

POETARUM
SCENICORUM GRAECORUM

AESCHYLI SOPHOCLIS EURIPIDIS

ET

ARISTOPHANIS

FABULAE SUPERSTITES ET PERDITARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE ET CUM PROLEGOMENIS

GUILELMI DINDORFII.

EDITIO QUINTA CORRECTOR.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXVIII.

PA 3461
II 5
1869

130800

09

130800

P R A E F A T I O.

Poetarum scenicarum fabulae paucis ad nostra tempora codicibus antiquioribus sunt propagatae, quorum indicem infra posui, omissis qui nulli fere usui sunt Byzantinis eorum postremorum ante inventam artem typographicam seculorum codicibus, quorum pars longe minima non ultra tres primas*) eiusque poetae fassas est progressa, ex quibus editores labore qua fructu maiore immensam composuerunt diversae scripturae farraginem, quam minuendam potius quam augendam fuisse hodie ab omnibus conceditur.

Inter libros antiquiores primus locus debetur codici Epistolarum Philinarum Parisino Claromontano 107. cuius foliis 16 et 163. ex alio codice defectus explendi causa in seipsis ampla Phaethontis Euripidis fragmenta sunt septa, saeculo, ut videtur, quinto sextove scripta, quibus posterior seculi decimi manus deleta quantum fieri poterat scriptura priore partem aliquam Epistolae ad Corinthios superscripsit. His foliis versus continentur circiter 140. Euripidis, quos quattuor tabulis se lithographica expressos edidit eodicemque descripsit A. Matthiae a. 1829. inter Fragmenta perditarum Euripidis fabularum vol. 9. p. 256. 257. 260—269. Scriptura est uncialis, sine acentibus et interpunctione personarum notationem plerumque nominum literis italibus minio pietis addidit manus multo recentior.) Versus carminum meliorum et systematum anapesticorum in hoc codice trium vel quattuor vel quaque literarum spatio ab linearum initio remotiores sunt quam diverbiorum versus, velut fol. 163. recto versus fragm. 781. ed. nostrae p. 350.

*) Tres primae secundum ordinem vulgarem fabulae sunt Aeschili Prometheus, Septem ad Thebas, Persae; Sophoclis Ajax, Electra, Oedipus rex; Euripidis Hecuba, Iphigenia, Phocnissae; Aristophanis Plutus, Nubes, Rane: quae fere solae in scholis Byzantinis legi solebant.

**) Antiquissima personarum notationis exempla reperiuntur in indice Iliadis papyraceo circa ultimum Ptolemaei tempora scripto, cuius fragmenta rhapsodiae XIV. ex Elephantina insula in Angliam transtulit G. Bankes, de quo dixit G. C. Lewis in *The Philologic Museum* a. 1831. vol. 1. p. 177—187. Eo in libro orbis Homeri praescriptum ΠΟΙΗΤΗΣ sigla Π expressum, sermonibus vero personarum

CΥΔΩΠΤΥΡΟC ΔΕCΠΟΙΝΑ ΔΗΜΗΤΡΟC ΚΟΡΗ
ΗΦΑΙCΤΕΤΕΙΤΕ ΠΡΕΥΜΕΝΕΙC ΔΟΜΟΙC ΕΜΟΙC
ΤΑΛΛΙΝΕΓΩ ΤΑΛΛΙΝΑΤΟΙΤΟΔΑ
ΠΤΕΡΟΕΝΤΑΚΑΤΑCΤΑCΩ

et post reliquos huius cantici versus septem iterum
ΩΔΥCΤΑΛΛΙΝΑΤΩΝ ΑΜΕΤΡΗΤΩΝ ΚΑΚΩ

ΩΚΕΑΝΟΥ ΚΟΡΑ

ΠΑΤΡΟCΙΘΙΠΡΟCΤΕCΕ eet.

Scriptura ipsa etsi vitiiis libera non est, tamen errores apographi ab Henrico Hasio facti, quo Matthiae usus est, aliqua ex parte legendi codicis difficultati potius quam librario imputandi esse videntur, velut in versu secundo, ubi librarius fortasse scripserat quod ego ab L. Dindorfio erutum restitui "Ηφαίστέ τ' εἶτε πρὺμενεις, non quod Hasius eernere sibi visus erat ΗΦΑΙCΤΕΕΙΤΕ ΠΡΕΥΜΕΝΕΙC, aut quod ab alio ex coniectura substitutum est "Ηφαίστέ τ' εἶητ' εὐμενεις, neglectis adiectivi πρὺμενεις vestigiis satis elaris illatoque εἶητε, quod contra dialectum peccat. Nam Attici veteres non εἶμεν εἶητε εἶσαν dixerunt, sed εἶμεν εἶτε εἶεν: de quo dixi ad Soph. Ant. 215. Eurip. Rhesis. 921. Hippolyti. 349. et L. Dindorfius dixit ad Xenoph. Memor. p. 182. ed. Oxon.

Proximus aetate, quamvis longo intervallo, est Aeschyli et Sophoclis tragoediarum quattuordecim codex olim Mediceus, nunc Laurentianus XXXII, 9. ab duabus manibus scriptus in membranis saeculo undecimo, ut videtur, ineunte. Ex hoc libro derivata sunt reliqua omnia quae adhuc innotuerunt exemplaria saeculis usque ad inventam artem typographicam proximis scripta, quod de Aeschylo primus verbo significavit G. Burgesius in annotatione ad Aeschyli Supplices (a. 1821.) p. 41., de utroque poeta intellexit Cobetus in annotationibus ad oratio-

nae loquentes introducuntur plena nomina, velut ΠΡΙΑΜΟC et ΑΧΙΛΛΕΥC. Poetae scenici, quos non est credibile exemplaria fabularum quae personarum notatione prorsus carerent actoribus tradidisse, non liquet utrum personarum vices literis nominum initiis, ut postero tempore in codicibus factum est, an, qui antiquior mos fuisse videtur, lineolis indicaverint, quales non paucae supersunt in Aeschyli et Sophoclis codice Mediceo, Ravennate et Veneto Aristophanis librisque Luciani dialogorum Vindobonensi 123. et Gorgilensi. Quas lineolas παραγράφους appellarunt grammatici: v. Hephaest. c. 15. p. 136. 138.

nem de arte interpretandi (Lugd. B. 1847.) p. 105., ego vero explicatius demonstravi de Aeschilo tribus commentationibus in Leutschii Philologo editis vol. XVIII. (a. 1862.) p. 55—93. XX. (a. 1863.) p. 1—50. 385—411. XXI. (a. 1864.) p. 191—225. et in Praefat. ad Aeschili tragoediarum editionem Lipsiensem quintam a. 1865. et ad Promethei editionem Lips. a. 1866. p. III—XVI., de Sophocle in Praefationibus ad Sophoclis editionis Oxoniensis tertiae (a. 1860.) volumen primum et octavum, dissentientibus nonnullis, quibuscum vix opus est ut contendatur. Nam quaecumque in Aeschili et Sophoclis fabularum apographis rectius quam in libro Mediceo scripta exhibentur, nusquam tangunt locos gravius corruptos, quorum emendatio ab illorum temporum grammaticis non poterat expectari, sed in solis versantur levissimorum vitiorum, praesertim de genere orthographico, correctionibus, quae si omnes ex coniecturis librariorum vel correctorum profectae sint, quod ego puto, non minus certae erunt habendae quam si ex uno pluribusve libris antiquis Mediceo simillimis derivata sint, quales exstitisse alii opinantur. Quorum sententia probari posset, nisi in aliorum scriptorum et Graecorum et Latinorum non paucorum, quorum codices recentiores ex uno omnes codice archetypo adhuc superstite derivatos esse indicis certissimis et ab nemine in dubitationem vocatis constat, centenae eaque non raro acutius excogitatae minutorum vitiorum emendationes reperirentur correctionibus Aeschyleis et Sophocleis simillimae: ex quo genere, ut exemplo utar manifesto nullisque dubitationibus obnoxio, Athenaei Dipnosophistarum apographa sunt ex codice qui nunc superest unico, Veneto Marciano, derivata, quo Epitomae quoque auctor solo usus est, quum amplum Athenaei opus seculo undecimo in compendii formam redigeret, iam ab Eustathio, qui opus integrum nunquam vidisse videtur, usurpatam. Hoc igitur si de aliorum scriptorum multorum apographis conceditur ex codice uno adhuc superstite derivatis, quaeritur quo iure idem de Aeschili et Sophoclis codicibus post librum Mediceum scriptis negetur: ad quam quaestionem ab nemine eorum qui Cobeti meamque sententiam impugnarunt responsum vidi. Nec scholia et glossemata Byzantina quibus Aeschili et Sophoclis fabulae, praesertim tres primae, in apographis obrutae sunt, quidquam praebent quod ad libros antiquiores ab Mediceo diversos revocari possit. De quo quae scripsi in Leutschii Philologo mox novis et certissimis argumentis probabo in commentatione de ampla quadam scholiorum ad Aeschili fabulas tres primas collectione.

Versuum in partibus fabularum Aeschili et Sophoclis melicis divisio saepe ineptissima est in codice Mediceo, discerptis versuum partibus arcte inter se cohaerentibus, quod de Sophocle ostendi in editione Oxoniensi tertia (a. 1860.) accurate enotata per septem fabulas versuum descriptione et de Aeschilo, si operae pretium esset, pariter ostendere possem.*)

*) Versuum in codice Mediceo descriptionem quatuor carminum (Sept. ad Th. 78—165. Pers. 548—575.

Bona tamen fortuna factum est ut antiquioris et recentioris versuum divisionis memoria in codice ipso servata sit, licet a manu recentiore, quae Sophoclis fabulis hunc adiunxit indicem, περιέχει ἡ βίβλος τοῦ Σοφοκλέους δράματα ζ'. πῶτον μὲν Αἶαν μαστιγοφόρον, φύλλα ις'. στίχους μδ'. δεύτερον Ἡλέκτραν ἐπιβουλευομένην κατὰ τῆς ἡτρός. φύλ. ις'. στίχους αμ'. τρίτον Οἰδίπουν τύραννον. φύλ. ις'. στίχ. αξ'. τέταρτον Ἀντιγόνην. φύλ. ι'. στίχ. αρμζ'. πέμπτον Τραχινίας. φύλ. ιδ'. στίχ. σκ'. ἕκτον Φιλοκτήτην. φύλ. ις'. στίχ. αφε'. ἑβδομον Ἰδῖπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ. φύλ. κ'. στίχ. αχλ'. Nuncrus foliorum idem fere est qui codicis Medicei, verum vero numeri (mutatis, ut recta cum ceteris proportio restituatur, Aiacis, Electrae, Oedipi regis et Antigoniae numeris in αμδ', αμ', αφε', αρμζ' cum Itschelio Opusc. vol. 1. p. 175.) tantopere discrepant b numeris quos praebet textus codicis Medicei, quum plerumque consentiunt apographa et prioru temporum editiones, ut numerus illos versuum omnis ex codice antiquiore propagatos esse pateat, in quibus versuum in carminibus melicis numerus quarta reter vel quinta vel

632—680. Suppl. 131—153.) paim rectam partim vitiosam proposui in Praefatione editionis Lipsiensis quintae p. XXVIII—XXX. LXI' LXV. LXXII—LXX. De Prometheo haec memorass sufficiet speciminis caussa,

143. Λεύσσω, Προμηθεῦ· οὐερά
δ' ἐμοῖσιν ὅσοις
ὀμίχλη προσῆξε πλήρη;
δακρύων σὸν δέμας εἰδούσα
πῆτρα προσαναινόμεν·
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοις·λυμαῖς.
(pariterque in stroph. 128—132).
162. τεοῖσι δίχα γε Διός; ἔ
δ' ἐπικότως αἰεὶ
θέμενος ἀγναμπτον νῶν
δάμνεται οὐρανίαν
γένναν, οὐδέ λήξει
πρὶν ἂν ἡ κορέση
κέαρ ἢ παλάμη τινὶ
τῶν δυσάλωτον ἔλῃ τιάρχῶν.
181. ἐμὰς δὲ φρένας ἡρέθισ·
διάτορος φόβος.
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις
ὅπα ποτὲ τῶνδε πόνω·
χρὴ σε τέρμα κέλσαν·
τ' εἰσιδεῖν. ἀκί·
χητα γὰρ ἦθεα καὶ
κέαρ ἀπαράμυ·
θον ἔχει Κρόνου παῖς.

In apographis, quorum paginae saepe sunt bipertitae, carmina melica, quorum metra igitur erant librariis, non raro ita sunt scripta ut librariis nihil aliud spectasse appareat quam ut plenae leae essent ut in oratione prosa. Sic in apograph Vossiano seculi quarti decimi versus supra appositus has lineas sunt divisi, 143. Λεύσσω — ἐμοῖσιν | ὅσοις — πλήρης | δακρύων — πῆτρα | προσαναινόμεν· — λύμας. 162. τεοῖσι — διός (vocabulo διός literi grandioribus ductis scripto) | ὅ δ' — νόον | δάμνεται — γένναν. οὐδέ — κέαρ | ἢ — ἀρχάν. 181. ἐκ τε — φόβος. | δέδια — τύχαις | ὅπα — κέλσαντ' εἰσιδεῖν — ἦθεα ἠδὲ | κέαρ — παῖς. eademque de cassa anapaestici monometri ad dimetrorum longitudinem sunt extensi, velut v. 153. ubi monometer τοῦ νεκρόδεγμονος literis grandioribus diductis ita scriptus est it par sit dimetro qui sequitur εἰς ἀπέραντον τάρταρον ἦκεν.

etiam tertia parte minor fuerit quam in codice Mediceo, ut Ritschelius computavit. Qui numeri non multum discrepant ab iis quos mea metrorum descriptio praebet. Ex his colligi potest metra poetarum scenicorum in exemplaribus veteribus Alexandrinis longe aliter quam in posteriorum seculorum codicibus, quibus nunc utimur, descripta fuisse, versibus plurimis longioribus*), quales hodie, praeeunte in Pindari**) carminibus Boeckhio, in poetarum scenicorum fabulis introducti sunt. Perversae autem quae in codice Aeschyli et Sophoclis Mediceo frequentes sunt metrorum descriptiones quum nec poetis ipsis nec veteribus grammaticis Alexandrinis imputari possint, sequitur ab temporum multo inferiorum librariis esse profectas. Quam suspicionem Euripidis codex Claromontanus, seculo quinto sextove scriptus, confirmat, quantum ex duobus quae supersunt foliis intelligi potest, in quibus carmina melica tam recte in versus divisa sunt ut unus tantum error sit notandus p. 350, 59. 60. ed. nostrae, ubi versus sic sunt divisi

ἀν' αἰθέρ' ἢ γὰς ὑπὸ κεῦθος ἄφαν-
τον ἔξαμυρωθῶ,

licet manifestum sit syllabam τὸν priori versui adiungendam fuisse, qui iambico-dactylicus est

— — — — —, — — — — —, — — — — —,

alterius autem versus ἔξαμυρωθῶ metrum esse — — — — —, — — — — —, de quo dixi in Prolegomenis de metris p. 43. et quo poeta in praecedente quoque strophā cum simili — — — — —, — — — — — usus est v. 19. Κύπρι, θεῶν (hoc monosyllabum) καλλίστα, et v. 23. σὺν γάμων γένναν, quibus in antistropha respondent v. 28. δὲ θεῶν κηδεύσεις et v. 31. θανάτος ὕμνήσει. Antiquior autem metrorum descriptio utrum ab grammaticis demum Alexandrinis inventa sit an a poetis ipsis eodem vel simili modo significata fuerit in exemplaribus quae actoribus tradiderant, non puto ad liquidum perducī posse. Nam hoc tantum certum haberi posse videtur, versus non solum in diverbiis, sed etiam in carminibus melicis a poetis ipsis sive scriptura sive signis discretos fuisse, quemad-

modum in exemplaribus lyricorum et scenicorum poetarum Alexandrinis strophae et antistrophae signis discretae fuerunt de quibus dixit Hephaestio cap. 15. περὶ σημείων. Neque enim verisimile est actorum tantam fuisse artis metricae scientiam ut carmina saepe ex diversissimis metris artificiose composita in versus ubique recte dividere possent, si scriptura continua fuisset, ut in voluminibus Herculanensibus, nec signis ullis distincta.

Eadem fere quae Aeschyli et Sophoclis tragœdiarum et quodammodo deterior Euripidis fabularum decem postremarum secundum ordinem vulgarem condicio est. Nam trium fabularum, Helenae, Electrae et Herculis furentis unus hodie superest codex Florentinus XXXII, 2. chartaceus seculi quarti decimi, ex quo manifesto derivata sunt apographa Parisina duo*), ceterarum septem, Baccharum, Heraclidarum, Supplicum, Iphigeniae utriusque, Ionis et Cyclopis praeter eundem codicem Florentinum solus superest Vaticanus Palatinus 287. membranaceus eiusdem aetatis, ab correctore imperito locis plurimis interpolatus. De reliquis novem fabulis octo tantum continet codex Florentinus (nam deest Troadum fabula), Palatinus vero sex, Andromacham, Medeam, Rhesum, Hippolytum, Alcestem, Troades, cum Danaes exordio spurio, inter Iphigeniam Aulidensem et Hippolytum posito. Novem autem harum fabularum etsi codex archetypus, ex quo libri reliqui omnes derivati haberi possint, non superest, supersunt tamen quattuor alii qui codice Florentino XXXII, 2. et Vaticano Palatino 287. non solum paulo antiquiores, sed etiam fide digniores sint, quorum index hic est:

1. Venetus Marcianus 471. scriptus seculo duodecimo in membranarum formae quartae maioris foliorum 154. quorum undeviginti prima Dionysium Periegetam eiusque scholiastas, reliqua Euripidis tragoedias quinque cum scholiis et glossematis continent, Hecubam, Orestem, Phoenissas, Andromacham et Hippolytum: de quo dixi in Praef. ad Scholia in Euripidem vol. 1. p. III. IV.

2. Vaticanus 909. aetate et auctoritate Marciano proximus: nam est bombycinus seculi tertii decimi, foliorum 314. formae quartae maioris. Insunt fabulae novem cum scholiis et glossematis, Hecuba, Orestes, Phoenissae, Medea, Hippolytus, Alceste, Andromacha, Troades, Rhesus, foliis pluribus male habitis et non paucis Hecubae, Orestis et Rhesi ablatis: de quo videnda quae dixi l. c. p. IV. et V.

3. Parisinus 2713., scriptus in membranarum seculo tertio decimo, foliorum 159. formae quadratae maioris. Insunt fabulae septem primae, omissis Troadibus et Rheso. Hecubae versus 1—522. qui exciderunt a manu recentiore sunt suppleti. De hoc codice eiusque scholiis copiosis et glossematis plura dixi l. c. p. VIII—X.

4. Parisinus 2712. membranaceus seculi tertii decimi, qui praeter Sophoclis et Aristophanis fabulas

*) Longiorum versuum indicia ex scholiis veteribus in Pindarum et Aristophanem, cuius metra tractaverat Heliodorus, collegit Christius in commentatione egregia de scholiis metricis in Pindari carmina (Monachii edita a. 1868.) p. 18 seqq.

**) Pindari ἐπικυκλίων versuum fuisse ὡσεὶ τετρακισχιλίου ex antiquiore fonte cognitum habuit Eustathius Prooem. comment. Pind. p. 60. ed. Taf. (24 ed. Schneidew.), qui numerus ab tralaticio versuum circiter 5500. numero, quem codices superstites praebent, a Boeckhiano versuum circiter 3500. numero, quem computavit Schneidewinus, tantumdem fere differt quantum veteres Sophoclis versuum numeri ab novitiis differunt. Minorem quem vetus στιχομετρία apud Pindarum et Sophoclem praebuit numerum non licet inde repetere quod in codicibus quibus nunc utimur breviores versus duo non raro una linea, etsi cum parvo intervallo, scripti sunt, ita ut pro uno numerari versu potuerint. Nam στιχομετρία ex codicibus ducta est multo antiquioribus, qui literis uncialibus scripti fuerunt, versibus nusquam duobus in unum coniunctis, sed singulis, ut in fragmento codicis Euripidis Claromontani.

*) De his dixerunt Elmsleius in Praef. ad Bacchas p. VIII. et Kirchhoffus in Praef. vol. 1. p. X.

septenas sex continet Euripidis tragoedias, Hecubam, Orestem, Phoenissas, Andromacham, Medeam, Hippolytum cum scholiis brevissimis. Hic codex ut in septem Sophoclis tragoediis correctoris parum peritum plurimis in locis est expertus, quod Antigoniae exemplo ostendi in Praefat. ed. Oxon. tertiae (a. 1860.) vol. 3. p. III—X., ita non maiore fide dignus est in septem Aristophanis et sex Euripidis fabulis, etsi ex codice Euripidis derivatus est aliquanto integriore quam reliqui harum fabularum codices recentiores. His quattuor igitur libris qui utitur ceteris omnibus facile carere poterit, nisi quod leviorum quorundam vitiorum emendationes ex Florentino XXXII, 2. et Vaticano Palatino 287. aliisque seculi quarti vel quinti decimi codicibus interdum sunt petendae, quae partim correctoribus potius deberi quam e libris antiquioribus derivatae esse videntur.

Inter codices Aristophanis principem locum tenet Ravennas undecim fabularum, membranaceus seculi undecimi, foliorum 191. formae maximae, cum scholiis antiquis, cuius Venetique 474, de quo statim dicetur, scripturae specimina Ad. de Velsen nuperrimae Equitum editioni adiunxit. Ravennati aetate et auctoritate prope par est Venetus Marcianus 474. membranaceus, foliorum 172. formae quadratae, fabulas septem cum scholiis antiquis complexus, Plutum, Nubes, Ranas, Equites, Aves, Pacem, Vespas. Qui libri quum et bona et mala plurima in aliis codicibus non inventa communia habeant, non dubitandum quin utriusque origo ab uno antiquo libro Alexandrino repetenda sit, sed intercedentibus aliis diversorum seculorum codicibus indidem derivatis et plus minusve corruptis et interpolatis, quorum alios Ravennas, alios Ravennati partim similes partim dissimiles Venetus expressit. Qua sola ratione explicari potest quod A. de Bamberg in commentatione *de Ravennate et Veneto Aristophanis codicibus*, Bonnae edita a. 1865., observavit, Veneti auctoritatem in Equitibus longe superari Ravennatis auctoritate, in Nubibus ei parem, in Pace Avibus Ranas Pluto supparem, in Vespis ea multo maiorem esse. Reliquorum codicum, quos enumeravi in Aristophanis editione Oxoniensi vol. 3. p. XIV—XVI. etsi detractis omnibus de quibus certiore librorum Ravennatis et Veneti auctoritate constat, exiguus usus est, tamen leviorum vitiorum multorum correctiones ex iis petere licuit editoribus versusque tres in Ravennate et Veneto omisos, Pacis versum 1077. καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὕμναιοι; Nub. 113. τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα. et Plut. 281. ὅπου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. Contra Ravennas solus versus in aliis libris omnibus omisos servavit Pacis 897. πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι. Eccles. 223. πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ. 303. ἐν τοῖς στεφανώμασιν, etsi iidem alibi omittendis versibus peccant. Sic Ravennas omisit versus Acharn. 876. ὥσπερ — ἐλλήλυθας. Eq. 215. 414. (in eadem fabula v. 143. a m. sec. habet.) Nub. 104. 690. 1100. Pac. 402. Av. 40. (duorum versuum particulas Ἀθηναῖοι δ' αἰεὶ | ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι, librario

a praecedente ἄδουσιν ad ἄδουσι aberrante.) 59. 792. 1045. 1657. Ran. 201. 1453. Pluti 712. 833. 834. (οὐκ οὖν — οὖν.) 1031., Venetus vero versus Nubium 1090—1094. 1100. Vesp. 1201. ὑφειλόμην. | ΒΔ. ἀπολείς με· ποίας χάρακας (librario a priore χάρακας ad alterum aberrante). Ran. 210. 1200. 1324.

Editiones poetarum quattuor principes, ab Aldo Manutio factae (Aeschyli a. 1518. Sophoclis a. 1502. Euripidis fabularum octodecim a. 1503. *) Aristophanis fabularum novem **) a. 1498.) quas editores, quum nemini in mentem venisset in fontes earum inquirere, olim superstitiosa prosequi solebant reverentia, hodie merito ab omnibus contemnuntur, ex quo libris manuscriptis diligentius examinatis intellectum est nihil usquam boni illas sibi proprium habere praeter manifestorum, sed plerumque levium vitiorum emendationes nonnullas ab correctoribus factas Aldinis, inter quos clariora ceteris sunt Asulani et Musuri Cretensis nomina, etsi mixtas cum temerariis traditae in codicibus scripturae mutationibus plurimis, praesertim Musuri, cuius aliquanto maior quam Asulani audacia fuit. Aldus autem ut in aliis prope omnibus quos primum edidit scriptoribus fecit, ita horum quoque quattuor poetarum exemplaria infimae aetatis chartacea typothetis tradenda conquisivit, quae vili pretio haberi et postquam typis expressa erant sine magno damno abiici poterant: quo factum est ut post Aldi tempora plerumque evanescerent, perpauca exceptis, qualia sunt Strabonis codex Paris. 1395. et Hesychius Marcianus ab Musuro in usum typothetarum Aldinorum correctus. Aeschyli igitur fabulas tres primas, Prometheus, Septem ad Thebas et Persas, ex codice aliquo seculi quarti quintive decimi, Oresteam et Supplices ex apographo codicis Medicei recentissimo sumsit, hodie in bibliotheca Guelferbytana asservato, uec credo Aldum, qui codices recentiores antiquis praeferre soleret, codicem Mediceum ipsum, cuius excerptis quibusdam Patavio ad se missis primus usus est Franciscus Robortellus a. 1552. magnopere expetiturum fuisse, etiamsi de eo audiverit, quum plus quam quinquaginta ante editionem Aldinam annis ab Ambrosio Camaldulensi in Italiam missus fuerit ad Nicolaum Nicolum: de quo dixi in Praefatione ad Aeschyli tragoediarum editionem Lipsiensem quintam a. 1865. p. III—VI.

Sophoclis tragoedias Aldus ex apographo quod

*) Fabulam undevigesimam, Electram, ex codice Florentino qui hodie unicus superest, ut supra dixi, addidit Victorius separata editione primum Romae a. 1545. et anno proximo, addita interpretatione Latina. Florentiae. Quattuor fabulas, Medeam, Hippolytum, Alcestin, Andromacham paucis ante Aldum annis ediderat Ianus Lascaris sine loci et anni nota, sed, ut videtur, Florentiae intra annos 1494—1496., de qua editione videnda quae Seidlerus scripsit in F. A. Wolfii Analectis literariis vol. 1. p. 472. seqq. Codice autem Lascaris usus est Parisino 2888. adhibito in Medea etiam Parisino 2818. de quo dixit Kirchhoffus in Praef. vol. 1. p. XI.

**) Duas quibus editio Aldina caret fabulas, Thesmophoriazusas et Lysistratam, ex codice Urbinate primum edidit Bernardus Iunta Florentiae a. 1515.

simillimum fuit interpolato Parisino 2712., de quo supra dicebam, edidit, Euripidis vero fabularum octodecim editionem ex diversis libris composuit. In novem fabulis postremis certissimum est solis eum usum esse codice Vaticano Palatino 287. et codicis Florentini XXXII, 2. apographo Parisino, de quibus supra dicebam p. VI., in novem prioribus etsi non satis constat quot et quibus usus sit codicibus, de quo dixit Kirchhoffius in Praef. vol. 1. p. XI., tamen manifestum est nullos ei praesto fuisse libros qui seculi quarti decimi aetatem superarent. Nec meliora fuerunt exemplaria ex quibus novem sumsit Aristophanis fabulas, dissimillima codicibus Ravennati et Veneto, simillima vero codicibus chartaceis seculorum quarti quintique decimi, quales non pauci, praesertim de tribus primis fabulis, Pluto, Nubibus et Ranis, etiamnum stpersunt.

Haec igitur sunt librorum manuscriptorum quibus hodie utimur praesidia, quorum vel optimi, quales sunt Mediceus Aeschylis et Sophoclis, Venetus et Vaticanus Euripidis, Ravenus et Venetus Aristophanis, omnis generis vitis sunt contaminati vel manifestis vel reconditoribus, quorum pars maior hoc demum seculo, collatis in hos poetas multorum inde a Porsono et Hermanno usque ad novissima tempora studiis, est animadversa, sed nondum exhausta. Quorum corruptelarum quae librorum vel negligentia vel imperitia sunt illatae plerumque facilius et animadvertuntur et corriguntur quam quae veterum correctorum et interpolatorum temeritati debentur. Nam quod in aliorum scriptorum operibus accidisse disertis veterum literatorum testimoniis compertum habemus, ut codicum antiquissimorum scriptura vel corrupta vel defecta ab incautis correctoribus in ordinem qualemcumque redigeretur et interpolaretur, idem poetarum scenicarum, praesertim trium tragicorum, fabulis accidisse produunt loci non pauci correctorum parum peritorum manus experti. Qui correctores si hodiernorum criticorum more coniecturas suas literarum syllabarumve reliquiis quae in codicibus antiquissimis supererant religiose accommodassent, non paucis in locis facile nobis foret ipsa fere poetarum verbo coniectura vel certa vel probabili restituere. Verum ab hac diligentia longe illi abfuerunt, nec raro istiusmodi locos ita ad arbitrium suum refinxerunt ut scripturae genuinae vix umbra relicta esse videatur *): quales versus qui eadem arte palaeographica, qua librorum literas vel voces similes inter se permutantium errores corrigere solemus, ad saniorum rationem revocare conantur frustra laborant et plerumque nihil aliud consequuntur quam ut errores erroribus cumulantes veteribus coniecturarum monstros nova ipsi addant, ut nuper alio loco dixi. Prima autem vitiorum et interpolationum origo ab ipsa fere repetenda est horum poetarum aetate, qui postquam exemplaria ab se scripta actoribus traderant, qui fabulas in scenam producerent, aliaque

pauca — neque enim scribendi illis temporibus tanta erat quanta hodie facilitas — in usum lectorum praeparari coeperant*), paulatim aucto exemplarium numero, quorum alia ex aliis describebantur, fieri non poterat quin scribarum irreperent et propagarentur errores. Accedebat ad haec histriouum temeritas, qui tragicorum potissimum fabulas mature interpolare coeperunt partim versibus insertis quos vel ipsi finxerant vel aliunde sumserant partim singulorum vocabulorum scriptura suo ipsorum arbitrio mutata, qualia passim in scholiis veteribus, praesertim Euripideis, sunt annotata. Quae licentia ut quantum fieri posset coerceretur, Lycurgus orator plus quam quinquaginta post Euripidis et Sophoclis mortem annis legem rogavit ut trium tragicorum fabulae — non omnes quidem**), ut opinor, (nam fuerunt prope trecentae quae viventibus poetis in scenam productae fuerant) sed delectis, ut videtur, iis quae etiam post mortem poetarum prae ceteris expetita in theatris et Athenis et extra Athenas agi solerent — uno comprehenderentur exemplari ab histriouum interpolationibus libero, quod sequi deberent qui fabulas illas

*) Hoc colligi potest ex Dionysi apud Aristophanem in Ranis verbis, quibus Andromedam Euripidis se legisse dicit v. 52.

καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγινώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἑξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶε σφόδρα;

Mercatura libraria, cuius initia in aetatem illam cadunt, quid contulerit ad divulgandam fabularum scenicarum exemplaria nescimus: de quo videnda quae Boeckhius in Oecon. vol. 1. p. 68. et Kornius p. 9. dixerunt. In Sicilia aut nullos aut carissimos Euripidis libros fuisse ex narratione Plutarchi apparet in Vita Nicias c. 29. ἔνιοι δὲ (Atheniensium ab Siculis captorum) καὶ δι' Εὐριπίδην ἐνέσωθησαν· μάλιστα γὰρ, ὡς εἰκε, τῶν ἐκτὸς Ἑλλήνων ἐπόθησαν αὐτοῦ τὴν μούσαν οἱ περὶ Σικελίαν, καὶ μικρὰ τῶν ἀφικνουμένων ἐκάστοτε δείγματα καὶ γεύματα κομιζόντων ἐκμανθάνοντες ἀγαπητῶς μετεδίδονσαν ἀλλήλοις. τότε γοῦν φασὶ τῶν σωθέντων οἴκαδε συχνοὺς ἀσπασσάσθαι τὸν Εὐριπίδην φιλοφρόνως καὶ διηγείσθαι τοὺς μὲν, ὅτι δουλεύοντες ἀφείθησαν ἐκδιδάζαντες ὅσα τῶν ἐκείνων ποιημάτων ἐμνήμηντο, τοὺς δ' ὅτι πλανώμενοι μετὰ τὴν μάχην τροφῆς καὶ ὕδατος μετέλαβον τῶν μελῶν ἄσαντες. οὐδεὶς δὲ θαυμάζειν ὅτι τοὺς Καυνίους φασὶ πλοίου προσφερομένου τοῖς λιμέσιν ὑπὸ ληστρίδων διωκομένου, μὴ δέχεσθαι τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἀπειργεῖν, εἴτα μέντοι διαπυνθάνονους, εἰ γινώσκουσιν ἄσματα τῶν Εὐριπίδου, φησάντων ἐκείνων, οὕτω παρεῖναι καταγαγεῖν τὸ πλοῖον.

**) Huic sententiae rationes exposuit Kornius in dissertatione de exemplari Lycurgeo (Bonnae edita a. 1863.) p. 14 seqq. De fontibus ex quibus hoc exemplar derivatum fuerit nihil traditum est: sed quum Aeschylus, Sophocles et Euripides filios et nepotes habuerint qui ipsi quoque tragoedias scripserunt patrumque fabulas plures post eorum mortem in scenam prodixerunt, non improbabile est in poetarum gentibus exemplaria servata fuisse si non a poetis ipsis scripta, certe integriora quam quae in histriouum manibus versarentur, iisque usos fuisse quibus exemplaris Lycurgei componendi negotium mandatum erat: de quo dixerunt Iul. Richter in commentatione de interpretibus Graecis p. 37. et Kornius p. 8. Aliae vero quas de textu exemplaris Lycurgei Kornius p. 21 seqq. protulit coniecturae valde incertae sunt, quum lectionum exemplaris Lycurgei nulla usquam mentio facta sit.

*) Manifestissima huiusmodi interpolationum exempla sunt in Aristophanis Vesp. 407—414. Pac. 390. Thesm. 103. 437.

denno agendas susciperent: laudabili profecto consilio, sed exiguo, ut videtur, successu. Nam licet hoc ipsum exemplar Ptolemaeo Energeta petente Alexandriam missum fuerit ibique, florentibus doctissimorum grammaticorum studiis, apographa eius divulgari potuerint, quorum comparatione cum aliis quibus Alexandrini antea usi erant instituta interpolationes histrionum investigare licebat, nihilominus exemplaris Lycurgei, ab nemine praeter Plutarchum et Galenum*) memorati, adeo obscurata est memoria ut sola perdurarent exemplaria interpolata, ex quibus nostri quoque codices omnes derivati sunt, aucto per medii aevi secula omnis generis vitiorum numero et dialecto Attica et orthographia vetere, illatis cui librarii aduerti erant dialecti recentioris, quam tamen κοινήν διάλεκτον appellant grammatici, formis magis magisque depravata. De quo quum valde diversae sint doctorum hominum opiniones, uberior materiae amplissimae tractatio, quae intra spatium in hoc volumine mihi concessum absolvi nequit, Appendici ad Lexica in poetas scenicos, quae huic poetarum editioni adiungentur, reservanda fuit: in qua Appendice non solum de quattuor principum poetarum dialecto, orthographia et prosodia plene et accurate agetur, sed etiam ceterorum et tragicorum et comicorum ratio habebitur, quatenus eorum linguam ex numerosis quae supersunt fragmentis novimus. Interim non inutile erit speciminibus ex una fabula collectis ostendisse quam incerta codicum fides in omni hoc quaestionum genere sit.

Aeschyli Prom. v. 6. Vera huius versus scriptura ἄδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις ex schol. Arist. Ran. 827. restituta. In M est ἄδαμαντίναις πέδῃσιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις. Quum certissimum sit Aeschylum πέδαις scripsisse, manifestum hoc est exemplum terminationis ησι ab vetere librario Homeri lectioni adueto fictae, ex quo aestimari potest quid de aliis tragicorum locis, ab Ellendtio in Lexico Sophocleo vol. 2. p. VI—VIII. collectis, iudicandum sit, quibus eandem terminationem intulerunt librarii, etsi multo maior Atticae aisi exemplorum copia est. Hanc igitur ubique restitui, nisi quod apud Aristophanem Av. 867. in formula precum sacerdotali servandum putavi ὄρνισιν Ὀλυμπίους καὶ Ὀλυμπίῃσι πᾶσι καὶ πάσῃσι, ubi poetae fortasse convenien-

*) Plutarchi verba (Mor. p. 841 f). apposui in Vita Aeschyli p. 8. Galenus autem sic scribit vol. 9. p. 240. ὅτι δ' οὕτως ἐσπούδαζε περὶ τὴν τῶν παλαιῶν βιβλίῳ κτῆσιν ὁ Πτολεμαῖος ἐκείνος οὐ μικρὸν εἶναι μαρτύριον φαῖν δ' πρὸς Ἀθηναίους ἔπραξε. δοῦς γὰρ αὐτοῖς ἐνέχυρα πεντεκαίδεκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ λαβὼν τὰ Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου βιβλία χάριν τοῦ γράψαι μόνον ἐξ αὐτῶν, εἴτ' εὐθέως ἀποδοῦναι σῶα, κατασκευάσας πολυτελῶς ἐν χάρταις καλλίστοις, ἃ μὲν ἔλαβε παρὰ Ἀθηναίων κατέσχεν, ἃ δ' αὐτὸς κατέσκευασεν ἐπέμψεν αὐτοῖς παρακαλῶν ἔχειν τε τὰ πεντεκαίδεκα τάλαντα καὶ λαβεῖν ἀνθ' ὧν ἔδοσαν βιβλίῳ παλαιῶν τὰ καινὰ. τοῖς μὲν οὖν Ἀθηναίοις, εἰ καὶ μὴ καινὰς ἐπερόμψαι βιβλούς, ἀλλὰ κατεσχέκει τὰς παλαιάς, οὐδὲν ἦν ἄλλο ποιεῖν, εἰληφόσι γε τὸ ἀργύριον ἐπὶ συνθήκαις τοιαύταις, ὥς αὐτοὺς κατασχέειν, εἰ καὶ κείνους κατάσχοι τὰ βιβλία, καὶ διὰ τοῦτ' ἔλαβόν τε τὰ καινὰ καὶ κατέσχον καὶ τὸ ἀργύριον.

tior visa est vetus terminatio Ionica, etsi in Thesmoph. 332. ubi haec formula non oratione prosa, ut in Avibus, concepta, sed in versus redacta est, Attica legitur terminatio εὐχέσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις | καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι καὶ τοῖς Πυθίοις | καὶ ταῖσι Πυθίαισι καὶ τοῖς Δηλίοις | καὶ ταῖσι Δηλίσαισι. Eadem fortasse legum veterum et actorum publicorum orthographia fuit, ut non mirandum sit in inscr. Attica (circa olymp. 82. vel 83. posita) ap. Boeckh. n. 71. vol. 1. p. 72. legi τοῖσι μύστ[η]σιν καὶ τοῖς ἐπόπτησιν — — τῇσι πόλεσιν — ἐν τῇσιν αὐτῇσι πόλεσιν antiqua terminatione Ionica, ex quo non sequitur eadem usos esse scriptores Atticos aetatis Pericleae et posteriorum temporum. Ceterum Ionica terminatio ησι etiam ab infimae aetatis librariis interdum est illata ubi libri antiquiores Atticam servarunt, velut in Promethei locis tribus, 355. ubi codex Mediceus σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι (cum Tzetza ad Lycophr. 177.), apographa vero pleraque σμερδναῖσι γαμφηλῇσι (σμερδνῇσι γαμφηλῇσι ap. Eustath. p. 579, 20.) pariterque 365. ῥίζησιν et 463. ζεύγλῃσι, ubi codex Mediceus ῥίζαῖσιν et ζεύγλῃσι. διηκοσίῃσι et δούλησιν Aristophani Eq. 659. Lys. 330. intulerunt librarii, quae correxi.

V. 16. σχεθεῖν Elmsleus. σχεθεῖν M, ut infinitivi et participii aliorum verborum αὐθυποτάκτων, velut ἀλκαθεῖν, ἀμυναθεῖν, διωκαθεῖν, εἰκαθεῖν, εἰργαθεῖν, de quibus dixit Elmsleus ad Eur. Med. 186., ab librariis παροξύτων scripta sunt errore tam constante ut rectae scripturae vix ulla servata in libris sint exempla praeter ἀμυναθεῖν et διωκαθεῖν in codice Hesychii, quae fugerunt Elmsleus et Buttmannum Gramm. vol. 2. 1. p. 36. qui Elmsleio rectum accentum ubique restituenti, ut ego quoque feci, frustra repugnabit, hoc tamen recte observavit σχεθεῖν perispomenon forma confirmari soluta σχεθεῖν, qua poetae epici usi sunt. Est autem hoc accentus vitium tam antiquum ut iam Herodiano fraudem fecerit, qui praesentia σχέθω, ἀμυνάθω et διωκάθω finxit, quibus nemo unquam usus est, quemadmodum aoristi ἐπέσθαι rectum accentum, qui saepissime servatus est in codicibus, vitioso postposuit ἐρεσθαι, quia ἡ παράδοσις hoc potius commendare videbatur, ut refert schol. Homeri Il. 16, 47. Erat enim Herodianus παραδόσεως quam dicere solebat observator tam diligens ut quidquid per codices propagatum videret ratum firmumque haberet, et ne genitivum quidem λάου, quem vetus aliquis librarius Sophoclis Oed. Col. 196. ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας errore propter simile λαοῦ nomen proclivi intulerat pro λάος, de quo dixi in annot. Oxon., suspectum haberet, licet nulla excogitari ratio possit cur Sophocles vitiosa quam recta forma uti maluerit.

V. 26. In initio huius versus codex rectam servavit scripturam αἰεί, sed mox initio versus 42. αἰεί intulit, quemadmodum aliis tragicorum locis plurimis, paucioribus Aristophanis, αἰεί est illatum. Epici veteres aliique scriptores Ionici et Dorici una fere constanter forma usi sunt αἰεί, nisi quod poetae epici interdum metri caussa αἰεί, quod iambi mensuram habet, dixerunt. Ab Atticis et veteribus et recen-

tioribus omnibusque dialecti communis scriptoribus legitima forma habita est αἰί, cuius ἄλφα a poetis Atticis modo corripitur modo producitur, quum in adverbio simplici tum in vocabulis quibusvis cum αἰί compositis, velut αἰέζως, αἰέμνηστος et αἰέφουρος, quod apud Sophoclem Ant. 892. servarunt codex Mediceus, Suidas et qui vocabulum ex hoc, ut videtur, loco annotarunt, Hesychius et Etym. M. p. 21, 45., in apographis vero in αἰείφουρος est mutatum. In vita communi Attici ἄλφα correpto usi esse videntur, etsi fortasse interdum etiam Homericum αἰί auditum fuit: unde factum esse potest ut in inscriptionibus et veteribus (velut in inser. circa olymp. 90, 2. posita, ap. Boeckh. vol. 1. p. 116.) et recentibus αἰί interdum reperiatur, licet in his quoque longe frequentius sit αἰί. Codicum manuscriptorum etsi perpetua inter αἰί et αἰεί fluctuatio est, tamen centenis locis, ubi olim αἰί scribebatur deteriorum librorum fide, nunc αἰί ex antiquioribus est restitutum, non solum apud poetas scenicos, sed etiam apud alios scriptores, velut Platonem, cuius codicibus utimur multo et antiquioribus et melioribus. Ex quo intelligitur nullam in hac re, ut in tot aliis quæstionibus orthographicis, codicum fidem esse, qui auctoritatem suam, quantacunque est, totam ipsi everunt eo quod non raro αἰί præbent in locis poetarum contra manifestam metri legem, velut in sexto pede senarii in codice Mediceo Prom. 162. τοῖσι δίχα γε Διὸς, ὃ δ' ἐπικότως αἰί et in codice Marciano Athenæi p. 419 C. 442 D. 449 D. 463 D. 511 A. 640 D. His rationibus motus ego poetis scenicis, ut iam Porsonus fecerat, ubique αἰί quum simplex tum in vocabulis cum eo compositis restitui. Nam quod quidam sunt opinati poetas ipsos utraque forma usos esse perinde est ac si quis credat librarios αἰί suo arbitrio non intulisse nisi ubi metri vitium lectoris moneret diphthongum non poetæ, sed librarii errori deberi, in aliis vero locis omnibus, ubi metrum utramque formam fert, tantam fuisse eorum religionem ut nusquam aut αἰί aut αἰεί scriberent nisi ubi a poeta ipso scriptum esset, Sophoclemque, ut exemplo utar, in Antigona quidem v. 76. ἐκεῖ γὰρ αἰί, sed in Oed. R. 786. mutato consilio ἐκνιζέ μ' αἰί scripsisse.

V. 28. ἐπηύρω scripsit librarius pro ἐπηύρου. Nesciebat enim Atticos non ἐπαύρασθαι, sed ἐπαυρέσθαι dicere.

V. 34. φθέγγει] φθέγγη M. Terminatio vetus Attica, a Brunckio, Porsono aliisque ubique restituta, in codicibus poetarum scenicorum ab librariis tanta constantia in η̄ mutata est ut rara eius vestigia apud tragicos, multo frequentiora apud Aristophanem et Platonem aliosque orationis prosæ scriptores nonnullos relicta sint. In Prometheo, præter γνῶσει v. 293. ex Athenæo 4. p. 165 c. pro γνῶση restitutum, unum superest exemplum 617. αἰτεί, ubi recentior demum manus η̄ superscripsit, in apographo vero uno αἰτεί est substitutum, sub qua terminatione in codicibus interdum latet antiqua terminatio ei. Nam personam secundam præsentis et futuri medi et passivi non

in η̄, quod est dialecti vulgaris, sed in εἰ ab Atticis terminatam esse docuerunt grammatici veteres, quorum sententiam accurate exposuit Eustathius p. 1723, 18. τὰ δευτέρα παθητικά πρόσωπα τῶν εἰς μᾶι ληγόντων ῥημάτων, ὅποιον τὸ τύπτομαι τύπτη καὶ τὰ λοιπὰ ὅλα κατὰ τὴν παλαιὰν Ἀθίδα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενα, ὥς καὶ ἐν τοῖς τοῦ κωμικοῦ πέφηνεν, οἱ ὕστερον Ἀττικοὶ γράψαντες διὰ τοῦ η̄ σὺν τῷ τ προσγεγραμμένῳ, ἀφῆκαν σώζεσθαι ἐν γραφῇ τῇ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου χάριν παλαιᾶς ἐνθυμήσεως τὸ βούλομαι βούλει, οἶομαι οἶει, ὄψομαι ὄψει καὶ ἔσομαι ἔσει καὶ κατὰ κράσιν εἴ. Cuius præcepti veritas clara in luce collocatur indicibus quibusdam quæ in ipsis scriptorum verbis posita sunt (ut apud Lucian. Demon. c. 15. vol. 2. p. 382. et Soloec. 6. vol. 3. p. 569.) quæ terminationem in η̄ excludunt: de quo dixit Cobetus Var. Lect. p. 40. Haec omnia quum pridem a Brunckio, Porsono aliisque perspecta essent, in dubitationem vocari coeperunt postquam Georgii Choerobosci Dictata in Theodosii Canones edita erant, qui p. 671, 31. memorata Attica personæ secundæ terminatione sic pergit, πάντως δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλλ' ἀκολουθοῦσι καὶ οἱ Πεζολόγοι, ἐπεὶ οἱ τραγικοὶ τοῦτο οὐ ποιοῦσιν, ἀλλ' ἀκολουθοῦσι τοῖς κοινοῖς, quæ ipse orationis color satis ostendit Choerobosco non ab Herodiano accepisse, sed, ut alia non pauca in Dictatis illis, ipsum scripsisse, pravam codicum suæ aetatis consuetudinem secutum, in quibus haud dubie ἡ πλείων παράδοσις (ut locutione Herodiane utar) ad η̄, non ad εἰ inclinabat, ut in Claromontanis quoque Euripidis foliis constans est terminatio η̄. Id vero non maioris est momenti quam quod idem Choerobosco p. 537, 4. de Euripidis Hecubæ v. 574. scripsit codicis sui vitio deceptus, εὔρηται παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ Ἑκάβῃ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ προσώπῳ πληθυντικῷ "οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυρὰν κορμούς φέροντες πευκίνους." ubi nunc recte in libris omnibus οἱ δὲ πληροῦσαν πυρὰν legitur, barbarum autem illud ἐπληροῦσαν (ut ἐδολιοῦσαν est in Psalmis 5, 19.) Choerobosco, qui Ἐπιμερισμούς εἰς τὸ Ψαλτήριον scripsit, dignius est quam Herodiano. Notæ non melioris est ἡμῶν, novitia verbi forma pro ἦν vel ἡ, ex Eurip. Hel. 931. (ubi codex qui hodie superest unicus ἀρ' ἦν) allatum ab Choerobosco p. 882, 10. ex eoque in Etym. M. p. 430, 15. et notatum ab L. Dindorfio ad Xenoph. Instit. Cyri p. 268. ed. Oxon. quod ab Herodiano lectum esse nemo facile credet.

V. 40. συγγενές — εὐμφημ' Porsonus. συγγενές — σύμφημ' M, ut apud Sophoclem Oed. Col. v. 771. ab τὸ συγγενές incipit, sed ab εὐμφημ' Oed. R. v. 642. Grammaticorum veterum de utriusque formæ usu præcepta collecta sunt in Thesaurο vol. 7. p. 1165. 1166. quibuscum si codicum quantumvis inter utramque fluctuans scriptura comparatur, tantum intelligere videmur, Atticos veteres εὐν (quod in inscriptionibus interdum XCYN scriptum est) potius dixisse quam σύν, postero vero tempore hanc scripturam ita in desuetudinem venisse ut iam apud Xenophontem nulla eius exempla reperiantur, nisi quod uno alteroque

loco in libris deterioribus illata est ab librariis, quemadmodum in Herodoti, quem certissimum est sola usum esse forma σύν, codicibus quibusdam deterioribus saepe εύν scriptum idemque aliis scriptoribus multis, qui sola usi sunt forma σύν, illatum est: de quo dixit L. Dindorfius in Praef. ad Xenoph. Anab. p. VIII. ed. Oxon. Poetae scenici vero utraque forma usi sunt, ut versus plurimi docent quorum metrum vel σύν vel εύν postulat. Quaeritur vero utra forma centenis aliis versibus tribuenda sit quorum metrum utramque fert: in quibus tanta est codicum inconstantia nec raro inter ipsos dissensio ut collectis exemplis omnibus, quod de Sophocle instituit Ellendtius in Lexico Sophocleo, nihil aliud conficiatur quam librarios temere, et interdum adeo cum metri vitio, modo σύν modo εύν postulasse. Quorum qui imitari nollent temeritatem alii alias excogitarunt regulas, quibus utriusque formae usus adstrictus fuerit. Ac Porsonus quidem σύν non ferendum esse iudicabat nisi ubi ab metro postularetur, Elmsleius vero (in Praef. ad Soph. Oed. R. p. XII) post breves vocales, nisi ubi producendae propter metrum essent, σύν, post longas εύν probabat. Novissime denique Herwerdenus in Praef. ad Sophoclis Oed. R. p. VII. collectis ex codice Laurentiano utriusque scripturae exemplis has proposuit regulas, quarum ad normam locos non paucos Sophoclis ipse correxit et ceterorum quoque tragicorum, quos easdem regulas secutos esse verisimile sit, corrigendos esse censuit: "σύν ponitur ante consonantem, εύν ante vocalem, extra compositionem pariter et in compositione, velut συγγνώμη, σύγγονος, συγκαθαρμοζέιν, συγκαταίθειν, sed ευνάδειν, ευναλγείν, ευνάπτειν, ευναίρειν. Exceptio 1. Initio versus etiam ante consonantem locus est potius formae εύν. Exceptio 2. Euphoniae caussa, et post literam ξ et ubi sequens syllaba terminatur literis ξ, κ aut χ, etiam ante vocalem locus est formae σύν." Quarum regularum quum nec ratio probabilis afferri possit neque ulla apud Aristophanem ceterosque scriptores Atticos indicia reperiuntur, nemo facile sibi persuadebit formam Atticam εύν e locis plurimis tragicorum expellendam esse, ut regulis illis satisfiat. Quamobrem mihi probabilior videtur Porsoni sententia, etsi finibus paullo arctioribus circumscribenda. Nam ut tragici in quinto pede trimetri praecedente syllaba finali brevi, vel quae ei par habetur voce enclitica brevi (ut γραμάτων τε συνθέσεις ap. Aesch. Prom. 460. et ἐνοδίου τε συμβόλους 487.) necessario σύν, non εύν, scribere debuerunt, velut Soph. Oed. R. 135. καμὲ σύμμαχον 710. τῷδε σύντομα. 810. ἀλλὰ συντόμως. 1113. τάνδρι σύμμετρος (ubi codex Laur. ἑύμμετρος), ne contra legem peccarent in Prolegomenis ab me expositam p. 37., ita verisimile est eosdem post caesuram πενθημιμερῆ, ubi syllaba quinta brevis esset, σύν dicere maluisse quam εύν, quod syllabam praecedentem produceret: etsi contra hanc quoque regulam libri interdum peccant, ut apud Sophoclem Oed. R. 84. τάχ' εἰσόμμεθα· ἑύμμετρος γάρ ὡς κλύειν. et Oed. Col. 46. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; Ol. ἑυμφορὰς εὐνημ' ἐμῆς. Si tamen tragici

eam observarunt, probabile est eosdem dipodias trochaicas in syllabam brevem exeuntes puras servare quam illato εύν spondeo terminare maluisse. De euphonia vero res valde incerta est. Nam etsi non improbabile est Sophoclem Phil. 122. ἀπαξ συνήνεσα scribere maluisse quam ἀπαξ εὐνήνεσα, nec veteres εὐγαίνω εὐγενιτεύω εὐγέξω εὐγερραίνω εὐεῦρέω εὐγέζω, si his aut aliis huiusmodi verbis usi essent, dicturi fuisse videntur, tamen non sequitur εύν alienum ab iis esse locis habitum ubi litera asperior in syllaba proxima rediret, ut σύν ἐξόδω in Oed. Col. 1288. aut duo vocabula cum hac praepositione composita se exciperent, ut ἑυμφορὰς εὐνημ' ἐμῆς ap. Soph. Oed. Col. 46. in codice scriptum est, nisi hic συμφορὰς scribendum propter rationem modo memoratam. Nec literae ξ et ζ impedivisse videntur quominus εύν praeferretur, ut εὐζυγος legitur apud Aeschylum Choeph. 599. et aliquoties apud Euripidem, εὐζωματα ap. Aesch. Suppl. 462., εἰαίνειν εὐζωσάμενος ap. Arist. Lys. 536., licet eadem alibi per σ scripta sint, ut σὺζωσον apud Arist. Thesm. 255. cui εὐζωσον restitui.

V. 65. αἰαῖ| αἰ αἰ M. quae constans huius interiectionis scriptura in codicibus tragicorum est. Verum ut hodie nemo facile αἰ αἰ cum pausa post prius αἰ pronuntiabit, ita non dubitandum quin Graeci quoque uno vocabulo αἰαἰ pronuntiaverint, de quo disertum exstat Herodiani testimonium in libro περὶ μωνήρους λέξεως p. 27, 13. ubi αἰαἰ cum similibus perispomenis comparatur. Eodem errore librarii alias interiectiones quibus poetae usi erant compositis tam constanter diremerunt ut rectae scripturae nulla usquam in codicibus relicta sint exempla. Sic ā ā scripserunt, quod āā potius scribendum esse ostendi in Lexico Sophocleo s. v. ā, et οἱ οἱ οἱ, quod οἰοἱ et οἰοἰοἱ ab veteribus scriptum fuisse ex Apollonii libro de adverbis didicimus p. 588, 25. qui etiam οἰμοἰμοἰ probat, quod in codibus tragicorum constanter οἰμοἰμοἰ scriptum est. Aliquanto absurdus est ξ ξ in codicibus vel sic vel ξ ξ, interdum etiam sine accentu ε ξ, scriptum, quod tragicorum codices ita pervasit ut ne unum quidem supersit rectae exemplum scripturae ἑ, quam ego tragicis (et Aristophani quoque Vesp. v. 316.) ubique restitui, non meo arbitrio, sed poetis ipsis iuventibus. Nullum enim exstat exemplum ubi metrum pyrrhichium postulet, sunt vero plura quae iambum postulent, velut apud Aesch. Prom. 573. metro dochmiaco πημοσύναις, ἑή. = 599. φοιταλέοις, ἑή. ubi codex in stropha ξ ξ, in antistropha ἐε. 603. δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἱ, ἑή, | οἱ' ἐγὼ μογοῦσιν. (ubi in stropha 582. ἡ ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν.) Pers. 973. ἑή ἑή τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ. = 991. βοῶ βοῶ μοι μελέων ἔντοσθεν ἦτορ. ubi codex ε ε ε, ter superscripto Η, quo signo spiritus asper et accentus continetur, i. e. ξ ξ ξ. Sept. 328. ἑή, νέας (hoc monosyllabum) τε καὶ παλαιάς. = 338. ἑή, δυστυχῇ τε πράσσει. ubi ἐε codex utrobique. Idem Sept. 966. = 978. restitui et fortasse restituendum est Suppl. 831., quantum in loco defecto iudicari potest, pro ἡ ἡ ἡ, quod est in codice, cui idem illatum etiam Pers. 569. = 577. 651. = 656. ubi prorsus absurdum est,

ut ostendi in Leutschii Philologo vol. 13. p. 477. 485. omninoque haec interiectio, ab nemine grammaticorum memorata, nunquam exstitit. Exstitit vero duplicatum ἦ ἦ, etsi unum tantum superest exemplum Arist. Nub. 105. (quo grammaticus utitur in Montef. Bibl. Coisl. p. 500. 600.) ἦ ἦ σῶπα, quod ego coniunctum ἦῦ scripsi.

V. 114. ᾶ ᾶ ἔα ἔα M. ᾶᾶ scribendum esse supra dixi. Sed delendum etiam erat ἔα ἔα, quod ortum est e literis ἔ ἔ superscriptis, quibus glossema ἔα ἔα significatur, quod patet ex versu 566. ubi post ᾶ ᾶ in codice non ἔα ἔα, sed solum legitur ἔ ἔ, quod ipsum quoque delevi.

V. 136. αἰαῖ] Hoc loco librarius ter αἰ scripsit, quod etiam alibi non raro tragicis intulerunt librarii, quum aut αἰαῖ, aut αἰαῖ αἰαῖ scribendum esset.

V. 246. ἔλεινός] ἔλεινός M, non solum contra Atticorum usum, sed etiam cum metri vitio. Est hoc vocabulum ex iis quorum rectam scripturam nusquam intactam reliquerunt librarii.

V. 295. συμπράττειν] συμπράττειν M. Tragicos notum est non πρᾶττειν, sed πρᾶσσειν dixisse et vocabula similia omnia per σσ, non ττ, extulisse, quod comicorum prosaeque orationis scriptorum est, excepto cui σσ placuit Thueydeide. Nihilominus librarii tragicis quoque passim intulerunt ττ, velut πρᾶττειν Soph. Ph. 1449. ἦττον Eur. Phoen. 961.

V. 319. γίνεταῖ] γίνεταῖ M, in quo, ut in aliis tragicorum codicibus, plerumque recte scriptum γίνεσθαι et γινώσκειν, sed interdum tamen γίνεσθαι et γινώσκειν, quae aliena esse ab Atticorum usu hodie inter omnes constat.

V. 345. οὔνεκα Brunckius. εἵνεκα M. Formam Atticam οὔνεκα toties servarunt poetarum scenico- rum codices ut de ea ubique restituenda dubitari nequeat.

V. 353. ἑκατογκάρανον] Hoc Aeschylus ἑκατονκά- ρανον scripserat: unde fortasse ortum ἑκατοντακά- ρανον, quod est in M, non intellecta vetere ortho- graphia.

V. 371. ἀπλήστου M. Recte Blomfieldus ἀπλάτου. Hoc quoque vocabulum in iis est quae librarii nus- quam intacta reliquerunt, pariterque in hac fabula v. 716. πρόσπλατοι (quod Elmsleius restituit) in πρόσ- πλαστοι corruerunt. Idem de adiectivo αἰκής et ad- verbio αἰκῶς dicendum, quae formae quoties apud tragicos leguntur, toties in αἰκής et αἰκῶς corruptae sunt in codicibus, ut infra v. 472. in M. est πέπον- θας αἰκής cum metri vitio, quod correxit Brunckius.

V. 478. ἔς νόσον] εἰς νόσον M et εἰς τέχνην 497. εἰς θεούς 945. εἰς φάος 1021: contra ἔς παρθενῶνας 646. ἔς τε Πυθῶ 658. ἔς μεσημβρινήν 722. ἔς τὰ πάνθ' 736. ἔς χθόνα 813. ἔς κοινόν 844. ἔς ταυτόν 845. ἔς τε 1050. Ante literas vocales poetae tragici εἰς et ὡ prout metrum postulare dixerunt, comico- rum vero versus qui εἰς postulent nulli reperiuntur, nisi ubi sermonem tragicum imitantur, ut Arist. Pac. 140. τί δ' ἦν ἔς ὕρὸν πόντιον πέσῃ βάθος; Ante con- sonantes etsi libri inter εἰς et εἰς variare solent, tam- en ad εἰς quum in praepositione simplici tum in

vocalibus compositis magis inclinant, ut vel ex huius fabulae exemplis modo indicatis cognosci potest. Ita- que sic statuendum videtur ut dixi in Annot. Oxon. ad Arist. Ach. 242. p. 385., consentiente Meinekio in Praef. ad Aristoph. vol. 1. p. III., tragicos ante vocales εἰς vel εἰς, prout metrum postulare, scripsisse neque in versibus iambicis et trochaicis, ut puros hos pedes servarent, εἰς Ἴλιον, εἰς οἰκίαν, εἰς ὕστερον, qua- lia non raro in libris reperiuntur, scribere maluisse quam εἰς, comicos ante vocales solo usos esse εἰς, ante consonantes vero omnes εἰς potius quam εἰς di- xisse. Id cum aphaeresi scripsit Arist. Ach. 242. προῖτω ἔς τὸ πρόσθεν (nam sic Wolfius librorum scri- pturam προῖθ' ὡς correxit). Lys. 3. ἦ ἔς Πανός ἦ πῖ Κωλιάδ' ἦ ἔς Γενετυλλίδος. 605. χώρει ἔς τὴν ναῦν. Ran. 186. 187. τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον ἦ εἰς (libri, excepto Barocciano uno, ἦ ἔς) ὄνου πόκας | ἦ ἔς Κερ- βέρους ἦ ἔς κόρακας ἦ πῖ Ταίναρον. Recta scriptura interdum servata in crasi κάς, non κείς, ante conso- nantes: de qua dixi ad Arist. Ach. 184. in ed. Oxon.

V. 670. κάπέκλῃσε] κάπέκλεισε M. Formas κλήω, κλής, κλήθρον et κληδοῦχος dialecto Atticae veteri, κλείω, κλείς, κλείθρον, κλειδοῦχος vulgari tribuunt grammatici, de quo dictum in Thesaurο. Utriusque scripturae frequentia in poetarum scenico- rum codicibus exempla: unde post inutiles multorum disputa- tiones Attica forma nunc ubique est restituta.

V. 689. αἰφνίδιος cum metri vitio est in M, ab vetere librario illatum exquisitioris formae ἀφνίδιος ignaro, quam restituit Elmsleius satis commendatam adverbio ἄφνω, quo tragici uti sunt, et confirmatam Hesychii glossa ἀφνιδία.

V. 740. ἰὼ μοῖ μοι. ἐ ἐ] Sic M. Personae tra- gicae ubi in scenam prodeunt lamentantes ἰὼ μοῖ μοι exclamare solent, nullis aliis adiunctis interiectioni- bus. Quamobrem delevi inutilem appendicem, or- tam haud dubie ex praecedentis versus correctione, in quo μηδ' ἐπὶν legitur in M, cui vetus corrector ἐ et ἐ adscripsisse videtur, ut μηδέπω ἐν significaret. Non minus suspectum est ἰὼ μοῖ μοι cum adiuncto ἐ vel ἐ ἐ vel αἰ αἰ ap. Eurip. Alc. 863. in versu ter- tio systematis anapaestici, et Hipp. 569. in medio colloquio ante iambicum trimetrum, ἰὼ μοῖ μοι αἰ αἰ | ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων. Porro librarii interdum ἐ ἐ pro αἰαῖ vel vice versa scripserunt, ut ap. Soph. El. 827. = 840. Eur. Med. 110. ubi sy- stema anapaesticum in codicibus inepte incipit ab interiectionibus ἐ ἐ αἰ αἰ vel, ut in aliis est, αἰ αἰ, vel bis quaterve ἐ ἐ, Euripides vero αἰαῖ αἰαῖ scripserat, ut alibi non raro ante anapaestos. Apud Arist. Thesm. 1042. ἐ ἐ post αἰαῖ additum recte de- letum in ed. Flor. a. 1515.

V. 762. γαμεί γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλεῖ] ἀσχαλῇ scriptum in M pro ἀσχαλεῖ, quod Herverdenus resti- tuit, et συνασχαλῇ 161. et 243. quibus locis omnibus aptius est futurum videnturque tragici ἀσχάλλειν epi- cae formae ἀσχαλᾶν praetulisse, de quo dixit L. Din- dorfius in Thesaurο s. h. v. p. 2320., uno excepto loco Euripidis Iph. A. 920. ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλᾶν, ubi metrum non ferebat ἀσχάλλειν.

V. 817. ἐπανόπλαζε scripsi pro ἐπαναδίπλαζε, restituta apocopa, quam satis diligenter in vocabulis ἀντέλλειν et ἀντολή servarunt librarii, rarius in aliis, velut Ag. 305. πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνω μένει. 1599. ὤρωξεν, ἀμπίπτει δ' —. et ante verba ab syllaba brevi incipientia, ut μένω et φέρω, Prom. 605. τέκμηρον δ' τι μ' ἐπαμμένει. Pers. 807. οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν. Choeph. 841. μόρον δ' Ὀρέστου καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις, — aliis in locis non paucis, quorum ratio prorsus eadem est, apocopa neglecta reperitur, eademque librorum inconstantia apud Sophoclem et Euripidem est. Quum apocopae finis non alius sit quam ut pedes soluti vitentur, tantum videtur probabiliter dici posse, Aeschilo et Sophocli, quos iambos et trochaeos non solutos solutis praetulisse constat, in omnibus huiusmodi locis apocopam esse restituendam; Euripidi vero, apud quem pedum solutorum usus frequentissimus est, praesertim in postremis fabulis, quum nesciamus quousque in hoc genere progredi placuerit, plena relinquenda forma erit, nisi ubi libri apocopam praebent in vocabulis ἀνατέλλειν et ἀντολή aliisque nonnullis, etsi ipse quoque haud dubie apocopa aliquanto frequentius usus est quam nunc in libris apparet.

V. 829. δάπεδα librarius scripsit cum metri vitio pro γάπεδα, quod Porsonus restituit, et 831 θῶκος, quod nunquam dixerunt tragici, pro θάκος. Correxerit Brunckius.

V. 858. θηρεύοντες librarius scripsit pro θηράσοντες, quod ego restitui. Ignoravit enim tragicos formam disyllabam θηρῶν praetulisse trisyllabae, qua non videntur usi esse nisi ubi metrum postulare.

V. 867. δυεῖν intulit, licet δυοῖν intactum reliquisset v. 778.

V. 988. πεισεῖσθαι posuit pro πεύσεσθαι, quod restitutum in apographis nonnullis, et recte quidem. Nam Attici terminatione futuri in οῦμαι, quam passim intulerunt librarii, non videntur usi esse nisi ubi metri caussa opus esset: de quo dixi in Thesouro s. v. πλέω vol. 6. p. 1194.

Quae contra dialectum Doricam — de qua in Appendice ad Lexica in poetas scenicos copiosius et ordine quam adhuc factum est commodiore dicitur — peccarunt librarii pauca sunt in Prometheus fabula, in qua minor quam in aliis fabulis carminum melicorum numerus est, aliquanto plura in ceteris septemque Sophoclis et undeviginti Euripidis fabulis. In Prometheus carmine versibus ionicis scripto 128—135. = 144—151. librarius v. 129. scripsit φίλια γὰρ ἦδε τάξις pro ἄδε, licet v. 130. sequatur προσέβα, 133. ἀχώ, 134. τάν. In antistropha semel tantum erravit, οἰμίχλη scripto v. 144. pro οἰμίχλα, quod in apographis nonnullis est restitutum. In proximo chori carmine 397—435., ex ionicis aliisque versibus composito, v. 401. πηγαῖς intulit pro παγαῖς (in apographis quibusdam restituto), licet non solum παγαῖ v. 434., sed etiam reliqua (v. 397. τὰς οὐλομένας τύχας, 405. αἰχμάν, 409. τὰν σάν—τιμάν, 411. ἀγνᾶς, 415. 434. γὰς, 419. λίμναν, 427. εἰσιδόμεν) intacta reliquerit, uno excepto θνατοί, quod θνητοί scripsit v. 414. In car-

mine maximam partem dactylico v. 526—560. ἡδύ pro ἄδύ scripsit v. 536. et γνῶμη pro γνῶμα v. 543., diligenter servatis tredecim aliis formis Doricis. In carmine v. 566—608. bis tantum erravit, κυνηγετεῖ scribens v. 572. pro κυναγετεῖ et v. 586. ὄπη pro ὄπα (quod servavit v. 906.), et v. 608. pro φράζε τῇ scripsit φράζετε, ortum ex scriptura vetere ΤΑΙ, ut in Persis v. 676. γόνε, quod nunc legitur in codice, ortum est ex ΓΟΑΙΝ (i. e. γοῶν), reliquas decem formas Doricas intactas servavit. In aliis fabulis librarii non raro etiam in contrariam partem peccarunt, quum subtilioribus quibusdam dialecti legibus non perspectis Doricas inferrent formas ubi poetae Atticis usi erant, quod saepissime fecerunt in anapaestis, de quibus videnda quae ab me dicta sunt in annot. ad Sophoclis Antig. 110. in ed. Oxon. a. 1860. et ad Eurip. Med. 141. in hac editione p. 28., et qui mecum fere consentiunt, G. Wolffio in Museo Rhenano vol. 18. p. 606. et Ric. Dresselio in dissertatione de Dorismi natura atque usu in tragoediis Graecarum diverbiis et anapaestis Ienae edita a. 1868. p. 17—44. In universum autem monendum frequentia librariorum contra dialectum Doricam peccata proximis demum ante codicem Aeschyli et Sophoclis Mediceum, qui seculo undecimo ineunte scriptus est, ceterosque libros illata esse videri, quantum ex duobus quae supersunt foliis codicis Euripidis Claromontani, sex circiter seculis antiquioris, colligi potest. Nam in his dialectus Dorica tam accurate servata est ut una tantum litera falsa reperiatur in fragm. p. 348, 31. ed. nostrae, ubi pro παγαῖς librarius scripsit ΠΗΓΑΙC, si revera sic legitur in codice.

Subieci huic praefationi excerpta ex iis quae de vita et scriptis quattuor poetarum partim ab aliis partim ab me ipso alibi copiosius exposita erant brevemque metrorum scenicorum conspectum, exclusis, ut huius editionis consilium postulabat, infinitis multorum de his rebus disputationibus. Eadem de caussa in scripturae diversitate, quae in nova hac editione accessit, veterum tantum librorum lectiones memoravi, recentioribus non usus nisi ubi aliquid boni praeberent quod ex illis peti non posset.

Addenda nonnulla ad primos huius editionis fasciculos duobus abhinc annis emissos edidi in Fleck-eiseni Annalibus a. 1868. fasc. 6. p. 393—411. quorum potissima infra repetivi, aliis nonnullis aucta.

In Prolegomenis de metris p. 33. col. 1. in annot. lin. 2. pro “tempus quod caret ictu”, quod legitur in exemplarium parte primum impressa, corrige “tempus quod cadit sub ictum”, ut legitur in exemplaribus posterioribus, in quibus etiam alii nonnulli errores typothetarum correcti sunt.

I. AESCHYLUS. Pag. 3. adde annotationem 145. *οἰμίχλα] οἰμίχλη (spiritu leni). Pag. 9. in lemmate annotationis ad v. 803. corrige ἀκλαγγεῖς pro ἀκκλαγγεῖς. P. 22. versus 776. 777. in unum versum coniungendi erant τὰν ἀρπαξάνδραν κῆρ' ἀφελόντα χώρας, congruenter versui strophico 771. ἀνδρῶν ἀλφιστὰν δλβος ἄραν παχυνθείς. P. 30. v. 312: Hallmii emendationem φερεσσακῆς occupavit Bothius.

P. 126. Fragm. 439. Quemadmodum in fragm. 438. Πέρσαις, quod apud Athenaeum legitur, ex Περραιβίσι corruptum esse Blomfieldus coniecit, ita in hoc fragmento, ubi ὑπόζυλος ab schol. Hermogenis ex Πέρσαις affertur, Περραιβίσι corrigendum esse coniecit Naberus in Praef. ad Photium p. 26.

II. SOPHOCLES. Pag. 26. col. 1. Antigoniae versus 807. τὰν νεάταν ὀδὸν, qui primus huius paginae esse debebat, ultimus factus est post v. 852. typothetae errore, qui in exemplaribus primum editis non animadversus correctus est in novissimis.

Pag. 53. pro πόδα, quod est in codice, scribendum τόδε, annotatione sic correctā "τόδε Martinus] πόδα." Hic quoque error correctus in exemplaribus novissimis.

Pag. 59. v. 698. Codex ἀχρήρτον (η priore in ei mutato ab correctore) αὐτόποιον] Vera fortasse scriptura est ἀδῆρτον αὐτόποιον: de quo dixi apud Fleckeisenum p. 393—395.

Pag. 76. v. 506. αἰανή] Praeferendum videri quod codex a m. pr. habet αἰανής dixi ad Aesch. Eum. 416.

Pag. 101. v. 1238. Quod ego restitui πατρί pro ἐμοί iam Erfurditius a. 1802. ediderat et ante Erfurditium in interpretatione Latina expresserat Winshemius.

Pag. 121. Fragm. 25. In gl. Hesychii recte Musurus Αἰγίσθῳ correxisse putandus erit, si in loco Philodemi, cuius partem priorem apposui in Aeschyli Fragm. p. 105. reliqua post ὑπὲρ τὰ πάντα verba recte sunt suppleta ab Gomperzio, de quo non videtur dubitari posse, [Εὐριπίδης δ' ἐν Μυ[σοῖς καὶ] τὸν Δία καὶ [οὐρανὸν] ἡλιωπὸν, [Σοφοκλῆς] δ' Αἰγίσθῳ [οὐρανὸν μ]όνον, ἐν Οἰ[νεῖ] δὲ καὶ τ[ὸν] Δία.

Pag. 127. ΑΧΑΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ] Ad hanc fabulam spectant Philodemi verba in libro de ira p. 66, 20. ed. Gomperz. παραπεμφθέντες ὑπὸ τινος ἐστιῶντος ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Ἀχιλλεύς.

Pag. 130. Fragm. 193. grammaticus anonymus codicis Cantabrig. hic et fragm. 459. memoratus est Κλαῦδιος Κασίλωνος in libello τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ῥήτορι ζητούμενων, quem nuperime edidit Millerus in *Mélanges de littérature Grecque* p. 397.

Pag. 135. Fragm. 267. γενεάς] Bergkii emendationem γέννας confirmat Philodemus περὶ εὐσεβείας p. 51. ed. Gomperz. ubi verba εὐδαίμονες οἱ τότε [γέν]νας ex Sophocle afferuntur.

Ibid. adde 278 b. Philodemus περὶ εὐσεβείας p. 23. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ τὴν Γῆν μητέρα τῶν θεῶν φησιν, ἐν Τριπολέμῳ δὲ καὶ Ἑστίαν εἶναι.

Pag. 137. Post fragm. 303. adde 303 b. Etym. Florent. ap. Miller. l. c. p. 143. ἠιδεῖσθα: ἀπὸ τοῦ ἠδεῖν (superscr. εἶδεν ab eadem manu) γίνεται κατ' ἔκτασιν ἦδεν καὶ τὸ τ ὁμοίως Σοφοκλῆς Καμικίος (κωμικός codex)

τὴν οὐτὶς ἦδεν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην. ἀντὶ τοῦ ἦδεν, καὶ κατὰ κράσιν γίνεται ἦδεν, ὥσπερ ἦσκειν ἦσκειν. "ἦσκειν εἶρ α καλά" (Π. 3, 388.),

Pag. 141. Post fragm. 357. addendum 357 b. et huc referendum quod fragm. 920 ex Proverbiis Vaticanis allatum est ὁπισαμῶ sine nomine fabulae, de

quo nunc constat ex antiquiore Proverbiorum collectione apud Millerum p. 369.

Pag. 145. Fragm. 423. ὑπὲρ ἀτρυγέτου] ὑπὲρ αἰθέρος ἀτρυγέτου Kockius.

Pag. 168. Fragm. 875. Verba Etym. M. in cod. Flor. ap. Millerum p. 114. sic scripta, ἀντὶ τοῦ μαντικός. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐνόλμιον τὸν Ἀπόλλωνα λέγει.

Pag. 169. Post fragm. 889. adde 889 b. Etym. Flor. ap. Millerum p. 32. (ubi de voc. ἄνοξ agitur) σημαίνει δὲ καὶ τὸν φύλακα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, οἷον "πύλης ἄναξ θυρωρὲ."

Pag. 169. Fragm. 902. Quae Eustathius dixit sumta sunt ex Σουητίνου Τρογκύλου (i. e. Suetoni Trauquilli) libello περὶ βλασφημιῶν apud Millerum l. c. p. 417.

Pag. 171. Fragm. 958. Χειμάμυνα ex Aeschilo (fragm. 380) affert Pollux 7, 61.

De Sophoclis locis pluribus dixi Praefatione ad Sophoclis fabularum editionem ex Poetarum sceni-
corum editione quinta expressam, quae Lipsiae prodit a. 1868. ubi quae de veteribus interpolatoribus dixi partim in hac totius operis Praefatione repetenda fuerunt. Tournieri editio Parisina a. 1867. et Nauckii septem fabularum editio Berolinensis a. 1867. iam impressa editione mea prodierunt. De his igitur in Supplementis annotationum dicendum erit, quae in Fleckeiseni Annalibus prodibunt et quotannis continuabuntur.

III. EURIPIDES. Pag. 2. col. 1. annot. lin. 9. usque ad Andromacham] Adde, nisi quod Alcestis omissa est in 2712. Pag. 10. v. 749. ἄ ἄ ἄ Alii libri ter ἄ. Rectam scripturam ἄ ἄ ἄ esse supra dictum est p. X.

Pag. 22. Alcest. 846. Veram scripturam esse λοχαίος nunc constat ex Etym. Flor. ap. Millerum p. 208. Λόχαιον: τὸν κεκλιμένον, ἐν ᾧ ἔστι λοχῆσαι. Εὐριπίδης Τηλέφῳ. καὶ ἐν Ἀλκίησιδι "κἄν περ λοχαίος αὐτὸν ἔξ ἔδρας." Quae sic sunt corrigenda, Λοχαῖον οἶτον: τὸν κεκλιμένον, ἐν ᾧ ἔστι λοχῆσαι etc. collatis glossis Photii, Λοχαῖος οἶτος: ὁ βαθὺς, ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλιμένος. et defecta Hesychii, Λοχαῖος: κλεινόμενος εὐσιτος ἀπὸ τοῦ . . . εὐτροφεῖν.

Pag. 28. v. 57. Non debebat recipi incerta Meinekii coniectura, sed servari μ' ὑπῆλθε.

Pag. 29. Adde responsionis antistrophicae notationem 148—159. = 173—183. in exemplaribus primum impressis ab typotheta omissam.

Pag. 51. annot. ad v. 751. Nauckius] Corrige Brunckius.

Pag. 103. Versus 149. 150. in unum coniungendi, ut in antistropha factum est. Pariter v. 192. 193. μέλεον — ματρός uno versu sunt scribendi.

Pag. 121. v. 7. γήμας — Ἀρμονίαν ποτέ] Recte habet ποτέ. Sic fragm. 515, 4. ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ.

Pag. 164. Excidit responsionis antistrophicae notatio 770—776. = 777—783. et pag. 216. 1478—1494. = 1495—1511.

Pag. 248. v. 15. σχεθεῖς coniectura incerta scripsi pro δεινῆς. Sed quum aoristo σχεθῆναι Attici veteres non videantur usi esse, ut monuit Elmsleius ad

Heracl. 634., praestabat δεθεῖς, quod Nauckius coniecit.

Pag. 350. v. 39. AEP.] *Corrige* ΘΕΡ.

Henrici Weillii, qui septem fabulas Euripidis (Hippolytum, Medeam, Hecubam, Iphigeniam utramque, Electram, Orestem) Parisiis edidit a. 1867., quo tempore editionis meae pars maxima iam impressa erat, coniecturas probabiles plures memoravi apud Fleckeisenum p. 403—411. inter quas una est certissima de Iphig. T. 35. ὄθεν νόμοισι τοῖσιν (sic Flor.: τοῖσιδ' Palat. 287.) ἦδεται θεά | Ἄρτεμις ἑορτῆς, ubi Ἄρτεμις ex glossemate illatum, Euripidem autem χρώμεσθ' scripsisse vidit. Verbis νόμοισι χρώμεθα utitur Eurip. fragm. 893.

IV. ARISTOPHANES. Pag. 2. in annot. prima lin. 4. Marcianus 374.] *Corrige* Marcianus 474.

Pag. 11. in annot. 986. θιῶ] *Corrige* 905. θιῶ.

Pag. 13. in annot. ad v. 1155. ἀπέλευσ'] *Corrige* ἀπέλυσ'.

Pag. 22. v. 648. ποιησάμενος] ποιησαμένους Reiskius.

Pag. 24. v. 872. ἐμβάδων scripsi prn ἐμβάδων.

Pag. 25. v. 969. διώξει Elmsleius pro διώξεις.

Pag. 29. v. 1352. καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὃ] Scriptura interpolata codicis Paris. 2712. τοῦτων (sic) ὁ Rav. τοῦτον ὁ Ven. τοῦτο θ' alii. καταμισθοφορεῖν, τοῦτον ὁ Elmsleius.

Ibid. v. 1369. Quod Thierschius coniecit ὁπλίτης (pro ὁ πολίτης) est in cod. Veneto, ut testatur Ad. de Velsen.

Pag. 66. in annot. a. lin. 1. Rav.] *Corrige* Ran.

Pag. 79. Pacis v. 1151. Αἰσχινάδου] Recte Meinekus Com. vol. 4. p. 542. coniecisse videtur Αἰ-

σχινάδου, de quo nuper iterum dixit in Herme Berolinensi 3. p. 162. collata gl. Etym. M. p. 40, 7. Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς ὁ τραγωδοποιός. παρὰ τὸ (παρὰ τὸ om. codex Oxon.) αἰσχος αἰσχύλος, ὡς σιμός σιμύλος, παρ' ὃ Αἰσχίνης (Αἰσχυρῶν addit Va.) Αἰσχινάδης, παρὰ τὸ εἶναι αἰδήμονα. Αἰσχίνης Αἰσχίνου. ubi post voc. σιμύλος Etym. Gud. p. 22, 55. sic pergit, καὶ παρ' αἰσχύνης αἰσχυνάδης παρὰ τὸ εἶναι αἰδήμονα, quae Meinekus sic corrigit, καὶ παρὰ τὸ αἰσχύνῃ Αἰσχυνάδης, et ad verum Aristophanis refert.

Pag. 108. in annot. ad 277. lin. 4 a fine, sund] *Corrige* sunt 137. Numerus versus 19. mutandus in 24.

Pag. 181. v. 1368. ὤνασθε] Scribendum ὠνησθε eum L. Dindorfio in Thes. vol. 5. p. 2020. et in Fleckeiseni Annal. a. 1869. p. 12.

Pag. 191. Fragmentum 92. affertur etiam in Etym. Flor. ap. Millerum p. 304.

Pag. 194. Fragm. 124. verba aliquot habet idem p. 305.

Pag. 204. Adde fragm. 276 b. ex Etym. Flor. ib. p. 210. Ἀριστοφάνης Νιόβῳ

ἔστιν γὰρ ἡμῖν τοῖς κάτω πρὸς τοὺς ἄνω ἀπὸ συμβόλων καὶ μὴν ὁ Μαιμακτηριῶν, ἐν ᾧ ποιούμεν τὰς δίκας καὶ τὰς γραφάς.

Pag. 211. Fragm. 355. ex Photio allatum habet etiam Etym. Flor. ap. Miller. p. 125. cui aliud ex eadem Ὀλκάδων fabula debemus quod p. 225. affert, βαβαί, Λάκων, ὡς ἀμφοτέρων ὕμων πρὶν ἢ τὰ πράγματ' οἰσπηρὰ καὶ βαρύσταθμα.

Codex βαβελάκων, quod correxit Millerus, et πινὴ, quod ego correxi.

Pag. 232. Fragm. 735. lin. 6. ἐκ τοῦ] Recte ἐκ τῶν apud Spengelium p. 400.

I N D E X.

PARS I.

PRAEFATIO p. III—XIV.

PROLEGOMENA.

I. Vita Aeschyli p. 1—10.

II. Vita Sophoclis p. 11—15.

III. Vita Euripidis p. 16—23.

IV. Vita Aristophanis p. 24—30.

V. De metris poetarum scenicarum p. 31—58.

AESCHYLUS.

Ἀγαμέμνων p. 53—71.

Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας p. 12—25.

Εὐμενίδες p. 87—99.

Ἰκέτιδες p. 39—52.

Πέρσαι p. 26—38.

Προμηθεύς p. 1—11.

Χοηφόροι p. 72—86.

Fragmenta p. 100—127.

PARS II.

SOPHOCLES.

Αἴας p. 1—15.

Ἀντιγόνη p. 16—31.

Ἡλέκτρα p. 71—86.

Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κολωνῷ p. 50—70.

Οἰδίπους τύραννος p. 32—49.

Τραχίνiai p. 87—102.

Φιλοκτήτης p. 103—119.

Fragmenta p. 120—172.

PARS III.

EURIPIDES.

Ἀλκυστις p. 13—25.

Ἀνδρομάχη p. 59—72.

Βάκχαι p. 233—247.

Ἑκάβη p. 88—100.

Ἑλένη p. 201—218.

Ἡλέκτρα p. 219—232.

Ἡρακλεῖδα p. 156—167.

Ἡρακλῆς μαινόμενος p. 168—182.

Ἰκέτιδες p. 141—155.

Ἰππόλυτος p. 43—58.

Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι p. 264—282.

Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις p. 248—263.

Ἴων p. 183—200.

Κύκλωψ p. 283—290.

Μήδεια p. 26—42.

Ὀρέστης p. 101—119.

Ῥῆσος p. 1—12.

Τρωάδες p. 73—87.

Φοίνισσαι p. 120—140.

Fragmenta p. 291—376.

PARS IV.

ARISTOPHANES.

Ἀχαρνῆς p. 1—14.

Βάτραχοι p. 136—152.

Εἰρήνη p. 66—82.

Ἐκκλησιάζουσαι p. 153—166.

Θεσμοφοριάζουσαι p. 121—135.

Ἰππῆς p. 15—29.

Λυσιστράτη p. 104—120.

Νεφέλαι p. 30—46.

Ὀρνιθες p. 83—103.

Πλοῦτος p. 167—180.

Σφήκες p. 47—65.

Fragmenta p. 181—232.

PROLEGOMENA.

DE VITA ET SCRIPTIS POETARUM SCENICORUM.

De vita et scriptis poetarum scenicorum principum, Aeschyli Sophoclis Euripidis et Aristophanis, quae hodie vel sciri vel conici possunt partim ex ipsorum scriptis aliorumque scriptorum veterum testimoniis colliguntur partim e grammaticorum quorundam narrationibus Βίος Αἰσχύλου — Σοφοκλέους — Εὐριπίδου Ἀριστοφάνους inscriptis et per codices propagatis derivantur. Quae excerpta licet nulla ex parte satisficiant et falsa vel commentitia multa veris admixta habeant — nam biographi Graeci veteres mendacissimum fuerunt genus hominum, de quo dixi in Prolegomenis ad Demosthenis editionem Lipsiensem tertiam (a. 1856.) vol. 1. p. LXVII. — tamen, quum plurima con-

tineant ex veterum doctorum Alexandrinorum libris derivata, omnis huius disputationis fundamentum sunt. Quamobrem ab his proponendis initium faciemus, tum reliqua quae vel certa vel probabilia haberi possint adiungemus, summam, ut spatii in hac editione concessi angustia postulat, exposita et exclusa ampliore harum quaestionum tractatione, qualem ego de Sophocle institui in Vita huius poetae quae in editione Oxoniensi tertia (a. 1860.) legitur vol. 8. p. III—LXX. et Godofredus Bernhardus instituit, qui historiam tragoediae comoediaeque Graecae doctius et prudenter quam alii multi enarravit in Historiae Graecorum literariae voluminis secundi parte altera.

I. ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἔστιν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τῶν δῆμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός, ἔξ Εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατὰ

τε τὴν ποιήσιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης (Βατρ. 1004.) “ἀλλ’ ὡς πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ | καὶ κοσμήσας τραγικὸν λή- 10 ρον.” συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεροντῶς κατὰ τὴν ἔξ’ Ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ αὐτὸν φασὶ καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. κατὰ 15

1. ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ] De vita Aeschyli scripsit Chamaeleon Heracleota Peripateticus ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου memoratus ab Athenaeo 9. p. 375 f. 10. p. 428 f. (et omisso ab epitomae auctore titulo libri 1. p. 21 e.) quemadmodum idem de Thespide, Pindaro, Anacreonte aliisque poetis scripsit: v. Clinton. Fast. Hell. vol. 3. p. 477. Nec dubitandum quin idem argumentum tractaverint unus alterque grammaticorum Alexandrinorum. Huiusmodi ex fontibus derivata sunt tenuia quibus hodie utimur de vita Aeschyli excerpta, quae uni debemus codici Mediceo (M.), ex quo in apographa plurima transierunt non sine multis librariorum, nonnullis etiam correctorum erroribus: quorum interpolationes saepe fraudi fuerunt viris doctis qui horum excerptorum auctoritate uti sunt. 3. τὸν δῆμον apographa. Εὐφορίωνος] Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος appellatur ab Herodoto 2, 156. Pausania 2, 24, 4. 8, 37, 6. Clemente Alex. p. 717. κυνεγείρου et infra κυνεγείρῳ M. κυναγείρου et κυναγείρῳ apographa pleraque. Recta nominis ab κύων et ἐγείρω formati scriptura Κυνέγειρος est, qua uti sunt Cornelius in Anthologia Palat. 7, 147. et Paulus Silentiarius ibid. 118. Eadem Herodoto 6, 114. aliisque scriptoribus, quos memoravi in Thesauro vol. 4. p. 2110. restituenda, quorum codices inter utramque scripturam fluctuant. ἀδελφός] καὶ Ἀμεινίου addunt apographa pleraque: quod interpolator e loco inferiore (l. 15.) supplavit. 4. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν] Aeschylum adolescentem ab Dionyso in somnis iussum esse tragoedias scribere narrat Pausa-

nias 1, 21, 2. cui fabulae simile est quod Aeschylum fabulas appotum scripsisse crediderunt Athenaeus 10. p. 428 f. Chamaeleonti fidem habens, Plut. Mor. p. 715 e. et Lucianus Demosth. enc. c. 15.

11. τὴν ἔξ’] Legebatur τὴν μ’. Correxerit Casaubonus de satyr. poesi 1, 5. 13. σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ] Idem tradit Photius Lex. p. 246, 23. εὐδοκίμησε γάρ (Αἰσχύλος) ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναγείρῳ (corr. Κυνεγείρῳ).

14. Σαλαμῖνι] Huius testis est Ion memoratus in scholio quod ex codice Mediceo a me primo editum est ad Pers. 429. Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημῖαις παρεῖναι Αἰσχύλον ἐν τοῖς Σαλαμινιακοῖς φησί. νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν M. νεωτέρῳ ἀδελφῷ apographa. 15. Ἀμεινία] Hunc Aeschyli fratrem ad Salaminem pugnassee pariter tradunt Diogenes 11, 27. et Aelianus V. H. 5, 19.: verum Herodotus, testis multo quam illi gravior, 8, 84. et 93. Amniam hunc Pallenensem dicit, nulla facta Aeschyli, qui Eleusinius fuit, mentione. Ex quo Hermannus Opusc. vol. 2. p. 116. non sine veri specie collegit Amniam illum per errorem pro fratre Aeschyli habitum esse. πεζομαχίας apographa pleraque. ναυμα-

χίας M.

δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἄδρὸν αἰεὶ πλάσμα, ὀνοματοποιίας τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἶ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθένοι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνουν τοῦτο τὸ μέρος, μεγαλοπρεπὲς τε καὶ ἡρωϊκόν, τὸ δὲ πανούργον, κομποπρεπὲς τε καὶ γνωμολογικόν ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους (Βατρ. 911.). ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβῃ ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν οὐδὲν φθέγγεται ἔγκεκαλυμμένη· ἐν τε τοῖς Ἐκτορος λύτρους Ἀχιλλεύς 30 ὁμοίως ἔγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὐρεθεῖν, γνῶμαι δὲ ἡ συμπάθειαι, ἥ ἄλλοι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάντῃ. ταῖς τε γὰρ ὅψει καὶ τοῖς 35 μῦθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται.

Ἀπῆρε δὲ ὡς Ἰέρωνα, κατὰ τινὰς μὲν, ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεῖς, καὶ ἡσοθηθεῖς νέφῳ ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἑνίους, ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι 40 τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσοθηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγείον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθεῖς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. [τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλήξει τὸν 45 δῆμον ὡς τὰ μὲν νήπια ἐκψύξει, τὰ δὲ ἔμβρυα ἔξαμ-

βλωθῆναι.] ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσιν τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἰέρωνι καὶ τοῖς Γελίοις τιμηθεῖς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος ὡν γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν 50 τρόπον. αὐτὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσων τοῦ δέρματος, ἐνεχθεῖσα δὲ κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρησθηριασθεῖς δὲ ἦν “οὐράνιον σε βέλος κατακτενεῖ.” ἀποθανόντα δὲ Γελῶ 55 λφοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως· “Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τότε κεύθει | μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας· | ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι | καὶ βαθυκαϊτῆρις Μῆδος 60 ἐπιστάμενος.” εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδαῖς ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἡγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλούμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἔτη 65 ἔθ', ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ο', καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἄμφι τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρισκάδεκα, οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθει γεννικωτέροις τὴν τραγῳδίαν ἠϋέση, τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν 70

46. Ἰέρωνος τότε ex apographis editum. Literas το οmisit librarius in M. in quo est Ἰέρωνος τε, non Ἰερωνός τε. 47. Αἰτναίος in paucis apographis scriptum: pleraque αἴτνας cum M. 50. γηραιός restitui ex M. Legebatur ὡν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα ex recentis alieuius grammatici interpolatione. In apographis pluribus neque hoc neque γηραιός legitur, sed simpliciter ἐπιζήσας τρίτον ἔτος. Conf. quae infra dicemus ad lin. 66. 52. ἴσχυεν apogr. pleraque. ἴσχυεν M. 53. συνθλάσσω M. συνθλάσσων vulgo. τοῦ δέρματος M. Legebatur τὸ δέρμα. 55. βέλος] βέλος τι Bothius. 58. 59. Hos duos versus Αἰσχύλος — Γέλας attulerunt Plutarchus Mor. p. 604 f. et Eustratius ad Aristot. Eth. Nic. 3, 2. fol. 40. verso, tertium et quartum Athenaeus 14. p. 627 d., respicit quae Pausanias 1, 14, 5. Aeschylus ipsi tribuunt Athenaeus et Pausanias. 58. Ἀθηναῖον apographa] ἀθηναῖον M. 59. Γέλας] πέλας M. Correctum ex Plutarcho. 61. ἐν additum ex apographis nonnullis. 66. ἔγ' M. ἔξ' Guelf. et aliud apogr. ap. Hermanum Opusc. vol. 2. p. 161. congruenter verbis supra lin. 50. ab interpolatore illatis ὡν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Rectus numerus est ἔθ': nam Aeschylum natum esse aliunde constat olymp. 63, 4., mortuum olymp. 81, 1. ο'] Numerus iusto minor, ut ex iis apparebit quae infra dicemus p. 3. extr. καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἄμφι τὰ πέντε] Sic M et apographa, nisi quod in Lips. et Monac. 486. pro ἄμφι τὰ scriptum est ἀμφίβολα. Manifestum est haec plus uno vitio laborare, sic fortasse in ordinem redigenda, ἐποίησε δράματα ο' (?), ὡν σατυρικά ... (excidit numerus), καὶ ἐπὶ τούτοις ἀμφίβολα πέντε: de quo dixi in ed. Scholiorum Oxon. p. 6. Similiter de Pratina Suidas tradit, δράματα ἐπεδείξατο ν', ὡν σατυρικά λβ'. et de Euripide biographus eius in fine excerpti tertii ed. nostrae, σῶζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἔζ', καὶ γ' πρὸς τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα, σατυρικά δὲ ἡ. ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ ἄ. Inter dramata ἀμφίβολα (i.e. νόθα) quinque haud dubie numeranda quam scriptor Catalogi memoravit Αἰτναῖαι νόθοι, post Αἰτναίας γνησίους, quae fabula, celebrando Hieroni Aetnae urbis conditoris scripta, fortasse neque tragoedia neque drama satyricum fuit. 67. νίκας—τρικαίδεκα] De numero victoriarum conf. annot. ad p. 4, 9. 69. γεννικωτέροις Blomfieldus pro γεννικωτάτοις.

16—36. Haec et quae infra leguntur 79—87. ex optimo et antiquissimo fonte petivit biographus, verbis recentiorum multorum de Aeschylea poesi scriptorum disputationibus anteferenda, qui tragicis Graecis non pauca affinxerunt de quibus illi nunquam cogitaverant. 16. πλάσμα rhetores dicere solent compositionem vel formam dicendi, quem stilum vulgo vocant. Sic Proclus apud Photium Bibl. p. 318, 26. τοῦ πλάσματος τὸ μὲν ἐστὶν ἰσχυρόν, τὸ δὲ ἄδρὸν, τὸ δὲ μέσον. καὶ τὸ μὲν ἄδρὸν ἐκπληκτικώτατόν ἐστι καὶ κατεσκευασμένον μάλιστα καὶ ποιητικὸν ἐπιφαίνον κάλλος cet. Conf. Stephani Thesaur. vol. 6. p. 1156.

22. ἀρχαῖον] Dio Chrys. vol. 2. p. 267. ἡ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ καὶ τὸ αὐθαδὲς τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγῳδίᾳ. 27. Νιόβη, quod post Νιόβη (νύβη M.) exciderat, addidit Bothius. τρίτου μέρους M., quod mature a correctore aliquo interpolatum est. Nam apographa, ut videtur, omnia et editiones τρίτης ἡμέρας. Codicis Medicei scriptura tacite usus est Victorius apud Spanhem. ad Aristoph. Ran. 942. Alio modo erratum ab schol. Aristoph. Ran. 942. qui quae de Niobe legerat ad Achillem transtulit, εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυγῖν Ἀχιλλεῖ ἢ Ἐκτορος λύτρους, ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόνιν, ὅς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται, sive is sic scripsit sive τριῶν μερῶν vel τρίτου μέρους.

37. Ἰέρωνα] τὸν Σικελίας τυράννον addunt apographa, ut videtur, euneta. τινὰς apographa] τινὰ M. 43. τινὲς δὲ φασιν—ἐξαμβλωθῆναι] Haec verba, omissa in apogr. Cantabrig., Naekius in Museo Rheno-paer. 1833. vol. 1. p. 501. transponi voluit post verba superiora πρὸς ἀπάτην κέχρηται lin. 35.: ego seculi verba ab recentiore grammatico, ut videtur, olim in margine adscripta, postea loco alieno illata. Ad fabulam de Eumenidibus alludit Pollux 4, 110, τὸ δὲ παλαιὸν ὃ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν ἄχρι τῶν Εὐμενίδων Αἰσχύλου. πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκποθηθέντος συνέστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορὸν.

τῶν θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγξιν, εἰδύλοις, Ἐρινύσι, τοὺς τε ὑποκριτὰς χεῖρσι σκεπάσας καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας, μείζοσι τε τοῖς κοθόρνοις
 75 μετεωρίσας. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῇ πρώτῃ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μυννίσκον τὸν Χαλκιδέα· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίarchος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δ' ἀπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ'
 80 αὐτὸν λογιζοιτο, φαῦλον ἂν ἐκλαμβάνοι καὶ ἀπραγματευτον, εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγωδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς γεγενέαι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πολλὰ χυλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θεσπίδι, Φρυνίχῳ καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγωδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἔλθειν τελειότητα.

Ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ,
 αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανεν.

90 Φασὶν ὑπὸ Ἰέρωνος ἀζιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ
 95 τινες ἤδη τῶν τραγωδιῶν αὐτῶν διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας βεβαίαντα πρόσωπα.

Τῶν ποιημάτων ἃ μὲν ἔστι διεξοδικὰ καὶ διηγημα-
 100 τικὰ καὶ ἀπαγγελτικά, ἃ δὲ δραματικά καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ ἄμφοιν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κύρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ· Νιόβῃ Αἰσχύλου. Ὁμήρῳ δὲ Ἰλιάς· μυκταὶ
 105 γὰρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν.

73. χεῖρσι Ritterus ad Didymi Opusc. p. 159. Legebatur χεῖρ. χεῖρῖδι Robortellus p. 266. 76. Μυννίσκον] Recte duplici γ scriptum in M., non Μυννίσκον, quod quibusdam placuit: vid. L. Dindorf. in Thesaurο vol. 5. p. 1269. Tertium qui fabulas Aeschyleas egerit histrionem, Οἶαγρον, memorat schol. Arist. Vesp. 564. vol. 2. p. 471, 25. (Αἰσχύλου ἦν ὑποκριτής), sed in alio scholio (ad v. 577.) ibid. p. 473, 9. incertum relinquitur utrum Aeschylī an Sophoclis Nioben egerit Oeager: ex quo colligi potest scholiastas nihil de Oeagro comperit habuisse, sed, quod saepe fecerunt, ex Aristophanis verbis coniecturam fecisse. Licymnium histrionem tragicum qui Aeschylī Προπομπῶς — haud dubie post mortem poetae — egerit memorat Aleiphro Epist. 3, 48.

78. Δικαίarchος] Recte haud dubie Dicaearchus, quocum consentit Aristoteles Poet. 4, 13. cuius sententiam negligeriter reddidit Themistius Or. p. 316. 80. ἂν correxi pro μὲν. 92. Ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας] Falli videntur qui haec ex Dicaearchi opere, quod non sic, sed περὶ μουσικῶν ἀγώνων inscriptum fuit, excerpta putant. Ex Dionysii cuiusdam (de quo vid. Suidas s. v. Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς) vel Rufi (de quo Phot. Bibl. p. 103, 16. ex Sopatro) μουσικῇ ἱστορίᾳ excerpta esse conciliat Ritterus. 104. Νιόβη — δὲ Ἰλιάς] Similem Donati observationem in praefat. ad Andriam Terentii comparavit Ritterus, *Pronuntiatque est "Andria Terentii," non "Terentii Andria," ob incognitum adhuc nomen poetae et minoris apud populum auctoritatis ac meriti.*

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ*

ΤΩΝ ΔΙΕΞΤΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

1 Ἀγαμέμνων	2 Ἀθάμας	3 Αἰγύπτιος
4 Αἰτναῖαι γνήσιοι	5 Αἰτναῖαι νόθοι	6 Ἀμυμῶνη
7 Ἀργεῖοι	8 Ἀργῶ ἢ Κωπευστής	9 Ἀταλάντη
10 Βάκχαι	11 Βασάραι	12 Γλαῦκος πόντιος
13 Δαναῖδες	14 Δικτυοῦργοι	15 Ἐπτ' ἐπὶ Θήβας
16 Εὐμενίδες	17 Ἐπίγονοι	18 Ἐλευσῖνιοι
19 Ἠλιάδες	20 Ἡδωνοί	21 Ἡρακλεῖδαι
22 Θρηῖσσαι	23 Θωροί ἢ Ἰσθμιαῖοι	24 Ἰφιγένεια
25 Ἰξίων	26 Ἰκέτιδες	27 Κάβειροι
28 Καλλιστώ	29 Κρήσσαι	30 Κερκύων
31 Κίρκη σατυρική	32 Κήρυκες	33 Κἄρες ἢ Εὐρώπη
34 Λαῖος	35 Λέων	36 Λήμνιοι
37 Λυκοῦργος	38 Μέμνων	39 Μυσοί
40 Μυρμιδόνες	41 Νεανίσκοι	42 Νεμέα
43 Νηρεῖδες	44 Νιόβη	45 Ξάντριοι
46 Οἰδίπους	47 Ὅπλων κρίσις	48 Ὅσολόγοι
49 Πενθεύς	50 Περραιβίδες	51 Πρωτεύς
52 Πέρσαι	53 Πηνελόπη	54 Προπομποί
55 Προμηθεὺς δεσμώτης	56 Προμηθεὺς πυρφόρος	57 Προμηθεὺς λυόμενος
58 Πολυδέκτης	59 Σαλαμῖνιοι	60 Σεμέλη ἢ Ὑδροφόροι
61 Σίσυφος	62 Σφίγξ	63 Τοξότιδες
64 Τήλεφος	65 Τροφοί	66 Ὑψιπύλη
67 Φιλοκτήτης	68 Φορκίδες	69 Φρύγες ἢ Ἐκτορος λύτρα
70 Χορηφόροι	71 Ψυχοστασία	72 Ψυχαγωγοί.

* ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ] Indicem hunc fabularum servavit codex Mediceus, unde in pauca receptus est apographa. Nomina fabularum, quibus ego numeros suos adscripsi, ordine alphabetico sunt disposita, ita tamen ut primae tantum literae cuiusque ratio habeatur, ceterarum ordo minus curetur: quae ratio etiam in Lexicis grammaticorum plerumque obtinet. Quae desiderantur fabularum nomina, de quibus infra dicam, non ab scriptore Catalogi omissa esse, sed librariorum culpa excidisse videntur. Ceterum similis est Euripidis fabularum Catalogus in tabula anaglypho ornata, in quo Euripides in sella sedens representatur, Romae reperta et primum edita ab Winckelmanno in Monumentis ineditis, repetita in Boeckhii Corpore Inscriptionum vol. 3. p. 831. In quo Catalogo, cuius pars fere dimidia hodie superest, ordinis alphabetici ratio eadem est quam Catalogi Aeschylei esse supra dicebam. 8. Κωπευστής] κωπαστής M. Recte correctum in editionibus, nisi quod probabilius est κωπευσταί scribendum esse numero plurali, de quo dixi ad Fragmenta p. 101. 11. Βασάραι] Βασαρίδες in locis nonnullis ad fragmenta fabulae indicatis. 14. Δικτυοῦργοι] Rectum nomen fabulae Δικτυουλόκοι est, de quo dixi ad Fragmenta p. 103. 23. Θωροί ἢ Ἰσθμιαῖοι] Θεόδωροι ἢ Ἰοισμῖοι M. De vera scriptura ex aliis constat grammaticis: v. ad Fragm. p. 105. 36. Λήμνιοι fuerunt qui in Λήμνῳ mutarent, et recte fortasse: v. ad Fragm. p. 117. 43. Νηρεῖδες M. Attica nominis forma est Νηρηδες. 59. Σαλαμῖνιοι apographa] σαλαμῖνιοι M. 60. Ὑδροφόροι] ὕδροφόρος M. Correctum in editionibus. 69. Φρύγες] Delevi quod in M. praecedat φρύγοι. 72. His 72. fabulis addendae quae in Catalogo hoc desiderantur, 73. Γλαῦκος Ποντιεύς 74. Θαλαμοποιοί 75. Ἰέρειαι 76. Παλαμῆδης 77. Σίσυφος πετροκυλιστής 78. Φινεύς 79. Ὠρεῖθια. Qui novem vel, si Αἰτναῖαι νόθοι detrahantur, octo et septuaginta fabularum numerus propius accedit ad septuaginta genuinarum et quinque spuriarum fabularum numerum ab scriptore vitae supra lin. 66. positum quam ad novaginta tragoedias, quas Aeschylō tribuit Suidas.

His codicis Medicei excerptis addenda quae Suidas s. v. Αἰσχύλος tradidit aliunde petita, sed non sine pluribus partim ipsius, ut videtur, partim librariorum erroribus:

Αἰσχύλος Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δ' Ἀμεινίου [Εὐφορίωνος] καὶ Κυναγεῖρου τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμ' αὐτῷ. ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικοὺς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Εὐαῖωνα. ἡγωνίζετο δ' αὐτὸς ἐν τῇ ὁ δ' οὐλυμπιάδι ἐτῶν ὦν κέ. οὗτος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία καὶ τραγῳδίας 5, νίκας δ' εἶλεν κη'. φυγῶν δ' εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἱκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπ' αἵτου φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη' γενόμενος.

De anno natali Aeschyli non satis defuit dixit biographus, solo memorato olympiadis numero, ex quo tanto minus certum quid conficitur quia corruptus in codice est: quod alteri quoque numero accidit lin. 66. ubi de anno aetatis agitur, quo mortuus sit Aeschylus. Neque alia temporis notatione, qua Sophoclis biographus, postquam hunc olymp. 71, 2. archonte Philippo natum esse dixit, Sophoclem νεώτερον Αἰσχύλου ἐτῆ ιζ', Εὐριπίδου δὲ παλαιότερον κδ' esse dicit, quidquam proficitur, numero utroque corrupto, de quo dixi in Vita Sophoclis Oxon. p. VI. Disertius de Aeschilo testimonium est chronographi in marmore Pario apud Boeckhium Corp. Inscr. vol. 2. p. 302, 62. ἐν ἡ μάχη (τῇ ἐν Μαραθῶνι olymp. 72, 3.) συνηγωνίσατο Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ἐτῶν ὠν ΔΔΔΠ, ex quo sequitur Aeschylum natum esse olymp. 63, 4. cui anno convenit quod de prima quam Aeschylus obtinuerit victoria scenica rettulit Suidas s. v. Πρατίνας, ἀντηγωνίζετο δὲ (Πρατίνας) Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς οὐλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε σατύρους: unde quod apud eundem alio loco legitur in libris ἡγωνίζετο ἐν

2. Εὐφορίωνος καὶ Κυναγεῖρου] Alterum hoc Εὐφορίωνος librarii errore ex praecedentibus repetitum esse intellexit Westermannus Biogr. p. 126. Κυναγεῖρου nomen Κυνεγείρου scribendum esse ostendi in annot. ad p. 1, 2. 4. Εὐφορίωνα καὶ Εὐαῖωνα] Prior memoratur in Aristophanis Byzantii ὑποθέσει Euripidis Medaeae, πρῶτος (olymp. 87, 1.) Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης. — Alterius, aliunde non cognitī, nomen Εὐαῖωνα scriptum in cod. Paris. A, in Εὐβίωνα corruptum in libris deterioribus, ex quo Mediolanensis Suidae editor suo arbitrio Βίωνα fecit sine ratione, quum Εὐαῖωνος nominis exempla plura reperiantur. 5. τῇ ὅ] τῇ θ' libri. Rectum numerum τῇ ὁ restituit Meursius ex Suida ipso s. v. Πρατίνας, ἀντηγωνίζετο δὲ (Πρατίνας) Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς οὐλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε σατύρους. 6. χρώμασι] καὶ χρώμασι Kusterus. χρώμασι habet A, om. ceteri. τοὺς τραγικοὺς] Aut τοὺς τραγικοὺς ὑποκριτὰς dicendum erat aut, quod Bernhardus coniecit, τοὺς τραγῳδοῦς. 8. χρῆσθαι Bernhardus. κεχρῆσθαι libri.

9. τραγῳδίας 4] τραγῳδίας dixit annumeratis fabulis satyricis. Rectius igitur δράματα dixisset ut biographus supra p. 2, 66. Numerum autem fabularum nonaginta iusto maiorem esse supra diximus ad p. 2. νίκας δ' εἶλεν κη'] Hunc quoque numerum parum probabilem esse patet, nec multo probabilior fiet si quis victorias post mortem reportatas annumeret collatis biographi verbis lin. 67. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληψε τρισκαίδεκα, οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο. et Suidae s. v. Εὐφορίων, — ὅς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρὸς, οἷς μήτηρ ἦν ἐπιδειξάμενος, τε τράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεῖα. 12. νῆ] Rectum annorum numerum esse 30 supra diximus p. 3.

τῇ θ' οὐλυμπιάδι ἐτῶν ὦν κέ correctum est θ' in ὁ mutato, ut in annotatione diximus ad p. 4, 5.

De parentibus Aeschyli tantum novimus, patrem ei fuisse Euphorionem: unde Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ab Herodoto appellatus est aliisque, ut supra diximus ad p. 1, 3.: matris nomen vel tacerunt vel non commertum habuerunt biographi. Fratres habuit duos, Cynegirum et Aminiam, quorum de priore res certa est, minus certa de altero, ut ostendi in annot. ad p. 1, 15. De matrimonio Aeschyli ne verbum quidem dixit biographus, nec Suidas uxoris nomen prodidit, sed solos memoravit filios duos, qui ipsi quoque poetae tragici fuerint, Euphorionem et Euaeonem, de quibus dixi ad p. 4, 4. Sororem Aeschyli, Polypithi Atheniensi nuptam, solus memorat Suidas, Φιλοκλῆς: Πολυπειθούς, Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς χρόνοις κατὰ Εὐριπίδην — Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδού, καὶ ἔσχε υἱὸν Μόρσιμον τὸν τραγικόν, οὗτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός. τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός. Clarissimus inter hos fuit quem Diodorus 14, 43. sub olympiade 95 memorat Astydamos, Morsini filius, qui incredibilem fabularum 240. numerum et victorias quindecim tribuit Suidas, obscurior filius eius cognominis, cuius octo tantum fabulas enumerat Suidas.

De institutione Aeschyli iuvenili, quam credibile est eandem fere fuisse quam aliorum, qui artium literarumque studiis operam darent, iuvenum Atheniensium fuisse aliunde novimus, nihil tradidit biographus, sed postquam de poesi Aeschylea paucis verbis dixit, statim ad virtutem bellicam transit, quam Aeschylus probaverit quum pugnasset ad Marathonem (olymp. 72, 3.), ad Salaminem (olymp. 75, 1.) et Plataeas (olymp. 75, 2.) interesset, quae in annos aetatis Aeschyli incident 35, 45 et 46. et de pugna Marathonica testem habemus etiam chronographum marmoris Parii p. 302, 63. ἡ ἐν μάχῃ συνηγωνίσατο Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ἐτῶν ὠν ΔΔΔΠ. Tribus autem illis in pugnis quid praestiterit Aeschylus nescimus, nisi quod Plutarchus Mor. p. 628 e. Aeschylum ἡγωνισμένον τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐπιφανῶς dixit, et similiter Photius Lex. p. 246, 23. Μαραθῶνιον ποίημα: Αἰσχύλος. εὐδοκίμησε γάρ ἐν τῇ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναγεῖρῳ (corr. Κυνεγείρῳ), glossa ex comici alicuius poetae loco, ut videtur, sumta, qui Aeschylum Μαραθῶνιον ποιητὴν appellasse videtur, quam scripturam servavit Hesychius, Μαραθῶν: δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ποιητὴς ἦν Μαραθῶνιος, qui hoc potius videtur dicere debuisse, ὅθεν καὶ Αἰσχύλος ποιητὴς εἶρηται Μαραθῶνιος. Neque enim verisimile est Μαραθῶνιον ποίημα de ἐλεγείῳ esse intelligendum τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας, quod Aeschylum composuisse rettulit biographus lin. 40. cui parum conveniunt proxima verba Photii Αἰσχύλος et εὐδοκίμησε γάρ, manifesto non ad ποίημα, sed ad ipsam Aeschyli personam spectantia. Nam de carmine si sermo esset, non Αἰσχύλος, sed Αἰσχύλου dicendum fuisset.

De loco quem in exercitiis ad Marathonem, Salaminem et Plataeas cum hostibus congressus Aeschylus tenuerit nihil tradidit biographus. Ducem copiarum ab Atheniensibus Aeschylum missum fuisse non est verisimile. Nam si unus ex decem, qui quotannis eligi solebant, στρατηγός fuisset, credo hoc disertè dictum fuisse biographum, quemadmodum Sophocles biographus Sophoclem τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας ἀξιωθῆναι dixit.

Aeschylum mysteriis initiatum et, quum ἀπόρρητα quaedam in fabulis suis prodidisset, ἀσεβείας accusata fuisse, vetus fama fuit verbis parum definitis memorata ab Aristotele Eth. Nic. 3, 2. ὁ δὲ πράττει ἀγνοήσκειν ἂν τις, ὅσον λέγοντές φασιν ἐκπσεῖν αὐτοῖς, ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά, nec multo dilucidius ab Clemente Alex. Strom. 2. p. 461. ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξεῖπῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς οὕτως ἀφείθη ἐπιδείξας

αὐτὸν μὴ μεμνημένον. Rem totam fabulosius exornant quorum verba ad fragm. 83. p. 106. apposui Heraclides Ponticus apud Eustratium ad Aristot. p. 40 a. et Aelianus V. H. 5, 19. Et Eustratius ipse, sed auctore non nominato, crimen illud ab Aeschylō non semel, sed identidem in diversarum tetralogiarum fabulis quinque, Τοῖότιον, Ἱερείαις, Σισύφω πετροκυλιστῇ, Ἰφιγενείᾳ, Οἰδίποδι, commissum fuisse credidit. Accusationis autem, si unquam locum habuit, quae capita fuisse potuerint, Lobeckius in Aglaophamo p. 77 — 84. aliique coniecturis valde, ut ipsi senserunt, incertis assequi studuerunt. Prudentius de his fabellis indicavit Schneidewinus in Philologo vol. 3. p. 366 — 368. Absurdius est quod Schneidewinus ibidem tetigit de Eumenidibus fictum, propter quas Aeschylum accusatum fuisse Apesines narravit (in Walzii Rhet. vol. 9. p. 478.) quocum comparandae quorundam de choro Eumenidum ineptiae, memoratae a biographo lin. 43. Aeschylum Pythagoreum fuisse refert Cicero Qu aest. Tusc. 2, 10, 23. incertam, ut videtur, famam secutus: nam addit "*sic enim accepimus.*" Maioris momenti est Aeschylus de diis rerumque natura opinionones cognovisse, quas per fabulas superstites perditarumque fragmenta sparsas Klausenus collegit et disposuit in *Theologumenis Aeschylis*, Bonnæ editis a. 1829.

Aeschylum diutius in Sicilia commoratum esse testatur Athenaeus 9. p. 402 c. ubi τοὺς περὶ Σικελίαν κατοικοῦντας ἀσχέδωρον καλεῖν τὸν σύαγρον docet, allato Aeschylis ex Phorcidibus loco (fr. 252.) in quo est ἀσχέδωρος ὥς, additque ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίᾳ πολλὰς κέρηται φωναῖς Σικελικαῖς οὐδὲν θναυμαστόν: quae notatio fortasse ad Αἰτναίως potissimum spectat, fabulam in ipsa Sicilia ab Aeschylō compositam. Nam in superstitionibus poetae tragoediis perditarumque fabularum fragmentis nihil est quod ratione satis certa huc referri possit. Disertius de commoratione Sicula testimonium est Plutarchi in Vita Cimonis c. 8. p. 483 d. *) πρώτην διδασκαλίαν τοῦ Σοφοκλέους ἐτι νέου καθέμενον Ἀμφίωνα ὁ ἄρχων, φιλονεικίας οὐσης καὶ παρατάξεως τῶν θεατῶν, κριτὰς μὲν οὐκ ἐκλήρωσε τοῦ ἀγώνος, ὥς δὲ Κίμων μετὰ τῶν συστρατῆων προελθὼν εἰς τὸ θέατρον ἐποίησατο τῷ θεῷ τὰς νενομισμένας σπονδὰς, οὐκ ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν, ἀλλ' ὀρκώσας ἡνάγκασε καθῆσαι καὶ κρίναι δέκα ὄντας, ἀπὸ φυλῆς μίᾳς ἑκάστον. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν καὶ διὰ τὸ τῶν κριτῶν ἀξίωμα τὴν φιλοτιμίαν ὑπερέβαλε. νικήσαντος δὲ τοῦ Σοφοκλέους λέγεται τὸν Αἰσχύλον, περιπαθῇ γενόμενον καὶ βαρέως ἐνεγκόντα, χρόνον οὐ πολλὸν Ἀθήνῃσι διαγαγεῖν, εἴτ' οἷχεσθαι δι' ὄργην εἰς Σικελίαν, ὅπου καὶ τελευτήσας περὶ Γέλαν τάσσεται. Duplicem de causis itineris Siculi famam memorat scriptor vitae supra lin. 37—41. quibus tertia quaedam accedit Suidae narratio s. v. Αἰσχύλος, φυγὼν δὲ εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἱκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφίσσης αὐτῷ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἑτῶν νη' (scr. 38') γενόμενος. Tabulata olymp. 70, 1. collapsa esse (quo tempore primam docuisse fabulam Aeschylum Suidas supra dixerat) idem tradit s. v. Πρατίνας, ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε σατύρους, ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου (Pratinam dicit) συνέβη τὰ ἱκρία, ἐφ' ὧν ἐστήκεσαν οἱ θεαταί, πεσεῖν. καὶ ἐκ τούτου θέατρον ὑποδομήθη Ἀθηναίους. **) Quae si quis inter se comparaverit, non difficile intellectu est grammaticum aliquem, nulla habita temporum ratione, tabulatorum ruinam, cuius causa ludos scenicos Athenis cessasse ab nemine traditum est, cum itinere Siculo Aeschylis coniunxisse, et ita quidem ut post illud tempus nunquam in patriam redisse videatur poeta,

quod falsissimum est. Nihilo verisimilior itineris causa est quam ab elegia quadam Simonidis nonnullis repetitis narrat scriptor vitae. Quorum commentorum vanitatem qui bene sensit Boeckhius in libro de tragicis recte indicavit Aeschylum non videri ante olymp. 77, 4. in Siciliam abisse, quo tempore victus ab Sophocle iuvene esset. *) Illud vero minus probabiliter sumsit Boeckhius, poetam nunquam in patriam reversum, sed per annos tredecim in Sicilia esse commoratum, donec olymp. 81, 1. diem supremum obierit, tetralogiam autem Oresteam, quam Athenis esse actam novimus olymp. 80, 2., non praesentem docuisse, sed Euphorioni filio aliive amicorum suorum docendam misisse absentem, quod nec per se verisimile, neque a quoquam traditum est, nisi quis ambigua Plutarchi verba in hanc partem interpretari velit. Verisimilior Bergkii coniectura est (in Zimmermanni Diario a. 1835. fol. 119. p. 957.) Aeschylum quum olymp. 77, 4. Syracusas se contulisset ad Hieronem, poetarum studiis eximie faventem **, post aliquod tempus, et fortasse quidem mortuo Hierone olymp. 78, 2. Athenas esse reversum, ibique fabulas plures docuisse, iterum vero olymp. 80, 2. vel 3. in Siciliam abisse ad Geloos, ibique anno tertio post, olymp. 81, 1. mortuum esse: quo pacto facillime explicari potest quod ab scriptore vitae duplici commoratione Sicula in unam confusa traditur, ἐλθὼν — ἐτελεύτα, nec Plutarchi repugnat testimonium, qui quum Aeschylum olymp. 77, 4. in Siciliam abisse narrasset, addidit ὅπου καὶ τελευτήσας περὶ Γέλαν τέθαιπται, omitta diserta reditus in patriam novique itineris mentione. De fabulis ab Aeschylō in Sicilia editis tantum scimus, Aetnaeas gratificantem Hieroni scripsisse poetam, cuius rei testem habemus biographum, Persarumque fabulam, olymp. 76, 4. Athenis editam, in theatro Syracusano repetivisse, de quo schol. Aristoph. Ran. 1060. δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδῶσθαι ἐν Συρακούσαις, σπουδάσαντος Ἱέρωνος, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν γ' περὶ κωμῳδίων. et scriptor vitae Aeschylis, φασὶν ὑπὸ Ἱέρωνος ἀζιωθέντα ἀναδιδῶσαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκίμησαι. Quod sic est intelligendum, Aeschylum Persarum fabulam non cum tribus reliquis eiusdem tetralogiae fabulis, sed solam produxisse in theatro Syracusano, in quo tetralogias, ut Athenis, certatum esse ab nemine traditum est, idemque de Aetnaeis dicendum est. Quot et quas fabulas post reditum ex aula Syracusana Athenis docuerit non est ab veteribus proditum, si ab tetralogia Orestea discesserit et Phorcidibus, de qua fabula ita loquitur Athenaeus verbis supra appositis ut satis appareat non in Sicilia, sed Athenis scriptam fuisse.

De morte Aeschylis cum Plutarcho consentit marmor Parium p. 302, 74. Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη ϞΔΓΗΗΙ. ἐτελεύτησεν ἐν Γέλᾳ τῆς Σικελίας — ἄρχοντας Ἀθήνησι Καλλίου τοῦ προτέρου, et schol. Arist. Acharn. 10. ἐτελεύτησεν (Αἰσχύλος) ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησιθέων (Μνησιθέῃδην vocat Diodorus 11, 81.) τούτων (i. e. olymp. 88, 3.) πρότερον ἑναυτῷ λ'. Confirmat hanc rationem quod Aeschylum olymp. 72, 3. annos natum fuisse 35. annotavit chronographus marmoris Parii. Fabulosas biographi et Suidae de morte Aeschylis narrationes refutantur Goettlingius in commentatione academica Ienae edita a. 1854. et qui in universum de hoc fictionum genere dixit Lehrsus in commentationibus miscellaneis (*Poepuläre Aufsätze*) Lipsiae editis a. 1856. p. 207.

*) Ad aliam repulsam referendum videtur quod ex Theophrasti vel Chamaeleontis libro περὶ ἡδονῆς narravit Athen. 8. p. 347 e. Αἰσχύλος ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτὲ — ἔφη χρόνῳ τὰς τραγωδίας ἀνατιθέσθαι, εἰδὼς ὅτι κομῆται τὴν προσήκονσαν τιμὴν.

**) Pausan. 1, 2, 3. συνῆσαν δὲ ἄρα καὶ τότε τοῖς βασιλεῦσι ποιηταί — καὶ ἐς Συρακούσας πρὸς Ἱέρωνα Αἰσχύλος καὶ Σίμωνιδης ἐστάλησαν.

*) De narratione Plutarchi et de decem (non quinque, ut mos erat) iudicum numero dixit H. Sauppius in Relat. Soc. lit. Sax. a. 1855 p. 9 seqq.

**) Vid. Hesych. s. v. ἱκρία cum annot. Alberti.

Sequitur ut de Aeschyli poesi dicatur, quam etsi iustissimis laudibus praedicaverint veteres et ipse adeo Aristophanes, tragicorum poetarum multorum irrisor, admiratus sit, tamen iam a biographis veteribus in eo erratum esse videtur quod Aeschilo soli, quippe poetarum tragicorum principi, inventa plura tribuerunt, in quibus ille alios quosdam poetas vel praeceuntes vel studiorum suorum socios et adiutores habuisse videtur, quorum princeps haud dubie Phrynichus fuit. Nam quum Aeschylus tragoedias docere coeperit olymp. 70, 1., non longe post institutas ab Clisthene (olymp. 67, 3.) decem Atheniensium tribus et postquam choreorum, qui sumtus ludis scenicis praeberent, officia*) iam certis adstricta legibus essent, — quod quo anno factum sit nescimus —, certamina poetarum tragicorum, qui terni quotannis in Dionysiis urbanis quaternas producerent fabulas (quas tetralogias**) appellarunt grammatici Alexandrini) et

*) De choreorum officiiis dixit Boeckhius Oecon. vol. 1. p. 600. seqq. et de sumtibus ludorum scenicorum post olymp. 93, 4. valde accisis ibid. p. 606. Choreorum autem officia Dionysiis urbanis (sive ἐν ᾄστει), ubi τραγῳδοῖς καινοῖς et solis tetralogiis certari solebat, florente republica valde sumtuosa fuerunt — μεγάλων ἤδη τότε σπουδῇ καὶ φιλοτιμίᾳ τοῦ ἀγῶνος ἔχοντος, ut ait Plutarchus V. Themist. c. 5. ubi Themistoclis χορηγούντος τραγῳδοῖς olymp. 75, 4. victoriam memorat — minus sumtuosa in aliis festis Baccheis, ubi veteres quoque fabulae, i. e. quae antea Dionysiis urbanis productae essent, agi et, ut videtur, non solum tetralogiae, sed etiam fabulae singulae produci solebant. Neque enim verisimile est Athenienses solas spectasse tetralogias neque ullam unquam singularum fabularum spectandarum opportunitatem habuisse: quod Droysenus quoque in commentatione de tetralogia (in Zimmermanni Annalibus a. 1844. nr. 13—16.) et Karstenus (in dissertatione, quam in annotatione proxima memorabo) senserunt, quamvis aliis quam ego, sed partim falsis, rationibus usi.

**) Tetralogias et trilogias nomina quum neque apud Aristotelem neque apud alios scriptores veteres legantur, ab grammaticis demum Alexandrinis inventa esse videntur, de quo optime disseruit Boeckhius in Prooemio Lectionum Berolinensium anni 184½. cuius operae pretium est ipsa apponi verba p. 4—6. "Constat moris fuisse Athenis ut in tragicis certaminibus singuli poetae ternas tragoedias docerent et fabulam satyricam, vel, quod ab Euripide factum novimus, pro satyrica hac tragoediam paulo hilariorem, qualis est Alceste: haec igitur quadripartita didascalía, sive connexae inter se fabulae fuerint sive non nexae, plurimis visa est tetralogia vocata esse. Neque aliud significat Thrasyllus, ex quo Diogenes Laertius 3, 56. haec refert de Platone: Θράσυλλος δὲ φησὶ καὶ κατὰ τὴν τραγικὴν tetralογίαν ἐκδοῦναι αὐτὸν τοὺς διαλόγους· οἷον ἐκεῖνοι τέτρασι δράμασιν ἡγωνίζοντο, ὡν τὸ τέταρτον ἦν σατυρικόν· τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο tetralogia. Nuperrime demum extiterunt qui tetralogiam vocandam esse perhiberent eam solam didascaliam, quae tres comprehendat tragoedias perpetuitate quadam actionis vel historiae cohaerentes et fabulam satyricam vel affinis vel diversi argumenti: ex quo genere sunt Aeschyli Orestia et Lycurgia ac Philoclis Pandionis: ceteras, quae perpetuitate argumenti caruerint, communi didascaliae nomine appellandas esse. Et concedendum est ex omnibus, quarum notitia superest, quadripartitis didascalii, Pandionidem, Lycurgiam, Orestiam solas in scholiis vocari tetralogias: sed singulis locis pensatis hoc nobis persuasimus casui deberi. Nam grammatici, ubi ex didascaliciis indicibus referunt qui poetae quibus fabulis primas, secundas, tertias rettulerint, non addunt tetralogiae nomen, quod nihil quidquam causae erat quare hoc adderent: ut Aelianus V. H.

de victoria inter se contenderent, non possunt aliter cogitari quam ut tres quique poetae, quantumvis ingenio inter se dispares, in componendis et adornandis fabulis suis idem fere consilium sequerentur. Sed videamus singula, de quibus eadem fere hoc loco ab me dicenda sunt quae in Vita Sophoclis vol. 8. p. LIX. dei Oxon. a. 1860. dixi.

Prima artis tragicae rudimenta ab Thespeide facta esse constat. Hunc tragoedias docere coepisse olympiade 61. Suidas annotavit s. v. Θέσπης: quam temporis notam confirmat marmor Parium in Corp. Inscr. vol. 2. p. 301, 58. ubi videndae Boeckhii annotationes p. 317. et 337. Praedium tragoedias docenti hircum propositum fuisse Thespidis aetate (unde nomen factum τραγῳδίας) chronographus marmoris Parii aliique narrant: sed certamina poetarum scenica (ἐνθαγωνίους ἀμίλλας, i. e. certamina qualia post Clisthenis aetatem Athenis auctoritate publica instituta fuerunt) tum

2, 8.: καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς, ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῇ· τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμῇδαι καὶ Τρωάσι καὶ Σίσυφῳ σατυρικῇ. Sed eorum locorum, ubi tetralogiae nomen in hac re usurpatur, longe est alia eaque peculiaris ratio. Etenim schol. Avium Aristophanis v. 282. tetralogiae Pandionidis mentionem facit omissis fabularum nominibus; ubi si eam non dixisset tetralogiam esse, omnino non potuisset perspicere Pandionidem quadripartitam didascaliam significari. In Thesphoriazusis autem v. 142. quum apud Aristophanem Lycurgia nominata sit, dicit scholiastes: τὴν tetralογίαν λέγει Λυκοῦργειαν, Ἡδωνοῦς, Βασσαρίδας, Νεανίσκου, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν: quo loco patet vocem τὴν tetralογίαν praemissam esse, ut intelligeretur quid esset Lycurgia, mancamae orationem futuram fuisse, si ea voce ommissa dictum esset: Λυκοῦργειαν λέγει Ἡδωνοῦς et reliqua. Eodem modo scholiastes Ranarum v. 1155. vocē Aristophanis ἐξ Ὁρεστέας hoc interpretamentum addidit: tetralογίαν φέρουσι τὴν Ὁρέστειαν αἱ διδασκαλῖαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος trilogίαν λέγουσι χωρὶς τὴν σατυρικὴν. Tolle hinc vocabulum tetralογίαν, aequae manca erit oratio atque in priore loco et desiderabitur communis quattuor illarum fabularum appellatio. Quodsi ex hoc ipso scholio colligitur veteres doctos tetralogiam vocasse quattuor didascaliae fabulas, quae unius historiae continuitatem referrent, ac si quarta fabula cum tribus prioribus non coniuncta esset illa ratione, trilogiam, quo id iure colligatur non perspicimus. Nihil inest enim illis verbis nisi hoc: Orestiam fuisse tetralogiam, Aristarchum vero et Apollonium dempta cuiusque tetralogiae fabula satyrica (χωρὶς τὴν σατυρικὴν) reliquam tragoediarum compagem trilogiae vocabulo appellasse; quae nota quum aequae conveniat in didascalias ex diversi argumenti fabulis compositas, minime docet tetralogiae nomen et quod ad huius similitudinem conformatum a grammaticis est trilogiae pertinere ad fabulas argumento coniunctas. At veteres docti ad similitudinem tragoediae Platonis libros eos, qui in eodem vel simili argumento versarentur, in trilogias vel tetralogias composuerunt, in trilogias Aristophanes, quem hinc coniecimus etiam tragicis didascalias hanc denominationem accommodasse ante Aristarchum, in tetralogias Thrasyllus (Diog. L. 3, 61.), qui eandem adornationem ad Democritea transtulit (Diog. L. 3, 57.). Num vero inde efficitur quamlibet tetralogiam vel trilogiam tragicam universam idem argumentum tractasse? Nimirum qui ad tragoediae similitudinem consociare aliorum opera in trilogias et tetralogias constituerant, non potuerunt non argumentum spectare, quod in eo solo esset causa posita, quare ista coniunctio ferret; quod valet etiam in Antiphonae tetralogiis, quae tamen, quod non possunt ad tragicorum imitationem

temporis nulla fuisse Plutarchus dixit in Vita Solonis c. 29.

Thespidi aequalis, etsi aetate paullo minor Choerilus fuit. Hunc olympiade 64. καθείναι εἰς ἀγῶνας et victorias reportasse tredecim ab Suida s. v. Χοιρίλος annotatum est, qui dramata ei tribuit 160. manifesto sive ipsius Suidae sive librarii errore. Idem s. v. Πρατίνας haec tradit, ποιητῆς τραγῳδίας ἀντιγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀλυμπιάδος, καὶ πρῶτος ἔγραψε σατύρους — καὶ δράματα μὲν ἐπέδειξε αὐτῷ, ὧν σατυρικά 18. ἐνίκησε δὲ ἅπασι. Certamina tragicorum Choerili aetate, legibus fortasse minus quam postero tempore severis, instituta fuisse Suidae verba docent, etsi nec de numero poetarum, qui ante olympiadem 70 inter se contenderint nec de numero fabularum quae ab singulis poetis productae fuerint quidquam proditum est, nec dramata satyrica quae lege cum tragoediis coniuncta fuerint novimus: qualia non a Pratina demum, qui non pauca composuit, sed iam ab Choerilo scripta fuisse ex veteris poetae versu, quem grammatici Latini servarunt, colligitur, ἥνικα μὲν βασιλεὺς ἦν Χοιρίλος ἐν σατύροις.

Tertius clari nominis tragicus Phrynichus Polyphradmonis filius fuit, Thespidi, cuius discipulus ab Suida dicitur, et Choerilo aequalis, etsi multis, si non Choerilo, certe Thesptide annis inferior. Hunc olympiade 67. vicisse annotavit Suidas, eundemque tragoediam docuisse olymp. 75, 4., archonte Adimanto, certissima monumenti choregici fide constat, quod Plutarchus memoravit in Vita Themistoclis c. 5., i. e. trigesimo quinto post priorem illam victoriam anno. Intra quod tempus non plures eum fabulas scripsisse quam novem, quarum nomina apposuit Suidas, et per se parum credibile est et convellitur fabularum quarundam memoria quam alii scriptores servarunt, inter quas est clarissima Φοινισσῶν tragoedia. Nec de numero victoriarum, quem Suidas de aliis poetis tragicis annotavit, quidquam dixit. Ex his colligi potest Phrynichi fabularum non paucarum memoriam mature perisse, quemadmodum aliarum plurimarum tragoediarum et, ut coniciere licet, obscuriorum quoque poetarum memoria ita est oblitterata ut nulla aut vix ulla vestigia sint relicta: cuiusmodi est quod ipsius Phrynichi filius Polyphradmon, avo cognominis, ab uno

conformatae haberi, hoc loco non veniunt in censum: sed tragicorum tetralogiae, etiamsi nulla iis argumenti coniunctio inesset, vel ea sola re unum corpus efficere potuerunt, quod una didascalica commissae in scenam erant. Quae quum ita sint, consistimus in ea, quae una superest, tetralogiae definitione Thrasyllea, ex qua tragica didascalica quadripartita quaelibet hoc vocata nomine est." Comparanda cum his quae Simo Karstenus in Lectione de tetralogia Sophoclea dixit Amstelodami edita a. 1846. egoque dixi in Vita Sophoclis Oxon. p. XXXIV. LII. Nomina autem Λυκούργεια, Ὀρέστεια, quibus Aristophanes usus est, Οἰδιπόδεια et alia omnia huiusmodi non sunt ab veteribus intellecto tetralογία vocabulo, sed eodem modo dicta quo epicorum carmina vel partes carminum Ὀδύσσεια, Δολώνεια, Πατρόκλεια, Γηρυνόεια, Δευκαλιώνεια, Εὐρώπεια appellantur, ab librariis saepe in iā terminata: de quo dixit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 2438. Quod ab Suida s. v. Νυκόμαχος (ubi Nicomachi tragici et Nicomachi comici fabulas permiscet) tragoedia memoratur Τριλογία cum fabula Μετεβαίνουσαι (quod nomen comoediae quam tragoediae similis est) coniuncta, de eo parum probabilis Meinekii est sententia in Hist. com. p. 497. Si corruptum nomen sit — quod non puto extra dubitationem positum esse, quum τριλογία eodem modo dictum esse possit quod διλογία ab Xenophonte aliisque dictum est — Τριλογία conici potest, quod comoediae nomen esse potuit ut Ἐγχειρίδιον, Καλάσις, Κεκρύφαλος, Πλόκιον, Πτερύγιον et alia huiusmodi comoediarum nomina fuerunt.

memoratur Suida paucis his verbis (s. v. Φρόνιχος), καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα, fabularum autem ab eo scriptarum ne una quidem cognita erat, donec Aeschyli Septem ad Thebas fabulae didascalica ex codice Mediceo a. 1848. edita Polyphradmonis illius Λυκούργειαν tetralογίαν, actam olymp. 78, 1., in lucem proferret. Apparet ex his mancam illam de novem fabulis notationem Suidae non sufficere ad iudicanda Phrynichi de tragoedia merita, quae, si quid nominis eius, ab multis inde ab Aristophane celebrati, famae tribuendum sit, multo maiora fuerint necesse est quam nunc videantur, nec dubitandum quin fabulas multo quam Suidas ei tribuit plures scripserit, primusque tetralogiarum auctor exstiterit, etsi fortasse ab initio singulas, ut Thespis et Choerilus fecerant, in scenam produxerit tragoedias, de quo disertum habebimus veteris grammatici testimonium, si verba in Suidae excerptis (s. v. Σοφοκλῆς) ad Sophoclem relata, καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δράμα πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ tetralογίαν, et quod de Sophocle paullo inferius dictum prorsus absurdum est solumque sufficit ad evertendas multorum de verbis superioribus disputationes, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος, eum in modum conformetur quem in Vita Sophoclis Oxon. p. LX. proposui, ut omnia ad Phrynichum referantur, sic scripta, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος, καὶ αὐτὸς (vel καὶ πρῶτος cum Bergkio) ἦρξε τοῦ μὴ δράμα πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι (ut priores poetae fecerant), ἀλλὰ tetralογίαν. Nam vulgaris opinio, Aeschylum primum omnium tetralogiis usum esse, in manifesto errore versatur et ne temporum quidem rationi convenit, ut in Vita Sophoclis l. c. ostendi. Quicumque autem primus tetralogiam composuit, sive is Phrynichus, sive Aeschylus, sive alius fuit, necessario consilium suum cum duobus minimis aliis poetis communicare iisque auctor esse debuit ut ipsi quoque tetralogias in certamen producerent. Neque enim una unius poetae fabula quaternis duorum aliorum poetarum fabulis poni in certamine poterat.

De legibus quas Phrynichus in tetralogiis componendis secutus sit nullus coniecturis locus est, quum ne unam quidem tetralogiam eius cognitam habeamus. Aeschylum vero certissimum haberi potest tetralogias plerumque ita composuisse ut in eodem quaque versaretur argumento per tres tragoedias, interdu etiam per drama satyricum continuato, ut in tetralogia Oedipodea ex Laio, Oedipo, Septem ad Thebas et Sphinge et in Orestea factum videmus ex Agamemnone, Choe-phoris, Eumenidibus et Proteo composita. Non constanter tamen tetralogias sic ab eo compositas fuisse et Persarum exemplum docet, tragoediae historicae cum mythologicis duabus in eadem tetralogia coniunctae, et ratio comprobat. Nam si hanc sibi legem scripsissent tragici ut nonnisi tragoedias consociarent in eodem versantes argumento, fabulas non paucas, quantumvis tragoediis aptas, excludere debuissent, quae uni quidem duabusve tragoediis, verum non tribus explendis sufficerent: ex quo genere Promethei fabula est de qua dixi ad Fragmenta p. 114. Vanissima vero recentiorum quorundam virorum doctorum opinio est, Aeschylum, etiamsi interdum diversi argumenti tragoedias una coniunxerit tetralogia, tamen curasse ut sententiam aliquam tribus tragoediis communem illustraret: quod inventum Persis adhibuerunt Welckerus alique, nihil aliud consecuti quam ut tetralogiam producerent vel sic aliis omnibus quas vel novimus vel ex perditarum fabularum nominibus Welckerus ipse composuit Aeschyli tetralogiis prorsus dissimilem.

Videmus igitur Aeschylum olymp. 70, 1. anno aetatis vigesimo quinto tragoedias docere coepisse cum aemulis duobus, Choerilo et Pratina, de victoria contentem, quorum uter alteros duos vicerit nescimus. Tantum enim novimus, Aeschylum neque in hoc certamine nec proximis usque ad olymp. 72, 4. annis, intra quod tempus haud dubie fabulas plures docuit,

vicisse, sed olympiadis demum 73. anno primo primam reportasse victoriam, nisi marmoris Parii notatio fallat p. 302, 66. Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς τραγῳδία*) πρῶτον ἐνίκησε καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐγένετο — ἄρχοντας Ἀθήνησι Φιλοκράτους. Quas fabulas hoc anno Aeschylus produxerit nescimus, nec de reliquarum plerisque quas vel ante vel post hunc annum docuit fabulis quidquam compertum habemus. Supplices, quantum ex metrorum delectu totiusque fabulae compositione indicari potest, fortasse intra olymp. 70, 1 et 72, 4 docuit cum tribus aliis fabulis coniunctam, de quibus meas aliorumque coniecturas incertas protuli ad Fragm. p. 100. Prometheus vinctum cum Prometheo soluto et duabus aliis quarum nomina non novimus fabulis post olymp. 75, 2, actam esse iam ab aliis monitum est ex versibus colligi posse Promethei vincti 367—369. quibus Aetnae eruptio, quae olymp. 75, 2. accidit, praedicci videatur: de quo videnda quae in Annot. Oxoniensibus dixi ad Prom. 367. p. 57. Metra tamen huius fabulae carminumque choricorum compositionem consideranti non dubium videbitur quin Prometheus Persis (olymp. 76, 4.) et fortasse adeo tetralogia Oedipodea (olymp. 78, 1.) posterior sit. Porro olymp. 76, 4. archonte Menone tetralogiam docuit ex Phineo, Persis, Glauco (Potnienti) et Prometheus (πυρφόρῳ) compositam, praecunte, quod ad Persas attinet, Phrynicho, cuius fabulae Φοίνισσαι inscriptae Aeschyli Persarum fabula tam similis fuit ut ex Phrynichi tragoedia παραπτοῖσθαι quibusdam visa sit, ut ex Glauco refert Persarum argumenti scriptor: unde Bentleius in Opusc. p. 293. probabiliter coniecit Phrynichi Phoenissas quattuor ante Aeschyli Persas annis, olymp. 75, 4. Adimanto archonte, actam esse, quo anno Phrynichum in certamine scenico vicisse certissima novimus monumenti choregici fide a Plutarcho memorati in Vita Themistoclis c. 5.

Proxima cuius tempus novimus Aeschyli tetralogia ex Laio, Oedipo, Septem ad Thebas et Sphinge composita fuit, quibus Aeschylus Aristiam et Polyphradmonem vicit olymp. 78, 1. Theagenide archonte: de quo constat ex didascalii fabulae Aeschyleae superstitis, Septem ad Thebas, p. 12. ed. nostrae. Denique successu non minus felici olymp. 80, 2. Philocle archonte et Xenocle Aphidnensi chorego tetralogiam Oresteam docuit ex Agamemnone, Choephoris, Eumenidibus et Proteo compositam, ut scriptor argu-

menti Agamemnonis ex didascalii annotavit. Haec ultima, ut videtur, Aeschyli didascalia fuit, qua peracta in Siciliam se contulit ibique Gelae diem supremum obiit olymp. 81, 1.

Aeschyli fabulas, pariter ac Sophocleas et Euripideas*), etiam post mortem poetae, etsi non constat quot et quas, actas esse testes habemus biographum p. 2, 68. scholiastam Aristophanis Acharn. 10. Ran. 892. et Philostratum V. Apoll. 6, 11. p. 245. confirmaturque lege ab Lycurgo**) oratore post olymp. 107. rogata, quam memorat scriptor vitarum decem oratorum inter Plutarchi Mor. receptarum p. 841 f. ὡς χαλκὰς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλου Σοφοκλέους Εὐριπίδου (haud dubie in theatro, ubi trium tragicorum statuas ab se visas esse scribit Pausanias 1, 21.), καὶ τὰς τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραφάμενους παραφυλάττειν καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματεῖα παραναγινώσκειν τοῖς ὑποκρινομένοις· οὐκ ἐξείναι γάρ (recte ἄλλως addit Grysarius) αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι: qua lege ille hoc effici voluit ut histrionum in interpolandis tragicorum fabulis licentia coerceretur, exiguo ut videtur successu. Histrionum autem aliorumque interpolatorum veterum quanta in interpolandis tragicorum non solum licentia, sed etiam imperitia fuerit, insignibus docui exemplis in Praefatione ad Aeschyli editionem Lipsiensem quintam intelligiturque ex specimenibus per scholia Euripidea sparsis, inter quae nonnulla reperiuntur quae vix credas hominibus in Graecia natis in mentem venire potuisse, velut de Andromachae versu sexto. Amplius interpolationis genus memorat Quintilianus Instit. Or. 10, 1, 66. his verbis usus "*Tragoedias primum in lucem Aeschylus protulit, sublimis et gravis, et grandiloquus saepe usque ad vitium, sed rudis in plerisque et incompositus: propter quod correctas eius fabulas in certamen deferre posterioribus poetis Athenienses permiserunt, suntque eo modo multi coronati.*" Inter posteriores illos poetas fortasse unus alterque fuit ex ipsius Aeschyli familia, quorum clarissimus fuit Astydamas Morsimi filius, de quo supra dixi p. 4. Qui poetae etsi vix dubitari potest quin Aeschyli fabulas, si quando denuo producendae essent, dieσκευασμένας prodixerint, tamen eorum facultatem poeticam vehementer exaggeravit Quintilianus, quum ex *rudibus et incompositis* Aeschyli fabulis, quas fortasse vix perlegerat, poetas illos fabulas politiores et perfectiores fecisse crederet, quasi duo inter se contulerit exemplaria, alterum rude, quale Aeschylus reliquerat, alterum a

*) τραγῳδία πρῶτον ἐνίκησε] Sic infra 72. ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνοῦ ἐνίκησε τραγῳδία. Eodem sensu τραγῳδῶν νικᾶν (ut ἀνδρῶν et παίδων νικᾶν) et τραγῳδοῖς vel τραγῳδοῖς καινοῖς (Dionysiis urbanis) dicitur. Numero singulari τραγῳδία, quo etiam Plato usus est Symp. p. 173 a. ὅτε τῇ πρώτῃ τραγῳδία ἐνίκησεν Ἀγάθων — de quo loco videnda quae dixi in Vita Sophoclis Oxon. p. LII — genus certaminis significatur, nulla habita numeri fabularum, sive unius sive quattuor, ratione, nec puto de una tetralogia, quamvis ex tribus tragoediis et dramate satyrico composita esset, unquam dictum esse numero plurali ταῖς πρώταις τραγῳδίαῖς vel τοῖς πρώτοις δράμασι νικῆσαι, licet hoc quoque recte dictum sit, si ex reliquis verbis appareat numerum pluralem non de pluribus didascaliciis, sed de una quadripertita intelligendum esse. Similiter unius tragoediae nomen pro tota tetralogia ponitur, velut in excerptis de vita Euripidis (schol. ed. Oxon. vol. 1. p. 4, 10.) ἤρξατο διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος — πρῶτον δὲ ἐδίδαξε τὰς Πηλιάδας, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο, i. e. Peliades cum duabus aliis tragoediis et dramate satyrico, et ἐπιδείξασθαι τὸ δράμα pro τὴν τετραλογίαν apud Suidam s. v. Εὐριπίδης. De Aeschyli Septem ad Thebas et Persis fabulis Aristophanes in Ranis 1031. 1038. ita loquitur ut singulatum in scenam commissae videri possent, nisi tetralogiis (olymp. 78, 1. 76, 4.) inclusas fuisse aliunde constaret.

*) De trium poetarum fabulis post mortem eorum Athenis et alibi actis et de histrionibus qui eas egerint videnda I. Grysarii dissertatio de *Graecorum tragoedia qualis fuit circum tempora Demosthenis*, Coloniae edita a. 1833. Histrionibus ab Grysario p. 35. memoratis addendus Licymnius, de quo supra dicebam p. 3. Posterioribus autem his temporibus, quum pristinus χορηγίας splendor et aemulatio cessasset, tetralogiae vix ullae, sed singulae plerumque fabulae in scenam productae esse videntur.

**) De exemplari Lycurgo, quod Athenienses Alexandriam ad Ptolemaeum Energetam misisse, verum non ipsum recuperasse, sed apographum (καὶνὰς βιβλους) regis iussu factum accepisse narrat Galenus vol. 9. p. 240. ed. Chart., egregia est Ottonis Kornii dissertatio, Bonnae edita a. 1863., cuius disputationis summa haec est (p. 24.) "*exemplum fabularum Aeschyli Sophoclis Euripidis Lycurgo auctore confectum neque omnes horum poetarum fabulas complexum est neque eum praebuit textum qui ad poetarum autographa quam proximè accederet, sed qualis decursu temporis in usu scenae ab histrionibus conformatus erat. Interpolationes autem actorum quae in scholiis traduntur eo tempore natae esse videntur, quod fuit inter compositionem exempli publici idque Alexandriam translatum.*" Dixit de eo et de histrionum studiis etiam Bernhardys p. 109. seqq.

posterioribus poetis perpolitum. Ex huiusmodi exemplaribus διασκευασμένοις non Aeschylī solum, sed etiam Sophoclis et Euripidis, quorum fabulas ipsas quoque post mortem poetarum saepe actas esse Demosthenes aliique testantur, versus spurii multi, modo singuli modo plures deinceps, per codices ad nostra usque tempora propagati sunt: qui versus etsi non raro cogitandi dicendique ratione genuinis horum poetarum versibus valde dissimiles sunt, tamen non pauci inter eos reperiuntur qui posterioribus quos Quintilianus dixit poetis probabiliter tribui possint. Quae fraus manifestissima est in Euripidis Iphigenia Aulidensi, quam fabulam quum non satis elaboratam neque ad finem perductam reliquisset Euripides, post mortem eius ab aliis aliter est conformata et absoluta, ineptissime post anapaestos (1—47.) illato prologo — qui quum iam ab Aristotele lectus fuerit, non sine veri specie Euripidi minori tribui potest —, parodo chori, cuius duas tantum strophas reliquerat Euripides, amplius versuum partim pessimorum additamentis aucta, et quae sunt reliquae per totam fabulam interpolationes partim antiquae partim novitiae.

Inventa quibus Aeschylus tragicodiam ad maiorem perfectionem adduxerit et apparatus scenicum ampliorem et splendidiorem reddiderit, enumerarunt biographus (supra p. 2. et 3.) Athenaeus 1. p. 21.*) alique scriptores, quorum locos collegit et accurate examinavit Iulius Sommerbrodtius in Commentationibus de Aeschylī re scenica Lignitii a. 1848. et 1851. editis, recte, ut opinor, iudicans (1. p. XIII.) non omnia quae in Aeschylō, quia artis tragicæ princeps habebatur, collata sint ipsius primi et solius inventa esse. Idem fere sensit grammaticus ignotus, cuius verba ex codice Parisino 2720. edidit Cramerus in Anecd. Paris. vol. 1. p. 19. qui expositis quibus apparatus scenicum Aeschylus auxerit inventis, εἰ μὲν δὴ πάντα τις, inquit, Αἰσχύλου βούλεται τὰ περὶ τὴν σκηνὴν εὐρήματα προσέμεναι — καὶ ὑποκριτὴν ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τὸν τρίτον, ἢ καὶ Σοφοκλῆς ἔστιν ὃ τούτων προσεμειχρήσατο καὶ προσεξέφρεν, ἔστι τοῖς βουλευμένοις ὑπὲρ τούτων ἐρίζειν καὶ ἔλκειν ἐπ' ἄμφω τὴν φήμην τοῦ λόγου.

Primaria Aeschylī inventa paucis verbis comprehendit Aristoteles Poet. 4, 13. τὸ τε τῶν ὑποκριτῶν πλήθος ἔξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν, τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς. Qui quod de altero histrione dixit, si recte dixit, sequitur duos histrones in scena non ante olymp. 70, 1. conspectos fuisse, quo anno fabulas docere coepit Aeschylus, Aeschylī autem in hoc certamine ἀνταγωνιστὰς, Choerilum et Pratinam, aut uno, ut adhuc solitum fuerat, usos esse histrione, aut, si duobus usi sint histrionibus, id Aeschylī sive consilio sive exemplo fecisse,

*) Athenaei epitomes verba sunt, Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτὸν φησὶ (Aeschylum) σχηματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλους σὺ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πᾶσαν τὴν τῆς τραγῳδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιστάν. ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριστοφάνης γοῦν — παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις — ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα “τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἐποιοῦν.” καὶ πάλιν “τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν, | ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον θεωνέατα, | πολλὰ τοιαυτὰ καὶ τοιαυτὰ καὶ δεῦρο σχηματίσαντες.” Aristophanis versus ex Danaidibus petitos videri posse dixi ad fragm. 250. in ed. Oxon. (a. 1835.) p. 651. nisi, quod ibidem p. 514. conieceram, ex Phœreeratis Κραπατάλοις sumti sint, ex qua fabula schol. Arist. Pac. 748. hunc protulit versus ab Aeschylō pronuntiatum, ὅστις γ' αὐτοῖς παρέδωκε τέχνην μεγάλην ἑοικοδομήσας, ex quo satis manifestum est exposuisse in illa fabula Aeschylum quibus modis de tragœdia meruisset.

Phrynichumque, qui primus personas muliebres introduxerat et olympiade 67. victoriam scenicam reportaverat, et hand dubie iam aliquanto prius fabulas docuerat, ipsum quoque uno usum esse histrione, donec in fabulis post olymp. 70, 1. editis ipse quoque, Aeschylī motus exemplo, duobus uteretur histrionibus. Quae licet non admodum verisimilia sint, tamen Aristoteli, auctori gravissimo, credenda erunt, donec probetur contrarium. Illud vero rectissime dixisse videntur Aristoteles, biographus Sophoclis, Diogenes L. 3, 56. et Suidas s. v. Σοφοκλῆς, quorum de locis dixi in Vita Sophoclis Oxon. p. XXXI., neminem ante Sophoclem, qui primam victoriam reportavit olymp. 77, 4., tribus usum esse histrionibus: quod confirmatur comparatis inter se Aeschylī et Sophoclis quae supersunt tragicœdiis. Nam inter Sophocleas nulla est quae non ab tribus acta sit histrionibus, eademque Aeschylī tetralogiae Oresteae (olymp. 80, 2.) ratio est, in qua tres simul personae in scenam aliquoties prodeunt, caveretur ne quattuor opus sit histrionibus, quod animadvertit schol. ad Choeph. 899. μετεσκεύασται ὁ ἔξαγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ δ' ἰλέωσιν. Antiquiores vero Aeschylī fabulae vel ab duobus tantum actae sunt actoribus, ut Supplices et (olymp. 76, 4.) Persae, vel ita sunt compositae ut licet tres interdum simul prodeant personae, tamen duae tantum inter se colloquantur, ut in Prometheus et (olymp. 78, 1.) Septem ad Thebas. De quarto histrione interdum extra ordinem adhibito valde confusa sunt verba Pollucis 4, 110. ad fragm. 127 a. p. 108. ab me apposita, ὁπότε μὴν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἶπεν ἐν ψῳδῇ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὥς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τι παρασθῆξαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπράχθαι φασιν αὐτὸ ἐν Μέμνονι Αἰσχύλου. quae in ordinem tolerabilem redigere conatus est Hermannus Opusc. vol. 1. p. 346. hoc modo, ὁπότε μὲν ἔσωθεν δέοι τινὰς τῶν χορευτῶν εἶπεν ἐν ψῳδῇ, τοῦτο παραχορήγημα ἑκαλεῖτο· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τι παρασθῆξαιτο, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα. καὶ πεπράχθαι φασιν αὐτὸ ἐν Ἀγαμέμνονι (pro Χορηφοῖς nominato) Αἰσχύλου. Dissentit Sommerbrodtius 2. p. LV. LX.

Non minoris momenti est alterum quod Aristoteles Aeschylō tribuit inventum, quem chori cantica immiuisse et maiorem fabulae cuiusque partem histrionum diverbiis explevisse dicit. Nam antiquiorum poetarum fabulae fere totae ex chori cantibus constiterant, brevibus tantum unius histronis sermonibus interpositis: quod Aeschylum longe aliter instituisse septem quae supersunt fabulae ostendunt. In Supplicibus, fabularum superstitum, ut videtur, antiquissima, canticorum chori versus sunt prope sexcenti, diverbiorum prope quingenti, in Persis (acta olymp. 76, 4.) de versibus 1077. trecenti circiter et quinquaginta chori sunt, in Prometheus de versibus 1093. centum circiter et quadraginta chori sunt, in Eumenidibus, fabularum superstitum novissima, idem fere atque in Persis numerus inter versus totius fabulae 1047. Numerus autem versuum ab choro cantatorum etsi aliis in fabulis alius est, tamen omnibus hoc commune est quod quattuor cuiusque fabulae χορικά sunt, i. e. carmina ab choro cantata nullis histrionum vel sermonibus vel canticis interrupta. Quod ab Aeschylō primo, non praeunte Phrynichō aliove poeta, sic esse institutum nihilo probabilius est quam tragœdiae divisionem in partes quattuor ab eo inventam esse, de quibus haec leguntur apud Aristotelem Poet. c. 12. μέρῃ δὲ τραγῳδίας — κατὰ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαίρεται κεχωρισμένα τάδε ἔστι, πρόλογος, ἐπεισόδιον, ἔξοδος, χορικόν, καὶ τοῦτο τὸ μὲν πάρος, τὸ δὲ στάσιμον, κοινὰ μὲν ἀπάντων ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ κομμοί: de quo loco et praesertim de usu vocabulī στάσιμον legenda F. Aschersoni commentatio Lipsiae edita a. 1862. (Umriss der Gliederung des griechischen Drama).

Ad chori personarum numerum quod attinet, mirus

est Pollucis error 4, 110., qui inepta usus de Eumenidibus fabula, ad quam biographus quoque alludit (supra p. 2, 43.), satis refutatam ab Hermanno in Opusc. vol. 2. p. 118 seqq., chori tragici quinquaginta olim personas fuisse credidit, qui dithyrambici chori numerus fuit, τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν, ἄχρι τῶν Εὐμενίδων Αἰσχύλου· πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκπονηθέντος συνέστηκεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορὸν. Chorum, qui ex duodecim personis constiterit, ad quindecim personarum numerum ab Sophocle auctum esse tradidit eius biographus, qui consentientem habet Suidam s. v. Σοφοκλῆς, πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων (sensus postulat προσώπων), πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. Alii qui de choro tragico dixerunt scriptores solum posuerunt quindecim personarum numerum, nulla habita numeri antiquitas minoris ratione. De numero personarum chori in Aeschylī quae supersunt tragoediis valde inter se dissentiunt viri docti, praesertim de choro Agamemnonis, quae est prima trilogiae Oresteae fabula actae olymp. 80, 2. in qua fabula v. 1344—1371. chori personae singulae inter se colloquuntur, sed ita ut versus illi et inter duodecim distribui personas possint, quae Odofredi Muelleri non improbabilis sententia est, et inter quindecim, quod fecit Hermannus, maxime propter veteris et docti, qui ipsi videbatur, scholiastae testimonium ad Aristoph. Equit. 584. in quo praeter alia legitur ὁ δὲ τραγικὸς χορὸς ἰέ, ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, quae recentis esse grammatici possunt, quum non legantur in codicibus Veneto et Florentino nec constet unde sumserit Musurus in ed. Aldina. Non minus incerta res est de scholio Tricliniano ad Agamemnonis v. 1344—1371. quod ex cod. Neapolitano edidi in Philologo vol. 20. p. 28. in quo ipso quoque quindecim chori personae fuisse dicuntur. Tantum vero est certissimum, nullam exstare Aeschylī tragoediam quam et antiquiorem esse prima Sophoclis (qui primum vicit olymp. 77, 4.) tetralogia et chorum ex pluribus quam duodecim personis compositum habuisse probari possit. Itaque nihil caussae est cur fides denegetur Sophoclis biographo, quum fieri potuerit ut Aeschylus duodecim ab initio personis usus in posterioribus fabulis ad quindecim transiret Sophoclis exemplo, quemadmodum eodem praeeunte tribus usus est histrionibus, quum antea duobus usus esset, ut supra ostendimus.

De carminibus choricis tragicorum interdum inter singulas chori personas distribuendis quae Hermannus aliique coniecerunt incerta et partim manifesto falsa sunt: certum vero est manifestisque locorum multorum exemplis comprobatum chorum saepe in hemichoria, quorum cantus alternarent, fuisse divisum, de quo Pollux dixit 4, 107. καὶ ἡμιχόριον δὲ καὶ διχορία καὶ ἀντιχορία. ἔοικε δὲ ταυτὸν εἶναι ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα. ὁ πόταν γὰρ ὁ χορὸς εἰς δύο διαίρεθῃ, τὸ μὲν πρᾶγμα καλεῖται διχορία, ἑκατέρα δὲ μοῖρα ἡμιχόριον. In

diverbiis vero ubi verba facit chorus, cuiusmodi in locis in codicibus constanter χορὸς vel ἡμιχόριον est praescriptum, non chorus totus loquitur, sed vel coryphaeus pro eo verba facit vel, ubi hemichoria loquuntur, utriusque hemichorii dux pro hemichorio suo verba facit, velut in Septem ad Thebas 369—374. 1066—1077. et apud Sophoclem Aiac. 866—878. ubi schol. ad v. 866. annotavit οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ προΐασιν ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην εἴσοδον, ζητοῦντες τὸν Αἴαντα. et ad v. 879., ubi totius chori canticum incipit, ὁλος ὁ χορὸς εἰς ἓν συνελθὼν ταῦτά φησιν.

Ad metra quod attinet, non dubitandum quin Aeschylus in hoc quoque genere antiquiores multum superaverit poetas, etsi quid vel ab aliis acceperit vel ipse aucta metrorum varietate eorumque formis artificiosius compositis praestiterit prorsus obscurum manet, quum nulla quibuscum carmina Aeschylea comparari possint antiquiorum supersint poetarum exempla, nec grammaticorum ulla exstent de antiquissimorum tragicorum metris testimonia, nisi quod Suidas tetrametrum trochaicum ab Phrynichio Polyphradmonis filio inventum esse perhibet verbis εὐρετῆς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο s. v. Φρύνιχος: cuius metri inventionem alii Archilochus tribuunt, quem circa olympiadem vigesimam floruisse tradunt chronographi et cuius inter carminum reliquias prope triginta reperiuntur tetrametrorum trochaicorum elegantissimorum exempla.

De dictione denique Aeschylī quod dixit biographus (p. 2, 16) κατὰ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἄδρὸν αἰεὶ πλάσμα, ὀνοματοποιίας τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος, confirmat Dionysius in censura scriptorum veterum 2, 10. vol. 6. p. 422. ὁ δ' οὖν Αἰσχύλος, πρῶτος καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας ἐχόμενος καὶ ἡθῶν καὶ παθῶν τὸ πρέπον εἰδώς, καὶ τῇ τροπικῇ καὶ τῇ κυρίᾳ λέξει διαφερόντως κεκοσμημένος, πολλacha δὲ καὶ αὐτὸς δημιουργὸς καὶ ποιητῆς ἰδίων ὀνομάτων καὶ πραγμάτων, Εὐριπίδου δὲ καὶ Σοφοκλέους ποικιλώτερος ταῖς τῶν προσώπων ἐπεισαγωγαῖς, et iam ab Aristophane significatum erat in Ranis loco a biographo (p. 1, 9.) memorato v. 1004. et ubi Aeschylō ῥήμαθ' ἱπποβάμονα et ῥήματα γομποπαγῇ tribuuntur v. 821. 824. Licet igitur non dubitandum sit quin Aeschylus vocabulis vocabulorumque formis non paucis ab ipso inventis usus sit, quod Sophoclem quoque non raro, rarius Euripidem, fecisse novimus, tamen de singulis, qualia ex septem quae supersunt fabulis perditarumque fragmentis plurima collegit Todtius in commentatione *de Aeschylō vocabulorum inventore*, Halis edita a. 1855., saepe anceps est iudicium, quum priorum poetarum, Choerili, Pratinae, Phrynichī aliorumque fabulae perierint et pleraeque ne in Alexandrinorum quidem grammaticorum manus venerint: quo fit ut nesciamus quae vocabula ab illis acceperit Aeschylus, quae primus ipse finxerit.

II. ΒΙΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Σοφίλλου, ὃς οὔτε, ὥς Ἀριστόξενός φησι, τέκτων ἢ χαλκεὺς ἦν, οὔτε, ὥς Ἰστρος, μαχαιροποιὸς τὴν ἐργασίαν, 5 τυχὸν δ' ἐκέκτητο δούλους χαλκέας ἢ τέκτονας· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν ἐκ τοῦ τοιοῦτου γενόμενον στρατηγίας ἀξιωθῆναι σὺν Περικλεῖ καὶ Θουκυδίδῃ, τοῖς πρώτοις τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδ' ἂν ὑπὸ τῶν κωμικῶν ἀδικτος ἀφείθη τῶν οὐδὲ Θεμιστοκλέους ἀπεσχημένων. ἀπιστητέον δὲ 10 καὶ τῷ Ἰστρῳ φάσκοντι αὐτὸν οὐκ Ἀθηναῖον, ἀλλὰ Φλιάσιον εἶναι· εἰ δὲ καὶ τὸ ἀνέκαθεν Φλιάσιος ἦν, ἀλλὰ πλὴν Ἰστρου παρ' οὐδενὶ ἐτέρῳ τοῦτο ἔστιν εὐρεῖν. ἐγένετο οὖν Σοφοκλῆς τὸ γένος Ἀθηναῖος, δῆμου Κολωνῆθεν, καὶ τῷ βίῳ καὶ τῇ ποιήσει περιφανῆς, 15 καλῶς τ' ἐπαυδέυθη καὶ ἐτράφη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ ἐν πρεσβείαις ἐξητάζετο. γεννηθῆναι δ' αὐτὸν φασὶν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ ὀλυμπιάδι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνῃσι Φιλίππου. ἦν δ' Αἰσχύλου νεώτερος ἑτῆ δεκαεπτὰ, Εὐριπίδου δὲ πα- 20 λαίτερος εἴκοσι τέσσαρα. διεπονήθη δ' ἐν παισὶ καὶ περὶ παλαιότραι καὶ μουσικῇ, ἔξ ὧν ἀμφοτέρων ἔστεφανώθη, ὥς φησιν Ἰστρος. ἐδιδάχθη δὲ τὴν μουσικὴν παρὰ Λάμπρῳ, καὶ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν Ἀθηναίων περὶ τρόπαιον ὄντων μετὰ λύρας γυμνὸς 25 ἀηλημμένους τοῖς παριανίζουσιν τῶν ἐπινικίων ἐξῆρχεν. παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγωδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαινούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν καταλύσας τὴν ὑπόκρισιν τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἰδίαν μικροφωνίαν· πάλαι γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο· αὐτοὺς δὲ τοὺς 30 χορευτὰς ποιήσας ἀντὶ δώδεκα πεντεκαίδεκα καὶ τὸν τρίτον ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν. φασὶ δὲ ὅτι καὶ κιθάραν

ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδι ποτε ἐκίθάρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ στοῦ μετὰ κιθάρας αὐτὸν γεγράφθαι. Σάτυρος οὐ φησιν ὅτι καὶ τὴν καμπύλην βακτηρίαν αὐ- 35 τὸς ἐπενόησεν. φησὶ δὲ Ἰστρος καὶ τὰς λευκάς κρηπίδας αὐτὸν ἐξευρηκέναι, ἃς ὑποδοῦνται οἱ τε ὑποκριταὶ καὶ οἱ χορευταί, καὶ πρὸς τὰς φύσεις αὐτῶν γράψαι τὰ δράματα, ταῖς δὲ Μούσαις θιάσων ἐκ τῶν πεπαιδευμένων συναγαγεῖν. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τοῦ ἥθους τοσαύτη γέγονε χάρις ὥστε πάντῃ καὶ πρὸς ἀπάντων αὐτὸν 40 στέργεσθαι. νίκας δ' ἔλαβεν εἴκοσιν, ὥς φησι Καρύστιος, πολλάκις δὲ καὶ δευτερεῖα ἔλαβε, τρίτα δ' οὐδέποτε. καὶ Ἀθηναῖοι δ' αὐτὸν πεντήκοντα πέντε ἐτῶν ὄντα στρατηγὸν εἶλοντο πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν ἔτεσιν ἐπτά ἐν τῷ πρὸς Ἀναίους πολέμῳ. 45 οὕτω δὲ φιλαθηναϊότατος ἦν ὥστε πολλῶν βασιλέων μεταπεμπομένων αὐτὸν οὐκ ἠθέλησε τὴν πατρίδα καταλιπεῖν. ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἀλκωνος ἱερωσύνην, ὃς ἥρως ἦν μετὰ Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι τραφεῖς, ἰδρυθῆναι ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ μετὰ τὴν τελευτήν. 50 γέγονε δὲ καὶ θεοφιλὴς ὁ Σοφοκλῆς ὥς οὐκ ἄλλος, καθά φησιν Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τῆς χρυσοῦς στεφάνης. ταύτης γὰρ ἐξ ἀκροπόλεως κλαπείσης κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν μὴ οἰκοῦσαν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἔρευνῆσαι, ἔνθα ἐκέκρυπτο. ἐμῇ 55 νυσε δ' αὐτὴν τῷ δήμῳ καὶ τάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. λαβὼν οὖν τὸ τάλαντον ἱερὸν ἰδρύσατο Μηνυτοῦ Ἡρακλέους. φέρεται δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἢ πρὸς τὸν υἱὸν Ἰοφῶντα γενομένη αὐτῷ δίκη ποτέ. ἔχων γὰρ ἐκ μὲν Νικοστράτης Ἰοφῶντα, ἐκ δὲ 60 Θεωρίδος Σικυωνίας Ἀρίστωνα, τὸν ἐκ τούτου γενό-

1. ΒΙΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ] Vitam Sophoclis ab grammatico aliquo ex antiquiorum auctorum narrationibus quum veris tum fabulosis compositam, qua caret codex Laurentianus (XXXII, 9.), ego ad libros exegi meliores quam quibus Prænkius usus erat scripturaeque diversitatem exposui in editione Scholiorum Oxoniensis vol. 2. p. 1—8. Annotationes ad hanc Vitam scripsit Naberus in Miscellaneis Philol. Amstel. (a. 1851.) fasc. 3. p. 28—48. 3. Ἀριστόξενος] Aristoxeni περὶ τραγωδοποιῶν librum primum memorat Ammonius s. v. ῥύσθαι p. 123. τέκτων — τέκτονας] De his dixi in Vita Sophoclis Oxon. vol. 8. p. IX. 4. Ἰστρῳ (libri deteriores στρατῶν)] Fortasse in Μελοποιοῖς, cuius libri notitiam uni debemus Suidae s. v. Φρύνης. 19. δεκαεπτὰ — εἴκοσι τέσσαρα] Hos numeros, manifesto falsos, transposuit Musgravius, in κζ — ιδ̄ mutavit Boeckhius: de quo dixi in Vita Oxon. p. VII. 22. τὴν μουσικὴν] τὴν ὀρχηστικὴν καὶ τὴν μουσικὴν dixit Athenaeus l. p. 20 f. De Lampro, qui etiam Socratis magister fuit, dixi in Vita Oxon. p. XXVIII. 23. ἐν τῷ Θαμύριδι] Idem tradit Athenaeus l. c.

42. τρίτα] Probabilis tritèia, quo vocabulo usus est Plato in Philebo p. 22 e. 43. πεντήκοντα πέντε Lessingius in Vita Sophoclis p. 134. de quo dixi in Vita Oxon. p. XVIII. Libri εἶθ' vel εἶ. 45. ἐπτά] Immo ἐννέα, ut monet Bergk. Ἀναίους] In libris in ἀνίους vel ἀνανίους corruptum: de quo dixit Boeckhius in Prolegomenis ad interpretationem Antigoniae Germanicam p. 142. Anaeos pro Samiis nominat, quibus Anaei foedere iuncti erant. 48. Ἀλκωνος (sic pro ἄλωνος Meinekius collato schol. Apoll. Rh. 1, 97.)] De ἄλῳne v. Iacobs. ad Anthol. vol. 9. p. 33. Hoc tempore fortasse pæanem in Aesculapium composuit Sophocles, memoratum ab Luciano in Demosth. encomio c. 27. et Philostrato p. 109. 49. τραφεῖς addidit Meinekius. 54. μὴ οἰκοῦσαν] Fortasse Μικωνος. Nomen proprium hominis, cuius ea domus fuerit, latere vidit Bergk. et colligi poterat ex verbis Ciceronis de divin. 1, 25. 58. φέρεται] φαίνεται libri. 61. Ἀρίστωνα — Σοφοκλέα] Minorem hunc Sophoclem Aristonis ex Theoride nati filium pariter dicunt scriptor ὑποθέσεως Oedipi Colonei, scholiasta Arist. Ran. 78. et Suidas s. v. Ἰοφῶν et s. v. Σοφοκλῆς

μενον παῖδα Σοφοκλέα τοῦνομα πλέον ἔστεργεν. καί ποτε ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ φθονοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι· οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν “εἰ μὲν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμὶ Σοφοκλῆς,” καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραναγνῶναι. τελευτήσας δὲ αὐτὸν Ἴστρος καὶ Νεάνθης φασὶ τοῦτον τὸν τρόπον· Καλλιπιδίην ὑποκριτὴν ἀπ’ ἐργασίας ἐξ Ὀπούντος ἦκοντα παρὰ τοὺς Χόας πέμψαι αὐτῷ σταφυλὴν, τὸν δὲ Σοφοκλέα λαβόντα εἰς τὸ στόμα ῥάγα ἔτι ὁμφακίζουσας ὑπὸ τοῦ ἄγαν γήρως ἀποπνιγένας τελευτήσας. Σάτυρος δὲ φησὶ τὴν Ἀντιγόνην ἀναγνῶσκοντα καὶ ἐμπεισόντα περὶ τὰ τέλη νοήματι μακρῷ καὶ μέσῃ ἢ ὑποστριγμῇ πρὸς ἀνάπαυσιν μὴ ἔχοντι, ἄγαν ἀποτείναντα τὴν φωνὴν σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφείναι. οἱ δ’ ὅτι μετὰ τὴν τὸν δράματος ἀνάγνυσιν, ὅτε νικῶν ἐκηρύχθη, χαρὰ νικηθεὶς ἐξέλιπεν, καὶ ἐπὶ τὸν πατρίων τάφον ἐτέθη τὸν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ τὴν Δεκέλειαν φερούσῃ κείμενον πρὸ τοῦ τείχους ἑνδεκα σταδίων. φασὶ δ’ ὅτι καὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ σειρήνα ἐπέστρεψαν, οἱ δὲ κηληδὼνα χαλκῆν. καὶ τοῦτον τὸν τόπον ἐπιτεριχιδότων Λακεδαιμονίων κατ’ Ἀθηναίων Διόνυσος κατ’ ὄναρ ἐπιστὰς Λυσάνδρῳ ἐκέλευσεν ἐπιτρέψαι τεθῆναι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τάφον· ὡς δ’ ὠλιγώρησεν ὁ Λυσάνδρος, δεύτερον αὐτῷ ἐπέστη ὁ Διόνυσος τὸ αὐτὸ κελύων. ὁ δὲ Λυσάνδρος πυνθανόμενος παρὰ τῶν φυγάδων τίς εἴη ὁ τελευτήσας, καὶ μαθὼν ὅτι Σοφοκλῆς ὑπάρχει, κήρυκα πέμψας ἐδίδου θάπτειν τὸν ἄνδρα. Λόβων δὲ φησιν ἐπιγεγράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε·

κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῇ πρωτεία λαβόντα
τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σῆμα τὸ σεμνότατον.

Ἀρίστωνος, fortasse unum omnes secuti auctorem qui de Sophoclis et Theoridis amoribus scripserat: qui testis valde suspectus fit graviore veteris inscriptionis testimonio ab Rhangabe editae *Antiq. Hellen.* n. 2337. (olymp. 101, 2.) ubi l. 37. legitur φιάλαι δύο[.....]ς Σοφοκλῆς Ἰοφῶντος ἐκ Κολωνοῦ ἀνέθηκε, et alia inscriptione (non ante olymp. 102. posita) quam Stephanus Kumanudes in ephemeride Φιλίστῳ inscripta edidit l. p. 189. in qua l. 12. est Ἰοφῶν Σοφοκλέους ἐκ Κολωνοῦ ὑπογραμμεύς. Ex his colligi potest Sophocles primi filium Iophonem filium habuisse Sophoclem secundum, huius vero filium Iophonem illum secundum fuisse, qui ὑπογραμμεύς dicitur in inscriptione altera: de quo dixit Hermannus Sauppius in Relationibus societatis literarum Gottingensis a. 1865. p. 251—254. Sophocles quidam tertius memoratur ab Suida, Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος, τραγικός καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ (verba ἄ. τοῦ π. et proximum δὲ om. cod. Paris. A.). γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα. δράματα αὐτοῦ 16. Ad hunc Boeckhius rettulit quod in inscriptione Boeotica (olymp. circiter 145.) legitur (in Corp. Inscr. 1584. vol. 1. p. 765.) ποιητῆς τραγωιδίων Σοφοκλῆς Σοφοκλέους Ἀθηναῖος. 63. καὶ ποτε — παραναγνῶναι] Narratiunculae ineptae, de quibus dixi ad Aristoph. Fragm. p. 540. ed. Oxon. et in Vita Sophoclis Oxon. p. XLII—XLV. ἐν δράματι εἰσήγαγε] Sic εἰσαγαγεῖν εἰς δρᾶμα dixit Aelianus V. H. 2, 11. 98. τὸν Οἰδίποδα] Parodum Oedipi Colonei (v. 668 seqq.) nominat qui hunc fabulam repetit Plut. Mor. p. 785 a. 69. Νεάνθης] In libro περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν, de quo v. Muellerus ad Fragm. Histor. vol. 3. p. 4. 76. μέσῃ] I. e. μέσῃ στριγμῇ. 83. σειρήνα] Idem de sepulcro Isocratis traditur ap. Pseudo-Plut. Mor. p. 838: de quo vid. Schraederus in commentatione de Sirenibus p. 39. 100. κηληδὼνα pro χελιδόνα Henschkius in Anal. in Anthol. p. 8. 91. Λόβων pro λαβῶν Bergkii, Lobonem Argivum ἐν τῷ περὶ ποιη-

Ἴστρος δὲ φησιν Ἀθηναῖος διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν 95 καὶ ψήφισμα πεποιηκέναι κατ’ ἔτος αὐτῷ θύειν. ἔχει δὲ δράματα, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης, ρδ’, τούτων δὲ νενόθευται 12’. συνηγωνίσαστο δὲ Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ [καὶ Χοιρίλῳ καὶ Ἀριστίᾳ] καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ Ἰοφῶντι τῷ υἱῷ. 100

Τὸ πᾶν μὲν οὖν Ὀμηρικῶς ὠνόμαζε· τοὺς τε γὰρ μύθους φέρε κατ’ ἴχνος τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν Ὀδύσειαν δ’ ἐν πολλοῖς δράμασιν ἀπογράφεται. παρτυμολογεῖ δὲ καθ’ Ὀμηρον καὶ τοῦνομα τοῦ Ὀδυσσεύς· ὁρθῶς δ’ Ὀδυσσεύς εἰμ’ ἐπὶ νῦνμος κακοῖς· 105 πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἔμοι.

ἡθοποιεῖ δὲ καὶ ποικίλλει καὶ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνικῶς χρῆται, Ὀμηρικὴν ἔκματτόμενος χάριν. θθεν εἰπεῖν Ἰωνικόν τινα μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὀμήρου μαθητὴν. καὶ ἄλλοι μὲν γὰρ πολλοὶ μεμύνηνται τινα τῶν πρὸ αὐτῶν ἢ τῶν καθ’ αὐτοὺς, μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ’ ἐκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθ’ ὃ καὶ μέλιτα ἐλέγετο. ἦνεγκε δὲ τὰ μικτὰ, εὐκαιρίαν, γλυκύτητα, τόλμαν, ποικιλίαν. οἶδε δὲ καιρὸν συμμετρήσαι καὶ πράγματα, ὥστ’ ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἡ λέξεως μίᾳς ὅλον 115 ἡθοποιεῖν πρόσμωρον. ἔστι δὲ τοῦτο μέριστον ἐν ποιητικῇ, δηλοῦν ἥθος ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι “κῆρὸς ἐπεκαθέζετο,” ἄλλοι δὲ “Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ στόμα κεχρισμένου.” φησὶ δὲ Ἀριστοξένος ὡς πρῶτος τῶν Ἀθηνησεν ποιητῶν τὴν Φρυγίαν μελοποιῶν εἰς τὰ ἴδια ἄσματα παρέλαβε καὶ τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ κατέμειξεν.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΔΑ.

Σοφοκλῆς Σοφίλλου Κολωνήθεν Ἀθηναῖος, τραγικός, τεχθεὶς κατὰ τὴν οἴ’ Ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος 125 εἶναι Σωκράτους ἔτι 12’. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλομένῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δράματος πρὸς 130 δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογία. καὶ ἔγραψεν ἑλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογοῖσθαι περὶ

τῶν citat Diog. L. 1, 34. et 112. 96. ἔχει] De hoc usu verbi vid. Volkmannus in Symbolis Philol. Bonnens. p. 730. 97. Ἀριστοφάνης] Aristophanem dicit Byzantium in commentario pinάκων Callimachi: de quo opere dixit Nauckius in libro de Aristoph. Byz. p. 243 seqq. 99. καὶ Χοιρίλῳ καὶ Ἀριστίᾳ] Verba non minus inepta quam quae apud Suidam (infra lin. 133.) de Sophocle dicta leguntur πρὸς Θεόπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος, de quibus supra dixi p. 7.: quare haec verba seclusi, quum non videantur scriptori huius Vitae, quantumvis aliis in rebus credulo, imputari posse et post Εὐριπίδῃ posita ipso ordine suo aliquam suspicionem moveant. Potuit Sophocles (qui olymp. 71, 2. natus prima tetralogia vicit olymp. 77, 4.) cum Aristia Pratinae filio certare, quocum Aeschylus certavit olymp. 78, 1., vix potuit cum Choerilo, quem incredibile est tum temporis adhuc vixisse. Rectissime vero Phrynichus ἀγωνίσασθαι dici poterat Χοιρίλῳ, Πρατίνῃ, Ἀριστίᾳ καὶ Αἰσχύλῳ: quamobrem vereor ne qui verba καὶ Χοιρίλῳ καὶ Ἀριστίᾳ intulit eodem modo erraverit quo Suidam errasse supra ostendi, quum Sophoclem πρὸς Θεόπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνίσασθαι diceret. 105. ὁρθῶς —] Fragm. 408. 109. Ἰωνικόν τινα] Ἰωνὰ τὸν ποιητὴν (in libris Ἐπιδιωμῶν) Meinekius. Poterat etiam Ἰωνὰ τὸν Χίον. 117. Ἀριστοφάνης] Fortasse in Gerytade fabula, cuius ad fragmenta pluribus de hoc loco dixi in ed. Oxon. p. 594. κεχρισμένου] Libri κεχρισμένου. 125. οἴ’ — Σωκράτους] Immo οἴ’ (ut supra lin. 17.) et Εὐριπίδου: vid. Vit. Oxon. p. VIII. 130. καὶ αὐτὸς — ἀγωνιζόμενος] De hoc loco videnda quae supra dixi p. 7.

τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δ' οὓς ἔσχεν οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετ' Εὐριπίδην ἐτῶν ἐνενήκοντα. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ', ὥς δὲ τινες καὶ πολλῶν πλείω. νίκας δ' ἔλαβε κδ'.

De vita et scriptis Sophoclis quum explicate dixerim in commentatione editioni Sophoclis Oxoniensi tertiae (a. 1860.) adiecta (vol. 8. p. III—LXX), hoc loco satis erit commentationis illius summam breviter exposuisse, additamentis nonnullis auctam. Copiosior Bernhardyi de Sophocle disputatio est in Hist. Lit. Gr. p. 287—348.

Sophoclem archonte Philippo, qui eponymus fuit olymp. 71, 2. (A. C. 49^{7/8}) natum esse disertis verbis dixit biographus (supra p. 11, 17.), cui quae obstare videantur testimonia diversa vel librariorum vel scriptorum ipsorum erroribus debentur, ut ostendi in Vita Oxon. p. VI—VIII. Quod biographus Sophoclem *Atheniensem* dixit, iuxta accuratius definivit, ἐγένετο οὖν Σοφοκλῆς τὸ γένος Ἀθηναῖος, δήμου δὲ Κολωνήθεν, de quo consentientem habet Androktionem aliosque scriptores veteres ab me memoratos p. X, notato Istri errore, qui Sophoclem Philasium fuisse crediderat. Colonus autem intelligendus ὁ ἱππιος, hoc cognomine distinctus ab Colono ἀγοραῖς sive μισθῶν, qui demus urbanus fuit, de quo dixi ibidem.

De parentibus Sophoclis, quum matris nomen ab nemine proditum sit, tantum scimus biographi aliorumque scriptorum testimoniis, patrem ei fuisse Sophillum, de quo dixi p. IX. X.

Ad res domesticas quod attinet, Sophoclem Nicostratae legitimum connubio iunctum fuisse, amicam*) vero habuisse Theoridem Sicyoniam — sive vivente sive mortua Nicostrata, de quo non constat — biographus tradidit p. 11, 61. et Suidas ubi de Iophonthe agit, Ἰοφῶν Ἀθηναῖος, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τραγικοῦ γνήσιος ἀπὸ Νικοστράτης. γέγονε δὲ αὐτῷ καὶ νόθος υἱὸς Ἀρίστων ἀπὸ Θεωρίδος Σικωνίας (sic etiam schol. Arist. Ran. 71.), tacet vero nomen in iis quae de Sophocle tradidit (s. v. Σοφοκλῆς): παῖδες δ' οὓς ἔσχεν οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. Apparet ex his legitimum ei filium fuisse Iophonem, illegitimum Aristonem. Reliqui tres utrum ex Nicostrata an Theoride nati fuerint non liquet. de quo et de Theoridis amore pluribus dixi in Vita p. XI—XIII. Filiorum autem Sophoclis unus tantum nominis quandam claritatem est adeptus Iophon, quem olymp. 87, 4. (A. C. 429) secundum in certamine scenico locum obtinuisse novimus ex fragmento didascalico in ὑποθέσει Hippolyti Euripidis. Eundem in tragoediis scribendis a patre adiutum videri dixit Aristophanes Ran. 74. quam famam tangit Suidas s. v. Ἰοφῶν, ubi Iophonem quinquaginta fabulas scripsisse tradit, quarum nomina quinque memorat, addito καὶ ἄλλα τινὰ μετὰ (sic Porsonus pro κατὰ) τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους. Levis ignoti grammatici de Antigonae opinio memoratur in Cramerii Anecd. Oxon. 4. p. 315. πολλὰ νοθευόμενά ἐστιν, ὥς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη. λέγεται γὰρ εἶναι Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ Σοφοκλέους· cui nihil tribuendum esse Antigonae cum ceteris quae supersunt sex tragoediis comparatio docet. Porro Sophocles non ex Aristone, sed ut supra p. 12. ostensum est, ex Iophonte filio nepotem habuit, cui ipsi quoque Sophocli nomen fuit, qui non solum avi mortui Oedipum Coloneum olymp. 94, 3. in scenam produxit (cum tribus aliis quarum nomina ignoramus fabulis), ut in ὑποθέσει fabulae annotatum est, sed suis quoque ipsius tragoediis

certare coepit olymp. 95, 5. et victorias reportavit duodecim, ut narrat Diodorus 14, 53.

A puerorum quoque amore non alienum fuisse Sophoclem Athenaeus Ione Chio (in Ἐπιδημιῶν libris) auctore usus narravit 13. p. 603. 604. quo etiam aliorum quorundam narrationes fabulis similes tendunt, de quibus dixi in Vita p. XIV—XVI.

De vita publica Sophoclis rebusque ab eo in civitate gestis pauca ab veteribus prodita sunt, nec verisimile est multa dicenda fuisse. Recte enim Ion in Ἐπιδημῖαις apud Athenaeum 13. p. 604 d. iudicasse videtur, τὰ πολιτικά οὐτε σοφὸς ἦν οὐτε ρεκτήριος, ἀλλ' ὥς ἂν τις τῶν χρηστῶν Ἀθηναίων, et ante Ionem Pericles, cuius de se iudicium Sophocles ipse memorat verbis ab Ione appositis, Περικλῆς ποιεῖν με ἔφη, στρατηγεῖν δ' οὐκ ἐπίστασθαι. Quae verba ad praetura in bello Samio cum novem collegis ab eo gestam spectant, cuius testes plures habemus, ab me memoratos p. XVIII., sed unum tantum (in ὑποθέσει Antigonae) qui honorem illum Sophocli propterea esse delatum scribat, quod Antigonae tragoedia proximo ante bellum illud tempore commissa egregie placuerit Atheniensibus: quod non liquere utrum verum sit an a biographo aliquo fictum, ut aliae huiusmodi fabulae, in Praefatione ad Antigonam dixi in ed. Oxon. (a. 1860.) vol. 3. p. XX. Consentit Cobetus in Λογίῳ Ἐρμῶν vol. 1. p. 523. qui Antigonam ab Sophocle sene scriptam esse coniecit, quod falsum esse metra huius fabulae evincunt.

Obscura est praeturae alio tempore ab Sophocle cum Nicia gestae memoria apud Plut. in Vita Niciae c. 15. de qua dixi p. XIX.

Sophoclem ἑλληνοταμίαν fuisse ex titulis cognovimus de tributis sociorum ab Rhangabe et Boeckhio editis et ab me memoratis p. XIX. de quibus videndus Boeckhius in Oecon. Athen. vol. 2. p. 456. 462. 581. Quo officio Sophoclem functum esse olymp. 84, 2. ostendit H. Sauppius in commentatione supra p. 5. memorata p. 244—248. Boeckhius rationibus aliter subductis olympiadis 86. anno primo adscripserat.

Mortem Sophoclis Diodorus 23, 103. olympiadis 93. anno tertio adscribit, cuius archon eponymus Callias fuit. Consentit chronographus marmoris Parii p. 392, 79. et scriptor argumenti Oedipi Colonei (Καλλιῶν, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι), etsi hic ita loquitur ut alios alium posuisse annum significare videatur, quemadmodum inter viros doctos fuerunt qui annum praecedentem probabiliorem haberent (de quo vid. Ritscheli in Opusc. vol. 1. p. 427.), maxime propter Ranas Aristophanis eiusdem Calliae archontis anno Lenaeorum festo (405 A. C.) editas. In qua fabula quum Sophocles cum Aeschylō et Euripide inter mortuos versetur, fabulae componendae et exornandae non satis temporis relictum esse videbatur. Quod parum firmum argumentum est. Nam Lenaea mense celebrata sunt Gamelione, qui in anno vulgari septimus, sed Calliae anni octavus fuit propter mensem intercalarem (Posideonem alterum), Euripides autem et Sophocles non constat quoto anni illius mense mortui sint. Nam quod Euripides quinto anni mense mortuus esse creditur, ratiocinatione nititur ex verbis Plutarchi facta Sympos. 8, 1. p. 717 c. qui, praeunte Timaeo, Euripidem eo esse die mortuum narravit quo Dionysius, Syracusarum tyrannus, natus sit: in quo manifestus est Plutarchi error diem Dionysii natalem cum eo confundentis quo dominatum Dionysius occupavit. Quod quum Calliae archontis mense quinto factum esse certis constet scriptorum testimoniis ab Clintono collectis Fast. Hell. vol. 2. p. 90., sequeretur Euripidis et qui Euripidi non diu superstes fuit, Sophoclis mortem et Aristophanis Ranarum compositionem intra sextum et octavum anni mensem coarctandas esse. Quod quum vix fieri possit, probabilior Bernhardyi (Hist. Lit. vol. 2. part. 2. p. 351.) aliorumque sententia videtur, primum narrationis illius auctorem, ut mirabilior esse casus videretur, de die dixisse quod

*) Falsa est quorundam opinio Theoridem post mortem Nicostratae matrimonio Sophocli iunctam fuisse, Aristonem autem νόθον υἱὸν appellari, quia matre natus fuerit peregrina.

de anno dici debeat. De quo si recte iudicatum est, nihil impedit quominus Euripides et Sophocles pluribus ante Aristophanis Ranas mensibus mortui esse credantur, Callia magistratum iam tenente. Nam quod chronographus in marmore Pario Euripidis mortem Antigenis, qui proximus ante Calliam archon fuit, anno adscribit, eodem errore factum est quo alii in monumento illo numeri uno anno aucti sunt, convellitque disertis Apollodori aliorumque de Calliae anno testimoniis.

Fabulosas easque partim insulas de caussa mortis, de sepultura deque honoribus Sophocli post mortem habitis narrationes exposui p. XXII—XXVIII.

De inventis quibus Sophocles, postquam ad tragœdias scribendas accessisset, artem tragicam scenaeque apparatus ad maiorem perfectionem adduxerit dixerunt biographus p. 11, 26. alique scriptores, quorum narrationes ego examinavi p. XIX seqq. Duo inter ea sunt primaria, alterum quod uni vel duobus, quibus antiquiores poetae tragici usi erant, histrionibus tertium addidit, alterum quod duodecim chori personarum numerum ad quindecim auxit. De utroque supra dixi in Vita Aeschyli p. 9. Tertium quod Sophocli tribui solet inventum, τὸ ἄρχει τοῦ δράματος πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογία, vel Suidae, cuius haec verba sunt s. v. Σοφοκλῆς, vel librarii errori deberi supra ostendi p. 7. De usu vocabuli τετραλογία quae dixi p. 6. augeri possunt exemplo schol. Iliad. 10, 398. ἐν μέντοι τῇ τετραλογίᾳ Νημεσίωνος οὕτως εὔρον περὶ τῶν στίχων τούτων ect. qui liber nusquam alibi memoratus qualis fuerit nescimus.

Ad studia quod attinet quibus Sophocles ad tragœdias scribendas se praeparavit, iam ab veteribus observatum est plurimum diligentiae ab eo adhibitum esse carminibus Homericis pernoscentis poetarumque cyclicorum operibus, a quibus multarum fabularum argumenta sumpsit, ut annotavit Athenaeus 7. p. 277e. de quo dixi p. XXXV. Singulare est quod Herodoti narrationibus quibusdam in fabulis suis usus est: de quo dixi p. XL. In componendis autem tragœdiis non dubitandum quin Sophocles Aeschyli potissimum exemplum consecutus summi poetae consuetudine usus sit, quod biographus p. 11, 26. verbis expressit ἡ ἀσχολία δὲ τὴν τραγωδίαν ἐμάθε· de quo dixi p. XXXVI.

Alia Sophoclis ad Euripidem ratio fuit, quem quanto inferiorem Aeschilo habuerit Sophocles vel ex iis quae Aristophanes in Ranis finxit intelligi potest. In vita privata qualis alterius poetae in alterum animus fuerit nescimus, neque ex narrationibus quibusdam Athenaei aliorumque conicere licet, de quibus dixi p. XXXVII—XXXIX.

In tractatione fabularum quae Sophocli et Euripidi communes fuerunt uterque poeta, quantum ex tragœdiis quae supersunt colligi potest, ita est versatus ut neuter alterius legisse vestigia, sed operam potius dedisse videantur ut diversa sequerentur inventorumque novitate alter alterum superaret, quod Euripidi minus bene cessisse Electrae eius cum Sophocle comparatio docet et Antigonae quoque Euripidis, de qua nonnulla prodiderunt grammatici, haud dubie doceret, si superesset. Quae de versibus Euripidi ab Sophocle surreptis scripsit Clemens Alex. Strom. 6. p. 741. vana esse ostendi p. XXXIX.

Aliorum poetarum tragicorum Sophocli aequalium obscurior est memoria quam ut certum aut de facultate eorum poetica aut de rationibus ad Sophoclem iudicium fieri possit. Celebrrior ceteris fuit Ion Chius, quem familiariter cum Sophocle consuevisse ex ipsius apparere narrationibus ex Ἐπιδημιῶν libris ab Athenaeo 13. p. 603. excerptis. De Achaeo Eretriensi, Euphorione, Aeschyli filio, et de Philocle, Aeschyli ἀδελφῷ, et ipsius Sophoclis filio Iophonte dixi p. XLI. XLII. De dissidio quodam quod Sophocli seni cum Iophonte intercesserit quae fabulati sunt scriptores nonnulli veteres, uno omnes, ut videtur, auctore usi

Satyro Peripatetico, homine in fingendo indefesso, expositi p. XLII—XLV.

De numero fabularum Sophoclis duo supersunt veterum grammaticorum testimonia, alterum biographi p. 12, 97. qui fabulas ei tribuit 104., ὧν νενοθεύσθαι ἰζ' (quem numerum recte in ζ' mutare videtur Bergkii), alterum Suidae, ἐξῆδαζε δρᾶματα ρκγ', ὡς δὲ τινες καὶ πολλῶ πλείω. Nomina fabularum quae novimus sunt 115., enumerata ab me p. XLVI. XLVII. inter quae tamen nonnullae sunt quae aut grammaticorum aut librariorum erroribus deberi videantur.

De fabularum Sophoclis in tetralogias divisione et de victoriis ab eo reportatis dixi p. XLVIII—LI. Nam Sophoclem ut alios omnes eiusdem aetatis tragicos nunquam singulas in scenam produxisse fabulas, sed constanter tetralogias, certissimum haberi potest, etsi casu accidit ut ne unius quidem tetralogiae Sophocleae fabulas ab grammaticis annotatas habeamus. Liberius tamen in componendis tetralogiis Sophoclem quam Aeschylum versatum esse insigni docemur Antigoniae, Oedipi regis et Oedipi Colonei exemplo, quae fabulae si Aeschilo scribendae fuissent, non dubitandum quin una eas comprehensurus fuisset tetralogia, Antigonae tertio loco posita additoque vel similis vel diversi argumenti dramate satyrico. Verum longe aliud placuit Sophocli, qui tres tragœdias illas ordine inverso et multorum annorum intervallis separatas (intra olymp. 84—94.) edidit. Ex quo probabiliter colligimus idem Sophoclem in aliis fecisse tragœdiis, etsi non dubium videtur quin ipse quoque tetralogias ediderit quarum tragœdiae argumenti continuitate cohaererent. Eadem fere Euripidis aliorumque qui Aeschyli Sophoclisque aetate vel postero tempore vixerunt tragicorum consuetudo fuisse videtur, ut ex didascaliarum fragmentis colligitur, in quibus tetralogiae plures memorantur quarum tragœdiae vel ex una eademque fabula petitae fuerunt, ut Lycurgea Polyphradmonis, Pandionis Philoclis, Oedipodea Meleti, vel ex diversis fabulis, ut pleraeque quas novimus Euripidis tetralogiae et Xenocleae memorata ab Aeliano V. H. 2, 18.

De anno quo tragœdias docere coeperit Sophocles disertum est chronographi testimonium ia marmore Pario apud Boeckh. Corp. Inscr. vol. 2. p. 302, 72. ἀρ' οὐ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνοῦ ἐνίκησε τραγῳδίᾳ ἐτῶν ὧν κή, ἔτη σς'. (annis ab Diogeneto archonte olymp. 129, 1. retro numeratis), ἀρχοντας Ἀθήνησι Ἀμφίφιονος, i. e. olymp. 77, 4. cuius archon eponymus fuit Ἀμφίφιων (nam haec recta est nominis scriptura). Consentit Eusebius apud Georg. Syncellum p. 254 b. sub olymp. 77. Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτον ἐπέδειξάτο. Prima haec tetralogia ex quibus fabulis composita fuerit nescimus, nisi quod Triptoleum in ea fuisse Fabricius aliique ex Plinii verbis H. N. 18, 12. collegerunt, de quibus dixi p. LII. LIII. Gravioribus dubitationibus obnoxia sunt quae de prima Sophoclis commissione narravit Plutarchus in Vita Cimonis c. 8. verbis supra p. 5. apposis, de quibus dixi in Vita Oxon. p. LIII—LV.

De proximorum post Triptoleum fabularum temporibus usque ad extremam poetae aetatem perpaucasunt quae vel certis testimoniis nituntur vel probabili coniectura investigari potuerint. Ad fabulas septem superstites quod attinet, novimus Antigonam actam esse exeunte olympiade octogesima quarta; deinde didascaliarum fide constat Philoctetam olymp. 92, 3. archonte Glaucippo, Oedipum Coloneum post mortem poetae olymp. 94, 3. archonte Micone actam esse. Reliquarum fabularum quattuor tempora etsi accurate definiri nequeunt, tamen ex carminum melicorum compositione, metrorum delectu aliisque indicibus tantum certe perspicimus quae antiquiores sint habendae, quae inferiori aetati poetae adscribendae: de quo suis locis diximus in Prolegomenis ad fabulas singulas in editione Oxoniensi tertia (a. 1860.), Antigo-

namque omnium quae supersunt antiquissimam esse ostendimus. In arte metrica Aeschylum non superavit Sophocles: nam iisdem fere quibus ille metris usus est, differtque ab Aeschilo eo potissimum quod multo frequentius quam ille versibus glyconeis, multo vero rarius dochmiacis usus est. De Oedipo rege mira est narratio Athenaei 7. p. 276 a. καὶ γὰρ Καλλιᾶν ἰστορεῖ (Κλέαρχος) τὸν Ἀθηναῖον γραμματικὴν συνθεῖναι τραγωδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μηδεῖα καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν: de qua dixi in Vita Oxon. p. LV—LVIII.

De fabularum perditarum temporibus, si a Triptolemo discesseris, de quo paullo ante dicebamus, nihil constat, nisi quod Athamantem ante Aristophanis Nubes (i. e. ante olymp. 89, 1.), Amphiarum ante Vespas (olymp. 89, 2.), Helenam et Telephum ante Equites (olymp. 88, 4.), Tyronem ante Lysistratam (olymp. 92, 1.) editas esse liquet, quum ad harum fabularum loca in comoediis illis alludat Aristophanes. De ceterarum temporibus ne coniecturae quidem locus est.

In eligendis fabularum argumentis etsi plura sibi propria habuit Sophocles, tamen in universum easdem quas alii poetae tragici vias iniit. Nam dimidia fere fabularum eius pars argumenta habuit ex veterum epicorum carminibus deprompta, pauca ex Iliade et Odyssea, multo plura ex poetis cyclo epico posterioribus aliisque mythographis veteribus sumta sunt. Horum omnium secundum genera sua dispositorem indicem Welckerus proposuit vol. 2. p. 59—62. et vol. 3. p. 1485—1497: nos quae certa aut probabilia viderentur in Prolegomenis editionis Oxoniensis tertiae (a. 1860.) ad septem fabulas superstites et in annotationibus ad perditarum fabularum fragmenta memoravimus. De ratione qua fabulas ab epicis acceptas tractaverit Sophocles tantum scimus quantum ex tragoediis quae supersunt colligi potest, Sophoclem veteres fabulas multis modis variasse et amplificasse, ut poesis scenicae usibus aptas redderet. Idem haud dubie in fabu-

lis perditis fecit, etsi difficilius de his iudicium est, quum de plerisque nihil praeter nomen fabulae et exigua fragmenta relictum sit, quorum pars longe maxima nihil confert ad argumenta fabularum perspicenda.

Ad deorum cultum quod attinet non solum superstites Sophoclis fabulae, sed etiam perditarum fragmenta plura satis clare ostendunt quanta erga deos pietate fuerit, dissimilis Euripidi novis philosophorum doctrinis imbuta, a quibus Sophocles non minus quam Aeschylus abhorruisse videtur. Alia pietatis erga deos documenta ex narrationibus elucet biographi, de quibus dixi in Vita Oxon. p. XVII.

Honorifica de Sophoclis poesi quum Graecorum, inde ab Aristophane, tum Latinorum scriptorum iudicia*) collegi in Vita Oxon. p. LXIII—LXX. Infinitae de ea sunt recentiorum inde ab superiore seculo usque ad novissima tempora virorum doctorum disputationes et opiniones diversissimae, quibus omnibus perlegendis qui ad studia Sophoclea praeparare se velit sero ad ipsarum tragoediarum lectionem perveniet, dissimilis Atheniensibus veteribus, qui nullis huiusmodi laboribus exantlatis tragicorum fabulas in theatro non solum spectabant, sed etiam intelligebant, quemadmodum postero tempore Aristoteles quoque penitus intellexit, quum artis tragicae leges admirabili acumine explanaret, de quo verissima sunt quae post Lessingium Theodorus Kockius scripsit in *Studiis Sophocleis* (a. 1859.) fasc. 1. p. 2.

*) Criticorum veterum Alexandrinorum de arte tragica trium poetarum iudicia, quae rarissime in brevibus ad Aeschylum scholiis codicis Medicei, nec frequenter in scholiis Euripideis apparent, frequentissima vero reperiuntur in scholiis Sophocleis, scite composuit Adolfus Trendelenburgius in libro Bonnae edito a. 1867. "*Grammaticorum Graecorum de arte tragica iudiciorum reliquiae.*"

III. ΒΙΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

1. Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησάρχου καπῆλου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπώλιδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλιάρχου ἀρχοντος κατὰ τὴν οὐδ' ὀλυμπιάδα, ὅτε ἐναυμάχησαν τοῖς Πέρσαις οἱ Ἕλληνες. ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχάς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρος ἀγώνως νικήσει. καὶ φασιν αὐτὸν

Ἀθήνῃσι νικήσαι. ἀναγνούς δὲ ἐπὶ τραγῳδίαν ἐτράπη, καὶ πολλοὺς προσεξεύρε λόγους, φυσιολογίας, ῥητορείας, ἀναγνωρισμούς, ὡς δὴ ἀκουστὴς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου καὶ Σωκράτους ἐταῖρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμπεποιηκέναι τινά, ὡς φησι Τηλεκλείδης

Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δῶμα καινὸν 15
Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθῃσιν.

Excerpta haec in pluribus leguntur codicibus vel longiora vel compendifacta, quorum scripturae diversitas ab me exposita est in Scholiorum in Euripidem editione Oxoniensi vol. 1. p. 1—11. Eminent inter eos Ambrosianus Mediolanensis et Parisinus bibliothecae Genovevae. Ex Ambrosiano (qui finitur lin. 16.) excerpti primi partem primam integriorem quam in aliis legitur codicibus edidit Elmsleius, ex Parisino (cui ab verbis οἱ δὲ τὰ μέλη lin. 17. incipienti deest initium usque ad v. ὑποτίθῃσιν lin. 16.) partem alteram φασὶ δὲ — ἰδεῖν Εὐριπίδου (lin. 87—110.) ab alio adiectam grammatico, qui tempore et doctrina inferior fuit priore, ex cod. Parisino integriorem quam in aliis libris tradita est edidit Rossignolius in *Journal des Savans* a. 1832, p. 240—244. Ex antiquiorum horum grammaticorum excerptis Thomas Mag. σύνοψιν τοῦ βίου τοῦ Εὐριπίδου composuit, quam vide in ed. Oxon. p. 11—13.

1. Μνησάρχου] Sic Ambr.: sed probabilius in excerpto tertio (lin. 127.) Μνησαρχίδου. Nam quum Euripidis filiorum natu maximus Μνησαρχίδης appellatus fuerit, ut biographus hic ipse infra lin. 31. annotavit, probabile est idem avi nomen fuisse. Recta nominis forma est etiam in oraculo apud Euseb. Pr. Ev. 5, 33. p. 227 c. ἔσται σοι κοῦρος, Μνησαρχίδῃ, ὄντινα πάντες ἀνθρώποι τίσουσι. Ad quod oraculum fortasse referenda Gellii narratio 15, 20. quod caput totum conferendum est cum biographi Graeci excerptis. 2. Κλει-

τοῦς] κλυτοῦς Ambr. Nomen recte scriptum apud reliquos biographos, Suidam s. v. Εὐριπίδης et schol. Arist. Thesm. ad v. 1. a quo Euripides Κλειτοῦς υἱωνός dicitur ad v. 910. quum υἱὸς dicendus esset: nisi hic librarii error est. Κλειτοῦς nominis exempla alia attuli in Thesaurο vol. 4. p. 1614. λαχανοπωλητρίας dixit Arist. Thesm. 387. *agrestia olera vendentem* Gellius 15, 20. ex Theopompo, omisso Κλειτοῦς nomine. Eodem reddit quod σκάνδικας vendidisse dicitur, ad quod alludit Arist. Ach. 478. Eq. 19. ubi videndae scholiastarum annotationes. 3. Σαλαμῖνι] Phlyensium demo adscribitur apud Photium (ex eoque apud Suidam) p. 651, 21. Φλυεῖα (Φλυεῖς vel forma Attica Φλυῆς scribere debebat): δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. Καλλιάρχου] καλλιάρχου Ambr. in qua scriptura codices omnes qui excerpta de Vita Euripidis continent consentire videntur. Correctum ex aliorum scriptorum locis, ab Clintonο indicatis Fast. Hell. vol. 2. p. 33.

8. ἀναγνούς] ἀναγινώσκειν a Byzantinis dicuntur qui literis operam dant: de quo dixit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 1. part. 2. p. 319. collatis Io. Malalae exemplis p. 92, 12. ἔμεινεν ὁ Πάρις ἀνατρεφόμενος καὶ ἐν αὐτῷ διάγων καὶ ἀναγινώσκων. p. 532, 9. ἀνεγίνωσκεν ἔσω εἰς τὸ παλάτιον. p. 383, 6. ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνατραφεῖς καὶ ἀναγνούς. quibus in Praefat. ad Xenophontis Memor. ed. Oxon. p. XIX. addidit glossam Hesychii παραμείνας (codex παραμήνας): παραναγνούς. Non intellexit Thomas M. qui in Vita Euripidis p. 11, 16. ed. Oxon. aliud quid substituit, ἀγχνίους δὲ ὦν, εἴπερ τις, καὶ τῷ πονεῖν ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς εἰς τραγῳδίαν ἐτράπη. 9. λόγους — ὡς δὴ om. Viud. In Havn. est prolόγους καὶ φυσιολογίας... ῥητορείας γενόμενος. In λόγους cum Ambr. consentit Vat. 1345. Nauckius coniecit πολλὰ προσεξεύρε, prolόγους — 10.

Anaxagoram, Prodicum rhetorem et (in *moralis philosophia*) Socratem nominat etiam Gellius 15, 20. allatis Alexandri Aetoli versibus, quos vide infra in annot. ad lin. 92. 13. καὶ Μνησίλοχος ex sequentibus irrepsisse videbatur Elmsleio. 15. Μνησίλοχος — ὑποτίθῃσιν] Sic correxi quod in Ambr. est μνησίλοχος δὲ ἐκεῖνος φρυγικόν τι δῶμα καινόν ευριπίδῃ καὶ σωκράτης ὑποτίθῃσιν (εὐριπίδου καὶ σωκράτου τὰ φρύγανα ὑποτίθῃσιν Vat. 1345.). Comparanda cum his quae apud Diog. L. in initio Vitae Socratis leguntur 2, 18. ab interprete ex Vita aliqua Euripidis loco perinepto illata, ut animadvertit L. Dindorfius in Praef. ad Xenoph. Memor. p. XIX. ed. Oxon. ἐδόκει δὲ (Σωκράτης) συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. ὅθεν Μνησίλοχος οὕτω φησὶ "Φρύγες ἐστὶ καινὸν δῶμα τοῦτ' Εὐριπίδου, ὃ καὶ Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθῃσι." καὶ πάλιν "Εὐριπίδης σωκρατογόμφοις." καὶ Καλλίας Πεδήτῃς "ἤδη σὺ σεμνὴ καταφρονεῖς (καὶ φρονεῖς Menagius) οὕτω μέγα. ἔξεστι γάρ μοι Σωκράτης γὰρ αἷτιος." Ἀριστοφάνης Νεφέλαις "Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν τὰς περιπαλοῦσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς." Quorum media ego ad Aristoph. Fragmenta p. 511. ed. Oxon. sic esse in ordinem redigenda ostendi, collata Vita Euripidis, ὅθεν Τηλεκλείδης (in Ἑσιόδων fabula, ut videtur, in qua alium quoque poetam tragicum, Philoclem, exagitatum fuisse cognovimus ex scholico lacero libri Ravennatis ad Arist. Thesm. 168.) "Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δῶμα καινόν | Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθῃσι." καὶ πάλιν "Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς

οὐ δὲ τὰ μέλη φασὶ Κηφισοφῶντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δεικνύσθαι αὐτοῦ πινάκι ἐν Μεγάρους· γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστήριου Ἀπόλλωνος, γεν-
 20 νηθῆναι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον ἐν ἡ νίκῃ τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες, ἄρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γενόμενον ἐτῶν κέ. μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη καὶ ἀτελείᾳ. ἐκέειθεν δὲ εἰς
 25 Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γενόμενος διέτριψε καὶ χαρίζομενος αὐτῷ δῶμα ὁμωνύμως ἔγραψε, καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι καὶ ἐπὶ τῷ ὄψεως φακοῦς ἐσχρῆναι, Τέννης, Ῥαδάμανθου, τὴν Μελιτῶ, δευτέραν δὲ Χοιρίλην. καὶ υἱοὺς κατέλιπε
 30 τρεῖς. Μνησαρχίδην πρεσβύτερον, ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον, ὑποκριτὴν, νεώτερον δὲ Εὐριπίδην, δς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς ἔνια δράματα. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίῳ ἄρχοντος κατὰ Ὀλυμπιάδα πα' ἔτει
 35 α', πρῶτον δὲ ἐδίδαξε τὰς Πελοπιάδας, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ἑβ', σῶζεται δὲ οἷ. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης, Ῥαδάμανθος, Πειρίθους. ἐτελεύτησε δὲ, ὡς φησὶ Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ο' ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης, οέ', καὶ ἐν Μακε-
 40 δονίᾳ ἐτάφη. κενотаφίον δὲ αὐτοῦ Ἀθῆνῃσιν ἐγένετο, καὶ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιοῦ· "μνήμα μὲν Ἑλλάς ἄπασ· Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει | γῆ Μακεδόν· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου. | πατρὶς δ' Ἑλλάδος
 45 Ἑλλάς, Ἀθῆναι. πλείστα δὲ Μούσας | τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει."

τραγωδίας ποιῶν | τὰς σωματογόμους οὗτός ἐστι, τὰς σοφάς." καὶ Καλλίας Πεδήταις (in qua comoedia Callias plures tragicos in scenam produxisse videtur: v. schol. Arist. Av. 31. 151.) "Α. τί δὴ σὺ σεμνὴ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; | Β. ἔξεστι γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αἴτιος." Lemma Ἀριστοφάνους Νεφέλαις ex §. 20. luc illatum esse coniecit Roesperus in Schneidewini Philologo vol. 3. p. 51.

17. τὰ μέλη — Κηφισοφῶντα] Schol. Arist. Ran. 975. (944.) vol. 2. p. 113, 22. (ad verba Aristophanis εἰτ' ἀνέτρεπον (τὴν τέχνην) μονωδίας Κηφισοφῶντα μινύς) ὅτι ἐδόκει δούλος ὢν ὁ Κηφισοφῶν συμπονεῖν αὐτῷ, καὶ μάλιστα τὰ μέλη· ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμωδοῦσιν: quibuscomparanda quae infra apud biographum leguntur liu. 105. 122. 19. γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον.—] Addere poterat Εὐριπίδην οἰνοχορὸν Ἀθῆνῃσιν τοῖς ὄρχηστῆς καλούμενος, de quo honorifico officio vid. Theophrasti narratio apud Athen. 10. p. 424 c. (cuius in verbis τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναίων, καὶ ἐνεδύοντο recte est in cod. Veneto, de quo falsa rettulit Schweigh.) 23. κέ] εἰκοσιέξ Ambr. Rectum numerum posuit Thomas Mag. Annum duodevigesimum ponit Gellius 15, 20. Μαγνησίᾳ] Alius in Icarum insulam peregrinationis memoriam servavit Eparchides apud Athenaeum 2. p. 61. 30. πρώτην Μελιτῶν, δευτέραν δὲ Χοιρίλην] Scribendum videtur, sublato aut librarii aut ipsius grammatici errore, πρώτην Χοιρίλην, δευτέραν δὲ Μελιτῶν, collatis alterius biographi (lin. 94.) et Suidae (lin. 164.) verbis. Χοιρίλην] χοιρίνην cod. Vat. Χοιρίνη ap. schol. Arist. Thesm. init. et alibi. Videnda de hoc nomine quae ex Philochoro attulit schol. Hecubae v. 1. 35. Πελιάδας] I. e. Peliaes cum duabus aliis tragoediis et dramatē satyrico. 39. ἐν Μακεδονίᾳ ἐτάφη] Sepulcrum in Macedonia memoravit etiam Gellius 15, 20. et Macedones in gloriae loco praedicasse ait, οὐποτε σὸν μνήμα, Εὐριπίδῃ, ὁλοῖτό που, quae verba si hexameter fuerint, sic vel simili aliquo modo corrigenda erunt, οὐποτε τοι σὸν μνήμα, Εὐριπίδῃ, οὐποτε' ὀλείται. 41. Epigramma Θουκυδίδου nomine inscriptum legitur Anth. Pal. 7, 45. inepte illata forma Dorica μνῆμα.

PROLEGOMENA,

Φασὶ δὲ καὶ κεραυνωθῆναι ἀμφοτέρα μνημεῖα. λέγουσι δὲ καὶ Σοφοκλέα, ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησε, αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαίῳ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προα-
 50 γῶνι καὶ δακρύσαι τὸν δῆμον. ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κῆμη ἐστὶ καλουμένη Θρακῶν διὰ τὸ ποτε κατωκῆκέναι ἐνταῦθα Θράκας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχέλαου Μολοτικῆ κῶων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα. ταύτην δὲ Θράκας, ὡς ἔθος, θύσαντες
 55 ἔφαγον. καὶ δὴ ὁ Ἀρχέλαος ἐζημίωσεν αὐτοὺς τάλαν- τψ. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδείχθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν, δεσθέντος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ δὲ ὕστερον Εὐριπίδου ἐν ἄλσει τινὶ πρὸ τῆς πόλεως ἡρεμούντος, Ἀρχέλαου δὲ ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελθόντος, 60 τῶν σκυλάκων ἀπολυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, διεσπαράχθη καταβρωθεῖς ὁ ποιητής. ἦσαν δὲ ἔκγονοι οἱ σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρεθείσης κυνὸς, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι, κυνὸς δίκη. ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιαύτην. εἶχον οἰκογενὲς μερικὸν ὀνόματι Κηφισοφῶντα. πρὸς τοῦτον ἐφύρασε τὴν οἰκείαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν
 70 τοῦ Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης "Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε, | σὺ δὴ συνέζης ὡς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ | καὶ συνεποίεις ὡς φησὶ καὶ τὴν μελῳδίαν." λέγουσι δὲ καὶ ὅτι αἱ γυναῖκες διὰ τοὺς πόγους, οὓς ποιεῖ εἰς αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς
 75 θεσμοφορίοις ἐπέστησαν αὐτῷ βουλόμεναι ἀνελεῖν, ἐφείσαντο δ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσάμενον μηκέτι αὐτὰς κακῶς ἔρειν. ἐν γούν τῇ Μελανπίῳ περὶ αὐτῶν τάδε φησὶ "μάτην ἄρ' ἐς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος | ψάλλει κενὸν τό-
 80 ξημα καὶ κακῶς λέγει· αἱ δ' εἰς ἀμεινους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω" καὶ τὰ ἐξῆς. οὕτω δ' αὐτὸν Φιλήμων ἡγάγησεν ὡς τολμήσαν περὶ αὐτοῦ θανόντος εἰπεῖν "εἰ τὰς ἀληθείαισι οἱ τεθνηκότες | αἰσθῆσιν εἶχον, ἄνδρες ὡς φασὶν τινες, | ἀπηγῆσθαι ἂν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐρι-
 85 πίδην."

2. Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπῆλαιον κατασκευάσαντα ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖσε διμμερεῖν φεύγοντα τὸν ὄχλον· ὅθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείστας τῶν ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ
 90 καὶ σύννους καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν αἰτιάται,

53. Θρακῶν] θράκις Havu. b. (i. e. Θράκις, ut Rossignolius coniecerat). Probabilius videtur Θράκη, quod est in codice Atheniensi ap. Welckerum in Museo Rhodano a. 1845. vol. 3. p. 468. Βορμίσκον memorat Steph. Byz. Βορμίσκος· χωρίον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνοσπάρκτος γέγονεν Εὐριπίδης. 61. σκυλάκων] Sic etiam Gellius 15, 20. 71. Ἀριστοφάνης] In Gerytade fabula, ut videtur: de quo dixi ad Fragm. p. 594. ed. Oxon. 72. μελάντατε] τάλαντατε Seidlerus, parum probabiliter, ut ostendi l. c. p. 595. δὴ συνέζης] δὲ συνέζης Par. Illud malui quam δὲ ζυνέζης. 73. ὡς Fixius pro εἰς. Εὐριπίδῃ Rossignolius pro εὐριπίδου. συνεποίεις — μελῳδίαν] Conf. supra lin. 17. ὡς φησὶ καὶ τὴν] ὡς φασὶ, τὴν Rossignolius. ὡ φθισικέ, τὴν Nauckius, coniectura ingeniosa, quae probari posset, si de usu adiectivi φθισικός apud Atticos veteres constaret. 75. τοῖς θεσμοφορίοις] Haec ex Aristophanis Thesmophor. ficta: ubi vide v. 181 seqq.

82. ἐγὼ] ἢ γῶ Nauckius, collato Soph. El. 338.

92. Ἀριστοφάνης] Immo Alexander Aetolus, cuius versus servavit Gellius 15, 20. (quod caput fere totum ex vetere biographo translatus est), his verbis

“στρυφνός ἔμοιγε προσειπεῖν Εὐριπίδης.” λέγουσι δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλιν
 95 καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον
 δράμα τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀνασχυρτὴν ἐξορίσ-
 βευε τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι.
 λέγοντος δὲ τοῦ γήμαντος αὐτὴν “σφρονεῖ παρ’
 ἐμοί,” “δύστηνος εἴ” ἔφη “εἰ γυναῖκα δοκεῖς παρ’ ᾧ
 100 μὲν αὐτὴν σφρονεῖν, παρ’ ᾧ δὲ μή” ἐπιγῆμαι δὲ αὐ-
 τὸν δευτέραν, ἣν εὐρὺν ἀκολαστοτέραν προχειροτέρως
 εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασυνο-
 αῖ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτείνειν εἰσελθοῦσαι
 εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διετέλει. διαβάλλεται δὲ
 105 ὑπὸ φθόνου ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα
 ἀπὸ τῶν τραγῳδίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμιππος Διονύ-
 σιον τὸν Σικελίας τύραννον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ
 Εὐριπίδου τάλαντον τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ πέμψαντα
 λαβεῖν τὸ ψαλτήριον καὶ τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον,
 110 ἅπτερ ἰδόντα κελεύσαι τοὺς φέροντας ἐν τῷ Μουσίου
 ἱερῷ ἀναθεῖναι, ἐπιγράψαντα τοῖς αὐτοῦ Εὐριπίδου
 ὀνόμασιν. διὸ καὶ Ξενοφιλώτατον κεκλησθῆναι φησι διὰ
 τὸ μάλιστα ὑπὸ Ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ γάρ Ἀθηναίων
 ἐφθονεῖτο. μερικίου δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα
 115 δυσώδες ἔχεν ὑπὸ φθόνου αὐτὸν εἰπόντος “εὐφῆμαι”
 ἔφη “μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα.” ἔσκη-
 πτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι’ αἰτίαν τοι-
 ἀνδε. εἶχεν οἰκογενεῖς μερικίου ὀνόματι Κηφισοφῶντα.
 πρὸς τοῦτον ἐφώρτα τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν·
 120 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν, ἐπεὶ δ’ οὐκ
 ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῇ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐ-
 τὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶντος. οὕτω δ’ αὐτὸν Φιλή-
 μων ἡγάπησεν ὡς καὶ τότε περὶ αὐτοῦ τολμήσαι εἰ-

πεῖν “εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθηγκότες | αἰσθησιν
 εἶχον, ἄνδρες ὡς φασὶν τινες, | ἀπηγᾶμην ἄν, ὥστ’ 125
 ἰδεῖν Εὐριπίδην.”

3. Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Ἀθηναῖος. τοῦτον οἱ
 τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ ὡς λαχανοπώλιδος κω-
 μωδοῦσι. γενέσθαι δὲ κατ’ ἀρχὰς μὲν αὐτὸν φασὶ Ζω-
 γράφον, σχολάσαντα δὲ Ἀρχελάω τῷ φυσικῷ καὶ Ἀνα-130
 Ξαγόρᾳ ἐπὶ τραγῳδίαν ὁρμήσαι. ὅθεν καὶ πλέον τι
 φρονήσας εἰκότως περιστάτο τῶν πολλῶν οὐδεμίαν
 φιλοτιμίαν περὶ τὰ θεάτρα ποιοῦμενος. διὸ τοσοῦτον
 αὐτὸν ἔβλαπτε τοῦτο ὅσον ὠφέλει τὸν Σοφοκλέα. ἐπέ-
 κειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. 135
 ὑπεριδὼν δὲ πάντα εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς Ἀρχέ-
 λαον τὸν βασιλέα, κἀνταῦθα ὀψιαιτέρον ἀναλῶν ὑπὸ
 βασιλικῶν ἐφθάρη κυνῶν. ἡρᾶτο δὲ διδάσκειν κατὰ
 τὴν πα’ Ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἀρχοντος Καλλίου. πλάσματι
 δὲ μέσῳ χρησάμενος περιγέγονε τῇ ἐρμηνείᾳ ἄκρως εἰς 140
 ἀμφοτέρων χρώμενος ταῖς ἐπιχειρήσεσι. διὸ τοσοῦτον
 ἡλεσὶν ἔστιν ἀμίμητος παραγκωνιζόμενος τοὺς μελο-
 ποιούς σχεδὸν πάντας, ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις περισσὸς
 καὶ φορτικός, καὶ ἐν τοῖς προλόγοις δὲ ὀκλήρως, ῥητο-
 ρικώτατος δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ποικίλος τῇ φράσει καὶ 145
 ἱκανὸς ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. τὰ πάντα δ’ ἦν αὐτῷ
 δράματα ἡγ’. σῶζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἔξ’, καὶ γ’
 πρὸς τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα, σατυρικά δὲ ἡ’. ἀντι-
 λέγεται δὲ καὶ τούτων τὸ α’. νίκας δὲ ἔσχε ε’.

4. Suidas, Εὐριπίδης Μνησαρχοῦ ἡ Μνησαρχίδου 150
 καὶ Κλειτοῦς, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετῴκησαν,
 εἴτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. οὐκ ἀληθές δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύχρη-
 νεν, ὡς ἀποδείκνυσσι Φιλόχορος. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρ-
 ξου ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς, καὶ ἐτέχθη καθ’ ἣν 155
 ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέφαντο τοὺς Πέρσας. γέγονε δὲ
 τὰ πρῶτα Ζωγράφος, εἴτα μαθητῆς Προδίκου μὲν ἐν
 τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φι-
 λολοσοῖς. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομε-
 νίου. ἐπὶ τραγῳδίαν δὲ ἐτρέπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν 160
 ὑποστάντα κινδύνους δι’ ἅπτερ εἰσήξε δόγματα. σκυ-
 θνωπὸς δὲ τὸ εἶδος ἦν καὶ ἀμειδίῳ καὶ φεύγων τὰς
 συνουσίας, ὅθεν καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη· ἔγχε δὲ
 ὅμως πρῶτην μὲν Χοιρίλιν, θυγατέρα Μνησιλόχου, ἔξ
 ἧς ἔσχε Μνησίλοχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην. 165
 ἀπώσαμένος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, καὶ ταύτης
 ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς. ἀπάρας δὲ ἀπ’ Ἀθηνῶν
 ἦλθε πρὸς Ἀρχελάον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων,
 παρ’ ᾧ διήγεν τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε
 δὲ ἔξ ἐπιβουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνα καὶ Κρατεῦα 170
 τοῦ Θεσταλοῦ, ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ,
 πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμα-
 χον, δέκα μῶν ἀγορασθέντα, τοὺς βασιλέως οὓς αὐτὸς
 ἐτρέφε κύνας ἐπαφεῖναι αὐτῷ. οἱ δὲ ἰσθόρησαν οὐχ
 ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ’ ὑπὸ γυναικῶν αὐτὸν διασπασθῆναι, 175
 πορευόμενον ἀωρὶ πρὸς Κρατερὸν τὸν ἐρώμενον Ἀρ-
 χελάου (καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιοῦ-
 τούς ἔρωτας), οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ

καὶ Εὐριπίδου Kirchh. 127. Εὐριπίδης —] Hoc
 excerptum ex cod. Vat. 1345. chartaceo, qui olim
 Fulvii Ursini fuit, primum edidit Kirchhoffius. Legit-
 tur autem in codice supra lin. 46. inter ἔχει et φασὶ
 loco alieno illatum Μνησαρχίδου Kirchh. μνησαρ-
 χίδος Vat. 148. ἀντιλέγεται Kirchh. ἀντιλέγει Vat.

149. ε’ Kirchh. 161. σκυθρωπὸς —] Vid.
 annot. ad lin. 92. 169. ἐτελεύτησε —] Quae de caussa
 mortis hic et supra a biographo lin. 61. narratur
 comparanda cum similibus de Aeschyli et Sophoclis
 morte narrationibus, quas suis locis notavimus. 181.
 οε] De fabulis 75. et de quinque victoriis cum bio-

usus “Euripidis odii in mulieres Aristophanes quoque
 meminuit ἐν ταῖς προτέραις Θεσμοφοριαζούσαις (v. 453.)
 — Alexander autem Aetolus hos de Euripide versus com-
 posuit “ὁ δ’ Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαῖτο (sic Valeken.
 pro ἀρχαίου), στρυφνός μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν | καὶ
 μισόγελως καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ’ οἴνῳ μεμαθηκώς, |
 ἀλλ’ ὅ τι γράψαι, τοῦτ’ ἄν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἔτε-
 τεύχει.” Quum totius fragmenti color Alexandrinus
 sint, non dubitandum quin hi versus Alexandri Aetoli
 sint, sumti, ut metrum docet, ex dramate aliquo: cui
 sententiae non obstat quod Alexander non comoedias,
 sed tragoedias, cuius unius tantum nomen Ἀστραγαλι-
 σται novimus, scripsisse dicitur. Nam fuerunt haec
 dramata, sive tragica sive, quae ipsa quoque tragoe-
 diis interdum annumerantur, satyrica, haud dubie
 valde diversa ab veterum poetarum Atticorum tragoe-
 diis fabulisque satyricis. Formae τετευχῆναι, quae in
 fine versus tertii legitur, exempla reperiuntur apud
 Alexandrinus, de quibus dixit Meinek. Anal. Alex.
 p. 248., nulla apud Atticos veteres: quod Nauckius
 (Stud. Eurip. 1. p. 127. et in Mélanges Gréco-Romains
 a. 1868. vol. 3. p. 117), qui Aristophanis hos versus
 esse credit, in ἐπεπνεύκει mutari volebat, non solum
 ut formam Alexandrinam removeret, sed etiam senten-
 tia caussa, cuius argumenti vis nulla est. Nam
 etsi poeta non facile solum Σειρήνων ἐτετεύχει dictu-
 rus erat, tamen quum μέλιτος praecedat, verbo uti
 poterat quod nomini priori magis quam alteri accom-
 modatum esset, quod saepissime fit. Ceterum compa-
 randum est quod infra lin. 116. memoratur simile de
 Euripide dictum. 93. λέγουσι] φασὶ Urb. 98. σφ-
 ρονεῖ] Ficta haec ex Eurip. El. 923. ut vidit Nauckius,
 ubi legitur, δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σφρονεῖν |
 ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ’ οἱ δ’ ἔχειν. 109. τὴν
 (δέλτον] Similem de Aeschyli pugillaribus (πυξίῳ) nar-
 rationem apud Lucian. Adv. indoctum c. 16. comparavit
 Westermannus: de quo v. Meinek. Hist. com. p. 362.
 110. Εὐριπίδην] οὕτως γινόντο πολλοὺ τινος ἄξιον ad-
 dunt cod. Vindob. et Thomas Mag. 111. Εὐριπίδου]

Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βιώναι αὐτὸν οὐκ, καὶ τὰ δὲ αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς οὐκ, κατὰ δὲ ἄλλους ἑβδ. σὺν ζῶντι δὲ οὐκ. νίκας δὲ εἴλετο πέντε, τὰς μὲν τέσσαρας περιῶν, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευταίαν, ἐπιδειξαμένου τοῦ δράματος τοῦ ἀδελφίδου αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπιδείξατο δ' ὅλους ἐναυτοὺς κβ'. καὶ τελευταίᾳ δὲ ἐπὶ τῆς ἑγ' ὀλυμπιάδος.

De vita et poesi Euripidis post immemorabiles aliorum conatus primus doctus et intelligentiū disputavit G. Bernhardyus in Historia Literaturae Graecae vol. 2. parte 2. p. 348—444., post Bernhardyū Henricus Weilius in Prolegomenis lingua Gallica scriptis ad septem Euripidis fabularum editionem Parisianam a. 1868. p. I—XXIII.

Annum natalem Euripidi fuisse olymp. 75, 1. recte tradidit biographus, quocum consentiunt Suidas s. v. Εὐριπίδης, Plutarchus Mor. p. 717 c. (Εὐριπίδου γενομένου ἡμέρα καθ' ἣν οἱ Ἕλληες ἐναυμάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον), Diogenes L. 2, 45. (Εὐριπίδης δς τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐβδωκοστής πέμπτης ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Καλλιάρχου), cui anno convenit quod Euripides olymp. 93, 3. mortuus esse dicitur anno aetatis 75., archonte Callia, qui septuagesimus quintus est ab Calliade, quo archonte natus esse tradit Euripides. Ex quo sequitur errasse chronographum marmoris Parii (p. 302, 65.) qui Euripidem natum esse creditit olymp. 74, 4. archonte Philocrate, quem errorem infra quoque sequitur (p. 302, 75.) ubi Euripidem, quum olymp. 84, 3. primam reportaret victoriam, annos natum fuisse dicit 43. De quo dixit C. Muellerus ad Eratosthenis Fragm. p. 201. ed. Paris.

Parentes Euripidis, de quibus diximus in annotatione ad biographum lin. 1. 2. εἰς Βοιωτίαν μετοικῆσαι, εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ vixisse narrat Suidas. Patrem non exulem in Boeotiam fugisse, sed ibi natum esse credas, si quid veri sit in Nicolai Damasceni narratione apud Stobaeum Flor. 45, 41. Βοιωτῶν ἐνίοι τοὺς τὸ χρέος οὐκ ἀποδιδόντας εἰς ἀγορὰν ἄγοντες καθίσαι κελεύουσιν, εἶτα κόφινον ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς. δς δ' ἂν κορινυυθῇ, ἄτιμος γίνεταί. δοκεῖ δὲ τοῦτο πεπονθέναι καὶ ὁ Εὐριπίδου πατήρ, Βοιωτὸς ὢν τὸ γένος. De matre, saepe ab Aristophane, sed tacito eius nomine, exagitata, satis dictum ab biographis, pariterque de prima alteraque Euripidis uxore, quarum ex priore, Choerila Mnesilochi filia, tres suscepit filios Mnesilochum, Mnesarchidem et Euripidem. Quorum natu minimus tetralogiam a patre moriente relictam in scenam commisit, ut ex Didascalii rettulit schol. Arist. Ran. 67. cuius verba supra apposimus, maiorem, ut opinor, fidem merens quam Suidas, qui ab Euripidis ἀδελφιδῷ hoc factum esse ait (supra lin. 184.), fidem sibi ipse derogans confusus alio loco (vol. 1. part. 2. p. 639. ed. Bernh.) excerptis de duobus eiusdem nominis poetis tragicis, quorum alter πρεσβύτερος fuerit τοῦ ἐνδόξου γενομένου (quod commentum vanissimum notavit Bernhardyus in annot. ad Suidam) et δράματα scripserit duodecim, duabus reportatis victoriis, alter τοῦ προτέρου ἀδελφίδου fuerit (ut ab Dionysio ἐν

grapho consentit Varro apud Gellium 17, 4. 184. τὸ δρᾶμα] Loquitur quasi una tantum fabula, non tetralogia vicerit Euripides: de quo usu numeri singularis supra dixi p. 8. Tetralogiae de qua hic agitur tragoedias tres nominat scholiasta Arist. Ran. 67. αἱ διδασκαλῖαι φέρουσιν τελευταῖαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδασχέναι ὁμώνυμον ἐν ᾧσται Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα (τὸν διὰ Κορίνθου), Βάκχας, quibus haud dubie satyricum δράμα additum fuit, sive ab scholiasta sive ab librario omissum. 185. κβ'] Numerum κβ', in deterioribus Suidae libris κς scriptum, vitiosum esse animadvertit Bernhardyus, qui μβ' propius ab vero abesse monet.

τοῖς Χρονικοῖς traditum sit), Ὀμηρικὴν ἐκδοσιν *scripturū*, εἴ μὴ ἄρα ἐτέρου ἐστί, et dramata tria, Ὀρέστην, Μῆδειαν, Πολυξένην: quae tres personae in superbis Euripidis fabulis, Oreste, Medea et Hecuba, in scenam prodeunt.

De altera Euripidis uxore nihil praeter nomen Melitū a biographo memoratum lin. 30. novimus, qui vel suo vel librarii errore Melitonem primam, Choerilam alteram fuisse dicit. Quae de uxoris cum Cephisophonte, in domo Euripidis vivente, amoribus narratur lin. 68. non dubium est quin ad priorem referenda sint uxorem, Χοιρίλην: quod diserte dixit Suidas lin. 164.

De Euripidis cum Archelao Macedoniae rege amicitia quae dixerunt biographi lin. 25. aliorum augenda sunt scriptorum testimoniis, quae Hartungus in *Euripide restituto* collegit vol. 2. p. 507 seqq. In aula autem Archelai quum diutius vixerit, haud dubie etiam unam alteramque tragoediam ibi in theatrum produxit, quemadmodum Aeschylus Syracusis fecerat, quum in aula Hieronis viveret: inter quas fabulas, praeter Archelaum tragoediam, de qua biographi testimonio (lin. 26.) constat, Andromacha fuisse videri potest, de qua in scholio codicum Vaticani et Veneti ad v. 445. vol. 4. p. 165, 10. haec leguntur, εἰλικρινὺς δὲ τοὺς τοῦ δράματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν. οὐ δεῖ δακταί γὰρ Ἀθηναῖον: nisi scholiasta hoc tantum dicere voluit, non repertam ab se esse in Didascalii Atheniensibus Εὐριπίδου Ἀνδρὸμαχὴν, quod tamen facile explicari potest si fabula alieno nomine inscripta fuit, quae Callimachi sententia fuit, ut ex proximis scholiastae verbis apparet, ὁ δὲ Καλλιμάχος ἐπιγραφῆναι φησι τῇ τραγῳδίᾳ Δημοκράτην, quod non potest ex nihilo fictum esse. Recentioris, ut videtur, grammatici opinio est quae in fine scholii memoratur, φαίνεται δὲ γεγραμμένον τὸ δρᾶμα ἐν ἀρχῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, quae non leguntur in codice Veneto, qui liberior ab recentiorum grammaticorum additamentis est quam Vaticanus. Causam quae moverit Euripidem ut patria relictā in Macedonia se conferret ab Philodemo in libro de vitiis p. 20, 10. ed. Saupp. significari suspicatur Bernhardyus, loco defecto, in quo Euripidis nomen praecessisse videtur, διὸ καὶ φασὶν ἀχθόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντας ἐπιχαίρειν (malis domesticis, ut videtur) πρὸς Ἀρχέλαον ἀπελθεῖν.

De morte et sepultura Euripidis in Macedonia (ἐν Πέλλῃ, ut ait Suidas lin. 180.) res non minus certa est quam de morte et sepultura Aeschyli in Sicilia. Disceperetur vero de anno quo mortuus sit Euripides: quae quaestio quum pariter ad Sophoclem pertineat qui paucis tantum mensibus Euripidi superstes fuit, supra ab me tractata est p. 13.

Reliquum est ut de poesi Euripidis dicatur, quae ab Aeschylea tantopere differt ut quae de Aeschyli poesis virtutibus egregie dixit biographus eius (p. 2, 16—36.) prope omnia in contrarium versa de Euripide dici possint, nec magis hoc consequi potuit Euripides ut par Sophocli haberetur, quocum inde ab olymp. 81, 1. — quo anno primam tetralogiam docuit Euripides — usque ad extremum vitae annum de victoria in certaminibus scenicis contendit, successu plerumque parum felici. Nam ut statim in prima illa commissione olymp. 81, 1. tertio loco ab iudicibus habitus est, primum vero locum post quattuordecim demum annos (olymp. 84, 3.) contra duos alios poetas obtinuit, mox vero (olymp. 85, 2.) Sophocli posthabitus est, ita postero quoque tempore nunquam, ut videtur, Sophoclem, raro alios poetas (ut olymp. 87, 4. Iophonem et Ionem) vicisse, multo saepius vero tertio loco habitus esse videtur, quod Sophocli nunquam accidisse testatur biographus (supra p. 11, 42.) νίκας Σοφοκλῆς ἔλαβεν εἰκοσιν, ὡς φησι Καρύστιος, πολλάκις δὲ καὶ δευτερεῖα ἔλαβε, τριτεῖα δ' οὐδεπώποτε. Manifestum igitur est non tam Aeschylum, cuius sublimitas et grandiloquentia post mortem eius paullatim in desuetudinem

venerat, quam Sophoclem effecisse ut minoris aestimaretur Euripides, quod planissime intelligitur ex severa qua eum Aristophanes quum aliis in fabulis inde ab olymp. 88. actis affecti censura, tum per totam Ranarum comediam, paucis post mortem Euripidis mensibus scriptam, de qua etiam si quis omnia detrahat quae comicae debentur licentiae obrectandique studio, tamen non obscurum est Euripidem communi omnium iudicio Aeschylō et Sophocle aliquanto inferiorem habitum esse. Nec tamen propterea contemnendus est Euripides, qui licet Aeschylum et Sophoclem ingenio et facultate poetica non aequaret, tamen reliquis omnibus non solum suae aetatis, sed etiam posteriorum temporum poetis tragicis Graecorum superior fuit et, quod vel superstites fabulae docent, quae quinta circiter pars sunt fabularum ab eo scriptarum, tragoedias non paucas egregie composuit et ne in iis quidem quas minus laudabiliter conformavit eximiam in fingendis moribus et sermonibus personarum quas introduceret artem desiderari passus est, paucis fortasse exceptis, qualis inter superstites est Electra, quae tragoedia multo melior evasura fuisset, si Euripides Aeschyli in Choephoris aut Sophoclis in Electra exemplum secutus esset nec novis illos inventis superare irritō conatu studuisset. Discrimen autem quod inter Aeschylum et Sophoclem atque Euripidem intercedit non solum ab ingeniorum diversitate est repetendum, sed magna ex parte in mutata rerum publicarum condicione, cui Euripides multo plus tribuit quam Sophocles, et studiorum Euripidis ratione est quaerendum. Nam etsi Aeschylus et Sophocles neque ab philosophia alieni fuerunt neque eloquentiae praecepta ignorarunt, tamen multum abfuit ut his studiis eo incumberebent, fervore quo Euripides Anaxagorae aliisque philosophis et artis rhetoricae magistris se addixisse videtur. Quorum studiorum vestigia non pauca fabulis superstitibus sunt impressa, multo plura in aliis quarum fragmenta tantum ad nos pervenerunt exstitisse videntur: de quo legenda quae post Valekenarium in *Diatribē in Euripidis fragmenta* Bernhardys explicatius, brevius Weilius exposuit. *) Philosophiae autem et eloquentiae studia quum nova usque per omnem Graeciam caperent incrementa, non est mirandum Euripidem, postquam mortuus erat, maiorem esse gloriam adeptum quam severiores Atheniensium veterum indices viventi concesserant. Nam quum fabulae eius, ut iam Sophocles iudicaverat**), personas repraesentarent non tam quales esse deberent quam quales in vita essent, et dictis sententiosis et argutis morumque praeceptis abundarent, non solum in theatro per omnem Graeciam magis quam ullae aliorum tragicorum fabulae placuerunt, sed etiam tanto studio sunt lectitatae quantum ne Aeschyli quidem ac Sophoclis fabulae expertae sunt, quemadmodum Menander, qui quod ad morum praecepta attinet Euripidis exemplum erat secutus, ab suae aetatis hominibus veteris comediae Atticae poetis est praelatus, quorum in fabulis multa erant quae posterioribus his temporibus parum convenirent et a multis ne intelligi quidem poterant. Idem de Euripide veterum Romanorum iudicium fuit, quorum poetae tragici etsi ex Aeschyli et Sophoclis tragoediis pluribus Latinas fecerunt fabulas, tamen plerique Euripideas fabulas exprimere maluerunt: de

quo videnda quae O. Ribbeckius collegit in *Fragmentis tragicorum Latinorum*.

De numero fabularum Euripidis nonnihil inter se discrepant biographi, aliis (supra p. 19, 181.) nonaginta duas numerantibus (quarum σώζεσθαι οἱ), inter quas νοθευόμενας tres esse, Τέννης, Ραδάμανθους, Πειρίθους inscriptas, aliis (lin. 147.) nonaginta octo (quarum σώζεσθαι ΕΖ') καὶ τρία πρὸς τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα, σατυρικά δὲ ἡ', Suida vero (lin. 180.) sic scribente, δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς οἷ, κατὰ δὲ ἄλλους ἡβ'. σώζονται δὲ οὗ. In monumento Romae a. 1704. reperto (ap. Boeckh. Corp. Inscr. vol. 3. p. 831.) quo Euripides in sella sedens repraesentatur, lateribus sellae haec sunt incisae Euripidis fabularum nomina, quibus ego, ut supra p. 5. in simili Catalogo Aeschyleo feci, numeros suos praescripsi, 1 Ἀλκρηστis 2 Ἀρχέλαος 3 Αἰγέως 4 Αἰόλος 5 Ἀλόπη [fabula eadem quae Κερκυών] 6 Ἀντιγόνη 7 Ἀλκμαίων (omisit cognomen fabulae, de quo v. sub numero 38.) 8 Ἀνδρομέδα 9 Ἀλέξανδρος 10 Αὔρη 11 Ἀνδρομάχη 12 Ἀντιγόνη (error lapicidae pro Ἀντιόπη) 13 Αὐτόλυκος 14 Βάκχαι 15 Βελεροφόντης 16 Βούσειρις (Βούσιρις) 17 Δίκτυς 18 Δανάη 19 Εἰφιγένεια (Ἰφιγένεια) 20 Ἑλένη 21 Εἰνώ (Ἰνώ) 22 Ἑκάβη 23 Ἐρεχθεύς 24 Εὐρυσθέως 25 Ἐπεός (Ἐπειός) 26 Ἡρακλείδα (in lapide solae supersunt literae ΗΡΑΚΛΑ, quae etiam Ἡρακλῆς significare possunt: post quas versus plures, non constat quot, perierunt) 27 Κρήτες 28 Κρήσσαι 29 Κρεσφόντης 30 Κύκλωψ 31 Λικύμνιος 32 Μελανίππη (in lapide ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΟΣ, omisso fabulae cognomine, ut nesciamus utra Melanippa dicatur) 33 Μήδεια 34 Μελέαγρος 35 Οἰνέως 36 Οιδίπους 37 Ὀρέστης His si addantur nomina omissa, quatenus ea cognita habemus, numerus conficitur 78. fabularum, 38 Ἀλκμαίων (alter: nam duo fuerunt, Ἀ οὐδὲ Ψωφίδος et Ἀ. οὐδὲ Κορίνθου) 39 Ἥλέκτρα 40 Ἡρακλῆς μαινόμενος 41 Θερισταί 42 Θησεύς 43 Ἰκέτιδες 44 Ἰήϊων 45 Ἰππόλυτος καλυπτόμενος 46 Ἰππόλυτος στεφανηφόρος 47 Ἰφιγένεια (altera: nam duae sunt Ἰ. ἡ ἐν Αἰλίδι et Ἰ. ἡ ἐν Ταύροις) 48 Ἴων 49 Κάδμος 50 Λάμια (quae fortasse eadem est quae Σκύλλα, de qua infra dicetur) 51 Μελανίππη (altera: nam duae fuerunt, Μ. δεσμώτις et Μ. ἡ σοφή) 52 Οἰνόμαος 53 Παλαμήδης 54 Πειλάδες 55 Πηλεύς 56 Πλεισθένης 57 Πολύιδος 58 Πρωτεσίλαος 59 Ρήσος 60 Σθενέβια 61 Σίσυφος 62 Σκίρων 63 Σκύρια 64 Συλεύς 65 Τήλεφος 66 Τημενίδα 67 Τήμενος 68 Τρωάδες 69 Ὑμιπύλη 70 Φαέθων 71 Φιλοκτήτης 72 Φοῖνιξ 73 Φοίνισσαι 74 Φρίξος 75 Χρυσίππος.

His si addantur fabulae spuriae tres 76 Τέννης 77 Ραδάμανθος 78 Πειρίθους, numeros non solum cum biographo veteri (supra p. 17, 37.) est, quod ad numerum 75 attinet, cum Suida (lin. 182.) consentientes habebimus, sed etiam cum Varrone, quem Gellius 17, 4. memorat "*Euripidem quoque M. Varro ait, cum quinque et septuaginta tragoedias (tragoedias dicit annumeratis fabulis satyricis) scripserit, in quinque solis vivisse, cum eum saepe vincerent aliquot poetae ignavissimi.*" Nec tamen propterea maior fabularum 92. numerus (restituendus fortasse pro ἡ' supra p. 18, 147.) quem ab aliis traditum memorant biographi (supra lin. 36. et 181.) falsus est habendus, quum praesertim tetralogiis conveniat viginti tribus. Nam ex ipsis biographorum verbis manifestum est alios omnes quarum nomina cognita essent fabulas Euripidis numerasse, alios τὰς σωζόμενας tantum (i. e. eas quibus usi sint grammatici Alexandrini), quem 67., vel, additis tribus fabulis spuris, 70 fuisse traditur lin. 147., sed οὗ' ab Suida (lin. 182.). Accedunt ad haec alia quae omnem numeri computationem incertam reddant. Primo enim nescimus utrum Αὐτόλυκος et Φρίξος ab iis qui numerum maiorem posuerunt pro duabus an

*) Euripidis de diis rerumque natura opiniones collegit et explicuit Spenglerus in *Theologumenis Euripidis* Coloniae editis a. 1863.

**) Aristoteles Poet. c. 25. πρὸς δὲ τούτοις ἐὰν ἐπιτιμᾶται οἱ οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' οἷα δέ, οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἷους δέ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοι εἶσι. quorum prius tragoediae magis quam alterum convenire Aristotelis quoque sententia est ib. c. 2. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαφορά καὶ ἡ τραγωδία πρὸς τὴν κωμῶδιαν διέσθηκεν' ἡ μὲν γὰρ χείρους, ἡ δὲ βελτίους μιμείσθαι βούλεται τῶν νῦν.

pro quattuor numeratae fuerint, quum duplices utriusque fabulae editiones exstitisse grammaticorum quorundam testimoniis compertum habeamus, quae memoravi ad fragm. 284. et 816. Deinde quum octo fabularum satyricarum numerus parum conveniat universo 92. fabularum numero, qui fabulas satyricas 23. postulare videatur, non satis est conicere octo tantum dramatum satyricorum memoriam servatam esse, quindecim aliorum vero obliteratam fuisse: quod olim facilius quam hodie credi poterat, ex quo Alcestidis didascalia ex codice Vaticano edita nos docuit tetralogias non constanter fabulis satyricis quae proprie dicuntur, i. e. quae chorum, ut in Cyclope factum videmus, ex satyris compositum habere, sed interdum hilarioribus et brevioribus tragoediis terminatas fuisse. Quod quum in Alceste, fabularum supplementum antiquissima (olym. 85, 2.), factum sit, valde verisimile est Euripidem et ante et post illud tempus idem sibi in aliarum, etsi non constat quot et quarum, tetralogiarum compositione permisisse: inter quas tamen non fuisse Orestem, quae quorundam est opinio*), fabulae huius ex versibus prope mille et septingentis compositae longitudo ostendere videtur: nam quartae tetralogiarum fabulae, quantum ex Alceste et Cyclope colligi potest, breviores fuisse videtur quam tres quae praecederent tragoediae. Porro inter fabulas numerum 78 fabularum excedentes Σκύλλα fuisse videri potest, de qua ita loquitur Aristoteles ut Euripidis eam, non alius tragici fabulam esse dicere videatur Poet. c. 15. ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἡθους μὴ ἀναγκαίου ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ, τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος ὁ τε θρήνος Ὀδυσσεύς ἐν τῇ Σκύλλῃ, καὶ ἡ τῆς Μελανίππης ῥήσις. et c. 26. οἱ φαῖλοι αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέη μισέσθαι, καὶ ἔλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν. Ovidius Trist. 2, 393. *impia nec tragicos tetigisset Scylla cothurnos, | ni patrium crimen descuisset amor.* Scylla tamen quum secundum Stesichorum (ap. schol. Apoll. Rh. 4, 828. et Eustath. p. 1714, 33.) Lamiae mater fuerit, non improbabilis est Welckeri (p. 528.) opinio Σκύλλαν tragoediam non diversam fuisse ab Lamia, quam ex trium scriptorum, qui unius instar testis sunt, testimoniis cognitam habemus, ut ad fragm. 475 b. dictum est: qui quum verbis utantur ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ, Λαμίας nomen pro Σκύλλης positum esse potest. Similis de Temenidis et Temeno dubitatio est, quae non liquet utrum duarum fabularum an diversae unius fabulae nomina sint, ut dictum est ad fragm. 742., et de Alope et Cercyone, quae diversa unius fabulae nomina esse coniecit Heaethius. Denique dubium est utrum Rhesus tragoedia pro una an duabus fabulis numerata fuerit, quum duae exstiterint fabulae hoc nomine inscriptae, altera genuina, altera Euripidi supposita, quarum utraque in indicem fabularum referri potuit, quemadmodum in Aeschylī fabularum catalogo veteri (supra p. 3.) Αἰτναῖαι γνήσιοι et Αἰτναῖαι νόθοι pro duabus numeratae sunt fabulis. Nam Rhesum ab Euripide scriptam exstitisse certissima constat Didascaliarum fide, in quibus Εὐριπίδου Ῥῆσος fabula, non constat sub quo anno, ab grammaticis Alexandrinis reperta fuit. Ex quo tamen non sequitur fabulam superstitem genuinam esse, quum genuinae in Didascalias relatae alia ab alio poeta post mortem Euripidis substituta esse possit, quemadmodum Aeschylī Αἰτναῖας γησιοῖς ab alio

poeta Αἰτναῖαι νόθοι sunt substitutae: de quo non cogitavit scriptor υποθέσεως Rhesi, quum νοθείας suspicionem ab aliis motam Didascaliarum auctoritate refutatam crederet, τοῦτο τὸ δρᾶμα ἐνιοι νόθον ὑπενόησαν· τὸν γὰρ Σοφοκλεῖον μᾶλλον ὑποφαίνειν χαρακτήρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἀναγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ. Quam Cratetis quoque sententiam fuisse ex annotatione scholiastae ad v. 515. cognoscimus, Κράτης ἀγνοεῖν φησι τὸν Εὐριπίδην τὴν περὶ τὰ μετέωρα θεωρίαν διὰ τὸ νέον ἔτι εἶναι ὅτε τὸν Ῥῆσον ἐδίδασκε· μὴ γὰρ δύνασθαι Πλειάδων καταδυσμένων τὸν αἰτὸν μεσουρανεῖν. neque aliter sensisse videtur Aristarchus, Parmeniscus aliique antiquissimi grammatici, qui in scholiis ita memorantur ut nullum usquam indicium animadvertamus ex quo dubitatum de auctore esse intelligatur: de quo dixi in Annot. Oxon. vol. 3. p. 560. Neque inter fabulas Euripidi suppositas, quas biographus (lin. 37.) memorat, Rhesus nominatur. Nihilominus fatendum est fabulam hanc omni fere ex parte tam dissimilem esse Alceste, quae antiquissima superstitum est fabularum, et reliquis omnibus usque ad extremum vitae annum ab Euripide scriptis, ut si Rhesus quem nunc habemus Euripidis sit, ineunte aetate, quum fabulas docere inciperet Euripides (olym. 81, 1.), scriptus haberi debeat: quanquam vel sic maior apparet dissimilitudo quam quae ulli simili alius poetae exemplo comparari possit. Quamobrem probabilior Valckenarii sententia videtur, qui in doctissima de Rheso disputatione (Diatr. Eurip. p. 88—114.), repetita ab me in Annot. Oxon. p. 562—585. fabulam hanc, quamvis Athenis scriptam, tamen Euripide nihilo digniorem quam Sophocle esse pronuntiavit, in medio relinquens a quo et qua aetate scripta sit: de quo postea alii alia coniecerunt, inter quos Hermannus fuit (in dissert. de Rheso Opusc. vol. 3. p. 262 seqq.), cui ab Alexandrino poeta scripta esse videbatur, a qua opinione prudenter sibi caverat Valckenarius, quum Alexandrina fabulae origo neque ex ipsa certis iudiciis demonstrari possit, nec per se verisimilis sit. Nam si a poeta Alexandrino composita fuisset, vix hoc latuisset antiquos grammaticos Alexandrinos: illud vero facilius iis accidere poterat, ut Didascaliarum, de quibus supra dicebam, auctoritate decepti fabulam quae cum reliquis tragicorum fabulis Athenis Alexandriam delata esset sine ulla fraudis sibi factae suspicione legerent. Novissima de Rheso disputatio F. Hagendachii est Basileae edita a. 1863 qui ipse quoque opinionem quorundam de origine Alexandrinae reiecit fabulamque hanc nec florente Atticorum arte scenica nec paullo post, sed paullo ante Alexandrum (circa annos 360—340.) scriptam esse coniecit: quo tempore, quum unius exempli imitandi studium desiisset, fortasse poeta aliquis obsoleti iam enervatique generis Euripidei et volubiliū leviumque numerorum taedio captus animo ad gravitatem illam strenuitatemque veteris tragoediae, Aeschylī maxime et Sophoclis, converso fabulam quam nunc in manibus habemus scripserit. Quod verum esse potest, sed verum esse demonstrari nequit, licet in fabula ipsa nihil sit quod huic sententiae obstet. Neque hoc liquet, utrum Rhesus in theatro Atheniensi vel alibi unquam acta fuerit an non fuerit, sed inter δρᾶματα ἀδιδάκτα delituerit, qualia non pauca et tragicorum et comicorum poetarum fuerunt. Duo qui in υποθέσει fabulae memorantur prologi versibus senariis scripti a quibus et qua aetate et quo consilio scripti fuerint nescimus. Qui prologi si anapaestis, a quibus fabula incipit, praemissi fuerunt, ut videtur, aptiore certe loco positi fuerunt quam prologus Iphigeniae Aulidensi (v. 49—114.) post anapaestos (v. 1—48.) loco perinepto illatus.

Argumenta quae in fabulis suis tractanda sibi sumsit Euripides, partim ex cyclo epico partim aliunde petita, magno doctrinae apparatu illustravit Welcke-

*) Aristophanis Byzantii de Alceste et Oreste iudicium iisdem in utriusque fabulae υποθέσει verbis proditum est, τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν: unde alius grammaticus in υποθέσει Alcestidis (Schol. Oxon. vol. 4. p. 87, 8.) utrumque δρᾶμα παρὰ τῶν τραγικῶν (τοῖς τραγικοῖς cod. Havn.) ἐκβάλλεσθαι dicit ὡς ἀνοικεῖα τῆς τραγωδίας, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα, ἃ ἔστι μᾶλλον κωμωδίας ἔχόμενα.

rus in libro de Tragoediis Graecis Bonnae edito a. 1839. vol. 2. p. 437—880. vol. 3. p. 1581—1605. et post Welckerum minus circumspecte I. A. Hartungus in *Euripidis restituti* voluminibus duobus Hamburgi editis a. 1843. De compositione fabularum perditarum non multa sunt quae dici hodie possint, quum plerumque tam pauca supersint fragmenta et tam brevia ut nihil certi ex iis confici possit, exceptis nonnullis, de quibus dixit Valckenarius in Diatribe, et Telepho, de quo disseruit Geelius in commentatione Annalibus Instituti Belgici a. 1830. inserta, et Phaethonte, cuius ampliora fragmenta ex codice vetusto Parisino rescripto edidit Hermannus Opusc. vol. 3. De fabulis quae supersunt undeviginti iudicium fecit Bernhadyus p. 401—438. post alios multos, quorum diversissimae sunt sententiae et in posterum erunt, quum in hoc quaestionum genere suum quisque sensum sequatur et raro alter alteri omni ex parte satisfaciatur.

De temporibus paucarum tantum fabularum certis constat grammaticorum testimoniis. 1. Peliades primam quam Euripides docuerit fabulam fuisse, actam (cum tribus aliis quarum nomina non sunt prodita fabulis) olymp. 81, 1. a biographo est annotatum (supra p. 17, 35.) 2—5. Tetralogiam ex Cressis, Alcmaeone τῷ διὰ Ψωφίδος, Telepho et Alcestide compositam olymp. 85, 2. actam esse ex didascalii in codice Vaticano servata cognovimus. 6. Hippolytus prior (ὁ καλυπτόμενος) olympiadi 85., ut videtur, adscribendus, quum alter (ὁ στεφανηφόρος) olymp. 87, 2. post illum editus esse dicatur in υποθέσει. 7—10. Proxima tetralogia, Μῆδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θερυσταί, olymp. 87, 1. acta est, ut ex Didascalii annotavit scriptor υποθέσεως, quae Aristophanis Byzantii nomen gerit, p. 27. ed. nostrae. 11. Sequitur Ἰππόλυτος στεφανηφόρος, quae fabula olympiadi 87, 2. adscripta est in υποθέσει p. 43., omisiss reliquarum trium fabularum nominibus: cui anno convenit quod ad versus quosdam Hippolyti respicitur ab Aristophane in Equitibus (olymp. 88, 4.) et in Vespis (olymp. 89, 2.) 12—15. Tetralogiae integrae ex Alexandro, Palamede, Troadibus et Sisypho compositae, quae κατὰ τὴν πρῶτην καὶ ἐννεηκοστὴν ὀλυμπιάδα, καθ' ἑνὴν ἔταίνετο ὁ Ἀκραγαντινὸς στάδιον, acta fuerit, memoriam servavit Aelianus V. H. 2, 8. cuius testimonium planissime confirmatur duobus Avium Aristophanis (olymp. 91, 2.) locis v. 843. (ubi schol. παρακωμῶνδε τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην, οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον) et 1717. (ubi schol. χλευάζει παρά τὰ ἐκ Τρωάδων Εὐριπίδου ἄνεχε — παρέχε) et scholio Vesp. 1317. (quae fabula acta est olymp. 89, 2.) ὑστερεῖ ἡ τῶν Τρωάδων κάθεσις (τῆς τῶν Σφηκῶν) ἔτεσιν ἑπτὰ. 16. 17. Alius tetralogiae, actae olymp. 91, 4., duas tantum novimus fabulas, collatis inter se scholiastarum annotationibus ad duos locos Aristophanis, alterum Ranarum (olymp. 93, 3.) v. 53. τὴν Ἀνδρομέδαν ἀναγιγνώσκοντί μοι: ubi schol. ἡ γὰρ Ἀνδρομέδα ὀγδόω ἔτει προεισῆλται, alterum Thesm. (olymp. 92, 1.) v. 1021. Ἀνδρομέδαν: ubi schol. πιθανῶς συνδεδιδάκται γὰρ τῇ Ἑλένῃ. Versum ex Andromeda tangit idem in Lysistrata (paucis ante Thesmophoriazusas mensibus acta) v. 930 et alium Andromedae locum in Avibus (olymp. 91, 2.) v. 347. μηδέπω διδασθείσης τῆς τραγῳδίας, ut annotat scholiasta. 18. Orestes, Dioele archonte (olymp. 92, 4.) acta secundum schol. ad v. 371. πρὸ τοῦ Διοκλέους, ἐφ' οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, τῶν Λακεδαιμονίων πρέβουσάμενων περὶ εἰρήνης cet. 19. 20. 21. Hypsipyla, Phoenixis, Antiopa cum dramate satyrico ignoto, olymp. 93, 2. secundum schol. Arist. Ran. (olymp. 93, 3.) v. 53. (ad verba τὴν Ἀνδρομέδαν) διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδασθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης; quae non improbable est de anno proxime praegresso esse intelligenda, etsi hoc non necessario ex verbis πρὸ ὀλίγου sequitur. 22. 23. 24. Fabulas post mortem Euripidis (qui obierat olymp. 93, 3.) actas memorat schol. Arist. Ran. 67.

οὕτω καὶ αἱ διδασκαλῖαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαγμένα ὁμωνύμως ἐν ᾧσιν Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα (τὸν διὰ Κορίνθου dicit: nam Ἀλκμαίων ὁ διὰ Ψωφίδος acta erat olymp. 85, 2. ut supra ostendimus), Βάκχος. De qua tetralogia, cuius drama satyricum non memoravit scholiasta, iam supra diximus p. 19. 25—35. Undecim aliae fabulae etsi non suo quaeque anno adscribi possunt, tamen quibus annis priores fuerint ex Aristophane eiusque scholiastis definiri potest. Nam Bellephron, Phoenix, Oeneus et Ino in Acharnensibus Aristophanis (olymp. 88, 3.) memorantur, Hecuba, Aeolus et Peleus in Nubibus (olymp. 89, 1.), Sthenoboea et Theseus in Vespis (olymp. 89, 2.), Melanippa et Erechtheus in Lysistrata (olymp. 92, 1.). 36. Hercules furens etsi haud dubie prior fuit Thesmophoriazusas Aristophanis (olymp. 92, 1.), ut infra dicetur p. 23., tamen hoc non conficitur ex versu Aristophanis 1106. παρθένον | θεαῖς ὅμοιαν, ναῦν ὅπως ὤρμισμένην, collato cum Euripideo 1094. ἰδοὺ τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὤρμισμένος | ἡμαί, quod etiam sine Euripidis exemplo dici poterat ab Aristophane. Nec certiora sunt historici generis indicia quae in hac, ut in aliis fabulis, deprehendere sibi visi sunt viri docti.

De fabularum perditarum praeter eas quas supra memoravimus temporibus nullus est coniecturarius locus: de superstitione vero tragoediarum reliquis sex, Heraclidis, Andromacha, Supplicibus, Ione, Electra et Iphigenia Taurica, tantum dici potest quantum ex numerorum vel severiorum et puriorum vel negligentiorum et dissolutionum usu colligi potest: in quo genere antiquissimae Euripidis fabulae valde diversae sunt a postremis. Nam in antiquissimis, quales sunt Alcestis, Medea et Hippolytus (olymp. 85, 2—87, 2.) eadem fere in metris diverbiorum diligentia, in carminibus melicis componendis simplicitas quae apud Sophoclem animadvertitur, in postremis vero, omniumque maxime in Oreste (olymp. 92, 4.) tam immodicus est syllabarum longarum in breves solutarum metrorumque ab antiquioris tragoediae severitate alienorum usus, ut haec fabula non solum primis Euripidis fabulis valde dissimilis sit, sed etiam nonnullis quas ipsas quoque extremis vitae suae annis, sed diligentia aliquanto maiore scripserat Euripides, velut Iphigeniam utramque et Bacchas. De Heraclidis recte iudicasse videtur Elmsleius, quum huc fabulae proximum post Hippolytum (olymp. 87, 2.) locum daret: cui convenit quod ad Aristophanis Eq. 214. (τάραττε καὶ χόρδον ὁμοῦ τὰ πράγματα), fabulam olymp. 88, 3. actam, annotavit scholiasta, παρωδίας τρόπος. παρωδῆσε γὰρ τὸν ἱαμβὸν ἐξ Ἑρακλείδων Εὐριπίδου: cuiusmodi quid quum hodie non legatur in Heraclidis, fuerunt qui in nomine fabulae aut ab scholiasta aut ab librario erratum esse putarent, opinione incerta, quum plura ex hac fabula excidisse aliis indicis cognitum sit. Ceterum similis parodia reperitur in Vespis (olymp. 89, 2.) v. 1160. ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῇ καττόματα, cui similis est Euripideus versus Heracl. 1006. ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῇ βλαστήματα.

Andromacham scholiasta ad v. 445. (vol. 4. p. 165, 17.) φαίνεσθαι dicit γεγραμμένην ἐν ἀρχῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, quod bellum exarsit olymp. 87, 1. archonte Pythodoro. φαίνεσθαι autem quod dicit indicio est non tradi hoc Didascalium fide, in quibus usitatum est verbum ἐδιδάχθη, sed ex coniectura grammatici, qua propterea opus erat quia, ut in praecedentibus dictum erat, εἰλικρινῶς τοὺς τοῦ δράματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν· οὐ δεδιδάκται γὰρ Ἀθήνησιν: de quo supra diximus p. 19. Annum autem si non ipsum primum, sed unum ex primis intellexit scholiasta, i. e. olympiadem 87 exeuntem vel 88 ineuntem, a vero proxime abesse videtur. Nam carmina chori pleraque ex versibus composita sunt dactylico-trochaicis, gravi et severo metri genere, cuius frequentissimus in veteri Atticorum tragoedia usus fuit, rarior in recen-

tiori, quae glyconeï potius numeri volubilitate, mutatis rei musicae rationibus accommodata, delectabatur. Plane singularis autem distichorum elegiacorum usus est in hac fabula v. 103—116. quod unicum huius generis exemplum est in tragoediis quae ad nostra tempora pervenerunt. Metrorum autem ratio certius est temporis quo haec fabula scripta sit indicium quam iacta in Lacedaemonios v. 445 seqq. et alibi convicia, ex quibus fuerunt qui colligerent fabulam scriptam esse postquam Lacedaemonii pacem olymp. 89, 1. cum Atheniensibus factam violassent: quod valde infirmum argumentum est, quum eadem omnia etiam ante tempus illud dici potuerint.

Aliquanto plura quae ad praesentem rerum publicarum statum alludere videantur in Supplicibus reperiuntur, praesertim in iis quae contra Argivos et Thebanos dicuntur, ex quibus Boeckhius in libro de Tragicis p. 188 seqq. non sine veri specie collegit fabulam hanc olymp. 89, 4. scriptam esse, cui tempori metra quoque optime conveniunt, quae etsi non solum antiquissimarum fabularum, Alcestidis et Medae, sed etiam Andromachae metris dissimilia sunt, tamen diligentia maiore sunt elaborata quam in postremis fabulis Euripidis.

Eiusdem fere aetatis haud dubie Ion et de quo supra dicebam p. 18. Hercules furens sunt, quantum ex metris colligi potest: nam alia quae quidam in iis deprehendere sibi visi sunt temporis indicia leviora sunt quam quibus quidquam tribuendum sit. Idem de Electra et Iphigenia Taurica dicendum, ab Aristophane in Ranis (olymp. 93, 3.) memoratis cum aliis quarum recens memoria erat fabulis Euripidis. Nam in his quoque nihil est quod ad rerum publicarum statum referri possit, nisi quis levibus indulgere coniecturis velit, cuiusmodi est quod Electrae versibus 1347 et seqq. ad funestam Atheniensibus expeditionem Siculam (olymp. 91, 3.) respici Boissonadius credebatur, etsi fieri potest ut haec anni nota vel vera sit vel proxime ab vero absit, quantum ex metris colligi potest. Iphigenia Taurica, quae ex praestantissimis est Euripidis tragoediis, numeri non impediunt quo minus eiusdem fere aetatis esse credatur qua Helenam actam esse novimus, i. e. olymp. 91, 4. Ordo igitur superstitum Euripidis tragoediarum secundum certa veterum grammaticorum testimonia vel indicia in fabulis posita hic est, 1 Alcestis 2 Medea 3 Hippolytus 4 Heraclidae 5 Andromacha 6 Hecuba 7 Supplices 8 Hercules furens 9 Ion 10 Troades 11 Helena 12 Electra 13 Iphigenia Taurica 14 Orestes 15 Phoenissae 16 Iphigenia

Aulidensis 17 Bacchae. De Rhese, ut supra dicebamus, res tanto incertior est quia de auctore nihil certi constat. Nec de tempore Cyclopis coniecturae locus est, quum unicum hoc supersit dramatis satyri-exemplum nec sciamus utrum Aeschylus Sophoclesque exempla sit secutus Euripides an in hoc quoque fabularum genere plura aliter quam illi instituerit, ut in tragoediis ab eo factum videmus.

De elocutione sive, ut nunc loquimur, stilo Euripidis optime dixit Bernhardyus p. 371—378. allatis veterum de ea iudiciis, sed omisso qui praeter ceteris memoratu dignus erat vetere biographo (supra p. 18, 139—146.), qui breviter, sed non minus perite quam Aeschylus biographus (supra p. 2, 16—36.) de Aeschylus, de genere dicendi Euripidis omnique eius poesi iudicium tulit. Prologos, quos reprehendit biographus et Valckenarius alique reprehenderunt, defendit F. Commerus in commentatione *De prologorum Euripideorum causa ac ratione*, Bonnae edita a. 1864. Ad ῥητορικὴν κατασκευὴν, quam biographus dixit, pertinet stichomythiae usus, de qua breviter Poillex 4, 113. στιχομυθεῖν ἔλεγον τὸ παρ' ἐν ἰαμβίῳ ἀντιλέγειν, καὶ τὸ πρᾶγμα στιχομυθίαν. Ea ante Euripidem usi erant Aeschylus (velut Prom. 40. 971. Suppl. 902.) et Sophocles (Ai. 971. Oed. R. 726. Oed. C. 1160. Phil. 34.) et ita quidem ut binis versibus alterius personae responderent alterius singuli. Euripidi vero, cuius in fabulis multo plura reperiuntur stichomythiae exempla, magis placuit stichomythia vel μονόστιχος vel δίστιχος, ut singulis versibus alterius personae responderent alterius singuli, bini binis, interdum etiam hemistichio hemistichium, observatis regulis quibusdam, quas exposuit H. Behrens in commentatione *De stichomythia Euripidea*, Wetzlariae edita a. 1864.

Ad metra denique quod attinet, iam supra monitum est magnum inter antiquiores et postremas Euripidis fabulas discrimen intercedere. Nam antiquiorum fabularum metra non sunt valde dissimilia Aeschyleis et Sophocleis, in postremis vero fabulis multo maior varietas est metrorum, quibus Aeschylus et Sophocles vel rarius usi erant — ex quo genere sunt longae versus dochmiacorum, anapaestorum spondiacorum et glyconeorum series — vel prorsus abstinuerant, qualia non pauca praesertim in monodiis reperiuntur, in quibus diversissimae metrorum formae miscentur, quas risit Aristophanes in Ranis 1331—1362. ubi Aeschylus postquam melicorum Euripidis carminum censuram egit, τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, inquit, βούλομαι δ' ἐπὶ τὸν τῶν μονωδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.

IV. ΒΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

5

1. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Κυδαθηναίους, Πανδιονίδος φυλῆς· ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν
10 κωμωδίαν ἔτι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον μεταγαγεῖν, πικρότερον καὶ αἰσχροτέρον Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος βλασφημούντων ἢ ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμωδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ, ἔξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μενάνδρος τε καὶ Φιλίμων ἐδραματούργησαν.
15 εὐλαβῆς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν ἄλλως τε καὶ εὐφυῆς τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου κιθίει δράματα· διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστίνουμος τε καὶ Ἀμειψίας, τετράδι λέγοντες γεγονέναι,
20 κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄλλοις πονοῦντα· ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσαστο. διεχθρεύσας δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ καὶ γράψας κατ' αὐτοῦ τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
25 σκεῦσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἅτε δὴ τυραννικοῦ ὄντος, μὴδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τινος τολμῶντος, δι' ἑαυτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίλτῳ χρίσας, καὶ αἴτιος αὐτῷ γέγονε Ζημίας πέντε ταλάντων, ἃ ὑπὸ τῶν ἱππέων κατεδικάσθη, ὡς φησιν ἐν
30 Ἀχαρνέσιν (v. 5.) “ἐγὼ δ' ἔφ' ὧ γε τὸ κέαρ ἠὺφράνθη ἰδὼν, | τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.” διήχθρευσεν δ' αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξένιας κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἔθετο, καὶ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίους διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων. ὡς ξένον δ' αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτὸν φασιν εἶναι Ῥόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δ' Αἰγινήτην, στοχαζόμενοι ἐκ τοῦ πλείστον χρόνον τὰς δια-

τριβάς ποιεῖσθαι αὐτόθι, ἢ καὶ ὅτι ἐκέκτητο ἐκεῖσε· κατὰ τινὰς δ' ὡς ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Φίλιππος Αἰγινήτης, ἀπολυθῆναι δ' αὐτὸν εἰπόντα ἀστεῖως ἐκ τοῦ
35 Ὀμήρου (Ὀδ. 1, 215.) ταῦτα “μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε | οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ πῶ τις ἔδν γόνον αὐτὸς ἀνέγνυ.” δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω φανερός κατασταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος. ὤθεν φησὶν (Ἀχαρν. 40 377.) “αὐτὸς δ' ἔμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον | ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμωδίαν· | εἰσελκύσας γὰρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον | διέβαλλε.” φασὶ δ' αὐτὸν εὐδοκιμῆσαι συκοφάντας καταλύσαντα, οὗς ὠνόμασεν ἡπιάλους ἐν Σφηεῖν (1039.), ἐν οἷς φησιν “οἱ τοὺς πατέρας αὐ-
45 τῶν ἠγchon νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον.” μάλιστα δ' ἐπὴνέθη καὶ ἡραπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα, ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων ὡς ἐλευθέρα τ' ἐστὶ καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγουμένη, ἀλλ' ὅτι
50 δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλευθερος ὢν ὁ δημοὸς ἀρχεῖ ἑαυτοῦ. τοῦτου οὖν χάριν ἐπὴνέθη καὶ ἐστεφανώθη θαλλῷ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς νενόμισται ἰσότημος χρυσοῦ στεφάνῳ, εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ ἐν τοῖς Βατράχοις (686.) περὶ τῶν ἀτίμων “τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρηστὰ
55 τῇ πόλει | συμπαραίνειν.” οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ, ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν, καὶ τὸν βασιλέα Περσῶν πυνθάνεσθαι παρ' ὀποτέρους εἷη ὁ κωμωδοποιός. φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουληθέντι μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν,
60 πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ποιήσιν καὶ συμβουλευσάσθαι τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. ἐγένετο δὲ καὶ αἰτιος Ζήλοιο τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγων δὴ Φιλήμονι καὶ Μενάνδρῳ. ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ ὥστε μὴ ὀνομαστὶ κωμωδεῖν τινὰ,
65 καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν

Excerpta grammaticorum de vita Aristophanis et de comoedia Atticorum in pluribus leguntur codicibus, de quibus dixi scripturaeque diversitatem exposui in editione Scholiorum Oxoniensi (a. 1838.) vol. 1. p. 19—41. Repetiverunt ea aliis nonnullis aliunde sumtis aucta Dübnerus in editione Scholiorum Parisina (a. 1842.) p. XIII—XXX., Meinekios in Historia comicorum (a. 1839.) p. 531—566. et partim in editione Aristophanis Lipsiensi (a. 1860.) p. VIII—XI. et Westermannus in Biographis (a. 1845.) p. 155—164. Ego hoc loco omisis quae ad alios poetas comicos pertinerent ea tantum apposui quae de vita et scriptis Aristophanis collegerunt grammatici. 3. Κυδαθηναίους Kusterus. κυδαθηνεὺς Aldus. Libri κυδαθήναιος vel κυδαθηναῖος, quod fortasse relinquendum Thomae Mag. (infra lin. 130), codicum suorum scriptura vitiosa decepto, sed non ferendum in grammatico antiquiore. 13. Ἀριστίνουμος τε καὶ Ἀμειψίας] Conf. infra lin. 104. 18. οὐδενὸς — χρίσας] Hoc grammatici collegerunt ex verbis Aristophanis Equit. 231. male intellectis, ut infra dicemus p. 27. 31. Ῥόδιον ἀπὸ

Λίνδου] Confer infra lin. 117. 35. ἀπολυθῆναι δ' αὐτὸν — ἀνέγνυ] De hac fabula quid mihi videatur dixi in Prolegomenis ad Fragmenta p. 539. ed. Oxon.

56. συμπαραίνειν] Addebatur ὠνομάσθη δὲ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ ἐνδοξον, τὸ μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον. Verba ab hoc loco aliena reete omisis in cod. Veneto 474. qui post ποιήσιν τὴν κατὰ Σωκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν (lin. 61.) pergit, τὴν δὲ ποιήσιν αὐτοῦ οὕτως ἐνδοξον γενέσθαι (desideratur φασίν) ὡς τὸν μὲν Περσῶν βασιλέα πυνθάνεσθαι —. 56. οὕτω — κωμωδοποιός] Hoc collegerunt grammatici ex verbis poetae Acharn. 646. male intellectis. 61. ποιήσιν] τὴν κατὰ Σωκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν addunt libri. Verba ab grammatico recenti adiecta notavit Bekkerus. 65. χορηγικοῦ pro χορηγοῦ Meinekios. χορηγικοὺς ἀγῶνας dixit Xenophon, χορηγικοὺς τρίποδας Plutarchus.

καὶ παντάσῃ ἐκλειομένη τῆς ὕλης τῶν κωμωδιῶν διὰ τούτων αὐτῶν (ἴδιον γὰρ κωμωδίας τὸ σκώπτειν τινὰς), ἔγραψε Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀνα-
 70 γνῶρισμόν καὶ τὰλλα πάντα, ἃ ἐζήλωσε Μένανδρος. [πάλιν δ' ἐκλειοπότης καὶ τοῦ χορηγεῖν τὸν Πλούτον γράφας εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηνικά πρόσωπα καὶ μετεσκευάσθαι ἐπιγράφει "χοροῦ", φθεγγόμενος ἐν
 75 Ζήλῳ Ἀριστοφάνους.] ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμῶνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. [δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλούτον.] τινὲς δὲ δύο φασί,
 80 Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη (fragm. 487.) "τὴν γυναῖκα δὲ | αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονούντε παιδίῳ," ἴσως αὐτοὺς λέγων. ἔγραψε δὲ δράματα μὲν, ὧν ἀντιλέγεται τέσσαρα ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα, Ποίησις, Ναυαγός, Νῆσοι, Νίοβος, ἃ τι-
 85 νες ἔφασαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.
 2. Ἀριστοφάνης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρῷ λογιστάτος Ἀθηναίων καὶ εὐφύια πάντας ὑπεραίρων, Ζηλῶν δ' Εὐριπίδην, τοῖς δὲ μέλεσι λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἐπ' ἄρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου. τὰ μὲν γὰρ πολιτικά τούτῳ φασὶν αὐτὸν δίδοναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλωνίδη. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοῦ λοιποῦ ἐπιγραφόμενος ἐνικά. ἔπειτα τῷ υἱῷ ἐδίδου τὰ δράματα ὄντα τὸν ἀριθμὸν νδ', ὧν νόθα δ'.
 95 3. Ex scholiasta codicis Clarkiani ad Platon. Apol. p. 19 c. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτὸς φησὶν Εἰρήνῃ (v. 771.)· ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μμεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατίστος· "τίς δὲ σὺ κομψός; πᾶς ἂν τις ἔροιτο θεατῆς· | ὑπο-
 100 ληπτόλογος γυναιδιώκτης εὐριπιδιστοφανίζων." καὶ

68. ἴδιον pro αἴτιον Beckius. 69. Delevi quod post ἔγραψε legebatur ex verbis praecedentibus illatum κωμωδίας τινὰς. 71—75. πάλιν — Ἀριστοφάνους. Verba ab interpolatore addita, quibus efficitur ut proxima, quae ad Κώκαλον spectant, ἐν τούτῳ — τὸν υἱὸν Ἀραρότα ad Plutonium referenda sint, notavit Bergkii ad Arist. Fragm. p. 1089. 73. ἐπιγράφει "χοροῦ"] De hac παρεπιγραφῇ, quam in Pluto locis pluribus servarunt codices, dictum est in Annot. Oxon. p. 22. 23. 79. δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλούτον] Haec verba recte delevit Dobraeus, addita ab alio interpolatore, quem antiquioris interpolatoris additamentum modo notatum deceperat. Idem error in excerpto codicis Ven. 474. (p. 38, 5. ed. Oxon.) τελευταῖον δὲ διδάξας τὸν Πλούτον συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον. 86—94. Haec leguntur inter excerpta perὶ κωμωδίας p. 24, 14. ed. Oxon. 89. πρῶτος ex more recentiorum dictum pro πρῶτον: v. annot. ad Schol. Oxon. vol. 1. p. 24, 16. διὰ Καλλιστράτου] Imo Φιλωνίδου, ut infra dicitur p. 27. In excerpto codicis Veneti 475. (p. 36. ed. Oxon.) est, ὑποκρίται Ἀριστοφάνους Καλλιστράτος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ Καλλιστράτου τὰ ἰδιωτικά. ubi Φιλωνίδου et Καλλιστράτου nomina transponit Clintonus Fast. vol. 2. p. 73. De errore grammatici qui Callistratum et Philonidem histriones fuisse putavit infra dicitur. 92. τοῦ λοιποῦ scripsi pro τοῦς λοιποῦς. 94. νδ'] Recte μδ' supra lin. 82. Scripturam vitiosam secutus est Thomas infra lin. 139. 99. πᾶς ἂν addidit Porsonus [Miscell. Tracts p. 268. ed. Kidd]. 100. γυναιδιώκτης] Sic cod. Vratisl. si fides Seidlerio in Dissert. de Aristophanis Fragmentis p. 23: γυναιδιώκτης in Clarkiano. γυναιδιώκτης I. G. Schneiderus in Sup-

αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηνὰς καταλαμβανούσαις (fragm. 387.)· "χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ" φησὶ "τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ, | τοὺς νοὺς δ' ἀγοραῖους ἤττον ἢ κείνους ποιῶ." Ἀριστῶνυμος δ' ἐν Ἠλίῳ ῥιγρῶντι καὶ Σαννυρίῳ ἐν Γέλῳ τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διότι τὸν βίον 105 κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννῶμενοι πονοῦντες ἑτέροις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορίῃ. ταῦτη δὲ καὶ Ἡρακλῆ φασὶ γενέσθαι. τρεῖς δ' ἔσχεν υἱούς, Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐβούλου δράμασιν ἀγωνισάμενον, καὶ 110 Ἀραρότα ἰδίῳις τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασιν διηγωνισμένον, καὶ τρίτον, δν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίᾳρχον Φιλέταρον. κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν Αἰγίνα, ὡς Θεογένης φησὶ ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. κωμωδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὐπολὶς Αὐτολύκῳ, Πλάτων Νίκαι. 4. Ἐκ τῶν Σουίδ. Ἀριστοφάνης Ῥόδιος ἦτορ Λίνδιος (οἱ δὲ Αἰγύπτιον ἔφασαν, οἱ δὲ Καμειρέα), θέσει δ' Ἀθηναῖος (ἐπολιτογραφῆθη γὰρ παρ' αὐτοῖς), κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ 120 τὴν ριδ' Ὀλυμπιάδα, εὐρετὴς τοῦ τετραμέτρου καὶ ὀκταμέτρου, παῖδας σχῶν Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλέταρον, κωμικούς. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ ἀπόδουλον ἱστορήκασιν δράματα δ' αὐτοῦ μδ'. ἅπερ δὲ πεπραχάμεν Ἀριστοφάνους δράματα, ταῦτα, Ἀχαρνεῖς, Βάτραχοι, Εἰρήνη, 125 Ἐκκλησιάζουσαι, Θεσμοφοριάζουσαι, Ἰππεῖς, Λυσιστράτη, Νεφέλαι, Ὀρνιθες, Πλούτος, Σφήκες. 5. Θωμά τοῦ μαγίστρου. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατρὸς δὲ Φιλίππου, μητρός δὲ Ζηνοδώρας, τὸν δὲ δῆμον Κυδαθῆναιος, 130 Πανδιονίδος φυλῆς. πάνυ δὲ ὦν εὐφυῆς καὶ ἀγχίνους ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νέᾳ κομίδῃ τῇ ἡλικίᾳ ἠυδοκίμησεν ἐν κωμωδίαις, ὡς οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῶναι· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῖς ἐπιγιννομένοις παρήκεν ὑπερβολὴν, ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ 135 πολλοῦ τοῦ περιόντος παρήλθεν. οὐκ οὐκ ἀνεφάνη τις ὕστερον Ἀριστοφάνει παραπλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασκανοῖς αὐτοῖς αἰετοῦται θαύματος. δράματα δὲ τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα γέγραπεν, ἅπαντα εὐμουσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μεστὰ καὶ πεί- 140 θοντα τοὺς ἀκούοντας θαυμάζειν τε καὶ κροτεῖν. οὕτω δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὡς μηδὲνα τῶν ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ τύχῃ οὐδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σκώπτειν, εἰ ἀδικοῦντος ἦσθετο· ὅθεν καὶ τὴν παρρησίαν αὐτοῦ δεδιότες οἱ τοιοῦτοι μετρίους 145

plementis Lexici, recte, nisi illud pro γυναιδιωδύκτης dictum est, ut κομψευριπιδύκως metri causa pro κομψευριπιδύκως dixit Aristophanes Eq. 18. γυναιδία contentim dixit Aristophanes Eq. 100. et Nub. 320.

105. τετράδι] Simile est quod de Platone comico dictum esse memōrant Suidas s. v. Ἀρκάδας μιμούμενος et ex Pausania Eustathius p. 302, 30. διὰ τὸ τὰς κωμωδίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις ἐκιδόναι διὰ πενίαν. διότι scripsi pro διό. 117. Αἰγύπτιον] Aegyptium qui Aristophanem fuisse perhibuerunt, Nucerati oriundum putarunt, ut ex Heliodoro Atheniensi in libris περὶ ἀκροπόλεως narrat Athenaeus 6. p. 229 e. Quo referenda etiam scholiastae annotatio ad Nub. 271. ἦν γὰρ (Ἀριστοφάνης) τὸ γένος Αἰγύπτιος. 126. ριδ'] Error manifestus: nam prima Aristophanis fabula, Daetalenses, archonte edita est Diotimo, i. e. olymp. 88, 1. 130. μητρός δὲ Ζηνοδώρας addidi ex codicibus Laurent. 31, 13. et Monacensi. Mirum unde Thomas hoc nomen sumserit, quod alienum videtur ab aetate Aristophanis. Non habet Laur. 31, 4. Κυδαθῆναιος] Vid. annot. ad lin. 3. 139. πεντήκοντα pro τεσσαράκοντα scripsit vitiosam codicis sui scriptu-

σφᾶς αὐτοὺς παρῆχον ἀεὶ καὶ τῷ δήμῳ λυσitelouντας. ἔσχε δὲ τρεῖς υἱούς, Φίλιππον, Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. ἀποθανόντα δ' οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπιγράμματι ἠρωελεγεῖν "αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν
150 ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται | Ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους."

De vita et fabulis Aristophanis eadem qua de tragicis diligentia exposuit Bernhardus p. 548—592. Biographorum veterum excerpta etsi utilia plura continent, tamen non pauciora sunt quae acgre desiderantur. Ac primo quidem de anno natali Aristophanis nihil dixerunt, nec de tempore quo mortuus sit satis definite sunt locuti. Tantum igitur scimus, Aristophanem primam docuisse fabulam, Daetalenses, olymp. 88, 1. archonte Diotimo, postremam, Plutum alteram, olymp. 97, 4. archonte Antipatro, καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, ut ait biographus lin. 76. ex quo colligi potest Aristophanem, si viginti quinque circiter annos natus fuerit, quum primum in scenam prodiret, olympiade 81 vel 82 natum, olympiade vero 98 vel paullo post mortuum fuisse et vix septuagesimum vitae annum attigisse. Deinde biographi (lin. 2. 86. 129.) solum prodiderunt nomen patris Philippi, tacuerunt de matre. Nam quod in Vita ab Thoma Magistro scripta (lin. 130.) post verba γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ Φίλιππος in libris nonnullis additum est μητὴρ δὲ Ζηνοδόρας fide prorsus indignum est, quum nec verisimile sit Thomam antiquioribus quam biographi fontibus usum esse et nomen ipsa forma sua suspectum sit. Nam nomina cum genitivo Ζηνός composita Aristophanis aetate nondum erant usitata, fuerunt vero plura cum Διός composita. Denique de patria Aristophanis ita inter se dissentiunt biographi ut alii Atheniensem, in demo tribus Pandionidis Κυδαθήναον appellato natum, alii Aeginetam vel Rhodium, sive Lindium sive Camirensem, nonnulli adeo Naucraticum ex Aegypto, ut supra diximus in annot. ad lin. 117. oriundum fuisse perhibeant, quarum hariolationum, inter quas prima probabilior ceteris est, origo fortasse ab ἱστορίᾳ ξενίας est repetenda, qua Aristophanem petiit fuisse legerant: de qua dixi in Fragmentorum editione Oxon. p. 539.

De uxore Aristophanis tacet biographus, filios vero ei duos fuisse tradit lin. 80. Philippum et Ararotem eosque notari opinatur verbis, non constat in qua fabula lectis, "τὴν γυναῖκα δὲ | αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονούντε παιδίῳ." Alii tres ei tribuunt, et de duobus quidem illis inter se consentiunt, sed ambigunt de tertio, ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίαρχον Φιλέταρον, ut scribit scholiasta Platonis (supra lin. 111.) et cum Dicaearcho consentit Suidas, qui s. v. Ἀριστοφάνης (supra lin. 122.) omisso Nicostrato, solum nominat Φιλέταρον, quem Aristophanis filium fuisse iterum s. v. Φιλέταρος tradit. Fuerunt autem hi quoque omnes poetae comici, quorum de fabulis, quae nec multae fuerunt nec magnopere placuisse videntur, dixit Meinekius in Historia comicorum: Ararotem qui olymp. 101. in certamen descendisse tradit Suidas s. v. Ἀραρῶς, haud dubie, ut monuit Meinekius p. 343., eam intelligi voluit fabulam quam Araros non ab Aristophane acceptam, sed ab se ipso scriptam docuit, si quidem Cocalum et Aeolosiconem, quas a patre scriptas, sed suo nomine inscriptas Araros in certamen commisit, haud longo post Plutum alteram (olymp. 97, 4.) intervallo exhibitas fuisse ex υποθέσει fabulae colligi potest, in qua haec leguntur, τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστή-

σαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα. quae verba nihil aliud significare posse quam Aristophanem, quum Plutum alteram suo ipsius nomine produceret, primi actoris partes Araroti filio demandasse, ut eum populi gratiae commendaret, animadvertit Clintonus Fast. vol. 2. p. 101. et sic biographus quoque intellexit lin. 75. ἐν τούτῳ τῷ δράματι (τῷ Πλούτῳ) συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα, καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάπῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα, δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλούτον, sive, ut in cod. Veneto 474 est, τελευταῖον δὲ διδάξας τὸν Πλούτον συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον. Nihilominus multo probabilior Dobraei sententia est, de qua dixi ad Fragm. p. 192. huius editionis: qui sublati in υποθέσει recentioris interpolatoris additamentis (καὶ ante τὸν υἱὸν ἐν δι' αὐτῆς ante τοῖς θεαταῖς) veterem grammaticum hoc tantum dixisse putat, Aristophanem Plutum alteram suo ipsius nomine inscriptam produxisse, reliquas vero fabulas duas, Cocalum et Aeolosiconem, Araroti reliquisse, qui eas non patris sive viventis sive mortui, sed suo ipsius nomine inscriptas in scenam committeret, quae efficacior erat Ararotis commendatio quam primarum partium in Pluto actio.

De Philippo, Nicostrato et Philetaero quae collegit Meinekius p. 340. 246. 349. omitimus, quum nihil ad Aristophanem pertineant. Hoc tamen memoratu dignum est, Ἀντυλλον comoediam ab Athenaeo tribus locis (2. p. 65. 3. p. 108. 118.) Νικοστράτῳ ἢ Φιλέταρῳ tribui, quemadmodum grammatici supra memorati dubitarunt utrum Nicostratus an Philetaerus Aristophanis filius fuerit.

Numerum fabularum Aristophanis non fuisse νό', ut in excerptis biographicis lin. 94. librarii errore legitur, qui Thomae Magistro fraudi fuit, δράματα τέσσαρα πρὸς τοῖς πενήκοντα scribenti lin. 139., sed μδ', ut recte scriptum est lin. 82., planum feci in Fragmentorum editione Oxoniensi (a. 1835.) p. 497—503. et brevius in nova hac editione p. 181. Nam annumeratis, ut veteres biographi facere solent, fabulis spurii, quae quattuor fuerunt (Ποίσις, Ναυαγός, Νῆσοι, Νίβος), remotis vero quae grammaticorum vel librariorum erroribus debentur nominibus, de quibus dixi in ed. Oxon. p. 499—503., ille ipse conficitur quadraginta quattuor fabularum numerus, quarum indecim iuxta positum ita digessi ut primo loco (1—19.) ponerem fabulas quarum tempora certis veterum testimoniis comperta habemus, tum enumerarem ceteras, quarum tempora vel prorsus ignorantur vel non satis accurate definiri possunt. 1. Δαιταλῆς. 2. Βαβυλώνιοι. 3. Ἀχαρνῆς. 4. Ἰππῆς. 5. Νεφέλαι πρότεροι. 6. Προαγών. 7. Σφήκες. 8. Εἰρήνη πρότερα. 9. Ἀμφίρεως. 10. Ὀρνιθες. 11. Λυσιστράτη. 12. Θεσμοφορίζουσαι πρότεροι. 13. Πλούτος πρότερος. 14. Βάτραχοι. 15. Ἐκκλησιάζουσαι. 16. Πλούτος δεύτερος. 17. Αἰολοσίκων πρότερος. 18. Αἰολοσίκων δεύτερος. 19. Κώκαλος. 20. Ἀνάγυρος. 21. Γεωργοί. 22. Γῆρας. 23. Γηρυάδης. 24. Δαίδαλος. 25. Δαναῖδες. 26. Δράματα ἢ Κένταυρος. 27. Δράματα ἢ Νίβος. 28. Εἰρήνη δευτέρα. 29. Ἦρωες. 30. Θεσμοφορίζουσαι δεύτεραι. 31. Λήμνιοι. 32. Ναυαγός sive Δ. ναυαγός. 33. Νεφέλαι δεύτεραι. 34. Νῆσοι. 35. Ὀκάδες. 36. Πελαργοί. 37. Ποίσις. 38. Πολύιδος. 39. Σκηνάς καταλαμβάνουσαι. 40. Ταγηνισταί. 41. Τριμήσης. 42. Τριφάλης. 43. Φοίνισσαι. 44. Ψοραί. Prima igitur Aristophanis comoedia Daetalenses fuit, archonte edita Diotimo olymp. 88, 1. verum non ab ipso poeta, qui tum iam in publicum prodire verecundaretur (ut ipse confitetur in parabasi Equitum inde a v. 512. Nubium 530. Vesprium 1018.), sed ab Philonide in scenam producta, de quo pluribus dixi ad Fragm. p. 182. Hanc duobus an-

ram secutus: v. annot. ad lin. 94. 148. ἐπιγράμματι] Duo alia epigrammata leguntur in Anthol. Palatina, alterum Antipatri Thessalouicensis 9, 186., alterum Diodori 7, 38.

nis proximis, archontibus priore Eucle, altero Euthydemo, Babylonii (de quibus brevier dixi ad Fragm. p. 185., explicatius in ed. Oxon. p. 538—540.) et Acharnenses fabulae sunt secutae, quibus ipsis quoque commendationem ab alieni nominis auctoritate quaesivit poeta, non alia, ut videtur, de caussa quam ut chorum facilius impetraret minorque, si victus ex certamine discederet, famae iactura esset. Nam Callistrato tradidit docendas, quod sic est intelligendum ut Callistratus chorum ab archonte petiverit et acceperit victorque ab iudicibus certaminis sit declaratus et in tabulas publicas relatus, nulla facta Aristophanis mentione. Tantum tamen abest ut delitescere propterea aut nomen suum ignorari ab Atheniensibus voluerit Aristophanes, ut operam videatur dedisse ut quam plurimis innotesceret. Itaque non est mirandum in ipsa Acharnensium fabula, quotiescunque de rebus poetae dicendum esset, ita verba fieri ut nulla usquam habita Callistrati ratione omnia ad Aristophanem auctorem referantur. Eiusmodi est quod Equitum fabulam, quam proximo post Acharnenses anno suo ipsius nomine docuit Aristophanes, iam nunc se meditari manifestis prodit verbis Acharn. 300. ὡς μεμίσσηκά σε Κλέωνος ἔτι μάλλον, ὃν | κατατεμῶ τοῖσιν ἵππεδον καττάματα. Porro litem ab Cleone propter Babylonios fabulam sibi illatam duobus Acharnensium locis tangit, 377. αὐτὸς τ' ἑμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον | ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρσιν κυνωδιάν. | εἰσελεύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον | ψευδῇ διέβαλλε καὶ κατεγλύττιζέ μου | κόκκυλοβόρει κάπλυεν, ὥστ' ὀλίγου πᾶν | ἀπωλόμην μοῦνοπραγμονοῦμενος. et 502. οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι | ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω. Denique possessionem suam Aegineticam memorat v. 654, in qua insula diu multumque versatum esse Aristophanem narrat biographus (supra p. 24, 33.) et cleruchum eum fuisse Aeginetam ex Theogenis libro περὶ Αἰγίνης refert schol. Platonis verbis supra lin. 113. appositis. Quarum rerum rationes quantumvis manifestas quum minus perspexissent grammatici quidam neque ad illam de Equitibus praedictionem animum advertissent, in eam delati sunt opinioinem ut Aristophanem, quum Babylonios et Acharnenses scriberet, Callistrati personam ex omni parte induisse sibi persuaderent: quemadmodum Ioannes Tzetza commentarios in Lycophronem suos Isaaco fratri se supposuisse gloriatur in epistola ad Basilium protonotarium. Itaque Callistratum illum non solum cleruchum fuisse finxerunt Aeginetam, sed etiam Cleonem non Aristophani, sed Callistrato litem propter Babyloniorum fabulam intendisse crediderunt: qui error in scholiis Vesp. 1275. animadvertitur. Ceterum Philonidis et Callistrati nominibus non in tribus primis tantum fabulis, sed etiam postero tempore, quibuscunque de caussis, quinque aliis in fabulis, quarum quattuor supersunt, et fortasse saepius in perditis, usus est Aristophanes, et Philonide quidem in Nubibus et Vespis (de quo infra dicetur sub numeris 5 et 6.) olymp. 89, 2., Amphiarao olymp. 91, 2. et Ranis olymp. 93, 3., Callistrato vero in Avibus olymp. 91, 2. et Lysistrata olymp. 92, 1. Ad utriusque personas quod attinet, Philonidem poetam comicum fuisse novimus, cuius trium comoediarum memoria superest, Callistratus vero utrum ipse quoque poeta fuerit, an non fuerit, non magis scimus quam quis fuerit Demonstratus δι' οὐ Εὐπολὶς τὸν Αὐτόλυκον ἐδίδαξεν, ut Athenaeus annotavit 5. p. 216 d. aut Dionysius, qui in Vita Isocratis*) memoratur, aut Democrates, cuius nomen Callimachus

ἐπιγραφῆναί φησι τῇ Εὐριπίδου Ἀνδρομάχῃ, ut schol. Androm. 445. vol. 4. p. 165, 12. tradit. Recentioris ut videtur error grammatici est qui in excerptis supra appositis in annotatione ad lin. 89. Philonidem et Callistratum ὑποκριτὰς Ἀριστοφάνους fuisse credidit, male intellectis verbis διὰ Φιλωνίδου et διὰ Καλλιστράτου, quae nihil aliud significant quam quod verbo non ambiguo εἰσῆχθαι expressum est in ὑποθέσει Lysistratae, ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος — εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. et verbo non minus claro ἐπιγραφῆναι (ut apud schol. Euripidem modo memoratum) in ὑποθέσει Ranarum, ubi pro διὰ Φιλωνίδου, quod est in codicibus nostris, Musurus in editione Aldina, haud dubie ex codice aliquo recenti, posuit Φιλωνίδης ἐπιγραφῆ καὶ ἐνίκα: quo verbo antiquior quoque grammaticus utitur, qui in excerpto supra (lin. 91.) appositio, postquam de fabulis, quas Aristophanes ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου vel διὰ Φιλωνίδου, dixit, sic pergit, διὰ δὲ τοῦτο ἀγαθὸς νομισθεὶς ποιητῆς τοῦ λοιποῦ ἐπιγραφόμενος ἐνίκα. De histronibus ubi sermo est, nusquam locutio διδάξει δια — aut εἰσαγεῖν δια — usurpatur, quae verba solis conveniunt poetis, sed verbum in hac re proprium ὑποκρίνεσθαι, ut in ὑποθέσει Pacis, τὸ δὲ δῶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, et ΥΠΕ (quod ὑπεκρίνατο potius est quam quod Boeckhius posuit ὑπεκρίνετο) quater in monumento didascalico olymp. 106, 2 in Corp. Inscr. nr. 231. vol. 1. p. 353.

4. Ἰππῆς. Prima haec earum fabularum est quas suo nomine inscriptas in scenam commisit Aristophanes Lenaeis mense Gamelione celebratis olymp. 88, 4., ut annotatum est in ὑποθέσει, ἐδιδάχθη τὸ δῶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἀρχοντος δημοσίᾳ εἰς Ἀθήνας δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους, et ab schol. 501. vol. 2. p. 235, 13. οὐ ποιητῆς τοῦτο πρῶτον τὸ δῶμα δι' ἑαυτοῦ καθῆκε, τὰ δ' ἄλλα δι' ἐτέρων προσώπων. Primas huius fabulae partes Aristophanem ipsum egisse finxit schol. ad v. 230. vol. 2. p. 193, 12. λέγει ὅτι μηδενὸς ὑποστάντος αὐτὸν ὑποκρίνεσθαι αὐτὸς ὁ Ἀριστοφάνης μιλτώσας ἑαυτὸν ὑπεκρίνατο, ἢ τῇ τρυγίᾳ χρίσας ἑαυτὸν, male intellectis poetae verbis: qui error communis ei est cum biographo (supra p. 24, 22.) et schol. Vesp. 1021. (1016 Kust.) vol. 2. p. 506, 18. διὰ γὰρ τὸν κίνδυνον οὐδεὶς ὑπεκρίθη τοὺς Ἰππείας, qui huius quoque loci verba κίνδυνέων καθ' ἑαυτὸν non intellexit, quum ad Equites referret quae de tribus primis fabulis, Daetalensibus, Babyloniiis et Acharnensibus intelligi voluit Aristophanes.

5. et 33. Νεφέλαι πρότεροι. Νεφέλαι δεύτεραι. De duplici huius fabulae editione, quarum prior olymp. 89, 1. archonte Isarcho acta, altera διδασκτοῦς a poeta relicta est, dixi ad Fragm. p. 187—189. Priorem editionem διὰ Φιλωνίδου editam esse non traditum quidem est in ὑποθέσει p. 31. IV., sed colligi potest ex verbis grammatici supra appositis (lin. 90.), τὰ πολιτικὰ δῶματα Καλλιστράτῳ φασὶν αὐτὸν δίδόναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδου (velut Ranas) καὶ Σωκράτους Φιλωνίδῃ, quum Socratem nulla alia in fabula praeter Nubes in scenam produxisse videatur Aristophanes. Alteram quae superest editionem, non ante olymp. 89, 4. scriptam, multis partibus diversam a priore esse ex grammaticorum, qui utraque editione usi sunt, testimoniis ad Fragm. p. 188. appositis melius cognoscitur quam ex editionis prioris fragmentis, quae perpauca eaque partim dubia sunt. Certissimum est unum ab Photio Lex. p. 398, 11. servatum, manifesto de Nubium choro dictum, ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροδοῦναι καὶ τὸν Λυκαβηττόν, ut correxi quod inepte in codice scriptum est κατὰ τὸν —. cui emendationi non obstat quod Parnes aliquanto longius quam Lycabettus ab urbe dissitus est. Nam quum utriusque montis situs

*) Apud Pseudo-Plutarchum in Vitae decem oratorum p. 839 c: ὁ δ' Ἀφαιρεὺς (Isocratis filius) συνέγραψε μὲν λόγους, οὐ πολλοὺς δὲ, δικανικοὺς τε καὶ συμβουλευτικούς. ἐποίησε δὲ καὶ τραγῳδίας περὶ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ὧν ἀντιλέγονται δύο. ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ Λυσιστράτου διδάσκειν ἄχρι Σωσιγένους ἐν ἔτεσιν εἰ-

κοσιοκτῶ διδασκαλίας ἀστικὰς καθῆκεν ἕξ καὶ δις ἐνίκησε διὰ Διονυσίου καθείς καὶ δι' ἐτέρων ἐτέρας δύο Ἀθηναίικας.

nemini ignotus esset et uterque ex scena conspici fingatur, ut apparet ex v. 320., nihil impendebat quominus poeta, postulante metro, hos montes inverso ordine nominaret.

6. 7. Προαγών. Σφήκες. De his fabulis haec leguntur in ὑποθέσει Vesparrum, ἐδιδάχθη ἐπὶ ἀρχοντος Ἀμυνίου (vel Ἀμεινίου, olymp. 89, 2.) διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ πρῇ Ὀλυμπιάδι. δεύτερος ἦν εἰς Λήναια. καὶ ἐνικά πρῶτος Φιλωνίδης Προαγώνι. Λεύκων Πρέσβει τρίτος. quae si recte scripta sunt, sequitur utramque fabulam sub Philonidis nomine in theatrum fuisse productam archontemque uni poetae duos palam prae-buisse choros, quod fieri potuit, praesertim si quando alii qui archonti placerent poetae deficerent, sed illa aetate unquam factum esse nullo alio exemplo cognovimus, nec colligi potest ex monumento didascalico olymp. 106, 3. in Corp. Inscr. 231. vol. 1. p. 353. quod comparavi in annot. ad Fragn. p. 189. in quo Diodorus, mediae comoediae poeta, δεύτερος Νεκρῷ idemque τρίτος Μαινομένῳ fuisse dicitur, quod ea aetate, sublata choregia, facilius fieri poterat quam veteris comoediae temporibus, in tanta clarissimorum poetarum aemulatione et opulentorum choregorum fervore. Non mala igitur Hermanni, quamvis falsis ducti rationibus, opinio est, cui Φιλωνίδης post καὶ ἐνικά πρῶτος per errorem illatum videbatur: quo sublato archon chororum unum Philonidis Vespas unumque Aristophanis Προαγώνι prae-buisse dicitur. Idque probabilis quam διὰ Φιλωνίδου delendum, Φιλωνίδης autem servandum esse. Nam quum in parabasi Vesparrum v. 1044. de iniuria anno praecedente, quo Nubes non suo ipsius, sed, ut supra ostendimus, Philonidis nomine editas docuerat, sibi facta conqueratur, verisimile est Aristophanem, quum alterutra proximi anni fabula alieno nomine edenda esset, Vespas quam Proagonem Philonidi committere maluisse, et prudenter quidem, ut eventus docuit. Nam Proagone vicit, non vicit Vespas, quae secundo loco, ut Nubes tertio loco, habitae sunt. Haec si recte disputavimus, Φιλωνίδης non simpliciter delendum, sed potius in Ἀριστοφάνης mutandum erit, quod in didascalici exstiterit necesse est. Id in Φιλωνίδης ab correctore mutari potuit qui non intelligeret cur Aristophanis nomen hic repetitum sit, quum Vespas quoque Aristophanis sint.

8. 28. Εἰρήνη. Huius fabulae duplex editio in Διδασκαλίαις memorata fuit, prior quae superest acta olymp. 89, 3. archonte Alcæo; alterius, quae non constat quo anno acta fuerit, exemplaria iam Eratosthenis aetate nulla haberi potuisse videntur: de quo videnda quae in ὑποθέσει p. 66. 67. huius edit. narrantur et quae ego dixi ad Fragn. p. 205.

9. 10. Ἀμφιδρώως. Ὀρνίθες. Utraque fabula acta olymp. 91, 2. archonte Chabria. Et priorem quidem, ut in ὑποθέσει p. 84. annotatum, Lenaeis ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου, alteram καθῆκεν εἰς ἄστν (i. e. Dionysiis urbanis) διὰ Καλλιστράτου.

11. Λυσιστράτη. Editam hanc fabulam esse olymp. 92, 1. archonte Callia tribus constat testimoniis grammaticorum, scriptoris argumenti, ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. et scholiastae ad v. 173. Καλλίου ἀρχοντος, ἐφ' οὗ εἰσῆχθη τὸ δρᾶμα. eiusdemque ad v. 1096. ἐπὶ Σικελίας ἔμμελλον πλεῖν πρὸ ἐτῶν τεσσάρων τῆς καθέσεως τούτου τοῦ δράματος. quam expeditionem susceptam esse olymp. 91, 2. archonte Callia ex Thucydide compertum habemus 6, 30. Actam autem comoediam esse Lenaeis, i. e. mense Gamelione, non Dionysiis urbanis, mense Elaphebolione celebratis, recte statuere videtur Suetonius in commentatione de Nubibus p. 44. Qui etsi quaedam minus recte dixit, illud tamen vere animadvertit, v. 490—492. "ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ τὰς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, | αἰεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα δρῶντων | ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκ-ἐτί μὴ καθέλωσιν," eo esse tempore scriptos quo labe-

factatus quidem, sed nondum sublatus status popularis esset, quod duobus mensibus post, reverso Athenas Pisandro accidit: de quo vid. Thucydides 8, 63—65.

12. Θεσμοφοριάζουσαι πρότεραι. Editam hanc fabulam esse eodem quo Lysistratam anno, olymp. 92, 1., archonte Callia, Dionysiis urbanis, recte animadvertsum est a Palmerio, cuius coniecturam duobus nunc confirmatam habemus testimoniis scholiastarum, altero ad v. 190. γέρων γὰρ τότε Εὐριπίδης ἦν· ἔκτω γοῦν ἔτει ὕστερον τελευτᾷ (Euripidem enim olymp. 93, 3. ineunte mortuum esse constat), altero ad v. 840. ubi Lamachum quarto ante anno mortuum esse narratur, i. e. olymp. 91, 2. ut ex Thucydide compertum habemus 6, 101. Accedit ad haec ipsius Aristophanis testimonium v. 1060. Ἦχῳ — | ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ (i. e. in theatro Dionysiis urbanis) | Εὐριπίδῃ ξυνηγωνιζόμεν. ubi schol. ἐπεὶ πέρυσιν ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέα, de qua schol. Ranar. v. 53. (olymp. 93, 3.) ἡ γὰρ Ἀνδρομέα ὀγδόῳ ἔτει προεῖσθηται. ex quo sequitur vocabulo πέρυσιν significari olympiadis 91. annum quartum. Praeterea Palmerii coniectura commendatur v. 804. ubi Charmini clades memoratur, quam illo ipso anno ei esse illatam, mortem autem eius anno proximo (olymp. 92, 2.) esse secutam ex Thucydidis narratione colligi potest 8, 42. et 43. In tanta horum testimoniorum perspicuitate parum credibile videtur veterem doctumque scholiastam annotationem ad v. 32. scripsisse, ἐπειδὴ οὐ πάλα ἤρξατο διδάσκειν (ὁ Ἀγάθων), ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τούτου ἔτεσιν, quod haud dubie γ' in ε' mutato scribendum ἀλλὰ πέντε πρὸ τούτων ἔτεσιν, ut ostendit Clintonus in Fastis vol. 2. p. XXXIV. ed. tert. Agathonem enim archonte Euphemo olymp. 90, 4. victoriam reportasse ab Athenaeo proditum est 5. p. 217.

Altera huius fabulae editione (30.) ab Demetrio Troezenio non Θεσμοφοριάζουσαι δεύτεραι, sed Θεσμοφοριάσσαι inscripta, priorem non tam repetitam quam continuatam videri dixi ad Fragn. p. 206. De anno quo acta sit nihil constat.

13. 16. Πλούτος πρότερος. Πλούτος δεύτερος. Prior huius fabulae editio acta est olymp. 92, 4. archonte Diocle, altera viginti annis post, olymp. 97, 4. archonte Antipatro. De utraque videnda quae Ritterus egoque diximus in Annot. Oxon. p. 19—46. Prior editio quum veteris comoediae aetate, nondum sublata choregia, acta sit, altera vero mediae quam grammatici appellantur comoediae sit, valde diversa fuisse videtur a posteriore, quae superest, in qua vix ulla reperiuntur cantica chori et haud dubie alia multa vel addita vel omissa vel mutata sunt, ut mutata rei publicae condicio postulabat. Singulare est quod in alterius editionis ὑποθέσει p. 168. II. non tres qui de victoria contenderint, ut in aliis omnibus quas novimus praecedentium fabularum didascalici, sed quinque memorantur poetae, ἐδιδάχθη ἐπὶ ἀρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωνιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφώντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου Παισιφάνη, quod eo explicandum videtur quod sublata choregia omissisque chori canticis numerus poetarum auctus est qui in certamine descenderent et unus tantum in quaque commissione victor est declaratus: quae H. Sauppri quoque sententia est, qui de hac didascalia dixit in Relat. soc. lit. Saxonicae a. 1855. p. 17—22. Aliud inferioris aetatis (olymp. 106, 3.) exemplum quinque comoediarum in uno certamine productarum est in inscr. ap. Boeckh. nr. 231. vol. 1. p. 353.

14. Βάτραχοι. Acta haec fabula est, ut in ὑποθέσει annotatum, διὰ Φιλωνίδου, Lenaeis, olymp. 93, 3. archonte Callia, brevi post Euripidis Sophocles obitum tempore, de quo supra dixi. Fabula ipsa tantopere placuit ut non solum primus locus ei tribueretur ab iudicibus certaminis cum Phrynicho et Platone, sed etiam paullo post denuo in scenam produceretur (ἀνεδιδάχθη), ut ex Dicaecharcho annotavit scriptor

ὑποθέσεως, nullis, ut videtur, factis mutationibus, nisi quis antiquas quasdam in extrema parte fabulae interpolationes, fortasse ab histrione aliquo factas, alterius editionis causa susceptas esse credat: de quibus dixi in *Fragm. editione Oxoniensi* p. 513—524.

15. Ἐκκλησιάζουσαι. Hanc fabulam olympiadi 96, 4. cuius archon eponymus fuit Demonstratus, recte adscripsit Petitus Philochori usus testimonio, quem ad v. 193. τὸ συμμαχικὸν αὐ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοπούμεθα, | εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν, memoravit scholiasta, περὶ τοῦ συμμαχικοῦ Φιλόχορος ἰστορεῖ ὅτι πρὸ δύο ἑτῶν ἐγένετο συμμαχία Λακεδαιμονίων (recte Ἀθηναίων Petitus) καὶ Βοιωτῶν, quam societatem olymp. 96, 2. initam esse ex Diodoro 14, 82. novimus. Lenaeis hanc fabulam actam esse probabiliter colligi potest ex v. 18. ubi Σκίρα nuper ab mulieribus celebrata memorantur, post quod festum proximi ludi scenici sunt Lenaeorum. Est autem haec fabula valde diversa a prioribus omnibus non solum argumenti tractandi ratione, quae mediae quam grammatici vocant comoediae similior est quam Atticae veteri, sed etiam canticis chori, quae perpaucæ sunt, valde immunitis, quum choregia olim legibus praescripta prope tota sublata esset: quod magis etiam ex altera quae superest Pluti editione (olymp. 97, 4.) eluect. De quo legenda quae ab Rittero et me dicta sunt in *Annot. Oxon.* p. 23. 24.

17—19. Post Plutum alteram, quae fuit postrema quam Aristophanes suo nomine inscriptam docuit fabula, duae a biographis memorantur fabulae, quas Aristophanes Araroti filio tradiderit, ut tanquam ab se scriptas doceret, Aeoloscicon et Cocalus, de quibus non opus est ut hoc loco repetam quae ad *Fragmenta* dixi p. 192—194. ubi quae de Aeoloscicone a Platonio in excerptis περὶ κωμῳδίας dicta attuli p. 192. non liquet utrum ad priorem an ad alteram an ad utramque huius fabulae editionem referenda sint. Nam quod Aristophanem διδάξει τὸν Αἰολοσίκωνα dixit, ex eo non sequitur priorē indicari editionem, quum grammatici consilium, etiam si alteram in mente haberet editionem, tamen verum auctorem Aristophanem potius nominari postulare quam substitutum ei Ararotem. Duas autem Aeolosciconis editiones exstitisse Athenaei locus 8. p. 372 a. docet, ubi Αἰολοσίκωνος δευτέρου fragmentum affertur, cui quum ego iam in prima *Fragmentorum* editione fidem habuissem et Αἰολοσίκωνα duplicem in dramatum 44. indicem rettulissem, Hermannus in *Ephem. Lips.* a. 1829. vol. 2. p. 1619. alique eum secuti rationes meas turbare et Αἰολοσίκωνα δεύτερον vanis de loco Athenaei coniecturis tollere sunt conati: qui levitatis suae poenas dederunt a. 1855. quo Gaisfordus in *Hephaestionis* editione altera vol. 1. p. 56. hoc protulit docti et antiqui grammatici, cui exquisita multa debemus ex optimis fontibus hausta, testimonium in scholiis codicis Saibantiani servatum, Αἰολοσίκων δρᾶμα γέγονε πρῶτον καὶ δεύτερον Ἀριστοφάνους, ὡς καὶ ὁ Πλούτος πρῶτον καὶ δεύτερον. Alterius igitur editionis ad priorem editionem ratio fere eadem fuisse videtur quae Pluti alterius (olymp. 97, 4.) ad priorem (olymp. 92, 4.) fuit, etsi haud dubie temporis intervallo multo minore.

De perditarum fabularum reliquarum (20—32. 34—44.) temporibus nihil compertum habemus. Non difficile tamen est ex iudiis quae in fragmentis posita sunt antiquiores fabulas plures (quales haud dubie fuerunt Γεωργοί, Γῆρας, Ὀλκάδες, Ταγηνισταί, Τριφάλης) a posterioribus discernere, de quibus quae probabiliter conici poterant in annotationibus ad *Fragmenta* ab me exposita sunt.

Argumenta comoediarum quas Aristophanes per quadraginta prope annos, inde ab olymp. 88, 1. usque ad olymp. 97, 4. (A. C. 428—386.), scripsit, licet diversissima sint et tam variabilia fuerint quam tragoedia-

rum omni tempore stabilia*) fuerunt, tamen omnibus Aristophanis fabulis hoc commune est et ceterorum comicorum veterum fabulis fuit, quod argumenta habent non antiquitus tradita, qualibus tragici utebantur, sed praesenti rerum publicarum pariter atque privatarum statui accommodata: de quo legenda quae Bernhardus scripsit in *Historia Lit. Gr.* vol. 2. part. 1. p. 504—560. Singulas igitur Aristophanis fabulas qui secundum temporum ordinem leget facile animadvertet plurima in iis reperiri quae ad res ab Atheniensibus vel domi vel bello gestas aut ad homines vel in re publica administranda versantes vel artibus literisque deditos vel aliis de causis in publicum notos referantur modo laudandi modo reprehendendi vel risus excitandi causa excogitata et, ut fert comoediae natura, non raro ioculariter exaggerata. Quae libertas quum saepe in licentiam vertisset et viris in civitate potentibus, quod Cleonis potissimum exemplo cogniti habemus, incommoda accideret, plus semel, et primo quidem olymp. 85, 1. archonte Morychide, legibus est coercita, exiguo, ut videtur, successu, quum hae leges nec diligenter observarentur et plerumque post paucos annos abrogarentur, donec circa extrema Aristophanis tempora, magnopere mutata rei publicae condicione et sublata choregia, veteris comoediae vigor et splendor evanesceret et debiles mediae novaeque, ut grammatici appellant, comoediae formae locum eius occuparent. Dixerunt de his legibus post alios multos Meinekius in *Historia Com.* p. 40—43. Bernhardus in *Hist. Lit. Gr.* vol. 2. part. 2. p. 512. 513. Boeckhius in *Oecon.* vol. 1. p. 435—437. ed. sec. Apparet ex his ad intelligendas Aristophanis comoedias interiore opus esse historiae illorum temporum quum civilis tum literariae cognitione, quum praesentium plurima non clavis verbis enuntiata, sed tecte significata sint: qualia ab Aristophanis aequalibus facilius percipiebantur quam a posteriorum seculorum hominibus. Quamobrem iam Alexandrini grammatici plurimis quibus utebantur, nos autem nunc maxima ex parte caremus, doctrinae subsidii adiuti utilissimum in interpretando Aristophane operam posuerunt ampla congesta scholiorum farragine, cuius nunc breviter tantum nec raro ad inferiorum temporum grammaticis interpolata supersunt excerpta. Nec recentiorum usque ad nostra tempora interpretum illaudabilis opera fuit, qui collectis undique quae ad explicanda Aristophanis verba utilia essent multa in clara luce collocarunt quae obscura relicta erant ab veteribus scholiastis Graecis, etsi non raro, quum intimos poetae sensus lectoribus aperire studerent, ad vana delapsi sunt commenta: quod nostra memoria quam aliis tum G. Suerbino, viro aliis nominibus multis laudando, accidit in commentationibus quas de tribus fabulis Aristophanis (Νεφέλαις, Γῆρας, Ὀρνισί) Berolini edidit a. 1826. 1827. in quibus investigare studuit qui viri in civitate vel literis clari sub personis lateant ab Aristophane introducti: cuiusmodi est quod Πειθεταίρῳ in Avibus Gorgiam Leontinum repraesentari autumat, de quo certissimum haberi potest Aristophanem ne per somnium quidem cogitasse. Nullis huiusmodi opinionibus indulsit qui *Prosopographiae Aristophaneae* partem priorem Lugduni Batavorum a. edidit T. Halbertsma, ex capitibus quinque compositam, 1. *de tragicis* (inprimis Euripide). 2. *de comicis* (nam hi quoque se invicem insectari solebant). 3. *de reliquis*

*) Lepide Antiphanes in Πουήσει apud Athen. 6. p. 222 a. μακάριόν ἐστιν ἡ τραγωδία | ποιήματα κατὰ πάντ', εἰ γε πρῶτον οἱ λόγοι | ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι, | πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν, ὡς ὑπομνήσαι μόνον | δεῖ τὸν ποιητὴν · quod Oedipi, Laii, Iocastae aliorumque exemplis docet, post quae pergit de comicis, ἡμῖν δὲ τοῦτ' οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ πάντα δεῖ | εὐρεῖν, ὀνόματα καὶνὰ, τὰ διωκημένα | πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν, | τὴν εἰσβολὴν cet.

poetis (praesertim dithyrambieis, quos saepius risit Aristophanes). 4. *de philosophis*. 5. *de fatidicis et de iis qui artem aliquam professi sunt*. De Socrate cuius sub persona, quae propter mores singulares, externum habitum et ipsam adeo faciem aptissima erat comoediae, philosophi et sophistae in Nubibus ridentur, prudentius quam alii plurimi disputavit Bernhardus p. 567—570. rectissime iudicans odium Aristophanis erga Socratem, quod dieteria in eum coniecta morosis spirare videantur lectoribus, non magis ullum fuisse quam Socratis erga Aristophanem: de quo omnem dubitationem eximit Platonis Convivium, quod brevi post Nubes tempore habitum esse fingitur, in quo, licet haec comoedia disertis verbis memoretur, tamen Socrates et Aristophanes tam amice inter se conversantur ut de odio quod Nubes moverit neutrum eogitasse appareat. Idem fere de Euripide dicendum, quem non paucis in fabulis et post mortem adeo in Ranis omnis generis dicteriis lacessivit Aristophanes propter artem tragicam ab eo corruptam, licet bene nosset non solius Euripidis hanc culpam esse.

Externa comoediarum forma quas postremis deem fere annis Aristophanis mutationes subierit supra est expositum, ubi de choregia dicebamus illis temporibus valde accisa et denique sublata. Quo facto etiam Parabasis tollenda erat, quae splendida fuerat comoediae veteris pars, plerumque in media fere fabulae parte inserta, in qua chorus ad spectatores conversus (quod παραβῆναι πρὸς τὸ θέατρον dicebatur) longiore sermone, cantu antistrophico interposito, poetae nomine de rebus quum publicis tum poetae ipsius verba faciebat. Dixerunt de hac parte veteris comoediae Pollux 4, 111. Hephaestio c. 14. vol. 1. p. 134. ed. Gaisf./sec., grammaticus in excerptis περὶ κωμωδίας quae Scholiorum ed. Oxon. vol. 1. p. 20. 21. praemisi, et scholiastae Aristophanis locis pluribus ab Gaisfordo in annotatione indicatis. Quorum satis erit unum apposuisse Pollucis locum, praeceteris memorabilem propterea quod simile quid contra morem tragicorum — nam Parabasis propria est comoediae — ab Euripide, idque in multis dramatis adeo, et ab Sophocle σπανιάκις factum esse refert, quod quale fuerit nescimus, quum excerpta nulla apposerit*) et illud in multis dramatis, quod prorsus incredibile est, erroris suspicionem moveat: quod Bernhardus quoque sensisse videtur p. 397. Sic igitur scribit Pollux, τῶν δὲ χορικῶν ἀσμάτων τῶν κωμικῶν ἐν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἂν ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν ὁ χορὸς παρελθὼν λέγει. ἐπεικῶς δ' αὐτὸ ποιῶσιν οἱ κωμωδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν. ἄλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γε τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παράδειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῇ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σο-

*) Parabasi comicorum similes sunt versus metro Eupolideo scripti quos ex Astydantantis iunioris dramate satyrico attulit Athenaeus 10. p. 411. ἀλλ' ὥσπερ δείχνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν | τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν, | ἵν' ἀπὴ τις τοῦτο φαγῶν καὶ πῶν ᾤπερ λαβὼν | χαίρει τις καὶ σκευασία μὴ μὴ ἡ τῆς μουσικῆς.

φοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκείνον ἀμίλλης ποιεῖ σπανιάκις, ὥσπερ ἐν Ἰππῶν. τῆς μέντοι παραβάσεως τῆς κωμικῆς ἐπὶ ἂν εἴη μέρη, κομμάτιον, παράβασις, μακρόν, στροφή, ἐπίρρημα, ἀντιστροφος, ἀντεπίρρημα. ὦν τὸ μὲν κομμάτιον καταβολὴ τίς ἐστι βραχείος μέλους, ἡ δὲ παράβασις ὡς τὸ πολὺ μὲν ἐν ἀναπαίστῳ μέτρῳ, εἰ δ' οὐν καὶ ἐν ἄλλῳ, ἀνάπαιστα τὴν ἐπικλήν ἔχει. τὸ δὲ ὀνομαζόμενον μακρόν (ab aliis grammaticis πνίγος appellatum) ἐπὶ τῇ παραβάσει βραχὺ μελῦδριόν ἐστιν, ἀπνευστί ἀδόμενον. τῇ δὲ στροφῇ ἐν κύλοις προσσθείη τὸ ἐπίρρημα ἐν τετραμέτροις ἐπάγεται. καὶ τῆς ἀντιστροφῆς τῇ στροφῇ ἀντασθείσης τὸ ἀντεπίρρημα τελευταῖον ὃν τῆς παραβάσεως ἐστὶ τετράμετρα, οὐκ ἐλάττω τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπίρρηματος. Parabasis ex septem quas Pollux nominavit partibus compositae exempla reperiuntur in Equitibus 498—610. Vespis 1009—1121. Avibus 676—800. Deest vero κομμάτιον in Acharnensibus 626—718. Pace 729 818. Thesmophoriazibus 785—845. μακρόν Nubibus 510—526 (in qua parabasi memorabile est pro anapaesticis tetrametris versus esse positos Eupolideos), στροφή et ἀντιστροφή in Thesmophoriazibus, ἐπίρρημα et ἀντεπίρρημα in Pace, ἀντεπίρρημα in Thesmophoriazibus, κομμάτιον, παράβασις et μακρόν in Ranis 675—737. Lysistratam parabasi carere voluit poeta, in Ecclesiazibus et Pluto parabasis propter imminutas ea aetate chori partes nulla est. De origine, consilio et compositione παραβάσεως quae viri docti disputarunt exposuit Aghtius in libro de parabasi Altonae edito cum appendice a. 1866. et 1868. suis ipsius aucta opinionibus, inter quas nonnullae sunt quae non videntur probari posse.

De choro qui in comoedia, certe usque ad illud tempus quo choregia cessavit, ex viginti quattuor personis constitit — de quo multorum constat testimoniis et ipsius Aristophanis in Avibus v. 297.*) ubi viginti quattuor chori aves enumerantur — et de apparatu scenico non opus est ut quae pridem ab aliis multis exposita sunt hoc loco repetam, quum Aristophanes in hoc genere vix quidquam ipse invenisse videatur, sed priorum poetarum exempla sit imitatus. In undecim quae supersunt Aristophanis fabulis quomodo scena adornata fuerit qui animo informare volunt non sine fructu E. Droyseni *Quaestiones de Aristophanis re scenica* adibunt Bonnæ editas a. 1869. et de partibus inter histriones distributis C. Beerii librum (*Ueber die Zahl der Schauspieler bei Aristophanes*) qui Lipsiae prodit a. 1844. Idem de metris dicendum, in quibus ipsis quoque Aristophanes, quantum ex priorum et aequalium comicorum fragmentis intelligi potest, vix quidquam novasse videtur, nec quod metra carminum a choro cantatorum tam severa lege tantaque arte sunt elaborata, ut Aeschyleis et Sophocleis aequiparari possint, proprium Aristophani fuit. Nam in fragmentis certe Cratini, Eupolidis et Pherecratis nihil est ex quo colligi possit inferiores eos hoc in genere fuisse Aristophane.

*) Hoc animadvertit scholiasta, ἀπὸ τούτου ἡ καταρίθμησις τῶν εἰς τὸν χορὸν συντείνόντων προσώπων κδ', ἐν περιττῷ ληφθέντων τῶν προκατειλεγμένων, ὁ δὲ τραγικός ἰε' πρόσωπα ἔχει.

V. DE METRIS POETARUM SCENICORUM.

Metra quibus poetae scenici usi sunt partim iambo-graphi partim poetae lyrici Dorienses praeiverant, scenici autem magna novarum formarum multitudine auxerunt, leges metrorum aliquanto quam veteres illi poetae consueverant liberiores secuti. De quibus in universum hoc est tenendum, leges metrorum alias in ipsa numeri natura positas esse, quae inviolabiles sunt, — velut quod dipodiae iambicae pes alter nunquam spondeus aut dactylus (— ∪ ∪) esse potest — alias soli cuidam elegantiae sensui deberi. Harum nonnullae tam constanter sunt observatae ut in regulas verterint — cuiusmodi est quod tragici licet in primo tertioque senarii pede non raro spondeum pro iambo positum in dactylum solverint, tamen nunquam hoc fecerunt in quinto pede — aliae non paucae saepe vel observantur vel negliguntur, ne vis verbis inferatur. Eiusmodi est quod dipodia anapaestica etsi per numeri leges nihil obstat quominus ex anapaesto et dactylo (— ∪ ∪ cum ictu in syllaba secunda) componatur, vel ex dactylo et anapaesto, tamen raro hae formae, in legitimis quidem anapaestis (nam spondiacorum ratio alia est) reperiuntur, velut apud Aeschylum Ag. 92. ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης, et Aristophanem Eq. 524. οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν. Nub. 351. τί γάρ, ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων. Pac. 169. καὶ μύρον ἐπιχειρῶ, et quae sunt alia huiusmodi exempla, in quibus poetae dipodiae formas illas admittere quam collocatione verborum minus apta vitare maluerunt.

Quae Hephaestio Alexandrinus, seculi aerae nostrae secundi grammaticus, in Ἐγχειριδίῳ alique vel antiquiores, velut Heliodorus, quorum fragmenta tantum supersunt, vel posteriores de metris poetarum scenicorum tradiderunt, etsi magna ex parte vera sunt neque inutilia, quum multa contineant ex poetarum fabulis nunc perditis annotata, tamen non ultra leges metrorum in ipsa numeri natura positas, quae etiam sine magistris illis perspiciuntur, procedunt, omissis legibus subtilioribus omnibus, a quibus metrorum elegantia et artificiosa compositio pendet, quales non paucae ab nostrorum temporum philologis sunt investigatae. Ab huiusmodi enim quaestionibus prorsus alieni fuerunt grammatici Graeci, inter quos neminem fuisse puto qui vel hoc unum observasset, quod supra memorabam, tragicos dactylum a quinto pede senarii exclusisse, omninoque pedes trisyllabos, tribrachum, dactylum et anapaestum in quinque primis senarii pedibus non sine discriminē usurpasse, quod credidisse videtur Hephaestio, quum senarii leges his comprehenderet verbis cap. 5. p. 30. ed. Gaisf. sec. τὸ ἰαμβικὸν δέχεται κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας, τοῦτ' ἐστὶ πρῶτην τρίτην πέμπτην, ἱάμβον, τρίβραχυν, σπονδεῖον, δάκτυλον, ἀνάπαιστον· κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους, τοῦτ' ἐστὶ δευτέραν τετάρτην ἑκτὴν, ἱάμβον, τρίβραχυν καὶ ἀνάπαιστον· τοῦτον δὲ παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς συνεχῶς, παρὰ δὲ τοῖς ἰαμβοποιοῖς καὶ τραγικοῖς σπανιώτερον. ὅτε μὲν οὖν ἀκατάληκτόν ἐστιν, ἐπὶ τῆς τελευταίας τὸν ἱάμβον δέχεται μόνον, ἢ τὸν πυρρίχιον

διὰ τὴν ἀδιάφορον· ὅτε δὲ καταληκτικόν, τὸν ἱάμβον παραλήγοντα, ἢ σπανίως τρίβραχυν, ὥστε γίνεσθαι τὴν κατακλείδα ἥτοι ἀμφίβραχυν ἢ βακχείον. Quae quum ita sint, grammaticos in brevi hac de metris commentatione raro memorabo, omniumque minime Demetrium Triclinium, seculi quarti decimi grammaticum, qui non ultra Hephaestionem sapiens tragicorum et Aristophanis fabularum, quatenus in scholis Byzantinis legi solebant, metra explicare est conatus et in carminibus melicis plurimis absurdissimas excogitavit versuum descriptiones, nec raro scripturam in codicibus traditam turpissimis interpolavit coniecturis. Ab hac quidem temeritate etsi alieni fuerunt Heliodorus alique grammatici Triclinio antiquiores (quorum de scriptis dixit Westphalius in libro de metris vol. 1. p. 105—232.), tamen ipsi quoque in versibus, praeter vulgaria diverbiorum metra, in κῶλα sua dividendis non raro magnam prodiderunt imperitiam: de quo infra dicemus ubi de iambicis dimetris agemus. Recentiores doctrinae metricae scriptores melius perspecta numerorum natura ab huiusmodi erroribus plerumque sibi caverunt rariusque ab recta metrorum descriptione aberrarunt. Cuiusmodi est quod Boeckhius, vir si quis alius subtili harum rerum sensu praeditus, aptissimum tragoediae gravitati metrum ex antispasto et ordine iambico

— ∪ — — — | ∪ ∪ — — —
vel ex duobus ordinibus iambicis compositum

— ∪ — — — | ∪ ∪ — — —
quo saepissime usi sunt tragici, in metrum iambico — ithyphallicum convertit, ut apud Aeschylum Agam. 193.

πνοαὶ δ' ἀπὸ | Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι | νήσιδες δύσσορμοι

et in antistrophe 205.

ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τὰδ' εἶπε φῶνών,
βαρεῖα μὲν | κῆρ τὸ μὴ πυθέσθαι.

quae mensura choro *phaselo*, *navium celerimo*, vecto melius conveniret quam de ἀπλοῖς lugubri cantu querenti et multas tragicorum strophas similes redderet hilari carminum ex iambis et versu ithyphallico compositorum generi, de quo allatis grammaticorum testimoniis poetarumque exemplis dixit Gaisfordus ad Hephaest. vol. 2. p. 71—75.

1. De iambico senario tragicorum.

Proprium diverbiis metrum est versus iambicus trimeter acatalectus, quem grammatici Latini *senarium* appellarunt. Huius generis versus in triginta tribus quae supersunt fabulis tragicorum — nam de his primo loco et separatim nobis est dicendum — exstant prope triginta millia, quorum plus quam 4000 sunt Aeschyli, plus quam 7000 Sophoclis, plus quam 17000 Euripidis. Metri huius forma primitiva est

— ∪ —
ut apud Aeschylum Prom. 35. ἄπας δὲ τραχὺς ὅστις ἀν
νέον κρατῇ, vel syllaba ultima ancepiti, ut in omni

versuum non systematicorum genere, ibid. 50. ἐλεύθερος γὰρ οὐτὶς ἐστὶ πλὴν Διός. Ea autem forma quum nec per linguae naturam per longiorem versuum seriem continuari possit nec grata audientibus aut legentibus foret, tribus modis variata est, primo producti primi, tertii et quinti iambi anacrusi, i. e. spondeo pro iambo posito, deinde arsi*) in quinque primis pedibus soluta, unde tribrachus prodit $\cup \cup \cup$, in primo et tertio dactylus $\cup \cup$, denique duplicata primi pedis anacrusi, i. e. admissio in quibuslibet vocabulis anapaesto, raro nec nisi in nominibus propriis in reliquis praeter sextum pedibus, nisi quod in fabulis satyricis, quod genus medium est inter tragoediam et comoediam, anapaestus etiam in his pedibus, licet multo rarius quam apud comicos, admissus est, ut ex Euripidis Cyclope intelligimus. Spondeo in sede impari tragici in uno versu, ut verba postulant, vel semel utuntur, ut Aeschylus Prom. v. 1. χθονὸς μὲν ἐς τηλοῦρον ἦκομεν πέδον, vel bis ut v. 5. ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχυράσαι, vel ter ut v. 11. στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου. Pedum vero trisyllaborum usus finibus quibusdam circumscriptus est arctioribus in Aeschyli et Sophoclis, latioribus in Euripidis fabulis, praesertim in postremis, minore quam priores diligentia elaboratis: de quibus omnibus nemo accuratius et copiosius dixit quam C. F. Mullerus in libro *de pedibus solutis in dialogorum senariis Aeschyli, Sophoclis, Euripidis*, Berolini edito a. 1866, quem adhibuit qui maiorem quam ab me hoc loco afferri potest exemplorum copiam requirunt. Pedum autem trisyllaborum usus etsi apud tres tragicos communibus regitur legibus, tamen Sophocles nonnihil ab Aeschylō, Euripides autem multum ab utroque differt, sive subtiliores quasdam componendorum illorum pedum regulas, quae infra exponentur, sive usum vel rariorem vel frequentiore spectamus. Et anapaesti quidem in primo pede apud Aeschylum pauca reperiuntur exempla nominum propriorum**) nec multa aliorum vocabulo-

*) *Arsis* nunc post Bentleium (in Schediasmate de metris Terentii) tempus quod caret ictu vocatur, secundum Priscianum De accentibus c. 2. p. 1289. (vol. 2. p. 366. ed. Krehl.) "*in unaquaque parte orationis arsis et thesis sunt, non in ordine syllabarum tamen, sed in pronuntiatione, velut in hac parte 'natura', ut quando dico 'natu', elevatur vox et est arsis in 'tu', quando vero 'ra', deprimitur vox et est thesis.*" Musici vero et metrici Graeci thesin dixerunt tempus forte, quod ictum habet, arsin tempus debile, quod ictu caret, et recte quidem. Nihilominus ego, ut Boeckhius quoque fecerat (in libro de metris Pindari p. 13.), non recessi ab usu Bentleii, ne ab iis qui veteri et rectae horum vocabulorum significationi adsecti non sunt, secus intellexerim. Porro quum arseos thesiosque, quas nunc vocamus, duplex esse coniunctio possit, ut syllaba ictu carens aut praecedat ut in iambis $\cup \cup$, aut sequatur ut in trochaeis $\cup \cup$, prior ab Hermanno anacrusis appellata est, significatione ab veterum metricorum usu prorsus aliena. Idem de baseos nomine dicendum, quo Hermannus pedes disyllabos vel trisyllabos appellavit qui metris quibusdam, inprimis glyconeis, praemitti solent. Recte omnia haec novitiorum metricorum inventa reprehendit I. A. Hartungus (*Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft* a. 1847. nr. 109. 110.)

**) Sept. 64. Ἀρεως (quod non cum synizesi pronuntiantum). 422. 440. Καπαεύς. 474. Μεγαρεύς. Pers. 306. Τεναγών. 323. Θάρυβς τε. 327. Κιλίκων. Suppl. 282. Κύπριος χαρακτήρ. 316. Λιβύη. Agam. 267. 813. Πριάμου. Choeph. 20. 562. 899. Πυλάδῃ. Fragm. 198. Γαβίους, et in nominibus plus quam trisyllabis, Prom. 805. Ἀρμισπών. Sept. 414. Μελάνιππος. 570. Ὀμολωΐσιν. Pers. 273. Σαλαμίνος. Agam. 26. 1246. 1314. Ἀγαμέμνωνος. 309. Ἀραχναίων. Eum. 456. Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν. Frag. 155, 2. Βερέκυντα.

rum,*) idemque fere de Sophocle dicendum, cuius in una adeo fabula, quae superstitum antiquissima est, Antigona, ne unus quidem qui ab anapaesto incipiat senarius reperitur, centena vero exempla exstant in Euripidis fabulis inde ab antiquissima, Alceste, usque ad postremas post mortem poetae editas. Sophoclis anapaestorum primi pedis exempla, quum nominum propriorum tum aliorum vocabulorum, collegit Mullerus p. 125—129. inter quae unum est quod anapaestum ex duobus vocabulis compositum habeat ex Philocteta, quae postrema est fabularum superstitum (Olymp. 92, 3.), ubi versus 795. ab verbis τὸν ἴσον χρόνον incipit, et unum anapaesti ex augmenti accessione orti v. 544. ἐκέλευσ' ἐμοί: quorum neutrum sibi usquam permisit Aeschylus, nec scripturus erat quod nunc apud Sophoclem Phil. 793. legitur duobus anapaestis Ἀγαμέμνον' ἢ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ —. qui versus quum etiam propter ἂν parum apte interpositum suspectus sit, fortasse cum Elmsleio (in *Edinburgh Review* a. 1811. fasc. 37. p. 70.) scribendum Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε, qui nominativus propter praecedentem vocativum ὦ διπλοὶ στρατηλάται ab correctore in vocativos mutati esse possunt.

Euripidis anapaestorum, et nominum propriorum et aliorum quorumvis vocabulorum, exempla indicavit Mullerus p. 133—140. in quibus plura sunt quae verbis aliter collocatis vel nonnihil mutatis anapaesto liberari potuissent, si poetae placuisset. Neque anapaestum ex duobus vocabulis componere veritus est, et plerumque quidem cum praepositione, ut Iph. A. 1199. ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν. cum ἐπὶ Alc. 375. ἐπὶ τοῖσδε, et Herc. f. 940. Hel. 838. 1234. El. 1030. Phoen. 1240. Or. 898. Bacch. 1247. cum παρὰ Iph. A. 646. Bacch. 502. παρ' ἐμοί, 334. παρὰ σοί. cum περὶ Bacch. 1336. περὶ τοῦ (et in Cyclope, dramate satyrico, 445. ἐπὶ κῶμον. 183. περὶ τοῖν σκελοῖν. 229. 230. ὑπὸ τοῦ et ὑπὸ τῶνδε. 590. 630. ἄγε δὴ et ἄγε νῦν.) a quibus nonnihil differant quae in duobus fragmentis (38. et 601.) apud Stobaeum leguntur ἀλός (sic Canterus pro ἄλλος) ἐστὶν οὗτος et τρόπος ἐστὶ χρηστός, quorum in priore aptius est ἀλός γὰρ ἐστὶ κοῦκ ἐρωτώσιν λέγει, omisso οὗτος, in altero recte Trincavellus scripsit τρόπος δὲ χρηστός. Neque anapaesti ex augmento orti exempla desunt, velut Herc. f. 448. ἔτεκον μὲν ὕμῃς, ut ἐγένοντο Λήδῃ apud veterem interpolatorem Iph. A. 49.

In secundo tertio quarto quintoque pede etsi anapaesto uti licuit in nominibus propriis, tamen Aeschylus tantoperc ab usu eius abhorruit ut nominum quorundam mensuram usitatam mutare**) quam anapae-

*) Prom. 89. ποταμῶν. 366. κορυφαῖς. 368. ποταμοί. 721. κροτάφων. 722. κορυφάς. [849. versu spurio ἐπαφῶν.] 994. χθονίος. Sept. 495. ὄφρων. 1010. ἱερῶν. Pers. 184. μεγέθει. 343. ἑκατόν δις. Agam. 504. δέκατῳ. 590. ὑπατός τε. 1257. ὀτοτοί. Eum. 92. 474. 577. ἱκέτης. Fragm. 142. ποταμοῦ. 196. 7. νεφέλην. 246. φαγέδαιναν. 287. ἀπάτης.

**) Priscianus De metris Terentii c. 3. vol. 2. p. 415. ed. Krehl. "*Aeschylus in ἐπτά ἐπὶ Θήβας (488.) 'ἵππο μέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος' in principio trochaicum posuit, quem imitans Sophocles (fragm. 785.), teste Sealeuco, profert quaedam contra legem metrorum, sicut in 'Ἀλφεισίβοιαν, ἣν ὁ γεννήσας πατήρ.' Hic quoque iambus a trochaeo incipit.*" His addi potest alterum ex Aeschyli fabula exemplum ubi eadem productio Παρθενοπαίου nomini est adhibita. Nam inter versus 525. 526. nomen duceis Argivi desideratur, quod ex sequentibus versibus colligi potest ab Aeschylō his verbis deisque memoratum, Παρθενοπαῖον Ἀρκάδ', Ἀταλάντης γόνον, de quo suo loco dixi, notato interpolatoris veteris errore, qui infra tres versus ab se confictos (546—548.) inseruit, quorum medius hic est, Παρθενοπαῖος Ἀρκάδ' ὁ δὲ τοῖσδ' ἀνὴρ —. Sine istiusmodi pro-

stum admittere maluerit, idem haud dubie, si fieri potuisset, in Amphiarai nomine facturus, quod nunc unicum est huiusmodi exemplum in Sept. 569. ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν Ἀμφιάρεω βίαν. Minus fastidiosum se praebuit Sophocles, apud quem quindecim fere huiusmodi exempla reperiuntur, aliquanto plura apud Euripidem. Utriusque poetae exempla collegit Muellerus, Sophoclea p. 129. 130. (in tertio pede ἵππομέδων et Παρθενοπαῖος Oed. C. 1317. 1320., in quarto Ἀντιγόνη ib. 311. 507. Τειρεσίαν Oed. R. 285. 300. Ἀμφιάρεως Oed. C. 1313. Οἰχαλίαν Trach. 354. in quinto Ἀντιγόνη Ant. 11. Oed. C. 1. 1415. Τειρεσίας Ant. 991. 1045. Εὐρύδικην 1180. Οἰχαλίαν Tr. 478.) Euripidea p. 140. 141. De aliis vocabulis anapaestum praebentibus quae quattuor his senarii pedibus passim illati sunt ab librariis non est operae pretium hodie dici, quum haec vitia omnia nunc vel correctae sint vel facile corrigi possint.

Tribrachius etsi in quinque primis senarii pedibus locum habet, tamen plerumque unus tantum vel duo, rarius tres unius versus iambi in tribrachios soluti reperiuntur in diverbiis, quod collectis Aeschyli, Sophoclis et qui pedibus solutis multo frequentius quam illi usus est Euripidis exemplis ostendit Muellerus p. 151 — 154. Alia est ratio trimetrorum in carminibus medicis positorum, in quibus frequens est tribrachi usus, velut apud Aeschylum Prom. 162. τεοῖσι δίχα γε Διός· ὁ δ' ἐπικτότως αἶψα. = 181. ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος. Suppl. 111. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θροεόμενα δ' ἐγώ. = θοεὶς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς, ubi sequitur dimeter eodem modo compositus, in strophis λιγέα βαρέα δακρυοπετῇ, in antistropha ἐπιδόρμ' ὀπῶθι θάνατος ἀπῇ.

In prima senarii sede Aeschylus (ut observavit Muellerus p. 15.), si quando tribrachium admisit, hanc secutus est legem ut ex uno eum vocabulo vel trisyllabo, ut triginta in locis, vel plus quam trisyllabo, nunquam ex duobus tribusve vocabulis formaret. Vocabulorum πολυσυλλάβων quattuor reperiuntur exempla, Prom. 116. θεόσυτος. Sept. 272. πεδιονόμοις. Eum. 806. ἀπαροθρόνοισιν. Fragm. 195. 2. Βορέαδας. Ambiguum est Ἐτεοκλῆς et Ἐτεοκλέα, quod in Sept. 6. 39. 1007. legitur, ubi producta syllaba tertia pronuntiari potest. Certum vero est Aeschylum Prom. 816. non ἐπαναδίσκρεψαι scripsisse, quod in codice legitur, sed ἐπανδπλαζε, quod ego restitui. Nam nulla in hac re libro-

ductione ἵππομέδοντος et Παρθενοπαίου nomina in trimetris cum anapaesto ponere maluit Sophocles Oed. Col. 1317. 1320. ut Euripides quoque fecit in Phoenixis 126. 1113. 150. 1106. Sed in Suppl. 889. ubi inepte legitur ὁ τῆς κυναγού δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος | παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος, qua scriptura fit ut Parthenopaëus non vir, sed puer esse videtur, παῖς delendum et Παρθενοπαῖος Aeschyli exemplo syllaba secunda producta dictum videtur. Ceterum Priscianum, qui huiusmodi versus ab trochaeo incipere credit, si hoc dicere voluit, choriambum pro dipodia iambica positum esse, quo numerus evertitur, inepte esse locutum recte monuit Ritschelius in Opusc. vol. 1. p. 314. 362. Non intellexerat enim Priscianus huiusmodi in nominibus syllabam secundam produci duplicata inter pronuntiandum proxima litera consonante, ἵππομέδοντος, Παρθενοπαῖος, Ἀλφεισσίβοιαν, quod non maioris fuit audaciae quam quod Homerus ὄφιν ut ὄπφιν pronuntiavit in fine hexametri αἰόλον ὄφιν, et Aeschylus ipse φαιοχίτωνες ut φαιοκχίτωνες in Choeph. 1049. φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημένα, quod observavit Tzetzis in Cramerī Anecd. Oxon. vol. 3. p. 358. Mirabilis est εἰεν ἀκούω in eadem fabula v. 657. et apud Aristophanem Pac. v. 663. in initio trimetri positum, formula, ut videtur, in vita composita usitata, quod ignorarunt librarii qui εἰέν γ' ἀκούω apud Aristophanem scripserunt, ut legitur in libris deterioribus.

PROLEGOMENA.

rum auctoritas est, quum apocopen praepositionum in verbis compositis modo servaverint modo removerint librarii. Easdem fere leges secutus Sophocles tribrachium in nominibus appellativis et propriis (Oed. R. 827. Πόλυβον. Oed. C. 1318. Τασός. Phil. 606. 1338. Ἐλενος.) locis admisit ab Muellero indicatis p. 30. Ab voce quadrisyllaba versus incipit Oed. R. 1401. ἐπίετε. Ph. 309. προσέδοσαν. Fragm. 189. 1. ὀλόμενε. Ant. 1083. in versu spurio ἀνόσιον. Incertum Ἐτεοκλέα, de cuius mensura modo dixi. Tribrachi τί ποτε exempla quinque sunt Ai. 341. 1356. Oed. R. 1073. Ph. 740. 714. Tribrachium ex monosyllabo uno vel duobus monosyllabis proximique vocabuli initio compositus est Ai. 467. πρὸς ἔρυμα Τρώων. Ph. 815. τί παραφρονεῖς. 601. τίς ὁ πόθος. Apud Euripidem tribrachorum unius vocabuli exempla multo quam apud Aeschylum et Sophoclem plura sunt, quae collegit Muellerus p. 44. 45. Minus frequentia vocabula plus quam trisyllaba sunt, velut Tr. 614. ἀγόμεθα. Hel. 498. ὀνόματα. Ambigui, ut apud Aeschylum et Sophoclem, Ἐτεοκλῆς et Ἐτεοκλος exempla plura sunt, pariterque monosyllaborum, ut Ion. 244. 429. τί ποτε. Bacch. 194. 923. ὁ θεός. Or. 1588. ὁ πατὴρ ἄμύντωρ. Ion. 976. τὰ δυνατά. Or. 643. ἂ δ' ἔλαβες, vel tribus vocabulis, Suppl. 158. τὸ δὲ πλεόν. Phoen. 390. τίς ὁ τρόπος. et cum interpositione post syllabam primam 1659. δός· ὁ δ' ἐπιών. Tribrachus ex disyllabo et monosyllabo compositus legitur Phoen. 401. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ. et fragm. 614. 1. βαρὺ τὸ φρόνημ'.

In reliquis senarii pedibus, excepto qui solvi nequit sexto, tragici curarunt ut ictus, quantum fieri posset, in primam, non in secundam syllabam caderet. Sic in pede secundo Prom. 715. οἰκοῦσι Χάλυβες. Sept. 593. βαθείαν ἄλοκα. Pers. 318. καὶ Μᾶγον Ἀραβός. 463. παῖοις, κρεοκοποῦσι. 475. οὐς πρόσθε Μαραθῶν. Choeph. 238. ὦ τεργνὸν ὄνομα. Fragm. 243. Σπερχεῖ ποταμῆ.*) et sic saepe Sophocles quoque et Euripides, quorum exempla v. ap. Muellerum p. 33. 50. Tribrachi ex uno vocabulo formati duo tantum apud Aeschylum sunt, Agam. 1590. αὐτὸς, Ξένια δέ—. Choeph. 1. Ἐρμῇ χθόνιε, duoque apud Sophoclem Ph. 1235. πρὸς θεῶν πότρε δὴ—. 1314. ἡσθὴν πατέρα τὸν ἄμῶν—. (Nam verba ὑπὸ τοῦ δέματος fragm. 305. ex versu anapaestico sumpta esse videntur, quum non appareat quid Sophoclem movere potuerit ut in iambico δέματος diceret pro puro iambo δέους.) Nec multa apud Euripidem, ut Med. 375. θῆσω πατέρα τε καὶ—. pariterque in πατέρα El. 970. Ion. 968. in μῆδ' ἄσιν Bacch. 18. βότρους ib. 261. et quae sunt reliqua ab Muellero indicata p. 48.**) In voce quadrisyllaba arseos solutae nulla apud Aeschylum, pauca apud Sophoclem sunt exempla, Ant. 420. ὕλης πεδιάδος. Trach. 878. τάλαιν' ὀλεθρία. 917. ὅπως δ' ἐτέλεσεν. Ph. 1226. ἦν σοι πηθόμενος. 1323. στυγεῖς πολέμοι. Oed. C. 1295. ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς. et quinquesyllaba fragm. 151. ὡς ναοφύλακες.

Tribrachi in pede secundo tempus primum voce monosyllaba effectum raro apud Aeschylum invenitur, ut Pers. 405. θήκας τε προγόνων. (778. versu spurio ἔκτος δὲ Μάραφας.) Choeph. 6. φέρω δὲ (δὲ addidit Erfurdianus) πλόκαμον. Fragm. 303. χλιδὼν τε πλόκα-

*) Omisi Pers. 621. Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, ubi ἀγκαλεῖσθε restitui, et Sept. 268. ὀλοφυγμένον ἱερὸν. Suppl. 248. ἡ τηρὸν ἱεροῦ, ubi ἱρὸν et ἱροῦ scripsi, et fragm. 326. ubi pro Βοῦραν θ' ἱερὰν Μαινεκίης recte restituit Βοῦραν καθ' ἱερὰν, nisi quod hic quoque ἱρὰν praefendum erat: de qua forma dixi in Praef. ad Sophocles. Lips. quartam (a. 1863.) p. XXXIV. Idem de Sophocleis et Euripideis versibus dictum volo ubi ἱερὸς similiter in trimetro collocatum est syllaba prima sub ictum cadente, ut Oed. C. 16. χῶρος δ' ὅδ' ἱρός.

**) Quod Bacch. 662. legitur λευκῆς χιόνος ἀνείσαν Euripides haud dubie scripserat λευκῆς ἀνείσαν χιόνος, ut monuit L. Dindorfus in Thes. vol. 3. p. 2178.

μος. 196, 1. ἤξει δὲ Λιγύων. Agam. 539. χαίρω τι (τι ego addidi), τεθάναι. (Minus bene compositi sunt Pers. 814. πάσουςι, τὰ δὲ μέλλουσι. et fragm. 281, 9. τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.) Eodem modo Sophocles Ai. 862. κρῆναι τε ποταμοί. 1008. ἦ πού με Τελαμών. Oed. R. 775. μήτηρ δὲ Μερόπη. Oed. C. 809. ὡς δὴ σὺ βραχέα. Ph. 422. Νέστωρ ὁ Πύλιος. 1014. ψυχὴ νιν ἀφύα. 1029. καὶ νὺν τί μ' ἄγετε. Fragm. 573, 1. αὐτὴ δὲ μάχιμος. 626, 1. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος. et Trach. 4. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν. Oed. C. 26. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος. El. 1264. τότε εἶδες ὅτε.

De tribrachis secundi pedis ex uno vocabulo tri-syllabo ab Euripide formati supra diximus. Longe frequentius tribrachus apud eum cadit in vocabula quadrisyllaba vel quinquessyllaba, quorum exempla collegit Muellerus p. 49., velut Herc. f. 493. ἡ πρὶν μακαρία, Phoen. 860. δорος Δαναϊδῶν. Iph. T. 1284. ὡ νασφύλακες. Ai. 939. Ἥλεκτρονός. Ion. 999. Ἐριχθόνιον. El. 1260. Ἀλινρόθιον. Hel. 1643. Θεοκλύμενε. Frequentissima vero tribrachi forma est ex duobus compositi vocabulis quorum alterius syllaba prima sub ictum cadit, ut Heracl. 70. ἀμύνεθ' ἰκέται. Hec. 3. Πολύδωρος Ἐκάρης. 30. ἄκλαυτος ἄταφος (ubi libri nonnulli male ἄταφος ἄκλαυτος, ut apud Sophoclem Antig. 29. in cod. Laur. male ἔαν δ' ἄταφον ἄκλαυτον scriptum, recta vero verborum collocatio in apographis est restituta). 493. οὐχ ἦδε Πριάμου: qualia plurima collegit Muellerus p. 50, 51. Non minor tribrachorum numerus est 1) ex vocabulo monosyllabo et duabus primis proximi vocabuli syllabis compositum, ut Andr. 40. 174. πατήρ τε θυγατρί. 197. πόλεως τε μεγέθει. Hipp. 78. Αἰδῶς τε ποταμίαισι, aliisque locis ab Muellero indicatis p. 52. 53. 2) ex duobus monosyllabis primaeque proximi vocabuli syllaba, ut Med. 1347. ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμόν. Suppl. 226. κοινὰς γὰρ ὁ θεός. Phoen. 414. σοφὸς γὰρ ὁ θεός. Or. 236. κρείσσον δὲ τὸ δοκεῖν. Hec. 10. πολὺν δὲ σὺν ἐμοί. et intercedente interpunctione Iph. A. 657. θέλω γε· τὸ τελεῖν. 3) ex syllaba brevi finali, monosyllabo primaeque proximi vocabuli syllaba, ut Andr. 571. μέλλουσι σὺν ἐμοί. Herc. 871. καὶ παῖδα τὸν ἐμόν. 4) ex syllaba brevi finali et disyllabo, ut Andr. 225. ἐπέσχον, ἴνα σοι. 333. Μενέλαε, φέρε. 389. προῦδωκα; τίνα—. 5) ex monosyllabo et disyllabo, ut Or. 483. κείνου γὰρ ὅδε. 490. ὄργῃ γὰρ ἄμα. 647. ἄδικόν τι παρὰ. 6) ex syllaba finali et monosyllabis duobus, ut Ion. 411. ἔλθοιμεν, ἄ τε νῦν. Iph. T. 768. πρὸς Ἄργος ὁ τι τε. Or. 439. τί δρῶντες ὁ τι καί. 7) rarissime ex tribus monosyllabis, ut Bacch. 515. στείχοιμ' ἄν· ὁ τι γάρ. 8) non minus raro ex disyllabo, cuius syllaba altera sic parum apte sub ictum cadit, primaeque proximi vocabuli syllaba, ut Ion. 931. τί φῆς; τίνα λόγον. Bacch. 940. ὅταν παρὰ λόγον. Iph. A. 1164. τίκτω δ' ἐπὶ τρισί. El. 324. οὕτω ποτὲ χόας· ex Pierisoni coniectura, pro οὕτω ποτ' οὐ χόας, quod est in codice: cui ego praetuli Porsoni emendationem οὕτω χόας ποτ'.

In tertio senarii pede vocabula quae tribrachi mensuram habeant nulla apud Aeschylum reperiuntur, unum apud Sophoclem El. 1361. χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ, nulla apud Euripidem*). Vocabuli quadrisyllabi in tribrachum exeuntis exemplum unum est Aesch. Eum. 485. ὅμεις δὲ μαρτύρια τε καὶ, duo Sophocles, Oed. R. 301. ἄρρητὰ τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ. Oed. C. 1316. Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτεόκλος (nisi, quod in hoc nomine minus probabile est quam in Ἐτεόκλους nomine, syllaba tertia producta est), nullum apud Euripidem. Tanto frequentior tribrachus est cuius tempus primum vel syllaba vocis sit ultima, vel vox monosyllaba, convenienter legitimae senarii caesurae penθημιμερεῖ, ut Aesch. Prom. 2. Σκύθην ἐς

οἶμον ἄβροτον εἰς ἐρημίαν. 793. πρὸς Γοργόνα πεδία. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενός. Pers. 296. τίς οὐ τέθηγκε, τίνα δὲ καί. Agam. 600. ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμόν. Choeph. 569. τί δὴ πύλαισι τὸν ἰκέτην. et saepius apud Sophoclem, ut Ant. 29. ἔαν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον. Ai. 81. μεμνηνόν' ἄνδρα περιφανῶς. Oed. R. 956. ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον. Oed. R. 248. κακὸν κακῶς νιν ἄμορον. Ph. 337. ἀμχανῶ δὲ πότερον. Ai. 443. κρίνειν ἐμελλε κράτος. 575. Εὐρύσακες ἴσχε διὰ. Ant. 742. ὦ παγκάκιστε διὰ δίκης. Oed. R. 568. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφός. Oed. C. 823. κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ. Ant. 31. τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθόν. Ph. 1029. καὶ νὺν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε. 1247. καὶ πῶς δίκαιον ἄ γ' ἔλαβες. Ant. 716. καὶ νὺν ἄγει με διὰ χερῶν. Ph. 651. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό· τί γάρ. 918. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς. Earundem solutionum omnium exempla plurima Euripidis collegit Muellerus p. 58—62. Tribrachus ex monosyllabis tribus compositus in cod. Laur. Sophocles Oed. R. 749. καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἃ δ' ἄν ἔρη recte remotus est in aliquot apographis, restituito ἂν δ' ἔρη. Euripides vero hac tribrachi forma usus est quinquies, Ion. 268. Ἐριχθόνιος γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεῖ. et sic γὰρ ὁ τε El. 391. ἂν ἃ σὺ Bacch. 826. νιν· ὁ δὲ 1115. σὺ σέ τε Iph. T. 991.

In quarta senarii sede vocabulum tribrachi mensuram habens unum tantum apud Aeschylum reperitur λιγέα in Persis v. 332. unumque πατέρα apud Sophoclem Oed. R. 826. Vocabula quadrisyllaba in tribrachum exeuntia in pede quarto sunt τυμβοχόα Sept. 1022. ἀμφοτέρα Pers. 491. νηφάλια Eum. 107. Paulo plura exempla sunt tribrachi qui ex syllaba vocabuli ultima et duabus primis proximi compositus est, ut θείνε διατόρους Prom. 76. ἔνθα ποταμός 809. λῆμα Πολυφόντου Sept. 448. τόνδε Πολυνείκους 1013. οὔτε Πέλοπος Eum. 706. αὐτὸν ἀφνίδιος (sic Elmsleius pro ἀφνίδιος) Prom. 683. Ζηνὸς ἰκεσίου Suppl. 346. (unde ibi 611. Ζηνὸς ἰκεσίου restitui pro ἰκεσίου Ζηνός, quod est in codice.) Tribrachus ex monosyllabo et duabus primis vocabuli proximi compositus τε πολύπονον est Pers. 320.; ex syllaba finali et disyllabo μάθητε διὰ Prom. 273. γνῶθι τίνα Sept. 534. μαντεῖα περὶ Agam. 1265. ἤμαρτε περὶ fragm. 179, 3. ex syllaba finali et monosyllabo primaeque proximi vocabuli syllaba Prom. 354. Τυφῶνα θούρον, πᾶσιν δὲ ἀνέστη θεοῖς. Nam sic Wunderlichius recte correxit quod est in codice ἀνέστη, qui numerus nihilo deterior est quam τὸν παῖδα τὸν ἐμόν in iuitio senarii fragm. 281. et in ipso quarto pede apud Sophoclem Ai. 530. κόμιζέ νὺν μοι παῖδα τὸν ἐμόν ὡς ἰδῶ. et apud Euripidem Alc. 3. Ζεὺς γὰρ κατακτάς παῖδα τὸν ἐμόν αἰτίος.

Apud Sophoclem tribrachus quartī pedis efficitur vocabulo in syllabas tres breves exeunte Oed. C. 42. τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας ὁ γ' ἐνθάδ' ἄν, et eodem nomine ib. 486. Νεοπτόλεμε Ph. 4., οὐράνια fragm. 379. In reliquis Sophocles non multum differt ab Aesch. Plerumque tribracho ex ultima vocabuli syllaba et duabus proximis syllabis composito usus est, velut Ai. 55. ἐνθ' ἔσπεσάν ἔκειρε πολύκερυν φόνον. Ph. 484. νεύσον πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἰκεσίου, τέκνον. aliisque locis ab Muellero indicatis p. 37. 38., vel sine huiusmodi nexu, ut Ant. 902. χόας ἔδωκα· νὺν δὲ, Πολυνείκες, τὸ σόν. Oed. R. 1053. ἦδ' ἂν τάδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι. Tr. 743. φανθέν τις ἂν δύναται ἂν ἀγένητον ποιεῖν. El. 593. ἐκλήζετε' Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος. Ph. 1238. δις ταῦτα βούλει καὶ τρίς ἀναπολεῖν μ' ἔπη (nisi his locis ἀγκαλούμενος et ἀμπολεῖν scribendum). Ant. 1060. ὅρσεις με τάκίνητα διὰ φρενὶν φράσαι. Ai. 685. εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι. Oed. C. 985. ἀλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔειδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμέ. Ant. 1108. ὦδ' ὡς ἐχω στεῖχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὁπάονες. Fragm. 334. (ex dramate satyrico) οὐ κυλισθεὶς ὡς τις ὄνος ἰσόσπριος. Dipodia ex dactylo et tribracho composita, sequente alio tribracho, Oed. R. 967. κτενεῖν ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμόν, ὁ δὲ θανών.

Apud Euripidem vocabulorum tribrachῶν in quarto

*) Legebatur El. 13. οὐς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν, ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει, ubi recte Seidlerus δόμοισιν ἔλιφ'. Iph. T. 385. οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτεκεν ἄν. Recte Hermannus ποτ' ἔτεκεν. πατέρα sic collocat in versu interpolatoris Iph. Aul. 631.

pede exempla non minus rara sunt quam apud Aeschylum et Sophoclem. Nam antiquiores fabulae unum tantum praebent exemplum Med. 505. δέξαντο μ' οἰκοῖς ὦν πατέρα κατέκτανον, nonnulla posteriores his vocabulis, ἄχαριν Iph. T. 566. χάριτας Or. 244. πρότερον 487. μέλεος 671. δρομάδες Bacch. 731. Βρόμιον Cycl. 112. δυνχας 159. σπάνια 190. λέγομεν 287. κύλικι 433. Reliquae tribrachii solutiones apud Euripidem eadem sunt quae apud Sophoclem, ut exempla docent ab Muellero collecta p. 63 — 70. inter quae notandus est tribrachius ex monosyllabis duobus primaque proximi vocabuli syllaba compositus Or. 720. φεύγεις ἀποστραφεῖς με, τὰ δ' Ἀγαμέμνονος, et ex tribus monosyllabis ib. 81. Ἐλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἄ γε κατ' οὐρανόν. Hel. 491. Νείλου παρ' ὄχθας; εἰς γὰρ ὁ γε κατ' οὐρανόν. Ictu ingrato*) Hel. 700. Μενέλαε, κάμοι πρόσδοτέ τί τῆς ἡδονῆς, quem utrum admiserit Euripides au scripserit, quod Elmsleius coniecit, προσδοτέα τῆς ἡδονῆς, incertum est. Ceterum in universum monendum post tribrachium quarti pedis in quinto plerumque sequi purum iambum, minus frequenter spondeum: qui licet interdum librariorum culpa illatus sit, tamen tot et tam certa in trium tragicorum fabulis remanent exempla ut spondeum nunquam data opera vitatum esse appareat et vix operae pretium fecerit Muellerus, quum levem quorundum opinionem, qui talia omnia corrigenda esse edixerant, refutaret p. 75.

In quinto senarii pede rarus apud Aeschylum et Sophoclem, frequentior apud Euripidem tribrachii usus est, quorum exempla collegit Muellerus p. 28. 29. 40 — 42. 71 — 73. In universum autem tragici (ut observavit Seidlerus in libro de versibus dochmiacis p. 380.) hanc sunt legem secuti ut tribrachii syllaba prima ultima sit vocabuli praecedentis, secunda autem, in quam ictus cadit, prima sit vocabuli sequentis quadrisyllabi, ut apud Aesch. Prom. 52. οὐκουν ἐπεῖξει τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν. Soph. Ph. 1302. οὐκ ἂν μεθήην. φεῦ, τί μ' ἄνδρα πολέμιον. Ion. 1001. τοῦτω δίδωσι Πάλλας ὄντι νεογόνῳ. Andr. 444. οὐκουν θρασεία γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει. (nisi hic et Hec. 1281. ἀμμένει scribendum, ut Andr. v. 1137. verbis finitur διδόντες ἀμπνοᾶς, quod in uno nullius fidei libro in ἀναπνοᾶς est mutatum.) Non tanta tamen poetarum fuit diligentia ut ab aliis tribrachii formis prorsus abstinerent, quod collectis exemplis ostendit Muellerus, quorum Aeschylea haec sunt 1) Pers. v. 448. in verba exeunte ἦν ὁ φιλόχορος. 492. γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων (ubi probabiliter ἡδὲ Μακεδόνων correctum est). Pers. 501. στρατὸς περὰ κρυσταλλοπήγα διὰ πόρον. Suppl. 259. τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ. 3) Eum. 480. ἀμφοτέρα μένειν. 797. μαρτύρια παρῆν. Suppl. 388. ἐγγύτατα γένους. Sophoclea 1) Oed. R. 1505. μή σφε περιῖδης. Ph. 1327. δς τὸν ἀκαλυψῇ. Fragm. 239. ἔστι γὰρ τις ἐναλία. 2) Oed. R. 967. κτανεῖν ἐμὲλλον πατέρα τὸν ἐμὸν, ὁ δὲ θανών. 3) Vocabulo trisyllabo Ai. 459. πεδία τάδε. Oed. R. 1496. πατέρα πατήρ. Sed ib. 719. χερσὶν εἰς ἄβατον ὅρος recte Musgr. ἄβατον εἰς ὅρος, ut in annotatione ostendi. 4) El. 326. ἐντάφια χερσὶν. Ant. 418. οὐράνιον ἄχος. 5) Fragm. 309. (in fabula satyrica) ἀλλοτριοφάγοι. Apud Euripidem communis regula raro violatur, 1) El. 616. δεξιάς τε δορυφόρων. pariterque vocabulo monosyllabo et quadrisyllabo Herc. f. 76. Ion. 1511. Hec. 1054. Bacch. 272. 322. 484. Troad. 996. Iph. T. 985. Incerta sunt exempla Alc. 526. Iph. T. 23. Phoen. 504. ubi ἀμβαλοῦ, ἀμφέρων et, quod saepius quam alia huiusmodi intactum reliquerunt librarii, ἀντολάς scribi potest pro ἀνα—. 2) Iph. A. 1247. ἀντόμεσθα δύο φίλω. 1415. Δαναΐδαισι διὰ μάχης. et, quae tribrachii compositio alibi apud tragicos non reperitur, 814. ἔστι τὰ παρὰ σοῦ. 3) Bacch. 1260. εἰ δὲ δὴ τέλος. 4) Cycl. 597. τὸν πατέρα παθεῖν. 5) Bacch. 1067. περιφορὰν ἐκικοδόρμον.

*) De hoc ictu dixi ad Soph. Oed. R. 867. in editione Oxon. a. 1860.

Spondeo in dactylum soluto in prima senarii sede raro usi sunt Aeschylus et Sophocles, versum ab vocabulo incipientes vel trisyllabo vel quadrisyllabo vel monosyllabo, ut apud Aeschylum Prom. 730. Κίμμερικόν. Sept. 450. Ἀρτέμυδος. Choeph. 986. Ἥλιος ἀναγνα. Fragm. 133. Ἀντίλοχ', ἀποιμῶζον. 301. 2. Αἰθιόπιδος. Sept. 653. ὦ θεομανές. Agam. 1312. οὐ Σύριον. Fragm. 244. ὦ Θάνατε. Choeph. 216. καὶ τίνα συνοίσθα. ab vocabulo disyllabo fragm. 127 c. χαλκὸν ἀθέριστον (sic Blomfieldus pro ἀθέριτον). Apud Sophoclem vocabulo trisyllabo Ph. 1003., quadrisyllabo El. 326. Oed. C. 458. (ubi proστάτισι pro πρὸς τάσι restituī, temere quibusdam oblocutis) Ai. 575. Ph. 425. 999. 1420., monosyllabo cum trisyllabo, ut Ai. 854. ὦ Θάνατε, aliisque locis ab Muellero indicatis p. 86., monosyllabo et disyllabo Ph. 251. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδέ. 791. ὦ ἔνεε Κεφαλλήν, Eadem compositiones apud Euripidem reperiuntur, sed numero exemplorum multo maiore, ut ostendit Muellerus p. 93 — 99. Idem interdum tribrachium ex monosyllabis duobus primaque proximi vocabuli syllaba composuit, ut Ion. 365. πῶς ὁ θεός. Bacch. 299. καὶ τὸ μανιῶδες. et quae sunt reliqua apud Muellerum p. 99., vel ex tribus monosyllabis, ut Ion. 1538. Bacch. 951. μὴ σύ γε. Bacch. 492. εἴφ' ὅ τι. et intercedente interpunctione Or. 1106. πῶς; τὸ γὰρ —, vel disyllabo et monosyllabo, ut Or. 99. ὀνέ γε. Iph. A. 308. οὐδὲ γε φέρειν. Cycl. 270. αὐτὸς ἐχ' ἔγωγε. vel disyllabo et proximi vocabuli syllaba prima, ut ὥστε διὰ Bacch. 285. οὐδὲ πάθος Or. 2.

Longe frequentior in trium poetarum fabulis est dactylus in tertia senarii sede, ut collecta magna exemplorum copia ostendit Muellerus p. 80 seqq., et plerumque quidem post caesuram πένθημιμῆρῃ sequente vocabulo trisyllabo, ut Aesch. Prom. 54. καὶ δὴ πρόχειρα | ψάλια δέρκεσθαι πάρα, vel quadrisyllabo, ut ib. 210. καὶ Γαῖα πολλῶν | ὀνομάτων μορφή μία, saepe etiam disyllabo vel monosyllabo, ut Pers. 181. ἐδοξάτην μοι | δύο γυναῖκες. Sept. 1029. θάψας' ἀδελφόν | τὸν ἐμόν. Eum. 232. ἐγὼ δ' ἄρῃξω | τὸν ἱκέτην τε ρύσομαι. Apud Sophoclem Ai. 301. τέλος δ' ὑπάξας | διὰ θυρῶν σκιά τι. El. 1291. ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, | τὰ δὲ διασπείρει μάτην. Oed. R. 99. ποίω καθαρμῶ; | τίς ὁ τρόπος τῆς ἔμφορας. Dactylus ex tribus monosyllabis compositus nusquam apud Aeschylum, ter apud Sophoclem, Oed. R. 768. εἰρημέν' ἦ μοι δι' ἄ νιν εἰσδεῖν θέλω. Ph. 578. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον. 815. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον; et saepius apud Euripidem, locis ab Muellero indicatis p. 112.

In quinta senarii sede quum tragici tribrachio multo rarius quam in quattuor primis pedibus usi sint, rationi consentaneum erat ut multo magis ab dactylo, quo non solum arsis, sed etiam anacrusis iambi mutatur, abhorrerent, cuius nullum usquam, et ne in satyrico quidem dramate, apud eos exemplum reperitur, nisi ubi librariorum erroribus manifestus est illatus: de quo post Morellum in Prolegomenis Thesauri poetici dixit Seidlerus in libro de versibus dochmiacis p. 380 seqq.

De legibus senarii in fabulis satyricis tantum novimus quantum ex unico quod superest huius generis dramate, Cyclope Euripidis, colligi potest et uno alteroque senario quem grammatici ex aliis trium tragicorum fabulis satyricis servarunt. Ex Cyclope igitur Euripidis intelligimus in senariis dramatis satyrici, cuius hoc est proprium ut gravitatem tragoediae imitetur, quod comici quoque saepe fecerunt, easdem fere quae in tragoediis leges observari, nisi quod anapaestus non solum in prima versus sede, sed etiam in quattuor proximis admittatur, cuius unum est exemplum Aeschyli fragm. 189. λινὰ δὲ, πίσσα κύμολίνου μακροί τόνοι, sedecim quae certa haberi possint in Cyclope Euripidis 154. 232. 242. 260. 272. 274. 546. 558. 560. 562. 582. 588. 637. 646. 647. 684., duo propter incertam scripturam dubia, 234. 334., quattuor in noim-

nibus propriis 177. 273. 581. 582. in quibus etiam in tragoediis non raro reperitur. Porro ex eadem Euripidis fabula colligi posse videtur anapaestum etiam in satyrico dramate, excepto pede primo, exclusum fuisse ab sermonibus qui propius ad tragoediae gravitatem accederent.

2. De iambico senario poetarum comicorum.

Poetarum comicorum senarii etsi in universum iisdem quibus tragici legibus sunt subiecti, tamen, quum orationi prosae propiores sint quam lingua tragicorum, multo liberius sunt compositi. Ac primo quidem anapaesto, sive ex uno sive duobus tribusve vocabulis formato, non in primo tantum pede vel in nominibus propriis, ut tragici, sed in quinque primis pedibus utuntur comici, etsi non cumulo, sed uno vel duobus vel tribus, raro quattuor, rarissime quinque, quod fecit Aristophanes ubi idem vocabulum saepius repetendum erat Vesp. 793. A. κατάβα κατάβα κατάβα. B. καταβήσομαι. idemque de tribrachis quinque primorum pedum et de dactylis primi, tertii et quinti pedis dicendum, quorum omnium in tragoedia non tot centena quot in comoedia millena reperiuntur exempla. Est tamen horum quoque pedum compositio et usus regulis quibusdam adstrictus, quae, ut supra dicebam p. 31. non in ipsa numeri natura positae sunt, sed soli debentur elegantiae studio, ideoque a poetis plerumque quidem observantur, sed interdum, ubi verba postulant, negliguntur: de quibus nunc mihi est dicendum.

Anapaestus quum nihil aliud sit quam iambus cuius duplicata anacrusis est, arsin anapaesti solvere per numeri leges licebat, unde proceleusmaticus prodit $\cup \cup \cup$, quo non raro usi sunt poetae comici Latini, Graeci vero neque in tragoedia neque in comoedia usi sunt. Nam quae olim afferri solebant*) proceleusmatici exempla ex Aristophane aliorumque comicorum fragmentis, hodie extra dubitationem positum est omnia deberi librariorum erroribus. Male vero huc relati sunt versus nonnulli in quibus tribrachum sequitur anapaestus, qui pedes raro a comicis sunt coniuncti, velut in versu Platonis apud schoi. Eurip. Hec. 838. vol. 1. p. 424, 5. οὗτος τίς εἶ; λέγε ταχύ. τί σιγῆς; οὐκ ἔρεῖς; ubi, si de usu proceleusmatici constaret, verba λέγε ταχύ pro anapaesto in proceleusmaticum soluto habenda forent, nunc, quum non constet, sic metienda sunt ut tribrachum (λέγε τα —) sequatur anapaestus, etsi parum eleganter compositus (χὺ. τί σι —), ut mirum sit λέγε ταχύ scripsisse poetam — si scripsit — quum λέγε δή dicere posset. Aliquanto melius est quod ego Aristophani Lys. 1148. restitui tribrachi cum anapaesto coniuncti exemplum ἀδικίόμες· ἀλλ' ὁ πρῶτος ἀπατον ὡς καλός, ubi libri optimi ἀδικοῦμες, deteriores ἀδικοῦμες. Certissimum vero rectae mensurae exemplum praebet Acharn. versus 47. ἀλλ' ἀθάνατος ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν, ubi de divisione in proceleusmaticum et iambum tanto minus cogitari potest, quum tribrachus et anapaestus non eiusdem sint dipodiae et interpunctio nostram commendet rationem. Eiusdem generis est Nub. 663. ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτό —, nisi ἀλεκτρυῶν scribendum cum Porsono, de quo dixi in Annot. Oxon. p. 160. Av. 108. ποδαπὺ τὸ γένος; ὅθεν αἱ —, nisi δ' addendum post γένος. Eccles. 315. καὶ θοιμάτιον. ὅτε δὴ δ' ἐκείνο ψηλαφῶν. Sed in Thesm. 286. τὸ πόπανον, ὅπως λαβούσα θύσω τοῖν θεοῖν, Hermannii articulum τὸ delentis ratio probabilior est. Alia huiusmodi

quae librariis debentur collegit Dobraeus in Append. ad Aristoph. p. 111—115.

Non minore diligentia poetae caverunt ne dactylum exciperet anapaestus, quemadmodum in versibus anapaesticis dipodium raro ex dactylo et anapaesto composuerunt, qualis est καὶ μῦρον ἐπιχείς apud Arist. Pac. 169. Omissis manifestis librariorum contra hanc regulam peccatis, qualia multa post Davesium et Hermannum Elem. doct. metr. p. 133—136. collegit Dobraeus l. c., unum quod memoratu dignum sit remanet exemplum Aristophanis Acharn. 733. ἀκούετον δὴ, ποτέχ' ἐμὶν τὰν γαστέρα, cui tamen ipsi quoque nihil tribuendam, quum singulari numero πότεχ' dici poterit, quod Reisigius restituit. Macho vero apud Athenaeum 8. p. 346. quod scripsit εἰσαγε διὰ πᾶσων Νικολῶδας Μυκονίας non magis mirandum quam quod epigrammatis a Boeckhio editi (Corp. Inscr. vol. 1. p. 493.) scriptor dixit, Ζῆτι τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλῶς, qui si linguae Atticae peritior fuisset, Ζῆ scribendo et dialecto et metro consulere potuisset.

Anapaestus etsi plerumque uno formatur vocabulo, tamen prima eius syllaba etiam vox esse potest monosyllaba vel ultima praecedentis vocabuli syllaba, pariterque duae primae anapaesti vox esse possunt dissyllaba vel duae ultimae praecedentis vocabuli syllabae. Ubi vox monosyllaba anapaestum incipit, operam dederunt poetae ut vox esset proximo vocabulo arcte iuncta, quales sunt articuli et praepositiones, velut Eccles. 104. νυνὶ δ' ὄρας πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει. Av. 847. οὐδὲν γὰρ ἀνευ σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπράεσται. Ach. 498. εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν. quae excusatio non poterat adhiberi scripturae olim vulgatae ib. 748. ἐγὼν δὲ καρυῖω γε Δικαιοπολὶν ὄπα, quum γε arcte coniunctum sit cum verbo καρυῖω. Recte igitur γε abest ab libro Ravennate, ut vix dubitari possit quin Lys. 760. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι particula γε pariter sit delenda, quod iam Bentleius suaserat. Duo exempla similia Thesm. 64. 176. ego correxi ἔα in formam monosyllabam ἄ mutato, de qua dixi in hac editione in anuot. ad v. 176. et alia quae olim ferebantur ab aliis sunt correctae ubi probabilis corrigendi ratio erat: ex quo tamen non sequitur omnia huiusmodi esse expellenda, ut Thesm. 173. παῦσαι βαῦζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν. 469. καὴτὴ γὰρ ἔγωγ' οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων. ubi Elmsleius ubi γὰρ ἢ τοιοῦδ' ἐγὼ et καὴτὴ γὰρ οὖν scribi volebat. Non minus recte habet ibid. 609. ἔχουσα; τιτθὴ νῆ Δί' ἐμή. διοίχομαι. Paullo maior locorum numerus est in quibus vocabuli vel ultima syllaba vel duae ultimae syllabae anapaestum efficiunt, ut Nub. 71. ὥσπερ Μεγακλῆς εὐσιτὶδ' ἔχων. Av. 441. ὁ μαχαροποιὸς μήτε δάκνειν τούτους ἐμέ. Lys. 768. μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὗτος. 833. ἔγωγε, κἄστιν οὐμός ἀνὴρ Κινησίας. 652. (et similiter 658.) ἀνθρωπος ἱερός· δεῦρο πάλιν βαδιστέον. 1307. πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τὰδ' ἔστ' ἄδειν μέλη. Fragm. 303. ὦ Ζεὺ πολυτίμηθ' οἶον ἔπνευσεν (sic Brunckius pro ἔπνευσ' recte, nisi quis malit οἶον ἐπένευσ' cum Dobraeo) ὁ μαρός. Quae minus ingrata sunt quam quod in Vespis 1369. legitur verbis inter duas personas divisus et correpta insuper diphthongoι, A. τῶν συμποτῶν κλέψαντα; B. ποῖαν αὐλητρίδα; Alii in locis pluribus anapaestus elisione, etiam ubi alia persona loqui incipit, adhibita removeri potest, velut Acharn. 178. A. τί δ' ἔστιν; B. ἐγὼ μὲν δευρόσοι σπονδὰς φέρων. Nub. 247. A. ἀλλ' ἡ Λακεδαιμίων ποῦ ἔστιν; B. ὅπου ἔστιν; αὐτῇ. Pac. 187. A. πατήρ δέ σοι τίς ἔστιν; B. ἐμοί; μαρτύματος. Nub. 1192. A. ἵνα δὴ τί τὴν ἔτην προσέθηκεν; B. ἵν', ὦ μελε. ἀβὶ τί δ' ἔστ'; ποῦ ὅθ', τίς ἔστ', προσέθηκ' scribi potest. Nulla enim in hac re librorum auctoritas est, qui sibi ne constant quidem, velut in Eccl. 146. ubi quum vulgo legeretur δίψη γὰρ, ὡς εἰκεν, ἀφανισθῆσθαι, nunc εἰοί' est restitutum ex cod. Ravennate. In Av. 1495. A. ποῦ Πειθέταιρος ἔστιν; B. ἔα, τοῦτί τί ἦν; incertum

*) Exemplum multa collegit Hermannus in Elem. doct. metr. p. 128—130., inter quae plura sunt quorum vera eum fugit scriptura nunc vel e libris vel certis restituta coniecturis: de quo non opus est ut hoc loco repetam quac post Hermannum vel ab aliis vel ab me ipso alibi dicta sunt.

est utrum ἔστ' an ᾧ scribendum sit. Duae ultimae vocabuli syllabae anapaestum incipiunt Av. 1022. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχών. 1226. εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοί. (sed ib. 1228. ἀκροατέον ὕμιν ἐν μέρῃ τῶν κρείττονων non improbabile est ἀκροατέ' ὕμιν, quod restituit Blaydesius.) Thesm. 637. ἔπειτ' ἀποδύσεται ἑννέα παίδων μητέρα. et Pac. 233. Lys. 124. 746. Plut. 476.

3. De caesura senarii.

Caesura senarii, qua efficitur ut vox recitantis paullulum subsistere possit, una est legitima et longe usitatissima apud omnis generis poetas, Graecos pariter atque Latinos, quam grammatici τομὴν πενθημιμερῇ appellarunt et quae cuivis, etiam nullis metricorum praeceptis imbuto, plerumque sponte se offert, i. e. incisio post tertii iambi anacrusin, ut apud Aeschylum

Σκύθην ἐς οἶμον | ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.

Κάδμου πολῖται, | χρὴ λέγειν τὰ καίρια.

θεοὺς μὲν αἰτῷ | τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,

qua fit ut versus non in duas partes aequales trium iamborum dividatur — cuiusmodi versus, iam ab veteribus grammaticis reprehensi, raro exciderunt poetis — sed in partes duas quarum prior una syllaba brevior est quam altera. Alteram quam grammatici statuunt caesuram, τομὴν ἐφθημιμερῇ (i. e. incisionem post quarti iambi anacrusin), ut apud Aeschylum

χθονὸς μὲν ἐς τηλοῦρον | ἤκομεν πέδον.

δῆσαι βίᾳ φάραγγι | πρὸς δυσχειμέρῳ,

cuius ipsius quoque frequentia sunt exempla, poetae admiserunt quidem ubi verba priorem non praeberent caesuram, sed nunquam data opera, ut caesuram πενθημιμερῇ, quae siverunt. Qui vero versus neutram habent caesuram, eos legentibus reliquerunt vel sine pausa recitare, quod non difficile est in versu ex duodecim tantum syllabis composito, vel paullulum subsistere quacunque in sede senarii sensus et structura verborum permetteret. Quod tanto minus incommodum est, quum huiusmodi versus nusquam per longiorem seriem continuantur, sed plerumque singulitantum inter alios alterutram caesuram legitimam habentes reperiuntur. Sic apud Aeschylum in Prometheus inter senarios 105. primos septuaginta octo sunt qui caesuram πενθημιμερῇ, viginti septem qui ἐφθημιμερῇ habeant, nullus qui neutram habeat caesuram, quales pauci sunt Aeschyli, paullo plures aliorum, velut Pers. 465. Ξέρξης δ' ἀνύμωξεν κακῶν ὀρών βαθός. 501. στρατός, περὰ κρυσταλλοπήγα διὰ πόρον. 509. Θρήκην περᾶσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ. Agam. 943. πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἔμοι. Soph. Oed. R. 346. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς ἔμοι. Eurip. Hec. 355. γυναιεὶ παρθένων τ' ἀπόβλεπτος μέτα. Quanquam inter illos quoque versus qui, si verba per se ipsa spectamus, alterutram caesuram legitimam habeant, non pauci sunt quos sine istiusmodi caesura recitare praestet quam reluctantem sensu verborum incidere, ut apud Aeschylum Sept. v. 1046. ἄλλ' ὃν πόλις στῦγεί, σὺ τιμήσεις νεκρόν, cui si caesuram ἐφθημιμερῇ adhibeas, σὺ ab verbo suo τιμήσεις dirimendum erit. Propter eandem iustae recitationis observationem versibus qui duplicem admittunt caesuram, vel πενθημιμερῇ vel ἐφθημιμερῇ, saepe altera potius quam prior adhibenda est caesura, velut Agamemnonis versui 2. φρουρὰς ἐτείας μῆχος, ἦν κοιμώμενος —, ubi verba quidem caesuram admittunt πενθημιμερῇ post ἐτείας, sed sensus verborum alteram postulat caesuram post μῆχος.

Cum caesura quodammodo coniuncta est quaestio quaedam de pedis quinti conformatione, de qua Porsonus in Praef. ad Eur. Hec. p. 30. observavit paucos in tragicorum fabulis versus reperiri in quibus ultima longa vocis hypermonosyllabae primam pedis quinti partem teneat, ut in initio Ionis Euripidis Ἄτλας ὁ

χαλκίοισι νώτοις οὐρανόν, saepe vero et recte hoc fieri si secunda quinti pedis pars eius sit generis ut praecedenti verbo adhaereat et ambo quasi unam vocem efficiant, cuiusmodi sint voces encliticae, velut

σπεύδωμεν, ἐγκονώμεν· ἡτοῦ μοι, τέκνον.

ἔτικτε γὰρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν.

πῶς φῆς; τίν' εἶπας μῦθον; αὐθὶς μοι φράσον.

κρίνω σε νικᾶν καὶ παραινέεις μοι καλῶς.

ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ', ἀκουσόν μου πάτερ.

τί παρθενεὺε δαρὸν, ἔξόν σοι γάμου.

καὶ μὴν ἐκείνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρὺς.

βίον δ' ἐπαιτῶν εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρης.

vel voces non encliticae quidem, sed quae sententiam aut versum inchoare nequeant, velut

οἶόν τέ μοι τάσδ' ἐστί· θνητοῖς γὰρ γέρα.

πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῇ.

ἄλλ' ὥς τάχιστα παῖδες, ὕμεις μὲν βάθρων.

* λέγ', εἰ δὲ πάντ' εἰρηκας, ἡμῖν*) αὖ χάριν.

vel ἂν particula arctissime cum verbo praecedente cohaerens, velut

εἰ μοι λόγοις τὴν ὄψιν, εἵπομ' ἂν τότε.

βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τὰμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέξη.

vel adiectivum oideis et οὐδέν, quod veteres Atticos pro duobus habuisse vocabulis credebatur Porsonus, οὐδ' εἰς et οὐδ' ἓν, velut

εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδέν δεῖ πονεῖν.

ἦν δ' ἐγγὺς ἔσθ' ἁνάτορος, οὐδεὶς βούλεται.

ἀμφοτέρων· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδέν θάτερον.

Has igitur regulas, quas manifestum est tragicos non inscios, sed consulto observasse, si quando violarunt, non magis mirandum est quam quod alias regulas multas non in ipsa numeri natura positas, sed solo elegantiae studio inventas, ut supra dicebam p. 31., interdum migrarunt. Quamobrem neque οὐδεὶς et οὐδέν in οὐδ' εἰς et οὐδ' ἓν, quae significatu differunt, dirimenda esse videntur et ne Euripidis quidem Ionis versus primus Ἄτλας ὁ χαλκίοισι νώτοις οὐρανόν mutandus foret, nisi verba proxima antiquae interpolationis trium primorum versuum suspicionem moverent, de qua pluribus dixi in Praefat. ad Sophoclis editionem Lipsiensem (ex *Poetis sceniciis* expressam) a. 1867. p. V. Nec quod apud Aeschylum legitur Pers. 321. νωμῶν ὁ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν satis causae est, praesertim in nomine proprio, cur vitiosum habeatur, aut apud Euripidem Heracl. 530. καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ, et ib. 640. ὦ φίλταθ', ἡκεῖς ἄρα σωτήρ νῶν φανεῖς (quae verborum collocatio Porsonianae νῶν σωτήρ praestare videtur) aut apud Sophoclem Oed. C. 1543. σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφῶ πατρί. et Phil. 22. ἃ μοι προσελθῶν σῖγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει. Minus certum est apud eundem Ai. 1101. ἔξεστ' ἀνάσσειν ὦν δδ' ἡγεῖτ' (apographum unum ἡγατ') οἰκοθεν, ubi facilis et probabilis est Porsoni correctio ἡγεν. et Oed. C. 664. θαρσεῖν μὲν οὖν ἐγῶγε κἄνευ τῆς ἐμῆς, ubi κἄν ἐμῆς ἀνευ restitui. Eurip. Iph. T. 580. κάμοι. τὸ δ' εὖ μάλιστ' αὖ οὕτω γίνεταί, ubi Porsonus ὤδε. Omittimus alia quae vel manifesto corrupta sunt vel in versibus leguntur quos interpolatores veteres finxerunt.

*) In hoc versu Aeschyli Prom. 820. syllaba longa removenda videri posset restituta trochaica pronomini formae ἡμῖν, nisi Aeschylum, pariterque Euripidem, nunquam ea usum esse constaret, excepto quod Aeschylus in versu dactylico Eum. 347. dixit ἐφ' ἡμῖν ἐκράνθη. Sophocles vero quum trochaico ἡμῖν et ὕμιν saepe usus sit metro postulante, nihil impedit quominus in quinto pede in omnibus huiusmodi versibus forma trochaica restituitur, velut Oed. C. 25. πᾶς γὰρ τις ἡῦδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων, pariterque ib. 81. 1038. 1167. 1408. Oed. R. 1482. El. 1328. 1332. Phil. 531. servavitque eam passim codex Laurentianus, etsi plerumque ἡμῖν et ὕμιν scriptam secundum grammaticorum quorundam opinionem, cuius vanitatem ostendi in Praef. ad Homerum ed. Lips. quartam vol. I. p. VII.

Reliquum est ut de libertate quadam dicatur quam in fine senarii interdum sibi sumserunt tragici et comici numero per duos versus continuato admissaque in fine versus prioris elisione, ea condicione ut syllaba eius ultima non anceps, sed longa esset. Hac libertate primum esse usum Sophoclem in Oedipo Rege, praecedente Callia quodam in γραμματικῇ τραγωδίᾳ (de qua dixi in Sophoclis Vita Oxon. p. LV—LVIII.) rettulit Athenaeus 10. p. 453. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασιν ἀποτολμῆσαι τὸ ποιῆμα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα, καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι τυράννῳ (332.) οὕτως ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ' ἄλλως ἐλέγχεις;

cui simile est in Oed. Col. 1164.

σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' αἰτεῖν.

Reliqua quae novimus exempla in particula δέ vel τε clisa versantur, apud Sophoclem Oed. R. 29. 785. 1184. 1224. Oed. Col. 16. El. 1017. Aeschylis et Euripidis exempla nulla sunt: nam quod Iph. T. v. 961. legebatur δίκην τ' in fine versus, recte remotum est ab Elmsleio, sunt vero tria Aristophanis, θυμιαμάτων δ' Av. 1716., ἐμοὶ δ' Eccl. 351. καλεῖς δ' R. 298. qui ibid. 1203. ultimum pedem trimetri singulari de causa in tribrachium solvit, καὶ κυδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον | ἐν τοῖς ἱαμβείοις. Vocabuli inter duos senarios divisi exemplum attulit Hephaestio c. 4. p. 29, 11. ex Eupolidis Βάπταις, qui iocabundus scripserat

ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν ἐστιν | οὐ γὰρ ἀλλὰ προ-
βούλευμα βαστάζουσι τῆς πόλεως μέγα.

Denique notandum articulos et praepositiones, quippe arctissime cum nominibus suis cohaerentes, non solere in fine senarii poni, quod perraro sibi permiservunt poetae antiquiores, ut Aeschylus Eumen. 238. ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς | ἄλλοισιν οἴκοις. Soph. Ant. 409. πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν | νέκυν. Ph. 263. ὅν οἱ | δισσοὶ στρατηγοί. Alia huiusmodi collegit Boeckhius ad Pind. vol. 1. p. 377. et ex comicis Meinekius ad Menandr. p. 144.

4. De iambico trimetro catalectico.

Trimetro catalectico post iambographos et lyricos interdum usi sunt tragici et comici in melicis fabularum partibus, versibus plerumque singulis vel binis vel ternis inter alia metra positis, servataque primitiva forma $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$, id est excluso anapaesto et arsi raro soluta. Sic Aeschylus Prom. 567—571.

χρίει τις αὐτὸν τὰν τάλαιναν οἶστρος
εἰδῶλον Ἄργου γηγενούς, ἄλευ δᾶ,
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βοῦταν.
570 ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεῖθαι.

ubi versus 570. est dochmiacus. Interposito iambico dimetro in strophā ter repetita Aristophanes Ran. 398—401.

Ἰακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἡδιστον εὐρών, δεῦρο συνακολουθεῖ
πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὥς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.

Ante versus dochmiacos Eurip. Hel. 639.

γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους θέειρας
ἀνεπτέρωκα καὶ δάκρυ σταλάσσω.

Arsi bis soluta Sophocles El. 164. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος, et ter in versu antistrophico 185. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἡδῆ, nisi ἐλλέλοιπεν vel ἐκλέλοιπεν scripsit. Versu longiore qui ex dimetro acatalecto et trimetro catalectico compositus est, Eurip. Herc. f. 384. κάθαιμα σῖτα γένουσι χαρ | μοναῖσιν ἀνδροβρῶσι δυστράπεζοι. et in antistrophā 399. δράκοντα πυρσόνωντον, ὃς σπ' | ἄπλτον ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφρούρει. qui pentameter catalecticis dici potest, comparandus cum similibus versibus longioribus de quibus dixi p. 39.

5. De iambico tetrametro.

Metri iambici tetrametri acatalecti, sive octonarii, ut grammatici appellant, frequens in tragoedia et comoedia Latinorum usus fuit. Unum eius exemplum ex Alcaeo attulit Hephaestio c. 5. 4. p. 32. δέξαι με κυμάζοντα, δέξαι, λίσσομαι σε, λίσσομαι. Tragici et comici Graeci nunquam eo usi sunt. Tanto frequentior formae catalecticae usus est, quam grammatici Latini versum *comicum quadratum vel septenarium* appellarunt,

$\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$,

qua tragici passim utuntur inter alios versus posita, comici vero in diverbiis non raro per longam versuum seriem continuata, sed quod ad usum anapaesti et arsin solutam (i. e. dactylum et tribrachium) attinet, libertate multo quam in senariis iambicis minore pedibusque trisyllabis non cummulatis. Anapaesti in pede septimo positi nullum est exemplum praeterquam in nomine proprio Thesm. 547. ἐγένετο Μελανίπας ποιῶν Φαίδρας τε, Πηνελόπην δέ, ubi notavit scholasta vel. 3. p. 322, 20. τοῦτο μόνον τὸ τετράμετρον ἱαμβεῖον ἀνάπαιστον ἔχει τὸν καταλήγοντα· ἄξιον οὖν τηρῆσαι. Eadem condicione anapaesti in sede quarta est admissus, velut Ran. 943. Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, raro in aliis vocabulis, et scriptura plerumque incerta, ut in exemplis ab Hermanno collectis Elem. p. 147. 148. velut Thesm. 560. οὐδ' ὥς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν, ubi probabilior videri potest Suidae scriptura οὐδ' ὥς ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησεν, vel in nomine ἀλεκτρυόνας et ἱππαλεκτρυόνα Nub. 1427. Ran. 932. 937. cuius formam contractam ἱππαλεκτρυοῦς vel ἱππαλεκτρυῶν exstitisse coniecit Porsonus, quod multo minoris audaciae est quam synizesis, de qua cogitavit Hermannus opinione prorsus absurda. Quod Bothius restitui voluit ἀλέκτορας et ἱππαλέκτορας tribus quidem illis locis convenit, sed non convenit Ran. versui 935. in κάλεκτρυόνα ποιῆσαι exeunti, ubi metrum aut κάλεκτρυόνα aut κάλεκτρυῶν fert, non κάλέκτορα, nisi quis κάλέκτορας scribat. Certius anapaesti exemplum est fragm. 476, 5. ὕρισους δ' ἴδοις ἂν νικομένους σὺκων ὁμοῦ τε μύρτων. Nec tribrachii frequens in quarto pede usus est, ut Thesm. 567. ἀλλ' ἐκποκίῳ σου τὰς ποκάδας. B. οὐ δὴ μὰ Δία σύ γ' ἄψει. Ran. 921. ὦ παμπόνηρος οἱ γ' ἀρ' ἐφενაკίζομην ὑπ' αὐτοῦ. et ante anapaestum Nub. 1063. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαραν, ubi tamen probabilior est quam ego recepi scriptura Porsoni δι' αὐτό. Tres in uno versu dactyli in versu Platonis ap. Athen. 15. p. 665. καὶ προναφουσὼν τὸ μῦρον ἡδὴ παράχρον βαδίζων. Caesura legitima est post pedem quartum, sed saepissime neglecta.

6. De metris iambicis praeter trimetros et tetrametros reliquis.

Breviorum metri iambici formarum longe frequentissima est tetrapodia sive dimeter acatalectus

$\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$

arsi rarius quam in longioribus versibus iambicis soluta, unde tribrachius prodit et in prima tertiaque sede dactylus, anapaesto in tragoedia nusquam, in comoedia interdum in dimetris diverbiorum*) admissio, ab melicis vero prorsus excluso. Ex huiusmodi tetrapodiis comici saepissime systemata modo breviora modo longiora composuerunt, versu catalectico $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup$ terminata, quem interdum praecedat dipodia sive monometer, ut apud Aristophanem Eq. 375.

*) Sic Equit. 371. διαπατταλευθήσῃ χαμαί. 443. ἑκατονταλάντους τέτταρας. Duplicato anapaesto Ran. 984. τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκέν. Rarior anapaestus in versu catalectico, ut Nub. 1104. ἐξαυτομολῶ πρὸς ὕμας.

καὶ νῆ Δι' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
ἐς τὸ στόμ', εἴτα δ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξεΐραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὐ κἀνδρικῶς
κεκρηνότος
τὸν πρωκτόν εἰ χαλαζῶ.

aliisque locis quos collegit Gaisfordus in Annot. ad Hephaest. vol. 2. p. 38 — 40., monometro non constanter ante versum catalecticum, sed etiam in medio systemate posito*). Systemata autem quum unus instar versus sint, syllaba anceps in ultimo tantum systematis pede locum habet, et singulae tetrapodiae vel pleno finiri possunt vocabulo, ut plerumque factum est, vel inter duas dipodias diviso, ut in versibus modo allatis, et quater intra sex dimetros in fragmento Phecreatis apud Athenaeum 3. p. 96.

καὶ δὴθ' ὑπάρχει τεμαχος ἐγ-
χέλιον ὑμῖν, τευθίς, ἀρ-
νειον κρέας, φύσκης τόμος,
πὺς ἐφθός ἦπαρ, πλευρόν, ὀρ-
νίθεια πλήθει πολλὰ, τυ-
ρὸς ἐν μέλιτι, μερίς κρεῶν.

Eadem de causa nihil interest utrum huiusmodi systemata in dimetros divisa scribantur, ut vulgo fit, an in tetrametros sive octonarios — valde illos diversos ab diverbiorum octonariis iambicis poetarum scenicorum Latinorum, quibus Graecos nunquam usos esse supra dicebam — an longiores etiam versus, quales ego plures in nova hac editione introduxi, ut iam in *Descriptione metrorum scenicorum* Oxonii edita a. 1842. faciendum esse dixeram, velut p. 327. in carmine Acharnensium 263—279. in libris in septemdecim, ab me in undecim versus diviso

Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου, εὐγκωμε νυκτοπεριπλάνητε,
μοιχέ, παιδεραστά,

ἔκτις σ' ἔτι προσείπον ἐς τὸν δῆμον ἑλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἑμαυτῷ, πραγμάτων τε καὶ
μαχῶν καὶ λαμᾶχων ἀπαλλαγείς.

πολλῷ γάρ ἐσθ' ἦδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
κλέπτουσιν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὕληφόρον,
τὴν Στρυμοδῶρου Ὠρεῖται ἐκ τοῦ Φελλέως,
μέσση λαβόντ', ἀραντα, καταβαλόντα καταγιγα-
ρίσαι.

Φαλῆς Φαλῆς,
ἂν μεθ' ἡμῶν εὐμπής, ἐκ κραιπάλης
ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβιλον.
ἢ δ' ἀσις ἐν τῷ φεφάλῳ κρημύσεται.

Nolui enim tres qui interpositi sunt trimetros (4—6.), hic non minus aptos quam alteri tres (10—12.), quibus carmen concluditur, in tetrametros redigere nexu verborum non commendatos. Similiter in eadem fabula 1008—1017. (= 1037—1046.) ex decem dimetris quatuor feci longiores versus

X. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, μάλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.

Δ. τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας ὀπτημένας ἴδῃτε;

X. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὐ λέγειν. Δ. τὸ πῦρ ὑποσκά-
λευε.

X. ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς κομπῶς τε καὶ δειπνητι-
κῶς αὐτῷ διακονεῖται;

Ad horum locorum exemplum versuum descriptio in systematis et strophis quibuslibet institui potest, in quibus minor erit versuum numerus, si systemata in periodos suas dividantur, ut supra ab me factum est, maior si singulae periodoi, quas metrici veteres appellarunt, in κύλα dividantur, ut in codicibus factum est. Si quis igitur periodoi cuiusque initium et finem recte notaverit, nihil interest utrum periodon quamque uno versu scribat an in κύλα, ex quibus composita est, dispescat, ut Heliodorus**) aliique inferiorum temporum

grammatici facere solebant: quam rationem clara in luce collocavit Christianus in commentatione de metrorum Pindaricorum descriptione, Monachii edita a. 1868. Qui inter alia hoc quoque vere monuit p. 25. Boisci cuiusdam verba a pluribus grammaticis Latinis allata non in duos esse versus dividenda, ex quo sequeretur Boiscum tetrametrum pridem inventum denuo invenisse,

Βοῖσκος ἀπὸ Κυζίκου, παντὸς γραφεύς ποιήματος,
τὸν ὀκτάπουν εὐρὺν στίχον Φοῖβω τίθησι δῶρον,
sed, quod Marius Victorinus 2, 4, 30. intellexit, in unum coniungenda esse octametrum, i. e. ex octo dipodiis*) compositum, quem Boiscus ab se inventum esse gloriari poterat. Versus autem longiores poetarum scenicorum in κύλα breviora, qualia per codices propagata esse videmus, non a poetis ipsis esse divisos, sed grammaticorum demum Alexandrinorum aetate sic describi coepisse ex indicibus quibusdam colligi posse credit Christianus p. 24. Saepe tamen de divisione in κύλα inter se dissenserunt grammatici, ut scholia metrica in Pindarus et Aristophanem docent, in quibus non raro de duobus pluribusque κύλοις vel separatim scribendis vel in unum versum coniungendis disputatur non sine multis imperitiis et perversi iudicii documentis, quorum specimina Christianus attulit, multo plura nunc videre licet in *Heliodori colometriae Aristophaneae fragmentis*, quae ex scholiis in Aristophanem collecta edidit docteqe explicuit C. Thiemannus Halis a. 1869. Facilius enim erat periculis discernere quam eas in κύλα dividere, in quo Heliodorus ceterique grammatici saepissime errarunt metris antispasticis, Ionicis a maiore aliisque fictis quae nunquam existerunt. Solebant enim grammatici versus quosvis in quatuor syllabarum συζυγίας dividere, unde non raro absurdissimae prodeunt metrorum formae, velut in versu Sapphonis quem Hephaestio 10, 9. p. 64 eiusque scholiasta sic metiuntur metro antispastico, κατ'ἀνάσκει Κυθήρη' ἄβρος | ἄδωνις· τί | κε θεῖμεν, licet verba ipsa veram monstrent versus choriambici mensuram,

κατ'ἀνάσκει Κυθήρη' | ἄβρος ἄδωνις· τί κε θεῖμεν.

Apparet ex his metricorum veterum praeceptum (apud Hephaestionem 1, 7. p. 28.) πάν μέτρον εἰς τελεῖαν περατοῦσθαι λέξιν verissimum esse si de periodis intelligatur, non de κύλοις, in quibus frequentissima sunt vocabula inter duos versus divisa.

Dimetrorum iambicorum systemata comici plerumque post longiorem seriem tetrametrorum catalecticorum posuerunt, ut in Ran. 971. et interdum ita ut dimetri media in sententia incipiant, ut in Eq. 440. Nub. 1386. 1445. Post trimetros iambicos Nub. 999. Post tetrametros duos anapaesticos Ran. 384. Cum tetrametris iambicis mixti sunt in Pluto v. 290—321.

Stropha ex duobus dimetris catalecticis unoque senario composita et octies repetita est in Ranis 416—437., ex tribus dimetris catalecticis, senario post secundum interposito, in carmine antistrophico Thesm. 973—976. = 981—984.

In tragicorum fabulis dimetri plerumque cum aliis metris sunt consociati in carminibus antistrophicis, admissio non raro, ubi maior exprimendus est animi motus, tribrachio pro iambo, rarius dactylo. Integra

nem et ex subscriptione codicis Veneti in fine Nubium et Pacis κεκῶλισται ἐκ τῶν (vel πρὸς τὰ) Ἡλιοδῶρου, de quo dixi in Praef. ad Scholia Arist. vol. 1. p. XVI. et vol. 3. p. 395. Heliodori exemplum haud dubie secutus est Eugenius, seculi quinti exeuntis grammaticus, quem κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων ἢ εἰςcripsisse Suidas refert s. v. Εὐγένιος.

*) Metrici veteres πόδας non solum singulos appellarunt pedes, sed etiam dipodias: unde Athenaeus 10. p. 454. τούτων ἕκαστον τῶν ποδῶν dicit ubi de transponendis tribus senarii dipodiis agit.

*) Sic Nub. 1098. 1103. verbis τί δῆθ' ὄρῳ; et τί δῆτ' ἔρεῖς;

**) De Heliodoro constat ex scholiis ad Aristopha-

dimetrorum systemata ubi fecerunt, non, ut comici, versus iambico catalectico, sed alius generis metro concluderunt, ne systema in iambicum tetrametrum catalecticum exiret, metrum comoediae proprium, quo tragicos non esse usos supra dictum est. Sic apud Euripidem in Oreste v. 995—1000, systema iambicum finitur usitata in metris plurimis clausula choriambica Ἀτρεὺς ἱποβῶτα. Dimetrum acatalectum in fine strophae post aliud metrum posuit Aeschylus Suppl. 143. = 153. ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. De divisione versuum in systematis idem dicendum quod de comicis supra dicebam, nihil interesse utrum in dimetros an in longiores versus dividantur, unde non raro octonarii prodeunt, velut ap. Aesch. Suppl. 134. πλάτα μὲν οὖν λινορραφούς τε δρόμος ἄλα στέγων δорός = 144. θέλουσα δ' αὐθελούσαν ἀγνά μ' ἐπιβέτω Διὸς κόρα, admissa in fine versus strophici syllaba ancipite, licet iambi continuentur: nam sequitur iambicus trimeter. Sex dipodias iambicas cum choriambico octametro catalectico cohaerentes fecit Aesch. Ag. 445—451 = 464—470.

Reliquum est ut de brevioribus ordinibus iambicis dicatur, quos tragici vel inter se ipsos composuerunt vel cum aliis metris iunxerunt: unde magna prodiit formarum varietas, quae quum ex *Descriptione metrorum* Oxonii ab me edita cognosci possit, hic paucis defungar exemplis, de quibus in *Descriptione* p. 16. 17. haec fere dixi, quae infra posui. In universum autem monendum primam harum formarum syllabam ancipitem esse, etsi brevis multo frequentior est quam longa, nec raro in carminibus antistrophicis longam brevi respondere, arsin autem solum saepe reperiri in pede primo, raro in reliquis pedibus.

Metri ex bacchio et ordine iambico compositi formae tragicis usitatae sunt quattuor,

1. $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
ut in Sept. ad Th. 767. βαρεῖαι καταλλαγαί. Syllabae eadem, sed metrum diversum in versibus ex iambo et penthemimere trochaico compositis, velut λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἀρης, de quibus infra dicetur ubi de metris trochaicis agemus.

2. $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
ut in Sept. 327. ἐῖ, νέας τε καὶ παλαιάς, ubi νέας monosyllabum pronuntiari ex versu antistrophico intelligitur 339. ἐῖ, δυστυχῇ τε πρόσσει. Pers. 575. βοάτιν τάλαιαν αὐδάν. Soph. Oed. C. 1670. αἰαί, ἔστιν ἔστι νῶν δῆ. 1734. αἰαί δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'. Eur. Alc. 465. στυγηθεὶς τέκνοισι τε τοῖς σοῖς. Suppl. 804. προσαυδῶ σέ τὸν θανόντα. et alibi non raro.

3. penthemimere iambico duplicato
 $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
Aesch. Sept. 876. πατρίους δόμους ἐλόντες μέλει σὺν ἀλκῇ. ubi μέλει disyllabum esse versus docet antistrophicus ἰδόντες, τὴ δὲ διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ. Agam. 405. κλόνους λογχίμοις τε καὶ ναυβάτας ὀπλισμούς. 740. λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας.

4. $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
Huius formae exemplum est Sept. 330. βοᾷ δ' ἔκκενουμένα πόλις. 737. μελαμπαγὲς αἷμα φοῖνιον. et fortasse Eum. 156. ἔτυψεν δίκαν διαφρηλάτου. Eur. Herc. f. 386. περὶ δ' ἄργυρορρόπταν Ἔβρον.

Dipodia catalectica in acatalectam mutata formae prodeunt tres,

5. $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
Hanc formam dimetrum hypercatalectum vocare licet, ut ap. Aesch. Agam. 368. πάρεστι τοτότ' ἔτιχνεύσαι. Soph. Antig. 338. θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν Γάν. Arsi prima et secunda soluta in fine strophae post versus dochmiacos Aesch. Sept. 207. στόμια πυριβρεμετὰν χαλινῶν. (= 215. πόλεος ἱν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.) et Sophocles Ai. 608. τὸν ἀπότροπον αἰδῆλον Ἀἶδαν. (= 621. ἔπεσ' ἔπασσε μελέϊος Ἀτρεΐδας. Post versum dactylicum in fine strophae Eur. Rhés. 33. ζεύγνυτε κερδόμετα τόξα νευραῖς. (= 51. μήποτ' ἐς ἐμέ τινα μέμψιν εἵπης.) Praemissa dipodia catalectica s. bacchio Aesch. Choeph. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλλει.

6. eadem forma penthemimere iambico duplicato
 $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
Aesch. Agam. 195. βροτῶν ἄλαι νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς. et in antistropha βαρεῖα δ' εἰ τέκνον δαῖτω δόμων ἄγαλμα. Quos versus cavendum est ne quis ex dimetro iambico et ithyphallico compositos esse putet: quam plane alienam ab illo loco mensuram esse facile sentiet qui versus et praecedentes et sequentes considerare volet.*) Eadem alius loci ratio in Choeph. 644. τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντος οὐ θεμιστῶς.

7. $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
Aesch. Pers. 552. Ἐέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως. Agam. 408. ἀτλατα τλάσσα· πολλὰ δ' ἔστένον. = 425. et 983. = 996. Choeph. 641. διαί Δίκας. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ. Formae 5. et 7. nihil impedit quominus illa dimeter iambicus hypercatalectus, haec trimeter brachycatalectus appellentur: quibus tamen nominibus qui utentur, bene tenere debent anacrusin in his metris ancipitem nullam esse praeter primi iambi.

Rursus una syllaba auctae formae tres sunt a penthemimere iambico incipientes. Earum simplicissima, sed rarissima est

8. $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
qua Aeschylus utitur Agam. 245. φίλου τριτόσπονδον εὐποτμον. = 256. θέλει τόδ' ἀγχιστον Ἀπίας. Usitatissimae vero tragicis duae reliquae sunt,

9. $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$
velut ap. Aesch. Agam. 218.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
φρονὸς πνέων δυσσεβῇ τροπαίαν.

rarius anacrusi prima longa, ut ap. Aesch. Suppl. 540. λειμῶνα βοῦχίλον, ἔνθεν Ἰῶ. = 549. περὰ δὲ Τεῦθραντος ἄστου Μουσῶν. et ib. 594. 599. in strophae et antistropha; ap. Soph. Oed. Col. 711. εὐπιπὼν εὐπωλον εὐθάλασσον. et 715. πρῶταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυαῖς. ubi in strophae syllaba brevis respondet 698. φύτευμ'

*) Initio huius strophae si mensura iambico-trochaica adhibeatur, quae Boeckhii opinio fuit, quattuor deinceps versus habebimus in metrum ithyphallicum exeuntes, quod hilaritati comoediae aptius est quam gravitati tragoediae, ut supra dixi p. 31.

πνοαὶ δ' ἀπὸ | Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι, | νῆστιδες, δύσορμοι,
βροτῶν ἄλαι νεῶν τε καὶ | πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι,

quemadmodum Aristophanes ab tetrametris iambicis catalecticis ad metrum ex dimetro iambico et versu ithyphallico compositum transiit Vesp. 258. per versus quindecim continuat. Aeschylus si quid huiusmodi voluisset, iambos cum trochaicis dimetris potius composuisset, quo genere versuum saepissime utitur, quam cum metro ithyphallico, quo ante tragicos iambographi ut epodico iam erant, tragici vero frequenter strophas post alia metra quaelibet concluderunt. Eodem modo a multis erratum est in mensura versuum antispastico-iambicorum $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$, quos non esse iambico-trochaicos $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ infra dicitur. Recte de utroque genere iudicavit Boeckhiique, qui contrariam sententiam defenderat, rationes optime refutavit Hermannus (in censura dissertationis *De versibus iambico-antispasticis* ab H. Weissenbornio Lipsiae a. 1834 editae) in Zimmermanni Annalibus (*Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft*) a. 1835. p. 380—403. collectis tragicorum exemplis prope omnibus, etsi vera, de qua hodie constat, locorum plurium scriptura eum fugit et nonnullis perversam adhibuit mensuram, cuiusmodi est quod (p. 397.) in Aeschyli Suppl. v. 105. δι' ἄμὸν γάμον τεθαλῶς ($\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$) ab dochmio incipere credidit, qui plauze alienus ab illo carmine est, et in versu iambico-trochaico Pers. 1014. πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι verba τοσοῦτον τάλας pariter pro dochmio habuit.

metrum, cui antistrophicum versum exaequavit Hermannus παραλλάσσα in παραλλαγῖσι mutato.

19. 20. Frequentissimae sunt formae proximae $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$, et $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ quarum exempla ex tragicis collegit Hermannus in censura supra memorata p. 384. 385., inter quae plura sunt quae arsin primam solutam habeant, ut versus paullo ante memoratus ex Aesch. Sept. 140. καὶ Κύπρις ἄτ' εἰ γένους προμάτωρ. Altera forma etiam Aristophanes usus est Av. 629. 630. ἐπαυχῆσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις | ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα. et arsi prima sobuta Lys. 1271. δεῦρ' ἴθι δεῦρ', ὦ κυναγὲ παρσένε.

21. Antispasti cum trochaeis coniuncti exempla quae certa haberi possint nulla sunt allata, uno fortasse excipiendo Aeschylī Choepli. 640. διανταῖαν ὀδυ-
πυκῆς οὐτᾶ (= 648. προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανου-
γός), cui probabile est antispasticam mensuram potius esse adhibendam quam doctumiacam cum penthemimere iambico. Omittimus alia ab Hermanno male huc relata.

22. Cognatum antispastis metrum, cuius frequens in tragoedia usus est, ischiorrhogicum appellavit Hermannus Elem. doctr. metr. p. 234. quod nomen grammatici trimetro Hipponacteo tribuerunt. Id compositum est ex amphibracho $\cup \cup \cup$ (anacrusi et thesi anapite, arsi autem non raro soluta) et cretico $\cup \cup$ vel molosso $\cup \cup \cup$, (ut iambographorum tetrametri claudi non cretico, sed molosso finiuntur, velut τῶν καλῶν δ' ὄψων κράτιστον καρὶς ἐκ συκῆς φύλλου) quae cretici formae in carminibus antistrophicis plerumque sibi respondent, exceptis paucis locis, ut Soph. Tr. 846. ubi versibus in strophā positīs ἦ που ὀλοᾷ στένει, | ἦ που ἄδινῶν χλωρὰν in antistrophā 857. respondent ἂ τότε θοᾶν νύμφαν | ἄγαγες ἄπ' αἰπεινᾶς. Oed. C. 1074. ἔρδουσιν ἦ μέλλουσ' | ὡς προμνᾶται τι μοι | γνῶμα τάχ' ἐνδῶσιν. = 1085. τί πάνταρχε θεῶν (θεῶν monosyllabo) | παντόπτα Ζεῦ πόροις | γὰς τὰςδε δαμοῦχοις. Accurate vero sibi respondent Trach. 829. πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσω. = 839. ἄμμιγα νιν αἰκίζεις. El. 160. ὀλβιος δὲν ἂ κλεινὰ | γὰ ποτε Μυκηναίων. = 180. οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσα | βούνομον ἔχων ἄκταν. Ib. 1208. ἀλλ' οὐ τὰν Ἀρτεμιν | τὰν αἰὲν ἀδμήταν. = 1260. τίς οὖν ἂν ἄζιαν | σοῦ γ' ἀμπεργνήτος. Phil. 835. φροντίδος ὀρᾶς ἦδη. = 851. ἔξιδου ὅπως πράξεις. et fortasse versu proximo 836. πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν = 852. οἶσθα γὰρ ὦν αὐδῶμαι, si in strophā μένομεν scribat cum Erfurdto, in antistrophā δὲν pro ὦν cum correctore codicis Laur., retenta in versu proximo scriptura codicis totῶν, in totῶν mutata in apographis. Stropham integram hoc metro scripsit Sophocles El. 504.

ὦ Πέλοπος ἂ πρόσθεν	παγχρύσων ἐκ δίφρων
πολύπονος ἱππεία,	δυστόνοις αἰκίαις
ὡς ἔμολες αἰανῇ	πρόρριζος ἐκριφθεῖς,
τᾶδε γὰρ.	οὐ τί πω
εὔτε γὰρ ὁ ποντισθεῖς	ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
Μυρτίλος ἐκοιμάθη	πολύπονος αἰκία.

Cum cretico interposito τᾶδε γὰρ et οὐ τί πω comparari potest Tr. 654. ἐξέλυσ' | ἐπιπόνων ἄμερᾶν, ubi in antistrophā 662. excidit creticus qui verbo ἐξέλυσ' respondit, cretico vero ἄμερᾶν respondet molossus $\cup \cup \cup$ ἐπὶ προσφάνσει θηρός.

De versibus iambico-trochaicis infra dicitur ubi de metro trochaico agitur.

7. De metro trochaico tetrametro et trimetro.

Antiquissimam metri trochaici formam versum tetrametrum catalecticum esse perhibent grammatici

$\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$,
cuius purissima forma Archilochum aliosque iambographos usos esse fragmenta carminum docent, syllaba cuiusque dipodiae ultima modo brevi modo longa, arsi raro solutis (i. e. tribracho posito pro trochaeo, ut in versu Archilochi ap. Stob. Flor. 110, 11. οὐδὲ

θαυμάσιον, ἐπεὶδὲ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων. et ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἡχέεντα κύματα, dactylo vero pro trochaeo non magis admisso quam anapaesto pro iambo in versibus iambicis. Neque anapaestum, in quem spondeus in sede pari frequenter solvere per numeri legem licebat, usquam admiserunt. Post iambographos hoc metro inde ab ipsis, ut videtur, poesis scenicae primordiis saepissime in diverbiis, ubi concitator sermo esset, usi sunt tragici et comici, formis in tragoedia antiquiore iisdem fere quibus iambographi usi erant, sed paullo liberioribus apud Euripidem et comicos. Aeschylī exempla sunt Pers. 155—175. 215—248. 703—758. et Sophoclis Oed. R. 1515—1530. Phil. 1402—1408. Oed. C. 887—890. admisso hic illic tribracho, nusquam anapaesto: nam quae hunc pedem praebent vocabula apud Aeschylum γηραλέα 171. et ἱερὸν 745. librariorum culpa leguntur pro γηραλᾶ et ἱρόν. Tanto frequentior tribrachus non solum in sex primis pedibus, sed etiam in septimo, et anapaestus in secundo, quarto et sexto pede est apud Euripidem et comicos, qui hoc metro saepissime usi sunt, nisi quod Aristophanes in partibus fabularum gravioribus, quales sunt ἐπιπρήματα et ἀντεπιπρήματα Parabasium multo rarius pedibus trisyllabis usus est quam in tetrametris diverbiorum. Dactyli exempla non pauca apud Epicharmum reperta fuisse videntur, quantum ex fragmentis intelligimus (velut ap. Athen. p. 374^e. τοῖς Ἐλευσίνιοις (vel potius Ἐλευσίνιοις) φυλάσων δαμονίως ἀπύλεσα. p. 282^b. καὶ σκιφίας χρόμιος θ', ὃς ἐν τῷ ἡρι καττόν Ἀνάγιον, aliisque ab Meinekio indicatis Quaest. scen. 3. p. 21.), nulla sunt apud poetas Atticos praeterquam in nominibus propriis, velut Eur. Iph. A. 882. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἐλένης νόστος ἦν πεπρωμένος, et minus excusabiliter Or. 1535. εὐγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τᾶδε εὐνδρῶντά μοι, quod nomen aliter collocare poterat poeta ant pro eo τρίτον scribere, quod coniecit Elmsleius. Idem dicendum de versu Hermippi apud Athenaeum p. 486^a. τῷ Διονύσῳ πάντα τὰμαυτοῦ δίδωμι χρήματα. Μητιόχου nomen sexies dactylum praebet in tribus veteris poetae comici tetrametris apud Plut. Mor. p. 811^f. nisi altera nominis forma Μητίχος est restituenda cum Elmsleio. Quae praeter nomina propria in comicorum Atticorum versibus reperiuntur exempla dactyli omnia librariorum erroribus deberi a Porsono in Praef. ad Hec. p. XLV. ita est demonstratum ut non sit operae pretium de iis dici. Nonnulla ego ipse primus correxi, velut Arist. Eq. 319. νῆ Δία (libri deteriores καὶ νῆ Δία) κάμει —, restituta apocope νῆ Δί vel uno vocabulo νηδί, quae usitata in quotidiano vulgi sermone formulae huius pronuntiatio fuisse videtur, de quo gravissima constat Herodiani auctoritate, ut in Annot. Oxon. p. 312. ostendi, qui temere oblocuti sunt Seidlerus alique futilibus prolatis coniecturis.

Quemadmodum tragici in senario caverunt ne quintus iambus ab syllaba longa finali vocabuli polysyllabi inciperet, de quo supra dixi p. 37, ita iidem operam dederunt ne tertia tetrametri trochaici dipodia in syllabam finalem vocabuli ex pluribus syllabis compositi exiret, ut in Eur. Hel. 1628. οἵπερ ἡ δίκη κελεύει μ'. ἀλλ' ἀφίστασθ' ἐκποδῶν, ubi ἀφίστασθ' recte restituit Porsonus. Comici vero huius regulae in tetrametris non magis quam in senariis ullam rationem habuerunt.

Caesura post dipodiam tetrametri secundam tanta diligentia ut ab iambographis, ita ab tragicis est observata, ut duo tantum violatae exempla in fabulis superstitiis reperiantur, temerariis tentata coniecturis, alterum Aeschylī Pers. 164. ταῦτά μοι διπλῇ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσίν, alterum Sophoclis Phil. 1402. Ν. εἰ δοκεῖ, στεῖχωμεν. Φ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος. Comici etsi eadem caesura plerumque usi sunt, tamen saepissime etiam neglexerunt, ut Aristophanes in tribus deinceps versibus Nub. 607—609.

Tetrametro acatalecto, sive octonario, usum esse

Anacrentem annotavit Hephaestio 6, 6. p. 39. sed non dixit utrum carmina integra hoc metro scripserit an distichis ex octonario et septenario compositis, ut in carmine ab Heraclide Alleg. Hom. c. 4. memorato, πῶλε Θρηκίη, τί δὴ με λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα | νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν; quae non in unum versum coniungenda esse, ut Boiscus, de quo supra dicebam p. 39. versus iambicos ex octo dipodiis compositos fecit, proximi distichi hiatus docet, ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἂν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι, | ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμι σ' ἄμφι τέρματα δρόμου. Octonario acatalecto saepissime usi sunt in diverbiis poetae scenici Latini, Graeci non magis quam octonariis iambicis, de quibus supra dicebam. Nam qui in carminibus eorum melicis passim componi possunt versus tetrametri catalectici mensuram excedentes nihil aliud sunt quam systemata una periodo comprehensa, ut apud Eurip. Hel. 204. 205. (duobus octonariis quorum arses plures sunt solutae), apud Arist. Vesp. 1069. γῆρας εἶναι κρείττον ἢ πολλῶν κικίνους νανιῶν καὶ σχῆμα κεῖρυπρωκτιαν.

In eodem carminum genere etiam trimetri, in diverbiis nunquam usurpati, hic illic reperiuntur, ut apud Aristophanem ib. 1066. ἀλλὰ κὰκ τῶν λειψάνων χρὴ τῶνδε ῥύμην | νανικὴν σχεῖν ὥς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω: et apud Sophoclem Oed. C. 1081. (ante versum dactylico-trochaicum) εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειά. = 1093. καὶ κασγνήταν πνυκνωστίκτων ὀπαδόν. et arsi saepius soluta, ut ap. Arist. Ran. 229. praemisso dimetro catalectico, εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πρᾶτ- | τῶν ἐμέ γάρ ἔστερξαν εὐλυροὶ τὴ Μοῦσαι | καὶ κεροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων | προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων. Basin spondiacam dimetro et trimetro trochaico praemisit idem Lys. 659. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ | πολλή; καπίδουσιν μοι δοκεῖ τὸ χρέμα μάλλον. et 669. νῦν δὲ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι. = 684. 685. 694.

Trimetro catalectico, cuius exempla plurima apud Pindarum reperiuntur, etiam tragici non raro usi sunt in melicis, ut Aeschylus Sept. 351. ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομὰν ὁμαίμονες. 355. οὔτε μείον οὐτ' ἴσον λελιμμένοι. Soph. Oed. R. 864. μοῖρα τὰν εὐσεπτον ἀργεῖαν λόγων. Ant. 360. παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται. = 370. ὕψιπολις ἀπολις ὅτῳ τὸ μὴ καλόν. Eur. Med. 418. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῃ γένει.

8. De trochaicis dimetris aliisque brevioribus versibus trochaicis.

Systemata dimetrorum acatalectorum, versu catalectico finita, quem interdum praecedit monometer, non infrequentia fuerunt in comoedia, velut ap. Arist. Pacis v. 339—345. (post tetrametros duos catalecticos) aliisque locis ab Gaisfordo indicatis ad Heph. vol. 2. p. 68. Tragici si quando dimetrorum acatalectorum systemate utuntur, non trochaico catalectico, sed alius generis metro concludunt, ut Eurip. Or. 1001. ubi post quattuor dimetros acatalectos sequitur versus ex genere dactylico μονόπῳλον ἐς Ἀῶ. Multo frequentior in tragoedia, praesertim apud Aeschylum, systematum usus est ex dimetris catalecticis compositorum, quae pariter ut iambica, de quibus supra dicebamus, nihil interest in quot versus divisa scribantur, quum numerus ab initio usque ad finem continetur, excluso liatu et syllaba ancepitem, vocabulisque non raro inter duo istiusmodi dimetros divisus. Stropham ex duodecim dimetris compositam, quorum 1. 4. 9. 10. 11. acatalecti, reliqui catalectici sunt, fecit Aristophanes Av. 1470—1481. stropham ex solis dimetris catalecticis compositam ex Autocrate comico affert Aelianus N. A. 12, 9. Interdum spondeus (—) praemittitur dimetro acatalecto, ut ap. Arist. Lys. 659 = 682. et dimetris catalecticis, ut apud Aeschylum Ag. 160. Ζεὺς ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῃ.

Tripodiae trochaicae sive trochaici dimetri brachycatalecti — — — —, qui ithyphallicus vocatur, de quo dixit Gaisfordus vol. 2. p. 71—75. frequens in tragoedia et comoedia usus est. Tragici saepissime eo usi sunt vel in exitu versuum dactylicorum, vel in fine stropharum post quaevis fere metra, arsi prima non rara soluta. Sic Aeschyli Sept. 420. strophā dochmiaca finitur versu ex dimetro iambico et ithyphallico composita, — φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων | δλομένων ιδέσθαι. Arsi primae solutae plerumque soluta, raro non soluta respondet, ut apud Eur. Iph. T. 1136. ναὸς ὠκυπόμπου. = 1151. γένυσιν ἐσκιάζον. Arsin secundam, quod raro fit, solvit una cum prima Euripides in versu ex tripodia trochaica et dimetro catalectico composito Hel. 203. θάνατον ἔλαβεν αἰσχρὴ νὰς ἐμὰς ὑπ' ἀλγέων. = 220. δίδυμά τε Διὸς οὐκ εὐδαμονεῖ τέκνη φιλα.

Penthemimeres trochaicum — — — — in tragoedia non raro simplex reperitur inter alia metra positum, ut apud Aeschylum Sept. 566. inter dochmum et clausulam choriambicam positum est ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γάρ θεοὶ | τοῦσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ. et ap. Eur. Med. 154. post versus glyconeos, εἰ δὲ σὸς πόσις | καὶνὰ λέχη σεβίζει. Inter versum ithyphallicum et dimetrum iambicum ap. Aesch. Prom. 584. εὐγμάτων, ἀναξ. = 604. ἀλλὰ μοι τορῶς. Per versus plures continuatum, cum syllaba ancepitem et hiatus apud Soph. Ai. 401. ἀλλὰ μ' ἅ Διὸς | ἀλκίμα θεὸς | ὀλέθρῳ αἰκίζει. | ποί τις οὐν φύγη; | ποὶ μολὼν μένω; | εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, τίσις δ' —. ubi versus tertius est dochmiacus, ultimum autem dipodia trochaica ab initio auctus. Versibus ex iambo et penthemimere trochaico compositis et inter dimetros iambicos collocatis usus est Eurip. Tr. 560. λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἀρης | κόρας ἔργα Παλλάδος. | σφαγαὶ δ' ἀμφιβῶντοι | Φρυγῶν, ἐν τε δεινίοις | καράτομος ἐρημία, metro loco lucis artisimo, cuius rectam mensuram verba ipsa tam clare monstrant ut mireris fuisse qui non perspicerebant.

Penthemimere trochaico claudio — — — — interdum usi sunt tragici, velut Aesch. Pers. 854. εὐθ' ὁ γηραιός. = 860. πάντ' ἐπηθύθονο. Eur. Rhes. 528. τὰν ἐμὰν πρῶτα. = 547. ἡμένα κοίτας. Heracl. 898. πολλὰ γάρ τίκτει. = 907. θεὸς (monosyllabum) παραγγέλλει. Herc. f. 133. ὁμμάτων αὐγαί. quanquam hos versus etiam sic metiri licet — — — — cui formae similis est — — — — de qua dicitur p. 45.

Dipodia trochaica sive monometro, cuius frequentia sunt exempla in systematis dimetrorum, ut supra dicebam, vel simplici usi sunt poetae tragici, ut Eurip. Or. 967. post iambicum trimetrum, πῆματ' οἴκων. = 978. μοῖρα βαίνει, Soph. Tr. 497. post versum dactylico-trochaicum, μέγα τὴ σθένος ἅ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας αἶ. | καὶ τὰ μὲν θεῶν (monosyllabum). = 507. ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὕψικερῳ τετραόρου | φάσμα ταύρου. vel cum aliis metris coniuncta, ut ib. 826. ubi post clausulam choriambicam sequuntur verba καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἐμπεδα κατουρίζει = 838. προστετακὼς φάσματι. μελαγχαῖτα, quae rectius in unum versum ex dipodia trochaica et, qualis proximus quoque est, versu ischiorrhogico, compositum coniunguntur quam in duo dividuntur, separata dipodia trochaica.

Reliquum est ut moneatur duo esse trochaicorum versuum genera, alterum in quo dipodiae syllaba ultima anceps est — — — —, alterum constanter ex trochaico et spondeo compositum — — — —, qui epitriti vocantur, quo metro saepissime usus est Pindarus in carminibus Doriis, de quibus dixit Boeckhius in libro de metris Pindari p. 280., nec raro tragici, vel solo vel cum metris dactylicis coniuncto, accurata syllabarum responsione in carminibus antistrophicis. Tragicorum exempla in antiquioribus potissimum fabulis reperiuntur, ut Aeschyli Prometheo et Euripidis Medea, quarum fabularum carmina ex dactylis et epitritis composita primus recte descripsit Boeckhius in Commentationibus Academiae Borussiae a. 1822. p. 280—283. Sophoclis insigne exemplum est Trach. 95—102.

“Αλιον, “Αλιον αἰτώ
τοῦτο καρῶσαι τὸν Ἀλκυήνας, πόθι μοι πόθι παῖς ναίει
ποτ’, ὡ λαμπρὰ στεροπὰ φλεγέθων, 99
ἢ ποντίας αὐλῶνας, ἢ διασαΐσιν ἀπείροις κλιθεῖς, εἰπ’,
ὦ κρατιστεύων κατ’ ὄμμα, 102
et in antistrophe 105—111.
οἶά τιν’ ἄθλιον ὄρνιν, 105
οὔποτ’ εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλ’
εὐνάστον ἀνδρὸς δαίμα τρέφουσιν ὁδοῦ
ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν δύ-
στανον ἐλπίζουσιν αἶσαν. 111
ubi versus 3. ἢ ποντίας = ἐνθυμίοις ab anacrusi inci-
pit. Numero per octo epitritos post versum dactylicum
continuato et versu ithyphallico concluso Eur. Hipp.
757. ἢ γὰρ ἀπ’ ἀμφοτέρων ἢ Κρησίας ἐκ γὰς δύσσοριν
ἔπατο κλεινὰς Ἀθάνας, Μουνύχου δ’ ἀκταῖσιν ἐκδή-
σαντο πλεκτάς πεισμάτων ἀρχὰς ἐπ’ ἀπείρου τε γὰς
ἔβασαν. et in antistrophe 770. ἄψεται ἀμφὶ βρόχον
λευκὰ καθαμόζουσα δαίρα, δαίμονα στυγνὸν καταϊδε-
σθεῖσα, τὰν τ’ εὐδοξον ἀνθαιρουμένα φάμαν, ἀπαλλάσ-
σουσά τ’ ἀλγείνων φρενῶν ἔρωτα. Similiter numerum
per longiorem dipodiarum trochaicarum 2 2 2 2 2 seriem
continnavit Sophocles Oed. C. 1685. πῶς γὰρ ἢ τιν’
ἀπίαν | γὰν ἢ πόντιον κλύδων’ ἀλῶμεναι βίου δύσοι-
στον ἔξομεν τροφάν; ubi verba in antistrophe posita
v. 1714. comparari nequeunt, quia interpolata sunt.
Versus alter a basi spondiaca incipit, ut versus bre-
viores trochaici Aristophanis et Aeschyli, de quibus
paullo ante dixi.

9. De metro Cretico.

Creticus quum nihil aliud sit quam dipodia tro-
chaica catalectica, sequitur primitivum eius formam
esse 2 2 —, arsi autem priore soluta paeonem quartum,
quem grammatici appellantur, prodire 2 2 2 2 —, arsi al-
tera soluta paeonem primum 2 2 2 2 —. Nam utriusque
arseos simul solutae, unde πεντάβαρχος prodit 2 2 2 2 —,
nulla reperiuntur exempla, nisi quod Hephaestio c. 13.
p. 80. huiusmodi versum attulit ex Simmia, qui multa
etiam aliis in metris lusit veteribus inaudita,

σέ ποτε Διὸς ἀνὰ πύματα νεαρέ κόρε νεβροχίτων.
Creticum autem hoc metrum iam ab Atticis veteribus
appellatum esse Hephaestio p. 78 docuit allato Cra-
tini ex Trophonio versu, ἔγειρε δὴ νῦν, Μοῦσα, Κρη-
τικὸν μέλος, post quem sequebantur Cretici tetra-
metri, quorum duos primos apposuit Hephaestio,
χαῖρε δὴ, Μοῦσα· χρονία μὲν ἦκεῖς, ὅμως δ’ | ἡλθες
οὐ πρὶν γε δεῖν, ἴσθι σαφές· ἀλλ’ ὅπως. Frequens
huius metri in tragodia et comoedia usus, quum ver-
sibus singulis, quorum brevissimus est monometer (vel-
lut φράζε μοι et νῦν δε μοι Soph. Ph. 138 = 152.)
inter alios versus positus tum in systemata coniun-
ctis, plerumque dimetrorum vel tetrametrorum, in-
teriecto non raro monometro, qui tamen nihil im-
pedit quominus cum praecedente vel sequente versu
in unum coniungatur, unde trimeter vel pentame-
ter prodit. Nihil enim in his ut in aliorum metrorum
systematis interest utrum in breviores an longiores
versus dividantur, quum numerus per totum systema
continuetur et syllaba anceps et hiatus in fine tantum
periodi locum habeat. Plerumque tamen verba ita
sunt comparata ut poetae ipsi monstrent quomodo ver-
sus sint dividendi, ut apud Aeschylum in strophe cre-
tica Suppl. 418—422. = 423—427. ex trimetro et te-
trametri duobus composita

418 φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως
εὐσεβὴς πρόξενος· τὰν φυγάδα μὴ προδῶς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὁρμέναν·

423 μὴδ’ ἴδης μ’ ἐξ ἐδρὰν πολυθέων
ῥυσιασθείσαν, ὡ πὰν κράτος ἔχων χθονός.
γνώθι δ’ ὕβριν ἀνέρων καὶ φύλαξαι κότον.

post quae sequitur strophe doelmiata, cuius versus
primus est creticus trimeter μὴ τι τλῆς τὰν ἱκέτιν εἰσι-
δεῖν = ἴσθι γὰρ παῖσι τὰδε καὶ δόμοις. Manifestior

etiam recta versuum divisio est in carmine antistro-
phico Aristophanis Acharn. 665—675. quod in libris in
undecim versus divisum ex versibus constat sex, quo-
rum primus et quintus sunt hexametri, secundus octa-
meter, tertius et quartus tetrametri, sextus trimeter,
ut hiatus vel syllaba anceps in fine quattuor primorum
versuum docent,

δεῦρο. Μοῦσ’ ἐλθέ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος,
ἐντονος Ἀχαρνική.

οἶον ἔξ ἀνθρώκων πρηνίνων φέψαλος ἀνήλατ’, ἐρε-
θιζόμενος οὐρία ῥιπίδι,

ἡνίκ’ ἂν ἐπανθρακίδες ὡσι παρακείμεναι,

οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,

5 οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθέ μέλος εὐτο-
νον, ἀγροικότερον,

ὥς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

Eadem forma carminis est in eadem fabula v. 210—
218. quod ex quinque constat versibus creticis, quo-
rum duo primi sunt hexametri, tertius pentameter,
quartus et quintus tetrametri, admissio in strophe et
antistrophe hiatu et syllaba ancipite. In alia eiusdem
fabulae strophe versus 287—291. nunc in tetrametri
divisi rectius in trimetrum — quemadmodum strophe
Aeschylea supra apposita ab trimetro incipit — pen-
tametrum et tetrametrum dividitur, ne antistrophici
versus primi (338.) finis in secundam incidat vocabuli
Λακεδαιμόνιον syllabam. Recte autem Hephaestio p.
78. monuit usitatissimam huius metri formam esse το
πολυθρόλητον τετράμμετρον et tres eius species dis-
tinxit, primam ex puris compositam creticis, secun-
dam ἐν ἢ ἐπιτηδεύουσιν ἐνιοὶ τῶν ποιητῶν τοὺς πρῶ-
τους καλουμένους παῖωνας παραλαμβάνειν, πλὴν τῆς
τελευταίας χώρας, εἰς ἣν τὸν κρητικὸν παραλαμβάνου-
σιν, ut apud Aristophanem ἐν Γεωργοῖς (fragm. 162.)
ὦ πόλι φίλη Κέκροπος αὐτοφυὲς Ἀττική, | χαῖρε λιπα-
ρὸν δάπεδον, οὐθάρ ἀγαθὴς χθονός, et saepe in aliis
fabulis, velut Vesp. 1275—1282. (ubi strophe et anti-
strophe trochaico tetrametro catalectico finitur, ad-
missa ante cum syllaba ancipite). ὅμως δὲ (addit He-
phaestio) ἐν τοῖς Γεωργοῖς (fr. 162.) Ἀριστοφάνης
ἐποίησε τὸν τέταρτον παῖωνα ἀντὶ τοῦ πρώτου, οὐ
τηρήσας τὸ πρῶτον παρατήρημα “ἐν ἀγορᾷ δ’ αὐ πλά-
τανον εὐ διαφυτεύουσιν”. ἐν δὲ ταῖς δευτέραις Θεσμο-
φοριαζούσαις (fragm. 314.) καὶ κρητικὸς πολλὰκις ἐν
μέσοις τοῖς τετραμέτροις παρέλαβε

μῆτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἐλικοβοστρύχους

μῆτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Ὀλυμπίας·

ἐνθάδε γὰρ εἰσιν, ὡς φησιν ὁ διδάσκαλος.

etsi in eadem fabula, quantum ex tribus tetrametris
ab Athenaeo 3. p. 117 c. servatis colligi potest, alibi
constanter tribus paeonibus cum cretico usus est. Ter-
tia denique eaque rarior species est de qua sic scribit
Hephaestio p. 81. συντιθέασι δὲ τινεὶ καὶ ἑτέρῳ
τρόπῳ τὸ τετράμμετρον, ὥστε τρεῖς εἶναι τοὺς καλου-
μένους τετάρτους παῖωνας, εἴτα τελευταῖον τὸν κρη-
τικὸν “θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.”
quae metri forma multo concitatior est quam duae
priores: unde ad eam post sedatiores numeros cretico-
trochaicos transit Aeschylus in cantico Furiarum
Eum. 329—331. = 354—357. Tetrametrum ex quattuor
paeonibus quartis compositum memorat Aristoteles
Rhet. 3, 8. “μετὰ δὲ γὰν ὕδατά τ’ ὠκεανὸν ἠφάνισε
νῦξ.” Apparet ex his primam speciem, quae vel ex
puris creticis constat vel unam tantum alteramque
arsin casu, non consilio solutam habet, creticam
κατ’ ἔσοχην, alteram vero, quam poetae data opera
ex puris paeonibus, cretico in ultimo solum pede po-
sito, composuerunt, vel παιωνικὴν ἀπὸ παῖωνος πρῶ-
του, vel παιωνικὴν ἀπὸ παῖωνος τετάρτου appellari
posse. Quas species poetae ipsi distinxerunt et tam
accuratae in carminibus antistrophicis responsioni
studuerunt, ut perraro creticis et paeon sibi respon-
deant, et scriptura plerumque vitii suspecta, ut in
carmine Aeschyli Suppl. supra allato v. 418. cretico
πανδίκως in antistrophe v. 423. paeon quartus πολυ-

θέων, recte haud dubie in πανθέων mutatus ab Heimsoethio.

Creticum pentametrum, qualis est in carmine Arist. Acharn. supra memorato v. 215., ex Theopompi Παισιν affert Hephaestio p. 81. "πάντ' ἀγαθὰ δὴ γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας."

- Reliquum est ut de aliis quibusdam dicatur metri cretici formis cum aliis metris coniuncti. Ac primo quidem versus cretici non raro anacrusi ab initio augentur, unde dipodia iambica prodit, ut apud Arist. Av. 410. [θεῖν ἔρως;

τύχης δὲ ποίας κομίζει ποτ' αὐτῷ πρὸς ὄρνιθας ἐλ-
- cui versui, in libris in tres dimetros diviso, respondet
proximus βίου διαίτης τε καὶ σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι καὶ
ξυνεῖναι τὸ πᾶν, et brevioribus versibus Pac. 1127.
ἦδομαι γ' ἦδομαι | κράνους ἀπηλλαγμένος | τυροῦ τε
καὶ κρομμύων | οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις. et saepissime
apud tragicos, velut Aesch. Sept. 166. ἰὼ παναλκείς
θεοί, | ἰὼ τέλειαι τέλειαι τε γὰς | τᾶσδε πυργοφύλακες.
Eum. 160. πάρεστι μαστίκορος δαῖτου δαμίου. = 166.
πάρεστι γὰς ὀμφαλὸν προσδρακὲν αἱμάτων. Soph.
Oed. R. 649. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἀναξ, λίσσο-
μαι. et adiecto trochaico dimetro catalectico 652. τὸν
οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταΐδου. 190.
Ἄρη τε τὸν μαλερὸν, δς νῦν ἀχαικὸς ἀσπιδῶν. et cum
versu ithyphallico ib. 193. ἄπουρον εἴτ' ἐς μέγαν θά-
λαμον Ἀμφιτρίπας. Paeonicus trimeter cum anacrusi
iambica est apud Arist. Lys. 786. φεύγων γάμον ἀφι-
κετ' ἐς ἐρημίαν. Praemisso spondeo — ib. 785. οὕτως
ἦν ποτε νέος Μελαίνων τις.

Versus 22. ex dimetro trochaico et dimetro cretico
compositos fecit Arist. Lys. 1014—1035. quorum pri-
mus est οὐδὲν ἔστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον.

Catalexis interdum efficitur spondeo — aut post
creticum, ut in locis supra indicatis p. 43., aut post
paeonem, ut apud Soph. Oed. C. 518. στέρξον, ἰκε-
τεύω. = 532. παῖδε, δύο δ' ἄτα. Arist. Lys. 784. αὐ-
τὸς ἔτι παῖς ὢν. 789—791. κᾶτ' ἐλαγοθήρει | πλε-
ξάμενος ἄρκυς, | καὶ κύνα τιν' εἶχεν. (praemissa
anacrusi 787. κᾶν τοῖς ὄρεσιν ὤκει.) et post tres
paeones 793. κολλέει κατήλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μί-
- σους. (Post quinque creticos in versibus Alemanis ab
Hephaestione allatis p. 80.) vel dipodia trochaica, ut
in versu Bacchylidis ap. Dionys. De comp. verb. c. 25.
p. 400. (post creticum hexametrum) χρῆ παρ' εὐδαί-
- δαλον ναὸν ἐλθόντας ἄβρὸν τι δεῖξαι, cui similis est
Aeschylus Eum. 323. nisi quod spondeo ab initio auctus
est ποινᾶν, κλυθ' ὃ Λατοῦς γὰρ ἱνὶς μ' ἄτιμον τίθησιν.
post quem sequitur creticus tetrameter cum trochaico
dimetro catalectico coniunctus, cuius alia exempla
sunt ap. Arist. Pac. 351. et alibi. Creticus dimeter
cum penthemimere trochaico Ran. 1358. ἄμα δὲ Δι-
- κτυννα παῖς Ἀρτεμὶς καλά.

Catalexis anapaestica sive ionica usus est Aeschylus
post duos paeones quartos Choeph. 805.
τὸ δὲ καλῶς κείμενον, ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὐ δὸς ἀναδὸν δόμον ἀνδρός.
et post quinque paeones quartos Eum. 330. = 343.

Metris paeonis primi sive quarti mensuram ex-
- cedentibus interdum usi sunt poetae ad maiorem animi
motum exprimendum. Ex hoc genere fortasse est
Aeschyli versus Sept. 235. τίς τάδε νέμεσις στρυφεῖ; =
241. τίμιον ἔδος ἰκόμαν, qui ex trochaico et dochmio
compositus esse creditur, licet verba ipsa hanc potius
mensuram commendent — — — | — — —. Multo lon-
- gius progressus Aristophanes in Ταγηνισταῖς (fragm.
421.) versibus tetrametris cretico-paeonicis longiorem
praemisit versum, ter repetita hac forma — — — — —
— — — — — ἄλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κά-
- πτων.

10. De metro bacchiaco et palimbacchiaco.

Metri bacchiaci una et constans forma est — — — — —, anacrusi nusquam longa, syllabis longis nusquam in

breves solutis et syllaba ultima in fine tantum mono-
- metri ancipite. Saepissime hoc metro, praesertim tet-
- rametris, usi sunt comici Latini (nam tragicorum La-
- tinorum fragmenta metro bacchiaco scripta vix ulla
supersunt), severis quas modo memorabam Graeco-
- rum legibus non observatis, Graecorum vero exempla
perpauca, et plerumque singulis tantum versibus, re-
- periuntur. Monometro tragici interdum utuntur inter
senarios diverbiorum posito, velut ἴθ' ὠναξ Soph. Oed.
R. 1468. τί φημί 1471. λέγω τι; 1475. τάλαίνα Oed. C.
318. τί σιγᾶς 1271. παπαῖ φεῦ Ph. 785. προσέρπει 787.
τί φῆς, παῖ 804. Dimetro Euripides Rhés. 705. A. δο-
- κείς γάρ; B. τί μὴν οὐ; | A. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς, nisi
hacc in tetrametrum coniungere placeat. Suppl. 990.
τί φέργος; τίν' αἶγλαν. et sic constanter vocabulo
post pedem priore terminato, Ion. 190 ἰδοὺ τάνδ'
ἄθρησον = 201. καὶ μὲν τάνδ' ἄθρησον. (ubi suspecta
anacrusis longa, ut uti mán vel aliud quid restitu-
- endum videri possit.) 1465. ἀνηβᾶ δ' Ἐρεχθεύς. Arist.
Vesp. 317. (ante versus glyconeos) φίλοι, τήκομαι μέν.

Trimetri bacchiaci perpauca sunt exempla. Aesch.
Choeph. 390. ποτᾶται, πάροιθεν δὲ πρῶπας. Eurip.
Rhés. 703. τίς; ἀλκὴν τίν' αἰνείς; Ὀδυσσῆ· = 726. καθ'
ἡμᾶς περᾶσαι. τίν' ἀνδρῶν; Eurip. Bacch. 993. 1013.
φονεύουσα λαμῶν διαμπαξ.

Frequentior tetrametri usus est. Aesch. Prom. 115.
τίς ἀχῶ, τίς ὁδμὰ προσέπτα μ' ἀφεργῆς; Sept. 105.
τί ρέξεις, παλαιχθῶν Ἀρης, τὰν τεᾶν γὰν. Ag. 1103.
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον, ἀλκά δ' = 1110. τάχος γάρ
τὸδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ, ubi sequitur dochmius,
quo strophla finitur, et fragm. 22 b. ὃ ταῦρος δ' εὐοικεν
κυρίζειν τιν' ἀρχάν, | φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργους προ-
- πηθήσεται νιν. Soph. Ph. 396. 511. Arist. Thesm. 1154.
ante versus glyconeos, φάνηθ', ὦ τυράννους στυ-
- γοῦς, ὥσπερ εἰκός. Pentametro post senarium iambi-
- cum usus est Eurip. Hel. 642. πρὸς ἄλλαν δ' ἐλαύνει
θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσειν.

Metri palimbacchiaci (— — — — —) exemplum unum pro-
- tulit Dionysius de comp. verb. c. 17. p. 226. σοί, Φοῖβε,
Μοῦσαι τε, συμβῶμεν. Aliquoties eo usus est Aristopha-
- nes in carmine Pacis 459 seqq., simplici pede ὦ
εἶα 459. 461. = 486. 488., duplici ὦ εἶα ὦ εἶα 463. cui
in antistropha verba respondent μικρόν γε κινουμέν.
ἄλλ' εἶα et in antistropha χωρεῖτε ante versus iambi-
- co-trochaicos Ran. 394. 440.

11. De metro molossico.

Cognatum bacchiaco metrum est molossicum, cuius
ipsius quoque una est et constans forma — — — — —. Pauca
eius reperiuntur exempla, sed ea ipsis poetarum ver-
- bis ita monstrata ut dubitatione de mensura locus non
sit. Aeschyli unum est exemplum tetrametri Pers.
678. πάσα γὰρ σὰ τὰδ' ἐξέφθινθ' αἰ τρισκαλμοι. unum-
- que Sophoclis trimetri Oed. C. 1560. Αἰδωνεῦ Αἰδῶ-
- νεῦ, λίσσωμαι. = 1571. εὐνᾶσθαι κνυζεῖσθαι τ' ἐξ ἄν-
- τρων. Sex molossi apud Eur. Ion. 124. = 141. ὦ Παιᾶν
ὦ Παιᾶν, εὐαίων εὐαίων εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ. Trime-
- tri ap. Arist. Av. 1724. ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλ-
- λους. Lys. 1314. ἀγῆται δ' ἅ Λήδας παῖς ἀγνᾶ.

12. De metro dochmiaco.

Metrum dochmiacum ex bacchio et iambo*) est com-
- positum — — — — —, anacrusi utraque ancipite, ultima
syllaba vel longa vel in pyrrhichium soluta ubi nume-

*) Grammaticorum veterum de dochmio opiniones
collegit Gaisfordus ad Hephaest. vol. 1. p. 60. 61. qua-
rum usus nullus est. Inepte enim Hephaestio alioque
dochmium pro antispasto hypercatalecto habuerunt,
foedo et inaudito genere metri. De usu metri doch-
miaci recte indicavit scholiasta Aeschyli Sept. 101.
etsi quid ipse de mensura dochmii indicaverit non
perspicitur ex verbis eius, ὁ μέντοι ὀκτάσημος ῥυθμὸς
οὗτος πολὺς ἐστὶν ἐν θρηνηδίᾳ καὶ ἐπιτήδειος πρὸς

ris continuatur, ancipite ubi non continuatur, duabus primis vero arsisbus, modo alterutra modo utraque, vel longis vel solutis. Ex his sequitur, omnia ancipite ultimae syllabae mensura, triginta duas esse dochmii formas, quas enumeravit Seidlerus in libro de versibus dochmiacis Lipsiae edito a. 1811. p. 5.

1	υ υ υ υ υ	17	υ υ υ υ υ υ
2	υ υ υ υ υ	18	υ υ υ υ υ υ
3	υ υ υ υ υ	19	υ υ υ υ υ υ
4	υ υ υ υ υ	20	υ υ υ υ υ υ
5	υ υ υ υ υ	21	υ υ υ υ υ υ
6	υ υ υ υ υ	22	υ υ υ υ υ υ
7	υ υ υ υ υ	23	υ υ υ υ υ υ
8	υ υ υ υ υ	24	υ υ υ υ υ υ
9	υ υ υ υ υ	25	υ υ υ υ υ υ
10	υ υ υ υ υ	26	υ υ υ υ υ υ
11	υ υ υ υ υ	27	υ υ υ υ υ υ
12	υ υ υ υ υ	28	υ υ υ υ υ υ
13	υ υ υ υ υ	29	υ υ υ υ υ υ
14	υ υ υ υ υ	30	υ υ υ υ υ υ
15	υ υ υ υ υ	31	υ υ υ υ υ υ
16	υ υ υ υ υ	32	υ υ υ υ υ υ

Harum formarum aliae frequenter, aliae raro, nonnullae vix unquam sunt usurpatae, ut allatis tragicorum exemplis ostendit Seidlerus, quibus qui hodie utuntur recentiores inspicere debent tragicorum editiones, in quibus multa vel e libris vel ex criticorum coniecturis emendata leguntur quae Seidleri aetate corrupta ferebantur et partim ne dochmiaca quidem sunt. Praeterea Seidlerus in eo saepe erravit quod carmina pro antistrophicis habuit quae non sunt antistrophica: unde factum ut responsionis aequalitatem inter stropham et antistropham vel violatam a poetis esse crederet vel temerariis coniecturis restituere tentaret, ut in Aeschyli Septem ad Thebas fabulae parodo v. 78—164. ubi virginum Thebanarum chorus in summam trepidationem coniectus nullis ab initio utitur antistrophicis, sed animo demum nonnihil sedato ad ea transit numeris iambico-trochaicis in extrema parodi parte 166—181. quum in praecedentibus parodi partibus dochmiaco potissimum metro usus esset, paucis interiectis aliorum generum versibus, iambicis, trochaicis, antispastico-iambicis, uno etiam bacchiaco (105). Carmina autem antistrophica in antiquioribus tragoediis, quales sunt Aeschyli et Sophoclis, plerumque ita sunt composita ut eadem dochmii formae in strophā et antistrophā positae reperiantur, aut si quando diversae formae sibi respondeant, hoc tamen caverint poetae ne formas nimis dissimiles inter se opponerent, cuiusmodi foret si formae decimae tertiae, quae ex quinque syllabis longis constat, forma vigesima, quae ex octo syllabis brevibus constat, responderet, quod tam absurdum est ut nemini unquam in mentem venerit. Non pauca tamen diversae responsionis exempla non poetis, sed librariorum debentur erroribus, quorum plurimi nunc certissimis rationibus sunt sublatis, alii tollendi restant ubi scriptura vel corrupta vel illatis glossematis interpolata est.

Formarum dochmii sedecim primarum syllabam ultimam sponte intelligitur ancipitem esse in versibus extra systemata positis, sedecim posterioribus autem, quae syllabam ultimam solutam habeat, locum non esse nisi ubi numerus continuatur, ut in systematis fit. Formas autem dochmiorum recte in quattuor classes divisit Seidlerus, quarum prima formas complectitur 1—4. quae omnium usitatissimae sunt et in carminibus antistrophicis inter se permulantur, rarius ab

Aeschylō, cuius incerta sunt exempla, et Sophocle, frequentius ab Euripide. Tertia tamen forma quae solam arsin secundam solutam habet minus probata fuit poetis quam secunda, cuius sola arsis prima est soluta. Sic Aesch. Sept. 939. ζῶα φονορύτω. = 952. πόνοισι γενεάν. Suppl. 430. δίκας ἀγομέναν. = 435. μένει δορί τίνειν. Soph. Ai. 879. τίς ἀν φιλοπόνων, ubi φιλοπόνων ex glossemate illatum videri potest, quum in antistrophā 925. syllaba non soluta respondeat ἐμειλλες χρόνῳ. Multo usitatior est forma quarta quae duas primas arses simul solutas habet, ut apud Aeschylum Ag. 1121. ἔδραμε κροκοπαβής. = 1132. τίς ἀγαθὰ φάτις, nisi in strophā κροκοβαβής δράμε scribendum cum Engero. Suppl. 349. φυγάδα περίδρομον. = 361. μάθε γεραίοφρων, ut nunc ex Burgessii coniectura legitur pro γεραφρόνων, cui fortasse praeferendum quod Weilius coniecit γεραρά φρονών. Soph. Ant. 1296. τίς ἄρα, τίς με πότιος ἐτι περιμένει. ubi incerta est strophici versus 1273. scriptura τὸτ' ἄρα τότε θεός μέγα βάρος μ' ἔχων, quum in codice scriptum sit θεός τὸτ' ἄρα τότε. 1321. ἄγετέ μ' ὅτι τάχος. = 1346. λέχρια τὰν χερσῶν.

Secunda classis formas complectitur 5—8. quarum sexta tam usitata est ut ipsa primitiva dochmii forma non sit usitatior. Minus frequens quinta, ut Aesch. Eum. 781. 811. ἐν γὰρ τῇδε φεῦ. Soph. Oed. C. 836. εἰργου. σοῦ μὲν οὐ. = 879. δοκῶ. τάνδ' ἄρ' οὐκ., et septima, ut Eur. Or. 146. λεπτοῦ δόνακος ὦ. = 159. ὕπνου γλυκυτάν. De octava idem dicendum quod de quarta, a qua non differt nisi anacrusi prima longa.

Tertia classis est formarum 9—16. quae altera anacrusi longa in spondecum exeunt, quarum usitatissimae sunt 9. 10. 14., ut ap. Soph. Ant. 1308. τί μ' οὐκ ἀνταίαν. ubi in antistrophā 1329. iambus est ὁ κάλλιστ' ἐμῶν, sed non opus est ut ἀμῶν scribatur, quum paullo post eadem redeat responsionis inaequalitas 1319. ἐγὼ γάρ σ' ἐγῶ. = 1341. σέ τ' αὖ τάνδ' ὦμοι. et Ph. 395. σέ κάκει, μάτερ. = 511. εἰ δὲ πικροὺς, ἀναξ. Eur. Or. 146. φίλα, φῶναι μοι. = 158. φερομένην χάριν. Non pauciora sunt formae decimae cognataeque ei quartae decimae exempla, ut Aesch. Sept. 566. ἀνοσίων ἀνδρῶν. = 629. ἐπιμόλους πύργων. Eur. Or. 143. ἀπόπρο μοι κοίτας. = 155. βραχὺ δ' ἀναστένει. et quarta decima Prom. 580. δέματι δειλαίαν. = 600. νήσιον αἰκίας. Incerta sunt formae undecimae cognataeque quintae decimae exempla, ut ap. Aesch. Ag. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἀπαξ πεσόν (sic Porsonus pro πεσόνθ' ἀπαξ) θανάσιμον, ubi in strophā 1001. respondet μάλα γέ τοι τὸ τὰς πολλὰς ὑγείας, vocabulo ὑγείας fortasse ex glossemate illato pro υἱῶν. Nec duodecima et sexta decima placuit. In alteram exit dochmiacus trimeter Eur. Hipp. 1272. verbis ἀλμυρὸν ἐπὶ πόντον. Formae tertiae decimae pauca sunt, sed certa exempla, velut Aesch. Sept. 770. ἀνδρῶν ἀληφιστάν. = 776. τὰν ἀρπαξάνδραν. Eur. Bacch. 1160. Βάκχαι Καδμείαι. Sed qui inter anapaestos spondiacos leguntur versus Illec. 183. αἰαὶ σὰς ψυχὰς. 191. Πηλεΐδα γέννα. 114. μάνυσον μάτερ. anapaesti potius sunt catalectici, ut infra ostendimus ubi de anapaestis spondiacis dicetur.

Quarta classis est formarum 17—24. quae ab anacrusi prima sive longa sive brevi incipientes alteram anacrusin brevem habent, arsi ultima soluta. Harum frequentissima apud Euripidem est vigesima ex octo syllabis brevibus composita, rarior apud Aeschylum et Sophoclem. Sic Aesch. Sept. 204. ἔδειο' ἀκούσασα τὸν ἀρματοκτύπον ὀτοβὸν ὀτοβόν. = 211. ἀρ χαῖα βρέτη. θεοῖς πίσυνος, ὅτε νιφάδος. Soph. Oed. R. 1313. νέφος ἐμὸν ἀπότροπον ἐπιπλόμενον ἄφατον. = 1322. σὺ μὲν ἐμὸς ἐπιπόλος ἐτι μόνιμος· ἐτι γάρ. Quattuor huiusmodi dochmios deinceps posuit Euripides Or. 149. (ubi verba κατάγε — ἐφ' ὅ τι in unum versum sunt coniungenda) = 163. Minus frequentia ceterarum sunt exempla. Forma 17. apud Soph. Ant. 1320. ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. = 1344. ὅπα πρὸς πότερον. Eur. Hipp. 831. πρόσθεθεν δὲ ποθεν. 18. ap. Eur. Rhies. 131.

θρήνους καὶ στεναγμούς. ἔστι δὲ dochmiaká. ὅμοιον τὸ, "πόλεμος αἶρεται πρὸς ἐμὲ καὶ θεοὺς" παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν (1189.) ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ (Phoen. 344.) "ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνήψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις."

τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. = 195. μέγας ἄγων·
μεγάλα. Ion. 776. τόδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἑλακές
ἐλακές. 19. Eur. Or. 1306. δόρει παρὰ ποταμὸν ὀλομέ-
νους, ὅποθι, si librorum scripturam δορί — ὅθι recte
sic correxit Hermannus. Formarum 21. 23. exempla
quae certa haberi possint nulla videntur exstare. Cer-
tior res est de formis 22. 24. etsi harum quoque per-
pauca reperiuntur exempla, velut prioris ar. Soph. Oed.
R. 1344. τὸν καταρτότατον. = 1364. εἰ δέ τι πρὸς-
βύτερον. Eur. Hipp. 369. τίς σε παναμέριος ὅδε χρό-
νος μένει, scriptura suspecta, quum in antistropha
676. legatur πάρεδρος ἡ ζυμεργὸς ἀδίκων ἔργων· unde
in strophā ὅδε πανάμερος τίς σε χρόνος μῖμνει coniecit
Weilius; alterius ar. Soph. El. 1266. τὰς πάρος ἔτι
χάριτος. = 1246. ἀνέφελον ἐπέβαλες.

Quinta denique classis formas comprehendit 25—32. in quibus syllabam ultimam solutam anacrusis longa praecedit, sono tum iugrato ut has formas, quantum fieri poterat, vitaverint poetae. Formarum 25. 27. 30. 31. 32. exempla nulla sunt, perrara ceterarum. Forma 26, est apud Aeschylum Sept. 205. ὅτε τε σύρρηγες ἐκλαγξαν ἐλίπτοχοι. = 213. ὅτ' ὀλοῶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις. Forma 28, ap. Eurip. Hel. 687. δι' ἐμὲ κατεδήσατο. Here. 758. ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ'. ubi in strophā anacrusis altera brevis est 745. πάλιν ἔμολεν ἂ πάρος οὐ ποτε διὰ φρονός ἄν.

Versibus dochmiaciis tragi saepe usi sunt monometris vel dimetris inter alia metra positus vel cum aliis metris in unam periodum coniunctis, sine dochmi non raro in media vocabula cadente, frequentius vero numerum per systemata modo longiora modo breviora continuarunt: cuiusmodi ab versibus etsi hiatus et syllabam ancipitem excludi oportebat, tamen utramque libertatem interdum sibi sumserunt ubi vel ab interpunctione, vel ab compellatione per vocativum, vel ab mutata persona aliquid excusationis haberet. Sic hiatus est admissus ab Aeschilo Eum. 145. δυσαχῆς, ὦ πόποι, ἀφερτον κακόν. Sept. 98. μάκαρες εὐέδροι, ἀμάζει βρετῆών (nisi duplicato quod in codice ante μάκαρες semel scriptum est ἰὼ duo post εὐέδροι dochmiis excidisse putandi sunt, ἰὼ ἰὼ μάκαρες εὐέδροι ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~, ut hic versus similis fuerit versui 86. ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαὶ τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.) Ag. 1135. inter tripodiam iambicam et dochmiūm ἄδ ἰδὺ ἰδοῦ· ἀπὲκε τὰς βοῆς. (= 1114. ἐῆ, παπαὶ παπαὶ, τὶ τόδε φαίνεται;), ut post dipodiam iambicam ὁ πᾶς ἔμοι α. Soph. El. 1233. sequitur dochmiacus trimeter ab ὁ πᾶς ἄν incipiens. Apud Eurip. Or. 1537. ἰὼ ἰὼ τύχα, ἕτερον εἰς ἁγῶν' ἕτερον αὖ δόμος, quum in stroph. 1337. verba ἰὼ ἰὼ φίλαι legantur, nihil impedit quominus sex primae syllabae pro tripodia iambica potius habeantur quam pro dochmio. Incertum est exemplum Soph. Oed. R. 1341. ἀπάγεται ἐκτόπιον ὃ τι τάχιστα με, | ἀπάγεται', ὦ φίλοι. ubi probabilius est poetam scripsisse, ut in annotatione dixi, ἀπάγεται' ἐκ τόπων μ' ὅτι τάχιστα τῶνδ'. Eurip. Bacch. post 977. θιάσον ἔνθ' ἔχουσιν Κάδμον κόραι dochmiacus trimeter sequitur ab ἀνοιστρήσατε incipiens. Certiora sunt syllabae ancipitis exempla, ut ap. Aesch. Prom. 578. ὕπνοδοτᾶν νόμον. ἰὼ ἰὼ πόποι. (= 594. τὰ μοιγῆρ' τίς ὦν, τίς ἄρα μ', ὦ τάλας.) Eum. 148. ἰὼ παῖ Διός, ἐπικλοπος πέλει. (= 143. ἰοῦ ἰοῦ πόπαε, ἐπάθομεν, φίλαι.) Soph. Ai. 394. ἰὼ σκότος ἔμὸν φῶς | ἔρεβος ὡ φαεννότατον, ὦς ἔμοι | ἔλεοθ' ἔλεοσέ μ' οἰκήτορα, ubi vocabulo φῶς in antistrophia respondet spondeus. Alia multa quae Scidlerus attulit p. 84 seqq. partim vitiosis quae tum ferebantur scripturis nituntur, partim aliena ab hac quaestione sunt, quum ex strophis sint petita numero non continuato scriptis, in quibus nec syllaba anceps neque hiatus quidquam offensionis habet, ut in Aeschyli parodo non antistrophica Sept. 86. dochmius ante plenam interpunctionem positus est κακὸν ἀλεύσατε. et 115. Ἄρεος ὀρόμενον. apud Eurip. Hipp. 571. τίνα βοᾷς λόγον; pariterque ante plenam interpunctio-

nem βαρύδικος ποινά in fine trimetri dochmiaci Aesch. Choeph. 935. = 945. proximo versu dochmiaco ab ἔμολε in strophā, ab ἔθιγε in antistrophā incipiente.

Diversus ab huiusmodi hiatu est hiatus qui fit corrupta vocali longa vel diphthongo ante vocalem, ut in versibus dactylicis et anapaesticis, cui tamen locus non est nisi in arsi dochmiaca soluta, ut ἰὼ ἰὼ πόποι in versu Aeschyli modo allato Pr. 578. βῶλ' ὑπὲρ τά-φρων Sept. 90. ὥμοι ἐμὼν νόστων Soph. Ai. 900. πό-ροι ἀλῖρροθοι 412. γὰ τε καὶ οὐδὲν ὤν El. 245. ὀλέ' ὀλέ' με τᾷδ' Eur. Andr. 856. et alibi saepe, plerumque tamen in arsi prima, raro in altera, ut ap. Sophoclem Oed. R. 661. Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος. = 690. ἴσθι δὲ παρα-φρόνιμον.

Ad divisionem versuum in strophis dochmiacis quod attinet, manifestum est eas a poetis non casu, sed consilio ita esse compositas ut in dimetros vel trimetros (ab librariis fere ubique in dimetrum et monometrum discerptos) dividi possent, terminato post secundum quemque vel tertium dochmium vocabulo. Ab usitata hac ratione raro nec nisi augenda numeri vehementiae causa discesserunt tragici. Sic apud Aeschylum Sept. 698. sex sine pausa dochmii sunt coniuncti, ἀλλὰ σὺ μὴ ποτὶρνον. κακὸς οὐ κεκλήσει βίον εὐ κυρήσας· μελάναντις οὐκ εἰσι δόμοις Ἑρινός, ὅταν ἐκ χερῶν —. cui versui respondet v. 705. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλλακτὸς ἴσως ἀν' ἔλθοι θαλερωτέρην, adiecta utrobique clausula choriambica — — — — — pariterque quattuor dochmii cum eadem clausula 685—686. = 692—694. Plane eadem ratio est sex dochmiorum apud Eur. Med. 1258—1260. = 1268—1270. Phoen. 187—190. Consulto autem, non casu, hunc a poetis institutum esse dochmiorum decursum, ex eo colligi potest, quod par in huiusmodi locis est et strophae et antistrophae ratio. Neque enim alterutra in strophis pleno vocabulo terminatos digeri potest. Simile quid eadem de causa in longo dactylicorum versuum systemate sibi permittit Sophocles Oed. Col. 229—235.

Sequitur ut de numeris dicatur qui cum dochmiis coniunguntur vel praemissi vel medii inter dochmiis positi vel in fine adiecti. Ac primo quidem dochmiis interdum praemittitur vel interponitur pyrrhichius vel tribrachus vel proceleusmaticus, accurata ubique in carminibus antistrophiis servata responsione, qui pedes quum non videatur dubitari posse quin ictum in prima syllaba habeant, sequitur pyrrhichium parem esse arsi trochaicae, tribrachum trochaeo, proceleusmaticum dactylo. Pyrrhichii duo tantum cum aliqua veri specie afferri possunt exempla Euripidis ex carminibus non antistrophiis, Baechl. 1164. καλὸς αὐτὸν ἐν αἵματι στάζουσαν | χέρα περιβαλεῖν τέκνον. Phoen. 104. χεῖρ' ἀπὸ κλιμακῶν ποδὸς ἴχνος ἑπαντέλλων. Probabilior est tribrachus apud Eur. Phoen. 1288. ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας | δίδυμα τέκεα πότερος ἄρα πρότερον αἰμάζει, ubi tribrachis ἔλεος et δίδυμα in antistropha 1299. 1300. respondent tribrachi πέσος et τάλανες. Aliquanto frequentiora sunt proceleusmatici exempla, ut apud Sophocolum Oed. Col. 1447. νῆα τὰδε νεόθεν ἡλθὲ μοι = 1462. ἴδε μᾶλα μέγας ἐρείπεται. In eodem carmine versum 1453. iambico trochaicum paene quarto et proceleusmatico terminatum ὁρᾷ ὁρᾷ πάντ' αἰὲ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα sequitur dochmiacus dimeter τὰ δὲ παρ' ἡμᾶρ αὖθις αὖθων ἄνω, iisdemque syllabis in antistropha 1469. 1470. Eadem mensura Aeschylī Ag. 1407. τί κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς ἑδανόν | ἢ ποτόν πασμάμενα ρυτᾶς ἐξ ἄλλος ὀρυμεν. = 1426. μεγαλόμητις εἶ, περίφορον δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν φονολοβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται, si in strophā ἑδανόν, in antistrophā ἔλακες cum verbis proximis in dochmiū coniungatur ἑδανόν ἢ ποτόν et ἔλακες. ὥσπερ οὖν. Eur. Rhies. 135. πέλας ὅ τι ποτ' ἄρα δαίσις. = 199. τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα. Eurip. Med. 1280. ὃν ἔτερες = 1291. πολύπονον. Or. 171. πάλιν ἀνὰ πόδα πτόν εἰλίζει μεθεμίνα κτύπου = 192. μέλεον ἀπόφρονον

mii formas processerunt. Aristophanis exempla sunt Acharn. 358—360.

τί οὐν οὐ λέγεις ἐπίζηνον ἔξενγκῶν θύραζ'
ὅ τι ποτ', ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.

iisdemque syllabis in antistrophe 385—390. Interpositis post secundum dimetrum scenariis iambicis duobus ib. 490—495. Sex dimetri ib. 566—571., quattuor Av. 1188—1195. = 1262—1268., duo ib. 631. 632. Pl. 639. 640.

13. De metro dactylico.

Dactyli una est et constans mensura $\underline{\text{—}} \cup \cup$, sive thesi $\cup \cup$ in spondeum contracta $\underline{\text{—}} \underline{\text{—}}$, arsi vero nunquam soluta. Catalexis efficitur vel omissa altera thesios syllaba, unde trochaeus prodit, cuiusmodi versus in $\underline{\text{—}} \cup$ exeuntes dactylici catalectici eīς δισύλλαβον appellantur, vel omissa utraque thesios syllaba, ut arsis tantum dactylica remaneat, catalectici eīς συλλαβήν, ut docuit Hephaestio c. 7, l. p. 41. Versus dactylici catalectici syllabam ultimam ancipitem habent, catalecti vero, quibus nec systemata nec strophae finiiri solent, purum servant dactylum. Nam Sophoclis versus Tr. 1015. οὐδ' ἀπαράζει κρῆτα βίου θέλει. et 1024. τῷδ' ἐμὲ τῷδ' ἐμὲ πρόσθε κουφίσας, pariterque Ph. 827. = 843. in quibus cretico creticus, non dactylus respondet, non sunt tetrametri dactylici, sed trimetri cretico terminati, ut trimetri catalectici eīς δισύλλαβον in carminibus dactylico-trochaicis in cretico exeunt, velut ap. Eurip. Med. 412. ἀνδράσι μὲν δόλια βουλαί, θεῶν δ' = 424. οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρᾳ γυνῶμα λύρας. Versus ex dactylico hexametro catalectico eīς συλλαβήν et cretico compositus est ap. Sophoclem Oed. C. 241. ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύμεν, ὦ ξένοι, οἰκτεῖραθ' ἄ. pariterque 249. Neque in Alcmanis et Sapphonis versibus ab Hephaestione memoratis p. 43. 45. 46. similibusque Alcaei ap. Arist. Vesp. 1227. 1228. et Theocriti per totum carmen 29. pes ultimus, qui modo dactylus modo creticus est, pro dactylo catalectico est habendus, sed potius pro dipodia trochaica catalectica, i. e. cretico, cuius syllaba ultima anceps est. Versus dactylicos grammatici non ut anapaesticos per dipodias metiuntur, sed per monopodias, ita ut anapaesticus dimeter versus sit ex quattuor compositus anapaestis, dactylicus vero dimeter versus ex duobus compositus dactylis. Singuli dactyli nusquam versum separatim scribendum efficiunt, saepe vero cum aliis metris componuntur, velut dochmiaci, de quo supra dicebamus, ἀπτόμενον πυρὶ δαῖτω, cuius haec probabilior est mensura quam dactylica in cretico exiens. Nec qui simplici dactylo proximus est dimeter catalecticus eīς συλλαβήν $\underline{\text{—}} \cup \cup \underline{\text{—}}$, qui nihil aliud est quam choriambus, usquam separatim invenitur, non raro vero cum aliis metris coniunctus, praesertim generis trochaici, ut apud Pindarum σύνδικον Μοισᾶν κτέανον.

Dimeter catalecticus eīς δισύλλαβον, ab grammaticis Adonius appellatus, quo strophae Sapphicæ post versus tres dactylico-trochaicos terminari solent, non infrequens apud poetas scenicos est vel in fine stropharum vel mediis in strophis, velut ap. Eurip. in versibus ex Phaethonte, de quibus paullo post dicitur, et Heracl. 609. ubi inter hexametrum et tetrametrum dactylicum dimeter positus est in strophe ἀνδρὰ γενέσθαι, in antistrophe 620. φροντίδα λύπε, utrobique cum hiatu, qui impedit quominus hic versus cum proximo tetrametro, qui a vocali incipit, in unum coniungatur hexametrum. Eadem metra, sed sine hiatu, se excipiunt Phoen. 790. = 807. Inter pentametros duos positus est ab Aeschilo in μεσῶδῳ Ag. 158. in trochaicum exiens τοῖς δ' ὁμόφωνον, in spondeum exiens Ag. 110. = 127. Integra carmina hoc metro Sapphonem scripsisse dicit Terentianus Maurus v. 2160. Metro ex duobus Adoniis in unum versum coniunctis Pindarus strophas finivit carminis Nemei secundi.

Dimeter acatalectus $\underline{\text{—}} \cup \cup \underline{\text{—}} \cup \cup$ ubi reperitur, nihil impedit quominus cum versu proximo dactylico coniungatur, ut apud Soph. Oed. C. 1673. = 1700. Arist. Nub. 280. = 303.

Trimetri acatalecti, quo Simonidem usum esse refert Marius Victorinus, nulla apud poetas scenicos exempla reperiuntur, multa vero trimetri catalectici eīς συλλαβήν, quem quinquies deinceps posuit Eur. Tr. 1003—1007. = 1111—1116. et eīς δισύλλαβον, dactylo primo non raro, rarius secundo, in spondeum contracto, et versibus duobus interdum nexis, ut ap. Eurip. Med. 638. ubi finis prioris in medium incidit vocabulum in antistrophe, μηδὲ ποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς ἀκόρεστά τε νεῖκη, non in strophe 628. οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλος ἔλθοι. Diversus ab altero est versus ex basi disyllaba et dimetro catalectico eīς δισύλλαβον compositus, cuius plurima sunt exempla, qui quomodo metiendus sit docent exempla locorum in quibus non spondeus, sed trochaus aut iambus in basi positus est, velut ap. Aesch. Suppl. 566. γλωφῶ δέματι πάλλυν, sed in strophe 557. βουκόλου πτερόεντος. pariterque ib. 637. = 651. Ab hoc versuum genere, quod Pherecrateum appellantur grammatici, nihil differt, si solas syllabas spectamus, versus catalecticus quo systemata versuum glyconeorum claudi solent, velut apud Sophoclem Oed. C. 706. λεύσσει νιν μορίου Διὸς | χά γλαυκῶπις Ἀθήνα. = 719. θρώσκει τῶν ἑκατομπεδῶν | Νηρηῶν ἀκόλουθος. Sed huiusmodi versibus choriambica potius quae praecedentibus versibus convenit mensura est adhibenda $\underline{\text{—}} \underline{\text{—}} | \underline{\text{—}} \cup \cup \underline{\text{—}} | \underline{\text{—}}$: quod non animadvertit Gaisfordus ad Hephaest. vol. 2. p. 127—132. quum plurima colligeret tragicorum et comicorum exempla non distinctis quae vel choriambicam postulant mensuram vel dactylicam, quae sola convenit locis ubi plures huiusmodi versus continui positi sunt, ut apud Aeschylum Sept. 295. τοῖ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους | πανδαμί πανομίλι | στείχουσιν· τί γένωμα; | τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοιςιν | ἰάπουσι πολίταις | χερμάδ' ὀκρίεσσαν. = 312—318. quos versus nemo facile sic metiatur $\underline{\text{—}} \underline{\text{—}} | \underline{\text{—}} \cup \cup \underline{\text{—}} | \underline{\text{—}}$, multoque minus, ut Gaisfordus grammaticorum more, ex antispasto, cuius iam cum trochaeo, spondeo et tribracho permutari possit, et bacchio compositos esse credet.

Trimeter catalecticus eīς δισύλλαβον, praemissa basi Ag. 141. ὁρόοισιν μαλερῶν τε λεόντων. | πάντων τ' ἄγρονόμων φιλομάστοις. 173. νεκῶν (disyllabum) | τέκνονα σύμφυτον αἰνῶν. Ex duobus trimetris catalecticis eīς συλλαβήν compositus est pentameter elegiacus, cuius septem sunt exempla in versibus Euripidis Andr. 103—116.

Trimetrum catalecticum eīς συλλαβήν cum pacone quarto composuit Sophocles Oed. C. 216—223. interpositis versibus anapaesticis paroemiaciis

OI. ὦμοι ἐγῶ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν; 216

AN. λέγ', ἐπεῖπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.

OI. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.

XO. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.

OI. Λαῖου ἴστε τιν' ὄντ'; XO. δοοῦ. 220

OI. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; XO. ὦ Ζεῦ.

OI. ἀθλιον Οἰδιπόδεον; XO. σὺ γὰρ ὄδ' εἰ;

OI. δέος ἴσχετε μηδὲν ὄσ' αὐδῶ.

Integrum hoc metro carmen scripsit Boethius, quod in sermonem Graecum transtulit Maximus Planudes, non perspecta horum versuum mensura, quos ex tribus dactylis unoque iambo compositos esse putabat: de quo pluribus dixi in Annot. ad Soph. ed. Oxon. a. 1860. vol. 2. p. 30.

Tetrametri catalectici eīς συλλαβήν rara sunt exempla, velut ap. Aesch. Suppl. 543. πολλὰ βροτῶν διαμβομένα, versu antistrophico 552. ab spondeo nominis proprii incipiente, Παμφύλων τε διορνωμένα. Eurip. Rhés. 243. ναύσταθμα βάς κατιδεῖν· ἄγαμαι. = 255. Frequentissimi sunt tetrametri acatalecti et quibus systemata acatalectorum non raro finiuntur tetrametri catalectici eīς δισύλλαβον. Hexametro catalectico eīς

δισύλλαβον post tetrametros acatalectos usus est Arist. Pac. 117., versu anapaestico τηλεσκόπῳ ὁμματι γαίαν post eosdem Nub. 290. = 313., iambico dimetro catalectico Soph. Oed. C. 677. = 690. et 1676. = 1703. iambico trimetro catalectico ib. 1672. = 1699. Tetrametro catalectico εἰς δισύλλαβον cum basi usus est Aesch. Pers. 879. νᾶσοι θ' αἶ κατὰ πρῶν ἄλιον περίκλυστοι, = 889. καὶ τὰς ἀρχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους. et acatalecto 884. οἶα Λέσβος ἐλαϊοφυτὸς τε Σάμος Χίος, ubi spondeo in antistropha respondet iambus 891. Ῥόδον τ' ἤδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλεις Πάφον, unde intelligitur quomodo hi versus omnes sint metiendi: quod animadvertit Hermannus Elmc. doct. metr. p. 364. recteque v. 891. Ῥόδον τ' correxit pro καὶ Ῥόδον, quod est in codice, sed falsum esse reliquorum huius carminis verum comparatio docet.

Pentametri catalectici εἰς συλλαβὴν et εἰς δισύλλαβον plura sunt exempla, velut prioris ap. Aesch. Pers. 855. πανταρκὴς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς. = 861. et Eum. 534. = 545. Eur. Hel. 384. Arist. Av. 742. = 774. Soph. Ai. 224. τῶν μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν. = 248., alterius ap. Aesch. Pers. 879. = 888. Ag. 105. = 123. 165. = 173. (et admissio in sede quarta spondeo 121. 159. αἰλινον αἰλινον εἶπε, τὸ δ' εὐ νικάτω). Eum. 347. = 350. = 360—362. Eur. Med. 133. Bacch. 169. Inter hexametros in strophā quater repetita ap. Arist. Ran. 814—829. Cum dimetro trochaico catalectico, qui medio in vocabulo incipit, coniunxit Aesch. Eum. 376. = 380. Pentameter acatalectus est ap. Eur. Med. 136. sequente $\cup \cup \cup \cup \cup$, et Hec. 168. sequente tripodia iambica.

Hexameter catalecticus εἰς συλλαβὴν non est usitatus, usitatissimus vero catalecticus εἰς δισύλλαβον, qui ab versu heroico, quo epici utuntur, eo differt quod minus artificiose et neglectis plerumque epicorum caesuris est constructus a poetis scenicis. Quattuor huiusmodi hexametros aut pentametrum catalecticum εἰς δισύλλαβον posuit Aeschylus Ag. 154—157., sex hexametros post tetrametros acatalectos Arist. Pac. 118—123. totidemque in fine Ranarum. Aliorum comicorum exempla collegit Gaisford. ad Heph. vol. 2. p. 80. 81. Cum spondeo in quinto pede Aesch. Pers. 901. ἀκάματον δὲ παρὴν σθένος ἀνδρῶν τευχιστήρων, et Arist. Nub. 276. = 300. Quorum ad exemplum Euripidis ex Phaethonte versus (Fragm. p. 349. ed. nostrae) in codice Claromontano sic descripti, Ὠκεανοῦ πεδίον οἰκήτορες, | εὐφραμεῖτ', ὦ, | ἐκτόποι τε τόπων ἀπαείρετε, | ὦ ἴτε λαοί. | κηρύσσω δ' ὅσαν βασιλίην, | αἰτῶ δ' αὐδάν | εὐτεκνίαν τε γάμοις, ὦν ἔξοδος | ἄδ' ἔνεχ' ἦκει, in quattuor hexametros redigendi videri possent, nisi et hiatus inter ἀπαείρετε et ὦ ἴτε obstaret et carmen dactylicum Heracl. 608—618. = 619—629. alteram potius divisionem commendaret usumque dimetri catalectici εἰς δισύλλαβον post tetrametros et hexametros separatim positi extra dubitationem poneret. Septem disticha elegiaca ex hexametro et pentametro composita reperiuntur apud Eur. Andr. 103—116. Distichon ex Antiphanis comoedia allatum ab Athenaeo 10. p. 423. non liquet utrum ipsius sit an aliunde sumtum, ut disticho Archilochi usus est Arist. Pac. 1298. 1299. Hexametri acatalecti rara sunt exempla, velut ap. Soph. El. 134. = 150. post tetrametros acatalectos et sequente $\cup \cup \cup \cup \cup$, duo ap. Eurip. Suppl. 277. 278., unus Heracl. 615. = 626.

Heptametri catalectici εἰς συλλαβὴν et εἰς δισύλλαβον, quibus Stesichorus alique poetae lyriici interdum usi sunt, vix ulla in poesi scenica reperiuntur exempla. Nam qui catalecticus εἰς δισύλλαβον esse videatur apud Aesch. Pers. 864. ὄσσα δ' εἶλε πόλεις πόρον οὐ διαβάς "Αλιος ποταμοῖο = 871. hexameter potius est cum basi, ut alii in illo carmine versus, de quibus paullo ante dixi.

Octametro catalectico εἰς συλλαβὴν usus est Euripides El. 140. θεὸς τὸδε τεύχος ἑμὰς ἀπὸ κρατὸς ἐλοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους νυχίους. = 157., catalectico εἰς δισύ-

λλαβὸν Aesch. Ag. 1016. πολλὰ τοι δόσεις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφῆς τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετεῖαν. = 1031. nisi, quod hic quoque probabilis, primus spondeus non dactyli mensuram habet, sed basis est, ut in versibus de quibus modo dicebam. Octameter acatalectus, quem sequitur $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, est in Persis 852. ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθὰς τε πολισσόνου βιοτὰς ἐπεκύρσαμεν, | εὖθ' ὁ γηραιός.

Longissimum systema ex dactylis acatalectis viginti sex, sive tetrametris sex et dimetro uno, compositum et versu iambico ἑμᾶ πόλει προσάφης finitum legitur apud Sophoclem Oed. C. 229—236., qui tetrametri ita decurrunt ut finis eorum ter in media vocabula incidat, quo numeri vehementia augetur. Simile quid in dochmiis interdum sibi permisisse poetas supra ostendi p. 47.

Reliquum est ut de dactylorum cum aliis metris iunctura dicatur. Eorum brevissima forma est anacrusis iambica dactylis praemisita, sive brevis, ut ap. Aesch. Sept. 751. ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ | πατροκτόνον Οἰδιπόδαν. = 788. 759., sive longa, ut ap. Soph. Ant. 358. καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν. ubi in antistropha 365. syllaba brevis σοφόν τι τὸ μηχανόεν, quod nisi pro δεινόν illatum sit, quae Heimsoethii coniectura est, multo facilius excusari potest quam quod versus strophici proximi anacrusi ὀργὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλιν in antistropha pyrrhichius respondere creditur, totē (potē apographa plura) μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἔσθλον ἔρπει, vitio manifestum, quod Heimsoethius restituto νῦν pro totē probabiliter correxit. Baseos dissyllabae (i. e. iambi, vel trochaei, vel spondei) dactylis praemisita exempla nonnulla supra memoravimus, quibus alia plurima, si opus esset, addi possent. Dixit de hoc compositionis genere, quod Αἰολικὸν appellatur grammatici, Hephaestio c. 7. p. 44. memoratis exemplis lyricorum, qui in basi etiam pyrrhichio usi sunt. Tragicis interdum tribracho usi sunt, ut in locis supra memoratis p. 48., accurate servata responsione in carminibus antistrophicis, interdum amphibracho vel palimbacchio, ut Aesch. Ag. 718. 719. ἴνυν δόμοις ἀγάλακτον | οὕτως ἀνήρ φιλόμαστον. = 728. 729. ἦθος τὸ πρόσθε τοκήων. | χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων. Eur. Rhes. 25. ὄτρυνον ἔγχος αἶραι, ἀφύπνισον. = 43., vel integra dipodia iambica, ut Eur. Rhes. 224. Θυμβρατε καὶ Δάλιε καὶ Λυκίας. = 233. μολοὶ δὲ ναυκλήρια καὶ στρατιάς, vel penthemimere iambico, ut ib. 226. "Απολλων, ὦ δία κεφαλὰ, μόλε —.

Penthemimeres trochaicum dactylis praemisit Aesch. Prom. 164. γένναν, οὐδὲ λῆξει πρὶν ἂν ἡ κορέση κέαρ. = 184. χρή σε τέρμα κέλσαντ' εἰσιδεῖν ἀκίχητα γὰρ ἦθεα καὶ κέαρ.

Longe frequentius plenae dipodiae trochaicae cum dactylis coniunguntur, quod versus genus λογασιδικὸν appellarunt metrici veteres, ut docet Hephaestio c. 7, 10. p. 48., duas tantum species memorans, alteram ex duobus dactylis et dipodia trochaica compositam (τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν δεκασύλλαβον), ut apud Alcaeum, καὶ τις ἐπ' ἐσχάταισιν οἰκείς, aut tribus dactylis (τὸ καλούμενον Πραξιλλεῖον), velut ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα. Utriusque frequentia apud tragicos sunt exempla, velut prioris ap. Aesch. Prom. 132. κραιπνοφόροι δὲ μ' ἔπεμψαν αὔραι. (cum anacrusi ib. 135. σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ). Suppl. 662. πτώμασιν αἰματῖσαι πέδον γὰς, alterius ap. Soph. Ant. 134. ἀντίτυπος δ' ἐπὶ γὰ πέσε τανταλῳεῖς | πυρφόρος, δς τότε μαινομένην ἔξιν ὄρμα. et cum anacrusi, Ant. 582. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἀγευστος αἰών. Ceterum versus ex dactylis et trochaeis compositos saepe dubium est utrum poetae dactylico-trochaicos an choriambico-iambicos esse voluerint, quum locis multis utraque mensura apta, aliis propter metra finitima alterutra aptior sit. Mihi in hac re tantum videtur certum haberi posse, locis plurimis ubi systemata vel strophae vel eorum partes syllabis $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$ concluduntur, quod saepissime post quaevis fere metra

velut ap. Aesch. Prom. 172. καὶ μ' οὔτε μελιγλώσσοις Πειθοῦς. Raro caesura prorsus est neglecta, ut ap. Arist. Pac. 1002. δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν. Av. 523. νῦν δ' ἀνδράποδ' ἡλιθίους Μανᾶς. 536. κάπειτα κατεσκεδάσαν θερμόν. Thesm. 52. μέλλει γὰρ ὁ καλλιέπης Ἀγάθων. Mnesim. ap. Athen. 9. p. 403 a. κρατὴρ ἔξερροῖβδητ' οἶνου.

In versibus paroemiācis etsi frequens est caesura post pedem secundum, tamen casui potius quam consilio debetur, ut exempla plurima docent versuum caesura carentium.

Dimetri qui in carminibus melicis tragicorum interdum singuli inter alia metra positi sunt caesura plerumque carent, ut ap. Soph. Tr. 959. ἐπεὶ ἐν δὴ δὴ παλάτῳσι δδύναις. = 968. αἰαί, δδ' ἀναύδατος φέρεται. Oed. R. 469. 470. = 479. 480. Eur. Ion. 506. 507. ὕβριν οὔτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις | φάτιν ἄϊον εὐτυχίας μετέχιν. Phoen. 330. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχυν et dimetro in iambos transeunte Heracl. 783. ὀλοῦγμᾶτα παννυχίους ὑπὸ παρθένων ἱακχεὶ ποδῶν κρότοις. In hoc autem anapaestorum genere brevioribusque quas statim memorabo formis soli locus est anapaesto et spondeo, nusquam dactylo, qui proprius est systematum anapaesticorum. Inutili subtilitate rhythmici veteres artem huiusmodi anapaestorum ἄλογον esse crediderunt, i. e. βραχυτέραν τῆς τελείας, οὐκ ἔχοντες δὲ εἰπεῖν πόσῳ, ut ait Dionys. de comp. verb. c. 17. p. 226., anapaestos ipsos autem κυκλίους vocarunt, quorum exemplum affert Dionysius poetae non nominati versum κέχυται πόλις ὑπὶ πύλος κατὰ γὰν. Eiusdem generis sunt dimetri Arist. Ran. 682. ἐπὶ βάρβαρον ἔζομένη πέταλον. = 714. χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τὰδ' οὐκ. Av. 1316. 1320. 1321. = 1328. 1332. 1333. ex solis compositi anapaestis partim caesura carentibus. Quinque huiusmodi anapaesti ap. Arist. Av. 456. παραλειπομένην ὑπ' ἑμῆς φρονέος ἀνύνετο. = 544.

Praeter monometrum acatalectum, frequentem in systematis, tragici interdum etiam catalectica eius forma usi esse videntur. Sic inter paroemiacos ap. Eur. Alc. 93—136. hae reperiuntur dipodiae catalecticae, 93. νέκυς ἤδη. 106. τί τὸδ' αὐδᾶς; 132. βασιλεῦσιν. Inter versus generis dactylici ib. 461. σὺ τὸν αὐτᾶς. = 471. σὺ δ' ἐν ἡβᾳ.

Paullo plura tripodiae exstant exempla, ut ap. Aesch. Pers. 952. νυχίαν πλάκα κερσάμενος. et forma catalectica ib. 949—957. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα | Ἰάνων ναύφαρκτος | Ἄρης ἑτεράλης, = 963—965. Eur. Alc. 908. 909. πολὺς ἐπὶ χαίτας | ἤδη προπετὴς ὦν. = 931. 932. Ion. 508. θεόθεν τέκνα θνατοῖς. Hec. 909. δορὶ δὴ δορὶ πέσαν. = 918. θυσιᾶν καταπαύσας. Arist. Av. 1318. τί γὰρ οὐκ ἐνὶ ταύτῃ | καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν. Apud Sophoclem vero Oed. R. 476. qui post anapaesticos dimetros duos sequitur versus δεινὰ δ' ἄμ' ἔπονται, iisdemque syllabis in antistropha, glyconeī potius generis est — | — — — | —, ut apparet ex v. 896. 910. ubi in antistropha est ἔρρει δὲ τὰ θεῖα, sed in strophā τί δέι με χορεύειν, quo mensura anapaestica excluditur, et sic in aliis plurimis locis tragicorum.

Anapaestici versus cum iambis coniunguntur vel praepositi vel in fine additi. Sic Sophocles versibus paroemiācis tribus Oed. R. 173—175. primo iambum (κλυτᾶς), secundo dipodiam iambicam (ἡγίων), tertio penthemimeres iambicam (ἄλλον δ' ἄν ἄλλῳ) praemisit, et sic apud Aeschylum quoque Ag. 109. ὅπως Ἀχαιῶν διθρονον κράτος Ἑλλάδος ἦβας = 126. et 116. = 135. et Eur. Hipp. 1104. λύπας παραιεῖ· εὐνεσιν δὲ τιν' ἐλπιδὶ κεῦθων. = 1102. τύχαν μετ' ὄλβου καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν, ubi verba ipsa hanc potius mensuram quam iambico-dactylicam — — — | — — — — — commendat.

Metrum asynartetum Archilocheum ab Hephaestione c. 8. p. 51. et c. 15. p. 92. memoratum, quod ex iambo vel spondeo, tripodia anapaestica catalectica et versu ithyphallico compositum sit, velut ἑρασμαῖον Ἥραριαι, χρήματ' οἱ γελοῖον, dactylicum potius esse vi-

detur cum anacrusi, quemadmodum Sophoclis versum, de quo supra dicebam p. 50., εὐδαίμονες οἱσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν non anapaestico-iambicum, sed dactylico-trochaicum cum anacrusi esse versus proximi docent.

Versus qui ab iambo ante anapaestos incipiunt, ut Aeschyli Sept. 751. ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ | πατροκτόνον Οἰδιπόδαν, male a quibusdam huc relati, dactylici potius sunt cum anacrusi, de quo supra diximus p. 50.

Anapaestorum in iambos exeuntium, quod genus logaedicum appellant grammatici, ut dactylicos in trochaeos exeuntes, exempla Hephaestio c. 8. p. 54. ex Callimacho attulit, velut ἀγέτω θεός· οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶνδ' αἰδεῖν. Male huc relatus est Sophoclis versus Tr. 648. παντὰ δυσκαὶδεκάμηνον ἀμμένουσαι, et, de quo supra dicebam p. 50. Ant. 354. ὄργας ἐδιδάξατο καὶ δυσαῦλων, qui, ut reliqua totius strophae metra docent, dactylicus est cum anacrusi in dipodiam trochaicam exiens. Certiora sunt exempla Eur. Med. 647. θανάτῳ θανάτῳ πᾶρος δαμείην. = 658. Ar. Av. 1313. ταχὺ δὴ πολυάνορα τὰν πόλιν. = 1325. Ib. 451. δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον. = 539. In dipodiam iambicam catalecticam exeunt anapaesti ap. eundem fragm. 427. φέρε, παῖ, τάχεως κατὰ χειρός ὕδωρ, | παρὰ πεμπὲ τὸ χειρόμακτρον.

16. De anapaestis spondiacis.

Liberius dimetrorum anapaesticorum genus sunt anapaesti spondiaci, quibus raro usi sunt Aeschylus et Sophocles, saepissime Euripides, praesertim in Hecuba, Troadibus, Iphigenia Taurica et Aulidensi et Ione, interdum etiam comici ubi sermonis tragici gravitatem imitantur. caret hoc genus (ut Hermanni verber utar Elem. doct. metr. p. 384.) necessitate caesurae multosque continuos amat paroemiacos, eosque plerumque totos ex longis syllabis factos. Nam omnino ita spondeus in his versibus regnat ut iure anapaesti spondiaci appellari possint, etsi iidem etiam procelcusmaticos recipiunt, ab legitimis anapaestis exclusos. Caesuram saepe de industria neglectam videmus, quo statim aliam indolem hi versus proderent, de quibus idem dicendum quod de dochmiis dixit schol. Aeschyli Sept. 103. ὁ ῥυθμός οὗτος πολὺς ἐστὶν ἐν θρηνηδίᾳ καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρήνους καὶ στεναγμούς. Paroemiaci quum continui ponuntur apertum est, quia natura sua catalectici sunt, nulla eos numeri perpetuitate cohaerere. Itaque et in vocale exire possunt, sequente versu a vocali incipienti, et syllabam ultimam ancipitem habent. Curatur tamen ut plerumque syllaba longa terminentur, quod sic aptius in tam tardo et gravi numero vox requiescit. Interdum a paroemiacō initium fit, ut apud Eur. Tr. 122. πῶραι ναῦν ὤκεια. = 138. ὦμοι θάκους οὐς θάσσω. et Arist. Ran. 372. χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως | ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους. = 377. ἄλλ' ἔμβα χῶπῳ ἀρείς | τὴν σῶτειραν γενναίως. Unum huiusmodi versum in initio strophae trochaicae posuit Thesm. 433. οὕτω ταύτης ἦκουσα. = 520. τοῦτ' ἐμνοῖται θαυμαστόν. Ceterum strophae spondiacae non constanter, ut legitimi anapaesti, paroemiaco clauduntur, sed interdum dimetro acatalecto, ut apud Eur. Hec. 215. εὐντυχία κρείσων ἐκύρησεν. Arist. Ran. 376. ἡρίστηται δ' ἔξαρκούντως; = 381. κᾶν Θωρυκίων μὴ βούληται.

Tripodia, sive dimeter brachycatalectus, etsi passim pravae debetur versuum descriptioni, tamen nou potest dubitari quin ipsa quoque interdum a poetis usurpata fuerit. Certissima eius exempla reperiuntur apud Sophoclem Tr. 1085. ὦναξ Ἀἰδὴ δέξαι μ', | ὦ Διὸς ἀκτὶς παῖσων. Arist. Ran. 372. λειμῶνων ἐγκρούων. = 379. τῇ φωνῇ μολπάδων. Av. 328. προδεδόμεθ' ἀνόςια τ' ἐπάθομεν et (post interpositum dimetrum acatalectum) 330. ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν. et iisdem syllabis in antistropha 344. 346. unde probabile fit

strophas Pac. 943—947. = 1027—1031. et Lys. 479. 480. = 543. 544. sic ut ego feci in tripodiis esse dividendas. Minus certa res est de tripodiis Euripideis, quas omnes mutata versuum descriptione facile removeri posse ostendit Bartholdus in Museo Rhen. vol. 21. p. 54—62.

Monometri inter dimetros positi frequentia sunt exempla, pauca in initio stropharum positi, velut ap. Eurip. Iph. T. 123. et, ubi anapaesti spondiaci cum legitimis mixti sunt, Soph. El. 86. = 103.

Monometri hypercatalecti mensura etsi versibus nonnullis, qui aliam mensuram excludunt, necessario est adhibenda, ut Eur. Ion. 149. 150. νοτερόν ὕδωρ βάλλων | ὅσιος ἄπ' εὐνᾶς ὤν. 905. σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάζεις, tamen aliis in locis non paucis incertum videri potest utrum metrum sit anapaesticum an dochmiacum. Sic apud Euripidem in carmine Hec. 178—215. quod exceptis versibus 219. 220., quorum prior dactylicus, alter tripodia iambica est, ex anapaestis constat spondiacis, quinque huiusmodi versus reperiuntur, 180. ὦμοι μοι, τέκνον. 183. αἰῶ! σᾶς ψυχᾶς. 190. Πηλεΐδα γέννα. 194. μάνυσον μάτερ. 202. ὦρσέν τις δαίμων, quorum mensuram dochmiacam commendare videatur v. 185. τί ποτ' ἀναστένεις; qui anapaesticam mensuram non fert, quemadmodum e contrario tres Ionis versus 149. 150. 905., qui ipsi quoque in carmine spondiacos leguntur, dochmiacam excludunt mensuram. Rursus dochmiaca mensura non solum dochmiis θεός ὁμεινάτας et ἄγες ἀναιδείᾳ, qui inter anapaestos spondiacos ap. Eur. Ion. 894. 896. leguntur, sed etiam pluribus commendatur exemplis dochmii ex quinque syllabis longis compositi et inter alia metra positi, velut apud Aesch. Choeph. 29. πρόστερνοι στολμοὶ | πέπλων ἀγελᾶστοις. = 39. post versum iambicum dimetrum, pariterque Sept. 770. ἀνδρῶν ἀλφρηστᾶν ἄλβος ἄγαν παχυνθείς. = 776. τὰν ἀρπαξάνδραν κῆρ' ἀφελόντα χώρας, metro eodem quo post versus choriambicos ap. Soph. Ai. 1205. ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὦμοι. = 1218. Inter versus glyceos ap. Eur. Hel. 1307. ἀρρήτου κοῦρας. = 1325. ῥίπτει δ' ἐν πέθει. et Ion. 498. ναῶν συρίγγων. 501. συρίζης, ὦ Πάν. et alibi: quibus omnibus dochmiacam mensuram adhibendam esse et per se probabile est et confirmant Sophoclis versus modo memorati, qui ab syllaba brevi incipiunt. Apparet ex his nullum satis certum exstare indicium ex quo perspicui possit utrum quinque illae syllabae longae in strophis spondiacis Euripidis pro anapaestis an pro dochmiis sint habendae. Probabilior tamen anapaestica mensura est, quae versibus illis omnibus convenit et cui non obstat unus ille dochmius Euripidis Hec. 185. τί ποτ' ἀναστένεις, qui inter spondeos poni potuit ut tripodia iambica τάλανα πείσμου interposita est in eodem carmine 210. Neque enim verisimile est quod Buchholtz in commentatione *de Euripidis versibus anapaesticis* (Cottbus, 1864.) p. 20. coniecit versum illum ab interpolatore fictum esse postquam verba poetae exciderint.

Aliud metri alius inter anapaestos spondiacos positi exemplum praebent duodecim syllabae breves in locis quattuor Euripidis, Iph. T. 197. φόνος ἐπὶ φόνῳ (altera syllaba correpta) ἄχᾳ τ' ἄχεσιν. 220. ἄγαμος ἄτεκνος ἄπολις ἄφιλος. Ion. 889. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον. 900. ἴνα με λέχῃσι μέλεα μέλεος. cuiusmodi versus si ita metiaris ut ex anapaestis constant in proceleusmaticis solutis, numeri evadunt ineptissimi, multumque dissimiles versibus qualis est Eur. Iph. T. 230. σύγγρονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον. Quam obrem non dubitandum quin trochaici sint in tribrachos soluti, qualibus Euripidem etiam in carminibus non spondiacis saepe usum esse collectis exemplis ostendit Bartholdus in Museo Rhenano a. 1866. vol. 21. p. 58. 59.

Ad genus anapaesticum Hephaestio c. 8. p. 53. retulit τὸ προκελευσματικὸν ὑπ' ἐνίῳν καλούμενον, οἷον τὸ τετράμετρον τοῦτο τὸ Ἀριστοφάνειον (fragm. 557.)

“τίς ὄρεα βαθύκομα τὰδ' ἐπέσυτο βροτῶν”, quod alios κατὰ πόδα διαιροῦντας πυρριχικὸν appellasse dicit.

17. De anapaesticis tetrametris catalecticis.

Ἐπισημότατόν ἐστι, inquit Hephaestio c. 8. p. 48., τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν τὸ καλούμενον Ἀριστοφάνειον (Nub. 959.) “ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνην ἑνὸς νόμοιο.” κέκληται δὲ Ἀριστοφάνειον, οὐκ Ἀριστοφάνους αὐτὸ εὐρόντος πρώτου, ἐπεὶ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστὶ “χαίρετε δαίμονες οἱ Λεβάρειαν Βοιωτίαν οὐθαρ ἀρούρης”, ἀλλὰ διὰ τὸν Ἀριστοφάνην πολλῶν αὐτῷ κεκρήσθαι καὶ πρὸ Κρατίνου παρ' Ἐπιχάρμῳ, ὃς καὶ ὅλα δύο δράματα τοῦτω τῷ μέτρῳ γέγραφε, τοὺς τε Χορεύοντας καὶ τὸν Ἐπινίκιον. Nullus huius metri usus est in tragoedia, tanto frequentior in comoedia ubi oratio alius assurgit: unde in hoc metri genere comici interdum formis vocabulorum tragicis vel epicis usi sunt, breves tamen syllabas ante mutam cum liquida, ut in aliis metris omnibus, non prodixerunt, quod tragici saepissime fecerunt, sed corripuerunt, nisi quum verba ex epicis, lyricis, tragicis, orationi insererent, perraro in suis ipsorum verbis.

Tetrametri quum nihil aliud sint quam dimeter acatalectus et paroemiacus in unum versum coniuncti, consentaneum est utriusque partis leges easdem fere esse quas dimetri et paroemiaci esse supra docuimus, paucis tantum mutatis. Proceleusmaticus igitur ab hoc metro non minus alienus est quam ab illis. De dactyli usu eiusque cum anapaesto coniunctione in sex pedibus primis eadem omnia sunt tenenda quae in dimetrorum systematis observari dicebamus. Ut dimeter in anapaestum aut spondeum potius exire solet quam in dactylum, ita in tetrametris quoque raro pes quartus dactylus est raroque post dactylum sequitur anapaestus, ut ap. Arist. Nub. 326. ὡς οὐ καθορῶ παρὰ τὴν εἴσοδον. ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως. Vesp. 315. ἔστιν ὁπῇ δῆθ', ἦντιν' ἂν ἔνδοθεν οἶός τ' εἴη διαλέξαι. 397. αὐτὸν δῆσας, ὦ μιαρῶτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβῆσαι;

Caesura post dipodiam primam vel post syllabam primam brevem tertii anapaesti (ut ap. Arist. Ach. 678. ἔξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν) etiam in tetrametris saepissime reperitur, sed non minus frequenter negligitur, quia observandae necessitas nulla erat. Nam legitima tetrametri caesura post dipodiam secundam est, quam perraro violasse videntur, ut Arist. Nub. 987. σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοις διδάσκεις ἐντετυλίχθαι. Av. 600. τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δὲ τοὶ τὰδε πάντες. Plato ap. Eustath. p. 1161, 46. εἰς δ' ἀμφοτέρων ὁστρακον αὐτοῖσιν ἀνίσχ' ἐς μέσον ἐστώς. Callias ap. Athen. 12. p. 524 f. τί γὰρ ἢ τρυφερά καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία εἶψ' ὃ τι πράσσει. Suspectum vero quod Vesp. 568. legitur, pede quarto non ut in illis versibus anapaesto, sed spondeo, κὰν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθύς ἀνέλκει, ubi ἀναπειθώμεσθα ab Aldo positum est pro ἀναπειθώμεθα, quod est in codicibus.

Paroemiaci, quae altera est tetrametri pars, pes tertius, sive septimus tetrametri, constanter est anapaestus, nunquam dactylus, perraro spondeus, cuius exemplum Hephaestio p. 50. ex Cratino attulit, ὡς ἂν μάλλον τοῖς πηδάλιοις ἡ ναὺς ἡμῶν πειθαρχῇ, duo alia ex Aristoxeno et Tyrtaeo. Nam quum in paroemiaciis, quibus systemata dimetrorum finiri solent, perraro spondeus ante catalexin reperiatur, ut supra ostendi p. 51., idem pes etiam ab septima tetrametri sede alienus erat habendus. Septimus autem pes quum constanter anapaestus esset, sextus quoque pes aut anapaestus aut spondeus esse debebat, non dactylus, ne dactylus et anapaestus iuxta se ponerentur, quod ignoravit librarius qui in fine versus Arist. Av. 491. τορνευταπιδολυροπηγοὶ scripsit pro τορνευτολυραπιδοτηγοὶ, quod servavit codex Ravennas.

18. De metro choriambico.

Choriambus quum ex trochaeo, quem metrici veteres saepe χορείον vocarunt, et iambo sit compositus, primitiva eius forma est $\cup \cup \cup \cup$, cui perraro molossus substituitur, arsis vero interdum in pyrrhichium solvitur, quod Anacreontem per unum carmen totum fecisse refert Hephaestio c. 9. p. 56. allato primo eius versu ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον περὺ γέσσι κούφαις, poetae scenici vix unquam fecisse videntur. Nam Eur. Bacch. versum 106. βρύετε βρύετε χλοήρει μίλακι καλλικάρπῳ. = 122. Διογενέτορες ἔναυλοι, τρικόρυθεῖν ἐν ἄντροις, non ab choriambico soluto, sed ab dipodia iambica, arsi utraque soluta, incipere, proximus docet versus καὶ καταβακχιοῦσθε δρυὸς ἢ ἐλάτας κλάδοις, iisdem syllabis in antistropha v. 125. cuius pes secundus ($\cup$ -χιούσθε δρυός) choriambicam mensuram excludit. Eadem fere compositio versuum Iph. A. 1036. 1037. = 1058. 1059. Sophoclis vero versum Ai. 1185. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐπέων ἀριθμός. = 1192. ab dipodia trochaica soluta incipere ex proximo colligi potest versus, τὰν ἄπαιστον αἰὲν ἔμοι δορυσοῦσιν = 1195. Saepissime autem in versibus choriambicis choriambi cum dipodiis iambicis alternant, ut in versu Aristophanis (fragm. 96.) ab Hephaestione memorato p. 57. οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοῦχλ' ἐλέθ' ἐμαυτόν, initio modo ab choriambico, ut in hoc versu, modo ab dipodia iambica facto, et in versibus pluribus carminis Lys. 321—334. = 335—340. in quo iambus aliquoties in tribrachum est solutus, semel in dactylum 338. δεινόντα' ἀπειλοῦντας ἐπῶν, cui in stropa tribrachus respondet.

Versus choriambici ab initio non raro augentur vel anacrusi vel basi disyllaba. Anacrusis frequens est apud lyricos et tragicos, velut Aesch. Sept. 324. ὕπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν περβομένην ἀτίμω. = 336. τί; τὸν φέμενον γάρ, προλέγω βέλτερά τῶνδε πρᾶσσειν. Rara anacrusis disyllaba, ut Aesch. Sept. 322. Ἀἶδα προΐσσαι δορὸς ἄγρην. = 334. νομίμων προπάροιθεν. διαμεΐναι. Basis plerumque disyllaba est, iambus, trochaeus vel spondeus, velut ap. Aesch. Sept. 916. δαΐκτηρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων. Suppl. 61. in initio systematis doξάσει τις ἀκούων ὅπα τὰς Τηρείας. Soph. Ai. 229. θανέϊται παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτάς. = 254. et ib. 628. οὐδ' οἰκτράς γόον ὀρνιθος ἀηδοῦς. Eur. Rhes. 366. Σπάρταν οἰχομένωνν Ἰλιάδος παρ' ἁκτάς. Dactylo usus est Aeschylus Sept. 331. λαΐδος ὀλλυμᾶρος μισοθρόου. = 343. Idem pedes omnes et praeter eos tribrachus et anapaestus saepissime in eo reperiuntur choriambici metri genere quod glyconeum appellatur. Ceterum Hephaestio c. 10. et 11. alique metrici veteres, qui versus quosvis in quattuor syllabarum συζυγίας dividere solebant, versus choriambicos ab anacrusi vel basi incipientes pro antispasticis vel ionicis a maiore habuerant, cuius mensurae absurditatem supra notavi p. 39.

Catalexis versuum choriambicorum multiplex est, ut ex variis metri choriambici formis cognosci potest, quas infra enumerabimus. Usitatissima omnium est dipodia iambica catalectica, de qua paullo post dicetur, brevissima monosyllaba, ut apud Soph. Ai. 226. τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει. Tertia est iambus, propria versuum glyconeorum, de quibus capite proximo dicetur. Quarta est trochaica, ut ap. Arist. Lys. 323. τε καὶ Κρίτυλλον περφυσῆται. = 377. φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας. Quinta quae cretico efficitur, cuius Hephaestio p. 55. exempla tria affert, dimetri ἰσοπόνοι μείρακες, trimetri οὐδὲ λέόντων σθένος, οὐδὲ τροφαί, tetrametri ὦ Κυθερείας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου. Sexta, qua tragici saepius uti sunt, molossica $\cup \cup \cup$, ut ap. Soph. El. 129. ὦ γενέθλα γενναίων. Septima est versum in dipodiam trochaicam exeuntium, ut ap. Aesch. Sept. 735. αὐτοδάκτικοι θάνασιν. = 743. Soph. Oed. R. 1086. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμί. = 1098.

Reliquum est ut de formis versuum choriambicorum dicatur vel ex solis choriambis vel ex choriambis et dipodiis iambicis compositorum. Earum longe usitatissima est dimeter catalectica $\cup \cup \cup \cup \cup$, quo non solum systemata choriambica, sed etiam alia metra plurima clauduntur. Nec raro plures huiusmodi dimetri inter se nexi sunt, ut ap. Aesch. Choeph. 413. καὶ τότε μὲν δύσελπις· | σπλάγγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυοῦσα, vel integra ex iis systemata composita, quale ex Aristophanis Aeoloscione (fr. 116.) appositum Hephaestio p. 56. quibus alia plura addidit Gaisf. vol. 2. p. 110. quum comicorum tum tragicorum, velut Eur. Bacch. 105 seqq. Versu Pherecrateo, cuius perpetuus usus est in fine systematum glyconeorum, τὴν δέσποιναν ἐρείδει huiusmodi systema claudit Aristophanes fragm. 116.

Ex dimetris acatalectis vel puris vel cum dipodiis iambicis mixtis tragici et comici systemata composuerunt, quae plerumque dimetro catalectico, de quo modo dicebam, clauduntur. Quae versuum divisio quum non raro vocabulum inter duos versus dividi postulet, multo probabilius est systemata choriambica in longiores usque ad hexametrum versus esse describenda plane eadem ratione qua dimetrorum iambicorum systemata, de quibus supra dicebam p. 39.: quo pacto vocabula inter duos versus divisa prope omnia evanescunt paucis exceptis locis, velut Aesch. Sept. 918—920. = 929—932. ubi verbis in pentametrum acatalectum et tetrametrum, ut ego feci, divisus pentameter in stropa quidem pleno finitur vocabulo, sed in antistropha in medio verbo. Idem Agam. 445—451. = 464—470. systemate usus est ex sex dipodiis iambicis et octo choriambis, quorum ultimus catalecticus est ($\cup \cup \cup$), composito, qui versus quocunque modo describantur finis versus semel in stropa et semel in antistropha in medium cadit vocabulum. Eodem modo apud Sophoclem Ph. 687—690. = 701—705. et Aristophanem Eq. 551—558. = 581—588. Tam pauci tamen huiusmodi loci reperiuntur ut poetae ipsi systemata in versus longiores, plerumque tetrametros, dividi voluisse videantur, velut in Arist. carmine Nub. 563—569. = 595—600. quod ego in hexametrum catalecticum, trimetrum acatalectum et tetrametrum catalecticum divisi. In systematis autem antistrophicis versuum ex choriambis et iambis compositorum poetae responsionis aequalitati studuerunt raroque choriambum dipodiae iambicae opposuerunt, velut Soph. Ph. 1138. μυρί' ἀπ' αἰσχροῦν ἀνατέλλονθ' —, ubi in antistropha v. 1161. ab verbis incipit μηκέτι μηδενὸς κρατύνω. Arist. Lys. 326. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μὴν ὑπερόπους βοηθῶ. = 340. ὥς πυρὶ χρή τὰς μυσαράς γυναῖκας ἀνθρακεῦν.

Proxima forma est dimeter hypercatalectus, ut ap. Soph. Ai. 701. νῦν γὰρ ἔμοι μέλει χορεῦσαι. = 711. et puris choriambis ib. 226. τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει. = 250. et cum basi Ant. 944. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς. = 955.

Rarior est trimeter acatalectus, ut ap. Aesch. Suppl. 57. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων = 63. et cum basi Soph. Ant. 950. καὶ Ζηγὸς ταμειέσκε γονὰς χρυσορύτους. = 960. catalecticus ap. Soph. Ai. 705. ἔμοι ξυνεῖη διὰ παντὸς εὐφρων. = 718. et cum basi Aesch. Sept. 916. δαΐκτηρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων. = 928. brachycatalectus cum basi Soph. Ant. 945. ἀλλὰ εἰ δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς. 949. 951. = 956. 959. 961.

Longe usitatissima metri forma est tetrameter acatalectus et catalecticus in $\cup \cup \cup \cup$ exiens, uterque modo ex puris choriambis modo ex choriambis qui cum dipodiis iambicis alternant compositis, quorum exempla afferri inutile est. Catalectica autem forma non solum post acatalectos ponitur, sed etiam sola per longiorem seriem versuum continuatur, cuiusmodi sunt sedecim quos Athenaeus 6. p. 236. ex Eupolidis Κόλαξιν attulit

tetrametri, velut ἄλλὰ δίαίταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς, in quibus notandum anacrusin dipodiae iambicae constanter brevem, nusquam longam esse, ut in locis nonnullis tragicorum et Aristophanis. Utriusque tetrametri formae exempla magnopere augentur systematis, de quibus supra diximus, in versus longiores, qui plerumque tetrametri sunt, divisis. Strophas ex duobus tetrametris acatalectis, quorum pars prior choriambica, altera iambica est, et iambico dimetro acatalecto uno compositas fecit Anacreon, quarum quattuor attulit Athenaeus 12. p. 533.

Formis tetrametri mensuram excedentibus posteriorum temporum poetae carmina integra scripserunt, quod pentametrorum catalecticorum Callimachi et hexametrorum catalecticorum Philici exemplis ostendit Hephaestio c. 9. p. 57. 58. cuiusmodi carmina nulla apud poetas scenicos, frequentia vero versuum singulorum exempla reperiuntur, non solum in systematis choriambicis, secundum rationem supra expositam descriptis, sed etiam inter alia metra. Sic pentameter catalecticus legitur ap. Aesch. Ag. 225. θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς, γυναικοποιῶν πολέμῳ ἀρωγὰν. = 235. quo metro frequenter Cratinus usus est, ut Marius Victorinus tradit 2. p. 116. Idem p. 117. memorat hexametrum catalecticum choriambicum purum, quod Phrynichum comicum auctorem eius artis tradidisse et sui nominis appellatione signasse dicunt, ubi recte Phrynichum comicum dicere videtur, non tragicum, quem in initio capitis nominaverat his verbis, quod genus si hexametrum sit, Phrynichum de auctore tragœdiographi nomine nuncupabitur. Phrynichus autem si huiusmodi fecit hexametros, nihil plane caussae esse apparet cur in systematis quale est Aristophanis Nub. 563. = 595. verba ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κυκλήσκω in tres dimetros potius dividantur, ut in libris factum est, quam in unum versum catalecticum coniungantur ut ego feci. Ceterum quod Marius Victorinus addit "*ultra hanc proceritatem (hexametri catalectici) choriambicum non facile possis reperire*", verissime dictum est nec refutatur Sophoclis in Phil. versibus 687. 688. = 702. 703. ita compositis ut in strophae quidem versu priore vocabulum post pedem quartum finiatur, in antistropha vero non finiatur, sed choriambi usque ad catalecticam octavi choriambi formam decurrant, quod non minus singulare est quam quod in tribus solum tragicorum locis octo sine pausa dochmii reperiuntur, de quibus supra dixi p. 47.

18. De metro glyconeo.

E metro choriambico originem duxit metrum glyconeum, cuius rarus in Aeschyli et Sophoclis tragœdiis, frequentissimus vero usus est in posterioribus fabulis Euripidis et in comoedia. Eius species usitatissimae duae sunt, altera quae post basin disyllabam vel trisyllabam choriambum in medio versu, altera quae in fine versum positum habet: unde formae prodeunt hae,

A.	
⏑ ⏑	⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ acatal.
⏑ ⏑	
⏑ ⏑	≈ catal.
⏑ ⏑ ⏑	
⏑ ⏑ ⏑	
⏑ ⏑ ⏑	

B.	
⏑ ⏑ ⏑	⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ acatal.
⏑ ⏑ ⏑	
⏑ ⏑ ⏑	
⏑ ⏑ ⏑	⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ catal.

nam duas alias formas, carminibus glyconeis interdum insertas

⏑ ⏑ ⏑ ⏑	⏑ ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ ⏑	⏑ ⏑ ⏑ ⏑

quae nihil differunt ab choriambico dimetro et in carminibus antistrophicis non alias quam has ipsas formas respondentes habent, non glyconeos vocamus, sed generali choriambici metri nomine appellamus.

Carmina glyconeae plerumque antistrophica sunt, accurate servata choriambi pedisque ei adiuncti disyllabi, qui ubique fere iambus, raro spondeus est, responsione, sed minore diligentia basi adhibita, in qua trochaeus, spondeus et iambus in utraque metri specie perinde habentur. Trochaei tamen et spondei exempla multo plura sunt quam iambi, quemadmodum inter poetas Latinos Catullus in carmine 61., cuius versus sunt plus quam ducenti, ne semel quidem iambo, sed solis trochaeo et spondeo usus est. Tribrachi exempla sunt in fabulis postremis Euripidis, velut Hel. 1461. λάβετε δ' εἰλατίνας πλάτας. = 1475. ὁ Διὸς εἶπε σέβειν γόνος. Phoen. 202. Τύριον οἶδμα λιπούσ' ἔβαν. = 214. πόλεος ἐκπροκριθεῖσ' ἑμᾶς.

Rarus est dactyli usus in basi, cui in antiquiore tragœdia dactylus in antistropha respondet, ut apud Aesch. Choeph. 315. ὦ πάτερ αἰνοπαθές τί σοι. = 332. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει. Eur. El. 144. σοὶ κατὰ γὰς ἐνέπω γόους. = 162. ἐκ Τροίης ὀδίου βουλᾶς. Quattuor versus ab dactylo incipientes ap. Arist. Thesm. 1136 = 1139. In posterioribus vero tragœdiis interdum tribrachius dactylo respondet, ut apud Eur. Iph. T. 1072. εὐζύνετον ἔννετος βοᾶν. = 1109. δλομένων (ὀλομένων Hermann) ἐν ναυσίῳ ἔβαν. 1129. κέλαδον ἐπατόνου λύρας. = 1143. παρθένος εὐδόκιμων γάμων, nisi πάροχος scribendum cum Nauckio.

Basis anapaesticae nulla sunt apud Aeschylum et Sophoclem exempla, pauca in posterioribus fabulis Euripidis et apud Aristophanem, qui hunc pedem ridet in Ranis 1322. περιβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας. | ὄρᾳς τὸν πόδα τοῦτον. Δ. ὀρῶ. | Α. τί δαί; τοῦτον ὄρᾳς; Δ. ὀρῶ. ubi anapaestus non solum in basi, sed etiam post alterius versus choriambum positus est, quia priorem anapaestum περιβαλλ' notare volebat poeta.

Choriambus ut in versibus choriambicis puris vix usquam arsin solutam habet, ita in glyconeis quoque perraro solvitur, ut apud Arist. Thesm. 1136. Παλλὰδα τὴν φιλόχορον ἐμοί. Eur. Iph. A. 165. ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας. = 186. Hel. 1490. βάτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας. sed in antistropha 1506. δύσκληϊαν δ' ἀπὸ συγγόνου. Ibidem vero 1486. ἐπιπετόμενος ἱακχεῖ. = 1503. non est versus glyconeus, sed dimeter iambicus catalecticis, quo clauduntur quae praecedunt dipodiae iambicae quattuor. Nec Sophoclis versus Oed. C. 186. τέτροφεν ἄφιλον ἀποστρυγεῖν καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι = 205. ab choriambo soluto, sed ab dipodia iambica incipit. Nec dipodia iambica post basin substitui choriambo potest, quia anacrusis locum non habet post basium, quam arsis sequi debet.

Tertia pars versus glyconei est iambus, vel, qui multo rarior est, spondeus, accurate servata in carminibus antistrophicis responsione, ut ap. Eur. Hipp. 150. δῖνασιν νοτίας ἄλμας. = 160. Suppl. 1008. = 1030. El. 116. = 131., raro neglecta, ut ap. Soph. Ph. 1128. ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων. = 1151. τὰν πρόσθεν βελῶν ἀλκάν (ubi ἀκμάν Wunderus). Eur. Hipp. 741. τὰς ἡλεκτροφαεῖς αὐγὰς. = 751. χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς (ubi aptius θνατοῖς Brunnkii). El. 122. ὦ πάτερ, οὐ δ' ἐν "Αἰδᾷ δῆ. = 137. ὦ Ζεὺ Ζεῦ, πατρί θ' αἰμάτων. De anapaesto, cuius unum reperitur exemplum, supra dixi ubi de basi anapaestica agebam.

De altera versus glyconei forma, quae choriambum in fine versum positum habet et ipsa quoque frequentissima est, notandum hanc formam in carminibus antistrophicis interdum respondere priori, ut ap. Soph. Ph. 1082. θερμόν καὶ παγετώδες, ὥς. = 1122. καὶ μόχθῳ λωπατὸς, δς ἦ|δη. 1124. πόντου θινὸς ἐφήμενος. 1147. ἔθνη θηρῶν οὐς ὀδ' ἔχει. et saepius in postremis fabulis Euripidis, velut Iph. T. 421. πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας. = 439. εἴθ' εὐχαΐσιν δεσποσύνοις. 1097. ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχίαν. = 1115. θεὰς ἀμφίπολον κό-

παν. Phoen. 208. Ἰόνιον κατὰ πόντον ἐλάτῃ πλεύσασα περιρρῦτων. = 220. ἴσα δ' ἀγάμασι χρυσοτεύκτοις Φοίβῃ λάτρει γενόμαν. El. 148. χέρα τε κρᾶτ' ἐπὶ κούριμον. = 165. Αἰγίσθου λῶβαν θεμένα. Formae catalecticae $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, velut ap. Aesch. Ag. 748. πομπῇ Διὸς Ξενίου. = 761. οἰκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων, exempla plurima ex tragicis collegit Gaisfordus ad Hephaest. vol. 2. p. 203. 204.

Versus glyconeī saepissime in systemata coniunguntur numero usque ad versum ultimum, qui catalecticus est, continuato, hiatu et syllaba ancipite perraro in medio systemate admissis, velut ap. Soph. Oed. R. 1190. τὰς εὐδαιμονίας φέρε | ἢ τοσοῦτον δόσον δοκεῖν | καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει. Oed. C. 1215. ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰ | ἀμέραι κατέθεντο δὴ, et syllaba ancipite ib. 132. εὐφρόμου στόμα φροντίδος | ἰέντες. Ph. 184. στικτῶν ἢ λασίων μετὰ | θηρῶν. Catalectica versus forma $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, vel $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, syllabis non differt ab dactylico dimetro catalectico εἰς δισύλλαβον $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, de quo supra dictum est p. 49.

Finis versus non raro in media incidit vocabula, quod plerumque, ut in systematis iambicis et choriambicis, vitari potest duobus tribusve versibus in unum coniunctis, velut in carmine Euripidis Iph. T. 1089—1105. = 1106—1122., aliisque strophis sic ab me descriptis, quorum versus nusquam hexametri choriambici mensuram excedunt.

Legitimas, de quibus diximus, metri glyconeī formas duas poetae scenici novis formis non paucis auxerunt, servato quidem in omnibus choriambico, sed reliqua versus parte syllabis vel detractis vel additis mutata, choriambico vel simplici vel duplicato: quarum formarum aliae frequenter, aliae raro usurpatae, multae autem ita sunt comparatae ut pari iure et glyconeō et choriambico generi adscribi possint. Horum liberiorum versuum formae, quae plerumque non sunt inter se nexae, rarius in systemata redactae, usitatissimae hae sunt.

1. Brevissima forma est quae basi caret $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, ut ap. Soph. Ai. 1199. τεγγόμενος κόμας. = 1221. Oed. C. 128. ἄς τρέμομεν λέγειν. = 160. cuiusmodi versus licet pro dochmiis haberi possint, tamen ubi inter glyconeos positi reperiuntur rectius pro choriambicis sive glyconeis habentur. Forma catalectica $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, inter plenos versus glyconeos posita est ap. Eur. Ion. 119. ἐκπροϊέσαι. = 135.

2. Eadem forma cum anacrusi monosyllaba $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, ut ap. Eur. Med. 855. πάντως ἱκετεύομεν. = 864., in spondeum exiens 851. σκέψαι τεκῶν πλαγάν. = 861. et forma catalectica $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, ut ap. Soph. Oed. R. 467—469. ὦρα νιν ἀελλάδων | ἵππων σθεναρώτερον | φυγῇ πόδα νωμῶν. = 476—478. Duae huiusmodi strophae ap. Arist. Pac. 856—858. 860—862. = 909—911. 913—915. Equit. 1111—1130. = 1131—1150. Eccl. 289—299. = 300. = 310.

3. Eadem forma cum anacrusi anapaestica sive pyrrhichio $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, ut ap. Eur. Hec. 905. σὺ μὲν, ὦ πατρίς Ἰλιάς. = 914. Ion. 468. ἱκετεύσατε δ', ὦ κόραι, | τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως = 488. 489. et forma catalectica $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$. Heracl. 751. φαεσιμβρότου αὐγαί. 757. ἱκέτας ὑποδεχθεῖς. = 761. 768. ubi notandum in antistrophe 768. ἔχει· οὐποτε θνατῶν, diphthongum ante οὐποτε corripi ut in versibus dactylicis et anapaesticis.

4. Formae quae post choriambum non in iambum, sed in syllabas $\cup \cup \cup$, vel $\cup \cup \cup$ vel $\cup \cup \cup$ vel $\cup \cup \cup$ exeunt partim iam supra memoratae sunt inter versus choriambicos. Earum usitatissima est $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$, ut ap. Soph. Oed. C. 133. ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν. = 165. et 668. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας. = 681. Eur. Heracl. 770. ἀλλ', ὦ πότνια, σὸν γὰρ οὐδας. = 777. Cum anacrusi monosyllaba Herc. f. 644. τυραννίδος ὄλβος εἶη. = 662. δισοῦς ἀν' ἔβαν διαύλους. Med. 150—152. = 170—178. 849. 850. = 859. 860. et forma in penthemimeres iambicum exeunte Eur. Hipp. 526—528. = 536—538.

5. $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup$. Aesch. Sept. 329. περιρρηγνυμένων φαρέων = 341. φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ. Molossum usitatae glyconeī formae adiunxit Eur. in carmine non antistrophico Ion. 1236. λεύσιμοι δὲ καταφθοραὶ δεσποίνῃ, ut versui 1238. $\cup \cup \cup$ adiunctum est, χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν πορευθῶ, ubi πορευθῶ in libris ad versum proximum est relatum, qui non glyconeus est, sed ionicus θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα, τεθρίππων, quemadmodum Aeschylus Ag. 744. = 757. ionicos tetrametros duos inter similes posuit generis choriambici versus.

6. Formae antispasto finitae, $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$, ut ap. Soph. Ph. 209. τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνηῖ. = 218. Eur. Med. 139. τάκου δυσρόμενα σὸν εὐνάην. = 183. πένθος γὰρ μεγάλως τὸδ' ὀρμάται, et cum anacrusi monosyllaba, ut ap. Soph. Ai. 1191. δύσανον ὄνειδος Ἑλλάνων. = 1198. Eur. Hipp. 139. πρῶτα φάτις ἤλθε δέσποιναν. = 140.

Huiusmodi formis liberioribus usi tragici interdum strophas composuerunt, in quibus legitima metri glyconeī forma, quae ex octo syllabis constat versuque catalectico septem syllabarum finitur, non solum cum longioribus vel brevioribus eiusdem generis, sed etiam cum aliis metris mixta est. Insigne huiusmodi exemplum praebet celebratum iam ab veteribus carmen Sophoclis Oed. Col. 668—680. = 681—693.

στροφή.
εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
ἴκου τὰ κράτιστα γὰς ἔπαυλα,
670 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ'
ἀ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
χλωραῖς ὑπὸ βάσαις,
τὸν οἰνῶπα νέμουσα κισσόν
675 καὶ τὰν ἄβαντον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμῶνων· ἴν' ὁ βακχιώτας
ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
680 θεαῖς ἀμφιπολὼν τιθήναις.

ἀντιστροφή.
θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
ὁ καλλίβοτρος κατ' ἡμαρ ἀεὶ
νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὅ τε
685 χρυσαυρῆς κρόκος· οὐδ' αἰπνοὶ
κρήναι μινύθουσιν
Κηφισοῦ νομάδες βρέθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι
ῥυκτόκος πεδίον ἐπινίσσεται
690 ἀκράτῃ σὺν ὄμβρῳ
στερνούχου χθονὸς· οὐδὲ Μουσᾶν
χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν, οὐδ' ἄ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

ubi verba ipsa, nullo vocabulo inter duos versus diviso, rectam monstrant versuum descriptionem ab editoribus nonnullis corruptam, qui εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώ-|ρας ἴκου τὰ κράτιστα γὰς ἔπαυλα, pariterque v. 672—675. 678. 679. dividerunt. Recta versuum descriptio hoc loco servata est in codice Laurentiano, nisi quod versu 670. ἐνθ' ad versum proximum relatum est (haud dubie quia ἐνθ' ἄ in ἐνθα coaluit), v. 679. ἀεὶ et 692. χοροὶ cum praecedente versu coniunctum est. Simile carmen est Eur. Heracl. 748—758. = 759—769. 770—776. = 777—783.

Altera metri glyconeī species quae basium et trochaicum vel spondeum vel iambum ante choriambum et ubi catalectica est amphibrachum vel molossum ante choriambum habet, eodem modo quo prior syllabis vel additis vel detractis variatur. Ex quo genere has uotamus formas.

1. $\cup \cup \cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup \cup$ | $\cup \cup \cup$. Eur. Bacch. 867. ἐμπαίζουσα λείμακος ἄδοναῖς. ubi versus antistrophicus in spondeum exit 887. αὔξοντες ζῶν μαινομένα δόξα. ac-

curate servata responsione Hipp. 147. ἀνέρος ἀθύρων
πελάων τρύχει. = 157. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύ-
ταις. Soph. Ph. 138. τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προὔχει.
= 153.

2. — — — | — — — | —. Eur. Troad. 1086. αἴσσον
περοῖσι πορεύσει. = 1104. Αἰγαίου κερανοφαῆς πῦρ.

3. — — — | — — — | — — —. Eur. Hipp. 547. ἀναν-
δρον τὸ πρῖν καὶ ἀνυμφον οἴκων. = 567. Hel. 1464.
Περσέων οἴκων Ἑλέαν ἐπ' ἀκτᾶς. = 1477.

4. — — — | — — — | — — —. Soph. Ph. 141. σὲ δ', ὦ
τέκνον, τὸδ' ἐλήλυθεν. = 156. μὴ προσπεσὼν με λάθῃ
ποθέν. Eur. Hipp. 525. Ἔρως ἔρως, δ' κατ' ὁμμάτων.
Eadem forma in spondeum exiens ap. Soph. Ant. 814.
ἔγκληρον οὐτ' ἐπινύμφειος. = 831.

5. — — — | — — — | —. Eur. Hipp. 144. οὐδ' ἀμφι-
τὰν πολύθηρον. = 155. ἡ ναυβάτας τις ἐπλευσέν.
148. φροτῆ γὰρ καὶ διὰ λίμνας. = 159. φάμαν πέμπων
βασιλεία.

6. — — — | — — — | — — —. Eur. Hipp. 129. εὐαλίον
κατέβαλλ' ὅθεν μοι. = 139.

19. De metro Priapico, Eupolideo et Cratinceo.

Ad genus glyconeum tres pertinent versuum spe-
cies, quarum prima, quam μέτρον Πριάπειον appella-
runt grammatici propter caussam ab scholiasta He-
phaest. c. 10. p. 64. expositam, nihil aliud est quam
versus glyconeus acatalectus cum catalectico compo-
situs, ut in versu Anacreontis ἡρίστησα μὲν ἱπρίου λε-
πτοῦ μικρὸν ἀποκλᾶς. Eius exempla non pauca repe-
riuntur apud poetas scenicos, etsi in codicibus con-
stanter in versum aeatalectum et catalecticum divisa.
Continuis his versibus usus est Pherecrates, quorum
quinque apposuit Athenaeus 15. p. 685. ex quibus dis-
cimus formas huius metri eodem modo variatas fuisse
quo metrum glyconeum. Nam versus Pherecratis 3—5
iisdem quibus Anacreonteus versus pedibus constant,
duorum primorum vero pars prior ex choriambō et di-
podia iambica est composita. Caesura in fine partis
prioris diligenter servata est in versibus quos novimus.

Metrum Eupolideum ex altera metri glyconeī spe-
cie, quae choriambum in fine habet, et simili metrum
est compositum, quod ab glyconeō eo tantum differt
quod pro choriambō altero creticum habet. Est igitur
totius versus forma haec

— — — | — — — | — — — | — — —
— — — | — — — | — — — | — — —
— — — | — — — | — — — | — — —

Hoc metro Nubium Parabasin scripsit Aristophanes
517—562. admissio in basi trocheo, spondeo, iambō,
semel etiam tribracho, v. 539. ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ,
τοῖς παιδίοις ἴν' ἡ γέλως. Duo alii versus sunt in
fragm. 148. 149. Eupolidis exempla attulit Hephaestio
c. 16. p. 112., Astydantantis ex dramate satyrico ver-
sus Athenaeus 10. p. 411. Alia Cratini, Eupolidis,
Pherecratis et Alexidis exempla collegit Gaisfordus
ad Heph. vol. 2. p. 205. 206.

Metrum Cratineum idem est quod Eupolideum, nisi
quod pars prior ex choriambō et dipodia iambica con-
stat. Hoc metro Eupolis Ἀστρατεύτων fabulae Para-
basin scripsit, cuius primus versus fuit ἄνδρες ἑταῖροι,
δεῦρο δὴ τὴν γνῶμην προσίχετε. de quo vid. He-
phaestio c. 16. p. 113. eiusque scholiasta. Sedecim
Eupolidis versus attulit Athenaeus 6. p. 236.

Quartum huius generis metrum est quod Hephae-
stio p. 112. ἐπιωνικὸν πολυσχηματιστον appellat no-
mine absurdo ab grammaticis invento, qui hoc metrum
ut alia metra multa in συζυγίας quadrisyllabas divide-
bant. Est vero non ionicum, sed glyconeum alterius
formae, quae ab amphibracho incipit et choriambum
in fine habet

— — — | — — — | — — — | — — —

ut in loco Eupolidis ab Hephaestione memorato p. 112.
ὦ καλλίστη πόλι πασῶν ὅσας Κλέων ἔφορᾷ.

PROLEGOMENA.

20. De metro ionicō a minori.

Ionicī a minori forma primitiva ex anacrusi disyl-
laba, sive pyrrhichio, et duabus syllabis longis con-
stat — — —. Anacrusis raro in unam syllabam lon-
gam contrahitur, unde prodit molossus — — —, paullo
frequentius arsis vel prior vel posterior solvitur.
Utriusque generis exempla praebent Euripidis versus
Bacch. 78. τὰ τε ματρός μεγάλας ὄργια Κυβέλας θεμι-
τεύων ἀνὰ θύρσων τε τινάσσων κισσῷ τε στεφανωθείς
et iisdem syllabis in antistropha 95. Duo ionicī in mo-
lossos contracti ib. 538. οἶαν οἶαν ὄργαν ἀναφαίνει
χθόνιον, ubi in strophā 519. sex primae versus sylla-
bae, quae haud dubie ipsae quoque duos praebuerunt
molossos, exciderunt. Ad prosodiam quod attinet, no-
tandum vocalem longam vel diphthongum ante voca-
lem vel diphthongum, ut in versibus dactylicis et ana-
paesticis, interdum corripit, ut ap. Aeschylum Suppl.
1020. πολιοῦχος τε καὶ οἷ χεῦμ' Ἐρασίνοιο. Arist. Vesp.
291. ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ —. et 297. παππιᾶ ἥδιον
γάρ.

Catalexis versuum ionicorum efficitur omittenda
ionicī arsi altera, unde prodit anapaestus, quo tragici
non solum ad versus finiendos, sed saepissime etiam
in initio versuum et mediis in versibus usi sunt.

Prorsus singularis et huic metro propria est varia-
tio quae fit syllaba finali prioris et syllaba prima alte-
rius ionicī transposita

— — —, — — —
et forma catalectica

— — —, — — —,
quod genus versuum ἀνακλῶμενον appellarunt gram-
matici. Arsis dipodiae trochaicae raro solvitur, ut ap.
Eur. Bacch. 398. ἐπὶ τοῦτω δέ τις ἂν μεγάλα διώκων.
ubi in strophā puri respondent ionicī 381. τε μερίμνας,
ὁπότεν βότρυος ἔλθῃ. et in catalexi trochaica ib. 521.
ποτε παγαῖς τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες, sed non in anti-
strophā 540. ὃν ἔχων ἐφύτευσε χθόνιος. In caminibus
antistrophicis tragicorum et comicorum, qui hoc metro
non raro usi sunt, formae primitivae primitiva, ἀνα-
κλωμένη autem ἀνακλωμένη respondere solet, inter-
dum tamen primitiva et ἀνακλωμένη sibi sunt opposi-
tae. Praeterea poetae alterius pedis anaclassi, i. e.
dipodia trochaica, etiam post ionicum purum usi sunt
— — —, — — —. Tres igitur sunt metri ionicī aca-
talecti formae

1 — — —, — — —
2 — — —, — — —
3 — — —, — — —

et catalecticae totidem

4 — — —, — — —
5 — — —, — — —
6 — — —, — — —

Porro versus ionicī a minori non solum ita componi
solent ut ab integro ineipiant ionicō, sed etiam ut vel
arsis nuda praemittatur, vel duae arses, vel catalectica
ionicī forma, id est anapaestus,

7 — — —, — — —
8 — — —, — — —
9 — — —, — — —

pariterque in formis catalecticis et ἀνακλωμέναις.
Formarum sex primarum plurima sunt exempla, velut
apud Aeschylum Pers. 70. ubi post trimetros duos inter-
positumque tetrametrum ex puris constantem ionicis
hi sequuntur versus, Ἀθαμαντίδος Ἑλλάς | πολύ-
γομφον ὄδισμα ζυγὸν ἀμφιβάλων αὐχένι πόντου. = 79.
80. Cum anaclassi ib. 85. ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι
τοξόδαμον Ἀρη. = 91. et in catalexi 106. διέπειν ἱπ-
ποχάρμας τε κλόνοισι πόλεων τ' ἀναστάσεις. = 112.
Anaclassin per quinque ionicorum paria continuavit
Prom. 401—405. νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς ἀμέγαρτα γὰρ
τάδε Ζεὺς | ἰδίοις νόμοις κρατύνων ὑπερήφανον θεοῖς
τοῖς | πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν. = 410—414. ubi ver-
sus alter in formam exit tertiam, ut Suppl. 1021. περι-
ναίονται παλαιόν. = 1027. τὸδε μελίσσοντες οὐδας.

Sept. 721. πατρός εὐκαίαν Ἑρινύν. = 730. πικρὸς ὠμόφρων σίδαρος, et ap. Arist. Ran. 330. στέφανον μύρτων· θρασεὶ δ' ἔγκατακρούων. ubi in antistropha respondet ionicus ἀνακλῶμενος 346. χρονίους τ' ἑτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς, quemadmodum versui praecedenti ἀνακλῶμένῳ 329. περί κρατὶ σφ' βρύοντα in antistropha 345. ionicus et dipodia trochaica respondent ἀποσεύονται δὲ λύπας. et in carmine ionicō Vesperum ubi in strophā 297. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ, οὐκ ἂν, in antistropha vero 309. ἀπαπαὶ φεῦ, ἀπαπαὶ φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῦν οἶδ'. sed in versu praecedente formae ∪ ∪ ∪ ∪, ∪ ∪ — eadem respondet in antistropha. Euripidea diversae responsionis exempla vide Bacch. 381 = 398. 525 = 544. Quattuor dipodias trochaicas inter Ionicos posuit Arist. Thesm. 111. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς, | Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς, | γέρας ἱρόν προφέρων.

Formae ab initio auctae (7. 8. 9.) apud Aeschylum et Sophoclem reperiuntur, et septima quidem, quae ab anacrusi monosyllaba incipit, Oed. R. 483. δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας | οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὅ τ' λέξω δ' ἀπορώ. = 498. 499. El. 1066. = 1078. octava Oed. R. 490. ἡ τῷ Πολύδῳ νεῖκος ἔκειτ' οὔτε πάροισιν ποτ' ἔγωγ' οὔτε τανῦν πῶ. nona, cuius plurima sunt in tragoedia et comœdia exempla, ib. 498. ἔμαθον πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ. Simili lege ἀνακλῶμένη ionicī formae, i. e. dipodiae trochaicae, praemittitur anacrusis, ita ut versus ionicus a penthemimere iambico incipere videatur, velut ap. Soph. El. 1058. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς (hoc syllaba prima correpta) = 1070. et ap. Aesch. Prom. 128. μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γάρ ἄδε τά-εις περὺ γων θοαῖς ἀμίλλαις. = 144. Idem alius carminis est initium ib. 397. στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ. = 406.

Amphibrachium ∪ ∪ ∪ ionicis praemisit Arist. Ran. 324. Ἰακχ' ὦ πολυτίμοις ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων. = 340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσω. et creticum 326. ἐλθέ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων. = 342. νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ, posita inter hos versus invocatione Ἰακχ' ὦ Ἰακχε.

Penthemimeres iambicum cum duplici anacrusi ∪ ∪ ∪ | ∪ ∪ — in fine systematis ionicī est ap. Soph. El. 1062. ἐπ' ἴσας τελοῦμεν. = 1069. Arist. Vesp. 302. σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς. = 316. πάρα νῦν στενάζειν. Clausula choriambica ap. Eur. Bacch. 537. χάριν οἶνας ἔτι σοι | τοῦ Βρομίου μελήσει. = 556. φονίου δ' | ἀνδρὸς ὕβριν κατὰσχες. Singulare est quod idem versus ionicos catalecticis antispasto terminavit Cycl. 502. μύ-ρόχριστος λιπαρόν, βόστρυχον αὐδὰ δὲ, θύραν τίς οἶξε

μοι; iisdemque syllabis v. 510. 518. nisi haec sic metiri placeat ut versus plenius terminetur ionicis, priore ἀνακλῶμένῳ, δὲ θύραν τίς, altero in molossum contracto οἶξε μοι. Nam systemata versuum ionicorum interdum pede acatalecto finiuntur, ut ap. Aesch. Suppl. 1043. ψεδυραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων. = 1052. προτερὰν πέλοι γυναικῶν. et ib. 1057. = 1062.

Systemata versuum ionicorum a minori, quibus et tragici et comici non raro usi sunt, in codicibus plerumque in dimetros sunt descripta, vocabulis saepe inter duos versus divisus, quod incommodum, plane ut in systematis iambicis et trochaicis, ubique fere tolli potest, restitutis vel trimetris vel quae usitatissima huius metri forma fuit, tetrametris, de quibus Hephaestio c. 12. p. 72. τῶν ἐν τῷ μέτρῳ μεγεθῶν τὸ ἐπισημώτατόν ἐστι τὸ τετράμετρον καταληκτικόν, cuius exempla addit ex Phrynico et tragico et comico. Ad hanc igitur normam divisi systemata ionica, quorum exempla vide apud Aesch. Pers. 694—696. = 700—702. (quod systema ex tetrametro ionicō et versu paroemiacō est compositum) Suppl. 1018—1034. et 1035—1062. quae strophae ex dimetris, trimetris et tetrametris constant. Choeph. 327—329. = 358—361. tetrametri ἀνακλῶμενοι duo. Soph. Oed. R. 483—497. = 498—512. strophā ex dimetris, trimetris, tetrametris et pentametris composita. Eur. in carminibus Baccharum infra indicandis, et Cycl. 496—502. = 503—510. = 511—518. strophā ex tetrametris composita, ter repetita. Arist. Vesp. 291—302. = 303—315. tetrametri et dimetri. Rara sunt exempla numeri ultra quattuor pedes continuati, ut ap. Sophoclem El. 1059. ubi post trimetrum ἀνακλῶμενον longior sequitur ionicorum series ἐσορώμενοι τροφὰς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὐρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν; ubi prior versus in antistropha 1069. pleno terminatur vocabulo, in strophā vero medio in vocabulo. Pentametri exemplum paulo ante ex eiusdem poetae Oed. R. 490. = 506. memoravi, cui adde Eur. Bacch. 535—555. Tetrametro et pentametro usus est Aesch. Ag. 691—695. = 710—712. hexametro Eur. Bacch. 381 = 399. Octo sine pausa ionicī sunt ap. Arist. Vesp. in antistropha 305. 306. vocabulo inter hos versus diviso, secus atque in strophā 293. 294.

Hiatus in systemate ionicō admisit Aeschylus Pers. 109. ubi prior versus terminatur verbis πολυαινομένας πνεύματι λάβρω, alter vero ab vocali incipit, ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος, ut ap. Soph. Oed. R. 492. βασάνῳ | ἐπὶ τάν. Eur. Bacch. 380. γελάσαι | ἀποπαῦσαι τε μερίμνας. syllabam ancipitem Eur. Bacch. 521. = 538., ubi persona mutatur, Arist. Vesp. 299. = 312. et 314.

Addendum ad p. 42.

De usu pedum solutorum in versibus tetrametris trochaicis nuperrime dixit Io. Rumpelius in Leutschii Philologo vol. 28. p. 425—436. diligenter collectis poetarum exemplis. Sed de dactylo quae dixit corrigenda ex iis quae ego dixi p. 42.

I.

AESCHYLI

FABULAE SUPERSTITES

ET

PERDITARUM FRAGMENTA.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἑπαφόν. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Δίῃ. τέλος βροντῆς γενομένης ἀφανὴς γίνεται ὁ Προμηθεύς.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὁκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστὶ Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαϊοῖς μέρεσι τοῦ Ὁκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν ἐς τηλουρόν ἤκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρμηϊάν.
Ἦφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς
ἅς σοι πατὴρ ἐφέιτο, τόνδε πρὸς πέτραις

Scripturae sine nomine auctoris vel in lemmatis vel pone lemmata positae codicis sunt Medicei (M). Emendationes ex uno pluribusve codicis Medicei apographis factas asterisco notavimus, omissis quas hoc loco notari non erat operae pretium minutis orthographicis aliisque quisquiliis. Coniecturis editoris litera D est apposita. De codice Mediceo eiusque apographis dixi in Praefatione ad hanc fabulam, Lipsiae et Londini a. 1866. editam, p. III—XVI.

2. ἄβροτον εἰς scholiasta Homeri II. 14, 78. et scholiasta Arist. Ran. 827.] ἄβατόν τ' εἰς

AESCHYLUS.

ὑψηλοκρήμυοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι 5
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖοι κλέψας ὥπασεν· τοιαυδὲ τοι
ἁμαρτίας σφέ δέῃ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα 10
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ κοῦδέν ἐμποδῶν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῇ θεόν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. 15
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχεθεῖν·

6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις schol. Arist. Ran. 827.] ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις (πέραις pr.) 16. σχεθεῖν Elmsleius] σχεθεῖν

εὐωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
 τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπιμῆτα παῖ,
 ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
 προσπασσαλέουσιν τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
 ἴν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
 ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοιβῆ φλογὶ
 χροαῖς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
 ἡ ποικιλείμων νῦξ ἀποκρύψει φάος,
 πάχνην θ' ἔψαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
 αἰεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
 τρύσει σ'· ὁ λωφίσων γὰρ οὐ πέφυκε πω.
 τοιαῦτ' ἐπηύρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
 θεὸς θεὸν γὰρ οὐχ ὑποπτήσων χόλον
 βροτοῖσι τιμᾶς ὥπασας πέρα δίκης.
 ἀνθ' ὧν ἀτερπὴ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
 ὀρθοστάδην αἴπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
 πολλοὺς δ' ὀδυρμούς καὶ στυγεῖς ἀνωφελεῖς
 φθέγγει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
 ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.
 ΚΡ. εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
 τί τὸν θεοῖς ἐχθιστὸν καὶ στυγεῖς θεόν,
 ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
 ΗΦ. τὸ συγγενὲς τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμιλία.
 ΚΡ. σύμφημ' ἀνηκουστὲν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
 οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
 ΗΦ. αἰεὶ γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.
 ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
 τὰ μηδὲν ὠφελούντα μὴ πόνει μάτην.
 ΗΦ. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
 ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γάρ ὡς ἀπλῶ λόγῳ
 τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
 ΗΦ. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.
 ΚΡ. ἀπαντ' ἐπαχθὴ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν·
 ἐλεύθερος γὰρ οὐτὶς ἐστὶ πλὴν Διός.
 ΗΦ. ἔργωκα τοῖσδε κοῦδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
 ΚΡ. οὐκοῦν ἐπεῖξει τῷδε δεσμᾷ περιβαλεῖν,
 ὡς μὴ σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
 ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψέλια δέρεσθαι πάρα.
 ΚΡ. βαλὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
 ῥαιστήρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
 ΗΦ. περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε.
 ΚΡ. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμὴ χάλα·
 δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρους.
 ΗΦ. ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
 ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
 μάθῃ σοφιστὴς ὧν Διὸς νωθέστερος.

17. εὐωριάζειν Blomfieldus ex Hesychio et Photio]
 * εὐωριάζειν 20. *πάγῳ] τόπῳ 24. ἀποκρύψει φάος]
 Sic Archilochus ap. Stob. Flor. 110, 10. Ζεὺς ἐκ μεσημ-
 βρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος. 28. ἐπηύρου Elms-
 leius] ἐπηύρω 34. φθέγγει Porsonus] φθέγγει M, in
 quo prope constans haec est personae secundae ter-
 minatio: de quo semel monemus. 39, 40. τὸ συγγενὲς
 — σύμφημ'] τὸ συγγενὲς — σύμφημ' Porsonus, qui for-
 mam Atticam ubique restituit nisi ubi metrum alteram
 postularet formam: de quo dixi in Prolegomenis de dia-
 lecto. Formam Atticam, ab Aeschilo fortasse XCYN
 scriptam, passim servavit Aeschylus et Sophocles codex
 Medicus, tanta tamen inconstantia ut hi poetae tem-
 mere modo hanc modo alteram formam arripuisse vi-
 deantur. Idem de aliis fere omnibus quaestionibus
 orthographicis dicendum. 42. *γε] τε 49. ἐπα-
 χθῇ Stanleius] ἐπράχθη 51. τοῖσδε] καὶ τὸς (vel
 καὶ τῷ) Nauckius (Mélanges Gréco-Romains 1867, p. 67.).
 54. *ψέλια] ψάλια 55. βαλὼν Stanleius] λαβὼν
 59. πόρους ex Dionysio Hal. Ant. Rom. 7, 36., Marcel-
 lino in Vita Thucydidis p. VIII, 5. ed. Bekk., scholiasta
 Arist. Eq. 756.] πόρον

ΗΦ. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
 ΚΡ. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
 στέρνων διαμπᾶς πασσάλευ' ἔρρωμένως. 65
 ΗΦ. αἰαί, Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένων πόνων.
 ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ
 στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
 ΗΦ. ὀρᾷς θέαμα δυσθέατον ὅμμασιν.
 ΚΡ. ὀρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων· 70
 25 ἄλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστήρας βάλε.
 ΗΦ. ὀρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
 ΚΡ. ἢ μὴν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρὸς.
 χῶρει κάτῳ, σκέλη δὲ κίρκωσον βία.
 ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῶ πόνω. 75
 30 ΚΡ. ἔρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας·
 ὡς οὐπιτιμητὴς γε τῶν ἔργων βαρὺς.
 ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
 ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδῖαν
 ὀργῆς τε τραχυτῆτα μὴ ἵπιπλησέ μοι. 80
 35 ΗΦ. στείχωμεν· ὡς κύλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
 ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα
 σὺλὼν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
 οἰοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;
 ψευδωνύμους σε δαίμονες Προμηθεῖα
 85 καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθεῖως
 ὅτῳ τρόπῳ τῇσδ' ἐκκυλισθῇσι τύχης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ διος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
 ποταμῶν τε πηγᾶν ποντίων τε κυμάτων
 ἀνήριθμον τέλασμα, παμμήτορ τε γῆ,
 καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ,
 ἴδεσθ' ἐμ' οἶα πρὸς θεῶν πάσχω θεός,
 δέρχθηθ' οἷας αἰκίασιν
 διακναίόμενος τὸν μυριετῇ
 50 χρόνον ἀθλεύσω.
 τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
 ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
 φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
 πῆμα στενάχω, πῇ ποτε μόχθων
 55 χρῆ τέρατα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
 καίτοι τί φημι; πάντα προὔξειπισταμαι
 σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
 πῆμ' οὐδὲν ἦξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρῆ
 αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾶστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
 60 τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδῆριτον σθένος.
 ἄλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
 οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστὶ· θνητοῖς γὰρ γέρα
 πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας·
 ναρθοκοπλήρωτον δὲ θηρώμαι πυρὸς
 πηγῇν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης
 110 πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
 τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω
 ὑπαίθριοις δεσμοῖσι προσπεπαρμένος.
 ἄα,
 τίς ἀχῶ, τίς ὁδμᾷ προσέπτα μ' ἀφεγγής,
 115 θεόστυος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
 τίς ἔκετ' αἶας τόνδε τέρμιον πάγον

66. ὑπερστένω] ὑποστένω pr. M. ὕπερ στένω
 Schuetzius. 77. *γε] σε, σ in τ mutato a m. rec.
 80. τραχυτῆτα D.] τραχύτητα 83. προστίθει] προσ-
 τίθῃ Blomfieldus. 87. *τύχης] τέχνης 88. *διος]
 διός 90. *παμμήτορ] παμμήτωρ 99. πῇ Turne-
 bus] ποῖ 112. *τοιῶνδε] τοιάσδε 113. ὑπαίθριοις
 Blomfieldus] ὑπαίθριος προσπεπαρμένος D.] πασ-
 σαλεύμενος 114. ἄα D.] ἄ ἄ ἔα. Conf. ad v. 566.
 117. τίς ἔκετ' αἶας τόνδε τέρμιον πάγον D. (ut v.
 129. προσέβα τόνδε πάγον)] ἔκετο τερμόνιον (adiceti-

- πόνων ἑμῶν θεωρὸς, ἣ τί δή θέλων;
 ὁράτε δεσμώτην με δύσποτον θεόν,
 τὸν Διὸς ἔχθρον, τὸν πᾶσι θεοῖς 120
 δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὁπόσοι
 τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσιχνεύουσιν,
 διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
 φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὐ κινάθισμα κλύω
 πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς 125
 πτερύγων ῥίπαις ὑποσυρίζει.
 πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.
 ΧΟΡΟΣ.
 μηδὲν φοβηθῆς· φιλίᾳ γὰρ ἄδε τάξεις πτερύγων θο-
 αῖς ἀμίλλας προσέβα 128,9
 τόνδε πάγον, πατρώας 130
 μόγις παρειπούσα φρένας.
 κραιπνοφόροι δέ μ' ἐπεμψαν αὔραι·
 κτύπου γὰρ ἅλῳ χάλυος διήξεν ἀντρων μυχόν, ἐκ
 τὰν θεμερώπιν αἰδῶ· [δ' ἐπληξέ μου
 σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχμ' πτερωτῷ. 135
 ΠΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
 τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
 τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
 χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥέυματι παῖδες
 πατρός Ὠκεανοῦ, 140
 δέρχθητ', ἐσίδεσθ' οἷω δεσμῷ
 προσπαρτὸς ἐγὼ
 τῇσδε φάραγγος οκοπέλοις ἐν ἄκροις
 φρουρὰν ἄζηλον ὀχῆσω.
 ΧΟ. λεύσσω, Προμηθεύ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὅσοις ὁμί-
 χλα προσῆξε πλήρης δακρύων, 145
 σὸν δέμας εἰσιδοῦσαν
 πέτρα προσαινόμενον
 τᾷδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις· [δὲ δὴ νόμοις
 νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου· νεοχμοῖς
 Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει, 150
 τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.
 ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἄιδου
 τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
 Τάρταρον ἦκεν,
 δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας, 155
 ὥς μήτε θεῶν μήτε τις ἀνδρῶν
 τοῖσδ' ἐγεγῆθαι·
 νῦν δ' αἰθέριον κίνυμ' ὁ τάλας
 ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.
 ΧΟ. τίς ὦδε τλησικάρδιος
 θεῶν ὅττι τὰδ' ἐπίχαρῆ; 160
 τίς οὐ ξυνασχαλὰ κακοῖς
 τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως αἰεῖ
 θέμενος ἄγναμπτον νόον
 128—135. = 144—158.
 159—166. = 178—185.
- vum nusquam alibi lectum) ἐπὶ πάγον, inepta huic loco
 metri forma.
 118. *ἑμῶν] ἡμῶν 129. ἄδε Hermannus] ἡδε 136.
 *αἰ αἰ αἰ αἰ (i. e. αἰαῖ αἰαῖ) αἰ αἰ αἰ 142. *προσπαρτὸς]
 πρὸς πατρός ἐγὼ addidit D. 146. εἰσιδοῦσαν Her-
 mannus] εἰσίδουσα (littera a a m. rec.) 147. τᾷδ' ἀδαμαν-
 τοδέτοισι Elmsleius] ταῖς (ταῖσδ' Victorius) ἀμαντοδέτοις,
 da super am scripto et literis to a m. rec. insertis. 150.
 ἀθέτως ex Hesychio] ἀθέσμως 152. θ' αἰδου (voluit
 ἄδου) Turnebus] τ' αἰδου 155. *ἀγρίως] ἀγρίοις
 156. μήτε θεῶν μήτε τις ἀνδρῶν D.] μήποτε θεός μήτε
 τις ανος (sic pr.: allos ab correctore). 157. ἐγεγῆθαι
 Elmsleius] ἐπεγῆθαι 161. et 243. ξυνασχαλὰ] ξυνα-
 σχαλεῖ L. Dindorfius in Thesaurο s.v. Ἀσχαλάω. ἀσχα-
 λεῖ pro ἀσχαλὰ restituit Herwerdenus v. 761. 163.
 ἄγναμπτον (τ a m. rec.)] ἄκναφον D, conjectura incerta,
 de qua dictum in Praef. p. XI.
- δάμναται οὐρανίαν [λάμα τινι 165
 γένναν, οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἡ κορέση κέαρ, ἡ πα-
 τὰν δυσάλωτον ἔλῃ τις ἀρχάν.
 ΠΡ. ἢ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
 ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου,
 χρεῖαν ἔξει μακάριων πρῦτανις,
 δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ὑφ' ὅτου 170
 σκῆπτρον τιμὰς τ' ἀποσυλάται.
 καὶ μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
 ἐπαιοδαῖσιν
 θέλξει, στερεὰς τ' οὔ ποτ' ἀπειλὰς
 πτήξας τὸδ' ἐγὼ καταμηνύσω, 175
 πρὶν ἂν ἔξ ἀγρίων δεσμῶν χαλᾶση
 ποινὰς τε τίνειν
 τῇσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.
 ΧΟ. σὺ μὲν θρασὺς τε καὶ πικραῖς
 δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
 ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς. 180
 ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
 δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
 πᾶ ποτε τῶνδε πόνων [καὶ κέαρ
 χρή σε τέρμα κέλασαν' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἦθεα
 ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς. 185
 ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
 τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς· ἀλλ' ἔμπαρ
 μαλακογνώμων
 ἔσται ποθ' ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
 τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργῇν 190
 εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότῃ
 σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἦξει.
 ΧΟ. πᾶντ' ἐκκάλυπον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
 ποίῳ λαβῶν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
 οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται· 195
 δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
 ΠΡ. ἀλγεῖνὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
 ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
 ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
 στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο, 200
 οἱ μὲν θέλοντες ἐμβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
 ὥς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοῦμπαλιν
 σπεύδοντες, ὥς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
 ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλευῶν πιθεῖν
 Τιτάνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα, 205
 οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
 ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
 ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
 ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἀπαῖ μόνον Θέμις
 καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία, 210
 τὸ μέλλον ἢ κρανοῖτο προυτεθεσπίκει,
 ὥς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν
 χρεῖη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπεροχόντας κρατεῖν.
 τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
 οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. 215
 κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστώτων τότε
 ἐφαίνεται· εἶναι προσλαβόντα μητέρα
167. *ἔτ' ἐμοῦ] ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ, a a m. rec. in littera
 literae, ut videtur, ε. 172. *οὔτι] οὔτοι 177. τε
 τίνειν Turnebus] τέ μοι τίνειν 178. *τῇσδ'] τῆς
 181. ἐρέθισε Turnebus] ἠρέθισε 182. δέδια δ' Porso-
 nus] δέδια γὰρ πᾶ Turnebus] ὅπα 185. *ἀπαρά-
 μυθον] οὐ παράμυθον 186. *τραχὺς καὶ] τραχὺς τε
 καὶ 187. ἔμπαρ Bunsen] ἐμπας ὅτω (o in littera): de
 quo dixi in Praef. p. XI. 189. *ῥαισθῇ] ῥωσθῇ, w in
 littera, pro ai ut videtur. 201. *ἔδρας] ἔδρης et 226.
 αἰτήν pro αἰτία. 211. κρανοῖτο Elmsleius] κραινοῖτο
 213. ὑπεροχόντας Porsonus] ὑπερέχοντας 217.
 *προσλαβόντα] προσλαβόντι

ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν. ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον	220	πίθεσθέ μοι πίθεσθε, συμπονήσατε τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.	275
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἔξ ἐμοῦ ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελιμένος κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδ' ἐμ' ἀντημείψατο· ἔνестι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.	225	ΧΟ. οὐκ ἀκούσας ἐπεθύνας τοῦτο, Προμηθεῦ. καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραϊννόσυτον θάκον προλιπούς,	280
ὁ δ' οὖν ἐρωτᾷ, αἰτίαν καθ' ἣντινα αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνίω. ὅπως τάχιστα τὸν πατρίων ἐς θρόνον καθέζετ', εὐθύς δαίμοσιν νέμει γέρα ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διστοιχίζεται	230	ἦκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ, τὸν περὶ γωκῆ τόνδ' οἰωνόν γνώμη στομίω· ἄτερ εὐθύνων· ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ. τό τε γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως ἔσαναγκάζει,	285
τὸ πᾶν ἔχρηζεν ἄλλο φιλῦσαι νέον. καὶ τοισὶδ' οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἔξευσάμην βροτοὺς τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Αἴδου μολεῖν. τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι, πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν· θνητοὺς δ' ἐν οἴκῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν οὐκ ἠεῖώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς ὠδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θέα.	235	ὩΚΕΑΝΟΣ. χωρὶς τε γένους οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. γνώσει δὲ τάδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην χαριτογλωσσέειν ἐνι μοι· φέρε γάρ σήμαιν' ὅ τι χρὴ σοι συμπράσσειν· οὐ γάρ ποτ' ἔρεῖς ὥς Ὡκεανοῦ φίλος ἐστί βεβαιότερός σοι.	290
ΧΟ. σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος ὄστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ μόχθοις. ἐγὼ γὰρ οὗτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρηζον εἰσιδοῦσά τ' ἡλγύνθην κέαρ.	240	ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα λεύσσω, καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν ἦκεις ἐπόπτῃς; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν ἐπώνυμον καὶ βεῦμα καὶ πετρηρεφῇ αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας ἐμὰς ἀφίξει καὶ συνασχαλῶν κακοῖς; δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον, τὸν συγκатаστήσαντα τὴν τυραννίδα, οἷαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.	295
ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ἐλαινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. ΧΟ. μὴ ποῦ τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; ΠΡ. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. ΧΟ. τὸ ποῖον εὐρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου; ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατψίκισα.	245	ΩΚ. ὦρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῦστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ. γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. εἰ δ' ὠδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ρίψεις, τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν. ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ, ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες, Ζήτηε δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγὰς. ἄρχαι' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε· τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηλόρου γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίγνεται. σὺ δ' οὐδέπῳ ταπεινὸς οὐδ' εἰκεις κακοῖς, πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις. οὐκ οὐν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὥρῶν ὅτι τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι ἔαν δύνωμαι τῶνδ' ο' ἐκλύσαι πόνων· σὺ δ' ἡσυχάζε μὴδ' ἄγαν λαβροστόμει. ἢ οὐκ οἶσθ', ἀκριβῶς ὦν περισσόφρων, ὅτι γλώσση ματαία Ζημίᾳ προστρίβεται;	300
ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ἐλαινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. ΧΟ. μὴ ποῦ τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; ΠΡ. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. ΧΟ. τὸ ποῖον εὐρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου; ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατψίκισα.	250	ΠΡ. Ζηλῶ ο' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,	330
ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι; ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι; ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμάθησονται τέχνας. ΧΟ. τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται τε κοῦδομῇ χαλὰ κακῶν, οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον; ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ. ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἡμαρτες; ὥς δ' ἡμαρτες οὗτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἥδονήν σοι τ' ἄλγος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεθώμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν Ζήτηε τινά. ΠΡ. ἐλαφρόν ὄστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει παραινέειν νουθεῖν τε τὸν κακῶς πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἄπαντ' ἠπιστάμην. ἐκὼν ἐκὼν ἡμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι· θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ἡρόμην πόνους. οὐ μὴν τι ποιναῖς γ' ὑβόμην τοιαῖσιν με κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτρας πεδαρσίοις, τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. καὶ μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχῃ, πέδοι δὲ βάσαι τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσαθ', ὥς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.	255	ΠΡ. Ζηλῶ ο' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,	330
223. * ἀντημείψατο] ἐξημείψατο 234. τοισὶδ' Elms- leius] τοῖσιν (v in duarum litterarum litura). 235. * δ' ἐτόλμησ'] δὲ τόλμησ' (ἐτόλμησα et tolmḗs, ex tolmḗs contractum, scripturae ab schol. memoratae). 237. * τῷ τοι] τῷ ταῖς (τοι super ταῖς a m. paullo recentiore). 239. Versus, ut videtur, interpolatus: de quo dixi in Praef. p. XIV. 243. ξυνασχαλᾷ] συνασχαλᾷ M, qui v. 161. ξυνασχαλᾷ. ξυνασχαλᾷ utrobique L. Diindorfius. 248. * θνητοὺς] θνητοὺς τ' 364. τὸν κακῶς πράσσοντ' Stanleius] τοὺς κακῶς πράσσοντας		274. πίθεσθέ μοι πίθεσθε Blomfieldus] πείθεσθέ μοι πείθεσθε 279. * κραϊννόσυτον] κραϊννόσσυτον 293. γνώσει — χαριτογλωσσέειν Athen. 4. p. 165 c.] γνώση — σέ τὸ χαριτογλωσσέειν 295. συμπράσσειν Brunekius] συμ- πράττειν 298. λεύσσω addidit D., ἔα extra versum posito. 313. ὄχλον Doederlinus] χόλον	

- πάντων μετασχών καὶ τετολμηκῶς ἔμοι.
καὶ νῦν ἕασον μὴδέ σοι μελησάτω.
πάντως γάρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής·
πάτταινε δ' αὐτὸς μὴ τι πημανθῆς ὁδῷ.
ΩΚ. πολλῶν γ' ἁμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφους 335
ἢ σαυτὸν· ἔργῳ κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς μ' ἀντισπάσης.
αὐχῷ γὰρ αὐχῷ τήνδε δωρεάν ἔμοι
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδ' ἐκλύσαι πόνων.
ΠΡ. τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κοῦδαμὴ λήξω ποτέ· 340
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μὴδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελὼν
ἔμοι πονήσεις, εἰ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδῶν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' οὐνεκα 345
θέλωμ' ἂν ὡς πλείστοις πημονάς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους
ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός
ῥμοιν ἔρειδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. 350
τὸν γηγενή τε Κιλικίων οἰκίτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα, δάϊον τέρας
ἐκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν δὲ ἀνέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρὶνῶν φόβον·
ἔξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίαι·
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηλῶν
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
ἐφεπαλώθη κἄζεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησὶν ὁθαλασμοῦ
ἱπούμενος ρίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο,
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἤμενος μυδροκυττεῖ
Ἡφαιστος· ἔνθεν ἐκραγῆσονται ποτε
ποταμοὶ πρὸς δάπτοντες ἀγρίαίς γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροῦς γύας·
τοιόνδε Τυφῶς ἔξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου Ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακμένον.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἔμοι διδασκάλου
χρήζεις· σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντήλῃσω τύχην,
ἔς τ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφῆσῃ χόλου.
ΩΚ. οὐκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
ὀργῆς Ζεοῦσης εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι;
ΠΡ. ἂν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφυδύντα θυμὸν ἰσχυαῖν βίαι. 380
ΩΚ. ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὀρᾶς ἐνοῦσαν Ζημίαν; διδασκέ με.
ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
ΩΚ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν. 385
ΠΡ. ἐμὸν δοκῇσι τὰμπλάκημ' εἶναι τόδε.

332. *μηδέ] μηδέν 333. *πείσεις] πείθεις 337.
*μηδαμῶς μ] μ' om. 340. *κοῦδαμῇ] κοῦδὲ μὴ 345.
οὐνεκα Brunckius] εἵνεκα 347. χαί Porsonus] καὶ
348. *πρὸς] ἐς 350. *ῥμοιν] ῥμοις 353. ἐκατογκάρ-
ανον Blomfieldus] ἐκατοντακάρηνον, α super ἢ scripto.
354. ἀνέστη Wunderlichus] ἀντέστη 371. *θερ-
μοῖς] θερμῆς ἀπλήτου (debebat ἀπλάτου) Schuetzius]
ἀπλήστου *βέλεσι] βέλεσι 378. Ζεοῦσης D.] νοσοῦ-
σης 380. *ἰσχυαῖν] ἰσχυαίει, v super ei scripto.
381. *προμηθεῖσθαι (ex schol. qui per pronοεῖσθαι ex-
plicat)] προθυμεῖσθαι

ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
ΠΡ. μὴ γὰρ σε θρήνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλη.
ΩΚ. ἢ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας;
ΠΡ. τοῦτο φυλάσσω μὴ ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. 390
ΩΚ. ἢ σῇ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.
ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.
ΩΚ. ὀρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθύωξας λόγον.
λευρόν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελῆς οἰωνός. ἄσμενος δὲ τὰν 395
σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμψειν γόνυ.
ΧΟ. στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ·
δακρυσίστακτον ἀπ' ὅσων ραδινῶν δ' εἰβομένα
ῥέος παρειὰν 400
νοτίοις ἔτεξε παγαῖς· ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
ἰδίους νόμοις κρατύνων ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πά-
ρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν. 405
πρόπασα δ' ἤδη στονόνεν λέλακε χώρα,
μεγαλοσχήμονα κάρχαιοπρεπῇ περθομέναν στέ-
νουσα τὰν σάν
ἔννομαιομένων τε τιμάν, ὁπόσοι τ' ἔποικον ἄγνῶς 410
Ἀσίας ἔδος νέμονται μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆμασι
συγκάμνουσι θνατοί.
Κολχίδος τε γὰς ἔνοικοι 415
παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκυθῆς ὅμιλος, οἱ γὰς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιώτιν ἔχουσι λίμναν,
Χαλκίδος τ' ἄρειον ἄνθος, 420
ὑψίκρημον οἱ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,
δάϊος στρατὸς, δ'εὐπρόψροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις 425
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις
εἰσιδόμεν θεὸν Ἀτλαν,
ὃς αἰὲν ὑπέροχον σθένος κραταῖον
γὰς οὐράνιον τε πόλον νύτοις ὀχῶν στενάζει. 430
βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ἔμπιπνυν, στένει βυθός,
κελαινὸς Ἀἴδος δ' ὑποβρέμει μυχὸς γὰς, [κτρών. 435
παγαί θ' ἄγνωρῦτων ποταμῶν στένουσιν ἄλγος οἰ-
370 ΠΡ. μὴ τοι χλιδῇ δοκέετε μὴδ' αὐθαδῖα
σιγᾶν με· συννοῖα δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὀρῶν ἑμαυτὸν ὡδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ γ' ὡς παντελῶς διώρισεν; 440
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυῖαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα
ἀκούσαθ', ὡς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἔννοος ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων, 445
ἀλλ' ὦν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγούμενος·
οἱ πρῶτα μὲν βλεπόντες ἔβλεπον μάτην,
397—405. = 406—414.
415—419. = 420—424.

395. δὲ τὰν Blomfieldus] δ' ἔτ' ἂν 398. ἀπ' ὅσων
ραδινῶν δ' εἰβομένα Hermannus] δ' ἀπ' ὅσων ραδινῶν
λειβομένα 401. *παγαῖς] πηγαῖς 405. *ἐνδείκνυσιν
αἰχμάν] ἐνδεικνύειν αἰχμῆν 407. κάρχαιοπρεπῇ Hea-
thius] τ' ἀρχαιοπρεπῇ 408. περθομέναν addidit D.:
de quo dictum in Praefat. p. V. *στένουσα] στένουσι
420. Χαλκίδος Heimsoethius] ἀραβίας: de quo dixi in
Praefat. p. XIII. 422. ὑψίκρημον Elmsleius] ὑψίκρη-
μόν θ' νέμονται scholiasta in lemmate] νέμουσι
426. *ἀδαμαντοδέτοις] ἀκαμαντοδέτοις 427. Ἀτλαν D.]
ἄτλανθ' 428. *ὄς] ὡς *ὑπέροχον] ὑπέροχον
430. γὰς addidit D. ὀχῶν στενάζει D.] ὑποστενάζει
432. *βυθός] βαθὺς 433. Ἀἴδος δ' D.] δ' αἴδος 438.
προυσελούμενον Askewius] προσηλούμενον (ε super ἢ
a m. antiqua, sed non eadem).

κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
 ἔφυρον εἰκὴ πάντα, κοῦτε πλινθυφεῖς
 δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
 κατῶρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
 μύρμηκες ἀντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
 οὐτ' ἀνθεμῶδους ἦρος οὔτε καρπίμου
 θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γυνώμενης τὸ πᾶν
 ἔπρασσον, ἕς τε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
 ἄστρων ἔδειξα τὰς τε δυσκρίτους δύσεις.
 καὶ μὴν ἀριθμὸν, ἔξοχον σοφισμάτων,
 ἔξηυρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
 μνήμης ἀπάντων μουσομήτορ' ἐργάνην.
 κᾶζευσά πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
 Ζεύγλαισι δουλεύοντα σάγμασιν θ', ὅπως
 θνητοῖς περὶ γένον διδάσχει μοχθημάτων
 γένειονθ', ὕφ' ἄρμα τ' ἤγαγον φιληνίους
 ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλοῦτος χλιδῆς.
 θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 λινοπτερ' ἤνυρε ναυτίλων δχήματα.
 τοιαῦτα μηχανήματ' ἔξευρὼν τάλας
 βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμα· ὅτω
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
 ΧΟ. πέπονθας αἰκὲς πῆμ' ἀποσφαλεῖς φρενῶν
 πλανῶ, κακὸς δ' ἱατρὸς ὧς τις ἐξ νόσον
 πεσὼν ἄθυμεις καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
 εὔρεῖν ὁποῖος φαρμάκοις ἰάσιμος.
 ΠΡ. τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
 οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμμοσάμην.
 τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐξ νόσον πέσοι,
 οὐκ ἦν ἀλέξην· οὐδὲν, οὔτε βρώσιμον,
 οὐ χριστόν, οὔτε πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
 χρεῖα κατεσκελλόντο, πρὶν γ' ἐγὼ σφισιν
 ἔδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
 αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
 τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
 κᾶκρινα πρῶτος ἔξ ὄνειράτων ἃ χρὴ
 ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
 ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους,
 γαμψωνύχων τε πτήσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
 διώρισ', οἵτινές τε δεῖξιοι φύσιν
 εὐωνύμους τε καὶ δαιταν ἦντινα
 ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρία·
 σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροῖαν τίνα
 ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν,
 χολῆς λοβοῦ τε ποικίλῃν εὐμορφίαν·
 κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
 ὀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
 ὠδωσα θνητοὺς, καὶ φλογωπὰ σήματα
 ἐξωμμάτωσα, πρὸς θεὸν ὄντ' ἐπάργεμα.
 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
 κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,

χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
 φήσειεν ἂν ἀπόρθεον ἔξευρεῖν ἐμοῦ;
 οὐδεῖς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
 βραχεὶ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε, 505
 πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
 ΧΟ. μὴ νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
 σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
 εὐελπίς εἰμι τῶνδ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
 λυθέντα μὴδὲν μείον ἰσχύσειν Διός. 510
 ΠΡ. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρᾳ πῶ τελεσφόρος
 κρᾶναι πέπρωται, μυρίαίς δὲ πημοναῖς
 δύναι τε καμφθεῖς ὠδε δεσμὰ φυγγάνω·
 τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῶν.
 ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; 515
 ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.
 ΧΟ. τοῦτων ἄρα Ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος.
 ΠΡ. οὐκοῦν ἂν ἐκφυγοί γε τὴν πεπρωμένην.
 ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν αἰεὶ κρατεῖν;
 ΠΡ. τοῦτ' οὐκέτ' ἂν πύθοιο μὴδὲ λιπάροι. 520
 ΧΟ. ἢ ποῦ τί σεμνόν ἐστιν ὁ ξυναμπεχείς.
 ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
 καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
 ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῶζων ἐγὼ
 δεσμοὺς ἀεικέις καὶ δύναι ἐκφυγγάνω. 525
 ΧΟ. μηδὰμ' ὁ πάντα νέμων
 θεῖτ' ἐμὰ γυνώμα κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,
 μὴδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὅσαις θοῖναις ποτινισσομένα
 βουφόνους παρ' Ὁκεανοῦ πατρὸς ἀσβεστον πόρον,
 μὴδ' ἀλίτοιμι λόγοις, 535
 ἀλλὰ μοι τοῦτ' ἐμμένει καὶ μήποτ' ἐκτακεῖν.
 ἀδύ τι θαρσαλέαις
 τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
 θυμὸν ἀλδαίνουσιν ἐν εὐφροσύναις. φρίσσω δέ σε
 δερκομένα 540
 μυρίαίς μόχοις διακναϊόμενον — — —
 Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
 αὐτόνῃ γυνώμα σέβει θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.
 φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος· εἰπέ, ποῦ τίς
 τίς ἐφαμερίων ἀρῆεις; οὐδ' ἐδέρχθης [ἀλκά; 545
 ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν
 ἰσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν
 ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον; οὐποτε θνατῶν 550
 τὰν Διὸς ἁρμονίαν ἀνδρῶν παρεξίασι βουλαί.
 ἔμαθον τάδε σὰς προσιδούσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ.
 τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα 555
 τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρά
 καὶ λέχος σὸν ὕμεναῖον
 ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἔδνοις
 ἄγαγες Ἡσιόταν πιθῶν δάμαρτα κοινόλεκτρον. 560
 ΙΩ. τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
 τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοιςιν
 χεϊμαζόμενον;
 526—535. = 536—544.
 545—552. = 553—560.

451. * προσείλους (quod legit scholiasta)] προσή-
 λους, superscripto ei. 458. δύσεις] ὁδοὺς Stob. Eccl.
 phys. 1, 1. 459. * σοφισμάτων (eum Stobaeo)] νοσοφί-
 σμάτων (σοφισμάτων margo a m. recentissima). 460.
 ἐξηύρον Stob. Floril. 81, 1.] ἐξεύρον, pariterque ἐξεύρ'
 97., εὔρε 468. 461. μνήμης Hemsterh. ad Lucian.
 vol. 1. p. 88.] μνήμην, nt ap. Stobaeum. ἐργάνην Sto-
 baeus] ἐργάτιν 463. σάγμασιν Pauwius] σώμασιν
 465. γένειονθ' Dawesius] γένωνθ' 468. ναυτίλων in
 lemmate scholii] ναυτιλόχων in textu. 470. * σόφισμα
 ὅτω] σοφισμάτων, superscripto a m. recentissima ὅτω.
 472. αἰκὲς Porsonus] αἰκίε 478. * ἐς] εἰς
 479. * οὔτε] οὐδέ 480. οὔτε Blomfieldus] οὐδέ

502. * σίδηρον — τε] σίδηρον — δέ 505. * πάντα]
 ταῦτα 519. * πλὴν] πρὶν 520. * οὐκέτ' ἂν] οὐκ ἂν
 ὄν 534. τοῦτ' Hermannus] τόδ' 536. ἀδύ Herman-
 nus] ἡδύ 537. * τείνειν] τίνειν 541. — — —] γυιο-
 φθόροις D. 543. αὐτόνῃ D.] ἰδίᾳ 544. φέρ' id' D.:
 de quo dictum in Praefat. p. XIV. ἄχαρις χάρις Tur-
 nebus] χάρις ἄχαρις 549. ἰσόνειρον] ἀντόνειρον Rei-
 signus. 550. θνατῶν τὰν Διὸς ἁρμονίαν ἀνδρῶν πα-
 ρεξίασι D.] τὰν διὸς ἁρμονίαν θνατῶν παρεξίασι 556.
 ἐκεῖνό θ' ὅτ' Brunekius] ἐκεῖν' ὅτε τότ' 560. * πιθῶν]
 ἰ
 πείθων (i et alter accentus a m. recentissima). 562.
 * χαλινοῖς] χαλινοῖσιν

τίνος ἀμπλακίας ποιναῖς ὀλέκει;
 σήμηνον ὅποι
 γῆς ἢ μογερά πεπλάνημαι. 565
 ἄα,
 χρεῖ τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἴστρος,
 εἶδωλον Ἄργου γηγενούς, ἄλευ δᾶ,
 τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
 ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμι' ἔχων,
 570 δν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεῦθαι,
 ἀλλὰ με τὰν τάλαιναν
 ἐξ ἐνέρων περὶ κυναγετεῖ,
 πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν.
 ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
 ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. ἰὼ ἰὼ πόποι, 575
 ποῖ μ' ἄγουσιν — τηλέπλανοι πλάναι;
 τί ποτὲ μ', ὦ Κρόνιε [ἐν πημοσύναις, ἐή,
 παῖ, τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὐρὺν ἀμαρτοῦσαν
 οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαῖαν 580
 παράκοπον ὠδε τείρεις; [κεσι δὲς βορὰν,
 πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυπον, ἢ ποντίοις δά-
 μηδὲ μοι φθονήσης
 εὐγμάτων, ἀναξ.
 ἄδην με πολὺπλανοι πλάναι 585
 γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπα
 πημονὰς ἀλύξω.
 κλύεις φθέγμα τὰς βούκερω παρθένου;
 ΠΡ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
 τῆς Ἰναχέας; ἢ Διὸς θάλλει κέαρ 590
 ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
 "Ἡρα στουγῆτος πρὸς βίαν γυμνάζεται.
 ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρός ὄνομ' ἀπύεις;
 εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὦν, τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
 τὰν ταλαίπυρον ὠδ' ἔτυμα προσθροεῖς; 595
 θεόστυον τε νόσον [ταλέοις, ἐή.
 ὠνόμασας, ἃ μαραίνει με χρίους κέντροις — φοι-
 σκιρτημάτων δὲ νῆστισιν αἰκίας 600
 λαβρόσυτος ἦλθον, "Ἡρας [οἶ, ἐή,
 ἐπικότοισι μῆδεσι δαμείσα. δυσδαμόνων δὲ τίνες
 οἱ' ἐγὼ μογοῦσιν;
 ἀλλὰ μοι τορῶς
 τέκμηρον ὅ τί μ' ἐπαμμένει 605
 παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
 δεῖξον, εἴπερ οἶσθα.
 θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.
 ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῆζεις μαθεῖν,
 οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ, 610
 ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἶγεν στόμα.
 πурὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρῃς Προμηθεά.

574—588. = 593—608.

563. *ποιναῖς ὀλέκει] ποινὰς ὀλέκει 566. ἄα D.] ἃ
 ἃ ἔ: quo significatur glossema ἔα ἔα, quod plene scri-
 ptum in M v. 114. 567. *με τὰν] τὰν om. 568. ἄλευ
 δᾶ Schleusnerus] ἄλευ ἃ (ἃ ex ὦ factum) δᾶ 569. τὸν
 Demetrius Triclinius] φοβοῦμαι τὸν 572. κυναγετεῖ
 Brunckius] κυνηγετεῖ 574. κηρόπλαστος (sic etiam
 apud Plutarchum Mor. p. 456.)] κηρόπακτος Meinekius:
 de quo dixi in Praefat. p. V. 575. ἰὼ ἰὼ πόποι Seidler-
 us] ἰὼ ἰὼ ποῖ ποῖ πόποι πόποι *ποῖ μ' ἄγουσιν] πῇ
 μ' ἄγουσι — πάλιν D. 579. πημοσύναις Herman-
 nus] πημονάσιν ἐή D.] ἐξ 582. με addidit Elms-
 leius. 586. ὅπα] ὅπη 596—601. θεόστυον — λαβρό-
 συτος Hermannus] θεόστυον — λαβρόσυτος 599.
 κέντροις — φοιταλέοις Hermannus] κέντροισι φοιτα-
 λέοισιν ἐή D.] ἐξ 601. "Ἡρας addidit Hermannus ex
 schol. annotatione τοῖς τῆς "Ἡρας 602. ἐή D.] ἐξ
 606. μῆχαρ Elmsleius: cui ἢ addidit Martinus] μὴ χρῆ
 608. *φράζε τᾷ] φράζετε 609. ὅπερ Etym. M. p.
 762, 30.] ὅτι

ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
 τλήμων Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
 ΠΡ. ἄρμοι πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηγῶν πόνους. 615
 ΙΩ. οὐκ οὐκ ὅροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοῖ;
 ΠΡ. λέγ' ἥτιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
 ΙΩ. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγι σ' ὠχμασεν.
 ΠΡ. βούλεμα μὲν τὸ Δῖον, "Ἡραίστου δὲ χεῖρ.
 570 ΙΩ. ποίων δὲ ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνεις;
 ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσας μόνον.
 ΙΩ. καὶ πρὸς γε τοῦτοισι τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
 δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαίπυρῳ χρόνος.
 ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
 ΙΩ. μήτοι με κρύψης τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. 625
 ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδ' εἰς διωρήματος.
 ΙΩ. τί δήτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
 ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.
 ΙΩ. μὴ μου προκίχου μάσσον ὦν ἐμοὶ γλυκύ.
 ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δῆ.
 ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κάμοι πόρε.
 τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
 αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
 τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σου διδαχθήτω πάρα.
 ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑποურῆσαι χάριν,
 635 ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
 ὡς τὰποκλαῦσαι κάποδύραστον τύχας
 ἐνταῦθ', ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
 πρὸς τῶν κλυόντων, ἄξιαν τριβὴν ἔχει.
 ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσαι με χρῆ,
 640 σαφεῖ δὲ μῦθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήζετε
 πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
 θεόστυον χεῖμῶνα καὶ διαφθορὰν
 μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.
 αἶε γὰρ ὅφεις ἐννοχοὶ πωλεῦμενα
 645 ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμῶς παρηγόρουν
 λείοισι μύθοις "ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
 τί παρθενεύει δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
 τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
 πρὸς σοὺ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν 650
 θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μάπολακτίσης λέχος
 τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
 λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
 ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμα λωφήσῃ πόθῳ".
 τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσῃ
 655 συνειχόμεν δύστηνος, ἐς τε δὴ πατρὶ
 ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτα δαίματα.
 ὁ δ' ἐς τε Πυθὸς καπὶ Δωδώνης πυκνοῦς
 θεοπρόπους ἱάλλεν, ὡς μάθοι τί χρῆ
 δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
 660 ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
 χρησμούς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
 τέλος δ' ἐναργῆς βάεις ἦλθεν Ἰνάχῳ,
 σαφῶς ἐπισκῆπτουσα καὶ μυθουμένη
 665 ἔξω δόμων τέ καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
 ἀφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις.
 καὶ μὴ θέλοι, πυρῶπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαίστώσοι γένος.

617. *ἂν] οὖν 620. ποίων δὲ ποινὰς Weilius] ποι-
 νὰς δὲ ποίων 621. σαφηνίσας Linwoodius] σαφηνίσαι
 626. σοι Turnebus] τοῦ 628. θράξαι Buttmannus
 in Lexilogo vol. 1. p. 212, et Cobetus Nov. Lect. p. 655.]
 θράξαι 629. ὦν D.] ὡς 637. *τ' ἀποκλαῦσαι] κ'
 ἀποκλαῦσαι 638. ὅπου Ellendtius] ὅποι 642. αἰσχύνο-
 μαι] ὀδύρομαι cum γρ. αἰσχύνομαι M. 657. νυκτίφοιτα
 δαίματα Nauckius collato Lycophr. 225.] νυκτίφοντ'
 ("νυκτίφοιτ") ὀνειράτα M. νυκτιπλάγκτων δαιμάτων
 dixit Choeph. 523. 660. *φίλα] φίλῳ (a superlativo
 n. rec.) 667. *πυρῶπὸν] πυρῶπὸν 668. ἐξαίστώ-
 σοι Blomfieldus] ἐξαίστώσει

τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν
 ἐξήλασέν με κάπεκκλησε δωμάτων
 ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
 εὐθύς δὲ μορφῇ καὶ φρένες διάστροφοι
 ἦσαν, κεραστίς δ', ὡς ὄρατ', ὀξυστόμῳ
 μύῳπι χρισθεῖο' ἔμμανεῖ σκιρτήματι
 ἦσσαν πρὸς εὐποτόν τε Κερχνηίας ῥέος
 Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενης
 ἄκρατος ὄργην Ἄργος ὠμάτρει, πυκνοῖς
 ὄσσοις δεδορκῶς τοὺς ἔμοις κατὰ στίβους.
 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
 τοῦ Ζῆν ἀπεστέρησεν, οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ
 μάστιγι θείᾳ γῆν πρό γῆς ἐλαύνομαι.
 κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὃ τι
 λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδὲ μ' οἰκτίσας
 σύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
 αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.
 XO. ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
 οὐποτ' οὐποτ' ἠῦχουν
 ἔένους μολεῖσθαι λόγους εἰς ἀκοὰν ἑμάν,
 οὐδ' ὠδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
 πήματα, λύματα, δέματ' ἑμάν
 ἀμφάκει κέντρῳ ψήξειν ψυχάν.
 ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
 πέφρικ' εἰσιδοῦσα πράξιν Ἰοῦς.
 ΠΡ. πρῆ γέ στενάξεις καὶ φόβου πλέα τις εἴ·
 ἐπίσχες ἔς τ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσημάθης.
 XO. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
 τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξέπιστασθαι τορῶς.
 ΠΡ. τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἡνύσασθ' ἔμοι πάρα
 κούφως· μαθεῖν γὰρ τήσδε πρῶτ' ἐχρήζετο
 τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
 τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
 τλήναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνίδα.
 σύ τ', ἰνάχειον στέμμα, τοὺς ἔμοις λόγους
 θυμῷ βάλλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθης ὁδοῦ.
 πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου ἱερὸς ἀντολὰς
 στρέψασα σαυτὴν στείχ' ἀνηρότους γύας·
 Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἱ πλεκτάς στέγας
 πεδάραιοι ναῖουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
 ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
 οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις πόδα
 χρίμπουσα βραχίαισιν ἐπερᾶν χθόνα.
 λαῖας δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
 οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαι σε χρὴ.
 ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
 ἦξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,

670. κάπεκκλησε] κάπεκκλεισεν 677. τε κρήνην Can-
 terus] ἄκρην τε 680. ἀφνίδιος Elmsleius] αἰφνίδιος
 683. ὅτι Aldas, ὃ τι Turnebus] ἐτι 684. *πόνων] πό-
 νον 687. ἄπεχε] ἔπεχε Abreschius. 688. 689. Versus
 defecti, fortasse sic redintegrandi, οὐποτ' οὐποτ' ἠῦ-
 χουν ἐν ἄντροις ἔμοις | ὠδε παραξένους μολεῖσθαι λό-
 γους εἰς ἀκοὰν ἑμάν: de quo dixi in Praefat. p. VI. ubi
 adiectivi παράξενος exemplis addendus Euseb. Dem.
 Ev. p. 496 d. ex cod. Paris. 688. *ἠῦχουν (ex schol. qui
 ad οὐδ' ὠδε annotavit ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἠῦχουν)] ἠῦχόμεν
 689. *εἰς] ἐς 690. *καὶ δύσοιστα] καὶ οἷα. 691.
 ἑμάν ἀμφάκει κέντρῳ ψήξειν ψυχάν D.] ἀμφάκει κέντρῳ
 ψύχειν (ψήχειν Meinekus) ψυχάν ἑμάν 695. *εἰσιδοῦ-
 σα] εἰσιδοῦσα 696. πρῶ γέ Brunckius] πρῶ γέ pr., πρῶ γέ
 corr. ὁ super w a m. recentissima. 706. *βάλλ'] μάθ'
 710. *ναῖουσ'] νέουσ' 711. *ἐξηρτυμένοι] ἐξηρτημένοι

712. πόδα D. (πόδας Turnebus)] γύποδας (w a m.
 recentissima): de quo dixi in Praefat. p. VII. 716.
 πρόσπλατοι Elmsleius] πρόσπλαστοι

δὲν μὴ περάσης, οὐ γὰρ εὐβατος περᾶν,
 πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μολῆς, ὁρῶν
 ὑψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσθ' ἑμὸς
 κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
 κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν ἐς μεσημβρινὴν
 βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 ἦξεις στυγάνορ, αἱ Θεμίσκυραν ποτε
 κατοικοῦσιν ἀμφὶ Θεμυῶδονθ', ἵνα
 τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος,
 ἐχθρόξενος ναῦταισι, μητρυῖα νεῶν·
 αὐταὶ σ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
 ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
 Κιμμερικὸν ἦξεις, δὲν θρασυσπλάγχχνος σε χρὴ
 λιποῦσαν αὐλῶν· ἐπερᾶν Μαιωτικόν·
 ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
 τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
 ἡπειρον ἦξεις Ἀσιάδ'· ἀρ' ὑμῖν δοκεῖ
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 βίαιος εἶναι; τῆδε γὰρ θνητῇ θεὸς
 χρήζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριπεν πλάνας.
 πικροῦ δ' ἔκυσσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
 μνηστήρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
 εἶναι δόκει σοι μηδέπω 'ν προοιμίους.

ΙΩ. ἰὼ μοί μοι.

ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχιζεῖ· τί που
 δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;

XO. ἦ γὰρ τὶ λοιπὸν τῆδε πημάτων ἔρεις;

ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ. τί δῆτ' ἔμοι Ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
 ἔρριπ' ἑμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στυφλοῦ πέτρας,
 ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
 ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
 ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἔμοις ἄθλους φέροις,
 ὅτω θανεῖν ἔστιν οὐ πεπρωμένον·
 αὐτῇ γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγὴ·
 νῦν δ' οὐδὲν ἔστι τέρμα μοι προκείμενον
 μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ. ἦ γὰρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡ. ἦδοι' ἂν, οἷμα, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορᾶν.

ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἂν, ἦτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡ. ὡς τοῖνον ὄντων τῶνδ' εἰ σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ. ποίῳ τρόπῳ; σήμερον, εἰ μὴ τις βλάβῃ.

ΠΡ. γαμὲ γάμον τοιοῦτον ὥ ποτ' ἀσχαλεῖ.

ΙΤ. θέορτον, ἦ βρότειον; εἰ ῥήτον, φράσον.

ΠΡ. τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥήτον αὐδάσθαι τότε.

ΙΩ. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται ῥόνων;

ΠΡ. ἦ τέξεται γέ παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφῇ τύχης;

ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἂν ἐγὼ 'κ δεσμῶν λυθῶ.

ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἔστιν ἄκοντος Διός;

ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκτόνων εἶναι χρεῶν.

727. ναῦταισι Eustath. p. 560, 19. et Tzetza ad Ly-
 cophr. 1286.] ναύτησι, ut schol. Soph. Ant. 969. 735.
 Ἀσιάδ'] Ἀσιδ' Elmsleius. 741. μηδέπω 'ν Turnebus]
 μηδ' ἐπὶ 741. ἰὼ μοί μοι D.] ἰὼ μοί μοι ἐ ἐ 749.
 πέδοι D.] πέδῳ 758. *ἦδοι' ἂν (ex uno progr. in quo
 ἦδοιο ἂν)] ἦδοιμ' ἂν 760. σοι μαθεῖν Turnebus] μαθεῖν
 σοι 764. ἀσχαλεῖ Herwerdenus Exerc. erit. p. 63.]
 ἀσχαλᾷ. V. ad v. 161. 766. ῥήτον] θεμιτόν Brunckius.
 770. πλὴν ἂν ἐγὼ 'κ D.] πλὴν (v ab correctore) ἐγὼ
 γ' (accentus super w erasus) ἂν ἐκ *λυθῶ] λυθείς

771. *λύσων σ'] σ' om. 772. *αὐτὸν ἐκτόνων] αὐτῶν
 ἐγγόνων

ΙΩ.	πῶς εἶπας; ἡ ῥὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;	
ΙΠ.	τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλασιν γοναῖς.	
ΙΩ.	ἦδ' οὐκέτ' εὐεὐμβλητος ἢ χρησµωδία.	775
ΙΠ.	καὶ μὴ τὶ σαυτῆς ἐκάµθεν ζῆτει πόνους.	
ΙΩ.	μὴ μοι προτείνων κέρδος εἴτ' ἀποστέρει.	
ΙΠ.	δυοῖν λόγοιν σε θάτέρω διωρήσομαι.	
ΙΩ.	ποιοῖν; πρόδδειον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.	
ΙΠ.	δίδωµ'· ἐλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπὰ σοι	780
	φράσω σαφηνῶς, ἣ τὸν ἐκλύουσιν' ἐμέ.	
ΧΟ.	τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν	
	θέσθαι θέλησον, µηδ' ἀτιµάσης λόγου·	
	καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,	
	ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.	785
ΙΠ.	ἐπεὶ προθυµεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι	
	τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε.	
	σοὶ πρώτων, Ἰοί, πολυῶδον πλάνην φράσω,	
	ἦν ἑγγράφου σὺ μνήµοσιν δέλτοις φρενῶν.	
	ὅταν περάσης βρείβων ἡπείρην ὄρον,	790
	πρὸς ἀντολὰς φλογύπας ἡλιοστιβείς	
	* * * * *	
	πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔς τ' ἂν ἔξικη	
	πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθίνης, ἵνα	
	αἱ Φορκίδες ναῖουσι δηναιαὶ κόραι	
	τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄµµ' ἐκτηµέναι,	795
	μονόδοντες, ἃς οὐθ' ἥλιος προσδέρκεται	
	ἄκτισιν οὐθ' ἡ νύκτερος μὴνὴ ποτέ.	
	πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,	
	δρακοντόµαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,	
	ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς.	800
	τοιούτο μὲν σοὶ τοῦτο φροῦριον λέγω,	
	ἄλλην δ' ἄκουσον δυσερῆ θεωρίαν·	
	δευστόµους γὰρ Ζηνὸς ἀκλαγγεῖς κύνας	
	γρύπας φύλαξαι, τὸν τε μουνῶπα στρατὸν	
	'Αριµασπὸν ἱπποβάµον', οἱ χρυσόρρυτον	805
	οἰκοῦσιν ἄμφι νάµα Πλούτωνος πόρου·	
	τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν	
	ἦξεις κεκαινὸν φύλον, οἱ πρὸς ἡλίου	
	ναῖουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταµὸς Αἰθίοψ.	
	τούτου παρ' ὄχθας ἔρψ', ἕως ἂν ἔξικη	810
	καταβασµόν, ἐνθα Βυβλίων ὄρων ἄπο	
	ἦσι σεπτὸν Νεῖλος εὐποτον ῥέος.	
	οὗτός σ' δώδωσει τὴν τρίγνων ἐς χθόνα	
	Νειλῶτιν, οὐ δὴ τὴν μακρὰν ἀποίκιαν,	
	'Ιοί, πέπρωται σοὶ τε καὶ τέκνοις κτίσαι.	815
	τῶνδ' εἴτ' σοι ψελλὸν τε καὶ δυσεύρετον,	
	ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκµάνθανε·	
	σχολὴ δὲ πλείων ἢ ἔθλω πάρεστί μοι.	
ΧΟ.	εἰ μὲν τὶ τῆδε λοιπὸν ἦ παρειµένον	
	ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,	820
	λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡµῖν αὖ χάριν	
	δὸς ἧντιν' αἰτούµεσθα, μέμνησαι δέ που.	
ΙΠ.	τὸ πᾶν πορεῖας ἦδε τέρµ' ἀκήκοεν.	
	ὅπως δ' ἂν εἰδῇ µὴ μάτην κλύουσά μου,	
	ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκεµερόχηκεν φράσω,	825
	τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς µύθων ἐµῶν.	
	ὄχλων μὲν οὖν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,	
	πρὸς αὐτὸ δ' εἶµι τέρµα σὺν πλανηµάτων.	

776. μή τι Blomfieldus] μηδὲ *σαυτῆς] σαυτῆς τ' (litteris ε ε τ uno ductu expressis). 782. λόγου Elmsleius] λόγους 790. ἡ πείρων Herwerdenus Exerc. crit. p. 93.] ἡ πείρων 791. Lacunam post hunc versum indicavit Brunckius. 792. *πόντου] πόντον 794. αἱ Φορκίδες] Φορκυνίδες Hermannus. 796. *μονόδοντες] μονώδοντες 797. οὐθ' ἢ] οὐτε Hermannus. 803. ἀκκαλαγείς D.] ἀκραγείς 806. *πόρου(quod legit scholiasta)] πόρον 811. *Βυλίων ex scholiasta] βυλίων 817. ἐπαναδίπλαζε D.] ἐπαναδίπλαζε

AESCHYLUS.

ἔπει γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσᾶ γάπεδα, τὴν αἰπύνυτον τ' ἄμφι Δαυδώνην, ἵνα μαντεῖα θάκος τ' ἔστί Θεσπρωτοῦ Διός, τέρας τ' ἄπιστον, αἶ προσήγορ δρῦες, ὕφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῦδὲν αἰνικτηρίως προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ μέλλουσ' ἔσσεσθαι. τῶνδε προσαίνει σέ τι. ἐντεῦθεν οἰστήσασα τὴν παρακτίαν κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας, ἄφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμᾶζει δρόμοις· χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός, σαφῶς ἐπίστας', Ἰόνιος κεκλήσεται, τῆς σῆς πορείας μῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. σημεῖά σοι τάδ' ἔστί τῆς ἐμῆς φρενός, ὧς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου. τὰ λοιπὰ δ' ἡμῖν τῇδὲ τ' ἔς κοινὸν φράσω, ἔς ταυτὸν ἔλθων τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός, Νεῖλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι· ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθεισιν ἔμφρονα [ἐπαφῶν ἀταρβεί χειρὶ καὶ θιγῶν μόνον]. ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γέννημ' ἄρῶν τέξεις κελαινὸν Ἑπαφρον, ὃς καρπῷσεται δόσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα· πέμπτῃ δ' ἄπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῇ γάμον ἀνερῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας, κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λειψιμμένοι, ἦΞοισι θηρεύοντες οὐ θηρασίμους γάμους, φθόνον δὲ σωμαίων ἔξει θεός· Πελασγία δὲ δέζεται ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ἠηλυκτόνῃ Ἄρει δαμνίων νυκτιφρονιῇ τῇ θράσει· γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ, δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα Ξίφος· τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. μῖαν δὲ παίδων ἱμερος θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σὺνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται, κλύειν ἀναλκίς μάλλον ἢ μαιφόνος· αὐτὴ κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελεθῆν τορῶς. σποράς γε μὴν ἐκ τῇδε φύσεται θρασὺς τόξοισι κλεινός, ὃς πόνυν ἐκ τῶνδ' ἐμέ λύσει. τοῖόνδε χρησὸν ἢ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ διήλθε Τιτανίς Θέμις· ὅπως δὲ χῶπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου εἰπεῖν, σὺ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῖσα κερδανεῖς.	830
10. ἔλελευ ἔλελευ, ὑπὸ μ' αὐ σάφακος καὶ φρενοπληγῆς μανία θάλπουσ',	835

829. γάπεδα Porsonus] δάπεδα 831. θάκος Brun-
cius] ὄθος 835. Hic versus aut delendus est aut ex
duobus versibus defectis, quorum alter verbis τῶνδε
προσσαιῖναι σέ τι terminabatur, conflatus: quomodo
paullo post peccatum ab librario est v.860. 840.*κε-
κλήσεται (ut vulgo ap. Tzetzam ad Lycophronem 630.)
κληθήσεται (ut ap. Tzetzam in codicibus). 849. Versum
spuriū seclusit Elmsleius. Genuini qui excidit haec
fortasse sententia fuit, χειρὸς κραταιᾶς εἰσφοράσμασιν
μόνοις. 850. γέννημ' ᾧφῶν Wieselerus] γεννημάτων
853.*πεντηκοντάσις] πεντηκοντόταις, ut Eustath. p.
37, 22. 858.*θηρεύοντες] θηρεύουσcentes 860. δέξεται
— δαμέντων] δέξεται τὸν ἐγγενή | στόλον γυναικῶν,
νυμφῶν θηλυκτόνων | *Ἀρει δαμέντων Hermannus.
864.*ἐπ'] ἐξ 866.*ἀπαμβλυνθήσεται] ἀπαμβλυθήσεται
867.*δυοῖν] δυεῖν 870. δέ] δὲ Schuetzius. 872.
*κλεινός] κλεινός 877. ἐλελεύ ἐλελεύ Παυῖνις] ἐλε-
λελελελεύ (ἐλελεύ ex hoc loco Hesychius).

- οἷστρου δ' ἄρδεις χρίει μ' ἄπυρος· 880
 κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
 τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
 ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
 πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατῆς·
 θολεροὶ δὲ λόγοι παῖουσ' εἰκῇ 885
 στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.
- ΧΟ. ἡ σοφὸς ἡ σοφὸς δς [μυθολόγησεν,
 πρῶτος ἐν γινώμα τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσαι δι-
 ὤς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ, 890
 καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων
 μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων
 ὄντα χερνήταν ἔραστευεσαι γάμων.
 μήποτε μήποτε μ', ὦ [πέλουσαν· 895
 πότνιαι Μοῖραι, λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδωσθε
 μηδὲ πλαθεῖν γαμέτα τινὶ τῶν ἔξ οὐρανοῦ.
 ταρβῷ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
 εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομένην
 δυσπλάνοις Ἦρας ἀλατείαις πόνων. 900
 ἔμοι δ' ἔτι μὲν ὁμαλὸς ἄγαμος
 ὁ βίος ἐν πατρὸς δόμοις,
 μηδὲ κρείσσων ἔμοι
 θεῶν ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι με.
 ἀπολέμιστος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος,
 οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν· Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ 905
 μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.
- ΠΡ. ἡ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδῃ φρονῶν,
 ἔσται ταπεινός· τοῖον ἔξαρτύεται
 γάμον γαμῖν, δς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
 θρόνων τ' αἴστον ἐκβαλεῖ· πατρός δ' ἄρ' 910
 Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
 ἦν ἐκπίτνων ἡράτο δηναῖων θρόνων.
 τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
 δύναται· ἂν αὐτῷ πλην ἔμοι δεῖξαι σαφῶς.
 ἐγὼ τὰδ' οἶδα χῶι τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νυν 915
 θαρσύνω καλήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
 πιστός, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
 οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
 πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
 τοῖον παλαιστὴν νυν παρασκευάζεται 920
 ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχῶτατον τέρας·
 δς δι' ἡ κερανοῦ κρείσσον· εὐρήσει φλόγα,
 βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
 τριαιαν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾷ. 925
 πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
 887—893. = 894—900.

881. *κραδία] καρδία 884. *παῖουσ' (ex schol. qui per προσπαῖουσιν explicat)] πταίουσ' 887. δς Mon-
 kius] ἦν δς 895. πότνιαι addidit Paleius. 896. πλα-
 θεῖν γαμέτα Canterus] πλαθεῖν ἐν γαμέτα, litera σ su-
 per θ scripta et v post η inserta, utrumque ab manu
 multo recentiore. 899. ἀμαλαπτομένην Weilius] γάμω
 δαπτομένην: de quo dixi in Praefat. p. XVI. 900. *δυσ-
 πλάνοις—ἀλατείαις] δυσπλάγχνοις—ἀλατείαισι 901.
 ἔμοι δ' ἔτι μὲν ὁμαλὸς ἄγαμος | ὁ βίος ἐν πατρὸς δόμοις
 (vel μυχοῖς) D.] ἔμοι δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος | ἀφοβος,
 οὐ δέδια 902. ἔμοι θεῶν D.] θεῶν ἔρω, ut schol. re-
 cens Theocriti 15, 94. 903. προσδράκοι Salvini] προσ-
 δάркоι (προσδέρκοι schol. Theoc.) 904. ἀπολέμιστος
 D.] ἀπόλεμος 905. Διὸς D.] τὰν διός: de quo dixi in
 Praef. p. V. 907. *αὐθάδῃ φρονῶν] αὐθάδῃ φρενῶν,
 sed superscripto δη et po a m. recentissima. 908. τοῖον
 Robortellus] οἷον 910. *θρόνων τ'] τ' om. δ' Turne-
 bus] τ' 917. τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν] τινάσ-
 σων χειρὶ πυρπνόν Porsonus. τινάσσων πυρπνόν χε-
 ροῖν Weilius. 922. *εὐρήσει] εὐρήσοι 923. βροντῆς]
 βροντάς Blomfieldus. ὑπερβάλλοντα] ὑπερφέροντα
 Weilius. 926. κακῷ] κακῶν, ὡς a m. rec. superscripto.

ὅσον τότ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
 ΧΟ. σύ θην ἂ χρῆζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσά Διός.
 ΠΡ. ἄπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἂ βούλομαι λέγω.
 ΧΟ. καὶ προσδοκᾷ χρῇ Ζηνὶ δεσπόσειν τινά; 930
 ΠΡ. καὶ τῶνδ' γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.
 ΧΟ. πῶς οὐχὶ ταρβείς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
 ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην ὦ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
 ΧΟ. ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίῳ πόροι.
 ΠΡ. ὁ δ' οὖν ποιεῖται· πάντα προσδοκητά μοι. 935
 ΧΟ. οἱ προσκυνούντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
 ΠΡ. σέβου, προσεῦχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεῖ·
 ἔμοι δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
 δρᾶτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
 ὅπως θέλει· δαρὼν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς. 940
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
 τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.
 πάντως τι καινὸν ἀργεῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ.

σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
 τὸν ἔξαμαρτόντ' ἐς θεοὺς ἐφημέροις 945
 πορόντα τιμᾶς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
 πατὴρ ἄνωγέ σ' οὐστιναις κομπεῖς γάμους
 αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκείνος ἐκπίπτει κράτους·
 καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
 ἀλλ' αὐθ' ἕκαστα φράζε· μηδὲ μοι διπλᾶς 950
 ὁδοὺς, Προμηθεῖ, προσβάλης· ὁρᾷς δ' ὅτι
 Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡ. σεμνόστομος γέ καὶ φρονήματος πλέως
 ὁ μῦθος ἐστίν, ὡς θεῶν ὑπηρετοῦ.
 νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ 955
 ναίειν ἀπενθῇ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
 δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἡσθόμην;
 τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
 αἰσχίστα καὶ τάχιστα. μὴ τί σοι δοκῶ
 ταρβῆν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοὺς;
 πολλοὶ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
 κέλευθον ἦνπερ ἤλθες ἐγκόνην πάλιν·
 πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
 ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
 εἰ τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. 965

ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυοπρασίαν,
 σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγὼ.
 κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρα
 ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
 οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεώμ'. 970

ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.
 ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὥδε τοὺς ἐμούς ἐγὼ
 ἔχθρους ἴδοιμ'· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
 ΕΡ. ἡ κάμῃ γάρ τι συμφορὰς ἐπαιτιά;
 ΠΡ. ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς, 975
 ὅσοι παθόντες εὐ κακοῦσι μ' ἐκδίκως.
 ΕΡ. κλύω σ' ἐγὼ μεμνηνός· οὐ σμικρὰν νόσον.
 ΠΡ. νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγνῆν.
 ΕΡ. εἷς φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.
 ΠΡ. ὦμοι.
 ΕΡ. ὦμοι; τότε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. 980
 ΠΡ. ἀλλ' ἐκιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
 ΕΡ. καὶ μὴν σὺ γ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

930. Ζηνὶ δεσπόσειν D.] δεσπόσειν Ζηνός: de quo dixi
 in Praef. ad editionem Lipsiensem quintam p. XII.
 932. πῶς] *πῶς δ' 933. *τί δ' ἂν] τί δαί 934. τοῦδ'
 ἔτ' Elmsleius] τοῦδ' γ' 945. θεοὺς Blomfieldus] θεοὺς
 τὸν *ἐφημέροις] ἡμέροις 948. ὧν] Fort. οὐ ut 966.
 961. *γε] δὲ 965. *καθώρμισας] καθώρισας, i ab eadem
 manu in o mutato. 969. *φῦναι] φῆναι 970. Seclisit
 Kiehlus. 974. *συμφορὰς] συμφοραῖς 977. σμικρὰν
 Brunckius] μικρὰν 980. ὦμοι; addidit Ric. Schneider.

ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπῆρέτην.
 ΕΡ. ἐρεῖν ἔαικας οὐδὲν ὦν χρῆζει πατήρ.
 ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνωμι· αὐτῷ χάριν.
 ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
 ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε καὶ τοῦδ' ἀνούστερος,
 εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
 οὐκ ἔστιν αἵκισμ' οὐδὲ μηχανήμ' ὅτῳ
 προτρέπεται με Ζεὺς γεγωνήσαι τάδε,
 πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
 πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
 λευκοπτέρω δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
 χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρσασέτω·
 γνᾶναι γὰρ οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὥστε καὶ φράσαι
 πρὸς οὐ χρεῖν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
 ΕΡ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἄρρωγὰ φαίνεται.
 ΠΡ. ὦπαι πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
 ΕΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
 πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
 ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με κύμ' ὅπως παρηγορῶν.
 εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
 γνῶμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι
 καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγοῦμενον
 γυναικομίμοις ὑπιάσασιν χερῶν
 λησάι με δεσμῶν τῶνδ'· τοῦ παντὸς δέω.
 ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
 τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
 λιταῖς· δακῶν δὲ στῆμιον ὡς νεοζυγῆς
 πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
 ἄτῶρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεὶ σαφίσματι.
 αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μείον σθένει.
 σκέψαι δ', ἔαν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις,
 οἷός σε χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία
 ἔπειο· ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
 φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνία φλογί
 πατὴρ σπυράζει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
 τὸ σὸν, πετραῖα δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει.
 μακρὸν δὲ μήκος ἐκτελεστήσας χρόνου
 ἄψορρον ἦξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
 πτηνὸς κύων, δαφνιὸς ἀετὸς, λάβρως
 διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
 ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
 κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθονιάσεται.
 τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα
 πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σὺν πόνων
 φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν.
 "Αἰδὴν κνεφαῖα τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
 πρὸς ταῦτα βούλευ· ὡς δ' οὐ πεπλασμένους
 ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
 ψευδιγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
 τὸ Διόν, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
 πάπταινε καὶ φρόντιζε, μὴδ' αὐθαδῖαν
 εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
 ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται

986.*παῖδ' ὄντα με] παῖδά με 987.κάτι Valckenarius] καὶ ἔτι 988.*πεύσεσθαι] πευσεῖσθαι 995.γνᾶναι] γνᾶναι, litera m. ex uel u facto et adscripto in marg. a m. recentissima μήποθ'. 1002.*μήποθ'] μηπάθ', a ab eadem m. ex uel u facto et adscripto in marg. a m. recentissima μήποθ'. 1008. κέαρ addidit Robortellus. 1009. λιταῖς Porsonus] λιταῖς | ἐμαῖς 1031. μείον Stanleius] μείζον 1016.*ἄφυκτος] ἀφύκτως, scripto os super ως a m. recentissima. 1021. ἐς Turnebus] εἰς 1022.*ἀετός] αἰετός 1025. ἐκθονιάσεται Nauckius Stud. Eur. 2. p. 175.] ἐκθονιήσεται 1026.*τι] τοι 1031.*εἰρημένος] εἰρμιμένος (quasi ἔρριμένος voluerit), ei a . prima ex alia litera facto.

λέγειν· ἄνωγε γὰρ σε τὴν αὐθαδῖαν
 μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
 πιθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἔξαμαρτάνειν.
 ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
 δδ' ἐθύνυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
 ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν αἰεκές.
 πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
 πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
 ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ'
 ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
 αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
 κύμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
 συγχώσειεν τῶν τ' οὐρανίων
 ἄστρον διόδους, ἕς τε κελαινὸν
 Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας
 τοῦμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις·
 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
 ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
 βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.
 τί γὰρ ἑλλείπει μὴ παραπαίειν
 ἢ τοῦδε τύχη; τί χαλᾷ μανιῶν;
 ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημυσύναις
 συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
 μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θαῶς,
 μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθίωση
 βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
 ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
 ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
 τοῦτ' ἔγε λητὸν παρέρσους ἔπος.
 κῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
 μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
 κοῦκ ἔστι νόσος
 τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσσα μάλλον.
 ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἀγῶ προλέγω·
 μὴδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
 μέμνησθε τύχην, μὴδὲ ποτ' εἴπηθ'
 ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
 πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
 ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
 κοῦκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραῖως
 εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
 ἐμπλεχθῆσθεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
 ΠΡ. καὶ μὴν ἔργῳ κοῦκέτι μύθῳ
 χθῶν σεσάλευται·
 βρυχία δ' ἤχῳ παραμυκάται
 βροντῆς, ἔλικες δ' ἐκλάμπουσι
 στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
 εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
 πνεύματα πάντων εἰς ἄλλα
 στάσιν ἀντίπνοον [ἀποδεικνύμενα]·
 ἔυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
 τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
 τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
 ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
 αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 ἔσορᾷς μ' ὡς ἐκδῖκα πάσχω;

1039.*πιθοῦ] πείθου 1043.*ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω] ἐπὶ μοι ῥιπτέσθω 1057. ἢ τοῦδε τύχη D.] ἢ τοῦδ' εὐτυχῇ, spiritu et accentibus super η et u a m. rec. additis adscriptoque in marg. εἰ τὰδ'. 1058. γ' αἰ Turnebus] γε 1060.*ποι] που 1071. ἀγῶ Porsonus] ἄτ' ἐγὼ 1077. κοῦκ Turnebus] καὶ οὐκ 1078. ἀπέραντον] ἀπέρατον, v super τ a m. rec. 1085. 1092. εἰλίσσουσι — εἰλίσσων Turnebus] ἐλίσσουσι — ἐλίσσων 1087. ἀντίπνοον Kiehlus] ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα seclusit D. Aeschylus aut aliud aut nullum addiderat verbum.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν^α Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ^β Ἀργείων πολιορκούσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας, καὶ θάνατος Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγενίδου^γ Ὀλυμπιάδι σὴ. ἐνίκα Λαῖψ, Οἰδίποδι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας Περσεῖ, Ταντάλῳ^δ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς^ε τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράδμων Λυκουργεία^ο τετραλογία.

^α ἐν] ἐπὶ M. ^β *στρατιὰ] στρατεία ^γ Θεαγενίδου Franzius] θεαγένους ^δ Ταντάλῳ] Excidit tertiae nomen tragoediae, sive primo sive tertio loco positum. ^ε Πολυφράδμων Λυκουργεία Franzius] πολυφράδμων λυκουργεία ^ο σατυρικοῖς] Fort. σατύροις, licet Σφιγγὶ σατυρικῇ praeceat, nisi hoc quoque σατύροις scribebatur, ut ἐν Ὀμφάλῃ σατύροις est ap. Strabon. I. p. 60., ubi Casaubonus σατυρικῇ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἶακα νυμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἑτεοκλῆς ἂν πᾶσαν εἰς κατὰ πόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίους πολυρρόθους
οἰμῶγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτήριος
ἐπὶ νυμῶν γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξῃον χρόνῳ,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πάλιν
[ῥαν τ' ἔχονθ' ἕκαστον ᾧ ὅτι συμπεπῆς]

πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔαλειφθῆναι ποτε
τέκνοις τε, Γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ·
ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους,
ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος πιστοὶ τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τὸδ' ἡμᾶρ εὖ ῥέπει θεός·

10 ῥαν M ab διορθωτῇ. Litera v et τ' in litura a m. recenti M. ἔχονθ' ἕκαστον M a m. recenti, ἔχωνθ' ἕκαστος pr. M. Antiqua igitur scriptura ῥαν ἔχων θ' ἕκαστος fuisse videtur. ᾧ ὅτι D.] ὥστις, altero σ eraso.

6. ἔτεοκλῆς rec. M, ἔτεοκλῆς pr. M. πᾶσαν εἰς D.] εἰς πολὺς M, πολὺς supra versum scripto. 11. ἔξῃον] I.e. ἔξωρον: vid. Praef. ed. Lips. quinae p. XXV. 12. βλαστημὸν Blomfieldus] βλάστημον (u in litura). πάλιν anonymus in margine exemplaris Aldini apud Butlerum] πολὺν 13. Seclasis D. ῥαν pr. M.

19. *οἰκητῆρας] οἰκιστῆρας 20. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος πιστοὶ τὰδε D.] πιστοὺς ὅπως γένοισθε προσχρέος (*πρὸς χρέος) τόδε 21. καὶ νῦν] καὶ δὴ D. καὶ πρὶν Halmius et Ritseheli in Museo Rhen. 21. p. 331. Sic καὶ πρὶν μὲν (verum non cum praesenti, sed cum imperfecto ἦν coniunctum) et νῦν δὲ sibi respondent apud Soph. Ai. 1211.

χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυρτηγρομένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ·
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,
ἐν ψοί νυμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
χρηστηρίου ὀρνίθας ἀψευδεὶ τέχνη·
οὔτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
νυκτηγορησθαι κάπιβούλευσιν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλλεαι καὶ πύλας πυργμάτων
ὀρμάσθαι πάντες, σοῦσθε σὺν παντεύχῃ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κάπι σέλμασιν
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μῖνοντες εὐ θαρσεῖτε, μὴδ' ἐπιλῦδων
ταρβείτ' ἄγαν δμίλον· εὐ τελεῖ θεός.
σκοποῦς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτήρας στρατοῦ
ἐπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματὰν ὁδῶ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἦκω σαφῇ τάκειθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
ἄνδρες γὰρ ἐπτά θούριοι λοχαγέται
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
Ἄρη τ', Ἐνυῶ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὠρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξιν ἄστου Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἐπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγροι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἄριστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἀνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴν ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πλευμώνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φάρεαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοαῖς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κύμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὠκιστος λαβέ·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
εἰδὺς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολιισσοῦχοι θεοί,
Ἄρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενῆς,
μὴ μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσχτε δηάλυτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφρεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν

29. νυκτηγορησθαι κάπιβούλευσιν D.] νυκτηγορεῖ-
σθαι κάπιβουλεύσειν (in arographis κάπιβουλεύειν)
ὦν α

30. πύλας πυργμάτων M, ὦν et a a m. rec. superscri-
ptis. 36. κατοπτήρας] Litera a a m. rec. 39.
*ΑΓΓΕΛΟΣ] ἄγγελος κατὰσκοπος M, ut est in indice
personarum. 48. τήνδε] πρόσθε Stobaeus Floril. 7, 11.

49. *ἔς] εἰς, ut Stobaeus. 51. διῶ] ἀνὰ Stobaeus.
54. *πίστις cum Stobaeo] πίστις 63. φάρεαι D.]
φράζει 68. ἔσει] ἔρη. Terminatio Attica restituta
a Porsono hic et alibi. 71. πρέμνοθεν Valekenari-
um] πρυμνόθεν

Ζυγοῖσι δουλίῳσι μήποτε σχεθεῖν· 75
γένεσθε δ' ἄλκῃ· ἔνθα δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὐ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

νεόκοτα θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχῃ·
καθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν·
ρεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας· 80
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖς,
ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος. [πτεται·
εἶλε δ' ἐμὰς φρένας δέος· ὅπλων κτύπος ποτιχρίμ-
διὰ πέδον βοᾷ ποτᾶται, βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. 85
ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαὶ τ', ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τάφρων λευκοπρεπῆς λεὼς ὀρνυται ἐπὶ
πόλιν. 90.

τίς ἄρα ρύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεῶν;
πότῃ δὴτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτῃ τίμια δαιμό-
νων; 95

ἰὼ μάκαρες εὐεδροί, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; 100
πέπλων καὶ στεφάνων, εἰ μὴ νῦν, πότ' ἀμφὶ λιτάν'
ἔξομεν;

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ρέξεις, παλαίχθων Ἀρης, τὰν τεὰν γὰν; 105
ὦ χρυσοπήλῃς δαῖμον, ἐπὶδ' ἐπιδε πόλιν
τεὰν, ἂν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

ἰὼ ἰὼ θεοὶ πολίοχοι χθονός, ἴτ' ἴτε πάντες ὠδ', 110
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπέρ.
κύμα περὶ πτόλιν δοχμολοφᾶν ἀνδρῶν
καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. 115
ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ, πᾶν τέλος ὅς νέμεις,
ἄρηξον δαῖων ἄλυσιν.

Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου 120

75. δουλίῳσι ed. Ald.] δουλείοισι σχεθεῖν Blom-
fieldus] σχέθειν 78—181. De hac parodo explicatius
dixi in Praefat. ad Aeschylī editionem Lipsiensem

ο θ
quintam p. XXVII—LV. 78. ΧΟΡΟΣ] Χ παρ
νεόκοτα addidit D.: de quo dictum in Praefat. ed.
Lips. p. XXXIII. 79. καθεῖται D.] μεθεῖται: v. Praefat.
l. c. 82. *ἔτυμος] ἔτυμος 83. εἶλε δ' ἐμὰς φρένας
δέος· ὅπλων κτύπος ποτιχρίμνεται | διὰ πέδον βοᾷ
D.] ἑλεδέμας (accentus literae primae erasus. ἑλε-
δεννάς ab διορθωτῇ) πεδιοπλοκτύπος | τιχρίμνεται
(accentus super τὶ erasus) βοαῖ (i erasum), adscripto
margini utrique Ζτ, i. e. Ζῆται 86. *ἰὼ ἰὼ] ἰὼ ἰὼ ἰὼ

α
87. ἀλεύσατε] ἀλεύσετε, a a m. rec. superscr.

88. τάφρων λευκοπρεπῆς λεὼς ὀρνυται ἐπὶ πόλιν D.]
τειχέων | ὁ λεύκασις ὀρνυται λαὸς εὐτρεπῆς (pr. εὐ-
πρεπῆς) ἐπὶ πτόλιν διώκων 90. *πόλιν] πτόλιν
95. τίμια addidit D. 98. ἰὼ] Probabilis ἰὼ ἰὼ,
nisi plures exciderunt syllabae versusque trimeter
fuit dochmiacus. 101. στεφάνων] Ex στεφάνων
radendo factum in M. 102. εἰ μὴ νῦν, πότ' Prienus]

πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λιτάν' Seidlerus] ἀμφίλιταν pr.
M., ἀμφὶ λιτάν a m. rec. *ἔξομεν] ἔξομεν, radendo
ex ἔξωμεν factum, inserta ante o litera i a m. recen-
tiore. 104. ρέξεις D.] ρέξεις προδώσεις 105. *τεὰν
γὰν] γὰν om. 106. δαίμον] δαίμων pr. M. 108. τεὰν
addidit Lachmannus. 109. ἰὼ ἰὼ addidit D. πο-
λίοχοι D.] πολίοχοι 110. ἴτ' ἰθ' cum τ' super θ' M.
ὠδ' addidit D. 113. κύμα Ritschellius] κύμα γὰρ
114. δοχμολοφᾶν Brunckius] δοχμολόφων 117.
πᾶν τέλος ὅς νέμεις D.] παντελὲς πάντως 120.
γὰρ.
γάρ] δέ

σασα τὸν ἀρματοκτυπον ὅτοπον ὅτοπον,
 ὅτε τε σύριγγες ἐκλαγξαν ἑλίτροχοι, 205
 ἱππικῶν τ' ἄπυον πηδαλίων δια
 στόμα πυριβρεμετᾶν χαλινῶν.
 ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἀρά μὴ ᾿ς πύρραν φυγῶν
 πρύμνηθεν ἠῦρε μηχανὴν σωτηρίας,
 νειῶς καμουσῆς ποντίῳ πρὸς κύματι; 210
 ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
 χαία βρέτη, θεοῖς πσίονος, ὅτε νηάδος
 ἀπ' ὀλοᾶς νιοφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
 δὴ τότε ᾿ῆρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς,
 πόλεος ἴν' ὑπερέχιοιεν ἄλκαν. 215
 ΕΤ. πύργον στέγειν εὐχεσθες πῶλεμον δόρυ.
 καὶ γὰρ τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν, ἐπεὶ θεοὺς
 ἔδρας ἀλουσῆς πόλεος ἐκλείπειν λόγος.
 ΧΟ. μή ποτ' ἐμόν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
 ᾗδε πανάγυρις, μὴδ' ἐπίδοιμι τάνδ' 220
 ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στρατεύμ'
 ἀπττόμενον πυρὶ δαίτῳ.
 ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
 πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
 μήτηρ, γονῆς σωτήρ. ᾗδ' ἔχει λόγος. 225
 ΧΟ. ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα·
 πολλὰκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
 κᾶκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὁμιμάτων
 κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὄρηθι.
 ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ σφάγια καὶ χρηστήρια 230
 θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
 σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.
 ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεν' ἀδάμαστον,
 δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
 τίς τᾶδε νέμεσις στυγεῖ; 235
 ΕΤ. οὐτοί φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
 ἀλλ' ὥς πολιτάς μὴ κακοσπλάγχθους τιθῆς,

204. ἀρματοκύπων] ἀρματοκτύπων pr. *ὄτοβον
 δῖ
 ὄτοβον] ὄτοβον 205. *ὅτε] ὅτι ἔκλαξαν] ἔκλαξαν,
 dī ab alia m. 206. ἱππικῶν] πωλικῶν Heimsoethius.
 ἄπυον — διά στόμια Lachmannus] αὔπνων — διά
 στόμα 207. πυριβρεμετᾶν] πυριγενετᾶν M. Correxī
 ex gl. Hesychii, πυριβρεμέτας: ὁ χαλινός. Τιμαχίαν
 δέ· ἦτοι ὁ πυρί βρέμων, ἥ διά πυρός βρέμοντος γενο-
 νῶς. 208. πῶρῶν D.] πῶρῶν 209. ἤϋρεν,
 v. eraso. 210. *πρὸς κύματι] ἐν κύματι, literis ἐν κύ
 ab διορθωτῇ scriptis in litura literarum, quae πρό σκύ
 fuisse possunt. 212. θεοῖς πίσυνος Seidlerus (nisi
 quod θεοῖσι)] πίσυνος θεοῖς ὅτε νιφάδος [ἀτ' ὀλοᾷς
 (vel ὀλεθρίας) D.] νιφάδος ὅτ' ὀλοᾷς, tribus his verbis
 versus separato scriptis. 213. *νιφομένης] νειφομέ-
 α.
 215. πόλεος Hermannus] πόλεως 217. και
 γάρ τάδ' (vel τὸδ') ἔσται πρὸς θεῶν, ἐπεὶ θεοὺς] ἔδρας
 ἀλούσης D.] οὐκ οὖν (οὐκοῦν a m. rec.) τάδ' ἔσται πρὸς
 θεῶν. ἀλλ' οὐκ οὖν θεοὺς] τοὺς τῆς ἀλούσης (personarum
 notae XO. ante οὐκοῦν et ET. ante ἀλλ' οὖν additae a m.
 recentiore, prior in margine, altera supra verum): de
 quo dixi in Praefat. ed. Lips. quintae p. LVI. 219.
 *λίποι] λείποι 225. γονῆς Hermannus] γυνῇ
 226. θεοῦ] οἷς superser. a m. antiqua, i. e. θεοῖς
 227. τὸν ex scholio Canterus] τὰν ἀμάχανον D.]
 ἀμήχανον 228. δύας] Ex ὀδύνas factum in M.
 229. κρημμαμενᾶν νεφέλᾶν Hermannus] κρημμαμέναν
 (κρημμαμένην a m. recenti) νεφέλαν ὀρβοῖ] σαοῖ
 ων
 Hermannus. 231. πειρωμένων] πειρωμένους, ων
 a m. recentissima. 233. *νεμόμεθ'] νεμόμεσθ' ἀδά-
 ματον Pauwius] ἀδάμαντον 235. τίς Heathlius] τί

[illegible]

272. Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσσωσμένης,
μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,
276. ταυροκτονούντας θεοῖσιν, ᾧδ' ἐπεύχομαι
θῆενιν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήμασι,
279. στέψω πρὸ νῶν πολεμίων δ' ἐσθήματα.

287—303. = 304—320.

238. *ἔκκλης] εὐκκλης 239. ποτίφατον — ἀνα-
μιζ Heimsoethius] ποταίνιον — ἄμμιγα 240. ἀκρό-
πολιν Porsonus] ἀκρόπολιν 244. καὶ σὲ Wunder-
lichius] κάμῃ M. In *apographis pluribus* κάμῃ καὶ σὲ
καὶ πόλιν. 260. τέλος] γρ. λόγον *margo* M a m. an-
tiq. 268. ἱρὸν D.] ἱερὸν *παιώνισον*] *παιώνισον*
pr. M. 272. *De diis πετεινόμοις κἀγοράς ἐπισκόποις*
dixit Vischerus in comment. de inscriptionibus Spar-
tanis octo (Basil. 1853.) p. 11. Post hunc versum
quinque versuum defectum indicavi, sublatiς qui in M
leguntur quinque interpolatoris (272—276.) lacunam
explentis versibus et sublato qui post 278. in M legitur
τ'
versu, στέψαμ πρό ναῶν πολεμίων δ' ἔσθῃματα. Versu
272. οὐδ' ἀπίσμονοι *pr. M.* οὐδ' ἀπ' ἰσμηνοῦ a m. rec.
quod ex ὑδάτ' α' ἴσμηνοῦ corruptum videri potest,
quemadmodum ὑδασί α' ἴσμηνοῦ coniecit L. Dindor-
fius. 276. ἔσθῃμασι] *ta super si a m. rec.* 278.
δουρίπληθ' D. in Annot. Oxon. p. 158.] *δουρίπληθ'*

τοιαυτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς, μῆδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν· οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἔξέμοι εὖν ἐβδόμῃ ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν, πρὶν ἀγγέλους σπερχνοὺς τε καὶ ταχυρρόθους λόγους ἰκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.	280 285
ΧΟ. μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· γεῖτονες δὲ κάρζας μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος τὸν ἀμφιτειχὴ λεῶν, δράκοντας ὡς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας πάντροφος πελιδίας. τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδαμὶ πανομιλί στείχουσιν· τί γένωμαι; τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκριόεσσαν παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενὴ ρύεσθε. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίᾳς πέδον τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν, ἔδωρ τε Διρκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων δσων ἴησιν Ποσειδᾶν ὁ γαῖαοχος Τηθύος τε παῖδες. πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω πύργων ἀνδρολέτειραν νόσον, ῥίψοπλον ἄταν, ἐμβαλόντες ἄρισθε κῦδος τοῖσδε πολίταις, καὶ πόλεως ρύτορες ἔλθετ' εὐεδροὶ τε στάθητ' δευγούσις λιταῖσιν. οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὦδ' ὠκυγίαν Ἄϊδα προιάψαι, δορὸς ἄγρην, δουλίαν ψαφαρᾷ σποδῷ ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν περθομέναν ἀτίμωσ, τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι, 321—332. = 333—344.	289 295 300 305 310 315 320 325
281. μᾶλλον] αλλων pr. M. 282. δέ γ' Burtonus] δ' ἐπ' 288. κάρζας D.] καρδίας 291. δράκοντας Bothius] δράκοντα δ' ὑπερδέδοικεν] ὑπερδέδοικε, litera ultima in litura pro α. λεχαίων Lachmannus] λεχέων 293. δυσευνάτορας Blomfieldus] δυσευ- νήτορος (ei et α a m. rec. superser.) 294. ἅ πάντρο- φός] ἅ πάντρομος M. πάντροφος legerunt Tzetza ad Lycophr. 87. et Eustath. ad Homer. p. 1602, 7. 296. πανδαμὶ Blomfieldus] πανδημὶ M. πανδημὶ Ald. πανομιλί Blomfieldus] πανομιλεῖ 298. τοί] τί pr. M. 300. ὀκριόεσσαν] ὀκρυόεσσαν pr. M. 302. Διογενεῖς] Literae εἰς in litura literae η. 303. ἀμεί- ψεσθε] ε secundum ex a factum. 308. *εὐτραφέστα- τον] εὐτρεφέστατον 315. νόσον, ῥίψοπλον D.] κα- ταρῖψοπλον pr. M in καὶ καταρῖψοπλον a m. antiqua mu- tatum. καὶ τὰν nou ex νόσον corruptum, sed interpo- latoris est duas quae exciderant syllabas inscite sup- plementis. 318. ρύτορες] ἢ super o a m recentissima. ἔλθετ' addidit D. 321. ὦδ'] τήνδ' superser. a m. recentissima. 323. δουλίαν anonymus in marg. ed. Aldinae apud Burtonum] δουλείαν 326. κχει- ρωμένας] κεκηρωμένας, ei a m. recentiore.	
ἐῆ, νέας τε καὶ παλαιὰς ἱππηδὸν πλοκάμυν, περιρρηγνυμένων φαρέων. βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις, λαῖδος δλλυμένας μισοθρόου· βαρείας τοι τύχας προταρβῷ. κλαυτὸν δ' ἀρτιδρόποις ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμείψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βέλτερά τῶνδε πράσσειν. πολλὰ γάρ, εὔτε πόλις δαμασθῇ, ἐῆ, δυστυχὴ τε πράσσει. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεῦει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ· καπνῷ χραίνεται πόλις μ' ἅπαν· μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης. κορκορυγαὶ δ' ἄν' ἄστν, ποτὶ δ' ὄρκανα πυρῷτις. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ στάς δορὶ καίνεται· βλαχαὶ δ' αἰματώεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων ἄρτι βρεφῶν βρέμονται. ἄρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες· συμβολεῖ φέρων φέροντι, καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ, εὐννομον θέλων ἔχειν, οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα; παντοδαπὸς δὲ καπνὸς χαμάδις πεσῶν ἀλγύνει, πικρὸν δ' ὅμμ' — — θαλαμηπόλων· πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γὰς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται. δμωίδες δὲ κοινοπήμονες νέαι, τλᾶμον αἰσιν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς δυσμενοῦς ὑπερτέρου, ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν, παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον. ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ. ὃ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ πευθῷ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλοι, νέαν φέροι, σπουδῇ διώκων πομπήμους χνόας ποδοῖν. ΗΜ. καὶ μὴν ἀναξ' ὅδ' αὐτὸς Οἰδίου τόκος, ὥστ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν· σπουδῇ δὲ καὶ τοῦ συγκαταρτίζει πόδα. 345—356. = 357—368.	330 335 340 344 350 355 360 365
327. 339. ἐῆ D.] ἐέ 333. ἀρτιδρόποις] ἀρτιτρό- ποις M. Aeschylus aliud quid scripserat. 338. *πτό- λις] πόλις 341. *καὶ πυρφορεῖ] καὶ om. 342. καπνῷ Brunckius] καπνῷ δὲ 345. ποτὶ δ'] ποτιπόλιν δ' M. πόλιν deleuit Hermannus. *ὄρκανα] ὄρκανα 347. καὶ στάς addidit D. καίνεται] κλίνεται, καὶ a m. rec. 350. ἄρτι βρεφῶν Schuetzius] ἀρτιτρεφεῖς (*ἀρτι- βρεφεῖς) 352. Συμβολεῖ (ei in litura literae η) Super βολεῖ a m. recenti βάλλει. 354. *εὐννομον] εὐννομον 355. *λελιμμένοι] λελημμένοι 356. τίν' ἐκ margo M a m. recentiore. τί. ἐκ in textu, una post τί litera erasa. 358. ἀλγύνει D.] ἀλγύνει κυρήσας 359. ὅμμ' — — θ. D.] ὅμμα θ' M. Excidit adiectivum, velut ἐρημον. 362. *ῥοθίοις] ῥοθίοισι 363. κοινοπήμο- νες Robortelli editio] κοινοπήμονες 364. τλήμον (debebat τλᾶμον) αἰσιν Hermannus] τλήμονες εὐνάν 370. *πευθῷ] πευθῷ 371. ποδοῖν D.] ποδῶν 373. ὥστ' D.] εἰς 374. τοῦ συγκαταρτίζει D.] τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει	

ΑΓ. λέγοιμ' ἂν εἰδῶς εὐ τὰ τῶν ἐναντίων, 375
 ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἰληχεν πάλον.
 Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσιν
 βρέμει, πόρον δ' Ἰσηγνὸν οὐκ ἔα περὰν
 ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλὰ·
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος 380
 μεσημβρινὰς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
 θείνει δ' ὀνειδίζει μάντιν Οἰκλειδὴν σοφόν,
 σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία·
 τοιαυτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
 σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ 385
 χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
 ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
 λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
 πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει. 390
 τοιαυτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόποις σαγαῖς
 βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίας, μάχης ἔρων,
 ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,
 ὅστις βοτῆν σάλπιγγος ὀρμαίνει κλύων·
 τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προΐτου πυλῶν 395
 κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
 ΕΤ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὕτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
 οὐδ' ἔλκοποιά γίγνεται τὰ σήματα·
 λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
 καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 400
 ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 τάχ' ἂν γένοιτο μάντις οἷα πείσεται.
 εἰ γὰρ θανόντι νῦξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
 τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκοπον τόδε 405
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπ' ὠνυμιον,
 καυτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
 ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον

377—396. = 397—416.

375. 376. Hi duo versus tanquam prooemium sunt septem qui sequuntur nuntii sermonum de septem Argivorum ducibus, quibus septem respondent de totidem Thebanorum ducibus sermones Eteoclis, pari ab utraque parte versuum numero: quod primus animadvertit Ritschelius in Fleckeiseni Annal. a. 1858. vol. 77. p. 761—801. (sive in Opusculis vol. 1. p. 300—364.) De quo ego pluribus dixi in Philologo vol. 16. p. 208—233. et in Praefat. ed. Lips. quintae p. LVIII. Aliam viam iniiit Paleius, qui versus 393. 394. seclavit. 379. 398. 439. γίγνεται Porsonus] γίνεται 380. Τυδεὺς] Exspectes potius κείνος, quod coniecit Heimsoethius. 382. *θείνει] θένει 385. δὲ τῷ margo M a m. recentissima. δ' ἐσὼ (sic) in textu. δέ τοι D. 387. ὑπέρφρον] o ex w factum. 390. ἄστρον] Ex ἄστρον factum, lintera una post v erasa. 391. ὑπερκόποις Blomfield-

dus] ὑπερκόποις 393. χαλινῶν ὡς] χαλινῶν ὡς, δ' a m. recentiore superscripto antiquam litterae δ forma (δ) imitata. 394. κλύων (quod explicat schol. ἀκούων σάλπιγγος Tyrwhittus] μένων 402. οἷα πείσεται D.] ἡ ἀνοία τινί pr. M, ἀνοία ab alia m. antiqua in ἀνοία mutata: quod ineptum est versus defecti supplementum. Similiter de gigante in scuto Capanei expresso Eur. Phoen. 1133. γίγας ἐπ' ὤμοις γιγγηνὸς ὄλην πόλιν | φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπασίας βάθρων, | ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις. ἡ ἀνοία (i. e. ἀνοία) legit scholiasta p. 50, 26. παροξυτόνως Ἀττικῶς ἀντί τοῦ ἀνοία διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξέτεινεν. In alio scholio p. 50, 20—24. nulla huius vocabuli ratione habita haec sic explicantur, τάχα προμαντεύεται τῷ φοροῦντι ὅτι χωρήσει ὑπὸ νύκτα. 403. ὀφθαλμοῖς] ὀμμοῖσιν schol. p. 50, 23. quod verum esse potest. 404. *ὑπέρκοπον] ὑπέρκοπον 406. μαντεύσεται] σ ab διορθωτῇ insertum.

AESCHYLUS.

τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενή τε καὶ τὸν Αἰσχύνῃς ἠρόνον 410
 τιμῶντα καὶ στυγούνθ' ὑπέρφρονος λόγους.
 αἰσχροῦν γὰρ ἀργός, μὴ κακός δ' εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ῥίζωμ' ἀνείται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχείριος,
 Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ· 415
 Δίκη δ' ὁμαίων κάρτα νιν προστέλλεται
 εἶργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρυ.
 ΧΟ. τὸν ἄμον νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
 θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη-
 φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ιδέσθαι. 421
 ΑΓ. τοῦτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἥλέκτραισιν εἰληχεν πύλαις,
 γίγας δδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγεμένον
 μεῖζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονεῖ, 425
 πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
 καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδέ νιν Διὸς
 Ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδῶν σχεθεῖν.
 τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 430
 μεσημβρινοῖσι θάλλπειν προσήκασεν·
 ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἀνδρὰ πυρφόρον,
 φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερσὶν ὠπλιμένη·
 χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν “πρήσω πόλιν”.
 τοιῷδε τῷδε φωτὶ τίς εὐστήσεται, 435
 τίς ἀνδρὰ κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
 ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκεται.
 τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 ἢ γλώσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
 Καπανεὺς ἀπειλεῖ πᾶν παρεσκευασμένος 440
 δρᾶν, θεοὺς ἀτίζων, κάπογυμνάζων στόμα
 χαρὰ ματαία θνητὸς ὧν εἰς οὐρανὸν
 πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη·
 πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν Δίκη τὸν πυρφόρον
 ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον 445
 μεσημβρινοῖσι θάλλπειν τοῖς ἡλίου.
 ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεί στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
 αἰθῶν τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
 φερέγγυον φρούρημα, προστατῆριάς
 Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς. 450
 λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟ. ὀλοῖθ' δς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,

417—421. = 452—456.

422—436. = 437—451,

408. τῶνδ' Grotius] τόνδ' 415. 416. post v. 411. δ transponit Ritschelius. 415. ὁμαίων] ὁμαίων, δ a m. recenti superscripto. 417. νυν Arnaldus] νύν 418. δικαίως ex glossemate illatum pro vocabulo cuius mensura fuit ο ο ο ο ο. 422. τοῦτῳ] τοῦτῳ, ex τούτων factum. δοῖεν θεοί] θεοὶ δοῖεν, librario ad v. 418. aberrante, sed recto ordine literis β et α superscriptis indicato. 426. κραίνοι] α super α a manu recenti. 428. νιν Heimsoethius] τὴν 429. πέδοι D.] πέδω σχεθεῖν Blomfieldus] σχέθειν 435. τοιῷδε τῷδε φωτὶ D.] τοιῷδε φωτὶ πέμπει, littera ultima voc. πέμπει in litura pro ei, ut videtur: quod ex v. 470. interpolatum. 436. κομπάζοντα] κομπάζοντα, ζον a m. rec. superscripto, ut κομπάζοντα in apographis plerisque. 439. *γλώσσ' γλῶτ' 440. Καπανεὺς D.] Καπανεὺς δ' πᾶν παρεσκευασμέ- vos | δρᾶν, θεοὺς D.] δρᾶν παρεσκευασμένος, | θεοὺς 442. εἰς D.] ἐς 443. γεγωνὰ Brunckius] γεγωνά

κεραυνού δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἔμῳν ἔσθωρεϊν δόμον, πωλικῶν θ'
ἔδωλιν ὑπερκόπῃ δορί ποτ' ἐκλαπάσαι.
456
ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἑτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἔξ ὑπτίου πῆδησεν εὐχάλκου κράνους,
460
πύλαισι Νηίστασι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππου δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον νόμον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
465
ἔσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ σμικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χούτος γραμμάτων ἐν Ξυλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλαι πυργωμάτων·
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
470
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.
471 a
ΕΤ. 471 b
471 c
471 d
471 e
471 f
471 g
471 h
471 i
Μεγαρεὺς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
475
δὲ οὐτὶ μάργων ἱππικῶν φρουαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεία πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δὴ ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἐλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μὴδέ μοι φθόνηι λόγων.
480
ΧΟ. ἐπεύχομαι δὴ τάδε μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένα φρενί, τῶς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
485
ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων

472. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῃ·
καὶ δὴ πέπεμπτ' οὐ κόμπων ἐν χεροῖν ἔχων.

457—471 a. = 471 b—480.

481—485. = 521—525.

453. νιν Brunckius] μιν 454. *θ' τ' 455. ὑπερ-
κόπῃ Brunckius] ὑπερκόμῃ 459. πῆδησεν Brun-
ekius] πῆδησεν sine coronide. 460. Νηίστασι] νη-
στησι, literae stigma parte priore erasa: unde vñtῃσι
in apographis, Νηίταισι Heath. 463. Huic ver-
sui et 465. adscriptum in marg. ζτ (i. e. ζήτει). 463.
νόμον Prienus] τρόπον: quo servato Halmius in Museo
Rhen. 21. p. 333. v. 465. τρόπον in τύπον mutat, ut
μέγας τύπος est v. 488. 465. ἐσχημάτισται] εἰσημά-
τισται pr. M: unde σεσημάτισται Weilius. σμικρὸν
Robortellus] μικρὸν 466. ἀνὴρ Blomfieldus] ἀνὴρ δ'
προσαμβάσεις Canterus] πρὸς ἀμβάσεις 471 a.
δούλιον D.] δούλειον Post hunc versum octo ver-
sum defectum indicavit D. Sex versum defectum
indicavit Prienus, servatis versibus 472. 473. 472.
473. eiecit D. 473. πέπεμπτ' οὐ] γρ. πέπεμπται in
apogr. uno. 474. σπαρτῶν] σπαρτοῦ, ὡν a m. antiqua
superser. 475. μάργων] μάργων, circumflexo ab alia
m. ant. addito. 480. λόγων Valekenarius] λέγων.
ἀφθόνῳ λόγῳ Suppl. 321. 481. δὴ τάδε] Hoc correcto-
ris esse videtur qui trimetrum facere voluit. Fortasse
ἐπεύχομαι τῷ μὲν εὐτυχεῖν —. Incerta tamen emen-
datio quum antistrophicus quoque versus (521.) inter-
polatus sit. 483. *βάζουσιν] βάζουσ'

*Οἱ γὰρ Ἀθάνας, εὖν βοῇ παρίσταται,
ἵππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
ἄλλω δὲ πολλῇν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
490
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἰέντα πυρπνόν δια στόμα
λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ὄφρων δὲ πλεκτάνασι περιδρομον κύτος
495
προσηδάφισται κοιλογάστρος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἐνθεὸς δ' Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκῇν Θυιάς ὡς φόνον βλέπων.
τοιούδε φωτὸς πείραν εὐ φυλακτέον.
499
ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὅγκα Παλλὰς ἥδ' ἀγχίπτολις
πύλαισι γείτον' ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσσὺν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ἵπέρβιος δὲ, κενὸς Οἶνος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων
505
ἐξιστορήσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης,
οὐτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὀπλῶν σχέσιν
μωμητὸς, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ εὐστήσεται.
εὐνοίσειεν δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
510
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόν Τυφῶν' ἔχει,
Ἵπέρβιου δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
κοῦπω τις εἶδε Ζῆνᾴ του νικῶμενον.
514
ΧΟ. πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίπουν ἔχοντ'
521
ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαρβοῖσι θεοῖσι,
525
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.
ΑΓ. οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὐ λέγω,
526 a
Παρθενοπαῖον Ἀρκάδ', Ἀταλάντης γόνον,
526 b
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραῖαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοὺς Ἀμφίονος·

500. φόβος γὰρ ἦδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

515. τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἷδ' ἡσσωμένων,
β. εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.
γ. Ἵπέρβιου τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
α. εἰκὸς γε πράξειν ἄνδρας ὡδ' ἀντιστάτας
520. δ. σωτήρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχύν.

486—499. = 501—514.

526 a—545 a. = 545 b—562.

487. εὖν] εὖμ pr. 488. σχῆμα] λῆμα Peimsoc-
thius. 491. ἄρ'] ἄρ' pr. 497. *Ἄρει] ἄρη 498.
*Θυιάς] θυᾶς φόνον Canterus] φόνον 500. de-
levit Prienus. 501. ἥδ' Stanleius] ἥτ' 502. γεί-
τον' Ritschelius] γείτων 507. οὐδ'] *οὐθ' 509.
ἀνὴρ Porsonus] ἀνὴρ ἀνδρὶ supra versum a m. pr.
εὐστήσεται] εὐνστήσεται pr., εὐνστήσεται corr.
514. *εἶδε] εἶδεν του Elmsleius] που 515—520.
delevit D. Literae β γ α δ, quibus versus transponen-
dos esse indicatur, a m. seculi 14. adscriptae. Versus
δε εἰ
quinti initium sic scriptum εἰκὸς γε πράξειν. Quae su-
perscripta sunt manu recentissimae debentur. 521.
Versus interpolatus, ut dixi ad versum strophicum
(481.). Probabilis metri forma restitui potest Διὸς ἀν-
τίπουν in Ζηνὸς ἀντίπουν mutato. εὐχοντ' Brun-
ckius] ἔχοντα 523. δαίμονος Brunckius] δαίμοσιν
*εἴκασμα] εἴκασμα βροτοῖς Brunckius] βροτοῖσι
καὶ versu proximo addit M. Versum 526 b. Παρ-
θενοπαῖον Ἀρκάδ', Ἀταλάντης γόνον addidit D.
527. Βορραῖαις Porsonus] βορραῖαις

- ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
 σέβειν πεποιθώς, ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον, 530
 ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
 Διός· τόδ' αὐδ' ἀμὲν μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
 βλάστημα καλλίπρῳρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.
 στεῖχει δ' ἰούλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
 ὥρας φουούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θριξί. 535
 ὁ δ' ὦμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
 φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμι' ἔχων, προσίσταται.
 οὐ μὴν ἀκόμπαστός τ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι, 540
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
 γόμοις ἐνώμα, λαμπρόν ἔκρουστον δέμας·
 φέρει δ' ὕφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
 ὡς πλείστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
 ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ κατηλεύσειν μάχην. 545 a
 ΕΤ. 545 b
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίσις κομπάσμαιν. 551
 ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα, 553
 ἀνὴρ ἀκομπος, χεῖρ δ' ὀρᾷ τὸ δράσιμον,
 Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λεγεμένου· 555
 ὃς οὐκ ἑάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
 εἶσω πυλῶν ρέουσιν ἀλδαίνειν κακά,
 οὐδ' εἰσαμείψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
 εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
 ἢ ἔωθεν εἶσω τῷ φέροντι μέμψεται, 560
 πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσι ὑπὸ πτόλιν.
 θεῶν θελόντων ἂν δ' ἀληθεύσαιμι' ἐγώ.
 ΧΟ. ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθῶν,
 καὶ τριχὸς ὄρθιος πλόκαμος ἵσταται, 565
 μεγάλα μεγαληγῶρων κλυούσας
 ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ θεοὶ
 τοῦσδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
 546. μακρὰς κελεύθου δ' οὐ καταισχύειν πόρον
 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνὴρ
 μέτοικος, Ἄρχει δ' ἐκτίων καλὰς τροφάς,
 πύργος ἀπειλεῖ τοιοῦδ' ἂ μὴ κραινοὶ θεός.
 550. ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὦν φρονούσι πρὸς θεῶν
 552. ἦτ' ἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
 563—567. = 626—630.
 529. μᾶλλον] μαλόν· correxit διορθωτής. 531.
 *μητρὸς] ματρὸς 533. καλλίπρῳρον D.] καλλίπρω-
 ρον 540. κυκλωτῷ] κυκλωτῳ, quod in κύκλωιτι
 mutavit διορθωτής. 542. γόμοις ἐνώμα] γόμοισι
 νωμᾷ Wakefieldus. 544. Versus suspectus Halmio
 in Museo Rhénano 21. p. 334. 546—550. 552. eiecit
 D., indicato decem post 545. versum defectu.
 546. καταισχύειν] καταισχυεῖν correctum. 552.
 οἰσ
 ἀνοσίσις] ἀνοσίσις, οἰσ a m. pr. 557. εἶσω D.] ἔσω
 560. ἢ ἔωθεν Burgesius] ἔωθεν cum interpun-
 ctione post εἶσω. 561. πυκνοῦ] i post κ erasum.
 κροτησμοῦ] η in i mutatum. 562. ἂν δ' Wellauerus]
 δ' ἂν 564. καὶ τριχὸς ὄρθιος Blomfieldus] τριχὸς δ'
 ὀρθίας 565. κλυούσας D.] κλύων 566. *εἶθε γὰρ
 θεοί] εἰ θεοὶ (correctum θεοί) | θεοί
 ΑΓ. ἕκτον λέγοιμι' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
 ἀλκὴν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν.
 Ὅμοιωσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος 570
 κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
 τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,
 μέγιστον Ἄρχει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
 κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον. 575
 καὶ τὸν σὸν αὖθις προσμολὼν ὁμόσπορον,
 ἔξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
 δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδοτούμενος
 καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα
 “ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
 καλὸν τ' ἀκούσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
 πόλιν πατρίαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 πορθεῖν, στρατεύμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
 ἔργωτε μὲν δὴ τήνδε πτανῷ χθόνα,
 μάντις κεκευθὺς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.”
 τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκυκλον νέμων 590
 πάρχαλκον ἡῦδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλῳ.
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 βαθείαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 ἔξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευματα.
 τοῦτῳ σοφοῦς τε κάραθους ἀντηρέτας 595
 πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.
 ΕΤ. φεῦ τοῦ ἑυναλλάσσοντος ὀρνιθοῦς βροτοῖς
 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
 ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
 κάκιον οὐδὲν, καρπὸς ἧς ἀσύμφορος. 600
 ὡς γὰρ ἑυνεσβάς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
 ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίας πλέψας
 ὀλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
 ἢ ἔνιν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὦν 605
 ἐχθροῦσιν τε καὶ θεῶν ἀμνημόσιν
 πληγῆς θεοῦ μάλιστα παγκοίνῳ ὅδμη,
 ταῦτοῦ κυρήσας ἐκδίκους ἀγρεύματος,
 οὕτως ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγει,
 584. μητρὸς τε πηγῇν τίς κατασβέσει δίκη;
 πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορί
 586. ἀλούσα πῶς σοι ἑύμαχος γενήσεται;
 601. ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
 568—596. = 597—625.
 569. Ἀμφιάρεω] ἀμφιάρειων, v craso. 576.
 προσμολὼν ὁμόσπορον Blomfieldus et G. Burgesius]
 πρόσμωραν ἀδελφόν, accentu super πρὸς eraso.
 577. ὄμμα Schuetzius] ὄνομα 584—586. eiecit D.
 584. δίκη] δίκη M, sed altero i eraso. 587.
 τήνδε — χθόνα] τόνδε — γῆν Ritschellius. τήνδε —
 κόνιν Heimsoethius. 588. *ὑπὸ χθονός] ἐπὶ χθονός
 590. εὐκυκλον νέμων] εὐκῆλον ἔχων cum γρ. εὐ-
 κυκλον νέμων 591. κύκλῳ] σάκει D. 597. βροτοῖς]
 βροτοῦς, sed βροτοῖς a m. recentj. 598. *δυσσεβε-
 στάτοις] δυσσεβεστέροις, primo σ ab διορθωτῇ addito
 supra versum. 600. καρπὸς ἧς ἀσύμφορος D.] καρπὸς
 οὐ κοιμῆτος | ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται, il-
 lato scholio quod ad ἀσύμφορος adscriptum fuit, οὐ
 κοιμῆτος (vel οὐ συγκοιμῆτος). “ἄτης ἄρουρα θάνα-
 τον ἐκκαρπίζεται”. Versum poetae ignoti ἄτης — ἐκ-
 καρπίζεται delevit Schuetzius: de quo dixi in Philologo
 vol. 16, p. 220. 601. ὡς D.] ἢ ἑυνεσβάς D.] ἑυν-
 εισβάς 603. ναύταισι Blomfieldus] ναύτησι πα-
 νουργίας πλέψας D.] πανουργία τι 607. post 608.
 in codice. Transposuit D. ὅδμη Brunckius] δάμη
 608. ἐκδίκους Prienus] ἐκδίκως 609. οὕτως Rit-
 schellius] οὕτως δ', in οὕτος δ' mutatum a m. rec.
 Οἰκλέους Porsonus] οἰκλέους

σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνὴρ, μέγας προφῆτης, ἀνοσίοισι συμμειγὴς θραυστόμοισιν ἀνδράσιν βία φρενῶν, Διὸς θέλοντος συγκαταλευσθήσεται. δοκῶ μὲν οὖν σφε μῆδὲ προσβαλεῖν πύλαις, οὐχ ὡς ἄθυμον οὐδὲ λήματος κάκη, ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη, εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοζίου· φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λαοθένοιο βίαν ἐχθρόξεον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν, γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβύσαν φύει παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ. θεοῦ δὲ δῶρὸν ἔστιν εὐτυχεῖν βροτούς.	610 612 614 618	ὡς οὐποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γυνῶτι ναυκληρεῖν πόλιν. ΕΤ. ὦ θεομανὲς τε καὶ θεῶν μέγα στύγος, ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου γένος· ῥῆμαι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. ἀλλ' οὔτε κλάειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει, μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορῶτερος γόος. ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω, τάχ' εἰσόμεσθα τοῦπίσημ' ὅπη τελεί· εἴ νιν κατὰξαι χρυσότευκτα γράμματα ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν. εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν· ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον, οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω, οὔτ' ἐν γενεῖοις ἑλλογῇ τριχῶματος, Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξίσαστο· οὐδ' ἐν πατρῷας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ οἶμαι νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας· ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος Δίκη, ζυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας. τούτοις πεποιθὺς εἰμι καὶ εὐστήσομαι αὐτός· τίς ἄλλος ἄλλον ἐνδικώτερος; ΧΟ. μὴ, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη ὄργην ὁμοῖος τῷ κάκιον· αὐδωμένων· ἀλλ' ἄνδρας Ἀργεῖοισι Καδμείους ἄλῃς ἐς χεῖρας ἔλθειν· αἶμα γὰρ καθάρσιον· ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοις θάνατος ὕδ' αὐτοκτόνος, οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος. ΕΤ. εἶπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ, ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν· κακῶν δὲ κᾶσchrῶν οὐτὶν' εὐκλείαν ἐρεῖς. ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μὴ τί σε θυμοπλη- θὴς δορίμαργος ἅτα φερέτω· κακοῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν. ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς, ἴτω κατ' οὖρον κύμα Κωκυτοῦ λαχόν	651 655 660 665 670 673 677 680 685 690

613. τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν.

623. ποδωκὲς ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται.

650a. τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τᾶξευρήματα·

650b. σὺ δ' αὐτὸς ἦδ' γυνῶτι τίνα πέμπειν δοκεῖ.

631—652. = 653—673.

613. eiecit D. 616. ἄθυμον Turnebus] ἄθυμος
617. ὡς σφε] ὡσφε, σ inter w et σ a m. rec. inserto.
622. φύει Wellauerus] φύσει, superscripto a m. recentissima φέρει. 623. ποδωκὲς (ποδῶκες) — βραδύνεται eiecit D. 626. δικαίος] οὐς (i. e. δικαίους) λόγους ἡμετέρους superscriptum a manu recentissima. 627. ἀμετέρας D.] ἡμετέρας *εὐτυχῇ] εὐτυχῇ 658. *δορίπονα] δοριπόνα ἐς addidit Hermannus praeunte recente codicis correctore, qui N
eīs super ἐπιμόλους scripsit. 629. πύργων] πύργω, N a m. pr. ut videtur. 631. τὸν πρὸς Heimsoethius] τόνδ' ἐφ'. πρὸς πύλαις est 570. 633. οἷας] οἷας, literis as a m. recentissima scriptis. *ἀράται] γ' ἀράται 637. ἀτιμαστήρ' ὅπως D.] ἀτιμαστήρα τῶς pr., τῶς corr. Conf. 1015. ὡς ὄντ' ἀναστατήρα. 638. τὸν] τ' ἂν pr. ut videtur. 642. εὐθετον] εὐκυκλον, cum γρ. εὐθετον inter scholia. 645. ἡγουμένη] ἡσκημένη Butlerus. 647. *λέγει] λέξει. litera é in litura literarum ei. 648. τ' ab διορθωτῇ additum. 649. καὶ δὴ λέλεκται πάντα τάντεταλμένα] Hunc versum supplevit D., eiectis duobus, τοιαῦτ' — πέμπειν

674. ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις.
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσεται. φέρ' ὡς τάχος
676. κνημίδας, αἰχμῆς καὶ πετρῶν προβλήματα.

686—688. = 692—694.

δόκει (accentus super o erasus). In apographis nonnullis dokeis: quorum alter etiam aliis suspectus fuit, de quo dixit Halmius in Museo Rhen. 21. p. 334.

652. μέμψει Porsonus] μέμψη 654. *ἄμὸν] ἄμὸν
656. κλάειν Porsonus] κλαίειν 658. *Πολυνείκη] πολυνείκει, sed ei (in kei) in litura, ut videtur. 659. τοῦπίσημ' τᾶπίσημ' pr. *ὅπη] ὅποι 661. *σὺν φοίτῳ] συμφοίτῳ 664. οὔτε νιν] Literae e et v in litura. 666. ἑλλογῇ] σ super ξ a m. pr. 667. προσεῖδε ex scholiasta] προσεῖπε 668. *οὐδ' οὔτ' 670. ἦ] ἦ m. recentior in margine. 674—676. Versus tres eiecit D.: secundum et tertium deleverat Prienus. 680. *χεῖρας] χέρας 681. αὐτοκτόνος] αὐτόκτονος pr. 684. ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν] Versus ab interpolatore fictus lacunam explete, cui fortasse obversabantur verba κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου v. 697. Aeschylum deīdōn mén ēstin, áll' ὅμως ἔχει κλέος, vel simile quid, scripsisse ex versu proximo intelligitur. 685. κᾶσchrῶν D.] κ' ἄσchrῶν εὐκλείαν M. 686. μέμονας] η super o a m. recenti. *μὴ τι] μῆτις 687. δορίμαργος] δορι μάργος, recta scriptura supra versum ab alia m. ant. indicata. ἄτα] ἄτᾶ, a m. ant. 688. ἔκβαλ' in ἔκβαλλ' mutatum ab διορθωτῇ.

Φοίβω στυγηθέν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
 ΧΟ. ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἵμερος ἑξοτρί-
 νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
 ΕΤ. φίλου γὰρ ἔχθρά μοι πατρός τάλαιν' ἀρὰ
 695 ξηροῖς ἀκλαύτοις ὁμμασιν προσίζανει,
 λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
 ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή-
 σει βίον εὐ κυρήσας· μελάναιγρις οὐκ
 εἴσι δόμων Ἑρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 700 θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
 ΕΤ. θεοὶς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
 χάρις δ' ἄφ' ἡμῶν ὀλομένωι θαυμάζεται·
 τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνωμεν δλέθριον μόρον;
 ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
 705 λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλ-
 λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
 πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
 ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
 ἄγαν δ' ἀληθείς ἐνυπνίων φαντασμάτων
 710 ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.
 ΧΟ. πιθοῦ γυναιεῖ, καίπερ οὐ στέργων ὄμωας.
 ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὦν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
 ΧΟ. μὴ ἄθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.
 ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
 715 ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμὰ θεός.
 ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
 ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον· αἶμα δρέψασθαι θέλεις;
 ΕΤ. θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.
 ΧΟ. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν
 720 παναλαθῇ, κακόμεντιν πατρός εὐκταίαν Ἑρινὺν
 τελέσαι τὰς περιθύμους κατάρας Οἰδιπόδα βλαψί-
 φρονος·
 725 παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει. [κος,
 ἕνος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποι-
 κτεάνων χρηματοδαίτας πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,

698—701. = 705—708.

720—726. = 727—733.

692. ἑξοτρίνυ] ἐπ super ἑξ a m. rec. 694. θε-
 μοστοῦ] τ super στ a m. ant. 695. *ἔχθρά] αἰσχροῖ
 τάλαιν' I. Wordsworthus] τελεῖ (εία, ut videtur, super-
 scripsit m. recentior). μέλαιν' Weilius, collato v. 832.
 696. ἀκλαύτοις Blomfieldus] ἀκλαύστοις ὁμμα-
 σιν Porsonus] ὁμμασι 698. κεκλήσει Porsonus] κε-
 κλήσει 699. μελάναιγρις (debebat μελάναιγρις) Ar-
 naldus] μελάναιγρις δ' 700. οὐκ εἴσι δόμων (δό-
 μους Brunckius)] ἔξεισι δόμων Weilius. ὅταν]
 ὅτ' ἂν, littera δ a m. recenti in s mutata. ὅτου Pri-
 enus. 705. *σοι] σοί 706. *ἐν τροπαίᾳ] ἀντρο-
 παία, acuto ab alia m. superscripto. χρονία] χρόνία,
 altero accentu a m. paullo recentiore. 707. θαλε-
 ρωτέρῳ] Literae lep a m. antiqua in litura. θαλωτέ-
 ρωι pr. ut videtur. θελερωτέρῳ Coningtonus. 711.
 δατήριοι] δοτήριοι, da a m. ant. super do scripto, et oi
 ex a vel ai facto. 712. πιθοῦ D.] πείθου *γυναιεῖ]
 γυναιεῖν 713. ἄνη τις] ἂν ἦ τίς pr. μακράν] v
 ab διορθωτῇ additum. 716. Eteocli tribuit Weilius,
 indicato et ante et post hunc versum unius versus ab
 choro pronuntiati defectu. 719. ἐκφύγων Nauckius]
 ἐκφύγοις, oi a m. ant. super ois scripto. 721. πανα-
 λαθῇ D.] παναληθῇ (ἡ ex ei facto). 725. Οἰδι-
 πόδα βλαψίφρονος Triclinius] βλαψίφρονος οἰδιπόδα
 726. ἔρις ἅδ' ἔρισδ' pr., ἔρις ἅδ' ab alia m. 727.
 κλήρους pr., in κλήροις mutatum ab alia m. ἐπινω-
 μᾷ] ἐπινωμᾶν pr., ἐπινωμᾷ ab διορθωτῇ. Σκυθᾶν
 D.] σκυθῶν, sed litterae ὦν in litura litterarum ut vide-
 tur ὦν, etsi hoc incertum est. Sic persōn codex pro
 Περσᾶν in eodem metro Pers. 91.

χθόνα ναίειν διαπήλας, ὅποσαν καὶ φθιμένοισιν
 κατέχειν,
 732 τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
 ἐπειδὰν αὐτοκτόνως
 735 αὐτοδαίκοι θάνωσι,
 καὶ γὰρ κόνις πῆλ
 μελαμπαγὲς αἶμα φοίνιον,
 τίς ἂν καθαροὺς πόροι,
 τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ
 741 πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγὲς κακοῖς.
 παλαιγενῇ γὰρ λέγω
 παρβασίαν ὠκύποινον·
 αἰῶνα δ' ἔς τρίτον μένει·
 745 Ἀπόλλωνος εὐτε Λαῖος
 βία, τρίς εἰπόντος ἐν
 μεσομαφάλοις Πυθικοῖς
 χρηστηρίοις θνάσκοντα γέννας ἄτερ σῴζειν πόλιν,
 750 κρατηθεὶς ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
 ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
 πατροκτόνον Οἰδιπόδαν, ὅστε ματρὸς ἄγαν
 σπείρας ἄρουναν, ἴν' ἐτράφη,
 755 ῥίζαν αἱματοέσσαν,
 ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
 νυμφίους φρενώλεις.
 κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κύμ' ἄγει·
 τὸ μὲν πῖτον, ἄλλο δ' ἄερει
 τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει.
 761 μεταῦ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
 τείνει πύργος ἐν εὐρεῖ.
 δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
 765 μὴ πόλις δαμασθῇ.
 τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
 βαρεῖαι καταλλαγαί,
 τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν' οὐ παρέρχεται.
 πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
 ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.
 771 τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσονδ' ἐθαύμασαν
 θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
 πόλεος ὃ πολύβοτος τ' αἰὼν βροτῶν,

734—741. = 742—749.

750—757. = 758—765.

766—771. = 772—777.

732. *φθιμένοισιν] φθιμένοισι 734. αὐτοκτόνως
 Triclinius] αὐτοκτόνωνσιν pr., αὐτοὶ κτάνωσιν rec.
 736. γὰρ Hermannus ex glossa Hesychii γὰρ κόνις: ἡ
 γῆ (ubi codex γαῖα ἡ κόνις καὶ ἡ γῆ)] χθονία 738.
 *καθαροὺς] καθαρμα, littera ultima in litura, ut vide-
 tur, diphthongi οῦ: super a m. recentiore ὄν, ut in
 apographis quibusdam καθαρμόν. 740. *παλαιοῖσι]
 παλαιοῖς 743. παρβασίαν Porsonus] παραβασίαν
 ὠκύποινον] i ab διορθωτῇ insertum. 748. θνάσκον-
 τα] θνάσκοντα, littera i erasa. 750. κρατηθεῖς] κρα-
 τηθεῖς δ' M. δ' delevit Porsonus nec videtur legisse
 scholiasta. ἀβουλιᾶν D.] ἀβουλίαν M. Genitivum
 legisse videtur scholiasta qui explicat κρατηθεῖς ὑπὸ
 τῶν αὐτῷ φίλων ἡδονῶν. 751. *ἐγείνατο] γείνατο
 a.
 756. ἔτλα] ἔτλη M. παράνοια] παρανοία pr.
 Correxuit διορθωτής. συνᾶγε Blomfieldus] συνᾶγε pr.
 ἄγ
 συναγε a m. rec. 757. φρενώλεις] φρενώλης pr., ei
 superscr. a m. rec. 759. πῖτον Brunckius] πῖτνόν
 764. σὺν βασιλεῦσι] συμβαλεῦσι, si ab alia m.
 super a scripto. 766. τέλειαι pr. τέλεια, ai ab alia
 m. superscripto. ἀρᾶν Engerus] ἀραι sine accentu.
 768. πελόμεν' ὁ τελομέν' a m. rec. 769. ἐκβολὰν]
 ἐκβολῶν pr. 774. πόλεος ὃ πολύβοτος D.] πόλεως πο-

πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβὴ πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
860 πάνδοκον εἰς ἀφανὴ τε χέρον.
ἀλλὰ γὰρ ἦκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶτος
πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἥδ' Ἰσμήνη,
θρήνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
865 στηθέων ἤσειν ἄλλος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδον θ' ὕμνον Ἑρινύος
ἄχειν "Αἶδα τ'
ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
ἰὼ ἰὼ,
870 δυσαδελφόταται πασῶν ὅποσαι
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλάω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ ἔκ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
875 φίλων ἅπιοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
πατρύους δόμους ἐλόντες μέλειο σὺν ἀλκᾷ.
XO. μέλειο δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
ἡῦροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ἰὼ ἰὼ δωμάτων
880 ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, τί δὴ διήλλαχθε σὺν σιδάρῃ;
XO. κάρτα δ' ἀληθὴ πατρός Οἰδιπόδα
885 πότνι' Ἑρινὺς ἐπέκραναν.
AN. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχων τε πλευρωμάτων
891 οὐδ' αἰαὶ δαιμόνιοι,
αἰαὶ δ' ἀντιφόνων
ἐκ θανάτων ἀραί.
XO. διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
895 σώμασιν πεπλαγμένους,

874—879. = 880—887.

888—899. = 900—910.

857. τὰν ναύστολον μελάγκροκον D.] τὰν ἄστονον
μελάγκροκον ναύστολον M. Verba ναύστολον μελάγ-
κροκον θεωρίδα ex hoc loco attulit Thomas Mag. s. v.
θεωρός p. 181, 10. ed. Ritsch. 859. πόλλωνι Pau-
wius] ἀπόλλωνι 860. ἀφανῇ] Suspecta syllaba
prima brevis. δυσφανῇ Boeckhius. 868. ἄχειν D.]
ἰαχεῖν "Αἶδα] αἶδα M. 870—874. His coryphaei ver-
sibus praescriptum in M τὸ ἕτερον μέρος τοῦ χοροῦ.
ἰὼ, quod in M semel legitur, duplicavi. 872. κλάω
Porsonus] κλαίω 874. ΑΝΤΙΓΟΝΗ] ἡμίχο (o super
χ hic et infra scripto), i. e. ἡμιχόριον M. Antigonaē et
Ismenae nomina hic et infra restituit Weilius, prae-
eunte Bergkio in Deutschii Philologo vol. 12. p. 579.
877. ἀλκᾷ] γρ. αἰχμᾷ margo M ab διορθωτῇ.
878. XO. Weilius] ἡμίχο. 879. ἡῦροντο D.] εὗροντο
880. ΙΣΜΗΝΗ Weilius] ἡμίχο 881. *ἐρειψίτοι-
χοι] ἐρειψίτοιχοι 884. τί δὴ Lachmannus] ἥδη
885. Post σιδάρῃ in M librarii culpa scholion irrepsit,
uno versu perscriptum, οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλία, ἀλλ' ἐπὶ
φόνῳ διεκρίθητε. Delevit Triclinius. 886. XO. ad-
didit Weilius. 888. AN. addidit Weilius. 889.
*δῆθ' δῆτα 890. Lacunam post hunc versum indi-
cavit Elmsleius. 892. 893. αἰαὶ D.] αἰ αἰ utrobique.
894. ἐκ addidit Lachmannus. 895. XO. Weilius]
ἡμίχο διανταίαν λέγεις πλαγάν | — (lineola muta-
tae personae index) δόμοισι καὶ σώμασιν | — (lineola
erasa) πεπλαγμένους ἐννέπω (alterum v ab διορθωτῇ)
M. πλαγάν et ἐννέπω delevit Elmsleius.

ἀναυδάτῃ μένει
ἀραίῃ τ' ἐκ πατρὸς
διχόφρονι πότμῃ.
ΙΣ. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, 900
στένουσι πύργοι, στένει πέδον φίλανδρον· μενεῖ
κτέανά τ' ἐπιγρόνοις,
δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα
καὶ θανάτου τέλος. 905
XO. ἐμοιράσαντο δ' δευκάρδιοι
κτῆμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ
ἀμεμφία φίλοις,
οὐδ' εὐχαρὶς Ἄρης. 910
AN. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι,
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρίων λαχαί.
XO. δόμων μάλ' ἀχάν ἐς οὓς προπέμπει 915
δαίκτηρ γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
δαῖόφρων, οὐ φιλογαθῆς, ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
φρενός, ἃ 919
κλαομένης μου μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοι. 921
ΙΣ. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλοῖσιν
ὥς ἐρέατην πολλὰ μὲν πολίτας,
ἔξνων τε πάντων στίχας 925
πολυφθόρους ἐν δαί.
XO. ἰὼ δυσαίων σφιν ἃ τεκοῦσα
πρὸ πασῶν ὅποσαι τεκνογόνου κέκληνται.
παῖδα τὸν αὐτὰς πόσιν αὐτὰ θεμένα τοῦσδ' ἔτεχ',
οἱ δ' ὧδ' ἔτελεύ- 929—931
τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνους χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
AN. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, 934
διαρταμαῖς οὐ φίλαις,
ἔριδι μαινομένα, νεῖκος ἐν τελευτᾷ.
XO. πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαῖα
ζῶα φονορῦτῃ
μέμικται· κάρτα δ' εἶσ' ὅμαιμοι. 940
πικρὸς λυτὴρ νεϊκέων
ὁ πόντιος ξείνος ἐκ πυρός συθεῖς

911—921. = 922—933.

934—946. — 947—960.

897. ἡμίχο praescriptum in M, omisum in apogr.
Guelf. 900. ΙΣ. Weilius] ἡμίχο 906. XO. addidit

τ
Weilius. 908. ὥστ' ἴσον] ὥσθ' (τ a m. rec.) ἴσον
910. εὐχαρὶς D.] ἐπίχαρις 911. AN. Weilius] ἡμίχο
σιδαρόπλακτοι Robertellus] σιδαρόπληκτοι
912. σιδαρόπλακτοι Robertellus] σιδαρόπληκτοι
Post hunc versum in M τετυμμένοι δῆθ' ὁμοῦ, quae ex
v. 889. sunt repetita. 914. λαχαί] Paroxytonum ap.
Hesychium, Λάχη: λῆξις, ἀποκλήρωσις. 915. XO.
Weilius] ἡμίχο ἀχάν ἐς οὓς Elmsleius] ἀχάεσσα
τοὺς 918. δαῖόφρων Blomfieldus] δαῖφρων οὐ
Aldus, δ' οὐ φιλογαθῆς] o ex a factum. 919. ἐκ
Aldus] δ' ἐκ 920. κλαομένης Porsonus] κλαιομένης
*δυοῖν] δυοῖν 923. ΙΣ. Weilius] ἡμίχο
*πάρεστι] πάρεστιν 924. *πολίτας] πολίτας
927. XO. Weilius] ἡμίχο ἰὼ addidit D. δυσαίων
D.] δυσδαίμων *ἃ] ἡ 928. πρὸ πασῶν D.] προ-
πασῶν (ā in ō mutatum a m. rec.) γυναικῶν 934.
η
AN. Weilius] ΙΣM 935. διαρταμαῖς E. A. Ahrens]
διατομαῖς 937. XO. addidit Weilius. 938. ζῶα D.]
ζῶα φονορῦτῃ Blomfieldus] φονορῦτῃ 941.
ο
πικρὸς] χ praescriptum in marg. M, recte omisum
in apogr. nonnullis.

θηκτός σίδαρος· πικρός δὲ χρημάτων
κακὸς दाτητάς Ἄρης
ἀράν πατρίων τιθεῖς ἀλαθῇ.
ΙΣ. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὡ μέλει,
διοσδότων ἀχθέων·
ὑπὸ δὲ σώματι γὰς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ΧΟ. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόννοις γενεάν·
τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
Ἄραι τὸν δῆδον νόμον,
τετραμμένον παντρώπῳ φυγᾷ γένους.
ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝ. παισθεῖς ἔπαισας.

ΙΣ. θάνες κατακτάς.

ΑΝ. δορί δ' ἔκανες. ΙΣ. δορί δ' ἔθανες.

ΑΝ. μελεόπονός. ΙΣ. μελεοπαθής.

ΑΝ. ἴτω γόος. ΙΣ. ἴτω δάκρυ.

ΑΝ. πρόκεισαι ΙΣ. κατακτάς.

ΑΝ. ἐή ἐή. ΙΣ. ἐή ἐή.

ΑΝ. μαίνεται γόοις φρήν.

ΙΣ. ἐν δὲ καρδία στένει.

ΑΝ. ἰὼ ἰὼ πάνδυρτε σύ.

ΙΣ. σὺ δ' αὐτὴ καὶ παράθλιε.

ΑΝ. πρὸς φίλου ἔφθισο ΙΣ. καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝ. διπλὰ λέγειν. ΙΣ. διπλὰ δ' ὀράν.

ΑΝ. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

ΙΣ. πέλας δ' αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

ΧΟ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

πότνια τ' Οἰδίου σκιά,

μέλαιν' Ἐρινύς, ἡ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝ. ἐή ἐή. ΙΣ. ἐή ἐή.

ΑΝ. δυσθέατα πῆματα

ΙΣ. τόνδ' ἐδέξατ' ἐκ φυγᾶς.

ΑΝ. οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανεν,

966—977. = 978—989.

946. ἀράν] ἀρὰ pr., ἀράν ab διορθωτῇ. πατρίων

Bothius] πατρός ἀλαθῇ] ἀληθῇ 947. *ΙΣ.] an in
margine. *ὡ μέλει] ὡ om. 948. ἀχθέων Her-

mannus] ἀχέων 951. ΧΟ. Weilius] ICM in margine.
ἐπανθίσαντες Bothius] ἐπανθίσαντες 952. γε-

οῖ
νεάν] Versum πόνοις γὰρ δόμους (οἱ a m. recentissima)
addit M. Delevit D. 953. τελευταῖαι δ' E. A. Ahrens
τελευτᾷ δ' αἰδ' (αἰδ' a m. rec.) 957. ἔστακε δ' ἔστα-
κεν δ', δ' ab διορθωτῇ supra versum addito. τρο-

παῖον] τρόπαῖον 961. ΑΝ. — ΙΣ. Aldus] ICM — ANT.
In sequentibus personarum vices plerumque lineolis
sunt indicatae. παισθεῖς] πληγῆς Nanckius in *Mé-*
langes Gréco-Romains vol. 2, p. 468. ἔθανες (debebat
θάνες) κατακτάς Lachmannus] σὺ δ' ἔθανες κατακτα-
νών 962. ἔκανες Hermannus] ἔκτανες 964. δά-
κρυ Lachmannus] δάκρυα 965. πρόκεισαι Herman-
nus] προσκίεται, o priore eraso. 966. ΑΝ. ἐή ἐή.
ΙΣ. ἐή ἐή. D.] ἀντ. ἡ ἐή. ΑΝ. μαίνεται] ΑΝ. om.
967. ἐν Burneius] ἐντός 968. πάνδυρτε Ritschellus]
πανδάκρυτε 970. φίλου Blomfieldus] φίλου γ' 973.
974. Versus corrupti et interpolati. Fuerunt iambici
dimetri duo. 973. ἀχέων] Inter α et χ litera una
erasa. τοίων] ω ex o factum. 976. 988. σκιά, μέ-
λαιν'] σκιάς μέλαιν' D. 977. 989. μέλαιν' Porsonus]
μέλαινα τ' 978. ΑΝ. ἐή ἐή. ΙΣ. ἐή ἐή. D.] ἡ ἐή, li-
neola praefixa. 979. τόνδ' addidit Weilius. ἐδέ-
ξατ' Weilius] ἐδέξατ' φυγᾶς Robortellus] φυγᾶς ἔμοι

ΙΣ. σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝ. ὤλεσε δὴ τότε ΙΣ. καὶ τόδ' ἐνόσφισεν.

ΑΝ. τάλαν γένος. ΙΣ. τάλαν πάθος.

ΑΝ. δύστονα κῆδε ὁμῶνυμα.

ΙΣ. δίυγγρα τριπάλτων πημάτων.

ΧΟ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

πότνια τ' Οἰδίου σκιά,

μέλαιν' Ἐρινύς, ἡ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝ. σὺ τοί νιν οἶσθα διαπερών,

ΙΣ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών,

ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,

ΙΣ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝ. ὁλοὰ λέγειν. ΙΣ. ὁλοὰ δ' ὀράν.

ΑΝ. ἰὼ πόνος, ΙΣ. ἰὼ κακά,

ΑΝ. δώμασι καὶ χθονί, ΙΣ. καὶ τὸ πρόσω γ' ἔμοι.

ΑΝ. ἰὼ ἰὼ, δυστόνων κακῶν ἀναξ.

ΙΣ. πάντων πολυστονώτατοι.

ΑΝ. ἰὼ ἰὼ, δαιμονῶντες ἐν ἄτῃ.

ΙΣ. ἰὼ ἰὼ, που σφε θήσομεν χθονός;

ΑΝ. ὅπου τὸ τιμωτάτων.

ΙΣ. ἰὼ ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΤΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ

δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·

Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός

θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·

στέγων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἶλετ' ἐν πόλει,

ἱερῶν πατρίων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ

τέθνηκεν οὐπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·

τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν

ἔσω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,

εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορί

τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται

θεῶν πατρίων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε

στράτευμ' ἐπακτόν ἐμβαλὼν ἵρει πόλιν.

οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

ταφέντ' ἀτίμως τοῦτιμίον λαβεῖν,

καὶ μὴτ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρῶματα

μήτ' ὀυμολοπίς προσσέβειν οἰμώγμασιν,

ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορὰς φίλων ὕπο.

τοιαυτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,

* 982. ὤλεσε δὴ τότε. καὶ τόδ' Wellauerus] ἀπώλε-
σεν δὴτα. καὶ τόνδ' 983. τάλαν πάθος Schuetzius]
τάλανα καὶ παθόν 984. 985. Versus corrupti et inter-
polati. Sensus tale quid postulat, ΑΝ. δύστανος ἢ κη-
δεμονία. | ΙΣ. λυγρὰ τριπάλτων (διπάλτων Hermannus)
πημάτων. Post πημάτων in M additum — ὁλοὰ λέγειν.
— ὁλοὰ δ' ὀράν, quae ex v. 994. illata delevit Tricli-
nius. 990. *τοί νιν] τοῖνων M. In apographo uno
γρ. νίν. 995. *ἰὼ κακά] ἰὼ ἰὼ κακά 996. *δώ-
μασι] δώμασιν χθονὶ Hartungus] χθονί, πρὸ πάν-
των δ' ἔμοι 997. *δυστόνων] δυστάνων κακῶν]
Super κακῶν signum (ς) posuit διορθωτῆς, ad quod
referuntur verba ab eo in margine literis capitalibus
adscripta Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα. 1000. πάντων D.]
ἰὼ πάντων M. Ant ἰὼ aut πάντων delendum. Versi-
bus 999—1001. respondent 1002—1004. πολυστονώ-
τατοι] πολυπονώτατοι M. πολυστονώτατοι πάντων
Robortelli editio. 1001. *ἰὼ ἰὼ] ἰὼ 1002. Alterum
ἰὼ addidit διορθωτῆς. 1003. ὅπου τὸ D.] ἰὼ ὅπου
1009. στέγων Wakefieldus] στυγῶν, cum gl. εἴργων
δηλονότι. 1010. δ' ab διορθωτῇ additum. 1022.
χειρῶματα suspectum. 1025. τῷδε] ἐς τόνδε Halmius.

ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλὼ
θάψας ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἀπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. 1030
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν
ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας — — — — — 1035
— — — — — οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι σπάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῇ καὶ κατασκαφᾶς ἐγὼ,
γυνὴ περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι
— — — — — 1040
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλῳματος.
καὐτῇ καλύψω, μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν·
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δημὸς ἐκφυγῶν κακά.
ΑΝ. τράχυν' ἄθαιπος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.
ΚΗ. ἀλλ' ὅν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.
ΚΗ. οὐ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ΑΝ. παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.
ΑΝ. [ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτῃ θεῶν.]
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

1033. *κακῶν] κακῶι, ab correctore factum ex κα-
κοῦ vel alia terminatione. 1035. *τούτου] τοῦτω
Lacuna post σάρκας, quam prodit οὐδέ, indicavit
Prienus. 1036. σπάσσονται] In πάσσονται mutatum
ab correctore. Glossema superscriptum γεύσονται,
1037. αὐτῇ Piersonus] αὐτῷ 1038. Unius versus de-
fectum post μηχανήσομαι indicavit Prienus. 1047.
διατετίμηται] Corruptum. δίχα τετίμηται Weilius.
1051. Hunc versum seclisit Blomfieldus. Huic versui
et proximo lineola praefixa in M. 1053. ΧΟ. Pau-
wius] ἡμιχ

ΧΟ. φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἑρινύες, αἶψ' Οἰδιπόδα 1055
γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι 1060
δεῖμα πολιτῶν.
σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄρτος
μονόκλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφῆς
εἰσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο; 1065
ΗΜ. δράτῳ τι πόλις καὶ μὴ δράτῳ
τοὺς κλάοντας Πολυνείκη.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αἶδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως 1070
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ἔυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχύν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν 1075
μάντραπῆναι μὴδ' ἄλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν κατακλυσθῆν.
1066—1071. — 1072—1077.
1056. πρέμνοθεν Is. Vossius] πρυμνόθεν 1057.
ο
Lineola (ἡμιχ significans) praefixa in M. *δρῶ] δ'
ἐρῶ μῆσωμαι] Ex μῆσομαι factum. 1058. *κλά-
ειν] κλαίειν 1059. τύμβῳ] *τύμβον 1061. δεῖμα]
λήμα Meinekii ad Soph. Oed. Col. p. 251. 1063.
τεύξει Porsonus] τεύξη 1065. *πίθοιτο] πείθοιτο
1066. δρᾶτῳ] Lineola praefixa in M. τι addidit
Elmsleius. 1067. κλάοντας Porsonus] κλαίοντας
1068. μὲν Victorius] γὰρ M. μὲν γὰρ apographa non-
o
nulla. 1072. ΗΜ.] ἡμιχ 1076. μάντραπῆναι D.]
μὴ ἀνατραπῆναι *ἄλλοδαπῶν] ἄλλοδαπῶι 1077.
κατακλυσθῆν L. Dindorfius] κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαύκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησι Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἦταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου. ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμειος πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτὰ, ἥ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπὶ Μένωνος τραγυδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ^α, Προμηθεῖ.

^α Γλαύκῳ] Ποτνιεῖ addidit scholiasta recentior, ποντίῳ Welckerus. In didascaliis solum positum fuit Glauci nomen, ut Προμηθεῖ scriptum fuit, omisso πυρφόρου nomine, quo grammatici drama hoc satyricum ab duabus distinxerunt tragoediis, quae Προμηθεὺς δεσμώτης et Προμηθεὺς λυόμενος inscriptae sunt. De qua ratione dixi in Annotationibus ad Sophoclem p. 277. ed. Oxon. a. 1836.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρῶσων

Persarum v. 1—705., quos continet codicis Medicei quaternio 15', ab eadem manu scripti sunt quae septem scripsit Sophoclis tragoedias quaternionibus α' — ιε'. Reliquos inde ab ιζ' quaterniones altera manus scripsit.

2. *πιστὰ] πίστα. Recte schol. οἱ ὑπομνηματισμένοι φασιν ὅτι ἑαυτοὺς λέγουσιν πιστώματα (sic v. 171.) Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορὸν, sed addito commento perabsurdo, ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσικὴ Πίσταιρα, ἣν συγκόψας Πίστα (Πίστα) ἔφη.

ἐδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὐς αὐτὸς ἀναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρῶσου στρατιᾶς ἥδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν,
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς

5

10

6. Δαρειογενὴς Trielinius] δαρειογενὴς υἱὸς, illato glossemate. 9. *πολυχρῶσου στρατιᾶς] πολυχρῶσους στρατιᾶς πολυχρῶσου] Aptius huic loco esse πολὺ-χειρος (quod legitur v. 82.) monet Weilius.

ῥχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαυζει,
 κούτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἵππεύς
 ἄστου τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
 οἷτε τὸ Σούσων ἦδ' Ἀρβατάνων
 καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος
 προλιπόντες ἔβαν,
 οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
 πεζοὶ τε βάδην
 πολέμου στίφος παρέχοντες·
 οἷος Ἀμίστρης ἦδ' Ἀρταφρένης
 καὶ Μεγαβάτης ἦδ' Ἀστάσπης,
 ταροὶ Περσῶν,
 βασιλῆς βασιλέως ὑποχοι μεγάλου,
 σοῦνται, στρατιάς πολλῆς ἔφοροι,
 τοξοδάμαντές τ' ἦδ' ἵπποβάται,
 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ·
 Ἀρτεμβάρης θ' ἵπποχάρμης
 καὶ Μασίστρης, ὃ τε τοξοδάμας
 ἔσθλος ἱμαῖος, Φαρανδάκης θ',
 ἵππων τ' ἐλατὴρ Σοσθάνης.
 ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
 Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσιस्कάνης,
 Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς,
 ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὤρυγιους
 Θήβας ἐφέπων Ἀριδιάρδος,
 καὶ ἑλαιοβάται ναῶν ἑρέται
 δεινοὶ πλήθος τ' ἀνὰριθμοι.
 ἄβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν
 ὄχλος, οἷτ' ἐπίπαν ἡπειρογενές
 κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογάθης
 Ἀρκτηύς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
 καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
 πολλοὶς ἄρμασιν ἐξορμῶσιν,
 δίρρυμα τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
 φοβεράν ὄψιν προσιδέσθαι.
 στεῦται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται
 Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
 καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλῶν δ'

ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
 τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
 τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
 Ἀσίας ἔπεται
 δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
 τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἶας
 οἷχεται ἀνδρῶν,
 οὗς περὶ πᾶσα χθὼν Ἀσιᾶτις
 θρέψασα πόθω στένεται μαλερῷ
 τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
 τείνοντα χρόνον τρομέονται.
 πετέρακεν μὲν ὁ περσέπολις ἦδη
 βασιλεῖος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν,
 λινοδέσμων σχεδία πορθμὸν ἀμείψας
 Ἀθαμαντίδος Ἑλλάς,
 πολύγομφον ὄδισμα Ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι
 πόντου.
 πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων
 ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει
 διχόθεν, πεζονόμοις ἐκ τε θαλάσσης
 ἐχυροῖσι πεποιθὺς [φῶς. 80
 στρυφελοῖς ἐφέταις, χρυσοτόνου γενεᾶς ἰσόθεος
 κυανοῦν δ' ὄμμασι λεύσσων φονίου δέργμα δρά-
 κοντος, 81.82
 πολύχειρ καὶ πολυναύτας, Σύριον θ' ἄρμα διώκων,
 ἐπάγει δουρικλῦτοις ἀνδράσι τοξοδάμονον Ἀρη. 85.86
 δόκιμος δ' οὔτις ὑποστάς μεγάλῳ βρέματι φωτῶν 87
 ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἰργεῖν ἄμαχον κύμα θαλάσσης· 90
 ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατὸς ἀλκίφρων τε
 λαός. 91.92
 θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιὸν,
 ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις 102—104
 πολέμους πυργοδοῖκτους 105
 διέπειν ἵπποχάρμας τε κλόνους πόλεων τ' ἀνα-
 στάσεις. 106.107
 ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσης πολιανομένης
 πνεύματι λάβρῳ 108—110
 65—72. — 73—80.
 81—86. — 87—92.
 102—107. — 108—113.

13. *ῥχωκε] οἷχωκε νέον δ' ἄνδρα] νεολαίαν dicit v. 670. et πόλιν Περσῶν ποθοῦσαν φιλάτην ἦβην χθονός v. 512. 15. *τὸ] τῷ (fortasse pro τῶν)
 16. Ἀρβατάνων Brunekius] ἐκβατάνων: sed Ἀρβάτανα reete 535. 961. de quo dixit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 375. 17. *Κίσσιον] κίσσινον, de quo dixi in Annot. Oxon. p. 236. 18. *ναῶν] νηῶν 21. Ἀμίστρης] Conf. ad v. 320. Ἀρταφρένης] ἀρταφρένης pr. M, sed correctum ab eadem manu. 22. *Μεγαβάτης] μεταβάτης: de quo eeterisque nominibus Persicis, ab Aeschylο partim aliter quam vulgo propter metrum formati, dixi ego in Annot. Oxon., Weilius in Praef. p. XVI—XIX. 28. *εὐτλήμονι] ἐν τλήμονι 30. Μασίστρης] Vid. ad v. 971. 31. *ἱμαῖος vel ἱμαῖος] ἱμαῖος sine spiritu. 32. Σοσθάνης] σωσθάνης apographa nonnulla. 33. Σουσιस्कάνης, Πηγασταγῶν] Schol. τινὲς διαιοῦσι Σουσιस्कάνης καὶ Πηγᾶς Ταγῶν. Scripserunt igitur Σοῦσις, Κάνης Πηγᾶς, Ταγῶν. 34. *Πηγασταγῶν] πηγαστάγων Αἰγυπτογενῆς] Αἰγυπτογενεῖς (debebat τ' Αἰγυπτογενεῖς) Weilius. 37. Ἀρσάμης] Ἀρσάκης apud Photium p. 258, 4. 39. Hunc versum in margine addidit διορθωτής. 43. *Μιτρογαθῆς (hoe acentu)] μητρογαθῆς 45. καὶ] καὶ Blomfieldus. 49. στεῦται] στεῦνται, sed litera v puneto notata. De usu numeri singularis docta est scholiastae annotatio. 50. δούλιον Scaliger] δούλειον

55. *τοξουλκῷ] καὶ τοξουλκῷ 58. ὑπὸ πομπαῖς Abreschius] ὑποπομπαῖς 59. αἶας] *αἷης 61. *ἐπὶ] περὶ Ἀσιᾶτις D.] ἀσιήτις 63. τ' schol.] δ' ἡμερολεγδὸν Goettling. de aeent. p. 343.] ἡμερόλεγδον 65. πετέρακεν (male omisso μὲν) Turnebus] πετέρακε in textu et in scholio, in quo Eupolidis imitatio annotatur πετέρακε μὲν ὁ περσέπολις ἦδη Μαρικᾶς. 67. χώραν] χώρας, sed superser. v. M. 71. ὄδισμα] γρ. ἔρεισμα· τὴν ναῦν adser. in M. 77. 90. θαλάσσης Blomfieldus] θαλάσσης 78. ἐχυροῖσι] ὁ. super ē ab eadem manu, i. e. ὀχυροῖσι: sed ἐχυροῖς v. 90. ubi apogr. plura ὀχυροῖς. 70. στρυφελοῖς Blomfieldus] στρυφέλοις *χρυσοτόνου] χρυσοτόμου M. Utrumque memorat schol. 81. κυανοῦν Blomfieldus] κυάνεον *λεύσσω] λεύσων 82. φονίου] φονίου Turnebus] φονίου *δέργμα] δέρμα 83. *πολυναύτας] πολυναύτης. 91. Περσῶν Blomfieldus] περσῶν: vid. ad Sept. 727. Post hunc versum in M sequuntur versus 93—100., δολόμητιν — φυγεῖν, quos post 113. transponendos esse vidit O. Muellerus in scriptis minoribus vol. 1. p. 515. Eos in stropham δολόμητιν — ἀνάσσων et antistropham φιλόφρων — οὐκ ἔστιν ἀλύξαντα φυγεῖν ὑπερθε θανάτον (nam sic extrema corrigi) redigi voluit Seidlerus de vers. dochm. p. 407. opinione probabili, etsi incerta manet versus 100. emendatio. 107. *τ'] δ' 109. *θαλάσσης πολιανομένης] θαλάσσης πολιανομένης .a.

ἔσορᾶν πόντιον ἄλσος, [ναῖς. 112. 113
πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσασσι λαοπόροις τε μαχα-
δόλομητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνὴ ποδὶ πηδήματος εὐπετοῦς ἀνάσ-
σων; 95. 96
φιλόφρων γὰρ παρασαίνει βροτὸν εἰς ἄρκυας Ἄτα, 97
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲκ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. 100
ταῦτά μοι μελαγχίτων 114
φρὴν ἀμύσσειται φόβῳ,
οἷα δᾶ,
Περσικοῦ στρατευμάτος [Σουσίδος,
τοῦδε, μὴ πόλις πύθηται κένανδρον μέγ' ἄστν
καὶ τὸ Κισίων πόλισμ' 120
ἀντίδουπον ἄσεται,
οἷα δᾶ,
τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθὴς ὄμιλος ἀπύων,
βυσσίνους δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. 125
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεῶς [τοῦ,
σμήνος ὡς ἐκλείπειν μελισσᾶν σὺν ὀρχάμῳ στρα-
τὸν ἀμφίζευκτον ἔξαμείψας ἀμφοτέρως ἄλιον 130
πρῶνα κοινὸν αἶας.
λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν.
Περσίδες δ' ἄβροπενθεῖς ἐκάστα πόθῳ φιλόνορι 136
τὸν αἰχμᾶντα θοῦρον εὐνατήρα προπεμψαμένα
λείπειται μονόζυξ.
ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι 140
στέγος ἀρχαῖον,
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θῶμεθα, χρεια δὲ προσήκει,
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενής, 145
τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον.
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου
λόγχης ἰσχύς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς 150
φάος ὀρμάται μήτηρ βασιλῆως,
βασιλεῖα δ' ἐμὴ, προσπίτνωμεν.
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτῇν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.
ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη, 155

114—119. = 120—125.

126—132. — 133—139.

113. μαχαναῖς Blomfieldus] μηχαναῖς 96. εὐπε-
τοῦς Porsonus] εὐπετέος ἀνάσων (ἀναίσων Tur-
nehus) Brunckius] ἀνάσων 98. γὰρ παρασαίνει
βροτὸν Seidlerus] γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει
βροτὸν ἄρκυας Ἄτα Hermannus] ἄρκυστατα. Ἄτα
legisse videtur scholiasta qui Homericos de Ἄτῃ ver-
sus apposuit. 100. ὑπὲκ Hermannus] ὑπὲρ 114.
*μοι] μου 116. 124. οἷα, quod in M semel et ntro-
bique separato versu scriptum est, duplicavit D.
in Philologo vol. 13. p. 479. 120. Κισίων] *κισί-
ων, ut v. 17. etiam in M κισίων est. 121. ἄσεται
Burneius] ἔσεται: unde ἔσεται in arographis pluri-
bus. 125. πέση λακίς om. pr. M: addidit διορθωτής.
129. *μελισσᾶν] μέλισσα 135. ἀβροπενθεῖς M. ἀβρο-
πενθεῖς Paleius, collata annotatione schol. ἐπιμόνως
πενθοῦσαι, ὡς δοκεῖν ἀβρύνεσθαι ἐπὶ τῷ (τὸ codex)
πενθεῖν. ἀβρόγγοι Περσίδες dicuntur v. 5-11. 136.
ἐκάστα] ἐκάσται, sed i eraso. 137. *αἰχμᾶντα]
αἰχμηῖντα 138. *εὐνατήρα προπεμψαμένα] εὐνα-
τήρ' ἀποπεμψαμένα 144. *ἄρα] ἄρα 146. *ἡμέ-
τερον] ἡμέτερον 148. δορυκράνου] *δορικράνου
152. προσπίτνωμεν Porsonus] προσπίτνω προσκυνῶ,
illato glossemate προσκυνῶ, quod omissum in arogra-
phis multis. 155. ὦ] ἔτι ὁ χορὸς praescriptum in M,
ut alibi ubi ab cantico chori transitur ad verba cory-
phaei.

μήτηρ ἢ Ξέρξου γεραῖα, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ
ἔφως,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλους δόμους
καὶ τὸ Δαρεῖον τε κάμὸν κοινὸν εὐνατήριον. 160
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον, οὐδαμῶς ἑμαυτῆς οὐσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας δαίμων κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ
ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός. 164
ταῦτά μοι διπλὴ μέριμν' ἀφραστός ἐστιν ἐν φρεσίν,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πληθὸς ἐν τιμῇ σέβειν
μήτ' ἀχρημάτοις λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἄμειψής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς
φόβος·

ὄμμα γὰρ δόμων νομιζῶ δεσπότην παρουσίαν.
πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι
λόγῳ 170

τοῦδὲ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλὰ πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλευματα.

XO. εὐ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μὴ σε δις φράσαι
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὡς ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ·
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

AT. πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὄνειρασιν 176

ἔννεμι, ἀπ' οὐπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἶχεται Πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὐτὶ πῶ τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι. 180

ἔδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐεῖμονε,
ἢ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
ἢ δ' αὐτὴ Δωρικοῖσιν, εἰς ὅπιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ,
κάλλει τ' ἀμύμῳ καὶ κασιγνήτῳ γένους 185

ταυτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἢ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἢ δὲ βάρβαρον.
τοῦτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ ὀδῶσκον ὄραν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαιοι' παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπράνυνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο 190

ζεῦγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθεισι. χὴ μὲν τῇδ' ἐπυρροῦτο στολῇ
ἐν ἡνίασι τ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα,
ἢ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χερσὶν ἐντὶ δίφρου
διασπαράσσει, καὶ ἐνναρπάζει βίαν 195

ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγῶν θραυεῖ μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτεῖρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὀρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγγυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν διη νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. 200

ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χερσὶν καλλιπρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
θέλουσα θῆσαι πέλανον, ὦν τέλη ταδε.
ὁρᾷ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν 205
Φοῖβου· φρόβῳ δ' ἀφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορᾷ δρόμῳ

157. *εὐνάτειρα] εὐνήτειρα 161. καί με] καμὲ
Bothius. 163. δαίμων Heimsoethius] πλοῦτος
*κονίσας] κονίσσας 165. ἀφραστός] Scriptura su-
spceta. 167. ὀφθαλμοῖς] ὀφθαλμῷ Heimsoethius.
171. γηραλὰ D.] γηραλέα, ut 317. πορφυρέα pro
πορφυρᾷ. 174. *δύναμις] δυνάμεις 181. *μοι δύο]
μοι om. 185. *ἀμύμῳ] ἀμύμῳ 189. ἀλλήλαιοι
Blomfieldus] ἀλλήλησι 191. *ἐπ' αὐχένων] ὑπαυχέ-
νων 193. ἡνίασι τ' Blomfieldus] ἡνίασιν 194.
ἐντὶ (ut schol. legit qui per χαλινὰ explicat) Scaliger]
ἐν τῇ 195. *διασπαράσσει] διασπαράττει 203.
*βωμὸν] βωμῷ 205. αἰετὸν Brunckius] αἰετόν

περὸς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ' ἐμοίγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν, 210
ὕμιν δ' ἀκούειν. εὐ γάρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὐ θαυμαστός ἂν γένοιτ' ἄνθρωπος,
κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῇσδε κοιρανέῃ χθονός. 214
XO. οὐ σε βουλόμεσθα, μήτερ, οὐτ' ἄνα φοβεῖν λόγους
οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη,
εἴ τι φλαυρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τε-
λεῖν, [σέθεν
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελεῖ γενέσθαι σοὶ τε καὶ τέκνῳ
καὶ πόλει φίλοις τε πάσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοᾶς
γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρενυμένη δ' αἰτοῦ
τάδε 220
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἔσθλ' αἰσὶν πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος,
τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε γαίης κάτοχα μαυροῦσθαι
σκότῳ.
ταῦτα θυμώματις ὦν σοὶ πρενυμένως παρήνεσ'·
εὐ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοὶ τῶνδε κρίνομεν πέρι. 225
AT. ἀλλὰ μὴν εὐνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κρι-
τῆς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐπίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὐτ' ἂν εἰς οἴκους μόλῳμεν. κείνο δ' ἐκμαθεῖν
θέλω, 230
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῦσθαι χθονός.
XO. τῇλε πρὸς δυσμαῖς, ἀνακτος Ἡλίου φθινάσμασιν.
AT. ἀλλὰ μὴν ἱμεῖρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηράσαι πόλιν.
XO. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλάς βασιλέως ὑπήκοος.
AT. ὠδὲ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;
XO. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.
AT. καὶ τί πρὸς τοῦτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἔξαρκῆς δό-
μοις; 237
XO. ἄργυρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστί, θησαυρὸς χθονός.
AT. πότῃ γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν αὐτοῖς
πρέπει;
XO. οὐδαμῶς· ἔχῃ σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαταί, 240
AT. τίς δὲ ποιμάνῳ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῷ;
XO. οὐτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.
AT. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίου ἐπήλυδας;
XO. ὥστε Δαρεῖον πολὺν τε καὶ καλὸν φθείραι στρατόν.
AT. δεινὰ τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. 245
XO. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἰσὶ πάντα ναμερτῇ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἔσθλ' ἢ κακὸν κλύειν.

ΛΙΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολιόμενα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν, 250
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὦμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος.
~~~~~
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλῳλε βαρβάρων. 255
XO. ἀνι' ἄνια κακὰ νεόκοτα
καὶ δαί'. αἰαῖ, διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύ-
οντες.
AT. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
XO. ἡ μακροβίος ὁδε γέ τις
αἰὼν ἐφάνθη γεραίοις, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἀέλπτον.
AT. καὶ μὴν παρὼν γε κοῦ λόγους ἄλλων κλύων, 266
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἱ ἐπορσύνθη κακά.
XO. ὁτοτοτοῖ, μάταν
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῇ
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἤλθ' ἐπ' αἶαν 270
δᾶαν Ἑλλάδα χώραν.
AT. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότῳ ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
XO. ὁτοτοτοῖ, φίλων
πολύδονα σώμαθ' ἀλιβαφῇ 275
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.
AT. οὐδὲν γὰρ ἥρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναίοισιν ἐμβολαῖς.
XO. ἰὺξ' ἀποτμον δαίοις 280
δυσαιανῇ βοᾶν,
ὡς πάντα παγκάκως θεοὶ
ἔθεσαν, αἰαῖ, στρατοῦ φθαρέντος.
AT. ὦ πλείστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηναίων ὡς στένω μεμνημένος. 285
XO. στῆναι γ' Ἀθῆναι δαίοις·
μεμνηθεὶς τοὶ πάρα
ὡς Περσίδων πολλὰς μάταν
εὐνίδας ἔκτισαν ἢδ' ἀνάνδρους.
AT. σιγῇ πάλα δύστηνος ἐκπεπληγμένη 290
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἡδε συμφορὰ,
τὸ μήτε λέξει μήτ' ἐρωτῆσαι πάθῃ.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν δίδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεῖ στένεις κακοῖς ὅμως, 295

256—259. = 262—265.

268—271. = 274—277.

280—283. = 286—289.

210. *ἔστ' ἰδεῖν] ἐσιδεῖν 214. Versus interpolatus. Aeschyli verborum hac sententia fuisse videtur, σωθεὶς δ' ἀτίμως τήνδε ποιμανεὶ χθόνα (vel τῇσδε δεσπόσει χθονός); de quo dixi in Annot. Oxon. p. 255.
218. *τὰ δ' ἀγάθ' ταδ' ἀγαθὰ δ' *τέκνῳ (ut 222.)
τέκνοις 220. *πρενυμένη] πρενυμένως 223. γαίης
Turnebus] γαίαι κάτοχα μαυροῦσθαι Blomfieldus]
κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι 225. τελείν σοι] τελοῖθ' ἢ Weilius.
228. *δῆ] δὲ 230. κείνο D.] κείνα 232.
δυσμαῖς] *δυσμάς: quo recepto φθινάσματα scribendum foret. φθινάσματος Pauwius] φθινασμάτων.
Vocabulum aliunde non cognitum. Hesychius, φθινάσ-
μασι: φθίσει. Quae gl. haud dubie ex hoc versu sumpta
est, φθίσει pro δύσει dicto, ut φέγγος ἡλίου κατέ-
φθιτο dictum est v. 377. et alibi φθινοντος ἡλίου.
239. χερῶν Brunckius (cherōin Elmsleins)] χερὸς
241. ποιμάνῳ (sic etiam Hesychius)] *ποιμάντωρ
στρατῷ] *στρατοῦ 246. εἰσεῖ — ναμερτῇ Porsonus]
εἴση — νημερτῇ 247. δρᾶμημα] *δρόμημα

249. Ἀσιάδος] Ἀσίδος Blomfieldus. 253. Lineola
mutatae personae index in M. Post 254. unius ver-
sus defectum indicavit Weilius. 256. ἀνι' αἰν' Hal-
mius in Museo Rhen. vol. 23, p. 204. 261. αὐτὸς
Porsonus] καὶ τὸς 266. *γε] τε 268. *ὁτοτοτοῖ]
ὁτοτοῖ τοῖ (sed recte v. 274.) 269. πολλὰ] πολέα
Lachmannus. 271. *δᾶαν (δαῖαν scriptum)] δῖαν
275. πολὺδονα σώμαθ' ἀλιβαφῇ Prienus] ἀλιδόνα (hoc
accentu) σώματα πολυβαφῇ 280. δαίοις] δυσαιανῇ
βοᾶν Hermannus] βοᾶν] δυσαιανῇ πέρσαις δαίοις
282. θεοὶ addidit Hermannus. Supplevit schol. recen-
tior, οἱ θεοὶ δηλαδὴ. 286. στῆναι γ' Ἀθῆναι] στῆ-
νᾶν γ' Ἀθανᾶν Weilius, sublata post δαίοις interpun-
ctione *Ἀθῆναι] ὀθῆναι 288 Περσίδων πολλὰς
Weilius] πολλὰς περσίδων 289. εὐνίδας ἔκτισαν
Boeckhius] ἔκτισαν εὐνίδας 290. AT.] ἀτοσσα μή-
τηρ ἔρξου M. 293. βροτοῖς] *βροτούς 295. κεῖ]
καὶ εἰ pr. M.

τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχαλείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς ἀνάνδρον τάζει ἡρήμου θανῶν.
ΛΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς Ζῆ τε καὶ βλέπει φάος.
ΛΤ. ἐμοὶς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΛΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.
χῶ χιλιάρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο.
Τενάγων τ' ἀριστεύς Βακτρίων ἰθαγενὴς
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἰάντος πολεῖ.
Λιλαιοῦς, Ἀρσάμης καὶ κάρηστής τρίτος,
οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύρισον ἰσχυρὰν χθόνα.
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκευῆς, Ἀδεύης καὶ φερεσσακὴς τρίτος
Φαρνοῦχος, οἶδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανῶν,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
πυρσὴν Ζαπληθὴ δάσκον φρενιάδα
έτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ.
καὶ Μᾶρος Ἀραβος, Ἀρτάβης τε Βάκτριος,
σκληρὰς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἀμυστρὶς Ἀμυστρεὺς τε πολὺπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριάμχος Σάρδεσιν
πένθος παρασχών, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,
Χάρυβις τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
κεῖται θανῶν δειλαῖος οὐ μάλ' εὐτυχῶς.
Συνέννεσις τε πρῶτος εἰς εὐφυχίαν,
Κιλικίων ἑπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλείστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχών, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδε τῶνδε νῶν ὑπεμνήσθην πέρι.
πολλὴν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
ΛΤ. αἰαὶ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἵσχη τε Πέρσας καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
ναῶν πόσον τι πλήθος ἦν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιώσαι Περσικῇ στρατεύματι
μάχην συνάψαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς.
ΛΓ. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἑκατὶ βαρβάρους

ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος.
Ξέρξης δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ῶν ἦγε πλήθος, αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει
ἐκατὸν δις ἦσαν ἐπτά θ'. ὡδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
ἀλλ' ὥδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπων τύχη.
ΛΤ. ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;
ΛΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ΛΤ. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεάς.
ἀρχὴ δὲ ναοὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
τίνες κατήρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
ΛΓ. ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεῖς ἀλάστοι ἡ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἑλλήν ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὥς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴζεαι κνέφας,
Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοντο ἐκωσσοῖατο.
ὁ δ' εὐθύς ὡς ἤκουσεν, οὐ Ξυνεὶς δόλον
Ἑλληνας ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφανεῖ τῶνδε ναυάρχους λόγον.
εὐτ' ἂν φλέγων ἀκτίσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν μὲν στίφος ἐν στοίχοις τρισὶν
ἐκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλirroθους,
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἰάντος περικύβη.
ὥς εἰ μόρον φευξοῖαθ' Ἑλληνες κακὸν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὐρόντες τινὰ,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαυτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός.
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἡπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
τροποῦτο κύπνην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νῦξ ἐπῆει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀναξ
ἐς ναῦν ἐχῶρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης.
τάξεις δὲ τάζειν περακάλει νεῶς μακράς.
πλέουσι δ' ὡς ἑκαστος ἦν τεταγμένους,
καὶ πάννυχτοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἀνακτες πάντα ναυτικὸν λεῶν.
καὶ νῦξ ἐχῶρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἐκπλον οὐδαμῇ καθίστατο.
ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαίαν εὐφειγῆς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἡχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολητῶν ὑψήμησεν, ὄρθον δ' ἄμα

298. ἀρχαλείων] λαῶν ἀρχόντων gl. in M: unde
ἀρχαλείων Robort. 299. βλέπει φάος ex schol. Ar.
Ran. 1054.] φάος βλέπει 306. ἀριστεύς Blomfieldius]
ἀριστος *ἰθαγενής] ἰθαγενής 308. 969. Λιλαιοῦς
Lehrs. de stud. Aristarchi p. 297. ed. sec.] λιλαιοῦς κάρ-
γήστης] Similia nomina Persica Ἀργόστη et Ἀρτόστης
comparavit Muellernus ad Fragm. Hist. vol. 3. p. 398.
310. νικώμενοι] Fort. πεπληγμένοι. 312. φερε-
σακῆς Halmius in Museo Rhen. vol. 23. p. 204.] φρε-
σεύης (*φερεσεεύης). 313. ἐκ μιᾶς πέσον] ἐπέσον
ἐκ μιᾶς Vauvillersius. 315. post 318. ponit Weilius.
316. πυρσὴν Porsonus] πυρὰν pr. M, πυρρὰν ab
διορθωτῇ. 317. πορφυρᾷ Porsonus] πορφυρέα
318. Μᾶρος Turnebus] μάρος Ἀρτάβης] *Ἀρτάμης
320. Ἀμυστρὶς Brunekius] ἀμυστρὶς. Conf. v. 21.
322. Σεισάμης] Vel Σισάμης: vid. ad v. 983.
*θ' ὅ] θ' om. 326. *Συνέννεσις] οὐννεσις 327.
*ἑπαρχος] ἄπαρχος cum duplici acentu. ὕπαρχος
Hermannus. τάγερχος Meinekius hic et Agam. 1227.
Choerh. 664. εἰς ἀνὴρ πλείστον] Fort. πλείστον εἰς
ἀνὴρ 329. τοιῶνδε τῶνδε D.] τοιῶνδ' ἀρχόντων.
τοιῶνδε μέντοι Blomfieldus. νῶν a m. rec. supra
versum M. 330. *δ' ὀλίγ' δ' om., ut ἀπαγγέλλων
eum Weilio scribi possit. 334. τι Turnebus] δὴ (*δέ).
νεῶν πόσον δὴ πλήθος ἦν E. Weilius. 337. βαρβάρους
Turnebus] βαρβάρων, quod librario exeidit pro-

pter ἑκατὶ. βαρβαρον Heathius. βαρβάρων | στόλον
κρατῆσαι Weilius.

338. ναυσὶν Porsonus] ναυσὶ 342. ὦν ἦγε πλη-
θος] νεῶν τὸ πλήθος Plut. V. Themist. c. 14. ὑπέ-
κοποι Blomfieldus] ὑπέκομποι 344. *λειφθῆναι]
ληφθῆναι 347—350. His versibus quater lineola
personae index est praescripta. 349. post 316. le-
etum huc transposuit Weilius. 358. μενοῖεν — ἐκ-
σωσσοῖατο Monkius] μένοινεν — ἐκωσσοῖατο 359.
*ἐπενθορόντες] ἐπανθορόντες 362. τὸν] τῶν pr. M.
366. μὲν στίφος Brunekius] στίφος μὲν 370.
*ναοὶ (ναυσὶν Porsonus)] νηυσὶν 371. *πᾶσι] πᾶ-
σιν 375. δεῖπνόν τ' Sealiger] τ' om. 379. *θ' δ'
388. κέλαδος] ἐλάτος Weilius. 389. ὑψήμη-
σεν Brunekius] εὐρήμησεν

ἀντηλάαξε νησιώτιδος πέτρας
 ἡχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρὴν
 γνῶμης ἀποσφαλείσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγὴ
 παιδῶν ἐφύμνουσιν σεμνὸν Ἕλληνας τότε,
 ἀλλ' ἔς μάχην ὀρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
 σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκείν' ἐπέφλεγεν·
 εὐθύς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
 ἔπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
 ἤγειτο κόσμῳ, δευτέρον δ' ὁ πᾶς στόλος
 ἐπέεξευρει, καὶ παρὴν ὁμοῦ κλύειν
 πολλὰν βοῇν, ἥ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἔδη,
 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγῶν".
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλῶσσης ῥόθος
 ὑπηγιάζε, κοῦκέτ' ἦν ἐλλείναι ἀκμή.
 εὐθύς δὲ ναὺς ἐν νηὶ χαλκῆρῃ στόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῇ
 ναὺς, κάποθραυεῖ πάντα Φοινίσσης νεῶς
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἠῦθον δόρυ.
 τὰ πρῶτα μὲν νυν ρέυμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πληθὸς ἐν στενῷ νεῶν
 ἤθροιστ', ἀρωγῇ δ' οὐτις ἀλλήλων παρὴν,
 αὐτοὶ δ' ὅφ' αὐτῶν ἐμβόλῃς χαλκοστόμοις
 παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρῃ στόλον,
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
 κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
 ναυαγίων πληθούσῃ καὶ φόνου βροτῶν.
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον,
 φυγὴ δ' ἀκόσμῳ πᾶσα ναὺς ἠρέσσετο,
 ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
 τοὶ δ' ὥστε θύνουσι ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασιν τ' ἐρειπίων
 ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγῇ δ' ὁμοῦ
 κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄλα,
 ἕως κελαϊνῆς νυκτὸς ὄμι' ἀφειλετο.
 κακῶν δὲ πληθὸς, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
 στοιχηγοροῖν, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμι σοι.
 εὐ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδὰμ' ἡμέρᾳ μὴ
 πληθὸς τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀνθρώπων θανεῖν.
 ΑΤ. αἰᾶ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
 Πέρσας τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
 ΑΓ. εὐ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
 ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντιστοικῶσαι ῥοπή.
 ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῇσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
 ἔλθειν κακῶν ρέπουσαν ἔς τὰ μᾶσσονα.
 ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
 ψυχὴν τ' ἄριστοι κευγένειαν ἐκπρεπεῖς,

αὐτῷ τ' ἀνακτι πιστὶν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
 τεθνᾶσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτῳ μῶρῳ.
 ΑΤ. οἱ γὰρ τάλαινα συμφορὰς κακῆς, φίλοι.
 μῶρῳ δὲ ποίω τοῦσδε φῆς ὀλωλέναι;
 ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
 βαῖα, δύσορμος ναυσὶν, ἦν ὁ φιλόχορος
 Πᾶν ἐμβατεύει ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ.
 ἐνταῦθα πέμπει τοῦσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν
 φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκωζόατο,
 κτείνοιεν εὐχείρῳτον Ἑλλήνων στρατὸν,
 φίλους δ' ὑπεκώζοιεν ἐναλίην πόρων,
 κακῶς τὸ μέλλον ἰστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
 ναῶν ἔδωκε κύδος Ἑλλήσιν μάχης,
 αὐθημερὸν φάρξαντες εὐχάλοισι δέμας
 ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρῳσκον· ἀμφὶ δὲ
 κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμυχανεῖν
 ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
 πέτροισιν ἠράσσοντο, τοεῖκῆς τ' ἀπὸ
 θώμιγγος ἰοὶ προσπίπνοντες ὥλλυσαν·
 τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ῥόθου
 παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
 ἕως ἀπάντων ἐξαπακτικῶς βίον.
 Ξέρξης δ' ἀνψύμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
 ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
 ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
 ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκίῃσας λιγύ,
 πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
 ἦσ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι
 πρὸς τῇ πάροισε συμφορὰν στένειν πάρα.
 ΑΤ. ὦ στυνγὲ δαῖμον, ὦ ἄρ' ἐψευσας φρενῶν
 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν ἠῦρε, κοῦκ ἀπήρκεσαν
 οὐς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπώλεσαν·
 ὦν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
 τοσόνδε πληθὸς πημάτων ἐπέσπασεν.
 σὺ δ' εἰπέ, ναῶν αἰ πεφεύγασιν μόνον,
 ποῦ τάσδ' ἐλείπες· οἶσθα σημήναι τορῶς;
 ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σὺδην
 κατ' οὖρον οὐκ εὐκόσμον αἶρονται φυγῇ·
 στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ
 διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
 δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσματος κενοὶ
 διεκπερῶμεν ἕς τε Φωκίαν χθόνα
 καὶ Δωριδ' αἶαν, Μηλιά τε κόλπον, οὐ
 Σπερχεῖος ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·
 κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιῖδος πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλείστοι θάνον
 δίψῃ τε λιμῷ τ'· ἀμφοτέρα γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαίαν ἕς τε Μακεδόνων

391. in margine ab διορθωτῇ additus. 395.δ' supra
 versum in M. 397. κελεύματος] *κελεύσματος 411.
 ἡῦθουν] *ἴθουνεν 412. *μὲν νυν] μὲν νῦν, superscr.
 ἀντὶ τοῦ δὴ 415. ἐμβόλαις Stanleius] ἐμβολαῖς
 Ante 417. versum unum, a quo apodosis incepit,
 excidisse coniecit Weilius. Heathius v. 418. ὑπτιοῦ-
 το δὴ scribebat. ἀφρασμόνως] *ἀφραδμόνως
 423. ἀκόσμῳ Casaubonus] ἀκόμως (ς deletum in apogr.
 uno). 425. θραύμασιν] *θραύσασιν 426. *οἰμω-
 γῇ] οἰμωγῆς 430. *στοιχηγοροῖν] στοιχιγοροῖν
 cum .o. super a. 431. *μηδὰμ' μηδ' ἂν 432.
 *τοσοῦτ' ἀριθμὸν] τοσοῦτ' ἀριθμὸν 433. ἔρρωγεν]
 ἔρρωται pr. M, sed in ἔρρωγε mutatum ab alia manu.
 436. *αὐτοὺς] αὐτοῖς 442. *κευγένειαν] καὶ εὐγένειαν

444. *οἰκτρῶς] αἰσχυρῶς 446. μῶρῳ δὲ ποίω Wei-
 lius] ποίω μῶρῳ δὲ 448. *ναυσὶν] νηυσὶν 450.
 ὅτ' ἐκ Elmsleius] ὅταν 451. ἐκωζόατο] ἐκωσοί-
 ατο Meinekius. 452. κτείνοιεν (*κτείνειν)] κτεί-
 νειαν Porsonus. 456. φάρξαντες D.] φράξαντες
 457. *ἐξέθρῳσκον] ἐξέθρωσκον M. 460. πέτροισιν]
 *πέτρῃσιν 466. εὐαγῇ] εὐαγῇ Hemsterh. 470.
 ἦσ'] *ἦξ' 471. στένειν πάρα D.] πάρα στένειν
 474. ἠῦρε (εὔρε M)] εἶδε Meinekius. Alius εὔρετ' οὐδ'.
 *ἀπήρκεσαν] ἀπήρκεσε 477. *τοσόνδε] τοσῶν
 δὲ 479. τάσδ'] τὰσδ' M, ut alibi saepe apud Aeschyl-
 um et Sophoclem. 480. γε Robortellus] δὲ M et
 schol. 481. αἶρονται Elmsleius] αἰροῦνται (*αἰροῦν-
 ται) 484. δίψῃ] *δίψει 488. Ἀχαιῖδος] *Ἀχαιῖδος
 489. πόλεις Weilius] πόλεις (*πόλις) 490. ἐδέ-
 ξαντο M. ἐδέξατ' apogr. Viteb. superscr. γρ. ἐδέξαντο.
 492. ἕς τε] ἥδὲ Robortellus.

χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀεῖου πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Πάργαιόν τ' ὄρος,
 Ἥδωνιδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεός
 χεიმῶν ἄωρον ἄρσε, πηγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δὲ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τὸτ' ἤρχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτὴν ἐπαύσατο
 στρατὸς, περᾶ κρυσταλλοπήγα διὰ πόρον·
 χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
 ἀκτίνας, ὠρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 μέσον πόρον διήκε, θερμαίνων φλογί·
 πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἠυχέει δὲ τοι
 ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
 ὅσοι δὲ λοιποὶ κάτυχον σωτηρίας,
 Θρήκην περάσαντες μόγισ πολλῶ πόνῳ,
 ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες,
 ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ὥς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλότατην ἥβην χθονός.
 ταῦτ' ἔστ' ἀληθὴ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.
 ΧΟ. ὦ δυσπρόνητε δαίμων, ὥς ἄγαν βαρὺς
 ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῶ γένει.
 ΑΤ. οἱ γὰρ τάλαινα διαπεπραγμένον στρατοῦ·
 ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
 ὥς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
 ὑμεῖς δὲ φαύλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
 ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
 ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐξασθαι θέλω·
 ἔπειτα γῇ τε καὶ φθοιῶσι δωρήματα
 ἤξω λαβοῦσα πέλαγον ἐξ οἴκων ἐμῶν,
 ἐπίσταμαι μὲν ὥς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
 ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶν πέλοι.
 ὑμᾶς δὲ χρὴ πῖ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
 πιστοῖσι πιστὰ εὐμφερῶν βουλευμάτων·
 καὶ παῖδ', ἐάν περ δευρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλη,
 παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
 μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι προσθήηται κακόν.
 ΧΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν γὰρ Περσῶν
 τῶν μεγαλῶν καὶ πολυάνδρων
 στρατιᾶν ὀλέσας
 ἄστὺ τὸ Σούσων ἡδ' Ἀγβατάνων
 πένθει δνοφερῶ κατέκρυψας·
 ὅσσαι δ' ἀμαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 κατερικόμεναι μητέρες οἰκτραὶ
 διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
 τέργουσ', ἄλγους μετέχουσαι.
 αἱ δ' ἄβρόχοι Περσίδες ἀνδρῶν
 ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
 λέκτρων εὐνάς ἀβροχίτωνας,
 χλιδανὴς ἥβης τέρψιν, ἀφείσαι,

493. Ἀεῖου] *Ἀεῖου 494. *Βόλβης] βολβῆς
 498. *ἠύχετο] εὐχέτο 501. στρατὸς — πόρον] κρυ-
 σταλλοπήγα διαπερᾶ στρατὸς πόρον Heimsoethius.
 506. ἠτύχει Paleius] εὐτυχεῖ (*εὐτυχῆς) 516.
 *ἐνήλλου] ἐνήλου. 517. οἱ γὰρ Porsonus] οἱ (οἱ
 Sept. 808.) ἐγὼ 527. *ὑμᾶς] ἡμᾶς 528. *πιστοῖσι]
 πιστοῖς πιστὰ] πιστοῦς. Weilius. 531. *καὶ τι —
 πρόσθηται] κέτι — πρόσθητε 532—533. 633—680.
 De horum carminum emendatione dixi in Leutschii
 Philologo vol. 13. p. 458—495. et in Praefat. editionis
 Lips. quintae p. LXIII—LXIX. 532. γὰρ addidit
 Hermannus coniectura incerta, quum alia pari iure con-
 ieci possint, ut ostendi l. c. 535. Ἀγβατάνων] Sic
 M. *Ἐκβατάνων 537. ἀμαλαῖς Prienus] ἀπαλαῖς M.
 ἀπαλαῖς vel ἀταλαῖς apographa. 588. μητέρες οἰκτραὶ
 addidit D. 543. λέκτρων] *λέκτρων τ'

πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις. 545
 κάρῳ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
 αἶρω δοκίμως πολυπενθῇ.
 νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει
 γαῖ' Ἀσίας ἐκκενουμένα,
 Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, τοτοῖ, 550
 Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
 τὸ πᾶν τ' ἐπέσπε δυσφώρας
 βαρίδεσσι ποντίαις.
 τίπτε Δαριᾶν μὲν οὕτω τὸτ' ἀβλαβῆς ἐπῆν 555
 τόξαρχος πολιήταις,
 Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ,
 πεζοῖς τε καὶ θαλασσίοις,
 νῦν δὲ κυανώπιδες θοαὶ
 νᾶες μὲν ἄγαγον, τοτοῖ, 560
 νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
 ὁμοπτεροῖσιν ἐμβολαῖς
 ἡδ' ἰαόνων χέρες.
 τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἀνακτ' αὐτόπου ἀκούομεν 565
 Θρηκῆς ἅμ πεδιήρεις
 δυσχίμοις τε κελεύθους.
 τοῖ δ' ἄρα πρωτομόριο
 ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας
 ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας 570
 ἔρρουσι· στένε καὶ δακνάζου,
 βαρὺ δ' ἀμβόασον
 οὐράνι' ἄχη, δᾶ δᾶ,
 τεῖνε δὲ δυσβάυκτον
 βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν. 575
 κναπτόμενοι δ' ἄλι δεινὰ

548—557. = 558—567.

568—575. = 576—583.

545. ἀκορέστοις Prienus] ἀκορεστοτάτοις Post
 546. unus versus defectum indicavit D., fortasse ver-
 bis φρενὸς ἐκ φιλίας θρηγνὺν παῖδ' expleendum, de quo
 dixi l. c. p. 469. 470. 548. *νῦν γὰρ] νῦν γὰρ δὴ M.
 γὰρ delere maluit Porsonus. Ego aliquando ἡ γὰρ con-
 ieci. 549. *Ἀσίας] ἀσίας 550. μὲν Porsonus] μὲν
 γὰρ ἄγαγεν Blomfieldus] ἡγαγεν 551—561. in mar-
 gine habet M ab διορθωτῇ scriptos. 552. τὸ πᾶν τ'
 ἐπέσπε δυσφώρας D.] Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφώ-
 ρων 554. *βαρίδεσι (βαρίδεσσι) ποντίαις] βαρίδες τε
 ποντία 555. *τίπτε] τί ποτε Δαριᾶν D.] δαρείος.
 De forma nominis Δαριᾶν dixi in Philologo l. c. p. 484.
 556. πολιήταις Victorius] πολιήταις (*πολίταις)
 557. *Σουσίδαις] σουσίδες cum o super e. 558. πε-
 ζοῖς — θαλασσίοις D.] πεζοῦς — θαλασσίους *τε
 καὶ] τε γὰρ καὶ 559. νῦν δὲ — χέρες D.] αἱ δ' ὁμό-
 πτεροι κυανώπιδες | νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ | νᾶες πα-
 νωλέθροισιν ἐμβολαῖς | διὰ δ' ἰαόνων χέρας (αἱ τ' ἰαό-
 νων χέρες Engerus). De horum versuum scriptura
 quum inepta multa scripta sint, tamen nihil vidi in-
 doctius quam synizesin vocabuli κυανώπιδες sylla-
 bis duabus primis adhibendam, cui commento simile
 est μυριόνταρχον quadrisyllabum v. 994. 565. αὐτό-
 πουν (in Philologo l. c. p. 476.) D.] αὐτὸν ὡς 566. ἅμ
 πεδιήρεις D.] ἀμπεδιήρεις 567. δυσχίμους Arnaldus]
 δυσχειμέρους 568. πρωτομόριο — ἀνάγκας Blomfield-
 us] πρωτόμοριο φεύ (φεύ delevit D.) — ἀνάγκαν
 569. *ληφθέντες] λειφθέντες ἡ ἐ in fine versus le-
 ctum delevit D. 570. *ἀκτὰς] ἀκτὰς Κυχρείας Tur-
 nebus] κυχρείας (.π. super χ ab διορθωτῇ: unde *κυ-
 πρίας) δᾶ 571. ἔρρουσι (ἔρροντες Blomfieldus) ad-
 didit D., quod latet sub litèris ἐρα, de quibus v. ad v.
 580. 573. Syllaba οὐ et in antistrophe v. 581. δαί
 praecedenti utrobique versui addita in M. δᾶ δᾶ D.]
 δᾶ, ut v. 581. 576. κναπτόμενοι D.] γναπτόμενοι
 ἄλι δεινὰ (*δεινὰ) M, scriptura propter rationes

σκύλλονται πρὸς ἀναύδων
παίδων τὰς ἀμιάντου.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθεῖς,
τοκέες τ' ἄπαιδες 580
δαιμόνι' ἄχη, δᾶ δᾶ,
δυσρόμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
τοῖ δ' ἄνὰ γὰν Ἀσιανὰν
οὐκέτι περσονομοῦνται,
οὐκέτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάρκας,
οὐδ' ἐς γὰν προπίτνοντες
ἄρξονται· βασιλεία 585
γάρ διόλῳεν ἰσχύς.
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γάρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν
ὥς ἐλύθη ζυγὸν ἄλκας.
αἵμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα 590
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.
ΑΤ. φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὥς, ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναί
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμων· οὐρεῖν τύχης.
ἐμοὶ γάρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὄμμασιν τάντα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοῖα κακῶν ἐκπληγεῖς ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροισιν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρεμνεῖς χοᾶς
φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μεϊλικτήρια,
βοὸς τ' ἄφ' ἄγνης λευκὸν εὐποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαῆς μέλι,
λιβάσιν ὕδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἀπο
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης ἴσον
Ξανθῆς ἐλάας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίης τέκνα.
ἄλλ', ὦ φίλοι, χοᾶσι τάσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τὸν τε δαίμονα 620

584—590. — 591—597.

in Philologo p. 480. expositas suspēctas. ἄλγος αἰνὰ D., genitivo ἄλγος ἐν τῇ τῇ ἀμιάντου ἐοικέντι. Interiectiones φεῦ post δεινὰ, ἢ post ἀναύδων et δᾶ post ἀμιάντου leetas delevit D.

577. *σκύλλονται] σκύλονται 580. τοκέες Personus] τοκήες Post ἄπαιδες in M leguntur literae ἔρα, de quibus dixi ad v. 570. Absurde in apographis interpolatum ἔρανται vel ἔρρανται. 581. δᾶ δᾶ D.] δᾶ 584. Ἀσιανὰν vel Ἀσιηνάν Meinekios in Philologo vol. 20. p. 67.] Ἀσιανὰν δὴν 586. *οὐκέτι] οὐδ' ἔτι 588. οὐδ' Brunekeius] οὐτ' *προπίτνοντες] προσπίτνοντες 589. ἄρξονται] ἄζονται Halmius in Museo Rhen. vol. 23. p. 205. βασιλεία] βροσίλεια (duplīe acentu), illato post hoc voc. glossemate ἢ βασιλική, quod reete omisum in apogr. plerisque. 594. ἄλκας] ἄλκῃς pr. M. 595. ἄρουραν Personus] ἄρουρα 597. Περσῶν Blomfieldus] περσῶν 598. κακῶν μὲν — βροτοῖσιν — ὅταν — κακῶν] βροτείων — κακῶν — μὲν ὥς ὅτω — καινῶν Weilius. *ἔμπειρος] ἔμπειρος 602. *αἰεὶ] αἰεὶ τύχης] τύχην Blomfieldus. 609. *ἔστειλα — μεϊλικτήρια] ἔστειλατο — μεϊλικτήρια 616. ἴσον D.] βίον 617. ἐλάας D.] ἐλαίας 618. πλεκτά] πληκτά, .ε. ab διορθωτῇ superser.

AESCHYLUS.

Δαρεῖον ἀγκαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.
ΧΟ. βασιλεία γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοᾶς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα 625
φθιμένων πομπὰς
εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίης.
ἀλλὰ, χθόνιοι δαίμονες ἄγνοι,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῇ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθε ψυχὴν ἐς φῶς· 630
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.
ἦ ῥ' αἰεὶ μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφηνῇ
ιέντος τὰ παναῖοι' αἰανῇ δύσθορα βάρματ', ἢ 635
παντάλαν' ἄχη διαμβόσσω;
νέρθεν ἄρα κλύει μου;
ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες
δαίμονα μεγαυχῇ 641
ιόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων, Περσῶν Σουσιγενῆ θεόν
πέμπετε δ' ἄνω τὸν οἶον οὐπῶ 645
Περσίς αἰ' ἐκάλυψεν.
ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος· φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη.
Ἀἰδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης, Ἀἰδωνεὺς, 650
δῖον ἀνάκτορα Δαριάνα. [ἄταις,
οὐδὲ γάρ ἄνδρα πότ' ἀπώλλυ πολεμοφθόροισιν
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκειτο Πέρσαις, θεομήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὐ ποδοῦχει. 656
ἰωᾶ, βαλλὴν ἀρχαῖος, βαλλὴν ἔλθ', ἰκοῦ
τόνδ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
κροκόβαπτον ποδὸς εὐμαριν ἀείρων,
βασιλείου τῆρας φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν.
ἰωᾶ, βαλλὴν ἀρχαῖος, βαλλὴν ἔλθ', ἰκοῦ, 665
δέσποτα δεσποτῶν φάνηθι.
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.
νεολαία γάρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλῳε. 670
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν.
αἰαὶ αἰαὶ,
ὦ πολὺκλαυτε θανῶν δυνάστα,

633—639. = 640—647.

648—652. = 653—657.

658—664. = 665—671.

621. ἀγκαλεῖσθε D.] ἀνακαλεῖσθαι (*ἀνακαλεῖσθε)
633. *μου] μοι 635. βάρματ', ἢ D.] βάρματα
636. διαμβόσσω D.] διαβόσσω 641. *μεγαυχῇ] μεγα-
λαυχῇ 645. τὸν addidit D. 648. ἀνὴρ Brunekeius]
ἀνὴρ ἢ 650. Ἀἰδωνεὺς — Ἀἰδωνεὺς] Probabilis
Ἀἰδωνεὺ — Ἀἰδωνεὺ ἀνείης Brunekeius] ἀν εἴη
651. δῖον ἀνάκτορα Δαριάνα D. in Philologo p. 489.]
οἶον (οἶον sehol. qui per mōnon explicat) ἀνακτα δα-
ρεῖαν ἢ 652. οὐδὲ D.] οὐτε *ἀπώλλυ] ἀπόλλυ
656. εὐ ποδοῦχει D. l. e. p. 485.] ὑποδύκει (εὐ
ἐποδύκει ab διορθωτῇ) 1. e. p. 485. 657. ἰωᾶ addidit D.
l. e. p. 488. 495. βαλλὴν — βαλλήν] *βαλήν —
βαλήν, ut saepe βαλάντιον pro βαλλάντιον scribitur.
ἔλθ' — τόνδ' ἐπ' D.] ἔλθ' — ἔλθ' ἐπ' 661.
*τιῆρας] τῆρας 664. Δαριάν D.] δαριάν (ei in
i mutato) οἶ 665. ἰωᾶ — ἰκοῦ] Hunc versum
substitui verbis ab interpolatore laeumae explendae
caussa fictis ὅπως καὶ τε κλύης νέα τ' ἄχη: de quo
dixi in Philologo p. 489. 667. δεσποτῶν D.] δεσπό-
του 670. νεολαία] ε super ai ab διορθωτῇ. 671.
Δαριάν D.] δαρεῖαν οἶ 673. αἰ αἰ αἰ αἰ M. Probabi-
lius οἶοι οἶοι. 674. ὦ — ἀμάρτια D. in Philologo p.
491.] ὦ πολὺκλαυτε φίλοι θανῶν. | τί τὰδε δυνάτα
δυνάτα | περὶ ταῖς αἰδωμαγδέν (δ' supra versum ad-
didit διορθωτῇ) ἀμάρτια (ἀμαρτία pr.)

τί τάδε φίλοισι περίβαλες
δίδυμα γοῶν ἄμαρτια;
πάσαι γὰρ γῆ τῶδ' ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
νῆες ἄναες, οἰοί.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικες θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον,
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον;
λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρεμυμένης ἐδεξάμην.
ὕμεις δὲ θρηνεῖτ' ἐγγυς ἐστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθ' μ'· ἐστί δ' οὐκ εὐέξοδον,
ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθίεναι.
ὥμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἦκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμειπτος ὦ χρόνου.
τί δ' ἐστί Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

XO. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σθέν ἐρχαίῃ περὶ τάρβει.

ΔΑ. ἄλλ' ἐπεὶ κάτῳθεν ἡλθον σοὶ γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστήρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθεῖς.

XO. διέμαι μὲν χαρίσασθαι, διέμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑ. ἄλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ζύννομ' εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πῆματ' ἂν τύχοι βρο-
τοῖς.

πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου
κακὰ

γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσων βίος ἦν ταθῇ πρόσω.

AT. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχύν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὅς θ', ἕως ἔλευσες ἀγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὦν
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεὶ λόγῳ·
διαπεπρόθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν
ἔπος.

ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοὶ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις
πόλει;

AT. οὐδαμῶς· ἄλλ' ἄμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται
στρατὸς.

ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκείσε παίδων ἐστρατηλάται; φράσον.

AT. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάκα.

694—696. = 700—702.

675. περίβαλες] Loquitur hic ut supra de Dario
tanquam deo, qui mala et mittere et avertere possit.

679. πάσαι γὰρ γῆ τῶδ' D.] πᾶσαν γὰν τάνδε pr.,
πάσαι γὰν ταῖδε corr. *ἐξέφθινθ' ἐξέφυντ' cum oi
super u 680. οἰοί D.] ἄναες 681. ΔΑΡΕΙΟΣ] εἰ-

δωλον δαρείου· M. 683. στένει—] Ante hunc versum
aliqua exeidisse videntur, nisi quis, quod olim conieci,
scribere malit πόλις πονοδσ' ὅτλον | στένει—

687. ὀρθιάζοντες Robortellus] ὀρθιάζοντες 688. *κα-
λεῖσθαι καλεῖσθαι 692. τάχυνε] α super e 693.

*τί δ' δ' om. 697. πεπεισμένος addidit διορθωτής.

698. μακιστήρα] *μακεστήρα 700. διέμαι—διέ-
μαι Hermannus] δέιομαι (*δίομαι—δίομαι)
φάσθαι Porsonus] φᾶσθαι 703. παλαιὸν σοὶ

Porsonus] παλαιὸν σοὶ 706. δ' ἂν τοι] δὴ τοι D. in
Annot. Oxon. p. 292. 708. γίγνεται Porsonus] γίνε-
ται 709. εὐτυχεῖ] εἰ in ἡ mutatum in litura.

*πότμῳ] πότμον 710. *ὅς θ' ἕως] ὡς ἕως τ'
713. ἀκούσει Porsonus] ἀκούσῃ *λόγῳ] χρόνῳ

714. *εἰπεῖν ἔπος] ἔπος εἰπεῖν

675 ΔΑ. πεζὸς ἢ ναυτὴς δὲ πείραν τήνδ' ἐμῶρανεν τάλας;
AT. ἀμφοτέρω· διπλοῦν μέτῳπον ἦν δυοῖν στρατευμά-
τοιν. 720

680 ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν;
AT. μηχαναῖς ἔξευσεν Ἑλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν
πόρον.

ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;
AT. ὡδ' ἔχει· γνώμης δὲ πού τις θαμόνων εὐνήψατο.

ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν
καλῶς. 725

685 AT. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἦνυσεν κακόν.

ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξεσιν αὐτοῖς ὡδ' ἐπιστενάζετε;

AT. ναυτικός στρατὸς κακῶθεις πεζὸν ὤλεσε στρατόν.

ΔΑ. ὡδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

AT. πρὸς τὰδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστῳ πᾶν κενανδρίαν
στένει. 730

ΔΑ. ὦ πόποι κεδνὴς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ.

AT. Βακτριῶν δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐ δὴ τις γέρων.

ΔΑ. ὦ μέλεος, οἶαν ἄρ' ἦβην εὐμμάχων ἀπώλεσεν.

AT. μονάδα δὲ Ξέρην ἐρμήον φασιν οὐ πολλῶν μέτα

ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποὶ τελευτάν; ἔστι τις σωτηρία;

AT. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑ. καὶ πρὸς ἡπειρον σεσώσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;

AT. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηγῆς τοῦτο κοῦκ ἐνὶ στάσις.

ΔΑ. φεῦ, ταχεῖα γ' ἦλθε χρησμών πράξις, ἐς δὲ παῖδ'
ἐμόν 739

Ζεὺς ἐπέσκηπεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δὲ που
διὰ μακροῦ χρόνου τὰδ' ἠῦχον ἐκτελευτήσιν
θεοῦς·

ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῶ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακὸν εἴκοι πηγὴ πᾶσιν ἠύρησθαι φίλοις.

παῖς δ' ἐμός τὰδ' οὐ κατειδῶς ἦνυσεν ἑθ' ὠράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν

ἤλπισε σχῆσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ· 746
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδας σφυρηλάτοις

περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἦνυσεν πολλῶν στρατῶ,
θνητὸς ὦν θεῶν δὲ πάντων ψετ', οὐκ εὐβουλία,

καὶ Ποσειδῶνος κρατήσιν. πῶς τὰδ' οὐ νόσος
φρενῶν 750

εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόρος
οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ.

AT. ταῦτά τοι κακοὶ ὁμῶν ἀνδράσιν διδάσκειται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέ-
κνοις 754

πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἐνδον αἰχμάζειν, πατρῶν δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.

τοιὰδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνειδὴ πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐρ' Ἑλ-
λάδα.

670. *δυοῖν στρατευμάτοιν] διοῖν (u super oi)
στρατηλάτοιν 721. Scriptura suspecta. πῶς δὲ καὶ
τοσόσδε πεζὸς πέλαιος ἦνυσεν περᾶν Weilius. Satis
erat πέλαιος pro πεζὸς scribere. *τοσόσδε—ἦνυ-
σεν] ἦνυσεν (ἦνυσεν etiam 726. 744. 748.: ἦνυσεν sine
spiritu 766.)—τοσόσδε 723. κλῆσαι] κλῆσαι, ei
super η ab διορθωτῇ. 726. ὡς] ὡδ' pr. ὡδ' corr.,
cum σ ab διορθωτῇ superscripto. 729. δορί] δόρι pr.,
quasi δόρει vulnerit. 730. ὡς Σούσων] ὡς οὐσῶν
pr. Correxerit διορθωτής. κενανδρίαν] Ultimū u in
litura alius literae. 731. κάπικουρίας] κάπικουρία pr.,
σ ab διορθωτῇ addito. 732. οὐ δὴ D.] οὐδὲ 736.
μολεῖν] γρ. φυγεῖν adseripsit διορθωτής. γαῖν margo
Askewii] ἐν δυοῖν] διοῖν cum u super oi, ut v. 720.

738. τοῦτο κοῦκ D.] τοῦτό γ' (τοῦδε κοῦκ Blom-
feldus) 740. *ἐπέσκηπεν] ἀπέσκηπεν 743. κα-
κῶν] κακῶν δ' Weilius. ἠύρησθαι D.] εὐρήσθαι

745. ἱρὸν] Sic M, non ἱερὸν, quod est in anographis
plerisque. 751. *πόρος] πόνος, ut sehol. 753.

ταῦτά τοι D.] ταῦτα τοῖς 754. *μέγαν] μέγα

ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἔξειργασμένον
 μέγιστον, αἰμυνηστον, οἷον οὐδέπω
 760 τὸδ' ἄστου Σούσων ἔξεκείνωσεν πεσόν,
 ἔξε οὔτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὥπασεν,
 ἔν' ἄνδρ' ἀπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
 ταρεῖν, ἔχοντα σκήπτρον εὐθυντήριον.
 Μῆδος γάρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμῶν στρατοῦ·
 765 ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τὸδ' ἔργον ἵνυσεν,
 φρένες γάρ αὐτοῦ θυμὸν ψακοστρόφουν,
 τρίτος δ' ἅπ' αὐτοῦ Κύρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
 770 Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτίσματο,
 Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βία.
 θεὸς γάρ οὐκ ἤχθηρεν, ὥς εὐφρων ἔφω.
 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἠθύνε στρατόν·
 πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνει πάτρα
 775 θρόνοις τ' ἀρχαίοις· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
 ἔξιν ἀνδράσιν φίλοις, οἷς τὸδ' ἦν χρέος.
 κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
 κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ,
 780 ἄλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὦν νέος φρονεῖ νέα,
 κοῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
 εὐ γάρ σαφῶς τὸδ' ἴσθ', ἐμοὶ ἐυνήλικες,
 ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τὰδ' ἔσχομεν,
 785 οὐκ ἂν φανείμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.
 ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρείε, ποῖ καταστρέφεις
 λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
 πράσσοιμεν ὥς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
 ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύουσθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
 790 μὴδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν·
 αὐτὴ γάρ ἡ γῆ σύμμαχος κείνοις πέλει.
 ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἐλεῖας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
 ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

778. ἔκτος δὲ Μάραφης, ἔβδομος τ' Ἀρταφρένης.

762. οὔτε] οὐ γε Porsonus. 763. Ἀσίδος μηλο-
 τρόφου] Imitatur Archilochi verba (ap. schol. Eurip.
 Med. 708.) Ἀσίδος γῆς καρτερὸς μηλοτρόφου. 764.
 εὐθυντήριον] *ἰθουντήριον 765. γάρ ἦν] ἦν γάρ M,
 sed superscr. β et α. 767. post 776. transponit Sie-
 belis. ψακοστρόφουν Porsonus] οἰακοστρόφουν
 773. ἠθύνε Brunekius] ἠθύνε pr., ἰθύνε corr. Aeschylus
 hic et alibi incertum est utrum εὐθύνειν, an, quod
 probabilius, ἰθύνειν, pariterque in derivatis, dicere
 maluerit. 774. *δὲ Μάρδος] δ' ἐμάρδος. Literis ος δι-
 ορθωτῆς ις superscripsit, hoc addito scholio, ἡ γραφὴ
 ἡμάρτηται· τὸν γάρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μά-
 γον ὄντα οὐδείς Μάρδον εἶπεν, οὔτε γένος οὔτε ὄνομα.
 μήποτε οὖν γραπτὸν “Μάρδης αἰσχύνει πάτρα”.
 πάτρα] πάτρι, sed .a. superscr. 778. Versum spu-
 rium notavit Schuetzius. *τ'] om. 779. *τ'] δ'.
 In apogr. nonnullis κἀγὼ δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πά-
 λου. 781. κακὸν in fine collocari mavult Weilius.
 προσέβαλον] Alterum λ superscr., i. e. προσέβαλλον
 782. ὦν νέος φρονεῖ νέα Monckius] νέος ἔων (*ὦν) νέα
 φρονεῖ 784. Ante haec verba versum unum exci-
 disse opinatur Weilius et εὐ γάρ in οὐ γάρ mutat cum
 Heimsoethio. 791. εἰ] ἦν Brunekius, recte, si recte
 legitur πλεῖον ἦ, quod suspectum est propter πλεῖον,
 pro quo Attici veteres πλεον dicere solent, neque intel-
 ligitur cur sic scripserit poeta, quum in promptu esset
 στράτευμ' εἰη πλεον. Fortasse igitur aut sic scriben-
 dum aut εἰ — πληθύοι, cui glossema adscribi potuit
 πλεον εἶη. 794. ὑπερπόλλους] ὑπερπόλους pr. (ut
 πολὺ a m. pr. est 780.): ex quo διορθωτῆς primo
 ὑπερπόλλους, deinde λ eraso ὑπερπώλους fecit, quod
 in apogr. plura transiit.

ΧΟ. ἄλλ' εὐσταλῇ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον. 795
 ΔΑ. ἄλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
 στρατὸς κυρήσει νοστήμιου σωτηρίας.
 ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γάρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
 περὰ τὸν Ἑλλῆς πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
 ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἰ τι πιστεῦσαι θεῶν 800
 χρή θεοσφάτοιςιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
 βλέψαντα· συμβαίνει γάρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
 κεῖπερ τὰδ' ἐστὶ, πληθὺς ἐκκριτον στρατοῦ
 λείπει κενάσιςιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
 μίνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσσωπὸς ῥοαῖς 805
 ἄρδει, φίλον πάσμα Βοιωτῶν χθονί·
 οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
 ὕβρεως ἄποινα κάθεῶν φρονημάτων·
 οἱ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
 ἡδύντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νέως· 810
 βωμοὶ δ' αἴστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα
 πρόρριζα φύρδην ἑξανέστραπται βάθρων.
 τοιγάρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
 πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
 κρηπὶς ὑπεστίν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται. 815
 τόσος γάρ ἔσται πέλανος αἵματοσταγῆς
 πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωριδὸς λόγχης ὕπο·
 θίνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
 ἄφωνα σηματοδοῦσιν ὅμμασιν βροτῶν
 ὥς οὐχ ὑπέρφου θνητὸν ὄντα χρή φρονεῖν. 820
 ὕβρις γάρ ἑξανθοῦς ἐκάρπωσε στάχυν
 ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἑξαμᾶ θέρος.
 τοιαυτ' ὀρώντες τῶνδε τάτιμία
 μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδὲ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα 825
 ἄλλων ἐρασθεὶς ὀλβον ἐκχέη μέγαν.
 Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
 φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθυνος βαρύς.
 πρὸς ταυτ' ἐκείνων σωφρονεῖν κεκρημένον
 πινύσκειτ' εὐλόγοις νοουθετήμασιν, 830
 λήξαι θεοβλαβούθ' ὑπερκόπων θράσει.
 σὺ δ', ὦ γεραιὰ μήτερ ἢ Ξέρξου φίλη,
 ἐλθοῦς ἐς οἶκους κόσμον ὅστις εὐπρεπῆς
 λαβοῦς ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γάρ
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι 835
 οστημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθνημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράυνον λόγους·
 μόνως γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέζεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ Ζόφον κάτω.
 ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως 840
 ψυχὴν διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
 ὥς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
 ΧΟ. ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἤλγιστ' ἀκούσας βαρβάρους πῆματα.
 ΑΤ. ὦ δαίμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ 845
 ἄλγῃ, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι

795. *εὐσταλῇ] εὐτελῇ, τ in στ mutato. 796.
 *τόποις] τρόποις 806. *φίλον] φίλος 810. πιμ-
 πράναι] μ ab διορθωτῇ insertum. πιπράναι pr. 811.
 *θ'] om. 815. ἐκπιδύεται Schuetzius] ἐκπαδεύεται
 816. *αἵματοσταγῆς — Πλαταιῶν — Δωριδὸς] αἵ-
 ματοσφαγῆς — πλατέων — δωριάδος 818. θίνες
 νεκρῶν δὲ] νεκρῶν δὲ θίνες Hermannus. 819. *ση-
 μανοῦσιν] σηματοδοῦσιν (hoc accentu) 827. 831.
 ὑπερκόπων — ὑπερκόπων Blomfieldus] ὑπερκόμων —
 ὑπερκόμω 829. κεκρημένον ex schol.] κεκρημένοι
 834. παντὶ Canterus] πάντα 841. ψυχὴν —
 ἡδονὴν Pauwius] ψυχῇ — ἡδονῇ 845. πόλλ' ἐσέρ-
 χεται Turnebus] πολλὰ εἰσέρχεται M. Fort. πόλλ' ἐπέρ-
 χεται κακὰ] κακῶν Boethius, ut 835.

ἐσθημάτων κλύουσάν, ἥ νιν ἀμπέχει.
 ἀλλ' εἰμι καὶ λαβούσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντιάζειν παιδί μου πειράσομαι. 850
 οὐ γάρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.
 ΧΟ. ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθὰς τε πολισσονόμου βιο-
 εὔθ' ὁ γηραιὸς [τὰς ἐπεκύρσαμεν,
 πανταρκῆς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς 855
 ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας.
 πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιάς ἀπεφαινόμεθ',
 ἡδὲ νομίσματα πύργινα
 πάντ' ἐπηύθυνον. 860
 νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
 εὐ πρᾶσσοντας ἄγον οἴκους.
 ὅσας δ' εἶλε πόλεις πόρον οὐ διαβάς Ἄλυος πο-
 ταμοῖο, 864
 οὐδ' ἄφ' ἐστίας συθεῖς,
 οἶαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελυίδες εἰσι πάροικοι
 Ὀρηκίων ἐπαύλων, 870
 λίμνας τ' ἔκτοθεν αἰ κατὰ χέρσον ἐληλάμεναι περὶ
 τοῦδ' ἀνακτος αἶον, [πύργον
 Ἑλλάς τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία τε
 Προποντίς, 876
 καὶ στόμωμα Πόντου·
 νᾶσοι θ' αἰ κατὰ πρῶν ἄλιον περίκλυστοι, 879
 τᾶδε γὰρ προσήμηναι,
 οἶα Λέσβος, ἐλαίφυτις τε Σάμος, Χίος, 884
 ἡδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνην τε συνάπτουσ'
 Ἄνδρος ἀγχιγείτων,
 καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, 888
 Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἔδος, 890
 καὶ Ῥόδον ἡδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
 ἡδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τὰς νῦν ματρόπολεις
 τῶνδ'
 αἰτία στεναγμῶν. 896
 καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάν-
 δρους
 Ἑλλάνων ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν, 900

852—856. = 857—863.

861—870. = 871—878.

879—887. = 888—896.

850. παιδί μου D.] ἐμῷ παιδί, ex quo παιδί ἐμῷ
 fictum in apogr. pluribus, παιδ' ἐμῷ ab Turnebo. ἐμῷ
 παιδί si glossema sit, etiam μου τέκνῃ scribi potest cum
 Weilio. παιδ' ἐμὸν Lobeck. ad Soph. Ai. p. 350. ed.
 sec. 854. *γηραιὸς] γεραιὸς 855. πανταρκῆς
 Ald.] παντάρκης *ἀκάκας] ἀκάκης 856. *ἄρχε]
 ἄρχε 857. εὐδοκίμους στρατιάς Wellauerus] εὐδοκί-
 μου στρατιάς *ἀπεφαινόμεθ'] ἀποφαινόμεθ'
 859. νομίσματα Hermannus] νόμια τὰ 860. ἐπηύ-
 θυνον D.] ἐπέ.θυνον, eraso u ante θ. ἐπεύθυνεν Bo-
 thius. 862. Indicavi trium syllabarum defectum.
 ἄκτορας supplet Halmius in Museo Rhen. vol. 23. p. 207.
 *ἄγον] ἄγον οἴκους Porsonus] ἐς οἴκους
 864. ποταμοῖο, | οὐδ' Burneiuss] ποταμοῦ, eraso post id
 δ' in fine versus et adscripta ab διορθωτῇ litera δ' ante
 ἀφ'. In apogr. nonnullis ποταμοῦ οὐδ' vel ποταμοῦ γ'
 οὐδ'. 865. *συθεῖς] συνθεῖς 870. *θηρῶν]
 (Θηρῶν Brunekius)] θηρῶν 872. ἐληλάμεναι
 (*ἐληλαμένοι) Accutus a m. rec. additus. 875. *τ']
 om. εὐχόμεναι] ἀρχόμεναι Blomfieldus. 884.
 *οἶα] οἶα 888. Ἄνδρος] ἀνδρων, sed superser. ὅς.
 ab διορθωτῇ. 889. *μεσάκτους] μεσάγκτους 891.
 καὶ Ῥόδον] Ῥόδον τ' Hermannus. 895. *ματρόπο-
 λεις] ματροπόλεις 896. στεναγμῶν Hermannus] στε-
 ναγμάτων 899. Ἰαόνιον Hermannus] ἰόνιον
 900. Ἑλλάνων] *ἐλαύνων ἐκράτυνε (ἐκράτυνεν M)]
 Metrum postulat ἐκράτει, quod scripsit Hermannus,
 vel aliud verbum, si recte habet σφετέραις.

ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχιστήρων
 παμμίκτων τ' ἐπικούρων,
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τὰδ' αὐ φέρομεν
 πολέμοισι 905
 δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντιάσιον.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰῶ,
 δύστηνος ἐγὼ στυγερὰς μοίρας
 τῆσδε κυρήσας ἄτεκμαρτοτάτης, 910
 ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμοὶ γυῖων ῥώμη
 τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
 εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κάμει μετ' ἀνδρῶν 915
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.
 ΧΟ. ὅτοτοί, βασιλεῦ, στρατιάς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 κόσμου τ' ἀνδρῶν, 920
 οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.
 γὰ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
 ἦβαν Ξέρξῃ κταμέναν Ἀίδου
 σάκτορι Περσῶν· ἄδοβάται γὰρ
 πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
 τοξοδάμαντες, πάντα ταρφύς τις
 μυριάς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.
 αἰαὶ αἰαὶ κεδνὰς ἀλκάς.
 Ἀσία δὲ χθῶν, βασιλεῦ γαίης,
 αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. 930

ΞΕ. ὅδ' ἐγὼ, οἰοί, αἰακτὸς
 μέλεος γέννα γὰρ τε πατρῶα
 κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

ΧΟ. πρόσφογγόν σοι νόστου τὰν
 κακοπάτιδα βοάν, κακομέλετον ἰάν
 Μαρνανδυνὸν θρηνητήρος
 πέμψω πολυδάκρυν ἱακχάν.

ΞΕ. ἔτ' αἰανὴ πάνδυρτον
 δύσθηρον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ' αὐ
 μετὰτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟ. ἦσω τοι καὶ πάνδυρτον,
 λαοπαθῆ σέβων ἀλίτυπά τε βάρη,
 πόλεως γέννας πενήτηρος.
 κλάγξω δ' αὐ γόον ἀρίδακρυν.

ΞΕ. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα,

932—939. = 940—948.

949—961. = 962—971.

904. *θεότρεπτα] θεόπρεπτα 905. πολέμοισι]
 πολέμοιο Weilius. 908. ἰῶ] Fortasse duplicandum.
 913. ἐμοὶ Schneizius] ἐμῶν 918. ὅτοτοὶ Blom-
 fieldus] ὅτοτοτοί *βασιλεῦ] βασιλεὺς (sic) 922.
 ἐγγαίαν — σάκτορι] ἐγγαίῃ | κταμέναν ἦβαν σάκτορι
 Weilius. Ξέρξῃ Bothius, Ἀίδου Heimsoethius deleve-
 rat. 924. ἄδοβάται Passovius] ἀγδαβάται 926.
 ταρφύς τις Franzius] γὰρ φύστις 928. αἰαὶ αἰαὶ] αἰ
 αἰ M. Quater αἰ in apogr. uno. Xerxis personam
 in M. praescriptam deleuit Hermannus. 931. ἐγὼ
 D.] ἐγὼν M hic et absurde in fine trimetri Suppl. 740.
 οἰοί] οἰοί (sic) M. 933. πατρῶα Heathius] πα-
 τρία 935. *πρόσφογγον] πρόσφογγον 939. πέμ-
 ψω — ἱακχάν Porsonus] πέμψω πέμψω — ἱακχάν
 940. αἰανὴ] *αἰανὴν καὶ (καὶ recte deleuit Passov-
 ius) πάνδυρτον Blomfieldus] καὶ πανόδυρτον 944.
 πάνδυρτον (πάνδυρτος Hermannus) Blomfieldus] πα-
 νόδυρτον 945. λαοπαθῆ corruptum. Requiritur vo-
 cabulum ex syllabis quinque brevibus constans, quale
 est νεοπαθέα, quod coniecit Paleius. σέβων Her-
 mannus] τε σεβίζων (τεσεσεβίζων pr.) 949. ΞΕ. ad-
 didit Lachmannus.

ἰάνων ναύφαρκτος	950	ΞΕ. ἱγγά μοι δῆτ'
ἄρης ἑτεραλκῆς		ἀγαθῶν ἐτάρων ὑπομνήσκεις,
νυχίαν πλάκα κερσάμενος		990 ἄλαστ' ἄλαστα στυγνά πρόκακα λέγων.
δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.		βοᾷ βοᾷ μοι μελέων ἔντοσθεν ἤτορ.
ΧΟ. οἰοιοῖ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.		ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν,
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,	955	Μάρδων ἀνδρῶν μυριοταγόν
ποῦ δὲ σοὶ παραστάται,		Ξάνθιν ἀρειόν τ' Ἀγχάρην,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,		995 Διάξειν τ' ἡδ' Ἀρσάκην
Σούσας, Πελάγων,		ἱππιάνακτας,
Δοτάμας ἡδ' Ἀδαβάτας, Ψάμμης,		Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμαν
Σουσισκάνης τ'	960	Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
Ἀγβάτανα προλιπών.		ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
ΞΕ. ὁλοοὺς ἀπέλειπον		1000 τροχηλάτοιςιν ὀπιθεν ἐπόμενοι.
Τυρίας ἐκ ναὸς		ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ τοῖπερ ἀγρέται στρατοῦ,
ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς		ΧΟ. βεβᾶσιν, οἷ, νώνυμοι,
Σαλαμινιάσι στυφελοῦ		ΞΕ. ἰῆ ἰῆ, ἰῶ ἰῶ.
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.	965	ΧΟ. ἰῶ ἰῶ, δαίμονες,
ΧΟ. οἰοιοῖ βόα, ποῦ σοὶ Φαρνοῦχος		ἔθεσθ' ἀελπτον κακόν
Ἀριόμαρδος τ' ἀγαθός,		1005 Ζαπρέπον, οἷον δέδορκεν Ἄτα.
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,		ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι.
ἢ Λιλαῖος εὐπάτωρ,		ΧΟ. πεπλήγμεθ', εὐδῆλα γάρ,
Μέμφις, Θάρυβις	970	ΞΕ. νέα νέα δῦα δῦα,
καὶ Μασίστρας Ἀρτεμβάρης τ'		ΧΟ. ἰαόνων ναυβατᾶν
ἡδ' Ὑσταίχμας;		κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
τάδε σ' ἐπανερόμαν.		δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν. [γμαί. 1014
ΞΕ. ἰῶ ἰῶ μοι,		ΞΕ. πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπλη-
τάς ὠγυγίους κατιδόντες		ΧΟ. τί δ' οὐκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.
στυγνάς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,	975	ΞΕ. ὀρᾶς τὸ λοιπὸν τόδε τὰς ἐμὰς στολᾶς;
ἐῖ ἔῃ, τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.		ΧΟ. ὀρῶ ὀρῶ.
ΧΟ. ἡ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ		ΞΕ. τόνδε τ' οἰστοδέγμονα
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν	980	ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;
μυρία μυρία πεμπαστᾶν		ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσιν.
Βατανῶχου παῖδ' Ἀλπιστον		ΧΟ. βαῖά γ' ὥς ἀπὸ πολλῶν.
— — — — —		ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
τοῦ Σισάμνα τοῦ Μεγαβάτα,		ΧΟ. ἰάων λαὸς οὐ φυγαίχμας.
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην		1025
ἔλιπες ἔλιπες; ὠμῶ δᾶων.	985	1002—1007. = 1008—1013.
Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.		1014—1025. = 1026—1037.

973—987. = 988—1001.

950. ἰάνων] ἰάων pr., v supra versum ab διορθωτῇ. ναύφαρκτος D.] ναύφρακτος 952. νυχίαν] μυ-
 χίαν Pauwius. κερσάμενος] κερσαμένους Weilius.
 954. ΞΕ., 955. ΧΟ. praescriptum in M. Correx-
 it Lachmannus. 954. 966. οἰοιοῖ D.] οἱ οἱ οἱ *ἐκ-
 πεύθου] ἐκπεύθοι 956. δέ σοι Porsonus] δέ σοι
 959. Δοτάμας Hermannus] καὶ δοτάμας *Αγδαβά-
 τας] ἀγαβάτας M. Ἀγβάτας Weilius, qui hos versus sic
 scripsit, Σ. Π. καὶ Δατάμας | Ψαμμισκάνης τ' ἡδ' Ἀγ-
 βάτας | Ἀγαβάτανα λιπών. 961. *προλιπών] λιπών
 964. Σαλαμινιάσι Hermannus] σαλαμινίαις (*σαλα-
 μινίσι) στυφελοῦ Blomfieldus] στυφέλου 966. βόα
 ex v. 954. addidit Hermannus et δέ post ποῦ delevit.
 967. Ἀριόμαρδος Brunekius] ἡ (sine accentu) ἀριόμαρ-
 dos M. ἀριόμαρδος in apographis. 968. Σευάλκης]
 σευάκης Ald. 969. Λιλαῖος Lehrsius] λίλαιος (ut 308.)
 972. ἐπανερόμαν Wellauerus] ἐπανερόμαι (*ἐπανερώ-
 μαι) 973. *μοὶ μοὶ μοὶ 976. ἐῖ ἐῖ D.] ε ε ε 979.
 τὸν] τῶν pr. Περσᾶν Blomfieldus] πέρσων Post
 982. excederunt duo anapaesti respondentes versui 996.
 983. Σισάμνα] σισάμα (*σεισάμα), de quo L. Din-
 dorff in Thes. vol. 7. p. 199. "Veram scripturam
 esse Σισάμνα, ceteras librariis deberi ad σισάμον vel
 σισο — aberantibus, ostendit varietas scripturae apud
 Herodotum (5, 25, 7, 66.) in nomine Σισάμνης. Diver-
 sus autem videtur Σεισάμης ὁ Μύσιος v. 322., nisi quod
 hic quoque per i scribendus erit, si recte scribitur Σι-
 σάμνης." 984. *τ' Οἰβάρην] τοιβάρην τ' 985. ὠ-
 μῶ δᾶων D.] ὦ ὦ δαῖων 986. *πρόκακα] προκακά

988. ἱγγά μοι] ὕγγα, sed margo a m. pr. γρ. ἱγγά
 μοι μοι δῆτ' | ἀγαθῶν] δῆ μοι κεδνῶν Weilius.
 989. ὑπομνήσκεις (ὑπομνήσκεις M)] Glossema
 alius verbi, velut ὑποφαίνεις. 990. ἄλαστ' addidit
 Hermannus. 991. μοι addidit D. ἔντοσθεν Blom-
 fieldus] ἔνδοθεν 992. ἄλλους D.] ἄλλο ἄλλους γε
 ποθοῦμεν] ἄλλων ἱεῖρω Weilius. 993. μυριοταγόν D.]
 μυριονταρχόν pr. M. μυριόνταρχον corr. 994. Ξάνθιν
 Hermannus] Ξάνθην 995. Διάξειν Weilius] διαίξειν
 Ἀρσάκην] Ἀρσάμην Burneius ut v. 37. 998.
 κηγδαδάταν] *κεγδαδάταν vel καὶ δαδάταν. καὶ Δαδά-
 ταν (vel καὶ Γαδάταν) καὶ Λυοθίμαν Weilius. 999.
 *τ'] om. 1000. 1003. ΞΕ. et 1004. (ἰῆ-) — 1006. ΧΟ.
 praescriptum in M. Correx- it Passovius. 1001. ὀπι-
 θεν Wellauerus] ὀπισθεν δ' (δ' delevit Blomfieldus)
 ἐπόμενοι] ἐπομένους Weilius. 1002. βεβᾶσι γὰρ τοί-
 περ Passovius] βεβᾶσιν γὰρ οἴπερ M. βεβᾶσιν οὐχ ἄπερ
 Heimsoethius. ἀγρέται Tourpius] ἀγρόται et in marg.
 γρ. ἀκρόται 1003. *οἱ νώνυμοι] οἱ νώνυμοι
 1005. ἔθεσθ' Schneiderus] ἔθετ' 1006. Ζαπρέπον D.]
 διαπρέπον 1007. οἶαι — τύχαι] οἱ οἱ — τύχα Blom-
 fieldus. δι' αἰῶνος] γρ. δαίμονος τύχαι margo M ab
 διορθωτῇ: quod διαίμονες τύχαι esse potest, quale quid
 ab metro postulatur. 1010. choro continuat M. Cor-
 rex- it Hermannus. νέα νέα δῦα δῦα Weilius] νέαι
 νέαι δῦαι δῦαι 1011. *ἰαόνων] ἰάνων ναυβατᾶν
 Robortellus] ναυβάτων 1014. πῶς — τάλας] τί —
 φθίας Heimsoethius. 1015. μεγάλως τὰ Herman-
 nus] μεγάλατε 1020. τόνδε Porsonus] τάν δέ
 1022. βελέεσιν Hermannus] βέλεσιν 1025. ἰάων
 Hermannus] ἰαόνων. ἰάνων Passovius.

ΞΕ. ἀγανόρειος· κατείδον δὲ πῆμ' ἄελπτον.
 ΧΟ. τραπέντα ναύφαρκτον ἔρεις ὄμιλον;
 ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
 ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
 ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
 ΧΟ. δίδυμα γὰρ ἔστι καὶ τριπλᾶ.
 ΞΕ. λυπρὰ, χάρματα δ' ἐχθροῖς.
 ΧΟ· καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.
 ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
 ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν.
 ΞΕ. δίαίνε δίαίνε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.
 ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὦν.
 ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
 ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
 ΞΕ. ἴϋζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
 ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ,
     βαρεῖά γ' ἄδε συμφορὰ·
     οἱ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
 ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.
 ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δῦα δῦα.
 ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
 ΧΟ. μέλιν παρῆστι, δέσποτα.
 ΞΕ. ἐπορθιάζε νυν γόοις.

1038—1045. = 1046—1053.

1028. ἀγανόρειος] ἄγαν ἄρειος Meinek. ad Theor. p. 396. 1029. ναύφαρκτον D.] ναύφρακτον 1038. δίαίνε δίαίνε] Si hoc verbo usus est Aeschylus, de quo vix dubitari potest, quum sequatur διαίνομαι et infra 1065. διαίνου, δίαιν δίαίνε scribendum erit: de quo dixi in Annot. Oxon. p. 318. ἴαν' ἴαινε Heimsoethius. 1039. 1047. Horum versuum sedes permutatae in M. Transposuit Butlerus. 1040. 1048. 1066. νυν Pauwius] νῦν. Sic etiam 1050. 1042. μέλος ὁμοῦ τιθείς] συντιθείς μέλος Weilius. 1043. 1051. ὀτοτοτοτοῖ (*ὀτοτοῖ)] Probabilius οἰοῖ οἰοῖ, quod posuit Weilius, ut infra v. 1067. Idem v. 1045. οἰοῖ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ et v. 1053. οἰοῖ στονόμεσσα πλαγὰ. 1045. *οἶ] οἱ

ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ,
     μέλαινα δ' ἄμμεμίζεται,
     οἱ, στονόμεσσα πλαγὰ.
 ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρσσε κάπιβῶ τὸ Μύσιον.
 ΧΟ. ἄνι' ἄνια.
 ΞΕ. καὶ μοι γενείου πέρθε λευκὴν τρίχα.
 ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
 ΞΕ. αὖται δ' ὀξύ. ΧΟ. καὶ τὰδ' ἔρξω.
 ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμὴ χερῶν.
 ΧΟ. ἄνι' ἄνια.
 ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
 ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
 ΞΕ. διαίνου δ' ὄσσε. ΧΟ. τέγγομαί τοι.
 ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
 ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.
 ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, Περσίς αἶα δύσβατος.
 ΞΕ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄστν.
 ΧΟ. ἰωὰ δῆτα, ναὶ ναί.
 ΞΕ. γοᾶσθ' ἀβροβάται.
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, Περσίς αἶα δύσβατος.
 ΞΕ. ἰῆ ἰῆ τρισκάλμοισιν,
     ἰῆ ἰῆ, βάρισιν ὀλόμενοι.
 ΧΟ. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

1054—1059. = 1060—1065.

1052. ἄμμεμίζεται D.] ἄν (in αὐ mutatum) μεμίζεται. Huic proximoque versui lineolae praescriptae in M. 1053. οἱ Lachmannus] μοι 1054. κάπιβῶ D.] κάπιβόα (καὶ βόα Eustath. ad Dionys. P. 791.) 1055. 1061. ἄνι' ἄνια M. Fortasse utrobique addendum κακά, ut v. 256. 1056. *πέρθε] ὑπερθε 1057. 1064. *ἄπριγδ' ἄπριγδα 1060. *ἔρεικε] ἔρειδε 1062. κατοίκτισαι] *κατοίκτιζε 1066—1077. Hi versus si ipsi quoque antistrophici fuerint, quae quorundam opinio est, verba plura versusque integri exciderint necesse est. 1074. 1075. ἰῆ ἰῆ Hermannus] ἡγήῃ utrobique.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΤΞ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νῆϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενεῖ φυξανορία,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῇ τ'
ὄνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κύμ' ἄλιον,
κέλσαι δ' Ἄργους γαίαν, ὅθεν διή
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόου
βοὸς ἔξ ἐπαφῆς κάῃ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίν' ἂν οὖν χώραν εὐφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα

σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἔχειριδίῳις
ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ῶν πόλις, ῶν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὑπατοὶ τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας· ἄρσενιο πληθῇ δ'
ἔσμον ὕβριστήν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν Ἀσώδει
θεῖναι ἔξ ὅχῳ ταχυήρει,
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμνωτοτύπῳ βροντῇ στεροπῇ τ'
ὄμβροφόροισιν τ' ἀνέμοις ἀγρίαις
ἄλῳς ἀντήσαντες ὀλοιντο,
πρὶν ποτε λέκτρων, ῶν θέμις εἶργει,
σφετεριζάμενοι πατραδέλφειαν
τήνδ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι,
νῦν δ' ἐπικεκλομένα
Δίον πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορ', ἵνιν
ἀνθονομούσας προγόνοῦ
βοὸς ἔξ ἐπιπνοίας
Ζηγὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμία δ' ἐπεκράινετο μόρσιμος
εὐλόγως, Ἐπαφον δ' ἐγέννασεν·
ὄντ' ἐπιλεξαμένα, [αἰὼν

Personarem indicem, quo caret M, addidit Aldus.

2. νῆϊον ἀρθέντ' Turnebus] νῆϊον ἀρόεντ' 4.
λεπτοψαμάθων Pauwius] λεπτομαθῶν 5. Δίαν
Seidlerus ad Eur. Tro. 176.] διαν δὲ λιποῦσαι Tur-
nebus] δὲ λιποῦσαι, quod λιποῦσαι esse acentus do-
cet. δ' ἐκλείπουσαι Seidlerus. 7. δημηλασίαν Aura-
tus] δημηλασίαι (i. e. δημηλασία) 9. αὐτογενεῖ φυξαγο-
ρία Bambergerus] αὐτογέννητον φυ. ξανοράν, una post
φυ litera erasa superscriptoque λ, et in marg. γρ. φυξά-
vorαν 11. ὄνοταζόμεναι] διάνοιαν addit Weilius.
14. ἀχέων] ἀχάιν, sed e superser. 15. διὰ κύμ'
ἄλιον Hesychius s. v. ἀνέδην] διακυμ. ἀλέον, erasa
post μ litera una. 16. κέλσαι Sophianus] κεασαί
17. οἰστροδόου Turnebus] οἰστροδόμου 18. ἐπι-
πνοίας] ἐπι. νοίας, eraso ut videtur π. 20. τίν' ἂν
οὖν Burgesius] τίνα οὖν, erasa post τίνα litera una.

41—48. = 49—56.

22. ἔχειριδίῳις] ἐνχειριδίῳις pr. 23. ἐριοστέ-
πτοισι Scaliger] ἱεροστέπτοισι 30. δ' ἔσμον Turne-
bus] δεσμόν 34. ἔνθα δὲ Robortellus] ἐνθάδε
39. σφετεριζάμενοι Hermannus] σφετεριζάμενον
πατραδέλφειαν Pauwius] πατραδελφίαν 41. ἐπικε-
κλομένα Turnebus] ἐπικεκλόμεναι 43. ἵνιν Herman-
nus] ἵνιν τ' 44. ἀνθονομούσας Porsonus] ἀνθονό-
μουσ' (duo puncta σ delendum esse indicant) τὰς
48. δ' ἐγέννασεν· | ὄντ' Porsonus] δὲ (*τ') ἐγέννασε ἐ|
όντ' (δὲ γέννασ ἐ|όντ' a m. see.)

νῦν ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν 50
 πρόσθε πόνων μνασάμενα,
 γονέων ἐπιδείξω [φανεῖται. 55
 πιστὰ τεκμήρι' ἃ γαιονόμοισιν ἄελπτα περ ὄντα
 γινώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
 εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπῶλων
 ἐγγαῖος οἶκτον ἀΐων,
 δοξάσει τις ἀκούειν ὅπα τὰς Τηρεῖας 60
 μήτιδος οἰκτρὰς ἀλόχου,
 κερκηλάτας ἀηδόνας,
 ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα
 πενθεὶ νέον οἶκτον ἡθέων·
 Ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως 65
 ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
 δυσμάτορος κότου τυχῶν·
 τῶς καὶ ἐγὼ φιλόδурτος Ἰαονίοισι νόμοισι
 δάπτω τὰν ἀπαλὰν Νειλοθερῇ παρειᾶν
 ἀπειρόδακρύν τε κάρζαν.
 γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι
 δείμα, μένουσα φίλους, τὰσδε φυγὰς
 Ἀερίας ἀπὸ γὰς 75
 εἰ τις ἐστὶ κηδεμῶν.
 ἀλλὰ, θεοὶ γενέται, κλύετ' εὐ τὸ δίκαιον ἰδόντες.
 ἦβα μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν,
 ὕβριν δ' ἐτύμως στυγοῦντες, 80
 πέλοιτ' ἂν ἐνδικοὶ γάμοις.
 ἔστι δὲ κακὰ πολέμου τεῖρομένοις
 βωμὸς ἀρῆς φυγᾶσιν

57—62. = 63—68.

69—76. = 77—84.

53. γονέων Hermannus] τὰ τε νῦν M. γονέων legit schol. qui exp. τὸ ἐξῆς, ὃν ἐπικαλουμένη νῦν ἐν Ἀργεὶ δειξέω πιστὰ τεκμήρια, ὡς οὐ ξένος ὢν ἐλεύσεται, ἀλλ' εἰς προγόνων γῆν. 54. τεκμήρια, γαιονόμοισι δ' (debebat τεκμήρι' ἃ γαιονόμοισιν) Hermannus] τεκμήρια τὰ τ' (τὰ τ' in litura duarum literarum, quarum prior non τ fuit) ἀνόμοια οἶδ' 56. λόγους] Schol. προῖόντος τοῦ λόγου, unde λόγου coniecit Fr. Martinus. 59. ἐγγαῖος Bambergerus] ἐγγαῖος οἶκτον Bothius] οἶκτον οἰκτρὸν 60. ἀκούειν Heathius] ἀκούων Τηρεῖας Hermannus] τηρεῖας 62. κερκηλάτας Hermannus] κερκηλάτου τ' ἀηδόνας Turnebus] ἀηδονῆς 63. ἅτ' ἀπὸ] ἃ τοπο (o priore ex a facto) χώρων — ἡθέων] Sic Apollonius Rh. 2. 1241. χώρον τε καὶ ἡθεα κείνα λιπούσα. χώρων ποταμῶν τ'] Fort. χώρων ποθ' ἔων, ab suis quondam sedibus, quod idem est ac priore, quod Fr. Martinus coniecit. Cui apte opponitur νέον οἶκτον ἡθέων, quod est νέων οἶκτον ἡθέων. χλωρῶν πετάλων Hermannus. ἐργομένα] εἰργόμενα Victorius. ἐγρομένα Hermannus. Per diuicommē explicat scholiasta. 66. ἔθεν Porsonus] ἔο ἐν 69. φιλόδурτος Heathius] φιλοδύρτος M. Adiectivum aliunde non cognitum, quod φιλόδурτος scriptum est apud Pollucem 6, 202. Ἰαονίοισι] ἰωνίοισι pr. 70. Νειλοθερῇ] εἰλοθερῇ Bothius. 71. κάρζαν D.] καρδίαν 73. γοεδνὰ Schneiderus] γόεδνα 74. δείμα, μένουσα Hermannus] δειμαίνουσα M. δείμα νέμουσα Weilius. 77. γενέται Panwius] οἱ γενέται 79. ἦβα D. (ἦβαν Schuetzius)] ἦβα M. ἦ καὶ Robortellus. 80. *ἐτύμως (i. e. ἐτύμως) ἐτόιμως στυγοῦντες Turnebus] στυγόντες 81. γάμοις] νόμοις Hermannus, collata schol. annotatione, ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ὁμῖν. 82. πολέμου Robortellus] πτολέμου 83. ἀρῆς apogr. Guelf. (ἀράς Paleius)] ἀρῆς M. Utramque scripturam novit schol., qui ἀρῆς per βλάβος explicat (ut ἀρῆς ἀλκτῆρα est a. Hom. II. 18, 100.) Ἀρῆς autem eo quod Ἀρῆς ὑπερμαχεῖ αὐτῶν καὶ οὐδὲν πάσχουσι διὰ τὸ σέβας τῶν θεῶν.

ῥῦμα, δαιμόνων σέβας,
 εἰ θεῖη θεὸς εὐ παναληθῶς. 85
 Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.
 παντὰ τοι φλεγέθει κὰν σκότῳ μελαίνα Ξὺν τύχα
 μερόπεσσι λαοῖς.
 πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νύτῳ,
 90 κορυφῇ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
 δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιόι τε τείνουσιν πόροι
 κατιδεῖν ἀφραστοί.
 ἰάπτει δ' ἐλπιδῶν 95
 ἀφ' ὕψιπύργων πανώλεις βροτοὺς,
 βίαν δ' οὐτὶν' ἐξοπλίζει,
 τὰν ἀπονον δαιμονίων· μνήμον ἄνω φρόνημά πως
 αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας ἐδράνων ἀφ' ἄγνων. 101
 ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν
 βρότειον, οἷα νεάζει, πυθμὴν
 δι' ἄμὸν γάμον τεθαλῶς 105
 δυσπαραβούλοισι φρεσίν, καὶ διάνοιαν μαινόλιν
 κέντρον ἔχων ἀφυκτον, ἅταν δ' ἀπάτα μετα-
 τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα δ' ἐγὼ
 γνοῦς. 110
 λιγέα βαρέα δακρυοπετῇ,
 ἰὴ ἰή,
 ἠλέμοισιν ἐμπρεπῇ ζῶσα γόοις με τιμῷ. 115
 ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
 (καρβᾶν' αὐδὰν εὐ, γὰ, κοννεῖς)
 πολλάκι δ' ἐμπῖνῳ Ξὺν λακίδι 120
 λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρα.
 θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένωνν καλῶς
 ἐπιδρομ', ὅποθι θάνατος ἀπῆ.
 ἰὼ ἰὼ, 125
 ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι. ποῖ τόδε κύμ' ἀπάξει;
 ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
 (καρβᾶν' αὐδὰν εὐ, γὰ, κοννεῖς) 130
 πολλάκι δ' ἐμπῖνῳ Ξὺν λακίδι
 λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρα.

85—89. = 90—94.

95—102. = 103—110.

111—122. = 123—133.

85. εἰ θεῖη] *εἴθ' εἴη θεὸς Schuetzius] διὸς M. ἰθεῖη Διὸς Hermannus, commate post σέβας posito. 87. παντὰ D.] πάντας M. De accentu dixi in Thesaurο vol. 6. p. 169. 91. κορυφῇ Διὸς εἰ] Διὸς εἰ κορυφῇ Weilius. 93. κατιδεῖν Robortellus] κατειδεῖν 95. δ' ἐλπιδῶν Hermannus] δὲ ἀπιδῶν 99. τὰν] πᾶν Wellauerus. πᾶν δ' Engerus. ἄπονον Wellauerus] ἄποινον μνήμον Hermannus] ἡμενον M. θάσσον (i. e. καθήμενον) Weilius. ἄνω φρόνημα] ἀμφρόνημα pr., sed in ἄν (i. e. ἄνω) φρόνημα mutatum. 102. ἀφ' anonymus apud Spanhemium] ἐφ' 103. εἰς] ἐς M. 104. οἷα (οἷα Schuetzius) — ἄμὸν Hermannus] οἷα — ἄμὸν 105. τεθαλῶς Bothius] τὸ θάλας 106. δυσπαραβούλοισι D.] δυσπαραβούλοισιν 107. καὶ διάνοιαν] μαργοςῶναν τε Weilius. μαινόλιν Turnebus] μενόλιν (*μαινόλην) 110. ἅταν Ald.] ἅται, sed i in litura. ἀπάτα] ἀπάτας, sed i in litura, cum gl. τῇ ἀπατητικῇ. 111. δ' ἐγὼ Engerus] λέγων 116. ἐμπρεπῇ Turnebus] ἐμπρέπη. Post ἐμπρέπη M addit separato versu θρεομένη μέλη. Delevit Porsonus. ζῶσα — τιμῷ] ζῶσα το οἷς με τιμαὶ margo M. 117. 127. ἰλέομαι Turnebus] ἰλέωμαι 119. 130. καρβᾶν' Hermannus] καρβάνα δ' εὐ, γὰ, κοννεῖς Boissonadius] εὐγακόννης M. Recte scriptum legit schol., qui exp. ὡς (i. e. ὡ) γῆ νοεῖς. 121. ἦ] ἦ, sed 132. ἦ. 121. 132. Σιδονίᾳ] σινδονίᾳ, sed i post si eraso. 124. ἐπιδρομ', ὅποθι Hermannus] ἐπιδρομῳ (o super w) ποθι (accentu super πόθι deleto) ἀπῆ] ἐπῆ Weilius.

πλάτα μὲν οὖν λινορραφούς τε δρόμος ἅλα στέ-	
γων δορός	135
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς φίλαις,	
οὐδὲ μέμφομαι·	
τελευταῖς δ' ἐν χρόνῳ	
πατὴρ ὁ παντόπτας	
πρεμμενεῖς κτίσειεν.	140
σπέρμα σεμνῆς μέγα ματρὸς	
εὐνᾶς ἀνδρῶν, ἤ,	
ἄγαμον ἀδάματον ἔκφυγεῖν.	
θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἄγνὰ μ' ἐπιδέτω Διὸς	
κόρα	145
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλέστατα,	
παντὶ δὲ σθένει	
διωγμούς εἰσιδοῦσ'	
ἄδμητος ἀδμήτας	
ρύσιος γενέσθω.	150
σπέρμα σεμνῆς μέγα ματρὸς	
εὐνᾶς ἀνδρῶν, ἤ,	
ἄγαμον ἀδάματον ἔκφυγεῖν.	
εἰ δὲ μὴ, μελανθές	
ἡλιόκτυπον γένος	155
τὸν γαῖον,	
τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων	
ἱζόμεσθα σὺν κλάδοις	
ἀρτάναις θανοῦσαι,	
μὴ τυχούσαι θεῶν Ὀλυμπίων.	
ᾧ Ζῆν, Ἰοῦς ἰὼ	
μήνις μάστεϊρ' ἐκ θεῶν·	
κονῶν δ' ἄταν γαμετᾶς	164
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χει-	
μῶν.	
καὶ τότε' οὐ δίκαιοις	168
Ζεὺς ἐνέξεται λόγους,	
τὸν τὰς βοῶς	170
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνυ,	
νῦν ἔχων παλίντροπον	
ᾧων ἐν λιταῖσιν·	

134—143. = 144—153.

154—167. = 168—175.

133. λινογραφους τε δρόμος D.] λινογραφής τε
 δόμος M: de quo plura dixi in Philologo vol. 13. p. 496.
 134. ἀχείματον Turnebus] ἀχίματον σὺν πνοαῖς
 Porsonus] συμπνοαῖς φίλας addidit D. 138.
 τελευταῖς Burgesius] τελευταῖς 142. 152. ἐξ D.] ἐξ
 143. 153. ἀδάματον Bothius] ἀδάμαντον 146.
 ἀσφαλέστατα D.] ἀσφαλές 147. σθένει Heathius]
 σθένεσι, o in 8 mutato. 148. διωγμούς εἰσιδοῦσ' D.]
 διωγμοῖς δ' ἀσφαλέας (ἀσφαλείας pr.), librario ad v.
 146. aberrante. Versus in M sic divisi παντὶ —
 διωγμοῖσι | δ' ἀσφαλέας | 149. ἀδητος ἀδητάς D.]
 ἀδητάς ἀδητά M. ἀδητος non correpto, sed pro-
 ducto a pronuntiandum, licet in strophā syllabā brevis
 sit. 154. δέ Turnebus] δὴ 155. ἡλιόκτυπον Wellau-
 nus] ἡ δίοκτυπον 156. τὸν γάϊον Wellauerus] τὸν
 ταῖον M. Conf. ad fr. 229. 162. Ἄ Ζήν (sic Salvinus)
 Ἰοὺς ἰώ (sic Robertellus)] ἀζηνιουσὶν, accentibus erasis.
 Ineptum est ἰώ, quod Hermannus in ἰῶ (*ira*) mutavit,
 collata schol. annotatione, ὦ Ζεῦ, ἡ παρὰ τῶν θεῶν
 μῆνις κατὰ Ἰοὺς ὠδῆς (ἰώδης Hermannus) ἐστὶ καὶ μα-
 στικωτική. Verba in M sic sunt in versus divisa,
 ἄ + μῆνις — κοινῇ + γαμετὰς — χελεποῦ — πνεύματος
 εἰσι χειρῶν. Hermannus versus anapaesticos tres fe-
 cit, inserto σὰς, ἄ Ζήν — μῆνις | μάστερ? — ἄταν | γα-
 μετὰς σὰς οὐρανόνικον. Quam rationem non commen-
 dant verba reliqua χελεποῦ — χειρῶν. 164. γαμε-
 τὰς οὐρανόνικον Victorius] γαμετουρανόνικον M. γα-
 μετὰς οὐρανόνικου Turnebus. 169. ἐνέξεται Porso-
 nus] ἐνεύζεται

AESCHYLUS.

ὑπόθεεν δ' εὐ κλύοι καλούμενος.
 ἃ Ζῆν, ἰοῦς ἰὼ
 μῆνις μάστεϊρ' ἐκ θεῶν·
 κοινῷ δ' ἄταν γαμετᾶς
 οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἰσι χει-
 ρήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ἔν φρονοῦντι δ' ἦκετε 176
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τὰτι χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῷ φυλάξει τὰμ' ἔπη δελτουμένας.
ὀρῷ κόνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατοῦ, 180
σύριγγας οὐ σιγῶσιν ἄξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσοδὸν
λεύσσω ἔν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν.
τάχ' ἄν περὶ ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
δότηρῃς ἐλὼν ἀγγέλων πετυσμένοι. 185
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθυμμένοι
ψυχὴ ἔν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρυνται στόλον,
ἁμεινόν ἐστι παντός οὐνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τόνδ' ἄγνινῳ θῶν.
κρείσσων δὲ πύργου βωμὸς, ἄρρηκτον σάκος. 190
ἀλλ' ὥς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἰκτηρίας, ἀτάλματ' αἰδοῖοι Διὸς,
σεμνὴς ἔχουσαι διὰ χειρῶν εὐνυνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνά καὶ Ζαχάρῃ· ἔτη
ἔξενους ἀμείβεσθ', ὥς ἐπήλυδας πρέπει, 195
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγὰς.
φθογγῇ δ' ἐπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασυῖ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ σεσφρονησμένων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μὴδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μὲνηστο δ' εἴκειν· χρεῖος εἰ ἔξην φυγὰς.
θραυστομένη γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἡσόντας. 200

ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούσαν ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετιὰς· Ζεὺς δὲ γεννήτω ἴδοι.

ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.

ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑ. μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μάπολῳλότης. 210

ΔΑ. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσῃ τάδε.

$$\text{XO}, \cup \frac{1}{2} \cup - \cup \frac{1}{2} \cup - \cup \frac{1}{2} \cup -$$

173—175. ἃ Ζῆν — χερμῶν] Verba in M omissa ex
162—167. repetitv] Canterus. 176. ΔΑΝΑΟΣ Scaliger] πρ. (i. e. πρεσβύτης) Infra 204—220. personarum
vices solis significantur lineolis. ῥικετε Porsonus] ἴκετε.
178. προμηθεῖαν] προμήθειαν, sed i super ei.
λαβῶν Wordsworthus] λαβεῖν 183. λεύσω] λεύσω, altero s superser.
186. τεθυμμένος Abreschius] τεθειμένος. τεθηγμένος Pearsonus. 188. οὐ-
νεκ' Heathius] εἵνεκ' 190. κρείσσω pr., κρείσσον corr. M. 192. ἱκτηρίας Victorius] ἱκτηρίας εὐωνύ-
μων (quod legit scholiasta) Scaliger] συνωνύμων
194. γοέδια (debebat γοεδνά) Turnebus] γοειδίη Ζα-
χρεῖ Bambergerus] τὰ χρέα (τὰ χρεῖ' Turnebus) 198.
ἐκ σεσφρονισμένων D. in Praefat. ed. Lips. quintae
p. LXX.] ἐκ μετώπων σεσφρονῶν, glossemate μετώπων
σεσφρονῶν (nam sic scribendum cum Robortello) in
textum illato. 202. εἰ ξένη Sophianus] εἶξεν ἡ
204. φρονούντως] φρονούντος pr. φρονούσαν D.]
φρονούντας 205. φυλάττομαι] φυλάττομεν Turnebus.
207—211. Hoc ordine in M, 209. 208. 210. 207. 211.
Transposuit Hermannus et unius versus defectum in-
dicavit post 211. 209. μὴ νυν D.] μὴ νῦν ἔστω]
ἔσται Hartungus. 210. ὦ Victorius] ἰὼ Zeῦ]
Zeῦ pr. μάπολῳλῶτας D.] μὴ ἀπολῳλῶτας

ΔΑ. καὶ Ζηγὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
 ΧΟ. καλοῦμεν αὐτὰς ἡλίου σωτηρίου.
 ΔΑ. ἀγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
 ΧΟ. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίῃ βροτοῖς. 215
 ΔΑ. συγγνοίτο δῆτα καὶ παρασταίῃ πρόφρων.
 ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
 ΔΑ. ὁρῶ τρίαῖναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.
 ΧΟ. ἀλλ' εὐ τ' ἔπεμψεν εὐ τε δεῖξάσθω χθονί.
 ΔΑ. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220
 ΧΟ. ἐλευθέρους νυν ἐσθλὰ κηρυκεύτω.
 ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
 σέβεσθ'· ἐν ἀγνῷ δ' ἐσμός ὡς πελειάδων
 ἵζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
 ἐχθρῶν ὁμαίων καὶ μαινόντων γένος. 225
 ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύει φατῶν;
 πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πατρὸς
 ἀγνὸς γένοιτ' αἶτις; οὐδὲ μὴ ἔν' Αἰδοῦ θανίῳν
 φύγῃ ματαίων αἰτίας, πράξας τάδε.
 κἀκεῖ δικάζει τὰμπλακήμαθ', ὡς λόγος, 230
 Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
 σκοπεῖτε, κάμειβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
 ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὐ νικᾷ τόδε.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνελληνόστολον
 πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασιν 235
 χλίωντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
 ἐσθλὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
 ὅπως δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο,
 ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
 ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει. 240
 κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
 κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοὺς ἀγωνίοις·
 μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθῶν συνοίσεται στόχῳ.
 καὶ τᾶλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
 εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. 245
 ΧΟ. εἰρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῇ λόγον,
 ἐγὼ δὲ πρὸς σέ ποτερον ὡς ἔτην λέγω,
 ἢ τηρὸν ἱροῦ ράβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
 ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῆς ἔμοι.
 τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος 250
 ἱνὶς Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.

212. κικλήσκετε Robortellus] κικλίσκετε pr. (ut κικλίσκω 217.) κικλήσκετε eorr. 215. εἰδὼς] ιδῶν Turnebus. συγγνοίη Lobeckius] εὐγνώγη (συγγνώγη Robortellus) 216. συγγνοίτο Victorius] συγγνοίτο, v super γ scripto et in marg. ab διορθωτῇ συγγένοιτο. 221. νυν Canterus] νῦν 223. δ' ἐσμός Aurlatus] δεσμός 224. ἵζεσθε κίρκων Robortellus] ἵζεσθαι κρέκω (in marg. ἵζεσθε κέρκω) 225. ἐχθρῶν ὁμαίων καὶ μαινόντων] ἐχθρῶς ὁμαίμον καταμαίνοντων Hermannus. 226. 228. In marg. M ζτ (i. e. ζήτει) 226. ἂν ἀγνεύει ex Plut. V. Romuli c. 9. et Mor. p. 286 c.] ἀναινεύει 227. γαμῶν Robortellus] γάμων 228. μὴ ἔν' Turnebus] μὴν 229. φύγῃ] φυγῇ pr. ματαίων Schuetzius] μάταιον 230. τὰμπλακήμαθ', ὡς Canterus] ταπλα ἐγ μαβως 232. τόπον Stanleius] τρόπον 234. ἀνελληνόστολον Bothius] ἀνέλληνα στόλον 235. πυκνώμασιν] Pesyehius ab Spanhemio collatus, σπάθημα: πυκνωμα, ἀπὸ τῶν ταις σπάθαις κατακαρπυόντων τὰ ὕφη. 237. ἀφ'] ἀπ', sed super. φ 238. οὔτε Hermannus] οὐδέ 240. ἀτρέστως Sophianus] ἀκρέστως 244. καὶ τᾶλλα] κατ' ἄλλα Wellauerus. 247. ἔτην Robortellus] ἔτην 248. ἱροῦ D. (ἱεροῦ Turnebus)] ἡεροῦ M. ἱερόραβδον Schuetzius. Margo M οἶμαι ἢ ἑμοῦ ράβδον, quam διορθωτοῦ coniecturam esse prōdit verbum οἶμαι. 249. λέγ' εὐθαρσῆς Turnebus] λέγεται εὐθαρσείς 251. Πελασγός Canterus] πελασγός

ἑμοῦ δ' ἀνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
 γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.
 καὶ πᾶσαν αἶαν, ἥς δι' ἀγνὸς ἐρχεται 255
 Στρυμῶν, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
 ὀρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβὴν χθόνα
 Πίνδου τε τᾰπέκεῖνα, Παιόνων πέλας,
 ὅρη τε Δωδωναίᾳ· συντέμνει δ' ὄρος
 ὕγρὰς θαλάσσης· τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ. 260
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
 πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
 Ἀπὶς γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
 ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
 τήνδ' ἐκκαθαίρει κνουδάλων βροτοφθόρων,
 τὰ δὴ παλαιὴν αἰμάτων μίσμασιν 265
 χρανθεῖς ἀνῆκε γαῖα μηνιαί' ἄχη,
 δρακονθόμιλον δυσμενῇ ξυνοικίαν.
 τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
 πράξας ἀμέμπτως Ἀπὶς Ἀργεῖα χθονί
 μνημῆν ποτ' ἀντίμισθον ἡῦρετ' ἐν λιταῖς. 270
 ἔχουσα δ' ἤδη τὰπ' ἑμοῦ τεκμήρια
 γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
 μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
 ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
 ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοδός· 275
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
 ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὡ ξένοι, κλύειν ἔμοι,
 ὅπως τόδ' ὑμῖν ἔστιν Ἀργεῖον γένος.
 Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμπερέστεραι
 γυναιεῖν ἔστε κοῦδαμῶς ἐχχωρίαις. 280
 καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
 Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικεῖσι τύποις
 εἰκῶς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
 Ἰνδὰς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν
 εἶναι καμηλοῖς ἀστραβιζούσας, χθόνα 285
 παρ' Αἰθίοψιν ἀσυτρευτονομενάς.
 καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους τ' Ἀμαζόνας,
 εἰ τοῖστέυχεις ἦτε, κάρτ' ἂν ἦκασα
 ὑμᾶς. διδαχθεῖς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
 ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. 290
 ΧΟ. κληδοῦχον ἥρας φασὶ δωμαίων ποτὲ
 ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργεῖα χθονί
 ΒΑ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. 293
 μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ; 295

254. αἶαν, ἥς δι' (sic iam Turnebus) ἀγνὸς Wordsworthius] αἰδνης διάλογος, cum ζτ (i. e. ζήτει) in margine. 255. τὸ pr. a eorreectore in τοῦ mutatum, sed annotato in margine τὸ 256. τήν τε Stanleius] τήνδε (* τήνδε) 259. τῶνδε τὰπὶ τάδε (ut legit sehol.) Canterus] τῶνδε τ' ἀπειτα δὲ 265. δὴ Turnebus] δὲ 266. χρανθεῖς Robortellus] χρανθεῖς μηνιαί' ἄχη D. in Praef. ed. Lips. quintae p. LXXI.] μνηνεται ἄκη 267. δρακονθόμιλον Wellauerus] δράκονθ' (o ex w factum) ὁμιλον (sine accentu) 269. ἀμέμπτως Ἀπὶς Turnebus] μέμπτως ἄπεις 270. ποτ' ἀντίμισθον Turnebus] πονταντινείσθον ἡῦρετ' D.] εὔρετ' 271. ἔχουσα δ' Heimssoethius] ἔχον δ' ἂν, et in marg. γρ. ἔχουσιν ἔχουσ' ἂν Victorius). 272. γένος τ' — λέγοις πρόσω Robortellus] γένειοι — λέγοι πρόσως 273. γε μὲν δὴ ῥῆσιν Sophianus] γέ μιν (μὲν pr.) δηρίοιν 276. πάντα] παντὶ Schuetzius. 277. ἄπιστα Ald.] ἀπειστα 278. τόδ' ποθ' Meinekius. 280. γυναιεῖν — θρέψειε Turnebus] γυναιεῖ δ' — θρέψειεν 282. Κύπριος] κύπρις pr. 284 Ἰνδὰς Bothius] ἰνδοῦς ἀκούω Robortellus] ἀκούω ἵπποβάμοσιν Turnebus] ἵπποβάμοισιν 287. κρεοβόρους anonymus Butleri] κρεοβόρους τ' Porsonus] δ', quod delet Hermannus. 289. δ' addidit Abreschius. 292. τῇδ' ἐν Sophianus] τῇ ιδεῖν 293. 295. Prio-

ΧΟ. κάκρυπτά γ' ἥρας ταῦτα τὰμπαλάγματα.
 ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νεκρὰ τάδε;
 ΧΟ. βούν τὴν γυναῖκα ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
 ΒΑ. οὐκ οὐκ πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίῳ βοῖ;
 ΧΟ. φασὶν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.
 ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
 ΧΟ. τὸν πάνθ' ὀρώντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῖ.
 ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
 ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν.
 ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοῖ;
 ΧΟ. βοηλάτην μύπα κινήτηριον.
 ΒΑ. οἷστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
 ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.
 ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἑμοί.
 ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον καπὶ Μέμφιν ἔκετο.
 ΒΑ. — — — — —
 ΧΟ. καὶ Ζεὺς γ' ἐφράτῳ χειρὶ φητὺε γόνον.
 ΒΑ. τίς οὖν ὁ Διὸς πόρτις εὐχεται βοός;
 ΧΟ. Ἐπαφος ἀληθῶς ῥύσιον ἐπώνυμος.
 ΒΑ. — — — — —
 ΧΟ. Λιβύη, μερίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.
 ΒΑ. τίς οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημόν λέγεις;
 ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἑμοῦ πατρός.
 ΒΑ. τὸ πάντοφον νῦν ὄνομα τοῦτο μοι φράσον.
 ΧΟ. Δαναός, ἀδελφός δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις.
 ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἀνοίγε τοῦνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.
 ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἄμὸν ἀρχαῖον γένος
 πρᾶσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.
 ΒΑ. δοκεῖτε δὴ μοι τῆσδε κοινωεῖν χθονὸς
 τάρχατον. ἀλλὰ πῶς πατρίῳ δώματα
 λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηπεν τύχη;
 ΧΟ. ἀναξ Πελασγῶν, αἰδὼλ' ἀνθρώπων κακά.
 πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμῶ ταυτὸν πετρόν·
 ἐπεὶ τίς ἡὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
 κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν,
 ἐχθεὶ μεταποιούσαν εὐναίῳ γάμῳ;
 ΒΑ. τί φῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
 λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;

296 ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι ὁμοῖς Αἰγύπτου γένει.
 ΒΑ. πότῃ κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
 ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;
 300 ΒΑ. σθένος μὲν οὕτω μείζον αὖξεται βροτοῖς.
 ΧΟ. καὶ δύστυχοῦντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγῇ.
 ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
 ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ ἔκδοις παῖσιν Αἰγύπτου πάλιν.
 ΒΑ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἰρεσθαι νέον.
 ΧΟ. ἀλλ' ἢ δίκη γε ἑυμάχων ὑπερστατεῖ.
 305 ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
 ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.
 ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἔδρας κατασκίους.
 310 ΧΟ. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεῖου κότος.
 Παλαίχθονος τέκος, κλυθὶ μοι
 πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἀναξ.
 ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περὶδρομον,
 λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἄμ πέτραις
 315 ἡλιβάτοις, ἴν' ἀλκᾷ πίσυνος μέμυκε
 φράζουσα βοτῆρι μόχθους.
 ΒΑ. ὀρῶ κλάδοις νεοδρόποις κατασκίον
 νεύονθ' ὅμιλον τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
 320 μὴδ' ἔξ ἀέλπτων κάπρωμηθῆτων πόλει
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐδεὶς πόλις.
 ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν
 ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
 325 σὺ δὲ παρ' ὀψιγρόντος μάθε γεραίοφρων·
 ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐνπερ
 ἱεροδόκα θεῶν λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ
 — — — — —
 ΒΑ. οὗτοι κᾄθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
 330 ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μαινέται πόλις,
 ξυνη μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
 ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόδρασι πάρος,
 ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.
 ΧΟ. σὺ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δάμιον,
 335 πρύτανις ἄκριτος ὦν,
 κρατύνεις βωμόν, ἐστὶαν χθονὸς,
 μονοψήφοισι νεύμασιν σθένεν,
 μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοισι χρέος
 340 πᾶν ἐπικραίνει· ἄγος φυλάσσου.
 ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·

347—353. = 359—364.

370—375. = 381—386.

rem versum choro continuaverant editores ante Hermannum, 295, 296. regi tribuerant, indicato post 293. et 296. unius versus defectu. In M nulla in toto hoc colloquio (246—354.) personarum notae. ἢ καὶ λόγος τις Ζῆνα μυχθῆναι βροτῶ | ἦν ὡς — Weilius.

296. κάκρυπτά γ' — τὰμπαλάγματα Hermannus] καὶ κρυπτά γ' — παλλαγμάτων 299. βούν τὴν Canterus] βού.την, una ante τ littera erasa. 300. οὐκ οὐκ D.] οὐκοῦν 31. πρέποντα Turnebus] πρέποντας

302. τί δὴ προσταυτα λόχοις χυραδῖος M. Correxerunt Victorius (qui τί δῆτα), Robortellus (qui πρὸς ταῦτ' ἄλοχος et Pauwius (qui ἰσχυρὰ). 303 τὸν πάνθ' τὸ πᾶν θ' pr. 306 ἔτευξεν Turnebus] ἔτευξε δ' 308. οἱ Νείλου] Ἰνάχου Hermannus. πέλας Turnebus] πέδας, adscripto in marg. ab alia m. οἶμαι παῖδες 309. γῆς Canterus] τῆς Post 311. lacunam indicavit Hermannus, post 314. Stanleius.

312. φητὺε Scaliger] φυτεῦε 313. τίς Stanleius] τί 316. μερίστης ὄνομα γῆς Porsonus] μέριστον γῆς 317. βλαστημόν D.] βλαστήμον 320. ἀδελφός δ' ἐστὶ Scaliger] δ' ἀδελφός ἐστιν πεντηκοντάπαις Heathus] πεντηκοστόπαις 321. τοῦδ' ἀνοίγε Porsonus] τοῦ δαναοῖγε ἀφθόνῳ Sic M et Robortellus. In ἀφώνῳ corruptum in arographis. 322. δ' εἰδὼς Turnebus] δ' εἰδὼς δ' ἄμὸν Robortellus] ἄμὸν

323. ἀντήσας] ἀνστήσας, sed adser. ἀντήσας. 324. δὴ addidit Turnebus. 326. λιπεῖν] λειπεῖν pr. 328. δ' ἴδοις — πτερόν Turnebus] δεῖδουσι — πότερον 330. κέλσειν Robortellus] κέλσειν 331. ἐχθεὶ μεταποιούσαν Turnebus] ἔχει μεταποιούσαν 333. νεοδρέπτους] νεοδρόπους Wunderus.

336. ὠνοῖτο Turnebus] ὠνοῖτο M, quasi ὄνοῖτο voluerit, quod coniecit Boissonadius. 337. οὕτω Turnebus] οὕτως 338. γ' Turnebus] τ' 340. ἔκδοις Schuetzius] ἔκδως 343. κοινωνὸς Sophianus] κοινὸς M, os in litura. Videtur fuisse κοῖννος, quod nihil aliud est quam κοινωνός. 344. πόλεως — ἐστεμμένην Turnebus] πόλεως — ἐστεμμένη 345. τάς δ' (τάσδ' Victor.) ἔδρας Robortellus] τὰς δέδρας 346. Hic Xo. praescriptum in M, sed personarum notas om. in sequentibus, appositis plerumque lineolis. 348. με τὰν Victorius] μέγα ἱκέτιν] ἱκέτην pr. 350 λυκοδίωκτον Hermannus] λευκοδίωκτον 351. ἡλιβάτοις, ἴν' Valekenarius] ἡλιβάτοισιν 355 νεύονθ' Bambergerus] νέον θ' τόνδ' Hermannus] τῶνδ' 359. δῆτ' ἄνατον Pauwius] δῆτα τὰν ἄνατον 361. γεραίοφρων Burgesius] γεραφρόνων. γεραρὰ φρονῶν Weilius. 362. οὐνπερ M corrupte. οὐ πενε Hermannus ex annot. schol. οὐ πτωχεύσεις 363. λήμματ' Turnebus] λήματ' 367. ἐκπονεῖν Turnebus] ἐκπνοεῖν 368. πάρος Sophianus] παρακρός 369. ἀστοῖς — τῶνδε Scaliger] ἀστῶν — τοῖσδε 370. δάμιον D.] δῆμιον 374. θρόνοις Pauwius] χρόνοις (θρόνοις Sophianus) 375. ἄγος Robortellus] ἄλγος

- οὐδ' αὖ τὸδ' εὐφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμχανῶν δέ καί φόβος μ' ἔχει φρένας
δράσαι τε μὴ δράσαι τε καὶ τύχην ἐλείν. 380
- ΧΟ. τὸν ὑπόθεν σκοπὸν ἐπισκοπεῖ,
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἰκτίου κότος 385
δυσπαράθελκτος παθόντος οἰκτοῖς.
- ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
νόμῳ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἰκοθεν, 390
ὥς οὐκ ἔχουσι κύρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.
- ΧΟ. μὴ τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
κράτεσιν ἀρσένων. ὑπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγῇ. Ζυμμάχον δ' ἐλόμενος δίκαν κρίνε σέβας τὸ
πρὸς θεῶν. 396
- ΒΑ. οὐκ εὐκρίτον τὸ κρίμα· μὴ μ' αἰροῦ κριτὴν.
εἶπον δέ καί πρην, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαμι' ἂν, οὐδέπερ κρατῶν, μὴ καὶ ποτὲ
εἶπη λῆως, εἴ ποῦ τι μὴ τοῖον τύχοι, 400
“ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν”.
- ΧΟ. ἀμφοτέροις ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπῆς, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσα δ' ἐννόμοις.
τί τῶνδ' ἔξ ἴσου ῥεπομένων μεταλγείς τὸ δίκαιον
ἔρξαι; 406
- ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητήρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὅμα, μηδ' ἄγαν ψνωμένον,
ὅπως ἄντα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσι θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσῃ καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάπεται
μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ὠδ' ἰδρυμένας
ἐκδόνας ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν εὐνοικον θησόμμεσθ' ἀλάστορα, 410
ὃς οὐδ' ἐν “Αἰδοῦ τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;
- ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως
εὐσεβὴς πρόξενος· τὰν φυγάδα μὴ προδῶς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὀρμέναν·
μηδ' ἰδῆς μ' ἔξ ἑδρᾶν πολυθέων 420
ῥυσιασθεῖσαν, ὧ πάν κράτος ἔχων χθονός.
γνώθῃ δ' ὕβριν ἀνέρων καὶ φύλαξαι κότον. 425
- 392—396. = 402—406.
418—422. = 423—427.
428—432. = 433—437.
381. ἐπισκοπεῖ Robortellus] ἐπισκοπεῖ 385.
ἰκτίου D.] ἰκταίου 386. d. Schnetzins] ὦ δ. δυσ-
παράθελκτος Schnetzins] δυσπαρθέλκτοις (δυσπαρθέλ-
κτοις Robortellus) M, adscripto in marg. δυσπαρθενή-
τοις 389. τίς Victorius] τίσδ' θέλοι] θέλει, superser. oi
391. ἔχουσι Turnebus] ἔχουσιν 392. ὑποχείριος Ro-
bortellus] ὑποχέριος 395. φυγῇ Victorius] φυγαί M. φυ-
γᾶς Robortellus. γάμου δύσφρονος μῆχαρ ὀρίζομαι
φυγάν Weilius. 399. μὴ καὶ ποτε Canterus] καὶ μὴ-
ποτε 400. μὴ Turnebus] καὶ μὴ τύχοι Porsönnus]
τυχῇ (τύχη Turnebus) 401. ἐπήλυδας Robortellus]
ἐπήλυδας 402. ἀμφοτέροις Schnetzins] ἀμφοτέρους
M. ἀμφοτέρωσ' Bambergerus. 404. ἄδικα] δίκαν
Weilius. 409. ψνωμένον Salvini] ψνωμένων
415. θησόμμεσθ' Victorius] θησόμμεθ' 416. ὃς οὐδ'
ἐν Victorius] ὡς οὐδὲν 417. δοκεῖ δεῖν Turnebus]
δοκεῖν δεῖ 420. ὀρμέναν Pauwius] ὀρμέναν, w alteri
o superser. 424. πολυθέων] πανθέων Heimsoethius.
- μὴ τι τλῆς τὰν ἰκέτιν εἰσίδειν
ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν 430
ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
ἴσθι γάρ, παῖσι τάδε καὶ δόμοις,
ὁπότ' ἂν κτίσης, μένει δορι τίνειν 435
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.
ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἔσοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γερόμψωται σκάφος 440
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὥς προσηγμένον.
ἄνευ δέ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῇ.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων
[ἄτην γε μεῖζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμου]
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτηῖτα Διὸς χάριν· 445
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος·
[ἀλγινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια].
ὅπως δ' ὅμαινον αἶμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια 450
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη,
ἢ κάρτα νέικους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
ἔλω δ' αἵδρις μάλλον γὰρ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνῶμην ἐμῇν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. 455
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἂν· οὐ με φεύξεσαι.
ΧΟ. ἔχω στρόφους Ζῶνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῇ πέλοι.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλὴ.
ΒΑ. λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει. 460
ΧΟ. εἰ μὴ τι πιστὸν τῶδ' ὑποστήσεις στόλῳ —
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζυμμάτων;
ΧΟ. νέοις πῖναῖ βρέτεια κοσμήσαι τάδε.
ΒΑ. αἰνιγματώδες τοῦπος· ἄλλ' ἀπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν. 465
ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. ζυνῆκας· ὡμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ πολλὰ γὰρ δυσπάλαιστα πράγματα,
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὥς ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον 470
429. τλῆς τὰν Pauwius] τάσισταν et in marg. οἶ-
μαι μὴ τι τλᾶις τὰν ἰκέτιν, quae diorθωτοῦ coniectura
est. τλᾶς τὰν Ahrensins de dial. Dor. p. 313. 430.
δίκας ἀγομέναν] τ' ἀγομέναν δίκας Weilius et in
antistropha (435.) μένει ἄρ' ἐκτίνειν. 433. πολυμίτων
Turnebus] πολυμήτων 435. μένει δορι τίνειν Bois-
sonadi] μενεϊδρεκτίνειν 436. ὁμοίαν Klausenus]
ὁμοίαν M. ἀντίρροπον Heimsoethius. 441. προση-
γμένον] προσηγμένον Scaliger. 443. χρημάτων]
χρήμασιν, sed adscripto in margine χρημάτων.
444. Hunc versum et 448., undecunque venerint, loco
alieno illatos esse patet. γε μεῖζω] Haud dubie ex
γεμίζων corruptum, ut ex scholiastae annotatione col-
ligi potest, τοῦ Διὸς ἐμπιπλῶντος καὶ γεμίζοντος ἄτης
τὸν γόμον: unde Turnebus ἄτης et γόμον. 447.
*θελκτήριος agrog. Guelf. ab corr.] θελκτῆριος
451. Post haec verba versum 442. collocavit Weilius.
452. ἦ] Accentus a m. recentiore. ἦ Turnebus.
457. στρόφους Spanhemius ad Callim. p. 135.] στρό-
βους. τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν exp. schol. 458. τάχ'
ἂν Markscheffellius] τῶχαν (τύχη Turnebus) γυναι-
κῶν] γυναικὶ Hermannus. τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα
συμπρέποι στολῇ Weilius. 459. καλὴ Turnebus]
καλεῖ 460. γηρυθεῖσ' Turnebus] γηρυθεῖς ἔσει
Porsonus] ἔση 461. ὑποστήσεις Wellauerus] ὑπο-
στήσει 463. πῖναῖ Turnebus] πῖναῖν 464. ἄλλ'
ἀπλῶς Abreschius] ἀλλὰ πῶς 466. μαστικτῆρα An-
ratus] μακιστῆρα 468. καὶ Turnebus] καὶ μὴν

τόδ' ἐσβέβηκα, κοῦδαμου λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὐθ' ὁμαίοις πασιὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἦξω τέλους, 475
πῶς οὐχὶ τὰνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
ἄνδρας γυναικῶν οὐνεχ' αἰμάζει πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἰκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν, πάτερ γεραίε τῶνδε παρθένων, 480
κλάδους γε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχαυρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκνωρ
πάντες πολῖται, μὴδ' ἀπορριφθῇ λότος
ἔμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. 485
καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἶκος εἰσιδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθῆρειεν ἄρρενος σόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα, 490
αἰδοῖον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχαυρίων
ξύμπεμπον, ὡς ἂν τῶν πολιτισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ ὤ — — — ἔδρας
εὐρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἦ δι' ἄστεως 495
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῃ γένος
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκη φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
ΒΑ. στείχοιτ' ἂν, ἄνδρες· εὐ γὰρ ὁ ξένος λέγει. 500
ἡγρεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
καὶ ἑμβολοῦσιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
ΧΟ. τοῦτ' μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς ὀρώ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί; 505
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δὴ σφε λείπω χειρία λόγους σέθεν.
ΒΑ. λευρόν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιτρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
ΒΑ. οὗτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν. 510
ΧΟ. ἄλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;
ΒΑ. εὐφημον εἴη τοῦπος εὐφημουμένη.
ΧΟ. οὗτοι τὶ θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ΒΑ. αἰεὶ δ' ἀνάκτων ἐστί δέϊμ' ἑξαισίον.

ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πράσων φρένα. 515
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσῃ πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλὼν ἐγχαυρίους
στείχω, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενές τιθῶ,
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχαυρίους 520
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνὼν ἐλεύσομαι·
πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτῆριος.
ΧΟ. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
μακάρτατε καὶ τελέων 525
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γενέσθω·
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὐ στυγῆσας·
λίμνα δ' ἐμβαλε πορφυροειδεῖ 530
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδῶν
παλαίφατον ἀμέτερον
γένος φιλίας προγόνου γυναικὸς
νέωσον εὐφρον' αἶνον,
γενοῦ πολυμνᾶστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς. 535
Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γὰς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.
παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέστην
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπᾶς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰῶ 540
οἴστρῳ ἐρεσσομένα
φεύγει ἀμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φύλα, διχῇ δ' ἀντίπορον 544
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον κυματίαν ὀρίζει·
ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας 547
μηλοβότου Φρυγίας διαμπαῖ·
περὰ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λύδια τ' ἄγ γάλα, 550
καὶ δι' ὀρῶν Κιλικίων
Παμφύλων τε διορρυμένα
γὰς ποταμοὺς ἀεναούς
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τὰν Ἀφροδίτας πολύ-
πυρον αἶαν. 555
ἰκνεῖται δ' εἰσκνουμένου βέλει

524—530. = 531—537.

538—546. = 547—555.

556—564. = 565—573.

471. ἐσβέβηκα Schuetzius] ἐσέβηκα (ἐσβέβηκε Turnebus) 474. ὁμαίοις Turnebus] ὁμαίους * 481. γε Auratus] τε 485. οἶκος] οἰκτρός (quod pro οἰκτρίμων dictum sit) Stanleius. οἰκτίσας ἰδὼν τάδε Linwoodius. 491. εὐρεθέντα Porsonus] εὐ ρέοντα πρόξενον Canterus] προσζένον 494. Indicavi lacunam, eiecto quod in M est πολιτισσούχων, quod ex v. 493. illatum esse iam ab aliis est animadversum, qui poluallitous, πολυξέστους, πολυστεφεῖς, πολυχρύσους coniecerunt, quorum nihil certum haberi potest. Minus probabiliter unum ex duobus versibus versum fecit Bothius ξύμπεμπον, ὡς ἂν θεῶν πολιτισσούχων ἔδρας —. 495. ἀσφάλεια δ' ἦ δι' ἄστεος Turnebus] ἀσφαλείας δὲ δι' ἄστεως, o super w scripto. 498. φόβον] φόνον G. Hauptius. 501. ἀστικούς Turnebus] ἀστίκτους 502. ἑμβολοῦσιν Hermannus] ἑμβόλοισιν 505. νέμεις] νεμείς Porsonus. 507. χειρία Valckenarius] χειρὶ καὶ 508. ἐπιστρέφου Robortellus] ἐπιστρέφω 509. ἄλσος ἂν] ἂν ἄλσος ἂν, priore ἂν punctis notato, altero supra versum scripto. 510. ἀρπαγαῖς Turnebus] ἀρπαγες σ' addidit Porsonus. 511. εἰ] ἦ Porsonus. 514. αἰεὶ δ' ἀνάκτων] Spectum est δὲ, ubi γε potius dicendum erat. αἰεὶ δ' ἀνάκτων Hermannus.

515. φρένα Heathius] φρενί 518—520. in margine ab alia manu antiqua literis minusculis. 518. στείχω Weilius] πειτω (πέισω Turnebus) 519. * ποῖα] τοῖα, cui ποῖα superser. in apographo Paris. 522. πορσυνῶν Heathius] πορσύνων 527. πιθοῦ Stanleius] πείθου γενέσθω· ἄλευσον] γένει σὺ· ἄλευσον Lobeckius. 532. ἀμέτερον γένος] ἀμετέρου γένους Weilius. 535. πολυμνήστορ (debebat πολυμνᾶστορ) Hermannus] πολυμνήστωρ ἔφαπτορ Porsonus] ἐφάπτωρ 536. Δίας (quod schol. quoque legit) δι' ἄς Porsonus. 543. πολλὰ βροτῶν] πόλλ' ἀνδρῶν Meinekius, quod melius respondet versui antistrophico 552. 544. ἀντίπορον] ἀγχιπόρον Franckenus in Dissert. de Aeschylī interpr. p. 48. 547. δ' Ἀσίδος Turnebus] βασίδος 549. Μυσῶν — Λύδια Turnebus] μουσῶν — λύγία 550. τ' ἄγ Hermannus] τε 551. ὀρῶν] ὀρών, sed superser. spiritu leni. 552. τε Heathius] τε γένη 553. γὰς Hermannus] τὰν (πάρ Robortellus.) * ποταμοὺς] ποταμὸς δ' ἀεναούς] ἀενάους pr., sed altero v eraso. 554. τὰν Ἀφροδίτας Hermannus] τὰς ἀφροδίτης (τὰς Ἀφροδίτας Turnebus) 556. εἰσκνουμένου] εἰς ἰκνουμένου, ou in rasura scripto. εἰσκνουμένην apogr. Guelph. ἐγκεχυμένα Hermannus.

βουκόλου πτερόεντος Δίον πάμβοτον ἄλσος, 558 λειμώνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέρχεται Τυφῶ μένος, ὑδωρ τὸ Νεῖλον νόσοις ἄθικτον, μαινομένα πόνοις ἀτίμοις ὀδύναις τε κεντροδαλή- τισι θυιάς Ἥρας. βροτοὶ δ', οἳ γὰς τότε ἦσαν ἔννομοι, 565 χλωρῷ δέσματι θυμόν πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη, [βοδς, βοτὸν ἔσορωντες δυσχερές μιζόμεβροτον, τὰν μὲν τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν. 570 καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ ἐθέλας πολὺπλαγκτον ἀθλίαν οἰστροδόνητον ἰώ; δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου. πράκτωρ τῶνδ' ἐφάνη Ζεὺς, 575 βία δ' ἀπημάντω σθένει καὶ θείαις ἐπιπνοίαις παύεται, δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ. λαβοῦσα δ' ἔρμα Δίον ἀψευδεὶ λόγῳ 580 γείνατο παῖδ' ἀμεμφῇ, δι' αἰῶνος μακροῦ ἀνολέγον· ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών "φουζοον γένος τὸδε Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς· 585 τίς γάρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους; Διὸς τὸδ' ἔργον· καὶ τὸδ' ἂν γένος λέγων ἔξ Ἐπάφου κυρήσαις." τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν 590 κεκλόιμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις; — υ — πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὐρίος Ζεὺς. ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὐτινος θαδῶν 595 τὸ μείον κρείσσωνων κρατύνειν οὐτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. πᾶρεσι δ' ἔργον ὡς ἔπος σπεύσαι τι τῶν βούλιος φέρει φρήν. ΔΔ. θαρσεῖτε, παῖδες· εὐ τὰ τῶν ἐγχωρίων 600 — υ — υ — υ — υ — υ — υ — δήμου δέδοκται παντελὴ ψηφίσματα. ΧΟ. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἔμοι, ἔνισπε δ' ἡμῖν ποὶ κεκύρωται τέλος, δήμου κρατοῦσα χεὶρ θ' ὅπη πληθύνεται. ΔΔ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως, 605 ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαι με γηραιᾷ φρενί· πανδημῖα γάρ χερσὶ δεξιωνύμοις 574—581. = 582—589. 590—594. = 595—599.	ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον· ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους κάρρουσιάστους ἔνν τ' ἀστυλῖα βροτῶν· 610 καὶ μῆτ' ἐνοίκων μῆτ' ἐπηλύδων τινὰ ἄγειν· ἔάν δέ προστιθῇ τὸ καρτερὸν, τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων ἀτιμον εἶναι ἔνν φυγῇ δημηλάτῳ. τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἄμφ' ἡμῶν λέγων 615 ἄναξ Πελασγῶν, Ζηνός ἱκεσίου κότον μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου πόλιν παχύναι, Ξενικὸν ἀστικόν θ' ἄμα λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανέν ἀμυχάνου βόσκημα πημονῆς πέλειν. τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεῶς ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε. δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπιθεῖς στροφᾶς ἄνθρωπος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπικράναι τέλος. ΧΟ. ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις 625 εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινὰς. Ζεὺς δ' ἐφορεῖτο ἔξενος ἔξενου στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ, τέρμον' ἀμεμπτον πρὸς ἅπαντα. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ 630 Διογενεῖς κλύουσιν· εὐκατὰ γένει χεοῦσας· μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν τὴν ἄχορον βοᾶν κτίσαι μάχλον Ἄρη, τὸν ἀρόφην θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις, οὐνεκ' ὥκτισαν ἡμᾶς, ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο, 640 αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς, ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον· οὐδὲ μετ' ἀρένων ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν, Δίον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν δυσπόλεμον, τὸν οὐτις ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφῳν μαιίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει. 650 ἄζονται γὰρ ὁμαίμους Ζηνός ἱκτορας ἄγνοῦ. τοιγάρτοι καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσσονται. 655 τοιγὰρ ὑποσκίον ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν [εὐχά, τάνδε πόλιν κενῶσαι· 660 μῆδ' ἐπιχωρίους στάσις ἡττώμασιν αἰματίσαι πέδον γᾶς. ἦβας δ' ἄνθος ὀδρεπτον

563. κεντροδαλήτισι Erfurdinus] κεντροδαλήτιος
564. θυιάς Heathius] θ' ὕιας, spiritu super u eraso.
570. τὰν δ' In τὰ δ' mutatum in Guelf. δ'
ἐθάμβουν Turnebus] δὲ θαμβοῦν 571. τότε Cante-
rus] τότε 574. δι' Hermannus ex v. 582.] Ζεὺς
*κρέων] κρεῶν et in marg. κραινῶν 575. πράκτωρ
τῶνδ' ἐφάνη Ζεὺς addidit Hermannus. 576 βία su-
spectum. δὲ Hermannus. μόθων Weilius. βία le-
gissee videtur schol. qui annotavit λέγει οὐ καί. 580
ἀψευδεῖ] ἀψυθεῖ Weilius. ἀτρεκεῖ Heimsoethius.
585. γένος] γ' ἔρνος Weilius. τότε Porsonus] τὸ δὴ
592. — υ — εὐτέ γε Hermannus. 595. ἀρχᾶς
Schuetzius] ἀρχᾶς 596 κρείσσωνων Turnebus]
κρείσσον ὦν κρατύνειν Hermannus] κρατύνει
599. βούλιος Auratus] δούλιος Post 600. unius ver-
sus defectum indicavit Hermannus. 602. ἀγγέλλων
ἀγγέλλων pr. 603. ἐνόσπερ ἡμῖν ποι κεκύρωται M.
Correxist Robertellus. 604. χεὶρ ὅπη (debebat χεὶρ
θ' ὅπη) πληθύνεται (debebat πληθύνεται ut Herman-
nus) Dobraeus] χειροπληθύνεται 606. ἀνηβῆσαι με
Tyrwhittus] ἂν ἡβήσαιοι

610. κάρρουσιάστους simplie p M. 616. Ζηνός
ἱκεσίου D. in Praef. ed. Lips. quintae p. LXXI] ἱκε-
σίου Ζηνός 617 προφωνῶν Canterus] πρόφρων ὦν
618. παχύναι] γρ. πλατύναι margo M. 619.
πρὸς πόλεως Paleius] προπόλεως 620. ἀμυχάνου
Stanleius] ἀμύχανον 622. ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος
Turnebus] ἔκλαναν εὐκλήτορος 623. εὐπιθεῖς Blom-
fieldus] εὐπιθεῖς 624. ἐπικράναι D.] ἐπέκρανε
625. λέξωμεν Turnebus] λέξομεν Ἀργείοις] ἀργεί-
ους pr. 629. ἀμεμπτον Hermannus] ἀμέμπτων
633. πυρίφατον Turnebus] πυρέφατον 634. τάνδε
Πελασγίαν Hermannus] τὰν πελασγίαν πόλιν 635.
τὰν Hermannus] τὸν 639. ὥκτισαν] ὥκτεισαν M,
sed superser. i. Scholiasta, qui πόλις supplet. legit
ὥκτισεν. 647. πράκτορά τε σκοπὸν] Inutile est τε.
πράκτορα πάνσκοπον Hermannus. τὸν πάντα ἐποπτεύ-
οντα explet scholiasta. 649. δυσπόλεμον, τὸν
Butlerus] δυσπολέμητον δν ἔχοι — μαιίνοντα] ἔχων
— ἰαίνοντα Weilius. 660. τάνδε Hermannus] τῶνδε
661. στάσις addidit Bambergerus. 662. γᾶς Por-
sonus] τᾶς

ἔστω, μὴδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης κέρσειεν ἄωτον. 665
καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι ~ ~ ~ θυμέλαι φλεόν-

των.
τῷς πόλιν εὐ νέμοιτο 670
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτως,
δς πολὺν νόμῳ αἴσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δὲ φόρους γὰς
ἄλλους εὐχόμεθ' αἰεὶ, 675
Ἄρτεμιν δ' ἐκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν.
μὴδὲ τις ἀνδροκμῆς λοιγὸς ἐπελθέτω
τάνδε πόλιν δαΐζων, 680
ἄχρον ἀκίθαριν δακρυγόνον Ἄρη
βοάν τ' ἐνδημον ἔξοπλίζων.
νοῦσων δ' ἐσμός ἀπ' ἀστών
ἴζοι κρατὸς ἀτερπῆς· 685
εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσα νεολαία.
καρποτελὴ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω
φέρματι γὰν πανύρῳ. 690
πρόνομα δὲ βοτὰ τῷς πολύγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάχοιεν.
εὐφαιμον δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θεῖατ' αἰοῖδοι· 695
ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσθω φάμα φιλοφῶρ
φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς [μιγξ.
τὸ δάμιον, τὸ πόλιν κρατύνει,
προμαθὶς εὐκοινότητις ἀρχά· 700
ξένοισι τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἔξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.
θεοὺς δ', οἳ γὰν ἔχουσιν, αἰεὶ
τίοιεν ἐγχωρίους πατρίδας 705

678—687. = 688—697.

698—703. = 704—709.

668 ~ ~ ~] προβούλοις Hermannus. θυμέλαι φλεόντων Hermannus] γεμόντων θυμέλαι φλεόντων, illato gl. γεμόντων, quod ad φλεόντων (nunc in φλεόντων corruptum) adscriptum fuit. 670. τῷς πόλιν Robortellus] τῷς πόλιν 671. μέγαν Ald.] μέγα 672. τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτως H. L. Ahrensens ex schol. (τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Δία τὸν ξένιον ὑπερτάτως)] τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτον M. τῶν ξένιων ὑπερστατῶν Weilius. 673. δς] ὡς pr., sed w in o mutato. 674. δὲ φόρους Erfurdtius] δ' ἐφόρους 677. λόχους Sophianus] λόγους 680. τάνδε] τάνδε M, ut saepius. 681. ἄχρον ἀκίθαριν] ἄχρος ἀκίθαρις M. Accusativi restituti ex Plut. Mor. p. 758 f. ubi ἄχαριν ἀκίθαριν 683. βοάν τ' ἐνδημον Pauwius (quod legit schol.) βοάν (βοᾶν pr.) τε δημον ἔξοπλίζων Stanleius (quo verbo utitur Plut. l. c.)] ἔξω παίζων 684. νοῦσων] Vel νόσων, quum in hoc metri genere iambus et spondeus perinde habeantur. δ' ἐσμός Turnebus] δεσμός 685. κρατὸς Henr. Vossius] κράτος 686. Λύκειος Arnaldus] λύκιος 687. νεολαία] e super ai in M. 688. καρποτελὴ Stanleius] καρποτελεῖ 691. βοτὰ τῷς Turnebus] βρότατος M. βοτὰ γὰς Hermannus. 693. λάχοιεν D.] λάθοιεν 694. εὐφαιμον (debebat εὐφαιμον) Hermannus] εὐφῆμοις 695. μοῦσαν θεῖατ' Hermannus] μοῦσαι θεαί τ' 697. φάμα D.] φήμα 698. ἀτιμίας corrupte M et in marg. ἀσφαλίας. ἀτρεμαῖα Butlerus, collato scholio, ἀμετακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἱ τιμαί. 699. δάμιον D.] δῆμιον 700. προμαθὶς Hermannus] προμηθεύς, a super η M. προμαθὶς et cum Lachmanno κοινότητις Paleius versu antispastico, et in antistropha v. 706. δαφνοφόροις, quod propter arsin solutam parum probabile est. 705. ἐγχωρίους] ἐνχωρίους pr.

δαφνηφόροις βουθύτοις τιμαῖς.

τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεομίαις

Δίκας γέγραπται μεριστοτίμου.

ΔΑ. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σὺφρονας, φίλαι· 710
ὕμεις δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκίτους τοῦσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὀρῶ
τὸ πλοῖον. εὐσημον γὰρ οὐ με λανθάνει·
στολμοὶ τε λαΐφους καὶ παραρρύσεις νεῶς, 715
καὶ πῶρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδόν,
οἰακος ἰθυντήρος ὑστάτου νεῶς
ἄγαν καλῶς κλύουσα, τῶς ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἀνδρες νάιοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν, 720
καὶ τᾶλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ πικουρία
εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στεῖλασα λαίφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσφρονησμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὀρώσας τῶνδε μάμελιν θεῶν. 725
ἐγὼ δ' ἄρωγούς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν.
ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ τις ἡ πρέσβις μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίῳν ἐφάπτορες.
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοή,
730
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.
XO. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὑκύπτεροι
ἤκουσι· μήκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνῳ. 735
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμους
πολυδρόμου φυγὰς ὄφελος εἴ τί μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δέματι.

ΔΑ. ἐπεὶ τελεῖα ψῆφος Ἄρχειών, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. 740

XO. ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
μάχης τ' ἀπληστον· καὶ λέρῳ πρὸς εἰδότα.
δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας ἐπλευσαν ὡδ' ἐπιτυχεῖ κῶτῳ
πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. 745
ΔΑ. πολλοὺς δὲ γ' εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλλει βραχίον' εὐ κατερρινημένους.
XO. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδὲν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.

734—738. = 741—745.

748—752. = 755—759.

706. δαφνηφόροις Schuetzsius] δαφνοφόροισιν (altero v punctis notato) M. 711. ὕμεις δὲ μὴ τρέσητ' Turnebus] ἡμεῖς δὲ μήτρες αἰεὶ 714. οὐ με] ὃν μ' οὐ Meinekius. 716. ὄμμασι Robortellus] ὄμμασιν 717. ἰθυντήρος Salvinus (εὐθυντήρος Turnebus)] συνουτήρος 718. * τῶς] τῶς (γ' ὡς Turnebus) 719. νάιοι D.] νῆιοι 720. γυίοισι Turnebus] γυίοισι 725 773. μάμελιν D.] μὴ ἀμελεῖν 726. θ' ἤξω (θῆξω M)] τ' ἄξω Heimsoethius. 727. ἂν Burgesius] ἢ κήρυξ M, non κήρυξ πρέσβις μόλοι D. in The-sauro vol. 6. p. 1585.] πρεσβήμοιοι 729. μὴ τρέσητέ νιν] μητρέσαιτε, sed η superscr. 732. θάρσει Turnebus] θαρσεῖτε 734. ὡς supra verum a m. pr. 735. ἤκουσι Turnebus] ἤκουσιν 740. ἐγὼ Turnebus] ἐγών. ut Pers. v. 931. 741. ἐξῶλές ἐστι μάργον Turnebus] ἐξώλεσες τιμαργον 744. νῆας Meinekius. ἐπιτυχεῖ Turnebus] ἐπὶ (vel ἐπεί) τάχει, litera a ita scripta ut etiam u fuisse possit. 745. πολεῖ Stanleius] πόλει μελαγχίμῳ Turnebus] μελαγχίμῳ 746. μεσημβρίας Schuetzsius] μεσημβρία 747. βραχίον' Turnebus] βραχεῖον 748. πρόλειπε Turnebus] πρόλιπε

- οὐλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες δυσάγνοις φρεσίν,
κόρακες ὥστε, βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΛ. καλῶς ἂν ἡμῖν ἔυμπεροὶ ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοὶ τε καὶ θεοῖσιν ἔχθαιροῖατο.
ΧΟ. οὐ μὴ τριάντας τάσδε καὶ θεῶν σέβῃ 755
δεῖσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωται, πάτερ.
φυσίφρονες δ' ἄταν ἀνιέρω μένει μεμαρτωμένοι
κυνοθρασεῖς, θεῶν οὐδὲν ἐπαῖοντες.
ΔΛ. ἀλλ' ἔστι φῆμὴ τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν 760
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
ΔΛ. οὗτοι ταχεῖα ναυτικοὶ στολὴ στρατοῦ,
οὐδ' ὄρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία 765
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτικά,
ἀλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστεύχοντος ἡλίου. φιλεῖ
ὠδίνα τίκτειν νῦξ κυβερνήτῃ σοφῇ. 770
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἐκβασίς στρατοῦ
καλὴ, πρὶν ὄρμω ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα ἀμαμελεῖν θεῶν,
οὐδ' ὡς οὐκ ἐπὶ πᾶσι φρονεῖν.
ΧΟ. ἰὼ γὰρ βοῦνι, πάνδικον σέβας,
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγμεν Ἀπίας 775
χθονὸς, κελαινὸν εἴ τι κευθὸς ἐστὶ που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσι γειτονῶν Διὸς· 780
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἂμ πνοαῖς διψὰς ὡς κόνις ἄτερθε
πετέρυν ὁροίμαν.
ἄθικτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κέαρ,
κελαινόχρῳ δὲ πάλλεται κλυδωνίῳ. 785

776—783. = 781—791.

750. οὐλόφρονες Valckenarius] δουλόφρονες
δολιομήτιδες margo Askewii] δολιομήτιδες 755. σέβῃ]
ἔδη Coningtonus. στέφῃ Nauckius. 756. χεῖρ]
Schol. χεῖρε (nam sic correxi quod in cod. est χειρὶ) τὸ
ἐντελέξ. Est potius χεῖρα. 757. φυσίφρονες D. ex gl.
Hesychii φυσίφρονες: πεφουσημένοι τὰς φρένας, μάταιοι]
περίφρονες 759. ἐπαῖοντες in marg. habet M. 760.
κρείσσους] κρείσσων, sed superser. ους. κρείσσονας
λύκους Hermannus. 762. ὡς καὶ] ὅμως Schuetzius.
763. ἔχοντας Turnebus] ἔχοντες 764. *ταχεῖα]
ταχεῖα στολὴ στρατοῦ D.] στρατοῦ στολῇ (στολὴ
Turnebus) 765. πεισμάτων ex schol.] πεισμάτων
σωτηρία Turnebus] σωτηρίου 766. οὐδ' ἐν Ro-
bortellus] οὐδὲν 768. ἄλλως τε Victorius] ἀλλ' ὥστε
769. φιλεῖ] δ' addidit Hermannus. 770. τίκτειν
Turnebus] τίκτει M, quod Plutarch. Mor. p. 519 e. 1090 a.
pro τίκτειν pouere debet, quia φιλεῖ omiserat. Al-
tero loco post σοφῇ apud Plut. additum καὶ γαλήνῃ,
(κᾶν ἢ γαλήνῃ Wyttenb.) ex quo non sequitur Plutar-
chum post σοφῇ verum legisse qualem finxit Paleius,
κᾶν ἢ γαλήνῃ νήνεμός θ' εὐδὴ κλύδων. 771. γένοιτ'
ἂν] Fort. γένοιτ' ἄρ' 773. φρόνει Robortellus] φρο-
νεῖ Lacunam post 773. indicavit Hartungus, qua
non animadversa πράξας in πράξας mutaverat Robor-
tellus. Versum qui excidit probabile est ab ἐγὼ δὲ —
incepisse. 775. εὐγλώσσω Robortellus] εὐγλώσ-
σῳ M. 776. βοῦνι, πάνδικον Paleius ex schol. qui
exp. ἦν δικαίως πάντες τιμῶσιν] βουνίτι ἐνδικον
782. ἂμ πνοαῖς διψὰς ὡς D. in Praef. edit. Lips. quin-
tae p. LXXIII.] ἀμπετήσας δόσως 783. ἄτερθε
Turnebus] ἄτερθεν ὁροίμαν D. l. c.] ὀλοίμαν
784. ἄθικτον D. l. c. p. LXXIV.] ἄφικτον 785. κε-
λαινόχρῳ δὲ πάλλεται κλυδωνίῳ D. l. c.] μελανόχρως
(κελαινόχρως Panwius) δὲ πάλλεται μου καρδία, syl-
laba longa μου interpolatoris manum prodente.
πατρός σκοπαὶ δὲ μ' εἶλον· οἶχομαι φόβῳ.
θέλωμι δ' ἂν μορσίμου προπρὸ τυχεῖν ἐν ἄρτάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτόν ὠδε χριμφθῆν χροῖ· πρόπαρ
θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι. 791
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
πρὸς δὲν κύφελ' ὕδρηλ' γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλι' ἀπρόσδεκτος οἰόφρων κρεμᾶς 795
γυπιάς πέτρα, βαθύ πτώμα μαρτυροῦσά μοι, πρὶν
δαῖκτορος βίᾳ
κάρζας γάμου κυρῆσαι.
κυσὶν δ' ἐπειθ' ἔλῳρα κἀπιχωρίοις 800
πετῆσι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τῷ γὰρ θανεῖν ἔλευθεροῦμαι φιλοστόνων κακῶν.
ἐλθέτω μὲν ὁμός, πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχῶν, ἀλλύ-
τας. τίν' ἂν πόρον 806
τέμνοιν γάμου λυτῆρα;
ἴυζε δ' ὄμφαν οὐράνια μέλη θεοῖσι λιτανά,
τέλεα δὲ πᾶν πελόμενά μοι; 810
λύσιμά μ' ἄχειμ' ἐπίδε, πάτερ,
βία μὴ φιλεῖς ὄρων
792—799. = 800—807.
808—816. = 817—824.
786. πατρός σκοπαὶ δὲ μ' εἶλον Victorinus] πατρο-
σκοπαὶ δὲ μεῖλον 787. μορσίμου] I. e. τοῦ μορσίμου
(fati), de quo dixi l. c., non πόρον μοι ἐπάγοντος,
ut exp. schol. προπρὸ D. l. c.] βρόχου M, unde in
strophā v. 780. νέφεσι pro νέφει Arnaldus. Sed
versu iambico si uti voluisset Aeschylus, quum ἐν ἄρ-
τάναις sequatūr, non μορσίμου βρόχου, sed μορσίμου
λάχους scripsisset. προπρὸ, si recte conieci, hoc uno
loco legitur apud Aeschylum, ut πρόπαρ v. 790.
788. ἄρτάναις Lascaris in apogr. Paris.] σαργάναις
790. ὠδε χριμφθῆν χροῖ D. (collatis Hesychii glossis
χριμφθῆν (χριμφθῆναι codex): ἐμπελασθῆναι, [ἐκριφῆ-
ναι] ἐνομησαι (ἀνομησαι codex) et χροῖ: σῶματι,
ἐπιφανεία)] τῷδ' ἐγχιμφθῆν χροῖν M, ex quo in apogr.
Guelf. τῷδ' ἐγχιμφθῆναι χροῖν, in Scorial. τῷδ'
ἐγχιμφθῆναι χροῖ factum, ut in gl. Hesychii aut ipse
aut librarius ignotae sibi formae χριμφθῆν usitatam
χριμφθῆναι substituit, et hic et in alia gl. χριμφθῆναι:
προσπελάσαι, ἐγγίσαι, ἐνομησαι. 793. κύφελ' D.
l. c.] νέφῃ δ' γίνεται Ald.] γίνεταί 795. κρεμᾶς
Hermannus] κρέμας 799. κάρζας D. l. c. p. LXXV.]
καρδίας 800. κυσὶν Robortellus] κύσειν 801. πε-
τῆσι D. l. c.] ὄρνισιν M, quod servari posset, πρὸς in
strophā v. 793. in ἀμφ' mutato ut Weilius fecit, nisi
omnes huius carminis trimetri ex puris constarent
iambis. δεῖπνον apogr. Guelf.] δεῖπναν 802. τῷ
— ἔλευθεροῦμαι Schuetzius] τὸ — ἔλευθεροῦται M et
in marg. ἀντὶ τοῦ ἔλευθεροῖ. φιλοστόνων D. l. c.]
φιλακτῶν M. Facillima emendatio foret φιλακτῶν,
si de usu vocabuli αἰακῇ ἀπὸ τοῦ αἰάζω, quod inter
oxytona in ακῇ terminata memorat Arcadius p. 107, 2.
satis constaret, pro quo Lentzius in Herodianis vol. 1.
p. 315, 20. ἰακῇ ἀπὸ τοῦ ἰάζω scripsit, Theognosti con-
fusus testimonio, qui p. 18, 3. ἰάζει per βοᾷ explicat, et
Hesychii glossa, αἰακαῖς: βοαῖς, cuius vocabuli usitatae
sunt formae ἰαχῇ et ἰακῇ, pariterque ἰαχεῖν et ἰακχεῖν,
non ἰακῇ et ἰακείν. 804. ἐλθέτω Panwius] Duplica-
tum in M, priore ἐλθέτω versu separato. 805. τυ-
χῶν — λυτῆρα D. l. c.] τυχῶν. τίν' ἀμφ' αὐτὰς ἐπὶ πό-
ρον τέμνω γάμου καὶ λυτῆρα M. γάμου λυτῆρα corre-
xerat Schuetzius. 808. ἴυζε Robortellus] ἴυζε
809. θεοῖσι λιτανά Hermannus] λιτανά θεοῖσι καὶ (καὶ
delevit Weilius.) 810. δὲ πῶς — μ' ἄχειμ' Weilius]
δέ μοι πῶς πελόμενά μοι | λύσιμα μάχια δ' M (ἐπὶ ἄχι-
ματον pro ἄχειματον v. 136. Scholion manus recentio-
ris, ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα. 812. φιλεῖς corruptum. φί-
λοις Lachmannus. Melius παιδρὸς Weilius, στέρξης
(cui gl. φιλήσης adscriptum fuerit) Hermannus.

σεβίζου δ' ἰκέτας σέθεν,
γαῖοχε παγκρατές Ζεῦ.
γένος γὰρ Αἰγύπτειον ὕβριν ἄφερτον ἀρσενογενές
μετὰ με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίασα διζήνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;
ὁ ὁ ὁ ἄ ἄ ἄ.
825
ὄδε μάρπτis
νάϊος
γάϊος
τῶν πρὸ σὺ, μάρπτι, κάμνοις,
ἰὸφ
ὄμ
δυῖαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὄρῳ
τάδε φροῖμια πράξαν πόνων
βιαίων ἐμῶν.
830
ἡ ἡ ἡ,
βαῖνε φυγῇ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
δύσφορα ναῖ κᾶν γᾷ.
835
γαῖ ἄναξ προτάσσου.

825—828. = 829—835.

817. Αἰγύπτειον Hermannus] αἰγύπτιον ἄφερτον M. Schmidtius] δύσφορον 821. διζήνται Robortellus] διζήνται 823. τί δ' ἄνευ Robortellus] πῖδανεν 825—835. Versus hos magna ex parte insanabiles exhibui ut iuguntur in M. 825. ὁ ὁ ὁ ἄ ἄ ἄ In his literis et quae iis in antistropha v. 829. respondent ὄρῳ haud dubie duae latent interiectiones disyllabae, ὡῶ (vel ὠῶ) ἄἄ, aut, quod minus probabile, trisyllabae quas posuit Weilius ὠῶ ἄἄἄ, quibus quadrisyllaba praeferenda forent ὠῶῶῶ, ἄἄἄἄ, ut ὠῶῶῶ Sophocli Oed. Col. 220. postulante metro restitui pro ὡ ὡ ἰού, quod est in codice. Ibidem 224. est ὡῶ, δύσφορος, ὡῶ, ubi codex ἰῶ ὡ ὡ ὡ — ὡ ὡ. 826. ὄδε — γάϊος] ὁ μάρπτis ὄδε (ὄδ' ὁ Weilius) νάϊος γάϊος Engerus. Scholiasta, ὁ πρῶν μὲν ἐπὶ νῆος, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γερονῶς. μάρπτis Turnebus] μάρπτις M. Hesychius, μάρπτις (sic): ὕβριστής. Post γάϊος excidit ἐῖ ἡ, si in antistropha post v. 831. recte legitur ἡ ἡ, quod ipsum quoque ἐῖ ἡ scribendum erit. ἡ ἡ utrobique Hermannus: quae interiectio, etiam alibi interdum pro ἐῖ ἡ illata ab librariis, nunquam exstitit. 827. πρὸ σὺ, μάρπτι Hermannus] τῶν πρόμαρπτι M. Schol. πρότερον θάνοις, ὡ μάρπτι, πρὶν ἡμᾶς συλλαβεῖν. 828. ἰὸφ — φαίνω] Horum fragmentorum quod metrum fuerit versus antistrophici docent 833. 834. Nihili est ἰὸφ ὄμ, nihilque proficitur scholiastae annotatione, ἐπὶ ἀποπτυσμοῦ μίμημα (sic pro μίσημα L. Dindorfus in Thesaurus vol. 5. p. 2435.). ἀπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύειν ἀποφθεγῶ (recte ἐπίφθεγμα Weilius) ἐποίησε· διὸ δεῖ τὴν ὑστέραν δασύνειν, et Eustathii p. 900, 27. ubi de voc. ὄφis agit, ἐκ τοῦ ὄφ ἐπιφωνήματος, ὃ κατὰ πνεύματος ἀθρόαν εἰσπνοὴν ἐγγίνεται τοῖς ἀλγοῦσιν ἢ φόβον παθοῦσιν. δυῖαν] Adiectivum δύϊος memorat Theognostus Can. p. 58, 19. Id vero hic locum non habet. εἰδύια βόαμα φαίνω Schwerdtius, collata scholiastae annotatione, οὐκ ἐστὶν παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκούσασα, ἀλλ' αὐτόπτης γενομένη βοῶ. 829. ὄρῳ] Vid. ad v. 825. 830. τάδε] τὰ Engerus. πράξαν, ortum, ut videtur, ex gl. ἐπραξαν, deleuit Hermannus. 833. Haec sic in ordinem redigere conatus est Hermannus, βλοσυρόφρονα χλιδᾷ δύσφορα ναῖ τὰ γ-| γαῖ, ἄναξ, προτάσσου. Weilius, βλοσυρόφρονα (quod ad ἀλκάν retulit schol.) χλιδᾷ δύσφορα ναῖ· ἐγ-| γαῖ, ἄναξ προτάσσου.

Aeschylus.

ΚΗΡΤΞ.

σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν.
οὐκοῦν οὐκοῦν
τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ,
πολυαῖμων φόνιος
840
ἀποκοπὰ κρατός.
σοῦσθε σοῦσθ' ὅλοαι μέγ' ἐπ' ἄμαλα.
XO. εἴθ' ἄνα πολύρυτον
ἀλμήεντα πόρον
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
845
γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου.
KH. αἶμον' ἴζω σ' ἐπ' ἄμαλα ησδουπία τάπιτα.
XO. κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
ἴχαρ φρενὶ τ' ἄταν.
850
KH. ἰῶ ἰὸν λείφ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,
ἀτίετ' ἄνα πόλιν εὐσεβῶν.
XO. μήποτε πάλιν ἴδοιμ'
ἀλφεισίβοιον ὕδωρ,
855
ἐνθεν ἀεζόμενον
ζώφυτον αἶμα βροτοῖσι θάλλει.
KH. σὺ δ' ἐν ναῖ ναῖ βάσει τάχα θέλεος ἀθέλεος.
XO. ἄρειος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας, γέρον.
860
XO. βία βία τε πολλᾷ φροῦδα

843—853. = 854—865.

836—871. Nullae in M personarum notae. 836. Verba non integra in duo versus divisa in M, quorum prior sylla βά (non βα) terminatur. Schol. exp. ὡς ἔχετε τάχους ποδῶν. Usus loquendi postulat ὅπως τάχος, quod restituit Heimsoethius. Sic ὅσον τάχιστα v. 883. 838—840. Haec quoque non integra. 842. ὅλοαι μέγ' Hermannus] ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἄμαλα] ἐπαμίδα M. Correxuit Hermannus collata Hesychii gl. ἄμαλα: τὴν ναὸν ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτῇ σατυρικῇ. Corrupte Etym. M. p. 75, 22. ἀμάδα τὴν ναὸν Αἰσχύλος. 843. εἴθ' ἄνα Hermannus] εἰθᾶνα πολύρυτον Wellauerus] πολύρυτον 844. ἀλμήεντα] ἀλμιόεντα Hermannus. 845. δεσποσίῳ] δεσποσύνη Victorinus. 846. δόρει Hermannus] δορὶ διώλου] Sic M, non δι' ὄλου, quod est in apographis. 847—901. In his quoque versibus multa antiquioris codicis vitio, ex quo M derivatus est, lacera et corrupta sunt, quorum ea tantum, quae satis probabiliter corrigi poterant, emendata exhibui, cetera intacta reliqui. 847. αἶμον' ἴζω σ' Turnebus ex annot. scholiastae, ἡμαγμένον σε καθίζω] αἶμονες ὡς ἐπ' ἄμαλα Hermannus] ἐπάμιδα, ut 842. διαμὸν σ' ἐς ἄμαλ' ἴζω σύδην | ἀπιτέ' ἀπιτέα Weilius. ησδουπια ταπιτα uno versu M. Ad τάπιτα absurde schol. ἀπιόντα, κατὰ συγκοπήν. Satis probabilis Weili emendatio est ἀπιτέ' ἀπιτέα 849. ἴχαρ] Vocabulum suspectum explicat schol. τὴν ἐπιθυμίαν ἴχαρ εἶπε τὴν ἀτὴν τῆς φρενός. αὐτῷ σε βίας μεθέσθαι, | ἴχαρ φρεσὶ τ' ἄταν ἐὰν Weilius. 851. ἰῶ ἰὸν versui 850. adiunctum in M. Incertum est utrum ἰῶ ἰῶ cum Robortello an ἰού ἰού cum Hermannus sit scribendum. 853. ἀτίετ' ἄνα πόλιν εὐσεβῶν] Verba non integra. ἀ τίετ' (i. e. τιετᾶ) ἄνα πόλιν ἐμᾶν πάλιν εὐσεβεῖν Weilius. εὐσεβῶν pro genitivo habuit schol. 854. ἴδοιμ' Butlerus] εἶδοι, superser. i 856. ἀεζόμενον Scaliger] δεζόμενον 858. σὺ δὲ ναῖ — ἀθέλεος] Verba post γέρον v. 860. lecta huc transposuit Weilius. βροτοῖσι] βοτοῖσι Coningtonus. 861. δ' ἐν Hermannus] δὲ βάσει Porsonus] βάση τάχα] τάχος Weilius. 859. ἄρειος] γείος Hermannus. ἔργιος Weilius. ἐγὼ] ἐξω Butlerus. βαθυχαῖος] βαθυχάος L. Dindorfus in Thes. vol. 2. p. 39. 860. Suspectum βαθρείας, post quod M pergit tribus versibus γέρον . . (duabus literis crasis) σὺ δὲ ναῖ ναῖ | βάση τάχα | θέλεος ἀθέλεος. 863. 865. Haec insanabilia. In vocabulis βία βίαι et πολλᾷ inter a et i litera

- βάττει βαθυμτροκακά παθῶν
δλόμεναι παλάμαις. 865
αἰαὶ αἰαί.
εἰ γὰρ δυσπαλάμωσ ὄλοιο
δι' ἀλῖρρυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνην χῶμα πολὺψαμμον ἀλαθείς 870
εὐρείαις εἰν αὖραις.
ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεοῦς ·
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ. 874
ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων οἰζύος ὄνομ' ἔχων.
ΧΟ. οἰοὶ οἰοί,
λύμας εἰς σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσκων
περιχαμπτὰ βρυάζεις ·
ὃς ἐρωτᾷς ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ-
ψειν αἴσιον ὕβριν.
ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
δοον τάχιστα · μηδὲ τις σχολαζέτω.
ὀλκῇ γὰρ οὗτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἄζεται.
ΧΟ. οἰοί, πάτερ βρέτεος ἄρος ἄτα μαλδαάγει 885
ἄραχνος ὡς βάδην ὄναρ μέλαν μέλαν.
ὀτοτοτοτοί.
μὰ Γὰ μὰ Γὰ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπώτρεπε,
ὦ βᾶ, Γὰς παῖ, Ζεῦ. 890
ΚΗ. οὗτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε ·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.
ΧΟ. μαμῆ πέλαις διππους ὄφεις,
ἔχιδνα δ' ὡς μέ τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει. 895
866—875. = 876—884.
885—894. = 895—903.
- una erasa. In literis τροκακά (vel ιτροκακά) παθῶν
fuerunt qui πρόκακα πάθε' latere opinarentur.
865. παλάμαις] παλάμαις ἐμαῖς Donaldsonus.
866. αἰαὶ αἰαὶ D.] αἰαὶ αἰαὶ M. 867. εἰ γὰρ Heathius]
καὶ γὰρ M. αἰ γὰρ Weilius. 868. ἀλῖρρυτον Turne-
bus] ἀλῖρρυτον 870. πολὺψαμμον Paleius] πολὺψά-
μαθον 872. εὐρείαις εἰν] Ἀερίαισιν (Ἀερίαις ἐν Har-
tungus) Hermannus. 874. ὑπερθορεῖ pr., εἰ in ἡ
mutato a m. rec. ὑπεκθορεῖ Hartungus. 875. Verba
ἴυζε καὶ βόα ex superioribus repetita esse intellexit
Hermannus, qui reliqua sic correxit, χέουσα καὶ πικρό-
τερον οἰζύος νόμον. Similiter Engerus καίπερ χέουσα
πικρότερ' οἰζύος νόμον, Weilius πρὸς ταῦτα πικρότερ'
οἰζύος νόμον χέον. 876. οἰοὶ οἰοί D.] οἱ quinquies M.
877. λύμασιςυπρογαυλάσκει (οἱ super ei a m. pr.)
M. Scholiastam, qui annotavit εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυ-
πτιῶν πρεσβεῦοι, legisse videri λύμας, εἰς δὲ πρὸ γᾶς
ὕλασκοι monni in Annot. Oxon. p. 631. λύμας εἰς σὺ πρὸ
γᾶς ὑλάσκων Weilius. Alia hic et supra tentavit Badha-
mus Praef. ad Plat. Euthyd. p. VI. 878. περιχαμπτὰ
corruptum. 880. ὃς ἐρωτᾷς] ὃς ἐπωπᾷ σ' Schwerdtius.
σ'] σε M. 882. ἀμφίστροφον ex schol. et Etym. Gnd.
p. 104, 42.] ἀντίστροφον 883. τις Pauwius] τι 884.
οὗτοι] οὗτοι Schwerdtius. οὗτοι γὰρ ὀλκῇ Weilius.
οὐδάμ' ἄζεται Pauwius] οὐ δαμάζεται 885. βρέτεος
ἄρος ἄτα Hermannus ex schol. (ἡ τῶν βρετέων ἐπικου-
ρία βλάπτει με)] βροτιοσα | ροσάται M. Eustathius p.
1422, 19. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰ-
σχύλῳ ἐν Ἰκέτῳ ["βρότεος (corruptum ex βρέτεος) ἄρος
ἄτα", ἦτοι τὸ εὐ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν.
μαλδαάγει] μ' ἄλαδ' ἄγει Schuetzius. 887. ὄναρ μέ-
λαν μέλαν D.] ὄναρ ὄναρ μέλαν 890. 899. βοᾶν] βοᾶν
Pauwius. βοᾶ Hermannus. Requiritur substantivum
cum φοβερὸν coniungendum, βύαν, *bubonem*, Weilius.
892. 901. βᾶ (βᾶ M)] Per ὡ πάτερ explicat scholiasta,
qui ὡ πᾶ legisse videtur, ut monuit Valckenarius, qui
ὡ παῖ Γὰς, πᾶ Ζεῦ coniecit. 895. μαμῆ Robortel-
lus] μαί μαί. Versus non integer, ut apparet ex stro-
phico v. 885. 896. τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει Paleius]
τι πότ' ἐν | δακοῦσ' ἔχει
- ὀτοτοτοτοί.
μὰ Γὰ μὰ Γὰ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπώτρεπε, 900
ὦ βᾶ, Γὰς παῖ, Ζεῦ.
ΚΗ. εἰ μὴ τις ἐς ναῦν εἰσιν αἰνέσας τάδε,
λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
ΧΟ. ἰὼ πόλεωσ ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι.
ΚΗ. ἔλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων. 905
ΧΟ. διωλόμεσθ' ἄελλτ' ἄναξ, πάσχομεν.
ΚΗ. πολλοὺς ἀνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε · θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν. 910
ΒΑ. οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ τίνος φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἡ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὦν δ' Ἑλλήσιν ἐγχιλείς ἄγαν,
καὶ πόλλ' ἁμαρτῶν οὐδὲν ὠρθώσας φρενί. 915
ΚΗ. τί δ' ἡμπελάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τὰμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω.
ΒΑ. ποίοισιν εἰπῶν προξένοις ἐγχωρῖοις;
ΚΗ. Ἑρμῇ μερίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ. 920
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπῶν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ἔαρησεται.
ΒΑ. κλάοις ἄν, εἰ ψάσεις, οὐ μάλ' ἐς μακράν. 925
ΚΗ. ἦκουσα τοῦπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. οὐ γὰρ ξενούμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοιμ' ἄν ἐλθῶν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. ἄλλ' ὡς ἄν εἰδῶς ἐννέπω σαφέστερον,
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα, πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεῖς
ἦκειν γυναικῶν αὐτανέψιον οτόλον;
οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης · τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ 935
ἔλυσεν · ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίων.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοῦνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοῖ συνέμποροι σέθεν.
ταῦτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν 940
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιᾶδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
904—906. = 907—910.
904. πρόμοι Stanleius] πρόμοι 905—910. In M
hoc ordine, πολλοὺς — ἀναρχίαν. | διωλόμεσθ' — πά-
σχομεν. | ἔλξειν — λόγων. Transposuit Heathius.
905. οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν Porsonus] οὐ κακοῦ ἔξυ τῶν
M. οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ' Federus. 908. διωλόμεσθ' ·
ἄελλτ', ἄναξ Robortellus] διωλόμεσθα ἐπτάναξ 910.
θαρσεῖτ' · οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν Robortellus] θαρσεῖ τοῦ
χερεῖ ταναρχίαν 911. τίνος anonymus in *Classical
Journal* fasc. 7. p. 159.] ποίου 914. ὦν δ' Porsonus]
δ' ὦν 915. ὠρθώσας φρενί Robortellus] ὠρθώσα
φρενεῖ 918. τὰμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω Porsonus]
τάπολωλόθ' εὐρίσκων ἐγὼ 919. προξένοις Victorius]
προσξένοις 921. σέβει Porsonus] σέβη 923. κλύω
Robortellus] κάτω 925. κλάοις] κλάεις, sed superser.
οἱ οὐ Robortellus] οὐδὲ 928. λέγοιμ' Heathius]
λέγοις 934—937. Haec non cohaerent cum praece-
dentibus: quamobrem post 949. Transposuit Schuetzius,
opinione probabili, quum proxima regis verba v. 938.
aptissime sequantur statim post 933. 937. γίγνεται
Porsonus] γίνεταί βίων ex Plat. Mor. p. 517 f. 937 f.]
βίου 938. εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοῖ Burgesius] εἰσθίγαυ-
τος χοῖ M, et in marg. ἴσως γ' αὐτὸς χ' οἱ ἐννέμποροι.
941. λόγος Turnebus] λόγοις

- ψήφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλῳται τορῶς
γόμφος διαμπᾶς, ὡς μένειν ἀραρότως. 945
ταῦτ' οὐ πίναξιν ἔστιν ἐγγεγραμμένα
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφὴ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὁμμάτων.
KH. ἦ ὅσαι τὰδ', ἦ δέϊ πόλεμον αἰρεσθαι νέον. 950
εἷη δὲ νίκη καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.
BA. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὐρήσεται οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὕμεις δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὅπασσι
θράσους λαβοῦσαι στείχεται· εὐερκὴ πόλιν, 955
πύργων βοθεία μηχανῇ κεκλημένην.
καὶ δώματ' ἔστι πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρὰ χερί.
ἐνθ' ἔστιν ὑμῖν εὐτύκουσ ναῖιν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μεῖζων χάρις, 960
πάρεστι οἰκεῖν καὶ μονορῦθους δόμους.
τούτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
ἄστοί τε πάντες, ὦν περ ἦδε κραινεται
ψήφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένει; 965
XO. ἀλλ' ἄντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύσις,
διε Πελασγῶν.
πέμπων δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῇ
Δαναὸν πρόνοον καὶ βούλαρχον.
τοῦ γὰρ προτέρα μήτις ὅπου χρὴ
δώματα ναίειν, καὶ τόπος εὐφρων. 970
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόρον ἄλλοθροῖς
εὐτυχος· εἷη δὲ τὰ λῶστα.
* * * * *
σύν τ' εὐκλεία καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν τῶν ἐγχώρων.
τάσσεσθε, φίλαι δμῶιδες, οὕτως
ὡς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.
ΔA. ὦ παῖδες, Ἀργεῖοισιν εὐχέσθαι χρεῶν 980
θῦειν τε λείβειν θ', ὡς θεοὶς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους·
ἐμοῦ δ' ὁπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσοῦς 985
944. τῶνδ' ἐφήλῳται τορῶς Turnebus] τῶνδε φι-
λωται τορῶ 945. ἀραρότως] ἀραρότα Meinekius.
950. ἦ ὅσαι τὰδ' ἦ δέϊ πόλεμον αἰρεσθαι νέον Porso-
nus] ἴσθι μὲν τὰδ' ἦδη πόλεμον ἐρεισθενέον 951.
κράτος Weilius] κράτη 954. φίλαις Schuetzius] φί-
λοις 956. κεκλημένην M, scripto i super η 959.
ἐνθ' ἔστιν ὑμῖν Weilius (ἐνθ' ὑμῖν ἔστιν Kirchhoffius)
εὐθυμῖν ἔστιν εὐτυχεῖς (debebat εὐτύκους ut Bo-
thius) ναίειν δόμους Turnebus] εὐτυχουσηναίειν δόμοις
961. μονορῦθους Turnebus] μονορῦθους 963.
λωτίσασθε Canterus] λωτίσασθαι 966. ἀγαθοῖσι
Porsonus] ἀγαθοῖς 974. εὐτυχος Spanhemius] εὐτυ-
κτος 975—979. Ante hos versus trium versuum
defectum, ut tot sint versus quot systematis praece-
dentis 966—974., indicavit Hermannus, male tamen,
aliis praeuentibus, regi eos tribuens. Weilius lacu-
nam inter λαῶν et ἐν χώρῳ notare maluit. 976.
τῶν ἐγχώρων Hermannus] ἐν χώρῳ 983. ἐγγενεῖς
Heathius] ἐκτενεῖς 984. φίλους apogr. Guelf.] φί-
λου, .os. superscripto. αὐτανεψίους (cum πικρῶς
coniungendum) Krusius] αὐτανεψίους 985. ἐμοῦ δ'
apogr. Guelf.] ἐμόσ M, σ in δ' mutato. ἐμοῖ δ'
Schuetzius.
- ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον τέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρω θανάων
λάθοιμι, χώρα δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
τοιμῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυνῇ φρενὸς
χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ. 990
καὶ ταῦθ' ἄμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένους
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὐτυκον φέρει
κακὴν, τό τ'.εἰπεῖν εὐπετές μύσαγμα πῶς. 995
ὕμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ κατασχύνειν ἐμὲ,
ᾧραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὁπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
[θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί, τί μὴν;
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πέδοστιβῇ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσει Κύπρις
κάλωρα κωλύουσιν ὥσθ' ἐμὲν ἐρῶ.]
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν ἐμὸρφος ἐπὶ
πᾶς τις παρελθὼν ὁμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἐπεμψεν, ἱμέρου νικῶμενος. 1005
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὦν πολλὸς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος οὐνec' ἡρόθη δορί,
μηδ' αἰσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθοῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἰκήσεις δὲ καὶ διπλῇ πάρα·
τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λάτρων ἄτερνον· ἐμπετὴ τὰδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.
XO. τὰλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὁπώρας οὐνec' εὐ θάρσει, πάτερ. 1015
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
ἴτε μὲν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς γανάοντες
πολιούχους τε καὶ οἱ χεῦμ' Ἑρασίνοιο 1020
περιναίονται παλαιόν.
ὑποδέξασθε δ' ὁπαδοί
1018—1025. = 1026—1034.
987. καὶ μήτ' ἀέλπτως] μήτ' (debebat μηδ') ἐξ ἀέλ-
πτων Weilius. Paleio post 988. versus excidisse vide-
tur cuius sensus fuerit μήτ' ἐν Ξενοῖσιν αὐτὸς οἰκοῖν
μόνος. δορικανεῖ μόρω Porsonus] δορυκ' ἀνημέρῳ
989. εὐπρυνῇ] Suspectum. ἐν πρῦμνῃ olim Pa-
leius, nunc τυγχάνοντας πρηνεμένη 990. σέβεσθε
apogr. Guelf. corr.] σέβεσθαι M, quo servato ἐμοῦ in
ἔμεις cum Hermannus aut χρεῶν cum Heimsoethio mu-
tandum foret. 991. ταῦθ' ἄμ' ἐγγράψασθε Herman-
nus] ταῦτα μὲν γράψασθε γεγραμμένους] γεγραμμέ-
νους M. Correxerit Robortellus, qui προσγεγραμμένους.
992. Post haec verba versum unum excidisse pro-
babiliter coniecit Weilius. 994. εὐτυκον Spanhemius]
εὐτυχον 999—1002. Versus spurios seclutit D.
999. * τί μὴν] τιμὴν 1000. πέδοστιβῇ Robortellus]
παιδοστιβῇ 1002. κάλωρα] κάωρα Stanleius. κάωρα
Canterus. Non liquet quomodo interpolator hunc ver-
sum scripserit. ὥσθ' M. θ' ὡς apogr. Guelf.
μένειν] μένην, superser. ei, M. 1007. οὐνec' ἡρόθη
Heathius] οὐν ἐκληρώθη 1009. οἰκήσεις Robortellus]
οἰκήσεις 1011. λάτρων Hermannus] λατρῶν
1015. Huic versui et 1018 lineola praescripta est in M,
nulla sequentibus usque ad finem fabulae versibus.
1016. εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς] θεοῖς γάρ εἰ τι μὴ Weilius.
1019. μάκαρας Stanleius] μακρὰς γανάοντες Her-
mannus] γανάοντες. ἀγαλοῦντες Paleius in *The Journal*
of Philology, Cambridge 1868. fasc. 1. p. 78. 1021.
περιναίονται Hermannus] περιναίουσιν Markscheff-
lius] περιναίετε 1022. ὑποδέξασθε δ' Heathius]
ὑποδέξασθ' ὑποδέξασθε δ' ὁπαδοί —] Ex his verbis
Aem. Alberti in Dissert. de Aeschyli choro Supplicum
Berolini edita a. 1841. collegit duplicem huius fabulae
chorum fuisse, alterum Danaïdum quindecim, alterum

μέλος. αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν 1024
 ἐχέτω, μὴδ' ἔτι Νείλου προχοᾷ σέβωμεν ὕμνοις·
 ποταμοὺς δ' οἱ διὰ χώρας θελεμόν πῶμα χέουσιν
 πολύτεκνοι, λιπαροὺς χεύμασι γαῖας
 τότε μειλίσσοντες οὐδας. 1030
 ἐπιδοὶ δ' Ἄρτεμις ἄγνᾳ
 στόλον οἰκτιζομένα, μὴδ' ὑπ' ἀνάγκας
 γάμος ἔλθοι Κυθереῖας· στυγερῶν πέλοι τόδ' ἄθλον.
 Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμός δδ' εὐφρων.
 δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ· 1036
 τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
 μετάκοινοι δὲ φίλα πατρὶ πάρεισιν
 Πόθος ᾗ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
 δέδοται δ' Ἀρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας 1041
 ψευδραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.

totidem famularum, versibus sic inter utrasque distributis p. 17. Δαν. ἡμυχ. α'. ἴτε — ὕμνοις. Θεραπ. ἡμυχ. α'. ποταμοὺς — ἄθλον. Θ. ἡ. β'. Κύπριδος — ἐρώτων. Δ. ἡ. β'. φυγάδεσσιν — γυναικῶν. Δ. ἡ. α'. ὁ μέγας — μοι. Θ. ἡ. α'. τὸ — εἶη. Δ. ἡ. β'. σὺ — ἄθελκτον. Θ. ἡ. β'. σὺ — μέλλον. Δ. ἡ. α'. τί — ἄβυσσον. Θ. ἡ. α'. μέτριον — εὐχου. Δ. ἡ. β'. τίνα — διδάσκεις; Θ. ἡ. β'. τὰ — ἀγάζειν. Δα. χορός. Ζεὺς — κτίσας. Θερ. χορός. καὶ — πάρα. Famularum autem quum in praecedentibus chori carminibus nulla usquam ratio habeatur, manifestum est eas in extrema demum parte fabulae in mediam procedere orchestram, ut Danaïdibus in urbem abeuntibus comites se adiungant. De numero personarum chori in hac aliisque Aeschyli fabulis dissentiunt viri docti, aliis duodecim aliis quindecim fuisse credentibus. Conf. annot. ad Agam. v. 1344. 1023. μέλος [Legrandius] μένος αἶνος [Robortellus] αἶνός

1025. προχοᾷ [Robortellus] πρὸς χοᾷ 1030. μειλίσσοντες [Pauwius] μελίσσοντες 1033. γάμος 1034. τέλος [Weilius]. ἔλθοι [apogr. Paris.] ἔλθει 1034. στυγερῶν [Hermannus] στυγεῖον (στυγερὸν [Turnebus]) 1035. δ' addidit [Porsonus]. 1038. δὲ φίλα [Burgesius] δ' αἰ (δὲ [Lasc. in apogr. Paris.]) φίλαι 1039. ᾗ addidit [Wellauerus]. θέλκτορι [Bothius] θεακτορι Πειθοῖ [apogr. Paris.] πιθοῖ 1042. ψευδραὶ [Stan-leius] ψευδρα

φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη
 πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι. 1045
 τί ποτ' εὐπλοῖαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
 ὃ τί τοῖ μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
 Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν μεγάλη φρὴν ἀπέρατος·
 μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τελευτᾷ 1050
 προτερὰν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξει
 γάμον Αἰγυπτογενῇ μοι.
 ΗΜ. Β. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἶη. 1055
 ΗΜ. Α. σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.
 ΗΜ. Β. σὺ δὲ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
 ΗΜ. Α. τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
 καθορᾶν, ὅψιν ἄβυσσον;
 ΗΜ. Β. μέτριον νῦν ἔπος εὐχου. 1060
 ΗΜ. Α. τίνα καιρόν με διδάσκεις;
 ΗΜ. Β. τὰ θεῶν μὴδὲν ἀγάζειν.
 ΗΜ. Α. Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροῖ γάμον δυσάνορα
 δαῖον, ὅσπερ Ἰῶ 1065
 πημονᾶς ἐλύσατ' εὐ χειρὶ παιωνία κατασχεθῶν,
 εὐμενεὶ βίᾳ κτίσας.
 ΗΜ. Β. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
 καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ, 1071
 καὶ δίκᾳ δίκας ἔπεσθαι, ἔνν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτη-
 ρίοις
 μαχαναῖς θεοῦ πάρα.

1035—1043. = 1044—1052.

1053—1057. = 1058—1062.

1063—1068. = 1069—1074.

1043. φυγάδεσσιν [Burgesius] φυγάδες ἐπιπνοίας [Turnebus] ἐπιπνοῖαι 1048. παρβατός [Askewius] παρβάτας 1051. προτερὰν [Bothius] προτέραν 1056. θέλγοις ἂν ἄθελκτον [Stephanus] θέλγεις ἀνάθελκτον 1063. Ζεὺς [Robortellus] Ζεῦ ἀποστεροῖ] ἀποστρέφοι μοι (μου [Schwerdtius]) [Hartungus]. γάμον [apogr. Paris.] γάμου 1067. κατασχεθῶν [D.] κατασχέθων [M. καταστροφάν [Hermannus]. 1071. καὶ τὸ [Robortellus] καὶ τε 1072. δίκᾳ [Burgesius] δίκᾳ 1073. μαχαναῖς [D.] μηχαναῖς

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ^α

ΦΤΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΤΒΙΟΣ ΚΗΡΤΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΤΙΘΟΘΕΣΙΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ ὑπέσχετο, εἰ πορθήσοι τὸ Ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνει διὰ τοῦ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρᾳ, ἵνα τηροίῃ τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα, ἐξ ᾧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ρίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς καὶ ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε, πεποιήκε τε Αἰγίσθον καὶ Κλυταιμνήστραν ἑκάτερον δισχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐνὶ κεφαλαίῳ, τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

Θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθεὶς.

^α Personarum indice caret M.

ΦΤΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρὰς ἐτείας μῆχος, ἦν κοιμώμενος
στέγης Ἀτρεϊδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι.
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσιν ἐκ Τροίας φάτιν
ἀλωσίμον τε βάζειν· ὠδὲ γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδρυσόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπούμενην,
λύζω· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ' αἰδέειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τὸδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλάω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπνουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὡ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἀργεῖ, τῆσδε συμφορὰς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ.

Ἀγαμέμνωνος γυναικὶ σημανῶ τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἔαλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ' ἔρωγε φορτίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὐ πεσόντα θήσομαι
τρεῖς ἔξ βαλοῦσας τῆσδε μοι φρυκτωρίας.
γένειτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῇ χέρα

7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν

Agamemnonis fragmenta tantum supersunt in M (v. 1—310. 1067—1159.) amissis foliis quattuordecim (17—24. et 26—31.). Ex codice iam defecto derivata sunt duo apographa, Florentinum Mareianum 222. et Guelferbytanum: ex codice quam adhuc integer esset, quattuor, Venetum 616. (versus continens 1—45. 1095.—1673.), Venetum 468. (v. 1—348.) et quae fabulam totam habent, Florentinum plutei 31, 8. et Neapolitanum Demetrii Triclinii manu scriptum et licentia multo maiore ab ipso interpolatum quam in Florentino (31, 8.) ab alio correctore factum erat, ut comparatio partium fabulae quae in codice Mediceo supersunt cum his apographis docet. Quo fit ut in partibus amissis locorum corruptorum saepe incerta sit emendatio, quum nesciamus quid in archetypo Mediceo scriptum fuerit. Quas quaestiones explicatius tractavi in Philologi a. 1862. vol. 18. p. 60—70. et scholia Triclinii edidi ibidem a. 1863. vol. 20. p. 15—49., repetita ab Heusdio in Agamemnonis editione a. 1864.

2. μῆχος Stanleius et Valeken. ad Herodot. 4, 151.] μῆκος M. *ἦν] δ' ἦν M et in marg. ἦν ἐπὶ μῆκος κοιμώμενος: unde δ' ἦν in apogr. quibusdam interpunctione, ut in M, post ἐτέας posita. 3. στέγης Schneidewinus] στέγαις ἄγκαθεν] Ζτ. (i. e. Ζῆται) margo M. 7. Versum spurium eiecit Valeken. Versus 4—6. affert Achilles Tat. Isag. in Arat. p. 122.

11. ἀνδρόβουλον] ἀνδρόβουλος γυνή ap. Phryn. Bekkeri p. 19, 23. fortasse ex hoc loco. ἐλπίζον] ἐλπίζων, superscr. o. 14. λύζω D.] ἐμῇ M. Vid. Praef. edit. Lips. quintae p. LXXII. 17. ἐντέμνων] *ἐκτέμνων 18. κλάω D.] κλαίω 19. διαπνουμένου] δεσποτουμένου Duebnerus. 25. ἰοῦ ἰοῦ Hermannus] ἰοῦ ἰοῦ 27. *σημανῶ] σημαίνω 29. *ἐπορθιάζειν — ἀγγέλλων] ἐπορθιάζειν — ἀγγέλλων

ἀνακτος οἱ ὧν τῆδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῇ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογῆν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδὸν κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκῆπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν Ζεῦτος Ἀτρεΐδαιν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἄρωγῆν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
τρόπον αἰγυπιῶν,
οἷτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων
ὑπατοὶ λεχέων στροφοδινούνται
πετρύγων ἑρετμοῖσιν ἑρσασόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων δλέσαντες.
ὑπατος δ' αἶων ἢ τις Ἀπόλλων
ἢ Πᾶν ἢ Ζεὺς οἰωνόδροον
γρόν δ'εὐβόαν τῶνδε μετοίκων
ὑστερόποινον
πέμπει παραβάσιν Ἑρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει Ξένιος
Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαιόματα καὶ γυιοβαρῇ
γόνατος κοινάσιν ἑριδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσὶ θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελείται δ' ἐς τὸ πετρωμένον·
οὐθ' ὑποκάων οὐθ' ὑπολείβων
ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τὸτ' ἄρωγῆς ὑπολειφθέντες
μῖμνομεν ἰσχύν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκῆπτροις.
ὁ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ,
τὸ θ' ὑπέργερων φυλλάδος ἡδὴ
κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοῦς
στείχει, παῖδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δέ, Τυνδάρεω

39. κοῦ] καὶ οὐ pr. 40. *Πριάμου] πριάμω 41. χιλιοναύτην] χιλιοναύταν, superscripto η (gr. ἴλιον αὐτάν margo). 47. ἄρωγῆν] ἄρωγάν, superscr. η (ἀρω-

Η γὰ . ν pr.) 51. στροφοδινούνται] Formam Homericam στρεφεδινούνται probabiliter restituit L. Dindorfius in Thes. vol. 7. p. 861. 69. ὑποκαίων Casaubonus] ὑποκλαίων οὕτε δακρύων post ὑπολείβων lectum deleuit Paleius. 76. ὁ τε Auratus] ὅτε 77. ἀνάσσων Hermannus] ἀνάσσων 78. ἐνὶ χώρᾳ] ἐν αἰώροις et v. 79. ὁ θ' ὑπέργερως Weilius. 79. τόθ' (i. e. τὸ θ') ὑπέργερων Triclinius] τίθιπεργήρως 82. ἡμερόφαντον Triclinius] ἡμερόφατον 83. Τυνδά- α ου reω] τυνδάρέω M, litera w levi calami ductu ex ao facta et accentu, qui est super e, lineola transfixo: quibus triplex significatur scriptura, τυνδάρεα, τυνδάρεω, τυνδαρέου.

θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
 τίνος ἀγγελίας
 πευθοὶ περίπεμπτα θυσοσκεῖς;
 πάντων δέ θεῶν τῶν ἀστυνόμεν,
 ὑπάτων, χθονίων,
 τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90
 βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχει,
 φαρμασσομένη χρίματος ἄγνοῦ
 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίας,
 πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ. 95
 τούτων λέξεις ὅ τι καὶ δυνατόν
 καὶ θέμις αἰνεῖν,
 παιῶν τε γενοῦ τῆδε μερίμνης,
 ἥ νῦν τοτὲ μέν κακόφρων τελέθει,
 100 τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ προφανεῖσ'
 ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον
 τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα.
 κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
 ἐντελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνέει 105
 πειθῷ μοιπᾶν
 ἀλκᾷ σύμφυτος αἰὼν·
 ὅπως Ἀχαιῶν δῖθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἵβας
 ἔμψρυνε ταγῷ, 110
 πέμπει σὺν δορί καὶ χερὶ πράκτωρ
 θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
 οἰώνων βασιλεὺς βασιλεῦσι νέων, ὁ κελαινός, ὃ τ'
 ἔξοτιν ἀργᾶς, 115
 φανέντες ἱκτὰρ μελάρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
 παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
 βοσκομένοι λαγίναν ἐρικυμάδα φέρματι γένναν,

104—121. = 122—139.

87. πευθοὶ Scaliger] πειθοὶ θυσοσκεῖς (quod
 verbum annotavit Hesychius s. v. θυσοσκεῖν) Turnebus]
 θυσοσκνεῖς pr., θυσοκινεῖς corr. Apud Hesychium θεοσ-
 κνεῖ: θεοὺς τιμᾷ. 90. οὐρανίων] ἀγρονόμων Wei-
 lius, collato Sept. 272. 91. δώροισι Triclinius] δώροις
 96.* πελάνῳ] πελάνῳ M, in quo πελάνος etiam alibi
 oxytonum est. 97. λέξεις Hartungus] λέξας? 101.
 ἀγανὴ προφανεῖσ' Weilius] ἀγανὰ φαίνει 102.* ἀπλη-
 στον] ἀπλειστον 103. τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα]
 Scripturam corruptam explicat schol. ἥτις ἐστὶ θυμο-
 βόρος λύπη τῆς φρενός. Aeschylus quid scripserit
 prorsus incertum est. Sententiae satisfaciunt καινοῦ θυ-
 μοφθόρου ἄλλους, quod propositum in Philologo vol. 18.
 p. 66. post multas multorum coniecturas, quarum stul-
 tissima est Tricliniana τὴν θυμοβόρον λυποφρένα.
 λύπης, θυμοφθόρον ἄτην Weilius. 104. ὅδιον] Apud
 Arist. Ran. 1276. ubi hic versus affertur libri alii ὅδιον,
 alii ὅσιον. Scholiasta vol. 2. p. 138. ἐν τοῖς πλείστοις
 αἰσίον, Ἀσκληπιάδης τὸ ὅσιον, ubi αἰσίον per erro-
 rem ex altera versus parte illatum. Scholiasta, ut iam
 ab aliis innotuit, vel ἐν τοῖς πλείστοις ὅσιον, Ἀ. δὲ
 ὅδιον, vel inversum ordine ὅδιον — ὅσιον scripserat.
 105. ἐντελέων Auratus] ἐκτελέων καταπνέει Ald.]
 καταπνέει M, una post ἑ λέτερα crasa, quae u fuisse
 videtur: unde καταπνέει in apographis. Aeschylus
 fortasse καταπνέει μου scripserat. 106. μοιπᾶν pr. M,
 μοιπᾶν corr. ἀλκᾷ Bothius] ἀλκᾶν 110. ἔμψρυνε
 ταγῷ D] ἔμψφρωνα τὰν γὰν (ταγὰν cum metri vitio
 Triclinius) 111. καὶ χερὶ ex Arist. Ran. 1283.] δί-
 κας πράκτωρ D. in Praef. ed. Lips. quintae p.
 LXXXII.] πράκτορι M, quod Aristophani quoque intu-
 lerunt librarii praecedentibus dativis decepti. 115.
 βασιλεὺς] βασιλεῖς Karstenus, quod βασιλῆς scriben-
 dum foret. ὃ τ'] ὃ δ' Hartungus. ὀργᾶς Blomfiel-
 dus] ὀργίας 117. δοριπάλτου Turnebus] δορυπάλτου
 119. ἐρικυμάδα Seidlerus] ἐρικύματα (*ἐρικύμονα)

βλαβέντα λοισθίων δρόμων. 120
 αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὐ νικάτω.
 κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασιν ἴσους
 Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
 πομπὰς ἀρχούς·
 οὕτω δ' εἶπε τεράζων 125
 “χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
 πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημοπληθῇ
 Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον· 130
 οἶον μὴ τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στό-
 μιον μέγα Τροίας
 στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἀρτεμις ἄγνᾳ
 παανοῖσιν κυσὶ πατρὸς 136
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογεράν πτάκα θυομένοισι·
 στურγεῖ δὲ δειπνον αἰετῶν.”
 αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὐ νικάτω.
 “ὅσων παρ' εὐφρόνων καλὰ Διὸς κόρα 140
 δρόσοισιν μαλερῶν τε λεόντων
 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
 θηρῶν ὀβρικάλοισι
 τερπνὰ ζῦμβολα κράνα. 144
 ἰήιον δ' ἐπανακαλῷ Παιάν', ἰή, [αὔρας
 μὴ τινος ἀντιπνόου Δαναοῖς χρονίας ἐχενηίδας
 τεύξη, σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν ἄνομον τιν',
 νεϊκῶν τέκτονα σύμφρυνον αἰνῶν, [ἄδαιτον,
 δὴ δεισήνορα. μῖμνει γὰρ φοβερά παλινόρτος
 οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποιος.” 155
 τοιάδε Κάλχας ἔξιν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
 μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις,
 δεξιὰ μὲν, κατὰμομφα δὲ φάσματα φαίνων.
 τοῖς δ' ὁμόφρωνον
 αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὐ νικάτω. 159
 Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τὸδ' αὐτῷ φίλον κεκλη-
 τοῦτό νιν προσεννέπω. [μένω,
 οὐκ ἔχω προσεικάσαι πάντ' ἐπισταθμύμενος 164
 πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
 χρῆ βαλεῖν ἐτητύμας. [βρύων,
 οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, παμμάχῳ θράσει

160—167. = 168—175.

122. λήμασιν ἴσους D.] λήμασι δισσοῦς 123.
 Ἀτρεΐδας Monkus] ἀτρεΐδας * λαγοδαίτας] λογοδαί-
 τας 124. πομπὰς ἀρχούς Karstenus] πομπούς (hoc
 accentu) τ' ἀρχάς (*ἀρχούς) 125. τεράζων M, i. e.
 τεράζων: de quo dixi in Praef. l. c. p. LXXXIII. 129.
 * πρόσθε τὰ] προσθετὰ 130. Μοῖρα λαπάξει Tricli-
 nius] μοῖρ' ἀλαπάξει 132. ἄγα Hermannus] ἄτα
 134. στρατωθέν. οἴκῳ] Corruptum. πάροιθεν οἴκων
 Weilius interpunctione post Τροίας posita. 138. αἰετῶν
 Porsonus] αἰετῶν 140. ὅσων παρ' εὐφρόνων D. in
 Praef. l. c. p. LXXXIV. [τόσων περ εὐφρων Διὸς
 κόρα addidit D. 141. μαλερῶν τε λεόντων D.] ἀέλπτοις
 (*ἀέπτοις) μαλερῶν ὄντων M. λεόντων servavit Etym.
 M. p. 377, 37. Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύνους
 τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε. De ceteri commendatio-
 nibus plura dixi in Fleckeiseni Annal. a. 1863. vol. 87.
 p. 75—79. et in Praef. l. c. p. LXXXV. Ineptit scho-
 liasta, qui non animadvertat ἀέπτοις (nam sic legit)
 nihil aliud esse quam αἰετοῖς, glossema vocabulis πτα-
 νοῖς κυσὶ πατρὸς adscriptum. 144. τερπνὰ in fine
 praecedentis versus laet M. ζῦμβολα D. in Praef.
 p. LXXXV.] τούτων αἰτεῖ ζῦμβολα Post hunc ver-
 sum in M sequuntur verba δεξιὰ — φάσματα στρου-
 θῶν, quae emendata transpositi post v. 157. 147. δ'
 ἐπανακαλῷ Παιάν', ἰή D.] δὲ καλέω παιάνα M, nulla
 metri forma. 150. αὔρας D.] ἀπλοῖας 153. αἰνῶν
 addidit D. 156 * ἀπέκλαγξεν] ἀπέκλαιξεν 157.
 φαίνων D.] στρουθῶν M, de quo errore dixi in Praef.
 p. LXXXVIII. 165. τὸ Pauwius] τόδε

ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἔξικοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος; 280
 ΚΑ. Ἥφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
 φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
 ἔπεμπεν· Ἰδῇ μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
 Λήμνου· μέγαν δὲ πανδὸν ἐκ νήσου τρίτον 285
 Ἀθῶν αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
 ὑπερτελὴς τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
 ἰσχύς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
 πεύκης τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
 σέλας παρηγγάρευσε Μακίστου σκοπῶ· 290
 ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμένως ὕπνῳ
 νικῶμενος παρήκεν ἀγγέλου μέρος·
 ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρύπου βόας
 Μεσσαιπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
 οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω 295
 γρᾶϊας ἐρείκης θωμόν ἄπαντες πυρί.
 σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρομένη,
 ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 παιδρὰς σελήνης, πρὸς Κιθαιρώνας λέπας
 ἡγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομπῶ πυρὸς.
 φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡναίνετο 300
 φρουρὰ προσαιθριζούσα πόμπιμον φλόγα·
 λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος,
 ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐικνούμενον
 ὠτρυνε θεσμόν μὴ ραχίζεσθαι πυρὸς.
 πέμπουσι δ' ἀνδαιόντες ἀφθόνη μένει 305
 φλογὸς μέγαν πύγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
 πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
 φλέγουσαν· εἴτ' ἔσκηψεν, ἔς τ' ἀφίκετο
 Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπὰς·
 κάπειτ' Ἀτρεϊδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος 310
 φάος τόδ' οὐκ ἀπαππον Ἰδαίου πυρὸς.
 τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδὴφόρων νόμοι,
 ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
 νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
 τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τε σοὶ λέγω 315
 ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἔμοι.
 ΧΟ. θεοὶς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσευξομαι·
 λόγους δ' ἀκούσαι τοῦσδε κάποθυμάσαι
 διανεκῶς θέλοιμ' ἂν, οὐς λέγεις, πάλιν.
 ΚΑ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. 320
 οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχεάς ταυτῶ κύτει

280. ἀγγέλων] ἀγγέλλων Stanleius. 282. ἀγγά-
 ρου ex Etym. M. p. 7, 18.] ἀγγέλου 283. *Ἑρμαῖον]
 ἔρμαιον 284. πανδὸν ex Athenaeo 15. p. 700 e.]
 φανόν 288. πεύκης Schuetzius] πεύκη 289. παρ-
 ηγγάρευσε Bambergerus] παραγγείλασα σκοπῶ
 Hermannus] σκοπὰς 297. *πεδίον Ἀσωποῦ] παι-
 δῖον ὠπόω 301. προσαιθριζούσα πόμπιμον φλόγα
 D. ex gl. Hesychii, προσαιθριζούσα πόμπιμον φλόγα:
 πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν
 φλόγα] πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων M, quod imbe-
 cilli interpolatoris commentum est versus defectum
 utenque explentis. De quo dixi in Praefat. ed. Oxon.
 secundae p. VII. collatis similibus Aeschyli verbis οὐ-
 ρανίζειν et προσαυριζειν (fr. 402.) 304. ραχίζεσθαι D.
 in Praef. ed. Lips. quintae p. XC.] χαρίζεσθαι 306.
 καὶ] χωὶ Karstenus. 307. κάτοπτον Canterus ex schol.
 (qui per κατόψιον exp.)] κάτοπτρον 308. ἔς τ' Stan-
 leius] εἴτ' 310. *τόδε] τότε Post hunc versum quo
 quaternio finitur in M. manus recens adscripsit λέπει
 πολλά. Excidit quaternio versus 311—1066. complexus.
 In hac igitur parte fabulae quas pone lemmata ponimus
 scripturas apographorum vel omnium vel nonnullorum
 sunt. 312. τοιοῖδε τοί μοι Schuetzius] τοιοῖδ' ἔτοιμοι
 315. τοιοῦτο Victorius] τοιοῦτον 319. διανεκῶς Blom-
 fieldus] διηνεκῶς οὐς Bothius] ὡς 322. ἄλειφα]
 ἀλειφαρ Pearsonus. ἐγχεάς Canterus] ἐκχεάς

AESCHYLUS.

διχοστατοῦντ' ἂν, οὐ φίλῳ, προσεννέποις·
 καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα 325
 φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορὰς διπλῆς.
 οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
 ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
 παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
 δέρης ἀποιμῶζουσι φιλτάτων μόρον·
 τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος 330
 νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
 τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
 ἀλλ' ὥς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
 ἐν αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
 ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαίθριων γάτων 335
 δρόσων τ' ἀπαλλαγένης, ὥς δὲ δαίμονες
 ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσοῦχους θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
 οὐ τὰν ἐλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἂν.
 ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ
 πορθεῖν ἢ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστήμιον σωτηρίας·
 θεοῖς δ' ἀναμπλάκηντες εἰ μόλοι στρατός,
 κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν 345
 γένοιτ' ἂν, εἰ πρόσπαια μὴ τεύχοι κακὰ
 ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων.
 τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἔμοι κλύεις·
 τὸ δ' εὐ κρατοῖ μὴ διχορροπῶς ἰδεῖν.
 πολλῶν γὰρ ἔσθλων τήνδ' ὄνησιν εἰλόμην. 350
 ΧΟ. γύναι, κατ' ἀνδρα σῶφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστὰ σου τεκμήρια
 θεοὺς προσειπεῖν αὐ παρασκευάζομαι.
 χάρις γὰρ οὐκ ἄπμος εἴργασται πόνων.
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νῦξ φιλία 355
 μεγάλων κόσμων κτεάτεira,
 ἦτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβραλες
 στεφανὸν δίκτυον, ὥς μήτε μέγαν
 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 μέγα δουλείας 360
 γάγγαμον ἄτης παναλῶτου.
 Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
 τείνοντα πάλαι τόξων, ὅπως ἂν
 μήτε πρὸ καιροῦ μῆθ' ὑπὲρ ἄστρον 365
 βέλος ἡλίθιον σκήψαιεν.
 Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
 ἄρεσσι τοῦτο γ' ἐξιχνεύσαι.
 ἔπραξαν ὡς ἐκρανεν. οὐκ ἔφα τις
 θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν 370
 ὅσοις ἀθίκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
 πέφανται δ' ἐγγόνους
 ἀτολμήτων Ἀρη 375
 πνεόντων μείζον ἢ δικαίως,

323. φίλῳ Stanleius] φίλῳ 336. δὲ δαίμονες
 Hermannus] δυσδαίμονες 337. εὐ σέβουσι Valcke-
 narius. 340. οὐ τὰν ἐλόντες Hermannus] οὐκ ἀνελόν-
 τες vel οὐκ ἂν γ' ἐλόντες ἀνθαλοῖεν Auratus] ἂν (vel
 αὐ) θάνοιεν 341—347. legebantur hoc ordine, κάμψαι
 —|θεοῖς—|ἐγρηγορὸς γένοιτ'—κακὰ. Transposuit
 H. L. Ahrensius et τεύχοι scripsit pro τύχοι 348.
 ἐγρηγορὸς Porsonus] ἐγρήγορον 350. τήνδ' Herman-
 nus] τὴν 353. αὐ Paleius] εὐ 360. μέγα δουλείας
 delet Schuetzius. 369. ἔπραξαν ὡς Hermannus] ὡς
 ἔπραξεν ὡς 374. πέφανται δ' ἐγγόνους (ἐκγόνους
 persper. in apogr. Flor.)|ἀτολμήτων Ἀρη] Verba cor-
 rupta. ἐγγενής—Ἀρης Karstenus. ἐκγονος—ἀρά (per-
 nieies) Bambergerus.

φλεόντων δωμαίων ὑπέρφει [ἀπαρκεῖν
 ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπήμαντον, ὥστ'
 εὖ πραπίδων λαχόντα. 380
 οὐ γὰρ ἔστιν ἐπαλεῖς
 πλοῦτον πρὸς κόρον ἀνδρὶ
 λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν εἰς ἀφάνειαν.
 βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ, 385
 προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
 ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
 πρέπει δὲ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
 κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον 390
 τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
 μελαμπαγῆς πέλει
 δικαιοθεῖς, ἐπεὶ
 διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
 πόλει πρόστριμ' ἄφερτον ἐνθεῖς. 395
 λιτὰν δ' ἀκούει μὲν οὐτις θεῶν· τῶνδ' ἐπίστροφον δὲ
 φῶτ' ἄδικον καθαρεῖ.
 οἶος καὶ Πάρις ἐλθὼν
 ἐς δόμον τὸν Ἀτρεϊδᾶν 400
 ἥσχυνε Ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός.
 λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας
 κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὀπλισμούς,
 ἄγουσά τ' ἀντίφερνον ἱλίῳ φθορὰν 406
 βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν
 ἄτλατα τλάσᾳ· πολλὰ δ' ἔστενον
 τὰδ' ἐννέποντες δόμῳ προφῆται·
 ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι, 410
 ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες.
 πάρεστι σιγᾶς ἄτιμος ἀλοιδόρος
 ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν.
 πόσῳ δ' ὑπερποντίας
 φάσμα δόξει δόμῳ ἀνάσσειν. 415
 εὐμόρφῳν δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρὶ·
 ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίας ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
 ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες 420
 πάρεσιν δοκαὶ φέρουσαι χάριν ματαίαν.
 μάταν γάρ, εὐτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
 παραλλάξασα διὰ χερῶν
 βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον 425
 πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
 τὰδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.

367—384. = 385—402.

403—419. = 420—436.

378. ὑπὲρ τὸ] μέτρον δὲ Weilius. 379. ὥστ' ἀπαρ-
 κεῖν] ὥστε ἀπαρκεῖν Triclinius. 380. λαχόντα] λα-
 χόντι Schuetzius. 388. πᾶν μάταιον Musgravius] παμ-
 μάταιον 391. τε addidit Triclinius. προσβολαῖς
 Pearsonus] προβολαῖς 395. ἐνθεῖς Triclinius] θεῖς
 396. τῶνδ' ἔ. δὲ Weyrauchius] τὸν δ' ἔ. τῶνδε 400. τὸν
 —κλοπαῖσι Triclinius] τῶν—κλοπαῖς 407. βέβακεν
 Triclinius] βέβακε 408. ἄτλατα D.] ἄτλητα πολλὰ
 δ' ἔστενον Triclinius] πολὺ δ' ἀνέστενον 409. τὰδ'
 Blomfieldus] τόδ' 411. φιλόνορες] φυγόνορες Kar-
 stenius. 412. πάρεστι — ἰδεῖν] Versus corrupti, quo-
 rum incerta est emendatio. πάρεστι σιγᾶς ἀτίμως ἀλοι-
 δόρους αἰστούς (scr. ἄστους) ἐφημένων ἰδεῖν Karstenius.
 Poterat paullo melius πάρεστι σιγᾶς ἀτίμως ἀλοιδό-
 ρως | ἄστους ἀφημένων ἰδεῖν, ut dixi in Praef. ed. Lips.
 quintae p. XCI. πάρεστι σιγᾶς ἀτίμως ἀλοιδόρους |
 αἰσχιστ' ἀφεμένων ἰδεῖν Hermannus. 414. ὑπερπον-
 τίας Triclinius] ὑπὲρ ποντίας 421. δόκαι (debebat
 δοκαὶ) Hermannus] δόξαι 423. ὄρᾳ Scholefieldus] ὄραν
 426. ὀπαδοῦσ' Dobræus] ὀπαδοῖς 427. ἐφ' ἐστίας]
 ἐφεστῖους Stanleius. 428. τὰδ' τὰ δ' Halmius. ὑπερ-
 βατώτερα] ὑπερτερῶτερα Weilius: vid. ad fragm. 351.

τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανίδος γὰς συννορμένοις
 πένθεια τλησικάρδιος 430
 δόμων ἐκάστου πρέπει.
 πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ·
 οὐς μὲν γάρ τις ἐπεμμεν
 οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν 434
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμους ἀφικνεῖται.
 ὁ χρυσαμβίος δ' Ἄρης σωμαίων
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς 437
 πυρῳθὲν ἐξ ἱλίου
 φίλοις πέμπει βραχὺ 440
 ψῆγμα δυσάκρυτον ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων
 λέβητας εὐθέτους.
 στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς 445
 μάχῃ ἱδρῖς, τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
 ἀλλοτρίας διαί γυναικός. τὰδε σιγὰ τις βαῦ-
 ζει. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει προδίκους Ἀτρεϊ-
 δαις. 451
 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεύχος
 θήκας Ἰλιάδος γὰς
 εὐμορφοὶ κατέχουσιν· ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυπεν.
 βαρεῖα δ' ἄστυν φάτις σὺν κότῳ· 456
 δημοκράντου δ' ἄρας τίνει χρέος.
 μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
 μέριμνα νυκτρεφές. 460
 τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί. κελαιναὶ
 δ' Ἑρινύες χρόνῳ
 τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας παλιντυχεῖ
 τριβὰ βίον τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' αἶ-
 στοῖς τελέθοντος οὐτις ἀλκά· τὸ δ' ὑπερκόπως
 κλύειν
 εὐ βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις Διόθεν κεραυνός.
 κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. 471
 μήτ' εἶην τοτιλιπόρθης
 μήτ' οὖν αὐτὸς ἄλως ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.
 πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου 475
 πόλιν διήκει θοὰ
 βάζεις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
 τίς οἶδεν; εἰ τι θεῖόν ἐστι μὴ ψῦθος.
 τίς ὦδε παιδνὸς ἦ φρενῶν κεκομμένος,
 φλογὸς παραγγέμμασιν 480
 νέοις πυρῳθέντα καρδίαν ἔπειτ'
 ἀλλαγὰ λόγῳ καμῖν;
 γυναικὸς αἰχμὰ πρέπει
 πρὸ τοῦ φανέντος χάριν Ξυναινέσαι.
 πιθανὸς ἂν ὁ θῆλυσ ὄρος ἐπινέμεται 485
 ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
 γυναικογήνρον ὄλλυται κλέος.

437—455. = 456—477.

429. Ἑλλανίδος γὰς Hermannus] ἐλλάδος αἶας 430.
 τλησικάρδιος] Gl. Triclinii τὴν καρδίαν τήκουσα, quasi
 τησικάρδιος; legere voluerit, quod coniecit Anratus.
 433. τις addidit Porsonus. 436. ἀφικνεῖται Porsonus]
 εἰσαφικνεῖται 438. καὶ] ὁ καὶ Weilius. 441. βραχὺ
 Schuetzius] βαρὺ 444. εὐθέτους Anratus] εὐθέτου
 449. διαί ex Cramerī Anecd. Oxon. vol. I. p. 119,
 13] διὰ γυναικός, τὰδε] γυναικός, τὰ δὲ Hermannus.
 451. προδίκους Triclinius] προδικοῖσιν 454. εὐ-
 μορφοὶ] εὐμοῖροι Wiesclerus. ἔμμοροι Valcken. 457.
 δημοκράντου Porsonus] δημοκράτου. ὁ δημάρατος Wei-
 lius. 461. ἄσκοποι Triclinius] ἀπόσκοποι 464.
 παλιντυχεῖ Scaliger] παλιντυχῇ 467. ὑπερκόπως
 Grotius] ὑπερκότως 470. ὄσσοις] Corruptum. 472.
 τοτιλιπόρθης] πολίπορθε infra 783. ubi πολίπορθ'
 Blomfieldus. 473. μήτ' Triclinius] μή δ' 477. ἐτή-
 τυμος Anratus] ἐτητύμως 478. ἡ apogr. Flor., sed
 superser. εἰ τι Hermannus] τοι 482. λόγου Tri-
 clinius] λόγους 483. γυναικὸς Porsonus] ἐν γυναικός

ΚΑ. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φασφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγᾶς,
εἴτ' οὖν ἀληθείς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
τερπνὸν τὸδ' ἔλθον φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὀρῶ κατὰ σκιαν
κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ Εὐνούρος διπλὰ κόνις τάδε,
ὡς οὐτ' ἀναυδος οὔτε σοι δαῖων φλόγα
ὑλῆς δρεῖας σημαίνει καπνῷ πυρὸς,
ἀλλ' ἡ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάσει λέγων·
τὸν ἀντίον δέ τοισδ' ἀποστέρῃω λόγον·
εὐ γὰρ πρὸς εὐ φανείσι προσθήκη πέλοι.
ΧΟ. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρίων οὐδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμεν ἔτους,
πολλῶν βαγείων ἐλπίδων μῖας τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ἤρχον τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανῶν μεθέξειν φιλάτου τάφου μέρος.
νῦν χαίρε μὲν χθών, χαίρε δ' ἡλίου φάος,
ὑπατὸς τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιος τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἄλλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὐτε σωτήρ ἴσθι καὶ παῖωνιος,
ἄναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγχιονίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμᾶορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λειψόμενον δορὸς.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλοι στέγαι,
σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονες τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλα, παιδοῖσι καὶ νῦν ὁμμασιν·
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῶν χρόνῳ.
ἦκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοισδ' ἅπασιν κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὐ νιν ἀσπᾶσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατεγρᾶσται πέδον.
βωμοὶ δ' αἴοτοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν Ζευκτῆριον
ἄναξ Ἀτρεΐδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἦκει, τίεσθαι δ' αἰετώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δῖον τοῦ πάθους πλέον.
ὄφλων γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρίων ἔθρισεν δόμον.
διπλὰ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαίρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω τι· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρίδας τῇσδε γῆς σ' ἐγύννασεν.

489. ΚΑ. huic versui et ΧΟ. versui 501. praescri-
ptum debet Scaliger. 494. ἐλάας D.] ἐλαίας 504.
δεκάτου Wunderus] δεκάτῳ 511. ἦσθ' (ἦσθ' Her-
mannus) margo Askewii] ἦλθες 512. καὶ παῖωνιος
Dobraeus] καὶ παγώνιος (κάπαγώνιος Auratus) 520.
εἴ που Stanleius] ἦπου καὶ νῦν D.] τοισδ', ab Tri-
clinio in τοῖσιν mutatum. 522. ὡμῖν Triclinius] ἡμῖν
527. delet Salzmannus. Nam illatus videtur ex
Pcrs. 811. ubi legitur βωμοὶ δ' αἴοτοι, δαιμόνων θ' ἰδρύ-
ματα —. 534. ὄφλων Blomfieldus] ὄφλων 536.
Recte, ut videtur, Blomfieldus, αὐτόχθονον in αὐτό-
χθον' ὃν mutavit: de quo dixit L. Dindorfius in The-
sauro vol. I. part. 2. p. 2583. 539. τι addidit D.
τεθνάναι D.] τεθνάναι οὐκέτ' Triclinius] οὐκ

ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὁμμασιν χαρὰς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῇσδ' ἐπήβολοι νόσου.
ΚΗ. πῶς δὴ; διδάχθεις τοῦδε δεσπῶν λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερῶντων ἡμέρῳ πεπληγμένοι.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τῇνδε γῆν στρατὸν λέγεις. 545
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἁμαυρὰς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος φρενῶν;
ΧΟ. πάλα τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεϊς τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλῇ χάρις. 550
ΚΗ. εὐ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μὲν τις ἀν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὐτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσουλίας, 555
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
στένοντες, οὐ λαχόντες ἡματος μέρος;
τὰ δ' αὐτε χέρσῳ καὶ προσῆν πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δαῖων πρὸς τείχεσιν.
ἔξ οὐρανοῦ δὲ κατὰ γῆς λειμῶνται 560
δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων, τιθέντες ἐνθήρον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἶον παρείχ' ἀφερτον Ἰδαία χιῶν,
ἢ θάλλπος, εὐτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς 565
κοίταις ἀκύμων νηγέμοις εὐδοὶ πεσών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθηγκόσιν
τὸ μήποτ' αὐθις μὴδ' ἀναστήναι μέλιν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψῆφῳ λέγεις, 570
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρή τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφορὰς καταζῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡς κομπᾶσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίῳ φάει 575
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένους
Τροίαν ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσας ἀρχαῖον γένος·
τοιαῦτα χρή κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν 580
καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ χάρις τιμῆσεται
Διὸς τὸδ' ἐκπράξασαι. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. νικῶμενος λόγοισιν οὐκ ἀναινομαι.
ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὐ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταμνήστρα μέλιν 585
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
ΚΑ. ἀνωλόλυξα μὲν πάλα χαρὰς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἄλυσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε “φρυκτωρῶν δία 590
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορηθῆσθαι δοκεῖς;

541. ἐνδακρύειν] ἐκδακρύειν Triclinius. 542. ἦτε
Triclinius] ἴστε 544. πεπληγμένοι Tyrwhittus] πε-
πληγμένος 546. μ' addidit Scaliger. 547. στύγος
φρενῶν Emperius] στύγος στρατῷ. στύγος; φράσον
Iacobsius. 552. ἀν Anratus] εὐ 556. κακοστρώ-
τους Triclinius] κακοστρώτους 557. λαχόντες] κλαί-
οντες Stanleius. 559. δαῖων D.] δηῖων 560. δὲ
Pearsonus] γὰρ λειμῶνται] λειμωνία apogr. Flor.
561. Notandum δρόσοι cum τιθέντες coniunctum
pro feminino τιθεῖσαι, quod metrum non ferebat.
κατεψάκαζον D.] κατεψάκαζον 572. συμφορὰς Blom-
fieldus] συμφοραῖς 575. 576. Hos versus transpo-
nit Lachmannus, ἡμῖν cum ποτωμένους coniungendo.
579. ἀρχαῖον] ἀρχαῖος Porsonus. 584. τοῖς] νοὺς
Engerus. 587. ἀνωλόλυξα μὲν Stephanus] ἀνωλο-
λύξαμεν 590. ἐνίπτων Triclinius] ἐνίπτων

ἡ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἵρεσθαι κέαρ.”
 λόγους τοιοῦτοις πλαγκτὸς οὖσ’ ἐφαινόμην.
 ὅμως δ’ ἔθουν, καὶ γυναικίῳ νόμῳ
 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
 ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
 595 θυγατρὶν κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 καὶ νῦν τὰ μάσω μὲν τί δεισ’ ἐμοὶ λέγειν;
 ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 ὅπως δ’ ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 600 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τοῦτου φέγγος ἦδιον δρακύν,
 ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
 πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ’ ἀπάγγειλον πόσει·
 ἦκειν ὅπως τάχιστ’ ἐράσμιον πόλει·
 605 γυναικὰ πιστὴν δ’ ἐν δόμοις εὖροι μολῶν
 οἶαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
 ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ’ ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθείραςαν ἐν μήκει χρόνον.
 610 οὐδ’ οἶδα τέρψιν οὐδ’ ἐπίψογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
 ΚΗ. τοῖσδ’ ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
 οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν·
 ΧΟ. αὐτὴ μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
 615 τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν εὐπρεπῶς λόγον·
 σὺ δ’ εἶπε, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
 εἰ νόστιμός τε καὶ σεσσωμένος πάλιν
 ἦκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
 ΚΗ. οὐκ ἔσθ’ ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
 620 ἔς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
 ΧΟ. πῶς δῆτ’ ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῃ τύχης;
 ἀνισθέντα δ’ οὐκ εὐκρυπτα γίγνεται τάδε.
 ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ,
 αὐτὸς τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
 625 ΧΟ. πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
 ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἦρπασε στρατοῦ;
 ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
 μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
 ΧΟ. πότερον γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
 630 φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλῳ ἐκλήζετο;
 ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ’ ἀπαγγεῖλαι πόλιν,
 πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἠλίου χθονὸς φύσιν.
 ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χεიმῶνα ναυτικῷ στρατῷ
 ἐλθεῖν τελευτῆσαι τε δαιμόνων κότῳ;
 635 ΚΗ. εὐφῆμον ἦμαρ οὐ πρόπει κακαγγέλω
 γλῶσση μιάνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
 ὅταν δ’ ἀπευκτὰ πῆματ’ ἄγγελος πόλει
 στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
 πόλει μὲν ἔλκος ἐν τῷ δῆμιον τυχεῖν,
 640 πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
 ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,
 δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
 τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
 645 πρόπει λέγειν παιᾶνα τόνδ’ Ἐρινύων.
 σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
 ἦκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοὶ πόλιν,
 πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμῖξω, λέγων

χειμῶν’ Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
 650 ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρῖν,
 πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ’ ἐδειξάτην
 φθείροντες τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
 ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ’ ὠρῶρει κακά.
 ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρηῖκαι πνοαὶ
 655 ἤρεικον· αἱ δὲ κερωτυπούμεναι βίᾳ
 χειμῶνι τυφῷ σὺν Ζάλῃ τ’ ὀμβροκτύπῳ,
 ὥχοντ’ ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
 ἐπεὶ δ’ ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 ὀρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 660 ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ’ ἐρειπίοις.
 ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ’ ἀκήρατον σάλου
 ἦτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἔξηγῆσατο
 θεὸς τις, οὐκ ἀνθρωπίνῳ, οἶακος θιγῶν.
 τύχη δὲ σωτὴρ ναυστολοῦσ’ ἐφέζετο,
 665 ὡς μήτ’ ἐν ὄρμῳ κύματος Ζάλην ἔχειν
 μήτ’ ἐξοκείλῃ πρὸς κραταίλειον χθόνα.
 ἔπειτα δ’ ἄδην πόντιον πεφηνότες,
 λευκὸν κατ’ ἡμᾶρ οὐ πεποιθότες τύχη
 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 670 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδομένου.
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μὴ;
 ἡμεῖς τ’ ἐκείνους ταῦτ’ ἔχειν δοξάζομεν.
 γένοιτο δ’ ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 675 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
 εἰ δ’ οὖν τις ἀκτίς ἡλίου νῦν ἱστορεῖ
 χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
 οὐπὼ θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
 ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἦξειν πάλιν.
 680 τοσαῦτ’ ἀκούσας ἴσθι τάληθῃ κλύων.
 ΧΟ. τίς ποτ’ ὠνόμαζεν ὧδ’ ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμῳς —
 μή τις ὄντιν’ οὐχ ὀρῶμεν προνοίᾳσι τοῦ πεπρω-
 μένου
 685 γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
 τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῇ θ’ Ἑλέναν; ἐπεὶ πρε-
 ἐλέναυς, ἑλάνδρος, ἐλέπτολις, [πόντως
 690 ἐκ τῶν ἀβροπῆνυν
 προκαλυμμάτων ἔπλευσε Ζεφύρου γίγαντος αὐρᾶ,
 πολὺν ἀνδρὸς τε φερᾶσπιδὲς κυναγοὶ κατ’ ἵχνος πλα-
 τᾶν ἄφαντον
 695 κέλσαντες Σιμόντος
 ἀκτᾶς ἐπ’ ἀεξιφύλλους
 δι’ ἔριν αἰματόεσσας.
 Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθύνυμον τελεσιφῶρων
 700 μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
 καὶ ξυνεστίου Διὸς

681—698. = 699—716.

717—726. = 727—736.

597. κοιμῶντες] καίοντες Casaubonus. κοιῶντες
 Hermannus. 603. ἀνδρὶ Blomfieldus] ἀνδρᾷ 613.
 τοιοῖσδ’ ὃ] τοιοῖσδε Hermannus. 618. τε Paleius] γε
 619. ἦκει Karstenus] ἦξει 622. Sequentia disticha,
 quae Clytaemnestrae data erant, choro tribuit Stan-
 leius. τύχης Porsonus] τύχης 623. εὐκρυπτα]
 εὐκαρπα Weilius. γίγνεται Porsonus] γίνεται 624.
 ἀνὴρ Hermannus] ἀνὴρ 644. σεσαγμένον Schuetzius]
 σεσαγμένον

619. Ἀχαιῶν—θεοῖς] Ἀχαιοῖς—θεῶν Blomfieldus.
 654. ἀλλήλαισι Triclinius] ἀλλήλησι 655. κερω-
 τυπούμεναι Wassius] κερωτυπούμεναι 660. ναυτικοῖς
 τ’ ἐρειπίοις Auratus] ναυτικῶν τ’ ἐρειπίων 661. σά-
 λου D.] σκάφος 662. ἦτοι] ἥρως Weilius. ἢ ἔξη-
 γῆσατο Schuetzius] ἢ ἔξηγῆσατο 664. ναυστολοῦσ’
 Casaubonus] ναῦν θέλουσ’ 670. κακῶς σποδομένου]
 κατεσποδημένου Meinekius 673. ταῦτ’ Stanleius]
 ταῦτ’ 677. χλωρόν τε καὶ Τουπίου (ex gl. Hesychii
 χλωρόν τε καὶ βλέποντα: ἀντὶ τοῦ ζῶντα)] ζῶντα καὶ
 683. προνοίᾳσι Pauwius] προνοίαις 689. ἐλέ-
 ναυς Blomfieldus] ἐλένας 690. ἀβροπῆνυν Salmasius]
 ἀβροτίμων 695. πλατᾶν Heathius] πλάταν 696.
 κέλσαντες Auratus] κελσάντων 697. ἀεξιφύλλους
 Triclinius] ἀεξιφύλλους 700. τελεσιφῶρων Triclinius]
 τελεσιφῶρων 701. ἤλασεν Porsonus] ἤλασε Tricli-
 nius)] ἔλασε ἀτίμωσιν Canterus] ἀτίμωσιν ἴν’

πρασσομένα τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκφάτως τίνοντας,
 ὑμέναιον, δς τὸτ' ἐπέρρεπεν 707
 γαμβροῖσιν αἰδεῖν.
 μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλις γεραῖα τι
 πολύθηρον μέγα που στένει κικλήσκουσα Πάριν
 παμπρόσθη πολύθηρον [τὸν αἰνόμετρον,
 αἰῶνα, φίλον πολιτᾶν 715
 μέλεον αἶμ' ἀνατλάσα.
 ἔθρεπεν δὲ λέοντος
 ἴνιν δόμοις ἀγάλακτον
 οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον,
 ἐν βίῳ προτελείῳς 720
 ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
 καὶ γεραροῖς ἐπὶ χάρτον.
 πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
 νεοτρόφου τέκνου δίκαν, 724
 φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
 χρονιοθεὶς δ' ἀπέδειξεν 727
 ἦθος τὸ πρόσθε τοκῆων.
 χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων
 μηλοφόνοισιν ἐν αἵταις 730
 δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν.
 αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
 ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
 μέγα σίνος πολύκτονον. 734
 ἐκ θεοῦ δ' ἱερέυς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη.
 παρ' αὐτὰ δ' ἔλθειν ἐς Ἰλίου πόλιν 737
 λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
 ἀκασκιδόν τ' ἄγαλμα πλούτου, 740
 μαλθακὸν ὁμμάτων βέλος,
 δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
 παρακλίνασ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς,
 δύσεδρος καὶ δυσόμιλος συμμένα Πριαμίδαισιν, 745
 πομπῇ Διὸς Ξενίου,
 νυμφόκλαυτος Ἑρινύς.
 παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος 750
 τέτυκται, μέγαν τελεσεθέντα φωτὸς ὄλβον
 τεκνοῦσθαι μὴ δ' ἄπαιδα θνήσκειν,
 ἐκ δ' ἀγαθὰς τύχας γένει 755
 βλαστάνειν ἀκρόεστον οἰζύν. [ἔργον
 δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί. τὸ δυοσεβὲς γὰρ
 μετὰ μὲν πλείονα τίκτει, σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννη-
 οἶκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων 761
 καλλίπαις πότμος αἰεῖ.
 φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-

717—726. = 727—736.

737—749. = 750—762.

707. ὑμέναιον, δς] ὑμέναιον οἷς Hermannus. 710. γεραῖα] γεραίου Auratus. 711. παμπρόσθη] Cornputum. ἀμπρόσθ' ἢ Blomfieldus. παμπενθῇ Auratus. παμπροθῇ Seidlerus. 715. αἰῶνα, φίλον Hermannus] αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν Auratus] πολίταν 717. λέοντος ἴνιν Coningtonus] λέοντα σίνιν 719. οὕτως Triclinius praeunte apogr. Flor., in quo οὗτος, superscripto ως 723. ἔσχ' ἦστ' D. Nam ἔσχ' si recte legeretur, scribendum foret φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις cum Weilio. 724. νεοτρόφου Triclinius] νεοτρόφον 726. ἦθος Coningtonus] ἔθος. πρόσθε Wellauerus] πρόσ 729. τροφᾶς γὰρ Pearsonus] γὰρ τροφᾶς 730. ἐν addidit Bothius. αἵταις] αἵταισιν Triclinius: unde μηλοφόνοισιν ἄσαισιν Maldenus 733. ἄμαχον Triclinius] ἄμαχον δ' 736. προσεθρέφθη (voluit προσεθρέφθη ut Porsonus) Heathius] προσετράφη 737. παρ' αὐτὰ Heathius (παρὰ τὰ Triclinius)] παρὰ ταῦτα 741. τ' addidit Hermannus. 744. παρακλίνασ' παρακλίνουσ'] Triclinius. πικρά] πικροῦ apogr. Flor., sed superscr. ἄς 756. οἰζύν — δυοσεβὲς γὰρ Pauwius] οἰζύν. — γὰρ δυοσεβὲς 761. δ' ἄρ' Auratus] γὰρ

Ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν 765
 ὕβριν τὸτ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύριον μὴ φάος τόκου,
 δαίμονά τε τὰν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερν,
 θράσος μελαίνας μελᾶθοισιν Ἄτας, 770
 εἰδομένας τοκεῦσιν.
 Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν,
 τὸν δ' ἐναΐσιμον τίει. 775
 τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν παλιν-
 τρόποις
 ὄμμασι λιποῦσ' ὅσα προσέβαλε, δύναμιν οὐ
 σέβουσα πλούτου παρασῆμον αἶνῳ. 780
 πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νυμῶ.
 ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
 Ἀτρέως γένεθλον,
 πῶς σε προσεῖπω; πῶς σε σεβίζω 785
 μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
 καιρὸν χάριτος;
 πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουσι δίκην παραβάντες.
 τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν 790
 πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
 οὐδὲν ἐφ' ἦπαρ προσικνεῖται·
 καὶ ζυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
 ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
 ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, 795
 οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
 τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
 ὕδαρεῖ σαίνειν φιλότῃ.
 σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιᾶν
 Ἑλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω, 800
 κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
 οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων,
 θράσος ἐκ θυσιῶν
 ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων·
 νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως 805
 εὐφρων πόνος εὐτελέσασιν.
 γνῶσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
 τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
 πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοῦ ἔγχωριους 810
 δίκη προσεῖπεν, τοὺς ἐμοὶ μεταίτιους
 νόστου δικαίων θ' ὦν ἐπραξάμην πόλιν
 Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
 κλύοντες ἀνδροθήτας Ἰλίου φθορὰς
 εἰς αἵματηρὸν τεύχος οὐ διχορρόπως 815
 ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
 ἐλπίς προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένης.

763—772. = 773—782.

766. ὅτε Klausenus] ὅταν φάος τόκου H. L. Ahrensens in Philologo Supplem. vol. I p. 555.] νεαρά φάους κότον 769. τὰν Hermannus] τὸν 770. μελᾶθοισιν Triclinius] μελᾶθοις 775. τίει Ahrensens p. 534.] τίει βίον 776. ἔδεθλα Auratus] ἔσθλα 779. προσέβαλε (vel προσέμολε) Hermannus] προσέβα τοῦ 782. πολίπορθ' Blomfieldus (ut v. 473.)] πολίπορθ' 785. σεβίζω Triclinius] σεβίζω 790. δ' τ' Hermannus. 791. δῆγμα Triclinius, ut est apud Stobaeum Flor. 112, 12.] δῆγμα 793. καὶ ζυγχαίρουσιν] καὶ (καὶ delet Hermannus) νυκτὶ δὲ χαίρουσιν Stobaeus. 797. σαίνειν] σαίνει Casaubonus. 800. σ' addidit Musgravius. οὐκ ἐπικεύσω Hermannus. 801. ἀπομούσως — οὐδ' ἀπόμουσός τ' — οὐτ' Elmsleius. 803. θράσος ἐκ θυσιῶν H. L. Ahrensens l. c. p. 559.] θράσος (θάρσος Triclinius) ἐκούσιον. θράσος ἀκούσιον Canterus. 806. πόνος] πνός Weilius. 807. γνῶσει Porsonus] γνῶση 815. εἰς D.] ἐς 817. χειρὸς] χεῖλος Casaubonus.

καπνῷ δ' ἄλοῦσα νῦν ἔτ' εὐσημος πόλις. ἄτης θύλλαι ζωσι· συνθνήσκουσα δέ σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. τούτων θεοῖσι χρή πολὺμνηστον χάριν τίνειν, ἐπεὶ περ καὶ πάγας ὑπερκόπους ἐφαρξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὐνεκα πόλιν διημάθουνεν Ἀργεῖον δάκος, ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς, πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν· ὑπερβοῶν δὲ πύργον ὠμηστής λέων ἄδην ἐλείξεν αἵματος τυρανικοῦ. θεοὶς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε· τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων καὶ φημί ταῦτά καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις. παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστί συγγενὲς τόδε, φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον, τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσρῶν στένει. εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὐ γὰρ ἐξεπίσταμαι ὁμιλίας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιάς, δοκούσας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἔμοι. μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει, Ζευθεὶς ἔτοιμος ἦν ἔμοι σειραφόρος· εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος περὶ λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον ὅπως χρονίζον εὐ μενεῖ βουλευτέον· ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων, ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἑρεστίους ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιῶσομαι, οἵ περ πρόσω πέμψαντες ἦγαγον πάλιν. νίκη δ' ἐπεὶ περ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι. ΚΛ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργεῖων τόδε, οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα μαθοῦσ' ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον τοσόνδ' ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. τὸ μὲν γυναικᾶ πρῶτον ἄρσενος δίχα ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν, πολλὰς κλύουσας κληδόνας παλιγκότους· καὶ τὸν μὲν ἦκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις. καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν. εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι, τρισωμάτος τᾶν Γηρυῶν ὁ δεῦτερος	820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870
[πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβῶν, ἅπαξ ἐκάστω κατθανὼν μορφώματι. τοιῶνδ' ἑκατὶ κληδόνων παλιγκότων πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης. ἐκ τῶνδ' εἰ τοὶ παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ, ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων, ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μὴδὲ θαυμάσης τόδε. τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὲς δορυξένος Στρώφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πῆματα ἔμοι προφωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα βακτίσαι πλέον. τοιᾶδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει. ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσυστοι πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγῶν. ἐν ὀψικοῖσι δ' ὄμμασι βακτίσαι ἔχω τὰς ἀμφὶ σοὶ κλάουσα λαμπηρουχίας ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν λεπταῖς ὑπαὶ κύνωνπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωπύσσοντος, ἀμφὶ σοὶ πάθη ὀρώσα πλείω τοῦ ξυνέδοντος χρόνου. τοιοῖσδ' εἰ τοὶ νῦν ἀζιῶ προσφθέγμασιν. φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ ἠνεχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κἄρα, ἐκβαίν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς τὸν σὸν πόδ', ὠναῖ, Ἰλίου πορθήτορα. δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος πέδον κελεύθου στορνύναι πετάσμασιν; εὐθύς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος, ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἂν ἡγήται δίκη. τὰ δ' ἄλλα φροντίς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα. ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δμωαῖν ἐμῶν φύλαξ, ἀπουσία μὲν εἰπας εἰκότως ἐμῇ· μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμῳς αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρή τὸδ' ἔρχεσθαι γέρας. καὶ τᾶλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄβρυνε, μὴδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην χαιμαίπετὲς βόαμα προσχάνης ἔμοι, μὴδ' εἵμασι στρώσας· ἐπιφθονον πόρον τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν· ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν βαίνειν ἔμοι μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου. λέγω κατ' ἀνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. νῦν ταῦτα πάντα τλαῶ· ἀπενθήτῳ φρενὶ λέγοιμ' ἂν ἀνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα, σωτήρα ναὸς πρότονον, ὕψηλῆς στέγης στύλον ποδῆρην, μονογενὲς τέκνον πατρὶ, καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα, κάλλιστον ἡμᾶρ εἰσδεῖν ἐκ χείματος, ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.	875 880 885 890 894 903 905 910 915 920 925 895 900
819. θύλλαι] θυγαῖ Hermannus. 822. ὑπερ- κόπους Heathius] ὑπερκότους 823. ἐφραξάμεσθα (debebat ἐφαρξάμεσθα) Hermannus] ἐπραξάμεσθα 825. ἀσπιδηφόρος Blomfieldus] ἀσπιδηστρόφος (ἀσπι- δοστρόφος Triclinius) 831. ταῦτά Auratus] ταῦτα 833. φθόνου Triclinius] φθόνων. Apud Stobaeum Flor. 38, 28. ψόγου 834. καρδίαν] καρδίᾳ Casaubo- nus. 835. πεπαμένῳ Porsonus] πεπαμένῳ νόσον] νόσου Auratus. 850. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου Porso- nus] πῆματος τρέψαι νόσον 854. ἐμπέδως] ἐμπέδος Cobet. 860. delet Karstenus. 863. κληδόνας Auratus] ἡδονάς 864. ἐπεσφέρειν D.] ἐπεισφέρειν 867. ἀνὴρ] ἀνὴρ Hermannus. 868. τέτρηται H. L. Ahrensius] τέτρωται πλέον D.] πλέω 869. ἐπλήθυον Porsonus] ἐπλήθυον	
871. seclisut Weilius. 878. πιστωμάτων Her- mannus] πιστευμάτων 889. ὄμμασι D.] ὄμμασιν 990. κλάουσα D.] κλαίουσα 895—902. Eieci versus ab falsario compositos, de quibus dixi in Praef. edit. Lips. quintae p. XCII. 898. στύλον (sic) Triclinius] στόλον 903. τοὶ νῦν Schuetzius] τοῖνυν 905. δέ μοι Scholefieldus] δ' ἔμοι 907. ὠναῖ Triclinius] ἄναξ 908. τέλος] τᾶδε Triclinius. 909. στορνύ- ναι Elmsleius ad Eur. Med. 1209.] στορνύνουαι 913. θεοῖς εἰμαρμένα] θεοῖσιν ἄρμενα Meinekins. 920. βόαμα] βόημα superser. in apogr. Flor.	

- χωρίς ποδοψήσων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδῶν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίαι δὲ χρή
βιον τελευτήσαντ' ἐν εὐστοί φίλῃ.
εἰ πάντα δ' ὡς πρᾶσσοιμεν, εὐθαρσῆς ἐγώ.
930
ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἶπε μὴ παρὰ γνῶμην ἔμοι.
ΑΓ. γνῶμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
ΚΛ. ἡῤῥω θεοὺς δέϊσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;
ΑΓ. εἶπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἔξειπον τέλος.
ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἦνυσεν;
935
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόρον.
ΑΓ. φήμη γέ μέντοι δημόθρους μέγα σέβειν.
ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὗτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
940
ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίεις;
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἔκων ἔμοι.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασις ποδός.
945
καὶ τοῖσδε μ' ἔμβαῖνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
μὴ τις πρόσωθεν ὁμματός βάλοι φθάς.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς εἵματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὕφας.
950
τούτων μὲν οὕτω· τὴν Ξένην δὲ πρεμενῶς
τὴνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατούντα μάλακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῃ χρηταὶ Ζυγῷ.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἔξαιρετον
955
ἄνθος, στρατοῦ δῶρημ', ἔμοι Ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμα τάδε,
εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
960
κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βωφάς.
οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμον δ' εἰμάτων ἂν ἡυξάμην,
δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
965
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
ρίζης γὰρ οὐσης φυλλὰς ἴκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματίον ἐστίαν,
θάλαπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνει μολόν·
970
ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὀμφακος πικρὰς
οἶνον, τότ' ἦδη ψυχὸς ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένον.
Ζεὺ Ζεὺ τέλειε, τὰς ἐμάς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ μοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν.
926. τῶν ποικίλων] ποικιλμάτων Karstenus. 930.
πρᾶσσοιμεν D.] πρᾶσσοιμ' ἂν 935. δοκεῖ Stanleius]
δοκῇ 936. δοκεῖ Triclinius] δοκῇ 937. αἰδεσθῆς
Triclinius] αἰδεσθείς 942. ἦ] οὐ Weilius (ἦ οὐ Fran-
zious) τήνδε] τῆσδε Auratus. δῆριος] δῆρεως
Bothius. 948. εἵματοφθορεῖν Franzius] σωματοφθο-
ρεῖν ποσὶν Schuetzius] πόσιν 949. φθείροντα
Triclinius] φθάροντα apogr. Flor. Fort. πατούντα, ut
πολλῶν πατησμον εἰμάτων est v. 963. 950. τούτων]
τούμὸν Emperius. 954. αὕτη Auratus] αὐτῇ
957. δόμων] δόμους, sed superser. ων, apogr. Flor.
959. ἰσάργυρον Salmasius] εἰς ἀργυρον 961. οἴκοις
Porsonus] οἴκος 963. δ' εἰμάτων Canterus] δειμά-
των ἡυξάμην D.] εὐξάμην 965. μηχανωμένη
Abreschius] μηχανωμένης. μηχανωμένη Auratus.
967. ὑπερτείνασα Triclinius] ὑπερτίνασα: ὑπερτί-
νουσα Auratus. 969. μολόν H. Vossius] μολών
970. Ζεὺς Auratus] Ζεὺς τ' 974. μέλοι δέ μοι σοὶ Tri-
clinius] μέλη (superser. οι) δέ μοι
- ΧΟ. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως 975
δεῖμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτάται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
οὐδ' ἀποπτύσαν δοκάς 980
δυσκρίτων ὄνειράτων
θάρσος εὐπειθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον;
χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησίων Ξυνεμβολαῖς
ψαμμίας ἀκάτα παρήβησεν, εὐθ' ὑπ' Ἴλιον 985
ῶρτο ναυβάτας στρατός.
πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
νόστον, αὐτόμαρτυς ὦν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὕμνωδεῖ 990
θρήνον Ἐρινύος αὐτοδιδακτος ἔσωθεν
θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὗτοι ματᾶζει πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν 995
τελεσφόροις δίναις κυκλοῦμενον κέαρ.
εὐχομαι δ' ἐξ ἐμὰς ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. 1000
μάλα γέ μοι τὸ τὰς πολλὰς ὕφειας
ἀκόμεστον τέρμα. νόσος γὰρ αἰεὶ
γεῖτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
καὶ πότμος εὐθυπορῶν 1005
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
καὶ τὸ μὲν πρό χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου, 1010
οὐκ ἔδω πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμω ἀγαν,
οὐδ' ἐπόντισσε σκάφος.
πολλὰ μοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφῆς τε καὶ ἐξ ἀλό-
κων ἐπετεῖαν 1016
νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ πεσὸν θανάσιμον
προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν 1020
πάλιν ἀγκαλέσασθ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν
- 975—987. = 988—1000.
1001—1017. = 1018—1034.
976. δεῖμα Triclinius] δεῖγμα 980. ἀποπτύσαν
Scaliger] ἀποπτύσας (ἀποπτύσαι Triclinius) δοκάς
Weilius (ut ὄνειρόφαντον δοκαί v. 421.)] δίκαν (δόκαν
Karstenus) 982. εὐπειθὲς Westphalius] εὐπιθὲς
[ἵζει Scaliger] [ἵζει 984. Ξυνεμβολαῖς Guil. Schneiderus]
Ξυνεμβόλοις. ἔνν ἐμβολαῖς Hermannus. 985. ψαμ-
μίας ἀκάτα] Metrum postulat quattuor syllabas, quales
sunt ψαμμῖς ἀκτὰ, quod coniecit Ahrensus p. 594.
ψαμμίας ἀκάτας Triclinius. ψαμμίας ἀκτὰς Tyrwhittus.
990. ὅμως Stanleius] ὅπως ὕμνωδεῖ] μελωδεῖ
Heimsoethius. 991. Ἐρινύος Hermannus] ἔριννύς
995. οὗτοι] οὗτι Casaubonus, servato in strophis v. 982.
εὐπιθὲς 999. ἔξ] ἀπ' Triclinius. ψύθη Stephanus]
ψύθη 1001. γέ Triclinius] γὰρ, quod super γε scri-
psit Triclinius. τὸ addidit Wellauerus. 1002. αἰεὶ
addidit Blomfieldus. 1005. Lacunam indicavit Hea-
thius. Incertum tamen est utrum lacuna ante καὶ πό-
τμος statuenda sit, an post εὐθυπορῶν, an post ἐπαι-
σεν, quae Ahrensii sententia est p. 601. qui coniecit
καὶ πότμος εὐθυπορῶν | ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφω | δυσ-
τυχίας ἄφαντον ἔρμα, collato Platone Rep. 8. p. 533a.
ἔξαίφνης πταίσαντα ὥσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.
1008. μὲν πρό] μὲν τι D. πρό χρημάτων] φορημά-
των Ahrensus p. 602. 1011. δόμος] γόμος Blomfel-
dus. 1012. πημονᾶς Victorius] πημονᾶς 1016.
καὶ ἔξ Triclinius] καὶ 1019. ἄπαξ πεσὸν Porsonus]
πεσόνθ' ἄπαξ 1020. προπάροιθ' Triclinius] πρόπαρ

Zeús aút' épauσ' ép' eúlabeía. eí dē mē tetagména moíra moíran ék theúwn eírge mē pléon phérein, prophthásasa kardía glwssan an tád' éxéxei. nún d' upó skótw brémei thumalgḗs te kai oudén épelpoména poté kairíon zwpyrouménas phrenós. [éktoλyπeúσeín	1025
KΛ. eísw komízou kai sý, Kasándran légw, épéi σ' éthke Zeús amhnítois dóμοις koínwnon éinaí xerínwv, pollwv metá doulwn σταθείσαν κτησίον βωμοῦ πέλας' ékbaín' apḗnhys tḗsde, mḗd' uperphrónei. kai paída gár toi phasín 'Alkmḗnhys poté πραθέντα τλήναι δουλίας μάζης τυχεῖν. eí d' oún anágkḗ tḗsd' épírrēpoi túchys, árxaiopolútwn desoptwv pollḗ χάρις. oí d' oúpot' élπίσαντες ἡμῆσαν καλῶς, wmoí te doulouis pánta kai pará státhmn. éxeis par' ḡmwv oíáper nomízetai. XO. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον. éntós d' an oúsa morσίmwv ágreumatwn peíthoi' an, eí peíthoi' ápeiθoḗs d' ísws. KΛ. áll' eíper ésti mē xelidónos díkhn ágnwta phwnḗn bárbaron kekthménḗn, eísw phrenwv léγουσα peíthw vin lógw. XO. épou. tá lḡsta twv παρεστῶτων λέγει. πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' áμαξήρῃ θρόνον. KΛ. οὔτοι θυραῖαν τῇδ' ἔμοι σχολῇ pára tríbeín' tá mēn gár éstías mesomfáλου éstḗken ḡdh mḡla prós sphaγḗs páros, ws oúpot' élπίσσαι tḗnd' éxeín xárin. sý d' eí ti drásais tḡnwde, mē scholḗn títhei. eí d' ázynḡmwv oúsa mē déxei lógon, sý d' antí phwnḗs phráze karbánw xerí. XO. érmhnéws éoíken ἡ ξένη τοροῦ deísai· trópos dē thrós ws veinérou. KΛ. ἡ μαίνεται γε kai kakwv klúei phrenwv, ἥτις λιποῦσα mēn pólin veináreton	1030 1035 1040 1045 1050 1055 1060 1065
1024. Versus inepte interpolatus. Triclinius eúlabeía in áblabeía γε mutavit, ad quam lectionem spectat scholion, τὸν Ἀσκληπιδὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ βλαβῆναι. οὐ γὰρ (εὐτε Weilius. εἴ γε Schoemannus) τὸν ὀρθοδαῖ—Zeús απέπασεν ἐπ' εὐλαβεῖα Hartungus. Zeús απέπασεν ἐπ' ἀβλαβεῖα; Ahrensius p. 605. Zeús απέπασε βέλει δαμέντα vel Zeús απέπασε πυρὶ βλαβέντα Weilius: quorum nihil satisfacit. Postrema verba ἐπ' ἀβλαβεῖα (vel εὐλαβεῖα) Cantero ex scholio illata videbantur. 1028. καρδία γλῶσσαν ἂν τὰδ' ἐξέχει καρδίαν γλῶσσα πάντ' ἂν ἐξέχει Schuetzius. καρδία γλῶσσαν ἂν παρεξέχει Weilius. 1030. βρέμει βλέπει a m. pr. Flor. 1035. Κασάνδραν Κασσάνδραν Hermannus: quod rectius. V. Thes. vol. 4, p. 1005. 1036. ἀμηνίτοις Auratus] ἀμηνίτως 1041. τυχεῖν Engerus] βία. Triclinii interpolatio est πραθέντα τλήναι καὶ ζυγῶν θίγειν βίᾳ 1044. οἱ δ' Stanleius] οἱδ' 1045. παρὰ στάθμην Triclinius] παραστάθμην 1046. ἔξεις Auratus] ἔχεις 1048. ἐντός] ἐκτός Hermannus. ἂν οὔσα] ἀλούσα G. Hauptius. 1052. ἔσω — πείθω νιν] εἰσω (ut est 1035.) et πείθῃ νιν Elmsleius, quo non sanatur versus vel corruptus vel ab interpolatore utcumque compositus. Sententia postulat (collato v. 1060.) εἰσω φρενῶν εὐνοῖα (vel κλύουσα vel ἐκούσα) δέξεται λόγον. 1054. πιθοῦ Blomfieldus] πείθου 1055. τῇδ' Musgravius] τήνδ', quo servato σχολῇ Wieseleres. 1057. πάρος Musgravius] πυρός M. pálos Rhodius. 1060. δέχει Porsonus] δέχη 1064. ἡ Triclinius] ἡ	
ἡκει, chalínōn d' oúk epístatai phérein, prín aimatḗrōn éxaphrízeσθai ménos. oú mḡn pléw ríphas' átimaσḗsomaí. XO. égō d', épokteírw gár, oú thumwssomaí. íth', w tálaina, tónōd' érhmwssas' óchon, eíkous' anágkḗ tḗde kaínison zygon. KΛ. ΣΑ Ν Δ Ρ Α. ótoτοτοί τοτοί dā. "Apollon "Apollon. XO. tí ταῦτ' áνωτótýzas áμφι Λοξίου; oú gár τοιούτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. KΛ. ótoτοτοί τοτοί dā. "Apollon "Apollon. XO. ἡ δ' αὐτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ oudén προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. KΛ. "Apollon "Apollon águíat', ápóllwn émos. ápwlēsas gár oú mólis tō deúteron. XO. chrḗsein éoíken áμφι twv autḗs kakwv. ménēi tō theíōn doulía per én phrení. KΛ. "Apollon "Apollon águíat', ápóllwn émos. ā poí pot' ἡγαγῆς με; prós poían stéghn; XO. prós tḗn 'Atreidwv· eí sý mē tód' énnoeís, égō légw soi· kai tád' oúk éreís psyth. KΛ. misóthōn mēn oún, pollá sunístora kaútóphona kaká kak', ártanas, ándrosphagíōn kai pedorranthḗrion. XO. éoíken eúris ἡ ξένη κυνός díkhn eínaí, mateúei d' wv áneurḗsei fónon. KΛ. marturioisi gár toísd' épipéithomaí· klaómena tåde bréphi, sphaγḗs óptás te sárkas prós patrós bebrwménas. XO. ἡ μὴν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι ἤμεν, prophḗtas d' oútinas mateúōmen. KΛ. iw pópoi, tí pote mḡdetai; tí tōde néon áchos méga még' ἐν dóμοισι τοῖσδε mḡdetai kakōn áferpon philoisin, dusiaton; álakā d' 1072—1075. = 1076—1079. 1080—1084. = 1085—1089. 1090—1094. = 1095—1099. 1100—1106. = 1107—1113.	1070 1075 1080 1085 1090 1095 1100

1024. Versus inepte interpolatus. Triclinius eúlabeía in áblabeía γε mutavit, ad quam lectionem spectat scholion, τὸν Ἀσκληπιδὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ βλαβῆναι. οὐ γὰρ (εὐτε Weilius. εἴ γε Schoemannus) τὸν ὀρθοδαῖ—Zeús απέπασεν ἐπ' εὐλαβεῖα Hartungus. Zeús απέπασεν ἐπ' ἀβλαβεῖα; Ahrensius p. 605. Zeús απέπασε βέλει δαμέντα vel Zeús απέπασε πυρὶ βλαβέντα Weilius: quorum nihil satisfacit. Postrema verba ἐπ' ἀβλαβεῖα (vel εὐλαβεῖα) Cantero ex scholio illata videbantur. 1028. καρδία | γλῶσσαν ἂν τὰδ' ἐξέχει | καρδίαν | γλῶσσα πάντ' ἂν ἐξέχει Schuetzius. καρδία | γλῶσσαν ἂν παρεξέχει Weilius. 1030. βρέμει | βλέπει a m. pr. Flor. 1035. Κασάνδραν | Κασσάνδραν Hermannus: quod rectius. V. Thes. vol. 4, p. 1005. 1036. ἀμηνίτοις Auratus] ἀμηνίτως 1041. τυχεῖν Engerus] βία. Triclinii interpolatio est πραθέντα τλήναι καὶ ζυγῶν θίγειν βίᾳ 1044. οἱ δ' Stanleius] οἱδ' 1045. παρὰ στάθμην Triclinius] παραστάθμην 1046. ἔξεις Auratus] ἔχεις 1048. ἐντός] ἐκτός Hermannus. ἂν οὔσα] ἀλούσα G. Hauptius. 1052. ἔσω — πείθω νιν] εἰσω (ut est 1035.) et πείθῃ νιν Elmsleius, quo non sanatur versus vel corruptus vel ab interpolatore utcumque compositus. Sententia postulat (collato v. 1060.) εἰσω φρενῶν εὐνοῖα (vel κλύουσα vel ἐκούσα) δέξεται λόγον. 1054. πιθοῦ Blomfieldus] πείθου 1055. τῇδ' Musgravius] τήνδ', quo servato σχολῇ Wieseleres. 1057. πάρος Musgravius] πυρός M. pálos Rhodius. 1060. δέχει Porsonus] δέχη 1064. ἡ Triclinius] ἡ

1067. Hic rursus incipit M. 1068. πλέω] Fort. πλέον, ut v. 868. 1071. εἶκουσ' Sophianus] ἐκοῦσ' 1072. 1076. ὅτοτοτοί Triclinius] ὅτοτοτοί τοτοί D.] ποιοὶ utrobique. 1073. 1077. *Ἀπολλων Ἀπολλων] ὡπολλων ὡπολλων, sed ἄπολλων ἄπολλων 1080. 1085. Crasis ὡπολλων memoratur in Etym. M. p. 514, 30. 1083. αὐτῆς Turnebus] αὐτῆς 1084. περ ἐν Schuetzius] παρεν pr., par' ἐν ab correctore M. 1087. ποῖαν] τίνα D. Ante 1090. ā ā M, recte omissum in apogr. Flor. et Triclin. *συνίστορα] εὐνίστορα 1091. καυτοφόνα Karstenus] αὐτό φονά pr. M. αὐτοφόνα corr. αὐτόφωνα Ald. kak', ártanas D.] καρτάνα (καρτάνα Casaubonus) 1092. ἀνδροσφαγεῖον Dobraeus] ἀνδρὸς σφάγιον (σφαγεῖον pr.) πεδορραντήριον D.] πέδον (v ex p facto) βαντήριον 1093. εὐρίς] εὐρίν Blomfieldus. εὐροῖς pr. [M. 1094. *ματεύει] μαντεύει ἀνευρήσει Porsonus] ἂν εὐρήσῃ 1095. μαρτυρίοισι Porsonus] μαρτυρίοις τοῖσδ' ἐπιπείθομαι] τοῖσδε πιπείθομαι M. (non τοῖσδε πεπείθομαι, ut apographa) 1097. κλαύμενα D.] κλαιόμενα τὰδε] τὰδε pr. 1098. ἡ μὴν Porsonus] ἡμην, superscr. ἡ μὲν (*ἡμην) πεπυσμένοι] πεπυσμένον pr. M. 1099. ματεῶμεν Schuetzius] μαστεῶμεν. προφήτου δ' οὔτινος χατεῶμεν Karstenus. 1100. ἄποισι] πόποι M. 1101. ἄχος] ἄχθος M, sed superscr. ἄχος. τί τὸτ' ἄχος νέον μέγα Hermannus. μέγα et (1108.) πόσιν delet Engerus. 1103. φίλοισιν Triclinius] φίλοισι

- ἐκάς ἀποστατεῖ.
 ΧΟ. τούτων αἰδρίεις εἰμι τῶν μαντευμάτων· 1105
 ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πάσα γὰρ πόλις βοᾷ.
 ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
 τὸν ὁμοδὲμιον πόσιν
 λουτροῖσι φαιδρύνασα, πῶς φράσω τέλος;
 τάχος γὰρ τὸδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ 1110
 χερὸς ὀρέγματα,
 ΧΟ. οὐπὼ ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
 ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμχανῶ.
 ΚΑ. ἤ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
 ἢ δίκτυόν τι Ἄιδου;
 ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξυνευνος, ἡ ξυναιτία 1115
 φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει.
 κατολολύξαι ὦ θύματος λευσίμου.
 ΧΟ. ποῖαν Ἐρινὺν τήνδε δῶμασιν κέλει
 ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
 ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς 1120
 σταγῶν, ἄτε καιρία πτώσιμος
 ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
 ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.
 ΚΑ. ἀά, ἰδοὺ ἰδοὺ· ἄπεχε τὰς βοᾶς 1125
 τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
 μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
 τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
 δολοφόνου λήθητος τύχαν σοι λέγω.
 ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνῶμων ἄκρος 1131
 εἶναι, κακῇ δέ τῃ προσηκάζω τάδε.
 ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
 βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαί
 πολυτεῖς τέχνη θεσπιῶδοι 1135
 φρόν φέρουσιν μαθεῖν.
 ΚΑ. ἰὼ ἰὼ τάλαινας κακόποτμοι τύχα·
 τὸ γὰρ ἐμὸν θροεῖς πάθος ἐπεγχείας.
 ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγεν;
 οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην. τί γάρ;
 ΧΟ. φρενομανῆς τις εἰ θεοφόρητος, ἀμφὶ δ' αὐτὰς 1141
 θροεῖς
 νόμον ἄνομον, οἷα τις ξουθαῖ
 1114—1124. = 1125—1135.
1110. χεῖρ pr. M., χεῖρ' corr. 1111. *χερὸς] χει-
 ρὸς ὀρέγματα (quo voc. schol. utitur) Hermannus]
 ὀρεγομένα (ὀρεγόμενα pr.). In apogr. Flor. et Triclin.
 ὀρεγμένα 1114. ἐξ D.] ἐξ 1115. τι D.] τί γ'
 Ἄιδου Schuetzsius] αἶδου 1117. ἀκόρετος Bothius]
 ἀκόρεστος 1118. κατολολύξαι ὦ Meinekian Philol.
 vol. 19. p. 207.] κατολολύξαι, ἀπολολύξαι ὦ Choeph.
 942. in ἐπολολύξαι corruptum. 1119. *ἐρινὺν vel
 ἐρινὺν] ἐρινὺν κέλει Porsonus] κέλη 1121
 ἔδραμε κροκοβαφῆς] κροκοβαφῆς δράμε Engerus.
 1122. καιρία D.] καὶ δορία 1123. ξυνανύτει Por-
 sonus] ξυνανυτεῖ 1125. ἀά D.] ἃ ἃ 1126. πέ-
 .v.
- πλοισιν] πέπλου νιν Weilius. 1127. μελάγκερῳ M
 (prior accentus a m. recentiore), quo duplex indicatur
 scriptura, μελαγκέρῳ et μελάγκερων. A m. pr. με-
 λαγκέρων scriptum fuerat. In scholiis triplex expli-
 catur scriptura, μελάγκερων, μελαγκέρῳ et μελαγκέρῳ.
 μελάγκερῳ Weilius. 1128. πίτνει pr. M. πίττει (sic)
 ab correctore] *πίτνει ἐν addidit Schuetzsius.
 τεύχει] κύτει Blomfieldus. 1129. τύχαν] τέχνην Wei-
 lius. 1133. τέλλεται Emperius] στέλλεται διαί
 Hermannus] διὰ 1134. θεσπιῶδοι Hermannus] θεσ-
 πιῶδον 1135. φέρουσιν Triclinius] φέρουσι 1136.
 1146. Alterum ἰὼ delet Butlerus. 1137. θροεῖς Her-
 mannus] θροεῖς Franzius] θροῦ ἐπεγχείας Franzius et
 Hermannus] ἐπεγχείασα, quod per συναναμίσσασα expli-
 cat scholiasta, miro et suspecto verbi usu. 1138. ἤγα-
 γεν Hermannus] ἤγαγες 1141. αὐτὰς Triclinius] αὐτὰς
- ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίνας φρεσὶν
 Ἰτυν Ἰτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀηδῶν βίον. 1146
 ΚΑ. ἰὼ λιγείας μόνον ἀηδόνας·
 περιβάλοντό οἱ πτεροφόρον δέμας
 θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
 ἐμοὶ δὲ μῖναι σχισμός ἀμφήκει δορί.
 ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις ματαίους δῦας,
 τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ 1152
 μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρθοῖς ἐν νόμοις;
 πόθεν θροῦς ἔχεις θεσπεσίας δόδου κακορρήμονας;
 ΚΑ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. 1156
 ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν. [φαῖς·
 τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰῶνας τάλαινα ἡνυτόμαν τρο-
 νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους 1160
 ὄχθας ἔοικα θεσπιῶδῆσιν τάχα.
 ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
 καὶ παῖς νεόγονος ἂν μάθοι.
 πέπληγμα δ' ὅπως δῆγματι φοινίῳ
 δυσαλγεί τύχα μινυρὰ θρεομένης, θαύματ' ἐμοὶ 1166
 κλύειν.
 ΚΑ. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος δλομένης τὸ πᾶν.
 ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρός
 πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρ-
 κεν 1170
 τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
 ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.
 ΧΟ. ἐπόμενα προτέροις τὰδ' ἐπεφημίσω.
 καὶ τίς σε κακοφρονῶν τήν-
 σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίνων 1175
 μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα, τέρμα δ' ἀμη-
 ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμός οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων [χανῶ.
 ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκη·
 λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίῳ πρὸς ἀντολὰς 1180
 πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκη·
 1136—1145. = 1146—1155.
 1156—1166. = 1167—1177.
1143. ἀκόρετος Ald.] ἀκόρεστος *βοᾶς] βοαῖς
 ταλαίνας Victorinus] ταλαίνας 1146. μόνον ἀηδόνας
 Hermannus] ἀηδόνας μόνον περιβάλοντο Turnebus]
 περεβάλοντο οἱ Hermannus] γὰρ οἱ. Servari potest
 γάρ, si περιβάλον scribatur cum Blomfieldo. 1148.
 αἰῶνα] ἀγῶνα, sed adser. ab eadem manu γρ. αἰῶνα
 1150. θεοφόρους Hermannus] θεοφόρους τ' 1151.
 δῦας] δοῖας pr. M. 1152. *ἐπίφοβα] ἐπιφώβωι
 1153. μελοτυπεῖς] o super e in apogr. Flor., unde μο-
 λοτυπεῖς Triclinius, sed superscr. e. ὁμοῦ τ' ἄμουσ'
 Schoemannus. 1160—1673. exciderunt ex M.
 1160. κάχερουσίους] κάχερουσίας Blomfieldus. 1161.
 ὄχθας Casaubonus et Blomfieldus] ὄχθους 1163. καὶ
 παῖς νεόγονος ἂν Hermannus] νεογνὸς ἀνθρώπων
 1164. ὅπως Hermannus (ἄπερ Karstenus)] ὑπὸ (ὑπαί
 Triclinius) δῆγματι] δάκει Hermannus. πλῆγματι
 Engerus. 1165. δυσαλγεί Canterus] δυσαλγεί μι-
 νυρὰ Blomfieldus] μινυρὰ κακὰ 1166. θαύματ' Tricli-
 nius] θραύματ'. Sic in gl. Photii et Etym. M. θραύ-
 ματα: νευροσπάσματα scriptum pro θαύματα. 1170.
 ἐπήρκεσεν Blomfieldus] ἐπήρκεσαν 1172. θερμό-
 νους] θερμόν οὖς Canterus, quod non magis satisfacit
 quam aliae aliorum coniecturae, enumeratae ab Ah-
 rensius p. 620. ἐν πέδῳ Casaubonus] ἐμπέδῳ 1173.
 ἐπεφημίσω Weilius] ἐφημίσω: unde προτέροις Pau-
 wius. 1174. καὶ τίς Baileus] καὶ τίς κακοφρονῶν
 Schuetzsius] κακοφρονεῖν 1175. ὑπερβαρὴς (ὑπερ-
 βαρὺς Triclinius) ἐμπίνων] ὑπερβαρὺς (ὑπερβρίθους
 Meinekian Philol. vol. 19. p. 207.) ἐπεμπίνων Engerus.
 1176. θανατοφόρα] θανατηφόρα Triclinius. 1179.
 νύμφης Triclinius] νύμφης 1181. ἐσάξειν Bothius]
 ἐς ἥξειν (ἐσῆξειν Victorinus) 1182. κλύζειν Auratus]
 κλύειν αὐγὰς] ἀκτὰς Auratus. ἀγὰς Ahrensius.

- κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πῆματος πολὺ
 μείζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἔξ αιινγμάτων.
 καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμῳ ἴχνος κακῶν
 ῥινηλατοῦση τῶν πάλοι πεπραγμένων. 1185
 τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς
 σύμφογος οὐκ εὐφῶνος· οὐ γὰρ εὐ λέγειν.
 καὶ μὴν πεπικώς γ', ὡς θρασυνεοσάα πλέον,
 βρότειον αἶμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 δύσπεμπος ἔξω, συγγόνων Ἑρινύων. 1190
 ὕμνοισι δ' ὕμνον δῶμασιν προσήμεναι
 πρῶταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 ἡμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς;
 ἢ ψευδόμαντῆς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
 ἐκμαρτύρησον προμύσας τό μ' εἰδέναι
 λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων. 1195
 ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὄρκου πῆγμα γενναίως παγὲν
 παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σε
 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρονον πόλιν
 κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτης. 1200
 ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
 ΧΟ. μῶν καὶ θεὸς περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;
 ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
 ΧΟ. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὐ πράσων πλέον. 1205
 ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστής κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
 ΧΟ. ἢ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἡλθέτην νόμῳ;
 ΚΑ. Ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
 ΧΟ. ἦδη τέχνασις ἐνθέοις ἡρμένῃ;
 ΚΑ. ἦδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθῃ. 1210
 ΧΟ. πῶς δὴτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
 ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τὰδ' ἡμπακον.
 ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεοπίζειν δοκεῖς.
 ΚΑ. ἰοῦ ἰοῦ, ὦ κακά.
 ὑπ' αὐτὸν με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
 στροβεῖ ταρασσῶν φροιμίους ὡς ὡς ὡς.
 ὁράτε τοῦσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
 νέους, δνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
 παῖδες θανόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων,
 χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
 σὺν ἐντέροις τε σπλάγχχν', ἐποικτίστον γέμος,
 πρόπουσ' ἔχοντες, ὦν πατὴρ γέγυσατο.
 ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλευεῖν τινὰ
 λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
 οἰκουρὸν, οἷμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
 ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·
 νέων τ' ἐπαρχος Ἰλιου τ' ἀναστάτης
 οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
 λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην 1215
 1182. τοῦδε] πῆμα Engerus. 1187. Εὐμφογος
 Triclinius] σύμφογος (sic) 1192. πρῶταρχον Tricli-
 nius] πρῶταρχος 1194. θηρῶ Canterus (κυρῶ Ahren-
 sius)] τηρῶ 1196. τό μ' τὸ μὴ Dobracus. 1198. ὄρκου
 πῆγμα Auratus] ὄρκος πῆμα 1199. σε Auratus] σου
 1200. πόλιν] Interpolatoris, ut videtur, supple-
 mentum pro τὰδε, quod exciderat, ἀλλόθρονον autem
 de Cassandra dicitur ut v. 1051. ἀγνώτα φωνὴν βάρβα-
 ρον κεκτημένην. 1203. 1204. inverso ordine lectos
 transposuit Hermannus. 1207. ἡλθέτην Elmsleius]
 ἡλθετον 1211. ἄνατος — οὐδέν' Canterus] ἄνακτος
 — οὐδέν' κότῳ] κότου Blomfieldus. 1214. ὦ D.] ὦ ὦ
 1216. Lacunam indicavit Butlerus, eiecto quod ex
 v. 1217. illatum erat ἐφημένους. Excidit adiectivum
 aliquod. φροιμίους πολυρρόθους dixit Sept. 7. 1227.
 τ' (δ' Ger. Vossius) ἐπαρχος Canterus] τ' ἀπαρχος (τά-
 παρχος Meinekius Philol. vol. 19. p. 208.) ἀπαρχος hic et
 Pers. 322. Choeph. 663. defendit Ahrensius p. 629.
 1229. λέξασα] λείξασα Tyrwhittus. κἀκτείνασα Cante-
 rus] καὶ κτείνασα φαιδρόνους] φαιδρωπὸς Blomfieldus.
 ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακὴ τύχη. 1230
 τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
 ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφίλης δάκος
 τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
 οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
 θύουσιν Ἀἰδοῦ μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἀρη
 φίλοις πνέουσιν; ὡς δ' ἐπωλολύετο
 ἢ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχῃ τροπῇ.
 δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμῳ σωτηρίᾳ.
 καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
 τὸ μέλλον ἦξει, καὶ σὺ μ' ἐν τάχει παρῶν 1235
 ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτεῖρας ἐρεῖς.
 ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
 ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
 κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἔξηκαμένα.
 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. 1245
 ΚΑ. Ἀγαμέμνονος σέ φημι ἐπόψεσθαι μόρον.
 ΧΟ. εὐφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
 ΚΑ. ἀλλ' οὐτὶ Παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
 ΧΟ. οὐκ, εἴπερ ἔσται γ' ἀλλὰ μὴ γένοιστό πως.
 ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει. 1250
 ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
 ΚΑ. ἢ κάρτα χρησμῶν παρεκόπης κλύων ἐμῶν.
 ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
 ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.
 ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθὴ δ' ὅμως. 1255
 ΚΑ. παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεται δέ μοι.
 ὅτοτοῖ, Λυκεῖ! Ἀπολλων, οἱ ἐγὼ ἐγῶ.
 αὐτὴ δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
 λύκῳ, λέοντος εὐγενεὺς ἀπουσία,
 κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον 1260
 τέχουσα κάμου μισθὸν ἐνθήσει κότῳ,
 καπεύξεταί θήγουςα φωτὶ φάσανον
 ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
 τί δὴτ' ἐμαυτῆς καταγέλῳτ' ἔχω τάδε,
 καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφῃ;
 σέ μὲν πρό μοῖρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ· 1265
 1231. τοιάδε] τοιοῦτα Triclinius. τοιάδε τόλμη Mar-
 tinus. τόλμα H. L. Ahrensius] τολμά 1232. ἔστιν]
 ἔσται Elmsleius. 1235. μητέρ'] μαινώδ' Weilius. Ἀρη
 anonymous Blomfield] ἀράν 1237. ὥσπερ ἐν] ὥσπερ εἰ
 Meinekius in Philologo vol. 19. p. 209. ὥσπερ ἐκ
 Karstenus. 1238. δοκεῖ δὲ] δοκοῦσα Engerus. 1240. μ'
 ἐν Casaubonus] μὴν 1241. ἄγαν Bothius] ἄγαν γ'
 1242. παιδείων Schuetzius] παιδίων 1244. ἀληθῶς
 οὐδέν] ἀληθῶς οὖσιν Schoemannus Opusc. 3. p. 143.
 1247. κοίμησον] κοίμωσον Triclinius. 1249. εἴπερ
 ἔσται Schuetzius] εἰ παρέσται 1250. κατεύχει Por-
 sonus] κατεύχῃ 1251. ἄγος Auratus] ἄγος ~ 1252.
 ἢ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπης (sic apogr. Flor. et Ven.
 superscripto ei, i. e. παρεσκόπεις): in apogr. Tricli-
 niano παρεσκόπ, supra scripto ης) χρησμῶν ἐμῶν.
 Correxī ἢ κάρτα χρησμῶν παρεκόπης κλύων ἐμῶν,
 praesente Meinekiō, qui coniecerat ἢ κάρτα τάρ' αὐ
 παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν 1253. Post τελοῦντος in-
 terrogandi signum posuit Weilius. 1255. δυσμαθὴ
 Canterus] δυσπαθῇ 1256. Versus interpolatus, παπαῖ
 παπαῖ, | οἷον τὸ θεῖον αὐτὸ μὲ πῦρ ἐπέρχεται Weilius.
 1257. οἱ ἐγὼ ἐγῶ] Scriptura suspecta: nam οἱ γῶ tragici
 dicunt. 1258. δίπους Victorius] δίπλους 1260. κτενεῖ]
 κτείνει Heimsöethius. 1261. κότῳ] Corruptum, ποτῶ
 Auratus. κύτει Scaliger. 1262. καπεύξεταί Hartungus]
 ἐπεύχεται: unde ἐνθήσει pro ἐνθήσει Triclinius.
 1266. σέ] Per ὡ στολή explicat Triclinius. Versus
 inutilis, qui non intelligitur, quo consilio ab Aeschylō
 addi potuerit, quum nihil aliud contineat quam verba
 proxima ἴτ' ἐς φθορὸν πεσόντα, quae aptissime se-
 quuntur post v. 1265.

ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ', ἐγὼ δ' ἄμ' ἔψομαι.
 ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἔμοι πλουτίζετε.
 ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμέ
 χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
 1270 κὰν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
 φίλων ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως, μάτην.
 καλουμένη δέ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
 πτωχὸς τάλαινα λιμοθνῆς ἥνεσχόμην.
 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμέ
 1275 ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 βωμοῦ πατρῷου δ' ἀντ' ἐπίζηνον μένει,
 θερμῷ κοπεῖσαν φοινῶν προσφάγματι.
 οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνῆσκον.
 ἦξει γάρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμαόρος,
 μητροκτόνον φίλυμα, ποινάτωρ πατρός·
 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 1280 κάτεισιν, ἅτας τάσδε θρηγκύσων φίλοις·
 ἄραρε γάρ τις ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,
 ἦξειν τιν' ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
 τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ᾧδ' ἀναστένω;
 1285 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
 πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἱ δ' εἶχον πόλιν,
 οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
 ἰούσα κἀγὼ τλήσσομαι τὸ κατθανεῖν.
 1290 "Αἰδοῦ πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσενέπω·
 ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 ὡς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εὐθνησίμων
 ἀπορρέντων, ὅμμα συμβάλλω τῷδε.
 1295 ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφῇ
 γύναι, μακρὰν ἔτεινας, εἰ δ' ἐτητύμας
 μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
 βόδς δίκην πρὸς βωμόν εὐτόλμως πατεῖς;
 ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυσαι, ὦ ξένοι, χρόνῳ πλέω.
 1300 ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.
 ΚΑ. ἦκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδάνω φυγῇ.
 ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
 ΚΑ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
 ΧΟ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.
 ΚΑ. ἰὼ πάτερ σοῦ σὼν τε γενναίων τέκνων.
 1305 ΧΟ. τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
 ΚΑ. φεῦ φεῦ.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφρευας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
 ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῇ.
 ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφροτίων.
 1310 ΚΑ. ὅμοιος ἀτμός ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
 ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλαῖσμα δώμασιν λέγεις.
 1312 ΚΑ. ἰὼ ξένοι.
 1315 οὔτοι δυσοῖζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ,
 ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
 ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἔμοι θάνῃ,
 ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 ἐπιζενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένην.
 1320 ΧΟ. ὦ τλήμων, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.
 ΚΑ. ἀπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ ῥήγον θέλω
 ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
 πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
 1325 ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ
 δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
 1326 ἀλλ' εἴμι κὰν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
 1313 Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖτω βίος.
 1314 ΧΟ. ἰὼ βράτεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
 1327 σκιά τις ἂν πρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ,
 βολαῖς ὑγρώσων σφόγγος ὡλεσεν γραφῇν.
 καὶ ταῦτ' ἐκείνων μάλλον οἰκτείρω πολὺ.
 1330 τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
 πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
 οὔτις ἀπειπῶν εἴργει μελάρων,
 μηκέτ' ἐσέλθης τάδε φωνῶν.
 1335 καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἔλειν ἔδοσαν
 μάκαρες Πριάμου·
 θεοτίμητος δ' οἶκαδ' ἱκάνει.
 νῦν δ' εἰ προτέρων αἴμ' ἀποτίσει
 καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων
 1340 ποινὰς θανάτων ἐπικρανεῖ,
 τίς ποτ' ἂν εὖξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
 ΑΓ. ὦμοι, πέπληγμα καίριαν πληγὴν ἔσω.
 ΧΟΡΟΪ ὁ ἄ.
 σίγα· τίς πληγὴν αὐτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
 ΑΓ. ὦμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
 1345

1267. ἐγὼ δ' ἄμ' ἔψομαι Hermannus] ἀγαθὸν δ' ἄμειψομαι 1268. ἄτης Stanleius] ἄτην 1270. δέ με] ἐμέ Engerus. 1271. μέγα Hermannus] μετὰ 1273. φοιτὰς] φοιβὰς Spanhemius et ὡς in οὐσ' mutato Engerus. 1274. λιμοθνῆς Elberlingius] λιμόθνης 1277. ἀντ' ἐπίζηνον Auratus] ἀντεπίζηνον (sic) vel ἀντεπίζηνον 1278. κοπεῖσαν Auratus] κοπεΐσης, quod servari potest si θερμῷ in δέρης mutetur cum Weilio. 1284. Versum post 1290. lectum huc transposuit Hermannus. ἄραρε γάρ τις ὄρκος] Legebatur ὁμώμοται γάρ ὄρκος. Correxī ex Cramerī Anecd. Oxon. vol. 1. p. 88, 8. et cod. Voss. Etym. M. p. 134, 35. ubi de verbo ἀρηρῆναι agitur versusque omisso poetae nominis scriptus affertur, ἄραρε γάρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας 1285. ἦξειν τιν' Karstenus] ἄξειν νυν Flor. ἄξειν νιν Triclinius. 1286. κάτοικτος Scaliger] κάτοικος Κάτοικτος si recte restitutum est, semel dictum est ut ἐποικτίστος et ἐποικτος v. 1221. 1614. 1288. εἶχον] εἶλον Musgravius. 1290. κἀγὼ Heathius] πράξω 1291. τάσδ' ἐγὼ Auratus] τὰς λέγω 1295. δ' αὖ Triclinius] δέ 1299. ὦ Casaubonus] οὐ (οὐ, ξένοι Triclinius) χρόνῳ πλέω] Verba ab librario et fortasse ulterius ab correctore corrupta. χρονουλκία Valekenar. in schedis mss. Verbo χρονουλκείν utitur Hesychius s. v. μορ-γύλλει. χρόνον τριβὴν dixerunt Sophocles alii. 1305. σὼν Auratus] τῶν 1303. 4. Hos versus transponit Heathius, inversis etiam personarum vicibus.

1309. φόνον Triclinius] φόβον 1312. Post hunc versum legebantur verba ἀλλ' εἴμι — βίος, quae post 1326. transposuit Weilius. 1316. φόβῳ, ἀλλ' ὡς θ.] φόβῳ ἄλλως Hermannus. Mihi probabilius videtur unum post 1316. excidisse versum, qui quum nesciamus qualis fuerit, incertum manet utrum μαρτυρεῖτε an, quod aliis placuit, μαρτυρῆτε ab Aeschilo scriptum sit. 1322. ἦ] οὐ Hermannus. 1323. ἡλίου Iacobsius] ἡλίῳ 1324. 1325. Sententiam tolerabilem restituit Paleius, τοὺς ἐμοὺς τιμαόρους, | ἐχθροὺς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς, τίνειν φόνον | δούλης —. 1313. δόμοισι] θανούσι Karstenus. 1327. ΧΟ. hic addidit et v. 1331. delevit Weilius. 1328. σκιά Wieselerus] σκιά ἂν πρέψειεν Boissonadius (ex Photio p. 447, 14. πρέψαι: τὸ ὁμοιωσαί. Αἰσχύλος.)] ἀντρέπειν δυστυχῇ] δυσ-τυχοὶ Blomfieldus. 1329. σφόγγος Bothius] σπόγγος 1331. πράσσειν Porsonus] πράττειν 1332. βροτοῖσιν Pauwius] βροτοῖς δακτυλοδείκτων Schuetzius] δακτυλοδείκτων 1334. μηκέτ' ἐσέλθης Hermannus] μηκέτι δ' εἰσέλθης 1340. ἐπικρανεῖ si scripsit Aeschylus, quod incertum est, syllabam penultimam produxit, quod perraro fit in hoc verborum genere, Praesens ἐπικραίνει vel, quod Bambergerus coniecit, ἀντεπικραίνει parum probabile est post ἀποτίσει 1341. ποτ' addidit A. I. Ahrensus. 1343. πληγὴν] πλευρῶν Weilius. ἔσω] ἐγὼ Karstenus.

β'. τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμῶγματι.
 γ'. ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἂν πῶς ἀσφαλῆ βουλευματα;
 δ'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνῶμην λέγω,
 πρὸς δῶμα δευρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
 ε'. ἔμοι δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ 1350
 καὶ πράγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρῦτῳ Ξίφει.
 ς'. καγὼ τοιούτου γνῶματος κοινωνὸς ὦν
 ψηφίζομαι τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
 ζ'. ὄρᾶν πάρεστι· φροimiάζονται γὰρ ὡς
 τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. 1355
 η'. χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
 πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
 θ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχῶν λέγω.
 τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευσαί περὶ.
 ι'. καγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶν
 λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνίσταμαι πάλιν. 1360
 ια'. ἢ καὶ βίον τείνοντες ὡδ' ὑπείζομεν
 δόμων κατασχυντήρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
 ιβ'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ καταναεῖν κρατεῖ· 1365
 πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
 ιγ'. ἢ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
 μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς δλωλότης;
 ιδ'. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι περὶ·
 τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
 ιε'. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
 τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. 1370
 ΚΑ. πολλὴν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
 τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπασχυνθήσομαι.
 πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλους
 δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
 φάρζειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπιδήματος;
 ἔμοι δ' ἄργυν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλοι
 νείκης παλαιᾷς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·
 ἔστηκα δ' ἐνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
 οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τὰδ' οὐκ ἀρνήσομαι, 1380
 ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
 ἀπειρὼν ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
 περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
 παῖω δέ νιν δις· κὰν δυοῖν οἰμωγμάτειν
 μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι 1385
 τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χρόνους
 Διὸς νεκρῶν σωτήρος εὐκταῖαν χάριν.
 οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρυγάνει πεσών·
 κάκφυσιὼν δζεῖαν αἵματος σφαγῇν
 βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου, 1390

1344. 1346. His versibus et distichis 1348—1371.
 XO. praescriptum in libris. Inter quindecim chori
 personas distribuit Hermannus, qui numerus etiam
 in scholio traditus est quod Triclinius servavit, de quo
 dixi in Philologo vol. 20. p. 28. Inter duodecim per-
 sonas distribuit Odofr. Muellerus, versibus 1344. 1346.
 1347. 1370. 1371. coryphaeo tributis. 1346. οἰμῶ-
 γματι] Sic apogr. Flor., οἰμῶγμασιν cetera. 1347.
 κοινωσαίμεθ' (sic Porsonus) ἂν πῶς Blomfieldus] κοι-
 νωσώμεθ' ἂν πῶς 1356. μελλοῦς ex Tryphone in
 Walzii Rhet. vol. 8. p. 741.] μελλούσης 1357. πέδοι
 Hermannus] πέδων 1362. τείνοντες Canterus] κτεί-
 νοντες 1364. κρατεῖ Casaubonus] κράτει 1368.
 θυμοῦσθαι A. I. Ahrensius] μυθοῦσθαι 1375. πημο-
 νῆς Canterus] πημονὴν ἀρκύστατ' ἂν Blomfieldus]
 ἀρκύστατον • 1376. φάρζειεν D.] φράζειεν 1378.
 νείκης Heathius] νίκης 1381. ἀμύνεσθαι Victorinus]
 ἀμύνεσθαι 1383. περιστιχίζω Triclinius] περιστοιχίζω
 Flor. περιστοιχίζω Ven. 1384. οἰμωγμάτειν Elmsleius]
 οἰμῶγμασιν 1387. Διὸς Engerus] ἄδου 1388. ὀρυγά-
 νει (quod Hesychius per ἐρεῦγεται explicat) Hermannus]
 ὀρμαίνει 1389. σφαγῇν] βαφῇν Schneidewinus.

χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν ἢ διοσδότῳ
 γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 ὡς ὡδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τότε,
 χαίροιτ' ἂν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπέυχομαι.
 εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
 τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν σὺν· 1396
 τοσόνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
 πλήσας ἀραίωσιν αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
 XO. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
 ἥτις τοῖονδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. 1400
 ΚΑ. περᾶσθ' μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
 ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἔμός
 πόσις, νεκρὸς δὲ, τῇσδε δεξιᾷς χερὸς
 ἔργον, δικαίας τέκτονος. τὰδ' ὡδ' ἔχει. 1405
 XO. τί κακόν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς ἐδανόν
 ἢ ποτὸν πασαμένα ρυτὰς ἐξ ἄλλος ὄρμενον
 τὸδ' ἐπέθου θοὸς δαμοθρόους τ' ἄρας
 ἀπέδικες ἀπέτεμες· ἀπόπολις δ' ἔσει
 μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς. 1410
 ΚΑ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἔμοι
 καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἄρας,
 οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
 ὅς οὐ προτιμῶν ὥσπερ ἐβοτοῦ μόρον,
 μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
 ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλατὴν ἔμοι
 ὠδίν', ἐπωδὸν Ὀρηκίῳ ἀημάτων.
 οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρῆλατεῖν,
 μασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν 1420
 ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἴ. λέγω δέ σοι
 [τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης]
 ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
 ἄρξειν σ'· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίῃη θεός,
 γνῶσει διδασχῆς ὧπ' ἑοῦν τὸ σωφρονεῖν. 1425
 XO. μεγαλόμητις εἴ, περιφρονα δ' ἔλακες·
 ὥσπερ σὺν φονοῖβι τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται·
 λίπος ἐπ' ὁμμάτων αἵματος ἐμπρέπει·
 ἄτιτον ἔτι σέ χρὴ στερομέναν φίλων
 τύμμα τύμματι τίσαι. 1430

1407—1411. = 1426—1430.

1391. διοσδότῳ γάνει Porsonus] διὸς νότῳ γᾶν εἰ
 1395. πρεπόντων] πρεπόντως Blomfieldus. πρέ-
 πον τὸδ' Karstenus. πρέπον τῷδ' Hermannus. πρέπον
 τοῖσδ' Schneidewinus, deleto ὥστ'. Quod verum videtur.
 1396. τῷδ' Tyrwhittus] τὰδ' 1397. τοσόνδε Blomfel-
 dus] τοσῶνδε 1408. ρυτὰς Stanleius] ῥύσας ὄρμενον
 Abreschius] ὀρώμενον (ὀρόμενον Canterus) 1409.
 δαμοθρόους τ' ἄρας ἀπέδικες ἀπέτεμες] δαμοθρόους γ' ἄρα
 | σ' ἀπέδικε σ' ἀπέταμεν Weilius: cui praeferendum
 foret δαμοθρόους σ' ἄρα ἀπέδικεν ἀπέταμεν, non im-
 pediente hiatus. 1410. ἀπόπολις Seidlerus] ἀπολις
 M. τάχ' ἀπολις Engerus, servato in antistrophe v.
 1429. ἀτίετον 1410. 1425. ἔσει et γνῶσει Por-
 sonus] ἔση — γνώση 1410. ἀπέτεμες] ἀπέταμες,
 sed superscr. ε, Flor. ἀπέτεμες Ven. et superscr. α
 Triclinius. 1414. τότ' Stanleius] τὸδ'. τῶνδ' οὐδὲν
 ἀνδρὶ τῷδ' Heimsoethius (Kr. Stud. 1. p. 113.) εὐπό-
 κοις] εὐτόκοις apogr. Ven. 1418. ἀημάτων Canterus]
 τελημάτων 1419. χρῆν Porsonus] χρῆ 1422. ἀπει-
 λεῖν, ὡς παρεσκευασμένης] ἀπειλεῖν σ' ὡς παρεσκευα-
 σμένη Karstenus. Seclui verum spiritum ab Engero
 notatum. 1425. ἄρξειν σ' D.] ἄρχειν, omisso σ'. Sen-
 tentia postulat futurum. 1428. λίπος Porsonus] λί-
 πος (λίβος Casaubonus) ἐμπρέπει ἀτίετον (debe-
 bat ἀτιτόν vel ἀτίετ' ut Bothius) Auratus] εὐ πρέπει
 ἀντίετον vel εὐπρέπειαν τίετον 1430. τύμματι Ger.
 Vossius] τύμμα τίσαι Porsonus] τίσαι

- ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
 μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
 "Ἀτην Ἑρινύν θ', αἰοὶ τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
 οὐ μοι μελάθρων ἑλπίς ἐμπατεῖν φόβον,
 ἕως ἂν αἶθη πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
 Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
 οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ σμικρὰ θράσους.
 κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
 Χρυσήϊδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
 ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος,
 ἢ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος,
 πιστὴ εὐνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
 ἰσοτριβῆς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
 ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἢ δέ τοι κύκνου δίκην
 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνον
 κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
 εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
- ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει μὴ περιώδυνος, μὴδὲ δε-
 μνιοτήρης,
 μόλοι τὸν αἶε φέρουσ' ἐν ἡμῖν
 Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
 φύλακος εὐμενεστάτου.
 πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί;
 πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθοισεν βίον.
 ἰὼ ἰὼ παράνοους Ἑλένα
 μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
 ψυχὰς ὀλέσας' ὑπὸ Τροίᾳ.
 νῦν δὲ τελείαν **
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
- ἢ πολύμναστον ἐπηνθίσω αἶμ' ἀνιπτον,
 στᾶσα τότ' ἐν δόμοισιν
 ἐρίδματός τις ἀνδρὸς οἰζύς.
- ΚΛ. μὴδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
 τοῖσδε βαρυνθείς·
 μὴδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,
 ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
 ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσας'
 ἀεῦστατον ἄλγος ἔπραξεν. [λῖδαισιν,
- ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνει δώμασι καὶ διφυίοισι Ταντα-
 κράτος τ' ἰόψυχον ἐκ γυναικῶν

1448—1454. = 1468—1474.

1455—1461. = 1537—1550.

- καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις,
 ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν
 κόρακος ἔχθρου σταθείς ἐννόμως
 ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται ~ ~.
- ΚΛ. νῦν δ' ὠρθώσας στόματος γνῶμην,
 τὸν τριπάχυντον
 δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
 ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἵμαστολοιχὸς
 νεῖρα τρέφεται, πρὶν καταλῆσαι
 τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχὺρ.
- ΧΟ. ἢ μέγαν οἴκοις τοῖσδε
 δαίμονα καὶ βαρῦμνην αἰνεῖς,
 φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου·
 ἢ ἢ, διαὶ Διὸς παναίτιου πανεργέτα.
 τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελείται;
 τί τῶνδ' οὐ θεόκραντὸν ἔστιν;
 ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
 πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
 ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
 ὦμοι μοι κοῖταν τάνδ' ἀνελεύθερον
 δολίῳ μόρῳ δαμείς
 ἐκ χερὸς ἀμφιτόμου βελέμνῳ.
- ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργρον ἐμόν·
 μὴδ' ἐπιλεχθῆς
 Ἄγαμειμονίαν εἶναι μ' ἄλοχον.
 φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
 τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστωρ
 Ἀτρώως χαλεποῦ θοινατῆρος
 τόνδ' ἀπέτισεν
 τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.
- ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ
 τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων; [ἀλάστωρ
 πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλήπτῳ γένοιτ' ἂν
 βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
 μέλας Ἀρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
 πᾶχνα κουροβόρῳ παρέξει.
 ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
 πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
 ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
 ὦμοι μοι κοῖταν τάνδ' ἀνελεύθερον

1462—1467. — 1475—1480.

1481—1504. = 1505—1529.

1431. θέμιν] θέσιν G. Hauptius. 1434. οὐ μοι
 μελάθρων ἑλπίς ἐμπατεῖν φόβον Weilius] οὐ μοι φό-
 βου μέλαθρον ἑλπίς ἐμπατεῖ (ἐμπατεῖν Victorius)
 1435. ἐμῆς Porsonus] ἐμάς 1438. Ante vel post
 haec verba versum unum excidisse, in quo ἀνὴρ vel
 aliud substantivum lectum fuerit, putavit Hermannus.
 1441. ἢ Karstenus] καὶ 1443. ἰσοτριβῆς Pauwius]
 ἰσοτριβῆς 1447. εὐνῆς] εὐνῇ Pauwius. παροψώνημα
 Casaubonus] παροψώνημα 1450. ἐν] ἐφ' Herman-
 nus. 1453. πολλὰ (πολέα Wieselerus) D] καὶ πολλὰ
 1455. Alterum ἰὼ addidit Blomfieldus. παρά-
 νοους Hermannus] παρανόμους 1458. Exciderunt
 versus quibus respondent versus 1541—1546. 1459.
 ἢ addidit Hermannus. αἶμ' Wellauerus] δι' αἶμ'
 1460. στᾶσα (οὔσα Schneidewinus) τότ' ἐν δόμοισιν |
 ἐρίδματός τις (ἐρωτόδματος Bambergerus) ἀνδρὸς Her-
 mannus coniectura incerta] ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις |
 ἕρις ἐρίδματος ἀνδρὸς 1466. ὀλέσας' Triclinius] ὀλέ-
 σαν 1468. ἐμπίτνει Canterus] ἐμπίπτει 1469.
 διφυίοισι Hermannus] διφυεῖσι 1470. τ' addidit Her-
 mannus. κράτος κακὸψυχον Rauchensteinius. γυναι-
 κῶν] γυναικοῖν Keckius. γυναικὸς Hartangus.

1471. καρδιόδηκτον Abreschius] καρδιά δηκτόν
 1472. δίκαν D. in Annot. Oxon. p. 421.] δίκαν μοι
 1473. σταθείς Schuetzius. ἐννόμως] ἐκνόμως Tri-
 clinius. 1474. Ante vel post ἐπεύχεται excidit iam-
 bus. δόμοις Butlerus, γυνή Weilius, νεκρῷ Engerus.
 1476. τριπάχυντον Bambergerus] τριπάχιον
 1477. γέννης] ας super ης in apogr. Flor. 1479.
 νεῖρα Wellauerus (νεῖρη Casaubonus)] νεῖρει 1480.
 ἄχος] ἄγος Auratus. 1481. οἴκοις τοῖσδε] Metrum
 postulat vocabulum quale Weilius restituit, οἰκοτριβῇ.
 Alia coniecit Schoemannus Opusc. 3. p. 154. αὐτογενή,
 ἐγγενέταν, ἐν μελάθοροις 1485. ἢ ἢ D.] ἢ ἰὼ
 πανεργέτα (quod legit scriptor Christi P. 1465.) Tri-
 clinius] πανεργέταν 1489. 1513. Alterum ἰὼ utrobi-
 que addidit Triclinius. 1498. ἐπιλεχθῆς] ἐπιλέξης
 Ger. Vossius. μηκέτι λεχθῆ δ' Hermannus. 1507. πῶς
 πῶς margo Askewii] πῶ πῶ 1511. δὲ καὶ] δίκαν
 Butlerus. προβαίνων Canterus] προσβαίνων
 1512. πᾶχνα Hermannus] πᾶχνα. πᾶχναν κουροβόρον
 Auratus. ὅμοια δ' αὖ προβαίνων ποινᾷ κουροβόρῳ πα-
 ρέξει Schoemannus Opusc. 3. p. 155.

δολίῳ μόρῳ δαμείς ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.	1520	δύσμαχα δ' ἐστὶ κρίναι. φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.	
ΚΑ. οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην οἰκοισιν ἔθηκ'·		μένει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσιμιον γάρ·	
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν, τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενεῖαν,	1525	τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;	1565
ἄξια δράσας ἄξια πάσχων μηδὲν ἐν Αἰδου μεγαλαυχεῖτω, ἔιφοδὴλήτῳ		κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.	
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἔρξεν.		ΚΑ. ἐς τόνδ' ἐνέβης σὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν	
ΧΟ. ἀμχανῶ φροντίδος στερηθεὶς εὐπαλάμων μεριμνᾶν	1530	ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν ὄρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,	1570
ἅπα τράπωμαι, πίνοντος οἴκου. δέδουκα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῇ τὸν αἵματηρόν· ψακάς δὲ λήγει.		δύσκλητά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ' ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν· κτεάνων δὲ μέρος βαῖον ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι μανίας μελάθρων	1575
δική δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα. ἰὼ γὰ γὰ, εἴθ' ἐμ' ἐδέξω, πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτόιχου δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.	1535	ἀλληλοφόνους ἀφελοῦση.	
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων; ἢ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνας· ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκύσαι ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἄντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;	1540	ΑΙΓΙΣΘΟΣ. ῶ φέγγος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου. φαῖν ἂν ἦδη νῦν βροτῶν τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγῃ, ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἑρινύων	1580
τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ σὺν δακρύοις ἰάπτων ἀλαθείᾳ φρενῶν πονήσει;	1545	τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί, χερὸς πατρὸς ἐκτίνοντα μηχανάς. Ἄτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τοῦτο πατὴρ, πατέρα Θυεστήν τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι, αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,	1585
ΚΑ. οὐ σέ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο· πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάσμεν οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων, * * * * *	1550	ἠνδρηλάτῃσεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων. καὶ προοστρόπαιος ἐστίας μολῶν πάλιν τλήμων Θυεστής μοῖραν ἡῦρετ' ἀσφαλῇ, τὸ μὴ θανῶν πατρῶν αἰμάζει πέδον αὐτός. Ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ	1590
ἄλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως θυγάτηρ, ὡς χρῆ, πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.	1555	Ἄτρεὺς, προθύμως μάλλον ἢ φίλως, πατρὶ τῷμψ, κρεουργὸν ἡμᾶρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν. τὰ μὲν ποδὴρ καὶ χερῶν ἄρκους κτένας ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθημένους ἄσμη· ὁ δ' αὐτὴν αὐτίκ' ἄγνοια λαβὼν ἔσθει βορὰν ἄσικτον, ὡς ὄρας, γένει. κάπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον ψμῶξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν, μόρον δ' ἀφερτὸν Πελοπίδαε ἐπεύχεται, λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ, οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένου γένος. ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. κάγῃ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου βραφέυς.	1595
ΧΟ. ὄνειδος ἦκει τόδ' ἄντ' ὄνειδους.	1560		
οὕτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι.	1561		

1530—1596. = 1560—1566.

1551—1559. = 1567—1776.

1521. 1522. οὕτ' (οὐκ Schuetzius) — γενέσθαι eiccit Seidlerus de vers. dochm. p. 408. 1526. πολυκλαύτην Porsonus] πολυκλαυτόν τ' Ἰφιγενεῖαν D.] Ἰφιγενεῖαν 1527. ἄξια δράσας Hermannus] ἀνάξια δράσας 1529. ἔρξεν Naberus] ἦρξεν 1531. εὐπαλάμων μεριμνᾶν Karstenus] εὐπάλαμον (εὐπάλαμον Porsonus) μερίμναν 1532. ὅπα] ὅποι Elmsleius. 1534. ψακάς Blomfieldus] ψεκᾶς 1535. δίκη apogr. Flor. δικά, superscripto η, alia. δίκην Auratus. δίκης — θηγάνει βέλος Karstenus. θηγάνει (quod Hesychius per δέσναι exp.) Hermannus] θήγει 1536. θηγάναισι Porsonus] θηγάναις: quo servato Musgr. Δίκη — θηγάναις μάχαιραν. Locus nondum persanatus. 1538. εἴθ' ἐμ' εἶθε μ' Triclinius. 1540. δροίτης et χαμεύνην D. 1545. ψυχῇ τ' Hermannus] ψυχὴν 1547. ἐπιτύμβιον αἶνον Ger. Vossius] ἐπιτύμβιος αἶνος 1549. δακρύοις] δακρύοισιν apogr. Flor., quasi δάκρυσιν voluerit. 1550. ἀλαθεία D.] ἀληθεία 1551. μέλημα λέγειν] μέλημ' ἀλέγειν Karstenus. 1554. Post haec verba versus duo exciderunt quibus respondent versus 1571. 1572. 1555. Ἰφιγένειά νιν — φιλήσει Stanley] Ἰφιγενεῖαν ἴν' — φιλήσει 1559. χεῖρε Porsonus] χεῖρα

1563. μένει Heimsoethius Kr. Stud. 1. p. 132.] μίμνει θρόνῳ Schuetzius] χρόνῳ 1565. ἀραῖον Hermannus] ῥᾶον 1566. γένος] γένους Karstenus. πρὸς ἄτα Blomfieldus] προσάται 1567. ἐνέβης Canterus] ἐνέβη σὺν] ξὺν Triclinius. 1569. Πλεισθενιδῶν Triclinius] πλεισθενιδῶν 1571. ἰόντ'] ἴτων Weilius. 1573. δὲ Auratus] τε 1576. μανίας μ. ἀλληλοφόνους Erfurdtius] δ' ἀλληλοφόνους μανίας μ. 1579. ἄγῃ Auratus] ἄχῃ 1582. χερὸς] χειρὸς Triclinius. 1585. αὐτοῦ Elmsleius] αὐτοῦ τ' 1587. ἐστίας] ἐστίαν Auratus. 1588. ἡῦρετ' D.] εὔρετ' 1590. αὐτός Blomfieldus] αὐτοῦ 1595. ἔθρυπτ'] ἐκρυπτ' Tyrwhittus. ἄνωθεν] ἀνευθεν Blomfieldus. ἄπωθεν Weilius. καθημένους Casaubonus] καθήμενος 1596. ἄσμη· ὁ δ' D.] ἄσμη δ' 1597. ὡς ὄρας] Suspectum Bothio. 1599. ἀμπίπτει Canterus] ἀν πίπτει σφαγῆς] σφαγὴν Hartungus. σφαγὰς Schneidewinus. ἐμῶν Auratus] ἐρῶν 1601. ξυνδίκως] ξυνδικον Karstenus. ἀρᾷ] ἀρὰν Abreschius et Karstenus. 1602. ὀλέσθαι ex Tzetza in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 3. p. 378, 10 (ubi ἀρὰτ' ὀλέσθαι)] ὀλέσθαι

τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
 συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
 τραφέντα δ' αὖθις ἡ Δίκη κατήγαγεν.
 καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάνην θυραῖος ὦν,
 πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβολίας.
 οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἔμοι,
 ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἔρκεσιν.
 XO. Αἰγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
 σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἑκὼν κατακτανεῖν,
 μόνος δ' ἐποικτον τόνδε βουλευσάι φόνον·
 οὐ φημ' ἀλύζειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κᾶρα
 δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμοις ἀράς.
 AI. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
 κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ Ζυγῷ δορός;
 γνῶσει γέρων ὦν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
 τῇ τηλικούτῃ σωφρονεῖν εἰρημένον.
 δεσμός δέ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νῆσιδες
 δύαι διδάσκειν ἔσοχάταται φρενῶν
 ἱατρομάντιες. οὐχ ὀρᾶς ὀρων τάδε;
 πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆς.
 XO. γύννις σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων
 οἰκουρὸς εὐνὴν ἄνδρὸς αἰσχύνας ἅμα
 ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
 AI. καὶ ταῦτα τάπη κλαυμάτων ἀρχηγενῇ.
 Ὅρφεϊ δέ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
 ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
 σὺ δ' ἔσορινας νηπίους ὑλάτμασιν
 ἄξει· κρατηθεῖς δ' ἡμερύτερος φανεῖ.
 XO. ὡς δὴ σὺ μοι τύραννος Ἀργεῖων ἔσει,
 ὅς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
 δρᾶσαι τὸδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;
 AI. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
 ἐγὼ δ' ὑποπίτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
 κρατῶν δέ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
 ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δέ μὴ πειθάνορα
 ζεῦξω βαρεῖαις οὐτὶ μοι σειραφόρον
 κριθῶντα πῶλον· ἄλλ' ὁ δυσφιλεῖ σκότῳ
 λιμὸς ἔυνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

1605. ἐπὶ δέκ' Numerus iusto maior: nam tres tan-
 tum Thyestae filii fuerunt. ἐπὶ δὲ Emperius. ἐπὶ δυσ-
 αθλίῳ πατρὶ Schoemannus Opusc. 3. p. 159. ἔτι τρις-
 αθλίῳ Meinekii. ἔτι δυσαθλίῳ Guil. Schneiderus.
 ἐπίτεκε' Weilius. 1609. δυσβολίας] εὐβολίας Kar-
 stenius. 1611. ἰδόντα] ἰδόντι Triclinius. 1612. Unius
 versus defectum post 1612. indicavit Hermannus.
 1613. τόνδε φῆς Pauwius] τόνδ' ἔφης 1619. γνῶ-
 σει Porsonus] γνῶσῃ 1620. εἰρημένον] κεκρημένον
 Elmsleius. 1621. δεσμός Triclinius] δεσμὸν 1624.
 πταίσας Butlerus] πῆσας, παίσας schol. cod. Gotting.
 Pindari Pyth. 2. extr. 1625. γύννις ex Meinekii
 conjectura, quamvis incerta, scripsi pro γύναι, quod
 supplementum interpolatoris esse videtur (fortasse pro
 σὺ δὴ, de quo cogitavit Schneidewinus) Clytaemne-
 stram compellari opinati, mutato eadem de causa
 αἰσχύνας in αἰσχύνουσι. Manifestum vero est Aegis-
 thum compellari. μένων — αἰσχύνας Wieselerus]
 νέον — αἰσχύνουσι 1631. νηπίους Iacobsius] ἡπίους
 1632. ἄξει — φανεῖ — ἔσει Porsonus] ἄξη — φανῇ —
 ἔση 1633 — 1648. Hos versus sic transposuit Enge-
 rus, 1643 — 1648. 1636 — 1642. 1633 — 1635. 1634. ὅς
 οὐκ] ὅστις γ' Karstenius. 1637. ἦ Porsonus] ἦ
 1638. κρατῶν δέ Weilius] ἐκ τῶνδε 1640. μοι Pau-
 wius] μὴ (μὴν Wieselerus) σειραφόρον apogr. Ven-
 netum, Triclinius et Pollux 7, 24.] σειραφόρον apogr.
 Flor. 1641. δυσφιλεῖ σκότῳ Scaliger] δυσφιλῆς
 κότῳ

1605 XO. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
 οὐκ αὐτὸς ἡνάριζες, ἀλλὰ νιν γυνὴ
 χώρας μίasma καὶ θεῶν ἐγχαυρίων 1615
 ἔκτειν'; Ὅρέστης ἄρ' αὖθις βλάπτει φάος,
 ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχη
 1610 ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φρονεὺς;
 AI. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνῶσει
 τάχα.
 XO. * * * * *
 AI. εἶα δὴ, φίλοι λοχίται, τοῦργον οὐχ ἐκάς τόδε. 1650
 1615 XO. εἶα δὴ, Ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
 AI. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναινομαι θανεῖν.
 XO. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρού-
 μεθα.
 KA. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν
 1620 κακά. 1654
 ἀλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
 πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
 στεῖχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες πρὸς δόμους πεπρω-
 μένους,
 1625 πρὶν παθεῖν ἔρξαντες· αἰνεῖν χρὴν τάδ' ὡς ἐπρά-
 ξαμεν.
 εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἂν
 δαίμονος χολῇ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι. 1660
 ὦδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἰ τις ἄξιοι μαθεῖν.
 1630 AI. ἀλλὰ τοῦσδ' ἔμοι ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι
 κάκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πεπρωμένους,
 σὺ φρονος γνῶμης δ' ἄμαρτεῖν τὸν κρατοῦντα * * *
 XO. οὐκ ἂν Ἀργεῖων τόδ' εἶη, φῶτα προσσαίνειν
 1635 κακόν. 1665
 AI. ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέrais ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
 XO. οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὅρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
 AI. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
 XO. πρᾶσσε, παιῖνου, μαινῶν τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
 AI. ἴσθι μοι δῶσων ἄποινα τῆσδε μυρίας χάριν. 1670
 XO. κόμπασον θαρσύν, ἀλέκτωρ ὡς τε θηλείας πέλας.
 KA. μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
 καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

1644. ἀλλὰ νιν Spanhemius] ἀλλὰ σὺν 1649.
 δοκεῖς] δοκεῖ Auratus. καὶ] κοῦ Auratus. γνῶ-
 σει Porsonus] γνῶσῃ Post v. 1648. unum exci-
 disse versus vidit Hermannus. 1652. μὴν κἀγὼ
 Porsonus] κἀγὼ μὴν πρόκωπος apogr. Ven., πρό-
 κωπος Flor., πρόκωπος Triclinius. 1653. αἰρού-
 μεθα Auratus] ἐρούμεθα 1654. δράσωμεν Victorius]
 δράσομεν 1655. θέρος Schuetzius] ὁ ἔρως 1656.
 δ' ἄλις γ' ἄλις δ' Hermannus. ὑπάρχει Scaliger]
 ὕπαρχε μὴδὲν] μὴδ' ἔθ' Blomfieldus. αἱματώ-
 μεθα Stanleius] ἡματώμεθα 1657. στεῖχε καὶ σὺ
 χοῖ Franzius] στεῖχετε δ' οἱ πεπρωμένους Scaliger]
 πεπρωμένους τούσδε. Mire vero dictum πεπρωμέ-
 νους, pro quo tetραμμένοι, quod Weyrauchius coniecit,
 vel simile quid exspectabatur. 1658. ἔρξαντες Flor.
 ἔρξαντα apogr. Ven. et Triclinius. αἰνεῖν Lobeck.
 Pathol. Proleg. p. 248.] καιρὸν 1659. δεχοίμεθ'
 Hermannus] γ' ἐχοίμεθ' 1662. ἀπανθίσαι] ἀκοντίσαι
 Wakefieldus. 1663. δαίμονος Casaubonus] δαίμονας
 1664. Hunc versus post 1656. transposuit Hermannus.
 ἀμαρτεῖν τὸν Casaubonus] ἀμαρτήτον κρατοῦντα]
 δ' ὑβρίσαι addit Blomfieldus. κρατοῦντ' αἰσχος μέγα
 Hermannus. 1668. φεύγοντας ἄνδρας] φεύγοντος
 ἄνδρὸς Auratus. 1671. θαρσύν Porsonus] θαρρῶν
 ὥστε Scaliger] ὥσπερ 1672. 1673. ἐγὼ et καλῶς ex
 scholiastae annotatione addita. 1673. καλῶς] τέλος
 Karstenius.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ^α

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ,
ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

^α Indicem personarum confecit Canterus.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῇ χθόνιε πατρώ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτήρ γενοῦ μοι ζύμμαχος τ' αἰτουμένω·
ἦκω γάρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῃ τῷδε κηρύσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι. * *

* * * * *

⋮ πλόκαμον Ἰνάχῃ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον

* * * * *

οὐ γὰρ παρῶν ὦμωξά σόν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.

* * * * *

ἕα.

Χοηφόρων prologi pars prior in magnam incidit codicis Medicei lacunam, de qua supra dixi p. 54. Initium fabulae in folii 31. nunc perditū pagina aversa scriptum fuit: nam folium 32. incipit ab verbis τί χρήμα λεύσσω (nunc v. 10.) — Nec defectus ex duobus quae adhuc sola innotuerunt apographis (Florentino Marciano 222. et Guelferbyetano) suppleri potuit, ex codice Mediceo, quum iam defectus esset, derivatis: de quo dixi in Philologo vol. 18. p. 57. Primum fabulae versum servavit Aristophanes in Ranis, ubi Aeschylus et Euripides de prologis suis disceptant, v. 1138., secundum et tertium 1152. 1153., quartum cum quinti initio 1172. 1173. τύμβου — ἀκοῦσαι.

3. 4. Inter hos versus tres alios ab Aeschylo positos fuisse de caede Agamemnonis agentes, quos omiserit Aristophanes, quia nihil in iis reprehendendum fuerit, Hermannii coniectura est tanto incertior, quum nesciamus quod fuerit versuum post κλύειν ἀκοῦσαι positorum argumentum. 6. 7. Hos versus servavit schol. Pindari Pyth. 4, 145. 6. ⋮ ⋮ φέρω δὲ Erfurdcius.

8. 9. Hos versus ego edidi ex codice schol. Eurip. Vaticano Alcest. 768. vol. 4. p. 108, 16. Possunt autem hi versus proximi fuisse post v. 7.

τί χρήμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὁμήγουρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποῖα θυμοφορὰ προσεικάσω;
πότ' ἐδομοῖσι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷμ' τάσδ' ἐπεικάσας τύχῃ
χοᾶς φερούσας νερτέροις μελίσματα-
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἡλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἦδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἱαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν
χοᾶν προπομπὸς δ' ἐχέχειρ' σὺν κόπῃ.
πρέπει παρηΐς αἵματοῦσ' ἀμυγμοῖς
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῃ,
δι' αἰῶνος δ' ἱγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων

22—31. = 32—41.

10. Ante hunc versum addidi ἕα. 13. Schol. ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον, quem ne quis aliud quam πῆμα vocabulum legisse credat, monendum est scholiastam scripsisse ἀντὶ τοῦ πῆμα προσεγγίζει νέον, quod collata Hesychii glossa προσκυρεῖ: προσεγγίζει intellexit Io. Frey in Dissert. de scholiis Aeschyli (Bonnae a. 1857) p. 6. 15. μελίσματα Casaubonus] μελίσμασι 20. ἐκποδῶν Stanley] ἐκποδῶν 22. ἱαλτὸς Turnebus] ἱαλτὸς ἔβαν D. (ἔβαν Robertellus)] ἔβη 23. χοᾶν Casaubonus] χοᾶς προπομπὸς Victorius] πρόπομπος σὺν κόπῃ Pauwius] συγκύπῃ, a m. sec. in σὺν κύπῃ mutatum: unde σὺν κτύπῃ Arnaldus. κόπῃ legit scholiasta, qui exp. σὺν κοπετῷ. 24. αἵματοῦσ' ἀμυγμοῖς D.] φοινισσαμυγμοῖς, ortum ex gl. φοινισσομένη, ut Hesychius αἵματῶσαι per φοινίξαι explicat. 26. δ' ἱγμοῖσι Canterus] διοιγμοῖσι

λακίδες ἔφραδον ὑπ' ἄλγεσιν
 προστέρνων στολμῶν,
 οἰκῶν ἀγέλαστοις
 30 ἔυμφοραῖς πεπληγμένων.
 τορός γάρ ὀρθόθριζέ φόβος,
 δόμων ὄνειρόμαντις, ἔξ ὕπνου κότον
 πνέων, ἠωρόνυκτον ἀμβόαμα
 35 μυχόθεν ἔλακε περί φόβω,
 γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
 κριταὶ δὲ τῶνδ' ὄνειράτων
 θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
 μέμφεσθαι τοὺς γὰς
 40 νέρθεν περιθύμωας
 τοῖς κτανούσι τ' ἐγκοτεῖν.
 τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,
 45 ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλλει
 δῦσθεος γυνά· φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
 τί γάρ λῦτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
 ἰὼ πάνοιζυς ἐστία,
 50 ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
 ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς
 δνόφοι καλύπτουσι δόμους
 δεσποτῶν θανάτοισι.
 σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρὶν
 54 δι' ὕτων φρενὸς τε δαμίας περαῖνον
 νὺν ἀφίσταται. φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
 56 τόδ' ἐν βροτοῖς θεὸς τε καὶ θεοῦ πλέον.
 βροτῇ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας
 ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
 58 τὰ δ' ἐν μεταίχμιῳ σκότου
 μένει χρονίζοντας ἄχῃ,
 τοὺς δ' ἄκρατος ἔχει νῦν.
 60 δι' αἶματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
 τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρῦδαν.

42—53. = 54—65.

66—70. = 71—74.

28. ἄλγεσιν Etym. M. p. 403, 49.] ἄλγεσι 29.
 προστέρνων στολμῶν Heimsoethius] πρόστέλνοι (cum
 duplici accentu et ρ super λ) στολμοὶ οἰκῶν
 Keekius in Symb. Phil. Bonn. p. 194. (δόμων Har-
 tungus et Heimsoethius)] πέπλων (glossema ad στολ-
 μῶν olim adscriptum) 32. ὀρθόθριζε φόβος Hea-
 thius] φοῖβος (φόβος Turnebus ex schol. annot.) ὀρθό-
 θριζε 35. ἔλακε] ἔλαχε M, sed superser. κ περί
 φόβω quum nihil aliud significare possit quam *prae*
timore, non aptum huic loco esse. περιφόβως Portus.
 36. γυναικείοισιν Victorius] γυναικείοισιν πίτνων
 Blomfieldus] πίτνων 37. κριταί] κριταὶ pr. M.
 δὲ addidit Arnaldus. 38. ἔλακον Turnebus] ἔλαχον
 44. ἀχάριτον Elmsleius] ἀχαριν 45. μαῖα] γαῖα
 Robortellus. μωμένα μ' ἰάλλει Stanleius] μωμέν
 ἀμυλλεῖ 47. ἐκβαλεῖν Stanleius] ἐκβάλλειν 48.
 λῦτρον Canterus] λυτρόν πέδοι D.] πέδω 49.
 πάνοιζυς Lobeckius] πανοιζύς 53. *δεσποτῶν] δε-
 σποτῶν (sic) 54. ἀδάματον Hermannus] ἀδάμαντον
 56. φρενὸς Victorius] φρένες 58. ἀφίσταται]
 μ superser., i. e. ἀφίσταται 61. δίκας Turnebus ex
 schol.] δικά M. De sensu huius loci dixit Mehlerus
 Mnemos. vol. 6. p. 92. 62. τοὺς Turnebus ex schol.]
 τοῖς 64. χρονίζοντας D. in Thesaurο vol. 8. p. 1096.]
 χρονίζοντ'. Quum praecedat τοὺς μὲν et sequatur
 τοὺς δέ, hic dicendum erat τοὺς δὲ χρονίζοντας ἐν με-
 ταιχμίῳ σκότου ἄχῃ μένει, quod quum metrum non
 ferret, mutata orationis forma dixit τὰ δ' ἐν μεταίχμιῳ
 σκότου μένει χρονίζοντας ἄχῃ, quod eodem redit.
 ἄχῃ] ἄχῃ (ἄχῃ pr.) βρύει M. βρύει, ex v. 70. illatum,
 ubi βρύειν, deleuit Hermannus. 65. ἄκρατος Schue-
 tzius] ἄκραντος 66. ἐκποθένθ' Schuetzius] ἐκποθεν
 67. διαρρῦδαν Lobeckius] διαρρῦδαν

Aeschylus.

διαλγῆς δ' ἄτα
 διαφέρει τὸν αἵτιον παναρκέτας νόσου βρύειν.
 71 θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίω
 ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
 βαίνοντες τὸν
 χερμουσὴ φόνον καθαίροντες ἰοῦσαν μάταν.
 75 ἔμοι δ' — ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολιν
 θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἰκῶν
 πατρίων δούλιον ἐσάγον αἶσαν —
 δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
 πρέποντ' ἀρχὰς βίου,
 βία φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
 80 στύγος κρατούσῃ. δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων
 ματαίοισι δεσποτῶν
 τύχαις, κρυφαῖοις πένθεσιν παχνομένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δωμαι γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
 85 ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἔμοι
 πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
 τύμβω χέουσα τάσδε κηδεῖους χοᾶς
 πῶς εὐφρον' εἶπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
 πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῃ φέρειν
 90 γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
 τῶνδ' οὐ πάρεστι θῆρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὥς νόμος βροτοῖς
 95 ἴσ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 στέφῃ, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαΐαν;
 ἢ σίγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
 πατήρ, τὰδ' ἐκχέασα, γάμποτον χύσιν,
 στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν
 100 δικούσα τεύχος ἀστροφῶσιν ὁμμασιν;
 τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
 κοινὸν γὰρ ἔχθορ ἐν δόμοις νομίζομεν.
 μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
 τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλευθερον μένει

68. Versus in M sic sunt divisi, διαλγῆς ἄτη | δ.
 τὸν αἵτιον | π. ν. βρύειν, et in antistropha, βαίνοντες |
 τὸν χ. φόνον καθαί- | ροντες i. ἄτην. Suspectum est v.
 68. διαλγῆς, quod schol. exp. per ἡ διαιωνίζουσα ἄτη:
 unde διαρκῆς Heimsoethius, αἰανῆς Weilius. δ' ad-
 didit Schuetzius et ἄτα scripsit pro ἄτη, ut reliquae
 quoque in hoc carmine formae vulgares hand dubie in
 Doricas sunt mutandae. 70. παναρκέτας] Requiritur
 vocabulum cretici mensuram habens. Post βρύειν re-
 petitur in M τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νῦν (ex v. 65.) Dele-
 vit Porsonus. 71. θιγόντι Scaliger] οἴγοντι οὔτι
 οὔτε Bothius. 73. βαίνοντες τὸν] Deest prima dochmi
 (parum scite compositi) syllaba. διαίνοντες Lachma-
 nus. προβαίνοντες Bambergerus. 74. χερμουσὴ Pau-
 wius] χαιρμουσὴ ἰοῦσαν ex verbo corruptum quod
 cretici mensuram habuit. μάτην (debebat μάταν)
 Scaliger] ἄτην, superscripto .a. Ineptit scholiasta vi-
 tiosa huius versus scriptura deceptus. 77. δούλιον
 ἐσάγον (ἐς ἄγον M)] δούλειον ἐσάγον Portus. δούλιόν
 μ' ἐσάγον Coningtonus. 79. πρέποντ' ἀρχὰς (ἀρχαῖς
 Sophianus) βίου] Haec corrupta. πρέπον τύχαις βίου
 Schuetzius. In scholio ad v. 75. ἀπαρχάς, quod schol.
 ad v. 79. pro ἀπ' ἀρχὰς accepit. 80. πικρὸν Victo-
 rius] πικρῶν 81. κρατούσῃ. δακρύω] Verba non in-
 tegra, ut metri vitium prodit. 82. δεσποτῶν Stan-
 leius] δεσποτῶν 83. παχνομένη Turnebus] παχνου-
 μένην 86. γένεσθε] γένεσθα cum ε super ai M. 87.
 τύμβῳ] τύφῳ (unde τάφῳ Stanleius) M, adscripto ab
 manu antiqua, sed non diορθωτοῦ, οἶμαι τύμβῳ. χέ-
 οῦσα Turnebus] δὲ χέουσα 88. κατεύξωμαι Turne-
 bus] κατεύξομαι 93. πέλανον] πελανὸν M. 94. ἴσ'
 Bambergerus] ἐστ' 95. γε Stanleius] τε 97. ἐκχέασα
 D.] ἐκχέουσα 100. μεταίτιαι] μεταίτιοι Blomfieldus.

10

καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτοῦμενον χερὸς. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.	105	κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·] ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω, σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.” τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος, παῖα να τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.	150
ΧΟ. αἰδομένη σοι βωμόν ὡς τύμβον πατρός λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. ΗΔ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ἤδῃ τάφον πατρός. ΧΟ. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν. ΗΔ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω; ΧΟ. πρῶτον μὲν αὐτὴν χῶστις Αἴγισθον στυγεῖ. ΗΔ. ἐμοὶ τε καὶ σοὶ τάρ' ἐπεύξωμαι τάδε; ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. ΗΔ. τίς οὖν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ στάσει; ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεί θυραῖός ἐσθ' ὅμως. ΗΔ. εὐ τοῦτο κάφρηνωσας οὐχ ἦκιστα μέ. ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη ΗΔ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη. ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαῖμον' ἢ βροτῶν τινα ΗΔ. ὅπερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; ΧΟ. ἀπλῶς τὴ φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενέι. ΗΔ. καὶ ταῦτά μοῦστιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα; ΧΟ. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρόν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς; ΗΔ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, ἄρηξον, Ἑρμὴ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ, τούς γῆς ἐνερχε δαίμονας κλύειν ἐμὰς εὐχὰς, πατρώων δωμάτων ἐπισκόπους, καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται, θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κύμα λαμβάνει. κάγῃ χέουσα τάσδε χέρνιβας φητοῖς λέγω καλοῦσα, “πάτερ, ἐποικτείρον τ' ἐμὲ φίλον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάζομεν δόμοις. πεπραμένοι γάρ νῦν γέ πως ἀλῶμεθα πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. κάγῃ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχομαι σοι, καὶ σὺ κλυθί μου, πάτερ· αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι χειρὰ τ' εὐσεβεστέραν. ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις λέγω φανῆναι σου, πάτερ, τιμᾶρον, καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην [ταῦτ' ἐν μέσῳ τίημι τῆς κακῆς ἀράς,	124 a 124 b 125 130 135 140 145	ΧΟ. ἴετε δάκρυ καναχῆς ὀλόμενον ὀλομένην δεσπότην, πρὸς ἔρυμα τὸδε κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχεται κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι κλύε σέβας, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. ὄτοτοτοτοτοτοτοῖ, ἴτω τις δορυοθενῆς ἀνὴρ ἀναλυτὴρ δόμων, Σκυθικά τ' ἐν χερσὶν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη πῖπάλλων Ἄρης σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν Εἰφή. ΗΔ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοᾶς πατήρ· νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε. ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. ΗΔ. ὀρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. ΧΟ. τίνας ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης; ΗΔ. εὐξέμβολον τὸδ' ἐστὶ παλὶν δοξάσαι. ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; ΗΔ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐνός κεῖραιτό νιν. ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενήθῃσαι τριχί. ΗΔ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὀμόπτερος. ΧΟ. ποῖαις ἐθεῖραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. ΗΔ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν. ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῖον ἦν τότε; ΗΔ. μάλιστ' ἐκείνου βόστρυχός προσεῖδεται. ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δευρ' ἐτόλμησεν μολεῖν; ΗΔ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί. ΧΟ. οὐχ ἦσσαν εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε, εἰ τῆσδε χώρας μῆποτε ψαύσει ποδί. ΗΔ. κάμοι προσέστη καρδίαν κλυδώνιον χολῆς, ἐπαίσθη δ' ὡς διανταίῳ βέλει· ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψοι πίπτουσι μοι σταγόνες ἀφαρκτοὶ δυσχίμου πλημμυρίδος,	155 160 164 166 170 175 180 185

Δ'

147. τῶν Robortellus] των 152. ἴετε] ἴετε M.
154. Versus, ut sententia et metrum docent, corruptus. Neque enim κεδνῶν pro iambo haberi potest.
155. ἄγος Victorius (ἄγος Hermannus)] ἄγος 156.
κλύε δέ μοι κλύε | σεβάσω δέσποτα M. κλύε δέ μοι σέ-
βας | κλύ', ὦ δέσποτ' Bambergerus. κεχυμένων χοᾶν
δὲ κλύε μοι καλοῦ- | σα σ', ὡ — Heimsoethius. 158.
ὄτοτοτοτοτοτοτοῖ] ὄτοτοτοῖ τοτοῖ D. 159. Syllabae
iῶ τις δορυ — separato versu scriptae in M. ἴτω
τις Bothius] iῶ τις 160. Σκυθικά τ' ἐν Robortel-
lus] σκυθι τὰ τ' M, ης ab διορθωτῇ super i scripto.
παλίντον'] Versus in fine defectus. 162. αὐτόκωπα]
γρ. ἔτοιμα M. Est glossema. Εἰφή Pauwius ex
schol.] βέλη. quo servato Heimsoethius, Σκυθην χερσὶν
παλιντόνοι | ἐν ἔργῳ πῖπάλλων Ἄρη —. 164. ΗΔ.
addidit Turnebus, om. M, qui in sequentibus habet li-
neolas. γαπότους Turnebus] γαπότου 165. Vid.
ad v. 124 a. 167. ἄν· ὀρχεῖται Turnebus] ἀνορχεῖται
172. ἐνός Dobraeus] ἐμοῦ κείραιτό νιν Turne-
bus] κείρετονεῖν, superscr. NIN. 177. ἦν Schole-
fieldus] ἦ M, non ἦ 180. ἔπεμψε χαίτην Victorius]
ἔπεμψεν καὶ τὴν πατρί Turnebus] πατρός 181.
οὐχ] οὐκ, superscr. χ, M. εὐδάκρυτα] αὐ δακρυτά
Emperius. 182. ψαύσει] ηἰ super ei in M. 183.
καρδίαν Heimsoethius] καρδίας M. καρδίᾳ Scaliger.
184. ἐπαίσθη Canterus] ἐπ' αἰθην, erasa apostropho.
Per ἐκρούσθη exp. schol. 186. in margine habet M
a m. antiqua. ἀφαρκτοὶ D.] ἀφρακτοὶ πλημμυρίδος]
Prius μ supra versum habet M. Et simplex μ τινές
τῶν παλαιῶν probant ap. Eustath. p. 1640, 55.

105. ἔχεις Iacobusius] ἔχεις 106. ΧΟ. Guelf.] Li-
neola in M. soi] Probabilis τοι 109. ΧΟ. Guelf.
om. M. 112. ἐπεύξωμαι Dobraeus] ἐπεύξομαι
115. 298. κελ] καὶ ei pr. M. 120. λέγεις] λέγω Weilius.
124 a. in M post 164. positum huc transposuit Her-
mannus. μέγιστε Stanleyus] μεγίστη 124 b. ἄρη-
ξον addidit Klausenus. ἀκουσον Schuetzius. 126. δω-
μάτων Stanleyus] δ' ὀμμάτων M. αἰμάτων H. L.
Ahrensus. 129. φητοῖς Hermannus] βροτοῖς, ad-
scripta διορθωτοῦ coniectura γρ. νεκροῖς 130.* πάτερ
Guelf.] πατέρ' ἐποικτείρον] ἐποικτείροντ' Guelf.
131. πῶς ἀνάζομεν δόμοις] Ante haec verba pa-
rum apte praecedentibus nexa lacunam indicavit Her-
mannus. 132. πεπραμένοι Casaubonus] πεπραγ-
μένοι ἀλῶμεθα Victorius] ἀλῶμεθα 136. φεύγων
Robortellus] φεύγειν 137. τοῖσι σοῖς] τοῖς ἴσοις
pr. M. πόνοισι Robortellus] πόνοισιν μέγα Turne-
bus] μέγα Post 144. unius versus defectum in-
dicavit Weilius, cuius sensus fuerit τίνοντας ὧν ἔδρα-
σαν ἀξίαν κακῶν. 144. ἀντικατθανεῖν] γρ. ἀντι-
κατακτανεῖν margo M. ἀντικατθανεῖν δίκη Scaliger.
In M σ post κτανόντας erasum. 145. 146. Seclui
versus spurios, quorum priorem notaverat Francke-
nus in Miscell. philol. Batavorum (Trai. 1854) p. 87.
alterum Bothius.

πλόκαμον ἰδοῦση τόνδε· πῶς γὰρ ἔλπισω
 ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
 ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανοῦσ' ἐκέiraτο, 190
 ἐμὴ γε μήτηρ, οὐδαμῶς δ' ἐπ' ὠνυμον
 φρόνημα παῖσι δύσθεον πεπαμένην.
 ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τὰδ' αἰνέσω,
 εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλότατου
 βροτῶν Ὀρέστου — σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
 φεῦ.
 εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην, 195
 ὅπως διφροντίς οὖσα μὴ 'κινυσσόμην,
 ἀλλ' ἢ σάφ' ἦν μοι τόνδ' ἀποπτύειν πλόκον,
 εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
 ἢ Ξυγγενὴς ὣν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
 ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός. 200
 ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 οἷοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλῳ δίκην
 στροβοῦμεθ'· εἰ δὲ χρή τυχεῖν σωτηρίας,
 μικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμὴν.
 καὶ μὴν στίβοι γε, δεῦτερον τεκμήριον, 205
 ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἔμπερεῖς.
 καὶ γὰρ δὴ ἔσθ' ὅσον τῷδε περιγραφὰ ποδοῖν,
 αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
 πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
 ἐς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. 210
 πάρεστι δ' ὥδης καὶ φρενὴν καταφθορά.
 OP. εὐχῶν τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
 εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
 HA. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
 OP. εἰς ὅπιν ἦκες ὦν περ ἐξηύχου πάλοι.
 HA. καὶ τίνα σύ νοισθὰ μοι καλουμένην βροτῶν;
 OP. σύ νοῖς δ' Ὀρέστην πολλὰ σ' ἐκπαλουμένην.
 HA. καὶ πρὸς τί δήτα τυγχάνω κατευγμάτων;
 OP. ὅδ' εἰμὶ· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μάλλον φίλον.
 HA. ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφὶ μοι πλέκεις; 220
 OP. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τᾶρα μηχανορραφῶ.
 HA. ἀλλ' ἐν κατοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
 OP. κὰν τοῖς ἐμοῖσιν, εἴπερ ἐν τοῖς σοῖς ἐγώ.
 HA. ὥς δ' ὄντ' Ὀρέστην ἄρα σ' ἐγὼ προσεννέπω;
 OP. αὐτόν μὲν οὖν ὀρώσα δυσμαθεῖς ἐμέ, 225
 κουράν δ' ἰδοῦσα τῇδε κηδεῖον τριχός,
 ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοις τοῖς ἐμοῖς
 σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρῃ,

190. γε Porsonus] δὲ δ' addidit D. 195. ἔμ-
 φρον' Auratus] εὐφρον' 196. κινυσσόμην Turnebus]
 κηνυσσόμην M cum Hesychio s. h. v., apud quem et
 Photium est etiam κήνυγμα, ut hic quoque in annot.
 scholiastae. 197. ἢ Canterus] εὐ σάφ' ἦν μοι
 Weilius. 206. ποδῶν Turnebus] ποδῶν δ' (δ' in li-
 tura pro τ') ὅμοιοι D.] ὅμοιοι 209. Ante hunc
 versum lacunam notavit Hermannus. 210. ἐς Ro-
 bertellus] εἰς 212—225. Nulla in hac stichomythia
 personarum nomina in M, sed lineolae, excepto v. 219.
 cui praescriptum Ὀρ. Personarum notas rectas pri-
 mus apposuit Canterus. 215. ἐξηύχου Robertellus]
 ἐξηύκου 216. σύ νοισθα] σὺν οἶσθα pr. M. καλου-
 μένη Turnebus] καλουμένη 217. ἐκπαλουμένην
 Robertellus ex schol.] ἐκπαλουμένης 219. *μάτευ'
 apogr. Gueff.] μάστευ' 221. καθ' αὐτοῦ Bothius]
 κατ' αὐτοῦ τ' ἄρα Robertellus] ταρρα 223. ἐμοῖ-
 σιν Victorius] ἐμοῖσιν ἄρ' ἐν τοῖς σοῖς ἐγὼ D.] ἐν
 γε τοῖσι σοῖς (τοῖς ἴσοις pr.) 224. ἄρα σ' ἐγὼ D.] τὰδ'
 ἐγὼ σε προσεννέπω Auratus] προῦννέπω 225.
 σὺν Turnebus (ut primo scriptum fuerat in Gueff.)]
 νῦν 227—230. Versus in M hoc ordine lectos κου-
 ράν — | ἀνεπτέρωθης — | ἰχνοσκοποῦσα — | σαυτῆς —
 κάρῃ transposuit Robertellus. Heathius recte qui-
 dem ipse quoque versum tertium ante secundum po-

ἀνεπτέρωθης κἀδόκεις ὄραν ἐμέ.
 σκέψαι τομὴ προσθείσα βόστρυχον τριχός, 230
 ἰδοῦ δ' ὕψασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός,
 σπάθης τε πληγὰς ἡδὲ θήρειον γραφὴν.
 ἔνδον γενοῦ, χαρὰ δὲ μὴ 'κπλαγῆς φρένας·
 τοὺς φιλάτους γὰρ οἶδα νῦν ὄντας πικρούς.
 HA. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός, 235
 δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου,
 ἀλκῇ πεποιθὺς δῶμ' ἀνακτῆσει πατρός.
 ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
 ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαιῶς ἔχον
 πατέρα τε καὶ τὸ μητρός ἐς ἐσ μοι ῥέπει 240
 στέργηθρον — ἢ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται —
 καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
 πιστὸς δ' ἀδελφός ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων.
 μόνον κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῇ τρίτῃ
 πάντων μερίσῃ Ζητὴ συγγενοῖτό σοι. 245
 OP. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
 ἰδοῦ δὲ νένναν εὐνὴν αἰετοῦ πατρός,
 θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
 δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωφανισμένους
 νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελής 250
 θήραν πατρίαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
 οὕτω δὲ καμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
 ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῇ γόνον,
 ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
 καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα 255
 πατρός νεοσσούς τοῦσδ' ἀποφθείρας πόθεν
 ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθιοῖνον γέρας;
 οὐτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
 πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῇ βροτοῖς,
 οὐτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὄδ' αὐανθείς πυθμὴν 260
 βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἡμασιν.
 κόμιζ', ἀπὸ μικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
 δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκένα.
 XO. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρός,

suit: sed verba σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρῃ
 nec quo Heathius voluit loco (post κουράν —) nec
 quod aliis placuit post σκέψαι — τριχός apta sunt,
 quum σύμμετρος non de colore, sed de mensura dica-
 tur, ut apud Euripidem Electr. 532. σὺ δ' εἰς ἰχνος
 βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ
 γενήσεται, τέκνον. unde Paleius coniecit vulgata
 scripturam interpolatori debere, quem turbatus ordo
 versuum deceperit, Aeschylus vero verba fuisse ἰχνο-
 σκοποῦσά τ' ἐν στίβοις τοῖς ἐμοῖς | σαυτῆς ἀδελφοῦ
 συμμέτροις τῷ σῷ ποδὶ.

229. σκέψαι τομὴ Turnebus] σκέψαιτο μὴ 232.
 ἡδὲ Turnebus] εἰς δὲ θήρειον Bambergerus] θηρίον
 233 — 245. Hos versus sic transposuit Weilius
 praeunte Rosbachio, 238—243. HA. ὦ τερπνὸν —
 φέρων. 233. 234. OP. ἔνδον — πικρούς. 235—237.
 244. 245. XO. ὦ φίλτατον — ἀνακτῆσει πατρός. μόνον
 κράτος — σοι, recte quod ad postrema attinet ὦ φίλ-
 τατον — σοι. 234. μὴ 'κπλαγῆς Turnebus] μήκπλα-
 γῇ 236. σπέρματος] τέρματος Mehlerus Mnemos. 6.
 p. 106. 237. ἀνακτῆσει Porsonus] ἀνακτῆσει
 238. ἔχον] νέμον D. 244. μόνον Turnebus] μόνος
 245. σοι Stanleius] μοι 246. OP. addidit Ro-
 bertellus. πραγμάτων Robertellus] πρηγμάτων
 247. γένναν εὐνὴν αἰετοῦ Turnebus] γέννα, νιν
 αἰετοῦ 248. *σπειράμασιν Gueff.] σπιδράμασιν
 250. ἐντελής] ἐντελεῖς Pauwius. 251. θήραν πα-
 τρίαν Robertellus ex scholio] θήρα πατρώα 252.
 λέγω Ald.] ἐγὼ 255—263. Electrae tribuit Hermannus.
 257. εὐθιοῖνον] εὐθιον, sed oi superser. ab διορθωτῇ.
 Utrumque explicat schol. 259. εὐπιθῇ] εὐπειθῇ, sed
 i superser. 262. δ' ἂν ἄρειας Turnebus] δαναρίας
 264. XO. Robertellus (Op. Gueff.) Lineola in M.

σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὧ τέκνα, γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε θανόντας ἐν κηκίδι πισσῇρει φλογός.	265	θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.	305
ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μετрасθενῆς χρησμός κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν, κάθορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους ἄτας ὕφ' ἦπαρ θερμόν ἐξαυδῶμενος, εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους· [τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτείνει λέγων, ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον· αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσιν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῇ κακά. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μελίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῦν νόσους, σαρκῶν ἐπαμβατήρας ἀγρίαῖς γνάθοις λειχήνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν· λευκάς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ· ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἑρινύων ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας, ὀρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν. τὸ γὰρ σκοτεῖνόν τῶν ἐνερτέρων βέλους ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων, καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεσθαι πόλεως χαλκικλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας. καὶ τοῖς τοιοῦτοις οὔτε κρατήρος μέρος εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός, βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατρὸς μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά. πάντων δ' ἄτιμον κάριον θνήσκων χρόνῳ κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.] τοιοῖσδε χρησμοῖς ἄρα χρῆ πεποιθέναι, κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἔστ' ἐργαστέον. πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν συμπίτνουσιν ἱμεροί, θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα, καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχινία, τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν, Τροίας ἀναστατήρας εὐδόξῳ φρενί, δυοῖν γυναικῶν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.	270 275 280 285 290 295 300	ΧΟ. ἀλλ' ὧ μεγάλοι Μοῖραι, Διόθεν τῇδε τελευτᾶν, ἧ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. ἀντὶ μὲν ἔχθρᾶς γλώσσης ἔχθρᾶ γλώσσα τελείσθω· τοῦφειλόμενον πράσσοῦσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ· ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. ΟΡ. ὧ πάτερ αἰνοπαθές, τί σοι φάμενος ἦ τί βέβας τύχοιμ' ἂν καθ' ἐν οὐρίας ἔθνα σ' ἔχουσιν εὐναί; σκότῳ φάος ἀντίμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως κέκληνται γόος εὐκλεῆς προσθοδόμοις Ἀτρεΐδαις. ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει πυρὸς μαλερὰ γνάθος, φραίνει δ' ὕπερον ὀργάς· [πτῶν. ὁτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ βλά- πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος ἐνδίκος ματεῦι τὸ πᾶν ἀμφιλαφῆς παραχθείς. ΗΛ. κλυθὶ νῦν, ὧ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη. δίπαις τοῖς σ' ἐπιτύμβιος θρήνος ἀναστενάζει. τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος ἄτα; ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων θεῖη κελάδους εὐφθογοτέρους· ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων παῖαν μελάνθοις ἐν βασιλείοις νεοκράτα φίλον κομίσειεν. ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ πρὸς τινος Λυκίων, πάτερ, δοριδματος κατηναρίσθης, λιπὼν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισιν τέκνων τ' ἐν κελεύθοις ἐπιστρεπτόν αἰῶ	310 314 320 323 325 331 335 340 345 350

315—322. = 332—339.

323—331. = 354—362.

269. OP. addidit Robortellus. οὔτοι Turnebus] οὔτι 271. κάθορθιάζων Turnebus] κάθορθιάζων 273. Inerte dictum τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους. πατρὸς pro φόνου illatum videtur ab interpolatore vetere qui versus 274—296. composuit, quos seclusi: de quo dixi in Praef. edit. Lips. quintae p. XCIII. 275. ἀποχρημάτοισι Schuetzius] ἀπόχρηματοῖσι, accentu super o a m. recentiore. 279. νῦν νόσους] νυνόσους pr. M, v post νῦν ab διορθωτῇ inserto. 280. *ἐπαμβατήρας Guelf.] ἐπάμβατήρας. ἐπεμβατήρας Auratus. 281. λειχήνας Blomfieldus] λιχήνας 282. Hunc versum afferunt Etym. M. p. 530, 51. Etym. Gud. p. 338. Zonaras p. 1236. unde ἐπαντέλλειν restitutum pro ἐπαντέλλει 284. τ' ἐφώνει Auratus] τε φωνεῖ. Post hunc versum nonnulla excidisse coniecit Dobraeus: trinum versuum lacunam notavit Weilius. 285. ὄφρυν] ὄφρυν M. 289. διώκεσθαι] διώκεται Robortellus. 290. πλάστιγγι Etym. M. p. 674, 20. πλάστιγγε: ἡ μάστιξ, (sic etiam Hesychius) ἀπὸ τοῦ πλήσσειν, παρ' Αἰσχύλῳ. 291. κρατήρος Robortellus] κρατήρος μέρος] μέρους Robortellus. 292. λιβός Turnebus] λίβος 294. In M post δέχεσθαι litera erasa, quae δ' fuisse videtur, quod ex conjectura restituit Schuetzius. Ad συλλύειν διορθωτῆς in marg. scripsit συγκλύειν (i. e. συγκαταλύειν), συνοικεῖν 297. ἄρα Stanleius] ἄρα 299. συμπίτνουσιν pr. M, ab alia manu antiqua in συμπίττουσιν mutatum. 301. πρὸς πιέζει Abreschius] προσπιέζει

305. εἰ δὲ μὴ] ἡ δὲ μὴ — cum aposiopesi Weilius, praecedente viro docto in Museo Rhen. vol. 10. p. 462. qui εἰ δὲ μὴ coniecerat. 306. ΧΟ. addidit Robortellus. 311. δίκη μέγ' αὐτεῖ Turnebus] δίκημεγαλῆτι (sic, non —τί) priore a lineola transfixo et adscripto in marg. ab διορθωτῇ, οἷμαι μέγ' αὐτεῖ. 315. OP. addidit Turnebus. Non est in M. αἰνοπαθές Hartungus (quod legisse videri potest schol. qui exp. δεινὰ παθῶν)] αἰνόπατερ 317. καθ' ἐν D.] καθεν, superscripta ab διορθωτῇ litera ζ, i. e. ἕκασθεν . σέθεν Heimsoethius. 319. ἀντίμοιρον Erfurdus] ἰσομοιρον sine accentu. 323. ΧΟ. addidit Turnebus. 325. μαλερὰ Porsonus] ἡ μαλερὰ 327. *θνήσκων] θνήσκων, ut alibi. 330. καὶ τεκόντων] κατθανόντων Hartungus. καππεσόντων Weilius. γόος ἐνδίκος — τὸ πᾶν] κότος ἐνδικον — ῥοπᾶν (sic Lachmannus) Weilius. 332. ΗΛ. Guelf.] Lineola in M. κλυθὶ νῦν Canterus] κλυθὶ νῦν 334. δίπαις] Ὀρέ. δίπαις Guelf. Lineola in M. τοῖς σ' ἐπιτύμβιος Hermannus] τοῖς ἐπιτυμβιδίοις *ἀναστενάζει Guelf.] ἀναστενάζει 338. ἄτερ] ἀρ pr. M, sed ab eadem m. correctum. 340. ΧΟ. Turnebus] Lineola in M. 341. θεῖη Turnebus] θήη 343. παῖαν Blomfieldus] παῖων 344. κομίσειεν Porsonus] κομίζει 345. OP. Hermannus] Lineola in M. Ἰλίῳ] εἰλίῳ pr. M. 347. δοριδμητος (debebat δοριδματος) Stanleius] δοριμητος M. δορικμητος Blomfieldus. κατηναρίσθης Porsonus] κατεναρίσθης 350. τ' ἐν Wellauerus] τε αἰῶ H. L. Ahrensus] αἰῶνα, Bekkeri Anecl. p. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν.

κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γὰς
δύμασιν εὐφώρητον. 353
XO. φίλος φίλοις τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν 354. 355
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότημος ἀνάκτωρ, [νων·
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράν-
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη, μόριμον λάχος πε-
ραίνων 361
χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ.
HΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωϊάς
τείχεσι φθιμένος πατὴρ
μετ' ἄλλων δουρικμητὶ λαῷ 365
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον θεάφθαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες νιν οὕτω δαμῆναι
~ ~ θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυθάνεσθαι 370
τῶνδε πόνων ἄπειρον.
XO. ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρεῖσσονα χρυσοῦ,
μεγάλῃς δὲ τύχῃς καὶ ὑπερβορέου
μειζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τήσδε μαράγνης
δοῦπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἄρωτοί
κατὰ γῆς ἦδη, τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσαι στυγερῶν τούτων,
παισὶ δὲ μάλλον γεγνήται.
OP. τοῦτο διαμπερές οὖς 380
ἴκεθ' ἄπειρ τι βέλος. 380 b
Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελείται.

345—353. = 363—371.

380—384. = 394—399.

385—393. = 410—417.

351. κτίσας Robortellus] κτίσας idque in fine ver-
sus 350. 352. διαποντίου γὰς Turnebus] διαποντιουτασ
et in marg. Ζτ. (i. e. Ζῆται) 354. XO. addidit Her-
mannus. 360. ἦν] σ super ν (i. e. ἦσ) in M. ὄφρ' ἔζη
Hermannus] ὄφρα ἔζης, ἔ ab eadem vel alia manu in-
serto. περαίνων D. in Fleckeiseni Annalibus vol. 87.
p. 79.] πιμπλάντων, ortum ex gl. πιμπλάνων 362.
πεισιμβρότῳ (debebat πεισιβρότῳ) τε βάκτρῳ Schue-
tzius] πισιμβρότον τε βάκτρον 363. HΛ. addidit
Hermannus. Τρωϊάς] Τρωϊοῖς Hermannus. 364.
τείχεσι Heatbicus] τείχεσσι πατὴρ Heimsöthius] πά-
τερ 365. ἄλλων] ἄλλῳ Stanleius. δουρικμητὶ
Blomfieldus] δορικμητὶ 366. θεάφθαι H. L. Ahren-
sius] τέθασαι, adscripto λέπει το ὠφέλες, quod aptum
est infinitivo τεάφθαι. 368. οὕτω Porsonus] οὕτως
δαμῆναι] Schol. λέπει το ὄφελον 369. ~ ~ φίλοις
Coningtonus. 370. πρόσω Hermannus] πρόσσω
372. XO. addidit Turnebus. 374. φωνεῖς δύνασαι
Hermannus] φωνεῖ ὁ (sic, non ὁ) δύνασαι. δύνασαι
legit schol. qui annotavit ῥάδιον γὰρ τὸ εὐχεσθαι.
375. μαράγνης Robortellus] μαράγνης (cum gl. μᾶστι-
γος) 377. γῆς] ἄ superscr. in M. τῶν δὲ Ald.] τῶνδε
378. τούτων] τούτῳ Bambergerus. 379. γεγέ-
νηται] γεγέννηται Boissonadius. 380. HΛ. addidit
Robortellus ex schol.: OP. Bothius. διαμπερές οὖς
Schuetzius] διαμπερισῶς pr. M, sed ab eadem manu
διαμπερές γῆς (non ὡς) 380b. ἴκεθ' Hermannus] ἴκετο
ti L. Dindorfius in Thes. vol. 5. p. 1271.] τε 382.
ἄταν] ἄτην, superscr. α M. 383. τλάμονι D.] τλή-
μονι 384. τοκεῦσι δ' ὅμως τελείται] Schol. ἴνα τὸ
ὅμιον καὶ ἴσον τῷ πατρὶ μου φυλαχθῇ: unde Scaliger
τοκεῦσιν ὅπως τελῆται. τοκεῦσι δ' ὅμως τελόιτο Boi-
sonadius. 385. XO. addidit Turnebus.

XO. ἐφυμνήσαι γένοιτό μοι πυκάεντ' ὀλολυγμὸν ἄν-
δρὸς 385. 386
θεινομένου, γυναικὸς τ'
ὀλλυμένας, τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἶον ἔμπαρ
ποτάται, πάροιθεν δὲ πρῶρας 390
δριμύς ἀηται κραδίας
θυμὸς ἔγκοτον στύγος.
OP. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλῆς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι, 395
φεῦ φεῦ, κάραν δαΐζας;
πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἔξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλύτε δὲ τὰ χθονίων τιτῆναι.
XO. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας στατόνας 400
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἑρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἐτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη.
HΛ. ποῖ πο' δὴ νερτέρων τυραννίδες; 405
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως
ἐχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶ τις τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ; [οἶκτον. 410
XO. πέπαλται δ' αὐτὲ μοι φίλον κέαρ τόνδε κλύουσιν
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δὲ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα.
ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκῆς 415
θραρέαπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαι μοι καλῶς.

405—409. = 418—422.

386. πυκάεντ' D. in Thes. vol. 6. p. 1025.] πευκήεντ'.
Digna tamen memoratu aliorum est sententia, qui ser-
vato πευκάεντ' duas in strophis syllabas post γένοιτό
μοι et duas in antistrophe α. 410. post κέαρ excidisse
putant, et in strophis quidem πυρᾷ, quod coniecit Pa-
leius, in antistrophe οἶκτρον, quod proposuit Herman-
nus, cui deivon praefereendum foret vel aliud vocabu-
lum ab litera consonante incipiens, ut altera vocabuli
κέαρ syllaba producat. 387. θεινομένου — ὀλλυ-
μένας] θινομένου — ὀλλυμένης M, sed superscr. ei
et α. 389. οἶον Hermannus] θεῖον 390. πρῶρας
M, i. e. πρῶρας. 391. ἀηται] Hom. Il. 21, 386. δίχα
δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀηται comparavit Klausenus.
κραδίας Hermannus] καρδίας 394. OP. addidit
Bothius. καὶ πότ' M α m. pr., καὶ ποτ' correctus.
399. τὰ (i. e. ταῦτα. κλύτε τὰδε Blomfieldus) χθο-
νίων τιτῆναι (τιτῆνὰ olim Hermannus) Martinus] ταχθο-
νίων τε τιμαί, scripto ab διορθωτῇ ἐν super μ, i. e. τε-
τιμέναι. 400. XO. addidit Hermannus. ἀλλὰ νόμος
Turnebus] ἀλλ' ἄνομος 402. λοιγὸς Ἑρινὺν Schue-
tzius] λοιγὸν Ἑρινὺς 403. πρότερον Porsonus] προτέ-
ρων ἄτην] α. (i. e. ἄταν) superscr. in M. 405.
HΛ. Hermannus. OP. Schuetzius. 406. φθιμένων M,
i super ei scripto. φθινομένων Ahrensus. τεθυμένων
Hermannus. 407. Ἀτρειδᾶν] ἀτρειδᾶν pr. M. λοιπ']
λοιπὰ pr. M. 409. πεπιστραποῖταν M, adscripto Ζτ.
(i. e. Ζῆται). Correxuit διορθωτῆς adscripto in marg.
οἶμαι πᾶ τις τράποιτ' ἂν 410. XO. addidit Herman-
nus. HΛ. Robortellus. πέπαλται Turnebus] πεπά-
λατε, sed ai super τε. 414. μοι Schuetzius] μου
κλυούσα] κλύουσιν pr., κλυούσαι corr. 415. Ante
vel post ἐπαλκῆς (quod per ισχυροποιὸν exp. schol.)
desiderantur syllabae tres ~ ~ ~. ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἄλ-
κας ἐπάρη (μ' addit Coningtonus) ἐλπίς (sic Blomfiel-
dus), ἀπέστασεν ἄχος Paleius. 416. Corruptae scri-
pturae θραρέαπέστασεν (θραρέ' ἀπέστασεν Turnebus)
incerta est emendatio. 417. πρὸς τὸ φανεῖσθαι μοι κα-
λῶς] Scripturam corruptam vel glossematicis interpola-
tam interpretatur scholiasta verbis πρὸς τὸ καλὰ μοι
ἐννοεῖν. Requiritur syllabae septem ~ ~ ~ ~ ~.

- ΟΡ. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν ἢ τὰ περ
πάθομεν ἄχα πρὸς γε τῶν τεκομένων;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται. 420
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
ΗΛ. ἔκοφα κομὸν Ἄριον εἴτε Κισσίας
νόμοις ἠλεμιστρίας,
ἀπρικτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν 425
ἐπασυτεροτριβὴ τὰ χερὸς ὀρέγματα
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπερρόθει
κροτητὸν ἄμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ἰὼ ἰὼ δαῖτα
πάντολμε μᾶτερ, δαίαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἶμοι.
πατρός δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει 435
ἔκατι μὲν δαϊμόνων,
ἔκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
ΧΟ. ἔμασχαλίσθη δ', ἔθ' ὥς τόδ' εἰδῆς,
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν ὠδὲ θάπτει, 440
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
κλύεις πατρώους δύας ἀτίμους.
ΗΛ. λέγεις πατρώον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτου
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία.
μουχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσिनούς κυνὸς δίκην
ἐτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολυδάκρυον γόον κεκρυμμένον.
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου ~ ~. 450

423—433. = 444—455.

434—438. = 439—443.

418. ΟΡ. Bothius. ΗΛ. (418—443.) Schuetzius.
φάντες τύχοιμεν Bothius] πάντες τύχοιμεν ἂν ἢ τὰ
περ] οἰάπερ Weilius. 419. ἄχα Blomfieldus] ἄχθεα
423. ΗΛ. addidit Bothius. Ἄριον Hermannus]
ἄρειον. Per Persicōn exp. schol. εἴτε] ἐν τε Bothius.
Κισσίας Robertellus] κισσίας 424. νόμοις ἠλε-
μιστρίας Hermannus (collata Hesychii gl. ἠλεμιστρίας:
θηρητρίας)] νομοισιλεμιστρίας 425. ἀπρικτόπληκτα
Blomfieldus] ἀπριγκτοὶ πλεῖκτα (ἀπριγκτόπληκτα Sea-
liger). ἀπριγδόπληκτον Weilius. V. L. Dindorfius in
Thes. vol. I. part. 2. p. 1814. πολυπλάνητα Blom-
fieldus] πολυτάλαγκτα (πολύπλαγκτα pr.) δ' ἦν Ro-
bortellus (τ' ἦν Hermannus)] δὴν ἰδεῖν, sed
i superscr. 427. ἐπερρόθει Stanleyus] ἐπιρροθεῖ
428. ἄμὸν et 437. ἁμᾶν D.] ἁμὸν—ἁμᾶν 430. μᾶτερ
Schuetzius] μητερ 433. ἔτλας D.] ἔτλης 434. ΟΡ.
addidit Robertellus. 435. ἄρα pr. M, ἀρὰ corr. ad-
scripto ab διορθωτῇ in marg. οἶμαι πατρός δ' ἀτίμως
σ' ἀρὰ τίσει. 438. ζτ. (i. e. Ζῆτει) margo M. ὀλοί-
μαν Turnebus] ἐλοίμαν, ex ἐλοίμην factum. 439. ΧΟ.
addidit Odofr. Muellernus. ἔμασχαλίσθη Robertellus]
ἔμασχαλίσθη δ' ἔθ' ὥς τοῦτ' (debebat τόδ' ut Pau-
wius) εἰδῆς Canterus] δὲ τωστοστείδης 440. ἅπερ
Schuetzius] ἅπερ. In marg. huius proximique versus
ζτ. (i. e. Ζῆτει) 441. κτίσαι Stanleyus] κτείνει, litera
v in litura a m. rec. 442. ἄφερτον Turnebus] ἄφερ-
κτον 443. κλύεις Turnebus] κλύει δύας ἀτίμους
Stanleyus] δυσατίμους 444. ΗΛ. addidit Odofr.
Muellerus. 447. πολυσινούς Blomfieldus] πολυσι-
νους, eraso altero σ. ἁριόινου Heimsoethius. δίκην
D.] δίκαν 449. χέουσα Dobraeus] χ.ρουσα, e ex-
puncto et αι (i. e. χαιρούσα) superscripto. κεκρυμμέ-
νον D.] κεκρυμμένα 450. φρεσὶν Robertellus] φρεσὶν
(ut οὐνεῖδεσιν 495.). Duae in fine huius et in initio ver-
sus proximi (cui γράφου addit M) syllabae exciderunt.

- ~ ~ δι' ὧτων δὲ συν-
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν. 455
ΟΡ. σέ τοι λέγω, Ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἄδ' ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολῶν,
Ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. 460
ΟΡ. Ἄρης Ἄρει Ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκα.
ΗΛ. ἰὼ θεοί, κραίνειτ' ἐνδίκως δίκας.
ΧΟ. τρόμος μ' ὕφερπει κλύουσιν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι. 465
ΗΛ. ὦ πόνος ἐγγενῆς
καὶ παράμουςος ἄτας
αἱματόεσσα πλαγὰ.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος. 470
ΟΡ. δώμασιν ἔμμοτον
τῶνδ' ἄκος, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
δι' ὧμᾶν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὀδ' ὕμνος. 475
ΧΟ. ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ' ἄρωγῇν
παισὶν προσφρόνους ἐπὶ νίκη.
ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανῶν,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. 480
ΗΛ. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἐχῶ,
φυγεῖν μέραν προσθεῖσιν Αἰγίσθῳ ~ ~.
ΟΡ. οὕτω γὰρ ἂν σοι δαίτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοῖατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός. 485
ΗΛ. κἀγὼ χοᾶς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρώων ἐκ δόμων γαμηλίου·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

456—460. = 461—465.

466—470. = 471—475.

451. δὲ συν —] δὲ σῶν Blomfieldus. δ' ἔσω Bam-
bergerus. 452. μῦθον] θυμὸν Engerus. φρενῶν Tur-
nebus] φρονῶν 454. αὐτός] αὐτοῖς pr. M, eraso i.
τὰ δ' αὐθὶς ὥρα μαθεῖν Weilius. ὄργα Scaliger] ὄργᾳ
M. Utrumque exp. schol. ὄργα Bambergerus. 455.
πρέπει] πρέπεισ pr. M, sed eraso σ. 456—478. 481
—488. Nullae in M personarum notae. 456. φίλοις
Porsonus] φίλοισι 458. ἄδ' Robertellus] ἄδ' 461.
Ξυμβαλεῖ Pauwius] Ξυμβάλλει M. Ξυμβάλοι Porsonus.

1
δίκα δίκῃ Robertellus] δικά (sic, i supra versum
scripto) δικά 462. δίκας addidit Hermannus (κρίσιν
Weilius). 466. 471. ΗΛ et ΟΡ. addidit Paleius.
466. ὦ Hermannus] ἰὼ 467. ἄτας D.] ἄτης 468.
πλαγὰ] πληγῇ M, sed superscr. duplici a 472. τῶνδ'
ἄκος Schuetzius] τῶν δ' ἐκάς 474. δι' ὧμᾶν ἔριν
Klausenus] αἰωμαναρεῖν M. ἔριν ex interpretatione
schol. restituerat Hermannus, qui διώκειν ἔριν scripsit.
475. τῶν addidit Hermannus. 478. νίκη Portus]
νίκην 479. ΟΡ. Robertellus] ΗΛ. 480. αἰτουμένῳ
Turnebus] αἰτούμενος 481. τοιάνδε Canterus] τοι-
άδε 482. ~ ~] φθόρον Hermannus. Probabilis πό-
νον Engerus in Museo Rhen. vol. 11. p. 309. 483.
ΟΡ. addidit Tyrwhittus. 484. 495. ἔσει et ἐξεγείρει
Porsonus] ἔση et ἐξεγείρη 485. ἐμπύροισι Auratus]
ἐν πυροῖσι 486. ΗΛ. addidit Robertellus. 489—
495. Ὀρ. et ἡλ. in Guelf., lineolae in M.

ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὸς δ' ἐπ' εὐμορφον κράτος. 490
 ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
 ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ψ' σ' ἐκαίνισαν,
 ΟΡ. πέδαις ἀχαλκεύτοις θο' ἥρεθης, πάτερ,
 ΗΛ. αἰσχροῦς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
 ΟΡ. ἀρ' ἔξεγείρει τοιοδ' ὀνειδέσιν, πάτερ;
 ΗΛ. ἀρ' ὀρθὸν αἶρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
 ΟΡ. ἦτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
 ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
 εἴπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικήσαι θέλεις.
 ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἀκουσον λοιπὸν βοῆς, πάτερ,
 ἰδὼν νεοσσούς τοῖσδ' ἐφημένους τάψω·
 οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.
 ΟΡ. καὶ μὴ ἔαλείψης σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
 οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδὲ περ θανόν·
 παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
 θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄρουσι δίκτυον,
 τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σώζοντες λίνου.
 ΗΛ. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιοδ' ἔστ' ὀδύρματα.
 αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῇ τόνδ' ἑτεινάτην λύγον,
 τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατῴρωθωσι φρενὶ,
 ἔρδοις ἀν' ἡδὴ δαίμονος περὶ μῆνεος.
 ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἔστ' ἔξω δρόμου,
 πόθεν χάς ἐπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
 μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
 θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαῖα χάρις
 ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἀν' εἰκάσαι τάδε
 τὰ ὥρα, μείω δ' ἔστι τῆς ἀμαρτίας.
 τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
 ἐνός, μάτην ὁ μόχθος· ὡδ' ἔχει λόγος.
 θέλοντι δ', εἴπερ οἴσθ', ἔμοι φράσον τάδε.
 ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῇ γάρ· ἐκ τ' ὀνειράτων
 καὶ νυκτιπλάγκτων δαιμάτων πεπαλμένη
 χάς ἐπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
 ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
 ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
 ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
 ΧΟ. ἐν σπαργάνοις παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.

490. δὸς δ' ἐπ' εὐμορφον (vel δὸς δὲ σύμμορφον)
 D.] δὸς δὲ τ' εὐμορφον. Artissimum foret δὸς τελεσ-
 φόρον κράτος. 493. πέδαις — θο' ἥρεθης D.] πέδαις
 δ' — ἔθρηυθης 494. ἐν καλύμμασιν] ἐγκαλύμμασιν
 Porson. 497. OP. addidit Tyrwhittus. 498. λαβὰς
 Canterus] βλάβας M. ἢ τὰς ὁμοίας αὐτὸς ἀντίδος βλάβας
 Weilius. 500—513. Personarum notas om. M, addiderunt Hermannus alii. 502. γόνον Bambergerus]
 γόνον 503. 505—507. Oresti, 504. 508. 509. et versum 511, post 509. transpositum Electrae tribuit
 Hermannus, 503. 504. 508. 509. Oresti, 505—507. Electrae
 Weilius. 507. λίνον pr. M, λίνον a m. rec., λίνω ap. Clem. Al. Strom. 2. p. 504. 509. σώζει Porsonus]
 σώζει 510. OP. addidit Hermannus. ἀμεμφῇ τόνδ' ἑτεινάτην (Χτεινάτην Blomfieldus) Hermannus]
 ἀμομφητονδετινατον, adscripto ζτ. 513. ἔρδοις Ald.] ἔρδοις 514. OP. addidit Robortellus. 517. θανόντι Pauwius]
 θανοῦντι 519. μείω Turnebus] μέω 521 et 522. ζτ. margo M. 522. οἴσθ' ἔμοι Turnebus]
 σ' (σ' erasum) οἴσθε μοι, a super e scripto. 523. ΧΟ. addidit Robortellus. παρῇ Porsonus (παρῇ Canterus)]
 πάρει, sed ei in litura, et in marg. γρ. παρῇ 526—553. Personas notavit Robortellus: in M partim lineolae (v. 526. 527. 528 et inapte 551.)
 partim nulla nota. 526. πέπυσθε] πέπυσθα pr. M. 529. σπαργάνοις — αὐτὴ προσέσχε] Aptius
 σπαργάνοις τε — αὐτὴ τ' ἐπισχεῖν Weilius. ὁρμίσαι] ὀρμῆσαι Porsonus.

ΟΡ. τίνος βορᾶς χρήζοντα, νεογενὲς δάκος; 530
 ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τῷ νείρατι.
 ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὐθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
 ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
 ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὄψανον πέλει.
 ΧΟ. ἢ δ' ἔξ ὕπνου κέκλαγγεν ἔπτονημένη. 535
 πολλοὶ δ' ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
 λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
 πέμπει τ' ἐπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
 ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
 ΟΡ. ἄλλ' εὐχομαι γῇ τῇδε καὶ πατὴρ τάψω 540
 τοῦναιρον εἶναι τοῦτ' ἔμοι τελεσφόρον.
 κρίνω δὲ τοῖ νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
 εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χώρον ἐκλιπὼν ἔμοι
 οὐφίς ἔμοισι σπαργάνοις ὠπλίζετο,
 καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
 θρόμβῳ τ' ἐμίξεν αἵματος φίλον γάλα,
 ἢ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπιψώξεν πάθει,
 δεῖ τοῖ νιν, ὡς ἔθρεμεν ὠπλίζετο, θανεῖν
 βιαίως· ἐκδρακοντωθεῖς δ' ἐγὼ
 κτενῶ νιν, ὡς τοῦναιρον ἐννέπει τόδε. 550
 τερασκόπον δὲ τῶνδ' σ' αἰροῦμαι πέρι.
 ΧΟ. γένοιτο δ' οὕτως. τάλλα δ' ἔξηγοῦ φίλοις.
 ΟΡ. ἀπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
 τοὺς δ' ἐν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τι δρᾶν λέγω.
 αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
 ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἀνδρὰ τίμιον
 δόλῳ τε καὶ ληφθέντες ἐν ταῦτ' ἄβροχῳ
 θάνωσιν, ἢ καὶ Λοξίας ἐφῆμισεν,
 ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
 ἔξω γὰρ εἰκῶς, παντελῇ σαγῇν ἔχων, 560
 ἦξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἐρκείους πύλας

530. OP. addidit Abreschius: versus 529—531. choro tribuerat Robortellus. τίνος Wellauerus] τίνος
 νεογενὲς Turnebus] νεογενὲς 531. μαστὸν Blomfieldus]
 μαζὸν τῷ νείρατι Porsonus] τ' ὀνειράτι 532. ζτ. margo M.
 *καὶ πῶς Guelf.] καὶ πῶς οὐθαρ ἦν Pauwius]
 οὐχαριν, in ex in facto. ὑπὸ στύγους Schuetzius]
 ὑποστύγους 534. ἂν τόδ' — πέλοι Fr. Martinus]
 ἀνδρὸς — πέλοι M et schol. 535. κέκλαγγεν H. L. Ahrensius]
 κέκλαγεν 536. ἀνῆθον Valckenarius (et fortasse schol. qui per ἀνέλαμψαν
 exp.) ἀνῆλθον M. ἀνῆθοντ' Meinekius. 542. συγκόλλως Victorius]
 συσκόλλως, altero λ superscripto. Per συνημμένως τῇ ἀληθείᾳ exp. schol. 543. ἐκλιπὼν
 Blomfieldus] ἐκλείπων 544. οὐφίς ἐπὶ πᾶσι σπαργάνοις
 πηλίζετο M cum ζτ. in marg. Corruptela insanabilis, etsi qui
 sensus verborum fuerit quodammodo colligi potest ex v. 529. ἐν
 σπαργάνοις παιδὸς ὁρμίσαι δίκην. Hinc οὐφίς ἔμοισι
 σπαργάνοις ὠπλίζετο Porsonus, praeunte quod ad verbum
 attinet apogr. Guelf. in quo ὁ super π (i. e. ὠπλίζετο, ut
 Turnebus) scriptum. Sed in his literis fortasse aliud
 verbum in izeto terminatum latet. Per ἐπιμελείας ἡξιοῦτο
 exp. schol. Interim in Porsoni coniectura acquiescendum
 erit donec melius quid inveniatur. Butleri coniectura οὐφίς
 τε παῖς ὡς σπαργάνοις ὠπλίζετο locum non habet
 propter te particulam, quae ab hoc loco non minus
 aliena est quam γε in Heathii coniectura οὐφίς γε
 παῖς ἐν σπαργάνοις ὡς ἔζετο. οὐφίς ἐπ' ἀμὰ σπάραν
 ἢ δ' ὅπλ' ἔζετο Klausenus. 545. μαστὸν Blomfieldus]
 μασθὸν 546. τ' Hermannus] δ' 547. ἀμφὶ τάρβει
 τῷδ' Porsonus (ἀμφιταρβῆς τῷδ' Turnebus)] ἀμφιταρβίτωδ'
 550. κτενῶ Turnebus] κτείνω 553. 554. inverso ordine in M.
 Transposuit Hermannus. 553. στείχειν Porsonus] στίχειν
 554. λέγω Hermannus] λέγων 556. κτείναντες Robortellus]
 κτείναντας 557. ληφθέντες Weilius] λημφθῶσιν M,
 sed eraso μ. 558. θάνωσιν Weilius] θανόντες 561.
 ἐφ' ἐρκείους Turnebus] ἐφερκείους

Πυλάδῃ, Ξένος τε καὶ δορυξένος δόμων.
 ἄμφω δὲ φωνὴν ἤσομεν Παρνησίδα,
 γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
 καὶ δὴ θυρωρῶν οὐτὶς ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
 δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονῶ δόμος κακοῖς.
 μενομένην οὕτως ὥστ' ἐπικαῖζειν τινὰ
 δόμους παραστείχοντα καὶ τὰδ' ἐννέπειν
 "τί δὴ πύλαισι τὸν ἰκέτην ἀπείργετε,
 Αἴγισθος εἵπερ οἶδεν ἐκδήμῳς περ ὧν;"
 εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὼν ἐρκεῖων πυλῶν
 κάκεινον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός,
 ἢ καὶ μολῶν ξειπτά μοι κατὰ στόμα
 ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
 πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν "ποδαπὸς ὁ Ξένος;" νεκρὸν
 θῆσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
 φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπασμένη
 ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
 νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
 ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίῃν τάδε·
 ὅμιν δ' ἐπαίνῳ γλώσσαν εὐφημον φέρειν,
 σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεύσαι λέγω,
 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι
 ΧΟ. πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει δεινὰ δαιμάτων ἄχῃ,
 πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάων
 ἀνταίων βροτοῖς
 πλάθουσι· βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
 λαμπάδες πεδάδροι
 πτάνα τε καὶ πεδοβάμονα κάνεμόεντ' ἄν
 585—593. = 594—602.

562. Versus pluribus de caussis suspectus: de quo videnda quae dixit Heimsoethius *Kr. stud.* vol. I. p. 147. qui recte monet Aeschylum longe aptius scribere potuisse, ἤξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐπιστολὰς φέρων | Στροφίου, φίλου τε καὶ δορυξένου δόμων, collato v. 679.
 563. ἤσομεν Turnebus] οἶσομεν Παρνησίδα Porsonus (Παρνασίδα Elmsleins)] παρνησίδα 566. δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονῶ δόμος Turnebus] λέξαιτ' ἐπειδὴ δαιμον αἰδόμοσ. δαιμονῶ legit schol. qui exp. τετάραι. 568. δόμους Boissonadius] δόμοις M. Sic δόμους παραστείχοντες Soph. Ant. 1258. παραστείχοντα Victorius] παραστείχοντα 569. πύλαισι Blomfieldus] πόλῃσι *ἀπείργετε pr. Guelf.] ἀπείργεται M et corr. Guelf. 570. ἐκδήμῳς περ ὧν D. in Praef. ed. Lips. quintae p. XCVII.] ἐνδήμῳς παρῶν 571. βαλὼν, ὁ ex ὧ facto, M. βαλὼν, non βηλὼν, dixisse tragicos annotatum in Bekk. Anecd. p. 224, 12. ἐρκεῖων Stanley] ἐρκίων pr. M. ἐρκεῖον a m. sec. 574. ἀρεῖ Bambergerus] ἐρεῖ κατ' — βαλεῖ I. c. καταβαλεῖ. βαλεῖ Robertellus] βαλεῖν 579. νῦν Blomfieldus] σὺν, sed v in litura literae τ vel γ. 580. συμβαίῃν] συμβαίνει M, sed η superser. 584. ὅμιν] ὅμας correctum in exemplari Bigotiano. 582. Eadem fere verba σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια ex Aeschylī Prometheus ignifero (fr. 188.) affert Gellius 13, 19, 4. 584. ὀρθώσαντι] ὀρθώσονται Pearsonus. 585. ΧΟ. Robertellus] Lincola in M. γὰ Schuetzius] γάρ (ἀπὸ legisse videtur schol.) 586. δεινὰ Heathius] δεινὰ καὶ 587. βροτοῖς Pauvius] βροτοῖσι 588. πλάθουσι si recte legitur, pro πλήθουσι dictum, non obstante syllaba brevi in initio versus antistrophici, ut monuit Albertus ad gl. Hesychii πλάθουσι: πλήθους. βλαστοῦσι M et schol. suspecta verbi forma. βλάπτουσι Butlerus. 590. πεδάδροι Stanley] παιδάδροι, ai in e mutato. Inepte διορθωτῆς in marg. οἷμα πέδουροι, ἵν' ἢ τὸ σημανόμενον μετέωροι. πέδουροι etiam Hesychius per μετέωρος exp. 592. πτάνα] πτηνά M, sed a. superser. τε] δὲ Hermannus κάνεμόεντ' ἂν Blomfieldus] κάνεμοέντων M. Proximi optativi φράσαι (φράσαις Blomfieldus) et λέγοι postulant ἂν particulam.

αἰγίδων φράσαι κότον·
 ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι 594
 καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλαμόνων
 παντόλους —
 ἔρωτας ἀταῖσι συννόμους βροτῶν;
 συζύγους δ' ὁμαυλίας
 θηλυκρατῆς ἀπερωπὸς ἔρωσ παρανικᾷ 600
 κνωδάων τε καὶ βροτῶν.
 ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν 603
 τὰν δαεῖσ' ἅ παιδολυμὰς τάλαινα Θεστιάς μή-
 σατο 605
 πυρδαῆτιν πρόνοιαν, καταίθουσα παιδὸς δαφονὸν
 δαλὸν ἤλικ', ἐπεὶ μολῶν ματρώθεν κελάδησε, 610
 εὐμετρὸν τε διαί βίου μοιρόκρατον ἐς ἄμαρ.
 ἄλλαν δὴ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν φοινίαν 613
 Σκύλλαν, ἅτ' ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον
 Κρητικοῖς 616
 χρυσοκμήτοισιν ὅρμοις πιθήσασα δώροισι Μίνω, 618
 Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσας ἀπροβούλως
 πνέονθ' ἅ κυνόφρων ὕπνω. κιγχάνει δὲ νιν Ἑρμῆς.
 ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμαν ἀμειλίχων 623
 πόνων, ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχετον
 δόμοις 625
 γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
 ἐπ' ἀνδρὶ τευχесφόρῳ,
 ἐπ' ἀνδρὶ δόσοισιν ἐγκότῳ σέβας,
 τίων δ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων
 γυναικείαν ἀτολμον αἰχμάν. 630
 603—612. = 613—622.
 623—630. = 631—638.

596. φρεσὶν Ald.] φρεσίν, ut v. 450. et alibi. τλαμόνων D.] τλημόνων καὶ (καὶ delevit Klausenus)
 600. ἀπερωπὸς Kusterus ad Hesych. s. h. v.] ἀπέρωτος M, litera t ex π facta, quod praeterviderunt qui codicem ante me contulerunt. ἀπερωπὸς legit scholiasta, qui exp. ἀντὶ τοῦ στυγνὸς καὶ υπερήφανος, quibus similibusque adiectivis etiam Etym. M. p. 120, 41. interpretatur et haud dubie ex hoc Aeschylī versu Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 8, 8. ἀπέρωπος (hoc accentu): σημαίνει ἀναίδης, σκληρὸς, τραχὺς, οἷον ἀπρίοπος καὶ ἀπερίβλεπτος, ὃν οὐκ ἂν τις περιωπῆσαιτο διὰ τὴν ἀηδίαν. καὶ ἀπέρωπον οἷον τραχὺ καὶ ἀνατεταμένον. Vid. L. Dindorf. in Thes. vol. I. part. 2. p. 1293. παρανικᾷ] παρανικαὶ pr. M. 603. ὑπόπτερος] ὑποπτεροῖς Turnebus. Utraque scriptura in scholiis explicatur. 605. τὰν δαεῖσ' ἅ Hermannus] δαεῖς τὰν ἅ παιδολυμὰς D.] παιδολύμας 606. πυρδαῆ (πυρδαῆς schol. ut videtur) τινὰ M πυρδαῆτιν Hermannus. καταίθουσα Canterus] κ' αἰθουσα 611. διαί Schuetzius] διὰ 612. μοιρόκρατον Canterus] μοιρόκραντοσὶ M, v ab διορθωτῇ super σ scripto. Post ἐς litera in M crasa, quae π fuisse videtur: fortasse igitur ἐπ'. ἄμαρ D.] ἡμαρ 613. ἄλλαν Canterus] ἄλλα M. ἄλλαν δ' ἐστὶν ἐν Hermannus. στυγεῖν] στυγᾷ Weilius. 615. ὕπαι] ὑπερ Porsonus.
 617. χρυσοκμήτοισιν Hermannus] χρυσοεομήτοισιν πιθήσασα Abreschius] πειθήσασα δώροισι Ald.] δόροισι Μίνω] μείνω pr. M. 619. Νίσον Blomfieldus] νίσον 621. πνέονθ'] πνειονθ' Heathius. 622. κιγχάνει] γ crasum in M. νιν Blomfieldus] μιν 623. ἐπεμνησάμην Heathius] ἐπεμνήσμεν, a super η scripto. 624. πόνων] πόθων Stanley. Proximorum verborum structuram Hermannus sic expedire conabatur ut ἄκαρος δ' ὁ — σέβων, τίων τ' scriberet et verba ἄκαρος — αἰχμάν parenthesi iusto longiori includeret. 627. ἐπ' ἀνδρὶ τευχесφόρῳ a m. paullo recentiore additum in M. 628. δῆσοισιν (δόσοισιν) Porsonus] δηῖοις ἐγκότῳ Heimsoethius] ἐπικότῳ (ἐπὶ κότῳ pr.) 629. τίων] τίω Stanley.

κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμιον
 λόγῳ· γοῶται δὲ δὴ ποθεῖ κατὰπτυστον· ἤκασεν
 τὸ δεινὸν αὐτὸν Λημνίοισι πῆμασιν. [δέ τις
 θεοστύγῳ δ' ἄρει 635
 βροτῶν ἀτιμωθὲν οἷχεται γένος.
 σβέει γὰρ οὔτις τὸ δυσφίλὲς θεοῖς.
 τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
 τὸ δ' ἄρχι πνευμόνων εἶφος
 διανταῖαν δῶκευκεὺς οὐτᾶ 640
 διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις [γὰρ οὐ]
 λάξ πέδοι πατούμενον
 τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς.
 Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμῆν. 646
 προχαλκεύει δ' Αἴσα φασανουργός·
 τέκνον δ' ἐπεσφέρει δόμοις
 αἱμάτων παλαιτέρων 650
 τίνειν μύσος χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἑρινύς.
 OP. παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.
 τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὐθις, ἐν δόμοις;
 τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωματίων καλῶ, 655
 εἴπερ φιλόξεν' ἐστίν, Αἰγίσθου βίαν.
 ΟΙΚΕΤΗΣ.
 εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ Ξένος; πόθεν;
 OP. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοις δωματίων,
 πρὸς οὐσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
 τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται 660
 σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους καθίεναι
 ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις Ξένων.
 ἐξελθέτω τις δωματίων τελεσφόρος
 γυνὴ τόπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον
 αἰδῶς γὰρ ἐν λέσχασι οὐκ ἐπαργέμευς
 λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσύνσας ἀνὴρ 665
 πρὸς ἄνδρα κἀσήμενεν ἐμφανὲς τέκμαρ.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 Ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἰ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
 ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπικρατοῖ,
 καὶ θερμὰ λουτρά καὶ πόνων θελκτηρία 670
 στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
 εἰ δ' ἄλλο πρᾶξι δεῖ τι βουλαιώτερον,
 ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

639—645. = 646—652.

632. γοῶται δὲ δὴ ποθεῖ (i super ei) M. βοῶται (sic Blomfieldus) δ' αἰετὸν Weilius. 634. αὐ] ἂν Stanleius. 635. ἄρει Auratus] ἄρει 639. πνευμόνων Robortellus] πνευμόνων 640. οὐτᾶ Hermannus] σοῦται 641. διαὶ δίκας τὸ μὴ θέμις | λάξ πέδοι πατούμενας | τὸ πᾶν Διὸς | σέβας παρεκβάντας (sic Odofr. Muellerus. παρεκβάντος Stanleius) οὐ θεμιστῶς Franzius. γὰρ οὐ delendum esse viderat Ahrensius. 642. πέδοι Hermannus] πέδον 645. οὐ θεμιστῶς D.] ἀθεμιστῶς M, α ab eadem m. in οὐ mutato. 646. Δίκας] δίκης, sed α superscr., M. 647. προχαλκεύει Hermannus] προσχαλκεύει 649. ἐπεσφέρει D.] ἐπεισφέρει δόμοις Ahrensius, δόμοισι Robortellus, quod schol. legit qui per οἴκοις expr.] διμασε (σ in litura) versu separato. 650. αἱμάτων Canterus ex schol.] δωματίων 652. τίνειν Lachmannus] τείνει (τίνει Turnebus). κλυτὰ D.] κλυτῇ 656. βίαν Hermannus (βία Turnebus)] διαί 657. εἶεν, ἀκούω] Sic in initio senarii etiam Arist. Pac. 663. 661. ὥρα Robortellus] ὥραι καθιέναι D.] μεθιέναι 662. τελεσφόρος] τελεσφόρος pr. M. 664. τόπαρχος] τάπαρχος M, littera ὁ super ta scripta sive a m. pr., sive ab διορθωτῇ. Aptius στέγαρχος Bambergerus. De τάπαρχος conf. annot. ad Agam. 1227. δ' Turnebus] τ' 665. λέσχασι Empirius ex schol., qui exp. ἐν ταῖς πρὸς γυναικάς ὁμιλίαις] λεχθεῖσιν 670. θελκτηρία Wakefieldus] θελκτήρια

Aeschylus.

OP. Ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεύς ἐκ Φωκῶν·
 στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκεία σαγῇ 675
 εἰς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγη πόδα,
 ἀγνῶς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
 ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας δόδον,
 Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
 ἐπεὶ περ ἄλλως, ὦ Ξέν', εἰς Ἄργος κίεις, 680
 πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
 τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἶπε, μηδαμῶς λάθη.
 εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
 εἴτ' οὖν μέτοικον, ἐς τὸ πᾶν αἰετὸν Ξένον,
 θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον ἅλιν. 685
 νῦν γὰρ λέβητος χαλκεῖον πλευρώματα
 σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὐκελευμένου.
 τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 τοῖς κυρίοις καὶ προσήκουσιν λέγων
 οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. 690
 ΚΑ. οἱ ἄγε, κατ' ἄκρα εἴπας εἰς πορθοῦμεθα.
 ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωματίων ἄρα,
 ὡς πόλλ' ἐπωπῆς κάκποδῶν εὐ κείμενα,
 τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένην.
 καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων, 695
 ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
 φίλων ἀποψιλοῖ με τὴν παναθλίαν.
 νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
 ἱατρός ἐλπίς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.
 OP. ἐγὼ μὲν οὖν Ξένοισιν ὠδ' εὐδαίμοσιν
 κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
 γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
 Ξένου Ξένοισιν ἐστιν εὐμενέστερον;
 πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἐκὼι τόδ' ἐν φρεσὶν,
 τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις, 700
 καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
 ΚΑ. οὐτοὶ κυρήσεις μεῖον ἀξίας σέθεν,
 οὐδ' ἦσσαν ἂν γένοιτο δώμασιν φίλος.
 ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
 ἀλλ' ἐσθ' ὁ καιρὸς ἡμεριέοντας Ξένους 710
 μακρὰς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
 ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδράνας εὐξένους δόμων,
 ὁπισθόπους δὲ τοῦσδε καὶ ξυνεμπόρους·
 κάκει κυρούντων σώμασιν τὰ πρόσφορα.
 αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῃ τάδε. 715

675. οἰκεία σάγη (debebat σαγῇ) Turnebus] οἰκείας ἄγῃ 676. εἰς — πόδα D.] ἐς — πόδας 679. Στρόφιος Ald.] στροφίος 682. εἶπε Robortellus] εἶπε 684. ἐς D.] εἰς αἰετὸν Ξένον] ἀείξενον Schneiderus in Lexico. 691. ΚΑ. Portus] θερ. (i. e. θεράπεινα) Robortellus. Ἥλ. Turnebus. Lineola in M. οἱ ἄγε Canterus] οἱ ἐγὼ εἴπας Bambergerus] ἐνπας (cum puncto super v) M. ἐλπίδος Heimsoethius. 695. 698. καὶ νῦν — νῦν δ'] Sic νῦν δὲ post καὶ νῦν sequitur Sept. 21. 24. 695. εὐβόλως Porsonus] εὐβούλως 696. κομίζων ex schol.] νομίζων 697. ante 695. lectum transposuit Hermannus. ἀποψιλοῖ Hermannus] ἀποψιλοῖς 698. νῦν] σὺν Hermannus. νῦν Scaliger. βακχείας Turnebus] βακχίας καλῆς] Ζάλης Bambergerus. 699. παροῦσαν ἐγγράφει] ἀποῦσαν ἐγγράφου Canterus ex schol. qui τάξον ἀφανισθεῖσαν expr. προδοῦσαν ἐγγράφει Schneidewinus. 700. οὐ] ὦν, superscr. ab διορθωτῇ οὐν, M. 704. δ' addidit Portus. 707. ΚΑ. Turnebus, θερ. Robortellus, lineola in M. ἀξίας D.] ἀξίως M. Schol. exp. τῶν σου ἀξίων τιμῶν: unde ἀξίων Pauwius. 712—714. Versus propter repetitum πρόσφορα in textu omissos in margine supplevit librarius. 713. ὁπισθόπους τε τοῦδε καὶ ξυνεμπόρον Hermannus. 714. σώμασιν II. Vossius] δώμασι 715. ὑπευθύνῃ Turnebus] ἐπευθύνῃ M. Schol. ὡς δώσονται δίκην et gl. ὑποδίκην.

11

ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωματίων
κοινώσομεν τε καὶ σπανίζοντες φίλων
βουλευόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
XO. εἶεν, φίλῃαι δμῳῖδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων 720
δεῖξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστη;
ὦ πότνια χθὺν καὶ πότνι' ἄκτῃ
χώματος, ἥ νῦν ἐπὶ ναυάρχω
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλεῖω,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρησον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὺ δολίαν
εὐγκαταβῆναι, νύχιόν θ' Ἑρμῆν
τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
Ξιφοδῆλῃ τοῖσιν ἀγῶσιν.
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ Ξένος τεύχειν κακόν·
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὄρῳ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
ΤΡΟΦΟΣ.
Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς Ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπῶν ἐντὸς δωματίων γέλων,
κεῦθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνη, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
φῆμης ὑφ' ἧς ἡγγεῖλαν οἱ Ξένοι τορῶς.
ἥ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὐτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἀλγῇ δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρείως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἡλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακὰ,
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
* * * * *
καὶ πολλὰ καὶ μοχθὴρ' ἀνωφέλῃτ' ἐμοὶ
τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὐ; τρόπῳ φρενός·
οὐ γὰρ τὴ φωνεῖ παῖς ἔτ' ὧν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς, ἥ δίψησις, ἥ λιψοῦρα
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἶομαι,

717. *κοινώσομεν Guelf.] κοινώσωμεν 718. βου-
λευόμεσθα Canterus] βουλευόμεθα M. Huic vel pro-
ximo versui adscriptum πτ. (i. e. Ζῆται) et super hoc
ab eadem manu πρὸς παρόντα γάρ, quod simile est
scripturae diversae γρ. παρόντα γάρ ad v. 668. anno-
tanda ubi πάρεστι γάρ legitur. 719. XO. Turne-
bus: in M lineola, nulla nota in Guelf. φίλῃαι Hea-
thius] φίλῃαι δμῳῖδες Guelf. δμῳῖδες M. 724.
τῷ delet Weilius. 726. δολίαν Pauwius] δολία
727. νύχιόν θ' Ἑρμῆν Hermannus] χθόνιον δ' Ἑρμῆα
(Ἑρμῆν Turnebus) καὶ τὸν νύχιον 730. Lineola
in M. ἀνὴρ Porsonus] ἀνὴρ 734. Τρ. Turnebus.
Lineola in M. τοῖς Ξένοις Pauwius] τοῖς Ξένους M
et schol. 735. ἄνωγεν Ald.] ἀνώγεν 737. πρὸς
μὲν —] Haec non apte iuncta praecedentibus verbis,
in quibus inutile est τήνδε: unde Weilius πύθηται.
τὴν δὲ πρὸς — 738. θέτο] ἔθετο Heathius. ητο
Bambergerus. σκυθρωπῶν Victorius] σκυθρωπὸν
740. ἔχει Robortellus] ἔχειν 742. ἐκεῖνος Robor-
tellus] ἐκεῖνον 751. Lacunam post 751. indicavit
Schuetzius. κελευμάτων] κελεσμάτων Victorius.
756. εἰ Stanleius] ἥ δίψησις Wellauerus] δίψη τις

ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
κναφεὺς τροφεὺς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος. 760
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε ἐρριωνᾶσας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἀνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον. 765
XO. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ὅπως; λέγ' αὐθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
XO. εἰ εὖν λοχίταις εἶτε καὶ μονοστιβῇ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὁπάοντας.
XO. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότης στύγει,
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύη,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἡ φρονεῖς εὐ τοῖσι νῦν ἡγγελλμένοις;
XO. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. 775
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
XO. οὐπῶ· κακὸς γε μάντις ἂν γνοίῃ τάδε.
ΤΡ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
XO. ἄγγελλ' ἰούσα, πρᾶσσε τάσπεσταλμένα.
μέλει θεοῖσιν ὦν περ ἂν μέλη πέρι. 780
ΤΡ. ἀλλ' εἰμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν ἰδούσι.
XO. νῦν παραιτουμένῳ μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μου κυρίως 785
τὰ σώφρον' εὐ μαιομένοις ἰδεῖν.
κὰδ δίκαν πᾶν ἔπος
ἔλακον, ὦ Ζεῦ, σὺ νιν φυλάσσοις. 788
783—788. = 794—799.
789—793. = 827—830.

760. κναφεὺς D.] γναφεὺς τροφεὺς Robortel-
lus] στροφεὺς 762. πατρί] ὅς superscr. in M. 764.
στείχω] v. addidit διορθωτῆς, i. e. στείχων. 765.
τόνδε — λόγον Blomfieldus] τῶνδε — λόγων 766—
769. Personae notavit Canterus, nullae in M notae, in
sequentibus lineolae, etiam ante v. 780. ubi persona
non mutatur. 767. ὅπως Valekenarius] ἡ πῶς M.
τί πῶς Canterus. 768. εἰ Turnebus] ἡ 770. σὺ]
σε pr. M. ἄγγελλε] ἄγγελε pr. M. στύγει pr. M,
στυγεί corr. 771. κλύη] κλύει pr. M. 772. τάχιστα
γηθούσῃ (debebat γηθούσῃ ut Pauwius) Turnebus]
τάχιστ' ἀγαθούσῃ 773. ὀρθοῦται λόγος] ὀρθούσῃ
φρενί M. Correctum ex schol. Hom. II. 15, 207. (quem
exscripsit Eustathius p. 1013, 11.) ubi hic versus ex
Euripide affertur. 775. εἰ] ἡ Stanleius. 779. ἄγ-
γελλ' Robortellus] ἄγγελ' 780. μέλει — μέλη Ald.]
μέλλει — μέλλη 783—837. In his strophis plura
adeo sunt corrupta ut ab nemine dum probabiliter
emendari potuerint. In huiusmodi igitur versibus in-
tactam relinquere praestitit codicis scripturam. 783.
παραιτουμένῳ μοι Hermannus (παραιτουμένη μοι Tur-
nebus)] παραιτουμέν' ἐμοὶ 784. Post Ζεῦ littera σ
erasa in M. 785. τύχας, τυχεῖν δέ μου (μοι Turne-
bus) κυρίως] Si recte habet versus antistrophici 796.
scriptura, hic cum Bambergero scribendum erit τύχας
εὐ τυχεῖν κυρίως, etsi scholiastam sic legisse non se-
quitur ex eius verbis δός μοι εὐτυχῆσαι βεβαίως. 786.
Ζτ. adscr. in marg. M, qui vocabulis non divisio-
σφροσυνεμαιομένοις ἰδεῖν: unde τὰ σώφροσιν εὐ μαιο-
μένοις Turnebus. Melius τὰ σώφρον' εὐ μαιομένοις
ἔχειν Hermannus. Nam litterae σφροσυν glossema
esse videntur σφροσύνῃ ad τὰ σώφρονα adscriptum.
787. κὰδ δίκαν Hermannus] διαδικᾶσαι (διὰ δίκας
Pauwius). In M gl. est interlineare δικαίως, et scho-
lion κατὰ δίκαν, ὃ ἐστὶ κατὰ τὸ δίκαιον. 788. ἔλακον,
ὦ Ζεῦ, σὺ νιν φυλάσσοις Hermannus] ἔλακον Ζεῦ σὺ δὲ
νιν φυλάσσοις (φυλάσσαις pr., unde φυλάσσεις Guelf.)
789. πρὸ Hermannus] ἔ ἐ προ M, versibus sic divisio
ἔ ἐ προ — | τῶν ἔσω — | ἐπεὶ — | δίδυμα — | πα-

πρό δὲ δὴ ἄθρων ~ ~ ~
 τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
 θές, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας
 δίδυμα καὶ τριγλὰ παλίμποйна θέλων ἀμείψει. 793
 ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὐνιν ζυγόντ' ἐν ἄρ-
 μασιν 794
 πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθείς
 μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμόν
 τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον
 ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;
 οἱ τ' ἔσω δωμαίων 800
 πλουτογαθὴ μυχὸν νομίζετε,
 κλύετε, σύμφρονες θεοί.
 ἄγετε, τῶν πάλοι πεπραγμένων
 λύσασθ' αἶμα προσφράτοις δίκαις.
 ~ ~ ~ ~ ~
 γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. 805
 τὸ δὲ καλῶς κείμενον ὦ μέγα ναίων
 στόμιον, εὐ δὸς ἀναδύν δόμον ἀνδρὸς,
 καὶ νιν ἐλευθερίας φῶς
 λαμπρὸν ἰδεῖν φιλίοις 810
 ὁμμασιν ἐκ δνοφερὰς καλύπτρας.

800—805. = 812—818.

λίνποйна —, in antistrophe vero 827. σὺ δὲ — | μέρος
 ἔργων | ἐπαύσας — | θροοῦσα | πρὸς σε — | καὶ περαι-
 νων —. Quum verba antistrophae σὺ δὲ — θροοῦσα
 sex praebeant ionicos, nisi quod una ante θροοῦσα
 syllaba deest, in strophae versu primo quattuor sylla-
 barum defectum indicavi, etsi incertum est in qua sede
 versus exciderint. τὸν ἔσωθεν μελάθρων Seidlerus]
 τῶν ἔσω μελάθρων ὦ

791. νιν Seidlerus] μιν ἄρας pr. M. αἶρας corr.
 793. παλίμποйна Victorius] παλίνποйна 794.
 ἴσθι] Per γίνωσκε exp. schol. ἴσχε Pauwius. Versus
 in M sic divisi ἴσθι—εὐ—| νιν—| βημάτων, ἐν δρόμῳ
 | προστιθείς | μέτρον—. 795. ἄρμασιν Hermannus
 (ἄρμασι schol.)] ἄρματι 797. σωζόμενον—ἀνομέ-
 νων] σωζόμενον—ἀνωμένων pr. M. 798. τοῦτ'
 ἰδεῖν δάπεδον] Verba corrupta vel interpolata, quibus
 corrigendis non sufficit γάπεδον, quod Hermannus
 scripsit. Requiritur optativus cum τίς ἂν constru-
 endus, quod sensu scholiasta, qui τὸ ἰδεῖν ἀντὶ τοῦ ἰδοὶ
 dictum esse somniavit, addito ὁ δὲ νοῦς, ἅπας ἂν τις
 τοῦτο ἰδοὶ σωζόμενον τὸν ῥυθμόν ὁμαλὸν καὶ εὐτακτον
 κατὰ τὸν δρόμον τῶν ἀνωμένων πημάτων. μέτρον,
 τίν' (i. e. τινὰ) αὖ —, puncto post ὄρεγμα posito, Her-
 mannus. 799. βημάτων] πημάτων scriptum in scho-
 lio, fortasse librarii errore. 800—826. Has strophas
 sic transponit Weilius, 812—818. 806—811. 800—805.
 819—826. 800. ἔσω Hermannus] ἔσωθε: quo ser-
 vato in antistrophe 812. ἑλλάβοιτο scribendum foret
 cum Weilio. 801. πλουτογαθὴ Turnebus (non M)]
 πλουταγαθὴ νομίζετε] Per ἡνιοχεῖτε καὶ διοικεῖτε
 exp. schol., qui aliud quid legisse videri potest. 802.
 κλύετε] κλύτε D. σύμφρονες] σύνφρονες pr. M.
 804. προσφράτοις M, sed σ ab διορθωτῇ superscr. La-
 cumam post hunc v. indicavit Hermannus. 806—811.
 Versus ἐπιφθεγματικοί, repetendi post stropham pro-
 ximam, ubi librarii brevitatis caussa denuo scribere
 omiserunt, ut in loco simili Suppl. 173—175. Versus
 in M sic divisi, τὸ δὲ — | μέγα — | δὸς — | καὶ νιν
 — | λαμπρῶς — | ὁμμασι — | καλύπτρας — ἐνδίκως.
 806. τὸ δὲ Robortellus] τότε M ex tūde factum.
 κείμενον Bambergerus] κτάμενον 808. ἀναδύν D
 (ut δοῦν pro δοῦναι, de quo v. L. Dindorfius in Thes.
 vol. 1. part. 2. p. 1418.)] ἀνιδεῖν (ἂν ἰδεῖν pr.) M et
 schol. 809. ἐλευθερίας φῶς λαμπρὸν Weilius (qui
 φῶς post ἰδεῖν addidit) ἰδεῖν] ἐλευθερίως λαμπρῶς
 ἰδεῖν 811. ὁμμασιν ἐκ δνοφερὰς Hermannus] ὁμμασι
 δνοφερὰς

ἑλλάβοι δ' ἐνδίκως
 παῖς ὁ Μαίας, φορώτατος θεῶν,
 πρᾶξιν οὐρίαν θέλων,
 πολλά δ' ἄλλα φανεί χρηζῶν 815
 κρυπτά. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
 νύκτα πρό τ' ὁμμάτων σκότον φέρει,
 καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
 καὶ τότε ἤδη πλοῦτον
 δωμαίων λυτήριον,
 θήλυν οὐριοστάταν, 820
 ἅμα δὲ κρεκτόν γοατὰν νόμον
 θήσομεν πόλει· τὰ δ' εὖ
 ἔχοντ' ἐμὸν κέρδος αὖξει τόδ', ἅτα δ' ἀποστατεῖ
 φίλων. 825
 σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη
 μέρος ἔργων, ἐπαύσας
 πατρὸς ἔργῳ, θροοῦσα
 πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς αὐδάν, καὶ περαίνων ἐπί-
 μοφον ἅταν, 830
 Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
 καρδίαν ~ ~ σχεθῶν,
 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις,
 τοῖς τ' ἄνω πρόπρασσ' ἰὼν
 χάριτας ὀργὰς λυγρὰς, ἐνδοθεν 835
 φοινίαν ἅταν τιθεῖς,
 τὸν αἴτιον δ' ἑξαπολλῦς μόρου. ~ ~ ~ ~ ~

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦκω μὲν οὐκ ἄκλιτος, ἀλλ' ὑπάγγελος· 838
 νέαν φάτιν δὲ πειθῆναι λέγειν τινὰς

819—826. = 831—837.

813. φορώτατος θεῶν D.] ἐπιφορώτατος (omisso
 θεῶν) M, illato glossemate. Schol. ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶ-
 πέν ἀντὶ τοῦ ὁ λογικώτατος. 814. θέλων] θέλεν,
 sed superscr. ὡν, M. 815. πολλά δ' ἄλλα φανεί (pr.
 φάνη, ut videtur) χρηζῶν | κρυπτά (vel κρυπταὶ vel
 κρυπτάν) M. πολλά, cui in strophā v. 863. ἄγετε re-
 spondet, fortasse in πολέα mutandum cum Weilio.
 ἄλλα φανεί ex ἀμφανεί (de quo etiam Hermannus co-
 gitavit) corruptum videtur. Post ἀμφανεί quattuor
 exciderunt syllabae ~ ~ ~ ~: nam χρῆζων in versum
 proximum transferendum, delcto quod ex glossemate
 illatum esse animadvertit Hermannus κρυπτά. In M
 gl. supra versum τὰ κρυπτά νῦν φανερώσει et inter
 scholia θέλων πολλά κρυπτά εὐρίσκει. 819. τότε
 ἤδη Blomfieldus] τότε δὴ M. Pro πλοῦτον, quod ne me-
 tri quidem vitio animadverso explicare conatur scho-
 liasta, fortasse πόνον scribendum. 820. δωμαίων]
 δειμάτων H. L. Ahrensus. 822. ἅμα δὲ Hermannus]
 ὁμοῦ (literae ὁμο in litura) sine δ' M. γοατὰν Her-
 mannus] γοήτων (γοητῶν a m. rec.) νόμον pr. M,
 νόμων corr. 823. θήσομεν Hermannus] μεθήσομεν
 825. ἔχοντ' ἐμὸν — αὖξει τόδ' ἅτα Hermannus]
 ἐμὸν ἐμὸν — αὖζεται τόδε | ἅτη (α super η) 828.
 ἐπαύσας (ἐπαύσας Schuetzius) πατρὸς — αὐδάν καὶ]
 Verba corrupta, quorum de metro constat ex strophā,
 sed quae emendare frustra conati sunt quum alii tum
 Hermannus, qui scripsit ἐπαύσας τε θροοῦσαν | πρὸς
 σέ, τέκνον, πατρὸς | περαίνειν ἐπίμοφον αὐδάν.
 830. περαίνων] πέραν' (sic Auratus) οὐκ Blomfieldus.
 ἐπίμοφον Robortellus] ἐπίμοφον 831. φρε-
 σὶν Ald.] φρεσὶν 832. ~ ~] σχεθρὰν Weilius.
 σχεθῶν Blomfieldus] σχέων 833. θ' Robortellus]
 δ' φίλοις Hermannus] φίλοιςιν 834. ἄνω πρό-
 πρασσ' ἰὼν Hermannus] ἄνωθεν προπράσσω 835.
 χάριτας Schuetzius] χάριτος λυγρὰς Blomfieldus]
 λυγρὰς 836. ἄγαν Hermannus] ἅταν 837. μόρου
 Turnebus] μόρον. Post haec excidit versus respon-
 dens alteri versus strophici 825. parti.

ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον, 840
 μῶρον γ' Ὀρέστου. καὶ τὸδ' ἀμφέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἄχθος αἵματοσταγὲς φόνῳ
 τῷ πρόσθεν ἑλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις.
 πῶς ταῦτ' ἀληθὴ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
 πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
 τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;
 ΧΟ. ἡκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
 εἶσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλλων σθένος
 ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.
 ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξει τ' αὐθάλω τὸν ἄγγελον,
 εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
 εἴτ' ἔξ ἀμαυρᾶς κληδόνας λέγει μαθών.
 οὗτο φρέν' ἂν κλέπειεν ὥμματομένην.
 ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι
 τὰδ' ἐπευχομένη κάπιθεάζουσ',
 ὑπὸ δ' εὐνοίας
 πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσσωμαι;
 νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
 πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαίκτην 860
 ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
 οἴκων ὀλεθρον διὰ παντὸς,
 ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
 δαίων ἀρχάς τε πολιισονόμους
 πατέρων θ' ἔξει μέγαν ὄλβον.
 τοιάνδε πάλιν μόνος ὦν ἔφεδρος
 δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
 ἄψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.
 ΑΙ. ἐῖ, ὅτοτοτοί.
 ΧΟ. ἔα ἔα μάλα·
 πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
 ἀποσταθῶμεν πράγματος τελομένου,
 ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀνάιτια κακῶν
 εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκῶρται τέλος.
 ΟΙ. οἴμοι, πανοίμοι δεσπότης πεπληγμένου,
 οἴμοι μάλ' αὐθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
 Αἰγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
 ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
 μοχλοῖς χαλάτε· καὶ μάλ' ἥβωντος δὲ δεῖ,
 οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
 ἰοῦ ἰοῦ.
 κωφοῖς αὐτῷ καὶ καθεύδουσιν μάτην

840. ἐφίμερον] ἐφήμερον pr. M. 841. γ' Por-
 tus] δ' 842. αἵματοσταγὲς Stanley] δειματοστάγ'
 ἔς 843. ἑλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις Bambergerus]
 ἑλκαίνονται καὶ δεδηγμένῳ. Post hunc versum lacunam
 indicavit Weilius. 846. θρώσκουσι] θρώσκουσι M.

848. ΧΟ. Robortellus. Lineola in M. 849. εἶσω
 Blomfieldus] ἔσω 850. αὐτὸν Schuetzius] αὐτὸς
 αὐτῶν Turnebus] αὐτὸν πάρα Hermannus] περί
 851. ΑΙ. addidit Robortellus. αὐ] εὐ pr. M ut vide-

tur. 852. ἦν Turnebus] ἦε (ἦεν διορθωτῆς in mar-
 gine) 854. φρέν' ἂν κλέπειεν Elmsleius] φρένα κλέ-
 ψειαν 856. κάπιθεάζουσ' Schuetzius] κάπιθοάζουσα,
 sed oa in litura. 860. πειραὶ] πείραι Portus, et recte
 fortasse: de quo dixi in Thes. vol. 6. p. 669. 865.
 πατέρων θ' ἔξει Weilius] ἔξει πατέρων 867. θεῖος
 Turnebus] θείος 869. 870. ΑΙ. et ΧΟ. Robortellus.
 Lineolae in M. 869. ἐῖ D.] ἔξ M. Probabilis
 videtur ἐῖ ἔξ, ὅτοτοτοί τοτοί. 872. ΧΟ. praescri-
 ptum in M. Delevit Robortellus. 875. ΟΙ. addidit
 Turnebus. πανοίμοι Porsonus] πᾶν (πᾶν pr.) οἴμοι

πεπληγμένου Schuetzius] τελομένου M librario
 ad v. 872. aberrante. τετυμμένου Weilius. 879. δέ]
 γε Blomfieldus. 880 ὥστ' Porsonus] ὡς δ' δια-
 πεπραγμένῳ ex schol.] διαπεπραγμένῳ

ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
 εἴκοι νῦν αὐτῆς ἐπὶ εὐρυῷ πέλας
 αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκης πεπληγμένος.
 ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρήμα; τίνα βοήν ἴσθης δόμοις; 885
 ΟΙ. τὸν Ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
 ΚΛ. οἱ γ' ὡ. ξυνῆκα τοῦπος ἔξ αἰνιγμάτων.
 δόλοισι δλοῦμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
 δοῖη τις ἀνδροκμήτα πέλεκυν ὡς τάχος·
 εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα· 890
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
 850. ΟΡ. σέ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἄρκούντως ἔχει.
 ΚΛ. οἱ γ' ὡ. τέθηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
 ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταῦτ' ἀφῶ
 κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶς ποτέ. 895
 ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσθαι, τέκνον,
 μαστὸν, πρὸς ψὺ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
 οὐλοισιν ἐξήμελεας εὐτραφέες γάλα.
 ΟΡ. Πυλάδῃ, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

900. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
 τὰ πυθόχρηστα πιστὰ τ' εὐδορκώματα;
 ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγῶ πλέον.
 ΟΡ. κρίνω σέ νικᾶν, καὶ παραινέεις μοι καλῶς.
 ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σέ σφάζει θέλω.
 καὶ Ζῶντα γὰρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός· 905
 τοῦτ' ἂν θανούσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
 τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
 ΚΛ. ἐγὼ σ' ἔθρεμα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
 ΟΡ. πατροκτονούσα γὰρ Ξηνοκλήσεις ἐμοί;
 ΚΛ. ἡ Μοῖρα τοῦτων, ὦ τέκνον, παραιτία. 910
 ΟΡ. καὶ τόνδε τοῖνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόνον.
 ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;
 ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριπας ἐς τὸ δυστυχές.
 ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους.
 ΟΡ. διχῶς ἐπράθην ὦν ἐλευθέρου πατρός. 915
 ΚΛ. ποῦ δὴθ' ὁ τίμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;
 ΟΡ. αἰσχύνομαι σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
 ΚΛ. μάλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.
 ΟΡ. μὴ ἄγεχ' ὅντιν' ὀνοῦντ' ἔσω καθημένη.
 ΚΛ. ἄλγος γυναιεῖν ἀνδρὸς εἰργεσθαι, τέκνον. 920
 880. ΟΡ. τρέφει δὲ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
 ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
 ΟΡ. σὺ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
 ΚΛ. δρα, φύλαξαι μητρός ἐγκότους κύνας.
 ΟΡ. τὰς τοῦ πατρός δὲ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε; 925
 ΚΛ. εἴκοι θρηγνείν ζωσα πρὸς τύμβον μάτην.

882. ποῖ] ποῦ Elmsleius. 884. δίκης] Post η li-
 tera in M erasa, quae σ vel ν fuisse videtur. δίκη
 Guelf. πεπληγμένος] πεπληγμένος Turnebus.
 885. ΚΛ. Guelf., lineola in M. 885—896. 916 seqq.
 Rectae personarum notae partim ab Aldo partim ab
 Robortello et Turnebo additae, in M lineolis notatae.
 887. 893. 928. οἱ γ' ὡ Canterus] οἱ ἐγὼ 889. δοῖη]
 οἷη in litura. 890. εἰ Turnebus] ἦ 892. τῷδε δ'
 M ab διορθωτῇ. τῷδετ' pr. 894. τοιγὰρ] τοίγαρ M.
 895. κείσει Porsonus] κείσῃ, et σεβίζει 912. 896.
 δ' αἰδεσθαι Sophianus] δῆσεται 897. ὦ σὺ Robortel-
 lus] ὡκὺ 898. εὐτραφέες] εὐτρεφές Tzetza Exeg. in
 II. p. 62, 13. et Hist. 12, 808., ut M Sept. 308. ubi nunc
 εὐτραφέστατον ex apographis. 900. δὴ Porsonus]
 δαί 901. πιστὰ τ' Hermannus] πιστὰ δ' 903. πα-
 ραινέεις μοι] παρήγεσας Hermannus. 905. κρείσσον'
 Turnebus] κρέσσον' 908. σὺν Auratus] νῦν 914.
 ἐς Robortellus] εἰς 916. τίμος Stephanus] τίμος
 sine accentu et in marg. Zt. 917. σοι Canterus] σου
 918. μάλλ' D.] μὴ' ἀλλ' εἴφ' pr., εἴφ' (sic) corr.
 921. γ'] τ' pr. M. 924. φύλαξαι Victorinus] φυ-
 λάξαι

ΟΡ. πατὴρ γὰρ αἶσα τόνδ' ἐπουρίζει μόρον.
ΚΛ. οἱ ἄγω τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἡ κάρτα μάντις οὐδ' ὄνειράτων φόβος.
ΚΛ. ~ ~ ~ ~ ~
ΟΡ. ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε. 930
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλὴν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἰμάτων ἐπήκρισεν
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἰρούμεθα,
ὀφθαλμόν οἶκον μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. 934
ἔμολε μὲν δίκᾳ Πριαμίδαις χρόνῳ, βαρύδικος ποινά·
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνωνος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης,
ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν ὁ πυθοχρήστας φυγὰς 940
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρμημένος.
ἐπολολύξαι· ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβὰς
ὑπαὶ δυοῖν μαστόροιν,
δυσοίμου τύχα, [ποινά· 945
ἔμολε δ' ὦ μέλει κρυπταδίου μάχας δολιόφρων
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτητύμωσ 948
Διὸς κόρα· (Δίκαν δὲ νιν
προσαγορεύμεν βοροτοὶ τυχόντες καλῶς)
ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον. 952
τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος,
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθι
ἄζεν ἀδόλως δολίᾳς βλαπτομέμεν ~ ~ 955
~ ~ ἐγχρονισθεῖσαν ἐπιοίχεται.
κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον
παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς.
ἄζιν δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν· 960
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα δ' ἀφηρέθην ψάλιον οἰκετῶν.

927. τόνο' ἐπουρίζει D.] τόνδε πορίζει pr. M.
τόνδε σ' ὀρίζει corr. 929. 930. Utrique versus lineola
praescripta in M. Post 929. Clytaemnestrae versum
excidisse animadvertit Wellauerus. 930. ἑκανες
Hermannus] κάνες (κ' άνες pr.) γ'. ἑκανες γ' Heathlius.
χρήν M ἀβ διορθωτῇ, χρή pr. 936. βαρύδικος
Victorius] καρύδικος 940. ἔλασε Pauwius ex schol.
qui ἤλασε] ἔλακε πυθοχρήσται] η super α M.
941. εὐ φραδαῖσιν Seidlerus] εὐφραδαῖσι. Hesychius
φραδαῖσι· βουλαῖς. 942. ἐπολούζατ' ὦ Seidlerus]
ἐπολούζατω 943. τριβάς Stanleius] τριβάς 944.
ὑπαὶ Hermannus] ὑπὸ *δουὶν Guefl.] δοιοῖν, ut
alibi saepe. 946. ὦ] ᾧ Auratus. 948. δ' ἐν Pauwius]
δὲ ἐντύμως Scaliger] ἐτήτυμος 951. ἐπ' Schue-
tzius] ἐν 953. Παρνάσιος Bothius] παρνασσίος
954—958. ὄχθει—θεῖον] Versus corrupti in M sic divisi,
ἄξεν — | βλαπτομέναν — | θεῖσαν — | κρατεῖται — |
πουργεῖν κακοῖς 955. δολίας] Sic M, non δολίαν,
quod ex schol. posuit Victorius. χθονὸς ἐπορθῇ, ζῦν
ἄδολοις δόλοισι Weilius. 956. ἐν χρόνοις θεῖσαν M.
χρονισθεῖσαν Hermannus. Servato enim cum Weilio ἐγ-
χρονισθεῖσαν scripsi, indicato quattuor syllabarum de-
fectu. πάλα δίκαν Weilius collatis scholiis, in quibus
ἐκ πολλοῦ καὶ ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐτ ἡ δίκη legitur.
958. κρατεῖται πῶς] Sic M, non κρατεῖται πῶς. Schol.
συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσι τοῖς κα-
κοῖς: unde Hermannus κρατεῖται δ' ἔπος τὸ θεῖον, τὸ
μὴ μ' ὑπουργεῖν κακοῖς. 960. ἄξιον] Alius ut vide-
tur vocabuli, velut πρέπον, glossema. ἄξια Herman-
nus. Sed in antistrophe est iambus. 961. 972. πάρα
τὸ Schuetzsius] πάρα (παρά pr.) τε 961. et παρά τὸ
972 M. 962. *μέγα pr. Guefl.] μέγαν M et corr.
Guefl. Verba μέγαν τ' ἀφηρηθῆν versus 961. addit M.
δ' Porsonus] τ' οἰκετῶν Franzius] οἶκων M. ἀφηρηθῆ
(sic Stanleius) — οἰκίῳ Ahrensius. vocabulo non Attico.

ἀναγε μάν, δόμοι·	πολὺν χρόνον	
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἶε.		
υ υ υ υ		964 b
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται		965
πρόθυρα δωμάτων υ υ υ υ υ		
ὅταν ἀφ' ἑστίας πᾶν ἔλαθῃ μύσος		
καθαρμοῖσιν ἅπᾶν ἐλατηρίοις.		
τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοῖτᾳ τὸ πᾶν		
ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένους		970
μέτοικοι δόμων πεσοῦνται ἅλιν.		
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.		
OP. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλὴν τυραννίδα		
πατροκτόνης τὴν δωμάτων πορθήτορας.		
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι,		975
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὥς ἐπικαῖσαι πάθῃ		
πάρεστιν, ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.		
ζυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ		
καὶ ζυνθανεῖσθαι· καὶ τῶδ' εὐόρκως ἔχει.		980
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,		
τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,		
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν Ξυνωρίδα.		
ἐκτείνат' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν		
στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξαι, ὥς ἴδῃ πατῆρ,		
οὐχ οὐμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε		985
"Ἥλιος, ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.		
[ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δικῇ ποτὲ,		
ὥς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐνδικῶς μόρον		
τόν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·		
ἔχει γὰρ αἰσχυντήρος, ὥς νόμος, δίκην·		990
ἦτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμῆσται στύγος,		
ἔξ οὗ τέκνων ἦνευχ' ὑπὸ ζῶνῃν βάρος,		
φίλοι τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὥς φαίνει, κακόν,		
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἶτ' ἐχίδν' ἔφω		
σπῇν θιγούσ' ἂν ἄλλον οὐ δεδηγμένον		995
τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος.		
τί νιν προσείπω, κὰν τύχῃ μάλ' εὐστομῶν;		
ἄρρευμα θηρὸς, ἣ νεκροῦ ποδόνδοντον		
δρόικης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν.		
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδίστηρος πέπλους.		1000

963. ἀναγε μὲν Porsonus (ἀνα γε μὲν Blomfieldus) | ἀναγεμὲν δόμοι Hermannus | δόμοις 964. χα-
μαπιτεῖς ἔκεισθ' αἰεί Wellauerus | χαμαπιτεῖσε κείσθ'
αἰεί. ἔκεισθε δὴ Meinekius. Lacunam post 964. indi-
cavit H. L. Ahrensius. 965. χρόνος ἀμειψεται | ἀμει-
ψαι χρόνος Heimsoethius, quod accurate respondet
versui strophicō 953. 966. Versus sic divisi in M,
πρόθυρα — | μύσος — | ἄπαν — | εὐπροσώπω — | τὸ
πάν — | μετοικοδόμων | πεσοῦνται — | ἰδεῖν. Lacunam
post δωμάτων indicavit Weilius. 967. ἀρ' | ἀμ' M,
sed μ punctis notato. πᾶν ἑλαθὴ μύσος Weilius |
μύσος πᾶν ἑλᾷσει, ἢ super e scripto. 968. καθαρ-
μοῖσιν Hermannus | καθαρμοῖς ἁτᾶν Schuetzius | ἄπαν
969. τύχα Hermannus | τύχα κοῖτα | Corruptum.
970. Haec quantumvis corrupta explicare conatur
scholiasta. 971. μέτοικοι δόμων Scaliger | μετοικο-
δόμων 976. δὲ Ahrensius | τε 978. ἀθλίῳ Portus |
ἀθλίως 982. ἑνωπρίδα | ἑνωπρίδι Iacobsius. ἑνω-
πρίδος scribi posse monet Hermannus. 983. αὐτὸ
Auratus | αὐτὸν 987—1006. Seclius versus spurios,
de quibus dixi in Praef. ed. Lips. quintae p. XC VII.
989. λέγω ex schol. | ψέγω 990. νόμος Portus |
νόμου 992. ἔξ οὐ Robertellus | ἐκ σοῦ ἤνεγξ
Victorius | ἠνέξ M. In marg. Ζτ. 994. γ' εἴτ' Her-
mannus | τ' (superscr. γ) ἦτ' 995. θίγουσ' (θίγουσ'
Blomfieldus) ἂν Robertellus | θίγουσαν 996. κᾰδίκου
Turnebus | κᾰνδίκου, quod etiam κᾰκδίκου esse potest,
quae Ahrensii coniectura est. 999. δροῖτης | υ super
οἱ M.

- τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ,
 ξένων ἀπαιόλημα κάργυροστερῇ
 βίον νομίζων, τῷδ' ἔτ' ἂν δολύματι
 πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνει φρενί.
 τοιάδ' ἔμοι εὐνοικός ἐν δόμοις μὴ
 γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἅπαις.]
 XO. αἰαὶ αἰαὶ μελέων ἔργων·
 στυγερῶ θανάτῳ διεπράχθης.
 αἰαὶ αἰαὶ,
 μίνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.
 OP. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
 φάρος τὸδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου εἶφος.
 φόνου δὲ κηκίς ἔνν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
 πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
 νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμύζω παρῶν,
 πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τὸδε
 ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν,
 ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.
 XO. οὔτις μερόπων ἀσινή βίοντον
 διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψει.
 αἰαὶ αἰαὶ,
 μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει.
 OP. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῇτ', οὐ γὰρ οἷδ' ὅπῃ τελεῖ,
 ὥσπερ ἔνν ἵπποις ἡνιοστροφῶ δρόμου
 ἔξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
 φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
 ἄδιν ἐτοιμος ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
 ἔως δ' ἔτ' ἔμψων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
 κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
 πατροκτόνον μίasma καὶ θεῶν στύγος.
 καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
 τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἔμοι
 πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτός αἰτίας κακῆς
 εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἔρω τὴν Ζημίαν·
 τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίζεται.
 καὶ νῦν ὁράτ' ἐμ', ὡς παρεσκευασμένος
 ἔνν τῷδε θαλλῶ καὶ στέφει προσίζομαι
 μεσόμφαλόν θ' ἴδρυμα, Λοξίου πέδον,
 πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
 φεύγων τὸδ' αἶμα κοινόν· οὐδ' ἔφ' ἔστιαν
 ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
 τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
 1007—1009. = 1018—1020.
 1001. τοιοῦτον ἂν Turnebus] τοιοῦτομάν φη-
 λήτης Scaliger] φιλήτης 1003. νομίζων Turnebus]
 νομίζω 1004. θερμαίνει Fort. θέρω' ἀνοι 1006.
 πρόσθεν Turnebus] πρόσθ' 1007. XO. addidit Ro-
 bortellus. αἰαὶ αἰαὶ] αἰ αἰ M. Duplicavit Bothius.
 1009. αἰαὶ αἰαὶ Wellauerus] ἐξ 1010. OP. Stanleius.
 Lineola in M. ἔδρασε Turnebus] ἔδρασεν 1012. κη-
 κίς] κικίς pr. M. 1018. ἀσινή] ἀσινεῖ pr. M. 1019.
 Corruptum ἄτιμος, quod per ἀτιμώρητος exp. schol.
 διὰ πάντ' ἔντιμος Bothius. διὰ πάντ' εὐθυμος Her-
 mannus. διὰ πάντ' ἀμόγητος Weilius. διὰ παντός ἄτι-
 μος Heathius. ἀμείπει Erfurdcius] ἀμείπεται
 1020. αἰαὶ αἰαὶ, μόχθος Weilius] ἐς (corruptum ex ἔ ξ)
 μόχθος M et in marg. Zt. ὁ δ' ἤξει Turnebus] ὁδ' ἤξε
 1021. OP. addidit Turnebus. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῇτ',
 οὐ γὰρ Emperius et Martinus] ἄλλος ἂν εἰδῇ τοῦτ' ἄρ'
 1022. ἡνιοστροφῶν Stanleius (ἡνιοστροφῶν Weilius)]
 ἡνιοστροφῶν 1025. ἢ δ' — κότῳ] ἢ δ' (sic Abreschius)
 — κρότῳ Emperius. 1032. παρέντα] παρέντι Turn-
 nebus. 1033. προσίζεται] ἐφίεται Schuetzius. προσ-
 τίεται Meinekius. 1038. ἔφ' ἔστιαν Turnebus] ἐφέ-
 στιον 1040. τὰ δ' Canterus] τὰδ'
 καὶ μαρτυρεῖν μοι μενελε ὡς ἐπορσύνθη κακά.
 ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
 ζῶν καὶ τεθνηκώς τάσδε κληδόνας λιπών.
 XO. ἀλλ' εὐ γ' ἔπραξας, μὴδ' ἐπιζευχθῆς στόμα
 φῆμη πονηρᾷ μὴδ' ἐπιγλωσσῶ κακά·
 ἡλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργεῖων πόλιν,
 δυοῖν δρακόντων εὐπετῶς τεμῶν κάρα.
 OP. ἀδ.
 ποῖαι γυναῖκες αἶδε Γοργόνων δίκην
 φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
 πυκνοὶς δράκουσιν; οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγὼ.
 XO. τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
 στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φόβου νικῶ πολὺ.
 OP. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἔμοι·
 σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
 XO. ποταίνιον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι·
 ἐκ τῶνδ' εἰς ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.
 OP. ἀναξ Ἀπολλων, αἶδε πληθύνουσι δὴ,
 καὶ ὁμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφίλεις.
 XO. εἰς σοι καθαρμοὶ Λοξίας δὲ προσθιγῶν
 ἐλευθέρων σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
 OP. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁράτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὀρώ·
 ἐλαύνομαι δὲ οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγὼ.
 XO. ἀλλ' εὐτυχοῖς, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων
 θεὸς φυλάσσοι καίριοις συμφοραῖς.
 ὁδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
 τρίτος αὖ χειμῶν
 πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
 παιδόβοροι μὲν πρώτων οὐκ ἔπληξαν
 μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου]·
 δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεία πάθη·
 λουτροδάκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
 πολέμαρχος ἀνὴρ·
 νῦν δ' αὖ τρίτος ἡλθέ ποθεν σωτήρ,
 ἢ μόνον εἶπω;
 ποῖ δήτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
 μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;
 1041. μενελε ὡς] μενέλεως M. Versus corruptus
 et, quod Franzius coniecit, fortasse ex duorum versuum
 reliquiis compositus. ἐμαρτυρεῖν ἢ μέλε' ἐπορσύνθη
 κακά Hermannus. 1043. Lacunam post hunc versum
 indicavit Hermannus, quae ante hunc versum indicanda
 foret, si quid excidit: quod probabilius est quam ἐγὼ
 in φεύγω mutandum esse cum Weilio. 1044. XO. ad-
 didit Heathius. γ' ἔπραξας Tyrwhittus] τε πράξας
 ἐπιζευχθῆς Heathius] ἐπιζεύχθη 1045. φῆμη πονηρᾷ
 Heathius] φῆμαι πονηραὶ 1046. ἡλευθέρωσας Blom-
 fieldus] ἡλευθέρωσας * Ἀργεῖων pr. Guelf.] Ἀργεῖων
 M et corr. Guelf. Ἀργεῖαν Porsonus. 1048. OP. ad-
 didit Porsonus. ἀδ D.] ἃ ἃ M, separato versu.
 ποῖαι Hermannus] ὁμαι M, quod correctoris supple-
 mentum esse potest ex v. 81. sumtum pro ποῖαι vel
 πέλας quod exciderat. 1049. φαιοχίτωνες] De
 syllaba secunda producta dixit Tzetzta in Crameri
 Anecd. Oxon. vol. 3. p. 358, 17. 1050. ἂν μείναιμ'
 Turnebus et Tzetzta] ἀμείναιμ' hic et 1062. ubi cor-
 rexerit Robortellus. 1051. Dehinc personae lineolis
 indicatae in M: nomina addiderunt Robortellus et Tur-
 nebus. πατρί,] πόλιν Erfurdcius. 1052. φόβου νικῶ
 Porsonus] φοβοῦ νικῶν 1056. τοι] σοι Hermannus.
 πίτνει D.] πίτνει 1057. πληθύνουσι Turnebus]
 πληθύνουσαι 1059. εἰς σοι Erfurdcius] εἰσω pr. εἰσο
 ὁ corr. M. εἰσιν καθαρμοὶ Schuetzius. Λοξίας Auras-
 tus] Λοξίου προσθιγῶν Blomfieldus] προσθιγῶν
 1067. πνεύσας Scaliger] πνεούσας 1068. παιδόβοροι
 Auratus] παιδόμοροι 1069. τε Θυέστου deletit Her-
 mannus. 1076. μετακοιμισθὲν] κατακοιμισθὲν Franzius.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΠΙΘΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἑρινύων βουλή Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἥς βουλῇ νικήσας κατήλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἑρινύας πρᾶυνασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τὸδ' ἔζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
5 Τιτανίς ἄλλῃ παῖς Χθονὸς καθέζετο,
Φοῖβη· δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν
Φοῖβω. τὸ Φοῖβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἅκτάς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
10 ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεῶς,
15 Δελφός τε χώρας τῇσδε πρυμνήτης ἀναΐ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοισ·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.

τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεοῦς. 20
Παλλὰς προναΐα δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κυρκίς πέτρα
κοίλῃ, φίλορnis, δαιμόνων ἀναστροφή·
Βρόμιος ἔχει τὸν χώρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
25 ἔξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
λαγῶ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
Πλειστοῦ τε πηγᾶς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθίζανω.
30 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶ
ἄριστα δοῖεν· κεῖ παρ' Ἑλλήνων τινές,
ἴτων πάλω λαχόντες, ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γάρ ὡς ἂν ἡγήται θεός.
ἡ δεινὰ λέξει, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
35 πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἁκταίνειν βᾶσιν·
τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκεία σκελῶν·

Apographa huius fabulae ex codice Mediceo derivata innotuerunt novem, in quibus levia codicis archetypi vitia nonnulla emendata, multo plura temerariis correctionibus depravata sunt: de quo dixi in Philologo vol. 18. p. 70—76.

ΠΥΘΙΑΣ Victorius] προφήτης 7. δίδωσι δ' δίδωσιν δ' (δ' delet Porsonus) 11. Παρνησοῦ θ' Rorbortellus] παρνησοῦσθ' 18. θρόνοις Turnebus] χρόνοις 19. Διὸς π. δ' ἐστὶ (ἐστίν M) — πατρός] πατρός π. ἐστὶ — Διὸς Macrob. Saturn. 5, 22.

21. προναΐα] προνά Hermannus. Similia sunt περίναος et σύνναος, de quibus dixi in Thesaurus vol. 6. p. 867. et de προναΐα ib. p. 1783. ἐν λόγοις] εὐλόγως Hermannus. 23. ἀναστροφή ex schol.] ἀναστροφά (cum lineola quae a Dorico plerumque superscripta est) M, librario ad ἄκρα aberrante. ἀναστροφᾶ apographa Ven. Flor. et Triclinius. 24. Βρόμιος] βρόμιος δ' eadem apographa et Guelf. 25. οὔτε] οὐ γε Porsonus. 27. Πλειστοῦ Stanleius (Πλείστου Turnebus)] πλείστους 29. ἐς D.] εἰς 36. βᾶσιν] στάσιν, superscr. ab διορθωτῇ γρ. βᾶσιν 37. * ποδωκεία] ποδωκία

δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφὴ μυχόν·
ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῇ μὲν ἄνδρα θεομυσῇ
ἔδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς Ξίφος
ἔχοντ' ἐλάας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήναι μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῶ· τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἤμενος.
οὔτοι γυναικάς, ἀλλὰ Γοργόνας λέγεις,
οὐδ' αὐτὲ Γοργείοισιν εἰκόνας τύποις.
εἰδὼν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας

* * * * *
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροι γε μὴν ἰδεῖν
αὐταί, μελαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λιβα·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάματα
φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φύλον οὐκ ὅπωπα τῆσδ' ὀμιλίας,
οὐδ' ἦτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνον.
τάντεσθ' ἤδη τῶνδε δεσπότην δόμων
αὐτῇ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ.
ιατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάρτους ὄρῃς·
ὑπὸν πεσοῦσαι δ' αἱ κατὰπύτοι κόραι,
Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θῆρ ποτε·
κακῶν δ' ἕκατι ἀγέροντ', ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρον θ' ὑπὸ χθονός,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε μὴδὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρὰς
[βεβῶντ' ἄν' αἰετὴν] πλανοσσιβὴ χθόνα·
ὑπὲρ τε πόnton καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἴζου παλαιὸν ἄγκασθεν λαβὺν βρέτας.
κάκει δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὐρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρίων δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἀπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μάδικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστω, καὶ τὸ μάμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὐ φερέγγυον τὸ σόν.

41. * ἔχοντα] ἔχοντι 43. ἐλάας D.] ἐλαίας 46.
* λόχος] λέχος Post 50. lacunam indicavit D. 53.
In marg. M Ζτ. πλατοῖσι Elmsleius] πλαστοῖσι
54. λιβα Burgessins] δια 57. τῆσδ'] τῆς pr. M. 59.
ἀνατὶ D.] ἀνατεῖ πόνον Arnaldus] πόνων 64. δέ
σοι] δέ σοι M. 65. πρόσω δ'] πρόσωθ' Wakefieldus.
πρόσω γ' Blomfieldus. Post 67. lacunam indicavit
Hermannus. 69. Νυκτὸς Valckenarius] γραῖαι 76.
Seclusi versum spurium. βεβῶντ' Stephanus] βεβῶντ'
ἀν' αἰετὴν Hermannus] ἀν αἰετὴ 77. πόnton Turnebus]
πόντον 79. Παλλάδος ποτὶ] ποτὶ παλλάδος M, sed
superscriptis literis β et α. 85. 86. μάδικεῖν — μάμε-
λεῖν D.] μὴ ἀδικεῖν — μὴ ἀμελεῖν, sed eraso utroque α.

ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
σὺ δ'· αὐτάδελφον αἶμα καὶ κοινοῦ πατρός,
Ἑρμῇ, φύλασσε· κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ικέτην. σέβει τοι Ζεὺς τὸδ' ἐκνόμων σέβας,
ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῃ τύχῃ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὔδοιτ' ἄν, ὦη, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὕμιν ὦδ' ἀπρητμασμένη 95
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὦν μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· προυνέτω δ' ὕμιν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλάτων, 100
οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μνηνείται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὄρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας ὄθεν.
εὐδουσα γὰρ φρὴν ὀμμοῖσιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν. 105
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοάς τ' αἰόινους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσμενα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυσον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λᾶξ ὄρω πατούμενα. 110
ὁ δ' ἔξαλύεας οἶχεται νεβροῦ δικην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
ὤρουσεν ὕμιν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσασθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί. 115
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἶχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γὰρ εἰσιν, οὐκ ἔμοι, προσίκτορες.

ΧΟ. (μυγμός.) 120

ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοῦ κατοικτιζει πάθος·
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρός οἶχεται.

ΧΟ. (ὠγμός.)

ΚΛ. ὦζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; 125

ΧΟ. (ὠγμός.)

ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκῆραναι μένος.

ΧΟ. (μυγμός διπλοῦς δέυς.)

ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται 130
λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβὲ, φράζου.
ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγάνεις δ' ἄπερ
κῶν μέριμναν οὔ ποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
τί δρᾷς; ἀνίστω, μὴ σε νικάτω πόνος,

94. κλυταιμνήστρας εἰδῶλον praescriptum in M.

96. ὦν Tyrtwhittus] ὡς 99. ὕπο] ὑπὲρ Wei-
lius. 103. καρδίας ὄθεν Hermannus] καρδία (καρδία
διορθωτῆς, ut mox ἡμέραι pro ἡμέρα) σέθεν 105.
μοῖρ' ἀπρόσκοπος ex schol. (qui per οὐ προσορᾶ expr.)
Turnebus] μοῖρα πρόσκοπος φρενῶν ex schol.
Turnebus] ἀρκυστάτων Hermannus] βροτῶν 107. νηφά-
λια Robortellus] νηφάλια 108. νυκτίσμενα Turne-
bus] νυκτὶ (i ex o facto) σεμνά 112. ἀρκυστάτων
Turnebus] ἀρκυσμάτων 113. ἐγκατιλλώψας Turne-
bus] ἐγκατιλλώψας 118. ἀνὴρ] ἀνὴρ M. 119. ἔμοι
Hermannus] ἔμοις 121—123. in marg. habet M.
121. κατοικτιζει D.] κατοικτιζεις 123. ὠγμός Robor-
tellus] μυγμός 124. ὦζεις] ὠζεις M: sine iota ap.
Eustath. p. 127, 10. ἀναστήσει Porsonus] ἀναστήσει

130. λαβὲ] λάβε in M quater παροξύτων. Verba
extra metrum posita, nisi Aeschylus scripserat A. λα-
βοῦ λαβοῦ, B. λαβοῦ λαβοῦ, Γ. φράζου, λαβοῦ. 131.
κλαγγάνεις Wakefieldus] κλαγγάνεις

μηδ' ἀγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖς ὕπνῳ.
 ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίκῳις δνείδεσιν· 135
 τοῖς σὺ φροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
 σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίασα τῷ
 ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν,
 ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί.
 ΧΟ. ἔχειρ', ἔχειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ σε. 140
 εὐδεις; ἀνίστω, κάπολακτίσας ὕπνον,
 ἰδῶμεθ' εἴ τι τοῦδε φροϊμίου ματᾶ.
 ἰοῦ ἰοῦ πόπαε, ἐπάθομεν, φίλαι,
 ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγὼ,
 ἐπάθομεν πάθος δυσαχές, ὦ πόποι, ἄφερτον 146
 κακόν.
 ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἶχεται θ' ὁ θήρ.
 ὕπνῳ κρατηθεῖς ἄγρην ὤλεσα.
 ἰὼ παῖ Διός, ἐπικλόπος πέλει,
 νέος δέ γραίας δαίμονας καθιπτάσω, 150
 τὸν ἰκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρὸν,
 τὸν μητραλοῖαν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός.
 τί τῶνδ' ἔρει τις δικαίως ἔχειν;
 ἔμοι δ' ὄνειδος ἐξ ὄνειράτων μολὼν 155
 ἔτυπεν δίκαν διφρηλάτου
 μεσολαβεῖ κέντρῳ
 ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.
 πάρεστι μαστίκτορος δαῖου δαμίῳ
 βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.
 τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
 κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον,
 φονολιβῆ θρόμβον
 περὶ πόδα, περὶ κᾶρα. 165
 πάρεστι γὰς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
 βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγρος ἔχειν.
 ἐφεστῇ δὲ μάντις ὦν μιάσματι
 μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος, 170
 παρὰ νόμον θεῶν βρόττα μὲν τίῳν,
 παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας.
 κάμοι γε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
 ὑπὸ τε γὰν φυγῶν οὐποτ' ἐλευθεροῦται. 175
 ποτιτρόπαιος ὦν δ' ἕτερον ἐν κᾶρα
 μιᾶστορ' ἐκ κείνου πάσεται.
 ΑΠ. ἔω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος 180
 χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
 μὴ καὶ λαβοῦσα πτηγὸν ἀρηστηγὴν ὄφιν,
 χρυσηλάτου θώμιγτος ἔξορμώμενον,
 ἀνῆς ὅπ' ἄλγους μέλαν' ἅπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
 ἔμοῦσα θρόμβους οὐς ἀφείλκυσας φόνου.
 οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπεσθαι πρέπει· 185
 143—148. = 149—154.
 155—161. = 162—168.
 169—173. = 174—178.

135. *ὄνειδεσιν] ὄνειδεσιν 136. γίγνεται Porsonus] γίνεται 137. σὺ δ' Pearsonus] οὐδ' ἐπουρίασα] i radendo in M factum ex η. τῷ] τῷδ' Hermannus. 138. 139. inverso ordine in M. Transposuit Hermannus. 138. κατισχναίνουσα Robortellus] κατισχναίνουσα 140. In M praescriptum χορὸς ἐρινύων ἐξ ὦν μία 142. ἰδῶμεθ' Turnebus] εἰδῶμεθ' 143. πόπαε Ald.] πύπαε 147. θ' Abreschius] δ' 149. πέλει pr. Guelf.] πέλη 159. ὑπὸ φρένας — μαστίκτορος uno versu M, adscripto in marg. Zt. 163. πλέον] πέρα Heimsoethius. 164. φονολιβῆ Arnaldus] φονολιβῆ θρόμβον Wakefieldus] θρόνον 168. ἀρόμενον Abreschius] αἰρόμενον 169. μάντις ὦν Schuetzius] μάντι σῶι 170. μυχὸν Robortellus] μυκὸν 172. *παρὰ νόμον] παρανόμων M, w in o mutato. 174. γε Casaubonus] τε 175. φυγῶν Porsonus] φεύγων 176. ὦν δ' Porsonus] δ' ὦν 177. ἐκ κείνου Bothius] ἐκείνου

AESCHYLUS.

ἀλλ' οὐ καρναστήρες ὀφθαλμωρύχοι
 δίκαι σφαγαὶ τε σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ
 παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἡδ' ἀκρωνία
 λευσμός τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν 190
 ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε
 οἷας ἐορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
 στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑψηγέται τρόπος
 μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἵματορρόφου
 οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
 ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος. 195
 χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολοῦμεναι.
 ποιμνὴς τοιαύτης δ' οὕτις εὐφιλῆς θεῶν.
 ΧΟ. ἀναξ Ἀπολλων, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
 αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
 ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὦν παναίτιος. 200
 ΑΠ. πῶς δὴ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
 ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
 ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;
 ΧΟ. κάπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
 ΑΠ. καὶ πρωστραπέσθαι τοῦσδ' ἐπείτελλον δόμους.
 ΧΟ. καὶ τὰς προπομπὰς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς; 206
 ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
 ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προσεταγμένον.
 ΑΠ. τίς ἦδε τιμὴ; κόμπασον γέρας καλόν.
 ΧΟ. τοῦς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210
 ΑΠ. τί γὰρ γυναικὸς ἦτις ἄνδρα νοσφισῇ;
 ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὀμαιμος αὐθέντης φόνος.
 ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἡκέ σοι
 Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
 Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
 ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα. 215
 εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
 ὄρκου ὅτι μείζων τῇ Δίκῃ φρουρουμένη.
 εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς
 τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ, 220
 οὐ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρῆλατεῖν.
 τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
 τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν ἡσυχαιτέραν.
 δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
 ΧΟ. τὸν ἀνδρ' ἐκείνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ. 225
 ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.

186. οὐ Turnebus] οὐ 187. ἀποφθορᾶ Erfurditius] ἀποφθοραὶ 189. λευσμός Casaubonus] λευσμόν: quo servato ἀκρωνίαν scripsit Heimsoethius. 190. ὑπὸ ῥάχιν Ald.] ὑπὸρράχιν 195. *πλησίοισι] πλησίοις. πλουσίοισι Pauwius. 199. πέλει Robortellus] πέλη M. Terminationem Atticam in locis reliquis (229. 306. 415. 419. 431. 454. 608. 629. 716. 730. 731. 857. 898. 901.) Porsonus aliiq. restituerunt. 200. εἰς Canterus] εἰς ὦν Wakefieldus] ὡς 203. τί μιν Abreschius] τιμήν 204. δέκτωρ] δ' ἔκτωρ M, cui διορθωτῆς adscripsit οἶμαι δέκτωρ, et sic schol. qui expr. ὥστε δέξασθαι τὸν φονέα. 205. Zt. margo M. 207. πρόσφορον] πρόσφοροι Prienus. 211. τί] τίς M, sed egraso σ. 212. ΧΟ. addidit Robortellus. 213. ἄτιμα] ἄπιστα Heimsoethius. ἡκέ σοι Hermannus] ἡρέκσω M. ἡδέσω Wellauerus. 216. γίγνεται Porsonus] παρῖτερque 319. 750.] γίνεται 217. 218. Medio inter utrumque versum loco Zt. adscriptum est in M, quod vel ad scripturam vitiosam μόρσιμοι vel ad ὄρκουσι (nam sic M) spectat. *μόρσιμος] μόρσιμοι M. μορσίμη Turnebus. 219. εἰ Canterus] ἦ 220. γενέσθαι] μέλεσθαι Heimsoethius. τίνεσθαι Meinekios. 221. Ἀπ. praescriptum in M, omissum in apogr. Flor. σ' Robortellus] γ' 222. οἶδα] οἶδ' οὐ Weilius. 224. δὲ Παλλὰς Sophianus] δ' ἐπάλλας eum Zt. in margine. 223. 244. θεά] θεά pr. M. 225. λίπω ποτέ Porsonus] λείπω ποτέ (λείπω πώποτε pr.)

ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ οὐντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
 ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
 ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνους λέγει·
 ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἶμα μητρώων, δίκας 230
 μέτειμι τόνδε πῶτα κάκκυνηγετῷ.
 ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε ῥύσομαι·
 δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κὰν θεοῖς πέλει
 τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἐκῶν.
 ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, Λοξίου κελεύμασιν 235
 ἦκω, δέχου δὲ πρηνεμῶνς ἀλάστορα,
 οὐ προστροπαῖον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
 ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
 ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
 ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν, 240
 σῶζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστήριους,
 πρόσσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεὰ,
 καὐτοῦ φυλάσσω ἀμμενῷ τέλος δίκης.
 ΧΟ. εἶεν· τόδ' ἐστὶ τάνδρ' ἐκφανὲς τέκμαρ.
 ἔπου δὲ μηνυτήρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
 τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὴν 245
 πρὸς αἶμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
 πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμήσι φυσιᾷ
 σπλάγχχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποιμάνται τόπος,
 ὕπὲρ τε πόντον ἀπτέρους ποτήμασιν 250
 ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεῶς.
 καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστὶ που καταπτακῶν.
 ὁσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
 ὅρα ὅρα μάλ' αὐ λεῦσέ τε πάντα, μὴ 255
 λάθῃ φύγδα βάς ματροφόνος ἀτίτας.
 ὁ δ' αὐτὲ γ' ἄλκᾳν ἔχων
 περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεὰς ἀμβρότου
 ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
 τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἶμα μητρώων χαμαὶ 260
 δυσαγκόμιστον, παπαί,
 τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
 ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν

ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ 265
 φεροίμαν βοσκὰν πώματος δυσπότου·
 καὶ ζῶντά σ' ἰσχάνας· ἀπάξομαι κάτω,
 ἀντίποινα· ὡς τίνης ματροφόνου δῦας.
 ὅψει δὲ καὶ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν 269
 ἢ θεὸν ἢ ἕξονα τιν' ἀσεβῶν ἢ τοκέας φίλους,
 ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
 μέγας γὰρ Ἀίδης ἐστὶν εὐθυνος βροτῶν
 ἔνερθε χθονὸς, δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.
 ΟΡ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι 276
 πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
 σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
 φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
 βρίζει γὰρ αἶμα καὶ μαραίνεται χερὸς, 280
 μητροκτόνον μίσμα δ' ἐκπλυτον πέλει.
 ποταίνον γὰρ δὴν πρὸς ἔσπια θεοῦ
 Φοίβου καθαρμοῖς ἡλάθῃ χοιροκτόνοις.
 πολὺς δέ μοι γένειτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
 ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ εὐνουσίᾳ. 285
 καὶ νῦν ἂφ' ἄγνου στόματος εὐφίμῳς καλῷ
 287 χώρας ἀνασσάν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
 μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν
 πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
 ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικῆς,
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 τίθειον ὄρθον ἢ κατρεφῇ πόδα, 295
 φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
 θρασὺς ταγούχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
 ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεὸς,
 ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
 ΧΟ. οὐτοὶ σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίᾳς σθένος 300
 ῥύσαι· ὅν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
 ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
 ἀναίματον βόσκημα, δαιμόνων σκιά.
 οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους
 ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;
 καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγεῖς· 305
 ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.
 ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
 μοῦσαν στυγεράν
 ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
 λέξει τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους 310
 ὡς ἐπινυμᾷ στάσις ἅμα.
 εὐθυδίκαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι·
 χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ. 286

229. παρὰ Διὸς — λέγει Porsonus] παρδιὸς — λέγει
 230. *ἄγει — μητρώων] ἄγει — μητρώων 231.
 κάκκυνηγετῷ Erfurdtius] κάκκυνηγέτης 233. κὰν]
 καὶ ἐν pr. M. *θεοῖς] θεοῖσι 234. εἰ] ἦν Porso-
 nus. 235. κελεύμασιν D.] κελεύσμασιν 236. ἀλά-
 στορα] Vel ἀλάστορον: vid. ad fragm. 90. 241.
 σῶζων M. 243. καὐτοῦ Schuetzius] αὐτοῦ ἀμ-
 μενῷ D.] ἀναμένω M. ἀναμενῷ Stanleius. 246.
 νεβρὸν Victorius] νεκρὸν 247. ἐκματεύομεν D.] ἐκ-
 μαστεύομεν 248. ἀνδροκμήσι] ἀνδροκμήσι Schoe-
 mannus et Heimsoethius. Per μεγαλοκμήσι exp. schol.
 quod ex μελοκμήσι corruptum videtur Heimsoethio.
 250. ποτήμασιν D. in Thesaurο 6. p. 1530.] πωτήμα-
 οιν 252. καταπτακῶν] Super altero τ litura est in
 M. Fuit fortasse λ, ut apud Hesychium, καταπλακῶν:
 καταπλήξας, διαμαρτῶν, duae gl. confusae sunt, κα-
 ταπτακῶν: καταπτήξας et καταπλακῶν: διαμαρτῶν,
 de quo dixit Lobeckius Paral. p. 541. 255. λεῦσέ
 τε πάντα Hermannus] λεύσσει (literis et uno ductu
 expressis) .. τὸν πάντα, erasis post λεύσσει literis dua-
 bus. 256. φύγδα] φυγάδα pr. M. 257. ὁ δ' αὐτὲ γ'
 Hermannus] ὅδ' αὐτε γοῦν M verbis ὅδ — περιβρέτει
 (sic) uno versu comprehensis, quem senarium esse vo-
 luit interpolator qui γοῦν scripsit. 259. πλεχθεῖς]
 In πλαγχθεῖς corruptum in apogr. tribus interpolatis.
 πλακεῖς Heimsoethius. 260. χερῶν] χρεῶν Scali-
 ger, quod legisse scholiastam non sequitur ex verbis
 eius ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστὲι πρόσφυξ θέλει γενέσθαι
 τῆς θεοῦ, quoniam Hesychius quoque ὑπόδικος per χρεῶ-
 στης explicet. 262. δυσαγκόμιστρον M, sed eraso p.
 263. πέδοι D.] πέδω χύμενον Porsonus] κεχυ-
 μένον 264. *ῥοφεῖν Guelf.] ῥόφειν

265. πέλανον] πελανόν, ut alibi constanter. 266.
 φεροίμαν βοσκὰν Wellanerus] βοσκὰν φεροίμαν (φεροί-
 μῃν pr.) 267. ἰσχάνας Turnebus] ἰχνάνας (ισχά-
 νας apogr. Ven. et Flor.) 268. ἀντίποινα· ὡς Schue-
 tzius] ἀντιποίνους *τίνης] τείνης (superser. ab
 διορθωτῇ. ei.) ματροφόνου δῦας Casaubonus] ματροφό-
 νας δῦας (δυνας pr.) 269. δὲ καὶ τις ἄλλος Schuetzius]
 δ' ἐκεῖ τις ἄλλον 270. ἢ θεὸν ἢ ἕξονα separato versu
 M. ἀσεβῶν ἢ τοκέας] ἀσεβοῦντες ἢ τοκέας Weilius.
 272. ἔχονθ' ἔχοντ' pr. M. 280. χερὸς] χρεὸς Ia-
 cobsius, commate non ante, sed post μητροκτόνον po-
 sito. 286. Versum spurium deleuit Musgravius. Si-
 milis est Prom. 981. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων
 χρόνος. 292. Λιβυστικῆς Auratus] λιβυστικοῖς (λι-
 βυστίοις ap. Tzetzam ad Lycophr. 519.) 302. ἀναί-
 ματον] Diversam scripturam ἀναίματον memorat schol.
 σκιά Heathius] σκιά 305. Lineola hic prae-
 scripta in M. Xo. vero versu 306. 311. ἅμα Cante-
 rus (ἅμα Weilius)] ἅμα 312. εὐθυδίκαιοι δ' Herman-
 nus] εὐθυδικαὶ οἶδ' (apostrophus a m. sec.) M cum 77.
 in margine. εὐχόμεθ' Donaldsonus] οἴμεθ' (sic) M.

τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ'
οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
ἀσινὴς δ' αἰὼνα διοικνεῖ·
ὅστις δ' ἀλιτῶν ὥσπερ δδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὄρθαι τοῖσι θανοῦσιν
παραγινόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.
μᾶτερ ἄ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
ποινὰν, κλύθ'· ὁ Λατοὺς γὰρ ἱνὶς μ' ἄτιμον τίθησιν
τόνδ' ἀφαιρούμενος πτώκα, ματρῶν ἄγνισμα
κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τότε μέλος
παρακοπᾶ, παραφορὰ φρενοδαλῆς,
ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐτὸν βροτοῖς.
τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,
θνατῶν τοῖσιν αὐτοῦργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὅφρ' ἂν γὰν ὑπέλθῃ· θανῶν δ' οὐκ
ἄταν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τότε μέλος
παρακοπᾶ, παραφορὰ φρενοδαλῆς,
ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐτὸν βροτοῖς.
γιννομέναισι λάχη τὰδ' ἐφ' αἰὲν ἐκράνθη,
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδὲ τις ἐστί·
συνδαίτωρ μετὰκοινός.
παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος μούνα ἐτύχθην.
δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
ἀντροπᾶς· ὅταν Ἀρης τιθασὸς ὦν φίλον ἔλῃ,
ἐπὶ τὸν ὦ διόμεναι κρατερὸν ὄντα περ ὅμως
μαυροῦμεν, νέον αἶμα.

321—333. = 334—346.

347—359. = 360—372.

Editionis Aldinae vitio εὐθυδικὰ θ' οἱ δοίμεσθ' deceptus Turnebus· εὐθύδικαί θ' ἡδόμεσθ' scripsit indocte: nam ἡδομαι non infinitivo, sed participio iurgi solet.

313. τὸν — προνέμοντ' Hermannus] τοὺς — προνέμοντας 314. οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει M. Transposuit Porsonus. 316. ἀλιτῶν Auratus] ἀλιτῶν ἀνὴρ Porsonus] ἀνὴρ 319. παραγινόμεναι Porsonus] παραγινόμεναι 322. *ἀλαοῖσι] ἀλαοῖσιν

326. πτώκα Sophianus] πτάκα ματρῶν Arnaldus] ματρῶν 330. 342. παραφορὰ Turnebus] παράφρονα 330. φρενοδαλῆς] φρενοδαλῖς M, i in η mutato. Ζτ. margo M, adscripto ab διορθωτῇ οἰμᾷ φρενοδαλῆς 333. Ζτ. margo M hic et 336. 351. 363. 387. 398. 336. θνατῶν Canterus] θανάτων αὐτοῦργίαι Turnebus] αὐτοῦργίαις M cum gl. αὐτοφονίαις. Ξυμπέσωσιν Turnebus] Ξύμπασωσιν (sic duobus vocabulis) M. 346. γιννομέναισι] γεινομέναισι Hermannus. αἰὲν Porsonus] αἰὲν 351. συνδαίτωρ Turnebus] συνδάτωρ 352. *παλλεύκων] πανλεύκων ἄμοιρος D.] ἄμοιρος ἄκλῆρος, illato glossmate, ut Hesychius ἄμοιρος per ἄκλῆρος explicat. μούνα addidit D. in Praef. ed. Lips. quintac p. CI. 354. δωμάτων Ald.] δομάτων 356. τίθασος (voluit τιθασός ut Porsonus) — φίλον Turnebus] πίθασος — φίλος 357. ἐπὶ τὸν ὦ M, ad quod schol. διὰ μέσου τὸ ὦ. ἐπιτόνως Turnebus. 358. ὄντα περ Hermannus] ὄνθ' ὅμως Arnaldus] ὁμοίως 359. νέον αἶμα Paleius] ὕφ' αἵματος νέου M, superscr. gl. διὰ τὸ νέον αἶμα. νέον αἶμα eadem appositione dictum qua δύσφορον ἄταν v. 372.

σπευδομένα δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας,
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν,
μῆδ' εἰς ἄγκρισιν ἔλθεῖν —
Ζεὺς γὰρ αἱματόφυρτον πᾶν ἔθνος τόδε λέσχας
ἄς ἀπηξιώσατο —
μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα ἀνέκαθεν βαρυπεσῇ
καταφέρω ποδὸς ἀκμᾶν — σφαλερὰ γὰρ τανυδρόμοις
κῶλα — δύσφορον ἄταν.
δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὕπ' αἰθέρι σεμναί
τακόμεναι κατὰ γὰν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν, ὀρχησμοῖς τ' ἐπι-
φθόνοις ποδός.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὕπ' ἄφροني λύμα,
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
καὶ δνοφερὰν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδάται
πολύστονος φάτις.
μένει γάρ· εὐμήχανοι τε καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες σεμναί
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
λάχη θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀναλίω λάπα, δυσοδοπαίπαλα
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
τίς οὖν τὰδ' οὐχ ἄζεται τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιόν, οὐδ' —

373—376. = 377—380.

381—388. = 389—396.

360. σπευδομένα Burgesius] σπευδόμεναι M, litera i a m. rec. addita. τινὰ] Δία Pauwius. τάσδε Ald.] τάσδε M, ut ἦδε et τοῦσδε et alia huiusmodi in codice scribuntur, de quo dixi ad Soph. Ant. 578. 364. εἰς Pauwius] ἔς 366. αἱματόφυρτον D. in Praef. l. c.] αἱματοσταγὲς ἀξιώμισον πᾶν addidit D. 368 — 372. μάλα — ἄταν] Hi versus in M leguntur post 376. Transposuit Heathius. Scholiasta quo ordine legerit non potest colligi ex ordine scholiorum editionis meae. Nam scholia ad versus 374. 377. p. 138, 38—30. non leguntur in margine post scholion ad v. 372, sed textui superscripta sunt. 368. *ἀλομένα] ἀλλωμένα, altero λ partim eraso. ἀνέκαθεν Pearsonus] ἀγκαθεν 371. γὰρ addidit Hermannus post τανυδρόμοις (verbis in strophā aliter scriptis, ego post σφαλερὰ. σφαλερὰ καὶ τ. Schoemannus, quod legisse videatur schol. qui annotavit καὶ τοῖς τανυδρόμοις σφαλερὰ γίνεται τὰ κῶλα. 374. γὰν] γὰς Hermannus. 375. ἀμετέραις D.] ἡμετέραις 376. ἐπιφθόνοις — τοῖον Heathius] ἐπιφόνους — τοῖον γὰρ 378. μύσος Victorius] μύσος 382. εὐμήχανοι] ἐσμέν supplet scholiasta. Praecedentium stropharum dialectus postulat εὐμήχανοι — μνάμονες — δυσπαράγοροι et 506. παραγορεῖ, (si παράγοροι recte legitur in iambico dimetro Soph. El. 229.), nisi quis fingere velit poetam in hac strophā minus παθητικῶς loqui voluisse quam in praecedentibus. Idem de aliis huiusmodi locis dicendum est. τε Wakefieldus] δὲ 385. ἀτίετα Canterus] ἀτίετα 386. διχοστατῶν (litera v per compendium expressa, quod non intellexit scriba codicis Guelf. qui διχοστατοῦ scripsit) | τανηλιωλαμπαί M. 387. ἀναλίω et 396. δυσάλιον D.] ἀνηλίω — δυσήλιον λάπα Wieselerus] λάμπα (λάμπα Canterus) δυσοδοπαίπαλα] δυσοποπαίπαλα Heinsioethius. 389. οὐχ ἄζεται Turnebus] οὐχάζεται 390. δέδοικεν Schuetzius] δέδοικε 394. Duarum syllabarum defectum (in initio versus) indicavit Hermannus, recte, nisi pro παλαιόν aliud quid scriptum fuit, fortasse vocabulum cum παλαιός compositum. πάλα παλαιόν Wieselerus.

ἀτιμίας κυρῷ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα καὶ δυσάλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν
ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατούμενην,
ἦν δὴτ' Ἀχαιῶν ἄκτορες τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλῶτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἔμοι,
ἔξαιρετον δῶρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ροιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πῶλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καινήν δ' ὀρώσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονός
ταρβῶν μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
βρέτας τε τοῦμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ὕμᾱς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὐτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρωμένας
οὐτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικάϊων ἢδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.

Ἄραι δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΧΟ. τιμὰς γὰρ μὲν δὴ τάς ἐμὰς πεύσει τάχα.

ΑΘ. μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

ΧΟ. δπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

ΑΘ. ἡ καὶ τοιαῦτας τῷδ' ἐπιρροίζεις φυγὰς;

ΧΟ. φονεὺς γάρ εἶναι μητρός ἡϊώσατο.

ΑΘ. ἄλλαις ἀνάγκαις, ἢ τίνος τρέων κότον;

ΧΟ. ποῦ γάρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘ. δυοῖν παρόντων ἡμισυς λόγος πάρα.

ΧΟ. ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἂν, εἰ δοῦναι θέλουν.

ΑΘ. κλύειν δίκαιος μᾶλλον ἢ πράξαι θέλεις.

ΧΟ. πῶς δὴ, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.

ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρίνε δ' εὐθείαν δίκην.

ΑΘ. ἡ κάπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;

ΧΟ. πῶς δ' οὐ; σέβουσαι γ' ἀξίαν ἐπαξίων.

398. γῆν καταφθατούμενην Stanleius] τὴν καταφθα-
τουμένην. Per καταφθάνουσα exp. schol. 405. πῶ-
λοις] κῶλοις Wakefieldus. 406. καινήν Canterus]
καὶ νῦν τήνδ'] τὴν pr. M. δ' addidit διορθωτής.
410. οὐδενὶ] οὐδ' ἐνὶ pr. M. 411. ὀρωμένας Stan-
leius] ὀρωμένας 413. ἄμορφον] ἄμορφον Robortel-
lus. τοῖς] τοῖς pr. M. 416. *αἰανῆ Ven. Flor.] αἰ-
ανῆς M cum schol. et Tzetza ad Lycophr. 406. Infra v.
479. αἰανῆς νόσος, ubi vice versa αἰανῆ Ven. et Flor.
Eadem dubitatio de Soph. Ai. 672. El. 506.: sed legi
tima forma esse videtur αἰανῆς, de quo dixit Nauckius
in *Mélanges Gréco-Romains* a. 1862, vol. 2, p. 441. Apud
Sophoclem El. 506. ὡς ἔμολες αἰανῆς τᾶδε γὰρ quum
corrector codicis Laur. αἰανῆ inferret, non cogitaverat
id αἰανὰ scribendum fore. 417. *ἄραι Ven. Flor.]
ἄρα M. ὕπαι (debebat ὑπαὶ) κεκλήμεθα Victorius]
ὑπακεκλήμεθα 422. ποῦ τὸ Arnaldus] τοῦτο
φυγῆς Scaliger] σφαγῆς 424. ἐπιρροίζεις Scaliger]
ἐπιρροίζει *ἢ τίνος apogr. Flor. et Triclinius (ἢ τίνος
Ven.)] οὐτινος 428. *λόγος] λόγου 429. εἰ δοῦναι
θέλουν D. in Praef. edit. Lips. quintae p. LXXIII.] οὐ
δοῦναι θέλει 430. δίκαιος D.] δικαίους (ou in litura)
M, superscr. a m. antiqua .w. i. e. δικαίως. 435.
ἀξίαν Porsonus] ἀξίαν τ' M. ἀξίαν σ' Wakefieldus.
ἐπαξίων] ἀπ' ἀξίων Stanleius, quod legit scholiasta,
qui exp. ἀξίων οὖσαν γονέων.

395 ΑΘ. τί πρὸς τὰδ' εἶπειν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ συμφορὰς
τάς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον·
εἴπερ πεποιθὺς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἴσαι φυλάσσων ἐστίας ἐμῆς πέλας
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰεῖονος·
τοῦτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι.

ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθᾶνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων

τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμί προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος
πρὸς χειρὶ τμήμ' τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδὲ σοὶ λέξω μέγα·

405 ἀφθογον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἐς τ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαροῦ
σφαγαὶ καθαίμαξωσι νεοθήλου βοτοῦ.

445 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερύμεθα
οἴκοις καὶ βοτοῖσι καὶ ρυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντὶδ' ἐκποδῶν λέγω.

γένος δὲ τοῦμὸν ὡς ἔχει πεύσει τάχα.

Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,

455 Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα·
ἐν ᾧ σὺ Τροίαν ἀπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολῶν
εἰς οἶκον· ἀλλὰ νιν κεκλινοφρων ἐμῇ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν

460 κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελήθην, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνους ποινᾶσι φιλάτου πατρός.

καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,

465 ἄλγῃ προφρωνῶν ἀντίκεντρα καρδία,
εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαίτιους.
σὺ τ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρίνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τὰδ' αἰνέσω.

470 ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μείζον ἢ τις οἶετα τόδε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὲν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαρεῖν δευμηνίτους δίκας,
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρυτικῶς νόμῳ
ικέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὲς δόμοις

475 ἐμοῖς, ἄμορφον δ' ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει.
αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,

438. ἀμυναθοῦ D.] ἀμυνάθου 440. *ἐμῆς] ἀμῆς
445. ἔχων — ἐφεζόμεν Wieselerus] ἔχει — ἐφεζο-
μένη M. ἔχει μύσος | πρὸς χειρὶ τμήμ' σὸν προσήμενη
βρέτας Heimsoethius. 449. πρὸς ἀνδρὸς] προσαρ-
μοῖς Weilius, collato παλαμναῖος αἵματος χοιροκτόνου
fragm. 340. 450. καθαίμαξωσι νεοθήλου Turnebus]
καθαίμαξουσιν οθήλου M et in marg. Ζτ. 452. βο-
τοῖσι] βατοῖσι Weilius. 453. *ἐκποδῶν] ἐκποδῶν
457. Τροίαν exp. glossmate illatum esse videtur,
omisso Aeschylī vocabulo, quod fortasse πρόσθεν fuit,
non πρῶταν, quod concieit Meinekius Philol. 19. p. 224.
458. *οὗτος] οὗτως 459. εἰς D.] ἐς 461. κρύ-
ψασ', ἃ Musgravius] κρύψασα 465. ἐπαίτιος] μεταί-
τιος Weilius. 468. σὺ τ'] σὺ δ' Pearsonus. 470.
ἢ τις Pearsonus] εἰ τις M et schol. 471. βροτὸς]
βροτοῖς pr. M. 472. φόνου Robortellus] φόνους
δευμηνίτους Pearsonus] δευμηνίτου 473. νόμῳ
D. in Annot. Oxon. p. 554.] ὁμῶς M. Conf. v. 576.
ἔστι γὰρ νόμῳ (nam sic Erfurdinus pro δόμῳ) ἰκέ-
της δδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος | ἐμῶν. 474.
ικέτης] ἰκτής Meinekius Philol. 19. p. 224. 475.
ἐμοῖς] ἄμορφον δ' Hermannus (qui ἄμορφον ὄντα δ'
αἰδοῦμαι πόλει)] ὁμῶς δ' ἄμορφον M. Pronomen hic
non minus necessarium quam v. 577: quod animad-
verterat Pauwius, qui prius illud ὁμῶς v. 473. in
ἐμοῖς mutabat.

χώρα μεταυθίς ἰδὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανῆς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρα, μένιν 480
πέμπειν τε τάσδε, πῆμ' ἀμηχάνως τ' ἔχει.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηπεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὀρκίους αἰρουμένη
θεσμόν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον,
ὕμεις δὲ μαρτυρία τε καὶ τεκμήρια 485
καλεῖσθ' ἄρωγὰ τῆς δίκης θ' ὀρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἦξω διαρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμωσ,
ὄρκον πορόντας μὴδὲν ἔκδικον φράσειν.
XO. νῦν καταστροφῶν νέων 490
θεσμίων, εἰ κρατήσῃ δίκᾳ τε καὶ βλάβᾳ
τοῦδε ματροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεία συναρμόσει βρο-
τούς, 495
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότην τε
πάθῃα προσμένει τοκεῦσιν μεταυθίς ἐν χρόνῳ.
οὐδὲ γὰρ βροτοσκοπίων 499
μεινάντων τῶνδ' ἐφέρψει κόσος τιν' ἔργμάτων·
πάντ' ἐφήσω μόρον· [λας κακὰ
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν προφωνῶν τὰ τῶν πέ-
λῃξιν ὑπόδοσιν τε μόχθων, 505
ἄκεά τ' οὐ βέβαια τλάμων μάταν παρηγορεῖ.
μὴδὲ τις κυκλησκέτω
ἔμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροοῦμενος, 510
ὦ δίκᾳ, ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθῆς
οἶκτον οἰκτίσῃ, ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας. 516
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ
καὶ φρενὼν ἐπίσκοπον

490—498. = 499—507.

508—516. = 517—525.

δεῖ μένιν καθήμενον.
ἔμφορῃ σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. 520
τίς δὲ μὴδὲν ἐν φάει
καρδίαν ἀνατρέφω
ἢ πόλις βροτὸς θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;
μὴτ' ἀνάρχετον βίον 526
μὴτε δεσποτούμενον [ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει. 530
αἰνέσης. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὥπασεν, ἄλλ'
ἔμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμωσ·
ἐκ δ' ὕγιείας 535
φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.
ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,
βωμὸν αἰδεσθαι δίκας· 539
μὴδὲ νιν κέρδος ἰδῶν ἀθέω ποδὶ λὰξ ἀτίσης· ποινὰ
κύριον μένει τέλος. [τὰρ ἐπέσται.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων 545
καὶ ἐξνοτίμους
ἐπιστροφὰς δωμάτων
αἰδόμενός τις ἔστω. 549
ἐκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὦν οὐκ ἄνολβος ἔσται,
πανώλεθρος δ' οὐποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμι παρβάταν
οὐ τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἀνευ δίκας
βαιῶς ἔξιν χρόνῳ καθήσειν, 555
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας.
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ἐν μέσῳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ, 560
τὸν οὐποτ' αὐχόοντ' ἰδῶν ἀμαχάνοις
δύαις λαπαδνόν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἔρματι προσβαλὼν δίκας ὤλετ' ἄκλαυτος, ἄστος. 565

AΘ. κήρυσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατεργαθοῦ,

εἴτ' οὖν οὐ τὰ διάτορος Τυρσηνική

526—537. = 538—549.

550—557. = 558—565.

478. χώρα μεταυθίς Wellauerus] χώρα μετ' αὐθίς
et in marg. ζτ. 479. πέδοι D.] πέδω αἰανῆς] αἰ-
ανῇ Ven. Flor. Vid. ad v. 416. 481. τε Abreschius]
δὲ τάσδε, πῆμ' ἀμηχάνως τ' ἔχει (ἔχει pro ἐμοὶ etiam
Butlerus) D. coniectura incerta in Praef. edit. Oxon.
secundae 1851. p. XXV.] δυσπήματ' (δυσπήμαντ' Sca-
liger non animadvertens necessarium esse τάσδε) ἀμη-
χάνως ἐμοὶ M. Schol. πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχε-
ρές ἐστιν ἐμοί, qui ἀμηνίτως pro ἀμηχάνως legisse vi-
debatur Tyrwhitto. 482. ἐπέσκηπεν] ἀπέσκηπεν
pr. M. 483. ὀρκίους αἰρουμένη Casaubonus] ὀρκίῳ
αἰρουμένου M. ὀρκίους αἰρουμένου Paleius. 486.
θ' addidit Wellauerus. ὀρκώματα] κ ex m factum
videtur in M. 488. ἦξω] ἄξω Auratus (ut Ἀθηνᾶ
ἄγει δικάσοντας dixit schol. v. 556. ab Heimsoethio
comparatus). τάξω Schneidewinus in Diar. Gotting. a.
1845. p. 1952. 489. περὼντας M. Schol. per διδόν-
τας exp.: unde πορόντας Hermannus. μὴδὲν] μὴ-
δέν Turnebus. φράσειν Marklandus ad Eurip.
Suppl. 112.] φρεσὶν 490. καταστροφῶν] μεταστροφῶν
Meinekus Philol. 19. p. 224. 492. τε addidit Hea-
thius. 493. ματροκτόνου D.] μητροκτόνου 495.
εὐχερεία Turnebus] εὐχερία 496. *ἔτυμα] ἔτυμα M
et ἐτύμωσ 534. 497. προσμένει] προσνέμει Weilius.
499. οὐδὲ Elmsleius] οὐτε 500. τῶνδ'] δ' ab
διορθωτῇ habet M. 501. τιν' Weilius] τις 505.
ὑπόδοσιν] ὑπόδοσιν Flor. ὑπόδυσιν Ven. Per διαδοχὴν
exp. schol. 506. ἄκεά τ' Schuetzius (ἄκεα δ' Heim-
soethius)] ἀκετ' cum ζτ. in marg. τλάμων] δὲ τις
addit M. δὲ delevit Pauwius, τις Fritzschius. 511.
ὦ—ὦ Pauwius] ὠ—ὠ, verbis ὠ δίκᾳ separato versu
scriptis. δικά] δίκᾳ τ' Heimsoethius. 515. πίτνει
Elmsleius] πίτνει 517. εὖ] αὖ Hermannus.

519. δεῖ μένιν anonymus apud Dobraeum] δειμαί-
νει 522. φάει] δέει Auratus. 522. καρδίαν] καρ-
δίας legisse videtur schol. qui exp. λαμπρότητι, ὀρθό-
τητι φρενῶν. Post καρδίαν excidit syllaba una, καρδίαν
ἐτ' Hermannus. 525. σέβοι] σέβει M, sed superser-
oi 526. ἀνάρχετον Wieselerus] ἀναρκετον M. ἀνάρ-
κετον Triclinius. ἀνάρκετον Ven. 527. δεσποτού-
μενον] δεσποτουμένον Heimsoethius. 528. παντὶ
Pauwius] ἅπαντι 530. ἄλλ' ἄλλα Wellauerus] ἄλλα
ἄλλαι, i ab διορθωτῇ addito. *δ' ἐφορεύει] δι' ἐφο-
ρεύει (dieφορεύει Gneiff.) 534. δυσσεβίας Porsonus]
δυσσεβείας 536. πᾶσιν Heathius] πᾶσι 548. ἐπι-
στροφὰς δωμάτων Heathius] δωμάτων ἐπιστροφὰς
550. ἐκὼν δ' Wieselerus] ἐκ τῶνδ' 552. δ' addidit
Pauwius. 553. παρβάταν Hermannus] παραιβάταν
M. παρβάταν Ven. Flor. et Triclinius, quasi παρβάταν
Dorica adverbii forma sit, qualis est διαρρῦδαν Choeph.
67. βαρίβαν Meinekus Philol. 19. p. 225. 554. οὐ τὰ
βάρη τὰ Heimsoethius. ἄροντα Weilius. παντό-
φυρτ'] παντόθεν συνηγμένα exp. schol.: unde παντό-
φυρτ' Meinekus l. c. δίκας D.] δίκης 558. ἐν
addidit Abreschius. 559. δυσπαλεῖ τε Turnebus]
δυσπαλεῖται 560. θερμῷ Triclinius (superscripto
θερμουργῷ)] θερμοεργῷ 561. ἀμαχάνοις D.] ἀμηχά-
νοις 562. λαπαδνόν Musgravius] λέπαδνον 563.
ἄκλαυτος D.] ἄκλαυτος αἴστος (debebat ἄστος)
Porsonus] αἴστος 566. κατεργάθου (debebat κατερ-
γαθοῦ) Porsonus] κατεργάθου 567. εἴτ'] ἢ (non ἢ)
scriptum super ei ab eadem manu. Suspectum est εἴτ'
(vel ἦτ') οὖν, quae literae fortasse reliquiae sunt quin-
que primarum huius versus syllabarum. Tres quae
desiderantur syllabae incertum est utrum ante an post
εἴτ' οὖν exciderint. εἴτ' οὖν δι' ὧτων Heimsoethius.

- σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη
 ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
 πληρουμένου γάρ τοῦδε βουλευτηρίου
 σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμούς ἐμοὺς
 πόλιν τε πᾶσαν ἐς τὸν αἰανὴ χρόνον
 καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγινωσθῇ δίκη.
 ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὦν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε.
 ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμῳ
 ἱκέτης ὁδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
 ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος,
 καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
 τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
 ὅπως τ' ἐπίστα τήνδε κύριον δίκην.
 ΑΘ. ὕμιν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
 ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
 ΧΟ. πολλὰ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
 ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς.
 τὴν μητέρ' εἰπέ πρῶτον εἰ κατέκτανες.
 ΟΡ. ἔκτεινα· τοῦτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.
 ΧΟ. ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
 ΟΡ. οὐ κειμένῳ πῶ τόνδε κομπάζεις λόγον.
 ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
 ΟΡ. λέγω· εἰφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμῶν.
 ΧΟ. πρὸς τοῦ δ' ἐπεισθῆς καὶ τίνος βουλευμάσιν;
 ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφατοῖσι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
 ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
 ΟΡ. καὶ δευρό γ' αἶε τὴν τύχην οὐ μέφομαι.
 ΧΟ. ἀλλ' εἰ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἔρεῖς τάχα.
 ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.
 ΧΟ. νεκροῖσι νυν πέπεισθι μητέρα κτανῶν.
 ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μισμάτων.
 ΧΟ. πῶς δὴ; διδάξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
 ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
 ΧΟ. τοιγάρ σὺ μὲν Ζῆς, ἡ δ' ἐλευθέρᾳ φόνῳ.
 ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἠλαυνες φυγῇ;
 ΧΟ. οὐκ ἦν ὁμαιμος φωτὸς δν κατέκτανεν.
 ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
 ΧΟ. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μαιφόνε,
 ζῶντος; ἀπεύχει μητρὸς αἵμα φίλτατον;
 ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
 Ἄπολλον, εἰ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
 δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἔστιν οὐκ ἄρνούμεθα·
 ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σφ' φρενὶ
 δοκεῖ, τόδ' αἶμα κρίνον, ὡς τοῦτοῖς φράσω.
 ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίᾳς μέγαν
 θεσμὸν δικαίως, μάντις ὦν δ' οὐ ψεύσομαι.
 οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
 οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
- δὲ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
 τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,
 βουλῇ πιφάσκω δ' ὕμιν· ἐπισπείσθαι πατρός.
 ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τὸνδε χρησμὸν ὥπασεν,
 φράζειν Ὀρέσταν· ὅρθε, τὸν πατρός φόνον
 πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν.
 ΑΠ. οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
 διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
 καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὐ τι θουρίοις
 τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
 ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἷ τ' ἐφήμενοι
 ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
 ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἡμποληκότα
 τὰ πλείστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη
 * * * * *
 δροίτη περὶ τῶν λουτρὰ καπὶ τέρματι
 φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
 κόπτεῖ πεδήσας ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
 ἀνδρὸς μὲν ὕμιν οὗτος εἴρηται μόρος
 τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῦν.
 ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεῶς,
 ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
 ΧΟ. πατρός προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σφ' λόγῳ·
 αὐτὸς δ' ἔδωκε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
 πῶς ταῦτα τοῦτοῖς οὐκ ἐναντίως λέγεις;
 ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΑΠ. ὦ παντομοῖσι κνώδαλα, στύγη θεῶν,
 πέδας μὲν ἂν λύσεις, ἔστι τοῦδ' ἄκος
 καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
 ἀνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἶμα ἀνασπάσῃ κόνις
 ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνίστασις.
 τούτων ἐπιδάς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
 οὐμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
 στρέφων τίθησιν οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
 ΧΟ. πῶς γάρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδίκεις δρα·
 τὸ μητρὸς αἶμα ὁμαιμον ἐκχέας πέδοι,
 ἔπειτ' ἐν Ἀργεὶ δώματ' οἰκήσει πατρός;
 ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
 ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
 οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένη τέκνου
 τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
 τίκει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἄπερ ξένῳ ξένη
 ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός.
 τεκμήριον δὲ τοῦδ' εἰ δέξω λόγον.
618. κελεύσαι Hermannus] κελεύσει 620. βουλῇ
 Turnebus] βουλῇ 622. σὺ, τόνδε] σοὶ τόνδε Burge-
 sius. 631. νιν Porsonus] μὴν ἀμείνον' M, i. e.
 ἀμείνον' et ἀμείνον. Scriptura suspecta. Post 631.
 lacunam indicavit D. 633. καπὶ] καὶ ἐπὶ pr. M.
 634. περὶ σκήνων (sic) M. παρεσκήνωσεν apogr. Flor.
 παρεσκήνησεν Turnebus. παρεσκήνωσεν (quod non
 melioris notae est quam pereβάλοντο Agam. 1147.)
 agnoscit schol. πρὸς τὴν συναλιφὴν τῆς περὶ καὶ τὴν
 συζυγίαν τοῦ ῥήματος. 638. ταύτην τοιαύτην] δ'
 addit Pauwius. ταύτην δὲ τοίαν Heimsoethius.
 δηχθῇ] δειχθῇ pr. M. 645. λύσεις D.] λύσειεν
 647. δ' addidit diorthotus. 649. *ἐποίησεν] ἐποίησε
 650. *τε] om. M. 651. *ἀσθμαίνων] ἀσθμαίνω
 653. πέδοι D.] πέδω 656. *προσδέξεται] προσ-
 δέξατε, superscr. ε, M. In Guelf. προσδέξεται, su-
 perscr. ε. 658. *κεκλημένη] κεκλημένου M. Sic ἡ τε-
 κνὴν φάσκουσα καὶ κεκλημένη μήτηρ ap. Eurip. Alc. 637.
 660. 661. His versibus Zt. adscr. in marg. M. Ver-
 sus parum dignos Aeschilo et fortasse nou scriptos ab
 eo notavi in Praef. ed. Lips. quintae p. VIII.

569. φαίνεται] φαίνεται pr. M. 570. πληρουμέ-
 νου] καθυμένου Heimsoethius, collatis schol. verbis
 566. καθιστάντων τῶν δικαστῶν. 572. ἐς D.] εἰς
 573. *τῶνδ' Vcn. Flor.] τόνδ' *δίκη] δίκη 576.
 νόμῳ Erfurdus] δόμων (pr. δήμων) M. Eodem modo
 ego correxi v. 473. 577. ἀνὴρ Porsonus] ἀνὴρ
 ἐφέστιος M, sed o super v. Hinc ἐφεστιῶν in tri-
 bus apogr. 581. τ' addidit Hermannus. 587.
 κατέκτανος] κατέκτανες Elmsleius ad Eurip. Med. 774.
 598. πέμψει ex schol. Scaliger] πέμπει 599.
 Huic versui Zt. adscr. in M, haud dubie propter impe-
 rativum librario ignotum πέπεισθι 600. δυοῖν] v ex
 oi factum. μισμάτοιν Elmsleius] μισμάτων 603.
 τοιγάρ] τί γάρ; Hermannus, φόνῳ Schnetzius]
 φόνου 608. φίλτατον] τὸ superscr. in M. 613.
 δοκεῖ, τόδ'] δοκεῖ τὸ δ' pr. M. δοκεῖ, τὸ δὴ μοι κρίνον
 Weilius. 615. ὦν δ' Canterus] δ' ὦν

- πατήρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
* * * * *
- οὐδ' ἔν σκοτοισι νηδύος τεθραμμένη, 665
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
* * * * *
- [ἐγὼ δέ, Παλλὰς, τάλλα θ' ὥς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σὼν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου 670
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν δὴ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.]
- ΑΘ. ἦδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνῶμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὥς ἄλις λελεγμένυν. 675
ΑΠ. ἡκούσαθ' ὦν ἡκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅκον αἰδέσθε, ξένοι.
ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος ὦ;
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἦδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκούσαι πῶς ἄγιν κριθήσεται. 680
ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἦδη θεσμὸν, ἀστικός λεώς,
πρῶτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
κερδῶν ἀθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, δεῦθυμον, εὐδόντων ὑπερ
ἐργηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταται. 685
[ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ', Ἄμαζόνων ἔδραν
σκηναί θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπολιν 690
τῆνδ' ὑνίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Ἄρει δ' ἔθουν, ἔνθεν ἔστ' ἐπνύνουν
πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν φόβος τε συγγενῆς τὸ μάδικεῖν
σχῆσει τό τ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς, 695
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικραίνοντων νόμους
663. μὲν] γὰρ Meinekius. Post 664. lacunam indicavit Butlerus. Si nihil excidisset, οὐδ' in οὐκ mutandum foret. 667—673. Seclusi cum Weilio versus ab interpolatore compositos postquam genuini excidissent versus Aeschyli, quos quinque fuisse coniecit Weilius. Dixi de his in Praef. ed. Lips. quintae p. CV. 670. ἐς D.] εἰς 673. *τὰ πιστὰ] τ' ἄπιστα 674. κελεύω] κελεύσω Robertellus. 676—680. Versus in M hoc ordine scriptos, 679. 680. 678. 676. 677., transposuit Weilius. 676. ΑΠ. Weilius] ΧΟ. 677. αἰδέσθαι M, sed superscr. ab διορθωτῇ litera ε. 681. ἀστικός (ut v. 997.) Hermannus] ἀττικός 682. κρίνοντες] κρίναντες Ven. Flor. et Triclinius. 683—685. Versus in M infra positos post v. 706. huc transposuit Hermannus. 686—702. Seclusi versus quos ab loquaci interpolatore vetere compositos esse non solum sententiae, ab Minervae personae alienissimae, sed etiam, quod certissimum interpolationis indicium est, genus dicendi tam manifesto produnt ut nulla de iis dubitatio esse possit: de quo dixi in Praef. ed. Lips. quintae p. CIV. Post versum autem 685. etsi recte sequitur v. 703., tamen alii versus nonnulli interpositi fuisse possunt, quibus amissis suos substituit interpolator, cuiusmodi interpolationis exemplum supra notavimus ad v. 667. 686. *Αἰγέως] αἰγέωι 687. ἀεὶ Porsonus] αἰεὶ δικαστῶν Canterus] δ' ἐκάστων 694. 749. μάδικεῖν D.] μὴ ἀδικεῖν 695. τό τ' Grotius] τόδ' M, litera δ, quae prope evanuerat, instaurata, non in τ' mutata, quod Franzius cernere sibi videbatur. *ὁμῶς] ὁμως 696. πικραίνοντων Valcken. in Thesaurο vol. 6. p. 1075.] πικαινόντων (*πικαινόντων Ven. Flor.). *πικραίνοντων Wakefieldus.
- κακαῖς ἐπιρροαῖσι· βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μαιῶν οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν.
τὸ μῆτ' ἀναρχον μῆτε δεσποτούμενον 700
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλευῶ σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικώς μὴδὲν ἐνδίκως βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει, 705
οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
ταύτην μὲν ἔξεται· ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν ἐς τὸ λοιπὸν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρή
καὶ ψῆφον αἶρειν καὶ διαγνώμην δίκην
αἰδουμένους τὸν ὅκον. εἴρηται λόγος. 710
ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ζυμβουλὸς εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
ΑΠ. κάγωγε χρησμούς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μὴδ' ἀκαρπῶτους κτίσαι.
ΧΟ. ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματα· οὐ λαχὼν σέβεις, 715
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἀγνὰ μαντεύσει νέμυν.
ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰεῖνος;
ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρα τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. 720
ΑΠ. ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἀτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
ΧΟ. τοιαυτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θείναι βροτούς.
ΑΠ. οὐκ οὐν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν, 725
ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχῃ;
ΧΟ. σὺ τοι παλαιὰν διανομὴν καταφθίσας
οἴνῃ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
ΑΠ. σὺ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἔμει τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. 730
ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὥς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοσθαὶ πόλει.
ΑΘ. ἐμὸν τὸδ' ἔργον, λοισθίαν κρίναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι. 735
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγένεατο,

697. Verba κακαῖς ἐπιρροαῖσι dubitatur utrum cum verbis praecedentibus an cum sequentibus sint coniungenda, quae inter proverbialia rettulerunt Zenobius 2, 76. et Diogenianus 3, 55. βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μαιῶν οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύοντων τοῖς αἰσχίοις (χείροισιν Diogenian.) θ'] δ' Hermannus. 699. *μῆτε Guelf. Ven. Flor.] μὴδὲ M, recte, si μῆ δ' ἀναρχον scribatur cum Hermanno. 700. σέβειν] σέθεν M, sed διορθωτῇ in marg. σέβειν. 706. Σκύθαισιν Triclinius] σκύθησιν. 710. αἰδουμένους Canterus] αἰδουμένοις M, in αἰρουμένοις corruptum in tribus apographis. 714. κάγωγε Porsonus] κάγῳ (*κάγῳ) τε M. 716. νέμων Hermannus] μένων 719—722. Hos versus post 730. transposuit Merkelius: cui qui assensus est Weilius duos chori totidemque Apollinis versus post 718. excidisse putat. 723. 724. 727. 728. His versibus utitur schol. Eurip. in cod. Vat. ad Alc. v. 12. vol. 4. p. 90, 2. 724. ἀφθίτους θείναι] ἀφθίτουςθ' εἶναι pr. M. ἀφθίτους εἶναι schol. Eurip. 725. *οὐκ οὐν Guelf.] οὐκοῦν M. 726. χ' ὥτε M, ut solet in huiusmodi crasibus. 727. σὺ τοι] οὕτω ap. schol. Eur. παλαιὰν διανομὴν D.] παλαιὰς δαίμονας M. παλαιὰς διανομὰς schol. Eur. καταφθίσας] καταφθίνας schol. Eur. 730. *ἐχθροῖσιν—πρεσβῦτιν] ἐχθροῖσι—πρεσβῦτιν M. 733. ἀμφίβουλος Turnebus] ἀμφίβολος Post 733. unum excidisse versum putat Weilius, quo Apollo inserit ut urnae inverterentur.

τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
 ἀπαντὶ θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
 οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμῆσω μόρον
 ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον, 740
 νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἄν ἰσόψηφος κριθῇ.
 ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους
 ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
 OP. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἄρῃν κριθήσεται;
 XO. ὦ Νῦξ μέλαινα μήτηρ, ἄρ' ὄρῃς τάδε; 745
 OP. νῦν ἀρχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
 XO. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
 AΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
 τὸ μάδικεῖν σέβοντες ἐν διαίρεσει.
 γνῶμης δ' ἀποῦσης πῆμα γίνεσθαι μέγα,
 βαλοῦσά τ' οἶκον ψήφος ὠρῶσεν μία. 750
 AΘ. ἀνὴρ δδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
 ἴσον γάρ ἐστι τὰρίθμημα τῶν πάλων.
 OP. ὦ Παλλὰς, ὦ σῶσασα τοὺς ἐμούς δόμους,
 γαίας πατρώας ἐστερημένον σὺ τοι
 κατῴκισάς με· καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ
 "Ἀργεῖος ἀνὴρ αὐθις ἐν τε χρήμασιν
 οἰκεῖ πατρώοις, Παλλὰδος καὶ Λοξίου
 ἔκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
 σωτήρος, δς πατρώον αἰδεσθεὶς μόρον
 σώζει με μητρός τάσδε συνδίκους ὀρών." 760
 ἐγὼ δὲ χώρα τῆδε καὶ τῷ σφ' στρατῷ
 τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 ὀρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
 μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
 ἐλθόντ' ἐποίησιν εὐ κεκασμένον δόρυ.
 [αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
 τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα
 ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίας
 ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
 τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
 ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλὰδος
 τιμῶσιν αἰετὴνδε συμμαχῶν δορί
 αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.] 775
 καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεῖως
 πάλαισιν ἀφικτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
 σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.
 XO. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιούς νόμους
 καθιπτάσασθε κἄκ χερῶν εἴλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἅ τάλαινα βρυκότος
 ἐν γὰ τῇδε, φεῦ, 780
 ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθὴ μεθεῖσα καρδίας
 σταλάξω χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἀφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαια δίκαια,
 πέδον ἐπισύμενος 785
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

746. OP. addidit Abreschius: 745—747. Eumeni-
 dibus tribuit M. Versui 748. lineola praefixa, Ἄπ.
 Victorius. 752. *88.] δγ' 756. γαίας D.] καὶ γῆς
 761. ὀρών] στρυγῶν Weilius. κρατῶν Heimsöethius.
 767—774. seclussit D. Vid. Praef. ed. Lips. quintae
 p. CV. 768. παρβαίνουσι] a inter p et β erasum in M.
 769. *ἀμηχάνοισι] ἀμηχάνοις M. ἀμηχάνοις παρέξο-
 μεν apogr. Aug. 779. κἄκ in litura M. Videtur καὶ
 ἐκ fuisse. Idem v. 809. κάχερων, κ super x scripto.
 780—788. Ad hos versus respicit Minerva infra v. 800
 —803. 780. 810. ἅ D.] ἢ 782. ἀντιπενθὴ M hic,
 ἀντιπαθῇ, eraso σ ante π, 812. 783. 813. σταλάξω
 χθονὶ φθοράν Heimsöethius] σταλαγμὸν χθονιαφόρον
 M. Schol. μεθεῖσα ἀντὶ τοῦ μεθήσω, μετοχὴ ἀντὶ ῥή-
 ματος. — σταλαγμὸν δὲ τὴν κατὰ βραχὺ φθοράν. Idem
 χθονιαφόρον explicat τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον.
 785. 815. λειχὴν D.] λιχὴν 785. 815. ὦ δίκαια δίκαια Heim-
 söethius] ἰὼ δίκαια 787. 817. βαλεῖ Turnebus] βαλεῖν

στενάζω; τί ῥέξω; γελῶμαι πολίταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 790
 ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
 AΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
 ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρήν,
 [αὐτὸς θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,]
 ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε, μὴδὲ τῆδε γῇ 800
 βαρὺν κότον σκήψητε, μὴδ' ἀκαρπῖαν
 τεύξητ', ἀφείσαι δαιμόνων σταλάγματα,
 βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
 ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανθίκως ἐπίσχομαι
 ἔδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς 805
 λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
 ἔξειν ὑπ' ἀστών τῶνδε τιμαλφουμένας.
 XO. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιούς νόμους
 καθιπτάσασθε κἄκ χερῶν εἴλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἅ τάλαινα βαρύκοτος 810
 ἐν γὰ τῇδε, φεῦ,
 ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθὴ μεθεῖσα καρδίας
 σταλάξω χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἀφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαια δίκαια,
 πέδον ἐπισύμενος 815
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 σενάξω; τί ῥέξω; γελῶμαι πολίταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 820
 ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
 AΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μὴδ' ὑπερθύμους ἄγαν
 θεοὶ βροτῶν στήσῃτε δύσκληρον χθόνα. 825
 κάγῳ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
 καὶ κληῖδας οἶδα δώματος μόνῃ θεῶν,
 ἐν ᾧ κεραυνὸς ἐστὶν ἐσφραγισμένος·
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθῆς ἐμοὶ
 γλώσσης ματαίας μὴ κῶβλης ἐπὶ χθόνα 830

789. 819. γελῶμαι Tyrwhittus] γένωμαι M et
 schol. qui exp. ἢ τί γένωμαι. πολίταις. δύσοισθ'
 ἄπαθον Hermannus] δύσοιστα | πολίταις ἔπαθον

794—808. Quattuordecim his versibus tredecim
 respondent 824—836. ex quo sequitur aut in priore
 sermone versum 798. ab interpolatore fictum esse, de
 quo dixi in Praef. ed. Lips. quintae p. CVIII., aut,
 quae Weilius sententia est, unum ex altero sermone
 versum excidisse post v. 825. 794. πίθεσθε Turne-
 bus] πείθεσθε 798. αὐτὸς θ' ὁ χρήσας Turnebus]
 αὐτὸς δ' ὁ θήσας M. corr. αὐτὸ δ' ὀρθῆσας M pr. ut vi-
 detur. 800. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε, μήτε (debebat
 μὴδὲ) τῆδε γῇ | βαρὺν κότον σκήψησθε Weilius] ὑμεῖς
 δὲ τε τῆδε γῇ | μὴ βαρὺν κότον | σκήψησθε, μὴ θυ-
 μοῦσθε 801. σκήψητε Eimsleius ad Eur. Med. 93.]
 σκήψησθε 802. δαιμόνων] Corruptum. πλευμόνων
 Wakefieldus. σταλάγματα] γρ. στενάγματα M a
 manu diorthωτοῦ. 803. βρωτῆρας αἰχμὰς] Mire dictum.
 βρωτῆρας αὐχμούς Scaliger. βρωτῆρας ἄχνας (ἄχνας
 Wieselerus) Musgravius. βοτῆρας ἄχνας Weilius.
 805. ἐνδίκου] ἐνδίκους Heathius. 812. ἀντιπενθῇ]
 Vid. ad v. 782. 816. ἐπισύμενος] ἐπεσσύμενος M.
 Recte v. 786. 825. δύσκληρον] Per δυσθεράπτευτον
 exp. schol. δύσκλην M Hermannus collato v. 787. Post
 825. lacunam indicavit Weilius: vid. ad v. 794—808.

827. δώματος Casaubonus] δωμάτων: quo deceptus
 Triclinius ἐν οἷς scripsit pro ἐν ᾧ. 829. εὐπιθῆς
 Hermannus] εὐπειθῆς 830. μὴ ἐκῶβλης M corr.]
 μὴ ἐκλάβης pr. M.

- καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύμικτος πικρὸν μένος
ὥς σεμνότημος καὶ Ξυνοικήτωρ ἔμοι·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους 835
ἔχουσ' ἐς αἰετὸν δ' ἐπαινέσεις λόγον.
- ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. 840
οἰοὶ δὰ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευράς αὐ δῦα;
θυμὸν αἶε, μάτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδέν ἦσαν δόλοι. 845
- ΑΘ. ὀργὰς Ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἴ.
καὶ τῷ μὲν εἴ σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφώτερα,
φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὕμεις δ' ἐς ἀλλόφυλον ἔλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
οὐπὶρρέων γὰρ τιμώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως 855
~~~~~
τευθεῖ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
ὄσσην παρ' ἄλλων οὐποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
[σὺ δ' ἐν τοίοισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἵματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀόνοις ἔμμανεῖς θυμώμασιν,
μήτ' ἐκζέουσ' ὥς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη
ἐμφυλίῳν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
834. τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια Hermannus] τῆσδέτ' ἀκρο-
θίνια (i. e. τῆσδε τὰκροθίνια) 835. Post θύη (θύη pr.)
colon in M. τέλους] u ab διορθωτῇ insertum. 836.
αἰετὸν Robertellus] αἰετὸν 837. 870. τάδε] τὰ (i. e. ταῦτα)
Heimsoethius. 838. τε additum ex v. 871. 838.
871. γᾶς Hermannus] γᾶν οἰκεῖν] οἰχνεῖν Herman-
nus. 839. μύσος pr. M, μύσος corr., quae constans
in locis reliquis omnibus (Choeph. 651. 967. Eum. 195.
378. 415.) codicis scriptura est, cuius ignarus scriba
apogr. Guelf. hic mīsos substituit. 842. 874. οἰοὶ D.]
οἰοὶ 843. ὑποδύεται] ὑποδεται (sine accentu) M.
Recte v. 875. 843. 875. αὐ δῦα D.] ὀδῦνα M. ὠ δῦα
Wieselerus. 844. αἶε] Media syllaba producitur.
845. Versus in M sic divisi νύξ — | θεῶν — | παρ' —
845. 879. τιμᾶν δαναιᾶν L. Dindorfius in Thes.
vol. 2. p. 885.] τιμῶν δαμαῖων M. cum .a. super ὦν et
av. super ὦν ab διορθωτῇ: sed v. 879. τιμᾶν δαμῖαν.
846. 880. δόλω M, sed superscr. οἰ ab διορθωτῇ.
848—869. et 881—891. Hos versus transponendos
esse intellexit Weilius: de quo dixi in Praef. edit.
Lips. quintae p. CIX. 849. καὶ τῷ μὲν εἴ Wieselerus
(quod legisse videtur schol. qui exp. διὰ τὸν χρόνον)]
καίτοι μὲν σὺ M. καίτοι τὰ μὲν σὺ Heimsoethius. 852.
προυννέπω] Alterum v addidit διορθωτῇ. 855. Post
haec verba versus excedit, in quo substantivum lectum
fuit ad quod refertur ὄσσην v. 857. 858—869. Seclui
versus interpolatoris veteris propter rationes in Praef.
ed. Lips. quintae p. CIX. expositas. Iis sublatis Mi-
nervae versus undecim 848—857. totidem respondent
eiusdem versibus 881—891. 860. ἀόνοις Turnebus]
ἀνους M, in ἀνούς (non ἀόνοις) mutatum ab διορ-
θωτῇ 861. ἐκζέουσ' Musgravius] ἐξελοῦσ' M. Per
ἀναπτερωσάσα exp. schol. 862. *ἐμοῖς Ven. Flor.]
ἐμοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη Stephanus] ἰδρύσῃ κᾶρα M,
altero α in η mutato. 864. μόλις παρών] μολίσπαι-
ρων pr. M.
- ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
- ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρω· 865
ἐνοικίω δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὐ δρώσαν, εὐ πάσχουσαν, εὐ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.]
ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἰοὶ δὰ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευράς αὐ δῦα;
θυμὸν αἶε, μάτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδέν ἦσαν δόλοι. 880
- ΑΘ. οὗτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τὰγαθὰ,
ὥς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσοῦχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστὶ σοι Πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μελιγμα καὶ θελεκτήριον,
σὺ δ' οὐν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὕτῃν δικαίως τῆδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς 885
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένην.
- ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθᾶνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὥς μὴ τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. 895
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;
ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. καὶ μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' εἰσκάς καὶ μεθίσταμαι κότου. 900
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὗσ' ἐπικτήσῃ φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῆδ' ἐφυμνήσαι χθονί;
ΑΘ. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπὸν τε γαίης καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κᾶμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις. 910
στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φυτυπόμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος,
τοιαῦτα σοῦσσι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τῆνδ' ἀστυνικὸν ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. 915
- ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος Ξυνοικίαν,
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν, [νέμει,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε φρούριον θεῶν
- 916—926. = 938—948.
865. ἔσται] ἔστι, sed a ab διορθωτῇ superscr.
887. θέλεις] θέλης, superscr. ei, M. 888. ἐπιρρέποις]
ἐπιρρίπτοις Meinekius Philol. 19. p. 226. 890. 891.
Hos versus post 884. transposuit Weilius. 890. τῆσδε
γαμόρῳ Dobraeus] τῆιδέ γ' ἁμοῖρου 892. ἔχειν] ἔξειν
Elmsleius. 893. *οἰζύος] οἰζύος 895. εὐθενεῖν
Scaliger] εὐσθενεῖν 898. πρόπαντος Abreschius]
πρὸ παντός 899. *ἔξεστι] ἔξεστιν M. ἐνεστι Mei-
nekius Philol. 19 p. 227. 903. νίκης] νείκης Herman-
nus. 904. ταῦτα] πάντα Meinekius. 907. βοτῶν
Stanleius] βοτῶν 908. εὐθενοῦντας M, sed litera σ
puncto notata, i. e. εὐθενοῦντα 910. ἐκφορωτέρα
πέλοις] ἐκφορος σπορά πέλοι Weilius. 911. φυτυ-
πόμενος Lobeckius Paral. p. 195.] φῖτυ ποιμένος

ῥυσιβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων·	920	ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπῆ	
ἄτ' ἐγὼ κατεύχομαι		πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·	
θεσπίσασα πρεμυνῶς		ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,	
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους		νικᾷ δ' ἀγαθῶν	
γαίας ἔξαμβρόσαι	925	ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.	975
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.		ΧΘ. τὰν δ' ἀπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν	
ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις		τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.	
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους		μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἶμα πολιτᾶν	980
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.		δι' ὀργὰν ποινὰς ἀντιφρόνους ἄτας	
πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους	930	ἀρπαλίσαι πόλεως.	
ἔλαχον διέπειν. ὁ δὲ μὴ κύρσας		χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν	
βαρεῶν τούτων οὐκ οἶδεν ὅθεν		κοινοφιλεῖ διανοία,	985
πληγαὶ βίτου — — —		καὶ συγγεῖν μιᾷ φρενί.	
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά νιν		πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.	
πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν δ' ὄλεθρος	935	ΑΘ. ἄρα φρονούσα γλῶσσης ἀγαθῆς	
καὶ μέγα φωνοῦντ'		ὁδὸν εὐρίσκεις; ἐκ τῶν φοβερῶν	
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.		τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὀρῶ	990
ΧΘ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνεοὶ βλάβα,		τοῖσδε πολίταις. τάσδε γὰρ εὐφρονας	
τὰν ἑμὰν χάριν λέγω·	939	εὐφρονες αἰεὶ μέγα τιμῶντες	
φλογμὸς τ' ὁματοστερῆς φυτῶν, τὸ μὴ περὰν		καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον	
ὄρον τόπων,		πρέψετε πάντως διάγοντες.	995
μηδ' ἄκαρπος αἰαντὴς ἐφερπέτω νόσος,		ΧΘ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλοῦτον.	
μῆλ' αὖτ' εὐθενοῦντα γὰρ		χαίρετ' ἀστικὸς λεῶς ἵκταρ ἡμενοὶ Διὸς	997
ἔνν διπλοῖσιν ἐμβροῖς	945	παρθένου φίλας φίλοι, σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.	
τρέφει χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος — —		Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ.	
πλουτόχθων ἐρμαῖαν		ΑΘ. χαίρετε χυμείς· προτέραν δ' ἐμὲ χρῆ	1003
δαιμόνων δόσιν τοιοῖ.		στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσιν,	
ΑΘ. ἢ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,	950	πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.	1005
οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται		ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν	
πότνι' Ἑρινὺς παρὰ τ' ἀθανάτοισ		κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν	
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ τ' ἀνθρώπων		χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον	
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν		πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκη.	
τοῖς μὲν αἰοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων	955	ὕμεις δ' ἡγείσθε, πολισσοῦχοι	1010
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.		παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκους.	
ΧΘ. ἀνδροκμήτας δ' αἰῶρους ἀπεννέπω τύχας,		εἷη δ' ἀγαθῶν	
νεανίδων τ' ἐπὶ πρᾶτων		ἀγαθῇ διάνοια πολίταις.	
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες,	960	ΧΘ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὔθις, ἔπος διπλοῖζω,	1014
θεαὶ τ' ὦ Μοῖραι ματροκασιγνήται,		πάντες οἱ κατὰ πόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοί,	
δαίμονες ὀρθονόμοι,		Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν	
παντὶ δόμῳ μετᾴκονοι,		εὐσεβοῦντες οὐτὶ μέμψεσθε συμφορὰς βίου.	1020
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς	965	ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων	
ἐνδίκους ὁμιλίας,		πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων	
παντὰ τιμιώταται θεῶν.		ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους	
ΑΘ. τάδε τοι χώρα τῇμῃ προφρόνως			
ἐπικρανομένων			
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς,	970		
		996—1002. = 1014—1020.	
927—937. = 1003—1013.			
949—955. = 988—995.			
956—967. = 976—987.			
924. ἐπισσύτους] ἐπὶ πρῶτους Meinekius. 925. ἔξαμβρόσαι] In marg. M Ζτ. Metrum postulat verbum quale est ἔξαμβρόσαι. 932. βαρεῶν A. I. Ahrensius] βαρεῶν M. βραβεῶν Meinekius. 933. — — —] προσέπεισαν Hermannus. 934. ἀπλακῆματα Pauwius] ἀπλακῆματα 935. *σιγῶν] σιγῶν δ' addidit Hermannus. 940. *φλογμὸς] φλογμὸς M et in marg. Ζτ. τ', quod Turnebus addidit, in Flor. est, si fides Franzio habenda. 944. εὐθενοῦντα γὰρ Dobrans] εὐθενοῦντ' ἄγαν M. εὐθενοῦντα Πάν Meinekius. 945. *διπλοῖσιν] διπλοῖς 946. — — —] δ' αἰεὶ Musgravius. δὲ γὰς olim Hermannus cum eoque Meinekius. 950. οἱ] Robortellus] οἷα ἐπικραίνει] ἐπικραίνει, i post a eraso, in M. 952. θ' delet Heimsöthius <i>Ar. stud.</i> 1. p. 175. 954. δακρύων Ald.] κρύων et in marg. Ζτ. 961. θεαὶ τ' ὦ Hermannus] θεαὶ τῶν In M duo versus ματροκασιγνήται δ. ὁ. quibus adscriptum Ζτ. 964. μετᾴκονοι Turnebus] μέγακονοι 967. παντὰ D. (πάντα Canterus)] πάντα			

980. Verbis μέλαν — ποινὰς in duo versus divisim adscriptum Ζτ. 981. ποινὰς Pauwius] ποινὰς 985. κοινοφιλεῖ Hermannus] κοινωφελεῖ 988. *ἄρα] ἄρα M, deleteo accentu priore. *φρονούσα] φρονούσιν 989. εὐρίσκει Robortellus] εὐρίσκει M. φρονούσαι — εὐρίσκουσ' Musgravius. 992. εὐφρονας Turnebus] εὐφράνας (* εὐφρόνας) 994. ὀρθοδίκαιον] ὀρθοδίκαιοι apogr. August. 995. πάντως Bothius] πάντες 996. χαίρετε addidit Turnebus. ἐν αἰσιμίαισιν Triclinius] ἐναῖσιμίαις 998. *ἵκταρ] ἵκταρ M corr.; prior accentus obscuratus. 999. παρθένου Robortellus] παρθένους 1003. δ' ἐμὲ Porsonus] δὲ με 1005. φῶς] φῶς θ' Hermannus, sublato puncto post προπομπῶν προπομπῶν Bentleius] πρόπομπον 1006. Ζτ. in marg. M. 1007. ἀτηρὸν Bentleius] ἀτήριον 1008. χώρα] χώρα Paleius. 1010. ὕμεις — μετοίκους Turnebus] ἡμεῖς — μέτοικοι 1014. ἔπος διπλοῖζω D.] ἐπιδιπλοῖζω, erasa post ω litera, quae i, quod saepe in M verbis in w terminatis additum, vel v fuisse videtur. 1020. εὐσεβοῦντες] εὐ σέβοντες Valckenarius. 1021. τε Hermannus] δὲ M. αἰνῶ δ' αἰοιδούς Heimsöthius. 1022. φέγγη Turnebus] φέγγει 1023. ἐς D.] εἰς

Ξὺν προσπόλοισιν, αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
τοῦμόν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς 1025
Θησηῆδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεῆς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτῶν.
* * * * *

φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἂν εὐφρων ᾦδ' ὁμιλία χθονὸς 1030
τὸ λοιπὸν εὐάνδριοι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλοι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐφροني πομπῇ — 1035
εὐφραμεῖτε δέ, χωρίται —

1032—1035. = 1036—1039.

1026. Θησηῆδος Wakefieldus] θησηῆδος (θησεῖδος pr.) Post 1027. lacunam indicavit Hermannus, qui recte monet in versibus amissis Εὐμενίδων nomen Furii imposuisse Minervam, quod in extrema parte fabulae factum esse testis est Aristophanes Byzantius in ὑποθέσει et Harpocratio s. v. Εὐμενίδες. 1029. τιμᾶται M, sed superscr. ε. 1031. *εὐάνδριοις] εὐάνδροισιν 1032. ΑΙ ΠΡΟΠΟΜΚΟΙ schol.] ΧΟ. βᾶτε δόμῳ Wellauerus] βᾶτ' ἐν δόμῳ M. βᾶτε δόμους Paleius. 1034. εὐφροني L. Dindorfius in Thes. vol. 3. p. 2503.] εὐθύφροني 1035. χωρίται Hermannus] χωρεῖτε

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν,
τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτα τύχα τε.
εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμί.
ἴλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾶ 1040
δεῦρ' ἴτε, σεμναί, τᾷ πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων
Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ πανόπτας 1045
οὔτω Μοῖρᾶ τέ συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1040—1043. = 1044—1047.

1037. τιμαῖς Hermannus] καὶ τιμαῖς περίσεπτα Musgravius] περισέπται M et Ζτ. in marg. τύχα τε] Corruptum. τυχοῦσαι Musgravius. τύχοιτ' ἂν Heimsoethius. 1040. εὐθύφρονες γᾶ] εὐφρονες αἶψα Meinekios. 1041. τᾷ addidit Weilius. σὺν Hermannus.

1042. λαμπάδι] (post ἴτε) Meinekios. λαμπα M cum litura non duarum literarum, sed solius maculae, ut videtur. λαμπάδι ab alia m. antiqua. λάμπα Hermannus, fortasse recte. πεύκα Schoemannus, πανῶ Meinekios. ὁδὸν Boissonadius] ὁδὸν δ' 1044. Verba corrupta. Requiritur dactylicus tetrameter. 1045. ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ π. Musgravius] ἀστοῖσι Ζεὺς π.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΘΑΜΑΣ.

1. Athenaei Epitome 2. p. 37 f. (ex eaque Eustathius p. 740, 10.) ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων ἦσαν, οἱ καὶ λέβητες. — Αἰσχύλος

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης
ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

Athenaeus 7. p. 316 b. καὶ τρίπου δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἶρηκεν ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς. Nomen fabulae omisit Epitome cum eaque Eustathius p. 1541, 29. qui sola usus est Epitome Athenaei.

2. Hesychius, ἀήτους· μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι (ἀθάμαντας codex). Est vocabulum Homeri, qui θάρσος ἄητον et alia dixit.

3. Hesychius, ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Eadem interpretationes leguntur in Bekk. Anecd. p. 418, 12. ante quas lemma ἀπαρτί excidisse animadvertit Nanckius.

4 a. Hesychius, βρυαζούσης λεαίνης· ἐν Ἀθάμαντι (Aeschylus an Sophocles?) ἀκμαζούσης, ἡ ἐγκύμονος.

4 b. Etym. M. p. 346, 56. ex cod. Flor. ap. Millerum *Mélanges de L. Gr.* p. 116. ἐξαστήρ· σημαίνει σκευὸς τι (per κρεάτῃρα exp. Hesychius) — Αἰσχύλος Ἀθάμαντι “χαλκείοισιν ἐξαστήρες χειρούμενοι.” Fort. ἐξαστήρσιν ἐξαιρούμενοι, collato Laconico ἐξαιρέταρ, de quo v. Valcken. Anim. ad Ammon. p. 33.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ.

Huius tragoediae, ab scriptore Catalogi memoratae, argumentum non potest dubitari quin caedes fuerit Aegypti filiorum, ab Danae filiabus in matrimonium acceptis perpetrata, uno excepto Lynceo, quem Hypermnestra servaverat: de quo v. quae Hyginus narrat Fab. 168. Chorū fabulae ex militibus Aegyptiis compositum fuisse coniecit Hermannus, non ex filiis Aegypti, qui Αἰγυπτιάδαι dicendi fuissent. Fragmentum unum superest, de Zagreo, Plutonis cognomine, in loco grammatici infra apponendo ad fr. 229. Narrationes igitur de Aegypti filiis Danae filibus Aeschylus tribus tractavit tragoediis, Ἰκέτῃσιν, Αἰγυπτίοις, Δαναΐσιν, in eodemque argumento versatam esse Θαλαμοποιούς fabulam coniecit Hermannus ad Fragm. p. 333. rationibus usus valde probabilibus, qui Θαλαμοποιούς non diversam ab Αἰγυπτίοις fuisse putabat. Mihi probabilius videtur Θαλαμοποιούς, nomine ab choro ducto, quartam fuisse huius tetralogiae fabulam, in verso rerum ordine, quemadmodum in tetralogia Oedipodea tribus tragoediis, Λαίῳ, Οἰδίποδι, Ἐπτά ἐπὶ Θήβας, quarta addita fuit Σφίγξ fabula, quae secundum rerum ordinem prima esse debebat.

ΑΙΤΝΑΙΑΙ.

Duas fabulas hoc nomine inscriptas memorat scriptor Catalogi, Αἰτναίαις γνήσιος et Αἰτναίαις νόθους: quarum altera utrum a poeta Attico an Alexandrino

supposita fuerit nescimus. Similiter Rhesi Euripidei duplex exstitisse videtur editio, Ῥήσος γνήσιος et Ῥήσος νόθος. Αἰτναίων autem editio genuina quo consilio ab Aeschylō, dum in Sicilia commemoraretur, scripta fuerit, vitae eius scriptor his verbis prodidit, ἐλθὼν τοῖνον εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, ἐντεῦθεν οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. Ex quo recte collectum est fabulam circa olymp. 76, 1., quo tempore Aetnam condere instituit Hiero, scriptam, chorū autem ex mulieribus Aetnaeis compositum fuisse.

5. Stephanus Byz. p. 496, 9. Παλική, πόλις Σικελίας. — πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἱ εἰσι δαίμονες τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίαις γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας (Αἰθαλείας Welcker. ad Simonid. Amorg. p. 38. licet Macrobius in *Thaliae nymphae* nomine consentiat) τῆς Ἥφαιστου. Conf. Hesych. s. h. v. Quattuor ex Aeschylī „*tragoedia quae inscribitur Aetna*” versus servavit Macrobius Saturnal. 5, 19. quo capite fabulam de Palicis copiose enarrat,

A. τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;

B. σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν·

ἢ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις·

πάλιν γὰρ ἴκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος.

Addidi personarum notas. V. 1. vulgatum τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα τίθενται. Recte codex Paris. 6371. Tum editiones veteres vitioso accentu Παλίκους et Παλίκων. Accentibus caret codex Paris.: nam literis uncialibus scriptus est. 3. ἢ scripsi pro ἢ. μενεῖ Schneidewinus pro μένει. 4. ἴκουσ'] ἤκουσ' codex Paris. ἴκουσ' si scripsit Aeschylus, formam ab Attica dialecto alienam admisit etymologiae causa. ἤζουσ' Burgessius in *Revue de Philologie* vol. 2. p. 229. σκότου pro σκότους correxit Hermannus. In cod. Paris. est ΣΤΟΥΣΤΟΔΕΙΣΦΑΟΣ.

6. Schol. Il. 6, 183. τὸν κάλαμον τῶν βελῶν, φασί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἴτναις (corrigere Αἰτναίαις) τοὺς ποταμοὺς πολυηλακάτους φησί. Non fluvios, sed τὰ τῶν ποταμῶν χεῖλη, ut monet M. Schmidtus, collata gl. Hesychii, ἡλακάτη· δόναξ. ὁμοίως καὶ πολυηλακάτα τὰ τῶν ποταμῶν χεῖλη.

7. Hesychius, κρείττονας· τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσι. δοκοῦσι δὲ κακότηχοί (ser. κακωτικοί ex Phot. p. 177, 8.) τινες εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἥρῃα σιγὴν ἔχουσι, μὴ τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δέ. Αἰσχύλος Αἰτναίαις.

8. Hesychius, αἰμοί· δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Corrupte Eustathius p. 1851, 27. αἶμους τοὺς δρόμους Αἰσχύλος λέγει. et Suidas αἶμους τὰς (τοὺς Zonaras p. 69.) δρόσους φησὶν ὁ Αἰσχύλος. Emendate grammaticus Bekkeri p. 360, 30.

9. Hesychius, ἀναΐαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. In tribus his locis Hesychii nomen fabulae in codice corruptum in αἰτναίαις, αἰτναιαίς, λιανοίαις.

10. Io. Lydus de mensibus p. 274. ed. Hasii (p. 116, 6. Bekk.), καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν (τὸν Κρόνον) ἢ

ιστορία παραδίδωσι — κατά τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν, **** πους (οἰκίασι τε τοὺς τόπους Hasius) καὶ πόλιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησὶ, τὴν τότε μὲν λεγομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἰερὰν πόλιν, ὡς Ἰσίδονος περὶ Ἑλληνικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (codex etn) παραδιδόασιν.

[ΑΔΚΜΗΝΗ.

Suspectum nomen fabulae: vid. ad fr. 75.]

ΑΜΥΜΩΝΗ.

Fabula fuit satyrica, cuius quod fuerit argumentum ex narratione conici potest Apollodori 2, 1, 4. et Hygini fab. 169.

11. Ammonius s. v. γῆμαι p. 37. Α. ἐν Ἀμυμώνῃ σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἔμοι. Vulgo γαμεῖν δὲ μὴ. Emendatum ex Bachmanni Anecd. 2. p. 375, 5. Apud Herodianum περὶ ἀκυρολογίας in Boisson. Anecd. vol. 3. p. 263. et in Etym. Gud. p. 125, 7. est ἔμοι δὲ γαμεῖν.

12. Athenaeus 15. p. 690 c. Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ κᾶγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

13. Hesychius, θρώσκων κνώδαλα: ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ.

ΑΡΓΕΙΟΙ.

14. Harpocration p. 306, 10. ed. Oxon. χλῆδος: — Αἰσχύλος Ἀργεῖοις (sic Maussacus pro ἀργείας) καὶ παλτὰ κᾶγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλῶν.

βαλῶν] βαλῶν M. Schmidtus Philol. 16. p. 162. καὶ πάλτ' ἀναγκύλητα Salmasius.

15. Etym. M. p. 341, 5. ἐνὴλύσια: εὐκίνητα. καὶ ἤλυσιν τὴν ἔλυσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργεῖοις "Καπανεύς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκέρανους ἀρούρων (ἀρούων codices duo) ἐπηλυσίων (ἐνὴλυσίων Stanley) ἀπέλιπεν." οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εὐρον· ἐνὴλύσια λέγεται εἰς ἃ κεραυνὸς εἰσβέβηκεν (hoc verbo utitur propter etymologiam vocabuli ἐνὴλύσια), ἃ καὶ ἀνατίθεται Διὶ καταιβάτῃ καὶ λέγεται ἄδута καὶ ἄβατα. Verba poetae corrupta. Hesychius, ἐνὴλύσια: τὰ κατασκηφθέντα χωρία ἐνὴλύσια λέγεται. ἐνιοὶ δὲ εὐκίνητα, παρὰ τὴν ἔλυσιν. ἐνὴλύσιος: ἐμβρόντητος, κεραυνόβλητος.

16. Hesychius, ἀπόσκημα: ἀπείρεσμα. Αἰσχύλος Ἀργεῖοις (ἀργίας codex). M. Schmidtus in Philol. 16. p. 161. vera huius fabulae inscriptio Ἀργεῖα esse videtur, quae Adrasti filia fuit Polyneici in matrimonium data.

ΑΡΓΩ Η ΚΩΠΕΥΣΤΗΣ.

Sic nomen huius fabulae scriptum est in Catalogo. Argonautarum tamen quum remiges multi fuerint, multo probabilius est Ἀργῶ ἢ Κωπευσταῖ inscriptam fuisse, nomine a choro κωπευστῶν ducto, quod vidit Welckerus in libro de Aeschyli Trilogiis p. 312. qui pro tragoedia habuit. Mihi credibilis videtur satyricam fuisse fabulam, de quo non poterit dubitari, si recte iudicamus de loco Hesychii statim afferendo.

17. Hesychius, ἐμμέλεια: εἶδος ὀρχήσεως. — τραγική δὲ ἵ ὀρχησις. Ἀργυροῖς δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἥ ἐστὶ σίκινις (codex σικίηνς).

In corrupto ἀργυροῖς si latet nomen fabulae, aut Ἀργοῖ scribendum erit aut cum Meursio Ἀργεῖοις. Verum quum nomina fabularum non ante, sed post nomina poetarum collocare soleat Hesychius, probabilius Bothius haec sic correxit, ἀκύρως δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τῆς σατυρική. Aliam viam iniit Hermannus, qui in Opusc. vol. 7. p. 207. coniecit, τραγική δὲ ὀρχησις. Αἰσχύλος Ἀργεῖοις. ἦν δὲ καὶ σατυρική, ἥ ἐστὶ σίκινις, collata simili notatione Hesychii s. v. σίκινις, ἦν δὲ καὶ ἐμμέλεια τραγική, καὶ κωμική κόρδαξ.

18. Schol. Apoll. Rh. 1, 105. Φερεκύδης δὲ Ποντέα

(Ποτνιέα O. Mullerus in libro de Orchomeno et Minyis p. 264.) ἰστορεῖ τὸν Τίφυν εἶναι. Αἰσχύλος (codex δισηλός, quod correxit Sturzianus ad Pherecyd. p. 170.) δὲ τὸν Τίφυν ἐν τῇ Ἀργοῖ Ἰφιν καλεῖ.

19. Ad hanc fabulam Welckerus l. c. p. 313. probabiliter rettulit versum ab Philone Iud. allatum vol. 2. p. 468. οὐδ' ἡ Ἀργῶ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκέταις μεμοιραμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὐσα φιλελευθερός· ὅθεν καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐπ' αὐτῆς εἶπε,

ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοὺς ἱρὸν, αὐδασον, ἔυλον.

Scribitur ἱερὸν. αὐδασον autem non est in αὐδῶν mutandum. Videtur enim hoc verbum ex genere eorum esse de quibus Lobeckius ad Phryn. p. 204, 205. egoque in Thesaurο vol. 6. p. 1500. diximus. Hyginus Poet. Astron. 2, 37. "Homerus hunc eundem locum (Pargasas) in Thessaliae finibus esse demonstrat; Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam." Apollod. 1, 9, 16. κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖα φωνήεν φητοῦ τῆς Δωδωνίδος ἔυλον.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ.

Fuit secunda tetralogiae Lyeurgae fabula: v. schol. Ar. Thesm. 135. cuius verba afferemus ad fragm. 122. Nomen in Catalogo Βασσάραι scriptum, et βάσσαρες apud Hesych. s. v. εἰλλόμενον non ex Βασσαρίσι, sed ex Βασσάραις corruptum, ut apud Simplicium legitur. Aeschylus igitur Βασσάρας, non Βασσαρίδας inscripsisse videtur. Nomen autem huic fabulae, ut aliis multis, ab choro impositum.

20. Eratosthenes Catast. c. 24. δς (Orpheus) τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἔτιμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, δν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν· ἐπεχειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινήν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε (ἐπέπεμψε Valck.: sed misit est etiam ap. schol. Latinum Arati p. 67.) τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησιν Αἰσχύλος ὁ ποιητής, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθασαν ἐπὶ τοῖς καλούμενοις Λειβήθοις. De quo loco dixerunt Valckenarius ad Callimachi fragm. p. 186. Gaisfordus ad Hephaestion. vol. 1. p. 71. Hermannus Opusc. vol. 5. p. 19.

21. Hesychius, εἰλλόμενον: εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσάραις (βάσσαρες codex). Simplicius ad Aristot. de coelo fol. 125 b. (p. 505, 19. ed. Brand.): τὸ ἰλλομένην εἶτε διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, τὴν δεδεμένην δηλοῖ — εἶτε διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ οὕτως εἰργομένην δηλοῖ, ὡς καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσάραις. Actinum εἶλα, in εἶναι corruptum, restitui Sophocli Antig. 578.

22a. Schol. ad Nicandri Theriaca v. 288. σημαίνει δ' ἡ λέξις (πολόεις) τρία· ἔστι γὰρ πολόεν (legitur πόλον, quod correxit Hermannus) τὸ μέλαν, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρόν. — καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι (βακκαρίσι libri)

κάρφει παλαιῷ κάπιβωμῷ πόλῳ.

Vitiosè σκάρφει codex Paris. 2403. et, ut videtur, Gottingensis.

22b. Hephaestio c. 13. p. 82. τὸ Βακχειακὸν σπᾶνιόν ἐστιν, ὥστε εἰ καὶ που ποτὲ ἐμπέσοι, ἐπὶ βραχὺ εὐρίσκεισθαι, οἶον

ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίζειν τιν' ἀρχάν, φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεται νιν.

ubi schol. cod. Saibantiani, Βασσάρων (corr. Βασσαρῶν) Αἰσχύλου ἢ χρῆσις. Hesychius κυρίζειν ἢ κυρίτειν: κέρατι μάχεσθαι, fortasse ex hoc loco, ut monet ten Brink in Philologo 13. p. 886.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

De Glaucis (Ποτνιῇ et ποντίῳ) dissertatio Hermannii in Opusculis vol. 2. p. 59. quaecum comparanda

Leutschii commentatio in Encyclopaedia Halensi s. v. *Glaukos* et Gaedechens in libello Gottingae edito a. 1860. "*Glaukus der Meergott*." In Catalogo fabularum solus memoratur Γλαῦκος πόντιος, in didascalia Persarum simplex positum nomen, Αἰσχύλος ἐνίκη Φινεΐ, Πέρσαις, Γλαῦκω, Προμηθεΐ, ubi in apographis plerisque Ποτνιέ post Γλαῦκω legitur additum ab recentiore grammatico, qui pari iure πυρφόρῳ post Προμηθεΐ addere potuisset. In didascaliis haud dubie simpliciter Γλαῦκω et Προμηθεΐ scriptum fuit, quum fabulae cognomines (Γλαῦκος πόντιος, Προμηθεὺς δεσμώτης et λυόμενος) eo tempore de quo hic agitur (olymp. 76, 4.) nondum scriptae essent: quae sententia similibus aliarum fabularum exemplis confirmatur, de quibus dixi in annot. ad Soph. *Alaem* in ed. Oxon. tertia (a. 1860.) p. 3. Ceterum non dubitandum quin Γλαῦκος prior (Ποτνιεύς) tragoedia, alter (πόντιος) drama satyricum fuerit: de quo post alios dixit Hermannus l. c.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

23. Pausanias 9, 22, 6. τούτων τε δὴ ἔστι τῇ Ἀνθηδόνι νῆματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαῦκον πῆγμα. εἶναι δὲ αὐτὸν ἀλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πῶας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τότε προλέγειν οἱ τε ἄλλοι πιστὰ ἱγνῆνται καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυθαγομῆνοις παρὰ Ἀνθηδονίων τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπήλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε. Pontium Glaucum Cicero adolescentulus scripsit teste Plutarcho V. Cicer. c. 2. καὶ τὴν ποιημάτων ἔτι παιδὸς αὐτοῦ διασώζεται, Πόντιος Γλαῦκος, ἐν τετραμέτρῳ πεποιημένον.

24. Phrynichus Bekkeri p. 5, 21. ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν: ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης. Αἰσχύλος. Verbis ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν grammaticus interpretatus est verba poetae quae ab Phrynicho in lemmate posita exciderunt et haec fere fuisse videntur

ἀνθρωπόμορφον κῆτος ἔξ ἁλὸς φανέν.

de quo plurius dixi in Philologo vol. 12, p. 189. et 17, p. 720. collato versu quem ex Euripide attulit Plut. Mor. p. 22 c. κῆτος θοάζον ἔξ Ἀτλαντικῆς ἁλός, quem ex Andromeda sumtum esse novimus ex scholio ad Eurip. Orest. 335. ab me edito vol. 2, p. 111, 22. ed. Oxon. ubi verba κῆτος θοάζον ex Andromeda afferuntur, de quo monere debebam ad Eurip. fragm. 134. et 949.

25. Athenaeus 3. p. 87 a. ἄρσενικῶς (κόγχοι) δ' Αἰσχύλος ἐν Ποτνίῳ Γλαῦκω "κόγχοι, μύες κώστρεα." Codex κ' ὄστρεα. Athen. p. 92 e. ὄστρεα δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.

26. Vita Arati in Petavii Uranologio p. 269 a. (apud Buhlium vol. 2. p. 430.) εἰσι δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθηναὶ Διάδες, ὧν μὲνηται ἐν Γλαῦκῳ Ποτνίῳ Αἰσχύλος κάπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερύν.

De hac urbe Stephanus Byz. s. v. Ἀθηναί p. 34, 22. ταύτας δ' Ἀθήνας Διάδας λέγεσθαι. Nam sic cum Meinekio scribendum pro τὰς δ' Ἀθήνας καὶ Δ. λ., nisi malis ταύτας δὲ τὰς Ἀθήνας καὶ Διάδας λέγεσθαι. Post λέγεσθαι Valckenarius Diatr. p. 144. addi voluit Αἰσχύλος μαρτυρεῖ, quum vix dubitari possit quin Aeschyli versum in mente habuerit Stephanus. Sed λέγεσθαι epitomatoris esse posse monet Meinekios. In versu Aeschyli legebatur παρ' ἐκ περὶ σὺν, quod correxit Butlerus. Simili compositio διεκπερᾶν usus est Aeschylus Pers. 485.

27. Strabo 10. p. 417. ὑπὸ τοιοῦδε πάθους (σεισμῶ) καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νῆσῳ (Εὐβοίᾳ) πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἥς μὲνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποτνίῳ Γλαῦκῳ

Εὐβοῖδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς

ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Libri deteriores καμπτὴν. κάμπτων Meinekios.

28. Schol. Pindari Pyth. 1, 152. Ἱμέρας ποταμὸς Σκελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαῦκῳ καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένους δέμας εἰς ὑψίκρημον Ἱμέραν ἀφικόμην.

ἐκλελουμένους pro ἐκλέλουμαι deleto δ' post Ἱμέραν Heynius. De versu λουταί γε μὲν δὴ λουτρόν αὐτὸ δεύτερον ap. Poll. 7, 167. fortasse ad hanc fabulam referendo v. ad fragm. 332.

29. Schol. Theoc. 4, 62. τοὺς Σατύρους (ἀκρατεῖς ex scholio inferiore addidit Casaubonus de satyr. poesi 1, 5.) οἱ πλείονες φασιν, ὥς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πάνας, ὥς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαῦκῳ, Σοφοκλῆς δὲ Ἀνδρομέδᾳ. Schol. Eur. Rhesi 36. vol. 1. 23, 5. Αἰσχύλος δὲ δύο Πάνας λέγει, τὸν μὲν Διὸς, ὃν καὶ Ἀρκάδος pro ὃν καὶ Vaterus p. 86.) δίδυμον, τὸν δὲ Κρόνου.

30. Etym. M. p. 250, 1. Δαυλῖς: πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κεκμένη. — εἰρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος εἶναι. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος

δαῦλος ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθυήν.

Scribe δαῦλος δ' ex Eustathio p. 274, 24. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ ἔλεγον προπερισπωμένως, ὥς δηλοῖ Πausanias, εἰπὼν δαῦλον τὸ δασύ. ἢ προτέρα περισπᾶται. Αἰσχύλος "δαῦλος δ' ὑπήνη." Pausanias 10, 4, 7. τοῖς δὲ ἔστιν εἰρημένον ὡς τὸ χωρίον, ἔνθα ἡ πόλις (Δαυλῖς) ψκίσθη, παρείχετο συνεχὴ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεια ὑπήνην ὠνομακέναι δαῦλον.

31. Anecd. Bekkeri p. 347, 22. — καὶ κατὰ σύνθεσιν αἰεῖζων, ὥς Αἰσχύλος Γλαῦκῳ Ποτνίῳ ὁ τὴν αἰεῖζων ἄφθιτον πόαν φαγών.

— Ζῶς — ἥς ἡ γενικὴ Ζωοῦ, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπὼν καὶ γεῦσμαι πως τῆς αἰεζώου πῶας.

De herba illa Iacobsius Athenaei locos memorat 14. p. 679 a. 7. p. 296 f.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

Phineus, Persae, Glaucus (Ποτνιεύς), Prometheus (πυρφόρος) una tetralogia comprehensae: vide argumentum Persarum. Ad Glauci Potniensis equos Hesychni gl. Γλαύκου φορβάδας (γλαυκοφόρβιδες codex) ἵππους: εὐγενεστάτους referendam esse animadvertit O. Iahnus in Museo Rhen. 9. p. 629.: sed verba illa utrum ex Aeschyli fabula an aliunde sumta sint nec scimus.

32. Schol. Eur. Phoen. 1194. vol. 3. p. 318, 14. ἄξονες τ' ἐπ' ἄεσι: καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Γλαῦκῳ Ποτνιέῳ ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς, ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

Priorem versum affert Ar. in Ranis 1403. (1447) ubi scholiasta, τὸ δὲ "ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα" ἐκ Γλαύκου Ποτνιεύς τοῦ Αἰσχύλου. Codex Euripidis August. ἐμπεφυρμένοι, unde ἐμπεφυρμένοι Valckenarius. ἐκπεφυρμένοι codex Vaticanus, idemque haud dubie in Veneto fuit ubi literae υγ perierunt.

33. Schol. Il. 13, 198. (Eustathius p. 927, 39.) Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου

εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλοῖ

λύκοι νεβρόν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλας.

δ' addidit Hermannus.

34. Schol. Ar. Ran. 1576. εὐδοίαν: εὐκολίαν περὶ τὴν δόδον. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαῦκῳ Ποτνιέῳ Αἰσχύλου "εὐδοίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν."

35. Hesychnius, ἀμφίσωπον: περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαῦκῳ Ποτνιέῳ. Etym. M. p. 91, 12. ἀμφίσωπον: περίβλεπτον.

36. Hesychnius, εὐφήμοις ῥόοις: δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαῦκῳ Ποτνιέῳ.

37. Hesychnius, ἴτηλον: τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαῦκῳ Ποτνιέῳ. Photius p. 118, 3. ἴτηλον: τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος.

38. Hesychnius, Ξιφίρου λιμήν: Αἰσχύλος Γλαῦκῳ

Ποτνιεῖ (Ποντίω Hermannus). ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὠρεῖται. ubi τῶν — ὀρίων Valesius, τῶν — νεωρίων Alberti. Suspectum nomen Ξιφίρου, quod ex Ξιφωνίῳ corruptum videbatur Bernhardtus in Annal. Berolin. a. 1828. p. 243. Ξιφώνιος λιμὴν memoratur ab Seylace p. 4. (21. ed. Muel.) Ξιφήρους λιμὴν: — ταῦτα γὰρ πάντα περὶ Ῥήγιον ὠρίωνος ἔργον Meinek. Philol. vol. 13. p. 511. collato Diodoro 4, 85.

39. Schol. Plat. p. 16. (370. Bekker.) ἀγῶν πρόφα-
σιν οὐκ ἀναμένει. — Αἰσχύλος δέ φησι Γλαύκῳ Ποτνιεῖ
ἀγῶν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Dissertatio Hermanni in Opuse. vol. 2. p. 319.

40. Schol. Pindari Pyth. 3, 27. τὸ ὑποκοιμίζεσθαι
ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὕμνουντας ἐπευφημιζομένους
λέγειν σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Αἰσχύλος Δαναῖσι
κάπαιτα δ' εἰσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ἕως ἔφειρω πρηνεμεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

V. 1. κάπαιτα δ' εἰσι] κάπειτ' ἀνεσι Τουρίπς Emend.
vol. 2. p. 295. 3. corruptum habendum erit θέντων,
nisi quis aliqua inter secundum tertiumque versum ex-
cidisse statuatur. Infelices criticorum coniecturas me-
moravit Hermannus p. 326. Verba σὺν κόροις τε καὶ
κόραις lucem accipiunt etiam ab Hesychii glossa, κου-
ριζόμενος. ὕμναιοῦμενος, διὰ τὸ λέγειν γαμουμέναις
"σὺν κόροις τε καὶ κόραις", ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως
ἐκκορεῖν λέγεται. Codex γαμουμέναις διὰ τὸ λέγειν.
Transposuit Nauckius.

41. Athenaeus 13. p. 600 a. καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰ-
σχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδί-
την λέγουσαν

ἐρᾷ μὲν ἄγνός οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρωι δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
ὄμβρος δ' ἄπ' εὐνάντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσε γαῖαν· ἡ δὲ τικτεται βροτοῖς
μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
δενδρώτις ὦρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι. τῶν δ' ἔγῳ παραιτίος.

V. 1. τρῶσαι] χρῶσαι Heathius. πλήσαι Meinekius.

3. εὐνάντος] Epitomae codex Paris. εὐνάντος, unde
εὐνάντος Eustathius ad Homer. p. 978, 24. quod pro
νοτίζοντος dictum probat Meinekius ad Theoc. p. 425.

6. δενδρώτις] δένδρων τις codex. Correxuit Herman-
nus collato Eurip. Herc. f. 790. Πυθίῳ δενδρώτι πέ-
τρα. γάμου] γάνους Gomperzius in Musco Rhen.
13. p. 479.

42 a. Hesychius, καθαίρομαι γῆρας: ἐκδύομαι. Αἰ-
σχύλος Δαναῖσι (δαῖσι codex).

42 b. Strabo 5. p. 221. de Pelasgis, Αἰσχύλος δ' ἐκ
τοῦ περὶ Μυκῆνας Ἀργεὺς φησὶν ἐν Ἰκέτισιν ἢ Δα-
ναῖσι (Ἰκέτισι καὶ Δαναῖσι Hermannus) τὸ γένος αὐτῶν.

ΔΙΚΤΥΟΓΑΚΟΙ.

Nomen in Δικτυουργοί corruptum in Catalogo. De
argumento fabulae nihil constat. Piscatores Serip-
hios, in quorum retia Danaë cum Perseo exposita
inciderit, intelligit Hermannus, qui de hac fabula di-
xit in Relationibus Societ. Saxon. 1. p. 119.

43. Aelianus N. A. 7, 47. τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν
τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔκγονα ὄβρια (καὶ ὄβρικάλα addit
Nauckius) καλεῖται. καὶ μέμνηται δὲ Εὐριπίδης ἐν Πε-
λιάσι τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι (143.
ubi ὄβρικάλοισι legitur) καὶ Δικτυουλκοῖς. Photius p.
314, 23. ὄβρια καὶ ὄβρικάλα: τὰ τῶν λεόντων καὶ λύ-
κων σκύμνια. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς.

44. Hesychius, θῶσθαι: δαίνυσθαι (codex δύνασθαι)
θωνάσθαι (θωράσθαι ex Etymolog. Parisino Bastius)
ad Gregor. p. 358. θοινάσθαι Salmasius), εὐωχεῖσθαι
Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς.

45. Pollux 7, 35. ὕφασμα δὲ ἐστὶ λεπτόν, εὐφές,
ἰσχνόν, εὐήτριον, εὐπλοκόν. τὸ δὲ εὐήτριον Αἰσχύλος
ἐν Δικτυουλκοῖς εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε
"δικτύου δ' εὐήτρια." Vulgo δικτυουργκοῖς. Corre-
ctum ex codice Palaeoburgi. Pro δικτύου in cod.
Paris. Bekkeri scriptum κερκίου, librario, ut videtur,
ad κερκίς quod sequitur aberrante.

ΔΙΟΝΤΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Τροφοί, omisso Διονύσου, in Catalogo.

46. Schol. Ar. Eq. 1318. ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται,
ὡς μὲν Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου
ἀφειρήσασα ἀναεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐ-
τῶν. Scriptor argumenti Medae Euripidis, Αἰσχύλος
δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς
Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεπήρσασα
ἐνεοποίησε. Διονύσοιο τιθῆναι memorantur ab Homero
Il. 6, 132. omissis nominibus, de quibus alii alia nar-
rantur: v. Pherecydem in Muelléri Fragm. Hist. vol. 1.
p. 84. Diodor. 3, 70. Io. Lydum de mens. 4, 38. Etym.
M. p. 372, 1. Theognosti Can. p. 106, 31. ab Nauckio
indicatos. Aeschyli fabulam satyricam fuisse coniecit
Boettigerus in libro de picturis vasorum vol. 1, 2.
p. 185.

47. Hesychius, δίκρα ὄψις: ἡ διπλῇ. Αἰσχύλος Τρο-
φοῖς. δίκρα ὄσφυς (ut διπλῇ ὄσφυς ap. Poll. 1, 190. et
spina duplex ap. Vergilium) M. Schmidtus l. c.

48. Hesychius, πεδοῖκου χελιδόνος: συνοῖκου. Αἰ-
σχύλος Τροφοῖς. Photius p. 403, 24. πεδοικουσίας (πε-
δοῖκου Nauckius): μετοικουσίας.

49. Photius p. 47, 10. ἐπιούσα: τροφὰς διδοῦσα
χόνδρου καὶ τὰ ἐψητά. Αἰσχύλος Τροφοῖς "βιοτὴν αὐ-
ξιμον ἐπιούσα." Ἰππῶναξ. Inter καὶ et τὰ ἐψητά ex-
cidisse ψιφὰ intellexit M. Schmidtus in Philologo vol.
18. p. 228. collata Hesychii gl. ψιφά: ἐψητά (ἐψιτά
codex) λεπτά, etsi mirum est vocabulum ψιφά pro usi-
tato ψίχες dictum. Praeterea Schmidtus verba sic
corrigi et collocari voluit, Ἐμψίουσα: τροφὰς διδοῦσα
χόνδρου. "βρωτῶν αὐξίμην ἐμψίουσα" Ἰππῶναξ. καὶ
ψιφὰ τὰ ἐψητά Αἰσχύλος Τροφοῖς, coniectura parum
probabili, quum verba αὐξίμην ἐμψίουσα sic iuxta se
posita neque iambico nec trochaico metro apta sint:
nam ἐμψίουσα syllaba secunda producta dicitur. Quam-
obrem probabilius verba καὶ ψιφὰ τὰ ἐψητά, loco alieno
illata, ante Ἰππῶναξ collocari videntur. Hesychius,
ἐμψιούσα: ἐρίγματα διδοῦσα. Recta scriptura est ἐμ-
ψιούσα, restituta ab Lobeckio Rhemat. p. 154. Aeschyli
verba metro Ionico scripta sunt. Verbi simplicis ψίω
aoristo ἐψισε usus est Hipponax in versu ab Etym. M.
p. 154, 27. servato, ex quo Hesychii gl. ἐψισεν: ἐψώ-
μisen sumta esse potest.

[ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΥΤΡΑ. V. ΦΡΥΓΕΣ.]

ΕΛΕΤΣΙΝΙΟΙ.

50. Hesychius, δοζήσω (codex ἀοζήσω): διακονήσω,
ὕπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίους (ἐλευσινιαῖς codex).

51. Plut. V. Thesei c. 29. συνέπραξε δὲ (Θησεύς)
καὶ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καδμεΐᾳ πε-
σόντων, οὐχ, ὡς Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν τραγῳδίᾳ,
μάχη τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισά-
μενος· οὕτω γὰρ οἱ πλείστοι λέγουσι. — καταμαρ-
τυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου ἱκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ἐλε-
υσίνιοι, ἐν οἷς καὶ (καὶ ante οἱ Αἰσχύλου Ἐ. transponit
Sintenis) ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποίηται.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

52. Schol. Pindari Isthm. 6, 10. τὸν δὲ τρίτον κρα-
τῆρα Διὸς σωτήρος ἔλεγον. — τὸν μὲν γὰρ πρῶτον
Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν· τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων,
τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτήρος. καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν
Ἐπιγόνοις

“λοιβάς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου
 “Ἡρας τε.” εἶτα
 “τὴν δευτέραν δὲ κράσιν ἤρῳσιν νέμω.” εἶτα
 “τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.”

V. 3. δὲ pro γε Schuetzius.

53. Hesychius, τιμαλφής: ἔντιμος, τιμὴν ἀλφά-
 νουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη. — Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγό-
 νοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

54. Apud Athenaeum 13. p. 584 d. Andronicus hi-
 strio versum ex Epigono recitasse memoratur (τοῖς
 Ἐπιγόνους εὐημερήκει)

ὀλόμενε παίδων, ποῖον εἰρηκας λόγον;

Dubitatur utrum Aeschyli an Sophoclis Epigonos di-
 catur. Andronicus autem Demosthenis oratoris aetate
 vixit.

[ΕΥΡΩΠΗ. V. ΚΑΡΕΣ Η ΕΥΡΩΠΗ.]

ΗΔΩΝΟΙ.

Fuit prima tetralogiae Lycurgeae fabula: v. schol.
 ad Aristoph. Thesm. 135. cuius verba afferemus ad
 fragm. 122. De trilogiae Lycurgeae argumento con-
 iecturas suas exposuit Hermannus Opusc. 5. p. 24.

55. Strabo 10. p. 470. τούτοις δ' ἔοικε καὶ τὰ παρὰ
 τοῖς Θραξὶ τὰ τε Κοτύττια καὶ τὰ Βενδίδεια, παρ' οἷς
 καὶ τὰ Ὀρφικά τὴν καταρχὴν ἔσχε. τῆς μὲν οὖν Κό-
 τυτος τῆς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν
 περὶ αὐτὴν ὀργάνων (verba καὶ τῶν—ὀργάνων om. duo
 libri optimi) εἰπὼν γὰρ “σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἡδω-
 νοῖς (verba ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς ex superioribus repetita
 delet Nauckius) ὄρεα δ' ὄργαν' ἔχοντας (ἔχοντες libri
 duo, quod ipsum Aeschylus hand dubie scripserat, sed
 Strabo, qui haec suae orationi accommodaret, accen-
 sativo opus habuit) τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον εὐθέως
 ἐπιφέρει

ὁ μὲν ἐν χερσὶν
 βόμβυκας ἔχων, τόννου κάματον,
 δακτυλόδικτον πύμπλησι μέλος,
 5 μανίας ἐπαγῶνδ' ὁμοκλάν (corr. ὁμοκλήν).
 ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

καὶ πάλιν

ψαλμός δ' ἀλαλάζει·
 ταυρόφθογοι δ' ὑπομυκνῶνται
 ποθὲν ἔξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι,
 10 τυπάνου δ' εἰκὼν ὡσθ' ὑπογαίου
 βροντῆς φέρεται βαρυταρβῆς.

V. 1. σεμνὰ—ἔχοντας] σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες
 Nauckius. Κοτυτοῦς nomen in libris modo sic modo
 Κοτυτοῦς scribitur, de quo dixi in Thes. vol. 4. p.
 1887.

4. δακτυλόδικτον pro δακτυλόδεικτον Pau-
 wius. Apud Hesychium est lemma δακτυλόδικτον, cu-
 ius interpretatio excidit. 6. Schol. 11. 23, 34. καθό-
 λου δὲ κοτύλαις ἐκάλουν πάντα τὰ κοῖλα. καὶ Αἰσχύλος
 ἐν Ἡδωνοῖς τὰ κύμβαλα “ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις
 ὀτοβεῖ.” Attulit hunc versum Athenaeus 11. p. 479 b.
 ex eoque Eustath. p. 1282, 16. 10. Libri alii ὑπο-
 γείου, quod nihil aliud est quam ὑπογαίου, alii ὑπο-
 γείου. Ceterum versus hos omnes chori Edonorum
 esse, suam deam Cotyn celebrantium, monet Herman-
 nus Opusc. 5. p. 9.

56. Ar. Thesm. 135. ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα
 τίς ἡ στολή; ubi schol. λέγει δὲ (Λυκούργος) ἐν τοῖς
 Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον “ποδαπὸς
 ὁ γύννις;”

57. Aristophanes Avium v. 277.

τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἀτοπος ὄρνις ὀριβάτης;
 ubi schol. τοῦτο εἶπεν εἰς τὸν τερατῶδες τοῦ ὀρνίθος
 ἀφορῶν, οὐδὲν πρὸς τὸ προσκειμένον. παρὰ τὸ ἔξ
 Ἡδωνῶν Αἰσχύλου “τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμεντις ἄλλο
 ἄβρατεὺς (ἀκρατοὺς cod. Ven.) ὃν σθένει.” Suidas,
 μουσόμεντις: κομπῶδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντιες καὶ
 οἱ ποιηταί. παρὰ τὸ ἔξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου “τίς ποτ'
 ἔσται ὁ μουσόμεντις ἄλλας ἀβρατεὺς.” Corruptis ul-
 timis versus verbis nihil opis attulerunt criticorum

coniecturae memoratae ab Hermanno l. c. p. 16, 17.
 quibus alias addidit M. Schmidtus Philol. 18. p. 228.
 Sententiae satisfacit τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἄλ-
 λος ἀβροβάτης (de hoc voc. etiam Hermannus cogita-
 vit) ὅδε;

58. Erotianus p. 190. (79. ed. Klein.) Ἰκταρ: ἐγγὺς,
 παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Αἰσχύλος ἐν Εὐμένισι
 φησὶ—. μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἡδωνοῖς.

59. Hesychius, ἄδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα,
 οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἡδωνοῖς (codex ἡδω-
 νήν). Photius p. 8, 4. ἄδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐκτί-
 νουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκίσεως. οὕτως
 Αἰσχύλος.

60. Hesychius et Suidas, αἰγίζεῖν: διασπᾶν, ἐκ με-
 ταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγρίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταγι-
 νων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδωνή codex
 Hesychii) καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει. Haec partim
 repetantur infra apud Suidam, Ἡδωνίς Ἡδωνίδος:
 χώρα οὕτω λέγεται. καὶ Ἡδωνοὶ ὄνομα ἔθνους. Αἰ-
 σχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖσι καὶ τὰς νεβρίδας οὕ-
 τως καλεῖ· καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰγίζεῖν. Poetae verba
 fuisse νεβρίδας δ' Ἡδωνίδας ἡγίζον coniecit Her-
 mannus.

61. Hesychius, ἀμφίδρομος: Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε
 δαίμονα καινὸν περὶ τὰ Ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγε τὸν
 γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἔξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον
 ἢ προηγούμενον, ἢ ὀρμᾶν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος
 Ἡδωνοῖς (codex ἡδωνές).

62. Hesychius, ἀσίστα: ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἡδω-
 νοῖς (codex ἡδωνών).

63. Schol. 11. 9, 535. sive 539. ed. Bekk. χλοῦνην οἱ
 μὲν ἀφρίστην· χλοῦδεν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων
 ἔλεγον· ἄλλοι δὲ κακοῦργον· καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων
 ἱαμβοποιῶν τινὰ φάναι “ἀνὴρ ὃδ' ἐσπέρης καθεύδοντα
 ἄπουν ἔδρησε χλοῦνην (ἄπ' οὖν ἔδρησε χλοῦνην Her-
 mannus)” Ξενοφῶντα δὲ γένος τι ἰνδῶν φάναι τὸν
 χλοῦνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδω-
 νοῖς “μακροσκελὴς μὲν ἄραμα χλοῦνης τις ἦ.” Eusta-
 thius p. 772, 53. ὅτι δὲ καὶ ἐκτομίαν ὁ χλοῦνης δηλοῖ, οὐ
 μόνον Αἰσχύλος διδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μά-
 λιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας χλοῦνην λέγων τὸν ἀπό-
 κοπον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον
 χλοῦνην σὺν τὸν τομίαν λέγει. “Eam interpretationem
 prorsus reiecit narrat ab Aristophane grammatico.
 Vide Nauck. Aristoph. Byz. fragm. p. 118. 120. In
 Opusc. 5. p. 13. dixi Aeschylum fortasse scripsisse
 ΑΓΓ. μακροσκελὴς μὲν. ΑΥΚ. ἄρα μὴ χλοῦνης τις ἦν;
 ut χλοῦνης locustam significaret. Nam ad Theocriti ver-
 sum 10, 18: “μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἀ καλα-
 μαῖα,” schol. haec annotavit: ἴσως οὖν ὁ Θεόκριτος
 τὴν ἰσχνὴν εἶπεν θέλων καὶ διεφθινηκυῖαν τοῦτο φη-
 σίν. ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὀρώσαν. Ἀρίσταρ-
 χος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου τὴν ἀκρίδα
 φησι ταύτην, εἰ προσβλέψει τινὶ τῶν ζῴων, ἐκείνῳ κα-
 κὸν γίνεσθαι. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμῆκεις τοὺς πόδας
 ἔχουσα καὶ λεπτοῦς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινουσα. et
 paucis interiectis, ipsa illa vox μακροσκελὴς, sed per-
 peram μακρόσκελος scripta, de ista bestiola dicta est:
 ἢ ἡ σὴ ἔρωμένη ἢ εἰοικυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαῖα ὀνο-
 μαζομένη, τῇ πρὸς μαντείας ἐπιτηδεῖα, περιβαλεῖται τὸν
 χρῶτᾶ σου κατὰ τὴν νύκτα· τούτέστιν, ἢ ἰσχνὴ καὶ λε-
 πτὴ καὶ μακροσκελὴς συγκοιμηθήσεται σοι. Potuit Ari-
 starchi illud ὑπόμνημα Λυκούργου universam tetralo-
 giam complecti, neque, ut in solo Lyeurgō constiterit,
 non potuit etiam eorum aliquid explicari, quae in prae-
 gressis legerentur tragoediis. Itaque quod disseruit
 Aristarchus ad illum ipsum Edonorum versum pertine-
 nere, in iis autem quae e libro aliquo Xenophontis
 fortasse ex Sillis Xenophanis) scholiasta Homeri
 affert, scribendum esse γένος τι ἀκρίδων suspicatus
 sum.” HERMANN.

64 a. Longinus 15, 6. καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παρα-
 δόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν
 τοῦ Διονύσου θεωροῦνται·

ἐνθουσιᾷ δι' ὄμμα, βακχεύει στήν.

Rettulerant hoc fragmentum editores ad Lyeurgum: sed de primo accessu Baechi sermonem esse iam Zoega viderat in Dissert. p. 15. quem secutus est Welckerus in Trilogia p. 322. et in Appendice p. 105 HERMANN.

64 b. Etym. M. p. 191, 5. λέγονται βασσάρας χιτώνες, οὓς ἐφόρουν αἱ Θράκται βάρκται, καλούμενοι οὕτως ἀπὸ τοῦ βασσαρέως Διονύσου. ἦσαν δὲ ποικίλοι καὶ ποδήρεις. Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς

δοτὶς χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας

ἔχει ποδήρεις.

ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. Verba caluſumēno οὕτως et quae post Διονύσου leguntur accesserunt ex cod. Florentino ap. Millerum, *Mélanges de littérature Grecque* p. 62. correcto codicis vitio ἐνηρόνοις.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. 3. p. 130.

65 a. Philodemus περὶ εὐσεβείας in Gomperzii Stud. Hercul. fasc. 2. p. 22. suppletus ab Nauckio in *Mélanges Græco-Romains* a. 1864. vol. 2. p. 609. Αἰσχύλος] δ' ἐν Ἠλιά[σι λέγει] Δία καὶ αἰθέ[ρα εἶναι κ]αὶ γῆν καὶ οὐρανόν] καὶ τὰ πάν[τα καὶ ὑπ]ὲρ τὰ πάν[τα. Aeschylus versus servavit Clemens Alex. Strom. 5. p. 718. ὁ τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησὶν

Ζεὺς ἐστὶν αἰθέρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός, Ζεὺς τοὶ τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

Quae exscripsit Euseb. Pr. Ev. 13. p. 681 b.

65 b. Schol. Soph. Oed. Col. 1248. τὰ ἀπὸ τῶν ὀρνῶν φησι τῶν προσαγορευομένων Ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι, Ῥιπῆαι ὄρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κείσθαι. μέμνηται δὲ Ἀλκμάν — καὶ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλος “Ῥίπαι μὲν δὴ πατρός.” Quibus in oris situs esse montes illos putaverit Aeschylus ex his cognoscimus, quae Plinius H. N. 37, 2, 11. scribit: *Phaethontis fulmine icti sorores, luctu mutatas in arbores populos, lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocamus electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit ἡλέκτωρ, plurimi poetae dixere, primique, ut arbitror, Aeschylus, Philoæmus, Euripides, Satyrus, Nicander. et infra: Quod Aeschylus in Iberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dixit, eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Adriatico litore confluere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati succini in tanta orbis ignorantia. Idem fere testatur Appuleius de orthographia ab Ang. Maio editus p. 135. Eridanus citra diphthongum, fluvius Atticae, nec non Thessaliae. Est item Italiae, qui et Padus: item Iberiae, auctoribus Aeschylus, Pausania, Euphorione minore. Patet ex his Eridanum ab Aeschylus Iberiae fluvium, qui alio nomine Rhodanus vocaretur, esse dictum. Longissimum enim tractum terrarum Iberiae appellatum complectebatur: de qua re, ne Cluverium commemorare in Germania antiqua 1, 2., disseruit Ukertus in descriptione orbis antiqui vol. 2, 1. p. 248. HERMANN. Opusc. vol. 3. p. 121. 122. Fabulae Aeschyleae summam ab scholiastae narratio ab Euripidis Phaethonte discrepet.*

66. Athenaeus 11. p. 469 f. ὅτι ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζεται ἐπὶ τὴν δύσιν — φησὶν — Αἰσχύλος ἐν Ἠλιάσιν

ἐνθ'

ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ

πατρός Ἡφαιστοκυκῆς

δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει

5 πολὺν οἰδματόεντ' αὐρίδρομον πόρον συθείς

μελανίππου προφυγῶν

ιερὰς νυκτὸς ἀμολγόν.

V. 2. δυσμαῖσι σοῦ (debebat τεοῦ ut Hermannus) Casaubonus] δυσμαῖς ἴσου 3. Ἡφαιστοκυκῆς (debebat Ἡφαιστοκυκῆς ut Hermannus) Schweighaeuserus]

AESCHYLUS.

ἡφαιστοκυκῆς 5. οἰδματόεντ' αὐρίδρομον (ἀμφίδρομον Hermannus) πόρον συθείς R. Ellis in *The Philological Journal*, Cambridge 1868. fasc. 1. p. 71.] οἰδματόεντα φέρει δρόμου συθείς (sic codex sine accentu, ex quo Musurus οὐδ' εἰς fecit).

67. Bekk. Anecd. p. 346. 9. Ἀδριαναὶ γυναῖκες. Αἰσχύλος Ἠλιάσιν. “Ἀδριαναὶ τε γυναῖκες τρόπον ἔξουσι γῶν.” Erant haec, ut videtur, in eodem chori Ionico carmine hunc in modum scripta:

Ἀδριαναὶ τε γυναῖκες τρόπον ἔξουσι γῶν.

Verisimile est enim Ionica ut poetica forma usum esse Aeschylum, quod fecit etiam Euripides in Hippol. 735. Chorū illa apud Aeschylum dicere, ut consoleretur deflentes fratris obitum Heliades, supra monui. Qui sit ille lugendi mos, quem servaturae sint feminae ad Padum, indicant Polybius 2, 16. Szymus v. 399. Diodorus 5, 23. HERMANN. l. c. p. 138. 139.

68. Athenaeus 10. p. 424 d. τούτῳ ὁμοῖον ἐστὶ τὸ ἀνμρῆστερον καὶ τὸ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλου “ἀφθονέστερα λίβα.” Epitome ἀφθονέστερον λίβα. Recte Casaubonus ἀφθονέστεραν λίβα. Sic εὐκταίαν λίβα fragm. 52.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

69. Stobaeus 122, 2. Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν οὐ γάρ τι μείζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

70. Hesychius, ἀμφιμήτορες: οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Σιδας, ἀμφιμήτωρ: ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος.

71. Hesychius, ἐπιγλωσσῶ: ἐπωινῶζου διὰ γλῶττης. Αἰ. Ἡ. ἐπιγλωσσῶ legitur Choeph. 1045.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

De argumento huius fabulae v. supra p. 100.

72. Pollux 7, 122. καὶ ἐκφάντωμα (φάντωμα Hermannus) δὲ καὶ κύμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς

ἀλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φατνῶματι

κύμ' ἐν τριγῶνοις ἐκπεραίνετω ῥυθμοῖς.

τάχα δὲ καὶ οἱ θαλαμοποιοὶ εἶδος τέχνης. V. 1. ἀλλ' ὅλ' ἀλλ' εἰ' ὁ Nauckius Philol. 11. p. 282. 2. ἐκπεραίνετω Kuehnii pro ἐμπεραίνετω.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

Memoratur in Catalogo.

73. Athenaeus 14. p. 629 f. Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων.

Hesychius, σκωπευμάτων: σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτῳπον τιθεμένης, ὥσπερ ἀποσκοπούντων. Photius p. 527, 6. σκώπευμα: σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός. οὕτως Αἰσχύλος. Hesychius, ὑπόσκοπον χέρα: Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεύει σχηματίζει τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πάνας ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρηστικόν ὁ σκοπός. de quo vid. Salmas. ad Ser. Hist. Aug. vol. 2. p. 836.

74. Hesychius, ἱαμβίς: Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς καθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνήει, καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγροντο παριαμβίδες.

75. Hesychius, ἀποστάς: φυγῶν. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς (codex ἰσθάσταις) καὶ Ἀλκμήνη. Alemena Aeschylus quum nulla fuerit, aut corruptum hoc nomen est aut excidit Euripidis nomen.

76. Photius p. 655, 12. Ψό: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἐστὶ δὲ ἀποκομματικοῦ λεξείδιου (ἀποκομῶν Ἀττικῶν λεξείδιῳ Bernhardys, ἀποκομματικὸν λεξείδιον Dobraeus)· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης (fr. 706) “πλέω γράσου καὶ ψοθοῖου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου.” Αἰσχύλος Θεωροῖς. “Legere πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἶον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. et intellige quasi statim post ψό sequeretur Αἰσχύλος.” DOBRAEUS in indice p. 735. Theognostus in Cramer Anecd. Oxon. vol. 2. p. 53, 28. ubi de nominibus in ois agit, “ψοθοῖς ὁ ἀκάθαρτος.”

ΘΡΗΣΣΑΙ.

77. "Ὅπλων κρίσιν, Θρήσσας et Σαλαμινίας una trilogia comprehensas fuisse recte coniecisse videntur Welckerus in libro de Trilogia p. 438. et Hermannus in dissertatione de Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teucri complexis, in Opusc. vol. 7. p. 362—387. "Ὁρήσσαι dicta fuit ex choro captivarum mulierum. Testis est scholiastes Sophoclis ad Ai. 134. quum explicans cur Sophocles ex viris Salaminiiis chorum fecerit, scripsit: τὸ δὲ τῶν αἰχμαλῶτων κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον· ὅρα γὰρ οἶον τὸ αἰχμαλῶτους ἐπιτιμᾶν τῷ Μενελάῳ. Quorum verborum postrema utrum ad Sophoclei Aiacis v. 1091. 1092. spectent, an Aeschylus id quod vituperat scholiastes fecerit, incertum est: sed tamen, quoniam vix tanti sunt isti duo versus, propter hos ut laudandus esset Sophocles, nescio an Aeschylum notari sit existimandum." HERMANN. l. c. p. 372.

78. Schol. Sophoclis Aiac. 815. μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἐνθα ὁ Αἴας εὐτρεπίσας τὸ εἶφος ῥῆσιν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προφέρειται, ἐπεὶ γελοῖον ἦν κυφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ εἴρει. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια· εἰώθασιν γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἶτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος (ὁ Σοφοκλῆς) καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἐτέρου τινὸς ὑπ' ὅσιν ἔθηκε τὸ δρῶμενον· ἡ μάλλον ἐκπλήξει βουλόμενος· εἰκὴ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ οὐχ ὅσιον Idem ad 833. παραδεδομένον δὲ καθ' ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτὸς, διὰ τὸ τὸν Ἥρα κλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπασάντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἔασαι διὰ τὸν γυρωτὸν ὃν περιέκειτο. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ εἶφος ἐκάμπτετο οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ. τόξον ὡς τις ἐντέινων, πρὶν δὲ τις, φησὶ, παρούσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρῆσασθαι τῇ σφαγῇ· ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ἐριθεύσαι μὲν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθεῖς, οὐ μὴν παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων, πηλὸς φησὶ, πλευρὰν ἀναρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ, κατὰ τί τὴν πλευρὰν μὴ εἰπών. "Latere videntur talia fere poetarum verba: ἔκαμψε, τόξον ὡς τις ἐντέινων, εἶφος, πρὶν δὴ παρούσα δαιμόνων τις εὐφρόνως ἔδειξεν αὐτῷ." HERMANN. l. c. p. 374.

79. 80. "Non dubito quin ad eandem rem pertineant verba, quae inter alia ex Aeschyli tragoediis decriptae Aristophanes in Ranis v. 1294. posuit, τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι, in quibus omissum vulgo te codices optimi praeberunt. Scriptum fuisse credo apud Aeschylum "τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι εἶφος." Schol. Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησὶν ἐκ Θρησῶν αὐτὸ εἶναι. Homericius Aiax toto corpore vulnerabilis erat. Schol. ad Iliad. 14, 404. τρωτὸς δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχύλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνος. μονομαχοῦντος γὰρ αὐτοῦ πρὸς Διομήδην φησὶ "καὶ τότε δὴ β' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί," ὡς δυναμένον τρωθῆναι. τοῦτο δὲ ὑπονοῶσι διὰ τὸ μηδέποτε παρ' Ὀμήρῳ τετρῶσθαι αὐτόν." HERMANN. l. c.

81. Hesychius, ἀγῆς (ἀγῆς recte Favorinus): Ζηλώσεσιν. Αἰσχύλος Θρήσσαις.

Versus de morte Aiacis ab Clem. Alex. Strom. 2. p. 462. allatos, non Aeschyli esse, quod Heinsius alique crediderant, dixi in ed. Clementis Oxon. vol. 2. p. 188.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

82. Macrobius Saturnal. 5. 22. In tertio Aeneidos libro cursim legitur, neque unde translatum sit quaeritur "quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit." — Sed affirmo doctissimum vatem etiam in

hoc Aeschylum eminentissimum tragoediarum scriptorem secutum, qui in fabula quae Latina lingua SACERDOTES inscribitur sic ait

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατήρ
Ζεὺς ἐγκαίει Λοῖα θεοπίσματα.

Attulit etiam schol. Soph. Oed. Col. 793. omisso θεοπίσματα.

83. Aristoteles Ethic. Nicom. 3, 2. δ δὲ πράττει ἀγνοήσκειν ἂν τις, ὅσον λέγοντές φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοῖς, ἢ οὐκ εἶδέναι ὅτι ἀπόρητα ἦν, ὡς περ Αἰσχύλος τὰ μυστικά. ubi Eustratius p. 40 a. δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἐν τέ ταῖς Τοῦτοισι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τοῦτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων (μυστικῶν Schneidewinus) περιεργότερον ἄπτεσθαι εἴκοι. λέγει δὲ καὶ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῇ ἀναρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν (προφέρειν Hermannus) τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν, cet. Aelianus V. H. 5, 19. Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ δράματι. ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρὸς. ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα, καὶ πρώτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. Clemens Alexandr. Strom. 2. p. 461. ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῇ ἐξεῖπνεν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεῖς οὕτως ἀφείθη ἐπιδείξας αὐτὸν μὴ μεμνημένον. Vide Lobeckii Aglaoph. p. 77.

84. Arist. Ran. 1283. (1305 Kust.) ex Aeschylō εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἶρειν.

ubi scholiasta, ἔξ Ἱερείων Αἰσχύλου.

85. Hesychius, Κασιλάβα: οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κύμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις.

ΙΕΙΩΝ.

Argumentum fabulae componi potest ex narratione Diodori 4, 69.

86. Stobaeus 121, 16. Αἰσχύλου Ἱεῖονος βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος. Similis versus fr. 395, 1.

87. Hesychius, Ἱερίτιν (Ἱερίτην codex): καθαρμοῦ δεομένην, ἱκέτιν. Αἰσχύλος Ἱεῖονι.

88. Schol. Pindari Pyth. 2, 39. τὸν Ἱεῖονα οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογουσιν, ὡς Αἰσχύλος. Conf. Diodor. 4, 69.

89. Athenaeus 4. p. 182 a. οἶδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμίους (αὐλοὺς) καλουμένους. — εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἱεῖονί φησι

τὸν δ' ἡμίονον καὶ τὸν ἐλάσσονα
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

καὶ τὸν ἐλάσσονα Porsonus Haec verba delet Bothius. ἡμίονον αὐλὸν ex Aeschylō memorat Pollux 6, 161.

90. Epimerismi Homer. in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 1. p. 62, 12. παρὰ τὸ ἀλαστῷ ῥῆμα ἀλάστῳ ὁ Ζεὺς, ἐπὶ τῶν χαλεπῶν τι πρᾶσσόντων. παρήκται δὲ ἡ εὐθεῖα παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικήν. Αἰσχύλος Ἱεῖονι "πρεμυνῆς ἀλάστορος." Aliud ex Aeschylō exemplum attulit grammaticus in Bekk. Anecd. p. 382, 30. ἀλάστορον ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁ ἀλάστορος. Αἰσχύλος "μέγαν ἀλάστορον" εἶπεν. His inter se comparatis Nauckius grammatici prioris verba sic redintegrandā esse coniecit, Αἰσχύλος Ἱεῖονι "μέγαν ἀλάστορον" καὶ ἀλλαχόθι "πρεμυνῆς ἀλάστορον", ex Eumen. 296. δέχου δὲ πρεμυνῆς ἀλάστορον", ubi nunc ἀλάστορα legitur, versu proximo ab οὐ incipiente.

[ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ. V. ΘΕΩΡΟΙ.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

De profanatis mysteriis fragm. 83.

91. Schol. Soph. Aiac. v. 722. κυδάζεται: λοιδορείται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. — καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰ.

οὐ τοι γυναιεὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;

Exscripsit haec Suidas, apud quem οὗτοι γυναιεὶ κυδάζεται tantum legitur.

92. Aristophanes Ran. 1302.

[μοι παῖ.

κύνιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρώεω πολυκοίρανε μάνθανέ ὑβὶ schol. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

Hanc fabulam eiusdem fuisse trilogiae atque Ὑψιπύλην et Ἀργῶ coniecit Welckerus.

93. Athenaeus 9. p. 373 d. ὄρνιθα ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ — Αἰσχύλος Καβεῖροις ὄρνιθα δ' οὐ ποῖω σε τῆς ἑμῆς ὁδοῦ.

94. Schol. Pind. Pyth. 4, 303. πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς ἐς τὸ Ἀργῶν εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος Καβεῖροις (sic Meursius pro κιβήραις).

95. Athenaeus 10. p. 428 f. καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γάρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὥς ἔνιοί φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθούτων ὕπνιν εἰς τραγῳδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβεῖροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν ἴασσαν μεθύνοντας.

96. Pollux 6, 23. οἰνηρός — καὶ Αἰσχύλος

μηδὲ κρωσσούς

μήτ' οἰνηρούς μήθ' ὕδατηρούς

λείπει ἀφνεοῖσι δόμοισι.

Phrynichus Bekkeri p. 115, 3. ὕδρηρους πίθους καὶ οἰνηρούς: Αἰσχύλος Καβεῖροις. Plut. Mor. p. 632 f. εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτῷπτο τοὺς Αἰσχύλου Καβεῖρους ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἡπείλησαν. Vide Lobeck. Aglaoph. p. 1207. V. 1. μηδέ] Recte, ut videtur, Blomfieldus μηδ' αὐ. Idem v. 3. λείπειν restituit pro λιπεῖν. λήγειν M. Schmidtus in Philologo vol. 18. p. 229.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

Memoratur in Catalogo.

97. Hesychius, Πανίας βήσας: ὥς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ. Codex ὥς ἐπὶ τοῦ. Photius p. 377, 17. Πανίας αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός.

ΚΑΡΕΣ Η ΕΥΡΩΠΗ.

98. Stobaeus 51, 26. Αἰσχύλου Καρῶν

ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ

δεῖ τὰ λῦστα πάντα τὰνθρώπων στρατοῦ.

Similia de Marte dicta poetarum collegit Valekenarius Diatrib. Eurip. p. 225. qui iure desideravit infinitivum, qui in vocabulo corrupto τὰνθρώπων latet. Scribendum videtur παντὸς ἀγρεύειν στρατοῦ, vel παντὸς ἀντρέπειν στρατοῦ, quod partim vidit Erfurdus quum ad Sophoclis Philoct. 437. p. 223. conieceret παντὸς ἀνατρέπων, vel simili aliquo modo. Verbo ληίζεαι in sententia simili usus est Sophocles fragm. 649., sed haud dubie ex λωτίζεται (λογίζεται apud Stobaeum) corrupto, verbo ἀγρεύειν fragm. 498. πάντ' ἀπανθίζειν στρατοῦ Coningtonus.

99 a. Steph. Byz. p. 461, 16. Μύλασα: πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου — λέγεται καὶ Μύλασος (sic codex Vratisl.: vulgo Μύλας), ὥς Αἰσχύλος ἐν Καρσίῳ ἢ Εὐρώπῃ.

99 b. Steph. Byz. p. 707, 13. Ὠλενος: πόλις Ἀχαιῶν καὶ Αἰτωλίας, θηλυκῶς λεγόμενη. Αἰσχύλος Καρσίῳ (sic Meinekius: γραύσιον vel τοαύσιον libri) “τὴν αἰπεινήν Ζαθέαν (τ' addit cod. Paris.) Ὠλενον.”

ΚΕΡΚΥΤΩΝ.

100. Hesychius, ἄμβωνες: αἱ προσαναβάσεις τῶν

ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύονι (codex κερκύονι) καὶ Σισύφῳ. Erotianus p. 86. (p. 53, 6. ed. Klein.) καὶ γὰρ οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυῶδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος.

101. Pollux 10, 175. εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν — εἰπόντος — ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

Hesychius, ἀμφωτίδες: ὅς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὤσιν. Eadem ex Pausania Eustath. p. 1324, 38.

102. Hesychius, ἀπεψύχη: ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύονι σατυρικῷ.

103. Hesychius, ἀτίσεις: ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύονι.

104. Hesychius, εὐληματεῖ: λήματος καὶ ἀνδρείας εὐ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκύονι σατυρικῷ et omissis Ai. K. Photius p. 35, 4.

105. Harpocratio p. 226, 6. ὄρον: σκευὸς τι γεωργικόν — μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκύονι (codices κεραυνῶνι) καὶ παρὰ Μενάνδρῳ σημαίνει ἔϋλον τι ψ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Fabulae nomen omisit Epitome cum eaque Suidas et Photius p. 349, 18.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

106. Pollux 9, 136. φαῦλον τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. De hoc vocabulo dixi ad Aristophanis fragm. 641. p. 693. ed. Oxon. Photius p. 228, 22. λογγάζω: στραγγεῦσθαι· ὃ ἡμεῖς λαγγάζω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν. Αἰσχύλος. Quibus quae adduntur δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια alius glossae fragmentum sunt, quae de vocabulo λογγῶνες explicatum fuit.

107. Pollux 10, 68. μήποτ' οὖν βέλτιον στενόστομον αὐτὸ καλεῖν. εἰρηται δὲ τοῦνομα ἐπὶ ἀμφοτέρω ἐν σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου “στενόστομον τὸ τεύχος.”

108. Pollux 10, 186. φαῖς δ' ἂν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος “καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας.” Alii codices κατὰ pro καὶ et λεοντίας. dorās addebat Tourpius Emend. vol. 2. p. 166. comparatis Hesychii et Suidae glossis, λεόντειος dorā et λεοντεία dorā.

109. Antiatt. Bekkeri p. 102, 14. κακοποιεῖν: Αἰσχύλος Κήρυξιν.

110. Idem p. 109, 22. νοσσόν: χωρὶς τοῦ ε Αἰσχύλος Κήρυξιν. νοττία pro νοεττία metri caussa dictum restitui Aristoph. Av. 547.

111. Photius p. 477, 11. πυρσοκόροον λέοντος: Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι σατύροις. Hesychius, πυρσοκόροον λέοντος: πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου.

ΚΙΡΚΗ.

Κίρκη σατυρική in Catalogo.

112. Hesychius, αὐτόφορρος: αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη.

113. Hesychius, ζυγύσω: δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκη σατυρικῇ. Photius p. 55, 8. ζυγύσω: καθέξω, δαμάσω.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

114. Athenaeus 2. p. 51 d. μόρα — ἐν δὲ Κρήσσαις (Αἰσχύλου) καὶ τὰ τῆς βάτου

λευκοῖς τε γὰρ μόροις καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλοπρέπτοις βρίθεται ταυτοῦ χρόνου.

Negligentius haec repetit Eustathius p. 1254, 24. Pollux 6, 46. σκαμίνα. ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμακε, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου.

115. Hesychius, ἀτόπαστον: ἀνείκαστον. τοπάζειν

γάρ τὸ εἰκάζειν. καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι δὲ ἐνθὲνδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

116. Hesychius, ἐπιξενουοῦσθαι· μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰ. Κρήσσαις.

117. Hesychius, αὐτορέγμων· ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. αὐτορέγμωνος πότιμος· ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατευθὺς αὐτορέγμωνος, παρὰ τὸ δρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύ-

λος Κρήσσαις (codex κρη). "Legendum — ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατέθουσε. ἡ αὐτορέγμωνος παρὰ τὸ δρέγειν τὴν χεῖρα. Manifestum est enim duas grammaticum proponere vocabuli etymologias, alteram qua ducatur ab αὐτός et ῥέζειν, alteram qua ab ὀρέγειν." L. DINDORF. in Thesaurο vol. 3. p. 11.

118. Photius p. 430, 24. πισσοκωνήτῃ πυρί· τῷ εὐκαύτῳ· ἐπεὶ τὰ καίόμενα πίσση χρίεται. Αἰ. Κρήσσαις. Hesychius, πισσοκωνήτῃ πυρί· πίσση χρίουσιν, ἵνα τάχιον καίηται· κωνήσαι δὲ ἐστὶ τὸ περιενεγκεῖν. et, κωνήσαι· πισσοκοπήσαι, καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκωνήτον μόνον λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰ. Κρήσσαις καὶ Κρατίνος. Codex αἰσχύλος καὶ κρατίνος κρήσαις.

ΛΑΙΟΣ.

Fuit tetralogiae Oedipodaeae, de qua sic scriptum est in didascalia tragoediae Ἐπτά ἐπὶ Θήβας inseriptae, ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγενίδου (sic Franzius pro θεαγένους) ὀλυμπιάδι σι' (anno I) ἐνίκᾳ Λαίῳ, Οἰδίποδι, Ἐπτά ἐπὶ Θήβας, Σιγίγγι σατυρικῇ.

119. Hesychius, ἀράχνου· ἀπὸ εὐθείας ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαίῳ. Genitiuus ἀράχνης est in Agam. 1492. κείσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'. Forma suspecta ἀραχνος in loco aliis vitiis laborante Suppl. 887.

120. Schol. Arist. Vesp. 288. ἐχτυτρίεις· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδιῶν ἐν χύτῳ. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτείνει χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ καὶ Αἰσχύλος Λαίῳ (codex λάξω) καὶ Φερεκράτης. "Putandus est autem Aeschylus istud verbum de Oedipo dixisse, quem recens natum exponi iusserit Laius". HERMANN. Opusc. 7. p. 103.

ΛΕΩΝ.

Memoratur haec fabula in Catalogo.

121. Stephanus Byz. p. 699, 13. χώρα· — ὅθεν τὸ χωρίτης — καὶ Αἰ. ἐν Λέοντι σατυρικῇ ὁδοιπόρων δῆλημα χωρίτης δράκων. ὁδοιπόρων pro ὁδοιπορῶν Iacobsius.

ΛΗΜΝΙΟΙ.

Vide fragm. 242.

ΛΥΚΟΤΡΓΟΣ.

122. Aristophanes Thesmoph. v. 135.

καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἴ κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς Λυκούργειας ἐρέσθαι βούλομαι.

ubi schol. Ravenimas, τὴν τετραλογία λέγει Λυκούργιαν (scr. Λυκούργειαν) Ἡδωνοῦς, Βασσαρίδας, Νεανίσκου, Λυκούργου τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον "ποδαπὸς ὁ γύνυς;" Ex his apparet nullam ab Aeschylō editam esse tragoediam Lycurgi nomine inscriptam, sed Λυκούργειαν veteres dixisse tres illas, quas scholiasta nominat, tragoedias, quemadmodum Agamemno Chlophoroe et Eumenides Ὀρέστεια appellantur. Dissertationem de Aeschylī Lycurgia scripsit Hermannus in Opusc. vol. 5. p. 3—30.

123. Athenaeus 10. p. 447 c. τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν. — μνημονεύει τοῦ πύματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ

κάκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ, κάσμενοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

V. 1. ἔπινε] Codex ἔπινες. Apographum Florentinum ἔπινε. 2. κάσμενοκόμπει Lobeckius ad Phrynich.

p. 416. Codex καὶ σεμνοκόμπει. ἀνδρείᾳ στέγῃ pro ἀνδρῶν dictum accipit Bothius.

124. Schol. Arist. Equit. 1147. Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων "καὶ τοῦδε κημοὺς στόματος."

125, 126. Schol. Soph. Oed. Colon. v. 674. ἀνέχουσα· ἄνω ἔχουσα. ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος "ἄκουε δ' ἄν' οὓς ἔχων." Suidas, ἄν' οὓς ἔχων· ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὓς ἔχων. Hesychius, ἄνους· ἀένυετος. ἀνούτατος· ἀτρωτος ἐκ χειρὸς. Αἰσχύλος Λυκούργῳ. Quae rectum in ordinem redegit Nauckius, ἄνους· ἀένυετος. ἄν' οὓς ἔχων· ἄνω τὸ οὓς ἔχων. Αἰσχύλος Λυκούργῳ. ἀνούτατος· ἀτρωτος ἐκ χειρὸς.

[ΛΥΤΡΑ. V. ΦΡΥΓΕΣ.]

ΜΕΜΝΩΝ.

127 a. Memoratur haec tragoedia in Catalogo et apud Pollucem 4, 110. ὁπότε μὴν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ψῳδῇ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τι παραφθέγγετο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπραχθεῖ φασιν αὐτὸ ἐν Μέμνωνι Αἰσχύλου. In Agamemnone nihil est quo referri possit alterutra Pollucis observatio: unde alii alia coniecerunt, quae videre licet apud Hermannum Opusc. vol. 7. p. 146. Mihi, sublata dittographia, delenda videntur illa ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου.

Memnonem ab Aeschylō in scenam productum memorat Euripides apud Aristophanem Ran. 963. οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς | Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωιδνοφαλαροπῳλους. De argumento fabulae conjectura fieri potest ex narratione Procli Chrestom. p. 458. ed. Gaisf. sec. De morte Memnonis egisse Ψυχοστασίαν coniecit Hermannus, qui huc rettulit fragmenta 279. 304. 315.

Ad hanc fabulam probabiliter relata sunt fragmenta quattuor ex Agamemnone allata, in qua fabula non leguntur.

127 b. Eust. II. p. 1156, 18. τὴν ἐκεῖθεν πνοὴν ἄρκιον, εἰς ὃ φέρει ἐκεῖνος (grammaticus ignotus) χρῆσιν ταύτην

καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴ ἄρκιος ὡς ναῦταισιν ἀσκεύους μολῶν.

Anecd. Bekk. p. 445, 18. καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον "καὶ μὴν — πνοὴ ἄρκιος." quae Aeschylī verba esse Bergkii collegit ex gl. Hesychii, ἀσκεύους· ψιλοῖς, ἀπαρασκευαῖς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, ubi Μέμνωνι correxit.

V. 2. ἄρκιος pro ἄρκιος Lobeckius. ὡς pro ὡς Bergkii et ναῦταισιν pro ναύτησιν Nauckius.

127 c. Anecd. Bekk. p. 353, 11. ἀθηρῆς· ἴσως μὲν ὁ ἀτρηρῆς (ἀτρηρῆς codex), ἡ ὁ ἀντρεπιστικός. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (Μέμνωνι Wellauerus) χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῇ.

(ἀθέριστον ἀσπίδων Blomfieldus Praef. ad Agam. p. X.) ἡ ὁ λαμπρὸς, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροούμενος, ἡ ὁ ἀθερίων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σηληρότητα· ἡ ὁ δέξς παρὰ τοὺς ἀθέρας. Hesychius, ἀθερῆς· ὁ σιδήρεος, ἀτρηρῆς (ἀτρηρῆς codex), ὅταν θερίζῃ. ἡ θεριστικός, ἡ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροούμενος, δέξς, ἡ ἀσταχύν.

127 d. Epimerismi Homerici in Cramerī Anecd. Oxon. vol. 1. p. 122, 6. δουρί· πέντε ἔχει δοτικὰς, δουράτι δουρί δόρει δόρατι δουρί — ἡ δόρει παρ' Αἰσχύλου ἐν Ἀγαμέμνονι (Μέμνωνι Lehrsius) "σὺν δόρει στρατόν." Tragicos in senariis sola videri usos esse forma δόρει, δουρί autem, quod ubique fere intulerunt librarii, non dixisse nisi postulante metro, ostendi in annotatione ad Soph. Aiæ. 1056.

127 e. Hesychius, γονίας· εὐχερῆς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (Μέμνωνι Wagnerus).

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

"Myrmidones Aeschylī et Nereides et Phryges una trilogia comprehensas fuisse continuitas argumenti

credere iubet. [Et viderat Welckerus in libro de Trilogia p. 416.] Praeivit Aeschilo Homerus, Aeschylus Attio, qui nisi totam trilogiam, certe duas priores traegodias videtur Latinas fecisse. Hinc in illa Graeci poetae fragmentorum paucitatem aliquid ad divinandam inventionem fragmenta conferunt Attii. In Myrmidonibus, quantum colligi potest, Achilles quum precibus et necessitate victus tandem Patroclum in proelium ire passus esset, isque esset ab Hectore occisus, mortuum deflebat. Nereides pugnam Achillis, qui nova a matre arma acceperat, necumque Hectore videntur continuisse. In Phrygiis Priamus corpus filii ab Achille redemit." HERMANN. Opusc. vol. 5. p. 136. Respicit ad hanc fabulam Ar. Ran. 1040. ὅθεν ἡμὴν φρὴν ἀπομαζαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν | Πατρόκλων, Τεύκρων —. et schol. Hom. II. 16, 380. ubi per errorem Ἀχιλλέα pro Ἐκτορα scriptum esse monet Hermannus.

128. Harpocration p. 259, 11. προπεπωκότες: ἀντί τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. — ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος τάδε μὲν λέουσσι, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ, δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους, οὐς * εἰώ κλισίας.

Primum versum attulit Arist. Ran. 1023. ubi schol. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. 3. οὐ προπίπτει supplementum Blomfieldus in Praef. ad Persas p. XIV. προπεπωκώς Heathius, quod verum haberi potest, si in initio versus proximi secunda verbi alienius persona lecta fuisse credatur, velut θάσσει. Ad hanc fabulam Aristophanis locum in Ranis v. 942. male rettulit scholiasta, cuius verba infra ad Phryges apponentur.

129. Aristophanes Avium v. 808. ταῦτι μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον, | τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. ubi schol. Αἰσχύλον: ἐκεῖνος γὰρ λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν, ὡδ' ἐστὶ μῦθων τῶν λιβυστικῶν κλέος, πληγνέντ' ἀτράκτω τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερύματος, τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκομέσθαι.

πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τρωννύμενον καὶ λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ, καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνῶμῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς: ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Scholiastam exscripsit Suidas s. v. ταῦτι μὲν, et, omisso primo versu Aeschyli, s. v. οὐχ ὑπ' ἄλλων. V. 1. ὡδ' Apud schol. ὡς δέ, apud Suidam ὅδ'. In fine versus uterque λόγος. Restitui ὡδ' et κλέος ex Arphthonio in Walzii Rhet. vol. 2. p. 12. et Diogeniano Proverb. Praefat. p. 180. ed. Schneidew. 2. αἰετὸν] αἰετὸν libri. Postrema verba τὰδ' — αὐτῶν πτεροῖς in proverbium abierunt, quo plures scriptores utuntur, quorum locos Casaubonus ad Athen. 11. p. 494 b. Porsonus ad Euripidis Medeam 139. VIII. et Nauckius indicantur (Dionys. Hal. de admir. vi Demosth. c. 7. vol. 6. p. 971. Philo Ind. vol. 2. p. 501. Eustath. II. p. 632, 35. Suidas s. v. πάγας et schol. Byzant. Aeschyli Agam. 822. p. 509. ed. Oxon. et qui ad hoc proverbium alludunt, Gregor. Nys. Epist. 1. in Gallandi Bibl. Patr. vol. 6. p. 626 c. Procopius Gaz. Epist. 62. in Maii Class. Auct. vol. 4. p. 246. Aristides vol. 2. p. 624. ed. Dind. Théodoretus Hist. eccl. 3, 4. vol. 3. p. 921. Georg. Pachym. p. 104. schol. Luciani Hermot. c. 51. Zachar. Mityl. p. 139. Heliodorus 2, 33. Vita Maximi Conf. vol. 1. p. XVIII.) Aristidem vol. 2. p. 15, 16. ed. Jebb. memoravit Stanleus. Adde Galen. vol. 1. p. 280. ed. Bas. 5. p. 144. ed. Chart.

130. Anecd. Bekk. p. 321, 19. et Suidas, ἀβδέλυκτα: ἀμύσαστα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μαινόντα, ὅα οὐκ ἂν τις βδελυγθεῖ καὶ δυσχεράνει. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδῶσι (Μυρμιδῶσι om. Anecd. Bekk.) καὶ μὴν φιλῶ γε κάρδελυκτ' ἔμοι τάδε. Similiter Zonaras Lex. p. 9. ubi poetae fabulaeque no-

men omissum est, sicut in Cramerii Anecd. Paris. vol. 4. p. 85, 23. Codicis sui et Suidae scripturam γὰρ ἀβδέλυκτ' ἔμοι correxit Bekkerus. ἀβδέλυκτὰ μοι Anecd. Paris.

131. Aristophanes Ranar. v. 1295.

Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδόαικτον ἀκούων, ἦ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν; ubi schol., τοῦτο μὲν ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν. ἐστὶ δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. προσφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δραμάτων συναγαγόντων. διὸ καὶ ἀσαφὴ μίαν ἀρμονίαν οὐκ ἔχοντα. οὐκ ἄρα τὰ μὴ ἐννετὰ ζητητέον. Et ad v. 1297. προσφέρει δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ ἐπιλέγει τὸ ἱήκοπον, κυρίως ἐκείνων τῶν ἱαμβείων ὃν, τοῦ "Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ." Et ad v. 1275. (similiter Suidas s. v. ἦ) ὡς ἐφηνίμην δὲ κερηται τῷ "ἱήκοπον οὐ πελάθεις" (ἐπ' ἄρωγαν addit Suidas). Verbis Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ ad Cinesiam irridendum usum esse Strattin testatur Athenaeus 12. p. 551 d. caussa addita parum probabili, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ "Φθιώτα" λέγειν. V. 2. ἦ ἡ κόπον pro ἱήκοπον Heathius.

132. Aristophanes Ranar. v. 1447.

βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. ubi schol., ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβέοντας. ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν· β', δ', γ', ε'. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε. Ex alius scholiastae annotatione intelligitur alios hunc versum ex Euripidis Telepho, alios aliunde sumptum credidisse.

133. Aristophanes Ecclesiaz. v. 392.

Ἀντίλοχ', ἀποιμῶζόν με τοῦ τριωβόλου τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται. ubi schol. et Suidas s. v. ἀποιμῶζον, παρὰ τὰ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων Ἀντίλοχ', ἀποιμῶζόν με τοῦ τεθηνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον.

"Verba esse Achillis respondentis Antilocho, qui primus ei Patrocli interfecti nuntium attulerat, ut etiam ap. Homer. II. 18, 18. monuit Porson. ad Med. Eurip. v. 750." BUTLER.

134. 135. Athenaeus 13. p. 602 e. παρὰ δὲ Σπαρτιάταις — πρὸ τῶν γάμων ταῖς παρθένοις ὡς παιδικοῖς νόμος ἐστὶν ὁμιλεῖν. — Αἰσχύλος Μυρμιδῶσι σέβας δὲ μηρῶν ἀγνόν οὐκ ἐπηρεῶσω, ὡς δυσχάριστε, τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Plut. Mor. p. 751 c. πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνα καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα "σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω, ὡς δυσχάριστε τῶν πικρῶν φιλημάτων." Alterum versum ἀνωνύμως attulit idem p. 61 a. Achillis ad Patrocli cadaver verba esse vidit Porsonus ad Eur. Med. 750. et recte eo rettulisse videtur versum ab Luciano Amor. c. 54. vol. 2. p. 457. allatum, στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτω πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη, μηρῶν τε τῶν σὺν εὐσεβῆς ὁμιλία.

ubi quod post ὁμιλία in libris additur καλλίων vel καλλίω nihil aliud esse videtur quam κλαίων, ut corripiebat Dobracus in Appendice ad Aristoph. p. (129). Ad Achillis et Patrocli amorem in hac fabula descriptum spectat Athenaei locus 13. p. 601 a. καὶ Αἰσχύλος μέγας ὦν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγιδίων τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλεῶς πρὸς Πατρόκλου, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων. Plato in Convivio p. 180 a. Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἔραν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὡς φησὶν Ὅμηρος.

136. Schol. Ar. Av. 1256. (ex eoque Suidas s. v. τριέμβολον) τριέμβολον: πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδῶσιν.

137. Schol. Ar. Pac. 1177. ὥσπερ Ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν: ὡς φοινικὰ πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ πολλὰκις κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος, δὴν αἰετὶ κυμφοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσιν μέμνηται. Ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος "ἀπὸ δ' αὐτὲ Ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν στάζει κηρόθεν τῶν (arud Bekker. κηρ. θέντων) φαρμάκων πολὺς πόνος." Quae Hermannus sic corrigit,

ἀπὸ δ' αὐτὲ Ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν
στάζει, κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.

Ar. Av. 800. κάστι νυνὶ Ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν. ubi schol. παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόων Αἰσχύλου. Ar. Ran. 937. ΑἰΣΧ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἔχθρῃ, ποί' ἄτ' ἔστιν ἄτ' ἐποίεις; | ΕΥΡ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δι' οὐδὲ τραγελάφους ἄπερ σὺ, | ἂν τοῖσι παραπετάσασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν. Ibid. 959. (940.) "ΔΙΟΝ. νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν | ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα | τὸν Ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα Ζητῶν τίς ἔστιν ὄρνις. | ΑἰΣΧ. σημειὸν ἐν ταῖς ναυσὶν, ὦ μαθέστατ', ἐνεγέγραπτο. ubi schol. cod. Rav. ad v. 963. προεῖρηται (in scholiis ad Pacem vel Aves) ὅτι ἐκ τῶν Μυρμιδόων ἔστιν ἐπὶ νεῶς "ἐπὶ δ' αἰετὸς Ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν."

138. Hesychius, ἀγρέμονα (ἄγρεμον codex); τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν (ἀγρεῖν Nanekius) καὶ λαμβάνειν, ἵγουν ἀγρεύειν. ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Μυρμιδόσιν ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον.

139. Hesychius, κουράς: ἢ ἐν τοῖς ὁροφήμασι γραφῇ, ὁροφικός πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει (ἀμφιβάλλεται Hermann. Opusc. vol. 5. p. 145.) ἐγκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουράς ὁροφικός πίναξ. Idem, ἐγκουράδες: τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὁροφαῖς γραφικοὶ προσώπων (hoc vocabulum ex praecedente προσώπῳ ortum recte delet L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 101.) πίνακες. ἔστι γὰρ κουράς ἢ κορυφή (ὁροφή Struvius in Supplementis Schneideri p. 117.) καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκουράς δὲ γεγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν. Postrema Loebekius Pathol. p. 451. sic corrigit, ἔστι γὰρ κουράς ἢ κορυφή καὶ ἐγκουράς ὁ ἐγγεγραμμένος. Quod de Aeschylō dicit Hesychius, sic est intelligendum, dubitari utrum ἐγκουράδι an ἐν κουράδι scripserit poeta.

140. Schol. Ar. Av. 1420. πτερῶν πτερῶν δεῖ: παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόων "ὅπλων ὅπλων δεῖ."

ΜΥΣΟΙ.

141. Strabo 13. p. 616. ρεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμοῦ Μύσιος ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσιν (recte Pauwius Μυσοῖς) προλόγου

ὡς Κάϊκε Μύσιαι τ' ἐπιρροαί.

Macrobius Saturnal. 5, 20, 16. hoc in loco ad fidem sensui faciendam, quod uliginosa sint non tantum Gargara pro vicina montis, sed et universa Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus, ὡς Κάϊκε Μύσιαι τ' ἐπιρροαί. Myrmidones, quam fabulam ab anapaestis incepisse supra vidimus, Strabo memoriae errore nominasse videtur. εἰσβολὴ de primo fabulae versu dictum similiter ap. schol. Ar. Ran. 1. et Thesm. 1065.

142. Photius p. 344, 19. et Suidas, Ὀργεῶνες: — ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Καῖκου προσαγορεύων,

ποταμοῦ Καῖκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν·
εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότης παιωνίας.

V. 2. σώζοις] σώσεις vel δώσεις et δώσοις Suidae codices. Ad hunc locum spectat etiam Harpocration s. v. ὀργεῶνες.

143. Stephanus Byz. p. 487, 5. Οἶος: πολίχινον Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς.

144. Aristoteles Poetic. c. 24. ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρῳ οἱ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος (Τήλεφος, ut monet Tyrwhittus collato Athenaeo 6. p. 224 c.

10. p. 421 d. Hygino Fab. 244. Tzetza ad Lycophr. 206.) ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἤκων.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

Fuit tetralogiae Lyeurgaeae: vide ad Lyeurgum.

145. Athenaeus 11. p. 593 c. Νικάνδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαι φησὶ ψυκτηῖρας καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῶσαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις

σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηῖροις.

σαύρας] αὔρας Valekenarius ad Hippolytum 199.

146. Hesychius, ἀρείφατον λῆμα: ἰσχυρὸν, ἀντὶ τοῦ "Ἀρεῖ εἰκός. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. In Etym. M. p. 139, 21. ubi ἀρείφατος explicatur ἐν πολέμοις φονευόμενος, codex Flor. ap. Miller. *Mélanges* p. 41. addit ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Νεανίσκοις. quibus quae adiuncta sunt καὶ καρτερικός καὶ πολεμικός ἀρείφατος, nihil aliud sunt quam explicationes vocabuli ἀρείφατος, ut in praecedentibus Etym. verbis ἀρειμάνιος et ἀρείφατος per πολεμικός explicatur.

147. Hesychius, ἀφοίβαντον: ἀκάθαρτον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις.

148. Photius p. 326, 15. Ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διατέπλεκεν ἐν (codex διατέπλεκε, quod correxit Cobetus Var. Lect. p. 121.) Νεανίσκοις. Hesychius, Ὀκτώπας ποταμός.

NEMEA.

149. Nomen huius fabulae legitur in Catalogo. Ad eam haud dubie referendum quod scholiasta Pindari in praefatione Nemeorum de institutione istorum ludorum scripsit: ἄλλοι δὲ, ὧν ἔστι καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τῷ Νεμέας παιδί. Monuit Hermannus Opusc. vol. 7. p. 205. Conf. Apollodori narratio 3, 6, 4.

ΝΗΡΗΙΔΕΣ.

Hermannii dissertatio in Opusc. vol. 5. p. 149.

Videtur secunda fuisse fabula trilogiae de qua dictum ad Myrmidones.

150. Schol. Eur. Phoen. 209. vol. 3. p. 97, 11. Αἰσχύλος Νηρεῖσι

δελφινοφόρον πόντου πεδῖον
διαμειψάμεναι.

Sunt chori Nereidum verba.

151. Schol. Pindari Nem. 6, 85. δίκρουν γὰρ ὥστε δύο ἀκμὰς ἔχειν, καὶ μιᾷ βολῇ ὥστε δισὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρεῖσι "κάμακος εἶσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον." Aeschylī versus videtur fuisse "κάμακος δ' εἶσι γλώσσημα διπλοῦν." vel δίκρουν, quod coniecit Iacobs. in Diar. Halens. a. 1822. vol. 1. p. 567.

152. Hesychius, ἐναρκαφόρος: σκυλοφόρος. ἐναρκατάντας δὲ φθογγ... κότος ὑποῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει (ἀπολείπει recte Musurus) Αἰσχύλος ἐν Νηρεῖσιν, οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ (Odys. 22, 412.) "οὐχ ὅση φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι." ἵνα ἢ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναρκατάντας θάνατον (ser. θάνατος) μὴ (in μοι mutavit Musurus) ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑποῦ ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἔχθρους ἤξει. Eust. p. 437, 20. ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναρκατάντας ὁ θάνατος. Verbis corruptis, quae inter ἐναρκατάντας δὲ et ὑποῦ leguntur, sententiam tolerabilem restituit Hermannus, ἐναρκατάντας δὲ φθόνος αὐχαῖς | ἔγκοτος ὑποῦ | τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει, | ἤξει τ' ἔχθρους.

153. Hesychius, ἀθήρ· ἐπιδορατὶς. Αἰσχύλος Νηρεῖσι (codex νηρεῖ). Anekd. Bekk. p. 353, 16. ἀθήρ: ἀκμή τοῦ ἡκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὅς ἐστι τοῦ ἀστάχους. λέγεται δὲ καὶ ἢ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.

NIOBH.

Dissertatio Hermanni in Opusc. vol. 3. p. 37. De loco Aristot. Poet. c. 18. dixit idem vol. 7. p. 358. et in dissert. qua demonstratur non videri Aeschylum 'Ιλίου πέριον scripsisse p. 6. seqq. De mytho vid. Hyginus fab. 9. Apollod. 3, 5, 6. schol. Il. 24, 602. Ovid. Metam. 6, 146 seqq. De numero Niobidarum dicitur ad fragm. 163.

154. Aeschyli Niobam memorat Ar. Ran. 912. quem locum arponemus ad Φρύγας ἢ "Εκτορος λύτρα. Oeagrūm, histrionem tragicum, qui Niobam egerit, memorat idem Vesp. 579. κὰν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν | ἐκ τῆς Νιόβης εἰπῇ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας. ubi schol. δὲ τραγικός ὑποκριτῆς ὁ Οἶαγρος εἰρήται πρότερον· ὡς θαυμάζων δὲ αὐτὸν φησὶν ὅτι κὰν ἐκεῖνος ὁ μέγας καταδικασθῇ· ἐκ τῆς Νιόβης δέ· καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου. Disertius schol. ad v. 564. ed. meae, Αἰσχύλου δὲ ἦν ὑποκριτῆς.

155. Strabo 12. p. 580. Αἰσχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον "οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ | Διὸς πατρῷου βωμός ἐστι." καὶ πάλιν "Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ (ἀνὰ ἰν fine trimetri positum fuit, nisi delendum sit cum Bothio) καὶ ὁ Τάνταλος λέγει

σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστίας ἔδος
Ἰδῆ τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
πρέπουσι μῆλων πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον.

V. 3. Ἰδῆ Hermannus] Ἰδῆς libri. 4. πρέπουσι pro ἔρπουσι H. L. Ahrensius. τ' Meinekus pro δ', quod libri duo omittunt. Ἐρέχθειον idem Vindie. Strabon. p. 199. Libri ἐρέχθει, ὀρεχθεῖ, ἐρέχθειον.

Primum locum attulit Plato Reipubl. 3. p. 391 e. πᾶς γὰρ ἑαυτῷ συγγνώμην ἔξει κακῷ ὄντι, πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσι τε καὶ ἔπραττον καὶ

οἱ θεῶν ἀρχισποροὶ
οἱ Ζηνὸς ἐγγυς, ὧν κατ' Ἰδαίον πάγον

Διὸς πατρῷου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι,
κούπω (libri καὶ οὐπω) σπιν ἐξίτηλον αἶμα δαιμόνων.
Lucianus Enc. Dem. c. 13. vol. 3. p. 501. μανία σώφρονι τῶν ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγυς καὶ θεῶν ἀρχισποροί, φησὶν ὁ τραγικός. Photius Lex. p. 6, 7. et Anecd. Bekk. p. 322, 25. ἀρχισποροί: ἐγγυς γένους ὄντες (ὄντες om. Photius). Synesius Dionis p. 51 c. προέδοσαν γὰρ αὐτὰς ἄνδρες ἀρχισποροὶ τῶν θεῶν, similiterque Damascius ap. Phot. Bibl. p. 336, 19, 350, 9. 338, 16., Suidas s. v. ἀρχισπορος et πολυήκοος. Plut. Mor. p. 603 a. τί γὰρ ἡ πλατεία χώρα πρὸς τὸν ἄλυσον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγῳδίᾳ "σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν, βερέκυντα (βερέκυνθα libri) χῶρον." (haec verba ἀνωμόως attulit etiam p. 778 b.) εἰτα μετ' ὀλίγον λέγοντος

οὐμός δὲ πότμος οὐρανῶν κυρὸν ἄνω
ἐραζε πίπτει καὶ με προσφωγεῖ τάδε,
γίνωσκε τάνθρωπειά μὴ σέβειν ἄγαν.

Ita enim Porsonus in Miscell. p. 312. librorum scripturam correxit θυμός δὲ ποθ' ἄμὸς οὐρανῷ —.

156. Stobaeus 118, 1. Αἰσχύλου Νιόβης μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἑρᾶ, οὐδ' ἂν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις, οὐδ' ἔστι βωμός οὐδὲ παιωνίζεταί.

μόνου δὲ Πειθῷ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Primum versum affert Ar. Ran. 1392. ubi schol. recens (ad v. 1386) τὸ δ' ἐξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου, et sine fabulae nomine schol. Soph. El. 139. et Suidas s. v. θανάτω, s. v. μόνος θεῶν, s. v. πάγκοινος, et omisso poetae fabulaeque nomine schol. Eur. Alc. 55. tres primos versus schol. Il. 9, 158. (Eust. p. 744, 2.) V. 1. θεῶν γὰρ] γὰρ θεῶν schol. Soph. et schol. Eur. θεῶν γε Suidas s. v. πάγκοινος. θεῶν (omisso γὰρ) Suidas s. v. μόνος θεῶν et Eust. 2. οὐδ' — οὐδ' schol. Il. et Eust. οὐτ' — οὐτ' Stobaeus. ἄνοις Dobraeus. ναοὶς

Stobaeus. λάβοις schol. Il. et Eust. Anecd. Bekk. p. 406, 9. ἄνοις: ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος, quem locum attulit Nauckius, Phrynichum grammaticum intelligens. 3. οὐδ' ἔστι βωμός schol. Il. et Eust. οὐ βωμός ἔστιν Stobaeus. Primo versui apud schol. Soph. et Suidam subiiciuntur verba μόνος οὐ δέχεται γλυκερὰς μέρος ἐλπίδος, quae unde sumta sint nescitur.

157. Aristophanes Avium v. 1246.

ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταθαλώσω πυρφόροισιν ἄετοῖς;

ubi schol. corrupte, καὶ δόμους Ἀμφίονος: ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέρριπται δὲ τ' Ἀμφίονος (ἐνέρραπται δὲ τὸ Ἀμφίονος Hermannus) ἐκ μονωδίας.

158. Hesychius, ἐπιπύζειν ἐπικαθίσθαι τοῖς ὡοῖς. Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς "ἐφημένην τάφον τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθνηκόσιν." "Inepit grammaticus; nam matrem sepulcro filiorum delixam cum gallina ovis insidente comparare neque Aeschylus neque alius poeta unquam potuit. Legendum ἐπῳζε, lamentabatur. Verbum ἐπῳζω cognato δυσοῖζω facile munitur." NAUCK. de Aristoph. Byz. p. 162. De Niobe sepulcro liberorum assidente vide quae infra ad Phryges afferuntur et schol. Prometheus v. 433. Eustathius p. 1343, 62, 1940, 64. De quibus dixit Hermannus p. 42. 43. V. 2. τάφον] τάφῳ Musurus.

159. Hephaestio c. 1. p. 7. ed. Gaisf. ubi de correpta diphthongo agit, Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ Ἰστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

Afferunt omisso fabulae nomine Priscianus p. 562. (1. p. 38. Hertz. et grammaticus in excerptis ap. Hertziūm p. 192. ubi τοιάδε pro τοιαύτας) et Eustathius p. 1665, 38. Ἰστρος in οἰστρος corruptum in libris nonnullis Hephaestionis et Prisciani. Apud Eustathium μνηστεύεται.

160. Plato Reipubl. 2. p. 380 a. (ex eoque Euseb. Pr. Ev. 13. p. 643 d.) οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἑατέον ἀκούειν τοὺς νέους ὅτι

θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,

ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήρην θέλῃ.

ἀλλ' ἐάν τις ποιῇ, ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα ἔνεστι τὰ τῆς Νιόβης πάθη —. Omisso poetae et fabulae nomine attulerunt Plut. Mor. p. 17 b. 1065 e. Stobaeus 2, 7.

161. Hesychius, κάκαλα: τείχη. Αἰσχύλος Νιόβῃ. Photius p. 125, 4. κάκαλον: τείχος.

162. Hesychius, ἡμορίς: κενή, ἔστερμημένη. Αἰσχύλος Νιόβῃ. Codex ἡμορίς. ἡμορος per ἄμοιρος explicant Hesychius et Photius p. 70, 11.

163. Schol. Eur. Phoeu. 159. vol. 3. p. 81. περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ "καὶ δις ἔπ' αὐτῆς τέκνα | Νιόβης θανόντα Λοεῖου τοξεύμασιν." ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν δράματι Νιόβης (ἰν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ fragm. 272.) ὁμοίως ἐπτά αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἐπτά καὶ τοὺς ἄρρενας.

164. Philostratus V. Apoll. 4, 16. p. 154. (71, 27. ed. Kays.) ἀλλὰ σὺ, ἔφη, Ἀπολλώνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια, τοῦ τε τάφου ἐπιμελήθητι καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμήδους ἀνάλαβε, φάυλως ἐρριμμένον. ubi Morellus in argumento capitis haec verba posuit, "Senarius iambicus ex Aeschyli Nioba, σοφοῖς * ἔστι γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια, Prudentibus affinia inter se pleraque." Quae non constat unde sumserit. Verba autem Graeca eodem fere modo vertit vetus interpres Rinuccinus, Est enim sapientibus viris erga sapientes affinitas quaedam. Quo indicio Hermannus Opusc. vol. 3. p. 49. verba poetae haec fuisse confecit in tetrametris trochaicis, ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφοὺς | ἔστι κηδεῖα. Quae valde incerta quidem coniectura est (v. Kayser. ad Philostr. de gymnast. p. 93.), digna tamen memoratu, quod ipsum illud vocabulum κηδεῖα ex Aeschilo annotatum est ab grammatico codicis Barocciani 159. (apud Cramerum in Museo Philol. Cantabrig. vol. 2. p. 114.) qui per ἐπιγάρμπευσις explicat.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

Ad hanc fabulam Elmsleius ad Eur. Bacchas p. 15. rettulit Philostrati locum Imagin. p. 790. αἱ δὲ Ξαίνουσι τὸ θήραμα, μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρός, αἱ μὲν ἀπορρηγνύσαι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης. etsi hoc non sequitur ex verbo Ξαίνουσι: nam Ξάντριάι Aeschyli *mulieres sunt lanificae*, ut iam Musgravius monuit.

165. Photius p. 326, 19. et Suidas, ὀκτώπουν: Κρατίνος Θράτταις "ὀκτώπουν ἀνεγείρεις" ἀντὶ τοῦ σκορπίου. παροιμία γὰρ "σκορπίον ὀκτώπουν (ὀκτώπουν ex verbis praeedentibus illatum) ἀνεγείρεις." ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντριάις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

ὑπέρχεται σπαραγμός εἰς ἄκρον κάρη

κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

V. 3. γλώσσης] λύσσης Lobeckius ad Soph. Aiac. p. 103. cd. sec.

166. Etymol. M. p. 595, 40. ubi de femininis proproxytonis ab masculinis oxytonis in ης agitur, οἶον ὕβριστης ὕβριστις, αἰχμητῆς αἰχμητις, βουλευτῆς βούλευτις, ultimi exemplum additur "τῶνδε βουλευτῆς πόνων" ἐν ταῖς Ξαντριάις, omisso nomine poetae. Ξαντριάς etiam Plato comicus scripsit.

167. Pollux 10, 117. τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν ἐν Ξαντριάις Αἰσχύλος "κάμακες πύκνης οἱ πυρίφλεκτοι."

168. Aeschylus Eumen. 24. Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ, | ἔξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός, | λαγὺ δίκην Πενθεὶ καταρράψας μόρον. ubi scholiasta, νῦν φησιν ἐν Παρασῶφι εἶναι τὰ κατὰ Πενθεᾶ· ἐν δὲ ταῖς Ξαντριάις ἐν Κιθαιρῶνι.

169. Galenus ad Hippocr. Epidem. vol. 5. p. 455. cd. Bas. vol. 9. p. 385. Chart. ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῇ τῆς πέμφιρος ὀνόματι Σόφοκλῆς — οὕτω καὶ Αἰσχύλος ἐν Ξαντριάις

ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται

οὐτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

Librorum vitia ἐξ ἀντιαιτίας οὔτε — οὐτ' ἀστερων στόμα correxit Bentl. in Epist. ad Millium p. 58. Photius p. 409, 10. πέμφιξ: πνοή. Αἰσχύλος ἐν Ξαντριάις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.

170. Apud Aristophanem in Ranis Aeschylus inter Euripidis monodiarum particulas recitat v. 1385. Νύμφαι ὀρεσσίγονοι. ubi scholiasta, ἐκ τῶν Ξαντριάων Εὐριπίδου, φησὶν Ἀσκληπιάδης. εὔρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διαθέντων (διασωθέντων αὐτογράφων Doberaeus). Νύμφαι ὀρεσιγόνα (ὀρεσιγόνοι codex Ven.) θεαῖσιν ἀγείρω Ἰνάχου Ἀργεῖου ὑπὸ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. ἔοικε δὲ τὸ ὅλον ἐπιτηδεύειν ἀνυπότακτα. ἄλλως οὐδὲ παρ' Αἰσχύλου ταῦτα ἡρμοζέ λαμβάνεσθαι. Quibus Valekenarius in Diatriba p. 11. admonit Platonis locum Reipubl. 2. p. 381 d. (repetitum ab Eusebio Pr. Ev. 13, 3. p. 645.) μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταψευδέσθω μηδεὶς μὴδ' ἐν τραγῳδίᾳ μὴδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω "Ἦραν ἡλλοιωμένην ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργεῖου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. cui nunc accessit Diogenes epistola quinta in Notices et Extraits des Mss. vol. 5, 2. p. 241. οἵτινες (tragici) "Ἦραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἱέρειαν μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν, νύμφαις κρηναῖσιν (κρηναῖαισιν Boissonadius: probabilius ὀρεσσιγόνοις | νύμφαις κρηναῖσιν Meinelius in Zimmermanni Annal. a. 1843. p. 293.) κυδράϊς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργεῖας ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Valde diversae sunt criticorum de hoc fragmento opiniones, quas sciens praetereo. Solus partem veri vidit Valekenarius, qui quum Xantrias Euripidem scripsisse recte negasset, ex Aeschyli fabula hos versus sumtos esse suspicatus est, hoc etiam usus argumento, quod Plato in vicinia illius loci similia Aeschyli peccata plura notaverit, nullum Euripidis.

De quo nunc omnis sublata dubitatio est restituito apud scholiastam Aeschyli nomine ex codicibus. Bene igitur haec Valekenarius, nisi quod neque ostendit quomodo Aristophanes Aeschylum sua ipsius verba deridentem potuerit introducere, et ex optimis hexametris malos fecit versus, fortasse non facturum, si Diogenis loco uti potuisset, et gravissimum sententiae suae testem, ad quem alii non magis attenderunt, neglexit, Pausaniam, qui non dubium est quin ad hunc ipsum Aeschyli locum spectaverit 8, 6, 6. ὁ δὲ Ἰναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργεῖος καὶ Μαντινεῦσιν ὁρος τῆς χώρας· ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργεῖας ἦδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχον ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον. Aeschyli igitur versus fuerunt

ὀρεσσιγόνοις

Νύμφαις κρηναῖσιν κυδράϊσι θεαῖσιν ἀγείρω,

Ἰνάχου Ἀργεῖου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.

Innonis quae partes in Aeschyli fabula fuerint nescitur.

ΟΙΔΙΠΟΣ.

Fuit secunda tetralogiae Oedipodeae fabula: v. ad Laii fragmenta. Quo minus dubitari potest quin argumentum idem fuerit quod Sophoclis Oedipi Regis. — De profanatis mysteriis fragm. 83.

171. Schol. Soph. Oed. R. 733. περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδὸν, ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνιαδὸς οὕτως

ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον

σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς

τριῶν κελεύθων Ποτνιαδῶν ἡμείβομεν.

Ad Oedipum rettulerunt Valekenarius ad Phoen. 38. aliique. V. Ulrichs Reisen und Forschungen in Griechenland 1. p. 155. Schuecidewin. Philol. vol. 3. p. 352. (ubi primum versum addito ἐπειτ' explet) et in Diariis Gotting. a. 1850. p. 176. seqq.

ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

Videtur prima fuisse fabula trilogiae, de qua diximus ad fragm. 77. Aiacem et Ulixem de armis Achilles certantes produxerunt inter Romanos poetas qui armorum iudicium scripserunt, Pacuvius, Attius, Pomponius. Secundam et tertiam trilogiae Aeschyleae fabulam Θρήσσας et Σαλαμινίαν fuisse coniecit Welckerus.

172. Schol. Soph. Ai. 190. Αἱ ἐν Ὀπλων κρίσει

ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσπον ἦλθε Σίσυφος,

τῆς σῆς λέγω τὸν μητρός, ἡ σ' εἰγέναιτο.

V. 2. λέγω τοῖ] λέγω γ' ὡς Hermannus.

173. Stobaeus 11, 8. Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως

ἀπλὰ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἐπη.

Similiter Eurip. Phoen. 469. ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἐφυ.

174. Stobaeus 121, 23. Αἰσχύλου ἐν Ὀπλων κρίσει

τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοντον δὲ λύπας φέρει;

βίοντον pro βίον Stanleius. ὡς βίος λύπας φέροι Naeckius.

175. Ar. Ach. 883. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κοράν. ubi schol. ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρηίδας τις ἐξελευσάσας πρὸς τὴν Θέτιν λέγων

δέσποινα πεντήκοντα Νηρηῶν χοροῦ.

χοροῦ Valekenar. Anim. ad Ammon. p. 164. Legebatur χορόν. κορῶν Bentleius. In cod. Rav. est κοράν, ex versu Aristophanis.

176. Etym. Gud. p. 567, 34. χλίδοντα, χλίδην, σωρηδόν, δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος ὅπλου κρίσει καὶ χερσίδοντα, ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα. Ea sic corrigenda videntur, χλίδον καὶ χλίδην, σωρῶν. δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος Ὀπλων κρίσει "κεχληδόντα" ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα. HERMANN.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

177. Photius p. 353, 15. Ὀστολόγοι: παρ' Ἐπιλύκω. καὶ δράμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι. Fuit drama satyricum.

178. Athenaeus 15. p. 667 c. καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἥσσανας ὕβριζ' ὕβρισμους οὐκ ἐναίσίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἰ τοῦμόν κάρα,
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιος ἐστὶ σκοπὸς
ἐκτεμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

V. 1. οὐκ οὗτος Hermannus. ἥσσανας Musurus] ἥσσαν codex. 2. ἐναίσίους Porsonus] αἰνεσίους codex sine accentibus. 3. σκοπὸς Dobraeus] κόττα-
βος codex. τοῦμόν Petitus] τοῦμεν (sic) codex.
4. 5. Verbis corruptis parum profuerunt criticorum coniecturae, velut Dobraei, τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσά-
βιος ἐπίσκοπα | ὅσων ἐμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο. τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους memorat Athen. 11. p. 782 e. ex eoque Eustathius p. 344, 24. et sine Aeschylī nomine schol. Ar. Pac. 1244. 5. ἐκτεμῶν] ἐκ τ' ἐμῶν Stanleius collato Polluce 10, 76. χεὶρ sine accentu codex.

179. Athenaeus 1. p. 17 c. (ex eoque Eust. p. 1828, 28.) Αἰσχύλος ἀπρεπῶς ποιεῖ παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγύναι. λέγει γούν

~ ~ ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριπεν οὐδ' ἤμαρτε. περὶ δ' ἐμῷ κάρα
πληγίῳ ἐναυάγησεν ὀστρακομένῃ
χωρὶς μυρηρῶν τευχῶν ἐμοί.

Tzetza ad Lycophr. 778. παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεά τύπας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὀμήρῳ. οὐράνην ex Aeschylō memorant Pollux 10, 44. (et 2, 223.) anon. in Walzii Rhet. vol. 7. p. 735. gramm. in Crameri Anecd. Paris. vol. 4. p. 12, 14. Conf. Eustath. Opusc. p. 296, 51.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Aesch. Prom. 457. ἔς τε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ | ἄστρον ἔδειξα, ubi schol. τούτων τὴν εὐρεσιν καὶ Παλαμῆδει προσῆψεν. Ad Aeschylī Palamedem ab Platone Reipubl. 8. p. 522 d. respici putabat Butlerus. De Platōnis loco dixit Aristides vol. 2. p. 260.

180. Schol. Homeri Il. 4, 319. ubi de aoristo ἔκταν agit, Αἰσχύλος Παλαμῆδει

τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

Nauplii haec verba esse coniecit Vater. ad Eur. Rhes. p. 233.

181. Athenaeus 1. p. 11 e. ἔστι δ' ἡ τᾶξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ Παλαμῆδης πεποίηται λέγων

καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
ἔταξα, σίτον δ' εἰδέναι διώρισα,
ἄριστα, δείπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

unde sua duxit Eustathius p. 242, 22. 1358, 4. 1432, 5. 1791, 45. 1833, 4. V. 1. καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρ-
χας στρατῷ Porsonus. Conf. Sophoclis fragm. 379. Versum 3. ex Aeschylō afferunt schol. Il. 2, 308. in Crameri Anecd. Paris. vol. 3. p. 7, 15. 154, 6., schol. Il. 2, 381., schol. Od. 2, 20., Etym. Gud. p. 150, 19. θ'] δ' Ath., om. schol. Od. 2, 20. et Etym. Gud. τρίτα om. schol. Il. 2, 381., schol. Od. 2, 20. Etym. Gud. Eust. p. 1833. τρίτα est ap. schol. Il. in Crameri Anecd. Paris. vol. 3. p. 7, 15. Eust. p. 1358. 1432. 1791. τρίτα ἡ μάλιστα τρίτα idem p. 242. Ad hunc locum spectat Phrynichus Bekkeri p. 23, 23. τέσσαρας τροφὰς οἶδεν ὁ ποιητής. — ὁ δ' Αἰσχύλος τρεῖς οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δευτερίην.

AESCHYLUS.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Argum. Baccharum Euripidis, ἡ μυθοποιία κείται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεί. Memoratur in Catalogo.

182. Galenus loco ad fr. 169. indicato, πέμφιζ — ἐπὶ δὲ τῆς βανίδος ὁ αὐτὸς — ἐν Πενθεί μὴδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

Περραιβίδες, ut est in Catalogo, hanc fabulam inscriptam fuisse, non Περραιβοί, ostendi in Praefat. ad Athenaeum vol. 1. p. IV.

183. Athenaeus 11. p. 476 c. Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι τοὺς Περραιβοὺς παρίστην ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων

ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾷ στόμια προσβεβλημένους.
προβεβλημένοις epitome ex eaque Eustathius p. 917, 63.

184. Athenaeus 11. p. 499 a. Αἰσχύλος ἐν Περραιβίσι (Περραιβοῖς codex hic et 476 c)

ποῦ μοι τὰ πολλά δῶρα κάκροθῖναι,
ποῦ χρυσότευκτα κάργυρα σκυφώματα;
Nomen fabulae om. epitome cum eaque Eustath. p. 1775, 22. Verba Eionei esse coniecit Nauckius dona exigentis ab Ixione promissa.

185. Hesychius, ἀπαιόλη: ἀπάτη, ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περραιβίῳ (codex περρέβην). Eustathius p. 352, 33. ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ρηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Αἰσχύλος τέθηκεν αἰσχροῦ χρημάτων ἀπαιόλη. αἰσchrῶς Butlerus.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

186. Etym. M. p. 31, 5. αἰδοῖεστατος: ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατος, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἶον

ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρῆς ἀρχέστατον,
καὶ τὸ αἰδοῖεστατον καὶ ἀφθονέστατον ποιητικὰ εἰσι κατ' ἔθος ἰώνων γινόμενα. — ὦφειλον γὰρ τὰ προειρημένα δικαιότερος (voluit αἰδοῖετατος) εἶναι καὶ ἀφθονώτερος καὶ ἀρχαιότερος (ἀρχότερος Nauckius). οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. ἀρθονεστέραν λῖβα est fragm. 68. de quo comparativo dixit L. Dindorfius in Thesouro vol. 1. part. 2. p. 2650. (Eiusdem generis est φιλοξενέστατος in fragm. Eurip. 871. φιλοξενώτατον est apud Aeschylum fr. 198.) Superlativum ἀρχέστατον, quem in ἀρχέστατος mutari voluit Lobeck. Paralip. p. 81. ab substantivo ἀρχός derivat Nauckius de Aristoph. Byz. p. 46. Verba Ulixis esse coniecit Lobeckius (Pathol. Elem. vol. 1. p. 337.) cum coniuge colloquentis, cui quum primum in conspectum venisset, se unum Cretae principum esse mentitus est Odys. 19, 180.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ.

Memoratur haec fabula in Catalogo.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΣ.

Mythum de Prometheo, de quo videndus Apollodorus 1, 7, 1., tribus fabulis tractavit Aeschylus, tragoeidiis duabus, Προμηθεὶ δεσμώτῃ, quae superest, et Λυομένῳ, fabula satyrica una, quae simpliciter Προμηθεὺς nomine inscripta fuit ab Aeschylō, Προμηθεὺς πυρφόρος ab grammaticis Alexandrinis. De his fabulis scriptor Vitae Aeschylī in Schol. ed. Oxon. p. 8, 1. ταῦτη καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλου κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινὲς ἤδη τῶν τραγωδιῶν διὰ μόνων οἰκονομοῦνται τῶν θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς. De vana multorum opinione qui tetralogiam Prometheam ex tribus tragoeidiis (Προμηθεὶ πυρφόρῳ, δεσμώτῃ, Λυομένῳ (licet in δεσμώτῃ res Promethei ita exponantur ut nullam aliam fabu-

lam praecessisse appareat) et fabula satyrica ignota compositam finxerunt, drama autem satyricum Προμηθεά, quod olymp. 76. 4. cum tribus tragoediis (Φινεί, Πέρσαις, Γλαύκῳ) actum esse novimus, non Προμηθεά πυρφόρον, sed Pollucis illum Προμηθεά πυρκαέα, cuius nullus unquam alius testis produceretur, fuisse crediderunt, dixi in Vita Sophoclis ed. Oxon. a. 1860. vol. 8. p. LXII. Alii Προμηθεά πυρφόρον tertiam fuisse crediderunt tetralogiae fabulam, nomine non propter furtum ignis imposito, sed ad λαμπαδοδρομίας, Athenis in honorem Promethei quotannis celebratas referendo: quod institutum memorari poterat in extrema parte Προμηθεῶς λυομένου (in qua etiam de corona Promethei sermo fuit: vid. fr. 204.), ut honores Eumenidibus habendi in fine fabulae cognominis, quae sollemni pompa clauditur, exponuntur, sed quomodo integrae tragoediae componendae, eique tali quales Aeschylus facere solebat, sufficere potuerit non perspicitur.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

187. Pollux 9, 156. ὁ δ' ἐμπρήσας τὰχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα, οὕτως ἐπιγράφοντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεά, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. Πυρκαεὺς parum aptum Prometheo nomen: aptissimum πυρφόρος. Quamobrem vereor ne πυρκαεὺς ab Polluce per errorem, etiam infra 10, 64. repetitum, dictus sit, quod iam Canterus perspexit Var. Lect. 7, 21. Ita Iosephus Τρικάρανον Theopompi Τριπολιτικὸν dixit, quum Dicaearchi hoc nomine liber menti obversaretur. Προμηθεά πυρφόρον recte dicunt catalogi fabularum scriptor, Gellius, scholiasta Promethei vineti v. 94. τὸν μυριετή: ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. cuius verbis Hermannus in Opusc. vol. 4. p. 257. adhibuit Hygini locum Poet. Astron. 2, 15. p. 456. *Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem alligatum ad triginta millia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.* Tetralogia ad quam Προμηθεὺς πυρφόρος, satyricum drama, pertinuit, indicata in ὑποθέσει Persarum, ἐπὶ Μένωνος (olymp. 76, 4.) τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεί, Πέρσαις, Γλαύκῳ, Προμηθεῖ. In prima parte dramatis de furto ignis cum hominibus contra Iovis voluntatem communicati actum fuisse ex fragm. 190. colligi potest: in extrema parte, de qua nihil compertum habemus, si forte Prometheus Iovis iussu abductus fuit ad millenorum annorum poenam subeundam, hinc sumtum esse potest quod schol. Prom. l. c. annotavit, ἐν τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν, numero hyperbolico, ut in Prom. vineto v. 94. τὸν μυριετὴ χρόνον ἀθλεύσω: etsi hoc valde incertum est. Nam quum numerus annorum, per quos rupi alligatus fuerit Prometheus, vix silentio praeteriri potuerit in Prometheo soluto, probabilis est Welckeri coniectura in verbis scholiastae πυρφόρῳ per errorem positum esse pro λυομένῳ. quod si accidit, minus mirabile est quam quod librario in recentissimo quodam Promethei vineti apographo aliud agenti Αἰσχύλου πυρφόρος Προμηθεὺς in calamus venit pro δεσμώτῃ.

188. Gellius 13, 19, 4. *Id quoque animadvertimus apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰνὼ eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic*

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.

Euripides autem sic "σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές." Eadem fere verba σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια Choeph. 582. Similem sententiam ex Aeschilo affert scholiasta Aristidis vol. 3. p. 501, 17. Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ

πολλοῖς γὰρ ἐστὶ κέρδος ἢ σιγῇ βροτῶν.

Quae non leguntur in Prometheo vineto.

189. Pollux 10, 64. ὡμίλιον — Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ (immo πυρφόρῳ)

λινὰ δέ, πίσσα κύμολίνου μακροὶ τόνοι.

Scribatur λινὰ δέ. In cod. Paris. est λινάδες.

190. Plut. Mor. p. 86 f. τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιλήσαι καὶ περιβαλεῖν (περιλαβεῖν Nauckius in Schneidew. Philol. vol. 4. p. 535. collato Xenoph. Symp. 9, 4. περιλαβὼν ἐφίλησεν αὐτόν) ὁ Προμηθεὺς,

τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε.

καίει τὸν ἀψάμενον, ἀλλὰ φῶς παρέχει καὶ θερμότητα. Eriphanus Aneor. vol. 2. p. 109a. ἄλλος δὲ (Ζεὺς) ὁ τραγῳδός, ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὧν ἐπελάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ, καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγῳ τῷ σατύρῳ εὐρόντι πρότερον (ὀρώντι πρῶτον Meinekius) τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι (καὶ θέλοντι addit Meinekius in Schneidew. Philol. vol. 3. p. 320.) φιλήσαι, μὴ ἄψῃ, τράγε· ἀψάμενος γὰρ ἐμπρήσεις μου (scr. σου cum Meinekiō) τὰ γένεια. Eustathius p. 415, 7. Ἥλιος — ἀντὶ τοῦ ὡ Ἥλιε, ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ "τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε" ἀντὶ τοῦ, ὡ τράγε πάνυ στερήσῃ γενείου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις. Ad hanc fabulam alludere auctorem ad Herenn. 4, 6. coniecit Meinekius sic scribentem: si Prometheus, cum mortalibus ignem dividere vellet, ipse a vicinis cum testa ambulans carbunculos corrögaret, non ridiculum videretur? Praeterea ad hanc fabulam fuerunt qui referrent fragmenta 303. 373.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΤΟΜΕΝΟΣ.

Hermannii dissertatio in Opusc. vol. 4. p. 253. Schol. Aeschyli Prom. 511. οὕτω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς δράματι λύεται, ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος. et 522. ἄλλου λόγου μέμνησθε: τῷ ἐξῆς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους. Philodemus περὶ εὐσεβείας in Gomperzii Stud. Hercul. 2. p. 41. partim ab Gomperzio partim ab H. Sauppio in Philologo vol. 21. p. 140. reintegratus, ὁ[σα δ] ἐ Προμηθεὺς οὐ δε[κ]α[δα], ἀλλὰ μυριάδας [ἐτῶν ἐπαθεν ὑπ]ὸ Διός, εἰπὼν [εὐλαβεῖ]θαι μὴ ποτε [κρείττω] κατασκευά[σῃ τις δ]πλα. καὶ τὸν Προμηθεά λύσθαι [ποιεῖ] Αἰσχύλος ὅ[τι τὸ λ]όγιον ἐμή[νυσεν] τὸ περὶ Θέ[τιδος], ὡς χρεῶν εἴη τὸν ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα κρείττω κατα[σκευάσ]αι [τ]οῦ πατρὸς [ἀρχήν· καὶ θνητῶ δια τοῦτο εἰκά]ζουσιν [ἀποδοθῇ] να[ὶ ἀνδρί]. (Vir mortalis est Peleus.) Ibid. p. 39. .... υἱὸς ... | ... Κρόν ... | ... Αἰσχύλος | ἐν τῷ λυομένῳ | Προμηθεῖ ... [ὑπ]ὸ Διὸς δεδ[έσθαι].

191. Arrianus in Periplo Ponti Euxini p. 19. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φάσιν δρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ. λέγουσι γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτάνες πρὸς τὸν Προμηθεά ὅτι

ἤκομεν — — — — —

τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεὶ,

δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποφόμενοι.

ἔπειτα καταλέγουσιν ὅσῃν χώρῃν ἐπήλθον

τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης

μέγαν ἢδ' Ἀσίας τέρμονα Φάσιν.

Minus integra haec afferuntur in anonymi Periplo Ponti Eux. et Maeotidis paludis p. 1. Spectat ad hunc locum Procopius Histor. Gothl. 4, 6. p. 336, 11. ἀλλὰ καὶ ὁ τραγῳδοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγῳδίας τὸν ποταμὸν Φάσιν τέρμονα καλεῖ τῆς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. V. 4. τῇ] πῇ codices.

192. Strabo 1. p. 33. φημί — τὰ μεσημβρινὰ πάντα Αἰθιοπίαν καλεῖσθαι τὰ πρὸς Ὠκεανῷ. μαρτυρεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα. ὁ τε γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ φησὶν οὕτω

φοινικικόπεδον τ' ἐρυθρὰς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης,
χαλκοκέρανόν τε παρ' Ὠκεανῷ
λίμνην παντοτρόφον Αἰθιόπων,
ἴν' ὁ παντόπτης Ἥλιος αἶι
χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων
θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

V. 3. Obscurum est quid significet χαλκοκέραυνον. Parum probabiles Bothii et Hermanni coniecturae χαλιόκρουνον et χαλκομάραυνον. 4. λίμνην | λίμναν libri. παντοτόρπον | πάντων τροφόν Lobekius. 5. παντόπτας (debebat παντόπτης) pro παντεπόπτας Tyrwhittus. αἰ | αiei libri. 8. προχοαῖς | τ' ad-dunt codices.

193. Cicero Quaest. Tusc. 2, 10, 23—25. Veniat Aeschylus non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quomodo fert apud eum Prometheus dolorem, quem excipit ob furtum Lemnium? — “unde igris cluet mortalibus clam | divisus: eum dictus Prometheus | clepsisse dolo, poenasque Iovi | fato expendisse supremo.” Has igitur poenas pendens affixus ad Caucasum haec dicit “Titanum suboles, socia nostri sanguinis, | generata Coelo, adspicite religatum asperis | vinculumque saxis, navem ut horrisso freto | noctem patientes timidi adnectunt navitae. | Saturnius me sic infixit Iuppiter, | Iovisque numen Mulcibri adscivit manus, | hos ille cunxos fabrica crudeli inserens | perrupit artus: qua miser sollertia | transverberatus castrum hoc Furiarum incolo. | iam tertio me quoque funesto die | tristi advolatu, aduncis lacerans unguibus, | (Ad hunc versum Schuetzius probabiliter refert Hesychii locum fragm. 199.) Iovis satelles pastu dilaniat fero. | tum iecore opimo farta et satiata affatim | clangorem fundit vastum, et sublimē avolans | pinnata cauda nostrum adulat sanguinem. | quum vero aedem inflatu renovatum est iecur | tum rursus tetros avida se ad pastus refert. | sic hunc custodem maesti cruciatus alo, | qui me perenni vivum foedat miseria. | namque, ut videtis, vinculis constrictus Iovis, | arcere nequeo divam volucrem a pectore. | sic me ipse viduus pestes excipio anxias, | amore mortis terminum inquirens mali: | sed longe a leto numine aspellor Iovis. | atque haec vetusta saeculis glomerata horridis, | luctifica clades nostro infixa est corpori: | e quo liquatae solis ardore excidunt | guttae quae saxa assidue instillant Caucasi.” Haec ex Prometheo soluto Cicero vertit: quattuor quos praemisit versus anapaesticos ex Attii Philocteta sumsit.

194. Plutarchus Moral. p. 98 c. νῦν δὲ οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδὲ αὐτομάτως περιέσμεν αὐτῶν (τῶν θηρίων) καὶ κρατούμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεύς, τούτέστιν ὁ λογισμὸς, αἴτιος

ἵππων ὄνων τ' ὄρεα καὶ ταύρων γονὰς
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα,
κατ' Αἰσχύλον. Libri ἀντίδωρα. Idem p. 964 f. οὐ γὰρ ἀδικοῦσιν οἱ τὰ μὲν ἀμικτα καὶ βλαβερά κομιδῇ κο-
λάζοντες καὶ ἀποκτιννύοντες, τὰ δὲ ἡμέρα καὶ φιλάν-
θρωπα ποιοῦμενοι τιθασὰ καὶ συνεργά χρεῖας πρὸς ἡν
ἐκαστον εὐ πέφυκεν, “ἵππων ὄνων τ' ὄρεα καὶ ταύ-
ρων γονὰς,” ὣν ὁ Αἰσχύλου Προμηθεύς δοῦναι ἡμῖν
φασιν “ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα.” Attulit etiam
Porphyrus de abstin. 3, 18. p. 257. ubi ἐκδέκτορα.

195. Galeus vol. 5. p. 454. ed. Basl. vol. 9. p. 385. Charter. δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν (τὴν πέμψιγα) ἐπὶ τῆς
πνοῆς Σοφοκλῆς — λέγειν — Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεὶ
δεσμώτῃ

εὐθείαν ἔρπε τήνδε· καὶ πρώτηιστα μὲν
Βορεάδας ἤξει πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταγίζοντα, μὴ σ' ἀναρπάσῃ
δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφρω. —
ἐπὶ δὲ τῆς ῥάνιδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεὶ
ἔξευλαβοῦ δὲ μὴ σε προσβάλλῃ στόμα
πέμφιξ· πικροὶ γὰρ κοῦ δὲ Ζῳῆς ἄτμοι.
Promethea desumit aut memoriae errore nominat,
aut exciderunt hi versus ex illa fabula. Vide Herman-
num p. 274.

196. Strabo 4. p. 182, 183. μεταξὺ τῆς Μασσαλίας
καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδῖον ἐστὶ τῆς θαλάτ-
της διέχον εἰς ἑκατόν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν
διάμετρον, κυκλοτερές τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθώδες
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστόν γάρ ἐστι λίθων χειρο-
πληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωσιν· ἄφ-
ῆς ἀφθονοὶ νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν, ἐν μέσῳ δ' ὕδατα

καὶ ἀλυκίδες ἐνίστανται καὶ ἄλλες. (Sequuntur Aristot-
elis et Posidonii sententiae.) — τὸ μὲντοι δυσάπολό-
γητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λαβὼν εἰς
μῦθον ἔξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεύς παρ' αὐτῷ
καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Καυκάσου
πρὸς τὰς Ἑσπερίδας

ἤξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατὸν,
ἐνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν,
μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐνταῦθ'· ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον
ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χώρος ἐστὶ μαλθακός.
ἰδὼν δ' ἀμυχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,
νεφέλην δ' ὑπερσῶν νιφάδι γογγύλων πέτρων
ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
βαλὼν διώσει ῥαδίως Λίγυν στρατὸν.

Versus 1—3. attulit Dionysius Hal. Antiq. 1, 41. ubi
εὐ οἶδα scriptum. 3. μέμψει | μέμψη vel πέμψη ap.
Strabonem. 6. σ' ὁ | σε Meinekius. 7. ὑπερσῶν
pro ὑποσῶν Casaubonus. Tum libri στρογγύλων.
Correxit Porsonus in Miscellaneis p. 212. et γογγύλων
nunc enotatum ex cod. Mosquensi, in quo tamen ipso
quoque στρογγύλων superscriptum est. Ad hunc lo-
cum spectat Hyginus Poet. Astron. 2, 6. p. 437. et non
nominato auctore Theo ad Arati Phaen. v. 75. 8. σὺ
βαλὼν pro συμβαλὼν Salmasius. 9. διώσεις (debe-
bat διώσει, ut Dobraeus) pro δηώσεις Leopardus.

197. Schol. Apoll. 4, 284. τὸν Ἰστρον φασιν ἐκ τῶν
Ὑπερβορέων καταφάρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὁρῶν.
οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προ-
μηθεὶ λέγοντι τοῦτο. Non recte schol. Dion. Perieg.
10. de Tanai, Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεὶ λυομένῳ καὶ
Σοφοκλῆς ἐν Σκυθίας ὑπὸ τούτου διορίζεσθαι φησὶ τὰς
ἡπείρους.

198. Stephanus Byzant. s. v. Ἀβιοι p. 7, 5. Αἰσχύλος
τε Γαβίου διὰ τοῦ γ ἐν λυομένῳ Προμηθεὶ
ἔπειτα δ' ἤξεις δῆμον ἐνδικώτατον
βροτῶν ὅπαντων καὶ φιλοξενώτατον,
Γαβίους, ἵν' οὐτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
τέμνει δικελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι
γῦα φέρουσι βίοντα ἄφθονον βροτοῖς.

V. 1. ἤξεις (ut fr. 196, 1.) pro ἤξει Stanleius. ἔξει Mei-
nekius. 2. βροτῶν addidit Hermannus. Γαβίους ex
Aeschylō memorant schol. Il. 13, 6. et Eustathius
p. 916, 24.

199. Hesychius, εἰσαφάσματα: εἰσπτήματα, ἀπὸ
τοῦ εἰσαφέναι. ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεὶ
λυομένῳ.

200. Eustathius p. 600, 43. σχίσματα γάρ τινα καὶ
θύσανοι, ὅθεν ἀρειθύσανοι κατὰ Πausanίαν Ἄρεος θύ-
σανοι, οἰοεὶ ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεὶ
λυομένῳ. Hesychius, ἀρθύσανοι: ἀποσχίσματα καὶ
ἀποβλαστήματα. ἀριθύσανοι: ἡνίοχοι. In gl. priore
ordo literarum ἀρθύσανοι (ut Favorinus scripsit), in
altera ἀρειθύσανοι postulat.

201. Plutarchus in vita Pompeii c. 1. πρὸς δὲ Πομ-
πίον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθὺς ἔξ
ἀρχῆς, ὅπερ ὁ Αἰσχύλος Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρα-
κλέα, σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ λέγων

ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.
τοῦτο] ποῦ τὸ Hermannus.

202. Strabo 1. p. 43. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιά-
σαιτο ἄγνοϊαν — οὐδ' Αἰσχύλου κυνοκεφάλους καὶ στερ-
νοφθάλμους καὶ μονομάτους ἰστοροῦντος. Eadem 7.
p. 299. ubi additum ἐν τῷ Προμηθεὶ. στερνοφθάλμους
ex Aeschylō memorat Tzetzta in Cramerī Anecd. Oxon.
vol. 3. p. 370, 9.

203. Strabo 7. p. 300. καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συν-
ηγρῶν τῷ ποιητῇ, φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν
ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι.

204. Athenaeus 15. p. 674 d. Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ
λυομένῳ Προμηθεὶ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προ-
μηθεὺς τὸν στέφανον περιτίθειμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντί-
ποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ. De corona Promethei conf.
Hygin. Poet. Astr. 2, 15. p. 457.

205. Plutarchus Moral. p. 757 d. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἔτε-

ρον θεόν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἵρεσθαι τὸ τῶρον, ὡς Αἰσχύλος φησὶν

ἄγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὄρνθον ἰθύνει βέλος.

206. Antiat. Bekkeri 1. p. 116, 7. χέρσα: τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ. Dubium quam fabulam dicat.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

207. Relata haec fabula in Catalogum. Licymnium histrionem tragicum, qui τοὺς Αἰσχύλον Προπομπούς egerit, memorat Alciphro 3, 48, 1. ἄφρωνος εἶη Λικύμνιος ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτής· ὡς γὰρ ἐνικά τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἰππασσον τὸν Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομπούς τορῶντι καὶ γεγωνῶν τῷ φωνήματι χρυσάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφής ἦγε συμπόσιον. Unum verbum debemus Hesychio, δίπολοι· Αἰσχύλος διπλαῖ Προπομποῖς. διπλαῖ (διποῖ?) ante Αἰσχύλος recte collocavit Musurus.

ΠΡΩΤΕΥΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ.

Pertinuit ad Oresteam: vide didascaliam Agamemnonis supra p. 53. Schol. Ar. Ran. v. 1155. τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλίαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρισταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι, χωρὶς τῶν σατυρικῶν (vel τοῦ σατυρικοῦ, si ad solam hanc refertur Aeschyli trilogiam). Acta igitur est olymp. 80, 2.

208. Athenaeus 9. p. 394 a. Φάψ — Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ (corriges σατυρικῷ) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα, μέσαστα πλευρά πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

V. 2. μέσαστα Casaubonus parum probabiliter in μέσαν (debebat μέσσην) τὰ mutavit. Adiectivo μέσαςτος significatione propria utitur Aeschylus Pers. 887. πεπλεγμένην] πεπληγμένην Schweighauserus.

209. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 35, 19. γάρως Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ “καὶ τὸν ἰχθύων γάρων.” Omissio nomine fabulae affertur ab Athenaeo 2. p. 67 c. Masculini ὁ γάρως exemplum τὸν ἰχθύων γάρων affert. Herodianus Pieroni p. 437.

210. Schol. Od. 4, 366. Εἰδοθέη: ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etym. Gud. p. 316, 30. ex cod. Paris. 2638. correctum, κερδῶ: ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἢ Εἰδῶ καὶ Ὑψῶ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλη. Conf. Bekkeri Anecd. p. 857, 9. et schol. Aristoph. Eq. 1065. (1068.)

211. Hesyclus, ἀέλπτοι: δεινοὶ καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ. Aeschylus aut ἄεπτοι aut ἄαπτοι dixisse videtur, atque quae ex Homericō χείρας ἀάπτους nota est scripturae varietas fortasse similiter in Aeschyli Proteo exstitit. Monuit Nauckius.

212. Hesyclus, ἄμαλα: τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἁμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ. Corrupte Etym. M. p. 75, 22. ἄμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος. In ἁμίδα corruptum Suppl. 842, 847.

213. Hesyclus, ἐπάσω: ἐκτίσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ. Hunc aoristum Sophocli Oed. C. 528. pro ἐπλήσω restituit Nauckius.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Σαλαμῖνιοι in Catalogo dramatum. Videtur haec terra fuisse fabulae trilogiae de qua dictum ad fragm. 77.

214. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 19. οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ προκειμένου ὀνόματος (φάρως) τὸ ἄ καὶ συστέλλουσιν, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμινίαις

εἴ μοι γένοιτο φάρως ἴσον οὐρανῷ.

Codex ἐν οὐρανῷ. Apud Herodianum περὶ διχρόνων

in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 3. p. 295, 13. ἐμοὶ est pro εἴ μοι. Ex eodem fonte Draco Straton. p. 35, 11. et grammaticus Hermannii p. 443. Vestem dicere videtur caeruleam. ἴσον fortasse pro ὅσον scriptum.

215. Hesyclus, ἔκλογον: διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

216. Hesyclus, κανθύλας: τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

217. Hesyclus, ἀναρροιβδεῖ: ἀναρροφεῖ. (Codex ἀναροῖδοι ἀναροφεῖ, quod correxit Favorinus.) Αἰσχύλος Σαλαμινίαις ἀντὶ τοῦ διαπνεῖ (ἀναπνεῖ Meinekii Philol. 13. p. 515).

218. Hesyclus, ἀνήρης: ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. De hoc voc. dixi ad schol. Sophoclis vol. 2. p. 71.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ.

Σεμέλη ἡ Ὑδροφόρος in dramatum Catalogo.

219. Hesyclus, ἀνταῖα: ἐναντία, ἰκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλη. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα· καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ ἀνταῖαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. Scribendum suspicor ἀνταῖα ἢ ἀντία· ἰκέσιος, collato schol. Il. 22, 113. ἀντίος ἰκέτης, ὅθεν ἀνταῖος ἰκέσιος Ζεὺς παρὰ ἱπποβότων (corr. ἱπποβότῳ). NAUCK.

220. Hesyclus, ἄστερκα: τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλη. Recte ἄστεκτα Is. Vossius, quod in Anecd. Bekk. p. 456, 1. explicatur ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμεγα κατασχεθῆναι.

221. Hesyclus, ἀμφίδρομος: Αἰσχύλος Σεμέλη ἐπλάσε δαίμονα καίνον (καὶ codex) περὶ τὰ ἀμφιδρό-

μα, ὡς εἰ ἔλεγε (ὡδε ἰ ἔλεγε codex) τὸν γενέθλιον.

222. Schol. Il. 4, 319. ubi de aoristo ἔκταν agit, Αἰσχύλος — ἐν Σεμέλῃ ἡ Ὑδροφόρος “Ζεὺς δς κατέκτα τοῦτον.” Etym. Gud. p. 305, 31. τὸ δεύτερον ἔκτας, τὸ τρίτον ἔκτα, οἷον “Ζεὺς δς κατέκτα.”

223. Schol. Apoll. Rhod. 1, 636. Θυιάσιν ὤμοβοροις: Μαινάσιν. ἐνθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπεὶ δὲ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Hinc patet, ut monuit Nauckius, argumentum dramatis fuisse fabulam notissimam quam tradunt Apollod. 3, 4, 3. et Hyginus fab. 179. et fortasse idem argumentum tractavit Sophocles in Ὑδροφόροις.

ΣΙΣΤΦΟΣ.

Sisyphus duplex fuit: alter δραπέτης, quem memorat Catalogi fabularum scriptor, alter πετροκυλιστής, de quo infra. De Σισύφου δραπέτου, dramatis, ut videtur, satyrici, argumento conf. schol. Il. 6, 153.

224. Pollux 10, 77. ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλον [που σκάφην] εἰπόντα ἐν Σισύφῳ καὶ νίπτρα δὴ χρή θεοφόρων ποδῶν φέρειν.

λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος; νίπτρα ex Aeschilo memorat Pollux 7, 40. Horatius Sat. 2, 3, 21. olim nam quaerere amabam | quo vafer ille pedes lavisset Sisyphus aere.

225. Pollux 10, 20. σταθοῦχος εἴρηται ἐν Αἰσχύλῳ Σισύφῳ “σὺ δ' ὁ σταθοῦχος ἐγκατιλλύσας ἄθρει.” Libri εὐ κατιλλύσας. ἐγκατιλλύσας dixit Eumen. 113.

226. Aelianus N. A. 12, 5. ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρώας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπερ οὖν Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ

ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὡδ' ὑπερφύης. τις addidit Grotius. ὡδ' Schneiderus. ὡδ' vel ὡς δ' libri.

227. Erotianus p. 118. (p. 61, 14. ed. Klein.) διόψω: τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπτρεύειν (διέπειν Nauckius collato Eust. Od. p. 1705, 33. διέπειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν καὶ διοπτος ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ) Ἀττική δὲ ἡ λέξις, κειμένη — παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ. Conf. fragm. 261.

228. ἄμβωνες: vide fragm. 100.

229. Etym. Gud. p. 227, 40. Etym. MS. Paris. ap. Larcherum in Actis Academiae Inscr. Parisinae vol. 47. (sive in Sturzii Append. ad Orionem p. 213.) et Gaisford. p. 1161. et gramm. cod. Oxon. apud Cramerum Aneecd. Oxon. vol. 2. p. 443. Ζαγρεὺς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων, ὡς (ᾧ Oxon.) πότνια γῆ Ζαγρεὺ τε θεῶν πανυπέρτατε πάντων, ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη (πάντων — ἔφη om. Oxon.) τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἀίδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σκύφῳ (ἐν Σκύφῳ om. Oxon.) Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι Oxon.) καὶ πολυξένῳ χαίρειν. ἐν δὲ Αἰγυπτίῳ (sic Cramerus post Larcherum. αἰγυπτί Oxon. αἰγύπτῳ Gud. et Paris.) οὕτως αὐτὸν διὰ (οὕτως α. δ. om. Oxon.) τὸν Πλούτωνα καλεῖ, τὸν ἀγραίον, τὸν πολυξενώτατον διὰ τὸν κεκμηκότων. Quae Hermannus sic correxit, Ζ. ὁ. μ. ἄ. "πότνια Γῆ — πάντων," ὡς ὁ τὴν Ἀ. — ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ

Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ πατρὶ χαίρειν.

ἐν δὲ Αἰγυπτίῳ οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ. Tum aliud sequitur excerptum, ἐν δὲ Ἰκέτισι (147.) τὸν Δία, "τὸν γάϊον, | τὸν πολυξενώτατον | Ζῆνα τῶν κεκμηκότων."

230. Etym. Gud. p. 321, 58. κίκυς, ἡ δύναμις. Ἀπολλώδωρος ἱκμάς — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ "καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμάσει τὰ (hoc est οἷσιν — vel ἰσὶν, ut Nauckius) — οὐκ ἐνεστ' ἱκμάς" εἶτα, "σοὶ δ' οὐκ ἐνεστι κίκυς οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες θανόντων φησὶν ἀψύχοις. quae in cod. Paris. 2631. ap. Cramer. Aneecd. Paris. vol. 4. p. 35. sic scripta sunt — καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκέτι ἱμάσι τὰ σοὶ δ' οὐκ ἐστι κίκυς οὐδὲ — ἀψύχων. Valde haec perturbata, sed ut agnoscas tamen Aeschylī verba [ἱκμάς]

καὶ τῶν θανόντων οἷσιν (ἰσὶν Nauckius) οὐκ ἐνεστ' Et altero loco, σοὶ δ' οὐκ ἐνεστι κίκυς οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΤΑΙΣΤΗΣ.

De profanatis mysteriis fragm. 83.

231. Hesychius, θώψεις: θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκλιστῇ.

232. Schol. Ar. Pac. 73. Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ πετροκλιστῇ "Αἰτναῖός ἐστι κύνθαρος βία πόνων (πονῶν?)."

ΣΦΙΓΞ.

Fuit fabula satyrica, acta olymp. 78, 1., addita trilogiae Oedipodae, de qua diximus ad Laium

233. Athenaeus 15. p. 674 d. post verba supra fragm. 204. apposita ita pergit, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπὼν

τῷ δὲ Ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθεὺς λόγου.

Libri στέφανον. Correxit Grotius recte, nisi v. 2. ἄριστον scribendum cum Nauckio.

234. Ar. Ran. 1287.

Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει.

ubi scholiasta (v. 1319). vol. 2. p. 139, 17. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου.

235. Hesychius, κνουῖς: ὁ ἐκ τοῦ ἄεονος ἤχος. λέγεται δὲ καὶ κνόη. καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

Quae de Telepho Aeschylī tradit schol. Ar. Acharn. 332. ad fabulam Euripideam referenda videri dictum est ad Fragm. Eurip. p. 342.

236. Plato Phaedon. p. 108 a. ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τηλεφός λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπλὴν οἰμόν φησιν εἰς Αἶδου φέρειν. — Clemens Alex. Strom. 4. p. 583. οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύ-

λου Τηλεφον νοεῖν ἀπλὴν οἰμόν εἰς "Αἶδου φέρειν, "ὁδοὶ δὲ πολλαὶ κάπαγος" (καὶ ἀπάγουσαι codex) ἁμαρτίας." Dionysius Halic. Artis rhetor. 6, 5. vol. 5. p. 265. μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἰμός, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, εἰς "Αἶδου φέρουσα.

237. Hesychius, ἀμφιδεξίους χερσὶ: ταῖς τῶν τόξων, διὰ τὸ ἐκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφῳ.

Fragmentum ab Timachida ad hanc fabulam relatum vide ad fragm. 92.

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

De profanatis mysteriis fragm. 83. Argumentum fuisse Actaeonis mortem coniecit Hermannus et Τοξότιδας nymphas Dianae comites. De persona Actaeonis Pollux 4, 141. τὰ δ' ἔσκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἢ Φινεὺς τυφλὸς cet.

238. Antigonus Carystius Hist. mirab. c. 127. p. 174. τῶν δὲ θηλέων ζῶων τροπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνοουσίαν ἵππον —. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν

ἄδων ταῖς ἀγναῖς παρθένους γαμηλίῳ λέκτρων ἀστεί μὴ βλεμμάτων ῥέπει βολή, καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν

νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων

ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη·

ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἵππογνώμονα.

V. 1. et 2. nondum emendati, nisi quod Salmasius recte ῥέπει βολή pro ῥεπιβουλή correxit. 3. νέας γυναικὸς addidi ex Plut. Mor. p. 81 d. 767 b. qui hunc et sequentem versum sine fabulae nomine attulit, et gramm. ap. Cramer. Aneecd. Paris. vol. 1. p. 399. νέας μὲν γὰρ γυναικὸς, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, οὗτι λανθάνει φλέγων ὀφθαλμός εἷτις ἀνδρὸς γεγευμένη. 5. ἔχω Salmasius pro ἔχων. θυμὸν ἵππογνώμονα ex hoc versu sumsit Etym. M. p. 209, 48. 474, 45.

239. Aneecd. Bekk. p. 351, 4. ex Phrynico, ἄθρος ἡμέρα: — Αἰσχύλος ἐν Τοξότισι (codex τοξότῃσι) — ἐπὶ Ἀκταίωνος

οὔπω τις Ἀκτέων ἄθρος ἡμέρα

κενὸν πόνου πλουτοῦντ' ἐπεμψεν ἐς δόμους.

Ἀκτέων' scripsi pro Ἀκταίων. De Actaeone schol. II. 9, 593. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθεῖρειν φιλῶς τέταχε (τὸ ἀμαθύνειν) περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων

κύνες διημάθουν ἀνδρα δεσπότην.

Pollux 5, 47. τὰ μὲν δὲ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν Κόραξ, Ἀρπυια (ἀραία codex unus), Χάρων, Λυκόττας. Sic Bekkerus ex cod. Paris. Vulgo Λυκιάς.

240. Hesychius, πεζοφόροις ζώμασιν: Αἰσχύλος Τοξότισιν, ὡς περ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων, τινὲς δὲ ποδῆρεσι. πεζοφόρα ζώματα ex Aeschylō memorat Pollux 7, 51. Apud Photium p. 405, 15. πεζοφοροῦσιν ἥτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων ἢ τοῖς ποδῆρεσιν.

[ΤΡΟΦΟΙ. V. ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.]

ΥΨΙΠΤΑΗ.

Υψὺ pro Υψιπύλῃ dixit: vide ad fragm. 210.

241. Hesychius, ἀποκορσωσάμεναι: ἀποκειραμέναις· κόρσας γὰρ τὰς τρίχας. Αἰσχύλος Υψιπύλῃ.

242. Schol. Apoll. Rh. 1, 769. Αἰσχύλος δ' ἐν Υψιπύλῃ ἐν ὄπλοις φησὶν αὐτὰς (τὰς Λημνίας) ἐπελθούσας χειμαζομένους τοῖς Ἀργοναύταις, μέχρι λαβεῖν ὄρον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας (ἀποβαῖσι cod. Flor.) μιγήσασθαι αὐταῖς. Λημνίου fabula Aeschylī in Catalogo memoratur, quod fuerunt qui in Λήμνῳ mutarent. Cuiusmodi errore in eodem Catalogo Σαλαμίνι scriptum pro Σαλαμίνιαι. Λημνίας scripserunt Sophocles et inter comicos Aristophanes, Nicochares, Antiphanes et Diphilus, Υψιπύλῃ Euripides. Drama eiusdem trilogiae ac Νεμέα fuisse videtur Nauckio.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

De Aeschyli, Sophoclis et Euripidis Philocteta disputavit Dio Chrysostomus orat. 52. cuius verba emendavit Hermannus in Dissert. de hac fabula Opuscul. vol. 3. p. 113. 114.

243. Ar. Ran. 1430.

Σπερχείε ποταμέ βούνομοι τ' ἐπιστροφαί. ubi schol. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτῆτου Αἰσχύλου.

244. Stobaeus 120, 12.

ὦ θάνατε Παιάν, μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν·
μόνος γὰρ εἴ σὺ τῶν ἀνηκίστων κακῶν
ιατρός, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ.

Maximus Tyrius 13. p. 241. Reisk. ὦ πούες, ἀρήσω σε; (haec Aeschyli verba esse videntur.) ὁ Φιλοκτῆτης λέγει· ἀνθρώπε ἄφες καὶ μὴ βόα μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλάτοις μηδὲ ἐνόχλει τὴν Λημνίων γῆν· ὦ θάνατε Παιάν. Respicit etiam Theodorus Metoch. Miscell. p. 347. τὸ τοῦ Αἰσχύλου φθέγγεσθαι "ὦ θάνατε Παιάν, ιατρός μόλε." Plut. Mor. p. 106 d. τοῦτον γὰρ ἀπεμνήσαστο καὶ ὁ εἰπὼν "ὦ θάνατε Παιάν, ιατρός μόλοις." (Sic Eur. Hipp. 1373. καὶ μοι θάνατος Παιάν ἔλθοι.) V. 3. γὰρ om. libri praeter Paris. B. Plut. Mor. p. 109 f. sine poetae nomine ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ. Similiter Soph. Oed. Col. 955. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται, et Eur. Alc. 937. τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται ποτε.

245. Suidas

ἐνθ' οὔτε μῖνυεν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἔα, ἐπὶ τῶν δυσχρήστων περιπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλου ὁ Φιλοκτῆτης. Versus proverbialis apud Plut. Mor. p. 476 b. apud Diogenian. 4. 88. Greg. Cyr. 2, 47. Greg. Cyr. Leid. 2, 13. Greg. Cyr. Mosq. 3, 20. Apostol. 8, 30. οὔτε πλεῖν] οὔτ' ἐκπλεῖν apud Diogenian. et Suidam. Aristaeus 1. 27. p. 121. ἐνθα, φησὶν, ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἔα.

246. Aristoteles Poet. c. 22. p. 1458 b, 23. τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἱαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελέες. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτῇ ἐποίησε

φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκα ἐσθίει ποδός.
(φαγέδαινα libri.) ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾷται μετέθηκε. Scripserat igitur σάρκα θοινᾷται.

247. Athenaeus 9. p. 394 a. κὰν Φιλοκτῆτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλίσιν φραβῶν εἶρκεν (Αἰσχύλος).

248. Plutarchus Moral. p. 1087 f. ἐκ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλος Φιλοκτῆτῃ ἱκανός.
οὐ γὰρ δακύν (φησὶν) ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνῶκισε
δεινὴν στοματῶν ἔκφυσις ποδός λαβῶν.
V. 1. δακύν pro ὁ δράκυν G. A. Hirschigius. 2. στοματῶν pro στομάτων Hermannus. λαβῶν pro λαβεῖν Valck. βλάβην Schneidewinus Philol. vol. 4. p. 658.

249. Schol. Odys. 14, 12. ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάτων φυτῶν μελάνδρον φησιν, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτῆτῃ

κρεμάσασα τόξον πίτους ἐκ μελάνδρου.
Apud Eustathium p. 1748, 57. ἐκ κρεμάσας, unde κρεμάσας τὸ τόξον Bothius. κρεμασά τῶσα Hermannus.

250. Photius p. 326, 9. ὁκόνους: τοὺς πάρνοπας. Αἰσχύλος Φιλοκτῆτῃ. Hesychius, ὁκόνους: τοὺς ἀτελέβους· καὶ τὰ ἀκριῶδη οὕτω λέγουσιν.

ΦΙΝΕΥΣ.

251. Non memoratur haec fabula in Catalogo. Acta est olymp. 76, 4: vid. Argum. Persarum supra p. 26. Unum ex ea fragmentum debemus Athenaeo 10. p. 421 f. Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.
V. 1. μαργώση γνάθῳ vel μαργώσας γνάθοις Nauckius.
2. ἐρρυσίαζον pro ἐρρυσίας οἷον Lobeckius ad Phryn. p. 739. πρώτη] πρώτῳ codex.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ.

Aristoteles Poet. c. 18. p. 1456 a, 2. τὸ δὲ τέταρτον (τραγωδίας εἶδος), οἷον αἱ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν "Αἶδου. Hanc fabulam eiusdem fuisse trilogiae ac Polydecton coniecit Welckerus. De mytho vide schol. Apoll. Rh. 4, 1515.

252. Athenaeus 9. p. 402 b. οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον· Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάδων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ συῖ φησιν "ἔδω δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς." Attulit Eustathius p. 1872, 6. Anecd. Bekkeri p. 457, 21. ἀσχέδωρος: παρ' Αἰσχύλου ὁ ἐκ τῆς ἰδίας ἀλκῆς ἀσχετα δωρούμενος, οἷον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύαγρον ἀσχέδωρον καλοῦσιν.

253. Eratosthenes Catast. c. 22. Περσεύς. — δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' "Ηφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι (φορκύσι libri) φησὶν ὁ τῶν τραγυδιῶν ποιητῆς, Φόρκυσιν. . . ἃς εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Eadem tradit Hyginus Poet. Astron. 2, 12. "sed ut ait Aeschylus tragoediarum scriptor in Phorceisi, Graeae fuerunt Gorgonum custodes." unde Eratosthenis locum corrigat Hermannus, ἔξ ἀδάμαντος, ὡς δὲ Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησὶν, ὁ τῶν τραγυδιῶν ποιητῆς, Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες.

ΦΡΥΓΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΤΡΑ.

Videtur tertia fuisse fabula trilogiae de qua dictum ad Myrmidones.

254. Scriptor vitae Aeschyli, διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη. ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἐκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῇ ἀμοιβαῖα. Ar. Ran. 911. (942 Kust.) πρώτιστα μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἀν καθίσεν ἐγκαλύψας, | Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεκνύς, | πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τοῦτ'. ubi schol. vol. 2. p. 110, 25. ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράμασί τινα κεκαλυμμένος. ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλου ἐν δράματι ἐπιγραφομένη Φρυεῖν ἢ Ἐκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. Ἄλλως. (scholion recentius) εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυεῖν Ἀχιλλέα ἢ Ἐκτορος λύτροις, ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν (de hoc non cogitandum), ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν (μερῶν;) οὐδὲν φθέγγεται. Schol. ad Aeschyli Prom. 435. σιωπῶσι γὰρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθαδίαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυεῖ Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφορὰν, ὡς ἢ Νιόβῃ παρ' Αἰσχύλου, ἢ διὰ περίσκεψιν, ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος ἀπαίτησιν. Qui Sophoclem memoriae errore pro Aeschilo nominavit. Quod apud Stobaeum 8, 5. legitur Σοφοκλέους Φρυγῶν, additis quattuor versibus, fortasse ex Σ. Φριεῖ corruptum.

255. Pollux 7, 91. ἃ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἶτε πῖλους αὐτὰ οἰητέον εἶτε περιελήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φρυεῖ (sic Bekkerus. φρυνὶ codex Paris. Φινεῖ M. Schmidius Philol. vol. 18. p. 228. Vulgo Φοινίσσαις) Αἰσχύλος

πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.
τὰ δὲ πέλλυτρα εἶδος ὑποδήματος, ὡς περ αὐτὰ ποδεῖα ταυτὸν ἦν ταῖς ἀναεὺρίσιν, ὃς σκελέας ἐνιοὶ ὀνομάζουσι. πέλλυτρα memorat idem 10, 50. Sophoclem pro Aeschilo nominans, ἃ δὲ ὑπείναι δεῖ ποδεῖα, πῖλους, πέλλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ ποδεῖα Σοφοκλῆς καλεῖ. Recte vero 2, 196. καὶ ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πῖλους Κριτίας, ἅπερ Αἰσχύλος πέλλυτρα καλεῖ. In πελλυταῖ corruptum apud Hesychium.

256. Pollux 7, 131. τῷ φορητῇ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυεῖν ἢ λύτροις

ἀλλὰ ναυβάτην
φορητῶν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

257. Stobaeus 125, 7. Αἰσχύλου Ἔκτορος καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετῆιν, δ' γοῦν κακουργεῖν ἀμφοδεδίξαι ἔχει καὶ μῆτε χαίρειν μῆτε λυτῆσθαι βροτούς. ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἐσθ' ὑπερέτερα καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.

V. 1. εἰ θέλεις habet M, om. AB. 2. δ' γοῦν ABM Vind. τὸ γοῦν Trinc. εἰτ' οὖν Hermannus. τοὺς θανόντας οὐτ' ἔχεις εὐεργετῆιν | οὐτ' οὖν Nauckius. 3. καὶ — βροτούς] τῷ (sic Salmas.) — φθιτούς Hermannus.

5. κότον] τόκον Nauckius. εἰ δίκη πράσσει κότος Engerus in Annot. ad Trag. Fragmenta (Ostrovii a. 1863.) p. 26. Idem ad hunc locum refert versum ab Suida s. v. παλαιγενὲς servatum εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι, qui ab Achille pronuntiationem videatur, ad quem responderit Priamus oratione ex qua excerpti sint versus ab Stobaeo servati.

258. Apud Stobaeum 4, 21. lemma legitur Αἰσχύλος ἐν Φρυεῖ, praescriptum versus hexametro πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν, qui non est Aeschylus, cui duo potius versus illi sunt tribuendi qui inter 15. et 16. sine lemmate leguntur

οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν·
σφαλεῖς γὰρ οὐδεὶς εὐ βεβουλεύσθαι δοκεῖ.

Quod vidit Hermannus. Adiectivo ποδώκης tribus aliis in locis usus est Aeschylus. Qui vero apud Stobaeum sequitur versus (16.) cui ipsi quoque Αἰσχύλου nomen praescriptum est, “ἡ βαρὺ φόρημ' ἀνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων,” neque Aeschylus est neque, ut opinor, alius tragicus, sed comici potius, velut Menandri aut Philemonis.

259. Athenaeus 2. p. 51 c. μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυεῖν ἐπὶ τοῦ Ἐκτορος ἀνὴρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαιγμένος μῶρων. Ad hunc versum respiciunt Pollux 6, 46. Photius p. 275, 19. Eustathius p. 211, 17.

260. Schol. Eur. Andr. 1. vol. 4. p. 122. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Λυρνησιὸν ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσουσιν, ὡς δ' Αἰσχύλος Λυρνησιῶδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυεῖν· ἔνθα καὶ ξένως ἰστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν λέγων

Ἀνδραίμονος γένεθλον * Λυρνησιῶν,
ᾧθεν περ Ἐκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

V. 1. utrum ἦν excederit an, quod Hermannus proposuit, ὡ incertum manet. 2. ᾧθεν περ Ἐκτωρ] σ' addit Hermannus. ᾧθεν παρ' Ἐκτορος cod. Gud. et Taur. Adverbium ᾧθεν ad Λυρνησιὸν refertur, quod latet in Λυρνησιῶν.

261. Hesychius, ἀδίοπον· ἀναρχον καὶ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυεῖ· δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Eadem in Bekkeri Anecd. p. 344, 8. non nominato auctore. Eustathius p. 203, 11. ἐκ δὲ τούτου οὐ μόνον δίοποι οἱ ἄρχοντες, ὡς καὶ Αἰσχύλος δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι οἱ μὴ ἀρχόμενοι. ἀδίοπος γὰρ, φασίν, ὁ ἀναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ διέποντες. Conf. fragm. 227. ἀδίοπον Aeschylum πέλαγος dixisse ex alia colligi potest glossa Hesychii, ἀδίοπον· ἀναρχον, ἀνερεύνητον (ἀναρκτον Nauckius) πέλαγος.

262. “Reddit Achilles Priamo corpus Hectoris pari pondere auri repensum. Scholiastes Ven. ad Iliad. 22, 351. ad illud, οὐδ' εἰ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνῶγοι Δαρδανίδης Πρίαμος· ἡ διπλῇ, ὅτι υπερβολικῶς λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἐκτορος σῶμα ἐν Φρυεῖν. Schol. Townl. ὁ μέντοι Αἰσχύλος Ἐκτορος λύτροις ἀληθές αὐτὸ ἐξεδέξατο. Eo pertinet quod Hesychius habet· ἄροτον· τὸν ὀλκὸν τοῦ Ἐκτορος, ἡ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυεῖν. Interpretationum quas attulit Hesychius veram esse oportet priorem: neque enim fieri potuit ut pondus par diceretur ἄροτος.” HERMANN.

263. Hesychius, διαπεφροῦρηται βίος· Αἰσχύλος Φρυεῖν. οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φρουρὰ (codex φθορὰ) συντετέλεσται· ἡ διελήλυθεν ὁ χρόνος.

264. Hesychius, ἐπιστροφαί· διατριβαί, δαίται. Αἰσχύλος Φρυεῖ. Hoc nomine saepius usus est Aeschylus: unde versus ab Eustathio p. 1484, 50. sine nomine poetae allatus

Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί
recte tribui videtur Aeschylō. Corruptum Σηρῶν cor-
rexi ex Aristide vol. 1. p. 239, 15. οὔτε Αἴγυπτος οὐτὼ
πόρρω οὔτε Τυρρηνικὸν πέλαγος οὔτε Σύρων καὶ Κι-
λικῶν, ποιητὴς ἂν εἴποι τις, ἐνστροφαί. cui vicissim
ἐπιστροφαί restituendum ex Eustathio. “Fortasse
cum hoc versu iungendum est adespota illud quod
Strabo 12. p. 572. aliiq. habent χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ
Φρυγῶν ὁρίσματα, ita ut scribamus, χωρὶς — ὁρίσματα
| Κίλιξ τε — ἐπιστροφαί.” NAUCK.

265. Hesychius, ἀγαστά· ἃ ἂν τις ἀγάσαιο, οἷον
ἀρεστά. Αἰσχύλος Φρυεῖ. Codex φρά.

266. Hesychius, τιτήνη· βασιλίδες (Αἰσχύλος ἐν
Φρυεῖν addit Soringius) ἡ Ἐκτορος λύτροις. Corrupte
infra τιτήνη· ἡ βασιλίσσα. et τίταξ· ἐντιμος ἢ δυνά-
στης, οἱ δὲ βασιλεῖς.

267. Athenaeus 1. p. 21 f. Ἀριστοφάνης ποιεῖ αὐ-
τὸν τὸν Αἰσχύλον λέγοντα “τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ
σχήματ' ἐποιοῦν.” καὶ πάλιν “τοὺς Φρύγας οἶδα θεω-
ρῶν, | ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσομένοι τὸν παῖδ' ἤλθον
τεθνεῶτα | πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ δεῦρο σχη-
ματίσαντες.” De his dixi ad Aristophanis fragmenta
p. 514. ed. Oxon. Hermannus l. c. p. 156. “Patet haec
sic ab histrione acta esse, ut rideri gestus appareret,
quibus saltantes fecisset Aeschylus Phryges. Ii sunt
autem Troiani.”

268. Schol. Il. 2, 862. οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ
τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ
οὕτως. Αἰσχύλος δὲ (fortasse in Phrygiis) συνέχεεν.
Eadem Eustathius p. 364, 42.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

269. Phrynichus Bekkeri p. 73, 10. Ψυχαγωγός· — οἱ
ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν
ἀγοντας (ἀνάγοντας Nauckius). τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ
τοῦ Αἰσχύλου τὸ δράμα Ψυχαγωγός. Corrige Ψυχα-
γωγοί.

270. Schol. Od. 11, 134. Αἰσχύλος ἐν Ψ.
ἐρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτῶμενος
ὄνθῃ σε πληΐει, νηδύος χιλῶμασιν.
ἐκ τοῦδ' ἀκανθα ποντίου βοσκήματος
σῆψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.
Vide Valckenar. Diatrib. p. 286. qui dramatis argu-
mentum ex Homeri Neκία repetitum esse coniecit.

271. Ar. Ran. 1297.
Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον τίμεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
ubi scholiasta, ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν.

272. Hesychius, δρώπτειν· διακόπτειν, ἢ διασκο-
πεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς.

273. Pollux 10, 10. αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευο-
θήκης εὐροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς
καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρείπιων.

274. Photius p. 534, 1. et Suidas, σταθερόν· — τινές
καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς
“σταθεροῦ χεύματος.”

275. Schol. Apoll. Rh. 3, 846. ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν
Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑλληνικῷ
συγκατατίθεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει,
τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν. Conf. Eusta-
thium p. 648, 40.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

Hermannii dissertatio in Opusc. vol. 7. p. 343.

276. Plut. Mor. p. 16 F. exemplum eorum, quae ab
ipsis sint poetis conficta, allaturus ita scribit: οἷον
ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὀμήρου, “ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε
τανηλεγέος θανάτοιο, | τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ'
Ἐκτορος ἱπποδάμοιο. | ἔκκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ'

“Εκτορος αἰσιμον ἡμαρ· | ὤχετο δ’ εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ
ἔ Φοῖβος Ἀπόλλων,” τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὄλην τῷ
μύθῳ περιέθηκεν ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν καὶ παρα-
στήσας ταῖς πλάστει τῷ Διὸς ἐνθεν μὲν τὴν Θέτιν,
ἐνθεν δὲ τὴν Ἥω, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομέ-
νων. τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον ὅτι μυθοποίημα καὶ πλά-
σμα πρὸς ἡδονὴν ἢ ἐκπληξιν ἀκροατοῦ γέγονε. Schol.
A. Π. 8, 70. κῆρε — ὅτι τὰς θανατηφόρους μοῖρας λέ-
γει· ὁ δὲ Αἰσχύλος νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχὰς ἐποί-
ησε τὴν Ψυχοστασίαν, ἐν ἣ ἔστιν ὁ Ζεὺς ἰστάς ἐν τῷ
Ζυγῷ τὴν τοῦ Μένονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχὴν. (Simi-
liter Eust. p. 699, 30.) Et ibidem Porphyrius: πρὸς
Αἰσχύλον Ψυχοστασίαν γράψαντα. Schol. ad 22, 210.
κῆρας τὰς μοῖρας λέγει, οὐ τὰς ψυχὰς, ὡς ἐξεδέξατο
φαῦλος Αἰσχύλος. Et Eust. p. 1266, 37. φασὶ δὲ οἱ
παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πεπλάσθαι, ὡς καὶ αὐτὸ
προεδηλώθη, τὴν Ψυχοστασίαν τῷ Αἰσχύλῳ, κῆρε νοή-
σαντι τὰς ψυχὰς, ὡς καθόλου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἰστών-
τος. Pollux 4, 130. ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογικοῦ ὄντος ὑπὲρ
τὴν σκηνὴν ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοὶ, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ
οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχοστασίᾳ. ἡ δὲ γέρανος μηχανήμα
τί ἐστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ’ ἀρπαγῇ σώ-
ματος, ὃ κέχρηται ἡ Ἥως ἀρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ
Μένονος.

277. Hesychius, ἀνηκίδωτοί: ἀνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος
Ψυχοστασίᾳ. Anecd. Bekkeri p. 402, 25. ἀνηκίδωτοί:
ἀνευ ἀκίδος. Quae vera scriptura est, servata etiam
in inscriptionibus naval. ap. Boeckh. p. 110. Arcadius
p. 82, 24. ἀνακίδωτος (sic codex Havn.: Parisini ἀνα-
κινδιδεωτος), ἀνευ ἀκίδος. Simplex ἀκιδωτός memorat
grammaticus Bekkeri p. 371, 24. de quo v. Schmidtius
ad Hesychii gl. ἀκιδωτον βέλος.

278. Hesychius, αὐριβάτας: Αἰσχύλος τὸ αὐρι (sic
pro αὐριον Pauwius) ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐ-
τός Ψυχοστασίᾳ οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήμων (sic
pro ταχυβήλων Salmasius). Conf. Anecd. Bekkeri
p. 464, 8. αὐριβάτον: τὸ αὐρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως,
καὶ τάχα οὐκ ἀπὸ τῆς αὐρι, ἀλλὰ κατὰ τινα βαρβαρι-
κὴν λέξιν, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐριον.

279. Strabo 15. p. 728. λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ
Σούριοι. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μένονος
Κισσίαν. Ad Ψυχοστασίαν refert Butlerus, ad Memno-
nem Hermannus.

ΩΡΕΙΟΤΙΑ.

280. Longinus de subl. c. 3, 1. post lacunam duo-
rum foliorum

* * *

καὶ μὴ καμίνον σχῶσι μάκιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν’ ἐστιοῦχον ὄμομαι μόνον,
μῖαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέρην πυρῶσω καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δ’ οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικά ἐτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατρέψωδα, αἱ πλεκτά-
ναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν αὐ-
λητὴν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς. τεθόλωται γάρ τῇ φράσει
καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μάλλον ἢ δεδείνεται.
Ioannes Siceliota apud Ruhnken. ad h. l. (ap. Walzium
vol. 6. p. 225.) φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Ae-
schyli) μάλλον ἐν τῇ τῆς Ὁρειουσίας δράματι, ὅπου
ταῖς δυσὶ σιαγόνι φύσιν ὁ Βορέας κυκὰ τὴν θάλασσαν·
οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμῃς τὰ ἱαμβεῖα ἐπιλαθόμενος. διό
καὶ Σοφοκλῆς (οὐ add. Ruhnken.) μμῖται. λέγει δὲ περὶ
τούτων Λογγίνος ἀκριβέστερον ἐν τῇ κα’ τῶν φιλολό-
γων. V. 1. μὴ addidit Tollius. 2. Non opus
Dobraei coniectura (Adversar. vol. 1. p. 31.) δόμων
pro μόνον. ψόλον Wellauerus. 3. De forma soluta
χειμάρροον dixi ad fragm. 304.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

281. Plato Reipubl. 2. p. 383 a. πολλὰ ἄρα Ὀμήρου
ἐπαινοῦντες ἄλλα τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα τὴν τοῦ
ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ’ Αἰ-

σχύλου, ὅταν φῇ ἡ Θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς
γάμοις ἄδοντα ἐνδατεῖσθαι τὰς ἑὰς εὐπαιδίας
νόσων τ’ ἀπειρούς καὶ μακραίνας βίους,
εὐμπαντὰ τ’ εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
παιᾶν’ ἐπευφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ.
κάτ’ τὸ Φοῖβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
ἡλπιζον εἶναι, μαντικῇ βρῦον τέχνῃ,
ὁ δ’ αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρῶν,
αὐτὸς τὰδ’ εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανῶν
τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

Repetitiv haec ex Platone Eusebius Praep. Evang. 13,
3. p. 647. (ubi perperam scriptum v. 2. καὶ μακραίνας βίους,
v. 3. in libris pluribus ἐπιών, v. 4. παιῶν vel
παιῶν). Versus 5—9. attulit Athenagoras in legat.
pro Christ. p. 22. (90. ed. Ox. 80 Ott.), versus 7. 8.
ἀνυνύμωγς Plut. Mor. p. 16 e. ubi pro θοίνῃ legitur
δαρι et διαίτη, et. qui eos Sophocli tribuit, Phoebam-
mon Rhet. vol. 8. p. 518. ubi scriptum ἐν γάμοις. V. 7
—9. Latine reddidit anonymus de figuris ab Schneide-
wino editus p. 33. ipse epulans, ipse exponens laeta
omnia nuptae, ipse patrem prolemque canens, idem ipse
peremil. “Ὅπλυν κρίσει hunc locum adscribit Ern.
Schneiderus. V. 7. ὁ δ’ ὅν Plut.

282. Stobaeus Ecl. Phys. 1, 3, 24. vol. 1. p. 118.
Heeren. (p. 9. Canter.) Αἰσχύλου

δράσαντι γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Legebatur γάρ τοι. Correx. Nauckius in Philol. vol.
4. p. 535. ex versu Sophoclis (fragm. 216.) τὸν δρῶντα
γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται, quem in mente habuit, ut
videtur, schol. Pindari Nem. 4, 51. (ad verba poetae
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν) παρὰ τοῦτο ὁ τραγικός
“τὸν δρῶντά πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.” Aeschylus
Choeph. 313. δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε
φωνεῖ. Arrian. Anab. 6, 13, 5. τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ
ἱαμβεῖου ὅτι τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ἐστὶν ὀφειλό-
μενον.

283. Theophilus ad Autolyceum 2, 54. p. 256. ed.
Wolf. ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ
κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβάνειν, καὶ
τοῦτο Αἰσχύλος ἐσήμανε λέγων

τό τοι κακὸν ποδώκες ἔρχεται βροτοῖς
καὶ ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Affert Stobaeus l. c. p. 118., omisso nomine poetae.
V. 1. τό] τῷ Stobaeus. τοι om. Theoph. 2. καὶ
ἀμπλάκημα] κατ’ ἀμπλάκημα Hermannus.

284. ὁρᾷ δίκην ἀναυδον οὐχ ὀρωμένην
εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ·
ἐξῆς δ’ ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ’ ὕστερον.
οὐδ’ ἐγκαλύπτει νῦξ κακῶς εἰργασμένα,
ὅ τι ἂν ποιῆς, νόμιζ’ ὄραν θεοὺς τινα.

Affert hos versus, in quibus plura sunt minime Aeschylae,
Theophilus ibidem et omisso nomine poetae Stobaeus
l. c. p. 120. V. 4. οὐδ’ ἐγκαλύπτει] οὐδὲν κα-
λύπτει Stobaeus. 5. qui alius poetae esse videtur,
apud Theophilum sic scriptus in libris editis, ὅ τι δ’
ἂν ποιῆς νόμιζ’ ὄραν θεοὺς τινας, sed in codd. ὅ τι ἂν
ποιῆς δεινὸν νόμιζε ὄραν τινα. Apud Stobaeum ὅ τι
δ’ ἂν ποιῆς αἰεὶ νόμιζ’ ὄραν τινα.

285. Stobaeus Eclog. 2, 7, 10. p. 340. Αἰσχύλου
κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.
Idem versus in Men. mon. 679.

286 a. Stobaeus 3, 1. Αἰσχύλου.
ὁ χρησὶμ’ εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ’ εἰδὼς, σοφός.
Praecedit versus ἃ δὲ παρῶν φροντίτις, μὴ παρῶν
ἀπῆς, qui non est Aeschylus. Recte eum omittit codex
Paris. A.

286 b. Stobaeus 3, 10. Αἰσχύλου (τοῦ αὐτοῦ A, ubi
praecedat fr. 286 a)

ἀμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

τοι A. τι M. τε alii.

287. Stobaeus 9, 23. schol. Π. 2, 114. Eustath.
p. 188, 44.

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Attulit etiam Sextus in Fabricii Biblioth. vol. 12. p. 626. addito alio Aeschylī versu

ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμὰ θεός.

288. Stobaeus 18, 13. et ἀνώνυμῳ Athen. 10. p. 427 f.

κάτοπτρον εἶδους χάλκος ἔστ', οἶνος δὲ νοῦ.

289. Stobaeus 20, 13.

ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἵτιοι λόγοι.

Ex Promethei v. 378. ὀργῆς νοσοῦσης (correxī ζεούσης) εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι detortus putatur, cui similis est versus inter Men. monost. 550. et apud Georg. Pachym. p. 222. ed. Boiss. ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.

290. Stobaeus 27, 2. Αἰσχύλου (Ἀλέξιδος Arsen. p. 579, 25. et Trinc.)

οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνὴρ.

291. Stobaeus 29, 21.

φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Euripidi tribuunt Trinc., Arsenius p. 712, 13. et Apostolius 19. 98. Fortasse excidit Aeschylī Persarum versus 742. ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῶ θεὸς εὐλλαμβάνει. φιλεῖ δὲ τῷ φιλεῖ (φιλοῖ pr.) δέ τοι δαιμόνιε τῷ cod. Scor. Hoc δαιμόνιε Aeschylum interposuisse nemo facile credet.

292. Stobaeus 29, 24.

καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά.

γέροντι Men. mon. 297. γέροντα Stobaeus.

293. Stobaeus 34, 5.

πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

294. Stobaeus 45, 14.

κακοὶ γὰρ εὐ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

295. Stobaeus 98, 49.

τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ

καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

V. 1. ἐφ' ἡμέραν] Legebatur ἐφήμερα, quod ἐφημέρια scriptum in Vind. et apud Apostolium. ἐφ' ἡμέρα Lobeck. ad Soph. Ai. p. 444.

296. Stobaeus 115, 10.

γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

297. Athenaeus 7. p. 303 c. μνημονεύει δὲ τοῦ θύνου καὶ Αἰσχύλος λέγων

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους

δς ἀστενακτὶ θύννος ὥς ἠνέσχετο

ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ

τὸ σκαῖον ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκη.

ὥς τοῦ θύννου τῷ σκαίῳ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος.

V. 1. κάπιχαλκεύειν μύδρους (μύδρους Dobraeus) Iacobus. κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους codex. 2. ἠνέσχετο Iacobus. ἠύχετο codex. ἠνείχετο Hermannus.

3. ἄναυδος Musurus. ἄν λυδὸς codex. Versum 4. afferunt Aelianus N. A. 9, 42. Plut. Mor. p. 979 e. schol. Oppiani Hal. 4, 504. 525. Eust. p. 994, 52. Apostolius 10, 38. τὸ σκαῖον in οὔτος καὶ corruptum in cod. Athenaei.

298. Athenaeus 11. p. 491 a. (et ex Epitome Eust. p. 1713, 4.) καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαίζων τῷ ὀνόματι (τῶν Πελειάδων) κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν

αἱ δ' ἐπὶ Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμένα

πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῇ

κλαῖσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων

ἔχουσι μορφάς ἄπτεροι Πελεΐαδες.

ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. Schol. Il. 18, 486. τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαπούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι φησιν Αἰσχύλος. Ad Heliades refert Butlerus. V. 3. κλαῖσκον] In epica imperfecti forma servavi diphthongum nec κλαῖσκον scripsi, quia res incerta est. Librorum in hac re auctoritas nulla est.

299. Plut. de vita et poesi Homeri c. 157. vol. 5. p. 1196. ed. Wytt. Αἰσχύλος μὲν δεύτερος (ἐμμέτρως Wytt.: sequitur enim ἐν δὲ πεζῇ λέξει Δημοσθένους) λέγων οὕτως ἔφη

ἀλλ' οὐτὲ πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοισι λαβὼν

θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου,

AESCHYLUS.

οὐτ' ἐν στέγῃ τις ἡμενος παρ' ἐστίᾳ

φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

300. Clemens Alexandr. Strom. 6. p. 739. ἀκίκοα

δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος

οἶκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα

καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν.

Priorem versum affert Stobaeus 39, 14. Sophocli tributum, ubi deī pro χρῇ, et sine poetae nomine Diogenianus 7, 35. Alterum versum non videri Aeschylī esse dixi in annot. ad Clem. Alex. vol. 3. p. 127.

301. Plut. Mor. p. 106 c. ὁ δ' Αἰσχύλος καλῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομιζούσι τὸν θάνατον εἶναι κακόν, λέγων ὡδε

ὥς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοὶ,

ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

V. 1. ἔχθουσιν] ἔχθονται codices, ut videtur. 2. ὅσπερ] ὅπερ Nauckius.

302. Plut. Mor. p. 827 c. ἀναγκαζόμενον τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ὡ πρὸς τὴν τύχην ἐχρήτο Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν "οὐ τοί με φυσᾷς, σὺ με καταθίβειν δοκεῖς." Idem V. Demetrii c. 35. p. 905 d. διὸ καὶ φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χείροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθέγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον "οὐ τοί μ' ἐφυσᾷς (libri alii με φυσᾷς, ut scriptum est apud Plut. Mor.), σὺ με καταθίβειν δοκεῖς. Ad postrema verba Sintonis has annotavit librorum varietates "οὐ με καταθίβειν δοκεῖς P. D. et Moral. l. c. σὺ μοι καταθίβειν δοκεῖς B. C. fueratque in A, sed correctum οὐ με καταθίβειν δοκεῖς. Vulgo σὺ με καταθίβειν μοι δοκεῖς, quod est in cod. 1679." Aptam sententiam praebet Grotii coniectura "οὐ τοί μ' ἐφυσᾷς, σὺ με καταφθίβειν δοκεῖς, nisi quod καταφθίβειν scribere debebat.

303. Aelian. N. A. 12, 8. Ζῶν ἐστιν ὁ πυραύστης, ὅπερ οὐν χαίρει μὲν τῇ λαμπρόνι τοῦ πυρὸς καὶ προσπέταται τοῖς λύχνοις ἐν ἀκμαζούσῃ ἐτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήψεσθαι, ἐμπεσὼν δὲ ὑπὸ ῥύμης εἴτα μέντοι καταπέλεκται. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητῆς λέγων

δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Attulerunt Suidas s. v. πυραύστου, Zenobius 5, 79. Apostolius 20, 65. Imitatur Philes carm. v. 464. Versum a quibusdam ad Προμηθεᾶ πυρφόρον relatum esse dixi ad fragm. 190. Mirum πυραύστου syllaba prima producta.

304. Scriptor dissertationis de Nilo, quae primum edita ab H. Stephano (in appendice ad Aristotelis et Theophrasti scripta quaedam, Parisiis a. 1557.) ex codice Laurentiano 56, 1. seculi decimi tertii, de quo dixit Val. Rosius in Anecdotis Graeco-Latinis fasc. 1. p. 9. seqq., nunc libro secundo Athenaei, quocum nihil commune habet, subiecta est p. 165. ed. nostrae, quia in Parisino aliisque apographis nonnullis Athenaei legitur folii vacui explendi causa, Αἰσχύλος

γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι

Αἰθιοπίδος γῆς, Νεῖλος ἐνθ' ἐπτάρρους

γαίαν κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρία,

ἐν δ' ἥλιος πυρῳπὸς ἐκλάμψας χθονί

τῆκει πετραίαν χιόνα· πάσα δ' εὐθαλὴς

Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη

φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

V. 2. correxi codicis scripturam ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρρους. Non tam indoctus fuit Aeschylus ut ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρρους scriberet, quod quibusdam placuit — quemadmodum Πηνειὸς βαθύρους ab scriptore carminis Sibyllini 5, 134. et similia ab aliis inferiorum temporum poetis dicta sunt — quum in promptu esset Νεῖλος ἐνθ' ἐπτάρρους. πλατύρρους Νεῖλος est in Prometheo v. 852., sed soluta similis adiectivi forma utitur fragm. 280. μίαν παρείας πλεκτάνην χεῖμαρρον.

3. πνευμάτων] Conf. Aristid. vol. 2. p. 339. Iebb. et 335, 7. 336, 4. 345, 9. schol. Rh. 4, 266.

ἐπομβρία cod. Paris. ἐπομβρίας Steph. 4. ἐν δ' ἥλιος πυρῳπὸς Hermannus Opusc. vol. 7. p. 349. Legebatur ἐν ἡ πυρῳπὸς ἥλιος. Apud Stephanum ἐν ἡ πυρῳτὼν μηνὸς ἐκλάμψαν φλόγα. 5. 6. inverso or-

dine apud Stephanum. 5. πετραίαν] πετραίην Steph. 7. ἀντέλλει eod. Paris. ἀγγέλλει Steph.

In eadem fabula fortasse lectum fuit quod ex Aeschilo refert Aristides vol. 2. p. 345, 12. εἰ μὴ κατ' Αἰσχύλον ὡς ἀληθῶς ἔξ αἰθέρος τις αὐτὸ (τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ) κατάπαλτον φέρεσθαι θεῖν. Locum ex Memnone sumtum esse eoniceit Hermannus Opuse. 7. p. 347.

305. Aristoteles H. A. 9, 49. μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ ὁ Αἰσχύλος πεποίηκεν ἐν τοῖσδε

τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
πεποικίλωκε κάποδῳ λῶσας ἔχει
θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ,
ὅς ἥρι μὲν φαίνονται διαπάλλει πτερόν
κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεί
5 παιδός τε χαυτοῦ νηδύος μῖας ἀπο·
νέας δ' ὀπύρας ἥνικ' ἂν Ξανθῇ στάχυν,
στικτὴ νιν αὐθὶς ἀμφινυμφήσει πτέρυξ.
ἄει δὲ μῖσαι τῶνδ' ἀπ' ἄλλον εἰς τόπον
δρυμούς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ.

Plinius H. N. 10, 44. *mutat et uripra, ut tradit Aeschylus poeta*. V. 4. φαίνονται vel φαίνοντα libri. φανέντι Nauekius. 6. χαυτοῦ] καυτοῦ libri. 7. ἥνικ' ἂν Ξανθῇ pro ἴνα καταΞανθῇ Salmasius. 9. μῖσαι — ἀποικιεῖ] μισεῖ — ἀποικίσει libri. τῶνδ' ἀπ' ἄλλον (ἀπάλλου, ἀσπάλλον, ἀπαλῶν libri) εἰς τόπον] τῶνδ' ἀπαλλαγείς τόπον Heathius.

306 a. Clemens Alexandr. Strom. 4. p. 586. allato Pindari loco (fr. 250. Boeckh.) ταύτης τῆς ἐννοίας καὶ Αἰσχύλος ἐπιλαβόμενός φησι

τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

306 b. Libanius Epist. 175. ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίκεσθαι ἀρετὰς βροτοῖς. Epist. 611. εἰ δ' οὖν καὶ πονοῦντα δείξει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθεῖσθω τὰς ἀρετὰς ἐκ πόνων τίκεσθαι λέγει. 351. εἰ δ' οἶε δεῖν ἃ φανέν ποιεῖν, μὴ μέλλε πειθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ.

307. Clemens Alexandr. Strom. 5. p. 661.

ἀλλ' ἔστι κάμοι κλῆς ἐπὶ γλῶσση φύλαξ.

308. Plut. Mor. p. 950 e. ὑπὸ τὸνναντίου φθείρεται τῶν ἀπολλυμένων ἕκαστον ὥσπερ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τὸν ἀέρα. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε "παῦ" ὕδωρ δίκην πυρός.

309. Aristides 2. p. 292. μὴ μὲν οὖν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε παρασιτιστὴς μήτ' ἐγγὺς εἴη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τοῦτῳ μὴδὲ τιμὰ τὰ πρέποντα.

310. Plutarchus Mor. p. 36 e.

θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

311 a. Schol. Il. 15, 542.

ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποῖα ἔνυνυρις τῆσδε καρτερωτέρη;

V. 1. δίκη] δίκαι eod. Voss. in Valeken. Opuse. 2. p. 134. 2. τῆσδε pro τῶνδε Grotius.

311 b. Schol. Il. 15, 380. Αἰσχύλος δὲ Ἀχιλλεῶς σὺν τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὁπισθεν ὀρήσαντα πηδῆσαι τὴν τάφρον μὴ δεῖξαντα τὰ νῦτα τοῖς ἐχθροῖς. Conf. Ar. Ran. 928. σαφές δ' ἂν εἶπεν (Aeschylus) οὐδὲ ἐν — ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τῆς τάφρους ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας | γρυπαέτους χαλκηλάτους.

312. Schol. Ar. Nub. 1128. et Schol. Theocriti 15, 48. δεινοὶ πλέκιν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Non nominato auctore afferunt Stephanus Byz. s. v. Αἴγυπτος, Suidas s. v. δεινοί, Zenobius 3, 37. Diogenianus 4, 35. Greg. Cyp. cod. Leid. 1, 88., cod. Mosq. 2, 84., Maear. 3, 21. schol. Aristid. vol. 3. p. 553. Eustath. ad Dionys. Per. 232. Danaïdibus adscribit Hermannus.

313. Schol. Ar. Nub. 1367. μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ἦδον τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὀμήρου μετὰ δάφνης. παρὰ τὸ Αἰσχύλου "οὐνεκ" ἐκεῖ ἀνθεα λειμῶνια." Verba vel defeeta vel corrupta.

314. Schol. Homeri Il. 6, 239. et Eustathius p. 641, 59. ubi de nomine ἔτης cum spiritu leni scribendo agi-

tur, παρὰ Αἰσχύλῳ οὕτως εὐρομεν "οὔτε δῆμος οὐτ' ἔτης ἀνὴρ." Sic in inscriptione Elea apud Boeckhium Corp. Inser. vol. 1. p. 26. αἶτε Φέτας (i. e. ἔτας eum digamma) αἶτε τελέστα αἶτε δᾶμος ἐντ'.

315. Eustathius p. 1484, 48. Αἰθίοσα φωνὴν Αἰσχύλος λέγει, καὶ

πότερα γυνὴ τις Αἰθίοψ φανήσεται;

Ad Memnonem haec refert Hermannus.

316. Eustathius p. 1625, 43. Σοφοκλῆς ἔφη γηγενὴ βούβαλιν καὶ Αἰσχύλος

λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίρετον.

Legebatur νεαίρετον. νεαίρετος Agam. 1063. 1065.

317. Eustathius p. 1923, 61. Αἰσχύλος "ὡς λέγει γέρον γράμμα," τουτέστι λόγος. Catullum 68, 46. *charta loquatur anus* comparat Nauekius.

318. Athenaeus 2. p. 67 f. παρ' Αἰσχύλῳ "διαβρέχεις τάρτυματα."

319. Athenaeus 3. p. 99 b. Αἰσχύλος τὸν Ἀἰδὼν ἀτησίλαον εἶπε.

320. Athenaeus 14. p. 632 e. πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ (τῇ μουσικῇ) σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησεν,

εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν.

Versus corruptus. καλὰ] κάρτα Butlerus.

* 321. Athenaeus 9. p. 375 d. Αἰσχύλος φησὶν

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθελούμενον
τόνδ' ἐν βοθούντι κριβάνῳ θήσω. τὴ γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

καὶ πάλιν

λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἡφευμένος
ὁ χοῖρος. ἔσω, μὴδὲ λυπηθῆς πυρί.

καὶ ἔτι

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕδς,
ἢ πολλὰ μ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακὰ
δονούσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαίλειον ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου.

V. 1. εὐθελούμενον codex. ἐνθελούμενον et ὀνθελούμενον (i. e. ὠνθυλευμένον) ex apographis quibusdam affert Casaubonus.

2. βοθούντι seripsi pro νοθούντι. 3. βέλτερον pro βέλτιον Burnsius. 4. Verba λεπτός (sic) καὶ καλῶς ἡφευμένος sine nomine poetae affert Eust. p. 1286, 21.

7. μ' pro γ' Porsonus.

322. Athenaeus 12. p. 528 e. τοὺς δὲ Κουρήτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκατῆς τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλου ἱστορεῖν διὰ τὴν τρωπὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραῖς·
ὅθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἤνεσαν.

παρθένου ἀβραῖς epitome et Eustathius p. 1292, 55.

323. Athenaeus 13. p. 573 b. καταλέξω δέ σοι, Ἰωνικὴν τινα βῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου περὶ ἑταίρων —. Post Αἰσχύλου exiecit nomen personae, velut Ἀγαμέμνονα, quod eoniceit Meinekius collatis Agamemnonis verbis 803. θεοῖς μὲν ἔξέτεινα φροῖμιον τότε et 890. μακρὰν γὰρ ἔξέτεινα.

324. Strabo 6. p. 258. ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον εἶθ', ὡς φησιν Αἰσχύλος, διὰ τὸ συμβᾶν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἡπείρου τὴν Σικελίαν ὑπὸ σεισμῶν ἄλλοι τε κακείνος εἰρηκεν "ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κυκλῆσκειται." Glaueo pontiῳ adscribit Hermannus.

325. Strabo 8. p. 341. καὶ Αἰσχύλος

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Ex Strabone Eust. p. 305, 34. Archilocho reete adscribere videtur Meinek. Vindie. Strab. p. 103.

326. Strabo 8. p. 387. τῶν δὲ λοιπῶν πόλεων τῶν Ἀχαιῶν εἶτε μερίδων Ῥύπες μὲν οὐκ οἰκοῦνται· τὴν δὲ χώραν Ῥυτίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγίεις καὶ Φαρεῖς. καὶ Αἰσχύλος δὲ λέγει που

Βούραν καθ' ἱρὰν καὶ κεραυνίαν Ῥύπας.

Photius p. 492, 10. Ῥύπες· τῶν Ὀλενίων. οὕτως Αἰσχύλος. Hesychius, Ῥύπας· τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιοῦς.

327. Strabo 9. p. 393. Αἰσχύλος εἰρηκεν

Αἴγινα δ' αὐτὴ πρὸς νότον κείται πνοάς.

328. Pollux 6, 80. εἰποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι βόαν κατὰ Ἀριστοφάνην (fr. 506).

δευγλύκειάν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.
 τοῦτι δὲ τὸ ἱαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὄν εἴρη-
 κεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

329. Schol. Pind. Nem. 10, 31. λέγει δὲ μητέρα τε-
 λείαν τὴν Ἥραν καὶ Αἰσχύλος

Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

330. Harpocration p. 198, 1. μαλκίμεν: Δημοσθέ-
 νης θ' Φιλίππειον φησὶ "μένονεν καὶ μαλακίζομεθα."
 ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίμεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὅρρον
 φρίττειν. Αἰσχύλος

ἔλα, διωκ' ἀκμήτι μαλκίων ποδὶ.

Libri ἑλαδίου (vel ἑλλαδίου) κεκμήτι. Correxerit Her-
 mannus Orpuse. vol. 7. p. 194. ἔλα etiam Valesius.

331. Pollux 7, 78. ὅτι μέντοι καὶ τρίμητα εἰργάζοντο
 Αἰσχύλος διδάσκει φήσας

οὐ δὲ σπαθητοῖς τριμήτοις ὑφάσμασι.

Ibid. 36. σπάθη, ὅθεν καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ τὸ ἀσπάθη-
 τος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ "σπαθητοῖς ὑφάσμασι."
 Hesyehius, τρίμητινα ὑφάσματα: τρίμητα.

332. Pollux 7, 167. Αἰσχύλος δ' ἂν εἰκοί τὰ βαλα-
 νεῖα λουτήρια λέγειν

ἀλλ' ἐκ μερίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Pollux 10, 46. λουτηρίου τινός, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῦνομα
 ἐπὶ — τῶν λουτρῶν Αἰσχύλος εἴρηκεν. Ad Glaucum
 Pontium haec refert Hermannus Orpuse. vol. 2. p. 69.

333. Etym. M. p. 149, 57. ἄρταμος: — παρὰ τὸ διαρ-
 τάσαι, ὃ ἐστὶ μερίσαι ἢ συναρμύσαι. Αἰσχύλος
 τοσαῦτα, κήρυξ, ἔξ ἐμοῦ διάρτασον.

Hesyehius, διάρτασον: διδάτελον.

334. Schol. Il. 11, 754. (et iisdem fere verbis Etym.
 M. p. 271, 19. et brevius Etym. cod. Voss.) οἱ δὲ φασιν
 ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποδιδόσαι πολλοῦ καὶ μακροῦ·
 καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσιν
 τίθησιν, ὅταν λέγῃ "σπιδιον μῆκος ὁδοῦ." σπιδιον πε-
 διον ex Aeschilo Eustathius p. 882, 58.

335. Etym. M. p. 450, 37. θίς: — καὶ ἐπὶ τοῦ σω-
 ροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ "θινὸς ἐμβολὰς ἄλός." His
 nec significatio nec genus probatur. θινὸς ἐμβολάδος
 Hermannus.

336. Etym. M. p. 537, 47. — καὶ νεοκράτας σπονδὰς
 Αἰσχύλος τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Ibid. p. 541, 31., ubi
 de verbo κρῶ agitur, codices Florent. ap. Miller.
Mélanges de L. Gr. p. 196., Havn. et Voss. addunt
 καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ (καὶ Σοφοκλῆς Voss.) νεοκράι (νεό-
 κρας Voss.) αἱ σπονδαὶ λέγονται, τουτέστιν αἱ (αἱ om.
 Voss.) νεωστὶ ἐγχυθεῖσαι (χυθεῖσαι Voss.)

337. Plato Reipubl. 8. p. 563 c. οὐκοῦν κατ' Αἰσχύ-
 λον, ἔρη, ἐροῦμεν ὃ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. Hoc Ae-
 schyli dicto utuntur Plut. Mor. p. 763 b. Themistius
 or. 4. p. 52 b.

338. Etym. M. p. 490, 12. ὃ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια
 πάντα καλεῖ κάπηλα "κάπηλα προσφέρων τεχνήματα."
 Eadem Suidas s. v. κάπηλος. et grammaticus Cramer
 Anecd. Oxon. vol. 2. p. 456, 5. apud quem προσφέρον-
 ται vitiose, ut in Etym. Gud. p. 298, 8.

339. Cramer Anecd. Oxon. vol. 4. p. 315, 25. ἰστέον
 ὅτι παρ' Αἰσχύλῳ τὴν προσωδίαν εὐρίσκομεν κειμένην
 ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ' ὀργάνου φωνῆς,
 οὔτοι (οὔτι cod.) μ' ἀπειρον τῆσδε τῆς προσωδίας.

340. Eustathius p. 1183, 18. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπι-
 τήδειος ἐδόκει πρὸς καθάρσιν ὃ σῶς, ὡς δηλοῖ Αἰσχύ-
 λος ἐν τῷ

πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνον

αὐτὸς σε χράνη Ζεὺς κατασπάσας χερσίν.

V. 1. παλαγμοῖς] σταλαγμοῖς Pauwius. 2. χράνη
 pro χράνα Porsonus.

341. Hesyehius, αὐλῶνες: οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι. Αἰ-
 σχύλος καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν. Eust. p. 1157,
 33. Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα, ἔνθα καὶ
 φημοὺς λέγει αὐλωτοὺς, διὰ τὸ κῶδωνα, φησὶ, προσ-
 ῆσθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλ-
 πιγρος προΐεντο. γράφει οὖν οὕτως

ὃς εἶχε πύλους τέσσαρας ζυγηφόρους

φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

Ad Glaucum Potniensem refert Hermannus. V. 1.

τέσσαρας] τέτταρας Eust.

2. αὐλωτοὶ φιμοὶ ap.

Pollux. 10, 56. et Hesyehius.

342. Schol. Ar. Eq. 361. σχελίδας: βοὸς πλευρά. ἢ
 ἀπλῶς τὰ πλευρικά τῶν βοῶν, ὡς Αἰσχύλος.

343. Schol. Ar. Ach. 75. ὦ Κραναὰ πόλις: τοῦτο τέ-
 τριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σο-
 φοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. Aeschyl. Eum. 1011. πο-
 λισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ respici putat Nauekius.

344. τὸ ψιλῆς ψιλήτος παρ' Αἰσχύλῳ memorant
 schol. Il. 5, 9. et Eustathius p. 515, 11.

345. Eust. p. 706, 50. εἴπερ ἦν τέθριππον, καὶ
 δύο ἂν εἶχε ῥυμούς, ὡς Αἰσχύλος φησὶν "ἐν διρρυμῇ
 πῶλοι."

346. Eustathius p. 1538, 50. στόμις παρ' Αἰσχύλῳ
 ὃ ὡσπερ στόματι ἀντερείδων χαλινοῖς (ἵππος). Pollux
 2, 100. στόμιον (libri στόμα vel ἄστομον) δὲ Αἰσχύλος
 εἴρηκε τὸν τραχύν (ἵππον). Phrynichus Bekk. p. 64,
 14. στόμις (στόμις codex) καὶ βίαιος ἵππος: ὃ μὴ πει-
 θόμενος τῷ χαλινῷ. Phot. p. 540, 16. et Suidas, στό-
 μις (στομίας Suidas) ἵππος: ἀπειθῆς καὶ βίαιος. Hesy-
 ehius, στόμις (στομίας codex): ὃ ἀπειθῆς, μέγα στόμα
 ἔχων. καὶ τοὺς ἵππους δὲ στόμις (στομίας codex) λέ-
 γουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς.

347. Eust. Orpuse. p. 355, 28. ed. Tafel.: ἐν μετο-
 πῶρ γὰρ οὐ μόνον καινόν, ἔαν, ὡς ἡ παροιμία, ἄνθος
 ἀναφυῇ, ἀλλὰ καὶ ἔαν κατ' Αἰσχύλον ἀρτίδροπος ὁπώρα
 νεάζουσα τρυγηθῇ. Sed fortasse respicit ad Sept. ad
 Theb. 333. Proverbium ἄνθος ἐν μετοπῶρ memorat
 Eust. Orpuse. p. 308, 63.

348. μυθίζειν ex Aeschilo affert Eustathius p. 440,
 25. 1695, 49. ἀναμυθίζει est in Prometheo v. 743.

349. Stephanus Byz. s. v. Αἰνήθος: ὄρος. Αἰ-
 σχύλος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος. In cod. uno αἰσχύλου
 est. ὄρος Αἰγύπτου I. Gronovius.

350. Tzetza ad Lycophr. 1247. Θεοίνος ὁ Διόνυσος,
 ὡς θεὸς οἶνου εὐρετῆς, καὶ καὶ Αἰσχύλος φησὶ
 πᾶτερ Θεοῖνε, Μαινάδων Ζευκτήριε.

Harpocration s. v. Θεοίνιον p. 151, 3. τὸν γὰρ Διόνυσον
 Θεοῖνον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἰστρος ἐν ᾧ
 Συναγωγῶν.

351. Grammaticus codicis Barocciani in Museo philol.
 Cantabrig. vol. 2. p. 114. βαρεῦστερος: ἀπὸ τῆς γενι-
 κῆς εἶπον βαρέως βαρεῦστερος, σπανίως μέντοι· καὶ
 ἐπὶ Αἰσχύλος μειζωνώτερος, ὑπερτερώτερός τε καὶ χε-
 ρειώτερος καὶ ῥηίτερος καὶ πλειώτερος, etc. Iisdem
 fere verbis Maximus Planudes in Bachmanni Anecd.
 2. p. 75, 14. ubi, καὶ τὸ μείζον μειζώτερον, καὶ μειζωνώ-
 τερον Αἰσχύλος, καὶ τὸ ὑπέρτερον ὑπερτερώτερον, etc.
 ὑπερβατώτερα Agam. 428. ubi Weilius ὑπερτερώτερος.

352. Pollux 6, 40. παμπόνηρον δὲ τὸ παρὰ τῷ
 Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγᾶς, κᾶν Αἰσχύλος ἢ προ-
 ηρικῶς. V. quae dixi in Thesaurο vol. 4. p. 1376.

353. Pollux 7, 60. ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῷ καλου-
 μένῳ φαινόλῃ. τίνων δὲ ἐστίν, ὡς μὴ περιερχόμεθα
 Κρήτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἐρεῖ

Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν.

Stephanus Byz. s. v. Λιβυρνοὶ p. 415, 10. εὐρηται τὰ Λι-
 βυρνικά σκάφη καὶ Λιβυρνικὴ μανδύη εἶδος ἐσθῆτος.

354. Pollux 7, 177. καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέ-
 ροντα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἀλαβαστροφόρον.

355. Pollux 10, 180. καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλοι
 ὀνομάζειν, ἥπερ ἡ πολλὴ χρῆσις, τὴν στεγαστρίδα δι-
 φθεράν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα, καταφευγέτω
 ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα "ὁστέων στέγαστρον." For-
 tasse in Ὀσολόγοις.

356. Hesyehius, ἐδανοῖς: βρωσίμοις. Αἰσχύλος. ἐδα-
 νόν est in Agam. 1407.

357. Hesyehius, ἡργένεια: — καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ
 λεῖνα ἡργένεια, ἢ ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα, ἢ ἡ ἐν τῷ
 ἑαρι.

358. Hesyehius, ἴττυγα (?): ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος.

359. Hesyehius, κεχηρηματίσθαι (κεχηρηματίσθαι Fa-
 vorinus): πεφρύχθαι. Musurus κεχηρηματίσθαι. Fort.
 κεχηρηματίσθαι.

360. Hesychius, σαυροβριθές ἔγχος: ἐκ τοῦ σαυρω-
τῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος ὀπισθοβριθές ἔγχος ἔφη.

361. Etym. M. p. 93, 49. (conf. Zonaras Lex. p. 165.)
"Ἀμφις: τοῦτο οὐ συγκοπὴ, ἀλλὰ μετασχηματισμός·
ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάρους Ἀμφις, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ. et
p. 159, 31. καὶ Ἀμφιάρους Ἀμφις.

362. Etym. M. p. 151, 49. ἀσάλης: ἡ ἀφροντις, ἡ
μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντις. ἀσάλης ὁ
ἀμέριμος. Αἰσχύλος "ἀσάλης μανία." Anecd. Bekk.
p. 450, 28. ἀσάλης μανία: ἡ μηδενὸς φροντίζουσα·
σάλη γὰρ ἡ φροντις. οὕτως Αἰσχύλος. Hinc Nauckius
repetitum putat quod Photius habet p. 497, 14. σάλα:
φροντις. οὕτως Αἰσχύλος: quod omisso Aeschyli no-
mine Suidas per φροντις, Hesychius per φροντις et
βλάβη explicat. Similis formae vox est μάνα, de qua
Photius p. 246, 4.

363. Etym. M. p. 161, 15. ἀσαχάδες: ἀκατάστατον.
Αἰσχύλος. Hesychius, ἀσαχάδες: ἀμετάσχετον. ἀκα-
τάσχετον apud utrumque Nauckius.

364. Hesychius, ἀχνη πυρός: ὁ καπνός. καὶ Ἀριστο-
φάνης (Vesp. 92.) οὕτως ἀχνην ὕπνου. Etym. M. p. 182,
56. ἀχνη: — Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν. et omisso Ae-
schyli nomine Suidas s. v. ἄχλαι et Proverb. app. 1, 44.

365. Etym. M. p. 279, 17. et Gud. p. 585, 14. τρισό-
ο

ζυος (τρισοῦ Dorv. Alii τρισόζυος) παρὰ Αἰσχύλῳ.
Scribendum fortasse τρισόζυος, ut πάνοιζος dixit
Choerh. 49. Similiter Bothius p. 110. τρισόζυος Lo-
beckius Paral. p. 253. Vid. Thesaurus vol. 7. p. 2464.

366. Etym. M. in cod. Florentino ap. Miller. *Mé-
langes* p. 151 ἡόνησας: σὺν τῷ ἰ ἀντὶ τοῦ ἔλουσας ἢ
κατάντηλσας (corr. κατήντηλσας) — ἡ δὲ χρήσις παρὰ
Αἰσχύλῳ.

Ibid. apud Millerum p. 157. θετὸς υἱός: προσποιητὸς
παρ' Αἰσχύλῳ.

367. Etym. M. p. 674, 20. πλάστιγξ: ἡ μάστιξ ἀπὸ
τοῦ πλήσσειν, παρ' Αἰσχύλῳ. Hoc sensu Choerh. 290.
loco spurio χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθέν δέμας.

368. Photius p. 52, 20. Ζεύγος: τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν
ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ
Ἰσοκράτης "τεθρίππων Ζεύγος" εἶπεν καὶ Αἰσχύλος
"Ζεύγος τεθρίππων." Omisso Aeschyli nomine Etym.
M. p. 409, 48. Probabilius autem Ζεύγος τεθρίππων in
Lexico Vindob. p. 95, 10. ubi vid. Nauck. et in Praef.
p. XLVIII.

369. Plut. Mor. p. 116 f. καὶ ὁ τραγικός Αἰσχύλος
ἀνδρῶν γὰρ ἔστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν
ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμώσθαι θεοῖς.

Εὐριπίδου apud Stobaeum 108, 43. ubi ἀνδρῶν τὰδ'
ἔστιν — ἐνδίκων] ἐναρέτων Plutarchus. 2. ἐν
τοῖς κακοῖσι] κὰν τοῖς δεινοῖσι Stobaeus, ubi κὰν τοῖσι
δεινοῖς Grotius.

370. Plut. Mor. p. 625 d. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω
τὰ γράμματα τῶν ὁμμάτων ἀπάγοντες ἀναγινώσκου-
σιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται. καὶ τοῦτο παραδηλὼν ὁ
Αἰσχύλος φησὶν

σὺ δὲ
ἄπωθεν εἶδες αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν
ὄρας, γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.
σὺ δὲ — γέρων] Libri οὐδὲ ἀπ' αὐτόν οὐ γὰρ ἐγγύθεν
γέρων. Emendatio incerta. γέρων δὲ γραμματεὺς πέ-
φυκεν οὐ σαφής Meinekius.

371. Plut. Mor. p. 434 a. καὶ μετὰλλων ἴσμεν ἐξα-
μαυρώσεις γεγονέναι καινὰς, ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττι-
κὴν ἀργυρεῖν καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδη-
μιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ἱερῶν, ὡς Αἰσχύλος
εἶρηκε

λαβῶν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοικόν ξίφος.
Xylauder αὐτόθηκτον. Valckenarius ὑδρόθηκτον. Nau-
ckius αὐτὸς θηκτόν.

372. Plut. Mor. p. 451 e. καθάπερ οὖν τὴν φλόγα
θριεῖ λαγύραις ἀναποκνέην καὶ θρυαλλίσσι καὶ συρφετῷ
ράδιόν ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν
καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνείλεν
ὕψηλόν ηβήσασα τεκτόνων πόνον,

ὡς φησιν Αἰσχύλος — ἡβήσασα Heathius. ἀμφιβάσα
Paleius. ὑβήσασα R. Ellis in *The Journal of Philology*,
Cambridge 1868. p. 75.

373. Proclus ad Hesiodi Op. 176. τουτέστι τὸ ἐκ
Πανδώρας γένος, ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον
τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή.

Pertinet ad Prometheum: vide Hermann. de Prometheo
solutio in Opusc. vol. 4. p. 272.

374. Plut. Mor. p. 1057 f. γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ
ὥχρου καὶ κατ' Αἰσχύλον

ἐξ ὁσφυαλγῶς κώδυνοςπάδος λυγροῦ
γέροντος

εὐπρεπῆς, θεοειδῆς, καλλίμορφος. V. 1. καὶ ὀδυ-
νασπάδος libri.

375. Suidas, ἀποφύλιοι: ἔξνοι (ἔξνοι Anecd. Bek-
keri p. 439, 12): οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύ-
λος. ἡ ἀπαίδευτοι. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὡς
φασιν οἱ Ἰωνες. Hesychius, ἀποφύλιοι: ἔξνοι οἱ μὴ
ἔχοντες φυλὴν. Αἰσχύλος (excidit nomen fabulae) σα-
τυρικῷ. ἀποφύλιοι etiam apud Pollucem 3, 56.

376. Plut. Mor. p. 358 e.
ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασαι στόμα,

κατ' Αἰσχύλον. ἀποπτύσαι Conf. Etym. M. p. 118,
31. cuius verba vide fr. 381. στόμα] τὸ στόμα codices.

377. Plut. Mor. p. 293 a. τί τὸ φυεῖμλον; τῶν μι-
κρῶν ἔστι καὶ χαμαιζήλων φυτῶν, ὧν ἐπιόντα τοὺς
βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολούει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαί-
νεται τὴν αὐξίν. ὅταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγεθος
λάβῃ καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιγενομέ-
νων, φυεῖμλον καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλος.

378. Hesychius, ἄνω ποταμῶν: παροιμία ἐπὶ τῶν
ἐπ' ἐναντία γινόμενων. κέκρηνται καὶ Αἰσχύλος καὶ
Εὐριπίδης (Med. 410.).

379. Oris Etym. p. 26, 4. τὰ εἰς Ἐ μὴ ὄντα ἔθνικα
ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Αἰσχύλος

δέσποινα νύμφη δυσχίμων ὀρῶν ἀναξ.
Suidas, ἀναξ: θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος. Edonis ad-
scribit Hermannus.

380. Pollux 7, 61. καὶ χλαῖναν δὲ παχείαν, ἣν χει-
μάμναν Αἰσχύλος κέκληκεν. Conf. Hesychium s. h. v.
Sophocli (fr. 958.) hoc vocabulum tribuitur in Bachm.
Anecd. 1. p. 415, 5.

381. Etym. M. p. 118, 22. ἀπάργματα: λέγεται τὰ
ὑπὸ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δὲ
ἔστι τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα. ἦν γὰρ τὴ
νομικὸν τοῖς δολοφονηθεῖσιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον, διὰ
τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. — ὅτι δὲ καὶ
ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον Αἰσχύλος μαρτυ-
ρεῖ. Conf. fr. 376.

382. Schol. Soph. Electr. v. 283. ἐπικουφίζεται γὰρ
τοῖς δακρυοῖς ἡ συμφορὰ. Αἰσχύλος
οἱ τοὶ στεναγμοὶ τῶν πόνων ἱάματα.

οἱ τοὶ schol. Il. 23, 10. οἱ τε schol. Soph. in cod. Laur.,
οἱ δὲ in Flor. G., οἱ γὰρ in Urbinate. ἱάματα schol.
Hom. ἐρείσματα schol. Soph. κουφίσματα Nauckius,
ut ἱάματα et κουφίσματα permutata sunt in fragm.
Menandri Com. 4. p. 240.

383. Schol. Soph. Oed. Col. 1047. τὰ περὶ Ἐλευσίνα
τέλη φησὶ, καὶ εἴη ἂν λαμπάσιν ἀκταῖς λέγων ταῖς
λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις ὑπὸ τῆς μυστι-
κῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος
φησὶ "λαμπραῖσιν ἀοτραπαῖσι λαμπάδων σθένει."

384. Schol. Soph. Oed. 1049. τέλη δὲ τὰς τελετάς·
καὶ Αἰσχύλος "ἐφριε" ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.
ἔρωτι Brunckius. Scribendum potius "ἐφριε" ἔρω δὲ
τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

385. Schol. Eur. Phoen. 942. οἱ περιλειφθέντες τῶν
σπαρτῶν (ἐν τῇ πρὸς Κάδμω μάχῃ), ὡς Αἰσχύλος φη-
σιν, ἦσαν Χρόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ καὶ
Ἐχίων. In aliquot codicibus Ἀγῆνωρ pro Πέλωρος
scriptum.

386. Schol. Theocriti 2, 36. ἰδρύνοντο δὲ αὐτὴν (τὴν
Ἑκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησιν Αἰσχύλος
δέσποινα Ἑκάτη
τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

unus liber πρόδρομος. Aristides vol. 1. p. 17. ἀλλ' ὡ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλῳ χορός ἦσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν (τῶν omittunt codices) πατρῶων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων ἂ νύκτωρ μοι προύφαινες.

387. Schol. Pind. Pyth. 2, 18. ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶν "ἐναγώνιε Μαίαις καὶ Διὸς Ἑρμᾷ."

388. "Ad Edonos referendum videtur quod affert schol. Apoll. Rh. 1, 473. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλιμίας φησὶ λέγεσθαι (χαλίδας ἐφη arogr. Paris.). Corrigo: Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλιμάδας, φασί, λέγει. Etym. M. p. 805, 10. καὶ τὰς Βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν· καὶ χαλιμάζειν τὸ περὶ τὰς συνουσίας πείθεσθαι. Suidas: χαλιμία: ἡ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας. Emendatius scriptum apud Eust. p. 1471, 3. εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλικρητοὶ ζητητέον· τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονύσῳ κραθεῖσαι, χάλις γάρ, φασίν, ὁ Διόνυσος· ἔξ ἐκείνου δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος. ὅθεν καὶ χαλιμάς γυνὴ κατὰ τοὺς παλαιούς ἢ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα. Hesychius: χαλιμάδες: ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι. Credo χαλειμάδας, luxivies, dictas." HERMANN.

389. Schol. Apoll. Rh. 4, 1318. στέρφειν αἰγείας: τοῖς δέρμασιν· ἔνθεν καὶ στερφώσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν "μελανοστέρφων (sic arographa: μελαστέρφων L. μελανστέρφων Nauckius) γένος," οὐχ, ὡς τινες, μελανοστέρφων· οὐ γὰρ μόνον τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ τὸ κέραμιον στέρφος λέγεται.

390. Eustathius p. 827, 31. οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασίν, ἀμπελον εἰπόντος τὴν ῥεομένην, ἢ κωμῳδία μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφερείας διυγρον. et similiter p. 1597, 32.

391. Ammonius p. 69. θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοῦς πεμπόμενος, θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. — καὶ Αἰσχύλος βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν.

392. Plut. Moral. p. 389 a. ἄδουσι τῷ μὲν διθυραμβικᾷ μέλῃ παθῶν μεσῶτά καὶ μεταβολῆς· "μιεθόαν γάρ, Αἰσχύλος φησὶ, πρέπει | διθύραμβον ὁμαρτεῖν | σύγκεινον Διονύσῳ." τῷ δὲ παιᾶνα. V. 3. σύγκεινον] σύγκεινον Porsonus ad Tourpion vol. 4. p. 490.

393. Aristophanes Ran. 913, 914. Δῆμητερ ἢ θρέμασα τὴν ἐμὴν φρένα, εἶναι μὲ τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων. ubi schol., παρὸσον Ἑλευσίνιος τὸν δῆμον ὁ Αἰσχύλος ἦν· ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἑλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. (Hoc ineptum.) ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου.

394. Macrobius Saturnal., 18, 6. Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit "δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παῖαν Ἀπολλὸν εὐλύρε." Ad eandem sententiam Aeschylus "ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Καβαῖος ὁ μάντις. Σαβαῖος Barnesius ad Eurip. Bacchar. 408. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 80. Codex Vaticanus (1605.) vetustissimus ΟΒΑΚΣΙΟΣ. Fortasse igitur scribendum, numeris Bacchiaci, ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων ὁ Βάκχος θ' ὁ (ὁ Βακχεὺς ὁ Nauckius. ὁ Βακχᾶς ὁ idem in Add. p. XIV.) μάντις.

395. Stobaeus 121, 17. Αἰσχύλου Ζῆς πονηρὰς θάνατος αἰρετώτερος, τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα.

Versus primus legitur inter monosticha Menandri 193. ex quo αἰρετώτερος scripsi pro εὐπωρώτερος, quod est apud Stobaeum: quocum Nauckius comparavit Xenoph. Reip. Laced. 9, 1. αἰρετώτερον εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου. Similis versus fr. 86. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλέστερος. Ζῆς scripsi pro ζωῆς. 2. ἐστὶν ἢ pro ἐστὶ μάλλον ἢ Grotius. 3.

κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα addit A, om. alii. πασχοντα] πράσσοντα Nauckius.

396. Photius p. 188, 24. κυντερῶτατα καὶ κυντερῶτατα λέγουσιν. Εὐβουλος — Φερεκράτης — καὶ Αἰσχύλος. Alios huiusmodi comparativos vide fr. 351.

397. Photius p. 206, 18. λάμπουρις: ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ. Aeschylus nomen omittit Hesychius. Vitiosum accentum λαμπουρίς correxit L. Dindorfius in Thesaurο.

398. Ar. Ran. 929. σαφές δ' ἂν εἶπεν (Αἰσχύλος) οὐδὲ ἐν — ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαέτους χαλκηλάτους. Conf. fr. 311 b.

399. Photius p. 286, 8. ναράς τε Δίρκης: ῥευστικῆς, Αἰσχύλος.

400. Photius p. 331, 2. corrupte ὁμάματα: τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος. Recte Hesychius, ὁμίγματα: οὐρήματα.

401. Photius p. 353, 17. ὁστράκων: τῶν τοῦ ὡοῦ. Αἰσχύλος. Hesychius, ὁστράκων: "ἀπτήνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὁστράκων." ἀντὶ τοῦ ὡῶν. τινὲς δὲ κελεύων.

402. 403. Photius p. 361, 11. οὐραυζέτω: πρὸς τὸν οὐρανὸν δυκνεῖσθω. Αἰσχύλος. οὐραυζέτω: πρὸς τὸν οὐρανὸν δυκνεῖτο. Altera glossa est etiam apud Hesychium, et in Bachmanni Anecd. vol. 1. p. 322, 19. ubi corrupte οὐρανίζεν· τὸ πρὸς etc. Comparandum autem cum hoc verbo verbum est προσαυθίζειν, quod restituī Aeschylō Agam. v. 301. Tertium huiusmodi verbum annotavit Hesychius, προσαυρίζουσα χερσαία τροχῇ: ὑπὸ τῆς αὐρας ἢ νοτίς προσιπτουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ οἷον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν. in quibus facile est hunc Aeschylī, nisi fallor, versum agnoscere, νοτίς προσαυρίζουσα χερσαία τροχῇ.

404. Photius p. 427, 9. πεφρασμένος: παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος. Aeschylus nomen omisit Hesychius.

405. Photius p. 447, 14. πρέψαι: τὸ ὁμοιωσαί (ὡμοιωσθαί Nauckius). Αἰσχύλος. Vid. ad Agam. 1328.

406. σάλα. Vid. fr. 362.

407. Schol. Il. 14, 200. ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλῳ ἐστῶσας ἐν ἀπείρονι σχηματὶ φησὶν ἴσασθαι ὅμως δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητ', ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὐξασθε.

Vulgo παρίστατε. Correxīt Hermannus, qui hos versus Danaidibus adscribit. Eadem in schol. ad Odys. 1, 98. ubi παρίστατε.

408. Schol. Ar. Av. 1679. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησὶ. Conf. Agam. 1050. χελιδόνος δίκην ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

409. Hesychius, ἀλαῖος: ὁ παλαιός, ἄφρων. Αἰσχύλος. Immo ἀλεός: vid. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 4, 19. schol. Arist. Lys. 988. Etym. M. p. 59, 45.

410. Athenaeus 8. p. 362 f. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι.

411. Etym. Gud. p. 378, 38. μανὸν ἔλεγον τὸ ἀραιὸν, ὡς καὶ Αἰσχύλος "ἐν μανοστήμοις πέπλοις", τοῦτ' ἐστὶν ἀραιοῖς. Eadem ex aliis codicibus ediderunt Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 41. Ruhnkensius ad Timaeum p. 177. Gaisfordius ad Etym. M. p. 1629. Cramerus in Anecd. Oxon. vol. 1. p. 288, 23. et μανοστήμοις ex hoc loco Hesychius. Id prima syllaba corrupta dixisse poeta videtur. Quo non refutatur Phrynichus (in Bekkeri Anecdotes p. 51.) praeceptum de adiectivi μανός syllaba priore producta.

412. Etym. Gud. p. 85, 44. (ap. Gaisf. p. 451.) ἀστεμφής (ἀστεμβής codex): — παρὰ τὸ στέμβω, ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὐ μέμνηται Αἰσχύλος. Ita haec emendanda ex codicibus Parisinis apud Bastium ad Gregor. p. 828.

413. Phrynichus Bekkeri p. 6, 13. ἀτεγκτος παρηγορήμασιν; Αἰσχύλος. δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῇ ἐχρήσατο ἔθει. Versus integer, non nominato auctore, ib. p. 458, 18. ἀτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.

414. Phrynichus Bekkeri p. 6, 16. ἀπαίρειν: τὸ μὲν πλείστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθάσι, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιορίας, ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης.

415. Phrynichus Bekkeri p. 20, 13. ἀναγκόδακρυς: ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρῶν καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος.

416. Phrynichus Bekkeri p. 23, 12. ἀκταίνωσαι: — Αἰσχύλος “οὐκέτ’ ἀκταίνω” φησί, βαρυτόνως, οἷον οὐκ ἐτι ὀρθοῦν δύναμαι ἑμαυτήν. Ad Eumen. 36. ὡς μῆτε σωκεῖν μῆτε μ’ ἀκταίνειν βάσιν rettulit Ruhnkenius ad Timaeum p. 21. qui aliorum grammaticorum de hoc verbo locos indicat.

417. Phrynichus Bekkeri p. 48, 22. κακοῖς κακὰ ἰσθαι: τὸ ἀποκρύπτειν τὰ φθάσαντα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς. Αἰσχύλος “μὴ κακοῖς ἰὼ κακὰ”. Huc referri potest gl. Hesychii ἰῶ: θεράπευε, ἰσθρεῦε.

418. Anecd. Bekkeri p. 337, 8. Αἰσχύλος δέ φησι καὶ “φρὴν ἀγέλαστος.” ἀγέλαστα πρόσωπα dixit Agam. 794.

419. Anecd. Bekkeri p. 347, 32. αἶλα: τὰ πολὺσκα χωρία κατὰ στέρησιν τῆς ἑλῆς. οὕτως Αἰσχύλος. Hesychius αἶλα πεδία: ἀνήλια· εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγῇ.

420. Anecd. Bekkeri p. 349, 6. ἀηδόνοιος θρήνος: Αἰσχύλος “θρηγεῖ δέ γόον τὸν ἀηδόνιον.” Codex ἀηδόνειον.

421. Anecd. Bekkeri p. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Hanc formam in versu baechiaeus Choerli. 350. pro αἰῶνα, quod metro repugnat, restituit H. L. Ahrensius.

422. Anecd. Bekkeri p. 368, 29. ἀκνίσωτος οἶκος: ὁ ἀνευ πυρὸς καὶ κνίσσης. οὕτως Αἰσχύλος.

423. Anecd. Bekkeri p. 372, 9. ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς: ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος.

424. Anecd. Bekkeri p. 382, 30. Αἰσχύλος “μέγαν ἀλᾶστορον” εἶπεν. Vid. ad fr. 90.

425. Anecd. Bekkeri p. 383, 31. ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν: Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δέ βοηθεῖν. Nullum est praesens ἀλκάθω, ἀλκάθειν, sed aoristus ἀλκάθειν.

426. Anecd. Bekkeri p. 421, 5. ἀπέλλητοι: ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος. Glossa corrupta.

427. Anecd. Bekkeri p. 450, 4. ἀρχῆθεν: οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πλὴν παρ’ Αἰσχύλῳ, παρ’ Ἡρόδοτῳ δέ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν. Est etiam apud Sophoclem fr. 132.

428. Anecd. Bekkeri p. 450, 30. ἄσαι: βλάσαι. οὕτως Αἰσχύλος. Participio ἄσας usus est Sophocles fr. 554.

429. Anecd. Bekkeri p. 467, 9. αὐτόκρανον λόγον: τὸν ἔξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος. Etym. M. p. 173, 34. αὐτόκρανα· αὐτόδηλα, αὐτοκράντα. Hesych. αὐτόκρανα: αὐτόδηλα, ἑαυτὰ διηλοῦντα· ἡ κίονα μονόλιθον. Qui duo diversae et originis et significationis vocabula commiscuit. Pro αὐτόκρανος priore significatione dictum exspectes potius αὐτόκραντος, ut μοιρόκραντος et πολεμόκραντος dixit Aeschylus, non μοιρόκρανος et πολεμόκρανος. Quod apud Hesychium legitur ἐπικόρανος: ἐπιμελητής, ἐπίχαρις, ex ἐπιήρυνος depravatum esse vidit Salmasius.

430. Choeroboscus p. 237, 9. ed. Gaisf. τοῦ βοῦς ἡ γενική οὐ μόνον βοῶς, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνᾶχῳ (fr. 277.) καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

431. Choeroboscus in Crameri Anecd. Oxon. vol. 2. p. 318, 6. τὰ παρὰ τὸ κράτα διὰ τοῦ αἰ γράφεται, οἷον κραταιβός· κραταίπιλος ὁ ἰσχυρὸν πῖλιον ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ. Conf. Eustath. p. 1938, 2.

432. Choeroboscus in Theodos. p. 232, 3. πάλαμυς παλάμυος· τὸ γάρ παλάμυδος διὰ τοῦ δος κλιθεῖν παρ’ Αἰσχύλῳ ἡμάρτηται. ἔστι δέ ὄνομα κύριον (Φρύγιον Nauckius) βασιλέως. Veram scripturam πάλαμυς πάλαμυος et πάλαμυδος retitui in Thesaurο vol. 6. p. 108. ubi pluribus de hoc vocabulo dixi, quod non est nomen proprium, sed appellativum, regem significans. Genitivo πάλαμυδος usus est Hipponax in versibus ab Tzetza servatis ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 3. p. 310, ex

quo ten Brink in Philologo 6. p. 70. probabiliter colligit Aeschylum pro Hipponacte ab Choerobosco nominatum esse.

433. Crameri Anecd. Oxon. vol. 2. p. 414, 12. τονθορύζω· — καὶ Αἰσχύλος ἔτονθόρυζε ταῦρος ὡς νεοσφαγῆς.

434. Schol. Ar. Lys. 1259. πολὺς δ’ ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρός ἦνσει: πρὸς τὸ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ “πολλὸς δ’ ἀφρός ἦν περὶ στόμα.” καὶ Σοφοκλῆς (Electr. 719.). Αἰσχύλος δέ

ἀφρός

βορᾶς βροτείας ἐρρῦν κατὰ στόμα.

ἐρρῦν κατὰ pro ἐρρηκτότα Porsonus.

435. Schol. Eur. Or. 25. ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἐκδυσιν ἔχοντα —. Αἰσχύλος δέ φησιν

ἀμήχανον τεύχημα καὶ δυσέκδυτον.

τεύχημα] τέχνημα Nauckius. δυσέκδυτον scripsi pro δυσέκλυτον.

436 a. Herodotus 2, 156. ubi de Cereris et Dianae cultu apud Aegyptios agit, ἐκ τούτου δέ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐνὶ φράσῳ, μῦθος δὲ ποιητῶν τῶν προγεγενημένων· ἐποίησε γὰρ Ἀρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. unde Pausanias 8, 37, 6. Δήμητρος Ἀρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Λητοῦς, ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν ὁ Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας. Hoc ab Aeschylō factum esse in Aegyptiis coniecit Larcherus in Annot. ad Etymolog. M., quas Sturz in Appendice ad Orionem repetivit p. 213., in Danaidibus Welckerus in Museo Khenano vol. 4. a. 1846. p. 503.

436 b. Pausanias 2, 24, 4. Αἰσχύλος δέ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῳ. ex quo colligi potest Aeschylum Δία ἐνάλιον dixisse. Monuit Hermannus collato Proclo in Platon. Cratyl. c. 147. p. 88. ὁ δέ δεύτερος δυαδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν.

437. Probus in Vergil. Georg. 3, 34. p. 57, 22. *Erichthonius ex Electra et Iove nascitur, ut Scilos (soils) P) scriptor tragicus sentit.* ubi Aeschylus recte Schneidewinus.

438. Athenaeus 3. p. 86 b. Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις τινὰς νήσους νηριτοτρόφους εἰρηκεν. Sic correxi quod in codice est πέρσαις τις ἀνῆρει τοὺς νήσους. Erratum autem in nomine fabulae est sive ab Athenaeo sive ab librario: ut coniecturae locus sit Περραιβίσι νήσους v., cuius de fabulae nomine restituendo etiam Blomfieldus cogitavit Praef. ad Pers. p. XXVIII. Alii Aeschylum memoriae errore pro Epicharmo vel Phrynico nominatum esse coniecerunt, quos ipsos quoque Πέρσαις scripsisse constat.

439. Schol. Hermogenis apud Walzium Rhet. vol. 5. p. 486. ubi explicat quid sit ὑπόβουλον: κεῖται δέ ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπικεικῶν, πονηρῶν δέ τὰ ἐνδόν. Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις. Non legitur in Persis.

440. Epimerismi Homericī in Crameri Anecd. Oxon. vol. 1. p. 119, 12. παρὰ δέ Ἀττικοῖς (ἢ διὰ) προλαμβάνει τὸ ἰῶτα, καὶ γίνεται διαί, καὶ συντάσσεται γενική καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἔνεκα·

πάσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἐκτορος τύχης διαί· ἀντὶ τοῦ ἔνεκα Ἐκτορος, καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι (448.) “ἀλλοτρίας διαί γυναικός,” ἀντὶ τοῦ ἔνεκα. Quum verum ex Agamemnone sine nomine poetae ponat, non videtur dubitari posse quin prior quoque versus Aeschyli sit, in quo δέδορκεν corruptum est sive ex δέδοικεν sive, quod Bernhardus coniecit, ex δέδουπεν.

441. Philo Iud. de provid. 2. p. 52. ed. Aucher. (vol. 8. p. 50. Richt.), si, ut Aeschylus dicit “*Iovem ex sceleratorum genere exiit et ab iniustis lex*”, oportet contrarium esse illum ex iniustis: non ita tamen res se habet. In quibus Schneidewinus Philol. vol. 6. p. 610. haec fere agnoscere sibi videbatur Aeschyli verba, τὸν τοι Δία | ἐκ τῶν ἀνάγκων ἑξαφαιρεῖται νόμος | καὶ τῶν ἀλιτρώων.

442. Philo ibid. p. 102. Auch. (8. p. 88. Richt.) alias

civitates pestilentiae — vacuas ab hominibus reddidere. — quod plenius Aeschylus asserit dicens "dira lues vacuum maxillam voracem in populos circumferens adimplet mortuorum corpora sepeliendo." δεινός δέ λοιμός — γνάθον κενήν | μαργώσαν ἐν λαοῖσιν ἐνδατούμενος | πῖμ-
πλησι θνητῶν σώματ' ἐγκρύπτων ταφαῖς Meinekios: λοιμός ἄγριος | κενὴν γνάθον μαργώσαν εἰς λαοὺς πέ-
ριΞ φέρων ἐπλησε, σώματ' εὐνάζων νεκρῶν Nauckius.

443. Schol. Eurip. Phoen. 175. vol. 3. p. 87. 'Ἡσιό-
δος (Theog. 371.) φησιν ἀδελφὴν Ἥλιου εἶναι τὴν Σε-
λήνην — Αἰσχύλος δέ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα,
παρόσον ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός μεταλαμβάνει ἀμέλει
καὶ πρὸς τὰς ἡλιακὰς ὑποστάσεις μεταμορφοῦται ἡ σε-
λήνη. Hanc opinionem etiam Euripides secutus est in loco Phoenissarum et tragicis tribuit schol. Arati 455. παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ἥλιου θυγάτηρ λέγεται (ἡ
Σελήνη), ἐπειδὴ τὸ φῶς ἐξ αὐτοῦ ἔχει. de quo pluri-
bus dixit Hauptius in Herme Berol. vol. 1. p. 26.

444. Schol. Il. 19, 87. ἡεροφοῖτις: — οἷον ἐρεβοφοῖτις.
(Conf. Etym. M. p. 421, 54) ἔνιοι δέ ἱεροπῶτις παρὰ τὸ
Αἰσχύλειον (?), quibus in cod. Townleiano additur οἱ
δὲ εἰεροπῶτις ἔγκειμένου τοῦ εἶαρ, ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σα-
λαμινίους αἶμα.

445. Eustathius p. 48, 37. καὶ Αἰσχύλος δέ που,
φασί, τὸν ἱατρὸν μάντιν ὀνομάζει. Immo ἱατρόμαν-
τιν, quod usus est Suppl. 260. Agam. 1605. Eumen. 62.

446. Proverbium ab Zenobio 6, 14. ex Aeschyli
Aiace Locrensi allatum ad Sophocleam fabulam rettuli
(fr. 18.). Contrario errore scholiasta Promethei v. 435.
Phryges Aeschyli Sophocli tribuit. Alio modo ab Di-
dymo erratum est de versu Ar. Ran. 704. τὴν πόλιν
καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλας, ubi schol. Δί-
δυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἐστὶ δὲ ὄντως παρὰ
Ἀρχιλόχῳ "καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλας."

ΕΛΕΓΕΙΑ.

'Ελεγεῖα ab Aeschylo scripta esse annotavit Suidas
s. v. Αἰσχύλος et ἐλεγεῖον εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνη-
κότας memorat biographus p. 4, 9. ed. Oxon. et diser-
tius Plutarchus Quaest. symp. p. 628 e. Γλαυκίας ὁ ῥή-
τωρ καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι
παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς (εἰς addit
Stephanus) τὴν μεθορίαν (?) ἐλεγεῖας πιστούμενος,
ἡγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς.

447. Plut. Mor. p. 334 d. ἥσκει διὰ τῶν ὅπλων δει-
νός εἶναι καὶ κατὰ τὸν Αἰσχύλον

βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις.

Utitur hoc loco Plutarchus modo addito modo omisso
nomine poetae Mor. p. 317 e. 640 a. Vitar. p. 887 b.
(Compar. Demosth. cum Cicerone c. 2. ubi βριθὺν ὀπλι-

τοπάλαν δάϊον ἀντιπάλοις). Sine nomine etiam Eusta-
thius p. 513, 33. qui ἀντιμάχοισι posuit pro ἀντιπάλοις.

448. Theophr. H. Pl. 9, 15. p. 313. ed. Schneider.
καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγεῖαις ὡς πολυφάρμακον
λέγει τὴν Τυρρηνίαν

Τυρρηνὸν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

Τυρρηνῶν Bergkii. Plin. H. N. 25, 5. certe quid non
replevere fabulis Colchis Medea aliaeque, in primis Italia
Circe, diis etiam adscripta? unde arbitror natum ut Ae-
schylus e vetustissimis in poetica refertam Italiam herba-
rum potentia proderet.

449. Epigramma sepulchrale Aeschylo adscriptum
est in Anthologia Palat. 7, 255.

Κυανὴ καὶ τούσδε μενεγχεῖας ὤλεσεν ἄνδρας

Μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.

Ἰωὼν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἱ ποτὲ γυῖοις
τλήμονες Ὀσσαῖαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

450. De epigrammate sepulchrali, quod Aeschylum
sibi ipsum scripsisse crediderunt Athenaeus et Pausa-
nias, dixi in annotatione ad Vitam Aeschyli p. 5, 7.
ed. Oxon. ubi duo ex quibus constat disticha afferuntur,
Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τότε κεύθει
μνήμα καταφθιμένων πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυκαίτης Μῆδος ἐπιστάμενος.

Versus ab falsario Iudaeo, de quo Boeckhius dixit in
libro de Trag. p. 150. seqq., Aeschylo suppositos ser-
navit Clemens Alex. Strom. 5. p. 727 (Euseb. Pr. E.
p. 689 b): Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγῳδοποιὸς τὴν δύναμιν
τοῦ θεοῦ παρατιθέμενος οὐκ ὀκνεῖ καὶ ὑψίστον αὐτὸν
προσαγορεύειν διὰ τούτων,

χωρίζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει
ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεστάναι.
οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται
ἄπλωτος ὀρμη, ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος·
καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερῆς, 5
ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κάστρα πῆ, βροντῇ, βροχῇ.
ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι
καὶ πᾶσα πηγὴ χυδατος συστήματα·
τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
βυθὸς θαλάσσης κώρεων ὕψος μέγα, 10
ἐπὶ ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου.
πάντα δύναται γὰρ· δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ.

Eundem locum Aeschylo tribuit Iustinus Martyr vol. 1.
p. 112. V. 2. ὅμοιον αὐτῷ] ὅμοιον σαυτῷ vel σαυτῷ
ὅμοιον Eusebius. 3. οἶσθα δ'] οἶσθα γ' vel οἶσθας
(sic CFG) Eus., οἶσθας Iust. 4. ὀρμη] ὀρμη Eus.
ποτὲ γνόφος Iust. Eus. 5. αὐτὸς libri. 10. ὕψος
ἐπὶ μέγα Eus. 11. ἐπὶ] ὅταν Iust. 12. δυνατὴ
Eus. δ' om. Eus.

II.

SOPHOCLIS

TRAGOEDIAE SUPERSTITES

ET

PERDITARUM FRAGMENTA.

PRAEFATIO.

Nova haec Sophoclis tragoediarum editio pars est secunda *Poetarum Scenicorum* uno volumine comprehensorum editionis quintae. Iterata autem operis editio quum Prolegomenis aucta sit de vita, scriptis, dialecto et metris horum poetarum, annotationem criticam, quae ipsa quoque in hac quinta demum editione accessit, quam brevissimam esse oportuit, ne qui per longam annorum seriem lectoribus plurimis placuit modicus libri ambitus ultra modum extenderetur. Quamobrem lectores rationes emendationum vel ab me vel ab aliis factorum, quatenus non sunt per se manifestae, ex Commentariis meis Oxoniensibus, annis 1836—1841 editis, vel aliunde petere debebunt, et, quod ad Sophoclem attinet, editionem meam Oxoniensem tertiam, quae anno 1860. prodiiit, et Praefationem ad editionem Lipsiensem quartam anni 1864. adhibebunt. Alias quaestiones in Praefationibus ad fabulas singulas separatim edendas tractabo, quarum specimen nuper proposui, quum Aeschyli Prometheus cum Praefatione edere. Nec mirabuntur lectores si nec mea neque aliorum multorum opera exhauserit omnem materiam, sed etiam in posterum nova in lucem proditura sint reperta. Nam poetarum scenicorum emendatio novissimis demum his tribus quattuorve decenniis, collatis in hos poetas multorum studiis, insigniores fecit progressus quam maiorum nostrorum aetate expectari poterat, qui et subsidiis plurimis carebant, quibus utuntur qui hodie literis Graecis operam dant, et codicum rationis tantum non prorsus ignari erant, quorum de origine et auctoritate subtilius et acri adhibito iudicio quaerere nemini facile in mentem veniebat. Sciebant codices antiquiores, qui tamen vix ulli supersunt seculo undecimo superiores, plerumque praestare recentioribus. Quamobrem satis egisse sibi videbantur si verba poetarum ad vetustiorum potissimum librorum exemplum, collatis quae exiguo usui sunt grammaticorum testimoniis et scholiastarum annotationibus, in quibus interdum diversae scripturae vel diserte memorantur vel interpretationibus indicantur, conformarent, nec discedere ab codicibus audebant nisi ubi tradita in iis scriptura vel vulgares artis grammaticae metri-

caeve regulas violaret vel sententias praeberet tam putidas et ineptas ut ne admotis quidem, quibus iam grammaticos Alexandrinos nos esse novimus, spinosae interpretationis machinis defendi posse videretur. Cuiusmodi in locis emendandis hoc potissimum spectare solebant ut si quid ex coniectura mutarent, id literis in codicibus traditis quam simillimum esset. Quae etsi primaria est artis criticae lex recteque adhibetur corrigendis consuetis librariorum peccatis, tamen saepe nihil prodest locis gravius corruptis ubi librarii quae in exemplaribus antiquioribus, unde codices superstites originem ducunt, situ et vetustate aliisque casibus^{a)} vel obscurata vel oblitterata erant utenique instaurare tentarunt, et prorsus absurde adhibetur corrigendis non paucis interpolatorum commentis, qui multis ante codices nostros seculis plurima quae corrupta essent vel quaecumque de causa displicerent ita ad arbitrium suum conformarunt ut literarum similitudinem, quam hodierni critici consecrari solent, nihili facientes sua ipsorum inventa vel traditae in codicibus scripturae substituerent vel, quod non raro factum esse novimus, locis defectis, quos redintegrare conarentur, inferrent. Ad quae mala aliud accessit interpolationis genus ab histrionibus aliisque veteribus versificatoribus Atheniensibus^{b)} inchoatum et ab inferiorum

^{a)} Huiusmodi casuum exempla etiam in codicibus qui supersunt passim observare licet, velut in ipso codice Laurentiano folio 82^a, quo Aeschyli Supplicum versus 775—853. continentur: quod folium etsi in codice omni ex parte integrum est servatum, tamen plura praebet monstrose corrupta, quae e libro antiquiore, in quo haec pagina pessime habita erat, propagata esse patet, velut τὼν πρόμαρπτι κάμνοις | ἰόφ | ὄμ | αἰθι κάκκας | νυ | διαν βοὰν ἀμφαίνω, et αἰμῶνες ὡς ἐπαρίδα | ηῡδουπια τάπτα. Similem in antiquiore codice Pindari, ex quo libri superstites sunt derivati, foliorum plurium condicionem fuisse probabilis Boeckhii coniectura est in commentatione de crisi Pindari, in Actis Academiae Borussicae a. 1822. p. 375.

^{b)} Fabularum scenicarum exemplaria manuscripta non solis qui eas in scena agerent histrionibus tradita, sed multiplicata esse, ut etiam ab aliis domi legi possent, ex Dionysi verbis apud Aristophanem Ran. 52.

temporum grammaticis continuatum, qui poetarum scenicarum fabulis magnum versuum ab se ipsis fictorum numerum inseruerunt. Amplissima huiusmodi interpolationum exempla reperiuntur in Euripidis Iphigenia Aulidensi, quam fabulam quum Euripides non absolvisset, sed singulas tantum eius partes elaboratas quidem, sed nondum inter se cohaerentes reliquisset, post mortem eius ab aliis partim antiquioribus, partim infimae aetatis versificatoribus, veterum tragicorum linguae imperitis, est continuata: de quo dixi in Annotationibus Oxoniensibus ad Euripidem p. 444—446. Aliud et insigne, etsi minus amplum, huiusmodi interpolationis exemplum exstat in Ranis Aristophanis post v. 1430. ubi quum poeta hoc composuisset inter Dionysum, Aeschylum et Euripidem colloquium

ΕΥ. εὐ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνῶμην ἔχεις;

ΑΙ. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἴν πόλει τρέφειν, ἦν δ' ἔκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα δυσκρίτως γ' ἔχω· ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. ἀλλ' ἔτι μίαν γνῶμην ἑκάτερος εἶπατον περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχeton σωτηρίαν.

ΕΥ. ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.

ΕΥ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἶπὲ καὶ σαφέστερον.

ΕΥ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα, τούτοις χρῆσθαιμεσθ', ἴσως σωθῆμεν ἄν.

ΔΙ. τί δαὶ λέγεις σὺ;

vetus interpolator Atheniensis, non longo, ut videtur, post Aristophanem tempore, genuinis poetae versibus haec ab se inventa immiscuit, quae ei hand dubie κωμικώτερα visa sunt,

ΔΙ. εὐ γ', ὦ Πόσειδον; σὺ δὲ τίνα γνῶμην ἔχεις;

ΑΙ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.

ΔΙ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα δυσκρίτως γ' ἔχω· ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. ἀλλ' ἔτι μίαν γνῶμην ἑκάτερος εἶπατον περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχeton σωτηρίαν.

ΕΥ. εἴ τις περὶ σῶσας Κλεόκριτον Κινησίαν, αἶροιεν αὔραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

ΔΙ. γέλοιοι ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;

colligi potest, καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῦς ἀναγινώσκοντι μοι | τὴν Ἀνδρομέδα πρὸς ἑαυτὸν ἐξαίφνης πόθος | τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶε σφόδρα, quod non potuisset fingi ab Aristophane, si fabularum legendarum nemini praeter histriones copia fuisset. Multiplicatis autem exemplaribus et fabulis non paucis etiam post mortem poetarum iterum iterumque in scenam productis fieri non poterat quin multa partim ab scribis corrumpantur partim ab interpolatoribus aliter conformarentur versibusque subditiciis augerentur, praesertim ab histrionibus, quorum licentiam Lycurgus noto illo psephismate coercere studuit, cuius memoriam Plutarcho debemus in vita Lycurgi oratoris p. 841 F. de quo novissima est Ottonis Kornii dissertatio, *De publico Aeschyli, Sophoclis, Euripidis, fabularum exemplari Lycurgo auctore confecto*, Bonnae edita a. 1863.

ΕΥ. εἰ ναυμαχοῖεν, κατ' ἔχοντες ὀξείδας
βαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.

ΔΙ. εὐ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φύσις.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ἡῦρες, ἢ Κηφισοφῶν;

ΕΥ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν.

ΔΙ. τί δαὶ λέγεις σὺ;

Quae omnia in unum coniuncta, sublata manifestissima versuum 1436. et 1442. cohaerentia et additis duobus aliis alius interpolatoris versibus 1449. 1450., in quibus γε propter metri necessitatem inepte dictum est ubi γὰρ necessario dicendum erat, non in nostris demum leguntur codicibus, sed iam in exemplaribus Alexandrinis lecta fuerunt, fraude ab Aristarcho, criticorum veterum sagacissimo, et Apollonio animadversa, ut ex scholiastarum annotationibus novimus, et ab me clariore in luce collocata in Prolegomenis ad Fragmentorum Aristophanis editionem Oxoniensem vol. 2. p. 515—524.

ΔΙ. εὐ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνῶμην ἔχεις; 1430

ΑΙ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.

μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἴν πόλει τρέφειν· ἦν δ' ἔκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, δυσκρίτως γ' ἔχω· ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.

ἀλλ' ἔτι μίαν γνῶμην ἑκάτερος εἶπατον 1435
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχeton σωτηρίαν.

ΕΥ. εἰ τις περὶ σῶσας Κλεόκριτον Κινησίαν, αἶροιεν αὔραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

ΔΙ. γέλοιοι ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;

ΕΥ. εἰ ναυμαχοῖεν, κατ' ἔχοντες ὀξείδας 1440
βαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.

ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.

ΕΥ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.

ἀμαθέστερόν πως εἶπὲ καὶ σαφέστερον. 1445

ΕΥ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,

τούτοις χρῆσθαιμεσθ', ἴσως σωθῆμεν ἄν. εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοις, πῶς 1450
τάναντί' ἂν πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

ΔΙ. εὐ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φύσις.

ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ἡῦρες ἢ Κηφισοφῶν;

ΕΥ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν.

ΔΙ. τί δαὶ λέγεις σὺ;

Aliae eiusdem generis interpolationes veteres longiores reperiuntur in Aeschyli Choephoris et Eumenidibus, de quibus in Praefatione ad Aeschyli tragoediarum editionem Lipsiensem quintam exposui, nonnullae apud Sophoclem in Antigona et Trachiniis, plures apud Euripidem, in quattuor potissimum fabulis, Troadibus, Supplicibus, Bacchabus et Iphigenia Taurica, de quibus non opus est ut hoc loco repetam quae in Annotationibus Oxoniensibus dixi. Longe maior breviorum interpolationum numerus est ex versu uno vel versibus aliquot deinceps positis constantium, rarius apud Aeschylum, frequentius apud Sophoclem, saepissime apud Euripidem. Et huiusmodi quidem interpolationes, modo longiores modo breviores, plerumque non est difficile ab genuinis dis-

cernere poetarum versibus, si quis veterum poetarum Atticorum cogitandi dicendique rationi ita sit adsuetus ut si quid dissonum inferatur statim persentiat. Difficilius interdum est iudicium de versibus qui partim ex poetarum verbis partim ex coniecturis sunt compositi interpolatorum, qui animadverso unius pluriumve vocabulorum vel defectu vel corruptela suas intulerunt coniecturas, quibus etsi non dubitandum quin saepe verum attigerint ubi facilis erat emendatio, tamen multo saepius ab vero aberrarunt nec raro tantam prodiderunt imbecillitatem ut ne manifestissimos quidem veterum librariorum errores recte corrigere possent, sed quae leviter corrupta essent ita ulterius corrumperent ut aut nulla aut tenuia verae scripturae vestigia relinquerent. In quo genere nullum novi exemplum insignius quam quod in initio Ionis Euripidis latere videtur. Cuius fabulae qui prologum agit Mercurius generis sui originem spectatoribus expositurus, ut in prologis facere solet Euripides, sic fere orationem suam inchoare debebat "*Atlas, qui aeneis humeris coelum, antiquam deorum sedem, sustinet, ex trium quibuscum consuevit dearum una Maiam procreavit, quae me peperit.*" Credas non magno labore constare potuisse Euripidi hanc sententiam ita eloqui ut verba omni ex parte digna essent poeta qui tot aliarum tragicodiarum prologos dexterrime composuit, hoc vel simili aliquo modo,

"Ἀτλας ὁ χαλκόνωτος οὐρανὸν θεῶν
ὄχῳ παλαιὸν οἶκον ἐκ τριῶν μιᾶς
θεῶν ἔφυσε Μαίαν, ἥ μ' ἐγένετο,

pro quibus nunc hos in codicibus legimus versus, tirone prima versuum pangendorum pericula faciente digniores quam Euripide, poeta exercitatissimo,

"Ἀτλας ὁ χαλκίοισι νῶτοις οὐρανὸν,
θεῶν παλαιὸν οἶκον, ἐκτρίβων θεῶν
μιᾶς ἔφυσε Μαίαν, ἥ μ' ἐγένετο,

nec dubitandum quin eadem omnia sic scripta suo in codice legerit Philodemus Epicureus, scriptor Ciceroni aequalis, cuius in libro περὶ εὐσεβείας, servato in voluminibus Herculanensibus (Tab. 87. in Gomperzii Studiis Hercul. fasc. 2. p. 37.) haec nunc supersunt ad hunc locum referenda,

..... ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
..... ΑΛΚΕ Κ
..... ΝΩΤΟΙΣ Ο
..... ΙΩΝΙ ΠΕΠΟΙ
..... ΙΜΩΝΙΔΗΣ
..... ΟΥΠΑΝΟΝ etc.

quae Nauckius (in *Mélanges Gréco-Romains* vol. 3. a. 1864. p. 635.) recte sic redintegravit, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ | ΧΑΛΚΕΟΙΣ | ΝΩΤΟΙΣ | ΟΥΠΑΝΟΝ | ΕΝ ΙΩΝΙ ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ, ceterum versus interpolatos esse verissime iudicavit, non obstante Philodemi auctoritate, quem non mirum est codice usum esse interpolato, qualibus iam grammaticos Alexandrinos aliquot ante Philodemum seculis usos fuisse exemplis non paucis novimus. Ac primo quidem insecutum est tertiam primi versus dipodiam ab syllaba finali longa vocabuli praecedentis inchoari contra tragicorum usum, cui

facillime satisfieri poterat verbis sic collocatis, ut Elmsleius voluit, νῶτοις χαλκίοισιν οὐρανόν. Deinde Atlas aeneis humeris coelum *exterere* dicitur, quocum Wakefieldus comparari posse putabat quod Lucilius in Aetna dixit v. 49.

Construitur magnis ad proelia montibus agger:

Pelion Ossa terit, summus premit Ossa Olympus.

Verum non animadvertit *terit* illud non ab Lucilio scriptum, sed infelicem esse Pithoei coniecturam pro *creat*, quod legitur in codicibus, corruptum haud dubie ex verbo *onerat*, non *gravat*, quod Fridericus Iacobus coniecit. Nec si verum esset *terit*, defendendo Graeco ἐκτρίβων sufficeret. Nam mons quidem ex humo et lapidibus compositus alium cui superimpositus est montem *terere* quodammodo dici potest, etsi parum apte, quum montes immoti iaceant: perabsurdum vero est Atlantem humeris aeneis coelum, aetheriam deorum sedem, *exterere* dici. Porro qui filiam procreat non θυγατέρα γυναικός τινος φύσαι, sed ἐκ τινος φύσαι Graece dicitur: quod non fugit Wakefieldum, qui hanc ipsam ob causam μιᾶς | θεῶν ἐξέφυσε corrigi volebat. Denique ipsum illud θεῶν μιᾶς indicio est maiorem, ad quem μιᾶς refertur, numerum praecessisse, qui vix dubitari potest quin in verbo lateat ΕΚΤΡΙΒΩΝ, quod veteris librarii errore pro ΕΚΤΡΙΩΝ scriptum fuisse videtur, ut apud Sophoclem Philoct. 554. ἀμφὶ ΣΟΥΝΕΚΑ (σ' οὐνεκα) βουλευματ' ἐστὶ ex ΣΟΥΝΕΑ (σοῦ νέα) depravatum legebatur, donec rectam scripturam restitueret Ioannes Anratus, perspicacior quam antiquus Euripidis corrector, qui absurdum illud ΕΚΤΡΙΒΩΝ bona fide pro ἐκτρίβων acceperit, unde reliqua praecedentium verborum interpolatio necessario sequebatur, sublato quod cum ἐκτρίβων consociari non poterat participio priore ὄχῳ et χαλκόνωτος in χαλκίοισι νῶτοις diducto, ut duas quas ipse perdidit syllabas recuperaret. Quae ineptiae omnes evanescunt versibus eum in modum quem supra proposui correctis. Adiectivi χαλκόνωτος duo alia exempla sunt apud Euripidem Troad. 1136. 1193. qui pariter σιδηρόνωτος dixit Phoen. 1130. Verbum ὄχεῖν de Atlante dictum, qui *coeli sustinet axes*, legitur apud Diodorum 3, 59. (τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπὶ τῶν Ἀτλαντος ὤμων ὀχεῖσθαι) aliosque, inter quos Aeschylus est Prometh. 430. Ἀτλας — σθένος κραταῖον γὰς οὐράνιον τε πόλον νῶτοις ὄχῳ στενάζει. Nam sic correxi quod in codice Mediceo legitur νῶτοις ὑποστενάζει, inutili addita praepositione, omisso vero quo multo magis opus erat participio ὄχῳ, cuiusmodi verbum hic requiri senserunt qui ὑποστενάζει per ὑποβαστάζει vel ὑπανέχει interpretati sunt glossatores Byzantini et auctor scholii in codice Mediceo adscripti λείπει ἔχων· ἢ μετὰ στεναγμοῦ φέρει, quo ipso verbo ἔχειν de Atlante coelum sustinente usi sunt Homerus, Hesiodus, Apollodorus alique. Alii ἀνέχειν, ὑπανέχειν, φέρειν dixerunt, et magis poetice ὤμοις ἐρείδειν Aeschylus Prom. 350. Porro recte et, quum Πληρόνης nomen metro incommodum nominare nollet Euripides, aptissime dictum est ἐκ τριῶν μιᾶς | θεῶν ἔφυσε Μαίαν.

Nam triplex fuit Atlantis progenies, prima ex Pleiona, quae Pleiades peperit, suscepta, secunda ex Aethra, quae Hyades, tertia ex Hesperide, quae Hesperides peperit, ut Pherecydes alique veterum fabularum scriptores sunt testati. Ad collocationem verborum quod attinet, ἐκ τριῶν θεῶν | μῖς minus probabile est quam ἐκ τριῶν μῖς | θεῶν, nomine potiore θεῶν in initio versus collocato et numeris in xta se positus, ut ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην est apud Sophoclem Trach. 734. et τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν | εὖσοιαν fragm. 124. Credo haec suffectura esse ad evertendam codicum scripturam et commendandam quam de his versibus proposui coniecturam, a qua non longe abfuit Nauckius, quum coniecisset Ἄτλας ὁ χαλκίοισι νῦτοισιν φέρων | θεῶν παλαιὸν οἶκον, reliqua aliis expedienda relinquens, eiecto οὐρανόν, quo alii omnes usi sunt qui de Atlante sunt locuti et quo omisso Atlas veterem et caducam deorum domum hmeris sustinere videretur. Praecedente vero οὐρανόν in verbis θεῶν παλαιὸν οἶκον nihil est ridiculi.

Nihilo acutiores correctores veteres in Sophoclis tragoediis se praebuerunt, in quibus etsi haud dubie plura nunc leguntur recte ab illis emendata, tamen aliis in locis non paucis satis manifestum est corruptam vel defectam antiquiorum librorum scripturam ita esse ab illis interpolatam ut veri vestigia, quae in librorum veterum corruptelis relicta fuisse credibile est, temerariis coniecturis vel obscurarentur vel prorsus tollerentur, quod pluribus exemplis quum ab aliis est ostensum tum ab me ipso in editione Oxoniensi tertia a. 1860. et in Praefatione ad editionem Lipsiensem quartam a. 1864.

AIACIS fabula quum in libris antiquissimis integrior quam ceterae Sophoclis tragoedia servata esset, interpolatorum conatibus minus quam illae exposita fuit, etsi ipsa quoque non intacta mansit. Versum ab aliena manu illatorum, de quibus plura dixi in editione Oxoniensi, antiquissimi esse videntur quattuor post v. 838. lecti, quos voθεύεσθαι ὑποβληθέντας πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων scholiasta annotavit. Eadem aetate conficti esse possunt v. 966—968. et 1105. 6. Minus certum de aetate singulorum versuum iudicium est, quibus passim aucta est haec tragoedia, quorum tamen ex numero eximendus est versus τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν post v. 554. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιοςτος βίος non interpolatoris consilio illatus, sed veteris errore librarii, qui alius poetae (fortasse Euripidis) versum illum Sophocleo similem ab scholiasta aliquo comparatum ex margine in textum transtulit, quemadmodum apud Aeschylum Persarum versui 253. κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακὰ in apographis pluribus Sophoclis ex Antigona versus 277. στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακὸν ἐπὶν adiunctus est, quem in codice Mediceo scholiasta in margine comparavit, et apud Maximum in Eclogis p. 166. post Sophoclis Aiakis versus 1252. hic additus est, quem Chaeremonis esse novimus ex Stobaei Floril. 3, 17., ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει. Quattuor alii ver-

sus quum eodem omnes illati sint consilio, ut sententiae poetae satis per se perspicuae verbosius explicarentur, ab uno eodemque auctore scriptos esse coniecere licet. Eorum primus est 546. νεοσφαγῇ τοῦ τόνδε (τοῦτόν γε correctum in apographis nonnullis) προσλεύσων φόνον. secundus 571. ubi qui post Sophoclis verba ὡς σφὶν γένηται γηροβροχός εἰσαεὶ addidit μέχρις οὐ μυχούς κίχῳσι τοῦ κάτω θεοῦ, fraudem lectoribus factam suamque ipsius inscitiam linguae Atticae obtegere potuisset si, quod Elmsleius proposuit, ἐς τ' ἂν μυχούς scripsisset, ceterum non animadvertit versu suo nihil aliud contineri quam quod Sophocles brevius et aptius uno significaverat vocabulo εἰσαεὶ, quod cum omissurum fuisse credo si sententiam qualem interpolator finxit adiunxisset. Porro post verba Tecmessae v. 812. χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν· οὐχ ἔδρας ἀκμή, etsi ex iis quae antea acta erant luce clarius sit cur festinandum esse dicat Tecmessa, nihilominus hic quoque interpolator lectoribus consulere studuit adiecto misero versiculo σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς σπεύδει θανεῖν. Notae non melioris est quartus versus, ab Nauckio notatus, quem Menelai verbis v. 1060. καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβασεν, | ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἦν δδ' εἴληχεν τύχην, | θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ, | οὗτος δ' ἂν ἔζη· νῦν δ' ἐνήλλαξαν θεοί, addidit interpolator τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν, quo initium tantum ἐναλλαγῆς, quam dii immiserint, significatur, omittitur vero, quod maioris momenti erat, suicidium Aiakis. Aliquanto deterior est, ut in Annotationibus Oxoniensibus ostendi, qui extremis Teucri de Aiace verbis v. 1415. τῷδ' ἄνδρι πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ | κοῦδενί πω λῶσιν θνητῶν adiunctus est versiculus Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ, quasi Latine dicas *ne mihi mortalium praestantiori quam Aiaci, quum erat, tum dico*. Eum qui scripsit non versum paroemiacum paroemiaco addere voluit, sed ἈΩΙΩΝΙ quod in versu praecedente scriptum videbat quattuor syllabis pronunciassse videtur, ut versus esset acatalectus, syllaba aut secunda aut ultima producta, unde factum ut versum paroemiacum excidisse putaret, quod duplex quidem est documentum imperitiae, sed non mirandum in tali versificatore.

Inter versus spurios Antigoniae illatos nulli esse videntur antiquiores quam 900—928. de quibus ego post alios dixi in editione Oxoniensi p. 95—99. Eos non solum Clemens Alexandrinus (Strom. 6. p. 748. ed. Pott.), scriptor seculi aerae nostrae secundi, legit, sed Aristoteles adeo, qui insititiae huius declamationis auctoritate utitur Rhetor. 3, 16. quemadmodum idem ib. c. 11. versum utitur qui in prologo (v. 80.) legitur quem vetus interpolator Euripidis Iphigeniae Aulidensis post versum fabulae 48. loco perinepto intulit ex versibus compositum sex et sexaginta, de quo dixi in Annotationibus Oxoniensibus ad Euripidem vol. 3. p. 440. 441. Reliqui quibus Antigoniae fabula ab falsariis aucta est versus (24. 46. 506. 507. 851. 941. 1080—1083. 1281.) neque ab eodem omnes scripti auctore esse videntur neque

aetate eadem. Antiquiores ceteris sunt v. 1080—1083. ab Wundero notati, et quem Δίδυμος (ut scholiastae verbis utar) φησὶν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν νενοθεύσθαι versus 46. qui post verba Ismenae ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει; et Antigonaе responsum τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλης, illatus est violata stichomythia

ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦς' ἀλώσομαι,
fraude si qua alia manifesta interpolatoris, quem nomina τὸν ἐμὸν et τὸν σὸν sine substantivo posita offenderant, quod cur omiserit Sophocles et cur τὸν ἐμὸν et τὸν σὸν repetito articulo scripserit, qui offendit Ζήρμιαυυυυ (in *Atheteseon Sophoclearum specimine*, Bonnae edito a. 1864. p. 17.) et cur ἦν σὺ μὴ θέλης dixerit ubi versu sic scripto ut adhuc legebatur potius κἄν σὺ μὴ θέλης dicendum fuisset, nunc deum intelligitur vera ab me restituta scriptura τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλης. Acerbe Antigona Ismenae Creontis viudictam metuenti ita respondet ut Polynicem suum tantum, non Ismenae fratrem dicat, *ego meum sepeliam et non tuum, si tu non vis*, eademque acerbitate ad proxima Ismenae verba, ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος; respondet, ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἶργειν μέτα, ubi, nisi Ismenam iterum excludere voluisset, dicere potuisset ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν καὶ σὼν μέτα.

Minor versuum spuriorum, partim antiquorum partim recentiorum, numerus in Oedipo Rege est (827. 1084. 1085. 1280. 1281.) in Oedipo Coloneo (301—304. 380. 381. 638—641. 1436.) in Electra (113. 114. 1125. 1173. 1485. 1486. 1505—1507.) in Philocteta (671—673. 1365. οἱ τὸν ἄθλιον usque ad ἔκριναν, 1442—1444.) rursus paullo maior in Traehinüs (84. 150—152. 166—168. 170. 295. 362. τὴν ταύτης usque ad πατέρα, 364. 584—587. 684. 696. 898. 899. 911. 1264—1277.) de quibus non repetam quae in editione Oxoniensi et in Praefatione editionis Lipsiensis quartae dixi, quibus nunc addendus Philoctetae versus 351. ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην, ab interpolatore, ut videtur, confictus qui στίχου ἐνὸς διάλειμμα, ut scholiastae loqui solent, in libro antiquiore relictum explere vellet, successu non meliore quam apud Aristophanem in Avibus post v. 1343. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον Aristophanes Byzantius versum sive ab se fictum sive aliunde acceptum intulit, de quo scholiasta vol. 3. p. 256, 10. ed. Oxon. μετὰ τοῦτον ἐνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα καὶ Ἀριστοφάνης (vel Ἀριστοφάνους) πλήρωμα οὕτως “ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν ὁμῶν,” qui ex versibus proximis, in quibus idem dicitur, confictus est, quemadmodum Sophoclis interpolator Neoptolemi versibus, ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν | χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχὺ, | μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῳ, | ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ | ἔπειτα μέντοι καὶ λόγος καλὸς προσῆν cet., lacunae explendae causa, quam in libro antiquiore vacuum spatium et verba proxima proderent ἔπειτα μέντοι — quae non est verisimile post μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῳ nulla alia interiecta sententia secuta

esse — versum ab se compositum inseruit, ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην, cuius hanc, ut videtur, sententiam esse voluit, optasse Neoptoleum ut Achillem patrem adhuc insepultum videret, quem vivum nunquam vidisset: quae perinepte sunt excogitata. Nam neque exspectare poterat Neoptolemus, quo tempore Sigeum esset perventurus, patrem adhuc insepultum iacere, nec patrem viventem unquam se vidisse negare poterat, nisi quis Achillem cum exercitu in agrum Troianum se contulisse credat, antequam Neoptolemus filius nasceretur, et Neoptoleum vix novem annorum puerum arma patris mortui, de quibus infra dicit v. 362., ab Atridis repetivisse. Accedit ad haec quod, si hoc voluit interpolator, non satis erat οὐ γὰρ εἰδόμην dici, sed necessario dicendum erat οὐ γὰρ ζῶντα εἰδόμην, quod sensit Meinekius (Anal. Sophocl. p. 314.) quum convinceret, ὅπως ἴδοιμ'· ζῶν γὰρ οὐκ εἰδόμην, cieto quod ipsum quoque ad sententiae integritatem necessarium est ἄθαπτον. Nee melior interpolatoris condicio erit si οὐ γὰρ εἰδόμην pro ἀλλ' οὐκ εἰδόμην dictum accipiatur, quod nec fieri per linguae leges potest et, si posset, praeposterum foret. Nam ὁ τοῦ θανόντος ἡμερος quem successum habuerit ab Neoptolemo non hoc loco, sed infra demum erat dicendum et revera dictum est v. 355. seqq. ex quibus colligi potest versus post v. 350. amissi hanc fuisse sententiam, etsi verba ipsa praestari nequeunt, ὅπως περιστέλλοιμι τὸν κείνου τάφον.

Simile quid in versu non longe hinc remoto accidisse opinor, ex Sophoclis et, ut videtur, interpolatoris verbis composito, 421. ubi Philocteta ex Neoptolemo quaerit,

ὁ
τί δ'; ὦ παλαιὸς κάγαθός φίλος τ' ἐμός,
Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν;

Sic haec in codice scripta, ὁ a u. pr. superscripto et spiritu leni super ω in asperum mutato. Prima versus verba τί δ' ὁ παλαιός per se spectata aptissime de Nestore sene dicuntur, suspecta vero sunt proxima κάγαθός φίλος τ' ἐμός, quasi Latine quis dicat *vetus et bonus et amicus meus*, quod ut dici posse nemo negabit, ita non facile invenietur qui sic loqui malit quam ut alii omnes loqui solent, *vetus et bonus amicus meus*: nam τε particula post φίλος posita usum non alium habet quam ut ex pyrrhichio fiat iambus. Porro corruptum est ὁ, quod litterae Ω superscriptum est in codice cum metri vitio, quod emendavit recentior corrector, qui recte, ut videtur, δς substituit, quod in pluribus legitur apographis. Eo autem restituto tertia verbi alicuius persona requiritur, quam obliteravit interpolator verbis etiam alia de causa, ut modo dicebam, suspectis, κάγαθός φίλος τ' ἐμός. Ex his indiciis colligi potest Sophoclem aliud quid dixisse, velut, τί δ'; δς παλαιὸς πατὴρς ἦν ἐμοῦ φίλος, | Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; ut paullo post v. 434 dixit, Πάτροκλος, δς σοῦ πατὴρς ἦν τὰ φίλτατα. Quale quid si scripsit Sophocles, aptissime Philocteta, florente vir aetate, Nestorem, virum summam senectutem adeptum, patris,

qui ipse quoque senex est, veterem amicum vocat. Poetas autem, Philoctetae pater, utrum adhuc inter vivos versetur an pridem mortuus sit incertum relinquit Philocteta v. 492—499. ut nihil intersit utrum patros ἦν ἐμοῦ φίλος an πατρός ἐστ' ἐμοῦ φίλος scribatur.

Satis dictum de versibus spuriiis. Aliquanto maior minorum interpolationum numerus est quibus correctores veteres vocabula in libris antiquis vel omissa supplere vel quae corrupta aut essent aut esse viderentur emendare sunt conati. Qualia non pauca quum pridem vel ab aliis vel ab me ipso sint notata, hic nonnulla addam post editionem meam Oxoniensem tertiam (a. 1860.) animadversa.

AIACIS v. 104. Aiaci quaerenti ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου; Minerva respondere creditur ἔγωγε· Ὀδυσσεά τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω, interpolatione post ἔγωγε (quod ἐγὼ δ' scriptum est in apographo Flor. Γ et apud Zonaram vol. 2. p. 1448.) ab aliis addita, ab aliis omissa, non animadvertentibus alienum ab hoc loco esse ἔγωγε, quo si uteretur Minerva, ad convicium ab Aiace in Ulixem iactum respicere videretur, quod personae eius parum convenit. Ex quo sequitur simplici potius ἐγώ, nulla plane convicii illius ratione habita, utendum fuisse, verbis sic scriptis et melius collocatis, ut ego nunc edidi,

Ὀδυσσεά γ' τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.

Origo corruptelae ab antiquioris codicis scriptura Ὀδυσσέ' ἐγὼ repetenda videtur. Nam accusativos nominum in εὐς exeuntium apud Atticos a longo terminari hodie quidem nemini ignotum est, sed ignotum fuit librariis plurimis, qui plerumque vel a eliserunt vel metri quod videbatur vitium inserta γε particula correxerunt, velut in hoc ipso Ulixis nomine apud Aristophanem Vesp. 181. ubi veram scripturam servarunt libri duo optimi

Ὀδυσσεά τιν'. ἀλλὰ ναι μὰ Δία φέρει,
interpolatam habent ceteri

Ὀδυσσεά τινά γ'. ἀλλὰ ναι μὰ Δία φέρει.
Ceterum simili errore ἔγωγε apud Sophoclem paullo post v. 112. legitur in codice

χαίρειν, Ἀθάνα, τάλλ' ἔγωγε σ' ἐφίεμαι,
fortasse ab librario scriptum qui ἐφίεμαι syllaba secunda brevi pronuntiaret, qui error correctus est in apographis plerisque restituto ἐγὼ σ' ἐφίεμαι, ut v. 116. est χωρῷ πρὸς ἔργον, σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεά —. Nam sic correxi quod est in codice χωρῷ πρὸς ἔργον τοῦτο· σοὶ δ' ἐφίεμαι, eiecto quod interpolator inseite intulit τοῦτο, quum non animadvertisset excidisse θεά. Cui emendationi temere obiectum est Aiace τούτῳ σοὶ δ' ἐφίεμαι — nam sic interpungi volunt, licet lectores Graeci τοῦτο cum ἔργον coniuncturi fuissent — propterea dicere ut appareret quautopere Minervae auxilio confideret. Sed vis tragica huius loci non in prouomii τοῦτο, eoque perinepte colloco, quum σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι potius dicendum fuisset, sed in verbis τοιάνδε ζῦμαχον posita est, quae aliter ab Aiace, qui Minervam sibi amicissimam esse opinatur, aliter ab spectatoribus intelliguntur, qui ex iis quae Minerva antea cum Ulix

erat collocuta inimicissimam Aiaci esse norunt: cuiusmodi ἀμφιβολίας tragicῆς non raro usi sunt.

V. 108—111. ΑΙ. πρὶν ἂν δεθείς πρὸς κίον' ἐρκείου στέρης | ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν; | ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνη.] Absurde legitur θάνη, sive librarii alicuius sive interpolatoris errore, syllabas duas omissas suppletis, ut paullo ante v. 116. τοῦτο perverse intulerat. θάνη si recte legeretur, Ajax bis moriendum Ulixi esse diceret, locutione hyperbolica non infrequenti et ab Aristophane usque ad εἰκοσι θανάτους exaggerata, qua si uti voluisset Sophocles, addidisset δις γὰρ θανεῖν νιν, οὐχ ἅπαξ μόνον, θέλω, vel simile quid, ut aliorum huiusmodi locorum comparatio docere potest, ne ineptire magis quam hyperbolice loqui videretur. Sed est eiusmodi hyperbola plane aliena ab hoc loco perversumque est Aiace, qui modo dixerat θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω, hic contrarium dicere, quum sententiarum ordo postulet ut hoc potius dicatur, nolle se Ulixem mori priusquam ille *vivus* senserit quantopere inferior esset Aiace, quale quid in loco simili Antig. 307. Creon custodibus non obedientibus minatur addito verbo ζῶντες, οὐχ ὅμιν Ἀΐδης μούνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν | ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν. Huic igitur sententiae exprimendae quum nullum aptius inveniri verbum posset quam δαμῆ, hoc restitui, posthabita debiliore Bothii coniectura φανῆ. Idem verbum in Antigoniae v. 648. latere videri infra dicitur.

Carminis epodici versus quattuor postremi 196—200., quos emendatos exhibui, in codice sic scripti et divisi sunt

ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὠδ' ἀτάρβητα (ἀταρβῆτα pr.)
ὀρμάτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαίς
πάντων καρχαζόντων γλώσσαις
βαρυάλγῃτ', ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακε.

quae correctoris metrici manum esse experta, versus dimetros pessimos quasi anapaesticos facientis, ostendi in Praefat. editionis Lipsiensis quartae p. VII. quae interpolatio, similis Tricliniauis carminum melicorum interpolationibus, non ex codicibus Alexandrinis ducta, sed multis demum post illos seculis suscepta esse videtur, etsi diu ante Triclinium. Nam antiqui correctores metrici raro ultra vulgaria diverbiorum metra processerunt, posteriorum vero temporum correctores interdum paullo longius sunt progressi: cuius temeritatis exemplum insigne reperitur in Vespis Aristophanis, ubi versus viginti quinque (248—272.) asynartetos ex iambico dimetro et tripodia trochaica, sive versu ithyphallico, composites corrector in iambicos tetrametros catalecticos convertit coniecturis ineptissimis, quarum pars magna iam in codicibus Ravennate et Veneto reperitur, tribus fere seculis ante Demetrium Triclinium scriptis.

V. 437. ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς τὸν αὐτὸν ἐς τόπον | Τροίης ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσωσι σθένει —] Verba τὸν αὐτὸν ἐς τόπον referuntur ad verba praecedentia (v. 434.) Ἰδαίας χθονός, ut nihil opus sit addito Τροίης nomine, quod non tam propter se ipsum est suspectum quam propter ἐπελθὼν, pro quo ἐλθὼν

potius dicendum erat. Ex his indiciis colligi potest versum in libris antiquioribus defectum non recte ab correctore esse expletum Sophoclemque aliud quid scripsisse, velut ἐλθὼν σὺν ἄλλοις, ut Agamemnon apud Aeschylum Choeph. 365. μετ' ἄλλων δουρικμητι λαῶ Τροίαν venisse dicitur.

V. 622. ἡ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος (sic recte Nauckius pro ἔντροφος) ἀμέρα, | λευκά δὲ γῆρα μάτηρ —] Inter παλαιᾷ σύντροφος ἀμέρα et λευκά γῆρα aut nullum aut tam leve intercedit discrimen ut absurdum sit haec per μὲν et δέ discerni. Non dubitandum igitur quin παλαιᾷ vel librarii debeatur errori vel correctoris literas partim obscuratas non recte restituentis, Sophocles autem scripserit ταλαίνα μὲν σύντροφος ἀμέρα, ut λυπρὰν ἄγειν ἡμέραν dixit Euripides Hecub. 364.

Manifestior interpolatoris fraus est v. 678. ubi quum Ajax dixisset ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν, sententiae suae rationem his verbis reddit ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος
ὡς καὶ φιλήσων αὐθις —.

ubi locum non esse δὲ — γὰρ particulis, sed simplex requiri γάρ, iam Porsonus perspectum habuit, etsi ab vera aberravit scriptura, cuius restituendae viam Sophocles ipse monstrat adverbio ἀρτίως utens, quod cum verbis cognoscendi, discendi, audiendi potius coniungitur quam cum ἐπίσταμαι, cui magis convenit νῦν, ut Aristophanes in Vespis v. 744. dixit ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως, non facile ἐπίσταται γὰρ ἀρτίως dicturus, etiam si per metrum licuisset. Itaque satis certum haberi potest in versu Sophoclis sublato interpolatoris supplemento scribendum esse

ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθὼν ὅτι —.

Similiter erratum ab correctore vetere est in Antigoniae v. 648. qui quum defectus esset in libro antiquiore

μή νῦν ποτ', ὦ παῖ, φρένας ὑφ' ἡδονῆς,
interpolator τὰς φρένας, quod nunc in codice Laurentiano legitur, scripsit, quasi φρένας iambi mensuram habere possit, Triclinius autem, ut exspectari poterat, τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς. Neuter enim viderat participio hic potius opus esse quam articulo, idque in fine versus excidisse,

μή νῦν ποτ', ὦ παῖ, φρένας, ὑφ' ἡδονῆς δαμείς,
γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλης.

Non meliore successu interpolator in eadem Antigoniae fabula v. 595.

ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἰκῶν ὀρώμαι
πήματ' — — ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ',
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, cet.

trium quae exciderant syllabarum defectum sic supplevit ut nunc leguntur in codice

πήματα φθιμένων ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ',
nulla habita metri ratione, quod non fert dipodiam ex trochaeo et dactylo compositam, sed epitritum postulat, ut in versu strophico

οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος ἄτας —
qui etiam versui antistrophico certissima restitui potest coniectura, quam non solum relicta in codice

SOPHOCLES.

verba πῆματα ἐπὶ πῆμασι, sed etiam proxima monstrant verba poetae οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος. Nam ut in his familiarum significatur successio, ita in praecedentibus verbis mala alia aliis in domo Labdacidarum successisse dixerat poeta,

πήματ' ἄλλ' ἄλλοις ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ' —
quemadmodum v. 139. dictum est, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενῶμα στυφελίζων μέγας Ἄρης.

In duobus aliis eiusdem carminis versibus metro quidem satisfecit vetus interpolator, sed verba intulit sensu cassa, v. 613.

τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
νόμος ὁδ', — — —
θνατῶν βίῳτῳ πάμπολις — — —

ubi versus tertii lacuna in codice Laurentiano expleta legitur verbis οὐδὲν ἔρπει, ex v. 618. illatis εἰδοῖσι δ' οὐδὲν ἔρπει, quarti verbis ἐκτὸς ἄτας, ex versu antistrophico 625. sumtis πράσσει δ' ὀλιγοστόν χρόνον ἐκτὸς ἄτας. Sophocles quae verba fuerint divinari nequit: qui si nihil amplius dicere vellet quam legem hanc aeternam esse et vim suam in omnium qui usquam exstent mortalium vitam exercere, scribere poterat νόμος ὁδ', ἐμβατεύων | θνατῶν βίῳτῳ πάμπολις, εἴ τις ἄλλος, quod tamen multum abest ut scriptum ab eo esse credam. Scripturam interpolatam interpretari conati sunt scholiastae, nec praecedentia verba satis recte explicuerunt, ad quae unus scholiastarum annotavit, τὸ ἐσόμενον καὶ μετ' ἐκείνο μέλλον καὶ πάλιν ἐσόμενον. τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα ἰδίως ἐπὶ ἐνεστώτος λελέχθαι φασὶν ἀντὶ τοῦ νῦν. Prudentior posterior est interpretatio quam prior, in qua tempus futurum duplicatur, omittitur vero praeteritum, quod recte addidit Sophocles, distinctis tribus ex quibus aeternitas conficitur temporibus, praeterito (πρὶν), praesenti (ἔπειτα), futuro (μέλλον), etsi ordine minus logico verborum, quae si metrum permisisset, sic collocari potuissent, τὸ πρὶν τὸ τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον, ut Euripides Iph. T. 1263. dixit, τὰ τε πρῶτα τὰ τ' ἔπειθ' ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν, quem ordinem Plutarchus quoque invertit Mor. p. 392 D. κινήτῳ γάρ τι — ὁ χρόνος· οὐ γὰρ δὴ τὸ μὲν ἔπειτα καὶ τὸ ἔσται λεγόμενον καὶ τὸ γέγονεν αὐτόθεν ἔξομολόγησίς ἐστι τοῦ μὴ ὄντος. Nam τὸ ἔπειτα non potest cogitari nisi relatum ad τὸ πρὶν vel τὸ πρότερον. Quamobrem qui tempus praesens primo loco memorare volunt non, ut Sophocles et Plutarchus, ab ἔπειτα incipiunt, sed primum ponunt τὸ ὄν, ut Homerus II. 1, 70.

ὅς ἦδη τὰ τ' ἔοντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔόντα, quem praeter alios imitatus Ezechiel tragicus apud Eusebium Praep. Evang. 9. p. 440 D. dixit

ὅπει τὰ τ' ὄντα τὰ τε πρό τοῦ τὰ θ' ὕστερον.

Non minore temeritate alii nonnulli huius fabulae versus defecti ab correctoribus veteribus sunt expleti, de quibus in editione Oxoniensi dixi: inter quos errores nullus est manifestior quam v. 796. ubi sic loquitur chorus de Haemone Antigoniae amorem potius habente quam debitam legibus obedientiam,

b

νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἥμερος εὐλέκτρον
νύμφας, τῶν μεγάλων —

θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
quibus verbis antistropha finitur, post quam chorus
pergit

νῦν δ' ἦδη γῶ καὶ τὸς θεσμῶν

ἔξω φέρομαι τὰδ' ὁρῶν —

Versus secundi lacuna in codice Laurentiao verbis
πάρεδρος (δρ in litura literarum ργ) ἐν ἀρχαῖς, de
quibus ineptissima est scholiastae annotatio, expleta
est non minore cum metri quam sententiae detri-
mento. Nam ex verbis sequentibus καὶ τὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι luce clarius est praecessisse participium
aliquod cum adverbio ἔξω vel ἐκτὸς coniunctum, velut
ἐκτὸς ἀλαινῶν, cui ego ἐκτὸς ὁμιλῶν praetuli, non
solum quia hac ipsa locutione Sophocles usus est in
Aiace v. 640., idque eodem in metro,

οὐκέτι συντρήφοις

ὀργαῖς ἐμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ,

sed etiam propterea quod verbum ὁμιλεῖν aptissimum
huic loco est ubi de amantibus agitur. Ad metrum
autem quod attinet, verbis in strophā positīs v. 789.
φύξιμος οὐδεὶς in antistropha recte respondere πάρε-
δρος ἐν ἀρχαῖς, soluta arsi choriambica, credebat
Erfurdtius, cuius annotationem ante sexaginta fere
annos scriptam et illorum temporum iuventutis con-
donandam iam Hermannus in editione tertia a. 1830.
p. 192. explosit: quo commento interim alii quoque
usi erant in versu leviter corrupto v. 970. (de quo
dixi in editione Oxoniensi) opinione perabsurda in
hac Antigoniae fabula, superstium antiquissima, in
qua poeta severitati numerorum studuit prope Aeschyl-
leae. De origine scripturae interpolatae πάρεδρος ἐν
ἀρχαῖς coniecturam protuli in editione Oxoniensi tertia
p. 86. quae vera an falsa sit nihil refert, quum cer-
tissimum sit non esse verba illa scripta ab Sophocle.

In Oedipo Rege compulsiurum locorum tam mani-
festa est interpolatio ut ueminem fallere possit, velut
v. 943. ubi quum Sophocles haud dubie scripsisset quod
partim ab Nauckio partim ab me est restitutum in
Praefatione ad editionem Lipsiensem quartam p. XXVI.

ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκεν Οἰδίου πατήρ;

ΑΓ. τέθνηκεν· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ἀζιῶ θανεῖν,
verba autem poetae nonnulla oblitterata essent, in-
polator aliquis partim ex reliquiis partim ex sua
ipsius mente duo composuit versus miserrimos

πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓ. εἰ δὲ μὴ

λέγω γ' ἐγὼ τάληθές, ἀζιῶ θανεῖν.

Incertior aliorum locorum nonnullorum emendatio est,
velut v. 1090—1101.: latuit vero adhuc fucus lectori-
bus ab vetere correctore factus in egregiis versibus
quibus haec tragoedia finitur,

ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσειτ' Οἰδίπους ὄδε,
ὅς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ἤδρι καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ,
ὅστις οὐ Ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς ἔμφορᾶς ἐλήλυθεν —

ubi versus tertius non solum structuram verborum
impedit, sed etiam sententiam aut nullam aut ineptam
praebet, quasi cogitari possit Oedipum The-
banis invidisse, quorum sospitator exstiterat et, soluto

Sphingis aenigmate, rex factus erat, tam rara fel-
icitate ut Oedipus Thebanis potius invidendus fuerit
quam Thebani Oedipo, quae haud dubie Sophoclis
quoque sententia fuit his, ut opinor, verbis expressa,

πᾶς δὲν ἐζήλου πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπέβλεπον,
ut εὖ πράσσοντος δλβίσαι τύχας ἀνδρός dixit fragm.
572. et πᾶς cum genitivo sic coniunxit Oed. Col. 597.
πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ, vel addito τις ibid. 25.
πᾶς γὰρ τις ἡῦδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων, quomodo
etiam posteriorum temporum scriptores locuti sunt,
etsi apud hos frequentius est ὅστισιν, vel coniuncto
utroque πᾶς ὅστισιν, velut apud Eusebium Praep.
Evang. 15. p. 841 B. et Dem. Evang. 5. p. 215 C. 10.
p. 491 A. πᾶς ὅστισιν ὁμολογήσειεν ἄν, et addito ge-
nitivo ib. 8. p. 391 B. πάνθ' ὄντινόν τῶν ὡς θεοῦ ῥή-
μασιν αὐτοῖς προσεχόντων ὁμολογήσειεν ἡγοῦμαι. Hinc
suspiciari licet simplici quo Sophocles usus erat πᾶς
glossema ὅστισιν superscriptum fuisse, quod quum
textui illatum esset, violato metro et sublata ver-
borum structura,

ὅστισιν ἐζήλου πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπέβλεπον,
interpolator utrique vitio medelam afferre conatus
verba sic corrupit ut nunc in codice feruntur ὅστις
οὐ Ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων. Ad ἐπέβλε-
πον ab me restitutum quod attinet, poteram pari-
ture ἐπέβλεπον scribere, sed pluralem numerum, qui
saepe post πᾶς, quod collectivum est, sequitur (velut
Philoct. 357. ὁμνύντες post στρατὸς πᾶς ἡσπάζετο),
praetuli non tam propter versum proximum pariter
in ἐν terminatum (ἐξελέλυθεν) quam quod ἐπέβλεπον
facilius etiam quam ἐπέβλεπον in ἐπιβλέπων corrumpi
potuit.

In Oedipo Coloneo nonnulla ita sunt interpolata
ut difficilis sit emendatio: alia plura facile corrigi
possunt, velut v. 281. ubi quum Sophocles de poena
maleficis imminente dixisset,

ἡγείσθε δὲ

βλέπειν μὲν αὐτοὺς (deos) πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δὲ τοῦ
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τὰδ' οὖν
ἔυνεις σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας

ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίους ὑπηρετῶν,

ΞΥΝΕΙΣ autem in ΞΥΝΟΙΣ (ἔυν οἷς) corruptum es-
set, eoque illato τὰδ' οὖν locum non haberet, vetus
corrector, similis ei qui Ionis Euripidis versus tres
primos interpolavit, de quibus supra dicebam, eiecit
τὰδ' οὖν et duas quas perdidit syllabas inutili ex-
plevit vocabulo, ex verbis praecedentibus repetito,

μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν·

ἔυν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε —

ineptum illud ἔυν οἷς futuris poetae interpretibus
explicandum relinquens. Quo vitio nunc ab me cor-
recto et τὰδ' οὖν revocato uona in sexto pede trime-
tri incipit sententia, ut aliis in locis non paucis, velut
τὰ δὲ Oed. R. 1056. Oed. Col. 290. 577. Trach. 383.
Phil. 449. τὸ δὲ Ant. 78. τὸ γὰρ Ant. 68. 238. Oed.
R. 231. Trach. 434. 742. Phil. 674. τὰ γὰρ Oed. R.
1420. τί γὰρ Ant. 651.

Non minus facilis alius in Oedipo Coloneo loci,
multorum coniecturis tentato, emendatio est v. 113.

σιγήσομαι τε (vel ᾿ῤῷ) καὶ σύ μ' ἔξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλλος —.

in quo nihil est corrupti praeter vocabuli ΠΟΔΑ
litteras postremas duas male vel lectas vel scriptas
pro ΩΝ, unde ΠΩΩΝ exit, scriptura antiqua, cuius
exempla multa in codice Aeschyli et Sophoclis Lau-
rentiano supersunt, pro ποιῶν, ut nunc scribere so-
lemus.

Rursus difficilior aliorum quorundam versuum
emendatio est, praesertim in extrema huius fabulae
parte, etsi de his quoque non desperandum. Nam
saepe iam evenisse vidimus ut diversissimae de uno
eodemque versu opiniones criticorum multorum uno
quasi ictu profligarentur felici unius coniectura, qua-
lem in hac fabula Carolo Badhamo debemus (in
Praefat. ad Platonis Euthydemum p. XI.) de v. 1082.

εἶθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειάς

αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμ' αὐτῶν δ' ἀγώνων
θεωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.

Facilis et certa erat postremorum verborum emen-
datio ab Wunder facta κύρσαιμ' τῶνδ' ἀγώνων, |
ἐωρήσασα (vel αἰωρήσασα) τοῦμὸν ὄμμα, sed restabat
inepta verbi κύρσαιμ', tanquam in *birio* positi, ut
alicubi loquitur Reiskius, structura cum diversis ge-
nitivis, altero αἰθερίας νεφέλας, altero τῶνδ' ἀγώ-
νων, quam praeclare correxit Badhamus restituto
αἰθερίας ἐφ' ἔδρας, nisi quod ἀφ' ἔδρας scribere
praestat, de quo, si recte memini, Arndtius alicubi
monuit: quemadmodum Aeschilo Suppl. 101. ἐδράνων
ἀφ' ἀγώνων restitutum est pro ἐδράνων ἐφ' ἀγώνων.

Aliquanto reconditior interpolatio latet in Electra
in carmine melico, quo chorus gaudium exprimit ex
somnia Clytaemnestrae conceptum, quod Orestem
caedis paternae ultorem in patriam reditum esse
portendere videatur, postquam alia quae praecesserant
indicia irrita omnia fuerant et spem Electrae
fefellerant, ut ipsa dicit v. 169. τί γάρ οὐκ ἔμοι |
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατῶμενον; et v. 303.

ἔγω δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ

παυστῆρ' ἐφήξιν ἢ τάλαν ἀπόλλυμαι.

μέλλων γάρ ἀεὶ δρᾶν τὶ τὰς οὐσας τέ μοι

καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

quae tamen non impediunt chorum quominus somnium
Clytaemnestrae eventum esse habitum confidentius
pronunciet his versibus in stropa positus v. 479.

ὑπεστί μοι θράσος

ἄδυπνόνων κλύουσιν

ἀρτίως ὄνειράτων·

οὐ γάρ ποτ' ἀμναστέϊ cet.

quibus in antistropa hi nunc respondent (495—499)
in codice Laurentiano sic scripti,

πρὸ τῶνδ' εἰ μ' ἔχει

μήποθ' ἡμῖν

ἀφεγές πελᾶν τέρας

τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν cet.

neque aliter scriptos legerunt scholiastae, quorum tres
annotationes exstant in codice, πρὸ τῶνδ' εἰ μ'
ἔχει· λείπει τὸ ἐλπίς· ἢ θάρος με ἔχει μὴ — τοῦτο τὸ
ὄναρ ἀψεκτον ἡμῖν προσπελάζειν, ἀλλ' ἀκουσόμεθα
φεγομένου αὐτοῦ παρὰ τῶν θεασαμένων αὐτόν, λε-

γόντων ὅτι κακῶν ἦν σημαντικός. Ἄλλως. θαρρῶ
ὅτι τοῖς δρῶσι ταῦτα τὰ ἄδικα καὶ συνδρῶσιν αὐτοῖς
οὐκ ἔσται ἀψεκτος ὁ ὄνειρος· παθόντες γὰρ ψέξουσιν
τὸ ὁφθέν. τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν: ὑμῖν ταῖς δρῶ-
σαις ὑπὲρ Ἀγαμέμνονος καὶ ἡμῖν ταῖς συνδρῶσαις
καὶ συναχθεμέναις. Absurde in scholio postremo ἡμῖν
ad solum refertur συνδρῶσι, ad praecedens autem
δρῶσι suppletur ὑμῖν. Versum secundum, cuius syl-
labae tres primae exciderunt, recentior aliquis cor-
rector supplevit μήποτε duplicato, μήποτε μήποθ'
ἡμῖν, quod legitur in apographis nonnullis, ut μή-
ποτε μήποτε Aeschylus Prom. v. 804. et Euripides in
Phoenissis v. 190. dixerunt, quanquam in sententia
libera, non ex alio verbo pendente, et οὔποτ' οὔ-
ποτε Aeschylus Prometh. v. 688. οὔποτ' οὔποτ' ἡ-
χουν — μολεῖσθαι λόγους εἰς ἀκοὰν ἐμάν. Quae con-
iectura probari posset, nisi eam suspectam redderent
praecedentia verba πρὸ τῶνδ' εἰ μ' ἔχει, ubi θάρ-
σος vel ἐλπίς intelligi voluerunt scholiastae, quemad-
modum παρίσταται μοι intellecto substantivo aliquo
Plato aliique dixerunt. Quod ut dici possit, tamen
qui dixerit nemo dum est inventus, nec probabile sic
esse locutum Sophoclem, quem fugere non poterat
nomine quo significaretur id quo ἐχέσθαι se dicit cho-
rus magis hic opus esse quam inutiliter duplicato μή-
ποτε. Quamobrem multo verisimilius est tres alias ex-
cidisse syllabas, quas ἄδύ τι fuisse ex verbis in versu
strophico positis ἀδυπνόνων ὄνειράτων colligi potest,
quemadmodum δεινόν τι, μέγα τι et alia huiusmodi
sine substantivo dicuntur, et hoc ipsum ἄδύ τι ab
Aeschilo dictum est Prometh. v. 536. ἄδύ τι θαρσαλέας
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Quod sequitur ἡμῖν
si recte legeretur, necessario cum verbis τοῖς δρῶσι
καὶ συνδρῶσι, non de occisoribus, sed de ultoribus
Agamemnonis intelligendis, iungendum foret, quam
interpretationem ego ipse quo tempore vitium pronom-
inis ἡμῖν nondum perspexeram aegre sum secutus,
recte reiectam ab aliis, inter quos est novissimus
huius fabulae editor Londinensis R. C. Jebb, qui ad
τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν annotavit “*i. e. Aegisthus
and Clytaemnestra: Dindorf understands these words
of the avengers. — But for δρᾶν of crime, see
Aesch. Choeph. 305. δράσαντι παθεῖν, | τριγέρων μῦ-
θος τᾶδε φωνεῖ. Eurip. Androm. 336. καὶ σὺ τόνδ'
ἀγωνιεῖ | φόνον· τὸ συνδρῶν γάρ σ' ἀναγκάσει χρεός*”,
etsi ipse quoque ἡμῖν vitiosum esse non animadvertit,
sed interpretari est conatus “*That never, to our
discomfiture (ἡμῖν datus incommodi), never will
this portent come harmless to the murderer and his
accomplice*”: qui perincommodus foret datus in-
commodi tantoque ineptius additus quum prorsus su-
pervacaneus sit. Ex his sequitur ἡμῖν ab interpola-
tore positum esse, qui versum de quo nihil praeter
μήποτε et fortasse ne hoc quidem supererat explere
voluit, Sophoclem autem scripsisse μήποτ' αὐθις. Nam
hoc dicendum ab choro erat, novissimum de quo hic
agitur portentum non iterum irritum fore ut priora
signa omnia fuerant. Quod autem portentum illud
non ἀφεγές fore dicit, etsi defendi potest, quum si-
gna priora, quippe irrita, πεκτά fuerint Electrae,

ἀπεργῇ vero occisoribus Agamemnonis, tamen probabile est Sophoclem significantiore usum esse vocabulo ἀπεφές, restituto ab me in Annotationibus Oxon. a. 1836. p. 156. quod si intactum reliquissent librarii magis mirandum foret quam quod notum sibi et vulgare vocabulum ἀπεργές substituerunt. Ἀπεφές, quod ἀφρόντιστον significet, ex Sophoclis Phaedra (Fragm. 618.) memorat Hesychius. Idem ἀπεφών per ἀμελῶν, et ψέφει inter alia per δέδοικεν et φροντίζει explicat, et composita quoque καταψέφειν et μεταψέφειν annotavit: ex quibus colligi potest ἀπεφές τέρας portentum dici quod negligi possit nullamque sollicitudinem moveat. Ceterum πελάν non praesentis temporis est infinitivus, sed futuri, ut chorus supra v. 475. et 478. εἶσιν et μέτεισιν, et ἤξει v. 488. dixerat, et recte quidem, quum somnium Clytaemnestrae post reditum demum Orestis eventum habiturum esse augeretur.

In Trachiniis versus nonnullos in libro antiquiore ab interpolatoribus inscite esse expletos clarissimo documento sunt quae v. 79—81. leguntur Deianirae verba

ὡς ἡ τελευταῖν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἡ τοῦτον ἄρας ἄθλον εἰς τὸν ὕστερον
τὸν λοιπὸν ἤδη βίον εὐαίων' ἔχειν,

quae ut tolerabiliora redderem ego olim, sublati quae lacunae explendae causa addita sint verbis εἰς τὸν ὕστερον, scribendum esse conieci ἡ τοῦτον ἄρας ἄθλον εὐτόλμῳ φρονί, vel simile quid, in quo acquiescere liceret, nisi ἄρας quoque suspectum esset, quod ἀράμενος potius dicendum fuisse monuit Nauckius, qui haec sic in ordinem redigi posse credebatur, ἡ τοῦτ' ἀνατλάς βίον εὐαίων' ἔχειν, cui praefendum foret, adscita docti Batavi coniectura ὕστατον πόνων, ἡ τὸνδ' ἀνατλάς ἄθλον, ὕστατον πόνων, | τὸ λοιπὸν ἤδη βίον εὐαίων' ἔχειν, nisi multo probabilius esset versum illum ἡ τοῦτον ἄρας ἄθλον εἰς τὸν ὕστερον recte quidem scriptum, sed lacunae explendae causa totum ab interpolatore confictum esse, cui condonandum quod ἄρας propter metri necessitatem pro ἀράμενος posuit, non minus vitiosum quam μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς, quod olim Ai. v. 75. ex apographis quibusdam illatum erat pro ἀρης, quod est in codice, ab librario positum pro APHI, quae est forma vulgaris ἀρη pro Attica ἀρεῖ, quam Schneidewinus restituit. Alia eiusdem generis interpolatio latere videtur v. 57.

πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὦραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν.

ubi in editione Oxoniensi a. 1860. aliis praeceuntibus haec annotavi "*Verba recte interpretatus est Wunderus, si patris aliquam curam gerat, an ille rebus secundis uti videatur. Aptè dictum τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, quum non sit in Hylli potestate positum ut Hercules rebus secundis utatur, sed hoc tantum ei sit agendum ut bonum, si fieri possit, nuncium de eo afferat, quo fit ut Hercules καλῶς πράσσειν δοκῇ. Scholiasta, ὁ δὲ νοῦς, ἵνα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πατρὸς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν καλῶς διαπράττεσθαι*".

Quae omnia ex eo sunt interpretationis genere quod philologorum scholas redolet, in quibus multa excogitari solent ceterorum mortalium nemini facile in mentem ventura: qualia non mihi placere, sed interdum ab me tolerari, donec melius quid suppetat, dixi in Praefatione vol. 1. p. XVIII. Manifestum est nihil aliud hic dici potuisse quam Hylli potissimum, quatuor Herculis filiorum natu maximi, officium esse ut patris per menses quindecim domo absentis (ut Deianira dicit v. 44.) quaerendi laborem suscipiat, si quam eius curam gerat, non eo consilio ut pater pulcre valere *videatur*, sed ut ante omnia constet utrum adhuc vivat an periculosis succubuerit laboribus, quos ei subeundos fuisse Deianira supra dixerat. Ex his sequitur verba τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν (fortasse ex glossemate τοῦ καλῶς πράττειν ad ὦραν olim adscripto orta, cui versus explendi causa δοκεῖν addidit interpolator) verborum ab Sophocle scriptorum locum occupare, quae fortasse sic sunt restituenda,

μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὦραν, τὸνδ' ὑποστήναι πόνον.

ut ὑφίσταμαι πόνον dictum est in Rheso v. 157. et πόνους καὶ κινδύνους ὑποστήναι ab Demosthene p. 158, 1. aliisque.

In Philocteta nonnulla ita sunt depravata ut non satis appareat quid antiquiores librarii commiserint, quid interpolatoribus sit imputandum vel defecta sarcientibus vel corrupta utcumque corrigentibus, ut in systemate tetrametrorum dactylicorum v. 855—864. cuius hae in codice Laurentiano exstant reliquiae

οὐρὸς τοι τέκνον, οὐρὸς ἀνὴρ
δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχουν ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος,
ἀλεῖς ὕπνος ἐσθλὸς
οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς, οὐ τινος ἀρχων,
ἀλλ' ὡς τις Ἀἶδα παρακείμενος
ὄρᾳ. βλέπει καίρια φθέγγει.
τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμὰ φροντίδι παῖ
πόνος ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

in quibus, omissis quae vel corrupta vel interpolata sunt, hae contineri videntur versuum fragmenta genuina οὐρὸς τοι, τέκνον, οὐρὸς — —

— — — — — ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος — — — —
— — — — — ὕπνος ἐσθλὸς,
οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς, οὐ τινος ἀρχων,
ἀλλ' ὡς τις τ' Ἀἶδα παρακείμενος
— — — — — καίρια — —
— — — — — τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμὰ
φροντίδι, παῖ, πόνος
ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος

systemate in versum dactylicum tetrametrum, dactylicum dimetrum et iambicum dimetrum exeunte, ut in Oedipo Coloneo v. 234. systema dactylicum iisdem plane metris finitur

αὐθις ἀφορμος ἐμὰς χθονὸς ἔκθορε,
μή τι πέρα χρέος
ἐμὰ πόλει προσάψης,

ex quo apparet, quod per se satis manifestum est, verba τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμὰ φροντίδι παῖ πόνος absurde in codice in unum redacta esse verum quasi anapaesticum.

Facilior aliorum Philoctetae locorum emendatio est ubi unum tantum vocabulum vel ab librariis vel ab correctoribus est depravatum, qualia plura partim ab aliis partim ab me ipso in Annotationibus Oxoniensibus sunt indicata, quibus addendus v. 228.

ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὦδε κάφιλον καλούμενον,
φωνήσας, εἴπερ ὥς φίλοι προσήκετε,

ubi verbi καλούμενον, quod alienum ab hoc loco est, satis certa emendatio esse videtur προκείμενον, ut Ajax in fabula cognomine v. 422. dicit, τανὺν δ' ἄτιμος ὦδε πρόκειται. προκείμενον autem ab Sophocle scriptum esse ex v. 268. colligi potest

ἔνν ἢ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ῶχοντ' ἔρημον.

cui accurate respondet προκείμενον, quod passivi προτεθειμένου locum tenet: nam praeterito τεθείσθαι Attici veteres verbum κείσθαι substituere solent. Eodem sensu ἄφιλος αὐανὼ βίον dictum in Electra v. 819. et αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος ab Philocteta infra v. 954.

Satis diximus pro huius editionis consilio de veterum correctorum et interpolatorum studiis, quae qua aetate fervere coeperint facilius dictu est, ut supra ostendi, quam qua deferbuerint. Nam codices poetarum scenicorum, si ab centum et quinquaginta Phaethontis, fabulae Euripideae, versibus in codice Epistolarum Pauli Parisino Claromontano servatis discesseris, nulli supersunt seculo undecimo ineunte superiores, et Aeschyli quidem ac Sophoclis unus tantum Florentinus Laurentianus, ex quo reliqui libri manuscripti omnes sunt derivati, Aristophanis duo, Ravennas et Venetus, nec plures Euripidis. In vetustioribus autem his codicibus correctorum veterum coniecturae cum aliorum grammaticorum multo recentiorum correctionibus ita sunt permixtae ut, quum par fere utrorumque inscitia fuerit, ad suum quaeque seculum revocari nequeant, nec raro una eademque scriptura interpolata pari iure primo secundo ac nono decimove aerae nostrae seculo adscribi possit. Nec scholiastarum annotationes, in quibus haud raro vel scripturae antiquitus corruptae vel temerariae correctorum coniecturae utcumque explicantur, multum conferunt ad istiusmodi dubitationes solvendas, quum excerpta scholiorum veterum Alexandrinorum in codicibus saepissime mixta sint cum infimae aetatis grammaticorum annotationibus, cuius pervertitatis exempla duo omnium manifestissima in scholio reperiuntur codicis Laurentiani ad Sophoclis Oedipum Col. 1375. ubi versus quindecim de Oedipo ab ignoto aliquo medii aevi versificatore compositi leguntur, et in scholio ad Electrae v. 691. ubi duo de ludis Pythicis versus memoriales sunt illati, qui syllabis tantum numeratis, nulla mensurae ratione habita, extremam produnt medii aevi barbariem,

πένθ', ἄλμα δίσκον ἄκοντα δρόμον πάλην·
ταῦτ' ἐν μῇ τις ἡγωνίζεθ' ἡμέρα,

de quibus dixi in Praefatione ad Scholia Odysseae

vol. 1. p. VII. et in Praefatione ad Sophoclis editionem Lipsiensem quartam p. V.

Longe certius de correctoribus, qui postremis medii aevi seculis poetarum scenicorum fabulas tractarunt, iudicare licet, quos nullis usos esse novimus codicibus aut antiquioribus aut melioribus quam quorum nobis quoque etiamnum copia est. Quod manifestissimum est in Aeschyli et Sophoclis tragoediis, quorum codex archetypus, nunc Laurentianus, a Pantaleone exeunte seculo quarto decimo Byzantio in Italiam translatus, si cum apographis ex eo derivatis comparetur, facile perspicitur — quod in Praefationibus ad Aeschyli Prometheus et ad Sophoclis editionem Oxoniensem vol. 1. et vol. 8. p. VI—XVI. demonstravi et propediem aliis argumentis comprobabo — correctores Byzantinos, etsi ipsi quoque multa quae corrupta vel essent vel esse viderentur temere mutaverint, tamen longe abfuisse ab antiquiorum interpolatorum licentia. Versus ab ipsis ficti, lacunae explendae caussa, in quattuordecim Aeschyli et Sophoclis fabulis duo tantum reperiuntur, alter apud Aeschylum post Sept. ad Theb. v. 194. illatus, τοιαῦτά τᾶν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις, alter apud Sophoclem in Oedipo Rege post v. 799. additus et in margine codicis Laurentiani ex apographo aliquo ab manu recenti annotatus, καὶ σοι, γύναι, τάληθες ἔξερώ, τριπλῆς —. In mutanda vero codicis archetypi scriptura etsi non inutilem operam posuerunt correctis levioribus illius vitiis, inprimis de genere orthographico, non paucis, tamen multo plura corrigendo depravarunt, praesertim si qua reconditior tollenda esset corruptela, velut in versibus Philoctetae 220—223. sic scriptis in codice archetypo

τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κάκ ποίας πάτρας
κατέσχετ' οὗτ' εὐορμον οὗτ' οἰκουμένην;
ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς ἢ γένους ποτέ
τύχοιμ' ἂν εἰπών;

Animadverterat corrector πάτρας versui primo male illatum esse ex versu tertio, sed quum aliud nomen femininum cum κάκ ποίας coniungendum (quale nunc ab Nauckio optime restitutum habemus, κάκ ποίας τύχης) non statim ei in mentem veniret, molimine multo quam opus erat maiore, sublati verbis κάκ ποίας πάτρας, intulit ναυτίλῳ πλάτῃ, quod in apographo Parisino 2712., ab correctore aliquo per omnes Sophoclis tragoedias aequaliter interpolato, ceterisque apographis praeter duo omnibus legitur, in quod ut incideret corrector fortasse verbis v. 355. factum est, καγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ | κατηρόμην, ἐνί, quum οὐρίῳ loco superiori non conveniret, ναυτίλῳ πλάτῃ substituit, ut Euripides in prologo Archelai apud Aristophanem Ran. 1207. dixit ναυτίλῳ πλάτῃ | Ἄργος κατασχών. Non melius versus tertii emendatio cessit correctoribus Byzantinis, aliis ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτέ, aliis ποίας πάτρας ἂν ἢ γένους ὑμᾶς ποτε scribentibus, neutris animadvertentibus Sophoclem scripsisse ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτέ, ut ostendi in Annotationibus Oxoniensibus.

Inter incertarum fabularum fragmenta male a quibusdam numeratur Pollucis notatio 2, 154. ἀχείρωτον δὲ Σοφοκλῆς εἶρηκε τὸ ἀχειρούρητον, δυσχείρωτα δὲ Δημοσθένης. quae recte ab aliis relata est ad Oedip. Col. 698. ubi olea appellatur φύτευμ' ἀχείρητον, αὐτόποιον. Sic codex Laurentianus et apographa nonnulla: in aliis apographis αἰχέρωτα, de quo L. Dindorfius in Thesaurο vol. 1. part. 2. p. 2744. "ἀχείρητον unde ducatur, quum nullum sit verbum simplex in ἑω, non intelligitur, et certe ἀχείριστον dicendum fuisse videtur. Sophocles si scripsit per ω, conferendum Aeschyleum τυμβοχόα χειρῶματα Sept. 1022. quod scholiasta Byzantinus explicat θύματα τὰ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς διὰ χειρῶν ἐργαζόμενα τῷ τύμβῳ τοῦ νεκροῦ, Thomas Mag. θύματα τὰ διὰ τῆς χειρὸς γεγόμενα". Si Sophocles adiectivo hoc non *indomiti* significatione, cui quodammodo conveniunt verba proxima ἐργέων φόβημα δαῖτων, sed nova quam Pollux ei tribuit significatione usus est, comparari potest quod ex Ioanne Chrysostomo de manna dictum memoravit Suicerus, ἄρτον ἀχειρογέωρητον ἔτρωγον, quod adiectivum ad similitudinem adiectivi ἀχειροποίητος, quod Novi Testamenti scriptores utuntur, formatum videtur.

Σ Ο Φ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Α Ι Α Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΑΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΤΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ καὶ ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεύς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομίδην· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχῶν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνῶμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχρήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνείλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστὶ τις καὶ κριὸς ἔζοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν· ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ΛΟΚΡΟΥ. Δικαίάρχος δὲ ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΑΙΑΣ ἀναγράφεται.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἔχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικάς ὀρῶ
Αἴαντος, ἐνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,

πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἵχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδης
εἶτ' ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον. εὐ δέ σ' ἐκφέρει

5

Scripturae sine nomine auctoris vel in lemmatis vel pone lemmata positae sunt codicis archetypi Florentini (L) Bibliothecae Laurentianae (XXXII, 9.) Correctiones ab διορθωτῇ huius codicis factas litera S notavimus, quia ab huius grammatici manu scholia codicis scripta sunt. Emendationes ex uno pluribusve codicis Laurentiani apographis factas asterisco notavimus, omissis quas ex editione nostra Oxoniensi tertia (a. 1860) cognoscere licet, sed quas hoc loco notari omnes non erat operae pretium, minutis orthographicis aliisque quisquiliis. Nec pravas versuum

in carminibus melicis descriptiones, quae ipsac quoque omnes in editione Oxoniensi indicatae sunt, in nova hac editione repetendas esse putavimus, nisi ubi opus esset, velut de Aiakis v. 196—200. ab veterem metrorum correctore interpolatis. Coniecturis editoris litera D est apposita.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ] Veterem hanc ὑπόθεσιν, quae excidit ex L, servarunt apographa, adiuncta verbosa grammatici alicuius Byzantini expositione, ταῦτα μὲν οὖν πράττει — τρωτὸν ἔμεινε, quam vide in Scholiorum editione Oxoniensi vol. 2. p. 26, 3—28, 4.

1. Λαρτίου pr. Λάρτιου cum spiritu a m. rec.

κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὐρινὸς βάσις.
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
σταδίων ἰδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καὶ σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἔστιν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθης.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας φιλότατης ἔμοι θεῶν,
ὡς εὐμαθὲς σου, κὰν ἄποπτος ἦς ὅμως,
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνων εὐ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κείνον γὰρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶτος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἰργασταί τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἄλωμεθα·
κἀγὼ θελοντῆς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν
λείας ἀπάσας καὶ κατηγαρσμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καὶ μοί τις ὀπτήρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πρωῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
φράζει τε κἀδήλωσεν· ἐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἵχνος ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφίκεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
τά τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνώμηναι χερὶ.

ΑΘ. ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγία.

ΟΔ. ἦ καί, φίλῃ δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;

ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάργα ταυτά σοι.

ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὦδ' ἦξεν χέρα;

ΑΘ. χόλῳ βαρυνθείς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.

ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;

ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα κραίνεσθαί φόνῳ.

ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;

ΑΘ. κὰν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ.

ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;

ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλοιο ὁρμάται μόνος.

ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη κάπῃ τέρμ' ἀφίκετο;

ΑΘ. καὶ δὴ π' ἰ δισσαις ἦν στρατηγίσιν πύλαις.

ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;

ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὅμμασι

γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε

9. ἀνὴρ] ἀνὴρ L. Articulum hic et alibi addidit
Brunckius, etsi crasi male expressa ὡ' νήρ, pro quo
posteriores editores recte ἀνὴρ; de quo semel mone-
mus. 24. *θελοντῆς] θελοντῆς 28. *νέμει] τρέ-
πει 33. ὅτου] του in litura. Fuit ὅπου: unde in

τ
Lb. ὅπου, et ὅπου in quattuor codicibus Suidae s. v.
σημαίνομαι, quod scholiasta quoque legit. 38.
πονῶ] πονῶ, ut iota terminationi α η et ω in hoc
codice aliorumque scriptorum codicibus vetustis et
inscriptionibus interdum sine ratione adscribitur,
de quo dictum est ab me in Praefatione ad Sopho-
clis edit. Lipsiensem quartam p. XIII., ab Usenero
in Fleckeiseni Annalibus vol. 91. p. 237. et Ritsche-
lio in Museo Rhen. vol. 21. p. 138. Frequens in in-
scriptionibus Aegyptiacis HKΩ, de quo Letronnius,
Recueil des inscriptions vol. 2. p. 31. et Deville in *Archives*
des missions scientifiques vol. 2. (a. 1866.) p. 458. 44.
*βούλευμ'] βούλημ' 45. ἐξεπράξατ'] γρ. ἐξεπράξεν schol.

50. μαιμῶσαν] γρ. διψῶσαν schol. (ex versu tragici ap.
Athen. 10. p. 433. ἰσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου).

λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα.

ἔνθ' ἔσπεσῶν ἔκειρε πολύκερυν φόνον

κύκλῳ βραχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε

δισσοὺς Ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,

ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίπτων στρατηλατῶν.

ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἀνδρα μανιάσιν νόσοις

ῥυτρυον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά.

κἀπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,

τοὺς ζῶντας αὐ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν

ποίμνας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται,

ὡς ἀνδρας, οὐχ ὡς εὐκερυν ἄγρην ἔχων,

καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.

δεῖξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,

ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.

θαρσῶν δὲ μίμνε μὴδὲ συμφορὰν δέχου

τὸν ἀνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὁμμάτων ἀποστροφούς

αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.

οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας

δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·

Αἶαντα φωνῶν· στείχε δωμάτων πάρος.

ΟΔ. τί δρᾶς, Ἀθάνα; μῆδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.

ΑΘ. οὐ σίγ' ἀνέξει μὴδὲ δειλίαν ἀρεῖ;

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖται μένων.

ΑΘ. τί μὴ γέννηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;

ΟΔ. ἐχθρὸς γε τῷδε τάνδρῃ καὶ τανῶν ἔτι.

ΑΘ. οὐκουν γέλως ἥδιτος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.

ΑΘ. μεμνηνὸτ' ἀνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;

ΟΔ. φρονούντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὀκνῶ.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἰδὴ πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρᾳ;

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.

ΟΔ. γένοιτο μὲντάν πᾶν θεοῦ τεχνωμένον.

ΑΘ. σίγα νυν ἔστως καὶ μὲν' ὡς κυρεῖς ἔχων.

ΟΔ. μένοίμ' ἂν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὦν τυχεῖν.

ΑΘ. ὦ οὗτος, Αἴας, δευτέρον σε προσκαλῶ.

τί βαῖον οὕτως ἐντρέπεις τῆς συμμάχου;

ΑΙΑΣ.

ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,

ὡς εὐ παρέστης· καὶ σε παγχρύσοις ἐγὼ

στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

55. ἔσπεσῶν] εἰσπεσῶν. ἐς vel simplex vel in
compositis ante consonantem partim ab me partim a
Brunckio alisque est restitutum hic et v. 63. 729. 751.
1006. 1109. 1249, ex apographis 1082. 1090. 1278.
57. ἔχων] γρ. παρῶν ab S. 58. ἐμπίπτων Elmsleins]
τῶν

ἐμπίπτων (τῶν a m. rec.) 60. εἰς ἔρκη κακά] γρ. εἰς
ἐρινὺν κακήν ab S. 61. *πόνου] φόνου 70. *ἀπείρξω]
Ξ

ἀπείργω, Ξ a m. recentissima superscripto: quo apo-
graphorum significatur scriptura ἀπείρξω. Eadem,
ut videtur, manus v. 51. super ἀπείργω scripsit Ξω;
ubi ἀπείρξα est in apogr. Flor. Γ, sed verum est
ἀπείργω, ut in verbis proximis ἐκτρέπω dictum est.

71. *αἰχμαλωτίδας] αἰχμαλώτιδας 74. μῆδαμῶς
σφ' ἔξω] μῆδαμῶς ἔξω pr., σφ' a m. recentissima in-
serto, ut est in apographis. 75. *ἀνέξει] ἀνέξει,
quae terminatio passim ex apographis, multo sae-
pius a Brunckio aliisque editoribus recentioribus
correcta est, velut in hac fabula v. 75. 90. 109. 164.
215. 284. 369. 553. 592. 999. 1041. 1141. 1256. 1307.
1314. 1356. 1369. Recta terminatio servata in L. 195.
(ubi corrector στήριζῃ). ἀρεῖ Schneidewinns] ἀρης,
εἰς superscripto a m. rec., iuxta posito ἀρῇ, quod
est ἀρεῖ 79. *οὐκουν] οὐκοῦν 80. *ἐν δόμοις]
ἐν οἷς

ἐς δόμους, ἐν ετοῖς a m. recentissima ex apographis.
85. δεδορκότα] δεδορκότος anonymus.

ΑΘ. καλὸς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
 ἔβασας ἔρχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;
 ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
 ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἡχμασας χέρα;
 ΑΙ. ὥστ' οὐποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσους' ἔτι.
 ΑΘ. τεθναῖν ἀνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνήκ' ἐγώ.
 ΑΙ. θανόντες ἤδη τὰμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα.
 ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἢ πέφρυγέ σε;
 ΑΙ. ἢ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
 ΑΘ. Ὀδυσσεά γ' ὡς τὸν σὸν ἐνστάτην ἔλα.
 ΑΙ. ἡδιστος, ὧ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
 θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.
 ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
 ΑΙ. πρὶν ἂν δεθείς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης
 ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐρτάς ἀλλην δίκην.
 ΑΙ. μάλιστα πρῶτον νῶτα φοινηχθεὶς δαμῇ.
 ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὠδὲ γ' αἰκίσῃ.
 ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τάλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
 κείνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἄλλαν δίκην.
 ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἴδε σοι τὸ δρᾶν,
 χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὥνπερ ἐννοεῖς.
 ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεᾷ,
 τοιάνδ' αἰεὶ μοι σύμμαχον παρεσθάναι.
 ΑΘ. ὄρᾳς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση;
 τοῦτου τίς ἂν σοι τάνδρὸς ἢ προνούστερος,
 ἢ δρᾶν ἀμεινῶν ἡγρέθῃ τὰ καίρια;
 ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν' οἶδ'· ἐποικτείρω δέ νιν
 δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῇ,
 ὁθούνεκ' ἄτη συγκατέζευκται κακῇ,
 οὐδὲν τὸ τοῦτου μᾶλλον ἢ τοῦμὸν σκοπῶν.
 ὀρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
 εἰδῶλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
 ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
 μηδὲν ποτ' εἶπες αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος,
 μηδ' ὄγκον ἄρη μηδέν', εἰ τινος πλέον
 ἢ χειρὶ βριθείς ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.
 ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
 ἅπαντα τάνθρῳπια· τοὺς δὲ σῶφρονας
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμῶνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
 Σαλαμίνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου,
 σέ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω·
 σέ δ' ὅταν πληγῇ Διὸς ἢ ζαμενῆς
 λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
 μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
 πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας.
 ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
 μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
 ἐπὶ δυσκλείᾳ, σέ τὸν ἵππομανῇ
 λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
 βοτὰ καὶ λείαν,
 ἦπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπῇ,
 κτείνοντ' αἰθωνι σιδήρῳ.
 τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων

97. *χέρα] χεῖραι 98. ὥστ'] ὡς Elmsleius.
 οἶδ'] οἶδ' pr.: unde inepta scholiastae dubitatio orta
 est utrum οἶδ' an οἶδ' scribendum sit. 104. Ὀδυσ-
 σεά γ' ὡς D.] ἔγωγ' Ὀδυσσεά 108. ἐρκείου Elms-
 leius] ἐρκίου 110. δαμῇ D.] θάνῃ. φανῇ Mei-
 nekius. 112. *ἐγὼ σ'] ἔγωγέ σ' 115. ἐννοεῖς]
 γρ. ἐννέπεις ab S. 116. σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεᾷ D.]
 τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι 120. ἡγρέθῃ D.] εὐρέθῃ.
 Augmento hoc verbum constanter caret in L: de
 quo semel monemus. 122. ἔμπας scholiasta] ἔμπης
 145. *βοτὰ] βοτὰ

εἰς ὧτα φέρεῖ πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πείθει. περί γάρ σου νῦν
 εὐπίστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἀχεσὶν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοις· κατὰ δ' ἂν τις ἐμοῦ
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθῃ.
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
 καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερόν πύργου ῥύμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαῖος ἀριστ' ἂν
 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατόν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γινώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
 χῆμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ'
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἀναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἅπερ πτηνῶν ἄλγεται·
 μέγαν οἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἂν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης,
 σιγῇ πτήξειαν ἀφῶνοι.'

ἢ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἀρτεμις,
 ὧ μεγάλα φάτις, ὧ
 μάτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,
 ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,
 ἢ πού τιμος νίκας ἀκαρπυτον χάριν,
 ἢ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
 ψευσθεῖς, ἀδῶροις εἴτ' ἐλαφαβολίας;
 ἢ χαλκοθώραξ ἦντιν' Ἐνυάλιος
 μομφὰν ἔχων ἐνυὸς δορὸς ἐννυχίοις
 μαχαναῖς ἐτίσατο λῶβαν;
 οὐποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
 παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
 τόσον ἐν ποίμναις πίνων·
 ἦκοι γὰρ ἂν θεῖα νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
 ἢ τὰς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
 μὴ μὴ μ', ἀναξ, ἔθ' ὠδ' ἐφάλοισ κλισίαις
 ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη.
 ἀλλ' ἀνα ἐξ ἐδράνων, ὅπου μακραίωνι
 στηρίζει ποτὶ τῶδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
 172—182 = 183—193.

149. *πᾶσιν] πάντων 151. εὐπίστα] εὐπειστα
 pr. 155. ἀμάρτοις] σ per lineolam deletum a m. rec.,
 quo apographorum significatur scriptura ἀμάρτοι
 167. ἀπέδραν] ἐπέδραν pr., ut videtur. 167. ἅπερ pr.
 et lemma scholii] ἅτε corr., quod est in apographis.
 169. δ' addidit Dawesius. 178. ψευσθεῖς, ἀδῶροις
 Musgravius] ψευσθεῖσα δῶροις ἐλαφαβολίας D.]
 ἐλαφηβολίας (ἐλαφηβολείας pr.) 179. ἦντιν' Iohn-
 sonus] ἢ (ἢ pr.) τιν' (την pr.) σοὶ τιν' Reiskius.
 180. δορὸς] δουρὸς (ou uno ductu) pr. 185. *ποί-
 μναις] ποίμναισι πίνων] πίνων (altero ac-
 centu a m. rec.) 189. βασιλῆς] βασιλεῖς rec.
 191. μακραίωνι] suspectum propter syllabam penul-
 timam longam. 195. στηρίζει] στηρίζῃ rec.
 ποτὶ Ritschelius] ποτὲ 196. ἄταν — ἔστακεν D.]
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων | ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὠδ' ἀτάρ-
 βητα (ἀταρβῆτα pr.) | ὀρμάτ' (ὀρμάται Triclinius) ἐν
 εὐανέμοις βάσσαις | πάντων κακχαζόντων (καχχα-
 ζόντων rec.) γλώσσαις | βαρυάλγῃτ', ἐμοὶ δ' ἄχος
 ἔστακεν

	ἀτάρβητος ὀρμάται ἐν εὐανέμοις βάσσασι, ἀπάντων καχαζόντων γλώσσαις βαρυαλγῆτως· ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν.				
	ΤΕΚΜΗΣΣΑ. ναὸς ἄρωγοὶ τῆς Αἴαντος, γενεὰς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθεϊδῶν, ἔχονεν στροναχὰς οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου. νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὤμοκρατης Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσῆσας.				
ΧΟ.	τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡμερίας νῦξ ἥδε βάρος; παῖ τοῦ Φρυγίου σὺ Τελεῦταντος, λέγ', ἐπεὶ σε λέχος δουριάλωντον στέρεας ἀνέχει θυῖριος Αἴας· ὥστ' οὐκ ἂν αἰδῖρις ὑπείποις.	199			
ΤΕΚ.	πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον; θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει. μανία γὰρ ἀλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη. τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον χειροδαίκτη σφάγ'· αἰμοβαφῆ, κείνου χρηστήρια τάνδρός. [οὐδὲ φευκτάν, οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἄτλαντον τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομένην, τάν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει. οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται, παραπλήκτῃ χειρὶ συγκατακτὰς κελαινοῖς εἴφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.	200			
ΤΕΚ.	ῥομοὶ· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν δεσμῶντιν ἄγων ἤλυθε ποιμνὴν· ὦν τὴν μὲν ἔσω 'σφαζ' ἐπὶ γαίᾳς, τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ. δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλώσσαν ἄκραν ρίπτει θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω κίονι δῆσας μέγαν ἱπποδέτην ρυτῆρα λαβὼν παίει λιγυρᾷ μᾶστιγι διπλῇ, κακὰ δεινάζων ρήμαθ', ἃ δαίμων κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.	205			
ΧΟ.	221—232. = 245—256.	210			
ΤΕΚ.	233	215			
ΧΟ.	235	219			
ΤΕΚ.	240	225			
ΧΟ.	244	230			
ΤΕΚ.	249	235			
ΧΟ.	254	240			
ΤΕΚ.	259	245			
ΧΟ.	264	250			
ΤΕΚ.	269	255			
ΧΟ.	274	260			
ΤΕΚ.	279	265			
ΧΟ.	284	270			
ΤΕΚ.	289	275			
ΧΟ.	294	280			
ΤΕΚ.	299	285			
ΧΟ.	304	290			
ΤΕΚ.	309	295			
ΧΟ.	314	300			
ΤΕΚ.	319	305			
ΧΟ.	324	310			
ΤΕΚ.	329	315			
ΧΟ.	334	320			
ΤΕΚ.	339	325			
ΧΟ.	344	330			
ΤΕΚ.	349	335			
ΧΟ.	354	340			
ΤΕΚ.	359	345			
ΧΟ.	364	350			
ΤΕΚ.	369	355			
ΧΟ.	374	360			
ΤΕΚ.	379	365			
ΧΟ.	384	370			
ΤΕΚ.	389	375			
ΧΟ.	394	380			
ΤΕΚ.	399	385			
ΧΟ.	404	390			
ΤΕΚ.	409	395			
ΧΟ.	414	400			
ΤΕΚ.	419	405			
ΧΟ.	424	410			
ΤΕΚ.	429	415			
ΧΟ.	434	420			
ΤΕΚ.	439	425			
ΧΟ.	444	430			
ΤΕΚ.	449	435			
ΧΟ.	454	440			
ΤΕΚ.	459	445			
ΧΟ.	464	450			
ΤΕΚ.	469	455			
ΧΟ.	474	460			
ΤΕΚ.	479	465			
ΧΟ.	484	470			
ΤΕΚ.	489	475			
ΧΟ.	494	480			
ΤΕΚ.	499	485			
ΧΟ.	504	490			
ΤΕΚ.	509	495			
ΧΟ.	514	500			
ΤΕΚ.	519	505			
ΧΟ.	524	510			
ΤΕΚ.	529	515			
ΧΟ.	534	520			
ΤΕΚ.	539	525			
ΧΟ.	544	530			
ΤΕΚ.	549	535			
ΧΟ.	554	540			
ΤΕΚ.	559	545			
ΧΟ.	564	550			
ΤΕΚ.	569	555			
ΧΟ.	574	560			
ΤΕΚ.	579	565			
ΧΟ.	584	570			
ΤΕΚ.	589	575			
ΧΟ.	594	580			
ΤΕΚ.	599	585			
ΧΟ.	604	590			
ΤΕΚ.	609	595			
ΧΟ.	614	600			
ΤΕΚ.	619	605			
ΧΟ.	624	610			
ΤΕΚ.	629	615			
ΧΟ.	634	620			
ΤΕΚ.	639	625			
ΧΟ.	644	630			
ΤΕΚ.	649	635			
ΧΟ.	654	640			
ΤΕΚ.	659	645			
ΧΟ.	664	650			
ΤΕΚ.	669	655			
ΧΟ.	674	660			
ΤΕΚ.	679	665			
ΧΟ.	684	670			
ΤΕΚ.	689	675			
ΧΟ.	694	680			
ΤΕΚ.	699	685			
ΧΟ.	704	690			
ΤΕΚ.	709	695			
ΧΟ.	714	700			
ΤΕΚ.	719	705			
ΧΟ.	724	710			
ΤΕΚ.	729	715			
ΧΟ.	734	720			
ΤΕΚ.	739	725			
ΧΟ.	744	730			
ΤΕΚ.	749	735			
ΧΟ.	754	740			
ΤΕΚ.	759	745			
ΧΟ.	764	750			
ΤΕΚ.	769	755			
ΧΟ.	774	760			
ΤΕΚ.	779	765			
ΧΟ.	784	770			
ΤΕΚ.	789	775			
ΧΟ.	794	780			
ΤΕΚ.	799	785			
ΧΟ.	804	790			
ΤΕΚ.	809	795			
ΧΟ.	814	800			
ΤΕΚ.	819	805			
ΧΟ.	824	810			
ΤΕΚ.	829	815			
ΧΟ.	834	820			
ΤΕΚ.	839	825			
ΧΟ.	844	830			
ΤΕΚ.	849	835			
ΧΟ.	854	840			
ΤΕΚ.	859	845			
ΧΟ.	864	850			
ΤΕΚ.	869	855			
ΧΟ.	874	860			
ΤΕΚ.	879	865			
ΧΟ.	884	870			
ΤΕΚ.	889	875			
ΧΟ.	894	880			
ΤΕΚ.	899	885			
ΧΟ.	904	890			
ΤΕΚ.	909	895			
ΧΟ.	914	900			
ΤΕΚ.	919	905			
ΧΟ.	924	910			
ΤΕΚ.	929	915			
ΧΟ.	934	920			
ΤΕΚ.	939	925			
ΧΟ.	944	930			
ΤΕΚ.	949	935			
ΧΟ.	954	940			
ΤΕΚ.	959	945			
ΧΟ.	964	950			
ΤΕΚ.	969	955			
ΧΟ.	974	960			
ΤΕΚ.	979	965			
ΧΟ.	984	970			
ΤΕΚ.	989	975			
ΧΟ.	994	980			
ΤΕΚ.	999	985			

202. γενεὰς] γενεάν D. γενεὰ Reiskius.

* Ἐρεχθεϊδῶν] ἐρεχθεϊδῶν 205. μέγας Lobeckius]
ὁ μέγας 208. ἡμερίας Thierschius] ἡμερίας. Scho-
liasta, γρ. δὲ ἡμερίας, quod ortum ex ἡμερίας super-
scriptoque ἡ, i. e. ἡμερίας 210. σὺ addidit Porsonus ad
Eur. Hec. 123. Τελεῦταντος] τελλεῦταντος, altero λ
a m. rec. inserto ex apographis. 211. δουριάλωντον
Brunckius] δοριάλωντον 212. στέρεας ἀνέχει] στέρ-
·β·ρ·

Ξασαν ἔχει pr. 215. πάθος] πάθος 216. * ἡμῖν]
ἡμῖν. Alibi non raro ἡμῖν scriptum in L. Nos ubi-
que ἡμῖν et ὑμῖν scripsimus ubi metrum spondeum
vel fert vel postulat, ἡμῖν et ὑμῖν ubi trochaes re-
π

quiritur. 221. αἰθονος D.] αἶθο . . νος, π a m.
rec. superscripto ex apographis, quae partim αἶθω-
νος partim αἶθοπος 225. * ὑπο κληζομένην (κληζο-
μένην scriptum)] ὑποκληζομένην 229. * οἴμοι] οἴ-
μοι 230. συγκατακτὰς] συγκατακτὰς pr. 231.
ἱππονώμας Porsonus] ἱππονόμους, sed ὁ in litura
alius literae et οὐσ ex ασ facto. 234. ποιμνὴν El-
lendtius] ποιμνὴν 236. * τὰ] τὰς 241. ἱπποδέ-
την] ἱπποδέτην pr. et lemma scholii.

ΧΟ. ὥρα τιν' ἤδη κἀρα καλύμμασι κρυψάμενον πο-
δοῖν κλοπὰν ἀρεσθαι,
ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐζόμενον
ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι. 250
τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἀρη
Ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰσ' ἀπλα-
τος ἴσχει. 256

ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρὰς γὰρ ἄτερ στεροπῆς 257
ἄξας ὀξὺς νότος ὥς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεία πάθη, 260
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
φροῦδου γὰρ ἦδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕΚ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις 265
φίλους ἀνὴν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι Ξυνών;

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μείζον κακόν.

ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτῶμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270

ΤΕΚ. ἀνὴρ ἐκείνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἴδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονούντας ἡνία Ξυνών·
νῦν δ' ὥς ἐληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κείνους τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσαν ἢ πάρος.
ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἔξ ἀπλῶν κακά;

ΧΟ. Ξύμφημι δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγῇ τις ἦκει. πῶς γὰρ, εἰ πεπαυμένος
μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται; 280

ΤΕΚ. ὥς ὡδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαι σε χρή.

ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς Ξυναλγοῦσιν τύχας.

ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοῦργον, ὥς κοινωνὸς ὦν.
κείνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ' ἔσπεροι 285
λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἀμφηκες λαβῶν
ἐμαίετ' ἐγχοῦς ἐξόδους ἔρπειν κενὰς.

κἀγὼ 'πιπλήσω καὶ λέγω, τί χρήμα δρᾶς,
Αἴας; τί τήνδ' ἀκαιρος οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεῖς ἀφορμὰς πείραν οὔτε του κλύων 290
σάλπιγρος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδὲ στρατὸς.
ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί', αἰεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιεὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔλῃξ', ὁ δ' ἔσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
εἴσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐερόν τ' ἄγραν.

καὶ τοὺς μὲν ἡυχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ἠκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποιμναῖς πίτνων. 300
τέλος δ' ἀπάξας διὰ θυρῶν σκιῇ τι
λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρεϊδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεῖς γέλων πολὺν,

245. * ἦδη] ἦδη τοι κἀρα Triclinius] κῶρα
257. στεροπῆς D.] στεροπάς 259. φρόνιμος] φρό-
νιμος, v a m. paullo recentiore. 269. ἡμεῖς] ἡμεῖς
δ' D. 273. φρονούντας] γρ. βλέποντας ab S.
279. * ἦκει] ἦκει 289. ἀκαιρος Herwerdenus] ἀκλη-
τος: quo servato κληθεῖς in συθείς mutandum foret.
297. εὐερον Schneidewinns] εὐκερων 299. κάρ-
ράχιζε] Alterum p a m. rec. 300. πίτνων] πίτνων,
circumflexo a m. rec. scripto. 301. ἀπάξας] ἀπάξας
pr., υπαίξας (ut apographa multa) a m. rec. ἀπάίξας
in lemmate scholii. ἐπαίξας apographa nonnulla.

δσν κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών·
 κάπειτ' ἐπάξας αὐθὶς ἐς δόμους πάλιν 305
 ἔμφρων μόλις πῶς ζύν χρόνῳ καθίσταται,
 καὶ πλήρες ἄτης ὡς διοπτρεῖται στέγος,
 παίσας κἀρα θ' ὠύξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
 νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἔζετ' ἀρνείου φόνου,
 κόμην ἀπριεῖ δ' οὐκ ἐπὶ συλλαβῶν χερὶ. 310
 καὶ τὸν μὲν ἦστο πλείστον ἀφθογγος χρόνον·
 ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
 εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
 κἀνῆρετ' ἐν τῷ πράγματι κυροὶ ποτε.
 κἀγὼ, φίλοι, δείσασα τοῦ ξειρασμένου
 ἔλεξα πᾶν ὅσον περ ἐξηπιστάμην.
 ὁ δ' εὐθὺς ἐξώμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
 ὡς οὐ ποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσηκούσ' ἐγώ·
 πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυπύχου γόους
 τοιοῦσδ' αἰεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν· 320
 ἀλλ' ἀπόφρητος ὀξέων κωκυμάτων
 ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχυμένους.
 νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
 ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
 σιδηροκμησὶν ἥσυχος θακεὶ πεσών,
 καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρᾶσιων κακόν.
 [τοιαῦτα γὰρ πῶς καὶ λέγει κωδύρεται.]
 ἀλλ', ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὐκ ἐστὶν ἔσθλην,
 ἀρήξαιτ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθε τι.
 φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις. 330
 XO. Τέκμησθα δεινὰ παῖ Τελευταῖαντος λέγεις
 ἡμῖν, τὸν ἀνδρὰ διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
 AI. ἰὼ μοὶ μοι.
 TEK. τάχ', ὡς ἔοικε, μάλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
 Αἰάντος οἷαν τήνδε θωύσσει βοήν; 335
 AI. ἰὼ μοὶ μοι.
 XO.. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
 νοσήμασι ζυνοῦσι λυπεῖσθαι παρῶν.
 AI. ἰὼ παῖ παῖ.
 TEK. ὦ μοι τάλαιν'· Εὐρύσθακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
 τί ποτε μενοιναῖ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
 AI. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεῖ
 λεηλατήσῃ χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.
 XO. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
 τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κάπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
 TEK. ἰδοῦ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
 τὰ τοῦδε πράγῃ, καὶ τὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
 AI. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
 μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ, 350
 ἴδεσθ' ἐμ' οἷον ἄρτι κῶμα φοινίας ὑπὸ Ζάλῃς
 ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
 XO. οἶμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν·
 δηλοῖ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
 AI. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
 ἄλιον ὃς ἐπέβας ἐλίσσων πλάταν,
 348—355. = 356—363.

305. *ἐπάξας] ἀπάξας pr. ἀπαῖξας see. 308.
 ὠύξεν Brunckius] θούξεν. Coronidem a Brunckio
 aliisque hic et alibi restitutam L. omittit solet:
 de quo semel monemus. 310. ἐρειφθεὶς] ἐρεφθεὶς
 pr. γρ. ἐρεισθεὶς ab S., qui primo scripserat γρ. ἐρι-
 σθεὶς, sed ipse correxit. 313. *φανοίην] φανείην
 314. κυροὶ] κύροι (quod diserte agnoscit scholiasta)
 pr. κυρεῖ m. rec., ut apographa. 316. ἐξηπιστά-
 μην] ἐξεπιστάμην 324. θακεῖ rec. θάκει pr. 327.
 τοιαῦτα — κωδύρεται] Seclut Nauckius. 330.
 λόγοις ex Stobaeo Floril. 113, 8.] φίλοι 331. δεινὰ]
 δεινοῖς Nauckius, sublato commate post ἡμῖν 332.
 *διαπεφοιβάσθαι] διαπεφοιβάσθαι 350. ἔτ' Herman-
 nus] τ' 359. ἄλιον Hermannus] ἄλιαν

σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονᾶν ἐπαρκέ-
 ἀλλά με συνδάξων. [σοντ'· 360
 XO. εὐφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῶ διδοῦς
 ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
 AI. ὀρᾷς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
 τὸν ἐν δαίμοις ἄτρεστον μάχαις, 365
 ἐν ἀφόβοις με θηροῖ δεινὸν χέρας;
 ὦ μοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
 TEK. μὴ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαι σ', αὐδα τάδε.
 AI. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἀπορρον ἐκνεμεί πόδα;
 αἰαὶ αἰαὶ. 370
 TEK. ὦ πρὸς θεῶν ὑπείκει καὶ φρόνησον εἰ.
 AI. ὦ δύσμορος, ὃς χερὶ μὲν μεθήκα τοὺς ἀλάστορας,
 ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσί καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπο-
 ἔρεμνὸν αἶμ' ἔδευσα. [λίους 375
 XO. τί δῆτ' ἂν ἀλγοῖς ἐπ' ἐξειρασμένοις;
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταυθ' ὅπως οὐχ ὠδ' ἔχειν.
 AI. ἰὼ πᾶνθ' ὀρῶν, ἀπάντων τ' αἰεὶ
 κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380
 κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
 ἢ ποῦ πολὺν γέλωθ' ὕφ' ἡδονῆς ἄγεις.
 XO. ζύν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται.
 AI. ἴδοιμι μὴν νιν, καί περ ὠδ' ἀτῶμενος.
 ἰὼ μοὶ μοι. 385
 XO. μηδὲν μέγ' εἴπῃς. οὐχ ὀρᾷς ἴν' εἰ κακοῦ;
 AI. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἰ-
 μυλώτατον,
 ἐχθρόν ἄλημα, τοὺς τε δισάρχας ὀλέσσας βα-
 τέλως θάνοιμι καὶ τὸς. [σιλῆς 390
 TEK. ὅταν κατεύχῃ ταυθ', ὁμοῦ κάμοι θανεῖν
 εὐχου· τί γὰρ δεῖ Ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;
 AI. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
 ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοὶ,
 ἔλεσθ' ἔλεσθ' ἐμ' οἰκήτορα,
 ἔλεσθ' ἐμ' οὐτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἀμερίων
 ἔτ' ἄξιός βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
 ἀλλὰ μ' ἂ Διὸς
 ἀλκίμα θεὸς
 ὀλέθρι' αἰκίζῃ.
 ποῖ τις οὖν φύγῃ;
 ποῖ μολῶν μενῶ;
 εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, τίσις δ'
 ὁμοῦ πέλει, μῦραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
 πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν με
 χειρὶ φονεύοι.
 TEK. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον 410
 φωνεῖν, ἂ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν.
 AI. ἰὼ πόροι ἀλίρροθοι
 πάραλὰ τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολὺν με δαρὸν τε δὴ
 364—378. = 379—393.
 394—411. = 412—429.

360. πημονᾶν Reiskius] ποιμένων 368. *οἰ-
 μοι] ὦ μοι 370. *αἰαὶ αἰαὶ] αἰ αἰ αἰ. Correctum
 ex apographis nonnullis quae quater αἰ 372. χερὶ
 Hermannus] χερσὶ 379. ἀπάντων τ' a m. rec.
 πάντων, sine τ', pr. 380. *Λαρτίου] λαερτίου
 383. ζύν τοι Schneidewinus] ζύν τῷ 384. μὴν ad-
 didit L. Dindorfius. 389. προπάτωρ] γένετορ D.
 390. δισάρχας] Secundum σ inseruit m. rec.
 ὀλέσσας Turnebus] ὀλέσας 396. ἔλεσθ' ἔλεσθ' ἐμ'
 Elmsleius] ἔλεσθ' ἐμ' ἔλεσθ' ἐμ' 399. γένος] τινος
 Wytttenbachius. 400. ὄνασιν Brunckius] ὄνησιν
 402. ὀλέθρι' D.] ὀλέθριον 403. φύγῃ] γρ. πράγῃ
 ab S. 405. τίσις δ' ὁμοῦ πέλει D.] τοῖσδ' ὁμοῦ
 πέλας 406. μῦραις Elmsleius] μωραίς 412. ἰὼ
 addidit Brunckius.

	κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκ	415	κακοῖσιν ὅστις μὴδὲν ἐξαλλάσσεται.	
	ἔτ' ἀμνηοῦς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.		τί γάρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει	475
	ῶ Σκαμάνδριοι		προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;	
	γείτονες ῥοαί,		οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν	
	εὐφρονες Ἀργεῖοις,	420	ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.	
	οὐκέτ' ἄνδρα μὴ		ἀλλ' ἢ καλῶς Ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι	
	τόνδ' ἴδῃτ', ἔπος		τὸν εὐγενὴ χρῆ· πάντ' ἀκήκοας λόγον.	450
	ἔξερώ μέρ', οἶον οὔτινα		οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,	
	Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ	425	Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.	
	Ἑλλανίδος· τανὺν δ' ἄτιμος		παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις	
	ᾧδε πρόκειμαι.		γνώμης κρατῆσαι τάσδε φροντίδας μεθείς.	
XO.	οὔτοι σ' ἀπειργεῖν, οὐδ' ὅπως ἐῷ λέγειν		TEK. ᾧ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης	435
	ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.		οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.	
AI.	αἰαί· τίς ἂν ποτ' ψῆθ' ᾧδ' ἐπώνυμον	430	ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἔξεφυν πατρός,	
	τοῦμόν ἔυνοῖσιν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;		εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·	
	νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ		νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοὶς γὰρ ᾧδ' ἔδοξέ που	
	καὶ τρίς· τοιοῦτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·		καὶ σὴ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ	490
	ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς		τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὐ φρονῶ τὰ σά,	
	τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἄριστεύσας στρατοῦ	435	καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς	
	πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·		εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,	
	ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον		μὴ μ' ἀζιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν	
	Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,		τῶν σὼν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφεῖς τι.	495
	οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,		ἢ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῆς,	
	ἄτιμος Ἀργεῖοισιν ᾧδ' ἀπόλλυμαι.	440	ταύτῃ νόμιζε κάμει τῇ τόθ' ἡμέρᾳ	
	καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,		βία ξυναρπασθεῖσαν Ἀργεῖων ὑπο	
	εἰ ζῶν Ἀχιλλεύς τῶν ὅπλων τῶν ὦν πέρι		ξὺν παιδί τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.	
	κρίνειν ἐμελλε κράτος ἀριστείας τινί,		καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ	500
	οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρπνεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.		λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμουνέτιν	
	νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδα φωτὶ παντουργῶ φρένας	445	Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,	
	ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.		οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου Ζήλου τρέφει.	
	κεῖ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι		τοιαυτ' ἐρεῖ τις. κάμει μὲν δαίμων ἐλᾷ,	
	γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἂν ποτε		σοὶ δ' αἰσχρὰ τάπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει.	505
	δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ᾧδ' ἐψήφισαν.		ἀλλ' αἰδεσάι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ	
	νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεᾷ	450	γῆρᾳ προλείπων, αἰδεσάι δὲ μητέρα	
	ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν		πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἢ σε πολλάκις	
	ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσισώδῃ νόσον,		θεοῖς ἀράται Ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·	
	ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χυρσάσαι βοτοῖς·		οἴκτειρε δ', ὠναῖ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας	510
	κείνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφυγότες,		τροφῆς στερηθείς σοῦ διοίσεται μόνος	
	ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν	455	ὑπ' ὄρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν	
	βλάπτει, φύγοι τὰν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.		κείνῳ τε κάμοι τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμείς.	
	καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς		ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἐστὶν εἰς ὃ τι βλέπω	
	ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατὸς,		πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἦστωσας δόρει,	
	ἐχθροὶ δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.		καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε	516
	πότῃ πρὸς οἶκους, ναυλόχους λιπὼν ἔδρας	460	καθεῖλεν Ἀἰδοῦ θανασίμους οἰκῆτορας.	
	μόνους τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;		τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντί σοῦ πατρίς;	
	καὶ ποῖον ὄμμα πατρί δηλώσω φανείς		τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶς ἔγγωγε σώζομαι.	
	Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν		ἀλλ' ἴσχε κάμου μνηστίν. ἀνδρὶ τοι χρεῶν	520
	γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,		μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἰ τί που πάθοι.	
	ὦν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;	465	χάρις χάριν γὰρ ἐστὶν ἢ τίκτους· ἀεὶ·	
	οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν		ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστὶς εὐ πεπονθότος,	
	πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνους		οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ.	
	καὶ δρῶν τι χρῆσθον, εἴτα λοίσθιον θάνω;			
	ἀλλ' ᾧδὲ γ' Ἀτρεΐδας ἂν εὐφράναιμί που.			
	οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα	470		
	τοιᾷδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρί			
	μὴ τοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.			
	αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρήζειν βίου,			

417. ὦ Brunnckins] iū 424. ἔξερώ Porsonus] ἔξερέω 428. οὐδ' Elmsleins] οὐθ': quo servato Hermannus οὐτ' οὐν pro οὐτοί 438. Τροίας ἐπελ-
θὼν] ἐλθὼν σὺν ἄλλοις D. 447. ὄμμα] ὄνομα, sed correctum a m. pr. 450. ἀδάματος Elmsleins] ἀδά-
ματος 451. ἐπευθύνοντ' pr. ἐπεντύνοντ' corr.
455. οὐχ ἐκόντος] γρ. οὐκ ἔχοντος ab S. 466. τὰν Erfurdinus] γ' ἂν 469. *εὐφράναιμι] εὐφραῖναιμι

ε
476. κἀναθεῖσα] κἀναθεῖσα, ε a m. rec. γε a m.
rec. in litura pro δε 482. σαυτοῦ a m. rec. αὐτοῦ
pr., ut hoc pronomen saepe in codicibus spiritu ca-
ret. 488. τινός] ἐς super os a m. recenti. 493.
ἀ
*συνηλλάχθης] συναλλάχθης 495. ἐφεῖς] ἐφεῖς, ἀ
a m. recentissima, ut apographa pleraque. 496. ἢ
Bothins] εἰ θάνης factum ex θάνεις *τελευτή-
σας] τελευτήσας pr., τελευτήσας sec. ἀφῆς] μ'
ἀφῆς Brunnckius. 499. δουλίαν ex δούλιον factum.
δούλιον in lemma scholii. 501. ἰάπτων] γρ. ἀτί-
ζων ab S. 515. *σὺ] σοὶ δόρει D.] δορί
516. *ἄλλη] ἄλλ' ἢ *τε] τε με, τε eraso et με a
m. rec. scripto. 519. πᾶς] ex πᾶ . . superscripto
a m. rec. πᾶσιν 521. *πάθοι] πάθοι που πάθοι
προὔπαθεν Badhamus.

ΧΟ. Αἶας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ 525
 ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
 ἔαν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
 ΤΕΚ. ἀλλ', ὦ φίλ' Αἶας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
 ΑΙ. κόμιζέ νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω. 530
 ΤΕΚ. καὶ μὴν φόβοισι γ' αὐτὸν ἐξελευσάμην.
 ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἢ τί μοι λέγεις;
 ΤΕΚ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
 ΑΙ. πρέπον γέ τ' ἂν δαίμονος τοῦμὸς τότε.
 ΤΕΚ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα τοῦτό γ' ἄρκεσαι. 535
 ΑΙ. ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου.
 ΤΕΚ. τί δ' ἦτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
 ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
 ΤΕΚ. καὶ μὴν πένεας γε προσπόλιν φυλάσσεται.
 ΑΙ. τί δ' ἦτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540
 ΤΕΚ. ὦ παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλιν
 ἄρ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνας κυρεῖς.
 ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λελεημένον λόγου;
 ΤΕΚ. καὶ δὴ κόμιζει προσπόλιν ὅδ' ἐγγύθεν.
 ΑΙ. αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὐ, 545
 εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
 ΑΙ. αὐτίκ' ὤμοις τὸ τοῦτο ἐν ὤμοις πατρός
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κάζομοιοῦσθαι φύσιν.
 ὦ παῖ, γένοιο πατρός εὐτυχέστερος. 550
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
 ὁθοῦνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν.
 ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιοςτος βίος,
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. 555
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δὲ σ' ὅπως πατρός
 δεῖξει· ἐν ἔχθοις οἷος ἔξ οἷου ἱράφης.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρί τῇδε χαρμονήν.
 οὗτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μὴ τις ὑβρίσῃ 560
 συγναῖσι λῶβαις, οὐδὲ χωρίς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοί
 λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα κεί τανῦν
 τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν ἥθραν ἔχων.
 ἀλλ', ἀνδρες ἀπιστήρες, ἐνάλιος λεῶς, 565
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγελίαν ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμούς ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρί τ', Ἐρίβοιαν λέγω,

546. νεοσφαγῇ τοῦ τόνδε προσλεύσσω φόνον
 554^b. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνῶδυνον κακόν.

530. κόμιζέ νυν] κόμιζε νυν. Encliticum νυν hoc loco restitutum a Brunckio, aliis in locis non paucis partim a Brunckio partim ab aliis, uno alteroque loco (velut Ai. 87.) iam in editione Aldina: de quo satis erit hic in universum monuisse. In codice constanter νυν, idque ne metri quidem ratione habita, velut Antig. 524. κάτω νυν ἔλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει.
 535. φύλαξα Brunckius] φυλάξω pr., φύλαξα corr.
 537. τῶνδ' ἂν] τῶνδ' ἔτ' Schneidewinus.

538. αὐτὸν a m. rec. additum. 543. λόγου] λόγων, ου a m. antiqua. 544. *δδ'] ὡδ' 546. Delevi versum spurium νεοσφαγῇ τοῦ τόνδε (apographa alia που τόνδε, alia τοῦτόν γε) προσλεύσσω (*προσλεύσσω) φόνον. 554. Versum spurium qui sequebatur τὸ μὴ — κακόν delevit Brunckius. 557. δείξει a m. ant., δείξης pr. 564. τηλωπὸς] γρ. τηλουργός (calami lapsus pro τηλουργός) ab S. 565. *ἐνάλιος] εἰνάλιος 569. *δείξει] δείξη, εἰ ex o vel a facto. Ἐρίβοιαν Schaeferus] ἐρίβοιαν

ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ, 570
 καὶ τὰμὰ τεύχη μὴτ' ἀγωνάρχα τινὲς 572
 θήσουσ' Ἀχαιοὺς μὴτ' ὁ λυμεῶν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπὶ νῦνμον,
 Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων 575
 πόρπακος ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάμμεται.
 ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
 καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνους γόους 580
 δάκρυε. κάρτα τοι φιλοκίτιστον γυνή.
 πύκαζε θάσσαν· οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ
 θρηγνείν ἐπὶ πῶδες πρὸς τομῶντι πῆματι.
 ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
 οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τετηγμένη.
 ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἶας, τί ποτε δρασεῖς φρενὶ; 585
 ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔεταζε· σωφρονεῖν καλόν.
 ΤΕΚ. οἶμ' ὡς ἄθυμ'· καὶ σε πρὸς τοῦ σου τέκνου
 καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.
 ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; 590
 ΤΕΚ. εὐφίμα φώνει.
 ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
 ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
 ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
 ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
 ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;
 ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.
 ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
 εἰ τοῦμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595
 ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μὲν που
 ναεῖς ἀλίπλακτος εὐδαίμων,
 πᾶσιν περιφάντος αἰεῖ·
 ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600
 Ἰδαῖα μίμνω λειμῶνι· ἄποινα, μηνῶν
 ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμα
 χρόνῳ τρυχόμενος,
 605
 κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
 ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
 τὸν ἀπώτροπον αἰδήλον Ἀἶδαν.
 καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἶας
 ξύνεστιν ἔρεδρος, ὦμοι μοι, 610
 θεία μανία ξύνουλος·
 δν ἐξεπέμψω πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ
 κρατοῦντ' ἐν Ἀρεῖ· νῦν δ' αὖ φρονὸς οἰοβῶτας
 φίλοις μέγα πένθος ἡῦρηται, 615
 τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
 μεγίστας ἀρετὰς

596—608. = 609—621.

571. μέχρις οὐ मुखὸς κίχῃσι τοῦ κάτω θεοῦ.

570. Versum spurium qui sequebatur μέχρις οὐ — θεοῦ delevit Elmsleins. 573. *Ἀχαιοὺς] ἀχαιοὺς
 579. δῶμα πάκτου ex Eustathio p. 742, 43.
 1532, 59. 1937, 62.] δῶμ' ἀπάκτου 582. πῆματι] γρ. τραύματι ab S. 593. *ξυνέρξεθ'] ξυνέρξεσθ', altero ξ ex χ facto. 594. δοκεῖς] δοξεῖς pr. sine accentu, o ex u facto. φρονεῖν] γρ. λέγειν ab S. 597. *ἀλίπλακτος] ἀλίπλαγκτος 601. Ἰδαῖα μίμνω λειμῶνι· ἄποινα, μηνῶν Hermannus] ἰδαῖα μίμνων (μίμνω legit scholiasta) λειμῶνια ποῖα μήλων 604. εὐνῶμα Triclinius] εὐνόμα: quem dativum esse εὐνόμα (vitiose scriptum pro εὐνῶμα) intellexit glossator, qui per eukinētῶν explicuit. 610. ὦμοι μοι Brunckius] ἰώ μοι μοί μοι. Tertium mo om. apographa plura. 617. ἡῦρηται D.] εῦρηται. γρ. γεγέννηται ab S. 618. χεροῖν μεγίστας Triclinius] χερσὶν μέγιστ'

- ἄφιλα παρ' ἀφίλοις 620
 ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαις
 ἢ που ταλαίνα μὲν σύντροφοις ἀμέρα, 622
 λευκά δὲ γῆρα μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
 φρενομόρως ἀκούσῃ,
 αἴλιον αἴλινον
 οὐδ' οἰκτρὰς γόνυ ὄρνιθος ἀηδοῦς
 ἥσει δύσμορος, ἀλλ' ὀδυρόνους μὲν ψῆδας 630
 θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'
 ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολιάς ἀμυγμα χαίτας. 634
 κρείσσων παρ' Αἰδὰ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
 δς ἐκ πατρῴας ἦκων γενεᾶς ἄριστος
 πολυπόνων Ἀχαιῶν
 οὐκέτι συντρόφοις
 ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ. 640
 ὦ τλάμων πάτερ, οἶαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν
 δίων Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645
- ΑΙ. ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
 φῦει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 κοῦκ' ἔστ' ἀελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶ δεινὸς ὄρκος χαί περικελεῖς φρένες.
 κἀγὼ γάρ, ὅς τ' ἀ δειν' ἐκαρτέρουν τότε, 650
 βαφῇ σιδήρος ὡς ἐθελύσθηεν στόμα
 πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς· οἰκτεῖρω δὲ νιν
 χήραν παρ' ἐχθροῖς παιδὰ τ' ὄρφανόν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρά καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ 655
 μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
 μολῶν τε χῶρον ἐνθ' ἂν ἀστιβῇ κίχῳ
 κρύψω τὸδ' ἔγχος τοῦμόν, ἐχθιστον βελῶν,
 γαίας ὀρύξας ἔνθα μὴ τις ὄψεται·
 ἀλλ' αὐτὸ νῦξ Ἀίδης τε σωζόντων κάτω. 660
 ἐγὼ γάρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἐκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου,
 οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ' ὀνήσιμα. 665
 τοιγάρ τὸ λοιπὸν εἰσόμμεσθα μὲν θεοῖς
 εἵκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μῆ;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμαῖς ὑπέικει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς 670
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν ἐν κάρπῳ θέρει.
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος
 τῇ λευκοπύλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 622—634. = 635—645.
620. *παρ' ἀφίλοις] παρὰ φίλοις. Utrumque explicat scholiasta. 622. ταλαίνα D.] παλαιὰ
 623. σύντροφος Nauckius] ἑντροφος ἀμέρα Brunckius] ἡμέρα 624. λευκά Schneidevinus] λευκῇ
 626. φρενομόρως] Alterum o in w mutavit manus antiqua. 632. χερόπλακτοι Erfurdinus] χερόπληκτοι 633. *στέρνοισι] στέρνοις 634. ἀμυγμα Bothius] ἀμύγματα 635. κρείσσων] ei ex e factum.
 παρ' Elmsleius] γάρ. Αἰδὰ] αἰδα, ut solet. ὁ Lobeckius] ἡ 686. *ἄριστος additum ex apographis nonnullis, sumtum ex annotatione scholiastae
 λέπει γάρ τὸ ἄριστος 645. δίων Bergkianus] αἰών 649. χαί Brunckius] καὶ 650. ἐκαρτέρουν τότε] γρ. ἐπηγελησ' ἔπη ab S., ex v. 312. 656. ἐξαλύξωμαι ex Hesychio s. h. v.] ἐξαλεύσωμαι 667. *Ἀτρείδας] ἀτρεῖδα 672. *αἰανὴς] αἰανῆς. Utrumque scripturam memorat Suidas s. v. αἰανῆς κύκλος. 674. δεινῶν] δεινόν pr.
- στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος 675
 λύει πεδήσας, οὐδ' αἰεὶ λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθῶν ὅτι
 ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος
 ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἀπιστὸς ἐστ' ἔταιρείας λιμὴν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τοῦτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
 εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι, 685
 εὖχου τελεῖσθαι τοῦμόν ὦν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς θ', ἔταιροι, ταῦτά τῇδέ μοι τάδε
 τιμάτε, Τεύκρῳ τ', ἣν μολῇ, σημήνατε
 μέλεν μὲν ἡμῶν, ἐννοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐκείσ' ὅποι πορευτέον. 690
 ὑμεῖς δ' ἂ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσσωσμένον.
- ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτάναν.
 ἰὼ ἰὼ Πάν Πάν, [που 695
 ὦ Πάν Πάν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύ-
 πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροποῖ' ἀναξ, ὅπως μοι
 Νύσια Κυνύσσι' ὀρηκίματ' αὐτοδαῇ ξυνὼν ἰάψης.
 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι. 701
 Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολῶν ἀναξ Ἀπόλλων
 ὁ Δάλιος εὐγνωστός
 ἐμοὶ ξυνεῖη διὰ παντὸς εὐφρων. 705
 ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἀρης.
 ἰὼ ἰὼ, νῦν αὖ,
 νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν ἐτάμερον πελάσαι φάος
 θοᾶν ὑκυάλων νεῶν, εὐ' Αἴας 710
 λαθίπικους πάλιν, θεῶν δ' αὖ
 πάνθ' ἀ θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομία σέβων μεγίστα.
 πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει, [πτων 715
 κοῦδὲν ἀναῦδατον φατίσαιμ' ἂν, εὐτὲ γ' ἐξ ἀέλ-
 Αἴας μετανεγνώσθη
 θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.
- ΑΓΓΕΛΟΣ.
 ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
 Τεύκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ 720
 693—705. = 706—718.
675. ἐν] ἐκ Bothius. 678. ἐπίσταμαι γὰρ ἀρ-
 τίως μαθῶν ὅτι D.] ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως
 ἡμῖν
 ὅτι 679. ἡμῖν] ἡμῖν, ἡμῖν a m. rec. superscripto.
 ἡμῖν etiam apud Suidam s. v. ἄημα et ἐχθραντέος,
 sed loco altero codex Paris. A. ἡμῖν ἐχθαρτέος]
 ἐχθραντέος a m. rec., ut apographa pleraque et
 Suidas s. h. v. 682. *πολλοῖσι] πολλοῖς 683.
 ἀπιστός] πῖ in litura: fuit fortasse ἀπειστός, ut v. 151.
 εὐπίστα ex εὐπίστα factum. 685. εἴσω D.] ἔσω
 τέλους] τάχους apud scholiastam: quae non in-
 terpretatio, sed diversa scriptura esse videtur.
 689. *ὕμιν ἄμα] ὕμῶν ἄμα. γρ. ὑπέρμεγα ab S.
 693. ἀνεπτάναν] In apographis nonnullis ἀνεπτάνην,
 ἀνεπτόμαν, ἀνεπτόμην. ἀνεπτόμην apud Suidam s.
 v. ἐφριξα (ubi editiones veteres ἀνεπτάνην) et sexies
 apud Eustathium. 695. *χιονοκτύπου] χιονοτύ-
 που 702. *πελάγεων] πελαγέων 705. ξυνεῖη]
 ξυνεῖη, σ a m. rec. addito. ξυνεῖης apogr. multa.
 706. ἔλυσεν] ἔλυσε γὰρ ab alia m. ant. 712. *ἐξή-
 νυς] ἐξήνυσεν 714. μαραίνει Heathius] μαραίνει
 γε (τε a m. sec.) καὶ φλέγει 715. ἀναῦδατον] Lobeckius ex Hesychio (ubi codex ἀναῦδακτον)] ἀναῦ-
 δητον φατίσαιμ' Lobeckius] φατίξαιμ' (φατίξαιμ' pr.)
 718. θυμοῦ Hermannus] θυμὸν (γρ. θυμῶν apogr. Flor. Γ et Triclinius). *τ' Ἀτρείδαις] τ' om.

κρημυνών· μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες ἀφέστησαν, εἴτ' ὀνειδέσιν
ἤρασσον ἔνθεν κᾶνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ, 725
τὸν τοῦ μανέντος κάπιβουλευτοῦ στρατῷ
ἔϋναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξάνθεις θανεῖν.
ὥστ' ἔς τοσοῦτον ἤλθον ὥστε καὶ χερσὶν
κολεῶν ἐρυστά διεπεραιώθη Ξίφῃ. 730
λήγει δ' ἔρις δραμούσα τοῦ προσωτάτῳ
ἀνδρῶν γερόντων ἐν Ξυλλαγαῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ ἔστιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
XO. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
ΑΓ. ἰοῦ ἰοῦ.
βραδείαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἐπεμψεν, ἡ ᾧ φάνην ἐγὼ βραδύς.
XO. τί δ' ἐστὶ χρεῖαις τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740
ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεύκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ ἔω παρήκειν, πρὶν παρῶν αὐτὸς τύχοι.
XO. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τάπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
εἴπερ τί Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
XO. ποῖον; τί δ' εἰδῶς τοῦδε πράγματος πάρει;
ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρῶν ἐτύχχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστάς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
ἐς χεῖρα Τεύκρου δεξιᾶν φιλοφρόνως
θεὸς εἶπε κάπτεσκεψε παντοῖα τέχνη
εἰρᾶσαι κατ' ἡμᾶρ τοῦμφανές τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μὴδ' ἀφέντ' ἔαν,
εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
ἐλθ' γὰρ αὐτὸν τῇδε θῆμέρα μόνῃ
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
βλαστῶν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρωπιν φρονή.
κείνος δ' ἄπ' οἴκων εὐθύς ἔξορμώμενος
άνους καλῶς λέγοντος ἠυρέθη πατρός.
ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δόρει
βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' αἰεὶ κρατεῖν.
ὁ δ' ὑπικόμπως κἀφρόνως ἡμείψατο, 766
πάτερ, θεοὶς μὲν κᾶν ὁ μὴδὲν ὦν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσασθαι· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἰτα δεῦτερον 770
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσα νιν
ἠυδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας·
ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔ ποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῇ θεᾶς
ἐκτήσασθαι ὄργην, οὐ κατ' ἀνθρωπιν φρονῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ τῇδε θῆμέρα, τάχ' ἂν

γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριον.
τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολάς
Τεύκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
XO. ὦ δαῖτα Τέκμησσα, δύσμορον γένος, 785
ὅρα μολούσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ.
ἔυρε γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
TEK. τί μ' αὐτάλαινα ἀρτίως ἐξεφίεται
κακῶν ἀτρύτων ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;
XO. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρὸς, ὡς ἦκει φέρων 790
Αἴαντος ἡμῖν πράξιν ἦν ἡλγιστ' ἐγώ.
TEK. οἴμοι, τί φῆς, ὠνθρωπε; μὴν δλώλαμεν;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πράξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἴπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
TEK. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῆς.
ΑΓ. ἐκείνον εἰρήνης Τεύκρος ἐξεφίεται 795
σκηνῆς ὕπαυλον μὴδ' ἀφίεναι μόνον.
TEK. ποῦ δ' ἐστὶ Τεύκρος, κάπὶ τῷ λέγει τάδε;
ΑΓ. πάρεστ' ἐκείνος ἀρτί· τήνδε δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζειν φέρι.
TEK. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν; 800
ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὅς αὐτῷ θάνατον ἦ βίον φέρι.
TEK. οἱ γῶ, φίλοι, πρόσθι τ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσασθ' οἱ μὲν Τεύκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἱ δ' ἐσπέρους ἀρκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους 805
Ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρὸς ἔξοδον κακῇ.
ἔργωκα γὰρ διὴ φωτὸς ἡπατημένη
καὶ τῆς παλαῖας χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον.
ἀλλ' εἰμι κἀγὼ κείσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἔδρας ἀκμή.
XO. χωρεῖν ἐτοίμος, κοῦ λόγῳ δεῖξω μόνον. 813
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἄμ' ἐμεται.
ΑΓ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἐσθῆκεν ἡ τομώτατος 815
γένοιτ' ἂν, εἰ τῷ καὶ λογιζέσθαι σχολή,
δῶρον μὲν ἄνδρὸς ἑκτορος ξένων ἔμοι
μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὁράν.
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμῇ τῇ Τρωάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεκρονῆς· 820
ἐπηξα δ' αὐτὸν ἐν περιτείλαις ἐγώ,
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδ' ἐμοὶ
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὡς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ Ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτεῦθεις πάρος
ῥιφθῶ κούσιν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἅμα
πομπάιον Ἑρμῇ χθόνιον εὐ με κοιμίσει,
ἔνν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι

812. σώζειν θέλοντας ἄνδρα γ' ὅς σπεύδῃ θανεῖν.

726. τὸν ab alia m. ant. additum. στρατῷ
Schaeferus] στρατοῦ 737. Tertium ἰοῦ delevit Tur-
nebus. 743. *τύχοι] τύχη 747. πάρι Schueide-
winus] πέρι 756. τῇδε θῆμέρα] τῇδε θ' ἡμέρα.
τῇδ' ἔθ' ἡμέρα Bothius. 768. κατακτήσασθαι] κα-
ταστήσασθαι pr. 771. δίας Ἀθάνας] διάν Ἀθάναν Mehl-
hornius. 776. τοι Hermannus] τοῖς 778. τῇδε θ'
ἡμέραι radendo factum ex τῇδ' ἐν ἡμέραι

SOPHOCLES.

780. εἶφ' ex εἶπεν factum in litura. 783. *κεῖ-
νος] ἐκείνος 789. ὡς] ὅς pr. ut videtur. 791.
ὠνθρωπε] ἄνθρωπε pr. 794. μ' ex κ' factum.
799. ἐλπίζειν φέρι Bothius]. ἐλπίζει φέρειν 802. ὅς
Iacobsius] ὅτ' 803. *οἱ γῶ] οἱ ἐγώ 812. σώζειν
θέλοντας (a a m. rec. in e mutatum) ἄνδρα γ' ὅς ἂν
(ἂν delevit manus recentior) σπεύδῃ (in σπεύδει mu-
tatum a m. aut.) θανεῖν] Delevi versum spurium.
825. λαχεῖν] λαβεῖν pr. 828. πεπτῶτα] πεπταότα
pr. 830. *θ'] τ' 831. τοσαῦτά σ', ὦ] γρ. το-
σαῦτά σοι ab S. 831. δ'] *θ'

πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ. καλῶ δ' ἄρωγους τὰς αἰεὶ τε παρθένους αἰεὶ θ' ὀρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθῃ, σεμνὰς Ἑρινὺς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ πρὸς τῶν Ἀτρεϊδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας. ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποῖνιμοὶ τ' Ἑρινύες, γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδῆμου στρατοῦ. σύ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδῃς, ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἡνίαν ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς τὸ νῦν σέλας, γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῃ τροφῇ. ἢ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλήῃ φάτιν, ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνησέσθαι μάτην, ἀλλ' ἄρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί. ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκειναι μολῶν· καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω Ξυνῶν. σὲ δ', ὦ φαεινῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας, καὶ τὸν διφρευτήν Ἥλιον προσεννέπω, πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθις ὕστερον. ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱρὸν οἰκείας πέδον Σαλαυῖνον, ὦ πατρίων ἐστίας βάθρον, κλειναὶ τ' Ἀθήναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος, κρήναί τε ποταμοὶ θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωικὰ πεδία προσαιδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί· τοῦθ' ὕμιν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ, τὰ δ' ἄλλ' ἐν Αἴδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.	835 838 843 845 850 855 860 865
HMIXORION. πόνος πόνῳ πόνον φέρει. παπαὶ παπαῖ, πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ; κοῦδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος.	
839. καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους Ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορώσ' ἐμὲ αὐτοσφαγῇ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς 842. πρὸς τῶν φιλίστων ἐκτόνων ὀλοῖατο.	
836. *θ' δ' *τάν] τὰμ 839.—842. Versus spurius quattuor καὶ σφας — ὀλοῖατο notavit scho- liasta. 858. *κοῦποτ' καὶ οὔποτ' 859. ἱρὸν D.] ιερὸν 863. τροφῆς Brunckius] τροφῆς 866. X HMIXORION] ἡμ, cum compendio sub litera μ 867. παπαὶ παπαὶ Lachmannus] παῖ παῖ, ut versu proximo non pā, sed pāi 869. ἐπίσταται — συμ- μαθεῖν] ἐφίσταται — συμμαθῶν Meinek. ἐπίσταται si recte legitur, συμμαθεῖν pro alio verbo illatum esse putandum erit, aut scribendum quod ego olim con- ieci κοῦδεις ἐπίσταται σφε συμμαθῶν τόπος. Post haec verba versum dimetrum, qui responderit versui 866. πόνος πόνῳ πόνον φέρει, excidisse coniecit Her- mannus, qui haec inter singulas utriusque ἡμιχορίου personas sic distribuit, στροφὴ α'. ἡμιχορίου α' ὁ α'. πόνος — ὁ β'. πᾶ πᾶ πᾶ — ἐγώ; ὁ α'. κοῦδεις — τόπος. ἀντιστροφὴ α'. ἡμιχορίου β' ὁ α'. ἰδού, δοῦπον — τινά. ὁ α'. ἡμῶν — ὀμιλίαν. στροφὴ β'. ἡμιχορίου α' ὁ α'. τί οὖν δῆ; ἡμιχορίου β' ὁ α'. πᾶν — νεῶν. ἀντιστροφὴ β'. ἡμιχορίου α' ὁ α'. ἔχεις οὖν; ἡμιχορίου β' ὁ α'. πόνου — πλέον. ἐπω- δός. ἡμιχορίου β' ὁ α'. ἀλλ' — φανείς. Versus hos non ab toto choro pronunciatos esse intellexit scho- liasta, qui ad versum primum annotavit, οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ προϊσιν ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην εἰσοδόν, ζητοῦντες τὸν Αἴαντα, καὶ ἡ Τέκμησθα ἔξ ἄλλων, ἥτις καὶ πρώτῃ ἐπιτυχάνει τῷ πῶματι. et ad initium carminis proximi ab toto choro cantati (v. 879.) ὅλος ὁ χορὸς εἰς ἓν συνελθὼν ταῦτά φησιν.	870 875 879 885 890 895 900 905 910 915
ιδού ιδού, δοῦπον αὐ κλύω τινά. HM. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουον ὀμιλίαν. HM. τί οὖν δῆ; HM. πᾶν ἐστὶβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν. HM. ἔχεις οὖν; HM. πόνου γε πλήθος, κοῦδὲν εἰς ὅσιν πλέον. HM. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δῆ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς. XO. τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων ἀλιαδὰν ἔχων ἀμφ' αὐπνοῦς ἄγρας, ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν, ἢ ρυτῶν Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον εἰ ποθὶ πλαζόμενον λεύσσω ἀπύοι; σκέτλια γὰρ ἐμὲ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ, ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου. TEK. ἰὼ μοί μοι. XO. τίνος βοῇ πάραυλος ἐξέβη νάπους; TEK. ἰὼ τλήμων. XO. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὀρῶ Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. TEK. ὦχῳκ', ὄλῳλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι. XO. τί δ' ἔστιν; TEK. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς. XO. ὦμοι ἐμῶν νόστων· ὦμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, σὸν τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας· ὦ ταλαῖφρον γύναι. TEK. ὡς ὕδὲ τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα. XO. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; TEK. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, δηλον· ἐν γὰρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ. XO. ὦμοι ἐμὰς ἄτας, οἷος ἄρ' αἰμάχῃς, ἀφαρκτος φίλων· ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδρὶς, κατ- ημέλησα. πᾶ πᾶ κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας; TEK. οὔτοι θεατὸς· ἀλλὰ νιν περιπτυχῇ φάρεϊ καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ οὐδεὶς ἂν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίῃ βλέπειν φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας, ἔκ τε φοινίας πληγῆς μελανθὲν αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς. 879—914. = 925—960.	890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995 1000 1005 1010 1015 1020 1025 1030 1035 1040 1045 1050 1055 1060 1065 1070 1075 1080 1085 1090 1095 1100 1105 1110 1115 1120 1125 1130 1135 1140 1145 1150 1155 1160 1165 1170 1175 1180 1185 1190 1195 1200 1205 1210 1215 1220 1225 1230 1235 1240 1245 1250 1255 1260 1265 1270 1275 1280 1285 1290 1295 1300 1305 1310 1315 1320 1325 1330 1335 1340 1345 1350 1355 1360 1365 1370 1375 1380 1385 1390 1395 1400 1405 1410 1415 1420 1425 1430 1435 1440 1445 1450 1455 1460 1465 1470 1475 1480 1485 1490 1495 1500 1505 1510 1515 1520 1525 1530 1535 1540 1545 1550 1555 1560 1565 1570 1575 1580 1585 1590 1595 1600 1605 1610 1615 1620 1625 1630 1635 1640 1645 1650 1655 1660 1665 1670 1675 1680 1685 1690 1695 1700 1705 1710 1715 1720 1725 1730 1735 1740 1745 1750 1755 1760 1765 1770 1775 1780 1785 1790 1795 1800 1805 1810 1815 1820 1825 1830 1835 1840 1845 1850 1855 1860 1865 1870 1875 1880 1885 1890 1895 1900 1905 1910 1915 1920 1925 1930 1935 1940 1945 1950 1955 1960 1965 1970 1975 1980 1985 1990 1995 2000 2005 2010 2015 2020 2025 2030 2035 2040 2045 2050 2055 2060 2065 2070 2075 2080 2085 2090 2095 2100 2105 2110 2115 2120 2125 2130 2135 2140 2145 2150 2155 2160 2165 2170 2175 2180 2185 2190 2195 2200 2205 2210 2215 2220 2225 2230 2235 2240 2245 2250 2255 2260 2265 2270 2275 2280 2285 2290 2295 2300 2305 2310 2315 2320 2325 2330 2335 2340 2345 2350 2355 2360 2365 2370 2375 2380 2385 2390 2395 2400 2405 2410 2415 2420 2425 2430 2435 2440 2445 2450 2455 2460 2465 2470 2475 2480 2485 2490 2495 2500 2505 2510 2515 2520 2525 2530 2535 2540 2545 2550 2555 2560 2565 2570 2575 2580 2585 2590 2595 2600 2605 2610 2615 2620 2625 2630 2635 2640 2645 2650 2655 2660 2665 2670 2675 2680 2685 2690 2695 2700 2705 2710 2715 2720 2725 2730 2735 2740 2745 2750 2755 2760 2765 2770 2775 2780 2785 2790 2795 2800 2805 2810 2815 2820 2825 2830 2835 2840 2845 2850 2855 2860 2865 2870 2875 2880 2885 2890 2895 2900 2905 2910 2915 2920 2925 2930 2935 2940 2945 2950 2955 2960 2965 2970 2975 2980 2985 2990 2995 3000 3005 3010 3015 3020 3025 3030 3035 3040 3045 3050 3055 3060 3065 3070 3075 3080 3085 3090 3095 3100 3105 3110 3115 3120 3125 3130 3135 3140 3145 3150 3155 3160 3165 3170 3175 3180 3185 3190 3195 3200 3205 3210 3215 3220 3225 3230 3235 3240 3245 3250 3255 3260 3265 3270 3275 3280 3285 3290 3295 3300 3305 3310 3315 3320 3325 3330 3335 3340 3345 3350 3355 3360 3365 3370 3375 3380 3385 3390 3395 3400 3405 3410 3415 3420 3425 3430 3435 3440 3445 3450 3455 3460 3465 3470 3475 3480 3485 3490 3495 3500 3505 3510 3515 3520 3525 3530 3535 3540 3545 3550 3555 3560 3565 3570 3575 3580 3585 3590 3595 3600 3605 3610 3615 3620 3625 3630 3635 3640 3645 3650 3655 3660 3665 3670 3675 3680 3685 3690 3695 3700 3705 3710 3715 3720 3725 3730 3735 3740 3745 3750 3755 3760 3765 3770 3775 3780 3785 3790 3795 3800 3805 3810 3815 3820 3825 3830 3835 3840 3845 3850 3855 3860 3865 3870 3875 3880 3885 3890 3895 3900 3905 3910 3915 3920 3925 3930 3935 3940 3945 3950 3955 3960 3965 3970 3975 3980 3985 3990 3995 4000 4005 4010 4015 4020 4025 4030 4035 4040 4045 4050 4055 4060 4065 4070 4075 4080 4085 4090 4095 4100 4105 4110 4115 4120 4125 4130 4135 4140 4145 4150 4155 4160 4165 4170 4175 4180 4185 4190 4195 4200 4205 4210 4215 4220 4225 4230 4235 4240 4245 4250 4255 4260 4265 4270 4275 4280 4285 4290 4295 4300 4305 4310 4315 4320 4325 4330 4335 4340 4345 4350 4355 4360 4365 4370 4375 4380 4385 4390 4395 4400 4405 4410 4415 4420 4425 4430 4435 4440 4445 4450 4455 4460 4465 4470 4475 4480 4485 4490 4495 4500 4505 4510 4515 4520 4525 4530 4535 4540 4545 4550 4555 4560 4565 4570 4575 4580 4585 4590 4595 4600 4605 4610 4615 4620 4625 4630 4635 4640 4645 4650 4655 4660 4665 4670 4675 4680 4685 4690 4695 4700 4705 4710 4715 4720 4725 4730 4735 4740 4745 4750 4755 4760 4765 4770 4775 4780 4785 4790 4795 4800 4805 4810 4815 4820 4825 4830 4835 4840 4845 4850 4855 4860 4865 4870 4875 4880 4885 4890 4895 4900 4905 4910 4915 4920 4925 4930 4935 4940 4945 4950 4955 4960 4965 4970 4975 4980 4985 4990 4995 5000 5005 5010 5015 5020 5025 5030 5035 5040 5045 5050 5055 5060 5065 5070 5075 5080 5085 5090 5095 5100 5105 5110 5115 5120 5125 5130 5135 5140 5145 5150 5155 5160 5165 5170 5175 5180 5185 5190 5195 5200 5205 5210 5215 5220 5225 5230 5235 5240 5245 5250 5255 5260 5265 5270 5275 5280 5285 5290 5295 5300 5305 5310 5315 5320 5325 5330 5335 5340 5345 5350 5355 5360 5365 5370 5375 5380 5385 5390 5395 5400 5405 5410 5415 5420 5425 5430 5435 5440 5445 5450 5455 5460 5465 5470 5475 5480 5485 5490 5495 5500 5505 5510 5515 5520 5525 5530 5535 5540 5545 5550 5555 5560 5565 5570 5575 5580 5585 5590 5595 5600 5605 5610 5615 5620 5625 5630 5635 5640 5645 5650 5655 5660 5665 5670 5675 5680 5685 5690 5695 5700 5705 5710 5715 5720 5725 5730 5735 5740 5745 5750 5755 5760 5765 5770 5775 5780 5785 5790 5795 5800 5805 5810 5815 5820 5825 5830 5835 5840 5845 5850 5855 5860 5865 5870 5875 5880 5885 5890 5895 5900 5905 5910 5915 5920 5925 5930 5935 5940 5945 5950 5955 5960 5965 5970 5975 5980 5985 5990 5995 6000 6005 6010 6015 6020 6025 6030 6035 6040 6045 6050 6055 6060 6065 6070 6075 6080 6085 6090 6095 6100 6105 6110 6115 6120 6125 6130 6135 6140 6145 6150 6155 6160 6165 6170 6175 6180 6185 6190 6195 6200 6205 6210 6215 6220 6225 6230 6235 6240 6245 6250 6255 6260 6265 6270 6275 6280 6285 6290 6295 6300 6305 6310 6315 6320 6325 6330 6335 6340 6345 6350 6355 6360 6365 6370 6375 6380 6385 6390 6395 6400 6405 6410 6415 6420 6425 6430 6435 6440 6445 6450 6455 6460 6465 6470 6475 6480 6485 6490 6495 6500 6505 6510 6515 6520 6525 6530 6535 6540 6545 6550 6555 6560 6565 6570 6575 6580 6585 6590 6595 6600 6605 6610 6615 6620 6625 6630 6635 6640 6645 6650 6655 6660 6665 6670 6675 6680 6685 6690 6695 6700 6705 6710 6715 6720 6725 6730 6735 6740 6745 6750 6755 6760 6765 6770 6775 6780 6785 6790 6795 6800 6805 6810 6815 6820 6825 6830 6835 6840 6845 6850 6855 6860 6865 6870 6875 6880 6885 6890 6895 6900 6905 6910 6915 6920 6925 6930 6935 6940 6945 6950 6955 6960 6965 6970 6975 6980 6985 6990 6995 7000 7005 7010 7015 7020 7025 7030 7035 7040 7045 7050 7055 7060 7065 7070 7075 7080 7085 7090 7095 7100 7105 7110 7115 7120 7125 7130 7135 7140 7145 7150 7155 7160 7165 7170 7175 7180 7185 7190 7195 7200 7205 7210 7215 7220 7225 7230 7235 7240 7245 7250 7255 7260 7265 7270 7275 7280 7285 7290 7295 7300 7305 7310 7315 7320 7325 7330 7335 7340 7345 7350 7355 7360 7365 7370 7375 7380 7385 7390 7395 7400 7405 7410 7415 7420 7425 7430 7435 7440 7445 7450 7455 7460 7465 7470 7475 7480 7485 7490 7495 7500 7505 7510 7515 7520 7525 7530 7535 7540 7545 7550 7555 7560 7565 7570 7575 7580 7585 7590 7595 7600 7605 7610 7615 7620 7625 7630 7635 7640 7645 7650 7655 7660 7665 7670 7675 7680 7685 7690 7695 7700 7705 7710 7715 7720 7725 7730 7735 7740 7745 7750 7755 7760 7765 7770 7775 7780 7785 7790 7795 7800 7805 7810 7815 7820 7825 7830 7835 7840 7845 7850 7855 7860 7865 7870 7875 7880 7885 7890 7895 7900 7905 7910 7915 7920 7925 7930 7935 7940 7945 7950 7955 7960 7965 7970 7975 7980 7985 7990 7995 8000 8005 8010 8015 8020 8025 8030 8035 8040 8045 8050 8055 8060 8065 8070 8075 8080 8085 8090 8095 8100 8105 8110 8115 8120 8125 8130 8135 8140 8145 8150 8155 8160 8165 8170 8175 8180 8185 8190 8195 8200 8205 8210 8215 8220 8225 8230 8235 8240 8245 8250 8255 8260 8265 8270 8275 8280 8285 8290 8295 8300 8305 8310 8315 8320 8325 8330 8335 8340 8345 8350 8355 8360 8365 8370 8375 8380 8385 8390 8395 8400 840

- οἶμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920 ΤΕΥ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί,
 ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίῃ, μόλοι,
 πεπτώτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμοῖσαι.
 ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὦν οἴως ἔχεις,
 ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
 ΧΟ. ἐμελλες, τάλας, ἐμελλες χρόνῳ 925
 στερεόφρων ἄρ' ὦδ' ἐξανύσειν κακὰν
 μοῖραν ἀπειρεσίῳ πόνῳ. τοῖά μοι
 πάννυχκα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες
 ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρεΐδαις,
 οὐλίῳ σὺν πάθει.
 μέγας ἄρ' ἦν ἐκείνος ἄρχων χρόνος
 πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935
 — ὦ — ὄπλων ἐκεῖτ' ἀγῶν πέρι.
 ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναῖα δῦη.
 ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶσαι, γύναι, 940
 τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
 ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
 ΧΟ. ξυναυδῶ.
 ΤΕΚ. οἶμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
 χωροῦμεν, οἷοι νῦν ἐφροσάσι σκοποῖ. 945
 ΧΟ. ὦμοι, ἀναλγῆτων
 δισσὺν ἐθρόνῃσας ἀναυδον
 ἔργον Ἀτρεΐδαν τῷδ' ἄχει.
 ἄλλ' ἀπείργει θεός.
 ΤΕΚ. οὐκ ἂν τὰδ' ἔσθῃ τῇδε μὴ θεῶν μέτα. 950
 ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.
 ΤΕΚ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
 Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσεύς χάριν.
 ΧΟ. ἡ ῥα κελαινῶπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας 954
 ἄνῃρ,
 γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέ-
 λωτα, φεῦ φεῦ,
 ξύν τε διπλοὶ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεΐδαι. 960
 ΤΕΚ. οἱ δ' οὖν γελώντων κάπιχαρόντων κακοῖς
 τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ πόθουν,
 θανόντ' ἂν οἰμῶξαιεν ἐν χρεῖα δορός.
 οἱ γὰρ κακοὶ γινώμαιοι τὰγαθὸν χεροῖν
 ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ. 965
 [ἐμοὶ πικρὸς τέθηκεν ἡ κείνοις γλυκὺς,
 αὐτῷ δὲ τερπνός. ὦν γὰρ ἡράσθη τυχεῖν
 ἐκτῆσθ' αὐτῷ, θάνατον ὄνπερ ἤθελεν.]
 τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγέλων ἐν κάτα;
 θεοῖς τέθηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὐ.
 πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὕβριζέτω. 970
 Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἄλλ' ἐμοὶ
 λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.
 ΤΕΥΚΡΟΣ.
 ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. σίγησον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεῦκρου κλύειν 975
 βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

920 *βαστάσει] βαστάσῃ 921. ἀκμαῖος] ἀκμαῖ' ἂν Wakefieldus. 923. οἴως] οἷος pr. οἷος ὦν οἷων κυρεῖς Nauckius. 926. ὦδ' addidit Erfurdinus. *ἐξανύσειν] ἐξανύσειν 933. σὺν] σὺμ pr. 936. Quattuor quae excederunt syllabas alii aliter supplent. χρυσόδετων Musgravius. ἐκεῖτ' ἀγῶν] ἐκειθ' ου
 ἀγῶν Wunderus. 941. ἀρτίως] ἀρτίως, ου fortasse a m. pr. 945. *ἐφροσάσι] ἐφροσάσιν 946. *ὦμοι] ὠμοὶ cum γρ. ἰὼ μοι ab S. 956. πολύτλας Porsonus] ὁ πολύτλας 957. τοῖσδε Elmsleius] τοῖς 959. *βασιλῆς] βασιλῆς 961. οἱ δ' Berglerus] οἶδ' 964. τὰγαθόν] *τὰγάθ' ἐν 966.—968. Ver- sus spurios seclutit D. 969. τί] πῶς a m. rec.

986. δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο] δεῦρ' αὐτὸν ἄξεις δῆτα Elmsleius. 988. ἐχθροῖσι Herwerdenus] θα- νοῦσι 994. πασῶν] ἀπασῶν pr., sed á eraso. 1008. με addidit Kusterus. θ' ἄμα] τ' ἴσως pr., libra- rio ad versum proximum aberrante. 1009. ἴσως] ἰδῶν Hermannus. 1011. εὐτυχοῦντι] i in litura dua- rum literarum. ἴλεων (quod est etiam in apographis antiquioribus) ἦδιον a m. seculi 15. quae correctoris recentis coniectura est. 1019. ἀπορριφθήσομαι] θ erasum. 1022. ὠφελήσιμα Iohnsonus] ὠφελήσιμοι 1024. *πῶς σ'] σ' om. 1029. τοῦδ' τοῦτ' pr., τοῦδ' a m. rec. cum apographis.

- ἐκνάπτει· αἰὲν, ἔς τ' ἀπέφυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανάσιμῳ πεσήματι.
ἀρ' οὐκ Ἑρινὺς αὐτ' ἐχάλκευσε ξίφος
κάκεινον Ἀΐδης, δημιουργὸς ἄγριος; 1035
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' αἰὲ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανὰν θεούς·
ὅτῳ δὲ μὴ τὰδ' ἐστὶν ἐν γνῶμῃ φίλα,
κεῖνός τ' ἐκείνα στεργέτω κάγῳ τάδε.
ΧΟ. μὴ τείνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040
φράζου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ.
ΤΕΤ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσεις στρατοῦ;
ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045
ΤΕΤ. ὦρῳ· μαθεῖν γὰρ ἐγγρύς ἢ οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- οὗτος, σέ φωνῶν τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.
ΤΕΤ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνάλωσας λόγον;
ΜΕ. δοκοῦντ' ἔμοι, δοκοῦντα δ' ὅς κραίνει στρατοῦ.
ΤΕΤ. οὐκ οὖν ἂν εἴποις ἦντιν' αἰτίαν προθείς; 1051
ΜΕ. ὁθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοὶς ζύμιαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν Ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ζύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὥς ἔλοι δόρει·
κεῖ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὁδ' εἴληχεν τύχην,
θανόντες ἂν προκειμένῳ αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνῆλλαξεν θεὸς 1060
τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποιμένας πεσεῖν.
ᾧν οὐνεκ' αὐτὸν οὕτως ἐστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεύσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβῇ παραλίῳς γενήσεται. 1065
πρὸς ταῦτα μὴδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κὰν μὴ θέλης,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπου
λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μὴδὲν δικαιοῦν τῶν ἑφεστώτων κλύειν.
οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἂν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
οὐτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι 1075
μὴδὲν φόβου πρόβλημα μὴδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κὰν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κὰν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσσεστιν αἰσχύνῃ θ' ὁμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται παρῇ,

1031. ἐκνάπτει] ἐγνάπτει· a m. rec. 1040.
κρύψεις] κρύψης pr., κρύψεις a m. rec. 1044. ὄν-
τιν'] ὄν ex οὖν, ν' ex σ factum. 1045. ἐστείλα-
μεν] ἐστείλαμην pr. 1049. *ἀνάλωσας] ἀνήλωσας
Ξ

1053. ἄγειν] ἄγειν 1056. ὥς ἔλοι δόρει] γρ. ὥς
ἐλοιδόρει ab S. δόρει Hermannus] dorī 1059.
θανόντες] λαχόντες Morstadtus. ἂν addidit S.
1061. Secludit Nauckius. 1063. *τοσοῦτον] τοιοῦ-
τον 1070. *λόγων] λόγων τ' 1071. ἄνδρα]
ὄντα Reiskius. 1074. καθεστήκη] καθεστήκει pr.
παρεστήκει Stobaeus Flor. 43, 14. 1075. ἄρχοιτ'
rec. ἄχοιτ' pr. ἔχοιτ' vulgo ap. Stobaeum: sed codex
Par. A. ἄρχοιτ'. 1081. παρῇ] πέρα margo a m.
rec. ut v. 1160. παρῇ apud Stobaeum.

- ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἔξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἠδύμεθα 1085
οὐκ ἀντιτίσειν αὐθις ἂν λυπώμεθα.
ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
αἰθῶν ὕβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὐ φρονῶ.
καὶ σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτωιν αὐτὸς ἐς ταφὰς πέσης. 1090
ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνῶμας ὑποστήσας σοφὰς
εἴτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὕβριστής γένη.
ΤΕΤ. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὅς μὴδὲν ᾧν γοναῖσιν εἶθ' ἀμάρτανει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095
τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὐθις, ἣ σὺ φῆς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοὶς δεῦρο σύμμαχον λαβῶν;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὐτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100
ἔξεστ' ἀνάσσειν ᾧν ὁδ' ἦγεν οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀκούσαν ἡλώσας, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἐσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἢ καὶ τῷδε σέ.
[ὑπάρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὅλων 1105
στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἠγεῖσθαί ποτε.]
ἀλλ' ὡνπερ ἄρχεις ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ' εἴτε μὴ σὺ φῆς
εἶθ' ἄτερος στρατηγός, ἐς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110
οὐ γὰρ τι τῆς σῆς οὐνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὡςπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
ἀλλ' οὐνεκ' ὅρκων οἰσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἤξιον τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβῶν 1115
καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφεῖν, ὥς ἂν ἦς οἶδς περ εἰ.
ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, κὰν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.
ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120
ΤΕΤ. οὐ γὰρ βάναισον τὴν τέχνην ἐκτρησάμην.
ΜΕ. μέγ' ἂν τι κομπάσεις, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
ΤΕΤ. κὰν φιλὸς ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ὡπλισμένῳ.
ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὥς δεινὸν τρέφει.
ΤΕΤ. ζῶν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125
ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
ΤΕΤ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ Ζῆς θανῶν.
ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκωῶζει με, τῷδε δ' οἰχομαι.
ΤΕΤ. μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς σεσωσμένους.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130
ΤΕΤ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔας θάπτειν παρῶν.
ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.
ΤΕΤ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προύστη ποτέ;
ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
ΤΕΤ. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ἠύρεθς. 1135
ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοῦκ ἔμοι, τόδ' ἐσφάλῃ.

1100. *λεῶν] λαῶν 1101. ἦγεν Porsonus. ἠγεῖτ',
τ ex σθ facto ut videtur. ἦγαγ' in apographo uno.
1104. ἦ καὶ τῷδε σέ] γρ. εἰ καὶ τοῦδε σοὶ ab S.
1105. 1106. Seclutit Schneidewinus. 1113. ἐνώ-
μοτος] ἐπώμοτος pr., ἐνώμοτος a m. multo recentiore.
1118. 1119. choro tribuit Brunckius] 1118. ΜΕ.
κ
1119. τευ 1120. σμικρὸν] σμικρὰ a m. rec. ut apo-
grapha multa cum schol. Aristoph. Acharn. 710. et
Eustathio p. 851, 60. 1127. *γ'] τ' 1129. ἀτίμα]
ἄτιζε Elmsleius. 1132. *αὐτοῦ] αὐτοῦ

ΤΕΤ. πόλλ' ἂν καλῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
 ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεταιί τι.
 ΤΕΤ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
 ΜΕ. ἐν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτόν. 1110
 ΤΕΤ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς θεθάμεται.
 ΜΕ. ἦδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
 ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
 ὦ φθέγμ' ἂν οὐκ ἐνηῦρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
 χειμῶνος εἶχεν, ἀλλ' ὕψ' εἵματος κρυφαῖς 1115
 πατεῖν παρείχε τῷ θέλοντι ναυτίλῳ.
 οὕτω δέ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
 σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
 χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
 ΤΕΤ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅππῃα μωρίας πλέων, 1120
 δὲ ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
 κατ' αὐτὸν εἰσίδων τις ἐμφορῆς ἔμοι
 ὄργην θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
 ἄνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1125
 τοιαυτ' ἀνολβον ἄνδρ' ἐνούθετεί παρών.
 ὁρῶ δέ τοι νιν, κάστιν, ὡς ἔμοι δοκεῖ,
 οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἡνιξάμην;
 ΜΕ. ἀπειμὶ καὶ γὰρ αἰσχρὸν, εἰ πύθοιτό τις,
 λόγους κολάζειν ὦ βιάζεσθαι παρῇ. 1130
 ΤΕΤ. ἀφερπέ νυν· κάμοι γὰρ ἀσχιστον κλίνειν
 ἄνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.
 ΧΟ. ἔσται μεγάλης ξιρῖδος τις ἀγών.
 ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
 σπεύσον κοίλῃν κάπετον τιν' ἰδεῖν 1135
 τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
 τάφον εὐρύνοντα καθέξει.
 ΤΕΤ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον
 πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
 τάφον περιστοιχόντε δυστήνου νεκροῦ. 1140
 ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
 ἱκέτης ἔφασαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
 θάκει δέ προστρόπαιος ἐν χερσὶν ἔχων
 κόμας ἑμάς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
 ἱκτῆριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1145
 βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
 κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσει χθονός,
 γένους ἄπαντος ρίζαν ἐξημνημένος,
 αὕτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1150
 κινήσῃ τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
 ὅμεις τε μὴ γυναικεὶς ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
 παρέρσασθε, ἀλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μολῶν
 τάφου μεληθῶ τῷδ', κἂν μηδεὶς ἔῃ.
 ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων 1155
 ἑτέων ἀριθμὸς
 τὰν ἀπαυστον αἰὲν ἔμοι δορυσοσότην
 μόχθων ἄταν ἐπάγων
 ἀν' εὐρύδῃ Τροίαν, 1160
 δύσαντον ὄνειδος Ἑλλάνων;
 1185 — 1191. = 1192 — 1198.

κ

1137. καλῶς] καλῶς; scripto super κακῶς ab glossatore ἀντὶ τοῦ ἐμπίρως 1141. ἀλλ' ἀντακούσῃ] γρ. σὺ δ' ἀντ' a m. seculi 13. 1144. ἐν-εῦρες Hartungius] ἀν εῦρες 1160. παρῇ] πάρα a m. rec., ut v. 1081. παρῇ ap. Stobaen Flor. 2, 28. ubi duo codices Schowii πάρα. 1179. αὐτῶς] αὐ-τῶς 1184. μολῶν pr. cum Etym. M. p. 382, 52] μόλω corr. 1185. μεληθῶ Etym. M. (ubi cod. Dorv.

θ

μελη, Vossianus μεληθείς] μεληθείς 1190. ἀν' εὐρύδῃ Τροίαν D.] ἀνὰ τὰν εὐρύδῃ Τροίαν

ὄφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πο-
 λύκοινον Ἄιδαν 1192
 κείνος ἀνὴρ, ὃς στρυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων 1195
 Ἑλλασιν κοινόν Ἀρη.
 ἰὼ πόνοι πρόπονοι·
 κείνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
 ἐκείνος οὐτε στεφάνων
 οὐτε βαθειᾶν κυλίκων 1200
 νείμεν ἔμοι τέρψιν ὀμιλεῖν,
 οὐτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον
 δύσμορος οὐτ' ἐννουχίαν
 τέρψιν ἰαύειν.
 ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὦμοι. 1205
 κείμεαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,
 αἰεὶ πυκιναῖς δρόσοις
 τεγγόμενος κόμας,
 λυγρὰς μνήματα Τροίας. 1210
 καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννουχίου
 δείματος ἦν μοι προβολὰ
 καὶ βελῶν θούριος Αἴας·
 νῦν δ' οὗτος ἀνείται στυγερῷ
 δαίμονι. τίς μοι, τίς ἐτ' οὖν 1215
 τέρψις ἐπέσται;
 γενοίμαν ἴν' ὕλας ἐπεστι πόντου
 πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
 ὑπὸ πλάκα Σουνίου, 1220
 τὰς ἱεράς ὅπως
 προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΤ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
 Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμώμενον·
 δῆλος δέ μοῦστί σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. 1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σέ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
 τλῆναι καθ' ἡμῶν ὡδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
 σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
 ἢ που τραφεὶς ἂν μητρός εὐγενούς ἀπο
 ὑψὴλ' ἐφώνεις κατ' ἄκρων ὕδοιπόροις, 1230
 ὅτ' οὐδὲν ὦν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὐτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὐτε σοῦ διωμόσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῆς, Αἴας ἐπλεῖ.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούεις μεγάλα πρὸς δοῦλῳ κακά;
 ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὡδ' ὑπέφρονα; 1235
 ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὐπερ οὐκ ἐγώ;
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοὶς ἀνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
 πικροὺς εἰσμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἀγῶνας Ἀργεῖοις κηρύξαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
 κοῦκ ἀρκέσει ποθ' ὅμιν οὐδ' ἡσσημένοις
 εἶκειν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἡρεσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοὶς βαλεῖται που

1199 — 1210. = 1211 — 1222.

1192. *ὄφελε] ὄφελε 1197. πόνοι πρόπονοι D.]
 πόνοι πρόγονοι πόνων 1205. *δ' ἐρώτων] ἐρώτων
 δ', sine interpunctione post ἰαύειν. 1212. ἐξ addidit
 D. 1214. ἀνείται] ἀγκείται pr., quod correxit m. re-
 centior. στυγερῷ] στυγερῶς pr. 1225. μοῦστί
 Hermannus] μοῖστί 1227. *ἀνοιμωκτὶ] ἀνοιμωκτεῖ
 1228. *αἰχμαλωτίδος] αἰχμαλώτιδος 1231. ἐφώ-
 νεις] ἐφρόνεις pr.: sed ἐφώνεις m. rec. ἐφρόνεις apud
 Suīdam s. v. ὑψηλοτέρως. Apographa alia ἐφρόνεις,
 alia ἐφώνεις, alia ἐκόμεις, quod est in scholio
 Aristoph. Ach. 638. recenti, ut videtur, quod neque
 in codice Ravennate neque apud Suīdam (s. v. πυ-
 γιδίῳ) legitur. 1233. διωμόσω] γρ. διωρίσω ab S.
 1236. *κέκραγας] κέκραγες 1238. *ἄρ'] ἄρ'
 1243. ἡρεσκεν ex ἡρεκεσεν factum a m. pr.

ἢ σὺν δόλῳ κεντήσῃ· οἱ λελειμμένοι. 1245
 ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατὰστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἐξωθήσομεν.
 καὶ τοὺς ὀπισθεν ἐς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
 οὐδ' εὐρύνυντοι φῶτες ἀσφαλίστατοι, 1251
 ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βούς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
 μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὀρῶ τάχ', εἰ μὴ νοὺν κατακτῇσι τινά·
 ὅς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιάς,
 θαρσύν ὑβρίζει καὶ ἐλευθεροστομεῖς.
 οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὅς εἰ φύσιν
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, 1260
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
 σοὺ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλώσσαν οὐκ ἐπαῖω.
 XO. εἶθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοὺς γένοιτο σωφρονεῖν·
 τούτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶον φράσαι. 1265
 TET. φεῦ, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὁδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνήστιν, οὐ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείνων προύκαμες ψυχὴν δόρει·
 ἀλλ' οἷχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα. 1271
 ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδὲν, ἥνικα
 ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὕτος ἐγκεκλημένους,
 ἤδη τὸ μὴδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς 1275
 ἐρρύσας· ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς θ' ἐδωλίοις
 πυρὸς φλέγοντος, ἐς δὲ ναυτικά σκάφη
 πηδώντος ἄρδην Ἐκτορος τάρφων ὕπερ;
 τίς ταῦτ' ἀπείρεν; οὐχ ὁδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε
 ὅν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί; 1281
 ἄρ' ὑμῖν οὕτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
 χῶτ' αὖθις αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου
 λαχὼν τε κατέλευστος ἦλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθείς, 1285
 ὕγρὰς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὅς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὁδ' ἦν ὁ πρᾶσεν ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,
 ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρός γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὅς προύφω πατὴρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρέα δ', ὅς αὖ σ' ἔσπειρε δυσεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῷ δείπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρός ἐξέφους Κρήσης, ἐφ' ἣ 1295
 λαβὼν ἐπακτόν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ
 ἐφήκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὦν τοιῷδ' ὀνειδίζει σποράν;
 ὅς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν 1300
 ἴσχει εὐνευον μητέρ', ἥ φύσει μὲν ἦν

βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δὲ νιν
 δώρημ' ἐκείνῳ ὅκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὦδ' ἀριστος ἐξ ἀριστέων δυοῖν 1304
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εὐ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χημᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μάλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικὸς, ἣ τοῦ σοῦ ξυναίμονος λέγω;
 πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
 ὡς εἰ με πημανεῖς τι, βουλήσῃ ποτέ
 καὶ δειλὸς εἶναι μάλλον ἢ ἔμοι θρασύς. 1315
 XO. ἀναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
 εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
 OΔ. τί δ' ἐστίν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἡσθόμην
 βοῇν Ἀτρείδων τῶδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
 AΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
 ἀναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
 OΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
 κλύοντι φλαυθρά συμβαλεῖν ἔπη κακά.
 AΓ. ἦκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
 OΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
 AΓ. οὐ φησ' ἔασιν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς 1326
 ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
 OΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθ' ἰφίλῳ
 σοὶ μὴδὲν ἡσσαν ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
 AΓ. εἶπ' ἦ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
 φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
 OΔ. ἀκούε νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλῆς ἀθαιπτον ὦδ' ἀναλγήτως βαλεῖν,
 μὴδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
 τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
 κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὕτος ἔχθιστος στρατοῦ,
 ἐξ οὗ κ' ἀρήσασα τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων,
 ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοῖ
 οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν
 ἐν ἄνδρ' ἰδεῖν ἀριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
 Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλην Ἀχιλλεύς.
 ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
 οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
 φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
 βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἂν μισῶν κυρῆς. 1345
 AΓ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοῖ;
 OΔ. ἔγωγ' ἐμίσουν δ', ἥνικ' ἦν μισεῖν καλόν.
 AΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμῆναι σε χρή;
 OΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
 AΓ. τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ βῆδιον. 1350
 OΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
 AΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρή τῶν ἐν τέλει.
 OΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
 AΓ. μέμνησ' ὁποῖω φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
 OΔ. ὁδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
 AΓ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὦδ' αἰδεῖ νέκυν;

1253. πλευρὰ] πλευρὰν ab S. 1270. δόρει D.]
 νη
 dorí 1272. κἀνόητ'] κἀνόητ', νη a m. rec.
 1274. ἐγκεκλημένους Elmsleius] ἐγκεκλειμένους
 1276. μοῦνος ab S illatum. 1277. θ' addidit Bothius.
 1278. ἐς D.] εἰς 1284. ἐναντίος] os in litura.
 ὁσ
 1290. *αὐτὰ] αὐτῶ, ὁσ a m. ant. 1296. *φιτύσας]
 φυτεύσας πατὴρ] σ' ἀνὴρ vel σ' Ἀτρεὺς Hermannus.

1303. δώρημ' ἐκείνῳ Brunckius] δώρημα κείνῳ
 *ὅκεν] ὅκεν 1304. ἀριστέων] ἀριστεύων pr.,
 sed in ἀριστέων mutatum a pr. m. 1305. *βλαστῶν]
 βλαστῶν 1309. συγκειμένους] γρ. συνεπιόρους ab
 S. 1310. ὑπερπονουμένῳ] γρ. πονουμένους ab S.
 1311. *ὕπερ] ὑπὲρ 1312. τοῦ σοῦ] τῆς σοῦ D.
 ξυναίμονος D.] σ' ὁμαίμονος 1325. σ' addi-
 dit S. 1329. ξυνηρετεῖν Lobeckius] ξυνηρεμεῖν, in
 ξυνηρεμεῖν mutatum ab S. 1339. οὐκ ἀντατιμά-
 σαιμ' Bothius] οὐκ ἂν (οὐκουν a m. ant.) ἀτιμά-
 σαιμ'

- ΟΔ. νικᾷ γάρ ἀρετὴ με τῆς ἔχθρας πολύ.
 ΑΓ. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἐμπληκτοὶ βροτῶν.
 ΟΔ. ἡ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καυθίς πικροί.
 ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινέεις δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
 ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινέειν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θημέρᾳ φανείς.
 ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλλήσι πᾶσιν ἐνδίκους.
 ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;
 ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵζομαι. 1365
 ΑΓ. ἦ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ ἑμαυτῷ πονεῖν;
 ΑΓ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
 ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστας', ὡς ἐγώ 1370
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μεῖζω χάριν,
 οὗτος δὲ κάκει κἀνθάδ' ὦν ἔμοιγ' ὁμῶς
 ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ ὄραν ἔξεσθ' ἃ χρῆς.
 ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνῶμη σοφὸν
 φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνὴρ. 1375
 ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τάπο τοῦδ' ἀγγέλλομαι
 ὅσον τότ' ἔχθρός ἦ, τοσονδ' εἶναι φίλος.
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
 καὶ ἔμπονεῖν καὶ μὴδὲν ἐλλείπειν ὅσων
 χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
 ΤΕΤ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
 λόγοισι· καὶ μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
 τούτῳ γὰρ ὦν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέστης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν

1357. ἀρετή] ἡ ῥετή factum ex ἡ ἀρετή, ut ap. Stobaeum scriptum Flor. 19, 10. et Eustathium

locis pluribus. 1358. βροτῶν] βροτῶν, οἷς a m. recentissima. 1360. δῆτα] δῆ pr., δῆτα m. recentior. 1366. ὅμοια] ὁμοῖα rec. Post ὅμοια interpungendum esse unus ex scholiastis intellexit. 1368. *ἄρα] ἄρα 1369. ὡς] ὅσσ' pr. ποιήσης] ποιήσεις pr., ποιήσης m. ant. γ' ἔσει] γ' om. pr., addidit m. ant. φανεί Nauckius. 1372. ὁμῶς] ὁμῶς pr., ὁμῶς rec. 1373. χρῆς D.] χρῆ 1374. σ' addidit m. ant. 1377. ἡ Elmsleius] ἦν φίλος] φίλωι

λον pr. 1379. ὅσων Porsonus] ὅσον, ωι a m. antiquissima.

- θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385
 ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν,
 αὐτὸς τε χῶ ξύναιμος ἠθελήσατην
 λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
 τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ
 μνήμων τ' Ἑρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
 κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἠθελον
 τὸν ἄνδρα λῦβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
 σέ δ', ὦ γεραῖο σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἔαν,
 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερές ποιῶ· 1395
 τὰ δ' ἄλλα καὶ εὐμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔσομεν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.
 ΟΔ. ἀλλ' ἤθελον μὲν· εἰ δὲ μὴ ᾧ σὺ φίλον 1400
 πράσσειν τὰδ' ἡμᾶς, εἴμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.
 ΤΕΤ. ἄλις· ἤδη γὰρ πολλὸς ἐκτέταται
 χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κόλιν κάπετον
 χερσὶ ταχύναν, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίων 1405
 θέσθ' ἐπικάϊρον·
 μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 παῖ, σὺ δὲ πατρός γ' ὅσον ἰσχύεις
 φιλότῃτι θιγῶν πλευράς σὺν ἐμοὶ 1410
 τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
 μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησὶ παρῆναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415
 κούδενί πω λῶσινι θηγῶν.
 ΧΟ. ἡ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν 1418
 γινῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
 τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει. 1420

1417. Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.

1395. ποιῶ] Litera i erasa, ut passim in codice poeiv pro poieiv scriptum. 1396. εὐμπρασσε Brunckius] εὐμπραττε 1398. τᾶλλα] ταῦτα Schneidevinus. 1404. *ταχύναντε] ταχύνετε 1417. Versum spurium Αἴαντος — φωνῶν delevit D.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΤΑΛΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΡΥΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάργειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνείλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκει τὸν Αἴμονα^α.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνείκου, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωίδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἑτεοκλέους· Μίμνερμος δὲ φησὶ τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστι τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρωίδων ἱστορούμενα. ἡ μέντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπέιληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ἥ καὶ οἱ τῆς τραγωδίας ποιηταὶ

^α Αἴμονα] Sic L. In margine ab alia manu antiqua μαῖδον, ex quo μαίμονα factum in apographis. Μαίονα Nauckius de Aristoph. Byzantio p. 257.

ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθενται. [τὸ δὲ δράμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.] ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκου, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φωραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται. Αἵμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδὲνα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν Ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειράται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἦττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐρούσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμύξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἵμων, ὁ Κρέοντος υἱὸς, ὃς ἐμνάτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνη, Τειρεσίῳ τοῦτο προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετὴ, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ᾧ κοινὸν αὐτάδελαφον Ἰσμήνης κάρα,
ἄρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίου κακῶν
ἐλλείπον οὐχὶ νῦν ἔτι ζῶσαν τελεί;
οὐδὲν γὰρ οὗτ' ἀλγινὸν οὗτ' ἀτήσιμον
οὗτ' αἰσχρὸν οὗτ' ἀτιμὸν ἔσθ', ὅποιον οὐ
τῶν σὺν τε κάμῳ οὐκ ὅπωπ' ἐρῶ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἡδὺς οὗτ' ἀλγινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μὴ θανόντων ἡμέρα διπλὴ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὗτ' εὐτυχούσα μᾶλλον οὗτ' ἀτωμένη.
ΑΝ. ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτός αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὐνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνῃ κλύοις.
ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20
ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῦν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς νόμος, κατὰ χθονὸς
ἐκρυσσε τοῖς ἐνερθεν ἔντιμον νεκροῖς, 25

τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκου νεκρὸν
ἀστοῖσι φασιν ἐκκεκρυῆσθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκυδοῖσι τινα,
ἐὰν δ' ἄκλαυτον ἄταφον οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορμῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
τοιαυτὰ φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
κάμοι, λέγω γὰρ κάμει, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῇ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ, 35
φόνον προκείσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δεῖξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλὴν κακίη.
ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαίφρων, εἰ τὰδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθείμην πλεόν; 40
ΑΝ. εἰ εὐμπονήσεις καὶ εὐνεργάσει σκόπει.
ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γυνύμης ποτ' εἰ;
ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν εὖν τῇδε κουφίεις χερί.
ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν κοῦ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς. 45

46. ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.

2. οἶσθ' ὅτι] ἔσθ' D. δ τι] ὅ, τι cum diastole ab alia manu antiqua. 3. ἐλλείπον D.] ὁποῖον 4. ἀτήσιμον D.] ἀτῆς ἄτερ 5. οὐ] οὐχί, eraso χί, quod librarius scripserat ad ὁποῖον οὐχί v. 3. aber- 10 13. δύο] δύο, o ab alia m. 15. ἀργείων, ἴος ab alia m. 18. ἥδη Piersonus (quod legit scholiasta, qui annotavit ἀντί τοῦ ἥδεα) ἠδιδεν. Conf. ad v. 448. 460. 23. ὡς νόμος (hoc etiam Kayserus), κατὰ χθονὸς D.] ὡς λέγουσι σὺν δίκη | χρησθεῖς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς

29. *ἄκλαυτον ἄταφον] ἄταφον ἄκλαυτον 30. εἰσορμῶσι vir doctus apud Bartonum] εἰσορῶσι 31. Κρέοντα σοὶ Schaeferus] κρέοντά σοι 33. τοῖσι Heathius] τοῖς 34. προκηρύξοντα] προκηρύξαντα, literis ἔα in litura positus pro το vel ττο. 40. ἢ φάπτουσα] ἢ θάπτουσα cum γρ. καὶ ἢ φάπτουσα. 41. εὐνεργάσει] εὐνεργάσει, et sic ηι pro ει v. 86. 90. 93. 94. 99. 230. 234. 241. 317. 442. 510. (ubi pr. ἔξομεῖ) 691. 752. 818. 822. 998. 1067. 1086, sed relictum βουλεύει 772. quia tertiae personae esse videbatur. 42. *ποῦ] ποῖ 44. ἢ] εἰ, ἢ ab alia m. ant. 45. κοῦ D.] καὶ 46. Εἰεὶ versum spiritum, ἀδελφόν — ἀλώσομαι, de quo scholiasta ad v. 45. Δίδυμος δὲ φησιν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν τὸν ἐξῆς στίχον νενοθεύσθαι.

ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος; 47
 ΑΝ. ἀλλ' οὐδέν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἵργειν μέτα.
 ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ 50
 ὡς νῦν ἀπεχθὴς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 ὕψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
 πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον· 55
 τρίτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
 αὐτοκτονοῦντε τῷ τάλαιπῶρῳ μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνᾳ δὴ νῦν λελειμμένα σκόπει
 ὄσω κάκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
 ψήφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. 60
 ἀλλ' ἔννοεῖν χρή τοῦτο μὲν γυναιχ' ὅτι
 ἔφυγεν, ὡς πρὸς ἀνδρας οὐ μαχουμένα·
 ἔπειτα δ' οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κᾶτι τῶνδ' ἀλγίονα.
 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονός 65
 ζῦγγοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
 ΑΝ. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρῆσθαι μέτα. 70
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποια σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιοῦσθαι θανεῖν.
 φίλῃ μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
 ὅσα πανουργήσας· ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὄν δέ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
 ἐκεῖ γάρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσας· ἔχε.
 ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
 βία πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.
 ΑΝ. σὺ μὲν τὰδ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
 χῶσους· ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.
 ΙΣ. οἴμοι, τολαίνης ὡς ὑπερδεδόικά σου.
 ΑΝ. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
 ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ
 τοῦργον, κρυφῇ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὖτως ἐγώ. 85
 ΑΝ. οἴμοι, καταῦδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
 σιγῶς, ἔαν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
 ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
 ΑΝ. ἀλλ' οἷδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.
 ΙΣ. εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς. 90
 ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
 ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρόπει τάμηχανα.
 ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἔξ ἐμοῦ,
 ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
 ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
 παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γάρ οὖν

48. μ' addidit Brunekius. 53. ἔπος] πάθος
 superser. ab S. 55. δύο] ο in w mutavit m. anti-
 qua. 56. αὐτοκτονοῦντε (debebat αὐτοκτονοῦντε)
 Coraës ad Heliodor. vol. 2. p. 7.] αὐτοκτενοῦντε
 57. ἐπαλλήλοιν Hermannus] ἐπ' ἀλλήλοιν 58. δ'
 a m. rec. additum. 60. παρέξιμεν] i ex ei factum.
 63. κρεισσόνων] κρειττόνων, sed superscripto
 σσ ab alia m. ant. 64. ἀλγίονα] ἀλγείονα pr.
 68.—70. οὐκ ἔχει — πράσσειν primo omitta supplevit
 m. pr. 70. Post γ' duae literae erasae. 71.
 ὅποια Triclinius] ὅποια .76. *αἰεὶ] αἰεὶ σὺ Elms-
 leius] sol 78. Ante οὐκ erasum οὖν 83. πότμον]
 γρ. βίον ab S. 89. μάλισθ' Brunekius] μάλιστ'
 91. μὴ addidit S. 93. ἐχθαρεῖ] ἐχθανῆει cum γρ.
 ἐχθαρεῖ a m. recentiore. 94. δίκη] κάσει D. κάτω
 Lud. Dindorfus. 96. οὖν Elmsleius ad Eurip. Med.
 804.] οὐ

τοσοῦτον οὐδέν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
 ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
 ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλῃ.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπατύλῳ φανέν 100
 Θήβα τῶν προτέρων φάος,
 ἐφάνθης ποτ', ὦ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον,
 Διρκαίων ὑπὲρ ρεέθρων μολοῦσα, 105
 τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα πανσαγία
 φυγάδα πρόδρομον δευτέρῳ κινήσασα χαλινῷ·
 δς ἐφ' ἡμετέρα γῇ Πολυνείκους 110
 ἀρθεῖς ναϊκῶν ἐξ ἀμφιλόγων
 δέξα κλάζων
 ἀετὸς ἐς γῆν ὑπέρεπτη,
 λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεφανὸς
 πολλῶν μεθ' ὅπλων 115
 εὖν θ' ἵπποκόμοις κορύθεσιν.
 στάς δ' ὑπὲρ μελάρων φονῶσαισιν ἀμφιχανῶν
 λόγχαις ἐπτάτυλον στόμα [κύκλῳ
 ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
 πλησθῆναι τε καὶ στεφάνωμα πύργων [ἐτάθη
 πευκάενθ' Ἡφαιστον ἐλεῖν. τοῖος ἀμφὶ νῦτ'
 πάταρος Ἄρεος, ἀντιπάλου δυσχειρῶμα δράκον-
 Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους [τος. 126
 ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδὼν
 πολλῷ ρέυματι προσνισσομένους,
 χρυσοῦ καναχῇ θ' ὑπερόπτας, 130
 παλῶ ρίπτει πυρὶ βαλβίδων
 ἐπ' ἄκρων ἤδη
 νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάζα·
 ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γᾶ πέσε τανταλωθεῖς
 πυρφόρος δς τότε μαινομένα εὖν ὀρμᾷ 135
 βακχεύων ἐπέπνει
 ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
 εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν, [Ἄρης
 ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας
 δεξιόχειρος. 140
 ἐπτά λοχαγοὶ γάρ ἐφ' ἐπτά πύλαις
 ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
 100—109. = 117—126.
 131—140. = 148—154.

100. ἀελίου pr. (in textu et in lemmate scholii)
 sed u in io (i. e. ἀελίοιο) mutatum a m. satis anti-
 qua. 105. *ὑπὲρ] ὑπὲρ 106. ἐκ addidit Her-
 mannus. 108. *δευτέρῳ] δευτέρῳ, litera super u
 erasa. Correctum ex schol. 110. δς — Πολυνεί-
 τέ
 κους Scaliger] ὄν — πολυνείκης ἡμετέρα] ἡμερα,
 τέ a m. pr. γῇ et v. 113. γῆν ὑπέρεπτη D.] γᾶ
 — γᾶν ὑπέρεπτα 113. ἀετὸς D.] αἰετὸς *ἐς]
 εἰς ὡς post γῆν deleuit Hermannus. 116. κο-
 ρύθεσιν] κορύθεσιν, σ ab alia m. superser. 117.
 φονῶσαισιν Boeckhius] φονίαισιν. φονῶσαισιν legit
 scholiasta, qui explicat ταῖς τῶν φόνων ἐρώσαις
 λόγχαις. 122. τε addidit Triclinius. 125. ἀντι-
 οὐ
 πάλῳ, ου a m. ant. 126. δράκοντι, οσ a m. ant.
 128. *ἐσιδὼν] εἰσιδὼν 129. *προσνισσομένους]
 προσνισσομένους 130. καναχῇ θ' Emperius] κα-
 ναχῆς ὑπερόπτας] ὑπεροπτίας, adscripto in marg.
 a m. ant. ὑπερόπτας. 134. ἀντιτύπα Porsonus]
 ἀντίτυπα, superscripto a manu recentissima πωσ,
 literis ως per compendium expressis, non ποσ.
 138. μὲν a m. ant. pro litera eluta, cui duae aliae super-
 scriptae fuerunt, nunc erasae. 139. ἄλλα δ' ἐπ' ἄλ-
 λους Erfurdus] ἄλλα τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις 140. δεξιό-
 χειρος] δεξιόχειρος pr. Utrumque explicat scholiasta.

Ζηνί τροπαίῳ πάγχαλκα τέλει,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὦ πατρός ἐνός
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν 115
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχοντον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλύνυμος ἦλθε Νίκα
τᾷ πολυαρμάτων ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
ἐκ μὲν δὴ πολέμων 150
τῶν νῦν θέσθε λημοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάντας ἐπέλωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλε-
Βάκχιος ἄρχοι. [λίχθων
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
Κρέων ὁ Μεναικῶς,
νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσων,
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προύθετο λέσχην,
κοινῇ κηρύγματι πέμψας.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὥρθωσαν πάλιν·
ὕμᾱς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖου
σεβόντας εἰδῶς εὐ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὖθις, ἥνικ' Οἰδίπους ὥρθου πόλιν,
κάπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἐπὶ
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
ὅτ' οὖν ἐκείνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
καθ' ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεία τῶν ὀλωλότων.
ἀμύχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνῶμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνην πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλώσσας ἐγκλήσας ἔχει, 180
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλα δοκεῖ
καὶ μεῖζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πᾶνθ' ὀρώων ἀεὶ,
οὐτ' ἂν σιωπήσμαι τὴν ἄτην ὀρώων
στείχουσιν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὐτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἑμαυτῷ, τοῦτο γινώσκων ὅτι 190
ἦδ' ἔστιν ἡ σῶζουσα καὶ ταύτης ἐπὶ
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιοῦμεθα.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξιν πόλιν
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίου περὶ·
Ἔτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν

ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, 195
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
ἅ τοις ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
τὸν δ' αὖ ξύναμιον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐργενεῖς
φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκρήκται τάφῳ
μῆτε κτερίζειν μῆτε κωκυῖσαι τινα,
ἔαν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ' ὅστις εὐνοὺς τῇδε τῇ πόλει, θανῶν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμησεται. 210
ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μεναικῶς Κρέων,
τὸν τῇδε δύσνουν κὰς τὸν εὐμενῆ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χυπόσοι ζῶμεν περὶ.
ΚΡ. πῶς ἂν σκοποῖ νῦν εἴτε τῶν εἰρημένων; 215
ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθεες.
ΚΡ. ἀλλ' εἰσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
ΧΟ. τί δὴτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;
ΚΡ. τὸ μὴ πικχεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ. 220
ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως σπουδῆς ὑπο
δύσπνους ἰκάμω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225
ὁδοῖς κυκλῶν ἑμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·
ψυχὴ γὰρ ἡδὴ πολλὰ μοι μυθουμένην,
τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κεὶ τὰδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρὸς, πῶς σὺ δὴτ' οὐκ ἀλγυνεῖ; 230
τοιαῦθ' ἐλίσσων ἡνυτον σχολῇ βραδύς,
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοὶ, κεὶ τὸ μὴδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι πεφαρμμένος, 235
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
ΚΡ. τί δ' ἔστιν ἄνθ' οὐ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτοῦ· τὸ γὰρ
πράγμ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,

195. δόρει D.] dorí, cui xe (i. e. xerí) superser-
psit S. 198. Πολυνείκη D.] πολυνείκην 203.
ἐκκεκρήκται Musgravius] ἐκκεκρήχθαι 210. ἐξ
ἐμοῦ] ἐκ γ' ἐμοῦ, adscripto ab S in marg. γρ. ἐξ
ἐμοῦ, quod male ad v. 207. rettulit Elmsleius.
211. *Κρέων] κρέων 212. κὰς D.] καὶ 213. που
πάρεστί D.] ποῦ τ' ἔνεστι 215. πῶς — εἴτε D.]
ὡς — ἦτε 217. γ' Brunckius] τ' 218. ἄλλο] ἄλ-
ο

151. θέσθε] Alterum ex w factum, λημοσύναν
Brunckius] λημοσύνην 153. *παννυχίοις] παννύχιοις
ἐλελίχθων] ἐλελίχων ab S. quod in scholio expli-
catur. 154. Βάκχιος Bothius] βακχεῖος 156. νε-
οχμός post Μεναικῶς deleuit D. 157. νεοχμοῖσι
D.] νεοχμοῖσι 162. *πόλεως] πόλεως 171. παί-
σαντες] Literae aís duabus literis elutis substitutae
ab S. 172. σὺν] v ex μ factum. 178. εὐθύνην]
Alterum v ab S additum. 180. ἐγκλήσας Elmsleius]
ἐγκλείσας 182. *αὐτοῦ] αὐτοῦ 187. χθονός] πό-
λεως a m. pr. superser. 188. *γινώσκων] γινώ-
σκων 191. αὖξιν] αὖξιν Heinsoethius. 193.
*τῶν] τῶνδ'

λιν, o a m. pr. τοῦτ'] πράγμ' D. 219. πικ-
χεῖν] w in ei mutatum a m. ant. 220. *οὕτω] οὕ-
τως 223. ΦΥΛΑΞ] ἄργε hic et infra. ΦΥΛΑΞ
Brunckius hic et infra. Φύλαξ inter dramatis per-
sonas est in codice. σπουδῆς ex Aristot. Rhet. 3,
14. et scholiasta] τάχους 229. μένεις αὖ] μὲν
εἰσαῦ pr. μὲν εἰσαῦ rec. μενεῖς αὖ apographa.
231. ἡνυτον] ἡνυτον, ubi punctum super spiritum
asperum positum spiritum lenem indicare videtur.
ἡνυσαν codex v. 302. 235. πεφαρμμένος D.] πε-
πραγμένος, δεδραγμένος legit schol.

οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240
 ΚΡ. εὐ γε στοχάζει κάποφάργνυσαι κύκλῳ
 τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.
 ΦΤ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθῃς δίκνον πολὺν.
 ΚΡ. οὐκὼν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
 ΦΤ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
 θάψας βέβηκε κατὰ χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύνας κάφαριστεύσας ἅ χρεῖ.
 ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
 ΦΤ. οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν
 πλήγῃ, οὐ δὲ κέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ 250
 καὶ χέρσος, ἄρρωξεν οὐδ' ἐπημαυμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
 ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος
 δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερές παρῆν.
 ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ. 255
 λεπτή δ' ἄγος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνις.
 σημαία δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐρίγνετο 260
 πληγῇ τελευτώσῃ, οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
 εἰς γάρ τις ἦν ἑκαστος οὐξεργασμένος,
 κοῦδεις ἐναργῆς, ἀλλ' ἔφευγε πᾶς τὸ μῆ.
 ἦμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἶρειν χερσίν,
 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν 265
 τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνειδέναι
 τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μήτ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
 λέγει τις εἰς, ὃς πάντας ἐς πέδον κᾶρα
 νεύσαι φῶβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν 270
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντας καλῶς
 πράτταμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κογχί κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνικά, καμὲ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάρταθ' ἑλθεῖν. 275
 πάρεμι δ' ἄκων οὐχ ἐκούσιν, οἶδ' ὅτι·
 στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
 ΧΟ. ἄναξ, ἔμοι τοι μὴ τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ' ἢ ξύννοια βουλευεῖ πάλαι.
 ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καμὲ μεστῶσαι λέγων,
 μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνόαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
 ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
 ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα 285
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
 ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεοὺς;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἔμοι,
 κρυφῇ κᾶρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος

κακὸν νόμισμα ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πρᾶγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν·
 πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
 ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
 ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
 εὐ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω, 305
 εἰ μὴ τὸν αὐτόχερα τοῦδε τοῦ τάφου
 εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς,
 οὐχ ὑμῖν Ἀΐδης μοῖνον ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
 ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἐνθεν οἰστέον 310
 τὸ λοιπὸν ἀρπάτῃτε καὶ μάθηθ' ὅτι
 οὐκ ἐξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
 ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
 ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.
 ΦΤ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315
 ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιάρως λέγεις;
 ΦΤ. ἐν τοῖσιν ὧσιν ἢ πῇ τῇ ψυχῇ δάκνεις;
 ΚΡ. τί δὲ ρυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
 ΦΤ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὧτ' ἐργῶ.
 ΚΡ. οἴμ' ὡς ἄλγῃμα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320
 ΦΤ. οὐκὼν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
 ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.
 ΦΤ. φεῦ·
 ἢ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.
 ΚΡ. κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
 φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἔξερεῖθ' ὅτι 325
 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
 ΦΤ. ἀλλ' εὐρεθεῖν μὲν μάλιστ'· ἂν δέ τοι
 ληφθῇ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀνει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
 καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνῶμης τ' ἐμῆς 330
 σωθεὶς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν. [λεί·
 ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κοῦδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέ-
 τοῦτο καὶ πολλοὺ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ 335
 χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
 περῶν ὑπ' οἰδμασιν,
 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
 ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται, [πολεύων. 340
 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἵππεῖν γένει
 κουφονόων τε φύλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει 343
 332—342. = 343—353.

241. κάποφάργνυσαι D.] κάποφράγνυσαι 242.
 σημανῶν ex schol.] σημαίνων 249. του] που pr.
 251. *ἀρρωξέ] ἀρῶξ 253. ἡμῖν] ἡμῖν, ut saepe
 alibi. 260. *ἐρίγνετο] ἐρίνετο 263. ἔφευγε πᾶς
 τὸ μῆ D.] ἔφευγε τὸ μῆ εἰδέναι 264. αἶρειν] ἔχειν,
 superscripto ab S αἶρειν. 267. μήτ'] μηδ' Blay-
 desius. 276. ἐκούσιν] δ' addidit m. ant., fortasse S.
 278. ΧΟ. ab Triclinio additum. 279. ἢ] ἢ
 Nauckius. 284. *ὑπερτιμῶντες] ὑπερτιμῶντας
 288. εἰσορᾶς] Alterum s ab S. 292. ὡς] σ ab S.

ων
 299. βροτῶν] βροτους, ων a m. pr. 307. *ἐς]
 εἰς 308. ὑμῖν] ὑμῖν pr. ὑμῖν corr. 313. 314. Delet
 .τι.
 290. Bergkiius. 315. τι δώσεις] δέδωσεις, τι a m. pr.
 ut videtur. 318. *δὲ] δαὶ 319. ὁ ex ἀν factum.
 320. ἄλγῃμα] ἀλᾶλγῃμα pr. eraso ᾶ. ἄλγῃμα legit
 schol. 321. τό γ' Reiskius] τόδ' 373. ᾧ δοκῇ
 ἦν η
 295. γε] ᾧ δοκεῖ, ἦν et η a m. pr. *δοκεῖν] δοκεῖ
 324. κόμψευέ νυν D.] κόμψευε νῦν 326. δειλὰ]
 τ
 δεινὰ, sed in schol. γρ. τὰ δειλὰ. 327. τοι] σοι, τ
 a m. pr. 338. τε] τ ex θ factum ab alia m. ant.
 Post τὰν litera erasa. 339. *ἀποτρύεται ἰλλομέ-
 νων] ἀποτρύετ' ἀπολούμενων (o post l ex u facto)
 eum γρ. ἀποτρύεται ἰλλομένων ab S. 341. *πο-
 λεύων] πόλεον pr. πολεύον corr. 242. κουφο-
 νόων τε Brunckius] κουφον ἐόντε pr. κουφονέων τε
 ο.
 corr. 344. ἀμφιβαλὼν, o a m. pr. ἄγει] ἔχει ἄγει,
 sed eraso ἄγει et ἔχει ab antiquiore m. in ἄγει mutato.

καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη, πόντου τ' εἰναλίαν φύ-
σπειραισι δικτυοκλώστοις . [σιν 345
περιφραδῆς ἀνὴρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραιῶλου
θηρὸς ὀρεσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
ἵππον ἀέζεται ἀμφίλοπον ζυγὸν οὐρειὸν τ' ἀκμήτα
ταῦρον.
καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους
ὀργὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων 355
πάγων ὑπαίθρεια καὶ
δύσομβρα φεύγειν βέλη·
παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
τὸ μέλλον· "Αἶδα μόνον
φύειν οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφραστα.
σοφὸν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365
ποτέ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,
νόμους παραιρῶν χθονὸς
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν·
ὑψίπολις ἀπολις ὅτῃ τὸ μὴ καλὸν 370
ξύνεστι τόλμας χάριν.
μήτ' ἐμοὶ παρῆστιος
γένετο μήτ' ἴσον φρονῶν ὅς τὰδ' ἔρδει. 374
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῦ
τόδε, πῶς εἰδῶς ἀντιλογίσσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
ὦ δύστηνος καὶ δυστήνου
πατρός Οἰδιπόδα, 380
τί ποτ'; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
ΦΤ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἡ ἔειργασμένη·
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
ΧΟ. ὅδ' ἐκ δόμων ἀπορροῖς ἐς δέον περᾶ.
ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποῖα ξύμμετρος προῦβην τύχη;
ΦΤ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδὲν ἔστ' ἀπώμοτον.
ψεῦδει γάρ ἡ πῖνοια τὴν γνῶμην. ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτός καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μήκος οὐδὲν ἡδονῇ,
ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,
354—364. = 365—374.

345. τ' γ' pr. *εἰναλίαν] ἐναλίαν 351. ἵπ-
πον] ο ex w factum. ἀέζεται D.] ἔζεται. Scho-
liasta duplicem scripturam ἀμφι λόφον ζυγόν et ἀμ-
φιλοπον ζυγόν explicat et addit, καὶ λείπει ἡ ὑπό· ὑπὸ
ζυγὸν ἄγει. Tum ad verba proxima (οὐρειὸν τ' ἀκμήτα
ταῦρον) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἔζεται. ἄζεται est
in apographis. 356. ὑπαίθρεια Boeckhii] αἰθρία

361. "Αἶδα] αἶδα, i super a a m. pr. Puncta su-
per i priore erasa. μόνον] μόνω, ον a m. pr. μό-
νου Nauckius. φύειν Meinekii] φεύειν 363.
ἀμηχάνων] ων ex ouσ factum a m. rec. 367. *ποτέ]
τοτέ. νῦν Heimsoethiius. 369. παραιρῶν D.] παρ-
είρων 373. *μήτ' ἐμοὶ] μήτε μοι 379. καὶ]
παῖ vel κάκ Meinekii. 382. βασιλείοισιν Tri-
clini] βασιλείοις 384. φύλαξ praescriptum ab
S.: ἀγ. a m. pr. ἡ ἔειργασμένη Brunckius]
ἔειργασμένη 386. ἐς D.] εἰς *δέον] μέσον
387. προῦβην] ἐξέβην, superscripto ab S προῦβΗΝ,
litteris HN capitalibus. 392. ἐλπίδας χαρὰ] ἐλπί-
δου
δαχα pr., rā addidit S. 394. ὄρκων, ου a m. pr.
superscripto.

κόρην ἄγων τήνδ', ἡ καθηρέθη τάφον 395
κοσμοῦσα. κλήρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θούρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβὼν
καὶ κρῖνε κατέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβὼν;
ΦΤ. αὕτη τὸν ἀνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς;
ΦΤ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπείπας. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405
ΚΡ. καὶ πῶς ὁράται κάπληπτος ἡρέθη;
ΦΤ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἦκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκείν' ἐπηρειλημένῳι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἡ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνῶσαντες εὖ 410
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπὴννεμοι,
ὁσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφρευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἀνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.
χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι 415
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καθ' ὃν ἔθαλπε· καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφῶς αἰέρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πέδιον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας 420
αἰθέρ'· μύσαντες δ' εἰχόμεν θεῖαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁράται κἀνακωκύνει πικρὰς
ὄρνιθος δῆλυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὄρφανὸν βλέψῃ λέχος· 425
οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὄρᾳ νέκυν,
γόοισιν ἐξψμῶξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἡρᾶτο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθύς διψάδ' ἐμφέρει κόνιν,
ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκῆας ὄρδην πρόχου 430
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χήμεῖς ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρῶμεθ'· εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἡλέγχομεν
πράξεις· ἀπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
ἄμ' ἡδέως ἐμοιγε κάλγεινῶς ἄμα.
τὸ μὲν γάρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφρευγῆναι
ἡδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440
ΚΡ. σέ δὴ, σέ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα,
φῆς, ἡ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
ΑΝ. καὶ φημί δρᾶσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ.
ΚΡ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445

395. καθηρέθη anonymus in *Classical Journal* 17.
p. 58.] καθευρέθη 397. ἔστ' ex ἔτ' factum ab S.
398. θέλεις] θέλεις, ε ab S. 403. *ξυνίης] ξυνίεις
404. ἰδὼν Brunckius] ἰδὼν 405. ἄρ'] ἄρ' super-
η
scripto a m. pr. ως sine accentu. 406. ἡρέθη] εὐ-
ρέθη, η a m. pr. ἡρέθη legit scholiasta. 410. εὖ]
αὐ Reiskius. 412. βάλοι Stephanus] βάλη 413.
*κινῶν] κείνον 414. ἀκηδήσοι Bonitzius] ἀφειδή-
σοι 420. *ἐν δ'] ἐνθ' 429. διψάδ' ἐμφέρει D.]
διψὰν ἐκφέρει, accentu gravi super a a m. recentiore
addito et eraso i super v. γρ. διψίαν φέρει ab S.
434. *πρόσθεν] πρόσθε. 436. ἄμ' D.] ἀλλ' 441.
ἐς D.] εἰς 444. ἦ] *οἶ

- σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μήκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἥδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσεις τάδε;
 AN. ἥδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανὴ γὰρ ἦν.
 KP. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
 AN. οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450
 οὐδ' ἡ εὐνοϊκος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
 τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισεν νόμους,
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ψόμην τὰ σά
 κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῇ θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455
 οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθες, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 Ζῆ ταῦτα, κοῦδεῖς οἶδεν ἔξ ὅτου ᾿φάνη.
 τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
 φρόνημα δέισασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξῆδη, τί δ' οὐ;
 460 κεί μὴ σὺ προκυρήξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
 πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ἐγὼ κακοῖς
 Ζῆ, πῶς ὁδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
 παρ' οὐδὲν ἄλγος, ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἔξ ἐμῆς
 κητρός θανόντ' ἄθαπτον ἡνσχομένη νέκυν,
 κείνοις ἂν ἤλθουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
 σχεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω. 470
 XO. δηλοῖ τὸ γέννημα' ὦμον ἔξ ὦμοῦ πατρός
 τῆς παιδός· εἰκεῖν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
 KP. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
 σίδηρον ὀπτόν ἐκ πυρός περισκελῇ 475
 θραυσθέντα καὶ βραγέστα πλείστ' ἂν εἰσίδεις.
 σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκτέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δέδρακυιαν γελᾶν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνὴρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντός ἡμῖν Ζηνὸς ἔρκειον κυρεῖ,
 αὕτη τε χῆ εὐναιμος οὐκ ἀλύξετον
 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὐν κείνῳ ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευσά τάφου. 490
 καὶ νιν καλεῖτ'· εἴσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
447. ἥδησθα Cobetus] ἥιδεις τὰ 448. ἥδη Brun-
 ckins] ἥιδειν ἐμφανῇ] ἐφρανῇ, μ α m. pr. 452.
 τοιούσδ' — ὤρισεν Valckenarius] οἱ τοῦσδ' — ὤρι-
 σαν 457. φάνη sine coronide. 458. *ἐγὼ οὐκ]
 ἔγ' οὐκ 460. ἐξῆδη Brunckius] ἐξῆιδειν 462.
 *αὐτ'] αὐτ' 467. *ἡνσχομένη] ἡσχομένην. Toleravi
 ἡνσχομένην ex uno receptum apographo interpolato Pa-
 risino 2712. ut legi haec possent. Neque enim dubi-
 tandum quin verba ab correctore vetere non animad-
 vertente unius versus defectum sint interpolata, So-
 phocles autem haec fere fuerit sententia, παρ' οὐδὲν
 ἄλγος, ἀλλὰ μᾶλλον εἰ τι σοῖς | ὑπείκαθούσα καινοπη-
 γέσιν νόμοις | θανόντ' ἄθαπτον τόνδ' ἀνεσχομένη νέκυν.
 Quale quid hoc loco dictum ab Antigona fuisse ex
 versibus superioribus 453—455. colligi potest.
 474. πίπτειν] πίπτει Boeckhins. 482. 483. inverso
 ordine, sed adscriptis literis β et α. 486. ὀμαιμο-
 νεστέρα] ὀμαιμονεστέρα, sed erasis literis ισ
 487. *ἔρκειον] ἔρκιον 491. εἴσω D.] ἔσω
- φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσι τις 495
 ἀλούς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.
 AN. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτείνειν μ' ἐλῶν;
 KP. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
 AN. τί δῆτα μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθεῖη ποτέ, 500
 οὕτω δὲ καὶ σοὶ τὰμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
 καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
 κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
 τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
 λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήσαι φόβος. 505
 [ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἀλλ' εὐδαιμονεῖ
 κᾶεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.]
 KP. σὺ τοῦτο μόνῃ τῶνδε Καδμείων ὄρας.
 AN. ὀρώσι χροῖτοι· σοὶ δ' ὑπὶλλουσι στόμα.
 KP. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510
 AN. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπάγχρους σέβειν.
 KP. οὐκ οὐν ὁμαιμος χῶ καταντίον θανῶν;
 AN. ὁμαιμος ἐκ μίας τε καὶ ταυτοῦ πατρός.
 KP. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμὰς χάριν;
 AN. οὐ μαρτυρήσει ταυθ' ὁ κατθανὼν νέκυσ. 515
 KP. εἴ τοι σφε τιμὰς ἔξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
 AN. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.
 KP. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ.
 AN. ὅμως ὁ γ' Αἰδὸς τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.
 KP. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520
 AN. τίς οἶδεν εἰ κάτω ὅτιν εὐαγῇ τάδε;
 KP. οὗτοι ποθ' οὐχθρὸς, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
 AN. οὗτοι συνέχθην, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
 KP. κάτω νῦν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
 XO. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνην,
 φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένην·
 νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
 ῥέθος αἰσχύνει,
 τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530
 KP. σὺ δ', ἦ κατ' οἴκουσ' ὥς ἔχιδν' ὕφειμένη
 λήθουσά μ' ἔξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
 τρέφων δύ' ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
 φέρ' εἰπέ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
 φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἔομεῖ τὸ μὴ εἶδέναι; 535
 IΣ. δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ,
 καὶ ἐνυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
 AN. ἀλλ' οὐκ ἔασαι τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
 οὐτ' ἡθέλησας οὐτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
 IΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
 ἐὺμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

447. ἥδησθα Cobetus] ἥιδεις τὰ 448. ἥδη Brun-
 ckins] ἥιδειν ἐμφανῇ] ἐφρανῇ, μ α m. pr. 452.
 τοιούσδ' — ὤρισεν Valckenarius] οἱ τοῦσδ' — ὤρι-
 σαν 457. φάνη sine coronide. 458. *ἐγὼ οὐκ]
 ἔγ' οὐκ 460. ἐξῆδη Brunckius] ἐξῆιδειν 462.
 *αὐτ'] αὐτ' 467. *ἡνσχομένη] ἡσχομένην. Toleravi
 ἡνσχομένην ex uno receptum apographo interpolato Pa-
 risino 2712. ut legi haec possent. Neque enim dubi-
 tandum quin verba ab correctore vetere non animad-
 vertente unius versus defectum sint interpolata, So-
 phocles autem haec fere fuerit sententia, παρ' οὐδὲν
 ἄλγος, ἀλλὰ μᾶλλον εἰ τι σοῖς | ὑπείκαθούσα καινοπη-
 γέσιν νόμοις | θανόντ' ἄθαπτον τόνδ' ἀνεσχομένη νέκυν.
 Quale quid hoc loco dictum ab Antigona fuisse ex
 versibus superioribus 453—455. colligi potest.
 474. πίπτειν] πίπτει Boeckhins. 482. 483. inverso
 ordine, sed adscriptis literis β et α. 486. ὀμαιμο-
 νεστέρα] ὀμαιμονεστέρα, sed erasis literis ισ
 487. *ἔρκειον] ἔρκιον 491. εἴσω D.] ἔσω

504. *ἀνδάνειν] ἀνδάνει 505. ἐγκλήσαι Er-
 furdinus [nisi quod ἐγκλείσαι scripsit] ἐγκλείσαι
 506. 507. seclusit Iacobus. 507. δρᾶν α m. anti-
 quissima additum. 509. *ὕπῖλλουσι] ὑπὶλλουσιν in
 textu et in lemmate scholii. 514. δυσσεβῇ] δυσσε-
 νῇ
 βῶι 516. *τοι] τοῖς 519. ἴσους] τούτους, sed
 adscripto ab S γρ. τοὺς νόμους ἴσους 521. κάτω
 ὅτιν] γρ. κάτωθεν ab S ex scholiasta. 523. οὗτοι
 θ
 συνέχθην] οὐτουνέχθην, literis του in τοῖς ab S mu-
 tis et θ α m. pr. super χ scripto. 527. δάκρυ' εἰ-
 βομένη Triclinius] δάκρυα λειβόμενα (sic codex, non
 λειβομένα). 535. ἢ ἔομεῖ τὸ μὴ] ἢ ἔσομῃ (sic α
 m. pr. correctum pro ἔσομῃ) τὸ μ' 538. σ' ab S
 additum. 539. κοινωσάμην sine coronide. 541.
 *ποιουμένη] ποιουμένην

- ΑΝ. ὦν τοῦργον Ἄιδης χοῖ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐρῶ φιλοῦσαν οὐ στέρῃω φίλῃν.
ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγρίσαι. 545
ΑΝ. μὴ μοι θάνης σὺ κοινά, μηδ' ἂ μὴ ῥιγες
ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;
ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη; 550
ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δὴ, κεῖ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.
ΙΣ. τί δὴτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
ΑΝ. σῶσον σεαυτὴν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;
ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἴλου Ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν σοὶ, τοῖς δ' ἐγὼ ὅπου φρονεῖν.
ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῦν ἔστιν ἡ ἕξαμαρτία.
ΑΝ. θάρσει· σὺ μὲν Ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν. 560
ΚΡ. τῷ παιδὲ φημι τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν περάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
ΙΣ. οὐ γὰρ ποτ', ὠναῆ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
ΚΡ. σοὶ γοῦν, θθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. 565
ΙΣ. τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
ΚΡ. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χατέρων γυῖα.
ΙΣ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῃ τῇδὲ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱεῖσι στυγῶ.
ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὥς σ' ἀτιμᾶζει πατήρ.
ΚΡ. ἄταν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
ΧΟ. ἡ γὰρ στέρησεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
ΚΡ. Ἄιδης ὁ παύσων τοῦσδε τὸν γάμους ἐμοί. 575
ΧΟ. δεδογμέν', ὥς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
ΚΡ. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβάς ἔτ', ἀλλὰ νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· εὐ δὲ τάσδε χρή
γυναῖκας ἴλαι μὴδ' ἀνειμένας ἔαν.
φεύγουσι γὰρ τοὶ χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
ἦδῃ τὸν Ἀίδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
ΧΟ. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν.
οἷς γὰρ ἂν σισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλήθος ἔρπον· 585

582—592. = 593—603.

- ἡ
544. τὸ μὴ] τὸ μ', η α m. pr. 546. ῥιγες] θί-
γες 551. δὴ, κεῖ γέλωτ' ἐν σοὶ D.] δὴτ' εἰ γέλωτ'
ἐν σοὶ 552. *σ' ἔτ'] σε τ' 557. μὲν σοὶ scho-
liasta] μὲν γοῦ, in μέντοι mutatum a m. pr. δό-
κουν sine coronide, quam hic et alibi addidit Brun-
ckius. 563. βλάστη Schaeferus] βλαστῆ 565.
ἡ.
σοὶ] καὶ σοὶ, sed καὶ deleto. κακοῖς] κακοῖς, ἡ α
m. pr. vel S. 567. μέντοι Brunckius] μέν σοι
ο
568. *νυμφεῖα] νυμφαί sine accentu. 569. ἀρώσι-
μοι, ο α m. ant. εἰσι χατέρων D.] χατέρων εἰσιν
ἡ.
570. ἡρμοσμένα] εἰρμοσμένα, ἡ α m. pr. 571.
*υἱεῖσι] υἱάσι 572 *ΑΝ. Aldus] ΙΣ. *Αἴμον] αἴ-
μων 574. 576. ΧΟ. Boeckhins pro ΙΣ. 575.
ἐμοί] *ἔφυ 578. εὐ δὲ τάσδε χρή γυναῖκας ἴλαι
(vel εἰρῆαι) μὴδ' ἀνειμένας ἔαν D.] ἐκ δὲ τάσδε (sic
codex in textu et in lemmate scholii) χρή γυναῖκας
εἶναι (i. e. εἶλαι) τάσδε μὴδ' ἀνειμένας. 586. ἐπὶ
ἡ.
πλήθος ἔρπον] ἐπιπλήθος ἔρπον

- ὁμοιον ὥστε ποντίας
οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
Θρήσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν κελαιάναν 590
θῖνα καὶ δυσάνεμον,
στόνῃ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγης ἀκταί.
ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὀρώμαι 593
πήματ' ἀλλ' ἄλλοις ἐπὶ πήμασι πίπτοντ', 595
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ρίζας δ' τέτατο φάος ἐν Οἰδίου δόμοις, 600
κατ' αὐτὴν φοινία θεῶν τῶν
νευτέρων ἀμὰ κοπίς,
λόγου τ' ἀνοῖα καὶ φρενῶν Ἑρινύς.
τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασία κατάσχη, 605
τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ παντογῆρως
οὐτ' ἄκοποι θεῶν νιν
μήνες, ἀγῆρως δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου
μαρμαρόεσσιν αἶγλαν. 610
τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
νόμος ὅδ', — — —
θνατῶν βίῳτῳ πάμπολις — — —
ἂ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπίς 615
πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει,
πρὶν πυρὶ θερμῇ πόδα τις προσάσση.
σοφία γὰρ ἐκ τοῦ 620
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·
πράσσει δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας. 625
604—614. = 615—625.

587. ποντίας] ποντίασ (i ante σ a m. antiqua il-
lato) ἀλός. ἀλός delevit Elmsleus ad Eurip. Heracl.
570. 589. Θρήσσαισιν Ellendtius] θρήσσησιν
591. δυσάνεμον, στόνῃ βρέμουσι δ'] δυσάνεμοι στόνῃ
βρέμουσιν Linwoodius. 592. βρέμουσι] β ex τ fa-
ctum ut videtur. 593. Λαβδακιδᾶν] Ante β era-
sum v. 595. πήματ' ἀλλ' ἄλλοις D.] πήματα φθι-
μένων 597. *ἐρείπει] ἐρίπει 599. *ὑπὲρ] ὑπερ
600. δ ex schol. additum. 601. *κατ' αὐ] κατ'
αὐ 602. *ἀμὰ] ἀμαὶ κοπίς Reiskius] κόνις
σ.
604. δύνασιν] δύναμιν, σ a m. pr. 605. *κατάσχη]
κατάσχοι: quo servato ὑπέρβασις ἂν κατάσχοι Meine-
kius. 606. παντογῆρως] παντοθήρας Bambergerus.
607. οὐτ' ἄκοποι θεῶν νιν μήνες D.] οὐτ' ἀκά-
ματοι θεῶν μήνες 608. ἀγῆρως pr., ἀγῆρως corr.
Utramque scripturam explicat scholiasta. 613. 614.
Post νόμος ὅδ' addit codex οὐδὲν ἔρπει et post
πάμπολις addit ἐκτὸς ἄτας. Supplementa lacunae ex
v. 618. 625. illata delevit indicata lacuna D. Sylla-
bae πολίς ἐκτὸς ἄτας separato versu scriptae sunt.
616. ὄνασις Brunckius] ὄνησιν pr., ὄνησις corr.
619. προσάσση] Ultimis syllabis superser. a m.
ant. αἰρεῖ (i. e. προσάγει, quod schol. per προσφέ-
ρει explicat) inter duo puncta quibus αὐσση delen-
i
dum esse indicatur. 620. σοφία] σοφία, i a m.
rec. 621. πέφανται] v erasum. 623. ἔμμεν
Brunckius] ἔμμεν' 625. ὀλιγοστὸν] ὀλιγοστὸν, ο
ante σ in ω mutato.

ὄδε μὴν Αἰμῶν, παίδων τῶν σῶν
 νέατον γέννημ'· ἄρ' ἀχνύμενος
 τάλιδος ἦκει μόρον Ἀντιγόνης,
 ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν;
 630
 KP. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
 ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
 ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;
 ΑΙΜΩΝ.
 πάτερ, σὸς εἰμ'· καὶ σὺ μοι γνῶμας ἔχων 635
 χρηστάς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐρέψομαι.
 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀζιώσεται γάμος
 μείζον φρέσθαι σοὺ καλῶς ἡγουμένου.
 KP. οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
 γνῶμης πατρώας πάντ' ὀπισθεν ἐσάναι. 640
 τοῦτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκούς φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὥς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἔξ ἴσου πατρί.
 ὅστις δ' ἀνωφέλῃτα φιτεύει τέκνα, 645
 τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 φῦσαι, πολλὸν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, φρένας ὕψ' ἡδονῆς δαμείς
 γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλης, εἰδὼς δτι 650
 ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
 γυνὴ κακὴ ἔυνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἔλκος μείζον ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πτύσας ὥσεί τε δυσμενὴ μέθες
 τὴν παῖδ' ἐν Αἰδοῦ τήνδε νυμφεύειν τινί. 655
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἔμρανῶς ἐγὼ
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῇ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταυτ' ἐφρμνεῖται Δία
 ἔυναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενὴ φύσει 660
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανέεται κἂν πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβάς ἢ νόμους βιάζεται,
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἔξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' ὃν πόλις στήσῃ, τοῦδε χρὴ κλύειν
 καὶ συμκρά καὶ δίκαια καὶ τάναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοῖην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὐ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
 δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κάγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.

628. *ἄρ'] ἄρ' Post ἀχνύμενος sequitur separato versu τῆς μελλογῶμου νύμφης, quod deleuit Triclinius. 630. ἀπάτης D.] ἀπάτας λεχέων] λέχεων 632. ἄρα] ἄρα pr. 633. λυσσαίνων] γρ. θυμαίνων ab S. 635. *μοι] μου 637. ἀζιώσεται Musgravius] ἀξίως ἔσται 638. *μείζον] μείζων 640. *ὀπισθεν] ὀπισθεν 643. *ἀνταμύνωνται] ἀνταμύνονται 645. φιτεύει Bruckius] φυτεύει 646. *αὐτῷ] αὐτῷ πόνους] γρ. πέδας ab S. quod explicatur in scholio. 648. φρένας D.] τὰς φρένας δαμείς addidit D. 650. *γίγνεται] γίνεται

656. *πάσης] πάσας 658. ταυτ'] ταυθ', τ' a m. ant. 659. τὰ γ' Erfurdtius] τὰ τ' ἐγγενῇ] ἐν-γενῇ pr. Superser. συγγενῇ. 664. τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ pr. τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ non ab S, sed, ut videtur, a m. aliquanto recentiore. 670. στήσῃ] Alterum ε ab S additum. 672. δέ] γὰρ superser. ab S.

αὕτη πόλεις ὄλλουσιν, ἥδ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν· ἥδε συμμαχοῦ δορός
 τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθομένων 675
 σῶζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
 κρείσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἄνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κοῦκ ἂν γυναικῶν ἡσσονες καλοῖμεθ' ἄν. 680
 XO. ἡμῖν μὲν,· εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμεσθα,
 λέγειν φρονούντως ὦν λέγεις δοκεῖς πέρι.
 AI. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων δ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε 685
 οὕτ' ἂν δυναίμην μὴτ' ἐπισταίμην λέγειν·
 γένοιτο μέντ' ἂν χάτερῳ καλῶς ἔχον.
 σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 690
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
 πασῶν γυναικῶν ὥς ἀναξιωτάτῃ
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, 695
 ἥ τις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φροναῖς
 πεπτῶτ' ἀθαπτον μὴθ' ὑπ' ὤμηστων κυνῶν
 εἴασ' ὀλέσθαι μὴθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος,
 οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
 τοιάδ' ἐρεμνὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
 ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
 τί γὰρ πατρός θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
 ἄγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
 μὴ νῦν ἐν ἥθους μόνον ἐν σαυτῷ φόρει, 705
 ὥς φῆς σὺ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλῶσσαν, ἢν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὗτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί.
 ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν 710
 πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
 ὁρᾷς παρὰ ρείθοισι χεიმάρροις ὅσα
 δένδρων ὑπέικει, κλῶνας ὥς ἐκσώζεται,

τ'
 673. *πόλεις] πόλις θ, τ' ab S. 673. 674. ἥδ'
 — ἥδε] ἥδ' et ἥδε, quae frequens in hoc codice
 aliisque aliorum scriptorum libris pronomins scrip-
 tura est. 674. συμμαχοῦ Reiskius] συμμαχί (σὺν
 μάχῃ in apographis). 676. *πειθαρχία] πειθαρχία
 681. *κεκλέμεσθα] κεκλήμεθα 684. *ὅσ'] ὅσσ'

κτ
 κτημάτων] χρημάτων, κτ a m. pr. 685. *λέ-
 γεις] λέγῃς 688. σοῦ] ἰ (i. e. σοὶ) superser. a m.
 pr. In marg. γρ. σὺ δ' οὐ πέφυκας ab S. 691.
 Post hunc versum unius versus defectum indicavit
 D. 694. *ἀναξιωτάτῃ] ἂν ἀξιωτάτῃ 696. *αὐ-
 τῆς] αὐτῆς 697. *ὤμηστων] ὠμιστῶν κυνῶν
 γρ. λύκων ab S. 698. *μὴθ'] μὴθ' 699. *τι-
 μῆς] τιμαῖς γρ. καὶ στήλης ab S. 701. ἐμοὶ]
 ἐμοῦ, ἰ ab alia m. εὐτυχῶς] εὐτυχῶ pr. σ addi-
 o
 dit S. 705. μὴ νυν D.] μὴ νῦν 706. ἄλλο] ἄλλ',
 w
 o pr., literis o et w, quae superscriptae sunt, erasis.
 *ἔχειν] ἔχει 710. *ἦ] εἰ 711. ἄγαν] γαν in
 litura literarum μανθάν, quas librarius scripserat ad
 v. 710. aberrans. 712. *παρὰ ρείθοισι] παραρρεῖ-
 θροισι

- αὐτὺς δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴ πόδα 715
 τεῖνας ὑπείκει μηδὲν, ὑπτίαις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 ἀλλ' εἴκε καὶ θυμῷ μεταστάσιν δίδου.
 γνῶμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νωτερόν
 πρόσσοι, φρήμ' ἔγνωνε πρεσβεύειν πολὺ 720
 φύναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη βέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὐ καλὸν τὸ μανθάνειν.
 XO. ἀναξ, σέ τ' εἰκός, εἰ τι καίριον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὐ τοῦδ'· εὐ γὰρ εἴρηται διπλῇ. 725
 KP. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδασκόμεσθα δὴ
 φρονεῖν ὑπ' ἄνδρὸς τηλικούδε τὴν φύσιν;
 AI. μὴδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
 οὐ τὸν χρόνον χρὴ μάλλον ἢ τάρχα σκοπεῖν.
 KP. ἔργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
 AI. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν ἐς τοὺς κακοὺς.
 KP. οὐχ ἦδε γὰρ τοῖσδ' ἐπειλήπται νόσῳ;
 AI. οὐ φησὶ Θήβης τῆσδ' ὀμόπτολις λεῶς.
 KP. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμέ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
 AI. ὀρᾶς τόδ' ὥς εἴρηκας ὥς ἄγαν νέος; 735
 KP. ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
 AI. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἐνός.
 KP. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
 AI. καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
 KP. ὅδ' ὥς εἴοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
 AI. εἰπερ γυνὴ σύ· σοὺ γὰρ οὖν προκίδομαι.
 KP. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
 AI. οὐ γὰρ δικάιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὀρώ.
 KP. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμαῖς ἀρχὰς σέβων;
 AI. οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γε τῶν θεῶν πατῶν. 745
 KP. ὦ μιὰρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
 AI. οὐ τὰν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχυρῶν ἐμέ.
 KP. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὁδε.
 AI. καὶ σοὺ γε κάμου, καὶ θεῶν τῶν νερέρων.
 KP. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὥς ἐτι ζῶσαν γαμεῖς. 750
 AI. ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
 KP. ἡ κάπατειλὼν ὦδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
 AI. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνῶμας λέγειν;
 KP. κλάων φρενύσεις, ὦν φρενὺν αὐτὸς κενός.
 AI. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὐ φρονεῖν. 755
 KP. γυναικὸς ὦν δούλευμα μὴ κῶπιλλέ με.
 AI. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μὴδὲν κλύειν;
 KP. ἀληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ'· Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι,
 χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
- ἄγετε τὸ μῖσος, ὥς κατ' ὅματ' αὐτίκα 760
 παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.
 AI. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
 οὐθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σὺ τ' οὐδαμὰ,
 τοῦμὸν προσόψει κράτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὀρών,
 ὥς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών. 765
 XO. ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
 νοὺς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγίστας βαρύς.
 KP. δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
 τῷ δ' οὖν κόρα τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
 XO. ἄμφω γὰρ αὐτῷ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770
 KP. οὐ τὴν γε μὴ θυγοῦσαν· εὐ γὰρ οὖν λέγεις.
 XO. μόρῳ δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλευεῖ κτανεῖν;
 KP. ἄγων ἐρημὸς ἐνθ' ἂν ἡ βροτῶν στίβος
 κρύψῃ πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
 φορβῆς τοσοῦτον ὥς ἄγος μόνον προθεῖς, 775
 ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
 κάκεῖ τὸν "Αἰδῶν, ἂν μόνον σέβει θεῶν,
 αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
 ἢ γινώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαθ' ὅτι
 πόνος περισσός ἐστι τὰν "Αἰδοῦ σέβειν. 780
 XO. "Ερως ἀνίκατε μάχαν,
 "Ερως, δὲ ἐν τ' ἀνδράσι πίπτεις,
 δὲ ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
 νεάνιδος ἐννυχέεις,
 φοιτᾷς θ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἄγρονόμοις αὐλαῖς, 785
 καὶ σ' οὐτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς
 οὐθ' ἄμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, ὁ δ' ἔχων μέμνηεν.
 σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους 791
 φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λῶβα·
 σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
 ξύναμιον ἔχεις ταράξας·
 νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἱμερος εὐλέκτρον 795
 νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὁμιλῶν
 θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς "Αφροδίτα. 800
 νῦν δ' ἦδη γὰρ καυτὸς θεσμῶν
 ἔξω φέρομαι τὰδ' ὀρών, ἴσχειν δ'
 οὐκέτι πηγὰς δύναμαι διακρύβειν,
 τὸν παγκοῖταν ὅθ' ὀρώ θάλαμον
 τήνδ' "Αντιγόνην ἀνύτουσαν. 805
 AN. ὀρᾷτ' ἐμ', ὦ γὰς πατρίας πολῖται,
 781—790. = 791—800.
 806—816. = 823—833.

715. αὐτῶς] In οὕτως radendo mutatum.

οσ η
 ὅστις ἐγκρατὴ] εἰτις ἐγκρατεῖ, οσ et η a m. pr.
 718. καὶ θυμῷ D.] θυμῷ καὶ 721. *πλέων] πλέω
 725. διπλῇ Hermannus] διπλῇ 726. οἱ] οἱ sine
 aeeentu, superscripto a m. pr. ἦ (sie, non ἦ), quod
 supra praeedens διπλῇ scribi debebat. *τηλι-
 κοῖδε] τηλικοῖδε 731. ἐς D.] εἰς 734. *ἀμέ] ἄ-
 με 735. τόδ'] o a m. ant. in a mutatum. *ἦ
 μοι χρῆ] ἦ μοι χρῆ με Dobraeus] γε 737. οὐκ
 ἔσθ'] οὐκ ἔθ' Reiskius. 739. καλῶς ἐρήμης γ']
 καλῶς γ' ἐρήμης Blaydesius. Post καλῶς punctum
 est in codice. 747. οὐ τὰν Elmsleius] οὐκ ἂν
 748. *ὁ γοῦν] ὅγ' οὖν 751. ἦδ' οὖν] ἦδ' οὖν in
 textu et in lemmate scholii, non ἦ δ' οὖν. 752.
 ἡ κάπατειλῶν] . . π.πειλῶν eum trium literarum li-
 tura. ἡ κάπατειλῶν a m. antiqua. 754. κλάων D.]
 κλαίων 757. *κλύειν] λέγειν 758. *ἀληθες] ἀλη-
 θές, etsi alibi ἀληθες. 759. ἐπὶ] ἐτι Dobraeus.
 δεννάσεις] δ' ἐννάσεις, δ' ab S posito pro alia li-
 tera, quae l fuisse videtur. δ' ἐννάων pro δεννά-
 ζων AI. 243.

SOPHOCLES.

760. *ἄγετε] ἄγαγε 761. *θνήσκη] θνήσκει
 ε εἰς
 763. *οὐδαμὰ] οὐδαμῇ 765. *μαίνῃ] μαίνῃσθ,
 ε et εἰς a m. antiqua superscriptis et σ post νη

σ
 eraso. ξυνών] ξυνών, σ a m. pr. 767. βαρύς in
 litura pro βραχύς 769. τῷ δ' — τῷδ' D.] τὰ δ'
 (eodex τὰδ') — τὰδ'. 770. αὐτῷ D.] αὐτὰ
 *κατακτεῖναι] κατακτεῖναι 771. τὴν γε — λέγεις]
 γ οἱ
 τὴν δε — λέγεις, γ et οἱ a m. pr. 774. πετρώδει]
 εἰ

πετρώδῃ, εἰ a m. pr. 775. ὥς ἄγος μόνον προ-
 θεῖς, | ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις] ὥς ἄγος
 φεύγειν μόνον | προθεῖς, ὅπως μίασμα' ὑπεκφύγῃ πό-
 λις D. 780. Hunc versum in margine addidit m.
 pr. 782. δὲ ἐν τ' ἀνδράσι D. (praeunte Blayde-
 sio, qui δὲ εἰν ἀνδράσι eoneieit)] ὅστ' (literis σ
 uno ductu scriptis) ἐν (δὲ ἐν in apographis) κτήμασι
 785. θ' D.] δ'. Verba φοιτᾷς τε respondent
 superioribus δὲ ἐν τ' ἀνδράσι πίπτεις, i. e. δὲ ἀν-
 δράσι τ' ἐμπίπτεις. 786. τ' ἄγρονόμοις] πατρονό-
 μοις pr. 797. ἐκτὸς ὁμιλῶν D.] πάρεδρος (δρ in
 litura literarum pr) ἐν ἀρχαῖς

- στείχουσιν, νέατον δὲ φέγγος
 λεύσσοιαν ἀελίου,
 κοῦποτ' αὖθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκοίτας Ἄϊδας ζώ-
 ταν Ἀχέροντος [σαν ἄγει 810
 ἀκτάν, οὐθ' ὕμεναίων
 ἐγκληρον, οὐτ' ἐπινύμφειός πῶ μέ τις ὕμνος 815
 ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.
- XO. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
 ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
 οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
 οὔτε ξιφών ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
 ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
 θνητῶν Ἀἶδην καταβήσει.
- AN. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν Φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου Σιπύλῃ πρὸς ἄκρῳ, 825
 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς
 πετραῖα βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὄμβροι τακο-
 ῶς φάτις ἀνδρῶν, [μέναν,
 χιών τ' οὐδαμὰ λείπει, 830
 τέγγει δ' ὕπ' ὄφρ' οὐσί παγκλαύτοις δειράδας· ἃ με
 δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.
- XO. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννῆς,
 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
 καίτοι φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις
 σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκούσαι.
- AN. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῶν, 838
 οὐκ οἰχομένην ὕβριζεις, 840
 ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὦ πόλις, ὦ πόλεως
 πολυκτῆμονες ἄνδρες·
 ἰὼ Διρακαῖα κρῆναι θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας 845
 ἐνυμάρτυρας ὕμν' ἐπικτώμαι,
 οἷα φίλων ἀκλαυτος, οἷος νόμοις [νίου·
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποται-
 ἰὼ δύστανος, 850
 ~ ~ ~ ~ ~
 μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν. 852
 τὰν νεάταν ὁδὸν
 838—856. = 857—875.

851. οὐτ' ἐν βροτοῖσιν οὐτ' ἐν νεκροῖσιν

810. παγκοίτας] πάγκοινος Blaydesius. 814.
 ἐπινύμφειος D.] ἐπινυμφίδιος. Scholiasta, qui ad-
 scripsit λείπει θύραις ἢ κοίταις, videtur ἐπὶ νυμφι-
 δίοις legisse. 822. θνητῶν Ἀἶδην D.] θνατῶν αἶ-
 δαν. 828. ὄμβροι Musgravius] ὄμβρωι 830. *οὐ-
 δαμὰ] οὐδαμὰ 831. *τέγγει] τάκει δ' Bothius] θ'
 *παγκλαύτοις] παγκλαύτους 834. θεογεννῆς]
 θειοτέρου γένους τυγχάνουσα explicat scholiasta: unde
 θειογενῆς Wieselerus. 835. *θνητογενεῖς] θνητο-
 γενεῖς 836. φθιμένῳ] φθιμένα, w a m. pr. Verba
 μέγ' ἀκούσαι, post φθιμένῳ lecta, post λαχεῖν trans-
 posuit Hermannus. Versum post λαχεῖν in codice
 lectum ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν omisit Aldus cum
 apographo Paris. 2712. 836. τοῖς ἰσοθέοις] τοῖσι
 θεοῖσιν Nauckius. 837. σύγκληρα Schaeferus] ἐγ-
 κληρα 840. οἰχομένην Martinus] ὀλομένην
 844. *κρῆναι] καὶ κρῆναν 846. *ὕμν' ὕμν'
 ἐπικτώμαι] γρ. ἐπιβώμαι ab S. 847. *οἷα] οἷα
 οἷος Triclinius] οἷοισιν 848. ἔρμα] ἔρμα, i.
 e. ἔρμα, quod ἔρμα scriptum restituit Hermannus.
 849. ποταινίου] ποτ' αἰνείου, i superscripto a m. pr.
 851. Versum spurium, quo lacunam explevit in-
 terpolator, οὐτ' ἐν βροτοῖσιν οὐτ' ἐν νεκροῖσιν, dele-
 vit D.
- XO. προβάσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὕψηλόν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύν. 855
 πατρῶν δ' ἐκτίνας τιν' ἄθλον.
- AN. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
 πατρός τριπόλιστον οἶτον
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πότμου
 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
 ἰὼ ματρῶναι λέκτρων ἀται
 κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἀμῶ πατρὶ δυσμόρου ματρός, 865
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἄ ταλαίφρων ἔφυν·
 πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρ-
 ἰὼ δυσπότμων [χομαι.
 κασίγνητε γάμων κυρήσας.
 θανῶν ἐτ' οὔσαν κατήναρές με.
- XO. σέβειν μὲν εὐσεβεῖα τις,
 κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει
 παραβατόν οὐδαμῇ πέλει,
 σέ δ' αὐτόγνητος ὦλεσ' ὀργά. 875
- AN. ἄκλαυτος, ἀφίλος, ἀνυμέναιος ἔρχομαι
 τὰν πυμάταν ὁδόν· οὐκέτι μοι τότε
 λαμπάδος ἱρὸν ὄμμα
 θέμις ὄραν ταλαινά·
 τὸν δ' ἐμὸν πότινον ἀδάκρυτον
 οὐδεὶς φίλων στενάζει.
- KP. ἄρ' ἴστ', αἰοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν,
 ὡς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεὶν λέγειν;
 οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεί 885
 τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγὼ,
 ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν
 εἴτ' ἐν τοιαυτῇ ζῶσα τυμβεύειν στέγη;
 ἡμεῖς γὰρ ἄνθρωποι τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην·
 μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890
- AN. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
 οἰκῆσις ἀείφρurous, οἱ πορευόμενοι
 πρὸς τοὺς ἐμναυτῆς, ὡν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
 πλείστον δέδεκται Περόεφασσ' ὀλωλότων·
 ὡν λιοισθία ἡγὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ
 κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξῆκεν βίου.
 ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
 φίλῃ μὲν ἦεῖν πατρὶ, προσφιλῆς δὲ σοὶ,
 μήτερ, φίλῃ δὲ σοὶ, κασίγνητον κἄρα.
 [ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900

855. πολύν (*πολύ)] πάλιν D. 856. *ἐκτίνας]
 ἐκτείνεις. ἐκτελεῖς Donaldsonus. 858. τριπόλιστον]
 τριπόλιστον D. οἶτον Brunckius] οἶκτον. Litera
 κ in apographo uno erasa. τριπόλιστον οἶτον con-
 iecerat Reiskius. 863. *ματρῶναι] πατρῶναι
 864. *κοιμήματά τ'] κοιμήματ' αὐτογέννητ' Tur-
 nebus] αὐτογέννητ' 865. ἀμῶ Triclinius] ἐμῶ
 *δυσμόρου (ut scholiasta)] δυσμόρῳ 869. *ἰὼ]
 ἰὼ ἰὼ 874. *οὐδαμῇ] οὐδαμὰ 876.—882. Ver-
 sus sic divisi, ἀκλαυτος· τάνδ' ἐτοίμαν· μοι τότε· μα
 θέμις· μὸν πότμον — στενάζει. 876. ἔρχομαι τὰν
 πυμάταν (τάνδ' πυμάταν coniecerat Reiskius) ὁδόν
 D.] ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἐτοίμαν ὁδόν 879.
 ἱρὸν D.] ἱερὸν 880. ταλαινά] τάλαινα pr. τάλαινα
 sec. ταλαινά tert. 884. χρεὶν Dawesius] χρεὶ' ἢ
 885. *ἄξεθ' ἄξεσθ' 887. *ἄφετε] ἀφεῖτε
 χρῆ D.] χρῆ 893. νεκροῖς] v ab s additum.
 894. *Περόεφασσ'] φεροεφασσ' s post p ex p facto.
 895. *λιοισθία ἡγὼ] λιοισθ' ἡγὼ, accentu super
 oi eraso. 900. Versus 900.—928. qui ab interpola-
 tore vetere in locum aliorum, quos scripserat Sopho-
 cles, illati esse videntur, seclusit D.: versus 905—
 913 notaverat Iacobs.

ἔλουσα κάκσμησα κάπιτύμβιος
 χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
 δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι.
 καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονούσιν εὔ.
 οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν 905
 οὐτ', εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
 βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.
 τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἂπ' ἄλλου φωτὸς, εἰ τοῦδ' ἡμπλακον, 910
 μητρὸς δ' ἐν "Αἰδου καὶ πατρὸς κεκευθότιον
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσας' ἐγὼ
 νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα. 915
 καὶ νῦν ἄγε με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν
 ἀλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὡδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος
 ζῶσ' ἐς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920
 ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρὴ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδὰν ἔμπαλιν; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦς' ἐκτρήσαμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τὰδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ, 925
 παθόντες ἂν ἔυγυνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δ' οὔδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκας ἐμέ.]
 XO. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ῥίπαι
 τήνδ' ἐπέχουσιν. 930
 KP. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἄρουσιν
 κλαυμάθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.
 AN. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐργυτάτω
 τοῦπος ἀφίκται.
 XO. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι.
 AN. ὦ γῆς Θήβης ἄστρ' πατρῶον
 καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγρομαι δὴ κοῦκέτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
 οἷα πρὸς οἶων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσσαα.
 XO. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξει δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945
 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβῇρι θαλάμῳ κατεζεύχθη·
 καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
 καὶ Ζηνὸς ταμειέσκε γονὰς χρυσορύτους. 950
 944—954. = 955—965.

941. τὴν βασιλῖδα μούνην λοιπὴν

904. τίμησα sine coronide, quam addidit Brunckius. 907. *ἂν ἠρόμην] ἀνηρόμην 912. βλάστοι ex Aristot. Rhet. 3, 16.] βλαστοὶ 917. *οὔτε τοῦ] οὔτε τοῦ, circumflexo eraso. οὔτε πω Schneidewinus. 918. *παιδείου] παιδίου 920. ἐς D.] εἰς *θανόντων — κατασκαφάς] θανάτων — κατασκαφάς 927. πλείω] μείν Nanckius. 928. ἐκδίκως] ἐνδίκως, κ ab S. 929. ἀνέμων ῥίπαι | τήνδ' ἐπέχουσιν D.] ἀνέμων αὐτὰ | ψυχῆς ῥίπαι τήνδε γ' ἔχουσιν 931. καὶ D.] τούτων *τοῖσιν] τοῖς 935. *XO.] KP. Utriusque sint ambigit scholiasta. 939. *δὴ] δὴ γὰρ 941. τὴν βασιλῖδα μούνην λοιπὴν] Versum spurium eiecit D. 943. εὐσεβίαν Triclinius] εὐσέβειαν 949. καὶ post καίτοι addidit Hermannus. 950. χρυσορύτους Triclinius] χρυσορύτους

ἀλλ' ἂ μοιριδία τις δύνασις δεινὰ·
 οὐτ' ἂν νιν ὄλβος οὐτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
 κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν. [ἀλίκτυποι 955
 Ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος,
 Ἥδυνῶν βασιλεὺς, κερτομοῖς ὀργαῖς
 ἐκ Διονύσου πετρώδει καταφαρκτος ἐν δεσμῷ.
 οὕτω τὰς μανίας δεινὸν ἀποστᾶζει
 ἀνθρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίαις 960
 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομοῖς γλώσσαις.
 παύσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναικας εὐῖον τε πῦρ,
 φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ Κυανεᾶν σπιλάδων διδύμας ἄλδος
 ἄκται Βοσπόρια ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυδῆσος, ἴν' ἀρχίπολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινεΐδας
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 ἀραχθὲν ἔξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὁμμάτων κύκλοις
 ἄτερθ' ἔρχένω, ὕφ' αἵματηραῖς 975
 χεῖρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλαιοι μελέαν πάθαν 977
 κλᾶον, ματρός ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· 980
 ἀδ' ἐσπέρμα μὲν ἀρχαιοτόνων
 ἄντας' Ἐρεχθεϊδᾶν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρίαις
 Βορεᾶς ἄμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ καπ' ἐκέϊνα
 Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἦκομεν κοινὴν ὁδὸν
 δὴ ἔξ ἐνὸς βλέποντες· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὐτὴ κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990
 KP. τί δ' ἐστίν, ὦ γεραίη Τειρεσία, νέον;
 TE. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
 KP. οὐκουν πάρος γε σῆς ἁπεστᾶτον φρενός.
 TE. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.
 KP. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
 TE. φρόνει βεβύς αὐ νῦν ἐπὶ ἑυροῦ τύχης.
 KP. τί δ' ἐστίν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
 TE. γινώσκει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.

966—976. = 977—987.

951. *ἀλλ' ἂ] ἀλλὰ 952. ὄλβος Erfurdtius] ὄμβρος 955. ὀξύχολος Scaliger] ὀξύχολος. ὀξύχολος pr. 959. τὰς] τὰς pr. 960. τε] τι Brunckius. 862. γλώσσας] γλώσσας Reiskius. Genitivum annotationi scholiastae intulit Elmsleius, τὸ ἔξης, κείνος ἐπέγνω τὸν θεὸν κερτομοῖς γλώσσης μανίας

αἷας
 ψαύων. Nam in codice est γλώσσας μανίας
 965. *φιλαύλους τ'] τ' om. 866. Κυανεᾶν σπιλάδων Wieselerus in dissertatione Gottingae a. 1857. edita] κυανέων πελάγεων (hoc accentu codex, non πελαγέων) πετρῶν 967. ἰδ' Triclinius] ἦδ' ἄξενος addidit Boeckh. 970. *Σαλμυδῆσος] σαλμυδισσός ἴν'] ὃν snperser. ab S. Utrumque explicat scholiasta. *ἀρχίπολις] ἀρχίπολις 973. ἀραχθὲν Wunderus] τυφλωθέν 975. ἄτερθ' Hermannus] ἀραχθὲν 980. κλᾶον D.] κλαῖον *ματρός] πατρός 981. ἀρχαιοτόνων] Huic versui, si in strophis v. 970. recte legitur Σαλμυδῆσος, ἴν' ἀρχίπολις Ἄρης, una deest syllaba, fortasse sic restituenda ut ἀρχαιοτόνων — Ἐρεχθεϊδᾶν in ἀρχαιοτόνοιο — Ἐρεχθεῖδα mutetur. 982. ἄντας] αἰχας D. 984. θυέλλαισιν D.] θυέλλαισιν 994. τήνδ' ἐναυκλήρεις Valekariarius ad Eurip. Phoen. p. 321.] τήνδε ναυκληρεῖς 998. *σημεῖα τῆς ἐμῆς] τῆς ἐμῆς σημεῖα

ἐς γὰρ παλαιὸν θάκον ὀρνιθοσκόπον ἴζων, ἴν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν, ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ κλάζοντα οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένων· καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς ἔγνων· περὶ γὰρ βοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν. εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἔρευδ' ὀνυχῶν βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο κάτυφε κἀνέπτει, καὶ μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς. τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀσημῶν ὀργίων μαντεύματα. ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ. καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις. βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου. κᾶτ' οὐ δέχοντα θυστάδας λιτάς ἐτι θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, οὐδ' ὄρνις εὐσήμιος ἀπορροιβδεῖ βοᾶς, ἀνδροφθόρου βεβρωῖτες αἵματος λίπος. ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ τοῖς πᾶσι λοιπὸν ἐστὶ τοῦξαρτάνειν· ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς καλὸν πεσὼν ἀκῆται μὴδ' ἀκίνητος πέλη. αὐθαδία τοι σκαϊότης ὀφλισκάει. ἀλλ' εἴκε τῷ θανόντι, μὴδ' ὀλωλότα κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; εὐ σοὶ φρονήσας εὐ λέγω· τὸ μανθάνειν δ' ἥδιστον εὐ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι. ὦ πρόσβη, πάντες ὥστε τοσάτοι σκοποῦ τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, τῶν δ' ὑπαὶ γένους ἐξημπόλημαι κάμπεφόρτισμαί πάλοι. κερδαίνετ', ἐμπολάτε τὰπὸ Σάρδεων ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν χρυσόν· τάφῳ δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε, οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς ἀετοὶ βορὰν φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνον, οὐδ' ὥς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ θάπτειν παρήσω κείνον· εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι θεοὺς μαιίνειν οὐτὶς ἀνθρώπων σθένει. πίπτουσι δ' ὦ γεραίε Τειρεσίᾳ, βροτῶν χοῖ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχροῖ, ὅταν λόγους αἰσχροῦς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν. TE. φεῦ. ἀρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,	1000 1003 1010 1015 1020 1025 1030 1035 1040 1045 1050 1055 1060 1065 1070 1075 1080 1085 1090 1095 1100 1105 1110 1115 1120 1125 1130 1135 1140 1145 1150 1155 1160 1165 1170 1175 1180 1185 1190 1195 1200 1205 1210 1215 1220 1225 1230 1235 1240 1245 1250 1255 1260 1265 1270 1275 1280 1285 1290 1295 1300 1305 1310 1315 1320 1325 1330 1335 1340 1345 1350 1355 1360 1365 1370 1375 1380 1385 1390 1395 1400 1405 1410 1415 1420 1425 1430 1435 1440 1445 1450 1455 1460 1465 1470 1475 1480 1485 1490 1495 1500 1505 1510 1515 1520 1525 1530 1535 1540 1545 1550 1555 1560 1565 1570 1575 1580 1585 1590 1595 1600 1605 1610 1615 1620 1625 1630 1635 1640 1645 1650 1655 1660 1665 1670 1675 1680 1685 1690 1695 1700 1705 1710 1715 1720 1725 1730 1735 1740 1745 1750 1755 1760 1765 1770 1775 1780 1785 1790 1795 1800 1805 1810 1815 1820 1825 1830 1835 1840 1845 1850 1855 1860 1865 1870 1875 1880 1885 1890 1895 1900 1905 1910 1915 1920 1925 1930 1935 1940 1945 1950 1955 1960 1965 1970 1975 1980 1985 1990 1995 2000 2005 2010 2015 2020 2025 2030 2035 2040 2045 2050 2055 2060 2065 2070 2075 2080 2085 2090 2095 2100 2105 2110 2115 2120 2125 2130 2135 2140 2145 2150 2155 2160 2165 2170 2175 2180 2185 2190 2195 2200 2205 2210 2215 2220 2225 2230 2235 2240 2245 2250 2255 2260 2265 2270 2275 2280 2285 2290 2295 2300 2305 2310 2315 2320 2325 2330 2335 2340 2345 2350 2355 2360 2365 2370 2375 2380 2385 2390 2395 2400 2405 2410 2415 2420 2425 2430 2435 2440 2445 2450 2455 2460 2465 2470 2475 2480 2485 2490 2495 2500 2505 2510 2515 2520 2525 2530 2535 2540 2545 2550 2555 2560 2565 2570 2575 2580 2585 2590 2595 2600 2605 2610 2615 2620 2625 2630 2635 2640 2645 2650 2655 2660 2665 2670 2675 2680 2685 2690 2695 2700 2705 2710 2715 2720 2725 2730 2735 2740 2745 2750 2755 2760 2765 2770 2775 2780 2785 2790 2795 2800 2805 2810 2815 2820 2825 2830 2835 2840 2845 2850 2855 2860 2865 2870 2875 2880 2885 2890 2895 2900 2905 2910 2915 2920 2925 2930 2935 2940 2945 2950 2955 2960 2965 2970 2975 2980 2985 2990 2995 3000 3005 3010 3015 3020 3025 3030 3035 3040 3045 3050 3055 3060 3065 3070 3075 3080 3085 3090 3095 3100 3105 3110 3115 3120 3125 3130 3135 3140 3145 3150 3155 3160 3165 3170 3175 3180 3185 3190 3195 3200 3205 3210 3215 3220 3225 3230 3235 3240 3245 3250 3255 3260 3265 3270 3275 3280 3285 3290 3295 3300 3305 3310 3315 3320 3325 3330 3335 3340 3345 3350 3355 3360 3365 3370 3375 3380 3385 3390 3395 3400 3405 3410 3415 3420 3425 3430 3435 3440 3445 3450 3455 3460 3465 3470 3475 3480 3485 3490 3495 3500 3505 3510 3515 3520 3525 3530 3535 3540 3545 3550 3555 3560 3565 3570 3575 3580 3585 3590 3595 3600 3605 3610 3615 3620 3625 3630 3635 3640 3645 3650 3655 3660 3665 3670 3675 3680 3685 3690 3695 3700 3705 3710 3715 3720 3725 3730 3735 3740 3745 3750 3755 3760 3765 3770 3775 3780 3785 3790 3795 3800 3805 3810 3815 3820 3825 3830 3835 3840 3845 3850 3855 3860 3865 3870 3875 3880 3885 3890 3895 3900 3905 3910 3915 3920 3925 3930 3935 3940 3945 3950 3955 3960 3965 3970 3975 3980 3985 3990 3995 4000 4005 4010 4015 4020 4025 4030 4035 4040 4045 4050 4055 4060 4065 4070 4075 4080 4085 4090 4095 4100 4105 4110 4115 4120 4125 4130 4135 4140 4145 4150 4155 4160 4165 4170 4175 4180 4185 4190 4195 4200 4205 4210 4215 4220 4225 4230 4235 4240 4245 4250 4255 4260 4265 4270 4275 4280 4285 4290 4295 4300 4305 4310 4315 4320 4325 4330 4335 4340 4345 4350 4355 4360 4365 4370 4375 4380 4385 4390 4395 4400 4405 4410 4415 4420 4425 4430 4435 4440 4445 4450 4455 4460 4465 4470 4475 4480 4485 4490 4495 4500 4505 4510 4515 4520 4525 4530 4535 4540 4545 4550 4555 4560 4565 4570 4575 4580 4585 4590 4595 4600 4605 4610 4615 4620 4625 4630 4635 4640 4645 4650 4655 4660 4665 4670 4675 4680 4685 4690 4695 4700 4705 4710 4715 4720 4725 4730 4735 4740 4745 4750 4755 4760 4765 4770 4775 4780 4785 4790 4795 4800 4805 4810 4815 4820 4825 4830 4835 4840 4845 4850 4855 4860 4865 4870 4875 4880 4885 4890 4895 4900 4905 4910 4915 4920 4925 4930 4935 4940 4945 4950 4955 4960 4965 4970 4975 4980 4985 4990 4995 5000 5005 5010 5015 5020 5025 5030 5035 5040 5045 5050 5055 5060 5065 5070 5075 5080 5085 5090 5095 5100 5105 5110 5115 5120 5125 5130 5135 5140 5145 5150 5155 5160 5165 5170 5175 5180 5185 5190 5195 5200 5205 5210 5215 5220 5225 5230 5235 5240 5245 5250 5255 5260 5265 5270 5275 5280 5285 5290 5295 5300 5305 5310 5315 5320 5325 5330 5335 5340 5345 5350 5355 5360 5365 5370 5375 5380 5385 5390 5395 5400 5405 5410 5415 5420 5425 5430 5435 5440 5445 5450 5455 5460 5465 5470 5475 5480 5485 5490 5495 5500 5505 5510 5515 5520 5525 5530 5535 5540 5545 5550 5555 5560 5565 5570 5575 5580 5585 5590 5595 5600 5605 5610 5615 5620 5625 5630 5635 5640 5645 5650 5655 5660 5665 5670 5675 5680 5685 5690 5695 5700 5705 5710 5715 5720 5725 5730 5735 5740 5745 5750 5755 5760 5765 5770 5775 5780 5785 5790 5795 5800 5805 5810 5815 5820 5825 5830 5835 5840 5845 5850 5855 5860 5865 5870 5875 5880 5885 5890 5895 5900 5905 5910 5915 5920 5925 5930 5935 5940 5945 5950 5955 5960 5965 5970 5975 5980 5985 5990 5995 6000 6005 6010 6015 6020 6025 6030 6035 6040 6045 6050 6055 6060 6065 6070 6075 6080 6085 6090 6095 6100 6105 6110 6115 6120 6125 6130 6135 6140 6145 6150 6155 6160 6165 6170 6175 6180 6185 6190 6195 6200 6205 6210 6215 6220 6225 6230 6235 6240 6245 6250 6255 6260 6265 6270 6275 6280 6285 6290 6295 6300 6305 6310 6315 6320 6325 6330 6335 6340 6345 6350 6355 6360 6365 6370 6375 6380 6385 6390 6395 6400 6405 6410 6415 6420 6425 6430 6435 6440 6445 6450 6455 6460 6465 6470 6475 6480 6485 6490 6495 6500 6505 6510 6515 6520 6525 6530 6535 6540 6545 6550 6555 6560 6565 6570 6575 6580 6585 6590 6595 6600 6605 6610 6615 6620 6625 6630 6635 6640 6645 6650 6655 6660 6665 6670 6675 6680 6685 6690 6695 6700 6705 6710 6715 6720 6725 6730 6735 6740 6745 6750 6755 6760 6765 6770 6775 6780 6785 6790 6795 6800 6805 6810 6815 6820 6825 6830 6835 6840 6845 6850 6855 6860 6865 6870 6875 6880 6885 6890 6895 6900 6905 6910 6915 6920 6925 6930 6935 6940 6945 6950 6955 6960 6965 6970 6975 6980 6985 6990 6995 7000 7005 7010 7015 7020 7025 7030 7035 7040 7045 7050 7055 7060 7065 7070 7075 7080 7085 7090 7095 7100 7105 7110 7115 7120 7125 7130 7135 7140 7145 7150 7155 7160 7165 7170 7175 7180 7185 7190 7195 7200 7205 7210 7215 7220 7225 7230 7235 7240 7245 7250 7255 7260 7265 7270 7275 7280 7285 7290 7295 7300 7305 7310 7315 7320 7325 7330 7335 7340 7345 7350 7355 7360 7365 7370 7375 7380 7385 7390 7395 7400 7405 7410 7415 7420 7425 7430 7435 7440 7445 7450 7455 7460 7465 7470 7475 7480 7485 7490 7495 7500 7505 7510 7515 7520 7525 7530 7535 7540 7545 7550 7555 7560 7565 7570 7575 7580 7585 7590 7595 7600 7605 7610 7615 7620 7625 7630 7635 7640 7645 7650 7655 7660 7665 7670 7675 7680 7685 7690 7695 7700 7705 7710 7715 7720 7725 7730 7735 7740 7745 7750 7755 7760 7765 7770 7775 7780 7785 7790 7795 7800 7805 7810 7815 7820 7825 7830 7835 7840 7845 7850 7855 7860 7865 7870 7875 7880 7885 7890 7895 7900 7905 7910 7915 7920 7925 7930 7935 7940 7945 7950 7955 7960 7965 7970 7975 7980 7985 7990 7995 8000 8005 8010 8015 8020 8025 8030 8035 8040 8045 8050 8055 8060 8065 8070 8075 8080 8085 8090 8095 8100 8105 8110 8115 8120 8125 8130 8135 8140 8145 8150 8155 8160 8165 8170 8175 8180 8185 8190 8195 8200 8205 8210 8215 8220 8225 8230 8235 8240 8245 8250 8255 8260 8265 8270 8275 8280 8285 8290 8295 8300 8305 8310 8315 8320 8325 8330 8335 8340 8345 8350 8355 8360 8365 8370 8375 8380 8385 8390 8395 8400 8405 8410 8415 8420 8425 8430 8435 8440 8445 8450 8455 8460 8465 8470 8475 8480 8485 8490 8495 8500 8505 8510 8515 8520 8525 8530 8535 8540 8545 8550 8555 8560 8565 8570 8575 8580 8585 8590 8595 8600 8605 8610 8615 8620 8625 8630 8635 8640 8645 8650 8655 8660 8665 8670 8675 8680 8685 8690 8695 8700 8705 8710 8715 8720 8725 8730 8735 8740 8745 8750 8755 8760 8765 8770 8775 8780 8785 8790 8795 8800 8805 8810 8815 8820 8825 8830 8835 8840 8845 8850 8855 8860 8865 8870 8875 8880 8885 8890 8895 8900 8905 8910 8915 8920 8925 8930 8935 8940 8945 8950 8955 8960 8965 8970 8975 8980 8985 8990 8995 9000 9005 9010 9015 9020 9025 9030 9035 9040 9045 9050 9055 9060 9065 9070 9075 9080 9085 9090 9095 9100 9105 9110 9115 9120 9125 9130 9135 9140 9145 9150 9155 9160 9165 9170 9175 9180 9185 9190 9195 9200 9205 9210 9215 9220 9225 9230 9235 9240 9245 9250 9255 9260 9265 9270 9275 9280 9285 9290 9295 9300 9305 9310 9315 9320 9325 9330 9335 9340 9345 9350 9355 9360 9365 9370 9375 9380 9385 9390 9395 9400 9405 9410 9415 9420 9425 9430 9435 9440 9445 9450 9455 9460 9465 9470 9475 9480 9485 9490 9495 9500 9505 9510 9515 9520 9525 9530 9535 9540 9545 9550 9555 9560 9565 9570 9575 9580 9585 9590 9595 9600 9605 9610 9615 9620 9625 9630 9635 9640 9645 9650 9655 9660 9665 9670 9675 9680 9685 9690 9695 9700 9705 9710 9715 9720 9725 9730 9735 9740 9745 9750 9755 9760 9765 9770 9775 9780 9785 9790 9795 9800 9805 9810 9815 9820 9825 9830 9835 9840 9845 9850 9855 9860 9865 9870 9875 9880 9885 9890 9895 9900 9905 9910 9915 9920 9925 9930 9935 9940 9945 9950 9955 9960 9965 9970 9975 9980 9985 9990 9995

ἀτὴ πατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
 XO. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.
 KP. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.
 XO. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατῴρχου στέρης 1100
 ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
 KP. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεκαθεῖν;
 XO. ὅσον γ', ἀναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
 θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
 KP. οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
 τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
 XO. δρᾶ νυν τὰδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
 KP. ὦδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὁπάονες
 οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀείνας χερσὶν
 ὀρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόπιον τόπον. 1110
 * * * * *
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
 αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι.
 δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
 ἄριστον ἢ σῴζοντα τὸν βίον τελεῖν.
 XO. πολυῶνυμε, Καδμείας ἄγαλμα νύμφας 1115
 καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
 γένος, κλυτὰν δὲ ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
 παγκοίνοις Ἑλευσινίας
 Δημοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν
 ὁ ματρόπολιν Θῆβαν
 ναιετῶν παρ' ὕγρων
 Ἰσμηνοῦ ρέιθρων ἀγρίου τ'
 ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125
 σὲ δ' ὑπὲρ διλόφοιο πέτρας στέροσθ' ὅπως
 λιγνύς, ἐνθα Κωρύκεια
 Νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα. 1130
 καὶ σε Νυσαίων ὀρέων
 κισσῆρεις ὄχθαι χλωρὰ τ' ἀκτὰ
 πολυστάφυλος πέμπει
 ἄβρότων ἐπέων
 εὐαζόντων Θηβαίας 1135
 ἐπισκοποῦντ' ἀγριάς·
 τὰν ἔκπαγλα τιμᾶς
 1115—1125. = 1126—1136.
 1137—1145. = 1146—1154.

1098. *Κρέον] λακεῖν ex v. 1094. 1102. παρ-
 εικαθεῖν Elmsleius] παρεικαθεῖν 1105. *καρδίας]
 καρδία ἐξίσταμαι] ἐξεπίσταμαι pr. 1107. νυν D.]
 νῦν ἄλλοισιν] ἄλλοισι, si ab S illato. 1108.
 ἴτ' ἴτ' Triclinius] ἴτ' alterum om. 1111. *δόξα
 τῇδ' δόξα τῇδ' ἐπεστράφη] ἐπεστράφην, η ex ei
 facto. 1114. *ἢ σῴζοντα τὸν βίον] ἢ τὸν βίον σω-
 ζοντα 1110. Lacunam post hunc versum indicavit
 Hermannus. Huius lacunae vetus supplementum
 esse videntur versus 1111—1114. Quod animadvertit
 Bergk. 1115. Καδμείας D.] καδμείας ἄγαλμα
 νύμφας Nauckius] νύμφας ἄγαλμα 1119. *Ἰταλίαν]
 ἰταλεια 1120. *παγκοίνοις] παγκοίνους
 1121. Δημοῦς] δηιοῦς. Iota adscripto carent apographa.
 Βακχεῦ Hermannus] ὦ βακχεῦ 1122. ὁ addi-
 dit Musgravius. ματρόπολιν D.] μητρόπολιν
 1123. ναιετῶν D.] ναίων ὕγρων Triclinius] ὕγρον
 1124. ρέιθρων Hermannus] ρέεθρον, quod Tri-
 clinius in ρέεθρων mutaverat. Alterum ρ in cod. ex
 v factum. 1126. διλόφοιο D.] διλόφου 1129.
 στίχουσι D.] στείχουσι 1130. Κασταλίας] καστα-
 λείας, i a m. pr. 1134. ἄβρότων Turnebus] ἀμ-
 βρότων 1135. Θηβαίας Hermannus] θηβαίας
 1137. τὰν ex τὰν factum, superscripto a m. pr. ἦν.
 ἔκπαγλα — ὑπὲρ πασῶν D.] ἐκ πασῶν — ὑπερ-
 τάταν, Vocabuli ὑπερτάταν alterum a in litura alius
 literae scriptum est, erasis etiam duabus tribusve
 literis, quae superscriptae fuerunt.

ὑπὲρ πασῶν πόλεων
 ματρὶ σὺν κεραυνία·
 καὶ νῦν, ὡς βιαίως 1140
 ἔχεται πάνδαμος ἀμὰ πόλιν ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτῶν, ἢ στονόεντα πορθμόν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων
 χοράγ' ἄστρον, νυχίων
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Ζηνὸς γένεθλον,
 προφάνηθ' ὦ Ναξίας σαῖς ἅμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἳ σε μαινόμενα πάννουχοι
 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἰακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
 οὐτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμνημένην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχούντα τὸν τε δυστυχούντ' αἰεί·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς. 1160
 Κρέων γὰρ ἦν Ζηλωτὸς, ὡς ἐμοί, ποτέ,
 σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
 λαβὼν τε χώρας παντελὴ μοναρχίαν
 ἡῤῃσιν, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
 καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165
 ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
 Ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγούμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
 καὶ Ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῇ
 τούτων τὸ χαίρειν, τάλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς 1170
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
 XO. τί δ' αὐτὸ τὸδ' ἄχθος βασιλέων ἤκει φέρων;
 ΑΓ. τεθνᾶσιν· οἳ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
 XO. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
 ΑΓ. Αἴμων ὄλυνεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175
 XO. πότερα πατρῴας, ἢ πρὸς οἰκείας χερσὶ;
 ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
 XO. ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας.
 ΑΓ. ὡς ὦδ' ἐχόντων τάλλα βουλευέιν πάρα.
 XO. καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180
 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
 ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη περᾷ.

1141. πάνδαμος D.] πάνδημος ἀμὰ addidit
 Boeckhius. 1144. *Παρνασίαν] παρνησίαν 1147.
 *χοράγ'] χοραγὲ νυχίων Bruncius] καὶ νυχίων
 1149. Ζηνὸς Bothius] διός 1150. προφάνηθ' ὦ Mus-
 gravius] προφάνηθι 1152. Θυίαισιν Boeckhius] θυιά-
 σιν 1158. καταρρέπει] Scholiasta sine lemmate, πί-
 πτει, καταβάλλει· γρ. δὲ καταρρέπει· ὁ ἐστὶ πίπτειν
 ποιεῖ. Itaque duplex lectio fuit, altera καταρρέπει,
 altera, ut Elmsleius coniicit, κατατρέπει, quo verbo
 nemo veterum usus est, qui ἀνατρέπειν dixerunt.
 1160. καθεστῶτων] ἐφεστῶτων Blaydesius. 1163.
 *λαβὼν τε] λαβόντε 1164. ἡῤῃσιν D.] εὐθύνε
 1166. προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ ex Athenaeo
 pro προδῶσιν, ἀνδρὸς οὐ τίθημ' ἐγὼ. Interpunctio
 post προδῶσιν et ἐγὼ etiam in codice est. 1167.
 Hunc versum, in cod. omisum, ex Athen. 7. p. 280.
 et 12. p. 547. addidit Turnebus. Legit cum scho-
 liasta, ut ex interpretatione eius apparet. Non le-
 git suo in exemplari Eustathius ad Hom. p. 957, 17.
 ubi quod ἀκριβῆ ἀντίγραφα hunc versum addere di-
 cit, de Athenaeo intelligendum est, cuius ex Epitome
 — nam hac tantum usus est Eustathius — hunc ver-
 sum noverat. 1177. *αὐτοῦ] αὐτοῦ φόνου] φό-
 ου
 νωι, ου a m. pr. 1182. περᾷ Bruncius] πάρα

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἄστοι, τῶν λόγων ἐπησθόμην
 πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
 ὅπως οἰκίμην εὐγμάτων προσήγορος. 1185
 καὶ τυγχάνω γε κλήθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
 χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
 βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
 δέισασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε· 1190
 κακῶν γάρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.
 ΑΓ. ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ,
 κοῦδέν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθάσοιμ' ἂν ὦν εἰς ὕστερον
 ψεύσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' αἰέ. 1195
 ἐγὼ δὲ σὺ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
 πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς
 κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκουσ' ἔτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδῖαν θεὸν
 Πλούτωνά τ' ὄργας εὐμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200
 λούσαντες ἄγνόν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
 θαλλοῖς δὲ δὴ ἔλειπτο συγκατήθωμεν,
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
 χύσαντες αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
 νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίῳ κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
 τῷ δ' ἀθλίας ἄσσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μάλλον ἄσσον, οἰμῶξας δ' ἔπος 1210
 ἵησι δυσθρήνητον, ὦ τάλας ἐγὼ,
 ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ, πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὠκείς, καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
 ἀθρήσασθ', ἄρμον χύματος λιθοσπαδῇ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνήμ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
 τάδ' ἔξ ἀθύμου δεσπότητος κελεύμασιν
 ἠθοῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
 τὴν μὲν κρεμαστήν αὐχένος κατείδομεν,
 βρόχῳ μιτῶδει σινδόνης καθημένην,
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετῇ προσκείμενον,
 εὐνῆς ἀποιμύζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρός ἔρτα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
 ὁ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμῶξας ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ,
 ὦ τλήμων, οἷον ἔργον εἵργασαι· τίνα
 νοῦν ἔσχεις; ἐν τῷ συμφορᾷ διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον, ἱκέσιός σε λίσσομαι. 1230
 τὸν δ' ἀγρίους ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,

πτύσας προσώπῳ κοῦδέν ἀντειπῶν ἔπος
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας, ἐκ δ' ὀρμωμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἡμπλακ'. εἴθ' ὁ δύσμορος
 αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθείς 1235
 ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἐγχοῦ, ἐς δ' ὕγρον
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσίῳν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν
 λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
 κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
 τέλη λαχὼν δέιλαιος ἐν γ' Ἄιδου δόμοις,
 δεῖξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
 ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσεις; ἡ γυνὴ πάλιν
 φρουδῇ, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245
 ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπῖσιν δὲ βόσκομαι
 ἄχῃ τέκνου κλύουσιν ἐς πόλιν γόους
 οὐκ ἀξιώσιν, ἀλλ' ὑπὸ στέργης ἔσω
 δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκείον στένειν.
 [γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτάνειν] 1250
 ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἦ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
 δοκεῖ προσεῖναι χὴ μάτην πολλὴ βοή.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
 κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
 δόμους παραστείχοντες. εὐ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
 καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὁδ' ἀναξ αὐτὸς ἐφήκει
 μνημ' ἐπίσχοιον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
 ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτῶν. 1260
 ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ὦ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίου.
 ὦμοι ξυῶν ἀνολβα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέψυ ξὺν μόρῳ,
 αἰαὶ αἰαί,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίας.
 ΧΟ. οἶμ' ὡς ἔοικας ὁψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270
 ΚΡ. οἶμοι,
 ἔχω μαθὼν δέιλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρῳ
 τότ' ἄρα τότε θεὸς μέγα βάρος μ' ἔχων
 ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
 οἶμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
 φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
 ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.
 ὦ δέσποτ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτιμένος, 1275
 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
 1261—1277. = 1284—1300.

Υ
 1186. γε] τε, γ a m. pr. 1189. δμωαῖσι] δμώ-
 εσ
 αῖσι, recentu super w et εσ ab S scripto. 1193.
 ἡ
 παρήσω] παρείσω, ἡ ab S. 1194. εἰς ὕστερον D.]
 ἐσῡστερον 1195. ἀλήθει' Hermannus] ἡ ἀλήθει'
 1197. *ἄκρον] ἄκρων, licet πεδίον habeat.
 1200. κατασχεθεῖν Elmsleius] κατασχέθειν 1202.
 αθ
 δὴ ἔλειπτο D.] δὴ ἔλειπτο 1208. μολῶν, αθ
 ab S. 1212. *ἄρ'] ἄρ' 1219. ἐξ] οὖν D.
 κελεύμασιν D.] κελεύσμασιν 1222. μιτῶδει] μι-
 εἰ
 τῷδῃ, ei a m. pr. superscripto, ρ vero, cuius pars
 superior supra versum exstat, ab S addito.
 1228. *οἷον] ποῖον

ὁ εἴφους
 1232. ἀντειπῶν ἔπος D.] ἀντειπῶν λωσ
 v ante l ex o facto et ὁ superscripto a m. pr. Eadem
 m. εἴφους supra versum, quod est in apographis.
 1231. εἴθ' ὁ ab S pro simplici εἰ 1235. *αὐτῷ]
 αὐτῷ 1236. *μέσσον] μέσον 1238. πνοήν] ροήν:
 sed πνοήν schol. 1241. ἐν γ' Heathius] ἐν (*εἰν)
 1245. ἡ ab S insertum videtur. 1248. ἀξιώ-
 σειν] ἔξανῆσειν Blaydesius. 1250. Seclutit D.
 1256. ἐστί που] ἐσθ' ὅπου Bergkiius. 1265. ὦμοι
 Turnebus] ἰὼ (eodex ἰὼ) μοι 1266. *Ξὺν μόρῳ]
 εὐμώρῳ 1267. αἰαὶ αἰαὶ D.] αἰ αἰ αἰ 1270.
 ἰδεῖν] γρ. ἔχειν ab S 1273. τότ' ἄρα τότε θεὸς
 Erfurdinus] θεός τότ' ἄρα τότε 1275. λακπάτη-
 τον] τον ab S illatum. 1276. *ᾠ] ἰὼ 1278.
 ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ Brunckius hic et infra οἰκέτης, com-
 pendio expressum. Sic etiam v. 1282. 1279. *πρὸ
 χειρῶν τάδε] προχειρῶν τὰ δὲ τὰ δ'] a m. sec.

ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.
 [ΚΡ. τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
 ΕΞ.] γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
 δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
 ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Αἰδοῦ λιμὴν, 1284
 τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
 1285 ὦ κακάγγελτά μοι
 προιέμψας ἄχῃ, τίνα θροεῖς λόγον;
 αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.
 τί φῆς, τίνα λέγεις νέον μοι νέψ, 1290
 αἰαῖ αἰαῖ,
 σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
 γυναικεῖον ἀμφικέσθαι μόνον;
 ΧΟ. ὄρᾶν πάρεστί· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
 ΚΡ. οἶμοι,
 κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
 τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
 ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσιν ἄρτίως τέκνον,
 τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
 1300 φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.
 ΕΞ. ἡ δ' ὀξυθήκτος ἦδε βωμία περίε
 λύει κελαινὰ βλέφαρα, κυκύσασα μὲν
 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
 αὐθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
 πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
 ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
 ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταῖαν
 ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ Ξίφει;
 1310 δειλαιοὺς ἐγὼ, αἰαῖ,
 δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δῦα.

1306—1311. = 1328—1333.

1280. ὄψεσθαι] αὖ a m. multo recentiore ex e
 factum. 1281. Hunc versum seclisit Heilandus.
 Versibus quinque 1278.—1280. 1282. 1283. respon-
 dent todidem 1301.—1305. 1284. ΚΡ.] ΧΟ. pr.,
 κρέ. a m. recentiore. Syllabae τοσ ἄδου λιμὴν pro-
 ximo versui additae. 1286. *ῶ] ἰὼ 1287. λόγον
 a m. recentissima. λόγῳ pr., ab ipsa in λόγων mu-
 tatum. 1288. αἰαῖ D.] αἰ αἰ *ἄνδρ'] ἄνδρα
 1289. τίνα λέγεις νέον μοι νέον (νέψ Donaldsonus)
 Hermannus] ὦ παῖ τίνα λέγεις μοι νέον λόγον
 1290. αἰαῖ αἰαῖ D.] αἰ αἰ αἰ 1293. ΧΟ. Erfurdus]
 αγγέ. 1298. τὸν δ' ἔναντα] τὰδ' ἔναντία, cum γρ.

τόνδ' ἔναντα ab S. 1301. ΕΞ] X ἢ αγγ *ἡ δ']
 ἡδ' ἡδε] ἡ δὲ accentu a m. rec. Versus absurde
 interpolatus. E loco simili Ai. 899. νεοσφαγῆς | κεί-
 ται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς colligi potest So-
 phoclis verborum sententiam fuisse ἡ δ' ὀξυθήκτῳ
 φασγάνῳ περιπτυχῆς vel, quod Arndtius coniecit, ἡ
 δ' ὀξυθήκτῳ πτώσιμος περὶ Ξίφει. 1302. κελαινὰ]
 λ ex v factum. 1303. λάχος Bothius] λέχος
 1304. δὲ σοὶ Erfurdus] δὲ σοὶ 1306. αἰαῖ αἰαῖ
 Hermannus] αἰ αἰ αἰ αἰ 1307. ἀνταῖαν] γρ. και-
 ρίαν ab S.

ΕΞ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κακείνων ἔχων
 πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.
 ΚΡ. ποίῳ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;
 ΕΞ. παίσας' ὑφ' ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1315
 παιδὸς τόδ' ἦσθετ' ὀξυκύκτον πάθος.
 ΚΡ. ὦμοι μοι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 ἐμὰς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
 ἐγὼ γάρ σ', ἐγὼ, ἔκανον, ὦ μέλεος,
 ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι 1320
 ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 τὸν οὐκ ὄντα μάλλον ἢ μηδένα. 1325
 ΧΟ. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
 βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.
 ΚΡ. ἴτω ἴτω,
 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
 ὕπατος· ἴτω ἴτω,
 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω.
 ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
 πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοιςι χρὴ μέλιν. 1335
 ΚΡ. ἄλλ' ὦν ἐρῶ ἡγῶ, ταῦτα συγκατηυξάμην.
 ΧΟ. μὴ νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορὰς ἀπαλλαγὴ.
 ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
 δς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκὼν κάκτανον 1340
 σέ τ' αὖ τάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
 ὅπα πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ
 λέχρια τὰν χερσῶν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι 1345
 πότμος δυσκόμιστος εἰσῆλατο.
 ΧΟ. πολλῶν τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν
 μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι 1350
 μεγάλας πλητὰς τῶν ὑπεραύχων
 ἀποτίσαντες
 γήρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1317—1325. = 1339—1346.

1310. αἰαῖ Erfurdus] pro φεῦ φεῦ, quod codex a
 m. recentissima habet, erasis quae primus librarius
 ad versum proximum aberrans scripserat verbis συγ-
 κέκραμαι δῦα. 1312. 1315. ΕΞ.] α 1313. *μό-
 ρων] μόρωι 1314. ἐν φοναῖς, εἰς φονὰς ab S.
 1319. ἐγὼ, ἔκανον] ἐγὼ σ' ἔκανον Hermannus.
 1324. τάχος] τάχιστ' Erfurdus]. 1328. βράχιστα]
 γρ. κράτιστα ab S. κράτιστα] γρ. τάχιστα ab S.
 1337. ΧΟ.] ἀγγ. Correxerit Brunckius. 1334.
 τι] τί 1336. ἡγῶ addidit D. 1337. μὴ νυν D.]
 μ
 μὴ νῦν 1339. ἐκποδῶν] ἐκποδῶν, μ a m. pr.
 1340. *τ'] γ' κάκτανον Hermannus] κατέκτανον
 1341. σέ τ' Hermannus] δς σέ τ' αὖ τάνδ'
 Scidlerus] αὐτάν 1342. πότερα κλιθῶ Kayserus]
 πρότερον ἴδω παῖ καὶ θῶ 1345. τὰν Brunckius]
 1349. χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν D.] χρὴ δὲ τὰ τ' εἰς
 θεοῦς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

[ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ]

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατὴρ νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
Ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λαῖον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἴλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαῖειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΪΤΑΙ.

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ἅπαντες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ ΤΥΡΑΝΝΟΝ, αὐτὸν ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἄληπτον γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ προσαγορεύοντες,

ὁψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον ἔχετον βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον· (Ὅδυσσ. 18, 85.)

εἰς ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηγῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τούνομα.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γινώσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος, πῆρωςίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΙ ΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ.

Λαΐε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δῶσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἔστι
σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος· ὥς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὐ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὐ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
έρπετ' ἀκινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνει,
ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλυθὶ καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γῆραϊ καμπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θαύζετε
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
Sophocles.

ὁμοῦ δὲ παίωνων τε καὶ στεναγμάτων·
ἀγῶ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὡδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφης

πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέσσετε, 10
δεΐσαντες ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλητος γὰρ ἂν
εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτεῖρων ἔδραν.

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὀρᾶς μὲν ἡμᾶς ἡλίκῳ προσήμεθα 15
βωμοῖσι τοῖς σοῖς, οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ιερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἱ δ' ἐπ' ἡθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φύλον ἐξεστεμμένον 20
ἀγοραῖσι θακεῖ πρὸς τε Παλλὰδος διπλοῖς
ναοῖς ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
πόλις γάρ, ὥσπερ καὶ τὸς εἰσορᾶς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κανακουφίσει κάρᾳ
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινῶν σάλου,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
φθίνουσα δ' ἀτέλαις βουνόμοις, τόκοισι τε
ἀρόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήσας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ὅρ' οὐ κενούται δῶμα Κασμείον· μέλας δ'
"Αἰδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 30
θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσοῦμένον σ' ἐγὼ
οὐδ' οἶδε παῖδες ἐζόμεθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρώτων ἐν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς.
ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστῳ Καδμείῳ μολῶν
σκληρὰς αἰδοῦ δασμόν δν παρείχομεν,
καὶ ταῦθ' ὕφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον 35
οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
λέγει· νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίου κάρᾳ,
ἱκετευόμεν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθᾶ του·
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς Ξυμφορὰς
ζώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 40
ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνὸρθώσον πόλιν·
ἴθ', εὐλαβήθηθ' ὡς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
σωτήρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαιώς μεμνῶμεθα
στάντες τιν' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον, 50
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνὸρθώσον πόλιν.
ὄρνιθι γάρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

Ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν· 55
ὡς οὐδὲν ἔστιν οὔτε πύργος οὔτε ναὺς
ἐρημος ἀνδρῶν μὴ Ξυνοικούντων ἔσω,
ὦ παῖδες οἱ πολλοὶ γυνῶτά κοῦκ ἀγνωτὰ μοι
προσῆλθεθ' ἱμερόντες. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ 60
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἐν' ἐρχεται
μόνον καθ' αὐτόν, κοῦδέν' ἄλλον, ἢ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κάμει καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε, 65
ἀλλ' ἵστε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δῆ,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἦν δ' εὐ σκοπῶν ἡῦρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαντοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικά 70
ἐπεμψα Φοῖβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
καὶ μ' ἡμᾶρ ἤδη Ξυμμετρούμενον χρόνῳ
λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι πλείῳ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
ὅταν δ' ἴκηται, τῆνικαὐτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
ΙΕ. ἀλλ' ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.
ΟΙ. ὦναξ Ἀπολλων, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ 80
σωτήρι βαίῃ λαμπρὸς ὥσπερ ὀμματι.
ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κάρᾳ
πολυστεφῆς ὡδ' εἵρπε παγκάρπου δάφνης.
ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· Ξυμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἀναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85
τίν' ἡμῖν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὐτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90
ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήζεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
ΟΙ. ἐς πάντας αὐδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἱ· ἦκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανὺς ἀναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν μὴδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
ΟΙ. ποῖω καθαρωῶ; τίς ὁ τρόπος τῆς Ξυμφορᾶς;
ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
λύοντας, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.
ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;

11. στέρξαντες pro στέρξαντες a m. rec. 13. 17. σθένοντες]
[σθένοντες literis στ, ut ubique fere, nno ductu ex-
pressis. 18. ιερῆς Brunckius] ιερεῖς οἱ δ' ἐπ'
ἡθέων D.] οἱ δεπ' ἡθέων pr. ut videtur. οἱ δὲ τ'
ἡθέων rec. 25. ἐγκάρποις] ἐνκάρποις, v a m. rec.
in γ mutato. Sic 83. πανκάρπου a m. pr. pro παγ-
κάρπου. 26. βουνόμοις rec. βουνόμον pr. ut vide-
tur, quod βουνόμων significare potest. 27. ἐν] ἐν
29. "Αἰδης] αἰδης hic et alibi. 31. μὲν νυν]
Accentus ab alia m. antiqua. 32. *ἐζόμεθ'] ἐζό-
μεθ' 34. συναλλαγαῖς] Ξυναλλαγαῖς paullo rec.
39. νομίζει] νομίζει, et sic η pr. ei 336. 374. 424.
582. 613. 1061. 1063. 1089. 1201. 1240. 1519.
ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν 42. εὐρεῖν ἡμῖν rec. in li-
tura. ἡμῖν εὐρεῖν pr. 43. του superscr. a m.
recentissima. 48. πάρος corr. A pr. manu fuerat
πορ
πάλαι. Corrector, eraso πορ, πάλαι recte in πάρος
mutavit. 50. τ' a m. rec. 52. τότε αἰσίῳ] τότε
αἰσίῳ pr.

60. νοσοῦντες] ων (i. e. νοσοῦντων) super eo a
m. recentissima. 62. In margine habet a m. pr.
65. ἐνδόντα Badhamus] εὐδοντα 67. πλάνοις
(*πλάναις)] πλάνας, sed in πλάνοις mutatum, quod
est in apographo Lb. 68. ἡῦρισκον scripsi pro εὐ-
ρισκον, cum augmento, praecunte hic et alibi con-
stanter Elmsleio in hoc verbo similibusque. 72.
τήνδε ῥυσαίμην] τήνδ' ἐρυσάμην pr. τήνδε ῥυσοίμην
Nauckius. 74. πέρα] πέρι, i a m. rec. 77. *ὅσ'
ἂν] ὅσα 78. ἐς D.] εἰς οἶδε τ' pr. οἱ
δέ τ' corr. 79. προστείχοντα Erfurdtius] προστεί-
χοντα 83. παγκάρπου] πανκάρπου pr. 86. ἡμῖν
Brunckius] ἡμῖν 99. Ξυμφορᾶς] Inceperat librarius
scribere, sed priusquam perfecerat in Ξ transiit:
unde nunc figura apparet ex utraque litera compo-
ei
sita. 101. χειμάζον, ei ab eadem m. superscr.
102. τήνδε rec. τῆδε pr.

- KP. ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λαΐος ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σέ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
OI. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105
KP. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.
OI. οἱ δ' εἰσι ποῦ γῆς; ποῦ τὸδ' εὐρεθήσεται
ἶχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
KP. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ· τὸ δὲ ζητούμενον 110
ἄλωτόν, ἐκφρεύει δὲ τὰμελούμενον.
OI. πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ ἔν' ἀγροῖς ὁ Λαΐος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνω;
KP. θεωρὸς, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἴκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115
OI. οὐδ' ἀγγελὸς τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
KP. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἰς τις, ὅς φόβῳ φυγῶν
ῶν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
OI. τὸ ποῖον; ἐν γάρ πόλλ' ἂν ἔξευροι μοθαίνειν 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λαβόμεν ἐλπίδος.
KP. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μὴ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πληθείᾳ χερῶν.
OI. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ζῶν ἀργύρῳ
ἐπράσσειτ' ἐνθένδ', ἐς τὸδ' ἂν τολμῆς ἔβη; 125
KP. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαΐου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
OI. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσοῦσθης εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναί;
KP. ἢ ποικιλῶδὸς Σφιγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν 130
μεθέντας ἡμᾶς τάφανῃ προσήγετο.
OI. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῇ·
ὥστ' ἐνδίκως ὤφεσθε καμὲ σύμμαχον, 135
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὁ κτανὼν τάχ' ἂν
κᾶμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κεῖνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ἡμέεις μὲν βάθρων
ἴστασθε, τοῦσδ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανοῦμεθ' ἢ πεπτιωκότες.
IE. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὅδ' ἔξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἴκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἄδυεπές φάτι, τίς ποτε τὰς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας [λων,
Θήβας; ἐκτέταται φοβερὰν φρένα, δέματι πάλ-
151—158. = 159—166.

103. ἡμῖν Brunckius] ἡμιν 105. εἰσεῖδον] εἰσίδον
pr. γέ πω] γ' ἐγὼ Hartungius. 107. τινα] τινάσ
cum puncto super σ a m. pr., quod erasit m. rec.
θεός Nauckius. 108. οἱ δ'] οἶδ' pr., οἶδ' rec.
112. ἢ ν'] ἢ ἐν, sed e eraso. 117. *κατεῖδ' κατείδεν
δοῦν rec. ὅπου pr. 123. σὺν] σύμ pr. 127.
ἐγίγνετο Brunckius] ἐγίνετο (ἐγείνετο pr.) 130. *ποσὶ
ποσὶν 134. πρὸ] πρόσ, σ eraso. τήνδ' ἔθεσθ'
ἐπιστροφῇ] γρ. τήνδε θεσπίζει γραφήν ab S.
136. θ'] τ' pr. 138. *αὐτοῦ] αὐτοῦ 141. Hunc
versum in margine habet a m. pr. 145. δράσον-
τος] δράσαντος pr. 147. *ἰστώμεσθα] ἰστώμεθα
151. ἄδυεπός pr. ἄδυεπός corr. *τάς] τὰς
153. πάλλων] γρ. πολλῶν ab S.

ἰῆε Δάλιε Παιᾶν,
ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος τί μοι ἢ νέον, 155
ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἑλπίδος, ἄμβροτε
Φάμα. [Ἀθάνα, 159
πρῶτὰ σε κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ'
γαῖαρχόν τ' ἀδελφεᾶν 160
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόντ' ἀγορὰς θρόνον εὐκλέα
καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἰὼ [θάσσει,
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι, 161
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερορρυμένας πόλει
ἠνύσατ' ἐκτοπιᾶν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν.
ὦ πόποι, ἀνάρηθμα γὰρ φέρω 167
πῆματα· νοσεὶ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἐνι
φροντίδος ἔτχος
ἢ τις ἀλέζεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα 171
κλυτὰς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν
ἰήων καμάτων ἀνέχουσι γυναικες· 174
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἄπερ εὐπερον ὄρνιν
κρείσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
ἄκταν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ· 175
ὧν πόλις ἀνάρημος ὄλλυται· [ἀνοίκτως·
νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κείται
ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἐπι ματέρες 181
ἄκταν παρὰ βῶμιον ἄλλοθεν ἄλλαν
λυγρῶν πόνων ἰκετῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
παιᾶν δὲ λάμπει στονόεσά τε γῆρως ὀμαυλος·
ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
εὐῶπα πέμψον ἀλκάν· 189
Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὅς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόατον, ἀντιάζω 191
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας 195
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόδεον ὄρμων
Θρήκιον κλύδωνα·
τέλει γὰρ εἴ τι νῦν ἀφῇ,
τοῦτ' ἐπ' ἡμᾶρ ἔρχεται·
τὸν, ὦ τῶν πυρφόρων 200
ἀστραπᾶν κράτῃ νέμων,
ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
Λύκει' ἀναξ, τὰ τε σά χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-
κυλᾶν 203

167—178. = 179—189.

190—202. = 203—215.

158. πρῶτὰ σε] πρῶτα σε, litera una post πρῶτα
erasa, quae σ potius fuisse videtur quam ν. γρ. πρῶ-
ταν γε ab S. κεκλόμενος pr. ω (i. e. κεκλωμένῳ) super-
scriptum a m. recentissima. 159. ἄμβροτ'] ὀβριμ'
Heimsoethius. 162. *ἰὼ] ἰὼ 165. ὑπερορρυ-
μένας Musgravius] ὑπερ ὀρρυμένας 166. καὶ νῦν]
καὶ in margine a m. ant. 175. ἄλλῳ] ἄλλα Dobraeus.
ἄπερ] ἀπερ a m. ant. 180. *δὲ γένεθλα] δ' ἃ
γένεθλα (accentus super ε a m. rec.) θαναταφόρα
pr. θαναταφόρῳ corr. 184. *παρὰ βῶμιον] παρα-
βῶμιον ἄλλαν D.] ἄλλαι 185. *ἰκετῆρες] ἰκτῆ-
ρες *ἐπιστενάχουσιν] ἐπιστονάχουσι 186. παιᾶν
corr. παιῶν pr. in textu et in lemmate scholii.
191. περιβόατον D.] περιβόητος ἀντιάζω Herman-
nus] ἀντιάζων 194. ἄπουρον rec. cum gl. μακράν.
ἐπουρον pr. Duplicem scripturam explicat scholiasta,
alteram vitiosam ἐπ' οὖρον, alteram rectam ἄπου-
ρον. 196. ὄρμων Doederlinus] ὄρμων 198. τέλει]
τελείν Hermannus. 201. τῶν addidit Hermannus.
o
πυρφόρων] πυρφόρων, o a m. rec. 204. ἀγκυλᾶν
Elmsleius] ἀγκύλων

	βέλεα θέλοισ' ἂν ἀδάματ' ἔνδατεισθαι ἀρωγὰ προσταθέντα, τὰς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἰγλάς, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διόσσει· τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω τᾶσδ' ἐπώνυμον γὰς, οἰνώπα Βάκχον εὖιον, Μαινάδων ὁμόστολον, πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπι + ~ -	205	κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἂν, εἰ κείνῳ γένος μὴ ὕστυχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα, νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρατ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη· ἀνθ' ὧν ἐγὼ τὰδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός, ὑπερμαχοῦμαι κατὰ πάντ' ἀφίζομαι,	265
	πεύκα ᾗ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τὰμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν, ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν· ἀγῶ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἔξερῶ, ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν ἴχνευον αὐτὸ, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον. νῦν δ' ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ, ὕμιν προφυνῶν πᾶσι Καδμείοις τάδε· ὅστις ποθ' ὕμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί. κεῖ μὲν φοβεῖται, τοῦπικλημ' ὑπεξελὼν αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργές οὐδὲν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλής· εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἔξ ἄλλης χθονός, τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ κέρδος τελῶ γ' ἡ χῆς χάρις προσκείσεται. εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου δείσας ἀπώσσει τοῦπος ἢ χαυτοῦ τόδε, ἅκ τῶνδε δράσῃ, ταῦτα χρή κλύειν ἐμοῦ. τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω, μῆτ' ἐσδέχεσθαι μῆτε προσφυνεῖν τινα, μῆτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μῆτε θύμασιν κοινὸν ποιεῖσθαι μῆτε χέρνιβας νέμειν, ὠθεῖν δ' ἅπ' οἴκων πάντας, ὥς μιάσματος τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὥς τὸ Πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί. ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω· ὕμιν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν, ὑπὲρ τ' ἐμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδὲ τε γῆς ὡδ' ἀκάρπῳς κἀθέως ἐφθαρμένης. οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πράγμα μὴ θεήλατον, ἀκάθαρτον ὕμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἔαν, ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος, ἀλλ' ἔξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ ἔχων μὲν ἀρχάς, ὥς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν, ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,	210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260	265 270 272 216 273 275 250 255 290 295 300	
ΟΙ.	205. ἀδάματ' Erfurdtius] ἀδάμαστ'. 206. προσ- ταθέντα D.] προσταθέντα 208. Λύκι' a m. pr. correctus. F. fuerat λύκει, quod rursus intulit alia manus ant. 209. *κικλήσκω] κεκλήσκω 211. *οἰ- νώπα] οἰνώπα 212. ὁμόστολον] μονόστολον cum gr. ὁμόστολον ab S. 214. Indicavi lacunam. 215. πῖ D.] ἐπὶ 218. κἀνακούφισιν] κἀνακούφισιν pr. 227. Post hunc versum versus unus excidisse videtur. 229. ἀσφαλής] gr. ἀβλαβής rec. 230. ἄλλον] ἐλθόντ' Nauckius. 241. ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν 252. ταῦτα] τὰ, sed addito ταῦ a m. ant. ταῦτα πάντ'] τάπιόντ' Nauckius. 253. τῆσδὲ τε] δέ τε a m. ant. in litura literarum de. Aberat igitur primo τε. 257. τ' om., sed addidit m. ant. 258. ἐπεὶ κυρῶ Burtons] ἐπικυρῶ 260. ἔχων] ἔχω pr. v addidit m. antiqua.			

261. κείνῳ] κείνῳ (ou rec.) 264. τὰδ'] τοῦδ' Mudgus. 265. πάντ'] πάντ' pr. pān Nauckius. 270. γῆς Vauvillersius] γῆν 246—251. legun- tur in codice post σύμμαχος πέλω (v. 245.) Trans- posuit O. Ribbeckius in Museo Rhén. novo vol. 13. p. 131. 248. ἄμορον Porsonus] ἄμοιρον 250. γένοιτ'] γένοντ' ἂν, sed craso ἂν. 281. ἂν Brun- ckius] ἂν. ἂν sine accentu pr. *οὐδ' ἂν εἰς] οὐδέεῖς accentu super e deleto et super i a m. rec. posito. δύναιτ'] δύναιτο pr. ἂν post δύναιτ'] addidit m. recentissima. 282. ἄμοι Elmsleius] ἄ μοι, corr. pro ἄ μου. 284. ταῦθ' Brunckius] ταῦθ' cum gl. rec. ταυτά. 287. οὐκ ἐν ἀργείοις] οὐκεναργῶ pr. Correxuit m. ant. ἐπραξάμην] ἐπράξαμεν Meinekius. 290. *γ'] τ' 293. δὲ δρῶντ' anonymus] δ' ἰδόντ' 294. δειμάτων Har- tungius] δειματόστ' pr., literis στ uno ductu expres- sis, quas in duas dispescuit m. antiqua ut alibi, re- centiorum lectorum causa. Conf. ad 446. 297. οὐξελέγξων] οὐξελέγξων, sed superscr. a m. pr. ξ. αὐτὸν ἐστίν] νιν πάρεστιν Heimsoethius.			

ἄρρητὰ τ' οὐράνιὰ τε καὶ χθονοστιβή,
 πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
 οἷα νόσῳ σύνεστιν· ἥς σέ προστάτην
 σωτήρᾳ τ', ὠναῖ, μόνον ἔξυρῖσκομεν.
 Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων, 305
 πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
 μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
 εἰ τοὺς κτανόντας Λαῖον μαθόντες ἢ
 κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σὺ δ' οὖν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥύσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥύσαι δ' ἐμέ,
 ῥύσαι δὲ πᾶν μῖασμα τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἔσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνος. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν σοὶ δεῖνόν μὴ τέλη
 λύη φρονούντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 εἰδὼς διώλεσ'. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.

- ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὥς ἄθμος εἰσελήλυθας.
 ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκου· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
 καγὼ διοίσω τοῦμόν, ἦν ἐμοὶ πίθη.
 ΟΙ. οὐτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλή πόλει
 τῇδ', ἢ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
 ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰδὼν
 πρὸς καιρὸν· ὡς οὖν μὴδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. 325
 ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.
 ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τὰμ' ὥς ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.
 ΟΙ. τί φῆς; Ξυνειδῶς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἔννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
 ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
 ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σὺ γ' ὀργάνειας, ἔξερεῖς ποτε, 335
 ἀλλ' ὠδ' ἀτεγκτος κατελευτήτος φανεῖ;
 ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμὴν, τὴν σοὶ δ' ὁμοῦ
 ναίουσαν οὐ κατείδες, ἀλλ' ἐμέ ψέγεις.
 ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
 κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν; 340
 ΤΕ. ἥξει γὰρ αὐτὰ, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
 ΟΙ. οὐκοῦν ἄ γ' ἥξει καὶ σὺ χρὴ λέγειν ἐμοί.
 ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,

305. εἴ τι μὴ Lud. Stephani] εἰ καὶ μὴ 307.
 τοῦδε] τήνδε Blaydesius. 308. ἢ Meinekius] εὐ
 310. σὺ δ' οὖν rec. σὺ νῦν pr. σὺ δὴ Nauckius.
 313. ῥύσαι] λῦσον Blaydesius. 314. ἄνδρα] ἀνδρὶ D.
 δ' corr. a m. antiqua. σ' pr. 315. πόνος] πό-
 νων
 νος, wv ab S. superscripto. 321. πίθη] πιθή pr.
 322. *ἔννομ'] ἐννομον. ἔμψων' Nauckius.

.εσ.

εἶπας] εἶπεσ pr. προσφιλή, literis εσ vel a pr. m.
 vel ab S. superscriptis. 324. σὸν] Litera v ex u
 facta a m. pr. ἰδὼν] o in litura literae w, ut vi-
 detur. 325. ὡς οὖν μὴδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω] Verba
 interpolata. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰδὼν
 πρὸς καιρὸν ὁρθῶς μήτ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω D.

Δ

326. ΟΙ praescriptum, non *ΧΟ. 329. ὡς ἂν εἶπω]
 Verba interpolata. ἐξελίξω D. 332. *ἐγὼ οὐτ']
 ἐγὼ τ' 335. γ'] τ' pr. ἔξερεῖς] ἔξερεῖ pr.

Τ.

337. ὀργὴν] ὀρμήν, γ a m. antiqua super μ scripto,
 quod ipsum quoque γ primo fuerat. *ἐμέμψω]
 ἐπέμψω 337. *σοί] σὴν

θυμοῦ δι' ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.

- ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὥς ὀργῆς ἔχω, 345
 ἅπερ Ξυνίημ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
 καὶ Ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
 μὴ χερσὶ καίωνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
 ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σέ τῳ κηρύγματι 350
 ὦπερ προεῖπας ἐμμένειν, κάφ' ἡμέρας
 τῆς νῦν προσαυδᾶν μῆτε τοῦδε μήτ' ἐμέ,
 ὥς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
 ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τὸδε 355
 τὸ ῥῆμα; καὶ που τοῦτο φεῦξεσθαὶ δοκεῖς;
 ΤΕ. ἔφευγα· τάληθές γὰρ ἰσχύον τρέφω.
 ΟΙ. πρὸς τοῦ διδάχθεις; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
 ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γὰρ μ' ἄκοντα προτρέψω λέγειν.
 ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὥς μάλλον μάθω.
 ΤΕ. οὐχὶ Ξυνήκας πρόσθεν; ἢ ἔπειρά λέγειν; 360
 ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτὸν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
 ΤΕ. φονέα σε φημὶ τάνδρος οὐ ζητεῖς κυρεῖν.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δις γε πημονὰς ἐρεῖς.
 ΤΕ. εἶπω τι δῆτα κάλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον;
 ΟΙ. ὅσον γε χρήζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται. 365
 ΤΕ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλάτοις
 αἰσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὁρᾶν ἵν' εἰ κακοῦ.
 ΟΙ. ἢ καὶ γεγηθῶς ταῦτ' αἰεὶ λέξιν δοκεῖς;
 ΤΕ. εἶπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
 ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ 370
 τυφλὸς τὰ τ' ὤτα τόν τε νοῦν τὰ τ' ὅμματ' εἰ.
 ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
 οὐδεὶς ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
 ΟΙ. μῖας τρέφει πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμέ
 μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ' ἂν. 375
 ΤΕ. οὐ γὰρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
 ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὦ τὰδ' ἐκπράξει μέλει.
 ΟΙ. Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τᾶξευρήματα;
 ΤΕ. Κρέων δὲ σοὶ πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
 ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης 380
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
 ὅσος παρ' ὕμιν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
 εἰ τῆσδὲ γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις
 δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, εἰσεχειρίσειν,
 ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὐδ' ἀρχῆς φίλος, 385
 λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱεῖρεται,
 ὕφεις μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
 δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
 μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφω τυφλός.
 ἐπεὶ, φέρ' εἶπε, ποῦ σὺ μάλιστα εἰ σαφής; 390
 πῶς οὐχ, ὅθ' ἢ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἠῦδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
 καίτοι τό γ' αἶνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
 ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
 ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προουφάνης ἔχων 395
 οὐτ' ἐκ θεῶν τοῦ γνωτὸν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,

346. ἅπερ] ὦνπερ Blaydesius. 347. θ'] δ' pr.
 349. εἶναι a m. antiqua additum. 351. προεῖ-
 πας Brunckius] προεῖπας 355. καὶ που Brunckius]

Ξ

καὶ ποῦ 360. Ξυνήκας] συνήκας, ξ ab alia m. ant.

ΟΛ

λέγειν] λέγ pr., litera o prope evanida. Compendium
 super γ positum ein significat. λέγειν correxit m. alia.
 Litera o super e posita alludit ad λόγων, quod est
 in gl. m. recentis εἰ πείραν λόγων κινεῖς. 361.

Ο

γνωτὸν Elmsleius] γνωστόν 364. κάλλ'] κάλλ, o ex
 apostropho facto, ut videtur. 375. βλάψαι a m. ant.
 βλέψαι pr. 376. σε—γ' ἐμοῦ Brunckius] με—γε σοῦ

- ὁ μὴδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
δν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παρυστατήσῃν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθείς τάδε
ἀγρηλατήσῃν· εἰ δέ μὴ ᾄοκεῖς γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἶά περ φρονεῖς.
XO. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὄργῃ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ. 405
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
TE. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γάρ καγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ Ζῷ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
ῶστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφωμαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κοῦ βλέπεις ἴν' εἰ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἀρ' οἴσθ' ἀφ' ὧν εἰ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν 415
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε καπὶ γῆς ἄνω,
καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρός
ἐλθ' ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινότους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δέ σκότον.
βοῆς δέ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, 420
ποῖος Κιθαριῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὕμναιον. δν δόμοις
ἀνορμον εἰσέπλευσας, ἐμπλοίας τυχῶν;
ἄλλων δέ πλήθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στόμα
προπηλάκιζε. σὺ γάρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.
OI. ἡ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θάσσον; οὐ πάλιν 430
ἄνορμος οἶκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
TE. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ ᾄκαλεις.
OI. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῦρα φωνήσονται, ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστεῖλαιμην.
TE. ἡμεῖς τοιοῦδ' ἔφωμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῦροι, γονεῖσι δ', οἱ σ' ἔφρυσαν, ἔμφρονες.
OI. ποίοισι; μείνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
TE. ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
OI. ὥς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσασθ' ἔλεγεις.
TE. οὐκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφρυσ;
OI. τοιαῦτ' ὀνειδίζ', οἷς ἐμ' εὐρήσεις μέγαν.
TE. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
OI. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
TE. ἄπειμι τοῖνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.
OI. κομιζέτω δῆθ' ὥς παρῶν σὺ γ' ἐμποδῶν 445
ὄχλεις, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
TE. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γάρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τούτον, δν πάλα

397. εἰδὼς ex οὐδεὶς factum. 401. κλάων Elmsleius] κλαίων 405. Οἰδίπους Elmsleius] Οἰδίπου
413. δέδορκας κοῦ] δέδορκας κοῦ in apographo uno, δέδορκως οὐ Reiskius. 419. ὄρθ'] ὄρθα 425. σοί]

σοὶ pr. 433. *ἦδη] ἦδει, v a m. ant. 434. σ' — ἐμοῦς] γ' — ἐμοῦς σ' Porsonus. 439. ἄγαν] ἄγαν τ' pr., sed τ' eraso. 440. σὺ inter versus ab S. 442. τύχη] τέχνη Bentleius. 445. σὺ γε in γρ. a m. paullo recentiore. . . γ' pr., elutis duabus ante γ' literis. ἐμποδῶν] ἐμποδῶν. v ab eadem m. 446. ἀλγύναις] ἀλγύνους Elmsleius. πλέον] πέρα Meinekian.

Ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δ' ἔγγενής
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ἔμφωρᾳ· τυφλὸς γάρ ἐκ δέδορκότος 455
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένῃν ἐπι
σκήπτρῳ προδεκνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δέ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἡς ἔφω
γυναῖκός υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρός
ὁμόσπορος τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
εἴσω λογίζου· κἀν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἐμ' ἤδη μαντικὴν μὴδὲν φρονεῖν.
XO. τίς ὄντιν' ἃ θεοσιπέπεια Δελφίς εἶπε πέτρα 463
ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν;
ῶρα νιν ἀελλάδων
ἵππων σθεναρώτερον
φυγᾷ πόδα νυμῶν.
ἐνοπλος γάρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρῶσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας, 470
δεινὰ δ' ἄμ' ἔπονται
Κῆρες ἀναπλάκῃτοι.
ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόντος ἀρτίως φανεῖσα 473
φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηνον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύ-
φοιτᾷ γάρ ὑπ' ἀγρίαν [εἰν. 475
ὑλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
πέτρας ἅτε ταῦρος,
μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480
μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ
ζῶντα περιποτάται. [τας, 483
δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταρασσεῖ σοφὸς οἰωνοθέ-
οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὁ τι λέξω δ'
ἀπορῶ. 485
πέτομα δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὀρῶν οὔτ' ὀπίσω.
τί γάρ ἢ Λαβδακίδαις [ἔγωγ' οὔτε τανῦν πω
ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ' οὔτε ἀπαρσιθέν ποτ'
ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ βασάνῃ [κίδαις 495
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἴμ' Οἰδιπόδα Λαβδα-
ἐπίκουρος ἀδῆλων θανάτων. [τὰ βροτῶν
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὁ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γ' ὠφέ-
ρεται 500
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνὴρ.
ἀλλ' οὔ ποτ' ἔγωγ' ἂν, πρὶν ἴδοιμ' ὄρθον ἔπος,
μεμφομένων ἂν καταφαίην.
463—472. = 473—482.
483—497. = 498—512.

457. αὐτοῦ] αὐτοῦ sine spiritu. 458. αὐτός
Erfurdtius] αὐτός 463. εἶπε πέτρα] ἦδε περαι pr.

πρ
ut videtur. (εἶδε πέτρα Flor. Γ.) 465. φοινίαισι]
φοῖνι . . . si pr. Videtur φοινίεσσι fuisse. 466.
ἀελλάδων Hesychius s. h. v.] ἀελλοπόδων 472.

η
*Κῆρες] χεῖρες, η ab eadem m. ἀναπλάκῃτοι]
ἀναμπλάκῃτοι corr. 475. *φάμα] φήμα 478.
πέτρας ἅτε ταῦρος Dorvillius ad Chariton. p. 435.]
πετραῖος ὁ ταῦρος pr., vocabuli πετραῖος literis io
ita erasis ut solius literae i pars supersit. Recen-
tior manus literae e accentum superscripsit et ex ὁ
ταῦρος fecit ὡς ταῦρος ita ut literae s et t nunc
uno ductu expressae appareant. In apographis est
πέτρας ὡς ταῦρος, nisi quod in Lb. πετραῖος serva-
tum ex codice, in Flor. G autem πέτρας legitur.
500. δ' a pr. m. vel S insertum.

- φανερὰ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα [ἀπ' ἐμὰς
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη βασάνῳ θ' ἀδύπολις· τῷ
φρενὸς οὐ ποτ' ὀφλήσει κακίαν. 511
- KP. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένους
κατηγορεῖν μου τὸν τυράννον Οἰδίπουν
πάρεμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς συμφοραῖς 513
ταῖς νῦν νομίζει πρὸς τί μου πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει.
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ ἐμὸν κελήσομαι.
- XO. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνεϊδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μάλλον ἢ γυνύμῃ φρενῶν.
- KP. τοῦπος δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνῶμαις ὅτι 525
πισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους πάντας κελήσεται;
XO. ἠὺδατο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γυνύμῃ τίνι.
- KP. ἔξ ὁμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοῦπικλήμα τοῦτό μου;
- XO. οὐκ οἶδ'· ἂ γὰρ δρῶς' οἱ κρατούντες οὐχ ὀρώ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἦδη θυμάτων ἔξω περᾶ. 531
- OI. οὗτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσονδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἴκου, φονεὺς ὦν τοῦδε τὰνδρὸς ἐμφανῶς
ληστής τ' ἐναργίως τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' εἰπέ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδῶν τιν' ἐν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τοῦργον ὥς οὐ γυνωριζοίμην σου τότε
δόλῳ προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθῶν;
ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου, 540
ἄνευ τε πλούτου καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν ὃν ἀλίσκεται;
- KP. οἶσθ' ὥς ποίησον; ἀντί τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾶτα κρίν' αὐτὸς μαθῶν.
- OI. λέγειν σὺ δεινὸς, μαθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς 545
σοῦ· δυσμενὴ γὰρ καὶ βαρύν' σ' ἡῤῃρκ' ἐμοί.
- KP. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἀκουσον ὥς ἐρῶ.
- OI. τοῦτ' αὐτὸ μὴ μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακός.
- KP. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
- OI. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενὴ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- KP. ζύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρήσθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὅποιον φῆς παθεῖν διδασκέ με.
- OI. ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὥς χρεῖη μ' ἐπὶ 555

- τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;
KP. καὶ νῦν ἔθ' αὐτὸς εἰμι τῷ βουλευματι.
OI. πόσον τιν' ἦδη δὴθ' ὁ Λαῖος χρόνον
KP. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
OI. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρῶματι; 560
KP. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
OI. τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
KP. σοφός γ' ὁμοίως καὶ ἴσου τιμώμενος.
OI. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
KP. οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
OI. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἔσχετε;
KP. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
OI. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠὶδα τάδε;
KP. οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
OI. τὸ σὸν δὲ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
KP. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδ' αὖ, οὐκ ἀρνήσομαι.
OI. ὁθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τάσδ' ἐμὰς
οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖου διαφθοράς.
- KP. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κάμου σὺ νῦν. 575
OI. ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φρονεὺς ἀλώσομαι.
KP. τί δὴτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
OI. ἀρνησις οὐκ ἐνεστιν ὦν ἀνιστορεῖς.
KP. ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταῦτ' αὖ γῆς ἴσον νέμων;
OI. ἂν ἢ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
KP. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐμῶν δύοιν τρίτος;
OI. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
KP. οὐκ, εἰ δίδοις γ' ὥς ἐγὼ σαρτῶ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἐλέσθαι ζῶν φόβοισι μάλλον ἢ 585
ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὐθ' ἔξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἱμεῖρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μάλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὐτ' ἄλλος ὅστις σφαρρονεῖ ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590
εἰ δ' αὐτὸς ἤρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δὴτ' ἐμοὶ τυραννίς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυν;
οὕτω τοσοῦτον ἡπατιμῆσος κυρῶ
ὥστ' ἄλλα χρήζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες αἰκάλλουσί με·
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἐνι.
πῶς δὴτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφείς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
ἀλλ' οὐτ' ἐραστής τῆσδε τῆς γνῶμης ἔφυν
οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρώντων ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἐλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν
πυθοῦ τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἡγγεῖλά σοι·
τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης 605

509. φανερὰ Hermannus] φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
510. θ' ab S, ut videtur. δ' pr., superscripto τε
vel γε. ἀδύπολις D.] ἡδύπολις τῷ] τῷ, eraso i.
τῶν legisse videtur scholiasta, qui annotavit λείπει
τὸ ἔνεκα. ἀπ'] πρὸς Elmsleius. 516. πρὸς τί
μου Hartungius] πρὸς τ' ἐμοῦ a m. ant. litera e in
rasura. προστέμου vel προσγεμου pr., literis σι vel
σγ uno ducto expressis. In apographis nonnullis et
apud Suidam (s. v. βάξιν) πρὸς γ' ἐμοῦ: unde Blay-
desius ταῖς νῦν δοκεῖ τι πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι.
517. ἐς D.] εἰς 518. τοῦ] τὸ pr. 525.
*τοῦπος δ'] τοῦ πρόσδ'. In apographis antiqui-
oribus τοῦπος (vel τοῦπος) δ', in recentioribus
πρὸς τοῦ δ'. 528. δ' ex Suida additum. τε] δὲ
corr. rec. 532. ἢ Elmsleius] ἢ, quod pr. omis-
sum m. recentior intulit. 537. ἐν μοι Hermannus]
ἐν ἐμοί *ποιεῖν] ποεῖν. Cf. 543. 918. 538.
γυνωριζοίμην Elmsleius] γυνωρίσοιμι 539. ἢ οὐκ Blay-
desius] κοῦκ 541. πλούτου anonymus in translatione
Germanica a. 1803.] πλήθους 543. *ποίησον] πῶ-
σον pr. πῶσων rec. 546. ἡῤῃρκ' Elmsleius] εἰρήρξ'

557. ἔθ' αὐτὸς] ἔθ' αὐτὸς (cum spiritu leni): sed
margo ab S ἔθ' αὐτὸς ὁ αὐτός. 566. κτανόντος
Meinekus] θανόντος 567. παρέσχομεν] ἄλλ' ἔσχο-
μεν Schneidewinus. κοῦκ ἠκούσαμεν] κοῦδὲν ἦνο-
μεν Naekiuss. 568. τόθ' οὗτος] οὗτος τόθ' pr.,
eraso τόθ'. Veram scripturam superscriptis literis
τ et θ et οὐ restituit manus antiqua. 572.
τάσδ' Doederlinus] τὰς 575. ταῦθ' Brunckius]
ταῦθ' 579. Habet in margine ab eadem manu
vel S. 580. θέλουσα] θελούση Hartungius.
583. ἐγὼ] ἔχω Heimsoethius. 597. αἰκάλλουσι
Musgravius] ἐκκαλοῦσι 598. *αὐτοῖσι] αὐτοῦς
*πᾶν] ἅπαν pr., τ addidit m. ant. 602.
μετ' ἄλλου m. ant. μεγάλου pr. 604. πυθοῦ D.]
πεύθου in litura. Fuit επιθυο. Quod πυθοῦ et
πεύθου significare potest. 605. τοῦτ' ἄλλ'] τοῦτ'
ἀλλ' cum τοῦτο δὲ gl. superscr.

- κοινή τι βουλευσαντα, μή μ' ἀπλῇ κτάνης
ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβῶν,
γνώμῃ δ' ἀδῆλῃ μή με χωρὶς αἰτιῶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς.
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω 611
καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, δν πλείστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γινώσκει τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος,
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοιῖς μῆ. 615
- XO. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένην πεσεῖν,
ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
- OI. ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλευῶν λάθρα
χωρῇ, ταχὺν δεῖ καμὲ βουλευεῖν ἅλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620
πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα.
- KP. τί δῆτα χρήζεις; ἡ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
OI. ἥκιστα· θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
KP. ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
OI. ὡς οὐχ ὑπέβην οὐδὲ πιστεύουσιν λέγεις. 625
KP. οὐ γὰρ φρονούντ' αὖτ' οἱ βλέπω. OI. τὸ γοῦν ἐμόν.
KP. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κάμειν. OI. ἀλλ' ἔφυς κακός.
KP. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; OI. ἀρκετόν γ' ὅμως.
KP. οὐτοί κακὸς γ' ἄρχοντας. OI. ὦ πόλις πόλις.
KP. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχί σοι μόνῳ. 630
- XO. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσιν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νείκος εὐ θέσθαι χρεῶν.
- ΙΟΚΑΣΤΗ.
- τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635
οὕτω νοσοῦσης ἴδια κινούντες κακά;
οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους σύ τέ, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλλος ἐς μέγ' οἴσετε;
- KP. δμαίμε, δεινὰ μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δράσαι δικαιοῖ, θάτερον δυοῖν κακοῖν, 640
ἢ γῆς ἀπώσαι πατρίδος, ἢ κτείνειν λαβῶν.
- OI. Εὐμνημι· δρώοντα γὰρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
KP. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἄρατος, εἰ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὦν ἐπατιῶ με δρᾶν. 645
- IO. ὦ πρὸς θεῶν πιστεύουσιν, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
ἔπειτα κάμει τοῦσδε θ' οἱ πάρεσί σοι.
- XO. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι. 649
OI. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;
XO. τὸν οὔτε πρὶν νῆπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν
καταΐδεσαι. [τί φῆς.
OI. οἶσθ' οὖν ἂ χρήζεις; XO. οἶδα. OI. φράζε δὴ
XO. τὸν ἐναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτία 656
649—659. = 678—688.
612. αὐτῷ] αὐτῷ pr. sine spiritu. αὐτῷ ree.
622. ἡ a m. antiqua faetum ex ἡ vel ἦ. 624.
KP. ὅταν — λέγεις] Sensus tale quid postulat, KP.
ὡς οὐχ ὑπέβην οὐδὲ πιστεύουσιν λέγεις. | OI. ὡς οὐ
φρονῶν' οὐ δ' οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν. 628. *Ξυνίης]
Ξυνίεισ 630. μέτεστιν Trielinius] μέτεστι τῇσδ'
631. καιρίαν] κειρίαν, ut videtur, pr. κυρίαν ab alia
m. antiqua. Paulo recentior in margine γρ. καιρίαν
ἡγουν κατὰ καιρόν. 633. παρεστὸς] o in w muta-
tum a m. ant. 635. ἐπήρασθ'] se in t mutatum a m.
ant. 637. Κρέον Elmsleius] Κρέων 638. ἐς D.] εἰς
640. θάτερον δυοῖν D.] δυοῖν ἀποκρίνας 641.
Versus in marg. additus a m. pr. 644. μή νυν Elms-
leius] μή νῦν 652. οὔτε] οὔποτε a m. recentissima.
656. *ἐναγῇ eum Suida s. v. ἐναγῆς] ἐναγῇ. In
sehol. γρ. φίλον ἐναγῇ ab S. ἀναγῇ Bergkii.
- σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
OI. εὐ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
ζητῶν ὀλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
XO. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον 660
"Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος δ' τι πύματον
ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλὰ μοι δυσμῶρψ γὰρ φθινὰς
τρύχει ψυχάν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.
OI. ὁ δ' οὖν ἴτω, κεῖ χρή με παντελῶς θανεῖν, 669
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ. 670
τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐπιοικτεῖρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἐνθ' ἂν ἡ στυγῆσεται.
KP. στυγνὸς μὲν εἰκὼν δῆλος εἰ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγιστα φέρειν. 675
OI. οὐκουν μ' ἑάσεις κακτὸς εἰ; KP. πορεύσομαι,
σοὺ μὲν τυχὼν ἀγνώστως, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσως.
XO. γύναι, τί μέλλας κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;
IO. μαθούσα γ' ἦτις ἡ τύχη. 680
XO. δόκησις ἀγνῶς λόγων ἤλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ
νῶδικον. [λόγος;
IO. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; XO. ναίχι. IO. καὶ τίς ἦν
XO. ἄλις ἐμοιγ' ἄλις, γὰς προπονουμένας, 685
φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
OI. ὀρᾶς ἴν' ἤκει; ἀγαθὸς ὦν γνῶμην ἀνὴρ
τοῦμόν παρὶς καὶ καταμβλύνεις κέαρ.
XO. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον, 689
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἅπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἂν, εἰ σε νοσφίζομαι,
ὅς τ' ἐμὰν φίλαν ἐν πόνοις
ἀλύουσιν κατ' ὄρθον οὐρίσας, 695
τανῦν τ' εὐπομος εἰ γένοιτο.
- IO. πρὸς θεῶν διδάξον καμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσῆνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
OI. ἐρῶ· σέ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεον, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἶά μοι βεβουλευκὺς ἔχει.
- IO. λέγ', εἰ σαφὸς τὸ νείκος ἐγκαλῶν ἔρεῖς.
OI. φονέα με φησὶ Λαῖου καθεστάναι.
IO. αὐτὸς Ξυνειδῶς, ἡ μαθὼν ἄλλου πάρα;
OI. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον ἐσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἄλλον πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
IO. σύ νυν ἀφείς σεαυτὸν ὦν λέγεις περὶ
ἐμοῦ πᾶκούσον καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
660—668. = 689—697.

γρ

657. λόγῳ] λόγον, γρ a m. antiqua superscripto.
*λόγῳν. σ' addidit Hermannus. *βαλεῖν] ἐκβαλεῖν
658. νυν D.] νῦν 659. φυγῇν] φυγεῖν pr.
Correxist m. ant. 664. φρόνησιν] Super η littera a
erasa, ut videtur. 665. Super μοι aliquid erasum,
pro quo ὃ posuit m. recentissima. φθινὰς D.] φθι-
νουσα 666. τῇδ' Hermannus] καὶ τῇδ' 668.
*πρὸς σφῶν] προσφῶν 672. ἐλεινόν Porsonus]
ἐλεεινόν 679. *δόμων] δόμον 681. ἀγνῶς] σ
ab S additum. 688. παρὶς καὶ καταμβλύνεις (κα-
ταμβλύνει Heimsoethius) Hartungius] παρὶς καὶ
καταμβλύνων 689. ὦναξ Trielinius] ἄναξ 693.
σε νοσφίζομαι] σ' ἐνοσφίζομαι Badhamus 695.
ἀλύουσιν] σαλεύουσιν Dobræus. *οὐρίσας] οὐ-
ρίσας 696. τῇδ' pr., sed τ' a m. ant. εἰ γε-
νοιο Bergkii] εἰ δύναται γενοῦ. In eodē dūnai pr.,
erasis qui super a positi fuisse videntur a recentibus
duobus. Literam o addidit S. i. e. δύνατο. 705.
ἐσπέμψας D.] εἰσπέμψας 707. σύ νυν Elmsleius]
οὐ νῦν σεαυτὸν] ἐαυτὸν pr., σ addidit S.

χρησμός γάρ ἦλθε Λαίῳ ποτ', οὐκ ἔρω
 Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
 ὡς αὐτὸν ἦξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
 ὅστις γένοιτ' ἔμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
 καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἢ φάτις, ξένοι ποτέ 715
 λησται φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
 παιδὸς δὲ βλάστας οὐ δίσχον ἡμέραι
 τρεῖς, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύσας ποδοῖν
 ἔρριπεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὅρος.
 κἀνταυθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκείνον ἵηυσεν 720
 φονέα γενέσθαι πατρός οὔτε Λαῖον
 τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικά διώρισαν,
 ὦν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὦν γάρ ἂν θεὸς
 χρεῖαν ἔρευνᾷ ῥαδίως αὐτὸς φανεί. 725
 ΟΙ. οἶδ' ἂν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
 ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.
 ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦτ' ἐπιστραφεὶς λέγεις;
 ΟΙ. ἔδοξ' ἀκούσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λαῖος
 κατασφαγεῖ πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 730
 ΙΟ. ἡυδατο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
 ΟΙ. καὶ ποῦ ὅθ' ὁ χώρος οὗτος οὐ τόδ' ἦν πάθος;
 ΙΟ. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κληίζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
 ἐς ταῦτ' Δελφῶν κατὰ Δαυλίας ἄγει.
 ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξελυθῶς; 735
 ΙΟ. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
 ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μοι δράσαι βεβούλευσαι πέρι;
 ΙΟ. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
 ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λαῖον φύσιν 740
 τίν' ἦλθε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἦβης ἔχων.
 ΙΟ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθεὶς κἀρα,
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
 ΟΙ. οἶμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀράς
 δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
 ΙΟ. πῶς φῆς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
 ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
 δεῖξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.
 ΙΟ. καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἂν δ' ἔρῃ μαθοῦσ' ἔρω.
 ΟΙ. πότερον ἐχώρει βαυός, ἢ πολλοὺς ἔχων 750
 ἄνδρας λοχίτας οἱ· ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
 ΙΟ. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαῖον μία.
 ΟΙ. αἰαῖ, τάδ' ἦδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε
 ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
 ΙΟ. οἰκεὺς τις, ὅσπερ ἴκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
 ΟΙ. ἢ κὰν δόμοις τυγχάνει τανὺν παρών;
 ΙΟ. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γάρ κείμεν ἦλθε καὶ κράτη
 σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαῖόν τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγῶν 760
 ἀγρούς σφεπέμω καπὶ ποιμνίων νομάς,
 ὡς πλείστον εἶη τοῦδ' ἀποπτὸς ἄστεως.

κᾶπεμψ' ἐγὼ νιν· ἄξιος γάρ οἱ· ἀνὴρ
 δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μεῖζω χάριν.
 ΟΙ. πῶς ἂν μὲν δὴθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
 ΙΟ. πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
 ΟΙ. δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
 εἰρημέν' ἢ μοι δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
 ΟΙ. ἀλλ' ἴζεται μὲν· ἀξία δὲ που μαθεῖν
 κἀγὼ τὰ γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ. 770
 ΟΙ. κοῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
 ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γάρ ἂν καὶ μεῖζον
 λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών;
 ἐμοὶ πατήρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς, ἡγήμην δ' ἀνὴρ 775
 ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
 τοιαῦδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 ἀνὴρ γάρ ἐν δέπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
 καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστός ὡς εἴην πατρί. 780
 κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον, θάτέρα δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
 τοῦναιδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 κἀγὼ τὰ μὲν κείνοις ἐτερπόμην, ὅμως δ' 785
 ἐκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολὺ.
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθῶδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηνεν λέγων, 790
 ὡς μητρί μὲν χρεῖη με μυχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποις δηλώσοιμ' ὄραν,
 φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
 κἀγὼ πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν
 ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα 795
 ἔφρευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
 χρησμῶν ὄνειδ' ἰδὼν ἐμὴν τελοῦμενα.
 στεῖχων δ' ἰκνούμαι τοῦσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὀλλυσθαὶ λέγεις.
 καὶ σοι, γύναι, τάληθές ἐξερῶ. τριπλῆς 800
 ὅτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,
 ἐνταυθά μοι κῆρυξ τε καπὶ πωλικῆς
 ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβῶς, οἷον σὺ φῆς,
 ξυνηγνιάζων· κᾶε δόδο μ' ὁ θ' ἡγεμῶν
 αὐτὸς θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλαυνέτην. 805
 κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παῖω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὀρᾷ,
 ὄχους παραστείχοντα τηρήσας μέσον
 κἀρα διπλοῖς κέντροισι μου καθίκετο.
 οὐ μὴν ἴσῃν γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
 σκῆπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος
 μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκυκλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας, εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαῖου τι συγγενές,

713. ἦξοι pr., ἦξει a m. ant. ἔξοι Wunderus. ἔξει Canterus. 719. ἄβατον εἰς Musgravius] εἰς ἄβατον 722. παθεῖν] θανεῖν, cui manus recentissima adscripsit γρ. παθεῖν, quod est in apographis plerisque. 728. τοῦτ' ἐπιστραφεὶς Blaydesius] τοῦθ' ὑποστραφεὶς 730. *τριπλαῖς] διπλαῖς 741. ἦλθε D.] εἶχε 742. χνοάζων Hartungius] χνοάζων *λευκανθεὶς] λευκανθῆς 743. ἀπεστάτει] ἀποστάτει pr. Correxuit m. ant. 746. πρὸς σ'] πρόσ. Alterum s addidit S. 748. *ἐξείπῃς] ἐξείποις 749. *ἂν δ'] ἂ δ' ἂν 741. λοχίτας] λοχεῖτας pr. 752. *δ' αὐτοῖσιν] αὐτοῖσι δ' 753. κῆρυξ pr. κῆρυξ corr. 754. αἰαῖ] αἰαῖ pr. αἰ αἰ corr. 756. ὅσπερ] ὥσπερ pr. Correxuit S.

SOPHOCLES.

763. οἱ Hermannus] ὁ γ' 765. ἡμῖν] ἡμῖν pr. 773. *λέξαιμ'] λέξοιμ' 779. μέθη pr. μέθησ a m. ant. 782. *θάτέρα] θ' ἡτέρα 789. δ' ἄθλια] θ' ἄθλιω pr., duabus super w literis erasis. 790. δύστηνα] δύσφημα Heimsoethius. προύφηνεν Hermannus] προύφάνην 791. χρεῖη Dawesius] χρῆ ἢ, i altero eraso. 793. τοῦ] τούτου, sed eraso τού. 794. πακούσας] Utrumque a in litura literae e. 800. Hunc versum in marg. habet a m. recentiore. Videtur interpolatoris esse Byzantini, lacunam explentis. 801. ἢ Elmsleius] ἦν 802. *κῆρυξ] κῆρυξ 808. ὄχους Doederlinus] ὄχου 814. Λαῖου Bothius] λαῖω, quo servato προσήν καὶ pro προσήκει Heimsoethius.

- τίς τοῦδ' ἀκούειν ἀνδρὸς ἀθλιώτερος; 815
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ;
ὅν μὴ ξένων ἔξεστι μὴδ' ἀστών τινι
δόμοις δέχεσθαι, μὴδὲ προσφωνεῖν τινα,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ ἡγὼ ἧ' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς. 820
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χερσὶν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
μὴδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
μητρὸς ζυγῆσαι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
[Πόλυρον, ὃς ἐξέφρασε κατέθρεψέ με].
ἄρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοῖ λόγον;
μὴ δῆτα μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας, 830
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλὶδ' ἐμαυτῷ συμφορὰς ἀφιγμένην.
- XO. ἡμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἔως δ' ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 835
OI. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτήρα προσμεῖναι μόνον.
- IO. πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;
OI. ἐγὼ διδάξω σ' ἣν γὰρ εὐρεθῇ λέγων
σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφυγοῖην πάθος. 840
IO. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
OI. ληστὰς ἐφασκες αὐτὸν ἄνδρα ἐννέπειν
ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον.
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος. 845
εἰ δ' ἄνδρ' ἐν' οἰδίζωνον αὐδῆσαι, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
- IO. ἀλλ' ὅς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο,
κοῦκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
εἰ δ' οὖν τι κακτρέποιο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ', ὦναξ, σὸν γε Λαῖου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
διείπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῆδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ' οὔτε τῆδ' ἂν ὕστερον.
- OI. καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα, μὴδὲ τοῦτ' ἀφήξ. 860
IO. πέμψω ταχύνασθ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὡν οὐ σοι φίλον.
- XO. εἴ μοι ξυνεῖη φέροντι
863—872. = 873—882.

815. τίς τοῦδ' ἀκούειν ἀνδρὸς ἀθλιώτερος D. (col-
lato v. 1204.)] τίς τοῦδὲ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' (a m. rec.
superscr. gl. ἄλλως, quod est ἄλλος) ἀθλιώτερος
817. ὅν — τινι D.] ὦι — τινά 821. ἐκ (Ch. F.
Schrwaldus) ἐν 824. μῆστι] μῆστι a m. antiqua
in mῆτε mutatum. 825. μὴδ' D.] μὴ μ' pr. in mῆτ'
mutatum a m. antiqua. 827. Versum spurium se-
cluserit Wunderus 829. ἂν ὀρθοῖ Schaeferus] ἀνορ-
θοῖη, quod ἀνορθοῖη scriptum in codice. 831.
*ταύτην] ταύταν 833. ἰδεῖν] ἴδοιν Pirnhaberns in
Schneidewini Philologo vol. 3. p. 133. 836. γ' ad-
didit m. ant. 840. πάθος] ἄγος Blaydesius. 843.
*κατακτείνειαν] κατακ... v... εν pr., quae in marg.
litteras kt scripsit. κατακτείναιεν m. ant. 848. φα-
νέν] εν ab S habet. 852. σὸν Bothius] τὸν
857. εν ab S additum. 862. οὐ σοι] οὐ σοὶ a
mann recenti.

μοῖρα τὰν εὐσεπτον ἀγνεῖαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται 865
ὕπιδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὀλυμπος
πατήρ μόνος, οὐδέ νιν
θανάτῳ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδέ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ· 870
μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδέ γηράσκει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον·
ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἢ μὴ ἴκαρρα μὴδὲ συμφέροντα, 875
ἀκρότατον εἰσαναβάσ'
αἵπος ἀπότομον ὠρούσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρήται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε λύσαι θεὸν αἰτούμαι. 880
θεὸν οὐ λήθω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
εἰ δὲ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, 883
Δίκας ἀφόβητος, οὐδέ
885
δαιμόνων ἔδη σέβων,
κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
δυσπότημου χάριν χλιδάς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κεράνει δικαίως
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρζεται 890
ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεσται ματᾶζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμοῦ βέλη
εὐξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἰ τοιαῖδε πράξεις τίμαι, 895
τί δεῖ με χορεύειν;
οὐκέτι τὸν ἀθικτον εἰμι γὰς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν,
900
οὐδέ τὰν Ὀλυμπίαν.
εἰ μὴ τάδε χειρόδεκτα
πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ', ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις.
Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε σάν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
φθίνοντα γὰρ — — — Λαῖου
θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἵδη,
κουδάμου τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910

IO. χώρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεστάθῃ
ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τὰδ' ἐν χερσὶν
στέφῃ λοβούσῃ κάπιθυμιάματα.
ὕψου γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοῖαισιν, οὐδ' ὅποι' ἀνὴρ 915
ἐννοῦς τὰ καὶνὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
883—896. = 897—910.

866. οὐρανίαν — αἰθέρα] as et os a m. rec. su-
perscriptum, i. e. οὐρανίαν — αἰθέρος. 867. δι']
de pr. ut videtur. 869. *θανάτῳ] θνητῇ 870. μή-
ποτε Elmsleius] μὴν ποτε *λάθα] λαθρα, eraso p.
875. συμφέροντα] συμφέροντ' a m. rec. 876.
ἀκρότατον Erfurdtius] ἀκροτάταν 877. αἵπος ad-
didit Arndtius in Quacst. Sophocleis (Brandenburgi
novi a. 1844.) p. 19. 880. αἰτούμαι] μάι erasum,
nullis aliis literis superscriptis. Idem 882. de pro-
στάταν dicendum, cuius nunc hac tantum literae
supersunt p. στα a, reliquias erasis. 890. ἔρζεται]
Ex γ factum, quod librarius scribere coeperat.
891. ματᾶζων] ματᾶζων 893. *θυμοῦ] θυμῷ
894. εὐξεται Musgravius] ἔρζεται. Codex ἔρζεται sine
spiritu. 896. *χορεύειν] Addit πονεῖν ἢ τοῖς θεοῖς;
ex gl. quod corrigendum est ἢ ante πονεῖν ponendo
vel in ἡγουν mutando. 903. *ὄρθ'] ὄρθόν 905.
σάν] σ' αν pr. 906. φθίνοντα] γρ. φθίνων schol.
906 Indicavi lacunam.

- ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
ὅτ' οὖν παραινούς· οὐδὲν ἐς πλεόν ποιῶ,
πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἀρχιστος γὰρ εἶ,
ἰκέτις ἀφ' ἱγμάτων τοῖσδε σὺν κατάργμασιν, 920
ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγὴ πόρης·
ὥς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κείνον βλέποντες ὥς κυβερνήτην νεώς.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ Ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου; 925
μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κάτισθ', ὅπου.
ΧΟ. στέγαι μὲν αἶδε, καὶ τὸς ἔνδον, ὦ Ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ ἴδε τῶν κείνου τέκνων.
ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ἔξυν ὀλβίοις αἰεὶ
γένοιτ', ἐκείνου γ' οὕσα παντελὴς δάμαρ. 930
ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ Ξέν' ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐπειρίας οὐνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρήζων ἀφ' ἱστίων χῶ τι σημήναι θέλων.
ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύνα.
ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφ' ἡμετέρων; 935
ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν
ἴδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν, ἀσφάλλους δ' ἴσως.
ΙΟ. τί δ' ἔστι; ποῖαν δύναμιν ὦδ' ἔχει διπλῆν;
ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχίονα χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὥς ἠδὲ τ' ἐκεῖ. 940
ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
ΙΟ. πῶς εἶπας; ἡ τέθνηκεν Οἰδίπου πατήρ;
ΑΓ. τέθνηκεν· εἰ δὲ μή, αὐτὸς ἀξίω θανεῖν.
ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τὰδ' ὥς τάχος 945
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἴν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπου πάλα τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφρευε μὴ κτάνει, καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλῳλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
ΟΙ. ὦ φίλατον γυναῖκος Ἰοκάστης κέρα, 950
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἴν' ἵκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
ὥς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλῳλῶτα.
ΟΙ. τί φῆς, Ξέν'; αὐτὸς μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
σάφ' ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
ΟΙ. πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου Ξυναλλαγῇ; 960

- ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὥς ἔοικεν, ἔρῃθο.
ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἂν, ὦ γύνα, σκοποῖτό τις 965
τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὕψηλῶν ἐγὼ
κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν
κεῖθι κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔρχους, εἴ τι μὴ τῷ μῶ πόθῳ
κατέφθιθ', οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη ἔμοῦ. 970
τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται παρ' Αἰὼν Πόλυβος αἰεὶ οὐδενός.
ΙΟ. οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλα;
ΟΙ. ἠὲ δας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλλης; 975
ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ;
ΙΟ. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἀνθρωπος ὦ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενός σαφής;
εἰκὴ κράτιστον Ζῆν, ὅπως δύναίτο τις.
σὺ δ' ἐς τὰ μητρὸς καὶ φοβῶ νυμφεύματα· 980
πολλοὶ γὰρ ἦδη κὰν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ Ξυνηνῶσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδὲν ἐστι, ῥάστα τὸν βίον φέρει.
ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξεῖρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει Ζῶς ἡ τεκούσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
Ζῆ, πᾶς ἀνάγκη, κεῖ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀρθαλμὸς οἱ πατρός τάφοι.
ΟΙ. μέγας, Ξυνήμῃ· ἀλλὰ τῆς Ζώσης φόβος.
ΑΓ. ποῖας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
ΟΙ. Μερόπης, γεραιᾶ, Πόλυβος ἧς ὦκει μέτα. 990
ΑΓ. τί δ' ἐστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον;
ΟΙ. θεῖλῃατον μάντευμα δεινόν, ὦ Ξένε.
ΑΓ. ἡ ῥητόν; ἡ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
ΟΙ. μάλιστα γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρηναὶ μιγῆναι μητρὶ τήμαυτοῦ, τό τε 995
πατρῶνον αἵμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς εἰλεῖν.
ὦν οὐνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλα
μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχὴς μὲν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἠδιστον βλέπειν.
ΑΓ. ἡ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπολις; 1000
ΟΙ. πατρός τε χρήζων μὴ φρονεῖν εἶναι, γέρον.
ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπεὶ περ εὐνους ἦλθον, ἐξελευσάμην;
ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν, ὅπως 1005
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὐ πράξαιμι τι.
ΟΙ. ἀλλ' οὐ ποτ' εἴμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δράς.
ΟΙ. πῶς, ὦ γεραιᾶ; πρὸς θεῶν διδασκὲ με.
ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις οὐνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010
ΟΙ. ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
ΑΓ. ἡ μὴ μῖασμα τῶν φυτεύσάντων λάβης;
ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεῖ φοβεῖ.
ΑΓ. ἄρ' οἴσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;

ἦν η
917. εἰ — λέγοι, literis ἦν a m. ant. et η a m. pr. superscriptis. 918. *ἐς] εὐ *ποιῶ] ποῶ
919. πρὸς] Literam finalem ab S habet, ut 746. πρὸς
pro πρὸς σ' habet. Λύκει' — εἰ a m. ant. Λύκι'
— ἦι pr. 920. ἰκέτις] ἰκέτης pr. σὺν] συγ pr.
κατάργμασιν Wunderus] κατεύγμασιν 922.
ἡμῖν] ἡμῖν pr. 924. *ΑΓΓΕΛΟΣ] θεράπων πολύβου
926. *κάτισθ'] κάτοιισθ' 935. παρὰ a m. anti-
qua ita est radendo in πρὸς mutatum ut id a prima
manu scriptum videri possit. δ' addidit m. ant.
936. τάχ' ἂν Brunckius] τάχα 943. τέθνηκεν Οἰ-
δίπου πατήρ; ΑΓ. τέθνηκεν· εἰ δὲ μή, αὐτὸς ἀξίω
θανεῖν] τέθνηκε πόλυβος; ἀγγ. εἰ δὲ μή | λέγω γ' ἐγὼ
τάληθές, ἀξίω θανεῖν. Correxī, praecunte Nauckio,
qui coniecērat, τέθνηκεν Οἰδίπου πατήρ; | ΑΓ. τέ-
θνηκε Πόλυβος· εἰ δὲ μή, ἀξίω θανεῖν. 948. κτά-
νη
955. ἀγγελῶν] ἀγγελῶν corr.
957. σημήνας] Litera ἡ eluta. Videtur σημάνω πο-
tius fuisse quam σημήνας. γρ. σημάντωρ S. 959.
σάφ' Porsonus] εὐ

966. ὄρνεις Nauckius] ὄρνις δ' ante ἐγὼ era-
sum. 967. *κτενεῖν] κτανεῖν 968. δὴ primo
omission addidit eadem manus. 976. οὐκ ὀκνεῖν λέ-
χος με δεῖ (vel οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ λέχος) D.] λέχος
(λέκτρον superseripsit S.) οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ 979.
*εἰκὴ] εἰκῇ 980. ἐς D.] εἰς 982. Ξυνηνῶσθησαν
Elmsleius] Ξυνηνῶσθησαν 985. μὴ 'κύρει] μὴ κύρει pr.
987. γ' addidit Porsonus. 991. ὑμῖν] ὑμῖν pr.
993. οὐχὶ Brunckius] οὐ 998. ἀπωκεῖτ'] *ἀπ' ὀκιστ'
1002. ἐγὼ οὐχὶ Porsonus] ἐγὼ γ' οὐχὶ οὐχὶ] χὶ
erasum. 1004. ἂν a m. pr. vel S insertum literis
minoribus. 1011. *ταρβῶν] ταρβῶ ἐξέλθῃ] ἐξέλ-
θοι, η super oi a m. rec. scripto.

- ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
 ΑΓ. ὁθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδέν ἐν γένει. 1016
 ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γάρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
 ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδέν τοῦδε τάνδρως, ἀλλ' ἴσον.
 ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐφείνατ' οὐτ' ἐκείνος οὐτ' ἐγώ. 1020
 ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;
 ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
 ΟΙ. κᾶθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔσπερξεν μέγα;
 ΑΓ. ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας γ' τυχῶν μ' αὐτῷ δίδως; 1025
 ΑΓ. εὐρὺν ναπαῖας ἐν Κιθαιρώνας πτυχαῖς.
 ΟΙ. ὠδοιπορεῖς δὲ πρὸς τί τοῦσδε τοὺς τόπους;
 ΑΓ. ἐνταῦθ' ὀρεῖαις ποιμνίοις ἐπιστάτου.
 ΟΙ. ποιμὴν γάρ ἦσα καπὶ θητεία πλάνης;
 ΑΓ. σοὺ δ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ. 1030
 ΟΙ. τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν νάπαις με λαμβάνεις;
 ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. οἶμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
 ΑΓ. λῶω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἁκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὅς εἰ.
 ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρός; φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἶδ', ὦ δούξ δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶων φρονεῖ.
 ΟΙ. ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχῶν;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος; ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
 ΑΓ. τῶν Λαῖου δῆπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα· τοῦτου τάνδρως οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἢ κᾶστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδείτ' ἐν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ἡμῶν τῶν παρεστῶτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ' ὃν ἐννέπει,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν;
 σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς ἡρῆσθαι τάδε. 1050
 ΧΟ. οἶμα μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἔξ ἀγρῶν,
 ὃν κἀμάτευσ ἐπρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τὰδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιμέσθαι τὸν θ' οὗτος λέγει; 1055
 ΙΟ. τί δ' ὄντιν' εἶπε; μὴδὲν ἐντραπής. τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μὴδὲ μεμνήσθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβῶν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμόν γένος.

1015. γεννητῶν] Alterum v ante η inseruit S.
 τι

1016. ὁθούνεκ'] ὁθ' ὄνεκ' pr., litera u ante η inserta a m. antiqua. 1023. μέγα] Inter μέ et γα duae literae erasae, fortasse τα. 1024. αὐτὸν ἐξέπεισ' in litura. Nam fuerat ἐξέπεισ' αὐτὸν 1025. τυχῶν Bothius] τεκῶν 1030. *δ' γ'. τ' Hermannus 1031. ἴσχοντ'] ἴσχω, sed ἴσχοντ' in margine a m. pr. ναπαῖς με λαμβάνεις D.] ἐν καιροῖς λαμβάνεις. In apographis ἐν κακοῖς με λαμβάνεις, quod factum ex annotatione scholiastae ἀναπυνθάνεται ὁ Οἰδίπους ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἐκθεσιν, ἵνα ἐκεῖνος εἴπῃ τὸ περὶ τῶν ποδῶν, ὅπερ ἐπιγινώσκει ἢ ἰοκάστη. 1032. ποδῶν] ποδοῖν D. 1036. ἐτ 1045. ὥστ'] Literae στ uno duetu expressae, cuius pars inferior erasa, ut ὡς fieret. Sed primo ὥστ' scriptum fuisse literae σ forma prodit, quae alia est separatim scriptae, alia cum τ coniunctae. 1041. ἦ] ἢ pr. 1047. *γ' γὰρ *εἰδείτ' ἂν] εἰδῆτ' ἂν in litura a m. antiqua. Videtur ἂν εἰδῆτ' fuisse. 1050. ἡρῆσθαι Elmsleius] εὐρῆσθαι 1052. *κἀμάτευσ] καὶ μάτευσ 1056. τί, sed σ ab eadem, ut videtur, manu addito.

- ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ αὐτοῦ βίου 1060
 κῆδει, ματεύσης τοῦθ'. ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ.
 ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γάρ οὐδ' ἂν τρίτης ἐγὼ
 μητρὸς φανῶ τριδουλος, ἐκφανεῖ κακῇ.
 ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾷ τάδε.
 ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τὰδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
 ΙΟ. καὶ μὴν φρονούσά γ' εὐτὶ λῶστά σοι λέγω.
 ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
 ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοιῆς ὅς εἰ.
 ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτήρᾳ μοι·
 ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
 ΙΟ. ἰοῦ ἰοῦ, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
 μόνον προσεῖπειν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.
 ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
 ἄεσσα λύπης ἢ γυνῆ; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
 ΟΙ. ὅποια χρήζει ῥηγνύτω· τοῦμόν δ' ἐγώ,
 καὶ σμικρὸν ἔστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
 τῆς εὐ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρὸς, οἱ δὲ συγγενεῖς
 μὴνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 [τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμόν γένος.] 1085
 ΧΟ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνῶμην ἴδρις,
 οὐ τὸν Ὀλυμπον ἀπείρων,
 ὦ Κιθαιρῶν, οὐκέτι τὰν ἐτέραν 1090
 πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὖειν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπήρα φέροντα
 τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
 ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη. [ἄρα 1095
 τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραίωνων
 Νύμφα ὀρεσσιβάτα που 1100
 Πανὶ πλαθεῖς; ἢ σὺ γε καὶ γενέτας
 Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
 εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσειν, 1104
 εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων σ'
 εὐρῆμα δέεατ' ἐκ του
 Νυμφᾶν Ἑλικωνίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει.
 ΟΙ. εἰ χρή τι κάμῃ μὴ συναλλάξαντά πω, 1110
 πρέσβεις, σταθμάσθαι, τὸν βοτήρ' ὅραν δοκῶ,
 1086—1097. = 1098—1109.

1061. *ἐγὼ cum schol.] ἔχω 1062. θάρσει Brunckius] θάρρει ἂν τρίτης Hermannus] ἂν ἐκ τρίτης: unde etiam οὐδ' ἂν ἐγὼ 'κ τρίτης conici potest 1064. δρᾷ] δρᾶν, litera ν a m. rec. addita. 1074. ἄεσσα] αἰεσσα 1075. *ἀναρρήξει] ἀναρρήξη 1078. αὕτη Hermannus] αὕτη 1079. γ' post ἐμὴν erasum. 1084. 1085. Seclisit D. 1084. *τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ] τοιόσδ' ἐκφύς ὡς οὐκ, literis δε a m. recentissima insertis et ὡς punctis notato. 1085. μὴ 'κμαθεῖν] μ' ἐκμαθεῖν pr. 1087. γνῶμην Erfurdtius] γνῶμην 1089. οὐκέτι τὰν ἐτέραν D.] οὐκ ἔστι τὰν αὐρίον 1092. ματέρ' D.] μητέρ' 1099. ἄρα (sic etiam Brunckius) Νύμφα ὀρεσσιβάτα που Πανὶ πλαθεῖς; ἢ σὺ γε καὶ γενέτας D.] ἄρα πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπλαθεῖσα (sic eodex, non προσπλαθεῖσ') ἢ σέ γε θυγάτηρ (u ex alia litera radendo factum). 1104. Versum ἀνάσσειν εἴθ' ὁ βακχεῖος θεὸς inter versus addidit S. 1105. ναίων radendo ex ἀνάσσειν factum. σ' addidit D. 1108. Νυμφᾶν] νυμφᾶν pr., a ex u facto. Ἑλικωνίδων Porsonius] ἐλικωνιάδων 1111. πρέσβεις] πρέσβει, erasa una post ι litera. πρέσβυν manus recentissima.

- ὄνπερ πάλοι ζητοῦμεν. ἔν τε γὰρ μακρῷ
γῆρα ξυνάδει τῷδε τάνδρῃ σύμμετρος,
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὡσπερ οἰκέτας
ἐγνωνκ' ἔμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σὺ μου 1115
προῦχοις τάχ' ἂν που, τὸν βοτήρ' ἰδὼν πάρος.
XO. ἔγνωνκα γὰρ, σάφ' ἴσθι· Λαῖου γὰρ ἦν
εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνὴρ.
OI. σὲ πρώτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις; AI. τοῦτον ὄνπερ εἰσορᾷς. 1120
OI. οὗτος σὺ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅς' ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαῖου ποτ' ἦσθα σὺ;
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ἦ δοῦλος οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
OI. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
ΘΕ. ποίμνας τὰ πλείστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125
OI. χῆροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὦν;
ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
OI. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;
ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντας; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
OI. τόνδ' ὃς πάρεστιν· ἦ ξυναλλάξας τί πως; 1130
ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν δὲ πρὸς μνήμῃ ἀπο.
AI. κοῦδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν ἥμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν διπλοῖσι πομίνιοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ 1135
ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρῃ τρεῖς ὅλους
ἔξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
χειμῶνι δ' ἤδη τάμα τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυον οὗτός τ' ἦν δὲ Λαῖου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
AI. φέρ' εἰπέ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινα
δοὺς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγὼ;
ΘΕ. τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ιστορεῖς;
AI. ὅδ' ἔστιν, ὦ τάν, κείνος ὃς τότ' ἦν νέος. 1145
ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
OI. ᾧ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μάλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
ΘΕ. τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
OI. οὐκ ἐννέτων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ιστορεῖ. 1150
ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
OI. σὺ πρὸς χάριν μὲν ὅς ἐρεῖς, κλάων δ' ἔρεῖς.
ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίση.
OI. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
ΘΕ. δύστηνος, ἀντί τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν; 1155
OI. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ιστορεῖ;
ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὥφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
OI. ἀλλ' ἐς τὸδ' ἦξεις μὴ λέγων γε τοῦνδ' ἰκον.
ΘΕ. πολλῶ γε μάλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
- OI. ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβάς ἐλᾷ. 1160
ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοῖην πάλοι.
OI. πόθεν λαβών; οἰκείον, ἢ ἔ' ἄλλου τινός;
ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.
OI. τίνος πολιτῶν τῶνδε κακ' ποίας στέργης;
ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἰστόρει πλέον. 1165
OI. ὀλωλας, εἰ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
ΘΕ. τῶν Λαῖου τοῖνυν τις ἦν γεννημάτων.
OI. ἦ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
ΘΕ. οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
OI. κάγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'· ἡ δ' ἔσω
κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τὰδ' ὡς ἔχει.
OI. ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. μάλιστα, ἀναξ.
OI. ὡς πρὸς τί χρεῖας; ΘΕ. ὡς ἀναλώσασαί νιν.
OI. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὅκνω
κακῶν. 1175
OI. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
OI. πῶς δῆτ' ἀφήκας τῷ γέροντι τῷδε σὺ;
ΘΕ. κατοικτίσας, ὦ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' ἐς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἰ 1180
ὃν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
OI. ἰοῦ ἰοῦ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
ἦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὐς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν. 1185
XO. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μῆρὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τὰς εὐδαιμονίας φέρει 1190
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει;
τὸν σὸν τοι παραδείγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ τλάμον Οἰδιπόδα,
οὐδὲν μακαρίζω [βροτῶν 1195
ὅστις καθ' ὑπερβολὰν
τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαιμόνος ὄλβου,
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
τὰν γαμψώνυχα παρθένον
χρησμοδόν, θανάτων δ' ἐμᾶ 1200
χώρα πύργος ἀνέστα·
ἔξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
Θήβαισιν ἀνάσσων.
ταῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1201
τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις
εὐνοϊκος ἀλλαγᾶ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κára,
ᾧ μέγας λιμὴν 1208

1113. *σύμμετρος] ἑξυμμετρος 1114. ἄλλως τε
τοὺς] Sic manus recentior. ἀλλ' ὡσετοῦσ pr. In
marg. αλλωσ a m. pr. ὡσπερ] ὄντας Nauckius.

1115. *τῇ δ'] τῇδεδ' 1118. τίς ὡ pr., σ ad-
didit S. 1120. ἦ] εἰ pr., sed correctum ab eadem.
1123. ἦ] ἦν. Correctum ex scholiasta Homeri Il. 5,
533. Od. 8, 186. 1126. τίσι] τίσις, eraso v
1130. ἦ rec. ἦ pr. ξυναλλάξας] Prius λ ex v fa-
ctum. πω ex πο. σ factum, eraso, ut videtur, ὡ
ante σ. Fuit igitur πούσ, non quod Elmsleius cre-
debat πώσ, etsi haec vera scriptura est, quam resti-
tuit. πω coniecit Blaydesius. 1131. ἀπο Blaydesius]
ὑπο 1137. ἐκμήνους Porsonus] ἐκμήνους 1138.
*χειμῶνι] χειμῶνα 1139. 1158. ἐς D.] εἰς 1142.
*τάν] τάν 1150. σε post ιστορεῖ erasum. 1151.
εἰδὼς οὐδὲν in litura. Fuit οὐδὲν εἰδὼς 1152. κλάων
D.] κλαίων 1155. προσχρήζων] προσχίζεις Blay-
desius. 1157. *ἡμέρᾳ] ἐν ἡμέρᾳ

1186—1195. = 1196—1203.

1204—1212. = 1213—1222.

1160. ἀνὴρ D.] ἀνὴρ 1165. πλέον] πέρα Heim-
soethius. 1167. τῶν Λαῖου τοῖνυν τις ἦν γεννημά-
των] Versus interpolatus. τῶν Λαῖου δόμων τις ὀνο-
μάζετο D. 1170. ἀκούειν] ἀκούων. Correctum ex
schol. 1171. γε in litura a m. ant. Fuit fortasse
δέ. e etiam a pr. m. habuit. 1180. ἐς D.] εἰς 1182.
*ἔξῃκοι] ἐξίκοι 1186. ἰὼ m. ant. ὡ pr. ~ 1188.
ἐναριθμῶ] ἐν ἀριθμῷ pr. 1193. τὸν σὸν τοι Ca-
merarius] τὸ σὸν τοι 1194. *Οἰδιπόδα] οἰδίποδα
1195. οὐδὲν Hermannus] οὐδένα 1197. ἐκράτησε
Hermannus] ἐκράτησας 1200. ἀνέστα] ἀνέστασ
rec. 1202. ἐμὸς] ἐμὸς Blaydesius. 1203. *Θή-
βαισιν] θήβαις 1204. τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πό-
νοις Hermannus] τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις

αὐτὸς ἦρκεσεν
 παῖδι καὶ πατρὶ
 θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρῴαι σ' ἄλοκες φέ-
 σιγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε; [ρεῖν, τάλας,
 ἐφηρῶρε σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὀρών χρόνος, 1213
 δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι
 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215
 ἰὼ, Λαίειον ὦ τέκνον,
 εἶθε σ' εἶθε σε
 μήποτ' εἰδόμαν.
 δύρομαι γὰρ ὡς
 περιᾶλλ' ἱακχίῳν [ἐκ σέθεν
 ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ'
 καὶ κατεκοίμῃσα τοῦτόν ὅμιμα. 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τήσδ' αἰεὶ τιμώμενοι,
 οἱ ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσώψεσθ', ὅσον δ'
 ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἔγγενώς ἐτι 1225
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἰστρον οὔτε Φάσιν ἂν
 νίψαι καθαρῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 κεῦθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ, κακὰ
 ἐκόντα κοῦκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
 μάλιστα λυποῦσ' αἰ φανῶσ' αὐθαίρετοι.
 ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἂ πρόσθεν ἦδε μὲν τὸ μὴ οὐ
 βαρύντον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;
 ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
 μαθεῖν, τέθηκε θεῖον Ἰοκάστης κᾶρα. 1235
 ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνας ποτ' αἰτίας;
 ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
 ἄλγιστ' ἀπεσπιν' ἢ γὰρ ὅσις οὐ πάρα.
 ὅμως δ', ὅσον γε κὰν ἐμοὶ μνήμης ἐνι,
 πεῦσαι τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1241
 ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρήλθ' ἔσω
 θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς·
 πύλας δ', ὅπως εἰσηλθ', ἐπιρράξωσ' ἔσω,
 καλεῖ τὸν ἦδη Λαῖον πάλαι νεκρὸν, 1245
 μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὕψ' ὦν
 θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
 τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστηνον παιδουργίαν.
 γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἔξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπῳ μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὕψ' οὐ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλευσόμεν.

1209. αὐτὸς] αὐτὸς. Articulus addidit Brunckius, qui uultus. 1212. *ἐδυνάθησαν] ἐδυνάσθησαν 1213. ἐφηρῶρε Elmsleius] ἐρεῶρε 1214. τ' Hermannus] τὸν 1216. ὦ addidit Erfurdinus. 1217. σε addidit Wunderus. *εἰδόμαν] ἰδόμην pr., ἰδόμαν corr. 1218. δύρομαι Seidlerius] δούρομαι περίαλλ' Heathius] περίαλλα 1219. ἱακχίῳν Erfurdinus] ἱαχέων 1223. ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ] Sic hoc loco, sed infra ΑΓΓ. 1225. ἀρεῖσθε] a ex ai factum. ἔγγενώς] ἐμπέδως Henr. Hirzelius. 1229. *ἐς] εἰς 1231. αἰ] αἰ v rec. et in marg. αἰ ἂν. αὐθαίρετοι corr. αὐθέρετοι pr. 1232. ἦδε μὲν Elmsleius] ἦδε μὲν 1234. Post καὶ tres literae erasae. 1237. *αὐτῆς] αὐτῆς 1242. εὐθὺ] εὐθύς, eraso σ. 1244. ἐπιρράξωσ' Do-braeus] ἐπιρρήξωσ' 1245. καλεῖ Erfurdinus] κάλει 1250. ἄνδρα] ἄνδρα rec. 1251. ἀπόλλυται] ἀπολλύναι pr. cum litura super v. 1252. εἰσέπαι-σεν corr. εἰσέπεσεν pr. 1254. περιπολοῦντ'] πο in litura solius literae π.

φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἔξαιτῶν πορεῖν, 1255
 γυναικὰ τ' οὐ γυναικα, μητρίαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσσύνντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δεικνυσί τις·
 οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρήμεν ἐγγύθεν. 1260
 δεινὸν δ' αὖσας ὡς ὕφηγητοῦ τινος
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
 ἐκλινε κοῖλα κλῆθρα, κάμπιπται στέγη.
 οὐ δὴ κρεμαστήν τὴν γυναικ' εἰσεῖδομεν,
 πλεκταῖς ἑώρας ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
 ὅπως ὀρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας, 1265
 χαλᾷ κρεμαστήν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τὰνθὲνδ' ὀρᾷ.
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἰσὶν ἔξεστέλλετο,
 ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαυθ', ὁθούνεκ' οὐκ ὄφοντό νιν
 οὐθ' οἱ ἔπασχεν οὐθ' ὅποι' ἔδρα κακὰ,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀψοῖσθ', οὐς δ' ἔχρηζεν οὐ γυνωσίοιτο.
 τοιαυτ' ἐφυνμῶν πολλὰκίς τε κοῦχ ἄπαξ 1275
 ἦρασσ' ἐπαίρων βλέφρα. φοίνια δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνέσαν
 φρόνου μυδιώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χάλαζα θ' αἵματοῦσ' ἔτεγγετο. 1279
 ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν ἀπόριθε μὲν 1282
 ὄλβος δικαίως, νῦν δὲ τῆδε θήμερᾳ
 στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν. 1285
 ΧΟ. νῦν δ' ἐσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;
 ΕΞ. βοᾷ διοίρειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινα
 τοῖς πᾶσι Καμειοῖσι τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
 ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔτι 1290
 μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
 ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
 δειται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
 δεῖξει δὲ καὶ σοί. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε
 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσώπει τάχα 1295
 τοιοῦτον οἶον καὶ στρυφόντ' ἐποικτίσαι.

1280. τάδ' ἐκ δυοῖν ἐρρωγῆν, οὐ μόνου, κακὰ,
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακὰ.

1260. *ὕφηγητοῦ] ὕψ' ἡγητοῦ 1262. ἐκλινε] i ex ei factum κλῆθρα] κλείθρα, η super ei a m. rec. Sed 1287. 1291. κλῆθρα iam a m. pr. 1263. *εἰσεῖδομεν] ἐσεῖδομεν 1264. ἑώρας ab S. ἑωραῖος pr. αἰώραις apographa multa. 1265. ὅπως] ὅπως δ': unde Nauckius πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν αἰωρουμέ-νιν. | ὅπως δ' ὀρᾷ νιν —. 1266. ἐπεὶ δὲ γῇ] S-pi-ritus et accentus super ἐπεὶ δὲ a m. rec. Nam a pr. fuit ἐπιδεγῇ, i tamen ab eadem manu, ut videtur, in ei mutato. ἔκειτο corr. ἐκειθ' ὁ pr. δεινὰ δ' ἦν] σχετλ' ἦν Heimsoethius. 1270. *αὐτοῦ] αὐτοῦ οἶν 1271. ὁθούνεκ'] ὁθ' οὔνεκ' ὄφοντο] ὄφιοτο, v 1275. ἐφυνμῶν] ἐφ' ὀμῶν, v ab eadem m. τε ab alia m. aut. de pr. 1277. *ἀνέ-σαν] ἀνέσσαν 1279. χάλαζα θ' αἵματοῦσ' Pors-o-nius] χαλάζης αἵματος 1280. 1281. Versus spurius duo τάδ' ἐκ — συμμιγῇ κακὰ eiecit D. 1283. *τῆδε θήμερᾳ] τῆδέθ' ἡμέρα 1284. ἄτη a m. aut. ἄτε pr. 1289. μητέρ' — αὐδῶν Nauckius] μητρός αὐ-δῶν in litura a m. antiqua, μὴ προσαυδῶν pr. 1291. μενῶν] μενων (sine acc.) pr. 1294. *κλῆθρα γὰρ] κλῆθρα γε

- ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων δσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἦδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
1300 μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σ' ἐθέλων
πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
πολλὰ δ' ἀθρῆσαι.
1305 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
ΟΙ. αἰαὶ αἰαί, δύστανος ἐγὼ,
ποῖ γὰς φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι
φθογγὰ διαπέταται φοράδην;
1310 ἰὼ δαῖμον, ἴν' ἐξήλλου.
ΧΟ. ἐς δεινόν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐπόψιμον.
ΟΙ. ἰὼ σκότου
νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν.
1315 οἷμοι,
οἷμοι μάλ' αὐθις· οἷον εἰσέδου μ' ἅμα
κέντρων τε τῶνδ' οἷστρον καὶ μνήμη κακῶν.
ΧΟ. καὶ θαυμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν
διπλὰ σε πενθεῖν καὶ διπλὰ φορεῖν κακά. 1320
ΟΙ. ἰὼ φίλος,
σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς, 1325
καίπερ σκοτεινός, τὴν γε σὴν αὐδὴν ὄμω.
ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπήρε δαιμόνων;
ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα. 1330
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὄραν,
ὅτ' γ' ὀρώντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1335

1313—1320. = 1321—1328.

1329—1348. = 1349—1368.

1299. σ' a m. ant. additum. τλήμων] τλήμων
pr. Post hunc versum erasus est v. 1302. per erro-
rem ab librario huc illatus et pugetis notatus.
1301. μακίστων a m, pr. ex κακίστων factum.
1302. πρὸς] σ a m. pr. et hic et supra, ubi hic ver-
sus per errorem illatus erat, omissum addidit S.
1303—1305. Versus sic divisi, φεῦ φεῦ δύστανος.
ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν | δύναμαί—| πολλὰ π. — ἀθρῆσαι.
Verba ex v. 1308, illata φεῦ φεῦ δύστανος delevit
D. 1303: *σ' ἐθέλων] σε θέλων 1304. ἀνερέσθαι
eum duplici aecenti, sed priore deleto. 1306.
*τοίαν] ποίαν 1307—1311. Versus sic divisi et
scripti, αἰ αἰ αἰ | φεῦ φεῦ. δύστανος | ἐγὼ. ποῖ
γὰς | φέρομαι τλάμων. πᾶ μοι φθογγὰ | διαπέταται
φοράδην; | ἰὼ δαῖμον ἴν' ἐξήλου. 1307. αἰαὶ αἰαί,
deleto φεῦ φεῦ, scripsi eum Hermanno. Idem ἐξή-
λου pro ἐξήλου. 1311. διαπέταται] Requiritur
duo anapaesti: unde διαπτωτάτα Musgravius.
1313. Verba in duo versus divisa, alterum ἰὼ — ἀπό-
τροπον, alterum ἐπιπλόμενον (sic codex) ἄφατον.
Recte ἐπιπλόμενον in agraphis. 1315. ἀδάμα-
τον Hermannus] ἀδάμαστον ὃν addidit Herman-
nus. 1322. ἐμὸς ἐπίπολος] γρ. καὶ ἐμοῖς ἐπὶ πόνοις
S. 1323. με Erfurdtius] ἔμε 1325. *γινώσκω]
γινώσκω 1328. *ἐπήρε] ἐπήρε 1330. κακὰ τε-
λῶν ἐμὰ] κακὰ et ἐμὰ pr. omitta addidit una ex an-
tiquioribus manibus. τάδ'] Litera super τ erasa.
1333. οὔτις] σ ex v factum. 1334. ὄραν] ὄραν,
i eraso: non craso 1385. 1335. γ'] manus antiqua
γ ex θ fecit.

- ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὀπωσπερ καὶ σὺ φῆς.
ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτόν, ἢ
στερκτόν, ἢ προσήγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἄδονᾶ, φίλοι;
ἀπάγεται ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με, 1310
ἀπάγεται, ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1315
ἐχθρότατον βροτῶν.
ΧΟ. δεῖλαίε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γινῶναι ποτε.
ΟΙ. ὄλοιθ' ὅστις ἦν δς ἀγρίας πέδας
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπὸ τε φόνου 1330
ἔρυτο κἀνέσσωσεν, οὐδὲν ἐς χάριν πράσσειν.
τότε γάρ ἂν θανὼν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσονδ' ἄχος. 1335
ΧΟ. θέλοντι κάμοι τοῦτ' ἂν ἦν.
ΟΙ. οὐκουν πατρός γ' ἂν φρονεῖς
ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὡν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μὲν εἰμ', ἀνοσίτων δὲ παῖς, 1360
ὀμολεχῆς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
1365 τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.
ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῖσθαι καλῶς·
κρείσσω γάρ ἦσθα μηκέτ' ὦν ἢ ζῶν τυφλός.
ΟΙ. ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὡδ' ἔστ' ἀριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι. 1370
ἐγὼ γάρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποῖος βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἄιδου μολῶν,
οὐδ' αὐτάλιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἔστι κρείσσων ἀγρόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, 1375
βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ' ἄστ' γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλαθ' ἱρά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς 1380
ἀπεστέρησ' ἑμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων
ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἄσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἀναγνον καὶ γένους τοῦ Λαῖου.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μινύσας ἐμὴν
ὀρθοῖς ἔμελλον ὅμμασιν τούτους ὄραν; 1385
ἦκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μάποκλῆσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,
ἴν' ἢ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γάρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. 1390
ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἑμαυτὸν ἀνθρώποιον ἐνθεν ἢ γεγώς;

1336. *ταῦθ'] τάδ' 1339. ἄδονᾶ D.] ἠδονᾶ

1340. ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με] ἐκ τόπων (sic ego
quoque in annot. ad Trach. 955.) ὅτι τάχιστα τῶνδ'
Nauckius, deleto με, quod servandum potius erat
et post ἐκ τόπων collocandum. 1341. ὄλεθρον[Turnebus] ὀλέθριον 1348. ὡς ἠθέλησα μηδὲ σ' ἂν
γινῶναι ποτε D.] ὡς σ' (δσ' pr.) ἠθέλησα μηδ' ἀνα-
γινῶναι ποτ' ἂν 1349. ἀγρίας [Triclinius] ἀπ' ἀγρίας1350. νομάδ' Elmsleius] νομάδος ἔλαβέ μ'] In
ἔλυσεν mutavit m. valde antiqua. 1352. ἔρυτο D.]

ἔρρυτο ἐς D.] εἰς 1355. ἢ D.] ἦν *ἄχος] ἄχθος

1360. ἄθεος Elmsleius] ἄθλιος 1361. ὀμολεχῆς Mei-
nckius] ὀμογενῆς 1365. ἔτι Hermannus] ἔφυν, quod

ἔφυν scriptum in codice. 1379. ἱρά D.] ἱερά

1387. *ἂν ἐσχόμην] ἀνεσχύμην 1388. μάποκλῆσαι

D.] μὴ ἀποκλείσαι

1389. *ἦ] ἦν

1393. ἢ Elms-

leius] ἦν

- ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δύμαθ', οἷον ἄρα με
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε.
νῦν γάρ κακός τ' ὦν κάκ κακῶν εὐρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κλέυθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπός ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἱ τοῦμόν αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀπο
ἐπίετε πατρός, ἄρα μου μέμνησθ' ὅτι
οἱ ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὅποι' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνείτε ταυτὸν σπέρμα, κάπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἴμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναικάς μητέρας τε, χῶπόσα
αἰσίσαθ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἂ μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ἢ φρονεῦσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἐνθα μήποτ' εἰσώψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀζῶσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πίθεσθε, μὴ δείσητε. τὰμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βρωτῶν.
XO. ἀλλ' ὦν ἐπαίτεῖς ἐξ δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν, ἐπεὶ
χώρας λείπεται μῶνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
OI. οἶμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδίκος; τὰ γὰρ
πάρους πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.
KP. οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρους κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ κατασχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἀνακτος Ἥλιου, τοιόνδ' ἄρος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱρὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχισθ' εἰς οἶκον ἐσκομίζετε·
τοῖς ἐν γένει γὰρ τάργεσθ' ἡμῶν ὁρᾶν
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
OI. πρὸς θεῶν, ἐπεὶ περ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κακίστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.
KP. καὶ τοῦ με χρεῖας ὠδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
OI. ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ' ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
KP. ἔδρασ' ἂν εὐ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
OI. ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
KP. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ' ὅμως δ' ἴν' ἔσταμεν
χρεῖας ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστήον.
- OI. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
KP. καὶ γὰρ σὺ νῦν τὰν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.
OI. καὶ σοὶ γ' ἐπισκίπτω τε καὶ προτρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀζιωθήτω τόδε
πατρῶν ἄστῳ ζῶντος οἰκητὸν τυχεῖν,
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἐνθα κλήζεται
οὐμός Κιθαιρῶν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
ἴν' ἐξ ἐκείνων, οἱ μ' ἀπαλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ ᾗ πῖ τι δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅσοι περ εἶσ', ἴτω·
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέων,
προθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσιν, ὥστε μὴ
σπάνιν ποτέ σchein, ἐνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
ταῖν δ' ἀθλίων οἰκτραῖν τε παρθένων ἐμαῖν,
αἶν οὐποθ' ἡμῇ χωρὶς ἐστάθῃ βοράς
τράπεζ' ἀνευ τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μετεχέτην·
αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χερσὶν
ψαῦσαι μ' ἔασον κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ' ὠναξ,
ἴθ' ὦ γονῇ γενναίε. χερσὶ τῶν θιγῶν
δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.
τί φημι;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοι
δακρυρροοῦντοιν, καὶ μ' ἐποικτεῖρας Κρέων
ἐπεμυγέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοι ἐμοῖν;
λέγω τι;
KP. λέγεις· ἐγὼ γὰρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἢ σ' εἶχεν πάλαι.
OI. ἀλλ' εὐτυχοῖς, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὡ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἱ τοῦ φυτουργοῦ πατρός ὑμῖν ὠδ' ὁρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὔενησαν ὄμματα·
ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὐθ' ὁρᾶν οὐθ' ἴστωρ ὦν
πατήρ ἐφάνθη ἔνθεν αὐτὸς ἡρόθην.
καὶ σφῷ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοοῦμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιώναι σφῷ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἦξετ' εἰς ὀμιλίας,
ποίας δ' ἐορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμένα
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν διή πρὸς γάμων ἵκητ' ἀκμάς,
τίς οὕτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνειδὴ λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατήρ

1401. ὅτι] γρ. ὅταν ab S. Probabilis μέμνησθ' ἔτι in apographis pluribus. μέμνησθ' τι Elmsleius.

1402. ὑμῖν] ὑμῖν pr. 1405. ταυτὸν] τοῦμόν Nauckius. 1412. καλύψατ' — ἐκρίψατ'] Transpo-

nit Burgesius. 1413. ἴτ'] ἴτ', ε a m. pr. 1414. πίθεσθε Elmsleius] πείθεσθε m. ant. πείθεσθαι pr., sed adscripto in marg. ε. 1416. ἐς D.] εἰς

1421. ἐφηύρημαι Elmsleius] ἐφεύρημαι 1422. οὐχ m. recentior in margine. οὐ pr., una post u litera eluta. 1423. οὐθ' pr. οὐδ' ree. οὐχ alia rec. in margine. 1424—1431. Hos versus Oedipi orationi post v. 1415. adiunxit Nauckius. 1428. ἱρὸς D.] ἱερός προσδέξεται] Litera super σ erasa 1429. εἰς D.] ἐς

1436. ὅσον τάχισθ' ὅπου | θνητῶν φανοῦμαι] Scriptura interpolata, sic, ut videtur, corrigenda, ὅσον τάχος βρωτῶν | ἴν' ἀνανοῦμαι

1445. τῶν] τ' ἂν 1446. τε] γε, superscripto τε a m. ant. προτρέψομαι] προστρέψομαι, ε a m. pr. ex i faeto. 1451. ὄρεσιν] ὄρεσιν 1453. ζῶντι

Toupius] ζῶντε 1454. ἀπαλλύτην] w ex o faetum. 1459. προθῇ Elmsleius] πρόσθῃ 1469. τῶν Elmsleius] δ' ἂν, ex quo m. recentior τ' ἂν fecit.

1474. ἐκγόνοι] ἐγγόνοι 1475. λέγω τι] λέγω. τί; 1477. ἢ σ' εἶχεν pr. ἢν εἶχε corr. a m. antiqua. 1480. ἴτ' a m. ree. 1484. ὕμιν] ὕμιν 1491. ἵξεσθ' ab S. ἵξεθ' pr. 1492. *δῆ] δέ pr. δ' ἢ reecons correto. ἵκητ'] ἵκητ' ree., superscripto etiam i super ἢ. 1493. παραρρίψει] Tertium p a m. ree. 1494. ἐμοῖς] πάλαι D.

ὕμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἥρσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κακ τῶν ἴσων
 ἐκτῆσαθ' ὑμᾶς, ὦν περ αὐτὸς ἐξέρφω.
 τοιαῦτ' ὀνειδιείσθε. κᾶτα τίς γαμεί; 1500
 οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρῆναι κατ'άμους ὑμᾶς χρεῖν.
 ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ
 ταῦταιν λείψαι, νῦν γάρ, ὦ φυτεύσαμεν,
 δλώλαμεν δὴ δ' ὄντε, μή σφε περιίδης 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
 μὴδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὥδε τηλικάσδ' ὀρῶν
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 εὐννευσον, ὦ γενναῖε, σὴ ψαύσας χερί. 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δέ τοι τ' ἠϋχθω μόνον,
 οὐ καρὸς ἐὰ ζῆν, τοῦ βίου δέ λψονος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 1514
 ΚΡ. ἄλῖς ἴν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.
 ΟΙ. πειστέον, κεί μηδὲν ἡδύ. ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῷ
 καλά.
 ΟΙ. οἷσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; ΚΡ. λέξεις, καὶ τότ' εἴ-
 σομαι κλύων.

1497. *ἔπεφνε] ἔπεφνεν 1504. φυτεύσαμεν sine
 coronide. 1505. περιίδης Dawesius] παρίδης
 1506. ἐκγενεῖς D.] ἐγγενεῖς. Codex a m. pr. ἐνγενεῖς,
 cum apostropho super v. 1508. οἴκτισόν σφας hoc
 accentu, deleto qui super σφας positus fuerat gravi.
 1512. ἠϋχθω μόνον D.] εὐχεσθέ μοι, quod primo
 εὐχεσθαί μοι scriptum fuit in codice. 1513. ἐὰ D.]
 ἀεὶ 1515. ἐξήκεισ m. ant. pro ἐξήκησ. 1517.
 εἶμι Brunckius] εἰμί

ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. τοῦ θεοῦ μ'
 αἰτεῖς δόσιν.
 ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω. ΚΡ. τοιγαροῦν τεύ-
 ξει τάχα.
 ΟΙ. φῆς τὰδ' οὖν; ΚΡ. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ
 λέγειν μάτην.
 ΟΙ. ἄπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. ΚΡ. στείχε νυν, τέ-
 κνων δ' ἀφοῦ.
 ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. ΚΡ. πάντα μὴ βοῦ-
 λου κρατεῖν·
 καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ συνέσπετο.
 ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσειτ', Οἰδίπους ὄδε,
 ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδει καὶ κράτιστος ἦν
 ἀνὴρ, 1525
 πᾶς δν ἐζήλου πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπέβλεπον,
 εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
 ὥστε θνητὸν ὄντ' ἐκείνην τὴν τελευταίαν χρεῶν
 ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
 τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθῶν. 1530

1518. πέμψεις] πέμψησι corr. ἄποικον] ἀπ' οἴκων,
 ou a m. recentissima 1521. ἄπαγέ νυν — στείχε
 νυν Brunckius] ἄπαγε νῦν — στείχε νῦν 1525. ἤδει]
 εἰ
 ἤδη 1526. πᾶς δν ἐζήλου πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπέ-
 βλέπον D.] ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπι-
 βλέπων 1528. ὄντ' ἐκείνην] ὄντα κείνην, ἐ ante
 κ inserto ab S. χρεῶν Nauckius] ἰδεῖν 1529.
 μηδὲν ὀλβίζειν πρὶν ἂν] Quattuor vocabula, quae
 super versum scripta fuerant, erasa. In marg. ab S
 γρ. πάντα προσδοκᾶν ἕως ἂν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΞΕΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΠΟΛΥΤΡΕΪΚΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.^α

Ὁ ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους συνημμένος πῶς ἐστὶ τῷ ΤΥΡΑΝΝΩΙ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκ-
πεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης
χειραγωγούμενος· ἦσαν γάρ^β τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται
δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτὸς φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλου-
μέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς
συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγε-
νομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παιδῶν καὶ τὴν γενομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος
πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτόν εἰς τοῦπίσω ἄπρακτος ἀπαλ-
λάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ
ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακῶς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος
οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ (ἦν γὰρ Κολωνῆθεν), ὥστε τὸν μὲν δῆμον
ἐπίσημον ἀποδείξει, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορρήτους ἔσε-
σθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν καὶ ὅτι
διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον
αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππίῳ Κολωνῷ, πρὸς τῷ ναῷ
τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

^α De argumenti expositionibus his, quas codici Laurentiano debemus, vide quae in annotationibus
ad scholia diximus vol. 2. p. 14—18.

^β ἦσαν γάρ] Exeidisse videtur αἱ θυγατέρες, nisi negligentius locutus hoc ex praecedente τῆς θυγα-
τρὸς colligi voluit, pro quo Brunekins miās τῶν θυγατέρων scripsit, ut infra legitur in Argumento Salustii.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότῃ τῇ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος^α, ὃς ἐστι τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφές δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ὡς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως

μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βιοῦς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιὸς,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγωδίας,
καλῶς δ' ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῇ λεγομένῃ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δρᾶμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῇ Εὐρύσκαίῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προειστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι

ὅψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων

οὔτος, πόθεν ἦλθες; Ἐς Κολωνὸν ἰέμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

^α ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος] Olymp. 94, 3.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ ἐτέρῳ Οἰδίποδι. πεπῆρωται γὰρ καὶ ἀφίκεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῇ τεμένει τῶν σεμνῶν, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ καλουμένῃ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἴστανται. ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐ μὴ ἐστὶν ἐτέρῳ βεβήλω τόπος, αὐτόθι κἀκεῖται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγέλων ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκἀθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῇ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστὶ καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δὲ ἐστὶ καθόλου ἢ οἰκονομία ἐν τῷ δρᾶματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν; τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται διωρήμασιν, σμικρὸν μὲν ἑξατοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5 μείον φέροντα, καὶ τόδ' ἑξακοῦν ἐμοί· στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνῶν μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον. ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10 στήσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα

ὅπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἤκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελείν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπῳρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἱ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω· 15 χῶρος δ' ὅδ' ἱρὸς, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες· οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·

13. ἂν δ' Elmsleius] 'ἂν, omisso δ' 16. ἀπει-

π
κάσαι] ἀφεικάσαι, π ab S superscripto. 17. δ' in initio proximi versus pariterque in aliis locis ubi vocalis in fine versus elisa est.

5. *σμικροῦ] μικροῦ 9. θάκησιν Seidlerus]
θάκοισιν 11. πυθώμεθα Brunekius] πυθόμεθα

μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν. 20
 ΟΙ. κάθιζε νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
 ΑΝ. χρόνου μὲν οὐνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τότε.
 ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;
 ΑΝ. τὰς γούν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὐ.
 ΟΙ. πᾶς γάρ τις ἡῦδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων.
 ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἡ μάθη μολούσά ποι;
 ΟΙ. ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστὶ γ' ἐξοικήσιμος.
 ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός. οἶομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῦν ὀρώ.
 ΟΙ. ἦ δεῦρο προσστείχοντα κάεορμώμενον;
 ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τι σοι λέγειν
 εὐκαιρόν ἐστιν ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ὄδε.
 ΟΙ. ὦ ξείν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ
 αὐτῆς θ' ὀρώσης οὐνεχ' ἡμῖν αἴσιος
 σκοπὸς προσήκει ὡν ἀδηλοῦμεν φράσαι — 35
 ΞΕΝΟΣ.
 πρὶν νῦν τὰ πλεον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρας
 ἔξελεθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.
 ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
 ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοβοι
 θεαὶ σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 40
 ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα ἂν εὐξαιμην κλύων;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ἂν
 εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἄλλαχού καλά.
 ΟΙ. ἀλλ' ἴλεω μὲν τὸν ἰκέτην δεξαίματο·
 ὡς οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. 45
 ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; ΟΙ. εὐμφορὰς ξύνθημ' ἐμῆς.
 ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ τοι τοῦδανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρώ.
 ΟΙ. πρὸς νυν θεῶν, ὦ ξείνε, μή μ' ἀτιμάσης,
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὦν σε προστρέπω φράσαι. 50
 ΞΕ. σῆμαινε, κοῦκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεί.
 ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ' ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
 ΞΕ. ὅσ' οἶδα κἀγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἱρὸς πᾶς ὁδ' ἔσθ'· ἔχει δέ νιν
 σεμνὸς Προσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς 55
 Τιδάν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔρεισιν Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι
 τόνδ' ἱππότην Κολωνῶν εὐχονται σφίσιν
 ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοῦνομα 60
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
 τοιαυτὰ σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγους

τιμῶμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλεόν.
 ΟΙ. ἦ γὰρ τινες ναῖουσι τοῦσδε τοὺς τόπους;
 ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. 65
 ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἦ πὶ τῷ πλήθει λόγος;
 ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστου βασιλέως τὰδ' ἄρχεται.
 ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
 ΞΕ. Θησεύς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
 ΟΙ. ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; 70
 ΞΕ. ὡς πρὸς τί, λέξων ἢ καταρτύσων, παρῇ;
 ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
 ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
 ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὀρώντα λέξομεν.
 ΞΕ. οἶσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; ἐπεὶ περ εἰ 75
 γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος,
 αὐτοῦ μὲν', οὐπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ, καὶ κατ' ἄστου, δημόταις
 λέξω τὰδ' ἐλθὼν. οἶδε γὰρ κρινουσί σοι
 εἰ χρή σε μῖμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν. 80
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος;
 ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ, πάτερ,
 ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοὶ μόνῃς πέλας.
 ΟΙ. ὦ πότνια δεινῶπες, εὐτε νῦν ἔδρας
 πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ, 85
 Φοῖβη τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
 ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκείν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἐλθόντι χῶραν τερμῖαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, 90
 ἐνταῦθα κάμψων τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 ἢ σεισμόν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Διὸς σέλας. 95
 ἔγνωνκα μὲν νυν ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
 ἐξήγαγ' ἐς τὸδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφω ἀοίνους, καπὶ σεμνὸν ἐζόμεν 100
 βάθρον τὸδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλὰ μοι, θεαί,
 βίου κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
 πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μεινῶνς ἔχειν, αἶε
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105

ω

21. νυν praeunte Brunekio alisque hic et 49.
 96. 173. 188. 1333. pro νυν, quod est in eodice.
 25. *τοῦτό γ'] τοῦτον 28. δεῖν] εἰ ex η factum.
 30. προσστείχοντα D.] προστείχοντα 32. ἔννεφ']
 φ
 ἔννεφ', φ a m. pr. 34. *αὐτῆς] αὐτῆς *θ'] om.
 *οὐνεχ'] οὐνεκ' 35. ὦν Elmsleius] τῶν
 χ
 ἀδηλοῦμεν] ἀ δηλοῦμεν ab S. 37. οὐχ] οὐκ
 40. *Σκότου] σκότους 42. ἂν Vauvillersius] ὦν
 43. εἴποι] Praescripta litera χ, ab S. ut videtur.
 44. *ἴλεω] ἴλεως τὸν editor Londinensis a.
 1747.] τόνδ' 45. ὡς Elmsleius] ὥστ' 47. οὐδ'
 ἐμοὶ Seidlerus] οὐδ' ἐμόν. Apostrophus et spiritus
 super ē a m. reeentiore. 51. *ἄτιμος ἐκ γ'] ἀτι-
 μος (nullo super o accentu) γ' ἐκ γ'. φανεί] φα-
 νῇ pariterque ηι pro ει 53. 205. 269. 290. 583. 584.
 586. 804. 805. 815. 816. 837. 852. 860. 967. 938. 978.
 1009. 1025. 1106. 1155. 1197. 1273. 1284. 1374. 1527.
 52. δ' om. apogr. unum. 54. [πρὸς D.] ἱερὸς
 57. ὁδός Brunekius] ὁδός 58. οἱ δὲ πλησίοι γύαι]
 γ. αἱ δὲ πλησίον γύαι ab S. 61. *ὠνομασμένοι cum
 scholiasta] ὠνομασμένοι

63. πλεόν, ω a m. pr. 66. *τις] τίς 69.
 Hic versus in margine additus ab eadem, ut videtur,
 manu, etsi atramento alio. Versum omisum non ani-
 madvertit qui lineolis, quibus personarum vices indi-
 cat manus prima, ipsa nomina substituit: qui per
 versus 70—75. Ξένω Oedipi et Oedipo Ξένου verba
 tribuit, sed postmodo in rectam viam rediit.
 70. *ἂν τις] οὖν τίς 71. πρὸς τί] προστί παρῇ
 D.] μόλοι 72. σμικρὰ Elmsleius] μικρὰ 78. τοῖς
 Brunekius] τοῖσδ' 79. σοι] Superscriptum γε a m.
 pr., ut vidēri potest, sed atramento alio. 80. εἰ
 Turnebus] ἢ 85. γῆς] γυί' Burgesius. 86. γέ-
 ε
 νησθ', ε ab alia m. antiqua. 90. Versus in mar-
 gine additus ab eadem, ut videtur, manu, sed atra-
 mento alio. Ξενόστασιν] γρ. καὶ κατάστασιν S.
 92. οἰκήσαντα] *οικήσοντα 94. *παρηγγύα] παρεγγύα
 98. ἐς pro εἰς, quod est in eodice, restitui in praepositione
 simplici et verbis cum ea compositis hoc loco et
 415. 567. 712. 739. 754. 800. 801. 834. 915. 165. 981.
 1028. 1333. 1368. 1416. 1440. 1530. 1537. 1600. ante
 literas consonantes. 99. ὑμῖν] ὑμῶν. Correctum
 ex scholiastis et Suidae (s. v. νηφάλιος θυσία) libris
 exterioribus. Nam meliores in ὑμῶν consonant.

- ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμωτάτη πόλις,
οἰκτεῖρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τὸδ' ἄθλιον
εἰδωλον· οὐ γὰρ δὴ τὸδ' ἀρχαῖον δέμας. 110
- ΑΝ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἶδε δὴ τινες
χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
ΟΙ. σιγῆσομαί τε καὶ σὺ μ' ἐξ ὁδοῦ ποιῶν
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθῃς
τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
ἔνεστιν ἡλύαβεια τῶν ποιουμένων.
- ΧΟΡΟΣ.
ὄρα· τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεῖς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος;
προσπεύθου, λευσσεῖ νιν,
προσδέρκου πανταχῇ.
πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ'
ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ
ἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τάνδ' ἀμαιμακετὰν κορὰν,
ὅς τρέμομεν λέγειν
καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως,
ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τῶς
εὐφάμου στόμα φροντίδος
ιέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν
λόγος οὐδὲν ἄζονθ',
ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὐπῶ
δύναμαι τέμενος
γινῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
ΟΙ. ὃδ' ἐκείνος ἐγὼ· φωνῇ γὰρ ὀρώ,
τὸ φατιζόμενον.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ,
δαινὸς μὲν ὄραν, δαινὸς δὲ κλύειν.
ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνθρωπον.
ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
ΟΙ. οὐ πάνυ μοῖρας εὐδαιμονίᾳ
πρώτης, ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας.
δηλὴ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὦδ' ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἶρπον
κάπῃ σμικροῖς μέγας ὤρμουν.
ΧΟ. ἐῖ, ἀλαῶν ὁμμάτων. 149
ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων;
μακραίων γ', ὅσ' ἐπεικάσαι.
ἀλλ' οὐ μὲν ἐν γ' ἐμοὶ
προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
περὶς γὰρ περὶς· ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἄ-
φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει

117—137. = 149—169.

113. σιγῆσομαί τε] σιγῆσομαι ἔγω Bergk. [ποιῶν D.] πόδα 114. τῶνδ'] δ' ab S. 121. προσπεύθου, λευσσεῖ νιν, προσδέρκου πανταχῇ Hermannus] λεύσσετ' αὐτόν, προσδέρκου, προσπεύθου πανταχῇ 125. ἔγχωρος Bothius] ἐγχώριος 128. ἀμαιμακετὰν Hermannus] ἀμαιμακέταν 132. εὐφάμου D.] εὐφῆμου 135. λεύσσω] λεύσων, ut plerumque: sed λεύσσων 869. 138. *ἐκείνος] ἐκείνος ὄραν 140. Lincola, mutatae personae index, quam manus prima ante ἰὼ ἰὼ posuerat, secunda delcivit o proximoque versui praescripsit χ. 143. *ἀλεξήτορ] ἀλεξήτωρ 146. *ἂν] om. 148. ὤρμουν] ὤρμων corr. a m. recentiore. 149. ἐῖ D.] ἐξ 152. γ' D.] τέ θ' 153. Bothius] ὡς 154. ἀράς] Post p duae literae erasae. Videtur ἀρετάς fuisse. 155. *ἀφθέγκτῳ] ἀφέγκτῳ 156. προπέσης Hermannus] προσπέσης

- ποιᾶντι, κάθυδρος οὐ
κρατῆρ μελιχίων ποτῶν
ρέυματι συντρέχει, 160
τῶν, ξένη πάμμορ', εὐ φύλαξαι,
μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
λὰ κέλευθος ἐρατύοι·
κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλάτα; 165
λόγον εἰ τιν' ἴσχεις
πρὸς ἐμὴν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
ἵνα πᾶσι νόμος,
φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170
ἦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρή μελετᾶν,
εἰκοντας ἂ δεῖ καὶ ἀκούοντας.
ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΑΝ. ψαῦ καὶ δῆ.
ΟΙ. ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
σοὶ πιστεύσας μεταναστάς. 175
ΧΟ. οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
ἦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. 178
ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαζε, κοῦρα, 180
πόρσω· σὺ γὰρ αἰεὶς.
ΑΝ. ἔπεο μὲν ἔπε' ὦδ' ἀμαυρῶ
κύλῳ, πάτερ, ἃ σ' ἄγω.
ΟΙ. — — — — —
ΑΝ. — — — — —
ΟΙ. — — — — —
ΧΟ. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης,
ἦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις 185
τέτροφεν ἀφίλον ἀποστρεφῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δ' ἀκούσῃμεν, 190
καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.
ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρον
βήματος ἔξω πόδα κλίνης. 195
ΟΙ. οὕτως; ΧΟ. ἄλις, ὡς ἀκούεις.
ΟΙ. ἦ σθῶ; ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου

178—186. — 194—206.

159. *ποτῶν] πόντων 163. ἐρατύοι Musgravius] ἐρατύει 166. ἴσχεις Reisigius] ἔχεις, cui οἴσεις superser. a m. recentiore. 167. ἀβάτων] ἀποβάντων pr., erasis literis po et v. 170. *ἔλθῃ] ἔλθαι o

171. Lincolam huic versui praefixam in χ mutavit m. secunda, hic et v. 173. ante ψαῦ. 172. καὶ Musgravius] κοῦκ 174. *ξεῖνοι] ξένοι 175. μεταναστάς Hermannus] καὶ μεταναστάς 179. προβῶ Hermannus] ἔτ' οὖν ἐτι προβῶ. πόρσω Bothius] πόρσω 180. *ΧΟ.] om. *προβίβαζε] προσβίβαζε 181. πόρσω D.] πόρσω 182. ἔπεο μὲν ἔπε'] ἔσπεο μ' ἂν ἔσπε', sed in marg. ἔπεο μοι 183. ἃ σ'] ἃς pr. Correxist S. Quattuor versuum defectum indicavit versuque 184. ΧΟ. praefixit Hermannus. 184. ξένης Bothius] ξείνης 185. τλάμων Bothius] τλάμον (τλάμον pr.) 189. *εὐσεβίας] εὐσεβείας 190. καὶ ante τὸ μὲν erasum. εἴποι- w μεν — ἀκούσῃμεν, w utroque a m. pr. superscripto. 191. *χρεῖα] χρεῖα 193. κλίνης] κλίνῃς, accentu super i recentiore. γρ. κινήσις S. 194. ΟΙ.] ΑΝ. ΧΟ.] Hoc a m. secunda habet. 195. ἦ σθῶ] ἦ σθῶ pr. ἦσθῶ corr. γρ. ἦσῶ (i. e. ἦ σῶ), ὅ καὶ βέλτιον S. Suspecta novitia aoristi forma ἔσθῶ, fortasse in κλιθῶ mutanda.

λαὸς βραχὺς ὀκλάσας.
 ΑΝ. πᾶτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἄσυχαιά
 βάσει βάσιν ἄρμουςαι,
 ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.
 ΑΝ. γεράων ἐς χέρα σῶμα σὸν
 προκλίνας φιλίαν ἐμάν.
 ΟΙ. ὦμοι δύσφρονος ἄτας.
 ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,
 αὐδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
 τίς ὁ πολύπονος ἄγει; τίν' ἄν
 σοῦ πατρίδ' ἐκπυθόιμαν;
 ΟΙ. ὦ ξένοι,
 ἀπότηλοις· ἀλλὰ μὴ
 ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;
 ΟΙ. μὴ μὴ μὴ μ' ἀνέρη τίς εἰμι,
 μὴδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.
 ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ πόσις. ΧΟ. αὐδα.
 ΟΙ. τέκνον, ὦμοι, τί γεγώνων;
 ΧΟ. τίνος εἰ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρόθεν; 215
 ΟΙ. ὦμοι ἐγὼ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;
 ΑΝ. λέγ', ἐπεὶ περ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
 ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
 ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
 ΟΙ. Λαῖου ἴστε τιν' ὄντ'; ΧΟ. δοοῦ. 220
 ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
 ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὄδ' εἶ;
 ΟΙ. δέος ἴσχετε μὴδὲν ὄσ' αὐδῶ.
 ΧΟ. ὦ ὦ δύσμορος, ὦ ὦ.
 ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;
 ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνειτε χύρας.
 ΟΙ. ἂ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
 ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδίᾳ τίσις ἔρχεται
 ὦν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά- 230
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδιδωσιν ἔ-
 χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
 αὐθις ἀφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
 μὴ τι πέρα χρέος 235

196. λαὸς D.] λάου 197. ἄσυχαιά Hermannus]
 ἡσυχία. Verba post ἡσυχία lecta ἰὼ μοί μοι post 198.
 transposuit et Oedipō tribuit Hermannus. 198. ἄρ-
 μοσαι Elmsleius] ἀρμούσαι 200. γεράων D.] γεραίων
 203. ὅτε νῦν] ὅτε . . . νῦν pr. accentu super e
 a m. ant. posito et erasis tribus literis, e vero di-
 ducto ut spatium inter e et νῦν expleat. 204. τίς
 ἔφυς] τίς σ' ἔφυ, annotato non ab S, sed ab alia
 manu paullo recentiore γρ. τίς ἔφυς. 205. τίς ὁ
 πολύπονος] τίς ὦν πολύπονος, adscripto ab ea quam
 modo dicebam manu γρ. τίς ὁ πολύπονος. τίν' ἄν
 Vauvillersius] τίνα 206. σοῦ] σου 210. πέρα]

πέρα 211. τόδ'; αἰνὰ Wunderus] τόδε; δεινὰ
 αὐδα Antigonaē tribuit. 215. ὦ addidit Heathius.
 ξένε Triclinius] ξεῖνε 217. βαίνει Triclinius]
 μένει 218. κατακρυφάν] Literae kata a m. ant.
 supra versum, adscripto in marg. extrema κατακρυ-
 φήν. 219. μέλλετον Hermannus] μέλλετ' τάχυνε
 Elmsleius] ταχύνετε 219. τιν' ὄντ' D.] τιν'
 ἀπόγονον. ἀπόγονον Reisigius deleverat. 220.
 δοοῦ D.] ὦ ὦ | τοῦ 224. ὦ ὦ — ὦ ὦ D.] ἰὼ ὦ ὦ ὦ.
 — ὦ ὦ 226. πόρσω Triclinius] πρόσω 227.
 ὑπέσχεο] ὑπέσχετο, τ radendo in σ converso.
 228. *οὐδενὶ μοιριδίᾳ] οὐδενὶ μοι ραδίᾳ pr. οὐδενὶ
 μοίραι διὰ eorr. 229. προπάθῃ] προμάθῃ, π ab S.
 231. *ἐτέρα] ἐτέραι 232. παραβαλλομένοι,
 sed i eraso. 233. δέ Triclinius] δ' ἐκ 234.
 *αὐθις] αὐτίς

ἐμᾷ πόλει προσάψης.
 ΑΝ. ὦ ξένοι
 αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
 γεράων πατέρα τόνδ' ἐμὸν
 οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
 ἀκόντων αἰόντες αὐδάν, 240
 ἀλλ' ἐμέ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτεῖ-
 πατρός ὑπὲρ τοῦμοῦ μόνου ἄντομαι, [ραθ', ἂ
 ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
 ὄμμα σὸν ὀμμασιν, ὡς τις ἀπ' αἵματος 245
 ὑμετέρου προφανείσα, τὸν ἄθλιον
 αἰδοῦς κύρσαι· ἐν ὑμῖν ὡς θεῶ [τον χάριν,
 κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδόκη-
 πρὸς σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
 ἢ τέκνον, ἢ λέχος, ἢ χρέος, ἢ θεός.
 οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν . . .
 ὅστις ἂν, εἰ θεός
 ἄγοι, φυγεῖν δύναιτο.
 ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
 οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν· 255
 τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιομεν ἂν
 φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σέ νῦν εἰρημένων.
 ΟΙ. τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς
 μάτην ρεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
 εἰ τὰς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας 260
 εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
 σώζειν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
 κάμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οἵτινες βάθρων
 ἐκ τῶνδ' ἐμ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,
 ὄνομα μόνον δέισαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε 265
 σῶμ', οὐδὲ τάρχα τᾶμ', ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
 πεπονθότ' ἐστὶ μάλλον ἢ δεδρακότα,
 εἴ σοι τὰ μητρός καὶ πατρός χρεῖη λέγειν,
 ὦν οὐνεκ' ἐκφοβεῖ με. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
 ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν, 270
 ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
 ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὦδ' ἐγίγνόμεν κακός;
 νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἰκόμην ἴν' ἰκόμην,
 ὕψ' ὦν δ' ἐπασχον. εἰδότες ἀπωλλύμην.
 ἀνθ' ὦν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι, 275
 ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὦδε σώσατε,
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
 μοῖρα ποιείσθε μηδαιῶς· ἡγείσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δὲ τοῦ 280

237. Scholiasta, τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον
 ὅλον (i. e. versus 237—253.) καὶ τοῦ χοροῦ τὸ τε-
 τράστιχον (i. e. versus 254—257.) ἀθεοῦνται. οὐδὲν
 δὲ ἐν τοῖς Διδύμοις τοῦτων ὀβελισθὲν εὗρομεν.
 238. Inter γεράων et πατέρα superscriptum ἀλαὸν ab
 S. 239. ἔργων] ἔργον pr. 243. τοῦμοῦ μόνου
 Hermannus] τοῦ μόνου. τοῦμοῦ, sine μόνου, Tricli-
 nius. οὐκ ἀλαοῖς] οὐκα . . . λοῖς, α . . . in litura
 trium literarum posito et λοῖς a m. recentissima in-
 serto. 245. ὡς τις a m. pr., ὡστήσ ab secunda.
 247. κύρσαι Hermannus] κύρσαι ὑμῖν Brun-
 ckius] ὑμῖν γάρ 251. *ἢ τέκνον] ἢ τέκνον
 λέχος Reiskius] λόγος 252. *ἂν ἀθρῶν] ἀναθρῶν
 βροτὸν Triclinius] βροτῶν. Trium syllabarum
 defectum, quae vel in fine versus vel medio in versu
 exieiderunt, indicavit Hermannus. 253. ὅστις] Al-
 terum σ habet ab S. φυγεῖν D.] ἐκφυγεῖν
 260. γ' scholiorum editor Romanus] τ' 266.
 *τᾶμ'] τᾶμά 268. *χρεῖη] χρεῖ' ἢ, εἰ in litura
 pro η ut videtur. 278. μοῖρα D.] μοῖραις (in
 apographis aliquot μοῖρας vel μοῖραν). In marg.
 huius versus est ΖΤ, i. e. Ζήτη. Nec certa huius
 versus emendatio est.

μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τὰδ' οὖν
 Ξυνεῖς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
 ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν,
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με κάκφύλασσε· μηδὲ μου κἀρα
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσρωῖν ἀτιμᾶσης.
 ἦκα γὰρ ἱρὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων
 ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμῶν,
 τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ
 μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.
 XO. ταρβείν μὲν, ὦ γεραίε, τάνθυμῆμάκα
 πολλή· σι' ἀνάγκη τὰπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ὠνόμασται βραχέει· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
 ἄνακτας ἄρκει ταυτά μοι διειδέναι.
 OI. καὶ ποῦ σθ' ὁ κραίων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
 XO. πατρῶν ἄστου γῆς ἔχει· σκοπὸς δὲ νιν,
 ὅς κἀμὲ δεῦρ' ἐπεμπεν, οἷχεται στελῶν.
 OI. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπήν
 ἢ φροντίδ' ἔχειν αὐτὸν, ὥστ' ἔλθειν πέλας;
 XO. [καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν.
 OI. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τούτου τοῦπος ἀγγελῶν;
 XO. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἰών,]
 θάρσει, παρέσται. πολὺ γὰρ, ὦ γέρον, τὸ σόν
 ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεῖ βραδὺς
 γῆρα, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
 OI. ἀλλ' εὐτυχὴς ἴκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει
 ἔμοι τε. τίς γὰρ ἔσθ' ὅς οὐκ αὐτῷ φίλος;
 AN. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρονῶν ἔλθω, πάτερ;
 OI. τί δ' ἐστὶ, τέκνον Ἀντιγόνη; AN. γυναιχ' ὀρῶ
 στεῖχουσιν ἡμῶν ἄσπον, Αἰτναίης ἐπὶ
 πύλῳ βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστερῆς
 κυνὴ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
 τί φῶ;
 ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνῶμη πλανᾷ;
 καὶ φημί κἀπόφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα,
 οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
 σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
 μόνης τὸδ' ἔστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κέρα.
 OI. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; AN. παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὄραν
 ὅμαιμον· αὐδὴ δ' αὐτὶκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
 ΙΣΜΙΝΗ.
 ὦ δισσὰ πατρός καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
 ἦδιστα προσφωνήμαθ', ὥς ὑμᾶς μόλις

εὐροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.
 OI. ὦ τέκνον, ἦκαις; IS. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὄραν.
 OI. τέκνον, πέφηνας; IS. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
 OI. πρόσψαυσον, ὦ παῖ. IS. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
 OI. ὦ σπέρμ' ὅμαιμον. IS. ὦ δὴ ἀθλίῳ τροφά. 330
 OI. ἢ τῆσδε κάμου; IS. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
 OI. τέκνον, τί δ' ἦλθες; IS. σῆ, πάτερ, προμηθεῖα.
 OI. πότερα πόθοισι; IS. καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
 ἔξιν ὦπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
 OI. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῦ νεανία πονεῖν; 335
 IS. εἴσ' οὐπὲρ εἰσι· δεινὰ τὰν κείνοις τανῦν.
 OI. ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἰστουργούντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τάξῳ βίου τροφεία πορσύνουσ' αἶε.
 σφῶν δ' ὦ τέκν', οὐς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶν δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἢ μὲν ἔξ ὅτου νέας 345
 τροφῆς ἔλῃξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 αἶε μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλιν ἄσιτος νηλίπους τ' ἄλκυμασι,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασι 350
 μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγείται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατήρ τροφήν ἔχοι.
 σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἔξικοι πατρὶ
 μαντεῖ· ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
 νῦν δ' αὖ τίν' ἦκαις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἔξηρεν οἰκοθεν στόλος;
 ἦκαις γὰρ οὐ κενὴ γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
 IS. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,
 ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοῖης τροφήν,
 παρεῖσ' ἑάσω· δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐθις πάλιν.
 ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροι παῖδιν κακὰ 365
 νῦν ἐστί, ταῦτα σηματοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντι τε
 θρόνους ἑᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄλιον δόμον· 370
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του καὶ ἀλιτρίας φρενὸς
 εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλοῖν ἔρις κακῇ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγῶς

281. ἀνοσίου. τὰδ' οὖν Ξυνεῖς D.] ἀνοσίου βο-
 τῶν. Ξυν οἷς 287. ἱρὸς D.] ἱερὸς 288. κύριος]
 υ in litura, ρ ex alia litera factum, quae n fuisse
 potest, os a m. rec. additum. 291. *γίγνου] γίνου

π
 294. *τῆσδε] τῆς 298. ἐπεμπεν, π a m. pr.
 300. αὐτὸν ὥστ' Porsonus] ἀπὸνως τ' 301—304
 seclutit Henr. Hirschelius in Museo Rhenano a. 1863.
 vol. 18. p. 306. 302. *δ'] om. 307. γῆρα D.] εὐδὲ
 308. *θ' αὐτοῦ] τ' αὐτοῦ 309. ἔσθ' ὅς Nauckius]
 ἐσθλὸς 311. γυναιχ'] γυναικ', χ a m. pr. superser.
 312. *ἐπι] ἐπὶ 313. ἡλιοστερῆς] ἡλιοστεγῆς.
 Coraës in Prodrōmo Bibl. Gr. p. 298. 315. τί φῶ;]

αι
 τί φῶ νιν Hermannus. 316. πλανᾷ] πλανῶ, ai a
 m. pr. 320. σαίνει] σημαίνει, ei ex η facto a m.
 pr. προσστείχουσα D.] προστείχουσα 321. ἔστ'
 ἀδελφὸν Herwerdenus in Observationibus in Comicos
 (Lugd. Bat. 1855.) p. 133.] ἐστὶ δῆλον 323. ἔξε-
 στίν] ἐξεῖται Blaydesius. 325. *προσφωνήμαθ']
 προφωνήμαθ'

327. *δύσμοιρ'] δύσμορ' 328. μοι] μου pr. ut
 videtur. 330. ὦ σπέρμ' —] Hic versus legitur
 post 327. (ὦ τέκνον, ἦκαις —). Transposuit Musgra-
 vius. ὦ δὴ ἀθλίῳ τροφά D.] ὦ δυσάθλια τροφαί
 ων

331. τ' Marklandus] δ' 333. λόγων] λόγοις,
 ων a m. pr. 334. *ἔξιν ὦπερ] ἔξιν ὦπερ τ', eraso
 accentu super e. 335. αὐθόμαιμοι] αὐθ' ὅμαιμοι
 τοῦ scholiasta] ποῖ 336. δεινὰ δ' m. prima fe-
 v
 cit ex δεινὰς τὰν κείνοις Schaeferus] δ' ἐκείνοις,
 v ab S inserto. 350. πολλοῖσι δ'] πολλοῖσιν, sed
 correxit m. pr. 351. *δεύτερ'] δεῦρ' 355. τε
 Elmsleius] δέ 358. *σ'] om. 361. *ἄπαθον] ἄ
 πάθον 366. *σηματοῦσ'] σηματοῦσ' 368. πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι] πόλιν φρόνῳ, σκοποῦσι Blaydesius.
 371. καὶ ἀλιτρίας D.] καὶ ἀλιτρηοῦ

- τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων 375
 ἀποστερίσκει, κάξελήλακεν πάτρας.
 ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύνων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἄργος βάς φυγᾶς, προσλαμβάνει
 κηδός τε καινὸν καὶ Ξυνασπιστάς φίλους,
 ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἦ τὸ Καδμείων πέδον 380
 τιμῇ καθέξων, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβάν.
 ταυτ' οὐκ ἀριθμὸς ἐστίν, ὦ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
 ΟΙ. ἦδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοὶ θεοὺς 385
 ὤραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;
 ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
 ΟΙ. ποίοισι τοῦτοισ; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
 ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. 390
 ΟΙ. τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
 ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
 ΟΙ. ὅτ' οὐκέτ' εἰμὶ, θνητικαὸν ἄρ' εἰμ' ἀνὴρ;
 ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.
 ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον δς νέος πέσῃ. 395
 ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοὶ τούτων χάριν
 ἦξοντα βαιὸν κοῦχί μυρίου χρόνου.
 ΟΙ. ὅπως τὶ δράσῃ, θύγατερ; ἐρμήνευέ μοι.
 ΙΣ. ὡς σ' ἄρχι γῆς στήσῃσι Καδμείας, ὅπως
 κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ μβαίνης ὄρων. 400
 ΟΙ. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;
 ΙΣ. κείνοισ ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
 ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνῶμῃ μάθοι.
 ΙΣ. τοῦτου χάριν τοίνυν σὲ προσθέσθαι πέλας
 χώρας θέλουσι, μὴδ' ἴν' ἂν σαυτοῦ κρατοῖς. 405
 ΟΙ. ἢ καὶ κατασκάσις Θηβαία κνεῖ;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐξ τοῦμφυλον αἰμά σ', ὦ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοὶ γε μὴ κρατήσῃσιν ποτε.
 ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείους βάρος.
 ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;
 ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοὶς ὅταν σῶσιν τάφοις. 410
 ΟΙ. ἂ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
 ΟΙ. καὶ ταυτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;
 ΙΣ. ὡς φασιν οἱ μολόντες ἐς Θήβης πέδον. 415
 ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
 ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κάξεπίστασθον καλῶς.
 ΟΙ. κῆθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
 τοῦμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
- ΙΣ. ἀλγὰ κλύουσα ταυτ' ἐγὼ, φέρω δ' ὅμως. 420
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφιν μῆτε τὴν πεπρωμένην
 ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
 ἧς νῦν ἔχονται κάπαναίρονται δόρυ·
 ὡς οὐτ' ἂν δς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
 μένειεν, οὐτ' ἂν οὐξεληλυθῶς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἱ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἔξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην κάζεκληρύχῃσιν φυγᾶς. 430
 εἴποισ ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοὶ τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
 ὀπηνίκ' ἔζει θυμὸς, ᾗδιστον δέ μοι
 τὸ καθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι. πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἦδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 κάμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μέϊζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τὸ τηνί· ἦδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
 ἦλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἱ τοῦ πατρὸς, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγᾶς σφιν ἔξω πτωχὸς ἡλώμην ἀεὶ·
 ἐκ ταῖνδε δ', οὐσαιν παρθένοι, ὅσον φύσις 445
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρεκσιν·
 τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχῃσι τοῦδε συμμάχου, 450
 οὐδὲ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὄνησις ἦξει, τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδε τε;
 μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τὰς ἐμοῦ
 παλαίφραθ' ἄμοι Φοῖβος ἦνυσέν ποτε.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
 μαστήρα, καὶ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
 ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
 προστάτῃσι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιέσθαι, τῆδε μὲν πόλει μέγαν
 σωτήρ' ἀρείσθαι, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους. 460
 ΧΟ. ἐπάξιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
 αὐτὸς τε παῖδές θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς

375. Huic versui a m. ant. χ adscriptum. 380.
 381. Versus propter sententiae absurditatem suspecti.
 381. καθέξων] καθέξον in apogr. Paris. 2712.
 πρὸς οὐρανὸν] προσοῦνδόν 383. ὅποι] ὅπη Hal-
 mius. 386. ὤραν] ὤραν a m. sec. Videtur ὤραν
 fuisse. 390. εὐσοίας] εὐνοίας. Corr. ex schol.
 391. τι addidit Hermannus: cui fortasse praeferen-
 dum quod Blaydesius coniecit τί δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ'
 ἀνδρὸς εὖ πράξειεν] εὐπράξειεν 392. τὰ κείνων
 τάκεινων a m. sec. ut Electr. 1345. 393. *ἄρ'] ἄρ'
 400. μὲν σοῦ D.] μὲν σου 401. θύρασι Elmsleius]
 θύραισι 404. προσθέσθαι πέλας] Ante προσθέσθαι
 quinque circiter literae erasae una cum litera α, quae
 super π verbi προσθέσθαι scripta fuerat, πέλας au-
 tem serius additum. Ex his colligi potest a m. pr.
 β α
 πέλας προσθέσθαι scriptum fuisse, literis β α rectum
 verborum ordinem indicantibus. 405. ἄν] αὐ pr.
 σαυτοῦ] σ ex τ factum, ut videtur. κρατοῖς
 Brunckius] κρατῆς 406. ἦ] ἦ, accentibus a m.
 sec. 408. *ἄρ'] ἄρ' 409. *ἄρα] ἄρα 415. μο-
 λόντες] Sic pr. μολοῦντες ab S. 417. *γ'] θ'

421. σφιν Elmsleius ad Eurip. Med. 393.] σφι
 τὴν πεπρωμένην] τῶν πεπραγμένων, literis η et η
 a m. pr. vel S superscriptis. 423. *αὐτοῖν] αὐτῶν
 424. κάπαναίρονται Hermannus] κάπαναίρουσιν
 426. *οὐτ' ἂν οὐξεληλυθῶς] οὐτ' ἐξεληλυθῶς
 432. *κατήνεσεν] κατήνυσεν (sic, non κατήνυσεν).
 434. ὀπηνίκ'] ὀπηνίχ' ἔζει] ζ ex ξ factum.
 Fuit igitur ἔζει. 436. *ἐφαίνετ'] ἐμφαίνετ'
 437. δ' ex τ factum. 441. *οἱ] οἱ 443. *ἀλλ'
 ἔπους σμικροῦ] ἀλλέπου (ἀλλάπου manus multo re-
 centior) σμικροῦ 444. *φυγᾶς σφιν] φυγασφιν
 *ἡλώμην] ἡλόμην, priore η in litura pro ei. 450.
 ου
 λάχῃσι, ου a m. pr. 451. οὐδὲ Elmsleius] οὔτε
 ἦ
 452. ἦξει] εἴξει, ἦ a m. pr. *τε] γε 453. τε τὰς
 Heathius] τὰτ' ἔξ 454. ἄμοι Heathius] ἄ μοι
 457. θέληθ' ὁμοῦ D.] θέλητέ μου 458. προστάτῃσι
 σὺν
 D.] πρὸς ταῖσι, σὺν ab alia m. antiqua. 459. *ποι-
 εῖσθαι] ποιείσθε *πόλει] τῇ πόλει 460. τοῖς]
 οἱ in litura pro ἦ *ἐμοῖς] ἐμῆς 461. ἐπάξιος]
 σ
 ἐπάξιον, σ a m. pr.

σωτήρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεβάλλεις λόγῳ,
 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
 ΟΙ. ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.
 ΧΟ. τοῦ νῦν καθαρόν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ὅς
 τὸ πρῶτον ἴκου καὶ κατέσπειψας πέδον.
 ΟΙ. τρόποιαι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
 ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱράς ἐξ ἀειρύτου χοᾶς
 κρήνης ἐνεγκοῖ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγῶν.
 ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
 ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
 ὧν κράτ' ἔρεπον καὶ λαβὰς ἀμφοιστόμους.
 ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
 ΧΟ. οἷός νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῶ βαλὼν.
 ΟΙ. εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτήσαι με χρή;
 ΧΟ. χοᾶς χέασθαι στάντα πρὸς πρῶτην ἔω.
 ΟΙ. ἡ τοῖσδε γεωσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
 ΧΟ. τρισσὰς κ' πηγὰς· τὸν τελευταῖον δὲ χοῦν
 ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῷ; δίδασκε καὶ τόδε.
 ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μὴδὲ προσφέρειν μέθυ.
 ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῇ μελαμφολλος τύχη;
 ΧΟ. τρίς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
 τιθεῖς ἐλάας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
 ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.
 ΧΟ. ὡς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον
 αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεῖ τις ἄλλος ἀντί σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν μὴδὲ μηκύνων βοήν.
 ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταυτὰ σοι
 δράσαντι θαρσύν ἂν παρασταῖην ἐγὼ,
 ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.
 ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
 ΑΝ. ἠκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν
 τῷ μῆτε σκεῖν μῆθ' ὄραν, δυοῖν κακοῖν·
 σφῶν δ' ἄτερα μολοῦσα πραῖάτῳ τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἄντι μυρίων μίαν
 ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσιν, ἣν εὐνοὺς παρῇ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με
 μὴ λείπετ'· οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοῦμὸν δέμας
 ἔρμηον ἔρπειν οὐδ' ὑψηγητοῦ δίχα.
 ΙΣ. ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρή 'σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.

467. *κατέσπειψας] κατέστιπασ 469. ἱράς D.]
 ἱεράς *ἀειρύτου] ἀειρύτου 470. ἐνεγκοῦ Elms-
 leius] ἐνεγκοῦ 471. λάβω] βαλὼν, β et λ in litura,
 λάβω.
 et superscripto a m. pr. λάβω, hoc modo βαλὼν
 Prima igitur scriptura fuit λαβών. 473. ἔρεπον]

ε
 ἔρεπον 475. νεαλοῦς D.] νεαρὰς νεοπόκῳ Can-
 terus] οἰνετόκῳ, superscripto οιοπόκῳ a m. anti-
 qua, quae similis est manui S, sed non eadem.
 *βαλὼν] λαβών 479. δὲ χοῦν Heimsoethius] δ'
 ὄλον 481. μὴδὲ] μῆ, cui de m. Recentior addidit.
 487. σωτήριον] σωτηρίους L. Dindorfius in The-
 sauro. 488. ἐλάας D.] ἐλαίας *τ' γ' 491. θαρσύν
 Brunckius] θαρρῶν *παρασταῖην] παρασταίμην
 ο
 492. *δὲ] δ' αὖ 494. Lineolam a m. pr. praefixam in χ
 mutavit m. secunda. Ismenae tribunt apographa,
 τ
 Antigonae Brunckius. τε] γε Nauckius. τι] σε
 495. ὁδωτά] ο ex w factum. 496. μῆτε σω-
 κείν D.] μὴ δύνασθαι 497. ἄτερα Elmsleius] ἡτέρα
 499. ἐκτίνουσιν Canterus] ἐκτείνουσιν 502.
 δίχα Hermannus] δ' ἄνευ 504. χρή 'σται D.]
 χρῆσται

SOPHOCLES.

ΧΟ. τοῦκείμεν ἄλλους, ὦ ξένη, τοῦδ'. ἦν δὲ του 505
 σπᾶνιν τιν' ἴσῃς, ἔστ' ἔπικοις, δς φράσει.
 ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'. Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
 φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. 509
 ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν, ὦ ξεῖν',
 ὁμῶς δ' ἔραμαι πυθέσθαι [ἐπεγείρειν·
 470 ΟΙ. τί τοῦτο;
 ΧΟ. τὰς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
 ἀληθδόνος, ἣ ξυνέστας.
 ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξης 515
 τὰς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῇ.
 475 ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μῆδαμ' ἀλῆγον
 χρῆζω, ξεῖν', ὀρθὸν ἄκουσ' ἀκοῦσαι.
 ΟΙ. ὦμοι.
 ΧΟ. στέρξον, ἱκετεύω.
 ΟΙ. φεῦ φεῦ.
 480 ΧΟ. πείθου· κἀγὼ γάρ ὅσον σὺ προσχρήζεις.
 ΟΙ. ἦνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἦνεγκον ἐκὼν μὲν,
 τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν. [Θεὸς ἴστω,
 ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;
 ΟΙ. κακῶ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν 525
 γάμων ἐνέδησεν ἅτα.
 ΧΟ. ἡ ματρώθεν, ὡς ἀκούω,
 δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσῳ;
 ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,
 ὦ ξεῖν'· αὐταὶ δὲ δύο' ἐξ ἐμοῦ μὲν 530
 ΧΟ. πῶς φῆς;
 ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἅτα
 ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
 ΟΙ. ματρός κοινὰς ἀπέβλαστον ὠδίνος.
 ΧΟ. αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοι τεαί;
 ΟΙ. κοινὰ τε πατρός ἀδεφρεαί. 535
 ΧΟ. ἰὼ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφῶν κακῶν.
 ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἅλαστ' ἔχειν. [μην
 ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξά-
 δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼν ταλακάρδιος 540
 ἐπωφέλησα πόλεος ἔξελεσθαι.
 ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον
 ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν; [νόσον.
 ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ
 ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545
 ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐγὼ
 καὶ γὰρ ἄλους ἐφόνευσα καὶ ὤλεσα· [φράσω.
 νόμῳ δὲ καθαρὸς, αἰδρις ἐς τόδ' ἦλθον.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἀναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
 Θησεὺς κατ' ὁμφὴν σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα. 550
 510—520. = 521—533.
 534—541. = 542—548.

505. τοῦ] τοι pr. ut videtur. 509. *πονεί] πονῇ
 ἱ
 515. ξενίας] ξενείας, ἱ ab S. 516. *τὰς σᾶς]
 τὰς σᾶς πέπον Bothius] πέπονθ' 517. μῆδαμ'
 Brunckius] μῆδαμ' 518. ξεῖν' Neuius] ξέν'
 519. ὦμοι Hermannus] ἰὼ μοι 520. *προσχρήζεις]
 προχρήζεις 522. ἐκὼν Bothius] ἄκων 523.
 αὐθαίρετον] ἐθελήτον Hermannus. 525. *μ'] μὲν
 ἴδριν Mudgins] ἴδρις 527. ματρώθεν Elmsleius]
 μητρώθεν 528. ἐπλήσῳ] ἐπάσῳ Nauckius.
 530. μὲν addidit Elmsleius. 531. παῖδε Elmsleius]
 παῖδες 534. αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοι τεαί Hermannus]
 σαί τ' ἀρ' εἰσὶν ἀπόγονοι τε καὶ 535. τε Meine-
 kius] γε 541. πόλεος Hermannus] πόλεως
 542. φόνον] φ ex π factum 547. ἄλους Herman-
 nus] ἄλλους. ἄνους Porsonus. καὶ ὤλεσα Bothius]
 καὶ ἀπώλεσα 549. ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν (ἡμιν Ald.)
 550. ἐφ' ἀστάλη D.] ἀπεστάλη

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ
τὰς αἵματηρὰς ὁμμάτων διαφθορὰς
ἔγνωκά σ', ὦ παῖ Λαῖου, τανὺν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σκευὴ τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 555
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτὸς τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις 560
λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγὼ,
δς οἶδα καὶ αὐτὸς ὡς ἐπαδεύθην ξένος,
ὥσπερ σὺ, χῶς τις πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμψ κάρῃ,
ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, 565
ὕπεκτραποῖμην μὴ οὐ συνεκσώζωιν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν χῶτι τῆς εἰς αὔριον
οὐδέν πλεον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρήκεν ὥστε βραχέα μοι δέισθαι φράσαι. 570
σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κάψ' ὅτου πατρός γεγώς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
ὥστ' ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἢ χρῆζω, χῶ λόγος διέρχεται.
ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575
ΟΙ. δώσων ἱκάνω τοῦμόν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὅσιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφῇ καλῇ.
ΘΠ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἡκίον φέρων;
ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
ΘΗ. ποίῳ γάρ ἢ σὴ προσφορά δηλώσεται;
ΟΙ. ὅταν θάνω γ' ὡ καὶ σὺ μου ταφεὺς γένῃ.
ΘΗ. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆσθιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κείνα συγκομίζεται. 585
ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεὶ δὴ τήνδε μ' ἔξαιτεῖ χάριν.
ΟΙ. ὅρα γε μὴν· οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγῶν ὕδε.
ΘΠ. πότρεα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ 'μοῦ λέγεις;
ΟΙ. κείνοι κομίζειν κείσ' ἀναγκάζουσίν με.
ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590
ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
ΘΗ. ὡ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ εὐμφορον.
ΟΙ. ὅταν μάθης μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
ΘΠ. δίδασκ'· ἄνευ γνῶμης γάρ οὐ με χρὴ λέγειν.
ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν εὐμφορὰν γένους ἔρεις;
ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
ΘΗ. τί γάρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπων νοσεῖς;

554. ἐν ταῖσδ' ἀκούων] ἐν ταῖσδε λεύσσωΝ Ναυ-
κίους. 557. 'περέσθαι Reisigius] τι ἐρέσθαι (ἐρε-
σθαι a m. sec.). Οἰδίπους Elmsleius] Οἰδίπου
561. ὁποίας pr. ὁποίας σ' corr., σ' fortasse ab S il-
lato. 562. ὅς D.] ὡς οἶδα καὶ αὐτὸς Doederlinus]
οἶδα γ' αὐτὸς 564. κινδυνεύματ'] Literae vdu ab
S illatae. κάρῃ] κρατ, a a m. pr. superscripto et
τ deleto. 565. γ' ἂν Vauvillersius] γάρ *οὐδέν]
οὐδέν 566. μὴ οὐ] μ' οὐ, eraso η. *συνεκσώ-
ζωιν] συνεκσώζειν σ' 570. βραχέα μοι Brunekius]
βραχέ' ἐμοὶ 583. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ (codex αἰτήι)]
γρ. τὰ λοίσθ' ἄρ (sic) αἰτήι *ἐν] ἐμ 587. οὐ]
ω. οὐ, ω (i. e. ὡς, ut est in Lb.) ab alia m. antiqua.
*οὐκ ἀγῶν] οὐνάγῶν (coniunctim), γ post οὐν eraso.
590. οὐ θελόντων Goebelinus] εἰ θέλont' ἂν
591. *παρίεσαν] παρήεσαν 596. ἢ] ἢ pr.

ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ξυαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
ΘΗ. πῶς δῆτ' ὅτ' ἂν πεμψαίῃθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
ΘΗ. ποῖον πάθος δέισαντας ἐκ χρηστηρίων;
ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῇναι χθονί. 605
ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμὰ κἀκείνων πικρά;
ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταυτὸν οὐποτ' οὐτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
τοῖς μὲν γάρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καθύς φίλα. 615
καὶ ταῖσι Θῆβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίαίς ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν εὐμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·
ἴν' οὐμὸς εὐδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἶμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἐτι Διὸς χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ' οὐ γάρ αὐδάν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη,
ἔα μ' ἐν οἷσιν ἡρξάμην, τὸ σὸν μόνον 625
πιστὸν φυλάσσω, κοῦποτ' Οἰδῖπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἰπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσίν με.
ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630
ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλει
τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἢ δορυξενος
κοινῇ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἐστία;
ἔπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
γῇ τῇδε κάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
ἀγῶ σεβισθεῖς οὐποτ' ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χώρα δ' ἐμπολιν κατοικίῳ.
[εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μῖμνεν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στεῖχειν μέτα,
τόδ' ἡδὺ, τοῦτῳ, Οἰδίπῳ, δίδωμίν σοι 640
κρίναντι χρῆσθαι. τῇδε γάρ ξυνοίσμα.]
ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοῖς τοῖσι τοιοῦτοισιν εὐ.
ΘΠ. τί δῆτα χρῆζεις; ἢ δόμους στεῖχειν ἐμούς;
ΟΙ. εἰ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χώρὸς ἐσθ' ὅδε,
ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γάρ ἀντιστήσεται. 645
ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκβεβληκτότων.
ΘΠ. μέτ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.

608. *θεοῖσι] θεοῖς 609. τὰ δ' ἄλλα] Post τὰ
et post ἄλλα litera erasa, v ut videtur 613. Ante
πόλει duae literae erasae cum accentu acuto super
altera. 615. *γίγνεται] γίνεται, ai in litura literae ε.
616. *τανὺν] τὰ νῦν 617. τὰ editor Londinen-
sis a. 1722.] τε 619. *δεξιώματα] δεξιήματα
620. δόρει Hermannus] δορί 622. αὐτῶν] ὡ ex ὁ
factum. 628. με] ε a m. multo recentiore ex oi
vel ou factum. 630. τῇδ'] δ' ab S illatum. 632.

ὅτῳ ex Suida s. v. δορυξενος] ὅτου φιλο
δορυξενος, φιλο ab S superscripto. 636. ἀγῶ] ἀγῶ 637.
ἐμπολιν Musgravius] ἐμπαλιν 638—641. Seclussit
D.: versus 640. 641. notaverat Nauckius. 640. τόδ']
τὸ δ' *Οἰδίπους] οἰδίπου 643. *ἢ] ἢ 647.
λέγοις] λόγοις, e rec., ut videtur.

ΟΙ. εἰ σοὶ γ' ἄπερ φῆς ἔμμεναι τελοῦντί μοι.
 ΟΗ. θάρσει το τοῦδ' γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
 ΟΙ. οὔτοι σ' ὄφ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650
 ΟΗ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς· ΟΗ. τοῦ μάλιστα ὄρκος σ'
 πῶς οὖν ποιήσεις; ΟΗ. τοῦ μάλιστα ὄρκος σ'
 ἔχει;

ΟΙ. ἴξουσιν ἄνδρες ΟΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
 ΟΙ. ὅρα με λείπων ΟΗ. μὴ δίδασχ' ἃ χρὴ με δρᾶν.
 ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. ΟΗ. τοῦμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
 ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς ΟΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τίνα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 πολλὰ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
 θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αὐτοῦ γέννηται, φροῦδα τὰπειλήματα. 660
 κείνοις δ' ἴσως κεί δέιν' ἐπερρώσθη λέγειν
 τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
 μακρὸν τὸ δεῦρο πέλατος οὐδὲ πλώσιμον.
 θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἂν ἐμῆς ἄνευ
 γνῶμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμπέ σε· 665
 ὅμως δὲ κάμου μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
 τοῦμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

ΧΟ. εὐῖππου, Ξένη, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γὰς ἔπαυλα,
 τὸν ἀρρήτῃ Κολωνόν, ἐνθ'
 ἃ λίγεια μινύρεται
 θαμίζουσα μάλιστα ἀδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσαις,
 τὸν οἰνώπα νέμουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
 ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμῶνων· ἵν' ὁ βακχιώτας
 αἰεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις. 680
 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἡμαρ αἰεὶ
 νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὁ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' αὔπνοι 685
 κρῆναι μινύθουσιν
 Κηφισοῦ νομάδες βρέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι
 ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῃ σὺν ὄμβρῳ 690
 στερνοῦχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
 χοροὶ νιν ἀπεστύγχαν, οὐδ' ἃ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
 ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γὰς Ἀσίας οὐκ ἐπακοῶν, 691
 οὐδ' ἐν τῇ μεγάλῃ Δωρίδι νάσῃ Πέλοπος πώ-
 φύτευμ' ἀχείρητον αὐτόποιον, [ποτε βλαστὸν
 668—680. = 681—693.
 694—706. — 707—719.

649. Punctum post θάρσει, nullum post ἀνδρός.
 652. *σ'] om. 654. *λείπων] λειπών, quod λιπών
 esse potest, si transponatur ὅρα λιπών με —
 657. Post βίαν littera erasa. 660. αὐτοῦ] αὐτοῦ pr.
 663. πλώσιμον] πλεύσιμον Meinek. 664.
 κἂν ἐμῆς ἄνευ D.] κἂνευ τῆς ἐμῆς 670. ἐνθ' ἃ
 Porsonus] ἐνθα 674. οἰνώπα νέμουσα D.] οἰνωπ'
 ἀνέχουσα 678. ὁ ex οὐ factum ut videtur.
 *βακχιώτας] βακχειώτας 680. θεαῖς Elmsleius]
 θεαῖς ἀμφιπολῶν] ἀμφιπωλῶν a correctore. Fu-
 erat ἀμφιπόνων. 685. κρόκος] Prius κ in littera.
 689. *ἐπινίσσεται] ἐπινίσσεται 692. αὐ
 698. ἀχείρητον] ἀχέρητον, sed η priore in ei mutato.
 Pollux 2, 154. ἀχείρωτον (ἀχειρόδοτον cod. Paris.)
 δὲ Σοφοκλῆς εἶπε τὸ ἀχειρούρητον.

ἐγχείων φόβημα δαῖων,
 ὃ τᾶδε θάλλει μέγιστα χώρα, 700
 γλαυκὰς παιδοτρόφου φύλλον ἐλάας·
 τὸ μὲν τις οὐθ' ἄβος οὔτε γῆρα [κύκλος
 σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρας· ὁ γὰρ αἰὲν ὀρῶν
 λεύσσει νιν μορίου Διός 705
 χά γλαυκῶπις Ἀθᾶνα.
 ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾶδε κράτιστον, 707
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς αὐ-
 χημα μέγιστον,
 εὐῖππον, εὐπωλον, εὐθάλασσον. 711
 ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν ἐς
 τόδ' εἰσας αὐχμη', ἀναξ Ποσειδᾶν,
 ἵπποισιν τὸν ἀκεστέρα χαλινὸν
 πρῶταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυαῖς. 715
 ἃ δ' εὐήρετος ἐκπαγλ' ἄλῃ χερσὶ παραπτομένα
 θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων [πλάτα
 Νηρηίδων ἀκόλουθος.
 ΑΝ. ὦ πλείστ' ἐπαίνους εὐλογούμενον πέδον, 720
 νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνεται ἔπη.
 ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; ΑΝ. ἄσπον ἔρχεται
 Κρέων δδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
 ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἔξ ὑμῶν ἔμοι
 φαίνοιτ' ἂν ἡδὴ τέρμα τῆς σωτηρίας. 725
 ΧΟ. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγὼ,
 τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
 ὀρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
 φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου. 730
 ὃν μῆτ' ὀκνεῖτε μῆτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
 ἦκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουλευθείς, ἐπεὶ
 γέρων μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
 σθένουςαν ἦκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
 ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην 735
 πείσων ἐπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
 οὐκ ἔξ ἐνὸς στείλατων, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
 πάντων κελευσθεῖς, οὐνεχ' ἦκέ μοι γένει
 τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' ἐς πλείστον πόλεως.
 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
 ἰκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λῶς
 καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστα ἐγὼ,
 ὅσῳ περ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἐφυν
 κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
 ὀρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν Ξένον, 745
 αἰεὶ δ' ἀλήτην κατὰ προσπόλου μῖα
 βιοστερῇ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
 οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
 ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
 αἰεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κᾶρα 750

700. μέγιστα Triclinius] μεγίστα 701. παι-
 δοτρόφου, ε fortasse a m. pr. 702. οὐθ' ἄβος
 D.] οὔτε νεαρός 703. χερὶ Heathius] χειρὶ
 αἰὲν Porsonus] εἰσαιν 708. χθονὸς addidit
 Porsonus. 714. *ἵπποισιν] ἵπποισι 715.
 *ταῖσδε κτίσας] ταῖς δ' ἐκτίσας 721. σὸν
 Nauek.]] σοὶ φαίνε[ιν] κραίνειν Nauek.]]
 726. ἐγὼ] κυρῶ superser. ab S. 727. *γεγήρακε]
 γεγήρακεν 732. *οὐχ ὡς] ὡς οὐχ ὡς (sic)
 δρᾶν in littera. Videtur δράσειν fuisse, ut ex acuto
 super a posito et littera extrema v colligi potest, ante
 quam tres litterae erasae. 735. τηλικόσδ' Brun-
 ek.]] τηλικόνδ' 737. *ὑπὸ] ὑπο 738. *οὐνεχ'
 ἦκε] οὐνεκ' ἦκε 741. ἰκοῦ Elmsleius] ἴκου, i ab S.
 In apographis ἴκου. 744. ἀλγῶ inter versus ab alia
 m. ant. 746. δ' illatum ab S.

- πτωχῷ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
ἐμπειρος, ἀλλὰ τοῦπλέοντος ἀρπάσαι.
ἀρ' ἄθλιον τοῦνεϊδος, ὡ τάλας ἐγὼ,
ἠνεΐδισ' ἐς σέ κάμει καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τὰμφανὴ κρύπτειν, σύ νιν, 755
πρὸς θεῶν πατρώων, Οἰδίπους, πεισθείς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρώους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπὼν· ἐπαΐα γάρ· ἡ δ' οἴκοι πλέον
δίκη σέβοιτ' ἂν, οὐσα σὴ πάλαι τροφός. 760
ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κάπο παντός ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχανήμα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ κάμει δεύτερον θέλεις
ἐλεῖν, ἐν οἷς μάλιστα ἂν ἀλγοῖην ἀλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστός ἦ θυμούμενος
καὶ τοὺν δόμοισιν ἦν διατασθαι γλυκὺ,
τότ' ἔξεώθεις καῖζεβਾਲες, οὐδὲ σοι 770
τὸ συγγενές τοῦτ' οὐδαμῶς τὸτ' ἦν φίλον·
νῦν τ' αὐθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
ἔκνουσαν εὖνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὐτὴ τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775
ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μὴδὲν διδοίη μὴδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὦν χρήζοις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι,
ἀρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; 780
τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγῳ μὲν ἔσθλα, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ' ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἦκεις ἐμ' ἄξουν, οὐχ ἴν' ἐς δόμους ἄγης,
ἀλλ' ὥς πάραυτον οἰκίσσης, πόλις δέ σοι 785
κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τάδ' ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναΐων ἀεὶ·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονός λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
ἀρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ' ὅσῳ περ ἐκ σαφεστέρων κλύω,
Φοῖβον τε καὶ τοῦ Ζηνός, δὲ κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δ' ἀφίκεται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμῳσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
- ἢ
751. πτωχῷ, ἢ a m. pr. superscripto. 752.
ἐμπειρος] ἐγκληρος Nauckius. 753. *ἄρ' ἄρ'
755. νιν Blaydesius] νῦν 757. κρύψον] Aliud ver-
bum requiri animadvertit Nauckius. 758. φίλως
εἰπὼν] φίλως λιπὼν Blaydesius. φίλον λιπὼν Her-
werdenus. 761. ἂν φέρων] ἀμφέρων pr. ἂν (sic
sine accentu) φέρων eorr. 767. ἤθελες θέλοντι] Li-
terae theles thelonτι in litura angustiore ab S. Vi-
detur ἠθέλοντι fuisse. 768. ἡ D.] ἦν. Post v. 769.
addit verba ex 438. repetita καὶ μάνθανον τὸν θυ-
μὸν ἐκδραμόντα μοι, deleta ab Valckenario ad Eurip.
Hipp. 1029. 770. *ἔξεώθεις] ἐξεώθησι 774.
σκληρὰ] σκληρὰ (sic). 775. *τίς αὐτῇ] τοσαύτη
778. *χρήζοις] χρήζισι 779. δωροῖθ' v ante
οι
θ' illatum a m. pr. φέροι] φέρει, οι a m. pr. su-
perscripto. 780. *τῆσδ' ἂν] ἂν om. 781. *οὐ]
σοὶ 782. ἐργοῖσιν] v ab S. 783. *τοῖσδ' τοῖς
785. *οἰκίσσης] οἰκίσσῃς 786. *ἄνατος] ἄνα-
τος τῆσδ' Scaliger] τῶνδ' 787. Post ἔστ' duae
vel tres literae erasae. 796. σωτήρια] σωτήρια pr.
- ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἔθι·
ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ' ὠδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐς τὰ σά 800
ἢ σ' ἐς τὰ σαυτοῦ μάλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
ΟΙ. ἐμοὶ μὲν ἔσθ' ἥδιστον, εἰ σὺ μὴτ' ἐμέ
πείθειν οἶδς τ' εἰ μῆτε τοῦσδε τοὺς πέλας.
ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρα τρέφει; 805
ΟΙ. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἔξ ἅπαντος εὖ λέγει.
ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
ΟΙ. ὥς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
ΚΡ. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810
ΟΙ. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μὴδέ με
φύλασσ' ἐφορμῶν ἐνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
ΚΡ. μαρτύρομαι τοῦσδ', οὐχί σ', δὲ γνώσει φίλους
οἷ' ἀνταμείβει ρήματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ.
ΟΙ. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμαχῶν ἔλοι βίαι; 815
ΚΡ. ἡ μὲν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.
ΟΙ. ποῖω σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
ΚΡ. παῖδιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
ἔκνουσας ἐπεμψα, τὴν δ' ἔξω τάχα.
ΟΙ. οἴμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μάλλον οἰμῶζειν τάδε. 820
ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ
ΟΙ. ἰὼ ἔξνοι, τί δράσεται; ἡ προδώσετε, [χρόνου.
κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
ΧΟ. χώρει, ἔξν', ἔξω θάσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις οὐθ' ἂ πρόσθεν εἴργασαι. 825
ΚΡ. ἡμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγῃ; ποῖαν λάβω
θεῶν ἄρῃειν ἢ βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾷς, Ξένη;
ΚΡ. οὐχ ἄνομαι τοῦδ' ἄνδρος, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
ΟΙ. ὦ γῆς ἄνακτες. ΧΟ. ὦ ἔξν', οὐ δίκαια δρᾷς.
ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
ΟΙ. ἰὼ πόλις. [εἰ χερῶν.
ΧΟ. τί δρᾷς, ὦ ἔξν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' ἐς βάσανον
ΚΡ. εἴργου. ΧΟ. σοὺ μὲν οὐ, τάδε γε μωμένον. 836
ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἰ τι πημανεῖς ἐμέ.
ΟΙ. οὐκ ἠτόρευν ταῦτ' ἐγὼ; ΧΟ. μέθες χερσὶν
τὴν παῖδα θάσσον. ΚΡ. μὴ πίτασ' ἂ μὴ κρατεῖς.
ΧΟ. χαλὰν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἔργῳ ὀδοιπορεῖν. 840
ΧΟ. προβάθ' ὠδε, βάτε βᾶτ', ἐντοποι.

833—843. = 876—886.

797. οἶδα γάρ] da et γ in litura. ἀλλ' οἶσθα γάρ ἢ.

με Blaydesius. 799. *Ζῶμεν] Ζῶμεν εἰ, ἢ a m. pr. superscripto. 808. 809. Nullae notae perso-

sw.

narum. 810. ὅτῳ] ὅτῳ. Videtur οὕτω fuisse.

813. οὐχί σ', δὲ γνώσει φίλους D.] οὐ σέ, πρὸς

δὲ τοὺς φίλους 816. τοῦδε Musgravius] τῶνδε,

οἷ

δε ab S illato. 818. σοὶ σε, οι a m. pr. 820.

οἴμοι Bruckius] ὠμοὶ οἰμῶζειν] οἰμῶζεισ, super-

scripto v ab S, ut videtur. 821. τ' Bothius] γ'

825. οὐθ' ἂ] οὔτε Koenius. εἴργασαι] εἰργάσω

Blaydesius, ut v. 834. 827. πορεύεται] σ ab S

insertum. 829. ἀρῃειν] ἀρῃειν pr. δρᾷς] σ

ab S. 837. ΚΡ.] ΟΙΔ. Personarum nomina per to-

tam fabulam a m. secunda sunt substituta pro lineo-

lis quibus prima manus personarum vires indicave-

rat. μαχεῖ — πημανεῖς Porsonus] μάχη — πημαί-

νεῖς 838. ΟΙ. Mudgus] ΧΟ. 838—840. Chori

verba Creonti, Creontis choro tribuebantur. Corexit

Wunderus. 840. *δ' ἔργῳ] δ' ἐγὼ δ' 841. *ὠδε,

βᾶτε] ὠδ' ἐμβάτε ἐντοποι Bruckius] ἐντόποι

πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ, σθένει. προβαθ' ὠδέ
 ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι. [μοι.
 ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἰ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πορεύομαι. 843
 ΟΙ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
 ΚΡ. οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
 ΚΡ. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτου γέ μὴ σκήπτροιν ἔτι
 ὁδοιπορήσης· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
 πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὕψ' ὧν ἐγὼ 850
 ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὧν ὅμως,
 νίκα. χρόνῳ γάρ, οἶδ' ἐγὼ, γινώσκει τάδε,
 ὁθύνεκε' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
 δρᾶς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
 ὀργῇ χάριν δούς, ἢ σ' αἰεὶ λυμαίνεται. 855
 ΧΟ. ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.
 ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἐγ' ἑσπεριμένος.
 ΚΡ. καὶ μείζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα
 θήσεις· ἐφάσχομαι γὰρ οὐ ταῦται μόναι.
 ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέφεις; ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβὼν. 860
 ΧΟ. δεινὸν λέγεις σύ. ΚΡ. τοῦτο νῦν πεπράξεται.
 ΧΟ. ἦν μὴ σ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.
 ΟΙ. ὦ φθέγμ' ἀναιδὲς, ἢ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
 ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες
 θεῖόν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι. 865
 ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμι' ἀποσπάσας
 πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
 τοιγάρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὺν θεῶν
 ὁ πάντα λεύσσω· Ἥλιος δόηε βίον
 τοιοῦτον οἷον κάμει γηράναι ποτέ. 870
 ΚΡ. ὁράτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριον;
 ΟΙ. ὀρώσι κάμει καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
 ἔργοις πεπονθὸς ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.
 ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
 κεῖ μοι νῦν εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875
 ΟΙ. ἰὼ τάλας. [Λεῖν.
 ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τε-
 ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.
 ΚΡ. τοῖς τοι δικαίοις χῶ βραχὺς νικᾷ μέγαν. 880
 ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ
 ~ ~ ~ ΚΡ. Ζεὺς ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.
 ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
 ΧΟ. ἰὼ πᾶσι λέως, ἰὼ γὰς πρόμοι,
 μόλετε σὺν τάχει, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν περῶσ'
 οἶδε δῆ. 885

ΟΙ. τίς ποθ' ἢ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
 βουθυτοῦντά μ' ἄμφι βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ
 τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξασθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν,
 οὐ χάριν δεῦρ' ἤξα θάσσον ἢ καθ' ἥδονην ποδός.
 ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου, 891
 πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
 ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.
 ΟΙ. Κρέων δδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
 ἀποσπάσας μου τὴν μόνην Ξυνωρίδα. 895
 ΟΙ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἷα περ πέπονθ' ἀκήκοας.
 ΟΙ. οὐκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
 πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λείων
 ἀνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἀπο
 σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι 900
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
 ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.
 ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγὼ,
 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἦς δδ' ἄξιος, 905
 ἄτρωτον οὐ μεθήκ' ἂν ἐμὴς χερσός·
 νῦν δ' οὐσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 τοῦτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
 οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
 κείνας ἐναργεῖς δευρό μοι εἰσῆγης ἄγων· 910
 ἐπεὶ δέδρακας οὐτ' ἐμοῦ καταξίως
 οὐθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός,
 ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
 κἄνευ νόμου κραίνουσιν οὐδὲν, εἴτ' ἀφείς
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ὦδ' ἐπισπεσῶν 915
 ἄφεις θ' ἂ χρήζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ·
 καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι, κάμ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καίτοι σε Θηβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
 οὐδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοῖατο
 συλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν βίᾳ
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίῳσιν ἱκτῆρια.
 οὐκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
 οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικύτιστα, 925
 ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός
 οὐθ' εἶλκον οὐτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἡπιστάμην
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διατᾶσθαι χρεών.
 σὺ δ' ἄξιαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνεις πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος 930
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
 εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπυ δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ,

843. προβαθ' ὠδέ μοι *separato versu*, cui prima manu lineolam, secunda Oedipi nomen praeiixit.
 844. ἀφέλκομαι [Trielinus] ἀφέλκομ' ὦ 849. *ὁδοι-

ει
 πορήσης] ὁδοιπορήσεις νικᾶν 850. τε
 addidit Trielinus. 853. *αὐτόν] αὐτόν 858. *ἄρα]
 ἄρα 861. *λέγεις] λέγοις σύ addidit Heim-
 soethius. τοι L. Dindorfius. Syllabam quae excidit
 Trielinus supplevit addito ὡς ante τοῦτο.
 862. Hunc versum, qui in codice Creonti conti-
 nuatur, ephoro tribuit Piderit, μ' in σ' mutato. 863.

*ψαύσεις] ψαύεις 865. θεῖόν μ'] θεῖεμ', v a m. pr.
 τῆς editor Londinensis a. 1747.] γῆς 866. μ']
 Fortasse delendum. ὅς γ' Blaydesius. 868. σέ
 τ' αὐτόν Brunckius] σε χ' αὐτόν 870. γηρά-
 ~~~~~
 ναι ποτέ D.] γηράναι ποτε 875. χρόνῳ βραδύς,
 γηρῶν βαρὺς a m. perantiqua superscripto. 879.
 νεμῶ] νέμω. νεμῶ legit scholiasta. 882. Lacu-
 nam indicavit Hermannus. Fortasse excidit εἰ Ζεὺς
 ἐτι Ζεὺς. σαφῶς ἐγώδω Spengelius in Leutschii
 Philologo vol. 19. p. 445. Ζεὺς ἂν D.] Ζεῦστ' ἂν
 (στ uno ductu), in Ζεὺς ταῦτ' ἂν mutatum ab S, ut
 est in apographis. 883. *ἄρ'] ἄρ'

886. περῶσ' οἶδε δῆ Elmsleius] περῶσι δῆ, quod
separato versu est in eod. 887. *ποθ'] ποθεν
 889. *εἰδῶ] ἰδω (sine spiritu). 893. ποῖα ταῦτα] Li-
 teras α τ inseruit S, erasis duabus quae post ατα
 scriptae fuerant. 897. *οὐκουν] οὐκοῦν 899.
 Hunc versum in margine habet a m. pr., etsi atra-
 mento alio. 902. *δ'] om. 905. ἦκον ex ἦκεν
 factum, quod legitur in lemmate scholii. 906. οὐ
 μεθήκ' ἂν] οὐδ' ἀφήκ' ἂν, erasis post κ literis εν ut
 videtur. In marg. adscriptum μεθήκ' ἂν, fortasse ab
 S, etsi sine γρ. 907. οὐσπερ Reiskius] ὡσπερ
 909. ποτ' ἔξει] ποθ' ἔξει, θ a m. aliquanto reeentiore
 ex τ facto. 910. *στήσης] στήσεις 911. *οὐτ'
 ἐμοῦ] οὔτε μου 915. *ἐπισπεσῶν (ἐπισπεσῶν
 scriptum)] ἐπιπεσῶν 924. *οὐκουν] οὐκοῦν
 *ἐπεμβαίνων] ἐπιβαίνων 927. *ἂν ἦγον] ἀνήγον
 928. *ξένον] ξείνον ἀστοῖς] αὐτοῖς pr.
 929. *αἰσχύνεις] αἰσχύνω 930. *αὐτοῦ] αὐτοῦ
 *χρόνος] χρόλός (sie) eum puncto super p, eraso vero
 accentu literae o.

- εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βία τε κοῦχ' ἐκὼν· καὶ ταῦτά σοι 935
τῷ νῷ θ' ὁμοίως κάπο τῆς γλώσσης λέγω.
- ΧΟ. ὀρᾷς ἴν' ἦκεις, ὦ Ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἰ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.
- ΚΡ. ἐγὼ οὐτ' ἀνανδρὸν τήνδε τὴν πόλιν νέμω,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὐτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῆς, 940
τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γινώσκων δ' ὅτι
οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
Ζῆλος Ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βία.
ἤδη δ' ὀθοῦνεκ' ἀνδρα καὶ πατροκτόνον
κᾶναργον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι 945
Ξυνόντες ἠυρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιούτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
ἐγὼ Ξυνὴν χθόνιον ὄνθ', ὅς οὐκ ἔξ
τοιούσδ' ἀλήτης τῆδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ὦ πίστιν ἴσχω τήνδ' ἐχειροῦμην ἄγραν. 950
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἐπρασσον, εἰ μὴ μοι πικράς
αὐτῷ τ' ἄράς ἤρατο καὶ τῷμῳ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἥξιον τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. 955
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεῖ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
καὶ τηλικόσδ' ὧν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
- ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναίδες, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φρόνους σοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἅς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοὶς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἂν τι μνησίονον ἐς γένους πάλοι. 965
ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἑμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἰ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἰκνεῖθ' ὥστε πρὸς παῖδων θανεῖν, 970
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί,
ὅς οὔτε βλάστας πῶ γεγενηλίου πατρὸς,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;
εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
μηδὲν Ξυνιεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δέ, τλήμων, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὁμαίου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν
οἴους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980

936. τῷ νῷ] τοῦ νοῦ Meinekius. 938. *δ'
ἐφευρίσκει] τ' ἐφευρίσκει 939. νέμων Schneide-
winus] λέγω (*λέγων) 941. τοῦργον τόδ'] τοῦρ-
γον τόγ' *γινώσκων δ' ὅτι] γινώσκων δ' ὅτι

944. ἤδη] ἡδὴ, v a m. rec. ὀθοῦνεκ' ὅθ' οὐνεκ'
ut solet. 945. *κᾶναργον] κᾶνανδρον δεξοίατ'
Elmsleius] δεξοίατ' 946. ἠυρέθησαν D.] εὐρέθησαν
948. Ξυνήδην Brunckius] Ξυνήδην 954. 955.
seclisut Blaydesius. 957. *κεῖ] καὶ εἰ 960.
λῆμ'] λ ex d factum, ut δημ' est in lemmate scholii.
966. αὐτόν γ'] αὐτόν pr., addito postmodo
γ' ab eadem manu. 967. Ante ἁμαρτίας elutum ὁ
σ'. 971. *ὀνειδίζοις] ὀνειδίζει 972. *πῶ] πῶς
γεγενηλίου] du ex a factum ab S. 973. ἦ] In
marg. ab S ἔα ἦ. 976. *Ξυνιεὶς] Ξυνιεὶς 977.
πῶς Elmsleius] πῶς γ' τό γ'] γ' in litura literae
θ, post quam quattuor literae erasae, quarum prima
a fuit. Videtur igitur ἄκων bis scriptum fuisse.
πρᾶγμ'] μ ab S illatum. 978. *τλήμων] τλήμων

σοῦ γ' ἐς τόδ' ἐξελεθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γὰρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότης οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με
αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφρυσέ μοι.
ἀλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σέ μὲν ἐκόντ' ἐμέ 985
καίλην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δὲ νιν
ἄκων ἐγρημα, φθέρρομαι τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν οὐθ' οὐς αἰὲν ἐμφορεῖς σύ μοι
φρόνους πατρώους ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
ἐν γὰρ μ' ἄμειψαι μούδων ὧν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνει παραστάς, πότῃρα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μὲν, εἴπερ Ζῆν φιλεῖς, τὸν αἵτιον 995
τίνοι' ἂν, οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὶ τὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγρόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρός
ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντεπείν ἐμοί.
σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 1000
λέγειν νομίζων, ῥήτῳ ἀρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
καὶ σοι τὸ Θρησεία ὄνομα θωπεύσαι καλὸν,
καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατὰφικνται καλῶς·
κᾶθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
ὀθοῦνεκ' εἴ τις γῆ θεοῦς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τῷδ' ὑπερφέρει,
ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμέ
αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἶχει λαβῶν.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
καλῶν ἰκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγούς Ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ἴδε φρουρεῖται πόλις.

ΧΟ. ὁ Ξεῖνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξια δ' ἀμυναθεῖν. 1015

ΘΗ. ἄλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.

ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῶ φωτὶ προστάσεις ποιεῖν;
ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δὲ με
χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020
τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὐς οὐ μὴ ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ' ἐξυφρηθὺ γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει 1025
καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλω
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.
κοῦκ ἄλλον ἔξεις ἐς τάδ'· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκειον ἐς τοσὴνδ' ὕβριν

984. *αὐτῆς] αὐτῆς 986. *δυσστομεῖν] δυστο-

μεῖν 989. ἐμφορεῖς] ἐμπερεῖς, o a m. antiqua. ἀμ-
φέρεῖς L. Dindorfius in Thesaurο vol. 1. part. 2. p. 609.
998. ἐγὼ οὐδὲ] ἐγῶνυδὲ, v ab S, ut videtur, in-
serto. 999. ἐμοί] ἔχων Nauckius. 1002. ἐναν-
τίον] ἐναντίων, o a m. pr. 1003. καὶ σοι] καὶ σοὶ
pr. 1007. τιμαῖς Turnebus] τιμᾶς pr. τιμᾶς corr.
ἥδε] η in litura. Videtur οἱ vel ei fuisse.
τῷδ' Kunhardtus] τοῦδ' 1009. *τ' ἐχειροῦ] τε χειροῦ
1010. *τάσδε τὰς θεὰς] τᾶσδε θεὰς 1012. *θ'] om.
1015. ἀμυναθεῖν Elmsleius] ἀμυνάθειν 1016.
ἐξηρασμένοι] οἱ in ην mutavit S. ἐξηρασμένοι F.
G. Schmidius. 1018. ποιεῖν] ποεῖν 1021. τὰς
παῖδας ἡμῶν] τὰς τοῦδε παῖδας D. 1024. *ἐπεύ-
ξωνται] ἐπεύχονται 1026. *θηρῶνθ'] θηρῶντα
τύχη] Δίκη Doederlinus.

ἦκοντα τόλμης τῆς παρεστῶσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτιω σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.
 ἂ δει μ' ἀθρήσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμῆχανῷ; 1035
 οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἔρεῖς ἐμοί·
 οἴκοι δὲ χῆμεῖς εἰσόμεσθ' ἂ χρῆ ποιεῖν.
 ΘΗ. χωρῶν ἀπειλεῖ νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
 ἔκηλος αὐτοῦ μῖμνε, πιστωθεῖς ὅτι,
 ἦν μὴ θάνω γὰρ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
 πρὶν ἂν σε τῶν σὺν κύριον στήσω τέκνων.
 ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
 ΧΟ. εἶην ὅθι δαῖτων 1045
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφᾷ
 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
 μῖζουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις,
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὐ πότνια σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
 θνατοῖσιν, ὦν καὶ χρυσέα
 κλῆς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
 ἔνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θησεά καὶ τὰς διστόλους 1055
 ἀδμήτας ἀδελφὰς
 αὐτάρκει τάχ' ἐμμίλει βοᾷ
 τούσδ' ἀνὰ χώρους·
 ἢ που τὸν ἐφέσπερον
 πέτρας νιφάδος πελῶσ' 1060
 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
 πῶλοισιν ἢ ῥιμφορμάτοις
 φεύγοντες ἀμίλλαις,
 ἀλώσεται· δεινὸς δὲ προσχώρων Ἄρης, 1065
 δεινὰ δὲ Θησιδᾶν ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινὸς, πᾶσα δ' ὀρμάται κατὰ
 ἀμπυκτῆρι' — — —
 ἄμβασις, οἳ τὰν ἰππῖαν 1070
 τιμῶσιν Ἀθάναν
 καὶ τὸν πόντιον γαῖαρχον
 Ῥέας φίλον υἱόν.
 ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσ'; 1074

1044—1058. = 1059—1073.

1074—1084. = 1085—1095.

1031. Duae post ἔδρας literae erasae, fortasse ασ.
 1033. *ποιῆσαι] ποιῆσαι 1037. δὲ χῆμεῖς] δέ-
 χημ. σ, litera post μ (η ut videtur) erasa et resti-
 tuto ει. *ποιεῖν] ποιεῖν 1050. σεμνὰ Valcken-
 riius ad Eurip. Hipp. 25.] σεμναί τιθηνοῦνται τέλη]
 Syllabae νοῦνται τέλη proximo versui sunt adiectae,
 quinque minimum post τιθῆ literis erasis, quae haud
 dubie νοῦνται fuerunt. 1052. κλῆς] κλη.ησ pr. Vi-
 detur κλη.ησ fuisse. 1054. ἐγρεμάχαν] ὀρειοβάταν
 γρ. ap. schol. ab S. 1055. διστόλους] α super δι

ε
 a pr. m. 1056. ἀδελφὰς] ἀδελφὰς, ε ab S super-
 scripto. 1059. ἢ Hermannus] ἢ ἐφέσπερον] ἐφ'
 ἔσπερον a m. rec. 1060. πελῶσ'] γρ. πελάζουσι,

ρ .. ι
 ab S. 1062. ῥιμφορμάτοις] ῥιμφορμάτοσ, ο ex u
 facto. 1066. *Θησιδᾶν] θησιδᾶν 1068. κατὰ
 ἀμπυκτῆρι' — — — ἄμβασις D.] κατ' ἀμπυκτῆρια φά-
 λαρα πῶλων ἄμβασις. κατὰ sine elisione scripserat
 Bothius recteque animadvertenterat φάλαρα ex glosse-
 mate esse illatum: de quo liquet ex glossa Hesychii,
 ἀμπυκτῆρια: τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐν Κο-
 λωνῷ. πῶλων, quod ego eieci, interpolator ex v.
 1063. sumsit. 1074. μέλλουσ' Hermannus] μέλλουσιν

ὡς προμνᾶται τί μοι
 γνῶμα τάχ' ἐνδώσειν [μὴν πάθη.
 τὰν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρουσᾶν πρὸς αὐθαί-
 τελεί τελεί Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἴθ' ἄελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 ἐωρήσασα τοῦμόν ὅμμα.
 ἰὼ πάνταρχε θεῶν, 1085
 παντόπτα Ζεῦ, πόροις
 γὰς τὰδε δαμούχοις
 σθένει ἴνικεῖω τὸν εὐαγρον τελειῶσαι λόχον,
 σεμνὰ τε παῖς Πάλλας Ἀθᾶνα. 1090
 καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφων στέργῳ διπλᾷ ἀρωγὰς
 μολεῖν γὰρ τὰδε καὶ πολίταις. 1095
 ὦ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἔρεῖς
 ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
 τάσδ' ἄσπον αὐθις ὠδε προσπολουμένας.
 ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας; ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ.
 τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100
 δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἢ πάρεστον; ΑΝ. αἶδε γὰρ χεῖρες
 Θησεῶς ἔσωσαν φιλάτων τ' ὀπαδόνων.
 ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
 ἐλπισθὲν ἴξωιν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105
 ΑΝ. αἰτεῖς ἂ τεύξαι· σὺν πόθῳ γὰρ ἢ χάρις.
 ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ ἴστον; ΑΝ. αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
 ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
 ΟΙ. ὦ σκήπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.
 ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110
 θανὼν ἂν εἶην σφῶν παρεστῶσαι ἐμοί.
 ἐρεῖσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
 ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
 τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
 καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ 1115
 ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεί λόγος.

1076. ἐνδώσειν scholiasta] ἂν δώσειν 1078.
 τὰν — τλασᾶν — εὐρουσᾶν ex schol.] τὰν — τλα-
 σαν — εὐρουσᾶν αὐθαίμων Bothius] αὐθομαίμων
 1083. κύρσαιμι τῶνδ' Wunderus] κύρσαιμι, αὐτῶν
 δ'. κύρσαιμι ἄνωθ' ἀγώνων Hermannus. 1084.
 ἐωρήσασα Wunderus] θεωρήσασα. Praestat fortasse
 αἰωρήσασα, non obstante syllaba prima brevi versus
 antistrophici 1095. 1086. Ζεῦ ante πάνταρχε le-
 etum huc transposuit Hermannus. 1088. σθένει
 ἴνικεῖω D.] ἐπινικεῖω σθένει. σθένει transposuit
 Hermannus. 1094. *διπλᾷ] διπλᾶς 1096. ἐπιχ
 praescriptum, corruptum ex ἐτι χορός. τῷ σκοπῷ]
 τὸν σκοπὸν Elmsleius. 1099. *ὦ πάτερ πάτερ] ὦ
 πάτερ ὦ πάτερ 1100. *τόνδ' τῶνδ' 1102.

πάρεστον] ο ex i factum. 1103. ἔσωσαν] ἔσωσαν
 pr. Lineolis // literae ein exprimi solent. τ' a m.
 pr. insertum. 1104. *προσέλθετ'] πρόσσελθ'
 *μηδαμὰ] μηδαμὰ 1105. Versus in marg. additus
 a m. pr., sed atramento alio. *δότε] τόδε
 1109. γε Reiskius] τε 1110. *ἔτ' ἂν] ὅταν
 1111. θανὼν] τανῦν Blaydesius. 1112. *πλευρὸν]
 πλευράν ἀμφιδέξιον Mudgus] ἀμφιδεξιόν: unde
 in anographis ἀμφὶ δεξιόν. 1113. ἐμφύντε Mud-
 gius] ἐμφύτε pr. ἐμφύσᾳ corr., addito ab S gl. ἀντι
 τοῦ ἐμφύσαι. *κἀναπαύσατον] κἀναπαύσατον. Fuit
 τε.

primo κἀναπαυστέον. 1114. τοῦδε] τοῦδε, τε ab
 S, ut videtur.

- AN. ὅδ' ἔσθ' ὁ σῶσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοὶ τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοὶ τ' ἔσται βραχύ.
- OI. ὦ ζεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρές
τέκν' εἰ φανέντ' ἀελπτα μηκύνω λόγον. 1120
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδ' ἐπὶ τὴν ἐξ τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδένος πεφασμένην·
σὺ γὰρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καὶ σοὶ θεοὶ πόροιν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβές 1125
μόνοις παρ' ὑμῖν ἦδ' ἄνθρωπων ἐγὼ
καὶ τοῦπικέες καὶ τὸ μὴ ψευδοσπομεῖν.
εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σέ κοῦκ ἄλλον βροτῶν.
καὶ μοι χέρ', ὠναε, δεξιάν ὀρεξον, ὡς
ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κára.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς ἂν ἄγνόν ὄντα σέ
θηγεῖν θελήσῃμι; ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἐνὶ
κηλὶς κακῶν ἔννοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ' οὖν ἔασω. τοῖς γὰρ ἐμπεύροις ἐμῶν 1135
μόνοις οἰόν τε συντάλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαίρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τὸδ' ἡμέρας.
- ΘH. οὐτ' εἰ τὴ μήκος τῶν λόγων ἔθου πλεόν,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
οὐτ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη·
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μάλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ'· ὦν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἔψευσάμην 1145
οὐδὲν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρεμ' ἄγων
ζώσας, ἀκραφνέεις τῶν κατηπιγμένων.
χῶπως μὲν ἄγων ἡρέθη τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἃ γ' εἰσεὶ καυτὸς ἐκ ταύταιν ἔνυν;
λόγος δ' ὅς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ 1150
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνῶμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
πράγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεῶν.
- OI. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; διδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδὸτ' αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνθάνει. 1155
- ΘH. φασὶν τιν' ἦμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἐμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῇ δέ, προσπεσόντα πως
βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ῥηνίχ' ὠρμύμην ἐγῶ.
- OI. ποδαπὸν; τί προσχρῆζοντα τῷ θακήματι; 1160
- ΘH. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν' σου γὰρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.
- OI. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.
- ΘH. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δευρ' ὁδοῦ. 1165
- OI. τίς δ' ἦτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;
- ΘH. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.
- OI. ὦ φίλτατε, σχέες οὐπερ εἴ. ΘH. τί δ' ἔστι σοι;
- OI. μὴ μου δεηθῇς. ΘH. πράγματος ποίου; λέγε. 1170
- OI. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.
- ΘH. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμι τι;
- OI. πᾶς οὐμός, ὠναε, στυγνός, οὐ λόγων ἐγῶ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἔξανασχοίμην κλύων.
- ΘH. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ 1175
χρήζεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
ἐχθιστον, ὠναε, φθέγμα τοῦθ' ἦκει πατρί·
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλης τάδ' εἰκαθεῖν.
- ΘH. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἔξαναγκάζει, σκόπει
μὴ σοι πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180
- AN. πάτερ, πιθοῦ μοι, καὶ νέα παρανέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῶν ὑπείκε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γὰρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης, ἃ μὴ σοι συμφέροντα λέξεαι.
λόγων δ' ἀκούσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ἡρμημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτὸν ὥστε μὴδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
θέμις σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ' ἔασον· εἰσὶ χάτεροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς δούξ, ἀλλὰ νοθετοῦμενοι
φίλων ἐπιβολαῖς ἐξεπάζονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195
πατρῴα καὶ μητρῴα πῆμαθ' ἄπαθες,
κὰν κείνα λεύσσης, οἶδ' ἐγὼ, γνῶσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτῇν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βατὰ τάνθυμμάτα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὁμμάτων τητῶμενος. 1200
ἀλλ' ἡμῖν εἴκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
- OI. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτε με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
μόνον, ξέν', εἴπερ κείνος ὦδ' ἐλεύσεται,
μηδείας κρατεῖται τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
- ΘH. ἄπαε τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρήζω κλύειν,
ὦ πρέσβυ, κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὦν
σῶς ἴσθ', ἐάν περ κάμῃ τις σῴζῃ θεῶν. 1210

1118. τοῦργον τοῦτ' ἐμοὶ τ' ἔσται Hermannus]
τοῦργον τοῦμόν ἔσται 1119. 1120. Inverso ordine
habet, sed adscripto β et α. 1121. τὴν Musgra-
vius] σὴν *τάσδε μοι] τὰσδέ μοι 1124. πόροιν]

οἱ
πορεῖν, οἱ a m. rec. v ab S habet. 1125. *τό γ']
τοῦτό γ' 1126. ὑμῖν] ὑ ἐκ ἡ factum. ἡδονὴν D.]
εὐρον 1129. ἄλλον] ἄλλου eorr. 1130. *χέρ']
χαῖρ' *δεξιάν] δεξιάν τ' 1131. *εἰ] ἦ 1132.
πῶς ἂν ἄγνόν ὄντα σέ D.] πῶς δ' ἂν ἄθλιος γεγώς
δ'

1135. ἐμῶν D.] βροτῶν 1137. δ'] τ', δ' ab S.
1141. οὐτ' Elmsleius] οὐδ' 1144. *ποιεῖσθαι]
ποιεῖσθαι 1148. ἄγων Heathius] ἄγων οὗτος: quod
qui servare volet, μάτην delebit. 1151. *στεί-
χοντι] στίχῃν τί 1153. οὐδὲν pr. οὐδὲν eorr.
ἄνθρωπον] ἀνθρώπων. Correctum ex schol. 1155.
*μὴ] μ' 1159. *ὠρμύμην] ὀρμύμην 1160.
*προσχρῆζοντα] προσχρῆζοντι

1164. μολόντ'] μόνον Vanvillersins. 1165. τ'
addidit Heathius. 1166. Post προσθακῶν quattuor
circiter literae erasae. 1169. φίλτατε, σχέες Hea-
thius] φίλτατ', ἴσχεις οὐπερ] u radendo in i muta-
tum. 1174. κλύων] w in litura pro ei ut videtur.
1178. εἰκαθεῖν Elmsleius] εἰκάθειν 1181. *κεῖ]
θ'

καὶ εἰ 1183. θ'] δ', θ' a m. pr. 1184. τὸν] τὸν
τὸν 1187. κακῶς Hermannus] καλῶς 1188. ἡρ-
μημέν' D.] εὐρημέν' 1189. μὴδὲ Dawesius] μῆτε
1190. δυσσεβέστατ', ὦ Dawesius] δυσσεβέστατων
1192. ἔασον] αὐτὸν pr. αὐτὸν sec. Correxerit edi-
tor Londinensis a. 1722. 1194. *ἐξεπάζονται] ἐξα-
παίδονται 1196. *ἄπαθες] ἃ πάθος 1197. λεύσ-
σης Pieronius Verisim. p. 260.] λύσις 1198. *προσ-
γίγνεται] προσγίγνεται 1199. οὐχὶ βατὰ Musgravius]
οὐχὶ βίαα 1201. ἡμῖν] ἡμῖν 1209. δ' post κομ-
πεῖν ab S insertum. σὺ δ' ὦν D.] σὺ δέ, cui
superscriptum δέ σέ (fortasse pro σέ δέ ab S, ut
videtur. 1210. σῶς Scaliger] σῶν, cui S gl. adseri-
psit ἀντὶ τῶν σῶν. *ἴσθ'] ἴσθι *σῴζῃ] σῴζει

ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου
 ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσων [παρεῖς
 ἐν ἑμοὶ κατὰδηλος ἔσται.
 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἡμέραι κατέθεντο δὴ 1215
 λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις
 ὅταν τις ἐς πλεονέση [ᾧ, 1220
 τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπικούρος ἰσοτέλεστος,
 "Αἶδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμνείας
 ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
 θάνατος ἐς τελευτάν. [φρανῇ, 1225
 μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ
 βῆναι κείμεν ὅθεν περ ἦκει
 πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα. [φέρον, 1230
 ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας
 τίς πλάγχθη πολύμοχος ἔξω; τίς οὐ καμάτων
 φρόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι [ἔνι,
 καὶ φθόνος· τὸ τε κατὰμεμπτον ἐπιλέλοιγχε 1235
 πύματον ἀκρατὲς ἀπροσώμιλον
 γῆρας ἄφιλον, ἴνα περὶ πάντα
 κακὰ κακῶν ἔννοικεῖ.
 ἐν ᾧ τλάμων ὄδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὡς τις 1240
 ἄκτα κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὡς καὶ τόνδε κατ' ἄρκας
 δειναὶ κυματοαερεῖς
 ἄται κλονέουσιν αἰεὶ ἔννοῦσαι,
 αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμῶν, 1245
 αἱ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτίν',
 αἱ δ' ἐννυχίαν ἀπὸ ῥιπῶν.

ΑΝ. καὶ μὴν ὄδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
 ἀνδρῶν γε μόνος, ὦ πάτερ, δι' ὁμματος 1250
 ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος; ΑΝ. ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
 γνῶμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης δδε.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

οἴμοι, τί δράσω; πότρε τάματου κακὰ
 πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὀρίων 1255
 πατὴρ γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
 σὺν σφῶν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
 ἐσθῆτι σὺν τοῖσδε, τῆς δ' δυσφιλῆς
 γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος
 πλευρὰν μαραινῶν, κρατὶ δ' ὁμματοστερεῖ 1260
 κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσεται·
 ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τοῦτοισιν φορεῖ
 τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
 ἄγῳ πανύλης ὅψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
 καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265

1211—1224. = 1225—1238.

1211. τοῦ et χρήζει serius addita, fortasse a m.
 pr. 1213. ζῶειν] ζῶειν 1214. κατὰδηλος] Super
 τ aliquid erasum et alterum quoque α in litura po-
 situm. 1218. ὅπου, ὅταν τις] ὁπότ' ἂν τις, cum
 γρ. ὅπου ὄτ' ἂν τις ab S. 1219. θέλοντος] δέον-
 τος Reiskius. 1220. ὁ δ' Hermannus] οὐδ'
 ἐπικούρος pr. ἐπὶ κούρος sec. In marg. ab S οἶμαι
 κόρος. 1230. *φέρον] φέρων 1231. πολύμοχος] 1234.
 *κατὰμεμπτον] κατὰμεμπτον 1242. ὡς Brunckius] ὡς
 1244. *αἵται] αἵτε pr. αἵτε (non αἵτε) corr.
 1248. αἱ δ' ἐννυχίαν Lachmannus ex verbis scholiastae ἐννύχια ὄρη] νυχίαν
 (*νυχίαν) ῥιπῶν] ῥιπῶν schol. 1250. ἀνδρῶν γε
 μόνος] Verba interpolata. ἀνδρῶν δίχ' ἄλλων D.
 1255. Ante παῖδες sex litterae erasae. Fortasse παῖ-
 δεσ bis scriptum fuit. 1256. Versus serius in marg.
 additus. 1257. ἐφηύρηκ' D.] ἐφεύρηκ' 1259.
 πίνος Scaliger] πόνος

SOPHOCLES.

ταῖς σαῖσιν ἦκειν· τὰμὰ μὴ ἔσ' ἄλλων πύθη.
 ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
 Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
 παρασταθήτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
 ἄκη μὲν ἔστι, προσφορά δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
 τί σιγᾷς;
 φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μή μ' ἀποστραφῆς.
 οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσας
 πέμψεις ἀναυδος, οὐδ' ἂ μινίεις φράσας;
 ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἑμαὶ δ' ὁμαίμονες, 1275
 πειράσαστ' ἀλλ' ὅμεις γὰρ ἐκινήσαι πατὴρ
 τὸ δυσπρόσοιστον κάπροσῆγορον στόμα,
 ὡς μή μ' ἀτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
 οὕτως ἀφῇ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ, αὐτὸς ὦν χρεῖα πάρει 1280
 τὰ πολλὰ γὰρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι,
 ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
 παρέσχες φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

ΠΟ. ἀλλ' ἔξερῳ· καλὸς γὰρ ἔξεργεῖ σὺ μοι·
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος 1285
 ἄρωγόν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἑμοὶ
 λέξαι τ' ἀκούσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἔξῳδῳ.
 καὶ ταῦτ' ἀφ' ὧν ἔμῳ, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἑμοί. 1290
 ἂ δ' ἤλθον ἤδη σοὶ θέλω λέξαι, πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρίδας ἐξελέλхамαι φυγὰς,
 τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακείν θρόνοις
 γονῇ πεφυκῶς ἡξίου γεραίτερος.
 ἀνθ' ὧν μ' Ἑτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος, 1295
 γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
 οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολῶν,
 πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα κατὰ μάντεων ταύτῃ κλύω. 1300
 ἐπεὶ γὰρ ἤλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
 λαβὼν Ἀδραστον πενθερόν ἔννομοτον
 ἔστησ' ἑμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
 ὅπως τὸν ἐπτάλοχον ἐς Θήβας στόλον 1305
 ἔνν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,
 ἢ τοὺς τὰδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλωμι γῆς.
 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτὸς τ' ἑμαυτοῦ ἐμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἱ νῦν σὺν ἐπτά τάξεσιν σὺν ἐπτά τε
 λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφιστάσι πᾶν·
 οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνὺν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεὺς· τρίτος δ' Ἑτεόκλος, Ἀργεῖος γεγῶς·
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῇ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστυ δηλώσειν πυρί·
 ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται, 1320
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀομήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·

1266. τὰμὰ Reiskius] τὰλλα 1270. *προσφορά] πρόσφορα 1274. *μινίεις] μινίεις 1279. οὕτως
 ἀφῇ με D.] οὕτως μ' ἀφῇ γε 1286. *ἐνθεν] ἐνθε
 1288. *ἀσφαλεῖ] ἀσφαλεῖ 1294. γεραίτερος Nau-
 ckius] γεραίτεροι 1297. οὐδ' Hermannus] οὐτ'
 1299. *Ἐρινὺν] Ἐρινὺν 1304. δόρει D.] δορί
 1306. τοῖσδ'] δ' ab S illatum. 1310. τ' Reiskius] γ'
 1313. οἷος] οἷου pr. δορυσσοῦς Reiskius] δο-
 ρύσσους 1314. δόρει Hermannus] δορί

- ἐγὼ δὲ σός, κεί μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἄργους ἄφρονος ἐς Θήβας στρατόν. 1325
 οἱ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πᾶτερ,
 ἱκετεύομεν ἔμπαντες ἔξαιτούμενοι
 μῆνιν βορεῖαν εἰκαθεῖν ὀρμημένῃ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὃς μ' ἐξέωσε κάπεσὺλῃσεν πάτρας. 1330
 εἰ γὰρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἐφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
 αἰτῶ πισθῆσαι καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σὺ 1335
 ἄλλους δὲ θεωπεύοντες οἰκόμεν σὺ τε
 κἀγὼ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξεληχότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγὼ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελίων ἀβρύνεται·
 ὃν, εἰ σὺ τήμῃ ἔμπαραστήσῃ φρενί,
 βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δ' ἐμαυτὸν, κείνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα σοὺ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
 κομπεῖν, ἄνευ σοῦ οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345
 ΧΟ. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οἰδίπους,
 εἰπὼν ὅποια ἔμφορ' ἐκπεμψαί παλιν.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες τῆσδε δημοῦχοι χθονός,
 μὴ τῷτ' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
 Θησεύς, δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους, 1350
 οὐ τὰν ποτ' ὁμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθητο·
 νῦν δ' ἀξιωθεῖς εἰσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
 τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
 ὃς γ', ὦ κἀκίστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
 ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
 κᾶθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
 ταυτῇ βεβηκώς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
 οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα 1360
 τάδ', ὥσπερ ἂν Ζῷ, σοῦ φονέως μεμνημένον.
 σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκες ἔντροφον,
 σὺ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
 ἄλλους ἐπαίτῳ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
 εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ μαυτῷ τροφούς 1365
 τὰς παῖδας, ἣ τὰν οὐκ ἂν ἦ τὸ σὸν μέρος·
 νῦν δ' αἶδε μ' ἐκωλύουσιν, αἶδ' ἐμαὶ τροφοί,
 αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναικες, ἐς τὸ συμπονεῖν·
 ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἐμοῦ πεφύκατον.

1326. ἀντὶ] ἀμφὶ L. Dindorfius in Thesaurο s. v.
 Ἄμφι. 1328. εἰκαθεῖν Elmsleius] εἰκάθειν 1332.
 σὺ] σοὶ pr. 1334. παρειαθεῖν Elmsleius] παρει-
 κάθειν 1337. *ἐξεληχότες] ἐξεληφότες 1340.
 *ἔμπαραστήσῃ] ἔμπαραστήσῃσ φρενί] χερὶ Blay-
 desius. 1342. τοῖσι σοῖς] τοῖσσοις 1344. ξυνθέ-
 λοντος] ξυνθέλοντος, sed eraso priore ε. 1346.
 Οἰδίπους Valckenarius] οἰδίπου 1348. δημοῦχοι]
 δημοῦχος ab S. 1351. οὐ τὰν Brunckius] οὐτ' ἂν
 1352. *γ' ἐμοῦ] γέ μου 1353. ἃ τὸν αὐτὸν pr.
 1355. σὸς ab S. σοὶ pr. 1357. *φορεῖν] φέρειν
 1358. πόνῳ] βυθῷ Reiskius. 1360. *κλαυτὰ δ'
 ἐστίν] κλαυστὰ δ' ἐστίν S. κλαυστ' ἐστίν pr.
 1361. *φονέως] φονέος μεμνημένον D.] μεμνημέ-
 νος 1362. μόχθῳ] μόχθῳι, wi ex os vel ois faeto.
 1363. δ' addidit S. 1364. Ante βίον duae lite-
 rae erasae. 1366. οὐκ ἂν ἦ] ἦ in ἦν mutatum ab
 correctore multo recentiore, novitia uso literae v
 forma. 1367. δ' αἶδε μ' ab S. δαί μ' pr.

- τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὐ τί πω 1370
 ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἶδε κινούνται λόχοι
 πρὸς ἄστῃ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἐρείψει, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
 πεσεῖ μανθείς χῶ σύναιμος ἐξ ἴσου.
 τοιάσδ' ἀράς σφῶν πρόσθε τ' ἔξανῃ ἐγὼ 1375
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ἑμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἵν' ἀξιώτον τοὺς φυτευσάντας σέβειν
 καὶ μὴ ἔα τιμᾶζήτον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῷδ' ἐφύτην· αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
 τοιγάρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους 1380
 κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος
 Δίκη ξυνέδρος Ζηνὸς ἀρχαίσι νόμοις.
 σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κἀκίστε, τάσδε συλλαβὴν ἀράς,
 ἃς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου 1385
 δόρει κρατήσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὐτέρ ἐξεληλάσαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποικίσῃ, 1390
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρῃ
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελ' ἱὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἄμα
 πιστοῖσι συμμαχοῖσιν, οὐνεκ' Οἰδίπους 1395
 τοιαῦτ' ἐνεῖκε πασὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.
 ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνήρομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
 ΠΟ. οἶμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἶμοι δ' ἐταίρων' οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος 1400
 Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὡς τάλας ἐγὼ,
 τοιοῦτον οἶον οὐδὲ φωνῆσαι τι
 ἔξεσθ' ἐταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἀναυδοὺ τῆδε συγκύρσαι τύχη.
 ὦ τοῦδ' ὅμαί μοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ 1405
 τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένον,
 μή τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἀραὶ
 πατρὸς τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
 νόστος γένηται, μὴ μ' ἀτιμάσῃτε γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοις θέσθε κἀν κτερίσμασιν. 1410
 καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, δὲν κομιζέτο
 τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
 ἔτ' ἄλλον οἷσι τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
 ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι.
 ΠΟ. ὦ φιλότατ' ὁ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415
 ΑΝ. στρέψαι στρατεύμ' εἰς Ἄργος ὡς τάχιστα γε,
 καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
 ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
 στρατεύμ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαε τρέσας;

1370. σ' ὁ δαίμων — ὡς] σε δαίμων — ὃς Do-
 braeus. πω] που, w a m. pr. superscr. 1373.
 ἐρείψει Turnebus] ἐρεῖ τις 1375. Versus in mar-
 gine additus. 1376. ἀνακαλοῦμαι] ἀγκαλοῦμαι D. Vid.
 ad Electr. 693. 1379. ἐφύτην Elmsleius] ἐφύτον
 1381. κρατοῦσιν] κρανοῦσιν Hartungius. κρινοῦσιν
 Nauckius. 1386. δόρει Hermannus] δορί 1389. τὸ
 Hermannus] τοῦ 1392. ἐμβεβληκότα] μ in litura
 quae formae literae v qua librarius utitur accommoda-
 tior est quam κ, etsi ἐκβεβληκότα est in Floren-
 tino apographo (Lb.) ex codice ipso ducto. 1396.
 αὐτοῦ Brunckius] αὐτοῦ 1402. τι Tyrwhittus]
 τινα 1404. συγκύρσαι pr. συγκύρσαι corr.
 1407. σφῶ γ', ἐὰν Elmsleius] σφῶν γ' ἂν 1410.
 *κἀν] κ' ἐν 1414. *πεισθῆναι] πεισθῆναι 1415.
 *τὸ] om. 1417. τ' Brunckius] γ' 1418. *τε] γε
 ἂν Vauvillersius] αὐ

- ΑΝ. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι 1420
 πάτρην κατασκάφαντι κέρδος ἔρχεται;
 ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φευγὴν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
 οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
 ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐξ ὀρθὸν ἐκφέρεις
 μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἔξ ἀμφοῖν θροεῖ;
 ΠΟ. χρήζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426
 ΑΝ. οἴμοι τάλαιν· τίς δὲ τολμήσει κλύων
 τὰ τοῦδ' ἔπεισθαι τάνδρως, οἷ' ἐθέσπισεν;
 ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαυρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
 χρηστοῦ τὰ κρείσσω μῆδὲ τάνδεα λέγειν. 1430
 ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδομένα;
 ΠΟ. καὶ μὴ μ' ἐπίσχυς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
 ἔσται μέλουσα δύσποτμος τε καὶ κακὴ
 πρὸς τοῦδε πατρός τῶν τε τοῦδ' Ἑρινύων.
 σφῶν δ' εὖ διδοίη Ζεὺς, τὰδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
 [θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντι γ' αὖθις ἔζετον].
 μέθεσθε δ' ἦδη, χαίρετόν τ'· οὐ γάρ μ' ἔτι
 βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις. ΑΝ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ.
 ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου. ΑΝ. καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώ-
 μενον
 ἐς προὔπτον Ἄιδην οὐ καταστένει, κάσι; 1440
 ΠΟ. εἰ χρή, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ
 πειθοῦ.
 ΠΟ. μὴ πείθ' ἂ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλινά τ' ἔγῳ,
 εἴ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
 καὶ τῇδε φῦναι χατέρῃ. σφῶ δ' οὖν ἐγὼ
 θεοῖς ἄρῳμαι μὴ ποτ' ἀντήσῃ κακῶν· 1445
 ἀνάζειαι γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν.
 ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἡλθέ μοι
 νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
 εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει. 1450
 μάτριν γὰρ οὐδὲν ἄξιωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
 ὁρᾷ ὁρᾷ πάντ' αἰεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
 τὰ δὲ παρ' ἡμᾶρ αὖθις αὔξων ἄνω. 1455
 ἔκτυπεν αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
 ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἂν, εἴ τις ἔντοπος,
 τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
 ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τᾶξιμ' ἐφ' ὃ καλεῖς;
 ΟΙ. Διὸς περτωτὸς ἦδε μ' αὐτίκ' ἄζεται 1460
 βροντῇ πρὸς Ἄιδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
 ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
 κτύπος ἄφατος ὃδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
 δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. 1465
 ἔπηξα θυμόν· οὐρία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
 τί μὲν ἀφήσει τέλους; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἄλιον
 1447—1456. = 1462—1471.

1424. ἐκφέρεις Tyrwhittus] ἐκφέρει 1426. χρή-
 Ζει] ei in litura duarum literarum. 1429. *οὐκ]
 οὐδ' 1432. μὲν in litura. Videtur δ' fuisse.
 1435. εὖ διδοίη Burgesius] εὐδοοίη *τελεῖτε] τε-
 λεῖται pr., teloitte sec. 1436. ἐπεὶ] ἐπ', superscri-
 pto literis minutioribus ei. Versus spurius in locum
 genuini, qui exciderat, ab interpolatore illatus.
 1437. *τ'] γ' 1438. *αὖθις] αὐτίς 1441. *πιθοῦ]
 πείθου 1444. σφῶ Elmsleius] σφῶιν 1448.
 νέα ante βαρύποτμα addidit Hermannus. 1450.
 κιγχάνει Hermannus] τυγχάνει pr., in κιγάνηι mu-
 tatum ab eadem aliave manu. 1453. πάντ' D.]
 ταῦτ' ἐπεὶ] Corruptum. ἕτερα] ἑτέρα pr. 1455.
 τὰ δὲ παρ' ἡμᾶρ ex schol.] τάδε πῆματ' 1462. μάλα
 μέγας ab S in litura quinque literarum. Videtur igitur
 μέγας scriptum fuisse, omisso μάλα. *ἐρείπε-
 ται] ἐρίπεται 1466. οὐρία Elmsleius] οὐρανία
 ἀφήσει.
 1468. ἀφήσει] ἀφήσ (in ἀφ' ἣς mutatum). ἐφήσει D.
 1469. *δέδια] δέδια δ' Triclinius] τόδ'

- ἀφορμᾷ ποτ' οὐδ' ἄνευ ξυμφορᾶς. 1470
 ὦ μέγας αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
 ΟΙ. ὦ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
 βίου τελευτῇ, κοῦκέτ' ἔστ' ἀποστροφῇ.
 ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ;
 ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστα μοι μολὼν 1475
 ἄνακτα χῶρας τῇσδ' τις πορευσάτω. [βος.
 ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτο-
 ῖλαος, ὦ δαίμων, ἴλαος, εἴ τι γὰρ 1480
 ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγές φέρων.
 ἐναισίῳ δὲ σοῦ τύχοιμι, μῆδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν
 ἄκερδῇ χάριν μετασχοίμ' ἴπως. Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.
 ΟΙ. ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' ἔτ' ἐμφύχου, τέκνα, 1485
 κιχῆσεται μοι καὶ κατορθοῦντος φρένα;
 ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
 ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν
 δοῦναί σφιν, ἦν περ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', — — — εἴτ' ἄκρον ἐπὶ γύα-
 ἐναλίῳ Ποσειδανίῳ θεῷ [λον
 βούθυντον ἐστὶν ἀγίζων, ἰκοῦ. 1495
 ὁ γὰρ ἔξενος σε καὶ πόλιμα καὶ φίλους ἐπαεῖοι
 δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν. — — — αἴσος, ὠναῖ.
 ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὧμῶν κοινὸς ἡχέεται κτύπος, 1500
 σαφῆς μὲν ἀστῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
 μὴ τις Διὸς κεραυνὸς, ἢ τις ὀμβρία
 χάλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
 τοιαῦτα χεიმάζοντος εἰκάσαι πάρα.
 ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προurfάνης, καὶ σοι θεῶν 1505
 τύχην τις ἐσθλὴν τῇσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
 ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαῖου, νέορτον αὖ;
 ΟΙ. ῥοπή βίου μοι· καὶ σ' ἄπερ ξυνήνεσα
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
 ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κείσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; 1510
 ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
 ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
 ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραίρε, δηλοῦσθαι τάδε;
 ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλὰ τε
 στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνίκητου βέλη. 1515

1477—1485. = 1491—1499.

- ε
 1470. ἀφορμᾷ, ε a m. pr. ut videtur. οὐδ'
 Heathius] οὐκ 1474. Addidit πάτερ. In apographis
 nonnullis est οἶσθα τοῦτο, in aliis τῷ δὲ τοῦτο. Huic
 ο
 versui praefixum χ a m. sec. pro lineola, quam m. pr.
 posuerat. AN. Turnebus. 1481. *ἀφεγγές] ἀφθεγ-
 γέος 1482. σοῦ τύχοιμι Cobetus in Nov. Lect.
 p. 201.] συντύχοιμι 1486. *ἄρ'] ἄρ' 1487. κιχῆ-
 ε.
 ο
 σεται, ε ab S, ut videtur. 1488. AN Turnebus] χ
 m. sec., lineola a m. pr. 1491. ΧΟ. hic a
 m. pr. Alterum ἰὼ addidit Hermannus. Post
 βᾶθ' indicavi lacunam, fortasse sic explendam,
 ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθι· μὴ μέλλ', ἄναξ, ἔτ' (sic
 Heimsoethius pro εἴτ') ἄκρον ἐπὶ γύαλον —. Nam
 redierat Theseus ad aram Neptuni, ab qua avoca-
 tus erat v. 887. ἄκρον Vauvillersius] ἄκραν
 *ἐπὶ γύαλον] ἐπιγύαλον, relicto post hoc vocabulum
 sex vel octo literarum spatio. 1494. *Ποσειδανίῳ]
 ποσειδανίῳ θεῷ Hermannus] θεῷ τυγχάνεις
 1495. ἀγίζων] ἀγιάζων, superscripto ab alia m. ant.
 ἀγίζων ἰκοῦ Elmsleius] ἰκου 1498. *παθῶν]
 παθῶν 1499. Indicavi lacunam. σπεύσον supple-
 vit Triclinius. 1501. ἀστῶν Reiskius] αὐτῶν
 1506. τῇσδ' ἔθηκε Heathius] θῆκε τῇσδε 1512.
 σῆμα τῶν D.] σημάτων 1514. *αἱ πολλὰ βρονταὶ]
 αἱ πολλὰ βρονταὶ. δηλοῦσι βρονταὶ Meinekius.
 1515. στράψαντα Pierseus] στρέψαντα. In Lb. τὰ
 πολλὰ τ' ἂ | στράψαντα.

ΘΗ. πείθεις με· πολλά γάρ σε θεσπίζονθ' ὀρώ
 κοῦ ψευδόφημα· χῶ τι χρῆ ποιεῖν λέγε.
 ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
 γήρως ἄλυσπα τῆδε κείσεται πόλει.
 χώρον μὲν αὐτὸς αὐτὶκ' ἐξηγήσομαι, 1520
 ἄθικτος ἡγητήρως, οὐ με χρῆ θανεῖν.
 τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινι,
 μῆθ' οὐ κέκευθε μῆτ' ἐν οἷς κείται τόποις·
 ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλήκην ὄδε
 δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν αἰετιῆ. 1525
 ἃ δ' ἐξάριστα μὴδὲ κινεῖται λόγῳ
 αὐτὸς μαθήσει, κείσ' ὅταν μολῆς μόνος·
 ὥς οὐτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμι τῷ
 οὐτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
 ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶζε, χῶταν ἐς τέλος 1530
 τοῦ Ζῆν ἀφικνῆ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
 σῆμαιν', ὁ δ' ἀεὶ τῷπιόντι δεικνύτω.
 χοῦτῳ δὲ ἄλλον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
 σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρία πόλεις,
 κἂν εὐ τις οἰκῇ, βράδιως καθύβρισαν. 1535
 θεοὶ γὰρ εὐ μὲν, ὅψε δ' εἰσὼρῶσ', ὅταν
 τὰ θεῖ' ἀφείς τις ἐς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
 ὁ μὴ σὺ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδὼτ' ἐκδιδάσκομεν.
 χώρον δ', ἐπεῖγαι γάρ με τοῦκ θεοῦ παρὸν, 1540
 στεῖχωμεν ἤδη, μῆδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
 ὦ παῖδες, ὠδ' ἔπεισθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν
 σφῶν αὐ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφῶ πατρί.
 χωρεῖτε καὶ μὴ ψαύετε, ἀλλ' ἑατέ με
 αὐτὸν τὸν ἱρὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῆδε κρυφθῆναι χθονί.
 τῆδ' ὠδε, τῆδε βάτε· τῆδε γάρ μ' ἄγει
 Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἢ τε νερτέρτα θεός.
 ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε ποῦ ποτ' ἦσθ' ἐμὸν,
 νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμόν ἄπτεται δέμας. 1550
 ἤδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' Αἰδην. ἀλλὰ, φίλτατε ξένων,
 αὐτὸς τε χώρα θ' ἦδε πρόσπολοι τε σοὶ
 εὐδαίμονες γένοισθε, κἀπ' εὐπραξίᾳ
 μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεὶ. 1555
 ΧΟ. εἰ θέμις ἐστὶ μοι τὰν ἀφανή θεὸν
 καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
 ἐννυχίων ἄναξ,
 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι 1560
 ἐπιπόνῳ μῆτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
 ξένον ἐξανύσαι
 μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.

1556—1567. = 1568—1578.

1517. *χρῆ ποιεῖν] χρῆν ποεῖν 1519. τῆδε κεί-
 σεται] γρ. σῆι τε κείσεται, ab S, ut opinor. 1521.
 χρῆ] v post η erasum. 1525. γειτονῶν] γειτόνων,
 circumflexo a m. recentiore. 1527. μαθήσει] μα-
 θήσῃ, ηἰ in litura. Non fuit ei. 1529. *στεργων]
 ὅμως] στέργῳ νόμῳ 1530. ἀεὶ — ἐς D.] αἰεὶ —
 εἰς 1531. *ἀφικνῆ] ἀφίκη 1532. *ἀεὶ] αἰεὶ
 1541. μῆδ' ἔτ' Reisigius] μῆδὲ γ' 1543. *σφῶ]
 σφῶν 1545. ἱρὸν D.] ἱερὸν 1549. *πού] ποῦ
 ποτ' in litura. Fuit .στ., erasa utrinque litera.
 1551. τὸν τελευταῖον βίον] κρύψων] τὴν τελευ-
 ταίαν ὁδόν, | κεῦσων D. τὴν τελευταίαν, βίον | κρύ-
 ψων Musgravius. 1559. Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ Her-
 mannus] αἰδωνεῦ αἰδωνεῦ 1560. λίσσωμαι D.] λίσ-
 σομαι 1561. ἐπιπόνῳ Seidlerus] μῆτ' ἐπιπόνῳ (sic,
 sine iota adscripto) *ἐπὶ βαρυαχεῖ] ἐπιβαρυάχει pr.
 ἐπιβαρυαχεῖ corr. 1562. ἐξανύσαι Vauvillersius]
 ἐκτανύσαι 1564. νεκρῶν Triclinius] νεκῶν

πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν 1565
 πημάτων ἰκνουμένων
 πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξει.
 ὦ χθόνιαν θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου 1568
 θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι
 φασὶ πολυξένοις 1570
 εὐνᾶσθαι κνυζᾶσθαι τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Αἰδᾶ
 λόγος αἰὲν ἔχει·
 τὸν, ὦ Γὰς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι 1575
 ὀρμωμένῳ νερτέρτα.
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
 ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τάργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
 ΧΟ. ὀλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ὥς λελοιπότα
 κείνον τὸν ἀεὶ βίον ἐξεπίστασο.
 ΧΟ. πῶς; ἀρα θεῖα κἀπόνω τάλας τύχη; 1585
 ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
 ὥς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σὺ που παρῶν
 ἔξοισθ', ὕψηγητήρως οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
 ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν 1590
 χαλκοῖς βάθοισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
 κοίλου πέλας κρατήρος, οὐ τὰ Θησέως
 Περῖθου τε κείται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
 ἀφ' οὗ μέσος στάς τοῦ τε Θορικού πέτρου 1595
 κοίλης τ' ἀχέρου καπὸ λαΐνου τάφου,
 καθέζετ'· εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
 κἀπειτ' αὐσας παῖδας ἡνύγει ρυτίων
 ὑδάτων ἔνεργειν λουτρά καὶ χόας ποθεν·
 τῷ δ' εὐχλόου Δήμητρος ἐς προσόψιον 1600
 πάγον μολόντε τάσδ' ἐπιστολάς πατρί
 ταχεῖ πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
 ἐσθήτ' τ' ἐξήσκησαν ἢ νομίζεται.
 ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε ὀρῶντος ἡδονὴν
 κοῦκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὦν ἐφίετο, 1605
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθέναι
 ῥίγησαν, ὥς ἦκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι κλᾶον οὐδ' ἀνέισαν
 στέρνων ἀραγμούς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 ὁ δ' ὥς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν, 1610
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,

1566. σφε Reiskius] σε 1570. πολυξένοις Mus-
 gravius] πολυξέστοις 1571. *κνυζᾶσθαι] κνυζεῖσθαι
 1572. ἀδάματον Brunckius] ἀδάμαστον 1573.
 ἔχει Triclinius] ἀνέχει 1574. τὸν Hermannus] ὃν
 1575. βῆναι] μολεῖν Hermannus. 1578. *τὸν]
 τίν', quod non correctum est. αἰένυπνον] αἰὲν
 αἰένυπνον pr. 1584. τὸν ἀεὶ] σαφῶς τὸν D. 1585.
 *κἀπόνῳ] καὶ πόνῳ 1588. *ὕψηγητήρως] ὑψ' (ἀφ'
 m. pr.) ἡγητήρως 1590. καταρράκτην] Alterum p
 ab S. *ὁδόν] ὁδόν 1592. πολυσχίστων Heathius]
 πολυσχίστῳ 1595. ἀφ' οὗ μέσος Brunckius] ἐφ'
 τε
 οὗ μέσου *τοῦ τε Θορικού] τοῦθ' ὀρικού, θ ex t
 facto et τε ab S superscripto. 1597. *ἔλυσε]
 ἔδυσε 1600. *τῷ δ'] τῷιδ' 1601. μο-
 λόντε D.] μολοῦσαι 1605. *ἐφίετο] ἐφείετο
 η
 1608. κλᾶον D.] κλαῖον *ἀνέισαν] ἀνείεσαν, η a
 m. pr.

οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τάμᾳ, κοῦκέτι
 τὴν δυσπρόνητον ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον 1615
 τὰ πάντα λυεῖ ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
 τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὄνου πλέον
 ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὐ τητῶμεναι
 τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάζετον.
 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
 λυγρὴν ἔκλαον πάντες. ὥς δὲ πρὸς τέλος
 γόνων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοῇ,
 ἦν μὲν σιωπῇ, φθόγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
 θωύξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 στήσαι φόβῳ δέσαντας ἐξαίφνης τρίχας. 1625
 καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός.
 ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὁ δ' ὥς ἐπήσθητ' ἐκ θεοῦ καλοῦμενος,
 αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἀνακτα Θυσέα. 1630
 κάπει προσήλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
 μήποτε προδῶσιν τὰδ' ἐκύν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
 μέλλης φρονῶν εὖ θυμφέρωντ' αὐταῖς ἀεὶ. 1635
 ὁ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα
 κατήνεσεν τὰδ' ὄρκιος δράσιν ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπους
 ψαύσας ἀμαυραῖς χερσίν ὦν παῖδων λέγει,
 ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μὴδ' ἂ μὴ θέμις
 λεύσσειν δικαιοῦν, μὴδὲ φωνούντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρῶμενα.
 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
 ζύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὥς δ' ἀπῆλθομεν,
 χρόνῳ βραχεὶ στραφέντες ἔξαπειδομεν
 τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἀνακτα δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον 1650
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὥς δεινοῦ τινος
 φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
 ὀρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταῦτ' ὡς λόγῳ. 1655
 μόρῳ δ' ὁποῖω κείνος ὤλετ' οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
 οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
 κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
 θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660
 ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερτέρων
 εὐνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.

1618. *ἔσχεθ' ἔσχετ' 1619. ἤδη τὸν βίον Elms-
 leius] ἤδη βίον. ἤδη τοῦ βίου Suidas s. v. τητά-
 σθαι. 1621. ἔκλαον D.] ἐκλαῖον 1622. οὐδ' ἔτ'
 Turnebus] οὐδέ τ' 1625. φόβῳ] φ et β in litura
 a m. sec. Fortasse harum literarum sedem permuta-
 verat librarius. ἐξαίφνης] εὐθέως D. 1626.

καλεῖ] *κάλει πολλαχῇ] πολλαχῇ, ηι a m. pr.
 1627. μέλλομεν χωρεῖν] μέλλομεν; χωρεῖ. Nanckius.
 1630. *οἶ] οἶ 1634. τὰδ' ὅ] σ in litura.
 1635. *μέλλης] μέλλεισ 1638. ἔδρασεν] ἔπραξεν
 Heimsoethius. 1640. τλάσας] τλάντε D. *φρενὶ]
 φέρειν 1641. *μὴδ' ὅ] μὴ μ' 1652. ἀνασχετοῦ]
 ἀνασχετοῦ pr. 1658. *αὐτόν] αὐτὸν θεοῦ pr.
 θεὸς ab S. 1662. ἀλύπητον] γρ. ἀλάμπετον ab S.

ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
 θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
 οὐκ ἂν παρέμειν οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
 XO. ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων;
 ΑΓ. αἶδ' οὐχ ἑκάς· γόνων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
 φθόγγοι σφε σημαίνουσι δευρ' ὀρμωμένας.
 AN. αἰαί, ἔστιν ἔστι νῶν δὴ 1670
 οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρός ἔμφυτον
 ἄλαστον αἵμα δυσμόροι στενάζειν,
 ὥτινε τὸν πολὺν
 ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν 1675
 ἰδόντε καὶ παθόντε.
 XO. τί δ' ἔστιν; AN. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
 XO. βέβηκεν; AN. ὡς μάλιστα ἂν ἐν πότῳ λάβοις.
 τί γάρ, ὅτῳ μὴτ' Ἄρης
 μήτε πόντος ἀντέκυρσεν, 1680
 ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
 ἐν ἀφανεί τινι μόρῳ φερόμενον.
 τάλαινα, νῶν δ' ὀλεθρία
 νῦξ ἐπ' ὁμμασιν βέβακε.
 πῶς γὰρ ἢ τιν' ἀπίαν 1685
 γὰν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου δύσοι-
 στον ἔξομεν τροφάν;
 IS. οὐ κάτοῖδα. κατὰ με φόνιος
 Ἀΐδας ἔλοι πάρος 1690
 τάλαιναν· ὡς ἐμοίγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός.
 XO. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
 τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς [1695
 μηδὲν ἄγαν φλέγρεσθον· οὐ τοι κατὰμεμπτ' ἐβήτην.
 AN. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697
 καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον φίλον,
 ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χερσὶν κατεῖχον.
 ὦ πάτερ, ὦ φίλος, 1700
 ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 1670—1687. = 1697—1714.
 1688—1696. — 1715—1723.

1664. *ἀλγεινὸς] ἀλγεινῶς 1667. χοῖ] χ in am-
 pliore litura. Fuit fortasse καί. 1669. *φθόγγοι
 σφε] φθόγγιοι δὲ 1670. αἰαί] αἶ αἶ φευ. φευ de-
 levit editor Glasgoviensis a. 1745. *ἔστι] ἔστιν
 1673. ὥτινε Badhamus] ὥτινι 1675. ἐν] ἐμ pr.
 1676. παθοῦσα corr. παθοῦσα pr. παθόντε Brunckius.
 1677. Post τί δ' duae literae erasae. ἔστιν
 μὲν] οὐκ ἔστι μὲν. οὐκ delevit Hermannus. 1678.
 ἐν Canterus] εἰ 1679. τί γάρ] ἂν praefixum a m.
 sec., lineola a pr. Xo. Ald. 1680. πόντος] Per
 μήτε νόσος ἐπῆλθεν explicat scholiasta, quasi πόνος
 legerit, quod est in uno apographo, vel νοῦσος, quod
 coniecit Reisigius. 1682. φερόμενον Kunhardtus]
 φαινόμενα 1683. τάλαινα] ἂν praefixum a m. sec.,
 lineola a pr. *ὀλεθρία] ὀλεθρίαν 1684. *βέβακε]
 βέβηκε 1685. πῶς] πόθι Heimsoethius. 1688.
 *IS.] Nulla personae nota. πάρος addidit D.
 1691. Quod ante τάλαιναν legebatur πατρί
 θυναθεῖν γεραῖω delevit D. 1693. διδύμα —
 ἀρίστα Triclinius] διδύμα — ἀρίστα 1695. Post
 καλῶς legitur φέρειν χρὴ in initio proximi versus.
 Delevit Elmsleius. 1696. μηδὲν D.] μὴδ' ἄγαν
 μ.

Burtonus] ἄγαν οὕτω 1695. καταμεμπτ', μ a m.
 antiqua. ἐβήτην Elmsleius] ἔβητον 1697. AN.]
 Personae notam habet a m. sec. *ἦν τις] ἦν
 τις ἦν 1698. ὁ μηδαμὰ Brunckius] ὁ μηδαμῇ
 δὴ τὸ φίλον] δὴ φίλον ἦν Brunckius.
 1699. ὁπότε γε καὶ τὸν] Verba interpolata. Metro
 satisfacit quod partim Arndtius partim Heimsoethius
 coniecerunt ἕως γ' ἔτ' αὐτόν —.

ὦ τὸν αἰὶ κατὰ γὰς σκότον εἰμένος·
οὐδὲ γὰρ ὦν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τῷδε μὴ κυρήσης.
XO. ἔπραξεν; AN. ἔπραξεν οἶον ἤθελεν.
XO. τὸ ποῖον; AN. ἄς ἐχρηζέ γὰς ἐπὶ ξένας 1705
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰὲν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἀκλαυτον.
ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῶν, οὐδ' ἔχω 1710
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος.
IΣ. ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715
ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρός ὡδ' ἐρήμας;
XO. ἀλλ' ἐπεὶ δλβίως γ' ἔλυσεν 1720
τὸ τέλος, ὦ φίλοι, βίου, [δεῖς,
λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐ·
AN. πάλιν, φίλα. συθῶμεν. IΣ. ὡς τί ῥέξομεν; 1724
AN. ἡμερος ἔχει με IΣ. τίς;
AN. τὰν χθόνιον ἐστὶαν ἰδεῖν
IΣ. τίνος; AN. πατρός, τάλαινα' ἐγώ.
IΣ. θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστί; μῶν
οὐχ ὀρᾷς; AN. τί τόδ' ἐπέπληξας; 1730
IΣ. καὶ τόδ', ὡς AN. τί τόδε μάλ' αὐθις;
IΣ. ἄταφος ἐπιτνε δίχα τε παντός.
AN. ἄγε με, καὶ τότ' ἐπενάριζον.
IΣ. αἰαί, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'
αὐθις ὡδ' ἔρημος ἄπορος 1735
αἰῶνα τλάμων' ἔξω;
XO. φίλοι, τρέσητε μηδέν. AN. ἀλλὰ ποῖ φύγω;
XO. καὶ πάρος ἀπέφυγε AN. τί;
XO. τὰ σφῶν τὸ μὴ πίνειν κακῶς. 1740
AN. φρονῶ, XO. τί δῆθ' ὅπερ νοεῖς;
1724—1736. = 1737—1750.

1702. γὰρ ὦν Hermannus] γέρων 1703. τῷδε
Triclinius] τῷδε 1709. ἀνὰ Hermannus] αἰὶ
1710. *δακρῶν] δάκρυον 1712. τοσόνδ'] τόσον
Arndtius. Quae post ἄχος sequuntur verba partim
spurria in eod. in tres versus divisa sunt, id μὴ | γὰς
ἐπὶ ξένας θανεῖν ἐχρηζέσθ' ἀλλ' | ἔρημος — μοι.
1715. *IΣ.] Nulla personae nota. Post hunc versum de-
levi cum Lachmanno verba ex v. 1735. illata αὐθις ὡδ'
ἔρημος ἄπορος 1718. ἐπαμμένει Hermannus] ἐπιμέ-
νει τὰς addidit Hermannus. 1720. XO. a m. anti-
qua. 1724. In toto hoc colloquio personarum
vices a manu prima solis lineolis indicatae. 1725.
o
*ῥέξομεν] ῥέξωμεν 1726. τίς] χ praefixum a m. sec.
o
1728. 1729. *IΣ.] χ a m. sec. 1728. *ἐγώ]
ἐγωγε 1729. Post θέμις tres literae erasae.
τὰδ' ab S illatum. 1731. τόδε] δε in litura unius
literae. 1733. ἐπενάριζον Elmsleius] ἐνάριζον
1734. αἰαί] αἰ αἰ 1736. τλάμων'] ο in ω mutatum
a corr. 1739. ἀπέφυγε AN. τί; XO. τὰ σφῶν Her-
mannus] ἀπεφεύγετον σφῶν. Ante σφῶν, a quo
o
versus incipit in eodice, est χ (voluit χ) a m. an-
tiqua. 1741. ὅπερ νοεῖς Graserus] ὑπερνοεῖς

AN. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω. XO. μηδὲ γεσμάτευε.
AN. μόρος ἔχει. XO. καὶ πάρος ἐπέιχε.
AN. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὑπερθεν. 1745
XO. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.
AN. αἰαί, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;
ἐλπιδῶν γὰρ ἐς τίν' ἔτι με
δαίμων τανῦν ἐλαύνει; 1750
ΘΗ. παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἡ χθονία ζύν' ἀπόκειται
πενθεῖν οὐ χρὴ· νέμεσις γάρ.
AN. ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.
ΘΗ. τίνος, ὦ παῖδες, χρειὰς ἀνύσαι; 1755
AN. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατρός ἡμετέρου. ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.
AN. πῶς ἐπας, ἀναξ, κοῖραν' Ἀθηναίων;
ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπείπεν ἐμοὶ κείνος
μῆτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους
μῆτ' ἐπιφωνεῖν μηδὲνα θνητῶν
θήκην ἱερὰν, ἣν κείνος ἔχει·
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα κακῶν
χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυτον. 1765
ταῦτ' οὖν ἐκλυεν δαίμων ἡμῶν
χῶ πάντ' αἰῶν Διὸς Ὀρκος.
AN. ἀλλ' εἰ τὰδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἔάν πως 1770
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίοις.
ΘΗ. δράσω καὶ τὰδε καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν
μέλλω πράσσειν πρόσφορα θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, δς νέον ἔρρει, 1775
πρὸς χάριν· οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
XO. ἀλλ' ἀποπαύετε μὴδ' ἐπὶ πλείῳ
θρήνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τὰδε κύρος.

1744. ἐπέιχε Wunderus] ἐπεὶ 1745. Ante τοτὲ
μὲν lineola. ἄπορα Wunderus] πέρα 1746. ἐλα-
χέτην Elmsleius] ἐλάχeton. Quae post hunc versum
sequuntur AN. ναὶ ναί. ἑυμφημὶ καυτός delevit D.
1748. αἰαί D.] φεῦ φεῦ *μόλωμεν] μέλωμεν
1749. τίν' ἔτι με Hermannus] τί με 1750. τανῦν] Prius
v in litura duarum literarum. γ' post τανῦν omis-
sum in duobus apographis. In aliis τὸ νῦν (vel το-
o
νῦν) γ'. 1751. ΘΗ.] χ a m. antiqua. Theseo tri-
buit Heathius. 1752. ζύν' ἀπόκειται Reisigius]
ζυναπόκειται 1754. AN.] Sic etiam codex.
*προσπίτνομεν] προσπίτομεν 1755—1759. Nulla
personarum nomina, sed lineolae. 1755. χρειὰς]
χρειάν Brunekins. 1758. θεμιτόν] θεμιστόν (eraso
σ) κείσε μολεῖν. Verba κείσε μολεῖν delevit Bothius.
1764. κακῶν Hermannus] καλῶς 1766. *ἐκλυεν]
ἐκλυε 1768. *AN.] Lineola. 1772. τοῖσιν ὁμαί-
μοις] τοῖς ἡμετέροισιν ὁμαίοις Meinekius 1773.
ὁπόσ' Porsonus] ὅσ' 1775. *ἔρρει] ἔρρεισ 1776.
οὐ Hermannus] οὐ γὰρ 1777. μὴδ' Elmsleius]
μῆτ' *ἐπὶ πλείῳ] ἐπιπλείῳ 1778. θρήνον]
θρήνων

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὑπόκειται ὡδε· τροφεὺς δεικνὺς τῷ Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἀργεῖ. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἥλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, φοβουμένη μὴ καὶ αὐτὸν φονεύσωσι σὺν τῷ πατρί.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τροφεὺς ἐστὶν ὁ προλογίζων πρεσβύτες παιδαγωγὸς ὁ ὑποκείμενος καὶ ὑπεκθέμενος τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον καὶ ὑποδεικνὺς αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργεῖ. μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ Ἀργους ὁ παιδαγωγὸς ἔφυγεν καὶ διὰ εἴκοσιν ἐτῶν ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἀργος μετ' αὐτοῦ δαίκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργεῖ.

[Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.]

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ᾠ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι παρόντι λεύσσειν, ὦν πρόθυμος ἦσθ' αἰεὶ. τὸ γὰρ παλαιὸν Ἀργος οὐπόθεις τόδε, τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἄγορὰ Λύκειος· οὐδ' ἀριστερὰς δ' ὄδε Ἥρας ὁ κλεινὸς ναὸς· οἱ δ' ἱκάνομεν,

φάσκειν Μυκίνας τὰς πολυχρύσους ὄραν, πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, ὅθεν σε πατὴρ ἐκ φονῶν ἐγὼ ποτε πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν ἤνεγκα καζέσωσα καζεθρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.

ων

10. Πελοπιδῶν] πελοπιδαν, ων a m. pr.
11. φονῶν D.] φόνων 14. τιμωρὸν φόνου] τιμωρῶν φθόνου pr., sed correctum a m. pr. vel ab S.

1. στρατηγήσαντος] γρ. τυραννήσαντος ab S.

νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
Πυλάδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὥς ἡμῖν ἥδη λαμπρὸν ἡλίω σέλας
ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῇ
μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιοποιεῖν στέγης, 20
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὥς ἔνταυθ' ἔβης
ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμῇ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῇ
σημεῖα φαίνεις ἔσθλός εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενῆς, κἂν ἡ γέρον, 25
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴσθισιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀπρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
ᾄδειαν ἀκοῇν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, 30
εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὥς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρὴ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὦν πύσει τάχα· 35
ἄσκειον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρῶμενον, 40
ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγελίης σαφῇ.
οὐ γὰρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γινῶσ' οὐδ' ὑποπτεύουσιν ὡδ' ἠνθισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἰ
Φωκεὺς παρ' ἀνδρὸς Φανότεως ἦκυν· ὃ γὰρ 45
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δ' ὄρκον προστιθείς ὁθούνεκα
τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαΐας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς· ὡδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. 50
ἡμεῖς δὲ πατρός τύμβον, ὥς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἴτ' ἄσπορον ἤξομεν πάλιν,
τύπῳ μαχαλκόπλερον ἠρμένῳ χερσίν,
ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἰσθᾶ μοι κεκρυμμένον, 55
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδείαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς τοῦμὸν ὥς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἥδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος; 60
δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
ἥδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
ὥς κἄμ' ἐπαυχῷ τῆσδε τῆς φήμης ἅπο 65
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὥς λάμπειν ἔτι.

15. Versus a m. pr. in margine additus. 16.
[Πυλάδῃ] πυλάδῃσ, eraso σ 21. ἔβης D.] ἐμὲν
28. τ' factum ex alia litera, γ' ut videtur. ἔπει
ἔπει, pariterque ηἰ pro ei 35. 144. 365. 402. 405. 430.
516. 519. 622. 628. 790. 809. 835. 888. 922. 964. 972.
996. 1038. 1048. 1207. 1475. 1477. 33. πατρός a
m. recentiore ex πατρὶ factum. 47. ὄρκον Reis-
kiaus] ὄρκῳ 51. ἐφίετο] ἐφείτο νῦν D. 52. λοι-
τε
βαῖσι, τε a m. recenti. 55. που ex μοι factum, li-
tera tamen μ incerta, ut etiam ποι primo scriptum
fuisse possit. 57. *φέρωμεν] φέροιμεν 61. *οὐ-
δὲν] ὥς οὐδὲν *σὺν κέρδει] συγκέρδει 65. ἅπο
o ex w factum.

ἀλλ', ὦ πατρίφῃ γῇ θεοὶ τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σὺ τ', ὦ πατρίφον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος· 70
καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἥδη, γέρον,
τὸ σὸν μελέσθω βᾶντι φρουρήσαι χρέος.
νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὥσπερ ἀνδράσιν 75
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ μοὶ μοι.
ΠΑ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
ὑποστενουούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.
ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλεκτρα; θέλεις 80
μείνωμεν αὐτοῦ κἀνακούσωμεν γόνων;
ΠΑ. ἥκιστα. μὴδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ' ἔρδειν καπὸ τῶνδ' ἀρχηγετῆιν,
πατρός χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει
νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων. 85
ΗΛ. ὦ φάος ἄγνόν
καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ὑδάς,
πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
στέρνων πληγὰς αἰμασσομένων,
ὅποτ' ἀν δνοφερά νῦξ ὑπολειφθῇ· 90
τὰ δὲ παννυχίδων ἥδη στυγεραὶ
ξυνίσσασ' εὐναὶ μογερῶν οἰκων,
ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', δν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
φοίνιος Ἀρης οὐκ ἐξένισεν,
μήτηρ δ' ἡμὴ χυ κοινολεχῆς
Αἰγισθος ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι
σχίζουσι κἀρα φονίῳ πελέκει. 100
κοῦδεις τοῦτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης
ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόνων,
ἔς τ' ἂν παμφεργεῖς ἄστρον
ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τὸδ' ἡμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρίων
πρὸ θυρῶν ἡχῷ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' Αἶδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἑρμῇ καὶ πότνι' Ἀρᾷ,
σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες, 112
86—89. = 103—106.

113. αἰ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁράτε,
τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους

73. Encliticum nun a Brunckio aliisque restitutum
hic et 428. 615. 854. 889. 947. 1119. 1200. 1435.
77. ἰὼ μοὶ μοι (codex ἰὼ μοι μοί) D. deleto quod
addebatur δύστηνος. 81. κἀνακούσωμεν] ἐπακού-
σωμεν supra versum. 83. ἀρχηγετῆιν] η ex a factum
videtur. 84. *πατρός χέοντες] πατρὸ σχέσοντες, eu
super e a m. pr. 87. ἰσόμοιρ' Porsonus] ἰσόμεοιρος
90. *πληγὰς] πλαγὰς 96. ἐξένισεν pr., ἐξεί-
νισεν corr. 98. ὑλοτόμοι] ὑλοτόμον vel ὑλοτόμου
pr., oi superscripto a m. pr. 99. *φονίῳ] φονίῳ
102. αἰκῶς (debebat αἰκῶς) Brunckius] ἀδίκως.
ἀδίκως et αἰκῶς apud scholiastam. Conf. 216.
105. παμφεργεῖς Hermannus] λεύσσω παμφεργεῖς
110. Αἶδου] Αἶδου pr. 113. 114. Versus spurios
duo eiecit D., alterum praeeminente Porsono. 113.
ὁράτε, | τοὺς] ὁράθ', | αἰ τοὺς Dobraeus.

- ἔλθεται, ἀρήξατε, τίσασθε πατρός. 115
φόνον ἡμετέρου,
καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνῃ γὰρ ἄρειν οὐκέτι σικκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. 120
- ΧΟΡΟΣ.
ὦ παῖ, παῖ δυσαναστάτας [οἰμωγὰν
Ἥλεκτρα ματρός, τίν' αἰεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον
τὸν πάλαι ἐκ δολερὰς ἀθεώτατα
ματρός ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
κακὰ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς ὁ τάδε πορῶν
ᾔλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδάν.
ἦ γενέθλα γενναίων,
ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ', ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἔατέ μ' ὧδ' ἄλυσιν, 135
αἰαί, ἴκνοῦμαι.
- ΧΟ. ἀλλ' οὗτοι τὸν γ' ἔξ Ἀΐδα [οὗτ' ἄνταις,
παρκόινου λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις οὔτε γόοισιν
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
ἄλγος αἰεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;
ἩΛ. νήπιος δς τῶν οἰκτρῶς 145
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἄστονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ᾄρνις ἀτυζόμενα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σέ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν, 150
ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἰαὶ δακρύεις.
- ΧΟ. οὗτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά, 155
οἷς ὁμοθεν εἶ καὶ γονὰ ἔυναιμος,
οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα,
κρυπτὰ τ' ἄχων ἐν ἥβῃ
ἄλβιος, δν ἄ κλεινὰ 160
γὰ ποτε Μυκηναίων
δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφρονη
βήματι μολόντα τάνδε γὰν Ὀρέσταν.
- ἩΛ. δν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ', ἄτεκνος, 161
τάλαινα, ἀνύμφευτος αἰὲν οἰκνῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
121—136. = 137—152.
153—172. = 173—192.

121. ὦ Turnebus] ἰὼ 124. ἀθεώτατα Porsonus]
ἀθεωπάτας 126. *ὥς] ὥς 129. γενέθλα] γένεθλα
pr. γενναίων Monkius] γενναίων πατέρων 132.
*οὐδ' ἐθέλω] οὐδ' αὐ θέλω, superscripto a m. rec.
οὐδὲ 133. στενάχουσα Elmsleius] στοναχεῖν 136.
αἰαί] αἰ αἰ, factum ex αἰαί 139. γόοισιν Triclinius]
γόοις οὗτ' ἄνταις Hermannus] οὔτε λιταῖσιν αἰαί
pr., in αἰ αἰ mutatum. 150. *παντλάμων] παντλάμων

λ
157. *οἷα] οἷα 160. H delevit et versui 164.
praeexit Tyrwhittus. ἄλβιος, δν] ἄλβιον δν Brun-
ckius. κλεινὰ] α in litura duarum triumve litera-
rum 163. βήματι] νεύματι Burgesius. 164. δν
γ' ἐγὼ Hermannus] δν ἐγὼ 168. ὁ δὲ λάθεται]

ο
ὧδ' ἐλάθεται pr., o a m. ant.

SOPHOCLES.

- ὦν τ' ἔπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ 170
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατῶμενον;
αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοὶ φανῆναι.
ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
ἔτι μέγας οὐρανῷ
Ζεὺς, δς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
ὦ τὸν ὑπεραγλὴ χόλον νέμουσα
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.
οὔτε γὰρ ὁ τάν Κρίσα. 180
- βούνομον ἔχων ἀκτάν
παῖς Ἀγαμέμνονιδας ἀπερίτροπος
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
ἩΛ. ἀλλ' ἐμέ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185
βίотος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
ἃς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν 190
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδᾷ,
οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρίφαις 195
ὅτε οἱ παγχάλκων ἀνταῖα
γενύων ὠρμάθη πλαγά.
δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δαινᾷν δαινῶς προφρυεύσαντες
μορφᾷν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πράσσων. 200
- ἩΛ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δὴ μοι·
ὦ νῦξ, ὦ δειπνῶν ἀρρήτων
ἐκπαγλ' ἄχθη· 205
τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους αἰεὶς διδύμειν χειροῖν,
αἰ τὸν ἐμὸν εἴλον βίον πρόδοτον, αἰ μ' ἀπώλεσαν·
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
ποινίμα πάθεα παθεῖν ἄβοι, 210
μηδέ ποτ' ἀγλαίας ἀποναιάτο
τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.
ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γυνώμην ἰσχεῖς ἐξ οἶων
τὰ παρόντ' οἰκειάς εἰς ἄτας 215
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτίσῃ,
σὴ δυσθύμῳ τίκτους· αἰ
ψυχᾷ πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220
- ἩΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά·
193—212. = 213—232.

169. ἔπαθ'] ἔπαθεν pr., ἔπαθ' rec. 171. αἰεὶ
Brunckius] αἰεὶ 175. ἔτι pr., a m. antiqua in ἔστι
mutatum. οὐρανῷ Heatliius] ἐν οὐρανῷ 180.
Κρίσα Musgravius] κρίσαν 181. βούνομον pr., βου-
νόμον corr. 182. *Ἀγαμέμνονιδας] ἀγαμεμνίδας

ν
191. σὺν στολᾷ] συστολαί; v a m. ant. 192. *ἀμφί-
σταμαι] ἀφίσταμαι pr., ἐφίσταμαι a m. rec. 196. οἱ Her-
mannus] σοι 197. ἔρος ex ἔρωσ factum. 201. ἀμέρα]
ἀμερᾷ pr. 205. ἴδε Brunckius] εἶδε 206. αἰ-
κεῖς Hermannus] αἰκεῖς χειροῖν Brunckius] χειροῖν
216. αἰκῶς (debebat αἰκῶς) Brunckius] αἰκῶς

218. αἰεὶ] αἰεὶ 221. δεινοῖς — δεινοῖς Brunckius]
ἐν δεινοῖς — ἐν δεινοῖς

	ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ στήσω ταῦτας ἄτας, ὄφρα με βίος ἔχῃ. τίνι γὰρ ποτ' ἂν, ὦ φιλία γενέθλα, πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονούντι καίρια; ἀνετέ μ' ἄνετε παράγοροι· τάδε γὰρ ἅλута κεκλήσεται, οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι ἀνάρητος ὡς θρήνων. ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ, μήτηρ ὡσεὶ τις πιστὰ, μὴ τίττειν σ' ἄταν ἄταις. ΗΔ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; φέρε, πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελείν καλόν; ἐν τίνι τοῦτ' ἐβλαστ' ἀνθρώπων; μήτ' εἴην ἐντιμος τούτοις μήτ', εἰ τῷ πρόσκειμαι χρηστῷ, ἑυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων ἐκτίμους ἰσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόνων. εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν κεῖσεται τάλας, οἱ δὲ μὴ πάλιν δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας, ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἅμα. ΗΔ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν, σύγγινωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γυνή, πατρὶ' ὀρώσα πῆματ', οὐ δρῶσιν τὰδ' ἂν, ἀγῶ κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰ θάλλοντα μάλλον καὶ καταφθίνονθ' ὀρώ; ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἢ μ' ἐρέινατο, ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἴτα δῶμασιν ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ἔνυμι, καὶ τῶνδ' ἄρχομαι καὶ τῶνδὲ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν, ὅταν θρόνοις Αἰγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω τοῖσιν πατρίοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῃ ταῦτα καὶ παρεστίους σπένδοντα λειβάς ἐνθ' ἐκείνον ὥλεσεν, ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν, τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς ἔν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεῶν ταύτην προσαυδᾶν, τῷδε συγκοιμωμένην· ἢ δ' ὡς τὴν ἡμῶν ὥστε τῷ μῖσσοι ἔνυμι, ἔρινὺν οὕτιν' ἐκφοβουμένη· ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελάσα τοῖς ποιουμένοις, τηροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἣ τότε πατέρα τὸν ἅμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν, ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ	θεοῖσιν ἐμμν' ἱρὰ τοῖς σωτηρίοις. ἐγὼ δ' ὀρώσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας κλάω, τέτηκα, κάπικωκύω πατρός τὴν δυστάλαιναν δαίτ' ἐπινομασμένην αὐτὴ πρὸς αὐτὴν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσα πάρα τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει. αὐτὴ γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνή φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονεῖδίζει κακὰ, ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν, ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; κακῶς ὄλοιο, μηδὲ σ' ἐκ γόνων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξαιαν οἱ κάτω θεοί. τάδ' ἐξυβρίζει, πλην ὅταν κλήρῳ τινὸς ἦξοντ' Ὀρέστην· τῆνικαῦτα δ' ἐμμανὴς βοῇ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χερῶν κλέψας· Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέσθου; ἀλλ' ἴσθι τοὶ τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην. τοιαυτὴ ὑλάκει, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρῶν, ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἡ πάσα βλάβη, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιοῦμενος. ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰ παιστέην· ἐφήξην ἡ τάλιν· ἀπόλλυμαι. μέλλων γὰρ αἰ δρᾶν τι τὰς οὐσας τέ μου καὶ τὰς ἀποῦσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι, οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς πολλῇ 'στ' ἀνάγκῃ κάπιτηδεῖν κακὰ. ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας λέγεις τὰδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων; ΗΔ. ἡ κάρτα, μὴ δόκει μ' ἂν, εἴπερ ἦν πέλας, θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει. ΧΟ. ἡ κὰν ἐγὼ θαρσοῦσα μάλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὡς ταῦτ' ἔχει; ΗΔ. ὡς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον. ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῆς, ἦξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω. ΗΔ. φησὶν γε, φάσκων δ' οὐδὲν ὦν λέγει ποιεῖ. ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα. ΗΔ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκείνων οὐκ ὀκνῶ. ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἄρκειν φίλοις. ΗΔ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγὼ. ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μὴδὲν ὡς δόμων ὀρώ τὴν σὴν ὁμαιμον, ἐκ πατρός ταυτοῦ φύσιν, Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρός, ἐντάφια χερσὶν φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται. ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ. τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν, κοῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά; καίτοι τοσοῦτον γ' οἶδα κάμουτῆν, ὅτι ἀλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἂν, εἰ σθένος λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἱ αὐτοῖς φρονῶ. νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μὴ.

226. *ποτ' ἂν] ἂν om. γενέθλα] γένεθλα pr.

236. *κακότητος] κακότητος 238. *ἐβλαστ']

ἐβλαστον 242. ἰσχουσα] ἰσχύουσα pr. 250. εὐ-

ἰ σέβεια, i a m. ant. 261. μὲν τὰ ab S illatum.

265. λαβεῖν] β ex θ factum. 272. αὐτοέντην] αὐ-

τοφόντην, sed in schol. γρ. αὐτοέντην ἡμῖν] ἡμῖν

pr. in scholio. 275. Hunc versum in marg. habet a

m. pr. ἢ δ' Schaeferus] ἦδ' 276. *Ἐρινὺν] ἐρι-

νὺν hic et ἐρινὺς v. 491. 278. τηροῦσ' Meinekius]

εὐροῦσ' 279. ἅμὸν] ἄ in litura, haud dubie pro ε.

281. *ἱρὰ] ἱερά 282. ὀρώσ' ἢ] *ὀρώσα 283.
κλάω D.] κλαίω 285. *αὐτῇ] αὐτὴν 286. φέρει]
ἔχει Nauckius. 300. ταῦτα Blomfieldus] ταῦτα
305. αἰ] αἰ, i a m. rec. interserto. 308. ἐν τοι

Hermannus] ἐν τοῖς 314. κὰν] δ' ἂν pr., in κὰν

mutatum ab alia m. ant. 319. φάσκων δ'] φάσκων

τ' (vel σ') pr. ποιεῖ] ποεί. craso i post o.

331. θυμῷ ματαίῳ] γρ. ψυχῇ ματαία ab S.

- ΗΛ. τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
 καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἡ γ' ὡ λέγω,
 ἀλλ' ἡ σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἔλευθέραν με δεῖ
 ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340
 δεινὸν γέ σ' οὖσαν πατρός σου οὐ παῖς ἔφυς
 κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
 ἅπαντα γάρ σοι τὰμὰ νουθετήματα
 κείνης διδάκτα, κοῦδέν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
 ἔπειθ' ἐλοῦ γ' ἑ θάτερ', ἡ φρονεῖν κακῶς,
 ἡ τῶν φίλων φρονούσα μὴ μνήμην ἔχειν·
 ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὥς, εἰ λάβοις
 σθένος, τὸ τούτων μίσος ἐκδείξειαι ἄν·
 ἔμοδ' δὲ πατρί πάντα τιμωρουμένης
 οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 350
 οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλιαν ἔχει;
 ἐπεὶ δίδαξον, ἡ μάθ' ἔξ ἐμοῦ, τί μοι
 κέρδος γένειτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
 οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἀπαρκούντως δ' ἐμοί.
 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι 355
 τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
 σὺ δ' ἡμῖν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ τοῖς φρονεῖσι τοῦ πατρὸς ἔυνει.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἰ μοι τὰ σὰ
 μέλλοι τις οἴσιν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς, 360
 τοῦτοῖς ὑπείκασθαι· σοὶ δὲ πλουσία
 τραπέζα κείσθω καὶ περιρρεῖται βίος.
 ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμ' ἐμὴ λυπεῖν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
 οὐδ' ἂν σὺ, σὺ φρονῶν γ' οὔσα. νῦν δ' ἔξδον πατρός 365
 πάντων ἀρίστον παῖδα κεκληθήσῃ, καλοῦ
 τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῇ,
 θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.
 ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὥς τοῖς λόγοις
 ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθεις 370
 τοῖς τῆσδε χρήσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτῇ πάλιν.
 ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἡθὰς εἰμὶ πως
 τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
 εἰ μὴ κακὸν μέριστον εἰς αὐτὴν ἰδὼν
 ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375
 ΗΛ. φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
 μερίζον τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
 ΧΡ. ἀλλ' ἔξερω σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
 μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
 ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου 380
 φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεί
 στέγγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτός ὕμνῃσεις κακά.
 πρὸς ταῦτα φράζου καί με μὴ ποθ' ὕστερον
 παθοῦσά μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
 ΗΛ. ἡ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; 385
 ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἶκαδ' Αἰγισθος μόλῃ.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἡ οὔνεκ' ἐν τάχει.
 ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
 ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκείνον, εἰ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

337. ἄλλα D.] ἄλλὰ *ποιεῖν] ποεῖν 340.
 *ἀκουστέα] ἀκουστέα, ut ἤκουσεν pro ἤκουσεν Tr. 431.
 345. ἐπειθ' pr., ἐπεὶ θ' (cum gl. rec. toi) sec.
 354. ἀπαρκούντως Thomas M. s. v. ἀπαρκεῖ] ἐπαρ-
 κούντως δ' ἐμοὶ Brunekius] δέ μοι 357. ἡμῖν
 ἡμῖν pr. 359. οὖν a m. recenti additum. 363.
 τοῦμ' ἐμὴ] τοῦ με μὴ pr., corr. a m. sec. λυπεῖν
 μόνον] λήγειν γόων Schneidewinus. 364. τυχεῖν]
 λα τυχεῖν, λα a m. paullo recentiore. 365. δ' ab S
 insertum. 371. *αὐτῇ] αὐτῇ 375. et 379. γόων]
 γρ. καὶ λόγων ab S. 378. σοι] σοι, τ a m. sec.
 379. *λήξεις] λήξεισ 385. ποιεῖν] i post o erasum

ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρήμα; ποῦ ποτ' εἰ φρονῶν; 390
 ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.
 ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνεῖαν ἔχεις;
 ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίος τοῦ ὡς θαυμάσαι.
 ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἂν, εἰ σὺ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
 ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῇν. 395
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
 ΗΛ. σὺ ταῦτα θῷ πεῦ· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.
 ΧΡ. καλὸν γ' ἐμὸν μὴ τῷ ἀβουλίᾳ πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χρῆ, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαίνεσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσεις καὶ συνανέσεις ἐμοί;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μὴ πω νοῦ τοσονδ' εἴην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαι τὰρ· οἶπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τὰδ' ἐμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεύσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἴπας; ἡ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτῇ· τοῦτο γὰρ λέξει θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δειματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἄλλα νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἰ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἄλλα τοῦτο· πολλά τοῖς σμικροῖς λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατῴρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρός
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὁμιλίαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἴτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκηπτρον οὐφόρει ποτέ 420
 αὐτός, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἐκ τε τοῦδ' ἄνω
 βλαστὴν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἡνίχ' Ἠλίῳ
 δέκνυσσι τοῦναρ, ἐκλυον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
 ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλία πεσεῖν·
 εἰ γὰρ μ' ἀπώσῃ, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν ὦν ἔχεις χερσὶν
 τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γὰρ σοι θέμις
 οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρά προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἡ πνοαῖσιν ἡ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνὴν πατρός
 τούτων πρόσσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτῃ γυνὴ
 πασῶν ἐβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοάς 440
 οὐκ ἂν ποθ' ὃν γ' ἐκτείνε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ εἰ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τὰδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,

391. προσωτάτω φύγω L. Dindorfius] προσώ-
 τατ' ἐκφύγω 396. εἰκάθειν Elmsleius] εἰκάθειν
 413. λέγοις Triclinius] λέγεις 414. σμικρὸν] σμι-
 ων
 κροῦ, ων a m. pr. Alia m. ant. u in v mutavit et
 ωn erasit. 422. *ᾧ] τῷ 427. *μ' ἐκείνη] με
 λ
 κείνη 428. H praefixum hoc loco et omisum v.
 431. Correxerit Turnebus. 433. ἀπὸ a m. rec. addi-
 tum. 435. πνοαῖσιν] ροαῖσιν Heathius. 439.
 δ' ἂν] γὰρ superser. a m. pr. 443. δέξασθαι] δέξε-
 σθαι Heathius. νέκυς in litura pro αὐτῳ vel αὐτῶ.

ὕφ' ἧς θανῶν ἄτιμος ὥστε δυσμενῆς
 ἔμασχαλίσθη κάπῃ λουτροῖσιν κάρᾳ 445
 κηλίδας ἐξέμαζεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φρόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
 κάμου ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως 450
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τρίχᾳ
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδάσις ἡσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ
 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπειβῆναι ποδὶ,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνευτέραις
 χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κάκεινῳ μέλον
 πέμψαι τὰδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνειράτα· 460
 ὅμως δ' ἀδελφῇ, σοὶ θ' ὑποῦργησον τάδε
 ἔμοι τ' ἀρωγὰ, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν "Αἰδοι κειμένῳ κοινῷ πατρί.
 XO. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
 XP. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἔμοι
 σιγῇ παρ' ὕμιν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὥς εἰ τὰδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
 XO. εἰ μὴ γῶ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνῶμας
 λειπομένα σοφάς,
 εἴσιν ἂ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
 μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὕπεστί μοι θράσος, ὅπως
 ἀδυπνῶν κλύουσιν 480
 ἀρτίως ὄνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἄμναστέϊ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
 οὐδ' ἂ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς, 485
 ἂ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταίς ἐν αἰκίαις.
 ἦξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἂ δεινοῖς
 κρυπτομένα λόχοις 490
 χαλκόπους Ἑρινύς.
 ἄλεκτρ' ἀνυμφα γάρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδ' εἰ τοί μ' ἔχει 495
 μήποτε μήποθ' ἡμῖν
 ἀψεγές πελᾶν τέρας
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἦ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὄνειροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
 εἰ μὴ τότε φάσμα νυκτὸς εὐ κατασχῇσει.

472—487. = 488—503.

445. κάρᾳ ex scholio] κάρᾳ 447. αὐτῇ] αὐτῇ

pr., αὐτῇ a m. paullo recentiore. 449. φόβας, κετ
 μ a m. pr. 451. τήνδ' ἀλιπαρῇ] τήνδε λιπαρῇ
 ἐν ὑπομνήματι ap. schol. 453. προσπίτνουσα,
 circumflexo a m. rec. addito. 456. ἐπειβῆναι] ἐπι-
 βῆναι pr. 466. λόγον] λόγοις Sealiger. 467.
 ἐπισπεύδειν] ἐπισπέρχειν Mauricius Schmidti, col-
 latis glossis Hesychii, in quibus ἐπισπέρχειν per
 ἐπισπεύδειν explicatur. ἐπισπεύδει apud Stobaeum
 Flor. 11, 9. 472. *γῶ] ἐγώ 479. θράσος] In
 θάρσος mutatum a m. ant. 483. *ἀμναστέϊ] ἀμνη-
 στεῖ 484. χαλκόπλακτος] χαλκόπληκτος 485.
 ἀμφάκης ex Hesychio s. h. v.] ἀμφήκης 496. *μή-
 ποτε] om. ἡμῖν] ἡμῖν pr., ἡμῖν a m. rec. 497.
 ἀψεγές] ἀψεφές D. 498. ἦ] ἦ pr.

ὦ Πέλοπος ἂ πρόσθεν 501
 πολύπονος ἱππεῖα, 505
 ὥς ἔμολες αἰανῇ
 τῇδε γῇ.
 εὔτε γάρ ὁ ποντισθεῖς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 παγχρύσων ἐκ δίφρων 510
 δυστάνοις αἰκίας
 πρόρριζος ἐκριφθεῖς,
 οὐ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκία. 515

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μὲν, ὥς ἔοικας, αὐ στρέφει·
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπείχ'· αἰ
 μή τοι θυραῖαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ', ὥς ἄπεστ' ἐκείνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἐμοῦ γε. καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ 520
 ἐξεῖπας ὥς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σέ καὶ τὰ σά.
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ'· αἰ 525
 ὥς ἐξ ἐμοῦ τέθηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἐνεστί μοι.
 ἡ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἡ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦς· ἐτύγχανες·
 ἐπεὶ πατὴρ σὸς οὗτος, ὃν θρηναῖς αἰ, 530
 τὴν σὴν ὀμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θύσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
 λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτους· ἐγώ.
 εἶεν, διδάξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 535
 ἀλλ' ἀντ' αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ' οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δώοειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
 οὓς τῆσδε μάλλον εἰκόσ' ἦν θνήσκειν, πατρός 540
 καὶ μητρός ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
 ἡ τῶν ἐμῶν "Αἰδὸς τιν' ἔμερον τέκνων
 ἡ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαΐσασθαι πλέον;
 ἡ τῶν παντῶν πατρί τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παῖδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνήν; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνῶμην πατρός;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνῶμης λέγω.
 φραῖδ' ἂν ἦν θανούσᾳ γ', εἰ φωνῇ λαβοί.
 ἐγὼ μὲν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς 550
 γνῶμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πῆλας ψέγε.
 IIA. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὥς ἄρ' ἔδασά τι
 λυπηρόν· εἴτα σοὺ τὰδ' ἐξήκουσ' ὕπο.
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555

506. αἰανῇ] αἰανῆς, eraso σ 510. ἐκ addidit

D. 512. ἐκριφθεῖς] ἐκριφθεῖς, θ a m. pr. 513. οὐ
 τί πω Hermannus] οὐ τίς πω 514. *ἔλιπεν] ἔλει-
 πεν οἴκου] οἴκου, sed eraso σ vel potius si
 516. *στρέφει vel στρέφῃ] τρέφῃ 517. σ' a m. rec.
 additum 525. σοὶ] τοι pr., sed in σοι mutatum ab
 eadem. 528. *νιν εἶλεν, οὐκ] μιν εἶλεν κ' οὐκ pr.,
 νιν εἶλε κ' οὐκ a m. ant. 530. σὸς οὗτος Erfurd-
 os
 tius] οὗτος σὸς 534. δὴ] δέ pr. τίνων] τίνων,
 os a m. pr. 543. πλέον] o a m. rec. ex w factum.
 554. Super ἐφῆς aliquid erasum, simile formis
 literarum adē. *θ] om.

ΚΑ. καὶ μὴν ἐρήμῃ· εἰ δέ μ' ᾧδ' αἰεὶ λόγους
ἐξήρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτείνειαι. τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσίων ἐτι, 560
εἴτ' οὐν δικαίως εἶτε μή; λέξω δέ σοι
ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
πειθῷ κακοῦ πρὸς ἄνδρὸς, ᾧ τανὺν ζύνει.
ἐροῦ δέ τὴν κυναγόν· Ἄρτεμιν τίνος
ποινάς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
ἢ γ' ὡς φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
πατὴρ ποθ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλλος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.
κὰκ τοῦδε μηνίσασα Λητψα κόρη
κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
ᾧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
ἀνθ' ὧν βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις 575
ἔθυσεν αὐτὴν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὺν, κείνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρὴν αὐτὸν οὐνεκ' ἔκ σέθεν; ποίῃ νόμῳ;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετὰ γνοίαν τιθῆς.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σὺ τοι
πρώτῃ θάνοις ἂν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆπιν οὐκ οὔσαν τιθῆς.
εἰ γὰρ θέλεις, διδάξον ἀνθ' οὗτου τανῦν 585
αἰσχίστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἣτις ζυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὐ
πατέρα τὸν ἁμὸν πρόσθεν ἔξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κᾶε εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἂν; ἢ καὶ ταῦτ' ἐρέεις
ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχροῦς γ', ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεισθαι τῆς θυγατρὸς οὐνεκα.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 595
ἢ πᾶσαν ἡς γλώσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότην
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἢ Ζῷ βίον μοχθηρὸν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς αἰεὶ ζυνοῦσαν τοῦ τε συννόμου.
ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγῶν,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχὴ τρίβει βίον·
ὄν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα
ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἶπερ ἔσθενον, 600
ἔδρων ἂν, εὐ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδ' γ' οὐνεκα
κήρυσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἶτε χρῆς κακὴν
εἶτε στόμαργον εἶτ' ἀναιδείας πλέαν.

556. λόγους] λόγους pr., in λόγους mutatum a m. recenti. 559. ἔτι] ἐτ'... pr. erasis duabus tribusve literis aliisque quae superscriptae fuerunt. Videtur igitur ἐτ' ἂν fuisse. 562. *πειθῷ] πιθῷ 564. ποινάς] ἃ in ἡ mutatum a m. rec. Αὐ- λίδι] αὐλίῳ pr., correctum a m. sec. 572. *αὐτοῦ] αὐτοῦ 581. *τιθῆς] τίθησ 583. *τυγχάνεις] τυγχάνεις 584. *τιθῆς] τίθησ 586. Hunc ver- sum in margine addidit m. pr. 588. ἁμὸν] ἃ ex ἐ factum ab alia m. ant. in litura. 590. *βλαστόν- τας] βλαστάντας 591. ἐπαινέσαιμ' ἂν] γρ. ἐπαινέ- σμεν ab S. ταῦτ' Dobraeus] τοῦτ' 592. *λαμβάνεις] τυγχάνει pr., quod S erasit superscripto λαμβάνει 593. γ' Hartungius] δ' 595. σε] σοι pr. 596. *ἦς] ἦεις 606. χρῆς Wunderus] χρῆ

εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ κατασχύνω φύσιν.
ΧΟ. ὀρῶ μένος πνέουσιν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ 610
ζύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
ΚΑ. ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
ἣτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρα σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν ἐς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερ; 615
ΗΛ. εὐ νυν ἐπίστω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνῃν ἔχειν,
κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω κοῦκ ἐμοὶ προσεϊκότα.
ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σά
ἔργ' ἔξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ· 620
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκειται.
ΚΑ. ὦ θρέμῃ· ἀναιδές, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τὰμ' ἔπη
καὶ τάργα τὰμὰ πόλλ' ἄφην ποιεῖ.
ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγὼ· σὺ γὰρ ποιεῖς
τοῦργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκεται. 625
ΚΑ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ὀρᾶς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῆζοιμ', οὐδ' ἐπίσταςαι κλύειν.
ΚΑ. οὐκ οὐν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφῆμου βοῆς 630
θῶσαί μ', ἐπειδὴ σοὶ γ' ἄφρηκα πᾶν λέγειν;
ΗΛ. ἔω, κελεύω, θῦε, μηδ' ἐπαιτιῷ
τοῦμόν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἐτι.
ΚΑ. ἔπαυε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τιφδ' ὅπως λυτηρίου 635
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.
κλύεις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βᾶξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξει πρέπει
πρὸς φῶς παροῦσαν τῇσδε πλησίας ἐμοί, 640
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπεῖρῃ ματαίαν βᾶξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ᾧδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ καγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἀναε, 645
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μὴ με πλοῦτον τοῦ παρόντος εἰ τινας
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
ἀλλ' ᾧδ' ἐμ' αἰεὶ Ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650
δόμους Ἀτρείδων σκῆπτρα τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ζυνοῦσαν οἷς ζύνεμι νῦν
εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἴλεως κλύων 655
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἔξαιτούμεθα.
τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
ἐπαξιῷ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδένα·
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὄραν.
ΗΛ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὡ ξέν'· αὐτὸς ἦκασας καλῶς.
ΗΛ. ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῷ

614. ἄρα] ἄρ' οὐ a m. rec. 615. ἐς ante conso- nantes pro εἰς, quod est in codice, restitui hic et 642. 681. 954. 1120. 1166. 1348. partim ex apographis. 618. *προσεϊκότα] προσηκότα 623. ποιεῖ] i post o erasum. 624. *ποιεῖς] ποιεῖσ 641. πολυγλώσσῳ] λυ λυ 642. πολυγλώσσῳ (vel πουργλώσσῳ) pr., sed corr. ab ea- dem. παλιγλώσσῳ Meinek. 650. αἰεὶ D.] αἰεὶ 653. εὐήμεροῦσαν, i super a a m. ant. scripto. 662. ἦκασας Brunekius] εἰκασας

- κείνου; πρέπει γάρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
 ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἦδε σοι κείνη πάρα. 665
 ΠΑ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα. σοὶ φέρων ἦκω λόγους
 ἡδέος φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ.
 ΚΑ. ἐδεξάμην τὸ ρηθέν· εἰδέναι δέ σου
 πρώτιστα χρῆζω τίς σ' ἀπέστειλεν βρωτῶν.
 ΠΑ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα. 670
 ΚΑ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἶπέ. παρὰ φίλου γάρ ὦν
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
 ΠΑ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεὶ ξυνθείς λέγω.
 ΗΛ. οἱ γὰρ τάλαιν', ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
 ΚΑ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξένε; μὴ ταύτης κλύε. 675
 ΠΑ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
 ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδὲν εἰμ' ἔτι.
 ΚΑ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πράσσ', ἐμοὶ δέ σὺ, ξένε,
 τάληθές εἶπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
 ΠΑ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
 κείνος γὰρ ἐλθὼν ἐς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχηκ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
 ὅτ' ᾔσθητ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
 δρόμον προκηρύξαντος οὐ πρώτη κρίσις,
 εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
 δρόμου δ' ἰσώσας τάφει τὰ τέρματα
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπας μὲν ἐν πολλοῖσι παύρᾳ σοι λέγω,
 οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
 ἐν δ' ἴσθ' ὅσων γὰρ εἰσεκέρυξαν βραβῆς 690
 δρόμων διαύλων ἄθλ' ἄπερ νομίζεται,
 τοῦτων ἐνεργῶν πάντα ταπινίγια
 ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε. 695
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτ' ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάβη, δύναται· ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
 κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἵππικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα. 700
 εἰς ἣν Ἀχαιὸς, εἰς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Λίβυες ζυγῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
 κάκεινος ἐν τούτοις Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
 Ξανθαῖσι πῶλοις· ἔβδο' οὖς Μάγνης ἀνὴρ· 705
 ὁ δ' ὄγδοος λευκίππος, Αἰνιᾶν γένος·
 ἔνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ' ὅπου νιν οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήρους ἔπρησαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦσαν· οἱ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δέ πᾶς ἔμεστῶθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορεῖθ' ὁμοῦ δέ πάντες ἀναμειγμένοι 715
- φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλαι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἵππικᾶ.
 ὁμοῦ γὰρ ἄμφι νῦντα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα, δεξιὸν τ' ἀνείς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βία φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς, 725
 τελούντες ἕκτον ἑβδομόν τ' ἦδη δρόμον,
 μέτῳ συμπαῖουσιν Βαρκαίοις ὄχοις·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ
 ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαῖον ἵππικῶν πέδον. 730
 γνοὺς δ' οὐδ' Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κανοκωχεύει παρεῖς
 κλύδων' ἐφιππον ἐν μέσῳ κυκῶμενον.
 ἤλαυνε δ' ἐσχάτος μὲν οὐτέρας ἔχων
 πῶλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
 δεῦν δι' ὧτων κέλαδον ἐνσεισας θαοῖς
 πῶλοις διώκει, κἀσιώσαντε Ζυγὰ
 ἡλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κᾶρα προβάλλων ἵππικῶν ὀχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
 κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745
 κᾶε ἀντύγων ὠλισθε, σὺν δ' ἐλίσσεται
 τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δέ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρσαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπτωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἱ δ' ἔργα δράσας οἷα λαρχάνει κακὰ,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλῃ προφαίνων, ἐς τέ νιν διαφρηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα 755
 γυνῶνα φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεὶ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκεῶν τεταγμένοι,
 ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός. 760
 τοιαῦτα σοι ταῦτ' ἐστίν, ὧς μὲν ἐν λόγῳ
 ἀλγεινὰ, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἷπερ εἶδομεν,
 μέγιστα πάντων ὦν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταται τοῖς πάλαι
 πρόρριζον, ὧς ἔοικεν, ἐφθαρταί γένος. 765
 ΚΑ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχὴ λέγω,
 ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,

669. σ' additum ab S. 674. *γῶ] ἐγὼ
 676. πάλαι λέγω] γρ. τότε ἐννεύει, non ab S, sed
 alia m. paullo recentiore. 684. *δρόμον] δρόμου
 686. δρόμου] ou in litura ex w, ut videtur, factum.
 τῇ φάσει (debebat τάφει) Musgravinus]
 τῇ φύσει 690. βραβῆς] ei a m. rec. super η
 691. ἄθλ' ἄπερ Porsouus] πένταθλ' ἄ 693. ἀνακα-
 λούμενος] ἀγκαλούμενος D. Quod pariter restituendum
 videtur Oed. Col. 1376. Trach. 910. Phil. 800.
 697. δύναται] Post ab duae vel tres litterae erasae.
 ἰσχύων] ὁ σθένων Heimsoethins. ὅπου νιν D. in
 Praefat. ad edit. Lips. quartam (a. 1863.) p. XVII.]
 ὅθ' αὐτοὺς βραβῆς] ei super η ab alia m. ant.
 710. κλήρους Wunderus] κλήροις ἀναμειγμένοι]
 Probabilis ἀμειγμένοι. Conf. ad v. 693.

620. αὐτὴν ἐσχάτην] Super ἣν et ἣν duae litterae
 erasae. 721. ἐχριμπτ'] ἐχρίπτ', μ a m. pr. *δεξιὸν τ'
 ἀνείς] δεξιὸν ἀνείς, inserto a m. recentissima δ' (non
 τ') post δεξιόν. 724. *Αἰνιᾶνος] αἰνιᾶνος, ut αἰ-
 νιᾶν 706. 730. Κρισαῖον Brunckius] κρισαῖον
 732. κανοκωχεύει Cobetus] κανακωχεύει 734. οὐτέ-
 ρας] δ' additum a m. recentissima. 736. ὅπως δ']
 Sic pr.: ὅδ' ὡς δ' sec. ἐλλελειμμένον] ἐνλελειμ-
 μένον pr., v a m. rec. in l mutato. 739. ἄλλος] αὐ-
 τὸς Nauckius. 742. ὠρθοῦθ'] Alterum θ ex τ factum.
 745. ἄξονος] οσ ex ασ factum. 754. κατασχεθόν-
 τες Elmsleins] κατασχέθοντες 757. κέαντες Brun-
 ckius] κήαντες 761. λόγῳ] λόγῳ, οισ a m. pr.

εἰ τοῖς ἑμαυτῆς τὸν βίον σῶζω κακοῖς.
 ΠΑ. τί δ' ὦδ' ἄθυμεις, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
 ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
 πάσχοντι μῖσος ὦν τέκη προσγίγνεται.
 ΠΑ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν.
 ΚΛ. οὔτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
 εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια 775
 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
 μαστῶν ἀποστάς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
 ἀπεξενούτο· καὶ μ', ἐπεὶ τῇδε χθονὸς
 ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
 φόνους πατρίους δειν' ἐπιπείλει τελεῖν·
 ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας 780
 ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
 χρόνος διηγρέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
 νῦν δ'—ἡμέρα γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβου
 πρὸς τῇσδ' ἐκείνου θ'· ἦδε γὰρ μεῖζων βλάβη
 εὐνοϊκος ἦν μοι, τοῦμόν ἐκπίνουσ' αἰεὶ 785
 ψυχῆς ἄκρατον αἶμα—νῦν δ' ἐκῆλὰ που
 τῶν τῇσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεύσομεν.
 ΗΛ. οἴμοι τάλαιν'· νῦν γὰρ οἰμῶσαι πάρα,
 Ὀρέστα, τὴν σὴν εὐφορὰν, ὅθ' ὦδ' ἔχων
 πρὸς τῇσδ' ὕβριζει μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς; 790
 ΚΛ. οὔτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
 ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
 ΚΛ. ἤκουσεν ὦν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.
 ΗΛ. ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
 ΚΛ. οὐκ οὐκ Ὀρέστης καὶ σὺ πάυσετον τάδε. 795
 ΗΛ. πεπαυμέθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
 ΚΛ. πολλῶν ἂν ἤκοις, ὦ ξέν', ἄσιος τυχεῖν,
 εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
 ΠΑ. οὐκ οὐκ ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὐ κυρεῖ;
 ΚΛ. ἦκιστ'· ἐπεῖπερ οὔτ' ἐμοὶ κατάξει' ἂν 800
 πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
 ἀλλ' εἴσθ' εἴσω· τήνδε δ' ἐκτοθεν βοᾶν
 ἔα τά θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
 ΗΛ. ἄρ' ὁμῖν ὡς ἀλγοῦσα κῶδυνωμένη
 δεινῶς δακρῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ 805
 τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὦδ' ὀλωλότα;
 ἀλλ' ἐγγέλωσα φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐργώ·
 Ὀρέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπαύλεσας θανῶν.
 ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
 αἶ μοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
 σὲ πατρός ἤξιν ζῶντα τιμωρόν ποτε
 κάμου ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
 μόνῃ γὰρ εἰμι, σὺν τ' ἀπεστερημένη
 καὶ πατρός. ἦδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοί, 815
 φρονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
 ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
 εὐνοϊκος εἴσειμ', ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ

παρεῖσ' ἑμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον.
 πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
 τῶν ἐνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ἦν κτάνη,
 λύπη δ', ἐὰν ζῷ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.
 ΧΟ. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,
 κρύπτουσιν ἔκῆλοι; [εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825
 ΗΛ. αἰαὶ αἰαὶ.
 ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;
 ΗΛ. φεῦ.
 ΧΟ. μηδὲν μέγ' αὔσης. 830
 ΗΛ. ἀπολείς. ΧΟ. πῶς;
 ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων εἰς Ἀἶδαν ἐλπίδ'
 ὑποίσεις, κατ' ἐμοὶ τακομένης μᾶλλον ἐπεμ-
 βάσει. 835
 ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσι
 καὶ νῦν ὑπὸ γαίας [κρυφθέντα γυναικῶν·
 ΗΛ. αἰαὶ αἰαὶ. 840
 ΧΟ. πάμπυχος ἀνάσσει.
 ΗΛ. φεῦ.
 ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοά γὰρ
 ΗΛ. ἐδάμη. ΧΟ. ναί. 845
 ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πέν-
 θει· ἐμοὶ δ' οὔτις ἔτ' ἐσθ'· ὅς γὰρ ἔτ' ἦν,
 φροῦδος ἀναρπασθείς.
 ΧΟ. δειλαῖα δειλαῖων κυρεῖς.
 ΗΛ. κάγῳ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850
 πανσῦρτωρ παμμήνῳ δεινῶν
 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
 ΧΟ. εἶδομεν ἃ θρηνεῖς.
 ΗΛ. μὴ μέ νυν μηκέτι
 παραγάγῃς, ἴν' οὐ 855
 ΧΟ. τί φῆς;
 ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων
 εὐπατριδῶν τ' ἄρωγαί.
 ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφω μόρος. 860
 ΗΛ. ἦ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἀμιλλαῖς
 οὕτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
 τμητοῖς ὀλοκοῖς ἐγκῦρσαι;
 ΧΟ. ἄσκοπος ἂ λῦβα.
 ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος 865
 ἄτερ ἐμᾶν χερῶν
 ΧΟ. παπαῖ.
 ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε τοῦ τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόνων παρ' ἡμῶν. 870
 ΧΡ. ὕφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
 τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
 φέρω γὰρ ἡδονὰς τε κἀνάπαυλαν ὦν
 πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.
 824—836. = 837—848.
 849—859. = 860—870.

769. *νὸν] ναῦ (sic) 770. οὐδὲ] δ in litura.
 771. τέκη] τέκει pr. *προσγίγνεται] προσγίγνε-
 μαι
 783. ἀπηλλάγην, μαι a m. pr. 790. ἄρ']
 ἄρ' pr. 797. τυχεῖν] φιλεῖν, a m. aliquanto recen-
 tiore in τυχεῖν mutatum. 798. τήνδ' ἔπαυσας] τήνδε
 παύσας Wunderus. πολυγλώσσου βοῆς] Hesy-
 chii gl. περιστερχαῶς βοῆς: ὑπερπεριούσης ex hoc
 loco sumtam videri posse monet Meinekius in Leut-
 schii Philologo vol. 13. p. 551. 800. κατάξει' ἂν
 Bothius] καταξίως 802. τήνδε δ'] Sic m. recentior
 pro τήν δέ τ' 807. *ῶ] 809. οἴχει φρενός]
 φρενὸς οἴχη pr., οἴχη φρενός a. m. rec. in litura.
 812. μολεῖν] βλέπειν G. Wolfius. 818. εὐνοϊ-
 κος εἴσειμ' Hermannus] εὐνοϊκος ἔσομ' (ἔσομ' codex
 a m. recenti). ἔτ' οἶκον εἴσειμ' Heimsoethius

825. Ἄλιος] ἀέλιος 827. Codex hic ἔ ἔ αἰ αἰ,
 in antistropa v. 840. ἔ ἔ et separato versu iō. So-
 phoclem prebabilis est utrobique scripsisse quod resti-
 tui αἰαὶ αἰαὶ. 838. γυναικῶν Brunckius] γυναικῶν
 ἀπάταις 840. αἰαὶ αἰαὶ] V. ad v. 827. 850. *ἴστωρ]
 ἴστωρ 851. παμμήνῳ δεινῶν D.] παμμήνῳ πολ-
 λῶν δεινῶν 852. ἀχέων] ἀχάων pr. αἰῶνι ad-
 didit Hermannus. 853. ἃ θρηνεῖς Erfurdinus] ἃ
 θροεῖς 856. αὐδᾶς δὲ ποῖον post τί φῆς lectum
 eiecit Triclinius. 859. εὐπατριδῶν (apud Suidam
 εὐπατριδῶν s. v. παραγάγῃς) Neuius] εὐπατριδῶν
 *ἄρωγαί cum scholiasta] ἄρωγοί 860. *πᾶσι] πᾶ-
 σιν 861. χαλαργοῖς] Rectus accentus χαλάργοις
 esse videtur. 863. ἐγκῦρσαι] ἐνκύρσαι, litera ρ ab
 S inserta 867. παπαῖ] παπαῖ pr. 868. του]
 τοῦ pr. 873. ἡδονὰς] εὐδῖαν Heimsoethius.

ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
 ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
 ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστῃς ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
 κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
 ΗΛ. ἀλλ' ἢ μέμνηνας, ὦ τάλαινα, καπὶ τοῖς
 σαυτῆς κακοῖσι καπὶ τοῖς ἐμοῖς γέλας;
 ΧΡ. μὰ τὴν πατρῶσαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
 λέγω τὰδ', ἀλλ' ἐκείνῳ ὡς παρόντα νῦν.
 ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
 τόνδ' εἰσακούσας ὥδε πιστεύεις ἄγαν;
 ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἔξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλων σαφῇ
 σημει' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
 ΗΛ. τίν', ὦ τάλαινα, ἰδοῦσα πίστιν; ἐς τί μοι
 βλέψασα θάλλει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;
 ΧΡ. πρὸς νυν θεῶν ἀκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
 τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγῃς.
 ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
 ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρός ἀρχαῖον τάφον,
 ὅρῳ κολώνης ἔξ ἄκρας νεορρότους
 πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστροφῇ κύκλῳ
 πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
 ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
 μή ποῦ τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
 ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδεσκόμην τόπον,
 τύμβου προσεῖρπον ἄσπον· ἐσχάτης δ' ὁρῶ
 πυρᾶς νέωρῃ βόστρυχον τετμημένον·
 κεῦθὺς τάλαινα ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
 ψυχῇ σύννηθες ὄμμα, φιλάτκου βροτῶν
 πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον·
 καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὐ,
 χαρὰ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
 μή του τόδ' ἀγλαΐσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
 τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τότε;
 καγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
 οὐδ' αὖ σὺ πῶς γάρ; ἢ γε μὴδὲ πρὸς θεοὺς
 ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῇδ' ἀποστήναι στέγῃς.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πρᾶσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·
 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τὰπιτύμβια. 915

σ
 876. ἴασιν] ἰ. ασιν, erasa post ἰ litera σ, ut vi-
 detur, et σ super v a m. ant. scripto. ἰδεῖν] ἐτι
 superscriptum ab S. Quod qui substituit, non ἴασιν,
 sed ἴασις legi voluit. 877. *ἡμῖν] ἡμιν 881.
 ὕβρει] ὕβριν pr., ὕβρει sec. 885. ἄλλων D.] ἄλλης,
 in ἄλλων mutatum a m. recenti, ut est in apogra-
 phis, nisi quod in Florentino Γ ἄλλης est, superscrip-
 to tamen ου. 888. *βλέψασα] κλέψασα 890.

λοιπόν] λοιπόν μ', accentu acuto a m. recenti ad-
 dito. ὡραν Neuius] μωρὰν λέγῃς] λέγοις, a
 m. rec. 891. τῷ λόγῳ] τῶν λόγων Reiskius
 896. ἐστίν] εἰσιν superscr. a m. pr. vel S. 898.
 *ἐγχρίμπτῃ] ἐγχρίπτῃ 901. νέωρῃ Ellendtius]
 νεωρῇ 902. μοι] μου, οἱ a m. rec. 903. ψυχῇ
 a m. rec., ψυχῇ pr. 905. βαστάσασα] Ultimū
 a ab S additum. 912. ἀκλαύτῳ D.] ἀκλαύστῳ
 914. ἐλάνθανεν, quod Heathius in ἐλάνθαν' ἂν mutabat,
 in codice ἐλάνθαν scriptum, compendio, quod super
 v positum est, en significante, licet satis spatii esset
 syllabae plene scribendae, ut alibi scribere solet li-
 brarius. 915. τὰπιτύμβια D.] τὰπιτύμια. γρ. τὰγάλα-
 σματα (sumtum ex v. 908.) adscriptum ab S.

ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσι τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαίμονυν παραστατεῖ.
 νῦν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἢ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κύρος ἡμέρα καλῶν.
 ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτεῖρω πάλαι. 920
 ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γυνώμης φέρει.
 ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
 ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα· τὰκείνου δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει· μὴδὲν ἐς κείνόν γ' ὄρα. 925
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;
 ΗΛ. τοῦ πλῆσιον παρόντος, ἡνίκ' ὦλλυτο.
 ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' οἶκον ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς.
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
 τὰ πολλὰ πατρός πρὸς τάφον κτερίσματα;
 ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινα.
 ΧΡ. ὦ δυστυχῆς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα 935
 ἴν' ἦμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, θθ' ἰκόμην,
 τὰ τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.
 ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πῖθη,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
 ΧΡ. ἢ τοὺς θανόντας ἔξαναστήσω ποτέ; 940
 ΗΛ. οὐκ ἔσθ' ὃ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὦδ' ἄφρων ἔφυν.
 ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὦν ἐγὼ φερέγγυος;
 ΗΛ. τλῆναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παρανέσω.
 ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ψόφειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
 ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945
 ΧΡ. ὁρῶ· ζυνοῖσῳ πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
 ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν ἢ βεβούλευμαι ποιεῖν.
 παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σὺ που φίλων
 ὡς οὔτις ἡμῖν ἐστιν, ἀλλ' "Αἰδῆς λαβῶν
 ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμεθον. 950
 ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
 θάλλοντ' ἐτ' εἰσῆκουον, εἶχον ἐλπίδας
 φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴεσθαι πατρός·
 νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἐστίν, ἐς σέ δὴ βλέπω,
 ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρώου φόνου 955
 ζῦν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν,
 Αἰγίσθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρῦπτεν μ' ἔτι.
 ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος ἐς τίν' ἐλπίδων
 βλέψας ἐτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν
 πλούτου πατρώου κτήσιν ἔσπευμένῃ, 960
 πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου

917. οὐχ αὐτὸς αἰεὶ D.] οὐκ αὐτὸς αἰεῖ. οὐχ ὡ-
 τὸς αἰεῖ Bruckius. 918. νῦν] *νῦν δ' *πρόσ-
 θεν] πρόσθε 920. φ^{eu}, literis eu ab S adscriptis.

ἐ
 922. φέρει] φορη pr., ο (vel u) in ἐ mutato a
 m. rec. γρ. ἐφυσ ab S. 929. δυσχερῆς] γρ. δυσ-
 μενήσ ab S. 934. σὺν in litura quattuor vel quin-
 que literarum. 935. τοιούσδ' ex τούσδ' factum a
 m. pr. 938. *πίθη] πιθή 940. ἦ] ἦ pr. 941.

γ
 ὃ γ' ὁδ', γ a m. ant. 943. ἂν] ἂν 945. πό-
 νου, eraso σ 947. *ποιεῖν] ποεῖν, adscrip-
 to a m. rec. γρ. τελεῖν 948. καὶ σὺ που φίλων]
 καὶ ποῦ (καὶ ποῦ ab alia m.) σοι φίλων, adscripto
 a m. recentiore (eadem quae v. 947. γρ. τελεῖν scrip-
 sit) γρ. καὶ σὺ που φίλων. 950. λελείμεθον]
 λελει in litura trium literarum, quarum una τ fuisse
 videtur. 952. θάλλοντ' ἐτ' Reiskius] θάλλοντά τ'
 956. *κατοκνήσεις] κατοκνήσῃς 961. πάρεστι δ'
 a m. rec. ex πάρεστιν factum.

ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀνυμνάειά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γάρ ὠδ' ἄβουλος ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος ὥστε σὸν ποτ' ἢ κάμὸν γένος
βλαστῆν ἑάσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῇ.
ἀλλ' ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτῳ
θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα
καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαζίων
τεύξει· φιλεῖ γάρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὀρᾶς ὅσην
σαυτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖς ἐμοί;
τίς γάρ ποτ' ἀστών ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
τοιοῖσδ' ἐπαίνους οὐχὶ δεξιώσεται,
ἰδεσθαι τῶδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλῳ,
ὦ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὐ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου.
τούτῳ φιλεῖν χρῆ, τῶδε χρῆ πάντας σέβειν·
τῶδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
τιμᾶν ἅπαντας οὐνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
τοιαυτὰ τὸν νῦν πᾶς τις ἔξερει βροτῶν,
ζῶσιν θανοῦσιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ', ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτὴν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
XO. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθεῖα
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
XP. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναικες, εἰ φρενῶν
ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώζεται· ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐκ σῶζεται.
ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὕτη θ' ὀπλίζει κάμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾶς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
σθένει δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερσὶ.
δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπῃ μὴδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἐλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἑξαπαλλαχθήσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μεῖζον κακὰ
κτησώμεθ', εἰ τις τοῦσδ' ἀκούσεται λόγους.
λύει γάρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
[οὐ γάρ θανεῖν ἐχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρήζων τις εἴτα μὴδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.]
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν

966. αὐτῷ] αὐτῷ pr. 967. βουλευμασιν] v
erasum. 969. θανόντος] κεύθοντος Meinek. ius.

973. λόγων Dobraeus] λόγῳ 981. χρῆ] χρῆν...
tributo fere literis erasis et ἢ a m. recentiore super-
scripto. 984. πᾶς τις] πᾶσις litera una erasa.
πᾶς τις a m. recenti positum. 985. μὴ 'κλιπεῖν]
γρ. μοι λιπεῖν a m. recenti. 986. *πείσθητι] 'πί-
σθητι (sic) 988. γιγνώσκουσ'] γινώσκουσ' 991.
κλύοντι] τῷ κλύοντι, deleto a m. pr. τῷ 993.
Versus ab S illatus. 998. ἔλασσον Brunckius] ἔλατ-
ῆς

τον 999. εὐτυχῆς] εὐτυχεῖ, ἡσ a m. pr. 1005.
Post γάρ litera erasa. ἡμῖν Elmsleius] ἡμᾶς
1007. Versus ab S illatus. 1007. 1008. Seclutit
won

Nauckius. 1008. χρήζων] χρήζ...ων a pr. literis
duabus elutis, haud dubie ηι: nam in Lb. χρήζη
ἔχη] ἔχει, sed in ἔχηι mutatum a m. pr.

SOPHOCLES.

ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάζερον μῶσαι γένος, 1010
κατάσχεσ ὀρῆν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἐγὼ σοὶ κάτελῃ φυλάξομαι,
αὕτη δὲ νοῦν σχέσ ἄλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ,
σθένουσα μὴδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
XO. πιθοῦ· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφω 1015
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
HΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
ἦδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμεν.
ἀλλ' αὐτόχειρὶ μοι μόνῃ τε δραστέον
τοῦργον τόδ'· οὐ γάρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν. 1020
XP. φεῦ·
εἴθ' ὠφελος τοιάδε τὴν γνῶμην πατρός
θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γάρ ἂν κατεργάσω.
HΛ. ἀλλ' ἡ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσων τότε.
XP. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνας μένειν.
HΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε. 1025
XP. εἰκὸς γάρ ἐργεῖροντα καὶ πράσσειν κακῶς.
HΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
XP. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν σὺν λέγῃς.
HΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
XP. μακρὸς τὸ κρίναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
HΛ. ἀπελθε· σοὶ γάρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
XP. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
HΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ.
XP. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἐχθὸς ἐχθαίρω σ' ἐγὼ.
HΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἱ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
XP. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθεῖας δὲ σοῦ.
HΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπένθαι με δεῖ;
XP. ὅταν γάρ εὐ φρονῆς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῦν.
HΛ. ἡ δεινὸν εὐ λέγουσαν ἑξαμαρτάνειν.
XP. εἴρηκας ὀρθῶς ὦ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
HΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
XP. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
HΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
XP. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
HΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγείσά σε. 1045
XP. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλευθεῖς πάλιν;
HΛ. βουλῆς γάρ οὐδὲν ἐστὶν ἐχθιον κακῆς.
XP. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν ἐγὼ λέγω.
HΛ. πάλα δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
XP. ἀπειμι τοῖνον· οὔτε γάρ σὺ τὰμ' ἔπη 1050
τολμᾶς ἐπαινεῖν οὐτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
HΛ. ἀλλ' εἰσθ'· οὐ σοι μὴ μεθέφομαι ποτε,
οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμεῖρουσα τυγχάνῃς, ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηράσθαι κενά.
XP. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκούσά τί 1055
φρονεῖν, φρόνει τοιαυτ'· ὅταν γάρ ἐν κακοῖς
ἦδη βεβήκης, τὰμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
XO. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
ἐσορῶμενοι τροφὰς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλά-
στω- 1060

1058—1069. = 1070—1081.

1014. εἰκαθεῖν Elmsleius] εἰκάθειν 1015. *πι-
θοῦ] πείθου 1018. ἦδη] ἦδειν. Correctum ex
Thoma Mag. s. v. Ἐπαγγέλλω p. 143, 7. cuius libri
duo ἦδη, ceteri ἦδειν: ut vix dubitari possit quin
Thomas quoque suo in codice ἦδειν legerit, ἦδη an-
tem librarii error sit. 1019. ἀλλ' αὐτόχειρὶ μοι] γρ.
ἀλλ' οὐδὲν ἥσων μοι ab S. 1022. πᾶν Dawesius]
πάντα ἂν erasum. 1023. ἡ Elmsleius] ἦν
ἥσων] ἥσων pr. 1024. νοῦν] γ' οὖν pr. 1029.

π
πάθῃς] μάθησις, π a m. rec. τόδε] δ ex τ factum a
m. ant. 1038. τόθ' θ ex τ factum. 1052. *οὐ σοὶ]
εἰ

οὐ σοὶ 1053. τυγχάνῃς] τυγχάνῃς, εἰ a m. pr.

- σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὖρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν [τελοῦμεν;
 αἱ τὰν οὐρανίαν θέμιν
 δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065
 ὡ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν
 ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
 δνείδῃ·
 ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ—, 1070
 τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῇ φύλοπις οὐκέτ' ἐξιούται
 φιλοτασίῳ διαίτῃ. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
 Ἡλέκτρα, τὸν αἰεὶ γόον 1075
 δειλαία στενάχουσ' ὅπως
 ἅ πάνδυρτος ἀηδών, [έτοιμα,
 οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
 διδύμαν ἐλοῦσ' Ἐρινύν. τίς ἂν εὐπατρίς ὦδε βλά-
 οὔδεις τῶν ἀγαθῶν γάρ [σοι; 1081
 ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχύναι θέλει
 νύνυμος, ὡ παῖ παῖ, 1084
 ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου,
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἐνὶ
 σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλησθαι. [λόγῳ,
 ζῆψι μοι καθύπερθεν 1090
 χειρὶ καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν ὅσον
 νῦν ὑπόχειρ ναίεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
 βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἐβλαστε νόμιμα, τῶνδε
 φερομένων
 ἄριστα τᾷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ. 1097
 OP. ἄρ', ὡ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
 ὀρθῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν;
 XO. τί δ' ἔξερενᾶς καὶ τί βουλευθεὶς πάρει; 1100
 OP. Αἴγισθον ἔνθ' ὤκηκεν ἱστορῶ πάλοι.
 XO. ἄλλ' εὐθ' ἰκάνεις χῶ φράσας ἀζήμιος.
 OP. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
 ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
 XO. ἦδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105
 OP. ἴθ', ὡ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
 Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθὸν τινες.
 HA. οἴμοι τάλαινα, οὐ δὴ ποθ' ἦς ἠκούσαμεν
 φήμης φέροντες ἐμφανῇ τεκμήρια;
 OP. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλὰ μοι γέρων 1110
 ἐφέιτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
 HA. τί δ' ἔστιν, ὡ ξέν'; ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος.
 OP. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
 τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾶς, κομίζομεν.
 1082—1089. = 1090—1097.
- HA. οἱ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκείν'· ἤδη σαφές 1115
 πρόχειρον ἄχθος, ὡς εἰκοι, δέροκομαι.
 OP. εἴπερ τὴν κλάεις τῶν Ὀρεστέων κακῶν,
 τόδ' ἄγρος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
 HA. ὡ ξεῖνε, δὸς νυν πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε 1120
 κέκευθεν αὐτὸν τευχος, ἐς χεῖρας λαβεῖν,
 ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
 ζῆν τῇδε κλαύσω κάποδύρῳμαι σποδῶ.
 OP. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς 1125
 ἐν δυσμενεῖα γ' οὐσ' ἐπαιτεῖται τόδε,
 ἀλλ' ἦ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
 HA. ὡ φιλάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἔμοι 1130
 ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
 δόμων δὲ σ', ὡ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ. 1135
 ὡς ὦφελον πάροισιν ἐκλιπεῖν βίον,
 πρὶν ἐς ξένην σε γαίαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
 ὅπως θανὼν ἐκείσο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
 τύμβου πατρὸς κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
 νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κάπῃ γῆς ἄλλης φυγὰς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
 κοῦτ' ἐν φίλῳ χερσὶν ἡ τάλαινα ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκόσμου· οὔτε ταμπελέκτου πυρὸς
 ἀνελόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος, 1140
 ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλοι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γὰρ ποτε 1145
 μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μάλλον ἢ κάμου φίλος,
 οὐθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς,
 ἐγὼ δ' ἀδελφῇ σὴ προσηυδύμην αἰεὶ.
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μᾶ
 θανόντι σὺν σοὶ· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
 θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἶχεται πατήρ,
 τέθνηκ' ἐγὼ, σὺ φροῦδος αὐτὸς εἰ θανῶν·
 γελῶσι δ' ἐχθροὶ, μαίνεται δ' ὕφ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἦς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάθρα προὔπεμψες ὡς φανούμενος 1155
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δαίμων ὁ σὸς τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
 ὅς σ' ὥδ' μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλάτης
 μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῇ·
 οἴμοι μοι. 1160

1061. βλάστωσιν Schaeferus] βλαστώσιν ὄνα-
 σιν Brunekius] ὄνησιν 1063. οὐ τὰν Triclinius]
 οὐ μά τὰν 1070. σφὶν Schaeferus] σφίσιν
 νοσεῖ] Deest syllaba una, quam Triclinius addito δὴ
 supplevit. In apogr. Parisino 2794. est νοσεῖται. So-
 phocles incertum est utrum verbum sit an adie-
 ctivo aliquo trisyllabo, intellecto ἐστί. 1075. γόον
 (vel νόμον) D.] πατρός 1077. πάνδυρτος Porso-
 nus] πανδύρτος 1081. ἂν Triclinius] ἂν οὖν
 βλάστοι Schaeferus] βλαστοὶ 1082. γὰρ addidit Her-
 mannus. 1084. νύνυμος] νύνυμος pr. et schol.
 1086. καθοπλίσασα] ὑπεροπλίσασα Heimsöthius.
 1088. φέρει δ' Nauckius] φέρειν ἐν addidit Brun-
 ekius. 1090. *καθύπερθεν] καθύπερθε χειρὶ ex
 Eustathio p. 1083, 17.] χερὶ 1091. τῶν Hermannus]
 τῶν 1092. ὑπόχειρ Musgravius] ὑπὸ χεῖρα
 1093. ἐφηύρηκα D.] ἐφεύρηκα *ἐν] om. 1097.
 Ζηνὸς] διός, cum gr. ἀρίστα ταζηνός (sic) ab S.
 1099. *θ'] δ' 1101. ἱστορῶ] γρ. μαστεύω ab S in-
 ter scholia. 1107. *ματεύουσ'] μα.στεύουσ', erasa
 post μα littera v 1111. *Στρόφιος] στροφίος

1115. οἱ γὰρ] οἱ ἐγὼ 1117. κλάεις D.] κλαίεις
 1124. ἐπαιτεῖται τόδε] ἐπαιτεῖ τόδε pr., ἐπαιτεῖ-
 ται τάδε a m. rec. 1125. Delet Iahnus. 1127. σ' ad-
 didit Brunekius. ἀπ'] ὑπ' Schaeferus. 1128. ἐξέ-
 πεμπον] εἰσέπεμπον, in ἐξέπεμπον nuntiatum a m. ant.
 (εἰσέπεμπον etiam Lb.). 1131. ὦφελον] ὦφελος
 w
 correxit m. ant. 1132. ἐκπέμψαι] ἐκπέμψαι, w a
 m. rec. 1133. κλέψασα] κλεψασα^v, v a m. rec. in-
 σα
 ter versus κἀνασώσασθαι] κἀνασώσασθαι, σα a
 m. rec., quae san (i. e. κἀνασώσασαν) scribere voluit.
 1136. κάπῃ] κάπῃ pr. Correxist m. ant. 1137.
 κακῶς] κακῶ, σ ab S addito. 1139. *σ'] om.
 1141. *Ξέναισι] Ξένησι 1146. φίλος] τέκος D.
 ἢ
 1148. σῇ] σοι, ἢ a m. pr. 1152. ἐγὼ· σὺ Erfurd-
 tius] ἐγὼ σοι 1157. ἐξαφείλετο] ἐξαφείλατο pr.
 ἡσ
 1158. φιλάτης] φιλάτου, ἡσ a m. pr. 1160. 1162.
 οἴμοι μοι] οἱ μοι μοί

ὦ δέμας οἰκτρὸν, φεῦ φεῦ,
 ὦ δεινοτάτας, οἶμοι μοι,
 πεμφθεῖς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας
 ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κάρα.
 τοιγάρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὺν τόδε στέγος, 1165
 τὴν μηδὲν ἐς τὸ μηδὲν, ὥς σὺν σοὶ κάτω
 ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
 ζῆν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ
 τοῦ σοῦ θανοῦσα μάπολείεσθαι τάφου·
 τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὄρω λυπουμένους. 1170
 ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει·
 θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε. 1172
 ΟΡ. φεῦ φεῦ, τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμχανῶν
 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175
 ΗΛ. τί δ' ἔσχεις ἄλλος πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;
 ΟΡ. ἢ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλέκτρας τόδε;
 ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
 ΟΡ. οἶμοι ταλαίνης ἄρα τόσδε συμφορὰς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένετε τάδε; 1180
 ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως καθέως ἐφθαρμένον.
 ΗΛ. οὗτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημεῖς, ξένη.
 ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
 ΗΛ. τί μοι ποτ', ὦ ξέν', ὡδ' ἐπισκοπῶν στένεις;
 ΟΡ. ὥς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
 ΗΛ. ἐν τῇ διεγνῶς τοῦτο τῶν εἰρημένων;
 ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὀρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
 ΗΛ. ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φρονέουσι σύντροφος. 1190
 ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσημνας κακόν;
 ΗΛ. τοῖς πατρός. εἴτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
 ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;
 ΗΛ. μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
 ΟΡ. τί δρῶσα; πότερά χερσίν, ἢ λύμῃ βίου; 1195
 ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξω οὐδ' ὁ κωλύσω πάρα;
 ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προύθηκας σποδόν.
 ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὥς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλα.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν νῦν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκα τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἑρεῖς.
 ΟΡ. μέθεες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης. 1205

1173. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν

1163. κελεύθους] κελεύθου pr., correctum a m. ant.
 1168. μετεῖχον] Ex κατεῖχον faciunt a m. ant.
 1169. μάπολείεσθαι D.] μὴ ἀπολείεσθαι
 1173. Versum spurium πᾶσιν — παθεῖν notavit Bergk. Legitur apud Stobaeum Floril. 98, 16. adiunctus versui ex Aristophanis Polyido appposito, τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λήρος πολὺς. 1174. *ἀμχανῶν] ἀμχανῶν 1175. γλώσσης] λ in v mutavit literisque σσ literam μ superscripsit m. pr. Hinc γνῶμῃς est in Lb. 1177. Ἥλέκτρας] ἡλέκτρα, σ

ou.
 a m. recentiore addito. 1180. οὐ] τί, ou et duo

δη
 puncta a m. pr. 1184. μοι, δη a m. pr., eraso μοι 1185. ἦδη Brunekins] ἦδειν οὐδὲν] ἐγώ, superscripto ab alia m. ant. οὐδὲν 1193. γὰρ σ'] γὰρ pr., sine σ', quod alia m. ant. addidit. *ἀνάγκη] ἀνάγκη τῇδε] Gl. εἰς τοῦτο literis maiusculis superscriptum. προτρέπει] προστρέπει Reiskius. 1197. *οὐδ' οὐ] οὐ 1198. δῆθ' δητ' pr., θ ab alia m. 1201. τοῖς ἴσοις pr., τοῖσι σοῖς corr.

ΗΛ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τοῦτο μ' ἐργάσῃ, ξένη.
 ΟΡ. πιθοῦ λέγοντι κοῦχ ἀμαρτήσῃ ποτέ.
 ΗΛ. μὴ πρὸς γενείου, μὴ ἔελῃ τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. οὐ φημ' ἑάσειν. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν, 1210
 Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.
 ΟΡ. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;
 ΟΡ. οὐ σοὶ προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἀτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
 ΟΡ. ἀτιμος οὐδενὸς σὺ, τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
 ΗΛ. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπῶρου τάφος;
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζώντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἴπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεύδος οὐδὲν ὦν 1220
 λέγω.

ΗΛ. ἢ ζῇ γὰρ ἀνὴρ; ΟΡ. εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἢ γὰρ σὺ κείνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου σφραγίδα πατρός ἐκμαθ' εἰ σαφῇ λέγω.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθη. 1225
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἐχοῖς ἀεὶ.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες, ὁράτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσσωσμένον.

ΧΟ. ὁρῶμεν, ὦ παῖ, καπὶ συμφοραῖσί μοι 1230
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

ΗΛ. ἰὼ γοναί, γοναὶ σωματῶν ἐμοὶ φιλτάτων, ἐμόλετ' ἄρτίως, ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὖς ἐχρήζετε. 1235
 ΟΡ. πάρεσμεν' ἀλλὰ σίγ' ἔχουσα πρόσμενε.

ΗΛ. τί δ' ἔστιν; ΟΡ. σιγὰν ἄμεινον, μὴ τις ἐνδοθεν κλύῃ.

ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἀρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀζιώσω τρέσαι 1240
 περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὄν ἀεὶ.

ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιεῖν ὡς Ἀρης ἔνεστιν· εὐ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.

ΗΛ. ὅτοτοτοτοῖ τοτοῖ, ἀνέφελον ἐπέβαλες, οὐ ποτε καταλύσιμον, οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον οἶον ἔφω κακόν. 1250

ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνήσθαι χρεῶν.

ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοὶ [χρόνος· 1255
 ὁ πᾶς ἂν πρόπει παρῶν ἐννέπειν τάδε δίκαι μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλευθέρον στόμα.

ΟΡ. εὐμφημὶ κἀγώ. τοιγαροῦν σῶζου τόδε.

ΗΛ. τί δρῶσα; ΟΡ. οὐ μὴ ὅτι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.

1232—1252. = 1253—1272.

1207. *πιθοῦ] πείθου Inter 1215. et 1216. ἀλλ' ἐμὸν adscriptum, Est glossema verborum τοῦτο δ' οὐχὶ σόν 1222. *προσβλέψασα] προσβλέφουσα

1226. *χερσίν] χερσίν, cum γρ, χερσὶ a m. ant. ὡς] w ex o factum. ἐχοῖς] In ἔχεις mutatum ab alia m. ant. 1234. Alterum γοναί om. pr. Addit m. recentior. 1235. ἐφηύρετ' D.] ἐφεύρετ'

1245. ὅτοτοτοτοῖ τοτοῖ Hermannus] ὅτοτοῖ 1246. ἀνέφελον] ἐκνέφελον Heimsoethius. ἐπέβαλες] Secundum e ex i factum. 1251. παῖ Meinekus] καὶ. Conf. Phil. 79. 1255. τάδε δίκαι] τάδε δικαία (sine accentu et litera α cum proxima χ uno ductu scripta), adscripto ab S γρ. τάδε δίκαι 1256. ἔσχον] ἔχων (literis ex uno ductu expressis ita ut ex σχ factae videantur) pr. ἔσχον ab alia m. ant.

- ΗΛ. ἡ κείνος οὗτος ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσήρουν πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ΟΡ. ὃδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἡ σὺ κείνος εἶ, 1355
ὃς τόνδε κάμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἡδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
Ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἡδιστ' ἐμοί; 1360
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστα σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἠχθηρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΠΑ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλὰ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
αἱ ταυτά σοι δείξουσιν, Ἡλέκτρα, σαφῆ.
σφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστώτων ὅτι
νῦν καρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταμνήστρα μόνη·
νῦν οὗτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέζετον,
φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
ἄλλοις τούτων πλείοσιν μαχοῦμενοι.
ΟΡ. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἴη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω· πατρίᾳ προσκύσανθ' ἔδη
θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375
ΗΛ. ἀναξ Ἀπολλων, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοις, ἡ σε πολλὰ δὴ
ἄφ' ὧν ἐχοιμ λιπαρεῖ προύστην χερί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἐξ οἷων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τάπιτμα
τῆς δυσσεβείας οἷα διωροῦνται θεοί.
ΧΟ. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἶμα φυσῶν Ἀρης. 1385
βεβάσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύ-
ωστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ [νεες·
τοῦμόν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. 1390
παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἀρωγὸς εἶσω στέγας,
ἀρχαιοπλοῦτα πατρός εἰς ἐδώλια,
νεακόνητον αἶμα χεροῖν ἔχων· ὁ Μαῖας δὲ παῖς 1395

1381—1390. = 1391—1397.

1351. ὃν ποτ' ὃν τότ' Meinekius. 1352. προσ-
ῆρουν D.] προσεῖρουν 1355. ἡ] ἡ pr. 1362. ἴσθι
δ'] Literae i d ab S illatae. μάλιστα σ' ἀνθρώ-
πων ex μάλιστα τανθρώπων factum. 1365. κυ-
κλοῦνται] κυκλου . . . , erasis literis νται, super-
scriptioque ab alia m., sed rursus eraso si. Hinc Lb.
οὔνται
κυκλοῦσι 1367. γὰρ Hermannus] γε 1372. ἡμῖν
u
Brunckius] ἡμῖν 1378. προύστην] προστην, u a
m. pr. 1380. προπίτνω] προ. πίτνω pr., in προ-
πίτνω mutatum ab eadem manu. Accentus super i
deletus est et circumflexus super u a m. recentiore
positus. In Lb. est προσπιτνω 1384. ὅποι Schnei-
dewinus] ὅπου. In apographo uno est ὅπη. ὅπως
G. Wolffius. 1389. ἀμμενεῖ Wunderus] ἀμμέ-
νει 1390. αἰωρούμενον] αἰωρουμένων pr.
1394. ἐδώλια] γρ. ἐδράσματα ab S. quod est in apo-
graphis plerisque et quo Suidas utitur ad explican-
dum ἐδώλια. 1395. νεακόνητον] Scriptura vitiosa:
nam syllaba secunda brevis requiritur. αἶμα per μά-
χαραν ex hoc loco explicant Hesychius, Suidas,
Etym. M p. 35, 4. Suidas s. h. v. et grammaticus

- Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοῦκέτ' ἀμμένει.
ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.
ΧΟ. πῶς δὴ; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἡ μὲν ἐς
τάφον 1400
λέβητα κοσμεῖ, τῷ δ' ἐφέστατον πέλας.
ΧΟ. σὺ δ' ἐκτός ἤξας πρὸς τί; ΗΛ. φρουρήσουσ'
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω. [ὅπως
ΚΛ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405
ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλοι;
ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρῖσαι.
ΚΛ. οἶμοι τάλαιν'· Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὐθροεῖ τις. ΚΛ. ὡ τέκνον τέκνον, 1410
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ψυκτεῖρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καταμερία φθίνειν ἔχει.
ΚΛ. ὦμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, δι-
πλήν. 1415
ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὐθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
ΧΟ. τελοῦσ' ἀραι· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπαι κείμενοι.
παλῖρρυτον γὰρ αἶμ' ὑπέξαιρουσι τῶν 1420
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
στάζει θυηλῆς Ἀρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
ΗΛ. Ὅρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῶν ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
ΗΛ. ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~
ΟΡ. ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~
ΧΟ. παύσασθε· λεύσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ΟΡ. ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

1398—1421. = 1422—1441.

Bekkeri Anecd. p. 356, 20. non animadversa antiqua
huius loci corruptela. Sensui metroque satisfacit
quod coniecit Heimsöethius χερὶ νεακονῇ μάχαραν
φέρων. χεροῖν] ei in e mutatum ab alia m. ant.
et χεροῖν est in apographis plerisque. ἔχων] ἄγων
in apogr. Flor. Γ, et in margine χεροῖν ἄγων, ἡγουν
διὰ χερῶν ἄγων. Et χεροῖν ἄγων etiam apogr. Vos-
sianum.

σ

1396. *ἄγει] ἐξάγει (σ ab S.) pr. ἐπάγει a m.
rec. Verbo simplici utitur etiam scholiasta. 1399.
ἔσω
τελοῦσι] τελοῦσι, ἔσω a m. rec. 1401. * τῷ τῷ
1403. ἡμᾶς addidit Reiskius. 1404. ἰὼ D.]
αἱ αἱ ἰὼ 1407. ἀνήκουστα] ἀνήκοστα, u ab S in-
serto. 1409. * ποῦ] ποῖ 1410. ὦ τέκνον τέκνον
Triclinius] ὦ τέκνον ὦ τέκνον 1412. οὐδ' D.]
οὔθ' 1414. καταμερία Triclinius] καθημερία
φθίνειν ἔχει D.] φθίνει φθίνει. Alterius φθίνει litera
i prior ex o facta videtur. 1419. τελοῦσ' Tricli-
nius] τελοῦσιν ὑπαι κείμενοι Brunckius] ὑποκεί-
μενοι 1420. παλῖρρυτον Bothius] πολῖρρυτον,
quod πολλῖρυτον scriptum in codice ex eoque in Lb.
1422. ΗΛ. praefixum, quod delevit Hermannus.
1423. θυηλῆς] u in litura. ψέγειν Erfurdinus] λέ-
γειν 1424. κυρεῖτε Elmsleius] κυρεῖ Post 1427.
trium versuum defectum indicavit Erfurdinus, post
1429. unius versus Seidlerus. Primi versus verba ἰὼ
Δίκα fuisse coniecere licet, de quo cogitavit Herman-
nus. 1428. λεύσω] λεύσω pr., altero σ ab alia
m. ant. addito.

ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄπορρον; ΟΡ. εἰσορᾶτε ποῦ 1430
τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς — — — — —

ΧΟ. βάτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὐ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν.

ΟΡ. θάρσει· τελοῦμέν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἐπείγέ νυν. 1435

ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τάνθ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.

ΧΟ. δι' ὧτός ἂν παυρὰ γ' ὡς ἡπίως ἐννέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς 1440
ὁρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΔΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὕμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὐς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίῳ;
σέ τοι, σέ κρίνω, ναί σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστα σοι μέλει
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδύαν φράσαι.

ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορὰς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; διδασκέ με. 1450

ΗΛ. ἐνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἡγγεῖλαν ὡς ἐτητύμω;

ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ κάπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῃ μαθεῖν;

ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θέα. 1455

ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.

ΗΛ. χαίροις ἂν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

ΑΙ. σιγὰν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πάσιν Μυκηναίοισιν Ἀργεῖοις θ' ὄραν,
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἔλπισιν κεναῖς πάρος 1460
ἔξῃρετ' ἄνδρός τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν
στόμια δέχεται τὰμὰ, μὴδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας.

ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν. 1465

ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλάτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι καπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.

ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταζ'· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν, 1470
τὸ ταυθ' ὄραν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως.

ΑΙ. ἀλλ' εὐ παραινεῖς, κάπιπέισμαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἰκόν μοι Κλυταμνήστρα, κάλει.

1430. εἰσορᾶτε ποῦ Hermannus] εἰσορᾶτέ που
1431. τὸν ἄνδρ' —] τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν —; ΗΛ.
— — — — — | χωρεῖ γεγηθώς οὗτος ἐκ προαστίου G.
Wolfius. 1432. Laenam indicavit Brunckius.
1434. ὡς] αὐ D. 1435. ἦ νοεῖς Orestis verbis ad-
ditum Eleetrae tribuit Erfurdus. 1437. ΧΟ. om.

ον
1438. ἡπίως] γρ. νηπίω ab S. 1440. λαθραῖον]
v in litura duarum literarum. 1441. Post ὁρούση
duae vel tres literae erasae. 1432. Φωκῆς] φω-
ῆ
κεισ, ἦ a m. pr. 1443. *ἡμῖν] ἡμιν 1445. ναί
ἦσ ἦσ

Reiskius] καὶ 1449. τῆς φιλτάτης] τε φιλτάτων,
utrumque ἦσ, ex quo manus recentior τῆς et τῆς
fecit, a m. pr. 1450. διδασκέ με] γράφεται (sic
plene scriptum, non γρ. ut alibi constanter), μήνυέ
μοι ab S. 1457. χαρτά] χαρὰ pr., τ ab alia m. in-
serto. 1466. φθόνου] φόνου, θ ab S inserto
1467. εἰ δ' ἔπεστι] εἰ δ' ἐστι pr., eorrectum a m.
pr. aut ab S. Post ἔπεστι litera v erasa. 1469.
*τοι] τε. γε Nauckius. 1471. φίλως] In φίλος ra-
dendo mutatum ab alia m.

ΟΡ. αὐτὴ πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.

ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσσω; ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίν' 1475
ἀγνοεῖς;

ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων; ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;

ΑΙ. οἴμοι, εὐνήκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὁδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480

ΟΡ. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι;

ΑΙ. ὅλῳα δὴ δειλαιοσ. ἀλλὰ μοι πάρες
κᾶν σμικρὸν εἰπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα,
πρὸς θεῶν, ἀδελφε, μὴδὲ μηχανύνειν λόγους,
[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένῳ 1485
θνήσκῃν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτείνει καὶ κτανῶν πρόθεσ
ταφεύσιν ὦν τόνδ' εἰκὸς ἐστί τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490

ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἀγῶν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.

ΑΙ. τί δ' ἐς δόμοις ἄρεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δέ, κοῦ πρόχειρος εἰ κτανεῖν;

ΟΡ. μὴ τάσσε· χώρει δ' ἐνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἄμῶν, ὡς ἂν ἐν ταυτῷ θάνης.

ΑΙ. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;

ΟΡ. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄρκος.

ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρῷαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500

ΟΡ. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἦ δ' ὁδὸς βραδύνεται.

ἀλλ' ἔρφ'. ΑΙ. ὤρηγο. ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.

ΑΙ. ἦ μὴ φύγω σε; ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρὸν. 1504

ΧΟ. ὦ σπέρμ' Ἀτρεῦς, ὡς πολλὰ παθὼν 1505

δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξήλθες

τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν. 1510

1505. χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλοι,
κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολὺ.

1478. ζῶντας Tyrwhittus] ζῶν τοῖς 1481.
ἐσφάλλου] ἐσφάλλου pr., altero l a m. recentiore ad-
dito.

1483. κᾶν σμικρὸν] κᾶν ἐπιμικρὸν cum gl.
κᾶν σμικρὸν 1485. 1486. Seelsit D. Ili duo ver-
sus in margine scripti sunt ab alia manu paullo re-
centiore in litura duorum versuum, qui haud dubie
iisdem versus fuerunt sive a manu prima sive ab S
scripti, sed fortasse literis exilioribus, ut alii ver-
sus plures in margine suppleti: nisi forte perverso
ordine scripti fuerunt, quod ipsum quoque movere
potuit librarium ut eos denuo scriberet. Conf. ad
1498. 1485. τί] τίς, σ ab alia m. deleto.

1487. πρόθεσ] πρόσθεσ, sed eraso σ 1488. ὦν] ὦ,
v ab S addito. 1490. γένοιτο ab S illatum.

1492. ἀγῶν Brunckius [quī ὦγῶν] ἀγῶν 1496.

*ἂν] om. 1498. 1499. Hī quoque duo versus, ut

1485. et 1486. ab alia manu antiqua in ipso textu
scripti sunt erasis duobus quos prima manus scri-
pserat versibus, quos eosdem fuisse ex syllaba os
(vocabuli ἄρκος), quae de primae manus scriptura
superest, intelligitur. 1499. τὰ γοῦν] τὰ γ' οὖν
σ' a m. rec. in litura duarum literarum.

1502. ἔρφ'] φ a m. recentiore habet in litura litera-
rum πε 1505—1507. eiecit D. 1505. τήνδε ab
S illatum. 1506. γε] τι Nicephorus Basil. in Walzii
Rhet. vol. 1. p. 461, 16. θέλοι] In θέλει mutatum
a m. recentiore.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΔΟΥΛΗ ΤΡΟΦΟΣ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΛΥΓΓΕΛΟΣ.

ΔΙΧΑΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΔΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.^α (Π. 7, 5.)

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρῳ περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεί, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἡ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης φησὶ, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὖξαιτό τις, παρέχειν ἄπονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοὺς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρ' Οἰνεί, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίου γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνων πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐννον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημεν μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσω διακομίζειν. ὁ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενας Δηϊάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φίλτρον ἔχειν, τὸν τε ἰὸν ἀφήκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ρυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας

^α Quum periissent quae grammatici veteres de argumento Trachiniarum scripserant, ὑποθέσεως loco Apollodori narratio praemissa est. Legitur hoc excerptum in codice Laurentiano et Parisino 2712, ex quo apographo primus edidit Aldus. De utriusque exemplaris lectionibus, quae locis non paucis ab Apollodori codicum lectionibus discrepant, videnda quae in Annotationibus ad Scholia exposui vol. 2. p. 21—24. Post Aldum plura aliter scripta exhibuit Turnebus, Triclinianum secutus exemplar. In fine fabulae in codice Laurentiano leguntur versus hexametri tredecim poetae ignoti de duodecim Heculis laboribus: quod carmen pariter sine poetae nomine legitur in Anthologia Planudea 4, 92.

ἔδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάζας εὐχαίτο. ὥς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὐθις ἐκείθεν Αἰγίμῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγούντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἀρεως καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὥς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὅπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἶρεί τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴππασον τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἷσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὥς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ἠσθίετο, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παριῶν ἐπὶ Ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἐνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἡβὴν τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς
ὥς οὐκ ἂν αἰὼν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνη τις, οὐτ' εἰ χρηστός οὐτ' εἴ τι κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, καὶ πρὶν εἰς Ἀἶδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν,
ἥτις πατρός μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρώνι νυμφείων ὄτλον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή,
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρός,
φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἐλίκτος, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην
[πρὶν τήσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε].
χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·

ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης
ἐκλύεται με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
οὐκ ἂν διεῖποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὃδ' ἂν λέγοι.
ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπλημένη φόβῳ
μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
ἔυστᾶσ' αἰεὶ τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα· νῦν γὰρ εἰσάγει
καὶ νῦν ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
κάψυσσamen δὴ παῖδας. οὐς κείνός ποτε,
γῆτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβὼν,
σπείρων μόνον προσεῖδε καζαμῶν ἅπαξ.
τοιοῦτος αἰὼν ἐς δόμους τε καὶ δόμων

6. δόμοισιν] δόμοις, in a m. pr. addito. 7. ἔτ' addidit Erfurditius. *νυμφείων] νυμφίων ὄτλον] ὄκνον cum γρ. ὄτλον schol. 8. ἔσχον] ἔσχ in litura. 12. κύτει βούπρωρος ex Strabone 10. p. 458.] τύπῳ βούκρανος 16. αἰεὶ] αἰεὶ ἐπηυχόμην D.] ἐπευχόμην 17. Seclutit Bergkii.

23. θακῶν] θώκων, circumflexo a m. antiquiore posito. 24. ἤμην] ἤμην, spiritus asper a m. rec. 24. 25. Secludit Dobraeus. 28. *ἔυστᾶσ' αἰεὶ] ἔυστᾶσ' αἰεὶ 30. *διαδεδεγμένη] διαδεγμένη 32. γῆτης] γῆτις, non γῆτις 31. ἐς] εἰς, ἐς vel simplex vel in compositis ante literas consonantes restitui, partim Brunckio praeunte, hic et 376. 537. 704. 1179. ἐς ante consonantes non raro etiam in codice, velut 148. 263. 411. 417. 442. 610. 1067. εἰσελθῶν pro ἐσελθῶν cum metri vitio est in codice 1167.

35 αἶε τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τω·
 νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελῆς ἔφυ,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας ἔχω.
 ἔξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος ἱερίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 40 ΔΗ. ξένω παρ' ἄνδρι ναίωμεν, κείνος δ' ὅπου
 βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 45 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει.
 κᾶσιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
 ΤΡΟΦΟΣ.
 δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατείδον ἤδη πανδάκρυτ' δδύρματα
 τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γωμμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἑλευθέρους φρενοῦν
 γινώμιασι δούλαις, καμὲ χρὴ φράσαι τόσον·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύνεις, ἀτὰρ
 55 ἄνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινα,
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς ὕλλον, εἰ πατὴρ
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
 ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
 ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 60 πᾶρεσσι χρήσθαι τάνδρῃ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.
 ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, καὶ ἀγεννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνὴ
 δούλη μὲν, εἰρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΤΑΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μήτερ, εἰ διδασκὰ μοι.
 ΔΗ. σὲ πατὴρ οὕτω δαρὸν ἐξεωμμένου
 65 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ὅστιν αἰσχρὴν φέρειν.
 ΤΑ. ἀλλ' οἶδα, μῦθοις εἴ τι πιστεύειν χρεῖων.
 ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρύσθαι χθονός;
 ΤΑ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
 Λυδῇ γυναικὶ φασὶ νιν λάτριν πονεῖν.
 70 ΔΗ. πᾶν τοῖνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύει τις ἄν.
 ΤΑ. ἀλλ' ἔξαφείται τοῦδ' ἔγ', ὥς ἐγὼ κλύω.
 ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;
 ΤΑ. Εὐβοῖδα χώραν φασὶν, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.
 75 ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὥς ἔλειπε μοι
 μαντεία πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;
 ΤΑ. τὰ ποῖα, μήτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
 ΔΗ. ὥς ἢ τελευταίην τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον — — — — —
 τὸν λαπὸν ἡδὴ βίον εὐαῖων ἔχειν.
 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾶδε κειμένῳ, τέκνον,
 οὐκ εἰ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα
 83 κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα;
 85 ΤΑ. ἀλλ' εἰμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ

84. ἢ πίπτομεν σοῦ πατρός ἐξολωλότης

35. *αἶε] αἶε 42. αὐτοῦ Hermannus] αὐτοῦ
 49. Δηάνειρα Brunckius] δηάνειρα, et sic con-
 stanter. 47. ἔστειχε, τήν] Vel ἔστειγεν, ἢν
 53. τόσον ex schol.] τὸ σὸν 58. 1026. *θρώσκει]
 θρώσκει 59. εἴ τί σοι Hermannus] εἴ τί σοι 66. φέ-
 ρειν Valekenarius] φέρει 68. *ἰδρύσθαι] ἰδρύσθαι
 69. *ἄροτον] ἄροτρον 74. Εὐβοῖδα] da in litura unius
 literae. 79. *ὥς ἢ] ὥς οἱ 80. Post ἄθλον de-
 levi εἰς τὸν ὕστερον, indicata lacuna. Sophocles
 fortasse eὐτόλμῳ φρενὶ vel simile quid scripserat.
 ὕστατον πόνων coniecit Herwerdenus. 84. ἢ —
 ἐξολωλότης] Eiecit Beutleius.

SOPHOCLES.

90 βάξιν κατῆδη τῶνδε, κἂν πάλοι παρῇ.
 ἀλλ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρός
 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄραν·
 νῦν δ' ὥς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
 90 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
 ΔΗ. χώρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρω τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

91 ὃν αἰόλα νῦν ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε,
 "Ἄλιον, "Ἄλιον αἰτῶ [φλοριζόμενον
 91 τοῦτο καρῶσαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι
 παῖς ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέ-
 99 θων,
 ἢ ποντίους αὐλῶνας, ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλι-
 102 θεῖς, εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα.
 ποθουμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῇ
 οἰά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, [Δηάνειραν αἶε,
 οὐποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον,
 ἀλλ' εὐμναστον ἄνδρὸς δεῖμα τρέφουσιν ὁδοῦ
 ἐνθυμίους εὐναῖς ἀνανδρώτοις τρύχεσθαι, κακὰν
 111 δύστανον ἐλπίζουσιν αἶσαν.
 112 πολλά γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρεὶ πόντῳ βάντ' ἐπίνοντα τ' ἴδη, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῇ τρέφει, τὸ δ' αὖξει
 βιότου [θεῶν
 πολὺπονόν, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον· ἀλλὰ τις
 αἰὲν ἀναμπλάκῃτον "Αἶδα σφε δόμων ἐρύκει. 121
 ὦν ἐπιμεμορμένα σ' ἀδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω. 122
 φραμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύνει ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
 126 χρῆναί σ'· ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραινῶν
 βασιλεὺς [χαράν
 ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδα· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ
 πᾶσι κυκλοῦσιν οἶον ἄρκτου στροφάδες κέλευ-
 131 θοι.
 μένει γὰρ οὐτ' αἰόλα 132
 νῦξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος.
 ἀλλ' ἄραρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε
 καὶ στέρεσθαι.
 ἂ καὶ σὲ τὰν ἀνασσαν ἐλπίσιν λέγω
 τάδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε

94—102. = 103—111.

112—121. = 122—131.

87. κατῆδη Brunckius] κατῆδην παρῇ D.]
 παρῇ 90. ἀλλ' Brunckius (versibus 87. 88. male
 post 96. collocatis)] νῦν δ' εἶα Erfurdinus] ἔα
 90 οὐ addidit Brunckius. 92. νυν] νῦν. Encliticum
 νυν pro νῦν, partim Brunckio aliisque praeceuntibus,
 restitutum hoc loco et 441. 1193. 1259. 93. πύ-
 93 θοιτο ex πύθοιο factum. 97. *τοῦτο καρῶσαι] τού-
 98 τω καρῶσαι 98. *πόθι παῖς] πόθι μοι παῖς 99.
 99 λαμπρᾷ στεροπᾷ] λαμπρᾷ στεροπᾷ pr. Utrumque à
 in à mutatum, sed i non additum, 100. ποντίους]
 ποντίας, ou a m. pr. superscripto. ποντίους etiam
 in lemmate scholii. 101. *ἀπείροις] ἀπείροις
 103. ποθουμένα] πονουμένα Musgravius. 108. τρέ-
 108 φουσας Cassubonus] φέρουσαν 110. κακὰ cum li-
 110 neola, qua Doricae formae saepe notantur. 114.
 ἐν addidit Erfurdinus. 115. ἴδη Erfurdinus] ἴδοι
 117. αὖξει] au in litura unius literae. Fuit ἄξει
 118. *ὥσπερ] ὥστε 120. ἀναμπλάκῃτον ex
 120 schol.] ἀμπλάκῃτον "Αἶδα] αἶδα 122. *ἐπιμε-
 122 μορμένα σ'] ἐπιμεμορμένα σ' ἀδεῖα] αἰδοῖα Musgra-
 123 vius. 128. *ἐπέβαλε] ἐπέβαλλε θνατοῖς] θνατοῖς
 128 cum lineola. θνατοῖς pr. 128. πῆμα καὶ χαράν
 Hermannus] πῆμα καὶ χαρᾷ pr. (Sic etiam in lem-
 135 mate scholii.) πῆμα καὶ χαρὰ corr. οἶον] αἰὲν Nau-
 135 kius. 135. *βέβακε] βέβηκε

- τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 110 ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
 ΔΗ. πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει 115 ΑΓ. ἐν βουθερεὶ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
 πάθημα τοῦμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ 120 Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
 μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἼ. 125 ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε
 τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται 130 πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῆψην χάριν.
 χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλλπος θεοῦ, 135 ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεςτιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
 οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ, 140 ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
 ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἔξαιρει βίον 145 κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἄπας λεῶς
 ἐς τοῦθ' ἔως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ 150 κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.
 κληθῆ, λάβη τ' ἐν νυκτὶ φροντιδίων μέρος. 155 τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
 πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην· 160 οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
 ἐν δ', οἷον οὕτω πρόσθεν, αὐτίκ' ἔξερῶ. 165 οὕτως ἐκείνος οὐχ ἐκύν, ἐκοῦσι δὲ
 ὁδὸν γὰρ ἡμὸς τὴν τελευταίαν ἀναξ 170 εὐνεστίν· ὅψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῇ.
 ὠρμάτ' ἀπ' οἰκῶν Ἑρακλῆς, τότε' ἐν δόμοις 200 ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον δὲ λειμῶν' ἔχεις,
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἔγγεγραμμένην 205 ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
 ξυνθήμαθ', ἄμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ, 210 φωνήσας, ὦ γυναῖκες, αἱ τ' εἰσὼ στέγης
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὕτω φράσαι, 215 αἱ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἀελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
 ἀλλ' ὡς τι δράσων εἶπε κοῦ θανούμενος. 220 φήμης ἀνασχὼν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
 νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὦν εἶπε μὲν λέχους ὃ τι 225 ΧΟ. ἀνολοιζέσθω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς
 χρεῖν μ' ἐλέσθαι κτήσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις 230 ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
 μοῖραν πατρῴας γῆς διαιρετὴν νέμοι, 235 ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφარέτραν
 χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκα 240 Ἀπόλλω προστάταν·
 χώρας ἀπείη κἀνιαύσιον βεβῶς. 245 ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παῖαν·
 τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεὸν εἰαρμένα, 250 ἀνάγεται, ὦ παρθένοι,
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι ποτε 255 βοάτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν,
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη. 260 θεᾶν ἐλαφαβόλον, ἀμφίπυρον,
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου 265 γείτονάς τε Νύμφας.
 τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεῶν· 270 ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι
 ὥσθ' ἡδέως εὐδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμέ 275 τὸν αὐλὸν, ὦ τύραννε τὰς ἐμὰς φρενός.
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν 280 ἰδοῦ ἰδοῦ μ' ἀναταράσσει,
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἔσπερμημένην. 285 εὐοῖ εὐοῖ,
 ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχυ' ἐπεί καταστεφῇ 290 ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν.
 στείχονθ' ὀρῶ τιν' ἀνδρα πρὸς χαρὰν λόγων. 295 ἰῶ ἰῶ Παιᾶν Παιᾶν·
 ΑΠΤΕΛΟΣ. 300 ἰδ', ὦ φίλα γυναικῶν,
 δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 305 τὰδ' ἀντίπρωρα δὴ σοι
 ὅκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον 310 βλέπειν πάρεσθ' ἐναρτῇ.
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κάκ μάχης 315 ΔΗ. ὀρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδὲ μ' ὁμματος
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις. 320 φρουρὰν παρήλας, τόνδε μὴ λεύσειν στόλον·
 ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραῖε, τόνδε μοι λόγον; 325 χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
 ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολυζήλον πόσιν 330 πολλῶν φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.
 ἦξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ. 335

143. δ'] *τ' 145. αὐτοῦ] αὐτοῦ enim duplici spiritu. 146. Ante οὐδὲν tres literae erasae. κλονεῖ] κλονεῖν, craso v. 150—152. Versus spurios eiecit D. 151. *αὐτοῦ] αὐτοῦ 161. ὃ τι Musgravius] ὅτι 162. χρεῖν Brunckius] χρεῖ' ἢ, ei in littera ex η facto. 163. *διαιετῆν] διαιετὸν

164. ἡνίκα Dawesius] ἡνίκ' ἂν 165. ἀπείη] ἀπῆει ειη a m. pr. κἀνιαύσιον Brunckius] κἀνιαύσιος, post quod voc. quattuor literae erasae. 166—168. Versus spurios eiecit Dobraeus. 166. χρεῖν σφε Brunckius] χρεῖ' ἦσφε 170. Versum spurium eiecit Wunderus. 173. *ναμέρτεια] ναμερτεία 177. Est hic ultimus paginae versus primo omissus ab librario, sed postmodum ab eo suppletus. 186. Interpunctio non post ἦξειν, sed post φανέντα posita. σὺν κράτει] συγκράτει

187. τοῦ τόδ'] τοῦτο δ' pr: τοῦτοδ' (sic) sec. 188. πρὸς πολλοὺς Hermannus] πρόσπολος 189. *κῆρυξ] κῆρυξ τοῦ δ' Hermannus] τὸν δ' pr. τοῦδ' corr. 200. δς] ὡς pr. 202. Lincola praeſixa mi-tatae personae index. 204. ἀνασχὼν] ἀνασχών, ὁ a m. pr. superscripto. 205. ἀνολοιζέσθω δόμος D.] ἀνολοιζέσθε δόμοις. ἀνολοιζέσθαι δόμος Elmsleius. *ἀλαλαγαῖς] ἀλαλαῖς 209. Ἀπόλλω D.] ἀπόλ-λωνα 210. *παιᾶν] παιᾶνα 214. θεᾶν addidit D. 216. ἀείρομ'] Hesychius, ἀείρομαι: ἄνω αἰρο-μαι. Σοφοκλῆς Τραχινίαις. 217. Alterum ἰδοῦ addit D. 219. εὐοῖ εὐοῖ D.] εὐοῖ μ' βακχίαν Brunckius] βακχεῖαν 221. Alterum Παιᾶν addidit D. 222. ἰδ', ὦ φίλα γυναικῶν D.] ἰδε ἰδ' ὦ φίλα γυναῖκα 223. ἀντίπρωρα] Sic enim iota adscripto ἀντίπρωρα 226. φρουρὰν Musgravius] φρουρά λεύσειν] λεύσειν pr. 233. Ἑρακλῆ D.] ἥρακλέα

ΑΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίης, ἔνθ' ὀρίζεται
βωμοὺς τέλει τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Δίῃ.
ΔΗ. εὐκαταῖα φαίνων, ἣ πὸ μαντείας τινός;
ΑΙ. εὐχαῖς, ὅθ' ἦρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
χώραν γυναικῶν ὧν ὄρας ἐν ὄμμασιν.
ΔΗ. αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ἔυφοραὶ κλέπτουσί με.
ΑΙ. ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρσας κρίλιν
ἔξειλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοὺς πρότον. 245
ΔΗ. ἢ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
ΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατεῖχεθ', ὡς φησὶ αὐτὸς, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον, 250
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει,
χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνεῖδος λαβὼν
ὥσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
ἢ μὴ τὸν ἀρχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
ἔν παιδί καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κοῦχ ἡλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτεῖαν. τόνδε γάρ μεταίτιον 260
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
ὅς αὐτὸν ἔλθόντ' ἐς δόμοις ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγους
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενί,
λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
τῶν ὧν τέκνων λείποιο πρὸς τόξου κρίσιν,
φανεὶς δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
ῥαίοιτο· δειπνοὺς δ' ἡνίκ' ἦν ψνωμένος,
ἔρριπεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
ὡς ἴκετ' αὐθις Ἰφιτος Τηρυνθίαν 270
πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
τότ' ἄλλος αὐτὸν ὄμμα, θάτέρῳ δὲ νοῦν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἔκατι τοῦδε μηνίσας ἀναῖ.
ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος, 275
πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
ὀθοῦνεν' αὐτὸν μόνον ἀνθρώπων δόλῳ
ἐκτείνειν· εἰ γάρ ἐμφανῶς ἡμίνατο,
Ζεὺς τὰν συνέγνω ἔνδ' αἰὶν χειρομνέων·
ῥῆβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280
κεῖνοι δ' ὑπερχλιόντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν Ἄϊδου πάντες εἴσ' οἰκίτορες,
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾷς
ἔξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον
χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὧν κείνῳ τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
ῥέξη πατρὶψ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,

φρόνει νιν ὡς ἦζοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἡδιστον κλύειν. 290
ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.
ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν, ἀνδρὸς εὐτυχῇ
κλύουσα πράξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί; 294
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὐ σκοπούμενοις
ταρβεῖν τὸν εὐ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότητους ἐπὶ Ξένης
χωρᾷς ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300
αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαίε, μὴ ποτ' εἰσιδοίμ' σε
πρὸς τοῦμόν οὕτω σπέρμα χωρῆσαντά ποι,
μῆδ', εἰ τι δράσεις, τῆσδὲ γε ζωῆς ἔτι. 305
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὀρωμένην.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
ἀνάνδρος, ἢ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναῖα δέ τις.
Λίχα, τίνας ποτ' ἐστὶν ἢ Ξέου βροτῶν; 310
τίς ἢ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φυτεύσας πατὴρ;
ἔξειπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλείστον ὥκτισα
βλέπουσ', ὅσπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
ΑΙ. τί δ' οἶδ' ἐγὼ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνεις; ἴσως
γέννημα τῶν ἐκείθεν ὄκν' ἐν ὑστάτοις. 315
ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
ΑΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστῶρον μακράν.
ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν Ξυνομόρων ἔχεις;
ΑΙ. ἦκιστα· σιγῇ τοῦμόν ἔργον ἤνυτον.
ΔΗ. εἶπ', ὦ τάλαν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ 320
καὶ ἔυφορὰ τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἰ.
ΑΙ. οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διήσει γλώσσαν, ἥτις οὐδαμὰ
προῦφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορὰς βάρος 325
δακρυρροεὶ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον ἔλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
ΔΗ. ἢ δ' οὐν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἡδιστα, μῆδὲ πρὸς κακοῖς 330
τοῖς οὖσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ νέαν λάβοι·
ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἡδὴ πάντες, ὡς σύ θ' οἱ θέλεις
σπεύδης, ἐγὼ δὲ τᾶνδον ἔσαρκῇ τιθῶ.
ΑΙ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαῖον ἀμείνας', ὅπως 335
μάθης, ἀνευ τῶνδ', οὐστίνάς τ' ἄγεις ἔσω
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθης ἂν δεῖ·
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγὼ.

295. πολλή 'στ' ἀνάγκη τῆδε τοῦτο συντρέχειν.

289. φρόνει] φρόνειν, accentu super o a m. rec.

292. τὰ δὲ Scaliger apud Musgr. Exercit. Eurip. p. 1.] τῶν δὲ 295. πολλή 'στ' ἀνάγκη] πολλῆστ' ἀνάγκη. Versum spurium eiecit Wunderus. 306.

*τάσδ'] τάσδ' 308. τεκνοῦσσα Brunekius] τεκοῦσα, v a m. pr. 312. *πλείστον] πλείστων 314. *καὶ κρίνοις] κεκρίνοις 316. Non post τυράννων, sed post εὐρύτου interpunctum. *σπορά τις] σπορὰ τίς 319. ἤνυτον primo omissum, sed postea literis exilioribus suppletum. 320. ἡμῖν Brunekius] ἡμῖν 321. ἔυφορὰ τοι] ἔυφορὰ ὅτι D. ἔυφορὰ τὸ Meinckius. *μὴ εἰδέναι] μῆδέναι 323 διήσει Wakefieldus] διοίσει οὐδαμὰ Hermannus] οὐδαμὰ 326. δακρυρροεῖ, eraso circumflexo. 328. γ'] 'στ' Heimsoethius.

237. *Εὐβοίης] εὐβοῖς 240. δόρει D.] dorī
245. ἐξεῖλεθ'] ἐξεῖλεθ', ἢ in ἡ mutato. *αὐτῷ] αὐτῷ
247. *ἀνήριθμον] ἀρίθμειον, ei in i mutato.
253. *ἐξέπλησεν] ἐξέπλησεν 254. ἐδήχθη] ἐδείχθη
pr. *τοῦνεῖδος] τ' ὄνειδος 255. *αὐτῷ] αὐτῷ
χ
258. κοῦχ] κοῦκ, χ a m. pr. 265. βέλη serius
additum literis tenuioribus, sed ab eadem manu, ut
videtur. 266. *λείποιο] λίποιο 267. φανείς
Hermannus] φώνει (ut 347.) ἀντ' Wunderus] ὡς
268. ψνωμένος D.] οἰνωμένος 272. *θάτέρῳ]
θητέρῳ 273. ἦκε] ἔδωκε Meinckius ad Oed. Col.
p. 292. 277. *μόνον] μόνον 281. ὑπερχλιόντες
pr. et lemma scholii. In ὑπερχλιδόντες mutavit man-
us antiqua.

ΔΗ. τί δ' ἐστὶ τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;
 ΑΓ. σταθεῖς' ἀκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
 μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
 ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δευρ' αὐθις πάλιν
 καλῶμεν, ἢ μοι ταῖσδ' ἐξείπειν θέλεις;
 ΑΓ. σοὶ ταῖσδ' οὐδὲν εἰργεται, τούτους δ' ἔα.
 ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαίνετω. 345
 ΑΓ. ἀνὴρ ὅδ' οὐδὲν ὦν ἔλεξεν ἀρτίως
 φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακός,
 ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἀγγελος παρῆν.
 ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
 ἂ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
 ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρ' εἰσήκουσ' ἐγὼ,
 πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὧς τῆς κόρης
 ταύτης ἔκατι κεῖνος Εὐρύτου θ' ἔλοι
 τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἐρως δέ νιν
 μόνος θεῶν θέλ' ἐπειν αἰχμάσαι τάδε, 355
 οὐ τᾶπι Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
 λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥίπτος Ἰφίτου μόρος·
 ὃν νῦν παρῴσας οὗτος ἔμπανιν λέγει.
 ἀλλ' ἢνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
 ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
 ἐπιστρατεύει πατρίδα [τὴν ταύτης, ἐν ἣ
 τὸν Εὐρύτον τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
 κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα] τῆσδε καὶ πόλιν
 ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὀρᾷ, ἦκει δόμους 365
 ὡς τοῦσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίσως, γύναϊ,
 οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
 οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
 ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
 δέσποιν', δ τοῦδε τυγχάνω μαθῶν πάρα. 370
 καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχινίων
 ἄγορᾳ συνεξήκουον ὡσαύτως ἔμοι,
 ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
 οὐχ ἡδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.
 ΔΗ. οἴμοι τάλαϊνα, ποῦ ποτ' εἰμί πράγματος; 375
 τίς ἐσδόμεναι πημονὴν πῶστέγον
 λαθραῖον; ὦ δύστηνος, ἂρ' ἀνώνυμος
 πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο;
 ΑΓ. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὅμμα καὶ φύσιν 380
 πατρός μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτέ
 Ἰόλῃ καλεῖτο, τῆς ἐκείνου οὐδαμᾶ

βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
 ΧΟ. ὀλοῖντο μὴ τι πάντες οἱ κακοὶ, τὰ δὲ
 λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά. 385
 ΔΗ. τί χρὴ ποιεῖν, γυναικες; ὡς ἐγὼ λόγοις
 τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκτεπληγμένη κυρῶ.
 ΧΟ. πύθου μολούσα τάνδρ' ὡς τάχ' ἂν σαφῇ
 λέξεϊεν, εἰ νιν πρὸς βίαν κρίνεις θέλοις.
 ΔΗ. ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπο γνῶμης λέγεις.
 ΑΓ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν; 390
 ΔΗ. μῖμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
 ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
 ΑΓ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
 δίδαξον, ὡς ἔρποντος, εἰσορᾷς, ἐμοῦ.
 ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν 395
 ᾄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννέωσασθαι λόρους.
 ΑΓ. ἀλλ' εἴ τι χρήζεις ἱστορεῖν, πάρειμι· ἐγὼ.
 ΔΗ. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
 ΑΓ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.
 ΔΗ. τίς ἢ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἦκεις ἄγων; 400
 ΑΓ. οὐ δ' ἐς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
 ΔΗ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἱστορῶ.
 ΑΓ. Εὐβοίης· ὦν δ' ἔβλασταν οὐκ ἔχω λέγειν. 401
 ΑΓ. οὗτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς; 402
 ΑΓ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δῆανειραν, Οἰνέως 403
 κόρην, δάμαρτά μ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
 λεύσσω μάταια, δεσπότην τε τὴν ἐμὴν.
 ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἐχρηζον, τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις 404
 δέσποιναν εἶναι τήνδε σὴν. ΑΓ. δίκαια γάρ.
 ΑΓ. τί δῆτα; ποῖαν ἀεῖσις δοῦναι δίκην; 410
 ΑΓ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
 ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
 ΑΓ. ἄπειμι. μῶρος δ' ἢ πάλα κλύων σέθεν.
 ΑΓ. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἴπης ἱστορομένοιο βραχὺ. 415
 ΑΓ. λέγ' εἴ τι χρήζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἰ.
 ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔμειψας ἐς δόμους,
 κάτοισθα δῆτ'; ΑΓ. οὐ φημι· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;
 ΑΓ. οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὀρᾷς, 420
 Ἰόλῃν ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγειν;
 ΑΓ. ποίοις ἐν ἀνθρώποις; τίς πόθεν μολῶν

329. ἢ δ' οὖν D.] ἦδ' οὖν 331. πρὸς γ' ἐμοῦ]
 ἐξ ἐμοῦ Wunderus. νέαν λάβοι D.] λυπὴν λάβοι
 333. *θέλεις] θέλησ 336. τ' addidit Erfurdtius.
 337. ἐκμάθησ [Turnebus] ἐκμάθησ θ' 339.
 ἐφίστασαι] φ ex π factum. 343. ἢ μοι Groddeckius]
 ἢ μοι 347. φωνεῖ] φωνεῖ, prior accentus a m. rec.
 *δίκης] δίκησ 350. ἀγνοία Hermannus]
 ἀγνοια 353. Εὐρύτου] εὐροῖτον 356. *οὐδ']
 οὐτ' ἐπ'] ex u factum. 358. δν] δ Erfurdtius.
 ἂ Schneidewinus. 360. *ἔχοι] ἔχη, sed η ex ei facto.
 362—364. τὴν ταύτης — πατέρα] Seclut Hartungius.
 364. πατέρα] Post pa litera erasa.

ο
 πόλιν] πάλιν 366. ὡς] ἐς Brunekius. πρὸς Schneidewinus.
 τοῦσδε] τοῦσδε, qui in hoc pronomine frequens accentus est.
 367. τόδε] τῶδε vel τόνδε pr., non τάδε. 368. ἐντεθέρμανται] ἐκτεθέρμανται D.
 372. ὡσαύτως] ὡς αὐτὸς hic et alibi. 379. κάρτα [Canterus]
 καὶ τὰ 380. οὔσα γένεσιν] γ . σ
 οὔσα ἐνεσιν, literis γ et σ a m. recentissima. 381.
 καλεῖτο Brunekius] καλεῖτο οὐδαμᾶ Hermannus]
 οὐδαμᾶ

383. *ΧΟ.] om. 385. 390. *ποιεῖν] ποεῖν
 387. πύθου] πυθοῦ Nauckius. 388. νιν Brunekius]
 μιν 389. ἀπο] Sic, non ἀπό 390. ΑΓΓ. addidit
 Hermannus. 391. ΔΗ. Turnebus] ΧΟ. 393. ΑΓ.]
 —, lineola personae index. Ἡρακλεῖ] ei in li-
 tura pro ηι ut videtur. 396. κἀννέωσασθαι Her-
 mannus] καὶ νενέωσασθαι. ἀνανέωσασθαι apud Ensta-
 thium p. 811, 20. *397. 399. ΑΓ.] ἀγγ 400. 401.
 404. 405. 410. 412. 415. 416. 419. 421. 427.] Nullae per-
 sonarum notae, sed solae lineolae. Versus 401.
 402. post 404 transponendos esse vidit Nauckius. Ve-
 teris librarii errore deceptus Tyrwhittus v. 403. ἐρω-
 τήσας in ἐρωτήσας mutari volebat, quia ad nuncium
 referendum videbatur quod nunc, recto restituto ver-
 sum ordine, de Deianira dictum esse patet.
 402—431. In his versibus nuncio tribuit Brunekius
 quae in codice vel Deianirae tribuuntur vel sola li-
 neola, ut modo indicavi, notata sunt. 403. ΑΓ.] ἀγγ
 402. ΑΓ.] ΔΗΙ. 407. λεύσσω] λεύ-
 σων, altero σ superscripto. 408. ΑΓ.] ΔΗΙ.
 *αὐτ'] αὐτ' 409. ΑΓ.] ἀγγ 412. ποικίλας Tyr-
 whittus] ποικίλας 413. ΑΓ.] ΔΗΙ. 414. ΑΓ.] ἀγγ
 ἢ D.] ἦν 417. ΑΓ.] ΔΗΙ 418. δῆτ'; ΑΓ. οὐ
 φημι Brunekius] κάτοισθα δήπου. ἀγγ φημί 419.
 Post ἀγνοίας litera erasa.

ΑΓ. σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἔμοῦ κλύειν πάρα;
 πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
 ΑΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται 425
 δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.
 ΑΓ. ποῖαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἑρακλεῖ ταύτην ἄρειν;
 ΑΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
 δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
 ΑΓ. ὅς σου παρῶν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
 πόλις δαμείη πᾶσα, κοῦχ ἡ Λυδία
 πέρσειεν αὐτὴν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς.
 ΑΙ. ἄνθρωπος, ὦ δέσποινα, ἀποστήτω· τὸ γὰρ
 νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σὺφρονος. 435
 ΔΗ. μὴ, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
 Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψης λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἑρεῖς κακῇ,
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιδε τάνθρωπῳ, ὅτι
 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ. 440
 Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χείρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γέ· πῶς δ' οὐ χάτερας οἴας γ' ἔμοῦ;
 ὥστ' εἴ τι τῷμῳ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ, τῇ μεταίτια
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἔμοι κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
 ψεύδει, μάθῃσιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὠδε παιδεύεις, θταν
 θέλης γενέσθαι χρηστὸς, ὁφθήσῃ κακός.
 ἀλλ' εἰπέ πᾶν τάληθές· ὡς ἐλευθέρῳ
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσσεστιν οὐ καλῇ.
 ὅπως δὲ λήσεις; οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἶρηκας, οἱ φράσουσ' ἔμοι.
 κεῖ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβείς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χάτερας
 πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἑρακλῆς ἔρῃμε δὴ;
 460 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἔμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέργκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ' οὐδ' ἂν εἰ
 κάρτ' ἔντακεῖν τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἔρῳ
 ὥκτειρα δὴ μάλιστα προσλέψασ', ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
 καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἐκούσα δύσμορος

422. πάρα Bothius] παρῶν 423. ΑΓ.] ΔΗΙ.

424. *ταῦτά γ'] ταῦτ' 425. ΑΙ.] ἀγ' κλύειν D.]
 ναὶ κλύειν *γίγνεται] γίνεται 428. Ἑρακλεῖ] εἰ
 in litura. 430. τόνδε] ο ex u. factum. 431. ΑΓ.]
 ΔΗΙ. *ἤκουσεν] ἤκουσεν 432. *κοῦχ ἢ] κοῦχι
 434. ἄνθρωπος (ῶνθρωπος Brunckius)] ἄνθρωπος
 436. πρὸς σε Hermannus] πρὸς σέ 440. τοῖς] τοι pr.
 πέφυκεν] πεφύκασ' Nauckius. 441. μέν νυν]
 μέν νυν corr. μέν . . ὅν pr. duabus literis crasis,
 quarum prior τ, non γ, fuisse potest, altera ο.
 444. Post οὐ punctum. 445. Versum omissum
 in margine addidit S. τ' ἀνδρὶ Seidlerus] τάνδρῳ
 447. μεταίτια] μετ' αἰτία, u a m. recentissima.
 450. ψεύδει] ψεύδῃ. Et sic ηι pro ει 452. 470.
 471. 570. 597. 671. 899. 1117. 1119. 1158. 1206. 1211.
 1215. 451. αὐτὸν Brunckius] αὐτὸν 453. *πᾶν
 τάληθές] πάντ' ἀληθές 455. *λήσεις] λήσῃς (non
 λήσῃς) *γίγνεται] γίνεται 463. Post ἔντακεῖν
 literae duae elutae, τὸ ut videtur. 464. *ὥκτειρα]
 ὥκτειρα

ἔπερσε κἀδούλυσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 βεῖτω κατ' οὔρον, σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεὶ.
 ΑΙ. πῶθ' ἀγοῦσιν χρηστὰ, κοῦ μέμψαι χρόνῳ 470
 γυναικὶ τῇδε, κάπ' ἔμοῦ κτήσῃ χάριν.
 ΑΙ. ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονούσαν θνητὰ κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοι φράσω τάληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἱμερὸς ποθ' Ἑρακλῇ
 διήλθε, καὶ τῆσδ' οὐνεχ' ἡ πολύφθορος
 καθηρέθη πατρῴος Οἰχαλία δόρει.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὐτ' εἶπε κρύπτειν οὐτ' ἀπρηνήθη ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ δέσποινα, δαιμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρνον ἀλγύνουμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἡμαρτον, εἰ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σῆν ἐξ ἴσου κοινήν χάριν 485
 καὶ στέργε τὴν γυναικὰ καὶ βούλου λόγους,
 οὐς εἴπας ἐς τήνδ', ἐμπεδούς εἰρηκέναι.
 ὡς τᾶλλ' ἐκείνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἀπανθ' ἤσσω ἐφυ.
 ΔΗ. ἀλλ' ὠδε καὶ φρονούμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἔξαοῦμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέργης
 χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολάς φέρης,
 ἃ τ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χρή προσαρμόσαι,
 καὶ ταῦτ' ἄγρης. κενὸν γὰρ οὐ δικάιά σε 495
 χωρεῖν, προσελθόνθ' ὠδε σὺν πολλῷ στόλῳ.
 ΑΙ. μέγα τι σθένος ἂ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ.
 καὶ τὰ μὲν θεῶν
 παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω,
 οὐδὲ τὸν ἐννυχον Ἄϊδαν, 501
 ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·
 ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἀκοῖτιν
 τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων,
 τίνες ἀμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἀεθλ' 506
 ἀγώνων.
 ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑπὶ κερῳ τετραόρου 507
 φάσμα ταύρου,
 Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὁ δὲ Βακχίας ἀπο 510
 ἦλθε παλίντονα θήβας
 τόξα καὶ λόγχας βρόπαλόν τε τινάσσων,
 παῖς Διός· οἱ τότε δολαεῖς [Ξυνοῦσα. 515
 ἴσαν ἐς μέσον ἰέμενοι λεχέων·
 μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει
 τότε ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 517
 ταυρείων τ' ἀνάμμιδα κερμάτων·
 ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
 κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
 πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.
 ἃ δ' εὐώπις ἀβρὰ

497—506. = 507—516.

468. βεῖτω] ἴτω Nauckius. 470. πῶθ' D.]
 πείθου λεγούσῃ] λέγουσι, sed. correctum a m. pr.
 471. τῇδε] ε in litura, pro α ut videtur. 476.
 *Ἑρακλῇ] Ἑρακλεῖ 478. δόρει D. δορί 487. ἐμ-
 πέδους Nauckius] ἐμπέδως 488. 489. Seclutit
 Bergk. 491. *νόσον γ'] γ' om. *ἔξαοῦμεθα]
 ἔξαοῦμεθα 495. κενόν] κενόν, ε super ei scripto
 a m. recentissima. 497. μέγα τι σθένος] γρ. μέγα
 τι σθένουσα margo a m. antiqua. 502. *Ποσειδά-
 ωνα] ποσειδάωνα 504. τίνες ἀμφίγυοι Hermannus.
 Aberat τίνες. γάμων, τίνες Hermannus. γάμων
 τίνες 510. Βακχίας Brunckius] βακχείας 514.
 *ἰέμενοι] ἰέμενοι

- τηλαυγεί παρ' ὄχθω
ἦστο, τὸν δν προσμένουσ' ἀκοίταν. 525
ἐγὼ δέ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·
* * * * *
- τὸ δ' ἀμφινείκητον ὅμα νύμφας
ἐλεινὸν ἀμμένει,
κάπο ματρός ἄφαρ βέβακεν
ὥστε πόρτις ἐρήμα. 530
- ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ Ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδω,
τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
τὰ δ' οἶα πάσχω συγκατοικτιομένην. 535
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἔζευγμένην,
παρεσδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νῦν δὴ πάσχω μίμνομεν μῖας ὑπὸ
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς. 540
ὁ πιστὸς ἡμῖν κάταθός καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῇ νόσῳ.
τὸ δ' αὖ εὐνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή 545
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὀρῶ γάρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσαν· ὡν ἀφαντάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμός ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβούμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς 550
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνεν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἥ δ' ἔχω, φίλαι,
λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαῖον ποτὲ 555
θηρὸς, λέβητι χαλκῆς κεκρυμμένον,
ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυτέρου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνελόμην,
ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὐήνον βροτούς
μισθοῦ πόρουε χερσὶν, οὔτε πομπίμοις 560
κώπαις ἐρέσων οὔτε λαίφρσιν νεώς.
ὃς κάμει, τὸν πατρῶον ἡνίκα στόλον
εὖν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην.
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἡ μέσῳ πόρῳ,
ψαυὲι ματαίαις χερσὶν· ἐκ δ' ἦϊσ' ἐγὼ, 565
χὺς Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χερσὶν
ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόδ' ὄνησε τῶν ἐμῶν, ἔαν πίθη, 570
πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπειμ' ἐγώ·
- ἐάν γάρ ἀμφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσὶν, ἡ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
ἔσται φρενὸς σοι τοῦτο κλητήριον 575
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδῶν
στέρεξαι γυναικα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ' ἐννοήσας, ὦ φίλαι, δόμοις γάρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα 580
ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ.
[φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλόμεθα
τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ, 585
μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.]
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεύσθαι κακῶς.
ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν 590
ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.
ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γάρ βλέπω
θυραῖον ἦδη· διὰ τάχους δ' ἐλευσεται. 595
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεροίμεθ' ὡς σκότῳ
κὰν αἰσχρὰ πράσῃς, οὐποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
ΔΙ. τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὡς ἐμὲν ἦδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα, 600
ἔως οὗ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξένας,
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναῦφῃ πέπλον,
δῶρμ' ἐκείνῳ τάνδρ' ἡμῆς χερὸς.
διδούς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροινεν ἀμυδιόσεται χροῖ, 605
μὴδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μὴθ' ἔρκος ἱρὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κείνος αὐτὸν φανερόν ἐμφανῆς σταθείς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
οὕτω γάρ ἡὔρηται, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐθέως
σφαργίδος ἔρκει τῷδ' ἐπὶν μαθήσεται. 615
ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ ᾗθιμμεῖν ποιμπὸς ὧν περισσὰ δρᾶν·
ἐπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κάμου εὐνελθοῦσ' ἔξ ἀπλῆς διπλῇ φανῇ.
ΔΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην 620
βέβαιον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοὶ ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγχιος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.

526. Lacunam post hunc versum indicavit Bergk.

527. *τὸ δ' ἀμφινείκητον] τὸδ' ἀμφινείκητον
528. ἐλεινὸν Porsonius] ἐλεεινόν. Sed sensus aliud
postulat vocabulum, velut τελευτάν. 530. *ὥστε]

ὥσπερ 531. θροεῖ] θρόει pr. 534. *φράσουσα]

φράζουσα 536. Versum in textu omisum in mar-

gine addidit S. 539. ὑπὸ Brunckius] ὑπο 541.

Post πιστότα quinque literae erasae. 551. *καλή-

ται] καλεῖται ἀνὴρ] ἀρ' ἡ Mehlerus in annot. ad

Heraclitum p. 38. 554. λύπημα] Corruptum. κή-

λιμα Hermannus. 557. παρὰ Brunckius] πάρα

558. *Νέσσου] νέσου φονῶν Bergk] φόνων

559. Εὐήνον] εὐηνόν, accentus super ov a m. rec.

560. πόρουε sine coronide. 561. *λαίφρσιν] λαίφρα-

σιν 564. ἡ D.] ἦν 567. πλεύμονας] πλεύμονας,

v a m. pr. 570. ἐάν πίθη] ἐάν πυθῇ et in marg.

γρ. ἐάν πι, literis reliquis (θη) macula obscuratis.

571. *σ'] om.

579. ἐγκεκλημένον D.] ἐγκεκλειμένον 584—

587. Seclutit D. Versum 585. notaverat Wunderus.

588. *εἰ τις] ἦτις 592. *οὐδ' εἰ δοκεῖς] οὐδο-

κεῖς, literis omisiss a m. recentissima seculi 15. vel

16. suppletis. 593. ἂν γνῶμα] γρ. ἄγνωμα in mar-

gine, addito a m. recentissima τὸ γνῶμα. 598.

*ποιεῖν] ποεῖν 602. τόνδε ταναῦφῃ Wunderus]

ἂ

τόνδε γ' εὐφῆ, ἂ ab S superscripto. 607. ἱρὸν

D.] ἱερὸν 608. φανερόν ἐμφανῆς Triclinius] φα-

νερός [φανερῶς pr.] ἐμφανῶς 613. *ἐν] ἐν

614. εὐθέως D.] εὐμαθές 615. ἐπὶν μαθήσεται Bil-

lerbeckius] ἐπ' ὅμα θήσεται 621. *τι] τοι

622. μὴ οὐ pr. μὴν corr. 623. ἔχεις] λέγεις Wun-

derus. θέλεις Schneidewinus.

- ΔΗ. στείχοις ἂν ἦδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
ΛΙ. ἐπίσταται τε καὶ φράσω σεσωσμέναν.
ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
προσδέγμαι· αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.
ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμόν ἡδονῇ κέαρ.
ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γάρ 630
μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ.
πρὶν εἰδέναι τάκειθεν εἰ ποθοῦμεθα.
ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρά καὶ πάρους
Οἷτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν 635
Μηλῖδα πὰρ λίμναν
χρυσалаκάτου τ' ἄκταν κόρας.
ἐνθ' Ἑλλάνων ἄγροαι
Πυλάτιδες κλέονται.
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἄχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυνον μοῦσας.
ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκιμήνας κόρος
σεύται πάσας ἀρετάς 645
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν
παντὰ, δυσκαιδεκάμηνον ἀμύνουσαι
χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν· ἃ δέ οἱ φίλα δά-
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν [μαρ 650
πάγκλαυτος αἰέν ὦλλυτο·
νῦν δ' Ἄρης αὐ σπρωθεῖς
ἐξέλυσ' ἐπιπόνων ἀμέραν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ 655
σταίῃ πολὺκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῶ.
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιώτιν ἐστίαν
ἀμείψας. ἔνθα κλῆζεται θυτήρ·
ὅθεν μῶλοι πανίμερος, 660
τᾶς πειθοῦς [παγχρίστῳ] συγκραθεῖς
— — — ἐπὶ προφάνσει θηρός.
ΔΗ. γυναικες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρῳ
πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως; 665
ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ' εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξας ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
ΧΟ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ διωρημάτων;
633—639. = 640—646.
647—654. = 655—662.

- ΔΗ. μάλιστα γ' ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν. 670
ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.
ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἶον. ἦν φράσω,
γυναῖκες, οὖνι θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον, ἀργῆς οἰὸς εὐέρου πόκος, 675
τοῦτ' ἡφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἐνδον, ἀλλ' ἐδεστόν ἐξ αὐτοῦ φθίνει.
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος, ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν.
ἡ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἔκτενώ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν 680
πλευράν πικρὰ γλαυχίνι, προυδιάζατο
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην.
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν, 683
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτίνος τ' αἰεῖ 685
θερμῆς ἀθικτον ἐν νυχτοῖς σῴζειν ἐμέ.
ἕως νιν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμ' ἑμὲ.
κάδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἔρραστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
μαλλῶ. σπάσασα κτησίῳ βοτοῦ λάχνην, 690
κάθηκα συμπτύξας ἀλαμπές ἡλίου
κοίλῳ ζυγάστρω δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀεὶ ὑβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως 695
[τῆς οἰδς. ᾧ προὔχριον, ἐς μέσην φλόγα.]
ἀκτίν' ἐς ἡλιώτιν· ὡς δ' ἐθάλπτο.
ρεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῇ μάλιστα· εἰκαστόν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψαις ἐν τοιῇ Ξύλου. 700
τοιόνδε κείται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προύκειτ', ἀναΐουσι θορυβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὁπώρας ὥστε πρίονος ποτοῦ
χυθέντος ἐς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνῶμης πέσω· 705
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
πόθεν γὰρ ἂν ποτ' ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἥς ἔθνησχ' ὑπερ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσει
χρήζων ἐθελγέ μ' ὦν ἐγὼ μεθύστερον. 710
ὅτ' οὐκέτ' ἄρκει, τὴν μάθησιν ἄρνηται.
μόνη γὰρ αὐτόν, εἰ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνῶμης, ἐγὼ δύστηνος ἔξαποσθερῶ.
τὸν γὰρ βαλόντ' ἀτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
λείρωνα πημιγόντα, χῶνπερ ἂν θίγῃ. 715
φθεῖρει τὰ πάντα κνώδαλ', ἐκ δὲ τοῦδ' ἔδε

628. προσδέγμαι· *προσδέρματ'. Totum ver-
sum secluserit Nauckius. 631. πρῶ] πρῶν. litera ω
duobis punctis subnotata et superscripto iv. quo ma-
nus recentissima (seculi 15. vel 16.) primum significavit.
632. *τάκειθεν] τὰ κείθεν 637. πὰρ (sic Tri-
clinius] λίμναν] παραλίμναν 639. κλέονται Mus-
gravius] καλέονται 642. ἀχών Elmsleius] ἰάχων
644. κόρος Triclinius] τε κόρος. τε παῖς Har-
tungius. 648. Ante ἐπ' erasa litera ο 649.
πάντα Bothius (debebat παντᾶ)] πάντα 650. αἰ] ἃ
Post δάμαρ tres literae erasae. 651. τάλαιναν
D.] τάλαινα 652. πάγκλαυτος] γ ex v factum.
653. αὐ σπρωθεῖς Musgravius] οιστρηθεῖς 654. ἐπι-
πόνων ἀμέραν Erfardtius] ἐπίπονον ἀμέραν 655.

ε
πρὸς] ποτὶ Wakefieldus. ἀνύσειε] ἀνύσεις, ε a m. pr.
recentissima. 659. Ante θυτήρ tres quattuorve li-
terae erasae. 660. πανίμερος Mudgins] πανάμερος
661. παγχρίστῳ] γ ex v factum. Secluserit hoc vo-
cabulum indicato trium syllabarum defectu in initio
versus proximi. Excidit dativus substantivi alicuius.
662. προφάνσει D.] προφάσει

684. καὶ υοὶ τὰδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων

670. τῷ] τῶν 672. ἦν Erfardtius] ἂν 673.
μ θ
μαθεῖν] λαβεῖν. μ εἰ θ a m. pr. 675. ἀργῆς—πόκος
Lobeckius ad Aiacem v. 801.] ἀργῆτ' — πόκῳ
εὐέρου] εὐείρῳ (non εὐείρῳ). Correxerit Valckenarius,
nisi quod εὐείρου scripsit. 677. *αὐτοῦ] αὐτοῦ sine
spiritu. 684. Versum spurium eiecit Wunderus.
685. *τ'] om. 686. *θεραῖς] θέρησιν 687. νιν Elms-
leius] ἂν 689. κατ' οἶκον] τὸν πέπλον Heimsoethius.
ἐν δόμοις] ἐνδυτόν D. 691. *κάθηκα] καθῆκα

ε
692. εἶδετε] εἶδεται. ε a m. pr. 696. Versum
spurium notavit Dobraeus. *προύχριον] προὔχριον
698. *κατέψηκται] κατέψικται 700. *ἂν βλέ-
ψαις] ἐκβλέψαις 704. *Βακχίας] βακχεῖας
707. ἂν] v ex u factum. 708. ἦς] ἦς 710. με-
θύστερον] μεθ' ὕστερον 715. χῶνπερ Wakefield-
ius] χ' ὥσπερ

- σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῇ.
 καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλῆσεται,
 ταύτη σὺν ὀρμῇ κάμει συνθανεῖν ἅμα. 720
 Ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἥτις προτιμᾷ μὴ κακῇ πεφυκέναι.
- XO. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαιῶς ἔχει,
 τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
- ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν 725
 οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
- XO. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔξκουσας
 ὀργὴν πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
- ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
 κοινῶνός, ἀλλ' ὦ μηδὲν ἔστ' οἴκοι βαρὺ. 730
- XO. σιγὰν ἂν ἀρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
 εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
 πάρεστι, μαστὴρ πατρός θς πρὶν ὦχeto.
- ΤΑ. ὦ μητερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
 ἢ μηκέτ' εἶναι Ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
 ἄλλου κεκληθῆναι μητέρ', ἢ λήφους φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.
- ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγρούμενον;
 ΤΑ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
 πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ. 740
- ΔΗ. οἱμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
 ΤΑ. ὃν οὐχ οἶδ' ὅτι μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
 φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀρένγητον ποιεῖν;
- ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ πατρ' ἀνθρώπων μαθὼν
 ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς; 745
- ΤΑ. πατρός βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὅμμασιν
 αὐτὸς δεδορκῆς κοῦ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
- ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρ' καὶ παρίστασαι;
 ΤΑ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῖων.
 ὅθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν, 750
 νίκης ἄγων τροπαία κάκροθίνια,
 ἀκτὴ τις ἀμφικλυστος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρὶψ Διὶ
 βωμιοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
 οὐ νιν τὰ πρῶτ' εἰσεῖδον ἄσμενος πόθω. 755
 μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
 κῆρυξ ἄπ' οἴκων ἵκετ' οἰκείου Λίχας,
 τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
 ὃν κείνος ἐνδὺς, ὡς σὺ προὔξιεσσο,
 ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 760
 λείας ἀπαρχὴν βους· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἑκατὸν προσήγε συμμιγῇ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δεῖλαιος ἴλεψ φρενὶ
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ κατηύχετο·
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργῶν ἐδαίετο 765
 φλοῖε αἱματηρὰ κάπ' οὐ πείρας δρυὸς,
- ἰδρῶς ἀνῆι χρωτὶ καὶ προσπτύσσεται
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὁστέων
 ἄδαγμός ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770
 ἐχθρὰς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἔδαινυτο.
 ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
 Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
 ποῖαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης 775
 κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἔκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κοῦδὲς ἐτόλμα τάνδρ' οὐκ ἰόντι μολεῖν. 780
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπέειπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἷον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίου,
 τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδε μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
 δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ,
 ὦ παῖ, πρόσσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμόν κακόν,
 μηδ' εἰ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν με θές
 ἐνταῦθ' ὅπου με μὴ τις ὄψεται βροτῶν· 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις
 βρυχόμενον σπασμοῖσι· καὶ νιν αὐτίκα 805
 ἢ Ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθηγκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτερ, πατρί βουλευσας· ἐμῷ
 καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὦν σε ποῖνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες, 810
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτείνασ', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.
- XO. τί σιγ' ἀφέρπε; οὐ κάτοισθ' ὀθοῦνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
- ΤΑ. ἔατ' ἀφέρπειν· οὐρὸς ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815
 αὕτη γένειτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλός.

720. ὀρμῇ] ὀρμη, γ a m. pr. 730. *ἔστ'] ἐστίν
 οἶκοι Wakefieldus] οἰκοῖς 731. λόγον] χρόνον,
 superscripto literis exilioribus a m. ant. γρ. λόγον
 733. μαστὴρ supra versum a m. pr. 736. *μη-
 τέρ'] μητέρα σ' 742. μὴ] μὴ οὐ Nauekius.
 743. Alterum ἂν additum ex Snida s. v. οἱμοι.
 *ποιεῖν] ποεῖν 746. πατρός — αὐτὸς Nauekius]
 αὐτὸς — πατρός 747. κοῦ] καὶ, κοῦ in marg. a m.
 recentissima seculi 15. vel 16. 748. ἐμπελάζεις]
 εἰ ex ηἰ factum a m. pr. 751. *τροπαία] τρώ-
 πια 753. *Κήναιόν] κηναῖόν 755. εἰσεῖδον
 D.] εἰσείδον 757. κῆρυξ] Sie hoc loco, non κή-
 ρυξ *ἵκετ'] ἦκετ' 759. *προὔξιεσσο] προὔξ-
 εφείεσσο 761. ἀπαρχήν] Post χ litera erasa, θ
 ut videtur. 764. κατηύχετο] κατήρχετο Meine-
 kius.

767. *ἰδρῶς ἀνῆι] ἰδρῶς ἂν ἦει προσπτύσ-
 σεται Musgravius] προσπτύσseto 770. ἄδαγμός
 ex Photio p. 7, 21.] ὀδαγμός 771. ὡς Wakefield-
 us] ὡς 772. βόησε sine coronide, quam addidit
 Brunckius. 777. ἦκουσε] ἦκουσεν, en ex a facto
 ut videtur. 778. *πλευμόνων] πνευμόνων
 783. ἀνευφήμησεν (quod ἀνευφήμησεν seripsi) ex
 schol. Eurip. Troad. 573. et Hesychio s. v. ἀνευφη-
 μήσει] ἀνευ φωνῆς ἐν, i. e. ἀνευφώνησεν, ut seri-
 ptum in apographis. 795. ἄρας] ἄρας 796. κα-
 λεῖ H. Stephanus] κάλει 799. *ἄρον] ἄρον
 μὲν με θές Wakefieldus] μὲν μέθες. Similiter erra-
 tum ab librario v. 1254. 806. ἐσόψεσθ'] ἐτ' ὄψεσθ'
 Meinekius. 808. *Δίκη] δίκη 810. *προύβαλες]
 προύλαβες. Utramque scripturam explient scholiasta.
 816. καλός ex schol.] καλῶς

ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δὲ τρέφειν
μητρῷον, ἥτις μὴδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
ἀλλ' ἐπὶ τῷ χαίρουσα· τὴν δὲ τέρυν ἦν
τῷ μὲν δίδωσι πατρὶ, τὴν δ' αὐτὴ λάβοι. 820
XO. ἴδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμειξεν ἄφαρ
τοῦτος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τὰς παλαιφάτου προνοίας,
ὅ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμνος ἐκφέρει
διωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·
καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἐμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω
φῶς ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανῶν λατρείαν;
εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονία νεφέλα 830
χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα
πλευρὰ, προστακέντος ἰοῦ,
ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων,
πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι, 835
δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας
προσσετακὼς φάσματι; μελαγχαιτά τ'
ἄμμιγ' ἀνὶ αἰκίζε
θηρὸς ὀλόεντα κέντρ' ἐπιζέσαντα. 840
ὦν ἄδ' ἅ τ' ἀλάμων ἄοκνος
μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
αἰσούντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
προσέβαλεν, τὰ δ' ἅπ' ἀλλόθρου
γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς 845
ἢ που ὀλοᾷ στένει,
ἢ που ὀδυνῶν χλωρὰν
τέγγει δακρύων ἄγχαν.
ἅ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγὰ-
· λαν ἄταν. 851
ἔρρωγεν παρὰ δακρύων·
κέχυται νόσος, ὦ πόποι, οἶον ἀναρσίων
οὐπῶ Ζηγὸς κέλωρ' ἀγκλειτὸν
ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι. 855
ἰὺ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς,
ἅ τότε θοὰν νύμφαν
ἀγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·
ἅ δ' ἄμφίπολος Κύπρις ἀναυδος φανερά τῶνδ'
ἐφάνη πράκτωρ. 862

821—830. = 831—840.

841—851. = 852—862.

825. *ἄροτος] ἄροτρος (non ἄροτρον). Idem vitium v. 69. ἀναδοχὰν] ο in litura. Sensus postulat ἀνάλυσιν vel, quod Meinekius coniecit, ἀναπνοάν.
829. λεύσσω] Alterum σ supra verbum.
830. φῶς (hoc cum Wundero) ἔτ' ἐπίπονον D.] ἔτι ποτέ ἔτ' ἐπίπονον, relicto post ποτέ septem fere litterarum spatio. 831. φονία] φοινία erasae.
832. ἀνάγκα] Quattuor inter α et v litterae erasae.
833. πλευρὰ Erfurdii] πλευρὰ
834. ἔτρεφε Lobbeckius] ἔτεκε 835. *ἀέλιον] ἄλιον
837. φάσματι] ἑάσματι D. ἑάσμα ex Sophocle annotavit Pollux 7, 30. 838. τ'] δ' D. 840. θηρὸς ὀλόεντα κέντρ' D.] νέσου θ' ὑπο φοινία δολομυθα κέντρ', verbis νέσου θ' ὑπο separato versu positus. 841. ἄοκνος Musgravius] ἄοκνον 842. δόμοισι Turnebus] δόμοις 844. προσέβαλεν] προσέβαλε corr. προσέβαλλε pr. ἀπ'] ἐπ', cum gl. ἀπὸ τοῦ νέσου ἀλλόθρου Erfurdii] ἀλλοθρόου
845. οὐλίαισι συναλλαγαῖς Wunderus] ὀλεθρίαῖς συν-
αλλαγαῖς 854. Ζηγὸς κέλωρ addidit D., deleto Ἡρακλέους, quod post ἀγκλειτὸν legebatur.
855. *ἐπέμολεν] ἀπέμολε (ἐπέμολε Triclinius)

SOPHOCLES.

HIMXOPION.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς 863
οἴκου δι' οἴκων ἄρτίως ὀρμυμένον;
τί φημι; 865
HM. ἤχει τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχή
κωκυτὸν εἶσω, καὶ τι καινίζει στέγη.
HM. ἔνυες δὲ
τὴνδ' ὡς ἀηδὴς καὶ συνωφρυνωμένη
· χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σηματοῦσά τι. 870
ΤΡΟΦΟΣ.
ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἤρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
XO. τί δ', ὦ γεραιὰ, καινοποιηθὲν λέγεις;
TP. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
ὀδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός. 875
XO. οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα; TP. πάντ' ἀκήκοας.
XO. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; TP. δεῦτερον κλύεις.
XO. τάλαιν' ὀλεθρία, τίτι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;
TP. σχετιώτατα πρὸς γε πράξιν. XO. εἰπέ τῷ μόρῳ,
γύναι, ξυντρέχει. 880
TP. αὐτὴν διηίστωσε. XO. τίς θυμὸς, ἢ τίνες
νόσοι τάνδ' αἰχμᾶν
βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον 885
ἀνύσασα μόνα; TP. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.
XO. ἐπεῖδες, ὦ ματαῖα, τάνδ' ὕβριν;
TP. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
XO. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ. 890
TP. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.
XO. τί φωνεῖς; TP. σαφηνῇ.
XO. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην
ἅ νέορτος ἄδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν. 895
TP. ἄγαν γε· μᾶλλον δ' εἰ παρούσα πλησία
ἐλευσσεσ οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ψικτῖσας.
[XO. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;
TP. δεινὸς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.] 900
ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωματίων εἶσω μόνη,
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια

863. HIMXOPION Brunckius hic et in sequenti-
o
bus] X. Ante haec hemichorii verba excidit nutri-
cis eulatio ex aedibus erumpens, iū μοί μοι, ut in
Electra 77. et Aiac. 974., vel similis aliqua. Monuit
Meinekias. 866. 868. HM. om. 869. ἀηδὴς Wun-
derus] ἀήθης 870. σηματοῦσα Brunckius] σημα-
νοῦσα 871. ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν 879—895.
In his versibus, ut metrorum deformitas, qua non-
nulli laborant, ostendit, plura sunt corrupta vel in-
terpolata, quae nunc in integrum restitui nequeunt:
de quibus dixi in annotationibus Oxoniensibus. 879.
σχετιώτατα] Non apparet cur verbum ab anapaesto
incipere maluerit quam ab dactylo, quem Heimsöe-
thii praebebat coniectura δεινότατα. 881. *διηίστωσε]
διηίστωσεν 883. αἰχμᾶν] αἰχμᾶ Hermannus.

τ
886. τομᾷ] στομᾷ, τ a m. seculi 15. vel 16. super-
scripto. σιδάρου Erfurdii] σιδήρου 888. *μα-
ταῖα] ματαῖα. Trimeter qui requiritur restituit Wun-
derus, ἐπεῖδες, ὦ μάταιε, τὴνδε τὴν ὕβριν. 891.
*αὐτῇ] αὐτῇ 893. μεγάλην] μεγάλαν, syllaba λαν
proxima versui adiecta. 894. ἅ νέορτος scholiasta]
ἂν ἑορτοσ (sic) *ἄδε] ἄδε, ut solet. 895. *Ἐρι-
νύν] Ἐρινύν 896. δ' a m. pr. insertum. εἰ in li-
tura pro η 897. *ἐλευσσεσ] ἐλευσεσ ἔδρασε]
ἔδρασεν, eraso v 898. Post κτίσαι litera erasa
898. 899. Versus spurios notavit Hermannus.
900. γὰρ ἦλθε Schaeferus] παρήλθε

στορνύνθ', ὅπως ἄφορρον ἀντὶ τῆς πατρὶς,
 κρύψας' ἐαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδῃ,
 βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
 γένοιτο' ἔρημοι, κλᾶε δ' ὀργάνων ὄρου 905
 ψαύσειεν οἷς ἐχρήτο δειλαία πάρος·
 ἄλλη δὲ κἄλλη δωμαίων στρωφωμένη,
 εἴ τοι φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαεν ἢ δύστηνος εἰσὼρωμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη 910
 καὶ τὰς ἀπαιδὰς ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαφνης σφ' ὀρώ·
 τὸν Ἡρακλείον θάλαμον εἰσὼρωμένην.
 κἀγὼ λαθραῖον ὄμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρου· ὀρώ δὲ τὴν γυναικα δαιμόνιος 915
 τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενηθοῦσ' ἄνω
 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
 ἔλεξεν, ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ, 920
 τὸ λοιπὸν ἦδη χαίρεθ', ὡς ἐμ' οὐποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι τῶσδ' εὐνήτριαν.
 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῃ χερσὶ
 λυεῖ τὸν αὐτῆς πέπλον, ἢ χρυσήλατος
 προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
 πλευρὰν ἄπασαν ὠλένην τ' εὐνυμον.
 κἀγὼ δρομαία βάσ', ὅσον περ ἔσθενον,
 τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 κὰν ὦ τὸ κείσε δευρό τ' ἐξορῶμεθα,
 ὀρώμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγῃ φασγάνῳ 930
 πλευρὰν ὕφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάπειεν τόδε,
 ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὐνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξαιεν τάδε. 935
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὗτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδὲν, ἀμφὶ νιν γοῶμενος,
 οὗτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρείεσκε ποτὶ πόλλ' ἀναστένων,
 ὡς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ, 940
 κλάων ὁθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
 τοιαῦτα τάνθ' ἔστιν· ὥστ' εἴ τις δύο
 ἢ καὶ τι πλείους ἡμέρας λογιζεται,
 μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὐρίον, 945
 πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παρούσαν ἡμέραν.

ΧΟ. πότῃρα πρότερον ἐπιστῆναι,
 947—949. = 950—952.

902. ἀντὶ τῆς Trielinus] ἀντοῖη 905. γένοιτο' ἔρημοι Naeckius] γένοιτο' ἔρημη κλᾶε D.] κλαίει
 909. ἔκλαεν D.] ἔκλαεν 910. ἀνακαλουμένη] ἀγκαλουμένη Hermannus. Vid. ad El. 693. 911. Versus absurdum in modum interpolatus aut totus ab interpolatore confictus, quum versus excidisset quo verba τὸν αὐτῆς δαίμονα accuratius definirentur. 918. εὐνατηρίοις D.] εὐναστηρίοις 924. *αὐτῆς] αὐτῆς ἢ Wakefieldus] ὡι 928. τῆς τεχνωμένης τάδε] τῆςδε μωμένης τάδε Meinekius. 932. *ὁ παῖς] om. Post ἔγνω duae literae erasae. 941. κλάων D.] κλαίων 942. ὠρφανισμένος] w ex o factum. βίον Wakefieldus] βίου 944. ἢ καὶ τι πλείους D.] ἢ καὶ πλείους τις: quod in apographis metro accommodata est illata forma vitiosa πλείους. Ad sententiam quod attinet, rectius fecisset poeta si scripsisset ἢ καὶ μίαν τις ἡμέραν λογιζεται. Meinekius (in Append. ad Oedip. Col. p. 302.) tota haec peroratio 943—946. ab falsario composita esse videtur, quum genuini versus Sophoclis excidissent. 947. πότῃρα πρότερον D.] πότῃρ' ἂν πρότερα

πότῃρα μέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις, 950
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχιν τε καὶ μέλλειν.
 εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτο' ἔπουρος ἐστιώτις αὔρα,
 ἥ τις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
 τὸν Ζηνὸς ἀλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
 μόνον εἰσίδουσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσπαλλάκτοις δόδυναίς
 χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετον τι θαῦμα. 961
 ἀγχοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὰν
 προὔκλαον, δέφυγνος ὡς ἀηδῶν.
 ἔξενον γὰρ ἐξὸς μίλος ἦδε τις βάσις.
 πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965
 προκηδομένα βαρεῖαν
 ἄσφογον φέρεῖ βάσιν.
 αἰαί, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.
 τί χρὴ, φθίμενον νιν, ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρίναι; 970
 ΤΛ. οἶμοι ἐγὼ σοῦ,
 πάτερ, οἶμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.
 τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἶμοι.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.
 σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς
 ἀγρίαν δόδυνην πατρός ὠμόφρονος. 975
 Ζῇ γὰρ προπετὴς· ἀλλ' ἴσχε δακῶν
 στόμα σόν. ΤΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἢ Ζῇ;
 ΠΡ. οὐ μὴ ἔξερεῖς τὸν ὕπνον κάτοχον
 κάκκινῆσαις κἀνασθήσεις
 φοιτάδα δεινὴν 980
 νόσον, ὦ τέκνον. ΤΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέω
 βάρος ἄπλετον ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ὦ Ζεῦ,
 ποῖ γὰς ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
 κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις 985
 δόδυναίς; οἶμοι ἐγὼ τλάμων·
 ἢ δ' αὖ μιὰρὰ βρύκει, φεῦ.
 ΠΡ. ἄρ' ἐξήδησθ' ὅσον ἦν κέρδος
 σιγῇ κεῖσθαι καὶ μὴ σκεδάσαι
 τῷδ' ἀπὸ κρατὸς 990
 βλεφάρων θ' ὕπνον; ΤΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
 στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσω.

ΠΡ. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
 953—961. = 962—970.

948. μέλεα Musgravius] τέλεα 951. μένομεν Erfurdtius] μέλλομεν 954. *αὔρα] αὔρα 956. Ζηνὸς Trielinus] διὸς 960. δυσπαλλάκτοις] ἀλλ in litura duarum literarum. Videtur al (simplici l) fuisse. 963. προὔκλαον D.] προὔκλαον ἔξενον post ἀηδῶν lectum deleuit Trielinus. 964. βάσις] στάσις Meinekius. 966. *προκηδομένα] προκηδομένα 969. αἰαί, ὅδ' ἀναύδατος Erfurdtius (nisi quod αἰ αἰ αἰ scripsit)] αἰ αἰ αἰ αἰ, ὅδ' ἀναύδατος 970. φθίμενον Hermannus] θανόντα καθ' ὕπνον] κάθυπνον Reiskius. 971. 972. ἐγὼ σοῦ Brunckius] ἐγὼ σου 977. γέρον Brunckius] γέρων 978. μὴ ἔξερεῖς Dawesius] ηἰ μὴ ἔξερεῖς (ηἰ a m. pr.) 982. ἐμμέμονεν Erfurdtius] ἐμμέμονε 986. Versus syllaba una longa aut duabus brevibus defectus. ὦμοι μοι ἐγὼ Meinekius. 987. *ἢ δ' ἢ δ' 988. ἐξήδησθ' Cobetus Nov. Lect. p. 215.] ἐξήδησθ

ἱερῶν οἶαν οἶων ἐπὶ μοι
 μελέψ χάριν ἡνύσω, ὦ Ζεῦ. 996
 οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λῶβαν, οἶαν·
 ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὠφελον ὅσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἄνθος καταδερχθήναι. 1000
 τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
 ἱατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
 θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
 ἐῖ,
 ἐάτέ μ', ἐάτέ με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a
 ἐάθ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολείς μ', ἀπολείς.
 ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύση. [ὦ 1009
 ἡπταί μου, τοτοτοί, ἴδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ',
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε δρία πάντα κα-
 θαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις δνήσιμον οὐκ ἐπιτρέπει;
 ἐῖ,
 οὐδ' ἀπαράξαι κράτα βίου θέλει 1015
 μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ. [κει 1018
 ΠΡ. ὦ παῖ τοῦδ' ἄνδρός, τοῦργον τόδε μείζον ἀνή-
 ῃ κατ' ἐμὰν ῥύμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ
 ὄμμα [ἔρωγε, 1020
 ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν. ΤΛ. ψαῦμ μὲν
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὐτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραθεν
 ἔστι μοι ἐξανύσαι βίον· τοιαῦτα νέμει Ζεύς.
 ΗΡ. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἰ;
 1005 a. b. = 1015—1017.
 1006—1014. = 1027—1040.
 1023—1026. = 1041—1042.
 995. οἶαν οἶων ἐπὶ μοι Martinus] οἶαν ἀνθ' οἶων
 (ω ex o factum) θυμάτων ἐπὶ μοι 996. ἡνύσω, ὦ
 ὦ
 Ζεῦ] ἡνύσω Ζεῦ, ὦ a m. pr. 1004. ἰδοίμαν (debe-
 η
 bat ἰδοίμην) Triclinius] ἰδοίμ' ἂν, η a m. ant.
 1005 a. δύσμορον εὐνάσαι (sic) separato versu. δύσ-
 μορον] γρ. ὕστατον (nescio a qua manu) 1005 b.
 ἐάθ' ὕστατον εὐνάσαι Hermannus] ἐάτέ με δύστανον
 εὐνάσαι 1006. * πᾶ] πᾶ πᾶ Seidlerus.
 1007. Post alterum ἀπολείς duae literae crasae vel
 una. 1008. ἀνατέτροφας Erfurdinus] ἀντέτροφας
 1009—1042. Versus in codice sic divisi, ἡπται-
 ῃδ' ἂν πάντων ἀδικώτατοι πολλὰ κατὰ ὠλεκό-
 μαν καὶ νῦν οὐ πῦρ τισ' ἐξ οὐδ' βίου τοῦ-
 ὦ τοῦργον ἢ κατ' σὺ δὲ ἐμπλεον σώζειν λα-
 θίπονον οὐτ' θύραζ' ἐν ἐστί βίον τοῦ ὦ παῖ-
 ταῖδε πρόσλαβε ἐξ ἰὼ θρώσκει δειλαία ἀπο-
 τίβατος νόσος· τόδε μ' αὖ τὸν φύσαντ' ἀνεπί-
 φθονον παῖσον—κληῖ—δοσ· σά ἂν αὖτως
 ὠδ' ὦ διδ' ὦ γλυκύσ' εὐνασόν μ' ὠκυπέτα μό-
 ρωι τὸν μέλεον φθίσας. 1009. * τοτοτοί] τὸ τὸ
 τοῖ 1010. Ἑλλάνων] ἀνθρώπων Wunderus.
 1012. * ἐν πόντῳ] ἐνιπόντῳ 1013. * ἐπιτρέψει]
 η
 ἀποτρέψει 1014. ἐῖ D.] ἐξ 1018. ἀνήκει] ἀνεί-
 κει, η a m. seculi 15. 1020. * σοί τε γὰρ ὄμμα] ἔμ-
 πλεον ἢ δι' ἐμοῦ] Locus corruptus et, ut videtur,
 defectus, quem uterunque explicuit scholiasta.
 1021. ὀδυνᾶν ex scholiastae annotatione] ὀδύναν
 θ
 θύραθεν] θύραζ' ἐν, θ a m. pr. 1022. βίοντον Mus-
 gravius] βιότου 1023. παῖ Seidlerus] παῖ παῖ

τῷδ' ἐμ' ἐμ' με πρόσλαβε κουφίσας. 1025
 αἰαῖ, ἰὼ δαῖμον.
 θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δειλαία
 διολοῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030
 ὦ Παλλὰς Παλλὰς, τόδε μ' αὖ λωβάται. ἰὼ παῖ,
 τὸν φύτορ' οἰκτεῖρας ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κληδός· ἀκοῦ δ' ἄχος, ὦ μ'
 ἐχόλωσεν 1035
 σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὠδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὐτῶς, ὠδ' αὐτῶς ὡς μ' ὠλεσεν. ὦ γλυκύς
 ὦ Διὸς αὐθαίμων, [Ἄιδας, 1040
 εὐνασον εὐνασον ὠκυπέτα μόρῳ
 τὸν μέλεον φθίσας.
 ΧΟ. κλύουσ' ἐφρίξα τάσδε συμφοράς, φίλοι,
 ἀνακτος, οἷαις οἷος ὦν ἐλαύνεται. 1045
 ΗΡ. ὦ πολλά δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγων πέρα
 καὶ χερσὶ καὶ νώτοις μοχθήσας ἐγὼ·
 κοῦπω τοιοῦτον οὐτ' ἀκοιτὶς ἢ Διὸς
 προῦθηκεν οὐθ' ὁ στυγνὸς Εὐρύσθεὺς ἐμοὶ
 οἶον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
 καθήψεν ὡμοῖς τοῖς ἐμοῖς Ἑρινύων
 ὕφαντὸν ἀμφίβληστρον, ὦ διόλλυμαι.
 πλευραῖσι γὰρ προσμαχέδεν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρυκε σάρκα, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας
 ῥοφεῖ ξυνοικούν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδη.
 κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδιάς, οὐθ' ὁ γηγενῆς
 στρατὸς Γιγάντων, οὔτε θήρειος βία,
 οὐθ' Ἑλλάς, οὐτ' ἀγλωσσός, οὐθ' ὅσιν ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθαίρων ἰκόμην, ἔδρασε πω·
 γυνὴ δὲ, θῆλυς οὐσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. 1065
 δός μοι χερσὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβών
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμόν ἄλγεις μᾶλλον ἢ κείνης ὥρῳ
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκη κακούμενον.
 ἴθ', ὦ τέκνον, τὸλμησον· οἰκτεῖρον τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρυχα κλάων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,

1025. αἰαῖ, ἰὼ δαῖμον D.] ἐξ ἰὼ ἰὼ δαῖμον
 1026. θρώσκει] θρώσκει ὑποβόλῃ. 1031. ὦ Seid-
 lerus] ἰὼ. Alterum Παλλὰς addidit D. 1034. φύ-
 τορ' D.] φύσαντ' 1035. * ἐμᾶς] ἡμᾶς ἀκοῦ—ὦ]
 ἄκου—δ, erasa post δ littera, ε ut videtur. ἐχόλω-
 σεν] γρ. ἐχόλησεν ab S, quasi ἐλόχησεν voluerit. ἐδό-
 λωσεν A. Spengelius. 1038. τὰν Erfurdinus] ἂν
 1042. Verba ὦ διδ' αὐθαίμων in marg. a m. pr.
 ante ὦ γλυκύσ' αἰδ' inserenda. Post haec verba
 posuit Seidlerus. 1042. εὐνασον εὐνασον Turne-
 bus] εὐνασόν μ' εὐνασον 1044. * τάσδε συμφοράς]
 τάσδε συμφοράς 1045. * οἷαις] οἷας 1046. λό-
 γων πέρα Wunderus] λόγῳ κακὰ 1051. ἐμοῖς]
 ἐμοῖ, σ a m. sec. 15. addito. 1052. διόλλυμαι] δι-
 ν
 ὠλλυμαι pr. 1054. πλεύμονος] πλεύμονος, v a m.
 pr., ut v. 567. 1059. * θήρειος βία] θήριος βίαι
 1062. θῆλυς οὐσα] θῆλυ φύσα Steinhartus. 1067.
 εἰδῶ] εἰδῶ pr. ἰδῶ Nauckius. 1069. λωβητὸν—
 κακούμενον] Hunc versum aut non legit aut consulto
 omisit Cicero, quum Hereulis orationem (v. 1046—
 1101.) in sermonem Latinum liberius transferret
 Quaest. Tuscul. 2, 8. 1071. * ὥστε] ὥστις in textu
 et in lemmate scholii. 1072. κλάων D.] κλαίων

- ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἰπόμεν κακοῖς,
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θήλυς ἡύρημαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν τῇσι πλησίον πατρός,
 σκέψων θ' ὁποίας ταῦτα συμφορὰς ὑπο
 πέπονθα· δεῖξω γάρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω. 1080
 αἰαὶ τάλας,
 ἔθαλπεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως, ὁ δ' αὖ
 διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀτύμναστόν μ' ἔαν
 ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
 ὠναῖ Ἀῖδη, δέξαι μ',
 ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον.
 ἐνσεῖσον, ὠναῖ, ἐγκατάσκησον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γάρ αὖ πάλιν,
 ἦνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 ὡ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
 ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἐνοίκον, βουκόλων ἀλᾶστορα,
 λέοντ', ἄπλαντον θρέμμα κάπρσῃγορον,
 βία κατεργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 διφυᾶ τ' ἀμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν
 θηρῶν, ὕβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἑρμάνθιον τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς
 "Αἶδου τρικρανὸν σκύλακ", ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἑχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
 δράκοντα μῆλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις. 1100
 ἄλλων τε μόθων μυρίων ἔγευσάμην,
 κοῦδεῖς τροπαῖ' ἔσθησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρος καὶ καταερακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρός ὠνομασμένος,
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρο Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὐ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἄν τὸ μὴδὲν ὦ
 κἄν μὴδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρῶσμαι κακ τῶνδε. προσμόλοι μόνον,
 ἵν' ἐκδίδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακοὺς γε καὶ θανὼν ἐτίσάμην.
 XO. ὦ τλήμων Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
 ἔξουσας, ἀνδρὸς τοῦδ' εἰ σφαλῆσεται.
 ΤΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνήσῃ, πάτερ,
 σιγὴν παρασχών, κλύθι μου νοσῶν ὅμως· 1115
 αἰτήσομαι γάρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.

1074. εἰπόμεν ex schol. Ai. 317.] ἐσπόμεν
 1075. ἡύρημαι D.] εὔρημαι 1077. θ' Nauckius] δ'
 1080. δύστηνον] δύστανον, η a m. ant. superser.

ε ε

1081. αἰαὶ τάλας D.] αἰ αἰ ὦ τάλας αἰ αἰ (utrum-
 que ε a m. rec.) 1082. ὁ δ' Turnebus] ὁδ'
 1085. μ'] με 1091. *ὕμεις ἐκεῖνοι] ὑμεῖς δὲ κεῖ-
 νοι 1095. διφυᾶ D.] διφυῆ, ut ἀφυῆ Philoct
 1014. Intactum vero relictum τάνδεα Oed. Col.
 1430. 1096. ὑπέροχον Bentleius] ὑπείροχον
 1098. ἀπρόσμαχον] similiter Cerberum ἀνίκτου δι-
 xit Sophocles Oed. Col. 1568. σῶμά τ' ἀνικάτου θη-
 ρός, ubi quum vocabuli ἀνικάτου syllabae penultima
 longae in strophe 1556. brevis respondet, Meinekius
 p. 200. σῶμά τε μαίμακος coniecit collata Photii
 glossa p. 241, 14. μαίμακον: τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμα-
 χον. τραγικὴ ἡ λέξις, cui addendus Areadius, qui
 μαίμακος inter adiectiva in akos terminata memorat
 p. 51, 12. Idem adiectivum Trachiniarum versui resti-
 tuti voluit Nauckius, σκύλακα, μαίμακον τέρας.
 1100. ἐσχάτοις τόποις] ἐσχάτοισι γῆς vel ἐσχάτοις
 χθονός Nauckius. 1106. αὐδηθεῖς] Post αὖ duae
 litterae erasae. 1111. κακοὺς γε] κακούργους Co-
 betus Nov. Lect. p. 211. 1114. παρέσχες] παρίης
 Heimsoethius.

δὸς μοι σεαυτὸν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
 θυμῷ δύσσοργος. οὐ γάρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ κἄν ὅτοις ἀλγείεις μάτην.
 HP. εἰπὼν δ' χρηζέεις λήξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν 1120
 οὐδὲν Ξυνίημ' ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
 ΤΛ. τῆς μητρός ἦκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
 νῦν ἐστίν οἷς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἔκουσία.
 HP. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γάρ αὖ
 τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125
 ΤΛ. ἔχει γάρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
 HP. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 ΤΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρείς.
 HP. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
 ΤΛ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς. 1130
 HP. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
 ΤΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
 HP. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς;
 ΤΛ. κἄν σοῦ στραφεῖη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
 HP. δεινοῦ λόγου κατήρξας· εἰπέ δ' ἡ νοεῖς. 1135
 ΤΛ. ἄπαν τὸ χρήμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.
 HP. χρήστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶ;
 ΤΛ. στέργημα γάρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
 ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἐνδον γάμους.
 HP. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίω; 1140
 ΤΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισε νιν
 τοιῶδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμήναν πόθον.
 HP. ἰοῦ ἰοῦ δύστηνος, οἴχομαι τάλας.
 ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἐστί μοι.
 οἴμοι, φρονῶ δὴ Ξυμφορὰς ἵν' ἔσταμεν. 1145
 ἴθ', ὦ τέκνον· πατήρ γάρ οὐκέτ' ἐστί σοι·
 κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,
 κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
 μάτην ἀκοῖτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
 φῆμιν πύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ. 1150
 ΤΛ. ἀλλ' οὐτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ
 Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
 παίδων δὲ τοὺς μὲν Ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
 τοὺς δ' ἂν τὸ Θῆβης ὅστου ναίοντα μάθοις·
 ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἰ τι χρῆ, πάτερ, 1155
 πράσσειν, κλύοντες ἔϋπρητεῖσόμεν.
 HP. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
 φανείς ὅποιος ὦν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
 ἐμοὶ γάρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρός πάλαι,
 τῶν ἐμπνεόντων μὴδενὸς θανεῖν ὑπο, 1160
 ἀλλ' ὅστις "Αἶδου φθίμενος οἰκῆτωρ πέλοι.
 ὁδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
 πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
 φανῶ δ' ἐγὼ τούτοις συμβαίνοντά σοι

1121. Ξυνίημ' Ξυνεῖημ', i a m. rec. 1123. οἷς
 θ'] ὡς θ' Nauckius. 1132. *αὐτῆς] αὐτῆς ἐκ-
 τόπου] ἐντόπου Meinekius. 1136. μωμένη Hea-
 thius] μνωμένη 1137. *χρήστ' χρήστ' 1138.
 χ
 στέργημα] στέργηθρα Nauckius. 1139. ἀπήμπλαχ',
 χ a m. pr. ἀπήπλαχ' Elmsleius. 1141. *Νέσσος]
 νέσος 1144. ἐστί μοι] εἰσορῶ Nauckius. 1150.
 *ὅσ' ὅσος 1155. δ' ὅσοι] δέ σοι Nauckius, deleto
 versu proximo. 1156. πράσσειν Bruckius] πράτ-
 τειν 1158. *φανείς] φανῆς ὦν ἀνὴρ ἐμὸς κα-
 λεῖ] ὦν ἐμὸς καλεῖ γόνος Meinekius. 1159. *πρό-
 φαντον] πρόσφαντον 1160. τῶν ἐμπνεόντων Er-
 furdinus] πρὸς τῶν πνεόντων 1161. "Αἶδου inter
 oi
 versus habet a m. pr. πέλοι] πέλει, oi a m. pr.
 1163. ἔκτεινεν] ἐκτανεν Triclinius. 1164. συμβαί-
 νοντά σοι Wunderus] συμβαίνοντ' ἴσα

- μαντεία καινά, τοῖς πάλοι ξυνήγορα, 1165
 ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἔγῳ
 Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
 πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυὸς,
 ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν 1170
 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστῶτων ἔμοι
 λύσιν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρά συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρῃ σύμμαχον, 1175
 καὶ μὴ ἴπιμειναι τοῦμόν δ' ἔξυνα στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἔξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.
 ΤΑ. ἀλλ', ὦ πάτερ, παρβὺ μὲν εἰς λόγον στάσιν 1180
 τοιάνδ' ἐπελθὼν, πέισμαι δ' ἃ σοι δοκεῖ.
 ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρῶτιστά μοι.
 ΤΑ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
 ΗΡ. οὐ θάσσω οἷσις μὴδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
 ΤΑ. ἰδοὺ προτείνω, κοῦδὲν ἀντειρήσεται.
 ΗΡ. ὅμνυ Διὸς νυν τοῦ με φύσαντος κἀρα. 1185
 ΤΑ. ἦ μὴν τί δράσεις; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται;
 ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἔκτελειν.
 ΤΑ. ὅμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
 ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονάς εὐχου λαβεῖν.
 ΤΑ. οὐ μὴ λάβω· δρῶσω γάρ· εὐχομαι δ' ὅμως. 1190
 ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάρον;
 ΤΑ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθείς ἄνω.
 ΗΡ. ἐνταυθὰ νυν χρή τοῦμόν ἐξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρήσεις φίλων,
 πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς 1195
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμόν ἐμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
 πρήσαι. γόου δὲ μὴδὲν εἰσῆτω δάκρυ,
 ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἰ 1200
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔρπον' εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἔγῳ
 καὶ νέρθεν ὦν ἀραίος εἰσαεῖ βαρὺς.
 ΤΑ. οἶμοι, πάτερ, τί εἶπας; οἶά μ' εἴργασαι.
 ΗΡ. ὅποια δραστέ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρός
 ἄλλου γενοῦ τοῦ μὴδ' ἐμός κληθῆς ἔτι. 1205
 ΤΑ. οἶμοι μάλ' αὐθις, οἶά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σθέν.
 ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὦν ἔχω παῖωνιον
 καὶ μούνον ἱατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΤΑ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἵψμην τὸ σόν; 1210
 ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
 ΤΑ. φορὰς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 ΗΡ. ἦ καὶ πυρὰς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 ΤΑ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιπαῦνον χεροῖν·
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κού καμῖ τοῦμόν μέρος. 1215

1167. *ἐσελθὼν] εἰσελθὼν 1172. τὸ δ' Wyttēbachius] τόδ' 1173. προσγίγνεται Brunckius] προσγίνεται 1175. *τῷδε τάνδρῃ] τῷδε τ' ἀνδρῇ. τῷ δὲ γ' ἀνδρῇ apud schol. Homeri Il. 18, 100. 1176.

αν 1176. *ἐπιμείναι] μὴ παμῆναν pr., quod, deleto an, in μὴ ἴπιμειναι mutatum est. *ἔξυνα] δ' ἔξυνα 1177. εἰκαθόντα D.] εἰκαθόντα 1181. *ἔμβαλλε] ἔμβαλε

ει 1183. ἀπιστήσεις] ἀπιστήσης, ei a m. pr. γρ. προστήσης ἐμοὶ ab S. 1193. *ἐξάραντά σε] ἐξαιρέντά σε 1197. *ἔλαιον] ἔλαιον 1200. *εἴπερ]

ο 1205. *τοῦ] τοῦ 1210. ὑπαίθων] ὑπαίθων, circumflexo et o a m. antiqua addito. 1211. *γ' μ'

- ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνεμαι δέ μοι
 χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΤΑ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἔργασθήσεται.
 ΗΡ. τὴν Εὐρυτεῖαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
 ΤΑ. Ἰόλην ἔλεξας, ὡς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
 ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκῆπτω, τέκνον·
 ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρῴων ὀρκίων μεμνημένος,
 προσθοῦ δάμαρτα, μὴδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μὴδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ 1225
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβῃ ποτέ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πιθοῦ· τὸ γάρ τοι μεγὰλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
 ΤΑ. οἶμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι ἀκόν, 1230
 τὸ δ' ὡδ' ὅραν φρονούντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
 ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω θροεῖς.
 ΤΑ. τίς γάρ ποθ', ἥ μοι μητρί μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος, σοὶ δ' αὐθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ ἔαλαστόρων νοσοῖ, 1235
 ἔλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
 ΗΡ. ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, οὐ νέμει πατρί
 φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοὶ θεῶν ἀρά
 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240
 ΤΑ. οἶμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
 ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
 ΤΑ. δέιλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τάπορες ἔχω.
 ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
 ΤΑ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
 ΗΡ. οὐ δυσσεβεία, τοῦμόν εἰ τέρψεις κέαρ.
 ΤΑ. πράσσειν ἀνωγας οὖν με παλῶικως τάδε;
 ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεοῦς.
 ΤΑ. τοιγὰρ ποιήσω, κοῦκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἂν ποτε 1250
 κακὸς φανείην σοὶ γε πιστεύσας, πάτερ.
 ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, κατὰ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχείαν, ὦ παῖ, πρόσθε· ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον ἐς πυρὰν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἰρεσθε. παῦλά τοι κακῶν 1255
 αὕτη, τελευτῇ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.
 ΤΑ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις, πάτερ.
 ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι

σ

1216. πρόσνεμαι] πρόνέμαι, accentu supra o et litera σ a m. ant. additis. 1218. κάρτ' ex κρατ'

θ

factum. 1219. παρθένον] παρνον 1220. ὡς γ' Schaeferus] ὡστ' 1224. προσθοῦ D.] πρόσθου 1225. ἐμοῖς πλευροῖς] ἐμοὶ πλευροῖς, σ post oī a m. seculi 15. addito. Saepe sic o omisum, quod uno ductu eum proximo p expressum erat. 1226. λάβῃ Elmsleius] λάβοι 1228. πιθοῦ Brunckius] πείθου 1230. *τὸ] τῷ 1231. σοὶ δ' Schaeferus] σοὶ τ' 1237. *ἐχθίστοισι] ἐχθίστοισιν 1238. ἀνὴρ] ἀνὴρ νέμει (vel νεμεί) πατρί D.] νέμειν (νεμείν Brunckius) ἐμοὶ 1240. ἀπιστήσαντα] ἀπι-

α

στήσαντι, α a m. pr. 1241. *οἶμοι] ὦμοι φράσεις] φανείας Axtius in Schneidewini Philologo vol. 1. p. 575.

1242. ἀπ' εὐνασθέντος] *ἀπενασθέντος 1250. δεικνὺς] us in litura trium literarum, quarum haec supersunt vestigia σ.σ 1254. με θῆς] μεθείς (hoc accentu), sed in μεθείς mutatum a m. pr. Eodem errore v. 800. μέθες scriptum pro με θές. 1256. *τελευτῇ τοῦδε τάνδρὸς] τελευτῇ τοῦδε τ' ἀνδρὸς

νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέουσ' ἀκούσιον ἔργον.

[ΤΛ. αἶρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἔμοι

1260

τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαυτ' ἐφορῶσι πάθῃ.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ,
τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
λείπου μὴδὲ σὺ, παρθέν', ἐπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
κοῦδέν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.]

1265

1270

1275

1263. τελέουσ' Billerbeekius] τελέως. Hoc versu haec tragoedia finita fuit ab Sophocle, ut videtur, addito, ut in sex reliquis huius poetae et plerisque duorum ceterorum tragicorum fabulis, brevi systemate anapaestico coryphaei, cui vetus interpolator verbosam substituit Hylli orationem v. 1264—1278. ita compositam ut originem suam indicis prodatur satis manifestis: de quibus dixi in Annotationibus ad editionem Oxoniensem tertiam. Eadem fere Bergkii sententia esse videtur, qui ad v. 1264. annotavit *extremam partem fabulae non ab ipsius Sophoclis manu profectam neque ad artis consummatae leges revocandam esse*. 1264. αἶρετ', ὀπαδοί] Scholiasta, οὐκ οἰκέταις, ἀλλὰ τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ (i. e. Herculi) ἔξ Εὐβοίας φησί. Hylli nomen his versibus praefixum in editione Turnebi, quae Triclinianum exemplum sequitur, omisum in ed. Aldina, apographis et, ut opinor, in codice. Scholiastae quid placuerit ex verbis modo apposis non perspicitur: sed Hyllō hos versus ab eo tributos esse clarissime patet ex annotatione ad v. 1268. οἱ φύσαντες: εἰς τὸν Δία ἢ ἀποτάσις τοῦ λόγου. ἐκείνους, φησὶν, ἀγνώμονας ἡγεῖσθε, οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν περιορῶσι τοιαῦτα πάσχοντα. in qua non αὐτόν, sed ἐμὲ dicendum fuisset, si Hercules hi versus essent.

1265. συγγνωμοσύνην] συγγνωμοσύνην, v. a. m. pr. 1266. *δὲ θεοῖς] τε θεῶν 1273. *πάντων] πάντων 1275—1278. Hyllō hi versus continuantur in codice: in apographis choro tribuuntur, nisi quod in Parisino 2712. χορός ἢ ὕλλος, unde in editionem Aldinam transiit. Hyllō etiam scholiasta tribuit, εἰκεν Ὑλλος ἀποστραφεὶς ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν τοῦ μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων, ἕως ἂν ἐπανεέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς. Cuius scholii initium in ed. Romana sic legitur interpolatum, τοῦτο λέγει ὁ χορός ἢ ὁ Ὑλλος· εἰκε γὰρ ὁ Ὑλλος etc. 1275. ἐπ' ex scholiasta] ἀπ' 1276. ἰδοῦσα i ex ei factum. 1277. καὶ addidit Bentleius.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπαγωγὴ Φιλοκτῆτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσέως καθ' Ἑλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἑλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κείται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ^α ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου^β. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ^γ.

Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὔπερ Ἀχαιοὺς χρησθὲν ἦν θῆσαι, μόνος
Ποίαντος ἤδαι παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνῶν.
Ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλῳ,
πληγεῖς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἑλενος δ' Ἀχαιοὺς εἶφ' ἀλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτῆτη μόνῳ.
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

^α Αἰσχύλῳ] Adde καὶ Εὐριπίδῃ.

^β ἐπὶ Γλαυκίππου] Olymp. 92, 3.

^γ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ] Est grammatici non Alexandrini, sed multo inferioris. Non melioris poetae versus sunt quos in fine fabulae exhibet Flor. Γ.: Βουλαῖς ἐπεισεν Ἡρακλῆς Φιλοκτῆτην | εἰς Τροίαν ἐλθεῖν, καὶ τὰ τόξα δὴ μόνα | πορθεῖν τὸ Τροίας πέργαμον, καὶ τὴν νόσον | Ἀσκληπιοῦ φανέντος ἰᾶσθαι τότε. | ἡ πρὶν δὲ βουλή τῆς Ὀδυσσέως βίας | ἐμεινεν ἂν πράξασα μηδὲν ὧν πάρος | ἐμυθοπλάσσει κλεπτικοῖς ἄγειν λόγοις, | εἰ μὴ φανεὶς ἠγείρεν Ἡρακλῆς λέγων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
 Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἔνθ' ὧ κρατίστου πατρός Ἑλλήνων τραφεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιά
 Πρῶτος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε,
 ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὑπο,
 νόσφ' καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
 ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκλήοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαίς
 κατεῖχ' αἰεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
 βῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθη μ' ἤκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
 ἀλλ' ἔργον ἰδὴ σὸν τὰ λείψ' ὑπηρετεῖν,
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἵν' ἐν ψυχῇ μὲν ἡλίου διπλῇ
 πάρεστιν ἐνθάκῃσι, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 δι' ἀμφιτρήτος αὐλίου πέμψει πνοή.
 βαιὸν δ' ἔνερθεν ἔξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
 ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἔστι σῶν.
 ἂ μοι προσελθὼν σῖτα σήμαιν' εἴτ' ἔχει
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ' εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,
 ὥς τάπιλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
 ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἔξ ἀμφοῖν ἴη.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεύ, τοῦργον αὐτὸ μακρὰν λέγεις,
 δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.

ΟΔ. ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῦ.

ΝΕ. τόδ' ἐξῦπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.

ΟΔ. ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῇ.

ΝΕ. ὁρῶ κενὴν οἰκῇσιν ἀνθρώπων δίχα.

ΟΔ. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιὸς ἔστι τις τροφή;

ΝΕ. στιππὴ γε φυλλὰς ὡς ἐναυλιζόντι τῷ.

ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;

ΝΕ. αὐτόξυλον γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος
 τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ ὁμοῦ τάδε.

ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

ΝΕ. ἰοῦ ἰοῦ· καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπεται
 ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.

ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τοῦσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
 κάστ' οὐχ ἐκάς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
 κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν;
 ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελέλυθεν,
 ἢ φύλλον εἴ τι νύδυνον κάτοιδ' εἴ που.

8. ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν 10. *κατεῖχ' κατεῖ-
 χετ' 14. αὐτίχ' χ in litura pro κ 15. λείψ']

φ
 λείψ', φ a m. pr. 16. θ' insertum ab S, ut vide-
 tur. 22. Post ἔχει duae literae erasae. ἐκεῖ Her-
 mannus. 23. τόνδ' ἔτ' Elmsleius] τόνδ'. τοῦτον
 Nauekius. *εἴτ' ἦτ' 24. *κλύης κλύοις
 25. ἴη Camerarius] εἴη 29. γ' Triclinius] τ'
 κτύπος] *τύπος 30. καταυλισθεὶς] *κατακλιθεὶς

33. στιππὴ] *στείπη eum Enstathio p. 778, 54.
 Alia apographa στιππὴ, quod etiam apud Suidam le-
 gitur s. v. στιπποί. Similiter v. 2. ἄστιπτος codex,
 sed apographa, excepto Florentino Γ, ἄστειπτος.
 ἐναυλιζόντι] Post ἐν litera erasa. 34. 35. Nullae
 personarum notae: sed habent apographa. 34.
 ἀλλ'] Ex αἰε, ut videtur, factum a m. pr. 35. φλαυ-

χ
 ρουργοῦ] φλαυρουργοῦ, accentu priore deleto ab ead-
 dem manu quae circumflexum scripsit. 40. ἀνὴρ]
 ἀνὴρ hic et alibi codex constanter, Articulum addi-
 dit Brunekius, qui ὡνὴρ scribere solebat.

τὸν οὖν παρόντα πέμψον ἐς κατασκοπὴν. 45
 μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὡς μάλλον ἂν
 ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργεῖους λαβεῖν.

ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεται τε καὶ φυλάσσεται στίβος.

σὺ δ' εἴ τι χρήσεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.

ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἀλλ' ἦν τι καινόν, ὦν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
 κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρετῆς πάρε.

ΝΕ. τί δὴτ' ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκτῆτου σε δεῖ 55
 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.

ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρε,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·

πλείς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικόν
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,

οἱ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἔξε οἶκον μολεῖν, 60
 μόνην ἐχόντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,

οὐκ ἤξιωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,

ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὶ παρέδοσαν· λέγων ὅσ' ἂν
 θέλης καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχατῶν κακά.

65
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.

εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόσα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρας σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.

ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὀμιλία 70
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέλαιος, ἔκμαθε.

σὺ μὲν πέπλευκας οὐτ' ἔνορκος οὐδενὶ
 οὐτ' ἔξ ἀνάγκης οὐτε τοῦ πρώτου στόλου,

ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
 ὥστ' εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,

75
 ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς

ὅπως γενήσιν τῶν ἀνικητῶν ὅπλων.
 ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα

80
 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά·
 ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,

τόλμα· δίκαιοι δ' αὐτῆς ἐκφανοῦμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ

δός μοι σεαυτὸν, κῆρα τὸν λοιπὸν χρόνον
 κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.

55
 ΝΕ. ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύω,
 Λαερτιάδην παῖ, τοῦσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·

ἔφυν γὰρ οὐδέν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὐτ' αὐτὸς οὐθ', ὡς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.

ἀλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἀνδρ' ἄγειν 90
 καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἔξ ἐνός ποδὸς

ἡμᾶς τοσοῦδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεὶς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὄκνῳ

προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
 95
 ὁρῶν ἔξαμαρτεῖν μάλλον ἢ νικᾶν κακῶς.

45. ἐς] εἰς. ἐς ante literas consonantes partim
 ex apographis partim Brunckio praeceunte restitutum
 hic et v. 111. 482. 500. 1053. 1353. 1428. εἰς ante vo-
 calem, ubi metrum ἐς postulat, est in codice 1211.
 et alibi interdum, velut εἰσελθὼν Trachin. 1167.

47. ἔλοιτο] Alterum o ex e factum. Fuit igitur
 ἔλοιτ' ἐμ'. 53. ὡς] ὦν Wunderus. 55. *ἐκκλέψεις]
 ἐκκλέψῃσι λέγων] Fort. ὁρᾶν. 61. μόνην] μόνην δ'

66. οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ' D.] οὐδέμ' (v ab S) ἀλγυνεῖσ
 ἐργάσει] ἐργάσει. Et sic ηι pro ει v. 78. 108. 117.
 621. 731. 740. 741. 786. 833. 834. 929. 1064. 1085.
 1135. 1163. 1229. 1250. 1281. 1321. 1370. 1382. 1416.
 1424. 67. Ἀργείοις] ἀργείοισι, sed i eraso. 79.
 παῖ Erfurdianus] καὶ. Idem vitium Elect. 1251. 81.
 *τοὶ] τι

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρός παῖ, καὺτὸς ὦν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξίω ὀρῶ βροτῶν
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τάρτα, πάνθ' ἡγούμενην.
NE. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100
ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ. Φιλοκτῆτην λαβεῖν.
NE. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄρειν;
ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.
NE. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
ΟΔ. ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον. 105
NE. οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασὺ;
ΟΔ. οὐ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὥς ἐγὼ λέγω.
NE. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;
ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεύδος φέρει.
NE. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110
ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
NE. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
ΟΔ. αἰρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
NE. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὥς ἐφάσκετ', εἰμ' ἐγώ;
ΟΔ. οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὐτ' ἐκείνα σοῦ. 115
NE. θηρατέ' οὖν γίγνεται ἂν, εἴπερ ὧδ' ἔχει.
ΟΔ. ὥς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δυρῆματα.
NE. ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ΟΔ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλῆ' ἅμα.
NE. ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς. 120
ΟΔ. ἡ μνημονεύσεις οὖν ἅ σοι παρήνεσα;
NE. σάφ' ἴσθ', ἐπέπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.
ΟΔ. σὺ μὲν μένων νυν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτειθῶ παρῶν,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
καὶ δεῦρ', ἔάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇτέ τι
κατασχολάζειν, αὐθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὥς ἂν ἀγνοία προσῇ·
οὐ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου 130
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν αὐτῶν λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἰμι, σοὶ παρεῖς τάδε·
Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσασθαι νῶν
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἥ σωζει μ' αἰεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί χρη τί χρη μέ, δέσποτ', ἐν Ξένῳ Ξένον 135
135—143. = 150—158.

96. καὺτὸς] καὺτὸ, σ ab S addito. 100. οὖν] οὐ
pr. 103. πίθηται] πείθηται pr. 104. θράσος]
κράτος Nauckius, ut ἰσχύος κράτος est v. 594.
105. ἰοὺς] ἰοὺς γ' Meinekius. 106. *οὐδὲ] οὐτε
προσμῖξαι] Sic, non προσμῖξαι. 108. *δῆτα
δῆ
τὰ] τάδε. δῆτα τὸ Vauvillersius. 110. λακεῖν] κ in
λ mutatum. λαλεῖν apographa. 112. δ' ἐμοὶ] *δὲ
μοι 116. θηρατέ' οὖν Triclinius] θηρατέα
118. ποίω] ποίωι, eraso i. ποία δυϊκῶς in marg. ab
S. 119. αὐτὸς Vauvillersius (qui ὠτὸς)] αὐτὸς
κεκλῆ'] κεκλησ', sine accentu et cum litura liti-
rae super σ. κεκλη' a m. sec. 120. *ποιήσω]
ποήσω 121. μνημονεύσεις Herwerdenius] μνημο-
νεύεις 123. νυν Turnebus] νῦν. Encliticum νυν,
partim aliis editoribus praeceuntibus, restitui hic et
v. 468. 576. 1177. 1196. 1449. 1452. 126. χρόνου]
Post ou litera erasa, σ ut videtur. *δοκῇτέ τι]
δοκῇτ' ἔτι, η ex ei facto. 127. κατασχολάζειν]
πέρα σχολάζειν Nauckius. *αὐθις] αὐτῆς ἐκ-
πέμψω] ἐκπέμψω, superscripto a m. pr. ψω 130.
αὐδωμένου] αὐδῇν μένον pr. Eraso ἦν et, ut vide-
tur, on (nam quae ante v posita fuit litera prorsus
obscurata est) αὐδωμένου restitutum. 134. Ἀθάνα
ex Bustathio p. 758, 44.] ἀθηνά 135. με δέσποτ'
Triclinius] δέσποτα μ' (accentu caret codex).

SOPHOCLES.

στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
φράζε μοι.
τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προῦχει
καὶ γνῶμα παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσειται. 140
σέ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
πᾶν κράτος ὠρύγιον· τὸ μοι ἔννεπε
τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.
NE. νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κείται, 145
δέρκου θαρσύν· ὁπότεν δὲ μόλη
δεινὸς ὀδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάρων
πρὸς ἐμὴν αἰεῖ χεῖρα προχωρῶν
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.
XO. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, 150
φρουρεῖν ὅμι' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ·
νῦν δέ μοι
λέγ' αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
καὶ χώρον τίν' ἔχει. τὸ γὰρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον, 155
μὴ προσπεσῶν με λάθῃ ποθέν,
τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
ἔναυλον, ἢ θυραῖον.
NE. οἶκον μὲν ὀρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης. 160
XO. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;
NE. δῆλον ἐμοιγ' ὥς φορβῆς χρεια
στίβον ὄγμευεῖ τόνδε πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα 165
πηγνοῖς ἰοῖς σμυγερὸν σμυγερῶς,
οὐδέ τιν' αὐτῷ
παῖωνα κακῶν ἐπινωμᾶν.
XO. οἰκτεῖρω νιν ἔγωγ', ὅπως, 170
μὴ του κηδομένου βροτῶν
μὴδὲ σύντροφον ὅμι' ἔχων,
δύστανος, μόνος αἰεῖ,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἐπὶ παντὶ τῷ
χρεῖας ἰσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἀν-
ὦ παλάμαι θεῶν, [τέχει; 175
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰὼν.
οὔτος πρωτογόνων ἴσως 180
οἰκῶν οὐδενὸς ὑστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μόνος ἀπ' ἄλλων
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἐν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185
λιμῷ τ' οἰκτρὸς ἀνήκεστα μερμνήματ' ἔχων
ἅ δ' ἀθυρόστομος [βαρεῖ.
169—179. = 180—190.

139. *γνῶμα] γνῶμασ 140. ἀνάσσειται] ἀνα-
van. σέται (litera inter v et σ erasa, quae non fuit a)
pr. 141. σέ] σοὶ Triclinius. 142. ἔννεπε] Litera
post πε erasa, fortasse v. 144. ἐσχατιαῖς] *ἐσχα-
τιαῖς 148. αἰεῖ D.] αἰεῖ 150. ἄναξ Triclinius]
ἀναξ τὸ σὸν 151. φρουρεῖν] v ab S insertum.
156. μὴ προσπεσῶν με λάθῃ Hermannus] μὴ με λάθῃ
προσπεσῶν 161. *ἄπεστιν] ἄπεστι 166. σμυγε-
ρὸν σμυγερῶς Brunckius] στυγερὸν στυγερῶς
167. *αὐτῷ] αὐτῷι 171. *μὴδὲ] μὴ 172. αἰεῖ]
Sic, non αἰεῖ. 174. παντὶ τῷ] παντὶ τῷ apud Ari-
stidem vol. 1. p. 34, 12. 176. θεῶν Lachmannus]
θηνητῶν 180. ἴσως] γεγῶς Nauckius. 184.
*μετὰ] μέτα 187. βαρεῖ. ἅ δ' Boeckhius de metris
Pindari p. 323.] βαρεῖα δ'

- ἀχὺ τηλεφανὴς πικρὰς
οἰμωγὰς ὑπ' ὀχεῖται.
- NE. οὐδέν τούτων θαυμαστὸν ἔμοι·
θεῖα γάρ, εἴπερ κἀγὼ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κείνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ψυχοφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ' ὥς οὐ θεῶν του μελέτη
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ὦ λέγεται
χρήναι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.
- XO. εὐστομ' ἔχε, παῖ. NE. τί τόδε; XO. πρου-
φάνη κτύπος,
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἢ που τῆδ' ἢ τῆδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα
φθογγὰ του στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσμμα γὰρ θρηνεῖ.
- XO. ἄλλ' ἔχε, τέκνον. NE. λέγ' ὅ τι. XO. φρον-
τίδας νέας·
ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ,
οὐ μολπᾶν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἢ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὄρμον· προβοᾷ τι γὰρ δεινόν.
- * ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κάκ ποίας τύχης
κατέσχετ' οὐτ' εὐόρμον οὐτ' οἰκουμένην;
ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπῶν; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἔμοι·
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὄκνη
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτισαντες ἀνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὠδε κἀφιλον καλούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὐτ' ἐμὲ
ὕμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὐθ' ὑμᾶς ἔμοῦ.
- NE. ἀλλ', ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα
"Ελληνέες ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
201—209, = 210—218.
- ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ. 235
τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
χρεῖα; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
- NE. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου· πλέω δ' εἰς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς 240
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τί νι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;
- NE. ἔξ Ἰλίου τοι δὴ τανὺν γε ναυστολῷ. 245
- ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
- NE. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
- ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθ' ἂν ὄντιν' εἰσορᾷς;
- NE. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὄν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250
- ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
- NE. ὡς μηδὲν εἰδὸτ' ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς.
- ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς,
οὐ μὴδὲ κληδῶν ὠδ' ἔχοντος οἴκαδε 255
μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διηλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
γελῶσι σιγ' ἔχοντες, ἢ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε· κάπῃ μείζον ἔρχεται.
- NE. ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἔξ Ἀχιλλέως, 260
ὅδ' εἰμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὕπλων,
ὁ τοῦ Πόϊαντος παῖς Φιλοκτῆτης, ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἀναε
ἔρριψαν αἰσχρὸς ὠδ' ἔρημον, ἀγρία 265
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
πληγῆντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
ἔνν ἢ μ' ἐκείνῳ, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ῶχοντ' ἔρημον, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ. 270
τότ' ἄσμενον μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν· κατηρεφεί πέτρῳ,
λιπνότες ὦχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
ράκη προθέντες βαῖα καὶ τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλῃμα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
σὺ δὴ, τέκνον, ποῖαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβύτων ἐξ ὕπνου στήναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶσαι κακά;
ὀρώντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβύσας, ἀνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον, 280
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου

190. ὑπ' ὀχεῖται Hermannus] ὑπόκειται (ὑπὸ κεί-
ται, sine accentu, pr.) 193. παθήματα κείνα Brun-
ckius] παθήματ' ἐκείνα 194. Χρύσης] χρύσης,
eraso circumflexo, sed nullo addito accentu super u.
196. ὡς Porsonus] ὅπως 200. *χρήναι] χρήν
pr. χρήν corr. 201. εὐστομ'] Scholiasta dubitat
utrum εὐστομ' an εὐ στόμ' scribendum sit. 203.
του addidit Porsonus. 204. Hunc versum Neopto-
lemon, sequentes choro tribuit. Correxerit Hermannus.
ἢ που Hermannus] ἢ που 205. *ἐτύμα] ἐτοῖμα
209. θρηνεῖ D.] θροεῖ 214. *ἀγροβότας] ἀγρο-
βάτας 217. αὐγάζων] Sic pr.: αὐγάζων corr.
218. τι γὰρ Wunderus] γὰρ τι 220. κάκ ποίας τύ-
χης Nauckius] κάκ ποίας πάτρας. Sic etiam apogr.
Lb., sed superscripto ναυτίλῳ, κῶπη τῇ πλατῇ προσ-
ῶ
ορμίσσατε. In apographis plerisque est ναυτίλῳ πλατῇ.
222. ἂν ὑμᾶς πατρίδος D.] πάτρας ἂν ὑμᾶς
228. καλούμενον] κακούμενον Brunckius. καλούμε-
νοι Meinekius.

234. καὶ] καὶ cum duobus punctis, ad quae re-
fertur annotatio ab alia m. antiqua in margine po-
sita καὶ τὸ λαβεῖν 237. *τίς ἀνέμων] τίς δ' ἀνέ-
μων 241. *οἶσθα δὴ] οἶσθ' ἤδη 245. τοι] γὰρ
Burgesius. δὴ τανὺν Buttmannus] δῆτα νῦν
δὴ.
246. οὐ γὰρ δὴ σύ γ' οὐ . . γὰρ σύ γ', eraso δὴ post
οὐ, et δὴ super γὰρ posito ab S. 251. ἄρ' addidit
Erfurdtius. 253. *ἀνιστορεῖς] ἀν ἰστορεῖς 254.
*ῶ — ῶ] ῶ — ῶ (sic) 262. Ἡρακλείων ὄντα]
Iuliterae v. on ab S insertae. 264. χῶ] χῶ hoc loco
et similia per totam hanc fabulam cum spiritu as-
pero, licet eadem alibi non raro cum spiritu leni
scripta sint. 266. τῆς Auratus] τῆσδ'
267. ἀγρίῳ] τὸ τῆς ἐχίδνης φόνιον χάραγμα ex hoc loco
Enstathius Opuse. p. 324, 60. quasi φοινίῳ legerit.
271. ἄσμενον D.] ἄσμενοι

κάμνοντι συλλάβοιτο, πάντα δὲ σκοπῶν
 ἠΐρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιάσθαι παρὼν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὡς τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προύβαινε μοι, 285
 κἀδὲ τι βαῖα τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
 εἰλυόμεν δύστηνον ἐξέλκων πόδα
 πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάργου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ζύλον τι θραύσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμνηχανώμην· εἴτα πῦρ ἂν οὐ παρῇν, 295
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρων ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην· ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' αἶε.
 οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγῃ πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρ', ὡς τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νόσου μάθης. 300
 ταύτη πελάζει ναυθέντος οὐδὲς ἐκόν·
 οὐ γάρ τις ὄρμος ἔστιν, οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
 οὐτοί μ', ὅταν μώλωσιν, ὡς τέκνον, λόγοις
 ἐλεοῦσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτεῖραντες, ἢ τινα στολὴν·
 ἐκείνο δ' οὐδέεις, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει,
 σώσαι μ' ἐς οἶκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μ' ἦ τ' Ὀδυσσεὺς βία,
 ὡς παῖ, δεδράκασ', οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.
 XO. ἔοικα καὶ γὰρ τοῖς ἀφριμένοις ἴσα
 ξένοις ἐποικτεῖρειν σε, Ποιάντος τέκνον.
 NE. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν 320
 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσεὺς βίας.
 ΦΙ. ἢ γάρ τι καὶ οὐ τοῖς πανωλέθοις ἔχεις
 ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;
 NE. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι ποτε,
 ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοιεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
 χῆ Σκύρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυν.
 ΦΙ. εὐ γ', ὡς τέκνον· τίνος γὰρ ὦδε τὸν μέγαν

..λλάβοιτο.

282. συλλάβοιτο] συμβάλλοιτο, priore in συμβάλ-
 λοίτο λ eraso, et superscripto ab S λλάβοιτο.

283. ἠΐρισκον D.] εὐρίσκον 285. *δὴ] οὖν χρό-

νου] πόνου Nauckius. προύβαινε] πρόβαινε, v ab
 S inserto. 286. βαῖα Turnebus] βαῖη 288. *ἐξ-
 ἠΐρισκε] εὐρίσκε 290. ἄτρακτος in textu omis-
 sum inter versus addidit manus prima. 291. δύστηνον

τρι
 Canterus] δύστηνος 296. ἐκτρίβων] ἐκθλίβων, tri
 ab S. 304. *σώφροσιν] σώφροσι 306. ἂν inser-
 tum ab S. 308. *καὶ που] κάπου 315. οἷ' Por-
 sonus] οἷς 316. *ἀντίποιν'] ἀντάποιν' 319. ἐν]

ωι
 ὦν Gernhardus λόγοις] λόγοις, ωι a m. pr.

320. ἀληθεῖς] εἰ ex ἡ factum a m. pr. συντυ-
 χῶν] προστυχῶν Meinkius ad Oed. Col. p. 314.

323. Ἀτρεΐδαις] αἰσ in litura duarum litera-
 rum. 324. θυμὸν — χειρὶ Brunckius] θυμῷ —
 χεῖρα

χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
 NE. ὦ παῖ Ποιάντος, ἔξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθη μοιῶν. 330

ΦΙ. οἶμοι· φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', ἢ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;

NE. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335

ΦΙ. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶς θανῶν.
 ἀμνηανῶ δὲ πότερον, ὡς τέκνον, τὸ σὸν
 πάθμ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κείνων στένω.

NE. οἶμαι μὲν ἄρκεῖν σοὶ γε καὶ τὰ σ', ὡς τάλας,
 ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340

ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσσον
 αὐθις πάλιν μοι πράξμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.

NE. ἤλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
 δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,

λέγοντες, εἰτ' ἀληθὲς εἰτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο

πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλείν.
 ταῦτ', ὡς ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν

χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχὺ,
 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρω, 350

ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
 ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλῶς προσήν·

εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἡμᾶρ ἡδὴ δεύτερον πλεόντι μοι,

κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
 κατηγόμεν· καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατός

ἐκβάντα πᾶς ἡσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα· πάλιν.

κείνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος,
 ἐπεὶ δάκρυσα κείνων, οὐ μακρῷ χρόνῳ 360

ἐλθὼν Ἀτρεΐδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὅπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρός τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.

οἱ δ' εἶπον, οἶμοι, τλημονέστατον λόγον,
 ὡς σπέρμ' Ἀχιλλέως, τάλλα μὲν πάρεστί σοι

πατρῷ· ἐλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ 365
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.

κἀγὼ δακρύσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεῖα, καὶ καταλήγῃσας λέγω,

ὡς σχέτλι', ἢ 'τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινα
 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμὰ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;

ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν,
 ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὕτοι τάδε· 370

ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κάκεινον παρῶν.
 κἀγὼ χολωθείς εὐθὺς ἦρασσον κακοῖς

τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375
 εἰ τὰμὰ κείνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.

ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὦν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσον ὦδ' ἡμείψατο,

οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπήσθ' ἴν' οὐ σ' ἔδει·
 καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυτομῶν, 380

οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκύρον ἐκπλεαῖσας ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκούσας κάξονειδισθεὶς κακὰ

πλέω πρὸς οἶκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κακὰ κακῶν Ὀδυσσεὺς.

. 328. κατ' αὐτῶν] κατ' in litura literis minoribus

ατ
 cum litura super versum. Fuit igitur κατῶν.

329. ἔξερῶ] Alterum ε ex αι factum. 343. ποικι-
 λοστόλῳ] Alterum λ ex m factum. 347. ἢ μ'] ἢ

μ' pr. ἢ μ' sec. 360. δάκρυσα Brunckius] δά-
 κρυσα 369. 'τολμήσατ' Vauvillersius] τολμήσατ'

371. *ὁ δ'] ὁδ' ἦν κυρῶν Brunckius] ὦν
 κύρει

κοῦκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει. 335
 πόλις γάρ ἐστι πάσα τῶν ἡγουμένων
 στρατός τε σύμπα· οἱ δ' ἄκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' Ἀτρεΐδας στυγῶν
 ἔμοι θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390
 ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι γὰρ, μήτηρ αὐτοῦ Διὸς,
 ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 σὲ κάκει, μήτηρ πότνι, ἐπηυδῶμαν, 395
 ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρεΐδαν ὕβρις πᾶς ἔχῳρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
 λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέρτατον.
 ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές 403
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὡς ξένοι, πεπλεύκατε,
 καὶ μοι προσάθεθ' ὥστε γινώσκειν ὅτι 405
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρεΐδων ἔργα καὶ Ὀδυσσεύς.
 ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἄν λόγου κακοῦ
 γλώσσῃ θυγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποιεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαυμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν 410
 Αἴας ὁ μεῖζων ταῦθ' ὀρών ἠνείχετο.
 ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὡς ξέν'· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
 ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ χούτος οἴχεται θανῶν;
 ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
 ΦΙ. οἴμοι τλάας, ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδῆος γόνος,
 οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίω,
 οὐ μὴ θάνωσι· τοῦδε γὰρ μὴ Ζῆν ἔδει.
 ΝΕ. οὐ δῆτ' ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
 ΦΙ. τί δ' ὁ παλαιὸς κάγαθός φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τὰ γε
 κείνων κάκ' ἐξήρκε, βουλευῶν σοφά.
 ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
 Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὃς παρῆν, γόνος. 425
 ΦΙ. οἴμοι, δὴ αὐτῷ ἐξέδειξας, οἶν ἐγὼ
 ἦκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
 φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
 τεθνάσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὐτὸν κἀνταῦθ' ἵνα
 χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐθάσθαι νεκρόν; 430
 ΝΕ. σοφὸς παλαιστής κείνος, ἀλλὰ καὶ σοφαὶ
 γινώμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.

391—402. = 507—518.

385. *αἰτιῶμαι κείνον] αἰτιῶμ' ἐκείνον 399.
 *παρεδίδοσαν] παραδίδοσαν 402. *Λαρτίου] λαερ-
 τίου 405. *γινώσκειν] γινώσκειν 409. δίκαιον]
 δὲ βασιον pr. 411. *ἀλλ'] om. 417. *Illic versui*
praescriptum τὸ χ Λαερτίω] *In codice* λαερτίω
esse ait Eugenius Ferrai, non Λαερτίου, *quod est in*
apographis plerisque. 420. *Ἀργείων] Ἀργεῖωι
 ὁ.

421. ὁ] ὡ, ὁ a m. pr., spiritu leni super w in aspe-
 rum mutato. In apographis pluribus τί δ' ὃς positum
 est. Peritius Badhamus in annot. ad Eurip. Iph. T.
 517. τί γὰρ ὁ coniecit, quod verum haberi posset,
 nisi verba reliqua παλαιὸς κάγαθός φίλος τ' ἐμός,
vetus et bonus amicusque meus, infantiam scriptoris
proderent. Quamobrem mihi non dubitandum vide-
tur quin verba post τί δὲ illata aut omnia aut par-
tim grammatico debeantur versum defectum utenuque
explant. 423. κάκ' ἐξήρκε] γρ. κάζεκηρκε ab S
 inter scholia. 425. ὃς παρῆν Musgravius] ὅσπερ
 ἦν 426. δὴ αὐτῷ ἐξέδειξας Porsonus] δὴ αὐ-
 τῶς (αὐτῶς corr., αὐτῶς enim duplici spiritu Lb.)
 δειν' (δειν' . . cum duarum literarum litura, quasi dei-
 van fuerit) ἐλεξας. γρ. δὴ αὐτῷ δ' ἐξέδειξας ab S
 inter scholia.

ΦΙ. φέρ', εἰπέ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταυθα σοι
 Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρός ἦν τὰ φίλτατα;
 ΝΕ. χούτος τεθνηκώς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ 435
 τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν
 αἰρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἰεῖ.
 ΦΙ. ἔνυμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
 ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
 γλώσση δέ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
 ΝΕ. ποῖον δὲ τοῦτο πλὴν γ' Ὀδυσσεύς ἔρει;
 ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θεορίτης τις ἦν,
 ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
 μηδεὶς ἐψη· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
 ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτὸς, ἡσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
 ΦΙ. ἔμελλ' ἐπεὶ οὐδὲν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
 ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
 καὶ πῶς τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῇ
 χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Αἴδου, τὰ δὲ
 δίκαια καὶ τὰ χρηστ' ἀποστέλλουσ' αἰεῖ. 450
 ποῦ χρῆ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὖρω κακοὺς;
 ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὡς γένεθλον Οἰταίου πατρός,
 τὸ λοιπὸν ἦδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
 καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάσσομαι, 455
 ὅπου θ' ὁ χείρων τάραθ' οὐ μείζον σθένει
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
 ἀλλ' ἢ πετραία Σκύρος ἐξαρκούσά μοι
 ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460
 νῦν δ' εἰμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Ποιάντος τέκνον,
 χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε, καὶ σε δαίμονες
 νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὡς ὀπηνίκ' ἂν θεὸς
 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τῆνικαῦθ' ὀρμύμεθα. 465
 ΦΙ. ἦδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ ἔξ ἀόπτου μάλλον ἢ γγῦθεν σκοπεῖν.
 ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός, πρὸς τε μητρός, ὡς τέκνον,
 πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἱκέτης ἰκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, 470
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷσι ὀρᾷς
 ὁσοῖσι τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντα με·
 ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φερήματος·
 δμῶς δὲ τλήθι. τοῖσι γενναίοισι τοι 475
 τό τ' αἰσχρὸν ἔχθρόν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δ', ἐκλιπόντι τοῦτ', ὀνειδὸς οὐ καλὸν,
 δράσαντι δ', ὡς παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας,
 ἂν μόλῃ γῶ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
 ἴθ' ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μῆας. 480
 τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,

434. ὃς σοῦ Hemsterhusius ad Lucian. vol. 1. p.
 147.] ὃς σοι 435. σ' ἐν βραχεῖ Erfurdianus] σε βρα-
 χεῖ 437. *αἰρεῖ] αἰρεῖ 438. κατ' αὐτὸ] Literae
 κατ' αὐτὸ in litura spatii angustioris. 441. δὲ Florens
 Christianus] τε 444. ἐψη] ἐὼν cum γρ. ἐὼν a m. sec.
 13. vel 14. 445. αὐτὸς Schneidewinus] αὐτὸν
 *δ' ἔτ'] δὲ τ' 446. *οὐδέν πω] οὐδέπω 448. καὶ
 γ'
 πῶς] καὶ πῶς pr. 456. θ'] θ', γ' a m. pr. 457.
 δειλὸς Brunekius] δεινὸς 465. εἴκη] ἦκη, scripto
 super ἦ signo ζ (male pro ἰ accepto ab Elmsleio),
 ad quod refertur scholion in margine positum ζ διδῶ
 1
 συγχωρήσῃ. 470. λίπης] λείπησ, i a m. pr.
 αἰ
 472. ἐνναίοντα] ἐννέοντα, ai ab S. 481. *ἐμβα-
 λοῦ] ἐκβαλοῦ

εἰς ἀντλίαν, ἐς πρῶραν, ἐς πρύμνην, ὅπου
ἦκιστα μέλλω τοὺς Ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηγὸς ἰκεσίου, τέκνον,
πέισθητι· προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὦν 485
ἀκράτῳ ὁ τλήμων, χυλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς
ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων,
ἢ πρὸς τὰ Χαλκιδόντος Εὐβοίας σταθμά·
κάκειθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἶτην στόλος 490
Τραχινίαν τε δερᾶδα καὶ τὸν εὖροον
Σπερχεῖον ἔσται, πατρί μ' ὡς δέειξες φίλῳ,
ὃν δὴ παλαιὸν ἔξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ
μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμένοις
ἔστελλον αὐτὸν ἰκεσίους, πέμπων λιτάς, 495
αὐτόστολον πέμπωντά μ' ἐκωῶσαι δόμοις.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
ὡς εἰκός, οἶμαι, τοῦμόν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἡπείγον στόλον.
νῦν δ', ἐς σέ γάρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον 500
ἦκω, σὺ σώσον, σὺ μ' ἐλέησον, εἰσὼρῶν
ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς
κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
χρὴ δ' ἐκτός ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὄραν,
χῶταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505
σκοπεῖν μάλιστα μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.
XO. οἴκτειρ', ἀναξ'· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστιν πόνων
ἄθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εἰ δὲ πικροῦς, ἀναξ, ἔχθεις Ἀτρεΐδας, 510
ἐγὼ μὲν τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν,
ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς [φυγῶν.
πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμοις, τὰν θεῶν νέμεσιν ἐκ-
NE. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχέρης παρής,
ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου Ξυνουσία, 520
τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς.
XO. ἦκιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμέ
τοῦνεῖδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
NE. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεδέστερον
Ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
χὴ ναὺς γὰρ ἄξει ἐκὼ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν καὶ τε τῇσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἡμῶν, ἥδιστος δ' ἀνὴρ, 530
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῇς
ἔργῳ γενοίμην, ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλή.
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
δοικον εἰσοίκησιν, ὡς με καὶ μάθης
ἀφ' ὧν διέζων ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος. 535

482. πρύμνην Elmsleius ad Eurip. Heracl. 19.]
πρύμναν 485. προσπίτνω] προσπίτνω 491. τε
δερᾶδα Τουρίου] τε δερᾶδα. δερᾶδα τε Heathius.
493. παλαιὸν Triclinius] παλαιάν, cui in marg.
adscriptum non ab S, sed ab alia m. antiqua, sive
γρ., πάλαι ἂν· unde πάλαι ἂν Lb. 494. *βεβήκη]
βεβήκοι *ἱγμένοις] ἱκμένοις 507. *ἔλεξεν] ἔλεξε
509. οἷα Porsonus] ὅσα 510. πικροῦς] πι-
κρῶς Nauckius. 515. μετατιθέμενος ex schol.]
μέγα τιθέμενος ἐπιμέμονεν Turnebus] ἐπεὶ μέμο-
nen 517. τὰν θεῶν Hermannus] τὰν ἐκ θεῶν
521. *οὐκέθ' αὐτός] οὐκέθ' αὐτός 522. Post
τοῦτ' interpuetum. 523. ἔξεις] ἔξεις, ηἰ a m. pr.
528. ἐκ τε Gernhardus] ἐκ δέ, γ a m. pr.
533. προσκύσαντε] προσκύσαντες

οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὀμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλην ἑμοῦ τλήναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προύμαθον στέργειν κακά.
XO. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύο,
ὁ μὲν νεῦς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθροος, 540
χωρεῖτον, ὦν μαθόντες αὖθις εἰσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν Ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεῦς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοις φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἑμοί σε ποῦ κυρῶν εἶης φράσαι, 545
ἐπεὶ περ ἀντέκυσσα, δοξάζων μὲν οὐ,
τύχη δέ πως πρὸς ταυτὸν ὀρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναῦτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστολήκότες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμὶ σοι,
τὸν πλοῦν ποιέσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σὺ που κάτρισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἂ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί, κοῦ μόνον βουλεύματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἔξαργτούμενα.
NE. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας, Ξένε,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεῖ·
φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, εἰ μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευε' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
EM. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θησέως κόροι.
NE. ὡς ἐκ βίας μ' ἄζοντες ἡ λόγοις πάλιν;
EM. οὐκ οἶδ'· ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρεμί σοι.
NE. ἡ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοῖ Ξυνναυβάται 565
οὕτω καθ' ὁρμὴν δρώσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
EM. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἰργέ νιν;
EM. κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδεὺς τε παῖς 570
ἔστελλον, ἡνίκ' ἔξανηρόμην ἐγὼ.
NE. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;
EM. ἦν δὴ τις. ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φῶναι μέγα.
NE. ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινὸς σοι Φιλοκτῆτης, Ξένε. 575
EM. μὴ νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον, ἀλλ' ὅσον τάχος
ἐκπλεῖ σεαυτὸν Ξυλλαβῶν ἐκ τῇσδε γῆς.
ΦΙ. τί φησίν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
NE. οὐκ οἶδά πως τί φησὶ· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
ἐς φῶς ὁ λέξει, πρὸς σέ καμὲ τούσδε τε.
EM. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μὴ με διαβάλης στρατῷ
λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἷ' ἀνὴρ πέννης.
NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδας δυσμενής· οὗτος δέ μοι 585

538. κακά] τάδε, cum γρ. κακά ab S. 539.
*δύο] δύο 540. νεῦς] σ ab S iusertum. 541.
*αὖθις] αὖτις 546. πρὸς ταυτὸν] πρὸς αὐτὸν, σ
a m. ant. in στ uuo ductu mutatum. 550. συννε-
ναυστολήκότες Dobraeus] οἱ νενναυστολήκότες
552. *ποιέσθαι] ποιεῖσθαι τῶν ἴσων] τὸν ἴσον pr.
553. σὺ] u ex oi factum. 554. σοῦ νέα Auratus]
σ' οὐνεκα 559. *γ'] om. 562. φοῖνιξ] φοῖνιξ pr.,
sed 565. φοῖνιξ 569. *εἰργε] εἰργε 571. *ἐγὼ]
ἔσω 572. αὖ Dobraeus] ἂν οὐδυσσεὺς] ὀδυσ-
σεὺς, u a m. pr. vel S superscripto. 574. ἂν Brun-
ckius] ἂν (sic). In apographis ἂν. 579. πρὸς]
πρό, σ ab S addito. 582. διαβάλης ex scholiasta]
διαβάλλης 584. θ' Dobraeus] γ' 585. ἐγὼ εἰμ']
In ἐγὼ μ' radendo mutatum.

- φίλος μέγιστος, οὐνεκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλή λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὦν ἀκήκοας.
EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ καὶ γὰρ πάλαι.
EM. σέ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. NE. ποιοῦ λέγων. 590
EM. λέγω. πῖ τοῦτον ἄνδρε τῶδ' ὥπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς ἦ τ' Ὀδυσσεύς βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἢ μὴν ἢ λόγῳ
πέισαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
Ὀδυσσεύς λέγοντος· οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θάτέρου, δράσειν τάδε.
NE. τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὃν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔρ' ἀμύνουσιν κακά;
EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πάν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
Ἑλένος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἔξελθὼν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε δέσμιόν τ' ἄρυν
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλὴν·
δς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν
καὶ τὰπὶ Τροία πέργαμ' ὥς οὐ μὴ ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
615 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄρων·
οἴοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβὼν,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κᾶρα
τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχύν.
ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620
καυτῷ παρανωτὸν κεί τινος κήδε περί.
FI. οἶμοι τάλας. ἢ κείνος, ἢ πάσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὡδε καὶ Ἄιδου θανῶν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ.
625 EM. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἄλλ' ἐγὼ μὲν εἴμ' ἐπὶ
ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
FI. οὐκ οὖν τάδ', ὦ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγῳσι μαλθακοῖς
δεῖξαι νεὺς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
630 οὐ θάσσον ἂν τῆς πλειστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἔθηκεν ὡδ' ἄπου.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δέ
τολμητὰ· καὶ νῦν οἶδ' ὀθούνεχ' ἔζεται.
ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὥς ἡμᾶς πολὺ 635
πέλαγος ὀρίζῃ τῆς Ὀδυσσεύς νεὺς.
ἴωμεν. ἢ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
- λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
NE. οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοῦκ πρῶφρας ἀνῆ,
τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640
FI. αἰεὶ καλὸς πλοὺς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
NE. οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
FI. οὐκ ἐστὶ λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ κλέψαι τι χάρπασαι βίᾳ.
NE. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβὼν 645
ὅτου σε χρεῖα καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
595 FI. ἀλλ' ἔστιν ὦν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
NE. τί τοῦθ' ὁ μὴ νεὺς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;
FI. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ὦ μάλιστ' αἰεὶ
κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πραῦναι πᾶν. 650
NE. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾶς λαβεῖν;
600 FI. εἰ μοὶ τὸ ἔξω τῶνδ' ἀπημελημένον
παρερρῦνκεν, ὥς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.
NE. ἢ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἂ νῦν ἔχεις;
FI. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἂ βαστάζω χερσίν. 655
NE. ἀρ' ἔστιν ὥστε κάγγυθεν θέαν λαβεῖν,
καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
FI. σοὶ γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κάλλο τῶν ἐμῶν
ὁποῖον ἂν σοι ἔμφορῇ γενήσεται.
καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἐρωτῶ οὕτως ἔχω· 660
NE. εἰ μοὶ θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δέ μὴ, πάρες.
610 FI. ὁσιὰ τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν 665
ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει, παρέσται ταυτὰ σοὶ καὶ θιγγάνειν
καὶ δόντι δούναι κἄζεπευξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἑκατὶ τῶνδ' ἐπιπαῦσαι μόνον.
εὐεργετῶν γὰρ καὶ τὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
NE. χωροῖς ἂν εἴσω. FI. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ἑμπαραστάτην λαβεῖν. 675
XO. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπως δ' οὐ μάλα,
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
Ἰεῖον' ἂν ἀμπυκα διὴ δρομάδ' ὥς ἐβαλ' ὁ παγ-
κρατῆς Κρόνου παῖς. [μοῖρα 681
ἄλλον δ' οὕτιν' ἔγρωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδὼν
τοῦδ' ἐχθῖον συντυχόντα θνατῶν,
ὅς οὐτ' ἐρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
ἀλλ' ἴσος ὦν ἴσοις ἀνὴρ 685
ὠλέκεθ' ὡδ' ἀτίμως. τότε τοι θαῦμά μ' ἔχει,
πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων ῥοθίων μόνος
κλύων,
676—690. = 691—705.
671. NE. οὐκ ἄχθομαι σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον.
ὅστις γὰρ εὐ δρᾶν εὐ παθῶν ἐπιστάται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείστων φίλος.

586. *Ἀτρεΐδας] ἀτρεΐδαις 587. λόγων D.]
λόγον 588. Post ἡμᾶς duae litterae erasac, de ut
videtur. 593. *ἦ] ἢ 600. γ' Erfurdtius] τ'
601. βία] φθόνος superscr., sed literis capitalibus,
ex quo apparet non diversam lectionem esse, sed an-
notationem scholasticam. 607. λωβήτ' λωβητ', quo-
modo accentus etiam alibi in huiusmodi adiectivis
supra consonantem positus est. Sic 670. αὐτ'
610. *ἐθέσπισεν] ἐθέσπισε 614. *ἤκουσ'] ἤκουσεν
τ
622. *ἦ] ἢ 630. ἄγοντ' ἄγονθ', τ a m. pr.
631. οὐ θάσσον Welckerus in Museo Rhenoano
vol. I. p. 448.] οὐ θάσσον 636. *ὀρίζῃ Bruuckius]
ὀρίζει

639. *τοῦκ] τοῦ ἀνῆ Piersonus] ἀνῆ (cum gl.
παρῇ). 642. οἶδ' Docderlinus] οὐκ 644. κλέψαι
ti Bergkii] κλέψαι τε, literis ai te in litura positus
648. ἐνι] ἐπὶ Wakefieldus. 650. πᾶν] ταχύ
Meinekius ad Oedip. Col. p. 317. 655. *ἄλλα γ'
ἔσθ'] ἄλλ' (sic) ἔσθ'. ἔστιν ἄλλ' ἂ Nauckius.
656. *ἀρ'] ἀρ' 663. *τόξ' τότ' 671—673. Ver-
sus spurios tres ciecit D. 677. τῶν addidit Por-
sonus. 678. Ἰεῖον' ἂν ἀμπυκα D.] Ἰεῖονα κατ' ἀμ-
πυκα 679. δρομάδ' ὥς D.] δρομάδα δέσμιον ὥς
ἐβαλ' Wakefieldus] ἔλαβ' 685. ὦν Schultzius]
ἐν 686. ὠλέκεθ' D.] ὠλλυθ' ἀτίμως Erfurdt-
tius] ἀναξίως 687. τότε τοι θαῦμά μ' ἔχει D.]
τόδε θαῦμ' ἔχει με 688. ἀμφιπλήκτων] Probabilis
ἀμφιπλάκτων, ut ἀλίπλακτος est Aiac. 598.
*κλύων] κλύζων

πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχευεν· 690
 ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, 691
 οὐδὲ τιν' ἔγχωρον κακοφείονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβῶτ' ἀποκλαύ-
 σαιεν αἱματηρόν·
 ὃς τὰν θερμότηταν αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκέων
 ἐνθήρου ποδὸς ἡπίοισι φύλλοις
 κατευνάσειεν, εἴ τι ἐμπέσοι·
 φορβάδος ἐκ γαίης ἐλεῖν· 700
 εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρ-
 χοι πόρου, ἀνίκ' ἔξανειή δακέθυμος ἄτα· 705
 οὐ φορβὰν ἱερὰς γὰς σπόρον, οὐκ ἄλλων
 αἶρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησται,
 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τῶων
 πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
 ὦ μελέα ψυχᾷ, [νψ, 715
 ὃς μὴδ' οἶνοχύτου πώματος ἦσθη δεκέτει χρό-
 λεύσσων δ' εἴ που γνοίῃ στατὸν εἰς ὕδωρ
 ἀεὶ προσενώμα.
 νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720
 ὃς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μὲν, πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
 Μηλιάδων νυμφᾶν, 725
 Σπερχεῖοῦ τε παρ' ὄχθας, ἴν' ὁ χάλκασπις ἀνήρ
 πλάθει πᾶσιν, θεῖον πυρὶ παμφαῖς,
 Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.
 NE. ἔρπ', εἰ θέλεις, τί δή ποθ' ὦδ' ἐξ οὐδενὸς 730
 λόγου σιωπᾶς κάποπληκτος ὦδ' ἔχει;
 ΦΙ. ἀἶ, ἀἶ.
 NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.
 NE. μὴν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;
 ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735
 ὦ θεοί. NE. τί τοὺς θεοὺς ἀναστάνων καλεῖς;
 ΦΙ. σωτήρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
 ἀἶ, ἀἶ.
 NE. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἔρεις, ἀλλ' ὦδ' ἔσει 740
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.
 ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὕμιν, ἄτταται· διέρχεται
 διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745

706—717. = 718—729.

691. αὐτὸς ἦν] αὐτός οἱ Meinek. 694.
 ἔγχωρον Dobraeus] ἔγχωρων 696. ὃς τὰν Herman-
 nus] οὐδ' ὃς τὰν 698. *φύλλοις] φύλλοισι 699.
 τι D.] τις 700. ἐκ γαίης (vel γέας) D.] ἐκ τε γὰς
 701. εἶρπε Bothius] ἔρπει *ἄλλοτ' ἄλλα] ἄλ-
 λου τ' ἄλλῃ 702. *ὡς] ὡς 703. πόρου Wake-
 fieldus] πόρον ἔξανειή Hermannus] ἔξανειῇ (ἔξα-
 νει.ησι pr., litera ante η erasa, quae λ fuisse potest.
 711. πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε Erfurdus] πτανῶν
 ἀνύσειε πτανοῖς 715. πώματος] πόματος, w a m.
 pr. δεκέτει] δεκέτει cum duplici accentu, quorum
 alter antiquior. 716. *λεύσσω] λεύσειεν εἴ
 που Brunekius] ὅπου 719. παιδὸς ὑπαντήσας]
 παιδὶ συναντήσας Meinek. 723. πατρίαν Porso-
 nus] πατρίαν 726. ὄχθας D.] ὄχθας 728.
 *πᾶσιν in lemmate scholii] πᾶσι 732. ἀἶ, ἀἶ D.]
 ἀἶ ἀἶ pr. ἀἶἀἶ corr. 733. τί ἔστιν] τί δ' ἔστιν
 Erfurdus hic et v. 753. 736. ὦ θεοὶ anonymus
 in diario classico Londinensi vol. 1. p. 337.] ἰὼ θεοὶ
 extra versum. 739. ἀἶ, ἀἶ D.] ἀἶ, ἀἶ pr. ἀἶἀἶ
 corr. 741. *δὲ τῳ] δὲ τῷ 745. *βρύκομαι] βρύ-
 χομαι τέκνον· παπαῖ] παπαῖ παπαῖ Nauek.

ἀπαπαπαῖ, παπαπαπαπαπαπαπαπαῖ.
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ἕϊφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.
 ἴθ', ὦ παῖ. 750
 NE. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
 τοσὴνδ' ἰσθμὸν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;
 ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον; NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οἶσθ', ὦ
 παῖ; NE. τί σοί;
 οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παπαπαπαπαπαῖ.
 NE. δεινὸν γε τοῦπίσασμα τοῦ νοσήματος. 755
 ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥήτὸν· ἀλλ' οἴκτειρέ με.
 NE. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μὴ με ταρβήσας προδῶς·
 ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσοις
 ὡς ἐξεπλήσθη. NE. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σὺ,
 δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760
 βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
 ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τότ' ἐλὼν
 τάδ', ὥσπερ ἦτο μ' ἄρτιως, ἕως ἀνῆ
 τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν, 765
 σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
 ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίη τόδε·
 κοῦκ ἔστι λῆξι πρότερον, ἀλλ' ἔαν χρεῶν
 ἐκλον εὐδεν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
 μόλωσ' ἐκείνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι 770
 ἐκόντα μὴδ' ἄκοντα, μὴδὲ τῳ τέχνῃ
 κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτὸν θ' ἅμα
 κάμ', ὅντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.
 NE. θάρσει προνοίας οὐνεκ' οὐ δοθήσεται
 πλὴν σοί τε κάμοι· ζῶν τύχη δὲ πρόσφερε. 775
 ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσσον,
 μὴ σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ, μὴδ' ὅπως
 ἐμοί τε καὶ τῳ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένη.
 NE. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῦν· γένοιτο δὲ
 πλοῦς οὐριός τε κεῦσταλῆς ὅποι ποτὲ 780
 θεὸς δικαιοὶ χῶ στόλος πορσύνεται.
 ΦΙ. ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μὴ μ' ἀτελὴς εὐχῇ·
 στάζει γὰρ αὐ μοι φοῖνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
 κηκίον αἶμα, καὶ τί προσδοκῶ νέον.

746. Interiectiones sic scriptae et interpunctae ἀπα.

παπᾶ. παπᾶ. παπᾶ. παπάπαπαῖ. Correx. Hermannus.

751. ὅπου] τοῦ in litura paullo ampliore. 751. ἐξαί-
 φνης, ὅτου — στόνον σαυτοῦ ποιεῖς] ἐξαίφνης, ὅτου —
 στόνον, ὅτου ποιεῖς Nauek. 752. *ποιεῖς] ποιεῖς754. οὐκ οἶδα Philoctetae, πῶς οὐκ οἶσθα Neo-
 ptolema, reliqua Philoctetae tribuuntur. Correx. Bothius.
 παπαπαπαπαπαῖ Brunekius (nisi quod
 οὐκ οἶσθα scripsit) pro πάπ(π)απάπ(π)απαῖ, quod est
 in codice, duobus π, quae inclusi, scrius additis a
 m. pr. 755. *τοῦπίσασμα] τοῦπέισασμα, sed ex
 τοῦπίσασμα factum, quod librarius scribere coeperat.758. ἰσῶς Bothius] ἰσῶς 759. ὡς] ὡς, s ab S
 inserto. ἰὼ ἰὼ habet codex, non omittit ut Elms-
 leius ait. Suspectus hiatus ἐξεπλήσθη. ἰὼ, qui tollit
 Elmsleii coniectura ἐξεπλήσθη. 762. λάβωμαι
 δῆτα] Hoc δῆτα, non illud quod v. 761. legitur, ad-
 didit S. 766. λαμβάνει] Post ei litera crasa, v ut
 videtur. 767. ἐξίη] *ἐξήκη 771. μὴδ' D.] μὴτ'*μὴδὲ τῳ] μὴ (μὴ corr.) τέτῳ 772. *μεθεῖ-
 ναι] μεθεῖνε *ταῦτα] om. 777. ὅπως] Gl.
 ὁμοίως superser. a m. ant. 780. *κεῦσταλῆς] καὶ
 εὐσταλῆς 782. ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μὴ μ' ἀτελὴς
 εὐχῇ] Duodecim hac syllabae ab interpolatore posi-
 tae sunt, sententiam, quae ex verbis proximis com-
 poni poterat, supplente, quum trimeter ab Sophocle
 scriptus excidisset. 783. *φοῖνιον] φόνιον 784.

ω

προσδοκῶ] προσδοκεῖ, w a m. pr.

- παπαῖ, φεῦ. 785
παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.
προσέρπει,
προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἶμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.
ἀτταταῖ. 790
ὦ Ξένη Κεφαλὴν, εἶθε σου διαμπερές
στέρνων ἔχοιτ' ἀλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοὶ στρατηλάται,
'Αγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795
ᾧμοι μοι.
ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰε καλούμενος
οὔτω κατ' ἡμῶν οὐ δύνα μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβῶν
τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ 800
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγὼ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντί τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σώζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φῆς, παῖ; [ρεῖς; 805
τί φῆς; τί σιγῆς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυ-
NE. ἀλγῶ πάλαι δὴ τάπιδ' αἰε στένων κακά.
ΦΙ. ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχυ' ὡς ἦδε μοι
δεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπης μόνον.
NE. θάρσει, μενούμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; NE. σαφῶς
φρόνει.
ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἐνροκόν γ' ἀξίω θέσθαι, τέκνον. 811
NE. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοῦσι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
ΦΙ. ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν. NE. ἐμβάλλω μενεῖν.
ΦΙ. ἐκέισε νῦν μ', ἐκέισε NE. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
NE. τί παραφρονεῖς αὔ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-
κλον; 815
ΦΙ. μέθες μέθες με. NE. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μέθες ποτέ.
NE. οὐ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπὸ μ' ὀλεῖς, ἦν προσθήγης.
NE. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
ΦΙ. ὦ γαῖα, δεῖται θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἔῃ. 820
NE. τὸν ἄνδρ' εἰσὶν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἔξειν· κἄρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε,
ιδρώς γέ τοι νῦν πᾶν καταστᾶζει δέμας,
μέλαινα τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι, 823
ἐκκλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
XO. Ὑπν' δδύνας ἀδαῆς, Ὑπνε δ' ἀλγέων,
εὐαῖς ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαῖων εὐαῖων, ὦναξ·
ὄμμασι δ' ἀντίστοις 830
τάνδ' αἰγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
827—838. = 843—854.
789. *φύγητε] φύγοιτε 790. ἀτταταῖ] παπαῖ,
φεῦ D. 796. ᾧμοι μοι] ἰώ μοι Nauckius. 798.
δύνα Porsonus] δύνῃ 800. ἀνακαλουμένῳ] ἀνακυ-
κλουμένῳ Tourjns. 807. Versus inter lineas a m.
pr. insertus. τέκνον, καί] τέκνον μοι Nauckius.
809. καταλίπης] καταλείπης, i ab S. 812. ἐμοῦ-
στι Hermannus] ἐμοῖσι 813. *μενεῖν] μένειν
814. μ' in litura. 815. τί παραφρονεῖς] ἡ παρα-
φρονεῖς Meinekius. 818. μεθίημ', εἴ τι δὴ Her-
mannus] μεθίημι (μεθείημι pr.) τί δὴ 823. ιδρώς
γέ (τέ Buttmannus) τοῖ νιν] ιδρῶ βέον τε D.
827. ἀλγέων] ἄλγος Hermannus. 828. εὐαῖς Her-
mannus] εὐαῖς 829. Alterum εὐαῖων addidit Tur-
nebus. 830. ὄμμασι Turnebus] ὄμμασιν ἀντί-
στοιχοι Brunckius] ἀντέχοις
- ὦ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν
φροντίδος. ὄρῃς ἦδη. 835
πρὸς τί μενούμεν πράσσειν;
καιρὸς τοι πάντων γνῶμῶν ἴσχυον
πολύ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.
NE. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὄρω οὐνεκα
θήραν [τες. 840
τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέον-
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κο-
μίζειν. [ὄνειδος.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῇ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν
XO. ἀλλὰ, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὀψεται·
ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις,
βαῖάν μοι, βαῖάν, ὦ τέκνον, 845
πέμπε λόγων φάμαν·
ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακῆς
ὕπνος αὔπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅ τι δύνα μάκιστον,
κεῖνό μοι, κείνο λάθρα 850
ἔξιδοῦ ὅπως πράξεις.
οἶσθα γὰρ ὦν αὐδῶμαι,
εἰ ταῦταν τοῦτων γνῶμῶν ἴσχεις,
μάλα τοι ἄπορα πυκνούς ἐνιδεῖν πάθη.
οὐρὸς τοι, τέκνον, οὐρος· ἀνὴρ δ' 855
ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγάν,
ἐκτέτα νύχιος, ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός,
οὐ χερὸς, οὐ ποδός, οὐ τινος ἄρχων, 860
ἀλλ' ὡς τίς τ' Αἰῖα παρακείμενος
ὄρῃ. βλέπει καίρια φθέγγει·
832. ἴθ' ἴθι μοι παιήων D.] ἴθι ἴθι μοι παιών
834. ποῖ δὲ βάσει (βάσει codex), πῶς δέ μοι τάντεῦ-
θεν] Nulla in his probabilis metri forma, sed incerta
emendatio est, quum antistrophici quoque versus 850.
κεῖνό μοι, κείνο λάθρα lectio interpolata sit. 838.
πολύ τι addidit Hermannus. 842. σὺν ex σύμ fa-
ctum. 846. φάμαν Turnebus] φήμαν 850. λά-
θρα, non eonvenit versus strophico 834., ab eorre-
ctore additum videtur lacunae explendae eausa.
851. *ἔξιδοῦ] ἔξιδοῦ ὅπως] ὅτι (quod etiam in
on
apographis est), eum gl. ὅπως. 852. ὦν] ὦν, on
ab S. 853. *ταῦταν] ταῦτάν *τούτων] τούτω
[ἴσχεις] ἔχεις eum signo ad quod refertur anno-
tatum in marg. ab S. (sine γρ.) ἴσχεις 854. Post
toi tres quattuorve literae erasae, punctis, quae su-
persunt, notatae. *πυκνοῖς] πυκνοῖσιν 855.
Versus sic divisi, οὐρὸς τοι—δ' ἀνόμματος—ἐκτέτα-
ται—ἀλεῖς—οὐ χερὸς—ἀλλ' ὡς—ὄρῃς—τὸ δ' ἄλ-
ωσιμον—πόνοσ—. 855—859. Magna est metrorum
perversitas in his versibus, qui non dubito quin ex
quattuor vel quinque tetrametris dactylicis coalu-
erint, quorum penultimi superest initium ἐκτέταται
νύχιος, ultimi autem finis ἀλεῖς ὕπνος ἐσθλός. Sen-
sum verborum hunc esse patet, opportunum nunc
esse cum arcu discedere, dum Philoctetes dormiat.
ἀλεῖς, quod etiam scholiasta legit, ex ἀδεῖς corru-
ptum videtur, quod coniecit Reiskius. 859. ἀλεῖς
β' α'
ὕπνος ἐσθλός] ἀλεῖς ἐσθλός ὕπνος, literae β' α' ab
w
S vel alia m. antiquiore. 861. ὡς τίς] ὅστις
τ' addidit D. 862—864. Haec quoque corrupta
esse et laevissima quum sensus tum metra ostendunt.
Et illa quidem verba ὄρῃ — ἐμὰ ἄνωρον tetrametro-
rum dactylicorum reliquiae esse videntur, in quibus
φθέγγει Wunderus, reliqua tamen non expediens, in
φεύγει olim mutabat, quod commendatur opposito
τὸ ἄλωσιμον. 862. ὄρῃ βλέπει] ὅρα, βλέπε Her-
mannus.

- τὸ δ' ἀλώσιμον ἀμᾶ φροντίδι, παῖ, πόνος
ὁ μὴ φοβὼν κράτιστος.
- NE. σιγᾶν κελεύω, μὴδ' ἀφροσάναι φρενῶν· 865
κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα κἀνάγει κἀρα.
- FI. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκὺρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχῃς ἐγὼ,
τλῆναι σ' ἐλεινῶς ὥδε τὰμὰ πῆματα 870
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὐκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἐτλησαν εὐφώρως
οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενῆς γὰρ ἡ φύσις κᾶε εὐγενῶν,
ὦ τέκνον, ἡ σὴ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατὰστησον, τέκνον,
ἴν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
ὀρμύμεθ' ἐς ναῦν μὴδ' ἐπίσχωμεν τό πλεῖν.
- NE. ἀλλ' ἥδομαι μὲν σ' εἰσίδων παρ' ἐλπίδα
ἀνῶδυνον βλέποντα κάμπνεοντ' ἔτι·
ὥς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαια σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μάλλον φίλον,
οἴσουσι σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπείπερ οὕτω σοὶ τ' ἔδοξε ἔμοι τε δρᾶν.
- FI. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπειρ', ὥσπερ νοεῖς·
τοῦτους δέ τ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ 890
ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νῆι γὰρ
ἄλις πόνος τούτοις συνναίειν ἐμοί.
- NE. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καυτὸς ἀντέχου.
- FI. θάρσει· τό τοι σύννηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.
- NE. παπαῖ· τί δὴτ' ἂν δρῶμ' ἐγὼ τούνηνδε γε; 895
- FI. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
- NE. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.
- FI. ἀπορεῖς δέ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.
- NE. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
- FI. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
- NE. ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
ὅταν λιπὼν τις δρᾷ τὰ μὴ προσεϊκότα.
- FI. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἀνδρ' ἐπωφελῶν. 905
- NE. αἰσχροὺς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνὴρμαι πάλα.
- FI. οὐκουν ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδᾶς ὀκνῶ.
- NE. ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ' ἂ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
- FI. ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ ἴγῳ κακὸς γνῶμην ἔφυν, 910
προδοῦς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.
- NE. λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δέ μὴ
πέμπω σε μάλλον, τοῦτ' ἀνὴρμαι πάλα.

863. τὸ δ'] τόδ' pr. ἀμᾶ D.] ἐμαί 872. εὐ-
φώρως Brunckius] εὐπόρως, quod etsi manifesto ex
εὐφώρως est corruptum, Sophoclem tamen multo pro-
babilius est eὐπετώς scripsisse, ab Meinekio propo-
situm in Appendice ad Oed. Col. p. 319. de quo dixi
in Praefat. ad editionem Lipsiensem quartam p. LXVI.
873. οἱ ἄγαθοι (lebebat ἄγαθοι) Brunckius] ἀγα-
θοὶ 884. *σου] σοι 895. δὴτ' ἂν Schaeferus]
δῆτα *γε] λέγε 896. λόγῳ] *λόγων 901.
ἐπείσεν] ἔπεισεν 902. αὐτοῦ Brunckius] αὐτοῦ

αι
906. πάλα] πάλιν, ai a m. pr., ut 913. 966.
907. *οἷς δ'] οἱ δ' (sic) pr. οἷστ' sec. 910. *ἴγῳ]
αι
κἀγὼ 911. *ἔοικε] ἔοικεν 913. πάλα] πάλιν,
ai a m. pr. vel alia ant.

SOPHOCLES.

- FI. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὥς οὐ μανθάνω.
- NE. οὐδὲν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρεΐδων στόλον.
- FI. οἶμοι, τί εἶπας; NE. μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.
- FI. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;
- NE. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
εἶναι σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολῶν. 920
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; NE. πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
- FI. ἀπόλωλα τλήμων, προδόδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δεδράκα; ἀπόδος ὥς τάχος τὰ τόξα μοι.
- NE. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
τό τ' ἐνδίκον με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.
- FI. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δαῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἡπάτηκας· οὐδ' ἐπαίσχυνει μ' ὄρων
τὸν προστρόπαιον, τὸν ἰκέτην, ὦ σχέτλιε; 930
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλύν.
- ἀπόδος, ἰκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἰκετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρῶν, τὸν βίον με μάρφλης.
ὦμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὥς μεθήσων μήποθ', ὠδ' ὄρᾳ πάλιν. 935
ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι,
θηρῶν ὀρεῖων, ὦ καταρρῶντες πέτρας,
ὕμιν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
ἀνακλάομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
οἷ' ἔρῃ ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐδ' Ἀχιλλεύς· 940
ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ' ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
προσθεῖς τε χεῖρα δεξιᾶν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν Ἀργεῖοις φήνασθαι θέλει.
ὥς ἀνδρ' ἑλύν δ' ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
κοῦκ οἶδ' ἐναῖρων νεκρὸν ἦ καπνοῦ σκιάν,
εἰδῶλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἰλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἡπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ με δρᾶν;
ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. 950
τί φῆς; σιωπᾶς· οὐδὲν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὐ πάλιν
εἵσεμι πρὸς σέ φιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
τόξοις ἐναῖρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανῶν παρέξω δαῖθ' ἀφ' ὧν ἐφερβόμην,
καί μ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσους νῦν·
φόνον φόνου δέ βύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. 960
ὄλοιο μὴ πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνῶμην μετοίσεις· εἰ δέ μὴ, θάνοις κακῶς.
- XO. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τό πλεῖν ἡμάς, ἀναξ,
ἤδη ὅτι καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγους.
- NE. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε τις 965
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλα.

916. *τὸν] τῶν στόλον] στόλων pr.
924. *τὰ] om. 926. *ποιεῖ] ποεῖν 927. δεῖμα]
αι
δημα, ei a m. pr. 933. με μάρφλης Elmsleius] μὴ
μ' ἀφέλης 939. ἀνακλάομαι D.] ἀνακλαίομαι
942. προσθεῖς] προθεῖς pr. 945. δ' D.] μ'. Omitit
apographum unum et Suidas s. v. κακοπινεστατον.
950. ἀλλ' addidit Turnebus. 952. σχῆμα] χρήμα pr.,
sed corr. ab eadem m. 954. αὐανοῦμαι] αὐθιανθῶμαι,
cum γρ. αὐανοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἔξανθῆσθαι, ab
S inter scholia. 956. τοισίδ'] τοῖσιν, sed corr. a
m. pr. 957. ἀφ' Wunderus] ὑφ' 958. *πρόσθε]
αι
πρόσθεν 966. πάλα] πάλιν, ai a m. pr. ut 906. 913.

- ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρήξ
σαντοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.
ΝΕ. οἴμοι, τί δρᾶσω; μὴ ποτ' ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκυρόν· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι. 970
ΦΙ. οὐκ εἰ κακὸς σὺ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἦκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς
οἷ' εἰκὸς ἔκπλει, τὰμὰ μοι μεθεῖς ὅπλα.
ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες; ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν,
τί δρᾶς;
οὐκ εἰ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975
ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνὴρ; ἄρ' Ὀδυσσεύς κλύω;
ΟΔ. Ὀδυσσεύς, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.
ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι ἀπάθωλ'. δδ' ἦν ἄρα
ὁ ἔλλαβόν με κάποννοσφίσας ὅπλων.
ΟΔ. ἐγὼ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980
ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. ΟΔ. τοῦτο μὲν,
οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σέ δεῖ
στεῖχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσιν σε.
ΦΙ. ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμίστατε,
οἷδ' ἐκ βίας ἄζουσιν; ΟΔ. ἦν μὴ ἔρπης ἐκύν. 985
ΦΙ. ὦ Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἥφαιστότευκτον, ταῦτα δὴτ' ἀνασχετὰ,
εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σὼν ἀπάξεται βία;
ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὕπηρετ' ὁ ἐγὼ. 990
ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τούθ' θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
ΦΙ. οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς 995
πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.
ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βία.
ΦΙ. οὐδέποτε γ'· οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἔως ἂν ἦ μοι γῆς τὸδ' αἰπεινὸν δῆτ' ἀνθρώπων. 1000
ΟΔ. τί δ' ἔργασαίης; ΦΙ. κράτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών.
ΟΔ. ἔλλαβετον αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖα φίλης
νευράς, ὅπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρῶμεναι. 1005
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλευθέρον φρονῶν,
οἷ' αὖ μ' ὑπήλθες, δς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαντοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατὰξιον δ' ἐμοῦ,
δς οὐδὲν ἦδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν, 1010
δηλὸς δέ καὶ νῦν ἔστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτοὺς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ πάθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' αἰεὶ
ψυχὴ νιν ἀφῶα τ' ὄντα κοῦ θέλονθ' ὅμως
εὖ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015

973. οἷ' D.] οἷς 978. δδ'] Ex ὧδ' factum.
982. καὶ σέ δεῖ] καὶ σε δὴ, sed correctum a m. pr.
983. ἦ] ἦ pr. 984. *τολμίστατε] τολμῆστατε
cum gl. tolmēstāte. tolmīstāte in apographo uno
Paris. 2787. et apud Triclinium. 985. μὴ ἔρπης]
μῆρησι 990. Ζεὺς] Ζεὺς δ' in codice esse ait Eug.
Ferrai. 992. τίθης Porsonus] τιθεῖς 994. ΦΙ.
οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι Gernhardus] ΦΙ. οὐ φημ'.
ἐγώ γε. ΟΔ. φημι *πειστέον] πιστέον 999. πα-
μ
θεῖν] παθεῖν, μ a m. pr. 1000. ἔως] ἔως γ', sed
γ' eraso. αἰπεινὸν ex ἐπεινὸν factum. 1003.
ἔλλαβετον Bernhardtus] ἔλλαβετ' 1007. οἷ' αὖ
Hermannus] οἷα δς Wakefieldus] ὡς 1010.
*ποιεῖν] ποεῖν 1014. ἀφῶα L. Dindorfius in The-
saurus s. v. Αὐτοφυῆς vol. 1. part. 2. p. 2576.] ἀφῶη,
ut διφυῆ in Trach. 1195.

- καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνδῆσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με προυβάλου
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν ἐν ζώσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὄλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' ηὔξαμην.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι, 1020
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὐθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς 1025
ἐπλεῖς ἅμ' αὐτοῖς, ἐμέ δέ τὸν πανάθλιον
ἐκόντα πλεῦσανθ' ἐπτά ναυοὶ ναυβάτην
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῆς, κείνοι δέ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
δς οὐδὲν εἰμι καὶ τέθηνχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
πῶς, ὦ θεοὶς ἐχθιστε, νῦν οὐκ εἰμὶ σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς εὖξεσθ', ἐμοῦ
πλεῦσαντος, αἰθὲν ἱρά; πῶς σπένδνειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ'· ὀλείσθε δ' ἡδίκηκότες 1035
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοῖδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὐ ποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' οὐνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ', ὦ πατρῴα γῆ θεοὶ τ' ἐπόψιοι, 1040
τίσασθε τίσασθ' ἄλλα τῷ χρόνῳ ποτὲ
ζῦμπαντας αὐτοὺς, εἴ τι καμ' οἰκτεῖρετε.
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέμαι.
ΧΟ. βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ ὑπέκουςαν κακοῖς.
ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἰ μοι παρειακοῖ· νῦν δ' ἐνὸς κρατῷ λόγου.
οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτὸς εἰμ' ἐγὼ·
χῶπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
οὐκ ἂν λάβοις μου μάλλον οὐδὲν' εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφην,
πλὴν ἐς σέ· νῦν δέ σοί γ' ἐκύν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτόν, μηδὲ προσψάουστ' ἔτι.
ἔατε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήζομεν, 1055
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεύκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγὼ θ', δς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν. 1060
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
τιμὴν ἐμοὶ νείμειν, ἦν σέ χρῆν ἔχειν.
ΦΙ. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος, σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεῖς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
ΟΔ. μὴ μ' ἀντιφώνει μηδὲν, ὡς στεῖχοντα δῆ. 1065
ΦΙ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;
ΟΔ. χώρει σὺ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὦν,

ευ

1019. ηὔξαμην] ηὔξαμην, ευ a m. pr. 1023.
*τε] γε 1028. *ἐβαλον] ἐκβαλον *δὲ σέ] δέ σε
1032. εὖξεσθ'] ἔξεστ' Piersonus Verisim. p. 163.
quod legisse scholiastam non potest colligi ex verbis
eius, τοῦτο γὰρ προφασισαμένον Ὀδυσσεύς, ὅτι θύ-
σαι οὐκ ἔστι τούτου ἐπιστενάζοντος, ἐξέθηκον αὐτόν.
Nam in hac sententia praesenti opus erat οὐκ ἔστι,
in Philoctetae autem verbis futuro potius opus erat.
1033. ἱρά D.] ἱερά 1034. *αὕτη] αὐτή
1035. ὀλείσθε Bruncius] ὄλοισθε 1037. *ἐπεὶ] ἐπ'
1051. *μου] om. 1062. *σέ χρῆν] σ' ἐχρῆν
1068. *πρόσλευσσε] πρόσλευσε

- ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
 ΦΙ. ἢ καὶ πρὸς ὑμῶν ὦδ' ἔρημος, ὦ ξένοι, 1070
 λειφθήσομαι δὴ κοῦκ ἐποικτερεῖτέ με;
 ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς. ὅσ' ἂν
 οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χήμεις φαμέν.
 ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τὰ τ' ἐκ νεῶς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοὶς εὐξήμεθα.
 χούτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶν τιν' ἡμῖν. νῦ μὲν οὖν ὀρμύμεθον,
 ὑμεῖς δ' ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080
 ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γυαλον [ὦ τάλας,
 θερμόν καὶ παγετῶδες, ὡς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ',
 λείψιν οὐδέποτ', ἀλλὰ μοι καὶ θνήσκοντι συνοί-
 ῶμοι μοί μοι. [σει. 1085
 ὦ πληρέστατον αὐλίον [ἄμαρ
 λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ'
 ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090
 σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
 εἴθ' αἰθέρος ἄνω
 πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'. οὐ γὰρ ἴσχω.
 ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ 1095
 ἄλλοθεν ἀ τύχα ἄδ' ἀπὸ μειζονος,
 εὐτέ γε παρὼν φρονήσῃ
 τοῦ πλέονος δαίμονος εἴλω τοῦ κάκιον ἀντί. 1100
 ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ 1102
 καὶ μόχθῳ λωπατὸς, δς ἦδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
 ἀνδρῶν εἰσπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105
 αἰαὶ αἰαί,

1081—1101. = 1102—1122.

1071. λειφθήσομαι δὴ Wakefieldus] λειφθήσομ' ἦδη 1073. χήμεις] χήμεις, χ ex γ factō. 1082. θερμόν καὶ var. lect. ap. Turnebum] θερμόν τε καὶ 1083. ὦ τάλας] 'ω' talas (sic, sine accentu), quod est ὦ τάλας. 1087. *αὐλίον] αὐλίον 1089. τίπτ' Bothius] τί ποτ' ἄμαρ D.] ἡμαρ 1092. εἴθ' αἰθέρος ἄνω] Quum non credibile sit dochmii unius inter alios numeros positi aliam quam in antistropha v. 1113. formam, ἰδοίμαν δέ νιν, admisisse poetam, verba εἴθ' αἰθέρος, etiam propter soloecam particulae εἴθε cum coniunctivo constructionem vitiosa, lacunae explendae causa illata esse suspicor, ut paulo post εἰλὼν v. 1101. et Ὀδυσσεύς v. 1139. Sumpta autem fortasse sunt ex glossemate ad διὰ πνεύματος referendo δι' αἰθέρος. Lectionem vitiosam, ut alia plurima codicis vitia, agnoscit scholiasta, cuius ex annotatione etiam grammaticorum librorumve commenta de vocabulo πτωκάδες cognosci possunt, γρ. πτωμάδες, πτωκάδες πτωχάδες, πρωτάδες (πλωμάδες Bruncius, πλωτάδες Gedikius) δρομάδες. πτωμάδες, corruptum ex πτωκάδες, recte delevisse videtur editor Romanus. Verba ἔλωσί μ' fortasse ex ἔλωσιν corrupta, quod coniecit Nauckius, praeunte Hermannō, qui ἔλωσ' ἔτ' οὐ γὰρ ἴσχω scripserat. 1094. οὐ γὰρ D.] οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω Heathius] ἰσχύω 1095—1097. Versus sic divisi, σύ-ψας, ὦ βαρύποτμε, | οὐκ-ταῖδ' 1096. βαρύποτμ' D.] βαρύ-η 1097. ἂ τύχα ἄδ' D.] ἔχει (η a m. pr.) τύχαι ταῖδ' 1100. πλέονος] λῳίονος. Correctum ex scholiastae annotatione, ὅτε γε παρόντος σοι σωφρονήσαι τὸ λυσitelές ἀπὸ πλείονος δαίμονος, τὸ κάκιον εἴλω, τὸ μὴ ἐλθεῖν. πλείονος δὲ δαίμονος λέγει τοῦ λυσitelεστέρου καὶ συμφοροῦ. ἀντί D.] ἐλεῖν, fictum fortasse ex glossemate τὸ μὴ ἐλθεῖν, quo utitur scholiasta. 1105. ἀνδρῶν] φωτῶν Meinekus. 1106. αἰαὶ αἰαί] αἰ αἰ αἰ αἰ

- οὐ φορβάν ἔτι προσφέρων, [χερσίν 1110
 οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ
 ἴσχω. ἀλλὰ μοι ἄσκοπα
 κρυπτά τ' ἔπη δολεράς ὑπέδου φρενός·
 ἰδοίμαν δέ νιν,
 τὸν τάδε μῆσάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
 ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115
 ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε
 ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν ἔχε [δῶλος
 δύσποτμον ἄρὰν ἐπ' ἄλλοις. 1120
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότῃ ἀπώσῃ.
 ΦΙ. οἴμοι μοι, καὶ που πολιάς
 πόντου θινὸς ἐφήμενος,
 γελᾷ μου, χερὶ πάλλων
 τὰν ἐμὰν μελέου τροπὰν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβαστασεν.
 ὦ τόζον φίλον, ὦ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἢ που ἐλείνὸν ὄρας, φρένας εἴ τινας 1130
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 σύννομον ὠδέ σοι
 οὐκέτι χρῆσόμενον τὸ μεθύστερον
 ἔτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, 1135
 ὀρῶν μὲν αἰσχυράς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ'
 ἐχθοδοπῶν, [ἐμήσατ', ὦ Ζεῦ.
 μυρί' ἀπ' αἰσχυρῶν ἀνατέλλονθ' δς ἐφ' ἡμῖν κάκ'
 ΧΟ. ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἰπεῖν,
 εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν
 ἔξωσαι γλῶσσας ὀδύναν.
 κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνα
 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἄρωγάν. 1145
 ΦΙ. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὐς ὅδ' ἔχει
 χώρος οὐρεσιβύτας,
 φυγὰ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
 πελάτ'· οὐ γὰρ ἔχω χερσὶν 1150
 τὰν πρόσθεν βελών ἀλκάν,
 ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν,
 ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χώρος ἐρύκεται,
 οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.
 ἔρπετε, νῦν καλὸν
 ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμὰς σαρκὸς αἰόλας.
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.

1123—1145. = 1146—1168.

1116—1121. Versus sic divisi, πότμος-| δέ σέ γε-| χειρὸς-| ἔχε-| ἄρὰν ἄρὰν-| καὶ γὰρ-| μὴ φιλό-| 1116. Alterum πότμος addidit Erfurdus. 1120. *ἄρὰν] ἄρὰν ἄρὰν 1122. οἴμοι μοι] οἴμοι μοι που insertum, ab S ut videtur. 1125. χερὶ Turnebus] χερὶ 1130. ἦ εἰ, sed in η mutatum a m. pr., inter scribendum ut videtur. ἐλείνὸν Bruncius] ἐλεεινὸν 1132. σύννομον D.] ἄθλιον, cui S in margine apposuit γρ. ἄθλον 1133. *μεθύστερον] μεθ' ὕστερον 1134. ἔτ' addidit D. 1137. στυγνὸν δὲ Turnebus] στυγνὸν τε 1138. *ἀνατέλλονθ' ἀνατέλλοντα 1139. ὦ Ζεῦ D.] Ὀδυσσεύς 1140. ἐν D.] εὐ 1144. τῶνδ' Thudichum] τοῦδ' 1146. πταναὶ] πτηναὶ 1148. *οὐρεσιβύτας] οὐρεσιβύτας 1149. φυγὰ μ' οὐκ-ἔτ'—πελάτ'] φυγὰς οὐκέτ'—ἐλάτ' Heimsoethius, praeunte Cantero, qui φυγὰ μηκέτ'—ἐλάτ' coniecerat. 1150. πελάτ'] πελαῖτ', i eraso. 1153. *ἀνέ-ἔ. 1154. ἀναιδην, é a m. pr.

- πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὦδ' ἐν αὔραις τρέφεται, 1160
 μηκέτι μῆδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος
 ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον, [αἶα;
 εὐνοία πάσα πελάταν·
 ἀλλὰ γνῶθ', εὐ γνῶθ' ὅτι σὸν 1165
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ.
 ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγῃ μ' ὑπέμναςας, ὦ 1170
 λῶστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἴρσασαι;
 ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἔμοι συτηράν
 Τρωάδα γὰν μ' ἥλπισας ἄξειν. 1175
 ΧΟ. τόδε γὰρ νοῦ κράτιστον.
 ΦΙ. ἀπό νῦν με λείπετ' ἦδη. [πράσσειν.
 ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
 ἴωμεν ἴωμεν 1180
 ναὸς ἱν' ἡμῖν τέτακται.
 ΦΙ. μὴ πρὸς ἀραίου Διὸς, ἔλθης, ἰκετεύω. ΧΟ. με-
 ΦΙ. ὠ ξένοι, 1185 [τρίαζε.
 μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς;
 ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων·
 ἀπόλῳλ' ὁ τάλας·
 ὦ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
 ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθις. 1190
 ΧΟ. τί ῥέζοντες ἀλλοκότῳ
 γνῶμα τῶν πάρος, ὧν προῦφαινες;
 ΦΙ. οὔτοι νεμεσητόν
 ἀλύοντα χειμερίῳ
 λύπῃ καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
 ΧΟ. βάθι νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.
 ΦΙ. οὐδέποτε· οὐδέποτε, ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
 οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
 βροντὰς αὐγαῖς μ' εἰσι φλογίζων.
 ἔρρέτω Ἴλιον, οἱ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
 πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον
 ἀπῶσαι.
 ἀλλ', ὦ ξένοι, ἐν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε.
 ΧΟ. ποῖον ἔρεῖς τόδ' ἔπος; ΦΙ. Ξίφος, εἴ ποθεν,
 ἢ γένυν, ἢ βελών τι, προπέμψατε. 1205
 ΧΟ. ὥς τίνα δὴ ῥέξης παλάμιαν ποτέ;
 ΦΙ. κράτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμνω χερσὶ
 φονᾶ φονᾶ νόος ἦδη.
 ΧΟ. τί ποτε; ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
 ΧΟ. ποῖ γὰς; ΦΙ. ἐς Ἀΐδου·
 οὐ γὰρ ἔστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
 ὦ πόλις ὦ πατρία,
 πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἀθλιός σ' ἀνὴρ,
 ὅς γε σὰν λιπῶν ἱερὰν λιβάδ', 1215
 ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
 ἀρωγός· ἔτ' οὐδὲν εἰμι.
1165. σὸν D.] σοὶ 1168. *ψ] δ 1175. *μ' ἥλπισας] ἥλπισας μ' 1177. με λείπετ'] μ' ἐλείπετ' pr. 1187. ὁ ex ὦ factum. 1192. *προῦφαινες] προῦφανεσ 1193. *νεμεσητόν] νεμεσητόν 1199. βροντὰς αὐγαῖς ex schol.] βρονταῖς αὐταῖς 1206. δὴ addidit Hermannus. 1207. κράτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα] κράτα καὶ ἄρθρ' ἀπὸ πάντα Bergk. 1211. *ξς] εἰς 1212. ἔστ' delet Hermannus. 1213. ὦ πόλις ὦ D.] ὦ πόλις ὦ πόλις 1214. εἰσίδοιμ' ἀθλιός σ' ἀνὴρ D.] εἰσίδοιμ' ἀθλιός γ' ἀνὴρ 1216. Ante λιβάδ' litera erasa, η ut videtur.
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλα νεῶς ὁμοῦ
 στεῖχων ἂν ἢ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
 Ὀδυσσεά στεῖχοντα τὸν τ' Ἀχιλλέως 1220
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.
 ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἦντιν' αὐ παλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὦδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
 ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
 ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἢ δ' ἁμαρτία τίς ἦν; 1225
 ΝΕ. ἦν σοι πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
 ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὐ σοι πρέπον;
 ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισ ἐλὼν.
 ΟΔ. τὸν ποῖον; ὦ μοι· μὴν τι βουλεύει νέον;
 ΝΕ. νέον μὲν οὐδὲν, τῷ δὲ Ποιάντος τόκῳ 1230
 ΟΔ. τί χρήμα δράσεις; ὥς μ' ὑπὴλθέ τις φόβος.
 ΝΕ. παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐθις πάλιν
 ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς;
 ΝΕ. αἰσchrῶς γὰρ αὐτὰ κοῦ δίκη λαβὼν ἔχω.
 ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέξεις τάδε; 1235
 ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τάλῃθ' ἔλεγεν.
 ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἰρηκας λόγον;
 ΝΕ. δις ταῦτά βούλει καὶ τρίς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
 ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἀπαξ ἐβουλόμην.
 ΝΕ. εὐ νῦν ἐπίστῳ· πάντ' ἀκήκοας λόγον. 1240
 ΟΔ. ἔστιν τις ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
 ΝΕ. τί φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;
 ΟΔ. ζῦμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.
 ΝΕ. σοφὸς πεφωκὺς οὐδὲν ἔξαυδᾶς σοφόν.
 ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖς σοφά. 1245
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
 ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
 πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
 αἰσchrᾶν ἁμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
 ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε; 1250
 ΝΕ. ἔν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
 ΟΔ. οὐδὲ τοι σὴ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχοῦμεθα.
 ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὀρᾶς
 κῶπης ἐπιμαύουσιν; ΝΕ. ἀλλὰ κάμει τοι 1255
 ταυτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα κοῦ μέλλοντ' ἔτι.
 ΟΔ. καίτοι σ' ἔασω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
 λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.
 ΝΕ. ἔσωφρόνησας· κἂν τὰ λοιπ' οὕτω φρονῆς,
 ἴσως ἂν ἐκτός κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
 σὺ δ', ὦ Ποιάντος παῖ, Φιλοκτῆτην λέγω,
1218. νεῶς] νεῶς a m. sec. ὁμοῦ] ἐγγύς superscr. a m. pr. 1219. ἂν ἢ Elmsleius] ἂν ἦν (ἄνῃν pr.) 1221. ἐλεύσομεν] Alterum σ ab S insertum. 1222. οὐκ ἂν] οὐδ' αὐ superscr. a m. ant. 1223. σὺν σπουδῇ] Literae v σ ab S illatae. συμποῦδῃ pr. 1226. *πιθόμενος] πειθόμενος 1231. *τί χρήμα] τί χρήμα τί ὑπὴλθέ τις] ὑπὴλθ' ἔτι pr., correctum ab S. 1235. *δῆ] om. Poterat pari iure de addi vel quod coniecit Hermannus σύ, vel πρὸς θεῶν se scribi. δῆ eodex om. infra 1308. ubi habent apographa. 1237. Ἀχιλλέως] ἀχιλλέω, v ab S addito. 1238. ἀναπολεῖν] ἀναπολεῖ, v ab S. Probabilis ἀπολεῖν. Vid. ad Electr. 693. 1240. *ἀκήκοας] ἀκηκοῦς 1245. σοφά Brunnecius] σοφόν 1247. ἃ γ' ἔλαβες] Probabilis ἄλαβες. 1251. φόβον] στρατὸν Hermannus. Post 1251. unius versus defectum indicavit Hermannus. 1252—1258. Personae in eod. se distributae Od. ἀλλ' + Ne οὐτ' ἄρα — Od. ἔστω + Ne. χεῖρα — Od. ἀλλὰ — τιμωρήσεται. Reete Turnebus. 1255. κάμει] καὶ ἐμέ pr. η 1259. φρονῆς] φρονεῖς, η a m. pr.

ἔξεσθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
 ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἴσταται βοῆς;
 τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεκρημένοι, ξένοι;
 ὡμοι' κακὸν τὸ χρήμα. μὴν τί μοι μέγα 1263
 πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;
 ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὐς ἤκω φέρων.
 ΦΙ. δέδοικ' ἔγωγε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
 καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
 ΝΕ. οὐκ οὐν ἐνεστοὶ καὶ μεταγνῶναι ἄλιν; 1270
 ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοις χῶτε μου
 τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρα.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
 πότερά δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν,
 ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν. ΦΙ. παθε, μὴ λέξης πέρα. 1275
 μάτην γὰρ ἂν εἴπεις γε πάντ' εἰρήσεται.
 ΝΕ. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
 ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
 ἑμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
 κυρῶ, πέπαυμαι. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μά-
 την. 1280
 οὐ γὰρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
 ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
 ἀπεστέρηκας· κῆρα νουθετεῖς ἐμέ
 ἔλθων, ἀρίστον πατρὸς αἰσχιστος γεγώς.
 ὀλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστα', εἵπειτα δὲ 1285
 ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ. ΝΕ. μὴ 'πεύξῃ πέρα·
 δέχου δὲ χεῖρὸς ἔξ ἐμῆς βέλη τάδε.
 ΦΙ. πῶς εἴπας; ἄρα δευτέρον δολοῦμεθα;
 ΝΕ. ἀπώμοσ' ἄγνόν Ζηνὸς μύσιστον σέβας.
 ΦΙ. ὦ φίλτατ' εἰπῶν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
 ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
 πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
 ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ εὐνίστορες,
 ὑπέρ τ' Ἀτρεΐδων τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
 ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μὴν Ὀδυσσέως, 1295
 ἐπησθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρας,
 ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βία,
 ἔάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἔάν τε μὴ θέλῃ.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
 ΝΕ. ἂ, μηδαμῶς, μὴ, πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος. 1300
 ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
 ΝΕ. οὐκ ἂν μεθεῖην. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
 ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἑμοῖς;
 ΝΕ. ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρα-
 τοῦ, 1305
 τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
 ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
 ΝΕ. εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὅτου
 ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.

ΦΙ. εὐμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, 1310
 ἔξ ἧς ἐβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρὸς,
 ἀλλ' ἔξ Ἀχιλλέως, ὅς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν
 ἦκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
 ΝΕ. ἦσθην πατέρα τὸν ἁμὸν εὐλογοῦντά σε
 αὐτόν τε μ' ὦν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι 1315
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκάσιον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἐγκρίνεται βλάβαις,
 ὥσπερ σὺ, τοῦτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιον ἐστὶν οὐτ' ἐποικτεῖρην τινά. 1320
 σὺ δ' ἡγρίωσα; κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 ἔάν τε νουθετῇ τις εὐνοία λέγων,
 στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῇ θ' ἡγούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενὸν ἔσω. 1325
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὅς τὸν ἀκαλυφῇ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἂν τυχεῖν
 νόσου βαρείας, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος 1330
 ταύτη μὲν αἶρη, τῆδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς,
 καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδαῖν
 νόσου μαλαχθεῖς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
 εὖν τοῖσδε τόξοις εὖν τ' ἐμοὶ πέρας φανῇς. 1335
 ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῆδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.
 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλόος,
 Ἑλενος ἀριστόμαντις, ὅς λέγει σαφῶς
 ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρου 1340
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτὸν, ἦν τᾶδε ψευσθῇ λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
 κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 ἐς χεῖρας ἔλθειν, εἴτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
 ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰὼν, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κοῦκ ἀφῆκας εἰς Ἄιδου μολεῖν;
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὅς εὖνους ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἴτα πῶς ὁ δύσμορος
 ἐς φῶς τὰδ' ἔρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἄμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
 ταῦτ' ἔξανασχῆσθε, τοῖσιν Ἀτρέως 1355
 ἐμὲ εὐνόντα παισὶν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
 οὐ γὰρ με τάλως τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν 1360
 μῆτηρ γέννηται, τάλλα παιδεύει κακοὺς.
 καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
 χρὴν γὰρ σε μῆτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,

1263. Versum in fine paginae omissum librarius ipse postmodum addidit. 1265. μέγα — κακόν] νέα ὄν

— κακά Bergkii. 1266. κακόν] κακά, ὄν α m. pr. 1270. *οὐκ οὐν] οὐκοῦν 1275. παθε Triclinius] παῦσαι 1278. μὲν inter versus additum α m. pr. 1284. αἰσχιστος Piersonus ad Moer. p. 135.] ἔχιστος 1288. ἄρα Porsonus] οὐκ ἄρα 1289. ἄγνόν Wakefieldus] ἄγνοῦ σέβας] β in litura, fortasse pro λ 1292. *πρότεινε] προὔτεινε, literis προὔτ (sic, sine accentu) α m. recenti scriptis pro literis quibusdam vel evanidis vel elutis. πρότεινε est in Lb. 1294. *τ'] om. 1300. ἂ Turnebus] ἂα corr., ἂα (sine accentu) pr. 1302. *τί μ'] τίμ' 1304. καλόν post ἐμοὶ lectum post σοὶ transposuit Wakefieldus. 1308. *δῆ] om. ὅτου Turnebus] ὅπου

1310. *δ'] om. 1312. *θ'] om. 1313. δέ] τε Turnebus. 1314. ἁμὸν Triclinius] ἐμὸν 1319. *τούτοις] τούτουςιν, υ ante -σ in i mutato. 1322. *εὐνοία] εὐνοιάσιν 1327. *Χρύσης] χρυσῆς 1329. ἂν τυχεῖν Porsonus] ἐντυχεῖν 1330. ὡς ἂν] ἔστ' ἂν Brunekius. αὐτὸς Doederlinus] αὐτὸς 1332. *ἐκὼν αὐτὸς] αὐτὸς ἐκὼν 1333. τοῖν — Ἀσκληπιδαῖν (debebat Ἀσκληπιδαῖν) α Erfurdiius] τῶν — ἀσκληπιδῶν 1335. φανῇς] φωνῆς, α α m. pr. 1337. γάρ] παρ' Elmsleius. 1358. *με τάλως] μ' ἔτ' ἄλγος 1361. κακοὺς Doebraeus] κακά

- ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γέ σου καθύβρισαν,
πατρός γέρας συλῶντες, εἴτα τοῖσδε σὺ 1365
εἰ Ξυμμαχῆσων, καὶ μ' ἀναγκάζεις τάδε;
μὴ δῆτα, τέκνον· ἄλλ' ἂ μοι Ξυνώμοσας,
πέμπων πρὸς οἴκους· καὶ τὸς ἐν Σκύρῳ μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοῦς.
χοῦτω διπλὴν μὲν ἔξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν, 1370
διπλὴν δὲ πατρός· κοῦ κακοῦς ἐπωφελῶν
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
- NE. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός. 1375
- FI. ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρείως
ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;
- NE. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἐμπυον βάσιν
παύσοντας ἄλγους κάποσώσοντας νόσου.
- FI. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε; 1380
- NE. ἂ σοί τε κάμοι λῶσθ' ὀρῶ τελούμενα.
- FI. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεοῦς;
- NE. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;
- FI. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ π' ἐμοὶ τόδε;
- NE. σοὶ που φίλος γ' ὦν, χῶ λόγος τοιοῦσδε μου. 1385
- FI. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
- NE. ὦ τάν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
- FI. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
- NE. οὐκ οὖν ἔγωγε· φημί δ' οὐ σε μανθάνειν.
- FI. ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με; 1390
- NE. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
- FI. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
- NE. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πειθεῖν δυνησόμεσθα μηδὲν ὦν λέγω;
ὥς ῥῆστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δὲ 1395
Ζῆν ὥσπερ ἤδη Ζῆς ἀνευ σωτηρίας.
- FI. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·
ἂ δ' ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πράξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μὴδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
Τροίας· ἄλλῃ γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
- NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. FI. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς
ἔπος.
- NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν. FI. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ
σθένω.
- NE. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; FI. μὴ φρον-
τίσης.
- NE. τί γάρ, ἔαν πορθῶσι χώραν' τὴν ἐμὴν; FI. ἐγὼ
παρῶν 1405
- NE. τίνα προσωφέλῃσιν ἔρξεις; FI. βέλεσι τοῖς
Ἡρακλέους

1364. γε Brunckius] τε 1365. Post συλῶντες
sequebatur οἱ τὸν ἄθλιον | Αἶανθ' ὅπλων σοῦ πα-
τρός ὑστερον δίκη | Ὀδυσσεύς ἔκριναν. Delevit Brun-
ckius. 1366. καὶ μ' Brunckius] καὶ μ' *τάδε]
τόδε ο ex w facto ut videtur. 1373. σε inter ver-
sus addidit m. pr. 1379. κάποσώσοντας Heathius]
κάποσώζοντας 1381. λῶσθ' D.] καλῶς 1383. αἰ-
σχύνοιτ'] οι ex ei factum. 1384. τόδε] *τάδε
1386. ἐχθροῖσί μ' Brunckius] ἐχθροῖσιν 1387. τάν]
γούσ
τάν pr. 1388. λόγοις] λόσις, deletis a m. pr. lite-
ris ισ 1390. *ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας] ἔγωγε οὐ κατρεί-
δασ 1391. *σώσουσ'] σώσουσ', litera w non satis
certa et litera σ ab S inserta. 1392. ἰδεῖν] ἐλεῖν,
superscripto a m. pr. ἰδεῖν. 1394. πειθεῖν Schae-
ferus] πείσει Nauckius. 1395. *μὲν] om.
1401. γόοις] λόγους, adscripto ab S γρ. γόοις
1404. *φεύξομαι] φεύξωμαι 1406. προσωφέλῃσιν]
προσώφελῃσιν rec. *ἔρξεις] ἔρξεις Ἡρακλέους
Brunckius] ἡρακλείους

NE. πῶς λέγεις; FI. εἴρῃω πελάζειν. NE. στείχε
προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
αἴης μύθων, παῖ Ποῖαντος· 1410
φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
ἀκοῇ τε κλῦειν λεύσσειν τ' ὄφιν.
τὴν σὴν δ' ἦκω χάριν οὐρανιας
ἔδρας προλιπῶν,
τὰ Διὸς τε φράσεων βουλευμάτα σοι, 1415
κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὥς πάρεσθ' ὀράν. 1420
καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικόν
πόλισμα πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρὰς,
ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425
Πάρην μὲν, ὅς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφω,
τόσοις τοῖς ἐμοῖσι νοσφίεις βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σκυλὰ τ' ἐς μέλαθρα σά
πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
Ποῖαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
ἂ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκυλὰ τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
παρήνεσ' οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένους
ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ' οὗτος σέθεν. 1435
ἀλλ' ὥς λέοντε συννόμῳ φυλάσσετον
οὗτος σέ καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
παυστήρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν 1440
πορθῇτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοῦς.
[ὥς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἡγείται πατήρ
Ζεὺς. ἢ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς,
κᾶν ζῶσι κᾶν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.]
- FI. ὦ φθέγμα ποθινὸν ἐμοὶ πέμψας, 1445
χρόνιος τε φανείς,
οὐκ ἀπιθῇσω τοῖς σοῖς μύθοις.
- NE. καγὼ γνῶμην ταύτη τίθεμαι.
- HP. μὴ νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν.
καιρὸς καὶ πλοῦς 1450
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.
- FI. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
χαῖρ', ὦ μέλαθρον εὐμφουρον ἐμοί,
Νύμφαι τ' ἐννύδροι λειμωνιαδες,
καὶ κτύπος ἄρσῃν πόντου προβολῆς, 1455

1407. πελάζειν D.] πελάζειν σῆς πάτρας
*NE.] om. Delevi quae ante στείχε legebantur ἀλλ'
εἰ (εἰ ex ou factum a m. ant.) δρᾶσι ταῦθ' ὥσπερ αὐ-
δαῖο Verba στείχε προσκύσας χθόνα separato
versu posita sunt. 1410. *αἴης] αἴεις 1416.
*κατερητύσων] κατηρετύσων 1418. λέξω] λέγω D.
1422. τῶνδ'] δ' ab S additum videtur. εὐκλεᾶ]
εὐκλέα pr. 1427. *νοσφίεις] νοσφίσεις 1429. ἐκ-
λαβὼν Turnebus] ἐκβαλὼν 1440. ἐννοεῖθ'] Elms-
leius] ἐννοεῖσθ' 1441. πορθῇτε] πορθεῖτε, ἢ a m.
recentiore. 1442—1444. Seclutis D. 1447. ἀπι-
θῇσω] i ex ei factum. 1448. γνῶμην Tourpius]
γνώμη 1449. πράσσειν Brunckius] πράττειν
1451. Punctum post ὅδ' positum. 1455. προβολῆς
Hermannus] προβολῆς

οὐ πολλάκι δὴ τοῦμόν ἐτέγχθη
 κράτ' ἐνδόμουχον πληγαῖσι νότου,
 πολλά δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
 Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
 στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.
 νῦν δ', ὦ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν,
 λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη,
 δόξης οὐ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.

1460

XO.

χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον,
 καί μ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως,
 ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει
 γνώμη τε φίλων, χῶ πανδαμάτωρ
 δαίμων, ὅς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
 χωρῶμεν δὴ πάντες ἀλλεῖς,
 Νύμφαις ἀλίσαισιν ἐπευξάμενοι.
 νόστου σωτήρας ἰκέσθαι.

1465

1470

1457. *πληγαῖσι] πληγῇσι 1459. Ἑρμαῖον ex
 Eustathio ad Hom. p. 1809, 42.] ἔρμαιον 1461.
 Λύκιον] γλύκιον, tria juncta a m. antiqua.

1465. πέμψον] ψ ex π factum.
 mannus] ἤδη *ἀλλεῖς] ἀολλέεσ

1469. δὴ Her-

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ*.

ΛΟΘΑΜΑΣ Α. Β.

1. Fabulam de Athamante Sophocles duabus tractavit tragoediis, quarum altera fortasse nihil aliud fuit quam correctae et mutatae prioris editio, quemadmodum Euripidis Hippolyti utriusque (Ἰππολύτου στεφανηφόρου et Ἰππολύτου καλυπτομένου) idem fuit argumentum, etsi diversis modis tractatum: de quo dixi in ampliore Sophoclis fragmentorum editione Oxoniensi tertia (vol. 8. p. 1.). Eadem quaestio ad alias quasdam Sophoclis fabulas pertinet, quarum duplices ab grammaticis memorantur editiones, Θυέστου πρώτου et Θυέστου δευτέρου, Τυροῦς πρώτης et Τυροῦς δευτέρας, Φινέως πρώτου et Φινέως δευτέρου, Λακωνῶν προτέρων et Λακωνῶν δευτέρων.

De tempore quo Athamantis fabula in scenam producta ab Sophocle fuerit tantum scimus, priorem fuisse Nubibus Aristophanis, quae fabula acta est Olymp. 89, 2. Nam in Nubibus ad Athamantem Sophoclis alluditur v. 257. ΣΩ. Τούτονι τοῖνον λαβὲ | τὸν στέφανον. ΣΤΡ. ἐπὶ τί στέφανον; οἶμοι, Σώκρατες. | ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε. ad quae verba una est antiquioris scholiastae annotatio, τοῦτο πρὸς τὸν ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεϊνόμενος λέγει. ὁ γὰρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς ὡς σφαιρασθησόμενον. μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτὸν, παραγενόμενον Ἡρακλέα, καὶ τοῦτον θανάτου ρυόμενον, λέγοντα ὡς σώζοιτο ὁ Φρίξος, δι' ὃν ἐμελλεν ἐκείνους τεθνήξεσθαι. Schol. Pindari Pyth. 4, 288. ταύτην (Phrixī novercam) δὲ ὁ Πίνδαρος ἐν ὕμνοις Δημοδίκην φησίν, Ἰππίας δὲ Γοργῶπιν, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι Νεφέλην.

2. Hesychius, Καταγνῶναι: ἐπιγνῶναι, μέμψασθαι. Σ. Ἀθάμαντι α'.

3. Hesychius, Ἐρκεσι: δικτύοις. Σ. Ἀθάμαντι β'.

4. Hesychius, Ἐψία: — ἀπὸ τοῦ ἐπεσθαι ὀμίλια. Σ. Ἀθάμαντι β'.

5. Choroeboscus in Theodosii Can. p. 307, 14. ed. Gaisf. Ἀγύναϊ — οἶον

Ὡς ὦν ἅπαις τε κἀγύναϊς κἀνέστιος.
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθάμαντι.

6. Hesychius, Ἀγχήρης: ὁ ἐγγύς. Σ. Ἀθάμαντι. Etym. M. p. 15, 33. ἀγχήρης: ἐγγύς.

7. Harpocratio, Ἐπιπλον, — τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκευὴ ἐπιπλα λέγουσι — Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

8. Hesychius, Ἐπιστίγματα: ἐπικελεύματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. Sophocles, ut monuit Ruhnkenius apud Valckenarium ad Theocriti 6, 29. ἐπιστίγματα seri-

pserat, si recte praecepit Moeris p. 157. ἐπισίξας Ἀττικοί· ἐπισίξας Ἕλληνες.

9. Hesychius, Ἐχρωματίσθη: συνεχρώσθη. Σ. Ἀθάμαντι. Suidas, ἐχρωματίσθη: χρώμα ἐδέξατο.

10^a. Antiatticista Bekkeri p. 106, 33. Λευκὴν ἡμέραν: τὴν ἀγαθὴν. Σ. Ἀθάμαντι.

10^b. Stephanus Byz. Ἄλος πόλις Ἀχαΐας. — κτίσαι δ' αὐτὴν Ἀθάμαντα ἀπὸ τῆς συμβάσεως αὐτῷ ἄλης. Θέων δὲ φησιν ὅτι Ἄλος θεράπεινα ἦν Ἀθάμαντος ἡ μηνύσασα τὴν Ἰνῶ φρύγειν τὰ σπέρματα, ἧς εἰς τιμὴν τὴν πόλιν ὠνόμασε. — Τὸ ἐθνικὸν Ἀλεὺς, Σοφοκλῆς δὲ Ἀλουσίους, τινὲς δὲ τῶν γλωσσογράφων Ἀλίους. Eadem fere leguntur in Etym. Vossiano in Gaisf. annotatione p. 189 E. Ad Athamantem rettulit Nauckius.

Hesychii glossa ex Athamante βρυαζούσης λεαίνης incertum est utrum Aeschyli an Sophoclis sit. Vide Aeschyli fragm. 4.

ΔΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

De argumento fabulae suas aliorumque coniecturas exposuit Welckerus p. 161 — 166. recte monens aptum tragoediae argumentum praebere potuisse quae Proclus Chrestom. p. 461. ed. Gaisf. ex Arctino rettulit. Neque improbabilis Nauckii coniectura ad hanc tragoediam referentis quae de alterius (i. e. Locrensis) Iaiacis morte dixit Lucianus de saltat. c. 46. vol. 2. p. 295. Ceterum Αἴας Λοκρός fabula ab Sophocle post alteram, quae superest, simplici Iaiacis nomine insertam, edita videtur: de quo dixi in Prolegomenis ad illam in ed. Oxon. p. 3.

11. Stobaeus Ecl. phys. 1, 3, 46. vol. 1. p. 130. ed. Heeren. Σοφοκλέους (αἴαντι margo Canteri)

Εἰ δειν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.

Δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὄσιον φάος.

Priorem versum ex Sophocle affert Theophilus ad Autolyc. 2, 54. p. 258. et sine nomine schol. Dion. Thr. p. 965. Incertum igitur est ex qua fabula sumtus sit: nam marginis Canteri auctoritas nulla est. Alter, in quo ἐξέλαμψε θεῖον φάος correxit Cobetus, si est Sophoclis, ex alio loco petitus est. Similis sententia Σοφοκλέους Αἴαντι tribuitur apud Stobaeum l. l. p. 124. (unde fortasse lemma Αἴαντι sumsit Canterus)

Τὸ χρύσειον δὲ τὰς Δίκας

δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται.

Athenaeus 12. p. 516 b. Καὶ ποῦ τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγγετο — “Τὸ χρύσειον ὄμμα τὸ τὰς Δίκας.” Euripides in Melanippa Δικαιοσύνης τὸ χρύσειον πρόσωπον dixit.

* Brevior haec Sophoclis fragmentorum collectio ex prioribus Poetarum scenicarum editionibus meis est repetita, sed correctae et auctae partem ex horum fragmentorum editione, quae Sophoclis editioni Oxoniensi tertiae (a. 1860.) est adiecta (vol. 8. p. 1 — 204.) partim ex iis quae nuper denum vel ab aliis vel ab me ipso sunt animadversa. De numero, nominibus et temporibus fabularum dixi in Vita Sophoclis vol. 8. edit. Oxon. p. XLV. seqq.

12. Stobaeus Floril. 48, 5. Εὐριπίδου

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν Ξυνουσία.
 “Senarium hunc Sophocles esse ex Aiae Loero testantur Aristides vol. 2. p. 288. Libanius Epist. 33. Zenobius Prov. 5, 98. Gellius 13, 18. (Adde schol. Platon. p. 417. ed. Bekk.) Platonis errore, aliis iam antea notatum, ostendit Gatakerus, qui de hoc senario copiose agit vol. 1. p. 173.” Brunck. Alia dedi ad Aristophanis fragm. 289. Quod apud Demetrium Cydon. in Boissonadii Anecdosis novis p. 280. legitur τῇ σοφῶν μετουσίᾳ, memoriae error est.

13. Stobaeus 98, 14. Σοφοκλῆς Αἴαντι

Ἀνθρωπὸς ἐστὶ πνεῦμα καὶ σκιά μόνον.

Ad Aiaceum Locrum refertur, quia in superstitie Aiacis fabula non legitur: recte, nisi in nomine fabulae erratum est, ut saepe apud Stobaeum. Idem de proximo fragmento dicendum.

14. Scholiasta Aeschini F. Leg. p. 65, 7. ed. meae (p. 304, 1. ed. Schultz.) ὑπομερίζων καὶ διαβάλλων (ad verba oratoris διέβαλλε δὲ κάκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον) διαιρούμενος, οἰοῖτο σαφῶς λέγων καὶ ἀντικρὺς κατὰ διαίρεσιν καὶ φανερώς· ἢ ὡς Σοφοκλῆς Αἴαντι φάσκων “δατούμενος”· τὸ γὰρ αὐτὸ δύναται. Satis manifestum esse puto memoriae errorem subesse grammaticumque in mente habuisse locum Trachin. v. 791. τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος | σοῦ τῆς ταλαίνης. Monuit etiam Schneidewinus Coniect. erit. p. 102.

15. Schol. Euripidis ad Alcestin 446. οὐρείαν χέλυν] — μετὰ λύρας· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι Λοκρῷ “καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά.” καὶ πεζαὶ δὲ τινες ἐταῖραι λέγονται, αἱ χωρὶς ὀργάνου εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσι.

16. Schol. Aristophanis ad Aves 934. Σπολάς, διφθέρα ὁποιοῦν. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ

Καταστίκτου κυνὸς

σπολάς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.

τὸ δὲ Σοφοκλείων ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται, τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ. Pollux 7, 70. σπολάς — Σοφοκλῆς δ’ αὐτὴν Λίβυσσαν ὀνομάζει “Σπολάς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.” Eustathius p. 405. e Strabone p. 608. Σοφοκλῆς ἱστορεῖ ἐν ἀλώσει ἰλίου παρδαλὴν τῆς θύρας προτεθῆναι τοῦ Ἀντήνορος, σύμβολον τοῦ ἀπόρρητον ἐσθῆναι τὴν οἰκίαν· τὸν δὲ αἶμα παιδὶ μετὰ τῶν περιγενομένων Ἐνετῶν εἰς Ὀράκην περιωσθῆναι, κάκειθεν διεκπεσεῖν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ Ἐνετικὴν· τὸν δὲ Αἰνείαν μετ’ Ἀγχιῶσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι. Quae etiam ad Ἀντηνορίδας tragœdium spectare possunt.

17. Antiatticista p. 97, 4. Ἑλλάς· ὁ ἀνὴρ. Σ. Αἴαντι Λοκρῷ. Sic Sophocles etiam Trach. 1060.

18. Zenobius 6, 14. Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κέκιθάρι· κεν; τὸ κέκιθάρι· κεν οἷον ἐμαντεύσατο, ὡς φησιν Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Λοκρῷ. Aeschylus calami lapsu pro Sophocle nominatus. In verbo κέκιθάρι· κεν consentiunt Macarius Proverb. 8, 37. et Plutarch. Prov. 1, 7., nisi quod apud hunc ἐκίθαρι· κεν scriptum est. Meinekius, sublato vitio antiquo, τεθρίαι· κεν restituit, cui praefereendum quod Nauckius coniecit, τί σοι δ’ Ἀπόλλων ἐντεθρίαι· κεν, collata glossa Hesychii Ἐντεθρίαι· κεν.

ΑΙΓΕΥΣ.

De argumento huius fabulae nihil compertum habemus. Neque ex Aegei Euripidis fragmentis quae supersunt coniecturam de argumento tragœdiae Sophocleae capere licet. Vid. Welcker p. 394.

SOPHOCLES.

19. Strabo 9. p. 392. Τὴν δ’ εἰς τέτταρα μέρη διανομὴν ἄλλων ἄλλως εἰρηκότων, ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ Σοφοκλέους λαβεῖν. φησὶ δ’ ὁ Αἰγεὺς ὅτι ὁ πατὴρ ὤρισεν ἑμοὶ μὲν ἀπελθεῖν εἰς ἀκτὰς, τῆσδε γῆς πρεσβεία νείμας, τῷ δὲ Λύκῳ

τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμων·

Νίσῳ δὲ τὴν ὁμαυλὸν ἔξαιρέι χθόνα

Σκέιρωνος ἀκτῆς· τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον

ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων

εἴληχε Πάλλας.

Versus tres praecedentes ex verbis Strabonis colligi potest hos fere fuisse

ἑμοὶ μὲν ὤρισεν πατὴρ

ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς — — —

πρεσβεία νείμας· εἴτα — — — Λύκῳ —

Syllabas omissas Meinekius Vindie. Strabon. p. 129. supplevit inserto προσεσπέρους et δευτέρῳ. Brunckius coniecerat, πατὴρ δ’ ἀπελθεῖν ὤρισ’ εἰς Ἀκτὴν ἑμοὶ | πρεσβεία νείμας τῆσδε γῆς· τῷ δ’ αὖ Λύκῳ —.

20. Athenaeus 3. p. 122 f. Τὸ δὲ Ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί (codex ἐν γαι) ἀπὸ τοῦ περὶ Τροϊζῆνα ποταμοῦ Ταύρου, παρ’ ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται. unde corruptum Hesychii locum s. v. Ταύρειον πόμα correxerunt critici. αἶμα ταύρειον ex Helena affertur: de quo infra. Id ad hanc fabulam rettulit Brunckius.

21. Pollux 10, 160. Καὶ κέστρα δὲ σφύρας τινὸς εἶδος σιδηρᾶς, ὡς ἐν Αἰγεί Σοφοκλῆς

Κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν

ἤλαυνε παίων.

Hesychius, Κεστρία· σιδηρά. Est glossa Κέστρα σιδηρᾶ, cuius interpretatio excidit. Monuit Hemsterhusius in annot. ad Pollucem. In versu altero ἤλαυνε παίων ex coniectura Casauboni legitur pro ἡλοῦσαι πλείον. Recte, ut videtur, παίων correxit, sed prioris vocabuli incerta emendatio est.

22. Stephanus, Χώρα· — ἢ ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης — Σοφοκλῆς Αἰγεί

Κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ’ ὀρώ,

Sic Meinekius. Codex Rehdig. ἐκλύωμεν οὐκ ἔγωγε χωρίτην σ’ ὀρώ.

23. Schol. Pindari Pyth. 2, 62. Πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος ληστὰς λέγομεν· κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας· παρ’ ὃ δὲ καὶ ὁδοῦρους αὐτοὺς λέγουσιν — Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί

Πῶς δὴθ’ ὁδοῦρον οἶος ἐξέβης λαθών;

οἶος ex Valekenarii coniectura legitur pro ὁμοιος. In codice Gotting. ὁδοῦρων. Hinc Nauckius ὁδοῦρων σμήνος.

24. Schol. Homeri Od. 7, 106. Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί (libri ἐναργῶς vel ἐν ἄργει)

Ὡσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρὰς,

κᾶν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοῦκείνης κᾶρα

κινήσης αὐραὶ ἀνακουφίζει πτερόν.

V. 3. Sensus tale quid postulat, κινεῖ τις αὐρα κἀνακουφίζει πτερόν. Herwerdenus in *Exercitationibus criticis* (Hagae-Com. a. 1862.) p. 23. coniecit κλίνει τις αὐρα κἀνακουφίζει πτερόν.

25. Hesychius, Ἀρρῦθμων (codex ἀρύθμων): ἀσυμ-

θω

φώνων. Σοφοκλῆς αἰγί. Ita codex. Musurus Αἰγίσθω. Aut Αἰγεί aut Αἰθίοφι scribendum videtur.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ.

Ab hac fabula non diversam esse Memnonem, quae in argumento Aiacis memoratur, Heynius coniecit, probante Welckero p. 137.

26. Athenaeus 3. p. 122 c. (et ex eo partim Eustathius p. 752, 31.) Εὔροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἐν ἡ δὴ δύο τοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ — Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίοψιν εἰρημένον. Τοιαυτὰ τοῖ σοὶ πρὸς χάριν τε κοῦ βία λέγω, σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου.

27. Photius p. 22, 15. (et omisso nomine fabulae Etym. M. p. 385, 2.) Ἐσφηκωμένον: ἐσφιγμένον. ἀπὸ τῶν σφηκῶν, οἱ κατὰ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι· ἐνθεν καὶ ὁ σφήν. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκα τῇ σαρκώσει

Τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασι σφηκοὶ κελαινόρρινες.

κελαινόρρινες scripti pro κελαινόρινες.

28. Hesychius, Ἄναρκτον: ἀνυπότακτον, οὐ οὐδεὶς ἤρξε. Σ. Αἰθίοψι.

29. Hesychius, Ἀνθοβοσκόν: ἀνθοτρόφον. Σ. Αἰθίοψι.

30. Hesychius, Ἀπιστεῖ: ἀπειθεῖ. Σ. Αἰθίοψι.

31. Photius p. 346, 19. Ὀρθόπτερον: Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν. ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνοὺς. τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον. Similiter Hesychius s. v. Ὀρθόπτερος, sed omitta Sophoclis mentione.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ.

Incertas de argumento fabulae coniecturas proposuerunt quum alii tum Welckerus p. 171—176. Fuit autem haud dubie tragoedia, non drama satyricum, quod sine idonea ratione coniecit Bruckius. Nomen fabulae in locis grammaticorum infra afferendis Αἰχμαλωτίσι vel Αἰχμαλώτισι vel Αἰχμαλώτοις scriptum. Vera una scriptura est Αἰχμαλωτίσι, non Αἰχμαλώτισι, de quo dixi in annotatione ad Ai. 71.

32. Harpocration, Ἀπομάττων. Σ. ἐν Αἰχμαλωτίσι Στρατοῦ καθαρτῆς κάποιμαγμάτων ἱδρις. καὶ πάλιν

Δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν. Hesychius, Ἀπομάκτης: περικαθαρθῆς. Alterum verum comici esse poetae videri monet Nauckius.

33. Pollux 10, 190. Αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον, ὃ περιεῖληφε τὰ πλασθέντα κήρινα, ἃ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς προσφορὰν τήκεται, καὶ πολλὰ ἐκείνῃ τρυπήματα ἐναπολείπεται, λίγδος (eod. m. λίγδος) καλεῖται· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἐφη ἐν Αἰχμαλωτίσιν

Ἄσπις μὲν ἡμῖν λίγδος ὥς πυκνοματεῖ.

Legebatur ἡμίλιγδος ὥς πυκνὸν πατεῖ, quorum vitiorum prius correxit Leopardus, alterum Bentleius in Epistola ad Hemsterhusium. Ad hunc locum spectat Hesychius in γλίδου χοάναι et λιγδοῦ χοάνη.

34. Schol. Aristoph. ad Ranas 233. Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλᾶμψ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. Σ. Αἰχμαλωτίσιν Ὑψηρέθῃ οὐ κάλαμος ὥσπερ λίρας.

Nomen fabulae com. Pollux 4, 62. Scholiastae codex Venetus σοι.

35. Suidas, Ὑπὸ παντὶ λίθῳ — Σ. Αἰχμαλωτίσι

Ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.

“Laudat hunc verum scholiasta quoque Nicandri ad Theriac. 19. Notissimum proverbium, ad quod alludit comicus Thesmoph. 528.” Bruck.

36. Stephanus, Βωμοὶ — τοπικὸν βῶμιος, καὶ κατὰ παραγωγὴν βωμιαῖος. Σ. Αἰχμαλωτίσι

Καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας ~ λαβῶν.

ἐσχάρας] ἐς χέρας Vatens. λαβῶν λίθον Meinekius.

37. Stephanus, Εὐρώπη — λέγεται καὶ Εὐρώπεια, καὶ διὰ τοῦ ἰ Εὐρωπία παρὰ Σ. ἐν Αἰχμαλωτίσι

Καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας.

μακρὰς Meinekius. μακράν Bruckius.

38. Stephanus, Χρῦση, βαρυτόνωνς ἢ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σ. — ἐν Αἰχμαλωτίσιν

Ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρῦσιν ~ νέμου supplet Meinekius, ut haec Apollinis verba sint.

39. Photius p. 643, 7. Etymol. M. p. 789, 43. Φαῦλον: — τεθεῖη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σ. Α.

Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω.

Male intellexisse videntur verba poetae, licet φαῦλον etiam ab Hesychio per ἄδρὸν et μέγα explicetur. Neque enim φαῦλα hoc sensu dici potuit. De quo recte indicavit Ellendtius in Lexico vol. 2. p. 896.

40. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 9. Παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτίσιν εἴρηται Σαρπηδῶν ἄκτῃ. Hesychius, Σαρπηδῶν ἄκτῃ: ἀντὶ τοῦ Σαρπηδονία. τόπος δὲ οὗτος Θράκης αἰεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν (corr. ἱερὸς) Ποσειδῶνος. Photius p. 502, 3. Σαρπηδῶν ἄκτῃ: ἄκρα τῆς Θράκης.

41. Hesychius, Αἰχμόδετος: αἰχμάλωτος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. In αἰχμόλετος corruptum in Etym. M. p. 41, 3. ex quo Meinekius (in Fleckeiseni Annal. a. 1863. vol. 87. p. 378.) αἰχμέλετος fecit.

42. Hesychius, Ἀλιτρία Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι λέγει. Hoc restitui Oed. Col. 371. καὶ Ἀλιτρίας φρενός, ubi codex καὶ Ἀλιτροῦ φρενός.

43. Hesychius, Ἀμφίλινα κρούπαλα: Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι “Πατὴρ δὲ χρυσὸς ἀμφίλινα κρούπαλα.” (Sic codex vitiose.) Idem, Κρούπαλα (codex κρούπανα) ἔϋλινα ὑποδήματα. In vocabulo corrupto χρυσὸς nomen Χρύσης vel Χρυσήδος latere coniecit Bergk in Prooemio Lectionum Marburgensium a. 1843/4 p. IV.

44. Hesychius, Ἀνηκές: ἀνήκον. Σ. Α. Sic Musurus. De accentu ἀνηκές dixit Lehrs. Quaest. Epie. p. X. Codex ἀηκές et ἀήκον. ἀνήκεστον pro ἀήκον Pierson. ad Moer. p. 78.

45. Hesychius, Ἀπειθῆς: ἀνυπότακτος, ἄπιστος (ἀπειστος Nauckius). Σ. Α.

46. Grammaticus Bekkeri 1. p. 447, 7. Ἀρτάνη κυρίως μὲν ἡ (διὰ addit Ellendt.) καλωδίων ἀρχόνη. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλωτίσιν ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.

47. Hesychius, Ἀσεπτον: ἀσεβές. Σ. Α. Ἀσέπτων est in Oed. T. 890.

48. Hesychius, Ἀχνην Λυδῆς κερκίδος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις. ἄχνην τὸ ἄκρον κατὰ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχον. ἢ ἀπὸ (ἐπὶ codex) τῆς θαλασσίας ἄχνης· ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανής. γράφεται δὲ καὶ ἴχνη. Quod non minus mirum quam ἄχνη. Hesychii verba repetita sunt in Proverb. Append. 1, 44. usque ad ἀπὸ τῆς θαλαττίας ἄχνης. Verba γράφεται δὲ καὶ ἴχνη ad nomen urbis Macedoniae refert Schmidtijs satis probabiliter, licet id non Ἀχνη, vel Ἰχνη, sed Ἰχναί vel Ἀχναί fuerit, ut docet Steph. Byz. s. v. Ἰχναί. Et sic Ἰχναί apud Herodotum 7, 133. ubi ex uno tantum codice annotatum ἴχνη.

49. Suidas, Βαῖαι: μικραὶ. καὶ βαῖος ἰδίως ἀντὶ τοῦ εἶς. Σοφοκλῆς — ἐν Αἰχμαλωτίσι

Ἐσπείσα βαῖας κύλικος ὥστε δεύτερα.

Excerpta haec sunt ex scholio ad Soph. Oed. T. 750. de quo dixi in Annot. ad schol. vol. 2. p. 42. Usum adiectivi βαῖος pro εἶς ex Αἰχμαλωτίσι etiam Hesychius annotaverat, cuius verba cum alia glossa sub lemma βαῖων sunt confusa. Verba ὥστε δεύτερα intelligi non possunt quum sequentia verba non sint addita. εἶτα δευτέρως Herwerdenius p. 13.

50. Hesychius, Ἐμπλεύρου: ἐνάλλου εἰς τὰς πλεύρας. Σ. Α.

51. Etymolog. M. p. 344, 47. Ἐνόπαις: τοῖς ἐνωτίοις. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς τῶν ὠτων ὀπαῖς κεῖσθαι. Σοφοκλῆς. Vulgo Ἐνοπαῖς. Nomen fabulae et prosodia vocabuli cognoscitur ex glossa Hesychii ἐνώταις: ἐνωτίοις. τῇ προσῳδίᾳ ὡς φιλόπαις. Σ. Αἰχμαλῶτισιν.

52. Hesychius, Ἐστερνομαντίας: ἔγγραστριμύθοις. Σ. Α. corrupte Pollux 2, 162. schol. Platonis p. 372. Photius Quaest. Amphiloeh. 81. p. 148. et Suidas (s. v. ἔγγραστριμύθος) στερνόμαντιν ex Sophocle memorant. Sophocles dativo usus esse videtur στερνομάντεσιν, si quid Hesychii interpretationi ἔγγραστριμύθοις tribuendum. Quocum praepositio ἐν quae praecesserat coniuncta est, aut a grammatico addita, quem usitatum ἔγγραστριμύθος deceperat.

53. Hesychius, Ἐπιμάσσειται: ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον. ἀπὸ τοῦ μάσσανος, ὃ ἐστι μακροτέρου. οἱ δὲ ἐφάψεται, ψηλαφήσει. (Haec recta interpretatio est.) ἢ οἷον οὐ λιμώσσει, ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσσειται πλείω. Σοφοκλῆς Αἰχμαλῶτισιν.

54. Hesychius, Ἰαννα: ἐν μὲν Αἰχμαλῶτισι Σοφοκλέους ἀπέδοσαν Ἑλληνικῇ, ἐπεὶ Ἰαννας τοὺς Ἑλληνας λέγουσιν. ἐν δὲ Τριπτολέμῳ ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ ἐν Ποιμέσι. τινὲς δὲ τὴν Ἑλένην. ἐπεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας Ἰωννας λέγουσι. καὶ ἐν Τρωίῳ βάρβαρον θρήνημα τὸ ἰαί. ἢ ὄνομα γυναικός. Ἰαννας in Ἰάνας mutavi in Thesaurο. Sed Hesychius Ἰαννας scripsisse videtur, ut Ἰαννα in lemma, ubi Ἰάν vel Ἰάνα litterarum ordini repugnaret, qui tamen non ubique observatur in glossis Hesychii.

55. Hesychius, Ἰερόλας: ἱσισ (ιερεὺς Heringa). Σ. Α. ὡς καὶ τὸν γέροντα γεροῖδαν ἢ γεροῦντος λέγει. Fortasse ὡς καὶ τὸν γέροντα γηρόλαν λέγει. Ἰερόλας si ex trimetro est, ἱρόλας scribendum. ἱεροίτας ἐτ γεροῖταν coniiecit Lobeck. Pathol. Proleg. p. 387.

56. Hesychius, Ἰκοτερεύομεν: ἰκετεύσομεν. Σ. Α. Codex ἰκτερεύομεν. Correxuit Is. Vossius, collata altera gl. Hesychii ἰκοτερεύομεν ἰκετεύσομεν.

57. Schol. Homeri II. 15, 302. Τὸ Μῦνης ὁ μὲν ποιητῆς περιττοσυλλάβως ἔκλινεν, ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἰσοσυλλάβως “Μύνου τ’ Ἐπιστρόφου τε (legitur γε, quod correxit Gaisfordus).” Spectat ad hunc locum Eustathius p. 1017, 10. Nomen fabulae addidit Choeroboscus in Theodos. p. 140, 3. ed. Gaisf., ubi corrupte Σοφοκλῆς Μύνου ἔκλινεν Αἰχμαλῶτισιν εἰπὼν “Μύνου τί ἐπιστρέφου γε,” ὁ δὲ ποιητῆς ἀναλόγως Μῦνης.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ.

Argumentum huius fabulae fuisse Danaen in exilium actam eum Perseo non probabilis coniectura Iacobsii est in Supplementis ad Sulzerum vol. 4. p. 122. quam secutus Welekerus (p. 348.) hanc traegœdian non diversam fuisse coniiecit ab Danae. In cognato argumento versata est, sed non eadem fuit, quod Brunckius opinatus erat, Λαρισαίοι, de quo Welekerus p. 352. coniecturam fieri posse monet ex narratione Apollodori 2, 4, 4. quibuscum comparanda copiosior narratio Phereydis apud schol. Apollonii Rh. 4. 1091. et Pausanias 2, 16, 12. Hinc lucem accipiunt fragm. 68 et 69.

58. Stobaeus 8, 2. Σ. Ἀκρισίω

Βοᾷ τις· ὡ ἀκούετ’ ἢ μάτην ὑλακτῷ;
ἀπαντα γάρ τοι τῷ φοβομένῳ ποφεῖ.

ο

5. 1. Βοᾷ] χ. (i. e. χορός: conf. ad fragm. 964.) βοᾷ

cod. Vind. ὡλῷ Hermannus Elem. d. m. p. 50. Fort. λάκω. 2. ἀπαντα] πάντα libri optimi.

59. Stobaeus 12, 2. Σ. Ἀκρισίω
Ἄλλ’ οὐδὲν ἔρπει ψεῦδος ἐς γῆρας χρόνου.

Nomen fabulae ex cod. Vindob. sumtum est. In eod. Paris. B. est Ἀλευάδαις (i. e. Ἀλεάδα). Deest fragmentum in cod. Paris. A. ἐς seripsi pro εἰς. γῆρας] μήκος Nauckius.

60. Stobaeus 62, 30. Σ. Ἀκρισίω

Δούλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ
κῶλον ποδισθεῖς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει.

V. 1. Δούλον pro δήλον Grotius.

61. 62. Stobaeus 79, 24. et 74, 28. Σ. Ἀκρισίω

Ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονουοῖσι σὺνφρονα
πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει
ἄλλως τε καὶ κόρη τε κάρφεια γένος,
αἷς κόσμος ἢ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ’ ἔπη.

Apud Stobaeum haec in duo fragmenta, quorum utriusque Σοφοκλῆς Ἀκρισίω praescriptum, sunt disiuncta, primo loco (74, 28.) positus v. 3. et 4., altero (79, 24.) v. 1. et 2. Transposuit Meinekius et coniunxit restitutis dativis κόρη τε κάρφεια, pro nominativis κόρη τε κάρφεια.

63. Stobaeus 108, 56. Σ. Ἀκρισίω

Θάρσει, γύναι· τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ
πνεύσαντα νυκτὸς, ἡμέρας μαλάσσεται.

64. Stobaeus 119, 7. Τοῦ αὐτοῦ (i. e. Σοφοκλέους). Ἀκρισίω

Τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

Idem versus, sed cum Cratetis comici fragmento coniunctus legitur ib. 115, 9. Et iterum 116, 29. Σοφοκλῆς “Ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.”

65. Stobaeus 119, 12. Σ. Ἀκρισίω

Τὸ ζῆν γὰρ, ὦ παῖ, παντὸς ἡδίων γέρας.

θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δῖς.

ἥδιον Meinekius pro ἥδιον.

[Fragmenta 66—70. vide post 80.]

71. Hesychius, Ἀδοῖα: παράδοξα, καὶ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδόξασεν. Σ. Α.

72. Hesychius, Ἀκτίτης λίθος: ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀκτῆς. Σ. Α. Ἀκτίτης λίθος memoratur etiam ab Harpocr. s. v. Ἀκτῇ.

73. Etym. M. p. 69, 41. Ἀλοιμός: τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμὸς ἔλεγον. Σοφοκλῆς “Μαριεύς ἀλοιμός.” ἢ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνείσα (ἐνεθείσα Sturzianus) ἐπαλείψεις, καθαπερανεῖ πετάλωσις οὕσα ἐν αὐτῷ. Μαρίας δαδασ ab urbe Cyprī Mario, quae postero tempore appellata fuit Arsinoë. Nomen fabulae servavit Hesychius, Ἀλοιμός (codex ἀλοιμα): χρίσμα τοίχων. (Sic etiam in Bekk. Anecd. p. 385, 9.) Σ. Α.

74. Hesychius, Ἀνταῖαν: ἔκτοπον, χαλεπὴν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίω. Codex τισίω.

75. Hesychius, Ἀπόδρομον: ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις, ἢ παλίνδρομον, ἢ μετ’ ἐπάνοδον. Σ. Α. Codex ἀκρησίω, omisso Σοφοκλῆς.

76. Hesychius, Ἀποφανθείς: ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σ. Α. Conf. ad 846.

77. Hesychius, Ἀρώματα: ἀροτριάματα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιστα οὕτω λέγεται. Σ. Α.

78. Hesychius, Ἀστομος: ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. Σ. Α.

79. Hesychius, Βίδην: εἶδος κρούματος. Σοφοκλῆς Ἀκρισίω “Ὡς ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν.”

λλ

ἄλλοι βίδυν. (Codex ὡς ἐπιψα βίδηνται). Idem, Εὐδοί: οἱ μουσικοί. ἢ κροῦμά τι. Σοφοκλῆς Κρησίω

ubi dubitatur utrum Ἀκρισίῳ au Κρίσει corrigendum sit. Ἀκρισίῳ in ἄκρισιν corruptum in Hesychii codice s. v. ἄδοξα, in ἄκρισι s. v. ἀρώματα, in ἄκρισι s. v. ἀπόδρομον.

ΛΑΡΙΣΑΙΟΙ.

De argumento huius fabulae dictum supra ad Ἀκρισίου fragmenta.

80. Hesychius, Ἰλλάδας γονάς: ἀγελαίας, καὶ τὰς συστροφάς. ("Delenda verba ex versu sequenti, ut videtur, illata καὶ τὰς συστροφάς. Ἰλλάδες γοναὶ autem de bubus aratoribus capiendum puto, ut est de aratris Antig. 341. ἰλλομένων ἀρότρων." L. Dindorf, in Thesouro vol. 2. p. 711.) Εὐριπίδης Φρίξῳ καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.

[Fragmenta 81—97, vide post 112.]

66. Stobaeus 125, 11. Σοφοκλέους Λαρισσαίων

Χρῆ δὲ τῷ τεθνηκότι

τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανοῦμενον.

Χρῆ δὲ Gesnerus. Legebatur μηδέ.

67. Hesychius s. v. ὡς, Σοφοκλῆς Λαρισσαίος ἀντὶ τοῦ λίαν "Ὡς καὶ τύραννι* πᾶς ἐγγίζεται φυγεῖν." Brunckius

Ἵς καὶ τύραννον πᾶς ἐφίεται φυγεῖν.

ἐπεύξεται Nauckius.

68. Athenaeus 10, p. 466b. Ὁ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τοῖς Λαρισσαίοις Ἀκρισίος καὶ αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὡς φησὶν ὁ τραγικός

Πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσειται,

χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεῖς φέρειν

καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα

ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δις.

V. 1. πάγξενον Nauckius. Codex πάνξενον. Casaubonus πανξένοις.

69. Stephanus, Δῶτιον, — ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφοκλῆς Λαρισσαίος

Καὶ μοι τρίτον ρίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ

ἀρχοῦ προσήψεν Ἑλάτος ἐν δισκήματι.

70. Stephanus, Κράνεια: χωρίον Ἀμβρακιωτῶν. τὸ ἐθνικὸν Κρανειάτης, ὡς Μαρειάτης, ὡς φησι Σοφοκλῆς Λαρισσαίος.

ΑΛΕΑΔΑΙ.

Nomen fabulae in codicibus aliquoties in Ἀλευάδαι corruptum vel Ἀλωάδαι, quorum alterum non debebat probari ab Valecanario in Diatr. Eurip. p. 15. cuius opinionem refutavit Fr. Vaterus in commentatione Germanice scripta, quae Berolini prodiiit a. 1835. De argumento fabulae dixit idem p. 11 seqq. et Welckern p. 408 seqq. De eo insignis est locus Alcimedantis rhetoris in Ulixē p. 185, 23. ed. H. Steph.

98. Stobaeus 4, 37. Σ. Ἀλεάδαις

Ἐνταῦθα μέντοι πάντα τὰνθρώπων νοσεῖ,

κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά.

Nomen fabulae Ἀλεάδαις servavit codex unus apud Schowium.

99. Stobaeus 9, 4.

Τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥάδιον.

Σοφοκλέους] Εὐριπίδου cod. Paris. A. Nomen fabulae in libris ἀλεάδαι, ἀλωάδαι, ἀλωάδαι scriptum, similiterque in reliquis quae ex hac fabula Stobaeus apposit fragmentis variatur; de quo satis erit in universum monuisse, quum vera nominis forma extra dubitationem posita sit.

100. Stobaeus 12, 3.

Κακὸν τὸ κεύθειν κοῦ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενούς.

κοῦ] Alii libri καί.

101. Stobaeus 13, 6.

Καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα.

102. Stobaeus 33, 3.

ᾧ παῖ, σὺ πά' πόλλ' ἔχει σιγὴ καλὰ.

Sine auctoris nomine attulit Plutarchus Moral. p. 502e. Menandro tribuit Apostolius 21, 16. Menandri est qui apud Stobaeum praecedat versus.

103. Stobaeus 36, 11.

Τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι;

τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπρὸν ἔπη.

104. Stobaeus 41, 4.

Μὴ πάντ' ἐρεῦνα· πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν.

Ita Blomfieldus. Vulgo λαλεῖν κακόν.

105. Stobaeus 43, 6.

Κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρῆ πρὸς ταῦτα λέγειν,

ὅταν οἱ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν

κατανικῶνται,

ποῖα πόλις ἂν τὰδ' ἐνέγκοι;

106. Stobaeus 54, 21.

Δοκῶ μὲν, οὐδεὶς ἄλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ἢ

καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν

ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν.

V. 3. δοῦλον αὐτὸν ὄντα] Ineptum supplementum lacunae pro τοὺς θεοὺς σέβοντα, quod restituit Cobetus Mnemos. vol. 9. p. 90.

107. Stobaeus 76, 9.

Παῦσαι. καταρκεῖ τοῦδε κεκληθῆσαι πατρός,

εἵπερ πέφυκα γ' εἰ δὲ μὴ, μείων βλάβη.

τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ.

108. Stobaeus 77, 9.

Ὁ δὲ νόθος τοῖς γνησίοις ἴσον σθένει.

ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν.

V. 1. δὴ] δ' εἰ codices. τοῖς] τις τοῖς codd. A.B. σθένει] σθένει iidem. 2. γνησίαν] τὴν ἴσην apud Clem. Alex. Strom. 6. p. 741. Sunt autem hi versus inter duas personas distribuendi, ut monuit Nauckius.

109. Stobaeus 91, 27. et (v. 6—10. omisso poetae fabulaeque nomine) Plutarchus Moral. p. 21.

Τὰ χρήματ' ἀνθρώποις εὐρίσκει φίλους,

αὐθὺς δὲ τιμὰς, εἴτα τῆς ὑπερτάτης

τυραννίδος θακοῦσιν ἡδίστην ἔδραν.

ἔπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται

πρὸς χρήμαθ' οἷ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν.

δεινὸς γὰρ ἔρπειν πλοῦτος ἐς τε τάβατα

καὶ πρὸς βέβηλα, χυπόθεν πένης ἀνὴρ

μηδ' ἐντυχῶν δύναται ἂν ὦν ἐρᾷ τυχεῖν.

καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον

γλώσση σοφὸν τίθησιν εὐμορφὸν τ' ἰδεῖν.

μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἔξουσία

πάρεστιν αὐτῷ καπικρύψασθαι κακά.

Ad hunc locum fortasse spectant Dionis Chrys. verba ab Geclio ad Dionis Serm. Olymp. p. 187. memorata vol. 1. p. 256. δν οὐδεὶς, ἔμοι δοκεῖν, φαίη ἂν ποτε φιλονεικοῦντα τοῦτοις τε ἀντειρηκεῖναι καὶ τοῖς ὑπὸ Σοφοκλέους εἰς τὸν πλοῦτον εἰρημένους· ἐκείνοις μὲν ἐπ' ὀλίγον, τοῖς δὲ τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ πλεόν. Apud Stobaeum praescriptum Σοφοκλέους Ἀλεάδαι. Versum 1. idem affert 94, 8. et qui Euripidi tribuit Plutarchus Mor. p. 497b, confusum cum Eurip. Phoen. 439.

V. 3. θακοῦσιν Salmasius. Libri τ' ἄρρουν vel τ' ἄκουσιν. ἡδίστην Stobaei codex Paris. B.: ceteri αἰσχίστην, quod in ἐχθίστην mutari volebat Gaisfordus. 5. τε φύντες] τ' ἔχοντες Meinekius. 6. δεινός Plut. ξένος vel ξενός Stobaei codices. ἐς τε] πρὸς τε Plut. τάβατα] τὰ βατὰ Stobaei codices.

7. βέβηλα] Legebatur τὰ βατὰ. Correxerit Vaterus p. 23. 8. μηδ' οὐδ' Plut. 10. γλώσση σοφόν]

Sensus postulat γῆρας νέον, quod proposuit Meinekius. γῆρας δυσώνυμον etiam Euripides dixit. 11. καὶ νοσεῖν ἔξουσία] Haec absurdum in modum corrupta. Nec verum quod Ellendtius coniecit κοὺ νοσεῖν ἔξουσία. Meinekius κὰν νόσοις.

110. Aelianus N. A. 7, 39. "Ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας, Σοφοκλέα μὲν εἰπόντα

Νομάς τε τις κερούσῃ ἀπ' ὀρθίων πάγων
καθεῖρπεν ἔλαφος.

καὶ πάλιν

*Ἄρασα μῦξας — καὶ κερασφόρους
στόρθυγρας εἶρφ' ἔκκληος.

καὶ ταῦτα μὲν ὁ τοῦ Σοφίλλου ἐν τοῖς Ἀλεάδαϊς Pollux 5, 76. καὶ Ἀνακρέων μὲν σφάλλεται κερούσσαν ἔλαφον προσειπὼν, καὶ Σοφοκλῆς κερούσαν τὴν Τηλέφον τροφόν. Verba νομάς δέ τις κερούσῃ afferuntur in Etym. Gud. p. 317, 12. et Zonarae Lex. p. 1186., in νόμος δέ τι κερούσα corrupta omissoque poetae nomine.

V. 1. ὀρθίων πάγων] ὀρθόποδα πάγον dixit Antig. 985. 3. μῦξας] Pollux 2, 72. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ καὶ μῦξαι οἱ μυκτῆρες κέκληνται.

111. Hesychius: Ἐφθυμνεῖς: ἐπάδεις. Σ. Ἀ.

112. Φρονεῖν: vide fragm. 121.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Argumentum erat Paris agnitus et receptus a Priamo patre, postquam in ludis omnium certaminum victor evasisset. Vide Hyginum Fab. 91. Idem argumentum in tragoedia cognomine tractavit Euripides, cuius fragmenta multo plura quam Sophocleae supersunt.

81. Stephanus, Ἄστν — ἀπὸ τοῦ ἀστὸς τὸ ἀστίτης. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ

Οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει.

καὶ

Βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας. τί γάρ;

82. Stephanus, Ἐφέσιος. — τὸ ἐθνικὸν Ἐφέσιος· εὐρηται καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγγου. οὕτω γάρ ἐν Ἀλεξάνδρῳ Σοφοκλῆς. Hanc formam, ab Sophocle metri caussa positam, passim praebent tituli: v. Boeckh. Corp. Inscr. 2228, 4. et quae dixit Boeckh. vol. 2. p. 778. et 1001. Monuit Nauckius.

83. Scholiasta Homeri Iliad. 5, 158. et Eustathius p. 533, 40. Τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀλεξάνδρῳ "Στείχων δ' (δ' om. Eustath.) ἀγρώστην ὄχλον" παρῶνυμόν ἐστι.

84. Hesychius, Δύσαυλος: δυσάυλιστος. Σ. Ἀλεξάνδρῳ.

85. Hesychius, Θηλάστρια: τροφός. ἔστι δὲ Ἰακόν. Σ. Ἀλεξάνδρῳ.

86. Antiatticista Bekkeri p. 108, 31. Μαεῦτριαν: ἀντὶ τοῦ μαῖαν. Σ. Ἀλεξάνδρῳ.

87. Antiatticista p. 107, 25. Μνεῖαν: τὴν μνήμην. Σ. Ἀλεξάνδρῳ. Conf. Photium p. 272, 17. et Suidam. Sic Sophocles etiam Electr. 392. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνεῖαν ἔχεις;

ΑΛΗΤΗΣ.

Ἀλήτης, cuius nomen in codicibus Stobaei, ex quo uno hanc fabulam cognitam habemus, identidem in Ἀλεΐτης corruptum est, non dubium videtur quin Aegisthi et Clytaemnestrae filius intelligendus sit, qui quum Erigonam sororem habuerit, Welckerus p. 215. Ἀλήτην tragoediam non diversam ab Ἠριγόνῃ fuisse argumentumque fabulae ex Hygini narratione (Fab.

122.) conici posse censuit, cuius satis erit extrema apposuisse verba, "*Cognitione facta Mycenae venerunt (Orestes et Electra) et Aleten Aegisthi filium Orestes interfecit et Erigonam ex Clytaemnestra et Aegistho natam voluit interficere, sed Diana eam rapuit et in terram Atticam sacerdotem fecit.*"

88. Stobaeus 3, 8.

Ψυχὴ γὰρ εὐνοὺς καὶ φρονούσα τοῦνδικον
κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὐρέτις.

89. Stobaeus 35, 4.

Βραχεὶ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκειται σοφά.

90. Stobaeus 38, 16.

Ἀνὴρ γὰρ ὅστις ἤδεται λέγων αἰεὶ,
λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὦν βαρύς.

V. 1. λέγων] λέγειν cod. Vindob.

91. Stobaeus 88, 11.

Ἄλλ' εἴπερ εἰ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις,
σήμαιν' ὅπου τ' εἰ χυπόθεν. τὸ γὰρ καλῶς
πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μάνειεν λόγος.

V. 1. χυπόθεν Paris. B: ceteri ὀπόθεν vel καὶ πόθεν.

92. Stobaeus 89, 8.

Ἄλλ' ἀξίως ἔλεξας, οὐδὲ μὴν πικρῶς.
γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἔξιόν καλὸν
εὐκλειαν ἂν κτήσαιο μάλλον ἢ πόγον.

V. 1. οὐδὲ μὴν Brunckius. οὐδὲ μὲν libri. οὐδ' ἐμοὶ Porsonus.

93. Stobaeus 105, 42.

Τίς δὴ ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θεΐη βροτῶν,
ἢ συμκρόν, ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον;
οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει.

94. Stobaeus 106, 11.

Δεινὸν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν τ' ἀπο
βλαστούντας, εἴτα τοῦδε μὲν πράσσειν καλῶς,
τὸς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἐκ τε γενναίων ἅμα
γεγῶτας εἴτα δυστυχεῖς πεφυκέναι.

5 οὐ χρεὶν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν περὶ
πράσσειν· ἐχρὴν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν
ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα,
τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τοῖσδε τὴν ἐναντίαν
δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίειν,
κοῦδεὶς ἂν οὕτως ἡτύχει κακὸς γεγῶς.

V. 1. γε] μὲν Par. A., δὲ B, om. Vind. τ' addidit Bergk.

6. πράσσειν] τάσσειν Herwerdenus p. 14.
8. τοῖσδε] τοῖς δὲ Par. A. τοὺς δὲ Scor. τοῦσδε Vindob. ἐναντίαν] ἐπαξίαν Herwerdenus. 11. ἡτύχει eum augmento scripsi. Libri εὐτυχῆ, εὐτυχή, εὐτυχῆ εἰ.

ΑΛΚΜΕΩΝ.

Nomen in locis grammaticorum per diphthongum scribitur Ἀλκμαίῳνι, contra usum veterum, quos Ἀλκμίων dixisse hodie satis constat. Coniecturas de argumento huius fabulae protulit Welckerus p. 278 — 283. adhibitis Attii Alpheisiboeae s. Alcmeonis fragmentis. Euripides duas de hoc argumento tragoedias scripserat, alteram Ἀλκμίων τὸν διὰ Ψωφίδος, alteram Ἀλκμίων τὸν διὰ Κορίνθου.

95. Porphyrius Quaest. Homer. I. (et omisso nomine fabulae Eustathius p. 1448, 6.) Τὸ δὲ ἐπήβολος σημαίνει τὸν ἐπιτυχῆ καὶ ἐγκρατῆ ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν. — Σοφοκλῆς Ἀλκμαίῳνι

Εἴθ' εὐ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν
ἐπήβολον καλῶν σε.

πῶς omittit Eustathius. Fortasse praestat καί.

96. Hesychius, Αἰνῶ: παρήμι, παραιτούμαι. καὶ ἐπαινῶ. Σ. Ἀλκμαίῳνι. Bekkeri Anecd. p. 358, 28. Αἰνῶ: παραιτούμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἐπαινῶ (καὶ αἰνῶ σε addit Suidas).

97. Hesychius, Ἀραίας: βλαβεράς. Σ. Ἀ.
Ad hanc fabulam Valckenarius in Diatr. p. 150.
refert versus duo, quos Plutarchus Moral. p. 35 f.
88 f. omisso poetae nomine attulit.

ΑΜΥΚΟΣ (ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ).

De Amyco Bebryciorum rege videndae narrationes
Apollodori 1, 9, 20. et Hygini Fab. 17.

113. Athenaeus 9. p. 400 b. Τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῇ αἰ-
τιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ
σατυρικῶ πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ

Γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί.

ἰκτῖνοι epitome: vulgo ἰκτῖνοι. ἰκτῖνες Eustathius
p. 1534, 15. ἰκτῖνοι καὶ grammaticus Hermann p.
320. ἰκτίς καὶ grammaticus MS. apud Brunckium
sive in Cramerī Anecd. Par. vol. 4. p. 245, 24. Athe-
naeus paullo post, λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός, ὡς
ὁ Σοφοκλῆς

Γέρανοι, κορώναι, γλαῦκες, λαγοί.

114. Athenaeus 3. p. 94 e. Σιαγόνος — Σοφοκλῆς
Ἀμύκῳ "Σιαγόνος τε δὴ μαλθακὰς τίθησι." Trimeterum
restituit Porsonus δὴ post τίθησι transposito.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ (ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ).

Amphiaraum vatem Thebanorum clarissimum in-
telligendum esse ex fragm. 116. colligitur, ex quo
incertam de choro fabulae coniecturam duxit Welcke-
rus in Append. Trilog. p. 318.

115. Schol. Aristoph. ad Ranas 484. Ὁρακιάσαι
λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι, ἀπὸ τοῦ τὴν ὥραν
αἰκίζεῖν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ
σατυρικῶ.

116. Schol. ad Vespas 1501. Πιννοτήρης — καρ-
κινίον τι ἐστὶ σύννομον καὶ αἰεὶ ταῦτα προσεχόμενον.
Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ

Ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χοροῦ.

χοροῦ] χορός Meinekius.

117. "Athenaeus 10. p. 451 f. postquam tragico-
rum ῥήσεις aliquot protulit, in quibus homines rustici
literarumque rudes, describentes literarum figuras,
aenigmatische personarum nomina designant, Sophocles
meminit rusticum inducentis, qui literarum formas
non verbis, sed schematibus et gestu saltando ex-
primeret: Καὶ Σοφοκλῆς δὲ τοῦτω παραπλήσιον ἐποίη-
σεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῶ τὰ γράμματα παράγων
ὀρχούμενον." Brunck.

118. Scholiasta Platonis p. 378. Παροιμία "ὁ ἀλιεὺς
πληγεῖς νοῦν φύσει" — κέχρηται Σοφοκλῆς ἐν Ἀμ-
φιαράῳ σατυρικῶ λέγων "ἐτ' αὖ * * ὥσπερ ἀλιεὺς
πληγεῖς * * εἰων (φρενῶν) Ἀλκίσιος διδάσκαλος." Originem
proverbi explicat Zenobius 2, 14. apud
quem νοῦν οἶσι et νοῦν οἷω scriptum est.

119. Hesychius, Ἀγνίσαι: ἀποθῆσαι. Βουσίριδι
(Euripidis?) καὶ διαφθεῖραι. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ.
Bekkeri Anecd. p. 339, 8. Ἀγνίσαι: τὸ θῆσαι. δια-
φθεῖραι κατ' ἀντίφρασιν. οὕτω Σοφοκλῆς.

120. Hesychius, Ἀλεξάθριον: θερμὸν σκέπασμα.
Σ. Ἀ.

121. Erotianus p. 210. (81. ed. Klein.) Φρονεῖν
ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν. — μέμνηται καὶ Σο-
φοκλῆς ἐν Ἀχαιάδι (Ἀλκμάδης Brunckius. Debebat
Ἀλεάδης) καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ.

122. Grammaticus in Cramerī Anecd. Oxon. vol.
1. p. 344, 9. ubi de πελοῖο agit, quod a quibusdam
pro πολιοιο lectum fuit apud Homer. Il. 10, 334: Πε-
λοῖο οὖν παρὰ τὸ πελλός (codex πέλλω).

Ἐνδύντα πελλῆς ῥινὸν ἀγραυλοῦ βοός,

Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῶ. Nam sic scriptu-

ram codicis ἐνθ' οὔτε πέλλεις οἱ ἀγραυλος βότος
correxit Schneidewinus in Coniectan. crit. p. 99.,
recte, ut videtur, nisi quod fortasse praestat ἐνδύς
τε. ἐνθ' οὔτε πελλῆς οἶδς Nauckius. Coaluit hoc
fragmentum cum alio ex Ποιμέσι apud Erotianum
p. 306. (p. 109, 6. ed. Klein.) Πελλόν (vulgo Πέλον):
ὑπόφαιον—. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσι καὶ ἐν Ἀμ-
φιαράῳ φησὶ "Κυνὸς πέλλης τε μηκάδος βοὸς ῥινόν."
Libri ῥινέων vel ῥηνέων. Verba ex Ποιμέσι excerpta
Duentzerus in Schneidewini Philol. vol. 3. p. 138.
sic correxit, αἰγὸς τε πελλῆς μηκάδος. Brunckius
ῥινόν βοός.

123. Scholiasta Aeliani N. A. 3, 10. Τρασιά λέ-
γεται ὁ τόπος ἐνθα τὰ σῦκα ξηραίνεται, παρὰ τὸ
τερσαίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν (τῷ ἐτέρῳ addit Zo-
narus p. 1742. quod ex ἐν τῷ σατυρικῶ corruptum
videtur Nauckio) Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τῆς ἄλλω ἐτίθη τὴν
λέξιν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

Incetas de argumento fabulae coniecturas propo-
suit Welckerus p. 371. 372. Attii tragoedia fuit Am-
phitruo, fortasse Sophoclem imitati, ut in aliis fa-
bulis fecit.

124. Scholiasta Oedip. Col. 390. Εὐσοῖαν φασὶ
τὴν εὐθένηαι, καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρυῶνι
Ἐπεὶ δὲ βλάστοι, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν
εὐσοῖαν ἀρκεῖ.

125. Hesychius, Ἀμφιτέρμως (Ἀμφιτερμόνης Nau-
ckius): ἀποτετραματισμένως (codex ἀποτετραματισμέ-
νως). Σ. Ἀ.

126. Hesychius, Ἀτμητον: ἀμέριστον, ἀτραυμά-
τιστον. Σ. Ἀ. Sic Salmasius. Codex contra seriem
alphabetica, Ἀτραυμάτιστον. Σοφοκλῆς Ἀμφιτρυ-
ῶνι. Ἀτμητον ἀμέριστον.

127. [ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.] Citatur haec fabula in
Etym. M. p. 652, 12. errore grammatici, de quo di-
citur ad fr. 459.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ.

128. Eratosthenes Catasterism. 16. Τὴν Κασσιέ-
πειαν ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητὴς ἐν
Ἀνδρομέδᾳ ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς Νηρησίαν
εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπωμα καὶ Ποσειδῶνα διαφθεῖραι
τὴν χώραν, κῆτος ἐπιπέμψαντα. — Idem 36. Τοῦτο
τὸ κῆτος ἐστὶν ὁ Ποσειδῶν ἐπεμψε Κηφεῖ, διὰ τὸ
Κασσιέπειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς Νηρησίαι. Πε-
ρσεὺς δ' αὐτὸ ἀνείλε, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἀστρα ἐτέθη,
ὑπόμνημα τῆς πράξεως αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σο-
φοκλῆς ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητὴς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ.
Hyginus Poet. Astron. 2, 10. p. 443. Cassiopeia. De
haec Euripides et Sophocles et alii complures dixerunt,
ut gloriosa sit se forma Nereidas praestare, pro quo
facto inter sidera sedens in siliquastro constituta est,
quae propter impietatem vertente se mundo resupinato
capite ferri videtur. Argumentum a poetis pluribus
tractatum, inter Latinos ab Livio Andronic. De
tragoedia Sophoclea dixit Welckerus p. 349—352.

129. Athenaeus 11. p. 482 d. "Ὅτι δὲ καὶ πλοῖον
ἢ κύμῃ Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ φησὶν
Ἰπποισιν, ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;
Attulit Eustathius p. 1205, 56. Photius p. 187, 3.
Κύνβη: πλοῖου εἶδος. Σοφοκλῆς.

130. Phrynichus p. 374. Lobbeck. Πολλὴν διατρι-
βὴν ἐποιήσαμην ἐπισκοπούμενος εἰ μόνον λέγεται
πρόσφατος νεκρός καὶ μὴ πρόσφατον πρᾶγμα. εὐ-
ρίσκοτο δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ τιθεῖς οὕτω
Μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς.

131. Schol. Theocriti 4, 62. Τοὺς σατύρους ἀκρατεῖς οἱ πλείονές φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πάνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ.

132. Hesychius, Κουρίον: Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ ἡμιούτον κόριον ἡρέθη πόλει.
νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις
θηηπολεῖν βρότειον ἀρχήθεν γέρος τῷ Κρόνῳ.
Quae Scaliger sic correxit

Αἰμόρρυτον κούρειον ἡρέθη πόλει·
νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ
θηηπολεῖν βρότειον ἀρχήθεν γένος.

V. 3. γέρας Buttmanus in Actis Acad. Boruss. a. 1814, p. 174.

133. Pollux 10, 120. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀνδρομέδῃ αὐτοχείλεσι (αὐτολίθοισι Hemsterhusius) ληκύθοις (λίθοις codex unius) ἔφη, δηλῶν ἀλαβάστους μονολίθους.

134. Hesychius, Ἀμβλύσκει: ἔξαπλοῖ. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου. καὶ ἐκτιτρώσκει. Σ. Ἀνδρομέδῃ.

135. Hesychius, Ἀμφίπυρμον πλοῖον: ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Σ. Ἀνδρομέδῃ.

136. Hesychius, Ζευξίλειος: Ζευκτὸς λαὸς (Ζευκτῆς λαοῦ Ellendtius). ἢ ᾧ ὑπεξευγμένοι εἰσὶ λαοί. Σ. Ἀνδρομέδῃ. Photius p. 53, 8. et Suidas, Ζευξίλειος: ᾧ ὑπεξευγμένοι εἰσιν οἱ λαοί. Eustath. p. 401, 11. Ζευξίλειος εἰρηται παρὰ τοῖς μεθ' Ὀμηρον ὁ βασιλεὺς.

137. Etymolog. M. p. 272, 3. Δίγνωνος μᾶσθλης: διπλοῦς ἰμάς. ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκέχρωστο. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ “Ἰδοὺ δὲ φοῖνιον (sic Brunekius pro φοῖνόν) ἰ μᾶσθλητα δίγνωνον.” Hesychius, Μᾶσθλης: — Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ καὶ Συνδείπνοις. Conf. eundem s. v. Δίγνωνος.

138. Photius p. 317, 7. Οἰήτας: τοὺς κωμήτας. Σ. Ἀνδρομέδῃ. Conf. Hesychii interpretes vol. 2, p. 721.

139. Hesychius, Σαλητόν: Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ. ἀντὶ πατρὸς (corrigit σαράπιδος). ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναι φασί. Idem, Σάρητον: ὁ σάραπις. καὶ εἶδος χιτῶνος.

ΑΝΘΗΝΟΙΔΙΑΙ.

140. Scriptor argumenti Aiacis, τὸ δράμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ Ἀντηνορίδαι καὶ Αἰχμάλωτίδες καὶ Ἑλένης ἀρπαγῇ καὶ Μένων. Ad hanc fabulam Welckerus p. 167. probabiliter rettulit quae ex Strabone 13. p. 608. supra appositimus ad Fragm. 16. ubi quae de Venetis dixit Strabo cum loco Polybii 2, 17, 6. comparavit Nauekius, προσαγορεύονται δὲ Οὐένετοι — περὶ ὧν οἱ τραγωδιογράφοι πολὺν τινα πεποιήνται λόγον καὶ πολλὴν διατέθενται τερατείαν. Attii tragoediam *Antenoridas* ad similitudinem Sophocleae compositam fuisse probabilis Welckeri sententia est.

141. Athenaeus 9, p. 373d. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδας

“Ὀρνίθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

142. Hesychius, Ἀφεψιάμην: ἀφωμίλησα. Σ. Ἀντηνορίδας. Bekk. Anecd. p. 470, 13. Ἀφεψιάμην: ἀφωμίλησα. οὕτω Σοφοκλῆς.

143. Hesychius, Ἐκβεβάσαι: ἐκσαλεύσαι. Σ. Ἀντηνορίδας.

ΑΤΡΕΥΣ Η ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ.

144a. Scholiasta Euripidis Or. 800. Ἀτρεὺς — δυσχεραίνων ὅτι ἀδίκως ἐστέρηται τῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ τε τὴν γυναῖκα Ἀερόπην τιμωρεῖται — ρίψας αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς, καὶ τοὺς τρεῖς υἱ-

οὺς τοῦ Θυέστου, Ἀγλαόν, Ὀρχομενὸν καὶ Κάλεον, ἀποκτείνας παρέθηκεν εἰς τράπεζαν τῷ πατρὶ καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν. Chorus fabulae Sophocleae ex mulieribus compositus fuit: unde Μυκηναῖαι inscripta fuit. Idem argumentum tractavit Attius in Atræo tragoedia.

144b. Scholiasta Euripidis Hippolyti 309. Εἰώθασιν οἱ εἰρωνεύομενοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὀμνύναι, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μυκηναῖαις (alii libri μυκηνάας)

Μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ἣ βόσκεται,
θῆλος μὲν αὐτὸς, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων.

V. 2. ἄρσενας] ἄρρενας libri.

145. Hesychius, Ἐπισπᾶσαι: ἐπιτεύζεται. Σ. Ἀτρεῖ ἢ Μυκηναῖαις (codex μυκηνάας), ἐπὶ (ἀπὸ Nauekius) τῶν τοῖς λίνοις λαμβανόντων.

ΑΧΑΙΩΝ ΣΤΑΛΛΟΓΟΣ Η ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΝ Η ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΙ. (ΣΑΤΤΡΙΚΟΝ.)

Cicero ad Quintum fratrem 2, 16. Συνδείπνους Σοφοκλέους, *quamquam a te actam fabellam video esse festive, nullo modo probavi*. Athenaeus 8, p. 365b. Συνδείπνον εἰρηκεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας — διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δράμα κατὰ τὸ οὐδέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσι ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΝ. Fuit drama satyricum, cui convenit *fabellae* nomen quo usus est Cicero verbis modo appositis. (Dissentit Welckerus, qui duas fuisse credit tragoedias, quarum altera Ἀχαιῶν σύλλογος, altera Σύνδειπνοι inscripta fuerit, de quibus dixit p. 110 — 113 et 232 — 240.) Aristot. Rhet. 2, 24. Εἴ τις φαίη “τὸ ἐπὶ δεῖπνον κληθῆναι τιμωτάτον· διὰ γὰρ τὸ μὴ κληθῆναι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμήνισε τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τενέδῳ· ὁ δ' ὡς ἀτιμαζόμενος ἐμήνισε· συνέβη δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ μὴ κληθῆναι.” ubi editor Cantabrigiensis: “Unde fabulae argumentum sumpsit Sophocles, quam vocavit συνδείπνους.” Anonymus περὶ ὀργῆς in Volum. Herculi. Oxon. vol. 1. p. 51.: παραπεμφθέντες ὑπὸ τινος ἐστιώντος, ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Ἀχιλλεὺς, ἢ κατὰ τι τοιοῦτο ὀλιγωρηθέντες· οὕτω γὰρ ἀδικηθέντες λέγω. Proclus Chrestom. p. 475. ἐπεὶ καταπλέουσιν εἰς Τένεδον· καὶ εὐχουμένων αὐτῶν Φιλοκτήτης ὑφ' ὕδρου πληγείς διὰ τὴν δυσσομίαν ἐν Λήμνῳ κατελείφθη· καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερος κληθεὶς διαφέρεται πρὸς Ἀγαμέμνονα. Chorus fabulae non ex satyris compositus fuit, sed ex Achiivis, quemadmodum in Alceste Euripidis, quae ipsa quoque dramaticis satyrici locum in tetralogia tenuit, chorus ex senibus Phraeis compositus est.

146. Stobaeus 26, 1. Σ. ἐκ Συνδείπνου
Λάθα Πιερίδων στρυγερὰ καὶ ἀνάρατος
μυδονάσεις θανάτους εὐπομῶντες,
μελέων ἀνέχουσα βίου βροχὸν ἰσθμόν.

Verba corrupta ab aliis aliter correctae (v. Welcker. p. 233. Schneidewin. Philol. vol. 3. p. 112.), ab nemine satis probabiliter, nisi quod Brunekius θανάτοις ex θανατοῖς corruptum esse vidit. V. 1. ἀνάρατος libri optimi, alii ἀνάρεστος, ἀνάρετος.

147. Athenaeus 1, p. 17d. (ex eo Eustathius p. 1828, 28.) Τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὐτοὺς πολυτελείας καὶ βραθυμίας ἀνέπεμπον ὡς οὐσας καὶ κατὰ τὰ Τρωϊκά. Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς πού παράγει μεθύνοντας τοὺς Ἕλληνας — καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν Συνδείπνῳ,

Ἄλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔρριπεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμφ' κάρῃ
κατάγνυται τὸ τευχος οὐ μύρου πνέον·
ἐδεματούμην δ' οὐ φίλης ὁσμῆς ὕπο.

V. 4. ὁσμῆς] ὁδμῆς Eustath.

148. Athenaeus 15. p. 679a. Σ. Συνδείπνοις
Οὔτοι γένειον ὦδε χρῆ διηλιφές
φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν
μητρός καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.
V. 3. μητρός Nauckius. γαστρός codex.
149. Athenaeus 15. p. 686a. Τοῖς παισὶ παρακε-
λεύομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα, δς ἐν Συνδείπνοις φησὶ
Φυράτε, μασσέτω τις, ἐγκρίτω βαθὺν
κρατῆρ'· ὁδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγη καλῶς
ἁμοια καὶ βοὺς ἐργάτης ἐργάζεσθαι.
V. 1. Φυράτε Meinekius pro φορεῖτε. 2. κρατῆρ'
ὁδ' ἀνὴρ] κρητῆρα δδ' ἀνὴρ codex.
150. Schol. Pindari Isthm. 2, 68. Τὸ γὰρ ἀπὸνει-
μον ἀντὶ τοῦ ἀναγνῶσθαι. Σ. ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ
Σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων
νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν δς ξυνώμοσε.
V. 1. θρόνοισι Tournius pro θρήνοισι. Boeckhius πτυ-
χὰς pro πύχας, recte, nisi ἔχων πύχας scripsit
poeta. Non attigit hunc locum Matthiae ad Eurip.
Bacchar. v. 62. 2. Legebatur ἀπὸνειμον νέμει τις
οὐ πάρεστι τις ξυνώμοσε. Correxerit Bergkiius.
151. Pollux 10, 133. Τὰ δὲ ναυτικά σκευή — πλη-
κτρα, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ
Ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας
πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν.
152. Plutarchus Moral. p. 74a. Ὁ παρὰ Σοφοκλέϊ
τὸν Ἀχιλλέα παροξύνων Ὀδυσσεὺς οὐ φησιν ὀργί-
ζεσθαι διὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλὰ φησιν
Ἦδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἐδώλια
δέδοικας
καὶ πρὸς ταῦτα πάλιν τοῦ Ἀχιλλέως διαγανακτοῦν-
τος καὶ ἀποπλεῖν λέγοντος
Ἐγὼ δ' ὃ φεύγεις, οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς·
ἀλλ' ἐγγὺς ἔκτωρ ἐστίν· οὐ μένειν καλόν.
V. 2. οὐ μένειν] Alii libri θυμαίνειν, θυκαίνειν, οὐ
καίειν.
153. Herodianus περὶ σχημάτων p. 57, 58. ed.
maeae. (vol. 8. p. 601. ed. Walz.) Ἀστεῖσμός δέ ἐστι
προσποίησις πιθανὴ τοῦ μὴ λέγειν ἢ μνημονεύειν
ἡμᾶς ἃ λέγομεν, ὡς παρὰ Σοφοκλέϊ εἰσῆκται λέγων
Ὀδυσσεὺς τῷ Διομήδεϊ
Ἐγὼ δ' ἔρω σοι δεινὸν οὐδὲν, οὐθ' ὅπως
φυγὰς πατρώας ἐξελέλυσαι χθονός
οὐθ' ὡς ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς
κτείνας ἐν Ἀργεῖ ξείνος ὧν οἰκίζεται,
οὐθ' ὡς πρὸ Θηβῶν ὡμοβρώς ἐδαίσατο
τὸν Ἀστιάκειον παῖδα διὰ κάρη τεμνών.
V. 3. οὐθ' Brunckius pro οὐδ'. συγγενοῦς Brun-
ckius pro συγγενές. 4. κτείνας] Recte Herwerde-
nius p. 11. πράξας. 5. οὐθ' codex Havn. Ceteri
οὐδ'. ὡμοβρώς Brunckius. Libri ὡμοβρώτα, ὡμό-
βροτα, ὡμοβρότως.
154. Schol. Sophoclis Oedip. Col. v. 9. et Etym.
M. p. 194, 5. Σοφοκλῆς ἐν Συνδείπνῳ βέβηλον τὸν
ιδιωτὴν φησὶ.
155. Schol. Sophoclis Aiac. v. 190. Τὸν Ὀδυσ-
σεᾶ Σίσυφου συνήθως φησὶ Σ. καὶ ἐν Συνδείπνῳ
Ὡ πάντα πράσσω, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς
ἐνδῆλος ἐν σοὶ πάντα χῶ μητρός πατῆρ.
V. 2. πάντα χῶ Vaternus pro πανταχοῦ.
156. Hesychius, Ἀζειώται· ἔθνος τῆς Τρωάδος.
Σ. Συνδείπνῳ.
157. Hesychius, Ἐκκεκώπηται (codex ἐκκεκό —):
ἐξήρτυται (ἐξήρτηται codex). Σ. Συλλόγῳ.
158. Hesychius, Ἐπιξενουόσθαι· μαρτύρεσθαι, πο-
ρεῦεσθαι. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσ-
σαις.

159. Hesychius, Ἐπισειούσης· ἐπικελευομένης. ἀπὸ
τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλῶντων. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.
160. Μάσθλη· vide fragm. 137.
161. Hesychius, Ξυμβόλους· — τὰς διὰ τῆς φήμης
γινόμενας μαντείας, ὡς Φιλόχορος φησὶ Δήμητρα
εὐρεῖν. Σ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΕΡΑΣΤΑΙ (ΣΑΤΤΡΟΙ).

Respexit hanc fabulam, quae manifesto satyrica
fuit, Ovidius, etsi Sophocle non nominato, Trist. 2,
409—402. de quo loco pluribus dictum ab Welckero
in Append. ad Trilog. p. 168. 305.

162. Stobaeus 64, 13.

Νόσημ' ἔρωτος τοῦτ' ἐφίμερον κακόν·
ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι.
ὅταν πάγου φανέντος αἰθρίου χεροῖν
κρύσταλλον ἀρπάσῃσι παῖδες ἀσταγῆ,
τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταίνιους,
τέλος δ' ὁ χυμὸς οὐθ' ὅπως ἀφῆ θέλει
οὐτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν.
οὕτω δὲ τοὺς ἐρώντας αὐτὸς ἵμερος
δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλὰκίς προσίεται.

V. 1. νόσημ' ἔρωτος legitur ex cod. Paris. B. inter-
polato: in libro optimo (A.) et editione Trineavelli
est ἔρωτος γὰρ νόσημα. Recte Dobraeum (Adversar.
vol. 1. p. 52.) correxisse puto τὸ γὰρ νόσημα, deleto
ἔρωτος, quod ex praecedentibus versibus intelli-
gebatur. 4. παῖδες ἀσταγῆ Salmasius pro παιδιαῖς
ἄρη. 6. χυμὸς] κρυμὸς Meinekius. 3. οὕτω δὲ
Meinekius pro οὕτε. Scaliger οὕτω γε 9. καὶ τὸ]
καὶ τι Meinekius. προσίεται idem pro προίεται.

Plutarchus Moral. p. 508c. Ὡς περ οἱ παῖδες τὸν
κρύσταλλον οὕτε κατέχιν οὕτε ἀφείναι θέλουσι. Ze-
nobius 5, 58. Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. ἐπὶ τῶν μῆτε
κατέχιν δυναμένων μῆτε μεθεῖναι βουλομένων ἢ παρ-
οιμία εἴρηται. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως
ἔρασταίς.

163. Scholiasta Pindari Nem. 3, 60. Διωκομένη
ἢ Θέτις ὑπὸ τοῦ Πηλέως μετέβαλλε τὰς μορφάς, ὅτε
μὲν εἰς πῦρ, ὅτε δὲ εἰς θηρίαι. ὁ δὲ καρτερήσας πε-
ριγέρονε, περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σο-
φοκλῆς φησιν — ἐν Ἀχιλλέως ἔρασταίς

Τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάται; λέων
δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ.

Schol. Apollonii Rh. 4, 816. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλ-
λέως ἔρασταίς φησιν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν
Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν.

V. 1. ἐπεστάται] ἐπεστρατεύετο Nauckius, λέων in
versum alterum translato.

164. Schol. Pindari Nem. 6, 90. Οὐκ ἐκ παραδρο-
μῆς δὲ Ζάκοτον εἶπε τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως — ἀλλ'
ὅτι ιδιωτερον παρὰ τὰ ἄλλα κατεσκεύαστο. δίκρουν
γάρ, ὥστε δύο αἰχμὰς ἔχιν καὶ μὴ βολῇ δισὰ τὰ
τραύματα ἀπεργάζεσθαι. — Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλέως
ἔρασταίς "Ἡ δορὶς διχόστομον πλάκτρον· δίπτυχοι
γὰρ ὁδύναι μιν ἤρικον Ἀχιλλεῖος δόρατος." Non So-
phoclis, sed alius poetae haec verba esse videbantur
Heathio.

165. Scholiasta Aristoph. Vespas. 1021. Παιδικὰ
ἐπὶ ἀρρένων καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἔρασταίς ἐξεῖλη-
πται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυ-
ναικίαν ἐπιθυμίαν φησὶν ὁ Φοῖνιξ

Παπαῖ, τὰ παιδικά, ὡς ὄρας, ἀπώλεσας.

Eadem Photius p. 369, 10. Suidas in παιδικὰ, gram-
maticus Coislinianus apud Bachmannum Anecd. 1.
p. 324. ex quo Montefalconius p. 474. ὡς ὀρώσ' ἀπώ-
λεσας edidit, Bachmannus, ex coniectura, ut videtur,

ὡς ὀρῶ σ' ἀπώλεσαν, et gramm. in Crameri Anecd. Paris. vol. 4. p. 173, 9.

166. Athenaeus 9. p. 401d. Τίς μνημονεύει, κατὰ τὸ σύνθετον ὁμοίως ἡμῖν, συάγρου, ἐπὶ τοῦ ἀγρίου συός; Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς ἔταξε τοῦνομα, ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγρεύειν, λέγων Σὺ δ', ὦ Συάγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος.

Epitome et ex ca Eustathius p. 1872, 12. βρέφος. Συάγρος ex Sophocle memoratur ab grammatico Hermanni p. 320. et in Crameri Anecd. Paris. vol. 4. p. 245, 20. Apud Sophoclem nomen proprium canis fuisse Athenaei verba docent.

167. Scholiasta Sophoclis Oedip. Col. v. 481. Ὑδατος μελίσης: ὕδατος καὶ μέλιτος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιούντος τὸ ποιούμενον. καὶ ἐν Ἑρασταῖς.

Γλώσσης μελίσης τῇ κατερρηκότητι.

168. Choeroboscus p. 463, 27. ed. Gaisf. — ἀρῶ-εἰν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς

Ὁ δ' ἐνθ' ὅπλοις ἀρῶεῖν Ἡφαίστου τεχνίτου.

τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρρήκτους γένόμενον, τοῦ ἡ τραπέντος εἰς τὸ ω, προπερισπᾶται καὶ οὐ προπαροξύνεται, et ἀρῶεῖν ὅπλοις p. 367, 32. Scribendum ἀρῶεῖν eum Ellendtio, ut ἀρῶεῖ est in Antig. 251. Codex ὁ δὲ ἐνθ'. τεχνίτου in τέχνη mutandum videtur. Ἐνδύθ' ὅπλοις ἀρῶεῖν Ἡφαίστου τέχνη Lobeck. Paralip. p. 287. de Achille intelligens armis Vulcani induto.

169. Hesychius, Ὀμμάτειος πόθος: διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὀρᾶν ἀλίσκεσθαι ἔρωτι. ἐκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν γίνεταί ἀνθρώποις ἔρᾶν. καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ὁμματοπάλογχα φησίν. Verba corrupta Casaubonus sic correxit, ὁμμάτων ἀπο λόγχα φησίν, recte, nisi quod fugit eum φησίν ex ἀφίησιν vel ἀφίεις esse corruptum. Similem locutionem Ἰμερον ἀφίεις memoravit Pollux 3, 71. ubi de vocabulis amatoriis agit. De versu proverbiali ἐκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν γίγνεται ἀνθρώποις ἔρᾶν v. Diogenian. 4, 49. aliosque paroemiographos ibi indicatos ab Leutschio.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

Daedalus in scenam produxerunt Plato, Aristophanes et Eubulus comici: tragicorum solus Sophocles, si quid scriptorum silentio tribuendum. Drama haud dubie fuit satyricum, cuius de argumento coniecturas protulit Welckerus p. 73—75. ductas ex nomine Τάλω Cretensis, cuius partes in hac fabula fuisse ex annotatione scholiastae Apoll. Rh. intelligitur, quam fragm. 172. apponemus.

170. Pollux 7, 117. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς οἰκοδόμους Ὀμηρος τέκτονας καλεῖ, καὶ ἀρχιτέκτων εἴρηται παρὰ Πλάτωνι. βιαία γὰρ ἡ ἐν τῷ Σοφοκλέους Δαιδάλῳ "Τεκτόναρχος Μούσα." Τεκτονουργός per ἀρχιτέκτων explicat Hesychius: quae glossa ipsa quoque ex poeta aliquo sumta videtur.

171. Schol. Platonis p. 396. Σαρδάνιος γέλως — Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλῳ τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἡφαιστος ἐδημιούργησε Μίνωι, φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι, ἔμψυχον ὄντα, τοὺς πελάζοντάς φησι κατακαίοντα αναρρεῖν. ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησι λεχθῆναι γέλῳτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ. Confer paroemiographos s. v. Σαρδάνιος γέλως.

172. Schol. Apollonii Rhodii 4, 1633. Τάλως δὲ ἦν μὲν τοῦ γένους ἐκείνου τοῦ χαλκοῦ. ὅλος δὲ χαλκοὺς ὦν σύριγγα εἶχεν ἐπὶ τοῦ σφυροῦ ὑμένι περιεχομένην. σύριγξ δὲ ἔστιν ἡ περόνη. βαρείσης οὖν τῆς σύριγγος εἴμαρτο ἅλῃναι αὐτόν. τοῦτο δὲ καὶ SOPHOCLES.

Σοφοκλῆς φησιν ἐν Τάλῳ. Brunckius ἐν Δαιδάλῳ. Nihil mutandum: nam primariam fabulae personam pro nomine fabulae nominavit grammaticus, quod saepe fecerunt grammatici.

173. Scholiasta Aristoph. Pacis v. 73. Μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτην κάνθαροι. — Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ "Ἄλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως." λέγει δὲ (delevi πάντως post λέγει δὲ repetitum) εἰκάζων εἰς μέγαν. Fort. ἄλλ' οὐ μὲν δὴ κάνθαρος οὗτος | τ. Α. π. ἄλλ' οὐ μὲν δὴ dixit Sophocles El. 103.

174. Hesychius, Γοργάδων: Ἀλιάδων. Σ. Δαιδάλῳ. Intelligendum de deabus marinis. V. L. Dindorf in Thesouro vol. 2. p. 727. ed. Paris. Zonaras p. 448. Γοργάδες· αἱ δέσποιναί. Hesychius infra, Γοργίδες αἱ Ὠκεανίδες.

175. Hesychius, Ἑσέφθην: ἑσέβασθην, ἡσυχάσας ἡσυχύθην. Σ. Δαιδάλῳ (codex παιδάλῳ). ἑσέφθην ex Sophocle Choeroboscus in Theodos. p. 489, 22. et Photius p. 19, 7. Male ἑσέβδην scriptum in Crameri Anecd. Oxon. vol. 4. p. 338, 17.

ΔΑΝΑΗ.

Hanc tragoediam fortasse non diversam fuisse ab Acrisio supra dictum est ubi de Acrisio agebamus.

176. Scholiasta Aiacis v. 1. et ex eo Suidas s. v. πείρα, Πείρα γὰρ ἡ βλάβη, ὡς καὶ ἐν Δανάῃ Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πείραν· ἐν δ' ἐπίσταμαι, τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

177. Hesychius, Ἀνθήμερον: σήμερον ἡμέρα. Σ. Δανάῃ. Brunckius Αὐθημερόν. Glossas similiter corruptas comparavit Ahrens. de dial. Dor. p. 272. Praecepit apud Hesychium, Ἀνθ' ἡμέρας: δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

178. Hesychius, Ἀφροdisία ἄγρα: Σ. Δανάῃ Γόνον τε μήλων κάφροdisίαν ἄγραν.

(Codex γόνιον μήλων.) οἱ μὲν τοὺς πέρδικας, οἱ δὲ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἀρμόζουσιν, τῇ δὲ θηλείᾳ παλεόντες αἰροῦσιν αὐτούς. κακῶς δὲ χοίρῳ γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ, ἄλλ' οὐ πέρδικι. λέγει οὖν τὴν τῶν συῶν, διὰ τὸ καταφέρēs εἶναι τὸ ζῶον πρὸς συνουσίαν. — δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν γονὴν δηλοῦν. Gramm. in Bekk. Anecd. p. 472, 22. Ἀφροdisία ἄγρα· οἱ πέρδικες διὰ τὸ τοὺς θηρῶντας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἰρεῖν αὐτούς. Eustathius p. 1183, 19. λέγεται δὲ, φασί, καὶ ἀφροdisία ἄγρα καθὰ πέρδιξ, οὕτω καὶ σὺς· καὶ γὰρ καὶ ὁ χοῖρος καταφερῆς εἰς ἀφροdisία. V. Bergk. ad Anaer. p. 227.

179. Antiatticista p. 85, 18. Βράχιστον: βραχύτατον. Σ. Δανάῃ.

180. Antiatticista p. 90, 31. Δαιμονίζεσθαι: Σ. Δανάῃ. δεδαιμονισμένον ἀντὶ τοῦ τεθεωμένον.

181. Antiatticista p. 97, 31. Ζῆ: ἀντὶ τοῦ ζῆθι. — Σ. Δανάῃ "Ζῆ, πίνε, φέρβου."

ΔΙΟΝΤΣΙΑΚΟΣ (ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ).

182. Grammaticus Bekkeri p. 385, 18. Ἄλυπον ἄνθος ἀνίας: εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπὶ τίνος πράγματος ὁ λύτης ἀπαλλάττει, οὕτως ἂν χρήσαι, ὡς καὶ Σ. ἐν τῷ Διονυσιακῷ σατυρικῷ ἐπὶ οἴνου πρῶτον γευσσάμενων τῶν κατὰ τὸν χορὸν σατύρων

Πόθεν ποτ' ἄλυπον ὠδε
εὖρον ἄνθος ἀνίας;

ὅλον δὲ τὸ μελῦδριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε. μετὰ γὰρ τῆς ἄλλης ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἐρμηνείαν καὶ μεθύουσιν ἀρμόττουςαν. Incertae de argumento fabulae sunt coniecturae Welckeri in Appendice ad librum de Trilogiis Aeschyleis p. 296, 297.

183. Hesychius, Θωχθείς: θωρηχθείς, μεθυσθείς. Σ. Διονυσιακῷ.

ΔΟΛΟΠΕΣ.

Valde incertae Welckeri (p. 140—145.) coniecturae de argumento huius fabulae, quam non diversam fuisse credit ab tragodia Φοινῆ inscripta.

184a. Photius p. 36, 12. et Etymol. M. p. 393, 43.

Εὐναῖος: ἐγκεκρυμμένος. Σ. Δόλοψιν

Εὐναῖος εἷη δροπέτιν στέγην ἔχων.

Hesychius, Εὐναῖος: λαγῶς. Σ. Δόλοψι. καπηγῆς. κατεπτηγῶς Nauckius.

184b. Cyrillus ap. Schowium ad Hesych. p. 781. Χαμεῦνη: ἡ ἐπὶ γῆς κατὰκλισις. καὶ τὸ ταπεινὸν κλιβίδιον χαμεῦνη. Σοφοκλῆς Δόλοψι.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ.

“Ἑλένη. Ἑλένης ἀρπαγῇ. Ἑλένης ἀπαίτησις. Fabulas quibus argumentum praeibit Helenae historia, omnes coniungo; nescio quattuorne dicam, an tres, an solummodo duas. ΕΛΕΝΗ citatur nude a comici enarratore ad Equites 84. ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ [quo nomine Alexius comœdiam scripsit] laudatur ab auctore argumenti Diacis, et ita quidem ut intelligatur exhiberi in hoc dramate, si modo scriptum fuit unquam, debuisse Helenam e Troia creptam, non autem Thesei facinus, qui illam necdum maturam rapuerat. Reliquarum duarum certior est auctoritas.” Brunck. Manifestum est duas fuisse fabulas, alteram tragœdiam, Ἑλένης ἀπαίτησιν, alteram drama satyricum Ἑλένης γάμον. De Helena repetita vid. schol. Homeri II. 3, 206. et Ovidius Metam. 13, 200. Coniecturas de singulis partibus fabulae proposuit Welckerus p. 117 seqq. et de satyrico dramate in Appendice ad Trilog. p. 304.

185. Schol. Aristoph. Equit. 84. Βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν: — ἔστι τοῦν ἀπὸ Σ. Ἑλένης Ἔμοι δὲ λῶστον σῖμα ταύρειον πιεῖν, καὶ μὴ τι πλείους τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας. τινὲς δὲ φασιν ὅτι Σοφοκλῆς περὶ Θεμιστοκλέους τοῦτο φησὶ. ψεύδονται δέ· οὐ γὰρ ἔστι πιθανόν. V. 2. Legebatur μὴ γε (μῆτε codex Flor.) πλείω. Ceterum conf. fragm. 20.

186. Schol. Euripidis Phoeniss. 301. (312.) vol. 3. p. 118. ed. Oxon. Εἰ γὰρ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλουν αἱ Φοίνισσαι, ἀλλ' οὖν γε τὴν πάτριον ἀπήχησιν ἔσωζον τῆς φωνῆς, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαίτησει

Καὶ γὰρ χαρακτήρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὁσμᾶσθαι λόγῳ.

V. 1. αὐτὸς Hermannus pro αὐτός. 2. παρηγορεῖ — ὁσμᾶσθαι] προσηγορεῖ — ὁρμᾶσθαι codices plerique.

187. Erotianus, p. 180. (p. 77. ed. Klein.) Θράσσει — ἔστι δὲ ὀχλεῖ, καὶ Σ. ἐν Ἑλένης ἀπαίτησει φησὶ

Γυναῖκα δ' ἐξελόντες, ἢ θράσσει γένυν τε ὡς τοῦ μὲν ἑὺλον γραφίους ἐνημμένους.

V. 2. εὺλον] Sic codex Paris. 2651. αἰῶλον Paris. 2614. αἶολον Paris. 1868. Verba corrupta ab aliis aliter tentata: v. Welcker. p. 122. γραφίους in γραβίους mutabat Schneiderus in Lexico.

188. Strabo 14, p. 643. Οἱ δὲ τὸν Κάλχαντά φασιν ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης καὶ κατὰ τὸ λόγιον. λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαίτησει, ὡς εἰμορμένον εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχη. οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν (Calehantius et Mopsi) καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. Ibid. p. 675. ἦρισαν περὶ τῆς μαντικῆς ὃ τε Κάλχας καὶ ὁ Μόψος· τούτην τε γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν, καλέσας ἐκεῖ-

νος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν Λυκίαν Καρίαν καὶ τὴν Τροίαν καὶ Λυδῖαν Φρυγίαν. καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν ἄλλοι τε καὶ Σοφοκλῆς. V. Welcker. p. 123.

189. Hesychius, Ἀναχαιτίζειν: ἀναπείθειν, ἀναχαλινοῦν. ἀνακρούεται, ἀναποδίζει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων. Σ. Ἑλένης ἀπαίτησει. Suidas Ἀναχαιτίζει: αἰτιατικῇ. ἀναποδίζει, ἐγκόπτει. ἀναχαιτίζειν Σοφοκλῆς τὸ ἀπείθειν καὶ ἀντιτείνειν.

ΕΛΕΝΗΣ ΓΑΜΟΣ (ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ).

Aristides vol. 2, p. 307. (cuius verba repetivit Photius Bibl. p. 458, 6.) Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔαν ἴδωσι τὴν Ἑλένην, Ἑλένην λέγω; θεράπαναν μὲν οὖν ὅποιαν ἐποίησε Μένανδρος τὴν Φρυγίαν, τῷ ὄντι παιδιὰν ἀποφαίνουσι τοὺς σατυρούς τοῦ Σοφοκλέους. Satyri igitur huius dramatis, ut monet Nauckius, quum Helenam conspexerunt, turpi libidine inflammantur.

190. Athenaeus 3. p. 764. (ex eoque Eustath. p. 1205, 3.) Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δένδρου (ἐρινού) ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπὼν Πέπων ἐρινός ἀχρεῖος ὦν

ἔς βρώσιν ἄλλους ἔξερινάζεις λότῳ.

πέπων δ' ἐρινός εἶρκεν ἀντὶ τοῦ πέπον ἐρινόν.

V. 1. ἀχρεῖος ex glossenate illatum recte delere videtur Cobetus Var. Lect. p. 289. Aptius foret αὐτός, quod sensit Porsonus quum couiiceret πέπων ἐρινός ὡς ἀχρεῖος αὐτός ὦν. 2. ἐς] εἰς apud Enst.

191. Etymolog. M. p. 601, 20. Νένυται: νενόηται. παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑλένης γάμῳ. Hesychius, Νένυται: ἐν νῷ ἔχει. Est forma Ionica, de qua dixi in Comment. de dialecto Herodoti p. viii.

192. Photius p. 371, 21. Πάνον: ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ. Σ. Ἑλένης γάμῳ. “Fortasse haec supplenda ex Eustathio p. 1189, 24. ὁ δ' αὐτός (φανός) καὶ πανός, ἀπὸ τοῦ φαίνειν σχηματισθείς, φασί, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ, οἷον “πανοῦχον ὤψαντες φλόγα.” V. Meinekium Com. vol. 4. p. 378.” Nauck.

193. Grammatici in appendice ad Photium p. 674, 20. Ὅροσάττοι οἱ σωματοφύλακες, ὡς Ἑλένης γάμῳ καὶ Τρωίῳ.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

194. 195. “Sophoclis Epigonos Latine expresse rat Attius, cuius versum laudat Cicero Tuscul. 2, 24. Tum Cleanthem, quum pede terram percussisset, versum ex Epigonis servut dixisse:

Audisne haec, Amphiarae sub terram abdite?

Sophoclis Epigonorum ab Attio conversorum meminit Cicero in libro de oratorum optimo genere cap. 6. Euripidis Andromacham apud Romanos docuit Ennius: Antiozam Pacuvius: Sophoclis Epigonos Attius.” Brunck. Fabulam non diversam esse ab Eriphyla Welckerus p. 269. coniecit probabiliter. De Attii Epigonorum fragmentis (quae fabula Eriphyla appellatur a Prisciano vol. 1. p. 251. Kr.) dixit idem p. 270. et seqq. et O. Ribbeckius ad Trag. Fragm. p. 314 seqq.

196. Stobaeus 38, 27.

Φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ πῖ τοῖς κολοῖς πλέον.

197. Stobaeus 73, 51.

ᾧ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι, κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικός, εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς.

V. 1. γύναι] γυνή libri optimi. 3. εἴ] ἢ εἰ vel ἡεἰ libri.

198. Athenaeus 13. p. 584d. Ἀνδρόνικου δὲ τοῦ τραγῳδοῦ ἀπ' ἀγῶνός τις, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερῆκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῇ (Γναθαίνῃ) καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γναθάναν προσαναλῶσαι,

Ὀλόμενε παίδων, ποῖον εἴρηκας λόγον;
Non liquet utrum Aeschyli an Sophoclis Ἐπιγόνους dicat.

De fragmento per errorem ad hanc fabulam relato vide ad 230.

ΕΡΙΣ.

Ἐριν Welckerus in Append. ad Trilog. p. 313. intelligit contentionem Iovis et Neptuni de Themide, quae θεῶν ἔρις τε καὶ κρίσις διὰ Θεμίδος τε καὶ Διὸς dicitur a Platone Rep. 2. p. 379e. Cuiusmodi drama Ἐρις inscribi poterat, ut Κρίσις drama satyricum inscriptum fuit omisso θεῶν. Fuit autem Ἐρις quoque satyricum, ut vel ex fragm. 199. colligi potest.

199. Athenaeus 14. p. 616d. Ἴτριον πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σισάμου καὶ μέλιτος γινόμενον. μνημονεύει αὐτοῦ — Σοφοκλῆς Ἐριδι

Ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὐτὸς πρὸς ἴτρια βλέπω.

200. Hesychius, Εὔωρος γάμος: Σ. Ἐριδι. ἤτοι ὠραίος (ὥριος codex) ἢ ὀλίγωρος. οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίαίᾳ χρῆται τῷ εὐωριάζειν. Pro γάμος legendum esse γάμου docet interpretatio ὀλίγωρος quamvis falsa. Monuit Nauckius.

201. Antiatticista p. 108, 9. Μίαν μίαν: ἀντὶ τοῦ κατὰ μίαν. Σ. Ἐριδι.

ΕΡΙΦΥΛΗ.

Hoc drama idem cum Epigonis esse videri Welckero supra diximus ad Fragm. 195.

202. Stobaeus 1, 1.

Ἀρετῆς βέβαια δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόναι.

203. Stobaeus 7, 7.

Ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται.

Similiter Menand. Monost. 31. ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται.

204. Stobaeus 43, 7.

Ὅπου δὲ μὴ τᾶριστ' ἐλευθέρως λέγειν
ἔξεστι, νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χεῖρονα,
ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν.

V. 1. τᾶριστ' Wyttenbachius. τὰ ῥᾶστ' libri. 2. Imitatur Homeri Il. 1, 576. ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

V. Boiss. Anecd. nov. p. 68.

205. Stobaeus 99, 20.

Πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὦν θεῖα τύχη;
ὅπου τὸ δεινόν, ἑλπίς οὐδὲν ὠφελεῖ.

206. Stobaeus 117, 3.

Γῆρα πρεπόντως σῶζε τὴν εὐφημίαν.

πρεπόντως Nauckius. Libri προσηκόντως vel προσόντως, ex quo Brunekius προσήκων fecerat. εὐφημίαν ex εὐθυμίαν corruptum esse potest.

207. Clemens Strom. 6. p. 741. Λάβοις δ' ἂν ἐκ παραλλήλου — Εὐριπίδου μὲν ἐκ τοῦ Ὁρέστου “ὦ φίλον ὕπνου θέληγτρον ἐπικούρον νόσου,” Σοφοκλῆος δὲ ἐκ τῆς Ἐριφύλης,

Ἀπελθ' ἐκείνης ὕπνου ἱατρὸν νόσου.

ἀπελθ' ἐκείνης ὕπνος ἱατρὸς νόσου Valckenar. ad Hippolyt. p. 313. Minus probabilis Nauckii coniectura ἀπελθε' κινεῖς ὕπνον ἱατρὸν νόσου, ut ἔξ ὕπνου κινεῖν δέμας dixit Euripides Bacch. 630.

208. Appendix Vat. Proverb. 2, 49. (vol. 1. p. 423. ed. Selm.) Καὶ γὰρ Ἀργεῖους ὀρᾷς: αὕτη Σοφοκλείος, πεποιήται γὰρ Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα

Καὶ γὰρ Ἀργεῖους ὀρῶ.

εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτενῶς πρὸς ὀτιοῦν βλεπόντων καὶ καταπληκτικόν τι δοκούντων ὀράν. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων. κωμωδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.

209. Ioannes Damasc. in Gaisfordi appendice ad Stobaeum vol. 4. p. 13. (sive post Ecl. p. 699, 3.) Σοφοκλέους Ἐριφύλη

*γλῶσσ' ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχει,

ὅπου λόγοι σθένουσιν τῶν ἔργων πλέον.

V. 1. Ἡ supplet Brunekius et ἔχει scribit. Γλῶσσ' ἐν κενοῖσιν ἂ. τ. ἔχει Iacobsius. Fort. Ὡ γλῶσσ', ἐν οἷσις —

ΕΡΜΙΟΝΗ.

210. Eustathius p. 1479. (conf. schol. Odys. 4, 4.) Σοφοκλῆς δὲ, φασίν, ἐν Ἑρμιόνη ἱστορεῖ ἐν Τροίᾳ ὄντος ἐπὶ Μενελάου ἐκδοθῆναι τὴν Ἑρμιόνην ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω τῷ Ὁρέστῃ· εἰτα ὕστερον ἀφαιρεθείσαν αὐτοῦ ἐκδοθῆναι τῷ Νεοπτολέμῳ κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ὑπόσχεσιν· αὐτοῦ δὲ Πυθοῖ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Μαχαίρως, ὅτε τὸν Ἀπόλλω τινύμενος τὸν τοῦ πατρὸς ἐξεδίκει φόνον, ἀποκαταστήναι αὐτῆς αὐτὴν τῷ Ὁρέστῃ· ἐξ ὧν γενέσθαι τὸν Τισαμενόν, φερωνύμως οὕτω κληθέντα παρὰ τὴν μετὰ μένους τίσιν, ἐπεὶ ὁ πατήρ Ὁρέστης ἐτίσατο τοὺς φονεῖς τοῦ Ἀγαμέμνονος. “Confer interpretem Hygini ad fab. 123. ubi ex his Eustathii verbis corrigitur scholiasta Euripidis ad Orest. 1687.” Bruuck. Apud schol. Euripidis Neoptolemi mors narratur ex Euripide et Pherecyde, additurque ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς. Aliorum locos collegit Welckerus p. 220 seqq. comparatis etiam Pacuvii Hermionae fragmentis, de quibus v. Ribbeckius ad Fragm. Trag. p. 289—291. Euripides Hermionam in scenam produxit in Andromacha.

211. Stephanus, Ἀγυῖα: τόπος δηλὸν τὴν ἐν τῇ πόλει πορευτὴν ὁδὸν — τὸ τοπικὸν ἀγυαῖος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνη

Ἄλλ' ὦ πατρώας γῆς ἀγυαίου πέδον.

212. Antiatticista p. 87, 25. Γνωστός: ἀντὶ τοῦ γινώριμος. Σ. Ἑρμιόνη.

ΕΥΜΗΛΟΣ.

213. Hesychius, Αἵματος ἄσα Ἄρηα: αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό. ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία. ὅθεν καὶ ἀσάμινθος (codex ἀσάμεθα), ἐν ἣ τὴν ἄσην μινύθοντες ἐνεορεῖ (corrigitur ἐλούοντο ex Snida s. v. ἀσάμινθος). Σοφοκλῆς Εὐμήλῳ. Codex ἀμήλῳ. Glossa Homericam post μινύθοντες defectam cum alia glossa, cuius exciderit initium, coaluisse coniecit Schmidtus.

214. Harpocratio, Καθελών: Δημοσθένης — ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλιοπέρσειδι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλῳ. Ex Epitome Photius p. 122, 1.

ΕΥΡΥΤΑΛΟΣ.

215a. “Euryalus filius fuit Ulyssis et Euippes, quem ab ipso patre Ulysse interfectum alii narrant, alii vero Telemacho. Vide Parthenii Erotica cap. 3. cuius inscriptio est: Περὶ Εὐίππης· ἱστορεῖ Σοφοκλῆς Εὐρύταλῳ. Eustathius p. 1796, 52. Κατὰ δὲ Λυσίμαχον (ἐν Νόστοις) υἱὸς αὐτῷ (Ὀδυσσεῖ) ἔξ Εὐίππης Θεοσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλῶν φασιν.

Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς (Εὐπίπης) Εὐρύαλον ἰστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος." Brunck. *Extrema Parthenii verba* τρωθεὶς ἀκάνθη θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν *senarium* τρωθεὶς ἀκάνθη τρυγόνος θαλασσίας *efficere* monet Meinekius, quem Sophocles esse posse. Breviter de hae tragoedia dixit Welckerus p. 248.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ.

215b. Hesyehius, Ἀδόξαστον: ἀσάλπιστον. Σο-

φοκλῆς εὐρύσα. Recte haud dubie Musurus Εὐρύσας, quum L. Attius Eurysacem tragoediam scripserit, fortasse Sophoclem imitatus, ut monet Welckerus p. 198. Eadem glossa in Bekk. Anecd. p. 344, 28, sed omisso fabulae nomine. Sophocles quomodo hanc fabulam tractaverit nescimus: facilius est de Attii tragoediae compositione coniecturas facere. De qua videnda quae Welckerus p. 198—203. et Ribbeckius in annotationibus ad Attium p. 328—332. dixerunt.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ (ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ).

216. "Heracles in Taenaro ad inferos descendit ad Cerberum in lucem educendum: hinc fabulae satyricae nomen et argumentum." Tourp. Chorum ex Helotibus compositum fuisse memoravit Eustathius p. 297, 37. ἐν γοῦν τοῖς Ἡρωδianoῦ εὐρήται ὅτι Εἰλωτες οἱ ἐπὶ Ταινάρῳ σάτυροι. Nomen fabulae, quod non dubium est quum Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ fuerit, variis modis scriptum in locis grammaticorum infra indicandis. Ἡρακλῆος haec fabula diei videtur ab Orione in *Gnomologio* codicis Vindob. ap. Schneidewin. in *Coniectan.* erit, ubi duo afferuntur fragmenta, alterum p. 47. ἐκ τοῦ Ἡρακλείσκου σατουρικής (sic codex),

Κρείσσον θεοὶ γάρ ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν·
alterum p. 49. ἐκ τοῦ Ἡρακλείσκου Σοφοκλέους,

Τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Sed manifestum est Ἡρακλείσκου illud sive ab grammateo sive ab librario fictum esse ex Ἡρακλέους σατυρικοῦ. Versus prior in *Florilegio* Leidensi 98. (in Schneidew. *Philologo* vol. 6. p. 587.) sine nomine poetae et fabulae affertur. Alterum memorat scholiasta Pindari Nem. 4, 51. παρὰ τοῦτο ὁ τραγικός "τὸν δρῶντά ποῦ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται." Arrianus *Anab.* 6, 13, 5. καὶ τι καὶ ἱαμβεῖον ἐπειπεῖν· τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ ἱαμβεῖου ὅτι τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ἔστιν ὀφειλόμενον. Simillimus versus δρᾶσαντι γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Aeschilo tribuitur ab Theophrilo ad *Autolycum* 2, 53. p. 252. et Stobaeo *Ecl.* 1, 3, 24. p. 118.

217. Athenaeus 9. p. 375d. Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἱππῶναξ — καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταίναριος

Τοιγάρ ἴω δὲ φυλάξει χοῖρον ὥστε δεσμίαν.
Codex τοιγαριώδῃ φυλάξει χοῖρος ὡς τε δεσμίαν.

218. Pollux 10, 110. Προσθετόν δὲ τῷ μαγεύῳ καὶ ζῦλα καύσιμα καὶ κληματίδας καὶ ἐκκαύματα, εἰπόντος Σοφοκλέους ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ

Συνέλεγον τὰ ζῦλ', ὡς ἐκκαυμάτων

μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν.

Vulgo ἐκκαύματα. Idem 7, 109. Ἐκκαύματα Σ. ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ "Συνέλεγον τὰ ζῦλ', ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι δέήσειεν."

219. Stephanus, Χώρα: — χωρίτης — Σοφοκλῆς — ἐν Ἡρακλεῖ

Τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν.

Iaeobsius Ἡρακλεῖ σ. (i. e. σατυρικῷ), Τρέφουσι —. *Legebatur Ἡρακλεῖ στρέφουσι* —. Conf. infra ad fragm. 333.

220. Hesyehius, Ἀλαλίαν: πονηρίαν, ἀταξίαν. Σ. ἐπὶ Ταίναριος. Codex ἐπὶ παιενάροις. Videntur grammatici hanc fabulam Ἐπιταίναριος dixisse, satyros intelligentes.

221. Hesyehius, Ἀργέμων: τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων. οἱ δὲ ὀφθαλμῶν (codex ὀφθαλμῶν). Σ. ἐπὶ Ταινάρῳ σατυρικῷ.

222. Hesyehius, Κύκλους καὶ τροχοὺς: τὰ τεῖχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς Σ. Ἡρακλεῖ "Κυκλώπιον τροχόν."

223. Photius p. 359, 25. Οὐκ ὤφισεν: οὐ βλέπει. Σ. ἐν ἐπὶ τεράρῳ σατύροις. Corrigendum οὐ κυφεῖ, de quo dixerunt Hesyehii interpretes ad glossas Κωφεῖ: κακουργεῖ, βλέπει, κωλύει, πηροῖ. et Οὐ κυφεῖ: οὐ βλέπει, οὐ πηροῖ. et Κωφητέος: βλαπτέος.

De fragmento ad hanc fabulam, ut videtur, referendo vide ad fragm. 695.

ΗΡΠΙΟΝΗ.

Erigonam tragoediam L. Attius scripsit, fortasse Sophocleam imitatus, quam non diversam esse ab Ἀλήτῃ Welckeri coniectura est supra exposita.

224. Etymolog. M. p. 762, 12. Τοπάζειν: στοχάζεσθαι, ἐνθυμείσθαι, ὑπονεῖν. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριγόνῃ

"Α δὲ

δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω.

Similiter Photius p. 595, 7. et Suidas.

225. Erotianus p. 374. (p. 128. ed. Klein.) Ὑποφρον: κρυφαῖον, ὡς φησιν ὁ Ταραντίνος. μαρτυρεῖ γάρ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σμηριγόνῃ λέγων

Νῦν δ' εἰρή ὑποφρος ἐξ αὐτῶν ἔως

ἀπώλεσέν τε καὶ τὸς ἐξαπώλετο.

μέννηται ὁ αὐτὸς καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ. καὶ ὁ Ἱπποκράτης δὲ σαφῆς ποιεῖ λέγων "οὐθὲν ὅτι καὶ ὑποφρον καὶ ἔχον περὶ αὐτὸ θαλάμιας." Sophocles versus prior graviter corruptus est. Vocabuli autem ab Erotiano notati vera forma est ὑπαφρος, de qua dixi in *Thesauro* vol. 8. p. 137. allatis aliorum de hoc adiectivo locis grammaticorum.

ΘΑΜΥΡΑΣ.

Atticam nominis formam Θαμύρας, qua usus est Sophocles, librarii in plerisque scriptorum locis in Θάμυρις mutarunt. Recte Cyrillus in *Cramerii* Anecd. Paris. vol. 4. p. 183, 13. Θάμυριν — Ἀττικοὶ δὲ ὁ Θαμύρας, cuius formae exempla sunt apud Platonem aliosque, de quo dixi in *Thesauro* vol. 4. p. 247.

Athenaeus 1. p. 20. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὥραν ἣν καὶ ὀρχηστικὴν δέδιδαγμένους, καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρῳ — καὶ τὸν Θάμυριν διδάσκων αὐτὸς ἐκιδάρισεν. ἀκρως δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε. Scriptor Vitae Sophoclis (Schol. vol. 2. p. 2, 13.) Φασὶ δ' ὅτι καὶ κιδάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ (μονῳδῷ Welckerus p. 425.) Θαμύριδι ποτε ἐκιδάρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ μετὰ κιδάρας αὐτὸν γεγράφθαι. De persona Thamyræ Pollux 4, 141. τὰ δ' ἐσκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἢ Φινεύς τυφλός, ἢ Θάμυρις τὸν μὲν ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμόν, τὸν δὲ μέλανα. Argumentum fabulae Sophocleae fuit Tha-

myrae certamen eum Musis, quae cholwsámēnai πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον καθαριστύν (Hom. II. 2, 599). Sed quomodo hoc argumentum tractaverit Sophocles ex fragmentis conici non potest. Dixit de eo Welekerus p. 419.—428.

226. Pollux 4, 75. Μόναυλος εὐρύημα μὲν ἔστιν Αἰγυπτίων, μέμνηται δὲ αὐτοῦ Σ. ἐν Θαμύριδι. Athenaeus 4. p. 175. Τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ οὕτως

᾿Ωιχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη,
λύρα μοναύλοις τε χειμῶντεως
νσος στέρημα κωμῶσάσης.

V. 2. 3. ab nemine dum probabiliter emendati. λύρα μόνσυλοι θ' οἷς ἐχάιρομεν τέως Nauekius. Alia tenuit Herwerdenus p. 25. λύρα μόνσυλοι θ', οὗς τύχη, χειμῶν ὅπως | ναὸς τέρεμνα κωμῶσας ἀνήρπασεν.

227. Athenaeus 14. p. 637a. Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμύρᾳ

Πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἑλλήσι ἔσαν ἡδυμελῆ.

Photius p. 239, 15. Μάγαδις: ψαλτικὸν ὄργανον. οὕτως Σοφοκλῆς. Μαγάδιδες, quod nomen in aliorum poetarum locis syllabam primam brevem habet, Sophocles metro anapaestico accommodavit syllaba prima producta, quod tanto minus offensionis habet, quum nomen barbara sit origine. μαγάδιδες praetulit Meinekius Com. vol. 3. p. 179. De alio instrumento, τριγῶν, quod ex Thamyra memoratur, vide infra fragm. 361.

228. Scholiasta Hephaestionis ex eod. Bodl. editus ab Gaisfordo vol. 1. p. 170. (sive ap. Cramerum in Anecd. Paris. vol. 4. p. 183.) Χορείος ὅτι πρὸς τὰ χορικά μέλη πολλάκις λαμβάνεται, τρίβραχος δὲ διὰ τὸ ἐκ τριῶν βραχειῶν συγκεῖσθαι — τροχάιος δὲ, ἐπειδὴ ὁ Σοφοκλῆς ἐν τῇ Θαμύριδι φησι

Πρόποδα μέλεα· τὰ δ' ὅσα κλύομεν
τρόχιμα, βάσιμα, χέρεσι, πόδεσι.

Eadem ex codice Ambrosiano edidit H. Keilius in Analectis grammaticis (Halis a. 1848.) p. 8, 10. ubi πρόσωδα μέλεα τὰδε σε κλαίονται — χερσὶ πόδεσσιν. Πρόσοδα μέλεα, quae vulgo προσόδια appellantur, Nauekius coniecit. Miras in poeta Attico formas χέρεσι πόδεσι propter metri necessitatem admisit Sophocles, quod puros postulabat tribrachos.

229. Eustathius p. 358, 40. Ὅτι δὲ Θρακικὸς καὶ ὁ Ἄθως, οὗ μνεία παρὰ τῷ ποιητῇ, δηλοῖ, φασὶ, Σοφοκλῆς ἐν Θαμύριδι εἰπὼν

Θρήσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἄθψου.

230. Scholiasta Sophoclis Oedip. Col. 378. Πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλον φασί, καθάπερ καὶ ἐν Θαμύρᾳ (codex θαμυρία)

Τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι.

καὶ ἐν Ἐπιγόνους

Ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον
Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἀργεῖ κοίλῳ.
Legebatur Ἐπιγόνους — Θαμύρᾳ. Transposuit Kirchhoffius. Epigoni cyclicum sunt carmen.

231. Antiatticista p. 105, 27. Κάνναβις: Σ. Θαμύρᾳ, Ἡρόδοτος τετάρτῃ.

232a. Plutarchus Moral. p. 455d. Ἄλλ' ὀργιζόμεθα καὶ πολεμίους καὶ φίλους, καὶ τέκνους καὶ γονεῖς, καὶ θεοὺς νῆ Δία, καὶ θηρίους καὶ ἀνύχους σκευέσιν, ὡς ὁ Θάμυρις

Ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας,
ῤηγνὺς ἀρμονίαν χορδοτόνου λύρας.

232b. Plutarchus Moral. p. 1093d. Τὰ Σοφοκλέους περὶεσιν ἄδων

Μουσομανεῖ δ' ἐλάμφθην δακέτω, ποτὶ δειρὰν
ἔρχομαι δ' ἐκ τε λύρας ἐκ τε νόμων,
οὗς Θαμύρας περὶ ἅλλα μουσοποιεῖ.

V. 1. ἐλάμφθην] ἐθάλφθην Brunekius. δακέτω] Legebatur δ' ἂν καὶ τῷ (τὸ codex Harl.). Correxuit Brunekius. 3. οὗς Porsonus pro οὐ. Plura in his corrupta esse sensus et metrum docet.

ΘΗΣΕΥΣ.

Theseum tragoediam scripsit Euripides, cuius de argumento nonnulla conici possunt ex fragmentis. De Sophoclea tragoedia omnia incerta. Neque enim eadem esse videtur fabula quae Φαῖδρα, quod contendit Welekerus ubi de Phaedra dixit p. 394—402.

233a. "Ad hoc drama pertinere videntur ista in prolegomenis ad Pindari Isthmias: Τὸν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα οἱ μὲν ἐπὶ Σίνιδι τῇ Προκρούστῃ διαθεῖναι φασὶ τὸν Θησέα, ἀνελόντα αὐτόν, ὅτε περ καὶ τοὺς ἄλλους, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς, λέγων περὶ αὐτοῦ

Ὅς παρακτῖαν

στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν."

Brunck.

233b. Suidas et Photius p. 342, 11. Ὅμπιον (Ὅπνιον Photius) νέφος: μέγα, πολὺ, ἠϋξημένον. Σ. Θησεῖ. Photius p. 335, 9. Ὅμπιόν νέφος: μεγίστου.

ΘΥΕΣΤΗΣ ΕΝ ΣΙΚΤΩΝΙ Η ΣΙΚΤΩΝΙΟΣ.

ΘΥΕΣΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

"Duo fuerunt dramata. Prioris actio transigebatur Sicione, posterioris Argis. Utriusque argumentum colligi potest ex Hygini fabula 88." Brunck. Valde incertae hae coniecturae poteratque pari iure sumi Thyestem alterum correctam et mutatam prioris editionem fuisse: de qua ratione diximus ad Athamantis fragm. 1. dubitavitque etiam Welekerus p. 366. Dio Chrys. vol. 2. p. 349. exposita de Thyeste fabula, τούτοις δὲ, inquit, οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν, ἃ γέγραπται μὲν οὐχ ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν, Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους, λέγεται δὲ ἐν μέσοις τοῖς θεάτροις.

234a. Orion in Gnomologio cod. Vindob. apud Schneidewin. Coniecit. erit. p. 47. ἐκ τοῦ Ἀθουέστου, Σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός· ἄλλ' ἐς θεοὺς ὀρώντα κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κείσ' ὁδοιπορεῖν χρεῖων· αἰσχρὸν γὰρ οὐδὲν ὦν ὑφηγούνται θεοί.

V. 1. τιμᾷ] τιμῇ in Florilegio Leidensi 99. in Schneidew. Philologo vol. 6. p. 587. ubi hic versus omisso poetae et fabulae nomine affertur. ὃς ἂν τιμᾷ θεοὺς Beynenius.

234b. Stobaeus Elog. phys. 1, 5. p. 156. Heer.

Πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἀρης ἀνθίσταται.

235. Stobaeus Floril. 29, 1.

Ὡς νῦν τάχος στείχωμεν. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἄσπεται ποτε.

V. 2. ἄσπεται Valekenarius ad Eurip. Hippol. 604. Legebatur ἄπεται.

236. Stobaeus 108, 21.

Ἐχει μὲν ἀλγεῖν, οἶδα· πειρᾶσθαι δὲ χρή ὡς ῤῥα τὰ ναναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ἐκ τῶν τοιοῦτων χρή τιν' ἴσιν λαβεῖν.

V. 1. ἔχει codices. ἔχεις Trincav. ἀλγεῖν — χρή] ἀλγεῖν ἃ οἶδα· σύμφορον δὲ σοι cod. Par. A. Versum 2. huc relatum ex proximo excerpto (22.), ubi

Eur. Hel. 253. affertur, delet Badhamus, χρή quod sequitur v. 3. in δή mutato.

237. Stobaeus 113, 12.

Ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή,
λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν.

238. Stobaeus 115, 16.

Καίπερ γέρων ὦν, ἀλλὰ τῷ γήρῳ φιλεῖ
χῶ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλευεῖν ἃ δεῖ.

239. Scholiasta Euripidis Phoeniss. 227. vol. 3. p. 103. ed. Oxou. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστη ἱστορεῖ καὶ παρ' Εὐβοεῦσιν ὁμοίαν ἀμπελον εἶναι τῇ ἐν Παρνασσῷ, λέγων οὕτως

Ἔστι γάρ τις ἐναλία
Εὐβοίῃς αἶα· τῇδε βάκχειος βότρυς
ἐπ' ἡμῶν ἔρπει· πρῶτα μὲν λαμπρὰς ἔω
κεκλημῶνται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας·
εἴτ' ἡμῶν αὖξει μέσσον ὄμφακος τύπον,
γλυκαίνεται τε κάποπερκοῦσθα βότρυς·
δείλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη
ὀπώρα καλῶς κἀνακίρναται ποτόν.

V. 2. Εὐβοίῃς αἶα L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 2201. Libri εὐβοήσασα praeter unum, qui εὐβοῖσασα. Εὐβοίῃς ἀκτὴ Meinekii in Fleckeiseni Annal. n. 1863. vol. 87. p. 375.

3. λαμπρὰς ἔω eodex uius, nisi quod ἔω. Aliorum librorum corruptelae sunt λαβράσως, λαβράδως, λαβράδew. 4. χλωρὸν Bergkii pro χῶρον. οἰνάνθης Barnesius pro εὐανθές. 5. αὖξει] ἄξει libri optimi. 6. γλυκαίνεται τε Meinekii. καὶ κλίνεται γε (uius τε) libri. πεπαίνεται τε Nauckii. Idem κάπιπερκοῦται. 7. βλαστουμένη corruptum. 8. ὀπώρα καλῶς] καλῶς ὀπώρα Valckenariius, quo metrum restituitur, nou sententia poetae. πᾶσα τέμνεται βλαστοῦ γονή | ὀπωροκλάστῃ, κῶτα κίρναται ποτόν Meinekii in Leutschii Philologo vol. 17. p. 558. Ceterum de vitibus his Parnasiis comparandae narrationes schol. Homeri Il. 11, 21. schol. Soph. Antig. 1183. et Stephani Byz. s. v. Νύσαι.

240. Hesychius, Ἀκήρυκτον· ἀγνωστον. ἀφανές δὲ Σ. Θ.

241. Hesychius, Ἄλοτα· ἄρρητα. Σ. Θ. Omisso fabulae nomine Beck. Anecd. p. 385, 6.

242. Hesychius, Ἄλωπος· ἄλωπεκώδης, πανοῦργος. Σ. Θυέστη καὶ (καὶ addidit Musurus) Ἰνάχῳ. οἱ δὲ ἀφανῆς κατὰ τὴν πρόσοψιν. De accentu v. Aread. p. 67, 23. In Etym. M. p. 75, 5. οἱ δὲ ἀφελῆς καὶ ἀπρόσοψις. Ἄλωπος per ἀφανῆς explicat Lex. rhet. ap. Eustath. p. 1392, 33.

243. Hesychius, Ἀμόρφωτον· ἀδιατύπτωτον. Σ. Θυέστη τῷ ἐν Σικυωνί.

244. Hesychius, Ἀνταῖρουσιν· ἀντιλέγουσιν. Σ. Θ. Codex ἀντεροῦσιν contra seriem. Correx. Is. Vossius.

245. Hesychius, Ἀπειρώνας· ἀπειράτους. Σ. Θ.

246. Hesychius, Ἀπόθεα· ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σ. Θ.

247. Hesychius, Ἀποπλήκτῃ ποδί· μανιῶδει. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

248. Hesychius, Ἀτελῇ· ἀδάπανα, οὐκ ἔχοντα τελέσματα. Σ. Θ.

249. Hesychius, Αὐτόμοιρος· μονόμοιρος. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

250. Hesychius, Αὐτόφορτοι· αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σ. Θ. Σικυωνίῳ.

251. Hesychius, Ἀφωσιμῆναι· ἀνόσαι, ἀποθεν τοῦ ὁσίου γεγενημένα. Σ. Θυέστη δευτέρῳ. Ἀφωσιμῆναι· ἀποθεν τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένα.

252. Antiatticista p. 94, 8. Ἐντέλλω· ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. Σ. Θ.

253. Hesychius, Ἐπαίνους· τὰς κρίσεις καὶ τὰς

συμβουλίας καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας. Σ. Θ. Σικυωνίῳ. quibus in cod. haec adduntur, καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαίνουσι.

254. Hesychius, Ἠγόμην· διῆγον. Σ. Θ. δευτέρῳ.

ΙΝΑΧΟΣ (ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ).

“De argumento vide Tourpium Epist. Crit. p. 51. et qui dudum ante eum perspexerat fabulam fuisse satyricam, Tib. Hemsterhusium ad Aristoph. Plutum p. 248.” Brunck. Adde Welcker. in Append. ad Trilog. p. 396. Apollodorus 2, 1, 3. Πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν ἰὼ λέγουσιν — ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθειρε· φουραβεῖς ὑπ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀγόμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν — Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην.

255. Stobaeus 46, 13.

Ἐπῆνεσ' ἰσθὶ δ', ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.

Versum alterum corrupte exhibet Apostolius 7, 95.

256. Dionysius Halic. Antiq. 1, 25. Σοφοκλεῖ δ' ἐν Ἰνάχῳ δράματι ἀνάπαιστον ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον πεποιήται ὥδε

Ἰναχε νάτορ, παῖ τοῦ κρηνῶν
πατρός Ὠκανοῦ, μέγα πρὸς βεύων
Ἄργους τε γύαις, Ἥρας τε πατοῖς
καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς.

Scholiasta Apollonii Rh. 1, 580. Ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοὶ Σ. ἐν Ἰνάχῳ φησὶ “καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς”. V. 1. νάτορ Meinekii collata Hesychii glossa, νάετορ· ῥέων, πολύρρους. Legebatur γεννάτορ παῖ κρηνῶν· sed codex Chisianus

γενννάτορ παῖ τοῦ κρηνῶν, Urbinas νάτορ παῖ τοῦ κρηνῶν.

257. Athenaeus 15. p. 668b. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ ἀφροδισίαν εἰρηκε τὴν λάταγα “Ξανθὴ δ' ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεκῦπτε (ἐπεγκῦπτει Musurus. ἐπεισῦπτε Casaubonus) δόμοις.” Quae Tourpium 2. p. 471. in trimetros redegit,

Ξένη δὲ κάφροδισία

λάταξ ἅπασιν νῦν ἐπεισῦπτε δόμοις.

Glyceoneos fecit Meinekii, Ξανθὴ δ' ἀφροδισία λάταξ πασὶν (sic Heathii) ἐπεκῦπτε (sic Nauckii) | δόμοις. Ad sensum verborum quod attinet, Meinekii in Exercit. in Athenaeum 1. p. 49. haec e loco sumta esse coniecit in quo pacis otiiq. commoda et gaudia celebrata fuerint, ut in loco simili Euripidis ex Plisthene apud Athenaeum 1. e.

258. Pollux 9, 50. Μέρη δὲ πόλεως, καὶ πανδοκεῖον, καὶ ξενῶν, καὶ, ὡς ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλῆς, “Πανδόκος Ξενοστάσις.”

259. Schol. Aristoph. Pluti 727. Τὸν Πλούτωνα εἶπε παῖζων· ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλεσεν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ “Πλούτωνος δ' (δ' in ἡδ' mutat Porsonius ad Tourp. Emend. vol. 4. p. 487.) ἐπεισοδος.” καὶ πάλιν

Τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν.

Suspecta scriptura versus, in quo ἐμὸν in ἐμοί mutari volebat Hemsterhusius. Idem scholiasta ad v. 807. Σιπὴν δὲ ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνάχου Σοφοκλέους, ὅτε τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο.

260. Scholiasta Equilum 1147. Κημὸς — ἦν παρόμοιος χώνη, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ.

261. Scholiasta Avium 1203. Κυνή δὲ, ὅτι ἔχει

περικεφαλαίαν τὸν πέτασον· ὡς Ἑρμῆς ἄγγελος ὦν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς Ἰριδος.

Γυνὴ τίς ἦδε; κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς.

κυκλὰς — κυνῆς Τουρίπς coniectura incerta, nec meliora quae alii exegitarunt. Libri συληνῶς (κυληνῶς ed. Ald.) — κυνῆ. Hesychius, Ἀρκὰς κυνῆ: Ἀρκαδικὸς πῖλος. Σ. ἰ. unde correeta est glossa superior, Ἀρασύνη· πύελος. Annotavit etiam Eustathius p. 302, 26. ἐν τοῖς Πausaniῳ φέρεται ὅτι τε Ἀρκὰς κυνῆ ἐλέγετό τις ἦτο Ἀρκαδικὸς πῖλος — καὶ ὅτι φελλὸς τις ἐφέρετο Ἀρκὰς.

262. Scholiasta Demosth. vol. 8. p. 182, 17. ed. Oxon. Σιροῖς] τὰ κατάγεια, Θεόπομπος καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ “σιροὶ κριθῶν.”

263. Scholiasta Aristoph. Eeolesiaz. 80. Τοῦ Πανόπτου τοῦ τὴν ἰὼ φυλάττοντος. αἰνίττεται δὲ ὡς ὄντος αὐτοῦ δεσμοφύλακος. ἀναφέρει δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ Ἄργον. et similiter ad v. 81.

264. Scholiasta Aeschyli Prom. 576. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ᾄδοντα τὸν Ἄργον εἰσάγει.

265. Strabo 6. p. 271. Εἰ δὲ τοῦτο δυνατόν, τὰ γε προειρημένα ἀδύνατα καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἰνάχου μύθῳ παραπλήσια,

Ῥεῖ γὰρ ἀπ’ ἄκρας

Πίνδου (φησὶν ὁ Σ.) Λάκμου τ’ ἀπὸ Περραιβῶν εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρῶνας, μῖστει δ’ ὕδασιν τοῖς Ἀχελῷου.

καὶ ὑποβάς

Ἐπθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμῶν

ἥκει δῆμον τὸν Λυρκεῖου.

Λυρκεῖου Tyrwhittus. Λυρκίου libri. Hesychius, Λυρκίου δῆμον· τὸ Ἄργος ἀπὸ Λυρκίου τοῦ Λυρκέως· ἔστι δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλις.

266. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 35, 10. Ψαρὸς, ναρὸς (nam sic scribendum cum Lehrsius pro λαρὸς, de quo adiectivo inferius demum agit Herodianus), ἔνθεν θηλυκὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ σασχυτρίνων λαρὸς εὔτατ’ ἐπὶ κῦμα ἐκροὰς ἐπώμοσα. Ita codex. καὶ σασχυτρίνων corruptum ex σατυρικῷ. Poetae verba Lehrsius sic corrigit

Ναρὰς τε πατρὸς κυμάτων ἐπιρροὰς ἐπώμοσα.

Femininum ναρὰς τε Δίρκης ex Aeschilo annotavit Photius p. 286, 8.

267. Scholiasta Aristophanis Paeis 530. Σοφοκλέους μελῶν: ὅτι ἡδέα τὰ μέλη Σοφοκλέους. περιέρως δὲ τινες εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰνάχῳ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ τῆς εὐδαιμονίας “Εὐδαίμονες οἱ τότε γενεὰς ἀφθίτου λαχόντες θείου.” Quae Bergkii coniecit sic esse corrigenda, γέννας ἀφθίτου θείας λαχόντες.

268. Hesychius, Ἀντίπλαστον: Σ. Ἰνάχῳ

Πατῆρ δὲ ποταμὸς Ἰναχος

τὸν ἀντίπλαστον νομὸν ἔχει κεκμηκότων.

ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον. V. 2. νομὸν ἔχει Ellendtius. Codex ἔχει νόμον.

269. Suidas et grammaticus Bekkeri p. 442, 3. Ἀράχνης: — θηλυκῶς δὲ Σ. ἰ.

Πάντα δ’ ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει.

270. Hesychius. Ἐπίκρουμα: ἐπιπλήγμα, ἢ ἐπιχάρμα. διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ ἔργῳ (Ἄργῳ Τουρίπς). “Ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας.”

271. Hesychius, Κυάμῳ πατρίῳ: Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ, ὡς καὶ τῶν Αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμευόντων. διεκλίρουν δὲ αὐτὰς κυάμῳ, καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν ἐλάτχανεν. ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους, ὡς καὶ ἐν Ἰνάχῳ “Κυαμβόλον δικαστήν.” Codex κυαμβόλως δικιστήν.

unde Schowius p. 471. κυαμβόλῳ δικαστῇ. Ellendtius in Lexico κυαμβόλον δικαστήν, retracto acentu.

272. Harpocration, Παλίνσκιον: — Σ. Ἰνάχῳ

Χειμῶνι σὺν παλινσκήῳ.

ἀντὶ τοῦ Ζοφεροῦ. Eadem ex Epitome Harpocrationis Photius p. 374, 11. et Suidas, omisso fabulae nomine.

273. Hesychius, Ἀελλόθριε: ποικιλόθριε. (Hoc ad αἰολόθριε refert Tourpins.) ἢ πυρεωροῦς (πυρροῦς vel πυκνοῦς Guyetus) καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἑλλαν. Σ. ἰ.

274. Hesychius, Ἀναδείας φάρος: χιτῶν. Σ. ἰ. παρὰ τὸ (Il. 2, 262.) “Χλαῖνάν τ’ ἡδὲ χιτῶνα, τὰ τ’ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει.”

275. Hesychius, Ἄναντα: — Σ. δὲ Ἰνάχῳ τὰ μὴ κεκομμένα (sic Salmasius pro κεκωλυμένα). παρὰ τὸ αἰνεῖν (vulgo αἰνεῖν), ὃ ἐστὶ κατακόπτοντα πτίσσειν.

276. Ἀλωπός: vide fragm. 242.

277. Antiatticista p. 84, 18. Βοῦ: ἀντὶ τοῦ βοός. Σ. Ἰνάχῳ. Similiter Choeroboscus in Theodos. p. 237, 8.

278. Erotianus p. 200. (p. 81. ed. Klein.) Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κερχνῶδῃ ἄργεῖα λέγεται τὰ τραχείας ἀνωμαλίας ἔχοντα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς περὶ τῆς ἀποταυρουμένης φησὶν Ἰοῦς

Τραχὺς χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται.

Ita Elmsleus in Edinburgh Review vol. 17. p. 237. Vulgo φησὶν ἰχθὺς τραχὺς ὡ χελώνης —. Alia coniecit Herwerdenus p. 26.

ἸΞΙΩΝ.

Aeschyli fabula Ἰξίων fuit. Pro quo Sophoclem nominatum esse ab grammatico, cuius excerptum apud scholiastam Homeri et Apollonii legitur, Welckerus opinatur p. 402.

279. Schol. Apollonii Argon. 4, 14. Παρὰ τὸ ἴψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίῳ διψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον. καὶ “Ὀμηρος “Πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην” πολλάκις βεβλαμμένον. Schol. Homeri Il. 4, 171. ap. Cramer. Anecd. Paris. vol. 3. p. 162, 25. ἢ βλαβερὸν ἀπὸ τοῦ ἵψιον, ἢ παρὰ τὸ ἴψαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίῳ (ιερίῳ codex Paris.) διψιον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ διψιον ἄτησι βεβωλημένον. Quae non Sophoclis, sed epici poetae esse monet Nanekius.

ΙΟΒΑΤΗΣ.

“Iobates rex Lyciae pater fuit Sthenoboeae. Vide Apollodori Biblioth. 2, 3. et Hygini fab. 57.” Brunek. Adde Asclepiadis narrationem apud schol. Homeri Il. 6, 155. ex qua coniecturam fieri posse de argumenti fabulae Sophocleae Welckerus putat p. 417.

280. Stobaeus 119, 6. Σοφοκλέους Ἰοβάτου

Τὸν Ἀΐδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν.

281. Hesychius, Ἀφύλλωτον πέτραν: ἀπορον (recte ἀφορον Tourpins), ἀδενδρον, οἶον λεωπετρίαν. Σ. Ἰοβάτη.

[ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ. Vide ΟΙΝΟΜΑΟΣ.]

ΙΠΠΟΝΟΤΗΣ.

De Hipponoo videnda Apollodori narratio 1, 8, 4. ex qua colligi potest praecipuas in hac fabula partes Hipponoi, Oleni regis, et Periboeae filiae fuisse. De quo videndae Welckeri coniecturae p. 428. 429.

282. Orion in Gnomologio codicis Vindob. ap. Schneidewin. Coniect. erit. p. 46. ἐκ τοῦ Ἰππόνου Σοφοκλέους

Σωτηρίας γὰρ φάρμακ’ οὐχὶ πανταχοῦ βλέπει πάρεστιν, ἐν δὲ τῇ προμηθείᾳ.

283. Pollux 4, 111. Τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν (ἢ παράβασις), ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γὰρ τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρειπεῖν, ἐκλαθόμενος, ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκείνον ἀμίλλης ποιεῖ σπανιακίς, ὥσπερ ἐν Ἰππόνῳ. Choros tragicos etiam ex mulieribus compositos interdum masculino genere de se loqui exemplis non paucis constat: de quo dixi in annot. ad Euripidis Hippol. 1105. Sed loeorum ad quos Pollux respexit ratio fortasse fuit paullo alia. Quae etiam Welckeri sententia est p. 429.

284. Stobaeus Eclog. phys. 1. 9. p. 230. et qui nomen fabulae addit Clemens Stromat. 4. p. 742. et Gellius 12, 11.

Πρὸς ταῦτα κρύπτε μὴδὲν, ὡς ὁ πάνθ' ὀρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.

285. Stephanus, Ὡλενος: πόλις Ἀχαΐας, καὶ Αἰτωλίας, θηλυκῶς λεγομένη. Σοφοκλῆς ἐν Ἰππόνῳ Ἔξ Ὡλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι.

286. Hesychius, Ἀπαλέξασθαι: ἀποφυλάξασθαι. Σ. Ἰππόνῳ. Sic etiam Ai. 166.

287. Hesychius, Ἀπαρθένευτος: ἀκέραιος, καθαρὰ. Σ. Ἰππόνῳ. Omisso poetae fabulaeque nomine Bekk. Aneel. p. 418, 11.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Fabulam de Iphigenia, in qua Aeschylum praeuntem habuit Sophocles, duabus quae supersunt tragoediis tractavit Euripides. Quibus cum poetis etsi multa communia habere debuit Sophocles, tamen non dubitandum quin non paucis aliter instituerit, ut in aliis fabulis eius factum videmus, quae communes ei sunt cum Aeschilo et Euripide. Dixit de hac tragoedia Welckerus p. 107—110.

288. Stobaeus 30, 6. Σοφοκλέους Ἰφιγενείας Τίκει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαῖα σχολή. Qui additur versus θεὸς δὲ (γὰρ cod. A.) τοῖς ἀργουσίνοι οὐ παρίσταται Menandro tribuitur in cod. Vindob. legiturque inter monostichia Menandri 242. ubi ἀρτοῖσιν.

289. Athenaeus 12. p. 513d. Νοὺν δεῖ πρὸς ἀνδρὶ, σῶμα πολυτύπους ὅπως πέτρα, τραπέσθαι γηνησίου φρονήματος. Νοὺν δεῖ Porsonus. Codex vob. V. 1. σῶμα] χρῶμα Bergkii.

290. Hesychius, Ἀκρουχεῖ: ἄκρον ἔχει. Ἄκρον δὲ ὅρος τῆς Ἀργείας, ἐφ' οὗ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο Μελάμπους, καθάρας τὰς Προϊτίδας, ἤθουν ταῖς Χάρισι. Σ. Ἰφιγενεία.

291. Hesychius, Ἀπυνδάκωτος — Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ πύνδακα τοῦ ἔϊφους τὴν λαβὴν ἔφη. Idem e Lexico Pausaniae, sed omisso fabulae nomine, annotavit Eustathius p. 870, 28.

292. Hesychius, Βασίλη: βασιλεία. Σ. Ἰφιγενεία. Ita corrigenda codicis scriptura, βασιλ, ἢ βασιλεία. Formam vocis βασιλῆ annotavit Stephanus Byz. s. v. Ἀγάμεια. Ea restituenda Pindaro Nem. 1, 39. ubi vulgo βασιλεία, Boeckhii βασιλῆ.

293. Photius p. 410, 10. et Suidas s. v. πενθερός, Σοφοκλῆς εἶπε πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεὺς φησι πρὸς Κλυταίμνηστραν περὶ Ἀχιλλέως Σὺ δ' ὦ μερίστων τυγχάνουσα πενθερῶν. ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν. Conf. Etymolog. M. p. 220, 40.

293. Proverb. Append. 4, 27. ὉΞηρὸν ἄγρος οὐ μελιτοῦσθαι πρέπει: ἐπὶ τοῦ ἀναξίου. Σ. Ἰφιγενεία.

294. Ὑποφρον: vide fragm. 226. De alio fragmento fortasse ad hanc fabulam referendo v. ad 793. Κλυταίμνηστρα haec tragoedia appellari videtur ab Erotiano, cuius locum v. fragm. 310.

ΙΧΝΕΤΤΑΙ (ΣΑΤΤΡΟΙ).

De huius fabulae argumento neque ex nomine eius neque ex fragmentis coniecturam facere licet. Coniecturas quasdam ex nomine Ἰχνευτῶν ductas proposuit Welckerus in Append. ad Trilog. p. 311.

295. Pollux 10, 34. Μέρη δὲ κλίνης καὶ ἐνήλατα. — Σ. ἐν Ἰχνευταῖς σατύροις ἔφη “Ἐνήλατα εὖλα τριγομφα διατορεῦσαι σε δείται.” Verba eorrupit, de quibus post alios coniecturas protulit Lobeckius ad Phrynich. p. 178.

296. Athenaeus 2. p. 62f. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶν οἱ λέγοντες ὄρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνηκότα. Σ. Ἰχνευταῖς

Κάζορμενίζει κοῦκ ἐπισχολάζεται
βλάστη.

παρὰ τὸ ἐξορούειν καὶ βλαστάνειν. κάζορμενίζειν οὐκ Enstathius p. 899; 17.

297. Photius p. 489, 1. et Suidas. Ῥικνουσθαι: τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφασθαι κατ' εἶδος: λέγεται δὲ καὶ ῥικνουσθαί (ῥικνουσθαί Suidas) τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὁσφύν. Σ. Ἰχνευταῖς. Similiter Hesychius s. v. Ῥικνουσθαί et Ῥιχνοσθαί. Pollux 4, 99. εἶδη δὲ ὄρχημάτων — ῥικνουσθαί, ὅπερ ἦν τὸ τὴν ὁσφύν φορτικῶς περιάγειν. Photius p. 488, 22. Ῥικνός: ὁ πεφρικῶς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

ΙΩΝ.

Tragoedia eadem, ut videtur, quae Κρέουσα. De quo monuit Welckerus p. 391. Argumentum idem in Ione tractavit Euripides.

298. Stobaeus 103, 10. Σοφοκλέους Ἴωνος ἘνΔιὸς κῆποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους. μόνον] μόνον A.

298. Orion in Gnomologio cod. Vindob. apud Schneidewin. Coniect. crit. p. 51. Σ. Ἴωνος

Πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν, Choricus Gaz. p. 17. ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς, ἢ τραγῳδία φησὶν, ἅπαντα φέρειν καλῶς. Sententia pervagata, quae servatis verbis γενναίως φέρειν. priore vero versus parte variata reperitur apud scriptores multos, velut quos Nauckius indicavit, Menandrum Com. vol. 4. p. 264. 293. Nicetam Eugenian. 9, 139, scriptorem Vitae Aesopi p. 46, 10. ed. West. Dicaearchum in Muelleri Fragm. Hist. vol. 2. p. 261. Hipparchum Stobaei Flor. 108, 81. Ensebium ib. 1, 85. Chariton. 5, 9.

De fragmento ad hanc fabulam non recte relato dixi infra ad fragm. 417.

ΚΑΜΙΚΙΟΙ Η ΜΙΝΩΣ.

“Oppidum Siciliae est Camicus: vide Stephanum s. v. Κάμικος. Argumentum erat mors Minois a Cocali filiabus interempti. Videndi praeter Diodorum Sicul. in Daedali historia 4, 79. scholiasta Pindari ad Nem. 4, 95. et Pausan. 10, 17, 4.” Brunck. Adde schol. Homeri Il. 2, 145. Hygin. Fab. 44. Fortasse huc spectat Libanius ab Nanneio memoratus vol. 3. p. 64. οὐχ ὁράτε τὸν Μίνω δεινὰ πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς; 299. Athenaeus 3. p. 86d. Τῶν στραβήλων (con-

charum) μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Καμικίοις (codex καμικίος) οὕτως

Ἄλιος στραβήλου τῆσδε, τέκνον, εἴ τινα
δυναίμεθ' εὐρεῖν.

Quo spectet στραβήλου mentio indicat Zenobius 4, 92. ὁ Μίνως οὖν ἐδίωκε Δαίδαλον καὶ καθ' ἐκάστην χώραν ἔρουντων ἐκόμιζε κόχλον καὶ πολλὴν ὑπὸ σπινθὲρ δούναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίνον διείραντι (sic Valcken. pro διεῖξαντι), διὰ τούτου νομίζων εὐρήσειν Δαίδαλον. unde versum 2. Nauckius probabiliter explet verbis ὅς διεῖρειν λίνον.

300. Athenaeus 9, p. 388'. Πέρδιξ· τοῦ ὀνόματος ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσσην συλλαβὴν, ὡς Ἀρχιλόχος· πολὺ δέ ἐστι τὸ ἐκτεινόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικίοις

Ὀρνιθος ἥλθ' ἐπώνυμος
πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάροις.

301. Photius p. 413, 15. et Suidas s. v. Πέρδικος ἱερὸν — Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικίοις (libri καμικίος) τὸν ὑπὸ Δαίδαλον ἀναπρεθέντα Πέρδικα εἶναι τούνομα.

302. Clemens Alex. Strom. 6, p. 741. Σ. ἐν Μίνω
Οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη.

303. Hesychius, Κωχεύουσιν· ὀχοῦσι, μετεωρίζουσι. πιστοὶ μὲ Σοφοκλῆς καμικὴν κωχεύουσιν ἐμφοραϊδέσμας. Paulo emendatus Etymolog. MS. apud Ruhnkennium in Auctario et Cramer. Anecd. Paris. vol. 4, p. 52, 19. Κωχεύουσιν· ὁ. μ. Σ. καμικίος “πιστοὶ μὲ κωχεύουσιν ἐν φοραὶ δέμας.” Recte, nisi quod ἐν φορᾷ scribendum. Ruhnkennio ἀμφορεῖ placebat, comparata Hesychii glossa, Ἀμφορεῖ· τῷ (codex ἀμφορεῖω) φορτίω. Suspectum vero verbum est κωχεύουσιν, cui defendendo non sufficit quod scriptor lexicī schedographici in Boisson. Anecd. Paris. vol. 4, p. 387. κωχεύς per μετέωρος explicuit, προσεκώχευσε Pachymeres dixit in Vita Andron. Palaeologi p. 400 D. nec pauca verbi ἀνακοχεύω exempla reperiuntur, inter quae unum est Sophoclis ipsius Electr. 734. Nam haec omnia ex ἀνοκωχεύειν depravata esse recte iudicantur L. Dindorfius in Thesouro vol. 1. part. 2, p. 428. et Cobetus Nov. Lect. p. 169., etsi ἀνακωχεύειν fortasse relinquendum infimae aetatis scriptoribus. Non dubitandum igitur quin Sophocles scripserit πιστοὶ μ' ὀκωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας. Rectam verbi formam Hesychius ipse annotavit, Ὀκωχεύειν· ἔχειν, συνέχειν.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ (ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ).

Eustathius p. 987, 8. “Ὅτε Κρόνος ἐταρταρώθη, ἐξεδόθη τῷ Διὶ παρὰ Τηθύος καὶ Ὠκεανοῦ ἡ Ἥρα, ἐγκύμων μὲν οὖσα, ὡς παρθένος δὲ ὑπονοουμένη. τεκοῦσα δὲ τὸν Ἥφαιστον προσεποίησατο δίχα μίξεως τεκεῖν καὶ Κηδαλίῳ τῷ Ναξίῳ ἐκείνον παρέδωκε διδάξαι χαλκευτικὴν. Lucianus de domo c. 28. vol. 3, p. 206. Ὡρίων φέρει τὸν Κηδαλίωνα τυφλὸς ἄν, ὁ δ' αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδὸν ἐποχούμενος, καὶ ὁ Ἥλιος φανείς ἰάται τὴν πῆρσιν. Hygin. Poet. Astron. 2, 34, p. 486. Haec et alia collegit Welckerus in Append. ad Trilog. p. 315.

304. Etymol. M. p. 753, 5. ubi de voc. τερθρεία agitur, ὁ δὲ Ὠρος ὁ Μιλήσιος λέγει ὅτι εἶναι περὶ ἃ ἄχρηστα τινὲς σπουδάζουσιν, ἀντὶ τοῦ κενοσπουδία· παρὰ τὸ τερθρεύειν, καὶ τερθρεύμενος. Φερεκράτης, τερθρία, πνοή. ad quae Gaisfordus haec ex codici-

bus suis annotavit, “εἶναι περὶ ἃ] π D. (i. e. codex

Dorvill.) παρὰ τὸ — Φερεκράτης] π κεν” ἐώρξ D. SOPHOCLES.

τερθρία, πνοή] ἀγροῖς τ. μέντοι π. διὰ τοῦ ἱ ἡ
ὀπισθία V. (i. e. codex Leidensis) ἀγροῖς τερθρι μέν-

τοι πνοή διὰ τοῦ ἱ ἡ ὀπισθία σοφοκλῆς κη κενὸν ἐώραξ M. (i. e. codex Marcianus.) Locus videtur sumptus ex Sophoclis Cedalionē, sed verba non extrico.”

et
Sigla libri Dorvilliani π nihil aliud significat quam

ad
παρὰ τὸ, modo sic modo πτ scriptum, ut in specimenē codicis videre licet, quod tabula lithographica expressum editioni suae praefixit Gaisfordus. Ex quo sequitur post παρὰ τὸ excidisse quae in aliis codicibus et partim etiam in libris vulgatis servata videmus. Itaque totus locus sic videtur in ordinem esse redigendus, “Ὁ δὲ Ὠρος ὁ Μιλήσιος λέγει [ὅτι περὶ ἄχρηστα τινὲς σπουδάζουσιν] ἀντὶ τοῦ κενοσπουδία, παρὰ τὸ τερθρεύειν” καὶ “Τερθρεύμενος κεν” ἐώραται (ut ἐώραται λειτουργῶν Demosth. p. 1121, 22.)” Φερεκράτης Ἀγροῖς. Τερθρία μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἱ ἡ ὀπισθία Σοφοκλῆς Κηδαλίῳ. Sophoclis verba sunt τερθρία πνοή, μέντοι vero non poetae, sed grammatici vocabulum est, quī τερθρία per i scriptum proposuit substantivo τερθρεία per diphthongum scribendo.

305. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 30, 27. Σ. ἐν Κηδαλίῳ (codex κηδεμόν) σατυρικῶ φησι
Καὶ δὴ τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων
ὑπὸ τοῦ δέατος.

ἀντὶ τοῦ δέους. V. 1. τῶν ἀρτυμάτων] Conf. fragm. 601. Hesychius, Δέατος· δέους. Σ. Κηδαλίῳ.

306. Hesychius, Αὐτοκτίτους (codex αὐτοκτίστους) δόμους· οὐ κατεσκευασμένους, ἀλλ' ἐκ ταυτομάτου γεγεννημένους, ἢ τοὺς οὐκ οἰκουμένους. Σ. Κηδαλίῳ.

307. Photius p. 217, 9. et scholiasta Platonis p. 323. et Suidas, Λευκὴ στάθμη· ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κηδαλίῳ

Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῇ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

Comparandus etiam Hesychius s. v. Λευκὴ στάθμη et Zenobius Prov. 4, 89. V. 1. μὲν οὐ. Eustath. p. 1023, 2. ubi hos versus sine nomine poetae affert. 2. λευκὴ στάθμη] λευκὴν στάθμην Eustath.

308. Photius p. 338, 15. et Suidas, Ὄνου σκιά· καὶ, περὶ ὄνου σκιάς. Σοφοκλῆς Κηδαλίῳ
“Ὅτι ἂν τι γένηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά.

Photius γίνηται. Suidas γένηται. Dobraeus “Ὅταν γένηται ταῦτα, πάντ' ὄνου σκιά.

309. Athenaeus 4, p. 164^a. Κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδαλίωνα ἐστὲ

Μαστιγία, κέντρωνες, ἄλλοτριόφατοι.

Ex Epitome Eustathius p. 1404, 13.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ (?).

310. Erotianus p. 62. (p. 45. ed. Klein.) Ἀνταῖον (codices ἄντεον hic et infra) θεόν· τὸν βλάβης ὑπονοούμενον αἴτιον ἔσσεσθαι ἀνθρωπῶν (ἀνθρώπων Nauckius). ἀνταῖον δ' ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν σῶφρονά, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κλυταιμνήστρῳ λέγων “Τὸν δὲ ἀνταῖον περιδινέοντα οὐχ ὁράτε καὶ δεῖμα προσπνέοντα (codex Cantabrigiensis προσπαῖοντα, Parisini 251. 2614. 2651. προσπνέοντα) ἀνταῖας (libri ἀντέας vel ἀντίας) θεοῦ.” Verba valde corrupta incertis coniecturis tentarunt viri docti: v. Welcker. p. 108. Lobeck. in Actis Societ. Graecae vol. 2, p. 307. et in

Patholog. p. 162. Ceterum vereor ne haec tragodia non sit diversa ab Iphigenia: quae etiam Welckeri sententia est.

ΚΟΛΧΙΔΕΣ.

Scriptor argumenti Promethei Aeschylei: Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις. Fabulam de Iasone Medae ope arietis aurei vellus repetente, quae huic tragodiae argumentum praebuit, narrat Apollodorus 1, 9, 23. Alia de ea consultit Welckerus p. 333—336. Prometheus memoratur fragm. 317.

311. Stobaeus 22, 23.

Καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα.

312. Athenaeus 13. p. 602^a. Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι περὶ Γανυμήδους τινὰ λόγον ποιούμενος

Μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα.

313. Bekkeri Aneed, p. 401, 19. et Suidas, Ἀνθυποურγήσαι χάριν: τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σ. Κολχίσιν Ἡ φῆς ὑπομνὸς ἀνθυποურγήσαι χάριν;

314^a. Schol. Apollonii Rhodii 3, 1371, Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι πέποιθε τοῦ ἀγγέλου τὸν Αἰήτην πυθόμενον (πυθόμενον codex) περὶ τῶν προειρημένων οὕτως

Ἡ βλαστὸς οὐκ ἔβλασθεν οὐπιχώριος;

καὶ κράτα φρίξας εὐλόφω σφηκῷματι,

χαλκηλάτοις ὄπλοισι μητρὸς ἐξέδου;

Versum 1. Aetiae, versus 2. et 3. nuncii esse ex verbis scholiastae apparet. 2. κράτα Bergkii pro

κάρτα. εὐλόφω σφηκῷματι εὐλόφω σφηκῷμενα codex. Correxuit Valekenarius ex glossa Hesychii Φρίξας εὐλόφω σφηκῷματι: ἀντὶ τοῦ ἀναφύς ἄρτιος.

3. μητρὸς ἐξέδου Rutgersius. μὴ προσεξέδου codex.

314^b. Pollux 7, 68. Ὁ τε τῆς Ἀμαζόνος ζωστήρ καὶ ἡ ἐν ταῖς Σοφοκλέους Ζωστήρσιν ἐπιζώστρα. λέγει γοῦν. Ἐχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας. Veram scripturam ταῖς Σοφοκλέους Κολχίσιν ex codice Parisino restituit Bekkerus.

315. De morte Apsyrti: vide fragm. 491.

316. Hesychius, Ἐπαλλαχθεῖσα: ἐπαλλάξασα. Σ. Κ.

317. Etymolog. M. p. 439, 1. Σ. Κόλχοις

Ἵμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα.

ἀντὶ τοῦ ἤδειτε. Promethei unguenti, de quo Apoll. Rh. 3, 843., mentionem παρεκβάσεως de Prometheo ansam fuisse Welckerus coniecit.

318. Athenaeus 2. p. 70^a. Κινάρα: ταύτην Σ. ἐν Κολχίσι κυνάραν καλεῖ. Ex Epitome Eustathius p. 1822, 17.

319. Galenus vol. 9. p. 385. Charter. (5. p. 454. Basil.) Δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν (τὴν πέμφιγα) ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις λέγειν

Ἀπῆξε πέμφειν οὐ πέλας φόρου.

— ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ ὀνόματι Σ. ἐν Κόλχοις κατὰ τὰδε τὰ ἔπη

Κἂν θαύμασας

τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών.

Versum primum Hermannus Opusc. vol. 4. p. 277. ita corrigit, Ἀπῆξε πέμφει ὡς ἱπποῦ (πέμφει ἡλίου Maur. Schmidius) σελασφόρου. Idem in altero loco emendavit vulgatum θαύμασα. τηλέσκοπον pro τῆδε σκοπῶν Bentleii emendatio est.

320. Scholiasta Pindari Pyth. 4, 398. Τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδιᾳ Ἡφαστοτεύκτους λέγει. καὶ Σοφοκλῆς δὲ χαλκοὺς (δ' ἐν Κολχίσι Boethius) βοὺς ἀδερμάτους φησιν

Χαλκοσκελεῖς γάρ —

— ἐκπνέουσι πνευμάτων ἄπο·

φλέγει δὲ μυκτῆρ, ὡς —

V. 2. πνευμάτων] Scribendum πνευμένων (vel potius πλευμένων) cum Bergkio: quae vocabula pariter permutata sunt in codicibus Aeschylei Sept. 61. et Diodori 17, 84. Totum autem locum sic redintegrat Bergkii, Χαλκοσκελεῖς γάρ καὶ τὸ πᾶν ἀδέρματοι | πυρὸς φλόγ' ἐκπνέουσι πνευμένων ἄπο· | φλέγει δὲ μυκτῆρ ὡς ἱππὸς σελασφόρος.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

Non diversam hanc tragoediam ab Ione fuisse videri supra dictum est ad Ionem.

321. Stobaeus 4, 38.

Ταὐτ' ἐστὶν ἀλγιστ', ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς αὐτὸς τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων.

V. 1. ἢν ἂν libri. 2. αὐτῷ αὐτῷ libri. φέρων] θέλων Nauckius.

322. Stobaeus 7, 8.

Ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται, ὀρθῇ μὲν ἢ γλῶσσ' ἐστὶν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς.

V. 1. τόλμης Elmsl. ad Medeam p. 146.

323. Stobaeus 12, 4.

Καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν·

ὅτῳ δ' ὀλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄρει,

συγγνωστὸν εἰπείν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν.

V. 2. ἀλήθει' ἢ ἀλήθει' libri.

324. Stobaeus 38, 26.

Οὔτε γὰρ γάμον, ὦ φίλα,

οὐτ' ἂν ὄλβον ἐκμετρον

ἐνδον εὐξαίμαν ἔχειν·

φθονεραὶ γὰρ ὁδοί.

V. 1. ὦ recte delere videtur Nauckius. 3. εὐξαίμαν Seidlerus. εὐξαίμ' ἂν libri.

325. Stobaeus 91, 28.

Καὶ μὴ τι θαυμάσης με τοῦ κέρδους, ἀναξ,

ὣδ' ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μακρὸν βίον

θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως

ἀπριεῖ ἔχονται κάσσι πρὸς τὰ χρήματα

θνητοῖσι τᾶλλα δευτέρ'· εἰσὶ δ' οἵτινες

αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ', ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ

εἶναι πέννης ὦν ἄνοσος, ἀλλ' αἰεὶ νοσεῖν.

326. Stobaeus 103, 15.

Κάλλιστόν ἐστι τοῦνδικον πεφυκέναι·

λῶστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον· ἥδιστον δ' ὅτῳ

πάρεστι λήψις ὦν ἑρᾶ καθ' ἡμέραν.

327. Bekkeri Aneed. p. 373, 5. Ἀκουστά: ὡς ἐν τῇ (codex τῷ) Κρεούσῃ

Ἀπελθ' ἀπελθε, παῖ· τὰδ' οὐκ ἀκουστά σοι.

(σοι om. codex) καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλάκις. ὁ μέντοι Σοφοκλῆς ἀκούσιμά φησι. Reete additum videtur σοι, quod artissimum est. Inter ὡς et ἐν nomen excidit Σοφοκλῆς, quod necessarium est propter sequentia verba Εὐριπίδης δέ. Inter Σοφοκλῆς vero et ἀκούσιμα excidisse videtur καὶ. Adiectivo ἀκουστός utitur Sophocles Oed. T. 1312.

328. Hesychius, Ἀνέκτημαι: ἀνείληφα. Σ. Κ.

329. Pollux 6, 174. Τὸ δὲ ἰσοθάνατον Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Κρεούσῃ οὐ πᾶν ἀνεκτόν.

ΚΡΙΣΙΣ (ΣΑΤΥΡΙΚΗ).

Paridis iudicium intelligendum esse ex verbis Aethnaei apparet.

330. Athenaeus 15. p. 687^c. Σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς ἐν Κρίσει (codex κρησί) τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφροδίτην ἡδονήν (ἡδονικὴν Nauckius) τίνα οὖσαν δαίμονα μύρῳ τε ἀλειφομένην παράγει καὶ κατοπτριζομένην, τὴν δ' Ἀθηνᾶν φρόνησιν οὖσαν καὶ νοῦν, ἔτι δ' ἄρετήν, ἐλαίῳ χρωμένην καὶ γυμναζομένην.

331. Herodianus περί διχρόνων in Crameri Anecd. Oxon. vol. 3. p. 295, 8., exscriptus ab Dracone qui dicitur p. 35, 5. et grammatico Hermannii p. 441. Φάρος συστέλλον τὸ α, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει σατυρική

Καὶ δὴ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι.

In Herodiani libro περί μονήρους λέξεως p. 36, 24. haec partim in lacunam inciderunt: unde postrema tantum verba supersunt τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι.

332. Hesychius, Βυδοί: οἱ μουσικοί. ἡ κρουμά τι. Σ. Κρίσει. Codex σαφῶς κρησίν. Quod etiam Σ. Ἀκρισίψ esse potest: v. ad fragm. 79.

ΚΩΦΟΙ.

333. Scholiasta Nicandri Ther. 343. "Ἄλλοι δὲ οὕτω τὸν μῦθόν φασιν. Προμηθεὺς τὸ πῦρ κλέψαντα καὶ τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενον οἱ λαβόντες ἐμύησαν, οὐ καλὴν τῆς χάριτος τίνοντες ἀμοιβήν· ἐφ' οἷς τὸν Δία φασὶν ἐπαινέσαντα φάρμακον αὐτοῖς ἀγρησίας δοῦναι· τοὺς δὲ λαβόντας ἀποφέρειν τὸ δωρηθέν ἐπὶ ὄνους· τὸν δὲ δίψει τειρόμενον ἔλθειν εἰς κρήνην, ἣν ἐφύλασσαν ὄφεις· καὶ τοῦ ποτοῦ ὀρεγόμενος ἀπέδοτο τοῦ γήρως τὸ φάρμακον· διὸ πάντας μὲν τοὺς ὄφεις καθ' ἑκάστον νεάζειν ἐνιαυτὸν, ἀποδομένους τὸ γήρας, τὸν δὲ ὄφιν τῆς κρήνης φύλακα καταλαβεῖν τὸ δίψος. ὅθεν τοῖς διηγεῖσιν ἐμποιεῖ δίψαν. ἔστι δὲ ὁ μῦθος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς. Eandem fabulam narrat Aelianus de Nat. Anim. 6, 51. omisso nomine dramatis. Κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν memorat poeta fragm. 219.

334. Schol. Apollonii Rhodii 1, 972. Λέγεται δὲ ἴουλος καὶ ζῳὸν τι, θηρίδιον πολύπουν· ἐκατέρωθεν γάρ ἔχει πολλοὺς πόδας, ὥσπερ ἡ σκολοπενδρά. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις

Κυλισθεῖς ὡς τις ὄνος ἰσόσπριος.

Hesychius, "Ὀνος ἰσόσπριος: ἔστι δὲ ζῳὸν πολύπουν, ὁσπρίῳ ὅμοιον, ὃ καὶ ἴουλον τινὲς φασίν. Photius p. 337, 17. "Ὀνος ἰσόσπριος: ζῳὸν πολύπουν σκυληκῶδες, ὃ συνειληθέν ὅμοιον κυάμῳ φαίνεται.

335. Schol. Apollonii Rhodii 1, 1126. "Ὅτι δὲ νύμφη τις Οἰαεΐδος γῆς δραξαμένη τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Δακτύλους ἐποίησε παρὰ Στησιμβρότου εἰληφε· καὶ ὅτι διὰ τὸ ρύηται αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν Δάκτυλοι ἐκλήθησαν. Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις. "Confer Zenobium Prov. 4, 80. Κέλμυς ἐν σιδήρῳ, ubi omisso fabulae nomine citatur Sophocles ἐν Σατύροις, et Wesselingium ad Diodorum Sie. vol. 1. p. 381, 4," Brunek. Adde Strabon. 10. p. 473. Δακτύλους δ' Ἰδαίους φασὶ τινες κεκληθῆναι τοὺς πρῶτους οἰκήτορας τῆς κατὰ τὴν Ἰδὴν ὑπωρείας· πόδας μὲν γάρ λέγεσθαι τὰς ὑπωρείας, κορυφὰς δὲ τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν· αἱ οὖν κατὰ μέρος ἐοχαιαὶ καὶ πᾶσαι τῆς μητροῦς τῶν θεῶν ἱεραὶ περὶ τὴν Ἰδὴν. Σοφοκλῆς δὲ οἶεται πέντε τοὺς πρῶτους ἄρσενας γενέσθαι, οἱ σιδήρον τε ἑξηύρον καὶ εἰργάσαντο πρῶτοι, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων· πέντε δὲ καὶ ἀδελφὰς τούτων· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ Δακτύλους κληθῆναι. ἄλλοι δ' ἄλλως μυθεύουσιν, ἀπόροις ἀπορα συνάπτοντες· διαφόροις δὲ καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ἀριθμοῖς χρῶνται, ὧν Κέλμιν ὀνομάζουσι τινα καὶ Δαμναμένεα, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Ἀκμονα· καὶ οἱ μὲν ἐπιχωρίους τῆς Ἰδης, οἱ δὲ ἐποίκους· πάντες δὲ σιδήρον εἰργάσθαι ὑπὸ τούτων ἐν Ἰδῇ πρῶτόν φασιν· πάντες δὲ καὶ γόητας ὑπελήφασιν, καὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν καὶ ἐν

Φρυγίᾳ ψικηκώτας περὶ τὴν Ἰδὴν, Φρυγίαν τὴν Τρωάδα καλοῦντες, διὰ τὸ τοὺς Φρύγας ἐπικρατῆσαι πλησιοχώρους ὄντας, τῆς Τροίης ἐκπεπορημένης.

ΛΑΚΑΙΝΑΙ.

"Fabulae argumentum e parva Iliade sumptum testatur Aristoteles de Poëtica cap. 23. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας μία τραγῳδία ποιεῖται ἐκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαί, καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον "Ὀπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λακαιναί, Ἰλίου πέρις καὶ ἀπὸπλους καὶ Σίνων καὶ Τρωάδες." Brunek. Laeanae mulieres, quae chorum effecerint, intelligendae haud dubie Helenae comites. Argumentum fabulae videtur fuisse raptus Palladii ab Ulixē et Diomede perpetratus, de quo conf. Procli Chrestom. p. 460. ed. Gaisf. et schol. Homeri II. 6, 341. Quae pluribus persecutus est Welckerus p. 145–151.

336. Pollux 9, 49. "Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς εἶδος οἰκοδομήματος. ἡ πον καὶ Σοφοκλῆς ἐν Λακαιναῖς λέγει

Στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα κοῦκ ἀβόρβορον.
ἀβόρβορον pro ἀβάρβαρον Blomfieldus. Servius ad Virgil. Aen. 2, 166. Diomedes et Ulixes, ut alii dicunt cuniculis, ut alii, cloacis ascenderunt arcem.

337. Priscianus 18. vol. 2. p. 197. Krehl. (vol. 2. p. 302. ed. Hertz.) Attici, ἄρχω τοῦδε καὶ τότε, ἀντι τοῦ κατάρχω. Sophocles Λακαιναῖς
Θεοὶ γὰρ οὐ ποτ', εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν,
ἄρξαι Φρυγί τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν
ἔναινέουσιν ταῦτα. μὴ μάχου· βία.

V. 1. Θεοὶ γὰρ codex Paris. Legebatur θεοὶς ἄρ'.

2. Ἀργείους] Ἀργείων Ellendtius. 3. Codex Monac. ΞΥΝΑΙΝΕΩΤΑΤΑΥΤΑ. ἔναινέω τὰ ταῦτα codex Paris. Recte correxit Madvigius in Schneidewini Philologo vol. 1. p. 671.

338. Herodianus περί μονήρους λέξεως p. 40, 11. Τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Λακαιναῖς δανότης εἰρημέων "Ἐν ἡ παύσεται ἡμερίων μόχθων τε καὶ δανότητος" ὅγως ἂν ἔχοι εἰ παρ' ὄνομα σχηματισθεῖ. δανότης et δανότητος Lehrsius. Incerta significatio vocabuli. Versus fortasse Glyconei, ἐν ἡ παύσαιθ' ἡμερίων μόχθων καὶ δανότητος. Te etiam Herwerdenus delevit p. 12. etsi longe aliter, sed parum probabiliter, de ceteris iudicans.

339. Strabo 8. p. 364. Τὴν δὲ Λάν οἱ Διόσκουροι ποτὲ ἐκ πολιορκίας ἐλεῖν ἰστοροῦνται, ἀφ' οὗ δὴ Λατέρσαι προσηγορεύθησαν. (Conf. Hesychii interpretationes ad Λατέρσαι.) καὶ Σοφοκλῆς λέγει που

Νὴ τῷ Λατέρσα, νὴ τὸν Εὐρώταν τρίτον,
νὴ τοὺς ἐν Ἀργεὶ καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς.

ΛΑΟΚΟΩΝ.

Argumentum fabulae quod fuerit ex Hygini fabula 135. colligi posse vidit Heynius ad Virgil. Aeneid. librum 2. exc. 5. V. etiam Servium ad Aen. 2, 201. et 211. et Welker. p. 152. De anguibus qui Laocoontem petunt Servius ad v. 204: horum sane draconum nomina Sophocles in Laocoonte dicit. Nomina illa Nauclius coniicit fuisse Πόρκης et Χαρίβοια, coll. C. Keilii Anal. epigr. p. 191.

340. Harpocration, grammaticus Bekkeri p. 332, 5. et Suidas s. v. ἀγυαί, Ἀγυαῖος δὲ ἐστὶ κίων εἰς οὗ λήγων, ὃν ἰσάσι πρὸ τῶν θυρῶν — εἶεν δ' ἂν καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυαῖες οἱ πρὸ τῶν οἰκῶν βωμοί, ὡς φασιν Κρατίνος καὶ Μένανδρος, καὶ

Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκόωντι, μετὰ γων τὰ Ἀθηναίων ἔξῃ εἰς Τροίαν, φησὶ

Λάμπει δ' ἄγριεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ
σμύρνης σταλαγμοὺς, βαρβάρους εὐοσμίας.

V. 2. σταλαγμοὺς] σταλαγμοῖς Harpocratonis libri plerique.

341. Scholiasta Aristophanis Ranar. 678. Παρὰ τὰ Σ. ἐκ Λαοκόωντος "Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας (Αἰγαίους ἔχεις πρῶνας Bergkiius) ἢ γλαυκάς μέδεις (μεδέεις duo codd.) εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὕψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων." στομάτων σπιλάδεσσι Bergkiius. στομάτων ex participio aliquo, velut πολέων, corruptum esse coniecit Herwerdenus p. 13.

342. Dionysius Halic. Antiq. 1, 48. Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγωδοποιὸς ἐν Λαοκόωντι δράματι, μελλόντος ἀλίσκεσθαι τῆς πόλεως, πεποίηκε τὸν Αἰνεῖαν ἀνασκευαζόμενον εἰς τὴν Ἰδην, κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀγχιόου, κατὰ τὴν μνήμην ὧν Ἀφροδίτῃ ἐπέσκηψε καὶ ἀπὸ τῶν νεωστὶ γενομένων περὶ τοὺς Λαοκωντίδας σημείων* τὸν μέλλοντα ὀλέθρον τῆς πόλεως συντεκμηράμενον. ἔχει δὲ αὐτῷ τὰ ἱαμβεῖα ἐν ἄλλῃ προσώπῳ λεγόμενα ὡδε

Νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ
παρεστ', ἐπ' ὧμων πατέρ' ἔχων κεραυνίου
νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος.
κύκλῳ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν
συμπλάζεται δὲ πλήθος οὐχ ὅσον δοκεῖς,
οἱ τῆσδ' ἔρῳσι τῆς ἀποικίας, Φρυγῶν.

V. 1. Αἰνέας libri. 3. μοτοῦ Plutarchus Moral. p. 100d. ubi hunc versum omisso poetae fabulaeque nomine affert. 1. κύκλῳ Reiskius] κυκλεῖ vel κυκλοῖ libri. παμπληθίαν] παμπλησίαν Naeckius.

5. συμπλάζεται] Alii libri συμπάζεται, συνοπάζεται. δοκεῖς, οἱ Reiskius pro δοκεῖ σοι.

343a. Stobaeus 29, 38. Σοφοκλέους Λαοκόωντος Πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.

343b. Stobaeus 29, 37. Σοφοκλέους

Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.

Lemma Σοφοκλέους est in ed. Trincavelli. totum locum om. duo libri optimi, quem inter fragmenta Laocoontis posuit Brunnecius auctoritate codicis Vindobonensis, quem Σοφοκλέους omittit annotavit Gaisfordus. Ex his colligi potest hunc versum et sequentem πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς transpositos in unum esse fragmentum coniungendos cum lemma Σοφοκλέους Λαοκόωντος.

344. Hesychius, Καταρράκτης: ὀχετὸς, ῥύαξ. καὶ ὁ αἰετός. Σ. Λαοκόωντι.

[ΛΑΡΙΣΜΙΟΙ. Vide ΑΚΡΙΣΙΟΣ.]

ΛΗΜΝΙΑΙ.

345. "Notum dramatis argumentum, Argonautarum in Lemnum appulsus, cum Lemniis mulieribus congressus, quem narrat Argonauticorum poeta lib. 1. v. 609. [Coniecturas de singulis fabulae partibus proposuit Welckerus p. 326.—328.] Correctum fuisse videtur post primam emissionem, iterumque in scenam productum. Nam a Stephano in Δώτιον laudantur Λήμνιαι πρότεραι,

Φερητίδης τ' Ἀδμητος ἦδ' ὁ Δωτιεὺς
Λαπίθης Κορωνός."

* Proclus Chrestom. p. 460. ed. Gaisf. δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τὸν Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθείρουσιν· ἐπὶ δὲ τῷ πέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνεῖαν ὑπεξήλθον εἰς τὴν Ἰδην.

Brunck. Scribendum Κόρωνος: v. Arcad. p. 66, 9. Idem vitium apud Diodor. 4, 37.

346. Schol. Pindari Pyth. 4, 303. Πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶον εἰσελθόντας σκάφος. Ex hoc cata logo nomina sumta sunt fragm. 345.

347. Schol. Apollonii Rhodii 1, 773. "Ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνιάσι Ἡρόδωρος ἱστορεῖ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὁπλοῖς φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζόμενοις τοῖς Ἀργοναύταις, μέχρις οὐ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας μίσγεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Λημνιάσι καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάγει φησὶν.

348. Etymol. M. p. 26, 16. Ἀθως: ἀκρωτήριον Θράκης. Σοφοκλῆς

Ἀθως σκιάζει νῦτα Λημνίας βοός.

ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ βοὺς χαλκῇ ἰδρυται, ἐφ' ἣν τοῦ Ἀθω ἡ σκιά φθάνει. Versus est proverbialis, cuius diversae sunt apud alios scriptores (Plut. Mor. p. 935 f. schol. Hom. Il. 14, 229. Eustath. p. 980, 46. schol. Theocr. 7, 76. Suid. s. v. Ἀθως et paroemiogr. ap. Leutsch. vol. 1. p. 355.) lectiones, καλύψει (vel καλύπτει) pro σκιάζει, πλευρά pro νῦτα, et ἄλος pro βοός: de quibus dixerunt Ruhnkenius Ep. crit. p. 197. et Piersonus ad Moeridem p. 267.

349. Stephanus, Χρῦση: ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σ. Λημνιάς

Ὡ Λήμνε Χρῦσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι.

350. Hesychius, Ἀεὺμβλητον: ὁ μηδενὶ ἀπαντᾶν δυνατὸν, ἢ ἀσυνάντητον. Σ. Λ. Versum sine fabulae nomine attulit gramm. in Bekk. Anecd. p. 413, 14. et Etym. M. in cod. Voss. (apud Gaisf. p. 327c) et Eustath. p. 1405, 58. Ἀεὺμβλητον· ὥστε μηδενὶ ἀπαντῆσαι. Σοφοκλῆς

Ἀπλάτον, ἀεὺμβλητον ἐξεθρεψάμην.

Scribebatur ἄπλαστον. Correxit Bergkiius.

351. Hesychius, Ἀσάλπικτον ὦραν: τὸ μεσονύκτιον. ἐσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σ. Λ. Bekk. Anecd. p. 450, 26. Ἀσάλπιγκτον ὦραν· τὸ μεσονύκτιον. οὕτω Σοφοκλῆς.

352. Scholiasta Platonis p. 393. Αὐτὸ δεῖξει: — μέμνηται δὲ τῆς παροιμίας Σοφοκλῆς ἐν Λημνιάσι οὕτως

Ταχὺ δ' αὐτὸ δεῖξει τοῦργον, ὡς ἐγὼ, σαφῶς.
ἐγὼ] ἔχει Herwerdenus p. 17. δοκῶ Meinckius.

[ΜΑΝΤΕΙΣ. Vide ΠΟΛΤΙΔΟΣ.]

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

353. Plinius H. N. 37, 11. de elcetro: *Sophocles tragicus poeta — ultra Indiam fieri dixit e lacrimis meleagridum avium Meleagrum deflentium. Quod et credidisse eum vel sperasse aliis persuaderi posse quis non miretur?* Fabulam de Meleagro narrarunt Homerus Il. 9, 529. seqq. Apollodorus 1, 8, 3. Diodorus 4, 34. Ovidius Metam. 8, 270 seqq. Hyginus Fab. 174. Post Sophoclem tractavit Euripides. De Sophocleae fabulae compositione, de qua dixit Welckerus p. 403. — 406., nihil fere compertum habemus. Chorum ex sacerdotibus compositum fuisse tradit schol. Hom. Il. 9, 575. ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς ἐν τῷ Μελεάγρῳ τὸν χορὸν ἀπὸ ἱερέων παρήγαγεν. Scholiasta recentior Σ. τὸν χορὸν Οἰδίποδος ἔξ ἱερέων ποιεῖ, interpolatione indocta, quam notavit Lehrs. de Aristarcho p. 39.

354a. Hesychius, Ἀντίβοιον: ἰσόβοιον, ἀντὶ βοός καθαγιαζόμενον. Σ. Μ.

354b. Hesychius, Ἰεσοφόρους δρύας: τὰς ἰζόν φερούσας. Σ. Μ.

355. Κυάμψ πατρίψ (τῶν Λιτωλῶν): vide fragm. 271.

356. Hermogenes vol. 3. p. 324. Φίλανδρόν που τὴν Ἀταλάντην εἶπεν ὁ Σοφοκλῆς διὰ τὸ ἀσπάζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι, ἡμῶν πάλιν ἐπὶ ἄλλου πράγματος ταττόντων τοῦνομα τοῦτο. Ad hanc fabulam rettulit Brunckius cum proximo fragmento.

357. Lueian. Symp. c. 25. vol. 3. p. 437. Εἰ δὲ δείπνου ἔνεκα ὀργίζεσθαι σοι δοκῶ, τὸ κατὰ τὸν Οἰνέα ἐννόησον. ὅπει γάρ καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἀθανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῶν Σοφοκλῆς

Συὸς μέριστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις
ἀνῆκε Λητοῦς πᾶς ἐκηβόλος θεά.

MEMNΩN.

Dramatis huius meminit auctor argumenti Aiakis. Fabulam eandem esse quae Αἰθίοπες coniecit Heynius ad Apollod. vol. 2. p. 301. et ad Virgil. Aen. 1. exe. 19.

[ΜΙΝΩΣ. Vide KAMIKIOL.]

[ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ. Vide ΑΤΡΕΥΣ.]

ΜΤΣΟΙ.

Fabulam eandem esse quae Τήλεφος ab Hesychio appellatur in glossa infrafferenda probabilis Welckeri opinio est p. 414. Nam in Μυσοῖς de Teuthrante Mysiae rege et Telepho actum esse videri: v. Hygin. Fab. 100. Telephum Aeschylus quoque in Μυσοῖς tragoedia produxerat.

358. Stobaeus 26, 4.

Ὡς τοῖς κακῶς πρᾶσσουσιν ἡδὺ καὶ βραχὺν χρόνον λαθῆσθαι τῶν παρεστῶτων κακῶν.

359. Stobaeus 98, 23. Σ. "Ἀμοχθος γὰρ οὐδεὶς" ὁ δ' ἡκιστα ἔχων μακάριτος." Verba metro soluta.

360. Strabo 8. p. 356. ubi πόλις sensu latiore de terra a poetis dici docet, Σοφοκλῆς δ' ἐν Μυσοῖς Ἀσία μὲν ἢ σύμπασα κλῆζεται, ξένη, πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος.

361. Athenaeus 4. p. 183e. Μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως Πολὺς δὲ Φρυγὲ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεί πηκτίδος συγχορδία.

καὶ ἐν Θαμύρᾳ. Iterum affert 14. p. 635e. V. 1. τε abest p. 635. 2. ἐφυμνεί] ἐφύμνει p. 635.

362. Pollux 10, 186. Φαίης δ' ἂν καὶ σίσυρναν, Σοφοκλέους ἐν Μυσοῖς λέγοντος

Ψαλίδας, τίάρας καὶ σισυρνῶδη στολὴν.

Ψαλίδας] Ψέλλια Bergkii. Hesychius, Σισυρνῶδη στολὴν: τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν.

363. Antiatticista p. 83, 22. Ἀβόλον ἵππον: Σ. Μυσοῖς (codex μουσας).

364. Hesychius, Ἀποβάθρα: ἀποβατηρία. ἡ κλίμαξ νεώς. Σ. Μ. Bekk. Anecd. p. 426, 18. Ἀποβάθρα: ἀποβατήρια. οὕτω Σοφοκλῆς. Scribendum Ἀπόβαθρα: v. L. Dindorf. in Thesaurο vol. 1. part. 2. p. 1362.

365. Hesychius, Ἀποσύρει: ἀποσπᾶ. Σ. Μ.

366. Hesychius, Ἀπύρου: ἀθύτου. Σ. Μ.

367. Hesychius, Ἀστραφῆς: σκληρός. Σ. Μ.

368. Hesychius, Ἀφθίτους γνῶμας: ἀμετρέπτους. Σ. Μ.

ΜΩΜΟΣ (ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ).

Ignotum argumentum fabulae. Narrationem de Minerva, Neptuno, Vulcano et Momo apud Lucianum Hermot. e. 20. vol. 1. p. 758. memorat Wagnerus.

369. Hesychius, Ἀλώπηξ: ὄρχησῖς τις. καὶ ἄλωπεκία ὡς Σοφοκλῆς Μῶμψ (codex μῶμων ὡς σοφοκλῆς). ὅπερ ἐστὶν ἐν σώματι πάθος γενόμενον. Ad Sophoclem nihil praeter ὄρχησῖς τις pertinere videtur.

370. Hesychius, Ἀμριον: ἐνδυμα. Σ. Μῶμψ. Eustathius p. 1421 extr. Πηνίον δὲ ἐστὶν ὁ μίτος, ἐξ οὗ καὶ "χρυσεοπήνητον ἄμριον," quae Sophoclis verba esse coniecit Hemsterhusius.

371. Hesychius, Ἀναστῦσαι: ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον. ἢ στυνάσαι. Σ. Μῶμψ. Ἀναστῦσαι ex comicis memorat Pollux 2, 176.

372. Hesychius, Ἀνωρωσκε: ἄνω θρώσκε, ὄρχου. Σ. Μῶμψ (codex κῶμψ).

373. Hesychius, Ἀποσκόλυπτε: ἀπολέπιζε καὶ ἀποκόλουε. φασὶ καὶ τὸν περιτετηγμένον τὸ αἰδοῖον ἀπεσκολυμμένον. Σ. Μῶμψ. Bekkeri Anecd. p. 435. 24. Ἀποσκόλυπαι: ἀφελεῖν τὸ δέρι. ἢ ἀποτυμνῶσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάω.

374a. Bekkeri Anecd. p. 446, 12. Ἀρπην: δρέπανον. Σ. Μῶμψ (codex νόμψ) σατυρικῇ.

374b. Choeroboscus p. 376, 19. Τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει (corr. παρεμφέρι) ἐν Εἰρήνῃ (v. 357.) ἐν Μῶμψ Σοφοκλέους προκείμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν. In scholio ad versum Aristophanis ex Aeschaei Μῶμψ, quam fabulam ab nemine veterum memoratam vidi, affertur versus integer

Ἄρης ὁ ληστής σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.

ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ. ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ.

Ναύπλιον καταπλέοντα Husehkius in Anal. crit. p. 241. intellexit proficiscentem ad Graecorum castra eo consilio ut poenas exigeret ab iis quorum fraude Palamedes interemtus esset. De quo schol. Eurip. Or. 422. λίθοις φονεύεται ὁ Παλαμήδης. Ναύπλιος δὲ ἀκούσας ἦλθεν εἰς Ἴλιον δικάσαι τὸν φόνον τοῦ παῖδος. Eadem quum olim Welckeri sententia fuisset, postmodum mutavit et Ναύπλιον καταπλέοντα eandem quam Ναύπλιον πυρκαεῖα tragoediam fuisse censuit p. 189. parum probabiliter. Neque enim verisimile est uni eidemque tragoediae, quae simplici Ναυπλίου nomine inseribi poterat, duplex datum esse cognomen. Nihilominus recte iudicare videtur Welckerus fabulam de Nauplio vix duabus suffecisse tragoediis. Quamobrem coniecit licet duplicem eiusdem tragoediae exstitisse editionem, quarum altera καταπλέων, altera πυρκαεὺς inseribi potuerit, ut Euripidis Hippolytus prior et alter καλυπτομένου et στεφανηφόρου cognomine distincti sunt: de quo fabularum genere dixi ad Athamantis fragm. 1. Cuiusmodi tamen cognomina non magis quam numeri πρότερος et δεύτερος, quorum exempla ibidem collegi, ab poetis addita sunt quum fabulas in scenam produeerent, sed ab antiquis grammaticis, qui quum didascalias colligerent operam dabant ut plures eiusdem nominis fabulas distinguerent.

De Nauplio πυρκαεῖ disertum est testimonium Pollucis 9, 156. ὁ δ' ἐμπήρσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα, οὕτως ἐπιγράφαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεά, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. De Aeschylō memoria cum fefellit. Neque enim Προμηθεὺς πυρκαεὺς, quod parum aptum

Prometheo cognomen foret, sed Προμηθεὺς πυρφόρος, drama satyricum, ab Aeschylō scriptum est: de quo monui ad Aeschylī Fragm. 187. Contra aptissimum Nauplio cognomen illud est, de quo comparanda Hygini narratio Fab. 116.

375. Schol. Pindari Isthm. 5, 10. Τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτήρος ἔλεγον, καθὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ

Ζεὺ παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου
σπονδῇ τρίτου κρατῆρος.

Verba καὶ Διὸς — κρατῆρος citat schol. Platonis p. 43. ed. Siebenk. (325. ed. Bekk.) et, ut Siebenk. annotavit, Hermias in schol. in Phaedrum. Porro schol. Platonis p. 383. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. Hesychius, Τρίτος κρατῆρ· Σ. Ναυπλίῳ καταπλέοντι. V. 2. σπονδῇ] σπονδαὶ Arsenius p. 90.

376. Stephanus, Ἀσπίς — Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι

Ἄλλ' ἀσπίδιτ' ὄντα καὶ πεφραγμένον.
ὡς ἀπιδούχοις, ἢ Σκύθης τοξεύμασι.

V. 1. Sophocles scripserat πεφραγμένον: vide ad Antig. 253. V. 2. ex alio eiusdem fabulae loco sumtus videtur: quamobrem Meinelius καὶ praescripsit.

377. Stobaeus 104, 3. Σ. N.

Τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μύρια μία
νύξ ἐστιν· εὖ παθόντα εἴθ' ἑτέρα θανεῖν.
εἴθ' ἑτέρα] ἡτέρα Scor. θῆτέρα Brunckius. Debebat θάτέρα. Locus non integer.

378. Aristides vol. 1. p. 259. Ποίας Ναυπλίου πάγας ὑποπύρους, ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, ἄξιον τῇ πυρκαϊᾷ ταύτῃ παραβαλεῖν; Fallaces ignes, quibus Nauplius Graccos in saxa litoris Euboici illexerit intelligit Ellendt in Lexico vol. 2. p. 884.

379. Achilles Tatius Isag. ad Arati Phaenomen. cap. 1. p. 122. ed. Petav. (ex eod. Laurentiano 27, 44.) Σοφοκλῆς δὲ Παλαμῆδει ἀνατίθεισιν. λέγοντα γὰρ Ναύπλιον εἰσάγει

Οὗτος δ' ἐφηῦρε τείχος Ἀργείων στρατῷ,
σταθμῶν τ', ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὐρήματα·
τάξεις τε ταύτας οὐράνιαι τε σήματα,
κάκ' ἐν ἔτευσεν πρῶτον ἕξ ἐνός δέκα,
καὶ τῶν δέκ' αὖθις ἡῦρε πεντηκοντάδας
ὅς χιλι' εὐθὺς ὅς στρατοῦ φρουκτωρίαν,
ὕπνου φυλαξ . . . οὐ σαμάντηρα
ἔδειξε, κἀνέφηνεν οὐ δειδωμένα·
ἐφηῦρε δ' ἄστρον μέτρα καὶ περιστροφάς,

10 νεῶν τε ποιμαντήρσιν ἐνθαλασσίων
ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν.

Lectiones codicis Vaticani 191. edidit Keilius in Schneidewini Philol. vol. 1. p. 157. V. 1. et 8. ἐφηῦρε scripsi pro ἐφεῦρε et v. 5. ἡῦρε pro εῦρε. 2. σταθμῶν ἀριθμῶν Salmasius, recte, nisi quod τ' addere debebat. σταθμ ἀριθμῶν Vat. στάθμη δ' ἀριθμῶν Laur. lacuna male expleta. De Palamede Philostratus Heroic. p. 708. πρὸ γὰρ δὴ Παλαμῆδους — οὐδὲ νόμισμα ἦν οὐδὲ σταθμὰ καὶ μέτρα οὐδὲ ἀριθμοί. εὐρήματα] Suspectum propter praecedens ἐφηῦρε. ὁρίσματα L. Dindorfius. σοφίσματα Meinelius (in Fleckeiseni Annal. a. 1863. p. 381.) collato Aeschylī Prom. 459. ἀριθμὸν ἔζοχον σοφισμάτων ἐξέδρον αὐτοῖς. Versum 3. qui alienus ab hoc loco videtur, post v. 8. transponi voluit Scaliger. 4. πρῶτον L. Dindorfius pro πρῶτος: cui respondet αὐθις.

6. χίλι] χίλια Vat. Versus corruptus et fortasse ex duorum versuum reliquiis compositus, ut Keilio

videtur. στρατοῦ Vat. στρατῷ Laur. 7. φυλαξ . . . οὐ Vat. φυλάξεις σιτιθῶα Laur. quae interpolatio similis est ei quam notavimus v. 2. φυλάξει πιστὰ Wagnerus. 8. 9. Verba ἔδειξε et ἐφεῦρε recte transponere videtur Nauckius. 10. ποιμαντήρσιν Heathius. πυμαντήρσιν Vat. πημαντήρσιν Laur. 11. στοφάς τε καὶ Laur. στροφ. . . καὶ Vat.

380. Eustathius p. 228. Παλαμῆδους ἐπινοησάμενου κυβεῖαν καὶ πεττεῖαν ἐν Ἰλίῳ εἰς παραμύθιον λιμοῦ κατασχόντος τὴν στρατιάν λίθος ἐκεῖ ἐδείκνυτο, καθὰ Πολέμων ἱστορεῖ, ἐφ' οὗ ἐπέσσευον. τῆς δὲ τοιαύτης ἐπινοίας τοῦ Παλαμῆδους, καὶ τῆς εὐρέσεως δὲ τοῦ χρόνου, ἣν καὶ αὐτὴν ἐκείνος ἐσοφίσαστο, μάρτυρα παράγουσι Σοφοκλῆν, ὅς ἐν δράματι ὁμωνύμῳ τῷ εὐρετῇ Παλαμῆδει φησὶν

Οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' ἀπῶσε, σὺν θεῷ
εἰπεῖν, χρόνου τε διατριβάς σοφωτάτας
ἐφηῦρε, φλοίσβου μετὰ κοπῇν καθημένους,
πεσσοὺς κύβους τε, τερπνὸν ὄργιας ἄκος;

"Nihil tam apertum est quam hos versus ad eandem Nauplii ῥῆσιν pertinere, cuius partem ab Achille Tatius servatam supra protulimus. Proinde sunt itidem ex Nauplio: aut si Eustathii fidem sequimur, licet dramatum quibus nunc caremus nullum ipse viderit, ad Palamedem priores alteri etiam referendi sunt." Brunek. Versum ultimum ex Palamede rursus affert Eustathius p. 1397, 8. Recte Brunckius utrumque fragmentum aut ad Nauplium aut ad Palamedem referendum esse indicavit. Alteram sententiam defendit Vaterus in commentatione de Aleadis p. 27. V. 1. τῶνδ' Scaliger pro τόνδ'. 3. ἐφηῦρε scripsi pro ἐφεῦρε.

381. Hesychius, Πεσσὰ πεντέγρῳμα καὶ κύβων βολάς· Σ. Ναυπλίῳ πυρκαεῖ, παρόσον πέντε γραμμαῖς ἐπαίζον. Versum integrum καὶ πεσσὰ πεντέγρῳμα καὶ κύβων βολαί ex Sophocle attulit Pollux 9, 97. Conf. Etymol. M. p. 666, 18. Orionem p. 127, 1. Eustathium p. 1396, 60. Ad eandem, ut videtur, fabulam spectat Pollux 7, 203. πεττεία, ἢ πεσσειά, ὡς Σοφοκλῆς. In Etymologicis et apud Eustathium πεντέγρῳμα scriptum contra usum Atticorum, qui litteram ε in compositis cum πέντε non mutant: de quo post alios dixit Cobetus Nov. Lect. p. 775.

382. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 31, 21. Σπίζα· ἐστὶ δὲ εἶδος ὀρνέου. Σ. ἐν Ναυπλίῳ πυρκαεῖ
Κάτω κρέμονται σπίζ' ὅπως ἐν ἔρκεσι.
Κάτω] ἄκατοι Bergkii. σπίζ' ὅπως correxi pro σπίζα τέως.

383. Photius p. 150, 9. Κατουλάδα· Σ. Ναυπλίῳ
Ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι.
τὴν κατίλλουσαν καὶ κατεῖρουσαν. — οἱ δὲ τῇ πανυλῆθρι ἐσομένη τοῖς Ἑλλήσιν — ἢ Ζοφώδῃ. Scholiasta Apollonii Rh. 4, 1695. ἡ σκοτεινὴ νύξ κατουλάς· καλεῖται — παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ναυπλίῳ "νυκτὶ κατουλάδι."

384. Hesychius, Ἀνόρεος πόλεμος· ἀνδρείος, ὁ πρὸς τοὺς ἀνδρας. Σ. N.

385. Schol. Aristoph. Pacis 1126. Ἐλύμνιον· Καλίστρατος φησὶ τόπον Εὐβοίας τὸ Ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ νᾶόν φησιν εἶναι πλησίον Εὐβοίας. νυμφικὸν δὲ τινες αὐτὸ φασιν, ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ "Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο. μένεται καὶ Σοφοκλῆς "Πρὸς πέτρας Ἐλυμνίας," καὶ ἐν Ναυπλίῳ "Νυμφικὸν Ἐλύμνιον." Verba πρὸς πέτρας Ἐλυμνίας ac fortasse haec sola ex Sophoclis Nauplio petita esse coniecit Nauckius.

386. Hesychius, Ἐπίκοτα· ἐπιτομφο, ἃ πᾶς ἀν τις μέμψαιτο. Σ. N. καταπλέοντι.

387. Hesychius, Ναύκληρον πλάτην: ναυτικήν. Σ. Ν. πυρκαεῖ.

388. Pollux 10, 134. Ὀλκία τὰ πηδάλια Σ. ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμασε. παρὰ τὸ Ὀμήρου "ἔσπτον ἐφόλ-
καιον." Recta scriptura ὀλκία videtur.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ Η ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ.

389. Eustathius p. 1553, 63. Μάλιστα δέ, φασίν, ἐπεμελήθησαν ὕστερον σφαιριστικής πόλεων μὲν κοινῇ Λακεδαιμόνιοι, βασιλέων δέ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ἰδιω-
τῶν δέ Σοφοκλῆς ὁ τραγικός· ὅς καὶ ὅτε, φασί, τὰς Πλυντρίας ἐδίδασκε, τὸ τῆς Ναυσικάας πρόσωπον σφαῖρα παιζούσης ὑποκρινόμενος ἰσχυρῶς εὐδοκίμη-
σεν. (Conf. p. 381, 10.) Athenaeus 1. p. 20e. Σοφο-
κλῆς ἄκρως ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε. Huc fortasse referendum fr. 872. Nausicaam et Πλυν-
τρίας eandem esse fabulam, cuius argumentum ex Odysseae libro sexto petittum fuerit, intellexit Valcke-
narius ad Eurip. Hippol. 125. p. 181. Idem recte for-
tasse pro dramate satyrico habuit, de quo dissen-
tiant Welckerus p. 227. aliique. Nullius in hac quaes-
tione momenti est quod Eustathius p. 381. Nausi-
caam τῇ τραγικῇ ποιήσει annumerat suam ipsius opi-
nionem secutus, ubi repetit quae in annotationibus
ad Odysseam prius scriptis p. 1553. ex Athenaeo ex-
cerpterat de Sophocle δεινῶ ὄντι σφαιρίσαι.

390. Hesychius, Ἀναρριβδεῖ: — Σ. ἐν Ναυσικάα
ἀντί τοῦ ἀναρρίπτει.

391. Pollux 7, 45. Ἐπενδύτης — ληπτέον ἐκ τῶν
Σ. Πλυντρίων

Πέπλους τε νῆσαι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας.

λινογενεῖς cod. Bekkeri. Vulgo νεοπλυνεῖς.

392. Pollux 10, 52. Λαμπήνη ἐν τῇ Σ. Ναυσικάα.
Hesychius, Λαμπήνη: εἶδος ἀμάξης, ἐφ' ἧς ὁχοῦνται.
ἐνιοι ἀπήνη. ἢ ἀρμαμάξης περιφανοὺς βασιλικῆς.

ΝΙΟΒΗ.

Fabulam de Niobe ante Sophoclem Aeschylus tra-
ctaverat. De compositione fabulae Sophocleae con-
iecturas suas exposuit Welckerus p. 286 — 298. De
Oeagro Niobae sive Aeschyli sive Sophoclis actore
dictum ad Aeschyli Fragm. 154.

393. Athenaeus 13. p. 601a. Αἰσχύλος μέγας ὦν
ποιητῆς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θεάτρα διὰ τῶν
τραγωιδῶν τοὺς τῶν παίδων ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλ-
λέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν Νιό-
βης παῖδων. Plutarchus Moral. p. 760e. Τῶν τοῦ Σο-
φοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνησκόντων ἀνα-
καλεῖται τις οὐδένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον ἢ
τὸν ἑρσάστιν "Ὡ ἀμφ' ἔμοῦ στεῖλαι." Verba οὐδένα
βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον trimetrum efficiunt. De
numero Niobidarum schol. Eurip. ad Phoeniss. 159.
ἐπτά παρθένων] καὶ Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ ἐπτά φησιν
αὐτὰς εἶναι καὶ τοὺς ἄρσενας.

394. Eustathius p. 1367, 21. Τῆς Νιόβης ἡ συμ-
φορὰ κατὰ μὲν τινὰς ἐν Λυδία, κατὰ δέ τινὰς ἐν Θή-
βαις γενέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν παῖδας
αὐτῇ ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι φησίν, αὐτὴν δὲ εἰς Λυ-
δίαν ἐλθεῖν. Lutatius ad Statii Theb. libr. 6. *Niobe,*
secundum Homerum, duodecim filios habuit. Sophocles
autem dicit eam quattuordecim habuisse. Vide Hermann.
Opusc. vol. 3. p. 38.

395. Diogenes Laërt. in vita Zenonis 7, 28. Ἐτε-
λεύτα δὲ οὕτως. ἐκ τῆς σχολῆς ἀπὼν προσέπταισε
καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε. παῖσας δὲ τὴν γῆν τῇ
χειρὶ φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης "Ἐρχομαι, τί μ' αἰεῖς;"
Eadem Suidas s. v. αἰεῖς. Verba neque Aeschyli nec

Sophoclis esse videri monet Nauckius p. 38., sed Ti-
mothei, cuius de Niobe Macho apud Athen. 8. p. 341e.
ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔα | οὐκ τῆς Νιό-
βης, χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ, | καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος.

396. Schol. Oedip. Colon. 684. Κάν τῇ Νιόβῃ ὁ
Σ. τὸν κρόκον ἀντικρυς τῇ Δήμητρὶ ἀνατίθεται.

397. Harpocratio, Δερμηστής (eodd. hic et infra
δερμωστής): Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὸν σκύληκα οὕτω
λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ ἐν ζ' τῆς ἀπορουμέ-
νης λέξεως, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφοκλείον ἐξηγούμε-
νος τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μάλλον ἂν εἴη
ὅστις τὰ δέρματα ἐσθίει δερμηστής. Hesychius, Δερ-
μηστής· ὁ σκύληξ ἢ ὁ σῆς ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων.
Ἀρίσταρχος ὄφιν. Conf. fragm. 562a. et Bekkeri Anecd.
p. 240, 14.

398. Athenaeus 4. p. 176f. Τοὺς ἐλύμους αὐλοὺς,
ὦν μνημονεύει Σ. ἐν Νιόβῃ τε κἀν Τυμπανισταῖς, οὐκ
ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους.

399. Scholiasta Homeri Iliad. 5, 533. et Odys. 8,
186. Ἡ — ἀντί τοῦ ἦν — Σ. ἐν τῇ Νιόβῃ

Ἡ γὰρ φίλη ἔγῳ τῶνδε τοῦ περφερέτερον.

Non mirandum ἢ, quod tragici ceterique scriptores
Attici veteres constanter dixerunt, ex uno afferri loco
Niobae, quum iam illorum grammaticorum aetate ἦν
pro ἢ codicibus non raro illatum fuisse videatur.

400. Plutarchus Moral. p. 691d. Αὐτοὺς παρало-
γιζόμεθα, θερμὸν εὐθὺς εἶναι τὸ θερμαῖνον ὑπολαμ-
βάνοντες· καὶ ταῦθ' ὀρώντες ὅτι ταῦτ' ἰμάτιον ἐν
χειμῶνι θερμαίνει, ἐν δὲ ἡλίῳ ψύχειν λέγομεν, ὥσπερ
ἡ τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τι-
θηνεῖται

λεπτοσπαθῆτων χλανιδίων ἑρειπίοις

θάλπουσα καὶ ψύχουσα, καὶ πόνῳ πόνον

ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν.

Postrema καὶ πόνῳ — ἡμέραν addita ex eodem p.
496e. ubi σπαργάνων scriptum pro χλανιδίων. Ad
Sophocleam fabulam hanc rettulit Valckenar. ad Pha-
laridem p. X.

ΝΙΠΤΡΑ Η ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΚΑΝΘΟΠΑΛΗΞ.

Argumentum huic fabulae praebuit Ulixes ab Te-
legono filio in scio vulneratus ἀκάνθη τραγόνος θα-
λασσίας et occisus: de quo videndae narrationes scrip-
torum ab Welckero p. 240 seqq. memoratae, Procli
in Chrestomathia, scholiasta Homeri Odysseae p. 6.
ed. meae, Eustathii p. 1676, 44. Oppiani Hal. 2, 497.
Plinii H. N. 9, 48, 72. Hygini Fab. 127. Idem ar-
gumentum in *Niptris* tragodia tractavit Paevnius.
Graecae Latinaeque tragoediae structuram ex frag-
mentis quatenus fieri potuit exponere conati sunt
Welckerus p. 241 seqq. et Ribbeckius p. 286, 287.
Sophoclea fabula ab grammaticis aliis Νίπτρα aliis
Ὀδυσεὺς ἀκανθοπαλήξ appellatur. Sophocles haud
dubie uno usus erat nomine Νίπτρα, quocumadmodum
eius exemplo fecit Paevnius, nomine inde repetito
quod Homericæ Euryclæ Ulixi pedes ablucens in
prima parte fabulae introducebatur, ut Welckerus
coniicit. Ceterum ad hanc fabulam spectat Aristote-
les de Poet. c. 14. ab Nauckio memoratus, ἔστι δὲ
πρᾶξι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξι τὸ δεινόν, εἴθ' ὕστε-
ρον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, οἷον ὁ Σοφοκλέους Οἰ-
δίπους. τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος· ἐν δ' αὐτῇ
τῇ τραγωδίᾳ, οἷος ὁ Ἀλκαίῳ ἐν Ἀστυδάμαντος, ἢ
ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ.

401. Stephanus in Δωδώνῃ — λέγεται καὶ Δωδών,
ἧς τὴν γενικὴν Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπαλήξ

Νῦν δ' οὔτε μ' ἐκ Δωδώνος οὔτε Πυθικῶν
γυ . . τις ἂν πείσειεν.

(V. 1. ἐκ Meinekii, εἰς codex. 2. γυ codex Coislinianus ceteris adustis. γυάλων Nauckius. Montefalcon. γυνή. Vulgo γυάας.) καὶ δοτικὴν
Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμέστιος βρωτῶν.

(ὁμέστιος incerta Tennulii correctio est pro ὁμῖος)
τῆς μέντοι Δωδώνης Δωδωναίος· καὶ τὸ θῆλυ Δω-
δωνίς. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγῃ

Τὰς θεσπιωδούς ἱερίας Δωδωνίδας.

ἱερίας correxi pro ἱερέας. Ioannes Alexandr. τονικῶν
παραγγέλει. p. 12, 2. Δωδῶνι Σοφοκλῆς Ὀδυσσεὶ ἀκαν-
θοπλήγῃ

Καὶ τὸν ἐν Δωδῶνι παῦσον δαίμον· εὐλογοῦμενον.
παῦσον] πᾶσι Nauckius. δαίμον· εὐλογοῦμενον
Blochius. Codex δαῖμον συλογοῦμενον.

402.} Scholiasta Homeri Iliadis 1, 135. apud
Koen. ad Gregor. Cor. p. 49. et in Cramerii Anecd.
Paris. vol. 3, p. 5, 3. 274, 30. Καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ὀδυσ-
σεὶ ἀκανθοπλήγῃ

Εἰ μὲν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μὴ, λέγε.

Conf. Eustathium p. 66, 31.

403. Schol. Dionysii Thraeis in Bekkeri Anecd. 2.
p. 872, 19. et in Cramerii Anecd. Paris. vol. 4. p. 330, 5.
Σοφοκλῆς ἐν Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγῃ τῷ ποδαπὸς ἀντὶ
τοῦ ποῖος χρησάμενος ἀκυρολογεῖ (male ap. Bekke-
rium ἀκριβολογεῖ)

Ποδαπὸν τὸ δῶρον ἄμφι φαίδιμοις ἔχων
ῥμοις;

Falli videtur grammaticus qui ποδαπὸν pro ποῖον ac-
cepit. Non quale sit donum quaeritur, sed a quo
venerit.

404. Hesyechius, Ἀθηρόβρωτον ὄργανον· τὴν το-
ρύναν, ἣ τὴν ἀθήραν ἀνακινούσι. Σ. Ὀδυσσεὶ ἀκαν-
θοπλήγῃ. Versum integrum, sed omisso nomine fa-
bulae, servarunt scholiasta Homeri Odys. 11, 128. et
Eustathius p. 1675, 52.

ῥμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων.

405. Hesyechius, Ἐλαιάεσσα νηδύς· Σ. Ὀδυσσεὶ
ἀκανθοπλήγῃ. ἦτοι λαϊάεσσα ἀντὶ τοῦ σκαῖα, ἄγρια,
ἢ ἀπὸ τοῦ ληϊζεσθαι, πάντα ληϊζομένη καὶ κατεσθί-
ουσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρά. Photius p. 298, 1.
Νηδύς ἐλαιάεσσα· ἐπὶ Κύκλωπος. Σικελίῃ. ἀπὸ Ὑβλης
τῆς ἐλαιηράς. Hesyechius, Νηδύς ἐλαιάεσσα· ἀπὸ μέ-
ρους μίας πόλεως τῆς ἐλαιηράς Ὑβλης.

406. Photius p. 400, 5. et Suidas, Παρουσία· —
καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι τάσσεται, ὡς ἐν τοῖς Νίπτροις
Σοφοκλέους “Τὴν παρουσίαν | τῶν ἐγγρὺς ὄντων.”

407. 408. Ad hanc fabulam Brunckius duo frag-
menta rettulit, alterum apud Plutarch. Moral. p. 745f.
Σοφοκλέους Ὀδυσσεὺς φησι Σειρήνας εἰσαφικέσθαι
Φόρκου κόρας αἰθοῦντος τοὺς “Αἶδου νόμους. Quae
Lobeckius ad Sophocli. Aiac. p. 352. metro ascom-
modavit

Σειρήνας εἰσαφικόμεν

Φόρκου κόρας, θροοῦντε τοὺς “Αἶδου νόμους.

Alterum locum servavit scriptor vitae Sophoclis, καὶ
τὴν Ὀδυσσειαν ἐν πολλοῖς δράμασιν ἀπογράφεται,
παρετυμολογεῖ δὲ καθ’ Ὀμηρον καὶ τὸ ὄνομα Ὀδυσ-
σεὺς

Ὅρθως δ’ Ὀδυσσεὺς εἰμ’ ἐπώνυμος κακοῖς·

πολλοὶ γάρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.

Ad Phaeaces utrumque fragmentum rettulit Wel-
ckerns.

409. Photius p. 240, 10. Μαγνον (sine accentu):
Σ. Ὀδυσσεὶ τὸν μέγαν (τὸν μέγαν delet Ellendtius)
τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα. Nihili est Μάγνον.

Apud Hesyechium est Μαγμόν, quod explicatur τὸ κα-
θάρσιον· ἀπομάσσειν γάρ λέγουσιν ὅταν περικαθαί-
ρωσι τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει. In glossa Photii
Barkerus corripbat, Μάρον· Σ. Ὁ. τὸν μαγέα, τὸν etc.

ΞΟΑΝΗΦΟΡΟΙ (?)

410. Scholiasta Aeschyli S. c. Th. 310. Εἴρηται
δὲ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς
Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἐαυτῶν ἔδανα, εἰ-
δότες ὅτι ἀλίσκεται.

De hac fabula dubitat Welckerns p. 66.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

“Argumentum, Ulixes furorem simulans, ne ad Tro-
iam navigare cogeretur, et a Palamede fraudis con-
victus. προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι Παλα-
μῆδης ἤλεγξεν, inquit scholiasta noster ad Philoct.
1025.” Brunek. Fabula sumta ex carminibus Cypridis,
de quibus Proclus in Chrestomathia p. 454. ἔπειτα
τοὺς ἡγεμόνας ἀθροίζουσιν ἐπελθόντες τὴν Ἑλλάδα.
καὶ μαίνεσθαι προσποιούμενον τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπὶ τῷ
μὴ θέλειν στρατεύεσθαι ἐφύρασαν Παλαμῆδους ὑπο-
θεμένου τὸν υἱὸν Τηλέμαχον ἐπὶ κόλασιν ἐξαρπάσαν-
τες. Comparandae cum his Hygini (Fab. 95.) alio-
rumque narrationes memoratae ab Welckero p. 101.

411. Scholiasta Pindari Isthm. 5, 86. Σύντομοι δὲ
οὐ μόνον Λάκωνες, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι. Σ. Ὀδυσσεὶ
μαينوμένῳ

Πάντ’ οἶσθα, πάντ’ ἔλεξα τὰν τεταλμένα·

μῦθος γάρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς.

V. 2. συντέμνειν fortasse in συντέμνων mutandum.
Parum probabiliter Herwerdenus p. 10. μῦθους (vel
μῦθον) γάρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν ἔφυν, vel μῦθος γάρ
Ἀργολιστὶ συντέμνειν ἔφυν.

412. Hesyechius, Ἐμπερής· ἐμπειρος. Σοφοκλῆς
Ὀδυσσεὶ μαينوμένῳ.

413. Hesyechius, Ἡμαλάφαι· κρύφαι, ἀφανίσαι.
Σ. Ὁ. μ. Photius p. 68, 3. “Ἡμάλαπτεν” ἐκρῦπτεν,
ἠφάνιζεν.

414. Hesyechius, Θρεκτοῖσι νόμοις· ἅντι τοῦ τρο-
χαῖος. (Corrige τροχαῖος.) Σ. Ὁ. μ. ἐνιοὶ δὲ κρεκτοῖς.
Quae haud dubie vera est scriptura.

415a. Hesyechius, Θριάζειν· φυλλολογεῖν, ἐνθουσιάζειν,
ἐνθουσιάζειν. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ καὶ Σ. Ὁ. μ.

ΟΙΚΛΗΣ.

De argumento huius fabulae nihil constat. Οἰκλῆς
haud dubie Amphiarai pater intelligendus. Amphia-
raus ipse satyricae fabulae argumentum praebuit So-
phocli.

415b. Aristophanes Equitibus 498.

Ἄλλ’ ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας

κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν.

ubi schol. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Σοφοκλέους ἐξ Οἰκλέους.
Nam sic scripturam Aldinam Ἰολάου correxi. Codex
Ven. ἰοκλέους. Quod nihil aliud esse potest quam
Οἰκλέους, frequentii huius nominis corruptela, ut
apud Eurip. Suppl. 925. Diodor. 4, 67. schol. Hom.
Od. 11, 326. p. 508, 1. ed. macee.

415c. Pollux 10, 39. Καὶ τύλη δὲ παρ’ Εὐπόλιδι
ἔστιν ἰάζοντι ἐν τοῖς Κόλαξι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν
τῷ Οἰκλεῖ (sic Brunckius: libri ἰοκλεῖ) λέγοντι “Ἄλλὰ
καὶ λινωρραφῇ | τυλεῖα.” Idem corrupte 7, 191. Σο-
φοκλῆς δ’ ἔφη “κλινωρραφῆς τυλεῖα.”

ΟΙΝΕΤΣ.

Hanc fabulam in duobus Hesyechii locis ab Musuro

depravatis agnoscere videmur. Oeneum etiam Euripides scripsit, cuius argumentum breviter exposuit scholiasta Aristoph. Ach. 417. Fabula Sophoclea utrum similis an dissimilis Euripideae fuerit nescimus, quum variis modis construi potuerit: v. Welcker. p. 285.

416. Hesychius, "Αλυτον: ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Σοφοκλῆς Οἰνεί. Ita corrigenda codicis scriptura ἱνεῖ.

417. Hesychius, Χερσεύει: Σοφοκλῆς Οἰνεί (codex oi ei ιονι) "Κείμενος μὲν βουστάδας αὐλὰς *." ἐπὶ χέρσου, ἢ ἀπὸ χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει. Post βουστάδας αὐλὰς indicavi lacunam: nam exciderunt aliquot poetae verba, in quibus χερσεύει fuit.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΗΠΟΔΑΜΕΙΑ.

Ἰπποδάμεια haec tragoedia ab solo nominatur Stobaeo (v. Fragm. 419.), nomine ducto ab secundaria fabulae persona. Sophocles non dubitandum quin Οἰνόμαον inscripserit, ut fecerunt Euripides et Attius, sive is Sophoclis sive Euripidis Oenomaum expressit. Fabulam de Oenomaο enarrarunt schol. Homeri Il. 2, 104. Hyginus Fab. 84. aliiq. ab Welckero indicati p. 353. Ad fabulam Sophocleam quum Aristophanes in Avibus alludat (v. Fragm. 423.), sequitur ante olymp. 91, 2. scriptam fuisse, quo anno Aves edidit Aristophanes. De Aeschine Oenomaί Sophoclei actore v. ad Fragm. 425.

418. Apollonius de pronomine p. 330. ubi de pronomine ἱ agit, ἀξιοπιστότερος ὁ Σοφοκλῆς μάρτυς χρησάμενος ἐν Οἰνομάῳ "εἰ μὲν ὡσεὶ θασσὸνα εἰδὼς εἰτεκοὶ παῖδα." Schol. Homeri Iliad. 22, 410. Σ. Οἰνομάῳ "ἢ μὲν ὡσεὶ θάσσο. ἢ δὲ ὡσιτέζου παῖδα." ἔστιν οὖν δίφθογγον. Sophoclis igitur verba fuerunt 'Ἡ μὲν ὡς ἰ θάσσον', ἢ δ' ὡς ἰ τέκοι παῖδα.

Loquitur de duabus matribus, quarum suā utraque filii celeritatem praedicabat. Quod quo consilio fecerint ex fabula notissima de Oenomaο apertum est.

419. Stobaeus 27, 6. Σ. 1.

"Ὀρκὸν δὲ προστεθέντος ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη· δις γὰρ φυλάσσεται, φίλων τε μέμψιν καὶ θεοῦς ἀμαρτάνειν.

V. 1. προστεθέντος] προτεθέντος libri optimi. 3. καὶ scripsi pro κείς. In codice Scor. plene καὶ εἰς.

420. Athenaeus 9. p. 410c. Χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ὃ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ. — Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ

Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος. ἐκδεδαρμένος Herwerdenus p. 21. collata Hesychii glossa, Σκυθιστὶ χειρόμακτρον: οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανόμενων ἐν πολέμοις ἀνθρώπων (sic Lennepius correxit pro λαμβανόμενων πολλοὶς ὦν) τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἦσαν (ἐκδέροντες τοὺς δέρμασιν Lennepius) ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. Scholiasta Pindari lsthm. 4, 92. τὸν Ἀνταῖον φησὶ τῶν Ξένων τῶν ἡττωμένων τοὺς κρανίους ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἰσποροῦσι τὸν Θῶρα Διομήδην ποιεῖν — οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς.

421. Athenaeus 13. p. 564b. Σοφοκλῆς δὲ ποῦ περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἰπποδάμειαν φησιν

Τοιάνδ' ἐν ὅψει λύγγα θηρατηρίαν
ἔρωτος, ἀστραπὴν τιν' ὁμμάτων ἔχει·
ἐκθάλλεται μὲν αὐτὸς, ἔξοπτ' ὃ' ἐμέ,
ἴσον μετῶν ὀφθαλμῶν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών.

SOPHOCLES.

V. 1. λίγγα Erfurdlius, recte, ut videtur: v. Lobeck. Paralip. p. 110. 3. ἐκθάλλεται] εἴθ' ἄλλεται codex. ἐνθάλλεται Ruhnkenius collato Phrygiano (in Bekk. Anecd. p. 40, 20.) ἐνθάλλεσθαι ἔρωτι· οἶον καίεσθαι ὑπὸ ἔρωτος. ubi ἐκθάλλεσθαι Bekkerus edidit: quod probabilius. Sic ἐκθερμαίνεσθαι ἔρωτι potius dicitur quam ἐνθερμαίνεσθαι, quod legitur Trach. 368. ἐντε-θέρμανται πόθῳ, nisi hic quoque ἐκτεθέρμανται scribendum. δ' ἐμὲ Brunekius pro δέ με. 4. μετῶν Valckenarius pro μέτρων.

422. Pollux 10, 55. Τὴν ψήκτραν — εἴρηκε Σ. ἐν Οἰνομάῳ

Διὰ ψήκτρας σ' ὀρύ

Ξανθὴν καθάϊρονθ' ἵππον αὐχμηρὰς τριχός.

423. Aristophanes Avibus 1337.

Γενοίμαν αἰετὸς ὑπιπέτας,

ὡς ἂν ποταθεῖν ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλαυκάς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

Haec e Sophoclis Oenomaο esse scholiasta annotavit, ἐν τοῖς Καλλιστράτου ταῦτα ἔξ Οἰνομάου τοῦ Σ.

424. Diogenes Laert. in vita Arcesilai 4, 35. Πρὸς δὲ τὸν δανειστικὸν καὶ φιλόλογον εἰπόντα τι ἀγνοεῖν ἔφη

Λήθουσι γάρ τοι κάνέμων διέξοδοι

θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.

ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους. Eadem (ex Diogene) Suidas s. v. Διέξοδοι et s. v. Λήθουσι. Omisso poetae nomine attulit Plutarchus Moral. p. 718a. qui Sophoclis scripturam servavit πλήθουσι.

V. 2. τόκος παρῇ] παρῇ τόκος Plut.

425. Hesychius, Ἀρουραίος Οἰνόμαος. Δημοσθένης (p. 307.) Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον. Conf. gramm. in Bekk. Anecd. p. 184, 3. 211, 32. et Vitam Aeschinis p. 2, 1. 5, 7. ed. Oxon.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

De Palamede copiosae sunt narrationes scholiastae Euripidis Or. 422., Philostrati Heroic. p. 708., Tzetzae ad Lycophronem 384., Hygini Fab. 105. Idem argumentum Aeschylus et Euripides tractarunt. De Sophocleo Palamede dixit Welckerus p. 139—135.

De loco ab Eustathio ex hac fabula allato vide ad fragm. 380.

426. Ammonius p. 76. Ἰσθὶ καὶ γίνου διαφέρει. — τάσσοσι δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ γίνου τὸ ἴσθι. Σοφοκλῆς ἐν Παλαμῇδῃ

Εὐφημος ἴσθι μόνον ἐξορμωμένην.

Verba Σ. ἐν Π. suppleta ex codice Musei Britannici.

427. Hesychius, Ἄκεστρον: φάρμακον. Σ. Παλαμῇδῃ.

428. Hesychius, Δροπά: δρεπτά. Σ. Παλαμῇδῃ. Blomfieldus, Ἀδρῶπα: ἀδρεπτα. Apud Suidam s. v. δρωπακίζω legitur Δρωπά (nam sic ex aliquot codd. et Zonara p. 572. corrigendum pro δρωπτά) et explicatur per δρεπτά.

ΠΑΝΔΩΡΑ Η ΣΦΥΤΡΟΚΟΠΟΙ (ΣΑΤΤΡΟΙ).

Ex mythographorum de Pandora narrationibus non perspicitur quomodo fabulam composuerit Sophocles, de qua incerta est coniectura Welckeri in Append. ad Trilog. p. 314. Drama fuisse satyricum fragmenta docent monuitque Boeckhius in libro de Tragicis p. 129.

429. Athenaeus 11. p. 476c. ubi de voce κέρασ πο-culum significante, Καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρα

Καὶ πλήρης ἐκπίνοντι χρύσειον κέρασ
τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης.

19

430. Pollux 10, 41. Ἀμῖς, ἦν Σ. ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν καλεῖ. Tzetzes in Walzii Rhet. vol. 7. p. 735. sive ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 4. p. 60. Ἀμῖς, σταμνίον, ᾧ ἐνουροῦσι. Σ. δὲ ἐν Πανδώρα ἐνουρήθρον καλεῖ, Αἰσχύλος δὲ οὐράνην. Ἐνουρήθρον ἀναδ grammat. in Crameri Anecd. Paris. vol. 4. p. 12, 13.

431. Hesychius, Κεχήλωμαι: πόδας δέδεμαι, συνέρραμαι τοὺς πόδας. — καὶ χήλευμα τὸ σπαρτίον Σ. Πανδώρα ἢ Σφυροκόποις. Sic haec nunc ex Musuri interpolatione leguntur. Codex κεχήλωμ . . . πόδας δέδεμαι συνερράμενος τοὺς πόδας — καὶ χήλευμα τὸ σπήτιον etc. Quae sic sunt emendanda, Κεχήλωμαι πόδας: δέδεμαι συνερράμενος τοὺς πόδας. — καὶ χήλευμα τὸ ὀπήτιον etc. ut Pollux 7, 83. annotavit, ὀπήτια, ἃ καὶ χηλεύματα ἐκάλουν οἱ ποιηταί. Lemma glossae Hesychii κεχήλωμαι πόδας hand dubie ipsum quoque ex tragicodia petatum est, sive Aeschylis sive Sophoclis.

432. Scholiasta Hippocratis apud Foesium in Oeconomia v. Ὁργασμός (s. ap. Littré vol. 5. p. 480. ex cod. Paris. E.): Ὁργασμός: μαλαγμός. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα λέγων

Καὶ πρῶτον ἄρχον πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν.
ἄρχου codex Par.: ἄρχον apud Foesium, unde ἄρχον Hasehkius in dissertatione de Archilocho p. 206. comparat Horatii verbis Odar. 1, 16, 13. *Fertur Prometheus addere principi limo*. — Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 53, 31. Ὀργάζειν πηλόν: τὸ διαβρέχειν. οὕτω γὰρ τὸ ὑγραίνειν οἱ ἄρχαιοι λέγουσι. Pollux 7, 165. λέγεται δὲ καὶ πηλὸν ὀργάζειν. Fortasse ex eadem fabula est fragmentum in Etymolog. M. p. 629, 34. ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαι ἐστὶ καὶ ὑγρῷ ξηρὸν μῖξαι. Σοφοκλῆς “Θέλωμι πηλὸν ὀργάσαι.” ubi Etymol. Gud. p. 432, 53. vitiose ὀργάσασθαι.

In alio ad Hippocratem scholio verbum βλίσσειν ex Sophoclis Pandora affertur: quem locum infra exhibimus fragm. 856. De verbo ὀργάζειν videnda quae Cobetus dixit Mnemos. vol. 9. p. 39.

433. Erotianus p. 304. (p. 108. ed. Klein.) Παιδικὸν πάθος: παιδεῖαν νῦν τὴν παιδοτροφίαν· ὅθεν καὶ Σ. ἐν Περίᾳ φησὶ “Λευκὸν αὐτὴν ὠδ’ ἐπαίδευσεν γάλα.” De loco Hippocratis ad quem Erotiani glossa spectat (vol. 1. p. 244. ed. Ermerius.) et de usu verbi παιδεύειν pro ἐκτρέφειν dixit Cobetus Mnemos. vol. 9. p. 84. Nomen fabulae Sophocleae ex Πηλεὶ corruptum esse coniecit Hermannus in Praefat. ad Eurip. Alc. p. xvii. Contra Welckerus p. 340. eandem dici fabulam coniecit quae ab aliis Ριζοτόμοι appellatur, in qua Peliae praecipuas partes fuisse probabile est, ut illie dicetur. Λευκὸν] λευκὸν codex Paris. 2611. οὐ λευκὸν Welckerus p. 343. λευκὸν γὰρ Cobetus. ὠδ’ Welckerus pro ὅδ’.

ΠΗΛΕΥΣ.

“Argumentum videtur fuisse Peleus ab Archandro et Architele Acasti filiis pulsus. Scholiasta Euripidis Tro. 1128. ὁ μὲν Εὐριπίδης ὑπὸ Ἀκάστου φησὶν ἐξεβλήσθαι τὸν Πηλέα· εἰσὶ δὲ οἱ φασὶν ὑπὸ τῶν δύο αὐτοῦ παίδων Ἀρχάνδρου καὶ Ἀρχιτέλους κατὰ τὸν καιρὸν ὃν ἐμελλον Ἑλληνες ἐξ ἱλίου ἐπανέναι ἐξεληλάσθαι. Horatius Epist. 2, 3, 95. *et tragicus plerumque dolet sermone pedestri* | *Telephus et Peleus, quum pauper et exul uterque* | *proiecit ampullas et sesquipedalibus verba*. Aristot. Poet. c. 18. p. 1456, 2. τραγῳδίας δὲ εἶδη εἰσὶ τέτταρα. τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη. ἢ μὲν πεπλεγμένη — ἢ δὲ παθητικὴ — ἢ δὲ ἡθικὴ, οἷον αἰ’ τέ Φωιδίτιδες καὶ ὁ Πηλεὺς.” Nauck. Tragoediam

eandem fuisse quae ab aliis Φωιδίτιδες appellatur demonstrare studuit Welckerus, qui de utriusque fragmentis dixit p. 205—210. Eadem Matthiae opinio fuerat in annot. ad Pelei Euripidis fragmenta.

434. Clemeus Alex. Strom. 6. p. 748.

Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνῃ γερονταγωγῷ κἀναπαιδεύω πάλιν.

πάλιν γὰρ αὐθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνὴρ.

Versum 2. (quem imitatur Plutarchus Vit. Nicias c. 2.) attulit Trypho in Walzii Rhet. vol. 8. p. 741. (conf. Cocondrium ib. p. 784.) et utitur eo Aristophanes Equit. 1098.

Καὶ μὴν ἑμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ

γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.

Ex quo sequitur Peleum ab Sophocle ante olymp. 89, 1. scriptum esse, quo anno Equites edidit Aristophanes.

435. Aristophanes Avibus v. 852.

Ὁμοροθῶ, συνθέλω,

συμπαρανέσας ἔχω,

προσόδια μεγάλα

σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν.

ἴτω δὲ Πυθίης βοᾷ θεῶ.

ubi scholiasta, Ὁμοροθῶ: Σοφοκλέους ἐν Πηλέως, ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτὸ φρονῶ. et ad v. 5. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως.

436. Stobaeus 121, 9. Σ. Π.

Τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

437. Haptoeratio, Ξηραλοιφεῖν: — τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφασθαι — Σ. Π.

Καὶ Ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν.

438. Stephanus, Δῶτιον, πόλις Θεσσαλίας. — ὁ πολίτης Δωτιεύς — τὸ θηλυκὸν — Δωτιάς, ὡς Ἰλιάς τοῦ Ἰλίου. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεὶ

Βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος.

439. Stephanus, Κυκνίτις (χώρα Θεσσαλίας addit Meinekius): ἥς ὁ Κύκνος ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεὶ καὶ ἐν Ποιμένει “Βοὴν Κυκνίτιν.”

440. Antiatticista p. 106, 13. Λιποφυχεῖν: Σ. Πηλεὶ.

441. Antiatticista p. 107, 30. Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης. Σ. Π. καὶ “μὴ ψεύσον.” Locum alterum ex Peleo servavit scholiasta Aristoph. Thesmoph. v. 870. Μὴ ψεύσον, ὦ Ζεὺ· μὴ μ’ ἔλῃς ἀνευ δορός.

442. Aristoph. Nub. 1154. Βοᾶσσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. ἰὼ κλάετ’, ὠβολοστᾶται. ubi schol. παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου· ἐπιφέρει γὰρ “ἰὼ, πύλαισιν ἢ τις ἐν δόμοις.” Codex Venetus Σοφοκλέους, minus probabiliter.

[ΠΑΤΝΤΡΙΑΙ. Vide ΝΑΥΣΙΚΑΑ.]

ΠΟΙΜΕΝΕΣ.

443. Tzetzes ad Lycophronem 529. Ἰστορεῖ ὁ Σ. ἐν Ποιμένει ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Quibusdam comparanda Procli notatio Chrestom. p. 456. ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον εἰργουσιν οἱ Τρῶες, καὶ θνήσκει Πρωτεσίλαος ὕφ’ Ἑκτορος. ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς τρέπεται ἀνελών Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος. Quibus indicibus usus Welckerus coniecturas de singulis fabulae partibus proposuit p. 113—117. Drama ex eo genere fuisse, quod satyrorum locum in tetralogia tenebat, qualem Alcestin Euripidis fuisse hodie scimus, coniecit Hermannus in Schneidewiui Philologo vol. 2. p. 135.

444. Sextus Empiricus adversus Grammaticos p. 286. Οὐτε γὰρ ἐκ τέχνης τινὸς μεμαθήκασιν ὅτι οἱ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμένες, ἰὼ βαλλήν λέγοντες, ἰὼ βασιλεῦ λέγουσι Φρυγιστί· ἀλλὰ παρ’ ἄλλων ἀκούσαν-

τες. Hesychius, Βαλλήν: βασιλεὺς Φρυγιστί. Utitur hoc vocabulo Aeschylus Pers. 657. βαλλήν ἀρχαῖος, βαλλήν ἔλθ' ἰκοῦ, ubi male codex βαλλήν simpliciter λ.

445. Harpocratio s. v. Νάννιον. "Οτι γὰρ θαλλὴ χαίρουσιν αἱ αἴγες καὶ Σοφοκλῆς Ποιμένιν 'Εωθινὸς γὰρ πρὶν τιν' αὐλιτῶν ὄραν, θαλλὸν χιμαῖρα προσφέρων νεοσπάδα, εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν ἄκραν.

"Leguntur hi versus etiam apud Athenaeum 13. p. 587a. Ad primum pertinet Hesychii glossa: Αὐλητὴν: τὸν τῆς κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων. In 3. lego una voce παραλίαν. Sic in Theseo παρακτίαν στείχων." Brunek. V. 1. αὐλιτῶν scripsi cum Bekkero pro αὐλητῶν. Vide de hoc voc. Meinel, ad Steph. Byz. s. v. Αὐλή p. 146. ὄραν] περὶαν Meinelius in Fleckeiseni Annal. a. 1863. p. 383. 2. χιμαῖρα] In χίλια vel χιλίας corruptum in codicibus Harpocrationis. χιμαῖρας Nauckius. νεοσπάδα Casaubonus. νέος παῖδα Athenaei codex, νεόπαδα apud Harpocrat. 3. παραλίαν pro παρ' ἁλίαν Harpocrationi restitutum ex codicibus. ἄκραν] πέτραν Harpocratio.

446. Athenaeus 7. p. 319b. Τῶν πηλαμύδων μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμένιν

"Ενθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χεμίζεται, πάραυλος 'Ελλησποντίς, ὡραία θέρους τῷ Βοσπορίτῃ" τῷδε γὰρ θαμίζεται.

V. 2. πάραυλος] Legebatur πάροικος. Correxerit Bergk. ex Hesychio, Πάραυλος] πάραυλος 'Ελλησπόντου ὡρα θέρους' ἡ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα. 3. τῷδε] τῇδε Nauckius. Hesychius, Θαμίζεται: ὁμιλεῖ.

447. Plutarchus Vit. Agidis c. 1. p. 795b. Οἱ Σοφοκλέους βοτῆρες ἐπὶ τῶν ποιμνίων λέγουσιν Τούτοις γὰρ ὄντες δεσπότες δουλεύομεν, καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπῶντων κλύειν.

448. Suidas, Ἀμφήμερον: τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν. Σ. Π.

Κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἔξ ἀμφημέρου.

449a. Scholion Soph. Ai. 581. ex cod. Florentino G. ab me editum Schol. vol. 2. p. 90. Οὐκ ἔστιν ἱατροῦ σοφοῦ ἐπὶ ψαῖς χρῆσθαι τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου. καὶ ἐν Ποιμένι

Λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλκος οἰδὰ πω τυχεῖν.

8

οἰδὰ πω] Codex οἱ π. Correxī οἰδὰ πω, quod certum est. Minus certa proximi vocabuli emendatio est. Sensus postulat μύσαν, quod Meinelius proposuit, vel simile quid. Apud Suidam, qui hoc scholion excerpserit s. v. θρήνων, legitur οἰδὰ πω χανόν.

449b. Schol. Aristoph. Equit. 1147. Κημός — πλέγμα τι ἐκ σχοινίων γινόμενον ὁμοιον ἡθμῷ, ὃ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν — ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς παρατιθέμενος τὰ Σοφοκλέους ἐκ Ποιμένων

Κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθείρει γένος.

Sic codices: editio Aldina τὰ ἐκ Πηλέως Σοφοκλέους. Comparanda Hesychii gl. Κημός.

450. Photius p. 307, 17. et Suidas, Ξανὸν: κοπίσω. Σ. Ποιμένιν "Εκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησιν

'Ἢδὺ ξανῆσαι καὶ προχυμνάσαι χέρα.

Hesychius, Ξανῆσαι: κοπίσας.

451. Herodotus περὶ μονήρους λέξεως p. 11, 3. Ποσιδεῖος — Σοφοκλῆς Ποιμένι

Τειχῶν καὶ δὴ τοὺς Ποσιδεῖους θρηγκοὺς ἀποσεισασμένη.

V. 1. codex τυχῶν, i. e. τειχῶν. 2. Aut caesuram

neglexit poeta aut, quod probabilius, verbum (fortasse ἤλθεν) omisit grammaticus, nisi ἀποσεισασμένη θρηγκοὺς scribendum cum Lehrsis.

452. Hesychius, Ἀναλώσαι: ἀφανίσαι. Ποιμένιν (codex ποιμένεσιν, ut κτεσὶν in κτένεσιν, μῆσιν in μήνεσιν et alia huiusmodi corrumpere solent librarii).

453. Antiaticista p. 84, 10. Βάρις: κατ' οἰκίας καὶ πλοίου. Σ. ἐν Ποιμένι βαρίβαν λέγει τὸν τῆς βάρεως ἐπιβεβηκότα. De hoc vocabulo dixit Lobeckius ad Phrygichum p. 609.

454. Hesychius, Βερέκυντα βρόμον: Φρύγιον αὐλόν. Σ. Π.

455. Stephanus, Γραῖκος: ὁ Ἕλλην — Γραῖκες δὲ παρὰ Ἀλκμῶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμένιν. Conf. fragm. 933. et v. L. Dindorfium in Thesaurο s. v. Γραῖξ.

456. Ἰαννα: vide fragm. 54.

457. Βοήν Κυκνίτιν: vide fragm. 439.

458. Πελλός: vide fragm. 122.

459. Etymol. M. p. 652, 12. Παρασάγγαι: — παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ (ἀνδρομάχῳ Etym. Gud. p. 452, 31.) ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἴρηται. Andromacham Sophocles nemo praeter Etymologicum memorat, cuius auctoritatem valde dubiam reddit locus grammatici in Appendice ad Photium p. 674, 25. σαγγάνδαι (ἀστανδαί Nauckius) δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμένι καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Σκυρίαῖς παρασάγγας αὐτοὺς καλοῦσιν. Sophocles verba fortasse servavit Hesychius, Παρασσαγγλόγῳ: οἱ Πέρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι. ubi Παρασάγγῃ λόγῳ scribendum. Monuit Nauckius.

460. Hesychius, Φοινικίους γράμματα: Σ. Ποιμένιν. ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κεκομμένα.

461a. Etymol. M. p. 405, 32. Τὸ ψὸ ἐν Ποιμένι Σοφοκλέους ἐπίφθεγμα. Memorant etiam Herodotus περὶ μονήρους λέξεως p. 46, 18. et grammaticus in Cramerī Anecd. Oxon. vol. 1. p. 118, 14. 313, 24.

461b. Schol. Eurip. Androm. 276. ὁ Μαίας τε καὶ Διὸς τόκος] ὁ Ἑρμῆς. μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας ἐκείνης ἐνθα περὶ τοῦ μῆλου ἤλθον κριθησόμενοι "Ἡρα καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφροδίτῃ παρὰ τῷ Πάριδι. τοιαῦτά ἐστι καὶ τὰ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμένιν "Ἰδης δῆποτε μηλοτρόφῳ ἀρενναί τῃ εἰ τὴν τῆς Ἰδης τριολύμπιον ἄρμα." ἐνιοὶ δὲ διεψεῦσθαι φασὶ τὴν κρίσιν τῶν θεῶν, καθάπερ γράφει Ἀντικλείδης. τρία γάρ ἐστι τῶν ἐπιχωρίων γύνακα τὰ εἰς τὴν τῆς εὐμορφίας κρίσιν καταστάντα. Verba poetae laecla sunt et corrupta. Spectat ad hunc locum Hesychius, Τριολύμπιον ἄρμα interpretatus τὸ ἐκ τριῶν Ὀλυμπίδων ἐξευγμένον.

ΠΟΛΥΤΙΔΟΣ Ἡ ΜΑΝΤΕΙΣ.

Argumentum dramatis fuisse Glaucum, Minois et Pasiphaae filium, a Polyido, Coerani filio, obscurum ea de re oraculum recte interpretato, in vitam revocatum ex mythographorum narrationibus (Apollodori 3, 3, 1. Hygini Fab. 136.) intelligitur indicibusque fragmentorum quum Sophocles tum Euripidis, qui idem argumentum in Polyido tractavit, confirmatur: de quo dixit Welckerus p. 767—777. Aristophanis quoque comoedia fuit Πολυίδος. Ad formam nominis quod attinet, non dubitandum quin Attici certe poetae constanter Πολυίδον, non Πολυείδον dixerint, quae forma hexametris dactylicis convenit.

462a. Etymologicum MS. apud Valckenar. Diatr. Eurip. p. 200. (p. 1921. apud Gaisf.) et Cyrillus in Cramerī Anecd. Paris. vol. 4. p. 188, 29. Πολυίδος:

οὕτω καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου. καὶ ἔστι, φησὶ (duo codd. φασί), πολυῖδων μάντις ὤν. οὕτω καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται παρὰ Ἀριστοφάνει (ὑπὸ Ἀριστοφάνους Cyrillus). μαρτυρεῖ δὲ Φιλόξενος. καὶ Σοφοκλῆς δ' ἐν Μάντεσι συνέστειλεν

Ὅρῳ πρό χειρῶν Πολυίδου τοῦ μάντεως.
καὶ πάλιν

Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ Κοιράνου.
V. 1. πρό χειρῶν] προχείρων Etym. codex Marceianus. πρόχειρον Cyrillus. 2. Codex τῷ κοιράνω. Correxuit Welckerus in Zimmermanni Annalibus a. 1832. p. 216. Coeranus, Polyidi pater, memoratur ab Apollodoro 3, 3, 4. Pseudo-Plutarcho de fluviiis 21, 4. Hygino fab. 136. Valde corrupta haec in Etymolog. Gud. p. 474. In Etymolog. M. p. 681, 24. παρὰ Σοφοκλεῖ “Ὅρῳ πρό χειρῶν Πολυίδος τοῦ μάντεως.” καὶ πάλιν “Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ.” ubi codices Gaisfordi (p. 1921.) πολυίδῳ τῷ κοῖρανου vel πολυίδῳ τῷ κοινίνῳ.

462b. Bekkeri Anecd. p. 361, 19. Αἰγύπτιον γῆρας:
Πρῶτον μὲν ὅψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον,
ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.

Σοφοκλῆς. V. 1. 2. affert Athenaeus 2. p. 514. et ex eo Eustathius p. 835, 10. V. 1. μὲν om. Anecd. Bekk., ἀνθοῦντα om. Eustath. 2. γογγύλων Anecd. Bekk. στρογγύλον Eustath. 3. Pro altero hoc ἔπειτα aptius foret τέλος δέ, quod proposuit Nauckius. Versus ad hanc tragoediam referendos esse vidit Bergkiius, collata Hygini fabula 136. ex qua satis habemus haec verba approsuisse “Polyidus Coerani filius monstrum Bizanti (?) demonstravit: cum arbori moro similem esse: nam primum album est, deinde rubrum, cum permaturuit, nigrum.”

462c. Euripidis schol. ad Phoenissas 1256. Τῆς κύστεως τὸ στόμα ἐρίψ δεσμοῦντες ἐπετίθεσαν τῷ πυρί, καὶ παρετήρουν πῶς ῥαγίσεται καὶ ποῦ τὸ οὖρον ἀκοντίσει. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι

Ἄτας μαλλοδέτους κύστες.
μαλλοδέτους Valekenarius. Legobatur μαλλοδετείς. Sed codices μαλλοδέτας.

462d. Herodianus περὶ μον. λέξεως p. 8, 35. Φαμενός, Σοφοκλῆς Μάντεσι “Ξουθός (Ξανθός Bergkiius Comm. de reliq. Comaed. Atticae p. 129. Ξυνετός Lehrsiius) Φαμενός Τειρεσίου παῖς.” Metrum est anaepasticum.

463. Stobaeus 29, 25. Σ. Μάντεων
Οὔτοι ποθ' ἄψει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου.
ἄψει Otto Schneiderus. Legobatur ἤξει. Οὐδέποτε ἐφίξει Cobetus Nov. Lect. p. 295.

464. Porphyrius de Abstinencia 2, 19. p. 134. edit. Rhoer. Καὶ Σοφοκλῆς διαγράφων τὴν θεοφιλή θυσίαν φησὶν ἐν τῷ Πολυεῖδῳ

Ἦν μὲν γὰρ οἷός μαλλός, ἦν δὲ κάμπελου
σπονδή τε καὶ ῥάξ εὐ τεθησασμένη·
ἐνὴν δὲ συμμιγῆς ὀλαῖς παγκαρπία,
λίπος τ' ἐλάας, καὶ τὸ ποικιλώτατον
Ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον.

Omisso nomine fabulae hos versus attulit Clemens Al. Strom. 4. p. 565. V. 1. ἦν δὲ κάμπελου Brunekius. ἦν δ' ἀμπέλου Porphyrius. ἦν δ' ἀμπέλου Clemens. 3. ἐνὴν — παγκαρπία] ἐνὴν δὲ παγκάρπεια συμμιγῆς ὀλαῖς Porphyrius. 4. ἐλάας] ἐλαίας Porphyrius. ἐλαίου Clemens. 5. citat schol. Euripidis ad Phoenissas 114. p. 67, 17. ed. Oxon. ubi codices Ξούθου, Ξούφου, Ξουφον, Arsenii editio Ξουθού, codex recens Florent. (p. 70, 2.) Ξουθού.

465. Schol. Aristoph. ad Ranas 596. exscriptus ab Suida s. v. γλάμων (et Zonara p. 438.) Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν ἐπὶ τιῶν ὀρνέων

Τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβάν.

466. Hesychius, Ἀνταῖας: πολεμίας, ἐχθρᾶς. Σ. Πολυεῖδῳ. Non debebat hic referri Hesychii glossa ὕπ' ἀνταῖης ab Ruhnkensio in Auctario.

467a. Hesychius, Ἀραῖον: κατάρτον. ὡς τὸ ὅ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς. οἷον ἂν προσετρίβετο καὶ κατ' εὐχῆς. (Recte corrigitur κατευχῆν.) Σ. Πολυεῖδῳ.

467b. Grammaticus in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 1. p. 226, 6. κλείω, ὅπερ οἱ Ἰωνες κλήω διὰ τοῦ η καὶ Θουκυδίδης καὶ τραγικοὶ, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι Ψυχῆς ἀνοῖζει τὴν κεκλημένην πύλην. οἱ κωμικοὶ δὲ διὰ διφθόγγου. Codex κεκλισμένην.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

De argumento fabulae v. quae ad fragm. 472. dicuntur.

468. Strabo 10. p. 470. Ὁ δ' οὖν Σοφοκλῆς ποιήσας τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας ἀπαίρειν σπεύδοντα ἐν τῇ Πολυξένη, τὸν δ' Ἀγαμέμνονα μικρὸν υπολειφθῆναι βουλούμενον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὴν Ἀθηναῶν χάριν, εἰσάγει λέγοντα τὸν Μενέλαον

Σὺ δ' αὖθι μῖμωνν που κατ' Ἰδαίαν χθόνα
ποιίμνας Ὀλύμπου συναγαγῶν θυητόλει.

V. 1. που Sylander. Libri τοῦ vel τὴν. τῇδ' ἐπ' Ἰδαίᾳ χθονί Welckerus p. 177.

469. Porphyrius apud Stobaeum Ecl. phys. 1, 52. p. 1008. Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὡς ὁ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένη τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν

Ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιποῦσα λίμνης ἦλθον ἠχοῦσης γόους
Ἀχέροντος ὀδυρπλήγος ἄρσενας χοάς.

τάς (ἀκτὰς ἀπαίωνας τὰς Meinekiius) τῶν νεκρῶν λέγων παῖωνα οὐκ ἔχουσας, ἄρσενας δὲ χοάς (χοάς addidit Heerenius: ῥοὰς Meinekiius) τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας. V. 1. Ἀκτὰς Heyniius pro αὖ τὰς. 2. 3. Apud Stobaeum λιποῦσα λίμνης Ἀχέροντος ὀδυρπλήγας ἠχοῦσα (ἔχουσας codex unus) γόους ἦλθον ἄρσενας χοάς. Heyniius λιποῦσα λίμνης ἦλθον ἄρσενας χοάς (ῥοὰς Meinekiius) Ἀχέροντος ὀδυρπλήγα ἠχοῦσας γόους.

470. Stobaeus 49, 13.

Οὐ γάρ τις ἀν δύναιτο πρῆματῆς στρατοῦ
τοῖς πᾶσι δέϊξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν·
ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι
οὐτ' ἐξεπομβρῶν οὐτ' ἐπαυχησας φίλος,
βροτοῖς δ' ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι,
πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν θνητὸς ὦν θνητῆς τε φύς
Διὸς γενοίμην εὐ φρονεῖν σοφώτερος;

V. 1. Libri ἐξ ἐπομβρῶν vel ἐξ ἐπομβρῶν. Verbo ἐξεπομβρῶν utitur Tzetzes Hist. 3, 59. 5. δ' addidit Dobraeus et λόγον δίκην λόγων. ὄφλοι Brunekius. ὄφλοι libri. 6. ἔγωγ' ἂν θνητὸς ὦν Meinekiius. ἐγὼ θνητὸς γ' ὦν ἐκ codex A. ἐγὼ θνητὸς γ' ἂν ἐκ libri ceteri.

471. Schol. Apollonii Rhodii ad 2, 1121.

Ἄπ' αἰθέρος δὲ κατὰ λυγαίου νέφους.
νέφους] σκότους in apographo Parisino. κνέφους Meinekiius.

472. “Ad Polyxenam respexisse videtur Longinus 15, 7. (Ruhnkensio iudice) Ἀκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίου καὶ ἑαυτὸν μετὰ διοσημίας τινὸς θάπτοντος πεφάντασται, καὶ κατὰ τὸν

ἀπόπλουν τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου. Scilicet in hoc dramate inducebatur Achilles umbra [v. Fragm. 469.], quodque apud Euripidem narratur initio Hecubae, id Sophocles spectatorum subiecerat oculis." Brunck. His indiciis usus coniecturas de structura fabulae Sophocleae proposuit Welckerus p. 176.—183. Schol. Eurip. ad Hecub. v. 1. τὰ περὶ τὴν Πολυξένην ἔστι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ εὐρεῖν.

473. Etymolog. M. p. 120, 48. "Ἀπειρος: — λέγει δὲ ὦρος ὅτι σημαίνει χιτῶνα διέξοδον μὴ ἔχοντα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξένῃ

Χιτῶν σ' ἀπειρος ἐνδυτήριος κακῶν.

474. Hapocratio, Ἡκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἑκάστοι πατρίδας: ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι. οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τισιν εἰώθασιν περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα, ὡς καὶ Σ. Πολυξένη.

475. Hesychius, Παράρυμα: Σ. Πολυξένη παράρυμα ποδός, ὡς κρεμασμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ εἵματος (sic Tollius pro ἄρματος) πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ ὑπόδημα. Adde Phot. p. 389, 1. Παράρυμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ βυόμενα τοὺς πόδας.

ΠΡΙΑΜΟΣ.

Priamum tragœdiam quum etiam Philocles, aequalis Sophocli poeta, scripserit, nihil caussae est cur Sophocles scripsisse negetur, quod fecit Welckerus. qui aliam quandam Sophoclis tragœdiam (fortasse Σίνωνα), in qua Priami partes fuerint, a Polluce et scholiasta Aristophanis Πρίαμον appellatam esse coniecit p. 158.

476. Scholiasta Aristoph. Vesp. v. 288: Ἐχτυριεῖς: ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδιῶν ἐν χύτραις, διὸ καὶ Σοφοκλῆς τὸ ἀποκτείνειν χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ.

477. Pollux 10, 147. Οἰκοδόμου δὲ σκευή, λείαι, γλαρίδες, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Πριάμῳ. Idem 7, 118. Καὶ λατύπους δὲ Σοφοκλῆς, ὅπου καὶ ἐργαλεία τῶν λατύπων ὀνομάζει λείας καὶ γλαρίδας.

ΗΡΟΚΡΙΣ.

De Proceridis, Erechthei filiae, et Cephali, Deionei filii, amoribus v. Pherecydes apud schol. Homeri Od. 11, 321. et Ovidius Metam. 7. 694.—862. quorum ex narrationibus probabiliores de argumento fabulae Sophocleae coniecturas fieri posse quam ex Apollodori (3. 15, 1.), Antonini Liberalis (c. 41.) et Hygini (Fab. 189.) narrationibus recte monet Welckerus p. 388.

478. Pollux 9, 140. Ἐπιτιμητής — Σοφοκλῆς εἰπὼν ἐν τῇ Προκρίδι "Κολασταὶ κάπιτιμηταὶ κακῶν." Eadem nomina coniunxit Euripides Suppl. 255. τούτων κολαστὴν κάπιτιμητὴν, ἀναξ.

ΡΙΖΟΤΟΜΟΙ.

Argumentum huius tragœdiae fuisse Peliam veneficis Medae artibus interfectum recte coniecisse videtur Welckerus p. 340: unde fragmentum ab Erotiano ex Pelia allatum (433.) ad hanc fabulam refert. Chorū fabulae manifestum est ex ῥιζοτόμοις fuisse compositum, veneficas quibus Medea uteretur herbas praeparantibus: quod Welckerus p. 342. illustrat collato Theophrasti de ῥιζοτομίᾳ loco Hist. Pl. 8, 6. memorataque Epimenidis ῥιζοτομία. Aesculapium ῥιζοτόμον appellat Hercules apud Lucian. Dial. Deor. 13

479. Macrobius Saturnal. 15, 19. *Sophoclis autem tragœdia id, de quo quaerimus, etiam titulo praefert. Inscriptum enim ῥιζοτόμοι, in qua Medeam describit maleficas herbas secantem, sed aversam, ne vi noxii odoris ipsa interfeeretur; et succum quidem herbarum in cados aeneos refundentem, ipsas autem herbas aeneis falcibus exsecantem. Sophoclis versus hi sunt*

Ἡ δ' ἔξοπισω χερὸς ὄμμα τρέπουσ'

ὀπὸν ἀργινεφῇ στάζοντα τομῆς

χαλκίοισι κάδοις δέχεται.

Et paullo post

αἱ δὲ καλυπταὶ

κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς,

ἃς ἦδε βοῶσ', ἀλαλαζομένη,

γυμνῇ χαλκίοις ἤμα δρεπάνοις.

V. 2. "Verbis ὀπὸν ἀργινεφῇ significari videtur faeculentū quiddam, quod Hippocratici ὀμίχλας dicere solent, Latini nubeculas." Lobeck. Paralip. p. 50.

V. 4. καλυπταὶ] καλυπτραὶ in libris. 5. τομάς hoc loco omittit codex Paris. 6371. 6. ἀλαλαζομένη] ὀλολυζομένη Ellendtius. 7. τομάς post δρεπάνοις lectum delevit Valckenarius.

480. Schol. Apollonii Rhodii 2, 1213. "Ὅτι δράκουσι καὶ δρυῖν κλάδω στέφεται ἡ Ἐκάτη καὶ Σοφοκλῆς ἐν ῥιζοτόμοις τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα

Ἥλιε δέσποτα

καὶ πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνῳδίας

Ἐκάτης ἔγχος, τῷ δι' Ὀλύμπου

πωλοῦσα φέρει καὶ γῆς ναῖουσ'

ἱερὰς τριόδους, στεφανωσαμένη

δρυὶ καὶ πλεκταῖς

ῥιζῶν σπείραισι δρακόντων.

V. 2. εἰνῳδίας] ἐνῳδίας codex. 3. τῷ Brunckius pro τό. τὸ δι' Ὀλύμπου Valckenarius. 4. πωλοῦσα H. Keilius. πωλοῦσα codex. πάλλουσα Dobraeus. 5. δρυὶ Ellendtius pro δρυσί. πλεκταῖς — δρακόντων] πλείστους ῥιζῶν σπείρουσι δράκοντας codex. Correxit Valckenarius, qui πλεκταῖς scripsit et σπείρησι.

481a. Hesychius, Ἀἰστώσας: διαχέας καὶ τήξας. Σ. ῥιζοτόμοις "Κόρον αἰστώσας (codex ἰστώσας) πῦρ." Scribendum κηρὸν αἰστώσας (vel ἄστώσας) πυρὶ cum Kustero.

481b. Plinius Hist. Nat. 21, 88. *Sophocles enim poeta venenatum id (trifolium) dicit. Ad ῥιζοτόμους probabiliter rettulit Nauckius.*

ΣΑΛΜΩΝΕΤΣ (ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ).

De argumento dramatis facile est coniecturam facere ex narratione Apollodori 1, 9, 7. et Hygini Fab. 61.

482. Athenaeus 11. p. 487d. Καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ κοττάβου ἐφεσθηκός, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἐπεμπον, ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμωνεὶ χάλκειον ἔφη κάρα, λέγων οὕτως

Τὰδ' ἐστὶ κνισμός καὶ φιλημάτων ψόφος,

τῷ καλλικοτταβοῦντι νικητήρια

τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

V. 3. χάλκειον scripsi pro χαλκίον.

483. Galenus vol. 9. p. 385. Πέμφιξ δοκεῖ ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς λέγειν — ἐν Σαλμωνεὶ σατύροις

Καὶ τάχ' ἂν κεραυνία

πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσσομίας λάβοι.

— ἐπὶ δὲ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι κατὰ τὸδε τὸ ἔπος ἐν Σαλμωνεὶ σατύροις παρὰ Σοφοκλεῖ

Πέμφιρι πᾶσαν ὄφιν ἀγγέλυ πυρός.

V. 1. κεραυνία πέμφιξ libri. Correxit Porsonus.

2. δυσσομίας] δυσσομία Madvigius. δυσομβρίας Nau-
ckius. λάβοι] βάλοι Brunekius. 3. πάσαν] πλή-
σας Hermannus Opuse. vol. 4. p. 277. ὄψιν ἀγγέλω
Bentleius pro ὀψιατέλων.

484. Hesychius, Θῆμα: θῆκη, τάφος, ἀνάθημα. Σ.
Σαλμωνεῖ.

485. Hesychius, Καρικοὶ τράγοι: ὡς εὐτελῶν ὄν-
των. Σ. Σαλμωνεῖ. εἰ μὴ ἄρα εἶπε συγχέων (sic
Meinek. pro ἄρα ὑποσυγχέων) τοὺς Κιλικίους.

ΣΙΝΩΝ.

De Sinonis dolo quo Troianos fefellerit v. Virgil.
Aen. 2, 57.—198. 233.—265. Hygin. Fab. 108. Quin-
tum Smyrnaeum 12, 238. 13, 23. ab Welekero indi-
catus p. 157. Proclus in Chrestom. p. 461. ex Aretino,
καὶ Σίνων τοὺς πυρσούς ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς, πρό-
τερον εἰσεληλυθὺς προσποίητος. οἱ δὲ ἐκ Τενέδου
προσπλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ τοῦ δουρείου ἵππου ἐπι-
πίπτουσι τοῖς πολεμίοις καὶ πολλοὺς ἀνελόντες τὴν
πόλιν κατὰ κράτος λαμβάνουσι.

486. Hesychius, Αἰθύσσειν: ἀνασεῖν. Σίνωνι Σο-
φοκλῆς. Idem, Ἀναῖθύσσω: ἀνασεῖω. Σ. Σίνωνι.

487. Hesychius, Ἀξέστους: τραχείας. Σ. Σίνωνι
(codex σιών).

488. Hesychius, Ἀρηρτον: ἀφραστον, ἀνιστόρη-
τον, ἀπόρητον, ἀφωνον, αἰσχρόν. Σ. Σίνωνι. Eius-
dem glossae, Ἀρητόν: βλαβερὸν, πολυχρόνιον, ad-
iectum Σοφοκλῆς συνώνυμον ὕστερος, i. e. Σ. Σίνωνι
ἀνιστόρητος, verbis ex altera glossa huc illatis.
Quod vidit Albertus.

489. Hesychius, Ἐνθρίακτος: ἐνθουσιῶν. καὶ ἐν-
θέακτος (?). Σ. Σίνωνι.

ΣΙΣΤΦΟΣ.

Sisyphum, drama satyricum, etiam Aeschylus et
Euripides scripserunt. Sophocleum solus memorat
uno loco Hesychius: ut incertum sit utrum Sophocles
quoque hoc argumentum tractaverit, an poetarum
nomina permutaverit grammaticus, ut monuit Wel-
ckerus p. 402.

490. Hesychius, Ζεῦρος τριπάρθενον: Εὐριπίδης
Ἐρεχθεὶ καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ “Χαρίτων τριζύγων.”
Ἀριστοφάνης “Ὡραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν
τὸ Ζεῦρος ἔθηκε “Ζεῦρος τριδουλον.” Codex χαρίτων
ζυγῶν. Recte restitutum τριζύγων, collato Eurip.
Hel. 357. τριζύγοις θεαῖσι, et Macedonio Anth. Pal.
11, 27. τριζυγέες Χάρities.

ΣΚΤΘΑΙ.

Argumentum dramatis ex Argonautarum fabula
petitum fuisse fragmenta docent. Dixit de eo Wel-
ckerus p. 337.—340.

491. Schol. Apollonii Rhodii 4, 223. Φερεκύδης δὲ
ἐν ἑβδόμῃ τὴν Μηδείαν φησιν ἄραι μικρὸν τὸν Ἄψυρ-
τον ἐκ τῆς κοίτης, Ἰάσονος εἰπόντος αὐτῇ, καὶ ἐνεγ-
κεῖν πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας, ἑπεὶ δὲ ἐδιώχθησαν,
σφάζει καὶ μελίσσαντας ἐκβαλεῖν εἰς τὸν ποταμόν.
ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις ὁ Σοφοκλῆς ἑτερομήτορα τῆς Μη-
δείας τὸν Ἄψυρτον λέγει “Οὐ γὰρ ἐκ μῆας κοίτης
ἐβλαστον, ἀλλ’ ὁ μὲν Νηρηίδος τέκνον ἄρτι βλαστά-
νεσκεν (codex βλάστεσκεν), ἦν Εἰδυῖα πρὶν ποτε
Ἰκεανοῦ κόρη τίκτεν.” Ex tetrametris, ut monuit
Valekenarius Diatr. Eurip. p. 224, qui κοίτης deleuit
et Ἰδυῖα pro Εἰδυῖα scripsit. “Idyia Medae ma-
trem facit Hesiodus Theog. 958.—962. quicquid con-
sentiret Sophocles, si τὴν δ’ pro ἦν legendum esset

[ut est in duobus apographis]. Schol. Apoll. Rh. 3,
242. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος (λέγει) Ἐκάτην μητέρα
Μηδείας καὶ Κίρκης, ὡς προεῖρηται, Σοφοκλῆς Νέαι-
ραν μίαν τῶν Νηρηίδων, Ἡσίωδος δὲ Ἰδυῖαν. Quae
dubitari potest utrum de Apsyrti an Medae matre
intellegenda sint.” Nauek. De Apsyrtio in alio
scholio ad loem priorem, Φερεκύδης ἐν ἑβδόμῃ φησὶ
διωκομένους ἀναβιβάσαι ἐπὶ τὴν ναῦν τὸν Ἄψυρτον
καὶ μελίσσαντας ῥῖψαι εἰς τὸν ποταμόν. Σοφοκλῆς δὲ
ἐν Κολχίσι φησὶ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα
σφαγῆναι.

492. Schol. Apollon. Rhod. 4, 284. Ἐκαταῖος δὲ
ἱστορεῖ μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φάσιν,
οὐδὲ διὰ Τανάϊδος ἐπλευσαν (ἐκπλεῦσαι Π. Keilius),
ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ’ ὃν καὶ πρότερον,
ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ. Schol. Dionysii
Per. 10. Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεὶ λυομένῳ καὶ Σο-
φοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου (τοῦ Τανάϊδος) διο-
ρίζεσθαι φησι τὰς ἡπείρους.

493. Athenaeus 5. p. 189a. Καλοῦσι δ’ ἄρσενικῶς
τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ
πάντες οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς: οἱ δὲ ποιηταὶ
θηλυκῶς. Σοφοκλῆς Σκύθαις

Κρημνοῦς τε καὶ σήραγγας ἡδ’ ἐπακτίας
αὐλῶνας.

Feminino etiam in Trach. 100. usus est ποντίας αὐ-
λῶνας, ubi in cod. superscriptum est οὐς.

494. Erotianus p. 96. (p. 55. ed. Klein.) Ἀχιλ-
ληίδες: κριθῶν εἶδος. ὧν μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης
καὶ Σοφοκλῆς. Hesychius, Ἀχιλλείων Ἰππεύειν Ἀρι-
στοφάνης (v. 819.) καὶ Σ. Σκύθαις.

495. Hesychius, Ἀψάλακτος: ἀκίνητος, ἀψηλάφη-
τος, ἀκράτητος. Σ. Σκύθαις. Idem Ψαλακτόν: οὐκ
ἀνερεύνητον. Alterius glossae lemma esse debebat
Οὐκ ἀψάλακτον. Recte apud Photium p. 359, 5.
Οὐκ ἀψάλακτος (codex ἀποψάλακτος): οὐκ ἀκρότης
οὐδὲ ἀρράπιστος. et in Bekk. Anecd. p. 475, 31. ἀψά-
λακτος: ἀψηλάφητον.

ΣΚΥΡΙΑΙ.

In locis grammaticorum partim Σκυρίας partim
Σκυρίους.

496. “Notum argumentum fabulae. Vide Hygi-
num cap. 96. et Philostrati iunioris iconem cui titu-
los Achilles in Seyro p. 863. ubi Sophoclei dramatis
meminit: Σκύρος, νῆσος, ἦν ὁ θεῖος Σοφοκλῆς ἀνε-
μῶδες καλεῖ.” Brunek. Coniecturas de compositione
fabulae deque personis quae in ea prodierint expo-
suit Welekerus p. 102.—107.

497. Plutarchus Moral. p. 34a. Τὴν δὲ πρὸς τὸν
Ἀχιλλέα τὸν ἐν Σκύρῳ καθήμενον ἐν ταῖς παρθέναις
γεγενημένην ἐπίπληξιν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς

Σὺ δ’, ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννύς γένους,
Ξαίνεις, ἀρίστου πατρός Ἑλλήνων γεγώς;

Iterum hos versus, quos ad fabulam Sophocleam pro-
babiliter rettulit Brunekius, affert Plutarchus p. 72c.
praemissis verbis, Ὁ ἐν τοῖς Σκυρίοις Ὀδυσσεύς.
ubi κατασχύνων pro ἀποσβεννύς scriptum.

498. Stobaeus 51, 24. Σ. Σκυρίους

Φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεῦειν νέους.

499. Stobaeus 59, 3. Σοφοκλέους Σκυρίων
Οἱ ποντοναῦται τῶν τάλαιπύρων βροτῶν,
οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμουν
πλούτου ποτ’ ἂν νείμειεν ἄξιαν χάριν
λεπταῖς ἐπὶ ῥιπίσιν ἐμπολέας μακράς
ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολύφθοροι
ἢ ὥσαν ἀκέρδαναν ἢ διώλεσαν.

V. 1. Oī est in B, ἢ in Scor., neutrum in A. 2. θεῶν νέμω] βροτῶν γέμων Meinekius. 4. ἐπὶ ῥιπίσιν] Libri ἐπιρροπήσιν vel ἐπιρροπήσιν. Correxuit Meinekius, collato de mensura syllabae penultimae, quae plerumque corrigitur, Herodiano περὶ διχρόνων in Cramerī Anecd. Oxon. vol. 3. p. 299, 10. Τὸ μέντοι καρίς καὶ ῥίπης ἢ μὲν κοινή συνήθεια ἐκτείνει, ἢ δὲ τῶν Ἀθηναίων διάλεκτος συστέλλει. 6. ἢ ὤσαν Porsonus pro ἧς ὡς ἄν. ἀκέρδαναν Meinekius pro ἢ κέρδαναν.

500. Stobaeus 116, 28. Σοφοκλέους Σκυρίων Οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἶον ἢ πολλὴ Ζόη.

Ζόη pro ζωὴ restituit Porsonus.

501. Stobaeus 124, 17. Σοφοκλέους Σκυρίων Ἄλλ' εἰ μὲν ἦν κλάουσιν ἰδοῦσθαι κακὰ καὶ τὸν θανόντα δακρύοις ἀνίσταναι, ὁ χρυσὸς ἦσσαν κτήμα τοῦ κλάειν ἄν ἦν· νῦν δ', ὡ γεραιέ, ταῦτ' ἀνιηνύτως ἔχει, 5 τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν· κάμοι γὰρ ἄν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνήκτ' ἄν ἐς φῶς.

V. 1. κλάουσιν et v. 3. κλάειν scripsi pro κλαίουσιν et κλαίειν. 3. ἦσσαν] ἦττον libri. 5. τὸν μὲν] τὸ μὲν A. τὸν ἐν Bergkiius. Totum versum ab interprete confictum esse iudicat Herwerdenus p. 10.

6. κάμοι] καὶ μοι libri. 7. ἐς] εἰς libri. 502. Hesychius, Ἀποστιβής (codex ἀποστιβή·): ἀποπεφοιτηκώς. οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν. Σ. Σκυρίαις.

503. Hesychius, Αὐτόσσυτον: αὐτοκέλευστον. Σ. Σκυρίοις. Omisso nomine fabulae grammaticus Bekkeri p. 467, 31.

504. Hesychius, Ἀχρήματον: ἀδάπανον. Σ. Σκυρίοις. Codex ἀχρήματα.

505. Hesychius s. v. Εὐῶρος — ὡς ὁ αὐτὸς (Σοφοκλῆς) ἐν Σκυρίαις χρῆται τῷ εὐωριάζειν.

[ΣΤΥΝΔΕΙΠΝΟΙ. Vide ΑΧΑΙΩΝ ΣΤΑΛΛΟΓΟΣ.]

[ΣΦΥΡΟΚΟΠΟΙ. Vide ΠΑΝΔΩΡΑ.]

[ΤΑΝΤΑΛΟΣ. Vide ad Fragm. 964.]

ΤΕΥΚΡΟΣ.

Ad hanc fabulam spectant quae Aristoteles obscurius significavit Rhet. 2, 23. διαφέρει δὲ ὁ τρόπος, οἶον ἐν τῷ Τεύκρῳ· ὃ ἐχρήσατο Ἰφικράτης πρὸς Ἀριστοφῶντα, ἐπερόμενος εἰ προδοίῃ ἂν τὰς ναῦς ἐπὶ χρήμασιν· οὐ φάσκοντος δέ, εἴτα, εἶπεν, σὺ μὲν ὦν Ἀριστοφῶν οὐκ ἂν προδοίης, ἐγὼ δ' ὦν Ἰφικράτης; et 3, 15. κοινὸς δ' ἄμφοιν ὁ τόπος τὰ σύμβολα λέγειν, οἶον ἐν τῷ Τεύκρῳ ὁ Ὀδυσσεὺς ὅτι οἰκείος τῷ Πριάμῳ· ἢ γὰρ Ἡσιόνη ἀδελφὴ· ὁ δὲ ὅτι ὁ πατήρ ἐχθρὸς τῷ Πριάμῳ, ὁ Τελαμῶν, καὶ ὅτι οὐ κατέειπε τῶν κατασκόπων. Versus ex Sophoclis Oedipode ab Stobaeo Flor. 114, 6. per errorem allatos (fragm. 964.) ad Teucrum probabiliter rettulit Welckerus p. 193. Inter Latinos Teucrum scripsit Pacuvius, cuius de fragmentis dixerunt Welckerus p. 192.—197. et Ribbeckius p. 287. 288. In tragoedia Sophoclea primariae partes fuerunt Teuceri et patris eius Telamonis, acriter in Teucrum invehentis quod Aiacis fratris suum suum non impediverit: quod exprobratum sibi a patre, etsi iniuria, fore praevidet Teucer in oratione quam post necem Aiacis voluntariam habet apud Sophoclem in Aiae v. 982.—998. De tempore huius tragoediae tantum scimus, priorem fuisse Nubibus Aristophanis, quae fabula acta est olymp. 89, 2. V. Fragm. 597.

506. Stephanus, Κυχεῖος: πάγος περὶ Σαλαμίνα. Σοφοκλῆς Τεύκρῳ.

507. Aristophanes Nubibus 583. Βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς. ubi scholiasta, παρὰ τὰ ἐκ Τεύκρου Σοφοκλέους

Οὐρανοῦ δ' ἄπο

ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.

508. Stobaeus 122, 10.

Ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν

ἐτερόμην σου τέρπιν εὐλογομένου, ὡς ζῶντος· ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με ἔσαν Ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον.

V. 1. ὦ] αὐ A.

509. Ad hanc fabulam Blomfieldus refert versus ab Tryphone de tropis p. 48. (vol. 8. p. 738. ed. Walz. Greg. Cor. ib. p. 767., Choerob. ib. p. 808.) sine poetae nomine allatos,

Τεύκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ ὑπὲρ τάφῳ πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας.

De alio fragmento ad hanc fabulam fortasse referendo v. ad 761.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

Tragoedia eadem quae Μυσοί, ut Welckerus p. 414. coniecit.

510. Hesychius, Ἀειφόρος: αἰεθαλής. Σ. Τηλέφω. Corrupte apud eundem, Αἰφύρους· αἰθάλη. Σοφοκλῆς.

ΤΗΡΕΤΣ.

511. “Ad hoc drama alludit comicus in Avibus 100. ubi Erropis rostrum ridenti Euelpidi Errops ait Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

Ad quae sic scholiasta: ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρινθωμένον, καὶ τὴν Πρόκνην· ἐν ᾧ ἔσκυψε πολλὰ τὸν Τηρέα. Idem argumentum post Sophoclem tractavit Philocles, quem in eadem fabula perstringit comicus v. 280. ubi haec habet scholiasta: ὁ Σοφοκλῆς πρῶτος τὸν Τηρέα ἐποίησεν, εἴτα Φιλοκλῆς.” Brunck. Nec raro comici poetae tractarunt, ut Cantharus, Anaxandrides, Philetaerus. Fabulam notissimam enarrarunt Ovidius Met. 6, 411—476. et mythographi ab Welckero indicati, qui de singularum huius tragoediae partium compositione satis probabiliter dixit p. 375—388. adhibitis etiam Attii Terei fragmentis.

512. Stobaeus 10, 25.

Φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

513. Stobaeus 13, 5.

Θάρσει· λέγων τάληθές οὐ σφαλεῖ ποτε.

“In Vindobon. Εὐρίπ. Τηρεῖ, eodem errore quo deceptus fuit Apostolius Proverb. 10, 12.” Brunck. Libri σφαλῇ vel σφάλλῃ.

514. Stobaeus 20, 32.

Ἄνους ἐκεῖνος, αἱ δ' ἀνούστεραι ἔτι

ἐκείνον ἡμύναντο καρτέρων.

Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν μείζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον, ἱατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν.

“In Reg. cod. lemma adscriptum primo versui Σοφ. et 3. τοῦ αὐτοῦ Τηρεῖ. Hoc statim versui 1. appositum in Vindobon. continuatis una serie quinque versibus.” Brunck. V. 1. ἀνούστεραι ἔτι Brunckius cum hiatus vitioso. ἀνούστερ' ἔτι libri. ἀνούστεραι πολὺ Gaisfordus. ἀνούστερως ἔτι Cobetus. 2. καρτέρων] καρτερώτερον Grotius. κατὰ (πρὸς Cobetus) τὸ καρτερόν Porsonus.

515. Stobaeus 22, 22.

Θνητὰ φρονεῖν χρή θνητὴν φύσιν
τοῦτο κατειδότας, ὥς οὐκ ἔστιν
πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων
ταμίας, ὃ τι χρή τετελέσθαι.

Nomen fabulae in lemma in libris corruptum in ἀγήρει vel ἀγηρεί. V. 1. θνητὴν φύσιν] θνητοὺς φύντας Meinekius. Grotius θνητὴν δὲ φύσιν χρή θνητὰ φρονεῖν.

516. Stobaeus 39, 12.

Πολλὰ σε ζηλῶ βίου,
μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης.

517. Stobaeus 68, 19.

Νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρὶς, ἀλλὰ πολλάκις
ἔβλεψα ταύτη τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὥς οὐδέν ἔσμεν· αἱ νέαι μὲν ἐν πατρὸς
ἡδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον·

5. τερπνῶς γὰρ αἰεὶ πάντας ἀνοία τρέφει.
ὅταν δ' ἔς ἡβην ἐξικώμεθ' ἔμφρονες,
ὠθοῦμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα
θεῶν πατρῶν τῶν τε φυσάντων ἄπο,
αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους,
10 αἱ δ' εἰς ἀθήην δώμαθ', αἱ δ' ἐπίρροθα.
καὶ ταῦτ', ἐπειδὰν εὐφρόνη Ζεῦξή μία,
χρεῶν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

V. 2. ταύτη Vindob. ταύτην AB. 3. μὲν ἐν πατρὸς Valekenarius. μὲν γὰρ πατρὸς libri optimi. μὲν γὰρ ἐν πατρὸς B. 5. ἀνοία] ἡ ἀνοια libri. ἀγνοία Brunckius. 6. ἔμφρονες Dobraeus pro εὐφρονες.

7. διεμπολώμεθα Valekenarius pro διεμπολούμεθα. 10. ἀθήη B. ἀληθὴ ceteri. ἐπίρροθα] Hinc correcta Hesychii glossa, Ἐπιρρόθητα· ἐπίψογα. i. e. Ἐπίρροθα: τὰ ἐπίψογα.

518. Stobaeus 86, 12.

Ἐν φύλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ μα-
τρὸς ἡμᾶς
ἀμέρα τοὺς πάντας· οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλασεν
ἄλλου.

βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ'
ὄλβος ἡμῶν,
τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκας.

V. 1. ἐν φύλον Bergkii. ἐν φύλων libri optimi, ἐν φύλῳ interpolati. ματρὸς B et Scor. μητρὸς ceteri. 4. ἀνάγκας] ἀνάγκης libri.

519. Stobaeus 98, 45. Σοφοκλέους Τηρεῖ

Τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζῶαν
ποικιλομήτιδες αἶται
πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις.

V. 1. Τὰν δ' ἀνθρώπου ζῶαν libri. Metrum postulat γάρ, quod posuit Bergkii, et ζῶαν. 3. μεταλλάσσουσιν ὥραις] μεταλλάσσουσι μορφαῖς Lehrsius (Populäre Aufsätze p. 227.) Verba a Plutarcho ex Sophocle citata Moral. p. 21b.

Ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν
τίς χάρις, εἰ κακόβουλος
φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον;

Bergkii probabiliter coniecit in strophā vel antistrophā respondisse versibus ab Stobaeo allatis, et in versu tertio correxit ἐκτρέφει, quod sensus postulat et metrum commendat pro ἐκτρέφει.

520. Stobaeus 98, 46. ἐν ταύτῃ

Ζῶοι τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἡμᾶρ ὅπως ἡδιστα
πορῶντων, τὸ δ' ἔς αὔριον αἰεὶ
τυφλὸν ἔρπει.

His versibus in strophā videntur respondisse versus ab Porphyrio citati in libro de Styge apud Stobaeum 105, 57. Ἡ τε γὰρ αἴφειρος, ὥς φασιν ἄλλοι τε καὶ

Πλούταρχος, φιλοπενθὲς καὶ ἀτελὲς πρὸς καρπογο-
νίαν. διὸ καὶ Σ. ἐν τισι (Τηρεῖ Bergkii) φησὶν
Οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέπειν,
τανυφλοῖου γὰρ ἰσαμερίας τις
ὅστις αἰείρου βιοτὰν ἀποβάλλει.

Monuit Bergkii, quī ἰσαμερίας τις correxit pro ἰσα-
μέριος ὅστις.

521. Stobaeus 108, 58.

Ἀλγεῖνά, Πρόκνη, δῆλον· ἀλλ' ὅμως χρεῶν
τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν.

V. 2. θεῖα] θνητὰ Naekiis.

522. Aristoteles de Poetica cap. 16. ubi de variis agnitionibus agit, Καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή. Κερκίδος ὕμνου dixit fragm. 909.

523. Scholiasta Homeri Iliad. 15, 705. Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς ἐν τετάρτῳ Ἀττικῶν ὀνομάτων οὕτως ἔφη· φίλιππος μὲν τῆς μέσης δασυνομένης τὸ προσηγορικόν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγινώσκομεν

Ἥλιε, φίλιπποις Ὀρηῇ πρέσβιστον σέλας.

σέλας Bothius.

524. Hesychius, Αἴγλη: χλίδων. Σ. Τηρεῖ. De vocabulo χλίδων dixi ad Aristophanis fragm. p. 618. ed. Oxon.

525. 526. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 23. exscriptus ab grammaticis ad fragm. 331. indicatis, Φάρος κατὰ συστολήν παρὰ Σ. ἐν Τηρεῖ
Σπεύδουσιν αὐτὴν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει.

Eadem apud Herodian. περὶ διχρόνων in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 3. p. 295, 12. et Dracon. p. 35, 9.

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Triptolemus curru a draconibus veeto orbem terrarum peragrasse, ut Cereris dona hominibus impertiret, et sacra Eleusinia instituisse ex mythographorum narrationibus liquet a Welekero collectis, in primis Apollodori 1, 5, 2., Hygii Fab. 147., Mythographi Vaticani ab A. Maio editi 2, 99., Servii ad Virgil. Georg. 1, 19., et partim confirmatur iis quae ex Dionysio Hal. ad fragm. 527. apponimus. Quae tamen non suffieunt ad indieium de compositione fabulae Sophocleae faciendum: de qua coniecturas suas exposuit Welekerus p. 301—312. Quarum una prae ceteris est probabilis, Cephei regis, Triptolemo insidias parantis, partes aliquas in hac fabula fuisse; de quo videnda Hygini et Mythographi Vaticani narratio. Ceterum Lessiugio (in Vita Sophoclis) Triptolemus prima Sophoclis fabula esse visa est, acta olymp. 77, 4., computatione ex Plinii verbis (v. Fragm. 529.) facta. Quam rationem non satis certam esse monet Welekerus p. 310., quum Plinius annos usque ad mortem Alexandri a primo Sophoclis certamine scenico computare potuerit, etiam si Triptolemus non prima eius tragoedia fuerit.

527. Dionysius Halic. Antiq. 1, 12. Μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγωδοποιὸς ἐν Τριπτόλემῳ δράματι. πεποιήται γὰρ αὐτῷ Δημήτρη διδάσκουσα Τριπτόλεμον δσην χώραν ἀναγκασθήσεται σπειρῶν τοῖς δοθείσιν ὑπ' αὐτῆς καρποῖς διεξελθεῖν. μνησθεῖσα δὲ τῆς ἐξου πρώτων Ἰταλίας, ἥ ἐστιν ἀπὸ ἄκρας Ἰαπυγίας μέχρι πορθμοῦ Σικελικοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο τῆς ἀντικρῆ ἀσπασμένης Σικελίας, ἐπὶ τὴν ἐσπέρην Ἰταλίαν αὐθὺς ἀναστρέφει, καὶ τὰ μέγιστα τῶν οἰκούντων τὴν παράλιον ταύτην ἐθνῶν διεξέρχεται, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Οἰνῶντων οἰκίσεως ποιησαμένη. ἀπόχρη δὲ ταῦτα μόνον λεχθέντα τῶν ἱαμβείων, ἐν οἷς φησι

Τὰ δ' ἐξόπισθε χειρὸς ἐς τὰ δεξιὰ
Οἰνωτρία τε πᾶσα καὶ Τυρσηνικὸς
κόλπος Λιγυστικὴ τε γῆ σε δέξεται.

V. 1. ἐς scripsi pro εἰς.

528. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 29. Χαρναβών Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ

Καὶ Χαρναβώντος, δς Γετῶν ἄρχει τανύν.

De hoc versu dixit Lobeckius Aglaoph. p. 215. 1351. ubi codicis scripturam ὅτι τῶν δς γε pro δς Γετῶν correxit, collato Hygino Poet. Astron. 2, 14. qui sic scribit, *Hanc (Ophiuchum) complures Carnabonta dixerunt nomine Getarum regem, qui sunt in Mysia regione, fuisse: qui eodem tempore regno est potius quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim quum sua beneficia largiretur hominibus, Triptoleum — iussit omnium nationum agros circumcunctem semina partiri —, qui quum pervenisset ad eum quum supra diximus Getarum regem, ab eo primum hospitaliter acceptus, deinde — insidiis captus pene perdidit vitam. Carnabontis enim iussu, quum draco unus eorum esset interfectus, — Ceres eo venisse et ereptum adolescentem curram dracone altero subiecto reddidisse, regem — poena non mediovi affecisse narratur.*

529. Plinius H. N. 18, 12, 1. *Hae fuere sententiae Alexandro magno regnante, quum clarissima fuit Graecia atque in toto orbe terrarum potentissima, ita tamen ut ante mortem eius annis fere 145 Sophocles poeta in fabula Triptolemo frumentum Italicum ante cuncta laudaverit, ad verbum translata sententia*

Et fortunatam Italiam frumento canere eandem;

530. Sophoclis Triptolemi meminit Strabo 1. p. 27. ubi docet Homerum in Geographicis accuratius esse senioribus poetis, Καὶ γάρ· εἰ μὴδὲν ἄλλο, τὸν γε Τριπτόλεμον τοῦ Σοφοκλέους, ἢ τὸν ἐν ταῖς Βάκχαις Εὐριπίδου πρόλογον ἐπελθόντα καὶ παραβαλόντα τὴν Ὁμήρου περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμέλειαν, ῥῶον ἢν αἰσθέσθαι τὴν ἐπιβολὴν ἢ τὴν διαφορὰν. — ὁ μὲν τὸν Διόνυσον ἐπιόντα τὰ ἔθνη φράζων, ὁ δὲ τὸν Τριπτόλεμον τὴν κατασπειρομένην γῆν, τὰ μὲν πολὺ διεστώτα συνάπτουσιν ἐγγύς, τὰ δὲ συνεχῆ διασπῶσι.

531. Athenaeus 2. p. 67c. Μνημονεύει Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ τοῦ ταριχηροῦ γάρου. Versus integer apud Pollucem 6, 65.

Οὐδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου.

Herodianus Pieroni p. 437. Ὁ γάρος ἄρσενικῶς — Σοφοκλῆς. Tetrametrum restitui voluit Meinek. Com. vol. 2. p. 178. οὐδὲν ἡ τάλαινα δοῦσα τοῦ ταριχηροῦ γάρου, senarium Bergkii σύ δ' ἡ τάλαινα δὸς ταριχηροῦ γάρου.

532. Athenaeus 3. p. 110e. Ὅρινδου δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ, ἥτοι τοῦ ἐξ ὀρύζης γινομένου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπία γινομένου σπέρματος, ὃ ἐστὶν ὅμοιον σησάμῳ. Hesychius, Ὅρινδην: ἄρτον παρὰ Αἰθίοφι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ.

533. Athenaeus 10. p. 447b. Τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν, ὡς Σ. ἐν Τριπτολέμῳ Βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν (?).

534. Harpocrates, Μελίνη; ὁσπρίου ἐστὶ σπέρμα, καὶ ἄρσενικῶς λέγουσι· θηλυκῶς δὲ Σ. Τριπτολέμῳ "Κνήμη μελίνης." Eadem, sed omissis poetae verbis, Photius p. 255, 24. et Suidas s. v. Μελίνη. Μῖrum κνήμη (in libris nonnullis μνήμου scriptum), pro quo Nauckius κνήκου coniecit, collato Hesychio, Κνήκος: — εἰδὸς τὴν σπέρματος. καὶ πυρός.

535. Scholiasta Pindari Olymp. 10, 1. Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ

SOPHOCLES.

Θές δ' ἐν φρονὸς δέλτοις τοὺς ἐμοὺς λόγους.

Θές δ' ἐν] οὐδ' αἱ cod. Vratisl.: unde Meinekii σύ δ' ἐν.

536. Schol. Euripidis Troad. v. 218. Τινὲς φασὶ καὶ τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Καρχηδόνα ἐπὶ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος κτισθῆναι, Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τῶν καιρῶν Τριπτολέμου οἰκισθῆναι τὴν Καρχηδόνα, ἐν οἷς φησὶ Καρχηδόνας δὲ κράσπεδ', ἣν ἀσπάζομαι.

Codex Vaticanus κράσπεδ' ... ἀσπάζομαι. Addidi ἦν cum Bergkio. Codex Neapol. ex Vaticano descriptus κράσπεδες (δ cum compendio syllabae ες) ἀσπάζομαι, unde Cobetus parum probabiliter

Καρχηδόνας δὲ κράσπεδ' ἐστ'. B. ἀσπάζομαι.

537. Scholiasta Sophoclis Oedip. Col. 504. Χρήσται: χρεῖη ἔσται, κατὰ συναλιφῆν, χρήσται, ἀντὶ τοῦ χρεῖη ἔσται. δηλοῦται δὲ ταυτὸν τῷ δέήσει. καὶ ἐν Τριπτολέμῳ

Χρήσται δὲ σ' ἐνθὲνδ' αὐτὶς (corr. αὐθὶς) —

Fallitur grammaticus de synaloepha ex χρεῖη ἔσται cogitans. Vera scriptura est χρήσται, ut χρεῶν ἔσται et χρεῶν ἔσται dicitur: de quo dixi in annotatione ad Oed. Col. 504.

538. Etymolog. M. p. 395, 11. Πλίσσεσθαι τὸ βάδην διαβαίνειν, καὶ πλίγμα τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σ. Τριπτολέμῳ

Δράκοντε θαιρὸν ἀμφιπλῖε εἰληφότε.

περιβάδην. Vulgo δ' αἶρον ἐκ δράκοντα — εἰληφότες. ἀμφιπλῖε ex Triptolemo memorant schol. Aristoph. Ach. v. 217. Suidas s. v. περιβάδην et πλῖε, Gregor. Cor. p. 548. ubi Koenius "Apud Etymolog. MS. Leiden. σοφοκλῆς, οἶον. δράκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλῖε εἰληφότε, pro edito εἰληφότες. Illud proprius abest a Pollucis lectione 2, 172. θαιρὸν ἀμφιπλῖε εἰληφότα. — Verior Sophoclis lectio est apud Rufum Ephes. de partib. homin. p. 32. δράκοντε θαιρὸν ἂ. εἰληφότε." Hesychius, Θαιρός: ὁ διήκων ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἔως κάτω στροφεὺς τῆς θύρας, ἢ ἄξων. Σ. Τριπτολέμῳ. Eustathius p. 914, 33. Ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὐρηται καὶ ὅτι θαιρός ὁ ἄξων παρὰ Σοφοκλεῖ.

539. Hesychius, Δαίς: Σοφοκλῆς

Ἦλθεν δὲ δαῖς θάλαια, πρεσβίστη θεῶν.

ἢ δι' ἐράων εὐωχία. ἔνιοι δὲ τὰς Μούσας. Τριπτολέμῳ. Codex thelei. . . Correxerit Kusterus.

540. Hesychius, Ἀμαλλα: δράγματα, δέσμη (δέσμι codex, quod etiam δέσμαι esse potest) τῶν ἀσταχῶν. Σ. Τριπτολέμῳ.

541. Pollux 10, 79. Τὴν δὲ ἀπύθμενον κύλικα ἐν Τριπτολέμῳ Σ. ἀπυνδάκωτον ὠνόμασεν

Ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιε.

Sine poetae nomine attulerunt Demetrius περὶ ἐρμηνείας cap. 114. et schol. Homeri Il. 11, 634. in Crameri Anecd. Paris. vol. 3. p. 16, 11. et spectant ad hunc versum Hesychius s. v. ἀπυνδάκωτος et Suidas s. v. πύνδαξ.

542. Hesychius, Ἀφράδμυν: ἀσύνετος, ἀμαθής. Σ. Τριπτολέμῳ. Grammaticus Bekkeri p. 472, 13. Ἀφράδμυν: ἀσύνετος. Σοφοκλῆς. Formam Ἀφράδμυν apud Hesychium postulat ordo literarum.

543. Antiatticista p. 92, 1. Εἰς ὀρθὸν φρονεῖν: ἀντὶ τοῦ καλῶς φρονεῖν. Σ. Τριπτολέμῳ. Priscianus 18, 202. p. 305, 16. ed. Hertz. "Illi εἰς ὀρθὸν φρονῶ et εἰς ταύτην πρόθεσιν."

544. Hesychius, Ἐλκη: λῦπαι. Σ. Τριπτολέμῳ.

545. Antiatticista p. 97, 33. Ζευγηλάτης: Σ. Τριπτολέμῳ.

546. Ἰαννα: vide fragm. 54.

547. Hesychius, Ἰλλυρίς γονή: ἀντί τοῦ Ἰλλυρίς γενεά. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Καλλίστρατος γυνή ἀντί τοῦ γῆ. χρώνται γάρ οὕτως. Σ. Τριπολέμω. Callistratus quum γυνή conieceret, non cogitavit tragicos non tñn γυνή, sed τὸν γυνή dicere.

ΤΡΩΙΛΟΣ.

Scholiasta Hom. Iliad. 24, 257.: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ τοῦ εἰρήσθαι ἱπποχάρμην τὸν Τρωῖλον οἱ νεώτεροι ἔφ' ἵππου διωκόμενον ὑποτίθενται· et, Ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ φησὶν αὐτὸν ὀχευθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως ἵππους γυμνάζοντα παρὰ τὸ Θυμβραῖον καὶ ἀποθανεῖν. Eustathius: "Ὅν φασιν ἵππους ἐν τῷ Θυμβραίῳ γυμνάζοντα λόγῃ πεσεῖν ὑπὸ Ἀχιλλέως. Ex quibus Welckerus p. 124. illud ὀχευθῆναι in λογχευθῆναι mutavit. φονευθῆναι coniecerat Heynius. Τρωῖλον comoediam scripsit Strattis: unde Meinekius Hist. com. p. 233. verum ex illa comoedia alatum ἢ μήποτ' ὦ παῖ Ζηνός, ἐξ ταυτὸν μόλης ex Sophoclis tragoedia sumtum esse coniecit. Ex fragmentis nihil quod satis certum sit de compositione totius fabulae colligi potest. Tentavit tamen Welckerus p. 124—129.

548. Schol. Pindari Nem. 3, 60. Περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως τῆς Θέτιδος καὶ Σ. φησιν ἐν Τρωίλῳ

Ἐγήμεν ὡς ἔγήμεν ἀφθόγγους γάμους,
τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακεῖς ποτε.

παντομόρφῳ Heathius pro πανταμόρφῳ. Similiter Θέμις καὶ Γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφῇ μία ab Aeschilo dicta est Prom. 210. De Thetidis μεταμορφώσεσι vid. Pind. Nem. 4, 62. Apollodor. 3, 13, 5. Pausan. 5, 18, 5.

549. Pollux 10, 165. Ξίφους δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρβαρικὸν ἢ σκάλμη, Σ. εἰπόντος ἐν Τρωίλῳ

Σκάλμη γάρ ὄρχεις βασιλῆς ἐκτέμνουσ' ἐμούς.

Correxi accentum σκαλμή et σκαλμη. V. Arcad. p. 110, 2.

550. Hesychius, Ἀμάσεται: ἀπὸ τῆς ἀμίσσεως (ἄμης Nauekius), οἰονεὶ σφάζει (codex σφάζαι). Σ. Τρωίλῳ. Verbum suspectum.

551. Scholiasta Pindari Pyth. 2, 121. Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ Τρωίλου

Τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα.

παῖδα μὲν τῇ ἡλικίᾳ, ἄνδρα δὲ τῷ φρονήματι. δεσπότης] δεσπότην Blomfieldus. Hesychius, Ἀνδρόπαις: ἀνδρόμενος ἦδη παῖς, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων παῖς. Σ. Τρωίλῳ. Ἀνδρόπαις ἀνήρ Aesch. Sept. 533.

552. Hesychius, Ἀπέσκη: τόξον (τόξα recte Elendtius) ἀπέσκη. ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκας τόξα. Σ. Τρωίλῳ. Corrige θήκης ex Bekkeri Anecd. p. 422, 33. Ἀπέσκη: γυμνὰ θήκας τόξα. Rectum accentum ἀπέσκη restituit Schmidtus.

553. Hesychius, Ἀπιστος: ἀπαράπιστος, ἀπειθής. Σ. Τρωίλῳ. Recte Ἀπειστος: ἀπαράπειστος Nauekius, collata Lobeckii annot. ad Soph. Ai. p. 139. Quam certam esse emendationem ostendit adiectivum ἀπαράπιστος, quod nihili est.

554. Hesychius, Ἀσας: βλάσας, ἔβλασας. Σ. Τρωίλῳ. ἔβλασας recte delere videtur Nauekius.

555. Hesychius, Ἀσόλοιον: ἡμερον, προσήνές, οὐ βάρβαρον. Σ. Τρωίλῳ.

556. Hesychius, Ἐλαιοῦται θριῖ: Σ. Τρωίλῳ. Ἀρίσταρχος, ρυπαίνεται. βέλτιον δὲ, λαμπρύνεται.

557. Hesychius, Ἐρκη: ὅπλα. Σ. Τρωίλῳ.

558. Ἰαί: vide fragm. 51. Hesychius, Ἰήιος: — ἀλλὰ καὶ θρήνον σημαίνει, ὡς Σ. Τρωίλῳ.

559. Hesychius, Καταρβύλοις χλαίναις: ποδιρέσιν, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι. Σ. Τ. Hue fortasse referenda glossa Καθάρβυλος.

560. Etymolog. M. p. 597, 44. Ναρόν: τὸ ὕγρὸν. — Σ. Τρωίλῳ

Πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά.

Conf. Orionem p. 110, 3. Etym. Gud. p. 627, 14. et Havn. in Sturzii annot. 1. p. 978. Pro δὲ scribendum δῆ, aut καὶ ex eod. Veneto Gaisfordi.

561. Ὅροσάγγαι: vide fragm. 193.

562a. Photius p. 497, 3. et Anecd. Bachmanni vol. 1. p. 361, 9. Σακοδερμίτης (σακοδερμήτης ap. Bachm.): Σ. Τρωίλῳ. οἱ μὲν τὸν ὄφιν, οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα. ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα, παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπὶ χαλκᾷ. Conf. Hesychium in σακοδερμιστής et fragm. 397.

562b. Suidas s. v. Ἐμασχαλίσθη: Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἴρηκε τὸν μασχαλισμὸν, καὶ ἐν Ἠλέκτρῳ. Verba καὶ ἐν Ἠλέκτρῳ spectant ad ἔμασχαλίσθη, quod legitur Electr. 445. Harlesius in Praefat. ad Fabricii B. Gr. vol. 2. p. XVI. ex schedis Siebenkeesii protulit "Electra et Troilus existantur in MS. Angelicae bibliothecae "μασχαλίσθη ποτέ."

562c. Plato Rep. 8. p. 566. τί δ' οὐ μέλλει; ad quem locum schol. p. 417. ed. Bekk. μέλλει: ἔοικεν, φαίνεται, δοκεῖ, ὡς νῦν. παρὰ δὲ Σοφοκλῆ ἐν Τρωίλῳ μένει. Hesychius, Μέλλει: φαίνεται, ἔοικε, δοκεῖ. ἢ μένει.

ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ.

"Eiusdem tituli comoediam scripsit Autoerates: v. Meinek. Com. vol. 1. p. 270. vol. 2. p. 891. De argumento non constat. Fuerunt qui huc referrent glossam Hesychii, Κομίζεται: νομίζεται, λέγεται. ὅπερ ἔστιν ἐν (ἢ codex) Τυμπανιστρίαις." Nauek-Welckeri de hac fabula coniecturam ad Plinei fragmenta memorabimus.

563. Stobaeus 59, 12.

Φεῦ φεῦ, τί τούτου χάρμα μείζον ἂν λάβοις
τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα κᾶθ' ὑπὸ στέγῃ
πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὐδούσῃ φρενί;

V. 1. affert Plutarchus V. Aemilii Pauli c. 1. p. 255c.

2. Cicero Ep. ad Atticum 2, 7. Cupio istorum naufragia ex terra intueri: cupio, ut ait tuus amicus Sophocles, κᾶν ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦειν ψεκάδος εὐδούσῃ φρενί. V. 1. Φεῦ φεῦ om. Stobaeus. λάβοις] ποτέ addit Stobaeus. 2. κᾶθ' καὶ Stobaeus. κᾶν Cicero.

564. Stephanus s. v. Χαλδαῖοι. — Εἰσὶ δὲ Χαλδαῖοι ἔθνος πλησίον τῆς Κολχίδος. Σ. Τυμπανισταῖς
Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος.

565. Scholiasta Sophoclis Antig. v. 980. Φινεύς — μετὰ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπέγρημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, κατὰ δὲ τινὰς Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφὴν, ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανισταῖς.

566. Hesychius, Ἀδημον: οὐκ ἐνδημον ὄντα. Σ. Τυμπανισταῖς.

567. Hesychius, Ἀνετῶς: ἀνατεταμένως. Σ. Τυμπανισταῖς.

568. Hesychius, Ἀντιστρέφω: ἀνταξίῳ. Σ. Τυμπανισταῖς.

569. Etymolog. M. p. 287, 14. Δράκαυλος: Σ. Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ἢ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶκος Κέκροτι ὄντι διφυεῖ,

ἢ ὅτι συναυλίζεται μία τῷ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ. Conf. Hesychium et Suidam.

570. Ἔλαιοι αὐλοί: vide fragm. 398.

571. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 9. Σαρπηδὼν πέτρα παρὰ Σοφοκλεῖ — ἐν Τυμpanιστάϊς Ἡμεῖς δ' ἐν ἄντροις, ἐνθα Σαρπηδὼν πέτρα. ἄντροις] ἄστροις codex. Correx. Bergk.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

Fabula ab solo memorata Stobaeo, qui personam loquentis pro fabulae nomine, qui frequens grammaticorum error est, acceperisse videtur. Fortasse igitur fragmentum ad Ἀλήτην est referendum, in qua Tyndareus partes fuisse probabilis Welekeri coniectura est p. 216.

572. Stobaeus 105, 3.

Οὐ χρή ποτ' εὐ πράσσοντος ὀλβίῳσι τύχας
ἀνδρός, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἦδη βίος
διεκπερανθῇ καὶ τελευτήσῃ βίον.
ἐν γὰρ βραχεὶ καθεῖλε κωλύγῳ χρόνῳ
5 πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις,
ὅταν μεταστῇ καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε.

V. 2. βίος] χρόνος Blomfieldus. 4. κωλύγῳ] κολύγῳ Vindob. κᾶν ὀλίγῳ A. καὶ ὀλίγῳ Seor. Eusebius Demonst. Ev. 3. p. 89a. οἱ ἐν ὀλίγῳ καὶ βραχεὶ χρόνῳ τὴν πᾶσαν περιδραμούμενοι οἰκουμένην.
5. πάμπλουτον Gesnerus pro πᾶν πλουτον.

ΤΥΡΩ Α. Β.

Fabulam de Tyronē narrat Apollodorus 1, 9, 8. Ποσειδῶν εἰκασθεὶς Ἐνιπέι συγκατεκλίθη αὐτῇ (Τυροῖ), ἣ δὲ γεννήσασα κρῦφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν — ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε καὶ τὸν μὲν — Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον Νηλέα. τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα καὶ τὴν μητρὶν ἀπέκτειναν Σιδηρῷ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα ὤρμησαν ἐπ' αὐτήν, ἣ δὲ φθάσασα εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε, Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε. De ἀναγνώρισει illa v. Fragm. 575. 576. De persona Tyronis Pollux 4, 141. ubi describit tragicas personas, Τυρῷ πελιδνὴ τὰς παρειὰς παρὰ Σοφοκλεῖ. Dixit de hac fabula Welekerus p. 312.—316. recteque monuit Τυρῷ δευτέραν, quae in loeis aliquot grammaticorum memoratur, non diversam fabulam, sed retractatam prioris editionem fuisse. De quo fabularum genere diximus ad Athamantis fragm. 1. Ad alteram editionem quum Aristophanes in Avibus respexisse dicatur (v. Fragm. 578.), ante olymp. 91, 3. editam fuisse liquet.

573. Aristoteles de Rhetorica 2, 25. Ἄλλος τόπος, τὸ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κατηγορεῖν, οἷον ὡς ὁ Σοφοκλῆς

Σαφῶς Σιδηρῷ καὶ φοροῦσα τοῦνομα.

Sidero Tyronis noverea. Scholiasta Aristot. fol. 47a, 16: Ἄ φησιν ὁ βιάζων πρὸς τὴν Σιδηρῷ
Αὕτη δὲ μάχιμος ἐστὶν ὡς κεκρημένη
σαφῶς σιδηρῷ καὶ φέρουσα τοῦνομα.

Eustathius p. 158, 24. Κατὰ τὴν παροιμιάζομένην Σιδηρῷ θρασείαν ἐκείνην γυναῖκα φορεῖν τὸ οἰκεῖον ὄνομα. Φέρουσι τοῦνομα, non φοροῦσι, est in Oed. Col. 60.

574. Aristophanes Lysistrata v. 138.

Οὐκ ἐτός ἀπ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδία·
οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.

ubi scholiasta, Εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρῷ ταῦτα

συντείνει, ἐκθείσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφη. Alius: Εἰς τὴν Τυρῷ δὲ Σοφοκλέους αἰνιττεται καθείσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφος — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἑμίγη Τυροῖ, καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.

575. 576. Scholiasta Euripidis ad Orestem in fine: Ἡ κατάληξις τῆς τραγωδίας ἢ εἰς θρήνον, ἢ εἰς πάθη καταλύει, ἢ δὲ τῆς κωμωδίας εἰς σπονδὰς καὶ διαλλαγὰς. ὅθεν ὁράται τόδε τὸ δῶμα κωμικῇ κατάληξις χρησάμενον· διαλλαγαὶ γὰρ πρὸς Μενέλαον καὶ Ὀρέστην. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀλκήστιδι ἐκ συμφορῶν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἀναβιοτήν, καὶ ὁμοίως καὶ ἐν Τυροῖ (Τύροις eodices tres) Σοφοκλέους ἀναγνωρισμός κατὰ τὸ τέλος γίνεται. (κατὰ τὸ ἀναγνώρισμα γέλως γ. Tyrwhitt ad Aristot. Poet. e. 26.) Aristoteles de Poetica cap. 16. Εἶδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ διὰ σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σμύφρα, τὰ δὲ ἐπικτήτα· καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί· τὰ δὲ ἐκτός, τὰ περιδέραια. καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης.

577. Scholiasta Aeschyli Prom. 128. Μηδὲν φοβηθῆς· φίλια γὰρ ἦδε τάειξ] ὁ ῥυθμός Ἀνακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. — ἐκρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῖ β'.

578. Scholiasta Aristophanis Avium v. 276. ἘΞεδρον χώραν ἔχων: ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχῇ

Τίς ὄρνις οὗτος ἔΞεδρον χώραν ἔχων;

Conf. Herodian. p. 435. ed. Piers. ἘΞεδρος . . . καὶ μὴ ἔστω πῶς ὦν εἰς ἡμᾶς ἔΞεδρον χώραν . . . ἐν σατύροις. Quorum extrema Nauckius sic corrigit, ἔΞεδρον χώραν ἔχων· Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ.

579. Athenaeus 3. p. 99 f. Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ Σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν. Σίτοισι Porsonus pro οἱ τοῖσι.

580. Athenaeus 11. p. 475a. Μνημονεύει δὲ τῶν κερχησιῶν καὶ — Σοφοκλῆς Τυροῖ

Προστέλναι μέσην

τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ κερχησία.

πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς δράκοντας, καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σῖτα καὶ τὰ κερχησία. Proferuntur haec etiam a Maerobio Saturn. 5, 21. ex quo σῖτα restitutum pro σῖτα τὰ. Apud eundem πρὸς ΓΗΝΔΕΙΜΙ ΤΡΑΠΕΖΑ, unde προσπτήναι μέσην τράπεζαν Bergk.

581. Stobaeus 20, 29.

Πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὀρᾷ.

582. Stobaeus 46, 6.

Ἄκων δ' ἁμαρτῶν οὐ τις ἀνθρώπων κακός.

583a. Stobaeus 87, 3.

Πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται
οὐτ' ἀπ' εὐγενένων ἐσθλὸς οὐτ' ἀχρεῖων
τὸ λίαν κακός· βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν.

Non potuerunt haec sic ab Sophocle scribi, ἀχρεῖων τὸ] ἀχρεῖων ἀπο Iaeobsius. τὸ λίαν] πάλιν Meinekis.

583b. Stobaeus 105, 21. Σοφοκλῆς Τυροῖ (sic eodices: Τηρεῖ Trineav.)

Μήπω μέγ' εἴπῃς πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.

Sine nomine poetae et fabulae affertur ab Cicerone Epist. ad Atticum 4, 8. (ubi libri nonnulli μέγαν, ut apud Stobaeum), schol. Homeri Il. 8, 5., Ioanne Chumno Epist. 5. in Boisson. Aneid. nov. p. 215. Alludunt ad hunc versum quos Nauckius indicavit, Plutarchus Mor. p. 184b., ubi μὴ σπεῦδε γῆμα, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς, et Gregor. Naz. vol. 2. p. 157d.

μηδὲν μέγ' εἴπης εὐπλοῶν πρό πείσματος, et p. 6b. μηδὲν μέγ' εἴπης συντόμως ἀνθρωπος ὦν.

584. Stobaeus 99, 99.

Τίττουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίας.

Antiatticista p. 89, 19. Δυσθυμία: Σ. Τυροῖ.

585. Stobaeus 109, 2. Σοφοκλέους Τυροῦς β'.

Μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα·

σιγῶμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων.

V. 2 πρέπων B. πρέπον ceteri. πλέον Trincav.

586. Stobaeus 115, 8.

Γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή.

587. 588. Aelianus de N. A. 2, 10. Μάλιστα δὲ κομῶσα ἵππος ἀβρότατόν τέ ἐστι καὶ θρυπτικώτατον. ἀτιμάζει γοῦν ἀναβῆναι τοὺς ὄνους αὐτὴν, ἵππῳ δὲ γαμουμένην ἤδεται, καὶ ἐαυτὴν ἀξιοῖ τῶν μερίστων. ὅπερ οὖν συνειδότες οἱ βουλόμενοι ἡμιόνους σφίσι γενέσθαι, ἀποθρίσαντες τῆς ἵππου τὴν χαιτὴν-εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχεν, εἴτα μέντοι τοὺς ὄνους ἐπάγουσιν· ἡ δὲ ὑπομένει τὸν ἄδοξον ἤδη γαμήτιον, πρῶτον (πρότερον Herch.) αἰδουμένη. καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἔοικε μεμνησθαι τοῦ πάθους. Cf. Plut. Mor. p. 754a.) Morem equas tondeendi, quo facilius asinos admittant, tangit rursus 12, 16. versusque Sophoclis profert 11, 18. Θήλειαν δὲ ἵππον εἰς ἀφροδίδια λυτήσασαν πάννυ σφόδρα παῦσαι βράδιως ἔστιν, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, εἴ τις αὐτῆς ἀποκείρειε τὰς κατὰ τοῦ τένοντος τρίχας. αἰδεῖται γάρ, καὶ οὐκ ἀτακτεῖ, καὶ παύεται τῆς ὕβρεως καὶ τοῦ σκιρτήματος τοῦ πολλοῦ, κατηφῆσασα ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ. τοῦτό τοι καὶ Σοφοκλῆς αἰνίττεται ἐν τῇ Τυροῖ τῷ δράματι. πεποιήται δὲ οἱ αὕτη λέγουσα, καὶ ἡ λέγει ταῦτά ἔστι

Κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πύλω δίκην,

ἥτις συναρπασθεῖσα βουκόλων ἵπο

μάνδραις ἐν ἱππείαισιν ἀγρία χερὶ

θέρος θερισθῇ Ξανθὸν αὐχένων ἄπο,

5 σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμῶν ποτῶν

ἰδῇ σκιάς εἰδῶλον αὐγασθεῖσ' ὑπὸ

κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης.

φεῦ, κἄν ἀνοικτρίμων τις οἰκτείρειέ νιν

πτῆσσοῦσαν αἰσχύναςιν οἷα μαίνεται

10 πενθοῦσα καὶ κλάουσα τὴν πάρος φόβην.

V. 3. μάνδραις ἐν Brunekius pro μάνδραισιν. 5.

σπασθεῖσα] πλαθεῖσα Reiskius. 6. αὐγασθεῖσ' ὑπὸ]

αὐγασθεῖσά που Meimekias. 9. αἰσχύναςιν] αἰσχύνῃσιν libri. 10. κλάουσα scripsi pro κλαίουσα.

589. Photius p. 17, 7. Ἐρρηνοβοσκός: ὁ προβατοβοσκός ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρήν. Conf. Etymolog. M. p. 377, 22. ubi illud ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρήν non legitur. Hesy chius Ἀρρηνοβοσκός: προβατοβοσκός. Σ. Τυροῖ· καὶ γράφεται δὲ ἔρρηνοβοσκός. Eustath. p. 799, 36. ἀρρηνοβοσκός, ὁ π. κατὰ Πausaniam — ἐν δὲ ἀνωνύμῳ ῥητορικῷ λεξικῷ καὶ ἔρρηνοβοσκός ὁ αὐτός φέρεται διὰ τοῦ ἔ.

590. 591. Hesy chius, Ἐχθίμα: μισήματα. Σ. Τυροῖ. Codex turanensis, correctum ab Piersono ad Moeridem p. 436. recte, nisi quod fortasse Τυροῖ ἄ scribere debebat, ut Nauckius. Ἐχθίμα autem vitiosae scripturae videtur pro ἐχθήματα. Idem Hesy chius, Καρπομανής: εἰς κόρον ἐξυβρίζουσα. Σ. τυρίλῳ.

Fortasse Τυροῖ β (δευτέρῳ) vel ἄ, vel Τρωίλῳ.

592. Antiatticista p. 98, 11. Ἦνεγκον: ἐπὶ πρῶτον προσώπου. Σ. Τυροῖ (adde Oed. Col. 521.), Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (743.)

593. Hesy chius, Θεανὴ νήσος: ἡ ἐκ θεοῦ θεία. Σ. Τυροῖ ἄ. (τυροῖα ροιτοῦ codex). νήσος ex νόσος corruptum esse vidit Sopingius, sed non vidit totam

glossam sic esse in ordinem redigendam, Θεία νόσος: ἡ ἐκ θεοῦ. Σ. Τ. ἄ. Θεία νόσος legitur etiam Ai. 136. et Antig. 421. Haec monui in Thesaurο vol. 4. p. 275.

594. Etymolog. M. p. 747, 49. Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ, ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσας βούς ἐδίδото. ἡ τὸν ὠμηοτήν. Conf. schol. Aristoph. Ranar. v. 360. Photium p. 571, 13. et Suidam in Ταυροφάγον.

ΤΒΡΙΣ (ΣΑΤΥΡΙΚΗ.)

595. Stobaeus 26, 3. Σ. Ὑβρεως σατύρου

Λήθην τε τὴν ἅπαντ' ἀπεστερημένην

κωφὴν, ἀναυδον.

ἅπαντ' Wagnerus pro πάντ'.

596. Athenaeus 14. p. 657a. Δέλφακα δὲ ἀρσενικῶς εἶρηκε Σ. Ὑβρει "Ἐσθίειν ἐθέλων (θέλων?) τὸν δέλφακα."

ΤΔΡΟΦΟΡΟΙ.

Aeschyli tragoedia fuit Σεμέλη ἡ Ὑδροφόροι, de qua scholiasta Apollonii Rh. 1, 636. τὴν Σεμέλην Θουῶνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔρκειον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένης. Ex his et Apollodori (3, 4, 3.) et Hygini (Fab. 179.) narrationibus de Semele natoque ex ea Dionysos idem et Aeschyleae et Sophocleae fabulae argumentum fuisse recte, ut videtur, coniecit Welckerus.

597. Scholiasta Sophocli. Antig. v. 1. Τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν, οἷον καὶ ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχεν "Πολύκοινον Ἀμφιτρίταν" ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον. Attulit Hesy chius s. v. κοινός, ubi Ἀμφιτρίτην.

598. Schol. Sophocli. Philoct. v. 1199. Ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπε Βακχᾶν ἀντὶ τοῦ Βακχευτάν.

599. Photius p. 366, 13. Ὀχος Ἀκεσσαῖος: ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἀκεσσα Σικελικὴ πόλις. Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις

Ὀχοις Ἀκεσσαίοισιν ἐμβεβῶς πόδα.

Qui versus in codice traiectus est p. 365, 1. ad glossam Ὀχανον: unde eodem loco habet Suidas. Veram scripturam Ἀκεσταίοισιν restituit Nauckius ex tribus glossis Hesy chii. Ἀκεσταῖοι ὄχοι: Σικελικὰ ὄχηματα. Ἀκεσταῖ φρένες ἐσθλῶν: — λέγεται δὲ καὶ ὄχηματα Σικελικὰ, ἀπὸ πόλεως Σικελίας. Ὀχος Ἀκεσταῖος: ἐπεὶ αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι σπουδαῖαι. ἦν δὲ Ἀκεστός Σικελίας. Confirmat Stephanus Byz. Ἀκέστη: πόλις Σικελίας — τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσταῖος.

ΦΑΙΑΚΕΣ.

Argumentum ex Homeri Odyssea sunt, ut non dubitandum sit quin primariae in hac fabula partes Ulixis fuerint. Fragmenta duo a Brunckio ad Nίπτρα relata (407. 408.) rectius fortasse Phaeacum fabulae adscripsit Welckerus p. 231. 232.

600. 601. Antiatticista p. 82, 32. Ἀρτύματα οὐχ ἡδύσματα. Σ. Φαίαειν. Athenaeus 2. p. 67 f. "Ὅτι ἀρτύματα εὐρηται παρὰ Σοφοκλεῖ "Καὶ βορᾶς ἀρτύματα." — τὸ δὲ ῥῆμα κείτα παρὰ Σοφοκλεῖ "Ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς." Conf. fragm. 305.

602. Antiatticista p. 83, 21. Ἀποσημῆναι: ἀντὶ τοῦ δηλῶσαι. Σ. Φαίαειν.

ΦΑΙΔΡΑ.

Argumentum idem quod in Hippolyto tractavit Eu-

ripides. Welckero (p. 394—402.) hanc tragoediam eandem esse videri atque Thescum supra diximus.

603. 604. Stobaeus Eclog. phys. 1, 6. p. 174. Σ. ἐκ Φαίδρα

α. "Ἐζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ὄψου θανών;
β. οὐ γὰρ πρό μοίρας ἡ τύχη βιάζεται.

Hoc lemma in aliquot codicibus adscriptum est poetae fortasse alius loco ibidem p. 172. "Περὶ ὧσι' ἄφυκτά τε μῆδεα παντοδαπὰν βουλὰν ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται κερκίσιν Αἴσα."

605. Stobaeus 17, 2.

Οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας
τέρπειν, ὅπου μὴ καὶ δίκαια τέρπεται.

V. 2. μὴ καί] γε Orion in Gnomologio cod. Vindob. ap. Schneidew. Coniect. crit. p. 49. unde ὅπου γε μὴ Schneidewinus. τέρπεται] τέρπεται Orion.

606. Stobaeus 43, 5. et omisso nomine fabulae scholiasta Luciani vol. 2. p. 336.

Οὐ γὰρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὲς πόλις,
ἐν ἣ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σῶφρονα
λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν
παντοῦρα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν.

V. 1. Alterum ἂν om. Stobaei codex A. Euripides ab Nauckio comparatus Suppl. 447. πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρά πόλις; Arist. Av. 829. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις; 4. χερσὶν schol. Luciani. χερσὶν vel χερσὶν Stobaei codices. κέντρα] ἔργα schol. Luciani.

607. Stobaeus 63, 25.

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται,
οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει κατὰ πόντον ἔρχεται.
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπέκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

Tres primos versus Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. 6. p. 745. et v. 3. ταρασσει praebebat.

608. Stobaeus 69, 14.

Οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μείζον κακὸν
κακῆς ἀνὴρ κτήσεται' ἂν, οὐδὲ σῶφρονος
κρείσσον' παθὼν δ' ἑκάστος ὣν τύχη λέγει.

609. Stobaeus 74, 16.

Σύγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι. τὸ γὰρ
γυναεῖν αἰσχρὸν σὺν γυναικὶ δεῖ στέγειν.

V. 2. σὺν γυναικί] ἐν γυναικί Vindob. et Scor. Grotius ἐν γυναικί. Nauckius εὐ γυναῖκα. δεῖ] χρὴ Scor.

610. Stobaeus 105, 39.

Τὸ δ' εὐτυχοῦν πᾶν ἔξαριθμῆσας βροτῶν
οὐκ ἔστιν ὄντως ὄντιν' εὐρήσεις ἓνα.

V. 1. πᾶν ἔξαριθμῆσας Nauckius pro πάντ' ἀριθμῆσαι (ἀριθμῆσας Grotius). 2. ὄντως] οὗτος A. B. et Scor.

611. Stobaeus 108, 53.

Αἵσχη μὲν, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ἂν εἰς φύγοι
βροτῶν ποθ', ὧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά.
νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν.

V. 2. ἐφορμήσῃ] ἐφορμήσει A.

612. Bekkeri Aneecd. p. 338, 15. "Ἀγκυραι: ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλεια. Σοφοκλῆς

"Ἄλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου.

Nomen fabulae, Φαίδρα, addunt Hesychius s. v. ἄγκυραι et Suidas s. v. χαλάσω, sed versum omittunt.

613. Hesychius, Ἄγος: ἄγνισμα θυσίας. Σ. Φαίδρα.

614. Etymolog. M. p. 19, 53. Καὶ ἀελλάδες φωναὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρα. Ita codex Leidensis apud Valckenar. ad Hippol. p. 291. Vulgo ἀελλαι, quod ἀελλαί scriptum in cod. Dorvill.

615. Hesychius, "Ἀκλεπτοί: οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς. Σ. Φαίδρα.

616. Hesychius, Ἀπέπτυσεν λόγους: ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη. Σ. Φαίδρα. Phrynichus in Bekkeri Aneecd. p. 28, 8. Ἀποπτύσαι λόγους: ἀπορρίψαι καὶ μὴ προσέσθαι.

617. Hesychius, Αὐτομόλως: προδοτικῶς. Σ. Φ.

618. Hesychius: Ἀσπερές: ἀπρόντιστον. Σ. Φαίδρα. Nomen fabulae om. grammaticus Bekkeri p. 476, 1.

619. Hesychius, Κυλλαίων κάτω: Σ. Φαίδρα. τὰ ὦτα καταβαλὼν, ὅπερ (codex ἄπερ) οἱ σαίνοντες (κύνες add. Hemsterh.) ποιοῦσιν

"Ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὦτα κυλλαίων κάτω.

Codex ἔσται ἐποδρανῶτικυθιλλάνων καὶ τό.

620. Hesychius, Μῶλυς: ὁ ἀμαθής. Σ. Φαίδρα, μεμωλυσμένη, παρεμμένη.

ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ.

Tragoediam hanc Welckero eandem fuisse videri quae Πηλεύς supra diximus.

621. Aristoteles Poet. c. 18. Τραγωδία — ἡ μὲν πεπλεγμένη — ἡ δὲ παθητική — ἡ δὲ ἠθική, οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς.

622. Ioannes Damasc. in Gaisfordi Append. ad Stobaeum vol. 4. p. 35. Σοφοκλέους Φθιωτίδων (codex φωιωτ)

Νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ
καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά.

Ἄει τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν.

V. 1. Menander monost. 373. νέος πεφυκῶς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε. Versum 3. aliunde suntum esse monet Nauckius.

623. Gellius N. A. 13, 11. Sed etiam ille versus non minus notus

Γέρων γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ,
et in tragoedia Sophocli scriptus est, cui titulus Φθιώτιδες, et in Bacchis (193.) Euripidi. Φθιώτιδες correctio Casauboni est. Vulgo φυλετίδες, quod alii aliter correxerunt.

624. Bekkeri Aneecd. p. 128, 3. Ἄν (συντάσσεται) παρακειμένοις καὶ ὑπερουντελικοῖς. Σ. Φθιώτισιν "Ἡ πατροκτόνος δίκη | κέκλητ' ἂν αὐτῷ." κέκλητ'] κεκλητ' Cobetus Nov. Leet. p. 224. recte.

625. Strabo 9. p. 433. Οὕτω καὶ Σοφοκλῆς τὴν Τραχινίαν Φθιώτιν εἰρηκεν. Ad Phthiotides refert Ehnslcius ad Eurip. Heraclid. v. 194. et corrigit τὴν Τραχίνα. De quo dissentit Welckerus p. 205.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΙΑΙ.

Proclus Chrestom. p. 459. Ὀδυσσεὺς λοχῆσας Ἐλενον λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦτου Διομήδης ἐκ Λήμνου Φιλοκτῆτην ἀνάγει. ἱαθεῖς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχῆσας Ἀλεξάνδρῳ κτείνει. καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενελάου κατακισθέντα ἀνελόμενοι θάπτουσιν οἱ Τρῶες. Haec partim praedicta reperiuntur in superstitute Philoctetae Lemnii tragoedia in oratione Herculis v. 1407—1427.

626. Stobaeus 121, 7. Σ. Φιλοκτῆτου

Ἄλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοῖσθος ἱατρὸς νόσων.

λοῖσθος] λῦστος Nauckius.

627. Priscianus 18. vol. 2. p. 180. ed. Krehl. (vol. 2. p. 284. ed. Hertz.) Βαρύνομαι τούτου καὶ ὑπὸ τούτου καὶ τοῦτο (recte corrigitur τούτω). Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτῆτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ

Ὅσμης μου ὅπως μὴ βαρυνθῆσέ με.

ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς ὁσμῆς. Ita fere codex Monacen-

sis: unde trimeter eonfici potest, Ὅσμησ ὅπως μου μὴ βαρυνθῆσεσθέ που, quem quibus aliis modis restituerint viri docti ex Dobraei Aristoph. p. 183. 184. cognosci potest. In eodieibus Paris. et Vossiano est ΟΙΤΩC pro ὅπως vitio manifesto. Alii dubitant an haec ex fabulae superstitis versu 890. conficta sint, Μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος.

628. Hesychius, Δράκοντα: τὸ κηρύκιον. Σ. Φ.

629. Hesychius, Δρυοπαγὴ στόλον: τὸν πάσσαλον. Σ. Φιλοκτήτη.

630. Hesychius, Ζηλῶ: μακαρίζω. Σ. Φιλοκτήτη τῷ ἐν Τροίᾳ.

631. Hesychius, Ῥακτηρίοις κέντροισιν: ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις, διὰ τὸ ἀράττεσθαι. καὶ ἐν Φιλοκτήτη τῷ ἐν Τροίᾳ

Μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια

ἀντὶ τοῦ ψοφῶδῃ καὶ θορυβῶδῃ. ἄναυλα Bergkii. Legebatur ἄναυδα.

632. Ad hanc fabulam, quam satyricam fuisse eoniieit, Hermannus in praefat. ad Philoct. p. X. refert versus duo quos ad Philoctetam dictos sine poetae nomine attulit Plutarchus Vit. p. 89c. Moral. p. 789a.

Τίς δ' ἂν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἄν; εὐ γοῦν ὥς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Ex Strattidis Philocteta haec sumta esse coniecit Matthiae ad Fragm. Eurip. p. 289. consentiente Welckero p. 139.

ΦΙΝΕΤΣ Α. Β.

633. Scholiasta Apollonii Rhodii 2, 178. Ἐπηρώθη δὲ τὰς ὄψεις ὁ Φινεύς κατὰ μὲν ἐνίους ὑπὸ τοῦ Ἥλιου, διὰ τὸ πολὺν χρόνον αἰτῆσαι μάλλον ζῆν ἢ βλέπειν· κατὰ δὲ ἐνίους, ὅτι ἐπεβούλευσε Περσεῖ. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν Ὁραθον (ἐτύφλωσε Παρθένιον H. Keilius) καὶ Κράμβιν, πεισθεὶς διαβολαῖς Ἰδαίας τῆς αὐτῶν μητρὸς. Scholiasta Sophoclis ad Antig. 970. aliis nominibus Cleopatrae filios appellat. Non improbabilis Dobraei coniectura est ex hac fabula sumtam esse Hesychii glossam, Κηρίωμα (sic Salmasius: codex κηρίωμα): ὁμίλημα. (Fortasse corruptum ex ἡ λήμῃ.) ἔστι γὰρ τὸ κηρίον ὦ (ὡν eodex) προσεικάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Φινειδῶν. Ad duplicem fabulae editionem quod attinet, speciosa Welckeri coniectura est alteram editionem Τυμπανισταί inseriptam fuisse, cuius inter reliquias plura sunt quae Phinei fabulae convenient, ut Welckerus ostendit p. 331—333.

634. Aristophanes Pluto v. 635.

Ἐξωμάτῳται καὶ λελάμπρυνται κόρας.

ubi scholiasta, Ἐκ Φινέως Σοφοκλέους ὁ στίχος. In codice Veneto ad versum proximum Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοὺς τυχῶν adscriptum est ἀντὶ τοῦ εὐμενεστάτου. ταῦτα δὲ ἐκ τοῦ Φινέως Σοφοκλέους ἔλαβεν. Incertum igitur manet utrum unum an duo versus ab Sophocle sumserit Aristophanes. Utriusque versus tragieum esse colorem manifestum est. Si unus tantum Sophoclis versus est, codici Veneto potius fides erit habenda quam editioni Aldinae.

635. Pollux 7, 193. Τὸ δὲ τῶν καπῆλων ἐργαστήριον καπηλεῖον εἰρήκασιν οἱ κωμωποδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμωδούμενον ἐν Σοφοκλέους Φινεῖ

Βλέφαρα κέκληται γ', ὥς καπηλείου θύραι.

γ'] δ' eodex Paris. A.

636. Athenaeus 3. p. 119c. Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ ἔφη

Νεκρὸς τάρχιος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος.

637. Stephanus, Βόσπορος — Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεῖ πρώτῳ διὰ διφθόγγου τὴν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κύριον (recte κτητικὸν corrigitur).

Οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ.

Versum omisso fabulae nomine affert Etym. Voss. p. 590 E. ed. Gaisf.

638. Hesychius, Ἀπενώτισαν: ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα. Σ. Φινεῖ.

639. Hesychius, Ἀρτύμασι: τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζόμενοις. Σ. Φινεῖ. Ita codex, ut dubitari

possit utrum Φινεῖ α an β restituendum sit.

640. Hesychius, Ἀχάλκευτα τρύπανα: τὰ Φρύγια πυρεῖα. Σ. Φινεῖ δευτέρῳ. Codex φηνεῖ βω.

641. Hesychius, Καταρράκτης: ὁχετός, ρύαξ. καὶ ὁ ἀετός. Σ. Λαοκῶντι. καὶ τὰς Ἀρπυίας ἐν Φινεῖ. Codex καὶ ταρπυίας ἐν φίνῃ.

642. Eustathius p. 1496, 53. Ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρηται καὶ μάστακες αἱ ἀκρίδες. καὶ λέγεται κείσθαι τοῦτο παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φινεῖ. Photius p. 248, 18. Μάστακας: τὰς ἀκρίδας. Σοφοκλῆς.

ΦΟΙΝΙΞ.

Phoeniceum etiam Euripides scripsit, cuius de argumento dixit Valckenarius in Diatribae Euripideae c. 24. idoneis usus scriptorum testimoniis. De Sophoclea tragoedia omnia ineerta. Welckero hanc tragoediam eandem quam Δόλοπος esse videri supra diximus.

643. Athenaeus 2. p. 70b. Κινάρα. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι κύναρον

Κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει γῆν.

Excerptis Eustath. p. 1822, 17. Athenaeus p. 70c. Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ "κύναρος ἄκανθα" μήποτε, φησὶ, τὴν κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἄκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν.

644. Socrates Hist. eccles. 3, 7. ubi de voc. ὑπόστασις agit, Εἰρηναῖος ὁ γραμματικὸς ἐν τῇ κατὰ στοιχείον Ἀττικιστῇ καὶ βάρβαρον ἀποκαλεῖ τὴν λέξιν· μηδὲ γὰρ παρὰ τισι τῶν παλαιῶν εἰρησθαι. εἰ δὲ που καὶ εὗρηται, μὴ ταῦτα σημαίνειν ἐφ' ὧν νῦν παραλαμβάνεται· παρὰ μὲν γὰρ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ Φοίνικι ἐνέδραν σημαίνει τὴν ὑπόστασιν —. Quae excerptis Iulius Pollux Hist. phys. p. 376.

645. Eustathius p. 1088, 36. Φορβάς γυνή παρὰ Σοφοκλεῖ, φασίν, ἐν Φοίνικι ἢ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν.

ΦΡΙΞΟΣ.

De Phrixo Athamantis filio videnda quae ad Athamantis fragm. 1. allata sunt. Sed tragoedia quae ab eo nomen habet quomodo composita fuerit nescimus. De quo incertae coniecturas protulit Welckerus p. 318.

646. Etymolog. Gud. p. 330, 43. et eod. Paris. in Cramerii Anecd. Paris. vol. 4. p. 73, 22. Κνυζῶ: — Σοφοκλῆς Φρίξῳ "Κυνηδὸν ἐξέπραξαν ὥς κνυζούμενον." Blomfieldus, Κυνηδὸν ἐξέπραξαν ὥς κνυζόμενοι. ἐξέπραξαν ex ἐσπάραξαν corruptum esse coniecit Dobraeus. Photius p. 187, 1. Κυνηδόν: ὥς κύων.

647. Stephanus s. v. Ἄστυ. — προαστία, οὕτω γὰρ καὶ τὸ θηλυκὸν εὐρίσκεται, προαστία γῆ, ἐν Φρίξῳ Σοφοκλέους

"Ὅρα κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας.

648. Antiatticista p. 83, 23. Ἀφελής: Σ. Φρίξῳ.

ΦΡΥΓΕΣ.

649. Stobaeus 8, 5. Σοφοκλέους Φρυγῶν
Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κάγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ
Ἄρης ἐναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλῶσση θρασεῖς,
φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν.
Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ληίζεται.

“Tragoediam hoc titulo fecit etiam Aeschylus, ad quam pertinet observatio scholiastae eiusdem tragici ad Prometheum 435. in qua mentio fit Phrygum Sophoclis ex librarii errore.” Brunck. “Non librarii, sed scholiastae.” Dobr. De Phrygiis Sophoclis non dubitat Welckerus p. 135. 136. Versum 4. omisso poetae fabulaeque nomine affert schol. Homeri Il. 2, 833. 4. οὐδὲν] οὐδένα schol. Homeri. ληίζεται] λογιζεται Stobaeus. Recte λωτίζεται C. Keilius.

ΧΡΥΣΗΣ.

“Sophoclis vestigia legisse videtur Pacuvius in Chryse, cuius dramatis argumentum Naekius Opusc. vol. 1. p. 91. coniecit ab Hygino Fab. 121. traditum esse.” Nauck. Consentit Welckerus, qui de hac fabula dixit p. 210—215.

- 650a. Schol. Aristoph. Ranar. 193. “Ὅτι δὲ καὶ κρέας τὸ σῶμα καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Χρῴσῃ
Τοιοῦτος ὦν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως.
ἄρξειε codex Flor. ἄρξει Rav. et Ven. ἄρξεις Ald. Brunckius ἄρξεις σύ.

650b. Schol. Aristoph. Vesp. 842. ex cod. Veneto, Σοφοκλῆς ἐν Χρῴσῃ

᾽Ω πρῶρα λοιβῆς Ἑστία, κλύεις τάδε;
Ἑστία] ἔστι codex. Correctum ex schol. Pindari Nem. 11, 7. verba ὦ π. λ. Ἑστία afferente omisso nomine fabulae.

651. Pollux 6, 83. Ἔστι μέντοι καὶ τὸ τῆς μαγίδος ὄνομα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Χρῴσῃ
Τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων.

Χρῴσῃ correxi pro χρήσει: Brunckius Κρίσει. Ad hunc locum spectat Helladius apud Photium Bibl. p. 533b, 19. ἡ μαγίς ἀντὶ τῆς τραπέζης Αἰγύπτιον δόξει καὶ παντελῶς ἐκθεσμον· Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Δωριεὺς καὶ Κερκιδᾶς ὁ μελοποιεῖς ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας ἐχρήσαντο τῇ λέξει, καὶ μὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Σ.

652. Ammonius p. 34. Παρὰ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται. — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρῴσῃ. Eadem Eustathius p. 1564, 32.

653. Apollonius Lexic. Homer. Ἰονθάδος: — τὰς γὰρ τῶν τριχῶν ῥίζας ἰόνθους λέγει Σ. ἐν Χρῴσῃ
Ἐγὼ μέλαιναν ἐξιονθίζω τρίχα.

Ex hoc versu Hesychii glossa Ἐξιονθίζω τρίχα. μέλαιναν scripsit Lehrsius in libro de Aristarcho p. 154. Legebatur μίαν μὲν.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

654. Hanc fabulam memorat Ioannes Siceliota (schol. in Hermog. vol. 6. p. 225.), cuius verba ad Aeschyli Orithyiam attulimus. De utriusque tragici fabula dixit Welckerus p. 299.

655. Strabo 7, p. 295. Σ. περὶ τῆς Ὀρειθυίας λέγων ὡς ἀναπαρεῖσα ὑπὸ Βορέου κοιμισθεῖη
Ἵπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς
νυκτὸς τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχὰς
Φοῖβου παλαιὸν κῆπον —
V. 3. Φοῖβου Φ.] Libri Φ. τε π.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

656. Stobaeus Eclog. phys. 1, 4. p. 106. Hecr. sine lemmate

Θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.
Sophoclis esse constat ex Theophilo ad Autolyceum p. 110. ed. Wolf. Legitur etiam inter monostichia Menandri 251.

657. Stobaeus Eclog. phys. 1, 9. p. 222.

Πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄρει.
τὸ additum a Brunckio. Inter monostichia Menandri 459. πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς (εἰς τὸ Meinekias) φῶς φέρει. Vita Aesopi p. 48, 5. πάντα δὲ τὰ καλυπτόμενα ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄρει.

658. Stobaeus Eclog. phys. 1, 9. p. 230.

Χρόνος αὖ χρόνος ἅμα κραταῖα
τερμοσύνα βίου
πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις.
Corruptum τερμοσύνα, a Brunckio in ἀρχημοσύνα mutatum, cui Ellendtius in Lexico vol. 2. p. 966. χρημοσύνα praetulit. βίου fortasse pro βιότου scriptum. Sophoclis hos versus esse incertum videtur.

659. Stobaeus Eclog. phys. 2, 1. p. 6.

Ἄλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν
μάθοις ἂν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν.

660. Stobaeus Florileg. 2, 18.

Σκαίοισι πολλοῖς εἰς σοφὸς διόλλυται.

661. Stobaeus 3, 14.

Ἑσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν.
Lemma in sola ed. Trincavelli.

662. Stobaeus 3, 15.

Ἄλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας.
Lemma om. codices, habent Trincav. et Arsenius. ἀγαθῇ] ἡ ἀγαθὴ libri.

663. Stobaeus 4, 1. 5. 17.

Ἄλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον,
ἀλλ' οὐδ' ὀρώντες εἰσωρῶσι τὰμφανῇ. —
Ὡς δυσπάλαιστον ἐστὶν ἀμαθία κακόν. —
Ἡ δὲ μωρία

μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφω.
V. 3. δυσπάλαιστον, quo adiectivo Aeschylus et Euripides usi sunt, restituit Nauckius pro δυσπέλαστον, quo nemo usus est. Tum ἐστὶν Grotius pro ἡ, quod in libris melioribus non legitur.

664. Plutarchus Moral. p. 276. Οὐ πάνυ ἀληθές τὸ τοῦ Σοφοκλέους λέγοντος

Οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.
Legitur sine lemmate apud Stobaeum 5, 5.

665. Stobaeus 5, 14.

Χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς ἡδοναῖς οὐ χρὴ ποτε.
χρή libri meliores. Alii δεῖ.

666. Stobaeus 8, 11.

Οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη συλλαμβάνει.

667. Stobaeus 13, 181. Σοφοκλέους (Σοφίλου apud Ioann. Damasc. in Gaisfordi Append. ad Stob. Ecl. p. 844.)

Αἰδῶς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ·
ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος.
V. 2. τῷ λαλοῦντι] I. c. adversario verba facienti, nisi τῷ γκαλοῦντι scribendum cum Cobeto Var. Lect. p. 19.

668. Stobaeus 18, 1.

Τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ
ἦσων μὲν ὀργῆς ἐστὶ, τοῦ δὲ νοῦ κενός·
φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην
ἄκων ἀκούειν οὐς ἐκὼν εἶπεν λόγους.

Hi versus citantur partim a Plutarcho Moral. p. 89b, et Clemente Al. p. 181. Verbum οἰνωθεὶς notavit schol. Homeri Il. 7, 472. (in Cramerii Anecd. Par. vol. 3. p. 228, 15.) Οὐκ ἐπαινετόν δὲ τὸ οἰνωθεῖν — ὡς δηλοῖ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ οἰνωθεῖς. Quae excerpit Eustathius p. 692, 12. V. 3. γλῶσσαν]

γλῶτταν apud Plut. et Clem. et Gregoram Hist. Byz. 31, 28. vol. 3. p. 366, 6. ed. Bekk. μάτην ἐκχέας κατὰ τὸν σοφὸν Σοφοκλέα τὴν ἀτοπον γλῶτταν αὐτοῦ κατ' αὐτῆς. 4. εἶπεν λόγους] εἶπη λόγους Plut. εἶπεν κακῶς Stob. (ubi tamen codex Par. B. εἶπεν λόγους) et Clem.

669. Stobaeus 24, 4.

Κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐρευνεθῇ, σιγὰν ἀνάγκη, κὰν καλὸν φέρῃ στόμα.

670. Stobaeus 24, 6. Σοφοκλέους

Ἡ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἡνίκ' ἂν τις ἐσθλὸς ὦν αὐτῷ συνειδῇ.

αὐτῷ συνειδῇ] αὐτῷ συνειδῇ libri.

671. Stobaeus 28, 1.

Ὅρκοι γὰρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδὴναι παίδων, ἀλλ' ἐπὶ λήξῃ κακοῦ, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἀλίσκεται, πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη.

V. 1. ἐπὶ] ἐπὶ Hermannus.

672. Stobaeus 28, 5.

Ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς.

φηλήτῃ ex cod. Paris. B. a m. sec.: nam pr. φηλήτῃ, ut ceteri libri.

673. Stobaeus 41, 3.

Μή μοι κρυφαῖον μὴδὲν ἐξείπῃς ἔπος· κληῖθρον γὰρ οὐδὲν. ὡς δ' ἂν εὐπετές λάβοις, γλῶσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται.

V. 1. μὴδὲν Trine. οὐδὲν Par. A. B. 2. κληῖθρον] Libri κλειθρον. Verba versus extrema corrupta. Collato Apollodori comici loco in Floril. 6, 28, καὶ κλειθεῖ ἡ θύρα μοχλοῖς, ἀλλ' οὐδὲ εἰς | τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν | δι' ἧς γαλῇ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται, Sophocles verba sic restituit Cobetus Mnemos. 9. p. 89.

κληῖθρον γὰρ οὐδὲν ὡδ' ἂν εὐπαγές λάβοις γλῶσσης δι' οὐ κρυφαῖον οὐ διέρχεται.

674a. Stobaeus 43, 11.

Ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσώννται τέκνων, οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις.

V. 1. φύσαντες Pierseus. φυλάσσοντες libri.

674b. Stobaeus 43, 25.

Νόμοις ἔπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν.

τοῖσιν ἐγχώροις Grotii coniectura est. τοῖσιν ἐγχωρίοις codd. Scorial. et Vindob. τοῖς ἐγχωρίοις ceteri, ut est in monost. Menandri 372. Menandri versus si fuit, τοῖς ἐπιχωρίοις verum esse potest, quod coniecit Bentleius. Similiter Aristoph. Pl. 47. ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον.

675. Stobaeus 45, 11.

Πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλῶς τιμωμένῳ· μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.

V. 1. Πολλῶν πόνων δεῖ τῷ καλόν τι μωμένῳ Nauclius. Sic χρηστὰ μωμένη Trach. 1136.

676. Stobaeus 51, 3.

Γνώμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν.

677. Stobaeus 62, 33.

Εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος.

Similiter Gregorius Naz. vol. 2. p. 215 A. εἶναι γὰρ εἶναι τάνδρῳ, ὡς ἀκούομεν, | τὸ σῶμα δοῦλον, τὸν τρόπον δ' ἐλεύθερον.

678. Stobaeus 63, 6.

Ὡ παῖδες, ἢ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἔστι πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.

ἔστιν μὲν Ἀιδης, ἔστι δ' ἀφθίτος βίος, ἔστιν δὲ λύσσα μαινάς, ἔστι δ' ἴμερος

5. ἄκραντος, ἔστ' οἰμωγμός. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν, σπουδαῖον, ἡσυχάιον, ἐς βίαν ἄγον.

ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἐνι ψυχῇ. τίς οὐχὶ τῆσδε τῆς θεοῦ βορά;

10. ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ γονῇ· νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοῦκείνης περὶ, ἐν θηρσίν, ἐν βορτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω. τίν' οὐ παλαιοῦς' ἐς τρίς ἐκβάλλει θεῶν; εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τάλῃθ' ἔλγειν,

15. Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων· ἄνευ δορός, ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται

Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλευμάτα.

V. 1—4. οὐ Κύπρις — μαινάς affert Plutarchus Moral. p. 757a. ex quo v. 2. correcta Stobaei scriptura πάντων pro πολλῶν. Sic Aeschylus Prom. 210. καὶ Γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφῇ μία. πολλῶν δυνάμεων Meinekius in Fleckeiseni Annal. n. 1863. vol. 87. p. 377.

3. βίος Bothius. βία Plut. et Stob. 4. μαινάς] μαινὰς Porsonus. 5. ἄκραντος Bothius pro ἄκρατος. κείνη Scor. ἐκείνη ceteri. 6. ἡσυχάιον] ἡσύχιον A. ἐς Scor. εἰς ceteri. 7. ἐντήκεται] ἀνθάπτεται Meinekius. πλευμόνων] πνευμόνων B.

8. ψυχῇ] πνοῇ Meinekius. οὐχὶ — βορά Grotius pro οὐτὶ — βορός. 9. πλωτῷ] πλωτῶν apud Arsenium. Ceterum Plutarchus versus 1—4. poeta non nominato attulit, his verbis usus, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν “Ἐρως γὰρ ἀργὸν καπὶ τοιοῦτοις ἔφν” (haec ex Danae Euripidis) καὶ πάλιν αὐ ὡδε “οὐ Κύπρις — μαινάς,” ut utrumque fragmentum ex Danae Euripidis sumtum esse videri possit, quae Nauckii sententia est (in Schneidewini Philologo vol. 4. p. 542.), licet diversorum poetarum fragmenta similiter coniunxerit Clemens Alex. Strom. 5. p. 717. ὁ μὲν Σοφοκλῆς — ἐκβοᾷ, et mox Εὐριπίδης δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σκηνῆς τραγῳδῶν.

679. Stobaeus 67, 5.

Τίς δ' οἶκος ἐν βορτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ, γυναικὸς ἑσθλῆς χωρὶς, ὀγκωθεὶς χλιδῇ;

680. Stobaeus 73, 54.

Κατ' ὄρφανόν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.

681. Stobaeus 96, 9.

Πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ ἄρδην ἀνέιλε καὶ κατέστρεψεν βίον.

Male hinc fragmento lemma Διφίλου, proximo vero (10), quod manifesto comici poetae est, Σοφοκλέους praescriptum. Transposuit Brunckius. V. 1 συγκραθεῖσα] δυσκραθεῖσα A. et Vind.

682. Stobaeus 98, 1.

Ὡ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος· ὡς οὐδὲν ἔσμεν πλὴν σκιαῖς ἑοικότες, βάρος περισσὸν ἤτις ἀναστρωφώμενοι.

V. 1. θνητὸν] Libri optimi θνητῶν et v. 3. ἀναστρεφόμενοι.

683. Stobaeus 98, 43.

Οὐ γὰρ θέμις Ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν. κακῶν] κακοῦ in Menandri monost. 692.

684. Stobaeus 116, 28.

Πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γῆρα κακά, νοὺς φροῦδος, ἔργ' ἀρχεῖα, φροντίδες κεναί.

Praecedit apud Stobaeum Σοφοκλέους Σκυρίων versus (fragm. 500), post quem hi duo versus sequuntur sine lemmate, quod suppleri potest ex Clem. Alex. p. 73. qui versum alterum attulit, ἔπεται τοιγαροῦν ὅμιν κατὰ τὸν Σοφοκλέα τὰ ἐπιχειρα τῆς ἐκλογῆς “νοὺς φροῦδος, ὥτ' (nam sic apud eum legitur) ἀρχεῖα, φροντίδες κεναί.”

685. Stobaeus 126, 8.

Χρόνος δ' αἰμαυροὶ πάντα καὶ λήθην ἄγει.

Versus vulgo sine lemmate positus. Σοφοκλέους est in Scor. Legitur inter Menandri monost. 545. Κάς scripsi pro κείς.

686. Stobaeus 108, 51.

Στέργειν δὲ τὰ κπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.
V. 1. τὰ κπεσόντα A. et Vind. τὰ κπεσόντα Trincavelli editio. καὶ θέσθαι] κἀνθέσθαι (i. e. κἀναθέσθαι), *retractare fortunam*, Meinek. in Fleckeiseni Annal. a. 1863. vol. 87. p. 378. 2. Versum alterum sine poetae nomine attulit Hesychius, Κυβευτὴν: “σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στενὴν τυχεῖν.” τὸν τοῖς κύβοις χρώμενον· ἐπιστήμην γὰρ τινα ἐδόκουν τὸ δεξιῶς χρῆσθαι· ἐπιστημονικωτέραν τὴν πεττεῖαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον.

687. Stobaeus 110, 14.

Ἐλπίς γάρ ἢ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.
Omisso poetae nomine ab schol. Eurip. Phoen. 396. ad verba poetae αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος proverbium memoratur αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενούς βροτῶν. qui versus inter monost. Menandri 42. legitur.

688. Stobaeus 117, 4.

Οὐκ ἔστι γήρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς θεία ζύνεστιν ἡμέρα τεθραμμένος.
προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα.
V. 2. θεία corruptum.

689. Stobaeus 121, 9.

Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου, ἢ δειλὸς ἐστίν, ἢ δυσάλγητος φρένας.
690. Stobaeus 122, 11.
A. Θανόντι κείνῳ συνθάνειν ἔρωσ μ' ἔχει.
B. ἦξεις, ἐπείγου μὴδὲν, ἐς τὸ μόρσιμον.
Addidi personarum notas. V. 2. ἦξεις] ἔρξεις A. ἐπείγου μὴδὲν interpositum ut εὐ φύλαξαι Oed. Col. 161. ἐς scripsi pro εἰς.

691. Stobaeus 118, 12.

Ὅστις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν, μῶρος πέφυκε· τῇ τύχῃ μέλει τάδε.
ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθῶν τύχῃ, οὐδ' ἂν πρὸς αὐτὰς θνητὸς ἐκφύγοι μολῶν.
Lemma Σοφοκλέους in solo servatum cod. Vindob. Totum locum om. A. V. 2. μῶρος] μωρὸς libri.
3. δ' Grotius pro γάρ. 4. ἐκφύγοι Halmius pro ἐκφύγη. Malim ἐκφύγοις.

692. Ioannes Damasc. in Gaisfordi Append. ad Stobaeum vol. 4. p. 76. (s. in Append. ad Stob. Ecl. p. 772, 24.) Σοφοκλέους

Τάληθές αἰεὶ πλείστον ἰσχύει λόγος.
693. Porphyrius de antro Nympharum cap. 18. Πηγαὶ δὲ καὶ νάματα οἰκεία ταῖς ὑδριάσι Νύμφαις, καὶ ἔτι γε μᾶλλον Νύμφαις ταῖς ψυχαῖς, ὡς ἰδίως μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, ἡδονῆς οὐσας ἐργαστικάς. ὅθεν καὶ Σ. οὐκ ἀνοικεῖως ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἔφη Βομβεὶ δὲ νεκρῶν σμῆνος, ἔρχεται τ' ἄλλῃ. ἄλλῃ Bergk. Legebatur ἄλλῃ.

694. Helladius Chrestom. ap. Phot. Bibl. p. 530, 15. “Ὅτι ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμαζόμενος
“Ὀρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω
ἔστι μὲν Σ., τοῦτον δὲ παρωδήσας ὁ Φιλωνίδης ἔφη
“Ὀρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω.”
οἱ δὲ τὰς γυναικὰς σκώπτοντες φασιν
“Ὀρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.
Sic ultimum versum, qui Xenarchi comici est, recitat Athenaeus p. 441e. Ad versum Sophocles respicit Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 55, 17. ὄρκον γυναι-

κὸς εἰς ὕδωρ χρῆ γράφειν: ὅτι ἀπιστεῖν γυναικὶ δεῖ ὁμνυοῦσθ.

695. Athenaeus 1. p. 23. Κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι — ἔστι δὲ εὐρεῖν καὶ ἐπὶ ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ ἀνακεῖσθαι. σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτό φησιν “Ἐπικαιόμενος (ἐπικείμενος Ellendtius) τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν” εἰσαλοῖμην.” “Videntur ista derivata ex Hercule ad Tacnarum.” Brunck. Verba poetae metro soluta attulit Athenaeus. Nauckio huc respicere videtur Aristides vol. 2. p. 405. ἤδη δὲ τις καὶ σάτυρος τῶν ἐπὶ σκηνῆς καταγράσατο τῷ Ἡρακλεῖ, εἰτά γ' ἔκυψε προσ-
ιόντος κάτω.

696. Athenaeus 1. p. 33e.

Ὡ γλῶσσα σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον, πῶς δῆτα τλήσει πρᾶγμα· ὑπέξελεθὲν τόδε; ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον, ὕψ' ἢς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον.
V. 2. τλήσει] τλήσῃ ap. Athen. Tum ἐπεξελεθὲν Brunckius. 4. ἀνακτόρων Welckerus.

697. Athenaeus 2. p. 40a. Ἀπὸ τῆς ἀλλοιούσης τὴν γνῶμην καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς τρεπούσης εὐθυμίας, ἢ γίνεται κατὰ τὴν μέθην — Σοφοκλῆς φησι “Τὸ μεθεῖν πημονῆς λυτήριον.” Ἔστιν τὸ μεθεῖν — Herwerdenus p. 29.

698. 699. Athenaeus 3. p. 99a. et ex eo Eustathius p. 1944, 26. Καὶ Σοφοκλῆς δὲ ποῦ ὁ ποιητῆς τὸν φύλακα μοχλὸν ποῦ ὠνόμασεν ἐν τούτοις
Θάρσει· μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός.
κὰν ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν Σοφοκλῆς ἰσχάδα κέκλη-
κεν, διὰ τὸ κατέχειν τὴν ναῦν
Ναῦται δ' ἐμνηρῶσαντο νηὸς ἰσχάδα.

700. Athenaeus 7. p. 277b.

Χορὸς δ' ἀναύδιων ἰχθύων ἐπερρόθει, σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην.
V. 1. ex tragico affert Clemens Alex. p. 787. Probabilis Bergkii coniectura est χορὸς δὲ μύνδων ἰχθύων —, collato Etym. M. p. 595, 1. Μύνδος· μύνδος ἰχθύς, Σοφοκλῆς, ὁ μὴ αὐδῶν. Scribendum autem μυνδῶν. Nam oxytonum esse annotarunt Stephanus Byz. s. v. Βάλδος et Arcadius p. 48, 11., uterque ex Herodiano.
2. Legebatur σαίνουσιν. Correxuit Brunckius.

701. Athenaeus 10. p. 428a. Καὶ Σοφοκλῆς ἐν * * σατυρικῇ φησιν ὡς ἄρα

Τὸ πρὸς βίαν
πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῇ κακόν.
Legebatur κακὸν πέφυκε τῷ διψῇ βίᾳ. Correxuit Meinek. ius.

702. Athenaeus 10. p. 433e. Τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς ἀπολαύσεως. διὸ καὶ Σοφοκλῆς φησι

Διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ ὕμπεϊν διδούς.
V. 1. προσφέρων σοφὰ] Hac locutione utuntur Eurip. Med. 298. et Arist. Thesm. 1130. 2. ἢ ὕμπεϊν Porsonus pro μὴ πιεῖν. Casaubonus ἢ πιεῖν.

703. Athenaeus 11. p. 783f. Ἀρύβαλλος — λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν ἄρυστιν. Σοφοκλῆς (haud dubie in fabula satyrica)

Κακῶς σὺ πρὸς θεῶν δλουμένη,
ἢ τὰς ἀρύστες ὠδ' ἔχουσ' ἐκώμασας.
Hesychius, Ἀρύστες: τὰς ἀπνευστὶ πόσεις. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρυστήρας καὶ ἀρυστήχους ἐκάλουν. V. 1. Κακῇ] Κακῇ κακῶς Herwerdenus p. 28.

704. Athenaeus 15. p. 688a. Καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς ἀπολελυμένας τοῦ φόβου πεποίηκε λεγούσας

- Θυμῷ δ' οὔτις φαιδρὰ χορεύει
τάρβους θυγάτηρ.
- V. 1. οὐ τις Epitome. οὐ τι codex.
705. Etymol. M. p. 601. extrema, Νείκος: ἡ φιλο-
νεικία, παρὰ τὸ νέοις εοικέναι. ἡ γὰρ φιλονεικία τοῖς
νεαροῖς ἀρμόζει. Σοφοκλῆς
"Υβρις δέ τοι
οὐπώποθ' ἦβης ἐς τὸ σῶφρον ἵκετο,
ἀλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει.
- V. 2. ἦβης εἰς (debebat ἐς) τὸ σῶφρον Piersonus pro
ἦβῃσει τῷ σῶφρονι. 3. πάλιν φθίνει libri meliores.
Vulgo φθίνει πάλιν.
706. Clemens Alex. Paedag. 3. p. 286. Ἀβροδία-
τον ἐπονειδίζων νεανίαν ὁ Σοφοκλῆς λέγει
Γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.
ἐμπρέπεις Piersonus pro ἐμπρεπεῖς. Similis Euripi-
dis in Antiopa versus fuit γυναικομίμω διαπρέπεις
μορφώματι.
707. Clemens Strom. 5. p. 659.
Καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι,
σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεὶ,
σκαίοις δὲ φαῦλον κἂν βραχεὶ διδάσκαλον.
- V. 2. 3. profert Plutarchus Moral. p. 406f.
708. Grammaticus in Crameri Anecd. Oxon. vol.
4. p. 329, 20. Τὸ ἐτήρ παρὰ τὸ ἔτος Σοφοκλῆς
Ἐτήρας ἀμνοὺς θεοὺς ἔρεξ' ἐπακτίοις.
γράφεται δὲ καὶ εὐείρας. Ἀπud Cramerum ἔρέξας et
εὐείρας. Correxuit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3.
p. 2150.
709. Clemens Strom. 2. p. 494. Εὖ γοῦν ἡ τραγω-
δία ἐπὶ τοῦ Ἀίδου γράφει
Πρὸς δ' οἶον ἦξεις δαίμον' ὡς ἔρωτα,
ὅς οὔτε τοῦπεικῆς οὔτε τὴν χάριν
οἶδεν, μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἀπλῶς δίκην.
- V. 1. δαίμον' ὡς ἔρωτα] δαίμον', ὡ γέρον, τάχα Her-
werdenus p. 29. 2. Plutarchus Mor. p. 761f. μόνην
θεῶν ὁ Ἀίδης Ἐρωτὶ ποιεῖ τὸ προσταττόμενον, καί-
τοι πρὸς γε τοὺς ἄλλους, ὡς φησι Σοφοκλῆς "οὔτε
— δίκην." 3. οἶδε, μόνην δὲ στέρξει Plut. ἡδεῖ,
μόνην δ' ἔστεργε Clemens.
710. Plutarchus Vit. Timol. c. 36. p. 253. Τῶν δὲ
Τιμολέοντος ἔργων οὐδὲν ἐστὶν ᾧ μὴ τὰ τοῦ Σοφο-
κλέους (τιμοκλέους duo codices), ὡς φησι Τίμαιος,
ἐπιφωνεῖν ἐπρεπεν
Ὡ θεοί, τίς ἄρα Κύπρις, ἣ τίς ἵμερος
τοῦδε Ξυνήψατο;
711. Plutarchus Vit. Pompeii c. 78. p. 661.
Ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται,
κείνου ὅτι δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μὴ.
- Affert etiam Mor. p. 33d. 204e. et Appian. B. Civ. 2,
85. et omisso poetae nomine Dio Cassius 42, 4. Diog.
L. 2, 82. Zonaras Annal. 10, 10. Macarius Prov. 6,
43. V. 1. γὰρ ὡς] δὲ πρὸς ap. Plutarchum.
712. Plutarchus Vit. Alexandri c. 7. p. 667.
Πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα.
Omisso poetae nomine Mor. p. 767f.
713. Plutarchus Vit. Demetrii c. 45. p. 911. "Ὦν
ὁ Σοφοκλέους Μενέλαος εἰκόνα ταῖς αὐτοῦ τύχαις
παράτιθησιν
Ἄλλ' οὐμός αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ
τροχῷ κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν.
ὥσπερ ἐκλήνης δ' ὅψις εὐφρόνα δύο
στήναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ,
ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα
πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη,
χῶτανπερ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῇ,
πάλιν διαρρεῖ καπὶ μηδὲν ἔρχεται.

- V. 4. εὐφρόνας Bruckius pro εὐφρόνας. Restitui
numerus dualem εὐφρόνα. 5—8. attulit Moral. p.
282b. 517d. v. 5. 6. Tzetzes ad Hesiodi Ἔργ. v. 780.
8. καπὶ] καὶ εἰς vel κείς τὸ ap. Plut. in Vita Demetr.
714. Plutarchus Vit. Artax. c. 28. p. 1025.
Ταχεῖα πειθῶ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ.
715. Plutarchus Moral. p. 16a. Ἀρχὴ γὰρ αὕτη
παιδεύσεως
Ἔργου δὲ παντὸς ἦν τις ἀρχηται καλῶς,
καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν,
κατὰ τὸν Σοφοκλέα. Antiphontis sententiam ap. Ioann.
Damasc. in Gaisfordi Append. ad Stobaei Ecl. p. 730, 12.
comparavit Nauckius, πρῶτον, οἶμαι, τῶν ἐν ἀνθρώ-
ποις ἐστὶ παιδευσίς· ὅταν γὰρ τις πράγματος κἂν
ότουσὺν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσῃται, εἰκός καὶ τὴν
τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι.
716. Plutarchus Moral. p. 17c.
Στενωπὸς Ἀίδου καὶ παλιρροία βυθοῦ.
παλιρροία pro παλῖρροια mutato accentu dictum me-
tri caussa, ut ἀργοία et alia huiusmodi apud Sopho-
clem aliosque.
717. Plutarchus Moral. p. 21a. Τοῦ Σοφοκλέους
Τὸ κέρδος ἡδὺ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ἦ.
καὶ μὴν σοῦ γε ἀκηκόαμεν ψυδῆς
οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι.
ἐξάγουσι] ἐκφέρουσι Meinekius.
718. Plutarchus Moral. p. 21b. Τὰ Σοφοκλέους,
ὧν καὶ ταῦτά ἐστι
Γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ.
καὶ
Οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονοῖ.
Quibus tertium addit fragmentum, de quo diximus
supra ad fragm. 519.
719. Plutarchus Moral. p. 21f.
Ὡς τρισόλβιοι
κεῖνοι βροτῶν, οἱ ταῦτα δερχθέντες τέλη
μόλως' ἐς Ἀίδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
Ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοις πάντ' ἐκεῖ κακά.
"In fabulae loco, unde haec derivata, mentio erat
forte τοῦ λειμῶνος τοῦ τοῖς μύσταις ἀνακειμένου,
cuius Sophoclem auctorem laudat scholiasta comici
ad Ranas 347." Bruck. Scholiastae verba sunt,
λειμῶν γὰρ ἀνάκειται καὶ ἀνθη ἀναιμένα τοῖς μύσταις
ἐν τῷ πεδίῳ. δηλοῖ δὲ καὶ Σοφοκλῆς. Ad Triptole-
mum rettulit Welckerus. V. 4. πάντ' ἐκεῖ] πάντα
δὴ Herwerdenus p. 17.
720. Plutarchus Moral. p. 23c. et omisso poetae
nomine p. 757b.
Τυφλὸς γὰρ, ὡ γυναῖκες, οὐδ' ὀρῶν Ἀρης
σοὺς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά.
721. Plutarchus Moral. p. 77b. et 619a.
Ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικῷ προσῇ.
παιδικῷ Valckenarius pro παιδικόν. Vocabulum al-
tero loco excidit.
722. Plutarchus Moral. p. 84b. Ἡ δὲ προκοπὴ τὰς
ὕπερβολάς πρότερον καὶ τὰς ὀξύτητας τῶν παθῶν
ἀνίστησι,
Πρὸς ἄσπερ οἱ μαργώντες ἐντονώτατοι,
κατὰ τὸν Σοφοκλέα.
723. Plutarchus Moral. p. 98a.
Τὰ μὲν διδασκὰ μανθάνω, τὰ δ' εὐρετὰ
Ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἡτησάμην.
- V. 2. τὰ δ' εὐκτὰ] τὰ δ' ἕτερα codices Parisini.
724. Plutarchus Moral. p. 99a. Clemens Protre-
ptico p. 78.
Βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λείως,

οἱ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς
λίκνοισι προστρέπεσθε.

V. 1. Hine Hesychius χειρώναξ λεώς et Pollux 2, 151. χειρώνακτες παρὰ Σοφοκλεῖ. 3. Hesychius, Λεῖκνοισι προτρέπεσθε· λείκνα ἰσάντες προσάγεσθε· ἃ ἔστι κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λήια ἐπιτίθετο, ἅπερ εἰσι καρποὶ πύρινοι. Ex eodem loco fabulae (Pandorae, ut probabiliter coniecit Hermannus Oruse. vol. 7. p. 331.) sumta sunt quae partim metro soluta attulit Plutarchus Mor. p. 802b. τὴν γὰρ Ἐργάνην οὗτοι μόνον θεραπεύουσιν, ὥς φησι Σοφοκλῆς, οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρεῖα καὶ πληγαῖς ὑπακούουσιν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες. Ex quo loco intelligitur Sophocles hos versus esse; nam Plutarchus supra et Clemens omiserunt nomen poetae.

725. Plutarchus Mor. p. 107b.

Σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν, εἰ κατέφθιτο, στένεις,
εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει;

726. Plutarchus Mor. p. 141e. Ταῖς Λυσάνδρου θυγατράσιν οὐ τύραννος ὁ Σικελικὸς ἰμάτια καὶ πλόκια τῶν πολυτελῶν ἔπεμψε. ὁ δὲ Λυσάνδρος οὐκ ἔλαβεν, εἰπὼν “Ταῦτα τὰ κόσμια καταισχυνεῖ μου μᾶλλον ἢ κοσμήσει τὰς θυγατέρας.” πρότερος δὲ Λυσάνδρου Σοφοκλῆς τοῦτο εἶπεν

Οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλήμων, ἀλλ' ἄκοσμία
φαίνονται· ἂν εἶναι, σὼν τε μαργότης φρενῶν.

727. Plutarchus Mor. p. 280f. Διὰ κόρον καὶ πλησμονὴν ἐξυβρίζουσι καὶ βόες καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι καὶ ἄνθρωποι, ὥς που καὶ Σοφοκλῆς πεποίηκε

Σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὥς εὐφορβία·
γαστήρ τε γὰρ σοὺ καὶ γνάθος πλήρης.

V. 1. σφαδάζεις] Scribebatur σφαδάζεις sine iota subscripto: de quo v. quae in Thesaurο dicta sunt.

2. πλήρης] πλήρης βορᾶς E. A. I. Ahrensius.

728. Plutarchus Mor. p. 394b.

Οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα, φίλα.

Φίλα si scripsit, generis est neutrius. Sed probabilis est φίλη, ut Nauekius. Νάβλα, εἶδος ὀργάνου, Phot. p. 285, 7.

729. Plutarchus Mor. p. 414e. Πολλὰ καλὰ τοῦ θεοῦ διδόντος ἀνθρώποις, ἀθάνατον δὲ μὴδὲν· ὥστε θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεοὺς δὲ οὐ, κατὰ τὸν Σοφοκλῆα. Fortasse respicitur locus Oed. Col. 607. μόνοις οὐ γίγνεται | θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ καταθεῖν ποτε, | τὰ δ' ἄλλα συρχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος. Monuit Nauekius.

730. Plutarchus Mor. p. 417f. Ὁ Σοφοκλέους Ἀδμητος (εἶπε περὶ Ἀπόλλωνος)

Οὐμός δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἤγε πρὸς μύλην.

731. Plutarchus Mor. p. 458e. Καὶ τὸν Νεοπτόλεμον Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὀπίστας, Ἐκόμπας· ἀλοιδόρητα, φησὶν,

Ἐρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκῶν ὀπλων.

Μεσομφάλοις δόρη | ἐρρηξάτην κύκλοισι χαλκῶν ὀπλων Herwerdenus p. 28.

732. Plutarchus Mor. p. 463d. Ὁ δὲ Σοφοκλῆς λέγων ὅτι

Τὰ πλείστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν,
ἄγαν εἴκειν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν καὶ κολοῦειν. Iterum affert p. 481f.

733. Plutarchus Mor. p. 468b. Ὡς περ οἱ Σοφοκλέους ἰατροὶ

Πικρὰν χολὴν κλύζουσι φαρμάκῳ πικρῷ.

P. 463f. scriptum πικρῷ πικρὰν κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν. Et p. 923a. πικρὰν πικροῖς κλύζουσι φαρμάκοις χολήν. Quae scriptura probabilior duabus prioribus.

734. Plutarchus Mor. p. 504c. (et p. 810c.) Ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλέους Νέστωρ τὸν Αἴαντα τραχυνόμενον τῷ λόγῳ πραῦνων ἠθικῶς τοῦτο εἶρηκεν

Οὐ μέφομαι σε· δρῶν γὰρ εὐ κακῶς λέγεις.

Ad Ἀχαιῶν σύνδειπνον refert Brunekius.

735. Plutarchus Mor. p. 511f. Πρῶτον μὲν οὖν ἐν ταῖς τῶν πέλας ἐρωτήσεσι σαυτὸν ἐθίζε σιωπᾶν, μέχρι οὐ πάντες ἀπείπωνται τὴν ἀπόκρισιν.

Οὐ γὰρ τι βουλῆς ταῦτό καὶ δρόμου τέλος, ὥς φησιν ὁ Σοφοκλῆς.

736. Plutarchus Mor. p. 530a. Κακὴ δὲ (ἡ δυσωπία) θαλάμου καὶ γυναικωνίτιδος ἐπίτροπος, ὥς φησιν ἡ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ μετανοοῦσα πρὸς τὸν μοιχὸν “Ἐπεισας, ἐξέθωψας.”

737. Plutarchus Mor. p. 625d. Σοφοκλῆς περὶ τῶν γερόντων

Βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ

μόλις δι' ὧτός ἔρχεται τρυπώμενου,

πόρρω δὲ λεύσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.

V. 1. Βραδεῖα] Βαρεῖα Herwerdenus p. 29. 2. τρυπώμενου] ρυπώμενου Meinekius in Fleckeiseni Annal. a. 1863. p. 379. 3. πόρρω aut Plutarchus aut librarius posuit. Sophocles πρόσω seripserat.

738. Plutarchus Mor. p. 640a. Καὶ Σοφοκλῆς εἰρηκὲ που περὶ τῶν Τρώων ὥς “Φίλιπποι καὶ κερουλοῖ, σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί.” δὲ post κωδωνοκρότῳ transposuit Bergkius metri indidit.

739. Plutarchus Mor. p. 732d. Τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν, ὅτι μὴ πρότερον ἦν, ἀπιστουμένων εἰ γέγονε νῦν, οὐ φαύλως εἰπόντος

Ἄπαντα τὰ γέννητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ.

Ita Valekenarius Diatrib. p. 222. Vulgo ἅπαντα τὰ γέννη τὸ πρῶτον ἦλθεν. Artemidorus 4, 59. Τοῦτο τὸ ἱαμβεῖον “Ἄπαντα τὰ δόκητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ.”

740. Plutarchus Mor. p. 758f. Ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ μαντικὸν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας καὶ κατοχῆς· τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου “Κάπι Κυρβάντεσσι χορεύσατε,” φησὶ Σοφοκλῆς. Κυρβάντεσσι pro Κορυβάντεσσι praebuerunt codices Parisini apud Duebnerum. De qua forma pluribus dixi in Thesaurο vol. 4. p. 2136.

741. Plutarchus Mor. p. 768f.

Φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι

χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὐχονται φυγεῖν.

Omisso poetae nomine omissisque verbis φίλων τοιούτων haec affert p. 94d.

742. Plutarchus Mor. p. 788b. 792a. 1129d.

Λάμπει γὰρ ἐν χρεῖαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς

χαλκός, χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἡμῶς στέγος.

V. 1. εὐγενής p. 1129.

743. Plutarchus Mor. p. 854f. Ἀλλὰ “Δεινὸν τὸ τὰς Πειθοῦς πρόσωπον,” ὥς φησιν ὁ Σοφοκλῆς.

744. Plutarchus Mor. p. 959e. Ἐλαφοὶ δὲ — ἐσθιόμενοι προβάτων καὶ κυνῶν ἐνιαχοῦ καὶ ἵππων κρέα προξένησαν· “Τίθασὸν δὲ χήνα καὶ περιστερὰν ἐφῆστιον οἰκέτιν (sic H. Stephanus pro οἰκῆτιν) τε,” Σοφοκλῆς (ὥς Σοφοκλῆς Nauekius) οὐχ ὥς γαλαὶ καὶ αἰλوروι τροφῆς ἔνεκα διὰ λιμὸν, ἀλλ' ἐφ' ἡδονὴν — κατακόπτοντες ὅσον ἐστὶ τῇ φύσει φονικὸν καὶ θηριώδες ἔρρωσαν. Pollux 3, 82. οἱ μέντοι ποιηταὶ καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους οἰκέτας ὠνόμαζον, ὅπου γε καὶ “περιστερὰν οἰκέτιν.”

745. Plutarchus Mor. p. 985c. Ἀλλὰ ἡμῖν γε πάλαι τὸ τοῦ Σοφοκλέους δεδογμένον ἐστὶν

Εὐ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος

σύγκολλα τάμφοιν ἐς μέσον τεκταίνεται.

τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον unus codex. Ceteri τ' ἐς μέσον ἀμφοῖν.

746. Plutarchus Moral. p. 1100c. Ὑπὸ χαρὰς ἤρθη κατὰ τὸν Σοφοκλέα

Γραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φυσώμενος. Huc spectat Hesychii glossa Πάππος ἀκάνθης.

747. Scholiasta Eurip. Rhesi 105. Εἶθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὐβουλος: ἔμπαλιν ὁ Σοφοκλῆς φησιν

Εἶθ' ἦσθα σὺ φρον ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα. Σοφοκλῆς pro σοφὸς Cobeti emendatio est. τᾶργα τοῖς λόγοις ἴσος coniecit Nauckius. Ἔργα θ' οἷς λέγεις ἴσα (vel ἴσος) Meinekius. Fortasse sequebatur δρῶν.

748. Scriptor vitae Homeri in Opuscul. Mythol. Thom. Gale p. 367. (Plutarchi vol. 5. p. 1197. ed. Wyt.) Πάλιν δὲ τὸ Ὀμήρου (II. 3. 65.) “Οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,” Σοφοκλῆς παρέφρασεν εἰπὼν

Θεοὺ τὸ δῶρον τοῦτο· χρὴ δ' ὅς' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδὲν, ὦ τέκνον, ποτέ.

749. Schol. Homeri Iliad. 1, 423. Χρῶνται δὲ καὶ πλείονες ἄλλοι τῶν ποιητῶν τῇ κατὰ ἀντὶ τῆς ἐπὶ Σοφοκλῆς

Ἐγὼ κατ' αὐτὸν, ὡς ὀρᾷς, ἐξέρχομαι.

750. Schol. Homeri Iliad. 9, 453. Σοφοκλῆς

“Ὅς μὴ πέπονθε τὰμὰ μὴ βουλευέτω.

751. Eustathius p. 1237. Διαγνωμονοῦντος Ἀχιλλεύς ὅτι τε εὐψύχως ἐτι δικάζεται καὶ διερωτῶ ποδὶ, καθ' Ὀμηρον, ἢ χλωρόν γόνυ κατὰ Θεόκριτον ἔχων, βαίνει, καὶ οὐπῶ δέος εἰς ἀλίβαντα καταπεσεῖν αὐτόν, ζῶντι ποδὶ χρώμενον, ὡς φησι Σοφοκλῆς. Conf. fragm. 831.

752. Eustathius p. 1538. Λέγει δὲ πού καὶ Σ. τὸ, Τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάροντα ὀφρὺς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα· εἰπὼν τοῦτο ἐκεῖνος ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἱ τὰς ἀκάνθας ὀρθοῦσι καιρῷ θυμοῦ. “Fellit procul dubio memoria Eustathium: quae tanquam Sophoclis profert, tragicum minime redolent; Aristophanis potius esse crediderim.” Brunck.

553. Cicero ad Atticum 2, 16. Cneus quidem noster iam plane quid cogitet nescio:

Φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι,

ἀλλ' ἄγριας φύσαισι φορβειᾷς ἄτερ.

Longinus περὶ ὕψους c. 3, 2. Γελάται ἐτι μᾶλλον τὰ Κλειτάρχου. φλοιώδης γὰρ ὁ ἀνὴρ καὶ φυσῶν, κατὰ τὸν Σοφοκλέα, οὐ σμικροὶς μὲν αὐλίσκοις, φορβειᾷς δ' ἄτερ.

754. Dionysius Halic. de Comp. Verb. c. 9, p. 66. edit. Upton. (vol. 5. p. 50. Reisk.)

Μῦν τε καὶ δέδορκα κάξανίσταμαι,

πλέον φυλάσσων αὐτὸς ἢ φυλάσσομαι.

V. 2. πλέον correxi pro πλείον.

755. Scholiasta Pindari Olymp. 1, 97. Ἐνιοι δὲ ὅτι τρία λέγεται κοινῶς καὶ τὰ πρὸς τὸν θάνατον συνεγροῦντα, ἕϊφος, ἀγχόνη, κρημνός. Σοφοκλῆς

Λύσω γὰρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἶσομαι.

756. Scholiasta Pindari Pyth. 2, 125. Οἱ γὰρ Φοῖνικες παλιγκάηλοι. καὶ Σοφοκλῆς

Ζῆν ἔθου καὶ πρᾶσιν, ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ,

Σιδώνιος κάηλος.

757. Scholiasta Pindari Pyth. 4, 213. Γίνεται τοῦτο, ἐπειδὴν ὑπέρμετρος χαρὰ ἐπιπέσῃ, ὥστε ἀκουσίως δακρύειν. Σοφοκλῆς

Χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν,

ὅπου τὸ τερπνόν καὶ τὸ πημαῖνον φύει·

δακρυρροεῖ γοῦν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων.

758. Scholiasta Pindari Pyth. 4, 221. Ὑπέρεια κρήνη ἐν ταῖς Φεραῖς, ὡς Σοφοκλῆς

Ὡ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγρονόν θ' ὕδωρ,

Ὑπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον.

759. Scholiasta Pindari Nem. 10, 59. Καὶ γὰρ τὸ πρῶτον ἔσχατον ποτὲ δύναται γενέσθαι καὶ τὸ ἔσχατον πρῶτον. κέχρηται καὶ Σοφοκλῆς τῷ ἔσχατῳ ἀντὶ τοῦ πρῶτου

Ἦδη γὰρ ἔδρα Ζεὺς ἐν ἔσχατῳ θεῶν.

Brunckius ἔχει γὰρ ἔδραν.

760. Scholiasta Aeschyli Persar. v. 181. Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε — εἰς ὅσιν μολεῖν: ἐντεῦθεν ὁ Σοφοκλῆς τὸ

Ἐδοξάτην μοι τῷ δὴ ἡπεῖρω μολεῖν.

Quae corrupta apud Herodianum Pierson. p. 434. τῷ pro τὰ correxit Blomfieldus. “Suspicio non Sophoclis hunc esse verum, sed comici poetae, qui Aeschylea verba δύο γυναῖκ' εὐείμονε, quibus significantur δύο ἡπεῖρω Europa et Asia, in risum verterit.” Nauck.

761. Scholiasta Euripidis Orest. v. 480.

Ὅργῃ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς

ἐν χειρὶ θήγει, σὺν τάχει δ' ἀμβλύνεται.

V. 1. κοπίς ex codicibus restitutum pro νοτίς. 2. χειρὶ] χρωτὶ Ribbeck. ad Trag. Lat. p. 287. qui versus hos de Telamone dictos esse in Teucro tragodia coniecit. θήγει] θηκτῇ Herwerdenus p. 29. σὺν Matthiae pro ἐν.

762. Scholiasta Euripidis Orest. v. 592.

Ἀεὶ γὰρ εὐ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

“Proverbialis est senarius sine auctoris nomine saepe citatus. Vide Erasmi Adagia chil. 1. cent. 3, 9.” Brunck. Affertur ab Zenobio Prov. 2, 44. Diogeniano 1, 58. scholiasta Aeschyli Agam. 33. Stobaeo Ecl. 1, 3, 32. p. 122. Suida s. v. Ἀεὶ. Proverbium tragicum appellat Eustathius p. 1084, 1. 1397, 18.

763. 764. Scholiasta Euripidis Med. v. 33. Ἀτιμάσας ἔχει: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἡτίμησε. καὶ Σοφοκλῆς

Παῖδας γὰρ οὐς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει

καὶ πάλιν

Εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω.

“Horum senariorum prior de Thyeste dictus videtur.” Brunck.

765. Scholiasta Aristophanis Nub. v. 1162. exscriptus ab Suida s. v. Λυσανίας, Λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν: λύων τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας — τὸν Σοφοκλέα μυκτηρίζει λέγοντα

Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν

καὶ παυσανίαν καὶ ἀτρεΐδαν.

κατ' Ἀτρεΐδαν Bentleius, quo nihil proficitur, quum de sensu horum verborum non constet, de quo valde incerta coniectura Meinekii est (in Fleckeiseni Annal. a. 1863. p. 379.) ἀτρεΐδαν pro ἀτρεστον dictum accipientis.

766. Schol. Aristoph. Avium v. 515. Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. οὕτω γὰρ Πίνδαρος “εὐδαί δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς αἰετός.” καὶ Σοφοκλῆς

Ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός.

767. Schol. Aristoph. Avium v. 1240. Ὅπως μὴ σὸν γένος πανώλεθρον | Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη: τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφοκλείων Χρυσὴ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ.

768. Schol. Aristoph. Lysistratae v. 8. Τοῖο ποιεῖν τὰς ὀφρὺς: ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακέναι. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. τοιοῦτο γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὀμηρος (II. 15, 102.) “Οὐδὲ μέ-

τωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν ἰάνθη.' καὶ Σοφοκλῆς (κατὰ τὸ ἐναντίον add. Suidas s. v. τοῖσποινεῖν)

Ὡς ἂν Διδὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ.
Codex ἐκτανθῇ. Suidas ἰάνθη, quod ex versu Homerieo irrepsit. Veram scripturam habet schol. Homeri II. 15, 101.

769. Philo Iudaens vol. 2. p. 448. Τὸν ἀψευδῶς ἐλευθέρον ἀναζητῶμεν, ὃ μόνῳ τὸ αὐτοκρατὲς πρόσ-
εστι — ἀναφθέγγεται γὰρ ἐκείνο τὸ Σοφόκλειον, οὐδὲν τῶν Πυθοχρήστων διαφέρον, Θεὸς ἐμοὶ ἄρχων, θνητῶν δὲ οὐδὲ εἰς. Sophocles versus, non nominato poeta, servavit Aristoteles Eth. Eudem. 7, 10. p. 1242, 37. Ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν (φιλία) πρὸς ἀλλήλους

ἑταιρική μάλιστα ἢ κατ' ἰσότητα,
Οὐ γὰρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθην,
ἀμφοῖν δὲ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη.

Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδέεις.
V. 1. ἀπεδείχθην — αὐτὸς Nauekius pro ἀπεδείχθη — αὐτὸς. 3. Verba θνητῶν δ' οὐδέεις ab Aristotele omissa ex Philone addidit Bergk.

770. 771. Achilles Tatius Isagoges ad Arati Phaenonom. cap. 1. initio p. 122.:

Μισῶ μὲν ὅστις τὰφανὴ περισκοπεῖ, φρεσὶν ὁ Σοφοκλῆς. et paullo post ubi de astronomiae inventoriis, Σοφοκλῆς δὲ εἰς Ἀτρεά τὴν εὐρεσιν ἀναφέρει λέγων "Πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου." Cum loci prioris sententia Nauekius comparavit Ennii verba p. 35. ed. Ribbeck. Quod est ante pedes nemo spectat, caeli scrutantur plagas. Euripidis fragmentum apud Diog. L. 9, 50. ἀλαζονεύεται μὲν ἀλιτήριος | περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμάθεν ἐσθίει. et Platon. Theaet. p. 174a. Antip. Sidon. Anth. Pal. 7, 172.

772. Scriptor vitae Arati apud Petavium p. 151. (vol. 2. p. 437. Buhl.) Οἱ δὲ Δία τὸν ἥλιον νοήσαντες λέγουσιν ὅτι καὶ Σοφοκλῆς Δία τὸν ἥλιον καλεῖ λέγων,

Ἡἷλιος οἰκτεῖραί με,
δὴν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν
καὶ πατέρα πάντων.

V. 1. ἥλιος οἰκτεῖραί με πάντων Brunekius pro ἡλίοιο κτεῖραί με' οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν πατέρα πάντων. "Ἥλιος ἐποικτεῖραί με" Wagnerus. Sophocles hos versus esse incertum videtur Bernhardy Hist. lit. Gr. vol. 2. p. 797. (309. ed. sec.)

773. Scholiasta Aristidis vol. 3. p. 681, 33. Καὶ τὸ Φίλου κακῶς πράξαντος ἐκποδῶν φίλοι, Σοφοκλέους ὄν, παροιμιῶδες γέρονε. Ex Sophocles Oedipo affertur ibidem p. 85, 23. sine poetae nomine ab schol. Sophocles Eleetr. v. 188. et schol. Eurip. Phoen. 403. ubi reete ἀνδρὸς pro φίλου, ut apud Zenobium I, 90. Diogenian. 1, 79. Spectat ad h. v. Aristides vol. 1. p. 112, 5, 268, 11. Iebb.

774. Stephanus, Αἶα: πόλις Κόλχων — ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας ἄλλη, ὣν μένηται Σοφοκλῆς: τῆς μὲν προτέρας λέγων "Εἰς Αἶαν πλέων," τῆς δὲ δευτέρας οὕτως

Ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία.

775. Stephanus, Ἀνακτόριον: Ἀκαρνανίας πόλις — τὸ ἐθνικὸν Ἀνακτόριος, καὶ θηλυκὸν Ἀνακτορία, ἢ γῆ· καὶ Ἀνακτοριεύς. Σοφοκλῆς δὲ φησι διὰ διφθόγγου

Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός.

Similiter Etym. Voss. ap. Gaisford. p. 267 D.

776. Stephanus, Ἀρτάκη: πόλις Φρυγίας — τὸ ἐθνικὸν Ἀρτακηνός. Σοφοκλῆς δὲ Ἀρτακέως εἶπε

Τί μέλλετ' Ἀρτακῆς τε καὶ Περκῶσιοι;

Apud Stephanum Ἀρτακέως.

777. Scholiasta Hesiodi Theogon. v. 30. Καὶ μοι σκηπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ἔζον: παρόσον ἢ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς ἐνθουσιασμούς. Σοφοκλῆς Δάφνην φαγῶν ὀδόντι πρὶε τὸ στόμα.

778. Dicaearchus de statu Graeciae p. 16. edit. Hudson. (vol. 1. p. 103. ed. Mueller.): Αἱ δὲ γυναῖκες τῶν Θηβαίων τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ῥυθμοῖς εὐσημονέσταται τε καὶ εὐπρεπέσταται τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι γυναικῶν. μαρτυρεῖ Σοφοκλῆς

Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἐπταστόμους,
οὐ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς.

779. Ioannes Damasc. in Gaisfordi Append. ad Stobaeum vol. 4. p. 34. (sive post Stob. Eccl. p. 725, 16.) Σοφοκλέους

Ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς,
χωρῶμεν ἤδη, παῖδες, ἐς τὰ τῶν σοφῶν
διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα.
προσλαμβάνειν δὲ δὲ καθ' ἡμέραν αἶε,

5 ἕως ἂν ἔξῃ μανθάνειν βελτίονα.
παῖς δ' ὦν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται,
αὐτὸς παρ' αὐτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου·
τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἦν τὸν διδάσκαλον λάβῃ,
ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις.

10 ταῦτ' οὖν φυλαξίμεσθα, καὶ μοχθητέον,
ὦ παῖδες, ὥς ἂν μὴτ' ἀπαδεύτων βροτῶν
δοκῶμεν εἶναι κάποδημούντος πατρός.

V. 2. ἐς scripsi pro εἰς. 4. προσλαμβάνειν] προσ-
μανθάνειν G. A. Hirschigius. 5. μανθάνειν] λαμ-
βάνειν Nauekius. 6. ὦν] οὖν Nauekius. ἐπίσταται] ἐπίστασθαι eodex. 7. αὐτοῦ Bergk. αὐτῶν eodex. 8. τὰ — διδάσκαλον Brunekius. τὴν — δι-
δακτὸν eodex. ἦν] ἂν eodex. 12. κάποδημούν-
τος corruptum videtur. μὴτ' ἀδημούντος Nauekius
in Leutschii Philologo vol. 12. p. 193. Idem reete
iudicat versus hos non Sophocles esse, sed poetae
aliquanto inferioris.

780. Ioannes Damasc. l. c. p. 31. (= 721, 15.)

Ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ἀπόλλυται χάρις.

Scribendum ἄλλυται.

781. Strabo 9. p. 399. Τὸ Ἀμφιάρειον — ὅπου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρειον, ὥς φησι Σοφοκλῆς

Ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις
αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετραδῶν διφρῶν.

V. 2. libri τετραορίστω, τετραρίστω, τετρωρίστω: unde τετραδῶν restituit Herwerdenus p. 16.

782. Strabo 15. p. 687. Παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ τίς ἔστι τὴν Νῦσαν καθυμνῶν ὥς τὸ Διονύσῳ καθιερω-
μένον ὄρος

Ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως
Ἰακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει,
ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει

καὶ τὰ ἐξῆς. Ad Triptoleum rettulit Welckerus.

783. Plutarchus Moral. p. 75b. Εἰ μηδεμίαν αἰ προσκοπαὶ ποιοῦσι τῆς ἀφροσύνης ἀνεσιν, ἀλλ' ἴσῳ σταθμῷ πᾶσιν ἢ κακία περιθεμένη
Μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν.

Etymolog. M. p. 590, 8. Μόλιβος καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν ἔστιν, τὸ δ' οὐκ ἔστιν, οἶον "Καὶ μόλιβος ὥστε

γ

δίκτυον κατήγε (eodex unus κατή, i. e. κατήγαγε, ut Sylburgius)" Σοφοκλῆς. Conf. Pierson. ad Moer. p. 257.

784. Schol. Theocriti 15, 48. Σοφοκλῆς
Τὸ πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος.
Τὸ additum.

785. Priscianus vol. 2. p. 415. Krehl. *Aeschylus in 'Επτά ἐπὶ Θήβας* (488.)

Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.

In principio enim trochaicum posuit, quem imitans Sophocles, teste Seleuco, profert quaedam contra legem metrorum, sicut in hoc

Ἀλφεισίβοιαν, ἣν ὁ γεννήσας πατήρ.

De huiusmodi productionibus plura dixi in edit. Oxoniensi vol. 8. p. 175.

786. Cramer Anecd. Oxon. vol. 1. p. 223, 11. Κρίκος — ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐν ὑπερθέσει κίρκος· “Ῥή-
ξασα κίρκους” παρὰ Σοφοκλεῖ.

787. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 34, 3. Παρὰ Σοφοκλεῖ “Ὁ (οὐ Blochius) σκέπαρνος οὐδὲ πρίονος πληγαί”. ὅτι γὰρ καὶ ὁ τραγικὸς λέγει σκέ-
παρνος ἐπ' εὐθείας ἀρσενικῆς ἐν ἑτέροις ἐδήλωσα.

788. Ibidem p. 42, 23. Μάτη, ἐνθεν καὶ γενικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ “Οὐ τί τοι μέτρον μάτας.”

789. 790. Bekkeri Anecd. p. 128, 27. Ἄν — τρις ἐν μιᾷ συντάξει — παρὰ Σοφοκλεῖ “Πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκη | θάνοιμ' ἄν;” Vereor ne grammaticum vitiosa decesserit codicis sui scriptura πῶς ἂν οὐκ pro πῶς ἄρ' οὐκ.

791. Plutarchus Lycurgi et Numa Comp. c. 3. p. 77a. ubi de φαινομηρίσι Laecenis agit, Τῷ γὰρ ὄντι τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν ἀνερραμμένα κατῶθεν, ἀλλ' ἀνεπτύσσοντο καὶ συνα-
νεγρύνουν ὅλον ἐν τῷ βαδίζειν τὸν μηρόν. καὶ σα-
φέστατα τὸ γιγνόμενον εἴρηκε Σοφοκλῆς ἐν τούτοις
Καὶ τὰν νέορτον, ἅς ἔτ' ἄστολος χιτῶν
θυραῖον ἀμφὶ μηρόν
πτύσσεται, Ἑρμιόνα.

V. 1. νέορτον Valekenarius pro νεορτόν, quod in uno cod. νεορτόν scriptum. Ad Hermionam rettulit Valekenar. Diatr. p. 221., ad Ἑλένης ἀπαίτησιν Bruckius.

792. Grammaticus ms. in Actis Monac. 2. p. 515. “Ἔστι δὲ τὸ φενακίζειν εἰπεῖν καὶ περὶ τοὺς φήλη-
κας· Σοφοκλῆς ἐν ἰάμβῃ· καὶ φήληκας δὲ φαιμέν τοὺς
πλανώνττας τὴν ὄψιν ὡς πεπεῖρους. Hermannus
Opusc. vol. 3. p. 41. suspicatur ἐν Νιόβῃ.

793. Scholiasta Soph. Oedip. Col. 793. Δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς
καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ (Ἰφιγενείᾳ aut Οἰκλείᾳ) φησί.

794. Cramer Anecd. Oxon. vol. 1. p. 268, 21. Τὸ παθητικὸν λέλημαι· Σ. “Οἱμοι, λέλημαι.”

795. Etymol. M. p. 207, 17. Βουθοίη: πόλις τῆς
μ

Ἰλλυρίδος. Σοφοκλῆς Ὀνομακλεῖ (σοφὸς ὄνο κλεῖ
codex unus) “Βουθοῖη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν
ἐνάσθη.” Non videtur Sophoclis esse, sed Alexan-
drini potius poetae, velut Euphorionis, de quo cogi-
tavit Meinekius ad Euphor. p. 168., aut Callimachi,
de quo Otto Schneiderns.

796. Pollux 6, 39. Ἀβρωτός (corrigere ἀβρώς cum
Cobetio Mnemos. vol. 8. p. 244.): ὁ νῆστις, παρὰ Σο-
φοκλεῖ, καὶ ἀβρωσία ἡ ἀσιτία.

797. Bekkeri Anecd. p. 336, 6. Ἀγάξεις: ἀντὶ
τοῦ θρασύνει. Σοφοκλῆς.

798. Ibid. p. 336, 7. Ἀγάμετος: ἀντὶ τοῦ ἄγαμος.
Σοφοκλῆς.

799. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 325, 22. Ἀγά-
σματα: σεβάσματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιο. Σοφοκλῆς κέ-
χρηται. Sine nomine poetae Hesychius.

800. Bekkeri Anecd. p. 340, 22. Ἀτχαζε: ἀντὶ
τοῦ ἀναχώρει. οὕτως Σοφοκλῆς.

801. Photius p. 6, 8. et Bekkeri Anecd. p. 340,

26. Ἀγρωεύς: ὁ ἰμάς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕ-
τως Σοφοκλῆς.

802. Pollux 3, 141. Σοφοκλῆς τὴν ἀγωνοθεσίαν
ἀγωνοθήκην μοχθηρῶς ἐκάλεσεν. Comparandum νο-
μοθήκη, quod metri caussa pro νομοθεσία dixit Timo-
Sill. ep. 35: εἰκαίης νομοθήκης.

803. Bekkeri Anecd. p. 343, 11. Ἀδικόχειρας: ὡς
Σοφοκλῆς.

804. Hesychius, Ἀδρέπανον: ἄδρεπτον, θεοὺς ἀνα-
κείμενον. Σοφοκλῆς.

805. Bekkeri Anecd. p. 345, 13. Ἀδρῦναι: ἀδρόν
καὶ μέγα ποιῆσαι. Σοφοκλῆς.

806. Ibid. p. 347, 25. Ἀεῖζων — Σοφοκλῆς δὲ
τὴν εὐθείαν εἶπεν “Ἀεῖζων γενεά.” ἀπὸ δὲ τῆς
ζωῆς διουλλάβου εὐθείας φιλόζωος εἶπεν.

807. Ibid. p. 347, 30. Ἀεῖζων πένθος ἔρεις, ὡς
Σοφοκλῆς ἀεῖζων (codex ἀεῖζων) ἔλκος.

808. Ibid. p. 348, 17. Ἀζειν: τὸ στένειν. Σοφο-
κλῆς. Hesychius, Ἀζειν: στενάζειν ἢ ἐκπνεῖν διὰ
στόματος.

809. Bekkeri Anecd. p. 348, 26. Ἀζησία: οὕτως
ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται· οἱ δὲ τὴν εὐ-
τραφή. Vid. Lobek. Aglaoph. p. 822.

810. Ibid. p. 353, 4. Ἀθαυμάστω: Σοφοκλῆς
εἶπεν.

811. Ibid. p. 353, 5. Ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν
Δεῖναρχος εἶπε καὶ Σοφοκλῆς.

812. Ibid. p. 352, 16. Ἀθρακτος: ἀτάραχος. καὶ
τὸ συνεχύθη ἐθράχθη Σοφοκλῆς λέγει.

813. Ibid. p. 362, 21. Αἱματορρόφον: Σοφοκλῆς
Τίσις δ' ἄνωθεν εἶσιν αἱματορρόφος.
εἶσιν Bekkerus. Codex ἔστιν ἡ.

814. Ibid. p. 360, 18. Αἱματώσαι: ἀντὶ τοῦ φο-
νεῦσαι. Σοφοκλῆς.

815. Ibid. p. 361, 2. Αἰολίζειν: τὸ ποικίλλειν.
οὕτως Σοφοκλῆς. Schol. Theocriti 1, 56. Αἰολίζω
τὸ ἀπατῶ. καὶ Ἰεροκλῆς (Σοφοκλῆς Γουρίος) “Μηδ'
αἰδολίζε ταῦτα.”

816. Bekkeri Anecd. p. 367, 15. Ἀκληρία: ἀντὶ
τοῦ ἀτυχία. οὕτως Σοφοκλῆς.

817. Ibid. p. 367, 20. Ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης
(Hec. 607.) εἶπεν, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς
Nisi στόμα scribendum cum Cobeto Nov. Lect. p.
428.

818. Ibid. p. 367, 32. Ἀκολουθία: ἡ ἀκολουθήσις.
Σοφοκλῆς.

819. Ibid. p. 372, 13. Ἀκουε σίγα: — καὶ Σ.
Ἀκουε σίγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

820. Bekkeri Anecd. p. 369, 13. Ἀκουσίειν:
ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς. Ibid. p. 372, 14.
Ἀκουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη, ἀκουσέσθαι δὲ Ἀριστοφά-
νης. Nihil est ἀκουσέτην. Fortasse scribendum
ἀκουσεῖν cum Dobraeo. Apud Hesych. Ἀκουσιτῶν
ἀκουστικῶς ἔχων. ubi Ἀκουσίειν Nauckius.

821. Schol. Aristoph. Pac. 1164. Καὶ Σοφοκλῆς
“Οὐτ' ἄλλο (σπέρμα addit codex Ven., quod ex su-
perioribus repetitum delevit Bergk) φῖτυ πρῶτον”
λέγει, ὃ ἐστι πρῶτιμον καὶ ὠριμον.

822. Bekkeri Anecd. p. 373, 13. Ἀκουσία: τὸ
πράγμα. Σοφοκλῆς

Ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν.

823. Ibid. p. 373, 1. Ἀκουσίμη: ἀντὶ τοῦ ἀκουστή.
Σοφοκλῆς

Σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη,

οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη.

δύναται καὶ φωνὴ ἀκουσίμη λέγεσθαι. V. 1. Σπου-
δῇ] Σπονδῇ Bruckius. Ποῦ δὲ Nauckius. 2.

πρὸς θυραίων Brunekius. προσθυραίων codex. Adiectivum ἀκούσιμος, metri caussa fictum pro ἀκουστός, non magis aliunde cognitum est quam ἀρνήσιμος, quo usus est Philoct. 74., et ἀτήσιμος pro ἀτηρός Antig. 4. si recte sic conieci pro ἀτης ἀτερ.

824. Bekkeri Anecd. p. 373, 15. Ἀκροφύσιον: τὸ τῇ χώνῃ προστιθέμενον. Σοφοκλῆς.

825. Ibid. p. 383, 4. Ἀλεῦσα: ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Σοφοκλῆς.

826. Ibid. p. 383, 11. Ἀλίνουσι: ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς.

827. Ibid. p. 383, 31. Ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν: Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν. Nul- lum est praesens ἀλκάθω, sed aoristus ἀλκαθεῖν, de quo verborum genere dixi in annot. ad Electr. 396. et Cobetus Mnemos. vol. 8. p. 415. qui ne Iuliano quidem hoc aoristorum genus ignotum fuisse ostendit.

828. 829. Suidas (cum eoque Zonaras p. 134.) et Bekkeri Anecd. p. 376, 31. Ἀλλάχθητε: ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς. Ex dittographia huius glossae ortum videtur quod sequitur apud grammaticum Bekkeri, Ἀλλά: ἀντὶ τοῦ ὄταν. Σοφοκλῆς.

830. Schol. Hom. II. 18, 274. Σθένος τὴν δύναμιν, ὃ ἐστὶ τὴν στρατιάν. οὕτω καὶ οἱ συγγραφεῖς δύναμιν καλοῦσιν τὸ στράτευμα. καὶ Σοφοκλῆς

Ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελειμμένος ἴδιον εἰ χωρῶμεν ἢ παντὶ σθένει.
quae Heckerus in Comment. de Anthologia p. 320. sic correxit,

Ἐνετοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελειμμένοις ἴδιον, εἰ χωρῶμεν, ἢ παντὶ σθένει —.
partim praeunte Schneidewino in Coniect. crit. p. 101. qui Ἐνέταισιν potius scribendum fuisse monet in Ephemerid. Gotting. a. 1844. p. 1807. Manifeste corruptum εἰ χωρῶμεν. εἰ χωροῖμεν Nauckius.

831. Hesychius, Ἀλύβας (Ἀλίβας): ὅρος παρὰ Σοφοκλεῖ. ἢ πόλις. οἱ δὲ, λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἐν Τροίᾳ. "Videtur hoc nomine appellasse Sophocles inferorum paludem aut fluvium. Vide fragm. 751." Brunck.

832. Phrynichus Bekkeri p. 14, 20. Ἀμισθος: χωρὶς μισθοῦ. Σοφοκλῆς "Ἀμισθος ὁ Ξένος πορεύεται." Conf. Hesych. s. v. ἄμισθος.

833. Suidas et grammaticus Coislin. p. 231. Ἀμύνσθαι: — Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. Non videtur spectare ad Oedip. Col. 873, ἔργοις πεπονθὸς ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.

834. Suidas, Ἀμυχνόν: τὸ μὴ μυσαρόν, ἀλλ' ἀγνόν καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀμυχνόν. Idem, Ἀμυχνόν: τὸ μὴ μυσαρόν, ἀλλ' ἀγνόν καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. Ἀμυσκαρόν: τὸ ἀγνόν. Apud Zonaram p. 155. Ἀμυχνόν καὶ ἀμυχνόν, τὸ καθαρόν καὶ ἀμύσκαρον. ubi pro ἀμυχνόν duo codices ἀμυχνόν. Ex his intelligitur duas tantum formas probari posse, Ἀμυσχνος et Ἀμυσχνός, unde natae et conflatae sunt glossae Suidae. Ἀμυσχνός autem confirmatur feminino ab Etym. M. p. 87, 26. posito ἀμυσχνά. Conf. Lobeck. Pathol. Elem. vol. 1. p. 227. Monnit L. Dindorfius in Thesouro vol. 1. P. 2. p. 186.

835. Eustathius p. 1405, 30. Ἀμφώβολα: παρὰ Σοφοκλεῖ αἱ διὰ σπλάγχχνων μαντεῖαι. Sic etiam Hesychius explicat.

836. Hesychius, Ἀναστρέφων: ἀρνούμενος. Σ.

837. Hesychius, Ἀναψύχουσα: ξηραίνουσα. Σ.

838. Pollux 3, 107. Τὸν δὲ ἄνοσον καὶ ἀνόσητον Σοφοκλῆς.

839. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 407, 12. Ἀντάρης νυκτερίς ὄψει, φησὶ Σοφοκλῆς. Ἀντήρης νυκτεράς Ellendtius parum probabiliter.

840. Bekkeri Anecd. p. 414, 2. Ἄορνος λίμνη — εἶναι δὲ καὶ νεκυομαντεῖον ἐν τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνη (λίμνη recte delet L. Dindorfius) Σοφοκλῆς ἱστορεῖ. Eadem usque ad νεκυομαντεῖον in Etymol. M. p. 115. extr.

841. Hesychius (coll. Bekkeri Anecd. p. 419, 13.) Ἀπαιόλημα: ἀποκάθαρμα, ἢ ἀποπάτημα, ἢ ἀποπλάνημα. Σοφοκλῆς.

842. Hesychius, Ἀπάνθρωπος: σκληρός, ἀνόητος, ἄφρων, ἀνελεήμων. Σοφοκλῆς. Post Σοφοκλῆς co-
dex ἀπάνι... addit, quod ex ἀπανθρωπία, ab Cyrillo per σκληρότης explicato, corruptum esse coniecit Schmidtus.

843. Etymolog. M. p. 123, 13. Ἀπληγίς: τὸ ἀπλοῦν ἰμάτιον, ὅπερ Ὀμηρος ἀπλοῖδα καλεῖ. Σοφοκλῆς

Τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος.
Quidni Θεσσαλῆς? Frequentem huius vestimenti usum in tragoedia testatur Strabo 11. p. 530. ab Nauckio in Leutschii Philologo vol. 12. p. 193. comparatus.

844. Pollux 7, 43. Ἀποδύσαι καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφοκλῆς, καὶ περιλωπίσαι. Verbo ἐκλωπίσαι usus est Trach. 925. ἐκ δ' ἐλώπισε πλευράν.

845. Bekkeri Anecd. p. 432, 6. Ἀπόμορφα: ξένα, οὐκ ὅμοια τοῖς ἡθεσιν. οὕτως Σοφοκλῆς.

846. Ibid. p. 439, 10. Ἀποφανώσαι: εἰς τὸ φανερόν καταστήσαι. οὕτως Σοφοκλῆς. Exspectes ἀποφανερῶσαι, quum frequens sit, etsi non apud veteres Atticos, φανερῶ, inauditum vero φανῶν. Similis est glossa Hesychii quam supra posuimus (fragm. 76.), Ἀποφανθεῖς: ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίω.

847. Hesychius, Ἀρραγὲς ὄμμα: οὐ δακρυῶν. ὦ τρόπῳ φαμέν, κατερράγη μου δάκρυον. Σοφοκλῆς *
σατυρικῶ (σατυρική codex).

848. Bekkeri Anecd. p. 447, 5. Ἀρταμος: κρεουργός, μάγειρος. τάττει αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως. Hinc versum sine nomine poetae allatum in Etym. M. p. 149, 56. ἢ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγῶν Sophocles esse coniecit Gaisfordus.

849. Pollux 7, 36. Σπάθη: ὅθεν καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ τὸ Ἀσπάθητος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ. Ad hunc locum spectat Hesychii glossa Ἀσπάθητον χλαῖναν: τὴν δορὰν, παρόσον οὐχ ὕφανται. Per ἀνύφαντον explicant Eustath. p. 787, 7. e lexico Pausaniae et grammaticus in Bekk. Anecd. p. 453, 18.

850. Bekkeri Anecd. p. 459, 31. Ἀτιμαγέλης: ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτως Σοφοκλῆς.

851. Hesychius, Αὐλώπιν: αὐλοὺς ἔχουσαν. Σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγχην τὴν μακρὰν αὐλώπιν εἶπεν.

852. Phrynichus Bekkeri p. 28, 28. Ἀχανές: τὸ μὴ ἔχον στέγην, ἢ ὄροφον, ἐπὶ τοῦ λαβυρίνθου Σ.

853. Pollux 7, 70. Ἡ δὲ βαίτη ἐστὶ μὲν προμήκης χιτῶν. οὕτω δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς σικηνὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ.

854a. Athenaeus 15. p. 690. Παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμωδιοποιῶν ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις — μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς.

854b. Harpocratio, Βάσανος: λίθος ἐστὶν ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς. Pindari et Sophoclis nomina servata in Epitome.

855. Hesychius, Βάσκανος: φθονερός, ἀχάριστος,

συκοφάντης. Σ. δὲ ἰδίως τὸ βάσκανος (sic Nauckius. Codex βάσκανον.) ἐπὶ τοῦ (codex ἔπειτα) ἀχάριστος.

856. Etym. Voss. ap. Gaisf. p. 577 F. Λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις (βλίττειν) καὶ ἐπὶ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν, ὡς Ἀριστοφάνης (Eq. 794.) “ἀλλὰ καθεύρας αὐτὸν βλίττεις.” καὶ Σοφοκλῆς

“Ἡ σφηκιὰν βλίττουςιν εὐρόντες τινά.

Dialectus tragica postulat βλίσσουσιν. Comparandum autem cum his scholion ad Hippocratē ex codice editum ab Darembergio in *Notices et Extraits des Manusc. méd.* 1. p. 214. ἐβλίμασθη — παρὰ τὸ βλίσσειν, ὃ ἐστι μαλάττειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισί φησιν (v. 529.) “εἴτα λαβόντες πωλοῦσ’ ἀθρόους· οἱ δ’ ὠνοῦνται βλιμάζοντες.” ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς μέμνηται τῆς λέξεως ἐν Πανδώρα. Quae ad verbum βλίσσειν ex Sophocle memoratum in Etym. Voss. recte referre videtur Schneidewinus.

857. Athenaeus 9. p. 409 c. Βοϊκλεψ (codex βοοϊκλεψ, epitome ex eaque Eustathius p. 1401, 15. βοοϊκλεψ) παρὰ Σοφοκλεῖ ὁ Ἑρμῆς.

858. Zenobius Proverb. 42, 65. Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἡμερῶντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτείνοντων, ὡς φησι Σοφοκλῆς

“Ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον.

859. Eustathius p. 1625, 42. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικίων λέγει ὅτι κατὰ τὴν δάμαλιν Σοφοκλῆς ἔφη γηγενὴ βούβαλιν.

860. Etymol. M. 213, 26. Βριάκχος: θηλυκῶς ἡ βάκκη ἢ βριαρῶς ἱακχάζουσα. Σοφοκλῆς “Ἐχω δὲ χερσὶν ἀγρίαν βριάκχον.” ἔχω Hemsterhusius, ἀγρίαν Brunckius, pro ἐγῶ — ἄγραν.

861. Hesychius, Βυλόναι: οἱ μὲν κολῶνας, οἱ δὲ τὸ Κίλλαιον ἀκούουσι, διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι, παρὰ Σ.

862. Eustathius p. 1923, 61. Γέρων, παλαιός. λέγει δὲ, φασί, καὶ Σοφοκλῆς πληθυντικῶς “Σὺ γὰρ γέροντα βουλευεῖς.” ἦρουν παλαιά, ἀρχαῖα. Probabilis Nauckii coniectura sὺ γὰρ γέρων γέροντα βουλευεῖς: quo audacia dictionis mitigatur.

863. Hesychius, Γλοιάς: ἡ κακοήθης ἵππος καὶ πολυδόξ (sic codex), παρὰ Σ. καὶ γλοιῆς τὸ αὐτό.

864. Hesychius, Γνώμων: συνετός. Σοφοκλῆς.

865. Trypho περὶ τρόπων vol. 8. p. 741. ed. Walz. ὅταν ἐπὶ συνθέτων ἐναλλάξ ὀνομάτων τις τὸ κατωμνημένον, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ

Οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἡσκηκότες.

ἀντὶ τοῦ ἀνδρόγονοι. Similiter Polybius Sardianus ibid. p. 612.

866. Etymol. M. p. 254, 53. Δελήτιον: τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς “Ἐχε τὸ δελήτιον.” ἢ Σώφρων. Sunt haud dubie Sophronis verba.

867. Schol. Apollonii Rh. 3, 281. Δενδίλλειν: — Σ. ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.

868. Pollux 3, 73. Δέσποινα — οὐ γὰρ προσέμει τὴν Σοφοκλέους δεσπότηραν ἢ τὴν Εὐριπίδου δεσπότην. Δεσπότην non erat cur reprehenderet: δεσπότηραν Sophocles metri caussa finxisse videtur, ut alias non paucas vocabulorum formas. Quod Falckenburgius scriptum affert δεσποτηρίαν fortasse pro δεσπότηριαν scriptum est. Κυρίαν καὶ δεσπότηριαν legitur in scholio Thomae Mag. ad Eurip. Hec. 397. vol. 1. p. 318, 22. ed. Oxon. ubi δεσπότηριαν scripsit Matthiae. Simile est δυνάστειρα in tabula plumbea Alexandrina quam edidit Lenormant in Musco Rheno a. 1854. vol. 9. p. 371, 11 et 27.

869. Etymol. M. p. 265, 23. Δημόκοινος: δημόσιος βασανιστής· ἢ ὁ δῆμιος, ἦρουν ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ φονεῦν κληρωθεῖς. Σοφοκλῆς

Οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἶχεται. ἡμῖν Bothius.

870. Pollux 9, 158. Ὁ ἀνὴρ φυγὰς, ἐξόριστος· τραγικός (τραγικὸν Νανεκ.) γὰρ ὁ παρὰ Σ. διωκτός.

871. Hesychius, Ἐγκότῃμα: ὀργή, μανία, εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ κότῳ. καὶ ἐνεκότεον παρὰ Σ.

872. 873. Etym. p. 313, 1. Ἐγχος: τὸ δόρυ. Ἰστέον ὅτι ἔγχος καὶ εἶφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδεν Ὀμηρος. ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔγχος κέκληκεν, οἷον “Τὸ δ’ ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται.” καὶ τὸ πῦρ, οἷον “Ἐγχος ἰέμενον,” τὸ τὴν ὀρμὴν ἔχον. Conf. ad fragm. 389.

874. Etymol. M. p. 333, 40. Ἐλυτρον: κάλυμμα, ἐκπέτασμα, ἐνεῖλημα. ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ τόξου. καὶ πληθυντικῶς Σοφοκλῆς ἔλυτρα.

875. Etymol. M. p. 344, 40. Ἐνολμῖς: ἦν τι γένος μάντεων οὕτω καλούμενον, διὰ τὸ τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας μαντικούς γίνεσθαι. ὄλμοι δὲ λέγονται οἱ τρίποδες τοῦ Ἀπόλλωνος. — Σ. ἐνόλμος ἀντὶ τοῦ μαντικῶς. Zenobius Proverb. 3, 63. Ἀπόλλων ὑπὸ Σ. ἐνόλμος.

876. Etymol. M. p. 346, 15. Ἀττικῶς μὲν ἔσπουν καὶ ἔσκλινον λέγεται, ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐσπυσι. καὶ παρὰ Πλάτωνα τῷ κωμικῷ ἔσπουν. Codex Voss. ἔσπυιχος. Grammaticus fortasse ἔσπυιχος proposuerat, ut reliqua genere neutro.

877. Eustathius p. 1562, 38. Ἐπηλις: ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία, καὶ τὸ πῶμα τῆς λάρνακος, ὡς φασιν οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν Σοφοκλῆν. ἡ δ’ αὐτὴ καὶ ἐφηλις κοινῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἥλου. Hesychius, Ἐπηλις: τὸ πῶμα τῆς λάρνακος.

878. Pollux 3, 145. Τὸ βραβεῦν, ἐπιστατεῖν Σ.

879. Plutarchus Moral. p. 144 b. (et 756 e.) Εὐκαρπον Κυθέρειαν καλῶς ὁ Σοφοκλῆς τὴν Ἀφροδίτην προσηγόρευσε. Ζεῖδωρον Ἀφροδίτην dixerat Empedocles, ut Plutarchus loco altero memorat.

880. Bekkeri Anecd. p. 1376. Εὐνούχους δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνεῖς καὶ μὴ μετασχόντας ὕπνου, τούτεστι τηροῦντας (πηροὺς ὄντας Nauckius) “Οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοις ὀμμασιν.”

881. Photius p. 37, 9. Εὐορνιθίαν: Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν. Eustathius p. 1439, 34. Εὐορνιθία κατὰ τοὺς παλαίους παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ἀγαθὸν οἰώνισμα.

882. Etym. M. p. 462, 25. Εὐτυχία: εὐρηται καὶ εὐτύχεια παρὰ Σοφοκλεῖ. Hac forma propter metri necessitatem usus est, ut ἐπινύμφειος, ἐπινίκειος, Ἐφέσειος, Ἀνακτόρειον per diphthongum in syllaba penultima dixit contra communem usum: de quo dixi in annot. ad Antig. 814.

883. Pollux 7, 185. Βοηλάται — Ζευγηλάται. Σ. δὲ ἔφη “Ποππύζεται Ζευγηλάτρις.” Ζευγηλάτης ex Triptolemo attulit Antiatt. Bekkeri p. 97, 33.

884. Photius p. 53, 25. et sine poetae nomine Antiatticista p. 98, 7. Ζημίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. οὕτως Σοφοκλῆς. Sententiam ἀμεινόν ἐστι Ζημίαν λαβεῖν ἢ κέρδος κακὸν ex grammatico codicis Vindob. affert Bergk in Zeitschrift f. d. Alterthumsk. a. 1855. p. 110. Verba ἀμεινόν ἐστιν post λαβεῖν transponit Meinek. *

885. Pollux 6, 161. Ἡμῖκακον Εὐκλείδης λέγει καὶ Σ. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἡμικάκως (Thesmorph. 449.)

886. Hesychius, Ἡρακλεία λίθος· ἦν ἔνιοι Μαγνητῖν λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς· διαλλάττουσι γὰρ, καὶ ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλεία ἐστίν, ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρῳ. — κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς ἐν Λυδία πόλεως. διὸ καὶ Σοφοκλῆς Ἡρακλίαν λίθον αὐτὴν καλεῖ. Idem, Λυδία λίθος· ἡ βασα-

νίζουσα τὸν χρυσόν. Λυδική λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάρου. αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπάται· ἡ δὲ Μαγνήτης διασπᾶται (διαπατᾷ Heindorfius) τὴν ὕψιν, ὡς δοκεῖν ἀργύριον εἶναι. Unde Sophocles haec fuisse verba coniecit Buttmanus, Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάρου.

887. Etymol. M. p. 450, 48. Θήλεια: ἐκ τοῦ θήλυσ. ἢ παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν. ὅθεν καὶ ἡ ὑπομβρος νύξ παρὰ Σοφοκλεῖ θήλεια καλεῖται. Similiter Etym. Gud. p. 261, 15. et omisso poetae nomine Zonaras p. 1042.

888. Choeroboscus p. 219, 5. ed. Gaisf. Τὸ θήλυδος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ κλιθὲν διὰ τοῦ δος ἡμάρτηται.

889. Etymol. M. p. 42, 40. Ἰδρις — αἰδρις. ἡ γενική αἰδρεως, ὡς ὄφρις ὄφρεως· καὶ αἰδρεῖ καὶ αἰδρεῖ. οὐ γὰρ δεῖ διὰ τοῦ δ. — ὥστε ἀμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ πολυῖδριδι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἰδριδα, καὶ παρὰ Φρυνίχῳ ἰδριδες. Eadem fere in schol. ad Homer. I. 3, 219. et apud Eustath. p. 407, 38.

890. Choeroboscus p. 278, 26. ed. Gaisf. Ἰκτινος ἢ εὐθεία, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ

Ἰκτινος ὡς ἐκλάξε παρασύρας κρέας.

Etym. M. p. 470, 103. (1345 ed. Gaisf.) Zonaras p. 1100. ἰκτινος ἐκράξε (ἐκλάξε Etym., sed ἐκράξε in cod. Havn.) παρασύρας κρέας.

891. Pollux 7, 185. Ἱπποφορβοὶ Ἱπποφορβία καὶ ὡς Σοφοκλῆς Ἱπποβουκόλοι, Ἱπποφορβεῖς. Ἱπποβουκόλοι est apud Eurip. Phoen. 28.

892. Athenaeus 2. p. 52b. Κάρυα — τὸ δὲ δένδρον καρύα παρὰ Σοφοκλεῖ “Καρύα μελίαι τε.”

893. Athenaeus 13. p. 592b. Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγυδοποιὸς ἦδη γέροντων ὦν ἡράσθη Θεωρίδος τῆς ἐταίρας — τῆς δὲ Θεωρίδος μνημονεύει ἐν τινι στασίμῳ (στασίμῳ codex) οὕτως “Φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς.” Narratio suspecta, de qua dixi in commentatione de Vita Sophoclis p. XII. ed. Oxon. Nam ab Sophocle tale quid neque in tragoedia neque in fabula satyrica dici potuit.

894. Grammaticus cod. Ambros. in H. Keilii Anal. Gr. (Halis 1848.) p. 8, 15. Τὰ μεγάλα Μολοσσικά ἐκάλουν. Σοφοκλῆς

Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐκτείνων χεῖρας.

Metrum correxit Keilius χεῖρας in χέρας mutato. Sed aliud quid scripsisse Sophoclem intelligitur ex scholio ad Herphaest. apud Gaisford. vol. 1. p. 170. τοὺς δὲ μηκίστους τὸ παλαιὸν μολοσσοὺς ἐκάλουν, ὡς Σοφοκλῆς “μολοσσῇσι χερσὶν ἐκτείνων πέλας.” unde Nauckius in Leutschii Philologo vol. 12. p. 642. coniecit, Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐντείνων πέδας, vel Μολοσσικαῖσι χεῖρας ἐντείνων πέδαις.

895. Photius p. 151, 14. Καυρός: κακός. οὕτως Σ. Scribendum καυρός: vid. Arcad. p. 69, 21.

896. Etymol. M. p. 500, 54. Κέκονα: παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀπὸ τοῦ κτείνω, ἐκτονα, κέκονα.

897. Etymol. M. p. 511, 52. Κηρύκειον: ἔστι προσηγορικόν, καὶ σημαίνει πᾶσαν ῥάβδον κήρυκος. ἔστι καὶ κτητικόν, σημαῖνον τὸ τοῦ κήρυκος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Γράμμα κηρύκειον.

898. Etymol. M. p. 513, 43. Κιμμερίους φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ὑποκάτω τοῦ Πόντου εἶναι. γράφεται καὶ Κερβερίων (apud Hom. Od. 11, 14.). καὶ ἔοικε καὶ Σ. περιπεπτωκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ· ὁμοίως καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (v. 187.).

899. Etymol. M. p. 514, 27. Κινάκη: ὁ ἀκινάκης, κινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ.

900. Eustathius p. 1479, 44. ubi de verbo κοκκύ-

ζει agit, ὑποβάλλει δὲ τοιοῦτον νοῦν καὶ Σοφοκλῆς, φασίν, ἐν τῷ “κοκκοβόας (κοκκυβόας Bothius) ὄρνις”

901a. Schol. Aristoph. Acharn. v. 75. Κρανὰ πόλις: τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.

901b. Pollux 7, 24. Τὸ μέντοι ὑπερεμπεπλήσθαι — κριθιᾶν ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. Αἰσχύλος μὲν γὰρ εἴρηκε — Σοφοκλῆς δὲ “Ἔως ὅτου (ὅτε cod. Paris. Bekkeri) κριθώσης ὄνου.” ψαύσειε post ὅτου exiecit coniecit Hermannus.

902. Eustathius p. 1493, 32. Λαίθαργος, δηλοῖ μὲν κύνα, τροπικῶς δὲ σημαίνει καὶ ἐπίβουλον ἄνθρωπον κρύφα βλάπτοντα. καὶ ἔστιν ἐκείνος ὡς περὶ φασὶ λαθροδόκτης, ἀπὸ κυνῶν. Σοφοκλῆς

Σαίνουσα δάκνεις καὶ κύων λαίθαργος εἶ. Proverbio dici σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ annotavit scholiasta Aristoph. Eq. 1028. et 1065. Et sic fortasse Sophocles quoque scripserat, non σαίνουσα δάκνεις.

903. Eustathius p. 1761, 27. Λέγει δὲ καὶ (Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός) λατίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρίζειν. Λατίζειν grammatici alii, quorum locos v. in Thesaurο, per ἀλαζονεύεσθαι et ψεύδεσθαι explicant: quo indicio συρίζειν apud Eustathium in ὕβριζειν mutandum esse coniecit Nauckius.

904. Photius p. 216, 16. Λευγαλέα, διάβροχος. οὕτω Σ. Etymol. M. p. 516, 28. Λευγαλέον: τὸ ὑγρόν. Σ. “Μῦρψ λευγαλέα.” ubi λευγαλέω scriptum, quod ex Photio correxit Nauckius.

905. Photius p. 219, 25. et Suidas, Αἰκθυσιστής: ὁ μικρόφωνος (μακρόφωνος Meinekius). οὕτως Σοφοκλῆς. Per κοῖλόφωνος explicat Hesychius.

906. Phrynichus p. 187. ed. Lobeck. Λιβανὸν λέγε τὸ δένδρον, τὸ δὲ θυμῳόμενον λιβανωτόν, εἰ καὶ διὰ τὴν ποιητικὴν λιβανὸν καὶ τοῦτο Σ. λέγει.

907. Photius p. 227, 18. (et gramm. in Bachmanni Anecd. vol. 1. p. 291, 20.) Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβόν, ἀπὸ τοῦ νομίσματος. Hesy-chius, Λιτροσκόπους: ἀργυραμοιβούς, ἀπὸ τοῦ Σικελικοῦ νομίσματος ὃ καλεῖται λίτρα.

908. Photius p. 247, 17. Μαρείνη (μαρίλη): ἡ μεταρρασμένη ὕλη, καὶ τοὺς ἀνθρακευτάς. Σοφοκλῆς. Scribendum καὶ μαριλοκαύτας τοὺς ἀνθρακευτάς Σοφοκλῆς, collata gl. Hesy-chii, Μαριλοκαυτῶν· ἀνθρακευτῶν, haud dubie ex Sophocle sumta, ut monuit Nauckius.

909. Aristophanes Plut. 541. στιβάδα σχοίνων κόρων μεστήν, ἢ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει. ubi scholiasta ex cod. Veneto ab me suppletus, Σοφοκλέους τὸ ἡμιστίχιον “Ἐπειρομένων (ἐπεγειρομένων Bergkii) κερκίδος ὕμνοις (codex οὐ κερκίδος ὕμνους), ἢ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει.” Cum altera versus parte Meinekius comparavit Euripidis verba apud Athen. 9. p. 397b. μήποτε θρέψω | παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταῦν, ὅς τοὺς εὐδοντας ἐγείρει.

910. Pollux 3, 45. Μελλόποσιν τὸν ἄνδρα ὠνόμασε Σοφοκλῆς. V. ad Antig. 628.

911. Eustathius p. 877, 51. Μῆλα. Σοφοκλῆς, φησὶν ὁ γραμματικός Ἀριστοφάνης, δόξειεν ἂν πού καὶ τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν. τὸν γοῦν Ἀχιλλέα τραφῆναι φησὶν ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα. Idem p. 1648, 60. Σοφοκλῆς γοῦν, φασὶ, τὸν Ἀχιλλέα τραφῆναι εἰπὼν ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα, δόξαι ἂν τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν.

912. Pollux 3, 10. Μήτηρ, ἡ τεκούσα — ἡ μαστὸν ἐπισχούσα, ὡς Σοφοκλῆς.

913. Photius p. 269, 9. Μιαίνεσθαι καὶ ἐκμιαίνεσθαι, τὸ ὀνειρώττειν. Σοφοκλῆς.

914. Aristoph. Lys. 1259. πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνσει. ubi scholiasta, πρὸς τὸ παρὰ τῷ Ἀρχιλόγῳ "Πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα." καὶ Σοφοκλῆς. Αἰσχύλος δὲ "Ἀφρὸς | βορὰς βροτείας ἐρρῶν κατὰ στόμα." Haec notatio quum neque ad θρομβώδεις ἀφρούς Trach. 702. nec, quae Porsoni sententia erat, ad ἀφρίζειν de equis dictum Electr. 719. referri posse videatur, alium scholiasta putandus est locum in mente habuisse, in quo περὶ (s. κατὰ) στόμα vel simile quid additum erat.

915. Pollux 7, 30. Ξάσμα Σοφοκλῆς. Sumtum fortasse ex Trach. 838. ubi nunc φάσματι legitur: de quo dixi in Praefat. ed. Lipsiensis quartae p. LXI.

916. Photius p. 312, 23. Ξυνῶνα: τὸν κοινωνόν. Σ.

917. Photius p. 326, 13. Ὀκριάζων: τραχυνόμενος. Σοφοκλῆς.

918. Photius p. 329, 15. Ὀλοσπάδες: ὅλοι καταπνόμεναι. Σοφοκλῆς.

919. Pollux 7, 32. Τὰς δὲ ὀλοστημόνους ταινίας τολύπας Σοφοκλῆς ὠνόμασεν.

920. Appendix Vatic. Proverb. 3, 36. Ὅπισάμβων: ταύτην Χρυσίππος τάττει κατὰ τὴν χεῖρον ἐν τοῖς πράγμασι προβαίνοντων, παρὰ τὸ αἰεὶ ὀπίσω βαίνειν. μέμνηται δὲ τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς. Eustathius p. 862, 5. Ἐν δὲ τῷ κατὰ στοιχείῳ λεϊκῷ καὶ ὀπισαμβῶν εὔρηται ἢ εἰς τοῦπίσω ἀναχώρησις. Quae vera est vocabuli forma: v. Schneidew. vol. 1. p. 321.

921. Photius p. 346, 5. Ὁρθόκερως: ὀρθόθριξ. (Sic etiam Hesychius.) Σοφοκλῆς. Pollux 2, 31. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ "Ὁρθόκερως φρίκη," οἷον ὀρθόθριξ.

922. Photius p. 346, 23. Ὁρθόφρων: ἀνατεταμένως καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν. οὕτως Σοφοκλῆς.

923. Etymol. M. p. 441, 24. Θαλαμίδιοι κῶπαι, αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι. ὁ κατώτατος ἐρέτης θαλαμιὸς λέγεται, Σοφοκλῆς (poetae nomen vulgo omissum addunt codices tres: scribendum autem ὡς Σοφοκλῆς), ὁ δὲ μέσος ζῦγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης. Rectus vocabuli accentus est θαλαμιός, non θαλάμιος, ut plerumque scribitur: de quo dixi in Thesaurο s. h. v.

924. Photius p. 361, 16. Οὐράν: αἰδοῖον. Σ. 7

925. Photius p. 363, 19. Ὁφελμα: αὐξημα. Σ.

926a. Hαιροκρατία, Παρακρούεται: ἀντὶ τοῦ ἔξαπατᾶ — μετῆκται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασεῖειν ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. καὶ Σοφοκλῆς πού

᾽Ως μήτε κρούσης μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλης. ὑπὲρ χεῖλος Porsonus. Vulgo ὑπὸ χεῖρα: sed codices tres ὑπὸ χειρός. Hesychius, Ὡς μήτε κρούσαι μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν: παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη. ubi Hemsterhusius in Addendis (ad vol. 2. p. 1598.) "Meus Sophoclis est, sic animum iustitiae ut in metiendo nec nimium vel parcus sis et alium defraudes, vel profusus et aequo largior, quod tibimetipsi damnum ferat. Hoc dictum, quum venit in proverbii consuetudinem, monet medium inter opposita vitia utrimque reductum debere servari."

926b. Apollonius de synt. p. 4, 18. et Phoebam. in Rhet. vol. 8. p. 516. poetae non nominati verba afferunt βαρὺς βαρὺς σύνοικος, versum totum βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς Ioann. Siecl. ib. vol. 6. p. 338.: quae Sophoclis esse nunc novimus ex Philodemo in Volum. Hercul. Collect. novae vol. 4. p. 120, 21. παρὰ Σοφοκλεῖ.

βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ὦ ἔνοι, βαρὺς.

927. Etymol. M. p. 490, 3. (coll. Suida s. v. κάπηλος) Κάπηλος, ὁ μεταβολεὺς, καὶ οἶνοπώλης. παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν, ἤρουν τὸν οἶνον. τινὲς οἰονται ἐν ἀνθ' ἐνὸς εἶναι, πηλόν καὶ οἶνον, ἐκ τοῦ παρὰ Σ. Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται.

ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς εὐεπίφορος εἰς τὸν πηλόν. Eadem fere in Crameri Anecd. Oxon. vol. 2. p. 455, 29.

928. Phrynichus Bekkeri p. 21, 27. Αἰκάλλοντες: σημαίνει τὸ σάινοντες, ὅπερ οἱ κύνες ποιοῦσιν. ὁ μὲντοι Σοφοκλῆς καὶ προσσαίνειν. αἰκάλλουσι, ab librariis in ἐκκαλοῦσι corruptum, legitur Oed. T. 597.

929. Photius p. 470, 2. Πτέρυγας: τὰ πηδάλια. Σ.

930. Eustathius p. 948, 19. Τὸ πτύον καὶ πτέον ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ὕστερον, ὡς Αἴλιος Διονύσιος φησὶ· πτύον δὲ Σοφοκλῆς, ἀκολουθῶν δηλαδὴ τῷ ποιητῇ.

931. Etymol. M. p. 695, 50. Πύγαργος: εἶδος ἀετοῦ. Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς, ὥσπερ ἐναντίως μελάμπυγος ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς.

932. Strabo 8. p. 364. Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἴλων τὸ ῥάδιον (λέγουσι) ῥά. Eustathius p. 295, 5. Καὶ Σοφοκλῆς τὸ ῥάδιον ῥά. Hoc nihil aliud esse videtur quam ῥά contractum ex ῥέα. Monuit Nauckius.

933. Photius p. 480, 15. Ῥακοὺς: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας. Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται. Eustathius p. 890. Γραικοὺς, ἢ μὲν συνήθεια καὶ Σοφοκλῆς δὲ πού κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ὁ Λυκόφρων δὲ διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ γ προφέρουσιν ἐπὶ Ἑλλήνων. οἱ βάρβαροι δὲ Ῥακοὺς φασὶ δίχα τοῦ γ, ὡς ἐν παλαιῷ εὔρηται ῥητορικῷ λεϊκῷ. Couf. fragm. 455.

934. Etym. M. p. 702, 54. Πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιάλος ῥαχίας καλεῖται. καὶ γῆ δὲ τις ἐν τοῖς μέταλλοις οὕτω καλουμένη. παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ῥαχία λέγεται ἢ τοῦ ὅρου.

925. Photius p. 484, 12. Ῥάχοι: αἱ μυρίκιναι ῥάβδοι. "Ῥάχοισιν ὀρχάδος στέγης." Σ. δὲ τοὺς φραγμοὺς ποίμνης. Ad Ποιμένας rettulit Welckerus.

936. Photius p. 485, 10. Ῥεῖτά: ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μίας πηγῆς, καλούμενα Ῥεῖτά. οὕτως Σ. Eodem fortasse referenda glossa proxima, Ῥεῖτῶν τόπος· ἱερῶν ῥευμάτων. Glossam ex Triptolemo sumtam esse coniecit Welckerus.

937. Photius p. 488, 12. et Suidas, Ῥήτωρ: συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνῶμην κριτὴς παρὰ Σοφοκλεῖ.

938. Hesychius, Ῥυτῆρὶ κρούων: ὁ Κύκνος λέγει Καὶ μὴ ὑβρίζων αὐτίκ' ἐκ βάθρων ὄλῳ ῥυτῆρὶ κρούων γλουτόν ὑπτίου ποδός.

ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ κύκνου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον, φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς γλουτοὺς ποιῆσω τύπτειν. V. 1. ὄλῳ pro ἔλῳ correctum ex Apostolio 14, 35. qui ὄλῳ ποδὶ cum ὄλῳ ῥυτῆρὶ comparat. Brunckius καὶ μὴν — σ' ἔλῳ. Versum 2. ex Sophocle affert Photius p. 493, 13. ex quo correctum quod in codice Hesychii legitur κρούων (omisso γλουτόν) ὑπτίου πόλος.

939. Suidas, Σάγμα: ἡ θῆκη τοῦ ὅπλου· σάγη δὲ τὸ ὅπλον. Σοφοκλῆς. (Qui sequitur versus Euripidis est Androm. 617. quo etiam gramm. in Crameri Anecd. Oxon. vol. 2. p. 465, 23. utitur.)

Κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Apollonius Lex. Homer. Σάκος: ἀσπίς. ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σάγην τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγουσιν, ὡς Σ.

940. Photius p. 497, 12, 22. et Lex. in Bachmanni Anecd. vol. 1. p. 361, 20. Σαλάβην: Σοφοκλῆς τὴν ὀπὴν. Σαλάμβη: ὀπὴ, καπνοδόκη. οὕτως Σ. Hesychius, Σαλάβη: καὶ θύρας ὀπὴ. Σαλάβους: θυρῶν ὀπάς. Σαλάμβη ἢ ὀπὴ δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει, ἢ πύλη,

καπνοδόχῃ, θυρίς. Vera una vocabuli forma est σαλάμβη, ut Lycophronis versus docet 98. δισσὰς σαλάμβας κατὸ Γυθίου πλάκας. ad quem Tzetza, σαλάμβαι αἱ θυραὶ λέγονται παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν, ἢ παρὰ τὸ σείειν καὶ λαμβάνειν τοὺς βαίνοντας. σαλάμβαι δὲ οἱ φανόπται ἤτοι οἱ φεγγίται ἰδιωτικῶς παρὰ τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν. Eadem fere leguntur in Etym. M. p. 707, 45. memorato Lycophrone, omisso vero Sophocle, quem non neglexit Eustathius p. 1908, 49. Ἰστέον ὅτι σέλας οὐ μόνον πυρός, ἀλλὰ καὶ ἡλίου. ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ῥητορικῇ εὐρήται λεξικῇ, παρὰ τὸ σέλας, φασίν, ἐμβιβάζειν. ἡ δὲ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι. ubi manifestum est post Σοφοκλεῖ (tyrothetae Romani, ut opinor, culpa) excidisse σαλάμβη.

941. Hesychius, Σειρίου κυνὸς δίκη: Σοφοκλῆς τὸν ἀστρώων κύνα· ὁ δὲ Ἀρχιλόχος τὸν ἥλιον, Ἰβυκοῦ δὲ πάντα τὰ ἀστρα.

942. Photius p. 488, 22. Ῥικνός· ὁ πεφρικώς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

943. Hesychius, Σεμνά τῆς σῆς παρθένου μυστήρια: Σοφοκλῆς τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια. Photius p. 503, 22. Σεμνά: τὰ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσυχίου καὶ καταστύγνουν.

944. Photius p. 511, 15. Σίκλος (σίγλος grammaticus Bachmanni 1. p. 364, 9.): καὶ τὸ ἐνώτιον, καὶ σταθμός βορβαρικός δυνάμενος ὀκτῶ ὀβολοὺς Ἀττικῶς. οὕτως Σ. Imo Xenophon Anab. 1, 5, 6.

945. Hesychius, Σιλφίου λειμών: Σοφοκλῆς περὶ γῆς ἐν Λιβύῃ τὸ σιλφίον φεροῦσης.

946. Schol. Pindari Isthm. 5, 36. Σοφιστὰς μὲν καὶ σοφοὺς ἔλεγον τοὺς ποιητάς. Σοφοκλῆς "Μέν" εἰς σοφιστὴν τὸν ἐμὸν." Eustathius p. 1023, 13. Οἱ παλαιοὶ σοφοὺς ἐκάλουν ἅπαντας τοὺς τεχνίτας. καὶ Σοφοκλῆς δέ, φασί, τὸν κιθαρωδὸν σοφιστὴν λέγειν. Hesychius, Σοφιστὴν: πᾶσαν τέχνην σοφίαν ἔλεγον. καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικῇ διατρίβοντας καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας. Confer schol. Hom. II. 15, 410. (ap. Cramer. Anecd. Paris. vol. 3. p. 286, 14.) Athenaeum 14. p. 632. Corruptum μὲν εἰς.

947. Pollux 2, 101. Στομῶδη: τὰ εὐστομα καὶ εὐφημα. Σοφοκλῆς.

948. Pollux 2, 23. οὐλοκόμος, οὐλοκέφαλος. τὸν δὲ τοιοῦτον στραβολοκόμαν (corrigere στραβολοκόμαν) Σοφοκλῆς ὠνόμασεν. Hesychius, Σταβολοκόμαν (codex στάβαλος κομάν): οὐλοκόμην. Σταβολοκομάν· οὐλοκομᾶν. Σταβολοκομᾶς· οὐλοκομᾶς. Quae omnia nihil aliud sunt quam diversae eiusdem vocabuli corruptelae. Nam vetus glossa fuit Σταβαλοκόμας· οὐλοκόμης, vel casu accusativo Σταβαλοκόμαν· οὐλοκόμην.

949. Photius p. 593, 3. Suidas et Zenobius 6, 19. Τὸ θερμόν τοῦ ὀβελοῦ: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων (αιρουμένων Suidas) τὰ χεῖρσις ἀντὶ τῶν κραιπτόνων ἢ παροιμία, ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

950. Photius p. 602, 6. Etymol. M. p. 766, 40. et grammaticus Bachmanni Anecd. vol. 1. p. 390, 8. Τριπαῖα (τριπαῖα ap. Photium): ἡ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς. Apud Etymol. M. τριπαῖα. Brunckius τροπαῖα. Non minus singulare est τερθρία πνοή, quod ex Sophoclis Cedalionis affertur: vid. fragm. 304.

951. Hesychius, Τυφῷ: ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος. Σοφοκλῆς. Hae genitivi forma usi sunt etiam Aeschylus Suppl. 560. et Aristoph. Nub. 336.

952. Eustathius p. 1496, 35. Ὑπουλον εἶπε Σοφοκλῆς τὸν δούρειον ἵππον, παρενεγκὼν αὐτὸ ἐκ τοῦ σκαπτικῶς λεγομένου ὑποῦλου ἤθους, τοῦ κατ' ἀνθρώπων μὴ ὑγιῶς ἔχοντα τοῦ τρόπου, ὡς ἀπὸ ἐλκῶν, ἃ δοκοῦντα ὑγιαίνειν οὐκ εἰς παντελεῖς, φασί, καθαρεύει, ἀλλὰ δηλαδὴ ὑπὸ τὴν προφαινομένην οὐλήν κακὸν τι κρύπτει.

953. Hesychius et Phrynichus Bekkeri p. 68, 4.

(coll. Photio p. 635, 12. et Suida) Ὑψαυχεῖν: μεγαλαυχεῖν (ὕψηλοφρονεῖν Phot. et Suidas). Σοφοκλῆς.

954. Photius p. 637, 1. Φαικῷ: ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῷ. οὕτως Σοφοκλῆς. Hesychius, Φαικῷ: ἐνεργῷ, ἀκμάζοντι.

955. Photius p. 640, 18. et grammaticus Bachmanni vol. 1. p. 404, 1. Φαρκίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρως (γένους Phot.) ῥυτίδα. οὕτως Σ. Vitiosum φαρμακίδα correxit Brunckius. Rectus accentus φαρκίδα.

956. Hesychius, Ἀφάρμακον χρώμα Οἰδίποδος· ἄνευ ἄνθους· ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα. Καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶνας (φαρμακῶντας codex) Σοφοκλῆς ἔφη. Sophoclis verba fortasse sunt ἀφάρμακον χρώμα.

957. Etymol. M. p. 803, 3. Φυτάλιμος: Σοφοκλῆς Προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμῷ πατρὶ.

958. Grammaticus Bachmanni 1. p. 415, 5. (et sine Sophoclis nomine Hesychius) Χειμάμυνα παρὰ Σοφοκλεῖ ἢ παρ' Ὀμήρῳ ἀλεξάνεμος.

959. Suidas, Χλωρανθεῖς: ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γενηθεῖς. οὕτως Σοφοκλῆς.

960. Schol. Aristoph. Ran. 1065. Μουσαῖος — ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησιμολόγον αὐτόν φησι.

961. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 14, 25. Τὰ εἰς οὐς λήγοντα ὀνόματα μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ πέφυκεν εἶναι — Γλοῦς ὁ ληστής, χνοὺς παρὰ Σοφοκλεῖ.

962. Eustathius p. 777, 62. (et similiter schol. Homeri II. 9, 601. in Cramerii Anecd. Paris. vol. 3. p. 242, 33.) Ψάκαλα, τὰ ἐμβρυα, καὶ τὰ ἄρτι δὴ γεγονότα, ὅθεν καὶ ψακαλοῦχοι μητέρες παρὰ Σοφοκλεῖ. Idem p. 1625, 49. ex Aristophanis grammatici libro περὶ ὀνόμασις ἡλικίων, Ἐμβρυα δὲ τινα καὶ ἄρτι-γενῆ δὴ ψάκαλα λέγει καλεῖσθαι καὶ ὀρταλίχους. ὅθεν φησὶ παρὰ Σοφοκλεῖ

Ψακαλοῦχοι

μητέρες αἰγές τ' ἐπιμαστίδιον
γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνονεν.

Apud Eustathium αἰγες μητέρες τ'. Hesychius, Ψακαλοῦχοι· ψακάλας ἔχουσαι. εἰσὶ δὲ ἐμβρυα. Versus ad Ποιμένων fabulam rettulit Welckerus.

963. Suidas. Ὡς: λίαν. Σοφοκλῆς
Θαυμαστά γάρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει.

964. Stobaeus 114, 6. Σοφοκλέους Οἰδίποδι (οἱ cod. Vindob.)

Τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ
τοιοῦδ' ἴδοις ἄν, οἷός ἐστι νῦν ὅδε,
καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαράνεσαι·
ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχούς τὸ πρὶν
μάστιγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον,
τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα.

Cicero Tuscul. 3, 29. "Itaque Oileus ille apud Sophoclem, qui Telamonem antea de Aiacis morte consolatus esset, is quum audisset de sui, fractus est. De cuius commutata mente sic dicitur

Nec vero tanta praeditus sapientia
quisquam est, qui aliorum aerumnam dictis allevans
non idem, quum fortuna mutata impetum
convertat, clade subita frangatur sua;
ut illi ad alios dicta et praecepta excident."

In nomine fabulae (Οἰδίποδι) erratum apud Stobaeum. Ad Teucrum hos versus rettulit Welckerus. V. 1. αὐτὸ cod. B., ceteri ἄν. 4. δέ] δ' ὁ B. 5. μάστιγ'] πλάστιγγ' Lobeckius apud Ellendtium in Lexico, recte, ut videtur. παλίντροπον] παλίσροπον Meinekus.

Non minus incertum nomen fabulae in alio fragmento apud Stobaeum 121, 3. ubi codex Vindob. Σοφ. (i. e. Σοφοκλέους) ταῖντ',

Βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς,
κρυφθεῖς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται θνητὸς
τὸν ἅπαντα χρόνον.

Literis tantū nomen Ταντάλου significari potest, ut Aristarchus et Aristias Tantalum scripserunt. Totum

Iocum om. cod. Paris. A., habet Trincavellus cum lemmate Σιμωνίδου. Versui primo in Vindob. praefixum χ, quae est chori personae nota. Conf. ad Fr. 58. 2. θηγός] τεθνεώς Cobetus Mnemos. vol. 9. p. 147.

965. Libanius vol. 3. p. 365. Τὴν αὐτὴν τῷ Σοφοκλεῖ φωνὴν ἀφίει· λέγει γὰρ δὴ που κάκεινος "Ο τι γὰρ φύσις ἀνέρι δῶ, τόδ' οὔ ποτ' ἂν ἐξέλαις."

966. Menander Rhetor vol. 9. p. 156. πῶς de ὕμνοις διαπορητικοῖς agit: "Ὅσπερ καὶ τὴν Τύχην Σοφοκλῆς ὕμνησε διαπορῶν γένει."

967. Scholiasta Apollonii Rh. 4. 269. Καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς ὑπὲρ (sic H. Keilius pro ὑπὸ) τὴν Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδουσαι. Seneca Natur. Quaest. 4. 2, 16. *Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque decurrere — hoc Aeschylus et Sophocles tradunt.* Ioannes Lydus de mensibus 4. 68. περὶ τῆς ἐν θέρει τῶν ὑδάτων ἐπιδόσεως Ἀναξαγόρας φησὶ τὰς τῆς Αἰθιοπίας τηκομένας χιόνας ἀποστέλλειν τὸν Νεῖλον. καὶ ταύτης ἐστὶ τῆς δόξης ὁ τ' Αἰσχύλος καὶ Σοφοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. Quibus addit alia plura e loco Senecae excerpta.

968. Scholiasta Homeri Il. 2. 619. Νῦν μὲν ἐκατόπολιν τὴν Κρήτην, ἐν Ὀδυσσεΐᾳ δὲ ἐνενηκοντάπολιν — ἐν Ὀδυσσεΐᾳ δὲ τὸ ἀκριβὲς ἐξενήνοχεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ.

969a. Scholiasta Homeri Il. 16. 142. ἐπίστατο] ἡδύνατο. καὶ Σοφοκλῆς

Οὐδ' ὥποθ' ὕμᾶς συμβαλεῖν ἐπίσταται.

969b. Photius p. 9. 22. Ἀδηφαῖοι· ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο — ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαῖον Σοφοκλῆς καὶ ἀδηφαῖν "Ερμιππος. Corrigendum videtur ἀδηφαῖον νόσον, quod legitur Phil. 313. Nam verbo ἀδηφαῖν si usus esset Sophocles, dixisset καὶ ἀδηφαῖν Σοφοκλῆς καὶ "Ερμιππος.

970. Stephanus Byz. Αἰαντὶς Ναβαταίων χώρα. Οὐράνιος Ἀραβικῶν β'. τὸ ἐθνικὸν Αἰαντῖται· προκατελήφθη γὰρ ἐν πρωτοτύπῳ. διὰ διφθόγγου. Σοφοκλῆς δὲ Αἰαντῖα γράφει δίχα τοῦ ν. Αἰαντὶς γράφει δίχα τοῦ ι coniecit Westermannus. Mirum vero hoc nomen ex Sophocle afferri, nisi grammaticus intelligendus.

971. Stephanus Byz. Ἄβροι — βαρύνεται ὡς Κίμβροι — Σκόμβροι, καὶ οὗτοι ἔθνος, ὡς Σοφοκλῆς.

972. Grammaticus in Cramer Anecd. Paris vol. 4. p. 60. 21. Ἀρχειφόντης· ὁ Ἑρμῆς παρ' Ὀμήρῳ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. Similiter Etym. Gud. p. 72. 52.

973. Stephanus Byz. Τεγέα, πόλις Ἀρκαδίας — ἐστὶ καὶ Τεγέα ἐν Κρήτῃ ὑπὸ Ταλθυβίου κτισθεῖσα. ὁ πολίτης Τεγεάτης ὡς Ἐλεάτης, καὶ θηλυκὸν Τεγεάτις — λέγεται καὶ Τεγεάς ὡς Ἰλιάς, ὁξύνεται, ὡς Σοφοκλῆς. Fortasse Telephi mater Τεγεάς dicta fuit in Aleadis: quae Meinekii coniectura est.

974. Scholiasta Sophoclis Phil. 1108. οὐ φορβὰν ἐτι προσφέρων] ἀντὶ τοῦ προσφερόμενος. ἐνίοτε δὲ ἐμπάλιν φησι διακονούμενος ἀντὶ τοῦ διακονῶν καὶ στιβαδοποιούμενος ἀντὶ τοῦ στιβαδοποιῶν. διακονέσθαι legitur Phil. 287.

975. Suidas, Τέως· ἀντὶ τοῦ πρό τοῦ — Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον ἢ πρό μικροῦ.

976. Etym. Gudianum p. 561. 25. Χειροβοσκός· ὁ διὰ χειρὸς ζῶν, ὡς φησι Σοφοκλῆς. Annotarunt etiam Pollux 7. 7. et Hesychius s. h. v., sed omisso poetae nomine.

977. Athenaeus 2. p. 68a. Τὸ δὲ ῥήμα (ἀρτύειν) κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ

Ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς.

Potuit in dramate satyrico dici. Sed probabilius est comici illa verba esse, fortasse Sophili, quae Valckenarii coniectura est.

978. Antiphanes ap. Athen. 9. p. 396b.

Καὶ πρῶτα μὲν αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος Δηῶ βροτοῖσι χάσμα δωρεῖται φίλον· ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη, χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενή, ubi alteri personae quaerenti τί λέγεις; respondetur, τραγωδίαν περαίνω Σοφοκλέους. Sunt igitur in verbis illis locutiones quaedam Sophocleae.

ΕΛΕΓΓΕΙΑΙ.

Sophoclem ἐλεγείαν τε καὶ παιάνας scripsisse auctor est Suidas s. v. Σοφοκλῆς Σοφίλλου, quemadmodum idem Sophocles ex Aristone filio nepotem cognominem non solum tragodias, sed etiam ἐλεγείας scripsisse tradit s. v. Σοφοκλῆς Ἀρίστωνος, quasi Sophocles maior unam scripserit elegiam, minor vero plures. De priore tantum constat, si quid loco Plutarchi Mor. p. 785b. tribuendum, scripsisse eum ἐπιγραμματίον in Herodotum ab verbis incipiens, ὥδην Ἡροδότῳ τεύξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὧν | πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα: de quo dixi in Vita Sophoclis in ed. Oxon. vol. 3. p. xl. Porro epigramma in Euripidem scriptum, ex duobus distichis constans, ex Hieronymi Rhodii ὑπομνήμασιν ἱστορικοῖς memorat Athenaeus 13. p. 604. quem locum integrum apposui in Vita Sophoclis p. xxxviii. Incertiora etiam sunt reliqua quae ex Sophoclis elegiis ita afferuntur ut ne hoc quidem appareat, utrum Sophocles maior an Sophocles nepos sit intelligendus. Ex quo genere tres sunt loci:

1°. Hephaestio c. 1. p. 8. ed. Gaisf. Τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ᾤετο ἐγκωρεῖν οὔτε εἰς ἔπος οὔτε εἰς ἐλεγείαν. φησὶ γοῦν, Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὥδε λέγειν.

Ex Trachiniis memoriae errore attulit Eustathius p. 261. 21. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ἀρχέλεως ἐν Τραχινιάς.

2°. Erotianus p. 390. (p. 135. 4. ed. Klein.) Χάριτες· αἱ χαραί, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ. Quod ex nomine tragoediae alienius, velut Ἐλένη, corruptum esse posse monuit Maur. Schmidtus, etsi nullius momenti

est quod in codice Vindob. recentissimo ἐλε scriptum est. Nam id nihil aliud est quam ἐλεγεία.

3°. Harpocratio, ἀρχὴ ἀνδρα δεικνύσαι· Δημοσθένης προομιῶν δημοηγορικοῖς. Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνος φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα, Θεόφραστος δ' ἐν τῷ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βιαντός. Alios aliorum scriptorum de hoc proverbio locos collegerunt editores Diogeniani Proverb. 2. 91. Respicit ad id Sophocles Antig. 175—177: unde fuerunt qui coniecerent Harpocratonis notationem ad locum Antigoniae spectare, post quem alius excidisse nomen scriptoris, qui Solonis memoraverit sententiam.

De paeonibus, quos Sophocli tribuit Suidas, nihil ab aliis proditum est, nisi quod paeanem in Aesculapium scripsisse dicitur: de quo diximus in Vita Sophoclis p. xvii.

Denique Sophocli τραγωδοποιῷ Clemens Alex. Strom. 5. p. 726. duos tribuit hexametros, memoriae, ut videtur, errore,

— — — οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται νόσφι Διός· κείνος γὰρ ἔχει τέλος ἡδὲ καὶ ἀρχήν. Multo gravius errarunt Clemens, Iustinus Martyr, Cyrillus Alexandrinus, Eusebius alii quum fragmenta nonnulla versibus senariis scripta, quae Sophocli, ut Aeschylō et Euripidi, supposuerunt falsarii Iudaei, pro genuinis habere: de quibus Valckenarius in Dissertatione de Aristobulo Iudaeo et Boeckhius in libro de Graecae tragoediae principibus p. 146. seqq. disseruerunt, quos tamen fugerat eiusdem generis esse fragmentum Sophocleum illud quo Clemens Strom. 5. p. 716. et Eusebius Praep. Ev. 13. p. 680. (vol. 3. p. 680. ed. Gaisf.) usi sunt. Quae fraus ab L. Dindorfio demum est animadversa in Thesaurō vol. 2. p. 21.

III.

EURIPIDIS

FABULAE SUPERSTITES

ET

PERDITARUM FRAGMENTA.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ ΤΡΩΙΚΩΝ.
ΕΚΤΩΡ.
ΑΙΝΕΑΣ.
ΔΟΛΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΡΗΣΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΔΙΟΜΗΔΗΣ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΑΡΙΣ.
ΜΟΥΣΑ.
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.

Ι. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ῥήσος παῖς μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψιχόρης, Μουσῶν μιᾶς, Θρακῶν δὲ ἡγούμενος εἰς Ἴλιον παραγίνεται νυκτὸς, στρατευομένων Τρώων παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης κατάσκοποι ὄντες ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης· μέγαν γὰρ ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρῃ δὲ ἐπιφανείσα τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. ὥς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οἱ καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ Νυκτεγερσίαν.

II. Τοῦτο τὸ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν,^a Εὐριπίδου δὲ μὴ εἶναι· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει^b χαρακτήρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἀναγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

Πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται· ὁ γοῦν Δικαίαρχος^c ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως

Νῦν εὐσέληνον φέγγος ἢ διφρήλατος —.

ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἄν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος

Παλλὰς, παρῶμεν· οὐκ ἔχρην ἡμᾶς ἔτι

μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.

νῦν γὰρ κακῶς πρᾶσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς,

λόγῃ βιαίως Ἑκτορος στροβούμενοι.

ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἐστὶν ἄλγιον βάρος,

^a νόθον ὑπενόησαν] De hac opinione dixi in Annot. Oxon. vol. 3. p. 559.

^b ὑποφαίνει] ὑποφαίνειν Valckenarius. Fort. ὑπεμφαίνειν.

^c Δικαίαρχος Nauckius Stud. Eurip. 2. p. 165. pro δικαίαν.

ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεῶν
 κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
 καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
 Πριάμου, βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

III. Ἐκτωρ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς πῦρ καίειν εὐλαβήθη μὴ φύγῃσιν. ἐξοπλίζειν δὲ διεγνῶκώς τὰς δυνάμεις μετενόησεν Αἰνείου συμβουλευσάντος ἡσυχάζειν, κατὰσκοπον δὲ πέμψαντας δι' ἐκείνου τὴν ἀλήθειαν ἰστορήσαι. Δόλωνα δὲ πρὸς τὴν χρεῖαν ὑπακούσαντα ἐκπέμπεσθαι . . . . . τόπον εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀφώρισεν αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεά καὶ Δόλωνα μὲν ἀνήρηκότες, ἐπὶ δὲ τὴν Ἑκτορος κατηντηκότες σκηνὴν πάλιν ὑπέστρεψαν οὐχ εὐρόντες τὸν στρατηγόν. οὗς Ἀθηναῖ ἐπιφανείσα κατέσχευεν, καὶ τὸν μὲν Ἑκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Ῥῆσον δὲ ἀναιρεῖν ἐπέταξε· τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνον μέζονα ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσιν, ἐὰν βιώσῃ· τούτοις δὲ ἐπιφανεῖς Ἀλέξανδρος . . . . . ἐπίστασθαι πολεμίων παρουσίαν. ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀθηναῖς ὡς δῆθεν ὑπὸ Ἀφροδίτης ἄπρακτος ὑπέστρεψεν· οἱ δὲ περὶ Διομήδην φονεύσαντες Ῥῆσον ἐχωρίσθησαν. καὶ ἡ συμφορὰ τῶν ἀνηρημένων καθ' ὅλον ἦλθε τὸ στράτευμα. παραγενομένου δὲ Ἑκτορος, ἵνα αὐτὸς περιγίγῃται τῶν πεπραγμένων, τετρωμένος ὁ τοῦ Ῥήσου ἐπιμελητῆς δι' αὐτοῦ φησιν Ἑκτορος τὸν φόνον γεγενῆσθαι. τοῦ δὲ Ἑκτορος ἀπολογουμένου τὴν ἀλήθειαν αὐτοῖς ἐμήνυσεν ἡ τοῦ Ῥήσου μήτηρ ἡ Μοῦσα νεκρὸν κομίζουσα τὸ σῶμα. κατοδυρομένη δὲ καὶ τὸν ἐπιπλακέντα αὐτῇ Στρυμόνα διὰ τὸ τοῦ παιδὸς πένθος καὶ τὸν ἐξ ἐκείνου γεγεννημένον Ῥῆσον οὐδ' Ἀχιλλεῖ φησιν ἀδάκρυτον ἔσεσθαι τὴν στρατείαν, τῷ κοινῷ τῶν ἐπιφανῶν θανάτῳ τὴν ἰδίαν παραμυθουμένη λύπην.

ΧΟΡΟΣ.

Βᾶθι πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους
 τίς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέως,
 ἡ τευχοφόρων,
 οἱ τετράμοιρον νυκτὸς φρουράν
 πάσης στρατιᾶς προκάθηνται.
 ὄρθου κεφαλὴν πῆχυν ἑρείσας,
 λύσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,
 λείπε χαμεῦνας φυλλοστρώτους,
 δέξαι τε νέων κληδόνα μύθων,
 Ἑκτορ· καρὸς γάρ ἀκούσαι.

Scripturae pone lemmata sine auctoris nomine positae librorum sunt vel omnium vel meliorum, inter quos eminent Venetus Marcianus 471. (M.) quinque fabularum (Hecubae, Orestis, Phoenissarum, Andromachae, Hippolyti), Vaticanus 909. (V) novem fabularum (Hecubae, Orestis, Phoenissarum, Medcae, Hippolyti, Alcestidis, Andromachae, Troadum et Rhesi), Parisini 2712. (A) 2713. (B), qui septem primas fabulas continent, ab Hecuba usque ad Andromacham, denique Florentinus Laurentianus (C) plutei 32, 2., qui fabulas superstites exceptis Troadibus omnes continet. Vaticano gemellus est recentior Havniensis, quem interdum memoravi, praesertim in fabularum partibus quae ex Vaticano exciderunt. Libro Palatino 287. (P) valde interpolato usus est Aldus. De his aliisque codicibus dictum ab me in Annotationibus Oxoniensibus (a. 1839.) vol. 3. p. XVIII—XXVIII. et in Praefat. ad Scholia (a. 1863.) vol. 1. p. III—XXI., ab Kirchhoffio vol. 1. p. III—XIV., ab Paleio in editione Londinensi a. 1860. vol. 3. p. XVII—XXXIV.

Coniecturis editoris litera D. est apposita.

9. Verba δέξαι—μύθων in libris post τευχοφόρων v. 3. lecta huc transposuit Nauckius et δέξαι τε correxit pro δέξαίτο.

ΕΚΤΩΡ.

τίς ὁδ'; ἡ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνὴρ;
 τί τὸ σῆμα; θρόει·
 τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
 κοίτας πλάθουσ'; ἐνέπειν χρῆ.
 5 ΧΟ. φύλακες στρατιᾶς. ΕΚ. τί φέρει θορύβῳ;
 ΧΟ. θάρσει. ΕΚ. θαρσῶ. μῶν τίς σε φοβεῖ
 λόχος ἐκ νυκτῶν; ΧΟ. οὐ δῆ. ΕΚ. τί σὺ γάρ
 φυλακὰς προλιπὼν κινεῖς στρατιάν
 εἰ μὴ τιν' ἔχων νυκτηγορίαν;
 οὐκ οἶσθα δορὸς πέλας Ἀργείου
 20 νυχίαν ἡμᾶς
 κοίτην πανόπλους κατέχοντας;
 ΧΟ. ὀπλίζου χέρα· συμμαχῶν,
 Ἑκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνὰς.
 25 ὄτρυνον ἐγχος ἀεῖραι, ἀφύπνισον·
 πέμπε φίλους ἵεναι ποτὶ σὸν λόχον,
 ἀρμόσατε ψαλίοις ἵππους.
 τίς εἰσ' ἐπὶ Πανθοῖδαν,
 ἡ τὸν Εὐρώπας, Λυκίων ἀγρὸν ἀνδρῶν;
 30 ποῦ σφαγίων ἐφοροι;
 ποῦ δὲ γυμνήτων μόναρχοι;
 τοξοφόροι τε Φρυγῶν
 ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
 ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν,
 τὰ δὲ θαρσύνεις, κούδὲν καθαρῶς·

23—33. = 41—51.

16. σε φοβεῖ addidit D. Animadvertit unius pedis defectum Musurus, sed in scite explevit addito ἡδη post προλιπὼν in ed. Aldina. 17. οὐ δῆ D.] οὐκέτι 22. κοίτην D.] κοίταν 23. συμμαχῶν Hermannus] σύμμαχον, sine interpunctione post χέρα. 25. ἀεῖραι Hermannus] ἀείρειν 27. Πανθοῖδαν D.] Πανθοῖδαν

- ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
μάστιγι φοβεῖ; τί θροεῖς; τί σε φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν
οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας.
- ΧΟ. πυραΐθαι στρατὸς Ἀργόλας,
Ἐκτορ, πᾶσαν ἄν' ὄρφναν,
διπετῇ δὲ νεῶν φάσει σταθμά.
πᾶς δ' Ἀγαμεμνονίαν προσέβα στρατὸς
ἐννύχιος θορύβῳ σκηνάν,
νέαν τιν' ἐφιέμενοι
βάξιν. οὐ γάρ πω πάρος ὦδ' ἐφοβήθη
ναυσιπόρος στρατιά.
σοὶ δ' ὑποπτεύων τὸ μέλλον
ἤλυθον ἄγγελος, ὡς
μήποτ' ἐς ἐμέ τινα μέμψιν εἴπῃς.
- ΕΚ. ἐς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ
λαθόντες ὄμμα τοῦμόν αἵρεσθαι φυγὴν
μέλλουσι· σαίνει μ' ἐννυχος φρυκτωρία.
ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
θοίνης λείονα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλώσαι δορί.
εἰ γὰρ φαεννοὶ μὴ εὐνέσχον ἡλίου
καμπτήρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρώσῃ καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερὶ.
κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος ἰέναι δόρυ
ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμη θεοῦ·
ἀλλ' οἱ σοφοὶ με καὶ τὸ θέλον εἰδότες
μάντεις ἔπεισαν ἡμέρας μέναι φάος,
κἀπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θουοσκῶν
βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ
τεύχῃ πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαι θ' ὕπνου,
ὡς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεῶς θρώσκων ἐπι
νύτων χαραχθεὶς κλίμακας ῥάνη φόνῳ,
οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμοι ληλημένοι
Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαυρονεῖν.
- ΧΟ. Ἐκτορ, ταχύνεις, πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.
- ΕΚ. τίς γὰρ πυραΐθην πρόφασις Ἀργείων στρατόν;
ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ὑποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.
ΕΚ. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι δειμαίνων τόδε.
ΧΟ. οὐπω πρὶν ἦσαν πολέμοιο τὸσόνδε φῶς.
ΕΚ. οὐδ' ὠδὲ γ' αἰσχυρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
ΧΟ. σὺ ταῦτ' ἐπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νυν σκόπει.
ΕΚ. ἀπλοὺς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίζειν χέρα.
ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς
στείχει, νέον τι πράγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
- ΑΙΝΕΑΣ.
Ἐκτορ, τί χρήμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τάς σάς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ
νυκτηγοροῦσι καὶ κέκίνηται στρατός;
- ΕΚ. Αἰνέα, πυκάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν.
ΑΙ. τί δ' ἔστι; μὴν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
λόχος κρυφαῖος ἑστάναι κατ' εὐφρόνην;
ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες κάπιβαινοῦσιν νεῶν.
ΑΙ. τί τῶνδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
ΕΚ. αἰθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός·
καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν εἰς αὖριον,
ἀλλ' ἐκκέαντες πύρρ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
ΑΙ. σὺ δ' ὡς τί δράσων πρὸς τὰδ' ὀπλίζει χέρα;
ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κάπιθρώσκοντας νεῶν
λόγῃ καθέξω κάπικέισμαι βαρὺς·
αἰσχυρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνη κακὸν
θεοῦ διδόντος πολέμιους ἀνευ μάχης
φεύγειν ἔασαι πολλὰ δρᾶσαντας κακά.
ΑΙ. εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὐβουλος, ὡς δρᾶσαι χερὶ·
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστανθαι βροτῶν
πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλευεῖν καλῶς·
ὅστις πυρὸς λαμπτήρας ἐξήρθησεν κλύων
φλέγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν,
τάφρους ὑπερβάς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καίτοι περάσας κόϊλον αὐλῶνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολέμιδους ἀπὸ χθονός
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας ἐς δόρυ,
νικῶμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλις πόλιν·
πῶς γὰρ περάσεις σκόλοπας ἐν τροπῇ δορός;
πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀνύτων χνόας,
νικῶν δ' ἐφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
ὅς σ' οὐκ ἔασει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα,
οὐδ' ὦδ' Ἀχαιοὺς ὡς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
αἰθῶν γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἦσυχον παρ' ἀσπίδας
εὐδὲν ἐώμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὅς ἂν θέλῃ,
πέμπειν δοκεῖ μοι· κὰν μὲν αἶρωνται φυγὴν,
στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ,
εἰ δ' ἐς δόλον τιν' ἦδ' ἄρει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνῶμην, ἄναξ.
- ΧΟ. τὰδε δοκεῖ, τὰδε μεταθέμενος νόει.
σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
τί γὰρ ἄμεινον ἢ
ταχυβάταν νεῶν κατόπταν μολεῖν
πέλας ὃ τι ποτ' ἄρα δαίσιος
πυρὰ κατ' ἀντίπρῳρα ναυστάθμων δαίεται.
ΕΚ νικᾷτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τὰδε.
στείχων δὲ κόσμει ζυμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
κινοῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
κὰν μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
σὺ πάντ' ἀκούσει καὶ παρῶν εἴσει λόγους·
ἐὰν δ' ἀπαίρῃς ἐς φυγὴν ὀρμήμωιν,
131—136. = 195—200.

36. ἢ Bothius] ἢ 37. φοβεῖ] Addunt libri φυλα-
κάς δὲ λιπὼν | κινεῖς στρατιάν; Delevit Dobraeus.
41. πυραΐθαι] Schol. τὸ χ ὅτι συνθέτως (i. e. πυραΐθαι,
non πύρ· αἰθεῖ) ἀναγνωστέον καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν Εὐριπί-
δου ὁ στίχος. V. quae dixi ad schol. vol. 1. p. 24, 9.
43. φάσει D.] πυρσοῖς V et schol., πυρσοὶ vel πυρσοῖσι
alii, ex glossemate. Φῶτα πυρσῶν dixit Plut. V. Per-
icel. c. 6. 51. μήποτ' ἐς ἐμέ τινα μέμψιν εἴπῃς Bo-
thius] μήποτ' τινα μέμψιν εἰς ἐμ' εἴπῃς 53. ἄνδρες
Elmsleius hic et alibi] ἄνδρες. 54. φυγὴν Stephanus]
φυγῇ 65. με—ἔπεισαν] μοι—ἔφρσαν libri optimi:
sed ἔπεισαν cum aliis scriptor Chr. Pat. 2337. 86.
ἔχων φίλοις] ἴσως ἔχων Chr. P. 98. 1175.

92. λόχος γρ. Pal. (ut Chr. P. 94.). δόλος ceteri.
96. μενεῖν Portus] μένειν εἰς D.] ἐς 108.
σέ — τοὺς] σοὶ — τοῖς substituit Chr. P. 2370.
Accusativi ap. Stobaeum Flor. 54, 9. 110. φλέγειν
Musgravius] φεύγειν 112—151. exciderunt ex V.
115. οὐ addidit Schaeferus. 116. περάσεις — δορός]
περάσει — στρατὸς libri nonnulli. 117. ἱππηλάται,
ἦν ἄρα] ἱππηλάται ἐν νυκτὶ, Nauckius. 130. γνῶ-
μην, ἄναξ] προθυμίαν unus liber recens, προθυμίαν
ἄναξ alius. γνῶμην ἐγὼ Chr. P. 1916. 2231. 131. με-
ταθέμενος Pal. Havn. μετατιθέμενος ceteri. 138.
κόσμει] κοίμα Piersonus. Conf. 662. 142. λόγους]
λόγον libri nonnulli.

	σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καταδόκει, ὡς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμίζω νεῶν	145	τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται.	200
	ὀλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῷ.		ΔΟ. στείχοιμ' ἄν' ἐλθὼν δ' ἐς δόμους ἐφέστιος	
ΑΙ.	πέμφ' ὡς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς, ἔν σοι δέ μ' ὄψει καρτεροῦνθ', ὅταν δέη.		σκευὴ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι, κάκεῖθεν ἦσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.	
ΕΚ.	τίς δῆτα Τρώων οἱ πάρεσιν ἐν λόγῳ θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;	150	ΔΟ. πρέπουσαν ἔργῳ κλυπικὸς τε βήμασιν.	205
	τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης; τίς φησιν; οὗτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει πατρίᾳ Συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.		ΔΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρή σοφόν τι μανθάνειν· λέξον τίς ἔσται τοῦδε σώματος σαγή.	
	ΔΟΛΩΝ.		ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῦτον ἄψομαι δορὰν, καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρῃ, βάσιν τε χερσὶ προσθήαν καθαρμόσας	210
	ἐγὼ πρὸ γαίης τόνδε κίνδυνον θέλω ρίψας κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθῶν βουλευμάτα ἦξω· πῖ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.	155	καὶ κῶλα κῶλοις τετράπουν μιμήσομαι λύκου κέλευθον, πολεμίοις δυσέυρετον, τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν. ὅταν δ' ἔρῃμον χῶρον ἐμβαίνω ποδί, δίβαμος εἶμι· τῆδε σύγκειται δόλος.	215
ΕΚ.	ἐπῶνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπτολις Δόλων· πατὴρ δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον νῦν δις τόσῳς θηκᾶς εὐκλεέστερον.	160	ΔΟ. ἀλλ' εὐ σ' ὁ Μαίης παῖς ἐκέϊσε καὶ πάλιν πέμψειν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἀναῖ. ἔχεις δὲ τοῦργον, εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ.	
ΔΟ.	οὐκοῦν πονεῖν μὲν χρή, πονοῦντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι. παντὶ γὰρ προκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκει διπλῆν.		ΔΟ. σωθήσομαι τε καὶ κτανῶν Ὀδυσσεύς οἶσω κάρᾳ σοι, ἔμβολον δ' ἔχων σαφές φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἦξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.	220
ΕΚ.	ναί, καὶ δίκαια ταῦτα κοῦκ ἄλλως λέγω. τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.	165	ΔΟ. θυμβραεὶ καὶ Δάλιᾳ καὶ Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων,	[νύχιος 226
ΔΟ.	οὐ σῆς ἐρώμεν πολυόχλου τυραννίδος.		Ἀπολλων, ὃν δια κεφαλὰ, μόλε τοξήρης, ἰκοῦ ἐν- καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς	
ΕΚ.	σὺ δ' ἄλλα γήμας Πριαμίδων γαμβρὸς γενοῦ.		ἀγεμῶν καὶ ἑὺλλαβε Δαρδανίδαις, ὃν παγκρατὲς, ὃν Τροίης τεῖχη παλαιὰ δείμας.	230
ΔΟ.	οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμῖν θέλω.		μόλοι δὲ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας	[Ἰλιάδας. 235
ΕΚ.	χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσῃ γέρας.		ἴκοιτο, καὶ κάμψει πάλιν θυμέλας οἴκων πατρὸς Φητιάδων δ' ἵππων τότε ἐπ' ἄντυγα βαίῃ,	
ΔΟ.	ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκῳ· οὐ βίου σπανίζομεν.	170	δεσπότην πέρσαντος Ἀχαιῶν Ἀρη, τὰς πόντιος Αἰακίδα Πηλεὶ δίδωσι δαίμων·	240
ΕΚ.	τί δῆτα χρήζεις ὡς κέκευθεν Ἰλίου;		ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος ναύσταθμα βᾶς κατιδεῖν· ἄγαμαι	242
ΔΟ.	ἐλὼν Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ἔυναίνεσον.		λήματος· ἢ σπανία τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἡ	245
ΕΚ.	δύσω· σὺ δ' αἶτει πλὴν στρατηλάτας νεῶν.		δυσάλιον ἐν πελάγει καὶ σαλεύῃ πόλις. ἔστι Φρυγῶν τις	
ΔΟ.	κτείν', οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σέεσθαι χέρα.		ἔστιν ἄλκιμος· ἐνὶ δὲ θράσος	250
ΕΚ.	οὐ μὴν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἔξαιτεῖς λαβεῖν;	175	ἐν αἰχμᾷ· ποτὶ Μυσῶν δὲ ἐμὰν Συμμαχίαν ἀτίζει. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σφαγεὺς	253
ΔΟ.	κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὐ τεθραμμένα.		οὐτάσει ἐν κλισίᾳς, τετράπουν	255
ΕΚ.	τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποιναῖσθαι θέλεις;		μῖμον ἔχων ἐπὶ γὰν θηρὸς; ἔλοι Μενέλαν,	
ΔΟ.	καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.		κτανῶν δ' Ἀγαμεμνόνιον κρᾶτ' ἐνέγκοιθ' Ἑλένα κακόγαμβρον	260
ΕΚ.	καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἰρήσει παρών.			
ΔΟ.	θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμους.	180		
ΕΚ.	τί δῆτα μείζον τῶνδ' αἰτήσῃ γέρας;			
ΔΟ.	ἵππους Ἀχιλλέως· χρή δ' ἐπ' ἀξίους πονεῖν, ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοις δαίμονος.			
ΕΚ.	καὶ μὴν ἐρώντι γ' ἀντερὰς ἵππων ἐμοί· ἔξ ἀφθίτων γὰρ ἀφθιτοὶ πεφυκότες τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον· δίδωσι δ' αὐτὰς πωλοδαμνήσας ἀναῖ Πηλεὶ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πόντιος. ἀλλ' οὐ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι κάλλιστον οἴκοις κτήμ' Ἀχιλλέως ὄχον.	185		
ΔΟ.	αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας. σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρή· μὲν γὰρ ἔστιν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψει, τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.	190		
ΔΟ.	μέγας ἀγών· μέγала δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν. μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσει· πόνος ὅδ' εὐκλεῖς. μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν. τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα,	195		

224—232. = 233—241.

242—252. = 253—263.

146. στρατῷ] στρατὸν libri nonnulli. 147. φρο-
νεῖς] λέγεις Chr. P. 1931. 148. ὅταν] ὅσ' ἂν Nau-
ckius. 149. λόγῳ V. et Ald. λόγῳ alii. οἷπερ εἰσὶν
ἐν λόγῳ Valeken. ad Herodot. 3, 120. 162. προκείμε-
νον Chr. P. 1965. προσκείμενον 163. κέρδος] ἄθλον sub-
stituit Chr. P. 165. ἐμῆς τυραννίδος] ἐμὴν τυραννίδα
Nauckius. 166. πολυόχλου Reiskius] πολιοῦχου, vel
πολύχου, vel πολιοῦχου 171. Ἰλιος] Ἴλιον duo libri.
187. αὐτὰς V. αὐτοὺς ceteri. Femininum est v. 240.
197. ὅδ' Nauckius] δ' 199. τὰ Seidlerus] τὰ δὲ

201. δ' addidit Musurus in ed. Ald.: quod neces-
sarium est, ne verba στεῖχοιμ' ἂν ἐλθὼν coniungenda
esse videantur. 204. εἶπ' εἰ τιν' Pierseus] ἐπεὶ τίν'
(quod est in V), vel εἶπ' ἢ τίν'. 207. σαγή] σάγη
codices, σφαγή ed. Ald. Scholiasta, ἢ σαγή δευτέρως
Ἡρωδιανός. de quo dictum in Thesaurο vol. 7. p. 14.
Rectus accentus est apud Aeschylum Sept. 125. in cod.
Mediceo. 217. φηλητῶν] φιλητῶν V alii que.
218. δεῖ] χρή V. 229. καὶ γενοῦ — ἀγεμῶν D.] ἀγε-
μῶν — καὶ γενοῦ 231. Τροίας Lachmannus] Τροίας
238. Φητιάδων δ'] δ' om. Flor. duo. Iidem οἴκων
pro ἵππων. ἄντυγα] ἄντυγι V. 248. δυσάλιον V
alii que et scholiasta. δυσάλιος alii. 256. γὰν D.]
γαῖαν V. γαίης vel γαῖα alii. 260. ἐνέγκοιθ' Mus-
gravius] ἐνέγκοι

- ἐς χέρας γόνον, ὃς ἐπὶ πόλιν
ὃς ἐπὶ γὰν Τροίαν χιλιόναυον ἔλυθ' ἔχων στρατείαν.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ἄναξ, τοιούτων δεσπότησιν ἄγγελος
εἶην τὸ λοιπὸν οἶά σοι φέρω μαθεῖν. 265
ΕΚ. ἦ πόλλ' ἀγρώσταις σκαῖά πρόσκειται φρενί·
καὶ γὰρ σὺ ποίμνας δεσπότης τελεσφόρους
ἦκειν ἔοικας ἀγγελῶν ἴν' οὐ πρόπει.
οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμόν ἢ θρόνους πατρὸς,
οἱ χρὴν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποίμνια; 270
ΑΓ. σκαῖοι βοτῆρές ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγεις;
ἀλλ' οὐδὲν ἦσόν σοι φέρω κεδνοῦς λόγους.
ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείους τύχας·
μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βασιτάζομεν.
ΑΓ. τοιαῦτα κάρῳ σημανῶν ἐλλήλυθα·
ἀνὴρ γὰρ ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν
στείχει φίλος σοὶ ἑυμαχός τε τῆδε γῆ.
ΕΚ. ποίας πατρίδας γῆς ἐρημώσας πέδον;
ΑΓ. Θρήκης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκειται.
ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα.
ΑΓ. ἔγνω· λόγου δὲ δις τόσου μ' ἐκούφισας.
ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἰδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξίτου;
ΑΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν στρατὸν.
νυκτὸς γὰρ οὐτὶ φαῦλον ἐμβαλεῖν πεδῶν,
κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς.
φόβον δ' ἀγρώσταις, οἱ κατ' Ἰδαίον λέπας
οἰκοῦμεν αὐτόρριζον ἐστίνων χθονός,
παρέσχε, δρυμὸν νυκτὸς ἐνθηρον μολῶν.
πολλῇ γὰρ ἡχῇ Θρήκιος βέων στρατὸς
ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες ἵεμεν
ποιμνας πρὸς ἄκρας, μὴ τις Ἀργείων μόλη
λειλατῆσαν καὶ σά πορθήσων σταβμά,
πρὶν δὴ δι' ὧτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν
ἐδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβου.
στείχων δ' ἀνακτος προὔξερευνητὰς ὁδοῦ
ἀνιστόρησα Θρηκίους προσφθέγματος
τίς δ' στρατηγὸς καὶ τίνας κεκλημένους
στείχει πρὸς ἄστν Πριαμίδαισι σύμμαχος.
καὶ πάντ' ἀκούσας ὦν ἐφίεμιν μαθεῖν
ἔστην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
ἐστῶτ' ἐν ἱππείοισι Θρηκίους ὄχοις.
χρυσὴ δὲ πλάστιγ' αὐχένα ζυγυφόρον
πῶλων ἔκλῃε χιόνος ἔξαιγαστέρων.
πέλτη δ' ἐπ' ὦμων χρυσοκολλήτοις τύποις
ἐλαμπε· Γοργῶ δ' ὥς ἀπ' αἰγίδος θεᾶς
χαλκῇ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος
πολλοῖσι σὺν κῶδωσιν ἐκτῦπει φόβον.
στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
θέσθαι δύναι' ἂν, ὥς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν,
πολλοὶ μὲν ἱππῆς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
πολλοὶ δ' ἀτράκτων τοσόται, πολὺς δ' ὄχλος
γυμνῆς ὁμαρτῇ Θρηκίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροίᾳ ἑυμαχους πάρεσθ' ἀνὴρ,
ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεὶς δορί
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται. 315
- ΧΟ. ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
ἔρπει κατάντης ἑυμφορὰ πρὸς τάραθά.
ΕΚ. πολλοὺς, ἐπειδὴ τοῦμόν εὐτυχεὶ δόρυ
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστίν, εὐρήσω φίλους. 320
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι
μὴ ἑυμπονοῦσιν, ἡνίκ' ἐξώστης Ἄρης
ἔθραυε λαίφῃ τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἶος ἦν Τροίᾳ φίλος·
ἦκει γὰρ ἐς δαίτ', οὐ παρῶν κυνηγέταις 325
αἰροῦσι λείαν οὐδὲ συγκαμῶν δορί.
ΧΟ. ὀρθῶς ἀτίσεις κάπιμοιφος εἰ φίλοις·
δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.
ΕΚ. ἀρκοῦμεν οἱ σὺζώντες Ἴλιον πάλαι.
ΧΟ. πέποιθας ἤδη πολεμίους ἡρῆκεναι;
ΕΚ. πέποιθα· δείξει τοῦπιόν σέλας θεοῦ.
ΧΟ. ὅρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.
ΕΚ. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.
ΑΓ. ἀναξ, ἀπωθεῖν ἑυμαχούς ἐπίφθορον.
ὧς οὐδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν στρατὸν.
380
ΧΟ. ὁ δ' οὖν, ἐπεὶ περ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὐ,
ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·
χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμίδων διώλετο.
ΕΚ. σὺ τ' εὐ παραινέεις καὶ σὺ καιρῶς σκοπεῖς·
ὁ χρυσοτευχῆς οὐνεκ' ἀγγέλου λόγων
Ῥῆσος παρέσται τῆδε σύμμαχος χθονί. 340
ΧΟ. Ἀδράστεια μὲν ἂν Διὸς παῖς
εἶργοι στομάτων φθόνον·
φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
ψυχῇ προσφιλές ἐστίν εἰπεῖν. 345
ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
ἦκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλὰν
ἀσπαστὸς, ἐπεὶ σε χρόνῳ
Πιερίς μάτηρ ὅτε καλλιγέφυρος ποταμὸς πορεύει
Στρυμῶν, ὃς ποτε τὰς μελῶδου 351
Μούσας δι' ἀκηράτων
δινηθεὶς ὕδροειδῆς
κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἦβαν.
σὺ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος 355
ἦκεις διφρεῦων βαλῖαῖσι πῶλοις.
νῦν, ὦ πατρίς ὦ Φρυγία, [πεῖν.
ἔνθ' ἔνθ' οὖν σοι τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα πάρεσθιν εἰ-
ἄρα ποτ' αὖθις ἂν παλαιὰ 360
Τροία τοὺς προπτότας παναμερεύσει
θιάσους ἐρώτων
ψαλμοῖσι καὶ κυλίκων οἶνοπλανήτοις
ἐπιδεδείξιοις ἀμύλλαις,
κατὰ πόντον Ἀτρειδῶν 365
Σπάρταν' οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτῆς;
ὦ φίλος, εἴθε μοι
σά χερὶ καὶ σῷ δορί πράξας τάδ' ἐς οἶκον ἔλθοις·
ἐλθέ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον 370
- 342—350. = 351—359.
360—369. = 370—379.

261. πόλιν] πόλιν Flor. unus. 262. ἐπὶ γὰν] Fort. ἐς γὰν, ut dixi in Descriptione metrorum p. 141. Τροίαν D.] Τροίαν 263. ἔλυθ' ἢ ἔλθεν. στρατείαν Heathius] στρατιάν 270. οἱ V. οὐ vel οἷς alii. ποίμνια] ποιμνίων V. 274. μάχας] αἰχμὰς Meinekian. 276. ἀλκῆς ed. Ald. ἀρχῆς codices. 283. θ' ἁμαξίτου Barnesius] τ' ἁμαξίτου 296. ὁδοῦ V. στρατοῦ alii. 305. πέλτη δ' ἐπ'] πέλτης ἐπ' V et Flor. unus. ὦμων] ὦμων V. τύποις] δίφοις V (ex Phoen. 2.) 306. Γοργῶν] γοργῶν V et plerique.

323. ἔθραυε V. ἔθραυσε vel ἔφραυσε alii. 334—338. nuncio, 339—341. choro tribuit V. Post v. 334. unius versus defectum indicavit Paleius, cuius haec fere sententia fuerit, οὗτος γὰρ, εἰ καὶ μὴ μάχης καιρῷ πάρα. Neque enim φόβος γένοιτ' ἂν, non addito οὐ- ποτε, dici poterat. 336. ὁ δ' Nauckius] ὁδ' 359. εἰπεῖν] ἰδεῖν V et Flor. unus, quod ἄδειν esse videtur Bothio. 363. ψαλμοῖσι Canterus] ψάλμασι 364. ἐπιδεδείξιοις Musgravius] ὑποδείξιοις, quod per ὑποδεκ- τικαῖς explicat scholiasta. ὑποδείξιοις Flor. unus: unde ἐπιδεδείξιοις L. Dindorfius in Thes. vol. 3. p. 1568. 369. ἐς Ald. εἰς codices.

- Πηλείδα προβαλού κατ' ὄμμα πέλταν
δοχιάν πεδαίρων,
σχιστὰν παρ' ἄντυγα πώλους ἐρεθίζων
δίβολόν τ' ἄκοντα πάλλων.
σέ γάρ οὔτις ὑποστάς
Ἀργείας ποτ' ἐν Ἑρας διαπέδοις χορεύσει
ἀλλὰ νιν ἄδε γὰ
καπφθίμενον Ὀρηκὶ μόρῳ φίλτατον ἄχθος οἶσει.
ἰὼ ἰὼ. 380
- μέγας ὦ βασιλεῦ, καλόν, ὦ Θρήκη,
σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
ἶδε χρυσόδετον σώματος ἀλκήν,
κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους
παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας. 385
θεός, ὦ Τροία, θεός, αὐτὸς Ἄρης,
ὁ Στρυμόνιος πῶλος αἰδοῦ
Μούσης ἥκων καταπνέει σε.
- ΡΗΣΟΣ.
χαῖρ', ἔσθλ' ἀπ' ἔσθλου παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
Ἑκτορ' παλαιᾷ σ' ἡμέρα προσεννέπω.
χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
πύργοισιν ἐχθρῶν. ἔνγκατασκάπων δ' ἐγὼ
τείχη πάρεμι καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.
ΕΚ. παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος, Μουσῶν μιᾶς,
Ὀρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῷ λέγειν
τάληθές ἀεὶ κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
πάλαι πάλαι χρῆν τῆδε συγκάμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τοῦπὶ σ' Ἀργείων ὑπο
Τροίαν ἔασαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
οὐ γάρ τι λέξεις ὡς ἀκλήτος ὦν φίλοις
οὐκ ἤλθες οὐδ' ἤμυνας οὐδ' ἐπεστράφης.
τίς γάρ σε κῆρυξ ἢ γερουσία Φρυγῶν
ἐλθοῦσ' ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηπεν πόλει;
ποιῶν δέ δῶρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
σὺ δ' ἔργενῆς ὦν βάρβαρός τε βαρβάρους
Ἑλλησιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος.
καίτοι σε μικρὰς ἐκ τυραννίδος μέγαν
Ὀρηκῶν ἀνακτα τῆδ' ἔθικ' ἐγὼ χερὶ,
ὅτ' ἀμφὶ Πάργαον τε Παιόνων τε γῆν
Ὀρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσῶν κατὰ στόμα
ἔρρηξα πέλτην, σοὶ δέ δουλώσας λεῶν
παρέσχον· ὦν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
φίλων νοσοῦντων ὕστερος βοήδρομοις.
οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐν γένει πεφυκότες
πάλαι παρόντες οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει,
οἱ δ' ἐν θ' ὅπλοισι καὶ παρ' ἱππέοις ὅχοις
ψυχράν ἄησιν δίφρῳ τε πῦρ θεοῦ
μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεινίοις
πυκνῇν ἄμυστιν ὡς σὺ δεξιούμενοι.
ταῦθ', ὡς ἂν εἰδῆς Ἑκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
καὶ μέφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
ΡΗ. τοιοῦτός εἰμι καυτός· εὐθεῖαν λόγων
τέμνω κέλευθον κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
ἐγὼ δέ μεῖζον ἢ σὺ τῆσδ' ἀπὼν χθονός
λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην·
ἀλλ' ἀρχιτέρμων γαῖά μοι, Σκύθης λεώς,
μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
- ἔννῃσε πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀφικόμην
πόντου πρὸς Ἀκτὰς, Θρήκα πορθεύσας στρατόν.
ἐνθ' αἵματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκύθης 430
τοῖαδὲ τοί μ' ἀπείργε συμφορὰ πέδον
Τροίας ἰκέσθαι ἑὺμαχόν τέ σοι μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὀμηρεύσας τέκνα,
τάξας ἔτειον δασμόν ἐς δόμους φέρειν, 435
ἥκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὀρίσματα,
οὐχ ὡς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
οὐδ' ἐν Ζαχρύσοις δῶμασιν κοιμώμενος,
ἀλλ' οἷα πόντον Ὀρηκῶν φυσῆματα 440
κρυσταλλόπηκτα Παιόνας τ' ἐπεζάρει,
ἔν τοισδ' αὐπνος οἶδα τλὰς πορπάμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἤλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως·
σὺ μὲν γάρ ἤδη δέκατον αἰχμαῖζεις ἔτος
κοῦδὲν περαίνεις, ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας 445
ρίπτεις κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρη·
ἐμοὶ δέ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκέσει
πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεσπεσεῖν
κτεῖναι τ' Ἀχαιοὺς· θατέρᾳ δ' ἀπ' ἱλίου
πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμῶν τοὺς σοὺς πόνους. 450
ὧμῶν δέ μὴ τις ἀσπίδ' ἄρηται χερὶ·
ἐγὼ γάρ ἔξω τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ
πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερος μολῶν.
- ΣΟ. ἰὼ ἰὼ.
φίλα θροεῖς, φίλος Διόθεν εἰ· μόνον 455
φθόνον ἄμαχον ὕπατος
Ζεὺς ἐθέλοι τὸν ἀμφὶ
σοῖσι λόγοισιν εἰργεῖν.
τὸ δέ ναῖον Ἀργόθεν δόρυ
οὔτε πρὶν οὔτε νῦν τιν' ἀνδρῶν
ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω. 460
πῶς μοι Ἀχιλλεὺς τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομείναι;
εἰ γάρ ἐγὼ τόδ' ἔτ' ἡμαρ εἰσίδοιμ', ἀναξ,
ὅτῳ πολυφόνου 465
χειρὸς ἀποινα σὰ φέροις λόγχα.
- ΡΗ. τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακρὰς ἀπουσίας
πρᾶξαι παρέξω· ἔν δ' Ἀδραστεία λέγω,
ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
θῶμεν θεοῖσι τ' ἀκροθίνι· ἐξέλης, 470
ἔν σοι στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκτέρσαι δορὶ,
ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.
- ΕΚ. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
πόλιν νεοίμην ὡς τὸ πρὶν ποτ' ἀσφαλῆ, 475
ἢ καρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.
τὰ δ' ἀμφὶ τ' Ἄργος καὶ νομόν τὸν Ἑλλάδος

154—466. = 820—832.

432. ἀπείργει] ἀπῆγε V. 438. ὡς] ἄς Vaternus.
τὰς ἐμὰς] ἐλκύσας (ut Cycl. 417.) Musgravius.
441. κρυσταλλόπηκτα] κρυσταλλόπηγα vel κρυσταλλό-
πηκτον Kirchhoffius. ἐπεζάρει Canterus] ἐπεζάτει
443. πορπάμασιν Porsonus] πορπάσμασιν (πορπή-
μασιν deterioris) 446. ρίπτεις Sallierius] πίπτεις
Ἄρη] ἄρην V. 448. ναυστάθμοις] ναυστάθμους
V. 449. θατέρᾳ Brunckius] θητέρᾳ 451. ἄρηται
L. Dindorfius] αἰρήται 452. ἔξω] ἐρῶ (debebat
εἶρῶ) Hermannus. μέγ' αὐχοῦντας] μεγαλαυχοῦν-
τας V et Flor. duo. 457. τὸν addidit Hermannus.
458. σοῖσι Hermannus] σοῖς 464. ἔτ' addidit
D. in ed. Oxon. a. 1851. 465. ὅτῳ Nauckius] ὅπως
ἀποινα σὰ φέροις (vel λάβοις) Hartungus] ἀποινά-
σαιο, quod scholiasta explicat εἰσπράξαιο, τιμωρήσαιο.
467. πρᾶξαι] πρᾶξει Kirchhoffius.

371. Πηλείδα προβαλού Ald. προβαλού πηλείδα
codices. 373. πώλους Reiskius] κώλοις κώλοις
ἐρεθίζων om. V et Flor. duo. 379. καπφθίμενον
Elmsleius (*Classical Journal* 17. p. 59.) καταφθίμενον.
καπφθιμένον est in Suppl. 984. Ὀρηκὶ Ald. Ὀρη-
κίων vel Ὀρηκίω codices. 388. ἔσθλ' ἀπ' D.] ἐσθλός,
quod om. V, habet Chr. P. 2098. παῖ V et Chr. P.
παῖς alii. 412. ὕστερος] ὕστερον plerique, inter quos
V. 423. τέμνω Nauckius] τέμνων

οὐχ ὥδε πορθεῖν ῥάδι' ὡς λέγεις δορί.
 ΡΗ. οὐ τοῦσδ' ἀριστῆς φασιν Ἑλλήνων μολεῖν;
 ΕΚ. κοῦ μεμφομέσθ' ἄν, ἀλλ' ἄδην ἐλαύνομαι.
 ΡΗ. οὐκοῦν κτανόντες τοῦσδε πᾶν εἰργάσμεθα.
 ΕΚ. μή νυν τὰ πόρσω τάγγρύθεν μεθεῖς σκόπει.
 ΡΗ. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δέ μή.
 ΕΚ. πολλῆς γάρ ἄρχω κἀνθάδ' ὦν τυραννίδος.
 ἀλλ' εἴτε λαῖον εἴτε δεξιὸν κέρας
 εἴτ' ἐν μέσοισι συμάχοις, πάρεστί σοι
 πέλτην ἔρεισαι καὶ καταστήσαι στρατόν.
 ΡΗ. μόνος μάχεσθαι πολεμίους, Ἐκτορ, θέλω.
 εἰ δ' αἰσχρὸν ἦγε μή ξυνεμπῆσαι νεῶν
 πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον,
 τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.
 ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἀντᾶραι δόρυ.
 ΡΗ. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.
 ΕΚ. ἔπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
 στρατηλάταισιν οὐ ξυναίρεται δόρυ.
 ΡΗ. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;
 ΕΚ. Αἴας ἔμοι μὲν οὐδὲν ἡσάσθαι δοκεῖ
 χῶ Τυδεὺς παῖς· ἔστι δ' αἰμυλῶτατον
 κρόττην· Ὀδυσσεὺς, λῆμά τ' ἄρκούντως θρασὺς,
 εἷς πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας,
 ὅς εἰς Ἀθάνας σηκὸν ἔννευχος μολὼν
 κλέψας ἄραλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
 ἤδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
 εἰσῆλθε πύργους, πολλὰ δ' Ἀργείους κακὰ
 ἤρατό, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπος.
 κτανῶν δέ φρουροὺς καὶ παραστήσας πυλῶν
 ἐξεῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὐρίσκεται
 θυμβραῖον ἀμφὶ βωμόν ἄσπεως πέλας
 θάσσων, κακῶ δέ μερμέρῳ παλαίομεν.
 ΡΗ. οὐδεὶς ἀνὴρ εὐψυχος ἀξιοὶ λάθρα
 κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
 τοῦτον δ', ὃν ἴζειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἔδρας
 καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὴν ἐγὼ
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπεῖρας ῥάχιν
 στήσω πετηνοῖς γυψὶ θοινατήριον.
 ληστήν γάρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
 σὺλῶντα δεῖ νιν τῷδε καταναεῖν μόρῳ.
 ΕΚ. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνην
 δεῖξω δ' ἐγὼ σοι χώρον ἐνθα ἁρὶ στρατὸν
 τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα.
 ἔσθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἦν τι καὶ δέη,
 μέμνησ' ἀκούσας Θρηκί τ' ἄγγελιον στρατῶ.
 ὑμᾶς δέ βάντας χρὴ προταῖνι τάξεων
 φρουρεῖν ἐγερεῖ καὶ νεῶν κατάσκοπον
 δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ, εἴπερ ἐστὶ σῶς,
 ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.
 ΧΟ. τίνος ἂ φυλακὰ; τίς ἀμείβει
 τὰν ἐμὰν πρῶτα;

527—545. = 546—564.

479. ἀριστῆς D.] ἀριστέας vel ἀριστεῖς 480. ἐλαύνομαι Hartungus] ἐλαύνομεν 481. πᾶν V alii que, πάντ' alii. εἰργάσμεθα] εἰργάσμεθ' ἄν codices nonnulli. 482. πόρσω D.] πόρρω 492. ἀντᾶραι Halbertsma] ἐντάξαι 496. τίς δὴ] τίς δὲ V. τί δαί P^{lor}. unus. 500. εἷς Hermannus] καὶ (εἷς pro τήνδ' coniecerat Boissonadus.) 505. Ἰλίου Ald. ἴλιον codices. 506. πυλῶν] φρυγῶν V. 515. πετηνοῖς cod. Havn. πετεινοῖς ceteri. θοινατήριον] Hesiychius, θοινητήριον: κατάβρωμα, τροφή. 517. μόρῳ] πότμῳ V: sed μόρῳ Chr. P. 1450. 518. καταυλίσθητε] καταυλίσθητι Kirchhoffius. 522. τ'] δ' V. 525. δέχθαι ed. Ald. δέχεσθαι codices: quod fortasse verbi μένειν glossema est. 528. ἐμὰν πρῶτα; δύεται Nauckius] ἐμὰν πρῶτα; δύεται Ald. et fortasse codices. In posteriori-

δύεται σημεῖα καὶ ἐπτάποροι [τάται. 530
 Πλειάδες αἰθέρια· μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ πο-
 ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν
 ἔξτε πρὸς φυλακάν.
 οὐ λεύσσετε μηνάδος αἶγλαν;
 ἄως δὴ πέλας ἄως 535
 γίγνεται, καὶ τίς προδρόμων ὅδε γ' ἐστὶν ἀστήρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν;

— — — — —
 ΗΜ. Β. Μυρδόνος ὃν φασὶ Κόροιβος.
 ΗΜ. Α. τίς γάρ ἐπ' αὐτῷ; ΗΜ. Β. Κίλικας Παίων 540
 στρατὸς ἤγειρεν, Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.
 ΗΜ. Α. οὐκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
 βάντας ἐγείρειν
 καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν. 545
 ΧΟ. καὶ μὴν αἶω, Σιμόδεντος
 ἡμένα κοίτας
 φοινίας ὕμνῃ πολυχорδοτάτῃ
 γήρῳ παιδολέτῳρ μελοποιὺς ἀηδονὶς μέριμναν·
 ἤδη δέ νέμουσι κατ' Ἴδαον 551
 ποίμνια· νυκτιβρόμου
 σύριγγος ἰὰν κατακούω·
 θέλγει δ' ὁμματος ἔδραν
 ὕπνος· ἄδιστος γάρ ἔβα βλεφάροις πρὸς ἄους. 555
 ΗΜ. Α. τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν
 Ἐκτωρ ὤτρυνε κατόπταν;
 ΗΜ. Β. ταρβῶ· χρόνιος γάρ ἄπεστιν.
 ΗΜ. Α. ἀλλ' ἢ κρυπτόν λόχον ἐσπαίσας 560
 διόλωλε; τάχ' ἂν δ' εἴη φανερόν.
 ΗΜ. Β. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
 βάντας ἐγείρειν
 ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν.

ΟΔΤΣΣΕΥΣ.

Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας — ἢ κενὸς ψόφος 565
 στάζει δι' ὤτων; — τευχέων τινὰ κτύπον;

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
 κλάζει σιδήρου· κάμει τοι, πρὶν ἡσθόμην
 δεσμῶν ἀραγμὸν ἰππικῶν, ἔδω φόβος.
 ΟΔ. ὅρα κατ' ὄρφνην μὴ φύλαξιν ἐντύχης. 570
 ΔΙ. φυλάξομαι τοι κὰν σκότῳ τιθεῖς πόδα.
 ΟΔ. ἦν δ' οὖν ἐγείρης, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;
 ΔΙ. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
 ΟΔ. ἔα.
 εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὁρῶ.
 ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἔφραζεν Ἐκτορος 575
 κοίτας, ἐφ' ᾧ περ ἔγχος εἴλικυται τόδε.
 ΟΔ. τί δὴτ' ἂν εἴη; μὴν λόχος βέβηκέ ποι;
 ΔΙ. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων κρατή.
 ΟΔ. θρασὺς γάρ Ἐκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασὺς.
 ΔΙ. τί δὴτ', Ὀδυσσεῦ, δρῶμεν; οὐ γὰρ ἡῦρομεν 580

bus editionibus ἐμὰν; πρῶτα δύεται: quod scholiasta quoque legit.

533. ἔξτε, collato Chr. P. 1850., Hartungus] ἔγρεσθε 536. προδρόμων Musgravius] πρὸ δόμων ὅδε] οὐδὲ V. 537. ἐκηρύχθη] ἐκληρώθη Dobraeus. Post 537. excedit versus respondens versui 558. 539. ὃν Hermannus] υἱὸν Κόροιβος L. Dindorfius] Κόροιβον 550. παιδολέτῳρ Ald. ἢ παιδολέτῳρ codices. μέριμναν vel μερίμνας Heathius] μέριμνα 551—630. excederunt ex V. 552. νυκτιβρόμου Pierseonus] νυκτιβρόμου 555. βλεφάροις Musgravius] βλεφάροις 560. εἷς παῖσας P^{lor}. unus. εἰσπεσῶν ceteri. 561. ἂν δ' εἴη φανερόν Hermannus] ἂν εἴη φοβερόν μοι (μοι deletum in Ald.) 577. ποι libri nonnulli. πη alii.

τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπιδῶν δ' ἡμάρτομεν.
 ΟΔ. στείχουμεν ὡς τάχιστα ναυστάθμων πέλας.
 σῶζει γὰρ αὐτὸν ὅστις εὐτυχῇ θεῶν
 τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.
 ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν ἢ τὸν ἔχτιστον Φρυγῶν 585
 Πάριν μολόντε χρή καρατομεῖν ξίφει.
 ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολέμιων ἀνὰ στρατὸν
 ζητῶν δυνήσει τοῦσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
 ΔΙ. αἰσχρὸν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
 δράσαντε μὴδὲν πολεμίους νεώτερον. 590
 ΟΔ. πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
 κατάσκοπον Δόλωνα σῶζομεν τάδε
 σκυλεύματ'; ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς;
 πιθοῦ, πάλιν στείχουμεν. εὐ δ' εἴη τύχη.
 ΑΘΑΝΑ.
 ποῖ δὴ λιπόντε Τρωικῶν ἐκ τάξεων 595
 χωρεῖτε, λύπη καρδίαν δεδηγμένοι,
 εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἑκτορ' ἢ Πάριν θεὸς
 δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
 Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φάυλῳ τρόπῳ;
 ὅς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' εἰς αὔριον,
 οὐτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὐτ' ἂν Αἴαντος δόρυ 600
 μὴ τάντα πέρσαι ναυστάθμ' Ἀργείων σχέθοι,
 τείχη κατασκάψαντα καὶ πυλῶν ἔσω
 λόγῃ πλατεῖαν ἐσδρομὴν ποιούμενον·
 τοῦτον κατακτάς πάντ' ἔχεις. τὰς δ' Ἑκτορος 605
 εὐνὰς ἔασον καὶ καρατόμους σφαγὰς·
 ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἔξ ἄλλης χερὸς.
 ΟΔ. δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ἡσθόμην
 τοῦ σοῦ ξυνήθη γήρυν· ἐν πόνοισι γὰρ
 παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς αἰεὶ ποτε· 610
 τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατηύνασται φράσον,
 πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος.
 ΑΘ. ὅδ' ἐγγὺς ἦσται κοῦ ξυνήθροισται στρατῷ,
 ἅλ' ἐκτός αὐτὸν τάξεων κατηύνασεν
 Ἑκτωρ, ἔως ἂν νύξ ἀμείψῃται φάος.
 πέλας δὲ πῶλοι Ὀρηκίων ἐξ ἀρμάτων
 λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·
 στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.
 ταῦτας κτανόντε δεσπότην κομίζετε,
 κάλλιστον οἴκοις σκύλον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου 620
 τοιόνδ' ὄχημα χθῶν κέκευθε πωλικόν.
 ΟΔ. Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Ὀρηκίον λεῶν,
 ἢ μοι πάρες γε, σοὶ δὲ χρή πύλων μέλειν.
 ΔΙ. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ.
 τριβῶν γὰρ εἰ τὰ κομπὰ καὶ νοεῖν σοφός.
 χρή δ' ἄνδρα τάσσειν οὐ μάλιστ' ἂν ὠφελῇ.
 ΑΘ. καὶ μὲν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
 στείχοντα, φυλάκων ἕκ τινος πεπυσμένον
 δόξας ἀσήμους πολέμιων μεμβλωκότων.
 ΔΙ. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται;
 ΑΘ. μόνος· πρὸς εὐνὰς δ', ὡς ἔοικεν, Ἑκτορος
 χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἦκειν στρατοῦ.
 ΔΙ. οὐκ οὐν ὑπάρχειν τόνδε καθανόντα χρή;
 ΑΘ. οὐκ ἂν δύναο τοῦ πεπρωμένου πλέον.
 τοῦτον δὲ πρὸς σῆς χειρὸς οὐ θέμις θανεῖν.
 ἅλ' ὦπερ ἦκει μορσίμως φέρων σφαγὰς
 τάχυν· ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
 δοκοῦσ' ἄρωγος ἐν πόνοις παραστατεῖν
 σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
 καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· δν δὲ χρή παθεῖν, 640
 οὐκ οἶδεν, οὐδ' ἦκουσεν ἐγγὺς ὦν λόγου.

594. πιθοῦ Bothius] πείθου τύχη duo codices.
 τυχεῖν ceteri et Chr. P. 2009, 2038. 595. λιπόντε Ald.
 λιπόντες codices. 600. τήνδ' ἐξ αὔριον Reiskius] τὴν
 ἐπαύριον vel τὴν ἐσαύριον 619. κτανόντε] κτανόν-
 τες plerique. 635. χειρὸς post θέμις Harl. Pal.

ΠΑΡΙΣ.

σέ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
 Ἑκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαι σ' ἐχρήν;
 ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπεται στρατεύματι,
 ἢ κλῶπες ἄνδρες ἢ κατάσκοποι τινες. 645
 ΑΘ. θάρσει· φυλάσσει σ' ἡδε πρευμαγνὴς Κύπρις.
 μέλει δ' ὁ σὸς μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
 τιμῆς, ἐπαίνῳ δ' εὐ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
 καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῷ στρατῷ
 ἦκω, πορεύουσ' ἄνδρα σοὶ μέγα φίλον, 650
 τῆς ὕμνοποιου παῖδα Ὀρήκιον θεᾶς
 Μούσης, πατρός δὲ Στρυμόνος κικλήσεται.
 ΠΑ. αἰεὶ ποτ' εὐ φρονούσα τυχάνεις πόλει
 κάμοι, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον
 κρίνας σέ φημι τῇδε προσέσθαι πόλει. 655
 ἦκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς, φήμη δὲ τις
 φύλαξιν ἐμπέπτωκεν ὡς κατάσκοποι
 ἦκουσ' Ἀχαιῶν. χῶ μὲν οὐκ ἰδὼν λέγει,
 ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας οὐκ ἔχει φράσαι
 ὦν οὐνεκ' εὐνὰς ἡλυθον πρὸς Ἑκτορος. 660
 ΑΘ. μὴδὲν φοβηθῆς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
 Ἑκτωρ δὲ φροῦδος Ὀρήκα κοιμήσων στρατόν.
 ΠΑ. σὺ τοί με πείθεις, σοὶ τε πιστεύων λόγοις
 τάξιν φυλάξων εἰμ' ἐλεύθερος φόβου.
 ΑΘ. χώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά, 665
 ὥστ' εὐτυχοῦντας ξυμμάχους ἐμοὺς ὀρᾶν.
 γνῶσις δὲ καὶ σὺ τὴν ἔμην προθυμίαν.
 ὑμᾶς δ' αὐτῷ τοὺς ἄγαν ἐρρωμένους,
 Λαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.
 κεῖται γὰρ ἡμῖν Ὀρήκιος στρατηγιάτης, 670
 ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμιοι δ' ἡσθημένοι
 χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἄλλ' ὅσον τάχιστα χρή
 φεύγειν πρὸς ὀλοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
 σκηπτοῦ πίνοντος πολέμιων σῶσαι βίον;
 ΗΜ. Α. ἔα ἔα· 675
 βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε, θεῖνε θεῖνε· τίς δδ'
 ἀνὴρ; [δεῦρο πᾶς.
 ΗΜ. Β. λεῦσσε λεῦσσε, τοῦτον αὐδῶ· δεῦρο δεῦρο
 ΗΜ. Α. κλῶπες οἵτινες κατ' ὄρφνην τόνδε κινούσι
 στρατόν. 680
 ΗΜ. Β. τόνδ' ἔχω. ΗΜ. Α. καὶ τόνδ' ἔμαρψα. ΗΜ. Β.
 τίς ὁ λόγος; τίς εἰ πόθεν; 682
 [ΟΔ. οὐ σε χρή εἰδέναι· θανεῖ γὰρ σήμερον δράσας
 κακῶς.]
 658. ἰδὼν ex Chr. P. 1876] εἰδὼς 659. εἰσι-
 δῶν] ὡς ἰδὼν V. εἰσιδὼν ceteri cum Chr. P.
 662. κοιμήσων V. κοσμήσων ceteri. 670. ἡμῖν]
 ὑμῖν Valckenarius. 672. τάχιστα χρή V. τάχιστ'
 ἐχρήν alii. 675—682. In libris haec choro tri-
 buuntur: inter ἡμῆχόρια, etsi aliter quam ego, distri-
 buit Badhamus in Philologo vol. 10. p. 337. 675. In
 codicibus quater βάλλε et bis θεῖνε. Correctum in ed.
 Ald. Apud Aristoph. Ach. 280. est βάλλε βάλλε βάλλε
 βάλλε | παῖε παῖε τὸν μιάρων. τίς δδ' ἀνὴρ Musgra-
 vius] τίς ἀνὴρ codices. τίς δ' ἀνὴρ Ald. 677. λεῦσσε
 λεῦσσε Hartungus] λεύσσετε δεῦρο δεῦρο πᾶς
 D.] δεῦρο δεῦρο πᾶς. Verba haec in libris post στρα-
 τὸν lecta transposuit Hartungus. 680. ὄρφνην V.
 ὄρφνην ceteri, ut v. 697. ὄρφνης V, ceteri ὄρφνης.
 κινούσι] κτενοῦσι V. 681. τόνδ' ἔχω — καὶ τόνδ' D.]
 τοῦσδ' ἔχω — καὶ (καὶ om. V et Pal.) τοῦσδ'. Non tot
 sunt ut τοῦσδε καὶ τοῦσδε dici potuerit. Numero duali
 de Ulix et Diomede utitur v. 586—595. 773.
 λόγος] λόχος V et Flor. unus. τίς εἰ πόθεν; D.]
 πόθεν ἔβας ποδαπὸς εἰ V. πόθεν ἔβας πόδα πῶς εἰ
 Harl. In Pal. et Flor. uno interpolatum πόθεν σὸν φέ-
 ρεις πόδα πῶς εἰ. Similes interpolationes sunt v. 702.
 683—691. Personae in ed. Ald. sic sunt descriptae
 Ὀδ. οὐ χρή—. Χο. οὐκ ἐρείς—. Ὀδ. ἴστω. θάρσει. Χο.

HM. A. οὐκ ἔρείς Εὐνήθημα, λόγῃην πρὶν διὰ στέρνων
μολεῖν;
ΟΔ. ἀλλὰ θάρσει· πέλας ἔθ', ἴστω. HM. B. παῖε
παῖε παῖε πᾶς. 685
ΟΔ. ἦ σὺ που Ῥῆσον κατείδες; HM. A. μᾶλλὰ τὸν
κτενοῦντα σέ.
ΟΔ. ἴσχε πᾶς ἴσχ'. HM. B. οὐ μὲν οὖν. ΟΔ. ἂ, φί-
λιον ἄνδρα μὴ θένης.
HM. A. καὶ τί δή τὸ σῆμα; ΟΔ. Φοῖβος. HM. B. ἔμα-
θον· ἴσχε πᾶς δόρυ. [κατείδομεν.
HM. A. οἴσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; HM. B. τῇδ' ἐπὶ
HM. A. ἔρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν· ἡ βοὴν ἔγερτέον;
HM. B. ἀλλὰ συμμάχους ταρασσεῖν δεινὸν ἐκ νυκτῶν
φόβω. 691
XO. τίς ἀνδρῶν ὁ βάς;
τίς δ' ἐμέγα θράσος ἐπεύξεται
χέρα φυγῶν ἐμάν;
πόθεν νιν κυρήσω;
τίνι προσεκάσω; 695

692—709. = 710—727.

πέλας — παῖε πᾶς. 'Hμ. ἦ σὺ —. 'Οδ. ἴσχε —. Xo. οὐ
μενῶ. 'Hμ. ἂ —. 'Hμ. καὶ τί —. 'Οδ. Φοῖβος. 'Hμ.
ἐμαθον —. 'Hμ. οἴσθ' —. 'Hμ. τῇδ' ἐπὶ —. 'Hμ.
ἔρπε —. 'Hμ. ἀλλὰ — φόβω. De codicibus non
usquequaque constat nec multum refert. Diserte an-
notatum est verba πέλας τις ἴθι. παῖε πᾶς ἡμιχορίω, verba
τῇδ' ἐπὶ κατείδομεν in V et Harl. Ulixi tribui, verba
ἔρπε — αὐτῶν in V Ulixi continuari, reliqua ἡ βοὴν
ἔγερτέον in eodem, Harl. et Pal. choro tribui, versui
proximo in Pal. Xo., in Harl. nullam personae notam
praescriptam esse. 683. οὐ σε χρὴ εἰδέναι Harl. οὐ
σ' ἐχρῆν εἰδέναι V. In aliis οὐ χρὴ εἰδέναι σε, vel οὐ
χρῆν εἰδέναι σε, vel οὐκ ἐχρῆν σ' εἰδέναι, in ed. Ald.
οὐ χρὴ σ' εἰδέναι. Porro σημερον abest ab V. Se-
clusi versum pluribus de causis suspectum, in quo
mira etiam synzesis vocabulorum χρὴ εἰδέναι, cui dis-
similis est usitata μή particulae synzesis cum εἰδέναι
aliisque vocabulis. Ulixis personae si conveniret mi-
nacibus verbis chori augere iracundiam, sic potius lo-
qui debuisset, μὴ θίγῃς ἐμοῦ· θανεῖ γάρ εἰ τι πημα-
νείς ἐμέ.

685. ἀλλὰ — πᾶς D.] 'Ο. ἴστω (ἴστω Reiskius), θάρ-
σει. Xo. πέλας ἴθι. παῖε πᾶς V et Harl. 'Οδ. ἴστω
θάρσει. 'Hμ. πέλας τις ἴθι. παῖε πᾶς Pal. Sic etiam Ald.,
nisi quod in fine παῖε παῖε πᾶς τις ἄν. 686. ἦ] οὐ
superser. in Harl. σὺ που D.] σὺ δὴ: sed δὴ, usitata
correctoribus metricis particulam, om. V hic et v. 725.
κατείδες; — μᾶλλὰ D.] κατέκτας; ἀλλὰ. Certum vi-
detur μᾶλλὰ, ut apud Aristophanem Av. 109. A. μὴν
ἡλιαστά; B. μᾶλλὰ θατέρου τρόπου; et alibi: minus
certum est κατείδες, quod scripsi ut sententiae absur-
dae tolerabilem substituerem. Absurde enim, ut iam
Musgravius animadvertit, chorus quaereret ἦ σὺ δὴ
Ῥῆσον κατέκτας; quasi iam compertum habeat, quod
infra demum v. 747. comperit, Rhesum ab Graecis esse
occisum. Recte vero Ulixes, ut amicus esse videretur,
ex choro quaerere poterat num Rhesum viderit: quo
significat Rhesi videndi causa se venisse. κτε-
νοῦντα σέ] κτενοῦντά σε libri. 687. ἴσχε πᾶς ἴσχ' D.]
ἴσχε·πᾶς V, Harl. et Flor. unus. In aliis ἴσχε πᾶς τις,
quae correctoris metrici coniectura est. οὐ μὲν οὖν
Reiskius] οὐ μενῶ ΟΔ. Hermannus] 'Hμ.χ.
ἂ Musgravius] ἂ ἂ φίλιον Harl. Pal. φίλον ceteri.
689. ὅποι] ὅπη plerique. ἄνδρες Matthiae] ἄν-
δρες κατείδομεν] Poterat hic quoque numero sin-
gulari uti κατείδομην. 691. ἐκ] ἐν Harl. ἐκ νυκτῶν
est v. 17. 692. XO. V alique. 'Hμ. Ald. Nulla per-
sonae nota in Pal. 693. δ] Homericō δ pro δς utitur
Euripides in Hipp. 525. 694. χέρα Morstadtus]
χεῖρα.

EURIPIDES.

ὅστις δι' ὄρφνης ἦλθ' ἀδαιμάντῃ ποδὶ
διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας;
Θεσσαλὸς ἢ
παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; 700
ἢ νησιώτην πορὰ δὲ κέκτηται βίον;
τίς ἦν πόθεν; ποίας πάτρας;
ποῖον ἐπεύχεται τὸν ὕπατον θεῶν;
HM. A. ἄρ' ἔστ' Ὀδυσσεὺς τοῦργον ἢ τίνος τόδε;
HM. B. εἰ τοῖς πάροιθεν χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μὴ; 705
HM. A. δοκεῖς γάρ; HM. B. τί μὴν οὐ;
HM. A. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.
HM. B. τίς; ἀλκὴν τίν' αἰνεῖς; HM. A. Ὀδυσσῆ.
HM. B. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ.
XO. ἔβα καὶ πάρος 710
κατὰ πόλιν ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων,
ῥακοδύτῃ στολᾷ
πυκασθεῖς, Ξιφῆρης
κρύφιος ἐν πέπλοις.
βίον δ' ἐπαιτῶν εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρης, 715
ψαφαρόχρουν κᾶρα πολυπινές τ' ἔχων·
πολλὰ δὲ τὰν
βασιλῖδ' ἔστιν Ἀτρειδᾶν κακῶς
ἐβαξε δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις.
ὄλοιτ' ὄλοιτο πανδίκως, 720
πρὶν ἐπὶ γὰρ Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν.
HM. A. εἴτ' οὖν Ὀδυσσεὺς εἴτε μὴ, φόβος μ' ἔχει.
HM. B. Ἐκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμνεται.
HM. A. τί λᾶσκων; HM. B. δυσσοῖζων
HM. A. τί δρᾶσαι; τί ταρβεῖς; 725
HM. B. καθ' ἡμᾶς περᾶσαι. HM. A. τίν' ἀνδρῶν;
HM. B. οἱ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον ἐς Φρυγῶν στρατόν.
HNIOXOS.
ἰῶ ἰῶ,
δαίμονος τύχη βαρεῖα. φεῦ ~ ~ ~ ~ ~
XO. ἔα. [ται. 730
σῖγα πᾶς. ὕφιζ' ἴσως γὰρ ἐς βόλον τις ἔρχε-
HN. ἰῶ ἰῶ, [ὁ στένων;
ἔμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν ἔμμάχων. XO. τίς

702. τίς ἦν πόθεν; ποίας πάτρας Hermannus] τίς
ἦν ἡ πόθεν ἐστὶν ἡ ποίας πάτρας V. τίς ἦ πόθεν ἡ
ποίας πάτρας Ald. τίς ἦν πόθεν ἡ τίνος πάτρας Flor.
unus. τίς ἡ πόθεν ἐστὶν ἐκ ποίας πάτρας Harl. In Pal.
trimetrum composuit interpolator τίς οὖν γὰρ ἡ πόθεν
ἐστὶν ἡ ποίας πάτρας; 703. ποῖον V. ὁποῖον vel
ὁποῖον δ' alii. ἐπεύχεται Hermannus] εὐχεται
704—709. Versui primo Xo. praescriptum in Ald., reli-
quis versibus 'Hμ. 705. Personae notam om. Pal.
πάροιθεν V. πάροιθε ceteri. τί μὴ om. V. τί
μὴν vel τιμὴν vel τί μὴ alii. 708. τίς Harl. Pal. et
Flor. C. τίν' ceteri. 709. αἰμύλον] αἰμύλου V et Flor.
unus. 711. πόλιν] πτόλιν Harl. alii que nonnulli.
714. κρύφιος Morstadtus] κρυφαῖος 716. κᾶρα] κῥάτα
V. πολυπινές Par. unus. πολυπινῇ ceteri. 720.
ἡμ.χ. praescriptum in V aliisque. 722. 723. choro
tribuit Pal., uni ἡμιχορίω Ald. Correxuit Matthiae.
725. δρᾶσαι L. Dindorfus] δρᾶς V alique. In aliis
δρᾶς δὴ. 728. HNIOXOS L. Dindorfus] Personae
notam om. V. In Pal. est HM. In aliis et Ald.
hic et infra οἰκ. (i. e. οἰκῆτης). Recte vero inter
δράματος πρόσωπα in libris omnibus Ῥῆσου ἡνί-
οχος. ἰῶ alterum accessit ex Harl. τύχη
Kirchhoffius] τύχα φεῦ Hartungus] φεῦ φεῦ
Lacunam indicavit Kirchhoffius. 729. ἔα — πᾶς ἡμι-
χορίω, reliqua pars versus alteri ἡμιχορίω tribuebatur.
Correxit L. Dindorfus. 730. σῖγα L. Dindorfus]
σῖγα ὕφιζ' Reiskius] ὕφιζος V. ὕβριζ' ceteri.
ἴσως γὰρ εἰς (scripsi ἐς) βόλον τις Harl. Ald. εἰς βόλον
γὰρ ἴσως τις V. ἴσως γὰρ εἰσβολὴ τις Pal. alique,
partim superscripto βόλον. 731. HN] ἡμ.χ. V, Pal.

ναυσι λόχον πυραΐθην,
 ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμι' ἐν εὐφρόνῃ
 οὐτ' ἔβρισ' οὐτ' ἐκοίμισ', οὐ τὰς
 Σιμοεντιάδας πηγὰς·
 μὴ κότον ὠναῖ μοι ἐφῆς· ἀνάτιος γὰρ
 πάντων τῶνδε κυρῷ γῶ.
 ἦν δὲ χρόνῳ παράκαιρον ἔργον ἢ λόγον
 πύθῃ, κατὰ μέ γὰς
 ζῶντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.
 HN. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς βάρβαρός τε βαρβάρου
 γνῶμην ὑφαίρει τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους;
 σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα
 οὐθ' οἱ παθόντες οὐτ' ἂν οἱ τετρωμένοι
 ἄλλον· μακροῦ γέ δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,
 ὅτῃ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
 ἵππων ἔρασθεις, ὧν ἕκατι συμμάχους
 τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκῆπτων μολεῖν.
 ἦλθον, τεθνᾶσιν· εὐπρεπέστερον Πάρις
 Ξενίαν κατήσχυν' ἢ σὺ συμμάχους κτανῶν.
 μὴ γάρ τι λέξης ὥς τις Ἀργείων μολὼν
 διώλεσ' ἡμᾶς· τίς δ' ὑπερβαλὼν λόχους
 Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν;
 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.
 τίς οὖν τέτρυνται, τίς τέθνηκε συμμάχων
 τῶν σῶν, μολόντων ὧν σὺ πολεμίων λέγεις;
 ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἱ δὲ μειζόνως
 παθόντες οὐχ ὀρώσιν ἡλίου φάος.
 ἀπλὼς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
 τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνῃ
 Ῥήσου μολὼν ἐξηῦρεν, εἰ μὴ τις θεῶν
 ἔφραζε τοῖς κτανοοσιν; οὐδ' ἀφιγμένον
 τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε.
 EK. χρόνον μὲν ἦδη Συμμάχους κτανέμεθα
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαικὸς λεῶς,
 κοῦδέν' πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
 ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεσθα. μὴ μ' ἔρως ἔλοι
 τοιοῦτος ἵππων ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους.
 καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
 ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνὴρ;
 δέδοικα δ' αὐτὸν καὶ τί μου θράσσει φρένας
 μὴ καὶ Δόλωνα συντυχῶν κρακτάνῃ·
 χρόνον γὰρ ἦδη φροῦδος ὧν οὐ φαίνεται.
 HN. οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς οὓς λέγεις Ὀδυσσεάς·
 ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
 EK. σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπείπερ σοὶ δοκεῖ.
 HN. ὦ γαῖα πάτρις, πῶς ἂν ἐνθάνοίμῃ σοι,

EK. μὴ θνήσχ'· ἄλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος. 870
 HN. ποῖ δὴ τράπῃμαι δεσποτῶν μονοῦμενος;
 825 EK. οἰκὸς σε κεύθων οὐμὸς ἐξιάσεται.
 HN. καὶ πῶς με κηδεύσωσιν αὐθεντῶν χέρες;
 EK. ὁδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
 HN. ὅλοιθ' ὁ δράσας· [οὐ γὰρ ἐς σέ τείνεται 875
 γλῶσσ', ὥς σὺ κομπεῖς.] ἡ Δίκη δ' ἐπίσταται.
 830 EK. λάζυσθ'· ἄγοντες δ' αὐτὸν ἐς δόμους ἐμοὺς,
 οὕτως ὅπως ἂν μὴ ἔγκαλῃ πορσύνετε·
 ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεῶν
 Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι σημήναι νεκροὺς 880
 θάπτειν κελεύειν λεωφόρους πρὸς ἔκτροπάς.
 XO. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλῃς
 Τροίαν ἀνάγει πάλιν ἐς πένθη
 δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
 ἔα ἔα. 885
 τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεός, ὦ βασιλεῦ,
 τὸν νεόκμητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
 φοράδῃν πέμπει;
 ταρβῷ λεύσσων τόδε πῆμα.

ΜΟΥΣΑ.

ὁρᾶν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς 890
 τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα, συγγόνων μία,
 πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὀρώσ' οἰκτρῶς φίλον
 θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὄν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
 δόλιος Ὀδυσσεὺς ἄξιαν τίσει δίκην.
 ἱαλέμῳ αὐθιγενεῖ, 895
 τέκνον, σ' ὀλοφύρομαι, ὦ
 ματρός ἄλγος, οἶαν
 ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν,
 ἢ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,
 ἀπὸ μὲν φαμένας ἐμοῦ πορευθεῖς, 900
 ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρός, βιαιῶς. [ῥῆμοι.
 ῥῆμοι ἐγὼ σέθεν, ὦ φίλια φίλια κεφαλὰ, τέκνον,
 XO. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν
 ἔχοντι, κάρῳ τὸν σὸν οἰκτεῖρῳ γόνον. 905
 MOT. ὅλοιτο μὲν Οἰνεΐδας,
 ὅλοιτο δὲ Λαρτιάδας,
 ὅς μ' ἀπαιδα γέννας
 ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·
 ἃ θ' Ἑλλανα λιποῦσα δόμον 910
 Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε πλαθεῖο',
 ὑπὸ δ' Ἰλίῳ ὤλεσεν τὰ Τροίας

895—903. = 906—914.

823. ναυσι λόχον πυραΐθην D.] ναυσι πυραΐθην
 Ἀργείων στρατὸν (ex v. 41.). στρατὸν om. Flor. duo.
 825. οὐτ' ἔβρισ' οὐτ' ἐκοίμισ' Vaterus] οὐτ' ἐκοίμισ'
 οὐτ' ἔβρισ' (ἔβριε' libri deteriores). Rectum verborum
 ordinem servavit Chr. P. 1853. κοῦτ' ἔβρισ' οὐτ' ἐκοί-
 μισα, et 2332. ἐγὼ γὰρ ὄμι' ἄγρυπνον εἶχον εὐφρόνῃ,
 κοῦτ' ἔβρισ' οὐτ' ἐκοίμισ' — οὐ τὰς Hermannus]
 οὐ μὰ τὰς 826. Σιμοεντιάδας Hermannus] Σιμοεντί-
 δας 827. μὴ κότον ὠναῖ μοι ἐφῆς Vaterus] μὴ μοι
 κότον ὦ ἀνα (ὦ ἀναῖ vel ὠναῖ duo deteriores).
 828. πάντων τῶνδε κυρῷ γῶ D.] ἔγωγε (ἐγὼ Flor. duo)
 πάντων 829. ἦν δὲ Matthiae] εἰ δὲ (ἦδὲ codex unus)
 παράκαιρον Vaterus] παρὰ καιρὸν ἔργον V.
 ἔργ' ceteri. 836. παθόντες Stephanus] μαθόντες. θα-
 νόντες Pal. 98. Versum hunc delet Nauckius. 845.
 ἦλθεν] ἦλθ' ἂν Beckius. Rectius Nauckius τίς ἂν ὑπερ-
 βαλὼν —. 848. ὧν Vaterus] ὥς 857. Ἀχαικὸς]
 ἀχαικὸς codices Paris. duo. 859. ἂν] ἄρ' codex Am-
 brosius (versum 856—884.) apud A. Maium in pro-
 emio ad fragmenta Iliadis Mediolani edita a. 1819.
 868. δ' οὖν] δὲ V.

871. διή Porsonus] δὲ 873. κηδεύσωσιν V (et Chr.
 P. 1125. codex unus). κηδεύσουσιν ceteri. 875. οὐ γὰρ
 — κομπεῖς om. Chr. P. 276. 877. δ' addidit Mor-
 stadtius: de quo idem dicendum quod ad v. 201.
 dixi. 881. λεωφόρους Valckenarius] λαοφόρους
 883. ἀνάγει cod. Ambros. ἄγει ceteri. 884. ἄλλος,
 τί Tyrwhittus] ἄλλοτε V. ἄλλο τι alii. 885. ἔα ἔα
 D.] ἔα ἔα ὦ ὦ 887. νεόκμητον] νεόδομητον Havn.
 et Chr. P. 1456. χειροῖν Matthiae] χερσὶν 889.
 πῆμα] φάσμα Nauckius. 898. In hoc versu desinit V.
 900. ἀπὸ μὲν φαμένας D.] Libri ἀπομεμφαμένας,
 ἀπομεμφαμένας, ἀπομεφομένας. V. Annot. Oxon. p. 623.
 905. κάρῳ Nauckius (collato Chr. P. 1160. 1283.)] λύπη
 (λύπην Havn.): quod interpolatoris est duarum sylla-
 barum defectum explentis. 909. ἀριστοτόκοιο Ald.
 ἀριστοτόκου codices. 910. Ἑλλανα λιποῦσα Badha-
 mus] Ἑλένα λιποῦσα (προλιποῦσα Ald. ex coniectura
 Musuri). 912. ὑπὸ τ' (debat ὑπὸ δ' ut Fixius) Her-
 mannus] ὑπ' Ἰλίῳ Syllaba ultima correpta, ut καὶ
 ante οἱ corripitur in versu ionico Aeschyl. Suppl. 1020.
 ὤλεσεν τὰ D. (praeunte Hermann, qui ὤλεσε μέν
 τὰ scripsit)] ὤλεσε μέν σε (σε om. Flor. duo) κατὰ

- φίλτατα, μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκέ-
νωσεν.
ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς "Αἶδου μολῶν, 915
Φιλάμμοнос παῖ, τῆς ἐμῆς ἡψω φρενός·
ὕβρις γάρ, ἦ σ' ἐσφηλε, καὶ Μουσῶν ἐρις
τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.
περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοᾶς
λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμίοις, 920
ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον ἐς λέπας
Πάργαιοι ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι
Μοῦσαι μερίστην εἰς ἔριν μελωδίας
δεινῷ σοφιστῇ Ὀρηκί, κάτυφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πολλ' ἐδέννασεν τέχνην. 925
κάπτε σέ τίκτω, Ξυγγόνους αἰδουμένη
καὶ παρθενείαν, ἥκ' ἐς εὐδῶρου πατρός
δίνας· τρέφειν δέ σ' οὐ βρότειον ἐς χέρα
Στρυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
ἐνθ' ἔκτραφείς κάλλιστα παρθένων ὑπο 930
Ὀρήκης ἀνάσσων πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
καὶ σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαμάτους
ἀλκὰς κορύσσουντ' οὐκ ἐδείμαίνον θανεῖν,
Τροίας δ' ἀπηύδων ἄστῳ μὴ κέλσαι ποτέ,
εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλὰ σ' "Εκτορος 935
πρεσβεύμαθ' αἶ τε μυρία γερουσίαι
ἔπεισαν ἔλθειν κάπικουρῆσαι φίλοις.
σὺ τοῦδ', "Αθάνα, παντός αἰτία μόρου,
οὐδὲν δ' "Οδυσσεύς οὐδ' ὁ Τυδεὺς τόκος·
ἔδρασε δράσας· μὴ δόκει λεληθῆναι. 940
καίτοι πόλιν σὴν Ξύγγονοι πρεσβεύομεν
Μοῦσαι μάλιστα, κάπικρῶμεθα χθονί,
μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
ἐδείξεν "Ορφεύς, αὐτανέψιος νεκροῦ
τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σὺ· Μουσαῖόν τε, σὸν 945
σεμνὸν πολίτην κάπὶ πλείστον ἄνδρ' ἕνα
ἐλθόντα, Φοῖβος Ξύγγονοι τ' ἡσκήσαμεν.
καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
θρηνῷ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
XO. μάτην ἄρ' ἡμᾶς Ὀρήκης διφρηλάτης 950
ἐδέννας, "Εκτορ, τῷδε βουλευῶσαι φόνον.
EK. ἤδη τάδ' οὐδὲν μάντεων ἔδει φράσαι
"Οδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
- ἐγὼ δέ γῆς ἔφεδρον "Ελλήνων στρατὸν
λεύσσω τὶ μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις 955
κῆρυκας ἐλθεῖν κάπικουρῆσαι χθονί;
ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἤλθε συμπονεῖν ἐμοί.
οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδ' αὐτῶς Ξυνήδομαι.
καὶ νῦν ἔτοιμος τῷδε καὶ τεύξαι τάφον
καὶ Ξυμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν· 960
φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.
MOT. οὐκ εἰσι γαίης ἐς μελάγχμιον πέδον·
τοσόνδε νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
ψυχὴν ἀνείναι τοῦδ'· ὀφειλέτις δέ μοι 965
τοὺς "Ορφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
κάμοι μὲν ὡς θανῶν τε κοῦ λεύσσω φάος
ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταυτὸν ποτε
οὐτ' εἰσιν οὔτε μητρόος δόδοις θεός,
κρυπτός δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονός 970
ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
Βάκχου προφῆτης ὥστε Παργαῖοι πέτρων
ψῆκσε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
ῥᾶον δέ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
οἶσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεῶν. 975
θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
ἔπειτ' "Αχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
οὐ ρύσεται νιν Παλλὰς, ἥ σ' ἀπέκτανε·
τοῖον φαρέτρα Λοξίου σῶζει βέλος.
ὦ παιδοποιοὶ Ξυμφοραὶ, πόνοι βροτῶν, 980
ὡς ὅστις ὑμᾶς κοῦ κακῶς λογιζεται,
ἅπαις διοίσει κοῦ τεκῶν θάψει τέκνα.
XO. οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
"Εκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε. 985
EK. χωρεῖτε συμμάχους θ' ὀπλιζέσθαι τάχος
ἄνωχθε πληροῦν τ' αὐχένας Ξυνωρίδων.
πανοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος αὐδὴν· ὡς ὑπερβαλὼν στρατὸν
τείχη τ' "Αχαιῶν ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν 990
πέποιθα Τρωσὶ θ' ἡμέραν ἔλευθέραν
ἄκτινα τὴν στείχουσιν ἡλίου φέρειν.
XO. πείθου βασιλεῖ· στείχωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι καὶ Ξυμμαχία
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην 995
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

913. φίλτατα Hermannus] φίλτατε 919. διὰ ῥοᾶς
L. Dindorfius] διαρροᾶς 924. δεινῷ Valekenarius]
κείνω. κλεινῷ Bothius. 928. βρότειον Elmsleius]
βροτείαν ἐς χέρα Havn. ἐσχάραν ceteri et Chr. P.
1348. 932. φιλαμάτους] φιλαρμάτους Badhamus.
938. σὺ Kirchhoffius] καὶ 940. δράσας] Fort.
τούτων. Scripturam vulgatam Chr. P. 1411. sic muta-
vit, ἔδρας ἔδρασας· μὴ δόκει λεληθῆναι. 943. φανὰς
Lobeck. Aglaoph. p. 239.] φάνας 945. τοῦδ' ὃν κα-
τακτείνεις σὺ Bothius] τοῦδ' οὖν κατακτείνασα Havn.
τοῦδ' οὖνεκα κτείνασα alii. 950. διφρηλάτης Portus
(τροχηλάτης Valekenarius)] στρατηλάτης. Idem ὁ τοῦ
"Ρήσου ἐπιμελητῆς appellatur ab scriptore argumenti
tertii (suprap. 2.) quod breviter ille dixisse videtur pro
ὁ τῶν τοῦ "Ρήσου ἵππων ἐπιμελητῆς, ut ἵππων ἐπιμε-
λητὰς καθιστάνα dixit Xenophon Cyrop. 8, 1. 9.
952. ἤδη Havn. ἤδεν ceteri. μάντεων Havn. et Pal.
98. μάντεως ceteri.

960. Ξυμπυρῶσαι] Ξυμπονῆσαι Havn. 962. με-
λάγχμιον Barnesius] μελάγχμιον vel μελαγχμίον
965. ὀφειλέτις] ὀφειλέτης Havn. 970. τῆς Musgra-
vius] τῆσδ' 972. ὥστε (quemadmodum) Havn. ὅστε
alii et Ald. 973. σεμνός] σεπτός Chr. P. 1776.
974. ῥᾶον Musgravius] βαῖον, ut Chr. P. 1777. θα-
λασσίας] θαλασσίου nonnulli. Est autem τῆς θαλασσίας
θεοῦ dictum pro ἡ ἡ θαλασσία θεός. 976. θρήνοις] θρή-
νους Harl. Pal. 978. οὐ] κοῦ Kirchhoffius. 983. οὗτος]
οὕτως Havn. quod legisse videtur Chr. P. 1779.
987. πληροῦντ' (i. e. πληροῦν τ') Havn. πληροῦτ' alii.
988. πανοὺς Reiskius] πόνους 989. ὑπερβαλὼν
Harl. et Pal., ut videtur. ὑπερβάλλον vel ὑπερβάλλον
alii. ὑπερβαλὼν λόχους est v. 844. στρατὸν] τά-
φρον Kirchhoffius. 994. καὶ om. Havn. 995. νί-
κην D.] νίκαν

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΘΑΝΑΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΩΝ ΦΕΡΑΙΩΝ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΔΜΗΤΟΣ.
ΕΤΜΗΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΦΕΡΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.^a

I. Ἀπόλλων ἡτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων παράσχη τινὰ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηζόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτὴν, οὐδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστήναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα· τὸν δὲ Ἄδμητον ἡξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἀποκαλύψας ἔδειξεν ἦν ἐπένθει.

II. Ἄλκηστις ἡ Πελοπίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτήσῃ Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Τὸ δράμα^b ἐποιήθη ιζ'^c. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πέ' ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφίδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι . . . . τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραίς, μὴ πόλει τῆς Θετταλίας· συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς ἔκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἳ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς Ἀλκήστιδος συμφοραῖς. προλογίζει ὁ Ἀπόλλων. Εἰσὶδ . . . . ἐχορήγει^d.

^a Ὑποθέσει priori, quae Scholiis in Platonem illata est p. 44. ed. Ruhnk. (374. Bekk.), in cod. Floř. plutei 32, 2. (C) Δικαιάρχου nomen praescriptum, ut υποθέσει Medae in eodem codice, alteram Aristophanis Byzantii esse coniecit Kirchhoffius.

^b Τὸ δράμα — καταστροφὴν] Haec in solo servata sunt V, non sine pluribus scripturae vitiis, de quibus dixi in annot. ad Scholia vol. 4. p. 86. 87.

^c ιζ'] Numerus iusto minor, pro quo alius requiritur tricenario propior, ut ostendi in annot.

^d Εἰσὶδ . . . . ἐχορήγει] Haec verba soli servarunt V, in quo est εἰσὶδ . . . ἐχορηγοί, et Havn. qui εἰσὶ δὲ . . . χορηγοί. Scribendum videtur Ἰσόδοτος ἐχορήγει, de quo dixi in annot. p. 87. Verba ipsa pars sunt didascaliae ideoque supra collocanda post Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι.

Τὸ δὲ δρᾶμά ἐστι σατυρικώτερον, ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει. παρὰ τῶν τραγικῶν (τοῖς τραγικοῖς Ἦανν.) ἐκβάλλεται ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὃ τε Ὀρέστης καὶ ἡ Ἀλκιστὶς ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν καταλήξαντα, ἃ ἐστὶ μᾶλλον κωμωδίας ἐχόμενα.

ΑΠΟΔΩΣΝ.

᾽Ω δώματ' Ἀδμήτει· ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι, θεὸς περ ὦν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἵτιος
Ἀσκληπιὸν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
οὐ δὴ χολωθείς τέκονας δίου πυρὸς
κτείνω Κύκλωπας· καὶ με θητεύειν πατὴρ
θητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένω,
καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐς τὸδ' ἡμέρας.
ὁσίου γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὦν ἐτύγχανον,
παιδὸς Φέρητος, δν θανεῖν ἐρυσάμην,
Μοίρας δολώσας· ἦνεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἀδμητον Ἀἰδην τὸν παρατὶκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
πατέρα γεραιάν θ' ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,
οὐχ ἥρην γυναικὸς ὅστις ἤθελε
θανεῖν πρὸ κείνου μὴδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος,
ἢ νῦν κατ' οἴκους ἐν χερσὶν βαστάζεται
ψυχorraγοῦσα· τῆδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
ἐγὼ δέ, μὴ μιάσμά μ' ἐν δόμοις κίχη,
λείπω μελάρων τῶνδε φιλάτην στέγην.
ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
ιερῇ θανόντων, ὅς νιν εἰς Ἀΐδου δόμους
μέλλει κατὰξειν· ἔυμετρος δ' ἀφίκετο
φρουρῶν τὸδ' ἡμαρ, ψ̄ θανεῖν αὐτὴν χρεών.

ΘΑΝΑΤΟΣ.

ᾱ ᾱ.

τί σὺ πρὸς μελάρους; τί σὺ τῆδε πολεῖς,
Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὐ τιμὰς ἐνέρων
ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων.
οὐκ ἦρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
διακωλύσαι, Μοίρας δολίω
σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῇδ' αὐ
χέρα τοξήρῃ φρουρεῖς ὀπλίσας,
ἢ τὸδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσας
αὐτὴ προθανεῖν Πελίου παῖς.

ΑΠ. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
ΘΑ. τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
ΑΠ. εὐνθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἔμοι.
ΘΑ. καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν.
ΑΠ. φίλου γὰρ ἀνδρὸς εὐμφοραῖς βαρύνομαι.
ΘΑ. καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;
ΑΠ. ἀλλ' οὐδ' ἐκέινον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
ΘΑ. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστὶ κοῦ χθονὸς κάτω;

Huius fabulae duae quasi recensiones exstant, altera antiquior in V, altera saepe interpolata in PC. Medium inter utramque locum tenet B. Reliquorum, qui partim cum V, partim cum PC vel B plerumque consentiunt, usus prope nullus fuit.

8. δὲ γαῖαν] δ' ἐς αἶαν Athenagoras Suppl. c. 21. p. 22b.

16. Versus suspectus, quem ut tolerabiliorē redderet Nauckius καὶ πατέρα γραιάν θ' vel πατέρα τε γραιάν θ' coniecit.

17. ὅστις Reiskius] ἦτις 26. σύμμετρος Nauckius] συμμέτρως 28. ᾱ ᾱ V aliique. ᾱ quater alii. 37. αὐτὴ B aliique. αὐτὴν VPC.

ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας, ἦν σὺ νῦν ἦκεις μέτα.

ΘΑ. κάπάζομαι γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα.

ΑΠ. λαβὼν ἴθ'· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.

ΘΑ. κτείνειν δν ἂν χρῆ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.

ΑΠ. οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.

5 ΘΑ. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.

ΑΠ. ἔστ' οὖν ὅπως Ἀλκιστὶς ἐς γῆρας μόλοι;

ΘΡ. οὐκ ἔστι· τιμαῖς καμὲ τέρπεσθαι δόκει.

ΑΠ. οὔτοι πλέον γ' ἂν, ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.

ΘΑ. νέων φθινόντων μείζον ἄρνημαί γέρας.

10 ΑΠ. κἂν γραῦς ὀληται, πλουσιῶς ταφήσεται.

ΘΑ. πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.

ΑΠ. πῶς εἴπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὦν;

ΘΑ. ὠνοῖντ' ἂν οἷς πάρεστι γηραιὸι θανεῖν.

ΑΠ. οὐκ οὐκ σοὶ τήνδε μοι δοῦναι χάριν;

15 ΘΑ. οὐ δῆτ'· ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.

ΑΠ. ἐχθροὺς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στυγυμένους.

ΘΑ. οὐκ ἂν δύναο πάντ' ἔχειν ἃ μὴ σε δεῖ.

ΑΠ. ἢ μὴν σὺ παύσει καίπερ ὠμὸς ὦν ἄγαν·

τοῖος Φέρητος εἰσι πρὸς δόμους ἀνὴρ,

20 Εὐρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μέτα

ὄχημα Ὀρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,

ὅς δὴ ξενωθείς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις

βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.

69 ΘΑ. πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·

72 ἢ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Ἀΐδου δόμους.

25 στείχω δ' ἔπ' αὐτὴν, ὡς κατάρξωμαι εἴφει·

ιερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν

75 ὅτου τὸδ' ἐγχοῖς κρατὸς ἀγνίστη τρίχα.

ΧΟΡΟΣ.

τί ποθ' ἡσυχία πρόσθεν μελάρων;

30 τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;

ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας ἔστ' οὐδεῖς,

ὅστις ἂν εἴποι πότερον φθιμένην

80 χρὴ βασίλειαν πενθεῖν, ἢ ζῶσ'

ἐπὶ φῶς λεύσσει Πελίου παῖς

35 Ἀλκιστὶς, ἐμοὶ πᾶσι τ' ἀρίστη

δόξασα γυνὴ

85 πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι.

70. κοῦθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις

40 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει δ' ἐμοί.

49. κτείνειν] κτείνειν γ' V. χρῆ Schaeferus]
χρή 59. ὠνοῖντ' PC. ὄνοιντ' ceteri: utrumque ex-
plicat schol. γηραιὸι Hermannus] γηραιούς
70. 71. Versus spurios eiecit D. 77. πρόσθεν Blom-
fieldus] πρόσθε 79. 86. 89. Ἡμυχ. his versibus prac-
scriptum delevit Kirchhoffius. 79. πέλας ἔστ' Mon-
kies] πέλας V aliique, τις πέλας interpolati. 81.
χρή post πενθεῖν lectum huc transposuit Nauckius.
82. φῶς ed. Aldina. φῶς τὸδε codices. Utrique dime-
trum efficere voluerunt, hī ἐπὶ φῶς τὸδε λεύσσει Πελίου
παῖς, Aldus ζῶσ' ἐπὶ φῶς λεύσσει Πελίου παῖς.
83. Ἀλκιστὶς, ἐμοὶ —] Sic apud Aeschylum Agam. 67.
post versum paroemiacum, κάμακος θήσων Δαναοῖσιν,
sententia nonnulla finita systema proximum incipit ab
verbis Τρωσί θ' ὁμοίως —. Non apparet tamen cur
Euripides hac libertate uti quam Πελίου θυγάτηρ scri-
bere maluerit.

κλύει τις ἢ στεναγμόν ἢ χερῶν κτύπον κατὰ
στέγας
ἢ γόον ὡς πεπραγμένων; [πύλας. 90
οὐ μὲν οὐδέ τις ἀμφιπόλων στατίζεται ἀμφί
εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας,
ὦ Παιάν, φανείης.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

οὐ τὰν φθιμένης γ' ἐσιώπων.

ΗΜ. Β. νέκυς ἦδη.

ΗΜ. Α. ἀλλ' οὐ γὰρ φροῦδος ἀπ' οἴκων.

ΗΜ. Β. πόθεν; οὐκ αὐχῶ. τί σε θαρσύνει; 95

ΗΜ. Α. πῶς γὰρ ἔρημον τάφον Ἀδμητος

— — —
κεδνὴς ἂν ἔπραξε γυναικός; [ται
πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ πηγαῖον ὡς νομίζε-
χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις, 100
χαῖτα τ' οὐτις ἐπὶ προθύροις [λῆς
τομαῖος, ἃ δὴ νεκῶν πένθει πίτνει, οὐδὲ νεα-
δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν.

ΗΜ. Α. καὶ μὴν τόδε κύριον ἡμαρ, 105

ΗΜ. Β. τί τόδ' αὐδᾶς;

ΗΜ. Α. ψὺ χρὴ σφε μολεῖν κατὰ γαίας.

ΗΜ. Β. ἔθιγες ψυχῆς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.

ΗΜ. Α. χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
πενθεῖν ὅστις 110
χρηστός ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν
ἔσθ' ὅποι τις αἴας
στείλας ἢ Λυκίας
εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους 115
Ἀμμωνίδας ἔδρας
δυστάνου παραλύσαι [ἐπ' ἐσχάραις
ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος πλάθει· θεῶν δ'
οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ. 121
μόνος δ' ἂν, εἰ φῶς τόδ' ἦν
ὄμμασιν δεδορκῶς
Φοῖβου παῖς, προλιποῦσ'
ἦλθεν ἔδρας σκοτίους 125

86—92. = 98—104.

93—97. — 105—111.

112—121. = 122—131.

90. στατίζεται Hermannus] στατίζετ' 91. εἰ —]
ἡμυχ. εἰ — V aliiq. pauci. 92. ὦ Matthiae] ἰὼ
93. φθιμένης Monkius] φθιμένας 93. Verba νέκυς
ἦδη in libris post οἴκων lecta huc transposuit Kirchhof-
fius praescripto Ἡμυχ. 94. ἀλλ' οὐ γὰρ φροῦδος ἀπ'
οἴκων D. coniectura incerta] οὐ γὰρ δὴ φροῦδος γ' ἔξ
οἴκων 97. Dipodiae anapaesticae defectum hoc loco
indicavit Hartungus, ante πῶς Kirchhoffius. 96.
πῶς γὰρ Wakefieldus] πῶς ἂν . 98. ΧΟ. Kirch-
hoffius] Ἡμυχ. 100. φθιτῶν PC. φθιμένων ce-
teri. 101. χαῖτα τ' οὐτις] χαίτη οὐτις V. 103.
πίτνει Monkius] πίτνει οὐδὲ ἡμυχ. οὐδὲ VB.
νεαλῆς D.] νεολαία 106. 107. inverso ordine in PC
et Ald. 107. χρῆν Ald. ex P, ut videtur. χρῆ vel
χρή ceteri. 108. ψυχῆς Monkius] ψυχᾶς 116.
Ἀμμωνίδας Musgravius] ἀμμωνιάδας 117. παραλύ-
σαι Matthiae] παραλύσαι. παραλύσει Nauckius.
118. ψυχάν PC. ψυχῆς vel ψυχᾶς alii, ut legit scholia-
sta. μόρον· πότμος γὰρ Heimsoethius. — ἀπότομος
Blomfieldus] ἀποτμος 119. θεῶν — τίνα] θεῶν δ' ἐπ'
ἐσχάραν] οὐκέτ' ἔχω τίνα Hartungus (θεῶν δὲ γ' ἐσχάραν
ἐπὶ τίνα μηλόθυτον coniecerat Reiskius). Idem in anti-
strophā nūn δὲ βίου τίν' ἐτ' ἐλπίδα. 122. μηλοθύ-
ταν] μηλόθυτον cum Reiskio Nauckius, quem v. p. 52.
125. σκοτίους] σκοτίας V.

Ἄϊδα τε πύλας· καὶ
δμαθέντας γὰρ ἀνίστη, [ραυνίου.
πρὶν αὐτὸν εἶλε διόβολον πλάκτρον πυρὸς κε-
νὺν δὲ τίν' ἐπὶ βίον ἐλπίδα προσδέχωμαι; 131
πάντα γὰρ ἦδη τετέλεσται
βασιλευσιν,
πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
αἰμόρραντοι θυσαί πλήρεις, 135
οὐδ' ἐστι κακῶν ἄκος οὐδέν.
ἀλλ' ἦδ' ὁπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
δακρυρροοῦσα· τίνα τύχην ἀκούσομαι;
πενθεῖν μὲν, εἰ τι δεσπότηαι τυγχάνει,
ἔγγυστόν· εἰ δ' ἐτ' ἐστιν ἔμψυχος γυνή 140
εἴτ' οὖν ὄλῳλεν εἰδέναι βουλοίμεθ' ἂν.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.
ΧΟ. καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;
ΘΕ. ἦδη προνωπῆς ἐστι καὶ ψυχόρραγαι.
ΧΟ. ὦ τλήμων, οἴας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις.
ΘΕ. οὐπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθῃ. 145
ΧΟ. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σῶζεσθαι βίον;
ΘΕ. πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.
ΧΟ. οὐκουν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;
ΘΕ. κόσμος γ' ἔτοιμος, ψ σφε συνθάψει πόσις.
ΧΟ. ἴστω νυν εὐκλεῆς γε κατανοούμενη 150
γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ.
ΘΕ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβλημένην
γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
πόσιν προτιμῶσ' ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; 155
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶς ἐπίσταται πόλις·
ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρας θαυμάσει κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ἦσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
ἦκουσαν, ὕδασι ποταμίους λευκὸν χροᾶ
ἐλούσατ', ἐκ δ' ἐλούσα κεδρίνων δόμων 160
ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἡσχύσατο,
καὶ στάσα πρόσθεν ἐστίας κατηύξατο
“δέσποιν, ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
πανύστατόν σε προσπίνουσ' αἰτήσομαι
τέκν' ὄρφανεῦσαι τάμ', καὶ τῷ μὲν φίλῃν 165
εὐζεύεον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν·
μὴδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι
θανεῖν ἄωρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρὶσά τερπνὸν ἐκπλήσσαι βίον.”
πάντας δὲ βωμοὺς οἱ κατ' Ἀδμήτου δόμους 170
προσῆλθε κάεσσεψε καὶ προσηύξατο,
πτόρθων ἀποσχιζούσα μυρσίνης φόβην,
ἄκλαυτος, ἀστένακτος, οὐδὲ τοῦπιόν
κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐεῖδῃ φύσιν.
κάπειτα θάλαμον ἐσπεσοῦσα καὶ λέχος, 175
ἐνταῦθα δὴ ὀδύρκε καὶ λέγει τάδε

126. καὶ addidit D. Cohæret cum γάρ. 127.
πλάκτρον] πλῆκτρον V aliiq. 130. τίν' ἐπὶ βίον
Seidlerus] τίν' ἐπὶ βίου V. τίν' ἐπὶ βίου plerique, τίνα
βίου PC. Vid. ad v. 119. 131. προσδέχωμαι Musgra-
vius] προσδέχομαι 132—136. Horum versuum metra
eadem esse verisimile est quæ stropharum 93—97. et
105—111. Quod si ita est, sex anapaestorum defectus
indicandus erit vel ante vel post πλήρεις v. 135. quod
parum apte coniunctum est cum θυσαί. 136. οὐδ']
ἀλλ' οὐδ' V. 137. Χο. praescriptum in V. 141.
βουλοίμεθ' ἂν] βουλοίμεθα VP. 145. πάθῃ Blomfiel-
dus] πάθοι 146. σῶζεσθαι V. σώσασθαι PC. 148.
οὐκουν Elmsleius] οὐκοῦν 164. προσπίνουσ' B a
m. pr. προσπίνουσ' ceteri. 167. ἀπόλλυμαι] ἀπόλ-
λυται PC. 173. ἀκλαυτος C solus. ἀκλαυστος ce-
teri.

τί ρέξεις; ἄφες. οἶαν δὲ δὴν ἀ δειλαιότατα προβαίνω.
 ΑΔ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ
 καὶ παισίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε. 265
 ΑΔ. μέθετε μέθετέ μ' ἦδη.
 κλίνατ', οὐ σθένω ποσὶν·
 πλησίον "Αἰδας·
 σκοτία δ' ἐπ' ὅσσοισι νῦξ ἐφέρειπει.
 τέκνα τέκν', οὐκέτι διή 270
 οὐκέτι μάτηρ σφῶν ἔστιν.
 χαίροντες, ὦ τέκνα, τόδε φάος ὀρῶντων.
 ΑΔ. οἶμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκοῦω
 καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μείζων.
 μὴ πρὸς σε θείων τλῆς με προδοῦναι,
 μὴ πρὸς παίδων, οὓς ὀρφανεῖς,
 ἀλλ' ἄνα τόλμα·
 σοὺ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἂν εἶην·
 ἐν σοὶ δ' ἐσμέν καὶ Ζῆν καὶ μὴ·
 σὴν γὰρ φίλιαν σεβόμεσθα.
 ΑΔ. "Αδμητ', ὀρᾶς γὰρ τὰ μὰ πρᾶγμαθ' ὥς ἔχει,
 λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν ἂ βούλομαι.
 ἐγὼ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
 ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' ἐἴσορᾶν
 θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,
 ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν δν ἦηelon 285
 καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι,
 οὐκ ἠθέλησα Ζῆν ἀποσπασθῆσά σου
 ἔξω παισίν ὀρφανοῖσιν, οὐδ' ἐφεισάμην,
 ἦβης ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἑτερπόμην.
 καίτοι σ' ὁ φύσας χη τεκοῦσα προῦδοσαν,
 καλῶς μὲν αὐτοῖς καταθεῖν ἦκον βίου,
 καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεῦκλεις θανεῖν.
 μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοῦτις ἐλπίς ἦν
 σοὺ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
 κἀγὼ τ' ἂν ἔζων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον,
 κοῦκ ἂν μωνυθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες
 καὶ παῖδας ὠρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
 εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
 αἰτήσομαι γάρ σ' ἄξιαν μὲν οὐποτε·
 ψυχῆς γὰρ οὐδὲν ἔστι τιμιώτερον·
 δίκαια δ', ὥς φήσεις σὺ· τοῦδε γὰρ φιλεῖς
 οὐχ ἦσσαν ἢ γὰρ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς·
 τούτους ἀνάσχου δεσπότης ἐμῶν δόμων,
 καὶ μὴ πηγῆμης τοῖσδε μητρυιάν τέκνοις,
 ἦτις κακίων οὓς' ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
 τοῖς σοῖσι κάμοις παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.

262. ρέξεις] πράξεις V. 266. μέθετε PC. μέθετε
 με V alii que. 267. κλίνατ' οὐ V. κλινάτε μ' alii.
 ποσὶ Barnesius] ποσὶ 269. ὅσσοισι PC. ὅσοις ceteri.
 271. οὐκέτι μάτηρ] οὐκέτι δὴ μάτηρ PC et Ald. ab
 correctore qui anapaesticum dimetrum facere voluit.
 271. ἔστιν] ἐστί VB. Videtur correctoris esse
 syllabas aliquot, quae exciderunt, suppletis.
 272. ὀρῶντων] ὀρῶντην Elmsleius, quem v. ad Aristoph.
 Acharn. 733. 275. σε addidit Porsonus. 283.
 ψυχῆς om. B et quattuor alii, in quibus φίλον ad-
 ditum post εἴσορᾶν. Sic in iisdem v. 289. ἦβης ἔχου-
 σ' ἐν οἷς ἑτερπόμην ἐγὼ, illato ab correctore ἐγὼ, quum
 vera eum lateret scriptura ἔχουσα δῶρ' ἐν οἷς, quae
 est in Valisique. 285. Θεσσαλῶν Ald. ex schol. θεσ-
 σαλῶν codices. 287. οὐκ] κοῦκ Hartungus. 291.
 καταθεῖν — βίου] ἐκλείπειν — βίον Hartungus.
 294. φιτύσειν] φυτεύσειν B alii que; sed B in marg. γρ.
 φιτύσειν. 295. ἔζων V alii que. ἔζην alii, quod legit
 grammaticus in Etym. M. p. 413, 8. qui addit ὠφειλεν
 εἶναι ἔζων. Eadem diversitas v. 651. 298. ἐξέπραξεν
 PC. ἐπραξεν V. εἰσέπραξεν alii. 299. σὺ νῦν μοι V.
 σύ μοι νῦν B alii que. σὺ δ' ἡμῖν P. σὺ δὴ μοι Flor. unus.

EURIPIDES.

μὴ δὴτα δράσης ταῦτά γ', αἰτοῦμαι σ' ἐγώ.
 ἐχθρὰ γὰρ ἢ πῖοῦσα μητρυιὰ τέκνοις
 τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. 310
 καὶ παῖς μὲν ἄρσιν πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
 σὺ δ' ὦ τέκνον μοι πῶς κορευθήσεται καλῶς;
 ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί;
 μὴ σοὶ τιν' αἰσχροῖαν προσβαλοῦσα κληδόνα 315
 ἦβης ἐν ἀκμῇ σου διαφθεῖρῃ γάμους.
 οὐ γὰρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
 οὐτ' ἐν τόκοισι τοῖσι σοῖσι θαρσυνεῖ
 παροῦσ', ἴν' οὐδὲν μητρός εὐμενέστερον.
 δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ εἰς αὔριον 320
 οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
 ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκέτ' οὖσι λέξομαι.
 χαίροντες εὐφραίνεσθε· καὶ σοὶ μὲν, πόσι,
 γυναικ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
 ὑμῖν δὲ, παῖδες, μητρός ἐκπεφυκέναι. 325
 XO. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἄζομαι·
 δράσει τάδ', εἴπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνει.
 ΑΔ. ἔσται τάδ' ἔσται, μὴ τρέσῃς· ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 καὶ ζῶσαν εἶχον καὶ θανοῦσ' ἐμὴ γυνή
 μόνῃ κεκλήσει, κοῦτις ἀντὶ σοῦ ποτε 330
 τόνδ' ἄνδρα νύμφῃ Θεσσαλὶς προσφθέγγετα·
 οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρός εὐγενούς
 οὐτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτῃ γυνή.
 ἄλις δὲ παίδων· τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σοὺ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα. 335
 οἷσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σὸν,
 ἀλλ' ἐς τ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχη, γύναι,
 στρυγῶν μὲν ἢ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
 σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα 340
 ψυχῆς ἔσωσας. ἄρ' αὖ μοι στένειν πάρα
 τοιᾶσδ' ἀμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;
 παύσω δὲ κύμους ἔμφοτον θ' ὀμιλίας
 στεφάνους τε μοῦσάν θ', ἢ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους.
 οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἐτι 345
 οὐτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Λίβυν λαβεῖν
 αὐλόν· σὺ γὰρ μου τέρπιν ἐξείλου βίου.
 σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν
 εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
 ὦ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας 350
 ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
 δόξω γυναικα καίπερ οὐκ ἐχῶν ἔχειν,
 ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρπιν, ἀλλ' ὅμως βάρος
 ψυχῆς ἀπαντλοῖην ἂν· ἐν δ' ὀνειράσι
 φοιτώσά μ' εὐφραίνειν ἂν. ἡδὺ γὰρ φίλους 355
 κἀν νυκτὶ λεύσσειν, ὄντιν' ἂν παρῇ χρόνον.
 εἰ δ' Ὀρφείως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῇν,
 ὥστ' ἢ κόρην Δήμητρος ἢ κείνης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἔξ "Αἰδοῦ λαβεῖν,
 κατήλθον ἂν, καὶ μ' οὐθ' ὁ Πλούτωνος κύων 360
 οὐθ' οὐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων

312. δν καὶ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν.

Versum 312., repetitum ex 195., eiecit Piersonus.
 314. ποίας] πικρὰς Hartungus. 318. τοῖσι σοῖσι
 V alii que. τοῖσι om. PC, qui eius loco τέκνον ad-
 dunt in fine versus, simili interpolatione ut v. 283.
 σοῖσι] σοῖς σε Nauckius. 320. εἰς αὔριον VB.
 ἐς αὔριον alii. 326. οὐχ ἄζομαι] οὐχ' ἄζομαι B. οὐ
 χάζομαι alii. 327. εἴπερ — ἀμαρτάνει V alii que.
 ἦνπερ — ἀμαρτάνῃ PC. 333. ἄλλως] ἄλλων
 Wakefieldus. ἐκπρεπεστάτῃ] εὐπρεπεστάτῃ V alii
 que nonnulli. 355. φίλους V. φίλοις plerique.
 358. ὥστ' ἢ Reiskius] ὥς τὴν

ἔσχον, πρὶν ἔς φῶς σὸν καταστήσαι βίον.
 ἀλλ' οὖν ἐκέισε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,
 καὶ δῶμ' ἐτοίμαζ', ὡς εὐνοικήσουσά μοι.
 ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
 365 σοὶ τοῦσδε θεῖναι πλευρά τ' ἐκτείνειν πέλας
 πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανῶν ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην τῆς μόνης πιστῆς ἔμοι.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἐγὼ σοὶ πένθος ὡς φίλος φίλῳ
 370 λυπρὸν εὐνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἀξία.
 ΑΛ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
 πατρός λέγοντος μὴ γαμῖν ἄλλην ποτὲ
 γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.
 ΑΔ. καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
 ΑΛ. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου.
 375 ΑΔ. δέχομαι, φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερὸς.
 ΑΔ. σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μῆτηρ τέκνοις.
 ΑΔ. πολλή μ' ἀνάγκη σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.
 ΑΛ. ὦ τέκν', ὅτε Ζῆν χρῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω.
 ΑΔ. οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονοῦμενος;
 380 ΑΔ. χρόνος μαλ' αἶξε σ'· οὐδὲν ἔσθ' ὁ κατθανών.
 ΑΔ. ἄγου με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν ἄγου κάτω.
 ΑΛ. ἄρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.
 ΑΔ. ὦ δαίμον, οἷας εὐζύγῳ μ' ἀποστερεῖς.
 ΑΛ. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὅμμα μου βαρύνεται.
 385 ΑΔ. ἀπωλόμην ἄρ', εἴ με δὴ λείψεις, γύναι.
 ΑΛ. ὡς οὐκέτ' οὐσαν οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.
 ΑΔ. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπης παῖδας σέθεν.
 ΑΛ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ'. ἀλλὰ χαίρειτ', ὦ τέκνα.
 ΑΔ. βλέπον πρὸς αὐτοὺς βλέπων. ΑΔ. οὐδὲν εἰμ' ἔτι.
 ΑΔ. τί δράς; προλείπεις; ΑΔ. χαῖρ'. ΑΔ. ἀπωλόμην
 391 τάλας.

ΧΟ. βέβηκεν, οὐκέτ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

ΕΤΗΜΛΟΣ.

ἰὼ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω
 βέβακεν, οὐκέτ' ἔστιν, ὦ πάτερ, ὑφ' ἁλίῳ.
 395 προλιπούσα δ' ἄμδον βίον
 ὠρφάνισεν τλάμων.
 ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον
 καὶ παρατόνους χέρας.
 ὑπάκουσον, ἄκουσον, ὦ μάτερ, ἀντιάζω.
 400 ἐγὼ σ' ἐγὼ, μάτερ,
 — — — — — καλοῦμαι ὁ
 σὸς ποτὶ σοῖσι πίτνων στόμασιν νεοσσός.
 ΑΔ. τήν γ' οὐ κλύουσάν οὐδ' ὀρώσαν· ὥστ' ἐγὼ
 405 καὶ σφὺς βαρεῖα συμφορὰ πεπλήγμεθα.
 ΕΤ. νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλας
 μονόστολός τε ματρός· ὦ σχέτλια δὴ παθὼν
 ἐγὼ ἔργα — — — — — σύ τε,
 410 εὐγκασί μοι κούρα,
 — — — — — συντέτρας·
 — — — — — ὦ πάτερ,
 ἄνονατ' ἄνονατ' ἐνύμφευσας, οὐδὲ γήρως
 ἔβας τέλος εὖν τῶδ'.

393—403. = 406—415.

ἔφθιτο γὰρ πάρος.
 οἰχομένας δὲ σοῦ, μάτερ, ὅλῳλεν οἶκος.
 415 ΧΟ. Ἀδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 οὐ γὰρ τι πρῶτος οὐδὲ λοῖσθος βροτῶν
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακές· γίγνωσκε δὲ
 ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
 ΑΔ. ἐπίσταμαί τε κοῦκ ἄφνω κακὸν τόδε
 420 προσέπατ'· εἰδὼς δ' αὐτ' ἑτερόμην πάλαι.
 ἀλλ' ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,
 πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηχῆσατε
 παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
 425 πᾶσιν δὲ θεσσαλοῖσιν ὧν ἐγὼ κρατῶ
 πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω
 κουρᾷ εὐρήκει καὶ μελαγχίμοις πέπλοις·
 τέθριππά θ' οἱ Ζεῦγνυσθε καὶ μονάμπυκας
 πώλους, σιδήρῳ τέμνετε αὐχένων φόβην
 430 αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστῳ, μὴ λύρας κτύπος
 ἔστω σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας·
 οὐ γὰρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τοῦδ' οὐδ' ἀμείνων· εἰς ἔμ' ἀξία δέ μοι
 τιμάν, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη.

ΧΟ. ὦ Πελίου θυγάτερ,
 435 χαίρουσά μοι εἰν Ἀἶδα δόμοισιν
 τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύεις.
 ἴστω δ' Ἀἶδας ὁ μελαγχαῖτας θεός, ὅς τ' ἐπὶ κῶπα
 πηδάλῳ τε γέρων
 440 νεκροπομπὸς ἵζει,
 πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίστην
 λίμαν· Ἀχεροντίαν πορεύσας ἑλάτῃ δικῶπι.
 πολλὰ σε μουσοπόλοι
 445 μέλψουσι καθ' ἐπτάτονον τ' ὀρεῖαν
 χέλυν ἔν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις,
 Σπάρτα κυκλὰς ἀνικα Καρνείου περινίσσεται ὥρα
 μηνὸς ἀειρομένας
 450 παννύχου σελάνας,
 λιπαραισί τ' ἐν ὀλβίας Ἀθάναις.
 τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μοι πᾶν μελέων ἁοιδοῖς.
 εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἶη,
 455 δυναίμαν δὲ σε πέμψαι
 φάος ἐξ Ἀἶδα τεράμνυν
 Κωκυτοῦ τε βρέθρων
 ποταμῖα νετρία τε κῶπα.
 460 σὺ γάρ, ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
 σὺ τὸν αὐτὰς
 ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι
 ψυχᾶς ἐξ Ἀἶδα. κούφα σοι
 χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
 καινὸν ἔλοιτο λέχος πόσις, ἢ μάλ' ἐμοὶ τ' ἂν εἶη

435—444. = 445—454.

455—465. = 466—475.

372. ποτὲ PC. τινὰ ceteri. 378. μ' Monkins] γ'
 379. χρῆν] χρῆ V. 386. ἄρ'] ἂν V. 391. προ-
 λείπεις C. προλείπεις με ceteri. 395. ἁλίῳ PC.
 ἡλίῳ ceteri. 400. ἀντιάζω. | ἐγὼ σ' ἐγὼ, μάτερ PC.
 ἀντιάζω σ' ἐγὼ μάτερ V alii. 402. Exceiderunt
 duae syllabae. Inepte Ald. νῦν γε. καλοῦμαι PC.
 καλοῦμαι σ' ceteri. 403. πίτνων Monkins] πίτνων
 404. γ' addidit Hermannus. ὥστ'] ὡς Kirch-
 hofius. 406. πάτερ λείπομαι PC. λείπομαι πάτερ
 ceteri. 407. τε addunt PC, om. ceteri. 410.
 σύγκασι μοι Hermannus] μοι σύγκασι. Lacunas horum
 versuum monstrant versus in strophā positi.

420. τε V alii. 426. πένθους V et
 Flor unus. πένθος ceteri. 427. μελαγχίμοις (μελαγ-
 χείμοις V) πέπλοις V alii. (ut Phoen. versu spurio 372.
 κάρα εὐρήκης καὶ πέπλους μελαγχίμους). μελαμπέπλω
 στολῇ PC. 434. τιμάν V alii. 439. κῶπα PC. κῶπη
 μόνη] μόνην V. λίαν B alii. 440. nonnulli. 445.
 ὦ PC. ἰὼ ceteri. 446. αἶδα P. αἶδας ceteri.
 δόμοισι] δόμοις V alii. 449. κῶπα PC. κῶπη
 ceteri. 446. ὀρεῖαν PC. οὐρεῖαν VB alii. 447.
 κλέοντες Elmsleius] κλείοντες 449. κυκλὰς
 Scaliger] κύκλος ὥρα] ὥρας apud Hesychium, Πε-
 ρινίσσεται ὥρας: περιέρχεται τὰς ὥρας. 459. κωκυ-
 τοῦ τε βρέθρων Havn. alii. 460. nonnulli. καὶ κωκυτοῦ
 τε βρέθρων V. 461. αὐτὰς Erfurdinus] σαυτὰς V alii-
 que. ἐαυτῆς P. 463. ἐπάνωθε Erfurdinus] ἐπάνωθεν
 464. λέχος πόσις] πόσις λέχος PC. μάλ' iidem.
 μάλ' ἂν ceteri. ἐμοὶ τ' Hermannus] ἐμοίγ'

- στουγηθείς τέκνοις τε τοῖς σοῖς.
ματέρος οὐ θελούσας
πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραίου
— — — — —
ὄν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι
σχετλίῳ, πολὺν ἔχοντε χαίταν.
σὺ δ' ἐν ἥβῃ
νέᾳ προθανοῦσα φωτὸς οἶχει.
τοιαύτας εἶη μοι κύρσαι
ἔνδυσάδος φιλίας ἀλόχου· τὸ γὰρ
ἐν βίῳ σπάνιον μέρος· ἦ γὰρ ἔμοιγ' ἄλυπος
δι' αἰῶνος ἂν ζυνεῖη.
- ΗΡΑΚΛΗΣ.
ζένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιχάνω;
ΧΟ. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
ἀλλ' εἰπέ χρεῖα τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
πέμπει, Φεραίων ἄστου προσβῆναι τόδε.
ΗΡ. Τυρυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ χόνον.
ΧΟ. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ ζυνέζευξαι πλάνῳ;
ΗΡ. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους μέτα.
ΧΟ. πῶς οὖν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἰ ζένου;
ΗΡ. ἄπειρος· οὐπω Βιστόνων ἦλθον χθόνα.
ΧΟ. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
ΗΡ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοὺς πόνοὺς οἶδ' ἔμοι.
ΧΟ. κτανὼν ἄρ' ἤξει ἡ θανῶν αὐτοῦ μενεῖς.
ΗΡ. οὐ τόνδ' ἄγνων πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;
ΗΡ. πῶλους ἀπάξω κοιράνῳ Τυρυνθίῳ.
ΧΟ. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
ΗΡ. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτῆρων ἄπο.
ΧΟ. ἀλλ' ἄνδρας ἄρταμοῖσι λαιψηραῖς γνάθοις.
ΗΡ. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων, λέγεις.
ΧΟ. φάτνας ἰδοὺς ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
ΗΡ. τίνας δ' ὁ θρέψας παῖς πατρός κομπάζεται;
ΧΟ. Ἄρεως, Ζαχρύσου Θρηκίας πέλτης ἄναξ.
ΗΡ. καὶ τόνδε τοῦμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις·
σκληρὸς γὰρ αἶι καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται,
εἰ χρή με παισὶν οὓς Ἄρης ἐγείνατο
μᾶχρην ζυνάσσει, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
αὐθις δὲ Κύκνῳ, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
ἄγωνα πῶλοις δεσπότην τε συμβαλῶν.
ἀλλ' οὕτως ἔστιν ὅς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
τρέσαντα χεῖρα πολεμίαν ποτ' ὤψεται.
ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κίονος χθονός
Ἄδμητος ἔξω δωματίων πορεύεται.
ΑΔ. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
ΗΡ. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ.
ΑΔ. θέλοιμ' ἂν· εὐνοῦν δ' ὄντα σ' ἔξεπιστάμαι.
ΗΡ. τί χρῆμα κουρᾷ τῆδε πενθίμῳ πρέπεις;
ΑΔ. θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
ΗΡ. ἀπ' οὖν τέκνων σὼν πημονὴν εἵργει θεός.
- 465 ΑΔ. Ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες οὓς ἔφυς· ἐγώ.
ΗΡ. πατήρ γε μὴν ὠραίος, εἴπερ οἴχεται.
ΑΔ. κἀκεῖνος ἔστι χη τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
ΗΡ. οὐ μὴν γυνὴ γ' ὄλωλεν Ἀλκηστὶς σέθεν;
ΑΔ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
ΗΡ. πότερα θανούσης εἴπας ἢ Ζώσης πέρι;
ΑΔ. ἔστιν τε κοῦκέτ' ἔστιν, ἀλλ' οὐκ εἰ δέ με.
ΗΡ. οὐδὲν τι μᾶλλον οἶδ'· ἄσχημα γὰρ λέγεις.
ΑΔ. οὐκ οἶσθα μοῖρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεῶν;
ΗΡ. οἶδ' ἀντί σου γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
ΑΔ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἴπερ ἦνεσεν τάδε;
ΗΡ. ἂ, μὴ πρόκλα· ἄκοιτιν, ἐς τόδ' ἀναβαλοῦ.
ΑΔ. τέθνηχ' ὁ μέλλων κοῦκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
ΗΡ. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
ΑΔ. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
ΗΡ. τί δῆτα κλάεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
ΑΔ. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
ΗΡ. ὀθνεῖος, ἦ σοὶ ζυγηνῆς γεγῶσά τις;
ΑΔ. ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαῖα δόμοις.
ΗΡ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις ποῖσιν ὤλεσεν βίον;
ΑΔ. πατρός θανόντος ἐνθάδ' ὠρφανεύετο.
ΗΡ. φεῦ.
εἶθ' ἡῦρομέν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.
ΑΔ. ὡς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον;
ΗΡ. ζένων πρὸς ἄλλων ἔστιαν πορεύσομαι.
ΑΔ. οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
ΗΡ. λυπούμενός ὃκληρὸς, εἰ μόλοι, ζένους.
ΑΔ. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους.
ΗΡ. αἰσχροὺς παρὰ κλάουσι θοινᾶσθαι φίλοις.
ΑΔ. χωρὶς ζενῶνές εἰσιν οἱ σ' εἰσάξομεν,
ΗΡ. μέθες με, καὶ σοὶ μυρίαν ἔξω χρίν.
ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἔστιαν μολεῖν.
ἡγοῦ σὺ τῶνδε δωματίων ἐξωπίους
ζενῶνας οἶξας, τοῖς τ' ἐφρεστώσιν φράσον
σῖτων παρεῖναι πληθός· ἐν δὲ κλῆσατε
θύρας μεσαύλους· οὐ πρόπει θοινωμένους
κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ζένους.
ΧΟ. τί δρᾷς; τοσαύτης ζυμφορᾶς προκειμένης,
Ἄδμητε, τολμᾷς ξενοδοχεῖν; τί μῶρος εἰ;
ΑΔ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπῆλασα
ζένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπῆνεσας;
οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι ζυμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν
μείων ἐγίγνετ', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακόν,
δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροζένους.
αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ζένου,
ὅταν ποτ' Ἀργούς διψίαν ἔλθω χθόνα.
ΧΟ. πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
φίλου μολόντος ἀνδρός, ἐως αὐτὸς λέγεις;
ΑΔ. οὐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισεν.
καὶ τῷ μὲν, οἶμαι, δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ
οὐδ' αἰνέσει με· τὰμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ζένους.
ΧΟ. ὦ πολύξεινος καὶ ἐλευθερος ἀνδρὸς αἶι ποτ' οἶκος,
σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων

569—578. = 579—587.

472. κύρσαι Musgravius] κυρήσαι 473. τὸ Erfurdtius] τοῦτο 474. γὰρ C Lasc. et Ald. γὰρ ἂν ceteri. 477. κιχάνω Victorius] κιχάνω 479. χθόνα] πόλιν PC. Verbis Φεραίων ἄστου, πόλιν Θεσσαλῶν utitur scholiasta. 480. Φεραίων] Φεραίων V et Lasc. cum schol. 482. συνέζευξαι PC. προσέζευξαι ceteri: de qua v. Nauck, Stud. Eurip. 2. p. 63. 487. τοὺς πόνοὺς Monkus (et πόνοὺς, sine articulo, P., μὴν πόνοὺς C.)] τοῖς πόνοις 498. Ἄρεως C et pr. B et Lasc. ἄρεος ceteri. 501. οὓς V aliiq. οἷς PC. 504. συμβαλῶν Lasc. συμβαλῶν codices. 506. πολεμίαν Havii. et Flor. unns. πολεμίων ceteri. 509. τ' habent V et schol., om. ceteri.

520. πέρι PC. ἔτι ceteri. 526. α] ἂ α V et Flor. duo ἀναβαλοῦ] ἀμβαλοῦ Nauckius. 538. ἄλλων] ἄλλην PC. 542. αἰσχροὺς] αἰσχροὺς τι Elmsleius. 543. εἰσάξομεν V. ἐσάξομεν alii. 546. τῶνδε] τῷδε Par. unns. 551. τοσαύτης PC. τοιαύτης ceteri. προκειμένης] προσκειμένης Monkus. 558. ἐχθροζένους PC. κακοζένους VB aliiq. 560. ὅταν ποτ'] ὅτανπερ PC. 569. ὦ] ἰὼ VB.

ἡΐωσε ναίειν, ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας ἐν δόμοις γενέσθαι, δοχμῖαν διὰ κλιτύων βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ποιμνίτας ὑμεναίους. ἔν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλῖαι τε λύγκες, ἔβα δὲ λιπούσ' Ὀθρυος νάπαν λεόντων ἃ δαφρινὸς ἴλα· χόρευσε δ' ἄμφι σὺν κιθάραν, Φοῖβε, ποικιλόθριξ νεβρὸς ὑψικόμων πέραν βοιβίαν λίμναν· ἀρότοις δὲ γυῖν χαίρουσ' εὐφροني μολπᾷ. τοιγὰρ πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖ παρὰ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν· ἀρότοις δὲ γυῖν καὶ πεδίων δαπέδοις ὅρον ἄμφι μὲν ἀελίου κνεφαίαν ἰππόστασιν αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται, πόντιόν τ' Αἰγαίω·ν ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει. καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας δέξαστο Ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ, τὰς φίλας κλάων ἀλόχου νέκυν ἐν [αἰδῷ. δύμασιν ἀρτιθάνῃ· τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς ἐν τοῖς ἀρτιθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. πρὸς δ' ἐμὰ ψυχᾷ θάρσος ἦσται θεοσεβῇ φῶτα κενὰ πράξειν.	575 580 585 590 595 600 605
ΑΔ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὲς παρουσία, νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι φέρουσιν ἄρδην ἐς τάφον τε καὶ πυράν· ὑμεῖς δὲ τὴν θανούσαν, ὡς νομίζεται, προσεΐπατ' ἔξειουσιν ὑστάτην ὁδόν. ΧΟ. καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ στείχοντ', ὁπαδοὺς τ' ἐν χερσὶν δάμαρτι σῇ κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάματα. ΦΕΡΗΣ. ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκαμύν, τέκνον· ἑσθλῆς γὰρ, οὐδεὶς ἀντερεῖ, καὶ σῷφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα. δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς ἴτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεῖων, ἥτις γε τῆς σῆς προὔθανε ψυχῆς, τέκνον, καὶ μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, οὐδ' εἴασε σοῦ στερέντα γῆρα πενθίμῳ καταφθίνειν, πάρσας δ' ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον γυναιεῖν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε. ὦ τόνδε μὲν σῶσας, ἀναστήσασα δὲ ἡμᾶς πίτνοντας, χαῖρε, κἂν Αἰδου δόμοις εὖ σοι γένοιτο. φημί τοιούτους γάμους λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμῖν οὐκ ἄξιον.	610 615 620 625
572. ἔτλα] ἔτλη VB aliiqque. 583. χόρευσε Mon- kius] ἐχόρευσε 588. τοιγὰρ] τοιγὰρ τοι V. 589. οἰκεῖ Marklandus] οἰκεῖς 595. τ' PC. δ' ceteri. Αἰγαίων' ex scholiasta] αἰγαίων 598. Ξεῖνον Ald. ξένον codices. 599. φίλας Ald. φιλίας codices. 604. πρὸς] ἄγαμαι. πρὸς VB aliiqque. ἄγαμαι recte de- letum in C: unde omissum in apographis eius et Lasc. 608. ἐς Eustathius p. 707, 37. εἰς VB aliiqque. πρὸς PC. 617. δύσφορα PC. δυσμενῇ VB aliiqque. 622. καταφθίνειν Moukíus] καταφθινεῖν 623. εὐ- κλεέστατον BPC. εὐκλεέστερον V. 626. πίτνοντας Flor. duo. πιτνόντας V. πιτνούντας alii. κἂν PC. κεῖν vel κ' εἰν ceteri.	630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685
ΑΔ. οὐτ' ἡλθες ἐς τόνδ' ἔξ ἐμοῦ κληθεῖς τάφον οὐτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω. κόσμον δὲ τὸν σὸν οὐποθ' ἦδ' ἐνδύσεται· οὐ γὰρ τι τῶν σῶν ἐνδὲς ταφῆσεται. τότε ζυναλγείν χρῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ. σὺ δ' ἐκποδῶν στὰς καὶ παρείς ἄλλω θανεῖν νέψ γέρων ὦν τόνδ' ἀποιμύζει νεκρόν; οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ, οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίου δ' ἄφ' αἵματος μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα. ἔδειξας εἰς ἐλεγχον ἔξελθὼν ὅς εἰ, καὶ μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι. ἢ τὰρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχία, ὅς τηλίκοςδ' ὦν κἂπὶ τέρμ' ἦκων βίου οὐκ ἠθέλησας, οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς καθανῶν, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνεῖαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τ' ἂν ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην. καίτοι καλὸν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἡγωνίσω, τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς καθανῶν, βραχὺς δέ σοι πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος· κἀγὼ τ' ἂν ἔζων χῆδε τὸν λοιπὸν χρόνον, κοῦκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἑμοῖς. καὶ μὴν ὅσ' ἄνδρα χρῆ παθεῖν εὐδαίμονα πέπονθας· ἦβησας μὲν ἐν τυραννίδι, παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων, ὥστ' οὐκ ἄτεκνος καθανῶν ἄλλοις δόμον λείπειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι. οὐ μὴν ἔρεῖς γέ μ' ὡς ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας θανεῖν προὔδωκας, ὅστις αἰδόφρων πρὸς σ' ἦν μάλιστα, κἀντὶ τῶνδ' ἐμοὶ χάριν τοιάνδε καὶ σὺ χῆ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην. τοιγὰρ φυτεῖων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις, οἱ γηροβοσκῆσουσι καὶ θανόντα σε περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν. οὐ γὰρ σ' ἔγωγε τῇδ' ἐμῇ ἀψυῷ χερὶ· τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦπὶ σ'· εἰ δ' ἄλλου τυχὼν σωτήρης αὐγὰς εἰσῶρ, κείνου λέγω καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον. μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν, γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου. ἦν δ' ἔγγυς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται θνήσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρὺ. ΧΟ. παύσασθ' ἄλλος γὰρ ἡ παρούσα συμφορὰ, ὦ παῖ· πατρός δὲ μὴ παροῦσας φρένας, ΦΕ. ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς, πότερα λυδὸν ἢ Φρύγα κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν; οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν με κἀπὸ Θεσσαλοῦ πατρός γεγῶτα γυνήσις ἐλευθερον; ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους ρίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐφεινάμην κᾶθρεψ', ὀφείλω δ' οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν· οὐ γὰρ πατῶν τόνδ' ἐδεξάμην νόμον, παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν. σαντῷ γὰρ, εἴτε δυστυχὴς εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφους· ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν ἔχεις. πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλήθους δέ σοι γύας	630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685

588—596. = 597—605.

635. ἀποιμύζει V. ἀποιμύζει vel ἀποιμύζει vel
ἀποιμύζει alii. 647. τ' ἂν Elmsleius] τ' (τέ γ' PC)
μόνην BPC. ἐμόν V. 651. ἔζων] ἔζην B et Flor.
tres: v. ad v. 295. 658. ἀτιμάζοντα σὸν — προὔδω-
κας PC. ἀτιμᾶζων τὸ σὸν — προὔδωκα σ' VB.
674. ὦ παῖ ex versu proximo pro alio vocabulo illatum
videtur Elmsleio. φρένας] φρένα PC.

λείψω· πατρός γάρ ταυτ' ἔδεξάμην πάρα.
 τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ; 689
 μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ.
 χαίρεις ὀρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
 ἢ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
 χρόνον, τὸ δὲ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
 σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
 καὶ ζῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, 695
 ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
 λέγεις, γυναικὸς, ὦ κάκιθ', ἡσσημένως,
 ἢ τοῦ καλοῦ σοῦ προῦθανεν νεανίου;
 σοφῶς δ' ἐφηῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
 εἰ τὴν παρούσαν καταναεῖν πείσεις ἀεὶ 700
 γυναιχ' ὑπὲρ σοῦ· κῆτ' ὀνειδίζεις φίλοις
 τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τὰδ' αὐτὸς ἄν κακός;
 σίγα· νόμιζε δ', εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
 ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
 ἔρεις, ἀκούσει πολλὰ καὶ ψευδὴ κακά. 705
 ΧΟ. πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρὶν κακά·
 παῦσαι δὲ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.
 ΑΔ. λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος· εἰ δ' ἄλγεις κλύων
 τάληθές, οὐ χρὴν σ' εἰς ἔμ' ἔξαμαρτάνειν.
 ΦΕ. σοῦ δ' ἂν προθνήσκων μάλλον ἐξημάρτανον.
 ΑΔ. ταυτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;
 ΦΕ. ψυχὴ μὲν ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν.
 ΑΔ. καὶ μὴν Διὸς γε μείζον' ἂν ζῆσθαι χρόνον.
 ΦΕ. ἀρᾷ γονεῦσιν οὐδὲν ἔκδικον παθῶν;
 ΑΔ. μακροῦ βίου γὰρ ἡσθόμην ἐρῶντά σε.
 ΦΕ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
 ΑΔ. σημεία τῆς σῆς, ὦ κάκιστ', ἀψυχίας.
 ΦΕ. οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ'· οὐκ ἔρεις τόδε.
 ΑΔ. φεῦ·
 εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδὲ γ' ἐς χρεῖαν ποτέ.
 ΦΕ. μνήστευε πολλὰς, ὡς θάνωσι πλείονες.
 ΑΔ. σοὶ τοῦτ' ὀνειδος· οὐ γὰρ ἠθελες θανεῖν.
 ΦΕ. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.
 ΑΔ. κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.
 ΦΕ. οὐκ ἐγγελάς γέροντα βασταῶζων νεκρόν.
 ΑΔ. θανεῖ γε μέντοι δυσκλειῆς, ὅταν θάνῃς.
 ΦΕ. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
 ΑΔ. φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέων.
 ΦΕ. ἦδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφηῦρες ἄφρονα.
 ΑΔ. ἀπελθε, καί με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
 ΦΕ. ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὦν αὐτῆς φονεὺς,
 δίκας δὲ δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.
 ἢ τάρ' Ἀκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν,
 εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.
 ΑΔ. ἔρρων νυν αὐτὸς χη Ξυνοικήσασά σοι,
 ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιον,
 γηράσκειτ'· οὐ γὰρ τῷδ' ἔτ' ἐς ταυτὸν στέγος
 νεῖσθ'· εἰ δ' ἄπειπὲν χρὴν με κηρύκων ὑπο
 τὴν σὴν πατρῴαν ἐστίαν, ἀπείπον ἂν.
 ἡμεῖς δὲ, τοὺν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακὸν,
 στεῖχωμεν, ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν. 740
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, σχετλιά τόλμης,
 ὦ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
 χαῖρε· πρόφρων σε χθονίος θ' Ἑρμῆς

689. ἠδίκηκα] ἠδίκησα PC. 693. σμικρὸν] μικρὸν V. 700. πείσεις ἀεὶ] πείσεις ἂν PC. 713. ζῆς] Ζῶις VB aliiq. 714. 715. post 719. collocat Nauckius. 719. τοῦδὲ γ' τοῦδ' ἔτ' Kirchhoffius. 729. καί με] καμὲ VB. 731. δὲ] τε VB. σοῖσι] τοῖσι V. 734. ἔρρων scriptura ab schol. memorata. ἔρροις VB aliiq. ἔρρου PC. 736. τῷδ' ἔτ' Elmsleius] τῷδ' ἔτ' PC. τῷδ' γ' ceteri. 739. τοὺν ποσὶν] τοῦμποσὶ VB.

Ἄιδης τε δέχοιτ'· εἰ δέ τι κάκεῖ
 πλέον ἔστ' ἀγαθός, τούτων μετέχουσ' 745
 Ἄιδου νύμφη παρεδρεῦσι.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πολλοὺς μὲν ἦδη κάπῳ παντοίας χθονὸς
 Ξένους μολόντας οἷδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
 οἷς δεῖπνα προῦθηκ', ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω Ξένου
 κακίον' ἐς τήνδ' ἐστίαν ἔδεξάμην· 750
 ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὀρῶν
 εἰσῆλθε κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
 ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
 τὰ προστυχόντα Ξένια συμφορὰν μαθῶν,
 ἀλλ' εἰ τι μὴ φέροιμεν, ὥτρυνεν φέρειν. 755
 ποτῆρα δ' ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν
 πίνει μελαίνης μητροῦν εὐζῶρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
 οἴνου· στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις,
 ἄμους' ὕλακτῶν, δισάδ' ἣν μέλη κλύειν· 760
 ὁ μὲν γὰρ ἦδε τῶν ἐν Ἀδμήτῳ κακῶν
 οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλάομεν
 δέσποιναν. ὅμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν Ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμήτος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστίω
 Ξένον, πανοῦργον κλῆπα καὶ ληστήν τινα,
 ἢ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφεσπόμεν,
 οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἀποιμύζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἢ μοι πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν 770
 μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἑρρύετο,
 ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρὸς. ἄρα τὸν Ξένον
 στυγῶ δικαίως ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;
 ΗΓ. οὔτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς Ξένοις τὸν πρόσπολον
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί. 775
 σὺ δ' ἀνδρ' ἐταῖρον δεσπότην παρόνθ' ὀρῶν
 στυγνῷ προσώπῳ καὶ Ξυνωφρωμένῳ
 δέχει, θυραῖον πῆμα καὶ ληστὴν ἔχων.
 δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένῃ.
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἦν ἔχει φύσιν;
 οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἀκούέ μου. 780
 βροτοῖς ἅπασι καταθάνειν ὀρεῖται,
 κοῦκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
 τὴν αὐρίον μέλλουσιν εἰ βιώσεται·
 τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται·
 κάστ' οὐ διδακτόν, οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.
 ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
 εὐφραине σαυτὸν, πίνε, τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 τίμα δὲ καὶ τὴν πλείστον ἡδίστην θεῶν
 Κύπριχ βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα, καὶ πιθοῦ λόγῳ
 ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
 οἶμαι μὲν· οὐκ οὖν τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς
 πῖε μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας, 795
 στεφάνοις πυκασθείς; καὶ σάφ' οἶδ' ὀθούνεκα
 τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ Ξυνεστῶτος φρενῶν
 μεθορμῖε σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου.

755. φέροιμεν] φέροιεν V. 759. μυρσίνης Cauterus] μυρσίνος. πτόρθων μυρσίνης est v. 172. 780. οἶδας] οἰσθας Nauckius Stud. Eurip. 2. p. 71. οἰσθ' ἄρ' Hartungus. 781. οἶμαι] δοκῶ Plut. Mor. p. 107 c. 783. ἔστι θνητῶν] ἔστιν αὐτῶν Plutarchus. 792. πιθοῦ D.] πείθου 795. πύλας] τύχας V et plerique, cui in B adscriptum γρ. πύλας. Utrumque memorat schol. 797. φρενῶν] κακοῦ VB: utrumque fortasse ex coniectura grammaticī, qui etiam βλέπουσ coniectere poterat.

ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν,
ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ ἑνωφρωμένοις 800
ἀπασίν ἔστιν, ὥς γ' ἔμοι χρῆσθαι κριτῇ,
οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πρᾶσσομεν
οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.
ΗΡ. γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν 805
πένθει· δόμων γάρ ζωσι τῶνδε δεσπότηαι.
ΘΕ. τί ζωσιν; οὐ κάτοιισθα τὰν δόμοις κακά.
ΗΡ. εἰ μὴ τι σὸς με δεσπότης ἐψεύσατο.
ΘΕ. ἄγαν ἐκείνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.
ΗΡ. οὐ χρὴν μ' ὀθνεῖον γ' οὐνεκ' εὐ πάσχειν νεκροῦ; 810
ΘΕ. ἢ κάρτα μέντοι καὶ λίαν οἰκεῖος ἦν.
ΗΡ. μὴν ἑυφορὰν τιν' οὖσαν οὐκ ἔφραζέ μοι;
ΘΕ. χαίρων ἴθ' ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.
ΗΡ. δὲ οὐ θυραῖον πημάτων ἄρην ἀλόγος.
ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμεν σ' ὀρών. 815
ΗΡ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δειν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
ΘΕ. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις·
πένθος γάρ ἡμῖν ἔστι· καὶ κοῦραν βλέπεις
μελαμπέπλους στολομύς τε. ΗΡ. τίς δ' ὁ καθανών;
μὴν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ πατὴρ γέρων; 820
ΘΕ. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένη.
ΗΡ. τί φῆς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
ΘΕ. ἡδέϊτό γάρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.
ΗΡ. ὦ σχέτλι', οἷας ἡμπλακες ἑυναόρου.
ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη. 825
ΗΡ. ἀλλ' ἡσθόμεν μὲν ὅμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν
κοῦραν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἔπειθέ με
λέγων θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν.
βία δὲ θυμοῦ τάδ' ὑπερβαλὼν πύλας
ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις 830
πράσσοντος οὕτω. κῆτα κωμάζω κἀρα
στεφάνους πυκασθείς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
κακοῦ τοσοῦτου δύμασιν προσκειμένου.
ποῦ καὶ σφε θάπτει; ποῦ νιν εὐρήσω μολών;
ΘΕ. ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἢ π' Ἰλάρισαν φέρει, 835
τύμβον κατόπιν ἑσπτόν ἐκ προαστίου.
ΗΡ. ὦ πολλὰ τλάσα καρδία ψυχὴ τ' ἐμὴ,
νῦν δεῖξον οἶον παιῖδα σ' ἢ Τιτυνθία
Ἥλεκτρυόνης ἐγείνατ' Ἀλκμήνῃ Διί.
δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἄρτιως 840
γυναῖκα κὰς τόνδ' αὖθις ἰδρῶσαι δόμον
Ἄλκηστιν, Ἀδμήτῳ θ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν

807. κάτοιισθα] κατοῖισθα V cum scholio, οὐ προπα-
ροῦνται τὸ κατοῖισθα. 810. 811. post 813. collocat
Nauckius. 810. οὐ χρὴν μ'] οὐκουν PC. 811. οἰ-
κεῖος V et plerique cum schol. θυραῖος Flor. tres et
Lascaris. 820. In fine scholii ad hunc versum addi-
tur ταῦτα δὲ τὰ τρία ἐν τισιν οὐκ ἔγκειται. Non appa-
ret quos tres versus dicat, si recte habet numerus τρία:
nam duo tantum abesse possunt 818. 819. qui tamen
non dubitandum quin genuini sint. Stichomythia autem
similiter interruptur v. 1119—1125. 820. τι φροῦ-
δον VP et Flor. tres. Post φροῦδον in V expunctum
γένος. τίς φροῦδος ceteri. πατὴρ γέρων] γέρων
πατὴρ PC. 833. προσκειμένου Scaliger] προκειμέ-
νου 834. ποῦ] ποῖ Monkius. 835. Ἀλάρισαν Nau-
ckius] Ἀλάρισσαν, frequentī eodiem vitio: de quo dixit
L. Dindorfius in Thes. vol. 5. p. 115. Ἀλάρισσας (debe-
bat Ἀλάρισσος) Monkius. 837. ψυχὴ τ'] καὶ χεῖρ VPC
et Tzetza Hist. 2, 809. καρδία ψυχὴ τ' ἐμὴ est Or. 466.
839. Ἥλεκτρυόνης Havn. Ἥλεκτρυόνης ceteri, nisi
quod Ἥλεκτρυόνης B. De accentu dixi in Thes. vol. 4.
p. 128. ἐγείνατ' Blomfieldus] γείνατ' 841. κὰς D.]
κεῖς 842. θ'] δ' PC. 843. μελάμπεπλον] Scholiasta
in cod. B et ed. Arsenii, εἰδωλοποιεῖται μελαίνας πτε-

Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ
πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων. 845
κάνπερ λοχίας αὐτὸν ἐξ ἔδρας συθεῖς
μάρψω, κύκλῳ δὲ περιβάλω χερσὶν ἐμαῖν,
οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
μογούντα πλευρά, πρὶν γυναικ' ἐμοὶ μεθῇ.
ἦν δ' οὐν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας καὶ μὴ μόλῃ 850
πρὸς αἵματηρὸν πέλανον, εἰμι τῶν κάτω
Κόρης ἀνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους,
αἰτήσομαι τε· καὶ πέποιθ' ἄξιον ἄνω
Ἄλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
ὅς μ' ἐς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπήλασε, 855
καίπερ βαρεῖα ἑυφορὰ πεπληγμένος,
ἐκρυπτε δ', ὦν γενναῖος, αἰδεσθεῖς ἐμέ.
τίς τοῦδε μάλλον Θεοσαλῶν φιλόξενος;
τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγάρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς. 860
ΑΔ. ἰὼ ἰὼ, στυγναὶ πρόσδοι,
στυγναὶ δ' ὄψεις χήρων μελάθρων.
ἰὼ μοί μοι, αἰαὶ αἰαί,
ποῖ βῶ; πᾶ σῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
πῶς ἂν ὀλοίμαν; 865
ἢ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.
Ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναῖειν.
οὔτε γάρ αὐγὰς χαίρω προσορών,
οὔτ' ἐπὶ γαίᾳ πόδα πεζεύων·
τοιοῦν ὁμηρὸν μ' ἀποσυλῆσας 870
Ἄϊδη Θάνατος παρέδωκεν.
ΧΟ. πρόβα πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἰκων,
ΑΔ. αἰαί.
ΧΟ. πεπονθῶς ἄξι' αἰαγμάτων.
ΑΔ. ἐή.
ΧΟ. δι' ὀδύνas ἔβας, [ὠφέλεις, 875
σάφ' οἶδα· ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τὰν νέρθε δ' οὐδὲν
ΑΔ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
872—877. = 889—894.

ρυγας ἔχων ὁ Θάνατος: quī μελάμπτερον legisse vide-
tur, quod coniecit Musgravius. περτωτός 'Αἰδας diei-
tur v. 262.

845. πίνοντα] Fort. ἴζοντα. Animadvertit vitium
Hartungus: sed quod coniecit πίνοντα non aptum
hunc loco. 846. λοχίας] Schol. in V γρ. λοχίας
(λοχείας Cobetus). λοχᾶν γάρ αὐτὸν θέλει ὁ Ἡρακλῆς
κρυφθεῖς: unde λοχαῖας coniecit Hartungus, quod pro-
bandum foret, si de hac adiectivi significatione certius
constaret quam Anth. Pal. 15, 9. exemplo (ubi λοχαῖος
ἔρως Αἰακίδαο). Nec verisimile, quum in promptu esset
κρυφαῖας. Nam certum videtur, adiectivo poetam usum
esse cum ἔδρας coniungendo. Nihil est quod apud Sui-
dam s. v. Λοχεία legitur, λοχία δὲ διὰ τοῦ ἰ ἐπὶ τῆς ἐνέ-
δρας. 847. περιβάλω Monkius] περιβαλὼν vel περιβαλῶ

863. αἰαὶ αἰαὶ D.] ἔ vel ἔ ἔ plerique. αἰ αἰ P, αἰ αἰ
C. Quod ego restitui αἰαὶ αἰαὶ post ἰὼ μοί μοι legitur
Hipp. 889., nisi utrobique delendum est. 864. πᾶ
Porsonus. ποῖ VB et plerique. πῇ C. πᾶ — ὀλοί-
μαν] Incertum est utrum sic an πῇ — ὀλοίμην scrip-
sit poeta. Legitur quidem Hec. 1057. πᾶ βᾶ; πᾶ σῶ;
πᾶ κέλω; sed in anapaestis spondiacis, quorum pro-
pria est dialectus Dorica. 866. ἔτεκεν] ἔτεκε P.
ἔτικτεν, superscripto εκ, C. ἔτικτεν vel ἔτικτε ceteri.

872. αἰαὶ om. P. Interiectiones Admeti in hac
strophā extra metrum positae sunt. 873. πεπονθῶς
Hermannus] πέπονθας 874. 891. ἐή D.] ἔ ἔ 875.
νέρθε δ' Hermannus] νέρθεν 877. Indicavi lacunam,
eiceto interpolatoris supplemento ἄντα λυπρόν. Sen-
sus postulat πρόσωπον στενῶν θανοῦσας. στενάζων
πρόσωπον ἄντα coniecerat Hermannus.

- πρόσωπον ὁ ὁ — — —
 ΑΔ. ἐμνησας ὁ μου φρένας ἤλκωσεν·
 τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν
 πιστῆς ἀλόχου; μὴ ποτε γήμας 880
 ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τήσδε δόμοις.
 Ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βρωτῶν.
 μία γὰρ ψυχὴ· τῆς ὑπεραλγεῖν
 μέτριον ἄχθος·
 παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους 885
 εὐνάς θανάτοις κεραϊζομένας
 οὐ τλητὸν ὄραν, ἔξδον ἀτέκνους
 ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός.
 ΧΟ. τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει.
 ΑΔ. αἰαί.
 ΧΟ. πέρας δ' οὐδὲν τίθης ἀλγέων. 890
 ΑΔ. ἐή.
 ΧΟ. βαρέα μὲν φέρειν, [τος ὤλεσας
 ὅμως δὲ ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τλαθ'· οὐ σὺ πρῶ-
 ΑΔ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. γυναῖκα· συμφορὰ δ' ἐτέρους ἐτέρα
 πιέζει φανεῖσα θνατῶν.
 ΑΔ. ὦ μακρὰ πένθη λύπαι τε φίλων 895
 τῶν ὑπὸ γαίαν.
 τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβου
 τάφρον ἐς κοίλην, καὶ μετ' ἐκείνης
 τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
 δύο δ' ἀντὶ μιᾶς "Αἰδὸς ψυχὰς 900
 τὰς πιστοτάτας ἔξδον ἄν ἔσχεν ὁμοῦ
 χθονίαν λίμνην διαβάντε.
 ΧΟ. ἐμοὶ τις ἦν ἐν γένει, ὦ κόρος ἀξιόθρηνος
 ὦχετ' ἐν δόμοισιν 905
 μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
 ἔφερε κακὸν ἄλλης, ἄτεκνος ὦν,
 πολιὰς ἐπὶ χαιτάς
 ῥῆθι προπετῆς ὦν
 βίотου τε πόρσω. 910
 ΑΔ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
 πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
 δαίμονος; οἴμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
 τότε μὲν πεύκαις ἔξδον Πηλιάδιν,
 ἔξδον θ' ὕμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
 φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων.
 πολυάχρητος δ' εἶπετο κῶμος, 920
 τήν τε θανοῦσαν κάμ' ὀλβίζων,
 ὥς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
 ὄντες ἀριστέων ἔξδοντες εἶμεν,
 νῦν δ' ὕμεναίων γόος ἀντίπαλος
- λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολοὶ
 πέμπουσί μ' ἔσω
 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους. 925
 ΧΟ. παρ' εὐτυχῇ σοι πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῃ τὸδ'
 ἄλγος· ἀλλ' ἔσσωσας
 βίотον καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φιλίαν· 930
 τί νέον τόδε; πολλοὶς
 ἤδη παρέλυσεν
 θάνατος δάμαρτα.
 ΑΔ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον 935
 τοῦμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε,
 πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ', ὅν οὐ χρῆν Ζῆν, παρεῖς τὸ μόρσιμον,
 λυπρὸν διάξω βίотον· ἄρτι μανθάνω. 940
 πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τίν' ἂν προσπειῶν, τοῦ δὲ προσρηθεῖς ὕπο,
 τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέπομαι;
 ἢ μὲν γὰρ ἔνδον ἔξελα μ' ἐρημία,
 γυναικὸς εὐνάς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς 945
 θρόνους τ' ἐν οἴσιν ἴξε, καὶ κατὰ στέγας
 αὐχμηρὸν οὐδας, τέκνα δ' ἀμφὶ γούνασι
 πίπτοντα κλῆν μητέρ', οἱ δὲ δεσπότην
 στένωσιν οἶαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'· ἔξωθεν δὲ με 950
 γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ εὐλλογοῖ
 γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἔξανέξομαι
 λεύσσω δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
 ἐρεῖ δὲ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὦν κυρῇ τάδε 955
 "ἰδοὺ τὸν αἰσχυρῶς ζῶνθ', ὅς οὐκ ἔτλη θανεῖν,
 ἀλλ' ἦν ἐρημεν ἀντιδοῦς ἀψυχία
 πέφευγεν "Αἰδην· κᾶτ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;
 στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
 θανεῖν." τοιάδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα 960
 ἔξω. τί μοι Ζῆν δῆτα κύδιον, φίλοι,
 κακῶς κλύοντι καὶ κακῶς πεπραγότει;
 ΧΟ. ἐγὼ καὶ διὰ μούσας
 καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
 πλείστων ἀψάμενος λόγων 965
 κρείσσον οὐδὲν ἀνάγκας
 ἡῦρον, οὐδέ τι φάρμακον
 Θρήσσαις ἐν σανίσιν, τὰς
 "Ορφέα κατέγραψεν
 γῆρυς, οὐδ' ὅσα Φοῖβος "Ασκληπιάδαις ἔδωκε 970
 φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν βροτοῖσιν.
 μόνος δ' οὐτ' ἐπὶ βωμοῦς
 ἐλθεῖν οὔτε βρέτας θεᾶς
 ἔστιν, οὐ σφαγίων κλύει. 975
 μὴ μοι, πότνια, μεῖζων
 ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῃ,
 καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ τι νεύσῃ,
 ἔξδον σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
 καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεις σὺ βίᾳ σίδαρον, 980

903—910. = 926—934.

962—972. = 973—983.

880. πιστῆς] φιλίας V. πιστῆς eeteri eum Stobaeo 68, 13. 883. τῆς Stobaeus (euius in eod. Paris. A. δ' superscriptum)] τῆσδ' (quod habet Stobaei eodex Par. B.) 890. πέρας δ' οὐδὲν τιθεῖς (debebat τίθης, quod est in Flor. uno) ἀλγέων C: quae haud dubie eorreetoris metricei coniectura est, sed ea verissima. πέρας δ' οὐδὲν ἀλγέων τιθεῖς P. πέρας δὲ γ' οὐδὲν ἀλγέων (vel ἀλγῶν) τιθεῖς (τίθης unus) eeteri, quod imperiti eorreetoris est, qui trimetrum facere voluit πέρας — τιθεῖς. ἔ. 894. θνατῶν C. θνητῶν eeteri praeter duo qui βρωτῶν. 896. γαίαν] γαίαν A. γαῖα Monkius. γαίας Hartungus. 901. οὐν ἂν ἔσχεν Hermannus] συνανέσχευ V. συνέσχευ BC aliiq: unde γε συνέσχευ in C. 904. κόρος Lasearis et Ald.] κοῦρος eodiees. 905. ὦχετ' PC. ὦλετ' eeteri. 910. πόρσω Gaisfordus] πρόσω. 916. ἔσω] εἶσω VB aliiq: unde in nonnullis ἔστικον. 917. φιλίας] γρ. πιστῆς (ex v. 880.) V. 920. καὶ ἀπ' C. 921. ἀριστέων Dobraeus] ἀρίστων εἶμεν Heathius. εἰ μὲν P et Ald. ἦμεν eeteri, ut Hipp. 349.

930. ἔθανε] ἄδμ. ἔ. 3. Χο. ὦ ἄδμητε ἔθανε V. Illud ἔ. 3 est etiam in Havn. et Flor. tribus. 934. δάμαρτα D.] δάμαρτας Havn. correectus. δάμαρτος eeteri: quo servato Canterus πολλοῖς in πολλοὺς mutabat. Seripsi autem δάμαρτα, quia numeri pluralis exempla nulla sunt. 939. χρῆν Elmsleius] χρῆ 950. οἴκους PC. οἴκον eeteri. 951. τ' ἐλῶσι Wakefieldus] γ' ἐλῶσι (γελῶσι B) 954. κυρῇ Monkius] κυρεῖ 957. κᾶτ' PC. εἰτ' eeteri. 960. κύδιον] κέρδιον Monkius. 970. ἔδωκε Musgravius] παρέδωκε 978. νεύσῃ PC. νεύσει eeteri. 980. σίδαρον] σίδηρον V.

- οὐδέ τις ἀποτόμου λήματός ἐστιν αἰδώς.
καὶ σ' ἐν ἀφύκτοις χερῶν εἶλε θεὰ δεσμοῖς·
τόλμα δ' οὐ γὰρ ἀνάξει ποτ' ἔνερθεν
κλάων τοὺς φθιμένους ἄνω.
καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
παῖδες ἐν θανάτῳ.
φίλα μὲν δτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
φίλα δ' ἔτι καὶ θανούσα·
γενναιοτάταν δὲ πασῶν
ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν.
μῆδ' νεκρῶν ὡς φθιμένον χῶμα νομιζέσθω
τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ' ὁμοίως
τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων.
καὶ τις δοχμίαν κέλευθον
ἐμβαίνων τὸδ' ἔρει
“αὐτα ποτὲ προῦθαν” ἀνδρὸς,
νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων.
χαῖρ', ὦ πότνι, εὐ δὲ δόις.”
τοῖα νιν προσερούσι φάμαι.
καὶ μὴν ὁδ', ὡς ἔοικεν, Ἀλκμήνης γόνος,
“Ἀδμητε, πρὸς σὴν ἐστὶν πορεύεται.
HP. φίλον πρὸς ἄνδρα χρή λέγειν ἐλευθέρως,
“Ἀδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἡξίουν
ἐγγρὺς παρεστῶς ἐξετάζεσθαι φίλος·
σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενον νέκυν
γυναικός, ἀλλὰ μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,
ὡς δὴ θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
κᾶσ τεμα κράτα καὶ θεοὶς ἐλειψάμην
σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι μὲν μέμφομαι παθῶν τάδε,
οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
ὦν δ' οὐνεχ' ἦκω δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν
λέξω. γυναικα τήνδε καὶ ὥσον λαβὼν,
ἔως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγῃ
ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανῶν.
πράξας δ' ὁ μὴ τύχοιμι, νοστήσαιμι γάρ,
διδῶμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
πολλῶ δὲ μόθῳ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμάς·
ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὗρισκω τινὰς
τιθέντας ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνου,
ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια
λαβὼντ'. τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα
νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βουφόρβια·
γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἵπετ'· ἐντυχόντι δὲ
αἰσχροὺν παρῆναι κέρδος ἦν τὸδ' εὐκλεές.
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναικα χρή·
οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν
ἦκω· χρόνῳ δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.
AΔ. οὐτοί σ' ἀτίζων οὐδ' ἐν ἐχθροῖσιν τιθεῖς
- 985
990
995
1000
1005
1010
1015
1020
1025
1030
1035
- ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας·
ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
εἴ του πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὠρμήθης ξένου·
ἄλις δὲ κλάειν τοῦμόν ἦν ἐμοὶ κακόν.
γυναικα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαί σ', ἄναξ,
ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
σώζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν· πολλοὶ δέ σοι
ξένοι Φεραίων· μὴ μ' ἀναμνήσης κακῶν.
οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὀρῶν ἐν δώμασιν
ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
προσθῆς· ἄλις γὰρ ἔμφορᾷ βαρύνομαι.
ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
νέα γὰρ, ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
πότερα μετ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγῃ;
καὶ πῶς ἀκραφνῆς ἐν νέοις στρωφωμένη
ἔσται; τὸν ἡβώνθ', Ἡράκλεις, οὐ ῥάδιον
εἶρτειν· ἐγὼ δὲ σου προμηθίαν ἔχω.
ἢ τῆς θανούσης θάλαμον ἐσβήσας τρέφω;
καὶ πῶς ἐπεσφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
διπλὴν φοβοῦμαι μέμψιν, ἐκ τε δημοτῶν,
μὴ τίς μ' ἐλέγῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
προδόντ' ἐν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας,
καὶ τῆς θανούσης, ἄξια δέ μοι σέβειν,
πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ', ὦ γύναι,
ἦτις ποτ' εἰ σὺ, ταῦτ' ἔχουσι Ἀλκήσιδι
μορφῆς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσήϊσαι δέμας.
οἴμοι· κόμιζε πρὸς θεῶν ἀπ' ὀμμάτων
γυναικα τήνδε, μὴ μ' ἔλῃς ἡρημένον.
δοκῶ θάρα αὐτὴν εἰσὶν ὀρῶν γυναιχ' ὄραν
ἐμήν· θάλοισι δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὀμμάτων
πηγαὶ κατερρώγασιν· ὦ τλήμων ἐγὼ,
ὡς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.
XO. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὐ λέγειν τύχην·
χρὴ δ', ὅστις εἶσι, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
HP. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν
ἐς φῶς πορεύσασθαι νερέτρων ἐκ δωμάτων
γυναικα καὶ σοὶ τήνδε πορσύναι χάριν.
AΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαι σ' ἂν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν.
HP. μὴ νυν ὑπέρβαλλ', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
AΔ. ῥῆον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
HP. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις αἰεὶ στένειν;
AΔ. ἔγνωκα καὶ τὸς, ἀλλ' ἔρως τίς μ' ἐξάγει.
HP. τὸ γὰρ φιλεῖν τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.
AΔ. ἀπώλεσέν με, κατὶ μάλλον ἢ λέγω.
HP. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες· τίς ἄντερει;
- 1040
1045
1050
1055
1060
1065
1070
1075
1080

984—994. = 995—1005.

985. δ' PC. τὰδ' ceteri. 989. φθιμένους] φθινο-
μένους V. 990. φθίνουσι P. φθινύθουσι ceteri.
992. δ' ἔτι καὶ Portus] δὲ καὶ (καὶ om. Havn. et Flor.
duo). δὲ τι καὶ Aldus. θανούσα Ald. θανούσ' ἔσται
codices, nisi quod nonnulli θανούσα et ἔστιν 999.
ὁμοίως V. 1002. προῦθαν' Monkus] προῦ-
θανεν 1005. φάμαι Monkus] φῆμαι 1009. μομ-
φὰς (sic etiam schol.)] μομφὰς V. 1015. ἐλειψάμην]
ἐσπεισάμην ex coniectura Musuri Ald. 1024. προσ-
πολεῖν] πρόσπολον PC. 1025. πολλῶ δὲ μόθῳ χεῖ-
ρας ἦλθεν] πολλῶν δὲ μόθων ἦλθε χεῖρας PC. 1027.
πόνου] πόνου V. πόνων B aliique. 1037. ἀτίζων
Scaliger (et sic codex Harl. 5743. ut dicitur)] ἀτιμάζων
ἐχθροῖσιν] αἰσχροῖσιν PC.
1038. ἀθλίου] ἀθλίου V Harl. P. 1039. προσ-
κείμενον] προκείμενον V. 1045. μὴ μ' ἀναμνήσης] μὴ
με μιμνήσκεις V et (quī μιμνήσκης) B. μὴ με μισήσης
Flor. tres. 1048. συμφορᾷ] συμφοραῖς B aliique
nonnulli. 1051. μετ' Hermannus] κατ' δῆτ' ἐνοι-
κῆσει] δὴ τιν' οἰκήσει B, Harl. et Flor. tres. 1052.
νέοις] δόμοις B. 1055. θάλαμον ἐσβήσας] εἰς θάλα-
μον βήσας VC et omissio εἰς P. θάλαμον εἰσβήσας ce-
teri. 1058. ἐλέγῃ] ἐλέγχη V. 1059. ἄλλης PC.
ἄλλοις ceteri. πίτνειν B. πίτνειν ceteri. 1060.
δέ μοι] δ' ἐμοὶ VB. 1062. ταῦτ' Portus] ταῦτ'
1063. προσήϊσαι] Pseychius, προσήικται: προσέοικε.
Δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ apud Hom. Od. 4, 796. et alibi.
Vid. Nauck. p. 85. 1064. ἀπ' PC. ἔξ ceteri.
1071. εἶσι Hermannus] εἰ σὺ 1077. ὑπέρβαλλ' Mon-
kus] ὑπέρβαλ' PC aliique. ὑπέρβαιν' V. ἐναισί-
μως P. ἀναισίμως C. ἀναισίμως VB aliique. 1079.
θέλεις codices. θέλεις Ald. et Galenus vol. 5, p. 150.
ed. Chart. αἰεὶ στένειν] στένειν αἰεὶ Galenus.
1080. μ' om. Galenus et recte fortasse, licet ad-
ditum sit Suppl. 79. ἀπληστος ἦδε μ' ἐξάγει χάρις
γόνων.

ΑΔ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῃ.
 ΗΡ. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἡβάσκει κακόν.
 ΑΔ. χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ καταναεῖν.
 ΗΡ. γυνή σε παύσει καὶ νέου γάμου πόθος.
 ΑΔ. σίγησον· οἷον εἶπας. οὐκ ἂν ψόμην.
 ΗΡ. τί δ'; οὐ γαμεις γάρ, ἀλλὰ χηρεύσει λέχος;
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται.
 ΗΡ. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
 ΑΔ. κείνην ὅπουπέρ' ἔστι τιμᾶσθαι χρεῶν.
 ΗΡ. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
 ΑΔ. ὥς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
 ΗΡ. ἐπήνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὐνεκ' εἰ φίλος.
 ΑΔ. θάνοιμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὖσαν προδοῦς.
 ΗΡ. δέχου νυν εἷσω τήνδε γενναίῳ δόμῳ.
 ΑΔ. μή, πρὸς σε τοῦ σπειραντὸς ἄντομαι Διός.
 ΗΡ. καὶ μὴν ἀμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 ΑΔ. καὶ ὥρων γε λύπη καρδίαν δηχθήσομαι.
 ΗΡ. πιθοῦ· τάχ' ἂν γάρ ἐς δέον πέσοι χάρις.
 ΑΔ. φεῦ.

εἴθ' ἔξ ἀγῶνος τήνδε μὴ ἴαβέξ ποτε.
 ΗΡ. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾷς ἔμοι.
 ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
 ΗΡ. ἄπεισιν, εἰ χρὴ· πρῶτα δ' εἰ χρεῶν ἄθρει.
 ΑΔ. χρὴ, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἔμοι.
 ΗΡ. εἰδῶς τι καγὼ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
 ΑΔ. νίκα νυν. οὐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
 ΗΡ. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
 ΑΔ. κομίζετ', εἰ χρὴ τήνδε δέξασθαι δόμοις.
 ΗΡ. οὐκ ἂν μεθίην σοῖς γυναῖκα προσπόλοις.
 ΑΔ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἴσαγ', εἰ δοκεῖ, δόμοις.
 ΗΡ. ἐς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
 ΑΔ. οὐκ ἂν θίγοιμι, δῶμα δ' εἰσελεθὶν πάρα.
 ΗΡ. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ.
 ΑΔ. ἄναξ, βιάζει μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
 ΗΡ. τόλμα προτείνει χεῖρα καὶ θιγεῖν ξένης.
 ΑΔ. καὶ δὴ προτείνω Γοργόν' ὡς καρατομῶν.

1084. κᾶτι] καὶ ἔτι VB alii que. 1085. μαλάξει
 PC. μαλάξει σε (σ' B.) VB ex v. 381. ἡβάσκει Gal-
 lenus vol. 5. p. 152.] ἡβᾷ σοι. Photius et Suidas, ἡβά-
 σκει· ἀκμάζει. 1087. πόθος PC. πόθοι VB alii que.
 1089. χηρεύσει] χηρεύεις PC. 1090. τῷδε] τῷδ'
 ἄνδρῃ V. quod probari potest ἥτις in ἡ mutato, ut con-
 iecit Kirchhoffius. 1094. καλῶν BP (et schol. qui
 per ἴσθι μὴ καλέσων με νυμφίον explicat)] καλόν V.
 καλεῖν C. Ante hunc versum duo versus excidisse vi-
 dentur Kirchhoffius. 1098. ἄντομαι PC. αἰτοῦμαι
 ceteri. 1101. πιθοῦ] πείθου VB. τάχ' ἂν γάρ]
 τάχα γάρ V. 1105. ἄθρει] ὄρα PC. 1106. ἔμοι]
 μέλλειν Flor. duo, quorum alter in marg. νέμειν, quod
 est in alio Flor. et B. 1108. Hunc versum in marg.
 habet V, omisit Havn. 1109. ὅθ' ἡμᾶς] ἡμᾶς πότ' B
 et Flor. duo. 1111. μεθίην] μεθείμην B et Flor.
 tres. σοῖς] τὴν V. 1112. δοκεῖ PC. βούλει VB.
 1114. δῶμα δ' PC. δώματ' VB. 1117. προτείνει
 V. πρότεινε B et Flor. tres. προτείνειν PC. θιγεῖν
 Elmsleius] θίγειν VPC. θίγε B et Flor. tres. 1118.
 δὴ] μὴν PC. καρατομῶν Lobeck, ad Soph. Ai. p.
 354.] καρατόμῳ

ΗΡ. ἔχεις; ΑΔ. ἔχω. ΗΡ. ναί, σῶζέ νυν, καὶ τὸν Διὸς
 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.
 1120 βλέπον δ' ἐς αὐτὴν, εἴ τι σὴ δοκεῖ πρέπειν
 γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
 ΑΔ. ὦ θεοί, τί λέξω; θαυμ' ἀνέλπιστον τόδε·
 γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμας,
 1125 ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά;
 ΗΡ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὄρας δάμαρτα σὴν.
 ΑΔ. ὄρα γε μὴ τι φάσμα νερτέρων τόδ' ἦ.
 ΗΡ. οὐ ψυχραγωγὸν τόνδ' ἐποίησω ξένον.
 ΑΔ. ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δῆμα καὶ δέμας;
 1095 ΗΡ. σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχην.
 ΑΔ. θίγω, προσεῖπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. πρόσσιπ'. ἔχεις γάρ πᾶν ὅσον περ ἦθελες.
 ΑΔ. ὦ φιλάτης γυναικὸς ὅμμα καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπτως, οὐποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
 1100 ΗΡ. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θῶν.
 ΑΔ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
 εὐδαιμονοίης, καὶ σὺ ὁ φητύσας πατήρ
 σώζοι· σὺ γάρ δι' ἡμῶν ἀνύρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἐπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε;
 ΗΡ. μάχην ξυνάψας δαιμόνων τῷ κυρίῳ.
 1105 ΑΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
 ΗΡ. τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χερσίν.
 ΑΔ. τί γάρ ποθ' ἦδ' ἀναυδὸς ἔστηκεν γυνή;
 ΗΡ. οὐπω θέμις σοι τήσδε προσφωνημάτων
 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
 1145 ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλῃ φάος.
 ἀλλ' εἴσαγ' εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν
 τὸ λοιπὸν, Ἄδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.
 καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκεῖμενον πόνον
 Σθενέλου τυράννου παῖδι πορουνῶ μολῶν.
 1150 ΑΔ. μέινον παρ' ἡμῖν καὶ ξυνέστιος γενοῦ.
 ΗΡ. αὐθὶς τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγασθαι με δεῖ.
 ΑΔ. ἀλλ' εὐτυχοῖς, νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα.
 ἀστοῖς δὲ πάσῃ τ' ἐννέπῃ τετραρχία
 χοροῦς ἐπ' ἐσθλαῖς ξυμφοραῖσιν ἰστάναι
 1155 βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.
 νῦν γάρ μεθηρμόσμεσθα βελτίῳ βίον
 τοῦ πρόσθεν· οὐ γάρ εὐτυχῶν ἀνήρσομαι.
 XO. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
 1160 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἄδοκῆτων πόρον ἡῖρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1119. ἔχω ναί Admeto tribuunt libri. Correxerit Nau-
 ckius. 1121. δ' ἐς] πρὸς V. σὴ Marklandus] σοι
 1122. δ' om. V. 1123. λέξω PC. λεύσω V. λεύσσω
 B alii que. 1124. λεύσσω] λεύσων PC. τήνδ' τὴν
 VB. 1125. ἦ Barnesius] ἡ 1127. ἡ] εἰσορῶ V. unde
 Kirchhoffius ἀλλ' ἡ τι φάσμα νερτέρων τόδ' εἰσορῶ;
 1137. φητύσας V. φητεύσας ceteri. 1140. κυρίῳ (quo
 utitur schol.) B et Flor. tres. κοῖραν ceteri. 1150.
 τυράννῳ] τυράννου B et Flor. tres. 1153. πόδα BP,
 adscripto in B γρ. δόμον et γρ. καὶ ὁδόν. ὁδόν est in
 V. δόμον in C. adscripto γρ. πόδα et γρ. καὶ ὁδόν.
 1154. πάσῃ B et Flor. tres. πᾶσι VP. πᾶσιν (omisso τ') C.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΡΟΦΟΣ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΜΗΔΕΙΑ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΔΩΝ.
ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.
ΑΙΓΕΤΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.^a

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μείναι, καὶ τυχούσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκείνη χρησάμενη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα ἐφ' ἄρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἔποχος γενομένη ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας, κάκεῖσε Αἰγεί τῷ Πανδίωνος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσωνα νέον ποιήσκει. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως

Αὐτίκα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἡβῶντα,
γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησι τὸν Ἰάσωνα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσωνι τελευτῆσαι αὐτόν.

Τὸ δράμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι τὰ Νεόφρονος διασκευάσας, ὡς Δικαίάρχος τε περὶ τοῦ Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλακέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδεῖᾳ, ἀλλὰ πεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσωνι καὶ τῇ γυναικί.

^a Huic ὑπόθεσι in codice C (Flor. 32, 2.) praescriptum Δικαίάρχου, quemadmodum Alcestidis Argumento eodem in libro.

ἐπαινείται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν, καὶ ἡ ἐπεξεργασία “μῆδ’ ἐν νάπαισι” καὶ τὰ ἐξῆς. ὅπερ ἄγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρώτῳ κεκρῆσθαι, ὡς καὶ Ὀμηρος (Od. 5. 264.) “εἰματά τ’ ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.”

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνῳ γεγαμηκέναι Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱοὺς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος Αἰρεῖ συνοικήσουσα. παρ’ οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. προλογίζει δὲ τροφὸς Μηδείας. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πζ’ ἔτει πρώτῳ. πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεῖα, Φιλοκτήτη, Δίκτυϊ, Θερισταῖς σατύροις. οὐ σώζεται.

ΤΡΟΦΟΣ.

Εἰθ’ ὤφελ’ Ἀργοὺς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
Κόλῳ ἐς αἶαν κυανέας Ξυμπληγάδας,
μῆδ’ ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πεύκη, μῆδ’ ἐρετμώσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀριστέρων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Πελίᾳ μετήλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν’ ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ’ Ἰωλκίας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγείσ’ Ἰάσονος,
οὐδ’ ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
πατέρα κατ΄ ἵκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
ἔνν’ ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
φυγῇ πολίταις ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτὴ τε πάντα συμφέρουσ’ Ἰάσονι,
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.
νῦν δ’ ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ’ ἐμὴν
γάρμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
γῆμας Κρέοντος παῖδ’, δς αἰσυνᾷ χθονός.
Μήδεια δ’ ἡ δύστηνος ἡτιμασμένη
βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται
οἷας ἀμοιβῆς ἔξ’ Ἰάσονος κυρεῖ.
κεῖται δ’ ἄσιτος, σὺμ’ ὑφεῖσ’ ἀλγῆδόσιν,

De codicibus huius proximaeque fabulae idem dicendum quod de Alceſtide supra dixi p. 14., nisi quod in Hippolyto, pariterque Andromacha, Hecuba, Phoenissis et Oreste, antiquioris recensionis testibus accedit codex Venetus Marcianus 471. (M.) seculi duodecimi, de quo dixi in Praefat. ad Scholia vol. 1. p. III. IV. In Medea igitur trium potissimum librorum (V. P. C.), in Hippolyto quattuor (M. V. P. C.) auctoritate utimur, raro memoratis aliis, quorum nec consensus nec dissensus illorum auctoritati aliquid vel addit vel detrahit.

5. ἀριστέρων Wakefieldus] ἀριστῶν δέρας] δέρος C et Eustathius p. 600, 11. δέρας est v. 480. 11. μὲν] Huic particulae respondet δέ v. 16. 12. πολίταις] πολιτῶν libri, nisi quod in V. as ab alia manu superscriptum. πολίτας Brunekius, quod probari posset si constaret ἀνδανειν, ut ἀρέσκειν, etiam cum accusativo esse constructum. 13. αὐτῇ τε] αὐτὴ δὲ Stobaeus 74, 30. 16. φίλτατα] καίρια Chr. P. 37. 21. δεξιᾶς] δεξιᾶς deteriores libri. 24. ἀλγῆδόσιν] Libri partim

τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον,
ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθετ’ ἡδικημένη,
οὐτ’ ὅμ’ ἐπαίρουσ’ οὐτ’ ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
κλύδων ἀκούει νοθετευμένη φίλων,
ἢν μὴ ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην
αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ’ ἀποιμῶζῃ φίλον
καὶ γαῖαν οἴκους θ’, οὗς προδοῦσ’ ἀφίκετο
μετ’ ἀνδρὸς δς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
ἔγνωκε δ’ ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο
οἶον πατρῴας μάπολείεσθαι χθονός.
στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ’ ὀρώσ’ εὐφραίνεται.
δέδοικα δ’ αὐτὴν μὴ τι βουλευσῇ νέον·
βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ’ ἀνέζεται κακῶς
ἀσχοῦσ’ ἐγψῶα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν·
δεινὴ γάρ· οὗτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν
ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ἄσεται.
ἀλλ’ οἷδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
κακῶν· νέα γὰρ φροντίς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

παλαιὸν οἴκων κτήμα δεσποίνης ἐμῆς,
τί πρὸς πύλαισι τήνδ’ ἄγρουσ’ ἐρημίαν

40. μὴ θηκτόν ὥση φάσγανον δι’ ἥπατος
σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ’, ἵν’ ἔστρωται λέχος,
ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνη,
43. κάπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά·

sic vel ἀλγῆδοσι, partim ἀλγῆδόν, quod est in recentibus nonnullis et ap. schol. ad v. 97.

30. πάλλευκον] πάνλευκον V. 31. ἀποιμῶζῃ] ἀποιμῶξῃ PC. In aliis nonnullis ἀποιμῶζει vel ἀποιμῶξει. 35. μάπολείεσθαι D.] μὴ ἀπολείεσθαι vel μὴ πολείεσθαι 40—43. Versus spiritus eiecit Nauekius Stud. Eurip. 1. p. 109. Versum 41. (qui cum sequente ex 379. 380. huc illatus est) notaverat Musgravius, versus 41—43. Hermannus in Iahnii Annalibus a. 1841. vol. 33. p. 177. Inepte τροφὸς hoc loco spectatoribus proderet quae infra demum eventura sunt et tam accurate praesciri ab ea non poterat. Interpolatoris fraudem non animadvertit scholiasta. τύραννον genere feminino de Glauea, Creontis filia, dixit interpolator: de quo vid. Elmsleii annotatio. 41. οὗτοι V. οὗτι alii multi. 45. ἄσεται Muretus] οὔσεται

- ἔσθηκας, αὐτὴ θεομένη σαυτὴ κακά;
πῶς σοὺ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
- TP. τέκνων ὁπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,
χρηστοῖσι δούλοις ἔμφωρὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. 55
ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγυρόντος
ὥσθ' ἱμερός μου πῆλθε γῆ τε κοῦραν ὦ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας.
- ΠΑ. οὐπὼ γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γῶν;
TP. Ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. 60
ΠΑ. ὦ μῦρος, εἰ χρή δεσπότης εἰπεῖν τόδε·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
- TP. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.
ΠΑ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
- TP. μὴ, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65
σιγὴν γὰρ, εἰ χρή, τῶνδε θήσομαι πέρι.
- ΠΑ. ἤκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοῦς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαιότεροι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὥς τοῦσδε παῖδας γῆς ἔλαν Κορινθίας
ἔνν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονός
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφής ὁδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
- TP. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75
- ΠΑ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοῦκ ἔστ' ἐκείνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
- TP. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσωμεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηγληκέναι.
- ΠΑ. ἀτὰρ σύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον. 80
- TP. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὀλοῖτο μὲν μή· δεσπότης γὰρ ἔστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὦν ἐς φίλους ἀλίσκεται.
- ΠΑ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γινώσκεις τόδε,
ὥς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μάλλον φιλεῖ.
[εἰ τοῦσδε γ' εὐνῆς οὐνεκ' οὐ στέργει πατήρ.] 88
- TP. ἴτ', εὐ γὰρ ἔσται, δωμάτων εἴσω, τέκνα.
οὐ δ' ὥς μάλιστ' αὐτοῦδ' ἐρημώσας ἔχε,
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυοθυμουμένην.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ', ὥς τι δρασείουσιν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τινα.
ἐχθροῦς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι. 95
- ΜΗΔΕΙΑ.
- ἰὼ,
δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
87. οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
- ἰὼ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;
TP. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπεύσατε θάσσον δώματος εἴσω, 100
καὶ μὴ πελάσθ' ὄμματος ἐγγυῶς,
μηδὲ προσέλθ' ἄλλα φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος στυγερὰν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.
- ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω. 105
δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρούμενον
νέφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει
μείζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
πυκρὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν; 110
- ΜΗ. αἰαὶ αἰαί,
ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν· ὦ κατάρτοι
παῖδες ὀλοισθε στυγερὰς ματρὸς
ἔνν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι. 115
- TP. ἰὼ μοί μοι. ἰὼ τλήμων.
τί δέ σοι παῖδες πατρός ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τοῦσδ' ἔχεις; οἶμοι,
τέκνα, μὴ τι πάθηθ' ὡς ὑπεραλγῶ.
δεινὰ τυράννων λήματα, καὶ πῶς
ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν. 120
τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοιςιν
κρεῖσσον· ἔμοιγ' οὖν, εἰ μὴ μέγας,
ὀχυρῶς γ' εἴη καταγρηράσκειν.
- τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν
τοῦνομα νικᾷ, χρησθαί τε μακρῶ
λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
μείζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν. 125
- ΧΟΡΟΣ.
- ἔκλυον φωνᾶν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
τὰς δυστάνου
Κολχίδος, οὐδὲ πω ἦπιος· ἀλλὰ, γεραιά, [ἔκλυον·
λέξον· ἐπ' ἀμφιπόλου γὰρ ἔσω μελάθρου γόνον
οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος, 136
ἐπεὶ μοι φίλον κέκρανται.
- TP. οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα τὰδ' ἤδη.
τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων,
ἡ δ' ἐν θαλάμοις τήκει βιοτὴν 140

107. ἀρχῆς] ἔξ supra versum habet V, alii nonnulli in textu. ἀνάψει] Diversam scripturam ἀνάξει memorat seh. ἀνάξει dubitanter Elmsleius. 110. κακοῖσιν Galenus vol. 5. p. 318. et Stobaeus 20, 30.] κακοῖς ἢ τῆς Μηδείας libri. 112. αἰ αἰ αἰ αἰ (debebat αἰαὶ αἰαὶ) Brunekius] Libri vel ἔξ αἰ αἰ (ut V.) vel αἰ αἰ (PC), vel bis quaterve ἔξ. 123. ἔμοιγ' οὖν] ἔμοι γούν Musgravius. 124. γ' Reiskius] τ' 133. ἀλλὰ Hermannus] ἄλλ' ὦ 135. γόνον Elmsleius] βοήν vel βοᾶν 139. φροῦδα τὰδ' ἤδη]. Schol. Aeschyl. Choeph. 320. προσθοδόμοις· τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. “νῦν γὰρ οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ ἤδη.” ex quo non sequitur seh. iustam legisse φροῦδα γὰρ ἤδη | τὰδ'· ὁ μὲν γὰρ ἔχει, quod coniecit Porsonus. 140. τὸν Musgravius] ὁ λέκτρα] δώμα PC. τήκει Elmsleius] τάκει, licet in initio versus in omnibus ἢ, non á scriptum sit. βιοτὴν D. (βίοντον Elmsleius)] βιοτάν, ut v. 142. παραθαλοπόμους omnes execepto V: quemadmodum in toto hoc tropho et Medae colloquio temere Dorieas et Atticas formas misceantur librarii et correctores, quia non intellexerant tropho Atticis, Medeam, quae maiore eum affectu loquitur, Dorieis uti formis. Eandem legem Euripides in colloquio tropho et Phaedrae in Hippol. 177–266. et alibi est secutus.

57. μου πῆλθε (i. e. μοι ὑπῆλθε vel μοι ἐπῆλθε)] μ' ὑπῆλθε libri. Correx. Meinekius Com. vol. 4. p. 27. hic et in versu Philemonis apud Athen. 7. p. 288 d. ὡς ἱμερός μου πῆλθε (codex Ven. μ' ὑπῆλθε) γῆ τε κοῦραν ὦ λέξαι μολόντι τοῦπον ὡς ἐσκεύασα. 58. μολούσῃ] μολούσαν superser. in V. et sic C. (et P?) eum Chr. P. 58.

Μηδείας (quod legit Ennius, cuius versus, in quibus est *Medaei miserias*, servavit Cicero Tusc. 3, 26.) VPC. despoñing superser. in V et sic B aliique nonnulli eum schol. Phoen. v. 1. 68. παλαιότεροι Chr. P. 1181.] παλαιάτοι libri. 73. τόδε] γρ. τάδε V et sic Chr. P. 1183. 80. τάδε PC et Chr. P. 1241. τόδε VB aliique. 85. Histrionum interpolationem memorat seh. iusta τίς δ' οὐχὶ θνητῶν τοῦτο γινώσκει σαφώς; Hinc γρ. γινώσκει V, ut in textu P. 87. Versum spurium eiecit Brunekius. Et schol. perissos ὁ στίχος πρόσκειται. 88. Hic quoque versus suspectus Naukio, qui aliis verbis Euripidem usum fuisse putat. ὡς pro et Hartungus. 89. εἴσω] ἔσω V aliique nonnulli.

δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
 παραθαλπομένη φρένα μύθοις.
 ΜΗ. αἰαί,
 διὰ μου κεφαλᾶς φλόξ οὐρανία
 βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;
 φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίαν
 βιοτὰν στυγεράν προλιποῦσα.
 ΧΟ. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς,
 ἀχάν οἶαν ἄ δύστανος
 μέλπει νύμφα;
 τίς σοί ποτε τὰς ἀπλάτου
 κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
 σπεύσει θανάτου τελευτάν;
 μὴδὲν τόδε λίσσου.
 εἰ δέ σός πόσις
 καινὰ λέχη σεβίζει,
 κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου·
 Ζεὺς σοι τόδε συνδικήσει.
 ΜΗ. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι· Ἄρτεμι,
 λεύσεσθ' ἅ πάσῳ μεγάλους ὄρκους
 ἐνδοσημένα τὸν κατάρτατον
 πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσιδοίμ'
 αὐτοῖς μελάθροισ διακναιομένους,
 οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὦν ἀπενάσθην
 αἰσχροῦς, τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
 ΤΡ. κλύεθ' οἶα λέγει κάπιβοᾶται
 Θέμιν εὐκταίαν Ζήνᾳ θ', ὅς ὄρκων
 θνητοῖς ταμίας νενόμισται;
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῷ
 δέσποινα χόλον καταπαύσει.
 ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὅσιν τὰν ἀμετέραν
 ἔλθοι, μύθων τ' αὐθαθέντων
 δέξαιτ' ὁμψαν,
 εἴ πως βαρύθυμον ὀργάν
 καὶ λῆμα φρενῶν μεθεῖη;
 μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον
 φίλοισιν ἀπέστω.
 ἀλλὰ βᾶσά νιν
 δεῦρο πόρευσον οἰκῶν
 ἔξω, φίλα καὶ τὰδ' αὖδα·
 σπεύσον δέ τι πρὶν κακῶσαι
 τοὺς εἰσω· πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμάται.
 ΤΡ. δράσω τὰδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω
 δέσποιναν ἐμήν·

145

150

155

160

165

170

175

180

185

μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδιώσω.
 καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
 ἀποταυροῦται δμῶσιν, ὅταν τις
 μῦθον προφέρων πέλας ὀρμηθῇ.
 σκαιοὺς δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφοῦς
 τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,
 οὔτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλαῖς
 ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δειπνοῖς
 ἠῦροντο, βίου τερπνὰς ἀκοὰς,
 στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας
 ἠῦρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
 ψαδαῖς παύειν, ἔξ ὧν θάνατοι
 δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
 καίτοι τὰδε μὲν κέρδος ἀκείσθαι
 μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδειπνοὶ
 δαίτες, τί μάτην τείνουσι βοήν;
 τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ
 δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.
 ΧΟ. ἀχάν αἶον πολυστόνον γόνων,
 λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερά βοᾷ
 τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον·
 θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα
 τὰν Ζανὸς ὄρκιαν Θέμιν, ἃ νιν ἔβασεν
 Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
 δι' ἄλα νύχιον ἐφ' ἄλμυράν
 πόντου κληῖδ' ἀπέραντον.
 ΜΗ. Κορίνθιαι γυναικες, ἐξῆλθον δόμων,
 μὴ μοί τι μέμψησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
 σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὁμμάτων ἄπο,
 τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἳ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
 δύσκειαν ἐκτῆσαντο καὶ ῥαθυμίαν.
 δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς
 στυγεῖ δεδορκῶς, οὐδὲν ἠδικημένος.
 χρηὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει·
 οὐδ' ἀστὸν ἦνεσ' ὅστις αὐθάδης γεγῶς
 πικρὸς πολίταις ἔστιν ἀμαθίας ὕπο.
 ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε
 ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ καὶ βίου
 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήζω, φίλαι.
 ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γινώσκειν καλῶς,
 κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.
 πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνῶμην ἔχει
 γυναικὲς ἔσμεν ἀθλιώτατον φυτὸν·
 ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
 πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
 λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν·

190

195

200

205

210

215

220

225

230

148. ἀχάν Elmsleius] ἰαχάν cum γρ. τίς σοι V, ceteri partim τί σοι, partim τίς σοι, quod legit schol. ἀπλάτου Elmsleius] Libri alii ἀπλάστου (ut V), alii ἀπλήστου (ut PC), quod per ἀκορέστου explicat schol. 151. ἔρος] ἔρως plerique 152. σπεύσει] δ (i. c. σπεύδει) superser. in V. 157. τόδε V aliiq., τὰδε alii. συνδικήσει] συνδικάσει C et alii pauce. συνδικήσει legit etiam schol. quem vide p. 18, 8. ubi σὺν δίκη librarii error est pro συνδικήσει. 158. δυρομένα Musgravius] ὀδυρομένα εὐνάνταν Hermannus (εὐνήταν Brunckius)] εὐνάνταν 167. Mirum est hoc systema non ut cetera versu catalectico terminari: quamobrem aliquid excidisse coniecit Kirchhoffius. 169. Θέμιν εὐκταίαν Ζήνᾳ θ'] Non conveniunt haec verba versui 160, ubi Θέμις et Ἄρτεμις invocantur: quam difficultatem grammaticos alios aliter solvere studeisse ex annot. schol. cognoscimus ad hunc v. et ad v. 209. Ζήνᾳ θ'] Ζηνὸς Nauekius collato v. 209. 170. θνητοῖς] θνατοῖς PC. 171. οὐκ] κοῦκ V. 182. σπεύσον δέ τι πρὶν Hermannus] σπεύσον πρὶν τι

189. ὀρμηθῇ Brunckius] ὄρμαθῇ 204. ἀχάν D.] ἰαχάν libri: et Chr. P. 809. πολυστόνων αἶον ἰαχάν γόνων, ubi duo codices ἀχάν contra metrum. 208. δ'] δέ τ' V aliiq. nonnulli. 209. Ζανὸς Brunckius] Ζηνὸς 215. μέμψησθ' C et scholiasta. μέμοισθ' vel μέμψησθ' ceteri. 218. γινώσκειν] Obscura est annotatio scholiastae in B et ed. Arsenii, ἐν ᾧ γὰρ ἦν: ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκεν. οἳ δ' ὑποκριταὶ οὐ συμπεριφερόμενοι τῷ τρόπῳ λέγουσι "γινώσκειν καλῶς" Qui fortasse in exemplari suo legerat γινώσκω καλῶς, quod ab histrionibus, quibus haec parenthesis displicuisset, in γινώσκειν καλῶς mutatum esse dicit. Quae si histrionum sententia fuit, verissime iudicarunt: nam inutilis est hoc loco istiusmodi parenthesis, sive γινώσκω scribatur cum Cantero, sive γινώσκεις cum Musgravius. Nec tamen γινώσκειν verum esse potest: nam huiusmodi infinitivum si verbis ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα addere voluisset, γινέσθαι potius dicendum fuisset, quod coniecit Reiskius. Sed Euripides fortasse scripserat ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα κάπρασσον καλῶς. 234. τοῦτ' ἔτ' Brunckius]

κὰν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν 235
 ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλείεις ἀπαλλαγαὶ
 γυναιξίν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
 ἐς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένην
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἰκοθεν
 ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτη. 240
 κὰν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμενῶσιν εὖ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βία φέρων ζυγόν,
 ζηλωτὸς αἰών· εἰ δέ μὴ, θανεῖν χρεών.
 ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθεται ξυνών,
 ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσσης,
 ἢ πρὸς φίλων τιν' ἢ πρὸς ἡλικας τραπεῖς·
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί,
 κακῶς φρονοῦντες· ὡς τρεῖς ἂν παρ' ἀσπίδα
 στήναι θέλοιμ' ἂν μάλλον· ἢ τεκεῖν ἀπαῆ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σέ κᾶμ' ἦκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἦδ' ἐστὶ καὶ πατὴρ δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων ξυνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὐσ' ὑβρίζομαι 255
 πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορά.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλῆσμαι,
 ἣν μοι πόρος τις μηχανῇ τ' ἐξευρεθῇ,
 πόσιν δέκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν
 τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἢ τ' ἐγῆματο,
 σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σιδήρον εἰσορᾶν·
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικομένη κυρῇ,
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μαιφονωτέρα. 260
 ΧΟ. δράσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
 Μῆδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχας.
 ὀρῶ δέ καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἀνακτα γῆς,
 στείχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων. 270
 ΚΡΕΩΝ.
 σέ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μῆδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περὶ
 φυγάδα, λαβοῦσαν διςσά σὺν σαυτῇ τέκνα,
 καὶ μὴ τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεύς λόγου
 τοῦδ' εἰμὶ, κοῦκ ἄπειμι πρὸς δόμους ἅλιν,
 πρὶν ἂν σε γαῖας τερμῶνων ἔξω βάλῃ.
 ΜΗ. αἰαί· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροῖ γὰρ ἔξιασι πάντα διὰ κάλων,
 κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἐκβασίς.
 ἐρήσομαι δέ καὶ κακῶς πάσχοις· ὅμως,
 τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
 ΚΡ. δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ γὰρ ἀμπίσχειν λόγους,
 μὴ μοί τι δράσης παῖδ' ἀνῆκεστον κακόν.

τοῦδ' ἔτ' C. τοῦδε τ' P. τοῦτ' alii, vel τοῦτό γ', quod
 est apud Stobaeum 73, 27.

240. ὅτῳ] οἷω Musgravius. 246. φίλων] φίλον
 libri plerique. ἡλικας Havn. ἡλικα ceteri. 253. σοὶ
 μὲν πόλις θ' ἦδ' ἐστὶ] γὰρ post. μὲν addit V: unde Har-
 tungus σοὶ μὲν πόλις γὰρ ἐστὶ. θ' om. V aliique non-
 nulli. 254. συνουσία] γρ. κοινωνία in Par. A. et sic
 Vat. 910. 259. τοσοῦτον οὖν σου PC. τοσοῦτον δέ
 σοῦ (vel δέ σου) ceteri. 261. δέκην codex Vat. 910.
 recentissimus. δέκη ceteri. 262. Hunc versum delet
 Nauckius Stud. Eurip. 1. p. 116. τ'] γ' PC. ἢ τ'
 Porsonus] ἦν τ' libri et Eustathius p. 694. 273.
 σαυτῇ Ald. αὐτῇ vel αὐτῇ codices. 279. εὐπρόσοι-
 στος] εὐπρόσωπος Nauckius. 281. γῆς] τῆσδε γῆς
 V. 282. γὰρ ἀμπίσχειν] παραμπεῖν V et plerique:
 παραμπίσχειν B. περιαμπίσχειν P. Correxerit Herman-
 nus, qui γὰρ ἀμπεῖν scripsit.

Ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
 σοφῇ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις, 285
 λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
 κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δράσειν τι· ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι, 290
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μέγα στένειν.

ΜΗ. φεῦ φεῦ·

οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
 ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἵργασται κακά.
 χρῆ δ' οὐποθ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ 295
 παῖδας περισσῶς ἐκιδδάσκεισθαι σοφούς·
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ἥς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἀσπὶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
 σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
 δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι·
 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον
 κρείσσω νομισθεὶς λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
 ἐγὼ δὲ καυτῇ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.

σοφῇ γὰρ οὐσα τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθορος,
 τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῇ. 305
 σὺ δ' οὖν φοβεῖ με μὴ τι πλημμελὲς πάθης.
 οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
 ὥστ' ἐς τυράννου ἀνδρας ἔξαμαρτάνειν.
 σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρη
 ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
 μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
 νυμφεῦτ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἐατέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἡδικομένηοι
 σιγησόμεσθα κρεῖσσόνων νικῶμενοι. 315

ΚΡ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθὰκ', ἀλλ' εἰσω φρενῶν
 ὀρρωδία μοι μὴ τι βουλευῆς κακόν,
 τοσῶδε δ' ἦσσαν ἢ πάρος πέποιθα σοι·
 γυνὴ γὰρ δ' ἐύθυμος, ὡς δ' αὐτως ἀνὴρ,
 ῥᾶν φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός.
 ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
 ὡς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν οὐσα δυσμενῆς ἐμοί.

ΜΗ. μὴ, πρὸς σε· γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.
 ΚΡ. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσας ποτέ. 325
 ΜΗ. ἀλλ' ἔξελας με κοῦδὲν αἰδέσει λιτάς;
 ΚΡ. φιλῶ γὰρ οὐ σέ μάλλον ἢ δόμους ἐμούς.
 ΜΗ. ὡ πατρίς, ὡς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
 ΚΡ. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πόλις.
 ΜΗ. φεῦ φεῦ· βροτοῖς ἐρωτες ὡς κακὸν μέγα. 330
 ΚΡ. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.
 ΜΗ. Ζεῦ, μὴ λάθῃ σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.
 ΚΡ. ἔρπ', ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.

303b. τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θατέρου τρόπου.

287. ἀπειλεῖν σ' C. ἀπειλεῖν Valiquae. ἀπειλεῖς B.
 290. ἀπεχθέσθαι Elmsleius] ἀπέχθεσθαι 293.
 Κρέον — δόξα] Κρέων — γλώσσα Stobaeus 36, 3.
 299. σοφὰ] ἐπη B, Vat. 1421. et Lasc. vel easu vel ab
 correctore, quem vocabulum oxytonum in fine versus
 offenderat, quod frequens interpolationis genus est in
 B et recentioribus nonnullis. In σοφὰ econsentit Aristoph.
 Thesm. 1130. 303b. Versum ex v. 808. μὴδ' ἡσυχαιάν,
 ἀλλὰ θατέρου τρόπου confictum eiecit Piersonus.
 305. Schol. in B et ed. Arsen. ἐναντία εἰμὶ τοῖς ἀπαι-
 δεύτοις οὐδ' ἄγαν σοφῇ. Ex quo non sequitur diversam
 exstitisse scripturam προσάντης εἰμὶ κοῦκ ἄγαν σοφῇ.
 306. σὺ δ' οὖν PC. σὺ δ' αὖ ceteri. 317. βου-
 λεύης Elmsleius] βουλεύσης 329. ἐμοιγε] κάμοιγε
 Boethius.

ΜΗ. πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεκρήμεθα.
 ΚΡ. τάχ' ἔξ ὁπαδῶν χειρός ὠσθήσει βία. 335
 ΜΗ. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι, Κρέον.
 ΚΡ. ὅχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
 ΜΗ. φευξοῦμέθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσα σοῦ τυχεῖν.
 ΚΡ. τί δ' οὖν βιάζει κοῦκ ἀπαλλάσσει χθονός;
 ΜΗ. μίαν με μέναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν 340
 καὶ ἔμπερᾶναι φροντίδ' ἣ φευξοῦμέθα,
 παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἔμοις, ἐπεὶ πατὴρ
 οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
 οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παῖδων πατὴρ
 πέφυκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εὐνοίαν σ' ἔχειν. 345
 τοῦμοι γὰρ οὐ μοι φροντίς, εἰ φευξοῦμέθα,
 κείνους δὲ κλάω ἔμφορᾷ κεκρημένους.
 ΚΡ. ἦκιστα τοῦμὸν λῆμ' ἔφρ τυραννικόν,
 αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
 καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἔξαμαρτάνων, γύναι, 350
 ὅμως δὲ τεύξει τοῦδε· προυννέπω δέ σοι,
 εἰ σ' ἡ πιοῦσα λαμπὰς ὁμῆται θεοῦ
 καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
 θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὁδε. 354
 ΧΟ. δύστηνε γύναι, οὐκ ἔστιν
 φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σὺν ἀχέων.
 ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προξενίαν,
 ἣ δόμον, ἣ χθόνα σωτήρα κακῶν 360
 ἔξευρήσεις;
 ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
 Μῆδεια, κακῶν ἐπόρουσε.
 ΜΗ. κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντρεῖ;
 ἀλλ' οὐτὶ ταῦτ' αὐτὰ μὴ δοκεῖτέ πω. 365
 ἔτ' εἶσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίαις,
 καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
 δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θωπεύσαι ποτε
 εἰ μὴ τι κερδαίνουσιν ἣ τεχνωμένην;
 οὐδ' ἂν προσεῖπον οὐδ' ἂν ἠψάμην χερσίν. 370
 ὁ δ' ἔς τοσοῦτον μυριάς ἀφίκετο
 ὥστ', ἔξδ' αὐτῷ τᾶμ' ἐλεῖν βουλευόμενα
 γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἐφήκεν ἡμέραν
 μεῖναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρούς
 θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν. 375
 πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς
 οὐκ οἶδ' ὅποιά πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι,
 πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικόν πυρὶ,
 ἢ θηκτόν ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος,
 355. νῦν δ', εἰ μένιν δεῖ, μῖμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·
 οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

335. ὠσθήσει] ὠθήση VP. ὠσθήση alii. 339.
 οὖν P. αὐ ceteri. 355. 356. Versus spurios eiecit
 Nauckius Stud. Eurip. 1. p. 118. Ad v. 356. annotavit
 scholiasta, Δίδυμος μετὰ τοῦτο φέρει τὸ "σιγῇ δόμους
 εἰσβάς, ἴν' ἔστρωται λέχος", καὶ μέμφεται τοῖς ὑπο-
 κριταῖς ὡς ἀκαίρως αὐτὸν τάσσουσιν. Est versus 380.
 non hic tantum, sed etiam post v. 40. temere illatus ab
 interpolatore. Rursus schol. ad v. 380. ὦδε καλῶς κεί-
 ται. Δίδυμος σημειοῦται ὅτι κακῶς οἱ ὑποκριταὶ τάσ-
 σουσιν ἐπὶ τῶν δύο τὸ "σιγῇ δόμους εἰσβάσα". De quo
 Dobraeus "Didymus legebat πότερον-|σιγῇ-|ἢ-| ἐπὶ
 τῶν δύο significat, ad utrumque, τὸ ὑφάπτειν et τὸ
 σφάζειν, referentes verum siγῇ-|λέχος. Isti igitur
 ordinabant ut vulgo. Ad hunc locum referenda etiam
 annotatio scholiastae ad v. 356." 356. δράσεις PC.
 δράσας V alii. 357. Post verba δύστηνε (δύστανε
 libri) γύναι, quae omissa sunt in PC, duorum anapaes-
 torum defectum indicare quam metrorum descriptio-
 nem mutare malui. 368. ποτε] ποτ' ἂν PC. 373.
 ἐφήκεν Nauckius] ἀφήκεν

σιγῇ δόμους εἰσβάς ἴν' ἔστρωται λέχος. 380
 ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσσαντες· εἰ ληφθήσομαι
 δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
 θανούσα θήσω τοῖς ἔμοις ἐχθροῖς γέλων.
 κράτιστα τὴν εὐθείαν, ἣ πεφύκαμεν
 σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοῦς ἐλεῖν. 385
 εἶεν·
 καὶ δὴ τεθνάσι· τίς με δέξεται πόλις;
 τίς γῆν ἄσυχον καὶ δόμους ἐχεγγύρους
 ξένος παρασχὼν ῥύσεται τοῦμὸν δέμας;
 οὐκ ἔστι. μέinas' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
 ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῇ,
 δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον, 390
 ἦν δ' ἐξελαύνῃ ἔμφορὰ μ' ἀμήχανος,
 αὐτῇ ἔϊφος λαβοῦσα, κεῖ μέλλω θανεῖν,
 κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἰμι πρὸς τὸ καρτερόν.
 οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἦν ἐγὼ σέβω
 μάλιστα πάντων καὶ ἔννεργον εἰλόμην, 395
 Ἐκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,
 χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.
 πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
 πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμάς χθονός.
 ἀλλ' εἴα' φεῖδου μηδὲν ὦν ἐπίστασαι,
 Μῆδεια, βουλευούσα καὶ τεχνωμένη· 400
 ἔρπ' ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἀγῶν εὐψυχίας.
 ὁρᾶς ἂ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
 τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἡλίου τ' ἄπο. 405
 ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
 γυναικες, ἐς μὲν ἐσθλ' ἀμνηχανώταται,
 κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.
 ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦν παγαί,
 καὶ δίκαια πάντα πάλιν στρέφεται. 410
 ἀνδράσι μὲν δόλιαι βουλαί, θεῶν δ'
 οὐκέτι πίστις ἄραρε. 413
 τὰν δ' ἐμὰν εὐκλείαν ἔχειν βιοτὰν στρέψουσι φάμαι.
 ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
 οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναικας ἔξει. 420
 μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰδῶν
 τὰν ἐμὰν ὕμνευσαι ἀπιστοσύναν.
 οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρᾳ γυνάμει λύρας
 ὥπασε θέσπιν αἰοιδᾶν 425
 Φοῖβος, ἀγῆτωρ μελῶν· ἐπεὶ ἀντάχῃσ' ἂν ὕμνον
 ἀρσένων γένει· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
 πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν. 430
 σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἐπλευσας
 μαινομένην κραδίᾳ, διδύμους ὀρίσασα πόντου
 πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα 435

409—420. = 421—430.

431—438. = 439—445.

380. Vid. ad v. 355. 385. ἐλεῖν] κτανεῖν superser.
 in V, est in P et superscripto γρ. ἐλεῖν in C. 387. τοῦ-
 μὸν δέμας] δέμας τότε Chr. P. 890. 398. σφιν V alii-
 que, σφι pauci. 403. ὀφλεῖν Elmsleius] ὀφλεῖν
 416. στρέψουσι Elmsleius] στρέφουσι 421.
 λήξουσ' Heathius] λήξουσιν αἰοιδῶν Havn. αἰοι-
 δᾶν ceteri et schol. 423. ὕμνευσαι] ὕμνεύουσαι V
 alii que nonnulli, qui partim ὕμναίουσιν. ὕμνευσαι
 etiam Eustathius p. 634, 13. 425. ὥπασε (libri ali-
 quot ἔπνευσε) θέσπιν αἰοιδᾶν] Ex Hom. Od. 8, 498.
 427. ἀγῆτωρ] ἀγῆτωρ V alii que. 428. ἀντάχῃσ' (i.
 e. ἀντάχῃσ) ἂν Scaliger] ἀντάχῃσαν (ἀντάχῃσα pr. V).
 ὕμνον] Libri partim sic partim ὕμνοις vel ὕμνοι.
 ἀντάχῃσαν ὕμνοι scholiasta et Eustathius p. 634, 13.
 431. πατρίων Ald. πατρίων codices. 434. δι-
 δύμους Ald. διδύμας V alii que. 435. ξένα Ald. ξένα
 codices.

ναίεις χθονί, τὰς ἀνάνδρου
κοίτας ὀλέσασα λέκτρον
τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας
ἄτιμος ἐλαύνει.
βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδῶς
Ἑλλάδι τᾷ μέγαλα μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. 410
σοὶ δ' οὔτε πατρός δόμοι,
δύστανε, μεθορμίσσασθαι
μόχθων πάρα, σὺν δὲ λέκτρον
ἄλλα βασιλεία κρείσσων 445
δόμοις ἐπανεῖστα.

ΙΑΣΩΝ.

οὐ νῦν κατείδον πρῶτων, ἀλλὰ πολλάκις
τραχείαν ὄργην ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,
κούφως φερούσων κρείσσωνων βουλευματα,
λόγων ματαίων οὐνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός. 450
κάμοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγουσ' Ἰάσον' ὡς κάκιστός ἐστ' ἀνὴρ·
ἂ δ' ἐς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα,
πᾶν κέρως ἡγοῦ ζημιουμένην φυγῇ.
κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων
ὀργὰς ἀφίρουν, καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν· 455
σὺ δ' οὐκ ἀνίης μωρίας, λέγουσ' αἰεὶ
κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.
ὅμως δὲ καὶ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκῶς φίλοις
ἦκω, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι,
ὡς μήτ' ἀχρήμυν ἔξν τέκνοισιν ἐκπέσης
μήτ' ἐνδεῆς του. πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ
κακὰ ἔξν αὐτῇ· καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
οὐκ ἂν δυναίμην σοι κακῶς φρονεῖν ποτε. 465
ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω
γλῶσση μέριστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,
ἦλθες πρὸς ἡμᾶς ἦλθες ἐχθιστος γεγώς;
οὔτοι θράσος τόδ' ἐστίν οὐδ' εὐτολμία,
469 φίλους κακῶς δρᾶσαντ' ἐναντίον βλέπειν,
470 ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
πασῶν, ἀναίδει· εὐ δ' ἐποίησας μολῶν.
ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
475 ἐκ τῶν δὲ πρῶτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν.
ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἕλληνων ὅσοι
ταυτὸν ἔννευσέβησαν Ἀργῶν σκάφος,
πεμφθέντα ταύρων πυρπνῶν ἐπιστάτην
Ζεύγλαισι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γυῖν·
480 δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας
σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄπνος ὦν,
κτεῖναισ' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἔμοις
τὴν Πηλιωτίν εἰς ἰωλκὸν ἰκόμην
485 ἔξν σοὶ, πρόθυμος μάλλον ἢ σοφώτερα,
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,

468. θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει.

438. οὐδ' ἔτ' Musgravius] οὐδέ τ' 440. μένει] μῖνει P (et C?). 444. σὺν Porsonus] τῶν 445. ἄλλα Heathius] ἀλλὰ 446. ἐπανεῖστα Kirchhoffus] ἀνέστη V. ἐπέστα PC. Alii nonnulli ἐπέστη vel μετέστη. Vitis nou animadverso Musurus in Ald. δόμοις in δόμοισιν mutaverat. 451. μὴ] μὴ οὐ Sauppius. 452. Ἰάσον' Elmsleius] Ἰάσων 456. ἀνίης Vietorius] ἀνίεις 459. τὸ σὸν δὲ vel τοσόνδε libri plerique, pauci τὸ σὸν γε enim Chr. P. 247. 1976., cuius tamen codex Paris. B ipse quoque τοσόνδε praebet. 468. Versum e loco inferiore 1324. hne illatum eiecit Brunekius. 480. δ' Valique. θ' alii. ἀμφέπων Ald. ἀμπεχων codices. δέρας] δέρος C, ut idem v. 5.

παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
καὶ ταυθ' ὑφ' ἡμῶν, ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθῶν
προῦδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτίσῃ λέχη,
παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄπαις ἔτι, 490
εὐγγινώστ' ἂν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
ὄρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
ἢ καινὰ κείσθαι θέσμι' ἐν ἀνθρώποις τανῶν,
ἐπεὶ ἔξνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὐορκος ὦν. 495
φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεκρῶσμεθα
κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ἄγ', ὡς φίλῳ γάρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοὺ πράξειν καλῶς, 500
ὅμως δ' ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίῳ φανεῖ.
νῦν ποὶ τράπωλας; πότῃ πρὸς πατρός δόμους,
οὐς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμην;
ἢ πρὸς ταλαινας Πελοπιδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
δέξαιντό μ' οἴκοις ὦν πατέρα κατέκτανον. 505
ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
ἐχθρά καθέστη· οὐς δὲ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
τοιγὰρ με πολλὰς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δὲ σε
510 ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἡ τάλαιν' ἐγὼ,
ἢ φεύξομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένην,
φίλων ἔρημος, ἔξν τέκνοις μόνῃ μόνις,
καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
πτωχοῦς ἀλάσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. 515
ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἦ
τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὡπασας σαφή,
ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδεὶς χαρακτήρ ἐμπεφυκε σῷματι;
520 ΧΟ. δεινὴ τις ὄργη καὶ δυσίατος πέλει,
ὅταν φίλοι φίλοις συμβάλωσ' ἔριν.
ΙΑ. δεῖ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φῶναι λέγειν,
ἀλλ' ὥστε ναὸς κενδρὸν οἰακοστρόφον
ἄκροισι λαίφους κρασπέδος ὑπεκδραμεῖν
τὴν σὴν στόμαρρον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν. 525
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυρροῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθορος
λόγος διελθεῖν, ὡς Ἔρως σ' ἠνάγκασε 530
τόξοις ἀφύκτοις τοῦμὸν ἐκώσσαι δέμας.

487. ὑπ' αὐτοῦ] ὑφ' αὐτοῦ Elmsleius. δ'] τ' PC. φόβον V aliique, ὄδμον PC. Utrumque explicat schol. 489. καινὰ] καὶ νέα superser. in V, quod metro conveniret, si abesset δ'. 491. συγγινώστ' ἂν PC. συγγινωστὸν V aliique. 493. εἰ] ἢ libri. Correctum ex schol. Aeschinīs p. 97, 29. ed. Oxon. 429. θέσμι' ἐν ἀνθρώποις] θέσμι' ἀνθρώποις PC et schol. Aeschinīs. θέσμι' ἐν ἀνθρώποις V aliique: unde θέσμι' ἐν βροτοῖς Weilius. 500. μὲν τί V et schol. μὲν τι ceteri. γρ. μήτι B. 501. δ' om. V. 504. γ'] τ' pr. V aliique nonnulli. 509. ἂν' om. Herodiani et Zonaeus in Walzii Rhet. vol. 8. p. 590. 679. ἂν' Ἑλλάδα] καθ' Ἑλλάδα V (in quo γρ. ἑλληνίδων superser.) aliique nonnulli. ἑλληνίδων PC et Alexander in Walzii Rhet. l. c. p. 451. 511. πιστὸν] σεμνὸν Alexander. 512. ἢ—γε] εἰ—τε (vel δὲ) libri. Correctum ex Herodiani cod. Havn.: in alio codice est ἢ φεύξομαι σε, unde Elmsleius ἢ φεύξομαι γε 513. μόνῃ μόνις] μόνους μόνῃ Herodiani codices aliquot. 516. ἦ] ἦν Clemens Strom. 6. p. 747. Stobaeus 2, 16. 523. ναὸς] νηὸς PC. et supra versum V. 531. τόξοις ἀφύκτοις] His verbis, quae leguntur etiam Hippol. 1422., superser. in V πόνων ἀφύκτων, quod in textu habent PC. Utrumque explicat schol.

ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπη γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μεῖζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἰληφας ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω.
 535 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαίαν κατοικεῖς, καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
 πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὐσαν Ἑλληνες σοφὴν
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
 540 ὄροισιν ὤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφῶς κάλλιον ὕμνησαι μέλος,
 εἰ μὴ ᾧσιμος ἢ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων περὶ
 ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 ἃ δ' ἐς γάμους μοι βασιλικὸς ὕνειδισας,
 ἐν τῷδε δεῖξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σὺφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παῖσι τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἡσυχος.
 ἐπεὶ μετέστην δευρ' Ἰωλκίας χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων ἔμφρορὰς ἀμυχανούς,
 545 τὴ τοῦδ' ἂν εὐρήμ' ἡῆρον εὐτυχέστερον
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
 οὐχ ἦ σὺ κνίζεις, σὸν μὲν ἔχθαίρων λέχος,
 καινής δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολυτέκνον σπουδὴν ἔχων·
 ἄλλις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
 ἀλλ' ὥς, τὸ μὲν μέριστον, οἰκοῖμεν καλῶς
 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι
 πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος,
 παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμῳ ἐμῶν,
 σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
 ἐς ταῦτ' ὀφείναι καὶ ἔναρτήσας γένος
 εὐδαιμονοίην. σοὶ τε γὰρ παιδῶν τί δεῖ,
 ἐμοὶ τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
 τὰ ζῶντ' ὀνησαί. μὴν βεβούλευμαι κακῶς;
 οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
 ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἦκεθ' ὥστ' ὀρθοῦμένης
 ἐνὺνης γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε,
 550 ἦν δ' αὖ γένηται ἔμφρορὰ τις ἐς λέχος,
 τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
 τίθεσθε. χρὴν γὰρ ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
 παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·
 χούτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρῶποις κακόν.
 ΧΟ. ἴασον, εἰ μὲν τοῦδ' ἐκόσμησας λόγους,
 ὅμως δ' ἔμοιγε, κεί παρὰ γνῶμην ἐρῶ,
 δοκεῖς προδοῦς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
 ΜΗ. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὦν σοφὸς λέγειν
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
 γλώσση γὰρ αὐχὼν τὰδικ' εὐ περιστελεῖν
 555 τολμᾷ πανουργεῖν, ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἔκτενεῖ σ' ἔπος.
 585 χρὴν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντ' ἐμέ

532. αὐτὸ αὐτὰ P et Flor. duo. 538. χάριν] Schol. τὸ χάριν γράφεται θράσει. 542—544. Hos versus ex alia Euripidis fabula, fortasse Philocteta, huc illatos esse censet Hartungus. 545. μὲν σοι PC. μέντοι ceteri. 550. ἡσυχος PC. ἡσυχως V alii que. 562. δέ] τε PC. 565. τί δεῖ] μέλει Elmsleius. 568. κνίζου] κνίζει PC. 573. γάρ] τάρ' Kirchhoff. 575. χούτως] οὕτως δ' PC. 585. ἔκτενεῖ σ'] κτενεῖ σ' V: unde in nonnullis ἂν κτενεῖ σ' vel οὐ γ κτενεῖ σ' vel σε κτενεῖ. 586. πείσαντ' ἐμέ Porsonus] πείσαντά με

EURIPIDES.

γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
 ΙΑ. καλῶς γ' ἂν, οἶμαι, τῷδ' ὑπηρετεῖς λόγῳ,
 εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἦτις οὐδὲ νῦν
 535 τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590
 ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοῶν ἐξεβαίνε σοι.
 ΙΑ. εὐ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὐνεκα
 γῆμοί με λέκτρα βασιλέων, ἃ νῦν ἔχω,
 540 ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σώσαι θέλων
 σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
 φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασιν.
 ΜΗ. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος,
 μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
 545 ΙΑ. οἴσθ' ὥς μετεὔξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
 τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φανεσθῶ ποτέ,
 μηδ' εὐτυχόουσα δυστυχὴς εἶναι δόκει.
 ΜΗ. ὕβριζ', ἐπεὶδὲ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε σφωτέρα χθόνα.
 550 ΙΑ. αὐτὴ τὰδ' εἴλου' μηδὲν ἄλλον αἰτιῶ. 605
 ΜΗ. τί δρώσας; μὴν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
 ΙΑ. ἄρὰς τυράννοις ἀνοσίους ὀρωμένη.
 ΜΗ. καὶ σοὶς ἀραία γ' οὐσα τυγχάνω δόμοις.
 ΙΑ. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' εἰ σοὶ τὰ πλείονα.
 555 ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σαυτῇ φυγῆς
 προσωφέλῃμα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'. ὥς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ,
 ξένοις τε πέμπειν ἔυμβολ', οἱ δράσουσιν σ' εὐ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
 560 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
 ΜΗ. οὐτ' ἂν ξένοις τοῖσι σοῖς χρῆσαιμεθ' ἂν
 οὐτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
 ΙΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 565 ὥς πάνθ' ὑπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰ γὰρ, ἀλλ' αὐθαδία
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.
 ΜΗ. χῶρει· πόθ' ἂν γὰρ τῆς νεομήτου κόρης
 αἰρεῖ, χρονίζων δωμάτων ἐξῷπιος·
 570 νύμφευ' ἴσως γάρ, ἔδν θεῶν εἰρήσεται,
 γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον. 625
 ΧΟ. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
 οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλις ἔλθοι
 575 Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρῖς οὕτως. 631
 μή ποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ χρυσέων τόξων ἐφείης
 ἱμέρῳ χρίσας' ἀφυκτον οἰστόν. 634
 στέργοι δέ με σωφροσύνα, δώρημα κάλλιστον θεῶν
 μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς ἀκόρεστά τε νείκη
 580 θυμὸν ἐκπλήξας' ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις [βίζουσ' 640
 προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀπτολέμους δ' εὐνὰς σε-
 δέυφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.
 ὦ πατρὶς, ὦ δώματα, μὴ δῆτ' ἀπολίσ γενοίμαν
 τὸν ὁμαχανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶν' 645

627—634. = 635—642.

643—651. = 652—662.

588. οἶμαι Nauckius] οὖν σὺ V alii que. οὖν μοι PC. In B interpolatum οὖν τῷδ' ἐξυπηρετεῖς. 594. βασιλέων Elmsleius] βασιλέως 599. κνίζου] κνίζει VC. 604. φεύξομαι D.] φευξοῦμαι 610. σαυτῇ φυγῆς C. σαυτῆς φυγῆς ceteri. 613. δράσουσιν σ' P (ab correctore) et C. δράσουσιν vel δράσουσ' alii. 617. μηδ'] μηθ' V alii que nonnulli. 633. ἐφείης] ἐφίης VC et Eustathius p. 568. 643. δώματα Nauckius] δώμα V alii que: in C δώμα τ' ἐμὸν ab metri correctore: unde in antistropha v. 653. ἔχω, quod est in codicibus, in ἔχομεν mutatum in Ald. 645. ὁμαχανίας Elmsleius] ἀμυχανίας

οικτροτάτων ἀχέων.
θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
ἀμέραν τάχδ' ἐξανύσασα· μό-
χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεν ἢ
750 γὰς πατρίας στέρεσθαι.
εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἐτέρων μῦθον ἔχω φράσασθαι·
σέ γάρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις ὥκτισεν παθοῦσαν
δεινότατον παθέων.
657 ἀχάριστος ὄλοιθ' ὅτῳ πάρεστι
μὴ φίλους τιμὰν καθαρὰν ἀνοί-
ξαντα κληῖδα φρενῶν· ἐμοὶ
μὲν φίλος οὐποτ' ἔσται.

ΑΙΓΕΤΣ.

Μήδεια, χαίρε· τοῦδε γάρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.
ΜΠ. ὦ χαίρε καὶ σὺ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος,
665 Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;
ΑΙ. Φοῖβον παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
ΜΗ. τί δ' ὁμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστάλης;
ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.
ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἅπαις γάρ δευρ' αἰεὶ τείνεις βίον;
670 ΑΙ. ἀπαιδὲς ἔσμεν δαίμονός τινος τύχη.
ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἀπειρος ὦν;
ΑΙ. οὐκ ἔσμεν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.
ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἶπε σοι παίδων πέρι;
ΑΙ. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.
ΜΠ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησὼν εἰδέναι θεοῦ;
ΑΙ. μάλιστα, ἔπει τοι καὶ σοφῆς δέεται φρενός.
ΜΠ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
ΑΙ. ἀσκού με τὸν προύχοντα μὴ λῦσα πόδα
ΜΠ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;
680 ΑΙ. πρὶν ἂν πατρίαν αὐθις ἐστίαν μολῶ.
ΜΗ. σὺ δ' ὡς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;
ΑΙ. Πιτθεὺς τις ἔστι γῆς ἀναξ Τροϊζηνίας.
ΜΗ. παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος εὐσεβέστατος.
ΑΙ. τοῦτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.
ΜΗ. σοφός γάρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
ΑΙ. κάμοιγε πάντων φίλτατος δορυξένων.
ΜΗ. ἄλλ' εὐτυχοῖς, καὶ τυχούς ὅσων ἔρᾳς.
ΑΙ. τί γόρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτῃχ' ὁδε;
ΜΗ. Αἰγεῦ, κάκιστος ἔστι μοι πάντων πόσις.
690 ΑΙ. τί φῆς; σαφῶς μοι σᾶς φράσον δυσθυμίας.
ΜΗ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
ΑΙ. τί χρήμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
ΜΗ. γυναικ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.
ΑΙ. ἢ γάρ πετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε;
695 ΜΗ. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἔσμεν οἱ πρὸ τοῦ φίλου.
ΑΙ. πότερον ἔρασθεις ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστός οὐκ ἔφω φίλοις.
ΑΙ. ἴτω νυν, εἶπερ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.
ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν.
700 ΑΙ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέρανέ μοι λόγον.
ΜΗ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
ΑΙ. ἔυφρηνωσά μὲν τάρ' ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
ΜΗ. ὄλῳλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
ΑΙ. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινόν αὐ λέγεις κακόν.
705

651. πατρία] πατρίας V. 654. μῦθον Nau-
ckius] μύθων 656. ὥκτισεν Musgravius] ὥκτειρεν
657. δεινότατα libri, cui in C superscriptum on
660. ἀνοίξαντα] ἀνοίξαντι PC. 664. φίλους] φίλοις
VP. 676. θέμις μὲν] ἢ θεμιτὸν Heimsoethins. 693.
Versus etiam in Peliadibus lectus, ut notat schol.
695. γάρ Elmsleins] που libri et Chr. P. 143. Minus
aperte aliorum coniecturae οὐ που vel μή που. 703.
μὲν τάρ Hermannus] μὲν γάρ PC. μὲν οἱ, V alii que.
λυπεῖσθαι] λελυπησθαι A. 705. αὐ λέγεις] ἀγ-
γέλλεις A. ἀγγελεῖς Chr. P. 138.

ΜΗ. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
ΑΙ. ἐγὼ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῆνεσα.
ΜΗ. λότῳ μὲν οὐχί, καρδίᾳ δὲ βούλεται.
710 ἄλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
γονάτων τε τῶν σῶν, ἵκεσσι τε γίγνομαι,
οἵκτειρον οἵκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρωσ σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
715 γένοιτο παίδων, καὶ τὸς ὄλβιος θάνοις.
εὐρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον ἡύρηκας τόδε·
παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς
σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
ΑΙ. πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
720 γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς.
ἐς τοῦτο γάρ διή φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔχει μοι· σοὺ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
πειράσομαι σου προξενεῖν δίκαιος ὦν.
τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι·
725 ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄρειν βουλήσομαι,
αὐτῇ δ' ἐάνπερ εἰς ἐμούς ἔλθης δόμους,
μενεῖς ἄσυλος, κοῦ σε μὴ μεθῶ τι.
ἐκ τῆσδε δ' αὐτῇ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα·
ἀναίτιος γάρ καὶ ξένους εἶναι θέλω.
730 ΜΗ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ τίσις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
ΑΙ. μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
ΜΗ. πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος
Κρέων τε. τούτοις δ' ὀρκίοισι μὲν ζυρεῖς
735 ἄρουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίης ἐμέ,
λότοις δὲ συμβᾶς καὶ θεῶν ἀνώμοτος
φίλος γένοι' ἂν κάπικηρυκεύμασι
τάχ' ἂν πίθοιο· τὰμὰ μὲν γάρ ἀσθενῇ,
τοῖς δ' ὄλβος ἐστί καὶ δόμος τυραννικός.
740 ΑΙ. πολλὴν ἔλεξας, ὦ γύναι, προμηθίαν·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τάδ', οὐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοὶ τε γάρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
σκηψῖν τιν' ἐχθροῖς σοὶς ἔχοντα δεικνύναι,
τὸ σὸν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεοῦς.
745 ΜΗ. ὄμνυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός
τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθείς ἅπαν γένος.
ΑΙ. τί χρήμα δράσαιν ἢ τί μοι δράσαιν; λέγε.
ΜΗ. μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε
μήτ', ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄρειν
750 χρήζῃ, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.
ΑΙ. ὄμνυμι Γαίαν Ἥλιον θ' ἄγρον σέβας

708. καρδίᾳ] καρτερεῖν libri, nisi quod in VB est
γρ. καρδία. καρτερεῖν, quod per κρατεῖν, ἀντέχειν ex-
plicat schol., si aptum huic loco verbum esset, καρτε-
ρεῖν δ' οὐ βούλεται scribendum foret cum Partungo.
715. θάνοις] Mire dictum ubi πέλοις potius exspe-
ctabatur. 721. ὦν Ald. ὦν μ' codices. 725. το-
σόνδε] τοσόνγε VPC. 729. Delet Nauckius. 736.
μεθεῖ' Lasc. cum schol. μεθήσ' (θήσ' in litura) V: με-
θείς vel μεθείς ceteri. 737. ἀνώμοτος] ἐνώμοτος
libri, nisi quod in B adscriptum γρ. ἀνώμοτος.
738. κάπικηρυκεύμασι] ἐπικηρυκεύματα legit scholiasta,
qui addit, Δίδωμος δὲ φησιν ἐλλείπειν τὴν διὰ, ἢν' ἢ
διὰ τὰ ἐπικηρυκεύματα, opinione inepta. 739. τάχ'
Wyttienbachius] οὐκ 741. ὦ γύναι] ἐν λόγοις PC,
adscripto in C γρ. ἔλεξας ὦ γύναι. ἐν λόγοις si ve-
rum sit, ἔλεξας in ἐδειξας (vel ἐθηκας cum Nauckio)
mutandum erit. 743. ἀσφαλέστερα P (et superser.
in V) cum Chr. P. 782. 748. Idem versus Iph. T. 738.
(unde hinc illatus esse Nauckio videtur), quemadmodum
supra (693.) versus usque est ex Peliadibus. 751. ζῶν]
γῆς VAC alii que, partim cum γρ. ζῶν. 752. Ἥλιου

- θεοὺς τε πάντας ἔμμενεῖν ἄ σου κλύω.
 ΜΗ. ἄρκει· τί δ' ὄρκω τῷδε μὴ ἑμίωνων πάθοις;
 ΑΙ. ἂ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.
 ΜΗ. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει,
 κατ' ὅλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
 πράξας· ἂ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἂ βούλομαι.
 ΧΟ. ἀλλὰ σ' ὁ Μαιῆς πομπαῖος ἀναξ
 πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοϊαν
 σπεύδεις κατέχων πράξεϊας, ἐπεὶ
 γενναῖος ἀνὴρ,
 Αἰρεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδοῦχθαι.
 ΜΗ. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηγὸς Ἥλιος τε φῶς,
 νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλοι,
 γρηγόρεσθε, κείς ὁδὸν βεβήκαμεν·
 νῦν δ' ἑλπίς ἐχθροῦς τοὺς ἐμοὺς τίσειε Δίκη.
 οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν
 λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
 μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
 ἤδη δὲ πάντα τάμα σοι βουλευμάτα
 λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
 πέμψας· ἐμῶν τιν' οἰκετῶν ἴασινα
 εἰς ὅσιν ἐλθεῖν τήν ἐμὴν αἰτήσομαι·
 μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
 ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
 παῖδας δὲ μείναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι,
 οὐχ ὡς λίπω σφε πολεμίας ἐπὶ χθονός,
 ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
 πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·
 κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χρῶι,
 κακῶς δλεῖται πᾶς θ' ὅς ἂν θίγῃ κόρης·
 τοιοῖσδε χρίσω φαρμακοὺς δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον·
 ὦμωξά δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τοῦντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὕτις ἐστὶν ὅστις ἔξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγχέας· ἴασινος
 ἔξειμι γαίης, φιλτάτων παίδων φόνον
778. γάμους τυράννων, οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει,
 καὶ εὐμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐργωσμένα·
782. ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι
785. νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα

θ' ἄγνόν σεβας] Hanc scripturam, quae in BC et duobus aliis cum gr. annotata est ad verba v. 746. πατέρα θ' Ἥλιος πατρός, ubi propter sequens τοῦμοῦ locum non habet, recte ad v. 752. rettulit Musgravius, ubi in libris est vel λαμπρόν θ' ἡλίου φάος (ut V), vel correcto metri vitio λαμπρόν ἡλίου φάος, vel λαμπρόν ἡλίου τε φῶς, quod est in P (in quo hic versus ab correctore additus est) et fortasse C.

753. ἐμμενεῖν Schaeferus] ἐμμένειν 754. πάθοις Fort. παθεῖν. 758. ἂ] ὧν AP, ex coniectura correctoris refutata ab Elmsleio p. 194. 767. δ' delet Matthiae. τίσειν] τίσαι Chr. P. 755. 769. πέφανται] πέφασται V. 778. 779. Versus spurios notarunt Porsonus et Nauckius, quem v. p. 125. 779. ἐργωσμένα] εἰργασμένα PC. 781. λίπω σφε Burgesius] λιποῦσα 782. Versum ex v. 1060. 1061. confictum eiecit Brunckius. 785. 786. inverso ordine in A. Versum 785., casu omissum in C, spurium esse vidit Valckenarius. Verba τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα sumta ex v. 940. 943. τήνδε μὴ] γρ. δῆθεν (dῆθε Elmsleius) u. schol. φεύγειν] φυρεῖν PC. 786. Eadem verba 949.: unde hoc loco deleri voluit Elmsleius.

- φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ τηλᾶσθαι τηλὸν ἐξ ἐχθρῶν. φίλοι
 ἴτω· τί μοι Ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρίς
 οὔτ' οἰκός ἐστιν οὔτ' ἀποστροφή κακῶν.
 ἡμάρτανον τόθ' ἡνίκ' ἐξελίμπανον
 δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἑλλήνος λόγους
 πεισθεῖς, ὃς ἡμῖν εὖν θεῶι τίσει Δίκη.
 οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὀψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζῦρου
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς
 θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμακοῖς.
 μηδεὶς με φαύλην κάσθενή νομιζέτω
 μηδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοιςιν εὐμενῇ·
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλέεστατος βίος.
- ΧΟ. ἐπεῖπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνυσας λόγον.
 σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
 εὐλαυβάνουσα δρᾶν σ' ἀπενέπω τάδε.
- ΜΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέρειν
 τὰδ' ἐστὶ, μὴ πάσχουσιν ὡς ἐγὼ κακῶς.
- ΧΟ. ἀλλὰ κτανεῖν σὺ παῖδε τολμήσεις. γύναι;
 ΜΗ. οὐτὼν γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις.
- ΧΟ. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
 ΜΗ. ἴτω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσω λόγοι.
 ἀλλ' εἴα χώρει καὶ κόμει· ἴασινα·
 ἐς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 λέξης δὲ ὑδὲν τῶν ἐμοὶ δεδομένων,
 εἴπερ φρονεῖς εὐδεσκόταις γυνή τ' ἔφυς.
- ΧΟ. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὀλβιοὶ
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερὰς
 χώρας ἀπορρήτου τ' ἀπο φερβόμενοι
 κλεινοτάταν σοφίαν, αἰεὶ διὰ λαυπροτάτου
 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἐνθα ποθ' ἄγνὰς
 ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέρουσι
 Ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῖσαι
 τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοᾶν,
 τὰν Κύπριν κλῆζουσιν ἀφυσσασμέναν
 χώρας καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέων
 ἡδυπνόους αὔρας, αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τὰ σοφία παρέδρους πέμπειν ἔρωτας.
 παντοίας ἀρετὰς εὐνεργούς.
 πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν
 ἢ πόλις ἢ φίλων

824—834. = 835—845.

846—855. = 856—865.

798. Ζῆν PC. Ζῆν ἔτι B aliiqne ex v. 145. 799. ἀποστροφή] γρ. ἀπαλλαγὴ B, quod superser. in V. 802. τίσει] δώσει PC. 805. κακὴν κακῶς] κακῶς κακὴν P. Sic etiam V. sed κακὴν κακῶς superscripto. 816. σὺ παῖδε] σὸν σπέρμα PC. 818. γένοιό γ' γένοι' V. γυνή] γρ. γύναι V, et sic C. 819. οὖν μέσω] οὐμῆσω V. 822. λέξης Elmsleius] λέξεις 824. Ἐρεχθεῖδαι Elmsleius] Ἐρεχθεῖδαι 826. ἀποφερβόμενοι libri. ἀπο φερβόμενοι legisse videri potest scholiasta. Verbo ἀποφερβεσθαι nemo usus est. 835. ἀπὸ] ἐπὶ superser. in V, et sic PC. ῥοᾶν Hartungus] ῥοᾶς A correctus. ῥοαῖς ceteri. 836. τὰν Hermannus (qui versu praecedente ταῖς καλλινάου — ῥοαῖς)] τὰν 837. χώρας Reiskius] χώραν 840. ἡδυπνόους, quod addunt PC et ab recentiore manu habet V, omissum in ceteris. Id ἡδυπνόους scribendum foret, si Euripidis esse vocabulum constaret. αὔρας ex glossemate illatum pro vocabulo quod anapaesti mensuram habuit, nisi ἡδυπνόους αὔρας interpolatoris est lacunam explentis. 846. πῶς] τίς Hermannus. 847. ἢ πόλις ἢ φίλων PC et scholiasta. ἢ φίλων ἢ πόλις (πόλιν AB) ceteri.

ΜΗ. δράσω τάδ'· οὔτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
 γυνὴ δὲ θῆλυ καὶ δακρύοις ἔφω.
 ΙΑ. τί δὴ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;
 ΜΗ. ἔτικτον αὐτούς· Ζῆν δ' ὅτ' ἐξηύχου τέκνα,
 εἰσῆλθέ μ' οἴκτος εἰ γενήσεται τάδε.
 ἀλλ' ὦν περ οὔνεκ' εἰς ἐμοὺς ἵκησι λόγους,
 τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
 ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ,
 κάμοι τάδ' ἐστὶ λψστα, γιγνώσκω καλῶς,
 μήτ' ἐμποδῶν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
 ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενῆς εἶναι δόμοις,
 ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χειρὶ,
 αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
 ΙΑ. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειρᾶσθαι δὲ χρή.
 ΜΗ. σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
 γυναικα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
 ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοᾶζω σφ' ἐγώ,
 εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία.
 ΜΗ. Ξυλλήφομαι δὲ τοῦδ' εἰ καὶ γὰρ πόνου·
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἷδ' ἐγὼ, πολὺ,
 λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
 παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν
 κόσμον κομίζειν δεῖον προσπόλων τινά.
 εὐδαίμονησιν δ' οὐχ ἔν, ἀλλὰ μυρία,
 ἀνδρὸς τ' ἀρίστου σοῦ τυχούσδ' ἐμνεύετο,
 κεκτημένη τε κόσμον ὅν ποθ' Ἥλιος
 πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐκτόνοισιν οἷς.
 λάζυσθε φερνάς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας,
 καὶ τῇ τυράννῃ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
 φέροντες· οὔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
 ΙΑ. τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
 δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλείων πέπλων,
 δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου, τάδε.
 εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἄξιοι λόγου τινὸς
 γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ΜΗ. μή μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
 χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίαν λόγων βροτοῖς.
 κείνης ὁ δαίμων, κείνα νῦν αὔξει θεός,
 νέα τυραννεῖ· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
 ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
 ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
 πατρὸς νέαν γυναικα, δεσποτὴν δ' ἐμὴν,
 ἵκετεῦετ', ἔξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
 κόσμον δίδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
 ἐς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
 ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρί δ' ὦν ἐρᾶ τυχεῖν
 εὐάγγελιο γένοισθε πράξαντες καλῶς.
 ΧΟ. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζῶας,
 οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἥδη.
 δέξεται νύμφα χρυσῶν ἀναδεδωμένων
 δέξεται δῶρα ἀθανάτων·

976—982. = 983—989.

927. οὔτοι|οὔτι PC et Chr. P. 767. 928. Hine ver-
 sum post 931. transponit anonymus in *Classical Journal* 3.
 p. 611. 929. τί δὴ, τάλαινα| τί δὴ τα λίαν PC.
 930. Ἐξηύχου C. ἐξηύχου ceteri et schol. 933. μνη-
 σθήσομαι| γρ. μεμνήσομαι A. 938. ἀπαίρομεν| ἀπα-
 ροῦμεν Elmsleius. 949. Eadem verba v. 786. πλό-
 κων| στέφος PC. 955. πατρὸς πατὴρ| πατὴρ πατρὸς
 PC. 969. πλουσίους P. πλουσίους eeteri. 970. δ'
 Elmsleius| τ' 971. φεύγειν| φυγεῖν PC. Conf. v.
 785. 940. 943. 976. ζῶας Porsonus| ζωᾶς 978.
 ἀναδεδωμένων Elmsleius (ἀναδεδωμένων Porsonus)| ἀναδέ-
 σμων

Ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμα θήσει τὸν "Αἶδα κόσμον αὐτὰ
 ἐν χερσὶν λαβοῦσα.
 πείσει χάρις ἀμβρόσιός τ' αὐτὰ πέπλον
 χρυσότευκτον τε στέφανον περιθέσθαι·
 νερτέρους δ' ἥδη πάρα νυμφοκομήσει.
 τοῖον εἰς ἔρκος πεσέεται,
 καὶ μοῖραν θανάτου προσλήψεται δῶσαντος· ἄταν δ'
 οὐχ ὑπεκδραμεῖται.
 σὺ δ', ὦ τάλαι, ὦ κακόννυμφε κηδεμῶν τυράννων,
 παισὶν οὐ κατειδῶς [θάναντον.
 ὀλέθριον βιοτὰν προσάφεις ἀλόχῃ τε σᾷ στυγερόν
 δῶσανε, μοῖρας ὅσον παροίχει.
 μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ὦ τάλαινα παίδων
 μᾶτερ, ἃ φονεύσεις [θάνομῶς
 τέκεα νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων, ἃ σοι προλιπῶν
 ἀλλα Ξυνοικεῖ πόσις Ξυνένυμφ.
 1001

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

δέσποιν', ἀφένται παῖδες οἶδε σοὶ φυγῆς,
 καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλὶς ἀσμένῃ χερσὶν
 ἐδέξατ'· εἰρήνην δὲ τάκειθεν τέκνοις.

ΜΗ. ἔα.
 ΠΑ. τί Ξυγρυθεῖς ἔστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς;
 ΜΗ. αἰαῖ.
 ΠΑ. τάδ' οὐ Ξυνωδὰ τοῖσιν Ξηγγελμένους.
 ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αὖθις. ΠΑ. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
 οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην ἀντ' ἀγγέλου;
 ΜΗ. ἡγγείλας οἶ' ἡγγείλας· οὐ σὲ μέμφομαι.
 ΠΑ. τί δὴ κατηφείς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;
 ΜΗ. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
 καὶ γὰρ κακῶς φρονούσ' ἐμηχανήσαμην.
 ΠΑ. θάρσει· κάτει τοὶ καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.
 ΜΗ. ἄλλους κατὰξω πρόσθεν ἢ τάλαινα' ἐγώ.
 ΠΑ. οὔτοι μόνῃ σὺ σὼν ἀπεζύγης τέκνων.
 κούφως φέρειν χρή θνητὸν ὄντα συμφοράς.
 ΜΗ. δράσω τάδ'. ἀλλὰ βραῖνε θυμάτων ἔσω,
 καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρή καθ' ἡμέραν.
 ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἐστὶ δὴ πόλις
 καὶ δῶμ', ἐν ᾧ πλόντες ἀθλίαν ἐμὲ
 οἰκήσεται· αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,
 πρὶν σφῶν ὄνασθαι κάπιδεῖν εὐδαίμονας,
 πρὶν λέκτρα καὶ γυναικα καὶ γαμηλίους
 εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν
 ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.

1006. τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηίδα
 κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἔξ ἐμοῦ δέχει λόγον;

990—995. = 996—1001.

981. ἐν addidit Hermannus (qui αὐτὰ γ' | ἐν seri-
 psit). ταῖν addidit Musurus in Ald. 983. πέπλον
 Reiskius] πέπλων vel πέπλου 984. χρυσότευκτον
 Elmsleius] χρυσότευκτον τε addidit Reiskius.
 985. δ' om. V. 988. προσλήψεται ab alia manu ad-
 ditum in V habet C, omittunt, ut videtur, ceteri omnes.
 Euripides utrum hoc an alio verbo usus sit incertum est.
 989. ὑπεκδραμεῖται Porsonus] ὑπερφεύζεται, ex glos-
 semate φεύζεται ortum vel ὑπεκφεύζεται: nam ὑπερ-
 φεύγειν non aptum hinc loco. 993. ὀλέθριον] ὀλεθρον
 C, quod legisse videtur scholiasta. βιοτὰν] ᾧ (i. e. βιο-
 τᾷ) superscr. in V, quod legit schol. 999. φονεύσεις
 V. 999. τέκεα Hermannus] τέκνα codices.
 τὰ τέκνα Ald. 1001. ἄλλα Matthiae] ἄλλη 1006.
 1007. Versus ex 923. 924. hinc illatos eiecit Valcken-
 rius. 1012. δὴ Ald. δὲ V aliique. δαῖ A et supra
 verbum P. δ' αὐ Chr. P. 731. 1015. κάτει Porsonus]
 κρατεῖς libri et schol. 1027. ἀνασχεθεῖν Elmsleius]
 ἀνασχέθειν

- ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἔξεθρεψάμην,
ἄλλως δ' ἐμύχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις, 1030
στερρὰς ἐνεγκούσ' ἐν τόκοις ἀλγῆδνας.
ἢ μὴν ποθ' ἢ δύστιγος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκῆσιν τ' ἐμέ
καὶ κατθανούσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
Ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὅλῳλε δὴ 1035
γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἑσπερημένη
λυπρὸν διάξω βίον ἀλγεινὸν τ' ἐμοί.
ὕμεις δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὁμμασιν φίλοις
ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθ' ἔμ' ὁμμασιν, τέκνα; 1040
τί προσγελάτε τὸν πανύστατον γέλων;
αἰαί! τί δράσω; καρδίη γὰρ οἶχεται,
γυναῖκες, ὅμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
οὐκ ἂν δυνάμην· χαιρέτω βουλευμάτα
τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίης ἐμούς. 1045
τί δέ με πατέρα τῶνδε τοῦτων κακοῖς
λυπούσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δὴτ' ἔρωγε. χαιρέτω βουλευμάτα.
καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀζημίους;
τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κᾶκης, 1050
τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενός.
χωρεῖτε, παῖδες, ἐς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
ἂ ἂ. 1055
μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ τάδε·
ἔασον αὐτοὺς, ὦ τάλαν, φείσῃα τέκνων·
ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσά σε.
μὰ τοὺς παρ' Αἰδῇ νερτέρους ἀλάστορας,
οὗτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροὺς ἐγὼ 1060
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμούς καθυβρίσαι.
πάντως πέπρωται ταῦτα κοῦκ ἐκφεύζεται
καὶ δὴ πικρὰ στέφανος, ἐν πέπλοις δὲ
νύμφη τύραννος ὀλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἀλλ' εἰμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
καὶ τοῦδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι,
παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δότ', ὦ τέκνα,
δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιᾶν χέρα. 1070
ὦ φιλότατη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι στόμα,
καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
1062. πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρῆ,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵ περ ἔξεφύσαμεν.

1030. ἄλλως] μάτην Troad. 755. ubi idem versus legitur. 1048. χαιρέτω βουλευμάτα] γρ. παύομαι βουλευμάτων schol. 1049. ὀφλεῖν Elmsleius] ὀφλεῖν 1052. προσέσθαι] προσέσθαι Badhamus in Leutschii Philologo vol. 10. p. 338. φρενός] φρενί P. Voebulum versus explendi causa, ut videtur, ab interpolatore additum. Euripides fortasse scripserat τοῦδε μαλθακοὺς λόγους. Φρενός si recte legeretur, μαλθακῆς scribendum foret, quod Weilius coniecit in Fleckeiseni Annal. a. 1867. fasc. 6. p. 381. 1054. θύμασιν P et schol. δύμασιν ceteri. 1056. μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ P. μή ποτ' ἐργάσῃ ceteri. τάδε] τόδε, superser. α. V. 1058. σε] με V. 1059. "Αἰδῇ" v superser. in V, i. e. ἄδῃ, quod est in ceteris. 1062. 1063. Versus infra repetitos 1240. 1241., quos hic eiecit Piersonus, hoc loco servandi, altero delendi videbantur Valekenario ad Phoen. 1286. Mili neutro loco ferri posse videntur. 1064. πέπρωται C. πέπρακται ceteri, nisi quod w superser. in V. 1065. δέ] τε PC. 1068. delent Piersonus et Nauckius, quem v. p. 131. 1071. στόμα PC et Chr. P. 1322. κάρα ceteri. 1073. εὐδαιμονοῖτον] εὐδαιμονοῖτην Elmsleius.

- πατήρ ἀφείλετ', ὦ γλυκεῖα προσβολή,
ὦ μαλθακοὺς χρῶς πνευμά θ' ἥδιστον τέκνων. 1075
χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐ γάρ εἰμι προσβλέπειν
οἷα τ' ἔθ' ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά·
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὅσπερ μερίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς. 1080
XO. πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
μύθων ἔμολον καὶ πρὸς ἀμίλλας
ἦλθον μεῖζους ἢ χρὴ γένεαν
θῆλυν ἐρευνᾶν· ἀλλὰ γὰρ ἔστιν
μοῦσα καὶ ἡμῖν, ἢ προσομιλεῖ
σοφίας ἔνεκεν· πάσαισι μὲν οὐ,
παῦρον δὲ γένος, μίαν ἐν πολλαῖς
εὐροῖς ἂν ἴσως,
οὐκ ἀπόμουςον τὸ γυναικῶν.
καὶ φημι βροτῶν οἵτινές εἰσιν
πάμπαν ἀπειροὶ μηδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
τῶν γειναμένων.
οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
εἶθ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνιάρων
παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·
οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτη
κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον·
πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσιν καλῶς,
βιοτὸν θ' ὁπόθεν λείψουσιν τέκνοις·
ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς
μοχθοῦσι, τόδ' ἔστιν ἄδηλον.
ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη 1090
πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
καὶ δὴ γὰρ ἄλις βιοτὸν θ' ἥρπον,
σῶμα τ' ἐς ἥβην ἡλυθε τέκνων
χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσει
δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Αἰδὴν 1110
Θάνατος προφέρειν σῶματα τέκνων.
πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
τήνδ' ἐπὶ λύπην ἀνιαιοτάτην
παίδων ἔνεκεν
θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;
MH. φίλοι, πάλοι δὴ προσμένουσα τὴν τύχην
καρδοκῶ τάκειθεν οἱ προβήσεται.
καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
στείχοντ' ὁπαδῶν· πνεῦμα δ' ἡρεθισμένον
δείκνυσιν ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν. 1120

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δεινὸν ἔργον παράνομόν τ' εἰρασμένην

1076. οὐ γὰρ Nauekius] οὐκέτ' 1077. οἷα τ' ἔθ' Nauekius] οἷα τ' ἐς PC. οἷα τε πρὸς ceteri. οἷα πρὸς Chr. P. 875. 1611. 1078. δρᾶν μέλλω C et Lase. cum Plut. Mor. p. 533 d. aliisque scriptoribus ab Elmsleio indicatis. τολμήσω ceteri. 1083. ἢ] εἰ VP. 1086. παῦρον δὲ Reiskius] παῦρον δὲ δὴ V (superscripto γρ. δέ τι) A aliique. παῦρον δὲ τι P. μίαν addidit Elmsleius collato Heraclid. v. 328. 1089. οὐκ Reiskius] κοῦκ 1099. ἐσορῶ PC. ὁρῶ ceteri. 1101. θρέψουσιν Brunekius] θρέψωσι 1108. ἦλυθε] ἦλθε P et Flor. unus. 1109. κυρήσας (cum gl. κατὰ συγκύρειαν ἔλ-θη) V. κυρήσαι (i. e. κυρήσαι) alii. κυρήσει Ald., quod legit schol. 1110. οὗτος] γρ. οὕτως V, quod legit schol. 1113. ἔτι] ἐπὶ V aliique, sed adscripto in V γρ. ἔτι, quod schol. legit. 1116. δὴ] τοι VP. 1118. καὶ δὴ] καίτοι P et Chr. P. 124. 1119. δ' Hermannus] τ' 1120. δείκνυσιν] δείκνυσι δ' PC et Chr. P. 127. 1121. παράνομόν τ' codex Pal. 98. παρα-

Μήδεια, φεύγε φεύγε, μήτε ναῖαν
 λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστίβῃ.
 ΜΗ. τί δ' ἄξιόν μοι τήσδε τυγχάνει φυγῆς;
 ΑΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ὀρτίως κόρη 1125
 Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σὼν ὕπο.
 ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
 τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.
 ΑΓ. τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστὶαν ἡκασμένην 1130
 χαίρεις κλύουσα κοῦ φοβεῖ τὰ τοιάδε;
 ΜΗ. ἔχω τι καὶ τῷ τοῖσι σοῖς ἐναντίον
 λόγῳσιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
 λέξον δ' ὅπως ὦλοντο· δις τόσον γὰρ ἂν
 τέρψαις ἡμᾶς, εἰ θευνᾶσι παγκάκως. 1135
 ΑΓ. ἐπεὶ τέκνων δῖπτον δῖπτουχς γονῇ
 ἔυν πατρὶ καὶ παρήλθε νυμφικούς δόμους,
 ἥσθημεν οἷπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
 δμῶες· δι' οἶκων δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος
 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν. 1140
 κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ Ξανθὸν κᾶρα
 παίδων· ἐγὼ δὲ καὶ τὸς ἡδονῆς ὕπο
 στέγας γυναικῶν ἔυν τέκνοισ' αἰμ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ καταμύζομεν,
 πρίν μὲν τέκνων σὼν εἰσιδεῖν Ξυνυρίδα, 1145
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι προυκαλύψατ' ὄμματα,
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἐμπαλιν παρήϊδα,
 παίδων μυσσχεῖσθ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 ὀργὰς τ' ἀφῆρει καὶ χόλον νεάνιδος 1150
 λέγων τάδ' "οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις,
 παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν τέρψαις κᾶρα,
 φίλους νομίζουσ' οὐσπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δέξει δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσεται πατρὸς
 φυγὰς ἀρεῖναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν;" 1155
 ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο,
 χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις 1160
 λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος.
 κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
 στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ,
 δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
 τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη.
 τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·
 χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
 καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που
 ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν,
 ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό

νόμως τ' ceteri, omisso in PC τ'. εἰργασμένη] εἰργασμένον V.

1130. ἐστὶαν PC. οἰκίαν ceteri. ἡκασμένη] ἡκισμένη PC. 1132. τοῖσι C. τοῖς γε ceteri. 1134. δ' ὅπως] δὲ πῶς PC. 1139. οἰκῶν] ὠτιων libri. Correxuit Weilius loco ad v. 1052. indicato, collata annotatione scholiastae, ἐπεὶ καὶ πολὺς ἦν λόγος κατὰ τὴν οἰκίαν διαλελῦσθαι ὑμᾶς. 1141. κυνεῖ Brunekius] κύνει 1150. ὀργὰς τ' PC. τ' om. ceteri. χόλον νεάνιδος P aliiqne. νεάνιδος χόλον VA. 1158. παίδας] τέκνα V. 1159. ἡμπόσχετο Havn. a m. pr. ἡμπέσχετο ceteri. 1162. προσγεῖωσα] γρ. προσβλέπουσα schol. 1173. διὰ] κατὰ PC. 1174. τ' PC. δ' VAB. ἀπὸ Heathius] ἀπο

κόρας στρέφουσιν, αἰμά τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ· 1175
 εἴτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλοθυγῆς μέγαν
 κωκυτόν· εὐθύς δ' ἡ μὲν ἐς πατρὸς δόμους
 ὤρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσουσα νύμφης Ξυμφορὰν· ἀπασα δὲ
 στήγῃ πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν. 1180
 [ἤδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἐκπλέθρου δρόμου
 ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθήπτετο,]
 ἡ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξας ἡ τάλαιν' ἠγείρετο·
 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο. 1185
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστόν ἱε νᾶμα παμφάγου πυρὸς,
 πέπλοι δὲ λεπτοὶ, σὼν τέκνων δωρηματὰ,
 λευκὴν ἑδαιπον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων πυρουμένη,
 σείουσα χαίτην κράτ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥίψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
 ἔυνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μάλλον δις τόσως τ' ἐλάμπετο. 1190
 πίτνει δ' ἐπ' οὐδας Ξυμφορὰ νικωμένη,
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὲς ἰδεῖν·
 οὐτ' ὁμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατὰστασις
 οὐτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἶμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταζε κρατὸς, Ξυμπεφυρμένον πυρὶ,
 σάρκες δ' ἀπ' ὁστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ 1200
 γναθμοῖς ἀδῆλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 δεινὸν θέαμα· παῖσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἶχον διδάσκαλον.
 πατήρ δ' ὁ τλήμων Ξυμφορὰς ἀγνωσίᾳ
 ἄφνω παρελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῷ· 1205

1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν, ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα χωροῦντα λευκὸν ἄρρὸν, ὁμμάτων τ' ἀπό
 1179. συμφορὰν PC. συμφορὰς V. 1181. ἀνέλκων κῶλον] Per ἀνακουφίζων τὸν ἑαυτοῦ πόδα, τουτέστι μεγάλους καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, explicat scholiasta. ἀν' ἔλκων Schaeferus, quod de Philocteta claudicante rectius quam de cursore dici monet Weilius. Alii κῶλον non cursoris crus, sed διαύλου (ὑπὸ κάμψαι δι-αύλου θάτερον κῶλον πάλιν dixit Aeschylus Agam. 334.) intelligunt, cui non convenit ἀνέλκων, quod διελθὼν potius dicendum fuisset. Ego seculi versus duo ab interpolatore propter praecedens πυκνοῖς δρομήμασιν confictos ex Electrae v. 824. θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδει-
 1185. ἡ δ' ὥς ἐεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρίν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν, λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπόσχετο, χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, ἄψυχον εἰκὼ προσγεῖωσα σώματος. κάπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται στέγας, ὄβρον βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ, δῶρους ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοποῦμένη. τοῦνθενδὲ μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν· χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖ

ψιμῶξε δ' εὐθὺς, καὶ περιπτύζας δέμας
 κυνεί προσανδῶν τοιάδ' "ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαϊμόνων ἀπώλεσεν;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὄρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἶμοι, ξυνθάνοιμί σοι, τέκνον." 1210
 ἔπει δὲ θρήνων καὶ γόνων ἐπαύσατο,
 χρήζων γεραιὸν ἔξαναστήσαι δέμας,
 προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης
 λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα· 1215
 ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἔξαναστήσαι γόνυ,
 ἡ δ' ἀντελάζυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόγῳ δ' ἀπέσβη καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμορος
 ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κείνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατὴρ 1220
 πέλας, ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὸν ἔστω λόγῳ·
 γνῶσει γὰρ αὐτὴ Ζημίας ἀποστροφὴν.
 τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν 1225
 δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητάς λόγῳ
 τοῦτους μερίστην Ζημὴν ὀφλισκάνειν·
 θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 ὀλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος
 ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὐ. 1230
 X.O. ἔοικ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
 κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως ἴασσιν.
 ὦ τλήμων, ὥς σου ξυμφορὰς οἰκτείρομεν,
 κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς "Αἶδου δόμους
 οἶχε γάμων ἕκατι τῶν ἴασσος. 1235
 MII. φίλαι, δέδοκται τοῦργον ὥς τάχιστα μοι
 παῖδας κτανοῦσθαι τῇσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός,
 καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
 ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρα χερί.
 ἀλλ' εἰ' ὀπλίζου, καρδίᾳ. τί μέλλομεν
 τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
 ἄρ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμὴ, λαβὲ ἕϊφος,
 λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου,
 καὶ μὴ κακισθῆς, μὴδ' ἀναμνησθῆς τέκνων,
 ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ὅλλὰ τήνδε γε
 λαθοῦ βραχέϊαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
 κἀπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως
 φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἔγῳ γυνή. 1250
 X.O. ἰὼ Γὰ τε καὶ παμφαῖς
 ἀκτίς Ἀελίου, κατιδέτ' ἴδετε τὰν
 ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν σοινίαν

1240. πάντως σφ' ἀνάγκη καταναεῖν· ἔπει δὲ χρή,
 ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἔξεφύσαμεν.

1251—1260. = 1261—1270.

1206. δέμας] χέρας PC. 1207. παῖ] σὺ. sed superser. γρ. καὶ παῖ, V. 1216. ἀντελάζυτ' C. ἀντελάζετ' eeteri. 1218. ἀπέσβη Sealiger] ἀπέστη 1221. δακρύοισι PC. δακρύουσι eeteri. 1223. γνῶσει (γνώση libri)] γρ. καὶ γλώσση schol. ἀποστροφὴν] ἀντιστροφὴν Chr. P. 800. quod legisse videtur schol. 1227. τοῦτους] τοῦτοις B et Flor. duo. Ζημὴν eodices et Etym. Gud. p. 231.] μωρίαν Ald. Ζημὴν fortasse ex v. 581. 1228. εὐδαίμων ἀνὴρ] ὀλβιος φύσει Chr. P. 1013. 1230. εὐδαίμων] ὀλβιος Chr. P. 1015. 1232. ξυνάψειν] ξυνάπτειν V et Chr. P. 1096. συνάπτειν A. 1234. δόμους PC et Chr. P. 858. 1505. πύλας ceteri. 1240. 1241. eiecit Valckenarius. Idem versus 1062. 1063. 1243. μὴ] οὐ Elmsleius. Versum totum delet Nauekius. 1250. γ' PC. τ' eeteri. 1253. φοινίαν Ald. φοινίαν codices, ut videtur, omnes.

τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον·
 σὰς γὰρ χρυσέας ἀπὸ γονάς 1255
 ἔβλασεν, θεοῦ δ' αἵματι πίτνειν
 φόβος ὑπ' ἀνέρων.
 ἀλλὰ νιν, ὦ φάος διογενὲς, κάτειρ-
 γε, κατὰπαυσον, ἔξελ' οἰκῶν τάλαι-
 ναν φοινίαν τ' Ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων. 1260
 μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων,
 μάταν ἄρα γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ
 κυανεᾶν λιποῦσα Συμπληγάδων
 πετρᾶν ἄξενωτάταν ἔσολάν.
 δειλαία, τί σοι φρενοβαρὴς 1265
 χόλος προσπίτνει καὶ δυσμενὴς
 φόνος ἀμείβεται;
 χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενὴ μιά-
 σματ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνονταξ ξυνω-
 δὰ θεόθεν πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἀχρη. 1270

ΠΑΙΣ Α΄.

οἶμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ΠΑΙΣ Β΄.

οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'· ἀλλόμεσθα γόρ.

X.O. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων;
 ἰὼ τλάμων, ὦ κακοτυχὲς γύναϊ.
 παρέλθω δόμους; ἀρίξει φόνον 1275
 δοκεῖ μοι τέκνοις.

II.A. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρήξαιτ'· ἐν δέοντι γάρ·
 ὥς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ἕϊφους.

X.O. τάλαινα, ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-
 ρος, ἅτις τέκνων ὄν ἔτεκες 1280
 ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.
 μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος
 γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,
 Ἰνῷ μανείσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
 δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλλῃ. 1285

1273—1281. = 1282—1292.

1254. τέκνοις] τέκνοισι P. τέκνοισιν C. 1255. χρυσέας ἀπὸ γονάς Musgravius] ἀπὸ χρυσέας γονάς 1256. θεοῦ codices. θεῶν Ald. αἵματι] αἶμα. quod legit scholiasta, est in P et fortasse in C, et sic ab eorrectore V. Requiritur spondens. αἶμα φθίνει Musgravius. πίτνειν pr. V. πίτνειν eeteri. 1257. φόβος] φθόνος Paleus. ἄρος Heimsoethius. 1259. κάτειργε] κάθειργε C et pr. V. τάλαιναν φοινίαν τ' Seidlerus] φοινίαν τάλαιναν τ'. τ' delet Kolsterus. 1262. μάταν ἄρα Musgravius] ἄρα μάταν. ἄρα om. PC. 1263. κυανεᾶν] κυανεάν, superser. ὦν, V. πετρᾶν ἄξενωτάταν] πετρῶν ἄξενωτάτων V. 1265. φρενοβαρὴς D.] φρενῶν βαρὺς. Sic θυμοβαρὴς et φρενοβλαβὴς dicitur. 1266. προσπίτνει Elmsleius] προσπιτνεῖ δυσμενὴς] δυσσεβὴς Nauekius. Nam δυσμενὴς aptum φθόνῳ epitheton est (ut v. 298.), non aptum φόνῳ. 1267. φόνος ἀμείβεται] ἀμείβεται (ἀμείρεται P) φόνος PC. 1268. 1270. χαλεπὰ—ἐπὶ] Syllabae longae a quibus dochmi in strophā positi ineipiunt, hic quoque restitui possunt, si σχέτλια—ἀμφι scribatur cum Heimsoethio. 1269. ξυνωδὰ] σύννοδα Flor. duo, quorum in altero superscriptum ξυνωδὰ. Ceteri συνωδὰ, cui γρ. σύννοδα superser. in V. 1270. πίτνοντ' pr. V. πίτνοντ' vel πίτνουντ' alii. δόμοις] δόμοις Flor. unus, et ous superser. in V. 1271. 1272. Πνερος inter se colloquentes iure miratur Nauekius Stud. Eurip. 1. p. 136. cui versus 1272. ab interpolatore additus esse videtur. Fortasse tamen duo fuerunt versus ab uno puero pronuntiati, ut v. 1277. 1278. 1280. ὄν Seidlerus] ὦν 1283. γυναῖκ'] γυναῖκων VA. χέρα AB. χεῖρα eodices. 1284. 1285. His versibus nulli respondent in strophā: quamobrem ab interpolatore additos esse coniecit Nauekius, et recte qui-

- πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνῳ
τέκνων δυσσεβεί,
ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
δυοῖν τε παῖδων ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται.
τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ
γυναικῶν λέχος πολύπονον,
ὅσα βροτοῖς ἔρεζας ἤδη κακά.
1290
IA. γυναῖκες, αἱ τῆσδ' ἔγγυς ἔστατε στέγης,
ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δειν' εἰργασμένη
Μῆδεia τοισίδ', ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
1295
δεῖ γάρ νιν ἦτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
εἰ μὴ τυράννων δύμωσιν δώσει δίκην.
1298
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω
1301
κεῖνην μὲν οὐς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκώσωσιν βίον,
μὴ μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει
μητρῶν ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.
1305
XO. ὦ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἱ κακῶν ἐλήλυθας,
ἴασον· οὐ γὰρ τοῦσδ' ἂν ἐφθέγγω λόγους.
IA. τί δ' ἔστιν; ἢ που κάμ' ἀποκτείνει θέλει;
XO. παῖδες τεθνᾶσι χεῖρ' ἀπώλεσεν.
IA. οἶμοι τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
1310
XO. ὡς οὐκέτ' ὄντων σὺν τέκνων φρόντιζε δῆ.
IA. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντός ἢ ἔωθεν δόμῳ;
XO. πύλας ἀνοίξας σὺν τέκνων ὕπει φόνον.
IA. χαλάτε κληῖδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι,
ἐκλύεθ' ἄρμους, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν,
1315
τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ.
MH. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεῦεις πύλας,
νεκρῶν ἔρευνῶν κάμ' ἐν εἰργασμένῳ;
παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
λέγ' εἰ τι βούλει, χεῖρ' οὐ ψεύσεις ποτέ.
1320
τοῖόνδ' ὄχημα πατρός· Ἥλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρουα πολεμίας χερός.
IA. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
ἣτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν εἶφος
1325
ἔτλης τεκούσα, κάμ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας·
καὶ ταῦτα δράσας· ἡλιόν τε προσβλέπεις

1299. πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονός
ἄθῳος αὐτῇ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;

dem, nisi quis versus duo in stropha excidisse credere
malit, quod probabilis.

1286. πίτνει] πιτνεῖ plerique. ἅ] ὦ V. 1290.
δῆτ' Elmsleius] δήποτ' 1291. γ.λ.π.] λ.π.γ. V.

1295. τοισίδ' Canterus] τοῖσιν PC. τοῖσδέ γ' VA alique.

1296. σφε] γε Elmsleius. Chr. P. 281. δεῖ γάρ τα-
νὺν ἢ γῆς σέ κρυβῆναι κάτω. 1297. βάθος] πτύχας

superscr. in V. 1298. εἰ μὴ] ἢ μὴν V ab correctore.

Schol. εἰ μὴ ἄρα πέποιθε μὴ δώσειν δίκην τῶν τολμη-
θέντων, quidāuon legis et cum πέποιθε coniunxisse

videtur, v. 1300. vero φεύξεσθαι, quantum ex verbis eius
ad ἄθῳος adscriptis colligi potest, ἀντί τοῦ φεύξεσθαι

ἀτιμώρητος. Quae vana sunt commenta grammaticorum,
qui non animadvertunt versus 1299, 1300. ab

interpolatoribus esse compositos. 1299. κοιράνους] τυ-
ράννους V. 1303. ἐκώσωσιν VBC. ἐκώσωσιν P alii-

que. 1316. τίσωμαι P et Flor. duo. τίσομαι ceteri.
φόνῳ] γρ. δίκην V. 1317. τάσδε — πύλας]

τούσδε — λόγους Chr. P. 124. 347. ut Aristophanes
Nub. 1397. dixit καὶ τῶν ἐπὶν (libri alii λόγων) κινητὰ

καὶ μοχλευτὰ. Heliodorus Aethiop. 1. 8. τί ταῦτα
κινεῖς κἀναμοχλεῦεις; τοῦτο δὲ τὸ τῶν τραγῳδῶν. Ex

his non sequitur Euripidem τοῦσδε — λόγους scripsisse.
1320. οὐ ψεύσεις] γρ. οὐχ ἄψη V.

EURIPIDES.

καὶ γαῖαν, ἔργον τλάσα δυσσεβέστατον.
ἄλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν
δτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονός 1330

Ἑλλην' ἐς οἶκον ἡγήμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέψατο.

τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·
κτανούσα γάρ δὴ σὸν κἄσιν παρέστιον 1335

τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ

παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκούσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.

οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνίς γυνή
ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἤξιον ἐγὼ 1340

γῆμαί σε, κῆδος ἔχθρὸν δλέθριον τ' ἐμοί,
λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος

Σκύλλης ἔχουσιν ἀγριωτέραν φύσιν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις δνείδεσι

δάκοιμι· τοῖόνδ' ἐμπέφυκε σοὶ θράσος·
ἔρρ', αἰσχροποιεῖ καὶ τέκνων μαιφόνε.

ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
ὅς οὔτε λέκτρων νεογμάτων δνήσομαι,

οὐ παῖδας οὐς ἔφουσα κἀξεθρευνάμην
ἔξω προσεπεινὴν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. 1350

MH. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἡπίστατο

οἱ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἶά τ' εἰργάσω·
σὺ δ' οὐκ ἐμελλες τάμ' ἀτιμάσας λέχη

τερπνὸν διάζειν βίον ἐγγεγῶν ἐμοί,
οὐδ' ἢ τύραννος οὐδ' ὁ σοὶ προσθεῖς γάμους

Κρέων ἀνατὶ τῆσδὲ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλην, κάλει

καὶ Σκύλλαν, ἢ Τυρσηνὸν ψῆκσεν πέδον·
τῆς σῆς γάρ ὡς χρὴν καρδίας ἀνηψάμην. 1360

IA. καὶ τῇ γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνός ἐἴ.
MH. σάφ' ἴσθι· λυεῖ δ' ἄλγος, ἦν σὺ μὴ ἔγγελας.

IA. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
MH. ὦ παῖδες, ὡς ὠλεσθε πατρὶά νόσῳ.

IA. οὐ τοίνυν ἡμὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.
MH. ἀλλ' ὕβρις οἱ τε σοὶ νεοδμήτες γάμοι.

IA. λέχους σφ' ἄρ' ἡξίωσας οὐνεκα κτανεῖν;
MH. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;

IA. ἥτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἔστιν κακά.
MH. οἷδ' οὐκέτ' εἰσὶ· τοῦτο γάρ σε δῆζεται. 1370

IA. οἷδ' εἰσὶν, οἶμοι, σὴν κάρα μίστορες.
MH. ἴσασι δόσις ἦρξε πημονῆς θεοί.

IA. ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.
MH. στυγεῖ· πικρὰν δὲ βάζειν ἐχθαίρω σέθεν.

IA. καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥῆδιον δ' ἀπαλλαγαί.
MH. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κάρῳ θέλω. 1375

1328. τλάσα] δρῶσα PC. 1333. τὸν σὸν δ' PC.
δ' om. VAB. τοῖόν σ' Kirchhoffius. τοῖόνδ' Nauckius.

1351. ἐναντία PC. ἐναντιον V et Flor. tres, su-
perscr. a in V. 1356. οὐδ' — οὐδ' Elmsleius] οὐθ'

— οὐθ' προσθεῖς PC. προσθεῖς VA alique. 1357.
ἀνατὶ] ἀτιμὸν Flor. tres et schol. qui addit ἡ γράφε-

ται ἀνατὶ. ἀτίμως V cum γρ. ἀνατεῖ, quod est in aliis.
τῆσδὲ μ'] τῆσδ' ἐμ' V. 1359. πέδον] gl. σπή-

λαιον in A. σπέος Musgravius. πέτρων Elmsleius.
1360. χρὴν Reiskius] χρῆ 1362. ἔγγελας] γελας V,

sed cum gl. ἐάν σὺ μὴ ἐγγελας. 1366. νεοδμήτες]
νεόδημοι PC et oi superscr. in V. 1367. σφ' ἄρ' ἡξί-

ωσας D.] σφέ γ' ἡξίωσας VAB. σφε κῆξίωσας PC, quae
correctoris coniectura est. Nam crasis κῆξίωσας non

minus suspecta est quam κῆλθον, quod corrector co-
dicis Med. Aeschilo Sept. 810. intulit pro κῆσθον.

1371. οἶμοι] ὦμοι V et schol., in quo ὦμοι B. ὦμοι Bur-
gesius. οὐμοὶ Hermannus. 1375. ῥῆδιοι] Vel ῥῆδια.

ΙΑ. θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.

ΜΗ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χερσὶ,
φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραιάς θεοῦ,
ὥς μὴ τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ
τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν
τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φρόνου.
αὐτὴ δὲ γαίαν εἶμι τὴν Ἑρεχθέως,
Αἰγεί ξυνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος.
σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
Ἄργουὺς κᾶρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.

ΙΑ. ἀλλὰ σ' Ἑρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη.

ΜΗ. τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;

ΙΑ. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.

ΜΗ. στείχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑ. στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.

1380. αὐτοὺς] αὐτῶν pr. V et Flor. duo. αὐτοὺς
Chr. P. 1280. καθυβρίσῃ] καθυβρίσαι pr. V et AB et
Flor. duo. 1382. τέλη] τέλος schol. Hom. II. 10, 56.
et Etym. M. p. 750, 43. προσάψομεν] προσάψομαι
corr. V, P et schol. Homeri. προσάξομεν Choerob. Epi-
mer. in Psalmos p. 112. et Etym. M. 1386 — 1388.
Versus suspecti Nauckio, quem vide Stud. Eurip.
1. p. 138. 1392. ξειναπάτου] ξειναπάτα Ald. et a
superser. in V. In Andr. 486. (in carmine melico) libri
antiquiores et Choeroboscus Can. p. 92, 16. praebent
τοῦ στρατηλάτα | Μενέλα, sed PC στρατηλάτου, et
recte fortasse, quum στρατηλάτα ab vetere librario
propter Μενέλα positum esse possit. στρατηλάτου in
diverbio apud Aesch. Eumen. 637. 1393. παιδολέ-
τορ] γρ. παιδολέτωρ V. 1395. γ' om. A. ἄμορος]
ἄμοιρος VA.

ΜΗ. οὐπω θρηγνείς· μένε καὶ γῆρας.

ΙΑ. ὦ τέκνα φίλτατα. ΜΗ. μητρί γε, σοὶ δ' οὐ.

ΙΑ. κᾶπειτ' ἔκανες; ΜΗ. σέ γε πημαίνουσ'.

ΙΑ. αἰαί· φιλίου χρήζω στόματος
παιδῶν ὁ τάλας προσπτύξασθαι.

ΜΗ. νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζει,
τότ' ἀπωσάμενος. ΙΑ. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗ. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.

ΙΑ. Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις ὡς ἀπελαινόμεθ',

οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῇσδε λεαίνης;
ἀλλ' ὅπόσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι
τάδε καὶ θρηνῶ κάπιθεάζω,
μαρτυρόμενος δαίμονας ὡς μοι
τέκν' ἀποκτείνασ' ἀποκωλύεις
ψαῦσαι τε χεροῖν θάψαι τε νεκροῦς,
οὐς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

ΧΟ. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἄδοκῆτων πόρον ἡὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1398. ἔκανες Elmsleius] ἔκτανες. ἔκτας Ald. quod
fuit in C, sed ab correctore in ἔκτανες mutatum.

1399. αἶ αἶ P. ὦμοι VA aliique, sed superser. in
V γρ. αἶ αἶ φίλου. 1404. ἔπος B. δ' ἔπος VA. λόγος,
quod superser. in V, habent PC et Flor. duo. 1406.
ἀκούεις] γρ. ὄρας V, quod Flor. duo in textu habent,
fortasse ex Hippol. 1363. 1409. κάπιθεάζω Blom-
fieldus] κάπιθοάζω 1411. τέκν' ἀποκτείνασ'] τέκνα
κτείνασ' PC. 1413. ὄφελον pr. V. ὠφελον ceteri.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.
ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.
ΧΟΡΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΤΡΟΦΟΣ.

ΦΑΙΔΡΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΡΤΕΜΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Θησεύς υἱὸς μὲν ἦν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζόνων Ἰππολύτην Ἰππόλυτον ἐγέννησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνω τοῦ Κρητῶν βασιλέως καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα, ἓνα τῶν συγγενῶν, φονεύσας φεύγει εἰς Τροίζηνα μετὰ τῆς γυναικὸς, οὗ συνέβη τὸν Ἰππόλυτον παρὰ Πιτθεὶ τρέφεσθαι· θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος οὔσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν Ἰππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα τὴν Φαίδραν εἰς τὸν Ἰππολύτου ἔρωτα παρώρμησε, τέλος δὲ τοῖς προτεθείσιν ἔθηκε. στέγουσα δὲ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη, κατεπαγχειλαμένην αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις κατὰ τὴν προαῖρεσιν λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα τῇ μὲν τροφῇ ἐπέπληξεν, αὐτὴν δὲ ἀνῆρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεῖς Θησεὺς καὶ καθελεῖν σπεύδων τὴν ἀπηγχοτισμένην εὗρεν αὐτῇ προσήρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ἰππολύτου φθορὰν κατηγορεῖ καὶ ἐπιβουλὴν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις τὸν μὲν Ἰππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀράς ἔθετο, ὣν ἐπακούσας ὁ θεὸς τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν. Ἀρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστα διασαφήσασα Θησεὶ τὴν μὲν Φαίδραν οὐ κατεμέμψατο, τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο υἱοῦ καὶ γυναικὸς στερηθέντα, τῷ δὲ Ἰππολύτῳ τιμὰς ἔφη ἐπιχωρίους ἐγκαταστήσεσθαι.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίζῃνι κεῖται. ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνονος ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι πζ', ἔτει β'. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἴων. ἔστι δὲ οὗτος ὁ Ἰππόλυτος δεύτερος καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πρώτων.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Πολλή μὲν ἐν βροτοῖσι κοῦκ ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, οὐρανοῦ τ' ἔσω,
ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
ναίουσιν εἴσω φῶς ὀρώντες ἡλίου,
τοὺς μὲν εἰβοντας τὰμὰ πρεσβέυω κράτη,
σφάλλῳ δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
ἐνεσσι γὰρ δὴ κὰν θεῶν γένει τόδε,
τιμῶμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα·
ὁ γὰρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος,
Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα,
μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιζηνίας
λέγει κακίστην δαιμόνων πεφουκέναι.
ἀναίνεται δὲ λέκτρα κοῦ ψαύει γάμων·
Φοῖβου δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμιν, Διὸς κόρην,
τιμᾶ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος·
χλωρὰν δ' ἄν' ὕλην παρθένω ἔνῳν ἀεὶ
कुसिन ταχείαις θήρας ἔξαιρει χθονός,
μείζω βροτείας προσπεσῶν ὀμιλίαν.
τούτοις μὲν νυν οὐ φρονῶ· τί γὰρ με δεῖ;
ἂ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε τιμωρήσομαι
Ἰππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
πάλαι προκόψας, οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
ἐλθόντα γὰρ νιν Πιτθέως ποτ' ἐκ δόμων
σεμνῶν ἐς ὕψιν καὶ τέλῃ μυστηρίων
Πανδίωνος γῆν πατρὸς εὐγενὴς δάμαρ
ἰδοῦσα Φαῖδρα καρδίαν κατείχετο
ἔρωτι δεινῇ τοῖς ἐμοῖς βουλευμασι.
καὶ πρὶν μὲν ἔλθειν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόπιον
γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο,
[ἔρωτ' ἔρωτ' ἔκδημον· Ἰππολύτῳ δ' ἐπι
τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρῦσθαι θεάν.]
ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
ἐνταῦθα δὴ στένουσα κάκπεπληγμένη
κέντρους ἔρωτος ἡ τάλαιν' ἀπόλλυται
σιγῇ· ἔννοιδε δ' οὐτὶς οἰκετῶν νόσον.
ἀλλ' οὔτι ταύτη τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν·
δείξω δὲ Θησεὶ πρᾶγμα κῶκφανήσεται.
καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα
κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν ὥς ὁ πόντιος
ἄναξ Ποσειδῶν ὥπασεν Θησεὶ γέρας,
μηδὲν μάταιον ἐς τρίς εὖξασθαι θεῷ.
ἡ δ' εὐκλεῆς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται,
Φαῖδρα· τὸ γὰρ τῆδ' οὐ προτιμήσω κακὸν
τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοὶ
δικὴν τοσαύτην ὥστ' ἐμοὶ καλῶς ἔχειν.
ἀλλ' εἰσὼρῷ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
στεῖχοντα, θήρας μόχθον ἐκλειοπότα,
Ἰππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.

πολὺς δ' ἄμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπιόθους
κῶμος ἔλακεν, Ἀρτεμιν τιμῶν θεῶν
ὑμνοῖσιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεψιγμένας πύλας
Ἄιδου φάος τε λοίσθιον βλέπων τόδε.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ἔπεσθ' ἄδοντες ἔπεσθε
τὰν Διὸς οὐρανίαν
Ἀρτεμιν, ἧ μελόμεσθα.

ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.

πότνια πότνια, σεμνοτάτα,
Ζανὸς γένεθλον,
χαῖρε χαῖρέ μοι, ὦ κόρα
Λατοῦς Ἀρτεμι καὶ Διὸς,
καλλίστα πολὺ παρθένων,
ἧ μέγαν κατ' οὐρανὸν
ναίεις εὐπατέρειαν αὐλάν,
Ζανὸς πολυχρυσὸν οἶκον.

III. χαῖρέ μοι, ὦ καλλίστα,
καλλίστα τῶν κατ' Ὀλυμπον
παρθένων, Ἀρτεμι·

σοὶ τόνδε πλεκτόν στέφανον ἔξ ἀκηράτου
λειμώνος, ὦ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
ἐνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέροντες βοτὰ
οὔτ' ἡλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
μέλισσα λειμῶν' ἡρινὸν διέρχεται·

Αἰδῶς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις·
[ῥοοὶς διδάκτον μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς,
τούτοις δρέπεσθαι· τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.]
ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀνάδημα δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
μόνῳ γὰρ ἐσσι τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν·
σοὶ καὶ εὐνειμι καὶ λόγοις σ' ἀμειβομαι,
κλύων μὲν αὐδὴν, ὅμμα δ' οὐχ ὀρών τὸ σόν.
τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἡρᾶμην βίου.

ΘΕ. ἄναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεῶν,
ἄρ' ἂν τί μου δέξαιο βουλευσάντος εὔ;

III. καὶ κάρτα γ'· ἡ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἄν.

ΘΕ. οἶσθ' οὖν βροτοῖσιν δς καθέστηκεν νόμος;

III. οὐκ οἶδα· τοῦ δὲ καὶ μ' ἀνιστορεῖς περὶ·

40 ΘΕ. μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

III. ὀρθῶς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;

ΘΕ. ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις;

III. πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.

ΘΕ. ἡ κὰν θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίζει τόδε;

45 III. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.

ΘΕ. πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις;

III. τίς; εὐλαβοῦ δὲ μή τι σὸν σφαλῇ στόμα.

ΘΕ. τήνδ' ἡ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.

III. πρόσωθεν αὐτὴν ἀγνὸς ὦν ἀσπάζομαι.

50 ΘΕ. σεμνή γε μέντοι κάψιμος ἐν βροτοῖς.

57. τε C. δὲ ceteri. 58. Scholiasta, τοῦτο ἔνιοι μὲν τὸν Ἰππόλυτον φασιν ἄδειν, ἄμεινον δὲ τοὺς ἐπομενους τῷ Ἰππολύτῳ ἀπὸ τῶν κυνηγεσίων ταῦτα λέγειν. Versus 58—60. non dubitandum quin ab Hippolyto canantur, proximi vero 61—69. ab comitibus eius: quod est παραχορήγημα, de quo videnda quae addit scholiasta. ἄδοντες] ἀείδοντες P et a m. sec. M.

62. ΘΕΡ. Α. ΧΟ. ceteri. 64. χαῖρε χαῖρέ μοι ὦ κόρα Α. χαῖρέ μοι ὦ κόρα ΜV aliiq. χαῖρέ μοι ὦ κόρα χαῖρέ μοι Ρ. 67. ἧ — ναίεις] αἰ — ναίειτ' Ρ. 69. Ζανὸς] Ζηνὸς ΜVΡ et Eustathius p. 436. 70. III. om. MAB. 76. οὐπ' Orion Anthol. 3, 3, p. 45,] οὐδ' cum Plut. Mor. p. 1094a. 77. ἡρινὸν] ἑαρινὸν ΜV aliiq. Scholiasta ἑαρινῇ legisse videtur. 79—81. Seclusi versus spurios, partim confictos ex Bacch. 315. 100. σόν ΡC. σοῦ ΜV.

De eodicihus huius fabulae dictum supra p. 26. Venetus Marcianus (M) finitur p. 1234.

19. ὀμιλίαν Porsonus] ὀμιλίαν 27. κατείχετο Monkus] κατέσχετο 31. ἐγκαθίστατο MVP. ἐγκαθείστατο AC. 32. 33. Versus spurios notavit Blomfieldus. 36. τήνδε] τῆδε V. τῆδε V, correctum in τήνδε a m. pr. adscripto a m. sec. γρ. τῆδε. 37. ἐνιαυσίαν] ἐνιαύσιον ΜV. 41. ταύτη] ταύτης M et adscripto a m. sec. γρ. ταύτη V. ταύτης τῆδ' Nauckius. 42. δείξω δὲ Θ.] Θ. δὲ δείξω V. 43. ἡμῖν πολέμιον] πολέμιον ἡμῖν V. πεφυκότα PC. νεανίαν ΜVAB. 48. κακὸν] καλὸν C. 53. τόπων] δόμων Ρ.

ΙΙ. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.
 ΘΕ. εὐδαιμονοίης, νοῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ. 105
 ΙΙ. οὐδέ τις μ' ἄρ᾽ ἐσκεῖ νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν.
 ΘΕ. τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεῶν.
 ΙΙ. χωρεῖτ', ὁπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους
 σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας 110
 τράπεζα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεῶν
 ἵππους, ὅπως ἂν ἄρμασι Ζεῦξας ὑπο
 βορᾶς κορεσθεῖς γυμνάσω τὰ πρόσφορα.
 τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
 ΘΕ. ἡμεῖς δέ, τοὺς νέους γὰρ οὐ μιμητέον,
 [φρονούντες οὕτως ὡς πρέπει δούλοις λέγειν,] 115
 προσευξόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,
 δέσποινα Κύπρι. χρή δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 εἴ τις σ' ὑφ' ἥβης σπλάγχχον ἔντονον φέρων
 μάταια βάζει· μὴ δόκει τούτων κλύειν·
 σοφωτέρους γὰρ χρή βροτῶν εἶναι θεοῦς. 120
 ΧΟΡΟΣ.
 Ὁκεανοῦ τις ὕδωρ στάζουσα πέτρα λέγεται
 βαπτὰν κάλπισι ρυτὰν
 παγὰν προῖτιστα κρημνῶν,
 ὅθι μοί τις ἦν φίλα 125
 φάρεα πορφύρεα
 ποταμῇ δρόσῳ
 τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
 εὐαλίου κατέβαλλ'· ὅθεν μοι
 πρῶτα φάτις ἦλθε δέσποιναν
 τειρομένην νοσερᾷ κοῖτᾳ δέμας ἐντὸς ἔχειν
 οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρη
 Ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν. 130
 τριτάταν δέ νιν κλύω
 τάνδε κατ' ἀμβροσίου
 στόματος ἀμέραν
 Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν,
 κρυπτῷ πάθει θανάτου θέλουσαν
 κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον. 140
 οὐ γὰρ ἔνθεος, ὦ κοῦρα,
 εἴτ' ἐκ Πανὸς εἴθ' Ἐκάτας,
 ἢ σεμνῶν Κορυβάντων
 φοιτᾶς ἢ ματρὸς ὀρείας·
 οὐδ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον
 Δίκτυνναν ἀμπλακίαις
 ἀνίερος ἀθύτων πελάνων τρύχει.
 φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας
 χέρσον θ' ὑπὲρ πελάγους 150
 δίναις ἐν νοτίαις ἄλμας.
 ἢ πόσιν, τὸν Ἐρεχθεῖδαν
 ἀρχαγόν, τὸν εὐπατρίδαν,
 ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις
 κρυπτὰ κοῖτα λεχέων σῶν;

121—130. = 131—140.

141—150. = 151—160.

105. σπῶν] οἶον hic et Androm. 252. Nauckius. 115.
 Versum spurium seclisit Brunckius. 118. ἔντονον]
 εὐτονον M alii que nonnulli et Chr. P. 1043. 119. τοῦ-
 των] τοῦτου MA. 120. χρή] δεῖ PC. 126. φάρεα πορ-
 φύρεα Hermannus] πορφύρεα φάρεα 129. κατέβαλλ'
 Monkus] κατέβαλ' vel κατέβαλεν, unus recens κατέ-
 βαλλεν 131. δέσποιναν] δεσποίνας M et superser. an
 A. 132. φάρη M a m. pr. et A. φάρεα ceteri.
 139. πάθει Burgesius] πένθει 141. 145. οὐ γὰρ — οὐδ'
 Lachmannus] σὺ γὰρ — σὺ δ' 144. φοιτᾶς, ex scho-
 lio restitutum pro φοιταλέου, huc transposuit Bothius.
 Legebatur post ὀρείας. 149. χέρσον] Fort. χέρσου
 150. δίναις ἐν] δίναισιν V. δίναισι PC. 151. ἢ Lachman-
 nus] ἢ 153. ποιμαίνει M et schol. πημαίνει ceteri.
 154. κρυπτὰ κοῖτα] κρυπτὰ κοῖτα plerique cum schol.

ἢ ναυβάτας τις ἔπλευσεν 155
 Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ
 λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις,
 φάμαν πέμπων βασιλεία,
 λύπη δ' ὑπὲρ παθῶν
 εὐναία δέδεται ψυχάν; 160
 φιλεῖ δὲ τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν
 ἁρμονία κακὰ δύστανος ἀμαχανία Ξυνοικεῖν
 ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας.
 δι' ἐμᾶς ἤξεν ποτε νηδύος ἄδ' αὔρα· 165
 τὰν δ' εὐλόχον οὐρανίαν
 τόξων μεδέουσαν αὐτεὺν
 Ἄρτεμιν, καὶ μοι πολυζήλῳτος ἀεὶ
 Ξὺν θεοῖσι φοιτᾷ. 170
 ἀλλ' ἤδε τροφὸς γεραιὰ πρὸ θυρῶν
 τήνδε κομίζουσι· ἔξω μελᾶθρων·
 σττυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται.
 τί ποτ' ἔστι μαθεῖν ἔραται ψυχῇ,
 τί δεδήληται 175
 δέμας ἀλλόχρουν βασιλείας.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ κακὰ θνητῶν σττυγεραὶ τε νόσοι.
 τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
 τόδε σοι φέγγος, λαμπρὸς ὁδ' αἰθέρ·
 ἔξω δὲ δόμων ἡδὴ νοσερᾶς 180
 δέμνια κοίτης.
 δεῦρο γὰρ ἔλθεῖν πᾶν ἔπος ἦν σοι·
 τάχα δ' ἐς θαλάμους σπεύσεις τὸ πάλιν.
 ταχὺ γὰρ σφάλλει κοῦδενὶ χαίρεις,
 οὐδέ σ' ἄρ᾽ ἐσκεῖ τὸ παρὸν, τὸ δ' ἀπὸν 185
 φίλτερον ἡγεῖ.
 κρεῖσσον δὲ νοσεῖν ἢ θεραπεύειν·
 τὸ μὲν ἔστιν ἀπλοῦν, τῷ δὲ συνάπτει
 λύπη τε φρενῶν χερσὶν τε πόνος.
 πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων, 190
 κοῦκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις·
 ἀλλ' ὅ τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο
 σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.
 δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
 τοῦδ', ὅτι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν, 195
 δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βίτου
 κοῦκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας·
 μῦθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.
 ΦΑΙΔΡΑ.
 αἵρετέ μου δέμας, ὀρθοῦτε κἀρα·
 λέλυμαι μελέων ἔνδεδεσμαι, φίλαι.
 λάβετε· εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι. 200
 βαρὺ μοι κεφαλᾶς ἐπικράνον ἔχειν·
 ἀφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον ὦμοις.

158. φάμαν D.] φήμην M. φήμαν ceteri. 160.
 εὐναία] εὐναία B, quod legit scholiasta, sed addit
 γράφεται δὲ καὶ πρὸς εὐθείαν. ψυχάν] ψυχὰ pleri-
 que, ψυχᾷ nonnulli. ψυχᾶν legit schol. 163. κακὰ]
 κακᾷ MV alii que. ἀμαχανία] ἀμηχανία libri. 164.
 ἀφροσύνας] Schol. ἄλλοι δὲ γράφουσι δυσφροσύνας.
 168. αὐτεὺν Ἄρτεμιν MA. Ἄρτεμιν αὐτεὺν ceteri.
 179. λαμπρὸς MA. λαμπρὸν ceteri. 189. χερσὶν]
 χειροῖν Porsonus. 195. γῆν PC et Plut. Mor. p. 764.
 γὰν ceteri. 196. ἀπειροσύνην V et Plut. ἀπειροσύ-
 ναν ceteri. Et sic in sequentibus quoque τροφῶ et
 Phaedrae versibus usque ad v. 266. Doricum a et At-
 ticum η in libris sic alternant ut facile appareat li-
 brarios temere modo hoc modo illud scripsisse, quia
 non perspexerant Phaedram Doricis, τροφὸν Atticis
 uti formis: de quo dixi ad Med. 140. 198. αἵρετε
 MAB. ἄρατε alii. 199. φίλαι] φίλων M et a m. sec.
 V. 200. εὐπήχεις χεῖρας] Sic δεξιὰς εὐωλένων v. 605.

- ΤΡ. θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.
ῥῶν δὲ νόσον μετὰ θ' ἡσυχίας 205
καὶ γενναίου λήματος οἶσις·
μοχθεῖν δὲ βροτοῖσι ἀνάγκη.
- ΦΑ. αἰαί·
πῶς ἂν δροσερὰς ἀπὸ κρηνίδος
καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσάιμαν, 210
ὑπὸ τ' αἰγείροις ἐν τε κομήτῃ
λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπαυσαίμαν;
- ΤΡ. ὦ παῖ, τί θροεῖς;
οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε τηρύσει,
μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λότον;
- ΦΑ. πέμπτετ' μ' εἰς ὄρος· εἰμι πρὸς ὕλαν 215
καὶ παρὰ πύκας, ἵνα θηροφόνοι
στεῖβουσι κύνες,
βαλῆαις ἐλάφοις ἐγχιρριπτομένα·
πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι,
καὶ παρὰ χαίταν Ξανθὴν ῥίψαι 220
Θεσσαλὸν ὄρπακ', ἐπίλοχον ἔχουσ'
ἐν χειρὶ βέλος.
- ΤΡ. τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης;
τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
πᾶρα γὰρ δροσερὰ πύργους Ξυνεχῆς 225
κλιτὺς, ὅθεν σοὶ πῶμα γένετο· ἂν.
- ΦΑ. δέσποιν' ἀλίας Ἄρτεμι Λίμνας
καὶ γυμνασίῳ τῶν ἵπποκρότων,
εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
πῶλους Ἐνέτας δαμαλιζόμενα.
- ΤΡ. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριψας ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶς' ἐπὶ θήρας
πόθον ἐστέλλου, νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
ἐπ' ἀκυμάντοις πῶλῳ ἔρασαι. 230
τάδε μαντείας αἶψα πολλῆς,
ὅστις σε θεῶν ἀνασειράζει
καὶ παρακόπτει ῥένας, ὦ παῖ.
- ΦΑ. δύστανος ἐγὼ, τί ποτ' εἰργασάμαν·
ποὶ παρεπλάγχθην γνῶμας ἀταθᾶς;
ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτα. 240
φεῦ φεῦ, τλάμων.
μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλάν·
αἰδοῦμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
κρύπτει· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύναν ὄμμα τέτραπται. 245
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνῶμαν ὀδυνᾷ,
τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ
μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.
- ΤΡ. κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θάνατος 250
σῶμα καλύψει;
- πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος.
χρὴν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι 255
καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
εὐλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν,
ἀπὸ τ' ὥσασθαι καὶ Ξυντεῖναι.
τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν
ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὥς κάρῳ 260
τῆσδ' ὑπεραλῶ.
βίотου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
φασὶ σφάλλιν πλέον ἢ τέρπειν,
τῇ θ' ὑγείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
οὕτω τὸ λῆαν ἦσσαν ἔπαινω 265
τοῦ μηδὲν ἄγαν·
καὶ Ξυμφήσουσι σοφοὶ μοι.
- ΧΟ. γύναι γεραῖά, βασιλίδος πιστὴ τροφὴ
Φαίδρας, ὀρώμεν τάσδε δυστήνους τύχας·
ἄσημα δ' ἡμῖν ἦτις ἐστὶν ἡ νόσος· 270
σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἂν.
- ΤΡ. οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσ'· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
ΧΟ. οὐδ' ἦτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφω;
ΤΡ. ἐς ταυτὸν ἡκεί· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.
ΧΟ. ὥς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.
- ΤΡ. πῶς δ' οὐ, τριταίαν γ' οὐσ' αἰτοῖς ἡμέραν; 275
ΧΟ. πότερον ὑπ' ἄτης, ἢ θανεῖν πειρωμένην;
ΤΡ. θανεῖν· αἰτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου.
ΧΟ. θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τὰδ' ἔξαρκεῖ πόσει.
ΤΡ. κρύπτει γὰρ ἦδε πῆμα κοῦ φησιν νοσεῖν.
ΧΟ. ὁ δ' ἐς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;
ΤΡ. ἔκδημος ὦν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
- ΧΟ. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις πειρωμένη
νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
ΤΡ. ἐς πᾶν ἀφίγμαι κοῦδὲν εἰργασμαι πλέον· 285
οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας,
ὥς ἂν παροῦσα καὶ σὺ μοι Ξυμμεταρτῆς
οἷα πέφυκα δυστυχούσι δεσπόταις.
ἄρ', ὦ φίλη παῖ, τῶν πόροιθε μὲν λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σὺ θ' ἡδίων γενοῦ,
στυγνὴν ὄφρὺν λύσασα καὶ γνῶμης ὁδὸν, 290
ἐγὼ θ' ὅπῃ σοὶ μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμεν
μεθεῖς' ἐπ' ἄλλον εἰμι βελτίῳ λόγον·
κεῖ μὲν νοσεῖς τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
γυναῖκες αἶδε συγκαθίστάναι νόσον.
εἰ δ' ἔκφορός σοι Ξυμφορὰ πρὸς ἄρσενος,
λέγ', ὥς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.
εἰεν· τί σιγᾶς; οὐκ ἔχρην σιγᾶν, τέκνον,
ἀλλ' ἦ μ' ἐλέγχειν, εἰ τί μὴ καλῶς λέγω,
ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχαρεῖν λόγους.
- φθέγγει τι· δεῦρ' ἄθρησον· ὦ τάλαιν' ἐγὼ. 300
γυναῖκες, ἄλλως τοῦσδε μοχθοῦμεν πόνους,
ἴσον δ' ἄπασιν τῷ πρὶν· οὐτε γὰρ τότε
λόγους ἐτέγγεθ' ἦδε νῦν τ' οὐ πείθεται.
ἀλλ' ἴσθι μέντοι, πρὸς τὰδ' αὐθαδεστέρα
τίγνου θαλάσσης, εἰ θανεῖ, προδοῦσα σοὺς 305
παῖδας, πατρίων μὴ μεθέξοντας δόμων,

218. ἐγχιρριπτομένα ΜΑ. ἐγχιρριπτομένα V. Alii ἐγχιρριπτόμεναι vel ἐγχιρριπτόμεναι. Illud legit Plut. Mor. p. 52 b. πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι ἐλάφοις ἐγχιρριπτόμενος, et p. 959 b.: cuius ex verbis non sequitur versus 218, 219. inverso ordine ab eo lectos fuisse.

224. καὶ] μετά Kirchhoffius. Versus suspectus. Vocabulum κυνηγέσια hoc uno loco legitur in tragicorum fabulis. μελέτης MV et schol. μελέτῃ pr. V et A.

225—227. post ὦ παῖ, τί θροεῖς; v. 213., verba vero οὐ μὴ — λόγον; v. 213. 214. post v. 224. transponit O. Iahnus (Hermes vol. 2. p. 250.) 228. δέσποιν' ἀλίας] δέσποιναι δίας MP. τῆς ἰσοπέδου (?) λίμνης explicat schol. 231. δαμαλιζόμενα] δαμαζόμενα VP.

232. παράφρων V, superscripto o, i. e. παράφρον, quod est in ceteris (παράφρον' M). 233. δὴ μὲν] μὲν δὴ V. δι' om. Flor. duo. Θήρας] θήρας M et pr. V.

234. πόθον] πόθεν MF cum Photio p. 305. 14. et schol., qui annotavit, τινὲς δὲ γράφουσι καὶ πόθον.

253. μετρίας — φιλίας] μετρίαν — φιλίαν Plut. Mor. p. 95. 254. θνητοῖς] θνητοῦς Plut. Mor. p. 95 e. βροτοῦς V. 268. ὀρώμεν] ὀρώ μὲν Monkius. 271. ἐλέγχουσ'] ἐλέγχουσι Nanekius. 273. ἡκεί] ἡκει V. Utrumque explicat schol. 275. γ' om. MVA. 284. πᾶν] πάντ' PC. 288. ἄρ'] ἀλλ' PC. 294. συγκαθίστάναι] In libris plerisque in συγκαθεστάναι, συγκαθέστανται, συγκαθίστανται corruptum. 302. τῷ Scalliger] τῶν. Dativum legit schol. qui explicat τοῖς πρὶν ῥήμασι. 303. ἐτέγγεθ'] ἐθέλγεθ' VP et superscr. ἐτέγγεθ' C. Triplicem scripturam memorat schol., ἐπείθετο, ἐθέλγετο, ἐτέγγετο.

μά τὴν ἀνασσαν ἱππίαν Ἀμαζόνα,
ἢ σοὶς τέκνοισι δεσπότην ἐξεῖνατο
νόθον, φρονούντα γνήσι', οἰσθὰ νιν καλῶς,
Ἰππόλυτον. ΦΑ. οἴμοι. ΤΡ. θιγγάνει σέθεν τόδε;
ΦΑ. ἀπώλεσάς με, μαῖα, καὶ σε πρὸς θεῶν 311
τοῦδ' ἀνδρὸς αὐθις λίσσομαι σιγὰν πέρι.
ΤΡ. ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονούσα δ' οὐ θέλεις
παῖδάς τ' ὀνησθαι καὶ σὸν ἐκώσσαι βίον.
ΦΑ. φιλῶ τέκν'. ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χεῖμαζομαι. 315
ΤΡ. ἀγνάς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματός φέρεις;
ΦΑ. χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μῖασμά τι.
ΤΡ. μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;
ΦΑ. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἐκούσαν οὐχ ἐκῶν.
ΤΡ. ὑψηλοῖς τιν' ἠμῶρτηκεν ἐς σ' ἄμαρτιαν;
ΦΑ. μὴ δρῶς' ἔγωγ' ἐκείνον ὀφθείην κακῶς.
ΤΡ. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν;
ΦΑ. ἔα μ' ἄμαρτεῖν· οὐ γὰρ ἐς σ' ἄμαρτάνω.
ΤΡ. οὐ δὴθ' ἐκούσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελεῖψομαι.
ΦΑ. τί δρᾷς; βιάζει χεῖρὸς ἔξαρτωμένην;
ΤΡ. καὶ σὼν γε γονάτων οὐ μεθήσομαί ποτε.
ΦΑ. κάκ', ὦ τάλαίνα, σοὶ τάδ', εἰ πύσει, κακά.
ΤΡ. μίχυν γὰρ ἢ σου μὴ τυχεῖν τί μοι κακόν;
ΦΑ. ὀλεῖς· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἔμοι τιμὴν φέρει.
ΤΡ. κάπειτα κρύπτεις χρησθ' ἱκνουμένης ἐμοῦ;
ΦΑ. ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν ἐσθλὰ μηχανωμένα. 320
ΤΡ. οὐκοῦν λέγουσα τιμωτέρα φανεί.
ΦΑ. ἀπελθέ πρὸς θεῶν, δεξιάν τ' ἐμὴν μέθες.
ΤΡ. οὐ διτ', ἐπεὶ μοι δῶρον οὐ δίδως ὁ χρην.
ΦΑ. δώσω· σέβας γὰρ χεῖρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν.
ΤΡ. σιγῆμ' ἂν ἦδη· σὸς γὰρ οὐντευθεν λόγος.
ΦΑ. ὦ τλημον, οἶον, μητερ, ῥάσθης ἔρον.
ΤΡ. ὃν ἔσχε ταύρου, τέκνον, ἢ τι φῆς τόδε;
ΦΑ. σύ τ', ὦ τάλαιν' ὄμαιμε, Διονύσου δάμαρ.
ΤΡ. τέκνον, τί πάσχεις; Ξυγρόνους κακορροθεῖς. 340
ΦΑ. τρίτῃ δ' ἐγὼ δύστηνος ὡς ἀπόλλυμαι.
ΤΡ. ἔκ τοι πέπληγμα· ποῖ προβήσεται λόγος;
ΦΑ. ἐκείθεν ημεῖς οὐ νεωστί δυστυχεῖς.
ΤΡ. οὐδὲν τι μᾶλλον οἶδ' ἢ αὐβόλομαι κλύειν.
ΦΑ. φεῦ·
πῶς ἂν σύ μοι λέξεαις ἀμέ χρη λέγειν;
ΤΡ. οὐ μάντις εἰμὶ τάφανη γνῶναι σαφῶς.
ΦΑ. τί τοῦθ' ὁ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἔραν;
ΤΡ. ἦδιστον, ὦ παῖ, ταυτὸν ἀλγεινόν θ' ἄμα.
ΦΑ. ημεῖς ἂν εἴμεν θατέρω κεκρημένοι.
ΤΡ. τί φῆς; ἐρᾷς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τινός;
ΦΑ. ὅστις ποθ' οὗτός ἐσθ' ὁ τῆς Ἀμαζόνος.
ΤΡ. Ἰππόλυτον αὐδᾷς; ΦΑ. σοὺ τάδ', οὐκ ἐμοῦ κλύεις.

310. σέθεν τόδε] τόδ' αὖ σέθεν P. 312. ἀνδρὸς
αὐθις] αὐθις ἀνδρὸς A. Alii nonnulli ἀνδρὸς αὐθι.
319. ἀπόλλυσ' ἀπόλλουσιν MV. 325. ἐξαρτωμένη]
ἐξηρτημένη, sed superscr. α et w a m. sec., V. 326.
σὼν γε] τῶνδε B. γε om. VA. 328. σου μὴ τυχεῖν]
σοῦ γ' ἀμπλακείν Hartungus. σὲ μὴ εὐτυχεῖν Nauckius. Per στερηθῆναι σου explicat scholiasta.
329. ὀλεῖς Musgravius: quod legis et pro ὀλεῖς με
acceperisse videtur scholiasta qui in interpretatione sua
ἀπολοῦμαι posuit. ὅλη libri. 331. Libri partim ἐσθλῶν
αἰσχρο, partim αἰσχροῦν ἐσθλὰ. Utrumque explicat schol.
Versus transponit Hitzelius, 329. 332. 330. 331. 333.
δεξιάν τ' ἐμὴν Flor. tres recentes. δεξιὰς τ' ἐμῆς ceteri.
337. w τλημον, οἶον, μητερ] w μητερ οἶον τλημον
V. 343. οὐ νεωστί] γρ. και νεωστί schol. 346.
ἀμέ χρη MV (qui ἀμέ) et Aristoph. Eq. 16. ἀμ' ἔχρη
ceteri. 347. λέγουσιν ἀνθρώπους] λέγουσ' ἐν ἀν-
θρώποις Reiskius: λέγουσιν ἐν βροτοῖς Weilius.
349. εἰμεν] ημεν Havn. et Flor. unas. Idem vitium Ale.
921. et ap. Sophocl. Ant. 215. κεκρημένοι MVA. κε-
κρημένοι ceteri.

ΤΙ. οἴμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὡς μ' ἀπώλεας.
γυναῖκες, οὐκ ἀνασχέςτ', οὐκ ἀνέξομαι
ζῶσ'. ἐχθρόν ἦμαρ, ἐχθρόν εἰσορῶ φῶς. 355
ρίψω, μεθήδω σῶμ'. ἀπαλλαχθήσομαι
βίου θανούσα. χαίρετ'· οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
οἱ σῶφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως
κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός,
ἀλλ' εἴ τι μείζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ, 360
ἢ τήνδε κάμει καὶ δόμους ἀπώλεσεν.
ΧΟ. αἶες ὦ, ἔκλυες ὦ
ἀνήκουστα τὰς
τυράννου πάθῃ μέλεα θρευμένας.
δλοῖμαν ἔρωγε, πρὶν σάν, φίλα,
κατανύσαι φρενῶν. ἰὼ μοι, φεῦ φεῦ.
ὦ τάλαίνα τῶνδ' ἀλγέων·
ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς·
ὀλῳλας, ἐξέφηνας ἐς φῶς κακά.
τίς σε παναμέριος ὕδεν χρόνος μένει;
τελευτάσεται τι καινὸν δόμοις. 370
ἄσσημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οἱ φθίνει τύχα
Κύπριδος, ὦ τάλαίνα παῖ Κρησία.
ΦΑ. Τροϊζήναι γυναῖκες, αἱ τόδ' ἔσχον
οἰκέτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
ἦδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῇ χρόνῳ
θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διεφθαρταί βίος.
καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνῶμης φύσιν
πράσσειν κάκιον, ἔστι γὰρ τὸ γ' εὐ φρονεῖν
πολλοῖσιν, ἀλλὰ τῆδ' ἀθρητέον τόδε·
τὰ χρηστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκουμεν, 380
οὐκ ἐκπονοῦμεν δ' οἱ μὲν ἀργίας ὕπο,
οἱ δ' ἡδονὴν προθέμεν ἀντὶ τοῦ καλοῦ
ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
μακραί τε λέσσαι καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
αἰδῶς τε. δισσαὶ δ' εἰσὶν· ἢ μὲν οὐ κακή,
ἢ δ' ἄχθος οἰκῶν. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,
οὐκ ἂν δύ' ἦσθην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω προγνοῦσ' ἐγώ,
οὐκ ἔσθ' ὁποῖω φαρμάκῳ διαφθερεῖν
ἐμελλον, πῶσε τοῦμπαλιν ποσεῖν φρενῶν. 390
λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνῶμης ὁδόν·
ἐπεὶ μ' ἔρωσ ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ' ἐνέγκοιμ' αὐτόν. ἠρξάμην μὲν οὖν
ἐκ τοῦδε σιγὰν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἢ θυραῖα μὲν
φρονήματα· ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπιστάται,
αὐτὴ δ' ὕφ' αὐτῆς πλείστα κέκτηται κακά.
τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἀνοίαν εὐ φέρειν
τῇ σωφρονεῖν νικῶσα προνοησάμην.
τρίτον δ', ἐπειδὴ τοῖσιδ' οὐκ ἐξηνυτον 400
Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι
κράτιστον· οὐδεὶς ἀντερεῖ βουλευμάσιν.
362—371. = 669—679.

356. ἀπαλλαχθήσομαι] ἀπαλλαγῆσομαι Chr. P. 371.
359. κακῶν] κακῶς a m. sec. V. 361. ἀπώλεσεν]
διώλεσεν V. 363. πάθῃ — θρευμένας (ut postulat ver-
sus antistrophicus) D.] πάθεα — θρεομένας 364. σάν,
φίλα Elmsleius] σάν φιλίαν vel σάν φίλαν κατανύσαι]
Libri partim sic, partim (ut MV) καταλύσαι vel κατα-
λύσαι. καθανύσαι Elmsleius. 365. ἰὼ μοι φεῦ φεῦ M.
οἴμοι οἴμοι φεῦ φεῦ V. ἰὼ μοι μοι φεῦ C, quod fortasse
verum. 369. Versus interpolatus, qui antistrophico
676. (πάρεδρος ἢ Ξυνεργὸς ἀδικῶν ἔργων) accurate re-
spondebit, si scribatur cum Weilio ὅδε πανάμερος τίς
σε χρόνος et μένει μετetur in μῖμνει. 378. κάκιον]
τὰ πλείον Nauckius. τὰ χείρον (cuius gl. κακίονα fu-
erit) Weilius. 379. τόδε] τάδε P et a m. sec. M.
400. τοῖσιδ' Brunckius] τοῖσιν 402. βουλευμάσιν]
βουλευμάτων M.

- ἐμοὶ γάρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
μήτ' αἰσχρὰ δρῶση μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
τὸ δ' ἔργον ἥδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ, 405
γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὖσ' ἐγίγνωσκον καλῶς,
μίσσημα πᾶσιν. ὥς ὄλοιτο παγκάκως
ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνην λέχη
πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων 410
τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.
ὅταν γάρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
ἡ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ.
μισῶ δὲ καὶ τὰς σῶφρονας μὲν ἐν λόγοις,
λάθρα δὲ τόλλας οὐ καλὰς κεκτημένας.
αἱ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι, 415
βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν Ξυνευεντῶν,
οὐδὲ σκότον φρίσσοις τὸν Ξυνεργάτην
τέραμνά τ' οἶκον μὴ ποτε φθογῇν ἀφῇ;
ἡμᾶς γάρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
ὥς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ἁλῶ, 420
μὴ παῖδας οὖς ἔτικτον· ἄλλ' ἐλευθεροὶ
παρησία θάλλοντες οἰκοῖεν πολλὴν
κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὐνεκ' εὐκλεεῖς.
δουλοὶ γάρ ἄνδρα, κἂν θρασυσπλαγχνὸς τις ἦ,
ὅταν Ξυνεῖδῃ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ. 425
μόνον δὲ τοῦτ' φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
γυνώμην δικαίαν κάταθῃν, ὅτω παρῇ.
κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχη,
προθεῖς κάτοπτρον ὥστε παρθένῳ νῆα
χρόνος. παρ' οἷσι μήποτ' ὀφθεῖν ἔγω. 430
XO. φεῦ φεῦ. τὸ σῶφρον ὥς ἀπανταχοῦ καλὸν
καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
TP. δεσποιν', ἐμοὶ τοι Ξυμφορὰ μὲν ἀρτίως
ἡ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
νῦν δ' ἐννοοῦμαι φαυλὸς οὖσα· κἂν βροτοῖς 435
αἱ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
οὐ γάρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου
πέπονθας· ὀργαὶ δ' ἔς σ' ἀπέσκηψαν θεᾶς.
ἔρας· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
κάπειτ' ἔρωτος οὐνεκα ψυχὴν ὀλεῖς;
οὐ τάρτα λυεῖ τοῖς ἔρωσι τῶν πέλας
ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεῶν·
Κύπρις γάρ οὐ φορητὸς, ἦν πολλὴ ῥυή·
ἢ τὸν μὲν εἶκονθ' ἡσυχὴ μετρέχεται,
δν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὐρὴ μέγα, 445
τοῦτον λαβοῦσα πῶς δοκεῖς καθύβρισεν.
φοιτᾷ δ' ἂν αἰθέρ', ἐστὶ δ' ἐν θαλασσίῳ
κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ·
ἦδ' ἐστὶν ἡ σπεύρουσα καὶ διδοῦσα ἔρον,
οὐ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθόν' ἐκγονοί. 450
405. ἥδη] ἥδιν VPC: illud Choerob. Can. p. 562.
407. ὥς] ὡστ' MA. 412. κακοῖς] γ' addunt MV.
418. τέραμνα Lase. τέρεμνα codices. 419. ἀπο-
κτείνει] ἀποκτενεῖ MC. 432. καρπίζεται] κομίζεται
PC. 438. ἀπέσκηψαν] ἐπέσκηψαν MV. 441. 442.
In his versibus corrigendis operam perdiderunt critici,
nisi quod Valekenarius οὐκ ἄρα vel οὐτ' ἄρα, quod est
in libris, recte in οὐ τάρτα mutavit (οὐτ' ἄρα est in ABPC.
οὐκ ἄρα in MV, sed superscr. in V οὐτ'), et γ' οὐ δέ in
λύει, quod legit scholiasta, ὄντως οὐ λυσιτελεῖ, οὐ χρῆ,
οὐ συμφέρει, φησὶ, τοῖς τῶν πλησίον ἔρωσι, καὶ ὅσοι
μέλλουσιν ἐρᾶν, εἰ χρεῶν αὐτοῖς ἐστὶ θανεῖν, et iisdem
fere verbis in alio scholio, in quo recte omisum est οὐ
χρῆ, quod ab aliena manu illatum ad οὐ δέ spectat.
πέλας] πέλας ἐρᾶν M ex glossemate quod legitur in
scholio. Post hunc versum unus minimus versus exci-
disse videtur. 443. φορητὸς] φορητὸν Stobaeus 63,
5. In φορητὸς consentit schol. Troad. 990. 450. ἐκ-
γονοὶ] ἔγγονοι M.
- ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν μουσαῖς ἀεὶ,
ἴσασιν μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἡράσθη γάμων
Σεμέλης, ἴσασιν δ' ὡς ἀνήγαπασέν ποτε 455
ἡ καλλιφεγγής Κέφαλον ἐς θεοῦς Ἔως
ἔρωτος οὐνεκ'· ἄλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
ναίουσι καὶ φεύγουσιν ἐκποδῶν θεοῦς,
στέργουσι δ', οἶμαι, Ξυμφορᾷ νικώμενοι.
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα
πατέρα φυτεῦν ἢ πὶ δεσπόταις θεοῖς 460
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τοῦσδε γε στέρξεις νόμους.
πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὐφρενῶν
νοσοῦνθ' ὀρώντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὄραν;
πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι
Ξυνεκκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γάρ 465
τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ.
οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρῆν βίον λίαν βροτούς·
οὐδὲ στέγην γάρ, ἡ κατηρεφεῖς δόμοι,
κανῶν ἀκριβῶσαι· ἂν' ἔς δὲ τὴν τύχην
πεσοῦσ' ὅσην σὺ πῶς ἂν ἐκνεύσαι δοκεῖς;
470 ἄλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
ἄνθρωπος οὖσα κάρτα γ' εὐπράξειαι ἂν.
ἄλλ', ὦ φίλη παῖ, λήγε μὲν κακῶν φρενῶν,
λῆξον δ' ὑβρίζουσ'· οὐ γάρ ἄλλο πλὴν ὑβρις
τάδ' ἐστὶ, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλεις· 475
τόλμα δ' ἐρώσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.
νοσοῦσα δ' εὐπὼς τὴν νόσον καταστρέφου.
εἰσὶν δ' ἐπιψαδὶ καὶ λόγιοι θελκτῆριοι·
φανήσεται τὴν τῆσδε φάρμακον νόσου.
ἡ τάρ' ἂν ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν,
480 εἰ μὴ γυναικεῖς μηχανὰς εὐρήσομεν.
- XO. Φαῖδρα, λέγει μὲν ἦδε χρησιμώτερα
πρὸς τὴν παροῦσαν Ξυμφορὰν, αἰνῶ δὲ σέ.
ὁ δ' αἴνος οὗτος δυσχερέστερος λόγων
τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μάλλον ἀλγίωκν κλύειν. 485
ΦΑ. τοῦτ' ἐσθ' ὁ θνητῶν ἐν πόλεις οἰκουμένας
δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
οὐ γάρ τι τοῖσιν ψοῖ τερπνὰ χρῆ λέγειν,
ἄλλ' ἔξ ὅτου τις εὐκλεῖς γενήσεται.
- TP. τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων
δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρος ὥς ἔχει διουτέον
τὸν εὐθὺν ἔξειπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
εἰ μὲν γάρ ἦν σοι μὴ πὶ συμφοραῖς βίος
τοιαῖσδε, σῶφρων δ' οὖσ' ἐτύχχανες γυνή,
οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς οὐνεκ' ἡδονῆς τε σῆς 495
προήγον ἂν σε δεῦρο· νῦν δ' ἄρην μέγας
σῶσαι βίον σὸν, κοῦκ ἐπίφθονον τόδε.
- ΦΑ. ὦ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλήσεις στόμα
καὶ μὴ μεθήσεις αὐθις αἰσχίστους λόγους;
TP. αἰσχρ', ἄλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐστὶ σοι. 500
κρείσσον δὲ τοῦργον, εἴπερ ἐκώσωε γέ σε,
ἡ τούνομ', ὦ σὺ καταναεῖ γαυρουμένη.

462. εὐφρενῶν] εὐφροεῖν MV et schol. 467.
χρῆν] χρῆ PC. βίον λίαν] λίαν βίον V. 468. ἡ —
κανῶν ἀκριβῶσαι· ἂν Valekenarius] ἡς — καλῶς ἀκρι-
βώσκειαν. κανῶν restituerat Marklandus, videturque
unus ex scholiastis legisse, qui scribit, eita πρὸς μὲν
εὐλῶν συνδέσεις καὶ κανῶνας εὐσυνθέτους οὐκ ἐφίκετο
τῆς ἀκριβείας ἡ τέχνη: alius vulgatam scripturam ut-
cunque interpretatur, suppleto οἱ τέκτονες ad ἀκριβώ-
σειαν. 480. ἡ τάρ' ἂν ὀψέ γ' PC. 481. λόγων] πόγων Weilins.
488. χρῆ] δεῖ PC. 491. ὥς ἔχει D.] ὥς (εἰς P et Flor.
unus) τάχος. τάνδρος ἐστὶ τὰ ἀνδρός, non τοῦ ἀνδρός
διουτέον] διοιστέον MPA. 496. προήγον] προήγον Scaliger]
προσῆγον 498. συγκλήσεις A. συγκλείσεις ceteri.
501. ἐκώσωε γέ σε] ἐκώσωε σε PC.

ΦΑ. καὶ μὴ σε πρὸς θεῶν, εὐ λέγεις γάρ, αἰσχρὰ δέ,
πέρα προβῆς τῶνδ'· ὡς ὑπείργασμαι μὲν εὐ
ψυχὴν ἔρωτι, τῷσχα δ' ἦν λέγης καλῶς, 505
ἐς τοῦθ' ὁ φεύγω νῦν ἀναλωθῆσομαι.

ΤΡ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, χρὴν μὲν οὐ σ' ἀμαρτάνειν·
εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρα γάρ ἡ χάρις.
ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
ἔρωτος, ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνῶμης ἔσω,
ἃ σ' οὐτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὐτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν
παύσει νόσου τῆσδ', ἣν σὺ μὴ γένη κακῇ.
[δεῖ δ' ἔξ ἐκείνου δὴ τι τοῦ ποθομένου
σημεῖον, ἢ λόγον τιν' ἢ πέπλυν ἀπο
λαβεῖν, ξυνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.] 515

ΦΑ. πότερα δὲ χριστόν ἢ ποτόν τὸ φάρμακον;
ΤΡ. οὐκ οἶδ'· ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλου, τέκνον.

ΦΑ. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λῖαν φανῆς σοφῇ.

ΤΡ. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι· δειμαίνεις δέ τί;

ΦΑ. μὴ μοί τι Θρησῆς τῶνδε μηνύσης τόκῳ.

ΤΡ. ἔασσον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

μόνον σύ μοι, δέσποινα ποντία Κύπρι,

ἔνεργός εἴης. τᾶλλα δ' οἱ' ἐγὼ φρονῶ

τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.

ΧΟ. Ἔρωσ Ἔρωσ, ὁ κατ' ὁμμάτων
στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
ψυχαῖς χάριν οὐς ἐπιστρατεύσει,
μὴ μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης,
μηδ' ἄρρυθμος ἔλθοις. 525

οὔτε γὰρ πυρὸς οὐτ'

ἄστρον ὑπέρτερον βέλος,

οἶον τὸ τὰς Ἀφροδίτας

ἦσιν ἐκ χερῶν

Ἔρωσ, ὁ Διὸς παῖς.

ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Ἀλφεῷ

Φοίβου τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμοις

βούταν φόνον Ἑλλὰς αἰ' ἀέξει·

Ἔρωτα δέ, τὸν τύραννον ἀνδρῶν,

τὸν τὰς Ἀφροδίτας

φιλάτων θαλάμων

κληροῦχον, οὐ σεβίζομεν

πέρθοντα καὶ διὰ πάσας

ἰόντα συμφορὰς

θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

τὰν μὲν Οἰχαλία

πῶλον ἄζυγα λέκτρων,

ἀνάνδρον τὸ πρὶν καὶ ἄνυμφον, οἰκων

ζεῦξας ἅπ' εἰρεσίᾳ δρομάδα

τὰν Ἀἶδος ὥστε βάκχαν 550

525—534. = 535—544.

545—554. = 555—564.

503. σε Porsonus] γε εὐ λέγεις γάρ, αἰσχρὰ δέ
BPC. εὐ λέγεις αἰσχρὰ τᾶδε M. εὐ λέγεις (μὲν inseruit
m. prima) V. 504. ὑπείργασμαι] ὑπώργασμαι Cobe-
tus Mnem. 9. p. 43. εὐ] οὐ Nauckius. 508. πιθοῦ]
πεῖθου M. 513—515. spurios notavit Nauckius.
514. λόγον] πλόκον Reiskius. 518. φανῆς σοφῇ]
σοφῇ φανῆς M. 525. δ. Ald. ὁ M. δς ceteri et Eustath.
p. 432. 526. στάζεις] ὅστις στάζεις M. 527. ψυχαῖς]
ψυχᾷ VAPC. οὐς] οἷς B. 533. χερῶν Ald.
χειρῶν eodices. 535. Ἀλφεῷ] ἀλφειῷ MVA.
537. αἰ' addidit Hermannus. 540. φιλάτων] φίλα-
τον Kirchhoffius. 541. κληροῦχον P. κλειδοῦχον
ceteri. 548. ἅπ' εἰρεσίᾳ Matthiae] ἀπειρεσίαν. Ζεῦ-
ξας ἅπο legit scholiasta. 550. τιν' (debebat τὰν) Ἀί-
δος ὥστε Musgravius] ναῖδα (superser. in M νόμῳ)
ὅπως τε MV aliiq. ἀτδ' ὅπως τε P. τὰν ναῖδ' ὅπως
τε Ald. ναῖδα etiam schol. legit.

EURIPIDES.

σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ
φονίους θ' ὕμεναίους
Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν·
ὦ τλάμων ὕμεναίων. 555

ὦ Θήβας ἱερὸν
τείχος, ὦ στόμα Δίρκας,

Ξυνείποιτ' ἂν ἡ Κύπρις οἶον ἔρπει.

βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ τοκάδα

τὰν Διογόνοιο Βάκχου 560

νυμφευσάμεναν πότμῳ

φονίῳ κατεύνασε.

δεινὰ γὰρ τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ, μέλισσα δ'

οἷα τις πεπότηται.

ΦΑ. σιγῆσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξεργάσμεθα. 565

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Φαῖδρα, δεινὸν ἐν δόμοισί σοι;

ΦΑ. ἐπίσχετ'· αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.

ΧΟ. σιγῶ· τὸ μέντοι φροῖμιον κακὸν τόδε.

ΦΑ. ἰὼ μοί μοι, αἰῶ.

ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων. 570

ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδάν; τίνα βοᾷς λόγον;

ἔνεπε τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι, φρένας ἐπίσσυτος.

ΦΑ. ἀπωλόμεσθα. ταῖσδ' ἐπιστάσαι πύλαις 575

ἀκούσασθ' οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πίτνει.

ΧΟ. σὺ παρὰ κλήθρα· σοὶ μέλει πομπιμαφάτις δωμαίων.

ἔνεπε δ' ἔνεπέ μοι τί ποτ' ἔβα κακόν. 580

ΦΑ. ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ

Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά.

ΧΟ. ἄχάν μὲν κλύω, σαφὲς δ' οὐκ ἔχω γεγυνεῖν ὅπα. 586

διὰ πύλας ἔμολε σοὶ βοά.

ΦΑ. καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,

τὴν δεσπότου προδοῦσαν ἔξαυδᾷ λέχος. 590

ΧΟ. ὦμοι ἐγὼ κακῶν. προδέδοσαι, φίλα. [λυσαι

τί σοι μήσομαι; τὰ κρύπτ' ἄρα πέφηνε, διὰ δ' ὀλ-

πρόδοτος ἐκ φίλων. 595

ΦΑ. ἀπώλεσέν μ' εἰπούσα συμφορὰς ἐμάς,

φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.

ΧΟ. πῶς οὖν; τί δράσεις; ὦ παθοῦς ἀμήχανα;

ΦΑ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν'· καταθαινεῖν ὅσον τάχος 600

τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον.

ΠΙ. ὦ γαῖα μητὲρ ἡλίου τ' ἀναπτυχαί,

οἷων λόγων ἄρρητον εἰσῆκουσ' ὅπα.

ΤΡ. σίγησον, ὦ παῖ, πρὶν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.

ΠΙ. οὐκ ἔστ' ἀκούσας δειν' ὅπως σιγήσομαι.

ΤΡ. ναὶ πρὸς σε τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου. 605

ΠΙ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἄπει πέπλων;

553. ἐξέδωκεν PC. ἔδωκεν eeteri. 554. τλάμων

Heathius] τλάμων 558. συνείποιτ'] συνείπετ' V et

fortasse pr. M, qui oi ab correctore habet. συνειδέιτ'

ἂν—ἐρδει Nauckius. ἡ Κύπρις οἶον Monkus] οἶον

ἡ Κύπρις 561. νυμφευσάμεναν] νυμφευσάμενα Kirch-

hoffius. 562. κατεύνασε] κατεκοίμασε Brunckius et

in versu strophico 552. ὕμεναίοισιν pro ὕμεναίοις, quo

servato κατέλυσε Bothius, κατένασσε Kirchhoffius. In

κατεύνασε consentit schol. 563. τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ C.

πάντ' ἐπιπνεῖ M. πάντα γε πιτνεῖ V. πάντα γε ἐπιπιτνεῖ

(superser. ἐπιπνεῖ) A. πάντα τ' ἐπιπνεῖ P. 564. πεπό-

τάται] πεπότηται MV. 566. σοὶ Elmsleius] σοῖς 567.

ἐκμάθω] ὡς μάθω V. 569. ἰὼ μοί μοι P. ἰὼ μοι ce-

teri. ai bis MV, ter A. Conf. ad Aleest. 864.

574. ἔνεπε] ἔνεπε MV aliiq. pariterque 580.

φάμα Monkus] φήμα 578. κλήθρα M. κλειθρα V.

585. ἄχάν Elmsleius] ἰαχάν (γρ. ἰωάν B.) ὅπα

schol. ὅπα codices. ὅπου Nauckius. 593. μήσομαι]

μητίσομαι MV. κρύπτ' ἄρα Seidlerius] κρυπτὰ γάρ.

Post ὅλλυσαι libri addunt interiectiones Phaedrae

tributas αἰ αἰ ἔξ, nisi quod αἰ αἰ om. Flor. unus, ἔξ

om. V. Delevit Hartungus. 597. φίλως] φίλως μὲν

MV. In C φίλως μὲν, οὐ καλῶς δ' ἰωμένη νόσον.

ΤΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἔξεργάσῃ.
 ΙΠ. τί δ', εἶπερ, ὡς φῆς, μηδὲν εἶρηκας κακόν;
 ΤΡ. ὁ μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς οὐδαμῶς ὄδε.
 ΙΠ. τὰ τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν. 610
 ΤΡ. ὦ τέκνον, ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς.
 ΙΠ. ἢ γλῶσσο' ὁμῶμοχ', ἢ δὲ φρήν ἀνώμοτος.
 ΤΡ. ὦ παῖ, τί δράσεις; σοὺς φίλους διεργάσει;
 ΙΠ. ἀπέπτυσ'· οὐδεὶς ἀδικὸς ἐστ' ἐμοὶ φίλος.
 ΤΡ. ζῦγγνωθ'· ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον. 615
 ΙΠ. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
 γυναικας ἐς φῶς ἡλίου κατ΄ ὤκισας;
 εἰ γάρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,
 οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν παρασχεῖσθαι τόδε,
 ἀλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς
 ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος
 παίδων πρίασθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματος
 τῆς ἀξίας ἕκαστον· ἐν δὲ δώμασι
 ναίνειν ἐλευθέριοις θηλειῶν ἄτερ.
 [νῦν δ' ἐς δόμους μὲν πρῶτον ἄεσθαι κακὸν
 μέλλοντες ὄλβον δωμάτων ἐκπίνομεν]
 τούτῃ δὲ δῆλον ὡς γυνὴ κακὸν μέγα·
 προσθεῖς γάρ ὁ σπείρας τε κάκθρέψας πατήρ
 φερνάς ἀπ΄ ὤκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ·
 ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν ἐς δόμους φυτὸν
 γένηθε κόσμον προστιθείς ἀτάλματι
 καλὸν κακίστῃ καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ,
 δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελών.
 ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
 γαμβροῖσι χαίρων σῶζεται πικρὸν λέχος,
 ἢ χρηστὰ λέκτρα, πενθεροῦς δ' ἀνωφελεῖς
 λαβὼν πιέζει ἀγαθῶ τὸ δυστυχές.
 ῥᾶστον δ' ὅτῃ τὸ μῆδέν, ἀλλ' ἀνωφελὴς
 εὐηθία κατ' οἶκον ἵδρυται γυνή.
 σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γάρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
 εἶη φρονούσα πλεῖον ἢ γυναικα χρεῖ.
 τὸ γάρ κακοῦργον μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
 ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμήχανος γυνή
 γνῶμη βραχεία μωρίαν ἀφῆρέθη.
 χρὴν δ' ἐς γυναικα πρόσπολον μὲν οὐ περὰν,
 ἀφθογγα δ' αὐταῖς ζυγκατοικίζειν δάκη
 θηρῶν, ἵν' εἶχον μήτε προσφωνεῖν τινα
 μήτ' ἔξ ἐκείνων φέγεμα δέεσθαι πάλιν.
 νῦν δ' αἰ μὲν ἔνδον δρῶσιν αἰ κακαὶ κακά
 βουλευματ', ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι.
 ὡς καὶ σὺ γ' ἡμῖν πατρός, ὦ κακὸν κάρα,
 λέκτρων ἀθίκτων ἡλθες ἐς ξυναλλαγάς·
 ἀγῶ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρρομαι,
 εἰς ὧτα κλύζων. πῶς ἂν οὖν εἶην κακὸς,
 δς οὐδ' ἀκούσας τοιάδ' ἀγνεύειν δοκῶ;
 εὐ δ' ἴσθι, τοῦμόν σ' εὖσεβές σῶζει, γύναι.
 εἰ μὴ γάρ ὅρκους θεῶν ἀφαρκτος ἠρέθην,

621. ἢ — βάρος] ἢ χαλκὸν ἢ σίδηρον ἢ χρυσοῦ βάρος PC cum Stobaeo 73, 30. 625. 626. spurios notavit Nauckius. 625. ἄεσθαι] ἄεσθαι M. 626. ἐκπίνομεν Piersonus] ἐκτείνομεν (ut MV) vel ἐκτίνομεν. 628. προσθεῖς] προθεῖς Havn. et Eustathius p. 742, 56. κάκθρέψας B. καὶ θρέψας MV et plerique. 630. ἀτηρὸν εἰς δόμους κακὸν (γρ. φυτὸν a m. sec.) V. εἰς δόμους ἀτηρὸν φυτὸν (γρ. ἀτηρὸν ἐν δόμοις κακόν) M. ἀτηρὸν εἰς δόμους φυτὸν AB. 634. καλοῖς] καλῶς Kirchhoffius. 641. πλείον] Hoc πλείον' scribendum foret, ut ostendi in Praefat. ad Lucian. vol. 2, p. 11. nisi probabilius esset μεῖζον, quod legitur Heracl. 979. ubi eadem verba. 642. κακοῦργον] γρ. πανοῦργον V, et sic PC. 645. γυναικα MA. γυναικας ceteri. 657. ἀφαρκτος D.] ἀφρακτος ἠρέθην Piersonus] εὐρέθην

οὐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τὰδ' ἔξειπὲν πατρί.
 νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν, ἐς τ' ἂν ἐκδημος χθονὸς
 Θησεύς, ἀπειμι, σῖγα δ' ἔξομεν στόμα. 660
 θεάσομαι δὲ σὺν πατρός μολὼν ποδὶ
 πῶς νιν προσόψει καὶ σὺ καὶ δέσποινα σή·
 τῆς σῆς δὲ τόλμης εἶσομαι γεγευμένος.
 ὀλοισθε. μισῶν δ' οὐ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
 γυναικας, οὐδ' εἴ φησὶ τίς μ' αἰεὶ λέγειν· 665
 αἰεὶ γάρ οὖν πῶς εἰσι κάκείναι κακαί.
 ἢ νῦν τις αὐτάς σωφρονεῖν διδάξάτω,
 ἢ κάμ' ἑάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰεὶ.
 ΦΑ. τάλανεσ ὦ κακοτυχεῖς
 γυναικῶν πρόμοι.
 τίνας νῦν τέχνας ἔχομεν ἢ λόγους
 σφαλεῖσαι κάθαρμα λύειν λόγου;
 ἐτύχομεν δίκας, ἰὼ γὰ καὶ φῶς.
 πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;
 πῶς δὲ πῆμα κρύψω, φίλαι;
 τίς ἂν θεῶν ἄρρωτος ἢ τίς ἂν βροτῶν
 πάρεδρος ἢ ζευεργὸς ἀδίκων ἔργων
 φανείη; τὸ γάρ παρ' ἡμῖν πάθος
 παρὸν δυσεκπέρατον ἔρχεται βίου.
 κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγῶ.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ. πέπρακται, κοὐ κατῶρθωνται τέχναι,
 δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου, κακῶς δ' ἔχει. 681
 ΦΑ. ὦ παγκακίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ,
 οἷ' εἰργάσω με. Ζεὺς σ' ὁ γεννήτωρ ἐμός
 πρόρριζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί.
 οὐκ εἶπον, οὐ σῆς προνουησάμην φρενὸς,
 σιγὰν ἐπ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνωμαι;
 σὺ δ' οὐκ ἀνέσχου· τοιγὰρ οὐκέτ' εὐκλειεῖς
 θανούμεθ'. ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
 οὗτος γάρ ὀργῇ ζυντεθηγμένος φρένας
 ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρί σὰς ἁμαρτίας,
 πλήσει τε πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.
 ὄλοιο καὶ σὺ χῶστις ἄκοντας φίλους
 πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετῇν.
 ΤΡ. δέσποινα, ἔχεις μὲν τὰμὰ μέμψασθαι κακά·
 τὸ γάρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ·
 ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τὰδ', εἰ δέξει, λέγειν.
 ἔθρεψά σ' εὐνους τ' εἰμί· τῆς νόσου δὲ σοι
 ζητοῦσα φάρμαχ' ἡὔρον οὐχ ἄβουλόμην.

691. ἐρεῖ δὲ Πιτθεῖ τῇ γέροντι συμφοράς.

658. πατρί] κακά (γρ. καὶ πατρί) M. 659. ἐκδημος] ἢ κῆμος Dawesius. χθονὸς | Θησεύς] Θησεύς | χθονὸς V. 669—679. Phaedrae tribuit A, 669—671. Choro, 672—679. Phaedrae tribuunt ceteri. 670. τίνας νῦν τέχνας superscr. in B. τίνα νῦν τέχνας MVABPC. τίνα νῦν ἢ τέχνας Lasc. Ald. λόγους] λόγον a m. sec. V, superscr. in B, in textu PC. 671. κάθαρμα] καθ' ἅμα libri. Utramque scripturam explicat schol. λύειν Musgravius] λύσειν (λύσιν corr. V). λύσαι Hartungus. λόγου] λόγους MV. γρ. λόγων Lasc. Schol. explicat τὸν δεσμὸν τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσασθαι. Suspectum vocabulum fortasse ex versu superiore repetitum. 672. ἰὼ Heathius] ὦ 675. ἂν βροτῶν] ἀνῶν MB: ἀνθρώπων alii. 678. δυσεκπέρατον APC. δυσεκπέρατον ceteri. βίου] βίον C et superscr. A. βίῳ Hartungus. 680. κατῶρθωνται PC. κατῶρθωται A, et v erasum in MV. τέχναι MPC. τέχνης, sed ης in ai mutato, V. τέχνη A. κατῶρθωται τέχνη Nauckius. 683. σ' ὁ γεννήτωρ ἐμός] De collocacone articuli dixi in Annot. Oxon. ad Soph. Ai. 573. μήθ' ὁ λυμεῶν ἐμός. Aliis illic μήτε λυμεῶν ἐμός, hic σε γεννήτωρ ἐμός scribere placuit. 690. σὰς] τὰς (γρ. σὰς) VPC. 691. Versum spurium a Brunckio notatum om. A, haud dubie librarii errore. 692. τε] δὲ MA.

εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν· 700
 πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτῆμεθα.
 ΦΑ. ἡ γὰρ δίκαια ταῦτα κάεαρκοῦντά μοι,
 τρώσασαν ἡμᾶς εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;
 ΤΡ. μακρηγοροῦμεν· οὐκ ἔσωφρόνουν ἐγώ·
 ἀλλ' ἔστι κὰκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον. 705
 ΦΑ. παῦσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
 παρήνεσάς μοι καπεχείρησας κακά.
 ἀλλ' ἐκποδὼν ἀπελθε καὶ σαυτῆς πέρι
 φρόντιζ'· ἐγὼ δὲ τὰμὰ θήσομαι καλῶς.
 ὑμεῖς δὲ, παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήνιαι,
 τοςόνδε μοι παράσχετ' ἔξαιτουμένη, 710
 σιγῇ καλύψαθ' ἀνθάδ' εἰσηκούσατε.
 ΧΟ. δμῦναι σεμνὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην,
 μηδὲν κακῶν σὼν ἐς φάος δεῖξιν ποτέ.
 ΦΑ. καλῶς ἔλεξας. ἐν δὲ προτρέπουσ' ἐγὼ
 εὕρημα δὴ τί τηδὲ συμφορὰς ἔχω,
 ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,
 αὐτῇ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
 οὐ γάρ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμους,
 οὐδ' ἐς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι 720
 αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις οὐνεκα ψυχῇ μιᾶς.
 ΧΟ. μέλλεις δὲ δὴ τί δρᾶν ἀνήκεστον κακόν;
 ΦΑ. θανεῖν· ὅπως δὲ, τοῦτ' ἐγὼ βουλευσώμαι.
 ΧΟ. εὐφημος ἴσθι. ΦΑ. καὶ σύ γ' εὖ με νουθέτει.
 ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἔξολυσί με,
 ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
 τέρωψ'· πικροῦ δ' ἔρωτος ἥσσηθήσομαι.
 ἀτὰρ κακόν γε χάτέρψ' γενήσομαι
 θανοῦσ', ἵν' εἰδῇ μὴ πῖ τοῖς ἡμοῖς κακοῖς
 ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τηδὲ μοι
 κοινῇ μετασχὼν σωφρονεῖν μαθήσεται.
 ΧΟ. ἀλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν,
 ἵνα με πετεροῦσσαν ὄρνιν
 θεὸς εἰνὶ ποταναῖς ἀγέλαις θείῃ.
 ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον
 κύμα τὰς Ἀδρινᾶς
 ἀκτᾶς Ἡριδανοῦ θ' ὕδωρ·
 ἔνθα πορφύρεον σταλάσσουσ'
 εἰς οἶδμα πατρὸς τριτάλιναι
 κόραι Φαέθοντος οἴκτῳ δακρύων
 τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς.
 Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν
 ἀνύσαιμι τὰν αἰοῦν,
 ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας
 ναύταις οὐκέθ' ὁδὸν νέμει 745

732—741. = 742—751.

702. ἡ γὰρ] ἡ καὶ Α. 709. δὲ ΜV. γὰρ PC.
 712. καλύψαθ' PC. καλύπτειν MVA, superscr. ψ in V,
 i. e. καλύψειν, quod est in B. 715. ἔλεξας Flor. unus.
 ἐλέξαθ' ceteri. προτρέπουσ'] σ superscr. in B, i. e.
 προστρέπουσ'. προσκοποῦσ' Monkins. Scholiasta
 per ζητοῦσα καὶ ἔξερευνῶσα, μετατρέπουσα explicat,
 et εἰς πολλὰ μεταφερούσα μου τὴν γνώμην ἐν μόνον
 ἵαμα τῆς συμφορὰς εὗρον. 716. εὕρημα] ἵαμα Har-
 tungus. εὕρηκα μόνον τηδὲ συμφορὰς ἄκος (εὕρηκα
 et ἄκος post Kirchhoffium) Nauckius. δὴ τι PC, ut
 videtur. δῆτα ceteri. 718. αὐτῇ δ' Valckenarius]
 αὐτῇ τ' 722. δὴ om. A. 728. χάτέρψ PC. θατέρψ
 MVA. 732. ἀλιβάτοις Monkins] ἡλιβάτοις. Forma
 Dorica servata Suppl. 80. 734. ἐνι — ἀγέλαις D.]
 ἐν — ἀγέλαισι vel ἀγέλησι 738. σταλάσσουσ' Barne-
 sius] σταλάσσουσιν 739. τριτάλιναι ab correctore
 C. τάλιναι ceteri: quo servato in versu antistrophico
 749. pro παρὰ κοίταις Hermannus παρ' εὐναῖς, Na-
 ckius παροῖκοις. 741. αὐγὰς] στάγας Weilius.
 743. αἰοῦν ex schol.] αἰοῦν. Idem vitium in libris
 plerisque Med. 421.

σεμνὸν τέρμονα ναῖων
 οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει,
 κρήναί τ' ἀμβρόσια χέονται
 Ζανὸς μελάθρων παρὰ κοίταις,
 ἵν' ἀλβιόδωρος αὖξει Ζαθέα 750
 χθῶν εὐδαιμονίαν θεοῖς.
 ὦ λευκόπτερε Κρησία
 πορθίμεις, ἃ διὰ πόντιον
 κύμ' ἀλίκυπον ἄλμας
 ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν 755
 ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
 κακονυμφοτάταν ὄνασιν.
 ἡ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων ἡ
 Κρησίας ἐκ γὰς δύσσορnis ἔπατο κλεινὰς Ἀθάνας,
 Μουνύχου δ' ἀκταῖσιν ἐκδήσαντο πλεκτὰς πεισμά-
 χας ἐπ' ἀπείρου τε γὰς ἔβασαν. [των ἀρ-
 ἀνθ' ὧν οὐχ ὁσίων ἐρώ-
 των δεινῷ φρένας Ἀφροδί-
 τας νόσῳ κατεκλάσθη·
 χαλεπῇ δ' ὑπέραντλος οὐσα
 Ξυμφορᾷ τεράμνων
 ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
 ἄψεται ἀμφὶ βρόχον λευ- 770
 κᾷ καθαρμοῦζουσα δαίρα, δαίμονα στυγνὸν καταιδε-
 σθείσα, τάν τ' εὐδοξὸν ἀνθαιρουμένα φάμαν, ἀπαλ-
 σουσά τ' ἀλγεινὸν φρενὼν ἔρωτα. [λάσ- 774
 ΤΡΟΦΟΣ.
 ἰοῦ ἰοῦ.
 βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
 ἐν ἀρχόνασι δέσποινα, Θησέως δάμαρ.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλῆς οὐκέτ' ἔστι δὴ
 γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη.
 ΤΡ. οὐ σπεύσεται; οὐκ οἶσιν τις ἀμφιδέξιον 780
 σίδηρον, ψ τόδ' ἄμμα λύσμεν δέρης;
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 φίλαι, τί δρῶμεν; ἡ δοκεῖ περὰν δόμους
 λύσαι τ' ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;
 ΗΜ. τί δ'; οὐ πάρεισι πρόσπολοι νεανῖαι;
 τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου. 785.

752—763. = 764—775.

746. ναίων MVAB, adscripto in VB. γρ. κυρών (κύ-
 ρων Heath.), quod est in PC. Scholiasta, ὅπου ὁ Ποσει-
 δῶν οὐκέτι δίδωσι τοῖς ναύταις διέξοδον προσεγγίζειν
 εἰς τὸν ὠκεανόν: unde κύρειν Bothius. 747. Ζανὸς D.]
 Ζηνὸς παρὰ κοίταις] Vid. ad v. 739. 750. ἵν' ἀλ-
 βιόδωρος] ἵνα (i. e. ἵν' ἃ) βιόδωρος A. 751. θεοῖς]
 θνατοῖς Nauckius. 760. ἔπατο PC. ἔπατ' ἐπὶ ceteri.
 761. Μουνύχου Hermannus] Μουνυχίου
 δ' ἀκταῖσιν AB et, ut videtur, M, in quo hic versus
 aegre legi potest. δ' ἐπ' ἀκταῖσιν VPC. 771. δαίρα
 Marklandus] δέρα 772. στυγνὸν] στυγνάν M. στυ-
 γνάν Nauckius. 774. φάμαν] φήμαν MPC.
 775. φρενῶν ἔρωτα] φρενῶν ἔρωτα φρεσίν M. 776.
 Scholiasta, τινὲς βούλονται ταῦτα τὴν τροφὸν ἔσωθεν
 λέγειν, ἐνιοὶ δὲ ἐξάγγελόν φασιν. ἐξάγγελος δὲ ὁ τὰ πε-
 πραγμένα ἐνδον τῆς σκηνῆς τῷ χορῷ ἀγγέλλων. Ma-
 nifestum est haec in aedibus pronunciari: ex quo se-
 quitur τροφῷ ea esse vel θεραπαίνης, versus vero 778.
 779. quibus idem dicitur quod v. 777. dictum erat, choro
 esse tribuendos, cui in libris tribuuntur, trophῶν vero
 vel θεραπαίαν rursus loqui v. 780. 781. 786. 787. In-
 teriectiones ἰοῦ ἰοῦ ἀγγέλω, ceteros versus τροφῷ tri-
 buit M. Sic etiam VA, nisi quod ἐξαγγέλου personam,
 non ἀγγέλου, ponunt. In P interiectiones et versus
 776. 777. θεραπαίνῃ, ceteri versus nuntio tribuuntur.
 De aliis codicibus non constat. 776. πάντες om. M.
 δόμων] δρόμῳ P. 782. ΗΜΙΧ.] ΧΟ. VP. ἡ]
 ἡ M. 785. πράσσειν] πράττειν MVAB.

- ΤΡ. ὀρθώσας ἑκτείναντες ἄθλιον νέκυν.
πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπότης ἐμοῖς.
XO. ὄλωλεν ἡ δύστηνος, ὡς κλύω, γυνή.
ἤδη γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἑκτείνουσι δῆ.
ΘΗΣΕΥΣ.
γυναῖκες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
ἡχῶ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο.
οὐ γάρ τί μ' ὡς θεωρὸν ἀειοὶ δόμος
πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.
μῶν Πιθέως τι γῆρας εἰργασται νέον;
πρόσω μὲν ἤδη βίος, ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν
λυπηρὸς ἡμῖν τοῦσδ' ἂν ἐκλείποι δόμους.
XO. οὐκ ἐς γέροντας ἦδε σοι τείνει τύχη,
Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀलगυνοῖσι σε.
ΘΗ. οἴμοι· τέκνων μοι μὴ τι συλᾶται βίος;
XO. Ζῶσιν, θανούσης μητρὸς ὡς ἀλγιστά σοι.
ΘΗ. τί φῆς; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
XO. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνῃς ἀνήψατο.
ΘΗ. λύπη παχυνθεῖσ', ἡ ποῦ συμφορὰς τίνος;
XO. τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ καὶ γῶν δόμοις,
Θησεῦ, πάρειμι, σὺν κακῶν πενήτηρια.
ΘΗ. αἰαῖ. τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κἀρα
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχῆς θεωρὸς ὦν;
χαλᾶτε κλῆθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων,
ἐκλύεθ' ἄρμους, ὡς ἴδω πικρὰν θέαν
γυναικὸς, ἣ με κατθανοῦσ' ἀπώλεσεν.
XO. ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν·
ἐπαθες, εἰργάσω
τοσοῦτον ὥστε τοῦσδε συγγέαι δόμους.
αἰαῖ τόλμας, ὦ βιαίως θανοῦσ'
ἀνοσίψη τε συμφορᾷ, σὰς χερὸς πάλαισμα μελέας.
τίς ἄρα σὺν, τάλαιν', ἄμαυροὶ Ζόαν;
ΘΗ. ὦμοι ἐγὼ πόνων· ἐπαθον, ὦ τάλας,
τὰ μάλιστα ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης,
817—829. = 836—847.

786. Τρ. Havn. et, ut opinor, alii. "Αγ. B et Ald.
791. μ' addidit Marklandus. 793. πύλας] πύλας ΜΑ.
795. ἔτ' ἂν] ἔστ' ἂν ΜV. θανῶν Kirchhoffius.
799. οἴμοι] ὦμοι Μ. ὦμοι V. 802. ἀγχόνῃς] ἀρτά-
νης Lecarpeneus in Matthaei Lect. Mosq. 2. p. 59.
803. ἡ ποῦ P. ἡ ἀπὸ ceteri. 804. δόμοις] δόμους PC.
808. κλῆθρα] κλείθρα MVAP. 809. πικρὰν θέαν]
δυσδαίμονα ΜΑ (superscriptum in A τὴν δυστυχῆ) PC.
τὸν δαίμονα V et Flor. duo. Scripturam probabilem
πικρὰν θέαν — licet fortasse ex coniectura profectum
correctoris, qui δυσδαίμονα vel τὸν δαίμονα inepte il-
latum esse animadverterat — restituit Brunekius ex
verbis ἐκλύεθ' ἄρμους, ὡς ἴδω πικρὰν θέαν, quae post
v. 824. illata sunt in BC et, ut videtur, recentioribus
nonnullis, absunt vero ab MVAP et Flor. duobus. In-
didem ἐκλύεθ' v. 809. restitutum pro ἐκλύσαθ', quod est
in libris omnibus. 811—884. In his chori et Thesei
canticis antistrophici versus manifesto sunt 817—829. et
836—847. Reliqua qui in strophas et antistrophas re-
digere sunt conati non solum lacunas plures notare,
sed etiam multa mutare debuerunt, nec tamen hoc sunt
consecuti ut versus tam accurate sibi respondeant ut
in aliis huius fabulae, quae ex antiquioribus est, car-
minibus. 814. τόλμας] ὦ τόλμας PC. βιαίως] βιαίω
Elmsleius. 815. χερὸς π. μ.] π. μ. χερὸς En-
gerus. 816. Ζόαν Monkius] Ζῶαν vel Ζωήν
617. ὦμοι] οἴμοι V. πόνων VΑ. παθέων ceteri et a
m. sec. V. In M prima versus verba ὦμοι — ἐπαθον
obliterata. vñ post πόνων vel παθέων additum in ce-
teris, recte, etsi fortasse solo errore librarii, om. Havn.
ὦ πόλις ΜΑ. ὦ τάλαινα P (et superser. a m. sec.
γρ. πόλις) V. ὦ τάλας (sed transverso calamo deletum)
C, ex coniectura quidem correctoris, sumta ex v. 822.
sed ea satis probabili. Conf. ad v. 883.

- κλῆς ἄφραστος ἐξ ἀλαστόρων τινός. 820
κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίωτος βίου·
κακῶν δ', ὦ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ
τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν,
μηδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.
τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν 825
βαρύποτμον, γύναι, προσαυδῶν τύχῃ;
ὄρνις γὰρ ὡς τις ἐκ χερῶν ἀφαντος εἶ,
πήδημ' ἐς Αἶδου κραϊπνὸν ὀρμήσασά μοι.
αἰαῖ αἰαῖ, μέλεα μέλεα τάδε πάθη. 830
πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν δαιμόνων
ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος.
XO. οὐ σοι τάδ', ὦναξ, ἦλθε δὴ μόνῃ κακὰ,
πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὤλεσας κεδνὸν λέχος. 835
ΘΗ. τὸ κατὰ γὰς θέλω τὸ κατὰ γὰς κνέφας
μετοικεῖν σκότῳ θανῶν ὁ τλάμων,
τῆς σῆς στερηθεὶς φιλατῆς ὁμιλίας·
ἀπώλεσας γὰρ μάλλον ἢ κατέφθισο.
τίνος κλύω, πόθεν θανάσιμος τύχα 840
γύναι σὺν τάλαιν' ἔβα καρδίαν;
εἰποί τις ἂν τὸ πραχθὲν, ἡ μάτην ὄχλον
στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
ὦμοι μοι σέθεν ~ ~ ~ ~ ~
μέλεος, οἶον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν. ἀλλ' ἀπωλόμην·
ἔρημος οἶκος καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.
XO. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ φίλα
γυναικῶν ὀρίστα θ' ὀπόσας ἐφορᾷ 850
φέγγος ἀελίου τε καὶ
νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα.
ἰὼ τάλας, ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάκρυσι μοι βλέφαρα καταχυθέντα τέργεται σὰ τύχα·
τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι. 855
ΘΗ. ἔα·
τί δὴ ποθ' ἦδε δέλτος ἐκ φίλης χερὸς
ἡρτημένη; θέλει τι σημῆναι νέον;
ἀλλ' ἡ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
ἔγραψεν ἡ δύστηνος ἑξαιτουμένη;
θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως 860
821. ἀβίωτος M. ἀβίωτος ceteri. 822. ὦ Scid-
lerus] ὦ superser. a m. sec. in V. ὁ ceteri et schol. p.
165, 8. in V: nam in B et Arsenii editione est ὦ.
823. ὥστε BPC. ὡς alii. 824. μηδ' μήτ' MV.
826. γύναι] τλήμων PC. 829. κραϊπνόν] πικρὸν PC.
μοι] ποῦ (γρ. μοι a m. sec.) V. 830. αἰαῖ αἰαῖ]
αἰ bis P. Fuit haud dubie dochmiac, sic fortasse cor-
rigendus αἰαῖ, ὦ μέλεα. Alterum μέλεα a m. rec. V.
τάδε πάθη] πάθη τάδε V et Ald. 834. τάδ' — κακὰ]
τόδ' — κακόν V. ὦναξ] ἀναξ ΜΑ. ἦλθε] ἐπῆλθε
M. 835. δ' om. PC, a m. sec. habet V. 837. ὁ
τλάμων] ὦ τλήμων pr. V, sed a m. pr. in ὁ τλήμων
mutatum. Inter τλάμων τλήμων τλάμων τλήμων variant
etiam ceteri. 840. τίνος (τίνος δὴ C solus.) κλύω]
Verba interpolata. τοῦ δέ κλύω; Engerus. 841. ἔβα]
γρ. ἐπέβα superser. a m. rec. in V, et sic ΜΑ. γύναι
σὺν τάλαιν' ἔβα D.] γύναι σὺν ἔβα τάλαινα. γύναι σὺν
τάλαινα καρδίαν ἔβα Nauckius propter versum stro-
phicum 822. 844. ὦμοι μοι ΜΑ. ἰὼ (γρ. ὦ a m. sec.)
μοι μοι V. ἰὼ μοι μοι BPC. Versus aut ante aut post
σέθεν defectus. ὦμοι ἐγὼ τάλας στερόμενος σέθεν Wci-
lius. 845. εἶδον ἄλγος] ἄλγος εἶδον V. 848—851.
Incerta horum versuum scriptura, nec metrorum formae
satis probabiles, Versus haud dubie fuerunt dochmiaci,
quibus convenit quod v. 851. coniecit Iacobsius ἀστερ-
πὸν σέλας. 852. ὦ τάλας (γρ. ἰὼ τάλας) ὦ τάλας M.
ἰὼ τάλας ὦ τάλας VP. ὦ τάλας ὦ τάλας A. ὦ τάλας
ἰὼ τάλας C. Dochmius restituit Weilius, ἰὼ ἰὼ τάλας,
ὅσον ἔχεις κακόν. 852—855. Theseo tribuit M, ἡμυχ.
VBPC. 854. σᾶ] τᾶ σᾶ VBP.

- οὐκ ἔστι δῶμά θ' ἥτις εἴσειςιν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκέτ' οὔσης τῆσδε προσσαινουσί με.
φέρ', ἐξελίζας περιβολὰς σφραγισμάτων
ἴδω τί λέξει δέλτος ἦδε μοι θέλει. 855
- ΧΟ. φεῦ φεῦ. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπιφέρει θεὸς κακόν. ἔμοι μὲν οὖν ἀβίωτος βίου
τύχα πρὸς τὸ κρανθὲν εἷη τυχεῖν.
ὀλομένους γάρ, οὐκέτ' ὄντας λέγω,
φεῦ φεῦ, τῶν ἑμῶν τυράννων δόμους. 870
ὦ δαῖμον, εἰ πως ἔστι, μὴ σφῆλῃς δόμους.
αἰτουμένης δὲ κλυθί μοι· πρὸς γάρ τινος
οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορῶ κακοῦ.
- ΘΗ. οἶμοι. τόδ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῷ κακόν,
οὐ τλητὸν οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ.
ΧΟ. τί χρήμα; λέξον, εἰ τί μοι λόγος μέτα.
ΘΗ. βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πᾶ φύγω
βάρος κακῶν; ἀπὸ γάρ ὀλόμενος οἰχομαι
οἶον οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον τλάμων. 880
- ΧΟ. αἰαί, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
ΘΗ. τόδε μὲν οὐκέτι στόματος ἐν πύλαις
καθέξω δυσεκπέρατον, ὀλοὸν
ὀλοὸν κακόν, ὦ πόλις πόλις.
Ἰππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν
βία, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας. 885
ἀλλ', ὦ πάτερ Πόσειδον, ὅς ἐμοί ποτε
ἄρας ὑπέσχου τρεῖς, μᾶ κατέρρασαι
τοῦτων ἐμὸν παῖδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι
τῆνδ', εἴπερ ἡμῖν ὥπασας σαφεῖς ἄρας.
ΧΟ. ἀναξ, ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν·
γνώσει γὰρ αὖθις ἀμπλακῶν. ἔμοι πιθοῦ.
ΘΗ. οὐκ ἔστι. καὶ πρὸς γ' ἐξελὼ σφε τῆσδε γῆς,
δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρᾳ πεπλήζεται·
ἢ γὰρ Πόσειδῶν αὐτὸν εἰς Αἰδοῦ δόμους
θανόντα πέμψει, τὰς ἐμὰς ἄρας σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὺν ἀλώμενος
Ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσει βίον. 890
- ΧΟ. καὶ μὴν δὲ αὐτὸς παῖς σὸς ἐς καιρὸν πάρα,
Ἰππόλυτος· ὀργῆς δ' ἐξανείς κακῆς, ἀναξ
Θησεῦ, τὸ λῆσπον σοῖσι βούλευσαι δόμοις. 900
- ΙΠ. κραυγῆς ἀκούσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
σπουδῇ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐφ' ᾧτινι στένεις
οὐκ οἶδα, βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα, τί χρήμα; σὴν δάμαρθ' ὀρώ, πάτερ,
νεκρὸν· μεγίστου θαύματος τὸδ' ἄξιον·
ἦν ἀρτίως ἔλειπον, ἢ φάος τόδε
οὐπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρετο.
τί χρήμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διόλλυται,
πάτερ, πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα. 910
σιγᾶς; σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς·
ἢ γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν
κὰν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὐσ' ἀλίσκεται.
οὐ μὴν φίλους γε, κᾶτι μᾶλλον ἢ φίλους,
κρύπτειν δίκαιον σὰς, πάτερ, δυσπραξίας. 915
- ΘΗ. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἀνθρώποι μάτην,
τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε
καὶ πάντα μηχανάσθε κάξενυρίσκετε,
ἐν δ' οὐκ ἐπίστασθ' οὐδ' ἐθηράσασθέ πω,
φρονεῖν διδάσκειν οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς; 920
- ΙΠ. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
τοὺς μὴ φρονούντας δυνατός ἐστ' ἀναγκάσαι.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτοურγεῖς, πάτερ,
δέδοικα μὴ σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
ΘΗ. φεῦ· χρὴν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον 925
σαφές τι κεῖσθαι καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
ὅστις τ' ἀληθὲς ἔστιν ὅς τε μὴ φίλος,
δισσὰς τε φωνὰς πάντα ἀνθρώπους ἔχειν,
τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν,
ὥς ἡ φρονούσα τᾶδικ' ἐξηλέγχετο 930
πρὸς τῆς δικαίας· κοῦκ ἂν ἡπατώμεθα.
- ΙΠ. ἀλλ' ἦ τις ἐς σὸν οὖς με διαβάλῃ ἔχει
φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἰτιοί;
ἔκ τοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσοσσί με
λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν. 935
- ΘΗ. φεῦ τῆς βροτείας, ποῖ προβήσεται, φρενός.
τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;
εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίον ἐξορκώσεται,
ὁ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
ἄλλην δεήσει γαῖαν, ἢ χωρήσεται
τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
σκεψασθε δ' ἐς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγῶς
ἦσχυνε τὰμὰ λέκτρα κάζελέγχεται
πρὸς τῆς θανούσης ἐμφάσους κάκιστος ὦν. 945
δεῖξον δ', ἐπειδὴ γ' ἐς μῖασμ' ἐλήλυθα,
τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρί.
σὺ δὴ θεοῖσιν ὥς περισσὸς ὦν ἀνὴρ
Ξύνει; σὺ σῶφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ
θεοῖσι προσθεῖς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
ἦδη νυν αὖχει καὶ δι' ἀνύχου βορᾶς
σίτοις καπήλευ', Ὀρφέα τ' ἀνακτ' ἔχων
βάκχευε, πολλὸν γραμμάτων τιμὴν καπνοῦς,
ἐπεὶ γ' ἐλήφθης. τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ
φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ
σεμνοῖς λόγοισιν αἰσχρὰ μηχανώμενοι. 955
τέθνηκεν ἦδε· τοῦτό σ' ἐκώσκειν δοκεῖς;
ἐν τῷδ' ἀλίσκεται πλείστον, ὦ κάκιστε σύ.
ποῖοι γὰρ ὄρκοι κρείσσονες, τίνες λόγοι
τῆσδ' ἂν γένοιτ' ἂν, ὥστε σ' αἰτίαν φυγεῖν;
μισεῖν σε φήσεις τήνδε καὶ τὸ δὴ νόθον
τοῖς γνησίοις πολέμιον πεφυκέναι·
κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίου λέγεις,
εἰ δυσμενεῖα σὴ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν. 965
ἀλλ' ὥς τὸ μῦθον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι,
γυναῖδ' δ' ἐμπεφυκεν· οἷδ' ἐγὼ νέους
οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
ὅταν τάρᾳξὲ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα·
τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον.
νῦν οὖν τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις,
νεκροῦ παρόντος μάρτυρος σαφειστάτου;
ἔξερρε γαῖας τῆσδ' ὅσον τάχος φυγὰς,
καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς
μήτ' εἰς ὄρους γῆς ἥς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ. 975
εἰ γὰρ παθῶν γε σοῦ τὰδ' ἡσσηθήσομαι,
οὐ μαρτυρήσει μ' Ἰσθμῖος Σίνις ποτὲ
κτανεῖν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην,
οὐδ' αἰ θαλάσσης ἔννομοι Σκεῖρυνίδες
φήσουσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν. 980
- ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως εἵποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα
θνητῶν· τὸ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.
ΙΠ. πάτερ, μένος μὲν ἔυστασίς τε σὼν φρενῶν

868. εἷη τυχεῖν] Verba interpolata. 873. κακοῦ] κακόν MVA. 883. 884. ὀλοὸν et πόλις in libris aliis bis aliis semel scripta sunt. Fuit fortasse trimeter doehmiaeus καθεξω δυσεκπέρατον ὀλοὸν κακόν, ἰὼ τάλας. 903. ἐφ' ᾧτινι] ἐφ' ᾧτινι (-ὦν a m. see.) P. ἐφ' ᾧ νυν Πανν. ἐφ' ᾧ πανὺν Chr. P. 844. et reete fortasse.

946. ἐλήλυθα Musgravius] ἐλήλυθας 952. σίτοις] ἰὼν Nauckius. 970. delet Hirzelius. 973. τάχος φυγὰς] φυγὰς τάχος M et Flor. duo. 978. αἰ θαλάσσης] ἐν θαλάσῃ M et Flor. duo. 983. ἔυστασίς τε σὼν φρενῶν] Hoc versu confirmatur quod in Ale. 797. in

δεινὴ· τὸ μέντοι πρᾶγμ', ἔχον καλοὺς λόγους, εἴ τις διαπτύξειεν, οὐ καλὸν τόδε. ἐγὼ δ' ἄκομπος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον, εἰς ἡλικας δὲ κωλίγους σοφώτερος. ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς φαῦλον παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν. δμως δ' ἀνάγκη Ξυμφορὰς ἀφιγμένης γλῶσσάν μ' ἀφείναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν ὅθεν μ' ἐπῆλθες πρῶτον ὡς διαφθερῶν οὐκ ἀντιλέξοντ'· εἰσορᾷς φάος τόδε καὶ γαῖαν; ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔνεστ' ἀνὴρ ἐμοῦ, οὐδ' ἦν σὺ μὴ φῆς, σωφρονέστερος γεγώς. ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν, φίλοις τε χρῆσθαι μᾶδικεῖν πειρωμένοις, ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς μήτ' ἐπαγγέλλειν κακὰ μήτ' ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις· οὐκ ἔγγελαστῆς τῶν ὀμιλούντων, πάτερ, ἀλλ' αὐτὸς οὐ παροῦσι κάγγυς ὦν φίλοις. ἐνὸς δ' ἄθικτος, ὦ με νῦν ἐλεῖν δοκεῖς· λέχους γὰρ ἐς τόδ' ἡμέρας ἄρνὸν δέμας. οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε, πλὴν λόγῳ κλύων γραφῇ τε λεύσσω· οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων. καὶ δὴ τὸ σῶφρον τοῦμὸν οὐ πείθει σ' ἴσως· δεῖ δὴ σε δεῖξαι τῷ τρόπῳ διεφθάρην. πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστευέτο πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκῆσιν δόμον ἔγκληρον εὐνήν προσλαβῶν ἐπῆλπισα; μάταιος ἄρ' ἦν, οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρενῶν. ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σῶφροσιν; ἦκιστά γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν ὁσοῖσι ἀνδάνει μοναρχία. ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν Ἑλληνικοὺς πρῶτος θέλοιμ' ἄν, ἐν πόλει δὲ δευτέρως ἔν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν αἰεὶ φίλοις. πράσσειν τε γὰρ πᾶρεστι, κίνδυνός τ' ἂπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν. ἔν οὐ λέλεκεται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις· εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷός εἰμ' ἐγὼ καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἡγωνιζόμεν, ἔργους ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεκτιῶν. νῦν δ' ὀρkiόν σοι Ζῆνα καὶ πέδον χθονὸς ὄμνυμι τῶν σῶν μήποθ' ἄψασθαι γάμων, μηδ' ἂν θελῆσαι, μηδ' ἂν ἔννοιαν λαβεῖν. ἦ τὰρ δλοῖμην ἄκλειαν, ἀνώνυμος, ἄπολις, ἄοικος, φυγὰς ἀλγυμένων χθόνα, καὶ μήτε πόντος μήτε γῆ δέξαιτό μου	985 990 995 1000 1005 1010 1015 1020 1025 1030
σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ. εἰ δ' ἦδε δειμαίνουσ' ἀπώλεσαν βίον οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις πέρα λέγειν. ἔσωφρόνησεν οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν, ἡμεῖς δ' ἔχοντες οὐ καλῶς ἐχρώμεθα. XO. ἀρκοῦσαν εἴπας αἰτίας ἀποστροφῆν, ὄρκους παρασχῶν, πίστιν οὐ σμικρὰν, θεῶν. ΘΗ. ἄρ' οὐκ ἐπωδὸς καὶ γόης πέφυκ' ὅδε, ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ ψυχὴν κρατήσιν τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας; IΠ. καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, πάτερ· εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ, ἔκτειναι τοῖ σ' ἂν κοῦ φυγαῖς ἐξημίουν, εἴπερ γυναικὸς ἡξίους ἐμῆς θιγείν. ΘΗ. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας· οὐχ οὕτω θανεῖ ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προύθηκας νόμον· ταχὺς γὰρ Ἀιδης βῆστος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ· ἀλλ' ἐκ πατρῴας φυγὰς ἀλγυέων χθονὸς Ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον· μισθὸς γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνδρὶ δυσσεβεῖ. IΠ. οἷμοι, τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξει καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἔξελας χθονός; ΘΗ. πέραν γε πόντου τερμῶνων τ' Ἀτλαντικῶν, εἰ πῶς δύναμιν, ὡς σὸν ἐχθαίρω κάρτα. IΠ. οὐδ' ὄρκον οὐδὲ πίστιν οὐδὲ μάντεων φήμας ἐλέγξας ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς; ΘΗ. ἢ δέλτος ἦδε κλῆρον οὐ δεδεγμένῃ κατηγορεῖ σου πιστά· τοὺς δ' ὑπὲρ κάρτα φοιτῶντας ὄρνις πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. IΠ. ὦ θεοί, τί δῆτα τοῦμὸν οὐ λύω στόμα, ὅστις γ' ὑπ' ὕμῶν, οὐς σέβω, διόλλυμαι; οὐ δῆτ'· πάντως οὐ πίθοιμ' ἂν οὓς με δεῖ, μάτην δ' ἂν ὄρκους Ξυγχείαιμ' οὐς ὤμοσα. ΘΗ. οἷμοι· τὸ σεμνὸν ὡς μ' ἀποκτείνει τὸ σόν. οὐκ εἰ πατρῴας ἐκτός εἰς τάχιστα γῆς; IΠ. ποὶ δῆθ' ὁ τλήμων τρέψομαι; τίνας Ξένων δόμους ἔσεμι τῆδ' ἐπ' αἰτία φυγῶν; ΘΗ. ὅστις γυναικῶν λυμεῖνας ἥδεται Ξένους κομίζων καὶ Ξυνοικοῦρους κακῶν. IΠ. αἰαί! πρὸς ἦπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε, εἰ δὴ κακὸς τε φαίνομαι δοκῶ τέ σοι. ΘΗ. τότε στενάζειν καὶ προσιγνώσκειν σ' ἐχρήν, δτ' ἐς πατρίαν ἄλοχον ὕβριζειν ἔτλης. IΠ. ὦ δῦματ', εἴθε φθέρμα γηρύσαισθέ μοι καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ. ΘΗ. ἐς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις σοφῶς· τὸ δ' ἔργον οὐ λέγον σε μηνύει κακόν. IΠ. φεῦ· εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον στάνθ', ὡς ἐδάκρυσ' οἶα πάσχομεν κακὰ. ΘΗ. πολλῶ γε μᾶλλον σαυτὸν ἡσκησας σέβειν ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν δίκαιος ὦν. IΠ. ὦ δυστάλαινα μήτηρ, ὦ πικραὶ γοναί, μηδεὶς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος. ΘΗ. οὐχ ἔλξεται αὐτόν, δμῶες; οὐκ ἀκούετε πάλαι Ξενοῦσθαι τόνδε προυννέποντά με;	1035 1040 1045 1050 1055 1060 1065 1070 1075 1080 1085

libris deterioribus legitur, fortasse ex coniectura correctoris, τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ Ξυνεστῶτος φρενῶν, ubi libri meliores κακοῦ.

984. καλοῦς] πολλοὺς PC et pr.V, adscripto a m. sec. γρ. καλοῦς. 986. λόγον] λόγους MA: sed λόγον Plut. de liber. educ. p. 6. 987. κωλίγους] καὶ ὀλίγους MVA. 992. ἐπῆλθες D.] ὑπῆλθες πρῶτον] πρότερον VPC. πρῶτον Chr.P. 520. 993. οὐκ Marklandus, quod legisse videtur schol. κοῦκ libri. 997. μᾶδικεῖν D.] μὴ ἀδικεῖν vel μὴ ὀδικεῖν 998. ἐπαγγέλλειν Miltonus] ἀπαγγέλλειν 1000. οὐκ] κοῦκ V. 1001. ὠτὸς (debebat αὐτὸς) Valckenarius] αὐτὸς φίλοις] φίλος MA. 1002. ἐλεῖν] ἔχειν VC. 1003. ἄρνὸν ante ἐς τόδ' Chr.P. 521. 1004. οὐκ] κοῦκ VP et fortasse C. οὐκ Chr.P. 522. 1005. οὐδὲ ταῦτα γὰρ] κοῦδὲ ταῦτ' ἄγαν Kirchhoffius. 1007. καὶ δὴ] καίτοι L. Dindorfius. 1012. φρενῶν Marklandus ex schol.] φρονῶν 1019. πράσσειν τε γὰρ M, ut videtur, et Flor. duo. πράσσειν γὰρ εἰ ceteri. 1024. εἶδες] εἶλες Reiskius. 1025. πέδον χθονός] χθονὸς πέδον M. 1029. Versum spurium ex v. 1048. confictum censebat Valckenarius. χθόνα] χθονὸς collato v. 1048: Boissonadius.

1032. εἰ] τί Nauckius. 1034. ἔσωφρόνησεν] ἔσωφρόνησε δ' MAB. 1038. καὶ] οὐ A. 1047. δυσσεβεῖ MA: quod legit schol. δυστυχεῖ ceteri. 1050. οὗτός ἐστιν] ἐστιν οὗτος BPC. 1053. τερμῶνων τ' (τ' om. M)] καὶ τόπων V (superser. γρ. τερμῶνων a m. sec.) PC. 1059. ὄρνις] ὄρνεις M et pr. V. 1060. λύω Elmsleius] λύσω 1064. ἀποκτείνει] ἀποκτενεῖ VPC. 1066. δὴθ' ὁ] δῆτα V a m. pr. et PC. 1076. σοφῶς B. σοφῶς ceteri. γρ. σοφῶς schol. 1077. τὸ δ' Marklandus] τόδ' μηνύει δεικνύει (γρ. μηνύει m. sec.) V.

III. κλάων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται·
 σὺ δ' αὐτὸς, εἴ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονός.
 ΘΗ. δράσων τάδ', εἴ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγους·
 οὐ γάρ τις οἶκος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.
 III. ἄραρεν, ὡς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγὼ. 1090
 ὡς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
 ὦ φιλάτῃ μοι δαιμόνων Λητοῦς κόρη,
 σύνθακε, συγκύναγε, φευξόμεσθα δὴ
 κλεινὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ χαίρετ', ὦ πόλις
 καὶ γαῖ' Ἐρεχθέως· ὦ πέδον Τροϊζήνιον, 1095
 ὡς ἐγκαθηβὰν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,
 χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
 ἴτ', ὡ νῆοι μοι τῆσδε γῆς ὀμήλικες,
 προσείπαθ' ἡμᾶς καὶ προπέμψατε χθονός·
 ὡς οὐποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον 1100
 ὤψεσθε, κεῖ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.
 ΧΟ. ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,
 λύπας παραιρεῖ· ἔννεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κεῦθων 1105
 λείπομαι ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργασιν λεύσ-
 ἄλλα γάρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, [σων·
 μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν αἰῶν
 πολυπλόκητος αἶε. 1110
 εἶθε μοι εὐξαμένα θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι,
 τύχαν μετ' ἄλβου καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 δόξα δέ μῃτ' ἀτρεκῆς μῇτ' αὐτὸν παράσημος ἐνείη·
 βράδια δ' ἦθεα τὸν αἰρίον 1115
 μεταβάλλομένα χρόνον αἶε
 βίον ἔννευτοχοῖν. [λεύσσων, 1120
 οὐκέτι γὰρ καθαρὰν φρέν' ἔχω τὰ παρ' ἐλπίδα
 ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας
 φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας
 εἶδομεν εἶδομεν ἐκ πατρός ὄργας
 ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἰέμενον. 1125
 ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς
 δρυμὸς τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν
 ὠκυπόδων μέτα θήρας ἔναιρεν
 Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνάν. 1130
 οὐκέτι συζυγίαν πύλων Ἐνέταν ἐπιβάσει
 τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον
 κατέχων ποδὶ γυμνάδος ἵππου.
 μοῦσα δ' αὖπνος ὕπ' ἄντυγι χορδᾶν 1135
 λήξει πατρώων ἀνὰ δόμον·
 ἀστέφανοι δὲ κόρας ἀνάπαυλαι
 Λατοῦς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν·
 νυμφιδίων δ' ἀπόλωλε φυγᾷ σῶ
 λέκτρων ἄμιλλα κούραις. 1142
 ἐγὼ δὲ σῶ δυστυχία δάκρυσιν διοίσω
 πότμον ἄποτμον· ὦ τάλαινα

1102—1110. = 1111—1118.

1119—1130. = 1131—1142.

1086. γε θίξεται] τεθίξεται M. 1089. ὑπέρχεται] ἐπέρχεται M.A. 1093. φευξόμεσθα] φευξοῦμεσθα M. 1094. χαίρετ', ὦ Porsonus] χαίρέτω 1113. ἀκήρατον MA et γρ. V, qui ἀγήραον ut ceteri. 1118. βίον] βίου Hartungus. 1120. τὰ addidit Hartungus. παρ' ἐλπίδα M.A. παρὰ δ' ἐλπίδα VPC. λεύσσω] λεύσσω P. λεύσω pr. V, sed λεύσσω a m. sec. 1122. Ἑλλανίας] Scholiastae γῆς supplent, quod ipsum recte restituere videtur Hartungus, qui ἀστέρα γαῖας scripsit pro ἀστέρ' Ἀθήνας. 1128. δρυμὸς τ' ὄρειος Ald. ὦ δρυμὸς ὄρειος codices. 1129. ὠκυπόδων] μέτα θήρας ἔναιρεν Blomfieldus] ὠκυπόδων ἐπέβας (ἐπέβα PC) θεᾶς (θεᾶς delevit Brunkius) μέτα θήρας ἔναιρυν 1134. γυμνάδος ἵππου Reiskius] γυμνάδας ἵππους 1140. νυμφιδίων Wakefieldus] νυμφίδια: quod corrector intulit propter λέχη in libris post ἀπόλωλε positum, recte omisum in Flor. duobus.

μάτερ, ἔτεκες ἀνόνατα· φεῦ, 1145
 μανίῳ θεοῖσιν·
 ἰὼ ἰὼ συζύγαι Χάριτες,
 τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίας γᾶς
 τὸν οὐδὲν ἄτας αἴτιον πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων;
 καὶ μὴν ὁπαδῶν Ἰππολύτου τόνδ' εἰσορῶ 1151
 σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ποῖ γῆς ἀνακτα τῆσδε Θησέα μολῶν
 εὐροίμ' ἄν, ὦ γυναικες; εἴπερ ἴστ', ἐμοὶ
 σημήνατ'· ὦρα τῶνδε δωματίων ἔσω; 1155
 ΧΟ. ὅδ' αὐτὸς ἔξω δωματίων πορεύεται.
 ΕΞ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
 σοὶ καὶ πολίταις οἷ τ' Ἀθηναίων πόλιν
 ναῖουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροϊζηνίας.
 ΘΗ. τί δ' ἔστι; μὴν τις εὐμορὰ νευτέρα 1160
 δισσὰς κατείληπ' ἀστυγείτονας πόλεις;
 ΕΞ. Ἰππόλυτος οὐκέτ' ἔστιν, ὡς εἰπεῖν ἔπος·
 δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρὰς βροπῆς.
 ΘΗ. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μὴν τις ἦν ἀφιγμένος,
 ὅτου κατήσχυν' ἄλοχον ὡς πατρός βία; 1165
 ΕΞ. οἰκείος αὐτὸν ὦλεσ' ἀρμάτων ὄχος,
 ἀραί τε τοῦ σου στόματος, ἃς σὺ σῶ πατρὶ
 πόντου κρέοντι παιδὸς ἡράσας πέρι.
 ΘΗ. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ
 ὀρθῶς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων. 1170
 πῶς καὶ διώλετ' εἰπέ· τῷ τρόπῳ Δίκης
 ἐπαῖσεν αὐτὸν βόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;
 ΕΞ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέξμονος πέλας
 ψήκτρασις ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας
 κλάοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων 1175
 ὡς οὐκέτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφει πόδα
 Ἰππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων.
 ὁ δ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων ἔχων μέλος
 ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπισθόπους
 φίλων ἄμ' ἔστειχ' ἠλίκων ὀμήγυρις. 1180
 χρόνῳ δὲ δήποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόνων
 “τί ταῦτ' ἄλῳ; πειστέον πατρός λόγους.
 ἐντύναθ' ἵππους ἄρμασι ζυγηφόρους,
 δμῶες· πόλις γὰρ οὐκέτ' ἔστιν ἦδε μοι.”
 τοῦνθένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο, 1185
 καὶ θάσσον ἢ λέγοι τις ἐξηρτυμένας
 πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν.
 μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος
 αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμάσας πόδα.
 καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἰπ' ἀναπτύξας χέρας 1190
 “Ζεῦ, μηκέτ' εἶην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 αἰσθοίτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμᾶζει πατήρ
 ἦτοι θανόντας ἢ φάος δεδορκότας.”
 κὰν τῷδ' ἐπήγε κέντρον ἐς χεῖρας λαβὼν

1145. ἀνόνατα· φεῦ] Fort. ἄρ' ἀνόνατα 1147. συζύγαι Χάριτες] συζυγία Χαρίτων Reiskius, recte, nisi ζύγαι Χάριτες scribendum. συζυγία pro adiectivo, quod non συζυγία, ut est in libris, sed συζύγαι scribendum foret, accipit schol. qui explicat αἱ συνεζευγμέναι Χάριτες. 1149. πατρίας Flor. duo. πατρώας ceteri. 1150. τὸν est in C solo. 1151. ὁπαδῶν ex Chr. P. 1860.] ὁπαδῶν libri. Sic Med. 1119. καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος | στείχοντ' ὁπαδῶν. 1153. ποῖ] ποῦ M. 1154. ἴστ', ἐμοὶ] ἴστε μοι libri. 1165. ὡς πατρός] ἐκ πατρός P et superscr. a m. pr. ὡς τοῦ V. 1172. αἰσχύναντ' ἐμέ M a m. pr. et A. αἰσχύναντά με M a m. sec. et ceteri. 1176. ἀναστρέφει] ἀναστρέφοι MV. ἀναστρέψει C. 1178. ταυτὸν] ταυτὸ MVAC. ἔχων] φέρων P. 1189. πόδα] πόδας M (?) C et Havn. πόδα schol. Phoen. 3. Etymol. M. p. 135. Eustath. p. 559. πόδε Kirchhoffius. 1190. θεοῖς] θεοὺς M et in quo hoc voc. supplevit m. sec. V. θεοῖς legit schol.

πώλοις ὁμαρτή· πρόσπολοι δ' ἐφ' ἄρματι πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη τὴν εὐθύς Ἄργους κάπιδουρίας δόδον. ἐπεὶ δ' ἔρημον χώρον εἰσεβάλλομεν, ἀκτὴ τίς ἐστι τοῦπέκεινα τῆσδε γῆς, πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. ἐνθεν τις ἡχώ χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν· ὀρθὸν δὲ κράτ' ἔστησαν οὓς τ' εἰς οὐρανὸν ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικός πόθεν ποτ' εἴη φθόγγος. ἐς δ' ἀλirρόθους ἀκτὰς ἀποβλέψαντες ἱρὸν εἶδομεν κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον, ὥστ' ἀφῆρέθη Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τοῦμὸν εἰσορᾶν· ἐκρυπτε δ' Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ. κάπειτ' ἀνοιδήσαν τε καὶ περίε ἀφρόν πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὐ τέθριππος ἦν ὄχος. αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄθριον τέρας, οὐ πάσα μὲν χθών φθέγγματος πληρουμένη φρικῶδες ἀντεφθέγγετ', εἰσορῶσι δὲ κρείσσον θέαμα δερμάτων ἐφαίνετο. εὐθύς δὲ πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος· καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖσιν ἦθεσι πολὺς ζυνοικῶν ἦρπασ' ἡνίας χεροῖν, ἔλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ ἱμάσιν ἐς τοῦπισθεν ἀρτήσας δέμας· αἱ δ' ἐνδοκοῦσαι στόμια πυριγενὴ γνάθοις βία φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερὸς οὐθ' ἵπποδέσμων οὔτε κολλητῶν ὄχων μεταστρέφουσιν. καί μὲν ἐς τὰ μαλθακά γαίᾳς ἔχων οἶακας ἰθύνει δρόμον, προυφαίνειτ' ἐς τοῦμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέφειν, ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον· εἰ δ' ἐς πέτρας φέροντο μαργώσαι φρένας, σιγῇ πελάζων ἀντυγὶ ζυνείπετο, ἐς τοῦθ' ἔως ἐσφηλε κάνεχάιτισεν ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος. ξύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα, σύριγγές τ' ἄνω τροχῶν ἐπήδων ἀξόνων τ' ἐνήλατα. αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἡνίασιν ἐμπλακεῖς δεσμὸν δυσεξήνυστον ἔλκεται δεθείς, σποδοῦμενος μὲν πρὸς πέτρας φίλον κᾶρα, θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν "στήτ", ὡ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι, μή μ' ἐξαλείψητ'. ὡ πατρός τάλαιν' ἀρά. τίς ἀνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρῶν; πολλοὶ δὲ βουληθέντες ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα. χῶ μὲν ἐκ δεσμῶν λυθεῖς	1195	1200	1205	1210	1215	1220	1225	1230	1235	1240
τμητῶν ἱμάντων οὐ κάτωδ' ὅτῳ τρόπῳ πίπτει, βραχὺν δὲ βίοντον ἐμπνέων ἔτι· ἵπποι δ' ἐκρυφθεν καὶ τὸ δύστηνον τέρας ταύρου λεπαῖας οὐ κάτωδ' ὅποι χθονός. δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σὼν δόμων, ἀναξ, ἀτὰρ τοσοῦτον οὐ δυνήσομαι ποτε τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός, οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθεῖη γένος καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειε τις πεύκην, ἐπεὶ νῖν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι. ΧΟ. αἰαῖ. κέκρανται ζυμφορὰ νέων κακῶν, οὐδ' ἐστὶ μοῖρας τοῦ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ. ΘΗ. μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε λόγοισιν ἤσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδοῦμενος θεοῦ τ' ἐκείνῳ θ', οὐνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ, οὐθ' ἥδομαι τοῖσδ' οὔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς. ΕΞ. πῶς οὖν; κομίζειν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς σὴ χαρίζεσθαι φρενί; φρόντιζ'. ἐμοῖς δὲ χρώμενος βουλευμάσιν οὐκ ὥμὸς ἐς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσει. ΘΗ. κομίζετ' αὐτόν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν τᾶμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη λόγοις τ' ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς. [Κύπρι: ΧΟ. σὺ τὰν θεὸν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν ἄγεις, ἐν δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν ὑκυτάτῳ πτερῷ, ποτάται δὲ γαῖαν εὐαχρητόν θ' ἄλμυρόν ἐπὶ πόντον. θέλγει δ' Ἐρως, ψ̄ μαινομένην κραδίαν πτανὸς ἐφορμάσῃ χρυσοφαῖς, φύσιν ὀρεσκόων σκυλάκων πελαγίων θ' ὅσα τε γὰ τρέφει, τὰν Ἄλιος αἰθόμεναν δέρκεται ἀνδρας τε· συμπάντων βασιληίδα τιμάν, Κύπρι, τῶνδε μόνον κρατύνεις. ΑΡΤΕΜΙΣ. σὲ τὸν εὐπατρίδαν Αἰγίεως κέλομαι παῖδ' ἐπακοῦσαι· Λητοῦς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδῶ. Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει, παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνεις, ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθεὶς ἀφανῇ; φανερά δ' εἰλέν σ' ἄτη. πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας αἰσχυρθεῖς, ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβάς βίοντον πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀπέχεις; ὡς ἐν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐ σοὶ κτητὸν βίοντον μέρος ἐστίν. ἄκουε, Θησεῦ, σὼν κακῶν κατὰστασιν· καίτοι προκόψω γ' οὐδὲν, ἀλγυνῷ δὲ σέ.	1245	1250	1255	1260	1265	1270	1275	1280	1290	1295

1195. ἐφ' ἄρματος VC. ὑφ' ἄρματος P. ἐφ' ἄρματι A et Havn. et schol. In M a m. pr. literis evanidis ἐφάσκομ, ex quo corrector ἐφάρματος vel ἐφάρματι fecit. Quorum nihil huic loeo aptum est. ἀμφ' ἄρματι Hartungus. 1197. εὐθύς] Pro εὐθὺ dictum metri causa reprehendit Photius p. 32, 12. ut εὐθύς Λυκείου in fabula Μεταλλῆς Phereerati supposita, notatum ab Eratosthene. 1201. βροντῇ] φωνῇ P. 1203. ἐς] εἰς VP. 1206. ἱρὸν D.] ἱερὸν 1216. ἀντεφθέγγετ' M et Chr. P. 858. ἀντεφθέγγετ' ceteri. ἐμπίπτει] ἐνπίπτει M, sed ab eadem m. in ἐνπίπτει mutatum. 1219. ἱππικοῖσιν Valekenarius] ἱππικοῖς ἐν 1223. γνάθοις] γναθμοῖς MA. 1227. ἰθύνει] εὐθύνει MA. τοῦμπροσθεν] τὸ πρόσθεν MV. 1230. πέτρας] πέτραν A. 1234. In hunc versum desinit M. 1237. δυσεξήνυστον C et duo alii Flor. δυσεξήνυστον ceteri. 1238. πέτρας] πέτραις AB et Havn. 1239. ἐξαυδῶν] ἐξαυδῶ Kirckhoffius.

1247. τέρας] κᾶρα PC. 1248. ὅποι] ὅπη V. ὅπου AC. ὅπως P. 1250. τοσοῦτον] γ' addunt APC. 1254. νῖν V (?) A. μιν ceteri. 1255. συμφορὰ Elmsleius] συμφοραὶ 1259. τ' om. VA. 1266. 1267. inverso ordine VA. 1267. τ' om. VAC. 1270. ἀμφιβαλὼν] ἀμφιβάλλων Hartungus. 1272. δὲ γαῖαν Seidlerus] δ' (δ' om. V) ἐπὶ γαῖαν 1274. θέλγει] φλέγει (γρ. θέλγει) V. μαινομένην καρδίαν Flor. unius. μαινομένην καρδίαν (vel καρδίαν ut schol.) ceteri. 1275. πτανός] πανός Havn. et Flor. unius. ἐφορμάσῃ] ἐφαρμόσει pr. V. 1277. ὀρεσκόων] ὀρεσκίων VP. 1279. αἰθόμεναν] αἰθόμενος PC et pr. V. 1280. συμπάντων D.] συμπάντων δὲ (vel τε vel γε) 1289. φανερά δ' εἰλέν σ' Dobraeus] φανεράν δ' ἔσχες (ἔχεις C) ἄτην ἄτη Dobraeus] ἄτην VPC. ἄταν ceteri. 1290. πῶς] πῶς δ' V et Flor. duo. 1293. τοῦδ' Wakefieldus] τόνδ' ἀπέχεις] ἀνέχεις VPC et superser. A. 1294. ἐν γ'] ἐν pr. V et P. ἐν τ' A.

ἀλλ' ἐς τόδ' ἦλθον, παιδὸς ἐκδείξει φρένα
τοῦ σοῦ δίκαιαν, ὥς ὑπ' εὐκλείας θάνη,
καὶ σῆς γυναικὸς οἴστρον, ἣ τρόπον τινὰ
γενναιότιστα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
ἡμῖν ὄσαισι παρθένειος ἡδονῇ
δηχθεῖσα κέντροις παιδὸς ἡράσθη σέθεν.
γνώμη δὲ νικᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη
τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἐκούσα μηχαναῖς,
ἣ σὺ δι' ὀρκων παιδί σημαίνει νόσον.
ὁ δ', ὥσπερ οὖν δίκαιον, οὐκ ἐφέσπετο
λόγοισιν, οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμενος
ὀρκων ἀφείλε πίστιν εὐσεβῆς γαγῆς.
ἣ δ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέση φοβουμένη
ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε καὶ διώλεσε
δόλοισι σὸν παῖδ', ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε.

ΘΗ. οἶμοι.

ΑΡ. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
τοῦνθένδ' ἀκούσας ὥς ἂν οἰμύξης πλέον.
ἄρ' οἶσθα πατρός τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων,
ᾧ τὴν μίαν παρείλες, ᾧ κάκιστε σὺ,
ἐς παῖδα τὸν σὸν, ἔξον εἰς ἐχθρῶν τινα;
πατὴρ μὲν οὖν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς
ἔδωχ' ὅσονπερ χρῆν, ἐπείπερ ἦνεσεν·
σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ καὶ ἐμοὶ φαίνει κακὸς,
δς οὔτε πίστιν οὔτε μάντεων ὅπα
ἔμεινας, οὐδ' ἠλεγξας, οὐ χρόνῳ μακρῷ
σκέψιν παρέσχες, ἀλλὰ θάσσον ἢ σ' ἐχρῆν
ἀρὰς ἐφήκας παιδί καὶ κατέκτανες.

ΘΗ. δέσποιν', ὀλοίμην. ΑΡ. δέιν' ἐπραξας, ἀλλ' ὅμως
ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
Κύπρις γὰρ ἤθελ' ὥστε γίγνεσθαι τῷδε,
πληροῦσα θυμόν. θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος·
οὐδεὶς ἀπαντὰν βούλεται προθυμία
τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἰεί.
ἐπεὶ σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη
οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον ἐς τόδ' αἰσχύνης ἐγὼ
ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
θανεῖν ἔασαι. τὴν δέ σὴν ἁμαρτίαν
τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκης·
ἔπειτα δ' ἡ θανοῦσ' ἀνάλωσεν γυνή
λόγων ἐλέγχους ὥστε σὴν πέσαι φρένα.
μάλιστα μὲν νυν σοὶ τὰδ' ἔρρωγεν κακά,
λύπη δέ καμοί· τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
θνήσκοντας οὐ χαίρουσι· τοὺς γέ μιν κακοὺς
αὐτοὺς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

ΧΟ. καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δι' ἰστέλει
σάρκας νεαράς
Ξανθὸν τε κᾶρα διαλυμανθεῖς.
ᾧ πόνος οἶκων, οἷον ἐκράνθη
δίδυμον μελάθροισι
πένθος θεόθεν καταληπτόν.

ΙΙΙ. αἰαὶ αἰαί,

δύστηνος ἐγὼ, πατρός ἐξ ἀδίκου
χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθην.
ἀπόλωλα τάλας, οἶμοι μοι.

1299. ὑπ'] ἐπ' Reiskius. θάνη] θάνοι PC.
1303. δηχθεῖσα] δηχθεῖσα Weilius. 1307. οὖν δίκαιον P.
ὦν δίκαιος VA. ἐφέσπετο] ἐπέσπετο PC. ἐφείπετο
A. 1311. ἔγραψε] ἔτευξε A. 1313. οἶμοι] Quinquies
repetitum aī addit Havn. 1315. σαφεῖς ἔχων] ἔχων
σαφεῖς A. 1317. ἐχθρῶν V a m. sec. ἐχθρόν ceteri.
1319. χρῆν] ἐχρῆν VA. 1321. μάντεων] μάντεως
Eustath. p. 488. 1322. οὐδ'] οὐκ A. 1323. σκέψιν
παρέσχες VA. σκέψιν γ' (γ' ab correctore P) ἐνείμας PC.
σκέψιν ἐνείμας Eustath. p. 488. 1324. ἐφήκας Havn.
ἀφήκας ceteri. 1326. ἔτ' ἔστι] ἔνεστι A. 1327. τὰδε]
τὸδε VA. 1349. δύστηνος V. δύστανος ceteri.

EURIPIDES,

διὰ μου κεφαλῆς ἄσσουσ' δῶναι,
κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾶ σφάκελος.
σχές, ἀπειρηκὸς σὺμ' ἀναπαύσω.
ἐή.
ᾧ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμήs
βόσκημα χερὸς,
διὰ μ' ἐφθειρας, κατὰ δ' ἔκτεινας.
φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν ἀτρέμας, διμῶες,
χροὸς ἐλκιδούς ἀπτεσθε χερσίν.
τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευροῖς;
πρόσφορὰ μ' αἵρετε, σύντονα δ' ἔλκετε
τὸν κακοδαίμονα καὶ κατάρατον
πατρός ἀμπλακίας. Ζεῦ Ζεῦ, τὰδ' ὄρᾳς;
ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ θεοσέπτωρ,
ὅδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερσχών
προὔπτον ἐς Ἄϊδην στείχω κατὰ γῆς
ὀλέσας βίοντα,
μόχθους δ' ἄλλως τῆς εὐσεβίας
εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα.

αἰαὶ αἰαί·
καὶ νῦν δῶνα μ' δῶνα βαίνει·
μέθετέ με τὸν τάλανα·

καὶ μοι θάνατος παῖαν ἔλθοι. [τόμου
προσαπόλλυτέ μ' ἄλλυτε τὸν δυσδαίμονά μ' ἀμφι-

λόγχαs ἔραμαι διαμοιράσαι,
διὰ τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοντα.

ᾧ πατρός ἐμὸν δύστανος ἀρὰ,
μιαφόνων τε συγγρόνων,
παλαιῶν προγεννητόρων

ἔξορίζεται κακόν, οὐδὲ μέλλει, [κακῶν;
ἐμολεῖ τ' ἐπ' ἐμὲ τί ποτε τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον

ἰὼ μοί μοι, τί φῶ;
πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν

ἐμὰν τοῦδ' ἀναλήγτου πάθους;
εἴθε με κοιμίσειε τὸν δυσδαίμονα

Ἄϊδου μέλαινα νυκτερός τ' ἀνάγκη.

ΑΡ. ᾧ τλήμον, οἶα συμφορὰ ξυνεζύγης·
τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν ἀπώλεσεν.

ΙΙΙ. ἔα.
ᾧ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
ὦν ἡσθόμην σου κάνεκουφίστην δέμας·
ἔστ' ἐν τόποισι τοισὶδ' Ἄρτεμις θεά.

ΑΡ. ᾧ τλήμον, ἔστι, σοὶ γε φιλτάτη θεῶν.

ΙΙΙ. ὄρᾳς με, δέσποιν', ὥς ἔχω, τὸν ἄθλιον;

ΑΡ. ὀρῶ· κατ' ὅσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ.

ΙΙΙ. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρετής.

ΑΡ. οὐ δῆτ'· ἀτὰρ μοι προσφιλῆς γ' ἀπόλλυσαι.

ΙΙΙ. οὐδ' ἵππωνώμας οὐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.

ΑΡ. Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ὧδ' ἐμήσατο.

ΙΙΙ. ὦμοι. φρονῶ δι' αἰμόν' ἣ μ' ἀπώλεσε.

ΑΡ. τιμῆς ἐμέμφθη, σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο.

1352. κεφαλῆς D.] κεφαλᾶς 1354. ἐή D.] ἔξ P.
ἔξ alii: om. A et Havn. et recte fortasse. 1360.

ἐφέστηκεν δεξιὰ] ἐφέστηκε' ἐνδεξία A. ἐφέστηκεν δεξιό-
πλευρος Hermannus. 1365. ὑπερσχών Valekenarius]

ὑπερέχων 1366. Ἄϊδην V. ἄδαν alii. κατὰ γῆς
Havn. κατὰ γᾶς AB. κατ' ἄκρας vel κατάκρας P et cum

γρ. κατὰ γᾶς V. 1372. με om. PC. τὸν additum
ex Paris. uno recenti. 1375. δυσδαίμονά μ' Mark-

landus] δυσδαίμον' 1378. δύστανος] δύστηνος P.
1384. Alterum μοι om. V. In A ὦμοι μοι: quod

fortasse praeferendum, quum dochmiu[m] praebeat.
1385—1387. Suspecta horum versuum scriptura propter

metra parum probabilia. 1389. οἶα συμφορὰ] οἶαις
συμφοραῖς VA. Illud Chr. P. 803. 1390. ἀπώλεσεν
VAB. διώλεσεν PC. 1393. τόποισι VA. δόμοισι P

aliique.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ΠΗΛΕΥΣ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΑΙΓΕΛΟΣ.
ΘΕΤΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ι. Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν τὴν Ἀνδρομάχην, τὴν τοῦ Ἑκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἔξ αὐτῆς τὸν Μολοττόν· ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην τὴν Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρότερον ἡττικῶς τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσῃται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἡ βασιλὶς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον· ἡ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξέθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἤγειραν· καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην, Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης ταύτην μὲν ἀνῆγαγε πείσας, Νεοπτόλεμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν καὶ φονευθέντα παρήσαν οἱ φέροντες. Πηλεὶ δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν Θέτις ἐπιφανεῖσα τοῦτον μὲν ἐπέταξεν ἐν Δελφοῖς θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοσσούς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ ἀθανασίαν προσδέχεσθαι. τυχὼν δὲ ταύτης εἰς Μακάρων νήσους ᾤκησεν.

ΙΙ. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος κείται ἐν Φθίᾳ, ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Φθιωτῶν γυναικῶν· προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων· ὁ πρόλογος σαφῶς καὶ εὐλόγως εἰρημένος· ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης. ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει ῥήσις Ἑρμιόνης τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα, καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος οὐ κακῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
 ὅθεν ποθ' ἔδνων ζῦν πολυχρῶσιν χλιδῇ
 Πριάμου τύραννον ἐστίαν ἀφικόμεν,
 δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιός Ἔκτορι,
 Ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ, 5
 νῦν δ', εἰ τις ἄλλη, δυστυχεστάτῃ γυνή·
 ἣτις πόσιν μὲν Ἔκτορ' ἔξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἔσειδον, παῖδά θ' ὃν τίκτω πόσει
 ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων, 10
 ἔπει τὸ Τροίας εἶλον Ἑλλήνες πέδον,
 αὐτὴ δὲ δούλη, τῶν ἐλευθερωτάτων
 οἴκων νομισθεῖς, Ἑλλάδ' εἰσαφικόμεν,
 τῷ νησιώτῃ Νεοπολέμῳ δορὸς γέρας
 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἔξαιρετον.
 Φθίας δὲ τήσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 ζυγχορτα ναίω πεδί', ἴν' ἡ θαλασσιᾷ
 Πηλεΐ ζυνύκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
 φεύγουσ' ὅμιλον· Θεσσαλὸς δὲ νιν λεῶς
 Οἰτίδειον αὐδᾷ θεᾷς χάριν νυμφευμάτων.
 ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἑᾷ Φαρσαλίας,
 ζώντος γέροντος σκήπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
 κάρη δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
 πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη δ' ἐμῷ. 25
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κατοῖσι κειμένην ὅμως
 ἑλπίς μ' αἰεὶ προῆγε σωθέντος τέκνου
 ἀλκήν τιν' εὐρεῖν κάπικοιρησιν κακῶν·
 ἔπει δὲ τὴν Λάκαιαν Ἑρμιόνην γαμεῖ
 τοῦμόν παρώσας δεσπότης δούλον λέχος,
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίους ἐλαύνομαι·
 λέγει γάρ ὡς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθημι ἅπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τάκεινης βίᾳ·
 ἀγῶ τὸ πρῶτον οὐχ ἐκούσ' ἔδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας,
 ὡς οὐχ ἐκούσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἀλλ' οὐ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,
 πατὴρ τε θυγατρί Μενέλεως ζυνδρᾷ τάδε. 40
 καὶ νῦν κατ' οἴκου ἔστ' ἀπὸ Σπάρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματομένην δ' ἐγὼ
 δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 θάσσω τὸδ' ἔλθοις, ἦν με κωλύση θανεῖν·
 Πηλεὺς τε γάρ νιν ἔκρονοί τε Πηλέως
 σέβουσιν, ἐρμήνευμα Νηρηῆδος γάμων.
 ὅς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβουμένη.
 ὁ γάρ φυτεύσας αὐτὸν οὐτ' ἐμοὶ πάρα
 προσωφελῆσαι παιδί τ' οὐδέν ἔστ', ἀπῶν 50
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα Λοξία δίκην
 δίδωσι μανίας, ἣ ποτ' ἐς Πυθῶ μολῶν
 ἦτησε Φοῖβον πατρός οὐ κτίνειν δίκην,

7. ἐμοὺ πέφυκεν ἢ γενήσεται ποτε.

De codicibus huius fabulae idem dicendum quod de Medea et Hippolyto supra diximus.

1. πόλις] πτόλι MAB. πόλι C et Flor. duo.

6. εἴ τις] οὕτις V (sed εἴ τις a m. sec.) et C. Antiquiorum codicum vitium nūn dñ τις annotavit schol. ad v. 7. ἐμοὺ πέφυκεν ἢ γενήσεται ποτε: οἱ ὑποκριταὶ τὸν ἱαμβὸν προσέθηκαν ὑπονοήσαντες εἶναι τὴν γραφὴν δñ τις, ἴν' ἢ οὕτως, “νῦν δñ τις ἄλλη”, καὶ ἀντὶ τοῦ συγκριτικοῦ τὸ δυστυχεστάτῃ φασίν. 9. θ'] δ' V.

10. ῥιφθέντα PC. ῥιφέντα ceteri. 25. δ' Elmsleius] τ' 27. προῆγε Matthiae] προσῆγε 52. ἢ Reiskius] ἦν 53. κτίνειν Hermannus] κτείνει MV. τίνει AP.

εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἔξαιτούμενος
 θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῇ.

55

ΘΕΡΑΠΗΑΙΝΑ.

δέσποιν', ἐγὼ τοι τοῦνομ' οὐ φεύγω τόδε
 καλεῖν σ', ἐπεὶ περ καὶ κατ' οἶκον ἡξιοῦν
 τὸν σὸν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ὥσκειμεν πέδον·
 εὐνοὺς δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει,
 καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἦκω λόγους, 60
 φόβῳ μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
 οἴκτῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βουλευέται
 Μενέλαος ἐς σέ παῖς θ', ἃ σοι φυλάκτεα.
 AN. ὦ φιλάτῃ ζύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἰ
 τῇ πρόσθ' ἀνάσση τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ,
 τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὐ,
 κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ; 65
 ΘΕΡ. τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σὺ,
 κτείνειν, ὃν ἔξω δωματίων ὑπεξέσθου.
 AN. οἶμοι! πέπυσται τὸν ἐμὸν ἐκθετον γόνον·
 πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.
 ΘΕΡ. οὐκ οἶδ', ἐκείνῳ δ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε·
 φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.
 AN. ἀπωλόμην ἄρ' ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
 δισσοὶ λαβόντες γῦπες. ὁ δὲ κεκλημένος
 πατὴρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.
 ΘΕΡ. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὠδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς
 κείνου παρόντος· νῦν δ' ἔρῃμος εἰ φίλων.
 AN. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἦξοι, φάτις;
 ΘΕΡ. γέρων ἐκείνος ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών.
 AN. καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἄπαρ μόνον.
 ΘΕΡ. μῶν οὖν δοκεῖς σοῦ φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
 AN. πόθεν; θέλεις οὖν ἀγγελος σύ μοι μολεῖν;
 ΘΕΡ. τί δῆτα φῆσω χρόνιος οὐσ' ἐκ δωματίων;
 AN. πολλὰς ἂν εὐροῖς μηχανὰς· γυνὴ γὰρ εἴ. 75
 ΘΕΡ. κίνδυνος· Ἑρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὰ φύλαξ.
 AN. ὀρᾷς; ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοις σοῖς.
 ΘΕΡ. οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
 ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοὶ καὶ περίβλεπτος βίος
 δούλης γυναικὸς, ἦν τι καὶ πάθω κακόν.
 AN. χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ
 θρήνοισι καὶ γόοις καὶ δακρύμασι,
 πρὸς αἰθρῇ ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
 γυναιεὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν
 ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν. 95
 πάρεστι δ' οὐχ ἔν, ἀλλὰ πολλὰ μοι στένειν,
 πόλιν πατρίαν, τὸν θανόντα θ' Ἔκτορα,
 στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ὦ ζυνεζύγην,
 δούλειον ἡμᾶρ ἔσπεσσοῦ' ἀναΐεις.
 χρὴ δ' οὐ ποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν, 100
 πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἰδῃς
 ὅπως περάσας ἡμέραν ἦξει κάτω.
 ἢ λίψ' αἰπείνῃ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν
 ἀγάγετ' εὐναίαν ἐς θαλάμους Ἑλέναν.

59. δὲ καὶ] δ' αἰεὶ Hartungus. 63. παῖς θ'] παῖδά θ' V. παῖδ' B. 69. κτείνειν] κτανεῖν Nauckius.

70. πέπυσται] πέπυσθον Nauckius, nulla post γόνον interpunctione. 80. γέρων] γ' addit C. 83. θέλεις οὖν] θέλοις οὖν C: recte, si οὖν in ἂν mutetur, ut monuit Hermannus. σύ μοι μολεῖν] μολεῖν σύ μοι BPC. 89. κοῦ] Schol. κατ' ἐνίους γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ οὐ, καὶ περίβλεπτος, ὥστε ἐν εἰρωνείᾳ τοῦναντίον λέγεσθαι.

94. τέρψις] Sic etiam apud Stobaeum 73, 17. Requiritur accusativus quem verbum ἔχειν regat, qualis est ἄλγος, quod coniecit Hartungus. Inepite scholiasta genitivum τῶν — κακῶν pro τὰ κακὰ positum esse ait vel τέρψις accusativum esse Ionicum pro τέρψεις, quod si voluisset Euripides, τέρψιν potius scribere debuisset.

ἄς ἐνεκ', ὦ Τροία, δορί καὶ πυρί δηιάλωτον 105
 εἶλε σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκύς Ἀρης
 καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἔκτορα, τὸν περὶ τείχη
 εἵλκυσε διφρεῦν παῖς ἀλίας Θέτιδος·
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμῳ ἀγόμεν ἐπὶ θίνα θαλάσσης
 δουλοσύναν στυγερὰν ἀμφιβαλοῦσα κάρῃ. 110
 πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἀνὶκ' ἔλειπον
 ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν ἐν κονίαις.
 ὦμοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὀρᾶσθαι,
 Ἑρμιόνας δούλαν; ἄς ὑπο τειρομένα
 πρὸς τὸδ' ἀγᾶλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα 115
 τάκομαι, ὡς πετρίνα πιδάκδεσσα λιβάς.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις
 δαρὸν οὐδὲ λείπεις,
 Φθιάς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν,
 εἰ τί σοι δυναίμαν 120
 ἄκος τῶν δυσλῶτων πόνων τεμείν,
 οἱ σὲ καὶ Ἑρμιόνα ἐριδι στυγερᾷ ἐυνέκλησαν
 τλάμον' ἀμφὶ λέκτρων
 διδύμων ἐπικούον ἐοῦσαν·
 ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως. 125
 γνῶθι τύχην, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν, εἰς ὅπερ ἦκει·
 δεσπότης ἀμύλλῃ
 Ἰλιάς οὐσα κόρα Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι;
 λείπε δεξιμῆλον
 δόμον τὰς ποντίας θεοῦ. τί σοι 130
 καιρὸς ἀτυζομένη δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
 δεσποτῶν ἀνάγκαις;
 τὸ κρατοῦν δέ σ' ἔπεισι. τί μόχθον
 οὐδὲν οὔσα μοχθεῖς;
 ἀλλ' ἴθι λείπε θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν, 135
 γνῶθι δ' οὖσ' ἐπὶ ξέναν
 δμῳς, ἐπ' ἀλλοτρίας
 πόλεος, ἐνθ' οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς
 σῶν, ὦ δυστυχιστάτα,
 ὦ παντάλαινα νύμφα. 140
 οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γύναι Ἰλιάς, οἴκου·
 δεσποτῶν δ' ἐμῶν φόβῳ
 ἀσυχίαν ἄγομεν·
 τὸ δὲ σὸν οἰκτῶ φέρουσα τυγχάνω,
 μὴ παῖς τὰς Διὸς κόρας 145
 σοὶ μ' εὐ φρονοῦσαν εἶδῃ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς
 στολμὸν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων,
 οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο

117—125. = 126—134.

135—140. = 141—146.

δόμων ἀπαρχὰς δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμεν, 150
 ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
 Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
 πολλοῖς ἔνν' ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
 ὑμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις· 155
 σὺ δ' οὔσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνή
 δόμους κατασχέιν ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς θέλεις
 τοῦσδε, στυγροῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
 νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται·
 δεινὴ γὰρ Ἡπειρώτις ἐς τὰ τοιάδε
 ψυχὴ γυναικῶν· ὦν ἐπισχῆσω σ' ἐγὼ, 160
 κοῦδεν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρηίδος τόδε,
 οὐ βωμός οὐδὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανεῖ.
 ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλῃ,
 δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων
 πτῆξαι ταπεινὴν, προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ, 165
 σαίρειν τε δῶμα τοῦμὸν ἐκ χρυσηλάτων
 τευχέων χερὶ σπείρουσαν Ἀχελΐου δρόσον,
 γυνῶναι θ' ἴν' εἰ γῆς. οὐ γὰρ ἔσθ' Ἐκτωρ τᾶδε,
 οὐ Πρίαμος, οὐδὲ Τρῳάς, ἀλλ' Ἑλλάς πόλις.
 ἐς τοῦτο δ' ἦκεις ἀμαθίας, δύστηνε σὺ, 170
 ἢ παιδί πατρὸς, ὅς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
 τολμᾷς ἐυνεύειν καὶ τέκν' αὐθέντου πάρα
 τίκτειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
 πατὴρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυται
 κόρη τ' ἀδελφῷ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι 175
 χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξεῖργει νόμος.
 ἂ μὴ παρ' ἡμᾶς ἔσφερ'; οὐδὲ γὰρ καλὸν
 δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἐν' ἡνίας ἔχειν,
 ἀλλ' ἐς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
 στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει. 180

ΧΟ. ἐπίφθονόν τι χρήμα θηλειῶν ἔφω
 καὶ εὐγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' αἶει.

ΑΝ. φεῦ φεῦ.

κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἐν τε τῷ νέῳ
 τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει. 185
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
 λόγων ἀπώσῃ πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα,
 ἦν δ' αὖ κρατήσω, μὴ πὶ τῷδ' ὄφλῳ βλάβην·
 οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους
 πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο· 190
 ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἁλώσομαι.
 εἶπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἐχεγρύψω λόγῳ
 πεισθεῖσ' ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
 ὡς τῆς Λακαίνης ἢ Φρυγῶν μεῖζων πόλις
 τύχη γ' ὑπερθεῖ κάμ' ἐλευθέραν ὄρῃς; 195
 ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
 πλούτου τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένῃ
 οἴκον κατασχέιν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω;
 πότερον ἴν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
 δούλους, ἐμαυτὴ γ' ἀθλίαν ἐφορκίδα; 200

106. ὠκύς] δὲξ Schaeferus. 110. κάρῃ L. Din-
 dorfus] κάρᾳ 119. Ἀσιήτιδα C. Ἀσιήτιδα ceteri.

123. τλάμον' Brunckius. τλάμον Ald. τλάμονα
 codices, nisi quod τλάμων C. 128. ἐκγενέταισι P.
 ἐκγενέτησι C. Alii ἐγγενέταισι vel ἐγγενέτησι. 130.
 τί Musgravius] τίς 131. αἰκέλιον Gaisfordus] αἰκέ-
 λιον 133. κρατοῦν] κράτος MBP et a m. sec. V.

δέ σ' ἔπεισι] δέ σε πείσει libri. Correxuit Hermannus ex
 schol. qui per καταλήγεται explicuit, addito τινὲς γρά-
 φουσι τὸ κρατοῦν δέ σε πείσει. 139. σῶν] τῶν σῶν
 Hermannus, et in antistrophe 145. μὴ παῖς ἂ τὰς —.

140. ὦ C, omittunt ceteri. 141. οἴκους. | δεσπο-
 τῶν δ' ἐμῶν φόβῳ] οἴκους | δεσποτῶν ἐμῶν. φόβῳ δ'
 Nauckius. 143. ἀσυχίαν D.] ἡσυχίαν 146. εἶδῃ
 Musgravius] ἴδῃ. εὐρῇ Hermannus. Post hunc
 versum aliquot coryphaei versus excidisse, quibus Her-
 mionae adventus nunciaretur, animadvertit Musgra-
 vius, cuius sententiam confirmare videtur v. 154.

154. τοῖσδ' ἀνταμείβομαι C. τοιοῖσδ' ἀνταμείβομαι
 MVAB. τοιοῖσδ' ἀμείβομαι P. 169. Τρῳάς Valcke-
 narius] χρυσός, quod scholiasta quoque legit. 173.
 τοιοῦτον] τοιοῦτο MVA. 180. θέλει Flor. duo recen-
 tes et Stobaei 74, 19. codex Paris. A. θέλοι ceteri.

181. θηλειῶν ἔφω] θηλείας φρενός Stobaeus 73, 18.
 quae scriptura etiam in scholiis memoratur. 184.
 ἐν τε] ἐν δὲ Stobaeus 51, 1. 190. ὑπο] ἀπο Herman-
 nus. 194. τῆς Λακαίνης ἢ Φρυγῶν μεῖζων] ἢ Λά-
 καйна τῶν (τῆς Scaliger) Φρυγῶν μεῖζων libri. Correxuit
 Canterus, cuius emendationem confirmat schol. οὐ κατὰ
 πόλεως δόξαν οὔτε κατὰ ἡλικίαν οὔτε κατὰ τύχην σου
 βελτίων οὔσα. 195. τύχη] τύχη Lasc. Utraque scri-
 ptura explicatur in scholiis. 197. πλούτου Brun-
 ckius] πόλεως 200. γ' ἀθλίαν Hermannus] τ' ἀθλίαν
 (ἀθλίαν τ' B et Flor. tres).

ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
Φθίας τυράννους ὄντας, ἦν σὺ μὴ τέκης;
φιλοῦσι γάρ μ' Ἑλληνες Ἑκτορός τ' ἅπο
αὐτῇ τ' ἄμαυρά κοῦ τύραννος ἦν Φρυγῶν.
οὐκ ἔξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,
ἀλλ' εἰ εὐνεῖται μὴ πῆτιρθεῖα κυρεῖς.
φίλτρον δὲ καὶ τόδ' οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
ἀλλ' ἄρεται τέρπουσι τοὺς εὐνευνέτας.
σὺ δ' ἦν τι κνισθῆς, ἢ Λάκαινα μὲν πόλις
μέγ' ἐστὶ, τὴν δὲ Σκύρον οὐδαμοῦ τίθης,
πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι, Μενέλεως δέ σοι
μεῖζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις.
χρὴ γὰρ γυναικα, κἂν κακῶ πόσει δοθῇ,
στέργειν ἁμιλλάν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
εἰ δ' ἂμφι Ὀρήκην χιόνι τὴν κατάρρυτον
τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ἦν ἐν μέρει λέχος
δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ κοινούμενος,
ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἴτ' ἀπληστίαν λέχους
πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν ἠυρέθης.
αἰσχρόν γε. καίτοι χείρον ἄρστοις σοῖς
ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ προύστημεν καλῶς.
ὦ φίλταθ' Ἑκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
σοὶ καὶ εὐνήρων, εἴ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
καὶ μαστὸν ἤδη πολλαῖς νόθοις σοῖς
ἐπέσχον, ἵνα σοι μὴδὲν ἐνδοῖην πικρόν.
καὶ ταῦτα δρώσα τάρετῃ προσηγόμεν
πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ ρανίδ' ὑπαίθριος δρόσου
τῷ σῷ προσίζειν ἄνδρι δειμαίνουσ' ἔῃς.
μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
ζῆτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
φεύγειν τρόπους χρὴ τέκν' ὅσοις ἔνεστι νοῦς.
XO. δέσποιν', ὅσον σοὶ ῥαδίως παρίσταται,
τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.
EP. τί σεμνομυθεῖς κείς ἀγῶν' ἔρχει λόγων,
ὥς δὴ σὺ σῶφρων, τάμα δ' οὐχὶ σῶφρονα;
AN. οὐκ οὐ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγῆσεις πέρι;
EP. ὁ νοῦς ὁ σὸς μοι μὴ εὐνοικοῖη, γύναι.
AN. νέα πέφυκας καὶ λέγεις αἰσχυρὸν πέρι.
EP. σὺ δ' οὐ λέγεις γε, δρᾶς δέ μ' εἰς ὅσον δύνα.
AN. οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγῆσεις πέρι;
EP. τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρώτα πανταχοῦ;
AN. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μὴ, οὐ καλὰ.
EP. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
AN. ἀκακίᾳ τὰ γ' αἰσχυρὰ κἀνθάδ' αἰσχυρὴν ἔχει.
EP. σοφῇ σοφῇ σὺ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
AN. ὀρᾶς ἄγαλμα Θετίδος ἔς σ' ἀποβλέπον;
EP. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνω.
AN. Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγὼ, μήτηρ δὲ σή.
EP. ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαῦσεις κακῶν;
AN. ἰδοὺ σιωπῇ κἀπιλάζουμαι στόμα.
EP. ἐκεῖνο λέξον, οὐπερ οὐνεκ' ἐστάλην.
AN. λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.

203. Ἑκτορός τ' ἅπο tam mira brevitae dictum ut unus post haec verba versus excidisse videatur.
208. ἀρεται] αἰ ἀρεται MVA. ἀρεται vel αἰ ῥεται alii.
210. τίθης A. τίθης vel τιθεῖς alii. 213. χρὴ] χρῆν P. 215. Ὀρήκην χιόνι τὴν] Ὀρηκῶν χιόνι γῆν Hermannus. 217. κοινούμενος] κοινώμενος MAC et pr. V. 221. Hesyehius, προύστημεν: προέστημεν. 226. τάρετῃ] τῇ ἀρετῇ libri (τῇ ῥετῇ PC.) 231. τέκν' ὅσοις a m. sec. C. τέκνα οἷς M. τέκν' οἷς vel τέκνα οἷς alii. τέκν' αἷς apud Stobaeum 74, 21. 232. παρίσταται P. προσίσταται MVABC. 239. δύνα Porsonus] δύνη. Vid. Annot. Oxon. ad Hec. 242. 241. ταῦτα πρώτα] πρώτα ταῦτα BC. 242. καλῶς P. ναὶ καλῶς ceteri. 248. δέ] γε Ald. 252. ὅσον] οἶον Nauekius.

EP. λείψει τόδ' ἄγνόν τέμενος ἐναλίᾳ θεοῦ;
AN. εἰ μὴ θανοῦμαι γ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ λείψω ποτέ.
EP. ὥς τοῦτ' ἄραρε, κοῦ μενῶ πόσιν μολεῖν. 255
AN. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
EP. πῦρ σοι προσοίσω κοῦ τὸ σὸν προσκέβομαι.
AN. σὺ δ' οὐν καταιθεῖ· θεοὶ γὰρ εἰσόνται τάδε.
EP. καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυματῶν ἀλγῆδόνας.
AN. σφάζ', αἱμάτων θεᾶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε. 260
EP. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα καὶ σκληρὸν θράσος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
ἐκ τῆσδ' ἐκοῦσαν ἔξαναστήσω τάχα·
τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρύψω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημαίνει τάχα. 265
κάθησ' ἔδραϊα· καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
τηκτὸς μολύβδος, ἔξαναστήσω σ' ἐγὼ,
πρὶν ὅπως πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
AN. πέποιθα· δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων
ἄκῃ βροτοῖσι θεῶν καταστήσασθαι τινα,
δ' δ' ἔστ' ἐχιδνῆς καὶ πυρὸς περαιτέρω,
οὐδεῖς γυναικὸς φάρμακ' ἐξηύρηκε πω
κακῆς· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν.
XO. ἢ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπήρξεν, δτ'
Ἰδαίαν ἐς νάπαν 275
ἦλθ' ὁ Μάϊας τε καὶ Διὸς τόκος
τρίπυλον ἄρμα δαιμόνων ἄγων τὸ καλλιζυγές,
ἐριδι στυγερά κεκορυθμένον εὐμορφίας
σταθμοὺς ἐπὶ βούτα 280
βοτῆρά τ' ἂμφι μονότροπον νεανίαν
ἐρημόν θ' ἐστιοῦχον αὐλάν.
ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἦλυθον
οὐρεῖαν πιδάκων 285
νίψαν αἰγλάντα σώματα ῥοαῖς·
ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων
παραβαλλόμεναι, Κύπρις εἰλε λόγοις αἰόλοις, 290
τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικράν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
ταλαίνα περγάμοις τε Τροίας.
εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν
ἃ τεκοῦσά νιν μόρον, 295
πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας,
ὅτε νιν παρὰ θεοπέσι δάφνη
βόασε Κάσανδρα κτανεῖν,
μεγάλαν Πριάμου πόλεως λῶβαν.
τίν' οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἐλίσσετο 300
δαμογερόντων βρέφος φονεῖν;
οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλυθε
δούλιον σὺ τ' ἂν, γύναι,
τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἔδρας·
274—283. = 284—293.
294—300. = 301—308.

254. εἰ μὴ] εἰ μὲν A. 255. μενῶ A. μένω ceteri. 270. καταστήσασθαι Stobaeus 73, 19.] ἐγκαταστήσασθαι 271. δ Dobraeus] ἃ 274. δτ'] δς Seidlerus. 276. ἦλθ' C. ἦλθεν ceteri. τόκος] γόνος P. 285. οὐρεῖαν Matthiae] οὐρεῖαν vel ὀρεῖαν (ὀρεῖων C). 286. νίψαν Hermannus] ἐνίψαντ' vel ἐνίψαν (νίψαντο PC) αἰγλάντα Musgravius] αἰγλάντα 287. δέ] τε P. 289. δυσφρόνων] τινὲς γράφουσι δυσφρόνων MV. δ' εὐφρόνων Hermannus, interpretatione post ἔβαν τε Πριαμίδαν posita. 290. Hesyehius, παραβαλλόμεναι· ἐξαπατῶσαι, παρακατατιθέμεναι. αἰόλοις vel αἰμύλοις Musgravius (ποικίλοις Hartungus)] δολίοις 294. εἶθε δ' C. ἀλλ' εἶθε ceteri. 295. μόρον Hermannus] Πάριν. μόρον hand dubie legit schol. qui per θάνατον explicat. 296. κατοικίσαι C. κατοικῆσαι ceteri. 303. δούλιον pr. V. δούλειον ceteri. σὺ τ' ἂν Pflugkii] οὔτ' ἂν σὺ 304. ἔδρας] ἔδραν P.

παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς
πόνους, ὅτ' ἀμφὶ Τρωικαῖς
δεκέταις ἀλάλητον νέοι λόγχαις,
λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὐποτ' ἐξελείπετο
καὶ τεκέων ὄρφανοὶ γέροντες.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
λάθρα θυγατρός τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου.
σέ μὲν γὰρ ἠύχεις θεὰς βρέτας σώσειν τόδε,
τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἄλλ' ἐφηυρέθης
ἦσσαν φρονούσα τοῦδε Μενέλαε, γύναι.
κεῖ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον,
ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγῆσεται.
ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα καταναεῖν θέλεις,
ἢ τόνδ' ἀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὕπερ,
ἦν εἰς ἔμ' ἔς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις.

ΑΝ. ὦ δόξα δόξα, μυριοῖσι δὴ βροτῶν
οὐδὲν γεγῶσι βίοντον ὠγκώσας μέγαν.
εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ὕπο,
εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν ἔχειν
οὐκ ἀξιώσω πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.
σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ
Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον ὠδε φαῦλος ὦν;
δοτὶς θυγατρός ἀντίπαιδος ἐκ λόγων
τοσόνδ' ἐπνεύσας, καὶ γυναῖκι δυστυχεῖ
δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶν'. οὐκ ἀξιώ
οὔτ' οὖν σέ Τροίαν οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι.
ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐ φρονεῖν
λαμπροὶ, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
πλὴν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.
Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·
τέθηκα δὲ σὴ θυγατρί καὶ μ' ἀπώλεσε·
μιαيفونόν μὲν οὐκέτ' ἂν φύγοι μύσος.
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ
φόνον· τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κᾶτα πῶς πατήρ
τέκνου θανόντος ῥαδίως ἀνέξεται;
οὐχ ὧδ' ἀνάνδρον αὐτόν ἢ Τροία καλεῖ·
ἀλλ' εἰσιν οἱ χρὴ· Πηλέως γὰρ ἄεῖα
πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
ῶσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκιδούς
ἄλλω τί λέξεις; πότερον ὡς κακὸν πόσιν
φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἄλλ' ἐψεύσεται.

306. πόνους C ab correctore et fortasse P. μόχθους
ceteri. ὅτ' Hermannus (δσ' Pfugkius)] οὗς
Τρωικαῖς Hartungus] Τροίαν 311. σώσειν Dobraeus]
σώσαι 321. ὕπο — ὑπὸ] ἀπο — ἀπὸ Reiskius.
323. τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν] ὅσον δοκεῖν μόνον Nauckius.
324. Ἑλλήνων] Ἀργείων V. 330. 331. Iisdem
prope verbis Menander utitur apud Stobaeum 104, 14.
ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν, | τὰ δ' ἔνδον εἰσι
πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι. ubi Valckenarius recte corrigit
ex Euripide λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν —. Dobraeo
versus 330—332. aliquando delendi videbantur, quod
fieri non potest propter verba v. 333. φέρε δὴ διαπερά-
νωμεν λόγους, quae non apta sunt nisi post v. 324—
329. adiecta quaedam fuerunt, a quibus ad rem prae-
sentem nunc se redire illis verbis significat Andro-
macha. V. 332. solum deleri volebat Brunckius. Cete-
rum lemma duobus prioribus versibus ap. Stobaeum
(post aliud Menandri fragmentum) praescriptum est
τοῦ αὐτοῦ, in cod. Vindob. vero Μενάνδρου, qui librarii
error esse potest pro Εὐριπίδου: de quo dixit Nauckius.
330. εὐ φρονεῖν] Non aptum huic loco, aptum vero
εὐτυχεῖν, quod apud Stobaeum legitur. 334. δὴ Reiskius]
τῇ. Necessarium est δὴ, ut ficta haec esse intel-
ligatur. 346. ἄλλ' ἐψεύσεται Porsonus] ἀλλὰ ψεύσεται

γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἀνάνδρον ἐν δόμοις
χήραν καθέξεις πολίον; ὦ τλήμων ἄνερ,
κακῶν τοσοῦτων οὐχ ὀρᾷς ἐπιρροάς;
πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἡδικημένην
βούλοι' ἂν εὐρεῖν ἢ παθεῖν ἀγῶ λέγω;
οὐ χρὴ 'πὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ,
οὐδ', εἰ γυναικὲς ἔσμεν ἀτηρόν κακόν,
ἄνδρας γυναιεῖν ἔξομοιοῦσθαι φύσιν.
ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν
καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
ἐκόντες, οὐκ ἄκοντες, οὐδὲ βῶμοι
πίτνοντες, αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν
ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
βλάβην ὀφείλω προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν.
ἡμεῖς μὲν σὺν τοιοῖδ' τῆς δὲ σῆς φρενὸς
ἐν σου δέδοικα· διὰ γυναικεῖαν ἔριν
καὶ τὴν τάλαιναν ὠλεσας Φρυγῶν πόλιν.

ΧΟ. ἄγαν ἔλεξας, ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
καὶ σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσεν φρενός.

ΜΕ. γύναι, τάδ' ἐστὶ σμικρά καὶ μοναρχίας
οὐκ ἄξι', ὡς φῆς, τῆς ἐμῆς, οὐδ' Ἑλλάδος.
εὐ δ' ἴσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,
τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστῳ μείζων ἢ Τροίαν ἐλεῖν.
κάγῳ θυγατρί· μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε,
λέχους στέρεσθαι· ζῦμμαχος καθίσταμαι.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερ' ἂν πάσχοι γυνή,
ἄνδρὸς δ' ἀμαρτάνου· ἀμαρτάνει βίου.
δούλων δ' ἐκείνων τῶν ἄρχων χρεῶν
καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς ἡμᾶς τε πρὸς·
φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, οἵτινες φίλοι
ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ ἔσομαι
τᾶμ' ὡς ἄριστα, φαῦλός εἰμι κοῦ σοφός.
ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεὰς·
ὡς, ἦν θάνης σὺ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον,
σοῦ δ' οὐ θελοῦσης καταθάνειν, τόνδε κτενῶ.
δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.

ΑΝ. οἴμοι, πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι
βίου καθίστης, καὶ λαχοῦσά τ' ἄθλια
καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχῆς καθίσταται.
ὦ μεγάλα πράσσων αἰτίας μικρὰς πέρι,
πιθοῦ· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποῖαν πόλιν
προὔδωκα; τίνα σὼν ἔκτανον παῖδων ἐγώ;
ποῖον δ' ἐπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ
ἐν δεσπόταισι· κᾶτ' ἐμ', οὐ κείνον, κτενεῖς,
τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφείς
πρὸς τὴν τελευταῖν ὑστέραν οὖσαν φέρε;
οἴμοι κακῶν τῶνδ'· ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
ὡς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν;
ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογίζομαι κακά;

348. τλήμων (τλήμον MV) ἄνερ] Probabilis τλή-
μων ἀνήρ. 350. πόσας] δ' add. PC. 358. πίτνον-
τες] πιτνόντες M. πιτνώντες, πιτνούντες, πίπτοντες
alii. 359. ἐν] τοῖς Nauckius. 360. ἀπαιδίαν]
ἀβουλίαν MV. 362. σου] που Reiskius. 372. πά-
σχοι] πάσχη MV alique cum Stobaeo 74, 23. 385. τ'
Hermannus] γ' 396—407. Hos versus hoc ordine col-
locandos esse coniecit Nauckius (p. 107.) 396. 404. 405.
399—403. 397. 398. 406. 407. Versus 397. 398. etiam
Musgravius post 403. collocari voluit. 397. ταῦτ'
ὀδύρομαι] ταῦτα δύρομαι Porsonus. 398. ἐξικμάζω
ex alio verbo corruptum esse liquet, quod quale
fuerit certo dici nequit. Ego conieci ex ἐξικνούμαι su-
perscriptoque glossemate ἐξετάζω ortum esse ἐξικμάζω,
quod pro ἐξικνέομαι dictum esse crediderat Schneide-

- ἦιτι σφαγὰς μὲν Ἑκτορος τροχηλάτους
κατείδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρούμενον, 400
αὐτὴ δὲ δούλη ναὸς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
κόμης ἐπισπασθεῖσ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, φονεύσιν Ἑκτορος νυμφεύομαι.
τί δῆτ' ἔμοι Ζῆν ἡδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας; 405
εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου·
τοῦτον κτενεῖν μέλλουσιν οἷς δοκεῖ τάδε.
οὐ δῆτα τοῦμοι γ' οὐνεκ' ἀθλίου βίου·
ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἑλπίς, εἰ σωθήσεται·
ἔμοι δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου. 410
ἰδοῦ, προλείπω βωμόν ἥδε χεῖρα
σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτήσαι δέρην.
ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
στείχω πρὸς Αἴδην· ἦν δ' ὑπεκδράμῃς μῆρον,
μέμνησο μητρὸς, οἷα τλάσ' ἀπωλόμην, 415
καὶ πατρὶ τῷ σῶ, διὰ φιλημάτων ἰὼν
δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσων χέρας,
λέγ' οἱ ἔπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὐτ' ἀπειρος ὦν ψέγει,
ἡσσαν μὲν ἀλγεί, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ. 420
XO. ψκτειρ' ἀκούσας· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῇ
βροτοῖς ἄπαισι, κἂν θυραῖος ὦν κυρῇ.
ἐς ζῦμβασιν δ' ἔχρην σέ σὴν τε παῖδ' ἄγειν,
Μενέλαε, καὶ τηνδ', ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων. 425
ME. λάβεσθέ μοι τησδ' ἀμφελίζαντες χέρας,
δμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
ἐγὼ δ', ἴν' ἀγνὸν βωμόν ἐκλίποις θεᾶς,
προῦτεινα παιδὸς θάνατον, ὃ σ' ὑπήγαγον
ἐς χεῖρας ἑλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγῇν.
καὶ τάμφι σου μὲν ὠδ' ἔχοντ' ἐπίστασο· 430
τὰ δ' ἀπαιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
ἦν τε κτανεῖν νιν ἦν τε μὴ κτανεῖν θέλῃ.
ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἶκους τοῦσδ', ἴν' εἰς ἐλευθέρους
δούλῃ γεγῶσα μήποθ' ὕβριζειν μάθῃς.
AN. οἶμοι· δόλω μ' ὑπῆλθες, ἡπατήμεθα. 435
ME. κήρυσσ' ἄπασιν· οὐ γὰρ ἔξαρνούμεθα.
AN. ἡ ταυτ' ἐν ὕμιν τοῖς παρ' Εὐρώτῃ σοφά;
ME. καὶ τοῖς γε Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.
AN. τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ', οὐδ' ἔχειν ἡγεί δίκην;
ME. ὅταν τὰδ' ἦ, τότε οἴσομεν· σὲ δὲ κτενῶ. 440
AN. ἡ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπάσας;
ME. οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἦν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.
AN. οἶμοι· τί δῆτά σ' οὐ καταστένω, τέκνον;
ME. οὐκουν θρασεῖά γ' αὐτὸν ἑλπίς ἀναμένει.
AN. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν, 445
Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
ψευδῶν ἀνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
ἐλικτὰ κοῦδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν περίε
φρονούντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν Ἑλλάδα.
τί δ' οὐκ ἐν ὕμιν ἔστιν; οὐ πλείστοι φόνοι; 450
οὐκ αἰσχροκερδεῖς, οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
- γλώσση, φρονούντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' αἰεῖ;
ὄλοισθ'· ἔμοι δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς
ὡς σοὶ δέδοκται. κεῖνα γὰρ μ' ἀπώλεσεν, 455
ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν
πόσις θ' ὁ κλεινὸς, ὅς σε πολλαῖς δορί
ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
νῦν δ' ἐς γυναικα γοργὸς ὀπλίτης φανείς
κτείνεις μ'. ἀπόκτειν'· ὡς ἀθώπευτόν γέ σε 460
γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σὴν.
ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σὺ γὰρ πράξεις ἄν.
XO. οὐδέποτε δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν 465
οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
ἔριν μὲν οἰκῶν, δυσμενεῖς τε λύπας.
μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις
ἀκοινῶνητον ἀνδρὸς εὐδάν. 470
οὐδ' ἐνὶ πόλεσι γε διπτυχοὶ τυραννίδες
μίας ἀμείνονες φέρειν,
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις. 475
τόνων θ' ὕμνου εὐνεργάταιν δυοῖν
ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κρατίνειν.
πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαί,
κατὰ πηδαλίων δίδυμα πραπίδων γνῶμα 480
σοφῶν τε πληῖθος ἀθρόον ἀσθενέστερον
φαυλοτέρας φρενὸς ἀτοκροτοῦς
ἐνός, δ' δύναισι ἀνά τε μέλαθρα κατὰ τε πόλιας
ὀπόταν εὐρεῖν θέλωσι καιρόν. 485
ἔδειξεν ἡ Λάκαινα τοῦ στρατηλάτα
Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἡλθ' ἑτέρω λέκτρῃ,
κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν
παῖδά τε δύσφρονος ἔξ ἐριδος. 490
ἄθεος, ἀνομος, ἄχαρις ὁ φόνος, ἔτι σε πότνια
μετατροπὰ τῶνδ' ἐπεισὶν ἔργων.
καὶ μὴν ἔσρω τὸδε σύγκρατον
Ζεῦγος πρὸ δόμων 495
ψῆφῳ θανάτου κατακεκριμένον.
δύστηνε γύναι, τλήμον δὲ σὺ, παῖ,
μητρὸς λεχέων δς ὑπερνήσκεις,
οὐδὲν μετέχων,
οὐδ' αἴτιος ὦν βασιλεῦσιν. 500
AN. ἂδ' ἐγὼ χέρας αἵματη-
ρὰς βρόχοισι κεκλημένα
πέμπομαι κατὰ γαίας.
ΜΟΛΟΣΣΟΣ.
μᾶτερ μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σῶ
πτέρυγι συγκαταβαίνω. 505

464—470. = 471—478.

479—485. = 486—493.

501—522. = 523—544.

rus in Lexico, quemadmodum Hesychius ἐξικμάζεται
per ἐξόλλυται, ἐξικνεῖται explicat. Nihil prosunt scho-
lia, in quibus per δακρύω (παρὰ τὴν ἱκμάδα), ἀναζητῶ,
ἐρευνῶ explicatur.

407. κτενεῖν P. κτανεῖν ceteri. 419. ψέγει] λέ-
γει C et Stobaeus 76, 3. 423. δ' ἔχρην] Libri par-
tium sic partim δὲ χρῆν (δὲ χρῆ P). σὴν τε Elms-
leius] σὴν M V. σὴν γε A. καὶ σὴν P. In BC σὴν παῖδ'
ἐξάγειν. 425. χέρας] χεῖρας M. δέμας B et Flor. tres.
427. ἐγὼ δ' Hermannus] ἐγὼ σ' 438. γε C. τ' ἐν
plerique, ἐν vel γ' ἐν nonnulli. 440. τὰδ' ἦ, τότε P C.
τόδ' ἦ τὰδ' ceteri. 441. ὑπὸ (ἀπὸ Piersonus) πτερῶν
σπάσας] ὑποσπάσας πτερῶν Nauckius. 443. σ' οὐ]
γρ. σου a m. sec. V, et sic plerique.

463. γὰρ] τοι Stobaeus 112, 5. 466. ἔριν μὲν
οἰκῶν Ald. ex coniectura Musuri incerta: nam codices
ἐριδας οἰκῶν. τε] δὲ Hartungus. 471. οὐδ' ἐνὶ
πόλεσι γὰρ (recte γε Hartungus) D.] οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι
475. τ'] δ' Kirchhoffius. 476. τόνων θ' ὕμνου
Hermannus] τεκτόκοιν (τεκτόνων C) θ' ὕμνοιν (ὕμνου
Duportus.) συνεργάταιν Duportus] ἐργάταιν
480. δίδυμα — γνῶμα] δίδυμα — γνῶμαι MB. In V a
m. sec. δίδυμα — γνῶμα. 484. δ Hermannus] ἄ
486. στρατηλάτα] στρατηλάτου PC: sed στρατηλάτα
Chocroboscus Can. l. p. 92. 487. λέκτρῳ Lentingius]
λέχει 490. ἔξ (alio tempore ἀμφ') ἐριδος Hermannus]
ἐριδος ὑπὲρ 491. σε] δὲ Hermannus. 497. δύ-
στηνε] δύστανε PC. τλήμον MA. τλήμων ceteri.
502. κεκλημένα (i. e. κεκλημένα) pr. V. κεκλημένα
vel κεκλημένα ceteri.

- AN. θύμα δάϊον, ὦ χθονός
Φθίας κράντορες. ΜΟΛ. ὦ πάτερ,
μόλε φίλοις ἐπικούρος.
- AN. κείσο δὴ, τέκνον, ὦ φίλος, 510
μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκρῷ.
- ΜΟΛ. ὦ μοι μοι, τί πάθος; τάλας
δὴτ' ἐγὼ σύ τε, μάτερ.
- MEN. ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν 515
ἦκετε πύργων· δύο δ' ἐκ διασαῖν
θνήσκειτ' ἀνάρκαιν· σέ μὲν ἡμετέρα
ψήφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς
τόνδ' Ἑρμῖον· καὶ γὰρ ἀνοία 520
μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν,
ἔξδν κτείνειν
καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.
- AN. ὦ πόσις πόσις, εἴθε σὰν
χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
κτησαίμαν, Πριάμου παῖ. 525
- ΜΟΛ. δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου
παράτροπον μέλος εὖρω;
- AN. λίσσου, γούνασι δεσπότηου
χρίμπτων, ὦ τέκνον. ΜΟΛ. ὦ φίλος, 530
φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.
- AN. λείβομαι δάκρυσιν κόρας,
στάζω λισσάδος ὡς πέτρας
λιβάς ἀνάλιος ἅ τάλαν'.
- ΜΟΛ. ὦ μοι μοι. τί δ' ἐγὼ κακῶν
μῆχος ἔξανύσσωμαι;
- MEN. τί με προσπίτνεις ἄλιαν πέτραν
ἢ κῶμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;
τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἔπει τοι 540
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἶλον καὶ μητέρα σὴν·
ἧς ἀπολαύων
Ἄϊδον χθόνιον καταβῆσει.
- XO. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας, 545
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.
- ΠΗΛΕΥΣ.
ὀμᾶς ἐρωτῶ τόν τ' ἐφροσῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα; πῶς τε κὰκ τίνος λόγου νοσεῖ
δόμος; τί πράσσειτ' ἀκριτα μηχανώμενοι;
Μενέλα', ἐπίσχες· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης. 550
ἡγοῦ σὺ θάσσον· οὐ γὰρ ὡς εἰκοί μοι
σχαλῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον, ὥσπερ ἰστίους,
ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἰπέ, τίνι δίκη χέρας 555
βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἶδ' ἄγουσί σε
καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γὰρ τις ὡς ἀπόλλυσαι,
ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.
- AN. οἶδ', ὦ γεραῖε, σὺν τέκνῳ θανουμένην

507. θύμα — κράντορες Molotto continuant libri. Correxist Matthiae. 510. κείσο δὴ] κείσ' ἤδη. Correctum ex scholio in M. δίχα δύναται νοεῖσθαι, κείσο δὴ καὶ κείσ' ἤδη (i. e. κείσῃ δὴ). κείσει δὴ Musgravius. 512. νεκρῷ] νεκροῖς Nauckius. τε (voluit τ') addidit Ald. 520. ἀνοία] ἀνοια libri. 527. μέλος] τέλος] MVA. 532. δάκρυσι MVA. δακρύοισι BP. δακρύοις C. 537. προσπίτνεις] προσπιτνεῖς MVA. προσπίπτεις ceteri. 548. τί ταῦτα; πῶς τε κὰκ τίνος Hermannus] τί ταῦτα καὶ πῶς τ' ἐκ τίνος MVA. τί ταῦτα καὶ πῶς κὰκ τίνος B et Flor. tres. τί ταῦτα πῶς ταῦτ' ἐκ τίνος PC. 556. βρόχοισιν ἐκδήσαντες] βρόχοισιν ἐνδήσαντες Piersonus. βρόχοισι συνδήσαντες Hartungus.

EURIPIDES.

- ἄγουσί μ' οὕτως ὡς ὄρᾱς. τί σοι λέγω; 560
οὐ γὰρ μίᾱς σε κληδόνος προθυμία
μετήλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθᾶ που κλύων
τῆς τοῦδε θυγατρὸς, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἣ τὸν εὐγενῆ 565
ἐτικτέ σοι παῖδ', ἦν σὺ θανυμαστὴν σέβεις,
ἄγουσ' ἀποσπᾶσαντες, οὔτε τῷ δίκη
κρίναντες οὔτε τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
μεινάντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
γνόντες τέκνον τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον 570
μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτενεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
πίτνουςα γονάτων, χεῖρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι
τῆς σῆς λαβέσθαι φιλάτης γενεαῖδος,
ῥύσαι με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μὴ, θανούμεθα 575
αἰσχυρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοὶ, γέρον.
- III. χαλὰν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλάειν τινα,
καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχους ἀνίεμαι.
- MEN. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ἄλλος οὐχ ἦσσαν σέθεν
καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς. 580
- III. πῶς; ἢ τὸν ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
δεῦρ'; οὐχ ἄλλος σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;
- MEN. εἰλὸν νιν αἰχμάλωτον εἰ Τροίας ἐγὼ.
- III. οὐμός δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.
- MEN. οὐκ οὐν ἐκείνου τὰ μὲν τάκείνου τ' ἐμὰ; 585
- III. δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὐ, μὴδ' ἀποκτείνειν βία.
- MEN. ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὐ ποτ' ἔξ ἐμῆς χερὸς.
- III. σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὺν καθαίμεθα κάρα.
- MEN. ψαῦσόν γ', ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσελθέ μοι.
- III. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε κὰκ κακῶν; 590
σοὶ ποῦ μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου;
ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπῆλλάγης λέχους,
ἄκληστ' ἄδουλα δώμαθ' ἐστίας λιπῶν,
ὡς δὴ γυναῖκα σῶφρον' ἐν δόμοις ἔχων
πασῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις 595
σῶφρων γένειτο Σπαρτιατῶν κόρη,
αἷ ἔνν νεοῖσιν ἐξερημοῦσαι δόμους
γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνεμμένοις
δρόμους παλαιστρος τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ
κοινὰς ἔχουσιν. κᾶτα θανμάζειν χρεῶν 600
εἰ μὴ γυναῖκας σῶφρονας παιδεύετε;
Ἑλένην ἐρέσθαι χρὴν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον ἔξεκώμασε
νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλων χθόνα.
κάπειτ' ἐκείνης οὐνεχ' Ἑλλήνων ὄχλον 605
τοσόνδ' ἀθροῖσας ἤγαγες πρὸς Ἴλιον·
ἦν χρὴν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ,
κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἔαν αὐτοῦ μένειν,
μισθὸν τε δόντα μῆ ποτ' εἰς οἶκους λαβεῖν.
ἀλλ' οὐ τι ταῦτ' ὅν φρόνημ' ἐπούρισας, 610
ψυχὰς δὲ πολλὰς κᾶσαθὰς ἀπώλεσας,
παίδων τ' ἀπαιδας γραῖς ἔθικας ἐν δόμοις,
πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῆ τέκνα,
ὣν εἰς ἐγὼ δύστηνος, αὐθέντην δὲ σέ,

567. ἄγουσ' γρ. ἄγειν M. Notandum τῷ cum nomine feminino coniunctum: de quo dixi ad Aristoph. fragm. 90. Interrogativum vero τίνι δίκη v. 555. etsi alibi τῷ δίκη. 568. οὔτε Lentingius] οὐδὲ 571. κτενεῖν Ald. κτανεῖν codices, ut 407. 579. ἦσσαν] ἦττων libri. 581. ἀμὸν (debebat ἀμὸν) C. ἐμὸν ceteri. ἢ σὺ τὸν ἐμὸν Lentingius. 586. ναὶ quod libri ante hunc versum habent deletum in C. Vid. ad v. 242. δρᾶν] δρᾶν γ' Lentingius. 589. γ' δ' C. θ' V a m. sec. additum, AP. 592. λέχους] λέχος MVAB. ἄδουλα] ἀφρουρα Lentingius.

	μιάστορ' ὥς τιν', ἐσδέδορκ' Ἀχιλλέως. δς οὐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος, κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν ἅμοι' ἐκείσε δευρό τ' ἦγαρες πάλιν. κάτῳ μὲν ἠῶδων τῷ γαμοῦντι μήτε σοι κῆδος ἔυνάσαι μήτε δώμασιν λαβεῖν κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γάρ μητρῷ' ὀνειδίη. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι, μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν. πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφῶν οἷ' ἐφύβρισας, σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐθιθέστατα; οὕτως ἔδεισας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχης. ἑλὼν δὲ Τροίαν, εἰμι γάρ κἀνταυθά σοι, οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χεῖριαν λαβών, ἀλλ' ὥς ἐσείδες μαστόν, ἐκβαλὼν Ξίφος φίλημ' ἐδέξω, προδότην αἰκάλλων κύνα, ἥσσω πεφυκὼς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ. κάπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἑλθὼν τέκνων πορθεῖς ἀπόντων καὶ γυναῖκα δυστυχῇ κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', δς κλάοντά σε καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην, κεῖ τρίς νόθος πέφυκε. πολλὰς δὲ τοι Ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορά, νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες. ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κύδιον βροτοῖς πένθητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον γαμβρὸν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· οὐ δ' οὐδὲν εἴ. XO. σμικρὰς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσο' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν ἔξευλαβύνται, μὴ φίλους τεύχειν ἔριν. MEN. τί δῆτ' ἂν εἰποῖς τοὺς γέροντας ὡς σοφοί, καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἑλλησὶν ποτε; ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς καὶ πατρός κλεινοῦ γεγώς * * * * * κῆδος ἔυνάσας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις, ἡμῖν δ' ὀνειδίη διὰ γυναῖκα βάρβαρον, ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς ὑπὲρ τε Φάσιν, κάμει παρακαλεῖν ἀεὶ, οὖσαν μὲν Ἡπειρώτιν, οὐ πεσῆματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῇ νεκρῶν, τοῦ σου δὲ παιδὸς αἵματος κοινουμένην· Πάρις γάρ, δς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα, Ἑκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Ἑκτορος. καὶ τῆδὲ γ' εἰσέρχει σὺ ταυτὸν ἐς στέγος καὶ ἑντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον, τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παιδὰς ἐχθίστους ἑᾶς· ἀγῶ προνοία τῇ τε σῇ καμῇ, γέρον, 660 παύειν θέλων τήνδ' ἐκ χερῶν ἀρπάζομαι. καίτοι φέρ', ἄψασθαι γάρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου, ἦν παῖς μὲν ἡμῇ μὴ τέκη, ταύτης δ' ἀπο βλάστῳσι παῖδες, τούσδε γῆς Φθιώτιδος στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες γένος 665 Ἑλλησιν ἄρξουσ'; εἰτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ, μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς; 667	γέρων γέρων εἰ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν λέγων ἔμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον. Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἐκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν, 678 καὶ τοῦτο πλείστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα· ὅπλων γάρ ὄντες καὶ μάχης ἀίστορες ἔβησαν ἐς τάνδρειον· ἢ δ' ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος. εἰ δ' ἐς πρόσσιν τῆς ἐμῆς ἑλθὼν ἐγὼ 685 γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν. οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἦθελον κατακτανεῖν. ταῦτ' εὐ φρονῶν σ' ἐπήλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν· ἦν δ' ἐϋθυμῆς, σοὶ μὲν ἢ γλωσσαλγία μεῖζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία. 690 XO. παύσασθον ἦδη, λῶστα γάρ μακρῷ τάδε, λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλήθ' ἅμα. ΠΗ. οἴμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται· ὅταν τροπαία πολεμίων στήσῃ στρατὸς, οὐ τῶν πονούτων τοῦρρον ἡγοῦνται τόδε, 695 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται, δς εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ οὐδὲν πλέον δρῶν ἐνός ἔχει πλείω λόγον. σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πτόλιν φρονοῦσι δήμου μεῖζον, ὄντες οὐδένης· 700 οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίῳ σφώτεροι, εἰ τόλμα προσγένειτο βούλησιν θ' ἅμα. ὥς καὶ σὺ σὸς τ' ἀδελφὸς ἤμεγικωμένῳ Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία, μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένῳ. 705 δεῖξω δ' ἐγὼ σοὶ μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν μεῖζω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε, εἰ μὴ φθереὶ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης καὶ παῖς ἄτεκνος, ἦν τάχ' οὐδὲ ἡμῶν γεγώς ἐλᾷ δι' οἶκον τῶνδ' ἐπισπᾶσας κόμης, 710 εἰ στείρος οὖσα μόσχος οὐκ ἀνέζεται τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσι αὐτῇ τέκνα. ἀλλ', εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παίδων πέρι, ἀπαιδὰς ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων; φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὥς ἂν ἐκμάθω 715 εἰ τίς με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας. ἔπαιρε σαυτὴν· ὡς ἐγὼ, καίπερ τρέμων, πλεκτάς ἱμάντων στροφίδας ἔξανήσομαι. ὦδ', ὦ κάκιστε, τῆσδ' ἐλυμῆνω χέρας; βοῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; 720

626. ἔχης] ἔχεις MVA. ἔχοις Brunekius. Per στε-
ρηθείης explicat schol. 629. ἀλλ'] σὺ δ' Galenus
vol. 5. p. 147. et Clemens Alex. Strom. p. 485.
639. κύδιον PC cum Stobaeo 72, 14. κύδιστον ce-
teri. 650. τήνδ'] Probabilis τὴν 647. Lae-
nam post hunc versum indicavit Iacobus.
654. δὲ Brunekius] τε, quod om. A. 655. 656. delet
Nauekius. 661. παύειν Brunekius] κτανεῖν (θανεῖν
A.) 664. τούσδε Heimsoethius] τῆσδε 668—677.
Hos versus (quibus partim usi sunt Stobaeus 74, 24.,
Choerob. in Epimer. in Psalmos p. 80. Etym. M. p. 555
557.) ab vetere interpolatore compositos esse recte in-
dicavit Hirzelius in Diss. de Euripidis diverbiis p. 72.

Iis sublati verba γέρων γέρων εἰ aptissime sequuntur
post verba σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς v. 667.

677. τοῖς γ' ἐμοῖς] τοῖς γ' (τ' a m. sec.) ἐμοῖς γ' V.
τοῖς ἐμοῖς μ' Reiskius. τοῖς ἐμοῖς ἐπωφελεῖν Stobaeus
74, 24. 682. ἀίστορες PC. ἀνίστορες ceteri. ἀίστο-
ρες et ἀίστορες in gl. Hesychii, qui per ἀπειροί explicat.
694. τροπαία] τρόπαια MAB. τρόπαιον Iulianus Caes.
p. 331. 701. οἱ — αὐτῶν μυρίῳ] τῶν — ἀστῶν
μυριοί Hartungus. 707. μεῖζω P. ἥσσω ceteri et
schol. 709. ἦν τάχ' οὐδὲ Hermannus] ἦν ὅδ' ἔξ
710. τῶνδ' Musgravins] τήνδ' (τῆσδ' P.) 711. εἰ
Hermannus] ἢ στείρος] στεργός MB.

- ἢ μὴ Ξίφος λαβοῦς· ἀμυνάθοιτό σε
 ἔδεισας; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,
 εὐλλυε μητρός δέσμ'. ἔτ' ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοιοῦδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπὴν δορός
 τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἀγῶν, 725
 τᾶλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.
- XO. ἀναιμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν ἔφω
 καὶ δυσφύλακτον δευθυμίας ὕπο.
- MEN. ἄγαν προνωπῆς ἐς τὸ λοιδορεῖν φέρε·
 ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν, ἐς Φθίαν μολῶν, 730
 οὐτ' οὖν τι δράσω φλαυρον οὔτε πείσομαι.
 καὶ νῦν μὲν, οὐ γὰρ ἀφθονον σχολὴν ἔχω,
 ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσσω
 Σπάρτης πόλις τις, ἢ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,
 νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελεῖν θέλω 735
 στρατηλατήσας χυποχείριον λαβεῖν.
 ὅταν δὲ τάκει θῷ κατὰ γυνώμην ἐμὴν,
 ἤξω· παρῶν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
 γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους.
 κὰν μὲν κολάζῃ τήνδε καὶ τὸ λοιπὸν ἢ 740
 σῶφρων, καθ' ἡμᾶς σῶφρον' ἀντιλήψεται·
 θυμούμενος δὲ τεύξεται θυμουμένων,
 ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.
 τοὺς σοὺς δὲ μύθους βράδιως ἐγὼ φέρω·
 σκιᾷ γὰρ ἀντίστοιχος ὦν φωνὴν ἔχεις, 745
 ἀδύνατος, οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.
- ΠΗ. ἡγοῦ, τέκνον, μοι δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας σταθεῖς,
 σύ τ', ὦ τάλαινα· χεῖματος γὰρ ἀγρίου
 τυχοῦσα λιμένας ἤλθες εἰς εὐηνέμους.
- AN. ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοι δοῖεν εὐ καὶ τοῖσι σοῖς, 750
 σῴσαντι παῖδα κάμει τὴν δυσδαίμονα.
 ὅρα δὲ μὴ νῦν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
 πτήξαντες οἶδε πρὸς βίαν ἄσσω με,
 γέροντα μὲν σ' ὀρώντες, ἀσθενὴ δ' ἐμέ,
 καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε, 755
 μὴ νῦν φυγόντες εἰθ' ἀλῶμεν ὕστερον.
- ΠΗ. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοῖσις λόγον;
 χώρει, τίς ὅμῳν ἄψεται; κλῶν ἄρα
 ψαῦσει. θεῶν γὰρ οὐνεχ' ἱππικὸν τ' ὄχλου
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτω·
 ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοί, κοῦ γέροντες, ὥς δοκεῖς,
 ἀλλ' ἐς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον
 τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι πρέσβυς περ ὧν.
 πολλῶν νέων γὰρ κὰν γέρων εὐψυχος ὦν
 κρείσσω· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; 765
- XO. ἢ μὴ γενοίμην, ἢ πατέρων ἀγαθῶν εἶην πολυ-
 κτήτων τε δόμων μέτοχος·
 εἴ τι γὰρ πάθοι τις ἀμάχανον, ἀλκᾶς 770
 οὐ σπάνις εὐγενέταις·
 κηρυσσομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
 766—776. = 777—789.
- τιμὰ καὶ κλέος· οὗτοι
 λείψανα τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἅ δ' ἀρετὰ 775
 καὶ θανοῦσι λάμπει.
 κρεῖσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ἢ εὐν φθόνῳ
 σφάλλιν δυνάμει τε δίκαν· 778
 ἀδὴ μὲν γὰρ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
 ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει
 Ξηρόν καὶ ὀνειδέσιν ἔγκειται δόμων.
 ταῦταν ἤνεσα ταῦταν 785
 καὶ φέρομαι βιοτάν,
 μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις
 καὶ πόλει δύνάμει.
 ὦ γέρον Αἰακίδα, [σαι δορὶ 790
 πείθομαι καὶ εὖν Λαπίθαισί σε Κενταύροις ὁμιλῇ-
 κλεινοτάτῳ καὶ ἐπ' Ἀργῆου δορός ἄξενον ὕγρην
 ἐκπερᾶσαι ποντιᾶν Ξυμπληγάδων κλεινὰν ἐπὶ ναυ-
 στολίαν, 795
 Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
 εὐδόκιμος Διὸς Ἴνις
 ἀμφέβαλεν φόνῳ,
 κοινὰν τὰν εὐκλειαν ἔχοντ' 800
 Εὐρώπαν ἀφικέσθαι.
- ΤΡΟΦΟΣ.
 ὦ φίλταται γυναῖκες, ὥς κακὸν κακῷ
 διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
 δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
 πατρός τ' ἐρημωθεῖσα συννοῖα θ' ἅμα 805
 οἶον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κτανεῖν
 καὶ παῖδα βουλευσάσα, κατθανεῖν θέλει,
 πόσιν τρέμουσα, μάντι τῶν δεδραμένων
 ἐκ τῶνδ' ἀτίμους δωμάτων ἀποσταλῇ,
 ἢ κατθάνῃ κτείνασα τοὺς οὐ χρῆν κτανεῖν. 810
 μόλις δὲ νιν θέλουσαν ἀρτήσαι δέρην
 εἵργουσι φύλακες δμῶες, ἐκ τε δεξιᾶς
 Ξίφῃ καθαρπάζουσιν ἑξαυρούμενοι.
 οὕτω μέρ' ἀλγεί, καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
 ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν 815
 δέσποιναν εἵργουσ' ἀγχόνῃς κάμνω, φίλαι·
 ὑμεῖς δὲ βάσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
 θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἠθάδων
 φίλων νέοι μολόντες εὐπιθέστεροι.
- XO. καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν 820
 βοὴν ἐφ' οἷσιν ἡλθες ἀγγέλλουσα σύ.
 δεῖξιν δ' ἔοικεν ἢ τάλαινα ὅσον στένει
 πράξασα δεινὰ· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾶ
 φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανεῖν.
- EP. ἰὼ μοῖ μοι. 825
 σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δαΐ' ἀμύγματα θήσομαι.
 TP. ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικεῖ;
 EP. αἰαὶ αἰαί.

825—829. = 830—833.

722. ἀγκάλας] ἀγκάλας MVA. 723. δέσμ'; ἔτ' ἐν Hermannus] δεσμά· ἐν (δεσμά μητρός· ἐν Heathius.)
 727. ἔφω AB et γρ. a m. sec. V. γένος ceteri cum Stobaeo 116, 37. et Cram. Anecd. Oxon. vol. 2. p. 427.
 733. ἔστι γὰρ τις] καὶ γὰρ ἔστιν Hartungus. 735. τήνδ'] τὴν Hermannus. ἐπεξελεῖν] ἐπελθεῖν οὖν B et Flor. tres. 736. χυποχείριον C. καὶ (in P τ' pro καὶ) ὑποχείριον MVA. In B καὶ λαβεῖν ὑποχείριον 745. σκιᾷ] σκιᾷ M. σκιᾷ ceteri. σκιᾶς Etym. M. p. 114, 46. Cram. Anecd. Oxon. vol. 1. p. 463. ἀντίστοιχος ὦν Reiskius] ἀντίστοιχος ὥς. ἀντίστοιχον Etym. M. et Cram. Anecd. 759. θεῶν] θεοῦ PC. 763. τροπαῖον] τροπαῖον MB. 764. ὦν Hermannus] ἢ, cum Stobaeo 51, 13. 765. δεῖ] χρή Heimsoethius. 770. γὰρ πάθοι τις ἀμάχανον D.] γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον 772. κηρυσσομένοισι Hermannus] κηρυσσομένων (—οις A.)
 773. τιμὰ καὶ κλέος· οὗτοι] τιμὰν καὶ κλέος οὗτοι Valekenarius. 777. εὖν] εὐμ V. 782. ἀδὴ D.] ἡδὴ 790. καὶ ante Κεντ. in ceteris lectum om. VA. Κενταύροις] κενταύρων V a m. sec. et PC. 784. ὀνειδέσιν ἔγκειται] ὀνειδέσι νείκητε M. 794. ποντιᾶν Συμπληγάδων Hermannus] ποντιᾶν Συμπληγάδα (Ξυμπληγάδα Ald.) 798. Διὸς Hermannus] ὁ Διὸς 799. ἀμφέβαλεν] ἀμφέβαλε plerique. ἀμφέβαλλε VB. φόνῳ] φόνον P. 801. Εὐρώπαν C. Εὐρώταν ceteri. 802. TP. B. Θε. ceteri. κακῷ] κακῶν V. κακῶς PC. 808. μάντι D.] μὴ ἀντι vel μὴ ἔντι 810. κτείνασα] κτείνουσα VAP. χρῆν Elmsleius] χρή κτανεῖν] θανεῖν PC et γρ. a m. sec. V. 819. εὐπιθέστεροι Blomfieldus] εὐπειθέστεροι 826. δαΐ' ἀμύγματα] δαΐα μύγματα pr. P et Ald. 828. 833. 837. TP. AB. Θε. MVC. Xo. P. 829. αἶ vel αἶ libri partim ter partim quater.

ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο,	830	ΧΟ. καὶ μὴν ὁδ' ἀλλόχρωσ τις ἔκδημος ξένος	879
λεπτόμιτον φάρος.		σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς βρημάτων πορεύεται.	
ΤΡ. τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλους.		ΟΡΕΣΤΗΣ.	
ΕΡ. τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα; δῆλα καὶ		ξένοι γυναῖκες, ἡ τὰδ' ἔστ' Ἀχιλλέως	
ἀμφιφανῇ καὶ ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν.	835	παιδὸς μέλαθρα καὶ τυραννικαὶ στέγαι;	
ΤΡ. ἀλγεῖς, φόνον βράσασα συγγάμῳ σέθεν;		ΧΟ. ἔγνωσ' ἀτὰρ τίς ὦν σὺ πυνθάνει τάδε;	
ΕΡ. κατὰ μὲν ὅν στενω δαΐαν τόλμαν ἂν ἔρεξ'	838	ΟΡ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος·	
ἃ κατάρατος ἐγὼ κατάρατος ἀνδράσιν.		ὄνομα δ' Ὀρέστης· ἔρχομαι δέ πρὸς Διὸς	885
ΤΡ. Ξυγγνώσεται σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις.	840	μαντεῖα Δωδωναί'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην	
ΕΡ. τί μοι ξίφος ἐκ χερὸς ἡγρεύσω;		Φθίαν, δοκεῖ μοι Ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι	
ἀπόδος ἀπόδος, ὦ φίλος, ἴν' ἄνταιαν		γυναῖκος, εἰ ζῇ κεῦτυχοῦσα τυγχάνει	
ἐρεῖσω πλαγάν· τί με βρόχων εἵργεις;	845	ἢ Σπαρτιάτις Ἑρμιόνη· τηλουρά γάρ	
ΤΡ. ἀλλ' εἰ σ' ἀφείην μὴ φρονούσαν, ὡς θάνοις;		ναῖουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί' ὅμως ἐστὶν φίλη.	890
ΕΡ. οἶμοι πότμου. ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;		ΕΡ. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς,	
ποῦ δ' ἐς πέτρας ἀερθῶ,		Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σε τῶνδε γουνάτων,	
ἢ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,		οἰκτερον ἡμᾶς, ὦν ἐπισκοπεῖς τύχας,	
ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω;	850	πράσσοντας οὐκ εὖ. στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσανας	
ΤΡ. τί ταῦτα μοχθεῖς; Ξυμφοραὶ θεήλατοι		σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.	895
πάσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἤλθον ἢ τότε.		ΟΡ. ἔα·	
ΕΡ. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, μ' ἐπακτίαν		τί χρήμα; μῶν ἐσφάλεμθ' ἢ σαφῶς ὁρῶ	
μονάδ' ἔρημον οὔσαν ἐνάλου κώπας.	855	δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρην;	
ὀλεῖ ὀλεῖ με τῶδ'· οὐκέτ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ στέγῃ.		ΕΡ. ἦνπερ μόνην γε Τυνδαρίς τίκτει γυνή	
τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὄρμαθῶ,		Ἑλένη κατ' οἴκου πατρί' μηδὲν ἀγνόει.	
ἢ δούλα δούλας γούνασι προσπέσω;	860	ΟΡ. ὦ Φοῖβ' ἀέστορ, πημάτων δόις λύσιν.	900
Φθιάδος ἐκ γᾶς		τί χρήμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;	
κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἶην,		ΕΡ. τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς μ' ἔχει,	
ἢ πευκάεν σκάφος, ἃ διὰ Κυανέας ἐπέρασεν ἀκτὰς	865	τὰ δ' ἐκ θεῶν τοῦ· πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.	
πρωτόπλοος πλάτα.		ΟΡ. τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυκότων γέ πω	
ΤΡ. ὦ παῖ, τὸ λίαν οὐτ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα,		παίδων γυναικὶ συμφορὰ πλὴν ἐς λέχος;	905
ὅτ' ἐς γυναῖκα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,		ΕΡ. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὐ μ' ὑπηγάγου.	
οὐτ' αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ' ὃ δειμαίνεις ἄγαν.		ΟΡ. ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντί σου στέργει πόσις;	
οὐχ ὠδε κήδος σὸν διώσεται πόσις		ΕΡ. τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος Ξυνευνέτιν.	
φάυλοις γυναικὸς βαρβάρου πεισθεῖς λόγους.	870	ΟΡ. κακὸν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη.	
οὐ γάρ τί σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,		ΕΡ. τοιαῦτα ταῦτα. κατ' ἔργω' ἡμυνάμην.	910
ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβῶν		ΟΡ. μῶν ἐς γυναῖκ' ἔρραψας οἷα δὴ γυνή;	
ἔδνοισι πόλεώς τ' οὐ μέσως εὐδαίμονος.		ΕΡ. φόνον γ' ἐκείνη καὶ τέκνων νοθαγενεῖ.	
πατήρ δέ σ' οὐχ ὦδ', ὡς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,		ΟΡ. κάκτεινας, ἢ τις Ξυμφορὰ σ' ἀφείλετο;	
προδοὺς ἑάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν.	875	ΕΡ. γέρων γε Πηλεὺς, τοὺς κακίονας σέβων.	
ἀλλ' εἰσθ' εἰσω, μὴδὲ φαντάζου δόμων		ΟΡ. σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου;	915
πάροιθε τῶνδε, μὴ τιν' αἰσχύνην λαβῆς.	877	ΕΡ. πατήρ γ' ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.	
		ΟΡ. κάπειτα τοῦ γέροντος ἡσσήθη χερί;	
		ΕΡ. αἰδοῖ γε· καὶ μ' ἔρημον οἴχεται λιπών.	
		ΟΡ. Ξυνήκα· ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.	
		ΕΡ. ἔγνωσ' ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν;	920
		ἀλλ' ἄντομαί σε Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον,	
		πέμψον με χώρας τήσδ' ὅποι προσωτάτω,	
		ἢ πρὸς πατρῶον μέλαθρον· ὡς δοκοῦσί γε	
		δόμοι τ' ἐλαύνειν φθέρμ' ἔχοντες οἶδε με,	925
		μυσεῖ τε γαῖα Φθιάς· εἰ δ' ἤξει πάρος	
		Φοῖβου λιπῶν μαντεῖον ἐς δόμους πόσις,	
		κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν, ἢ δουλεύσομεν	
		νόθοισι λέκτροις, ὦν δέεσποζον πρὸ τοῦ.	
		πῶς οὖν ἂν εἴποι τις τὰδ' ἐξημάρτανες;	
		κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπώλεσαν,	930
		αἱ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους	
		“σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις	
		880. βρημάτων Brunekius] δωμάτων	883. ἀτὰρ
		τίς ὦν σὺ πυνθάνη Valekenarius. ἀτὰρ διή τις ὦν πυν-	
		θάνη MVABP. ἀτὰρ διή πυνθάνη τις ὦν Iianu. corre-	
		ctus. ἀτὰρ τίς ὦν γε πυνθάνη C. 898. γυνή] κόρη C.	
		900. ἀέστορ MVC. ἀέστωρ ceteri. Scripturam	
		absurdam ἀέστων memorat et explicat scholiasta.	
		901. κακά] κακὸν pr. V et AB. 909. ἄνδρα A. ἐν'	
		ἄνδρα ceteri, nisi quod ἄνδρ' ἔνα C. 917. τοῦ] πῶς	
		Hermannus. 924. τ' Matthiae] γ' (μ' B.) 929.	
		Oresti tribuunt libri. Correxerunt Lentingius. ἂν εἴ-	
		ποι τις τὰδ' Pflugk] τὰδ' ὡς εἴποι τις	

878. πρόσθεν μελάθρων τῶνδ' ὀρμημένη, τέκνον.

834—837. = 838—840.

833. πέπλους MA. πέπλοις ceteri. 834. καλύπτειν πέπλοις στέρνα Ald. στέρνα καλύπτειν πέπλοις codices. δῆλα καὶ | ἀμφιφανῇ] δῆλα γὰρ | κάμφιφανῇ Hermannus. 836. φόνον] μόρον C. 837. δαΐαν τόλμαν Burgesius] δαΐας τόλμας 839. ἃ V. ἢ A. ὦ ceteri. ἀνδράσιν Ald. ἀνθρώποις codices. 841. χερὸς Seidlerus] χειρὸς 844. ἀπόδος ἀπόδος, ὦ φίλος Bergk] ἀπόδος, ὦ φίλος, ἀπόδος φίλος PC. φίλ' ceteri. 846. Τρ. B. Χο. P. Θε. ceteri. θάνοις Ald. θάνης codices. 849. ἢ ante κατὰ addidit Seidlerus. 851. ΤΡ.] Χο. ΜΡ. Θε. VA. Scholiasta, ἄμεινον τῆς τροφοῦ εἶναι τὸ πρόσωπον. 853. ἔλιπες ἔλιπες] ἔλειπες ἔλειπες B et Flor. tres. μ' om. PC. 854. μονάδ' Seidlerus] ὡσεὶ μαινάδ' 855. ἐνάλου Hermannus] ἐναλίου 856. ὀλεῖ ὀλεῖ με· τῶδ' οὐκέτ' ἐνοικήσω Seidlerus] ὀλεῖ μ' ὀλεῖ με δηλαδὴ πόσις (verba δηλαδὴ πόσις ex gl. illata om. C Lasc. et Ald.). οὐκέτι τῶδ' ἐνοικήσω 858. στέγα PC. στέγη ceteri. 859. ἀγαλμάτων] ἀγαλά θεῶν Iacobinus. 861. Φθιάδος ἐκ γᾶς (γαῖας Hermannus)] Versus non integer. 862. εἴθ' εἶην] ἀερθεῖην Seidlerus: sed verbis proximis melius convenit εἶην. 863. ἃ A. ἢ ceteri. 864. ἐπέρασεν] ἐπέρασ' Ald. ἀκτὰς] ἀκτὰς VAPC. 866. Τρ. B. Θε. ceteri. 870. φαύλοις] φαύλης VP. 878. Versum spurium eiecit Nauckius.

δούλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινουμένην;
 μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἔν γ' ἑμοῖς δόμοις
 βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τὰμ' ἔκαρπουτ' ἂν λέχη." 935
 κάρῳ κλύουσα τοῦσδε Σειρήνων λόγους,
 σοφῶν πανούργων ποικίλων λαλημάτων,
 ἐξηνέμωθην μωρία. τί γάρ μ' ἔχρη
 πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρὴν ὅσων ἔδει,
 940 πολὺς μὲν ὄλβος, δωμάτων δ' ἥνασσομεν;
 παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἂν,
 ἢ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἑμοῖς νοθαγενεῖς.
 ἀλλ' οὐποτ' οὐποτ', οὐ γάρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
 945 χρὴ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας, οἷς ἔστιν ἑνὴ
 πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον ἐσφοιτᾶν ἔαν
 γυναῖκας· αὐταὶ γάρ διδάσκαλοι κακῶν·
 ἢ μὲν τι κερδαίνουσα συμφερίει λέχος,
 ἢ δ' ἀμπλακοῦσα συννασθῆναι αὐτῇ θέλει,
 950 πολλὰ δὲ μαργότητι· κἀντεῦθεν δόμοι
 νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τὰδ' εὐ φυλάσσετε
 κληῖθοισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
 ὕγιες γάρ οὐδὲν αἰ θύραθεν εἰσδοὶ
 δρώσιν γυναῖκων, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.
 ΧΟ. ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν ἐς τὸ σύμφυτον.
 955 ἔυγγνωστὰ μὲν νῦν σοὶ τὰδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν
 κοσμεῖν γυναῖκας τὰς ἑναικείας νόσους.
 ΟΡ. σοφὸν τὸ ἔργον τοῦ διδάξαντος βροτοῦς
 λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα·
 ἐγὼ γάρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων
 960 ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναῖκας Ἐκτορος,
 φυλακὰς ἔχων ἔμμενον, εἴτ' αὐτὸ μενεῖς
 εἴτ' ἐκφοβηθεῖς· αἰχμαλωτῖδος φόβῳ
 γυναικὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
 ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
 965 εἰ δ' ἐνδιδόιης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον,
 πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὐσα πρὶν
 εἶν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κἀκῇ,
 970 ὃς πρὶν τὰ Τροίης ἐσβαλεῖν ὀρίσματα
 γυναῖκ' ἑμοὶ σε δοῦς ὑπέσχεθ' ὥστερον
 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέποιε πόλιν.
 ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
 σὴ μὲν εὐνέγων πατρί, τὸν δ' ἑλισσόμεν
 975 γάμους ἀφείναι σοὺς, ἐμὰς λέγων τύχας
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὥς φίλων μὲν ἂν
 γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥάδιον,
 φεύγων ἀπ' οἴκων ὃς ἐγὼ φεύγω φυγὰς.
 ὁ δ' ἦν ὕβριστῆς ἔς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
 τὰς θ' αἵματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἑμοί.
 κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν
 980 ἦλθον μὲν ἦλθον, ἔυμοφοραῖς δ' ἐνειχόμεν,
 σὼν δὲ στερηθεὶς ψυχὴν ἄκων γάμων.
 νῦν οὖν, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας
 καὶ ἔυμοφορὰν τήνδ' ἐσπεσοῦσ' ἀμχανεῖς,
 985 ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερὶ.
 τὸ ἔυγγενὲς γάρ δεινόν, ἐν τε τοῖς κακοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου.

939. φυλάσσειν] φυλάττειν MVP. 947. κερδαίνουσα] κερδανούσα Nauckius. In κερδαίνουσα consentit Stobaeus 74, 4. 948. αὐτῇ Barnesius] αὐτῇ. συννασθῆναι θέλει τινὰ Heimsoethius. 955. νυν Canterus] οὖν 956. γυναικείας MA. γυναικείους ceteri. νόσους] γρ. φύσεις P. 961. μενεῖς] Libri partim sic partim μένεις. 962. φόβῳ] φόβῳ Lentingius. 964. σὰς μὲν οὐ σέβων] σὰς (τὰς σὰς Ald.) οὐ μένων P. 966. πέμψων Heathius] πέμψω 970. πέρσοι C. πέρσει ceteri. 975. ῥάδιον C. ῥαδίως ceteri. 980. ἔυμοφοραῖς δ' ἐνειχόμεν D. in Annot. Oxon. συμφοραῖς (συμφορὰς Scaliger) δ' ἡνειχόμεν. 985. 986. Versus in libris Orestii continuatos choro tribuit Hermannus,

ΕΡ. νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
 μέριμναν ἔξει, κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τόδε.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἔκπεμψον δόμων,
 990 μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα καὶ μολὼν πόσις,
 ἢ πρέσβυς οἴκους μ' ἐξηρημοῦσαν μαθῶν
 Πηλεὺς μετέλθῃ πωλικοῖς διωγμάσιν.
 ΟΡ. θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
 μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅσ' εἰς ἔμ' ὕβρισε.
 995 τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανῇ πεπλεγμένη
 βρόχοις ἀκινήτοις ἐσθηκεν φόνου
 πρὸς τῇσδε χειρὸς, ἦν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
 τελουμένων δὲ Δελφίος εἴσεται πέτρα.
 1000 ὁ μητροφόντης δ', ἦν δορυξένων ἐμῶν
 μείνων ὄρκοι Πυθικῇ ἀνά χθόνα,
 δεῖξει γαμῆν σφε μὴδέν' ὢν ἐχρὴν ἐμέ.
 πικρῶς δὲ πατρὸς φόνον αἰτήσῃ δικὴν
 ἀνακτα Φοῖβον· οὐδὲ νιν μετὰστασις
 γνῶμης ὀνήσει, θεῶν δίδόντα νῦν δίκας.
 1005 ἀλλ' ἔκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς
 κακῶς ὀλείται· γινώσκειται δ' ἔχθραν ἐμῇ.
 ἐχθρῶν γάρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφήν
 δαίμων δίδωσι, κοῦκ ἔα φρονεῖν μέγα.
 ΧΟ. ὦ Φοῖβ' ὁ πυρρῶσας τὸν ἐν ἱλίῳ εὐτειχὴ πάγον,
 1010 καὶ πόντιε κυανέαις
 ἵπποις διφρεῦν ἄλιον πέλαρος,
 τίνος οὐνεκ' ἄτιμον ὀργάναν χέρ' Ἐνυαλίῳ
 1015 τεκτοσύνας δοριμήστορι προσθέντες τάλαιναν
 τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
 πλείστοις δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν εὐίππους
 ὄχους ἐξεύξατε καὶ φονίους
 1020 ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθετ' ἀστεφάνους·
 ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν ἱλιάδαι βασιλῆς,
 οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ θεοῖσιν
 1025 λέλαμπεν καπνῷ θυώδει.
 βέβακε δ' Ἀτρεΐδας ἀλόχου παλάμαις,
 αὐτὰ τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
 πρὸς τέκνων ἀπηύρα·
 1030 θεοῦ θεοῦ νιν κέλευμ' ἐπεστράφη
 μαντόσουν, ὅτε νιν Ἀργόθεν πορευθεῖς
 Ἀγαμεμόνιος κέλωρ
 1035 ἀδύτων ἐπιβὰς κτάνεν, ματρὸς φονεὺς,
 ὦ δαίμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
 πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς
 μέλποντο δυστάνων τεκῶν ἄλοχοι,

1009—1017. = 1018—1026.

1027—1036. = 1037—1046.

γὰρ in toi mutato. 985. ἐν τε τοῖς κακοῖς] ἐν κακοῖσι τε Hermannus.

988. τόδε MPC et a m. sec. V. τάδε pr. V. 991. Versus ab initio in codicibus antiquioribus defectus. Syllabae ἢ πρέσβυς supplatae in Flor. tribus recentibus coniectura incerta. In Havn. οἴκους τε τοῦσδε μ' ἐξηρημοῦσαν μαθῶν. Idem hand dubie voluit m. recentior quae in V adscripsit οἴκους τε τοὺς σ' ἐξηρημοῦσαν μαθῶν. 992. μετέλθῃ ex uno Par. recenti. μετέλθῃ ceteri. 994. μηδέν] μηδὲν M. ὅσ' Lobeckius] ὃς 1002. αἰτήσῃ] ἤτησεν Heimsoethius. 1009. ὦ Φοῖβ' ὁ — ἵπποις Ald. ἰὼ Φοῖβε — ἵπποισι codices. 1015. χέρ' Ἐνυαλίῳ τεκτοσύνας Bothius] χέρα τεκτοσύνας Ἐνυαλίῳ 1016. προσθέντες] προθέντες MAB. προσδόντες Hartungus. 1022. βασιλῆς Mathiae] βασιλῆς 1030. κέλευμ' MV. κέλευσμ' ceteri. 1035. ἔκτανεν (debebat κτάνεν ut Hermannus) Eeathius] κτεάνων 1038. ἀγόρους Barnesius cum schol.] ἀγορὰς ἀχόρους M. ἀγοραὶ (hoc ab m. rec.) V. ἀγοραὶ ἀγόρους PC. 1039. τεκῶν] τοκῶν VA, quod

ἐκ τ' ἔλειπον οἴκους πρὸς ἄλλον εὐνάτορ· οὐχὶ σοὶ μόνα δύσφρονες ἐπέπεσον, οὐ φίλοισι, λυπαί· νόσον Ἑλλάς ἔτλα νόσον·	1040	“ὄρατε τοῦτον, ὃς διαστείχει θεοῦ χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν, τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος δεῦρ' ἦλθε, Φοῖβον ναὸν ἐκπέροι θέλων;”	1095
διέβα δὲ Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας σκηπτὸς σταλάσων τὸν Ἄϊδα φόνον.	1045	καὶ τοῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν, ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ' ἔς τε βουλευτήρια ἰδία θ', ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν, φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.	1100
ΠΗ. Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστοροῦντί μοι σημήνατ'· ἥσθόμην γάρ οὐ σαφῆ λόγον ὥς δώματ' ἐκλιπούσα Μενέλειω κόρη φροῦδῃ τάδ'· ἦκω δ' ἐκαμθεῖν σπουδῇν ἔχων	1050	ἡμεῖς δὲ μῆλα, φυλλάδος Παρνασίας παιδεύματ', οὐδὲν τῶνδ' ἐπεπυσμένοι, λαβόντες ἡμεν, ἐσχάrais τ' ἐφέσταμεν ἔνν προζένοισι μάντεσιν τε Πυθικοῖς.	1105
ΧΟ. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἔμοι καλὸν κρύπτειν ἐν οἴσπερ οὔσα τυγχάνω κακοῖς· βασιλεία γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων.	1055	καὶ τίς τὸδ' εἶπεν “ὦ νεανία, τί σοι θεῷ κατευξώμεσθα; τίνος ἦκει χάριν;” ὁ δ' εἶπε “Φοῖβι τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ἤτησα γὰρ πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.”	1110
ΠΗ. τίνος φόβου τυχοῦσα; διαπέρανέ μοι. ΧΟ. πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐβάλῃ. ΠΗ. μὴν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων; ΧΟ. ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.	1060	κάνταυθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνεθ', ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς. ἔρχεται δ' ἀνακτόρων κρηπίδος ἐντός, ὡς πάρος χρηστηρίων εὐξαιτο Φοῖβῳ, τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις· τῷ δὲ Εἰρήρης ἀρ' ὑφειστήκει λόχος δάφνη σκiasθείς· ὦν Κλυταμνήστρας τόκος εἷς ἦν ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος.	1115
ΠΗ. ἔνν πατρί δ' οἴκους, ἥ τίνος λείπει μέτα; ΧΟ. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός. ΠΗ. ποῖαν περαινὼν ἐλπίδ'; ἥ γῆμαι θέλων; ΧΟ. καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδί πορσύνων μόρον. ΠΗ. κρυπτός καταστάς, ἥ κατ' ὅμμ' ἐλθὼν μάχῃ; ΧΟ. ἀγνοῖς ἐν ἱροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα.	1065	χωὶ μὲν κατ' ὅμματα στὰς προσέχεται θεῷ· οἱ δ' ἐδυθῆκτοῖς φασγάνοις ὠπλισμένοι κεντοῦσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα. χωρεῖ δὲ πρύμναν· οὐ γὰρ ἐς καιρὸν τυπεῖς ἐτύγχαν', ἐξέλκει δὲ, καὶ παραστάδος κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας ἔστη π' ἐν βωμοῦ, γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν, βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας, ἱστορῶν τάδε “τίνος μ' ἔκατι κτείνετ' ὀσεβεῖς ὁδοὺς ἦκοντα; ποῖας ὀλλυμαι πρὸς αἰτίας;” τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας ἐφθέγγετ', ἀλλ' ἐβαλλον ἐκ χειρῶν πέτραις. πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδοῦμενος προὔτεινε τεύχη κάφυλάσσετ' ἐμβολὰς ἐκείσε κάκεισ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερσί. ἀλλ' οὐδὲν ἦεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη, οἰστοί, μεσάγκυλ' ἐκλυτοί τ' ἀμφύβολοι, σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος. δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου βέλεμνα παιδός· ὡς δὲ νιν περιστάδον κύκλῳ κατῆχον, οὐ διδόντες ἀμύνοας, βωμοῦ κενώσας δεξιμῶν ἐσχάραν, τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηλῆδας ποδοῖν χωρεῖ πρὸς αὐτοὺς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες ἰέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν. πολλοὶ δ' ἐπιπτον μιγάδες ἐκ τε τραυμάτων αὐτοῖ θ' ὑπ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους, κραυγῇ δ' ἐν εὐφῆμοισι δύσφημος δόμοις	1120
ΠΗ. οἶμοι· τόδ' ἤδη δεινόν· οὐχ ὅσον τάχος χωρήσεται τις Πυθικῇ πρὸς ἐστίαν καὶ τάνθαδ' ὄντα τοῖς ἐκέῖ λέξει φίλοις, πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο; ΑΓΓΕΛΟΣ.	1070	ἰὼ μοί μοι· οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχας σοὶ τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότου.	1125
ΠΗ. αἰαί! πρόμαντις θυμὸς τι προσδοκᾷ. ΑΓ. οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδός, ὡς μάθης, γέρον Πηλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίων ξένου.	1075	ΠΗ. αἰαί! τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσης· ἔπαυσε σαιτόν. ΠΗ. οὐδὲν εἴμ'· ἀπωλόμην. φροῦδῃ μὲν αὐδῇ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω.	1130
ΧΟ. ᾧ ἄ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσης· ἔπαυσε σαιτόν. ΠΗ. οὐδὲν εἴμ'· ἀπωλόμην. φροῦδῃ μὲν αὐδῇ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω.	1080	ΑΓ. ἀκουσον, εἰ καὶ σοὶ φίλοις ἀμυναθεῖν χρήζεις, τὸ πραχθὲν, σὸν κατορθώσας δέμας.	1135
ΠΗ. ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις. πῶς δ' οἴχεται μοι παῖς μόνου παιδός μόνος; σήμαιν'· ἀκούσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.	1085	ΑΓ. ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοῖβου πέδον, τρεῖς μὲν φαεννάς ἡλίου διεξόδους θέα διδόντες ὅμματα· ἐξεπὶ μπλαμεν. καὶ τοῦθ' ὕποπτον ἦν ἄρ'· ἐς δὲ σωστάσεις κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ. Ἀγαμέμνονος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν εἰς οὓς ἐκάστω δυσμενεῖς ἡῦδα λόγους	1090

explicat schol., alteram memorans scripturam τευ-
χέων, ex τεκῶν corruptam.

1040. ἐκ τ' Brunckius] ἐκ δ' 1045. Φρυγῶν Her-
mannus] Φρυγῶν καὶ πρὸς] ἄπ' Hartungus.
1046. τὸν addidit Hermannus. 1058 ἀντὶ παιδός]
ἀντίποινα Nauckius. 1059. φόβῳ] φόνῳ Hartungus
(ut Lentingius v. 962.). 1062. περαινῶν] προτείνων
Nauckius. ἥ Kirchhoffius] ἥ 1063. πορσύνων]
πορσύνειν Hartungus. 1065. ἱροῖς D.] ἱεροῖς
1070. ἰὼ μοί μοι Ald. et, ut videtur, C. ὦμοι μοι ceteri.
1072. προσδοκᾷ MC. προσδοκῶ V. προσδοκῶν P.
1079. εἰ καὶ] εἰπερ Hermannus. φίλοις ἀμυνα-
θεῖν (ἀμυναθεῖν libri)] ἀμυναθεῖν φίλοις Hartungus.
1083. δ' om. PC.

1099. δόμοις] δρόμοις M et Flor. duo. 1100. Παρ-
νασίας L. Dindorfius] Παρνησίας 1102. ἡμεν Brun-
ckius] ἡμεν 1104. τόδ' tót Hermannus. 1105.
κατευξώμεσθα M. κατευξώμεθα P. κατευξόμεσθα ce-
teri. 1114. ἀρ' (ἀρ' eum γρ. αἰ. a m. sec. V) ὑφειστή-
κει] κρύφιος εἰστέκει Nauckius. 1115. σκiasθείς] πυ-
κασθείς Flor. tres. 1121. ἐξέλκει] I. e. extrahit
gladium e vagina. Sic recte intellexit Heathius.
1130. κάφυλάσσετ' Reiske] καὶ φυλάσσετ'. καὶ φυλάσ-
σεται βολὰς Lentingius. 1132. ἦεν] ἦνεν V (eum
γρ. ἦνεν a m. sec.) et plerique. 1134. σφαγῆς] σφα-
γείας V aliique. 1136. παιδός] ποδός M aliique non-
nulli. νιν C. μιν ceteri. 1143. ὑπ' αὐτῶν] ὑφ'
αὐτῶν Is. Vossius.

- πέτραισιν ἀντέκλαγξ'· ἐν εὐδία δέ πως 1145
 ἔστι φαεννοὶς δεσπότης στίλβων ὄπλοις,
 πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγγετο
 δεινόν τι καὶ φρικῶδες, ὥρσε δὲ στρατὸν
 στρέψας πρὸς ἀλκὴν. ἐνθ' Ἀχιλλέως πίτνει 1150
 παῖς ὀξυθήκῃ πλευρὰ φασγάνῃ τυπείς
 Δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὡς δὲ πρὸς γαίαν πίτνει,
 τίς οὐ σίδηρον προσφέρει, τίς οὐ πέτρον,
 βάλλον, ἀράσσω; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας 1155
 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων.
 νεκρὸν δὲ δὴ νιν κείμενον βωμοῦ πέλας
 ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκῳ ἀνακτόρων.
 ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χερσὶν
 κοιζομένῳ νιν σοὶ κατοικῶσαι γόσις
 κλαυσαί τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμήσαι τάφῳ. 1160
 τοιαυτὸ ὁ τοῖς ἄλλοις θεοσιζῶν ἀναξ,
 ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτῆς,
 δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρας Ἀχιλλέως.
 ἐμνημόνευσε δ' ὥσπερ ἄνθρωπος κακὸς,
 παλαιὰ νείκη. πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός; 1165
 ΧΟ. καὶ μὴν ὁδ' ἀναξ ἴδῃ φοράδῃ
 Δελφίδος ἐκ γῆς δώμα πελάζει.
 τλήμων ὁ παθὼν, τλήμων δὲ γέρον,
 καὶ σὺ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
 σκύμονον ἐς οἶκους, οὐχ ὡς σὺ θέλεις· 1170
 αὐτὸς τε κακοῖς πῆμασι κύρσας
 εἰς ἓν μοίρας ζυνέκυρσας.
 ΠΗ. ὦμοι ἐγὼ, κακὸν οἶον ὦρ' ὅδε,
 καὶ δέχομαι χερὶ δύμασιν ἁμοῖς.
 ἰὼ μοί μοι, αἰαί,
 ὦ πόλι Θεσσαλία, διολύλαμεν,
 οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι μοι τέκνα
 λείπεται οἶκος. 1175
 ὦ σχέτλιος παθέων ἄρ' ἐγὼ, φίλον
 ἐς τίνα βάλλον τέρφομαι αὐτάς;
 ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χέρες.
 εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων
 Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν.
 ΧΟ. οὗτός τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾷτ' ἂν, γέρον,
 θανῶν, τὸ σὸν τ' ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον. 1185
 ΠΗ. ὦ γάμος ὦ γάμος, δς τάδε δώματα
 καὶ πόλιν ὤλεσας ὤλεσας ἁμάν,
 αἰαί αἰαί. ὦ παῖ,
- 1173—1183. = 1184—1196.

1145. ἀντέκλαγξ'· ἐν εὐδία [Lentingius] ἀντέκλαγξεν
 εὐδία 1148. τι [Lentingius] τε 1149. στρέψας
 τρέψας Barnesius. 1151. ὅσπερ — ἄλλων] Haec
 verba ab interpolatore addita esse posse intellexit
 Hermannus. 1171. κύρσας] ἐκυρσας M et Flor. duo.
 Verbum ex fine versus proximi illatum, cuius loco aliud
 requiritur, velut πληγείς, de quo cogitavit Herwer-
 denus. 1174. δύμασιν ἁμοῖς] δύμασι θ' ἁμοῖς MV.
 δύμασι τ' ἁμοῖς A. 1176. πόλι Ald. πόλις codices.
 Θεσσαλία] Θεσσαλίας Flor. unus recens. διολύλα-
 μεν] ψυχόμεθ' addunt libri, quod delevit Hermannus.
 1178. λείπεται] λείπετ' ἐν APC. 1179. σχέτλιος
 παθέων] σχέτλια παθῶν PC. ἄρ' addidit Herman-
 nus. φίλον ἐς τίνα βάλλον τέρφομαι αὐτάς Her-
 mannus] εἰς τίνα δὴ φίλων (o superser. in A, i. e. φί-
 λων) αὐτάς βαλὼν (βάλλων Ald.) τέρφομαι 1184.
 οὗτός τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' οὗτος (μὲν οὖν κά)κ τῶνδ' P,
 literis μέν — κά in litura scriptis. 1187. καὶ πόλιν
 ὤλεσας ὤλεσας ἁμάν Hermannus] καὶ πόλιν ἑμάν (re-
 cete ἁμάν Ald.) ὤλεσας 1188. αἰαί αἰαί] αἰ quater in
 M, bis in aliis, addito in omnibus ἔξ vel ἔξ, quod de-
 levit Hermannus.

μήποτε σὺν λεχέων τὸ δυσώνυμον
 ὠφελ' ἐμὸν γένος ἐς τέκνα καὶ δόμον 1190
 ἀμφιβαλέσθαι
 Ἑρμιόνας Ἀΐδαν ἐπὶ σοί, τέκνον,
 ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι,
 μηδ' ἐπὶ τοῖσόννα φονίῳ πατρὸς
 αἷμα τὸ διογενὲς ποτε Φοῖβον 1195
 βροτὸς ἐς θεὸν ἀνάψαι.
 ΧΟ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ.
 θανόντα δεσπότην γόσις
 νόμῳ τῷ νερτέρων κατάρξω.
 ΠΗ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ. 1200
 διάνδιχ', ὦ τάλας ἐγὼ
 γέρων καὶ δυστυχὴς διακρύω.
 ΧΟ. θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράν.
 ΠΗ. ὦ φίλος, ἔλειπες ἐν δόμοις μ' ἔρημον,
 γέροντ' ἀπαῖδα νοσφίσας. 1203
 ΧΟ. θανεῖν θανεῖν σε, πρέσβυ, χρῆν πάρος τέκνων.
 ΠΗ. οὐ σπαράξομαι κόμαν,
 οὐκ ἐπιθήσομαι κάρα 1210
 κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλις πόλις,
 διπλῶν τέκνων μ' ἔστέρησε Φοῖβος.
 ΧΟ. ὦ κακὰ παθὼν ἰδὼν τε δυστυχὲς γέρον,
 τίν' αἰὼν' ἐς τὸ λοιπὸν ἔξεις; 1215
 ΠΗ. ἄτεκνος, ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν
 διαντλήσω πόνους ἐς Ἀΐδαν.
 ΧΟ. μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλυσαν θεοί.
 ΠΗ. ἀμπτάμενα τάμ' φροῦδα πάντα κείται
 κόμπων μεταρσίῳ πρόσω. 1220
 ΧΟ. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.
 ΠΗ. οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις,
 σκήπτρα τὰδ' ἔρρέτω π' ἰ γὰν,
 σὺ τ', ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
 πανώλεθρον γὰρ πίτνοντα μ' ὄψει. 1225

1197—1199. = 1200—1202.

1203—1213. = 1218—1225.

1214. 1215. = 1216. 1217.

1190. ἐμὸν γένος] ἐμοὶ γέρας Hermannus. 1195.
 Φοῖβον Barnesius] Φοῖβου 1197. 1200. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ
 P. In ceteris ὅττ— duplicato τ scriptum et syllaba to
 ter vel bis vel semel posita est. 1201. διάνδιχ', ὦ
 τάλας Heimsoethius in Prooemio Lect. Bonn. 1867/68.
 p. X.] διάδοχα (δ' ὡ addit A) τάλας 1202. καὶ δυστυ-
 χῆς] παιδοστερῆς Heimsoethius. 1205. ἔλειπες ἐν
 δόμῳ (δόμοις Hartungus)] δόμον ἔλειπες (vel ἔλιπες)
 Post ἔρημον separato versu additum in codicibus,
 execeptis Flor. duobus recentibus, ὦμοι μοι (ἰὼ μοί μοι
 Ald.) 1206. γέροντ' Matthiae] ταλαίπωρον ἐμὲ γέ-
 ροντ' 1208. θανεῖν duplex in A, simplex in ceteris:
 unde interpolatum θανεῖν σε πρέσβυ χρῆν πάρος τῶν
 σὺν τέκνων in P, et θανεῖν σε πρέσβυ χρῆν πάρος Πη-
 λεῦ τέκνων in Flor. duobus recentibus. 1210.
 ἐπιθήσομαι κάρα | κτύπημα — ὦ πόλις πόλις Her-
 mannus] ἐπιθήσομαι ἐμῷ | κάρα κτύπημα — ὦ πόλις
 1211. χειρὸς B. χερὸς ceteri. 1214. δυστυχὲς A.
 δυστυχὲς ceteri. γέρον] γέρων Havn. 1218. γά-
 μοισιν P. γάμοις ceteri. 1219. τάμ' addidit Her-
 mannus post φροῦδα collocatum ab ipso, ante φροῦδα
 ab Hartungo. 1220. κόμπων μεταρσίῳ Reiskius]
 κόμπῳ μεταρσίῳ 1222. οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις Her-
 mannus] οὐτε (οὐκέτι AP) μοι (vel οὐτ' ἐμοί) πόλις πό-
 λις 1223. σκήπτρα τὰδ' ἔρρέτω π' ἰ γὰν Hermannus]
 σκήπτρά τ' ἔρρέτω τὰδ' ἐπὶ γαίαν 1224. νύχια (γρ.
 βύθια B, quod superser. in A). μύχια Hermannus.
 1225. πανώλεθρον γὰρ πίτνοντά μ' ὄψει Hermannus] πα-
 νώλεθρον μ' ὄψει πίτνοντα (vel πιτνόντα, πιτνοῦντα)
 πρὸς γὰν

XO. ἰὼ ἰὼ.

τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
θείου; κοῦραι, λεύσσετ', ἀθρήσατε.
δαίμων ὅδε τις λευκὴν αἰθέρα
πορθμευόμενος τῶν ἵπποβότων
Φθίας πεδίῳ ἐπιβαίνει.

1230

ΘΕΤΙΣ.

Πηλεῦ, χάριν ὦν τῶν πάρος νυμφευμάτων
ἦκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.
καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παρεστώσιν κακοῖς
μηδέν τι λῖαν δυσφορεῖν παρήνεσα·
κάγῳ γάρ, ἦν ἄκλαυτ' ἐχρὴν τίκτειν τέκνα,
ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
Ἀχιλλέα τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.
ὦν δ' οὐνεκ' ἦλθον σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου.
τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον
θάψον, πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν,
Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος
φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας χερρός·
γυναῖκα δ' αἰχμαλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικήσαι, γέρον,
Ἑλένην ἑυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις,
καὶ παῖδα τόνδε, τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
λελειμμένον δὴ· βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
ἄλλον δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίας
εὐδαιμονοῦντας· οὐ γάρ ᾧδ' ἀνάστατον
γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κάμῳ, γέρον,
Τροίας τε· καὶ γάρ θεοῖσι τάκείνης μέλει,
καίπερ πεσοῦσης Παλλάδος προθυμία.
σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,

1235

1240

1245

1250

1253

1254. θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατὴρ τέκος,

1246. τῶν Barnesius] τὸν vel τῶνδ' 1248. Μο-
λοσσίας Hermannus] Μολοσσίαν 1251. τάκείνης
Lentingius] κάκείνης 1252. προθυμία] προμηθία PC
et γρ. B. 1254. Versus spurius, quem ἐν τοῖς πολ-
λοῖς τῶν ἀντιγράφων οὐ φέρεσθαι annotavit scholiasta.
τέκος] τόκος PC.

κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων 1255
ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
κάπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς ἑυνοικήσεις θεᾶ·
ἐνθεν κομίζων ἑρπὸν ἐκ πόντου πόδα
τὸν φίλτατον σοὶ παῖδ' ἐμοί τ' Ἀχιλλέα
ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοῦς
Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν ἐς θεόδητον πόλιν
νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονί,
ἐλθὼν παλαιᾷς χοιράδος κοῖλον μυχὸν
Σηπιάδος ἵζου· μίμνε δ', ἐς τ' ἂν ἐξ ἁλὸς
λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρηίδων χορὸν
ἔλθω κομιστήν σου· τὸ γάρ πεπρωμένον
δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζηνὶ γάρ δοκεῖ τάδε.
παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ·
πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
ψήφος κέκρανται, κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.

1260

1265

1270

ΠΗ. ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συσχοιμήματα,
Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
παύσω δὲ λύπην σοῦ κελευούσης, θεᾶ,
καὶ τόνδε θάψας εἴμι Πηλίου πτύχας,
οὐπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
κᾶτ' οὐ γαμείν δῆτ' ἐκ τε γενναίων χρεῶν
δοῦναί τ' ἐς ἐσθλοῦς, ὅστις εὖ βουλευεται,
κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμίαν ἔχειν,
μηδ' εἰ Ζαπλοῦτους οἴσεται φερνὰς δόμοις;
οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.

1275

1280

XO. πολλὰ μορφὰι τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί,
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἤγρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τότε πρᾶγμα.

1285

1272. τ' om. A. 1282. Ζαπλοῦτους] Ζαχρύσους
Stobaeus 72, 3. 1283. ἐκ θεῶν] ἐς τέλος Stobaeus
70, 10. qui hunc versum ex Antiopa affert.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΕΚΑΒΗ.
ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΤΡΩΙΑΔΩΝ.
ΤΑΛΟΤΒΙΟΣ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΕΛΕΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ταφῆς ἔσφαξαν, Ἀστυάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν, Ἑκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυναμένη καὶ τὸν Ἀστυάνακτα κηδεύσασα πρὸς τὰς Ὀδυσσέως ἤχθη σκηνὰς, τοῦτῃ λατρεύειν δοθείσα.

Aelianus V. H. 2, 8. Κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηκοστὴν ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς — Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῶ. τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμῆδει καὶ Τρωάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῶ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

“Ἦκυ λιπὼν Αἴγαιον ἀλμυρὸν βάθος
κόντον Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρήδων χοροὶ
κάλλιστον ἶχνος ἐξελίσσουσιν ποδός·
ἔξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα
Φοῖβός τε κἀγὼ λαῖνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόνσιν, οὐποτ’ ἐκ φρενῶν
εὖνοι’ ἀπέστη τῶν ἑμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργεῖου δορός
ὄλῳλε πορθηθεῖσ’. ὁ γὰρ Παρνάσιος
Φωκεὺς Ἐπειδὸς μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐγκύμον’ ἵππον τευχέων ξυναρμόσας
πύργῳν ἔπεμψεν ἐντόδς, ὀλέθριον βάρος·
ὄθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
δοῦρειος ἵππος, κρυπτόν ἀμπισχῶν δόρυ.
ἔρημα δ’ ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳν καπαρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς ἐρκείου θανῶν.
πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναὺς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε καὶ τέκν’ εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἱ τήνδ’ ἐπεστράτευσαν Ἑλληνες πόλιν.
ἐγὼ δὲ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
“Ἦρας Ἀθάνας θ’, αἷ ξυνεξεῖλον Φρύγας,
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμοὺς τ’ ἐμούς·
ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτῖδων
βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῖως
εἴληχ’ Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
ὅσαι δ’ ἄκλῃροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ’ εἰσὶ τοῖς πρῶτοισιν ἐξηρημέναι
στρατοῦ, ξὺν αὐταῖς δ’ ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς
Ἑλένη, νομισθεῖσ’ αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
τὴν δ’ ἀθλίαν τήνδ’ εἴ τις εἰσὶν ὀρέει,
πάρεστιν, Ἐκάβην κειμένην πυλῶν πάρος,
δάκρυα χέουσιν πολλὰ καὶ πολλῶν ὑπὲρ·
ἡ παῖς μὲν ἀμφὶ μνήμ’ Ἀχιλλείου τάφου
λάθρα τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη,
φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν’ ἦν δὲ παρθένον
μεθῆκ’ Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἀναξ,
τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ’ εὐσεβὲς
γαμεῖ βίαιως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
ἀλλ’, ὦ ποτ’ εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις,
ἔσστὸν τε πύργῳ· εἴ σε μὴ διώλεσε
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ’ ἂν ἐν βάθροις ἔτι.

ΑΘΗΝΑ.

ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἀρχιστον πατρός,

In hac fabula antiquioris recensiois teste uno
utimur codice Vaticano 909. (V), unoque interpolatae
Vaticano Palatino 287. (P.) Ceterorum usus fere nul-
lus fuit, quum Neapolitanus et, qui passim interpolatus
est, Havniensis ex Vaticano 909. vel, quod ad Havniens-
sem attinet, ex alio libro simillimo sint derivati, tres
alii vero ex Vaticano Palatino, in quo multa vitia levi-
ora Vaticani 909. ab correctore sunt emendata, alia
vero non pauca temerariis coniecturis depravata.

3. ποδός] ποδὶ Aristides vol. 1. p. 403. 6. ὀρ-
θοῖσιν] ὀρθοῖς V. 9. Παρνάσιος] Παρνάσιος V.
12. βάρος] βρέτας V. 13. κεκλήσεται] κληθήσεται P.
14. ἀμπισχῶν L. Dindorfius] ἀμπίσχων 15. ἀνάκτορα]
ἀγάματα superscr. in V. 17. ἐρκείου Musgravius]
ἐρκίου 23. θεοῦ] θεᾶς V. 24. Ἀθάνας] ἀθήνας V.
32. Τρωάδων] γρ. παρθένων V. 40. λάθρα] γρ. οἰκτρά,
ὃ καὶ ἄμεινον V. Utrumque correctorum esse videtur

μέγαν τε δαῖμον· ἐν θεοῖς τέ τιμιον,
λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος, προσεννέπειν; 50
ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ ξυγγενεῖς ὁμίλῃαι,
ἀνασσ’ Ἀθάνᾳ, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.
ΑΘ. ἐπήνεσ’ ὀργὰς ἡπίους· φέρω δὲ σοὶ
κοινούς ἐμαυτῇ τ’ ἐς μέσον λόγους, ἀναξ. 5
ΠΟ. μὴν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγελεῖς ἔπος, 55
ἣ Ζηνός, ἣ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
ΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ Τροίας οὐνεκ’, ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν, ὡς κοινήν λάβω.
ΠΟ. ἢ ποῦ νιν ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν
εἰς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; 60
ΑΘ. ἐκέισε πρῶτ’ ἀνελεθ’ κοινώσαι λόγους
καὶ ξυνθελήσεις ἂν ἐγὼ πράξαι θέλω;
ΠΟ. μάλιστ’· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν ἤλθες οὐνεκ’ ἣ Φρυγῶν. 15
ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐκθρῶς Τρώας εὐφράναι θέλω, 65
στρατῶν δ’ Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
ΠΟ. τί δ’ ὡδε πηδᾷς ἄλλοτ’ εἰς ἄλλους τρόπους,
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς δν ἂν τύχης;
ΑΘ. οὐκ οἶσθ’ ὕβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
ΠΟ. οἶδ’, ἡνίκ’ Αἴας εἴλκε Κασάνδραν βίᾳ. 70
ΑΘ. κούδεν γ’ Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ’ ἦκουσ’ ὕπο.
ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ’ Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δράσαι κακῶς.
ΠΟ. ἔτοιμ’ ὅπερ οὐκ εἶμι τάτ’ ἐμοί. δράσεις δὲ τί; 25
ΑΘ. δύστηνον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω. 75
ΠΟ. ἐν γῇ μενόντων ἢ καθ’ ἀλμυράν ἄλα;
ΑΘ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ’ ἀπ’ Ἰλίου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει δνοφώδῃ τ’ αἰθέρος φυσήματα,
ἔμοι δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραῦνιον, 80
σὺ δ’ αὐτὸ τὸν παράσχεις Αἴγαιον πόρον
τρικυμίας βρέμοντα καὶ δίναις ἄλδς,
πλήσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τάμ’ ἀνάκτορ’ εὐσεβῆιν 85
εἰδῶσ’ Ἀχαιοὶ θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.
ΠΟ. ἔσται τάδ’ ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται· ταραξῶ πέλαρος Αἰγαίας ἄλδς.
ἄκται δὲ Μυκόνου Δήλιοι τε χοιράδες
Σκυρὸς τε Λημνὸς θ’ αἱ Καφῆρειοι τ’ ἄκραι 90
πολλῶν θανόντων σώμαθ’ ἔξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ’ ἔρπ’ Ὀλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρός ἐκ χερῶν καταδόκει,
ὅταν στρατεύμ’ Ἀργεῖον ἐξῆι κάλως. 45
μῶρον δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθῶν πόλεις,
ναοὺς τε τύμβους θ’, ἱρὰ τῶν κεκμηκότων, 95
ἐρημία δοὺς αὐτὸς ὤλεθ’ ὕστερον.

ΕΚΑΒΗ.

ἄνα, δύσδαιμον, πεδόθεν κεφαλὴν
ἐπάειρε δέριγν τ’ οὐκέτι Τροία
τάδε καὶ βασιλεῖς ἔσμεν Τροίας. 100

pedem qui exciderat suppletiunt: Euripides fortasse
ἤδη scripserat.

55. ἀγγελεῖς] ἀγγέλλεις P. 62. συνθελή-
σεις] συμπονήσεις P. 64. ἡλθες οὐνεκ’] οὐνεκ’
ἡλθες P. 68. τύχης] τύχη P et Cyrius c.
Iulian. p. 175. 70. εἴλκε] εἴλε V. 71. γ’
om. V. 72. ἔπερσάν γ’] Victorius] ἐπέρσαντ’
75. δύστηνον] δύσνοστον P. 79. δνοφώδῃ D.]
γνοφώδῃ 80. φησὶ π. κ.] π. κ. λέγει schol. Lycophr.
382. 82. παράσχεις] πάρασχε V. 89. Μυκόνου]
μυκίνου V. 94. Ἀργεῖον Canterus] Ἀργεῖον 95.
ἐκπορθῶν Hartungus] ἐκπορθεῖ 96. ἱρὰ D.] ἱρὰ
98. δύσδαιμον] δυσδαίμον V. κεφαλὴν] κεφαλὰ V.
Utrumque explicat schol. 99. τ’ addidit Hartungus.

μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
 πλεί κατά πορθμόν, πλεί κατά δαίμονα,
 μηδὲ προσίστη πρῶραν βίотου
 πρὸς κύμα πλέουσα τύχαισιν.
 αἰαῖ αἰαῖ.
 τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχην,
 ἢ πατρίς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
 ὦ πολλὺς ὄγκος ζυστελλόμενος
 προγόνων, ὥς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
 τί με χρή σιγᾶν, τί δὲ μὴ σιγᾶν;
 τί δὲ θρηνῆσαι;
 δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
 ἄρθρων κλισίας, ὥς διακείμαι
 νῦτ' ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσ'.
 οἶμοι κεφαλῆς, οἶμοι κροτάφων
 πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἰλίξει
 καὶ διαδοῦναι νῦτον ἄκανθαι
 εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων
 ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
 μοῦσα δὲ χαῦτη τοῖς δυστήνοισι,
 ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
 πρῶραι ναῶν ὠκείαι,
 ἴλιον ἱερὰν αἰ κῶπαις ἄλα
 διὰ πορφυροειδῇ καὶ λίμνας
 Ἑλλάδος εὐόρμους
 αὐλῶν παιᾶνι στυνῶ
 συρίγγων τ' εὐφθόγγων φωνῶ
 βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηρτήσασθ' ἐν
 Τροίας κόλποις,
 τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
 στυνᾶν ἄλοχον, Κάστορι λῶβαν,
 τῷ τ' Εὐρύτῳ δυσκλείαν,
 ἃ σφάζει μὲν τὸν πεντήκοντ'
 ἀροτῆρ' ἀτέκνων, ἐμὲ τὰν μελέαν δ'
 ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
 ὦμοι θάκουσ οὖς θάσσω
 σκηναῖς ἐφέδρους Ἀγαμεμνονίαις.
 δούλα δ' ἄγομαι γραῖς ἐξ οἴκων,
 κουρᾶ πενθήρει
 κρατ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
 ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχεῶν Τρώων
 ἄλοχοι μέλειαι, μέλειαι κοῦραι
 122—137. = 138—152.

103. προσίστη] προσίστω V. Per ἀνθίστασο
 explicat schol. 108. συστελλόμενος Victorius] συ-
 στελλομένων 111. θρηνῆσαι] μὴ θρηνῆσαι V.
 113. κλισίας] κλίστος P. 114. στερροῖς Havn. στε-
 ροῖς V. στέρνους P. ταθεῖσ' Ald. ταθείσα codices:
 unde Hermannus νῦτ' ἐν στερροῖσι ταθείσα 120. χ'
 αὐτῇ P. καὐτῇ V et schol. 123. ἄλα | διὰ πορφυρο-
 ειδέα καὶ λίμνας Hartungus] δι' ἄλα πορφυροειδέα καὶ
 λιμένας. δι' ἄλα πορφυροειδῇ ex hoc loco Hesychius.
 κῶπαισιν | δι' ἄλα τε πορφυροειδέα λιμένας θ' Her-
 mannus. 127. εὐφθόγγων Ald. εὐφθόγγων codices.
 φωνᾶ Ald. et fortasse P. φωναῖς V. 128. πλε-
 κτὰν] πλεκτὰς, Musgravius. 129. ἐν Τροίας κόλποις
 Hartungus] αἰ αἰ Τροίας ἐν κόλποις 131. μετανισ-
 σόμεναι] μετανισσόμεναι V. 133. δυσκλείαν Nauckius
 (quem v. Stud. Eurip. 2. p. 136.)] δύσκειαν 135.
 τέκνων, ἐμὲ τὰν μελέαν δ' Lentingius] τέκνων Πρία-
 μον ἐμὲ τε τὰν μελέαν ἐκάβαν (ἐκάβην Ald.) 138.
 οὖς] οἶους V. 139. ἐφέδρους Hermannus] ἐφεδρος
 Ἀγαμεμνονίαις Valckenarius] ἀγαμεμνονεῖαις
 140. δούλα δ'] δούλ' V. 141. κουρᾶ Bothius] κουρᾶ
 ἑυρήκει (ex Ale. 427.) cum schol. πενθήρει] πεν-
 θήρη P cum schol. 144. Alterum μέλειαι addidit Her-
 mannus, deleto quod ante κόραι in libris legitur καί.

καὶ δύσνυμφοι, τύφεται ἴλιον,
 αἰάζωμεν.
 μάτηρ δ' ὥσει πτανοῖς κλαγγὰν
 ὄρνις ἐξάρξω ἡγὼ μολπὰν
 οὐ τὰν αὐτὰν οἶαν δὴ
 σκήπτρῳ Πριάμου διεριδομένα
 ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίας
 εὐκόμποις ἐξήρχον θεοῦς.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 Ἐκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωυῖσσεις;
 ποῖ λόγος ἦκει; διὰ γὰρ μελάρων
 ἄϊον οἰκτους οὖς οἰκτίζει,
 διὰ δὲ στέρνων φόβος αἴσσει
 Τρῳάσιν, αἰ τῶνδ' οἴκων εἴσω
 δουλείαν αἰάζουσιν.
 EK. ὦ τέκνον, Ἀργείων πρὸς ναυσὶν
 κινεῖται κωπῆρης χεῖρ.
 HM. οἱ ἡγῶ, τί θέλουσ'; ἢ ποῦ μ' ἤδη
 ναυσθλώσουσιν πατρίας ἐκ γᾶς;
 EK. οὐκ οἶδ', εἰκάζω δ' ἄταν.
 HM. ἰὼ ἰὼ.
 μέλειαι μόχθων ἐπακουσόμεναι
 Τρῳάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων.
 στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.
 EK. αἰαῖ,
 μὴ νῦν μοι τὰν βακχεύουσιν
 Κασάνδραν πέμψητ' ἔξω,
 αἰσχύναν Ἀργείοισιν,
 μαινάδ', ἐπ' ἄλγει δ' ἀλγυνθῶ.
 Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεις,
 δύστανοι δ' οἱ σ' ἐκλείποντες
 καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.
 HM. οἶμοι. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
 τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσόμενα,
 βασίλεια, σέθεν, μὴ με κτείνειν
 δόξ' Ἀργείων κείται μελέαν,
 ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
 στέλλονται κινεῖν κῶπας.
 EK. ὦ τέκνον, ὀρθρεύουσιν ψυχὰν
 ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκα.
 HM. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κήρυξ;
 τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων;
 EK. ἐγγὺς που κείσαι κλήρου.
 HM. ἰὼ ἰὼ.
 τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτῶν
 ἢ νησαίαν ἄξει χώραν
 153—175. = 176—196.

145. καὶ addit Ald., om. codices. δύσνυμφοι]
 δύσνυμφοι Havn. et P. 146. αἰάζωμεν] αἰάζομεν
 V. 147. ὥσει] ὥς εἰ τις P. 148. ὄρνις D.] ὄρνισιν
 ὅπως 149. δὴ Hartungus] ποτὲ δὴ 150. ποδὸς]
 παιδὸς V. 153. 162. ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ] Xo. libri. Corre-
 ctum ex schol. 156. φόβος] τάρβος Seidlerus.
 160. τέκνον (ut v. 182.) Hartungus] τέκν' ναυσὶν
 Kirchhoffius] ναῦς ἤδη 162. οἱ ἡγῶ Kirchhoffius] οἱ
 ἡγῶ τλάμων. Hartungus τί θέλουσ' delere maluit.
 μ' ἤδη] γε δὴ P. 163. πατρίας D.] πατρῴας
 ἐκ] ἐπὶ P. 166. κομίσασθ' Ald. κομίζεσθ' codices.
 169. αἰαῖ D.] ἔξω βακχεύουσιν Ald. ἐμβακχεύου-
 σαν codices. 170. πέμψητ' ἔξω] ἔξω πέμψητ' Nau-
 ckius. 172. ἄλγει] ἄλγισι P. αἰσχυνθῶ P. αἰ-
 σχυνθῶ ἰὼ V. 173. Τροία Τροία Hartungus] ἰὼ
 τροία τροία 174. σ' ἐκλείποντες Burgesius] σ' ἐκ-
 λιπόντες V. σε λιπόντες P. 177. ἐπακουσόμενα]
 ἐπακουσόμεναι V. 182. ὀρθρεύουσιν] ὀρθρεύου-
 σαν legit scholiasta: unde ἦλθες pro ἦλθον Hartun-
 gus. Fort. ὀρθρεύουσα. 184. HM. Seidlerus] Xo.
 hic et infra. 187. Φθιωτῶν (i. e. Φθιωτῶν) P. Φθι-
 ωτῶν V. ἄξει] ἤξει P.

δύστανον πόρσω Τροίας;
 ΕΚ. φεύ φεύ.
 τῷ δ' ἄ τλάμων ποῦ ποῦ γαίης
 δουλεύσω γραῦς, ὡς κηφὴν,
 δειλαία νεκροῦ μορφά,
 νεκύνω ἀμενηνὸν ἄταλμ', ἢ
 τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ',
 ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας
 ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς;
 ΧΟ. αἰαὶ αἰαί. ποίοις δ' οἴκτοις
 τὰν σὺν λῦμαν ἑξαιάζεις;
 οὐκ Ἰδαίοις ἰστοῖς κερκίδα
 δινεύουσ' ἑξαλλάξω.
 νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,
 νέατον· μόχθους ἔξω κρείσους,
 ἢ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων —
 ἔρροι νῦξ αὐτὰ καὶ δαίμων —
 ἢ Πειρήνας ὕδρευσομένα
 πρόπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.
 τὰν κλεινὰν εἶθ' ἔλθοιμεν
 Θησέως εὐδαίμονα χώραν·
 μὴ γὰρ δὴ δῖαν τ' Εὐρώτα,
 τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας,
 ἔνθ' ἀντάως Μενέλα δούλα,
 τῷ τὰς Τροίας πορθητῇ.
 τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
 κρηπὶδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
 ὄλβω βριθεὶν φάμαν ἦκουσ'
 εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ·
 τὰδε δευτέρᾳ μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
 Θησέως Ζαθέαν ἐλθεῖν χώραν.
 καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου
 Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
 Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω
 καρύσσεσθαι στεφάνοις ὀρετᾶς·
 τὰν τ' ἀγχιστεύουσιν γὰν
 Ἰονίῳ ναίον πόντῳ,
 ἂν ὑγραίνει καλλιστεύων
 ὁ Ξανθὸν χαίταν πυρσαίνων

197—213. = 214—229.

189. πόρσω D.] πόρσω V. πόρρω P. 190. ποῦ
 ποῦ Ald. ποῦ πᾶ V. ποῦ παί P. 191. ὡς κηφὴν Seid-
 lerus] ὡς κηφὴνα V. ὡς σκηφὴν Ἄ P. 193. ἀμενη-
 νὸν ἄταλμ', ἢ | τὰν V. ἀμενηνὰ P. 194. παρὰ] παρὰ
 τε V. 197—234. choro tribuit Havn. 197. 198. Hecubae,
 199. 200. choro, 201—228. Hecubae, 229—231.
 choro V. 197. 198. choro, 199—206. Hecubae, 207. 208.
 choro, 209—228. Hecubae, 229—231. choro tribuit P.
 Schol. ad v. 197. δύναται πρὸς τὴν Ἑκάβην, ἴν' ἢ οὐ-
 τω, πῶς αὐτάρκως δύνασαι τὰ κατὰ σέ θρηνηῖσαι;
 197. αἰ quater V, bis P. 198. ἑξαιάζεις (ἑξετάσεις
 Ald. et fortasse P)] ἑξαιάζουσ' Hermannus, probata in
 praecedentibus Seidleri coniectura αἰαί, ποίοις δ' οἴ-
 κτοις τὰν σὺν | καὶ ἐμὰν λῦμαν —. Non magis satisfacit
 Hartung's coniectura, αἰαί· ποίοισιν δ' οἴκτοις τὰν
 ἐμὰν λῦμαν ἑξαιάξω; etsi duas sententias recte distin-
 xit. Nec verbum ἑξαιάζειν usquam alibi legitur.
 199. ἰστοῖς Ald. ἰστοῖσι codices. 201. 202. νέατον
 Seidlerus (νέατος Heatlius)] νέα τοι 202. μόχθους
 μόχθους δ' Seidlerus. 204. αὐτὰ Seidlerus] αὐτὰ
 206. πρόπολος D. in Annot. Oxon.] πρόσπολος. In P
 interpolatum πρόσπολος οἰκτρά. 210. δὴ δῖαν] ἐν
 δῖαν γ' P. 211. τὰν ἐχθίσταν] τὰς ἐχθίστας Hartung-
 us. 215. εὐκαρπείᾳ Burgesius] εὐκαρπία 224.
 καρύσσεσθε V. κηρύσσεσθαι P. στεφάνοις] τ' addit
 P. 224. ναῖον D. (ναῖεσθαι H. Stephanns)] ναῦτα
 V. ναῦται P. 226. ἂν] τὰν Nauckius. 227. πυρ-
 σαίνων] πυρσεύων P.

Κράθις, Ζαθέαις παγαῖσι τρέφων
 εὐανδρὸν τ' ὀλβίζων γὰν.
 καὶ μὴν Δαναῶν ὄδ' ἀπὸ στρατιᾶς
 κῆρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίης,
 στεῖχει ταχύπου ἴχνος ἑξανύων.
 τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ
 Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ἡδῇ.
 ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.
 Ἑκάβη, πυκνὰς γὰρ οἰσθὰ μ' ἐς Τροίαν ὁδοὺς
 ἐλθόντα κῆρυξ' ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ,
 ἐγνωσμένος δέ καὶ πάροισέ σοι, γύναι,
 Ταλθύβιος ἦκω, καινὸν ἀγγέλλων λόγον.
 ΕΚ. τότε τὸδ', ὦ φίλαι γυναῖκες, — ὁ φόβος ἦν πάλαι.
 ΤΑ. ἦδη κεκλήρωσθ', εἰ τὸδ' ἦν ὑμῖν φόβος.
 ΕΚ. αἰαί. τίν' ἢ
 Θεσσαλίας πόλιν Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;
 ΤΑ. κατ' ἀνδρ' ἐκάστη κοῦχ ὁμοῦ λελόγχατε.
 ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχῆς Ἰλιάδων
 μένει;
 ΤΑ. οἶδ'. ἄλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
 ΕΚ. τοῦμὸν δέ τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος, ἔννεπε, τλάμονα
 Κασάνδραν;
 ΤΑ. ἑξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
 ΕΚ. ἢ τῇ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα δούλαν; ἰὼ μοί μοι
 ΤΑ. οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
 ΕΚ. ἢ τὰν τοῦ Φοῖβου παρθένον, ἣ γέρας ὁ
 χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον Ζῶαν;
 ΤΑ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
 ΕΚ. ῥίπτε, τέκνον, Ζαθέους [στολμούς.
 κληῖδας καὶ ἀπὸ χροῶς ἐνδυτῶν στεφάνων ἱεροῦς
 ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
 ΕΚ. τί δ', ὁ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος,
 ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἰστορεῖς;
 ΕΚ. τῷ πάλος ἔξευξεν;
 ΤΑ. τύμβω τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
 ΕΚ. ὦ μοι ἐγὼ. τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν.
 225. ἀτὰρ τίς ὄδ' ἢ νόμος ἢ τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλ-
 λάνων;
 ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.
 ΕΚ. τί τὸδ' ἔλακες; ἄρα μοι ἀέλιον λεύσσει;
 ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων.
 ΕΚ. τί δ', ἃ τοῦ χαλκεομήτορος Ἑκτορος δάμαρ,

228. παγαῖσι Seidlerus] πηγαῖσι 236. Ἀχαικοῦ
 Ald. ἀχαικοῦ codices. 238. ἀγγέλλων Havn. ἀγγέ-
 λων V. ἀγγελῶν P. 239. τὸδ', ὦ Seidlerus] τὸδε
 Post γυναῖκες duae exciderunt syllabae, fortasse
 πάρεσθ'. γυναῖκες] Τρωάδες P. 240. εἰ P. εἰς
 V. 242. πόλιν Hartungus] πόλιν ἢ ἢ P. ἢ
 καὶ V. 246. οἶδ' ἄλλ' σὺ δ' αὐθ' Nauckius.
 247. δέ addit Ald., om. codices. τοῦμὸν δὴ τίς ἔλαχε
 Nauckius. ἄρ' addit P, om. V. 250. Hunc quoque
 versum dochmiacum trimetrum fuisse verisimile est.
 Primi vero dochmiū, ut nunc haec scripta leguntur,
 tanto improbabilius forma est, quān non difficile fue-
 rit meliorem versum facere, velut τί φῆς; ἢ Λακαῖνα
 νύμφα δούλαν; ἰὼ, ἰὼ μοί μοι. Adiectivū Λακεδαιμό-
 νιος nulla sunt apud tragicos exempla, Λακαῖνα vero
 frequens apud Euripidem. 254. Ζῶαν D.] Ζῶαν
 255. κόρης] κοῦρης V. 257. κληῖδας P. κλειῖδας V.
 καὶ ἀπὸ] καὶ om. V. 259. αὐτῇ] αὐτῇ V.
 260. τί δ' ὁ Musgravius] τί δέ τὸ V. τί δέ τὸν P.
 τέκος D.] τέκος ποῦ μοι 263. τῷ D.] ταύτην (ταύ-
 ταν P.) τῷ 265. ὦ μοι οἶμοι V. 268. ἔχει] ἔχει V.
 269. Versus non integer. Videtur trimeter doch-
 miacus fuisse. 271. ἃ — Ἀνδρομάχα D.] ἢ — ἀνδρο-
 μάχη χαλκεομήτορος] χαλκεομήτορος V. χαλκεο-
 μέτορος P. Correxit Kirchhoffius ex gl. Hesychii, χαλ-

Ἄνδρομάχα τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;
 ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
 ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος, ἃ τριτοβάμονος χερὶ 275
 δευομένα βάκτρον γεραιῷ κάρῃ;
 ΤΑ. Ἰθακος Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἀναξ δούλην σ' ἔχειν.
 ΕΚ. ἔῃ,
 ἄρασσε κῖρτα κούριμον,
 ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειῶν.
 ἰὼ μοί μοι.
 μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δουλεύειν,
 πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δάκει,
 δς πάντα τὰκείθεν ἐνθάδ'
 ἀντίπαλ' αὐθὺς ἐκείσε διπτύχῳ γλῶσσῃ
 φίλα τὰ πρότερ' ἄφιλα τιθέμενος πάντων.
 γοᾷσθ' ἡμ', ὦ Τρωάδες· βέβακα
 δύσποτμος, οἴχομαι
 τάλαιν', ἃ δυστυχεστάτῳ
 προσέπεσον κλήρῳ.
 ΧΟ. τὸ μὲν σὺν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἡμᾶς τύχας
 τίς ἄρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
 ΤΑ. ἴτ', ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεῶν
 ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
 ἐς χεῖρα δούς νιν εἴτα τὰς εἰληγμένας
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτῖδων ἄγῳ.
 ἔα, τί πεύκης ἔνδον ἴσταται σέλας;
 πῖμ' πρᾶσιν ἢ τί δρῶσι Τρωάδες μυχοὺς,
 ὡς ἔξαγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς 300
 πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα,
 θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοῦλεῦθερον
 ἐν τοῖς τοιοῦτοις δυσλόφως φέρεи κακά.
 ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
 ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἡμ' αἰτίαν βάλη. 305
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, οὐ πῖμ' πρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἡμῇ
 μαινάς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.
 ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
 ἄνεχε πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγῳ,
 ἰδοὺ ἰδοὺ,
 λαμπάσι τόδ' ἱερόν.
 μακάριος μὲν ὁ γαμέτας,
 ~~~~~
 μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικὸς λέκτροις
 κατ' Ἄργος ἃ γαμουμένα.
 Ὑμῖν, ὦ Ὑμέναι' ἀναξ.
 ἐπεὶ σὺ, μήτηρ, ἐπὶ δάκρυσιν
 γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε 315

308—324. = 325—340.

φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
 ἐγὼ δέ γ' ἐπὶ γάμοις ἑμοῖς
 ἀναφλέγῳ πυρὸς φῶς 320
 ἐς αὐτὰν, ἐς αἴγλαν,
 διδοῦσ', ὦ Ὑμέναιε, σοί,
 διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος,
 παρθένων ἐπὶ λέκτροις ἃ νόμος ἔχει.
 πάλλε πόδ' αἰθέριον, ἀναγ' ἀναγε χορὸν,
 εὐὰν εὐοῖ,
 ὡς ἐπὶ πατρὸς ἑμοῦ
 μακαριωτάταις τύχαις.
 ὁ χορὸς ὅσιος,
 ἄγε σὺ Φοῖβ' νιν· κατὰ σὸν ἐν δάφναις
 ἀνάκτορον θυηπολῷ, 325
 Ὑμῖν, ὦ Ὑμέναι', Ὑμῖν.
 χόρευε, μήτηρ, ἀναγέλασον,
 ἔλισσε τᾶδ' ἐκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
 φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
 βοάτε τὸν ὑμέναιον εὖ
 μακαρίας αἰοδαῖς
 ἱακχαῖς τε νύμφαν.
 ἴτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν
 κόραι, μέλπετ' ἑμῶν γάμων
 τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν. 330
 ΧΟ. βασιλεία, βακχεύουσιν οὐ λήγει κόρην,
 μὴ κούφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
 ΕΚ. Ὕψαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
 ἀτὰρ λυγρὰν γε τήνδ' ἀναθύσσεις φλόγα,
 ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἶμοι, τέκνον,
 ὡς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς σ' οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
 γάμους γαμίσσθαι τοῦσδ' ἐδόξαζόν ποτε.
 παράδος ἑμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
 μαινάς θοάζουσ', οὐδὲ σ' αἱ τύχαι, τέκνον,
 σοφὴν ἔθηκαν, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταῦτ' αἰνεῖς. 335
 ἐσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
 τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρωάδες, γαμηλίοις.
 ΚΑ. μήτηρ, πύκαζε κράτ' ἐμὸν νικηφόρον
 καὶ χαῖρε τοῖς ἑμοῖσι βασιλικὸς γάμοις
 καὶ πέμπε, κἂν μὴ τὰμά σοι πρόθυμά γ' ἦ,
 ὅθι βίαιως· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,
 Ἑλένης γαμῆ με δυσχερέστερον γάμον
 ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ.
 κτενῷ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους
 ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἑμοῦ· 340
 ἀλλ' αὐτ' ἑάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
 δς ἐς τράχλητον τὸν ἐμὸν εἰσι χᾶτέρων,
 μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὗς οὐμοὶ γάμοι

κεομήστορος· ἰσχυρόφρονος (χαλκεομίστωρ, ἰσχυροφρό-
 ρος codex).

275. τριτοβάμονος] τριβάμονος V et schol. χερὶ Ald.
 χερὶ VP. 277. Ἰθακος Nauekius] Ἰθάκης 278.
 ἔῃ D.] ἔῃ 282. τε addit Ald., om. codices. 287.
 φίλα τὰ πρότερ' ἄφιλα Seidlerus] ἄφιλα τὰ πρότερα
 φίλα 289. γοᾷσθ' ἡμ', ὦ Τρωάδες, βέβακα Hartungus]
 γοᾷσθ', ὦ Τρωάδες, με' βέβακα 291. ἃ ante τάλαινα
 delevit Seidlerus. τάλαιν' ἃ Ald. τάλαινα ἃ P. τά-
 λαινα V. 296. ἐς χεῖρα Ald. εἰς χεῖρας codices.
 δούς νιν] δῶμεν V. δῶ νιν Hartungus. εἰληγμένας
 Heathius] εἰλεγμένας 298. ἴσταται V. αἴθεται P.
 300. μέλλουσαι P et schol. μέλλουσι V. 301.
 αὐτῶν Brodaeus] αὐτῶν 308. φέρε schol. et schol.
 Arist. Av. 1717. φέρω libri et schol. Aristoph. Vesp.
 1317. 309. ἰδοὺ ἰδοὺ post τόδ' ἱερόν lectum transpo-
 suit Hermannus. ἰοὺ ἰοὺ Musgr. Post 310. libri Ὑμῖν
 ὦ Ὑμέναι' ἀναξ. Delevit Hermannus et μὲν addidit
 post μακάριος. 311. ~~~~~ μακάριος ὅδε Her-
 mannus. 315. δάκρυσιν Hermannus] δάκρυσιν καὶ
 316. πατρίδα τε | φίλαν] καὶ φίλαν | πάτρην Hermannus.

319. δέ γ' Hermannus] τόδ' 322. σοί] σὺ V.
 324. Verba παρθένων ἐπὶ λέκτροις ante διδοῦσ' ὦ Ἑκάτα
 φάος lecta in libris transposita auctore schol. 325.
 ἀναγ' addidit Hermannus. ἀναγε] ἀνεχε P.
 326. εὐὰν εὐοῖ] εὐ ἂν εὐ οἱ libri. 329. σὺ] σοί V.
 νιν Musgravius] νῦν 330. Duplex scriptura, θυη-
 πολῷ et θυηπόλῳ, apud schol. 331. Ὑμῖν Seid-
 lerus] ὦ Ὑμῖν 332. ἀναγέλασον] ἀναγε πόδα
 σὸν P. 335. βοάτε τὸν ὑμέναιον εὖ Fixius] βοά-
 σατ' εὖ τὸν ὑμέναιον ὦ 337. ἱακχαῖς Seidlerus] ἱα-
 χαῖς 338. ὦ] ἔξω V. 341. Schol. ταῦτά τινες τῷ
 Ταλθυβίῳ, τινὲς δὲ τῷ χορῷ ἐπιμερίζουσιν. 344. λυ-
 γρὰν] πικρὰν P. 346. σ' addidit Hartungus.
 350. σοφὴν ἔθηκαν] ἐσωφρονήκας' libri. Correx-
 it Hartungus ex fragm. Cresphontis (455. ed. Nauek.) αἱ
 τύχαι δέ με — σοφὴν ἔθηκαν. 351. δάκρυα P (et
 schol. qui δάκρυα ἀνταλλάττετε). δάκρυσιν V. 355.
 Suspecta γε particula. 356. βίαιως] αἰσῖας V.
 357. δυσχερέστερον] δυστυχέστερον P. 361. ἀλλ'
 αὐτ' Musgravius] ἀλλὰ τ', quod per τινὰ explicat schol.
 Legit igitur ἀλλ' ἄττ'. ἄλλας τ' P.

θήσουσιν, οἰκων τ' Ἀτρώως ἀνάστασιν·
 πόλιν δὲ δειῶν τῇδε μακαριωτέραν 365
 ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔνθεος μὲν, ἀλλ' ὅμως
 τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων,
 οἳ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν
 θηρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.
 ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ
 τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν
 τέκνων ἀδελφῶ δούς γυναικὸς οὐνεκα,
 καὶ ταῦθ' ἐκούσης κοῦ βία λελήλεσαν.
 ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίου,
 ἔθνησκον, οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι, 375
 οὐδ' ὑπὶ πύργου πατρίδος· οὐς δ' Ἄρης ἔλοι,
 οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χερσὶν
 πέπλοις ξυνεστάλησαν, ἐν ἑξέῃ δὲ γῇ
 κείνται. τὰ δ' οἶκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐρίγνετο·
 χῆραί τ' ἔθνησκον, οἳ δ' ἀπαίδες ἐν δόμοις,
 ἄλλως τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τάφους
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἶμα γῇ δωρήσεται.
 ἡ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
 σιγὰν ἄμεινον τάσχα, μὴδὲ μοῦσά μοι
 γένοιτ' ἀοιδὸς ἣτις ὑμνήσει κακά. 385
 Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὐς δ' Ἄρης ἔλοι,
 νεκροὶ γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὑπο
 ἐν γῇ πατρώα περιβολὰς εἶχον χθονὸς,
 χερσὶν περιστάλιντες ἐν ἑρῇ ὑπο.
 390 ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 αἰεὶ κατ' ἡμᾶρ ζὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ὦκουν, Ἀχαιοὶς ὦν ἀπήσαν ἡδοναί.
 τὰ δ' Ἐκτορὸς σοι λύπρ' ἄκουσον ὡς ἔχει·
 395 δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανών.
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἵεις ἐξεργάζεται·
 εἰ δ' ἦσαν οἶκοι, χρηστός ἔλαθεν ἂν γεγώς.
 Πάρις τ' ἔρηνε τὴν Διὸς, γήμας δὲ μὴ,
 σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
 φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ· 400
 εἰ δ' ἐς τὸδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχροὺς πόλει
 καλῶς δλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.
 ὦν οὐνέκ' οὐ χρὴ, μήτερ, οἰκτεῖρην σε γῆν,
 οὐ τὰμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
 καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ. 405
 XO. ὡς ἡδῶς κακοῖσιν οἰκείοις γελᾶς,
 μέλπεις θ' ἂ μέλπουσ' οὐ σαφῇ δεῖξεις ἴσως.
 TA. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάχκευσεν φρένας,
 οὐ τὰν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
 τοιαῖοις φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
 410 ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκίμασιν σοφὰ
 οὐδὲν τι κρείσσω τῶν τὸ μὴδὲν ἦν ἄρα.
 ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἀναξ,
 Ἀτρώως φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
 μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ,
 415 ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτρήσῃμιν.
 καὶ σοὺ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,

367. γ' ἔξω] δ' ἐκτός schol. ad Orest. 268. 368. Κύπριν] πόλιν P. 381. ἄλλως Tyrwhittus] ἄλλοις 382. αὐτοῖς] αὐτῶν P. 384. σιγὰν] δ' addit Kirchhoffius. 387. Ἄρης ἔλοι] ἔλοι δόρυ P, coniectura non mala, quum Ἄρης ἔλοι ex v. 376. illatum esse possit. 388. γ' δ' P. 396. ἵεις] ἦεις Antiatt. Bekkeri p. 99, 4. Reete ἵεις apud Hesychium. Schol. γρ. ἦρεις (i.e. ἡ ἔρεις). 397. ἔλαθεν ἂν γεγώς] ὦν ἐλάνθανεν P et Chr. P. 1658. 398. τ'] δ' P. 399. κῆδος] κῆδος V et Chr. P. 1660. et schol. εἶχεν P et schol. et Chr. P. εἶδεν V. 402. δυσκλεές] δυσκλεής V. 404. οὐ] ἦ P. 409. οὐ τὰν Hermannus] οὐκ ἂν V. οὐκουν P. 417. σοὺ Hermannus] σοὶ

Ἀργεῖ' ὄνειδῃ καὶ Φρυγῶν ἐπαϊνέσεις
 ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'. ἔπου δέ μοι
 πρὸς ναὺς, καλὸν νύμφεμα τῷ στρατηλάτῃ. 420
 σὺ δ', ἡνίκ' ἂν σε Λαρτίου χρήζῃ τόκος
 ἄγειν, ἔπεσθαι· σὺ φρονος δ' ἔσει λάτρις
 γυναικὸς, ὡς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
 KA. ἡ δεινὸς ὁ λάτρις· τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα
 κήρυκες; ἐν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς 425
 οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρεταί;
 σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
 ἤξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
 οἳ φασιν αὐτὴν εἰς ἐμ' ἡρμηνευμένοι
 αὐτοῦ θανέσθαι; τᾶλλα δ' οὐκ ὄνειδιώ. 430
 δῶστηνος, οὐκ οἶδ' οἶά νιν μὲν παθεῖν·
 ὡς χρυσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
 δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη
 πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ' ἔξεταί μόνος πάτραν
 * * * * *
 οὐ δὴ στενὸν δίαυλον ὦκισται πέτρας 435
 δεινὴ Χάρυβδις, ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης
 Κύκλωψ, Λιγυστίς θ' ἡ σὺν μορφώτρια
 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἄλμυρᾶς ναυάγρια,
 λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἡλίου θ' ἄγναι βόες,
 αἱ σάρκα φωνήεσαν ἥσουσιν ποτε, 440
 πικρὰν Ὀδυσσεὶ γῆρυν. ὡς δὲ συντέμω,
 ζῶν εἰς ἑς Ἀἶδην, κάκφυγῶν λίμνης ὕδωρ
 κάκ' ἐν δόμοισι μυρὶ' εὐρήσει μολῶν.
 ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἔξακοντίζω πόνους;
 στείχ' ὅπως τάχιστ' ἐς Αἶδου νυμφίῳ γημώμεθα.
 ἡ κακὸς κακῶς ταφήσει νυκτὸς, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ, 445
 ὡ δόκῶν σεμνὸν τι πράσσειν, Δαναῖδων ἀρχηγέτα.
 κάμει τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
 ὕδατι χειμάρρῃ ρέουσai νυμφίου πέλας τάφου
 θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
 ὦ στέφει τοῦ φίλτατος μοι θεῶν, ἀγάματ' εὖα,
 χαίρετ'· ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροισ' ἡγαλλόμην.
 ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὡς ἔτ' οὐσ' ἀγνὴν
 453 χροά
 δῶ θοαῖς αὖραις φέρεσθαι σοι τὰδ', ὦ μαντεῖ' ἀναξ.
 ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν
 με χρὴ;
 οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἰστίοις καταδοκῶν,
 ὡς μίαν τριῶν Ἐρινὺν τῆσδὲ μ' ἐξᾶξεν χθονός.
 χαίρε μοι, μήτερ, δακρύσης μὴδὲν· ὦ φίλῃ πατρίς
 οἳ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ χῶ τεκῶν ἡμᾶς πατήρ,
 οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'· ἦξω δ' ἐς νεκροὺς νικη-
 460 φόρος
 καὶ δόμους πέρσας· Ἀτρεῖδων, ὦν ἀπωλόμεσθ' ὕπο.
 XO. Ἐκάβης γεραιὰς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
 δέσποιναν ὡς ἄναυδος ἐς πέδον πίτνει;
 οὐκ ἀντιλήψεσθ'; ἡ μεθήσεται, ὦ κακαί,
 γραῖαν πεσοῦσαν; αἶρετ' εἰς ὄρθον δέμας. 465
 EK. ἑατέ μ', οὗτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραι,
 κείσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια

421. ἡνίκ' ἂν σε] ἦν καὶ σέ V. 433. ἐκπλήσας] ἀντλήσας P. 434. Lacunam post hunc versum indicavit Heathius. 436. ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης] ὠμοβροστορειβάτης P: unde Scaliger ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης. 442. ζῶν εἰς] καὶ ζῶν V. Αἶδην] ἄδου P. 444. ἐξακοντίζω] ἐξαντίζω V. 445. γημώμεθα] γαμώμεθα V. 447. ἀρχηγέτα] στρατηλάτα P. 452. ἐκλέλοιφ' ἐκλέλοιπα δ' V. 455. ποῖ — ποῖ] ποῖ — ποῦ V. τοῦ στρατηγοῦ] τῶν Ἀτρεῖδων Cicero Ep. ad Att. 7, 3. 456. οὐκέτ' ἂν] οὐκέτι Hartungus. αὖραν] οὐρον legit schol. 457. Ἐρινὺν (i.e. Ἐρινύων) P. Ἐρινύων. 459. χῶ] καὶ ὁ V. 460. ἦξω] ἦκω V. 463. ἐς πέδον] εἰς ἄδην P. 465. δέμας] πάλιν P.

πάσχω τε καὶ πέπονθα κάτι πείσομαι.
 ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς ἑυμάχους,
 470 ὅμως δ' ἔχει τι σῆμα κικλήσκειν θεοὺς,
 ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι τάρ' αὖτ' ἔξασαι φίλον·
 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλεῖον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
 ἤμεν τύραννοι καὶ τυράνν' ἐγὼ μᾶλλον,
 475 κἀνταυτ' ἀριστεύοντ' ἐγὼ νῆα μιν τέκνα,
 οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν,
 479 κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶν,
 τρίχας τ' ἐμήτην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν,
 καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
 κλύουσι· ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἑρκείῃ πυρᾷ,
 πόλιν θ' ἄλοῦσαν. ἅς δ' ἔθρεψα παρθένους
 485 εἰς ἀζῖωμα νυμφίων ἑξαιρέτων,
 ἄλλοισι θρέψας· ἐκ χερῶν ἀφῆρέθην,
 κοῦτ' ἔξ ἐκείνων ἑλπίς ὡς ὀφθῆσμαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαι ποτε.
 τὸ λοιπὸν δὲ θριγκὸς ἀθλίω κακῶν,
 490 δούλῃ γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι.
 ἃ δ' ἐστὶ γῆρα τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
 τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
 κλῆδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἔκτορα,
 ἢ σιτοποιεῖν κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν
 495 ῥυσοῖσι νῦν τοῖς βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
 τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροᾷ
 πέπλων λακίσματα, ἀδόκιμ' ὀλβίους ἔχειν.
 οἱ γὰρ τάλαινα, διὰ γάμῳ μιάς δύο
 γυναικὸς οἶων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι.
 500 ὦ τέκνον, ὦ ξύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς,
 οἷας ἔλυσας ἑυφοραῖς ἄγνευμα σόν.
 σύ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
 ὡς οὔτε μ' ἄρσῃ οὔτε θήλειᾳ σπορὰ
 πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
 505 τί δῆτ' αὖ μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίω ὕπο;
 ἄγετε τὸν ἄβρον δῆποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
 νῦν δ' ὄντα δοῦλον, σιτιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ
 πέτρινα τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ
 510 δακρύοις καταξαναθείσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
 μηδὲνα νομίζετ' εὐτυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ.

ΧΟ. ἀμφὶ μοι Ἴλιον, ὦ
 Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
 ἄεισον ἐν δακρύοις

477. οὐ Τρῳᾶς οὐδ' Ἑλληνίς οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἂν ποτε.

511—530. = 531—550.

471. τις ἡμῶν] βροτῶν τις Hartungus. 474.
 ἤμεν τύραννοι] ἢ μὲν τύραννος Elmsleius ad Soph. Oed.
 R. 588. ἡμῶν τύραννος Arsinis (p. 96, 5. ed. Bak. sive
 in Walzii Rhet. vol. 9, p. 581.) codex Paris. Vid. L.
 Dindorf. ad Xen. Cyrop. p. 268. ed. Oxon. κὰς D.]
 κείς 477. 478. Eieci versus spurios, in quibus H.
 Stephanus οὐς pro οὐ scripsit, quod οἷους dicendum
 fuisse. οὐ etiam apud Arsinem. 479. κἀκεῖνά τ'
 εἶδον] καὶ ταῦτ' ἐπείδον Arsinis cod. Paris. 480.
 τ'] δ' P. τύμβοις] τύμβον P. 482. ἤκουον, ἀλλὰ
 τοῖσδ' ἐπείδον ὄμμασι Arsinis. τοῖσδε δ' εἶδον]
 τοῖσδ' εἶδον P. 483. ἐρκείμ Musgravius] ἐρκίμ
 490. Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι] εἰς δόμους ἀφίξομαι P.
 493. κλῆδας] κλειδας V. 498. γάμῳ μιάς δύο D.] γά-
 μων (γάμον P.) μιάς ένα 507. χαμαιπετῇ] χαμερπητῇ
 V. χαμαιριφῇ Nauckius. 509. δακρύοις] ἀκραις vel
 πέτροις Hartungus. 513. ἄεισον ἐν δακρύοις] Aut hic
 versus aut 532. πύκα ἐν οὐρείᾳ (οὐράνια Havn.) corru-

ψδὸν ἐπικήδειον·
 νῦν γὰρ μέλος ἐς Τροίαν ἱακχήσω,
 515 τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνας
 Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
 ὅτ' ἔλιπον ἵππον οὐράνια
 βρέμοντα, χρυσοφάλαρον, ἔνοπλον ἐν πύλαις
 Ἀχαιοί·
 520 ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
 Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς,
 ἴτ', ὦ πεπαυμένοι πόνων,
 τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ἔδανον
 525 Ἰλιάδι διογενεῖ κόρα.
 τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
 τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
 κεχαρμένοι δ' αἰοδαῖς
 530 δόλιον ἔσχον ἄταν.
 πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
 πρὸς πύλας ὠμάθη,
 πύκα ἐν οὐρείᾳ
 ἔεστον λόχον Ἀργείων
 καὶ Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δῶσων
 535 χάριν ἄζυγος ἀμβροτοπώλου·
 κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνιοις, ναὸς ὡσεὶ
 σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα
 λάϊνα δάπεδά τε φόνια πατρίδι Παλλάδος θέσαν
 θεᾶς.
 540 ἐπὶ δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
 νύχιον ἐπεὶ κνέφους παρήν,
 Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
 545 Φρύγιά τε μέλεα, παρθένου δ'
 ἄριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
 βοᾶν ἔμελλον εὐφρον· ἐν
 δόμοις δὲ παμφαῖς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
 550 ἔδωκεν ὕπνῳ.
 ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν
 τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον
 Διὸς κόραν ἔμελπόμαν
 555 χοροῖσι· φοινία δ' ἀνὰ
 πτόλιν βοᾷ κατεῖχε περ-
 γάμων ἔδρας· βρέφει δὲ φίλι-
 α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-
 τρὶ χεῖρας ἐποτημένας·
 560 λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἀρης,

ptus, cui strophiciens exaequari potest, si scribatur ἐν
 δακρύοις ἄσον, quod tamen non satis probabile.

514. ἐπικήδειον ex schol. et Hesychio s. h. v.] ἐπι-
 τήδειον 516. ἱακχήσω Seidlerus] ἱαχῆσω 518.
 ὀλόμαν Musgravius] ὀλοῖμαν 519. ἔλιπον] ἔλειπον
 V. 522. ἀνὰ δ' ἐβόασεν] ἀνὰ δ' ἐβόασεν Hartungus.
 Illud est ap. Hesych. s. v. ἀνὰ δ' ἐβόασε 525. ἀνά-
 γετε] ἄγετε V. 527. νεανίων Bothius] νεανίδων
 532. Vid. ad v. 513. 534. θεᾷ P. θέα V. i. e. θεᾷ,
 quod legit schol. 535. χάριν Ald. καὶ χάριν P.V.
 536. ἀμβροτοπώλου Musgravius] ἀμβροταπώλου V.
 ἀμβρότα πώλου schol., ὡς ἱππότα, ἴν' ἡ ἀμβρότου πώ-
 λου. 537. ἀμφιβόλοις λίνιοις] Schol. καθάπερ ναὸς
 σκάφος κλωστοῦ λίνου ἀμφιβόλοις, ὅ ἐστι σχοινίοις,
 οὕτως ἐπὶ τὸν ἵππον ἐπέβαλον: unde κλωστοῦ — λίν-
 οιο Kirchhoffius. ὡσεὶ Matthiae] ὡς εἰς 539.
 φόνια Ald. φοινία codices. πατρίδι] τε πατρίδι V.
 541. ἐπὶ ἐν V. 542. νύχιον] νύκτερον Hermannus.
 ἐπεὶ Hermannus] ἐπὶ 547. βοᾶν Matthiae] βοᾶν τ'
 ἐν] ἐνὶ V. 550. ἔδωκεν ὕπνῳ] Verba, ut videtur,
 interpolatoris lacunam explentis, quae eodem modo
 scripta legit scholiasta. ἀπέδωκεν ὕπνῳ Hermannus.
 554. κόραν Seidlerus] κόραν Ἀρτεμιν

κόρας ἔργα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
Φρυγῶν, ἐν τε δεινίοις
καράτομος ἐρημία
νεανίων στέφανον ἔφερον
Ἑλλάδι κουροτρόφῳ,
Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος.
Ἐκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
Ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθηνομένην;
παρὰ δ' εἵρεσι μαστῶν ἔπεται
φίλος Ἀστυάναξ, Ἐκτορος ἱνις.
ποῖ ποτ' ἀπήνης νῶτοισι φέρει,
δύστηνε γύναι, πάρεδρος χαλκείος
Ἐκτορος ὀπλοῖς σκύλοις τε Φρυγῶν
δοριθηράτοις,
οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτης
στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἀχαιοὶ δεσπότηι μ' ἄγουσιν.
ΕΚ. ὦ μοι. ΑΝ. τί παῖαν ἔμῳν στενάζεις
ΕΚ. αἰᾶ. ΑΝ. τόνδ' ἀλγέων
ΕΚ. ὦ Ζεῦ. ΑΝ. καὶ εὐφορὰς
ΕΚ. τέκεα, ΑΝ. πρὶν ποτ' ἦμεν.
ΕΚ. βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία
ΑΝ. τλάμων. ΕΚ. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.
ΑΝ. φεῦ φεῦ. ΕΚ. φεῦ δῆτ', ἐμὰς τ'
ΑΝ. ὦ μοι. ΕΚ. λαμπρὰ τύχα
ΑΝ. πόλεος, ΕΚ. ἂ καπνοῦται.
ΑΝ. μόλοις, ὦ πόσις, μοι,
ΕΚ. βοᾷς τὸν παρ' Αἶδα
παῖδ' ἐμὸν, ὦ μελέα.
ΑΝ. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ.
ΕΚ. σύ τοι, λῦμ' Ἀχαιῶν,
τέκνων δῆποτ' ἁμῶν
πρεσβυγενὲς Πριάμῳ,
κοιμῶσαι μ' ἐς Αἶδου.
ΑΝ. οἶδε πόθοι μεγάλοι, σχέτλι' αἶ τάδε πάσχομεν
ἄλγῃ,
οἰχομένης πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κείται,

577—581. = 582—585.

586—587. — 588 a — 588 d.

590—595. = 596—603.

565. νεανίων Bothius] νεανίδων 566. κουρο-
τρόφῳ] κουροτρόφον V. 567. πένθος] πένθη P.
568. τήνδ' τὴν V. 572. Ἐκ. ante ποί delevit Kirch-
hoffius. 573. δύστηνε D.] δύστανε 575. Φθιώ-
της D.] Φθιώτας 578. ὦ μοι Seidlerus] ἰὼ μοι μοι
(οἶμοι schol.) ἐμῶν — τόνδ' Hermannus] ἐμὸν —
τῶνδ' 579. αἶ αἶ (debebat αἰαῖ) — ὦ Ζεῦ Seidlerus]
αἶ αἶ αἶ — ἰὼ 582. βέβακ' Seidlerus] βέβακεν
583. ἐμὰς τ' Hermannus] ἐμῶν 584. ὦ μοι D.] κακῶν,
quod interpolatoris esse vidit Hermannus. λαμπρὰ
Hermannus] οἰκτρά γε 585. πόλεος — πόσις Seid-
lerus] πόλεως — πόσι 588 a. σύ τοι Seidlerus] σύ τε
ὦ. Verba σύ τοι λ. Ἀ. Andromachae continat, verba
τέκνων — πρεσβυγενὲς Πριάμῳ Hecubae, postrema
κ. μ' ἐς Αἶδου Andromachae tribuit Hermannus. In
libris omnia haec Hecubae sunt. 588 b. δῆ ποθ'
ἁμῶν (debebat δῆ ποτ' ἁμῶν) Seidlerus] δέσποθ' ἁμῶν
588 c. Πριάμῳ Musgravius] Πρίαμῳ 590. οἶδε
πόθοι μεγάλοι choro, proxima usque ad δακρύω (v. 596).
Andromachae, νῦν — ὄρας choro, reliqua usque ad v.
603. Hecubae tribuit V. Correxuit Seidlerus Verba
οἶ δὲ π. μ. choro etiam schol. tribuit. ΕΚ. οἶδε — ΑΝ.
ἐπὶ — δακρύω. ΑΝ. ὦ πατρί — ΕΚ. καὶ ἐγὼ δόμον —
ἀλγέων Hermannus. σχέτλι' αἶ Hermannus] σχέτλια

δυσφροσύναισι θεῶν· ὁ δὲ σὸς γόνος ἔκφυγεν
Ἄϊδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε πέργῃα Τροίας.
σώματα δ' αἱματόεντα θεᾷ παρὰ Παλλάδι νεκρῶν
γυφὶ φέρον τέταται, Ζυγὰ δ' ἤνυσσε δούλια Τροία.
ΕΚ. ὦ πατρίς, ὦ μελέα, καταλειπομένην σε δακρύω,
νῦν τέλος οἰκτρὸν ὄρας, καὶ ἐμὸν δόμον, ἐνθ' ἔλο-
χεύθη. 597
ὦ τέκν', ἐρημόπολις μάτηρ ἀπολείπεται ὑμῶν.
οἶος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη
δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται ἀμετέροισι
δώμασιν, οὐδ' ὁ θανῶν ἀδάκρυτ' ἐπιλάθεται ἀλ-
γέων. 603
ΧΟ. ὡς ἥδ' ἀδάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
θρήνων τ' ὄδυρμοι μοῦσά θ', ἢ λύπας ἔχει. 605
ΑΝ. ὦ μήτηρ ἀνδρὸς, ὃς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἐκτορος, τὰδ' εἰσορᾷς;
ΕΚ. ὄρω τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὸ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
ΑΝ. ἀγρόμεθα λεία ζῦν τέκνω, τὸ δ' εὐγενὲς
ἐς δούλον ἦκει, μεταβολὰς τοιάσδ' ἔχον. 610
ΕΚ. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι κάπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
ΑΝ. φεῦ φεῦ.
ἄλλος τις Αἶας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χᾶτερα. 615
ΕΚ. ὦν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμὸς ἐστὶ μοι·
κακῶ κακὸν γὰρ εἰς ἀμιλλαν ἔρχεται.
ΑΝ. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
ΕΚ. οἱ γ' ὦ τάλαινα· τοῦτ' ἐκεῖν' ὁ μοι πάλοι
Ταλθύβιος αἰνίγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές. 620
ΑΝ. εἶδόν νιν αὐτὴ κάποβάσα τῶνδ' ὄχων
ἔκρυψε πέπλοισι κάπεκοψάμην νεκρόν.
ΕΚ. αἰᾶ, τέκνον, σὼν ἀνοσίων προσφαγμάτων.
αἰαῖ μάλ' αὐθις, ὡς κακῶς διόλλυσται. 625
ΑΝ. ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
ΕΚ. οὐ ταυτὸν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ καταθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν, τῷ δ' ἐνεισιν ἐλπίδες.
ΑΝ. [ὦ μήτηρ, ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
ἀκουσον, ὡς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί.] 630
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρείσσον ἐστὶ καταθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἡσθημένος·
ὁ δ' εὐτυχῆσας ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
ψυχὴν ἀλάτῃ τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. 635
κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς

592. ὁ δὲ] ὅτε V. ἔκφυγεν Ald. ἐφυγε codices.
593. σώματα δ' αἱματόεντα θεᾷ π. Π. Hermannus]
αἱματόεντα δὲ θεᾷ π. Π. σώματα 597. ἐμὸν] ἐγὼ P.
599. ἐρημόπολις Seidlerus] ἐρημος πόλις
δώμασιν, οὐδ' ὁ θανῶν ἀδάκρυτ' ἐπιλάθεται ἀλγέων
Hermannus] δόμοισιν, ὁ θανῶν δ' ἐπιλάθεται ἀλγέων
ἀδάκρυτος 604. πεπραγόσι] πεπονθόσι P et Sto-
baeus 122, 4. 606. Ἀργείων] Fort. Ἀργείους
609. τὸ Elmsleins] τὰ 611. τοιάσδ' P.
616. μοι] τις Chr. P. 41. 620. ἐκεῖν' ὁ Fixius] ἐκεῖνο
622. κάπεκοψάμην] κάπεκλαυσάμην Nauckius.
623. αὐτὴ κάποβάσα] αὐτὴν ἀποβάσα V. 629. 630.
Seelus versus per se non reprehendendus, sed ineptis-
simos hunc loco: quod perspexit Matthiae, qui priorem
ex alia tragoedia illatum iudicabat. Videntur autem
lacunae explenda caussa illati esse. 630. ἐμβάλω]
ἐμβάλω Ald. et Stobaeus 120, 1. 633. ἡσθημένος]
ἡσθημένος Hermannus. 636. κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ
οὐκ P. ἐκείνη δ' ὁμοίως ὡς οὐκ V. ὥσπερ μὴ ἰδοῦσα
in annot. scholiastae.

τέθνηκε, κοῦδέν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
 ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας
 λαχοῦσα πλείστον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
 ἃ γάρ γυναιεῖ σώφρον' ἔσθ' ἠρῆμένα,
 ταῦτ' ἔξεμάχθουν Ἐκτορος κατὰ στέγας.
 [πρῶτον μὲν, ἔνθα κὰν προσῇ κὰν μὴ προσῇ
 ψόγος γυναιεῖν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλεκται
 κακῶς ἀκοῦειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,
 τούτου παρεῖσα πόθον ἔμιμον ἐν δόμοις,
 εἴσω τε μελάρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη
 οὐκ εἰσπερούμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
 οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί,
 γλῶσσην τε στήν ὅμα θ' ἥσυχον πόσει
 παρῆχον· ἥδη δ' ἀμέ χρὴν νικᾶν πόσιν,
 κείνῃ τε νίκην ὧν μ' ἐχρὴν παριέναι.]
 καὶ τῶνδε κληδῶν ἐς στράτευμ' Ἀχαιικὸν
 ἔλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
 Ἀχιλλεύς με παῖς ἐβουλήθη λαβῆναι
 δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
 [κεῖ μὲν παρώσασ' Ἐκτορος φίλον κάρα
 πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
 κακὴ φανοῖμαι τῷ θανάτῳ· τόνδε δ' αὖ
 στέργους', ἐμαυτῆς δεσπότης μισήσομαι.
 καίτοι λέγουσιν ὡς μὴ εὐφρόνη χαλᾷ
 τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
 ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις ἀνδρα τὸν πρὸς
 καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.
 ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ
 τῆς εὐντραφείσης βράδιως ἔλξει ζυγόν.
 καίτοι τὸ θηριῶδες ἀφθογγόν τ' ἔφω
 εὐνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.]
 σὲ δ', ὦ φίλ' Ἐκτορ, εἶχον ἀνδρ' ἀρκοῦντά μοι
 εὐνέσει, γένει, πλοῦτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν·
 ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων
 πρῶτος τὸ παρθένοιον ἐξεύξω λέχος.
 καὶ νῦν ὀλῳας μὲν σὺ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
 πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος ἐς δούλον ζυγόν.
 ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἡγεῖ κακῶν;
 Πολυζένης ὀλεθρον, ἦν καταστένης;
 ἐμοὶ γὰρ οὐδ', ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
 εὐνεστιν ἑλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
 πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἔστι καὶ δοκεῖν.
 ΧΟ. ἐς ταυτὸν ἥκεις εὐμφορὰς· θηρνοῦσα δὲ
 τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῷ.
 ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὕτω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
 γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
 ναῦταις γάρ ἦν μὲν μέτριος ἢ χεῖμων φέρειν,
 προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
 ὃ μὲν παρ' οἴαχ', ὃ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβῶς,
 ὃ δ' ἀντλον εἶργων ναὸς· ἦν δ' ὑπερβάλλῃ
 πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχη
 παρείσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.
 οὕτω δὲ κἀγὼ πόλλ' ἔχουσα πῆματα
 ἀφθογγὸς εἰμι καὶ παρεῖσ' ἐὼ στόμα·
 νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.

638. τῆς] τῆς τ' Αἰδ. 639. πλείστον] Sic schol. le-
 gisse videtur. πλέον libri: quod πλέον λαχοῦσα scri-
 bendum foret. 642—651. seclisut Seidlerus. 646. τε
 om. V. 650. ἥδη Cobetus] ἥδιν 652. 702. 863. 1017.
 Ἀχαιικὸν Αἰδ. ἀχαιικὸν codices, ut videtur, quod ad v.
 702. 863. 1017. annotatum de V. 659. στέργους' Burge-
 sius] στρυγὸς 656—667. seclisut D. 665. ἔλξει
 ἔλκει P. 674. ἡγεῖ Fixius] ἔχειν 682. γραφῇ P
 et schol. et Chr. P. 623.] γραφῇ V. 686. ναὸς]
 νηὸς V. 687. τύχη] φορὰ Chr. P. 628. 688. παρ-
 εῖσαν] παρήκαν Chr. P. 629. 689. ἔχουσα — ἐὼ]
 ὀρώσα — ἔχω Hartungus.

EURIPIDES.

ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἐκτορος τύχας
 ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
 τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
 φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σὴν τρόπων.
 κὰν δρῆς τάδ', ἐς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους
 καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἄν.
 ἀλλ', ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
 τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαιικὸν λάτρην
 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
 ΤΑ. Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ' Ἐκτορος δάμαρ,
 μὴ με στυγῆσης· οὐχ ἐκὼν γὰρ ἄγγελῷ
 Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἄγγέλματα.
 ΑΝ. τί δ' ἔστιν; ὡς μοι φρομίων ἄρχει κακῶν.
 ΤΑ. ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς εἶπω λόγον;
 ΑΝ. μὴν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
 ΤΑ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπότην ποτέ.
 ΑΝ. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
 ΤΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως σοὶ βράδιως εἶπω κακά.
 ΑΝ. ἐπῆνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλὰ.
 ΤΑ. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὡς πύθη κακὸν μέγα.
 ΑΝ. οἴμοι, γάμων τόδ' ὡς κλύω μείζον κακόν.
 ΤΑ. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλληνι λέγων
 ΑΝ. αἰαὶ μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
 ΤΑ. λέξας ὀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός·
 ΑΝ. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτοῦ πέρι.
 ΤΑ. ῥῖμαι δὲ πύργων δεῖν ὅσε Τρωικῶν ἄπο.
 ἀλλ' ὡς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανεῖ,
 μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐφρῶς δ' ἄλγει κακοῖς,
 μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύειν δόκει.
 ἔχεις γὰρ ἄλκιον ὕδαμῃ· σκοπεῖν δὲ χρή·
 πόλις τ' ὀλῳε καὶ πόσις, κρατεῖ δὲ σὺ,
 ἡμεῖς τε πρὸς γυναικα μάρνασθαι μίαν
 οἰοί τε· τούτων οὐνεκ' οὐ μάχης ἔραν,
 οὐδ' αἰσχρὸν οὐδὲν οὐδ' ἐπίφρονόν σε δρᾶν,
 οὐτ' αὖ σ' Ἀχαιοὶς βούλομαι ρίπτειν ἄρας.
 εἰ γὰρ τι λέξεις ὦ χολώσεται στρατὸς,
 οὐτ' ἂν ταφεῖη παῖς δδ' οὐτ' οἴκτου τύχοι.
 σιγῶσα δ' εὐ τε τὰς τύχας κεκτημένη
 τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις,
 αὐτὴ τ' Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχαις.
 ΑΝ. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
 θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπῶν.
 ἡ τοῦ πατρὸς δὲ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν,
 ἡ τοῖσιν ἄλλοις γίνεταί σωτηρία,
 τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ ἐς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
 ὦ λέκτρα τὰμὰ δυστυχῇ τε καὶ γάμοι,

698. Τροία μέγιστον ὠφέλημ', ἴν' οἱ ποτε
 ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες ὕστερον πάλιν
 κατοικήσιν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι.

693. γάρ] μὴ P. σώσει Havn. σώση VP.
 698—700. Eice versus quos et verba et sententia non
 scriptos esse ab Euripide produnt, quod de secundo et
 tertio etiam Nauckius animadvertit Stud. Eurip. 2. p.
 147. 698. Τροία] τρώας P. οἱ ποτε Αἰδ. εἰ
 ποτε codices. 699. ἐκ σοῦ] ἐξ οὐ P. ὕστε-
 ρον] Ἴλιον P. 711. αὐτὸν] αὐτοῦ V. 713.
 καλὰ] κακά V. 714. σὸν] τὸν V. 715. γάμων]
 κακῶν Nauckius. 720. δεῖν Iacobsius] δεῖ
 723. ἰσχύειν] ἰσχύειν V. 726. ἡμεῖς τε πρὸς —
 οἰοί] ἡμῖν τε πῶς — οἶον Nauckius. 729. Ἀχαιοῖς]
 Ἀχαιῶν V. 730. ὦ Havn. correctus. ὦν VP.
 732. τὰς τύχας κεκτημένη] ταῖς τύχαις κεκτημένη
 Hartungus. 737. 738. delet Nauckius. Versus alter
 legitur in fragm. Alexandri 59, 2., priori similis est
 Hippol. 1390. 737. ἀπώλεσεν] ἀποκτενεῖ P et Chr.
 P. 1515.

- οἷς ἦλθον ἐς μέλαθρον Ἐκτορός ποτε,
οὐ σφάριον υἱὸν Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν,
ἀλλ' ὡς τυράννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνει' κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχει πέπλων,
745 νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας ἐσπίτνων ἐμάς;
οὐκ εἰσιν Ἐκτωρ κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξανελθῶν, σοὶ φέρων σωτηρίαν,
οὐ ξυγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχύς Φρυγῶν·
750 λυγρὸν δὲ πῆδημ' ἐς τράχηλον ὑψόθεν
πεσῶν ἀνοίκτως πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διὰ κενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
755 μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους.
νῦν, οὐ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἔλυσ' ἐμοῖς νύτοισι καὶ στόμ' ἄρμωσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἑλληνες κακά,
760 τί τόνδε παῖδα κτείνειτ' οὐδὲν αἵτιον;
ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὐ ποτ' εἴ Διὸς,
πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἴτα δὲ Φθόνου,
Φθόνου τε Θανάτου θ', ὅσα τε γῇ τρέφει κακά.
765 [οὐ γάρ ποτ' αὖθις Ζηῆν' ἐκφῦσά σ' ἐγώ,
πολλοῖσι κῆρα βαρβάρους Ἑλλησι τε.]
ὄλοιο· καλλίστων γάρ ὁμμάτων ἀπο
αἰσχροῦς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἀλλ' ἄρετε, φέρετε, ῥίπτειτ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
770 δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἔκ τε γάρ θεῶν
διολλύμεσθα, παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἄν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτειτ' ἄθλιον δέμας
καὶ ῥίπτειτ' ἐς ναῦν· ἐπὶ καλὸν γάρ ἔρχομαι
ὑμέσων, ἀπολέσασα τοῦμαιτιῆς τέκνον.
775 ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίου ἀπώλεσας
μῆς γυναικὸς καὶ λέχους στύγνου χάριν.
ΤΑ. ἄγε, παῖ, φίλιον πρόσπυγμα μεθεῖς
μητρὸς μογεράς βαιὲ πατρίων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
780 λαμβάνειτ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρή
κηρυκεῦν, ὅστις ἀνοικτος
καὶ ἀναδείξῃ τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.
785 ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλῶμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ κάρω. τί πάθω; τί σ' ἐγώ,
δύσμορε, δράσω; τὰδε σοι δίδομεν
- πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους·
τῶνδε γάρ ἄρχομεν· οἱ γὰρ πόλεως,
790 οἴμοι δὲ σέθεν· τί γάρ οὐκ ἔχομεν,
τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανοῦδ' αἰ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;
ΧΟ. μελισσοτρόφου Σαλαμίνος ὦ βασιλεῦ Τελαμῶν,
795 νάσου περικύμονος οἰκίσας ἔδραν
τὰς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἴν' ἐλάας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκὰς Ἀθάνα,
799 οὐράνιον στέφανον λιπαραιῖσι τε κόσμον Ἀθίνας,
ἔβας τῇ τοσοδὶ ἔναρσις ποτ' Ἀλκμήνας
γόνυ,
785 Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων, πόλιν
ἀμετέραν, τὸ πάροιθεν ὡς ὡς
ὅθ' Ἑλλάδος ἄταρ πρῶτον ἄνθος ἀτυζόμενος
805 πύλων, Σιμόντι δ' ἐπ' εὐρείᾳ πλάταν
ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναῦδες ἀνήψατο πρυμνᾶν,
811 καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου
πυρὸς φοινικὶ πνοᾷ καθελὼν Τροίας ἐπόρθησεν
815 χθόνα,
δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοις τείχῃ περὶ
Δαρδανίας φρονία κατέλυσεν αἰχμὰ.
μάταν ἄρ' ὦ χρυσείας ἐν οἰνοχόαις ἄβρα βαίνων, 820
Λαομέδόντιε παῖ,
Ζανὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
ἀ δὲ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται. 825
ἡνόνες δ' ἄλλαι
ἰαχοῦσ'· οἷον δ' ὑπὲρ
οἰωνὸς τεκέων βοᾷ,
830 αἱ μὲν ἄορας, αἱ δὲ παῖδας,
αἱ δὲ ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόνετα λουτρά
γυμνασίων τε δρόμοι [θρόνοις
βεβάσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεαρά χάρισι παρὰ Διὸς
καλλιγῶνα τρέφεις· Πριάμοιο δὲ γαίαν
835 Ἑλλάς ὅλος· αἰχμὰ
Ἔρως Ἔρως, ὅς τὰ Δαρδάνεια μ' ἄλαθρά ποτ'
841 ἦλθες
Οὐρανίδασι μέλων,
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
845 κηδὸς ἀναγνόμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ·
τὸ δὲ τὰς λευκοπτέρους

794—807. = 808—819.

820—839. = 840—859.

742. οὐ σφάριον υἱὸν Naekins] οὐχ ὡς σφάριον
τέξουσ' ἐμὸν] τέξουσα δὲ Ixins. 743. Ἀσιάδος] ἀσιά-
τιδος V. Ἀσιδος Naekins. 747. κλεινὸν] κλεινός V.
754. σπαργάνοις σε] σπαργάνοισι V. 756. οὐ ποτ'
H. Stephanus] εἶποτ' 765. 766. seclisit D. Prior
etiam Naekio suspectus. 765. γ' σ' V. ἐκφῦ-
σαι] ἐκφῦναι (quod legisse videtur Chr. Ph. 337. οὐ γάρ
ἐρῶ ποτ' ἐκ θεοῦ φῦναι σ' ἐγώ) Ald., fortasse ex P:
unde Reiskins Ζηγὸς ἐκφῦναι σ' ἐγώ. 769. ἀλλ' ad-
didit Hermannus. 773. ναῦν] ναὺς V. 777. ΤΑ.
Tyrwhittus] Ἄνδ. 778. Hunc versum quum solus
habeat P, ab interpolatore fictus videri potest lacunae
explendae causa, ut versus 1220. eadem de eanssa
fictus legitur in solo P. Neque unus tantum, sed duo
versus ex hoc systemate excidisse videntur, quod haud
dubie proximo exaequatum fuit novem versuum syste-
mati 785—793. 783. ἀναδείξῃ ἀναδείξας P. ἡμε-
τέρας Tyrwhittus] ὑμετέρας 785. μογεροῦ] μονογε-
ροῦ V. μονογενοὺς Havn.

789. κόπους Seidlerus] κτύπους 798. ἐλάας D.]
ἐλαίας 799. Ἀθάνα Ald. et schol.] Ἀθάνας 800.
λιπαραισί Ald. λιπαραις codices. τε addidit Seid-
lerus. 802. ἔβας Seidlerus] ἔβας ἔβας τῇ om. P.
συναριστεύων] συναριστεύων Ald. et fort. P.
ποτ' addidit D. ἀμ' est in P. 806. πάροιθεν] πάροιθ'
Ald. Lacunam indicavit D., eiecto interpolatoris
supplemento ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος. 811. ναῦν] νεῶν
V. 814. τυκίσματα Ald. τυκτίσματα codices.
815. πνοᾷ] βοᾷ V. 816. περὶ] παρὰ P. 819. φονία
Ald. φοινία codices. 820. μάταν] μάτην V. ἐν
Havn. εἰν ceteri. 823. Ζανὸς D.] Ζηγὸς 825.
γειναμένα Musgravius] γειναμένα Τροία 829. ἰα-
χοῦσ'· οἷον δ' ὑπὲρ οἰωνὸς Seidlerus] ἰαχὸν οἷον οἰω-
νὸς ὑπὲρ 830. τεκέων Stephanus] τέκνων V. In P
ἰσχον οἷον οἰωνοῦ ὑπὲρ τοκέων. 831. ἄορας Her-
mannus] εὐνάτορας 840. Δαρδάνεια D.] Δαρδάνια
848. τὸ δὲ τὰς Seidlerus] τὸ τὰσδε

- ἀμέρας φίλιον βροτοῖς
 φρέγος δλοὸν εἶδε γαῖας, 850
 εἶδε περγάμων δλεθρον,
 τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶδε
 γὰ πόσιν ἐν θαλάμοις, [πάσας, 855
 ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε χρύσεος ὄχος ἀναρ-
 ἐλπίδα γὰ πατρία μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
 φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 ὦ καλλιφεγγές ἡλίου σέλας τόδε, 860
 ἐν ψ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
 Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
 Μενέλαός εἰμι, καὶ στρατεύμ' Ἀχαικόν.
 ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσι με
 γυναικὸς οὔνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἀνδρ' ὅς ἐξ ἐμῶν 865
 δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
 κείνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην
 αὐτός τε καὶ γῇ δορί πεσοῦσ' Ἑλληνικῷ.
 ἦκω δὲ τὴν Λάκαιναν, οὐ γὰρ ἡδέως
 ὄνομα δάμαρτος ἦ ποτ' ἦν ἐμῇ λέγω,
 ἄρων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
 κατηρίθηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
 οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθυσαν δορί,
 κτανεῖν ἐμοὶ νῖν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανῶν
 θέλοιμ' ἄγεσθαι πλὴν ἐς Ἀργεῖαν χθόνα. 875
 ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόνον
 Ἑλένης ἔασαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτη
 Ἑλληνίδ' ἐς γῆν, κατ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
 ποινὰς ὅσων τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
 ἀλλ' εἴα χωρεῖτ' ἐς δόμους, ὅπανες, 880
 κομίζετ' αὐτὴν, τῆς μαιφονωτάτης
 κόμης ἐπισπάσαντες· οὐριοὶ δ' ὅταν
 πνοαὶ μόλωσι, πέμφομέν νιν Ἑλλάδα.
 ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα κάπῃ γῆς ἔχων ἔδραν,
 ὅστις ποτ' εἰ σὺ, δυστόπαστος εἰδέναι,
 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
 προσηυξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀγρόφου
 βαίνωνν κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.
 ΜΕ. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν.
 ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεὶς δάμαρτα σὴν. 890
 ὥρῳ δὲ τήνδε φεῦγε, μὴ σ' ἔλῃ πόθῳ.
 αἰρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἔξαιρει πόλεις,
 πῖμπρησι δ' οἴκου· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
 ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χοι πεπονθότες.
 ΕΛΕΝΗ.
 Μενέλαε, φροῖμιον μὲν ἄξιον φόβου 895
 τόδ' ἔστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
 βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
 ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμενὴν,
 ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι γνῶμαι τίνες 900
 Ἑλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
 ΜΕ. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
 κτανεῖν ἐμοὶ σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἡδίκηει.
 ΕΛ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
 ὡς οὐ δικαίως, ἦν θάνω, θανούμεθα;
 ΜΕ. οὐκ ἐς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτενῶν. 905
 ΕΚ. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ τοῦν τοῦδ' ἐνδείης,
 Μενέλαε, καὶ δὸς τὴν ἐναντίους λόγους
 ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν

850. γαῖας Kirchhoffius] γαῖαν 852. τᾶδε γὰ
 Hartungus] τᾶδε (τᾶσδε P) γὰς 858. πατρίᾳ] πατρίδι
 V. 867. δέδωκε] ἔδωκε V. 869. Λάκαιναν] τάλαιναν
 V. 873. ἔξεμοχθήσαν] ἐξεμόχθευσαν V. 875. Ἀρ-
 γείαν] ἀργεῖων V. 879. τεθνᾶσ' Heathius] τεθνᾶσιν
 898. στυγουμενὴν] μισομένη P. 901. ἦλθες] ἦλθεν
 schol. ἀλλ' ἅπας] ἀλλὰ πᾶς V. 905. κτενῶν Ste-
 phanus] κτενῶν (κτανῶν P, κτενῶν Flor. unus.)

οὐδὲν κάτοισθα. συντεθείς δ' ὁ πᾶς λόγος
 κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμὴ φυγεῖν. 910
 ΜΕ. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
 ἔξεστι. τῶν σῶν δ' οὐνεχ', ὡς μάθῃ, λόγων
 δώσω τόδ' αὐτῇ, τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.
 ΕΛ. ἴσως με, κἂν εὐ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
 οὐκ ἀνταμείψει, πολεμίαν ἡγούμενος. 915
 ἐγὼ δ', ἂ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
 κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι
 τοῖς σοῖσι τὰμα καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
 πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν
 Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε 920
 Τροίαν τε κἂμ' ὁ πρέσβυς οὐ κτανῶν βρέφος,
 δαλοῦ πικρὸν μίμη· Ἀλέξανδρον ποτε.
 ἐνθὲνδε τὰπίλοιπ' ἄκουσον ὅς ἔχει·
 ἔκρινε τρισσὸν Ζεῦτος ὅδε τρισσῶν θεῶν.
 καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις 925
 Φρυεῖ στρατηγούντ' Ἑλλάδ' ἔξαισιτάναί,
 Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους
 [τυραννίδ' ἔξειν, εἰ σφε κρίνειεν Πάρις,]
 Κύπρις δὲ τοῦμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη
 δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι 930
 κάλλει· τὸν ἐνθὲνδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον·
 νικᾷ Κύπρις θεὰς, καὶ τοσονδ' οὐμοὶ γάμοι
 ὤνησαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
 οὔτ' ἐς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
 ἂ δ' ἡτύχησεν Ἑλλάς, κώλομην ἐγὼ 935
 εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, πῶνιδιζομαι
 ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν.
 οὐπῳ με φήσεις αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
 ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα 940
 ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε καὶ Πάριν·
 ὃν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπῶν
 Σάρπητης ἀπήρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
 εἶεν.
 οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοῦπὶ τῷδ' ἐρήσομαι, 945
 τί δὴ φρονούσ' ἐκ δωμάτων ἄμ' ἐσπόμην
 ξένῳ, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμοῦς;
 τὴν θεὸν κόλαζε καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
 ὅς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 κείνης δὲ δουλὸς ἔστι· συγγνώμῃ δ' ἐμοί. 950
 ἔνθεν δ' ἔχεις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπὴ λόγον,
 ἔπειθ' ὅταν τῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοῦς,
 χρῆν μ', ἡνίκ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
 λιποῦσαν οἴκου ναῦς ἐπ' Ἀργεῖων μολεῖν.
 ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι 955
 πύργων πυλωροὶ κάπὸ τειχέων σκοποὶ,
 οἱ πολλάκις μ' ἐφηύρον ἐξ ἐπάλλεων
 πλεκταῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσιν τόδε.
 βία δ' ὁ καινὸς μ' οὔτος ἀρπάσας πόσις
 Δηίφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν. 960
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
 πρὸς σοῦ δικαίως, ἦν ὁ μὲν βία γαμεῖ,

910. μηδαμὴ Fixius. μηδαμὴ Ald. et fortasse P.
 μηδαμοῦ ceteri. 918. τοῖς σοῖσι] λόγοις Hartungus.
 921. κἂμ' ὁ Burgessius] κάμ' 923. ἐνθὲνδε Havn.
 ἐνθεν δὲ 927. δ' Tzetza] θ' Ἀσιάδ' Ἀσίας V
 et Tzetza Exeg. in Il. p. 40. Ἀσιδ' Nauckius. 928.
 eiecit Nauckius. 930. ὑπερδράμοι Tzetza] ὑπεκδρά-
 μοι 932. θεὰς] θεά V. οἱ μοι libri.
 935. ἂ δ' ἄρ' V. 938. τὰν ποσὶν] τὰμποσὶν V, qui
 ἔμπαιδι 954. 940. θεὸν] θεῶν V. αὐτοῦ Schaefer-
 us] αὐτοῦ 946. δωμάτων Bothius] δόμων (φρο-
 νοῦσά γ' ἐκ δόμων P) 951. ἔνθεν δ' ἐνθὲνδ' V.
 961. ἂν ἐνδίκως] ἄνευ δίκης Hartungus.

- τὰ δ' οἰκοθεν κείν' ἀντί νικητηρίων
πικρῶς ἐδοῦλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλει. τὸ χρήζειν ἀμαθείς ἐστί σοι τότε. 965
- XO. βασιλεῖ, ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρα,
πειθῷ διαφθεύρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς, κακοῦργος οὔσα· δεινὸν οὖν τότε.
- EK. ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι,
καὶ τήνδε δεῖξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα. 970
ἐγὼ γὰρ Ἦραν παρθένον τε Παλλάδα
οὐκ ἐς τοσοῦτον ἀμαθείας ἐλθεῖν δοκῶ
ὥσθ' ἢ μὲν Ἄργος βαρβάρους ἀπημπούλα,
Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυγῇ δουλεύειν ποτέ,
αἱ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι 975
ἦλθον πρὸς Ἴδην. τοῦ γὰρ οὔνεκ' ἂν θεᾷ
Ἦρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
πότερον ἀμείνον' ὥς λάβοι Διὸς πόσιν,
ἢ γάμον Ἀθάνα θένων τιος θρωμένην,
ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξητήσατο, 980
φεύγουσα λέκτρα; μάμαθεῖς ποίει θεὰς
τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πείσης σοφοῦς.
Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ἔνν παιδί Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἡσυχός γ' ἐν οὐρανῷ 985
αὐταῖς Ἀμύκλαις σ' ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;
ἦν οὐμός υἱὸς κάλλους ἐκπρεπέστατος,
ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς ἐποίηθη Κύπρις·
τὰ μῦρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς,
καὶ τούνομι ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς· 990
ὃν εἰσίδουσα βαρβάρους ἐσθήμασι
χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Ἀργεῖ μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
χρυσῷ ρέουσιν ἡλπίσας κατακλύσειν
δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν, βία γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν·
τίς Σπαρτιατῶν ἦσθ' ἢ ποῖαν βοῆν
ἀνωλόλυσας, Κάστορος νεανίου 1000
τοῦ εὐζύγου τ' ἔτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρο πω;
ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες Ἀργεῖοι τέ σου
κατ' ἶχνος, ἦν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία,
εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
Μενέλεον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμός,
ἔχων ἔρωτος ἀνταγρυνιστὴν μέγαν· 1005
εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὄδε·
ἐς τὴν τύχην δ' ὀρώσα τοῦτ' ἡσκέεις, ὅπως
ἔποι' ἄμ' αὐτῇ, τάρετ' ἢ δ' οὐκ ἤθελες.
κάπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις 1010
πύργων καθιεῖς, ὥς μένουσ' ἀκουσίως;
ποῦ δὴτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
ἢ φάσανον θήγους, ἢ γενναῖα γυνὴ
δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
καίτοι σ' ἐνουθέτουν γε πολλὰ πολλάκις, 1015
ὦ θύγατερ, ἔξεσθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
- ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναὺς Ἀχαικάς
πέμψω ξυνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
Ἑλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τὸδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις 1020
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ἀνδρῶν ὑπο
ἀρεστὸν ἦν σοι· καπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξήλθες ἀσκήσασα, κῶλπενας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατὰπτυστον κἀρα·
ἦν χρὴν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἔρειπίοις
φρίκη τρέμουσαν κρατ' ἀπεσκυθισμένην
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσιν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα', ἴν' εἰδῆς οἱ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ', ἀξίως τήνδε κτανῶν
σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θεῶς
γυναιεῖ, θνήσκειν ἵτις ἂν προδῷ πόσιν.
- XO. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σὺν
τίσαι δάμαρτα, κάφελου πρὸς Ἑλλάδος
ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς. 1035
- ME. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας ἐς ταυτὸν λόγου,
ἐκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
ξένας ἐς εὐνάς, χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις ἐνεῖται. βαίνει λευστήρων πέλας,
πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς 1040
θανοῦσ', ἴν' εἰδῆς μὴ κατασχύνειν ἐμέ.
- EA. μὴ, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεῖς ἐμοὶ κτάνης με, συγγίγνωσκε δέ.
- EK. μὴδ' οὖς ἀπέκτειν' ἤδε συμμάχους προδῶς·
ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι. 1045
- ME. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
- EK. μὴ νυν νεῶς σοὶ ταυτὸν ἐσβήτω σκάφος.
ME. τί δ' ἐστι; μείζον πῆθος ἢ πάροιθ' ἔχει; 1050
- EK. οὐκ ἔστ' ἐραστὴς ὅστις οὐκ αἰεὶ φιλεῖ.
- ME. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ἔστα δ' ἂ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ ἐσβήσεται
εἰς ἥνπερ ἡμῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
ἐλθούσα δ' Ἀργὸς ὥσπερ ἀξία κακῶς
κακῇ θανεῖται καὶ γυναιεῖ σωφρονεῖν
πάσαισι θῆσει. ῥάδιον μὲν οὐ τότε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος ἐς φόβον βαλεῖ
τὸ μῦρον αὐτῶν, κἄν ἔτ' ὥσ' ἐχθίονες.
- XO. οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἴλιῳ
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προὔδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα,
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν, 1065
Ἰδαίᾳ τ' Ἰδαία κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρυτα ποταμίᾳ
τέρμονά τε πρωτόβολον ἀλίῳ
τὰν καταλαμπομέναν Ζαθέαν θεράπναν.
φροῦδαί σοι θυσαῖα χορῶν τ'
εὐφαμοὶ κέλαδοι κατ' ὄρ-

1060—1070. = 1071—1080.

969. ταῖς add. P et Aristoteles Rhet. 3, 17., om. ceteri.
970. ἔνδικα V. 975. αἱ libri et schol. οὐ Hartungus. 976. ἦλθον πρὸς Ald. et, ut videtur, P. ἦλθον (ἦλυθον Kirchhoffius) ἐπ' 978. λάβοι — Ἀθάνα Seidlerus.] λάβη — Ἀθηνᾶ 979. θηρωμένη P. 981. μάμαθεῖς D.] μὴ ἀμαθείς 982. οὐ addidit Seidlerus. 985. γ'] σ' Hermannus. ἡσυχὺς ἐν οὐρανῷ Paleius. οὐκουν — ἡσυχος κατ' οὐρανὸν Heimsoethius. 986. σ' addidit Reiskius. 991. εἰσίδουσα] ἰδοῦσα V. 995. ἡλπίσας] σε addit Hermannus. 998. σ' addidit Schaeferus. 1001. τ' om. V. 1012. ποῦ] ποῖ V. 1015. σ' — γε Burgesius] γ' — σε

1018. πέμψω Ald. πέμψω VP. 1022. βαρβάρων — ἦν σοι D.] βαρβάρων ὑπ' ἡθέλες. μεγάλα γὰρ ἦν σοι libri. Manifestam interpolatoris verba oblitterata suppletis fraudem partim animadvertit Lehrsius in Fleckeiseni Annal. vol. 85. p. 314. 1047. νεῶν] νεῶς V. 1051. οὐκ ἔστ' οὐδέεις Arist. Rhet. 2, 21. et Eudem. 7, 2. 1052. Heenbae tribuit V. 1053. δ' ἂ] τὰδ' ἂ V. 1058. τῆσδ' τῆς V. 1059. ἐχθίονες] ἀσχίονες Hermannus. Per ἀκόλαστοι explieat schol. 1065. ἱρὰν Heathius] ἱερὰν 1068. κατάρυτα Seidlerus] κατάρρυτα 1072. εὐφαμοὶ D.] εὐρημοὶ

φναν τε παννυχιδες θεῶν,
 χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
 Φρυγῶν τε Ζάθεοι σελά- 1075
 ναι Ξυνδώδεκα πληθῆι.
 μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἀναξ,
 οὐράνιον ἔδρανον ἐπιβεβῶς
 αἰθέρα τ', ἐμᾶς πόλεος ὀλομένης,
 ἂν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὀρμά. 1080
 ὦ φίλος ὦ πόσι μοι,
 σὺ μὲν φθιμένος ἀλαίνεις
 ἄθαπτος, ἄνυδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος 1085
 αἶσσον πτεροῖσι πορεύσει
 ἱππόβοτον Ἄρτος, ἵνα τε τείχη
 λαῖνα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
 τέκνων δὲ πληθὸς ἐν πύλαις
 δάκρυσι κατὰρα στένει, βοᾷ βοᾷ, 1090
 μᾶτερ, ὦ μοι, μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομίζουσι σέθεν
 ἅπ' ὁμμάτων
 κυανέαν ἐπὶ ναῦν
 εἰναλῖαισι πλάταις 1095
 ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν,
 ἢ δίπορον κορυφάν
 Ἰσθμῖον, ἔνθα πύλας
 Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.
 εἶθ' ἀκάτου Μενέλα 1100
 μέσον πέλαγος ἰούσας
 δίπαιλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλατᾶν πέσοι
 Αἰγαίου κεραυνοφαῆς πύρ,
 Ἰλιόθεν ὅτε με πολυδάκρυτον 1105
 Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει·
 χρύσεια δ' ἔνοπτρα, παρθένων
 χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει Διὸς κόρα·
 μηδὲ γαίαν ποτ' ἔλθοι Λάκαιαν πατρῶν τε θά-
 λαμον ἐστίας, 1110
 μηδὲ πόλιν Πιτάνας,
 χαλκόφυλον τε θεᾶν,
 δύσγμον αἰσχος ἐλῶν
 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ 1115
 καὶ Σιμοεντιάσιν
 μέλεα πάθεα ῥοαῖσιν.
 ἰὼ ἰὼ,
 καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
 χθονὶ συντυχίαι. λεύσσετε Τρώων
 τόνδ' Ἀστυνάκτ' ἄλοχοι μέλαι 1120
 νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
 Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.
 ΤΑ. Ἐκάβη, νεῦς μὲν πίτυλος εἰς λελειμμένους
 λάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
 μέλλει πρὸς ἄκτας ναυστολεῖν Φθιώτιδας· 1125
 αὐτὸς δ' ἀνήκται Νεοπτόλεμος, καινὰς τινὰς

1081—1099. = 1100—1117.

1076. συνδώδεκα Barnesius] σὺν δώδεκα 1077.
 φρονεῖς] φρόνιμος Hermannus. 1078. ἐπιπεβῶς
 Seidlerus] ἐπιβεβῶς 1079. τ' ἐμᾶς πόλεος Her-
 mannus] τε πόλεως 1084. φθιμένος Ald. φθιμένοις
 codices. 1086. αἶσσον] ἄσσον et v. 1103. ἄγνόν pro
 Αἰγαίου Hermannus. 1087. ἵνα τε τείχη Seidlerus]
 ἵνα τεῖχα 1103. πλατᾶν Seidlerus] πλάταν
 1105. ὅτε] εὐτε Kirchhoffius. πολυδάκρυτον Seidle-
 rus] πολυδάκρυον 1109. κόρα libri et schol. κόρα
 Musgravius. 1113. θεᾶν Musgravius] θεᾶς θάλαμον
 libri. θάλαμον delevit Musurus in Ald. Schol. τινὲς
 θεᾶς μέλαθρον· ἢ προσυπακουστέον αὐτὸ ἔξωθεν.
 1116. Σιμοεντιάσιν Hermannus] σιμοεντίσι 1117. ῥο-
 αῖσιν Musgravius] τρωήσιν (προήσιν P) 1122. κτεί-
 ναντες Harl. κτείνοντες ceteri. 1126. Νεοπτόλε-
 μος — συμφορὰς] συμφορὰς — Νεοπτόλεμος Nauckius

Πηλέως ἀκούσας Ξυμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
 Ἀκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος. 1129
 οὐ θάσσον οὐνεκ' ἢ χάριν μονῆς ἔχων
 φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν ἐμοὶ
 δακρύων ἄρωγος, ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς
 πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἑκτορος
 τύμβον προσεννέπουσα. καὶ σφ' ἠτήσατο
 θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
 ψυχὴν ἀφῆκεν Ἑκτορος τοῦ σοῦ γόνος, 1135
 φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωντον ἀσπίδα
 τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο,
 μή νιν πορεύσαι Πηλέως ἐφ' ἐστίαν,
 μηδ' ἐς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὐ νυμφεύσεται
 μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὄραν,
 ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαῖνων 1141
 ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' εἰς ὠλένας
 δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστείλης νεκρὸν
 στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὥς ἔχει τὰ σά,
 ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότης τάχος 1145
 ἀφείλετ' αὐτὴν τὰπ' ἐμοῦ τε καὶ τοῦ
 ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσης νέκυν,
 γῆν τῷδ' ἐπαμψιχόντες ἀροῦμεν δόρυ·
 σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τάπεσταλμένα.
 ἐνός μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω· 1150
 Σκαμανδρίου γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
 ἔλousa νεκρὸν κἀπέννιψα τραύματα.
 ἀλλ' εἴμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,
 ὡς ἔνυτον' ἡμῖν τὰπ' ἐμοῦ τε καὶ τοῦ
 εἰς ἓν Ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὀρμήσῃ πλάτην. 1155
 ΕΚ. θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἑκτορος πέδῳ,
 λυπρὸν θέαμα κοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
 ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
 τί τόνδ', Ἀχαιοὶ, παῖδα δεισαντες φόνον
 καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ 1160
 πεσοῦσαν ὀρθώσσειν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,
 ὅθ' Ἑκτορος μὲν εὐτυχούντος ἐς δόρυ
 διωλλόμεσθα μυρίοι τ' ἄλλης χερὸς,
 πόλεως δ' ἀλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
 βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'. οὐκ αἰνῶ φόβον, 1165
 ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθῶν λόγῳ.
 ὦ φίλταθ', ὡς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς.
 εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἦβας τυχῶν
 γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
 μακάριος ἦσθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον. 1170
 νῦν δ' αὐτ' ἰδὼν μὲν γνοῦς τε σὴ ψυχῇ, τέκνον,
 οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
 δύστηνε, κρατὸς ὡς σ' ἐκείρεν ἀθλίως
 τείχη πατρῶα, Λοῖξιοι πυργώματα,
 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκούσα βόστρυχον 1175
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκτελεῖ
 ὁστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἡδείας πατρός
 κέκτησθ', ἐν ἄρθροις δ' ἐκλυτοὶ πρόκεισθε νῦν.

Stud. Eurip. 2. p. 161. Elmsleio Νεοπτόλεμος pro δε-
 σπότης illatum videbatur.

1129. ἢ] οὐ Seidlerus. ἔχων] ἔχει Hermannus.
 1133. καὶ σφ' κἀμ' Nauckius. 1148. ἐπαμψιχόντες] ἀμ-
 ψιχόντες V. ἀροῦμεν Elmsleius] αἰροῦμεν V. αἰροῦμεν
 P. 1155. ὀρμήσῃ Reiskius] ὀρμήσει V. ὀρμήσῃ Ald. et
 fortasse P. 1163. διωλλόμεσθα P (?) et Ald. διολ-
 λόμεσθα V. μυρίου Nauckius. μυρίους V. μυρίας
 P (?) et Ald. 1171. δ' addidit Reiskius. 1172.
 οὐκ οἶσθ'] συνοῖσθ' (debat potius κάτοισθ') Hartun-
 gus. 1173. ὡς σ' P. ὃς V. 1178. εἰκοὺς] εἰκοὺς
 libri, quod pro genitivo accepit schol. 1179. νῦν
 addidit Nauckius (δὴ Fixius, μοι Ald. fortasse ex P.)

- ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα, 1180
 ὀλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' ἐσπίπτων λέχος,
 ὦ μήτερ, ἠΐδας, ἢ πολὺν σοι βοστρύχων
 πλόκαμον κερυῖμαι, πρὸς τάφον θ' ὀμηλίκων
 κῆρυγος ἐπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
 σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σέ τὸν νεώτερον, 1185
 γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
 οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάρσασθ' αἶ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
 ὕπνοι τ' ἐκείνοι φροῦδά μοι. τί καὶ ποτε
 γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε 1190
 δέισαντες; αἰσχρὸν τοῦτί γ' ἔστιν Ἑλλάδι.
 ἀλλ' οὖν πατρίων οὐ λαχὼν ἔξεις ὅμως
 ἐν ἡ ταφήσιν χαλκόνωντον ἰτέαν.
 ὦ καλλίπηχυν Ἑκτορος βραχίονα
 σώζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν. 1195
 ὡς ἠδὺς ἐν πόρπακι σῶ κεῖται τύπος,
 ἵτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περὶ δρόμοις ἰδρῶς,
 ὃν ἐκ μετώπου πολλὰ κίς πόνοους ἔχων
 ἔσταζεν Ἑκτωρ, προστιθείς γενεάδι.
 φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ 1200
 ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ ἐς κάλλος τύχας
 δαίμων δίδωσιν· ὦν δ' ἔχω, λήψει τάδε.
 θνητῶν δὲ μῦθος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
 βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
 ἐμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε 1205
 πηδῶσι, κοῦδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.
 ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι σκυλευμάτων
 Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἑξάπτειν νεκρῷ.
 ΕΚ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
 οὐδ' ἱλίκας τόξοισιν, οὐς Φρύγες νόμους 1210
 τιμῶσιν, οὐκ ἐς πλησμονὰς θηρῶμενοι,
 μήτηρ πατρός σοι προστίθῃσ' ἀγάλματα
 τῶν σὼν ποτ' ὄντων, νῦν δὲ σ' ἡ θεοστυγὴς
 ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
 ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν. 1215
 ΧΟ. ἐῖ, φρενῶν [Λεως.
 ἔθιγες ἔθιγες, ὦ μέγας ἐμοὶ ποτ' ὦν ἀνάκτωρ πό-
 ΕΚ. ἂ δ' ἐν γάμοις ἔχρην σε προσθέσθαι χροῖ,
 Ἀσιατῶν γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
 Φρύγῃα πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός. 1220
 σὺ τ', ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυρίων
 μήτηρ τροπαίων, Ἑκτορος φίλον σάκος,
 στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
 ἐπεὶ σέ πολλῷ μάλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
 κακοῦ τ' Ὀδυσσεύς ἄξιον τιμᾶν ὄπλα. 1225
 ΧΟ. αἰαί, πικρόν
 ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ τέκνον, δέξεται.
 στέναζε, μήτερ, ΕΚ. αἰαί.
 ΧΟ. νεκρῶν ἱάκχον. ΕΚ. οἴμοι.
1216. 1217. = 1226. 1227.
1181. κῆρυγος] κομμοῦς Nauckius. ἐπάξω Nau-
 ckius] ἀπάξω 1188. ὕπνοι] πόνοι Nauckius.
 1196. σῶ Dobræus (σοι Reiskius)] σός 1199. ἔστα-
 ζεν] ἔσταζεν V. 1206. αὐτός (ὡυτός Vuleken.)] αὐ-
 τὸς libri. 1211. θηρῶμενοι] θοινῶμενοι Seidlerus.
 1216. 1117. His versibus probabile est respondisse
 versus 1226. 1227. 1216. ἐῖ D.] ἐ ἔ 1220. Hic
 versus quum in solo legatur P, non dubitandum quin
 lacunae explendae causa ab interpolatore compositus
 sit, et parum scite quidem, ad similitudinem v. 1208.,
 quemadmodum idem v. 778. composuit. 1226. αἰαί
 D.] αἱ quater codices. 1227. ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ] Duo-
 rum doctiorum reliquia. αἰαί ~ | πατρίδι πατρίδι,
 γὰ πικρόν ὄδυρμα σ', ὦ Hermanus. 1228. στέναζε
 Ald. (fortasse ex P). στέναζον V. 1229. νεκρῶν
- ΧΟ. οἴμοι δῆτα σὼν ἀλάστων κακῶν.
 ΕΚ. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι
 τλήμων ἱατρός ὄνομ' ἔχουσα, τάρτα δ' οὐ·
 τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.
 ΧΟ. ἄρασθ' ἄρασσε κράτα 1235
 πιτύλους διδοῦσα χειρός.
 ΕΚ. ὦμοι μοι ~ ~ ~ ~ ~
 ὦ φίλταται γυναῖκες.
 ΧΟ. ~ ~ ~ ~ ~ ἐνεπε τίνα θροεῖς αὐδάν.
 ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλήν οὔμοι πόνοι,
 Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισομένη,
 μάτην δ' ἔβουθυτομεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεός
 ~ ~ ~ ~ ~ περιβαλὼν κάτω χθονός,
 ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν
 μουσαῖς αἰοῖδας δόντες ὑστέροις βροτῶν. 1245
 χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
 ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νερτέρων στέφη.
 δοκῶ δὲ τοῖς θανούσι διαφέρειν βραχὺ,
 εἰ πλουσίῳ τις τεύξεται κτερισμάτων.
 κενὸν δὲ γαῦρων ἐστὶ τῶν ζώντων τότε. 1250
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·
 μελέα μήτηρ, ἡ τὰς μεγάλας
 ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέκαμψε βίου.
 μέγα δ' ὀλβισθεὶς ὡς ἐκ πατέρων
 ἀγαθὼν ἐγένου
 δεινῷ θανάτῳ διόλῳλας. 1255
 ΕΚ. ἔα ἔα·
 τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
 λεύσσω φλογεῖς δαλοῖσι χέρας
 διερέσσοντας. μέλλει Τροία
 καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.
 ΤΛ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἱ τέταχθ' ἐμπιμπράναι 1260
 Πριάμου τόδ' ἄστῃ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
 ἐν χερσὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
 ὡς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
 στελλώμεθ' οἰκάδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
 ὑμεῖς δ', ἴν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφᾶς δύο,
 χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
 σάλπιγγος ἤχη δῶν ἄρχηγοὶ στρατοῦ,
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
 σὺ τ', ὦ γεραῖα δυστυχεστάτη γύναι,
 ἔπου. μεθήκουσιν σ' Ὀδυσσεύς πάρα 1270
 οἶδ', ὡ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει χθονός.
 1235—1237. = 1238—1239.
- ἱάκχον Hecubaē tribuit V. οἴμοι D. (ὦμοι Herman-
 nus hic et v. 1231.) οἴμοι μοι
 1232—1239. choro continuat V. 1232. ἰάσομαι
 ἰήσομαι V. 1234. φροντιεῖ (voluit φροντιεῖ ut Chr.
 P. 1383.) P. φροντιεῖ V. 1235. κράτα Seidlerus]
 χειρὶ κράτα 1237. ΕΚ. ὦμοι — ὦ Hermannus] ἰὼ μοί
 μοι. ΕΚ. ὦ 1239. — σασθ' (θαρήσασθ' Hermannus) D.]
 Ἐκάβη σάς 1241. ἔκκριτον] Fort. ἐκκριδόν.
 1243. ~ ~ ~ ~ ~ D.] ἀφανεῖς ἂν ὄντες V, verbis ex versu
 proximo illatis. ἔστρεψε τ' ἄνω (i. e. ἔστρεψε τάνω)
 supplevit interpolator in P. 1244. ἂν ὑμνηθεῖμεν
 Hermannus] ἂν ὑμνηθήμεν V. ἂν ὑμνηθήμεν P. ἀνυ-
 μνήθημεν Hartungus. 1245. δόντες P. διδόντες V.
 ὑστέροις Ald. ὑστέραν P. αἰοῖδοις V. Versus non-
 dum persuasus. βροτῶν] βροτοῖς Ald. 1246.
 ἀθλίῳ] ἀθλίον Dobræus. 1247. δεῖ Ald. (ex P) et
 Chr. P. 1448. δῆ V. 1251. μήτηρ D.] μάτηρ
 1252. ἐπὶ] ἐν Porsonus. κατέκαμψε Burgessius] κα-
 τέγναψε. κατέκναψε Porsonus. 1253. ὀλβισθεὶς ὡς
 ἐκ πατέρων] ἀγαθὼν ἐγένου] ὀλβισθεὶς, ὡς ἐξ ἀγαθῶν
 Hermannus. 1260. τέταχθ' ἐμπιμπράναι Hartun-
 gus] τέταχθεν πιμπράναι V. τέταχθε πιμπράναι P.
 1262. χερσὶ] χειρὶ P. 1265. ὡυτός Ald. αὐτὸς VP.
 1271. χθονός] πάτρας P.

ΕΚ. οἱ γὰρ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον
καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ', ὦ γεραιέ ποῦς, ἐπίσπευσον πόλις,
ὡς ἀσπάζωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δῆποτ' ἐμπνέουσ' ἐν βαρβάρους
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφηρήσει τάχα.
πιμπράσι σ', ἡμᾶς δ' ἐξάρουσ' ἤδη χθονὺς
δούλας· ἰὼ θεοί, καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
φέρ' ἐς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
ζῆν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένη.
ΤΑ. ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς·
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φρίδωσθ'· Ὀδυσσεύς δέ χρὴ
ἐς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν τέρας.
ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοτοῖ.
— — — — —
— Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα πάτερ,
ἀνάξια τὰς
Δαρδάνου γονᾶς τὰδ' οἶα
πάσχομεν δέδορκας;
ΧΟ. δέδορκεν, ἃ δὲ μεγαλόπολις
ἀπολις ὀλωλεν οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοτοῖ.
λέλαπεν Ἰλῖος,
περγάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμα
καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.
μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα
δαῖψ τε λόγχα.
ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
ράνια πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γὰ.
ΕΚ. ἰὼ γὰρ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων.
1287—1293. = 1294—1301.

1273. τῶν ἐμῶν ἤδη Musgravius] ἤδη τῶν ἐμῶν.
ἦλθε τῶν ἐμῶν Nauekius. 1277. ἐμπνέουσ' P
et Chr. P. 1704. ἀμπνέουσ' V. 1278. ἀφηρή-
σει L. Dindorfius in Thesauro s. v. Ἀφαιρέω] ἀφαι-
ρήσει 1284. σαυτῆς] αὐτοῖς V. 1287. Versus
1287—1293. non dubitandum videtur quin responderint
versibus 1294—1301. etsi hodie nec strophæ neque an-
tistrophæ in integrum restitui potest. Neque enim sa-
tisfaeit quod Hermannus scripsit uno versu γενέτα
πάτερ, ἀνάξι' ἀνάξια τὰς σᾶς —. 1287. ὀτο—
Seidlerus] ὅτο—. Post hunc versum laennam indi-
cavit Hermannus. 1289. ἀνάξια P. ἄξια V. 1297.
μαλερὰ—λόγχα] Verba infra post καταφθίνει γὰ leeta
huc transposuit Hermannus. 1298. οὐράνια Seidle-
rus] οὐρανία (οὐρανία seh.)

ΧΟ. ἐή.
ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρός αὐδάν.
ΧΟ. ἱαλέμψ τοὺς θανόντας ἀπύεις.
1275 ΕΚ. γεραιά γ' ἐς πέδον τιθεῖσα μέλε' ἐμὰ 1305
καὶ χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς.
ΧΟ. διάδοχα σοὶ γόνυ τίθημι γαῖα
τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν
ἀθλίους ἀκοίτας.
1280 ΕΚ. ἀγρόμεθα, φερόμεθ' ΧΟ. ἄλγος ἄλγος βοᾷς. 1310
ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ἐκ πάτρας ἐμᾶς.
ἰὼ.
Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ὀλόμενος ἄταφος ἄφιλος
ἄτας ἐμᾶς αἰστος εἶ.
1285 ΧΟ. μέλας γὰρ ὅσσε κατεκάλυψε 1315
θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.
ΕΚ. ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα.
ΧΟ. ἐή.
ΕΚ. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορὸς τε λόγχαν.
ΧΟ. τάχ' ἐς φίλαν γὰν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
ΕΚ. κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα 1320
ἄϊστον οἰκῶν ἐμῶν με θήσει.
ΧΟ. ὄνομα δὲ γὰς ἀφανὲς εἰσιν· ἄλλα δ'
ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
ἃ τάλαινα Τροία.
1295 ΕΚ. ἐμάθ' ἐκλύετε; ΧΟ. Περγάμων γε κτύπον.
ΕΚ. ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν. 1325
ἰὼ.
τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐμὸν ἵχνος. ἴτ' ἐπὶ
δούλειον ἀμέραν βίου. 1330
ΧΟ. ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.
1302—1315. = 1316—1332.

1302. ἐή D.] ἔ ἔ. Post quod in V additum μέλαθρα
τῷ πυρὶ καταδέδρακεν, recte omissum in P. Est seh-
olion ad v. 1297. recte correctum ab Kirchhoffio, τὰ μέ-
λαθρα τὸ πῦρ καταδεδράμηκεν. 1303. ματρός] μη-
τρός P. 1305. γ' Seidlerus] τ' μέλε' ἐμὰ Her-
mannus] μέλεα 1306. κτυποῦσα Musgravius cum
seh.] κρύπτουσα 1311. πάτρας Hermannus] πά-
τρας γ' 1312. ἰὼ Ald. (ex P ?) ἰὼ ἰὼ V. 1314.
ΧΟ. praescripsit Seidlerus. κατεκάλυψε Hermannus]
κατακαλύψει. 1315. ἀνοσίαις L. Dindorfius in The-
sauro] ἀνοσίαις 1317. ἐή D.] ἔ ἔ 1321. με θήσει
Sealiger] μεθήσει 1325. γε addidit Seidlerus.
1326. ἔνοσις] ἔνωσις ntrobique V. 1329. Alterum
τρομερὰ addidit Ald., om. codices. ἴτ'—] Ταλθ. per-
sonae nota praescripta in libris. Correxerit Seidlerus.
1330. ἐπὶ Hermannus] ἐπὶ τάλαιναν

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΟΤΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

(Ex codice Parisino [A] 2712.)

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν, Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς σφαγῆναι ἡξίου μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης ἐσφαγίασαν, Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἓνα τῶν Πριαμίδων Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκεν μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλούτον φονεῦειν ὥρμησε, καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὠλιγώρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν τὸ κλυδώνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλιωτῶν σκηνὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνων· κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύπτουσα τὸ γεγονός, ὡς θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῇ· παραγενομένου δὲ τοῦς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν, αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρχειν ὡμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπῶν, ἵν' Αἰδης χωρὶς ψικισται θεῶν,

Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γερῶς τῆς Κισσέως
Πριάμου τε πατρός, ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν

In Heenba, Oreste et Phoenissis antiquioris reeensionis testibus utimur quattuor MVA et (in quo v. 1—522. ab manu multo recentiore suppleti sunt) B: inter-

polatae uno Florentino (32, 2.) C. Nam Vaticanus Palatinus 287. (P) his fabulis caret.

1. σκότου] γρ. καὶ σκότους M. 3. τῆς Κισσέως] γρ. τῆς Κισσίας MV.

κίνδυνος ἔσχε δορί πεσεῖν Ἑλληνικῷ,
 δείσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονός,
 Πολυμήστορος πρὸς δῶμα, Θρηκίου Ξένου,
 δς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
 σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
 πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
 πατὴρ, ἴν', εἴ ποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
 τοῖς Ζῶσιν εἶη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
 νεώτατος δ' ἦν Πριαμίδων· δ καί με γῆς
 ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὄπλα
 οὔτ' ἔρχος οἶός τ' ἦν νέψυ βραχίονι.
 ἔως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα
 πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωικῆς ἦσαν χθονός,
 Ἔκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμὸς ἠτύχει δορί,
 καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκί, πατρὶψιν Ξένω,
 τροφαῖσιν, ὡς τις πότῳ, ἠδ' ὀλλυμένη
 ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἔκτορός τ' ἀπόλλυται
 ψυχῇ, πατρίᾳ θ' ἔστια κατεσκάφη,
 αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίπτει,
 σφαγεῖς Ἀχιλλέως παῖδός ἐκ μαιφρόνου,
 κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπῳρον χάριν
 Ξένος πατρίως, καὶ κτανῶν εἰς οἶδ' ἄλός
 μεθ' ἧχ', ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη.
 κείμεν δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντῳ σάλω,
 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φοροῦμενος,
 ἄκλαυτος, ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
 Ἐκάβης αἴσσω, δῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὄσον περ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
 μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναὺς ἔχοντες ἤσυχοι
 θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῇδε Θρηκίας χθονός·
 ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεῖς
 κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην·
 αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
 καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδωρήτος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἡματι.
 δυοῖν δὲ παῖδων δύο νεκρῷ κατόψεται
 μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
 φανήσομαι γὰρ, ὡς τάφου τλήμων τύχῳ,
 δούλης ποδῶν πάροισιν ἐν κλυδωνίῳ.
 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξητησάμην
 τύμβῳ κυρήσαι κας χέρας μητρὸς πεσεῖν.
 τοῦμόν μὲν οὖν ὄσον περ ἦελον τυχεῖν
 ἔσται· γεραιὰ δ' ἐκποδῶν χωρήσομαι
 Ἐκάβη· περὰ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
 Ἀγαμέμνωνος, φάντασμα δαιμαίνουσ' ἐμόν.
 φεῦ·
 ὦ μήτηρ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
 δούλειον ἡμᾶρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς,
 ὄσον περ εὐ ποτ' ἀντισηκώσας δέ σε
 φθείρει θεῶν τις τῆς πάροισ' εὐπραξίας.

ΕΚΑΒΗ.

ἄγεται, ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
 ἄγεται ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον,
 Τρωάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν.

8. Χερσονησίαν et 33. Χερσονησία Brunekius] Χερ-
 ρονησίαν — Χερρονησία 13. ἦν] Didymus ἢ legisse
 videtur: v. Annot. ad Scholia vol. 4. p. 233. 23. λιθό-
 δμήτῳ (γρ. θεοδμήτῳ) M. 28. ἀκταῖς] ἀκτῆς M.
 30. ἀκλαυτος D.] ἀκλαυστος. Conf. Soph. Antig. 29.
 38. Ἑλληνικόν] γρ. καὶ ἀχαϊκόν M. 44. τὴν ἐμὴν τῇδ'
 ἡμέρᾳ V. eum γρ. τῷδ' ἐμὴν ἐν ἡματι 50. κας D.] κείς
 56. ἡμᾶρ εἶδες] εἶδες ἡμᾶρ V.

EURIPIDES.

λάβετε, φέρετε, πέμπετ', αἰερέτ' μου
 γεραιὰς χειρὸς προσλαζύμεναι·
 κατ' ὅσον σκολιῷ σκίπτῃνι χερὸς
 διερειδομένα σπεύσω βραδύπουν
 ἧλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
 ὦ στεροπα Διός, ὦ σκοτία νῦξ,
 τί ποτ' αἶρομαι ἐννυχος οὔτῳ
 δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθών,
 μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων,
 ἀποπέμπομαι ἐννυχον ὄψιν,
 ἂν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην
 ἀμφὶ Πολυξένης τε φίλης θυγατρὸς δι' ὀνείρων
 φοβερὰν ἐδάην.
 ὦ χθόνιοι θεοί, σῴσατε παῖδ' ἐμόν,
 δς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν,
 τὴν χιονώδη Θρήκην ἀνάγει,
 Ξείνου πατρίου φυλακαῖσιν.
 ἔσται τι νέον,
 ἧξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.
 οὔ ποτ' ἐμὰ φρήν ὦδ' ἀλίστος
 φρίσσει, ταρβέι.
 ποῦ ποτε θεῖαν Ἑλένου ψυχάν
 ἢ Κασάνδραν ἐσῶ, Τρωάδες,
 ὡς μοι κρίνωσιν ὀνείρους;
 εἶδον γὰρ βαλὶάν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ
 σφαζομέναν, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνοί-
 καὶ τότε δειμά μοι [κτωσ.
 ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
 φάντασμά τ' Ἀχιλλέως·
 ἦται δὲ γέρας τῶν πολυμύχθων
 τινὰ Τρωιάδων.
 ἀπ' ἐμᾶς οὖν ἀπ' ἐμᾶς τότε παιδὸς
 πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλίσσῃσιν
 τὰς δεσποσύνους σκηναὶς προλιποῦσ',
 ἴν' ἐκληρώθην καὶ προσεταχθῇ
 δούλῃ, πόλεως ἀπελαυνομένη
 τῆς Ἰλιάδος, λόγῃς αἰχμῇ
 δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
 οὐδὲν παθὼν ἀποκουφίζουσ',
 ὅλλ' ἀγγελίας βᾶρος ἀραμένη
 μέγα, σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.
 ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πληρεὶς εὐνόδῳ
 λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ
 σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβάς
 οἶσθ' ὅτε χρυσεῖος ἐφάνη εὖν ὄπλοισ,
 τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας,
 λαίφῃ προτόνοις ἐπερειδομένας,
 τᾶδε θωύσων,
 ποῖ δὴ, Δαναοί, τὸν ἐμόν τύμβον
 στέλλεσθ' ἀγέραςτον ἀφέντες;

69. ἐννυχος] ἐννυχίους Hartungus. 70. χθών]
 νῦξ legit schol. (qui πότνια pro anapaesto habuisse
 videtur), sed addito οἱ δὲ γράφουσι χθών. 74. ἂν]
 ἦν MV. 78. φοβερὰν] εἶδον γὰρ φοβερὰν MV (ex v.
 90.) εἶδον γὰρ recte omissum in B. ἐδάην Hartun-
 gus] ὄψιν ἔμαθον ἐδάην 80. ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν codex
 unus recens. ἄγκυρὰ τ' ἐμῶν ceteri. ἄγκυρ' ἀμῶν
 Meinekius ad Theocr. p. 472. 82. πατρίου M. πα-
 τρῶος ceteri. 85. ἀλίστος] ἀλίστον Nauckius.
 92. ἀνοίκτως Porsonus] ἀνάγκῃ οἰκτρῶς 93.
 καὶ τότε δειμά μοι si recte legitur, verba καὶ τότε
 — Ἀχιλλέως in duo dimetros redigenda erunt. Sed for-
 tasse post μοι duo exiderunt anapaesti pariterque
 post νέον v. 83. 95. Ἀχιλλέως] ἀχιλλέως MV. Correc-
 tum ex recentioribus. Pariter infra 110. 130. 98.
 οὖν ἀπ' ἐμᾶς] ἀπ' ἐμᾶς οὖν Hartungus.

πολλῆς δ' ἔριδος Εὐνέπαισε κλύδων,
 δόξα δ' ἔχῳρι δίχ' ἄν' Ἑλλήνων
 στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν διδόναι
 120 τύμβῳ σφάριον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.
 ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
 τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων
 λέκτρ' Ἀγαμέμνων·
 125 τῷ Θησείδα δ', ὅζω Ἀθηνῶν,
 δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 γνῶμη δὲ μὴ Ξυνεχωρεῖτην,
 τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν
 αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας
 130 λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
 πρόσθεν θῆσειν ποτὲ λόγῃς.
 σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
 ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
 κόπης ἡδυλόγος δημοχαριστῆς
 Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν
 135 μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
 δοῦλων σφαρίων οὐνεκ' ἀπῶθεϊν,
 μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνῃ
 στάντα φθιμένων
 140 ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
 τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων
 Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
 ἦξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη,
 πῶλον ἀφέλων σὺν ἀπὸ μαστῶν,
 145 ἕκ τε γεραίας χερὸς ὀρμήσων.
 ἀλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς,
 ἴζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων·
 κήρυσσε θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας
 τοὺς θ' ὑπὸ γαίας.
 150 ἦ γάρ σε λῖται διακωλύσουσ'
 ὄρφανδὸν εἶναι παιδὸς μελέας,
 ἦ δέ σ' ἐπιδείν τύμβου προπετῇ
 φοινισσομένην αἵματι παρθένον
 ἕκ χρυσοφόρου
 155 δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ.
 ΕΚ. οἱ γῶ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
 ποῖαν ἀχῶ, ποῖον ὀδυρμόν.
 δειλαία δειλαίου γήρως,
 δουλείας τὰς οὐ τλατὰς,
 τὰς οὐ φερτὰς. ὦμοι μοι.
 160 τίς ἀμύνει μοι; ποῖα γέννα,
 ποῖα δὲ πόλις;
 φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.
 ποῖαν, ἦ ταύταν ἢ κείναν,
 στείχω; πῇ δ' ἦσω; ποῦ τις θεῶν
 165 ἦ δαίμων ἔσται ἄρωγός;

147. ἱκέτις] ἱκτίς Nauckius. 149. γαίας Porsonus] γαῖαν 152. τύμβου] τύμβῳ V, sed ou a m. rec. 160. ἀμύνει] ἀμύνη MV. γέννα] γεναά Porsonus: vid. Annot. Oxon. p. 40. 163. 164. Verba interpolata, quae paullo aliter scripta legisse videtur Dionysius de comp. verb. c. 17. p. 210. ed. Schaefer. σπονδείος ἀζώμα ἔχει μέγα καὶ σεμνότητα πολλήν· παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τόδε “ποῖαν δὴθ' ὀρμάσω; ταύταν ἢ κείναν, κείναν ἢ ταύταν”, ex quibus hoc vel simile quid confici potest, αἰαί, ποῖαν δὴθ' ὀρμάσω; | ἢ ταύταν ἢ κείναν; τίς θεῶν cet. Nihil est πῇ δ' ἦσω, quod per ὀρμήσω et πέμψω explicat scholiasta. Similiter infra v. 1059. ποῖαν, ἢ ταύταν ἢ τάνδ', | ἐξαλλάξω; 163. κείναν] ὁδὸν addit V cum γρ. νομά a m. sec. et ὁδὸν est etiam in Ven. 468. 165. δαίμων Musgravius (nisi quod male δαίμων νῶν scripsit)] δαιμόνων ἔσται ἄρωγός D.] ἐπαρωγός (corruptum ex ἔστ' ἄρωγός). In Ven. 468. est ἄρωγός, addito a m. sec. ἔσται. In C. ἔστ' ἐπαρωγός.

ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρῳάδες, ὦ
 κάκ' ἐνεγκοῦσαι
 πῆματ', ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'· οὐκέτι μοι βίος
 ἀγαστὸς ἐν φάει.
 170 ὦ τλάμων ἄγησαί μοι ποῦς,
 ἄγησαι τῇ γηραιᾷ
 πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ
 δυστανοτάτας ματέρος, ἔξελθ'
 175 ἔξελθ' οἴκων· αἰε ματέρος
 αὐδάν, ὦ τέκνον, ὡς εἰδῆς
 οἶαν οἶαν αἴτω φάμαν
 περὶ σᾶς ψυχᾶς.
 ΠΟΛΥΞΕΝΙ.
 180 ἰὼ,
 μήτηρ μήτηρ, τί βοᾷς; τί νέον
 καρύξας οἴκων μ', ὥστ' ὄρνιν,
 θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;
 ΕΚ. ὦμοι μοι, τέκνον.
 ΠΟΛΥΞ. τί με δυσφημεῖς; φροῖμιά μοι κακά.
 ΕΚ. αἰαί, σᾶς ψυχᾶς.
 ΠΟΛΥΞ. ἔξαύδα, μὴ κρύψης δαρὸν.
 185 δειμαίνω δειμαίνω, μήτηρ,
 τί ποτ' ἀναστένεις.
 ΕΚ. τέκνον τέκνον μελέας ματρός.
 ΠΟΛΥΞ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;
 ΕΚ. σφάζει σ' Ἀργείων κοινὰ
 190 Ξυντείνει πρὸς τύμβον γνῶμα
 Πηλείδα γέννα.
 ΠΟΛΥΞ. οἴμοι, μήτηρ, πῶς φθέγγει
 ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι
 μάνυσον, μήτηρ.
 ΕΚ. αὐδῶ, παῖ, δυσφάμους φάμας·
 195 ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξα
 ψήφῳ τὰς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς.
 ΠΟΛΥΞ. ὦ δεινὰ παθοῦς, ὦ παντλάμων,
 ὦ δυστάνου μήτηρ βιοτᾶς,
 οἶαν οἶαν αὐ σοὶ λῶβαν
 200 ἐχθίσταν ἀρρήτταν τ'
 ὥρσεν τις δαίμων.
 οὐκέτι σοι παῖς ἄδ' οὐκέτι δὴ
 γήρᾳ δειλαία δειλαίῳ
 Ξυνδουλεύσω.
 σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν,
 205 μόσχον δειλαία δειλαίαν
 εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστῶν
 σᾶς ἀπο λαϊμότομόν θ' Ἄϊδα

171. γηραιᾷ Hermannus] γραιᾷ 177. ψυχᾶς] Fort. addendum ὦμοι μοι. 178. Alterum μήτηρ in recentioribus nonnullis omissum. 179. καρύξας Ἀ. κηρύξας Ὀ. sed κα a m. rec. 181—197. Hos versus, in quibus ordo sententiarum turbatus est, Hartungus (praecunte partim Reisigio Coniect. p. 288.) sic transponit, 181. 186. 183. 188. 187. 182. 184. 185. 195—197. 192—194. 189—191. 181. ὦμοι μοι Hermannus. ὦμοι Ἀ. ἰὼ μοι V, ut videtur. οἴμοι M. Versus est dochmiacus ut 183. 186. 187. τέκνον Hermannus] ὦ τέκνον 188. ἀγγέλλεις] ἀγγέλεις (altero λ a m. sec. addito) M (ut v. 196. ἀγγέλλουσ', addito in utroque altero λ a m. sec., scriptum est in M et Ven. 468.), quod non intellexit librarius codicis Mosq. qui ἀγγελεῖς scripsit: unde τί δὲ τόδ' ἀγγελεῖς Hartungus metro dochmiaco, ut v. 186. 194. μάνυσον] μάνυσόν μοι V. 195. δυσφάμους D.] δυσφήμους 197. ψήφῳ] ψήφοις M. τὰς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς] περὶ σᾶς μοι ψυχᾶς Hartungus. 198. παντλάμων M, ut videtur. παντλάμων ceteri. 201. ἐχθίσταν] αἰσχίσταν V, quod superser. in M. Desunt syllabae dae. λῶβαν repetit Hermannus. 203. δειλαία δειλαίῳ] δειλαίῳ δειλαία MVAB.

- γὰς ὑποπεμπομέναν σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα
τάλαινα κείσομαι. 210
- σέ μὲν, ὦ μάτερ δύστανε βίου,
κλάω πανδύρτοις θρήνοις·
τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λῶβαν λύμαν τ',
οὐ μετακλάομαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι
ἔυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν. 215
- ΧΟ. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς,
Ἐκάβη, νέον τι πρὸς σέ σημανῶν ἔπος.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
γύναϊ, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνῶμην στρατοῦ
ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν, ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην
σφάζαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.
ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κοιμιστήρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης
ἱερεὺς τ' ἐπέσται τοῦδε παῖς Ἀχιλλεύς.
οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μὴτ' ἀποσπασθῆς βία
μὴτ' ἐς χερῶν ἀμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί·
γίγνωσκε δ' ἀλκὴν καὶ παρουσίαν κακῶν
τῶν σῶν. σοφὸν τοι καὶ κακοῖς ἃ δὲ φρονεῖν.
ΕΚ. αἰαί· παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγῶν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός.
κάρῳ γὰρ οὐκ ἔθησκον οὐ μ' ἐχρῆν θανεῖν,
οὐδ' ὤλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ὀρῶ
κακῶν κάκ' ἄλλα μέizon· ἡ τάλαινα' ἐγώ.
εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
μὴ λυπρὰ μὴδὲ καρδίας δηκτῆρια
ἔξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρησθαι χρεῖων,
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
ΟΔ. ἔξεστ', ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
ΕΚ. οἴσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατὰσκοπος,
δυσχλαινία τ' ἄμορφος, ὁμιλᾶτων τ' ἀπο
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
ΟΔ. οἶδ'· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ΕΚ. ἔγνω δέ σ' Ἑλένη καὶ μόνη κατεῖπ' ἐμοί;
ΟΔ. μεμνήμεθ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ΕΚ. ἦψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὦν;
ΟΔ. ὥστ' ἔθαναν γέ σοις πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
ΕΚ. τί δήτ' ἔλεξας δούλος ὦν ἐμός τότε;
ΟΔ. πολλῶν λόγων εὐρύημαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ΕΚ. ἔσωσα δήτ' ὅ σ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
ΟΔ. ὥστ' εἰσορᾶν γέ φέγγος ἡλίου τόδε.
ΕΚ. οὐκ οὖν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλευμάσιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῆς παθεῖν,
δρᾶς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνα;
ἀχάριστον ὕμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
Ζηλοῦτε τιμᾶς· μὴδὲ γιγνώσκοισθέ μοι,
οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἀτὰρ τί δή σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι
ἐς τήνδε παῖδα ψῆφον ὤρισαν φόνου;
πότ' ἄρα τὸ χρὴν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν
πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτέ μάλ' ὅσον πρέπει;
ἦ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλω
- ἐς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασταὶ κακόν.
Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴν τάφω προσφάγματα·
εἰ δ' αἰχμαλώτων χρὴ τιν' ἔκκριτον θανεῖν
κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε·
ἡ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη
ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἦσσαν ἠρέθη.
τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον·
ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἦψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῆς, χερὸς
καὶ τῆσδε γραιῖας προσπίπνων παρηίδος·
ἀνθάπτομαι σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγώ,
χάριν τ' ἀπατῶ τὴν τόθ', ἵκετέω τέ σε,
μὴ μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσης,
μὴδὲ κτάνητε. τῶν τεθνηκότων ἄλλ'·
ἦδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραψυχή,
πόλιν τιθήνη βάκτρον ἡγεμῶν ὁδοῦ.
οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεῶν,
οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ.
κάρῳ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι,
τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμᾶρ ἐν μ' ἀφείλετο.
ἀλλ', ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
οἴκτειρον· ἔλθῶν δ' εἰς Ἀχαιοκὸν στρατόν
παρηγόρησον, ὥς ἀποκτεῖναι φθόνος
γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνετε
βωμῶν ἀποσπᾶσαντες, ἀλλ' ὥκτειράτε.
νόμος δ' ἐν ὕμιν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος,
καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κείται πέρι.
τὸ δ' ἀζίωμα, κὰν κακῶς λέγῃς, τὸ σὸν
πέσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν
κὰκ τῶν δοκούντων αὐτὸς οὐ ταυτὸν σθένει.
ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρόν ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόνων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλῃ δάκρυ.
ΟΔ. Ἐκάβη, διδάσκου, μὴδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὕψ' οὐπερ ἠτύχουν,
σώζειν ἔτοιμός εἰμι, κοῦκ ἄλλως λέγω·
ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀνήρσομαι,
Τροίας ἀλούσης ἀνδρὶ τῷ πρῶτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἔξαιτουμένῳ.
ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὦν ἀνὴρ
μὴδὲν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον.
ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναϊ,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνὴρ.
οὐκ οὖν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρῶμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρῶμεσθ' ἔτι;
εἰεν· τί δήτ' ἐρεῖ τις, ἦν τις αὐ φανῇ
στρατοῦ τ' ἄθροισι πολεμίων τ' ἀγωνία;
πότ' ἄρα μαχοῦμεθ', ἢ φιλοψυχῆσομεν,
τὸν κατθανόνθ' ὀρώντες οὐ τιμῶμενον;
καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,
κεῖ σμικρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι·

279. ταύτη γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν·

209. σκότον] σκότος M. 210. τάλαινα Seidlerus]
ἀ τάλαινα 211. σέ Hermannus] καὶ σέ ὦ addit
Kingius. βίου addidit Porsonus ex recentiori-
bus quibusdam codicibus, in quibus est δυστάνου βίου.
212. πανδύρτοις Blomfieldus] πανοδύρτοις 224.
ἐπέσται Nauckius] ἐπέστη 236. χρεῶν — τάδε]
τάδε — χρεῶν Nauckius. 247—250. Hoc ordine in
recentioribus nonnullis codicibus: in MV aliisque 249.
250. 247. 248. 253. δύνα Porsonus] δύνη 260. τὸ
χρῆν] Incertum est hic et alibi utrum τὸ χρῆν an τὸ
χρῆ scribendum sit: de quo dixit Nauckius Stud. Eu-
rip. 1. p. 7.

267. αἰχμαλώτων A. αἰχμάλωτον ceteri.
269. ἐκπρεπεστάτη M, superscr. a m. sec. εὐπρε-
πεστάτη, quod est in ceteris. 274. τῆσδε γραιῖας
Valckenarius] τῆσδε (τῆς recentiores nonnulli) γεραιᾶς
παρηίδος] παρειάδος MVC ab librario cui γενειάδος
observabatur. 279. Versum ex Or. 66. illatum nota-
vit Nauckius. 282. τοὺς κρατοῦντας] τὸν κρατοῦντα
Stobaeus 105, 20. 283. πράξειν] πράσσειν V. πράτ-
τειν recentes multi. 293. λέγῃς Muretus] λέγη
295. αὐτὸς Porsonus] αὐτὸς 312. ὄλωλε] ἄπεστι A.

- τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
τὸν ἐμὸν ὁράσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις. 320
εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς, τὰδ' ἀντάκουέ μου·
εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἦσσαν ἄθλια
γραῖαι γυναῖκες ἡδὲ πρεσβῦται σέθεν,
νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητῶμεναι,
ὧν ἦδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις. 325
τὸλμα τὰδ'· ἡμεῖς δ', εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
ἡγεῖσθε μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
θαυμάζεθ', ὡς ἂν ἡ μὲν Ἑλλάς εὐτυχῇ,
ὕμεις δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλευούσιν.
XO. αἰαί· τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πέφυκ' ἀεὶ
τολμᾷ θ' ἂ μὴ χρῆ, τῇ βίᾳ κινούμενον. 330
EK. ὦ θύγατερ, οὐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
φροῦδοι μάτην ῥιφθέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·
σὺ δ' εἴ τι μεῖζω δύναμις ἢ μήτηρ ἔχεις,
σποῦδαζε, πάσας ὥστ' ἀηδόνας στόμα
φθογγὰς ἰεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσεῶς γόνυ
καὶ πείθ'. ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα 340
καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖται τύχην.
ΠΟΛΥΞ. ὦρ' ὅσ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
στρέφοντα, μὴ σου προσθίγῃ γενειάδος.
θάρασι· πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία·
ὡς ἔψομαί γε τοῦ τ' ἀναρκαίου χάριν
θανεῖν τε χρήζου· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακῇ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γάρ με δεῖ ζῆν; ἡ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἀπάντων· τοῦτ' οὐκ οὐκ πρῶτον βίου· 350
ἔπειτ' ἐθρέφθη ἐλπίδων καλῶν ὑπο,
βασιλεῦσι νύμφη, Ζῆλον οὐ μικρὸν γάμων
ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἐστίαν τ' ἀφίξομαι·
δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
γυναῖξ, παρθένων τ' ἀπόβλεπτος μέτα,
ἴση θεοῖσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μὲν με τοῦνομα
θανεῖν ῥᾶν τίθησιν οὐκ εἰωθὸς ὄν·
ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοιμ' ἂν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
τὴν Ἑκτορός τε χάτερων πολλῶν κᾶσιν,
προσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοπῶν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφεστάναι
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
λέχη δὲ τὰμὰ δοῦλος ὠνήτος ποθεν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἡλιωμένα. 365
οὐ δὴτ'· ἀφίμ' ὁμμάτων ἐλευθέρων
φρέγγος τόδ', "Αἰδὴ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας.
ἄγ' οὖν μ', Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
οὐτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὀρώ
θάρσος παρ' ἡμῖν ὡς ποτ' εὖ πράξαι με χρῆ.
μήτηρ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένῃ 370
- λέγουσα μήτε δρῶσα· συμβούλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν αἰσχροῦν μὴ κατ' ἄξιαν τυχεῖν.
ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν, 375
φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῷ·
θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.
XO. δεινὸς χαρακτήρ καπίσημος ἐν βροτοῖς
ἐσθλῶν γενέσθαι, καπὶ μεῖζον ἔρχεται 380
τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀεῖσις.
EK. καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδὶ καὶ πόγον φυγεῖν
ὕμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τὴνδε μὲν μὴ κτείνετε, 385
ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
κεντεῖτε, μὴ φρίδῃσθ'· ἐγὼ τεκον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τῶσις βαλὼν.
OΔ. οὐ σ', ὦ γεραῖα, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμά· Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ', ἡγήσατο. 390
EK. ὕμεις δέ μ' ἀλλὰ θυγατρί συμφωνεῖσθε,
καὶ δις τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται
γαῖα νεκρῷ τε τῷ τὰδ' ἔξαιτουμένῳ.
OΔ. ἄλκις κόρης σῆς θάνατος· οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τὸνδ' ὠφεῖλομεν. 395
EK. πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρί συνθανεῖν ἐμέ.
OΔ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος.
EK. ὅμοια κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.
OΔ. οὐκ, ἦν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σφωτέρους.
EK. ὡς τῆσδ' ἐκούσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι. 400
OΔ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἀπειμ' αὐτοῦ λιπῶν.
ΠΟΛΥΞ. μήτηρ, πιθοῦ μοι· καὶ σὺ, παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένους,
σύ τ', ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλει πεσεῖν πρὸς οὐδας, ἐλκῶσαι τε σὸν 405
γέροντα χρωτὰ πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀσχημονήσαι τ' ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ'; ἂ πείσει· μὴ σὺ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ', ὦ φίλη μοι μήτηρ, ἡδίστην χέρα
δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι· 410
ὡς οὐποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν παννύστατον
ἀκτίνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχει δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μήτηρ, ὦ τεκοῦσ', ἀπειμὶ δὴ κάτω.
EK. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν. 415
ΠΟΛΥΞ. ἀνυμνος ἀνυμνέαιος ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
EK. οἰκτρὰ σὺ, τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
ΠΟΛΥΞ. ἐκεῖ δ' ἐν "Αἶδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
EK. οἶμοι τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
ΠΟΛΥΞ. δούλη θανούμαι πατρός οὐσ' ἐλευθέρου. 420
EK. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.
ΠΟΛΥΞ. τί σοι πρὸς Ἑκτορ' ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν;
EK. ἄργελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
ΠΟΛΥΞ. ὦ στέρνα μαστοὶ θ', οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
EK. ὦ τῆς ἁώρου θυγατερ ἀθλία τύχης. 425
ΠΟΛΥΞ. χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τέ μοι,
EK. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.

332. πέφυκ' ἀεὶ libri nonnulli recentiores eum Stobaeo 62, 25. πεφυκέναι MV aliique. 333. νικῶμενον] κρατούμενον recentiores nonnulli et Stobaeus.

335. ῥιφθέντες duo eodices recentiores. ῥιφέντες eeteri.

355. παρθένων Kirehloffius] παρθένους MA. παρθένοις V. τ' a m. see. habet M. 359. ὠμῶν φρένας] Non apparet cur sie loqui maluerit quam ὠμοφρόνων scribere, quod restituit L. Dindorfius in Thes. vol. 7. p. 2567.

367. ἐλευθέρων Hartungus] ἐλεύθερον 369. ἄγ' οὖν] ἄγου μ' M. ἄρου μ' V. ἄγου μ' (v a m. see. inserto) codex Ven. 468. ἄγ' οὖν, omisso μ', Thomas Mag. s. v. διαχρῶμαι. ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ dixit hunc locum imitatus Cleanthes apud Epiet. Enehir. e. 77.

373. μήτε Brunekius] μηδὲ 375. κακῶν] πόνων Stobaeus 30, 3. 378. μὴ καλῶς] ἐν κακοῖς Stobaeus 30, 3.: sed μὴ καλῶς 121, 20. μέγας πόνος] πόνος μέγας Stobaeus utrobique. 380. μεῖζον] πλεῖον V. πλείστον Stobaeus. 381. ὄνομα] τοῦνομα A et Ven. 468. et Stobaeus 88, 6. τοῦνομ' ὅστις ἄξιος Hermannus.

384. πόγον φυγεῖν] φυγεῖν πόγον V. 392. πῶμ' Porsonus] πόμ' 394. σῆς] εἰς M. 398. ὅμοια Reiskius] ὁποῖα 407. νέου βραχίονος] βραχίονος νέου V. 419. βίον] τὰδε Naekius. 425. ἀθλία Marklandus] ἀθλίου M. ἀθλίας eeteri. 427. τόδε] χαρὰ (γρ. τόδε) M.

ΠΟΛΤΞ. ὁ τ' ἐν φιλίπποις Ὀρηξί Πολύδωρος κάσις.
 ΕΚ. εἰ ζῇ γ'· ἀπιστῶ δ'· ὦδε πάντα δυστυχῶ.
 ΠΟΛΤΞ. Ζῇ καὶ θανούσης ὅμμα συγκλήσει τὸ σόν. 430
 ΕΚ. τέθνηκ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὕπο.
 ΠΟΛΤΞ. κομίζ', Ὀδυσσεύ, μ' ἀμφιθεῖς κάρα πέπλους·
 ὡς πρὶν σφαγῆναι γ' ἐκτέτῃκα καρδίαν
 θρήνοισι μητρὸς, τήνδε τ' ἐκτέτῃκα γόοις.
 ὦ φῶς· προσεῖπέν γάρ σόν ὄνομ' ἔξεστί μοι, 435
 μέτεστι δ' οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον Ζεῖφους
 βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
 ΕΚ. οἱ γ' ὧ· προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.
 ὦ θυγάτερ, ἄψαι μητρὸς, ἔκτεινον χέρα,
 δός· μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην, φίλαι. 440
 ΧΟ. αὔρα, ποντίας αὔρα, 444
 ἅτε ποντοπόρους κομίζεις
 θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
 ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
 τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
 κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;
 ἢ Δωριδὸς ὄρμον αἴας,
 ἢ Φθιάδος, ἔνθα καλίστων ὑδάτων πατέρα
 φασὶν Ἀπιδανὸν γύας λιπαίνειν;
 ἢ νάσων, ἀλήρει
 κῶπα πεμπομένην τάλαιναν,
 οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσιν οἴκοις,
 ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ
 δάφνα θ' ἱεροῦς ἀνέσχε
 πτόρθους Λατοῖ φίλα 460
 ὠδίνος ἄγαλμα Δίας;
 ἔνν Δηλιάσιν τε κούραις Ἀρτεμίδος τε θεᾶς
 χρυσεῖαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογῆσω;
 ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
 τὰς καλλιδῖφρους θεᾶς
 ναῖουσ' ἐν κροκέῳ πέπλῳ
 ζεύσομαι ἄρματι πύλους,
 ἐν δαιδαλταῖσι ποικίλλουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις, 470
 ἢ Τιτάνων γμενᾶν,
 τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ
 κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας;
 ὦμοι τεκέων ἑμῶν, 475
 ὦμοι πατέρων, χθονός θ',
 ἃ καπνῷ κατερείπεται
 τυφομένα, δορίληπτος
 πρὸς Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν ξείνῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι
 δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν

441. ὡς τὴν Λάκαιναν εὐγγονον Διοσκόροιν
 Ἑλένην ἴδοιμι· διὰ καλῶν γάρ ὁμμάτων
 ἀσχίστα Τροίαν εἶλε τὴν εὐδαίμονα.

444—454. = 455—465.

466—474. = 475—483.

428. Ὀρηξί] θραξί V. 430. συγκλήσει D.] συγ-
 κλείσει 432. κάρα πέπλους Kirelhoffius] κάρα πέ-
 πλοις 435. ὄνομ' ὅμμ' Wakefieldus. 438. μου]
 υοι V. 441—443. Versus spurios eiecit D. 451.
 ἔνθα Porsonus] ἔνθα τὸν 453. πτέρα] Fort. τοκέα,
 duabus syllabis pronunciandum, ut θεᾶς in antistrophe
 v. 464. monosyllabum est. 454. γύας Hermannus.
 τὰς γύας codices recentiores multi. πείδια MV aliique
 460. φίλα] φίλας Hartungus. 467. τὰς καλλιδῖ-
 φρου] τὰς καλλιδῖφρους a m. sec. M. θεᾶς ναῖουσ'
 Nauckius] Ἀθαναίας, cum schol. Aristoph. Eq. 563.
 469. ἄρματι] ἄρα M. 470. δαιδαλταῖσι D.] δαιδαλέ-
 αισι 478. δορίληπτος tres libri recentes. δορίκτη-
 τος MV aliique. 479. πρὸς Porsonus. ὑπ' recentio-
 res libri nonnulli. Praepositione carent MV aliique.

Εὐρώπας θεράπναν,
 ἀλλάξας Ἀἶδα θαλάμους.

ΤΑΔΘΤΒΙΟΣ.

ποῦ τὴν ἄνασσαν δῆποτ' οὔσαν Ἰλίου
 Ἑκάβην ἂν ἐξεύροισι, Τρωάδες κόραι; 485
 ΧΟ. αὐτὴ πέλας σου νῦτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονί,
 Ταλθύβιε, κείται, Ξυγκεκλημένη πέπλοις.
 ΤΑ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερὰ σ' ἀνθρώπους ὄραν,
 ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην, 489
 τύχην δέ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
 οὐχ ἦδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν;
 οὐχ ἦδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
 καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί, 491
 αὐτὴ δέ δούλη, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονὶ
 κείται κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
 φεῦ φεῦ. γέρον μὲν εἰμ'· ὅμως δέ μοι θανεῖν
 εἴη, πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
 ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
 πλευρὰν ἔπαιρε καὶ τὸ πάλλευκον κάρα. 500
 ΕΚ. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοῦμόν οὐκ ἔξ
 κείσθαι· τί κινεῖς μ', ὅστις εἰ, λυπομένην;
 ΤΑ. Ταλθύβιος ἦκω, Δαναῖδων ὑπὴρέτης,
 Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, πάρα.
 ΕΚ. ὦ φίλτατ', ἄρα καμ' ἐπισφάξαι τάφῳ 505
 δοκοῦν Ἀχαιοὺς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
 σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν, ἡγοῦ μοι, γέρον.
 ΤΑ. σὴν παῖδα καταθανοῦσαν ὡς θάψης, γύναι,
 ἦκω μεταστείχων σε· πέμπουσιν δέ με
 δισοῖ τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεῶς Ἀχαικός. 510
 ΕΚ. οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
 μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
 ὀλῳας, ὦ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖσ' ἀπο·
 ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦπὶ σ'· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδοῦμενοι;
 ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ' ὡς ἐχθρὰν, γέρον,
 κτείνοντες; εἶπέ, καίπερ οὐ λέξω φίλα. 515
 ΤΑ. διπλὰ με χρήζεις δάκρυα κερδάναι, γύναι,
 σῆς παιδὸς οἴκτω· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
 τέγῳ τόδ' ὅμμα, πρὸς τάφῳ θ', ὅτ' ὤλλυτο. 520
 παρὴν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαικοῦ στρατοῦ
 πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγᾶς·
 λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
 ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χύματος, πέλας δ' ἐγώ·
 λεκτοὶ τ' Ἀχαιῶν ἐκκριτοὶ νεανίαί, 525
 σκίρτημα μόσχου σῆς καθέζοντες χεροῖν,
 ἔσποντο· πλήρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
 πάγχρυσον αἶρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
 χοὰς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
 σιγῇν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξει στρατῷ. 530
 καὶ γὰρ καταστάς εἶπον ἐν μέσοις τᾶδε
 “σιγᾶτ', Ἀχαιοὶ, σῖγα πᾶς ἔστω λεῶς·
 σίγα, σιώπα”· νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
 ὁ δ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμός,
 δέξαί μοι τάσδε κλητηρίους, 535
 νεκρῶν ἀγῳγούς· ἐλθέ δ', ὡς πίης μέλαν

490. ψευδῇ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος

490. eiecit Nauckius. 495. αὐτὴ codex Mosq.
 αὐτὴ ceteri. 501. ἔα] γρ. ὡς M. ἔξ] ἐὰ M et
 fortasse V. 504. πάρα D.] μέτα 521. Ἀχαικοῦ
 D.] ἀχαϊκοῦ. Vid. Annot. Oxon. p. 47. 528. αἶρεῖ
 pr. M et Flor. unius. ἔρρει ceteri et correctus M. Neu-
 trum verbum huic loco aptum offenditque repetitum
 χειρὶ. Requiritur verbum quale est ἐξέρραινε vel ἐξέρ-
 ρανε. 531. καταστάς M. παραστάς ceteri. 535.
 μοι codices nonnulli recentes. μου MV.

κόρης ἀκραιφνές αἴμ', ὅ σοι δωρούμεθα
στρατός τε κἀτῷ· πρευμενής δ' ἡμῖν γενοῦ,
λύσαι τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
νεῶν δὸς ἡμῖν, πρευμενοῦς τ' ἀπ' ἱλίου
νόστου τυχόντας πάντας ἐς πάτραν μολεῖν." 540
τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
εἴτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβῶν
ἔξεϊλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
νεανίας ἐνευσε παρθένον λαβεῖν. 545
ἡ δ', ὡς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον
"ὦ τὴν ἐμὴν πέσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἐκοῦσα θνήσκω· μὴ τις ἄψηται χροὸς
τοῦμοι· παρέξω γὰρ δέρον εὐκαρδίως.
ἐλευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,
πρὸς θεῶν μεθέντες κτείναντ'· ἐν νεκροῖσι γὰρ
δούλη κεκλησθαι βασιλῆς οὐσ' αἰσχύνομαι." 550
λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἀναξ
εἶπεν μεθέων παρθένον νεανίας.
κάπει τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἑπωμίδος
ἔρρηξε λαγόνος ἐς μέσον παρ' ὀμφαλόν,
μαστοῦς τ' ἔδειξε στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος
κάλλιστα· καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον
"ἰδοὺ τόδ', εἰ μὲν στέρνον, ὦ νεανία,
παῖεν προθυμεί, παῖσον, εἰ δ' ὕπ' αὐχένα
χρήξεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὄδε." 565
ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων, οἰκτῷ κόρης,
τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·
κρουνοὶ δ' ἐχέουρον. ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
κρύπτουσ' ἂν κρύπτειν ὅμματ' ἄρσένων χρεῶν. 570
ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφατῇ,
οὐδὲς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον,
ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανούσαν ἐκ χερῶν
φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δὲ πληροῦσιν πυρὰν
κορμούς φέροντες πευκίνους, ὁ δ' οὐ φέρων 575
πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἦκουσαν κακά
"ἔσθηκα, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χερσὶν ἔχων;
οὐκ εἴ τι δώσων τῇ περισσ' εὐκαρδίῳ
ψυχῇ τ' ἀρίστη;" τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγω 580
παιδὸς θανούσης· εὐτεκνωτάτην δέ σε
πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην θ' ὀρῷ.
XO. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε
πόλει τε τῇμ' ἑθῶν ἀναγκαῖον τόδε.
EK. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὃ τι βλέψω κακῶν,
πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμαι τινος,

555. οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἦκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθήκαν, οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.

541. πάτραν] πάτρας M. 551. κτείναντ'] κτείνειτ'
M. 555. 556. ciecit Iacobsius. 559. λαγόνος] λα-
γόνας MA, recte si μέσας scribatur cum Brunckio.
567. πνεύματος] πνευμόνων Valckenarius ad Stephani
Thes. s. v. Πνεύμων. 569. εὐσχήμῳ] εὐσχήμων Plin-
ius Epist. 4, 11. 570. κρύπτουσ'] κρύπτειν θ' MV:
sed κρύπτουσ' Clemens Alex. p. 234. 506. alii que in
Annot. Oxon. indicati p. 56. 574. δέ πληροῦσιν] δ'
ἐπληροῦσαν Choeroboscus in Theodos. vol. 2. p. 537, 4.
et in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 4. p. 182. interpolato
codice usus: de quo dixi in Praef. ad Annot. Oxon. p.
XVII. 580. λέγω Heathius] λέγων (λέγον a m. sec.
M. alii que), unde Erfurdio scribendum videbatur λέ-
γων | παιδὸς θανούσης εὐτεκνωτάτην τέ σε —
582. θ' om. codex Ven. 468. et Choerob. in Theodos.
vol. 2. p. 551.

τόδ' οὐκ ἔα με, παρακαλεῖ δ' ἐκείθεν αὐ
λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος
οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός· 590
τὸ δ' αὐτὴν λιαν παρῆεις ἀγγελεῖσά μοι
γενναῖος. οὐκ οὐκ δεινόν, εἰ γῇ μὲν κακῇ
τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν εὐ στάχυν φέρει,
χρηστὴ δ' ἁμαρτοῦσ' ὦν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν
κακὸν δίδωσι καρπὸν, ἄνθρωποι δ' αἰεὶ 595
ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,
ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλός, οὐδὲ συμφορὰς ὑπο
φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰεὶ.
ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἡ τροφαί;
ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς
διδάξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἦν τις εὐ μάθη,
οἶδεν τό γ' αἰσχρὸν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθῶν.
καὶ ταῦτα μὲν διή νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
σὺ δ' ἐλθέ καὶ σήμηνον Ἀργεῖοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν, ἀλλ' εἴργειν ὄχλον 605
τῆς παιδός. ἐν τοι μυρίῳ στρατεύματι
ἀκόλαστος ὄχλος ναυτικὴ τ' ἀναρχία
κρείσσων πυρρὸς, κακὸς δ' ὁ μὴ τὴ δρῶν κακόν.
σὺ δ' αὐτὴν λαβοῦσα τεύχος, ἀρχαία λάτρι,
βάψας ἐνεργε δεῦρο ποντίας ἁλός,
ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν
νύμφην τ' ἀνυμφον παρθένον τ' ἀπάρθενον
λούσας προθυμαί θ'· ὡς μὲν ἀξία, πόθεν;
οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω;
κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλωτῶν πάρα, 615
αἱ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότης
λαθοῦσ' ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
ὦ σχήματ' οἴκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλείστ' ἔχων κάλλιστά τ' εὐτεκνωτάτε
Πρίαμε, γεραιά θ' ἥδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
ὡς ἐς τὸ μηδὲν ἦκομεν, φρονήματος
τοῦ πρὶν στερέντες. εἴτα δὴτ' ὀγκοῦμεθα
ὁ μὲν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὁ δ' ἐν πολιταῖς τίμιος κεκλημένος. 625
τὰ δ' οὐδὲν ἀλλ' ἢ φροντῖδων βουλευμάτα,
γλώσσης τε κόμποι. κείνος ὀλβιώτατος,
ὅτῳ κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.
XO. ἐμοὶ χρὴν ἔμφορᾶν,
ἐμοὶ χρὴν πημονᾶν γενέσθαι,
Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατῖναν
ἐτάμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν καλλίσταν ὁ χρυσοφαῖς
Ἄλιος αὐτᾶζει. 636
πόννοι γὰρ καὶ πόνων
ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας
κακὸν τᾶ Σιμουντίδι γὰ
ὀλέθριον ἔμολε, συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων.

629—637. = 638—646.

595. ἄνθρωποι (vel ἐν βροτοῖς) Hermannus] ἄν-
θρώποις 600. γε μέντοι (sic etiam schol. Hom. Od.
3, 43.)] γέ τοι τι M alii que nonnulli. 602. οἶδεν τό
γ' αἰσχρὸν] καὶ τᾶσχρὸν οἶδε Hartungus. 605. μοι
M. μου ceteri. 606. ἐν τοῖ] ἐν γὰρ (γρ. τοι) V.
607. ἀναρχία] ἀταξία Dio Chrys. 32. p. 445. 609.
τεύχος] τ' ἄρτος V. 613. πόθεν] γρ. καὶ τυχεῖν M.
617. ναίουσιν] θάσσοουσιν V. 620. τ'] κ' M.
626. τὰ δ'—ἀλλ' ἢ Reiskius] τὰδ'—ἄλλως 627. κεί-
νος ὀλβιώτατος] κείνο δ' ὀλβιώτατον Nauckius.
637. Ἄλιος] ἥλιος V. 639. κρείσσονες] μείζονες V.

ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἰδα κρίνει τρισσὰς μακάρων
 παῖδας ἀνὴρ βούτας, 645
 ἐπὶ δορί καὶ φόνῳ καὶ ἐμῶν μελάρων λῶβα·
 στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὐροον Εὐρύταν
 Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα, 650
 πολλόν τ' ἐπὶ κρᾶτα μάτηρ
 τέκνων θανόντων τίθεται χέρα,
 δρύπτεται τε παρειᾶν,
 δίαμιον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς.
 ΘΕΡΑΠΗΑΙΝΑ.
 γυναῖκες, Ἐκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
 ἡ πάντα νικῶσ' ἀνδρα καὶ ἧλυν σποράν
 κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.
 ΧΟ. τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
 ὡς οὐποθ' εὖδει λυπρὰ σου κηρύγματα.
 ΘΕ. Ἐκάβη φέρω τόδ' ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
 οὐ ῥάδιον βροτοῖσιν εὐφραμεῖν στόμα.
 ΧΟ. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ὕπερ
 ἥδ', ἐς δὲ καίρῳ σοῖσι φαίνεται λόγους.
 ΘΕ. ὦ παντάλαινα, κατὶ μάλλον ἢ λέγω,
 δέσποινα, ὅλῳλας, οὐκέτ' εἰ βλέπousα φῶς,
 ἅπαις ἀνανδρὸς ἀπολις ἔξεσθαρμένη.
 ΕΚ. οὐ καίνδον εἶπας, εἰδῶσιν δ' ὠνειδίας.
 ἀτὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
 ἦκει κομίζουσ', ἥς ἀπηγγέλη τάφος
 πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
 ΘΕ. ἥδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
 θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἀπτεται.
 ΕΚ. οἱ γὰρ τάλαινα, μὴν τὸ βακχεῖον κάρα
 τῆς θεσπιωδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
 ΘΕ. ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
 τόνδ'. ἀλλ' ἄβρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
 εἴ σοι φανεῖται θαυμά καὶ παρ' ἐλπίδας.
 ΕΚ. οἶμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
 Πολύδωρον, ὃν μοι Θρηξ' ἔσωζ' οἴκοις ἀνὴρ.
 ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δὴ.
 ὦ τέκνον τέκνον,
 αἰῶ, κατάρχομαι νόμον
 βακχεῖον, ἔξ ἀλάστορος
 ἀρτιμαθῆς κακῶν.
 ΘΕ. ἔγνως γὰρ ἄτην παιδὸς, ὦ δύστηνε σύ;
 ΕΚ. ἄπιστ' ἄπιστα, καὶνὰ καὶνὰ δέρομαι.
 ἔτερα δ' ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ·
 οὐδέ ποτ' ἀστένακτος, ἀδάκρυτος ἡμέρα ἐπισχῆσει·
 ΧΟ. δειν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά. 691
 ΕΚ. ὦ τέκνον τέκνον ταλαῖνας ματρός,
 τίνι μὲν ὀνείσκεις, τίνι πότμῳ κεῖσθαι;
 πρὸς τίνος ἀνθρώπων;
 ΘΕ. οὐκ οἶδ'· ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
 ΕΚ. ἔκβλητον, ἢ λέσσημα φοινίου δορός,
 ἐν ψαμάθῳ πευρᾷ;

ΘΕ. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
 ΕΚ. ὦμοι, αἰαί, ἔμαθον ἐνυπνον ὁμμάτων
 ἐμῶν ὄψιν, οὐδὲ παρέβα με φά- 705
 σμα μελανόπτερον, [ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σ',]
 ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.
 ΧΟ. τίς γάρ νιν ἔκτειν'; οἶσθ' ὀνειρόφρων φράσαι;
 ΕΚ. ἐμὸς ἐμὸς ξένος, Θρήκιος ἱππότης, 710
 ἔν' ὁ γέρων πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας.
 ΧΟ. οἶμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανῶν;
 ΕΚ. ἄρρητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
 οὐχ ὅσι', οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκαι ξένων;
 ὦ κατάρπατ' ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω 715
 χροά, σιδαρέω τεμὼν φασγάνῳ
 μέλεα τοῦδε παιδὸς, οὐδ' ὤκτισας.
 ΧΟ. ὦ τλήμων, ὡς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
 δαίμων ἔθηκεν, ἔστις ἐστὶ σοι βαρὺς.
 ἀλλ' εἰσὼρῳ γὰρ τοῦδε δεσπότης δέμας
 Ἀγαμέμνωνος, τοῦνθένδε σιγῶμεν, φίλοι. 725
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 Ἐκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
 ἐλθοῦσ', ἐρ' οἶσπερ Ταθύβιος ἡγγεῖλέ μοι
 μὴ θιγγάνειν σῆς μηδὲν Ἀργεῖων κόρης:
 ἡμεῖς μὲν οὖν εἰώμεν, οὐδ' ἐψαύομεν·
 σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
 ἦκω δ' ἀποστελῶν σε· τάκεῖθον γὰρ εὐ 730
 πεπραγμέν' ἐστίν, εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς.
 ἔα. τίν' ἀνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὄρω
 θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργεῖον πέπλοι
 δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσιν μοι. 735
 ΕΚ. δύστην', ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσα σέ,
 Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
 Ἀγαμέμνωνος τοῦδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά;
 ΑΓ. τί μοι προσώπων νῶτον ἀγγέλλουσα σὸν
 δῦρει, τὸ πραχθέν δ' οὐ λέρεις, τίς ἔσθ' ὅδε. 740
 ΕΚ. ἀλλ' εἴ με δούλην πολεμίαν θ' ἡγούμενος
 γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγος αὖ προσθεῖμεθ' ἄν.
 ΑΓ. οὐτοί με πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
 ἐξιστορήσαι σὸν ὀδὸν βουλευμάτων.
 ΕΚ. ἄρ' ἐκλογίζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
 μάλλον φρένας τοῦδ' ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
 ΑΓ. εἴ τοί με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
 ἐς ταυτὸν ἦκει· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
 ΕΚ. οὐκ ἂν δυνάμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
 τέκνοις τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέφω τάδε; 750
 τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχῳ κἂν μὴ τύχῳ.
 Ἀγαμέμνων, ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων
 καὶ σοῦ γενεῖου δεξιᾶς τ' εὐδαίμονος.
 ΑΓ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μὴν ἐλεύθερον
 αἰῶνα θέσθαι; ῥάδιον γὰρ ἐστὶ σοι. 755
 ΕΚ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρομένη
 αἰῶνα τὸν εὐμπαπτα δουλεύσαι θέλω.

649. εὐροον Hermannus] εὐρουν vel εὐρουν
 660. οὐδεὶς] ἢ τίς Heimsoethius. 665. ὕπερ ΜΑ.
 ἀπο V et superser. in A. In cod. Mosq. γρ. ὕπο. πά-
 ρος Heimsoethius. 666. δὲ om. M. 668. οὐκέτ']
 κούκέτ' V. 684. Alterum τέκνον in recentioribus
 plerisque omissum. 685. νόμον] νόμων (γρ. γόνων)
 M. νόμων, superser. o a m. sec. V. Schol. γρ. δὲ καὶ
 βακχεῖον γόνων 687. Schol. γρ. ἀρτιμαθῇ νόμον
 690. ἀστένακτος ἀδάκρυτος — ἡμέρα Hermannus] ἀδά-
 κρυτος ἀστένακτος — ἡμέρα μ' ἀδάκρυτον ἀστένα-
 κτον Venetus 468. Utramque scripturam explicat schol.
 696. θαλασσίαις] θαλασσίαις Hartungus. 699. ἐκβλη-
 τον] ἐκβλήτ' Hartungus, ut versus sit dochmiaeus, re-
 cepto φοινίου. φοινίου] φοινίου M et Venetus 468.
 700. ἐν ψαμάθῳ πευρᾷ] Ante vel post haec verba
 excidit fortasse alter dochmiaeus.

702. ὦμοι, αἰαί] Fort. ὦμοι μοι. ἐνυπνον Her-
 mannus] ἐνύπνιον 704. οὐδὲ παρέβα με Herman-
 nus] οὐ με παρέβα 705. Post μελανόπτερον excidit
 dochmiaeus, quem interpolator inepte supplevit verbis
 ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σ', quae seclusi. 712. ἔχοι M. ἔχη V.
 715. ποῦ δίκαι ξένων] Requiritur dochmiaeus. ποῦ θεῶν
 δίκαι Nauckius. 716. ὦ Brunckius] ἰὼ 720. ὤκτι-
 σας] ὤκτισω MV (librario ad dieμοιράσω aberrante).
 729. εἰώμεν Nauckius] εἰώμεν οὐδ' ἐψαύομεν
 Bothius] οὐδὲ ψαύομεν 734. Ἀργεῖον] Ἀργεῖοι V.
 742. αὖ Brunckius] ἂν 746. μάλλον] Fort. ὁρ-
 θῶς. 755. γὰρ ἐστὶ σοι] δ' οὐκ ἐστὶ μοι Heimsoe-
 thius. 756—758. om. MV et Venetus 468., sed Vene-
 tus in margine habet a m. sec., et in textu, sed deletos,
 post v. 779. 757. δουλεύσαι] δουλεύειν C et a m. pr.
 Venetus 468.

ΑΓ. καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκεσιν καλεῖς;
 ΕΚ. οὐδέν τι τούτων ὦν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
 ΑΓ. ὅρᾳς νεκρὸν τόνδ', οὗ καταστάζω δάκρυ;
 ΕΚ. ὅρᾳς τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
 ΕΚ. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κάφερον ζώνης ὕπο.
 ΑΓ. ἔστιν δὲ τίς σὺν οὗτος, ὦ τλήμων, τέκνων;
 ΕΚ. οὐ τῶν θανόντων Πριαμίδων ὑπ' Ἰλίῳ.
 ΑΓ. ἢ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι;
 ΕΚ. ἀνόνητά γ', ὡς ἔοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾷς.
 ΑΓ. ποῦ δ' ὦν ἐτύγχαν', ἡνίκ' ὦλλυτο πτόλις;
 ΕΚ. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὄρρωδῶν θανεῖν.
 ΑΓ. ποῖ τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
 ΕΚ. ἐς τήνδε χῶραν, οὐπερ ἠγρέθη θανών.
 ΑΓ. πρὸς ἄνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;
 ΕΚ. ἐνταυθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
 ΑΓ. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;
 ΕΚ. τίνος δ' ὑπ' ἄλλου; Θρήξ νιν ὤλεσε Ξένος.
 ΑΓ. ὦ τλήμων, ἢ που χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;
 ΕΚ. τοιαῦτ', ἐπειδὴ ἔμφορᾶν ἔγνω Φρυγῶν.
 ΑΓ. ἠῦρες δὲ ποῦ νιν, ἢ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;
 ΕΚ. ἡδ', ἐντυχούσα ποντίας ἀκτὸς ἐπι.
 ΑΓ. τοῦτον ματεύουσ', ἢ ποιοῦσ' ἄλλον πόνον;
 ΕΚ. λούτρ' ὡχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη.
 ΑΓ. κτανῶν νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει Ξένος.
 ΕΚ. θαλασσόπλαγκτόν γ', ὥδε διατεμῶν χροά.
 ΑΓ. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.
 ΕΚ. δῶλα, κοῦδὲν λοιπὸν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
 ΑΓ. φεῦ φεῦ· τίς οὕτω δυστυχὴς ἔφω γυνή;
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
 ἀλλ' ὦνπερ οὐνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
 ἀκουσον· εἰ μὲν θσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
 στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοῦμαλιν, σὺ μοι γενοῦ
 τιμωρὸς ἄνδρὸς ἀνοσιωτάτου Ξένου,
 ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἀνω
 δείσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιωτάτον.
 ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κάσθενεῖς ἴσως·
 ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένεουσι χῶ κείνων κρατῶν
 νόμος· νόμῳ γάρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα,
 καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι·
 δς ἐς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφραθήσεται,
 καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες Ξένους
 κτείνουσιν ἢ θεῶν ἰρὰ τολμῶσιν φέρειν,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
 ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχυρῷ θέμενος αἰδέσθητί με,
 οἵκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεὶς
 ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἱ' ἔχω κακά.
 τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
 εὐπαις ποτ' οὔσα, νῦν δὲ τραυὴ ἅπαις θ' ἅμα,
 ἄπολις ἔρημος ἀθλιωτάτῃ βροτῶν.
 οἶμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
 ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαινα' ἐγώ.
 τί δῆτα θνητοὶ τάλλα μὲν μαθήματα
 μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ ματεύομεν,

793. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχῶν ἔμοι,
 Ξενίας τ' ἀριθμῶ πρώτα τῶν ἐμῶν φίλων·
 τυχῶν δ' ὅσων δεῖ καὶ λαβῶν προμηθίαν
 ἔκτεινε, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
 οὐκ ἡξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.

758. ἐπάρκεσιν *iidem*. ἐπάρκειαν *ceteri*.
 Post hunc v. lacunam indicavit Hermannus.
 δ' V. γ' *ceteri*. 793—797. Versus spurios notarunt
 Matthiae (v. 794. 795.) et D. (v. 793. 796. 797.)
 φίλων] Ξένων A *aliquae multi et* γρ. M. 795. προμη-
 θίαν] προθυμίαν Hermannus. 800. τοὺς] Fort. καὶ
 804. ἰρὰ D.] *ierà*

πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην
 οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν
 μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἴν' ἦν ποτε
 πείθειν ἅ τις βούλοιο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
 οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες οὐκέτ' εἰσὶ μοι,
 αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἰχόμαι·
 καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρῶσκονθ' ὄρω.
 καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
 Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
 πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
 ἢ φοιβᾶς, ἦν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
 ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δεῖξεις, ἄναξ,
 ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
 χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμῇ, κείνης δ' ἐγώ;
 ἄκουε δὴ νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὄρᾳς;
 τοῦτον καλῶς ὄρων ὄντα κηδεστὴν σέθεν
 δράσεις. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
 εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίονι
 καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει,
 ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινας,
 ὡς πάνθ' ὁμαρτή σῶν ἔχοιτο γουνάτων
 κλᾶοντ', ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους·
 ὡ δέσποτ', ὡ μέγιστον Ἑλλαντὶν φάος,
 πιθοῦ, παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβυτίδι
 τιμωρὸν, εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν, ἀλλ' ὅμως.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν
 καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς αἰεί.
 XO. δεινὸν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπίπτει,
 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
 φίλους τιθέντες τοὺς τε πολέμιωτάτους,
 ἔχθρους τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιοῦμενοι.
 ΑΓ. ἐγὼ σέ καὶ σὸν παῖδα καὶ τῆχας σέθεν,
 Ἐκάβῃ, δι' οἴκτου χεῖρά θ' ἱκεσίαν ἔχω,
 καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὐνεκ' ἀνδοῖον Ξένον
 καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
 εἰ πως φανείη γ' ὥστε σοὶ τ' ἔχειν καλῶς,
 στρατῷ τε μὴ δοῦμαι Κασάνδρας χάριν
 Θρήκης ἀνακτὶ τόνδε βουλευθεῖν φόνον.
 ἔστιν γάρ ἡ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
 τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγείται στρατὸς,
 τὸν κατθανόντα δ' ἔχθρόν· εἰ δ' ἐμοὶ φίλος
 ὅδ' ἔστι, χωρὶς τοῦτο κοῦ κοινὸν στρατῷ.
 πρὸς ταῦτα φροντίζ' ὡς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
 σοὶ ἔμπονησθαι καὶ ταχύν προσαρκεσαι,
 βραδύν δ', Ἀχαιοὶς εἰ διαβληθήσομαι.
 ΕΚ. φεῦ·
 οὐκ ἔστι θνητῶν δστις ἔστ' ἐλευθέρος·

831. ἐκ τοῦ σκότου τε τῶν τε νυκτέρων βροτοῖς
 φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.

818. ἦν Elmsleius] ἢ 820. πῶς] τί M. 831.
 832. eiecit Matthiae. Utuntur iis Orion Anthol. 8, 17.
 p. 54. Tzetza Exeg. p. 86. et partim schol. Hom. Od. 10,
 481. 831. σκότου (libri partim σκότους) τε] σκότου
 γάρ A. βροτοῖς] πάνυ AC. Licentius interpolavit
 Ald. ἐκ τοῦ σκότους γάρ νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων |
 φίλτρων ὁμοῦ τε τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις. τῶν τε
 νυκτέρων Naeckius. 839. ἔχοιτο] ἔχοιντο AC.
 842. παράσχες M. πάρασχε *ceteri*. 847. τὰς
 ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν] Immo αἱ ἀνάγκαι τοὺς νό-
 μους διώρισαν, ut Didymus monet. ταῖς ἀνάγκαις τοὺς
 νόμους διώρισαν Hartungus. 848. τε cod. Augustanus.
 γε *ceteri*. 853. δίκην] χάριν M et (cum γρ. καὶ
 δίκην) Venet. 468. 854. φανείη] φανεῖν C. 859.
 δ' ἐμοὶ Elmsleius] δέ σοι 864. οὐκ ἔστι θνητῶν (sic
 etiam ap. Liban vol. 2. p. 63.)] οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν Ari-
 stoteles Rhet. 2, 21.

ἡ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἡ τύχης, ἢ πλήθος αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις. ἐπεὶ δὲ ταρβείς τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις, ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλευθέρον φόβου. εὐνισθὶ μὲν γάρ, ἦν τι βουλευσῶ κακὸν τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μή. ἦν δ' ἔξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ πικουρία πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκὸς οἷα πείσεται φανῇ τις, εἶργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν. τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.	865	χρυσέων ἐνόπτρων λεύσους· ἀτέρμονας εἰς αὐτὰς, ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν· κέλευμα δ' ἦν κατ' ἄστῳ Τροίας τόδ' "ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν Ἰλιάδα σκοπιᾶν πέρσαντες ἦξετ' οἴκους;" λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα, σεμνὰν προσίζουσ'	925	
ΑΓ. πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ λαβοῦσα γραῖα φῶτα βάρβαρον κτενεῖς, ἢ φαρμάκοισιν ἢ πικουρίᾳ τίνι; τίς σοι εὐνέσται χεῖρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;	870	οὐκ ἦνυσ' Ἄρτεμιν ἅ τλάμων· ἄγρομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν τὸν ἐμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος, πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησεν πόδα καὶ μ' ἀπὸ γῆς ῥῖσεν Ἰλιάδος· τάλαιν', ἀπείπον ἄλγει· τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλέναν κάσιν, Ἰδαῖον τε βού- ταν αἰνόπαριν κατάρα	930	
ΕΚ. στέγει κεκεύθας· αἶδε Τρωάδων ὄχλον. ΑΓ. τὰς αἰχμαλώτους εἵπας, Ἑλλήνων ἄγρην; ΕΚ. ἔν ταισδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι. ΑΓ. καὶ πῶς γυναιεῖν ἀρσένων ἔσται κράτος; ΕΚ. δεινὸν τὸ πλήθος ἔν δόλῳ τε δύσμαχον. ΑΓ. δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος. ΕΚ. τί δ'; οὐ γυναιῖκες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα καὶ Λήμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν; ἀλλ' ὡς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον· πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ γυναιῖκα. καὶ σὺ Θρηκὶ πλαθείσα ξένῳ λέξον, καλεῖ σ' ἄνασσα δήποτ' Ἰλίου Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος, καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους τοὺς ἔξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγῶς Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον, ὡς τῷδ' ἀδελφῷ πληθύνῃ μιᾷ φλοῖτ', δισσὴ μέριμνα μητρί, κρυφθῆτον χθονί.	875	οὐκ πατρίας ἀπώλεσεν [ρός τις οἰζύς· ἐξέψικεν τ' οἶκον γάμος, οὐ γάμος, ἀλλ' ἀλάστο- ν μήτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν, μήτε πατρῶν ἴκοιτ' ἐς οἶκον.	945	
ΑΓ. ἔσται τὰδ' οὕτως· καὶ γάρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοὶ δοῦναι χάριν· νῦν δ', οὐ γάρ ἴησ' οὐρίους πνοὰς θεός, μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὀρώντας ἡσύχους. γένοιτο δ' εὖ πως· πᾶσι γάρ κοινὸν τόδε ἰδίᾳ θ' ἐκάστω καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν κακὸν τὴν πάσχων, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.	880	ΠΟΛΥΤΜΗΣΤΩΡ. [ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλιτάτῃ δὲ σὺ,] Ἑκάβη, δακρῦν σ' εἰσορῶν πόλιν τε σὴν, τήν τ' ἄρτιως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν. φεῦ· οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν οὐτ' εὐδοξία οὐτ' αὐ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς. φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν αὐτοὺς, ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ θρηλεῖν προκοπτόντ' οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν; σὺ δ', εἴ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας, σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις ἀπῶν, ὅτ' ἤλθες δευρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμεν, ἦδη πόδ' ἔξω δαμμάτων αἰρόντι μοι ἐς ταυτὸν ἦδε συμπύπτεται δμῶις σέθεν, λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμεν.	885	940
ΧΟ. σὺ μὲν, ὦ πατρίς Ἰλιάς, τῶν ἀπορρήτων πόλιν οὐκέτι λέξει· τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κρύπτει δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν. ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι πύργων, κατὰ δ' αἰθάλου κηλὶδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι. τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω. μεσονύκτιος ὠλλύμαν, ἦμος ἐκ δειπνῶν ὕπνος ἄδύς ἐπ' ὄσοις κίδνεται, μολπᾶν δ' ἀπο καὶ χοροποιῶν θυσιᾶν καταπαύσας πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο, εὐστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ ναῦταν οὐκέθ' ὀρῶν ὅμιλον Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα. ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐρρυθμιζόμεν	890	ΕΚ. αἰσχύνομαι σε προσβλέπειν ἐναντίον, Πολυμήτορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς. ΠΟΛ. καὶ θαυμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἐμοῦ; τί χρεῖμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; ΕΚ. ἴδιον ἐμαυτῆς δὴ τι πρὸς σὲ βούλομαι καὶ παῖδας εἰπεῖν σοῦς· ὁπάοντας δέ μοι χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων.	950	
905—913. = 914—922. 923—932. = 933—942.	895	970. ὅτῳ γὰρ ὥφθην εὐτυχοῦσ', αἰδῶς μ' ἔξει, ἐν τῷδε πτότῳ τυγχάνουσ', ἵν' εἰμὶ νῦν, κοῦκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν ὀρθαῖς κόραις. ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν, Πολυμήτορ· ἄλλως δ' αἰτιόν τι καὶ νόμος, 975. γυναιῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.	960	
	900			
	905			
	910			
	915			
	920			
	925			
	930			
	935			
	940			
	945			
	950			
	955			
	960			
	965			
	970			
	975			

929. κέλευμα (quam formam Andr. 1030. servarunt libri veteres) D.] κέλευσμα 932. οἴκους Kingius] ἐς οἴκους 943. Ἑλέναν incertum esse credit Nauckius utrum ab Euripide scriptum an ab glossatore additum sit. 946. πατρίας D.] πατρώας ἀπώλεσεν] γρ.

866. πόλεος] πόλεως libri praeter Flor. unum omnes.

894. ἐκείνης] ἐκείνου M. 900. οὐρίους A. οὐρίας ceteri. οὔριοι πνοαὶ Troad. 882. 901. ἡσύχους Hartungus] ἡσυχον 908. τοῖον recentes nonnulli. τοιόνδ' MV alii que. 911. αἰθάλου Triclinius] αἰθάλου καπνοῦ 915. ἄδύς D.] ἡδύς

EURIPIDES.

929. κέλευμα (quam formam Andr. 1030. servarunt libri veteres) D.] κέλευμα 932. οἴκους Kingius] ἐς οἴκους 943. Ἑλέναν incertum esse credit Nauckius utrum ab Euripide scriptum an ab glossatore additum sit. 946. πατρίδας D.] πατρώας ἀπώλεσεν] γρ. ἀπούρισεν M. 953. delet Nauckius, quem v. Stud. Eurip. I. p. 19. 956. οὐδὲν πιστόν (sic etiam Stobaeus 8, 22. 105, 35.)] πιστόν οὐδὲν MC. 957. πρᾶσσοντα] πρᾶξαντα Stobaeus. 958. αὐτὰ Hermannus] αὐθ' οἱ 970—972. eiecit D., 971. notaverat Porsonus. 972. προσβλέπειν σ' plerique. σ' om. MC. 973—975. eiecit Hartungus. 982. μὲν C. μὲν ἡμῖν ceteri. In alio cod. Flor. τόδε est omissum.

ΠΟΛΤΜ. χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλείᾳ γὰρ ἦδ' ἐρημία.
 φίλη μὲν εἴ σὺ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε
 στράτευμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σ' ἐχρήν
 τί χρεὶ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
 φίλους ἐπαρκεῖν· ὡς ἔτοιμός εἰμ' ἐγώ.
 985 ΕΚ. πρῶτον μὲν ἐπὶ παῖδ' ὃν ἔξ ἐμῆς χερὸς
 Πολύδωρον ἐκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
 εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσσομαι.
 ΠΟΛΤΜ. μάλιστα· τοῦκίνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.
 ΕΚ. ὦ φίλταθ', ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις.
 990 ΠΟΛΤΜ. τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
 ΕΚ. εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηται τί μου.
 ΠΟΛΤΜ. καὶ δευρὸ γ' ὡς σέ κρύφους ἐζητεῖ μολεῖν.
 ΕΚ. χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἤλθον ἐκ Τροίας ἔχων;
 ΠΟΛΤΜ. σῶς, ἐν δόμοις γ' τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
 995 ΕΚ. σῶσόν νυν αὐτόν, μῆδ' ἔρα τῶν πλησίων.
 ΠΟΛΤΜ. ἦκιστ'· ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.
 ΕΚ. οἶσθ' οὐκ ἂν λέξαι σοὶ τε καὶ παισὶν θέλω;
 ΠΟΛΤΜ. οὐκ οἶδα. τί σφ' τοῦτο σημαίνεις λόγῳ.
 ΕΚ. ἔστ', ὦ φιληθείς ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ,
 1000 ΠΟΛΤΜ. τί χρεὶμ' ὁ κάμει καὶ τέκν' εἰδέναι χρεῶν;
 ΕΚ. χρυσοῦ παλαιὰ Πριαμίδων κατὰρυχες.
 ΠΟΛΤΜ. ταῦτ' ἐσθ' ἂν βούλει παιδί σημαίνει σέθεν;
 ΕΚ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ'· εἰ γὰρ εὐσεβῆς ἀνὴρ.
 ΠΟΛΤΜ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;
 1005 ΕΚ. ἀμείνων, ἦν σὺ κατθάνης, τοῦσδ' εἰδέναι.
 ΠΟΛΤΜ. καλῶς ἔλεξας τῆδε καὶ σοφώτερον.
 ΕΚ. οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;
 ΠΟΛΤΜ. ἐνταῦθ' ὁ χρυσὸς ἐστί; σημεῖον δὲ τί;
 ΕΚ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερέτελλουσ' ἄνω.
 1010 ΠΟΛΤΜ. ἔπ' οὖν τί βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;
 ΕΚ. σῶσαί σε χρήμαθ' οἷς ἔυνεξήλθον θέλω.
 ΠΟΛΤΜ. ποῦ δῆτα, πέπλων ἐντὸς ἡ κρύψας ἔχεις;
 ΕΚ. σκῶλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σῶζεται στέγαις.
 ΠΟΛΤΜ. ποῦ δ'; αἰδ' Ἀχαιῶν ναυόλοχοι περιπτυχαί.
 ΕΚ. ἰδία γυναικῶν αἰχμαλωτῖδων στέγαι.
 1015 ΠΟΛΤΜ. τάνδον δὲ πιστὰ κἀρσένων ἐρημία;
 ΕΚ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἐνδόν, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
 ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκουσ' καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
 λύσαι ποθοῦσιν οἰκὰς ἐκ Τροίας πόδα·
 1020 ὡς πάντα πράξας ὡς σε δεῖ στείχης πάλιν
 ἔνιν παισὶν οὐπὲρ τὸν ἐμὸν ψικίας γόνον.
 ΧΟ. οὐπὼ δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δῶσεις δίκην·
 ἀλῖμενόν τις ὡς ἔς ἄντην πεσὼν
 1025 λέχριος ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας,
 ἀμέρσας βίον. τὸ γὰρ ὑπέγερσεν
 Δίκᾱ καὶ θεοῖσιν οὐ ζυμπίτνει
 1030 ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
 ψεύσει σ' ὁδοῦ τηρὸν ἑλπίς, ἢ σ' ἐπήγαγε
 θανάσιμον πρὸς Ἄϊδαν, ἰὼ τάλας·
 ἀπολέμψ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

983. σε χρὴν M. σε χρὴ ceteri. 990. σέθεν λέ-
 γεις] λέγεις σέθεν C. 994. ἔχων] ἄγων (γρ. φέρων)
 Ven. 468. 996. τῶν πλησίων] Mire dictum pro τῶν
 τῶν πλησίων, ut τῶν τῶν πέλας scribendum videri
 posset, qualia sacris reperiuntur apud prosae oratio-
 nis scriptores, si similia apud tragicos legerentur.
 1000. ἔστ', ὦ Hermannus] ἔστω 1013. ἡ Valckena-
 rius] ἡ 1025. ἐς C. εἰς ceteri. πεσὼν cod. Can-
 tabr. unus. ἐμπεσὼν ceteri. 1026. ἐκπεσεῖ Herman-
 nus] ἐκπέσῃ 1029 βίον Hermannus] βίον
 1030. θεοῖσιν] θεοῖς M. οὐ Hemsterhusius] οὐ
 1031. Alterum ὀλέθριον delendum videri dixi in Annot.
 Oxon., nisi aliquot in initio versus syllabae exciderint,
 ut sit dimeter dochmiacens. 1033. ἰὼ] ὦ recentiores
 nonnulli. Requiritur dochmius. ὦ, φεῦ, τάλας Har-
 tungus. 1034. βίον] βίον M.C.

ΠΟΛΤΜ. ὦμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.
 ΧΟ. ἠκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰωγῆν, φίλαι; 1036
 ΠΟΛΤΜ. ὦμοι μάλ' αὖθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
 ΧΟ. φίλαι, πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακά.
 ΠΟΛΤΜ. ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε λαιψηρῷ ποδί·
 1040 βάλων γὰρ οἶκον τῶνδ' ἀναρρήξω μυχοῦς.
 ΧΟ. ἰδοῦ, βαρείας χειρὸς ὀρμάται βέλος.
 βούλεσθ' ἐπεσέσωμεν; ὡς ἀκμὴ καλεῖ
 Ἐκάβη παρῆναι Τρωάσιν τε συμμάχους.
 ΕΚ. ἄρασσέ, φεῖδου μῆδεν, ἐκβάλλων πύλας·
 1045 οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κύραις,
 οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὐς ἔκτειν' ἐγώ.
 ΧΟ. ἡ γὰρ καθεῖλες Ἑρῆκα καὶ κρατεῖς Ξένου,
 δέσποινα, καὶ δέδρακας οἰάπερ λέγεις;
 ΕΚ. ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
 1050 τυφλὸν, τυφλῷ στείχοντα παραφῶρψ ποδὶ,
 παίδων τε δισσὼν σῶμαθ', οὐς ἔκτειν' ἐγώ
 ἔνιν ταῖς ἀρίσταῖς Τρωάσιν· δίκην δέ μοι
 δέδωκε· χωρεῖ δ', ὡς ὄρᾳς, ὅδ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' ἐκποδὼν ἀπειμι κάποστήσομαι
 1055 θυμῷ ζέοντι Θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ.
 ΠΟΛΤΜ. ὦμοι ἐγὼ, πᾶ βῷ, πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω;
 τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
 τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἰχνος·
 1060 ποῖαν, ἢ ταῦταν, ἢ κείναν, ἢ τάνδ'
 ἔξαλλάξω τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι
 χρήζων Ἰλιάδας, αἰ με διώλεσαν;
 τάλαινα κόραι τάλαινα Φρυγῶν,
 ὦ κατάρατοι, ποῖ καὶ με φυγᾷ
 1065 πτώσουσι μυχῶν;
 εἴθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
 ἀκέσαι' ἀκέσαιο τυφλόν, Ἀλῖε,
 φέγγος ἀπαλλάξας.
 ἀἶ. οἶγα οἶγα, κρυπτὰν
 1070 βάσιν αἰσθανομαι τάνδε γυναικῶν,
 πᾶ πόδ' ἐπᾶξας
 σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,
 θοῖναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος
 ἀρνύμενος λῶβαν, λύμας ἀντίποινα' ἐμᾶς; ὦ τά-
 1075 λας.
 ποῖ, πᾶ φέρομαι τέκν' ἐρημῇ λιπῶν
 βάκχαις Ἄϊδου διαμοιράσαι,
 σφακτὰ κυσὶν τε [φονίαν] δαῖτ' [ἀνήμερον]
 1080 ὀρεῖαν τ' ἐκβολάν;
 πᾶ βῷ, πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω,
 ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι λινόκροκον
 1085 φάρος στέλλων, ἐπὶ τάνδε συθείς

1037. αὖθις] αὐ σφῶν Hermannus. 1041. A qui-
 busdam Polymestori tribui annotavit scholiasta.
 1055. ζέοντι recentes duo. βέοντι ceteri. 1059. Ver-
 sus non integer. ἐπὶ χεῖρα καὶ πόδος ἰχνος Hartungus.
 1060. ἢ κείναν addidit Hartungus. Tribus pronomi-
 nibus utitur scholiasta, ἄρα ταύτην, ἄρα ἐκείνην, ἀρα
 τήνδε. 1063. τάλαινα κόραι Hermannus] κόραι τά-
 λαιναί 1067. Duo dochmius fortasse sic restituendū,
 ἀκέσσαι' ἀκέσσαι', Ἀλῖε, τυφλόν 1069. ἂ ἂ V. α α
 ceteri. Rectior scriptura est ἀἶ. 1070. Alterum
 σίγα om. MA aliiq̃ue non pauci. τάνδε] τάνδε C.
 1073. ἀγρίων] ἀγρίαν M. 1074. ὦ Hermannus] ἰὼ
 1077. σφακτα Hermannus] σφακτὰν κυσὶν duo re-
 centes. κυσὶ ceteri. φονίαν (φονίαν Mosq. unus)
 et ἀνήμερον seclisit D. 1078. ὀρεῖαν Brunckius]
 οὐρεῖαν 1079. πᾶ βῷ, πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω Porsonus]
 πᾶ στῶ κάμψω πᾶ βῷ (πᾶ στῶ πᾶ βῷ πᾶ κάμψω codex
 unus recentissimus). πᾶ βῷ delet Nauckius ut illatum
 ex v. 1056. 1081. συθείς] συθῶ Hartungus, signo in-
 terrogandi post κάμψω posito.

- τέκνων ἐμῶν φύλαξ ὀλέθριον κοίταν.
 ΧΟ. ὦ τλήμων, ὥς σοι δύσφορ' εἵργασται κακά· 1085
 δράσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τάπιτίμια.
 ΠΟΛΥΤΜ. αἰαί, ἰὼ Θρήκης [γένος. 1090
 λοχόφορον, ἔνοπλον, εὐῖππον, Ἄρηι κάτοχον
 ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεΐδαι.
 βοὰν βοὰν αὐτῷ, βοὰν·
 ὦ ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
 κλύει τις, ἢ οὐδεὶς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
 γυναῖκες ὤλεσάν με,
 γυναῖκες αἰχμαλωτίδες. 1095
 δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν. ὦμοι ἐμὰς λύβας.
 ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;
 ἀμπάμενος οὐράνιον ὑπὲρ πέτρης ἐς μέλαθρον, 1100
 Ὠρίων ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας
 ἀφίησιν ὅσων αὐγὰς, ἢ τὸν Ἀἶδα 1105
 μελάγχρωτα πορθμόν ἄξω τάλας;
 ΧΟ. ἔνγυνόςθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
 πάθη, ταλαίνης ἔξαπαλλάξαι ζόης.
 ΑΓ. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἥσυχος
 πέτρας δρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν 1110
 Ἠχῶ, διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
 ἦργους πεσόντας ἤρμεν Ἑλλήνων δορί,
 φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.
 ΠΟΛΥΤΜ. ὦ φίλτατ', ἡσθούμην γάρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν
 φωνῆς ἀκούσας, εἰσροῶς ἂ πάσχομεν; 1115
 ΑΓ. ἔα·
 Πολυμήστορ ὦ δύστηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;
 τίς ὅμῳ ἔθηκε τυφλὸν αἰμάξας κόρας,
 παῖδας τε τοῦδ' ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χόλον
 σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ὅστις ἦν ἄρα.
 ΠΟΛΥΤΜ. Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν 1120
 ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μαιζώνως.
 ΑΓ. τί φῆς; σὺ τοῦργον εἵργασαι τόδ', ὥς λέγει;
 σὺ τόλμαν, Ἐκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;
 ΠΟΛΥΤΜ. ὦμοι, τί λέξεις; ἢ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
 σήμενον, εἰπέ ποῦ ὅθ', ἵν' ἀρπάσας χερσὶν 1125
 διασπάσωμαι καὶ καθαίμαξω χροά. [σομαι,
 ΑΓ. οὗτος, τί πάσχει; ΠΟΛΥΤΜ. πρὸς θεῶν σε λίσ-
 μέθες μ' ἐφείναι τῆδε μαργώσαν χέρα.
 ΑΓ. ἰσχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον
 λέγ', ὥς ἀκούσας σοῦ τε τῆδ' ὅδ' ἐν μέρει 1130
 κρίνω δικαίως ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
 ΠΟΛΥΤΜ. λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πριαμίδων νεώτατος
 Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς, δν ἐκ Τροίας ἔμοι
 πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
 ὑπόπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἀλώσεως. 1135
 τοῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινὰ νιν,
 ἀκουσον, ὥς εὐ καὶ σοφῇ προμηθεῖα.
 ἔδεια μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς
 Τροίαν ἀθροίσαι καὶ ἔννοικίσαι ἄλιν,
 1087. δαίμων ἔδωκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
1083. ἐμῶν] μου Hartungus. 1087. eiecit Her-
 mannus, illatum ex v. 723. ubi ἔθηκεν, quod hic quoque
 in C. 1089. Ἀρηι D.] ἄρει 1092. βοὰν primum
 fortasse delendum.. 1093. ὦ (ὦ V) ἴτε MV. ἴτε A.
 ἴτ' ὦ ἴτ' ὦ Hermannus. ἴτ' ἴτε Porsonus. 1097. Al-
 terum δεινὰ omittunt recentes nonnulli. 1100. αἰθέρ'
 ante ἀμπάμενος lectum delendum esse animadvertit
 scholiasta metricus, ἐν τισι τὸ αἰθέρα περισσὸν καὶ οὐ
 φέρεται. 1105. τὸν Ἀἶδα D.] τὸν ἐς αἶδαν 1106.
 μελάγχρωτα Flor. unius. μελαγχρώτα M. μελανόχρωτα
 ceteri. 1108. Ζόης] Ζωῆς libri, nisi quod in uno re-
 centi superscr. o 1109. ἡσυχός] ἡσυχώς V.
 1112. ἦσμεν ex Etym. M. p. 439, l. ἴσμεν 1113.
 παρέσχε] ἄν addunt MV. 1139. ἀθροίσει καὶ ἔννοικί-
 σαι Nauekius] ἀθροίσῃ καὶ ἔννοικίσῃ
- γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμίδων τινα 1140
 Φρυγῶν ἐς αἶαν αὐθις ἄρειαν στόλον,
 κάπειτα Θρήκης πεδία τρίβοιεν τάδε
 λεηλατοῦντες, γείτοσιν δ' εἴη κακὸν
 Τρώων, ἐν ὧπερ νῦν, ἀναξ, ἐκάμνομεν.
 Ἐκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον 1145
 λόγῳ με τοιψδ' ἤταγ', ὥς κεκρυμμένας
 θήκας φράσουσα Πριαμίδων ἐν Ἰλίῳ
 χρυσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
 δόμους, ἵν' ἄλλος μὴ τις εἰδεῖται τάδε.
 Ἰζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνου·
 πολλαὶ δὲ χειρὸς αἱ μὲν ἔξ ἀριστεράς,
 αἱ δ' ἔνθεν, ὥς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόραι
 θάκους ἔχουσαι, κερκιδ' Ἠδωνῆς κερὸς
 ἦνουν, ὑπ' αὐτὰς τοῦσδε λεύσσοσαι πέπλους·
 ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θαύμεναι 1155
 γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολισματος.
 ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν ἐκπαλούμεναι
 τέκν' ἐν χερσὶν ἔπαλλον, ὥς πρόσω πατρὸς
 γένοιτο, διαδοχαῖς ἀμειβούσαι χερσίν.
 κατ' ἐκ γαληνῶν πῶς δοκεῖς κροσφθεγμάτων 1160
 εὐθὺς λαβοῦσαι φάσαν'· εἰς πέτλῳ ποθὲν
 κεντοῦσι παῖδας, αἱ δὲ πολέμιον δίκην
 ἔυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρήζων ἑμοῖς,
 εἰ μὲν πρόσωπον ἔξανισταῖν ἐμόν,
 κόμης κατέχον, εἰ δὲ κινοῖν χέρας,
 πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἦνουν τάλας.
 τὸ λίσσθον δὲ, πῆμα πῆματος πλεόν,
 ἔχειρτάσαντο δεῖν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
 πόρπας λαβοῦσαι τὰς καταπύρους κόρας 1170
 κεντοῦσιν, αἰμάσσουσιν· εἴτ' ἀνὰ στέγας
 φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδῆσας ἐγὼ
 θῆρ ὥς διώκω τὰς μαιφόνους κύνας,
 ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον, ὥς κυνηγέτης,
 βάλλων ἀράσσω. τοιάδε σπεύδουν χάριν 1175
 πέπονθα τὴν σὴν πολέμιόν τε σὸν κτανῶν,
 Ἀγάμεμνον. ὥς δὲ μὴ μακροῖς τείνω λόγους,
 εἰ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἶρηκεν κακῶς,
 ἢ νῦν λέγων τίς ἐστιν, ἢ μέλλει λέγειν,
 ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω· 1180
 γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
 τοῖόνδ'· ὁ δ' αἰεὶ ζυντυχὼν ἐπίσταται.
 ΧΟ. μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς
 τὸ θῆλυ συνθείς ὥδε πᾶν μέμψῃ γένος. 1184
 ΕΚ. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε 1187
 τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλεόν.
 ἀλλ' εἴτε χρήστ' ἔδοξε, χρήστ' ἔδει λέγειν,
 εἴτ' αὖ πονηρὰ, τοὺς λόγους εἶναι σαθοῦς 1190
 καὶ μὴ δύνασθαι τᾶδικ' εὐ λέγειν ποτέ.
 σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τὰδ' ἠκριβωκότες,
 ἀλλ' οὐ δύναιντ' ἄν διὰ τέλους εἶναι σοφοί,

1185. πολλαὶ γὰρ ἡμῶν αἱ μὲν εἰσ' ἐπίφθονοι,
 αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

1151. χειρὸς Miltonus] χεῖρες 1153. θάκους —
 ἦνουν Hermannus] θάκουν — ἦνουν θ' 1156. στολί-
 σματος] γρ. στοχίσματος M. 1159. διαδοχαῖς] Libri par-
 tim sic partim διαδοχαῖσιν χερσίν] χερῶν duo codices
 recentes. διὰ χερὸς ceteri, adscripto in C γρ. καὶ ἀμεί-
 βουσαι χερσίν. 1178. εἰ τις] ὅστις Stobaeus 73, 9.
 1179. τίς ἐστιν A. ἐστι τις ceteri. Apud Stobaeum λέ-
 γει τις ἢ πάλιν μέλλει λέγειν. 1182. γρ. ὁ δ' αὐταῖς
 ζυντυχῶν M. 1185. 1186. Eieci versus spurius, de qui-
 bus dixi in Annot. Oxon. p. 77. Iis sublatis versus 1182—
 1184. totidem respondent versibus 1187—1237. Utitur
 his versibus Stobaeus 69, 16. 1193. δύναιντ' ἄν co-
 dex Leid. δύνανται ceteri, nisi quod δύνανται V.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΗΛΕΚΤΡΑ.	ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.
ΕΛΕΝΗ.	ΠΤΑΛΛΗΣ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.	ΦΡΤΞ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.	ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.	

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I. Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑρινύων δειματούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεῦειν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην, ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησε, διεκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδετέρῳ δὲ κεῖται ἡ μυθοποιία. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ, ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων ἡλικιωτίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν.

II. Ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη· πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλεία ὑπόκειται Ὀρέστης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ. οὕτω δὲ μᾶλλον ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαίτερον οὕτω προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκεύασαι. διηγήρη γὰρ ἂν Ὀρέστης ἄρτι καὶ μόλις καταδαρθεὶς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ “σῖγα σῖγα, λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης.” πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως.

III. Τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χεῖριστον δὲ τοῖς ἡθεσι. πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος,
οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
ἧς οὐκ ἂν ἄρται ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.

ὁ γὰρ μακάριος, κοῦκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον
ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην,
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοὶς ἀνθρωπος ὦν

De codicibus huius fabulae supra diximus p. 88.

2. συμφορὰ θεήλατος] συμφορὰν θεήλατον (sed adscripto α et οσ) MV et schol. M, qui nominativos reiecit,

accusativos ab εἰπεῖν pendere ratus. 3. ἀνθρώπου]

ἀνθρώπων V et Lucianus Oeyp. 167.

7. ταύτην δ.] δ. ταύτην V.

κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλώσσαν, αἰσχίστην νόσον. 10
οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφυ,
ὣ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεά
ἔριν, Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
θέσθαι. τί τάρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;
ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς· 15
Ἀτρεὺς δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῇ τύχας,
ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων ἔφυ
Μενέλεως τε Κρήσης μητρός Ἀερόπης ἄπο.
γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγυμένῃν
Μενέλαος Ἑλένην, ὁ δὲ Κλυταίμνηστρας λέχος 20
ἐπίσημον εἰς Ἑλληνικὰς Ἀγαμέμνων ἄναξ·
ὣ παρθένου μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς,
Χρυσόθεμις Ἰριγένειά τ' Ἠλέκτρα τ' ἐγὼ,
ἄρσιν τ' Ὀρέστης, μητρός ἀνοσιωπότης,
ἡ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι 25
ἔκτεινεν· ὦν δ' ἕκατι παρθένῳ λέγειν
οὐ καλόν· ἐγὼ τοῦτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
Φοῖβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
πεῖθαι δ' Ὀρέστην μητέρ', ἡ σφ' ἐγείνατο,
κτείνειν, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλειαν φέρον. 30
ὅμως δ' ἀπέκτειν', οὐκ ἀπαθήσας θεῶ·
κάρῳ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου,
Πυλάδης θ', ὅς ἡμῖν ἔγκραταίργασται τάδε.
ἐντεῦθεν ἀγρία ζυντακεῖς νόσῳ δέμας
τλήμων Ὀρέστης ὅδε πᾶσιν ἐν δεμνίοις
κεῖται, τὸ μητρός δ' αἵμ' αἶμα νιν τροχληταῖ
μνίασι· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεᾶς
δεινῶπας, αἱ τόνδ' ἐξαμυλλῶνται φόβῳ.
ἔκτον δὲ δὴ τόδ' ἡμ' ἔξ ὅτου σφαγαῖς
θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγνισται δέμας, 40
ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέετο,
οὐ λούτρ' ἔδωκε χρυτὶ· χλανιδίων δ' ἔσω
κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
ἔμψων δακρύει, ποτὲ δὲ δεινῶν ἄπο
πηδᾷ δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ.
ἔδοξε δ' Ἀργεῖ τῷδε μῆθ' ἡμᾶς στέγαις,
μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
μητροκτονούντας· κυρία δ' ἦδ' ἡμέρα,
ἐν ἡ διοίσει ψήφον Ἀργείων πόλις,
[εἰ γὰρ θανεῖν νῦ λωσίμῳ πετρώματι,
ἡ φράσανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν]
ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
ἡκεῖ γὰρ ἐς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
λίμενα δὲ Ναυπλίου ἐκκληρῶν πλάτῃ
ἀκταῖσιν ὄρμει, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
ἄλαισι πλαγχεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μὴ τις εἰσιδῶν
μεθ' ἡμέραν στείχουσιν, ὦν ὑπ' Ἰλίῳ
παῖδες τεθνάσιν, ἐς πέτρων ἔλθῃ βολᾶς,
προὔπεμψεν ἐς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω 60
κλάουσ' ἀδελφὴν ἑυφορὰς τε δωμάτων.

ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγῶν παραψυχὴν·
ἦν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιψ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
παρθένον ἐμὴ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
Μενέλαος ἀγαθὴν Ἑρμῶν Σπάρτης ἄπο, 65
ταύτῃ γέγρηθε κάπιλήθεται κακῶν.
βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδόν, πότε ὄψομαι
Μενέλαον ἦκονθ'· ὡς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
ῥώμης ὀχοῦμεθ', ἦν τι μὴ κείνου πάρα
σωθῶμεν. ἄπορον χρήμα δυστυχῶν δόμος. 70

ΕΛΕΝΗ.

ὦ παῖ Κλυταίμνηστρας τε κάγαμέμνονος,
παρθένε μακρόν δὴ μήκος, Ἠλέκτρα, χρόνου,
πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασιγνήτος τε σὸς
τλήμων Ὀρέστης μητρός ὅδε φρονεὺς ἔφυ;
προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μαινομαι σέθεν, 75
ἐς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν.
καίτοι στένω γε τὸν Κλυταίμνηστρας μόρον,
ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' αἰδῶν τύχας. 80
H. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἃ γε παροῦσ' ὀρᾷς,
ἐν ἑυφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
ἐγὼ μὲν αὖπνος, πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
νεκρὸς γὰρ οὗτος οὐνεκα σμικρὰς πνοῆς,
θάσσω· τὰ τοῦτο δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά· 85
σὺ δ' ἡ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις
ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.
E. πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;
H. ἔξ οὔπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.
E. ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά θ', ὡς διώλετο. 90
H. οὕτως ἔχει τὰδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.
E. πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δῆτά μοι τι, παρθένε;
H. ὡς ἄσυχολός γε συγγόνου προσεδρία.
E. βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;
H. μητρός κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν;
E. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοᾶς φέρουσ' ἐμάς. 95
H. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στεῖχειν τάφον;
E. δεῖξαι γὰρ Ἀργεῖοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.
H. ὁππὲρ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχροῦς δόμους.
E. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλος δέ μοι λέγεις. 100
H. αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' ἐς Μυκηναίους ἔχει;
E. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.
H. δεινὸν γάρ· Ἀργεῖ τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.
E. σύ νυν χάριν μοι, τὸν φόβον λύσασσα, δός.
H. οὐκ ἂν δυνάμην μητρός ἐσβλέψαι τάφον. 105
E. αἰσχρὸν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.
H. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμῶν πέμψεις δέμας;
E. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένου οὐ καλόν.
H. καὶ μὴν τίνος γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.
E. καλῶς ἔλεξας, πεῖθομαι τέ σοι, κόρη. 110
ὦ τέκνον, ἔξελθ', Ἑρμῶν, δόμων πάρος,
καὶ λαβὲ χοᾶς τάσδ' ἐν χεροῖν κόμας τ' ἐμάς·
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταίμνηστρας τάφον
μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἶνωπὸν τ' ἄχνην, 115

13. ἔριν] γρ. ἔρις M. V. 28. ἀδικίαν μὲν] ἁμαρτίαν
Heimsoethius. 34. δέμας Hermannus] νοσεῖ. Conf.
Suppl. 1106. ἀσιτίας δ' ἐμὸν | δέμας γραιὸν συντακεῖς
ἀποφθερῶ. 35. ὅδε Reiskius] ὁ δὲ (οὐδὲ C) 37.
Eubulus in loco simili apud Athen. 7. p. 300. ntitur ver-
bis ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν. 38. δεινῶπας] Εὐ-
μενίδας libri contra manifestam poetae mentem, quae
adiectivum aliquod postulat. Quamobrem restitui
aptissimum verbis proximis epitheton δεινῶπας, quo
Eumenides compellantur apud Sophoclem Oed. Col. 84.
ὦ πότνια δεινῶπες. Γοργώπες — δειναὶ θεαὶ dicuntur
infra 261. 51. eiecit Nauckius Stud. Eurip. 1. p. 28.:
ego una cum praecedente seclusi. Compositi autem
sunt ex v. 412. 946.

111. καὶ πέμψομέν γε θυγατέρ'. εὐ γὰρ τοι λέγεις.

68. εἰς ὁδόν Musgravius] εἰσοδόν, cum schol.
69. ῥώμης] ῥοπῆς Nauckius. 74. ἔφυ] Pro ἔφυτε et
hoc pro ἔχετε dictum esse annotavit Thomas Mag., ex
quo Heathius male collegit seholiastam (eius nomen
ignorabat) ἔχει legisse. 79. ὅπως Porsonus] ὅπως δ'
84. πνοῆς] ῥοπῆς Hartungus. 86. ἡ] εἰ M et
schol. qui post πόσις interpungit. 88. δέ] δ' ἐν Mus-
gravius. 91. ἀπείρηκεν M. ἀπείρηκε V. ἀπείρηκα ἐν
alii. 97. θεμιτόν] θεμιστόν M. φίλων M, pr. V, A.
φίλων alii. 110. καλῶς] Libri multi ὀρθῶς (ex v. 100.)
111. eiecit Hermannus.

καὶ στὰς ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε
 “Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χααῖς,
 φόβῳ προσελθεῖν μνήμα σὸν ταρβουσά τε
 Ἄργειον ὄχλον. εὐμενὴ δ' ἄνωγέ νιν
 ἐμοὶ τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνῶμην ἔχειν
 τοῖν τ' ἀθλίῳ τοῖνδ', οὓς ἀπώλεσεν θεός.
 ἂ δ' εἰς ὕδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμέ,
 ἅπανθ' ὕπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.”
 ἰθ', ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε, καὶ χῶας τάφῳ
 δοῦς ὥς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.
 ΗΛ. ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὥς μέγ' εἰ κακὸν,
 σωτηρίῳν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
 εἶδετε παρ' ἄκρας ὥς ἀπέθρισεν τρίχας,
 σώζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
 θεοὶ σε μισήσκειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας
 καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαν' ἐγώ.
 αἰδ' ὦ πάρεσι τοῖς πόσει θρηνημασι
 φίλας ξυνυποδοὶ τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
 τόνδ' ἡσυχάζοντ', ὅμμα δ' ἐκτῆξουσ' ἐμὸν
 δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηνότα.
 ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσύχῃσιν ποδὶ
 χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
 φιλία γάρ ἡ σὴ πρεμυνῆς μέν, ἄλλ' ἐμοὶ
 τόνδ' ἐξεγείρει ξυμφορὰ γένησεται.
 ΧΟΡΟΣ.
 σίγα σίγα, λεπτόν ἴχνος ἀρβύλης
 τίθετε, μὴ κτυπεῖτε ~ ~ ~ ~
 ΗΛ. ἀποπρό βᾶτ' ἐκέισ' ἀποπρό μοι κοίτας.
 ΧΟ. ἰδοῦ, πείθομαι.
 ΗΛ. ἂ, σύρτηρος ὅπως πνοᾷ
 λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι. [οὕτως
 ΧΟ. ἰδ', ἀτρεμαῖαν ὥς ὑπ' ὄροφον φέρω βοάν. ΗΛ. ναι
 κάταγε κάταγε, πρόσθι' ἀτρέμας, ἀτρέμας ἰθι.
 λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ τι
 χρέος ἐμολέτε ποτε. χρόνια γὰρ πεσὼν ὁδ' εὐνάζεται.
 ΧΟ. πῶς ἔχει; λόγου μετὰδος, ὦ φίλα.
 τίνα τύχαν εἶπω; τίνα δέ συμφορὰν;
 ΗΛ. ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστenei.
 ΧΟ. τί φῆς; ὦ τάλας.
 ΗΛ. ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις
 ὕπνου γλυκυτάταν φερομένην χάριν. [μόχθων.
 ΧΟ. μέλεος ἔδιστων θεοδεν ἐργμάτων, τάλας. ΗΛ. φεῦ
 ἄδικος ἀδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπόφονον ὅτ'
 ἐπὶ τρίποδι
 Θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος.

140—152. = 153—165.

119. Ἄργειον] ἀργείων ΜV. εὐμενῇ] γρ. πρε-
 μενῇ ΜV. 122. ἐμέ] ἐμήν ΜV. 128. ἀπέθρισεν]
 ἀπέθριξε C et schol. Aeschyl. Agam. 544. et Hesychius,
 si glossa eius ἀπέθριξεν, ἀπέκοψεν huc referenda.
 140. 141. choro. 142. Electrae tribuit Ald., 140—142.
 Electrae codices et Dionys. de comp. verb. c. 11. et
 Cleanthes apud Diog. L. 7, 172. 140. σίγα σίγα]
 σίγα σίγα libri. Recte Dionysii codex Bodl. λεπτόν
 M et plerique. λευκὸν cum γρ. λεπτόν V. Utrumque
 memorat schol. λευκὸν etiam Dionys. 141. τίθετε
 (quod Dionysium legisset ex verbis eius apparet) Por-
 sonus] τίθετε μὴ κτυπεῖτε] ψοφεῖτε μὴ κτυπεῖτε
 V. Post κτυπεῖτε lacunam indicavi. μηδ' ἔστω
 κτύπος libri, verbis ex v. 137. illatis, quae non legun-
 tur apud Dionysium. 142. ἀποπρό βᾶτ'] ἀποπρόβατ'
 M et Dionys. 145. ἂ D. ἂ ἂ V. ἂ α ceteri. 147.
 ἀτρεμαῖαν] ἀτρεμαῖον pr. M et correctus V.
 ὑπ' ὄροφον D.] ὑπόροφον 154. 155. Electrae
 tribuunt libri. Correxerit Seidlerus. 159. χάριν
 superser. in A. χαρὰν libri omnes. 160. μέλεος] ὡ
 μέλεος M alii. 161. τάλας] ὦ τάλας ΜV et ple-
 rique. ΗΛ. hoc loco Seidlerus, ante ἄδικος libri.

ΧΟ. ὄρας; ἐν πέπλοις κινεῖ δέμας. 106
 ΗΛ. σὺ γάρ νιν, ὦ τάλαινα, θωύεας ~ ~
 ἔβαλες ἐξ ὕπνου.
 ΧΟ. εὐδὲν μὲν οὖν ἔδοξα.
 120 ΗΛ. οὐκ ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' οἴκων
 πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις μεθεμένα κτύπου;
 ΧΟ. ὕπνώσσει. λέγεις εὔ. [βροτῶν, 175
 ΗΛ. πότνια πότνια νῦξ, ὕπνοδότειρα τῶν πολυπόνων
 ἐρεβόθεν ἰθι, μόλε μόλε κατὰπτερος
 τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον. 180
 ὑπὸ γὰρ ἁλγῶν ὑπὸ τε συμφορᾶς
 διοιχόμεθ', οἰχόμεθα. κτύπον ἡγάγρετ' οὐχὶ σίγα
 σίγα φυλασσομένα
 στόματος ἀνακέλαδον ἅπο λέχεος ἁ-
 συχον ὕπνου χάριν παρέξεις, φίλα; 185
 ΧΟ. θροεῖ τίς κακὸν τελευτὰ μένει.
 ΗΛ. θανεῖν· τί δ' ἄλλο γ'; οὐδὲ γάρ ~ ~ ~
 πόθον ἔχει βοράς.
 ΧΟ. πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος. 190
 135 ΗΛ. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς
 μέλεον ἀπόφονον αἶμα δοῦς
 πατροφόνου ματρός.
 ΧΟ. δίκῃ μὲν, καλῶς δ' οὐ. [σας
 ΗΛ. ἔθανες ἔθανες, ὦ τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὠλε-
 πατέρα τέκνα τε τάδε σθένεν ἀφ' αἵματος·
 ὀλόμεθ' ἰσονέκυ', ολόμεθα. 200
 σὺ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τὸ τ' ἐμὸν οἶχεται
 βίου τὸ πλεον μέρος ἐν στοναχαῖσι τε καὶ γόοις
 δάκρυσι τ' ἐννυχίοις·
 ἄγαμος, ἔπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίοντον ἁ
 μέλεος ἐς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.
 ΧΟ. ὄρα παρούσα, παρθέν' Ἠλέκτρα, πέλας,
 μὴ κατθανῶν σε σύτρωπος λέληθ' ὁδε·
 οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει τῇ λίαν παρειμένῃ. 210
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὦ φίλον ὕπνου θέλητρον, ἐπικούρον νόσου,
 ὥς ἡδὺ μοι προσήλθες ἐν δέοντί τε.
 ὦ πότνια λήθη των κακῶν, ὥς εἰ σοφὴ
 καὶ τοῖσι δυστυχούσιν ἐνκταῖα θεός.
 πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμεν; 215
 ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν.
 ΗΛ. ὦ φιλαθ', ὡς μ' ἠψφρανας εἰς ὕπνον πεσῶν.
 βούλει θίγῃ σου κἀνακούφισω δέμας;
 ΟΙ'. λαβοῦ λαβοῦ δητ', ἐκ δ' ὁμορπον ἀθλίου
 στόματος ἀφρῶδῃ πέλανον ὁμμάτων τ' ἐμῶν. 220
 ΗΛ. ἰδοῦ, τὸ δούλευμ' ἡδὺ κοῦκ ἀναινομαι
 ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.
 ΟΡ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ καὶ χυμῶδῃ κόμην

166—186. = 187—207.

166. ἐν πέπλοις] ἐμπέπλοις M. 167. ~ ~] ἄραν
 Hermannus. 179. Ἀγαμεμνόνιον] ἀγαμεμνόνιον
 libri, nisi quod i superser. in A. 182. σίγα σίγα] σίγα
 σίγα ΜV. 185. ἀπο λέχεος] ἀπὸ δὲ λέχεος Herman-
 nus. Requiritur dochmius. ἁσυχον D.] ἡσυχον
 186. χάριν schol.] χαρὰν φίλα] ὦ φίλα M alii. que.
 παρέξεις φίλοις Hartungus. 188. γ' om. MVA. εἶπω
 vel εἶπας addunt recentiores nonnulli. γ' εἶποις est
 in Ven. 468. Lacunam notavit Hermannus. 190.
 ἄρ'] ἄρ' ΜV. 193. ματρός] ματέρος ΜV. 195.
 δίκῃ Triclinius] δίκαια 199. ἰσονέκυ' Porsonus] ἰσο-
 νέκυες libri, nisi quod ὀλόμεθ' ὀλόμεθ' ἰσονέκυες V.
 206. ἐπιδ'] ἐπεὶ δ' recentiores nonnulli. ἄτε βίοντον
 a] Verba non integra. Requiritur dochmius. ἄγαμος
 ἐπεὶ, ἄτεκνος, ἀτρέμα βίοντον ἁ Hermannus. 212. τε]
 γε MC et Plut. Mor. p. 165e., sed te Stobaeus 100, 1.
 220. πέλανον] πέλανόν M ut solet.

ἄφελε προσώπου· λεπτά γάρ λεύσσω κόραις.
 ΠΑ. ὡ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα, 225
 ὧς ἡγρίωσαι διὰ μακρὰς ἀλουσίας.
 ΟΡ. κλινόν μ' ἐς εὐνὴν αὐθις· ὅταν ἀνῇ νόσος
 μανιάς μ', ἀναρθρὸς εἰμι κἀσθενῶ μέλη.
 ΠΑ. ἰδοὺ· φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
 ἀνιαρόν δν τό κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως. 230
 ΟΡ. αὐθίς μ' ἐς ὀρθὸν στήσον, ἀνακύκλει δέμας·
 δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.
 ΠΑ. ἢ κἀπὶ γαίᾳ ἀρμόσαι πόδας θέλεις
 χρόνιον ἶχνος θεῖς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
 ΟΡ. μάλιστα. δόξαν γάρ τὸδ' ὑγείας ἔχει· 235
 κρείσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἀν ἀληθείας ἀπῇ.
 ΠΑ. ἄκουε δὴ νυν, ὦ κασίγνητον κάρα,
 ἔως ἐῷσί σ' εὐ φρονεῖν Ἑρινύες.
 ΟΡ. λέξεις τι καινόν; κεί μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
 εἰ δ' ἐς βλάβην τιν', ἄλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν. 240
 ΠΑ. Μενέλαος ἦκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
 ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὥρμισται νέων.
 ΟΡ. πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς
 ἀνὴρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;
 ΠΑ. ἦκει, τὸ πιστόν τὸδε λόγων ἐμῶν δέχου, 245
 Ἑλένην ἀγόμενος Τρωικῶν ἐκ τευχέων.
 ΟΡ. εἰ μόνος ἐσώθη, μάλλον ἂν Ζηλωτὸς ἦν·
 εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.
 ΠΑ. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως ἐς τὸν ψόγον
 γένος θυγατέρων δυσκλεές τ' ἂν Ἑλλάδα. 250
 ΟΡ. σὺ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ·
 καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
 ΠΑ. οἴμοι, κασίγνητ', ὅμμα σὸν ταρασσεται,
 ταχὺς δὲ μετέθου λύοισαν, ἄρτι σωφρονῶν.
 ΟΡ. ὡ μητερ, ἱκετεύω σε, μὴ πῖσειέ μοι
 τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας·
 αὐταὶ γάρ αὐταὶ πλησίον θρώσκουσί μου. 255
 ΠΑ. μέν', ὦ ταλαίπωρ, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις·
 ὅρας γάρ οὐδὲν ὦν δοκεῖ σάφ' εἶδέναι.
 ΟΡ. ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἰ κυνῶπιδες
 γοργῶπες, ἐνέρων ιερῖαι, δειναὶ θεαί.
 ΠΑ. οὗτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξω· ἐμὴν
 σχήσω σε πηδᾶν δυστυχὴ πηδήματα.
 ΟΡ. μέθες· μί' οὐσα τῶν ἐμῶν Ἑρινῶν
 μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλης ἐς Τάρταρον. 265
 ΠΑ. οἱ ἄγε τάλαίνα, τίν' ἐπικουρίαν λάβω,
 ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτῆμεθα;
 ΟΡ. δὸς τόδε μοι κεροῦκά, δῶρα Λοξίου,
 οἷς μ' εἴπ' Ἀπόλλων ἑξαμύνασθαι θεάς,
 εἰ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσημασιν.
 270
 βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ,
 εἰ μὴ ἑαμείψει χωρὶς ὁμμάτων ἐμῶν.
 οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὀράθ' ἐκηβόλων
 τόξων περρωτὰς γλυφίδας ἑξορμωμένας;
 ἄα,
 τί δῆτα μέλλετ'; ἑξακρίζετ' αἰθέρα
 275
 περτοῖς· τὰ Φοῖβου δ' αἰτιάσθε θέσφατα.
 ἔα·

221. κόραις] γρ. νόσῳ Μ. 227. ὅταν — μανιάς
 μ' Porsonus] ὅταν μ' — μανιάς 228. μανιάς] μα-
 νίας libri. Utrumque explicat schol. 229. δέμνιον]
 δέμνια Stobaeus 100, 2. 230. δν τὸ] μὲν τὸ Stobaeus.
 δν τι Kirchhoffius. δέμνια | ἀνιαρόν ὄντα Hermannus.
 233. πόδας θέλεις] Fort. θέλεις πόδα. 238. ἐῷσί
 σ'] ἐῷσιν Μ. 251. σὺ νυν Canterus] σὺ νυν. σὺ τοι
 Plut. Mor. p. 88c. 257. eiecit Nauckius: post v. 270.
 transponi volebat Elmsleius. Legerunt hunc versum
 Longinus de sublim. e. 15, 2. et Plut. Mor. p. 991.
 271. Oresti continuavit D., Eleetrae tribunt libri.
 275. ἄα D.] ἄ ἄ

τί χρημ' ἀλύω πνευμ' ἀνείς ἐκ πλευμόνων;
 ποῖ ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
 ἐκ κυμάτων γάρ αὐθις αὐ γαλήν' ὄρω.
 Ζυγγοῖνε, τί κλάεις κράτα θεῖσ' εἶσω πέπλων; 280
 αἰσχύνομαί σοι μεταδιδοὺς πόνων ἐμῶν
 ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἑμαῖς.
 μὴ τῶν ἐμῶν ἑκατὶ συντήκου κακῶν·
 σὺ μὲν γάρ ἐπένευσας τὰδ', εἴργασται δ' ἐμοὶ
 285
 μητρώον αἷμα· Λοξία δὲ μέμφομαι,
 ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον
 τοῖς μὲν λόγοις ὑψήρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
 οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμόν, εἰ κατ' ὅμματα
 ἐξιστόρουν νιν μητέρ' εἰ κτεῖναι με χρή,
 290
 πολλὰς γενείου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτάς
 μὴ τῆς τεκοῦσας εἰ σατηγὰς ὡσαι εἴφος.
 [εἰ μὴτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἐμελλε φῶς,
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.]
 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὦ κασίγνητον κάρα,
 295
 ἐκ δακρύων γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί.
 ἔχομεν· ὅταν δὲ τὰμ' ἀθυμήσαντ' ἴδης,
 σὺ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρέν φρενῶν
 ἴσχναινε παραμυθοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένης,
 ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα·
 300
 ἐπικουρία γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί.
 ἀλλ', ὦ τάλαίνα, βάσα δωμάτων ἔσω,
 ὕπνῳ τ' ἄπνῳ βλέφαρον ἐκταθεῖσα δὸς,
 σῖτόν τ' ὄρεξαι, λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χροῖ.
 εἰ γάρ προλείψεις μ', ἢ προσεδρία νόσον
 305
 κτησεῖ τιν', οἰχόμεσθα· σέ γάρ ἔχω μόνην
 ἐπικουρον, ἄλλων, ὡς ὀρᾷς, ἔρημος ὦν.
 ΠΑ. οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι
 καὶ Ζῆν' ἔχει γάρ ταυτόν· ἦν σὺ κατθάνης,
 γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνῃ σωθήσομαι,
 310
 ἀνάδελφος ἀπάτωρ ἀφίλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ,
 δρᾶν χρή τὰδ'· ἀλλὰ κλίνον εἰς εὐνὴν δέμας,
 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κάκφοβόν σ' ἐκ δεμνίων
 ἄγαν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
 [κἀν μὴ νοσῇ γάρ, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν,

277. πλευμόνων Nauckius] πνευμόνων 281.
 σοι libri recentiores. σε MV aliique. 286. ἔργον]
 εἰς ἔργον (ut schol. explicat) recentes nonnulli. Suspe-
 cta verbi ἐπαίρειν structura eum duplici aecusativo:
 ut non improbabilis sit Kirchhoffii opinio unum
 post haec verba versum excidisse. ὅς δρᾶν μ' ἐπάρας
 Nauckius. 289. με χρή] χρεῶν duo codices recentiores.
 291. μὴ] μήπω Μ. μήπωτε V. μήποτε recentes non-
 nulli. 293. θ' cod. Harl. d' ceteri. 292. 293. Ver-
 sus spurios notavit L. Dindorfius. 294. ἀνακάλυπτ']
 τὴν ὄψιν supplet scholiasta. 298. ἴσχναινε] ἴσχναινε et
 quod metro repugnat ἴσχναινε, explicat scholiasta.
 303. λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χροῖ Hermannus] λούτρ' ἐπι-
 χροῖ βάλλου Μ. λουτρά τ' ἐπὶ χροῖ βάλε: unde Tricli-
 nius λουτρά τ' ἐπὶ χροῖ βάλε. 304. προσεδρία] recen-
 tes nonnulli: quod metrum postulat v. 98. προσεδρία
 MVC. 307. καὶ θανεῖν] κατθανεῖν V aliique nonnulli.
 314. νοσῇ] νοσήσης M, ortum ex νοσῇ (quod est
 in A) et superscripto σῆσι. In Flor. uno νοσῇ — δο-
 ξάζει. Scholiasta, Καλλίστρατος τὴν ἐκτός τοῦ σ γρα-
 φὴν διδάσκει, κἀν μὴ νοσῇ γάρ, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν,
 ἢ ἡ ἀπό τοῦ Ὀρέστου εἰς τὸ κοινὸν μεταβεβηκώς ὁ
 λόγος. et in alio scholio δοξάζῃ ἀντὶ τοῦ δοξάζῃ τις,
 ὡς τὸ (Hom. Il. 3, 220.) "φαίης κε Ζάκοτόν τιν' ἔμμε-
 να." Recte Callistratus νοσῇ — δοξάζῃ probavit: sed
 non animadvertit versus 314. 315. (quorum alterum
 etiam Nauckius Stud. Eurip. l. p. 35 notavit, probata
 in priore librorum nonnullorum scriptura νοσῆς — δο-
 ξάζεις) ab interpolatore vetere esse compositos, qui
 νοσῇ et δοξάζῃ intellecto τις dixerat. Euripides post

κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται.] 315
 ΧΟ. αἰαί,
 δρομάδες ὦ πτεροφόροι ποτνιαδες θεαί,
 ἀβάκχευτον αἰ θιάσον ἐλάχετ' ἐν δάκρυσι καὶ γόοις,
 μελάγχρωτες Εὐμενίδες, αἶτε τὸν 321
 ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' αἵματος
 τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
 καθικετεύομαι καθικετεύομαι,
 τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας
 μανιάδος δεινὰς φοιταλέου μόχθων, 326
 οἴων, ὦ τάλας, ὄρεχθεῖς ἔρρεις,
 τρίποδος ἄπο φάτιν, ἂν ὁ Φοῖβος
 ἔλακε, δεξάμενος ἱερὸν ἀνὰ δάπεδον, 330
 ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.
 ὦ Ζεῦ,
 τίς ἔλεος, τίς ὅδ' ἄγων φόνιος ἔρχεται, [λει
 θοάδων σὲ τὸν μέλεον, ὦ δάκρυα δάκρυσι συμβάλ-
 πορεύων τις ἐς δόμον ἀλαστόρων 336
 ματέρος αἶμα σὰς, ὃ σ' ἀναβακχεύει;
 κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.
 ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς· 340
 ἀνὰ δὲ λαΐφος ὥς τις ἀκάτοιο θοὰς τινάξας δαίμων
 κατέκλυσεν δεινῶν πόνων, ὥς πόντου
 λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασιν.
 τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον 345
 ἔτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων,
 τὸν ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαι με χρή;
 καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει,
 Μενέλαος ἄναξ, πολλῇ ἄβροσύνῃ
 δῆλος ὁράσθαι 350
 τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.
 ὦ χιλιόκαυν στρατὸν ὀρμήσας
 ἐς γῆν Ἀσίαν,
 χαῖρ', εὐτυχία δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς,
 θεόθεν πράξας ἄπερ ἡῶχου. 355
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
 ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι

316—331. = 332—347.

verba μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους aut nihil aut aliud
 quid addiderat. δοῦξάη A. δοῦξάης V. δοῦξάης ceteri.

320. γόοις] θρήνοις Hermannus, ut versus accuratius respondeat antistrophico 336. ubi sententia non fert συμβαλεῖ, quod Porsonus scripsit, quia codices quidam recentes συμβαλεῖ. 321. μελάγχρωτες L. Dindorfus in Thesaurο s. v. μελάγχρωτες] μελαγχρώτες 327. δεινὰς addidit Hermannus. φοιταλέου μόχθων Hermannus] φοιταλέου. φεῦ (κακῶν addunt codices recentes multi) μόχθων 329. ὁ Φοῖβος om. M. 330. ἔλακε δεξάμενος ἱερὸν ἀνὰ Hartungus] ἔλακεν ἔλακε δεξάμενος ἀνὰ. (ἔλακε, δεξάμενος, ἔλακεν ἀνὰ Hermannus.) 331. μυχοί Triclinius] μυχοὶ γὰς 332. ὦ Kingius] ὦ 337. δόμον Triclinius] δόμους 339. 340. transponit Kirchhoffius, ut duplicatum κατολοφύρομαι respondeat duplicato καθικετεύομαι in strophā v. 324. 349. πολλῇ ἄβροσύνῃ Triclinius] πολλῇ δ' ἄβροσύνῃ, quod etiam schol. legit. πολλῇ si recte legitur, crasis adhibenda erit πολλάβροσύνῃ, de qua dixi in Annot. Oxon. p. 91. ποδὸς ἄβροσύνῃ Kirchhoffius. Dio Chrys. vol. 2. p. 86. ed. Reisk. καὶ γὰρ οὗτος (Μενέλαος) ἦν οὐ μακρὰν τοῦ τε Ταντάλου καὶ Πέλοπος, ὅθεν οἶμαι καὶ τὸν χορὸν Εὐριπίδης εἰς τοῦτο αἰνιττοῦμενον πεποιήκεν ἐν τῇ προσόδῳ τοῦ βασιλέως "Μενέλαος δὲ πολλῇ (libri alii πολὺ, πολὺ δ', πολὺ γ', πολλῇ γ') ἄβροσύνῃ δῆλος ὁράται τοῦ Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν". πολ-
 λῇ] πολὺ (a m. pr. in πολλῇ mutatum) M. πολὺ δ' a pr. m. etiam B et schol. Homeri Od. 4, 95. in ed. mea vol. 2. p. 756.

EURIPIDES.

Τροίανθεν ἐλθὼν, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω·
 κύκλῳ γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλίους κακοῖς
 οὐδ' ὡς ποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίαν.
 Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην 360
 [καὶ θάνατον, οἷψ' πρὸς δάμαρτος ὤλετο,]
 Μαλέα προσίσχων πρῶραν· ἐκ δὲ κυμάτων
 ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι
 Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεὸς,
 ὅς μοι τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθεῖς 365
 "Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανὼν,
 λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν πανυστάτοις·
 δακρύων δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναῦτας ἐμοὺς
 πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας παῦα χθονὸς,
 ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐσορμωμένης, 370
 δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
 ὥς εὐτυχούντας; τίνα δέδορκα νερέων;
 τῆς Τυνδαρείας παιδὸς ἀνόσιον φόνον."
 καὶ νῦν ὅπου 'στὶν εἶπατ', ὦ νεάνιδες, 375
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὅς τὰ δεῖν' ἔτλη κακά.
 βρέφος γὰρ ἦν τότε ἐν Κλυταιμνήστρας χερσὶν,
 ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον ἐς Τροίαν ἰὼν,
 ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γυνώρισται· ἂν εἰσιδῶν.
 ΟΡ. ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, δὴν ἰστορεῖς. 380
 ἐκὼν ἐγὼ σοὶ τὰμὰ σημαῖν κακά.
 τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θυγρᾶν
 ἱκέτης, ἀφύλλους στόματος ἐξάπτων λιτὰς·
 σῶσόν μ'· ἀφίξαι δ' αὐτὸν ἐς καιρὸν κακῶν.
 ΜΕ. ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερέων; 385
 ΟΡ. εὐ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάος δ' ὀρώ.
 ΜΕ. ὥς ἠγγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρόν, τάλας.
 ΟΡ. οὐχ ἢ πρόσσωψις μ', ἀλλὰ τάργ' αἰκίζεται.
 ΜΕ. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὁμμάτων Ξηραῖς κόραις.
 ΟΡ. τὸ σῶμα φρουδόν· τὸ δ' ὄνομα οὐ λέλοιπέ με. 390
 ΜΕ. ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖς· ἄμορφία.
 ΟΡ. ὅδ' εἰμὶ μητρός τῆς ταλαιπώρου φονεύς.
 ΜΕ. ἦκουσα· φεῖδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.
 ΟΡ. φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' ἐξ με πλούσιος κακῶν.
 ΜΕ. τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; 395
 ΟΡ. ἡ εὐνεσις, ὅτι σύνοια δεῖν' εἰργασμένος.
 ΜΕ. πῶς φῆς; σοφὸν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
 ΟΡ. λύπη μάλιστα γ' ἡ διαφθεύρουσά με·
 ΜΕ. δεινὴ γὰρ ἡ θεὸς, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
 ΟΡ. μανίαί τε, μητρός αἵματος τιμωρίαι. 400
 ΜΕ. ἦρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότε ἦν;
 ΟΡ. ἐν ἡ τάλαιαν μητέρ' ἐξώχουν τάφῳ.
 ΜΕ. πότερα κατ' οἴκου, ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;
 ΟΡ. νυκτὸς, φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν.
 ΜΕ. παρῇν τις ἄλλος, ὅς σὸν ὤρθεν δέμας; 405
 ΟΡ. Πυλάδης, ὁ συνδῶν αἶμα καὶ μητρός φόνον.
 ΜΕ. φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο;

361. Seclusi versum spurium, de quo dixi in Annot. Oxon. p. 92. 365. τάδ' τὸδ' ΜV. κατασταθεῖς M et recentes nonnulli. παρασταθεῖς ceteri. 367. πανυστάτοις] ἀρκυστάτοις Nauckius. 373. ἀλιτύπων] ἀλιτύπων ΜV. 374. παιδὸς] γρ. θυγατρὸς M. 381. σημαῖν V aliiq. μνησῶ M ut videtur aliiq. 383. ἀφύλλους Reiskius] ἀφύλλου (cum schol. et Hesychio s. h. v.) 384. αὐτὸν Schaeferus] αὐτὸς 389. δεινὸν δὲ] δεινόν τε C. 390. με AC. μοι ΜV. 391. παρὰ λόγον D. in Thesaurο s. v. Παράλογος] παράλογον 394. εἰς με Elmsleius] εἰς ἐμέ 398. μάλιστα γ' μάλιστα· ἐσθ' Canterus. 399. δεινὴ γὰρ ἡ θεὸς] δεινὴ γε νοσεῖς Herwerdenus ad Soph. Oed. R. p. 100. 400. μητρός C aliiq. recentes. μητρός θ' vetteres. 402. γρ. ἡ ταλαίνης μητρός ἐξώγκουν τάφον BM. 407. φαντασμάτων codices recentiores pluri-

ΟΡ. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
 ΜΕ. οἶδ' ἄς ἔλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.
 ΟΡ. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν. 410
 ΜΕ. αὐταὶ σε βακχεύουσι συγγενεὶ φόνω;
 ΟΡ. οἶμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
 ΜΕ. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
 * ΟΡ. ἄλλ' ἔστιν ἀναφορὰ τῆς ἑυφορᾶς
 ΜΕ. μὴ θάνατον εἴπης· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν. 415
 ΟΡ. Φοῖβος κελεύσας μητρὸς ἐκπράξαι φόνον.
 ΜΕ. ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
 ΟΡ. δουλεύομεν θεοῖς, ὃ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
 ΜΕ. κἄτ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 ΟΡ. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. 420
 ΜΕ. πόσον χρόνον δέ μητρὸς οἰχονται πνοαί;
 ΟΡ. ἔκτον τὸδ' ἡμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
 ΜΕ. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα μητέρος θεαί.
 ΟΡ. οὐ σοφός, ἀληθής δ' ἐς φίλους ἔφυν φίλος.
 ΜΕ. πατρός δέ δι' τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;
 ΟΡ. οὐπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραΐα λέγω.
 ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δέ πῶς ἔχεις δράσας τάδε;
 ΟΡ. μισοῦμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν.
 ΜΕ. οὐδ' ἡγνίσαι σὸν αἶμα κατὰ νόμου· χερσὶν;
 ΟΡ. ἐκκληῖομαι γὰρ δωμάτων δπη μόλως. 430
 ΜΕ. τίνες πολιτῶν δ' ἐξουμιλλύνται σε γῆς;
 ΟΡ. Οἶαξ, τὸ Τροία μῖσος ἀναφέρων πατρί.
 ΜΕ. εὐνήκα· Παλαμῆδους σὲ τιμωρεῖ φόνου.
 ΟΡ. οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.
 ΜΕ. τίς δ' ἄλλος; ἢ που τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων;
 ΟΡ. οὐτοί μ' ὕβριζουσ', ὦν πόλις τανῦν κλύει. 435
 ΜΕ. Ἀγαμέμνωνος δέ σκήπτρ' ἔα σ' ἔχειν πόλις;
 ΟΡ. πῶς, οὔτινες Ζῆν οὐκ ἔωσ' ἡμάς ἔτι;
 ΜΕ. τί δρῶντες, ἢ τι καὶ σαφὺς εἰπεῖν ἔχεις;
 ΟΡ. ψήφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρα.
 ΜΕ. φεύγειν πόλιν τῆνδ', ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
 ΟΡ. θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
 ΜΕ. κἄτ' οὐχὶ φεύγεις γδὲ ὑπερβαλὼν ὄρους;
 ΟΡ. κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὄπλοις.
 ΜΕ. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χερός;
 ΟΡ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος. 445
 ΜΕ. ὦ μέλεος, ἥκεις ἑυφορᾶς πρὸς τοῦσχανον.
 ΟΡ. ἐς σ' ἑλπίς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.

γνec. ἐκ φασμάτων Μ (et V?) ABC aliiqne, quod in ἐκφασμάτων ab alia m. in unum vocabulum est coniumctum cum gl. ἐκπλήξων.

410. ἀποτρέπει Musgravius] ἀποτρέπου 415. εἴπης· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν] εἴπης τοῦ πατρὸς· τοῦτ' οὐ σοφόν Hartungus scholiastae interpretationem secutus. 418. εἰσὶν οἱ θεοὶ aliquot recentiores: εἰσὶ θεοὶ veteres et Iustinus de mon. 1. p. 126. εἰσὶν θεοὶ B. 423. μητέρος θεαί] Aut μητρὸς αἱ θεαί, aut, quod Nauckius coniecit, μητρῶν θεαί scripsisse videtur. 424. ἔφυν φίλος Bruckius] ἔφυν κακός. In recentioribus plerisque eipὼν κακός. 429. σὸν] σὼν recentes aliquot. σοῖν Hartungus. τόδ' αἶμα κατὰ νόμον πόλεως Nauckius. νόμους] νόμον M et recentiores nonnulli. 430. ἐκκληῖομαι Musgravius] ἐκκλείομαι 431. δ' addidi ex B et Flor. uno. 432. Τροία Musgravius] Τροίας. Sic Τροίας pro Τροία scriptum in P Troad. 698. 433. φόνον ΜV. φόνος alii cum schol., unus φόνον. 439. τί δρῶντες; ἢ τι καὶ σαφῶς εἰπεῖν ἔχεις Nauckius] τί δρῶντες ὃ τι καὶ σαφές εἰπεῖν ἔχεις (ἔχεις εἰπεῖν C et alii nonnulli) ἔμοι. Schol. ὁ δὲ λόγος, εἰπέ μοι σαφές (σαφῶς cod. Monac.) ὃ τι δρῶντες οὐκ ἔωσι σε Ζῆν· τὸ ὃ τι γὰρ ἀντὶ τοῦ τί Ἀττικόν. ἐὰν δὲ γράφηται ἢ τί, ὁ στίχος οὕτως, τί δρῶντες, ἢ τί καὶ σαφές εἰπεῖν ἔχεις; Possunt etiam alia conici, velut τί δρῶντες; ἢ μοι τὸ σαφές ἐξεῖπεῖν ἔχεις; 443. ὑπερβαλὼν] ὑπερβάλλων A. 445. Ἀργείας] ἀργείων V. χερός] γρ. χθονός V. Conf. 1027. 447. πρὸς] εἰς ΜV.

ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχῆς μολῶν
 μετάδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας, 450
 καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
 ἀλλ' ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει
 χάριτας πατρῴας ἐκτίνων εἰς οὓς σε δεῖ.
 ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
 οἱ μὴ 'πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι. 455
 ΧΟ. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ
 ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπεπλος
 κουρᾷ τε θυγατρὸς πενήθιμυ κεκαρμένος.
 ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
 στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὐ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει 460
 εἰς ὅμματ' ἔλθεῖν τοῖσιν ἑΞειργασμένοις.
 καὶ γὰρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
 φιλήματ' ἐΞέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνωνος
 παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Λῆδα θ' ἄμα,
 τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἦσσαν ἢ Διοσκόρῳ· 465
 οἷς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχῇ τ' ἐμῇ,
 ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς· τίνα σκότον
 λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
 θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν,
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταίμνηστρας τάφῳ
 χοῶς χέόμενος ἐκλυον ὡς ἐς Ναυπλίαν
 ἦκοι εὖν ἀλόχῳ πολυετῆς σεσωσμένος.
 ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
 σταῖς ἀσπασσασθαι, χρόνιος εἰσιδὼν φίλον. 475
 ΜΕ. ὦ πρέσβυ, χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κᾶρα.
 ΤΤ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, Μενέλεως, κῆδευμ' ἐμόν.
 ἔα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
 ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωματίων δράκων
 στίλβει νοσώδεις ἀστραπάς, στύγῃμ' ἐμόν. 480
 Μενέλαε, προσφθέγγει νιν, ἀνόσιον κᾶρα;
 ΜΕ. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστίν ἐκγονος.
 ΤΤ. κείνον γὰρ ὅδε πέφυκε τοιοῦτος γεγώς;
 ΜΕ. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
 ΤΤ. βεβαρβάρησαι χρόνιος ὦν ἐν βαρβάροις. 485
 ΜΕ. Ἑλληνικὸν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεὶ.
 ΤΤ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλεις.
 ΜΕ. πᾶν τοῦτ' ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.
 ΤΤ. κέκτησό νυν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.
 ΜΕ. ὀργὴ γὰρ ἄμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν. 490
 ΤΤ. πρὸς τόνδε σοφίας τις ἂν ἄρῶν ἦκοι πέρι;
 εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά καὶ τὰ μὴ καλὰ,
 τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,
 ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσέκωπτο,
 οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον; 495
 ἐπεὶ γὰρ ἐΞεινευσεν Ἀγαμέμνων βίον
 πληγῆς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κᾶρα,
 αἰσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
 χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην
 ὅσιαν διώκοντ', ἐκβαλεῖν τε δωματίων 500
 μητέρα· τὸ σῶφρον τ' ἔλαβεν ἂν τῆς ἑυφορᾶς,

455. ταῖσι] ταῖς libri recentiores plures. καὶ ταῖς Hermannus. 461. ἑΞειργασμένοις Μ. ἡμαρτημένοις V aliiqne multi. 468. βάλῳ Seidlerns] λάβῳ 475. χρόνιος Μ. χρόνιον ceteri. 481. ἀνόσιον] γρ. ἀκάθαρτον MB. 484. τιμητέος] γρ. μισητέος V a m. sec. 485. ἐν βαρβάροις] γρ. ἀφ' Ἑλλάδος ΜV et sic Apollon. Tyan. Epist. p. 49. 491. πρὸς τόνδε σοφίας τις ἂν ἄρῶν ἦκοι πέρι Porsonus] πρὸς τόνδ' ἄρῶν τις σοφίας ἦκει πέρι 493. ἐγένετ' ἔγενετ' ΜV et qui ἐγένετ' a m. rec. habet B. 498. θυγατρὸς τῆς ἐμῆς] τῆς ἐμῆς θυγατρὸς V et recentiores multi. κᾶρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς πληγῆς ὑπο Hermannus. 502. ἂν τῆς] ἀντὶ, sed mutatum in ἂν τῆς C. In aliis nonnullis ἀντὶ τῆς.

καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἶχετ' εὐσεβὴς τ' ἂν ἦν.
 νῦν δ' ἐς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἤλθε μητέρι.
 505 κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος
 αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανών.
 ἐρήσομαι δέ, Μενέλεως, τοσόνδε σε·
 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 χῶ τοῦδε παῖς αὐτὴν μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 510 κᾶπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνω φόνον
 λύσει, πέρας δὴ ποὶ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι·
 εἰς ὁμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περὰν
 οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἶμ' ἔχων κυροῖ,
 515 φυγαῖδ' ὅσους, ἀνταποκτείνει δὲ μή.
 αἶε γὰρ εἰς ἔμελλ' ἐνέξεσθαι φόνω,
 τὸ λοιπὸν μῖσμα λαμβάνων χερσίν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικας ἀνοσίους,
 520 πρῴτην δὲ θυγατέρ', ἥ πόσιν κατέκτανεν·
 Ἑλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὔ ποτ' αἰνέσω,
 οὐδ' ἂν προσείποιμ'· οὐδὲ σὲ Ζηλῶ κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' οὔνεκ' ἐς Τροίας πέδον.
 ἄμυναι δ', ὅσον περ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ,
 τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μαιφόνον
 525 παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλουσ' αἶε.
 ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε
 ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἰκετεύουσα σε
 μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τάκει κακὰ,
 530 δακρυοῖς γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτίκω τάλας.
 ἐν δ' οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ·
 μισεῖ γὰρ πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας
 μαρναίην ἀλαινῶν καὶ φόβος. τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ' ἢ γ' εἰσορᾶν πάρα;
 535 ὥς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
 μὴ πρᾶσσο' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων·
 ἔα δ' ὑπ' ἀστών καταφανευθῆναι πέτρους,
 ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιατίδος χθονός.
 θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ' ἔπραξεν ἔνδικα·
 540 ἄλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκός ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 ἐγὼ δὲ τάλια μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ,
 πλὴν ἐς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.
 XO. Ζηλωτὸς ὅστις ἠτύχησεν ἐς τέκνα,
 καὶ μὴ πῖσῆμους ἔμφορας ἐκτίσῃτο.
 OP. ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δεῖμαινω λέγειν,
 545 ὅπου γὰρ μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα.
 ἐγὼ δ'· ἀνόσιός εἰμι, μητέρα κτανών,
 ὅσιος δέ γ' ἔτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί.
 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγους ἐκποδὼν
 τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
 550 καὶ καθ' ὁδὸν εἰμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα.
 τί χρὴν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθες δυοῖν·
 πατὴρ μὲν ἐφύτευσεν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα·
 ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἶη ποτ' ἄν.

506. μητέρ' ἐγένετο Porsonus] ἐγένετο μητέρα. γέγονε μητέρα Nauckius. 516. φόνω] φόνου MA. 517. χερσίν] χερδός MAB. 519. κατέκτανεν] κατέκτεινεν MV, πτ κατέκτεινεν πόσιν scribendum videri possit. Monuit Hermannus. 530. δ' addidit Hermannus. 531. γε] τε Porsonus. σὺ Hermannus. 536. 537. Idem versus 625. 626. Utrumque eiecit Brunckius: quod fieri non potest propter v. 564.: alterum solum Hermannus. 542. ἠτύχησεν] εὐτύχηκεν M. ἐς τέκνα] ἐν τέκνοις Stobaeus 74, 10. 543. καὶ μὴ πῖσῆμους συμφορὰς ὠδύρετο Stobaeus. 545. γε—τι Musgravius] σε (γε tres codices recentes) — τε 546. ἐγὼ δ' Hermannus] ἐγὼ δ' 549. λόγον] λέγειν recentiores nonnulli. 551. δυοῖν] λόγῳ Nauckius. 553. ἄρουρα] ἄρουρ' ὡς Hermannus.

ἔλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτῃ 555
 μᾶλλον μ' ἀμύναι τῆς ὑποστάσεως τροφάς·
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
 ἰδιοῖσιν ὑμεναίοισι κοῦχί σὺ φηροσιν
 εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρ'· ἑμαυτὸν, ἦν λέγω 560
 κακῶς ἐκείνην, ἔξερω· λέξω δ' ὅμως.
 Αἴγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
 τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσσε μητέρα,
 ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναι με χρὴ
 565 ἄκουσον ὡς ἄπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ·
 εἰ γὰρ γυναικας ἐς τὸδ' ἤξουσιν θράσους,
 ἀνδρας φονεῦε, καταφυγὰς ποιούμεναι
 ἐς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὄλλυνται πόσις
 570 ἐπὶ κλημ' ἐχοῦσαις ὅ τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ
 δεῖν, ὡς σὺ κομπεῖς, τὸνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 ἥτις μεθ' ὅπλων ἀνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωματίων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
 575 προῦδωκε κοῦκ ἔσωσ' ἀκήρατον ἔχος.
 ἐπεὶ δ' ἁμαρτοῦς ἦσθετ', οὐχ αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοῖη πόσει,
 ἐζημίωσε πατέρα κατέκτειν' ἐμόν.
 πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῶ μὲν ἐμνήσθηθαι θεῶν,
 580 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος
 σιγῶν ἐπῆνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;
 ἢ μητρὶ μὲν πᾶρεισι σύμμαχοι θεαί,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἡδικοημέναι;
 585 σὺ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν
 ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
 πατρὸς στερηθεὶς ἐγενόμην μητροκτόνος.
 [ὄρῳ; Ὀδυσεὺς ἄλοχον ἦν δικοημέναι;
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγᾶμαι πόσει πόσιν,
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐναστήριον.]
 590 ὄρῳ; Ἀπόλλων ὃς μεσομφάλους ἔδρας
 ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
 ὦ πειθόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κείνος λέγῃ,
 τούτῳ πιθόμενος τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
 595 ἐκείνον ἡγείσθ' ἀνόσιον καὶ κτείνετε·
 ἐκείνος ἡμαρτ', οὐκ ἐγὼ. τί χρὴν με δρᾶν;
 ἢ οὐκ ἀξιοχρεῶς ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
 μῖσμα λύσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
 εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεται με μὴ θανεῖν;
 600 ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὐ μὴ λέγ' εἴρησται τάδε,

555. 556. Versus suspecti Paleio. 556. μ' om. MC 561. ὁ] οἱ Nauckius. 564. χρὴ MA. δεῖ alii. 575. ἔσωσ' Kingius] ἔσωσεν 586. τὸ γὰρ Flor. duo et fortasse V. γὰρ τὸ ceteri. 588—590. Utitur his versibus Clemens Alex. Paed. 3. p. 279. qui vereor ne non sint scripti ab Euripide, sed ab vetere interpolatore, qui se prodidit verbis μένει δ' ἐν οἴκοις, pro quibus ἀλλ' ἔμειν ἐν οἴκοις dicendum erat. Neque post prius ὄρῳ alterum ὄρῳ sine δὲ particula inferri poterat, quod animadvertunt qui in codicibus recentioribus ὄρῳ δ' Ἀπόλλων, ὃς — scripserunt, quod apud Iustinum quoque legitur de monarch. c. 5. p. 107. cd. Mor. (vol. 2 p. 142. ed. Otton.), Clemens an legerit non constat, qui omisso versus initio verbis ὃς μεσομφάλους — οὐκ ἐγὼ utitur Protr. c. 7. p. 65. 590. εὐναστήριον] Tragicos non hac forma, sed εὐνατήριον usos esse ostendi in Annot. Oxon. ad Aeschyl. Pers. 160. p. 251. 592. ναίων — νέμει] ναίει — νέμων Clemens. 593. Versus Nauckio suspectus. Omisit Clemens. 594. τοῦτῳ] κείνῳ Clemens. πιθόμενος] πιθειόμενος MVAB et plerique. Idem codicum Clementis et Iustini vitium. 599. μὴ ὅ] Notanda crasis rarior.

	ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως. γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστάναι βροτῶν, μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ, τὰ τ' ἔνδον εἰσὶ τὰ τε θύραζε δυστυχεῖς. XO. αἰετναῖκες ἐμποδῶν ταῖς ἑυφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον. TT. ἐπεὶ θρασύνει κοῦχ ὑποστέλλου λόγῳ, οὕτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα, μάλλον μ' ἀνάξεις ἐπὶ σὸν ἐξελεῖν φόνον· καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων ὦν οὐνεκ' ἤλθον, θυγατρὶ κοσμήσων τάφον. μολῶν γὰρ εἰς ἐκκλητὸν Ἀργείων ὄχλον ἐκοῦσαν οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν σοὶ σὴ τ' ἀδελφῇ λεύσιμον δοῦναι δίκην. μάλλον δ' ἐκείνῃ σου θανεῖν ἐπαΐα, ἢ τῇ τεκούσῃ σ' ἡγρίως, εἰς οὓς αἰε πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον, ὀνειράτ' ἀγγέλλουσα τάγαμέμνονος, καὶ τοῦθ' ὁ μισήσκειν Αἰγίσθου λέχος οἱ νέρτεροι θεοὶ, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρὸν, ἕως ὑψήψε δῶμ' ἀνηφαίστω πυρί. Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δράσω τε πρὸς· εἰ τοῦμὲν ἔχθος ἐναριθμεῖ κήδός τ' ἐμόν, μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντὶ θεοῖς· ἔα δ' ὑπ' ἀστών καταφονευθῆναι πέτροις, ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός. τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς ἔλη παρῶντας εὐσεβεστέρους φίλους· ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι. OP. στεῖχ', ὡς ἀθουρῶν οὐπίων ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἵκηται γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σόν. Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς, διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν δούς; ME. ἔασον· ἐν ἑμαυτῷ τι συνοουόμενος ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμχανῶ. OP. μή νυν πέρανε τὴν δόκῃσιν ἄλλ' ἐμοὺς λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύου τότε. ME. λέγ'· εὐ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὐ σιγῇ λόγου κρείσσων γένεοιτ' ἂν, ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος. OP. λέγοιμ' ἂν ἥδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπὶπροσθέν ἐστι καὶ σαφεῖ μάλλον κλύειν. ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου, ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος, πατρός ἐμοῦ λαβὼν πάρα. οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἦν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς, ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν. ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ ἄδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἤλθ' ὑπ' Ἴλιον, οὐκ ἔξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος. ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναι σε χρή. ἀπέδοτο δ', ὡς χρή τοῖς φίλοις τοὺς φίλους, τὸ σὺμ' ἀληθῶς σοὶ παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν, ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβῃς ἑυαόρον. ἀπότισον οὖν μοι ταῦτ' ἐκεῖ λαβὼν,	μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὑπερ σωτήριος στὰς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη. ἃ δ' Αὐλῆς ἔλαβε σφάγ' ἑμῆς ὁμοσπόρου, ἐὼ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἑρμιόνην μὴ κτείνει σύ. δεῖ γὰρ σ' ἐμοὶ πράσσοντος ὡς πράσσω τανῦν πλέον φέρεσθαι καμὲ συγγνώμην ἔχειν. ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαπύρῳ πατρὶ καμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον· θανῶν γὰρ οἶκον ὄρφανόν λείψω πατρός. ἐρεῖς, ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους ἐν τοῖς κακοῖς χρή τοῖς φίλοιςιν ὠφελεῖν· ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων; ἀρκεῖ γὰρ αὐτός ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων. φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἑλλήσιν δοκεῖς· κοῦχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπέα λέγω· ταύτης ἰκνοῦμαι σ'. ὦ μέλεος, ἐμῶν κακῶν εἰς οἶον ἦκω. τί δὲ ταλαπυρεῖν με δεῖ; ὑπὲρ γὰρ οἶκον παντός ἱκετεύω τάδε. ὦ πατρός ὅμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει ποτωμένην ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ καὶ λέγειν ἀγῶ λέγω. ταῦτ' ἔς τε δάκρυα καὶ γῆρας καὶ ἑυφορὰς εἴρηκα κἀπήτηκα τὴν σωτηρίαν, θηρῶν δ' πάντας σοὺς κακοῖσι βούλομαι· XO. κἀγὼ σ' ἰκνοῦμαι καὶ γυνή περ οὖσ' ὅμως τοῖς δεομένοιςιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ. ME. Ὀρέστ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδούμαι κἀρα, καὶ ἑυπονήσας σοὺς κακοῖσι βούλομαι· καὶ χρή γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ ἑυνεκκομίζειν, δύναμιν ἦν διδῷ θεός, θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους. τὸ δ' αὖ δύνασθαι σοὺς κακοὺς χρήζω τυχεῖν· ἦκω γὰρ ἀνδρῶν ἑυμάχων κενὸν δόρυ ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος, σμικρὰ ζὼν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων. μαχὴ μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλόμεθα Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν. σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε. ὅταν γὰρ ἡβὰ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν, ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον· εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνοντι μὲν χαλῶν ὑπέικοι καιρὸν εὐλαβούμενος, ἴσως ἂν ἐκπνεύσει· ὅταν δ' ἂν ἡ πνοάς, τύχοις ἂν αὐτοῦ βράδιως ὅσον θέλεις. ἔνεστι δ' οἶκτος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας, καραδοκοῦντι κτήμα τιμώτατον. ἐλθὼν δ' ἐγὼ σοι Τυνδάρεων πειράσομαι πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρήσθαι καλῶς. καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ ἔβαπεν, ἔστη δ' αὐθις, ἦν χαλὰ πόδα. μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,

606. δυστυχέστερον] In cod. nonnullis δυστυχέστατον (cum Stobaeo 73, 34.) vel δυσχερέστερον vel δυσχερέστατον. 609. ἀνάξεις] ἀνάψεις recentiores libri pauci. 613. οὐκ ἄκουσαν] οὐχ ἐκοῦσαν Nauckius. ἐπισείσω] ἀναείσω V et recentes quidam. 615. ἐπαΐα Elmsleius] ἔστ' ἀΐα 618. delet Paleius. 625. 626. Idem versus 536. 537. 635. ὅποι recentiores multi: ὅπη MVAB. 640. Schol. ἐνιοι ἀθετοῦσι τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς στίχον· οὐκ ἔχουσι γὰρ τὸν Εὐριπίδειον χαρακτήρα. 648. ὑπ' ΜΑΒ. εἰς V. ἤλθεν Ἴλιον Hermannus. 654. ἀπολάβῃς recentes duo. ἀπολάβῃς ceteri.

656. πονήσας] Imperativo πόνησον utitur scholiasta. 667. τί δεῖ] τί χρή M aliique: sed τί δεῖ Aristoteles Eth. Nic. 10, 9. Eth. magn. 2, 15. et Plutarchus Mor. p. 68e. 672. δεῖ] γρ. χρή M. 677. ταῦτ'] ταῦτ' Kirchhoffius. 694. γὰρ Barnesius] μὲν γὰρ (γὰρ om. A et Flor.unus). τὰ delere maluit Brunckius. 696. ὅταν γὰρ ὀργὴ δῆμος εἰς θυμὸν πέσῃ Stobaeus 46, 5. 697. ὥστε] ὥσπερ Stobaeus. 699. ὑπέικοι] ἔποιτο Stobaeus. 700. ἐκπνεύσει C et alius Flor. cum Stobaeo. ἐκπνεύσειν ceteri. 704. ἐλθὼν δ' ἐγὼ σοι Τυνδάρεων in γρ. habent M et recentiores quidam: in textu cum ceteris ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεων (Τυνδάρεω VC) τέ σοι (σοὶ τέ C).

μισοῦσι δ' ἄστοι· δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
 σῶζεν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρείσσων. 710
 ἀλλή δέ σ' οὐκ ἂν, ἣ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 σῶσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ ῥάδιον λόγῃ μῆ
 στήσῃαι τροπαία τῶν κακῶν, ἃ σοι πάρα. 713
 OP. ὦ πλὴν γυναικὸς οὐνεκα στρατηλατεῖν
 τάλλ' οὐδὲν, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις,
 φεύγεις ἀποστραφεῖς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος 720
 φροῦδ'. ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πράσων κακῶν.
 οἴμοι, προδέδομαι, κοῦκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
 ὅποι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
 οὐτός γάρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' εἰσὼρῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν, 725
 Πυλάδην, δρόμῳ στείχοντα Φωκῶν ἄπο,
 ἠδῆϊαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
 κρείσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

θάσσον ἢ μ' ἐχρὴν προβαίνων ἰκόμην δι' ἄστεως
 ἔλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς
 σαφῶς, 730
 ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐτίκα.
 τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις, φίλταθ' ἡλίκων
 ἔμοι
 καὶ φίλων καὶ ἔγγενεῖας; πάντα γὰρ τάδ' εἰ σύ μοι.
 OP. οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τὰμὰ δηλώσω κακὰ.
 ΠΤ. ἔγγατασκάπτους ἂν ἡμάς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φί-
 λων. 735
 OP. Μενέλεως κάκιστος ἔς με καὶ κασιγνήτην ἐμὴν.
 ΠΤ. εἰκότως κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.
 OP. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ἔμοιγε ταυτὸν ἀπέδωκεν μολύν.
 ΠΤ. ἣ γὰρ ἔστιν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;
 OP. χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις.
 ΠΤ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;
 OP. οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἐκείνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν. 742
 ΠΤ. ποῦ 'στιν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;
 OP. ἐν δόμοις ἔμοισιν, εἰ δὴ τοῦσδ' ἔμοις καλεῖν χρεῖων.
 ΠΤ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πατρός;
 OP. μὴ μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὅπ' ἄστων καὶ κασιγνήτην ἐμὴν.
 ΠΤ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τὰδ' εἶπε; τότε γὰρ εἰδέναι
 θέλω.
 OP. ἠὲ λαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοις δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.
 ΠΤ. σκῆψιν ἐς ποῖαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω μα-
 θῶν. [τῆρ. 750
 OP. οὗτος ἦλθ' ὃ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας πα-
 ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος.
 OP. αἰσθάνειν. τὸ τοῦδε κῆδος μάλλον εἶλετ' ἢ πατρός.
 ΠΤ. κοῦκ ἐτόλμησεν πόνων σὴν ἀντιάζυσθαι παρῶν;
 OP. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
 ΠΥ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θα-
 νεῖν. 755
 OP. ψῆφον ἄμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεῖων.
 ΠΤ. ἣ κρινεῖ τί χρῆμα, λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.
 OP. ἣ θανεῖν, ἣ ζῆν. ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.

714. οὐ γάρ ποτ' Ἀργούς γαῖαν ἐς τὸ μαλθακὸν
 προσηγόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει
 δουλοῖσιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.

714—716. Eieci versus spurios. Interpolatoris ve-
 teris fraudem non animadvertit Aristophanes Byzan-
 tius, de quo schol. τὸ δὲ Ἀργούς γράφεται καὶ Ἀργου,
 ἴν' ἢ Ἀργου γαῖαν. Ἀριστοφάνης δὲ μετὰ τοῦ σ.
 723. ὅποι recentes plerique. δῶν MVB. 736. ἔς
 με] εἰς με M. εἰς ἐμὲ ceteri. 737. εἰκότως] εἰκὸς ἦν
 Hermannus. 747. τότε — θέλω] τοῦτο — ποθῶ V.
 750. σπείρας (σπεῖρων recentes plures) πατήρ] γρ.
 κεκτημένος M. 758. μῦθος V et Ven. 468. μῦθος δ'
 ceteri.

ΠΤ. φεύγέ νυν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῳ σέθεν.
 OP. οὐχ ὁρᾷς; φυλασσόμεσθα φρουρίοις πανταχῇ. 760
 ΠΤ. εἶδον ἄστεως ἀγνιὰς τεύχεσιν πεφαργμμένας.
 OP. ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυρρηρούμεθα.
 ΠΤ. κάμει νυν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἶχομαι.
 OP. πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἔμοις κακοῖς κα-
 κόν. [πατήρ. 765
 ΠΤ. Στρόφιος ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεῖς
 OP. ἴδιον, ἣ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἐγκλημά τι;
 ΠΤ. ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρὸς ἀνόσιον λέγων.
 OP. ὦ τάλας, ἔοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.
 ΠΤ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἰστέον τάδε.
 OP. οὐ φοβεῖ μή σ' Ἀργος ὥσπερ κάμ' ἀποκτείνειαι
 θέλη; 770
 ΠΤ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκῶν δὲ γῆ.
 OP. δεινὸν οἱ πολλοί, κακούργους ὅταν ἐχῶσι προστά-
 τας. [αἰεί.
 ΠΤ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλευούσῳ
 OP. εἶεν. ἐς κοινὸν λέγειν χρή. ΠΤ. τίνος ἀναγκαῖον
 πέρι; 774
 OP. εἰ λέγοιμ' ἄστοισιν ἐλθὼν ΠΤ. ὡς ἔδρασας ἐνδίκαι;
 OP. πατρί τιμωρῶν ἐμαυτοῦ; ΠΤ. μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι.
 OP. ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω; ΠΤ. δειλὸν τόδε.
 OP. πῶς ἂν οὖν ὀρῶην; ΠΤ. ἔχεις τίν', ἦν μένης, σω-
 τηρίαν; [κῶν;
 OP. οὐκ ἔχω. ΠΤ. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κα-
 OP. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν. ΠΤ. οὐκοῦν τοῦτο κρείσσον
 ἢ μένειν. [θανεῖ. 781
 OP. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω. ΠΤ. θανῶν γοῦν ὠδὲ κάλλιον
 OP. καὶ τὸ πρᾶγμά γ' ἐνδίκον μοι. ΠΤ. τῷ δοκεῖν εὐ-
 χου μόνον. [μένουν.
 OP. εὐ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῆδε. ΠΤ. μᾶλλον ἢ
 OP. καὶ τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε ΠΤ. μέγα γὰρ ἠγέμενιά
 σου. [ἐν ὄμμασιν. 785
 OP. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον. ΠΤ. πάντα ταῦτ'
 OP. ἰτέον, ὡς ἄνδρῳ ἀκλεῶς κατθανεῖν. ΠΤ. αἰνῶ
 τάδε. [θεῶν.
 OP. ἣ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; ΠΤ. μὴ πρὸς
 OP. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἂν. ΠΤ. οὐκοῦν οὗτος οἰω-
 νὸς μέγας· [νείας.
 OP. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον. ΠΤ. τῷ χρόνῳ δὲ κερδα-
 OP. κείνῳ μοι μόνον πρόσαντες. ΠΤ. τί τότε καὶνὸν
 αὐ λέγεις; 790
 OP. μὴ θεαί μ' οἴστρω κατάσχωσ'. ΠΤ. ἀλλὰ κηδεύσω
 σ' ἐγώ. [σοῦ.
 OP. δυσχερὲς ψαῦειν νοσοῦντος ἀνδρός. ΠΤ. οὐκ ἐμοίγε
 OP. εὐλαβοῦ λύσεως μετασχεῖν τῆς ἐμῆς. ΠΤ. τόδ'
 οὖν ἴτω. [κὸν μέγα.
 OP. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; ΠΤ. ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κα-

761. ἄστεως] ἄστεος MV. πεφαργμμένας D.] πε-
 φαργμμένας. 766. ἐγκλημά τι] ἐγκλημα τί Herman-
 nus. 770. θέλη] γρ. βίαν M. unde ἀποκτείνει βίᾳ Ie-
 ctum fuisse coniecit Hermannus. 771. προσήκομεν]
 προσήκον (a m. sec. προσήκομεν) V: unde προσήκον
 ἐμὲ Nauckius. 775. ἔδρασας] ἐπραξας VC. 779.
 μολόντι] μολόντα recentes multi. 782. 783. Hos ver-
 sus transposuit Morellius, et recte quidem sive 782. scrip-
 tus ab Euripide sit, de quo dubitat Nauckius Stud.
 Eurip. 1. p. 51. Inepte autem versum hoc loco positum
 esse proxima verba docent εὐ λέγεις, quae ad superiora
 spectant Pyladis verba θανῶν γοῦν ὠδὲ κάλλιον θανεῖ,
 et mire dictum τῷ (τὸ MAB) δοκεῖν εὐχου μόνον, sive
 sic scriptum sive, ut Barnesius voluit, τὸ δὲ (τόδε Pa-
 leius) δοκεῖν — πρᾶγμά γ' πρᾶγμ' MVB. 784.
 ἂν γέ μ' οἰκτίσει] ἂν μ' ἐποικτίσει Hermannus.
 ἠγέμενία] ἢ εὐγένεια MV. 786. κατθανεῖν] τὸ κατ-
 θανεῖν M et Ven. 468. 788. γοῦν] γ' ἂν V. 789. δέ]
 γε V. γὰρ recentes plerique.

ΟΡ. ἔρπε νυν οἶαζ ποδὸς μοι. ΠΤ. φίλα γ' ἔχων κη-
δεύματα. [δὴ τότε; 796

ΟΡ. καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός. ΠΤ. ὡς τί
ΟΡ. ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι. ΠΤ. τό γε δίκαιον ὦδ'
ἔχει.

ΟΡ. μητέρος δέ μῃδ' ἴδοιμι μνήμα. ΠΤ. πολεμία γάρ ἦν.
ἀλλ' ἐπειγ', ὡς μὴ σε πρόσθε ψήφος Ἀργείων ἔλη,
περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ·
ὡς ἐγὼ δι' ἄστεως σε σμικρὰ φροντίζων ὄχλου 801
οὐδὲν αἰσχυνθεὶς ὀχλήσω. ποῦ γὰρ ὦν δεῖξω φίλος,
εἴ σε μὴ 'ν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;

ΟΡ. τοῦτ' ἐκείνο, κτᾶσθ' ἐταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς
μόνον·

ὡς ἀνὴρ, ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραῖος ὦν, 805
μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.

ΧΟ. ὁ μέγας ὄλβος ἅ τ' ἀρετὰ
μέγα φρονοῦσ' ἄν' Ἑλλάδα καὶ
παρὰ Σιμωντίοις ὀχτοῖς
πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις 810
πάλαι παλαιὰς ἀπὸ συμφορὰς δόμων,
[δαῖς
ὁπότε χρυσέας ἦλθ' ἔρις ἀρνὸς ἐπάγουσα Τανταλί-
οἰκτρότατα θοινάματα καὶ σφάγια γενναίων τε-
δθεν φόνῳ φόνος ἐξαμβίων [κέων· 815
δι' αἵματος οὐ προλείπει
δισσοῖσιν Ἀτρείδαις.

τὸ καλὸν οὐ καλὸν, τοκέων
πυργενεὶ τέμνειν παλάμα 820
χρόα, μελάνδετον δὲ φόνῳ
ἕϊφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι·
τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινώλις
κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια. θανάτου γὰρ
ἀμφι φόβῳ 825

Τυνδαρίς ἰάκχησε τάλαινα, τέκνον, οὐ τολμᾷς ὅσια
κτείνων σάν ματέρα· μὴ πατρῷαν
τιμῶν χάριν ἐξανάψῃ

δύσκληιαν ἔσαεῖ. 830
τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ
τίς ἔλεος μεῖζων κατὰ γὰν
ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
οἶον ἔργον τλᾶς ὁ τάλας
ἐκβεβάκχεται μανίαις, 835
Εὐμενίσιν θήραμα φόνῳ
δρομάσι δινεύων βλεφάροις

807—818. = 819—830.

801. ἄστεως] ἄστεος Met plerique. 803. 'νομ. ΜΥ.
805. ὡς] εἰς Paleius, ut εἰς ἀνὴρ et μυρίων Iph. Aul.
1394. 811. πάλαι] πάλιν Hartungus. παλαιὰς ἀπὸ
συμφορὰς] παλαιὰς ἐπὶ συμφορὰς scholiastam legisse
ex verbis (p. 208, 7. ed. Oxon.) εἰς τὸ ἐναντίον τῆς εὐ-
δαιμονίας ἀνῆλθεν, ὃ ἐστὶν εἰς δυστυχίαν, collegit Her-
mannus. Ceterorum scholiorum scriptores παλαιὰς
ἀπὸ συμφορὰς legerunt. 812. χρυσέας ἦλθ' ἔρις ἀρ-
νὸς ἐπάγουσα Τανταλίδαις D.] χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ἦλυθε
Τανταλίδαις χρυσέας] Duabus syllabis pronuncian-
dum vel χρυσᾶς scribendum. χρυσοῦς pr. V, sed super-
scripto χρυσέας 820. τέμνειν] τεμείν Porsonus.
823. μαινώλις] μεγάλη (γρ. ποικίλη M) libri. Correx-
erunt Hermannus ad Orph. p. 309. et Porsonus in Miscell.
p. 201. ed. Kidd., falso uterque usus accentu μαινώλις,
quod notavit L. Dindorfius in Thesaurο. 826. ἰάκ-
χησε Porsonus] ἰάχησε 828. ὅσια | κτείνων σάν μα-
τέρα· μὴ] Suspectum σάν: unde Hermannus ὅσια· κτεί-
νων δὲ ματέρα μὴ —. Hartungus, delete σάν, in stro-
pha v. 816. scripsit φόνῳ γὰρ φόνος —. 832. γὰν]
γαίαν V. 834. οἶον ἔργον τλᾶς Hartungus] οἶον οἶον
(in Ven. 468. οἶον semel) ἔργον τελέσας ὁ τάλας ad-
didit Hartungus. 845. ἐκβεβάκχεται Hermannus]
βεβάκχεται 836. Εὐμενίσιν Seidlernus] Εὐμενίσι.

Ἀγαμεμνόνιος παῖς.

ὦ μέλεος, ματρός ὅτε
χρυσεοπηγήτων φαρέων 840
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν
σφάγιον ἔθετο ματέρα, πατρῶων παθῶν ἀμοιβάν.

ΗΔ. γυναικες, ἡ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης θεομανεὶ λύσση δαμείς; 845

ΧΟ. ἦκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν
ψυχῆς ἄγωνα τὸν προκείμενον περὶ
δώσων, ἐν ᾧ Ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.

ΗΔ. οἱμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἐπεισέ νιν;

ΧΟ. Πυλάδης· ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὄδ' ἄγγελος 850
λέξειν τὰ κείμενα σοῦ κασιγνήτου πέρι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ τλήμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκω φέρων.

ΗΔ. αἰαί· διοχήθεσθα· δῆλος εἰ λόγῳ. 855
κακῶν γὰρ ἦκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγελος.

ΑΓ. ψῆφῳ Πελασγῶν σὸν κασιγνήτον θανεῖν
καὶ σ', ὦ τάλαινα, ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΗΔ. οἱμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἦν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις. 860

ἀτὰρ τίς ἄγῳν, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς ἀπεκύρωσαν θανεῖν,
λέγ', ὦ γεραῖε, πότερα λευσίμῳ χειρὶ
ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ
κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην. 865

ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σοῦ
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σὴ γὰρ εὐνοίαν πατρὶ
αἰεὶ ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος

πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις. 870

ὁρῶ δ' ὄχλον στείοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
οὐ φασὶ πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας

διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν ἐς κοινὰς ἔδρας.
ἀστῶν δὲ δὴ τιν' ἡρόμην ἀθροῖσιν ἰδὼν,

τί καὶ νὸν Ἀργεῖ; μῶν τι πολεμίων πάρα
ἄγγελεμ' ἀνεπτέρωκε Δαναῖδων πόλιν;

ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστην κείνον οὐχ ὁρᾷς πέλας
στείχοντ' ἄγῳνα θανάσιμον δραμούμενον;

ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμι, δὲ μή ποτ' ὦφελον,
Πυλάδην τε καὶ σὸν εὐύγρονον στείχονθ' ὁμοῦ, 880

τὸν μὲν κατηφῇ καὶ παρειμένον νόσῳ,
τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,

νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ.
ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,

κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε, τίς χρῆζει λέγειν,
πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεῶν 885

μητροκτονοῦντα; κάπῃ τῷδ' ἀνίσταται
Ταλθύβιος, δὲ σὴ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.

ἔλεξε δ', ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν αἰεὶ,
διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, 890

σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν εὐύγρονον, καλοῖς κακοῖς
λόγους ἐλίσσων, ὅτι καθισταῖη νόμους

ἐς τοὺς τεκόντας οὐ καλοῦς, τὸ δ' ὅμῳ αἰεὶ

838. Ἀγαμεμνόνιος] ἀγαμεμνόνιος B aliiq non-
nulli. 841. χρυσεοπηγήτων] χρυσοπηγήτων Hermannus.
843. παθῶν] πενθήων recentes nonnulli cum
γρ. παθῶν. 844. ἡ που] οὐ που Hermannus.
848. δώσων] δραμῶν Hartungus. Debebat potius δρα-
μεῖν, quod coniecit Heimsoethius. δραμούμενος Chr.
P. 416. Totum versum delet Kirchhoffius praecedente
πέρι in τ' ἐπι mutato. 852. delet Paleius. 856. εἰε-
cit Brunekius. 861. ἄγῳν Porsonus] ἄγῳν 864. δεῖ]
χρή V. 876. πόλιν] γρ. ὄχλον M. 891. καλοῖς]
καλῶς Valekenarius.

- φαιδρωπὸν ἐξίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις. 894
ἐπὶ τῷδε δ' ἡγόρευε Διομήδης ἀναΐ. 898
οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
εἶα, φυγῇ δὲ ζημιούντας εὐσεβεῖν. 900
ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν ὡς καλῶς λέγοι,
οἱ δ' οὐκ ἐπῆνουν. κάπῃ τῷδ' ἀνίσταται
ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
'Αργεῖος οὐκ 'Αργεῖος, ἥναγκασμένος
θορύβῳ τε πίσυνος κάμαθεῖ παρρησία, 905
ὃς εἶπ' 'Ορέστην καὶ σ' ἀποκτείνει πέτραις
βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους 915
τῷ σφῷ κατακτείνοντι τοιοῦτους λέγειν.
ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῷδ' ἐναντία,
μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ,
ὀλιγάκις ἄστῳ κἀγορὰς χραίνων κύκλον,
αὐτοῦργός, οἶπερ καὶ μόνοι σῴζουσι γῆν, 920
Ξυνετός δέ, χωρεῖν ὁμῶσε τοῖς λόγοις θέλων,
ἀκέραιος, ἀνεπίληπτον ἡσκηκῶς βίον·
ὃς εἶπ' 'Ορέστην παῖδα τὸν 'Αγαμέμνονος
στεφανοῦν, ὃς ἡθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ
κακὴν γυναικα κάθεον κατακτανῶν, 925
ἢ κεῖν' ἀφήρει, μῆθ' ὀπλίζεσθαι χέρα
μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δῶματα,
εἰ τάνδρον οἰκουρήμαθ' οἱ λελεῖμένοι
φθειρουσιν, ἀνδρῶν εὐνίδας λωβῶμενοι.
καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὐ λέγειν ἐφαίνετο, 930
895. τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ
πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
ὃς ἂν δύνῃται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ.
906. πιθανὸς ἔτ' αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ βουλευούσ' αἰεὶ,
910. κἂν μὴ παραυτίκ', αὐθὶς εἰσι χρήσιμοι
πόλει. θεᾶσθαι δ' ὠδε χρὴ τὸν προστάτην
ιδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.
- 895—897. Eieci versus spurios ab interpolatore
compositos, quibus idem fere dicitur quod in praece-
dentibus satis clare dixerat Euripides, qui si quid
huiusmodi addere voluisset, κηρύκων nomen non in
altera sententiae parte, sed in initio posuisset his vel
similibus verbis, τοιοῦτο γὰρ πᾶν ἐστὶ κηρύκων γένος,
ut κηρύκων σπέρμα dixit in versu quem ex fabula per-
dita attulit scholiasta, αἰεὶ ποτ' ἐστὶ σπέρμα κηρύκων
λάλον. 898. ἡγόρευε] ἡγόρευσε V. 901. ἐπερρό-
θησαν δ' (δ' om. V) οἱ μὲν ὡς] In codicibus recentiori-
bus multis λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν οἱ μὲν ὡς, omisso in
quibusdam in fine versus λέγοι. λαοὶ illatum ex Hec.
553. 904. Suspectus verbi ἥναγκασμένος usus, quo
νόθον πολίτην significari credebant scholiasta anti-
quior: unde Thomas Mag. explicat, βεβιασμένος, νό-
θος πολίτης. 906—913. Versus 907—913. spurios
esse intellexit Kirchhoffius, quibus ego addidi v. 906.
in quo mire dictum, sed interpolatori relinquendum πι-
θανός, cui Moschopolus in interpretatione sua ἐπιτή-
δειος substituit. αὐτοῦς] Frustra ἄστούς Valeke-
narius. Recte *auditores* intellexit scholiasta, θορύβῳ
τε πίσυνος: τεθορυγηκώς, πείθειν δυνάμενος εἰς τὸ
περιβάλλειν κακῷ τινι τοὺς ἀκούοντας, ὥστε αὐτοὺς
ποιῆσαι τι κακόν. 907. τοῖς] τις Musgravius. τοῖς
etiam apud Stobaeum 45, 4. ubi v. 907—910, afferuntur.
916. κατακτείνοντι] κατακτείναντι VC. 922.
ἀνεπίληπτον codices recentiores, quod Hesychius legit,
si glossa eius ad hunc locum referenda. ἀνεπίληκτον
MVAB. 929. εὐνίδας D.] εὐνίδας
- κούδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
ἔλεξε δ', ὦ γῆν 'Ινάχου κεκτημένοι,
ὕμιν ἀμύνων οὐδὲν ἦσσαν ἢ πατρὶ
ἔκτεινα μητέρ'· εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος 935
ἔσται γυναιξίν ὄσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
θνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν·
τοῦναντίον δὲ δράσετ' ἢ δρᾶσαι χρεῶν.
νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς
τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με, 940
ὁ νόμος ἀνείται, κοῦ φθάνοι θνήσκων τις ἂν,
ὡς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὁμιλον εὐ δοκῶν λέγειν.
νικᾷ δ' ἐκείνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
ὃς ἡγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν. 945
μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρούμενος θανεῖν
τλήμων 'Ορέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον
Ξὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλητῶν ἄπο
Πυλάδης δακρύων· Ξὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι 950
κλάοντες, οἰκτεῖροντες· ἔρχεται δέ σοι
πικρὸν θέαμα καὶ πρόσσομι θάλῃα.
ἀλλ' εὐτρέπιζε φάσαντ' ἢ βρόχον δέρη,
ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἡγύγεια δὲ
οὐδὲν σ' ἐπωφάληνον, οὐδ' ὁ Πύθιος 955
τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
XO. ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς Ξυνηρεφές
πρόσωπον ἐς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἀφθογγος εἶ,
ὡς ἐς στεναγμούς καὶ γόους δραμουμένη.
- HA. κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία, 960
τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηγίδων,
αἱματηρὸν ἄταν,
κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
νερτέρων καλλιπαῖς θεά.
ἱακχεῖτω δὲ γὰρ Κυκλωπία, 965
σίδαρον ἐπὶ κᾶρα τιθεῖσα κούριμον,
πήματ' οἰκῶν.
ἔλεος ἔλεος ὃδ' ἔρχεται
τῶν θανουμένων ὑπερ
στρατηλατῶν 'Ελλάδος ποτ' ὄντων. 970
βέβακε γὰρ βέβακεν, οἷχεται τέκνων
πρόπασα γέννα Πέλοπος, ὅ τ' ἐπὶ μακαρίοις
Ζῆλος ὦν ποτ' οἴκοις·
φθόνος νιν εἶλε θεόθεν, ἃ τε δυσμενῆς
φοινία ψήφος ἐν πόλει. 975
ἰῶ, ὦ πανδάκρυτ' ἐφαμέρῳ
ἔθνη πολὺπωνα, λεύσσεθ' ὡς παρ' ἐλπίδας
μοῖρα βαίνει.
933. πάλοι Πελασγοὶ, Δαναῖδες δευτέρον,
960—970. = 971—982.
933. eiecit Musgravius. Δαναῖδες] δὲ addunt
recentes quidam. Utitur hoc versu Eustath. ad Hom.
p. 357, 31. 320, 1. ad Dionys. v. 347. 937. 938. χρεῶν]
Sic χρεῶν — χρεῶν 1128, 1129, sed mutata in diverbio
persona. 946. πετρούμενος] πετρούμενος Ven.
468. alii que. 954. γρ. ὡς οὐ σ' ὄραν δεῖ φέ-
γγος M. 957—959. Schol. ἐν ἐνίοις οὐ φέρονται οἱ
τρεῖς στίχοι οὗτοι· πῶς γὰρ οὐκ ἐμέλλε στενάζειν
οὕτω δυστυχῶς ἔχουσα; Vana opinio. 964. Περσέ-
φασσα post νερτέρων lectum deleuit Musgravius.
965. ἱακχεῖτω Porsonus] ἱαχεῖτω 967. τῶν 'Ατρε-
ιδῶν (ἄτρειδῶν MV) post οἰκῶν, in nonnullis ante πῆ-
ματ' οἰκῶν lectum deleuit Musgravius. 970. στρα-
τηλατῶν MV (superscr. in V ὦν). στρατηλατῶν ceteri.
973. Ζῆλος — οἴκος Musgravius] Ζηλωτὸς — οἴκος
975. φοινία Triclinius] φοινία (φονεία V et Ven.
468.) πόλει Musgravius] πολίταις 976. ὦ Har-
tungus] ἰῶ

ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών. μόλοισι τὰν οὐρανοῦ μέσον χθονός τε τεταμένα αἰωρήμασι μυρίαῖς πέτραι ἀλύσει χρυσέαισι φερομένα δίναισι βῶλον ἐξ Ὀλύμπου, ἴν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμέθεν δόμων, οἳ κατεῖδον ἄτας, ποτανὸν μὲν δίωγμα πύλων τεθριπποβάμονι στόλῳ Πέλοψ ὅποτε πελάγῃσι διεδίφρευσε, Μυρτίλου φό- δικῶν ἐς οἶδμα πόντου, λευκοκύμοσιν πρὸς Γεραιστιάδας ποντίων σάλων ῥόσιν ἀρματεύσας. ἔθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖσιν ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος, λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου, τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός ὅπότη ἐγένετο τέρας ὁλοὸν ὁλοὸν Ἄτρεος ἵπποβῶτα ἔθεν ἕρις τό τε πτερωτὸν ἁλίου μετέβαλεν ἄρμα, τὰν πρὸς ἑσπέραν κέλευθον οὐρανοῦ προσαρμόσασα μονόπῳλον ἐς Ἀῶ, ἐπατόρου τε δρόμημα Πηλεϊάδος εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει, τῶνδ' ἐπ' ἀμείβει θανάτους θανάτων, τά τ' ἐπώνυμα δειπνα Θυέστου λέκτρα τε Κρήσας Ἀερόπας δολί- ας δολίοισι γάμοις. τὰ πανύστατα δ' εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε δόμων πολυπόνους ἀνάγκαις. XO. καὶ μὴν ὅδε σὸς εὐγυγνος ἔρπει ψῆφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς, ὅ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης,	980 983 985 [νον 991 995 1000 1005 1010
ἰσάδελφος ἀνὴρ, ὃ ἰθύνων νοσερὸν κῶλον ποδὶ κηδοσύνην παράσειρος. HΛ. οἱ ἴω. πρὸ τύμβου γάρ σ' ὄρωσ' ἀναστένω, ἀδελφε, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς. οἱ ἴω μάλ' αὐθις· ὥς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι πανυστάτην πρόσσιν ἐξέστην φρενῶν. OP. οὐ σίγ' ἀφείσα τοὺς γυναικείους γόους στέρξεις τὰ κρανθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας. HΛ. καὶ πῶς σιωπῶ, φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς τάλαιπύροις μετόν; OP. σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν· ἄλλ' ἀπ' Ἀργείας χερὸς τέθνηχ' ὁ τλήμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά. HΛ. ὦ μέλεος ἥβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου θανάτου τ' ἄωρου. Ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἴ. OP. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλης ἀνανδρίαν, ἐς δάκρυα πορθεύουσ' ὑπόμνησιν κακῶν. HΛ. θανούμεθ'· οὐχ οἶδ' ὅτε μὴ στένειν κακά. πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἢ φίλην ψυχὴν βροτοῖς. OP. τόδ' ἡμᾶρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους ἄπτειν κρεμαστοὺς, ἢ εἴφος θήγειν χερί. HΛ. σὺ νῦν μ', ἀδελφε, μή τις Ἀργείων κτάνη, ὑβρισμα θέμενος τὴν Ἀγαμέμνονος γόνον. OP. ἄλλ' ἐπὶ τὸ μητρός αἵμ' ἔχω· σέ δ' οὐ κτενῶ. ἀλλ' αὐτόχειρι θνήσχω· ὅτῳ βούλει τρόπῳ. HΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲν σοὶ εἴφους λελείπωμαι· ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σὴν δέρη θέλω χέρας. OP. τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας. HΛ. ὦ φίλτατ', ὦ ποτεινὸν ἡδιστόν τ' ἔχων τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν. OP. ἔκ τοί με τήξει· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότῃ χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας; ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμοί, τὰδ' ἀντὶ παιδίων καὶ γαμηλίου λέχους προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς τάλαιπύροις πάρα. HΛ. φεῦ· πῶς ἂν εἴφος νῶ ταυτὸν, εἰ θέμις, κτάνοι, καὶ μνήμα δέξαιθ' ἐν, κέδρου τεχνάσματα; OP. ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὀρᾶς δὲ δὴ φίλων ὥς ἐσπανίμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου. HΛ. οὐδ' εἴφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων, Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοῦμοῦ πατρός; OP. οὐδ' ὅμ' ἐδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδ' ἠλαβεῖτο μὴ σῶζειν φίλους.	1015 1020 1025 1030 1035 1040 1045 1050 1055

979. ἕτερος Porsonus] ἑτέροις 983. τε addidit Hermannus. μέσον καὶ codex recens Flor. et schol. Pindari Ol. 1, 97. μυρίαῖς addidit Hermannus ex verbis scholiastae p. 245, 7. μυρίαῖς στρεφομένη χρυσαῖς ἀλύσειν ἀνωθεν ἐξ οὐρανοῦ. 984. ἀναβοάσω] Probabilis ἀμφοῖν. 985. γέροντι πατρὶ] πατρὶ γέροντι recentes multi. 988. ποτανὸν Porsonus] τὸ πτανόν 990. ὅποτε Flor. unus ab correctore et Ald. ὅτε ceteri. 992. Γεραιστιάδης] Γεραιστιάς Ald. 998. ῥόσιν] αἰσί Flor. unus. ῥόσιν Hesychius s. h. v. 995. ἐμοῖσιν Hermannus] ἐμοῖς 1000. Ἄτρεος Porsonus] Ἀτρείως ἵπποβῶτα D.] ἵπποβότα (ἵπποβάτα pauci). 1001. τὸ τε πτερωτὸν] γρ. τὸ τέτρωρον M. 1002. ἁλίου Porsonus] ἁλίου 1003. ἑσπέραν] ἑσπερον recentes nonnulli. ἑσπερον κέλευθον glossa fortasse ex hoc loco sumpta apud Hesychium et Photium: unde τὰν προσέπερον κέλευθον Hartungus. προσαρμόσασα pr. V. προσαρμόσας corr. V et ceteri. μεθαρμόσασα glossator recens in ed. scholiorum Arseniana. 1007. 1008. Hos versus in dactylicis tetrametris mutavit Hermannus addito αἰ post ἀμείβει. 1009. Κρήσας] Κρησίδος Paleius. 1011. ἦλυθε in ἦλθε mutandum, nisi quis δόμων in versum proximum transferre malit, quod minus probabile. 1012. πολυπόνους] πολυστόνους B et codices duo recentes. 1015. ὢ] πέλας vel ἀτρεμ Hermannus. ἐξιθύνων Elmsleius. τὸνδ' ἰθύνων Hartungus.

1016. κῶλον] Ὀρέστου addunt libri veteres, omitunt Flor. duo. 1019. νερτέρων] νερτέρου MVA. νετράς C. 1020. σ' addidit Porsonus. ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι] ἰδοῦσα σ' ἐν ὄμμασι MC, eum γρ. ὥς ἰδοῦσας ὄμμασι in M. ἰδοῦσα σ' ὄμμασι V. ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι A. 1022. γόους] λόγους (γρ. γόους in M) MVAC. 1024. Hunc versum delet Kirchhoffius nec videtur legisse schol. qui in M annotavit ὅμως: λέπει τὸ δεῖ φέρειν. τινὲς γράφουσιν οἰκτρὰ μὲν, ἀλλ' ὄμως φέρε. φέρειν] σ' addunt recentiores nonnulli. 1026. μετόν Musgravius] μέτα 1027. ἀπ' MVC. ὑπ' alii. 1031. μοι] μου M. 1032. ὑπόμνησιν] ὑπομνήσει Musgravius. 1038. τὴν Hermannus] τὸν libri. Non animadvertit errorem vetus corrector qui γόνον in δόμον mutavit, quod ἐν τοῖς ἀρίστοις Καλλιστράτου lectum et ab Aristophane Byzantio probatum esse annotavit scholiasta. 1039. αἶμ'· ἐγὼ δὲ σ' recentiores nonnulli, αἶμ' ἐγὼ σέ δ' pauci. αἶμ' ἔχω· σέ δ' veteres. 1046. ὄνομα] ὄμμα Hartungus. 1049. ἐμοῖ Nauckius] ἐμὸν 1051. ἀμφὶ] ἡμῖν codex recens unus. ἀμφοῖν Lobeckius. Versum spurium indicat Nauckius. 1056. θανεῖν] θάνους Nauckius.

- ἀλλ' εἴ', ὅπως γενναῖα κάγαμέμνονος 1060 ΠΤ. σφάζαντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
 δράσαντε καθανούμεθ' ἀξιώτατα. ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
 κάγω μὲν εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει, ΠΤ. ἀλλ' οὐκέθ', "Αἰδὼν νυμφίον κεκτημένην.
 παῖσας πρὸς ἡπαρ φασγάνῳ· σέ δ' αὖ χρεὼν 1110 ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους δπάονας.
 ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι. ΠΤ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
 Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς, 1065 ΟΡ. οἶους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
 καὶ καθανόντοιιν εὖ περίστειλον δέμας, ΠΤ. τρυφὰς γὰρ ἦκει δευρ' ἔχουσα Τρωϊκάς;
 θάψων τε κοινῇ πρὸς πατρός τύμβον φέρων. ΟΡ. ὥσθ' Ἑλλάς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
 καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὀρέας, πορεύομαι. ΠΤ. οὐδέν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος.
 ΠΤ. ἐπίσχες. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω, 1070 ΟΡ. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄζομαι.
 εἰ Ζῆν με χρῆζειν σοῦ θανόντος ἡλπίσας. ΠΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοὶ γε τιμωρούμενος.
 ΟΡ. τί γὰρ προσήκει καθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα; ΟΡ. τὸ πρᾶγμα δήλου καὶ πέραν', ὅπως λέγεις.
 ΠΤ. ἦρυν; τί δὲ Ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ; ΠΤ. εἴσιμεν ἐς οἴκου, δῆθεν ἐς θανούμενοι.
 ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὺ μητέρ' ὡς ἐγὼ τάλας. ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τὰπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω.
 ΠΤ. εὖν σοὶ γε κοινῇ· ταῦτά καὶ πάσχειν με δεῖ. ΠΤ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἂ πάσχομεν.
 ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ εὐνθνησκέ μοι. 1075 ΟΡ. ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ' ἐνδοθὲν κεχαρμένην.
 σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ, ΠΤ. καὶ νῦν παρέσται ταῦθ' ἄπερ κείνῃ τότε.
 καὶ δῶμα πατρός καὶ μέγας πλοῦτου λιμὴν. ΟΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
 γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης, ΠΤ. κρύπτ' ἐν πέπλοις τοισίδ' ἔξομεν ξίφη.
 ἦν σοὶ καθηγγύησ' ἐταιρίαν ἐσέβων· ΟΡ. πρόσθεν δ' ὁπαδὼν τίς ὄλεστος γενήσεται;
 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποιήσαι λαβὼν, 1080 ΠΤ. ἐκκληῖσμένον σφας ἄλλον ἄλλοσε στέγης.
 κῆδος δὲ τοῦμόν καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ. ΟΡ. καὶ τὸν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεῶν.
 ἀλλ' ὦ ποθεῖνόν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς, ΠΤ. εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον οἷ τείνειν χρεῶν.
 χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοὶ γε μὴν· ΟΡ. Ἑλένην φονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον.
 οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτῃν τητύμεθα. ΠΤ. ἔγνων· ἀκούσον δ' ὡς καλῶς βουλευομαι.
 ΠΤ. ἡ πολὺ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. 1085 εἰ μὲν γὰρ ἐς γυναικα σωφρονεστέραν
 μὴθ' αἰμὰ μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον, Ξίφος μεθείμεν, δυσκλεῖς ἂν ἦν φόνος·
 μὴ λαμπρὸς αἰθὴρ, εἴ σ' ἐγὼ προδοῦς ποτε νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
 ἐλευθερώσας τοῦμόν ἀπολιποῖμι σε. ὡν πατέρας ἔκτειν', ὡν τ' ἀπώλεσεν τέκνα, 1135
 καὶ εὐγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρνήσομαι, νύμφας τ' ἔθρονον ὀρφανὰς εὐναόρων.
 καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὡν σὺ νῦν τίνεις δίκας· 1090 ὀλολυγμός ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοίς,
 καὶ εὐνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ. καὶ πολλὰ κάμοι κέδν' ἀρῶμενοι τυχεῖν,
 ἐμὴν γὰρ αὐτὴν, ἧς λέχος ποτ' ἦνεσα, κακῆς γυναικὸς οὐνεχ' αἴμ' ἐπράξαμεν.
 κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλὸν ποτε 1140 ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ ταύτην κτανῶν,
 γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Φωκῆων ἀκρόπτολιν, ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,
 ὃς πρὶν μὲν ἡμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῆν, 1095 Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος; οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
 οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοι μέλει. τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ κάδελφῆν θανεῖν
 ἐπεὶ δὲ καθανούμεθ', ἐς κοινούς λόγους 1145 μητέρα τ', ἐῷ τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν,
 ἔλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως εὐνδυστυχῇ. δόμους τ' ἔχειν σούς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
 ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο καθάνοιμ' ἰδῶν. 1100 λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν Ζῆν ἔτι,
 ΠΤ. πιθόω νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνον τομάς. εἰ μὴ π' ἐκείνῃ φάσαντο σπάσω μέλαν.
 ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι. ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
 ΠΤ. σίγα νυν· ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ. πρήσαντες οἴκους τοῦσδε καθανούμεθα. 1150
 ΟΡ. μηδὲν τρέσης τάσδ'· ὡς πάρισ' ἡμῖν φίλοι. ἐνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
 ΠΤ. Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. 1105 καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσσωμένοι.
 ΟΡ. πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς. ΧΟ. πάσαις γυναιξὶν ἄξια στυγεῖν ἔφω

1062. πόλει] γρ. πατρός Μ. 1063. φασγάνῳ] φάσαντο Hartungus, collato v. 1472. 1072. 1079. ἐταιρίας — ἐταιρίαν] ἐταιρείας — ἐταιρείαν aliquot codices recentes. 1073. γρ. σὺ cod. Aug. σὴν ceteri.

1078. γάμων] γάμον V. 1082. ὄνομ' ὅμ' V et Ald. 1085. ἡ πολὺ] ἡ που a m. sec. M aliiqne nonnulli. 1086. μὴθ' αἶμα — μὴ λαμπρὸς αἰθὴρ] μὴ σῶμα — μὴ πνεῦμα τ' αἰθὴρ Hartungus: quod convenit scholiastae interpretationi, qui vocabulis σῶμα et ψυχὴ utitur. In cod. Vindob. 161. super αἰθὴρ scriptum gl. καὶ αἰὴρ καὶ πνεῦμα: unde Heimsoethius, μὴ δέμας ἐμὸν δέξαιτο — μὴ λαμπρὸς αἰθὴρ πνεῦμα, ὅτ' ἂν προδοῦς ποτε | ἐλευθερώσας τοῦμόν ἀπολιποῖμι σε. Quorum nihil satisfacit. Nec poterat ὅτ' ἂν cum optativo construi. 1092. λέχος ποτ' ἦνεσα Hartungus. λέχος κατήνεσας Nauckius. λέχος (recentes quidam λέχος γ') ἐπήνεσα libri. 1093. ἐρῶ καλόν] ἐγὼ ἐρῶ καλόν V. ἐρῶ κάγω C, ex coniectura, sed ea fortasse vera. Nam καλόν ab antiquiore correctore additum videtur versus explendi causa. 1094. γῆν] τὴν Ven. 468. Φωκῆων] τ' addit Paleius 1106. ἔστιν, εἰ

γ'] εἰ πάρεστ' Hartungus, quod scholiastae interpretationi convenit. εἴ γ' ἐν εὐμαρῇ Heimsoethius: quo adiectivo utitur scholiasta, εἰ εὐμαρὲς ἔστι τὸ κτεῖναι.

1108. ἀποσφραγίζεται] Quod inter scholia posuit Arsenius γράφεται καὶ ἀποσφαλίζεται (sic, iterumque ἀποσφαλισθήσεται in glossemate ad ἀλλ' οὐκέθ') non legitur in codicibus. 1116. οὐχ ἄζομαι pauci recentes. οὐ χάζομαι ceteri. 1122. ἐκδακρῦσαι] ἐνδακρῦσαι Ven. 468. aliiqne non pauci. γ'] σφ' Hartungus. 1123. ταῦθ'] ταῦθ' libri. 1127. ἄλλον ἄλλοσε στέγης] ἄλλος ἄλλον ἐν στέγαις V. 1129. οἱ B aliiqne recentiores. ἡ MV aliiqne. 1131—1152. Totidem versus Orestis 1155—1176. 1131. βουλεύομαι] βεβούλευμαι Ven. 468. unde βεβούλευμαι καλῶς Hermannus. 1135. ἔκτειν'] ἔκτανεν (i. e. ἔκταν') Ven. 468. τ'] δ' M aliiqne pauci. 1137. ὀλολυγμός] δ' addit Flor. unus. ὀλόλυγμα δ' Hermannus. 1142. λεγόμενος] γενόμενος V. 1143. ποτ'] γὰρ Paleius. 1146. τ'] δ' M aliiqne nonnulli. 1148. σπάσω μέλαν] σπασόμεθα (voluit σπασώμεθα) V. 1149. οὖν] αὖ Ven. 468. et August. unus.

ἡ Τυνδαρίς παῖς, ἡ κατήσχυεν γένος.
 ΟΡ. φεῦ·
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ φίλος σαφής, 1155
 οὐ πλούτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
 τὸ πλήθος ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
 σὺ γάρ τ' αὖτ' εἰς Αἰγίσθον ἐξηῖρες κακά
 καὶ πλησίον παρήσθα κινδύνων ἐμοί,
 νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν 1160
 κοῦκ ἐκποδῶν εἶ. παύσομαι σ' αἰνῶν, ἔπει
 βάρος τι κὰν τῷδ' ἔστιν, αἰνεῖσθαι λίαν.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
 δράσας τι χρήζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
 ἵν' ἀνταναλώσω μὲν οἱ με προὔδοσαν, 1165
 στένωσι δ' οἷπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον.
 Ἀγαμέμνωνός τοι παῖς πέφυχ', ὅς Ἑλλάδος
 ἦρξ' ἀξιοθεῖς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
 ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'· ὃν οὐ κατασχευῶ
 δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως 1170
 ψυχὴν ἀφῶμι, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
 ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
 εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία
 κτανούσι, μὴ θανοῦσιν· εὖχομαι τάδε.
 ὃ βούλομαι γὰρ ἡδὺ καὶ διὰ στόμα
 πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.
 ΗΛ. ἐγὼ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
 σωτηρίαν σοὶ τῷδ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.
 ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τότε;
 ἐπεὶ τὸ συνετὸν γ' οἶδα σὴν ψυχὴν παρόν.
 ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν· καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.
 ΟΡ. λέγ'· ὡς τὸ μέλλειν ἀγᾶθ' ἔχει τιν' ἡδονήν.
 ΗΛ. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρ', εἰδὸτ' ἡρόμην.
 ΟΡ. οἶδ', ἦν ἔθρεπεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.
 ΗΛ. αὐτὴ βέβηκε πρὸς Κλυταίμνηστρος τάφον.
 ΟΡ. τί χρῆμα δράσουσ'; ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα;
 ΗΛ. χοῶς κατασπεύσουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάφου.
 ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας ἐς σωτηρίαν;
 ΗΛ. ἐυλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στείχῃ πάλιν.
 ΟΡ. τίνος τὸδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;
 ΗΛ. Ἑλένης θανούσης, ἦν τι Μενελαῶς σε δρᾷ,
 ἢ τόνδε καμῆ, πᾶν γὰρ ἐν φίλον τότε,
 λέγ' ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ἔϊφος δὲ χρὴ
 δέρῃ πρὸς αὐτὴν παρθένου σπᾶσαντ' ἔχειν.
 κὰν μὲν σε σὺζῃ μὴ θανεῖν χρήζων κόρην
 Μενέλαος, Ἑλένης πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
 μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
 ἦν δ' ὀδυρόμενος μὴ κρατῶν φρονήματος
 κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.
 καὶ νῦν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῇ, 1200
 χρόνῳ μαλᾶζειν σπλάγχχνον. οὐτὲ γὰρ θρασὺς
 οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
 σωτηρίας ἔπαλιν. εἴρηται λόγος.

ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
 τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον, 1205
 ὡς ἀξία Ζῆν μάλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.
 Πυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήσῃ τάλας
 γυναικὸς, ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος.
 ΠΤ. εἰ γὰρ γένοντο, Φωκίων δ' ἔλθοι πόλιν
 καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη. 1210
 ΟΡ. ἦξει δ' ἐς οἶκους Ἑρμιόνη τίνος χρόνου;
 ὡς τᾶλλα γ' εἶπας, εἴπερ εὐτυχῆσοιμεν,
 κάλλιπθ', ἐλόντες σκύμον ἀνοσίου πατρός.
 ΗΛ. καὶ δὴ πέλας νῦν δωμάτων εἶναι δοκῶ·
 τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μήκος αὐτὸ συντρέχει. 1215
 ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν νυν, εὐγρον' Ἠλέκτρα, δόμων
 πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
 φύλασσε δ', ἦν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
 ἢ εὐμμάχος τις ἢ κασίγνητος πατρός
 ἐλθὼν ἐς οἶκους φθῇ, γέγωνέ τ' ἐς δόμους, 1220
 ἢ σανίδα παῖσας' ἢ λόγους πέμψας' ἔσω.
 ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
 ἀγῶν' ὀπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας.
 [Πυλάδῃ· σὺ γὰρ δὴ εὐμπονεῖς ἐμοὶ πόνοους.]
 ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὄρφναῖας πάτερ,
 καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
 τοῖς δεομένοισι. διὰ σέ γὰρ πάσχω τάλας
 ἀδίκως· προδόδομαι δ' ὑπὸ κασίγνητου σέθεν,
 δίκαια πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν
 κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ. 1230
 ΗΛ. ὦ πάτερ, ἰκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς
 τέκνων καλούντων, οἱ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.
 ΠΤ. ὦ εὐγρῆνεα πατρός ἐμοῦ, κάμᾶς λιτάς,
 Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.
 ΟΡ. ἔκτεινα μητέρας, ΠΤ. ἡψάμην δ' ἐγὼ εἴφους. 1235
 ΗΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσα καπέλυσ' ὄκνου.
 ΟΡ. σοι, πάτερ, ἀρήγυν. ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προὔδικά σε.
 ΠΤ. οὐκοῦν ὀνειδῇ τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;
 ΟΡ. δακρύοις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δ' οἰκτοῖσί γε.
 ΠΤ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἔξορμώμεθα. 1240
 εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραι,
 κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε καὶ Δίκῃς σέβας,
 δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ' ἐμοὶ τε τῇδ' ἐτε·
 τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἄγῶν, δίκη μία.
 [ἢ Ζῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται.] 1245
 ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλαιοι,
 τὰ πρῶτ' ἀνὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων,
 ΧΟ. τίνα θεοεῖς αὐδάν,
 πότνια; παραμένει γὰρ ἔτι σοι τὸδ' ἐν Δαναῖδων
 πόλει. 1250
 ΗΛ. στήθ' αἰ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
 αἰ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ἐς φρουράν δόμων.

1246—1265. = 1266—1285.

1154. γένος V. 1155. σαφής] γρ. καὶ ἀληθής
 M: unde ἡ ἀληθής φίλος Hermannus. 1160. τ' δ'
 Ven. 468. aliique nonnulli. 1162. κὰν τῷδ' καὶ τὸδ'
 Stobaeus 14, 6. 1165. ἀνταναλώσω μὲν Canterus]
 ἀνταναλώσωμεν 1169. ἔσχ' Barnesius] ἔσχεν. ῥώ-
 μην τιν' ἐκ θεοῦ σχὼν Hartungus. 1170. ἐλευθέρως]
 ἐλεύθερος Nauekius. 1174. κτανούσι, μὴ] κτανού-
 σιν, οὐ VC. 1176. φρένα] φρένας V. 1180. γ' om.
 recentiores multi. 1182. τὸ μέλλειν] τὰ μέλλοντ'
 Hartungus. 1183. εἰδὸτ' ἡρόμην] ἢ εἰδὸτ' ἡρό-
 μην; Kirchhoffius. 1186. ὑποτίθης] ὑποτιθεῖς M.
 ὑποτίθεις V. 1181. κατασπεύσουσ'] κατασπείσας
 V. τάφου] τάφῳ AB. 1196. Μενέλαος ed.
 Brubachii] Μενελαῶς 1200. παρῇ] ῥῃ Na-
 uekius. Quā Pecub. v. 1055. ubi libri veteres θυμῷ
 ῥέοντι, recentes duo θυμῷ ζέοντι, corrigit πολλῷ
 ῥέοντι.

1205—1505. exciderunt ex V. 1208. ἢ M et
 Ven. 468. ἢ ceteri. ἢς Porsonus. Ζῶν] σᾶς (i. e.
 σώας) Hartungus. 1212. εἴπερ] εἰ τὰδ' recentes non-
 nulli. 1220. ἐς δόμους] ἐν δόμοις M. 1223.
 1224. inverso ordine leguntur in Ven. 468. 1224.
 Versum Hermannus et Nauckio suspectum seelusi.
 1226. καλεῖ] καλῶ Cobetus, quod praestat, quum πά-
 σχω sequatur. 1231. ἰκοῦ D.] ἰκου 1236. ἐγὼ δέ
 γ' ἐπεκέλευσα eodex Kingii. ἐγὼ δ' ἐπεβούλευσα MAC.
 κάγῳ δ' ἐπεβούλευσα Ven. 468. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσα B a
 m. see. Fortasse a m. pr. habuit ἐγὼ δ' ἐπεβούλευσα.
 ἐγὼ δ' ἐπενεκέλευσα hic et Electr. 1224. Nauekius.
 1238. οὐκουν Bruneikius] οὐκοῦν ῥύσει] ῥύσαι C, ut
 videtur, aliique nonnulli. ῥύση ceteri. 1243. δότ']
 δὸς C. 1245. seelusi Nauekius Stud. Eurip. 1. p. 64.
 1246. φίλαιοι D.] φίλοι 1247. πρῶτ' ἀνὰ Hartun-
 gus] πρῶτα κατὰ 1251. 1259. τόνδ' τήνδ' a m. sec.
 Ven. 468. sed servato τόνδ' ὅς — v. 1260.

ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις, ἔνεπέ μοι, φίλα.
 ΗΛ. φόβος ἔχει με μὴ τις ἐπὶ δώμασι 1255
 σταθεὶς ἐπὶ φοῖνιον αἶμα
 πῆματα πῆμασιν ἐξεύρη.
 ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
 χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
 τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.
 ΗΜ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὃς πρὸς ἑσπέραν φέρει. 1260
 ΗΛ. δόξαί μ' αὖ νυν κόρας διάφερ' ὁμμάτων
 ἐκείθεν ἐνθάδ', εἴτα παλινσκοπῖαν.
 ΗΜ. ἔχομεν ὡς θροεῖς. 1265
 ΗΛ. ἐλίσσετε νυν βλέφαρον,
 κόρας διάδοτε διὰ βοτρυχῶν παντᾶ.
 ΗΜ. ὅδε τίς ἐν τρίβῳ; [ἀνὴρ; 1270
 ὡς τίς δδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεὶ σὸν ἀγρότας
 ΗΛ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλαι· κεκρυμμένους
 θήρας Ξιφῆρεις αὐτίκ' ἐχθροῖσιν φανεῖ.
 ΗΜ. ἄφοβος ἔχε· κενὸς, ὦ φίλα στίβος, ὃν οὐ δόκεῖς.
 ΗΛ. τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275
 δὸς ἀγγελίαν ἀγαθὰν τιν',
 εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλάς.
 ΗΜ. καλῶς τὰ γ' ἐνθένδ'· ἀλλὰ τὰπὶ σοῦ σκόπει·
 ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναῖδων πελάζεται.
 ΗΜ. ἐς ταυτὸν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος. 1280
 ΗΛ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοῶν βάλλω·
 τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἀσυχίᾳ
 σφάγια φοινίσσειν;
 οὐκ εἰσακούουσ' ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
 ἄρ' ἐς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται Ξίφη;
 τάχα τις Ἀργεῖων ἔνοπλος ὁρμήσας
 ποδὶ βοηθόμῳ μέλαθρα προσμίξει. 1285
 σκῆμασθέ νυν ἀμεινον· οὐχ ἔδρας ἀγῶν·
 ἀλλ' αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖο' ἐλίσσετε.
 ΧΟ. ἀμείβω κέλευθον σκοποῦσα πάντα. 1290
 ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμα κακῶς.
 ΗΛ. ἡκούσασθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ·
 Ἑλένης τὸ κώκυμ' ἔστιν, ὡς ἀπεικάσαι.
 ΧΟ. ὦ Διὸς ὦ Διὸς ἀέανον κράτος,
 ἔλθ' ἐπ' ἰκκουρον ἔμοισι φίλοισι πάντως. 1300
 ΕΛ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρών μ' οὐκ ὠφελεῖς.
 ΗΛ. καίνετε καίνετε, θεῖνέτε θεῖνέτε,

1254. Libri ἔνεπε vel (ut M) ἔννεπε 1256. φοῖνιον] φόνιον M et plerique. 1258. 1278. ΗΜΙΧ.] ΧΟ. M. 1266. βλέφαρον] βλέφαρα recentes nonnulli. 1267. κόρας διάδοτε Canterus] κόραισι δίδοτε βοτρυχῶν Bergk] βοστρυχῶν παντᾶ D.] πάντα (πάντη M.) 1268. τρίβῳ Seidlerus] τρίβῳ προσέρχεται (φαντάζεται Mosq. ex Phoen. 93.) 1269. ὡς] πρόσσεχε Seidlerus. 1276. τιν'] τινα recentes duo. τινά μοι ceteri. 1278. ἐνθένδ' recentes duo. ἐνθεν ceteri. 1284. ἀσυχία D.] ἡσυχία 1285. Choro tribuit Kirchhoffius, Electrae versum strophicum 1265. Nauckius. σφάγια] τινὲς γράφουσι σφαγίδα φοινίσσειν, ὃ ἔστι τὴν μάχαιραν M. φοινίσσειν] φοινίσσουσ' Kirchhoffius. 1288. ἐκκεκώφωται] Libri plerique ἐκκεκώφηται (ἐκκεκώφηνται Clem. Alex. Strom. 2. p. 485.). ἐκκεκώφωται, quod ab Aristophane Byzantio probatum esse annotavit scholiasta, a m. sec. habet Ven. 468. 1289. ἔνοπλος recentes nonnulli. ἐν ὅπλοις M alii. 1295. Versus bacchiacus tetrameter, corruptis verbis extremis σκοποῦσα πάντα (σκοποῦσ' ἅπαντα Ven. 468.), quo grammaticus Ambrosianus in Nauckii Append. ad Lexicon Vindob. p. 258. utitur, ubi scriptum σκοπεὺς ἀπατᾶ: unde Nauckius coniecit σκοπεύουσ' ἅπαντᾶ. σκοπευτὴς ἀπατᾶ coniecerat Schneidevinus. 1297. ἡκούσασθ'; ἄνδρες Porsonus] ἡκούσατ' ἄνδρες 1300. ἐπ' ἰκκουρον] ἐπ' ἰκκουρος M et Ven. 468. ἔμοισι] ἔμοις recentes nonnulli. 1302. καίνετε καίνετε, θεῖνέτε

δίπτυχα, δίστομα φάσγανα 1300
 ἐκ χερὸς ἰέμενοι
 τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν θ', ἃ πλείστους ἔκανεν
 Ἑλλάνων 1305
 δόρει παρὰ ποταμὸν ὀλομένους, ὁπόθι
 δάκρυα δάκρυσι συνέπεσε σιδαρεοῖς
 βέλεσιν ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας. 1310
 ΧΟ. σιγᾶτε σιγᾶτ'· ἡσθόμην κτύπου τινὸς
 κέλευθον ἑσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἐς μέσον φόνον
 ἡδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
 στεῖχει γὰρ ἑσπεσοῦσα δικτύων βρόχους. 1315
 καλὸν τὸ θήραμ', ἦν ἅλῳ, γενήσεται,
 πάλιν κατὰσθηθ' ἡσυχῶ μὲν ὁμματι,
 χροᾶ δ' ἀδήλῳ τῶν δεδραμένων πέρι·
 κάγῳ σκυθρωποὺς ὁμμάτων ἔσω κόρας,
 ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξιρασμένα. 1320
 ὦ παρθέν', ἦκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
 στέψασα καὶ σπείσασα νερτέρους χοάς.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦκω, λαβοῦσα πρευμένειαν. ἀλλὰ μοι
 φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
 τηλουρὸς οὔσα δωμάτων κλύω βοήν. 1325
 ΗΛ. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.
 ΕΡ. εὐφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;
 ΗΛ. θανεῖν Ὀρέστην καὶ ἔδοξε τῇδε γῇ.
 ΕΡ. μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
 ΗΛ. ἄραρ'· ἀνάγκης δ' ἐς Ζυγὸν καθέσταμεν. 1330
 ΕΡ. ἢ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοή κατὰ στέγας;
 ΗΛ. ἰκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ
 ΕΡ. τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέγῃς.
 ΗΛ. τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
 ΕΡ. ἐπ' ἀξίοισι τὰρ ἀνευφημεῖ δόμος. 1335
 ΗΛ. περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις;
 ἀλλ' ἔλθε καὶ μετάσχες ἱκεσίας φίλοις,
 σὴ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ,
 Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
 ἀλλ', ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῇς, 1340
 οἴκτειρον ἡμᾶς κάποκούφισον κακῶν.
 ἴθ' εἰς ἄρῳνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·
 σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
 ΕΡ. ἰδοὺ, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμον πόδα.
 σώθηθ' ὅσον γε τοῦτ' ἐμ'. ΗΛ. ὦ κατὰ στέγας 1345
 φίλοι Ξιφῆρεις, οὐχὶ συλλήψασθ' ἄγχαν;
 ΕΡ. οἱ γὰρ τίνας τοῦσδ' εἰσὼρῶ; ΟΡ. σιγᾶν χρεῶν·
 ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοι, σωτηρία.
 ΗΛ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρη
 βαλόντες ἡσυχάζεθ', ὡς εἰδῇ τόδε 1350
 Μενέλαος, οὐνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοὺς,
 εὐρῶν ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακοὺς.

θεῖνέτε Hermannus] φονεύετε καίνετε (καίνυτε M. καίνετε θεῖνέτ' recentes nonnulli) ὀλλυτε

1303. 1300 Hermannus (quī φάσγαν' ἔσω χροὸς coniecit)] πέμπετε (cum γρ. καὶ θεῖνέτε M) libri plerique ex glossmate, quod omittunt AC et Ven 468. 1305. τὰν om. M alique multi. θ' addidit Hermannus. 1307. δόρει — ὁπόθι — σιδαρεοῖς Hermannus] δορί — ὅθι — σιδαρείοις 1309. συνέπεσε] ἔπεσε M. συνέπεσε ἔπεσε A. 1318. χροᾶ MΑ. χροῖα alii et a m. sec. M. δ' Porsonus] τ' πέρι ὕπερ recentes nonnulli. 1322. νερτέροις] νερτέρων recentes pauci. 1323. μοι] με alique codices. 1324. ἐν δόμοις] ἐνδοθεν Hartungus. 1329. ἐμούς] ἐμοῦ M. 1330. δ' om. A. 1333. οὐδὲν] οὐ γὰρ M et Ven. 468. 1341. κάποκούφισον] κάποκούφισον MC. 1345. ἐμ' Triclinius] ἐμοί 1350. βαλόντες] βάλλοντες MC.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
 πρὸ μελάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
 μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον, 1355
 βοηδρομήσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
 πρὶν ἐτύμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
 καθαμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
 ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·
 τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. 1360
 διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις ἐς Ἑλέναν.
 δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἄπασαν ὤλεσε
 ἔπλησε διὰ τὸν ὀλοὸν Ἰδαῖον ὤλεσε
 Πάριν, ὃς ἄγαρ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον. 1365
 ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κλήθρα βασιλείων δόμων,
 σιγήσας· ἔξω γὰρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
 οὐ πεισόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.

ΦΡΥΞ.

Ἀργεῖον Ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα
 βαρβάροις εὐμαρίσιν, 1370
 κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέραμνα
 Δωρικός τε τριγλύφους,
 φροῦδα φροῦδα, γὰ γὰ,
 βαρβάροισι δρασμοῖς.
 αἰαί· πὰ φύγω, ξέναι, 1375
 πολὶν αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἢ πόντον, Ὡκεανὸς ὄν
 ταυρόκρανος ἀγκάλαις
 ἐλίσσων κυκλοῖ χθόνα;

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κάρα; 1380
 ΦΡ. Ἴλιον Ἴλιον, ὦμοι μοι,

Φρύγιον ἄστρῳ καλλίβωλον τ' Ἴ-
 δας ὅρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλόμενον στένω
 ἀρμάτειον ἀρμάτειον 1385
 μέλος βαρβάρῳ βοᾷ,
 δι' ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον
 καλλοσύνας Λήδας σκύμνου δυσελένας,
 ἔστων περγάμων Ἀπολλωνίων
 Ἑρινύν. ὅτοτοῖ 1390
 ἱαλέμων ἱαλέμων
 Δαρδανία τλάμων Γανυμήδεος
 ἵπποσύνα, Διὸς εὐνέτα.

ΧΟ. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὐθ' ἕκαστα τὰν δόμοις·
 τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὐγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.

ΦΡ. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου 1395
 βάρβαροι λέγουσιν, αἰαί,

1353—1365. = 1537—1548.

1353—1360. choro tribuit Scidlerus: Electrae con-
 tinuant libri. 1355. ἐμβάλῃ] ἐμβάλλει M. ἐμβάλλη
 Flor. unus. 1363. ὤλεσε] ὀδύμασιν τ' Hermannus.
 1364. ὀλοὸν Hermannus] ὀλόμενον ὀλόμενον (semel
 ὀλόμενον recentes nonnulli.) ὤλεσε] Φρύγα Herman-
 nus. 1366—1368. Hos versus fuisse qui ab histrio-
 nibus additos censerent ex scholiis intelligitur.
 1370. βαρβάροις] βαρβάροισιν MA. εὐμαρίσιν MA.
 ἐν εὐμαρίσιν alii cum Etym. M. p. 393. 1371. τέρα-
 μνα M. τέρεμνα ceteri. 1379. κυκλοῖ] κυκλεῖ M
 aliiq. pauci. 1382. καλλίβωλον] καὶ καλλίβολον M.
 καὶ legit etiam schol. vctus. τ' addidit Hermannus.
 Ἰδας] Ἰδαῖον Hartungus. Emendatio incerta, quum
 etiam καλλιβώλοιο τ' Ἰδας scribi possit. 1384. ἱε-
 ρὸν] Vel ἱερὸν 1387. δι' Porsonus] διὰ τὸ τὰς
 1388. σκύμνου] σκύμνον MC. δυσελένας duplica-
 tum in M. 1389. ὅτοτοῖ M. ὅτοτοῖ alii. Versus
 non integer. Dochmius fecit Kirchhoffius ὅτοτοῖ in
 toto mutato. 1392. ἵπποσύνα Hermannus] ἵππο-
 σύνα. ἵπποσύνας Musgravius. 1393. 1400. αὐθ'
 ἕκαστα] Vel αὐθέκαστα: de quo v. Nauck. Stud. Eurip.
 1. p. 62. 1394. οὗτος ὁ στίχος ἐν πολλοῖς ἀντιγρά-
 φοις οὐ γράφεται M. 1395. θανάτου] θρήνου (quod
 schol. legisse videtur) Hartungus.

Ἀσιάδι φωνᾷ, βασιλέων
 ὅταν αἶμα χυθῇ κατὰ γὰν Ξίφεσιν
 σιδαρέοισιν Ἀἶδα.
 ἦλθον δόμους, ἴν' αὐθ' ἕκαστά σοι λέγω, 1400
 λέοντες Ἑλλάνες δύο διδυμῶ·
 τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκλήζετε,
 ὁ δὲ παῖς Στροφίου, κακόμητις ἀνὴρ,
 οἷος Ὀδυσσεύς, σιγᾷ δόλιος,
 πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκὰν, 1405
 ξυνητὸς πολέμου, φονίος τε δράκων·
 ἔρροι τὰς ἀσχύου προνοίας
 κακοῦργος ὢν. οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω
 μολόντες ἄς ἐξηγ' ὁ τοξότας Πάρις
 γυναικὸς, ὄμμα δακρύοις 1410
 πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
 ἔζονθ', ὁ μὲν τὸ κείμεν, ὁ δὲ
 τὸ κείμεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφαργμένοι.
 περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
 ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω, 1415
 ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
 ἀμφίπολοι Φρύγες·
 προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον πεσὼν ἐν φόβῳ,
 μή τις εἴη δόλος. κάδοκει τοῖς μὲν οὐ, τοῖς δ' ἐς
 ἀρκυστάταν 1420
 μηχανὰν ἐμπλέκειν παῖδα τὰν Τυνδαρίδ' ὁ ματρο-
 φόντας δράκων.

ΧΟ. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότε, ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ; 1425
 ΦΡ. Φρυγίους ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις

παρὰ βόστρυχον αὔραν αὔραν
 Ἑλένας Ἑλένας εὐπαγὶ κύκλῳ
 πτερίνῳ πρὸ παρηίδος ἄσων
 βαρβάροις νόμοισιν. 1430
 ἂ δὲ λίνον ἡλακάτα
 δακτύλοις ἔλισσε,
 νημά θ' ἔτετο πέδῳ,
 σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλ-
 ματα συστολίσαι χρῆζουσα λίνῳ, 1435
 φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταίμνηστρα.
 προσεῖπε δ' ὠδ' Ὀρέστας Λακωνικὴν κόραν,
 ὦ Διὸς παῖ, θές ἴχνος πέδῳ
 δεῦρ' ἀποστάσα κλισμοῦ, Πέλοπος 1440
 ἐπὶ προπάτορος παλαιᾶς ἔδραν
 ἐστίας, ἴν' εἰδῆς λόγους ἐμούς.
 ἄγει δ' ἄγει νιν· ἂ δ' ἐφεῖ-
 πετ' οὐ πρόμαντις ὢν ἐμελ- 1445
 λεν· ὁ δὲ συνερτὸς ἄλλ' ἔπρασ'

1399. Ἀἶδα] αἶδα C et alii. 1400. ἐς ante δόμους
 delevit Hermannus. 1401. δύο delet Hartungus.
 1404. κακόμητις ἀνὴρ Porsonus] κακομήτης ἀνὴρ,
 nisi quod ἀνὴρ omissum in A aliisque nonnullis.
 1408. ἀσχύου D.] ἡσχύου 1413. πεφαργμένοι
 D.] πεφραγμένοι 1414. χέρας] χεῖρας M aliiq.
 multi. 1415. ἔβαλον et mox ἔθορον semel Ven. 468.
 ἔβαλον bis, altero λ superscripto, M. Incerta hic ut
 in aliis pluribus harum monodiarum locis metrorum
 descriptio versuumque multorum scriptura. Hoc loco
 versum dochmiacum trimetrum fecit Hartungus, περὶ
 δὲ γόνατα (sic Hermannus) χέρας ἱκεσίους ἔβαλλον
 Ἑλένας ἄμφω. 1423. ματροφόντας D.] μητροφόν-
 τας 1428. εὐπαγὶ Hermannus] εὐπηγείAC. εὐπαγεί
 B aliiq. 1430. βαρβάροις Kingius] βαρβάροισι
 1433. νημά θ' A aliiq. νήματα δ' MBC aliiq.
 ἔτετο] ἔτετ' ἐν Hermannus. 1438. ὠδ' addidit Herman-
 nus. Quae probabilior metri forma esse videtur quam
 novem deinceps positi bacchii προσεῖπεν δ' Ὀρέστας
 — ἀποστάσα (ἀπόστα δὲ Nauckius) κλισμοῦ 1441.
 παλαιᾶς ἔδραν Hermannus] ἔδραν παλαιᾶς 1442.
 Duo πενθημιμερῇ trochaica.

ἰὼν κακὸς Φωκεὺς,
οὐκ ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' αἰεὶ κακοὶ Φρύγες;
ἔκλῃσε δ' ἄλλον ἄλλος' ἐν
στέγαισι, τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἵππικοῖς,
τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ' ἐκέισ' ἐκέιθεν,
ἄλλον ἄλλοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνας. 1450
XO. τί τοῦπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο;
ΦΡ. Ἰδαία μάτερ, μάτερ,
ὀβρίμα ὀβρίμα, αἰαί,
φονίων παθέων ἀνόμων τε κακῶν 1455
ἅπερ ἔδρακον ἔδρακον
ἐν δόμοις τυράννων.
οἱ δ' ἄμφι πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
εἴφη σπάσαντες ἐν χερσὶν
ἄλλος ἄλλοσε
δίνασεν ὄμμα, μὴ τις παρῶν τύχοι.
ὥς κάποι δ' ὀρεστέροι γυ- 1460
ναϊκὸς ἀντίοι σταθέντες
ἐννέπουσι, κατθανεῖ
κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτενεῖ πόσις,
τὸν κασιγνήτου προδοὺς ἐν Ἀργεὶ θανεῖν γόνον.
ἃ δ' ἀντίαχεν, ὥμοι μοι' 1465
λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις
κτύπησε κράτα μέλεον πλαγάν,
φυγὰ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον
ἴχνος ἔφερεν ἔφερεν
ἐς κόμας δὲ δακτύλους δικῶν Ὀρέστας,
Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς, 1470
ὥμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
παῖνι λαμῶν ἔμελλεν εἶσω μέλαν εἴφος.
XO. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;
ΦΡ. ἱακῆ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίμνομεν,
βοηδρομούμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης, 1475
ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας,
ὁ δὲ εἴφος πρόκωπον ἐν χερσὶν ἔχων.
ἐναντα δ' ἦλθεν
Πυλάδης ἀλίαςτος, οἷος οἷος
Ἔκτωρ ὁ Φρύγιος, ἡ τρικόρυθος Αἴας, 1480
ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριάμειν·
φασγάνων δ' ἀκμὰς ξυνήψαμεν. [Ἄρεως ἄλκᾶν
τότε δὲ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες ὅσον
ἥσσοις Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς, 1485
ὁ μὲν οἰχόμενος φυγὰς, ὁ δὲ νέκυς ὦν,
ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσόμενος
θανάτου προβολάν·
ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύρομεν·
νεκροὶ δ' ἐπιπτον, οἱ δ' ἔμελλον, οἱ δ' ἐκείντ'. 1490
ἔμολε δ' ἃ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους
ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός, ἃ νιν ἔτεκεν τλάμων.
ἄθυρσοι δ' οἶά νιν δραμόντες βάκχαι
σκόμνον ἐν χερσὶν ὀρεῖαν

1447. ἄλλος' ἐν στέγαις (στέγαισι Hermannus) MBC.
ἄλλοσε στέγης alii. 1457. οἱ δ' additum ab Palcio.
πορφυρέων est trisyllabum. 1458. Trimetrum
fecit Hermannus, εἴφη σπάσαντε χερσὶν ἄλλος ἄλλοσε
ἐν] ἐκ B. 1463. γρ. ἀποκτενεῖ M et Ven. 468.
ἀποκτείνει ceteri. 1464. τὸν addunt C aliiq., om.
MAB. 1465. δ' ἀντίαχεν D.] δ' ἀνίαχεν M. δ' ἀνίαχεν
ἴαχεν Ven. 468. et C. δ' ἴαχεν ἴαχεν recentissimi.
1467. κτύπησε κράτα] Doehmius restituit Herman-
nus κτύπησέν τε κράτα. πλαγάν] πλαγὰ A et pr.
M. 1468. φυγὰ] φυγάδι Facius. 1472. λαμῶν]
λαμῶν BC et correcti M et Ven. 468. 1473. ἱακῆ]
Hermannus] ἱακῆ. 1474. ἐκβαλόντες] ἐμβαλόντες M
et Ven. 468. 1483. δὲ Hermannus] δὴ 1484.
Ἄρεως recentes nonnulli. Ἄρεος alii.

ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν
ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον·
ἃ δ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο 1495
διαπρὸ δωματίων ἄφαντος,
ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς καὶ νύξ,
ἦτοι φαρμάκοισιν ἢ μάγν
τέχνασιν ἢ θεῶν κλοπαῖς.
τὰ δ' ὕστερ' οὐ κάτοιδα· δρα-
πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα. 1500
πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεα
Μενέλαος ἀνασχόμενος ἀνόνητον ἀπὸ
Τροίας ἔλαβ' ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.
XO. καὶ μὴν ἀμείβει καὶνὸν ἐκ καὶνῶν τόδε·
εἰσηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωματίων
βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδὶ. 1505
OP. ποῦ στίον οὗτος ὅς πέφευγε τοῦμὸν ἐκ δόμων εἴφος;
ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἀναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπίπνων.
OP. οὐκ ἐν Ἰῶν τὰδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργεῖα χθονί.
ΦΡ. πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μάλλον ἢ θανεῖν τοῖς σὺ φροσιν.
OP. οὔτι που κραυγὴν ἔθηκεν Μενέλεω βοηδρομέειν; 1510
ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀειώτερος γὰρ εἰ.
OP. ἐνδίκως ἡ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο; 1512
ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἰ γε λαίμους εἶχε τριπτύχους θανεῖν.
OP. δειλίᾳ γλώσση χαρίζει τάνδον οὐχ οὕτω φρονῶν.
ΦΡ. οὐ γὰρ, ἦτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυεῖ διελυμήνατο;
OP. ὅμοσον, εἰ δὲ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.
ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατῳμῶς, ἦν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.
OP. ὦδε κὰν Τροίᾳ σίδηρος πᾶσι Φρυεὶν ἦν φόβος;
ΦΡ. ἄπεχε φάσανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον.
OP. μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδῶν;
ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργουὺς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγώ
κάρα. 1521
OP. δοῦλος ὦν φοβεῖ τὸν Ἀἰδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΦΡ. πᾶς ἀνὴρ, κὰν δοῦλος ἦ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὀρῶν.
OP. εὐ λέγεις· σώζει σε σύνεσις. ἀλλὰ βαῖν' εἴσω δό-
μων. 1524
ΦΡ. οὐκ ἄρα κτενεῖς μ'; OP. ἀφείσαι. ΦΡ. καλὸν
ἔπος λέγεις τόδε. [λέγεις]
OP. ἀλλὰ μεταβουλειουσόμεσθα. ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς
OP. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαμάξει δέρην·
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἰ.
τοῦ δὲ μὴ στήσαι σε κραυγὴν οὐνεκ' ἐξηλονδόμεν·
δεῦ γὰρ βοῆς ἀκούσαν Ἄργος ἐξεγείρεται. 1530
Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω εἴ-
φους·
ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυροῦμενος·
εἰ γὰρ Ἀργεῖους ἐπάξει τοῖσδε δῶμασιν λαβῶν,
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, κάμῃ μὴ σώζειν θέλει
εὐγυγνόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδρῶντά
μοι, 1535
παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρῷ κατόπεται.
XO. ἰὼ ἰὼ τύχα, ἕτερον εἰς ἄγρῶν ἕτερον αὖ δόμος
φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πίτνει.

1494. ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον· ἃ δ' ἐκ παστάδων |
ἐγένετο — ἄφαντος Hermannus. παστάδων per θα-
λάμων explicat schol. v. 1371. 1497. τέχνασιν re-
centes pauci. τέχνασις meliores. 1498. οὐ κάτοιδα
(κατοῖδα M) MB et Ven. 468. οὐκέτ' οἶδα ceteri.
1502. Τροίας ἔλαβ' ἔλαβε τὸν Hermannus] Τροίας ἔλαβε
τὸν 1506. τοῦμὸν ἐκ δόμων recentes pauci. ἐκ δό-
μων τοῦμὸν M V A B aliiq. 1518. πᾶσι om. M.
1519. ἄπεχε] γρ. ἄπαγε M. πέλας] σέλας Hartungus.
1527. μῶρος, εἰ δοκεῖς] μῶρος εἰ δοκῶν Havn.
Scholiastae dubitant utrum μῶρος, εἰ δοκεῖς — an
μῶρος εἰ δοκεῖς scribendum esset. 1533. λαβῶν]
μολῶν V. 1534. ἔλαβ' ἔλαβ' M et a. m. pr. Ven. 468.
In M γρ. κάμῃ μὴ σώσῃ θανεῖν, et sic B. 1535. Πυ-
λάδην] τρίτον Elmsleius ad Med. 56.

- ΗΜ. Α. τί δρώμεν; ἀγγέλλωμεν ἐς πόλιν τάδε
ἢ σὶγ' ἔχωμεν; ΗΜ. Β. ἀσφαλέστερον, φίλοι. 1540
- ΗΜ. Α. ἴδε πρὸ δωματίων ἴδε προκηρύσσει
θαάζων ὄδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.
- ΗΜ. Β. ἄπτουσι πέυκας ὡς πυρῶσυντες δόμους
τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.
- ΧΟ. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖς τέλος ὅπα θέλει. 1545
μεγάλα δέ τις ἂ δύναμις· δι' ἀλαστόρων
ἔπαισ' ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.
ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας
ἔξυπουν, ἡσθημένον που τὴν τύχην ἢ νῦν πάρα.
οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κλῆθρα συμπεραίνοντες μο-
χλοῖς, 1551
ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυσ-
τυχεῖς.
- ΜΕ. ἦκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτῷ καλῷ. 1555
ἦκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἀφαντος οἴχεται,
κενὴν ἀκούσας βᾶειν, ἦν φόβῳ σφαλεῖς
ἡγγεῖλέ μοι τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ τὰυτα καὶ πολὺς γέλως. 1560
ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μαιφόνων
καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
λάβωμεν, ἢ δεῖ ξυνθανεῖν ἐμὴ χερὶ
τοὺς διολέσοντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον. 1565
- ΟΡ. οὗτος σὺ, κλῆθρων τῶνδε μὴ ψαύσης χερὶ·
Μενέλαον εἶπον, ὅς πεπύργωσαι θράσει·
ἢ τῷδε θριγκῷ κράτα συνθραύσω σέθεν,
ῥήξας παλαιὰ γείσα, τεκτόνων πόνον. 1570
μοχλοῖς δ' ἄραρε κλῆθρα, σῆς βοηδρόμου
σπουδῆς ἃ σ' εἶρξει μὴ δόμων εἶσω περᾶν.
- ΜΕ. ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὀρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τοσούδε πυργηρουμένους,
Ξίφος δ' ἐμὴν θυγατρός ἐπίφρουρον δέρη. 1575
- ΟΡ. πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
ΜΕ. οὐδέτερον· ἀνάγκη δ', ὡς ἔοικε, σοῦ κλύειν.
ΟΡ. μέλλω κτενεῖν σὴν θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.
ΜΕ. Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
ΟΡ. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεῖς ὕπο. 1580
ΜΕ. ἀρνεῖ κατακτάς κάψ' ὕβρει λέγεις τάδε.
ΟΡ. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὠφελον
ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἐς φόβον.
ΟΡ. τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἀἶδου βαλεῖν.
ΜΕ. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χύσω τάφῳ. 1585
ΟΡ. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δέ κτενῶ σέθεν.
ΜΕ. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.
ΟΡ. ὁ πατὴρ ἀμύντωρ, ὃν σὺ προῦδκας θανεῖν.
ΜΕ. οὐκ ἦρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἶμα μητέρος;
ΟΡ. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων ἀεὶ. 1590
ΜΕ. ἢ καὶ σὺ, Πυλάδῃ, τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;
ΟΡ. φησὶν οὐτιπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
ΜΕ. ἀλλ' οὐτὶ χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.

1544. φόνου] πόνου recentes aliquot. 1545. ἔχει] ἄγει Nauckius. βροτοῖς Seidlerus] βροτοῖσι 1547. ἔπαισ' ἔπαισε Ven. 468. ἔπαισεν ἔπαισε AB. ἔπεσεν ἔπεσε MV. Utrumque explicat schol. 1549. πέλας] γρ. καὶ πέρα M. πάρος V. 1561. δῶμα] κλειθρα V. 1578. σὴν C aliique. σου plerique, 1579. πράσσεις] δρᾶσαι V. 1583. δρᾶσαι] πράξαι V. 1587. πράσσει] πράσσεις C aliique. πράσσει apud Polyaeu. 8, 52. 1589. παρὸν] πάρος Marklandus. 1593. φύγῃς] φύγη Paleius.

ΟΡ. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάφωμεν δόμους.
ΜΕ. ἢ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε; 1595
ΟΡ. ὡς μὴ γ' ἔχῃς σὺ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.
ΜΕ. κτείν'· ὡς κτανῶν γε τῶνδ' μοι δῶσεις δίκην.
ΟΡ. ἔσται τάδ'. ΜΕ. ἂ ἀ, μηδαμῶς δράσης τάδε.
ΟΡ. σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσω κακῶς.
ΜΕ. ἢ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ΟΡ. καὶ κρατεῖν γε γῆς. 1600
ΜΕ. ποίας; ΟΡ. ἐν Ἀργεὶ τῷδε τῷ Πελασγικῷ.
ΜΕ. εὐ γοῦν θίγοις ἂν χερνίβων. ΟΡ. τί δὴ γὰρ οὐ;
ΜΕ. καὶ σφάγια πρὸ δορός καταβάλοις. ΟΡ. σὺ δ' ἂν
καλῶς;
ΜΕ. ἀγνός γὰρ εἰμι χεῖρας. ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
ΜΕ. τίς δ' ἂν προσείποι σ'; ; ΟΡ. ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.
ΜΕ. ὅστις δέ τιμᾷ μητέρ'; ΟΡ. εὐδαίμων ἔφυ. 1606
ΜΕ. οὐκ οὐκ σὺ γ'. ΟΡ. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
ΜΕ. ἄπαιρε θυγατρός φάσαντο. ΟΡ. ψευδὴς ἔφυς.
ΜΕ. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ'; ΟΡ. οὐ ψευδὴς ἔτ' εἰ.
ΜΕ. οἴμοι, τί δρᾶσω; ΟΡ. πεῖθ' ἐς Ἀργείους μολῶν 1610
ΜΕ. πεῖθω τίν'; ΟΡ. ἡμᾶς μὴ κτανεῖν αἰτοῦ πόλιν.
ΜΕ. ἢ παῖδά μου φονεύσεθ'; ΟΡ. ὡδ' ἔχει τάδε.
ΜΕ. ὦ τλήμον Ἐλένη, ΟΡ. τάμ' δ' οὐχὶ τλήμονα;
ΜΕ. σέ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν ΟΡ. εἰ γὰρ τόδ' ἦν.
ΜΕ. πόνους πονήσας μυρίου. ΟΡ. πλὴν γ' εἰς ἐμέ. 1615
ΜΕ. πέπονθα δεινὰ. ΟΡ. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.
ΜΕ. ἔχεις με. ΟΡ. σαυτὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
ἀλλ' εἰ, ὦπαπε δῶματ', Ἥλέκτρα, τάδε·
σὺ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,
Πυλάδῃ, κάταίθε γείσα τειχέων τάδε. 1620
ΜΕ. ὦ γαῖα Δαναῶν ἱππίου τ' Ἀργους κτίται,
οὐκ εἰ· ἐνόπλιω ποδὶ βοηδρομήσετε;
πᾶσαν γὰρ ὕμῶν ὕδε βιάζεται πόλιν
ζῆν αἶμα μητρός μυσαρὸν ἔξειρτασμένος.

ΛΠΟΔΔΩΝ.

Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον, 1625
Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς δδ' ἐγγὺς ὦν καλῷ,
σὺ θ', ὅς Ξιφῆρης τῇδ' ἐφεδρεῖς κόρη,
Ὀρέσθ', ἴν' εἰδῆς οὓς φέρων ἦκω λόγους·
Ἐλένη μὲν, ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
ἡμαρτες, ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος, 1630
ἦδ' ἐστίν, ἦν ὁράτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
σεσωσμένη τε κοῦ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
ἐγὼ νιν ἐξέσωσα κάπῳ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευσθεῖς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν ζῆν νιν ἀφθιτον χρεῶν, 1635
Κάστορι τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
ξύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
ἄλλην δέ νύμφην ἐς δόμους κτήσαι λαβών,
ἔπει θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
Ἑλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον, 1640
θανάτους τ' ἔθηκαν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
ὑβρίσμα θνητῶν ἀφρόνου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ὡδ' ἔχει· σέ δ' αὖ χρεῶν,
Ὀρέστα, γαῖας τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρους

1598. Hunc versum delent Heilandus et Nauckius.
ἂ ᾧ Fort. ἂ, μὴ 1600. γε] τε MVC. 1607.
ἀνδάνουσιν] ἀνδάνουσι μ' M. μ' ἀνδάνουσιν recentes
nonnulli. Conf. Annot. Oxon. ad Med. 12. p. 191.
1608. ἄπαιρε θυγατρός] θυγατρός ἀπαρεῖς Nauckius.
1611. κτανεῖν] θανεῖν A. 1614. σέ Canterus]
σοὶ 1622. οὐκ εἰ' Musgravius] οὐχὶ libri veteres:
unde οὐκων interpolatum in recentibus plurimis.
1623. ὕμῶν Brunckius] ἡμῶν 1629. Ἐλένη Brun-
ckius] Ἐλένην (Ἐλένα Ald.) 1631. Versus merito
suspectus Nauckio Stud. Eurip. 1. p. 64.: quo sublato
fortasse scribendum σεσωσμένη ὅτι pro σεσωσμένη
τε. πτυχαῖς] πύλαις margo M. Sic Moschopolus in
Phoen. 84. πτύχας per πύλας explicuit. 1633. κάπῳ]
καὶ ὑπὸ M.

Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον. 1645	ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δέ σοις λόγοις. 1670
κεκλήσεται δέ σῃς φυγῆς ἐπώνυμον	ἰδοῦ, μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
Ἄζῳσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον πέδον.	καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', ἡνίκ' ἂν διδῷ πατήρ.
ἐνθὲνδε δ' ἔλθων τὴν Ἀθηναίων πόλιν	ME. ὦ Ζηγνός Ἑλένη χαῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε
δίκην ὑπόσχεος αἵματος μητροκτόνου	θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
Εὐμενίσι τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβῆς 1650	Ὀρέστα, σοὶ δέ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ,
πάροισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεσάτην.	Φοίβου λέγοντος· εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
ψήφον διοίσουσ', ἐνθα νικήσαι σε χρή.	γῆμας ὄναιο καὶ σὺ χῶ διδοὺς ἐγὼ.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέρη,	ΑΠ. χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἱ προστάσσομεν,
γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην· ὅς δ' οἶεται 1655	νείκους τε διαλύεσθε. ME. πείθεσθαι χρεῶν.
Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε.	ΟΡ. κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δέ συμφοραῖς,
θανεῖν γάρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,	Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν.
δίκας Ἀχιλλέως πατρός ἐξαιτοῦντί με.	ΑΠ. ἴτε νυν καθ' ὁδὸν, τὴν καλλίστην
Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ὦ ποτ' ἤνεσας, 1660	θεὸν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ'
δός· ὁ δ' ἐπιών νιν βίοςτος εὐδαίμων μένει.	Ἑλένην Ζηγνός μελάθροις πελάσω,
ἄρτους δ' Ὀρέστην, Μενέλεως, ἕα κρατεῖν, 1665	λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἔξανύσας,
ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,	ἐνθα παρ' Ἥρα τῇ θ' Ἑρακλέους
φερνάς ἔχων δάμαρτος, ἧ σε μυρίοις	Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
πόνοις διδοῦσα δεῦρ' αἰεὶ διήνυσε.	ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος αἰεὶ,
τὰ πρὸς πόλιν δέ τῳδ' ἐγὼ θήσω καλῶς, 1670	ζὺν Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα.	γαύταις μεδέουσα θαλάσσης.
ΟΡ. ὦ Λοξία μαντεῖε, σὼν θεσπισμάτων.	XO. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη τὸν ἐμὸν
οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.	βίοντον κατέχοις
καῖτοι μ' ἐσῆει δαῖμα μὴ τινος κλύων	καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.
ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.	

1647. πέδον Valckenarius] καλεῖν libri, quod supplementum est ineptum pedis qui exciderat. 1648. δ'] τ' V. ἐνθεν δέ γ' A. 1649. ὑπόσχες] ὑφέξεις a m. sec. M et sic Ven. 468. 1651. delet Nauckius. 1653. ἦς] ἦ MV et Ven. 468. 1655. γαμεῖν] ἄξεσθαι Elmsleius. 1658. ὦ ποτ' ὡς ποτ' AC et Ven. 468. δ' πότε V. 1659. μένει Brunckius] μένει

1677. χῶ] καὶ ὁ MVC. 1678. προστάσσομεν] προτάσσομεν M. 1679. νείκους] νείκας M. νείκος Ven. 468. 1683. θεὸν MA. θεῶν alii. 1684. Ζηγνός recentes nonnulli et Ald. Διὸς MYBC, Ven. 468. alii- que cum Tzetza ad Lycophr. 510.: quae saepe ab librariis sunt permutata. Διοῖς Nauckius. μελάθροις πελάσω] μελάθροισι πελῶ Nauckius.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΠΟΛΥΤΡΕΪΚΗΣ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΡΕΩΝ.
ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ.
ΤΕΙΡΕΪΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΙΔΙΠΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ^α.

. . . . . ἐπιστρατεία^β τοῦ Πολυνείκου μετὰ τῶν Ἀργείων ἐπὶ
Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκου καὶ Ἐτεοκλέους καὶ θάνατος Ἰοκάστης. ἡ
μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, πλὴν τῆς Ἰοκάστης. ἐδιδάχθη^γ ἐπὶ
Ναυσικράτους^δ ἄρχοντος^ε. δεύτερος Εὐριπίδης καθῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου· καὶ γὰρ
ταῦτά ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρῦσιππος, καὶ σώζεται. ὁ δὲ χορὸς^ς συνέστηκεν ἐκ Φοινισσῶν γυ-
ναικῶν. προλογίζει δὲ Ἰοκάστη.

^α Copiosae argumenti Phoenissarum expositiones, maximam partem a grammaticis Byzantinis scriptae, leguntur in Scholiorum editione Oxoniensi vol. 3. p. 1—11. Vetus una superest Ὑπόθεσις ab Aristophane Byzantio scripta, quam ex codice Veneto 468. edidit Kirchhoffius.

^β Ante ἐπιστρατεία quot verba exciderint non constat. Kirchhoffio supplendum videbatur, Ἡ μὲν ὑπόθεσις τοῦ δράματος ἐπιστρατεία —. Probabilis Adolfs Trendelenburgius (*Grammaticorum Graecorum de arte tragica iudiciorum reliquiae*, Bonnae 1867.) p. 8. post alia quae praecesserint sic perrexisse coniecit Aristophanem, τὸ δὲ κεφάλαιον ἐπιστρατεία —. Sic Aristophanes in ὑποθέσει Antigoniae Sophocleae, τὸ δὲ κεφάλαιον ἐστὶ τάφος Πολυνείκου, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις cet. Inter reliqua excerpta unum esse quod ab Aristophane scriptum videri possit (p. 5, 4—8. τὸ δράμα ἐστὶ — διὰ κενῆς) idem monet p. 28.

^γ ἐδιδάχθη addidit Kirchhoffius.

^δ Ναυσικράτους] Phoenissas brevi post Aves Aristophanis (i. e. post olymp. 91, 1.) tempore editas esse constat, de quo dixi in Annotationibus Oxoniensibus vol. 3. p. 127.: circa quae tempora nullum in Fastis est vestigium Nausicratidis archontis. Ex quo colligi potest Nausicratem archontem suffectum fuisse.

^ε ἄρχοντος — σώζεται] Haec sic redintegrandas esse coniecit Kirchhoffius, ἄρχοντος [Ὀλυμπιάδος . . . . πρώτος . . . .] δεύτερος Εὐριπίδης, [τρίτος . . . .] καθῆκε διδασκαλίαν [. . . .] περὶ τούτου· καὶ γὰρ ταῦτά [. . . .] ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρῦσιππος καὶ [Φοινισσαὶ καὶ . . . . σάτυροι. οὐ] σώζεται. De quo dixi in Annot. ad Scholia vol. 3. p. 4.

^ς ὁ (addidi δὲ) χορὸς] ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται . . . ὁ χορὸς Trendelenburgius l. c. p. 9. Sic Aristophanes in aliis ὑποθέσει, velut Orestis, ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν cet.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ᾧ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβώς δίφροις
Ἥλιε, θεὰς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα,
ὥς δυστυχὴ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
ἀκτὶν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἤλθε γῆν
τὴνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάδδακον
φθῆναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λαΐον.
ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι Μενοικέως,
καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λαΐός μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
ἦν χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
ἐλθὼν ἔρωτ' ἄ Φοῖβον, ἔξαιτέ θ' ἅμα
παῖδων ἐς οἶκος ἀρσένων κοινῶν.
ὁ δ' εἶπεν· “ὦ Θήβαιοι εὐῖπτοις ἄναξ,
μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.”
ὁ δ' ἤδονη δούς ἐς τε βαρχειὼν πεσὼν
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπειράς βρέφος,
γνοὺς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος.
Πολύβου δὲ νιν λαβόντες ἵπποβουκόλοι
φέρουσ' ἐς οἶκους ἐς τε δεοποιήνης χέρας
ἔθηκαν. ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδῶνιν πόνον
μαστοῖς φεῖτο καὶ πᾶσιν πείθει τεκεῖν.
ἤδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
παῖς οὐμὸς ἢ γνοὺς ἢ τιнос μαθὼν πάρα
ἔστειχε, τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
πρὸς δῶμα Φοῖβον, Λαΐός θ' οὐμὸς πόσις,
τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν
εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
ἐς ταυτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
καὶ νιν κελύει Λαῖου τροχλητάς.
“ὦ ξένη, τυράννοις ἐκποδὼν μετίστασο.”
ὁ δ' εἶρπ' ἀναυδὸς μέγα φρονῶν. πῶλοι δὲ νιν
χληλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
ὅθεν — τί τὰκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν; —
παῖς πατέρα καίνει καὶ λαβὼν ὀνήματα
Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὥς δ' ἐπεζάρει
Σφιγξ ἄρπαγαῖσι πόλιν ἐμός τ' οὐκ ἦν πόσις,
Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέχη,
ὅστις σοφῆς αἰνιγμα παρθένου μάθοι,
τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δὲ πως
αἰνιγμ' ἐμός παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθὼν,
ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται.

11. Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μᾶς ἔφυ.

26. σφυρῶν σιδηρὰ κέντρα διαπείρας μέσων,
ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδῖπουν.

De codicibus huius fabulae dietum supra p. 88.

7. Parum aptum potest aptius τότε 11. Eieci
versum spurium, qui etiam Geelio suspectus fuit.
26. 27. Eieci versus spurios, quorum alterum Valeke-
narius, utrumque Paleius notavit. Ad priorem respi-
cit schol. Homeri II. 2, 45. 26. μέσων eod. Cantabr.
μέσων ceteri. Scholiasta p. 40, 21. διὰ μέσων τῶν σφυ-
ρῶν τὰ σιδηρὰ κέντρα πείρας. 34. φύσαντας] τεκόν-
τας Strabo 16. p. 762. 42. ποδῶν] ποδοῖν Ven. 468.
47. Κρέων] δ' addunt MVBC, deletum in Ven. 468.
τ' addunt recentes nonnulli, de quo incipit Thomas
Mag. in scholio p. 50, 22.

EURIPIDES.

γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν οὐκ εἰδὼς τάλας,
οὐδ' ἡ τεκοῦσα παῖδι συγκοιμωμένη.
τίκτω δὲ παῖδας παῖδι δύο μὲν ἄρσενας,
Ἑτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν,
κόρας δὲ δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
μαθὼν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητρίων γάμων
εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας.
ἐπεὶ δὲ τέκνων γένος ἐμῶν σκιάζεται,
κλήθροισι ἔκρυσαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
γένεοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων.
ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
ἄρᾳς ἄρᾳται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
θηκτῶ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
τῷ δ' ἐς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ,
Ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
φρύγειν ἐκόντα τῆνδε Πολυνείκῃ χθόνα,
Ἑτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
ἐνιαυτὸν ἀλλάσσουντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μετίσταται θρόνων,
φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκῃ χθονός.
ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
πολλὴν ἄθροισας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει·
ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχη τάδε
πατρῶν ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός.
ἐγὼ δ' ἔριν λύσουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
ἔπεισα παῖδι παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
ἦξιν δ' ὁ πεμφθείς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
ἀλλ' ὦ φαεννάς οὐρανοῦ ναίων πύχας
Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις.
χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτῶν
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχὴ καθεστάναι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ κλεινὸν οἶκος Ἀντιγόνη θάλας πατρί,
ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἑλπιεῖν
μεθῆκε μελάρθρων ἐς διήρες ἔσχατον,
στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς,
ἐπίσχες, ὥς ἂν προὔξερυνήσω στίβον,
μὴ τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
κάμοι μὲν ἔλθη φαλὸς ὥς δούλῳ ψόγος,
σοὶ δ' ὥς ἀνάσση· πάντα δ' ἔξειδὼς φράσω,
ἃ τ' εἶδον εἰσῆκουσά τ' Ἀργεῖων πάρα,
σπονδὰς ὅτ' ἤλθον σφ' κασιγνήτῳ φέρων
ἐνθένθ' ἐκέισε δευρὸ τ' αὐ κείνου πάρα.
ἀλλ' οὐτὶς ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,

52. καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.

60. ὁ πάντ' ἀνατλάς Οἰδίπους παθήματα

52. cecit Bergk. Scholiasta p. 52, 10. παρ' οὐ-
δενί κείται τὸ ἔπαθλα ἢ μόνῳ τῷ Εὐριπίδῃ. ὅθεν μετα-
γράφουσι τινες “καὶ σκῆπτρα χώρας ἄθλα τῆσδε λαμ-
βάνει”. (Verba in libris omissa καὶ σκ. — λαμβάνει ad-
didit Hermannus) τὸ δ' ἐξῆς, καὶ σκῆπτρα χώρας τῆσδε
ὥς ἄθλα λαμβάνει. Schol. Demosthenis (ad p. 41, 23.)
vol. 8. p. 146, 22. ἔπαθλα δὲ οὐχ εὐρήται εἰ μὴ ἀπαξ
παρ' Εὐριπίδῃ. Versui spurio huius fabulae 1262. re-
stituit Porsonus. 57. δὲ Wakefieldus] τε 60.
cecit Valekenarius. 61. ὄμμαθ' αὐτοῦ] ὄμματ' αὐ-
τοῦ MVBC. 70. οἰκούντων Elmsleius] οἰκούντων
72. 76. Πολυνείκῃ D.] Πολυνείκην 81. λύσουσ'
Valekenarius] λύουσ' 85. σύμβασιν] ξυμβασιν codi-
ces, ut videtur, omnes: ex quo non sequitur ξυμβασιν
δὲ δὸς scribendum esse, quum librarij eundem etiam contra
manifestas metri leges intulerint. 86. βροτῶν Val-
ekenarius] βροτὸν 97. Eadem verba v. 143.

- κέδρου παλαιῶν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί·
σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς
Δίρκης τε νῆμα πολέμιων στράτευμ' ὅσον.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
- ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραίων νέα
χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων, ποδὸς ἵχνος ἐπαντέλλων.
- ΠΑ. ἰδοῦ, εὐναφον, παρθέν'· ἐς καιρὸν δ' ἔβρης·
κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
- ΑΝ. ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
Ἐκάτα, κατὰχαλκον ἅπαν
πεδῖον ἀστράπτει.
- ΠΑ. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
πολλοὺς μὲν ἵπποις, μυρίους δ' ὅπλοις βρέμων.
- ΑΝ. ἄρα πύλαι κλήθροισι χαλκὸδετ' ἐμβολὰ τε
λαϊνέοισιν Ἀμφιονος ὀργάνοις
τείχεος ἥρμοσται;
- ΠΑ. θάρσει· τὰ γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
ἀλλ' εἰσὶρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.
- ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκόλοφος,
πρόπαρ δὲ ἀγείται στρατοῦ
πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κουφίζων;
- [ΠΑ. λοχαγός, ὡ δέσποινα. ΑΝ. τίς, πόθεν γεγώς,
αὐδασον, ὡ γεραῖε, τίς ὀνομάζεται.]
- ΠΑ. οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδάται γένος,
Λεοναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ' ἵππομέδων ἄναξ.
- ΑΝ. ἔη, ὡς γαῦρος, ὡς φοβερός εἰσίδειν,
γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος,
ἀστρωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος
ἀμερίῳ γέννα.
- ΠΑ. τὸν δ' ἔΞαμείβοντ' οὐχ ὀρᾶς Δίρκης ὕδωρ;
— — — ΑΝ. ἄλλος ἄλλος ὕδωρ τευχέων τρόπος.
τίς δ' ἐστὶν οὗτος; ΠΑ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφω
Τυδεΐς, Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοισι ἔχει.
- ΑΝ. οὗτος ὁ τὰς Πολυνείκης, ὡ γέρον,
αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ;
ὡς ἀλλόχρως ὅπλοισι, μίξοβαρβαρος.
- ΠΑ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ, τέκνον,
λόγχαις τ' ἀκοντιστήρες εὐστοχώτατοι.
- ΑΝ. σὺ δ', ὡ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;
ΠΑ. σημεῖ' ἰδὼν τότε ἀσπίδων ἐγνώρισα,
σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σφ' κασιγνήτῳ φέρων·
ἢ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὀπλισμένους.
- ΑΝ. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνήμα τὸ Ζήθου περὰ
καταβόστρυχος, ὁμμασι γοργός, εἰσίδειν νεανίας
λοχαγός; ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει.
- ΠΑ. ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος.
ΑΝ. ἀλλὰ νιν ἅ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος
Ἄρτεμις ἰεμένα τόποις δαμάσσω' ὀλέσειεν,
ὅς ἐπ' ἑμῶν πόλιν ἔβα πέρσων.
- ΠΑ. εἴη τὰδ', ὡ παῖ· ζῆν δίκη δ' ἤκουσι γῆν·
ὁ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.
- ΑΝ. ποῦ δ' ὅς ἐμοὶ μῖα ἐγένετ' ἐκ ματρὸς πολυπότῳ
μοίρᾳ;
— — — ὡ φίλτατ', εἶπέ, ποῦ ὅστι Πολυνείκης, γέρον.
- ΠΑ. ἐκεῖνος ἐπτά παρθένων τάφου πέλας
Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ.
ὀρᾶς; ΑΝ. ὀρῶ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὀρῶ δέ πως
μορφῆς τύπῳ καὶ στέρνα τ' ἔξηκασμένα.
- — — ἀνεμῶκες εἶθε δρόμον νεφέλας
ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος
- — — πρὸς ἑμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας
δέρα φιλτάτα βάλοιμι χρόνῳ φυγάδα μέλεον. ὡς ὅπλοισι
χρυσέοισιν ἐκπρεπῆς, γέρον,
ἔψοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀλίου.
- ΠΑ. ἤξει δόμους τοῦσδ', ὥστε σ' ἐμπλήσαι χαρᾶς,
ἔνσπονδος. ΑΝ. οὗτος δ', ὡ γεραῖε, τίς κυρεῖ,
ὅς ἄρα λευκὸν ἡνιοστορφεῖ βεβύς;
- ΠΑ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὡ δέσποινα, ὕδωρ
σφάγια δ' ἄμ' αὐτῷ, γῆς φιλαϊμάτου χοαί.
- ΑΝ. ὡ λιπαροζώνου θυγάτηρ Ἀλίου
Σελαναία, χρυσέοκυκλον φέγγος,
ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα σῶφρονα πώλοισι
— — — μεταφέρων ἰθύνει.
ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει
Καπανεύς; ΠΑ. ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται
πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.
- ΑΝ. ἰὼ,
Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί,
κεραυνίον τε φῶς αἰθαλδεν, σύ τοι
μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις·
ὅδ' ἐστὶν, αἰχμαλωτίδας
ὅς δορὶ Θηβαίης Μυκήναςιν εὐ-
χεται Λερναίᾳ τε δώσειν τρια-
να Ποσειδωνίους Ἀμυμυνίους
ὕδασι, δουλείαν περιβαλὼν;
μήποτε μήποτε τάνδ', ὡ πότνια,
156. ματρὸς Hermannus] ματέρος 167. βάλοιμι
χρόνῳ] βάλοιμ' ἐν χρόνῳ Hermannus. 171. τίς κυ-
ρεῖ codex unus. τίς πόθεν κυρεῖ libri veteres, unde in
recentioribus nonnullis aut πόθεν aut κυρεῖ est omis-
sum. 173. Ἀμφιάραος] Ἀμφιάρεως V. 174. φιλαϊμά-
του C. φιλαϊματοι plerique. Id inepte scholiasta pro
φιλαϊμάτοιο dictum esse credidit, τὸ ἐπίθετον τῆς γῆς
ἐπὶ τὰ σφάγια μετήγαγεν. οἱ δὲ γράφουσι γῆς φιλαϊμά-
του. οἱ δὲ τὸ ὀνόμαον φιλαϊμάτοιο λέγουσιν. χοαί
Musgravius] ῥοαί 175. Ἀλίου Hermannus] ἀελίου.
Λατοῦς Badhamus, quod ut metro aptum fieret, ἅ Λα-
τοῦς coniecit Nauckius Stud. Eurip. 1. p. 70. contra
quos disputavit Hauptius (Hermes vol. 1. p. 26.)
176. χρυσέοκυκλον] χρυσόκυκλον V. 178. σῶφρονα
Hermannus] καὶ σῶφρονα 179. — — — ἔνθεν ἐκέεισε
Hermannus. 181. Καπανεύς; Paedagogo tribuit Gee-
lius. Nomen om. Flor. unus. προσβάσεις Valckenar-
ius] ἐπτά προσβάσεις 183. Νέμεσι] νέμεσις Ven. 468.
et recentes multi. 184. φῶς] πῦρ recentiores multi.
κεραυνοῦ τε πῦρ Hermannus. 185. μεγαληγορίαν
(debebat μεγαλαγορίαν) Valckenarius] μεγαλανορίαν
κοιμίζεις recentes pauci et ois superscr. in V. κοι-
μίζεις ceteri. 186. Μυκήναςιν] μυκηνησί M.
186. εὐχεται addidit Matthiae. 188. Ποσειδωνίους
Hermannus] Ποσειδωνίους. Ποσειδωνίους V habere di-
citur: qui in scholio (p. 90, 18.) ποσειδωνεῖους habet
ut M. Ἀμυμυνίους] ἀμυμυνεῖους M aliiqne.

104. ἐπαντέλλων ex hoc, ut videtur, loco Hesychius. ἐπανατέλλων M. 111. φαύλως] φαῦλος Nauckius. 114. χαλκὸδετ' ἐμβολὰ τε — λαϊνέοισιν Seidlerius] χαλκὸδετὰ τ' ἐμβολα (vel χαλκὸδετ' ἐμβολα) — λαϊνέοις 121. βραχίονι] βραχίονα C et lemma scholii in M. 123. 124. Versus spurios seclussit D. 126. μὲν om. M. 127. ἐῖ D.] εἰ 128. γίγαντι] γίγαντι τε Seidlerius. 129. ἀστρωπὸς D.] ἀστέρωπὸς. στερρωπὸς Nauckius. 131. τὸν δ' Porsonius] τόνδ' 132. — — —] Trium syllabarum defectus in recentibus nonnullis libris vocabulo λοχαγός est expletus. ΑΝ. ὀρῶ νιν ἄλλος — Geeliius. 134. Ἄρη] ἄρην VAC. 143. Idem versus 97. quod mirabatur Valckenarius: unde fuerunt qui hic deleri vellent, et recte, ut videtur. 146. εἰσίδειν] εἰσίδειν recentes nonnulli. 148. λοχαγός Paedagogo, reliqua ὡς — ἀμφέπει Antigoniae tribunt libri. Correxerit Marklandus. Vocabulum λοχαγός, quod iam Battierius offendit, fortasse non scriptum ab Euripide, sed explendae laeuae causa illatum, ut v. 132.

χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην.	(200)	θοῦριος μολῶν Ἄρης αἶμα δάϊον φλέγει	240
IIA. ὦ τέκνον, ἔσβα δῶμα καὶ κατὰ στέγας ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου ἐς τέρψιν ἦλθες ὦν ἔχρηζες εἰσιδεῖν.	195	τῷδ' ὁ μὴ τύχοι, πόλει· κοινὰ γὰρ φίλων ἄχῃ,	(250)
ὄχλος γάρ, ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν, χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.	(205)	κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται ἐπτάπυργος ἄδε γὰ,	245
φιλόσογον δὲ χρήμα θηλειῶν ἔφυ, σμικράς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων, πλείους ἐπεσφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις γυναιξὶ μὴδὲν ὑγίης ἀλλήλας λέγειν.	200	Φοινίσσα χώρῃ. φεῦ φεῦ. κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεα τὰς κερασφόρους πέφυκεν Ἰοῦς·	(255)
ΧΟΡΟΣ.		ὦν μέτεστί μοι πόνων. ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει	250
Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν ἀκροθίνια Λοξία Φοινίσσας ἀπὸ νάσου Φοῖβῳ δούλα μελάρων, ἴν' ὑπὸ δειράσι νιφροβόλοις Παρνασοῦ κατενάσθη,	(210)	σχῆμα φοινίου μάχης, ἀν Ἄρης τάχ' εἴσεται, παισὶν Οἰδίπου φέρων πημονὰν Ἑρινύων.	(260)
Ἰόνιον κατὰ πόντον ἐλά- τα πλεύσασα περιρρύτων ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας Ζεφύρου πνοᾶς ἵππευσάντος, ἐν οὐρανῷ κάλλιστον κελάδημα, πόλεος ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς καλλιστεύματα Λοξία·	(215)	Ἄργος ὦ Πελασγικόν, δαιμαίνων τὰν σὰν ἀλκὰν καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμῇ ὃς μετέρχεται δόμους.	255
Καδμείων δ' ἔμολον γὰν, κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν, ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαῖου πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους, ἴσα δ' ἀγάλασι χρυσοτεύ- κτοις Φοῖβῳ λάτρεις γενόμεναι.	210	ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.	
ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ ἐπιμένει με κόμας ἐμᾶς δεύσαι, παρθένιον χλιδὰν, Φοιβείαισι λατρεῖαις.	(220)	τὰ μὲν πυλῶν κλήθρα μ' εἰσεδέξατο δι' εὐπετείας τεχνῶν εἴσω μολεῖν. ὁ καὶ δέδοικα μὴ με δικτύων ἔσω	(270)
ὦ λάμπουσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Διονύσου, οἶνα θ', ἃ καθαμέριον στάξεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν, ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντος, οὐ ρειαί τε σκοπιαί θεῶν, νιφόβολόν τ' ὄρος ἱρόν, εἰ- λίσσων ἀθανάτας θεοῦ χορὸς γενοῖμαν ἄφοβος παρὰ μεσόμεφαλα γυῖα Φοι- βου Δίρκαν προλιποῦσα. νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων	(225)	ὡν οὐνεκ' ὅμμα πανταχῇ διοστέον, κάκεισε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ. ὠπλισμένοι δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέσομαι.	265
	(230)	ὡή, τίς οὗτος; ἢ κτύπον φοβούμεθα; ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται, ὅταν δι' ἐχθρὰς ποὺς ἀμείβηται χθονός. πέποιθα μέντοι μητρὶ κοῦ πέποιθ' ἄμα, ἥ τις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.	(275)
	(235)	ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βῶμιοι γὰρ ἐσχάροι πέλας πάρεισι, κοῦκ ἔρημα δώματα. φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ἕϊφος, καὶ τὰσδ' ἔρωμαι τίνες ἐφροσύναν δόμοις. ἔναι γυναικες, εἴπατ' ἐκ τοῖας πατέρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε.	270
	(240)	ΧΟ. Φοινίσσα μὲν γῇ πατρὶς ἢ θρέμασά με, Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορός Φοῖβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάθ' ἀκροθίνιον. μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος	(280)
	(245)	μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας, ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν. οὐ δ' ἀντάμειψαί μ' ὅστις ὦν ἐλήλυθας	(285)

202—213. = 214—225.

239—249. = 250—260.

191. χρυσεοβόστρυχον] χρυσεοβόστρυχε MV et recentes nonnulli. 196. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν] Verba Geelios suspecta. ὃς θυραῖος εἰσῆλθεν πόλιν Heimsoethius. 197. χωρεῖ] χωρεῖ V. Scholiasta, ἔνιοι στί-
ζουσιν εἰς τὸ πόλιν καὶ τὸ χώρει παροξύνουσι 198. δέ M et Stobaeus 73, 36. γάρ V. 199. λόγων] ψόγων Stobaeus. 201. ἀλλήλας] ἀλλήλαις M et Etym. M. p. 420, 19., non Stobaeus. 207. κατενάσθη Kingius] κατενάσθη 214. πόλεος Musgravius] πόλεως 222. γενόμεναι] ἐγενόμαν MVA alii que. 223. ἐπι-
μένει] περιμένει M et Ven. 468. ἐμᾶς] ἐμᾶς MA et pr. V. 226. ὦ recentes pauci, ἰὼ veteres libri. 228. Βακχείων] βακχείων M et pr. V. 234. ἱρόν D.] ἱερόν 235. ἀθανάτας] ἀθανάτου recentes nonnulli.

241. αἶμα — φλέγει] δαῖμα — φέρει Heimsoethius. 245. πείσεται ed. Brubachii ex schol.] πείσεθ' vel πείσετ' 246. ἐπτάπυργος] καλλιπύργος Heimsoethius. 247. Φοινίσσα χώρῃ] γρ. φοινίσσα χώρα schol. et sic codices aliquot. 250. πτόλιν Heathius] πόλιν 252. σχῆμα] σῆμα Heimsoethius ex schol. qui per σημείον et σύμβολον explicat. 253. εἴσεται] οἴσεται recentes nonnulli, quod praeferunt scholiasta. 259. ἐνοπλος] ἐνοπλον VC. ὁρμῇ codex Kingii. ὁρμῇ παῖς ceteri. 264. οὐκ ἐκφρῶσ' οὐ μεθῶσιν VB. οὐ μεθῶσ' alii. Correxī ex annot. scholiastae, ἢ μὲν γραφῇ οὐκ ἐκφρῶσιν. οἱ οὖν ὑποκρίται διὰ τὸ δυσέ-
φορον μεταπλάττουσι τὴν λέξιν. quibus addit recta scriptura etiam Philoxenium ἐν τῷ περὶ μονοσυλλαβῶν ῥημάτων uti. Eandem secutus est Photius Lex. p. 359, 8. οὐκ ἐκφρῶσιν: οὐκ ἑξαφῶσι. Σοφοκλῆς, Sophoclis nomine pro Εὐριπίδης posito. 265. πανταχῇ] παντα-
χοῦ codices multi. 269. ἢ] Libri partim sic partim ἦ. 285. πόλιν] πόλει Eustathius p. 236, 36.

ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.
 ΠΟ. πατήρ μὲν ἡμῖν Οἰδῖπουσ' ὁ Λαίου, (295)
 ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως·
 καλεῖ δὲ Πολυνεΐκη με Θηβαῖος λεώς. 290
 ΧΟ. ὦ Ζυγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
 ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὕπο,
 γονυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ', ἀναξ, (300)
 τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
 ἔβας ὦ χρόνῳ γὰν πατρίαν. ἰὼ 295
 πότνια, μόλε πρόδρομος, ἀμπέτασον πύλας.
 κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδ' ὦ μάτερ, (305)
 τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν,
 θιγεῖν τ' ὠλέναισι τέκνου σέθεν; 300
 ΙΟ. Φοίνισσαν, ὦ νεάνιδες, βοᾶν ἔσω
 δόμων κλύουσα τῶνδε γῆρα τρομερὰν ἔλκω —
 ποδὸς βάσιν. (310)
 ἰὼ τέκνον,
 χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίαῖς ἐν ἀμέραις
 προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-
 στὸν ὠλέναισι ματέρος,
 παρηίδων τ' ὄρεγμα βο-
 στρύχων τε κυανόχρωτα χαί-
 ταισι πλόκαμον σκιάζων δέραν ἐμάν. (315)
 ἰὼ ἰὼ, μόλις φανείς
 ἀελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλένας.
 τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
 καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι
 πολυέλικτον ἄδονάν
 ἔκεισε καὶ τὸ δεῦρο 315

290. Πολυνεΐκη D.] Πολυνεΐκην 294. Hic ver-
 sus si dochmiacus fuit, scribendum erit, τὸν οἴκοθεν
 — νόμον σέβουσι. 295. ἔβας ἔβας plerique, ad-
 scripto in M γρ. ἔβας (sic). ἔβας C et a m. pr. Ven. 468.
 γὰν] γαῖαν C. πατρίαν D.] πατρίαν: quo ser-
 vato versus ex dipodia iambica et tribus creticiis com-
 positus esse potest, ἔβας ἔβας, ὦ (libri ὦ) χρόνῳ γὰν
 πατρίαν. ἰὼ —. ἰὼ C. ἰὼ ἰὼ MV aliiq. 296.
 πρόδρομος] πρόδρομος M ab correctore et VA. ἀμ-
 πέτασον V, ut videtur. ἀναπέτασον ceteri. 298.
 τόνδ' ὦ μάτερ D.] τόνδε μάτερ 300. ὠλέναισι τέκνου
 σέθεν D.] ὠλέναισι τέκνου 301. Φοίνισσαν ὦ νεάνι-
 δες βοᾶν (βοᾶν a m. pr.) ἔσω | δόμων κλύουσα τῶνδε
 γηραιῷ ποδὶ τρομερὰν | ἔλκω ποδὸς βάσιν VB et Ven.
 468. φοίνισσαν βοᾶν κλύουσα | ὦ νεάνιδες γηραιῷ ποδὶ
 τρομερὰν | ἔλκω ποδὸς βάσιν M, et sic Flor. duo re-
 centes, nisi quod in his γῆραι τῷ παιδὶ scriptum
 est, pro quo γηραιῷ ποδὶ in C. Verba Φοίνισσαν
 βοᾶν κλύουσα in initio posita etiam scholiasta le-
 git p. 118, 12., sed Euripides non dubitandum quin
 ab verbis Φοίνισσαν ὦ νεάνιδες orsus sit. 303.
 γῆρα τρομερὰν] Sic Herc. f. 228. γῆρα δὲ τρομερὰ
 γυῖα. — ποδὸς] ποδὶ ποδὸς Hermannus. παιδὶ
 ποδὸς Musgravius. 304. ἰὼ MB et plerique. ὦ VC
 et (qui a m. sec. ἰὼ) Ven. 468. ἰὼ ἰὼ τέκνον τέκνον
 Hermannus, qui versus 304—309. et 310—316. in stro-
 pham et antistropham redegit. 308. κυανόχρωτα —
 πλόκαμον] κυανόχρωτι — πλοκάμῳ Geelius.
 χαίταισι Hermannus (χαίταις Brodaeus)] χαίτας
 309. Post δέραν excidit syllaba una, quam χρίμπτ'
 fuisse coniecit Hermannus. Poterat etiam ἔλθ'.
 ἐμάν] ἄμάν M et Flor. unus. 313. λόγοισι] κόμαισι
 (κόμησι C) codices recentes multi, quod ex Hecubae v.
 837. illatum, καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι, ubi Hartungus κό-
 ραισι, quod in Phoenissarum quoque versu coniecerat
 Musgravius. Hermannus, ut versus 310—316. respon-
 derent versibus 304—309, hanc sic mutavit, τί φῶ τί
 φῶ σε; πῶς ἅπαν-τα χερσὶ καὶ κό-ραις λόγοις | τε πο-
 λυέλικτον ἄδονάν | ἔκεισε δεῦρο περιχορεῦ-ουσα τέρ-
 ψιν — χαρμονᾶν.

περιχορεύουσα τέρψιν παλαιᾶν λάβω χαρμονᾶν; (321)
 ἰὼ τέκος
 ἔρημον πατρίων ἔλιπες δόμον
 φυγὰς ἀποσταλεῖς ὁμαίμου λῶβα,
 ἢ ποθινὸς φίλοις, 320
 ἢ ποθινὸς Θήβαις. (325)
 ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι
 δακρυόεσσ' ἀνείσα πένθει κόμαν,
 ἀπεπλος φαρέων λευκῶν, ὦ τέκνον, 321
 δυσόρφνα δ' ἀμφιτρυχὴ τᾶδε σκότ' ἀμείβομαι. (329)
 ὁ δ' ἐν δόμοις πρέσβυς ὁματοστερῆς
 ἀπήνας ὁμοπτέρου τὰς ἀποζυγεῖσας δόμων
 πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων 330
 ἀνῆξε μὲν εἴφους
 ἐπ' αὐτόχειρά τε σφατὰν,
 ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀρχόντας (335)
 στενάζων ἄρας τέκνοις.
 Ζὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων σκότια κρύπτεται.
 σέ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ κλύω 336
 ζυγέнта παιδοποιὸν ἄδονάν (310)
 ἔξνοισιν ἐν δόμοις ἔχειν,
 ἔξνον τε κῆδος ἀμφέπειν, 340
 ἄλαστα ματρὶ τᾶδε Λα-
 ῖῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,
 γάμων ἐπακτὸν ἄταν. (345)
 ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνήψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις,
 ὥς πρέπει ματέρι μακαρίᾳ· 346
 ἀνυμένα δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη
 λουτροφόρου χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν (350)
 πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἔσδοος νύμφας.
 ὀλοῖτο τὰδ' εἴτε σῖδαρος 350
 εἴτ' ἔρις εἴτε πατήρ ὁ σὸς αἴτιος,
 εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκύμασε (355)
 δώμασιν Οἰδιπόδα·
 πρὸς ἐμέ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη.
 ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδίνων γοναί, 355
 καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
 ΠΟ. μητὲρ, φρονῶν εὐ κοῦ φρονῶν ἀφικόμην (360)
 ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαιῶς ἔχει
 πατρίδος ἑρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει,
 λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. 360
 οὕτω δ' ἐτάρβουν ἐς φόβον τ' ἀφικόμην,
 μὴ τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνη, (365)
 ὥστε Ξιφῆρ χειρ' ἔχων δι' ἄστεως
 κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,
 σπονδαὶ τε καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' εἰσήγαγε 365
 τεῖχῃ πατρίᾳ· πολυδάκρυς δ' ἀφικόμην,
 χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν (370)
 γυμνάσιά θ', οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ·
 ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς ξένην πόλιν
 ναίω, δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρυρροοῦν. 370

317. ἰὼ τέκος] ἐμὸν τέκος addit Flor. unus.
 321. Θήβαις] πόλει Geelius. 323. δακρυόεσσ' ἀνείσα
 πένθει Hermannus] δακρυόεσσαν εἴσα πενθήρη. Verae
 scripturae vestigia in scholiis supersunt. 324. ὦ
 addidit D. 325. ἀμφιτρύχη M. ἀμφὶ τρύχη ceteri.
 ἀμφιτρύχη restitutum ex gl. Hesychii et Bekkeri
 Anecd. p. 389. 333. τέραμνα MC. τέρεμνα ceteri.
 334. ἄρας] ἄρας ἄραϊας Hermannus. Fort. στενά-
 ζων τ' ἄρας ἐφήκεν. 337. καὶ γάμοισι] καὶ δελεῖ Hermannus,
 solo κλύω in versum proximum translato.
 348. ἔσδοος Seidlerus] εἰσδοος. εἰσδοοὶ M, quo refertur
 quod scholiasta annotavit γρ. καὶ ἐσιγάθησαν (pro ἐσι-
 γάθη σᾶς) 361. δ' ἐτάρβουν Porsonus. δ' ἐτάρβησ'
 Hermannus. δὲ τάρβους libri, nisi quod codex Kingii
 δὲ τάρβος. 363. ἄστεως D.] ἄστεος 370. νᾶμ'
 Musgravius] αἰμ' C. ὅμ' ceteri.

- ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὐτὸν σὲ δέρκομαι
 ἔχουσαν, οἷμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 ὡς δεινὸν ἔχθρα, μήτηρ, οἰκείων φίλων
 καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς.
 375 τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ
 σκοτὸν δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύοι;
 ἢ που στένουσι τλήμονας φυγὰς ἐμάς.
 IO. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος.
 οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ,
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναι τε σέ.
 ἀτὰρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
 380 ὅπως δ' ἔρωμαι, μὴ τι σὴν δάκω φρένα
 δέδοιχ', ἃ χρῆζω. διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
 IO. ἀλλ' ἔΞερῶτα, μηδὲν ἐνδέξαι λήψης.
 ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μήτηρ, φίλα.
 IO. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον ὣν χρῆζω τυχεῖν.
 385 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;
 IO. μέριστον· ἔργω δ' ἐστὶ μεῖζον ἢ λόγῳ.
 IO. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγᾶσιν τὸ δυσχερές;
 IO. ἐν μὲν μέριστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.
 IO. δούλου τὸδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ.
 390 IO. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
 IO. καὶ τοῦτο λυπρὸν, ἔυνασφαιν τοῖς μὴ σοφοῖς.
 IO. ἀλλ' ἐς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον.
 395 IO. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγὰδας, ὡς λόγος.
 IO. καλοῖς βλέπουσι γ' ὅμμασιν, μέλλουσι δέ.
 400 IO. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὐσας κενάς;
 IO. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἡδεῖαν κακῶν.
 IO. πόθεν δ' ἐβδόσκου, πρὶν γάμοις εὐρεῖν βίον;
 405 IO. ποτέ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἄν.
 IO. φίλοι δὲ πατρός καὶ ξένοι σ' ὠφέλουν;
 410 IO. εὐ πράσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τις δυστυχῇ.
 IO. οὐδ' ἠγτένεια σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
 IO. κακὸν τὸ μὴ 'χεῖν· τὸ γένος οὐκ ἔβροσκε με.
 405 IO. ἢ πατρίς, ὡς ἔοικε, φιλατοῖν βροτοῖς.
 IO. οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἄν ὡς ἐστὶν φίλον.
 410 IO. πῶς δ' ἤλθες Ἄργος; τίν' ἐπινόαν ἔσχεθες;
 IO. οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
 IO. σοφὸς γὰρ ὁ θεός; τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες ἔλεος;
 IO. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα.
 410 IO. ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν.
 IO. κάπρῳ λέοντι θ' ἄρμόσαι παίδων γάμους.
 415 IO. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
 372. κάρα Ἑυρηκὲς καὶ πέπλους μελαγχιμούς

372. Versum spurium ex Ale. 427. fictum notavit Kirehloffius. Ἑυρηκὲς] Hunc accentum diserte praecipit scholiasta. Ἑυρήκει vel Ἑυρηκεῖ est Ale. 427.

378. τλήμονας Brunnkii] τλήμονες. Recentes nonnulli τλήμονος φυγὰς ἐμάς, et φυγὰς ἐμάς etiam V.

381. φῦναι] φύσαι Hermannus. 382. ταῦτα; δεῖ] τὰδε; δεῖ γὰρ C. 383. ὅπως] ὅταν Heimsoethius.

386. ταῦτ' Nauckius] ταῦτ' 387. τυχεῖν] μαθεῖν duo codices. 391. ἔχει] ἔχειν codex unus et Plut. Mor. p. 605e.

393. τὰς τῶν κρατούντων] Schol. γράφουσι τινες τὰς τῶν πολιτῶν. 395. ἀλλ' ἐς] ὅπου Plutarchus in V. Demetrii c. 14. et Lucian. Apol. c. 3.

403. δ' particula, quam delevit Brunnkii, legitur apud Plut. Mor. p. 606e. Sext. Empir. adv. mathem. 1, 279. et Maximus Planud. in Walzii Rhet. vol. 5. p. 422.

ἦν τις δυστυχῇ] ἦν τις (superser. in cod. Paris. ti) δυστυχῆς Maximus. ἦν (vel ei) σὺ δυστυχῆς Append. Prov. 2, 90. et Macarius 4, 22. 404. ἠγτένεια] εὐγένεια MV.

407. δύναι' Marklandus] δύναμι' (cum Stobaeo 39, 3.) 408. ἔσχεθες MVBC. ἔσχες recentes plures. ἔχων Ven. 468.: unde Hermannus τίνα ποτ' ἐπινόαν ἔχων.

409. 410. legebantur post v. 414. Transposuit Iacobsius.

- IO. νῦν ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας.
 IO. κοίτας ματεύων, ἢ φυγὰς πλανώμενος;
 IO. ἦν ταῦτα· κᾷτά γ' ἦλθεν ἄλλος αὐτὸν φυγὰς.
 420 IO. τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν.
 IO. Τυδεύς, δὲν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
 IO. τί θηρσὶν ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστος ἦκασεν;
 420 IO. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὐνεκ' ἦλθομεν πέρι.
 IO. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς ἔκλυε θέσφατα;
 425 IO. κᾷδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας.
 IO. ἄρ' εὐτυχεῖς οὖν σοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;
 IO. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος ἐς τὸδ' ἡμέρας.
 425 IO. πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρ' οἱ σπέσθαι στρατόν;
 IO. δισοῖς Ἀδραστος ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε,
 430 ἄμφω κατὰξιν με καὶ σέ καὶ πρόσθεν δ' ἐμέ.
 πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι
 πάρεσι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ', ἐμοὶ
 διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεῦμαι
 435 πόλιν. θεοὺς δ' ἐπίωμοσ' ὡς ἀκούσας
 τοῖς φιλάτοις ἐκοῦσιν ἡράμην δόρυ.
 ἀλλ' ἐς σέ τείνει τῶνδε διάλυσιν κακῶν,
 435 μήτηρ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
 παῦσαι πόνων με καὶ σέ καὶ πᾶσαν πόλιν.
 440 πάλαι μὲν οὖν ὕμνηθ' ἄλλ' ὅμως ἐρῶ·
 τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμωτάτα,
 δύναμιν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει.
 440 ἄγῳ μεθήκω δεῦρο μυριάων ἄγων
 λόγῃ· πέννης γὰρ οὐδὲν εὐγενὲς ἀνὴρ.
 XO. καὶ μὴν Ἑτεοκλῆς ἐς διαλλαγὰς ὅδε
 χωρεῖ· σὸν ἔργον, μήτηρ Ἰοκάστη, λέγειν
 τοιοῦτοδ' ἐμῶς οἱς διαλλάξεις τέκνα.
 445

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- μήτηρ, πάρεμι· τὴν χάριν δὲ σοὶ διδοὺς
 ἦλθον. τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δὴ τις λόγου·
 450 ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ἑνωριδὰς λόγων
 τάσσων ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοιμι σου
 κοινὰς βραβεῖας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν
 450 τόνδ' εἰσεδέξω τειχεῶν πεισασά με.
 IO. ἐπίσχε· οὗτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
 βραβεῖς δὲ μῦθοι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν.
 σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
 455 οὐ γὰρ τὸ λαίμαργον εἰσορᾷς κάρα
 Γοργόνος, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἦκοντα σόν.
 σὺ τ' αὐτὸν πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
 460 Πόλυνεικες· ἐς γὰρ ταυτὸν ὅμασι βλέπων
 λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδ' ἐνδὲξαι λόγους.
 παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν·
 460 ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ
 εἰς ἐν ἑυελθὼν ὄμματι διδῷ,
 465 ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
 κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνηστῆρα ἔχειν.

427b. Τυδεῖ τε κἀμοὶ· σύγγραμος γὰρ ἐστ' ἐμός.

416. ματεύων] μαστεύων MV. ἢ MV. ἢ alii. 417. κᾷτά γ' κᾷτα δ' recentes nonnulli. κᾷτ' ἐπῆλθεν Nauckius. 420. θηρσὶν A et Taur. θηρσὶ δ' ceteri. ἦκασε] εἶκασεν MV. 423. κᾷδωκεν] κᾷδωκε γ' Kirehloffius.

426. σπέσθαι] ἔπεσθαι V. 427. τόδε] τὰδε recentes multi. 427b. Versum spurium notavit Iortius.

σύγγραμος] σύγγραμμος recentes multi. 428. τὰδε] τόδε MV. 434. ἐκοῦσιν scriptura ab schol. annotata] τοκεῦσιν (γονεῦσιν recentes aliquot.)

444. χωρεῖ] γρ. ἦκει M. 447. δὴ A et Taur. δέ ceteri. 448. λόγων V. 449. πόλιν om. C.

453. ἀνύουσιν] ἀνύτουσιν Porsonus. 456. Γοργόνος] Γοργοῦς Valekenarius. 457. στρέφε] γρ. τρέπε M.

462. ἑυελθὼν] συνελθόντ' a. m. pr. M. (sed ὡν a. m. sec.) et Flor. unus.

- λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον· 465
 σὺ γάρ στρατεύμα Δαναϊδῶν ἦκεις ἄγων,
 ἄδικα πεπονηώς, ὡς οὗ φῆς· κριτὴς δέ τις (470)
 θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτὴς κακῶν.
- ΠΟ. ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφω
 κοῦ ποικίλων δὲ τάνδιχ' ἑρμηνευμάτων· 470
 ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
 νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν. (475)
 ἐγὼ δὲ πατὴρ δωμάτων πρὸς κεφαλῇ
 τοῦμόν τε καὶ τοῦδ'· ἐκφυγεῖν χρήζων ἄρας,
 ὡς Οἰδῖπους ἐφθέγγετο· εἰς ἡμᾶς ποτε, 475
 ἐξήλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
 δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον, (480)
 ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνὰ μέρος λαβῶν
 καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδ' αἰὶν φόνον μολεῖν. 479
 ὁ δ' αἰνέσας ταυθ' ὀρκίους τε δοὺς θεοῦς 481
 ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετο, ἀλλ' ἔχει (485)
 τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.
 καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τάμουτοῦ λαβῶν
 στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός, 485
 οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 καὶ τῷδ' ἀφείναι τὸν ἴσον αὖθις αὐτὸν χρόνον, (490)
 καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
 πύργῳσι περὶ τῶν κλιμάκων προσαμβάσεις,
 ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πειράσομαι 490
 δρᾶν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
 ὡς πάντα πράσσων ζῶν δίκη δίκης ἄτερ (495)
 ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιύτατα.
 ταυτ' αὐθ' ἕκαστα, μήτερ, οὐχὶ περιπλοκάς
 λόγων ἀθοροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς 495
 καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδιχ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
- ΧΟ. ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
 τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ζυνετὰ μοι δοκεῖς λέγειν. (500)
- ΕΤ. εἰ πᾶσι ταυτὸ καλὸν ἔφω σοφόν θ' ἅμα,
 οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις· 500
 νῦν δ' οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν οὐτ' ἴσον βροτοῖς,
 πλὴν ὀνομάσαι, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε. (505)
 ἐγὼ γὰρ οὐδὲν, μήτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ·
 ἄστρων ἂν ἔλθοιμ' αἰθέρος πρὸς ἀντολὰς
 καὶ γῆς ἔνερθε, δυνατὸς ὧν δρᾶσαι τάδε, 505
 τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχιν τυραννίδα.
 τοῦτ' οὖν τὸ χρηστὸν, μήτερ, οὐχὶ βούλομαι (510)
 ἄλλω παρεῖναι μᾶλλον ἢ σώζειν ἐμοί·
 ἀνανδρία γάρ, τὸ πλεόν ὅστις ἀπολέσας
 τοῦλασσαν ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι 510
 ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
 τυχεῖν ἢ χρήζει· καὶ γὰρ ἂν Θήβαις τόδε (515)
 γένοιτο· ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορός
 φόβῳ παρείην σκηπτρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν.
 χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς, 515
 μήτερ, ποιείσθαι· πᾶν γὰρ ἔξαιρεί λόγος
- δ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν. (520)
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
 ἔξεστ'· ἐκεῖνο δ' οὐχ ἐκὼν μεθήσομαι,
 ἄρχειν παρὸν μοι, τῷδὲ δουλεύσαι ποτε. 520
 πρὸς ταυτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγαν,
 Ζεῦ γυνυθε δ' ἵππους, πεδία πίμπλαθ' ἄρμάτων, (525)
 ὡς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
 εἴπερ γὰρ ἄδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι
 κάλλιστον ἄδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν. 525
 ΧΟ. οὐκ εὖ λέγειν χρή μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς,
 οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν. (530)
- ΙΟ. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ,
 Ἐτεόκλεες, πρόσδεσιν, ἀλλ' ἡμπερία
 ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. 530
 τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίσσαι
 φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ' ἄδικος ἡ θεός· (535)
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἰσῆλθε κατ' ἔλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 ἐφ' ἣ σὺ μαίνει. κείνο κάλλιον, τέκνον, 535
 ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλους
 πόλεις τε πόλεις συμμάχους τε συμμάχους (540)
 ζυνοῦν· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφω,
 τῷ πλεόνι δ' ἀεὶ πολέμιον καθίσταται
 τοῦλασσαν ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας κατέρχεται. 540
 καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε, (545)
 νυκτός τ' ἀφεργές βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
 ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαυσίον κύκλον,
 κοῦδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον. 545
 εἴθ' ἥλιος μὲν νῦν τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον (550)
 καὶ τῷδ' ἀπονεμῆς; κᾶτα ποῦ 'στιν ἡ δίκη;
 τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 τιμὰς ὑπέρφευ καὶ μέγ' ἡγῆσαι τόδε, 550
 περιβλέπεσθαι τίμους; κενὸν μὲν οὖν.
 ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι (555)
 βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλεόν; ὄνομ' ἔχει μόνον·
 ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν. 554
 ἄγ', ἦν σ' ἔρωμαι δύο λόγῳ προθεῖς· ἅμα, 559
 πότρε τυραννεῖν, ἢ πόλιν σώσαι θέλεις,
 ἔρεις τυραννεῖν, ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὁδε,
 Ἀργεῖά τ' ἔγχι δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη, (565)
555. οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί,
 τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρήζωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν. (560)
 ὁ δ' ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.

480. κακὸν τι δρᾶσαι καὶ παθεῖν, ἃ γίγνεται.

470. δεῖ τάνδιχ'] γρ. δεῖτ' ἄνδιχ' schol. quod pro ἄνδιχα accepit et per ἔξωθεν explicuit. 479. φόνου] γρ. φθόνου M. μολεῖν D.] μολῶν 480. Sublato hoc versu, quem notavit Nauckius, Polynicis versibus scriptum et viginti totidem respondent Eteoclis versus 499—525. 483. ἐμὸν ex cod. uno et schol., ἐμῶν ceteri. 487. αὐ in libris omissum addidit corrector codicis Kingiani. 488. μήτε προσφέρειν Canterus] μήτε τι (nonnulli μηκέτι) προσφέρειν 492. ὡς] καὶ V. ὡς ab correctore habet M. 494. αὐθ'] οὖν θ' V. 499. ταυτὸ] ταυτὸν recentes nonnulli. 502. ὀνομάσαι] ὀνόμασιν Porsonus. 504. ἡλίου] αἰθέρος Stobaeus 17, 3., sed ἡλίου Plut. Mor. p. 481. 512. καὶ Hermannus] ταῖς 516. ἔξαιρεί] ἔξαίρει

libri. ἔξαιρεί apud Plut. V. Pyrrhi c. 24. et aristotele utitur qui huc respicit Iulianus or. 9. p. 73b.

519. μαθήσομαι Geeliius pro μεθήσομαι: quo servato Valckenarius ἐκείνῳ ἐν ἐκείνῳ mutabat. 520. δουλεύσαι ποτε recentes plerique. δουλεύσω ποτέ M V A B aliique et scholiasta, sententia in interrogatione posita. 527. τὸδ' A. τοῦτ' ceteri. 530. λέξαι] δεῖξαι Stobaeus 115, 1.: sed λέξαι Sextus Emp. p. 229. aliique in Annot. Oxon. indicati. 545. αὐτοῖν Ald. αὐτῶν codices, ut videtur, omnes. 538. νόμιμον] μόνιμον Plutarchus Mor. p. 481a. 547. ἔχων] ἔχειν a m. pr. Ven. 468. et Eusebius Pr. Ev. 6. p. 259c. 548. ἀπονεμῆς Porsonus] ἀπονεμίαι libri veteres, ἀπονεμειν recentes multi. 552. μοχθεῖν — ἔχων] μοχθῶν — ἔχειν Geelins. ἐν δώμασι] εὐδαίμονα Nauckius. 555—558. eiecit Nauckius: versum 558. notaverat Valckenarius. Interpolatoris manum praeter alia prodit ἐπιμελούμεθα pro ἐπιμελούμεθα dictum contra usum veterum Atticorum. Versibus 555—557. utitur Stobaeus 94, 9. 560. σώσαι] σώσειν M.

ᾧπει δαμασθὲν ἄστν Θηβαίων τόδε,
 ᾧπει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθομένας. 565
 σοὶ μὲν τάδ' αὖδ'· σοὶ δὲ, Πολυνείκες, λέγω, 568
 ἀμαθεὶς "Ἀδραστος χάριτας ἐς σ' ἀνήψατο·
 ἀξύνετα δ' ἤλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570
 φέρ', ἦν ἔλθεις γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
 πρὸς θεῶν, τροπαία πῶς ἀναστήσεις δορός; (575)
 πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων, ἐλὼν πάτραν,
 κὰς σκύλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου βοαῖς
 "Θήβας πυρῶσας τάσδε Πολυνείκης θεοῖς
 ἀσπίδας ἔθηκε·" μήποτ', ὦ τέκνον, κλέος
 τοιόνδε σοι γένοιθ' ἄφ' Ἑλλήνων λαβεῖν. (580)
 ἦν δ' αὖ κρατηθεὶς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμη,
 πῶς "Ἀργος ἦξει μυρίους λιπὼν νεκρούς;
 ἔρει δὲ δὴ τις, ὦ κακὰ μνηστειύματα
 "Ἀδραστε προσθεῖς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
 ἀπαλώμεσθα. δύο κακῶ σπενῶδεις, τέκνον,
 κείνων στέρεσθαι τῶνδ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
 μέθετον τὸ λῖαν, μέθετον· ἀμαθία δούσιν,
 ἐς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχιστον κακόν. 585
 ΧΟ. ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ' ἀποτροποὶ κακῶν,
 καὶ ἔμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε. (590)
 ΕΤ. μήτερ, οὐ λόγων ἔθ' ἄγων, ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
 οὐν μέσῳ μάτην, περαίνει δ' οὐδὲν ἢ προθυμία·
 οὐ γὰρ ἂν ἔμβαιμεν ἄλλως ἢ π' τοῖς εἰρημόνοις,
 ὥστ' ἐμὲ σκήπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἀνακτ' εἶναι
 χθονός. 591
 τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγείσα νουθετημάτων μ' ἔα.
 καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων, ἢ κατθανεῖ.
 ΠΟ. πρὸς τίνας; τίς ὦδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ἔϊφος
 φρόνιον ξιβαλὼν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μό-
 ρον; 595
 ΕΤ. ἔγγυς, οὐ πρόσω βεβηκώς· ἐς χέρας λεύσσεις ἐμάς;
 ΠΟ. εἰσὶν δ' οὐκ οὐκ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κα-
 κόν. (600)
 ΕΤ. κῆρα σὺν πολλοῖσιν ἤλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην;
 ΠΟ. ἀσφαλὴς γὰρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
 ΕΤ. κομπᾶς εἰ σπονδαῖς πεποιθώς, αἶ σε σώζουσιν
 θανεῖν. 600
 ΠΟ. καὶ σὲ δευτερόν γ' ἀπαιτῶ σκήπτρα καὶ μέρη χθονός.

566. ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
 γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ. (570)

563. Θηβαίων] θηβαίων MC. 565. πορθομένας] γρ. καὶ λελησμένας MB, quae fortasse vera est scriptura. 566. 567. Eieci versus spurios, de quibus dixi in Annot. Oxon. p. 148. Alterum iam Valckenarius notaverat. 566. ὀδυνηρὸς] γρ. καὶ πονηρὸς M. γρ. καὶ δαπανηρὸς idem et B inter scholia. ἄρ' Brunckius] ἄρ' 569. "Α. χάριτας] χάριτας ἄ. Ven. 468. ἀνήψατο] ἀμείψατο recentes multi. 570. πόλιν] πάτραν Oenomaus apud Euseb. Pr. Ev. 6. p. 259c. 571. μὴ τύχοι] γρ. μὴ τύχη M. 572. δορός] δὴ MV, adscripto in V γρ. δορός. 573. κατάρξει] κατάρξει recentis nonnulli. κατάρξει ceteri. 574. κείς (debebat κὰς) Valckenarius] καὶ 577. γένοιθ' recentes pauci. γένοιτ' ἂν ceteri. ἄφ' Geelius] ὅφ' 578. ὑπερδράμη (quod legit schol. qui per ὑπέρτερα γέννηται explicuit) Canterus] ὑπεκδράμη (ὑπερδράμη, superser. a m. sec. oi, in V esse dicitur.) 582. κακῶ] κακὰ pr. V. 584. ἀμαθία] ἀμαθία M, ut videtur, aliiq. nonnulli. 585. ἔχιστον] αἰσχιστον A cum aliis paucis et supra versum ai in V. 588. ἐθ' ἄγων Musgravius] ἔστ' ἄγων 589. οὐν μέσῳ] οὐμῆσῳ M. 594. τίς] τίς δ' M aliiq. nonnulli. τίς δδ' V. 596. βεβηκώς Reiskius] βέβηκας, cum schol.

ΕΤ. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκίσω δό-
 μον. (605) [λάσσου δὲ γῆς.
 ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον; ΕΤ. φῆμ'· ἀπαλ-
 ΠΟ. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῶων, ΕΤ. οὐς σὺ πορθήσων
 πάρει. [στρατευμένον;
 ΠΟ. κλύετε μου. ΕΤ. τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπε-
 ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπύλων δώμαθ', ΕΤ. οἱ στν-
 γουσί σε. [ελών. (610) 607
 ΠΟ. ἔξελαυνόμεσθα πατρίδος, ΕΤ. καὶ γὰρ ἤλθες ἐξ-
 ΠΟ. ἀδικία γ', ὦ θεοί. ΕΤ. Μυκήναις, μὴ νῦθ' ἀνα-
 κάλει θεοῦς. [πολέμοις.
 ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας, ΕΤ. ἀλλ' οὐ πατρίδος, ὡς σὺ,
 ΠΟ. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ΕΤ. καὶ κατακτενῶ γέ
 πρόσ. [κλύει. 611
 ΠΟ. ὦ πάτερ, κλύεις ἂ πάσχω; ΕΤ. καὶ γὰρ οἷα δρᾷς
 ΠΟ. καὶ σὺ, μήτερ; ΕΤ. οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομά-
 ζειν κᾶρα. [ὑδωρ.
 ΠΟ. ὦ πόλις. ΕΤ. μολὼν ἐς "Ἀργος ἀνακάλει Λέρνης
 ΠΟ. εἰμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μήτερ. ΕΤ. ἔξιθι χθονός.
 ΠΟ. ἔξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. ΕΤ. οὐκ ἂν
 τύχοις. [ποτέ. 616
 ΠΟ. ὅλλα παρθένους ἀδελφάς. ΕΤ. οὐδὲ τάσδ' ᾧπει
 ΠΟ. ὦ κασίγνηται. ΕΤ. τί ταύτας ἀνακαλεῖς ἐχθι-
 στος ὢν; (620)
 ΠΟ. μήτερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. ΙΟ. χαρτὰ τοῦν πάσχω,
 τέκνον. [γῶ.
 ΠΟ. οὐκέτ' εἰμι παῖς σός. ΙΟ. ἐς πόλλ' ἀθλία πέφυκ'
 ΠΟ. ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὕβριζει. ΕΤ. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζο-
 μαι. [ρεῖς τότε; 621
 ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρό πύργων; ΕΤ. τίς τί μ' ἴστο-
 ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. ΕΤ. κάμῃ τοῦδ' ἔρω
 ἔχει. (625) [σημανεῖ.
 ΙΟ. ὦ τάλαιν' ἐγώ. τί δράσεται, ὦ τέκν'; ΠΟ. αὐτὸ
 ΙΟ. πατρός οὐ φεύξεται Ἐρινύς; ΕΤ. ἔρρέτω πρόπας
 δόμος.
 ΠΟ. ὡς τάχ' οὐκέθ' αἵματηρὸν τοῦμὸν ἀργήσῃ ἔϊφος. 625
 τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύρομαι
 ὡς ἄτιμος, οἰκτρὰ πάσχω, ἐξελαύνομαι χθονός, (630)
 δοῦλος ὡς, ἀλλ' οὐχὶ ταῦτο πατρός Οἰδίπου γερῶς.
 κἂν τί σοι, πόλις, γέννηται, μὴ μὲ, τόνδε δ' αἰτιῶ·
 [οὐχ ἔκων γὰρ ἤλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι χθονός.]
 καὶ σὺ, Φοῖβ' ἀναξ ἄγνιεύ, καὶ μέλαθρα χαίρετε,
 ἡλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξιμῇ ἀγάλματα. (635)
 οὐ γὰρ οἶδ' εἰ μοι προσεῖπὲν αὐθις ἐσθ' ὕμᾶς ποτε·
 ἐλπιδες δ' οὐπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν θεοῖς
 τόνδ' ἀποκτείνας, κρατῆσιν τῆσδε Θηβαίας χθο-
 νός. 635
 ΕΤ. ἔξιθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκη πατὴρ
 ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ νεϊκῶν ἐπώνυμον. (640)
 ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν
 Τύριος, ὃν τετρασκελὴς
 μόσχος ἀδάματον πέσημα 640
 δῖκε τελεσφόρον διδοῦσα
 χρησμόν, οὐ κατοικίσαι (645)

638—656. = 657—675

603. πλεῖον] πλεῖστον recentis nonnulli. 604. πατρῶων recentis pauci. πατρῶσι ceteri. 607. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος] Transponit Blomfieldus. 608. γ' recentis nonnulli. γε σὴ ceteri. 612. θέμις Grotius] θεμιτόν 615. ἔξιμεν Musgravius] ἔξιμι 618. μήτερ post χαῖρε V. 619. πόλλ' recentis nonnulli. πολλὰ γ' veteres. 626. γαῖαν] γρ. πάτραν M. 628. γερῶς] μολών M et recentis pauci. 630. Seclisit Valckenarius. 636. ἔξιθ' ἐκ χ.] ἔξιθι χώρας M V A B C. 640. ἀδάματον D.] ἀδάμαστον 642. κατοικίσαι] κατῴκισε libri. Rectam scripturam annotavit scholiasta.

πυροφόρα νιν Ἀόνων
 πεδί' ἔχρη τὸ θέσφατον,
 καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε
 νοτίς ἐπέρχεται ρυτᾶς
 Δίρκας χλοηφόρους βαθυσπόρους γύας·
 Βρόμιον ἔνθα τέκετο —
 Διὸς γάμοις,
 κισσὸς δν περιστεφής
 ἑλικος εὐθύς ἐτι βρέφος
 χλοηφόροιςιν ἔρνεσιν
 κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,
 Βάκχιον χόρευμα παρθένοιςι Θηβαίαις
 καὶ γυναιξίν εὐίοις.
 ἔνθα φόνιος ἦν δράκων
 Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
 νάματ' ἐνυδρα καὶ βρέθρα
 χλοερὰ δερμάτων κόραισι
 πολυπλότοις ἐπισκοπῶν·
 δν ἐπὶ χέρνιβας μολῶν
 Κάδμος ὄλεσε μαρμάρῳ,
 κρᾶτα φόνιον ὄλεσθήρος
 ὠλένας δικῶν βολαῖς,
 δίας ἀμάτορος φραδαῖσι Παλλᾶδος
 γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας
 ἐς βαθυσπόρους γύας·
 ἔνθεν ἔξανηκε γὰ
 πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
 ὄρων χθονός· σιδαρόφρων
 δέ νιν φόνος πάλιν ἔσθλησε γὰ φίλα.
 αἴματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἃ νιν εὐαλίους
 δαίξεν αἰθέρος πνοαῖς.
 καὶ σέ, τὸν προμάτορος
 Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον
 Ἐπαφον, ὦ Διὸς γένεθλον,
 ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ,
 ἰῶ, βαρβάρους λιταῖς,
 βάθι βάθι τάνδε γᾶν·

676—682. = 683—689.

643. πυροφόρα νιν Ἀόνων | πεδί' ἔχρη τὸ θέσφατον | πεδία μὲν (μιν Musgravius) τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων (πυροφόρ' Ἀόνων Valekenarius) ἔχρησε libri. Correx. Hermannus. 646. ρυτᾶς Hermannus] γαῖας 648. βαθυσπόρους Hermannus] καὶ βαθυσπόρους 648. et 669. γύας Valekenarius] γύας 649. τέκετο — | Διὸς Hermannus] τέκετο μάτηρ Διὸς γάμοις libri. Verba quae exciderint παρθένος κόρα vel λέκτρα ματέρος fuisse coniecit Hermannus. 652. ἑλικος Hermannus] ἐλικτὸς 655. Βάκχιον Valekenarius] βακχεῖον Θηβαίαις Hermannus] Θηβαίαισι 656. εὐίοις] εὐίας reeentes nonnulli. 658. Ἄρεος] ἄρεως MV. 663. ὄλεσε Hermannus] ὤλεσε 665. ὠλένας Valekenarius] ὠλένης C. ὠλένας MV. 667. φραδαῖσι Παλλᾶδος Hermannus] Παλλᾶδος φραδαῖσι 673. γὰ φίλα eodex Kingii] φίλα γὰ 674. εὐαλίους Hermannus] (εὐηλίους Grotius)] εὐηλίους 676—678. Ineerta horum versuum emendatio. καὶ σέ, τὸν προμάτορος, | γένεθλον Ἐπαφον ὦ Διὸς, | Ἰοῦς ἔκγονον Hermannus. καὶ σέ δι, Διὸς γένεθλόν τε καὶ προμάτορος | Ἰοῦς ἔκγονον Heimsoethius. 679. ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ] Huius quoque versu incerta emendatio est, quum antistrophe quoque versus (686.) suspecta sit scriptura propter improbabilem metri formam, qua servata Hermannus in strophā eorrigebat, ἐκάλεσ' ἐκάλεσ' ἰῶ βαρβάρῳ βοᾷ. Heimsoethius in strophā κέκληκα βαρβάρῳ βοᾷ, in antistrophā πάντων ἄνασσα Γὰ τροφός —. 680. ἰῶ, βαρβάρους λιταῖς] ἰῶ, βαρβάρουςι τ' ἐν λιταῖς Hermannus, λιταῖς] γρ. βοαῖς M.

σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν·
 ἂν διώνυμοι θεαί,
 Περσέφασσα καὶ φίλα
 Δαμάτηρ θεά,
 πάντων ἄνασσα, πάντων δέ Γὰ τροφός
 ἐκτήσαντο· πέμπε πυροφόρους
 θεάς, ἄμυνε τᾷδε γὰ·
 πάντα δ' εὐπετὴ θεοῖς.
 ET. χώρει σὺ καὶ κόμῃζε τὸν Μενοικέως
 Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
 λέγων τὰδ', ὡς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονός
 θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευμάτα,
 πρὶν ἐς μάχην τε καὶ δορὸς τέλειν μολεῖν.
 καίτοι ποδῶν σὴν μόχθον ἐκλύει παρών·
 ὀρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.
 ΚΡΕΩΝ.
 ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσδεῖν χρῆζων σ', ἄναξ
 Ἐτεόκλεες, πῆριξ δέ Καδμείων πύλας
 φύλακάς τ' ἐπῆλθον σὸν δέμας θηρώμενος.
 ET. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἔκρηζον εἰσδεῖν, Κρέον·
 πολλῇ γὰρ ἡὔρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς,
 ὡς ἐς λόγους ἐνήνημα Πολυνεῖκε μολῶν.
 KP. ἤκουσα μείζων αὐτὸν ἢ Οἰήβας φρονεῖν
 κῆδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῷ πεποιθότα.
 ἀλλ' ἐς θεοὺς χρή ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχριν·
 ἃ δ' ἐμποδὺν μάλιστα, ταῦθ' ἤκω φράσω.
 ET. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
 KP. ἤκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.
 ET. λέγει δέ δι' τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;
 KP. [μέλλειν πῆριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν]
 ὅπλοισι ἐλίξιν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.
 ET. ἔξοιστέον τᾶρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.
 KP. ποῖ; μὴν νεάζων οὐχ ὄρᾳς ἢ χρῆν σ' ὄραν;
 ET. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.
 KP. σμικρὸν τὸ πλήθος τῆσδε γῆς, οἱ δ' ἀφθονοί.
 EF. ἐγὼ δα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
 KP. ἔχει τιν' ὄγκον τάργος Ἑλλήνων πάρα.
 ET. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδῖον ἐμπλήσω φόνου.
 KP. θέλοιμ' ἂν· ἀλλὰ τοῦθ' ὄρῶ πολλοῦ πόνου.
 ET. ὡς οὐ καθέξω τειχεῶν εἴσω στρατόν.
 KP. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλία.
 ET. βούλει τράπωμαι δὴθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;
 KP. πάσας γε, πρὶν κινδύνον εἰς ἄπαξ μολεῖν.
 ET. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
 KP. εἴπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθήσει πάλιν.
 ET. ἴσον φέρει νῦξ, τοῖς δέ τολμῶσιν πλέον.
 KP. ἐνδυστυχήσαι δεινὸν ἐυφρόνης κνέφας;
 ET. ἀλλ' ἀμφὶ δειπνον οὔσι προσβάλω δόρυ;
 KP. ἐκπληξῖς ἂν γένοιτο· νικήσαι δέ δεῖ.

682. Quod Enripides scripserat ΣΟΙ ΝΙΝ ΕΚΓΟΝΟΙ a quibusdam pro σὴν νιν ἐκγόνῳ acceptum esse annotavit scholiasta. 683. ἂν Hermannus] Libri vel ἃ, quod est in melioribus, vel αἰ. Dativum probat scholiasta. 685. Δαμάτηρ] Δαμήτηρ MV. 687. ἐκτήσαντο A et reeentes multi. ἐκτίσαντο MVB alii que. πυροφόρους] Libri multi πυροφόρους. Utrumque explicatur in scholiis. 688. ἄμυνε τᾷδε γὰ Hermannus] ἀμύναι τᾷδε γὰ. Quod scholiasta annotavit et explicuit γρ. ἀμύνεται δέ γὰ, patet nihil aliud esse quam quod Hermannus restituit. 689. θεοῖς] θεοῖσιν MC. 690. ἐπῆλθον ex v. 697. illatum pro alio verbo, quod ἐπῆλθον fuisse eoniceit Heimsoethius. 710. Scelus verum quem interpolator violata stichomythia intulit. 711. ἐλίξιν] Intelligitur πόλιν: nisi Euripides scripsit αὐτίκ' Ἀργείους πόλιν. 713. χρῆν Ven. 463. χρή ceteri. 717. τάργος MA. ἄργος ceteri. 720. εἴσω] ἔσω reeentes nonnulli.

ΕΤ. βαθύς γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος. 730
 ΚΡ. ἄπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
 ΕΤ. τί δ', εἰ καθιπνεύσασιν Ἀργείων στρατόν;
 ΚΡ. κακεῖ πέφαρκα λαὸς ἄρμασιν περίε. (740)
 ΕΤ. τί δῆτα δράσω; πολέμοισι δῶ πόλιν;
 ΚΡ. μὴ δῆτα· βουλευέου δ', ἐπεῖπερ εἰ σφόδρ.
 ΕΤ. τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρη;
 ΚΡ. ἔπτ' ἀνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκουσ' ἐγώ,
 ΕΤ. τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
 ΚΡ. λόχων ἀνακτας ἐπτά προσκείσθαι πύλαις.
 ΕΤ. τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ.
 ΚΡ. ἔπτ' ἀνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλοῦ.
 ΕΤ. λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορός;
 ΚΡ. λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμῶτατοι. (750)
 ΕΤ. Ξυνῆκ', ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.
 ΚΡ. καὶ Ξυστρατήγους· εἰς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρεθ'. 745
 ΕΤ. θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 ΚΡ. ἀμφοτέρον· ἀπολειφθέν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
 ΕΤ. ἔσται τάδ'· ἐπτάπυργον ἐς πόλιν μολῶν
 τάξω λαχοῦς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,
 ἴσους ἴσοισι πολέμοισιν ἀντιθείς.
 ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβὴ πολλὰ λέγειν,
 ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.
 ἀλλ' εἴμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα.
 καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρην λαβεῖν
 καὶ Ξυσταθέντα διὰ μάχης ἐλεῖν δορί. 755
 γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παιδὸς τε σοῦ
 Αἴμονος, ἔάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
 σοὶ χρὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον
 τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.
 μητρὸς δ' ἀδελφὸς εἰ· τί δέ μοι μακρηγορεῖν;
 τρέφ' ἀξίως νιν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
 πατὴρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει
 ὄψιν τυφλώσας· οὐκ ἄραν σφ' ἐπήνεσα·
 ἡμᾶς τ' ἀραῖσιν, ἣν τύχη, κατακτενεῖ.
 ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργὸν, εἰ τι θέσφατον
 οἰωνόμαντις Τειρεσίης ἐχει φράσαι,
 τοῦδ' ἐκτυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
 Μενοικέα, σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον,
 λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον·
 σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἔχει ζήτησι.
 ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
 ἤδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
 πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκίπτω, Κρέον·
 ἦνπερ κρατήσῃ τάμᾳ, Πόλυνεϊκος νέκυν
 μήποτε ταφῇαι τῇδε Θηβαίᾳ χονί·

756. κτανεῖν θ' ὅς ἤλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.

732. Ἀργείων στρατόν] ἀργεῖον στρατόν Ven. 468.
 cum ou super utroque oy, i. e. Ἀργεῖου στρατοῦ. In
 recentibus multis Ἀργείων στρατῶν. 733. πέφαρ-
 κται D.] πέφαρκαται 734. πολέμοισι δῶ] πολέμοις
 δώσω M aliiq. nonnulli. 739. ἀνακτας Matthiae]
 ἀνάσσειν (ex v. 742). 744. προσαμβάσεις] προσανα-
 βάσεις Ven. 468. a m. pr. 745. Ξυστρατήγους M V A B.
 Ξυστρατήγους alii. 746. θάρσει] γρ. θάρσει M.
 748. ἐπτάπυργον ἐς πόλιν μολῶν Aug. unus et qui δ'
 post ἐπτάπυργον addunt Flor. duo. ἐπτάπυλον δ' ἐς
 πόλιν μολῶν A. ἐλθὼν ἐπτάπυργον ἐς πόλιν M B C et
 Ven. 468. et recentiores multi. Alii ἐλθὼν δ' ἐ. ἐς π.,
 quod est in V. 755. ἐλεῖν] γρ. καὶ ἐλεῖν M. Sic re-
 centes nonnulli. 756. eiecit Valekenarius. Redit
 infra 1376. 757. δ'] τ' M. 759. δ'] τ' M et Ven.
 468. 761. μητρὸς δ'] μητέρος Naekius. 762. τὴν
 τ'] τὴν δ' M V. 763. ἀμαθίαν] ἀμαρτίαν (γρ. καὶ ἀμα-
 θίαν) M. 765. τ'] δ' M et alii multi. 766. ἐν δ'
 ἐστὶν ἡμῖν ἀργὸν] ἐν δ' ἡμῖν ἀργὸν ἐστὶν M A.

EURIPIDES.

θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ἦ.
 σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἔμοις λέγω, (785)
 ἐκφέρετε τεύχη πάντοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορός 780
 ὀρμώμεθ' ἤδη Ξυν δίκη νικηφόρῳ.
 τῇ δ' εὐλαβεῖα, χρησιμωτάτῃ θεῶν,
 προσευξόμεσθα τήνδε διασῶσαι πόλιν. (790)
 ΧΟ. ὦ πολύμοχθος Ἀρης,
 τί ποθ' αἵματι καὶ θανάτῳ κατέχει 785
 Βρομίου παράμουςος ἑορταῖς;
 οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας
 βόστρυχον ἀμπετάσας λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει
 μουσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοί, (795)
 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις, στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 αἵματι Θήβας,
 κῆμον ἀναυλότατον προχορεῖς,
 οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις
 ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον,
 Ἰσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεῦμασι βαίνων (800)
 ἱππέαισι θοάζεις,
 Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
 σπαρτῶν γένναν,
 ἀσπιδοφέρμονα θιάσον, εὖσπλον, 795

781—800. = 801—817.

778. εἶπον] αὐδῶ M et Ald. ex v. 568. 781. ὀρ-
 μώμεθ'] ὀρμῶμεν recentes multi. 783. προσευξόμε-
 σθα] προσευξόμεθα V. προσευχόμεθα M. διασῶσαι]
 διασώζειν M. 787. οὐκ] οὐδ' Heathius. ὥρας V,
 ut videtur, et recentes pauci: quam scripturam schol.
 annotavit. ὥρας M, Ven. 468. aliiq. 788a. λωτοῦ]
 λοτοῦ pr. Ven. 468. et o superscr. in M. quod quosdam
 hic mendose legere annotavit Eustathius p. 344, 36.
 μέλπει] πέμπη (γρ. μέλη) M. μέλη ceteri. μέλπει
 Eustathius. 788b. χοροποιοί V, pr. M et recentes
 nonnulli: quod legit scholiasta. χοροποιοί ab correc-
 tore M aliiq. γρ. μελοποιοί M B. 790. αἵματι]
 Pro γέννα vel σπέρματι dictum, ut paullo post σπαρ-
 τῶν γένναν dixit. 792. οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ] οὐ
 πόδα θυρσομανῆ Musgravius. δινεύεις] δίνα Her-
 mannus. 793. ἄρμασι] λείπει τὸ ἀλλὰ M. ἀλλὰ a m.
 sec. post δινεύεις additum in Ven. 468. ψαλίοις]
 ψαλίων MAC et superscripto a m. sec. liois V. ψαλίων
 etiam schol. legit. μώνυχα πῶλον C aliiq. recent-
 es. Ceteri μώνυχα πῶλων (ut M) vel μωνύχων πῶ-
 λων (ut V). 794. Ἀργείοις ἐπιπνεύσας — γένναν
 recentes nonnulli, Ἀργεῖους ἐπιπνεύσας — γέννα vete-
 res, sententia perversa. Ἀργεῖους — γένναν legit
 scholiasta (p. 219, 17): ἐπιπέμψας, παροξύνας τοὺς
 Θηβαίους καὶ ἐξ ἐναντίας αὐτοὺς στήσας τοῖς Ἀργείοις.
 ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου νῦν εἶπεν· ἐν γὰρ τοῖς ἀνωτέρω
 τοὺς Ἀργεῖους εἶπε παροξύνεσθαι κατὰ τῶν Θηβῶν.
 τοῦτο δὲ φησιν ὡς τοῦ Ἀρεως ἐκατέρους παρορμήσαν-
 τος κατ' ἀλλήλων. De sententia igitur etsi nulla di-
 bitatio est, tamen suspecta sunt verba Ἀργεῖους ἐπι-
 πνεύσας, quae ex v. 789. ubi Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 legitur, huc illata esse coniecit Hermannus. Aug. et
 erroris suspicionem quod infra post verba λάϊνα
 τεῖχεα in codicibus leguntur verba ab correctore
 metrico codicis Kingiani eiecta, χαλκῶ κοσμήσας,
 quae scholiasta p. 220, 9. explicat, οὐ συνθιασώτην καὶ
 σύγκωμον χορὸν, ἀλλ' ἀντίπαλον, οὐ κισσῶ κοσμήσας,
 ἀλλὰ χαλκῶ, sed quae illic leuon non habere metrum
 ostendit: ex quo colligi potest ea ad locum superiorem
 pertinere, ubi nunc Ἀργεῖους ἐπιπνεύσας legitur: unde
 Hartungus coniecit κοσμήσας κατάχαλκον | σπαρτῶν
 γένναν. Quae certe probabilior coniectura est quam
 Hermann, κοσμήσας θιασώταν | σπαρτῶν γένναν | ἀσ-
 πιδοφέρμονα χάλκεον εὖσπλον —. 796. θιάσον pro-
 ducta syllaba prima dixit in arsi dactylica, ut ierὸς et
 alia apud epicis. εὖσπλον Triclinius] ἐνοσπλον

- ἀντίπαλον κατὰ λάϊνα τείχεα [χαλκῶ κοσμήσας];
 ἦ δεινά τις Ἔρις θεός, ἢ τάδε (805)
 μήσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,
 Λαβδακίδαισιν πολυμόχθοις. 800
 ὦ Ζαθέων πετάλων
 πολυθηρότατον νάπος, Ἀρτέμιδος
 χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαιρῶν,
 μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχευμ' Ἰοκάστας,
 ὦφελος Οἰδιπόδαν θρέψαι, βρέφος ἔκβολον οἴκων,
 χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσασιν. 805
 μὴδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν, οὐρεῖον τέρας, ἐλθεῖν
 πένθεα γαίης,
 Σφιγγὸς ἀμουσοτάταισι σὺν ψυδαῖς,
 ἢ ποτε Καδομογενὴ τετραβάμοσι χαλαῖς, (815)
 τείχεσι χριμπτομένα, φέρεν αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς
 γένναν, τὰν ὁ κατὰ χθονὸς Ἀϊδὰς 810
 Καδμείους ἐπιπέμπει·
 δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
 θάλλει παίδων
 Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν. (820)
 οὐ γὰρ δὲ μὴ καλὸν οὖποτε ἔφην καλὸν,
 οὐδ' οἱ μὴ νόμιμον ποτε παῖδες 815
 ματρὶ λόχευμα, μίasma δὲ πατρός·
 ἢ δὲ συναιμον λέχος ἦλθεν.
 ἔτεκες, ὦ γὰρ, ἔτεκές ποτε, (825)
 βάρβαρον ὡς ἀκοῦν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,
 τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος 820
 γένναν ὀδοντοφυᾶ, Θήβα κάλλιστον ὄνειδος·
 Ἀρμονίας δὲ ποτ' εἰς ὕμεναιους
 ἦλυθον οὐρανίδα, φόρμιγγι τε τείχεα Θήβας (830)
 τὰς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπο πύργος ἀνέστα
 διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον 825
 Δίρκας, χλοεροτρόφον ἢ πεδίον
 πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει·
 ἰὼ θ', ἢ κερδέσσα προμάτωρ, (835)
 Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο·
 μυριάδας δ' ἄγαθῶν 830
 ἐτέρας ἐτέροις μεταμειβομένα
 πόλις ἅδ' ἐπ' ἄκροις
 ἔστακ' Ἀρεῖος στεφάνοισιν. (840)
- ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
 ἡγοῦ πάροιθε, θυγάτερ· ὡς τυφλῷ ποδὶ
 ὀφθαλμοὺς εἰ σὺ, ναυβάταισιν ἄστρον ὡς· 835
 δεῦρ' ἐς τὸ λευρὸν πέδον ἵχνος τιθεῖς· ἐμὸν
 πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατήρ·
800. Λαβδακίδαισιν Canterus] Λαβδακίδαις 803.
 μήποτε bis in M. Ἰοκάστας] Ἰοκάστης V. 806.
 γαίης] γαῖα Nauckius. 807. Σφιγγὸς, ἀμουσοτάταισι]
 Σφίγγ', ἀπομουσοτάταισι Nauckius, quem v. Stud.
 Eurip. 1. p. 82. 808. τετραβάμοσι] τετραβάμοσιν ἐν
 codex Kingii. χαλαῖς Hermannus] χηλαῖς Ald. χα-
 λαῖσι (γρ. χηλαῖσι) M. χαλαῖσι, superscr. η, V, et ceteri
 quoque vel χαλαῖσι vel χηλαῖσι. 809. χριμπτομένα]
 χριπτομένα Ven. 468. 810. τὰν codex Kingii. ἂν
 ceteri. 814. ἔφην καλὸν] ἔφην φίλον Valekenarius.
 815. νόμιμον Marklandus] νόμιμοι ποτε Grotius ex
 suo codice addidit. 816. δὲ additum ex schol. p.
 228, 17. 817: ἢ δὲ (ἦτε Hermannus) συναιμον λέχος
 Brunckius] ἢ δὲ συναιμόνος εἰς λέχος V. ἢ δὲ συναι-
 μον εἰς λέχος ceteri. 821. Θήβας D.] Θήβας 824.
 πύργος ἀνέστα Ven. 468. C et eraso v post α M. πύρ-
 γος ἀνέστη V. πύργοι ἀνέστην A aliique. 827. ἢ
 πεδίον] In V aliisque nonnullis in ἀμπεδίον corruptum.
 832. ἐτέρας ἐτέροις M. ἐτέροις ἐτέρας VC. ἐτέ-
 ρας ἐτέραις Ven. 468. 833. Ἀρεῖος Porsonus] ἀρηί-
 οῖς στεφάνοισιν] στεφάνοις V. 835. ναυβάταισιν
 M. ναῦταισιν M. ναυτίλοισιν C aliique nonnulli re-
 centes. 836. πέδον Barnesius] πεδίον
- κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένῳ χερὶ, (845)
 οὐς ἔλαβον, οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθῶν
 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὐ μαντεύομαι. 840
 τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
 πόθι τις ἢ πῆλοιπος ἄστεως ὁδὸς
 πρὸς πατέρα τὸν σόν· ὡς ἐμὸν κάμνει γόνυ, (850)
 πυκνὴν δὲ βαίνων ἡλυσιν μόλις περῶ.
 ΚΡ. θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς 845
 ἐξώρμισαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον.
 [ὡς πᾶς ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
 χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα.] (855)
 ΤΕ. εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῇ, Κρέον;
 ΚΡ. οὕτω λελήσμεθ'· ἄλλα σύλλεξαι σθένος 850
 καὶ πνεῦμ' ἄθροισον αἵπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.
 ΤΕ. κόπῳ παρῆμαι γόνυ Ἐρεχθιδῶν ἀπο 860
 δεῦρ' ἐκκομισθεὶς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
 κάκει γάρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,
 οὐ καλλινίκους Κεκορπίδας ἔσηκ' ἐγώ· 855
 καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὡς ὀρᾶς, ἔχω
 λαβὼν ἀπαρχὰς πολέμιων σκυλευμάτων.
 ΚΡ. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη· (865)
 ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἴσθα σὺ,
 δορός Δαναίδων, καὶ μέγας Θήβας ἀγών.
 βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις
 ἤδη πρὸς ἀλκὴν Ἑτεοκλῆς Μυκηνίδα·
 ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκεν ἑμασθῆν σέθεν πάρα (870)
 τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιμεν πόλιν.
 ΤΕ. Ἑτεοκλέους μὲν οὐνέκ' ἂν κλήσας στόμα 865
 χρησμοῦς ἐπέσχω, σοὶ δ', ἐπεὶ χρήζεις μαθεῖν,
 λέξω· νοσεῖ γὰρ ἡδε γῆ πάλαι, Κρέον,
 ἔξ οὗ ἑκινώθη Λαῖος βία θεῶν (875)
 πόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπου·
 αἶθ' αἵματωποι δεργμάτων διαφθοραὶ 870
 θεῶν σόφισμα κάπιδειξιν Ἑλλάδι.
 ἢ Ξυγκαλῶσαι παῖδες Οἰδίου χρόνῳ
 χρῆζοντες, ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι, (880)
 ἥμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρί
839. μαθῶν] λαβῶν (γρ. μαθῶν a m. sec.) V.
 842. ἄστεως] ἄστεος MV aliique. 846. ἐξώρμισαι] ἐξ-
 ὀρμισαι V. ἐξορμισαι (i in η mutato) M. 847. 848.
 ὡς πᾶς ἀπήνη] ἀπήνη recte memoratur ab Clytae-
 mnestra quae curru vehitur Iph. A. 617. κάμοι χερὸς
 τις ἐνδότης στηρίγματα, | θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπῃ
 καλῶς, et Elcct. 999. ἔκηκ' ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς
 δ' ἐμῆς | λάβεσθ', ἔν' ἔξω τοῦδ' ὅχου στήσω πόδα, ab-
 surde vero hoc loco, quum Tiresias non curru vectus,
 sed pedibus longam viam sit emensus. Quamobrem
 vereor ne duo hi versus ab interpolatore imprudenter
 sint compositi, duorum quos modo apposui locorum re-
 cordato, hoc sensu quem Schaeferus declaravit, semper
 (s. omnis) enim senex, sive curru vehatur, sive pedibus
 incedat, libenter exspectat alienae manus levationem: quale
 quid ab interpolatore dici poterat, non poterat ab En-
 ripide. 848. κουφίσματα] Hoc vocabulo Plutarchus
 aliique recentiores usi sunt. 849. τί με καλεῖς] τί μ'
 ἐκάλεῖς Valekenarius. Utrumque dici poterat.
 σπουδῇ] σπεύδων Nauckius. 851. αἵπος ex gl. He-
 sychii (αἵπος· κάματος· ἢ ὕψηλός τόπος ἢ ὑλῶδης)
 Hermannus] ἄπος (in κάπος corruptum in Ven. 468.
 aliisque nonnullis et Ald.) ἵπος Heimsöthius, qui recte
 monet in glossa Hesychii diversorum vocabulorum inter-
 pretationes confusas esse. Non constat tamen ἵπος ge-
 nere neutro dictum esse ut ἵδος. 852. παρῆμαι] In παρ-
 ειμι corruptum in MVAC, sed annotato γρ. παρῆμαι,
 quod recte est in aliis. γοῦν] A quibusdam pro γοῦν
 (genia) acceptum esse scholiastae annotatio docet.
 864. μάλιστα] κάλλιστα VA: sed μάλιστα superscr. in V.
 871. κάπιδειξιν] κ' ἀπόδειξις M aliique nonnulli.
 872. χρόνῳ] σκότῳ Wakefieldus. 874. γέρα] γέρας M.

οὐτ' ἔξοδον δίδοντες ἄνδρα δυστυχή
 ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἄρας
 δεινὰς νοσῶν τις καὶ πρὸς ἡτιμασμένους.
 ἀγὼ τί δρῶν οὐ, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη,
 εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
 ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον·
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες,
 Ἄργεα καὶ Καδμεία μίξυντες βέλη
 πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί.
 σύ τ' ὦ τάλαίνα συγκατασκάπτει πόλι,
 εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἔμοισι πείσεται.
 ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου
 μηδὲνα πολίτην μηδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός,
 ὡς δαμονῶντας κἀνατρέφοντας πόλιν.
 ἐπεὶ δὲ κρείσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τάταθού,
 μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὐτ' ἔμοι τόδ' ἀσφαλές
 πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις,
 πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας,
 ἄπειμι, χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὦν πολλῶν μέτα
 τὸ μέλλον, εἰ χρή, πείσομαι· τί γὰρ πάθω;
 ΚΡ. ἐπίσχες αὐτοῦ, πρέσβυ. ΤΕ. μὴ ἵπλαμβάνου.
 ΚΡ. μέινον, τί φεύγεις; ΤΕ. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
 ΚΡ. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.
 ΤΕ. βούλει σύ μέντοι κοῦχι βουλήσῃ τάχα.
 ΚΡ. καὶ πῶς πατρώαν γαίαν οὐ σῶσαι θέλω;
 ΤΕ. θέλεις ἀκούσαι δῆτα καὶ σπουδὴν ἔχεις;
 ΚΡ. ἐς γὰρ τί μ' ἄλλο δαὶ προθυμίαν ἔχειν;
 ΤΕ. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
 πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
 ποῦ ὅστιν Μενοικέες, ὅς με δευρ' ἐπήγαγεν;
 ΚΡ. ὅδ' οὐ μακρὰν ἀπέστι, πλησίον δὲ σου.
 ΤΕ. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς.
 ΚΡ. ἐμὸς πεφυκὺς παῖς ἂν δεῖ σιγήσεται.
 ΤΕ. βούλει παρόντος δῆτά σοι τοῦτο φράσω;
 ΚΡ. κλύων γάρ ἂν τέρπειτο τῆς σωτηρίας.
 ΤΕ. ἄκουε δὴ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,
 ἂν δρῶντες ἂν σῶσατε Καδμείων πόλιν.
 σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
 σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
 ΚΡ. τί φῆς; τί ν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον;
 ΤΕ. ἄπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
 ΚΡ. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεί χρόνῳ κακά.
 ΤΕ. σοὶ γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλη καὶ σωτήρια.
 ΚΡ. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαίρετ' ὅπως.
 ΤΕ. ἀνὴρ ὅδ' οὐκέθ' αὐτὸς, ἐκνεύει πάλιν.
 ΚΡ. χαίρων ἰθ'· οὐ γὰρ σὼν με δεῖ μαντευμάτων.
 ΤΕ. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
 ΚΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασίου τριχός,
 ΤΕ. τί προσπίνεις με; δυσφύλακτ' αἰτεῖ κακά.

875

(885)

880

(890)

885

(895)

890

(900)

895

(905)

900

(910)

905

(915)

910

(920)

915

(925)

920

(930)

ΚΡ. σίγα· πόλει δὲ τοῦσδε μὴ λέξης λόγους.
 ΤΕ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'; οὐ σιωπήσομαι ἂν.
 ΚΡ. τί δὴ με δράσεις; παιδὰ μου κατακτενεῖς;
 ΤΕ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
 ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνη κακόν;
 ΤΕ. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς κείς ἀγῶν' ἔρχει λόγων.
 δεῖ τόνδε θαλάμῃς, οὐ δράκων ὁ γηγενῆς
 ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
 σφαγέντα φόνιον αἶμα γῇ Κάδμου χοᾶς
 δοῦναι παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
 ὅς γηγενεὶ δράκωνι τιμωρεῖ φόνον.
 καὶ ταῦτα δρῶντες εὐμμάχον κτήσεσθ' Ἄρη.
 χθῶν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος
 αἶμ' ἦν λάβη βρότειον, ἔξετ' εὐμενῇ
 γῆν, ἥ ποθ' ὕμιν χρυσοσπῆλκα στάχυν
 σπαρτῶν ἀνήκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν
 τοῦδ', ὅς δράκοντος γένους ἐκπέφυκε παῖς.
 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους
 ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς ἄρσενον τ' ἄπο,
 οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἶμονος μὲν οὖν γάμοι
 σφαγὰς ἀπείργουσ'· οὐ γὰρ ἐστιν ἥθεος·
 οὗτος δὲ πῶλος, τῇδ' ἀνεμνέμενος πόλει,
 θανὼν πατρῴαν γαίαν ἐκώσκειν ἂν.
 πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισι τε
 θήσῃ, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν,
 κλεινάς τε Θήβας. τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμῳ
 τὸν ἕτερον· ἡ γὰρ παῖδα σῶσον ἡ πόλιν.
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πᾶντ' ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον,
 πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ,
 μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχη,
 πικρὸς καθέστη· οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ
 ψευδῇ δ' ὕπ' οἴκτον τοῖσι χρωμένους λέγων
 ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 χρὴν θεσπιωδεῖν, ὅς δέδοικεν οὐδένα.
 ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾷς, γῆρυν ἀφθογγον σχάσας;
 κάμοι γὰρ οὐδὲν ἦσον ἐκπληρῆς πάρα.
 ΚΡ. τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ οὐποτ' ἐς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλοτέκνος βίος,
 οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παιδᾶ τις δοίη κτανεῖν.
 μὴ μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.
 αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίῳ,
 θνήσκειν ἔτοιμος πατρίδος ἐκλυτήριον.
 ἀλλ' εἴα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
 ἀκόλαστ' ἑάσας μάντεων θεσπίσματα,
 φεῦγ' ὡς τάχιστα τῇσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·
 λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
 πύλας ἐφ' ἐπτά καὶ λοχαγεῖς μολών·
 κᾶν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία·
 ἦν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.
 ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ.
 ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;
 ΚΡ. ὅπου χθονὸς τῇσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσει.
 946. καὶ μὴ γὰρ εὐνῆς ἤψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.

925

(935)

930

(940)

935

(945)

940

(950)

945

(955)

950

(960)

955

(965)

960

(970)

965

(975)

970

(980)

975

877. προσητιμασμένος coniunctim libri plerique.
 878. τί δρῶν οὐ ποῖα codex Harl. τί δρῶν ὅποια
 libri veteres, adscripto in V a m. sec. γρ. τί μὴ δρῶν.
 In recentioribus nonnullis τί οὐ δρῶν ποῖα: de quo
 dixi in Annot. Oxon. p. 157. 879. εἰς ἔχθος] γρ. εἰς
 ὄχλον schol. 884. πόλι V. πόλει M. πόλις alii.
 885. λόγους τις τοῖς ἔμοισι Porsonus] λόγοις τοῖς ἔμοις
 τις 897. φεύγεις] μ' addunt recentes nonnulli.
 902. μ' ἄλλο] μάλλον MC et Ven. 468. 906. σου] που
 V (in quo σου superscr.) C alii que nonnulli. 907.
 νυν] δὴ (γρ. νῦν a m. sec.) V. 912. σῶσατε Καδμείων
 πόλιν] μάλιστα σῶσαμεν πόλιν καδμείων M (ex v. 864.)
 915. Schol. γράφεται καὶ οὕτως, τί φῆς; ἐϋδὼν παῖδ'
 ἔνεκα γῆς σφάξαι θέλεις; 916. πέφυκε] πέπηγε Val-
 ckenarius. 917. χρόνῳ] λόγῳ Nauckius. 920.
 ἀγῆρ Hermannus] ἀνὴρ οὐκέθ' αὐτὸς] οὐκέτ' αὐτὸς
 libri. Correxuit Valckenarius. 922. ἀλήθει'] ἡ ἀληθί'
 M. ἡ ἀλήθεια V. ἡ ἰλήθεια C. 924. αἰτεῖ (libri αἰτῇ,

recentes aliquot αἰτεῖς)] αἶνει vir doctus in *Classical Journal* fasc. 4. p. 894.

933. Κάδμου—δοῦναι Nauckius] δοῦναι—Κάδμου
 934. Ἄρεος] ἄρεως M. 936. Ἄρη] ἄρην VC. 939.
 ὕμιν recentes nonnulli. ἡμῖν ceteri. 946. Versum
 spurium eiecit Valckenarius nec legisse videtur scho-
 liasta, quantum ex verbis eius colligi potest p. 258, 1—3.
 961. ἦσον Brunnicius] ἦττον 967. κτείνων]
 κτείνειν Nauckius. 968. βίῳ] βίου Kirchhoffius.
 972. ἀπαλλαχθεῖς] ἀπαλλαγεῖς AC et a m. rec. B.
 978. ξένων] ξένον VC.

ME. οὐκοῦν σὲ φράζειν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.
 KP. Δελφούς περάσας ME. ποῖ με χρή, πάτερ, μο-
 λείν; 980
 KP. Αἰτωλίδ' ἐς γῆν. ME. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ;
 KP. Θεσπρωτὸν οὐδας. ME. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
 KP. ἔγνωσ. ME. τί δὴ τὸδ' ἔρυμά μοι γενήσεται; (990)
 KP. πόμπιμος ὁ δαίμων. ME. χρημάτων δὲ τίς πόρος;
 KP. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. ME. εὐ λέγεις, πάτερ. 985
 χώρει νυν' ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,
 ἧς πρῶτα μαστὸν εἴλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,
 μητρὸς στερηθεὶς ὀρφανός τ' ἀποζυγεῖς, (995)
 προσηγορήσων εἰμι καὶ σώσω βίον.
 ἀλλ' εἶα, χώρει· μὴ τὸ σὸν κωλύετω. 990
 γυναῖκες, ὡς εὐ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον
 κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἂ βούλομαι τυχεῖν·
 ὅς μ' ἐκκομίζει πόλιν ἀποστερῶν τύχης (1000)
 καὶ δειλιά διδῶσι. καὶ συγγνωστά μὲν
 γέροντι, τοῦμόν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει,
 προδότην γενέσθαι πατρίδος ἧ μ' ἐγείνατο.
 ὡς οὖν ἂν εἰδῇτ', εἰμι καὶ σώσω πόλιν,
 ψυχὴν τε δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός. (1005)
 αἰσχροὺν γάρ, οἳ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι
 κοῦκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,
 στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ·
 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς (1010)
 πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὡς ἔξω χθονὸς
 ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
 μὰ τὸν μετ' ἀστρων Ζῆν' Ἀρη τε φοῖνιον,
 ὅς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
 σπαρτοὺς ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο, (1015)
 ἀλλ' εἰμι καὶ στάς ἐξ ἐπάλλεων ἄκρων
 σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθὴ
 δράκοντος, ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν. εἴρηται λόγος.
 στείχω δὲ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχροὺν πόλει (1020)
 δώσω, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
 εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὃ τί δύναιτό τις
 χρηστὸν διέλθοι τοῦτο καὶ κοινὸν φέροι
 πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἔλασσόνων
 πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν. (1025)
 XO. ἔβας ἔβας, ὦ περοῦσσα, γὰς λόχευμα
 νερέρου τ' Ἑχίδνας,
 Καδμείων ἀρπαγὰ,
 πολυφθορος, πολύστονος,
 μῆεσπάρθενον (1030)
 δαῖον τέρας,
 φοιτάσι περοῖς

1019—1042. = 1043—1066.

980. περάσας] φεῦγε addunt MVAC et a m. rec.
 supra versum B. πάτερ om. C aliiq̄e recentes.

983. δὴ τὸδ' ἔρυμα Musgravius] δῆτ' ἔρυμα libri.
 δῆτα ῥῦμα Valekenarius. 987. Ἰοκάστην] Ἰοκάστης
 C aliiq̄e recentes. 989. σώσω recentes nonnulli.
 σώσων ceteri, nisi quod σώζων A. 999. αἰσχροὺν]
 αἰσχροῦς Heimsoethius. 1006. μὰ τὸν] οὐ (vel οὐ) μὰ
 τὸν V et Ven. 468.: unde οὐ τὸν in recentibus nonnul-
 lis. Ἀρη] ἄρην VC Ven. 468. aliiq̄e. 1007. γαίας]
 γαίης A. 1010. μελαμβαθὴ] εἰλανβαθὴ M. μελαμβαθὴ
 recentes quidam. 1013—1018. Hos versus ab unde
 illatos esse censet Scheurleer de Demetrio Magnete p.
 121. 1013. θανάτου MAC, Ven. 468. et schol. θανάτω
 alii. 1014. ἀπαλλάξω] ἀπαλλάξων AC. 1016. καὶ D.]
 κείς 1019. περοῦσσα Is. Vossius] περοῦσα 1021.
 ἀρπαγὰ Harl. ἀρπαγὰ ceteri. 1022. πολυφθορος
 πολύστονος] Inverso ordine recentes plures: alii πο-
 λύστονος πολύμοχος. 1023. μῆεσπάρθενον recentes
 pauci. μῆεσπάρθενος ceteri.

χαλαῖσι τ' ὠμοσίτοις· 1025
 Διρκαίων ἅ ποτ' ἐκ
 τόπων νέους πεδαίρουσ' (1035)
 ἄλυρον ἀμφὶ μούσαν
 ὀλομέναν τ' Ἑρινὺν
 ἔφερες ἔφερες ἄχρα πατρίδι
 φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν
 ὅς τὰδ' ἦν ὁ πράξας.
 ἱάλεμοι δὲ ματέρων, (1040)
 ἱάλεμοι δὲ παρθένων
 ἐστέναζον οἰκοῖς·
 ἱήιον βοᾶν βοᾶν,
 ἱήιον μέλος μέλος
 ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότουζε (1045)
 διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
 βροντᾷ δὲ στεναγμός
 ἀχὰ τ' ἦν ὁμοῖος, 1050
 ὅποτε πόλεος ἀφανίσαιεν
 ἅ περοῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
 χρόνῳ δ' ἔβα Πυθίαις ἀποστολαῖσιν (1050)
 Οἰδίπους ὁ τλάμων
 Θηβαίαν τάνδε γὰν
 τότε ἄσμενους, πάλιν δ' ἄχῃ·
 ματρὶ γὰρ γάμους
 δυσγάμους τάλας (1055)
 καλλίνικος ὦν
 αἰνιγμάτων ξυνάπτει,
 μαιίνει δὲ πτόλιν·
 δι' αἰμάτων δ' ἀμείβει
 μυσαρὸν εἰς ἄγῶνα
 καταβαλὼν ἀραῖσι
 τέκεα μέλεος· ἀγάμεθ' ἀγάμεθ',
 ὅς ἐπὶ θάνατον οἴχεται
 γὰς ὑπὲρ πατρῴας,
 Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
 τὰ δ' ἐπτάπυργα κλῆθρα γὰς (1065)
 καλλίνικα θήσων.
 γενοίμεθ' ὥδε ματέρες
 γενοίμεθ' εὐτεκνοί, φίλα
 Πάλλας, ἃ δράκοντος αἶμα
 λιθόβολον κατειργάσω,
 Καδμείαν μέριμναν (1070)
 ὀρμήσας· ἐπ' ἔργον,
 ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν
 ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦῃ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀνοίγεται, ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων. (1075)
 ὦῃ μάλ' αὐθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 ἔξελεθ', ἀκουσον, Οἰδίου κλεινὴ δάμαρ,
 λήξας· ὀδυρμῶν πενήμυν τε δακρύων. 1070
 IO. ὦ φίλτατ', ἧ που ξυμφορὰν ἦκεις φέρων,
 Ἑτεοκλέους θανόντος, οὐ παρ' ἀσπίδα (1080)

1029. τ' post ὀλομέναν delet Hartungus. 1036.
 1037. βοᾶν et μέλος duplicavit Grotius. 1038. ἀλλ'
 Valekenarius] ἄλλον 1040. ἀχὰ Musgravius] ἰαχὰ
 1041. πόλεος Porsonus] πόλεως 1042. πε-
 ροῦσσα] Alterum σ supra versum M. περοῦσα ceteri.
 1045. ἄσμενους] ἄσμενος recentes multi. 1046.
 ματρὶ] μητρὶ MV. 1047. τάλας Kingius] ὁ τάλας
 1050. πτόλιν codex Kingii] πόλιν 1061. φίλα] φίλαι
 (γρ. φίλα) M aliiq̄e nonnulli, η a m. sec. superscr. in
 V. 1062. λιθόβολον] De accentu dixit Herodiani
 apud schol. Hom. Il. 3, 354. κατειργάσω] κατείργα-
 σαι C aliiq̄e recentes. 1065. ἐπέσυτο codex Can-
 tabr. ἐπέσυτο ceteri. γαῖαν Battierius] γὰν
 1070. κλεινὴ] γρ. κυδρὴ M, et sic recentes nonnulli.
 1072. ἧ που] οὐ που Hartungus.

βέβηκας αἰεὶ πολεμίων εἵργων βέλη; [τί μοι ποθ' ἦκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;] 1075
 τέθνηκεν ἢ Ζῆ πάϊς ἐμός; σήμαινέ μοι.
 ΑΓ. Ζῆ, μὴ τρέσῃς τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.
 ΙΟ. τί δ', ἐπάτρυγοι πῶς ἔχουσι περιβολαί; (1085)
 ΑΓ. ἐστάσ' ἄθραστοι κοῦκ ἀνήρπασται πόλεις.
 ΙΟ. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖου δορός; 1080
 ΑΓ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν. ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἀρης
 κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
 ΙΟ. ἐν εἰπέ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι (1090)
 οἶσθ'· ὥς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
 ΑΓ. Ζῆ σοι ξυνωρίς ἐς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1085
 ΙΟ. εὐδαιμονοίης· πῶς γάρ Ἀργεῖων δόρυ
 πυλὼν ἀπεστήσασθε πυρρηρούμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὥς κατὰ στέγας (1095)
 ἐλθοῦσα τέρψω τῆσδε γῆς σεσωσμένης.
 ΑΓ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανῶν 1090
 πύργων ἐπ' ἄκρων στάς μελαινάσθαι Ζῆφος
 λαϊμῶν διήκε τῆδε γῇ σωτήριον,
 λόχους ἐνεμειν ἐπτά καὶ λοχαγέτας (1100)
 πύλας ἐφ' ἐπτά, φύλακας Ἀργεῖου δορός,
 σὸς παῖς, ἐφέδρους θ' ἱππότας μὲν ἱππόταις 1095
 ἔταξ', ὀπλίτας δ' ἀσπίδωφόροις ἐπι,
 ὥς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορός
 ἀλκή δι' ὀλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων (1105)
 λευκάσπιν εἰσορώμεν Ἀργεῖων στρατὸν
 Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλως
 δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστρῳ Καδμείας χθονός.
 παῖαν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
 ἐκείθεν ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα. (1110)
 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίστας πύλαις
 λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικτότα 1105
 ὁ τῆς κυναγού Παρθενοπαῖος ἔκγονος,
 ἐπίσημ' ἔχων οἰκείον ἐν μέσῳ σάκει
 ἐκρηβόλους τόξοισιν Ἀταλάντην ἀπρον
 χειρουμένην Αἰτωλὸν· ἐς δὲ Προϊτίδας
 πύλας ἐχώρει σφάρι' ἔχων ἐφ' ἄρματι 1110
 ὁ μάντις Ἀμφιάραος οὐ σημεῖ' ἔχων
 ὕβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἀσημ' ὄπλα.
 Ὁρῶν δ' ἐς πυλῶμαθ' ἱπομέδων ἄναξ (1120)
 ἔστειχ' ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει
 στικτοῖς πανόπτην ὀμμασιν δεδορκότα, 1115
 [τὰ μὲν σὺν ἀστρων ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
 βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
 ὥς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.] (1125)
 Ὁμολώσιον δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
 Τυδεὺς, λέοντος δέρας ἔχων ἐπ' ἀσπίδι 1120
 χαίτη πεφρικός, δεξιὰ δὲ λαμπάδα
 Τιτάν Προμηθεὺς ἔφερεν ὥς πρήσων πόλιν.
 ὁ σὸς δὲ Κρηναῖαισι Πολυνείκης πύλαις (1130)
 Ἀρη προσῆγε· Ποτνιαδὲς δ' ἐπ' ἀσπίδι

ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρων φόβῳ, 1125
 εὖ πως στρόφιγεν ἐνδοθεν κυκλοῦμεναι
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
 ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἀρεος ἐς μάχην φρονῶν (1135)
 Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
 σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπὶ
 γίγας ἐπ' ὠμοῖς γηγενῆς ὄλην πόλιν
 φέρων μοχλοῖσιν ἔξανασπάσας βάθρων,
 ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις. (1140)
 ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἀδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληροῦν γραφῇ 1135
 ὕδρας ἔχων λαϊοῖσιν ἐν βραχίσιον
 Ἀργεῖον αὐχμη'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις. (1145)
 παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα
 ζύνθημα παραφέροντι ποιμέσιν λόχων.
 καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
 ἑμαρνάμεσθα σφενδόνας θ' ἐκηβόλοις
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ, (1150)
 ἔκλαξε Τυδεὺς καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος
 ὧ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς, 1145
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπύκναι πύλαις,
 γυμνήτες, ἱππῆς, ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;·
 ἡχῆς δ' ὅπως ἤκουσαν, οὐτις ἀργὸς ἦν· (1155)
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον κράτας αἵματοῦμενοι,
 ἡμῶν τ' ἐς οὐδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων
 πυκνοὺς κυβιστήτρας ἐκνευκότας,
 ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ροαῖς.
 ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος, (1160)
 τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
 πῦρ καὶ δικέλλας, ὥς κατασκάψων πόλιν· 1155
 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
 Περικλύμενος παῖς, λᾶν ἐμβαλὼν κάρφ
 ἀμαξοπληθῇ, γείσθ' ἐπάλξεων ἄπο· (1165)
 ξανθὸν δὲ κράτα διεπάλυνε καὶ ραφὰς
 ἔρρηξεν ὁστέων, ἄρτι δ' οἶνωπὸν γένυν
 καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίον
 τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας, (1170)
 ἄλλας ἐπῆε παῖς σὸς, εἰπόμεν δ' ἐγώ.
 ὁρῶ δὲ Τυδεά καὶ παρασπιστάς πυκνοὺς
 Αἰτωλῶσιν λόγχοισιν εἰς ἄκρον στόμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπτεῖν ἐρίπνας φυγάδας· ἀλλὰ νιν πάλιν, (1175)
 κυναγὸς ὡσεὶ, παῖς σὸς ἔξαθροίζεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐτοῖς. ἐς δ' ἄλλας πύλας 1170
 ἡπειγόμεσθα τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
 Καπανεὺς δὲ πῶς εἴποιμ' ἂν ὧς ἐμαίνετο;
 μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις (1180)
 ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
 μὴδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἵργαθεῖν Διὸς 1175
 τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἡγόρευε καὶ πετροῦμένος
 ἀνείρωφ', ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας (1185)
 κλίμακος ἀμείβων ἔεστ' ἐνηλάτων βάθρα.
 ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γείσα τειχέων 1190

1074. Schol. ἐν τοῖς πολλοῖς ἀντιγράφοις οὐ φέρεται ὁ στίχος οὗτος: qui versus quum abesse nequeat, annotationem hanc ad versum proximum rettulit Valckenarius. In A post scholion v. 1069. legitur οὐ γράφεται ὁ στίχος. 1075. ἀγγελῶν] ἀγγέλλων C aliique recentes et gr. A. 1077. τόδ', ὥς] τοῦδ' ὥς cod. Harl. σ' om. M. 1084. μέλει] μέλον A. τόδ'] τοῦδ' VC et Ven 468. 1095. θ' addidit Valckenarius. 1100. Τευμησὸν] τευμησόν (τελ a m. sec.) M. 1104. Νηίστας Ungerus in Paradoxis Thebanis 1. p. 310.] νηίταις libri. Conf. annot. ad Aesch. Sept. 460. 1110. ἄρματι AB et, qui ἄρμασιν a m. sec. habent, M et Ven. 468. ἄρμασιν alii. 1116—1118. Versus spurios notavit Valckenarius. 1120. δέρας recentes pauci. δέρος ceteri. ἀσπίδι] ἀσπίδος recentes pauci. 1122. πεφρικός] πεφρικώς M. 1124. Ἀρη] ἄρην recentes plerique.

1132. γρ. βάθρων (cum gl. θεμελίων) M, et sic recentes aliquot. βία ceteri. 1135. ἐκπληροῦν Geelius] ἐκπληρῶν 1140. παραφέροντι] παραφέροντι pr. V et C. 1144. καὶ σὸς] καὶ ὁ σὸς M, recte si χῶ σὸς scribatur. 1147. ἱππῆς M. ἱππεῖς ceteri. τ' om. V. 1151. ἐκνευκότας Marklandus] ἐκπεπνευκότας 1155. δικέλλας] δίκηλλαν A et recentes plures. 1158. 1181. γείσθ'] γείσθ' Ven. 468. 1162. κόρη] Schol. γρ. χθόνα 1175. εἵργαθεῖν D.] εἵργαθῆν

- βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
χθῶν, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
ἐσφενδονάτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη, (1190)
κόμαι μὲν εἰς Ὀλύμπον, αἶμα δ' ἐς χθόνα,
χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὥς κύκλωμ' Ἰεῖονος 1185
εἰλίσσεται· ἐς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
ὥς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
ἔσω τάφρου καθίσεν Ἀργείων στρατόν. (1195)
οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
ιδόντες ἐξήλυνον ἀρμάτων ὄχρους 1190
ἱππῆς, ὀπλῖται, κὰς μέσ' Ἀργείων ὄπλα
ζυνήψαν ἔγχη, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·
ἔθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο, (1200)
τροχοὶ τ' ἐπήδων, ἄεθρον δ' ἐπ' ἄεσοι
νεκροὶ τε νεκροῖς ἐξεσπρέοντο ὁμοῦ. 1195
πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς
ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχῆς
ἔσται τὸ λοιπὸν ἦδε γῆ, θεοῖς μέλει· (1205)
καὶ νῦν γὰρ αὐτῇν δαιμόνων πρὸς τίς
XO. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνων· οἱ θεοὶ 1200
γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχῆς εἶην ἐγώ.
IO. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
παῖδες τε γὰρ μοι ζῶσι κακπέφυγε γῆ.
Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων (1210)
τῶν τ' Οἰδίου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν 1205
παιδὸς στερηθείς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἀνελθέ μοι πάλιν,
τί τάπῃ τούτοις παῖδ' ἐμῷ δρᾷσειτον.
ΑΓ. ἔα τὰ λοιπὰ· δεῦρ' αἶε γὰρ εὐτυχεῖς. (1215)
IO. τοῦτ' εἰς ὑποπτον εἶπας· οὐκ ἔατέον. 1210
ΑΓ. μεῖζον τὴν χρήσεις παῖδας ἢ σεσωσμένους;
IO. καὶ τὰπλοῖπά γ' εἰ καλὸς παρῶν κλίνειν.
ΑΓ. μέθες μ' ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.
IO. κακὸν τὴν κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ. (1220)
ΑΓ. κοῦκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά. 1215
IO. ἦν μὴ με φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
ΑΓ. αἰαί· τί μ' οὐκ εἴσας ἐξ εὐαγγέλου
φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μνηῦσαι κακά;
τῷ παιδὲ τῷ σὺ μέλλετον, τολμήματα (1225)
αἰσχίστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, 1220
λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισι τὴν
ἐς κοινὸν οἶον μήποτ' ὠφελον λόγον.
Ἐτεοκλῆς δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς
πύργου, κελεύσας σῖγα κηρύξαι στρατῷ (1230)
"Δαναῶν ἀριστῆς, οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε, 1226
Κάδμου τε λαὸς, μήτε Πολυνεῖκους χάριν
ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε μήτ' ἡμῶν ὑπερ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθείς (1235)
μόνος ζυνάψω ζυγγόνῳ τῷμῳ μάχην· 1230
κὰν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,
ἡσώμενος δὲ τῷδε παραδώσω πόλιν.
ὤμεις δ' ἄγῶν ἀφέντες Ἀργεῖαν χθόνα (1239)
νίσσεσθε βίον μὴ λιπόντες ἐνθάδε." 1234
τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνεῖκης γόνος
ἐκ τάξεων ὥρουμεν κἀπῆναι λόγους.
πάντες δ' ἐπερρόθησαν Ἀργεῖοι τάδε
Κάδμου τε λαὸς ὡς δίκαι' ἡγοῦμενοι. (1245)
ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπέισαντο, κὰν μεταίχμιος 1240
ὄρκους ζυνήψαν ἐμμενεῖν στρατηλάται.
ἦδη δ' ἐκρυπτον σῶμα παγχάλκοις ὀπλοῖς
δισσοὶ γέροντος Οἰδίου νεανῖαι·
φίλοι δ' ἐκόσμου, τῇσδε μὲν πρόμον χθονὸς (1250)
σπαρτῶν ἀριστῆς, τὸν δὲ Δαναῖδων ἄκροι. 1245
ἔσταν δὲ λαμπρῷ, χρώμα τ' οὐκ ἠλλαξάτην,
μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ.
παρεξίοντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων
λόγοισι θαρσύνοντες ἐξηῦδων τάδε (1255)
"Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας 1250
τροπαῖον Ἀργεῖ τ' εὐκλεῖ δοῦναι λόγον."
Ἐτεοκλέα δ' αὖ "νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,
νῦν καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κρατεῖς."
τάδ' ἡγόρευον παρακαλοῦντες ἐς μάχην. (1260)
μάντεϊς δὲ μὴλ' ἔσφαζον ἐμπύρους τ' ἀκμάς 1255
ῥήξεις τ' ἐνῶμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν,
ἄκραν τε λαμπάδ', ἥ δυοῖν δρους ἔχει,
νίκης τε σῆμα καὶ τὰ τῶν ἡσσωμένων.
ἀλλ', εἴ τιν' ἀλκήν ἢ σοφοῦς ἔχεις λόγους, (1265)
ἢ φίλτρ' ἐπιδῶν, στείχ', ἐρήτουςον τέκνα 1260
δεινῆς ἀμίλλης, ὥς ὁ κίνδυνος μέγας.
IO. ὦ τέκνον, ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος· (1270)
οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι 1265
1235. σπαρτῶν τε λαὸς ἄλις, ὅσος κείται νεκρός.
1262. καὶ τὰθλα δεινὰ δάκρυά σοι γενήσεται
δισσοῖν στερεῖσθαι τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνονι.
1230. τῷμῳ] μόνῳ Valekenarins. 1232. πόλιν]
μόνος M. μόνος (ψ superser. a m. sec.) πόλιν (γρ. δό-
μον a m. sec.) V. μόνῳ A et adscripto a m. sec. καὶ
πόλιν Ven. 468. δόμον (in μόνῳ mutatum) ab alia m.
C. θρόνους Nauckins. 1233. Ἀργεῖαν] Ἀργεῖον MVC
et Ven. 468. 1235. Versum spurium eiecit Valeke-
narins et omisit librarius in eod. Flor. uno recenti.
τε] δὲ recentes plures. ὅσος recentes. δς M(V?)BC
aliique. νεκρός] θανῶν recentes quidam. 1240.
τοῖσδε] τοῖσι δ' V. κὰν] καὶ MVC et Ven. 468.
1241. ἐμμενεῖν Elmsleius] ἐμμενεῖν στρατηλάται C
et schol. qui addit ἐνιοὶ γράφουσι στρατηλάταις μετὰ
τοῦ i. στρατηλάτας MVB et Ven. 468. 1246. ἔσταν]
στήτην Nauckins. 1249. Duo sine copula participia
παρεξίοντες et θαρσύνοντες diversis originem dederunt
huius versus scripturis, λόγους ἑθάρουνόν τε καὶ ἐξηῦδων
MABC (sic etiam Ven. 468. nisi quod ἑθάρουνόν habet
et a m. sec. λόγοισι θαρσύνοντες). λόγοισι θαρσύνον-
τες καὶ ἐξηῦδων V. Recta scriptura λόγοισι θαρσύνον-
τες ἐξηῦδων est in recentioribus nonnullis. 1251.
τ'] δ' C et Ven. 468. 1252. νῦν — νῦν — κρατεῖς]
σύ — σύ — κράτει Nauckins. 1255. ἐμπύρους τ' ἀκ-
μάς ῥήξεις τ' ἐνῶμων] ἐμπύρου τ' ἀκμῆς ῥήξεις ἐνῶ-
μων 1256. ἐναντίαν] ἐναντίων recentes multi.
1258. τὰ] τὸ MVC et pr. Ven. 468. aliique. 1262. 1263.
Versus spurios notavit Valekenarins. 1262. καὶ τὰ-
θλα] κατὰθλα Porsonus, recte, nisi crasin vitiosam ad-
misit interpolator. 1263. στερεῖσθαι Reiskius] στερήσθαι
1264. δόμων πάρος] πάρος δόμων C.

1225. ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται

1181—1185. Quae in his versibus absurda sunt
elara in luce collocarunt Geelius et Nauckins Stud.
Eurip. 1. p. 87. qui haec tantum ab Euripide scripta
esse censuit, βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκ δὲ κλιμάκων
εἰλίσσεται· ἐς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός. In verbis
tamen nihil est quod interpolatoris manum prodatur.
1186. εἰλίσσεται· A. εἰλίσσεται· ceteri. 1188. καθίσεν I.
Dindorfius] καθέσεν 1189. Διὸς τέρας] τέρας Διὸς V.
1191. κὰς D.] κείς 1194. ἄεθρον δ' — νεκροὶ τε
Fritzscheus ad Aristoph. Ran. 1403.] ἄεθρον τ' — νεκροὶ
δὲ 1199. καὶ νῦν — τις] Huncversum addunt MC et
ut videtur V. omittunt ceteri. 1201. ἔχουσιν] ἔχουσιν V
et recentes pauci et γρ. V. 1203. κακπέφυγε] καπέ-
φυγε M. καὶ πέφυγε Ven. 468. 1215. κοῦκ Ven.
468. aliique multi. γε] σε recentes tres. σοῖς] σοι
Heimsoethius. 1216. με] γε M et Ven. 468. 1225.
Scholiasta, οὗτος ὁ στίχος ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις οὐ
φύεται. Nec videtur legisse Statius Theb. 7, 374.
1226. Δαναῶν] τ' addunt Ven. 468. (a m. sec.), C alii-
que recentes.

- νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις.
 ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστῳ καὶ κασιγνήτῳ σέθεν
 ἐς θάνατον ἐκνεύοντε κωλύσαι σε δεῖ
 ζῆν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν. (1275)
- AN. τίν', ὡ τεκοῦσα μήτηρ, ἐκπληξιν νέαν (1270)
 φίλοις αὐτεῖς τῶνδε δωμαίων πάρος;
 IO. ὦ θυγάτερ, ἔρρει σὺν κασιγνήτων βίος.
 AN. πῶς εἶπας; IO. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.
 AN. οἱ γῶ, τί λέξεις, μήτηρ; IO. οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου. (1280)
 AN. ποῖ; παρθενῶνας ἐκλιποῦσ'; IO. ἀνά στρατόν. 1275
 AN. αἰδούμεθ' ὄχλον. IO. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.
 AN. δράσω δὲ δὴ τί; IO. συγγόνων λύσεις ἔριν.
 AN. τί δρώσα, μήτηρ; IO. προσπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.
 AN. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐ μελλητέον. (1285)
 IO. ἔπειγ' ἔπειγε, θυγάτερ· ὥς, ἢν μὲν φθάσω 1280
 παῖδας πρὸ λόγῃς, οὐμὸς ἐν φάει βίος.
 θανοῦσι δ' αὐτοῖς ζυθανοῦσα κείσομαι.
 XO. αἰαὶ αἰαῖ· (1290)
 τρομερὰν φρίκα τρομερὰν φρέν' ἔχω· 1285
 διὰ σάρκα δ' ἐμὰν
 ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.
 δίδυμα τέκνα πότερος ἄρα πότερον αἰμάζει, (1295)
 ἰὼ μοι πόνων,
 ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γὰ, 1290
 ὁμογενὴ δέραν, ὁμογενὴ ψυχάν
 δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;
 (1300)
 τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα,
 πότερον ἄρα νέκυν δλόμενον ἀχήσω;
 1295
 φεῦ δὰ φεῦ δὰ,
 δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαί,
 (1305)
 δορὶ παλλόμεναι
 πέσσα πέσσα δάϊ' αὐτίχ' αἰμάζετον.
 τάλανες, ὅτι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἠλθέτην, 1300
 βοᾷ βαρβάρῳ (1311)
 ἱακχὰν στενακτὰν
 μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θρηνήσω.
 σχεδὸν τύχα πέλας φόνου·
 κρινεῖ φάος τὸ μέλλον. 1305
 πότμος ἄποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἑρινύων. (1316)
 ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφῇ
 πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας
 γούους.
 KP. οἴμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμαυτὸν ἢ πόλιν 1310
 στένω δακρύσας, ἢν περίεῃ ἔχει νέφος (1321)
 τοσοῦτον ὥστε δι' Ἀχέροντος ἰέναι;
 1284—1295. = 1296—1307.
- ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλῳλ' ὑπερθανὼν,
 τοῦνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιάρων δ' ἐμοί·
 ὃν ἄρτι κρημνὼν ἐκ δρακοντείων ἐλὼν 1315
 αὐτοσφαγῇ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χερσὶν, (1325)
 βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἦκω μέτα
 γέρων ἀδελφῇν τραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως
 λύσῃ προθηταί τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.
 τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα 1320
 τιμὰς δίδόντα χθόνιον εὐ σέβειν θεόν. (1331)
 XO. βέβηκ' ἀδελφῇ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,
 κόρη τε μητρός Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί.
 KP. ποῖ καπὶ ποῖαν ζυμφορὰν, σήμαινέ μοι.
 XO. ἦκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ 1325
 εἰς ἀσπίδ' ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὑπερ. (1336)
 KP. πῶς φῆς; νέκυν τοι παῖδες ἀγαπάζων ἐμοῦ
 οὐκ ἐς τόδ' ἦλθον ὥστε καὶ τὰδ' εἰδέναι.
 XO. ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτῃ πάλαι·
 δοκῷ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέον, 1330
 ἤδη πεπραχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου. (1341)
 KP. οἴμοι, τὸ μὲν σημείον εἰσορῶ τόδε,
 σκυθρωπὸν ὅμα καὶ πρόσσφιν ἀγγέλου
 στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρῶμενον.
 AT. ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον ἢ τίνας λόγους; 1335
 KP. οἰχόμεσθ'· οὐκ εὐπροσώποις φροϊμοῖς ἄρχει λό-
 γου. (1346)
 AT. ὦ τάλας, δισσωῶς αὐτῷ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
 KP. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν; λέγεις δὲ τί;
 AT. οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.
 KP. αἰαῖ· 1340
 μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει. (1351)
 ὦ δώματ' εἰσηκούσατ' Οἰδίου τάδε;
 XO. ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν.
 KP. οἴμοι ζυμφορὰς βαρυπομπωτάτας, 1345
 οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγὼ. (1356)
 AT. εἰ καὶ τὰ πρὸς τοῦτοισί γ' εἰδείης κακά.
 KP. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσπομπώτερα;
 AT. τέθνηκ' ἀδελφῇ σὴ δυσὶν παῖδιν μέτα.
 XO. ἀνάγετ' ἀνάγετε κυκυτὸν, 1350
 ἐπὶ κάρᾳ τε λευκοπήχεις κτύπους χερσὶν. (1360)
 KP. ὦ τλήμων, οἶον τέρμον', Ἰοκάστη, βίου
 γάμων τε τῶν σῶν Σφίγγος αἰνιγμοῖς ἔτλης.
 πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος
 ἄρας τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι. 1355
 AT. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς (1365)
 οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί
 ὥστ' οὐχ ἅπαντὰ σ' εἰδέναι τὰ δρῶμενα·
 ἐπεὶ δὲ χαλκίοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις

1343. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων;

1272. φίλοις — καθέστατον] φίλοις αὐτεῖς; IO. σὺ κασιγνήτῳ, τέκνον, | AN. πῶς εἶπας; IO. αἰχμῆς ἐς πάλιν καθέστατον Nauckius. 1281. Post hunc versum in libris veteribus repetitur v. 976. ἢν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, καθανῇ, quem omittunt recentes plures. In B annotatum ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται. 1284. αἰαὶ αἰαὶ] Libri multi αἰ αἰ, alii αἰ αἰ αἰ. In V octies αἰ. Eaedem interiectiones in libris plerisque post v. 1286. repetuntur, recte omissae in recentibus nonnullis. 1287. ματέρος recentes pauci. ματρός ceteri cum veteribus. 1293. αἱμάτων] ἐγγέων Geelins. ἡμάτων C. F. Hermannus in Philologo vol. 3. p. 402. αἰμάτων Nauckius, vocabulo aliunde non cognito, quod Sophocli Electr. 1394, ubi αἶμα legitur, inferre voluerat Musgravius. 1295. ἀχήσω D.] ἱαχίσω 1298. παλλόμενα] βαλλόμενα Musgravius. 1302. ἱακχὰν Musgravius] ἱαχὰν 1303. νεκροῖς] νεκρῶν C alii que recentes. 1304. φόνου] φόνος Barnesius. 1306. πότμος D.] ἄποτμος ἔνεκ' ἔνεκεν V. 1309. γόους] λόγους V. 1312. τοσοῦτον C. τοιοῦτον ceteri. 1313. ἰέναι C. ἰέναι ceteri. οὐρίαι Heimsoethius.

1319. προθηταί D.] πρόθηται 1321. εὐ σέβειν Valckenarius] εὐσεβεῖν 1322. δόμων ἔξω, Κρέον C alii que recentes. κρέον ἔξω δόμων MAB Ven. 468. κρέον δόμων ἔξω V (?). 1333. πρόσσφιν] πρόσσπον recentes pauci. 1336. Versum totum Creonti tribuunt libri. Correxerit Valckenarius et ἄρχῃ (debat ἄρχει) restituit pro ἄρχῃ. 1340. αἰαὶ] αἰ αἰ, superscripto ἔ ἔ, M. 1342. 1343. Creonti A., nuntio alii tribuunt. 1343. eiecit Geelins. 1344. ὥστ' ἐκδακρῦσαι recentes nonnulli. ὥστε δακρῦσαι MVBC et superscripto κ Ven. 468. ὥστ' ἂν δακρῦσαι Hartungus. ἐτύγχανεν M. ἐτύγχανον ceteri. 1347. τοῦτοισί γ'] τοῦτοισιν Ven. 468. 1350. Probabiliorum metri formam sic restituit Kirchhoffius, ἀναγ' ἀναγε κυκυτὸν ἐπὶ κρᾶτα λευ-|κοπήχεις κτύπους τιθεμένα χερσὶν 1353. αἰνιγμοῖς Geelins] αἰνιγμοῖς (αἰνιγμούς τ' recentes nonnulli. 1359. χαλκίοις] χαλκοῖς recentes pauci.

οί τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι, 1360
 ἔσταναν ἑλθόντ' ἐς μέσον μεταίχμιον, (1370)
 ὡς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός.
 βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἄρας
 "ὦ πότνι" Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις 1365
 ἔτευξ' Ἀδράστοῦ παῖδα καὶ ναὶ χθόνα, (1375)
 δός μοι κτανεῖν ἀδελφῶν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
 καθαιματώσαι δεξιᾷν νικηφόρον."
 Ἔτεοκλῆς δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος 1368
 βλέψας πρὸς οἶκον ἠῤῥεατ' "ὦ Διὸς κόρη, 1372
 δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 ἐς στέρν' ἀδελφοῦ τήσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν." 1375
 ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὡς Τυρσηνικῆς 1377
 σάλπιγγος ἤχη, σῆμα φοινίου μάχης,
 ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι·
 κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν 1380
 ζυνήψαν, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας· (1390)
 ἦσσαν δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὕφίζανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἔξολισθάνοι μάτην.
 εἰ δ' ὅμ' ὑπερσχὸν ἵτους ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνύμα στόματι προφθῆναι θέλων. 1385
 ἀλλ' εὖ προσήγον ἀσπίδων κεγχρῶμασιν (1395)
 ὀφθαλμὸν, ἀργὸν ὥστε γίγνεσθαι δόρυ.
 πλείων δὲ τοῖς δρόσιν ἐστάλασσ' ἰδρῶς
 ἢ τοῖσι δρῶσι διὰ φίλων ὀρωδίαν.
 Ἔτεοκλῆς δὲ ποδὶ μεταπαίρων πέτρον 1390
 ἵχνους ὑπόδρομον κύλον ἐκτὸς ἀσπίδος (1400)
 τίθησι· Πολυνείκης δ' ἀπῆντησεν δόρι,
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθείσαν εἰσδὼν,
 κνήμης τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ·
 στρατὸς δ' ἀνηγάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας. 1395

1362. δισώω στρατηγῷ καὶ διπλῷ στρατηλάτῃ.

1369. αἰσχιστον αἰτῷ στέφανον, ὁμογενῇ κτανεῖν.
 πολλοῖς δ' ἐπήει δάκρυα τῆς τύχης ὅση,
 κάβλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας. (1380)

1376. κτανεῖν θ', ὅς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.

1360. Versum ex v. 1243. (δισοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι) ab interpolatore, ut videtur, compositum seculis Nauckius, etsi tolerabilior est quam v. 1362. quem eiecit Valekenarius. 1363. μονομάχου τ' ἀλκὴν recentes pauci: quae vera est scriptura, ut ostendit Porsonus. μονομαχεῖν ἀλκὴν M. μονομαχοῦντ' ἀλκὴν (γρ. μονομάχου τὴν ἀλκὴν a m. sec.) V, et sic C et Ven. 468. 1369—1371. eiecit Valekenarius.

1369. αἰτῷ αἰτῶν codex unus ab eorrectore. 1370. ὅση] ὅσα recentes nonnulli. 1371. διαδόντες] διδόντες BC et Ven. 468. 1373. ἠῤῥεατ'] ἠῤῥεατ' recentes nonnulli. 1376. Versum ex v. 755. fictum eiecit Valekenarius. κτανεῖν θ'] γρ. κτείνειν θ' V. 1380. Scriptor Chr. Pat. p. 28. κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν, | ὡς ἂν μιμήσωμαι τι τῆς τραγωδίας, | λοῦον βλέποντες ἐμπύροις τοῖς ὄμμασιν | συνήπτον. unde Valekenarius coniecit post v. 1380 lectum fuisse versum λοῦον βλέποντες ἐμπύροις ὄμμασιν: quem legisse videri potest Statius Theb. 11, 530. 1383. ἐξολισθάνοι codex unus, ἐξολισθάνη C. ἐξολισθαίνη V. ἐξολισθαίνοι ceteri. 1386. κεγχρῶμασιν] Hoc Hesychius interpretatur ταῖς περιφερείαις ἢ τοῖς καταστρώμασιν. Idem, κεγχρῶμασι: — καλοῦσι δὲ καὶ τὸν περὶ τὰς ἵτους τῶν ἀσπίδων κόσμον. Quae antiquior est et magis Attica forma, restituenda fortasse Euripidi. Sic Κερχνείας, quod apud Aeschylum Prom. 676. servavit codex Medicus, in apographis multis in Κερχνείας est mutatum. 1388. ἐστάλασσ'] ἐστάλαξ' recentes nonnulli. 1394. κνήμης] κνήμην V (?) et recentes nonnulli.

κάν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσδὼν (1405)
 ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνείκους βίᾳ
 διήκε λόγχην, καπέδωκεν ἡδονὰς
 Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
 ἐς δ' ἄπορον ἦκων δορός ἐπὶ σέλοιο πάλιν 1400
 χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον. (1400)
 μέσον τ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
 ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοι.
 ἐνθὲνδε κύπας ἀρπάσαντε φασγάνων
 ἐς ταυτὸν ἦκον, ζυμβalόντε δ' ἀσπίδας 1405
 πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης. (1415)
 καὶ πως νοήσας Ἔτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
 εἰσῆγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
 ἀπαλλαγεῖς γάρ τοῦ παρεστῶτος πόνου
 λαῖον μὲν ἐς τοῦπισθεν ἀναφέρει πόδα,
 πρόσσω τὰ κοῖλα φαστρός εὐλαβοῦμενος· 1410
 προβὰς δὲ κύλον δεξιὸν δι' ὀμφαλοῦ
 καθῆκεν ἔγχος σφονδύλοισι τ' ἐνήρμοσεν.
 ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας 1415
 ζῦν αἵματῆράς σταγασί Πολυνείκης πίτνει. (1425)
 ὁ δ', ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκώς μάχῃ,
 εἴφος δικῶν ἐς γαῖαν ἐσκύλευε νιν,
 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκείσε δέ.
 δ καὶ νιν ἐσφῆλ'· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
 σῶζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσῆματι, 1420
 μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἥπαρ εἴφος (1430)
 Ἔτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
 γαῖαν δ' ὀδᾶξ ἐλόντες ἀλλήλοισιν πέλας
 πίπτουσιν ἄμφω, κοῦ διώρισαν κράτος.
 XO. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὅσον στένω· 1425
 τὰς σὰς δ' ἄρας ἔοικεν ἐκπλήσθαι θεός. (1435)
 AG. ἀκούε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
 ἐπεὶ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον,
 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλανα προσιπίνει,
 τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καίριους σφαγὰς 1420
 ὦμωξεν "ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμος (1440)
 πάρεμι." προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει τέκνα
 ἔκλα', ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον
 στένουσ', ἀδελφῇ θ' ἢ παρασπίζουσ' ὁμοῦ 1435
 "ὦ γηροβοσκῷ μητρὸς, ὦ γάμοις ἐμοῖς (1445)
 προδόντ' ἀδελφῶν φιλάτῳ." στέρνων δ' ἄπο
 φύσῃμ' ἀνείς δύσστητον Ἔτεοκλῆς ἀναξ
 ἦκουσε μητρὸς, κάπιθεις ὑγρὰν χέρα
 φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο 1440
 προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα. (1450)
 ὁ δ' ἦν ἔτ' ἐμπνέων, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
 γραῖαν τε μητέρ' εἶπε Πολυνείκης τάδε
 "ἀπωλόμεσθα, μήτηρ· οἰκτεῖρω δὲ σέ
 καὶ τήνδ' ἀδελφὴν καὶ κασιγνήτην νεκρόν. 1445
 φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος. (1455)

1430. σὺν παρθένῳ τε καὶ προθυμίᾳ ποδός.

1396. γυμνὸν ὦμον] γυμν' ὦπ' ὦμον Heimsoethius. γυμν' ἐκείνος Hartungus. 1397. βίᾳ om. M. Fort. τάχα. 1403. ἀπεστερημένοι recentes multi. ἀπεστερημένοις MVBC et Ven. 468. ἀπεστερημένων alii. 1404. ἀρπάσαντε] ἀρπάσαντες MVABC. 1405. συμβalόντε] συμβάλλοντε M. συμβalόντες VABC. 1410. ἀναφέρει] ἀναφέρει recentes plures et pr. V, in quo é in a corr. a m. pr. 1423. ἀλλήλοισι] ἀλλήλων VABC. 1425. Οἰδίπου, σ' ὅσον στένω Hermannus] οἰδίπου σὸς ὦν στένω (γρ. ὅσον στένω) MV. Οἰδίπου γ' ὅσον alii. 1428. γρ. ὡς γὰρ πεσόντε παῖδε λιπέτην M. Sic recentiores nonnulli. 1430. eiecit Valekenarius. 1431. καίριους] καίριος C. 1434. μαστῶν] μάτην Nauckius. 1438. δύσστητον] δύσστητον M. δυσσῆσκον Hermannus. 1439. ὑγρὰν] λυγρὰν M a m. sec. et recentes nonnulli.

θάψον δέ μ', ὦ τεκούσα καὶ σὺ σύγγonne,
 ἐν γῇ πατρώα, καὶ πόλιν θυμουμένην
 παρηγορεῖτον, ὥς τοσόνδε γούν τύχῃ
 χθονὸς πατρώας, καὶ δόμους ἀπώλεσα. 1450
 Ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρὶ, (1460)
 μήτηρ, (τίθησι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἐπὶ)
 καὶ χαίρετ'· ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος."
 ἄμφω δ' ἄμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
 μήτηρ δ', ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν, 1455
 ὑπερπαθήσας ἥρπασ' ἐκ νεκρῶν ἕϊφος, (1465)
 κάπραζε δεινὰ διὰ μέσου γὰρ αὐχένος
 ὠθεῖ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
 θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ' ἄμφοιν χέρας.
 ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων, 1460
 ἡμεῖς μὲν ὡς νικῶντα δεσπότην ἔμον, (1470)
 οἱ δ' ὡς ἐκείνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάτας,
 οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκη δορί,
 οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι. 1464
 οἱ δ' εἰς ὅπλ' ἤσσαν· εὐ δὲ πως προμηθία (1475)
 καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἐπὶ
 κάφθηνεν οὕτω τεύχεσιν πεφραγμένον
 Ἀργεῖον ἐσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
 κοῦδεις ὑπέρστη, πεδία δ' ἐξεπίπλασαν 1470
 φεύγοντες, ἔρρει δ' αἶμα μυρίον νεκρῶν (1480)
 λόγχαις πιτνόντων. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 οἱ μὲν Διὸς τροπαῖον ἴστασαν βρέτας,
 οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργεῖων νεκρῶν
 σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν. 1475
 ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα (1485)
 νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
 πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχεστάτοι
 τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

ΧΟ. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία 1480
 δώματος ἔκει· πᾶρα γὰρ λεύσσειν (1490)
 πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἦδη
 τάδε πρὸς μελάρθοις κοινῇ θανάτῳ
 σκοφίαν αἰῶνα λαχόντων.
 ΑΝ. οὐκ προκαλυπτομένα βοτρυχῶδες 1485
 ἄβρα παρηίδος,
 οὐδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις (1495)
 φοῖνικ', ἐρύθημα προσώπου,
 αἰδομένα φέρομα βάκχα νεκῶν,
 κράδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς, 1490
 στολίδα κροκόεσσαν ἀνείσα τρυφᾶς,
 ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰᾶ, ἰὼ μοι, (1500)
 ὦ Πολυνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος, ὦμοι, Θῆβαι,
 σὰ δ' ἔρις, οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνος φόνος 1496
 Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε κρανθεῖς

1465. καν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.

1449. ὡς τοσόνδε γούν τύχῃ] γρ. καὶ τοσόνδε δὴ
 τύχῃ M: quod est in recentibus nonnullis. Recta scri-
 ptura utitur Teles apud Stobaeum 40, 8. 1456. ἥρ-
 πασεν νεκρῶν ἕϊφος M. ἥρπασ' ἐκ νεκρῶν ἕϊφος V et
 recentes plures, quorum nonnulli νεκροῦ. ἐκ νεκρῶν εἴλε
 ἕϊφος Ven. 468. 1458. ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις] γρ. σὺν
 τέκνοις δὲ φιλτάτοις B. 1463. Πολυνείκη D.] Πολυ-
 νείκην 1465. eiecit Valckenarius. 1468. πεφρα-
 γμένον D.] πεφραγμένον 1471. μυρίον] μυρίων
 MV Ven. 468. 1473. ἴστασαν] ἔστησαν recentes
 pauci. 1477. φίλοις] φίλους recentes multi.
 1485. βοτρυχῶδες codex Kingii. βοστρυχῶδες ce-
 teri. Et βοστρυχῶδες in Charmi Syracusani paro-
 dia apud Athenaeum I. p. 4b. 1495. ὦμοι Flor. unus.
 ὦμοι μοι ceteri. Θῆβαι] Θήβας Hermannus.
 1497. κρανθεῖς — λυγροῖς] χρανθένθ' | αἵμασι δεινοῖς,
 αἵμασι λυγροῖς Heimsoethius. αἵματι | δεινῷ κρανθεῖσ',
 αἵματι λυγρῷ Hermannus.

EURIPIDES.

αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
 τίνα δὲ προσώδον
 ἢ τίνα μουσολόγον στοναχὰν ἐπὶ 1500
 δάκρυσιν δάκρυσιν, ὦ δόμος ὦ δόμος, (1506)
 ἀνακαλέσωμαι,
 τρισσὰ φέρουσα τάδ' αἵματα σύγγονα,
 ματέρα καὶ τέκνα, χάρματ' Ἐρινύος;
 ἃ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε, 1505
 τὰς ἀγρίας ὅτε (1510)
 δυσζύνετον ζυνετὸς μέλος ἔγνων
 Σφιγγρὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας.
 ἰὼ μοι, πάτερ,
 τίς Ἑλλάς ἢ βάρβαρος ἢ τῶν προπάροιθ' εὐγενετᾶν
 ἕτερος ἔτλα κακῶν τοσῶνδ' (1515)
 αἵματος ἀμερίου 1512
 τοιάδ' ἄχεα φανερὰ; τάλαιν'
 ὡς ἐλελίζω. τίς ἄρ' ὄρνις δρυὸς ἢ ἐλάτας
 ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
 ἐξομένα μονομάτορος ἐμοῖς
 ἄχεσι συνωδός;
 αἰλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προκλάω (1520)
 μονάδ' αἰῶνα διάξουσα τὸν αἰὲ 1520
 χρόνον ἐν λειβομένοισιν δάκρυσιν.
 τίς ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς
 βάλω, 1525
 ματρὸς ἐμᾶς διδύμοισι γάλακτος παρὰ μαστοῖς, (1525)
 ἢ πρὸς ἀδελφῶν
 οὐλόμεν' αἰκίσματα δισσῶν;
 ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ,

1499. δὲ addunt recentes multi, om. MVAB aliique.
 1502. ἀνακαλέσωμαι a m. sec. V, om. ceteri.
 1503. τάδ' αἵματα Musgravius] τάδε σώματα libri. τάδ'
 αἵμακτὰ Ald., quod in cod. Aug. esse dicitur superscri-
 pto γρ. σώματα τάδε. φέρουσα πεσήματα Kirchhoffius.
 1505. πρόπαν] πρόπαρ cod. Mosq. 1507. δυσ-
 ζύνετον] δυσζύνετα V. δυσζύνετου BC. ζυνετὸς
 recentes plures. ζυνετὸν MVB Ven. 468., quod scho-
 lastam veterem quoque legisse verba eius ostendunt
 p. 371, 5. πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις ἀσαφές, αὐτῷ δὲ μόνῳ
 σαφές καὶ καταληπτόν. ἔγνων] ἔγνων recentes ali-
 quot. 1508. ἰὼ μοι A Ven. 468. aliique. ἰὼ μοι μοι
 MV aliique. πάτερ delet Hermannus. 1510. προ-
 πάροιθε M. προπάροιθεν ceteri praeter C, qui πάροι-
 θεν. 1514. ἐλελίζω C et ab correctore Ven. 468.
 ἐλελίζει MVA aliique et Eustathius p. 125. 1515.
 δρυὸς recentes pauci. ἢ δρυὸς ceteri. 1516. ἀμφὶ
 om. M. Syllabas κόμοις ἀμφὶ a m. sec. habet Ven. 468.
 ἀκροκόμοις κλάδοις Nauckius. 1517. μονομάτορος
 C aliique. μονομάτορος MV Ven. 468. μονομάτωρ Her-
 mannus. Schol. ἡ μεμονωμένη τῆς μητρός. ἐμοῖς
 Seidlerius] ὀδυρμοῖς ἐμοῖς 1523. δάκρυσιν] Delevi
 quod libri addunt ἱαχίσω, quod ab interpolatore addi-
 tum est, qui plena distinctione post προκλαίω posita
 in codice suo μόνα δ' (ut est in M aliisque multis) pro
 μονάδ' scriptum videbat ideoque verbum aliquod desi-
 derabat ad sententiae integritatem. 1525. σπαρα-
 γμοῖς Ald. σπαραγμοῖσιν codices. 1527. μαστοῖς
 unus codex recens. μαστοῖσιν ceteri, ut in plerisque
 διδύμοισι scriptum, ubi novicii aliquot διδύμοις. Quum
 verba διδύμοισι (vel διδύμοις) γάλακτος decursum da-
 ctylorum inepte interrumpant, scribendum videtur μα-
 τρὸς ἐμᾶς διδύμοις γάλακτος παρὰ μαστοῖς, vel ματρὸς
 ἐμᾶς διδύμοισι γαλακτούχοις, παρὰ μαστοῖς. De forma
 γάλατος pro γάλακτος ab libris ubique fere oblite-
 rata dixi in Thesaurο. Adiectivum γαλακτοῦχος anno-
 tavit Pollux 3, 50. 1528. δισσῶν] νεκρῶν VAPC
 aliique et cum γρ. δισσῶν M et Ven. 468. 1529. ὅτο-
 τοῖ ὅτοτοῖ] Libri variant inter ὅτοτοτοῖ (M), ὅτοτοῖ
 ὅτοτοῖ (V), ὅτοτοῖ (Ven. 468.), ὅτοτοῖ (C).

- λείπε σούς δόμους, 1530
 ἀλὰ δὲ ὄμμα φέρων,
 πᾶτερ γεραιέ, δεῖξον,
 Οἰδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ δώμασιν
 ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ἔλκει μακρό-
 πνον Ζόαν. (1530) 1535
 κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων γεραιὸν
 πόδα δεμνίους
 δύστανον ἱαύων;
 ΟΙΔΙΠΟΤΣ.
 τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυφλοῦ ποδὸς ἐξ-
 ἄγαγες ἐς φῶς 1539
 λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων (1536)
 οἰκτροτάτοις δάκρυσιν,
 πολὺν αἰθέρος ἀφανὲς εἰδῶλον, ἢ νέκυν ἔνερθεν, ἢ
 πτανὸν ὄνειρον; 1545
 ΑΝ. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσει, (1540)
 πᾶτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
 φῶς, οὐδ' ἄλοχος, παρὰ βάκτρεις
 ἃ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,
 ὦ πᾶτερ, ὦμοι. 1550
 ΟΙ. ὦμοι ἐμῶν παθέων. πάρα γὰρ στενάχειν τὰδ', αὐ-
 τεῖν. (1545)
 τρισσὰ ψυχὰι ποῖα μοῖρα,
 πῶς ἔλιπον φῶς, ὦ τέκνον, αὐδα.
 ΑΝ. οὐκ ἐπ' ὄνειδεσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν, 1555
 ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ (1550)
 ἕψεσιν βρίθων
 καὶ πυρὶ καὶ σχετλῖαισι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,
 ὦ πᾶτερ, ὦμοι.
 ΟΙ. αἰαῖ. ΑΝ. τί τὰδε καταστένεις; 1560
 ΟΙ. ὦ τέκνα. ΑΝ. δι' ὀδύνas ἔβας,
 εἰ τὰ τέθριππά γ' ἔθ' ἄρματα λεύσσω (1555)
 ἀελίου τὰδε σώματα νεκρῶν
 ὀμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενύμας.
 ΟΙ. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν κακόν· 1565
 ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοῖρα;
 ΑΝ. δάκρυα γοερὰ φανερά πᾶσι τιθεμένα (1560)
 τέκεσι μαστὸν ἔφερον ἔφερον ἰκέτις ἰκέταν ὀρομένα.
 ἦρε δ' ἐν Ἥλέκτραισι πύλαις τέκνα 1570
 λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχαις
 κοινὸν ἐνούλιον (1565)
 μᾶτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,
- μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος
 ἦδη ψυχρὰν λοιβάν, φονίαν, 1575
 ἂν ἔλαχ' Ἀΐδας, ὥπασε δ' Ἀρης. [εἴσω (1570)
 χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον
 σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέ-
 κνοισιν.
 πάντα δ' ἐν ἄματι τῷδε συνάραγεν,
 ὦ πᾶτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχῃ θεός, (1575)
 ὃς τὰδε τελευτᾷ. 1580
 ΧΟ. πολλῶν κατῆρξεν Οἰδίπου δόμοις κακῶν
 τόδ' ἡμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
 ΚΡ. οἴκτων μὲν ἦδη λήγεθ', ὡς ὥρα τάφου
 μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων 1585
 ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι (1580)
 Ἑτεοκλῆς παῖς σός, γάμων φερνάς διδοὺς
 Αἴμονι, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
 οὐκ οὐκ σ' ἔασω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·
 σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίαις οὐ μὴ ποτε 1590
 σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν· (1585)
 ἀλλ' ἔκκομιζον. καὶ τὰδ' οὐχ ὕβρει λέγω,
 οὐδ' ἐχθρὸς ὦν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
 τοὺς σούς δεδοικὺς μὴ τι γῇ πάθῃ κακόν.
 ΟΙ. ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὡς μ' ἔφυσας ἄθλιον, 1595
 ὃν καὶ πρὶν ἐς φῶς μητρός ἐκ γονῆς μολεῖν (1591)
 ἄρνον Ἀπόλλων Αἰψ μ' ἐθέσπισε
 φονέα γενέσθαι πατρός· ὡς τάλας ἐγὼ.
 ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὐθις ὁ σπείρας πατήρ 1600
 κτείνει με νομίσας πολέμιον πεφυκέναι· (1595)
 χρὴν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ· πέμπει δὲ με
 μαστὸν ποθοῦντα θηροῖν ἄθλιον βορᾶν·
 κτανῶν τ' ἐμαυτοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
 ἐς μητρός ἦλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος,
 παῖδας τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον οὓς ἀπώλεσα, 1610
 ἄρας παραλῶντα Λαῖον καὶ παῖσι δούς. (1605)
 οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ
 ὥστ' εἰς ἐμ' ὄμματ' ἐς τ' ἐμῶν καίδων βίον
 ἄνευ θεῶν τοῦ ταῦτ' ἐμχανησάμην.
 εἰεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ; 1615
 τίς ἡγεμῶν μοι ποδὸς ὀμαρτήσῃ τυφλοῦ; (1610)
 ἦδ' ἡ θανοῦσα; Ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' εὐτεκνος ζυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.

1596. καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ·

1604. οὐ σωζόμεσθα. Ταρτάρου γὰρ ὤφελεν
 ἔλθειν Κιθαράν εἰς ἄβυσσα χάσματα,
 ὃς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεύσαι τέ μοι (1600)
 δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.

1530. λείπε M. λίπε ceteri. 1534. δώμασιν] δά-
 κρυσιν Hermannus. 1535. μακρόπνον] μακρόπουν
 recentes plures. Ζόαν D.] Ζωάν 1537. δεμνίους
 δύστανον] δύστανον (δύστανος C) δεμνίους recentes plu-
 res. 1539. τί μ'] τί δ' recentes multi. τί δ' — φῶς με
 λεχήρη Hermannus. 1542. δάκρυσι V et recentes
 multi. δακρύοισιν M aliiq. 1543. αἰθέρος] αἰθέριον
 Harl. 1545. πτανόν] ποτανόν Seidlerus. 1550.
 ὦ addidit Hermannus. 1551. ὦμοι μοι ἐμῶν (γρ.
 ὦμοι ἐγὼ παθέων) M, ut C et Ven. 468. ὦμοι μοι τῶν
 ἐμῶν V. ἐμῶν C et Ven. 468. ὦμοι ἐμῶν recentes plures.
 1556. σὸς codex Kingii. ὁ σὸς ceteri. 1560.
 ὦ πᾶτερ. ΟΙ. ἰὼ μοι αἰ αἰ B et cum γρ. ὦμοι ἐγὼ M.
 ὦ πᾶτερ. ΟΙ. ἰὼ μοι αἰ αἰ V. ὦ πᾶτερ. ΟΙ. ἰὼ μοι μοι
 αἰ αἰ αἰ Ven. 468. ὦ πᾶτερ. ΟΙ. ἰὼ μοι αἰ αἰ C. Eo-
 dem fere modo variant recentiores codices, quorum
 in nonnullis ὦμοι pro ἰὼ μοι. Recte Hermannus.
 1562. γ' ἔθ' Seidlerus] γ' ἐς (εἰς recentes nonnulli).
 1567. δάκρυα — ὀρομένα] quattuor dimetros fecit
 Hermannus, δάκρυα δάκρυα γοερὰ γοερὰ | φανερά πᾶσι
 τιθεμένα, | τέκεσι μαστὸν ἔφερον ἔφερον | ἰκέτις ἰκτορ'
 ὀρομένα. 1569. ἰκέταν V et recentes plerique. ἰκε-
 τήν B et Ven. 468. ἰκέτιν M. ὀρομένα] ὀρομένα
 (γρ. αἰρομένα) M. αἰρομένα ceteri et scholiasta, qui
 annotavit γράφεται δὲ καὶ ὀρομένα.

1577. ἔβαψεν] ἔβαλεν M. ἔπεμψεν V (in quo γρ. ἔβα-
 ψεν) ABC. 1579. ὃς τὰδε] ὃς ταῦτα Porsonus. ὅστις
 τὰδε Hermannus. 1581. κατῆρξεν] ὑπῆρξεν reeen-
 tes multi. 1586. παῖς σός] σὸς παῖς recentes.
 1593. ὦν σοι] ὦν σός MVAC et Ven. 468. 1598. μ'
 ἐθέσπισεν] τεθεσπίκε Kirchoffius. 1601. πεφυκέ-
 ναι] δυσδαίμονα MV (uterque eum γρ. πεφυκέναι) C et
 Ven. 468. 1604—1607. Versus spurios eiecit Har-
 tungus. Versus 1606. 1607. ego notaveram in Anno-
 tationibus Oxon. p. 181. 1604. οὐ] ὦ potius exspe-
 ctari monet Hermannus. 1606. μοι] με A et recen-
 tes nonnulli. δουλεύσοντά με Porsonus. 1607. δαί-
 μων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην] Sic libri veteres.
 Libri recentes multi Πόλυβον ἐξέδωκεν ἀμφὶ δεσπότην,
 omisso δαίμων, pro quo πρόσ posuit corrector metriens
 cuius recensione exhibet codex Kingianus. δαίμων
 δέδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην A. 1609. κτανῶν
 δ'] κτανῶν τ' Flor. unus. 1611. seclisit D.
 1617. Ζῶσά γ' ἂν] Ζῶσα γὰρ A Ven. 468. et recentes
 nonnulli.

- ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον·
 πόθεν; τί μ' ἄρῃην ὧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
 ἀποκτενεῖς γάρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς. 1615
 οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
 κακὸς φανοῦμαι· τὸ γάρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
 οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέπερ πράσσων κακῶς.
 ΚΡ. σοὶ τ' εὐ λέλεκται, γόνυα μὴ χρώζειν ἐμά, 1625
 ἐγὼ τε ναῖειν σ' οὐκ ἔάσαιμ' ἂν χθόνα. 1620
 νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν ἐς δόμους χρεῶν
 ἤδη κομίζεις, τόνδε δ', ὃς πέρσων πόλιν
 πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε, Πολυνείκους νέκυν,
 ἐκβάλετ' ἄθαπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. 1630
 κηρύζεται δὲ πᾶσι Καδμείους τάδε, 1625
 ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφω ἀλφῷ
 ἢ γῇ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάξεσθαι.
 σὺ δ' ἐκλιπῶσα τριπτύχων θρήνων νεκρῶν 1635
 κόμιζε σαυτὴν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω. 1630
 ΑΝ. ὦ πάτερ, ἐν οἷσι κείμεθ' ἄθλιοι κακοῖς.
 ὥς σε στενάδων τῶν τεθνηκότων πλέον· 1640
 οὐ γάρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακὸν, τὸ δ' οὐ βαρὺ, 1635
 ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφως, πάτερ.
 ἅτάρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,
 τί θεομοιοῦς ἐπὶ τάλαιπύρῳ νεκρῷ; 1645
 ΚΡ. Ἑτεοκλέους βουλευμάτ', οὐχ ἡμῶν, 1640
 ΑΝ. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῦθος, ὃς ἐπίθου τάδε.
 ΚΡ. πῶς; τάντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
 ΑΝ. οὐκ, ἦν πονηρά γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημένα.
 ΚΡ. τί δ'; οὐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;
 ΑΝ. οὐκ ἔννοεν γάρ τὴν δίκην πράσσεσθαι νιν. 1645
 ΚΡ. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν οὐκ ἐχθρὸς ὦν.
 ΑΝ. οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα.
 ΚΡ. καὶ τῷ τάφῳ νυν τὴν δίκην παραστέτω.
 ΑΝ. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετήλθε γῆς;
 ΚΡ. ἄταφος ὅδ' ἄνθρωπος, ὡς μάθης, γενήσεται. 1655
 ΑΝ. ἐγὼ σφε θάψω, κὰν ἀπεννέπη πόλις. 1650
 ΚΡ. σαυτὴν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψει νεκρῷ.
 ΑΝ. ἀλλ' εὐκλοῖεν γὰρ δύο φίλω κείσθαι πέλας.
 ΚΡ. λάζυσθε τήνδε κὰς δόμους κομίζετε. 1660
1634. ἔαν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς βοράν.
 1637. καὶ παρθενεοῦ τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν
 μένουσ', ἐν ἣ σε λέκτρον Αἴμονος μένει.
 1644. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός;

1619. αὐτὸς om. V. 1620. ἀποκτείνεις C alii que.
 ἀποκτενεῖς MV et Ven. 468. 1625. χρώζειν M. χρώ-
 ζειν ceteri. 1626. ἐγὼ τε] ἐγὼ δὲ M et Ven. 468.
 1628. ἤδη] γρ. δμῶας M. τόνδε δ'] τὸν δὲ Porsonus,
 eiectis verbis ὃς πέρσων — ἄλλους ἦλθε: quae si scri-
 pta ab Euripide sint, tunc scribendum erit pro τόνδε.
 1634. Versum ex Sophoclis Antig. 29. illatum eie-
 cit Valckenarius. ἄκλαυτον recentes nonnulli.
 ἄκλαυτον veteres. 1635. τριπτύχων θρήνους νε-
 κρῶν recentes plures. τριπτύχους θρήνους νεκρῶν (γρ.
 τριπτύχων νεκρῶν γόους) M. τριπτύχους θρήνους νε-
 κρῶν VB et Ven. 468. 1637. 1638. eiect D. 1637.
 ἰοῦσαν] εἰσποῦσαν libri veteres, et sic recentes quoque
 excerptis paucis, qui ἰοῦσαν vel ἐπισποῦσαν. 1638. μέ-
 νει] μενεῖ Ven. 468. et a m. sec. V. 1639. ἄθλιοι
 Barnesius] ἀθλίους 1644. Versum spurium notavit
 Valckenarius. 1647. ἐπίθου C et pr. V. πέθειθου MB
 Ven. 568. πέθει Hermannus. 1648. ἐκπονεῖν] ἐκτε-
 λεῖν recentes multi. 1653. Versus corruptus. Sen-
 sus tale quid postulat, οὐκοῦν ἔδωκε τὴν δίκην θανόντων
 πόλει; quod coniecit Nauckius Stud. Eurip. I. p. 102.
 1656. ἄνθρωπος Porsonus] ἄνθρωπος 1660. λάζυσθε] λά-
 ζοισθε MV. κὰς D.] κείς (κεῖ M.)

ΑΝ. οὐ δὴτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκρῷ. 1655
 ΚΡ. ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἂ σοὶ δοκεῖ.
 ΑΝ. κάκεινο κέκριται, μὴ φουβρίζεσθαι νεκρούς.
 ΚΡ. ὡς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόλιν.
 ΑΝ. ναὶ πρὸς σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665
 ΚΡ. μάταια μοχθεῖς· οὐ γάρ ἂν τύχοις τάδε. 1660
 ΑΝ. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.
 ΚΡ. ἐν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει.
 ΑΝ. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.
 ΚΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670
 ΑΝ. ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπύζομαι. 1665
 ΚΡ. οὐκ ἐς γάμους σοὺς ευμοφορὰν κτήσει γόοις.
 ΑΝ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδί σῷ ποτε;
 ΚΡ. πολλή γ' ἀνάγκη· ποὶ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;
 ΑΝ. νῦν ἄρ' ἐκείνη Δαναῖδων μ' ἔξει μίαν. 1675
 ΚΡ. εἶδες τὸ τόλμημ' οἷον ἐξωνεῖσθαι; 1670
 ΑΝ. ἴστω σίδηρος ὄρκιον τέ μοι εἶφος.
 ΚΡ. τί δ' ἐκπροθυμεί τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;
 ΑΝ. ευμοφεύζομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
 ΚΡ. γενναϊότης σοι, μωρία δ' ἐνεστί τις. 1680
 ΑΝ. καὶ ξυνθανοῦμαι γ', ὡς μάθης περαιτέρω.
 ΚΡ. ἴθ', οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν, λίπε χθόνα.
 ΟΙ. ὦ θύρατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
 ΑΝ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ;
 ΟΙ. μὲν' εὐτυχούσα, τὰμ' ἐγὼ στερέω κακά. 1685
 ΑΝ. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;
 ΟΙ. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσεται πέδῳ.
 ΑΝ. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' αἰνίσματα;
 ΟΙ. ὀλωλ'· ἐν ἡμάρ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.
 ΑΝ. οὐκοῦν μετασχεῖν κάμει δὲ τῶν σῶν κακῶν. 1690
 ΟΙ. αἰσχυρὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί. 1685
 ΑΝ. οὐ σωφρονούση γ', ἀλλὰ γενναία, πάτερ.
 ΟΙ. προσάγατέ νῦν με, μητρὸς γέ ψαυσθ σέθεν.
 ΑΝ. ἰδοῦ, γεραῖα φιλάτης ψαύσον χερί.
 ΟΙ. ὦ μήτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη. 1695
 ΑΝ. οἰκτρὰ πρόκειται πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά. 1690
 ΟΙ. Ἑτεοκλέους δὲ πτώμα Πολυνείκους τε ποῦ;
 ΑΝ. τῷδ' ἔκτάδην σοι κείσθων ἀλλήλοιν πέλας.
 ΟΙ. προσθές τυφλὴν χερ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ.
 ΑΝ. ἰδοῦ, θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερί. 1700
 ΟΙ. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός. 1695
 ΑΝ. ὦ φίλτατον δὴτ' ὄνομα Πολυνείκους ἔμοι.
 ΟΙ. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.
 ΑΝ. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
 ΟΙ. ἐν ταῖς Ἀθήναις καταθανεῖν μ' ἀλυμένον. 1705
 ΑΝ. ποῦ; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέεται; 1700
 ΟΙ. ἱερὸς Κολωνὸς δωμά θ' ἱππίου θεοῦ.
 ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρετεῖ πατρί,
 ἐπεὶ προθυμεί τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
 ΑΝ. ἴθ' ἐς φυγὰν τάλαιναν· ὄρεγε χέρα φίλαν, 1710

1663. κάκεινο MB Ven. 468. κάκεινα alii. 1667.
 νεκρῷ λουτρὰ] λουτρὰ νεκρῷ V. 1671. γε om. V.
 1674. πολλή γ' recentes multi. πολλή σ' MVAB alii que.
 πολλή τ' Flor. unus. 1676. ἄρ' Barnesius] ἄρ' (γάρ
 Flor. unus. τὰρ' Hermannus.) 1682. λίπε MAB alii
 que. λείπε alii. 1684. φεύγοις M. φεύγεις ceteri.
 1687. πέδῳ] θανόντων A alii que nonnulli. τέκνον
 Hermannus. 1689. μ' om. VA et Ven. 468. Schol. γρά-
 φεται, ἐν ἡμάρ μ' ὤλβισ' ἢδ' ἀπώλεσεν 1690. κάμει
 δὲ recentes multi. δὲ κάμει alii cum veteribus. κα-
 κῶν] πόνων Ven. 468. 1691. τυφλῷ πατρί] πατρί
 τυφλῷ VC. 1692. οὐ] I. e. οὐκ ἔστιν αἰσχυρά.
 γενναία] γενναῖα (i. e. γενναῖα) M. 1694. φιλάτης]
 φιλάτη recentes multi. 1699. προσθές D.] πρόσθες
 χερ' γ' C alii que recentes. 1707. δωμά θ']
 δωμάθ' M alii que. ἱππίου recentes multi. ἱππείου
 veteres. 1710. χέρα Hermannus] χεῖρα

πάτερ γεραίε, πομπίμαν ἔχων ἔμ', ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.	(1705)	ἔς πατρός γε συμφορὰς εὐκλεᾶ με θήσει· τάλαιν' ἐγὼ σοῦ Ξυγγόνου θ' ὕβρισμάτων,	
ΟΙ. ἰδοῦ, πορεύομαι, τέκνον· σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ.	1715	δς ἐκ δόμων ἄθαπτος οἴχεται νέκυσ	1745
ΑΝ. γενόμεθα γενόμεθ' ἀθλιοί γε δῆτα Θηβαίαν μάλιστα παρθένων.		μέλεος, ὄν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν,	(1735)
ΟΙ. πόθι γεραῖον ἵχνος τίθημι; βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.	(1710)	ΟΙ. πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς. ΑΝ. ἄλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.	
ΑΝ. τᾶδε τᾶδε βάθι μοι, τᾶδε τᾶδε πόδα τίθει, ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν.	1720	ΟΙ. σὺ δ' ἄμφι βωμίους λιτάς. ΑΝ. κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.	1750
ΟΙ. ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φυγᾶς· ἰὼ ἰὼ, ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.	(1715)	ΟΙ. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε σηκὸς ἄβατος ὄρεσι μαινά- δων.	(1740)
ΑΝ. τί τλᾶς; τί τλᾶς; οὐχ ὀρᾷ Δίκα κακοῦς, οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.	1725	ΑΝ. Καδμεῖαν ψ νεβρίδα στολιδωσάμενα ποτ' ἐγὼ Σεμέλας ἱερὸν	1755
ΟΙ. ὁδ' εἰμὶ μοῦσαν δς ἐπικαλλίνικον οὐράνιον ἔβαν παρθένου κόρας αἰνίγμ' ἀσυνετον εὐρών.	(1720)	θιάσον ὄρεσιν ἀνεχόρουσα, χάριν ἀχάριτον ἐς θεοὺς διδοῦσα;	(1745)
ΑΝ. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος. ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχίματ' αὐδῶν. τάδε σ' ἐπέμενε μέλα πάθεα φυγάδα πατρίδος ἀπο γενόμενον, ὦ πάτερ, θανεῖν που. ποθεινὰ δάκρυα παρὰ φίλαιοι παρθένοις ἀπαρθένευτ' ἄλωμένα, λιποῦσ' ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας φεῦ τὸ χρησίμον φρενῶν	1730	ΟΙ. ὦ πάτρας κλεινῆς πολίται, λεύσσειτ', Οἰδίπους ὄδε, δς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ, δς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου κράτη, νῦν ἄτιμος αὐτὸς οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονός. ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; τάς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.	1761
	1735	ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν βίον κατέχοις	1765
	(1726)	καὶ μὴ λήγῃς στεφανοῦσα.	
	1740		
	(1730)		

1715. σύ μοι VAC Ven. 468. σύ μου M. Versus uno iambo defectus. σὺ δὴ σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ Hermannus. ποδαγὸς] ποδηγὸς A. ἀθλία] ἀθλίου a m. sec. Ven. 468. α superscr. in C. 1716. ἀθλιοι Porsonus] ἀθλια 1717. γε om. codex Kingii. παρθένων] δὴ addunt libri excepto Flor. uno. 1718. Ante vel post πόθι γεραῖον aliquid excidisse, reliqua autem trimeter esse videntur, ἵχνος τίθημι; βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον. γεραῖον] γηραῖον C. 1721. τίθει] πάτερ addunt Ven. 468. et recentes multi. Quod probari potest deleto altero τᾶδε. 1722. ἰσχύν Hermannus (et, ut videtur, scholiasta p. 401, 13.) ἰσχύν ἔχων. 1723. φυγᾶς MV Ven. 468. φυγᾶς ceteri. 1724. ἐλαύνων] ἐλαύνει C, recte, si cum Nauckio scribatur φυγᾶς. | Κρέων ἐλαύνει —. Scholiasta (ad ἐλαύνων) λέπει τὸ ὁ Κρέων. 1726. τί τλᾶς; τί τλᾶς:] ἔτλας ἔτλας Hermannus. 1727. ἀσυνεσίας] ἀνοίας Heimsoethius. 1729. οὐράνιον] οὐράνιον τ' MV et Ven. 468. 1740. 1741. in verso ordine in libris. Transposuit Hermannus. 1741. φεῦ —] Hunc versum Oedipo tribuunt libri: sed scholiasta, τινὲς καὶ τοῦτο τῆς Ἀντιγόνης λέγουσιν.

1744. ἐγὼ libri. ἐγὼ σοῦ Musgravius: quod legit scholiasta, qui explicat ἀθλία εἰμὶ ἔνεκα τῶν σῶν κακῶν καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ Πολυνείκου ὕβρεων. τάλαιν' ἐμῶν Nauckius. 1745. ἄθαπτος οἴχεται νέκυσ C. νέκυσ ἄθαπτος οἴχεται ceteri. 1746. χρεῶν] γρ. χρή a m. sec. V. χρεῶ M. 1747. σκότια Hermannus] σκοτία 1749. ἐμῶν] ἐμοὶ recentes nonnulli. 1755. Σεμέλας ἱερὸν θιάσον Hermannus] Σεμέλας θιάσον ἱερὸν 1757. ἀχάριτον Elmsleius] ἀχάριστον 1758. κλεινῆς recentes aliquot. κλεινοὶ veteres libri. Versus 1758. 1759. Valckenario ex Sophoclis Oed. R. 1524. illati videbantur, ubi legitur, ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσειτ', Οἰδίπους ὄδε, | δς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδει καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ, | πᾶς δν ἐζήλου πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπέβλεπον, | εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν. Alii alterum tantum versum 1759. ab interpolatore illatum esse crediderunt. 1759. ἔγνω libri. Aut ἔγνων scribendum aut v. 1760. κατέσχον, quod in libris est, in κατέσχεον mutandum, ut monuit Geelius. 1761. νῦν] νῦν δ' C. αὐτὸς οἰκτρὸς MVC. αὐτὸς αὐτὸς (omisso οἰκτρὸς) Ven. 468. οἰκτρὸς] οἰκτρῶς recentes pauci. οἰκτρὸς οἰκτρῶς, deleto αὐτὸς, Hermannus. 1762. ἀλλὰ γὰρ] ἀτὰρ MV Ven. 468.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΙΘΡΑ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.	ΕΤΑΔΝΗ.
ΘΗΣΕΥΣ.	ΙΦΙΣ.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.	ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΗΡΤΞ.	ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.^a

* * * * *

ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσίνι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θή-
βαις πεπτωκότων. τὸ δὲ δράμα ἐγκώμιον Ἀθηνῶν.

^a Fragmentum hypotheseos ab Aristophane Byzantio scriptae.

ΑΙΘΡΑ.

Δήμητερ ἐστιοῦχ' Ἐλευσίνης χθονὸς
τῆσδ', οἳ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
πόλιν τ' Ἀθηνῶν τήν τε Πιτθέως χθόνα,
ἐν ἣ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἴθραν πατήρ δίδωσι τῷ Πανδίωνος

Prima haec est decem postremarum, secundum vulgarem ordinem, fabularum, in quibus antiquioris recensio-
nis testibus, quibus in novem prioribus fa-
bulis usi sumus, prorsus caremus, et duo tantum super-
sunt recensio-
nis ab correctoribus interpolatae exempla,
Florentinum (C) plutei 32, 2. decem fabulas complexum
et Vaticanum Palatinum 287. (P), cui septem insunt fa-
bulae, Supplices, Ion, Iphigenia utraque, Bacchae,
Cyclops, Heraclidae et Danae fragmentum spurium
ante Bacchas collocatum. Recentiorum quorundam
apographorum Parisinorum ex codice Florentino deri-
vatorum usus nullus est.

1. Ἐλευσίνης Elmsleius] Ἐλευσίνος

Αἰρεῖ δάμαρτα Λοξίου μαντεύμασιν.
ἐς τάσδε γὰρ βλέψας' ἐπηξάμην τάδε
γραῦς, αἱ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς
ἰκτῆρι θαλλῷ προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθος παθούσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου θανόντων ἐπτα γενναίων τέκνων
ἄπαιδές εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἀναξ
Ἀδραστος ἤγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων
γαμβρῷ· νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
κρύψαι θέλουσι τῶνδε μητέρες χθονί,
εἵργουσι δ' οἳ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν
δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρεῖας ἐμῆς
Ἀδραστος ὄμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε
κεῖται, τό τ' ἔρχος τήν τε δυστυχεστάτην
στένων στρατείαν ἦν ἐπεμψεν ἐκ δόμων·

17. κρύψαι D.] θάψαι 20. ἐμῆς] ἐμοῦ Hartungus.
22. κεῖται] ἰκτα Hermannus.

ὅς μ' ἔξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πείσαι λιταῖς
νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγισιν ἢ δορὸς
ῥώμη γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
μόνον τόδ' ἔργον προστιθείς ἐμψ τέκνω
πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
ἀρότου προθύουσ' ἐκ δόμων ἑλθοῦσ' ἐμῶν
πρὸς τόνδε σηκόν, ἔνθα πρῶτα φαίνεται
φρίζας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυς.
δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
μένω πρὸς ἀγναῖς ἐσχάρας δυοῖν θεαῖν,
Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτεῖρουσα μὲν
πολὶας ἀπαιδὰς τάσδε μητέρας τέκνων,
σέβουσα δ' ἱρὰ στέμμιατ'. οἴχεται δέ μοι
κῆρυξ πρὸς ἄστου δεῦρο Θησεία καλῶν,
ὡς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς,
ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύση θεοῦς
ὅσιν τι δράσας· πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
γυναῖξί πράσσειν εἰκὸς, αἵτινες σοφαί.

ΧΟΡΟΣ.

ἱκετεύω σε, γεραιά, γεραρῶν ἐκ στομάτων πρὸς
γόνυ πίπτουσα τὸ σόν,
ἄνα μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
νεκύνων, οἱ καταλείπουσι μέλη
θανάτῳ λυσιμελεῖ θηρσὶν ὀρείοισι βοράν·
ἔσιδοῦσ' οἰκτρά μὲν ὅσων δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάροις,
ῥυσά δὲ σαρκῶν πολιᾶν
καταδρῦμματα χειρῶν· τί γάρ; ἢ
φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
προθέμαν, οὔτε τάφων χώματα γαίης ἐσορῶ.
ἔτεκες καὶ σὺ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον φίλα ποι-
ησαμένα λέκτρα πόσει οὔ· μετὰ νυν
δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας, μετὰδος δ', ὅσων ἐπαλγῶ
μελέα γῶ φθιμένων οὐς ἔτεκον·
παράπεισον δὲ τὸ σόν, λισσόμεθ', ἔλθειν
τέκνον Ἰσμηνὸν ἐμάν τ' ἐς χέρα θεῖναι
νεκύνων θαλερῶν σῶμα ταλαίνας ἄταφον·
ὀσίως οὐχ, ὅπ' ἀνάγκας δὲ προπίπτουσα προσαι-
τοῦσ' ἐμολον δεξιπύρους θεῶν θυμέλας·
ἔχουμεν δ' ἐνδίκαι· καὶ σοὶ τι πάρεστι σθένος ὥστ'
εὐτεκνία δυστυχίαν τὰν παρ' ἐμοὶ
καθελεῖν· οἰκτρά δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω
τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χειρὶ θεῖναι
νέκυν ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ.
ἀγῶν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόνων γόοις
διάδοχος· ἀχοῦσιν προπόλων χεῖρες.
ἴτ' ὦ ξυνωδοὶ κακοῖς,
ἴτ' ὦ ξυναλγῆδόνες,

42—47. = 48—53.

54—62. = 63—70.

71—78. = 79—86.

27. μόνον] μόνῃ Reiskius. 29. προθύουσ'] προ-
θύουσ' Reiskius. 36. ἱρὰ D.] ἱερὰ 42. γερα-
ρῶν] γεραῖων Marklandus. 50. πολιᾶν C. πολιῶν
P. 58. γῶ Kireihoffius] τῶν C. om. P. 60. τὸ
σόν Kireihoffius] σὸν δ P. σὸν δν C. λισσόμεθ']
λίσσου' C et pr. P. 62. θαλερῶν] θαλερά C et
pr. P. σῶμα ταλαίνας ἄταφον Elmsleius] σῶ-
ματα λάϊνον (λάϊον pr. P) τάφον 64. προπίπτουσα
a m. sec. P. προσπίπτουσα C et pr. P. 70. νέκυν]
νέκυ' a m. sec. P et, ut videtur, C. παιδὸς P.
παιδὸς γ' 71. γόοις Valckenarius] γόνων 72.
ἀχοῦσιν] ἰαχοῦσιν P. προπόλων Heathius] προσ-
πόλων 73. ἴτ' ὦ — χορὸν] Suspectum est, ut
iam H. Stephanus in Thesouro animadvertit, vocabu-
lum ξυναλγῆδόνες. ἴτω ξυνωδὸς γόοις, | ἴτω συναλ-
γῶν κακοῖς | χορὸς — Hartungus. 74. κακοῖς C.
κακοὶ P.

χορὸν τὸν Ἀΐδας σέβει,
διὰ παρῆδος ὄνυχα λευκὸν
αἵματοῦτε χρωτὰ τε φόνιον·
τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὀρώσι κόσμος.
ἄπληστος ἄδε μ' ἔξάγει χάρις γόνων
πολύπονος, ὡς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας
ὑγρά βέουσα σταγῶν,
ἄπαυστος αἰεὶ γόνων·
τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
ἐπιπονόν τι κατὰ γυναικάς
ἐς γόους πέφυκε πάθος. ἐή.
θανοῦσα τῶνδ' ἀλγῶν λαθοίμαν.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίνων γόνων ἦκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἠχοῦς ἰούσης; ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
μή μοί τι μήτηρ, ἦν μεταστέιχω ποδὶ
χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχη νέον.
ἔα.

τί χρήμα; καινὰς ἐσβολὰς ὀρῶ λόγων,
μητέρα γεραῖαν βωμίαν ἐφημένην,
ξένας θ' ὁμοῦ γυναικας, οὐχ ἓνα ῥυθμόν
κακῶν ἐχούσας· ἐκ τε γὰρ γερασιμίων
ὄσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν ἐς γαίαν δάκρυ,
κουραὶ δὲ καὶ πεπλῶματ' οὐ θεωρικά.
τί ταῦτα, μήτηρ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ,
ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.
AI. ὦ παῖ, γυναικας αἰδε μητέρες τέκνων,
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἐπτά στρατηγῶν· ἱκεσίους δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὡς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.
ΘΗ. τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὄδε;
AI. Ἀδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἀναξ.
ΘΗ. οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες ἢ τούτου τέκνα;
AI. οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.
ΘΗ. τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσία χερί;
AI. οἶδ'. ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνον.
ΘΗ. σὲ τὸν κατήρη χλανιδίους ἀνιστορῶ.
λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα καὶ πάρες γόνων·
περᾶς γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἰών.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ,
Θησεῦ, σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἦκω σέθεν.
ΘΗ. τί χρήμα θηρῶν καὶ τίνος χρεῖαν ἔχων;
AI. οἶσθ' ἦν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν.
ΘΗ. οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.
AI. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.
ΘΗ. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἔξεργάζεται.
AI. τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαίτων πόλιν.
ΘΗ. κῆρυξ ἐν Ἑρμοῦ πύλωνος, ὡς θάψης νεκρούς;
AI. κάπειτά γ' οἱ κτανόντες οὐκ ἐώσι με.
ΘΗ. τί γὰρ λέγουσιν ὅσα χρῆζοντος σέθεν;
AI. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.
ΘΗ. εὐμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν;
AI. κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.
ΘΗ. τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ ὅστιν; ἢ κόμποι μάτην;
AI. σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σὲ δ' ἦκομεν.

77. παρῆδος Heathius] παρηῆδος ὄνυχα] ὄνυχι
pr. P. 78. κόσμος] κῆδος Hartungus. 81. ἀλιβά-
του] ἀλιβάτου PC. 85. ἐή D.] ἐ ἔ (ἔ a m. sec. P).
90. γόνων] γόους Hartungus. 94. ξένας Elms-
leius] ξένους οὐχ ἓνα ῥυθμόν C. οὐ ῥυθμόν γ' ἓνα
P. 98. κουραὶ δὲ] κουραὶ τε Marklandus. 106. τόνδε]
τῶνδε P. τούτου] τούτων PC, sed γρ. τούτου in P.
111. πάρες] παρείς Blomfieldus. γόνον] λόγον P.
112. περᾶς — ἰών Marklandus] πέρας — ἰόν

ΘΗ. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ πόλει;
 ΑΔ. πάντες ο' ἰκνοῦνται Δαναΐδαι θάψαι νεκρούς. 130
 ΘΗ. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἐπτά πρὸς Θήβας λόχους;
 ΑΔ. δισοοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορῶνιν χάριν.
 ΘΗ. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;
 ΑΔ. οὐκ ἐγγεγνή ξυνῆμα κηδεῖαν δόμοις.
 ΘΗ. ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; 135
 ΑΔ. Τυδεΐ γε Πολυνεΐκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.
 ΘΗ. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδεῖας μολών;
 ΑΔ. Φοῖβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.
 ΘΗ. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένους κρίωνιν γάμον;
 ΑΔ. κάπρω με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ. 140
 ΘΗ. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;
 ΑΔ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας,
 ΘΗ. τίς καὶ τίς εἶπέ· δύο γάρ ἐξανδρῶς ἄμα.
 ΑΔ. Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνείκης θ' ἄμα.
 ΘΗ. ἢ τοῖσδ' ἔδωκας ἑθροσὶν ὡς κόρας σέθεν; 145
 ΑΔ. μάχη γε δισοοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.
 ΘΗ. ἦλθον δέ δι' ὡς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὄρους;
 ΑΔ. Τυδεὺς μὲν αἵμα συγγενεὺς φεύγων χθονός.
 ΘΗ. ὁ δ' Οἰδίπου παῖς τίνι τρόπῳ Θίβας λιπών;
 ΑΔ. ἀραίς πατρῷαις, μὴ κασίγνητον κτάνοι. 150
 ΘΗ. σοφὴν γ' ἐλεξας τήνδ' ἐκούσιον φυγὴν.
 ΑΔ. ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
 ΘΗ. ἢ ποῦ σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεσθαι;
 ΑΔ. ταῦτ' ἐκδικάζων ἦλθον, εἴτ' ἀπωλόμην.
 ΘΗ. μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα;
 ΑΔ. οἴμοι· διώκεις μ' ἢ μάλιστ' ἐρῶ σφάλην. 155
 ΘΗ. οὐκ ἦλθες, ὡς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.
 ΑΔ. τὸ δὲ πλεόν, ἦλθον Ἀμφιάρεῷ γε πρὸς βίαν.
 ΘΗ. οὕτω τὸ θεῖον ῥαδίως ἀπεστράφης;
 ΑΔ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ με. 160
 ΘΗ. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐπορίας,
 [ὃ δὴ γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.]
 ΑΔ. ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμῶτατον κάρα,
 ἄναξ Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύνῃς ἔχω
 πῖτνων πρὸς οὐδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ, 165
 [πολιὸς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος]
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμαῖς.
 σῶσον νεκροῦς μοι, τάμα τ' οἰκτεῖρας κακά
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 αἷς γῆρας ἦκει πολὶν εἰς ἀπαίδαν, 170
 ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δεῦρο καὶ ξένον πόδα
 θεῖναι, μόλις γεραῖά κινουσαί μὲλη,

πρεσβεύματ' οὐ Δήμητρος ἐς μυστήρια,
 ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν, ἅς αὐτὰς ἐχρῆν
 κείνων ταφείσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν. 175
 [σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον.
 πένητά τ' ἐς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν
 ζηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρωις ἔχη,
 τὰ τ' οἰκτρά τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέναι·
 τὸν θ' ὕμνοποιὸν αὐτὸς ἂν τίκτη μὲλη
 χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάσῃ τόδε,
 οὗτοι δύναιτ' ἂν οἰκοθέν γ' ἀτῶμενος
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.
 τάχ' οὖν ἂν εἰποις, Πελοπίαν παρεῖς χθόνα
 πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; 185
 ἐρῶ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.
 Σπάρτη μὲν ὠμὴ καὶ πεποικιλτα τροπούς·
 τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κασθενῇ. πόλις δὲ σὴ
 μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστήναι πόνον·
 τὰ τ' οἰκτρά γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν 190
 ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὐ χρεῖα πόλεις
 πολλαὶ διώλυντ' ἐνδεεῖς στρατηλάτους.]
 ΧΟ. κάρῳ τὸν αὐτὸν τῷδὲ σοὶ λόγον λέγω,
 Θησεῦ, δι' οἴκου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.
 ΘΗ. ἄλλοισι δὴ πόνῃσ' ἀμύλληθεις λόγῳ 195
 τοιῷδ'. ἔλεξε γάρ τις ὡς τὰ χείρονα
 πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀνιδόνων.
 ἐρῶ δὲ τοῦτοις ἀντίαν γνῶμην ἔχω,
 πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς.
 εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει. 200
 αἰνῶ δ' ὅς ἡμῖν βίοντες ἐκ πεφυρμένου
 καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμῆσατο,
 πρῶτον μὲν ἐνθεῖς ξύνεσιν, εἴτα δ' ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγων δοὺς, ὡς γεγωνίσκειν ὅπα,
 τροφήν τε καρποῦ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ 205
 σταγόνας ὕδρηλάς, ὡς τὰ τ' ἐκ γαίας τρέφοι
 ἄρδοι τε νηῶν· πρὸς δὲ τοῖσδε χείματος
 προβλήματ', αἰθὼν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ,
 πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
 ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὦν πένοιτο γῆ. 210
 ἃ δ' ἔστ' ἄσῃμα κοῦ σαφῶς γιγνώσκομεν,
 ἐς πῦρ βλέποντες καὶ κατὰ σπλάγχχνων πτύχας
 μάντεις προσσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.
 ἄρ' οὐ τρυφῶμεν θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
 δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἄρκει τάδε; 215
 ἀλλ' ἢ φρόνησις τοῦ θεοῦ μείζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
 ἥς καὶ σὺ φαίνει δεκάδος, οὐ σοφὸς γεγώς,
 ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοῖβου Ζυγεῖς 220
 ξένοισιν ὠδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν,
 λαμπρὸν δὲ θολερῶ σῶμα συμμείζας τὸ σὸν
 ἡλκωσας οἴκου· χρῆν γὰρ οὕτε σώματα
 ἄδικα δίκαιοις τὸν σοφὸν ζυμμιγνύναι,
 εὐδαιμονοῦντας δ' ἐς δόμους κτᾶσθαι φίλους. 225
 κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος

131. λόχους Marklandus] ὄχους 136. γε addidit Hermannus. Τυδεῖ τε Musurus in ed. Ald. 144. Πολυνείκης θ' ἄμα] Πολυνεΐκους βίᾳ Herwerdenus ad Soph. Oed. R. p. 138. 145. τοῖσδ' Valckenarius] τοῖς 146. μάχη Reiskius] μάχην 149. παῖς addidit Porsonus. 150. κτάνοι Hermannus] κτάνην 151. τήνδ' Marklandus] τήν γ' 153. ἢ που] η̄πω P, ου a m. sec. pro w et ἦ in litura. οὐ που Kirchhoffius. 154. ταῦτ' ἐκδικάζων Hermannus] ταυτὶ δικάζων C. ταυτὶ διδάξων P. 158. τὸ Musgravius] τί γε deleuit m. sec. in P. 159. ῥαδίως δ' et Ald. ἀπεστράφης Reiskius] ἀπεστράφη 161. εὐψυχίαν] γ' addit Valckenarius. 162. Seclusi verum spurium. In libris Adrasto tribuitur, quod correxit Valckenarius. δὴ γε] ὄητα Porsonus frustra. ὤλεσε Ald. ἦλασε PC. 166. seclussit D. πολιὸς ἀνὴρ εὐδαίμων ἰσως πάρος a m. sec. P. πολιὸς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων ἰσως πάρος C. 167. ἐμαῖς] ἐμέ Nauckius. 171. Versus interpolatus, cuius incerta est scriptura. ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν ἔξοροι ξένον πόδα P, quod m. sec. mutavit in ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δεῦρο καὶ ξένον πόδα, quod legi videtur in C. ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν ἔξοροι ἢ ξένον πόδα] θεῖσαι Kirchhoffius. Postrema verba haud dubie fuerunt κὰν ξένη πόδα θεῖναι.

174. ἅς Canterus] ὡς 176—192. Seclusi versus spurios. V. 176—179. notavit Nauckius, 180—183. Reiskius. 179. δεδορκέναι Marklandus ex v. 190.] δεδορκέναι 180. αὐτὸς] αὐτὸν Scaliger. ἂν Scaliger] ἂν 182. γ' δ', superscripto γ', P. 187. ὠμὴ Canterus] ἢ μὴ 204. ὡς γεγωνίσκειν Iacobsius] ὥστε γινώσκειν 206. τ' Marklandus] γ' 206. τρέφοι — ἄρδοι Nauckius] τρέφῃ — ἄρῃ 207. τοῖσδε Blomfieldus] τοῖσι 208. αἶθον PC. αἶθον' Ald. τ' addidit Faber habetque P, si quid ex silentio colligendum. 211. σαφῶς] σαφῇ P. 212. καὶ a m. sec. additum in P. τὰ δὲ vel ἢ Kirchhoffius. 217. φρεσὶν] χερσὶ P. 222. λαμπρὸν δὲ] λαμπρὸν τε Elmsleius. 223. χρῆν] χρῆ Hartungus. 225. δόμους] φόβους P.

τοῖς τοῦ νοσοῦντος πήμασιν διώλεσε
τὸν οὐ νοσοῦντα κοῦδὲν ἡδίκηκότα.
ἐς δὲ στρατεῖαν πάντας Ἀργεῖους ἄγων,
μάντεων λεγόντων θέσφατ', εἴτ' ἀτιμάσας 230
βία παρελθὼν θεοὺς ἀπώλεσας πόλιν,
νέοις παραχθεῖς, οὔτενας τιμῶμενοι
χαίρουσι, πολέμουσ' τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης,
φθειράντες ἀστούς, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῇ,
ὁ δ' ὡς ὑβρίζη δύναμιν ἐς χεῖρας λαβῶν, 235
ἄλλος δὲ κέρδους οὐνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν
τὸ πλήθος εἴ τι βλάπτεται πᾶσιν τάδε.
τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι
ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρώσ' αἰεὶ·
οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου
δεινοί, νέμοντες τῇ φθόγῃ πλὴν μέρος,
ἐς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφίαισιν κακά,
γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι·
τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ ὃν μέσῃ σώζει πόλεις,
κόσμον φυλάσσοις ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις.
κάπειτ' ἐγὼ σοι ξυμμαχος γενήσομαι;
τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
χαίρων ἴθ'· εἴ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς
αὐτός, πιέζειν τὴν τύχην ἡμᾶς λίαν.
XO. ἤμαρτεν· ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε 250
ἐνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεῶν.
ἀλλ' ὡς ἱατρὸν τῶνδ', ἀναξ, ἀφίγμεθα.
ΑΔ. οὔτοι δικαστὴν σ' εἰλόμην ἐμῶν κακῶν,
οὐδ', εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
τούτων κολαστὴν κάπιτιμητὴν, ἀναξ,
ἀλλ' ὡς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,
στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
ἀλλ', ὡς γεραῖαι, στείχετε γλαυκὴν χλόην
αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστεφῇ,
θεοὺς τε καὶ γῆν τὴν τε πυρφόρον θεᾶν
Δήμητρα θέμεναι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς,
ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἦρκεσαν λιταὶ θεῶν.
XO. * * * * *
ὅς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
ταυτὸν πατρίων αἶμα σοὶ κεκτῆμεθα.
τί δρᾷς; προδώσεις ταῦτα, κάκβαλεῖς χθονὸς 265
γεραῖς οὐ τυχοῦσας οὐδὲν ὧν αὐτάς ἐχρην;
μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θῆρ μὲν πέτραν,

227. πήμασιν διώλεσε] πήμασι ξυνώλεσεν Marklandus. 228. οὐ νοσοῦντα Lambinus ad Horat. carm. 3, 2, 29.] συνοσοῦντα 230. θέσφατ' εἴτ' θεσφάτων τ' P. 232. παραχθεῖς] ταρραχθεῖς Blomheldus. 236. ἀποσκοπῶν] ἐπισκοπῶν Kirchhoffius. 237. πᾶσιν] πᾶσιν Kirchhoffius. 239. τε] δὲ Stobaeus 43, 10. 241. πλεόν D.] πλείον 242. τοὺς τ' Kirchhoffius 243. φηλούμενοι] φιλούμενοι Ald. et Stobaeus. 244. ἡ ὃν μέσῃ] ἡ μέσῃ Stobaeus. 245. φυλάσσοις ex Stobaeo] φυλάττουσ' PC. τάξῃ πόλις] δόξῃ πόλει Stobaeus. 248. ἴθ'· εἴ γὰρ (εἰ δὲ Hermannus) μὴ Matthiae] ἴθι μὴ γὰρ (μὴ οὐ γὰρ a m. sec.) P. ἴθι δὴ μὴ γὰρ C. 249. Ante vel post αὐτὸς aliqua excidisse videntur: quod probabilis quam lian in τί dei cum Hermannus, vel δ' ἐάν cum Nauckio esse mutandum. 250. νέοισι] νόσοισι Hartungus. 251. τῷδ'] τῶνδ' Hermannus. 252. delent Hermannus et Dobraeus, post 253. transponi volebat Scaliger. 253. σ' om. PC: additum in ed. Basil. a. 1562. 258. ἀλλ' Elmsleius ex v. 359.] ἄτ' 259. καταστεφῇ Scaliger] καταστροφῇ 261. μάρτυρ'] μάρτυρας P. 263. Lacunam ante hunc versum indicavit Canterus. Chori personae notam addidit Musgravius. 263. δέ] Pitthenum dicit. 267. γάρ] τοι codex Paris. A. Stobaei 105, 18.

δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν
ἔπτηξε χειμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν. 270
βάθι, τάλαιν', ἱερῶν διαπέδων ἀπο Περσεφονείας,
βάθι καὶ ἀντίασον γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα,
τέκνων τεθνεῶτων κομίσαι δέμας, ὡς μελέα ἴγῳ,
οὗς ὑπὸ τείχεσι Καθμείοισιν ἀπώλεσα κούρους. 271
πρὸς σε γενειάδος, ὡς φίλος, ὡς δοκιμώτατος Ἑλ-
λάδι, 277
ἄντομαι, ἀμφιπίνουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χέρα δειλαία·
οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέτιν, 280
ἃ τιν' ἀλάταν, οἰκτρὸν ἰάλεμον οἰκτρὸν ἰείσαν,
μῆδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάρματα
θηρῶν
παῖδας ἐν ἀλικίᾳ τῇ σῇ κατῆδες, ἰκετεύω.
βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπὶ δάκρυον, ἃ περὶ σοῖσι
γούνασιν ὡς πίτνω, τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι.
ΘΗ. μήτηρ, τί κλάεις λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη 286
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυστήνους γόους
κλύουσα τῶνδεν; καμὲ γὰρ διηλθέ τι.
ἔπαιρε λευκὸν κράτα, μὴ δακρυρρόει,
σεμναῖσι Διοῦς ἐσχάrais παρημένη. 290
ΑΙ. αἰαῖ. ΘΗ. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.
ΑΙ. ὡς τλήμονες γυναικες. ΘΗ. οὐ σὺ τῶνδ' ἔφρυσ.
ΑΙ. εἴπω τι, τέκνον, σοὶ τε καὶ πόλει καλόν;
ΘΗ. ὡς πολλά γ' ἐστὶ κατὸ θηλειῶν σοφά.
ΑΙ. ἀλλ' εἰς ὅκνον μοι μῦθος ὃν κεῦθαι φέρε. 295
ΘΗ. αἰσχρὸν γ' ἔλεξας, χρῆστ' ἐπὶ κρύπτειν φίλους.
ΑΙ. οὔτοι σιωπῶσ' εἴτα μέμφομαι ποτε
τὴν νῦν σιωπὴν ὡς ἐσιγῆθη κακῶς,
οὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναικας εὐ λέγειν
δείσας ἀφῆσθαι τῷ φόβῳ τοῦ μὲν καλόν.
ἔγωγε σ', ὡς παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
σκοπεῖν κελεύω μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας·
σφάλλει γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τᾶλλ' εὐ φρονῶν.

275. ἰὼ μοι· λάβετε, φέρετε, πέμπετ', ἀείρετε
ταλαίνας χέρας γεραῖας.

268. βωμοὺς] βωμὸν Stobaeus. 270. εὐδαιμο-
νοῦν] εὐδαιμονεῖν Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν in
Journal des Savants 1838. p. 314. 273. τεθνεῶτων
Reiskius] τε θνατῶν PC. τεθνῶτων Heathius, et re-
cte fortasse, licet deterior hac forma recentiorum
tantum poetarum exemplis cognita sit, vclut Pseudo-
Luciani Oeyp. 9. et epigrammatis ab Welckero e la-
pide editi, de quo vid. Hermann. Opusc. vol. 4. p. 314.

275. 276. Eici versus quos interpolator leviter
mutatos ex Hecubae v. 62. intulit, ubi legitur, λάβετε
φέρετε πέμπετ' ἀείρετε μου γεραῖας χειρὸς προσλαζύ-
μεναι. 275. πέμπετ' ἀείρετε ex Hecubae l. c.] πέμ-
πετε κρίνετε 277. σε addidit Marklandus. τε a m.
sec. P. 278. ἄντομαι] ἄντομ' P, sed correctum a m.
pr. ἀμφιπίνουσα D.] ἀμφιπίνουσα, ut supra v. 10.
προσπίνουσ' et v. 285. πίνω. 279. δειλαία, quod da-
ctyli mensuram habet, Hermannus pro δειλαίαν. Et sic
P, si quid ex silentio colligendum, quod non credo.
280. ἰκέτιν Marklandus] ἰκέταν. Ceterum mihi non vide-
tur dubitari posse quin hic quoque versus hexameter
fuerit. Fortasse igitur δειλαία, qui parum elegans in fine
praecedentis versus dactylus est, in hunc versum trans-
lato, sic haec sunt redintegrandae, ἄντομαι ἄντομαι,
ἀμφιπίνουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χέρα | δειλαία, οἴκτισαι
οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκετιν τάφου. De vocabulo
τάφου addendo etiam Elmsleius cogitavit ad Med. 1232.
281. ἢ (debebat α) Musgravius] ἢ ἰάλεμον —
ἀλικία D.] ἰήλεμον — ἡλικία 290. ἐσχάrais Can-
terus] ἐσχαταῖς P. αἰσχαταῖς C. 296. ἐπὶ κρύπτειν
Hermannus] ἐπικρύπτειν φίλους Barnesius] φίλοις
301. ἔγωγε C. ἐγὼ δὲ P.

πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μᾶδικουμένοις ἔχρην
τολημρὸν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἥσυχος· 305
νυνὶ δὲ σοὶ τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει,
κάμοι παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
ἄνδρας βιαίους καὶ κατείργοντας νεκροὺς
τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν 310
ἐς τήνδ' ἀνάγκην σὴ καταστήσαι χερσὶ,
νόμιμά τε πάσης εὐγχεόντας Ἑλλάδος
παῦσαι· τὸ γάρ τοι εὐνέχον ἀνθρώπων πόλεις
τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῶζῃ καλῶς.
ἐρεῖ δὲ δὴ τις ὡς ἀνανδρία χερῶν,
πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν, 315
δείσας ἀπέστης, καὶ σὺς μὲν ἀγρίου
ἀγῶνος ἦψω, φαῦλον ἀθλήσας πόνον,
οὐ δ' ἐς κράνος βλέψαντα καὶ λόγρης ἀκμὴν
χρὴν ἐκπονήσαι δειλὸς ὢν ἐφηυρέθης.
μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὢν, ὦ τέκνον, δράσῃς τάδε. 320
ὄρῳ, ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη
τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὡς ἀναβλέπει
σὴ πατρί; ἐν γὰρ τοῖς πόνοις αὖξεται.
αἰ δ' ἥσυχος σκοτεινὰ πράσσοσαι πόλεις
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβοῦμεναι. 325
οὐκ εἴ νεκροῖσι καὶ γυναικὶν ἀθλίας
προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεκρημέναις;
ὡς οὔτε ταρβῶ εὖν δίκη σ' ὀρμυμένον,
Κάδμου θ' ὄρῳσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν 330
πέποιθ'· ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.
XO. ὦ φιλήταί μοι, τῷδέ τ' εἴρηκα καλῶς
κάμοι· διπλοῦν δὲ χάσμα γίγνεται τόδε.
ΘΗ. ἔμοι λόγοι μὲν, μήτηρ, οἱ λελεγμένοι 335
ὀρθῶς ἔχουσ' ἐς τόνδε, κάπεφνημένην
γνώμην ὕψ' οἶων ἐσφαλὴν βουλευμάτων·
ὀρῶ δὲ κἀγὼ ταῦθ' ἄπερ με νουθετεῖς,
ὡς τοῖς ἑμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις
φεύγειν τὰ δεινὰ. πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ 340
ἔθος τόδ' εἰς Ἑλληνας ἐξεδείξαμην,
ἀεὶ κολαστὴς τῶν κακῶν καθεστάναι.
οὐκ οὐκ ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστὶ μοι πόνους.
τί γάρ μ' ἐροῦσιν οἳ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
θθ' ἢ τεκοῦσα χυπερορρωδοῦσ' ἑμοῦ 345
πρώτῃ κελεύεις τόνδ' ὑποστήναι πόνον;
δράσω τάδ'· εἰμι καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι
λόγοισι πείσας· εἰ δὲ μὴ, βία δορὸς
ἦδη τόδ' ἔσται κοῦχί σὺν φόνῳ θῶν.
δόξα δὲ χρῆζω καὶ πόλει πάσῃ τάδε.
δόξει δ' ἑμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου 350
προσδοῦς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενεστέρον.
καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν ἐς μοναρχίαν
ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν.
λαβὼν δ' Ἀδραστον δαίγμα τῶν ἐμῶν λόγων

ἐς πλῆθος ἀστῶν εἰμι, καὶ πείσας τάδε 355
λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
ἄξω, παρ' ὅπλοισι θ' ἤμενος πέμψω λόγους
Κρέοντι νεκρῶν σώματ' ἔξαιτούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιαί, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφην
μητρὸς, πρὸς οἴκους ὡς νιν Αἰγέως ἄγω, 360
φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γάρ
δύστηνος ὅστις μάντιδουλεῦε τέκνων,
κάλλιστον ἔρανον· δούς γὰρ ἀντιλάζυται
παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ' ἂν τοκεὺσι δῶ.
XO. ἰππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον, 365
ἐκλύετε τάδε γ' ἐκλύετ' ἄνακτος
[τος;
ὅσα περὶ θεοῦ καὶ μεγάλα Πελασγία καὶ κατ' Ἄρ-
εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν
ἰκόμενος ἔτι ματέρος ἄγαλμα 370
φόνιον ἐξέλοι, γὰνδὲ φίλαν τὰν Ἰνάχου θεῖτ' ὀνήσας.
καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν εὐσεβὲς πόνος, 373
χάριν τ' ἔχει τὰν ἑσπεῖ.
τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἄρα φίλιά μοι 375
τεμεῖ καὶ τέκνοις ταφὰς ληψόμεσθα;
ἄμυνε ματρί, πόλις, ἄμυνε, Παλλάδος,
νόμους βροτῶν μὴ μαινεῖν.
σύ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἦσον ἀδικία
νέμεις, τὸν τε δυστυχὴ πάνταν ῥύει. 380
ΘΗ. τέχνην μὲν αἰεὶ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
πόλει τε κάμοι, διαφέρων κηρύγματα·
ἐλθὼν δ' ὑπὲρ τ' Ἀσωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ
σεμνῶ τυράννων φράζε Καδμείων τάδε
“Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκροὺς, 385
εὐγρεῖτον οἰκῶν γαίαν, ἀξίων τυχεῖν,
φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθεῖδων λεῶν.”
κᾶν μὲν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσσυτος
στεῖχ', ἦν δ' ἀπιστῶς, οἶδε δευτέρου λόγοι,
κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον· 390
στρατὸς δὲ θάσσει κάζετάζεται παρῶν
Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπὲς ὄδε.
καὶ μὴν ἐκούσά γ' ἀσμένη τ' ἐδέξατο
πόλις πόνον τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ἦσθετο.
ἔα· λόγων τίς ἐμποδῶν ὅδ' ἔρχεται; 395
Καδμείος, ὡς ἔοικεν, οὐ σάφ' οἶδ' ὅτι,
κῆρυξ. ἐπίσχες, ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου
μολῶν ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν.
ΚΗΡΤΞ.
τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ
λόγους Κρέοντος, ὅς κρατεῖ Κάδμου χθονός, 400
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἐπταστόμους
365—368. = 369—372.
373—376. = 377—380.

304. μᾶδικουμένοις D.] μὴ ἀδικουμένοις
305. σ' ἐχρην | τιμωρὸν Kirchhoffius. 306. νυνί] Vitiosum, quum tragici iota deicticū uti non so-
leant. νυν δ' αὐτὸ σοὶ τε καὶ πόλει τιμὴν φέρει Har-
tungus. 310. καταστήσαι Reiskius] καταστήναι
312. τὸ γάρ τοι] τὸ μὲν γάρ Stobaeus 43, 29.
314. χερῶν] φρενῶν Kirchhoffius. 323. γορ-
γὸν ὡς a m. pr. P. γοργόν] ὡς a m. sec. P et C.
324. πράσσοσαι] πράσσοσιν a m. sec. P et Sto-
baeus. 337. ἐσφάλη] ἐσφάλην Ald. 341. ἐξε-
δείξαμην Hermannus] ἐξελεξάμην 344. τεκοῦσα]
σύ addidit m. sec. in P. Est correctoris, qui crasis
ignarus χ' ὑπερορρωδοῦσ' legebat. 346. δράσω Kirch-
hoffius] δράσων 347. πείσας Elmsleius] πείσων
349. τάδε P, ut videtur, et Ald. τόδε C. 351. προσ-
δοῦς Scaliger] προσδοῦς

EURIPIDES.

355. ἀστῶν Elmsleius] αὐτῶν 357. ἄξω Heim-
soethius] ἤξω 362. μάντιδουλεῖ D.] μὴ ἀντιδου-
λεῖ 364. αὐτοῦ Marklandus] αὐτοῦ 366. τάδε
γ' a m. sec. P. τάδ' C et pr. P. μεγάλα Πελασγία
Musgravius] μεγάλα Πελασγία 369. πλέον] πέρας
Hartungus. 372. δὲ a m. sec. habet P et ut videtur
C. φίλαν C et m. sec. P. φίλιον pr. P. τὰν ad-
didit Heathius. 373. δ' addidit Ald. 375. τί μοι
πόλις Musgravius] τιμὸς πολίς 379. τέκνοις] τέκνοισιν
a m. sec. P. 380. τὸν τε D.] αἰεὶ τὸν 381.
ὑπηρετεῖς] Alloquitur Theseus praeconem quo comi-
tante in scenam redit. 384. σεμνῶ] σεμνὸν Her-
mannus. 388. θέλωσ' ed. Brubachii] θέλωσιν
391. 392. post 394. collocavit Kirchhoffius. 396. οὐ
σάφ' οἶδ' ὅτι] Hoc non magis ab Euripide scribi potuit
quam οὐ σάφ' εἰδὸτι, quod coniecit Musgravius. οὐ σάφ'
οἶδα γάρ Hartungus. 392. εὐτρεπὲς Marklandus]
εὐτρεπὲς 393. γ' Matthiae] τ' 398. μολῶν] μο-
λῶν δ' a m. sec. P. ὑπαντᾷ Elmsleius] ὑπαντᾷ

πύλας ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκους ὑπο;
 ΘΗ. πρῶτον μὲν ἦρ'ω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένη,
 ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἄρχεται
 ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ πόλιν.
 405
 ΚΗ. ἔν μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσσοῖς, διδῶς
 κρείσσον· πόλιν γὰρ ἥς ἐγὼ πάρειμ' ἀπο
 410
 ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ, κρατύνεται,
 οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκχαυνῶν λόγοις
 πρὸς κέρδος ἰδίων ἄλλοι' ἄλλοσε στρέφει.
 ὁ δ' αὐτίχ' ἡδὺς καὶ διδούς πολλὴν χάριν
 415
 εἰσαυθὺς ἐβλαψ', εἴτα διαβολαῖς νέας
 κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέδω δίκης.
 ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεῖν λόγους
 ὀρθῶς δύναται· ἂν δὲμος εὐθύνει πόλιν;
 ὁ γὰρ χρόνος μάθῃσιν ἀντὶ τοῦ τάχους
 420
 κρείσσω διδῶσι· γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης,
 εἰ καὶ γένοιτο μάμαθ' ἔργων ὑπο
 οὐκ ἂν δύναται πρὸς τὰ κοιν' ἀποβλέπειν.
 ἡ δὲ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοισιν,
 ὅταν πονηρὸς ἀείωμ' ἀνὴρ ἔχῃ,
 425
 γλώσση κατασχῶν δῆμον οὐδὲν ὦν τὸ πρίν.
 ΘΗ. κομφός γ' ὁ κήρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.
 ἔπει δ' ἄρ' ἄννα καὶ σὺ τόνδ' ἡγωνίσω,
 ἄκου· ἀμύλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
 οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
 430
 ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι
 κοινοὶ, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος
 αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οὐκέτ' ἐστ' ἴσον.
 γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὁ τ' ἀσθενὴς
 434
 ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει,
 νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι ἔχων.
 τοιλευθερον δ' ἐκείνου, τίς θέλει πόλει
 χρηστόν τι βούλευμ' ἐς μέσον φέρειν ἔχων;
 440
 καὶ ταῦθ' ὁ χρῆζων λαμπρός ἐσθ', ὁ μὴ θέλων
 σιγᾷ. τί τοῦτων ἐστ' ἰσαιοτέρον πόλει;
 καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος εὐθυντὴς χθονός,
 ὑποῦσιν ἀσπίς ἡδεται νεανίας,
 ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἡγείται τόδε,

435. ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις
 τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύῃ κακῶς,

408. πλείστον] πλείον Elmsleius. 413. ἄλλοι'
 Marklandus] ἄλλος 415. εἰσαυθὺς Hermannus] εἰσα-
 αὐτίς 417. διορθεῖν] διοπτρεῖν (quod per κατα-
 σκεψάμενος explicat Hesychius) Marklandus. 420.
 γαπόνος Scaliger] γὰ πόνος P. γηπόνος C. 421.
 γένοιτο (sic Scaliger) μὴ 'μαθῆς (debebat μάμαθ' ἔργων) Lo-
 becius] πένοιτο κάμαθ' 423. ἡ δὴ] ἡδὴ Stobaeus
 106, 4. νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοισιν, ὅταν] νοσω-
 δες, ταῦτο τοῖς ἀμείνοισιν ὅταν Marklandus. 423—
 425. eiecit Kirchhoffius. 426. κομφός γ' κομφός δ'
 P. 432. ἐστ' ἴσον Marklandus] ἐστ' ἴσοι P. ἐστὶ σοὶ
 C. 433. Stobaeus 44, 6. Εὐριπίδου 'ΙΚετίδων, Οὐκ
 ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ νόμοι πόλει | καλῶς τεθέντες
 ὁ τε γὰρ ἀσθενέστερος | ὁ πλουσιος — ἔχει, | νικᾷ δ'
 ο — ἔχων. (Qui verba οὐκ ἔστιν — ἀσθενέστερος ver-
 bis ab Euripide scriptis γεγραμμένων δὲ — ἀσθενὴς
 substituisse videtur, quia praecedentes versus plures,
 ad quos verba γεγραμμένων δὲ — referuntur, appo-
 nere nolebat. 435. 436. Eieci versus ab Stobaeo
 vel non lectos vel, si legit, recte omisos. 436.
 ταῦθ' Barnesius] ταῦθ' 440. λαμπρός Canterus]
 λαμπρόν ὁ μὴ θέλων] ὁ δ' οὐ θέλων Hartungus.
 441. ἐστ' Scaliger] ἔστιν 442. εὐθυντὴς Marklan-
 dus] αὐθέντης

καὶ τοὺς ἀρίστους οὐς τ' ἂν ἡγήται φρονεῖν 415
 κτείνει δεδοικώς τῆς τυραννίδος πέρι.
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρά πόλις,
 ὅταν τις ὡς λειμῶνος ἥρινοῦ στάχυν
 τόλμας ἀφαιρῇ κάπολῳτίζῃ νέους;
 450
 κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δέϊ τέκνοις,
 ὡς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον;
 ἢ παρθενεῦναι παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,
 τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς, ὅταν θέλῃ,
 δάκρυα δ' ἐτοιμάζουσι; μὴ ζῆψιν ἔτι,
 455
 εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύσεται.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισα·
 ἦ κεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεκρημένος;
 κλάων γ' ἂν ἡλθες, εἰ σε μὴ πέμψεν πόλις,
 460
 περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεῶν
 λέξανθ' ὅς' ἂν τάξῃ τις ὡς τάχος πάλιν
 χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
 ἡσσον ἅλων σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
 καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς αἰεὶ πράζοντες εὖ.
 ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἡγωνισμένων 465
 σοὶ μὲν δοκεῖται ταῦτ', ἔμοι δὲ τάντια.
 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ πᾶς τε Καδμείος λεῶς
 Ἄδραστον ἐς γῆν τήνδε μὴ παριέναι·
 εἰ δ' ἔστιν ἐν γῇ, πρὶν θεοῦ δύναμις ὅλας,
 470
 λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια
 τῆσδ' ἐξελευθύνει, μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς
 βίᾳ, προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
 κἂν μὲν πῆθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
 σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μὴ, πολὺς κλύδων
 ἡμῖν τε καὶ σοὶ ἑυμμάχος τ' ἔσται δορός.
 475
 σκέψαι δὲ καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
 λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέρην ἔχων,
 σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
 ἐλπίς βροτοῖς κακίστην, ἢ πολλὰς πόλεις
 480
 ἔυνηψ', ἄγρουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.
 ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ἐς ψηφον πόλεως,
 οὐδεὶς ἐθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
 τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
 εἰ δ' ἦν παρ' ὅμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
 485
 οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλάς δοριμανὴς ἀπώλλυτο.
 καίτοι δυοῖν γε πάντες ἀνθρωποὶ λόγοιν
 τὸν κρείσσον' ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
 ὅσῳ τε πολέμοις κρείσσον εἰρήνῃ βροτοῖς·
 ἢ πρῶτα μὲν μούσαισι προσφιλεστάτῃ,
 490
 γόοισι δ' ἐχθρὰ, τέρπεται δ' εὐπαιδία,

445. οὐς τ' ἂν Marklandus] οὐς ἂν 449. τόλ-
 μας] τομαῖς Nauckius. κάπολῳτίζῃ] κάπολῳ-
 τίζει P. νέους] νέων Kirchhoffius. 451. delet
 Kirchhoffius. ὡς] γρ. δς P. 454. ἐτοιμάζου-
 σιν] Requiritur τοῖς γονεῦσι vel τοῖς τεκοῦσι, de
 quibus cogitavit Marklandus, vel τοῖς θρέψαισι,
 quod posuit Hartungus. ἔτι] Aptius ἐγὼ, quod
 coniecit Hartungus. 455. νυμφεύσεται Herman-
 nus] νυμφεύεται 456. τὰ σ' Marklandus] τὰδ'
 458. γ' Lentingius] δ' 460. πάλιν Marklandus]
 πόλει 464. καλῶς] κακῶς C. 466. δὲ τάντια Por-
 sonus] δὲ τάναντια (δ' ἐναντία Heathius). 469. γῇ
 Marklandus] τῇ 470. μυστήρια] ἱκτήρια Nauckius.
 471. τῆσδ'] γῆς Hartungus. 472. προσήκοντ']
 προσήκον γ' Nauckius. γε particula non opus. 478.
 βραχιόνων] ἐν βραχεὶ λόγῳ Hartungus. 479. βρο-
 τοῖς ex Stobaeo 110, 13.] γὰρ ἐστὶ 481. πόλεως] λεω
 Stobaeus 55, 6. ubi cod. Paris. B doros] 485. ἀπωλ-
 λυτο] ἀπώλετο P a m. sec. 486. καίτοι Stobaeus]
 καὶ τοῖν γρ] γὰρ Stobaeus. λόγοιν] λόγων P a
 m. sec. 490. γόοισι Stobaeus] ποιναῖσι τέρπεται
 δ' Stobaeus] τέρπεται τ'

χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἀναιρούμεσθα καὶ τὸν ἥσοσνα
δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλιν πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς θεοὺς θανόντας ὠφελεῖς,
θάπτων κομίζων θ' οὐς ὕβρεις ἀπώλεσαν. 495
οὐ τάρ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανεύς κεραύνιον
δέμας καπνοῦται, κλιμάκων ὀρθοστάτας
δς προσβαλὼν πύλαισιν ὤμοσεν πόλιν
πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλῃ,
οὐδ' ἤρπασεν χάρυβδις οἰωνοσκόπον, 500
τέθριππον ἄρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
ἄλλοι τε κείνται πρὸς πύλιν λοχαγέται,
πέτροις καταξανθέντες ὁστέων ῥαφάς.
ἦ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαυχέει Διὸς,
ἦ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι. 505
φιλεῖν μὲν οὖν χρή τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ', ἦν αὖτε χρεῶν
καὶ μὴ κατὰξαι. σφαλερόν ἡγεμῶν θρασὺς
νεῶς τε ναύτης· ἡσυχος καιρῷ σοφός.
καὶ τοῦτό τοι τάνδρειον, ἢ προμηθία. 510

ΧΟ. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωροῦμενος,
ἡμάς δ' ὕβριζειν οὐκ ἐχρῆν τοιάνδ' ὕβριν.

ΑΔ. ὦ παγκράτιστε ΘΗ. σῖγ', Ἄδραστ', ἔχε στόμα
καὶ μὴ πῖπροσθεν τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῆς· οὐ γὰρ ἵκει πρὸς δὲ κηρύσσωσιν ὄδε,
ἀλλ' ὥς ἐμ' ἡμάς κάποκρίνασθαι χρεῶν. 515
καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι·
οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ,
οὐδὲ σθένοντα μείζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ'· ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι
τὰ πράγμαθ' οὕτως, εἰ πῖταξόμεσθα δῆ.
πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον ἐς Κάδμου χθόνα,
νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν
οὐδ' ἀνδροκμητάς προσφέρων ἀγωνίας, 525
θάψαι δικαίῳ, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζων. τί τοῦτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργεῖων ὑπο,
τεθνήσκειν, ἡμύνασθε πολεμίου καλῶς,
αἰσχροῦς δ' ἐκείνοις, χῆ δίκη διοίχεται. 530
ἔασατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκροὺς,
ὅθεν δ' ἕκαστον ἐς τὸ φῶς ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτῆμεθα
ἡμέτερον αὐτό, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον, 535
κάππειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.
δοκεῖς κακοῦργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκροὺς;
ἦκιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τὸδε,

494. θεοῖς Marklandus] καὶ 495. οὐς ὕβρεις ἀπώ-
λεσαν Marklandus] οὐς ὕβρις (ὕβρις οὐς Barnesius)
ἀπώλεσεν 496. οὐ τάρ' ἔτ' Marklandus] οὐτ' ἂν ἔτ'
pr. P. οὐτ' ἂν γ' ἔτ' a m. sec. P et fortasse C. 497.
ὀρθοστάτας δς Nauckius] ὀρθοστάτων, ἄς 508. κα-
τὰξαι] ταράξει Elmsleius. 509. καιρῷ σοφός] δὲ καὶ
σοφός, lacuna post hunc versum indicata, Hartungus.
510. καὶ] ὡς Kirchhoffius. τοι Hermannus]
μοι 511, 512. in libris praeconi continuatos choro
tribuit Elmsleius. 511. ὁ] σφε Matthiae. 512. τοιάνδ' Ald. τοιαύτην C. τοιαύτων P. 514.
πῖπροσθεν] πῖπροσθε P a m. sec. 521. Scri-
ptura suspecta. πῖταξόμεσθα] πῖτευξόμεσθα C.
523. οὐδὲ] οὔτε Kirchhoffius. 528. πεπόνθατ' Ald.
πέπονθά γ' P. πέπονθέ γ' C. 530. δ' Heathius]
τ' 531—536. Hos versus ex Moschione affert Sto-
baeus 122, 3. 532. φῶς Porsonus] σῶμ' 533.
ἀπελθεῖν ex Stobaeo] ἀπήλθε 537. βίον] μόνον
Tourinus.

εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας ὦν χρῆν λαχεῖν
ἀτάφους τις ἔξει· δειλίαν γὰρ ἐσφέρει 540
τοῖς ἀλκίμοισιν, οὗτος ἦν τεθῆ νόμος.
κάμοι μὲν ἤλθες δεῖν' ἀπειλήσων ἔπη,
νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυφήσονται χθονί;
τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
ταφέντες ὕμῳ; ἢ τέκν' ἐν μυχοῖς χθονὸς 545
φύσωσιν, ἔξ ὧν εἰσι τις τιμωρία;
σκαῖόν γε τάνάλωμα τῆς γλῶσσης τόδε,
φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
ἀλλ', ὦ μάταιοι, γινώτε τάνθρώπων κακά·
παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ βίος, εὐτυχοῦσι δὲ 550
οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' εἰσαύθις, οἱ δ' ἤδη βρωτῶν.
τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων· πρὸς τε γὰρ τοῦ δυστυχοῦς,
ὡς εὐτυχῆσῃ, τίμιος γεραίρεται,
ὁ τ' ὀλβιὸς νιν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν
ὤψηλόν αἶρει. γινόντας οὖν χρεῶν τάδε 555
ἀδικουμένους τε μέτρια, μὴ θυμῷ, φέρειν,
ἀδικεῖν τε τοιαῦθ' οἷα μὴ βλάψαι πόλιν.
πῶς οὖν ἂν εἴῃ; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
θάψαι δὲς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
ἦ δῆλα τάνθενδ'· εἰμι καὶ θάψω βίᾳ. 560
οὐ γὰρ ποτ' εἰς Ἑλλήνας ἔξιοσθήσεται
ὡς εἰς ἔμ' ἔλθων καὶ πόλιν Πανδίωνος
νόμος παλαιὸς δαίμωνιν διεφθάρη.

ΧΟ. θάρσει· τὸ γὰρ τοι τῆς Δίκης σώζων φάος
πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους. 565
ΚΗ. βούλει ἔνναψω μῦθον ἐν βραχεῖ σαφῇ;
ΘΗ. λέγ', εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
ΚΗ. οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργεῖων λάβοις.
ΘΗ. κάμου νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν.
ΚΗ. κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. 570
ΘΗ. θάψω νεκροὺς γῆς ἑξελὼν Ἀσσιπίας.
ΚΗ. ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνεύεον.
ΘΗ. πολλοὺς ἔτλην δὴ χατέρους ἄλλους πόνους.
ΚΗ. ἢ πᾶσιν οὖν σ' ἔφρυσεν ἔξαρκεῖν πατήρ;
ΘΗ. ὅσοι γ' ὕβρισταί· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν. 575
ΚΗ. πράσσειν σὺ πόλλ' εἰώθας ἦ τε σὴ πόλις.
ΘΗ. τοιγὰρ πονοῦσα πολλὰ πόλλ' εὐδαιμονεῖ.
ΚΗ. ἔλθ', ὡς σε λόγῃ σπартὸς ἐν πόλει λάβῃ.
ΘΗ. τίς δ' ἐκ δράκοντος θυοῦρος ἂν γένοιτ' Ἀρης;
ΚΗ. γινώσκει σὺ πάσχων· νῦν δ' ἔτ' εἰ νεανίας. 580
ΘΗ. οὗτοι μ' ἐπαίρεις ὥστε θυμῷσσαι φρένας
τοῖς σοῖσι κόμποις· ἀλλ' ἀποστέλλου χθονὸς,
λόγους ματαιοὺς οὐσπερ ἡνέγκω λαβῶν.
περαίνομεν γὰρ οὐδέν. ὀρμᾶσθαι χρεῶν
πάντ' ἄνδρ' ὀπίτην ἄρμάτων τ' ἐπεμβάτην, 585
μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα
ἀφρῷ καταστάζοντα, Καδμεῖαν χθόνα.
χωρήσομαι γὰρ ἐπτά πρὸς Κάδμου πύλας
αὐτὸς σίδηρον ὀξύν ἐν χεροῖν ἔχων
αὐτὸς τε κήρυξ. σοὶ δὲ προστασσω μένειν, 590

539. νοσφίσας Marklandus] νοσφίσεις χρῆν C.
δεῖ P. 543. κρυφήσονται Elmsleius] κρυβήσονται
545. μυχοῖς Marklandus] μυχῷ 550 παλαι-
σμαθ' a m. sec. P. παλαίσμαθ' pr. P et C. 551.
τάχ'] τότ' Marklandus. εἰσαύθις D.] ἐσαυθίς
553. ὡς] γρ. δς P. εὐτυχήσῃ] εὐτυχῆς ἢ Musgra-
vius. εὐμενῆς ἢ Nauckius. 554. ὁ τ' Marklandus]
ὁ δ' 557. βλάψαι] βλάψει Matthiae. 559. εὐσεβεῖν
Marklandus] εἰσιδεῖν 564. φάος] σέβας Nauckius.
565. λόγους] ψόγους Hartungus. 566. σαφῇ
Hartungus] σέθεν 573. ἄλλους πόνους] ἄθλους ἐγὼ
Nauckius. 577. εὐδαιμονεῖ] εὐδαίμονα pr. P.
580. δ' ἔτ' Reiskius] δέ τ' 581. θυμῷσσαι] θυμοῦσθαι
Musgravius. 586. στόμα] suspectum Nauckio.
587. καταστάζοντα] καταστάζοντα P. 589. 590. In-
verso ordine libri. Transposuit Marklandus.

- *Αδραστε, κάμοι μνάμειγνυσθαι τύχας
τὰς σάς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦμοι μέτα
στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
ἐν δέ μοι, μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ἔκρινον ὁμοῦ
νίκην δίδωσιν. ἀρετὴ δ' οὐδὲν φέρει
βροτοῖσιν, ἢν μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχη.
HMIXORION. A.
ὦ μέλειαι μελέων ματέρες λοχαγῶν,
ὥς μοι ὕψ' ἥπατι δαίμα χλοερὸν ταρασσει.
HM. B. τίν' αὐδὰν τάνδε προσφέρεις νέαν; 600
HM. A. στρατεύμα πα Παλλάδος κριθήσεται.
HM. B. διὰ δορὸς εἴπας, ἢ λόγων ἔκρινον ἀλλήλῃ;
HM. A. γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείφατο
φόνος μάχαι στερνοτυπῆς τ' ἀνὰ πτόλιν
πάλιν κτύπος φανήσεται,
τίν' ἂν λόγον τάλαινα,
τίν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι;
HM. B. ἀλλὰ τὸν εὐτυχία λαμπρὸν ἂν τις αἰροῖ
μοῖρα πάλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.
HM. A. δίκαιους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις. 610
HM. B. τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφορὰς;
HM. A. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εισορῶ.
HM. B. φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι·
δίκαια δίκαια ἐξεκάλεσσε καὶ φόνος
φόνον, κακῶν δ' ἀναψυχὰς
θεοὶ βροτοῖς νέμουσιν,
ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί.
HM. A. τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἂν,
Καλλίχορον θεὰς ὕδωρ λιποῦσαι; 620
HM. B. ποτανὰν εἰ μέ τις θεῶν κτίσαι,
διπτόταμον ἵνα πόλιν μὴ λῶ.
HM. A. εἰδείης ἂν φίλων
εἰδείης ἂν τύχας.
HM. B. ἔτι ποτ' αἶσα; τίς ἄρα πότμος
ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
τᾶσδε γὰς ἄνακτα;
HM. A. κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὐ θεοὺς·
ἀλλὰ φόβων πίστις ἄδε πρῶτα.
HM. B. ἰὼ Ζεῦ, τὰς παλαιότατορας
παιδογόνε πόριος Ἰνάχου.
HM. A. πόλει μοι εὐμμάχος
γενοῦ τῷδ' εὐμενῆς. 630
598—607. = 608—617.
591. μνάμειγνυσθαι D.] μὴ ἀναμίγνυσθαι (μὴ ἡ-
μίγνυσθαι a m. sec. P.) 593. κλεινὸς ἐν κλεινῷ] και-
νὸς ἐν καινῷ superser. in C. 594. ἐν δέ μοι, μόνον μοι]
ἐνὸς μόνον δέi Kirchhoffius. μοι] τοι Nauckius.
596. ἀρετῇ] ἢ ῥετῇ libri. φέρει P. λέγει (γρ. φέρει)
C. λύει Heimsoethius. 598. 599. 601. 3. 4. 5. 8. 611.
613—617. 620. 622—625. in libris Aī. (i. e. Aīθρα) praeseri-
ptum habent. Correx. Matthiae. 599. δαίμα χλοερὸν
Alid. χλοερὸν δαίμα PC. 601. στρατεύμα πα Παλλά-
δος Hermannus] στρατεύμα μὲν παλλάδος P. στρα-
τεύμα πα τὴν παλλάδος C. 605. στερνοτυπῆς
τ' — κτύπος φανήσεται Elmsleius] στερνοτυπῆς τ'
(γ' C) — κτύποι φανήσονται ἀνὰ πτόλιν Marklan-
dus] ἀνὰ τόπον 606. τίν' ἂν λόγον τάλαινα Nau-
ckius] ὦ (ὦ delevit Hermannus) τάλαινα τίνα λόγον
607. αἰτία Hermannus] αἰτίαν 608. εὐτυχία Mark-
landus] εὐτυχῇ αἰροῖ Matthiae] αἰρῇ 611. ἄλλοι]
ἄλλοισιν C. 614. δίκαι] δ' addit Kirchhoffius.
ἐξεκάλεσσε Barnesius] ἐξεκάλεσε in P legi ex silentio
colligitur. ἐκάλεσε C. Ineerta scriptura, quum ἐξεκά-
λεσε vel ἐκάλεσε alius verbi glossema esse possit.
615. κακῶν δ' ἀναψυχὰς Scaliger] κακὸν δ' ἀνὰ ψυχὰς
618. ἀπάντων P a m. sec. πάντων pr. P. πάντα,
superscripto των, C. τέρμ] τέρματ' PC, sed τέρμ' a
m. sec. P. 621. με Hermannus] σε 623. τύχας
Heathius] ψυχὰς 624. ἔτι] τίς Reiskius.
- HM. B. τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἱδρυμα
πόλεος ἐκκόμιζέ μοι
πρὸς πυρὰν ὕβρισθέν.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
γυναῖκες, ἦκω πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα,
αὐτὸς τε σωθεῖς· ἡρέθην γὰρ ἐν μάχῃ,
ἢν οἱ θανόντων ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι
ἡγωνίσαντο βεῦμα Διρκαῖον πάρα·
νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγου δέ σε
μακροῦ ποπαῦσω· Καπανέως γὰρ ἦν λάτρης,
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ.
XO. ὦ φίλτατ', εὐ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν
τὴν τ' ἀμφὶ Θησέως βάζειν· εἰ δέ καὶ στρατὸς
σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.
ΑΓ. σῶς καὶ πέπραγεν ὡς Ἀδραστος ὠφέλε
πράξει ἔκιν Ἀργεῖοισιν, οὐς ἀπ' Ἰνάχου
στεύλας ἐπεστράτευσεν Καδμείων πόλιν.
XO. πῶς γὰρ τροπαία Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν οἱ τε συμμαχασχόντες δορὸς;
λέξον· παρὼν γὰρ τοὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς.
ΑΓ. λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς ἡλίου, κανὼν σαφῆς,
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
ἔστην θεατῆς, σίγῃν εὐαγγελὶ λαβύν.
ὁρῶ δέ φύλα τρία τριῶν στρατευμάτων,
τευχασφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον, ὡς μὲν ἦν λόγος,
αὐτόν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
καὶ τοὺς ἔκιν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κέρας, παλαιὸς Κεκροπίας οἰκῆτορας,
λαῖον δέ Πάραλον ἐστολισμένον δορί,
κρήνην παρ' αὐτὴν δ' Ἀρεὸς ἱππότην ὄχλον
πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον
ἴσους ἀριθμόν· ἄρμάτων δ' ὀχήματα
ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Κάδμου δέ λαὸς ἦστο πρόσθε τειχέων,
νεκροὺς ὅπισθεν θέμενος, ὡν ἕκειτ' ἄγων.
ἱππεῦσι δ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθρωπισμένοι,
τετραόροις τ' ἀντι' ἄρμαθ' ἄρμασιν.
κῆρυξ δέ Θησέως εἶπεν ἐς πάντας τάδε
“σιγᾶτε, λαοί, σίγα, Καδμείων στίχες,
ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἦκομεν νεκροὺς μέτα
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον.”
κοῦδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκίρρυσεν λόγοις,
ἀλλ' ἦσ' ἔφ' ὅποιος σίγα. ποιμένες δ' ὄχων
τετραόρων κατήρχον ἐντεῦθεν μάχης·
πέραν δέ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους
παραβᾶτας ἔστησαν ἐς τάξιν δορὸς.
χοῖ μὲν σιδήρῳ διεμάχοντο, οἱ δ' ἔστρεφον
πῶλους ἐς ἀλκὴν αὐθῆς αὐ παραβᾶτας.
ἰδῶν δέ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἀναῖ
ἦν τοῖς Ἐρεχθεΐδαισιν, ἄρμάτων ὄχλον,
οἱ τ' αὐτὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱπικόν,
ἔκρινον ἀλκὴν κάκρᾶτον ἡσώντων τε.
632. ἐκκόμιζέ μοι Musgravius] ἐκκομίζομαι
636. ἢν Dobracus] ἰν' ἠανόντων Heathius] ἠανόν-
τες 642. βάζειν Reiskius] τάξιν 644. πέπραγεν
Pierseus] πεπραγμέν' 645. οὐς Reiskius] ὡς
ἀπ' Canterus] ἐπ' 649. ἀπόντας γρ. P. παρόντας
PC. 652. εὐαγγελὶ Hemsterhusius] εὐαγγῆ 653.
στρατευμάτων Alid. ... στρατευμάτων P. συστρατευ-
μάτων C. συστρεμμάτων Nauckius. 658. παλαιὸς
Marklandus] παλαιὰς 659. λαῖον Marklandus] αὐ-
τόν 660. δ' addit Hartungus. ὄχλον Scaliger]
ὄχον 666. δ' Hermannus] θ' 673. τεῖναι] θείναι
Canterus. 679. αὐθῆς] αὐτῆς P. αὐ Hartungus] ἐς
681. ὄχλον Marklandus] ὄχον (superser. ων) C. ὄχων
(superser. ων) P. 683. κάκρᾶτον] καὶ κράτον libri.

λεύσωσαν δὲ ταῦτα κοῦ κλύων, ἔκει γὰρ ἦν,	685
ἐνθ' ἄρματ' ἡγωνίζεθ' οἱ τ' ἐπεμβάται,	
τάκει παρόντα πολλά πῆματ' οὐκ ἔχω	
τί πρῶτον εἴπω, πότερα τὴν εἰς οὐρανὸν	
κόνιν προσαντέλλουσιν, ὥς πολλῇ παρῆν,	
ἢ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένους	
ἱμάσιν, αἱματός τε φοινίου ῥοάς,	690
τῶν μὲν πιτνόντων, τῶν δέ, θραυσθέντων δίφρων,	
ἐς κράτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βία,	
πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγᾶισι λειπόντων βίον.	
νικῶντα δ' ἵπποις ὥς ὑπείδeto στρατὸν	
Κρέων τὸν ἐνθένδ', ἰτέαν λαβὼν χερί	695
χωρεῖ, πρὶν ἔλθῃν ἑυμάχοις δυσθυμίαν.	
καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνη διεφθάρη,	
ἀλλ' ἔειπ' εὐθύς λάμπω' ἀναρπάσας ὄπλα·	
καὶ ἑμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν	
ἔκτεινον ἔκτεινοντο, καὶ παρηγγύων	
κελευσμόν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ	700
“θεῖν, ἀντέρειδε τοῖς Ἑρεχθεΐδαις δόρυ.”	
λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος	
δαιὼς παλαιστής ἦν· ἔκλινε γὰρ κέρας	
τὸ λαὸν ἡμῶν· δεῖξιόν δ' ἡσώμενον	705
φεύγει τὸ κείνων, ἦν δ' ἀγῶν ἰσόρροπος.	
κὰν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·	
οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκήδευεν μόνον,	
ἀλλ' ὅψχετ' ἐς τὸ κοῦνον οἰκείου στρατοῦ.	
ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥσθ' ὑπηγήσαι χθόνα	710
“ὦ παῖδες, εἰ μὴ σχήσετε στερρόν δόρυ	
σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.”	
θάρος δ' ἐνώρουε παντὶ Κεχροπιδῶν στρατῷ.	
αὐτός θ' ὀπλισμα τοῦπιδαῦριον λαβὼν	
δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα,	715
ὀμοῦ τραχήλους κάπικείμενον κάρα	
κυνάς θερίζων κάποκαυλίζων Ξύλ' υ.	
μόλις δέ πως ἔτρεψαν ἐς φυγὴν πόδα.	
ἐγὼ δ' ἀνηλάαξα κἀνωρχησάμην	
κᾶκρουσα χεῖρας. οἱ δ' ἔτεινον ἐς πύλας.	720
βοῇ δέ καὶ κωκυτός ἦν ἀνὰ πτόλιν	
νέων, γερόντων, ἱρά τ' ἐξέπιπτασαν	
φρόβῳ. παρὸν δέ τειχέων εἴσω μολεῖν,	
Θησεὺς ἐπέσχεν· οὐ γὰρ ὥς πέρσων πόλιν	
μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσθαι νεκρούς.	725
τόνδo τε τοὶ στρατηγὸν αἰρεῖσθαι χρῆναι,	
ὃς ἔν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστὶν ἄλκιμος	
μισεῖ θ' ὕβριστὴν λαόν, ὃς πρᾶσσω καλῶς	
εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα	
Ζητῶν ἀπώλεσθ' ὀλβον ὧ χρησθαι παρῆν.	730
ΧΟ. νῦν τήνδ' ἀελπον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ	
θεοὺς νομίζω καὶ δοκῶ τῆς ἑυφορᾶς	
ἔχειν ἔλασσαν, τῶνδε τισάντων δικήν.	
ΑΔ. ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπῶρους βροτοὺς	
φρονεῖν λέγουσι; σοὺ γὰρ ἐξορτήμεθα.	735

689. τοὺς — φορουμένους Heathlius] τὰς — φορου-
 μένας: quo servato nonnulla post hunc versum exci-
 disse coniecit Kirchhoffius. 690. ῥοδὰς a m. sec. P.
 ῥοαῖς PC. 694. νικῶντα] εἰκοντα Valckenarius.
 ὑπείδεται] ὑπείδε τον Porsonus. 695. τὸν Herman-
 nus] τὸ 699. συμπατάξαντες] συμπατάξαντ'
 (numero duali) ἐς Blomfieldus. 705. δεξιῦ D. Mer-
 landus] δεξιὸν 708. ἐκῆδευεν D.] ἐκέρδανεν
 713. Κερκοπιῶν Elmsleius] Δαναῶν 717. κάπο-
 καυλίζων Canterus] κάποδαυλίζων 718. ἔτρεψαν Her-
 mannus] ἔτρεψεν 722. ἱρά D.] ἱερά 726. τοῖς Elms-
 leius] τὸν 732. τῆς συμφορᾶς Reiskius] τὰς συμφο-
 ρὰς P. τὰς συμφορὰς C. 734. ὦ — φρονεῖν] τί δῆτα
 τοῦτους τοὺς ταλαιπώρους φρονεῖν [βροτοῦς Diog. L.
 9, 71. 735. λέγουσι] λέγουμαι Plutarchus Mor. p. 1056 b.

δρῶμέν τε τοιαυθ' ἄν σὺ τυγχάνης θέλων. ἡμῖν γάρ ἦν τό τ' Ἄργος οὐχ ὑποστατὸν αὐτοῖ τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίσιον, Ἔτεοκλέους δὲ σύμβασιν ποιούμενου, μέτρια θέλοντος οὐκ ἐκρήζομεν λαβεῖν, κάππειτ' ἀπωλούμεσθ'. ὁ δ' αὖ τότε εὐτυχῆς λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα, ὑβρίζ', ὑβρίζων δ' αὖθις ἀναπύλετο Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ κenoὶ βροτῶν, οἱ τόξον ἐντείνοντες ὡς καιροῦ πέρα, καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακὰ, φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι, πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγῳ κάμψαι κακὰ, φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα. ἅτὰρ τί ταῦτα; κείνο βούλομαι μαθεῖν, πῶς ἔξεσώθης· εἴτα τάλλ' ἔρῃσομαι.	740
ΑΓ. ἔπειτα παραμόδς πόλιν ἐκίνησεν δορί, πύλας διήλθον, ἥπερ εἰσῆι στρατός. ΑΔ. ὦν δ' οὐνεχ' ἄγων ἦν, νεκροὺς κομίζετε; ΑΓ. ὅσοι γέ γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέστασαν λόχοις. ΑΔ. πῶς φῆς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκμηκότων ὄχλος; ΑΓ. τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρώνος πτυχαῖς. ΑΔ. τοικεῖθεν ἦ τούθνένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν; ΑΓ. Θησεύς, σκιώδης ἐνθ' Ἐλευθερίας πέτρα. ΑΔ. οὐς δ' οὐκ ἔθαψε ποῦ νεκροὺς ἦκεις λιπῶν; ΑΓ. ἐγγύς· πέλας γάρ πᾶν ὅ τι σπουδάζεται. ΑΔ. ἦ που πικρῶς νιν θέραιες ἦγον ἐκ φόνου; ΑΓ. οὐδεὶς ἐπέστωι τῷδε δοῦλος ὦν πόνῳ.	745
ΑΔ. ~ ~ ~ ~ ~ ΑΓ. φαίης ἂν, εἰ παρήσθ' ὅτ' ἡγάπα νεκρούς. ΑΔ. ἐνιπεν αὐτὸς τῶν ταιλαιπύρων σφαγὰς; ΑΓ. κάστωρσέ γ' εὐνὰς κακάλυψε σώματα. ΑΔ. δεινὸν μὲν οὐν βόσταγμα κάσχυλῃν ἔχον. ΑΓ. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλῃν κακά; ΑΔ. οἴμοι! πόσου σφιν ξυνθανεῖν ἂν ἤθελον. ΑΓ. ἄκραντ' ὀδύρει ταῖσδε τ' ἐξάγεις δάκρυ. ΑΔ. δοκῶ μὲν, αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι. ἀλλ' εἴμ', ἐπαρῶ χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς, Ἄιδου τε μολπὰς ἐκχεῶ δακρυρρόους, φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένους τάλας ἔρημα κλάω· τοῦτο γάρ μόνον βροτοῖς οὐκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν, ψυχὴν βροτεῖαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.	750
ΧΟ. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῇ πολεί μὲν εὐδοξία καὶ στρατηγὰς δορὸς	775

778—785. = 786—793.

736 τοιαυθ' — θέλων] τοιάδ' — φρονῶν Plutarchus.
739. δὲ Hartungus] τε 740. θέλοντος] τε δόντος
Marklandus. διδόντος Hartungus. 743. δ' Hartungus]
τ' αὐθις] αὐτὸς Nauckius. 745. ἐντείνοντες] ἐκτεί-
νοντες P. τοῦ (ὡς Ald.) καιροῦ PC. οὐ καιρῷ Hartun-
gus. τὸ δόξον ἐντείνοντες οἱ καιροὶ πέρα Nauckius.
746. Versus Nauckio suspectus. 751. ἐρήσομαι] εἰ-
ρήσεται Nauckius. 752. δορὶ] δορὸς Hermannus.
754. οὐνεχ' ἄγων Barnesius] οὐνεκ' ἄγων P. οὐνεκεν
ἄγων C. 755. ὅσοι γε C cum γρ. ὡς οἱ γε, quod est
in P. λόχοις Reiskius] δόμοις PC. πύλαις Kirchhof-
fius. 756. ποῦ Hermannus] ποῖ 760. ἦκεις Mark-
landus] ἦκει 763. Post hunc versum unus versus
defectum indicavit Hermannus. Versum 764. in libris
nuntio continuatum delere maluit Lobeckius. 765.
αὐτὸς Reiskius] αὐτῶν 767. οὖν Elmsleius] ἦν
κάσχυνν D.] καίσχυνν ἔχον] φέρον Kirchhoffius.
769. πόσω Kirchhoffius] πόσω 772. ἀλλ' εἴμ',
ἐπαρῶ Elmsleius] ἀλλ' εἴην αἴρω (αἴρω P.) 773.
ἐκέγω D.] ἐκέγω

διπλάζεται τιμά· ἐμοὶ δὲ παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη πικρὸν, καλὸν θέαμα δ', εἴπερ ὄψομαι τὰν ἀελπτον ἡμέραν, ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος. ἀγαμὸν μ' ἔτι δεῦρ' αἶε χρόνος παλαιᾷ πατὴρ ᾠφελ' ἡμέρα κτίσαι. τί γάρ μ' ἔδει παίδων; τί μὲν γὰρ ἠλπίζον ἂν πεπονθέναί πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεζύγην; νῦν δ' ὁρῶ σαφέστατον κακὸν τέκνων φιλιτάων στερεῖσα. ἀλλὰ τὰδ' ἤδη σώματα λεύσσω τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα πῶς ἂν ὀλοίμην ζὺν τοῖσδε τέκνοις κοινὸν ἐς Ἄϊδην καταβάσα.			
ΑΔ. στεναγμὸν, ὦ ματέρες, τῶν κατὰ θῶνός νεκρῶν αὔσατ', ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσαι.			
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρων προσαυδὸς σε τὸν θανάοντα.			
ΑΔ. ἰὼ ἰὼ ΧΟ. τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ.			
ΑΔ. αἰαί. ΧΟ. — — — — —			
ΑΔ. ἐπάθομεν ὦ ΧΟ. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν. ΑΔ. ὦ πόλις Ἀργεῖα, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἔσορᾷτε; ΧΟ. ὁρῶσι κάμει τὰν τάλαιναν, τέκνων ἄπαιδα.			
ΑΓ. προσάγετε τῶν δυσπότημων σώμαθ' αἵματοσταγῇ, σφαγέντα τ' οὐκ ἄξι' οὐδ' ὑπ' ἀξίων, ἐν οἷς ἀγῶν ἐκράνθη.			
ΧΟ. δόθ', ὡς περιπτυχασίαι διή χέρας προσαρμόσας' ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.			
ΑΔ. ἔχεις ἔχεις ΧΟ. πημάτων γ' ἄλις βάρος. ΑΔ. αἰαί. ΧΟ. τοῖς τεκοῦσι δ' οὐ λέγεις; ΑΔ. αἰετέ μου. ΧΟ. στένεις ἐπ' ἄμφοιν ἄχη. ΑΔ. εἶθε με Καδμείων ἔναρον στίχες ἐν κονίαισιν. ΧΟ. ἐμὸν δὲ μήποτ' ἐζύγη σῶμ' ἐς ἀνδρὸς εὐνάν. ΑΔ. ἴδετε κακῶν πέλαγος, ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνυν.			
ΧΟ. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ σποδὸν κᾶρα κεχύμεθα.			
ΑΔ. ἰὼ ἰὼ μοί μοι κατὰ με πέδον γὰς ἔλοι,			
798—810. = 811—823.			

781. τιμά Marklandus] τιμή 782. δὲ παίδων pr.
P. δὲ τῶν παίδων C et a m. sec. P. 785. ἡμέραν
Hermannus] ἡμέραν 787. μ' ἔτι] με-τὸ Nauckius.
788. παλαιᾷ — ἡμέρα Bothius] παλαιὸς — ἡμέρα
(ἀμερᾶν Porsonus.) 789. μ' ἔδει Marklandus] με
δεῖ 790. τί Nauckius] τὸ γάρ] γὰρ οὐκ C et a
m. sec. P. 793. στερεῖσα Marklandus] στερεῖσθαι
796. ὀλοίμην D.] ὀλοίμην 799. νεκρῶν] νεκῶν
pr. P. 806. Lacunam indicavit Barnesius.
807. Totus versus chori est in libris. Correxuit Herman-
nus. 809. ὁρῶσι κάμει τὰν Heimsoethius] ὁρῶσιν ἐμέ
την pr. P. ὁρῶσι κάμει δήτα τὴν a m. sec. P. ὁρῶσιν
διτ' ἐμέ γε τὴν C. 811. τῶν addidit Hermannus.
816. προσαρμόσας' Hermannus] προσαρμόσας 819.
οὐ] οὐν Hermannus. 823. σῶμ' ἐς ἀνδρὸς Heimsoe-
thius] δέμας | δέμας γ' ἐς ἀνδρὸς PC. Alterum δέμας
delevit m. sec. in P et scripsit εἰς τιν' ἀνδρὸς. 825.
τέκνων delet Hartungus. 828. Alterum ἰὼ fortasse
delevit.

διὰ δὲ θύελλα σπάσαι, 830
πυρὸς τε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κᾶρα πέσοι.
ΧΟ. πικροὺς ἐσείδες γάμους,
πικράν δὲ Φοίβου φάτιν· 835
ἐρῆμα σ' ἂ πολύστονος Οἰδιπόδα
δύματα λιποῦσ' ἤλθ' Ἐρινύς.
ΘΗ. μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῶ
γόους, ἀφήσω, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπῶν
εἴασα μύθους· νῦν δ' Ἀδραστον ἰστορῶ· 840
πόθεν ποθ' οἶδε διαπρεπεῖς εὐψυχία
θνητῶν ἐφυσαν; εἰπέ γ', ὡς σοφώτερος,
νέοισιν ἀστῶν τῶνδ' ἐπιστήμων γὰρ εἰ.
εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ
τολμήμαθ', οἷς ἠλπίζον αἰρήσειν πόλιν. 845
ἐν δ' οὐκ ἐρήσομαι σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
ὅτῳ εὐνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ,
ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
κενοὶ γὰρ οὗτοι τῶν τ' ἀκούοντων λόγῳ
καὶ τοῦ λόγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβῶς
λόγχης ἰούσης πρόσθεν ὁμμάτων πυκνῆς
σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
οὐκ ἂν δυναίμην οὐτ' ἐρωτῆσαι τάδε
οὐτ' αὐ πηέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν·
μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τάναγκαί' ὁρᾶν 855
δύναιτ' ἂν ἐστῶς πολεμίοις ἐναντίος.
ΑΔ. ἀκουε δὴ νυν' καὶ γὰρ οὐκ ἀκοντί μοι
δίδως ἐπαινον τῶνδ', ἐγὼ τε βούλομαι
φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν περὶ.
ὁρᾶς τὸ Δίον οὐ βέλος διέπτατο;
Καπανεὺς δδ' ἐστίν· ὦ βίος μὲν ἦν πολὺς,
ἵκιστα δ' ὄλβην γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
οὐδέν τι μείζον εἶχεν ἢ πένης ἀνὴρ,
φεύγων τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν
τάρκοῦντ' ἀτίζων· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ 865
τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἔξαρκειν ἔφη.
φίλοις τ' ἀληθῆς ἦν φίλος παροῦσί τε
καὶ μὴ παροῦσιν· ὦν ἀριθμὸς οὐ πολὺς·
ἄψευδές ἦθος, εὐπροσηγόρον στόμα,
ἀκραντον οὐδέν οὐτ' ἐς οἰκέτας ἔχων 870
οὐτ' ἐς πολίτας. τὸν δὲ δευτέρον λέγω,
Ἐτέοκλον, ἄλλην χρηστότητ' ἡσκηκότα·
νεανίας ἦν, τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργεΐᾳ χθονί.
φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων 875
οὐκ εἰσδέξατο οἶκον, ὥστε τοὺς τρόπους

835. ἐρῆμα δ' (σ' Hermannus) Marklandus] ἐρῆμας
838. σ'] γ' pr. P. στρατῶ et ἀφήσω, τοὺς ἐκεῖ
μὲν ἐκλιπῶν delet Nauckius. Mihi haec defecta videri
pluribus dixi in Annot. Oxon. p. 423. ubi hanc proposui
descriptionem, ΧΟ. — — — — — | ΘΗ. — — — — — | γόους
— — — — — | τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπῶν | εἴασα eet. 840.
εἴασα Elmsleius] εἰς τὰ σά pr. P. εἰς τὰ σά γε a m. sec.
P et C. ἰστορῶ] εἰσορῶ pr. P et in quo ἰστορῶ su-
perser. C. 842. εἰπέ γ'] εἰπέ δ' Hartungus. 843.
εἰ. | εἶδον γὰρ αὐτῶν] εἰ | ἰδὼν τὰ τούτων Dobraeus.
844. αὐτῶν] αὐτὸν P. 849. κενοὶ Grotius] κοι-
νοὶ 852. ἀγαθός Marklandus] ἀγαθός 854. αὐ
Reiskius] ἂν 858. τῶνδ' Matthiae] τῶν PC. τόνδ'
Elmsleius. ἐγὼ τε Nauckius] ἔγωγε PC. ἐγὼ δὲ
Matthiae. 860. τὸ Δίον Polybius 5, 9.] τὸν ἄβρὸν
864. φεύγων] ψέγων Athenaeus 4. p. 159a. μι-
σῶν idem 6. p. 250e. ὅστις] εἰ τις Athenaeus 4.
p. 159. 865. ἀτίζων] ἐπαινῶν Athenaeus.
867. φίλοις Brunekius] φίλος παροῦσι Reiskius] τοῖς
παροῦσι 870. ἀκραντον] ἀκρατον Lentingius.
οὐτ' Marklandus] οὐδ' 872. ἄλλην Matthiae] ἄλλον
874. ἔσχεν Ἀργεΐων χθονί PC. ἔσχ' ἐν Ἀργεΐων
πόλει Teles apud Stobaeum 93, 21. 876. ὥστε — πα-

- δούλους παρασχεῖν χρημάτων ζευχθεῖς ὑπο.
τούς τ' ἑξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν,
ἡχθαίρ'. ἐπεὶ τοι κοῦδέν αἰτία πόλις
κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν.
880 ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' ἱππομέδων τοιοῦδ' ἔφυ·
παῖς ὦν ἐτόλμησ' εὐθύς οὐ πρὸς ἡδονὰς
Μουσῶν τραπέσθαι καὶ τὸ μαλθακὸν βίου,
ἀτρώους δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς
ἔχαιρε πρὸς τάνδρειον, ἔς τ' ἄγρας ἰών
885 ἱπποῖς τε χαίρων τόξα τ' ἐντείωνν χεροῖν,
πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
ὁ τῆς κυναγού δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
Παρθενοπαῖος, εἶδος ἑοχωτάτος,
Ἄρκας μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς
890 παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἔκτραφεῖς δ' ἐκεῖ
πρῶτον μὲν, ὡς χρὴ τοὺς μεταοικοντας ξένους,
λυπηρὸς οὐκ ἦν, οὐδ' ἐπίφθονος πόλει,
οὐδ' ἑξεριστὴς τῶν λόγων, ὅθεν βαρὺς
μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος·
895 λόχους δ' ἐφεστὼς ὥσπερ Ἀργεῖος γερῶς
ἦμυνε χώρᾳ, χυπότ' εὐ πράσσοι πόλις,
ἔχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφερον, εἴ τι δυστυχοῖ.
898 Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεὶ θῆσω μέγαν·
οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι.
902 ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
909 Θησεῦ, πρὸ πυργῶν τοῦσδε τολμήσαι θανεῖν·
τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
αἰσχύνεται δὲ τάγθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
κακὸς κεκλησθαι πᾶς τις· ἡ δ' εὐανδρία
διδασκὸν, εἰπερ καὶ βρέφος διδάσκειται
899. πολλοὺς δ' ἑραστάς κάπῳ θηλειῶν ὄσας
ἔχων ἐφρούρει μηδὲν ἑξαμαρτάνειν.
903. δεινὸς σοφιστὴς πολλὰ τ' ἔξευρεῖν σοφά.
γυνὴ δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς,
εὐρὺν ἀκριβὴ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι·
φιλότιμον ἦθος πλούσιον, φρόνημα δὲ
908. ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον.

ρασχεῖν — ζευχθεῖς — τοὺς τ' — τὴν πόλιν] οὐδὲ —
παρέσχεν — πεισθεῖς — τοὺς δ' — τὴν τύχην Sto-
baceus 46, 4.

879. ἐπεὶ τοι κοῦδέν a m. sec. P. ἐπεὶ τι τ' οὐδὲν
pr. P. ἐπεὶ τοι τ' οὐδὲν C. ἐπεὶ κατ' οὐδὲν Stobaeus.
πόλις] πέλει Stobaeus. 880. κλύουσα] ἀκούειν
Stobaeus. 883. καὶ τὸ μαλθακὸν Fixius] πρὸς τὸ
μαλθακὸν 885. ἔχαιρε] ἔβαινε Hartungus. 889.
Παρθενοπαῖος] παῖς παρθενοπαῖος libri. Delevi παῖς.
Παρθενοπαῖος secunda syllaba producta dixit Ae-
schyli exemplo Sept. ad Theb. 547. Παρθενοπαῖος
Ἄρκας· ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνὴρ — de quo dixi ad Sopho-
clis Fragm. 785. in ed. Oxon. tertia p. 175. De ca-
dem emendatione cogitavit Hermannus, sed ut reice-
ret, argumentis usus parum idoneis. 894. ἑξεριστὴς]
ἑξιστατὴς Kirchhoffius. 896. ἐφεστὼς Blomfieldus]
ἐνεστὼς 898. ἔφερον Grotius] ἔφερ' δυστυχοῖ
Reiskius] δυστυχεῖ 899. ὄσας] ἴσας Canterus
frustra: nam v. 899. 900. interpolatoris esse osten-
dit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 5. p. 2290. 902.
οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς] οὐδ' ἐν λόγοις ἦν δεινός
schol. Hom. II. 4, 400. 903. Versum spurium ciecit
Porsonus: de quo dixi in Annot. Oxon. p. 426. σοφά]
σοφός Valckenarius. 904—908. Eieci versus spur-
rios propter rationes in Annot. Oxon. p. 426. expositas.
908. ἴσον] ἔχων Ioann. Damasc. in Parall. sacris
in Gaisfordi Appendix ad Stobaeum vol. 4. p. 381.
913. κεκλησθαι Stobaeus 1, 5.] γενέσθαι 914. διδα-
κτὸν Stobaeus] διδάκτῳ

- λέγειν ἀκούειν θ' ὦν μάθησιν οὐκ ἔχει. 915
ἃ δ' ἂν μάθῃ παῖς, ταῦτα σῶζεσθαι φιλεῖ
πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὐ παιδεύετε.
- XO. ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ σ'
ἔτρεφον, ἔφερον ὑφ' ἡπατος
πόνους ἐνεγκούσ' ἐν ὠδίσι· καὶ νῦν 920
Ἄιδας τὸν ἐμὸν ἔχει
μόχθον ἀθλίας, ἐγὼ δὲ
γυροβοσκὸν οὐκ ἔχω
τεκούσ' ἅ τάλαινα παῖδα.
- ΘΗ. καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γένναον τόκον 925
θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες ἐς μυχοὺς χθονὸς
αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·
τὸν Οἰδίπου δὲ παῖδα, Πολυνείκη λέγω,
ἡμεῖς ἐπαινέσαντες οὐ ψευδοίμεθ' ἂν.
ξένος γάρ ἦν μοι, πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν 930
φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν αὐθαίρετος.
ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶν σε βούλομαι τούτων πέρι;
ΑΔ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, σοῖσι πείθεσθαι λόγους.
ΘΗ. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ
ΑΔ. ἡ χωρὶς ἱρὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις; 935
ΘΗ. ναί· τοὺς δὲ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρᾷ.
ΑΔ. ποῦ δῆτα θῆσεις μνήμα τῷδε χωρίσας;
ΘΗ. αὐτοῦ παρ' οἴκου τοῦσδε συμπηγτες τάφον.
ΑΔ. οὗτος μὲν ἤδη δμῶσιν ἂν μέλοι πόνοος.
ΘΗ. ἡμῖν δὲ γ' οἶδε· στείχεται δ' ἄχθη νεκρῶν. 940
ΑΔ. ἴτ', ὦ τάλαινα μητέρες, τέκνων πέλας.
ΘΗ. ἦκιστ', Ἄδραστε, τοῦτο πρόσφορον λέγεις.
ΑΔ. πῶς τὰς τεκούσας οὐ χρεῖων ψάσαι τέκνων;
ΘΗ. ὀλοῖντ' ἰδοῦσαι τοῦσδ' ἂν ἡλλοιωμένους.
ΑΔ. πικρὰ γάρ ὄψις αἵμα κῶτειται νεκρῶν. 945
ΘΗ. τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;
ΑΔ. νικᾷς. μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γάρ εὐ
Θησεύς. ὅταν δὲ τοῦσδε προσθῶμεν πυρὶ,
ὅστα προσάξεσθ'. ὡ ταλαιπωροὶ βροτῶν,
οἳ κτᾶσθε λόγχας καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους 950
τίθεσθε, παύσασθ', ἀλλὰ ληῆαντες πόνων
ἄστη φυλάσσεθ' ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων,
σμικρὸν τὸ χρήμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ
ὡς ῥᾶστα καὶ μὴ ξὺν ὀνόσι διεκπερᾶν.
- XO. οὐκέτ' εὐτεκνος, οὐκέτ' εὐπαις, 955
οὐδ' εὐτυχίας μέτεστί μοι

955—962. = 963—970.

915. λέγειν] λέγειν τ' Ioann. Damasc. ἀκούειν
θ'] ἀκούον Hartungus. 916. μάθῃ Stobaeus] μάθῃ
παῖς Valckenarius] τις 917. παιδεύετε Her-
mannus] παιδεύετε 924. τεκούσ' a Hermannus] τε-
κούσα 925—939. Thesēi Adrastique personae in
libris permutatae. Correxerit Musgravius. 925. Οἰ-
κλέους Brodaeus] Ιοκλέους 926. ζῶντ'] Hic et alibi
dubium est utrum ζῶντ' an ζῶν scribere praestet, cui
adiectivo librarii prope constanter participium substi-
tuerunt. 928. δὲ Hermannus] τε Πολυνείκη
Elmsleius] Πολυνείκην 932. δρᾶν σε Marklandus] δρᾶ-
σαι 935. ἱρὸν D.] ἱερὸν 938. οἴκους Reiskius] οἰκτροὺς
PC. 939. οὗτος Reiskius] αὐτός 944. ὀλοῖντ']
λυποῖντ' Kirchhoffius. 945. 946. ΑΔ. et ΘΗ. addidit
Hermannus. 945. πικρὰ γάρ ὄψις Reiskius] πικραὶ
γάρ ὄψεις αἵμα κῶτειται νεκρῶν Tourijus Emend.
vol. 1. p. 456 collato Hom. II. 17, 86. ἔρρε δ' αἷμα κατ'
οὐταμένην ὠτειλήν. καμάτω (χάμα, ω super a scrip-
to, a m. sec.) πέλει νεκρῶ P. χάμα τῷ τέλει νεκρῶ C.
949. βροτῶν] βροτοὶ a m. sec. P. 950. οἱ Mark-
landus] τί 952. κάστη Hartungus] ἄστη (commate
post παύσασθ' posito.) 955. οὐκέτ' εὐτεκνος] οὐκ
εὐτεκνος pr. P.

κουροτόκοις ἐν Ἀργεῖαις·
οὐδ' Ἀρτεμις λοχία
προσθέγγεται· ὃν τὰς ἀτέκνους.
δυσαίων δ' ὁ βίος μοι, 960
πλαγκτὰ δ' ὥσει τις νεφέλα
πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων ἄϊσσω.
ἐπτὰ ματέρες ἐπτὰ κούρους
ἐγείναμεθ' αἱ ταλαίπωροι
κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις· 965
καὶ νῦν ἅπαις, ἄτεκνος
γηράσκω δυστανοτάτως,
οὐτ' ἐν καπφθιμένοισιν
οὐτ' ἐν ζῶσιν κρινομένα,
χωρὶς δὴ τίνα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν.
ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα·
μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
κεῖται μνήματα, πένθιμοι
κουραὶ καὶ στέφανοι κόρας,
λοιβαὶ τε νεκρῶν φθιμένων,
αἰοδαί, τὰς χρυσοκόμας
Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
γόοισιν δ' ὀρθρευομένα
δάκρυσι νοτερόν ἀεὶ πέπλων
πρὸς στέρνῳ πτύχα τέγξω.
καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἑσώρῳ δὴ
Καпанέως ἦδη τύμβον θ' ἱερὸν,
μελάρων τ' ἑκτὸς
Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,
κλεινὴν τ' ἄλοχον τοῦ καπφθιμένου
τοῦδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδην, 985
ἦν Ἰφίς ἀναῖ παῖδα κομύει.
τί ποτ' αἰθερίαν ἔστηκε πέτραν,
ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,
τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;
ΕΥΤΑΔΝΗ.
τί φέγγος, τίν' αἶγλαν 990
ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος σελάνα τε κατ' αἰθέρα,
λαμπάδ' ἵν' ὠκυθόαι νόμφαι ἱππεύουσι δι' ὄρφνας,
* * ἀνίκα γάμων 995
τῶν ἐμῶν πόλις Ἀργους
αἰοδαῖς εὐδαιμονίας

990—1008. = 1012—1030.

960. μοι addidit Hartungus. 962. δυσχίμων Hermannus] δυσχείμων 967. δυστηνοτάτως Reiskius] δυστηντότας 968. οὐτ' ἐν καπφθιμένοισιν Hartungus] οὐτ' ἐν φθιμένοισιν PC. οὐτ' ἐν τοῖς φθιμένοις a m. sec. P. καπφθιμένου pariter restitutum v. 984. 969. ζῶσιν] ζῳοῖσιν PC. ζῶσιν a m. sec. P. κρινομένη (debebat κρινομένα) Reiskius] ἀριθμουμένη 970. ἔχουσα] ἰσχουσα a m. sec. P. 972. μέλεα Hermannus] μελέα 974. καὶ] κοῦ Hartungus. 975. Hic versus accessit ex Plutarchi Mor. p. 394b. τε addidit Hermannus. Versus 975—977. post versum 971. transposuit Hartungus. 976. τὰς] ἄς ὁ Plutarchus. θ' ἄς Hartungus. 977. γόοισιν Hermannus] γόοισι 979. τέγξω] τάξω C. 984. καπφθιμένου Elmsleius] καταφθιμένου 991. ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος Matthiae] ἐδίφρευετο τάλας (quod ex alio corruptum esse viderat Barnesius) 993. λαμπάδ' ἵν' ὠκυθόαι νόμφαι] Verba corrupta, emendatio incerta. Metro versus antistrophici 1015. convenit Hermannii coniectura (in Iahnii Annalibus a. 1845. vol. 111. p. 261.) λάμπα δ' ὠκυθόαι νιν ἀμφιππεύουσι δι' ὄρφνας. et Hartungii λαμπάδ' ὠκυθόαις δίφροις (ὠκυθόαις τ' ὄχοις Kirchhoffius) ἱππεύουσα δι' ὄρφνας. 994. ὄρφνας Hermannus] ὄρφναίς 995. Lacunam indicavit Hermannus. 997. αἰοδαῖς Musgravius] αἰοδαῖς PC. αἰδουσ' Kirchhoffius. εὐδαιμονίας] εὐδαιμονίαν Kirchhoffius.

ἐπύργωσε καὶ γαμέτα
χαλκεοτευχοῦς τὰς Καпанέως.
προσέβαν δρομάς ἐξ ἐμῶν 1000
οἰκῶν ἐμβακχευσαμένα,
πυρὸς φῶς τάρων τε
ματεύουσα τὸν αὐτὸν,
ἐς Ἀῖδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον
βίον αἰώνος τε πόνους· 1005
ἄδιστος γάρ τοι θάνατος
ζυνηθήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνει.
XO. καὶ μὴν ὄρᾳς τήνδ' ἣς ἐφέστηκας πέλας
πυρὰν, Διὸς θησαυρόν, ἐνθ' ἔνεστι σὸς 1010
πόσις δαμασθεῖς λαμπάσιν κεραυνίοις.
ET. ὁρῶ δὴ τελευτὰν,
ἵν' ἔστακα, τύχα δέ μοι ζυνάπτει ποδὸς ἄλματι·
εὐκλείας χάριν ἐνθεν ὀρμάσω τὰσδ' ἀπὸ πέτρας,
πηδήσασα πυρὸς ἔσω, 1016
σῶμά τ' αἶθοπι φλογμῷ
πόσει ζυμίζασα φίλον,
πέλας χρώτα χρῶ θεμένα
Φερσεφόνας ἦξω θαλάμους,
σὲ τὸν θανόντ' οὐποτ' ἐμᾶ
προδοῦσα ψυχᾶ κατὰ γᾶς.
ἴτω φῶς γάμοι τε. 1025
εἴθε τινὲς εὐναὶ
δικαίων ὑμεναίων εἰν Ἀργεῖ
φανῶσιν τέκνοισιν ἐμοῖς,
ὥς δδ' εὐναῖος γαμέτας
ζυντηχθεῖς αὔραις ἀδόλοις
γενναῖας ἀλόχῳ ψυχᾶς. 1030
XO. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας
γεραῖος Ἰφίς ἐς νεωτέρους λόγους,
οὐς οὐ κατειδῶς πρόσθεν ἀλγήσει κλύων.
IΦΙΣ.
ὦ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρων,
ἦκω διπλοῦν πένθημ' ὁμαιμόνων ἔχων, 1035
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτέοκλον ἐς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν,
Ζητῶν δ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος

999. τὰς Καпанέως Hartungus] τε Καпанέως
1000. προσέβαν δρομάς ἐξ ἐμῶν] Emendatio incerta.
ἔβαν δρομαῖος παρ' ἐμῶν Hartungus. 1002. φῶς
Hermannus] φῶς καθέξουσα 1003. ματεύουσα Hermannus (ματεύουσα Marklandus)] βατεύουσα PC.
βατεύουσα a m. sec. P. 1005. βίον] βίον τ' Kirchhoffius. 1006. ἄδιστος D.] ἥδιστος 1008. δὴ om. C.
1009. πέλας Canterus] πύλας 1010. ἐνθ' ἔνεστι Canterus] ἐνθεν (ἐνθ' pr. P) ἐστὶ PC. 1011. κεραυνίοις] Probabilius κεραυνίας, ut λαμπάσιν κεραυνίας est Bacch. 244. 1013. ἵν' Reiskius] ἦν 1014. ἄλματι Hermannus] ἀλλὰ τῆς 1017. πηδήσασα πυρὸς ἔσω] Incerta scriptura, quum de versu strophico 995. sola supersint vocabula ἀνίκα γάμων. πῆδημα vel πηδῶσα Kirchhoffius. 1021. πέλας χρώτα χρῶ Hartungus] χρώτα χρωτὶ πέλας 1022. Φερσεφόνας Hartungus] Φερσεφονείας P. περσεφονείας C et a m. sec. P. 1023. θανόντ' ἰθανόντα pr P. 1026. εἴθε] Requiritur syllabae tres (—) soloecumque est εἴθε — φανῶσιν. ὅθεν μὴ Hermannus. πόθεν δὴ Kirchhoffius. 1027. εἰν Kirchhoffius] ἐν 1028. ἐμοῖς addidit Hartungus. 1029. ὥς δδ' Hartungus] ὁ σὸς (δσος pr. P) δ' PC. 1030. ἀλόχῳ (sic Hartungus) ψυχᾶς] ψυχᾶς (ψυχᾶς P) ἀλόχῳ PC. ἀλόχῳ ψυχᾶς Ald. 1035. πένθημα L. Dindorfius] πένθημον (πένθος μὲν a m. sec. P). ὁμαιμόνων Kirchhoffius] δαιμόνων 1036. τὸν] τὸ Hermannus. 1037. γῆν Hermannus] τὴν 1038. δ' Hartungus] τ'

βέβηκε πηδήσασα Καπανέως δάμαρ,
θανεῖν ἐρώσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὖν 1040
τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστώσιν κακοῖς,
βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδ' ἐν νιν δοξάζομεν
μάλιστα' ἂν εἶναι· φράζετ' εἰ κατείδετε.
ΕΤ. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ἥδ' ἐγὼ πέτρας ἐπι 1045
ῥνις τις ὥσει Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ.
ΙΦ. τέκνον, τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
δόμων ὑπεκβάσ' ἤλθες ἐς τήνδε χθόνα;
ΕΤ. ὄργην λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων 1050
κλύων· ἀκούσαι δ' οὐ σε βούλομαι, πάτερ.
ΙΦ. τί δ'; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;
ΕΤ. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνῶμης ἐμῆς.
ΙΦ. σκευῇ δὲ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;
ΕΤ. θέλει τι καινὸν οὗτος ὁ στολμός, πάτερ. 1055
ΙΦ. ὥς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθος πρέπει ὄραν.
ΕΤ. ἐς γὰρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκεύασμεθα.
ΙΦ. κάπειτα τύμβω καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας;
ΕΤ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἀρώσει τάδε.
ΙΦ. νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χρήζω σέθεν. 1060
ΕΤ. πάσας γυναικας ὡς δέδορκεν ἥλιος.
ΙΦ. ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενὺν εὐβουλίᾳ;
ΕΤ. ἀρετῇ· πόσει γὰρ ζυνθανοῦσα κίεσμαι.
ΙΦ. τί φῆς; τί τοῦτ' αἰνίγμα σημαίνει σαθρόν;
ΕΤ. ἄσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' ἐς πυράν. 1065
ΙΦ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἔρεις;
ΕΤ. τοῦτ' αὐτὸ χρήζω, πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
ΙΦ. ἀλλ' οὐδέ τοι σοὶ πείσομαι δρώση τάδε.
ΕΤ. ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἐλὼν χερί.
καὶ δὴ παρτίται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον, 1070
ἡμῖν δὲ καὶ τῷ ζυμπυρουμένῳ πόσει.
ΧΟ. ἰὼ γύναι, δεινὸν ἔργον ἔξεργάσαι.
ΙΦ. ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.
ΧΟ. ἐῖ, σχέτλια τάδε παθῶν,
τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει τάλας. 1075
ΙΦ. οὐκ ἂν τιν' εὖροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
ΧΟ. ἰὼ τάλας·
μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
μέρος καὶ σὺ καὶ πόλις ἐμὰ τλάμων.
ΙΦ. οἰμοί· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε, 1080
νέους δις εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχῃ,
γνώμασιν ὑστέραισιν ἔξορθοῦμεθα,
αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἤμεν νέοι 1085
δις καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτανε,
διπλοῦ βίου λαχόντες ἔξωρθοῦμεθ' ἂν.
ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορᾶν τεκνουμένους
παίδων τ' ἐραστής ἦν πόθῳ τ' ἀπαλλύμην.
εἰ δ' ἐς τόδ' ἦλθον κάξεπειράθην — —
οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων, 1090
οὐκ ἂν ποτ' ἐς τόδ' ἦλθον εἰς ὃ νῦν κακόν·

1038. δ' Hartungus] τ' 1044. κατείδετε Elms-
leius] κατοῖδατε 1049. δόμων ἀρογαπῆμα Paris.
unum] δόμον PC. δόμον γ' Ald. ὑπεκβάσ' Kirch-
hoffius] ὑπερβάσ' 1050. ὄργην Reiskius] ὄρμην
1055. καινὸν Porsonus] κλεινὸν στολμός Marklan-
dus] στόλος 1056. πένθος πρέπει Marklandus]
πενθίμῳ πρέπει σ' 1066. ἐπὶ εἰς Porsonus.
1074. ἐῖ D.] εἰ 1076. ἀθλιώτερον] ἀθλιώτατον pr.
P. 1079. καὶ ante πόλιν addidit Hermannus.
1088. παίδων τ'] τ' om. C. 1089. εἰ δ' ἐς τόδ' ἦλθον]
εἰ δ' εἰσὶδὼν τόδ' ἔξεπειράθην σαφὺς Hartungus.
—] τέκνων (ex versu proximo) libri. τέκνων Canterus.
μαθὼν Nauckius. εἰ δ' ἡσθόμην τε κάξεπειράθην τόδε
Heimsoethius.

EURIPIDES.

ὅστις φυτεύσας καὶ νεανίαν τεκὼν
ἄριστον, εἴτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
εἶεν· τί δὴ χρή τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;
στείχειν πρὸς οἴκους; κᾶτ' ἐρημίαν ἰδῶ 1095
πολλὴν μελάθρων ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μόλῳ;
ἥδιστα πρὶν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἥδε μοι.
ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν· ἢ γ' ἐμὴν γενηάδα
προσῆγετ' αἰεὶ στόματι καὶ κᾶρα τόδε 1100
κατεῖχε· πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον πέλει
γέροντι θυγατρός· ἀρσένων δὲ μείζονες
ψυχαί, γλυκεῖαι δ' ἦσαν ἐς θωπεύματα.
οὐχ ὥς τάχιστα δῆτ' αὖ ἄξειτ' ἐς δόμους
σκότῳ τε δώσετ', ἐνθ' ἀσιτίαίς ἐμὸν 1105
δέμας γεραῖον ζυντακεῖς ἀποφθερῶ;
τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὅστις ὠφελῶν ἦν;
ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὥς μισῶ σ' ἔχων,
μισῶ δ' ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον,
βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι 1110
παρεκτρέποντες ὀχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν·
οὐς χρήν, ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
θανόντας ἔρρειν κάκποδῶν εἶναι νέους;

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·

τάδε δὴ παίδων καὶ δὴ φθιμένων
ὅσα φέρεται· λάβετ', ἀμφίπολοι 1115
γραιάς ἀμενοῦς, οὐ γὰρ ἔνεστιν
ῥώμῃ παίδων ὑπὸ πένθους,
πολλοὺ δὲ χρόνου ζωῆς μέτρα δὴ,
καταλειβομένης τ' ἀλγέσι πολλοῖς.
τί γὰρ ἂν μείζον τοῦδ' ἔτι θνητοῖς 1120
πάθος ἐξεύροις,
ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;

ΠΑΙΔΕΣ.

φέρω φέρω,

1123—1131. = 1132—1138.

1094. χρή] χρήν P. 1096. πολλὴν Reiskius]
πολλῶν 1099. δῆθ' Canterus] δὴ ποτ' 1101. κα-
τεῖχε Hermannus] κατεῖχε χειρὶ πέλει addidit Her-
mannus. 1105. τε Matthiae] δὲ 1110. βρωτοῖσι
— μαγεύμασι Plutarchus Mor. p. 110 c. νῶτοισι καὶ
στρωμαῖσι καὶ μαντεύμασιν PC. οἰτοῖσι καὶ ποτοῖσι
καὶ μαγανεύμασι apud Antonin. 7, 51. 1112. ὠφε-
λῶσι γῆν Plutarchus] ὠφέλουν πόλιν P. ὠφέλουν πό-
λις (γρ. πάλιν) C. ὠφέλουν si recte legeretur, ἐπειδὴ
cum Nauckio scribendum foret pro πεπιδάν. 1114.
Alterum ἰὼ addidit Hermannus. 1115. φέρεται Sca-
liger] φέρετε 1118. δὲ] τε Hartungus. δὲ χρό-
νῳ ζωῆς] δὴ χρόνου σώζεις P. δὴ ζωῆς C. μέτρα
Musgravius] μέτρα 1119. καταλειβομένης — θνητοῖς
D.] καταλειβομένης — θνατοῖς PC. κατατριβομένης
Nauckius. 1123—1164. In hoc carmine plura tur-
bata ab librariis et correctoribus Byzantiis verae
personarum descriptionis ignariss. Personarum notae
in ed. Ald. hae sunt, Παῖς, φέρω. — Ἡμ. ἰὼ ἰὼ. —
τάλας. Παῖς, ἔρημον. — Ἡμ. ἰὼ ἰὼ — Παῖς, βεβάσιν. —
Εὐά. πάτερ, σὺ μὲν τῶν —. Ἰφίς. εἰ γὰρ γένοιτο —.
Παῖς. αἰ αἰ, γῶν. — Εὐά. ἔτ' εἰσορᾶν σε —. Ἰφίς. ἔχω
τοσόνδε —. Εὐά. ἔκλαυσα τόδε —. Ἰφίς. ὦ τέκνον.
De codicibus PC haec annotavit Kirchhoffius "1123.
Personae notam omissam in P addidit m. sec. In C
ascriptum ζητεῖ πρόσωπον. 1127. ΧΟ. praefixum in P
a m. pr. et C. Ἡμ. a m. sec. P. 1132. παπαῖ παπαῖ] Ab
hoc inde versu usque ad finem cantici personarum no-
tae omissae sunt in P, sed postea additae a m. sec.
quae versibus 1132 b. (ἐγὼ δ' —) 1139. 1149. (αἰ αἰ γῶν)
praefixit PA., v. 1134. (ἰὼ ἰὼ) HM. 1143. (πάτερ, σὺ
μὲν —) 1154. 1161. ΕΥ., v. 1159. (ἔχω —) 1163. ΙΦ. Ea-
dem v. 1145. post σὸν φόνον inseruit ΙΦ. E C nihil fere

- τάλαινα μάτερ, ἐκ πυρᾶς πατρὸς μέλη,
βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπο,
ἐν δ' ὀλίγῃ τὰμὰ πάντα συνθείς.
XO. ἰὼ ἰὼ·
πα δάκρυα φέρεις φίλα
ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
σποδοὶ τε πληθὸς ὀλίγων ἀντὶ σωμαίων
εὐδοκίμων δήποτ' ἐν Μυκήναις;
ΠΑ. παπαῖ παπαῖ·
ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας
ἔρημον οἶκον ὀρφανέσομαι λαβὼν
οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.
XO. ἰὼ ἰὼ·
ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων,
ποῦ λοχευμάτων χάρις,
τροφαὶ τε ματρὸς αὐπνὸν τ' ὁμμάτων τέλη
καὶ φίλαι προσβολαὶ προσώπων;
ΠΑ. βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσὶ σοι, μάτερ, τέκνα,
βεβᾶσιν· αἰθὴρ ἔχει νιν ἥδη
πυρὸς τετακότας σποδῶ·
ποτανοὶ δ' ἦνυσαν τὸν Ἄϊδαν.
XO. πάτερ, μῶν σου κλύεις τέκνου γόους;
ἄρ' ἀσπιδούχος ἐτι ποτ' ἀντιτίσεται
σὸν φόνον; εἰ γὰρ γένειτο, τέκνον.
ΠΑ. ἐτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἐξελθοὶ δίκαια
πατρῶος· οὐπὼ κακὸν τόδ' εὐδαι.
ἄλις γόνων, ἄλις τύχας,
ἄλις δ' ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν.
XO. ἐτ' Ἀσωποῦ σε δέζεται γάνος
χαλκίοις ἐν ὅπλοις Δαναῖδων στρατηλάταν,
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν.

1139—1145. = 1146—1152.

1153—1158. = 1159—1164.

enotatum, nisi quod eo in libro verbis ei γὰρ γένειτο τέκνον v. 1145. praefixum esse Adrastris nomen patet ex agraphis Parisinis." Euadnae et Iphidis personarum notas absurde illatas removerunt Tyrwhittus et posteriores editores, etsi de reliqua personarum descriptione multum inter se dissentientes. Novissime hoc carmen (inde ab v. 1139.) tractavit Heimsoethius in Prooemio Lectionum Bonnensium a. 1867/8. p. XII—XVI.

1124. πυρᾶς Marklandus] πυρὸς 1125. ὑπο F-xius] ὑπερ 1128. παῖ παῖ Hartungus] δάκρυα φέρεις φίλαι (φίλα m. sec.) P. φέρεις δάκρυα φίλα τη C. 1132. παπαῖ παπαῖ Musgravius] ἄπαις 1133. λαβὼν] λαχὼν Kirchhoffius. 1135. τέκνων] τόκων vir doctus apud Elmsleius. ποῦ λοχευμάτων Musgravius] πολυχευμάτων P. C. ποῦ νυχευμάτων a m. sec. P: quod vocabulum alibi non legitur. 1137. ματρὸς] μαστῶν Marklandus. 1139. οὐκέτ' εἰσι μοι μάτερ (μάτερ correxit m. sec. et addidit τέκνα) P. οὐκέτ' εἰσι μοι πᾶτερ (super pāter scriptum pāides) τέκνα C. 1143. μῶν σου Heimsoethius] σὺ μὲν (των addidit m. sec.) σὼν P. σὺ μὲν των σων C. τέκνου Heimsoethius] τέκνων γόους C. λόγους P. 1144 ἀντιτίσεται Heimsoethius (ἀντιτίσσομαι Canterus)] ἀντιτάσσομαι 1146. ἐτ' ἂν Musgravius] ὅταν ἐξελθοὶ Heimsoethius] ἔλθοι P. C. addito in utroque μοι a m. sec. 1147. ἄλις γόνων Dobraeus] αἰ αἰ γόνων 1150. δ' addidit Hermannus. ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστι Hermannus] ἀλγέων μοι πάρεστι C. ἀλγέων πάρεστί μοι Ald. et sic fortasse P, ex quo nihil dissensionis ad Hermannum scripturam enotatum. 1151. ἐτ' Ἀσωποῦ Elmsleius] στάσιν ποῦ 1152. ἐν addidit Marklandus. χαλκίοις ὅπλοις Ald. χαλκίοις ὅπλοις Elmsleius. στρατηλάταν Heathius] στρατηλατῶν 1153. ἐκδικαστάν] ἐκδικατάν Ald.

- ΠΑ. ἐτ' εἰσορᾶν σε, πάτερ, ἐπ' ὁμμάτων δοκῶ
XO. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν.
ΠΑ. λόγων δὲ παρακείμεμα σὼν
ἄερι φερόμενον οἴχεται.
XO. δύστονα δ' ἄχη ματρὶ τ' ἔλιπεν,
σέ τ' οὐποτ' ἄλγη πατρῶα λείψει.
ΠΑ. ἔχω τοσόνδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν.
XO. φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλλω σποδὸν τέκνου.
ΠΑ. ἐκλαυσα τότε κλύων ἔπος
στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.
XO. ὦ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
φίλας ἄγαλμ' ὀφιομαί σε ματρός.
ΘΗ. Ἄδραστε, καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος,
ὁρᾶτε παῖδας τοῦσδ' ἔχοντας ἐν χερσὶν
πατέρων ἀρίστων σώμαθ' ὧν ἀνείλομην·
τούτοις ἐγὼ σφε καὶ πόλις δωροῦμεθα.
ὕμᾱς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους
σώζειν, ὀρῶντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ.
παισὶν δ' ὑπέειπον τοῖσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμὰν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων αἰεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἷ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ
οἷων ὑφ' ἡμῶν στείχεται ἡξιωμένοι.
ΑΔ. Θησεῦ, ξύνισμεν πάνθ' ὅσ' Ἀργεῖαν χθόνα
δέδρακας ἐσθλὰ δεομένην εὐεργετῶν,
χάριν τ' ἀγέρων ἔξομεν· γενναῖα γὰρ
παθόντες ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν.
ΘΗ. τί δήτ' ἔθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαι με χρὴ;
ΑΔ. χαῖρ'· ἄξιός γάρ καὶ σὺ καὶ πόλις σέθεν.
ΘΗ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.

ΑΘΗΝΑ.

- ἄκουε, Θησεῦ, τῆσδ' Αθηναίας λόγους,
ἃ χρὴ σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τὰ σά.
μὴ δῶς τὰδ' ὅστ' αὐτοῖσδ' ἐς Ἀργεῖαν χθόνα
παισὶν κομίζειν ῥαδίως οὕτω μεθείς,
ἀλλ' ἀντὶ τῶν σὼν καὶ πόλεως μοχθημάτων
πρῶτον λάβ' ὄρκον. τόνδε δ' ὁμνύειν χρεῶν
Ἄδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὧν,
πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῖδων ὀρκωμοτεῖν.
ὁ δ' ὄρκος ἔσται, μήποτ' Ἀργεῖους χθόνα
ἐς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν,
ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.
ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργεῖων χθόνα.
ἐν ᾧ δὲ ἵμεναι σφάγια χρὴ σ' ἀκούε μου·
ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἰσω δόμων,
δν Ἰλίου ποτ' ἐΞαναστήσας βάθρα
σπουδῇ ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὁρμύμενος
στήσαι σ' ἐφέϊτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν.

1156. παρακείμεμα ed. Brubach.] παρακείμεσμα
1157. δύστονα δ' ἄχη ματρὶ τ' ἔλιπεν Heimsoethius]
δυσοῖν (δυεῖν superscripto in P) δ' ἄχη ματέρη τ' ἔλι-
πες 1160. τέκνου addidit Hermannus. 1164. φί-
λας Musgravius] φίλον a m. sec. P. φίλος pr. P et C.
σε μητρός C. σης μητρός P. 1168. σφε Elmsleius]
σε 1171. παισιν (sic Reiskius) δ' Nauckius] πᾶσιν
pr. P. πᾶσιν θ' a m. sec. P et C. 1176. Ἀργεῖαν]
ἀργεῖων P. 1178. ἀγέρων] ἀγέρω γ' a m. sec. P.
1180. δήτ' ἔθ' Elmsleius] διποθ' 1182. ἔσται] ἔστω
Lentinius. 1183. τῆσδ' Marklandus] τοῦσδ'
1184. τὰ σά Musgravius] τὰδε P. C. πόλιν Reiskius.
1186. οὕτω] οὕτως pr. P. 1190. ὀρκωμοτεῖν Reiskius]
ὀρκωμοτῶν 1191. ἔσται] ἔστω apogr. Parisinum.
1194. πόλιν — χθόνα] χθόνα — πόλιν Kirchhoffius.
1195. πρόστρεπ'] πρόσθεν Kirchhoffius.
1196. σφάγια χρὴ Elmsleius] χρὴ σφάγια 1200. σ' Reiskius] γ'

ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν
 ἔγγραψον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῃ κύτει,
 κάπειτα σῶζειν θεῶ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
 μνημεῖά θ' ὄρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.
 1205 ἦ δ' ἂν διοίξης σφάγια καὶ ῥέξης φόνον
 δξύστομον μάχαιραν ἐς γαίης μυχοὺς
 κρύψον παρ' αὐτὰς ἐπὶ πυρκαιᾷς νεκρῶν·
 φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
 δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
 1210 δράσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς.
 τεμένη δ', ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθη πυρὶ,
 μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίαν θεῶ.
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγω·
 πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνοῦ πόλιν,
 πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον,
 1215 σὺ τ' ἀντὶ πατρὸς, Αἰγιάλεῦ, στρατηλάτης
 νέος καταστάς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολῶν

1205. ῥέξης D.] τρώσης 1211. ἡγνίσθη Mark-
 landus] ἡγνίσθη 1212. Ἰσθμίαν θεῶ Tyrwhittus]
 ἰσθμίας θεοῦ 1214. πορθήσεθ' πορθήσαθ' C et
 pr. P.

Τυδέως, δὲν ὠνόμαζε Διομήδη πατὴρ.
 ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ εὐσκιάζοντας γένυν,
 1220 καὶ χαλκοπληθῇ Δαναϊδῶν ὄρμῃν στρατόν
 ἐπτάστομον πύργωμα Καδμείων ἔπι.
 πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ' ἐκτεθραμμένοι
 σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
 1225 κοῦκ ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἂν Ἑλλάδα
 κληθέντες ὑδὰς ὑστέροισι θήσετε·
 τοῖον στράτευμα σὺν θεῶ πορεύσετε.
 1210 ΘΗ. δέσποιν' Ἀθάνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
 σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ἔαμαρτάνειν.
 καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις Ζεύσομαι· μόνον σύ με
 1230 εἰς ὄρθον ἵστη· σοὺ γὰρ εὐμενοὺς πόλει
 οὔσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.
 ΧΟ. στείχωμεν, Ἀδρασθ', ὄρκια δῶμεν
 τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
 προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

1218. Διομήδη Elmsleius] διομήδην 1219. φθά-
 νειν Brodaeus] φθονεῖν 1221. ἐπτάστομον Valcke-
 narius] ἐπτάστολον 1224. Ἐπίγονοι Brodaeus] ἐκ-
 γονοὶ 1228. ἀνορθοῖς] ἀν ὀρθοῖς Kirchhoffius.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΪΔΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΛΑΟΣ.	ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΚΟΠΡΕΥΣ.	ΑΛΚΜΗΝΗ.
ΧΟΡΟΣ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΔΗΜΟΦΩΝ.	ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.
ΜΑΚΑΡΙΑ.	

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος ἐν γῆρᾳ τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς εὐνους παρέστη. τῶν γὰρ παίδων ἐξ ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, κάκεϊ προσφυγῶν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν, Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας ἐκώλυσεν αὐτόν· ὁ δὲ ἀπῆλθε πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὠλιγῶρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ νικηφόρων γεννηθέντων, ἔαν Διμήτρι τὴν εὐγενεστάτην παρθένον σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχεν· οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα χάριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι δίκαιον ἡγεῖτο. τὴν μαντείαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων, Μακαρία, τὸν θάνατον ἐκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς πολεμίους ἐπιγρόντες παρόντας εἰς τὴν μάχην ὥρμησαν.

ΙΟΛΑΟΣ.

Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον,
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
ὁ δ' ἐς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρὺς,
αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν.

5

ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ καὶ τὸ ουγενές σέβων,
ἔξόν κατ' Ἄργος ἡσύχῳ ναίειν, πόνων
πλείστων μετέσχον εἰς ἀνὴρ Ἡρακλέει,
ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς
σῶζω τὰδ', αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατὴρ,
πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν.

10

Huius fabulae codices sunt duo, PC, de quibus dictum p. 141. Codex P finitur v. 1002. excisis foliis duobus.

1. τοῦτ' ἐμοί] τοῦτό μοι Stobaeus 10, 1. 4. πόλει — συναλλάσσειν] φίλοις — συναλλάξαι Stobaeus. 5. αὐτῷ] αὐτῷ P.

7. ἡσύχῳ Elmsleius] ἡσύχως 8. εἰς ἀνὴρ Ald. et apogr. Parisina. εἰς ἀνὴρ ὦν P. εἰς ὦν ἀνὴρ C. Ἡρακλέει Porsonus] Ἡρακλεῖ (Ἡρακλεῖ Ald.) 10. τὰ κείνου Barnesius] τὰ κείνου C. κάκείνου P.

ἀλλ' ἔξεδραμεν. καὶ πόλις μὲν οἶχεται,
 ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγοντες δ' ἄλῳμνοι,
 ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
 πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς
 ὕβρισι· ἔς ἡμᾶς ἤξισεν ὕβρισαι·
 πέμπων ὅπου γῆς πυνθάνοιθ' ἰδρυμένους
 κήρυκας ἕξειται τε κἀεῖργει χθονός,
 πόλιν προτείον· Ἄργος οὐ σμικρὰν φίλιν
 ἑχθράν τε θέσθαι, χαῖτόν εὐτυχοῦνθ' ἅμα.
 οἱ δ', ἀσθενὴ μὲν τὰπ' ἐμοῦ δεδοκότες,
 σμικροὺς ~~ἐ~~ τοῦσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
 τοὺς κρείσσονας σέβοντες ἐξεῖργουσι γῆς.
 ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγῃ τέκνοις,
 καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπάσχει κακῶς,
 ὀκνῶν προδοῦναι, μὴ τις ὦδ' εἴπῃ βροτῶν
 "ἴδεσθ", ἐπεὶδὴ παισιὼν οὐκ ἔστιν πατήρ,
 "ἴδασθε οὐκ ἤμυνε συγγενῆς γεγώς."
 πάσας δὲ χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι,
 Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα
 ἰκέταί καθεζόμεσθα βῦμιοι θεῶν,
 προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῇσδε χθονὸς
 διανοῦσθαι κατοικεῖν Ὀθρεὺς παῖδας λόγιος
 κλήρῳ λαχόντας, ἐκ γένους Πανδύοιο,
 τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ὧν ἕκατι τέρμονας
 κλεινῶν Ἀθηνῶν τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὀδόν.
 δυσὶν γερόντοιν δὲ στρατηγεῖται φύκη·
 ἑξὼς μὲν ἄμφι τοῖσδε καλχαῖναι τεκνίς,
 ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνης γένος
 ἔσθωε ναοῦ τοῦδ' ὑπηγκαλισμένη
 σῶζει· νέας γὰρ παρθένους αἰδοῦμεθα
 ὅχλῳ πελάζειν κάπιθμωστοταῖν.
 "Υλλος δ' ἀδελφοί θ' οἷσι πρσβεύει γένος
 Ζητοῦσ' ὅπου γῆς πύργον οἰκιοῦμεθα,
 ἦν τῇσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
 ἡ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἐμῶν
 πέπλων· ὥρ' κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθεὺς
 στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὐ διωκόμεσθ' ὑπο
 πάσης ἀλήται γῆς ἀπεστερημένοι.
 ὡ μῖσος, εἴθ' ὅλοιο χὺ πέμψας σ' ἀνήρ,
 ὧς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῃ πατρί
 ἐκ τοῦδε ταυτοῦ στόματος ἡγγεῖλας κακά.

ΚΟΠΡΕΤΣ.

ἡ που καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς
πόλιν τ' ἀφίχθαι ἔμμαχον, κακῶς φρονῶν·
οὐ γάρ τις ἔστιν ὃς πάροιθ' αἰρήσεται
τὴν σὴν ἀχρεῖον δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως.
χῶρε· τί μοχθεῖς ταύτ'; ἀνίστασθαι σε χρὴ
ἐς Ἄργος, οὐ σε λεύσιμος μένει δίκη.

10. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ
ἐλευθέρα τε γαῖ' ἐν ἧ βεβήκαμεν.

ΚΟ. βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί;
 ΙΟ. οὔτοι βία γέ μ' οὐδὲ τοῦδ' ἄεις λαβῶν.
 ΚΟ. γνήσσει σύ' μάντις δὲ ἦσθ' ἄρ' οὐ καλὸς τάδε.
 ΙΟ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἔμοιζον ζῶντος ποτε.
 ΚΟ. ἄπαρ'· ἐγὼ δὲ τοῦσδε, κἄν σὺ μὴ θέλῃς,

15	IO.	ἄξω, νομίζων οὐπὲρ εἰς' Εὐρυσθέως. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον, ἀμύνεθ'· ἱκέται δ' ὄντες ἄγροαιου Διὸς βιαζόμεσθα καὶ στέφῃ μαίνεται, πόλει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἅτιμία.	70

ΧΟΡΟΣ.

20   ἔα ἔα. τίς ἡ βοή βωμοῦ πέλας   73
ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;

ΙΟ. ἴδετέ τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ χύμενον· ὦ
τάλας.

ΧΟ. πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύστηνον πίτνεις;

25 IO. ὁδ', ὦ ξένοι, με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς
ἔλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.

ΧΟ. σὺ δ' ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν 80
 ξύνοικον ἦλθες

30 λαόν; ἢ πέραθεν ἀλίῳ πλάτῃ.
κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἄκτάν;

10. οὐ νησιώτην, ὧ ξένοι, τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα. 85

ΧΟ. ὄνομα τί σε, γέρον, Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λεώς;

35 IO. τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην
Ἰόλαον· οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.

ΧΟ. οἷδ' εἰσακούσας καὶ πρίν· ἀλλὰ τοῦ ποτ' ἐν 90
χειρὶ σῇ κομίζεις κόρους νεοτρεφεῖς; φράσον.

40 10. Ἡρακλέους οἶδ' εἰσὶ παῖδες, ὧ ξένοι,
ἰκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.

ΧΟ. τί χρέος, ἢ λόγων πόλεος, ἔνεπέ μοι, μελόμενοι
 τυχεῖν; 95

10. μήτ' ἔκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.

ΚΟΠΡΕΤΣ.

ἀλλ' οὐτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τὰδ' ἀρκέσει,
οἱ σοῦ κρατοῦντες ἐνθάδ' εὐρίσκουσί σε. 100

ΧΟ. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ

50 χειρὶ δαιμόνων ἀπολιπεῖν σφ' ἔδη·
 πότνια γὰρ Δίκη τάδ' οὐ πείσεται.

ΚΟ. ἔκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρυσθέως, 105
 κοῦδέν βιαίῳ τῇδε χρήσεται χερί.

ΧΘ. ἄθεον ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπάν.

ΚΟ. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
 55 εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος. 110

ΧΟ. οὐκοῦν τυράννῳ τήσδε γῆς φράσαντά σε
 χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βία ξένους

$$73-89. = 93-110.$$

68. νομῖζων] κομίζων Elmsleius. 69. τὰς]
τάσδ' Hartungus. 75. γέροντ' ἀμαλόν] γέροντα μάλ-
λον PC. Correctum ex Hesychio. s. v. ἀμαλόν. 77.
πῖνταις Elmsleius] πῖνταις PC. Lacunam post hunc
versum indicavit Seidlerus. 80. σὺ δ' Tyrwhittus]
δδ' τετράπολιν] τετράπολιν P. 83. κατέχετ'
Hermannus] κατέσχετ' Εὐβοῖδ' Seidlerus Εὐβοῖδ'

87. λῶς Elmsleius] λαός 91 χειρί C. χερὶ P.
 τοῦ ποτε | ἐν χερὶ Hartungus. 96. πόλεος Elmsleius]
 πόλεως ἔνεπε Hermannus] ἔννεπε μελόμενος
 Canterus] μελομένῳ 98. εἰς Ἄργος μολεῖν] ἐκπεσεῖν
 χθονός infra v. 222. ubi versus 97. 98. repetuntur.
 103. χερὶ editio Hervagiana secunda] χερὶ ἀπολι-
 πεύει Seidlerus] ἀπολείπειν σφ' Musgravius] σ'
 108. πόλει] πέλει Elmsleius. προστροπὴν Canterus]
 πρὸς τὸ πᾶν 109. δέ γ' δ' Stobaeus 58, 4. πρα-
 γμάτῳ] πημάτων Hartungus collato Aesch. Prom. 267.

110. Post hunc versum exciderunt versus duo respondentes versibus 90. 91.

14. ἐξέδραμεν Reiskius| ἐξέδραμον 21. προτεί-
ων Canterus| προτιμῶν φίλην | ἐχθράν D.] φίλων
ἐχθραν 22. τε| γε C. 27. συμπράσχω P. συμπράσ-
σω C (?) et Ald. 37. ὄντας| ὄντος Dobraeus. 38.
τήνδ' — ὀδὸν Stephanus| τόνδ' (τῶνδ', superscripto
τόνδ', P) — ὄρον 44. κάπιψωμοστατεῖν| Monstrum
vocabuli ortum ex adiectivo κάπιψωμιους et infinitiva
aliquo: quem ἄγειν fuisse coniecit Erfurdinus, ἔχειν vel
λαβεῖν Hartungus. 46. ζητοῦσ' Barnesius| Ζητοῦσιν
52. σ' addidit Barnesius. 53. ἐς Elmsleius| ὡς
63. μοι| μὴ Dobraeus. 64. γ' ἐν' Reiskius| γέ μ'

θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἑλευθέραν.
 ΚΟ. τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἀναξ;
 ΧΟ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως.
 ΚΟ. πρὸς τοῦτον ἀγῶν ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου
 μάλιστ' ἂν εἴη· τᾶλλα δ' εἴρηται μάτην.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς ἔρχεται σπουδὴν ἔχων
 Ἀκάμας τ' ἀδελφός, τῶνδ' ἐπὶ κκοὶ λόγων.
 ΔΗΜΟΦΩΝ.
 ἐπεὶ περ ἔφθης πρέσβυς ὦν νεωτέρους
 βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάρα Διός,
 λέξον, τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη;
 ΧΟ. ἰκέται κἀθηνται παῖδες οἷδ' Ἡρακλέους,
 βωμὸν καταστέφαντες, ὡς ὄρας, ἀναξ,
 πατρός τε πιστός Ἰόλειος παραστάτης.
 ΔΗ. τί δῆτ' ἱγμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;
 ΧΟ. βίᾳ νιν οὗτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν
 ζητῶν βοὴν ἐστήσει, κάσφηλεν γόνυ
 γέροντος, ὥστε μ' ἐκβαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ.
 ΔΗ. καὶ μὴν στολήν γ' Ἑλληνᾶ καὶ ῥυθμὸν πέπλων
 ἔχει, τὰ δ' ἔργα βαρβάρου χερὸς τάδε.
 σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ μὴ μέλλων ἔμοι,
 ποίας ἀφίξει δαῖμα γῆς ὄρους λιπῶν;
 ΚΟ. Ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν·
 ἐφ' οἷσι δ' ἦκω καὶ παρ' οὐ λέγειν θέλω.
 πέμπεμι Μυκηνῶν δαῖμα μ' Εὐρυσθέως ἀναξ
 ἄξοντα τοῦσδε· πολλὰ δ' ἤλθον, ὦ ξένη,
 δίκαι' ὁμαρτῇ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
 Ἀργεῖος ὦν γὰρ αὐτὸς Ἀργεῖους ἄγω,
 ἐκ τῆς ἑμαυτοῦ τοῦσδε δραπέτας ἐλὼν,
 νόμοισι τοῖς ἐκείθεν ἐψηφισμένους
 θανεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμέν οἰκοῦντες πόλιν
 αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίου κραινὲν δίκας.
 πολλῶν δὲ κἀλλων ἐστίας ἀφιγμένων,
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισὶδ' ἔσταμεν λόγους,
 κοῦδεις ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
 ἀλλ' ἢ τιν' ἐς σέ μωρίαν ἐσκεμμένοι
 δεῦρ' ἤλθον, ἢ κίνδυνον ἔξ ἀμηχάνων
 ῥίπτοντες, εἴτ' οὖν εἴτε μὴ γενήσεται·
 οὐ γὰρ φρενιήρ γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσι που
 μόνον τοσαύτης ἦν ἐπῆλθον Ἑλλάδος
 τὰς τῶνδ' ἀβούλους συμφοράς κατοικτιεῖν·
 φέρ' ἀντίτεις γὰρ, τοῦσδε τ' ἐς γαῖαν παρείς
 ἡμᾶς τ' ἑάσας ἔξάγειν, τί κερδανεῖς;
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἐστὶ σοι λαβεῖν·
 Ἀργούς τοσῆδε χεῖρα τὴν τ' Εὐρυσθέως
 ἰσχὺν ἄπασαν τῆδε προσθέσθαι πόλει.
 ἦν δ' ἐς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτισματα
 βλέψας πεπανθῆς, ἐς πάλιν καθίσταται
 δορός τὸ πρᾶγμα· μὴ γὰρ ὡς μεθήσομεν
 δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
 τί δῆτα φήσεις, ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεῖς

116. πρὸς τοῦτον ἀγῶν ἄρα Hermannus] πρὸς τοῦτον ἀγῶν ἄρα P. πρὸς τοῦτον (superser. τόνδ') ἀγῶν τις ἄρα C. 129. μ' ἐκβαλεῖν Reiskius] μὴ βαλεῖν P et superser. μοι C. 130. καὶ] τε Elmsleius. 132. μέλλοντ' ἔμοι Matthiae] μέλλειν ἔμοι P. μέλλειν τ' ἔμοι C. 135. καὶ παρ' οὐ Stiblinus] καίπερ οὐ 138. ὁμαρτῇ] ἀμαρτῇ P. 140. τοῦσδε Scalliger] τούτους Ald. et fortasse P. τούτους γε C. ἐλὼν Kirchhoffius] ἔχων 145. τοῖσιν αὐτοῖς τοισὶδ' Canterus] τοῖσι δ' αὐτοῖς τοῖσιν 147. ἢ τιν' — ἢ κίνδυνον Elmsleius] εἴ τιν' — εἰς κίνδυνον 149. ῥίπτοντες Elmsleius] ῥιπτοῦντες 152. τὰς τῶνδ' ἀβούλους] τὰς σφῶν ἀβούλους Kirchhoffius. κατοικτιεῖν Elmsleius] κατοικτίσεις (κατοικτίσειν apogr. Paris.) 153. τ' Reiskius] γ' 161. χαλυβδικοῦ Barnesius] χαλυβικοῦ

Τιρυνθίοις θεῖς πόλεμον Ἀργεῖοις τ' ἔχειν, ποίοις δ' ἀμύνων συμμαχοῖς, τίνος δ' ὑπερθάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἄστων, εἰ γέροντος οὐνεκα τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντος, ὡς εἰπεῖν ἔπος, παίδων τε τῶνδ' εἰς ἀντλὸν ἐμβήσεις πόδα. ἐρεῖς, τὸ λψστον, ἐλπίδ' εὐρήσειν μόνον. καὶ τοῦτο πολλῶν τοῦ παρόντος ἐνδεές· κακῶς γὰρ Ἀργεῖοισιν οἷδ' ὠπλισμένοι μάχονται· ἂν ἡβήσαντες, εἴ τι τοῦτό σε ψυχὴν ἐπαίρει, χοῦν μέσῳ πολὺς χρόνος, ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν. ἀλλ' ἔμοι πιθοῦ· δούς μηδὲν, ἀλλὰ τὰμ' ἑὼν ἄγειν ἐμέ κτῆσαι Μυκῆνας, μὴδ', ὅπερ φιλεῖτε δρᾶν, — πάθης σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν φίλους ἐλέσθαι, τοὺς κακίους λάβης.
 ΧΟ. τίς ἂν δίκην κραινὲν ἡ γνοίῃ λόγον, πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;
 ΙΟ. ἀναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονί, εἰπεῖν ἀκούσαι τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι, κοῦδεις μ' ἀπώπει πρόσθεν, ὥστερ' ἄλλοθεν. ἡμῖν δὲ καὶ τῶδ' οὐδὲν ἐστιν ἐν μέσῳ· ἐπεὶ γὰρ Ἀργούς οὐ μέτεσθ' ἡμῖν ἐτι, ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν, πῶς ἂν δικαίως Μυκηναίους ἄγοι ὁδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπῆλασαν χθονός; ξένοι γὰρ ἐσμεν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὄρον φεύγειν δικαιοῦθ' ὅστις ἂν τάργος φύγῃ; οὐκουν Ἀθῆνας γ'· οὐ γὰρ Ἀργείων φόβῳ τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελώσι γῆς. οὐ γὰρ τι Τραχίς ἐστιν οὐδ' Ἀχαικὸν πόλισμ', ὅθεν σὺ τοῦσδε, τῇ δικῇ μὲν οὐ, τὸ δ' Ἀργος δγκύν, οἳα περ καὶ νῦν λέγεις, ἡλαυνες ἰκέτας βωμίους καθημένους. εἰ γὰρ τόδ' ἐσται καὶ λόγους κρανοῦσι σοὺς, οὐκ οἷδ' Ἀθῆνας τάσδ' ἑλευθέρας ἔτι. ἀλλ' οἷδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν· θνήσκειν θελήσουσ', ἢ γὰρ αἰσχύνῃ πάρος τοῦ Ζῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται. πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐστι, πολλάκις δὲ δὴ καὶ τοὺς βαρυνθεῖς οἷδ' ἄγαν αἰνούμενος· σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τοῦσδε βούλομαι φράσαι. σῶζειν; ἐπεὶ περ τῆσδε προστατεῖς χθονός· Πιτθέως μὲν ἐστὶ Πέλοπος, ἐκ δὲ Πιτθέως Αἴθρα, πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν

163. Τιρυνθίοισι Fixius] Τιρυνθίους θῆς (θεῖς Musgravius.) τ' addidit Matthiae. 168. τε om. P. ἐμβήσεις Reiskius] ἐμβήσῃ 169. μόνον] χάριν Hartungus. 171. κακῶς] καλῶς Hermannus. 172. ἂν ἡβήσαντες Victorius] ἀνηβήσαντες τι addidit Elmsleius. 174. διεργασθεῖτ' ἂν] διεργασθεῖεν Hartungus. 175. δούς] δός Ald. 176. μὴδ' — πάθης σὺ τοῦτο — τοὺς κακίους λάβης] Similis structurae exempla collegit L. Dindorfius ad Xenoph. Inst. Cyri 3, 3, 26. p. 149. ed. Oxon. 179. 180. choro tribuit Elmsleius, Demophonti libri. 179. κραινὲν Portus] κραινὲν PC et Stobaeus 46, 2. γνοίῃ] δοίῃ Stobaeus. 184. μέσῳ Valckenarius] μέρει 185. οὐ μέτεσθ' Dobraeus] οὐδὲν ἐσθ' 188. ὁδ' Tyrwhittus] ὁδ' 190. φύγῃ Matthiae] φύγοι 191. οὐ γὰρ Stephanus] οὐκ ἄρ' 193. Ἀχαικὸν P. Ἀχαικὸν C. Τραχίς οὐδ' Ἀχαικὸν τάδε Cobetus. 197. κρανοῦσι Elmsleius] κρηνούσι (κραίνουσι Barnesius.) 198. οὐκ οἷδ' οὐ φημ' Kirchhoffius. 200. πάρος Reiskius] βάρος C. om. P. 202. πόλιν] πόλει Kirchhoffius. 203. 204. λίαν — ἄγαν] λίαν γ' — ἄγαν γ' C. 205. σοὶ] σὺ P.

Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἀνειμί σοι γένος.
 Ἡρακλῆς ἦν Ζηγὸς Ἀλκμήνης τε παῖς,
 κείνῃ δὲ Πέλοπος θυγατρός· αὐτανεψίων
 πατὴρ ἂν εἴη σὸς τε καὶ τούτων γεγώς.
 γένους μὲν ἦκεις ὥδε τοῖσδε, Δημοφῶν·
 ἂ δ' ἐκτός ἦδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
 τῖσαι λέγω σοι παισὶ· φημί γάρ ποτε
 εὐμπλοὺς γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρί,
 ζωστήρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνον μέτα,
 "Αἶδου τ' ἐρεμνῶν ἔξανήγαγεν μυχῶν
 πᾶτέρα σόν· Ἑλλάς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
 ἀλλ' ὅμως σε καὶ καταστέφω χερσίν
 μὴ πρὸς γενεῖου, μηδ' ὁμῶς ἀτιμάσης
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐς χέρας λαβῶν.
 γενοὺ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενοὺ φίλος,
 πατὴρ, ἀδελφός, δεσπότης· ἅπαντα γὰρ
 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.
 ΧΟ. ὦκτεψ' ἀκούσας τοῦσδε συμφορὰς, ἀναξ.
 τήν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
 νῦν δὴ μάλιστ' εἰσείδον· οἶδε γὰρ πατρός
 ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦσ' ἀναξίως.
 ΔΗ. τρισαί μ' ἀναγκάζουσι συμφορὰς ὁδοῖ,
 Ἰόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρωσασθαι ἐνέου·
 τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς, ἐφ' οὗ σὺ βῶμιος
 θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήρυριν,
 τὸ εὐγενεὲς τε καὶ τὸ προυφείλειν καλῶς
 πράσσειν παρ' ἡμῶν τοῦσδε πατρῶν χάριν,
 τό τ' αἰσχρὸν, οὐ περ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·
 εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλασθαι βίᾳ
 ξένου πρὸς ἀνδρὸς βωμόν, οὐκ ἐλευθέραν
 οἰκεῖν δοκῶσι γαίαν, Ἀργείοις δ' ὀκνῶ
 ἱκέτας προδοῦναι· καὶ τὰδ' ἀρχόντης πέλας.
 ἀλλ' ὦφελος μὲν εὐτυχέστερος μολεῖν·
 ὁμῶς δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσης ὅπως σέ τις
 εὖν πασι βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βίᾳ.
 σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν ταῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,
 πρὸς τοῖσδε τ', εἴ τι τοισὶδ' ἐγκαλεῖ ξένους,
 δίκης κυρήσειν· τοῦσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
 ΚΟ. οὐδ' ἦν δίκαιον ἢ τε καὶ νικῶ λόγῳ;
 ΔΗ. καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄρειν βίᾳ;
 ΚΟ. οὐκ οὐκ ἐμοὶ τὸδ' αἰσχρὸν, ἀλλ' οὐ σοὶ βλάβος;
 220. ὦν ἀντιδοῦναι σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν,
 μὴτ' ἐκδοθῆναι μῆτε πρὸς βίαν θεῶν
 τῶν σῶν ἀποσπασθέντες ἐκπεσεῖν χθονός.
 σοὶ γὰρ τὸδ' αἰσχρὸν, χωρὶς ἔν τε πόλει κακόν,
 ἱκέτας ἀλήτας συγγενεῖς, οἰμοὶ κακῶν,
 βλέπον πρὸς αὐτοὺς βλέπον, ἔλκεσθαι βίᾳ.

211. αὐτανεψίων Reisigius ad Soph. Oed. Col. p. 332.]
 αὐτανεψίω 212. καὶ] χῶ Kirchhoffius. 215. φημι
 —πατρί] φησὶ —πατὴρ Kirchhoffius. 218. ἐρεμνῶν
 Barnesius] ἐρυμνῶν 220. eiecit Paleius. 221. 222.
 ex v. 97. 98. ab interpolatore confictos notavit Porson.
 223—225. Eieci versus spurios. Sublatis versi-
 bus 220—225. quadraginta quinque Coprei versibus (134—
 178.) totidem respondent versus Iolai. 223. ἐν τε πό-
 λει] ἐν πόλει Hermannus. ἅμα τε τῇ πόλει Hartungus,
 deleto κακόν. 225. βλέπον πρὸς αὐτοὺς, βλέπον] Ex
 Alcest 390.. 227. μὴ Kirchhoffius] καὶ 228. λαβῶν]
 λαβεῖν Elmsleius. 237. τοὺς σοὺς] τοῦσδε Elmsleius.
 ξένους] λόγους Kirchhoffius. 238. βῶμιος] stepha-
 nus] βωμῖος 242. τό τ'] τό δ' P. 246. ὀκνῶ] οκνῶ C.
 246. τὰδ'] τὸδ' Elmsleius. 247. εὐτυχέστερος C.
 εὐτυχέστερον P. 249. ἀποσπάσει Elmsleius] ἀποσπάση
 . 251. τοῖσιδ' P. τοῖσι γ' C. 252. κυρήσειν Kirch-
 hoffius] κυρήσει C. κυρήσει P. 253. οὐδ' Nauckius]
 οὐκ τε Heathius] τι 255. ἀλλ' οὐ Musgravius]
 ἀλλὰ σοὶ apogr. Parisium. σὺ P C.

ΔΗ. ἐμοὶ γ', ἐάν σοι τοῦσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
 ΚΟ. σὺ δ' ἐξόριζε, κἄτ' ἐκείθεν ἄσμεν.
 ΔΗ. σκαῖος πέφυκας, τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν.
 ΚΟ. δεῦρ', ὡς εἴκει, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
 ΔΗ. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἔδρα.
 ΚΟ. ταῦτ' οὐ δοκῆσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
 ΔΗ. οὐκ οὐκ ἐγὼ τῶν ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;
 ΚΟ. βλάπτων γ' ἐκείνους μὴδέν, ἦν σὺ σωφρονῆς.
 ΔΗ. βλάπτεισθ', ἐμοὺ γε μὴ μαινόντος θεοῦς.
 ΚΟ. οὐ βούλομαι σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
 ΔΗ. κάρῳ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
 ΚΟ. ἄω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβῶν.
 ΔΗ. οὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἀπεί πάλιν.
 ΚΟ. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι.
 ΔΗ. κλάων ἄρ' ἄψει τῶνδε κοῦκ εἰς ἀβολὰς.
 ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμῆσης θενεῖν.
 ΔΗ. εἰ μὴ γ' ὁ κήρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
 ΧΟ. ἀπελθε· καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγης, ἀναξ.
 ΚΟ. στείχω· μᾶς γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μάχη.
 ἦξω δὲ πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβῶν
 πάρχαλκον αἰχμὴν δεῦρο· μυρίοι δέ με
 μένουσιν ἀσπιστήρες Εὐρυσθεὺς τ' ἀναξ
 αὐτὸς στρατηγῶν· Ἀλκάθου δ' ἐπ' ἐσχάτοις
 καραδοκῶν τάνθενδε τέρμασιν μένει.
 λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν φανήσεται
 σοὶ καὶ πόλितαις γῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς·
 μάτην γὰρ ἦβην ὥδε γ' ἂν κεκτῶμεθα
 πολλήν ἐν Ἀργεῖ, μὴ σε τιμωρούμενοι.
 ΔΗ. φθείρου· τό σόν γάρ Ἄργος οὐ δέοικ' ἐγὼ.
 ἐνθένδε δ' οὐκ ἐμελλες αἰσχύνας ἐμὲ
 ἄζειν βίᾳ τοῦσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
 ὑπήκοον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
 ΧΟ. ὦρα προνοεῖν, πρὶν ὅροις πελάσαι
 στρατὸν Ἀργείων· μάλα δ' δεῦς Ἄρης
 ὁ Μυκηναῖων,
 ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μάλλον ἔτ' ἢ πρὶν.
 πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξ νόμος,
 δις τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
 πόσα νιν λέξει βασιλεῦσι δοκεῖς,
 ὡς δαῖν' ἔπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν
 ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσαι.
 ΙΟ. οὐκ ἐστὶ τοῦδε πασι κάλλιον γέρας
 ἢ πατρός ἐσθλοῦ κἀραθοῦ πεφυκέναι,
 γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὅς δὲ νικηθεὶς πόθω
 κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω
 τέκνοις ὄνειδος οὐνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
 τὸ δυστυχὲς γὰρ ἡγνέει· ἀμύνεται
 τῆς δυσγενείας μάλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
 ἐς τοῦσχατον πεσόντες ἡρώμεν φίλους
 καὶ συγγενεῖς τοῦσδ', οἱ τοσούτ' οἰκουμένης
 Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προσύστησαν μόνοι.
 δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν δότε,
 ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε.
 ὦ παῖδες, ἐς μὲν πείραν ἤλθομεν φίλων,
 ἦν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος ἐς πάτραν φανῇ
 καὶ δώματ' οἰκήσητε καὶ τιμὰς πατρός.
 * * * * *
 σωτήρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
 καὶ μή ποτ' ἐς γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι δόρυ,
 μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλάτιν πόλιν
 256. ἐμοὶ] ἐμόν Hartungus. 258. πλείω] πλεῖον
 Ald. 263. γ' addidit Elmsleius. ἦν Matthiae] ἂν
 282. ἦβην] ὕβριν P. 285. ἐνθένδε δ'] ἐνθένδ' P.
 286. πόλει] πόλιν Elmsleius. 311. Lacuum
 post hunc versum indicavit Elmsleius. 313. αἰρεσθαι]
 αἰρεσθε C. 314. μεμνημένοι] μέμνησθέ μοι Kirch-
 hoffius.

- πασῶν νομίζει· ἄξιοι δ' ὅμιν σέβειν 315
 οἱ γῆν τοσήνδε καὶ Πελασγικὸν λεῶν
 ἡμῶν ὑπηλλάξαντο πολέμιους ἔχειν,
 πτωχοὺς ἀλήτας εἰσὼρωντες· ἄλλ' ὅμως
 οὐκ ἐξέδωκαν οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
 ἐγὼ δὲ καὶ Ζῶν καὶ θανόν, ὅταν θάνω, 320
 πολλῶ σ' ἐπαίνω Θησέως, ὃν τὰν, πέλας
 ὑψηλὸν ἄρῳ καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
 ὡς εὐ τ' ἐδέξω καὶ τέκνοισιν ἦρκεσας
 τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενὴς δ' ἄν' Ἑλλάδα 325
 σώζεις πατρίαν δόξαν, ἐξ ἐσθλῶν δὲ φύς
 οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγώς πατρός
 παύρων μετ' ἄλλων· ἓνα γάρ ἐν πολλοῖς ἴσως
 εὖροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χεῖρων πατρός.
 ΧΟ. αἰεὶ ποθ' ἦδε γαῖα τοῖς ἀμυχανοῖς
 ζῆν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν. 330
 τοιγὰρ πόρους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων
 ἤνεγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἄνῳν ὀρῶ πέλας.
 ΔΗ. σοὶ τ' εὐ λέλεκται καὶ τὰ τῶνδ' αὐτῷ, γέρον,
 τοιαυτ' ἔσεσθαι· μνημονεύσεται χάρις.
 κάτῳ μὲν ἀστῶν ἐύλογον ποιήσομαι, 335
 τάξω θ', ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
 πολλῇ δέχωμαι χειρὶ. πρῶτα μὲν σκοποὺς
 πέμψω πρὸς αὐτὸν, μὴ λάθῃ με προσπεσών·
 ταχὺς γάρ Ἄρχει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
 μάντις δ' ἀθροίσας θύσομαι. σὺ δ' ἐς δόμους 340
 ζῆν παισὶ χώρει Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.
 εἰσὶν γάρ οἱ σοῦ, κἂν ἐγὼ θυραῖος ὦ,
 μέριμναν ἔξουσ'. ἄλλ' ἴθ' ἐς δόμους, γέρον.
 ΙΟ. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν, εὐξόμεσθα δὴ
 ἱκέται μένοντες ἐνθάδ' εὐ πράξει πόλιν· 345
 ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλαχθῆς καλῶς,
 ἵμεν πρὸς οἴκους· θεοῖσι δ' οὐ κακίῳσι
 χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ·
 τῶν μὲν γάρ Ἡρα προστατεῖ, Διὸς δάμαρ,
 ἡμῶν δ' Ἀθάνα. φημί δ' εἰς εὐπραξίαν 350
 καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόντων τυχεῖν·
 νικημένη γάρ Παλλὰς οὐκ ἀνέεται.
 ΧΟ. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἕτεροι σοῦ πλέον οὐ μέλονται,
 ὦ ξεῖν' Ἀργόθεν ἐλθών· 355
 μεγαλαγορίαῖσιν δέ γ' ἐμὰς
 φρένας οὐ φοβήσεις.
 μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὕτω
 καὶ καλλιόροις Ἀθάναις
 εἶη. σὺ δ' ἄφρων ὅ τ' Ἀρχει 360
 Σθενέλου τύραννος·
 ὅς πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν οὐδὲν ἐλάσων· Ἀργούς
 θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας
 καὶ ἐμὰς χθονὸς ἀντισχομένους 365
 ἕένος ὦν βίαιως
 ἔλκει, οὐ βασιλεῦσιν εἵζας,
 353—361. = 362—370.

315. ἄξιοι δ' Elmsleius] ἄξιοι γ' Ald. γ' om. PC.
 317. ὑπηλλάξαντο Pfingkins] ἀπηλλάξαντο PC.
 ἐνηλλάξαντο Musgravius. κατηλλάξαντο Dobraeus.
 320. ὅταν θάνης (θάνω Brodaeus)] Verba inutilia
 laennae explendae causa illata esse censet Hartun-
 gus. 321. ὦ τῶν] ὠναξ Herwerdennus ad Soph.
 Oed. R. p. 166. 322. ἄρῳ Elmsleius] αἶρω 332.
 ὀρῶ] ὀρᾷ Nanekius. 335. τάξω θ' Elmsleius] τάξω δ'
 PC. τάξας Kirchhoffius. 338. κάθη] λάβη P. 340.
 μάντις δ' Lentingius] μάντις τ' 344. εὐξόμεσθα
 Cobetus] ἐξόμεσθα PC. ἐζώμεσθα Elmsleius. δη] δέ
 Nanekius. 350. Ἀθάνα Elmsleius] ἀθηνα 355. ὦ
 addidit Erfurdtius et ἐλθὼν restituit pro ἐπελθών.
 357. μεγαλαγορίαῖσιν D.] μεγαληγορίαῖσι 359. Ἀθά-
 ναις] ἀθήνας P. 365. ἀντισχομένους D.] ἀντεχο-
 μένους

οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
 ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἶη
 καρὰ γ' εὐ φρονούσιν; 370
 εἰρήνα μὲν ξμοιγ' ἀρέσκει·
 σοὶ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
 λέγω, εἰ πόλιν ἦξεις,
 οὐχ οὕτως ἂ δοκεῖς κυρήσεις.
 οὐ σοὶ μόνῳ ἔρχος οὐδ'
 ἰτέα κατάχαλκός ἐστιν. 375
 ἀλλ', ὦ πολέμων ἐραστὰ,
 μὴ μοι δορὶ συνταράξης
 τὰν εὐ χαρίτων ἔχουσιν
 πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου. 380
 ΙΟ. ὦ παῖ, τί μοι ζύννοιν ὄμμασιν φέρων
 ἦκεις; νέον τι πολέμιων λέγεις πέρι;
 μέλλουσιν ἢ πάρεσιν ἢ τί πυνθάνει;
 οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος·
 ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὦν 385
 εἰσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν
 ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
 ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
 ΔΗ. ἦκει στράτευμ' Ἀργεῖον Εὐρυσθέους τ' ἄναξ.
 ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα γὰρ χρεῖν,
 ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
 οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὀράν.
 πεδία μὲν οὖν γῆς ἐς τὰδ' οὐκ ἐφήκέ πω
 στρατὸν, λεπαῖαν δ' ὀφρῦν καθήμενος
 σκοπεῖ, δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμι σοι, 395
 ποῖα προσάζει στρατόπεδόν τ' ἄνευ δορός,
 ἐν ἀσφαλεῖ τε τῆσδ' ἰδρυσεται χθονός.
 καὶ τὰμὰ μὲν δὴ πάντ' ἄραρ' ἦδη καλῶς·
 πόλις τ' ἐν ὅπλοις σφάγία θ' ἡτοίμασμένα
 ἐστικεν οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν,
 θυηπολεῖται δ' ἄστῳ μάντευν ὕπο,
 [τροπαῖα τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια.]
 χρησμῶν δ' αἰδοὺς πάντας εἰς ἐν ἀλίσας
 ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκρυμμένα
 λόγια παλαῖα, τῇδε γῇ σωτήρια. 405
 καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
 πόλλ'. ἐν δὲ πάντων γνῶμα ταυτὸν ἐμπρέπει·
 σφάζει κελεύουσιν με παρθένον κόρη
 Δήμητρος, ἣτις ἐστὶ πατρός εὐγενοῦς.
 ἐγὼ δ' ἔχω μὲν, ὡς ὀρᾷς, προθυμίαν 410
 τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὐτ' ἐμὴν κτενῶ
 οὐτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
 ἄκονθ'· ἐκὼν δὲ τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ,
 ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα;
 καὶ νῦν πυκνὰς ἂν εὐστάσεις ἀστῶν ἴδοις, 415

372. σοὶ Canterns] σὺ 373. εἰ] Fort. καὶ
 377. ὦ Canterns] οὐ ἐραστὰ Musgravius] ἐραστὰς
 378. συνταράξης Ald. ex apogr. Paris.] συνταράξεις
 PC. 379. εὐ χαρίτων Elmsleius] εὐχαρίστως 382.
 λέγεις] λέξεις Kirchhoffius. ἔχεις Nanekius. 384.
 λόγος Stephanus] λόγους 385. πρόσθεν ὦν Tyr-
 whitus] πρὸς θεῶν 386. εἰσιν Elmsleius] ἐστὶν
 387. τὰς] τὰσδ' Hartungus. 393. τὰδ' Stephanus]
 τόδ' 394. λεπαῖαν Stiblinus] λεπάραν 396. τ'
 ἄνευ Musgravius] τὰ νῦν 398. μὲν δὴ Kirchhoffius]
 μὲν PC. μέντοι ab eorreectore C. μὲν νυν Nanekius.
 401. 402. Hos versus transponi voluit Tyrwhittus,
 et reete quidem si alter ab Euripide scriptus sit, quod
 non eredo. 406. θεσφάτων] θεσφάτοις Kirchhoffius.
 θεσφατα Hartungus. 407. πάντων] πᾶσι apud Tri-
 elin. ad Soph. Antig. 174. Trach. 593. p. 312. 328. ed.
 meae Oxon. 408. κόρη Δήμητρος Barnesius] κόρην
 δήμητρί γ' 411. κτενῶ Elmsleius] κτανῶ 415.
 πυκνὰς Dobraeus] πικρὰς ἀστῶν ἴδοις Hartungus]
 ἂν εἰσίδοις

τῶν μὲν λεγόντων ὡς δίκαιον ἦν ξένοις
 ἰκέταις ἀρήγειν, τῶν δὲ μυρίαν ἑμοῦ
 κατηγορούντων· εἰ δὲ δὴ δράσω τόδε,
 οἰκείος ἦδη πόλεμος ἔξαρτῦται.
 ταῦτ' οὖν ὄρα σὺ καὶ ξυνεξερύσῃς ὅπως
 αὐτοὶ τε σωθήσῃσθε καὶ πῆδον τόδε,
 κάρῃ πολίταις μὴ διαβληθήσῃσθε.
 οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω·
 ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.
 ΧΟ. ἀλλ' ἦ πρόθυμον οὖσαν οὐκ ἐξ θεός
 ξένοις ἀρήγειν τήνδε χρῆζουσαν πόλιν.
 ΙΟ. ὦ τέκν', ἔοργμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
 χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος
 ὡς χεῖρα γῆ ἔνυήψαν, εἴτα χερσὸθεν
 πνοαῖσιν ἠλάθησαν ἐς πόντον πάλιν.
 οὕτω δὲ χήμεις τῆσδ' ἀπωθούμεσθα γῆς
 ἦδη πρὸς ἄκταις ὄντες ὡς σεσωμένοι.
 οἴμοι! τί δῆτ' ἔτερψας ὠ τάλαί με
 ἐλπὶς τότ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
 ξυγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει
 κτείνειν πολιτῶν παῖδας. αἰνέσας δ' ἔχω
 καὶ τάνθ' ὅδ'· εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
 πράσσειν ἔμ', οὗτοι σοὶ γ' ἀπόλλυται χάρις.
 ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
 ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν;
 ποῖον δὲ γαίης ἔρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
 ὀλοόμεθ', ὦ τέκν', ἐκδοθησόμεσθα δῆ.
 κάμοῦ μὲν οὐδὲν εἰ με χρήθαι μέλει,
 πλὴν εἰ τι τέρψω τοὺς ἑμούς ἐχθροὺς θανῶν·
 ὑμᾶς δὲ κλάω καὶ κατοικτεῖρω, τέκνα,
 καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
 ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν,
 τλήμων δὲ κάρῃ πολλὰ μοχθήσας μάτην.
 χρῆν χρῆν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
 πεσόντας αἰσχυρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
 ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι εὐμπράξον; οὐχ ἅπανα γὰρ
 πέφευγεν ἑλπίς τῶνδ' ἐμοὶ σωτηρίας·
 ἔμ' ἐκδος Ἀργεῖοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἀναῖ,
 καὶ μήτε κινδύνευε σωθῆναι τέ μοι
 τέκν'. οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν· ἴτω.
 [μάλιστα δ' Εὐρυσθέους με βούλοιν' ἂν λαβὼν
 τὸν Ἡράκλειον εὐμίμαχον καθυβρίσαι·
 σκαιὸς γὰρ ἀνὴρ. τοῖς σοφοῖς δ' ἐνέκτον σοφῷ
 ἔχθραν εὐνάπτειν, μάμαθ' ἐφρονήματι·
 πολλῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ δίκης τις ἂν τύχοι.]
 ΧΟ. ὦ πρέσβυ, μὴ νυν τήνδ' ἐπαιτῷ πόλιν·
 τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν ψεύδος, ἀλλ' ὅμως κακὸν
 γένοντ' ὄνειδος ὡς ξένους προδύκαμεν.
 ΔΗ. γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμύχανα.
 οὐ σοῦ χατίζων δεῦρ' ἀναῖ στρατηλατεῖ,
 τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθέϊ πλέον
 θανόντος; ἀλλὰ τοῦσδε βούλεται κτανεῖν.

416. ἦν Schaeferus] ἦ 417. ἐμοῦ Elmsleius]
 ἐμὴν 424. ἦν δίκαια] ἦν περ ἄδικα Cobetus. 425.
 ἀλλ' ἦ] ἦ πού Kirchhoffius. ἀλλ' ἄρα Hartungus.
 429. ὡς Valekenarius] εἰς 429. πνοαῖσιν ed. Hervag.
 secunda] πνοαῖσιν 435. θέλει Elmsleius] θέλοι
 436. αἰνέσας] αἰνέσαι Hartungus. 437. εἰ] εἰδὲ Herman-
 nus. 443. κάμοῦ] κάμοι Stephanus. 451. ἅπανα Ste-
 phanus] ἅπασι 455. δεῖ] δῆ P. 456—460. Versus spu-
 rios notavit Usenerus in Museo Rheiano vol. 23. p. 157.
 459. μάμαθ' D.] μὴ μάθ' C. μὴ μαθεῖν (ἀμαθεῖ a. m. sec.)
 P. 460. καὶ δίκης PC. καὶ τύχης Ald.: unde Grotius
 κατύχης τύχοι Tyrwhittus] τύχη 461. ἐπαιτῷ]
 ἐπαινήσῃ Hartungus. τήνδε ταῦτ' αἶτει Usenerus.
 462. ἡμῖν] οὐ μὲν Hartungus. ψεύδος] ψευδὲς Nau-
 ckius. κέρδος Ald.

EURIPIDES.

δαινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς
 νεανία τε καὶ πατρός μεμνημένοι
 λύμας· ἢ κείνον πάντα προσκοπεῖν χρεῶν.
 ἀλλ' εἴ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
 βουλὴν, ἐτοίμαζ', ὡς ἔγνω' ἀμύχανος
 χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ καὶ φόβου πλέως.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

Ξένοι, θράσος μοι μὴδὲν ἐξόδοις ἑμαῖς
 προσθήτε· πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαιτήσομαι·
 γυναικὶ γὰρ σιγῇ τε καὶ τῷ σωφρονεῖν
 κάλλιστον, εἴσω θ' ἵσυχον μένειν δόμων.
 τῶν σῶν δ' ἀκούσας, ὀλέως, στεναγμάτων
 ἐξηλθόν, οὐ ταχέϊσα πρεσβεύειν γένους.
 ἀλλ' εἰμὶ γὰρ πως πρόσφορος, μέλει δέ μοι
 μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κάμαυτῆς πέρι
 θέλω πυθέσθαι, μὴ π' τοῖς πάλαι κακοῖς
 προσκειμένον τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
 ΙΟ. ὦ παῖ, μάλιστα σ' οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
 τῶν Ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω.
 ἡμῖν δὲ δόξας εὐ προχωρήσαι δόμος
 πάλιν μεθέσκηκ' αὖθις ἐς τὰμήχανον·
 χρησμῶν γὰρ ψόδους φησι σημαίνειν ὅδε,
 οὐ ταῦρον οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον,
 σφάξαι κόρη Δήμητρος ἥτις εὐγενῆς,
 εἰ χρή μὲν ἡμᾶς, χρή δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
 ταῦτ' οὖν ἀμύχανοῦμεν· οὕτε γὰρ τέκνα
 σφάξιν ὅδ' αὐτοῦ φησιν οὐτ' ἄλλου τινός.
 ΜΑ. ἐν τῷδε κἀχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;
 ΙΟ. ἐν τῷδε, τάλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.
 ΜΑ. μὴ νυν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρόν Ἀργεῖον δόρυ·
 ἐγὼ γὰρ αὐτῇ πρὶν κελυεσθῆναι, γέρον,
 θνήσκων ἐτοίμη καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
 τί φήσομεν γὰρ, εἰ πόλις μὲν ἀεῖοι
 κίνδυνον ἡμῶν οὐνεκ' αἰρεσθαι μέγαν,
 αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους,
 παρὸν σεσῶσθαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι καὶ γέλως ἄεῖα,
 στένειν μὲν ἰκέτας δαιμόνων καθημένους,
 πατρός δ' ἐκείνου φόντας οὐ πεφύκαμεν,
 κακοὺς ὁράσθαι· ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει;

494. κάμοι λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δὲ πως;
 εἰ μὴ τι τούτων ἐξαμύχανῃσιν,
 ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαίαν εὐρίσκειν τινά,
 αὐτὸς δὲ σώσαι τήνδε βούλεται χθόνα.

470. λύμας] Accusativus etsi cum μεμνημένοι con-
 strui potest, tamen probabilius λύμης, quod coniecit
 Elmsleius. 473. Post hunc versum brevem interci-
 disse sermonem Iolai Macariam e fano egressam mi-
 rantis coniecit Usenerus. 475. προσθήτε Elmsleius]
 πρόσθητε 477. θ' Elmsleius] δ' 486. δόμος] δρόμος
 Hauptius in Museo Rheiano a. 1843. vol. 2. p. 316. 488.
 σημαίνειν] σημαίνων Hermannus ad Orest. p. 12. servato
 κελεύειν v. 490. 490. κόρη Δήμητρος Piersonus]
 κελεύειν μητρός PC. κελεύειν πατρός ἥτις εὐγενοῦς
 Brodaeus collatis v. 409. 513. 491. χρή — χρή Her-
 mannus] χρῆν — χρῆν 493. σφάξιν Elmsleius] σφά-
 ξειν 494—497. Eieci versus spurios ab Nauckio no-
 tatos: quibus sublati decem Iolai versus sunt, ut Ma-
 cariae 474—483. 494. κάμοι Barnesius] κάμοι δὲ
 495. ἐξαμύχανῃσιν] Dignum interpolatore verbum,
 quod in μηχανῇ εὐρήσομεν mutari volebat Matthiae.
 497. βούλεται] βούλεσθαι Reiskius. 498. κἀχόμεσθα
 Elmsleius] κεῦχόμεσθα 499. γ' C. δ' P. 500. Ἀρ-
 γεῖον] Ἀργείων Elmsleius. 504. οὐνεκ' αἰρεσθαι
 Elmsleius] οὐνεχ' αἰρεῖσθαι (αἰρεσθαι P) PC. 506.
 παρὸν σεσῶσθαι] παρὸν σφε σώσαι Nauckius. 510.
 ἐν — πρέπει] ἂν — πρέπει Kirchhoffius.

21

- κάλλιον, οἶμαι, τῆσδ', ἂ μὴ τύχοι ποτέ,
 πόλεως ἀλούσης χείρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν,
 κάπειτα δεινὰ πατρός οὖσαν εὐγενούς
 παθοῦσαν Ἄϊδην μηδὲν ἦσσαν εἰσιδεῖν.
 ἀλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύσω χθονός,
 515 κοῦκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐάν δή τις λέγῃ
 "τί δέυρ' ἀφίκεσθ' ἵκεσίοισι σὺν κλάδοις,
 αὐτοῖσι φιλοψυχούντες; ἔξιτε χθονός·
 κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν."
 ἀλλ' οὐδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
 520 αὐτῇ δὲ σωθεῖσ', ἐλπίδ' εὐ πράξειν ἔχω·
 πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προὔδοσαν φίλους.
 τίς γὰρ κόρην ἔρμηον ἦ δάμαρτ' ἔχειν
 ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλῆσεται;
 οὐκοῦν θανεῖν ἄμεινον ἢ τούτων τυχεῖν
 525 ἀναξίαν. ἄλλῃ δὲ κὰν πρέποι τινὶ
 μᾶλλον τάδ', ἵτις μὴ πίσσημος ὡς ἐγώ.
 ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα καταθανεῖν τόδε,
 καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·
 νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἦδε γὰρ ψυχὴ πάρα
 530 ἐκοῦσα κοῦκ ἄκουσα· κάξαργέλλομαι
 θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κάμαυτῆς ὕπερ.
 εὕρημα γὰρ τοι μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ
 κάλλιστον ἤρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ, τί λέξω, παρθένου μέγαν λόγον
 535 κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
 τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
 μᾶλλον, τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
 ΙΟ. ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κᾶρα,
 ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενός
 πέφυκας Ἡρακλῆος· οὐδ' αἰσχύνομαι
 τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
 ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως φράσω·
 540 πᾶσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρεὶ καλεῖν,
 κᾶθ' ἢ λαχοῦσα θνησκέτω γένους ὕπερ·
 σὲ δ' οὐ δίκαιον καταθανεῖν ἀνευ πάλου.
 ΜΑ. οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγώ·
 χάρις γὰρ οὐ πρόσεσσι· μὴ λέξῃς, γέρον.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδέχεσθε καὶ βούλεσθέ μοι
 545 χρῆσθαι προθύμῳ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
 δίδωμι· ἐκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὐ.
 ΙΟ. φεῦ·
 ὅδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·
 κᾶκείνος ἦν ἄριστος, ἀλλ' ὑπερφέρεις
 550 τόλμῃ τε τόλμῃ καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
 οὐ μὴν κελεύω γ', οὐδ' ἀπενέπω, τέκνον,
 θνήσκειν σ'· ἀδελφοῦς ὠφελείς θανοῦσα σοῦς.
 ΜΑ. σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσῃς μιάσματος
 τοῦμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
 555 ἔπου δέ, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἐνθανεῖν χερὶ
 θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·
 ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἴμ' ἐγώ,
 εἴπερ πέφυκα πατρός οὐπερ εὐχομαι.
 ΙΟ. οὐκ ἂν δυναίμην σῶ παρεστάναι μόρῳ.
 ΜΑ. σὺ δ' ἄλλα τοῦδε χρῆζε, μὴ μ' ἐν ὁρσένων,
 560 ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.
 ΔΗ. ἔσται τάδ', ὦ τάλαινα παρθένων· ἐπεὶ
- κάμοι τόδ' αἰσχρὸν, μὴ σε κοσμεῖσθαι καλῶς,
 πολλῶν ἔκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας
 570 καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δὲ σὲ
 πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
 ἀλλ' εἰ τι βούλει τούσδε τὸν γέροντά τε,
 575 χῶρει προσειποῦσ' ὕστατον πρόσφθεγμα δῆ.
 ΜΑ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
 τοιούσδε τοῦσδε παῖδας ἐς τὸ πᾶν σοφοὺς
 ὥσπερ σὺ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
 580 πειρῷ δὲ σῶσαι μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν·
 σοὶ παῖδές ἐσμεν, σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα.
 ὄρᾳς δὲ κάμει τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
 διδοῦσαν ἀντὶ τῶνδε καταθανουμένην.
 585 ὑμεῖς δ', ἀδελφῶν ἢ παροῦσ' ὁμιλία,
 εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
 ἡμῇ πάροιθεν καρδία σφαλήσεται.
 καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων
 590 τιμῶτε πατρός μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ
 ἔξενους τε τούσδε. κὰν ἀπαλλαγὴ πόνων
 καὶ νόστος ὑμῖν εὐρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
 μέμνησθε τὴν σῶτηρα τῶς θάψαι χρεῶν·
 595 κάλλιστά τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδείης
 ὑμῖν παρέστιν, ἀλλὰ προὔθανον γένους.
 τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστὶ μοι κειμήλια
 καὶ παρβενείας, εἰ τι δὴ κᾶτ' ἁθονός·
 εἴη γε μέντοι μηδέν· εἰ γὰρ ἔξομεν
 600 κᾶκεῖ μερίμνας οἱ θανοῦμενοι βροτῶν,
 οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέπεται· τὸ γὰρ θανεῖν
 κακῶν μέριστον φάρμακον νομίζεται.
 ΙΟ. ἀλλ', ὦ μέριστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχία,
 πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμωτάτῃ
 605 καὶ ζῶσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανοῦσ' ἔσει πολὺ·
 καὶ χαῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν,
 ἢ οὐκ κατηρίκται σῶμα, Δήμητρος κόρην.
 ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα· λύεται μέλι
 610 λύπη· λάβεσθε κείς ἔδραν μ' ἐρείσατε
 αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
 ὡς οὔτε τοῦτοις ἴδομαι πεπραγμένους,
 χρησμοῦ τε μὴ κρανθέντος οὐ βιώσιμον·
 615 μεῖζων γὰρ αὕτη· εὐμφορὰ δὲ καὶ τάδε.
 ΧΟ. οὐτὶνὰ φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύποτμον
 ἄνδρα γενέσθαι,
 οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβᾶναι δόμον
 620 εὐτυχίᾳ· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
 μοῖρα διώκει·
 τὸν μὲν ἀφ' ὕψηλῶν βραχὺν ὤκισε,
 τὸν δ' ἀτίταν εὐδαιμόνα τεύχει. [σεται· 615
 μόρσιμα δ' οὔτι φυγεῖν θέμις· οὐ σοφία τις ἀπώ·
 625 ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον ἔξει. [ἀλγει
 ἀλλὰ σὺ μὴ προπιτύνων τὰ θεῶν φέρε, μηδ' ὑπερ-
 φροντίδα λόπ'· 620
 εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
 ἂ μελέα πρό τ' ἀδελφῶν καὶ γᾶς,
 608—618. = 619—629.

511. ἂ] ὁ Nauckius. 513. κάπειτα δεινὰ a m. sec. P. κάπειτα τινὰ pr. P. κάπειτα δὲ τινὰ C et Al^o. κάπειτ' ἄτιμα Kirchhoffius. 515. ἀλητεύσω Stephanius] ἀλητεύω. 526. καὶ (debebat κὰν ut Hartungus) πρέποι Scaliger] καὶ πρέπει 541. Ἡρακλῆος] Ἡράκλειος Elmsleius. Ἡρακλέους πέφυκας F^{ixius}. 550. προθύμῳ Barnesius] προθύμως 557. σ' Reiskius] γ' ἀδελφοῦς] δ' addidit Barnesius. 567. ΔΗ. Heathius] ΙΟ.

568. κοσμεῖσθαι P. κοσμήσαι C. 573. δῆ Elmsleius] μοι 577. μή] καὶ Kirchhoffius. 581. δ' P. τ' C. 582. εὐδαιμονοῖτε] εὐδαιμονοῖτε P. 583. πάροιθεν] πάροιθε P. σφαλήσεται Badhamus] σφαγήσεται 589. κάλλιστά τοι] ἄλλως τε καὶ Reiskius. 592. κάτω Stobaeus 120, 6] κατὰ 602. λύεται Miltonus] δύεται 611. ἄλλαν Scidlerus] ἄλλον P. ἄλλον γ' C. 613. ὤκισε] ἔκτισε Cobetus. 614. τὸν δ' ἀτίταν F^{ixius}] τὸν δ' ἀλῆ-ταν PC, quod contra metrum peccat et dialectum, quae ἀλάταν requireret. τὸν δ' ἀτίταν Hermannus. τὸν δὲ πλάνητ' Boeckh^{ius}. 617. ἔξει] ἔξει γ' C. 618. προπιτύνων Elmsleius] προσπεσῶν P et superscripto πιτύνων C. φέρε Elmsleius] ὕπερ 622. πρό τ' Barnesius] πρὸς

οὐδ' ἀκλείης νιν
δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·
ἀ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων·
ἄξια μὲν πατρός, ἄξια δ' εὐγενίας τάδε γίγνεται.
εἰ δὲ σέβεις θανάτου ἀγαθῶν, μετέχω σοι.

* * * * *

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὦ τέκνα, χαίρετ'· ἰόλεως δὲ ποῦ γέρων
μήτηρ τε πατὴρ τῆσδ' ἔδρας ἀποστατεῖ;
ΙΟ. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία.
ΘΕ. τί χρῆμα κείσαι καὶ κατηφές ὁμμ' ἔχεις;
ΙΟ. φροντίς τις ἦλθ' οἴκεδος, ἣ ζυνειχόμην.
ΘΕ. ἔπαίρ νυν σεαυτὸν, ὀρθωσον κάρα.
ΙΟ. γέροντές ἔσμεν κοῦδαμὲν ἐρῶμεθα.
ΘΕ. ἦκω γε μέντοι χάρμα σοι φέρων μέγα.
ΙΟ. τίς δ' εἰ σύ; ποῦ σοι ζυντυχῶν ἀμνημονῶ;
ΘΕ. Ὕλλου πενήστης· οὐ με γινώσκεις ὀρών;
ΙΟ. ὦ φίλαθ', ἦκεις ἄρα νῶν σωτήρ βλάβης;
ΘΕ. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
ΙΟ. ὦ μήτηρ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
ἔξελαθ', ἄκουσον τοῦσδε φιλάτους λόγους.
πάλα γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων
ψυχὴν ἐτήκου νόστος εἰ γενήσεται.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

τί χρῆμα' αὐτῆς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέρος;
ἰόλαε, μῶν τίς σ' αὐ βιάζεται παρῶν
κῆρυξ ἀπ' Ἀργους; ἀσθενής μὲν ἦ γ' ἐμὴ
ῥώμη, τοσόνδε δ' εἰδέναι σε χρή, ξένε,
οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τοῦσδ' ἐμοῦ ζώσης ποτέ.
ἦ τάρ' ἐκείνου μὴ νομιζοίμην ἐγὼ
μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξει χερί,
δυοῖν γερόντων οὐ καλῶς ἀγωνιεῖ.
ΙΟ. θάρσει, γεραιά, μὴ τρέσης, οὐκ Ἀργόθεν
κῆρυξ ἀφίκεται πολεμίους λόγους ἔχων.
ΑΛ. τί γὰρ βοήν ἐστησας ἄγγελον φόβου;
ΙΟ. σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.
ΑΛ. οὐκ ἦσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γὰρ ἐσθ' ὅδε;
ΙΟ. ἦκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
ΑΛ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλλουσιν.
ἀτάρ τί χώρα τῆδε προσβαλὼν πόδα
παῖς νῦν ἄπεστι; τίς νιν εἶργε συμφορὰ
ζῆν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρψαι φρένα;
ΘΕ. στρατὸν καθίζει τάσσεται θ' ὄν ἦλθ' ἔχων.
ΑΛ. τοῦδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δῆ.
ΙΟ. μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τάδε.
ΘΕ. τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
ΙΟ. πόσον τι πληθὸς ζυμμάχων πάρεστ' ἔχων;
ΘΕ. πολλοὺς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
ΙΟ. ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι.
ΘΕ. ἴσασι· καὶ δὴ λαὸν ἐστηκεν κέρας.
ΙΟ. ἦδη γὰρ ὡς εἰς ἔργον ὤπλισται στρατός;
ΘΕ. καὶ δὴ παρήκται σφάρινα ἀΐξεν πάρος.
ΙΟ. πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ;

ΘΕ. ὥστ' ἐξοῤσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς.
ΙΟ. τί δρῶντα; μῶν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
ΘΕ. ἠκάζομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
ἀλλ' εἴμ'· ἐρήμους δεσπότης τοῦμὸν μέρος
οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
ΙΟ. κᾶψγε σὺν σοί· ταῦτά γὰρ φροντίζομεν,
φίλοις παρόντες, ὡς ἔοιμεν, ὠφελεῖν.
ΘΕ. ἦκιστα πρὸς σοῦ μῦθον ἦν εἰπεῖν ἔπος.
ΙΟ. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις.
ΘΕ. οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσης χερός.
ΙΟ. τί δ'; οὐ θένοίμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος;
ΘΕ. θένοις ἂν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
ΙΟ. οὐδεὶς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
ΘΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ τάν, ἦ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.
ΙΟ. ἀλλ' οὖν μαχοῦμαι γ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις.
ΙΟ. μὴ τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
ΘΕ. δρᾶν μὲν σύ γ' οὐχ οἶδες τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
ΙΟ. ὡς μὴ μενοῦντα τᾶλλα σοὶ λέγειν πάρα.
ΘΕ. πῶς οὖν ὀπλίταις τευχῶν ἄτερ φανεῖ;
ΙΟ. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα
τοῖσδ', οἷσι χρησόμεθα κάποδῶσομεν
ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσῃ θεός.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω κἀπὸ πασσάλων ἐλὼν
ἐνεργ' ὀπλίτην κόσμον ὡς τάχιστα μοι.
αἰσχροὺν γὰρ οἰκόρημα γίγνεται τόδε,
τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλία μένειν.
ΧΟ. λῆμα μὲν οὕτω στόρνυσι χρόνος
τὸ σὸν, ἀλλ' ἡβὰ· σῶμα δὲ φροῦδον.
τί πονεῖς ἄλλως ἢ σὲ μὲν βλάψει,
σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν;
χρὴ γνωσιμαχεῖν σὴν ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμύχαν' ἔαν· οὐκ ἔστιν ὅπως
ἦβην κτήσῃ πάλιν αὖθις.
ΑΛ. τί χρῆμα μέλλεις σὼν φρονῶν οὐκ ἔνδον ὦν
λιπεῖν μ' ἔρημον ζῆν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
ΙΟ. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρή τούτων μέλειν.
ΑΛ. τί δ', ἦν θάνης σὺ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
ΙΟ. παιδὸς μελήσει παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
ΑΛ. ἦν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσονται τύχη;
ΙΟ. οἷδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσης, ξένοι.
ΑΛ. τοσόνδε γὰρ τοὶ θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.
ΙΟ. καὶ Ζηνὶ τῶν σὼν, οἷδ' ἐγὼ, μέλει πόνων.
ΑΛ. φεῦ·
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·
εἰ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.
ΘΕ. ὅπλων μὲν ἦδη τήνδ' ὀρᾶς παντευχίαν,
φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε σὸν κρύπτων δέμας.
ὡς ἐγγὺς ἀγῶν, καὶ μάλιστ' Ἀρης στυφεῖ
μέλλοντας· εἰ δὲ τευχῶν φοβεῖ βάρος,
νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεις
κόσμῳ πυκάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οἶσω τέως.
ΙΟ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τεύχη κόμιζε, χερί δ' ἐνθές δούην,

630. Ante hunc versum multa excidisse ostendit Kirchhoffius (v. infra p. 167.). Interecidisse enim nuntii sive Demophilontis de morte Macariae narrationem et Alemeinae matris lamentationes cum choricarmino integro.

631. τε Musgravius] δὲ 632. ἦλθ' Barnesius] ἦλθεν 634. συνερχόμεν Elmsleius] συνεσχόμην 640. νῶν σωτήρ Porsonus] σωτήρ νῶν 643. τοῦσδε] τοῦδε Elmsleius. 649. σε χρή Dobraeus] σ' ἐχρήν 652. προσθίξει Elmsleius] προσθίξεις 657. σὲ] σὺ Brodaeus. σὲ — πέλας] σὲ — καλῶν Hartungus. 658. ἦσμεν Hermannus] ἴσμεν 660. καὶ σὺ] χαῖρε Nauckius. 662. παῖς Elmsleius] ποῦ 669. δ' delet Hermannus. ἄλλον] αὐτὸν Reiskius. 673. πάρος Hartungus] ἐκάς

680. ταῦτα Portus] ταῦτα 681. ὡς ἔοιμεν] ὡς ἔοικεν Barnesius. ὥσπερ εἰκός Hartungus. 683. καὶ] ὡς Hartungus. 684. τραῦμα] ῥῦμα Nauckius. 685. θένοίμι — θένοις Piersonus] σθένοίμι — σθένοις 689. μαχοῦμαι γ' Elmsleius] μαχοῦμ'. μαχοῦμεθ' Dobraeus. 690. προστίθης] προστιθείς P. προστίθεις (superser. ἦ) C. 694. ὀπλίτης Elmsleius] ὀπλίταις 706. χρή apogr. Paris. χρήν PC. σὴν Porsonus] τὴν 710. τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς Ald. τέκνοις ἐμοῖς PC, recte, si γέρον addatur, quod coniecit Hartungus. 713. παισὶ Canterus] παῖσι 721. ἂν οὐκ] ἐτ' οὐκ Hartungus. σὸν κρύπτων Dobraeus] συγκρύπτων 722. ἀγῶν] ἀγῶν libri.

λαιόν τ' ἔπαιρε πῆχυν, εὐθύωνν πόδα.
 ΘΕ. ἢ παιδαγωγεῖν γάρ τὸν ὀπλίτην χρεών;
 IO. ὄρνιθος οὐνέκ' ἀσφαλῶς πορευτέον. 730
 ΘΕ. εἴθ' ἦσθα δυνατός δρᾶν ὅσον πρόθυμος εἶ.
 IO. ἔπειγε· λειψθείς δεινὰ πείσομαι μάχης.
 ΘΕ. σὺ τὸν βραδύνει, οὐκ ἐγὼ, δοκῶν τι δρᾶν.
 IO. οὐκουν ὁρᾶς μου κῶλον ὡς ἐπείγεται;
 ΘΕ. ὀρῶ δοκούντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε. 735
 IO. οὐ ταῦτά λέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσης μ' ἐκεῖ
 ΘΕ. τί δρῶντα; βουλοίμην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε.
 IO. δι' ἀσπίδος θείνοντα πολεμίων τινά.
 ΘΕ. εἰ δὴ ποθ' ἦξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
 IO. φεῦ·
 εἴθ', ὦ βραχίων, οἷον ἡβήσαντά σε
 μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ζὺν Ἑρακλεῖ
 Σπάρτην ἐπόρθεις, ζῦμμαχος γένοιό μοι
 τοιοῦτος, οἷος ἂν τροπῇν Εὐρυσθέως
 θείμην· ἐπεὶ τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
 ἔστιν δ' ἐν ὀλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον,
 εὐψυχίας δόκησις· οἴομεσθα γὰρ
 τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς.
 XO. γὰ καὶ παννύχιος σελάνα
 καὶ λαμπρότατα θεοῦ
 φαεσιμβρότου αὐγαί,
 ἀγγελίαν μοι ἐνέγκοιτ',
 ἱακχήσατε δ' οὐρανῷ
 καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν
 γλαυκάς τ' ἐν Ἀθάνας. 740
 μέλλω τὰς πατριώτιδος γᾶς,
 μέλλω καὶ ὑπὲρ δόμων,
 ἱκέτας ὑποδεχθεῖς,
 κίνδυνον πολὺν τεμείν σιδάριον.
 δεινὸν μὲν πόλιν ὡς Μυκήνας
 εὐδαίμονα καὶ δορὸς
 πολυαίνετον ἀλκᾷ
 μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεῦθειν·
 κακὸν δ', ὦ πόλις, εἰ ξένους
 ἱκτῆρας παραδώσομεν
 κελεύμασιν Ἀργούς. 745
 Ζεὺς μοι ζῦμμαχος, οὐ φοβοῦμαι,
 Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως
 ἔχει· οὐποτε θνατῶν
 ἦσσονες παρ' ἐμοὶ θεοὶ φανοῦνται.
 ἀλλ', ὦ πότνια, σὸν γὰρ οὐδας
 γᾶς σὸν καὶ πόλις, ἄς σὺ μάτηρ
 δέσποινα τε καὶ φύλαξ,
 πόρευσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως
 τᾷδ' ἐπάγοντα δορυσσίγητα 750
 771

748—758. = 759—769.

733. οὐκ P. κοῦκ apogr. Paris. unum fortasse ex C. δοκῶν] δοκῶ C. 734. οὐκουν Matthiae] οὐκοῦν 736. οὐ ταῦτά Heathius] σὺ ταῦτα 737. γε] σε P. 738. θείνοντα Elmsleius] θένοντα 744. θείμην Cobetus] θείην 747. καλῶς] χρεών Stobaeus 92, 5. 750. φαεσιμβρότου Musgravius] φαεσιμβροτοί 751. ἐνέγκοιτ' D.] ἐνέγκατε vel ἐνέγκατ'. Minus bene Hermannus ἐνέγκατ': v. L. Dindorf. ad Xenoph. Mem. p. 169. ed. Oxon. 752. ἱακχήσατε D.] ἱαχῆσατε 754. γλαυκάς τ' ἐν Ἀθάνας] γλαυκὰ τ' ἐν Ἀθάνᾳ 756. καὶ ὑπὲρ δόμων Nauekius] καὶ περὶ δόμων P. περὶ τῶν δόμων C. 761. πολυαίνετον — ἐμᾷ Cante- rus] πολυαίνετον — ἐμέ 765. κελεύμασιν (praetuli κελεύμασιν) Ἀργούς Reiskius] καὶ λεύσιμον ἄργος 769. ἦσσονες παρ' ἐμοὶ θεοὶ φανοῦνται D. coniectura ineerta] ἦσσους εἴτ' ἐμοῦ φανοῦνται (εἰ super οὖν) P. ἦσσον οὐτ' ἐμοῦ φανοῦνται C. ἦσσους δαίμονες ἐκ γ' ἐμοῦ φανοῦνται Kirehhofius. 774. δορυσσίγητα Bergkuis] δορύσσοντα P. δορύσσοντα C.

στρατὸν Ἀργόθεν· οὐ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ δίκαιός εἰμ' ἐπεὶ σοὶ πολυθύστος αἶε [ἐκπεσείν μελάνθρων· τιμὰ κραινεται, οὐδὲ λάθει 730
 μηνῶν φθινὰς ἡμέρα,
 νέων τ' αἰοδαὶ χορῶν τε μολπαί. 780
 ἀνεμόνεντι δὲ γᾶς ἐπ' ὄχθῳ [δῶν κρότοισιν.
 ὀλολύματα παννυχίους ὑπὸ παρθένων ἱακχεῖ πο-
 ΘΕ. δέσποινα, μύθους σοὶ τε καλλίστους φέρω 785
 κλύειν ἐμοὶ τε συντομωτάτους λέγειν.
 νικῶμεν ἐχθροὺς καὶ τροπαί' ἰδρύεται
 παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
 ΑΔ. ὦ φίλταθ', ἦδε σ' ἡμέρα διήλασεν
 ἡλευθερώσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
 μιᾶς δέ μ' οὕπῳ ζυμφορὰς ἐλευθεροῖς· 790
 φόβος γὰρ εἰ μοι ζῶσιν οὐς ἐγὼ θέλω.
 ΘΕ. ζῶσιν μέριστόν γ' εὐκλειεῖς κατὰ στρατόν.
 ΑΔ. ὁ μὲν γέρων οὖν ἔστιν ἰόλεως ἔτι;
 ΘΕ. μάλιστα, πράξας γ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.
 ΑΔ. τί δ' ἔστι; μὴν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο; 795
 ΘΕ. νέος μεθέστηκεν ἐκ γέροντος αὐθις αὐ.
 ΑΔ. θαυμάστ' ἔλεξας· ἀλλὰ σ' εὐτυχῇ φίλων
 μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.
 ΘΕ. εἰς μου λόγος σοὶ πάντα σημαίνει τάδε·
 ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν 800
 κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
 ἐκβὰς τεθρίππων Ὑλλος ἀρμάτων πόδα
 ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχιμίῳ δορὸς.
 κάπειτ' ἔλεξεν “ὦ στρατῆγ', ὅς Ἀργόθεν
 ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰσάσαμεν,
 καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν εἰργασαὶ κακὸν
 ἀνδρῶν στερήσας; ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
 μάχην ζυνάψας, ἢ κτανὼν ἄγου λαβῶν
 τοὺς Ἑρακλείους παῖδας, ἢ θανὼν ἐμοὶ
 τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.” 810
 στρατὸς δ' ἐπήνεσ', ἔς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
 καλῶς λελέχθαι μῦθον ἔς τ' εὐψυχίαν.
 ὁ δ' οὐτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεῖς λόγων
 οὐτ' αὐτὸς αὐτοῦ δειλίαν, στρατηγὸς ὢν,
 ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορὸς,
 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγώς,
 τοὺς Ἑρακλείους ἤλαε δουλώσων γόνους.
 Ὑλλος μὲν οὖν ἀψιχετ' ἔς τάξιν πάλιν·
 μάντεις δ', ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
 διαλλαγὰς ἔργωσαν οὐ τελοῦμενάς,
 ἔσφαζον, οὐκ ἐμέλλον, ἀλλ' ἀφίεσαν 820
 λαϊμῶν βροτείων εὐθὺς οὐριον φόνον.
 οἱ δ' ἄρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
 πλευροῖς ἐκρυπτον πλευρ'· Ἀθηναίων δ' ἀναξ

777. ἐπεὶ Hermannus] ἔστι (sic) P. ἀλλ' ἐπὶ C. πολυθύστος D.] πολύθυτος 778. λάθει Kirehhofius] λένθει (v in litura; λάθη m. see.) P. λήθει C. 780. νέων Barnesius] ναῶν 781. δὲ γᾶς Erfurdius] δ' P. δὲ γ' C. 783. ἱακχεῖ D.] ἱαχεῖ 784. σοὶ τε καλλί- στους φέρω κλύειν ἐμοὶ τε συντομωτάτους λέγειν Hartungus] σοὶ τε συντομωτάτους κλύειν ἐμοὶ τε τῷδε καλλίστους φέρω 788. διήλασεν] διήνυσεν Reiskius. 789. ἡλευθερώσθαι] ἐλευθερώσαι PC, sed superser. in C ἢ et σθαι, 793. οὖν — ἐπὶ Elmsleius] οὐκ — ὅδε 794. γ' Elmsleius] δ' 797. φίλων — θέλω] θέλω — φίλων Nauekius. 799. σημαίνει Elmsleius] σημαίνει 801. ἀντετάξαμεν] ἀντατάξαμεν P. ἀντετάξατην Kirehhofius. 802. πόδα] ποδὶ Kirehhofius. Probabilis ἴσθη pro ἔσθη scribit Paleius. 805. τί Heathius] ἐπεὶ P. ἐπὶ C. εἰσάσαμεν Elmsleius et fortasse P. εἰς σὰ μὲν C. 806. εἰργασαὶ — ἀνδρῶν Hartungus] ἐργάσαι — ἀνδρὸς 808. μάχην Reiskius] μάχη 813. λόγων ed. Hervag.] λόγῳ 824. πλευροῖς Elmsleius] πλευραῖς

στρατῶ παρήγγειλ' οἷα χρηὶ τὸν εὐγενή "ὦ συμπολίται, τῇ τε βοσκοῦσῃ χθονὶ καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεῶν." ὁ δ' αὖ τό τ' ἄργος μὴ κατασχύναι θέλειν καὶ τὰς Μυκίνας συμμάχους ἐλίσσето. ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι καὶ Ξυνήψαν ἀλλήλοις μάχην, πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπιδῶν βρέμειν, πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰωμγὴν θ' ὁμοῦ; τὰ πρῶτα μὲν νυν πίτυλος Ἀργείου δορός ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἶτ' ἐχώρησαν πάλιν. τὸ δεύτερον δὲ πούς ἐπαλλαχθεῖς ποδὶ, ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στάς ἐκαρτέρει μάχῃ· πολλοὶ δ' ἐπιπτον. ἦν δὲ δύο κελεύματα, ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ τὸν Ἀργεῖων γῆν σπείροντες, οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνῃ πόλει; μόλις δὲ πάντα δρώντες οὐκ ἄτερ πόνων ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον ἐς φυγὴν δόρυ. κάνταυθ' ὁ πρέσβυς Ὑλλων ἐξορμώμενον ιδῶν ὀρέξας ἐκέτευσε δεξιᾶν Ἰόλαος ἐμβήσαι νιν ἵππων δίφρον. λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως πῶλοις ἐπέειχε. τὰπὸ τοῦδ' ἦδη κλύων λέγοιμ' ἂν ἄλλων, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδῶν. Παλληγνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερὼν πάγον δίας Ἀθάνας, ἄρμ' ιδῶν Εὐρυσθέως, ἠράσαθ' Ἥβῃ Ζηνὶ θ' ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι ἀκαποτίσασθαι δίκην ἐχθροῦς· κλύειν δὲ θαύματος πάρεστί σοι. δισσῶ γὰρ ἀστέρ' ἱππικοῖς ἐπὶ Ζυγοῖς σταθέντ' ἐκρυσσε· ἄρμα λυγαῖψ νέφει· σὸν δὲ λέγουσι παῖδά θ' οἱ σοφώτεροι Ἥβην θ'· ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον. αἰρεῖ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως τέτρωρον ἄρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσσι. δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας ἀκροθίνιον κάλλιστον ἦκει τὸν στρατηλάτην ἄγων τὸν ὄλβιον πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχῃ βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν, τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ Ζηλοῦν, πρὶν ἂν θανόντ' ἴδῃ τις· ὡς ἐφήμεροι τύχαι.	825	Εὐρυσθέως ἐφείσαθ' ὥστε μὴ κτανεῖν; λέξον· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε, ἐχθροῦς λαβόντα μάποτίσασθαι δίκην. ΘΕ. τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατοῦντα καὶ σῇ δεσποτούμενον χερὶ. οὐ μὴν ἐκόντα γ' αὐτὸν, ἀλλὰ πρὸς βίαν ἔξευξ' ἀνάγκῃ· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο ζῶν ἐς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα καὶ δοῦναι δίκην. ἀλλ', ὦ γεραιά, χαῖρε. καὶ μέμνησό μοι ὁ πρῶτον εἶπας, ἡνίκ' ἤρχόμην λόγου, ἐλευθερώσειν μ'. ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρηὶ ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.	880
ΧΟ. ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ λίγεια λωτοῦ χάρις εἰνὶ δαιτί, εἴη δ' εὐχαρὶς Ἀφροδίτα· τερπνὸν δὲ τι καὶ φίλων ἄρ' εὐτυχίαν ιδέσθαι τῶν πάρος οὐ δοκούντων. πολλὰ γὰρ τίκτει Μοῖρα τελεσιδωτέιρ' αἰῶν τε χρόνου παῖς. ἔχεις ὁδὸν τιν', ὦ πόλις, δίκαιον· οὐ χρηὶ ποτε τόδ' ἀφελέσθαι, τιμὰν θεοῦς· ὁ δὲ μὴ σε φάσκων ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει, δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδ'· ἐπίσημα γὰρ τοι θεὸς παραγγέλλει, τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος ἀεὶ. ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακῶς τεὸς γόνος, ὦ γεραιά· φεύγω λόγον ὡς τὸν Ἄϊδα δόμον κατέβα πυρὸς δαινᾷ φλογὶ σῶμα δαισθείς· Ἥβας τ' ἐρατὸν χροῖζει λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν. ὦ Ὑμέναιε, δισσοῦς παῖδας Διὸς ἡξίωσας. ἔμφερεται τὰ πολλὰ πολλοῖς· καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγουσ' ἐπικούρον εἶναι, καὶ τοῦσδε θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ἔσωσε κείνας, ἔσχεν δ' ὕβριν ἀνδρὸς, ὦ θυ- μὸς ἦν πρὸ δίκας βίαιος. μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχὰ τ' ἀκόρεστος εἴη.	830	885	890
840	845	850	855
860	865	870	875
882—900. = 901—909.	910	915	920
925			

882—900. = 901—909.

910—918. = 919—927.

825. παρήγγειλ' P. παρήγγειλλ' C. 828. θέλειν
Elmsleius] θέλων 837. ἐκαρτέρει] ἐκαρτέρουν Har-
tingus. μάχῃ] μάχην Nauckius. 838. δύο κελεύ-
ματα (seripsi κελεύματα) L. Dindorfius] τοῦ κελεύμα-
τος 847. τοῦδ' ἦδη] τοῦδε δὴ Nauckius. 848.
λέγοιμ' ἂν ἄλλου (recte ἄλλων Elmsleius) Valckena-
rius] λέγεμεν ἂν ἄλλος P. λέγοι μὲν ἄλλος C. 854.
ἐπὶ Reiskius] ὑπὸ 856. θ' Reiskius] γ' PC. σὸν
παῖδα δὲ λέγουσιν Cobetus. 859. Ἰόλεως Victo-
rius] πόλεως 863. πάροιθε] πάροιθεν P. 865. Ζη-
λοῦν πρὶν] Ζηλοῦτε πρὶν Stobaeus 105, 26.

882. μάποτίσασθαι D.] μὴ ποτίσασθαι 884.
κρατοῦντα] Corruptum. ἀλόντα Heimsöthius. πτήσ-
σοντα Cobetus. κρατοῦσα Reiskius, quo probato τῇ
σῇ pro καὶ σῇ scribendum foret, ut monuit Paleius.
886. ἀνάγκῃ Elmsleius] ἀνάγκῃ 888. μοι Reiskius]
μου 890. ἐλευθερώσειν Porsonus] ἐλευθέρωσον
893. εἰνὶ D.] ἐνὶ δαιτί Canterus] δαί 894. δ'] τ'
Elmsleius. 900. χρόνου PC. Κρόνου Ald. 902.
τόδ' apogr. Paris. τοῦδ' PC. Suspecta Iunius versus
scriptura propter solutam arsin choriambicam.
911. τεός] θεός PC. τ superer. in apogr. Paris. uno.
912. φεύγω Elmsleius] φεύγει 915. ἐρατὸν
apogr. Paris. ἐραστὸν PC. χροῖζει] χροῖους P.
923. ἔσωσε κείνας] ἔσωσ' ἐκείνας apogr. Paris. unum.
924. ὕβριν Heathius] ὕβρεις 925. βίαιος Musgra-
vius] βιαιῶς

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποινα, ὁρᾷς μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
 Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἤκομεν,
 ἀελπτον ὄψιν, τῷδ' ἔ' οὐχ ἦσσαν τυχεῖν·
 οὐ γάρ ποτ' ἠύχει χείρας ἔζεσθαι σέθεν,
 ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνῳ ξὺν ἀσπίδι
 ἔστειχε, μεῖζω τῆς δίκης φρονῶν πολὺ,
 πέρσων Ἀθήνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
 δαίμων ἔθηκε καὶ μετέστησεν τύχην.
 "Υλλος μὲν οὖν ὁ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας
 Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἴσασαν·
 ἔμοι δὲ πρὸς σέ τόνδ' ἐπιστέλλουσα ἄγειν,
 τέρψαι θέλοντες σὴν φρέν'· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς
 ἡδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὄραν.
 ΑΔ. ὦ μῖσος, ἦκαις; εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ;
 πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεψον κᾶρα
 καὶ τλήθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον
 ἐχθροῦς· κρατεῖ γὰρ νῦν γε κοῦ κρατεῖς ἔτι·
 ἐκείνος εἰ σὺ, βούλομαι γὰρ εἰδέναί,
 ὅς πολλαὶ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου ὅτι νῦν ἔμὸν
 παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ', ἐφυβρίσαι;
 τί γὰρ σὺ κείνον οὐκ ἔτλης καθυβρίσαι;
 ὅς καὶ παρ' Αἴδην ζῶντά νιν κατήγαγες,
 χυδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι λέγων
 ἐπεμπες. ἄλλα δ' οἱ ἔμμηξαν ἡμῶν
 σιγῇ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
 κοῦκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμήσαι μόνον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάσης κάμει καὶ τέκν' Ἑλλάδος
 ἡλαυνες ἰκέτας δαιμόνων κατημένους,
 τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπίους ἔτι.
 ἀλλ' ἠῦρες ἄνδρας καὶ πόλις ἐλεύθερον,
 οἷ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς,
 καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρῆν γὰρ οὐχ ἅπαξ
 θνήσκειν σέ πολλα πῆμα ἔξαιρετασμένον.
 ΑΓ. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν.
 ΑΔ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἴλομεν.
 ΑΓ. οὐ γὰρ οὐδ' αὖτε τὸνδε μὴ θανεῖν νόμος;
 ΑΔ. εἴργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;
 ΑΓ. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.
 ΑΔ. τί δὴ τόδ'; ἐχθροῦς τοισὶδ' οὐ καλὸν κτανεῖν;
 ΑΓ. οὐχ ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.
 ΑΔ. καὶ ταῦτα δόξανθ' Ὑλλος ἐξηνέσχετο;
 ΑΓ. χρῆν αὐτὸν, οἶμαι, τῇδ' ἀπιστήσῃ χθονί.
 ΑΔ. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν μὴδὲ φῶς ὄραν ἔτι.
 ΑΓ. τότε ἡδίκηθι πρῶτον οὐ θανῶν ὅδε.
 ΑΔ. οὐκ οὖν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην;
 ΑΓ. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακταῖνοι.
 ΑΔ. ἔργωγε· καίτοι φημί κάμ' εἶναι τινα.

ΑΓ. πολλὴν ἄρ' ἔξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
 ΑΔ. φιλῶ πόλιν τήνδ'· οὐδὲν ἀντικλετόν.
 τοῦτον δ', ἐπεὶ περ χεῖρας ἤλαθεν εἰς ἐμάς,
 οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαίρησεται.
 πρὸς ταῦτα τὴν θρασεῖαν ὅστις ἂν θέλῃ
 καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρῆ
 λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἔμοι πεπράξεται.
 ΧΟ. δεινόν τι καὶ εὐγυνωστὸν, ὦ γύναι, σ' ἔχει
 νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.

ΕΥΤΡΥΣΘΕΤΣ.

γύναι, σάφ' ἴσθι μὴ με θωπεύσοντά σε,
 μὴδ' ἄλλο μὴδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς περὶ
 λέξονθ' ὅθεν χρῆ δειλίαν ὀφλεῖν τινα.
 ἐγὼ δὲ νεῖκος οὐχ ἐκὼν τὸδ' ἡράμην·
 ἦδη γε σοὶ μὲν αὐτανέπιος γεγώς,
 τῷ σῷ δὲ παιδί συγγενῆς Ἡρακλέει.
 ἀλλ' εἴτ' ἐκρηζον εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν,
 "Ἡρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον.
 ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ἡράμην
 κᾶντων ἀγωνία τόνδ' ἀγωνιούμενος,
 πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγινόμενῃ,
 καὶ πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ
 ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἔμοις
 ἐχθροῦς τὸ λοιπὸν μὴ εὐνοικοῖην φόβῳ,
 εἰδῶς μὲν οὐκ ἀριθμῶν, ἀλλ' ἐτητύμῳς
 ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν
 ἀκούσεται τις ἐσθλὰ χρηστὸς ὢν ἀνὴρ.
 κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα,
 μισοῦμενον πρὸς τῶνδε καὶ εὐνειδόμενα
 ἐχθραν πατρῴαν, πάντα κινήσαι πέτρον,
 κτείνοντα κάκβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
 τοιαῦτα δρῶντι τάμ' ἐρίγνεται ἀσφαλῆ.
 οὐκ οὖν σὺ γ' ἂν λαβοῦσα τὰς ἐμάς τύχας
 ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα
 ἡλαυνες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
 εἰσάσας οἰκεῖν Ἄργος; οὕτιν' ἂν πίθοις.
 νῦν οὖν ἐπειδὴ μ' οὐ διώλεσαν τότε
 πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις
 οὐχ ἄγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανεῖν·
 πόλις δ' ἀφῆκε σωφρονούσα, τὸν θεὸν
 μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πολὺ.
 ἃ γ' εἶπας ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν δὲ χρῆ
 τὸν προστρόπαιον τόν τε γενναῖον καλεῖν.
 οὕτω γε μέντοι τάμ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
 χρήζω, λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
 ΧΟ. παρανέσαι σοι συμκρὸν· Ἀλκμήνη, θέλω,
 τὸν ἄνδρ' ἀφείναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
 ΑΔ. τί δ', ἦν θάνῃ τε καὶ πόλει πιθώμεθα;
 ΧΟ. τὰ λῶσθ' ἂν εἴη· πῶς τὰδ' οὖν γενήσεται;
 ΑΔ. ἐγὼ διδάξω ῥαδίως· κτανούσα γὰρ
 τόνδ' εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
 δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί·
 οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανῶν ἔμοι.
 ΕΥ. κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαι σε· τήνδε δὲ πόλιν,
 ἐπεὶ μ' ἀρῆκε καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,

930. τυχεῖν] τύχην Stephanus. 932. πολυπόνῳ
 σὺν ἀσπίδι Hermannus] πολυπόνων σὺν ἀσπίσιν
 933. μεῖζω] μεῖζον Cobetus. δίκης] τύχης apogr.
 Paris. unum. πολὺ, πέρσων Ἀθήνας] πόλιν (sic Iacobsius) πέρσων Ἀθάνας Nauckius. 937. ἴστασαν
 Elmsleius] ἔστασαν 943. ἐναντίον Elmsleius] ἐναν-
 τίους 949. "Αἴδην Ald. ἄδη PC. 950. χυδρας
 Dobraeus] ὕδρας λέγων] θέλων Hartungus.
 959. χρῆν Reiskius] χρῆ 961—974. Nuntii versus
 cloro, Alcmenae versus nuntio tribuunt libri. Correxuit
 Tyrwhittus et partim Barnesius. 962. Post hunc
 versum nuntii versus unum excidisse animadvertit
 Heilandus. 966. ζῶνθ' ἔλωσιν] ζῶν θέλω-
 σιν pr. P. Incertum hic ut alibi utrum ζῶνθ' an ζῶν
 scripserit poeta. 968. χρῆν Dobraeus] χρῆν δ' (γ'
 Kirchhoffius) 969. μὴδὲ φῶς (recte φῶς L. Dindorfius)
 ὄραν ἔτι Musgravius] μὴδ' ὄραν φῶς ἔτι 973.
 καίτοι φημί κάμ' εἶναι τινα Tyrwhittus] καὶ τί φημί
 κᾶν μεῖναι τινα C et haud dubie P.

974. ἄρ' ἔξεις] ὑφέξεις Nauckius. 985. ὀφλεῖν]
 ὀφλεῖν PC. 988. Ἡρακλέει Elmsleius] ἡρακλεῖ
 999. τις D.] γ' PC. τὰ γ' Canterus. 1004. τάμ' ἐρίγνεται'
 Musgravius] τάμ' γίγνεται' 1005. ἂν λαβοῦσα Reiskius]
 ἀναλαβοῦσα 1006. δυσμενῆ Stephanus] δυσ-
 γενῆ 1011. κατθανεῖν Elmsleius] κατθανῶν
 1012. δ' Hartungus] τ' 1013. μεῖζον τίουσα] πρόσθεν
 τιθείσα Cobetus Mnem. 6. p. 11. 1014. ἃ γ' Hermannus]
 πρὸς ἃ δὲ χρῆ—καλεῖν] σε χρῆ—κτανεῖν Hartungus.
 1016. ἔχει Ald.] ἔχεις C. 1018. Χο. ἢ ἄγγ. praescri-
 ptum in C. 1020. ἦν — πιθώμεθα Elmsleius] ἂν —
 πιθώμεθα 1026. δὲ πόλιν Elmsleius] δὴ πόλιν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
ΜΕΓΑΡΑ.
ΛΥΚΟΣ.
ΙΡΙΣ.
ΛΥΤΤΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τοὺς ἐν ταῖς Θήβαις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγενόμενος ἐπὶ πάσιν εἰς Αἶδου κατήλθε, καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζώσιν ὡς εἴη τεθνηκώς. στασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον * * *

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

Τίς τὸν Διὸς ὕλλεκτρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
Ἄργεϊον Ἀμφιτρυῶν, δν Ἀλκαῖός ποτε
ἔτιχθ' ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
ὅς τάσδε Θήβας ἔσχεν, ἐνθ' ὁ γηγενῆς
σπαρτῶν στάχυν ἔβλασθεν, ὦν γένους Ἄρης
ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν
τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων, Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίγνεται πατήρ,
ἧς πάντες ὕμεναίοισι Καδμεῖοι ποτε
λῶτψ ἔυνηλάαξαν, ἥνικ' εἰς ἐμούς

δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο,
λιπὼν δὲ Θήβας, οὐ κατωκίσθη ἐγὼ,
Μεγάραν τε τήνδε πένθερός τε παῖς ἐμός, 15
Ἄργεῖα τεῖχη καὶ Κυκλωπίαν πόλιν
ᾠρέεατ' οἰκεῖν, ἦν ἐγὼ φεύγω, κτανῶν
Ἡλεκτρυῶνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
ἔξευμαρίζων καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων
καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν,
ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἴθ' Ἡρας ὑπο 20
κέντροις δαμασθεῖς εἴτε τοῦ χρεῶν μέτα.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους,
τὸ λοίσθιον δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
βέβηκ' ἐς Αἶδου τὸν τρισώματον κύνα
ἐς φῶς ἀνάξων, ἔνθεν οὐχ ἵκει ἄλιν. 25
γέρων δὲ δὴ τίς ἐστι Καδμείων λόγος

In hac fabula uno utimur codice C, de quo supra dictum p. 141.

3. ἔτιχθ' Barnesius] ἔτικτεν 3. et 47. Ἡρακλέ-
ους Hermannus] Ἡρακλέος 7. τεκνοῦσι] Verbum
suspectum. λείπο υσι Hartungus. 10. ἧς Reiskius] ἦν

17. Ἡλεκτρυῶνα Barnesius] ἡλεκτρυῶνα 18.
ἔξευμαρίζων] ἔξευμαρίζειν Nauckius. 19. καθόδου
Reiskius] καθόλου

ὡς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνάτωρ Λύκος,
τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
τῷ λευκοπύλῳ πρὶν τυραννῆσαι χθονός
Ἀμφίον' ἤδ' Ζήθον, ἐκρόνῳ Διός. 30
οὐ ταυτὸν ὄνομα παῖς πατρός κεκλημένος,
Καμμίος οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολὼν,
κτείνει Κρέοντα καὶ κτανῶν ἄρχει χθονός,
στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεσπεῶν πόλιν.
ἡμῖν δὲ κῆδος ἐς Κρέοντ' ἀνημμένον 35
κακὸν μέγιστον, ὡς εἰκε, γίγνεται.
τοῦμου γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονός
ὁ καινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
κτανὼν δάμαρτά θ', ὡς φόνῳ σβέση φόνον,
40 κᾶμ', εἴ τι δὴ χρὴ κᾶμ' ἐν ἀνδράσιν λέγειν,
γέροντ' ἀχρεῖον, μὴ ποθ' οἶδ' ἠγδρωμένοι
μῆτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
ἐγὼ δὲ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασι
τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν, ἠνίκα χθονός
45 μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ξιμός,
ἔν μ' μητρί, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
βωμὸν καθίζω τόνδε σωτήρος Διός,
δν καλλινίκου δορὸς ἄταλμ' ἰδρύσατο
Μινύας κρατήσας οὐμὸς εὐγενὴς τόκος.
50 πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν,
σίτῳν, ποτῶν, ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ
πλευράς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
δόμων καθήμεθ' ἀπορία σωτηρίας.
φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὀρῶ φίλους,
οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία,
ἥς μὴ ποθ', ὅστις καὶ μέσους εὐνοὺς ἐμοῖ,
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

ΜΕΓΑΡΑ.

ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξείλες πόλιν
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς,
ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θείων σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἐς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
ὅς οὔνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτέ,
60 ἔχων τυραννίδ', ἥς μακρὰι λόγχοι περί
πηδῶν ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
ἔχων δὲ τέκνα· κᾶμ' ἔδωκε παιδὶ σῷ,
ἐπίσημον εὐνήν Ἡρακλεῖ Ξυνοικίας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο,
70 ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλονεν θνήσκεν, γέρον,
οἱ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
σώζω νεοσσούς ὄρνις ὡς ὑφειμένη.
οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων,
ὦ μῆτερ, αὐδᾶ, ποῖ πατὴρ ἄπεισι γῆς;
τί δρᾷ; πόθ' ἤξει; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι
75 ζητοῦσι τὸν τεκόντ'. ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύουσα. θαυμάζων δ', ὅταν
πύλαι ποφῶσι, πᾶς ἀνίστησιν πῶδα,

27. 97. εὐνάτωρ] εὐνήτωρ C. Tragici quum θοινάτωρ et ποινάτωρ et alia etiam extra orationem Doricam dixerint, non dubitandum quin εὐνάτωρ quoque dixerint, non εὐνήτωρ. 35. ἀνημμένον amicus Musgravi] ἀνημμένον 38. 541. καινός Elmsleius] κλεινός 40. δάμαρτά θ' Canterus] δάμαρθ' 53. ἐσφραγισμένοι] suspectum Nauckio. 62. θείων Kirchhoffius] θεῶν 63. ἀπηλάθην] ἀπεσφάλην L. Dindorfius in Thesaurο s. v. Ἀποσφάλλομαι. 64. οὔνεκ' ὄλβου Canterus] οὐκ ἐν ὄλβῳ 71. ὑπὸ πτεροῖς Pierseus] ὑποπτέρους 72. ὑφειμένη] ὑφειμένους Kirchhoffius. ὑφηνμένη vel ἐφηνμένη Dobræus. 74. ποῖ] ποῦ Elmsleius. 77. θαυμάζων δ' ὅταν — πᾶς Kirchhoffius] θαυμάζω δ' ὅταν — πᾶς τ'

EURIPIDES.

ὡς πρὸς πατρῶν προσπεσούμενοι γόνυ.
νῦν οὖν τίν' ἐλπιδ' ἢ πόρον σωτηρίας 80
ἔξευμαρίζει, πρέσβυ; πρὸς σέ γὰρ βλέπω.
ὡς οὔτε γαίης ὄρι' ἂν ἐκβαίμεν λάθρα·
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
οὐτ' ἐν φίλοις ἐλπίδες σωτηρίας
85 ἐτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἦντιν' οὖν γνῶμην ἔχεις
λέγ' ἐς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἢ,
χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.
ΑΜ. ὦ θύγατερ, οὔτοι βῆδιον τὰ τοιάδε
φασίως περαίνειν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.
ΜΕ. λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φῶς; 90
ΑΜ. καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.
ΜΕ. κᾶτ' ὁδοῖν δὲ τὰδόκητ' οὐ χρὴ γέρον.
ΑΜ. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.
ΜΕ. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὦν δάκνει χρόνος.
ΑΜ. γένοιτό τᾶν, ὦ θύγατερ, οὐριος δρόμος 95
ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν,
ἔλθοι τ' ἐτ' ἂν παῖς οὐμός, εὐνάτωρ δὲ σός.
ἀλλ' ἡσύχαζε καὶ δακρυρροὺς τέκνων
πηγάς ἀφαίρει καὶ παρευκλήλει λόγοις,
κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους κλοπὰς ὅμως. 100
κάμνουσι γὰρ τοὶ καὶ βροτῶν αἱ εὐμοραὶ,
καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ αἰεὶ ῥώμην ἔχει,
[οἱ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς·]
ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι 105
πέποιθεν αἰεὶ· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὕψοροφ' ἐς μέλαθρα
καὶ γεραῖά δέμνι', ἀμφοὶ βάκτροις
ἔρεισμα θέμενος, ἐστάλην ἱαλέμων
γόνων αἰοῖδος, ὥστε πολὺς ὄρνις, 110
ἐπη μόνον καὶ δόκημα νυκτερωπὸν
ἐννύχων ὀνειρῶν,
τρομερὰ μὲν, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα.
ὦ τέκεα πατρός ἀπάτορ', ὦ
γεραῖέ, σύ τε, τάλαίνα μά- 115
τερ, ἃ τὸν Ἀἶδα δόμοις
πόσιν ἀναστενάζεις.
μὴ προκαμήτε πῶδα
βαρὺ τε κῶλον, ὥστε πρὸς πετραῖον
λέπας ζυγοφόρον πῶλον ἐξανέντες· ὡς
βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλου,
λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε 125
ποδὸς ἀμαυρὸν ἵχνος·
γέρων γέροντα παρακόμιζε,

107—118. = 119—129.

80. πόρον Musgravius] πέδον 81. ἐξευμαρίζει] ἐξευμαρίζεις Nauckius. 83. κρείσσονες Hermannus] κρείσσονες 89. περαίνειν Reiskius] παραινεῖν 90. προσδεῖς Musgravius] προσδεῖ σ' 95. γένοιτό τᾶν Erfurdtius] γένοιτ' ἂν 101—106. affert Stobaeus 110, 7. omisso versu 103. 104. ἐξίσταται] μεθίσταται Stobaeus. 107. ὕψοροφα Musgravius] ὑπώροφα C. ἐς addidit Hartungus. 109. ἱαλέμων Elmsleius] ἱηλέμων 111. ἐπη D.] ἔπα (ὄνομα Plat. Mor. p. 1066 c.) 113. μὲν Tyrrwhitius] μόνον 114. ὦ τέκεα Hermannus] ἰὼ τέκεα τέκεα 121. ζυγοφόρον — ἐξανέντες Hermannus] ζυγηφόρον — ἀνέντες 122. Verba corrupta, ab nemine dum probabiliter emendata. βάρος φέρον (φέρων Ald.) ex βαρυσφόρου corruptum videbatur Reiskio, qui in fine versus πῶλου retinebat, pro quo κώλου scriptum affert Stephanus, etsi manifestum sit τροχηλάτοιο epitheton nec πῶλῳ nec κώλῳ convenire: unde Hartungus, λέπας ζυγοφόρος ἐξανέντες οὐ βάρος | φέρων ὄχου τροχηλάτοιο πῶλος. φέρων] φέρω Heathius.

22

τὸ πάρος ἐν ἡλικίῳ πόνους
 ὦ Ξυνοπλά δόρατα νέα νέψυ
 Ξυνὴν ποτ', εὐκλεεστάτας
 πατρίδος οὐκ ὀνειδίη.
 ἴδετε, πατὴρ ὡς
 γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς
 ὁμμάτων αὐγαί.
 τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,
 οὐδ' ἀποίχεται χάρις.
 Ἑλλάς ὦ Ξυμμάχους
 οἴους οἴους ὀλέσασα
 τοῦσδ' ἀπεστερήσει.
 ἀλλ' εἰσὼρῶ γάρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς
 Λύκον περὶ πάντα τῶνδε δωμάτων πέλας.
 ΑΤΚΟΣ.
 τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ Ξυνάορον,
 εἰ χρή μ', ἐρωτῶ· χρή δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
 ὑμῶν καθέστηχ', ἱστορεῖν ἂ βούλομαι.
 τί ν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μὴκύναι βίον;
 τί ν' ἐλπιδί' ἀλκὴν τ' εἰσὼράτε μὴ θανεῖν;
 ἢ τὸν παρ' Αἰδῆ πατέρα τῶνδε κείμενον
 πιστεῦθε' ἥξειν; ὡς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
 τὸ πένθος αἴρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεῖων,
 σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενοὺς
 ὡς Ξυγγαμὸς σοι Ζεὺς τέκoi νέον θεόν,
 σὺ δ' ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ.
 τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασται πόσει,
 ὕδραν ἔλειον εἰ διώλσεε κτανῶν
 ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν
 βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν.
 τοῖσδ' ἔξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὐνεκα
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θήσκειν χρεῖων;
 ὅς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ἂν εὐψυχίας,
 θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τάλια δ' οὐδὲν ἀλκιμος,
 ὅς οὔ ποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαῖα χερσὶ,
 οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
 κάκιστον ὄπλων, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
 ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
 ἀλλ' ὅς μένων βλέπει τε κἀντιδέρκεται
 δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάειν ἐμβεβῶς.
 ἔχει δὲ τοῦμὸν οὐκ ἀναΐδειαν, γέρον,
 ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γάρ κατακτανῶν
 Κρέοντα, πατέρα τῆσδε, καὶ θρόνους ἔχων.
 οὐκ οὐν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἐμοὶ
 χρήζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην.
 Α.Μ. τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει
 παιδός· τὸ δ' εἰς ἐμ', Ἡράκλειε, ἐμοὶ μέλει
 λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
 δεῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἑατέον κλύειν.
 πρῶτον μὲν οὐν τάρρητ', ἐν ἀρρήτοις γάρ
 τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεε,
 Ξυν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.

Διὸς κεραυνὸν δ' ἥρομην τέθριππά τε,
 ἐν οἷς βεβηκῶς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
 Γίγασι, πλεουροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη,
 τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασε.
 τετρασκελὲς θ' ὕβρισμα, Κενταύρων γένος,
 Φολόην ἐπελθὼν, ὃ κάκιστε βασιλέων,
 ἔρου τίν' ἀνδρ' ἀριστεὰ κρίνειαν ἂν,
 ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, δν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν.
 Δίρφυν δ' ἐρωτῶν, ἢ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδα,
 οὐκ ἂν σ' ἐπαινέσειεν· οὐ γάρ ἔσθ' ὅπου
 ἐσθλὸν τι δράσας μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτρην.
 τὸ πάνσοφον δ' εὐρήμα, τοξήρη σαγῆν,
 μέμφει· κλύων νῦν τὰπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
 ἀνὴρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὄπλων,
 καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὕσι μάτθαοις
 αὐτὸς τέθνηκε δειλία τῇ τῶν πέλας,
 θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
 θάνατον ἀμύναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόνον·
 ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐστοχον,
 ἐν μὲν τὸ λῶσπον, μυρίους οἰστοὺς ἀφείς
 ἄλλοις δὲ δὴ τὶ τοῦσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις,
 ἐκάς δ' ἀφροσῶς πολεμίους ἀμύνεται,
 τυφλοῖς ὀρῶντας οὐτάσας τοξεύμασι,
 τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
 ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
 σοφὸν μάλιστα, ὀρῶντας πολεμίους κακῶς
 σῶζειν τὸ σῶμα, μὴ ἔκ τύχης ὥρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἶδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
 γνῶμην ἔχουσι τῶν καθεστῶτων πέρι.
 παῖδας δὲ δὴ τὶ τοῦσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
 τί σ' οἶδ' ἔδρασαν; ἐν τί σ' ἡγοῦμαι σοφόν,
 εἰ τῶν ἀρίστων τάκρον· αὐτὸς ὢν κακὸς
 δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρὺ,
 εἰ δειλίας σῆς καταθανοῦμεθ' οὐνεκα,
 ὃ χρὴν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
 εἰ Ζεὺς δικαίως εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
 εἰ δ' οὐν ἔχειν γῆς σκηπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
 ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἔξελθαι χθονός·
 βία δὲ δράσης μὴδὲν, ἢ πέισαι βίαν,
 ὅταν θεὸς σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη.
 φεῦ·
 ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ ἐς σ' ἀφίξομαι
 λόγους ὀνειδιστήρας ἐνδοτούμενος,
 τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;
 ὅς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν
 Θήβας ἔθηκεν ὅμ' ἐλεύθερον βλέπειν.
 οὐδ' Ἑλλάδ' ἦνεσ', οὐδ' ἀνέχομαι ποτε
 σιγῶν, κακίστην λαμβάνων ἐς παῖδ' ἐμὸν,
 ἣν χρὴν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ λόγχας ὄπλα
 φέρουσαν ἐλθεῖν, ποντίων καθαυμάτων
 χέρσου τ' ἀμοιβάς, ὢν ἐμόχθησεν χάριν.
 τὰ δ', ὦ τέκν', ὑμῖν οὔτε Θηβαίων πόλις

128. δόρατα Tyrwhittus] δούρατα 132—134. Haec fortasse sic sunt in ordinem redigenda, γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς | ὁμμάτων αὐγαί τέκνων, οὐδ' ἀποίχεται χάρις. | τὸ δὲ κακοτυχὲς οὐκ ἐκλέλοιπεν δόμω. 137. ἀπεστερήσει L. Dindorfius in Thesaurο s. v. Ἀποστερέω] ἀποστερήσῃ 139. πέλας] πάρος Kirehhoffius. 146. ὡς Matthiae] ὥσθ' 149. θεόν addidit Wakefieldus post τέκoi positum: post νέον Erfurdinus. Ζεὺς ἐκοινώνει λέχους Pflugkins 155. οὐνεκα D.] οὐνεκεν 161. ὄπλων Elmsleins] ὄπλον 164. ταχεῖαν] βαθεῖαν Wakefieldus. 168. ἐμοὶ Camperus] ἐμοὺς 169. δίκην] κακὸν Hartungus. πικροὺς Herwerdenus. 170. τῷ] τὸ Naekins, qui mērei interpolatoris supplementum esse credit. 171. παιδός] αὐτὸς Herwerdenus. 175. Ἡράκλεες] ὦ Ἡράκλειε Plutarchus V. Caton. min. e. 52.

183. ἀριστεὰ κρίνειαν (debeant κρίνειαν) Hartungus] ἀρίστον ἐγκρίνειαν 184. δοκεῖν] κακὸν Naekins. 185. Δίρφυν Musgravins] Δίρφην Δίρφυς δ' Ἐρετρία, ἢ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδος vel Δίρφυς δ' Ἐρετρία θ', ἢ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδος Hartungus. δ' Hermannus] τ' 186. σ' Reiskins] γ' 188. σαγῆν D.] σάγην 189. γενοῦ Barnesius] γίνου 191. καὶ Kirehhoffius. 192. ἀγαθοῖς D.] μὴ ἀγαθοῖς 194. μίαν Tyrwhittus] γ' ἂν 203. ὥρμισμένους] ὥρμισμένον Hartungus. 204. ἐναντίαν] ἐναντίοι Naekius, eiecto versu proximo. 207. τί σ' οἶδ' Reiskins] τόσοι δ' 210. οὐνεκα] εἵνεκα C. 215. βία — βίαν Reiskins] βίαν — λίαν 216. θεός Musgravins] θεοῦ μεταβαλὼν] μεταβαλὼν duo apogr. Par. 220. ὅς εἰς Μινύαισι πᾶσι] Μινύαις ὅς εἰς ἅπασιν Elmsleius. 226. ἐμόχθησεν eorr. C. ἐμόχθησας pr. C. 227. τὰ δ', ὦ Elmsleius] τὰ δ' οὐ

οὐθ' Ἑλλάς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἔμ' ἀσθενή φίλον
 δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον.
 ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἦν πρὶν εἶχομεν, 230
 γῆρα δὲ τρομερὰ γυῖα κάμαυρόν σθένος.
 εἰ δ' ἦν νέος τε κᾶτι σώματος κρατῶν,
 λαβὼν ἂν ἔγχοις τοῦδε τοὺς Ξανθοὺς πλόκους
 καθημάτωσ' ἂν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέραν
 φεύγειν ὄρων νιν δειλίᾳ τοῦμόν δόρου. 235
 ΧΟ. ἄρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἀταθοὶ
 θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ἦ λέγειν;
 ΑΤ. σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις,
 ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
 ἄγ', οἱ μὲν Ἑλικῶν, οἱ δὲ Παρνασοῦ πτύχας 240
 τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντες ὕλουργούς δρυὸς
 κορμούς· ἐπειδὴν δ' ἐσκομισθῶσιν πόλει,
 βωμόν περὶ ζήσαντες ἀμφήρη ἔϋλα
 ἐμπίμπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα
 πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὐνεκ' οὐχ ὁ καθθανῶν 245
 κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε.
 ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, ταῖς ἐμοῖς ἐναντίοι
 γνῶμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
 τοὺς Ἑρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
 τύχας, ὅταν πάσχη τι, μεμνήσεσθε δὲ 250
 δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.
 ΧΟ. ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὗς Ἄρης σπείρει ποτὲ
 λάβρον δράκοντος ἐξερριμώσας γένυν,
 οὐ σκῆπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα,
 ἀρεῖτε καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κᾶρα 255
 καθαιματώσεθ', ὅστις οὐ Καδμείος ὦν
 ἄρχει κάκιστος τῶν νέων ἐπιηλὺς ὦν;
 ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσποσίεις χαίρων ποτὲ,
 οὐδ' ἀπόννησα πόλλ' ἐγὼ καμῶν χερὶ
 ἔξεις, ἀπέρρων δ' ἔνθεν ἡλθες ἐνθάδε, 260
 ὕβριζ'· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
 τοὺς Ἑρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
 ἔνερθ' ἐκείνος κρύπτεται λιπῶν τέκνα.
 ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
 ὁ δ' ὠφελήσας ἀζίων οὐ τυγχάνει· 265
 κάπειτα δράσω πόλλ' ἐγὼ, φίλους ἐμοὺς
 θανόντας εὐ δρῶν οὐ φίλων μάλιστα δεῖ;
 ὦ δεξιὰ χεῖρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρου,
 ἐν δ' ἀσθενεῖα τὸν πόθον διώλεσας.
 ἐπεὶ σ' ἔπαυσ' ἂν δοῦλον ἐνέποντά με, 270
 καὶ τάσδε Θῆβας εὐκλεῶς ψικήσαμεν,
 ἐν αἷς σὺ χαίρεις. οὐ γὰρ εὐ φρονεῖ πόλις
 στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλευμασιν·
 οὐ γὰρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκτήσῃτο.
 ΜΕ. γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ οὐνεκα 275
 ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεῶν·
 ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπότης θυμούμενοι
 πάθητε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρύων,
 γνῶμης ἀκουσον, ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν.
 ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ 280
 ἄτικτον, ἀμόχθησα; καὶ τὸ καθθανεῖν

δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
 ὅς ἀντιτείνει, σκαῖον ἡγοῦμαι βροτῶν.
 ἡμᾶς δ', ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεῶν 285
 μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων
 διδόντας, οὐμοὶ τοῦ θανεῖν μείζον κακόν.
 ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δύμασιν καλὰ·
 σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορός,
 ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὕπο, 290
 οὐμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεῆς πόσις,
 ὡς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκώσσαι θέλοι
 δόξαν κακῇ λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
 κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ,
 ἐμοὶ τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
 σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι. 295
 ἤξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίης ὕπο·
 καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἔξ Ἀίδου πάλιν;
 ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθακῶς ἂν
 ἤκιστα· φεύγειν σκαῖον ἀνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν,
 σοφοῖσι δ' εἰκὲν καὶ τεθραμμένοις καλῶς· 300
 ῥῶν γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.
 ἤδη δ' ἐσήλθέ μ' εἰ παραιτησάμεθα
 φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τὸδ' ἄθλιον,
 πενία ζῶν οἰκτρὰ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
 ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις 305
 ἐν ἡμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασιν μόνον.
 τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὅς μένει σ' ὅμως.
 προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρον, σέθεν·
 τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας
 πρόθυμός ἐστιν, ἢ προθυμία δ' ἄφρων· 310
 ὁ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεῶν θῆσει ποτέ.
 ΧΟ. εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
 ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἐπαύσατ' ἂν·
 νῦν δ' οὐδὲν ἔσμεν· σὸν δὲ τοῦντεῦθεν σκοπεῖν
 ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων. 315
 ΑΜ. οὗτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
 θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
 σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἔρᾶν.
 ἰδοὺ πάρεστιν ἡδὲ φασγάνῳ δέρῃ
 κεντεῖν, φρονεῖν, ἰέναι πέτρας ἀπο· 320
 μίαν δὲ νῦν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα.
 κτείνόν με καὶ τήνδ' ἄθλιαν παίδων πάρος,
 ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
 ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
 πατρός τε πατέρα· τάλλα δ' ἢ πρόθυμος εἰ 325
 πρᾶσσ'· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.
 ΜΕ. καγὼ σ' ἱκνούμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
 ἡμῖν ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλᾶ·
 κόσμον πάρες μοι παῖσι προσθεῖναι νεκρῶν,
 δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλήμεθα· 330
 ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρός.
 ΑΤ. ἔσται τὰδ'· οἷγιν κλήθρα προσπόλοις λέγω.
 κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.

348—333. = 364—379.

228. φίλον apogr. Paris.] φίλου 229. ψόφον corr. C. ψόφων pr. C. 234. πέραν (ut Hipp. 1053.) D. in Thesaurο vol. 6. p. 753.] πέρα 235. νιν Elmsleius] ἂν 237. ἀγαθοὶ D.] οἱ ῥαθοὶ 241. ἐλθόντες Dobraeus] ἐλθόντας 243. βωμόν Brodaeus] βωμῶν 245. οὐχ ὁ apogr. Paris.] οὐ 248. γνῶμαισιν ὄντες] γνῶμαις ἰόντες Wakefieldus. στενάξετε Heathius] στενάξετε 252. ΧΟ. Stephanus] ἈΜ. C. λοχεύμαθ' οὗς Porsonus] λοχεύματα τοὺς 254. ἐρείσματα Stephanus] ὀρίσματα 255. ἀρεῖτε] αἰρεῖτε C: sed ἀρεῖτε margo C. 257. τῶν νέων] ἐγγενῶν Piersonus. 259. ἂ πόννησα apogr. Paris. ἂν πόννησα C. 269. πόθον Plutarchus Mor. p. 793c. πότμον C. πόνον Zastrā in Quaestionibus de Eur. II. F. Vratisl. a. 1847.

282. τρόπῳ] πότμῳ Dobraeus. τρόπῳ — βροτῶν] βροτῶν — τρόπῳ Nauckius. 283. βροτῶν Porsonus] βροτόν 293. αἰσχροῖσι Stephanus] ἐχθροῖσι 296. ὕπο] ὕπερ Dobraeus. 311. ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις (τύχοις etiam Stephanus) Brunnkinus] ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τέμοις (γρ. φίλ' ἂν τελοῖς) 305. φίλοις Matthiae] φίλοι 309. ἐκμοχθεῖν Reiskius: quo recepto v. 310. 'στ' Hartungus pro δ' 311. χρεῶν Porsonus] θεῶν 313. ἐπαύσατ' ἂν] ἔπαυσά γ' ἂν Musgravius. 315. διώσει] διοίσει Nauckius. 320. πέτρας Brodaeus] πάτρας 325. ἣ Matthiae] εἰ 329. παῖσι Stephanus] παιδὶ 330. ἐκκεκλήμεθα D.] ἐκκεκλείσμεθα 331. ἀπολάχωσ' ἀπολάβωσ' Nauckius.

ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
 ἤξω πρὸς ὑμᾶς νερέτρα δώσων χθονί. 335
 ΜΕ. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
 πατρῶν ἐς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
 ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομα ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
 ΑΜ. ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
 μάτην δὲ παίδων γονέ' ἔμῳ ἐκλήζομεν. 340
 σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσσον ἢ δόκεις εἶναι φίλος.
 ἀρετῇ σε νικῶ θνητὸς ὦν θεὸν μέγαν·
 παῖδας γὰρ οὐ προϋδῶκα τοὺς Ἡρακλέους.
 σὺ δ' ἐς μὲν εὐνὰς κρύφιος ἡπίστῳ μολεῖν,
 τᾶλλότριά λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβῶν, 345
 σῶζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
 [ἀμαθὴς τις εἰ θεός, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφυς.]
 ΧΟ. αἰλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ μοι πᾶ Φοῖβος ἱακχεῖ,
 τὰν καλλίφθογον κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ
 χρυσέῳ· 350
 ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν
 μολόντα, παῖδ' εἶτε Διὸς νιν εἶπω
 εἶτ' Ἀμφιτρύωνος ἱνιν,
 ὑμνήσαι στεφάνωμα μόχθων δι' εὐλογίας θέλω.
 γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.
 πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
 ἠρήμωσε λέοντος, 360
 πυρσοῦ δ' ἀμφεκαλύφθη
 Ξανθὸν κράτ' ἐπινωτίσας
 δεινῷ χάσματι θηρὸς·
 τὰν τ' ὀρεινόμενον ἀγρίων Κενταύρων ποτὲ γένναν
 ἔστρωσεν τόξοις φονίσι, ἐναῖρων πτανοῖς βέλεσιν.
 εὐνοῖδε Πηνειὸς ὁ καλλιδίνας 365
 μακραί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι
 καὶ Πηλιάδες θεράπναι 370
 ζῦγχορτοὶ θ' Ὀμόλας ἔναυλοι, πεύκαισιν ὅθεν χέρας
 πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν ἱππέαις ἐδάμαζον·
 τὰν τε χρυσοκάρανον 375
 δόρκα ποικιλόντων,
 συλήτειραν ἀγρωστᾶν,
 κτείνας, θηροφόνον θεᾶν
 Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει·
 τεθρίππων τ' ἐπέβα 380
 καὶ ψαλίοις ἐδάμασσε πώλους
 Διομήδεος, αἱ φονίαι φάταις ἀχάλιν' ἐθόαζον
 κάθαιμα σῖτα γένουσι, χαρμοναῖσιν ἀνδροβρώσι δυσ-
 τράπεζοι· 385
 περῶν δ' ἀργυρορρῦταν Ἔβρον
 ἐξέπρασσε μόχθον,
 Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ,
 τὰν τε Πηλιάδ' ἀκτᾶν

380—393. = 394—407.

340. παίδων γονέ' ἔμῳ Elmsleius coniectura incerta] τὸν (οἱ superscr.) νεῶν C. γονέ' ἐμοῦ σ' Nauckius. γονέα νῶν Hermannus. παιδὸς σου γονεὺς ἐκκληζόμεν Reiskius. γονέα σ' ὡς Kirchhoffius. 341. ἦσσον Fixius] ἦσσαν 347. Seclasi verum spurium. ἦ] εἰ Reiskius. 349. ἱακχεῖ D.] ἱαχεῖ 350. καλλίφθογον Stephanus] καλλιφθιτον 364. ὀρεινόμενον Canterus] ὀρεινόμενων 366. ἔστρωσεν Reiskius] ἔτρωσεν 371. θ' Ὀμόλας Hermannus] τ' Ὀμόλας 376. δόρκα D.] δόρκαν 377. ἀγρωστᾶν Canterus] ἀγρώσταν 379. Οἰνωᾶτιν] οἰνόα τίν' (γρ. τήν) C. Correctum ex gl. Hesychii Οἰνωᾶτιν Ἄρτεμιν. 381. ἐδάμασσε Musgravius] ἐδάμασε C. Sic ἐξεκάλεσσε pro ἐξεκάλεσε restitutum Suppl. 614. 381. κάθαιμα Brodaeus] καθ' αἶμα 386. περῶν D.] πέραν 387. ἐξέπρασσε vel ἐξέπραξε D.] ἐξέπερασ' μόχθον Musgravius] ὄχθον 389. Μηλιάδ' Hermannus] Πηλιάδ'

Ἄνα ὕρου παρὰ πηγᾶς 390
 Κύκνον Ξεινοδαῖκταν
 τόξοις ὤλεσεν, Ἄμφαναίης οἰκῆτορ' ἄμικτον·
 ὕμνωδῶν τε κορᾶν
 ἤλυθεν ἔσπεριαν ἐς αὐλάν, 395 [ἀμέρῃων,
 χρύσειον πετάλῳ ἀπο μηλοφόρων χερὶ καρπὸν
 δράκοντα πυρόσυντων, ὅς σφ' ἀπλατον ἀμφελικτὸς
 ἔλικ' ἐφρούρει,
 κτανῶν· ποντίας θ' ἄλδος μυχοῦς 400
 εἰσέβαινε, θνατοῖς
 γαλανείας τιθεῖς ἔρετμοις·
 οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν
 ἐλαύνει χέρας ἔδραν,
 Ἄτλαντος δόμον ἑλθῶν· 405
 ἀστρωποῦς τε κατέσχευ οἴκους εὐανορίᾳ θεῶν·
 τὸν ἱππευτὰν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
 ἔβα δι' Εὐξεινον οἶδμα λίμνας, 410
 τίν' οὐκ ἄφ' Ἑλλαντίας
 ἄγορον ἀλίσας φίλων,
 κόρας Ἀρείας πέπλων
 χρυσεόστολον φάρος,
 ζωστήρος ὀλεθρίου ἄγρας. 415
 τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρβάρου κόρας
 λάφυρα, καὶ σῶζεται Μυκῆναις.
 τὰν τε μυριόκρανον
 πολύφονον κύνα Λέρνας 420
 ὕδραν ἐξεπύρῳσεν
 βέλεσι τ' ἀμφέβαλλε,
 τὸν τρισώματον οἷσιν ἔκτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
 δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' εὐτυχῇ 425
 διήλθε· τὸν τε πολυδάκρυον
 ἔπλευσ' ἐς Αἶδαν, πόνων τελευτάν,
 ἵν' ἐκπεραίνει τάλας
 βίοτον οὐδ' ἔβα πάλιν. 430
 στέγει δ' ἔρημοι φίλων,
 τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
 Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
 βίου κέλευθον ἄθεον, ἄδικον· ἐς δὲ σὰς
 χέρας βλέπει δώματ' οὐ παρόντος. 435
 εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἦβων
 δόρυ τ' ἑπάλων ἐν αἰχμᾷ,
 Καδμείων τε σύνηβοι,
 τέκεσιν ἂν παρέσταν
 ἀλκᾷ· νῦν δ' ἀπολείπομαι τὰς εὐδαίμονος ἦβας. 440
 ἄλλ' ἔσρω γὰρ τοῦδε φθιμένων
 ἐνδύτ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
 δὴ ποτε παῖδας τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
 ἄλοχόν τε φίλην ὑποσειραίοις 445

408—424. = 425—441.

391. Ξεινοδαῖκταν Kirchhoffius deleta post πηγᾶς interpunctione] δὲ Ξεινοδαῖκταν 394. ὕμνωδῶν τε κορᾶν Nauckius] ὕμνωδούς τε κόρας 395. ἔσπεριαν Musgravius] ἐσπέριον C. Ἐσπερίδων Nauckius. 396. χρύσειον — μηλοφόρων Wakefieldus] χρυσέων — μηλοφόρον 397. σφ' addidit Hermannus. 399. ἀμφελικτὸς Scaliger] ἀμφ' ἐλικτὸν 402. γαλανείας Heathius] ταλανίας 406. ἀστρωποῦς] ἀστρώπους Hermannus. 413. πέπλων] ποθῶν Nauckius. πέπλων — φάρος] πέπλον — μέτα Paleius. 417. σῶζεται Pflugkius] σῶζέτ' ἐν 420. πολύφονον Stephanus] πολύφονον 422. ἀμφέβαλλε Heathius] ἀμφέβαλε 426. τὸν τε πολυδάκρυον Wakefieldus] τὸν πολυδάκρυτον 424. βοτῆρ' βωτῆρ' Nauckius. 428. ἐκπεραίνει Heathius] ἐκπεράνη 435. δώματ' οὐ Musgravius] σῶμα τοῦ 443. ἐνδύτ' Heathius] ἐνδυμ' 445. ὑποσειραίοις Musgravius] ὑπὸ σεираίοις

ποσιν ἔλκουσαν τέκνα καὶ γεραῖον
πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγὼ,
δακρύων ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν
γραιάς ὅσων ἐτι πηγάς.
ME. εἶεν· τίς ἱρεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων;
[ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεύς]
ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς "Αἶδου τάδε.
ὦ τέκν', ἀγρόμεθα Ζεῦτος οὐ καλὸν νεκρῶν,
ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες,
ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμῇ τε καὶ τέκνων
τῶνδ', οὐδ' πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι.
ἔτεκεν μὲν ὑμᾶς, πολεμίους δ' ἐθρεψάμην
ὑβρισμα κάπιχαρμα καὶ διαφθοράν.
φεῦ·
ἢ πολὺ γε δόξης ἔξέπεσον εὐέλπιδος,
ἦν πατρός ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλπισα.
σοὶ μὲν γάρ "Αργος ἔνεμ' ὁ καθθανών πατήρ,
Εὐρύσθωος δ' ἐμελλες οἰκήσειν δόμους,
τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σφ' κάρφ
λέοντος, ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·
σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαργμάτων ἀναξ,
ἔγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος,
ὡς ἐξέπειθες τὸν κατασπείραντά σε·
ἐς δεξιᾶν δέ σῃν ἀλεσητήριον
ξύλον καθίει, Δαδᾶλου ψευδὴ δόσιν.
σοὶ δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἐκηβόλοις ποτὲ
τόσοισι δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τριπτύχους τυραννίσι
πατὴρ ἐπύργου μέγα φρονῶν ἐυανδρία,
ἐγὼ δὲ νύμφας ἡκροθινιαζόμενην,
κῆδον ἑυνάπουσ', ἔκ τ' "Αθηναίων χθονὸς
Σπάρτης τε Θηβῶν θ', ὡς ἀνημμένοι κάλως
πρυμνησίους βίον ἔχουσιν εὐδαίμονα.
καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη
νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρενῶν.
πατὴρ δὲ πατρός ἐστιγὰ γάμους ὅδε,
"Αἶδον νομίζων πενθερόν, κῆδος πικρόν.
ὦ μοι, τίν' ὑμῶν πρῶτων ἢ τίν' ὕστατον
πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξουθόπτερος
μέλισσα συνενέγκωμ' ἂν ἐκ πάντων γόνους,
εἰς ἐν δ' ἐνεγκοῖσ' ἀθρόον ἀποδοῖην δάκρυ;
ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγος εἰσακούεται
φθιτῶν παρ' "Αἶδον, σοὶ τάδ', Ἡράκλεις, λέγω
"Θνήσκει πατὴρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυμα δ' ἐγὼ,
ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκλήζομένη βροτοῖς.
ἄρηξον, ἐλθέ κἂν σκιά φάνηθί μοι."
[ἄλις γάρ ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιτο σύ·
κακοὶ γὰρ ἐς σέ γ', οἱ τέκνα κτείνουσι σά.]

AM. σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιοῦ, γύναι·
ἐγὼ δέ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικῶν
αὐδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοισιδ' ὠφελεῖν
μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις.
καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
θανεῖν γάρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαίως ἔχει.
ἀλλ', ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου,
τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
ἐξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
ὡς ἐλπιδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
σώζειν, τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάσας διέπατο.
ὁράτ' ἐμ', ὅσπερ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς,
ὀνομαστὰ πράσσων, καὶ μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη
ὡσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μιᾷ.
ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἦ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτῳ
βέβαιός ἐστι· χαίρειτ' ἄνδρα γὰρ φίλον
πανύστατον νῦν, ἡλικες; δεδόρκατε.

ME. ἔα·

ὦ πρέσβυ, λεύσσω τὰμὰ φίλτατ'· ἢ τί φῶ;
AM. οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀρσία δὲ καμ' ἔχει.

ME. ὅδ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθεν εἰσχοούμεν,
εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τὴν λεύσσομεν.
τί φιμῇ; ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσιν ὀρῶ;
οὐκ ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντί σου παιδός, γέρον.
δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμασθε πατρίων πέπλων,
ἵτ' ἔγκονεῖτε, μὴ μεθῇτ', ἐπεὶ Διὸς
σωτήρος ὑμῖν οὐδὲν ἔσθ' ὅδ' ὕστερος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλ' ἢ ἐστίας ἐμῆς,
ὡς ἄσμενός σ' εἰσεῖδον ἐς φάος μολῶν.
ἔα· τί χρήμα; τέκν' ὀρῶ πρὸς δωμάτων
στολμοῖσι νεκρῶν κράτας ἐξεστεμμένα,
ὄχλω τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ἑυνάρον
πατέρα τε δακρύοντα συμφορὰς τινας.
φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίων σταθεῖς
τί καινὸν ἦλθε τοῖσδε δώμασιν χρέος.

AM. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολῶν πατρί,
ἦ κεις, ἐσώθης εἰς ἀκμήν ἐλθὼν φίλοις;
HP. τί φῆς; τίν' ἐς ταραγμὸν ἵκομεν, πάτερ;
ME. διολλύμεσθα· σὺ δὲ, γέρον, εὐγυνώθι μοι,
εἰ πρόσθεν ἤρπασ' ἃ σέ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρήν·
τὸ θῆλυ γὰρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων,
καὶ τὰμ' ἔθνησε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγὼ.

HP. "Απολλων, οἷος φροῖμὸς ἄρχει λόγῳ.
ME. τεθνᾶσ' ἀδελφοὶ καὶ πατὴρ οὐμὸς γέρων.
HP. πῶς φῆς; τί δρᾶσας ἢ δορὸς ποίου τυχῶν;
ME. Λύκος σφ' ὁ καινὸς γῆς ἀναξ διώλεσεν.
HP. ὅπλοις ἀπαντῶν ἡ νοσησάσης χθονός;
ME. στάσει· τὸ Κάδμου δ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.

HP. τί δῆτα πρὸς σέ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;
ME. κτείνειν ἐμελλε πατέρα καμὲ καὶ τέκνα.
HP. τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;
ME. μὴ ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαῖατο.
HP. κόσμος δὲ πέπλων τίς ὅδε νερτέροις πρέπων;

χοῦτω γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸς (ἱκανὸς cum Barnesio) ἂν γέ-
νοιτο σύ· | κακοὶ δὲ πρὸς σέ γ' (haec particula inutilis)
οἱ τέκνα κτείνουσι σά. ἄλκαρ γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γέ-
νοιτο σύ Reiskius. κακοὶ γὰρ εἰσιν οἱ — Pierseonius.

497. εὐτρεπῇ] εὐπρεπῇ, superser. τ, C. 504.
διαπεράσετε] διαπεράσατε Hartungus. 508. ὁράτ'
ἐμ' Kirchhoffius] ὁράτ' ἐμ' 528. συμφορὰς τινὰς
C cum γρ. συμφορὰς τινος 530. τί καινὸν ἦλθε
τοῖσδε Elmsleius] γύναι, τί καινὸν ἦλθε 531. AM.
Elmsleius] ME. 540. δορὸς] μόρου Nauckius.
541. καινὸς Elmsleius hic ut v. 38. et 767.] κλεινὸς
543. δ' Dobracus] γ' 548. πρέπων corrector apogra-
phi Paris. unius. πέπλων C.

451. ἱρεὺς D.] ἱερεὺς 452. Versum spurium nota-
vit Paleius. 456. ἐμῇ Kirchhoffius] ἐμῶν 457. τῶνδ']
τούσδ', superser. ὦν, C. 460 γε — ἐξέπεσον εὐέλπι-
δος Kirchhoffius] με — ἐξέπεισαν ἐλπίδες C. με δαί-
μων ἐξεπαισεν ἐλπίδος Hartungus. 465. ἀμφέβαλλε
Canterus] ἀμφέβαλες 469. ἐξέπειθες Hermannus]
ἐξέπειθε 470. δέ] τε Musgravius. 471. Δαιδάλου]
Μαινάδου Pflugk collato Propertio 4, 9, 15. 474.
ὑμᾶς addidit Canterus. 475. εὐανδρία Elmsleius]
ἐπ' ἀνδρία 477. ἑυνάπουσ'] συνάπτουσ' Kirchhof-
fius. 482. λουτρά· δύστηνος φρενῶν] λουτρά δυστή-
νοις (δυστήνῳ Fixinus) φέρον Bothius. 488.
συνενέγκωμ' D.] συνενέγκωμ' C. συλλέξαμ' Herwer-
denus. 490. φθόγγος εἰσακούεται Nauckius] φθόγγον
εἰσακούσεται 491. φθιτῶν Elmsleius] θνητῶν
494. κἂν Heimsoethius] καὶ 495. 496. Seclusi versus
spurius, quos nuperrime Heimsoethius sic conformavit,

ΜΕ. θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἐνήμμεθα.
 ΗΡ. καὶ πρὸς βίαν ἐθήσκες; ὦ τλήμων ἐγώ.
 ΜΕ. φίλων ἔρρημοι· σέ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.
 ΗΡ. πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσθλὸν ἄθυμια;
 ΜΕ. Εὐρυσθέως κήρυκες ἤγγελλον τάδε.
 ΗΡ. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἐστίαν τ' ἐμήν;
 ΜΕ. βίᾳ· πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους.
 ΗΡ. κοῦκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;
 ΜΕ. αἰδῶς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.
 ΗΡ. οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
 ΜΕ. φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τινες;
 ΗΡ. μάχας δὲ Μινυῶν, ἅς ἔτλην, ἀπέπτυσαν;
 ΜΕ. ἄφιλον, ἴν' αὐθὶς σοὶ λέγω, τὸ δυστυχές.
 ΗΡ. οὐ ρίψεθ' "Αἰδου τάσδε, περιβολὰς κόμης
 καὶ φῶς ἀναβλέψετε, τοῦ κάτω σκότου
 φίλας ἀμοιβὰς ὅμμασιν δεδορκότες;
 ἐγὼ δέ, νῦν γάρ τῆς ἐμῆς ἔρπον χερὸς,
 πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
 καὶ νῦν τυράννων, κράτα δ' ἀνόσιον τεμῶν
 ῥίψω κυνῶν ἔλκημα, Καδμείων δ' ὄσους
 κακοὺς ἐφηθρον εὖ παθόντας ἔξ ἐμοῦ,
 τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι,
 τοὺς δὲ πτερωτοὺς διαφορῶν τοξεύμασι
 νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου,
 Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἵμαχθήσεται.
 τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δόμαρτι χρὴ
 καὶ παῖσι καὶ γέροντι; χαϊρόντων πόνοι·
 μάτην γάρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἦνυσα.
 καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἶδ' ὑπὲρ πατρός,
 θνήσκειν ἀμύνοντ' ἢ τί φήσομεν καλὸν
 ὕδρα μὲν ἔλθειν ἐς μάχην λέοντι τε
 Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων
 οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
 ὁ καλλινίκος, ὡς πάροιθε, λέξομαι.
 ΧΟ. δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελὲν τέκνα
 πατέρα τε πρέσβυν τήν τε κοινωνὸν γάμων.
 ΑΜ. πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον
 τὰ τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ ᾔτρου λίαν.
 ΗΡ. τί δ' ἐστὶ τῶνδε θάσσον ἢ χρεῶν, πάτερ;
 ΑΜ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
 δοκοῦντας εἶναι, ἑυμάχους ἀναξέχει,
 οἳ στάσιν ἔθηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν
 ἐφ' ἄρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
 δαπάναισι φροῦδα διαφυγόνθ' ὑπ' ἄργίας.
 ὠφθης ἐσελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὠφθης, ὄρα
 ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ ἴνῳμην πέσης.
 ΗΡ. μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις·
 ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις,
 ἔγνων πόνον τιν' ἐς δόμους πεπτωκότα·
 ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.
 ΑΜ. καλῶς· προσελθὼν νῦν πρόσσειπέ θ' ἐστίαν
 καὶ δὸς πατρώϊος δώμασιν σὸν ὄμ' ἰδεῖν.
 ἦξει γάρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα
 ἔλξων φρονέουσιν κᾶμ' ἐπισφάζων ἀναξ·
 μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοὶ γενήσεται,
 τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν δὲ σὴν
 μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον.
 ΗΡ. δράσων τάδ'· εὖ γάρ εἶπας· εἴμ' εἶσω δόμων.
 χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἔξ ἀνηλίων μυχῶν

"Αἰδου Κόρης τ' ἐνερθεν οὐκ ἀτιμάσω
 θεοὺς προσεπεινὴν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.
 ΑΜ. ἦλθες γάρ ὄντως δώματ' εἰς "Αἰδου, τέκνον;
 ΗΡ. καὶ θήρᾳ γ' ἐς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.
 ΑΜ. μάχη κρατήσας ἡ θεὰς δωρήμασιν;
 ΗΡ. μάχη· τὰ μυστῶν δ' ὄρτι· ἠτύχησ' ἰδῶν.
 ΑΜ. ἢ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θήρ;
 ΗΡ. Χθονίας νιν ἄλσος Ἑρμιῶν τ' ἔχει πόλις.
 ΑΜ. οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθέως σε γῆς ἠκοντ' ἄνω;
 ΗΡ. οὐκ οἶδ' ἴν' ἐλθὼν τάνθ' εἰδείην πάρος.
 ΑΜ. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;
 ΗΡ. Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἔξ "Αἰδου, πάτερ.
 ΑΜ. καὶ ποῦ ὅστιν; ἡ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον;
 ΗΡ. βέβηκ' Ἀθήνας νέρθεν ἄσμενος φυγῶν.
 ἀλλ' εἰ, ὁμαρτεῖτ', ὦ τέκν', ἐς δόμους πατρί.
 καλλιονέες τὰρ εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων
 πάρεσιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε
 καὶ νάματ' ὅσων μῆκέτ' ἐξανίετε·
 σύ τ', ὦ γύναι μοι, εὐλλογον ψυχῆς λαβέ
 τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·
 οὐ γάρ πτερωτός, οὐδὲ φευξείω φίλους.
 ἄ,
 οἶδ' οὐκ ἀφίᾳς, ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων
 τοσῶδε μᾶλλον· ὦδ' ἐβητ' ἐπὶ ἑυροῦ;
 ἄξω λαβὼν γε τοῦσδ' ἐφορκίδας χερσίν,
 ναὺς δ' ὡς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνονται
 θεράπευμα τέκνων· πάντα τάνθρώπων ἴσα.
 φιλοῦσι παῖδας οἳ τ' ἀμείνονες βροτῶν
 οἳ τ' οὐδὲν ὄντες· χρήμασιν δὲ διάφοροι·
 ἔχουσιν, οἳ δ' οὐ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.
 ΧΟ. ἂ νεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας αἰεὶ
 βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
 ἐπὶ κρατὶ κεῖται,
 βλεφάρων σκοτεινὸν
 φῶς ἐγκαλύψαν.
 μὴ μοι μήτ' Ἀσιήτιδος
 τυραννίδος ὄλβος εἴη,
 μὴ χρυσοῦ δώματα πλήρη
 τὰς ἥβας ἀντιλαβεῖν,
 ἂ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
 καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ. [τῶν δ' 650
 τὸ δὲ λυγρὸν φόνιον τε γῆρας μισῶ· κατὰ κυμὰ
 ἔρροι, μῆδὲ ποτ' ὠφελεν θνατῶν δώματα καὶ πο-
 λεις
 ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορεῖσθω.
 εἰ δὲ θεοῖς ἦν εὐνεῖαι καὶ σοφία κατ' ἀνδρας,
 δίδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον,
 φανερὸν χαρακτῆρ'
 ἀρετὰς, ὅσοισιν
 μέτα, κατθανόντες τ'
 εἰς αὐτὰς πάλιν ἀλίου
 δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους,
 ἂ δυσγένεια δ' ἀπλὰν ἂν

637—654. = 655—672.

549. ἐνήμμεθα Kirchhoffius] ἀνήμμεθα 551. φί-
 λων] γ' addit Hermannus. 557. αἰδῶς γ' αἰδῶ γ'
 Nauckius. 563. σκότου Nauckius] σκότους 581.
 ἐκπονήσω] ἐκπονήσαι Musgravius. τῶν δ' ἐμῶν ὑπὲρ
 οὐκ ἐκπονεῖν τόδ' ἄθλον; Herwerdenus. 582. πά-
 ροιθε Elmsleius] πάροιθεν 583. ΧΟ. addit Tyrwhit-
 tus. 593. ἐσελθὼν Kirchhoffius] ἐπελθὼν 604. δὲ
 L. Dindorfius] τε

608. τ' addit Reiskius. 611. τρίκρανον Pier-
 sonus] τρικάρηνον 617. οὐκ οἶδ' ἴν' ἐλθὼν Mat-
 thiae] οὐκ οἶδεν ἐλθὼν 619. ἔξ "Αἰδου Canterus] ἐν
 αἰδου 625. ἐξανίετε Heathius] ἐξανύετε 628. φευ-
 ξείω Portus] φευξίω 629. ἀφίᾳς Barnesius] ἀφίᾳ-
 σιν 637. φίλον· ἄχθος δὲ τὸ Musgravius] φίλον
 ἄχθος· τὸ δὲ 640. κείται] κείσεται (superscr. τ) C.
 642. φῶς Canterus] φῶρος ἐγκαλύψαν D.] ἐπικαλύ-
 ψαν 649. φόνιον] στονόεν Nauckius. στυγερόν Heim-
 soethius. 654. φορεῖσθω] φέρεσθαι Hartungus.
 659. ἀρετὰς Hermannus] ἀρετῆς 660. κατθανόντες τ'
 Dobraeus] καὶ θνατοὶ 661. εἰς αὐτὰς Musgravius] ἐς
 τὰς αὐτὰς 663. ἀπλὰν Beckius] ἀπλοῦν

εἶχε Ζόας βιοτάν,
καὶ τῷδ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἄν 665
γινῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,
ἴσον ἄτ' ἐν νεφέλαισιν ἄστρον ναύταις ἀριθμὸς
πέλει.
νῦν δ' οὐδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς 670
σαφῆς,
ἀλλ' εἰλισσόμενός τις αἰὼν πλοῦτον μόνον αὐξεῖ.
οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας
Μούσαις ἔνγκαταμινύς,
ἀδίσταν ἔνζυγιαν. 675
μὴ Ζῆψιν μετ' ἄμουσίας,
ἀεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἶην.
ἔτι τοι γέρων αἰοιδὸς
κελαδεῖ Μναμοσύναν·
ἔτι τὰν Ἑρακλέους
καλλίνικον αἰδῶ
παρὰ τε Βρόμιον οἰνοδόταν
παρὰ τε χέλυσ ἐπατόνου
μολπὰν καὶ Λίβυν αὐλόν·
οὐπω καταπίουσιν 680
Μούσας, αἳ μ' ἐχόρευσαν.
παιῖνα μὲν Δηλιάδες
ὑμνοῦσ', ἀμφὶ πύλας τὸν
Λατοῦς εὐπαιδα γόνον
εἰλίσσουσαι καλλίχοροι·
παιῖνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροισ
κύκνος ὡς γέρων αἰοιδὸς
πολιὰν ἐκ γενύων
κελαδῆσω· τὸ γὰρ εὖ 685
τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
Διὸς ὁ παῖς· τὸ δ' εὐγενίας
κλέος ὑπερβάλλων ἀρεταῖς
μοχθήσας τὸν ἄκυμον
θήκεν βίοτον βροτοῖς
πέρσας δείματα θηρῶν.
ΔΤ. ἐς καιρὸν οἴκων, Ἀμφιτρύων, ἔξω περὰς·
χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἔξ ὅτου πέπλοις
κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἑρακλέους
ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
ἔφ' οἷς ὑπέστηγ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.
ΑΜ. ἄναξ, δῶκεῖς μ' ἀθλίως πεπραγῶτα
ὕβριν θ' ὕβριζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
ἃ χρῆν σε μετρίως, κεῖ κρατεῖς, σπουδὴν ἔχειν.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν, 710
στέργην ἀνάγκη, δραστέον δ' ἃ σοὶ δοκεῖ.
ΔΤ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;
ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτὴν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι,
ΔΤ. τί χρῆμα; δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
ΑΜ. ἰκέτιν πρὸς ἄγνοις ἐστίας θάσσειν βάθροισ 715
ΔΤ. ὀνόνητά γ' ἰκετεύουσιν ἐκώσσει βίον.

ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖν μάτην πόσιν.
ΔΤ. ὁ δ' οὐ παρέστιν οὐδὲ μὴ μόλη ποτέ.
ΑΜ. οὐκ, εἴ γε μὴ τις θεῶν ἀναστήσει νιν.
ΔΤ. χῶρει πρὸς αὐτὴν καὶ κόμιζ' ἐκ δωματίων. 720
ΑΜ. μέτοχος ἂν εἶην τοῦ φόνου δράσας τόδε.
ΔΤ. ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,
οἱ δειμάτων ἔξωθεν ἐκπορεύσομεν
ἐνν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
ὡς ἂν σχολὴν λάβωμεν ἄσμενοι πόνων. 725
ΑΜ. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχει δ' οἱ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
ἄλλω μελήσει. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς
κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, ἐς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύνων δεδήσεται
ἔιφηφόροις, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν 730
ὁ παγκάκιστος. εἰμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
πίπτοντ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.
ΗΜ. Α. μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἀναξ 735
πάλιν ὑποστρέφει βίοντος εἰς Αἶδαν.
ἰὼ δίκαι καὶ θεῶν παλίνρους πότμος.
ΗΜ. Β. ἡλθες χρόνῳ μὲν οὐ δίκην δώσεις θανῶν, 740
ὕβρεις ὕβριζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.
ΗΜ. Α. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολάς·
πάλιν ἔμολεν ἃ πάρος οὐποτε διὰ φρενὸς ἂν 745
ἡλπίσεν παθεῖν γὰς ἀναξ.
ΗΜ. Β. ἀλλ', ὦ γεραῖε, καὶ τὰ δωματίων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.
ΔΤ. ἰὼ μοὶ μοι.
ΗΜ. Α. τόδε κατάρχεται μέλος ἐμοὶ κλύειν 750
φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πόρσω.
βοᾷ φόνου φροῖμιον στενάδων ἄναξ.
ΔΤ. ὦ πάσα Κάδμου γαί', ἀπόλλυμαι δόλῳ.
ΗΜ. Β. καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων 755
τόλμα, διδοὺς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
ΗΜ. Α. τίς ὁ θεοὺς ἀνομία χραίνων θνητὸς ὢν,
ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ',
ὡς ἄρ' οὐ σθένουσιν θεοί;
ΗΜ. Β. γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβὴς ἀνὴρ. 760
σιγὰ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα.
φίλοι γὰρ εὐτυχουσιν οὐδ' ἐγὼ θέλω.
ΧΟ. χοροὶ χοροὶ καὶ θαλαῖαι μέλουσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστν.
μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων, 765
μεταλλαγαὶ ἐννυχίας
· · · ἔτεκον αἰοιδάς.
βέβακ' ἀναξ ὁ καινός, ὁ δὲ παλαιότερος
κρατεῖ, λιμένα λιπῶν γε τὸν Ἀχερόντιον· 770
δοκημάτων δ' ἐκτός ἦλθεν ἐλπίς.
[εἰν.
θεοὶ θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν ὀσίων ἐπά-
735—748. = 750—759. exclusis v. 749. 754.
763—771. = 772—780.

660. Ζόας D.] Ζῶας 665. τῷδ' ἦν Porsonus]
τῷδὶ 673. οὐ παύσομαι] μὴ παυσαίμην Dio Chrys. or.
32. p. 393c. (450. Reisk.) καὶ μὴ παυσαίμην schol. Hesiodi Theog. 64. 675. ἀδίσταν Dio Chrys.] ἡδίστην
C. καλλίστην Plutarchus Mor. p. 243a. 676. μὴ —
ἄμουσίας Stobaeus 81, 5] ἡ — εὐμουσίας 678. τοι
γὰρ Athenaeus 13. p. 608. 681. αἰδῶ Elmsleius]
αἰέσω 686. πύλας] πυρὰς Musgravius. 690. καλ-
λίχοροι Hermannus] καλλίχορον 696. τὸ Nauckius]
τὰς εὐγενίας Hermannus] εὐγενείας 697. κλέος
Pflugk] πλέον ἀρεταῖς addidit Tyrwhittus.
ἀρετὰ Nauckius. 701. περὰς Heathius] περὰ
710. προστίθης Hermannus] προστιθεῖς 711. δ']
θ' Nauckius. 714. τῆσδ'] τίνος Boissonadius.
715. βάθροισ Stephanus] βόθροισ

717. ἀνακαλεῖν Hermannus] ἀνακαλεῖ 718. ὁ δ'
D.] δδ' 720. καὶ κόμιζ' ἐκ δωματίων] κάκκόμιζε δω-
μάτων Elmsleius. 725. λάβωμεν Musgravius] λύσω-
μεν C. λεύσωμεν Canterus. 728. πράξειν] πάσχειν
Nauckius. 729. δεδήσεται Piersonus] γενήσεται C.
λελήσεται Elmsleius. 735—764. Quae in his choro
tribuantur in C inter ἡμυχόρια distribuit Hartungus.
740. 741. Choro continuavit Hermannus. Amphi-
truoni tribuit C. 745. ἂν addidit Fixius. διὰ φρενός
ἐπῆλπισεν Hermannus. 747. γεραῖε] γεραῖοι Kirch-
hoffius. 751. πόρσω Nauckius] πρόσσω 754. γαί'
ἀπόλλυμαι] γῇ διόλλυμαι Elmsleius. 755. διώλλυς Mus-
gravius] διώλλυς' ἀντίποινα Canterus] ἀντάποινα
767. · · · ἔτεκον] ἔτεκον ἔτεκον Fixius recte fortasse,
nisi in antistrophe v. 776. ἄδικον delendum cum Her-
manno. 768. βέβακ' Hermannus] βέβακεν καινός
Piersonus] κλεινός 771. δ' addidit Hermannus. 773.
μέλουσι Canterus] μέλλουσι ἐπάειν Matthiae] ἐπαίειν

ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία
φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται, 775
δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων.
χρόνους γὰρ οὕτως τὸ πάλιν εἰσορᾶν ἔτλα,
νόμον παρέμενος, ἀνομία χάριν διδούς·
ἔθραυσε δ' ὄλβου κελαινὸν ἄρμα. 780
Ἰσμήν' ὦ στεφαναφόρει,
ἔσται θ' ἐπαπύλου πόλεως
ἀναχορεύσας ἀγυαί,
Δίρκα θ' ἅ καλλιρρέεθρος,
ἔν τ' Ἀσσιπιδέες κόραι, πατρός ὕδωρ βάτε λι-
πούσαι μοι ξυναοῖδοι 787
νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
καλλίνικον ἀγών' ὦ
Πυθίου δεινῶτι πέτρα
Μουσῶν θ' Ἑλικωνιάδων δώματα,
κλήζετε εὐγαθεὶ κελάδω
ἐμὴν πόλιν, ἐμὰ τεῖχη,
σπαρτῶν γένος ἵν' ἐφάνη,
χαλκασπίδων λόχος, ὃς γὰν
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
Θήβαις ἱερὸν φῶς.
ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς
εὖναι, θνατογενεὺς τε καὶ
Διὸς, ὃς ἤλθεν ἐς εὐνάς 800
Νύμφας τὰς Περσηίδας· ὡς
πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἤδη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν
οὐκ ἐπ' ἐλπίδι φάνθη,
λαμπρὰν δ' ἔδειξε ὁ χρόνος 805
τὴν Ἡρακλέος ἀλκάν·
γὰς ὃς ἐξέβα θαλάμῳ,
Πλούτωνος δῶμα λιπὺν νέρτερον.
κρείσσων μοι τύραννος ἔφρυσ
ἢ δυσγένει' ἀνάκτων·
ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει
Ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων
ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
θεοῖς ἔτ ἀρέσκει.
ἔα ἔα·
ἄρ' ἐς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἵκομεν φόβου,
γέροντες, οἷον φάσμι ὑπὲρ δόμων ὀρῶ;
φυγῇ φυγῇ,
νωθὲς πῆδαίρ κῶλον, ἐκποδῶν ἔλα.
ῶναξ Παιάν, 820
ἀπότροπος γένοιό μοι πημάτων.

781—797. = 798—814.

775. φρενῶν L. Dindorfius] φρονεῖν 777. οὕτως
τὸ πάλιν εἰσορᾶν ἔτλα Hermannus] οὕτως ἔτλα τὸ πάλ-
ιν εἰσορᾶν 780. ἔθραυσε δ' Hermannus] ἔθραυσεν
781. Ἰσμήν' ὦ στεφαναφόρει (debebat στεφανα-
φόρει) Tyrwhittus] ἰσμηνῶ στεφαναφορία 782.
ἐπαπύλου Stephanus] ἐπάπυλοι 784. καλλιρρέ-
εθρος Erfordtius] καλλιρρέεθρος 785. Ἀσσιπιδέες
Hermannus] Ἀσσιπιδες C. Ἀσσιπιδες ὦ κόραι Fixius.
787. μοι addidit Hermannus. 789. ἀγών' ὦ
Πυθίου ἀγών' | ὦ Πυθοὺς Fixius. 791. Ἑλικωνιά-
δων Barnesius] Ἑλικωνιδῶν C. Incerta huius vel anti-
strophici versus scriptura, qui non satis accurate sibi
respondent. καὶ Μουσῶν δῶμα Ἑλικωνιάδων et v. 808.
ἐνερὸν pro νέρτερον Nauckius. 792. κλήζετε Har-
tungus] ἤξετε 793. ἐμὰ Heathius] ἐμὰ τε 794.
γένος ἵν' Fixius] ἵνα γένος ἐφάνη Hermannus]
ἐφανεν C. σπαρτῶν ἵνα γένος ἐβλαστέν Hartungus et
in antistropa v. 811. ἀνάκτων | τῶνδ', ἂν νῦν ἐσορᾶν
φάσκω. 801. ὡς Musgravius] καὶ 807. γὰς ὃς
Nauckius] ὃς γὰς 810. ἢ δυσγένει' Canterus] ἡδὺς
γένει 821. πημάτων Fixius] τῶν πημάτων

ΙΡΙΣ.

θαρσεῖτε Νυκτὸς τήνδ' ὀρῶντες ἔκγονον
Λύσαν, γέροντες, κάμε τὴν θεῶν λάτριν,
Ἴριν· πῶλει γὰρ οὐδὲν ἤκομεν βλάβος,
ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δώματα στρατεύομεν, 825
ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτήσαι πικροὺς,
τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν, οὐδ' εἴα πατὴρ
Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὐτ' ἐμ' οὐθ' Ἦραν ποτέ.
ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως, 830
Ἦρα προσάψαι κοινὸν αἶμ' αὐτῷ θέλει
παῖδας κατακτείναντι, συνθέλω δ' ἐγώ.
ἀλλ' εἴ, ἄτεγκτον ξυλλαβοῦσα καρδίαν,
Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε,
μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους 835
φρενῶν ταραγμούς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
ἔλανε, κίνει, φόνιον ἐξείει κάλυν,
ὡς ἂν πορεύσας δι' Ἀχερούσιον πόρον·
τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντη φόνω
γυνῇ μὲν τὸν Ἦρας οἶδς ἐστ' αὐτῷ χόλος, 840
μάθη δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόγτος δίκην.

ΔΤΤΤΑ.

ἔξ εὐγενεὺς μὲν πατρός ἐκ τε μητέρος
πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανὸς τ' ἀφ' αἵματος·
τιμὰς δ' ἔχω τὰσδ', οὐκ ἀγαθῆναι φίλοις, 845
οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων δόμους·
παραίνεσαι δὲ, πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
Ἦρα θέλω σοὶ τ', ἣν πίθησθ' ἐμοῖς λόγοις.
ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἄσχημος οὐτ' ἐπὶ χθονὶ
οὐτ' ἐν θεοῖσιν, οὐ σύ μ' ἐσπέμεις δόμους· 850
ἄβατον δὲ χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
ἐξημερώσας θεῶν ἀνέστησεν μόνος
τιμὰς πτινούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο·
τῷδ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά.
IP. μὴ σὺ νουθέτει τὰ θ' Ἦρας καμὰ μηχανήματα. 855
ΔΤΤ. ἐς τὸ λῶον ἐμβιβάζω σ' ἵχνος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.
IP. οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἔπεμψε δευρὸ σ' ἡ Διὸς δάμαρ.
ΔΤΤ. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρῶσ' ἂ δρᾶν οὐ βούλομαι
εἰ δὲ δὴ μ' Ἦρα θ' ὑπουργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαίως ἔχει
τάχος ἐπιρροῖδην θ' ὀμαρτεῖν ὡς κυνηγέτη κύνας,
εἰμὶ γ' οὔτε πόντος οὐτὶν κύμασι στένων λάβρος
οὔτε γῆς σεισμὸς κεραυνοῦ τ' οἶστρος ὠδίνας πνένων,
οἷ' ἐγὼ στάδια δραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ, 864
τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτον· ὁ δὲ κανὼν οὐκ εἴσε-
ται [ὑφή].
παῖδας οὖς ἔτικτε' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμῆς λύσσης

825. δώματα Scaliger] σώματα 828. χρῆν Ald.
χρεῶν C. Vid. ad Hec. v. 260. 831. κοινὸν Wake-
fieldus] κοινὸν 833. συλλαβοῦσα apogr. Paris.] σὴν
λαβοῦσα 845. δ' ed. Hervag. secunda] τ' 846.
δόμους Heimsoethius] φίλους C. πόλεις Kirelshoffius.
849. ἀνὴρ D.] ἀνὴρ 850. σύ μ' Hartungus] γέ μ'
854. τῷδ' Heimsoethius] σοὶ τ' C. ὡστ' Musgravius.
βούλεσθαι] βουλεύσαι Camperius. 855. καμὰ Reis-
kius] κακά 856—858. Pravam quae in C est perso-
narum descriptionem correxit Musgravius. 856.
λῶον Nauckius] λῶστον ἐμβιβάζω σ' Musgravius]
ἐμβιβάζουσ' 860. κυνηγέτη apogr. Paris. κυνηγέ-
τει C. 861. λάβρος ed. Brubachii] λάβρως 863.
στάδια δραμοῦμαι C (stadia sine accentu et o alteri a
superscripto): unde stadiodramoῦμαι Ald. forma vitiosa
fortasse ex glossemate orta στάδια δραμοῦμαι super
stadiodromῶσω scripto. 863. 871. Ἡρακλέους] ἡρα-
κλῆος C. 866. ἐμῆς λύσσης ὑφή Hermannus] ἐμῆς
λύσσης ἀφή (ἀνή Wakefieldus.)

ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ τινάσσει κράτα βαλβίδων ἀπο,
 καὶ διαστρόφους ἐλίσει σῖγα γοργωποὺς κόρας.
 ἀμπνοὰς δ' οὐ σφφρονίζει, ταῦρος ὧς εἰς ἐμβολήν.
 δεινὰ μυκάται δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου. 870
 τάχα σ' ἐγὼ μάλλον χορευάσω καὶ καταυλήσω φόβῳ.
 στεῖχ' ἐς Οὐλύμπον πεδαίρουσ', Ἴρι, γενναῖον
 πόδα.
 ἐς δόμους δ' ἡμεῖς ἀφαντοὶ δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.
 ΧΟ. ὅτοτοτοῖ, στέναζον' ἀποκείρεται 875
 σὸν ἄνθος πόλεος, ὁ Διὸς ἔκγονος.
 μέλεος Ἑλλάς, ἣ τὸν εὐεργέταν
 ἀποβαλεῖς, ὁλεῖς μανιάσιν λύσσαις
 χορευθέντ' ἀναύλοις
 βέβακεν ἐν δίφρῳσιν ἅ πολύστονος, 880
 ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι κέντρ' ἐπὶ λῶβα
 Νυκτὸς Γοργῶν ἑκατογκεφαλοῖς
 ὄφρων ἰαχήμασι, Λύσσα μαρμαρωπός.
 ταχὺ τὸν εὐτυχῇ μετέβαλεν δαίμων,
 ταχὺ δὲ πρὸς πατρός τέκν' ἐκπνεύσεται. 885
 [ἰὼ μοι μέλεος,]
 ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα
 λυσσάδες ὠμοβρῶτες ἄδικοι δίκαι
 κακοῖσιν ἐκπετάσουσιν.
 ἰὼ στέγαι, 890
 κατάρχεται χορεύματ' ἄτερ τυπάνων,
 οὐ Βρομίῳ κεχαρισμένα θύρῳ,
 ἰὼ δόμοι,
 πρὸς αἵματ', οὐχὶ τὰς Διονυσιάδος
 βοτρυῶν ἐπὶ χεύμασι λαιβάς. 895
 φυγῇ, τέκν', ἔξορματε· δαῖον τόδε
 δαῖον μέλος ἐπαυλεῖται.
 κυναγετεῖ τέκνων διωγμόν·
 οὐποτ' οὐποτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει.
 αἰαὶ κακῶν,
 αἰαὶ δῆτα τὸν γεραῖον ὡς στένω 900
 πατέρα τάν τε παιδοτρόφον, ἧ μάταν τέκεα γεν-
 ἰδοῦ ἰδοῦ, [νᾶται.
 θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη· 905
 ἦ ἤ, τί δρᾷς, ὦ Διὸς παῖ;
 μελάρων τάραγμα ταρτάρειον,
 ὡς ἐπ' Ἑγκελάδῳ ποτὲ Παλλάς, ἐς δόμους πέμπεις.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.
 ὦ λευκὰ γήρα σώματ'

ΧΟ. ἀγκαλεῖς τίνα με τίνα βοάν; 910
 ΑΓ. ἄλαστα τάν δόμοισι.
 ΧΟ. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄεσμα.
 ΑΓ. τεθναῖ παῖδες· αἰαί·
 ΧΟ. στενάζεθ', ὡς στενακτὰ· δαῖοι φόνοι,
 δαῖοι δὲ τοκέων χεῖρες. 915
 ΑΓ. οὐκ ἂν τις εἴποι μάλλον ἢ πεπόνθαμεν.
 ΧΟ. πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν ἄταν πατέρος ἀμφαί-
 νεις; [κακὰ τὰδε 920
 λέγε λέγε, τίνα τρόπον ἔσυτο θεόθεν ἐπὶ μέλαθρα
 τλάμονες τε παῖδων τύχαι.
 ΑΓ. ἱερά μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς
 καθάρσι' οἶκων, γῆς ἀνακτ' ἐπεὶ κτανῶν
 ἐξέβαλε τῶνδε θυμάτων Ἡρακλῆς·
 χορὸς δὲ καλλίμορφος εἰστήκει τέκνων, 925
 πατήρ τε Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἦδη κανοῦν
 εἴλικτο βωμοῦ, φθέγμα δ' ὅσῳ εἴχομεν.
 μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
 ἐς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος,
 ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πατρός 930
 παῖδες προσέσχον ὅμμ'· ὁ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν,
 ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὁμμάτων ἐφθαρμένος,
 ῥίζας τ' ἐν ὄσσοις αἱματώπας ἐκβαλὼν,
 ἀφρὸν κατέσταξ' εὐτρίχου γενεάδος.
 ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ 935
 “πάτερ, τί θύω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα
 καθάρσιον πῦρ καὶ πόνους διπλοῦς ἔχω,
 ἔξον μῆς μοι χειρὸς εὐθέσθαι τὰδε;
 ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κράτ' Εὐρυσθέως,
 ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνῷ χέρας. 940
 ἐκχεῖτε πηγὰς, ῥίπτειτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.
 τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὅπλον χερὸς;
 πρὸς τὰς Μυκήνας εἰμι· λάζυσθαί χρεῶν
 μοχλοῦς δικέλλας θ', ὡς τὰ Κυκλώπων βάθρα
 φοῖνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα 945
 στρεπτῷ σιδήρῳ ξυντριανώσω πάλιν.”
 ἐκ τοῦδε βαίνων, ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
 ἔφασκε, δίφρου δ' εἰσέβαινεν ἄντυγα
 κάθεινε, κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων χειρὶ.
 διπλοῦς δ' ὁπαδοῖς ἦν γέλως φόβος θ' ὁμοῦ 950
 καὶ τις τὸδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον ὄρακων
 “παῖζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἦ μαίνεται;”
 ὁ δ' εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
 μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν ἔσπευσεν Νίσου πόλιν
 ἦκειν ἔφασκε, θυμάτων εἶσω βεβώς. 955
 κλιθεῖς δ' ἐς οὐδας, ὡς ἔχει, σκευάζεται
 θοίνην. διελθὼν δ' ἐς βραχὺν χρόνον μονῆς

870. δεινὰ Canterus] δεινός 875. Versus 875—
 880. et 885—888. in stropham et antistropham redegit
 Hartungus, eiectionis verbis ἰὼ μοι μέλεος v. 886. ita ut
 v. 881—884. mesopodis sint. 875. ὅτοτοτοῖ Hermannus]
 ὅτοτοτοτοῖ ἀποκείρεται Canterus] ἀποκείρετε
 878. μανιάσιν Hermannus] μανιάσις λύσσαις Do-
 braeus] λύσσας 879. ἀναύλοις Tyrwhittus] ἐναύλοις
 881. κέντρ' ἐπὶ Hartungus] κέντρον ὡς ἐπὶ 882.
 ἑκατογκεφαλοῖς Reiskius] ἐκατὸν κεφαλῆς 885. ἐκ-
 πνεύσεται Elmsleius] ἐκπνεύσατε 886. Seclisit
 Hartungus. 888. λυσσάδες ὠμοβρῶτες Wakefieldus]
 λύσσα δὲ σ' ὠμόβρωτος ἄδικοι Hartungus] ἀποινό-
 δικοι: quod in ἀπόδοιο mutabat Pflugkii, coniectura
 non mala, quae si probetur, ὠμοβρῶτες in ὠμοβρῶν
 (sensu passivo ut apud Sophoclem fragm. 153.) mutan-
 dum erit. 889. ἐκπετάσουσιν] Verbum ex glosse-
 mate illatum pro alio verbo cuius mensura fuit — — —
 vel, si κακοῖς scribatur, — — — κακοῖς ἐκπατάσσου-
 σιν Stephanus. 891. χορεύματ' ἄτερ τυπάνων Her-
 mannus] χορεύμα (χορεύματα Stephanus) τυμπάνων
 ἄτερ 892. Βρομίῳ] Βρομίῳ Hartungus. 893. λαι-
 βάς Barnesius] λῶβας 896. τέκνων Hermannus] τε
 τέκνων 898. οὐποτ' alterum addidit D. Metrum
 idem quod v. 908. 901. ἧ addidit Musgravinus.
 906. ἦ ἤ D.] ἦ ἦ 907. μελάρων Pflugkii] μελάρῳ
 EURIPIDES.

910. ἀγκαλεῖς D.] ἀνακαλεῖς τίνα prius addidit
 Hermannus. με τίνα δὴ βοάν Hartungus. 919. Alte-
 rum λέγε addidit D. ἔσυτο Hermannus] ἔσυτο
 921. τλήμονες — τύχαι Kirchhoffius] τλήμο-
 νας — τύχας 925. τέκνων Canterus] πέπλων
 929. χέρνιβ'] χερνίβα hic lectum fuisse testatur Athe-
 naeus 9. p. 409a. ex eoque Eustathius p. 1401, 11.:
 vid. Annot. Oxon. p. 992. et schol. Alc. 99. τόκος]
 γόνος Athenaeus. τόκος schol. Aristoph. Pac. 959.
 930. πατρός Ald. πάρος C. 931. οὐκέθ'
 αὐτὸς Valekenarius] οὐκέτ' αὐτὸς 936. θύω Ste-
 phanus] θυῶ 941. ῥίπτειτ' Stephanus] ῥίπτειτ'
 942. δ' addidit Barnesius. 944. ὡς τὰ Wakefield-
 us] ὥστε 945. τύκοις Brodaeus] τύχαι 946. συν-
 τριανώσω Stephanus] συντριανώσειν πάλιν Sea-
 liger] πόλιν 947. ἐκ τοῦδε] αὐτοῦ δὲ Dio Chrys. or.
 32. p. 391c. 948. δ' Dio] τε ἄντυγα] ἄντυγας Dio.
 949. κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων Dio] κέντρῳ δῆθεν ὡς
 θένων 951. τὸδ'] τότ' Elmsleius hic et Helen. 1589.
 953. εἶρπ' Barnesius] εἶρπεν 956. ἔχει Dobraeus]
 ἐκεῖ 957. ζς] ὡς Kirchhoffius.

- Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
κάνταυθα γυμνὸν σῶμα θεῖς πορπαμάτων
πρὸς οὐδέν' ἡμιλλάτο, κάκηρύσσετο 960
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος, οὐδενὸς
ἀκοὴν ὑπείκων. δεινὰ δ' Εὐρυσθέως βρέμων,
ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λότῳ. πατὴρ δέ νιν
θιγῶν κραταίᾳς χειρὸς ἐννέπει τάδε
"ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως 965
τῆσδ'; οὔτι που φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν,
οὐς ἄρτι καίνεις;" ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
πατέρα προταρβουθ' ἰκέσιον ψαύειν χερὸς,
ὠθεῖ, φαρέτρην δ' εὐτρεπῇ σκευάζεται
καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισὶ, τοὺς Εὐρυσθέως 970
δοκῶν φονεῦειν. οἱ δὲ ταρβόντες φόβῳ
ῥουρον ἄλλος ἄλλος, ἐς πέπλους ὁ μὲν
μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,
ἄλλος δὲ βωμῶν ὄρνις ὡς ἔπτῃς ὕπο.
βοᾷ δὲ μήτηρ, ὦ τεκνῶν, τί δρᾷς; τέκνα 975
κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.
ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ,
πόρευμα δεινὸν ποδὸς, ἐναντίον σταθείς,
βάλλει πρὸς ἥπαρ· ὕπτιος δὲ λαῖνους
ὀρθοστάτας ἔδευσεν ἐκπνέων βίον.
ὁ δ' ἡλάλαξε κάπεκόμπασεν τάδε
"εἰς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως 980
ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι."
ἄλλῳ δ' ἐπέιχε τόξ', ἐς ἀμφὶ βωμίαν
ἔπτῃς κρηπὶδ' ὡς λεληθέναι δοκῶν.
φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρὸς
καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν,
ὦ φίλτατ', αὐδᾷ, μὴ μ' ἀποκτείνης, πάτερ· 985
σὸς εἰμι, σὸν παῖδ', οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
ὁ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνοιο στρέφων,
ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
μυδροκτύπον μίμημ', ὑπὲρ κᾶρα βαλὼν
ξύλον καθῆκε παιδὸς ἐς ξανθὸν κᾶρα,
ἔρρηξε δ' ὁστά. δεῦτερον δὲ παῖδ' ἑλὼν,
χωρεῖ τρίτον θυμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν. 990
ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαν' εἴσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλῆει πύλας.
ὁ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπίοισιν ὦν
σκάπτει μοχλεῦει θυρετρα, κάκβαλὼν σταθμὰ
δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσεν βέλει. 1000
κάνθηνδε πρὸς γέροντος ἵππευει φόνον·
ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὄραν ἐφαίνετο,
Παλλὰς κραδαίνουσα· ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κᾶρα,
κάρριψε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
ὅς νιν φόνου μαργῶντ' ἐπέσχε κείς ὕπνον 1005
καθῆκε· πῖτνει δ' ἐς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάσας, δὲ πεσῖμασι στέγῃς
διχορραγῆς ἔκειτο κρηπιδῶν ἐπὶ.
ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα 1010
ζῆν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου
μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις.
960. κάκηρύσσετο Reiskius] κάζεκηρύσσετο 978.
πόρευμα Stephanus] τόρευμα C. τόρευμα Matthiae.
980. ὀρθοστάτας Barnesius] ὀρθοστάδας 989. σὸν παῖδ'
Elmsleius] σὸς παῖς 990. στρέφων ed. Hervag. sec.]
τρέφων 998. Κυκλωπίοισιν D.] κυκλωπίοισιν
1003. ἐπὶ λόφῳ κᾶρα] His verbis vitium inest cuius in-
certa emendatio est. ἐπίλογχον χερί Canterus. ἐπίλο-
γος κᾶρα Hartungus. Alii alia. 1005. μαργῶντ'
ἐπέσχε Nauekius] μαργῶντος ἔσχε 1010. 1011. Hoe
ordine Piersonus, inverso C. 1011. σειραίων βρόχων
Piersonus] σειρεύων βρόχῳ
- εὐδαίμονα, 1015
παῖδας φονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.
XO. ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολίς ἔχει ἀέτρα
τότε μὲν περισσώματος καὶ ἀπιστος
'Ελλάδι τῶν Δαναοῦ παίδων·
τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακά. 1020
διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Πρόκνης
φόνον ἔχῳ λέξαι θυόμενον Μούσαις·
σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα τεκόμενος, ὦ τάλαν,
λυσσάδι συγκατεργάσω σᾶ μοῖρα.
ἔῃ, τίνα στεναγμὸν 1025
ἢ γόνον ἢ φθιτῶν ψδάν ἢ τίν' Ἀἶδα χορὸν ἀχῆσω;
φεῦ φεῦ· [μυν. 1030
ἴδεσθε, διάνδιχα κλήθρα κλίνεται ὑψιπύλων δό-
λιῷ μοι, [νου,
ἴδεσθε τὰ τέκνα πρὸ πατρὸς ἀθλία κείμενα δυστά-
εῦδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.
περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἀμμάτων 1035
ἐρείσματος Ἡράκλειον
ἀμφὶ δέμας τάδε λαῖνοις
ἀνημμένα κίσιον οἰκῶν.
ὁ δ', ὡς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων
ῥάδινα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρω ποδὶ 1040
πικρὰν διώκων ἤλυσιν ἀρεσθ' ὅδε.
AM. Καδμείοι γέροντες, οὐ σῖτα σῖτα τὸν ὕπνῳ παρει-
μένον ἔασετ' ἐκλαθέσθαι κακῶν;
XO. κατὰ σὲ δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ 1045
τέκεα καὶ τὸ καλλίνικον κᾶρα.
AM. ἑκαστέρῳ προβάτε, μὴ κτυπεῖτε, μὴ
βοᾶτε, μὴ τὸν εὐ διαύοντα ὑπνώδεά τ'
εὐνάς ἐγείρετε. 1050
XO. οἴμοι·
φόνος ὅσος ὁδ' AM. ἂ ἂ, διὰ μ' ὀλεῖτε. XO. κε-
χυμένος ἐπαντέλλει.
AM. οὐκ ἀτρεμαῖα θρήνον αἰάζετ', ὦ γέροντες —;
ἡ δέσμη ἀνεγερόμενος χαλάσας ἀπολεῖ πόλιν, 1055
ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρρήξει.
XO. ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.
AM. σῖτα, πνοὰς μάθω· φέρε πρὸς οὐς βάλῳ.
XO. εὐδαί; AM. ναί, εὐδαί ὕπνον ὕπνον δλόμενον,
ὅς ἔκανε ἀλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει
ψαλμῷ τοξεύσας. 1060
XO. στεναζέ νυν AM. στεναζῶ. 1065
1017. πέτρα Hartungus] πάτρα 1018. ἀπιστος
Reiskius] ἀριστος 1019. τῶν Hermannus. τῶν τῶν
C. 1020. τὰ δ' Hermannus] τὰδ' 1021. διογενεῖ D.]
τάλανι διογενεῖ 1023. ὦ τάλαν D.] ὦ δαίς C. οὐ δαίς
Kirehloffius. 1024. σᾶ addidit Kirehloffius. 1025.
ἐ (ἐ) Kirehloffius] ἐς C. αἰαῖ Hartungus. 1027. τίν'
Kirehloffius] τὸν ἀχῆσω Elmsleius] ἰαχῆσω
1031. ἰῷ μοι Hermannus. 1033. τὰ Hermannus]
τάδε 1034. ἐκ παίδων Dobraeus] ἐκποδῶν 1038.
ἀνημμένα Elmsleius] ἀνημμέν' ἀμφὶ οἰκῶν Bro-
daeus] οἰκεῖν C. 1041. ἤλυσιν Canterus] τὴν λύσιν
1043. ἔασετ' ἐκλαθέσθαι Hermannus] ἔασατε λαθέ-
σθαι 1045. κατὰ Elmsleius] καὶ 1048. προβάτε
(ut ap. Soph. Oed. Col. 483.) D.] πρόβατε 1049. εὐ
διαύοντα ὑπνώδεά τ' εὐνάς ἐγείρετε] Verba corrupta et
defecta, sie vel similiter fortasse redintegrandi, τὸν
εὐδιάνοντ' (sic Musgravius: εὐδὶ ἰαύοντ' Kirehloffius)
ἀπ' εὐνάς | ἐγείρεθ' ὕπνῳ κάτοχον 1053. διὰ μ'
ὀλεῖτε Wakefieldus] διαμολεῖτε. XO. addidit Her-
mannus. ἐπαντέλλει apogr. Paris. ἐπαντέλλοι C.
1054. ἀτρεμαῖα — αἰάζετ' Hermannus] ἀτρεμαῖα —
αἰάζετ' Post γέροντες indicavi duarum syllabarum
defectum. 1055. ἡ — καταρρήξει Kirehloffius] μὴ
— καταράξῃ (καταρρήξῃ Hermannus.)

ΧΟ. τέκνων ὄλεθρον ΑΜ. ὧμοι.
 ΧΟ. σέθεν τε παιδός. ΑΜ. αἰαί.
 ΧΟ. ὦ πρέσβυ ΑΜ. σίγα σίγα·
 παλίντροπος ἔξανγεῖρόμενος στρέφεται· φέρε
 ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω. 1070
 ΧΟ. θάρσει· νῦν ἔχει βλέφαρα παιδί σφί.
 ΑΜ. ὁράθ' ὁράτε.
 τὸ φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ
 φεύγω τάλας· ἀλλ' εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα, 1075
 πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μῆσται,
 πρὸς Ἐρινύσι θ' αἶμα σύγγονον ἔξει.
 ΧΟ. τότε θανεῖν σ' ἔχρην, ὅτε δάμαρτι σὴ φόνον ὁμο-
 σπόρων [σας]. 1089
 ἔμολες ἐκπράξων Ταφίων περίκλυστον ἄστου πέρ-
 ΑΜ. φυγᾷ φυγᾷ, γέροντες, ἀποπρὸς δωματίων
 διώκετε, φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐπεγεῖρόμενον.
 τάχα δὲ φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνων βαλὼν 1085
 ἄν' αὐ βακχεύσει Καδμείων πόλιν.
 ΧΟ. ὦ Ζεῦ, τί παιδ' ἤχθηρας ὠδ' ὑπερκότως
 τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἤγαγες;
 ΗΡ. ἄ·
 ἔμπνους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἄπερ με δεῖ,
 αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' ἡλίου τάδε· 1090
 ὡς δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταραγμάτων
 πέπταρος δεινῶ καὶ πνοᾶς θερμὰς πνέω
 μεταρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
 ἰδοῦ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος
 νεανίαν θύρακα καὶ βραχίονα, 1095
 πρὸς ἡμιθραύστῳ λαῖνῳ τυκίσματι
 ἡμαὶ νεκροῖσι γείτονας θάκουσ' ἔχων;
 πτερωτὰ τ' ἔγρη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
 ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίουσιν
 ἔσωζε πλευράς, ἔξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο. 1100
 οὐ που κατήλθον αὐθις εἰς Αἶδου πάλιν
 Εὐρυσθέως διάυλον — — — μολών;
 ἀλλ' οὐτὶ Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον
 Πλούτωνά τ', οὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
 ἔκ τοι πέπληγμα· ποῦ ποτ' ὦν ἄμηνανῶ;
 1105 ὦή, τίς ἐγγύς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
 δύσγνωστον ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
 σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.
 ΑΜ. γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;
 ΧΟ. κᾶγωγε σὺν σοι, μὴ προδοῦς τὰς ζευφοράς.
 1110 ΗΡ. πάτερ, τί κλάεις καὶ ζυναμπίσχει κόρας,
 τοῦ φιλάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβύς;
 ΑΜ. ὦ τέκνον· εἴ γάρ καὶ κακῶς πράσσων ἔμός.
 ΗΡ. πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, οὐ δακρυροεῖς;
 ΑΜ. ἂ κἄν θεῶν τις, εἴ πάθοι, καταστένοι.
 1115 ΗΡ. μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὐπω λέγεις.
 ΑΜ. ὁρᾷς γὰρ αὐτὸς, εἴ φρονῶν ἦδη κυρεῖς.

ΗΡ. παπαί, τόδ' ὡς ὑποπτον ἡνίξω πάλιν.
 ΑΜ. καὶ σ' εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς ἦδη σκοπῶ.
 ΗΡ. εἴπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφει τῶμ' ὀβίῳ. 1120
 ΑΜ. εἰ μηκέθ' Αἶδου βάκχος εἴ, φράσαιμεν ἄν.
 ΗΡ. οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.
 ΑΜ. λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδός, ἣ τί δρῶ;
 ΗΡ. καὶ τὸν γε δήσαντ' εἴπ'· ἀνανεύμεσθα γάρ.
 ΑΜ. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125
 ΗΡ. ἀρκεῖ σιωπῇ γὰρ μαθεῖν δ' βούλομαι;
 ΑΜ. ὦ Ζεῦ, παρ' Ἑρας ἄρ' ὁράς θρόνων τάδε;
 ΗΡ. ἀλλ' ἣ τι κείθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;
 ΑΜ. τὴν θεὸν ἑάσας τὰ σά περιστέλλου κακά.
 ΗΡ. ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα;
 ΑΜ. ἰδοῦ θέασαι τάδε τέκνων πεσίσματα.
 1130 ΗΡ. οἴμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;
 ΑΜ. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.
 ΗΡ. τί πόλεμον εἴπας; τοῦδε τίς διώλεσεν;
 ΑΜ. σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὅς αἷτιος.
 1135 ΗΡ. τί φῆς; τί δράσας; ὦ κακ' ἀγρέλλων πάτερ.
 ΑΜ. μανεῖς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.
 ΗΡ. ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
 ΑΜ. μῖας ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.
 ΗΡ. αἰαί· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος. 1140
 ΑΜ. τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.
 ΗΡ. ἦ γὰρ Ξυνήραξ' οἶκον ἢ βᾶκχευ' ἐμόν;
 ΑΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, πάντα δυστυχή τὰ σά.
 ΗΡ. ποῦ δ' οἶστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
 ΑΜ. ὅτ' ἀμφὶ βωμῶν χεῖρας ἡγνίζου πυρί. 1145
 ΗΡ. οἴμοι· [τί δὴ γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,
 τῶν φιλάτων μοι γενόμενος παίδων φονεὺς,]
 οὐκ εἰμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα,
 ἢ φάσγανον πρὸς ἡπαρ ἐξακοντίσας
 τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι;
 1150 ἢ σάρκα θερμὴν τὴν ἐμὴν πρήσας πυρὶ,
 δύσκλειαν, ἢ μένει μ', ἀπώσσομαι βίου;
 ἀλλ' ἐμποδῶν μοι θανασίμων βουλευμάτων
 Θησεὺς ὁδ' ἔρπει, Ξυγγενῆς φίλος τ' ἐμός.
 1155 ὀφθησόμεσθα, καὶ τεκνοκτόνων μύσος
 εἰς ὄμμαθ' ἦξει φιλάτῳ ξένων ἐμῶν.
 οἴμοι, τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρμηῖαν
 εὖρω, πτερωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
 φέρ', ἄντι — — — κρατὶ περιβάλλω σκότον.
 1160 αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς,
 καὶ τῶνδε προστρόπαιοι αἶμα προσλαβὼν
 οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀνατίους θέλω.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἦκω Ξὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσσωποῦ ροὰς
 μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
 σφί παιδί, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ. 1165
 κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθεῖδων πόλιν

1066. ὧμοι D.] ἰὼ μοι 1069. ἔξανγεῖρόμενος
 Hermannus] ἔξεγεῖρόμενος 1074. τὸ Hermannus]
 τὸ μὲν οὐ ed. Hervag. sec.] ὦ 1080. ἔμολες ἐκ-
 πρᾶξων Matthiae] ἔμελλες ἐκπράξειν 1085. δὲ ad-
 didit Hermannus. 1086. ἄν' αὐ βακχεύσει Nauckius]
 ἀναβακχεύσει C. ὁδ' ἀναβακχεύσει Hermannus.
 1087. ΧΟ. Heathius] Ἥρ. 1091. δ' addidit Reiskius.
 1093. πνευμόνων ἀπο] πνευμ' ἔχων ἄνω Nauckius.
 1096. πρὸς ἡμιθραύστῳ Elmsleius] πρόσκειμι θραυ-
 στῷ τυκίσματι Fixius] τειχίσματι 1097. ἡμαὶ
 Musgravius] ἢ μὲν ἔχων Musgravius] ἔχω 1098.
 τόξα τ' Canterus] τόξα δ' 1101. οὐ που D.] οὐπω
 1102. — — — D.] εἰς Αἶδου C. verbis ex superiore
 versu repetitis. ἐντολαῖς Piersonus. 1103. οὐτὶ
 Elmsleius] οὐτε πέτρον Brodaeus] πτερὸν
 1105. ὦν ἄμηνανῶ;] εἴμ' ἄμηνανῶ. Paleius 1110.
 προδοῦς Stephanus] προδός 1115. ἂ κἄν θεῶν τις
 πάθοι Canterus] ἀκάνθεον τίς εἴπαθ' οἱ

1118. 1119. Versus post 1120. lectos huc transpo-
 snit Nauckius. 1118. ὡς] εἰς Dobraeus. 1120.
 εἴπ' εἴ τι] ἐπεὶ τί Kirchhoffius. 1121. μηκέθ' Cante-
 rus] μὴ καθ' εἴ, φράσαιμεν Musgravius] ἐκφράσαι-
 μεν 1126. σιωπῇ — δ Heathius] σιωπῇ — οὐ
 1130. λέξεις Brodaeus] ἔξεις 1134. τί πόλεμον εἴπας]
 τί πόλεμον; εἰπε Nauckius. 1146. Verba τί δὴ γε
 (δῆτα Schaeferus) — φονεὺς ab interpolatore addita
 esse intellexit Paleius et v. 1147. οὐκ scripsit pro κούκ,
 quod est in C. Sublati verbis illis Herenli oratio quin-
 decim constat versibus ut Thesci orationes v. 1162—
 1177. et 1213—1227. 1151. ἢ σάρκα θερμὴν τὴν ἐμὴν
 πρήσας Hartungus] ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν ἐμπρήσας C. ἢ
 σάρκα τήνδε τὴν ἐμὴν πρήσας L. Dindorfius. 1156.
 φιλάτῳ Reiskius] φιλάτῳ 1157. ποῖ] ποῦ Nau-
 ckius. κακῶν] κακοῖς Kirchhoffius. 1159. ἄντι
 (ἄν τι C) — —] ἀντιτείνων Paleius. σκότον D.] σκό-
 τος 1161. τῶνδε Kirchhoffius] τῶδε

- ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος
ἐς πόλεμον ὕμιν καὶ μάχην καθίσταται.
τῖνων δ' ἀμοιβὰς ὦν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
σώσας με νέρθεν, ἤλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον, 1170
ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ ἑυμαίχων.
ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;
οὐ που λέλειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
ὑστερος ἀφίγμαι; τίς τὰδ' ἐκτείνειν τέκνα;
τίνος γεγῶσαν τῆνδ' ὀρώ ἑυνάρορον; 1175
οὐ γάρ δορός γε παῖδες ἴστανται πέλας,
ἀλλ' ἄλλο τοῖ που καινὸν εὐρίσκω κακόν.
ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ἀναξ
ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίους;
ΑΜ. ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν.
ΘΗ. οἱ παῖδες οἶδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;
ΑΜ. ἔτεκε μέν νιν οὐμός ἱνι τάλας,
τεκόμενος δ' ἔκανε, φόνιον αἶμα τλάς.
ΘΗ. εὐφήμα φώνει.
ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει.
ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.
ΑΜ. οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.
ΘΗ. τί φῆς; τί δράσας;
ΑΜ. μαινομένην πιτύλῃ πλαγχεῖς
ἐκατογκεφάλου βάλε βαφαῖς ὕδρας. 1180
ΘΗ. Ἥρας δδ' ἄγῶν· τίς δ' ὀδ' οὐν νεκροῖς, γέρον;
ΑΜ. ἐμός ἐμός ὅδε γόνος ὁ πολὺπρονος, ὃς ἐπὶ δόρυ γι-
γαντοφόνον
ἦλθε ἑὺν θεοῖσι Φλεγραιῶν ἐς πεδὶον ἀσπιστάς.
ΘΗ. φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὡδε δυσδαίμων ἔφυ; 1185
ΑΜ. οὐκ ἂν ἴδοις ἕτερον πολυμοχθότερον πολυπλαγ-
κτότερόν τε θνατῶν.
ΘΗ. τί γάρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κára;
ΑΜ. αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα καὶ φιλιάν ὀμόφυλον 1200
αἶμα τὴν παιδοφόνον.
ΘΗ. ἄλλ' ὡς ἑυναλγῶν γ' ἦλθον· ἐκκάλυπτε νιν.
ΑΜ. ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον, ἀπόδике, ρέθος ἀελίῳ δεῖξον·
βάρος ἀντίπαλον δακρύοισιν ἀμιλλάται. 1205
ἰκετεύομεν ἀμφὶ σάν
γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χέρα προσπίπνων,
πολίον τε δάκρυον ἐκβαλῶν.
ἰὼ παῖ, κατάσχεθε λέοντος ἄγριου θυμὸν, ὡς 1210
δρόμον ἐπὶ φόνιον, ἀνόσιον ἐξάγει,
κακὰ θέλων κακοῖς ἑυνάψαι, τέκνον.
ΘΗ. εἶεν· σέ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύων τὸ σόν. 1215
οὐδεὶς σκότος γάρ ὡδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σὼν ἑυμορῶν κρύψειεν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνει φόνον;
ὡς μὴ μύσεις με σὼν βάλλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι ἑὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς· 1220
καὶ γάρ ποτ' ἠτύχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' ἐς φάος νεκρῶν πάρα.
1173. οὐ που D.] οὕτω τι 1178. ἀναξ addidit
Hermannus. 1182. νιν addidit Elmsleins. 1183.
ἔκανε Matthiae] ἔκτανε 1190. βάλε addidit Hartun-
gus. 1191. τίς δ' ὀδ' οὐν Reiskius] τίς δόλου
1192. δς addidit Canterus. 1193. σὺν (scripsi ἑὺν)
addit Ald., om. C. θεοῖσι Hermannus] θεοῖς
1196. οὐκ ἂν ἴδοις Elmsleins] οὐκ ἂν γ' εἰδείης
1199. αἰδόμενος Hermannus] αἰδοῦμενος 1202. ὡς
συναλγῶν γ' Wakefieldus] εἰς συναλγοῦντ' 1205.
δακρύοισιν ἀμιλλάται Hermannus] δακρύοις συναμιλλά-
ται 1210. κατάσχεθε Elmsleins] κατάσχε ἀγρίου]
ἄγριον Elmsleins. θυμὸν ὡς Elmsleins] θυμὸν γ'
ὅπως 1211. δρόμον Reiskius] βρόμον 1216. οὐ-
δεὶς σκότος Canterus] ἰδ' εἰ σκότους 1219. βάλλῃ
Scaliger] βαλεῖ
- χάριν δέ γηράσκουσιν ἔχθαιρῳ φίλων,
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
ἑυμπλεῖν δέ τοις φίλοις δυστυχούσιν οὐ. 1225
ἀνίστασ', ἐκκάλυπον ἄθλιον κára,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ' οὐδ' ἀναίνεται.
ΗΡ. Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἄγῶν' ἐμῶν τέκνων;
ΘΗ. ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνει κακά. 1230
ΗΡ. τί δῆτ' ἀνέκαλυσας ἡλίῳ;
ΘΗ. τί δ' οὐ; μαινεῖς θνητὸς ὦν τὰ τῶν θεῶν.
ΗΡ. φεῦγ', ὦ ταλαίπωρ, ἀνόσιον μίσασμ' ἐμόν.
ΘΗ. οὐδεὶς ἀλάστῳ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
ΗΡ. ἐπήνεσ'. εὐ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι. 1235
ΘΗ. ἐγὼ δὲ πάσχων εὐ τὸτ' οἰκτεῖρω σε νῦν.
ΗΡ. οἰκτρός γάρ εἰμι τὰμ' ἀποκτείνας τέκνα.
ΘΗ. κλάω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέροις συμφοραῖς.
ΗΡ. ἡὔρες δ' ἔτ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;
ΘΗ. ἄπται κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξία. 1240
ΗΡ. τοιγάρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.
ΘΗ. δοκεῖς ἀπειλῶν σὼν μέλειν τί δαίμοσιν;
ΗΡ. αὐθαδὲς ὁ θεός· πρὸς δέ τοις θεοῖς ἐγώ.
ΘΗ. ἴσχε στόμ', ὡς μὴ μέγα λέγων μείζον πάθος.
ΗΡ. γέμω κακῶν διη, κοῦκέτ' ἔσθ' ὅπου τεθῇ. 1245
ΘΗ. δράσεις δὲ διη τί; ποῖ φέρει θυμούμενος;
ΗΡ. θανάων, ὅθεν περ ἦλθον, εἰμι γῆς ὑπο.
ΘΗ. εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
ΗΡ. σὺ δ' ἐκτὸς ὦν γε συμφορὰς με νοουθετεῖς.
ΘΗ. ὁ πολλὰ διη τλάς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; 1250
ΗΡ. οὐκ οὐν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρω μοχθητέον.
ΘΗ. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
ΗΡ. οἶδ' οὐδὲν ὠφελουσί μ', ἀλλ' Ἡρα κρατεῖ.
ΘΗ. οὐκ ἂν σ' ἀνέσχοιθ' Ἑλλάς ἀμαθία θανεῖν. 1255
ΗΡ. ἄκουε διη νῦν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις
πρὸς νοουθετήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροισιν ὄν.
πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὅστις κτανῶν
μητρὸς γεραῖον πατέρα, προστροπῆαις ὦν,
ἔγρημε τὴν τεκούσαν Ἀλκυονίδην ἐμέ. 1260
ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῇ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐγγόνους.
Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο
Ἡρα· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς, γέρον·
πατέρα γάρ ἀντι Ζηνὸς ἡγοῦμαι σ' ἐγώ. 1265
ἔτ' ἐν γάλακτι τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
ἐπεισέφρησε σπαρτράνοισι τοῖς ἐμοῖς
ἢ τοῦ Διὸς ἑυλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.
ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
ἡβῶντα, μόχθους οὖς ἔτλην τί δεῖ λέγειν;
ποῖους πρὸς ἡ λέοντας ἢ τρισωμάτους
Τυφῶνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελεῖς
κενταυροπληθῇ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσαν;
τὴν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστή κῦνα
ὑδραν φονεύσας, μυρίων ἄλλων πόνων 1275
διήλθον ἀγέλας, κὰς νεκροῦς ἀφικόμην,
Ἄιδου πυλωρὸν κῦνα τρίκρανον ἐς φάος
1228. θεῶν Stiblinus] τῶν θεῶν 1237. γάρ εἰμι
Reiskius] πάρεμι 1239. δ' ἔτ' Fixius] δέ γ'
1245. γέμω Plutarchus Mor. p. 1063 d. et Longinus de
sublim. c. 40.] γέμω ὅπου Plut. l. c.] ὅπη C et
Plut. Mor. p. 1063 d. ὅποι Longinus. 1248. ἐπιτυ-
χόντος] ἀποτυχόντος Schaeferus. 1249. σὺ δ' Wa-
kefieldus] σὺ γ' 1251. οὐκ οὐν Elmsleins] οὐκ ἂν Kirchhoffius.
1254. σ' addidit Barnesius. 1256. νοουθετήσεις
Pierseus] νοουθεσίας 1271. πρὸς Hartungus] ποτ'
1272. Τυφῶνας] Γηρυόνας Elmsleins. τετρα-
σκελεῖς] τετρασκελῇ Reiskius. 1275. μυρίων Do-
braeus] μυρίων τ' 1276. κὰς D.] κείς

ὅπως πορεύσαιμ' ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.
 τὸν λοισθιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας πόνον,
 παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς 1280
 ἦκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· οὐτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιν· ἦν δὲ καὶ μένω,
 ἐς ποῖον ἱρόν ἢ πανήγυριν φίλων
 εἶμ'· οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν; 1285
 φέρ' ἀλλ' ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν·
 κάθει' ὑποβλεπόμεθ' ὥς ἐγνωσμένοι,
 γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχοῦμενοι,
 οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἔκτεινεν ποτε
 δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τήσδ' ἀποσπαρήσεται; 1290
 κεκλημένω δὲ φωτὶ μακαρίφω ποτὲ
 αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ὦ δ' αἰεὶ κακῶς
 ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶς δύστηνος ὢν.
 ἐς τοῦτο δ' ἦεν ἐν συμφορᾷ οἰμαί ποτε·
 φωνὴν γὰρ ἦσει χθὼν ἀπεννέπουσά με 1295
 μὴ θιγγάνειν γῆς, καὶ θάλασσα μὴ περὰν,
 πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἄρματ' ἡλατον
 Ἰξίον· ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
 καὶ ταῦτ' ἄριστα, μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὁρᾶν,
 ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἦμεν ὄλβιοι.
 τί δῆτ' αὖ με Ζῆν δει; τί κέρδος ἔσομεν
 βίον γ' ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοιο;
 χορευέτω δὴ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ,
 κρούουσ' Ὀλύμπου δώματ' ἀρβύλη ποδός·
 ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἦν ἐβούλετο, 1305
 ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάθροισι
 ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαυτὴ θεῶν
 τίς ἂν προσεῦχοιθ'; ἢ γυναικὸς οὐνεκα,
 λέκτρων φθονοῦσα Ζηνί, τοὺς εὐεργέτας
 Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310
 ΘΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλου δαίμόνων ἄγῶν ὅδε
 ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὐ τόδ' αἰσθάνει.
 * * * * *
 παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς.
 οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
 οὐ θεῶν, αἰδῶν ἐῖπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι.
 οὐ λέκτρ' ἐν ἀλλήλοισιν, ὦν οὐδεὶς νόμος,
 Ξυνήσαν; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
 πατέρας ἐκκληῖδωσαν; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
 Ὀλυμπον ἠνέσχοντό θεῶν ἡμαρτηκότες.
 καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγώς
 φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μὴ;
 Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τοῦ νόμου χάριν,
 ἔπου δ' αὖ ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
 ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος
 δόμους τε δώσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325
 ἂ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σώσας κόρους
 δις ἐπτά, ταῦρον Κνώσιον κατακτανῶν,

σοὶ ταῦτα δώσω· πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
 τεμένη δέδασται· ταῦτ' ἐπ' ὠνομασμένα 1330
 σέθεν, τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλησέται
 ζώντος· θανόντα δ', εὐτ' ἂν εἰς Ἄϊδου μόλης,
 θυσίαις σε λαῖνοισι τ' ἐξορκύμασιν
 τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις.
 καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ἑλλήνων ὕπο
 ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελούντας εὐκλείας τυχεῖν. 1335
 κἀγὼ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων.
 ΗΡ. οἴμοι· πάρεργα μὲν τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν, 1340
 ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὕτε λέκτρ' ἢ μὴ θέμις
 στέργειν νομίζω, δεσμὰ τ' ἐξάσπιν χειρῶν
 οὐτ' ἠξίωσα πώποτ' οὕτε πείσομαι,
 οὐδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.
 δεῖται γὰρ ὁ θεός, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεός, 1345
 οὐδενός· αἰοιδῶν οἶδε δύστηνοι λόγοι.
 ἐσκεψάμην δὲ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὢν,
 μὴ δειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπῶν φάος.
 ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
 οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος. 1350
 ἐγκαρτερήσω θάνατον· εἶμι δ' ἐς πόλιν
 τήν, σὴν, χάριν τε μυριάν δῶρων ἔχω.
 ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγρευσάμην·
 ὦν οὐτ' ἀπείπον οὐδέν' οὐτ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔσταξα πηγὰς, οὐδ' ἂν ψόμην ποτὲ 1355
 ἐς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
 νῦν δ', ὥς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλευτέον.
 εἶεν· γεραίε, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς,
 ὁρᾷς δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν·
 δὸς τοῦσδε τύμβω καὶ περίστελλον νεκρούς 1360
 δακρύοισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔξ νόμος,
 πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρί δούς τ' εἰς ἀγκάλας,
 κοινωρίαν δύστηνον, ἦν ἐγὼ τάλας
 διώλεσ' ἄκων. γῆ δ' ἐπὶ κρήνης νεκρούς,
 οἶκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως 1365
 ψυχὴν βιάζου τὰμὰ συμφέρειν κακά.
 ὦ τέκν', ὁ φύσας χῶ τεκνῶν ὑμᾶς πατὴρ
 ἀπώλεσ', οὐδ' ὠνάσθη τῶν ἐμῶν καλῶν,
 ἀγῶ παρεσκεύαζον ἐκμοχθῶν βίου
 εὐκλειαν ὑμῖν, πατρός ἀπόλαυσιν καλὴν. 1370
 σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα,
 ὥσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
 μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
 οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ.
 ὥς ἀθλίως πέπραγα, κάποζεύγνυμαι 1375
 τέκνων γυναικὸς τ'· ὦ λυγραί φιλημάτων
 τέρψεις, λυγραί δὲ τῶνδ' ὅπλων κοινωρίαί.

1338. θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων.
 ἄλις γὰρ ὁ θεός ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.

1279. τὸν] τὸ Nauckius. πόνον Reiskius] φόνον.
 1281. ἐμαῖς] ἐμοὶ Nauckius. 1283. ἱρόν D.]
 ἱερὸν 1288. κληδουχοῦμενοι] βουκολοῦμενοι Kirch-
 hoffius. 1293. συγγενῶς Stobaeus 104, 4.] συγγε-
 νῶν 1297. ἄρματ' ἡλατον Musgravius] ἄρματ' ἡλάτην
 1299. καὶ ταῦτ' ἄριστα] πρὸς ταῦτ' ἄριστον Nau-
 ckius. 1302. γ' Reiskius] τ' 1303. δὴ Herman-
 nus] δὲ 1304. Ὀλύμπου (sic Heathius) δώματ' ἀρ-
 βύλη ποδός Dobraeus] Ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλη πόδα C.
 Incerta emendatio: tantum certum est, Ζηνός ex versu
 praecedente esse illatum. πόδα in' πέδον mutari volebat
 Brodaeus. 1311. ἄγῶν Wakefieldus] ἄγῶν 1312.
 Lacunam post hunc versum indicavit Scaliger.
 1315. οὐ ψευδεῖς] ἀψευδεῖς Elmsleius. 1316. λέκτρ'
 ἐν Lobeckius] λέκτρα τ' 1317. τυραννίδας] τυ-
 ραννίδα Dobraeus. 1327. Κνώσιον D.] κνώσιον

1331. θανόντα Dobraeus] θανόντος 1332. θυ-
 σίαις σε Reiskius] θυσίαισι 1338. 1339. Versus spu-
 rios notavit Nauckius. 1340. μὲν additum in ed.
 Brubach. 1345. ὄντως] ὀρθῶς Clemens Al. Strom.
 5. p. 691. 1346. αἰοιδῶν Plutarchus Mor. p. 1052 e. et
 Clemens] αἰοιδῶν δ' 1349. ταῖς συμφοραῖς — οὐδ'
 ἄνδρὸς —] Haec apud Stobaeum 108, 12. sic interpo-
 lata leguntur. τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται |
 θνητὸς πεφυκὼς ὃν τρόπον χρεῖων φέρειν, | οὐδ' ἄν-
 δρὸς —. 1351. ἐγκαρτερήσω] ἐγκαρτερήσων Mad-
 vigius. ἐγκαρτερήσας Kirchhoffius. 1352. μυριάν
 Wakefieldus] μυρίων 1354. οὐδέν' D.] οὐδὲν
 1364. ἐπὶ Hermannus] ἐπ' ἂν 1366. Versus merito
 suspectus Nauckio. 1367. χῶ τεκνῶν] καὶ τεκνῶν
 Nauckius. οὐχ ἐκὼν Hirzelius. 1369. ἐκμοχθῶν Reis-
 kius] ἐκ μόχθων βίου Dobraeus] βία 1370. ἀπό-
 λαυσιν Canterus] ἀπόλλυσιν 1377. δὲ Hermannus] τε

ἀμηχανῷ γὰρ πότερ' ἔχω τάδ' ἢ μεθῷ,
 ἃ πλευρὰ τὰμὰ προσπίτνοντ' ἐρεῖ τάδε
 "ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις
 παιδοκτόνους σούς." εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
 οἶσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
 ἔν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
 ἐχθροῖς ἐμαντὸν ὑποβαλὼν αἰσχυρῶς θάνω;
 οὐ λειπτέον τάδ', ἀθλίως δὲ σωστέον.
 ἐν μοί τι, Θησεῦ, ζυγκαμ' ἀθλίω· κυνὸς
 κόμιστρ' ἐς Ἄργος ζυγκατάστησον μολῶν,
 λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.
 ὦ γαῖα Κάδμου πᾶς τε Θηβαῖος λεῦς,
 κείρασθε, συμπενήσαστ', ἔλθετ' ἐς τάφον
 παίδων, ἅπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πενήσαστε
 νεκρούς τε κάμ'· πάντες ἐξολώλαμεν
 "Ηρας μῆ πληγέντες ἄθλιοι τύχη.
 ΘΗ. ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἄλις.
 ΗΡ. οὐκ ἂν δυνάμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου.
 ΘΗ. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.
 ΗΡ. φεῦ·
 αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
 ΘΗ. παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτη φίλῳ.
 ΗΡ. ἀλλ' αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
 ΘΗ. ἐκμασσε, φεῖδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι.
 ΗΡ. παίδων στερηθεὶς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
 ΘΗ. δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγώ.
 ΗΡ. ζευγὸς γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχής.
 ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.

1386. ἀθλίω Piersonus] ἀθλίου, quod frustta defendit Reiskius ad Constant. Porph. vol. 2. p. 771.
 1390. τάφον] ταφὰς Reiskius. 1391. ἅπαντας Reiskius] ἅπαντες 1393. ἄθλιοι Nauckius] ἀθλίω
 1403. γε Reiskius] δέ

ΑΜ. ἢ γὰρ τεκούσα τόνδε πατρίς εὐτεκνος. 1405
 ΗΡ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
 ΘΗ. ὡς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσει;
 ΗΡ. ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
 ΑΜ. ἰδοὺ τάδ', ὦ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα. 1410
 ΘΗ. οὕτω πόνων σὼν οὐκέτι μνήμην ἔχεις;
 ΗΡ. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακά.
 ΘΗ. εἴ σ' ὄψεται τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.
 ΗΡ. ζῷ σοι ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.
 ΘΗ. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς ποῦ κείνος ὦν;
 ΗΡ. σὺ ποῖος ἦσθα, νέρθεν ἐν κοινοῖσιν ὦν; 1415
 ΘΗ. ὡς ἐς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἡσων ἀνὴρ.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἂν εἴποις ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
 ΘΗ. πρόβαινε. ΗΡ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ. ΑΜ. καὶ σύ μοι,
 τέκνον.
 ΗΡ. θάφθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας. ΑΜ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;
 ΗΡ. ἐγώ. ΑΜ. πότ' ἐλθὼν; ΗΡ. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα.
 1395 ΑΜ. πῶς; ΗΡ. εἰς Ἀθήνας πέμφομαι Θηβῶν ἄπο. 1421
 ἀλλ' ἐσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῆ.
 ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον,
 Θησεῖ πανύλεις ἐψόμεσθ' ἐφορκίδες.
 ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μᾶλλον φίλων 1425
 ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
 ΧΟ. στείχομεν οἰκτροὶ καὶ πολὺκλαυτοί,
 τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

1408. τε Musgravius] γε 1410. οὕτω Herman-
 nus] οὕτως 1412. εἴ σ' ὄψεται Barnesius] εἰσὶν ὄψεται
 ὄντ', οὐκ αἰνέσει Musgravius] ὄντα κοῦκ ἂν αἰνέσῃ
 1413. πρόσθεν οὐ Iacobsius] προσθεῖναι 1414.
 ὦν] ἦν Hartungus. 1415. ἦσθα Hermannus] ἦς ἂν
 1416. ὡς] πλὴν Badhamus. 1417. ἂν εἴποις L.
 Dindorfius] ἔτ' εἴποις 1418. πρόβαινε Reiskius]
 πρόσβαινε 1419. θάφθ' Barnesius] θάπθ'

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΡΜΗΣ.
ΙΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.
ΚΡΕΟΥΣΑ.
ΞΟΤΘΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ ἢ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.
ΠΤΟΙΑ ἤτοι ΠΡΟΦΗΤΗΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.^α

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως Ἀπόλλων φθείρας ἔγκυον ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἑρμῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν· εὐροῦσα δ' ἡ προφήτις ἀνέθρεψε· τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγημε· συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὁ δ' ἀγνοῶν ἐδούλευσε τῷ πατρί.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΡΜΗΣ.

Ἄτλας, ὁ χαλκόνωτος οὐρανὸν θεῶν
ὀχῶν παλαιὸν οἶκον ἐκ τριῶν μιᾶς
θεῶν ἔφυσε Μαῖαν, ἥ μ' ἐγείνατο
Ἑρμῆν, μεγίστῳ Ζηνὶ δαιμόνων λάτριν.
ἦκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνωδεῖ βροτοῖς,
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἀεί.

5

ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
οὐ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔzeugεν γάμοις
βία Κρέουσαν, ἔνθα προσβόρρους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς

10

10. παῖδ'] παῖδ' ἔξ Ρ.

11. προσβόρρους πέτρας

Huius fabulae eodices sunt duo, PC, de quibus dictum p. 141.

1. ὁ χαλκόνωτος — ἔφυσε D. in Praefat. ad Sophoclis ed. Lips. a. 1867. p. V.] ὁ χαλκίοισι νῶτοις οὐρανόν, | θεῶν παλαιὸν οἶκον, ἐκτρίβων, θεῶν | μιᾶς ἔφυσε 3. ἥ μ' L. Dindorfius] ἥ μ'

10. παῖδ'] παῖδ' ἔξ Ρ. 11. προσβόρρους πέτρας
Barnesius] πρὸς βόροις πέτρας Ρ. προσβόροις πέτρας
C: unde προσβόρους πέτρας Ald. Versus 10—13. interpolatos esse et sic in ordinem redigendos esse eenset Usenerus in Ritschelii Museo Rhenano a. 1867. vol. 23. p. 151. τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη· | ταύτης ὑπ' ὄχθῳ ταῖσι προσβόρροις πέτραις | παῖδ' ἔξ Ἐρεχθέως γῆς ἀνακτος Ἀτθίδος | βία Κρέουσαν Φοῖβος ἔzeugεν γάμοις.

Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἀνακτες Ἀτθίδος.
 ἀγνῶς δὲ πατρί, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
 γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον· ὥς δ' ἦλθεν χρόνος, 15
 τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
 ἐς ταυτὸν ἄντρον οὐπερ ἡνύασθη θεῷ
 Κρέουσα, κάκτιθῆσιν ὡς θανούμενον
 κοίλῃς ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
 προγόνων νόμον σῶζουσα τοῦ τε γηγενεὺς 20
 Ἐριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
 φρουρῷ παραζεύξασα φύλακε σώματος
 διςσὺ δράκοντε παρθένους Ἀγραυλίσιν
 δίδωσι σῶζειν· ὅθεν Ἐρεχθεΐδαις ἐτι
 νόμος τίς ἐστιν ὄφρ' ἐν χρυσηλάτοις 25
 τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν
 τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ὡς θανουμένῳ.
 καὶ μ' ὦν ἀδελφὸς Φοῖβος αἰτεῖται τάδε
 "ὦ ξύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεὰς πόλιν,
 λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλῃς πέτρας
 αὐτῷ ξὺν ἄγγει σπαργάνοισι θ' οἷς ἔχει 30
 ἔνεγκε Δελφῶν τὰμὰ πρὸς χρηστήρια
 καὶ θεὸς πρὸς αὐταῖς εἰσόδους δόμων ἐμῶν.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γὰρ ἐστιν, ὡς ὀρῶθ' ὁ παῖς,
 ἡμῖν μελήσει." Λοξίᾳ δ' ἐγὼ χάριν 35
 πράσσων ἀδελφῷ πλεκτὸν ἑξάρας κύτος
 ἦνεγκα, καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἐπι
 τίθημι ναοῦ τοῦδ', ἀναπτύξας κύτος
 ἐλικτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὀρῶθ' ὁ παῖς.
 κυρεῖ δ' ἄμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
 προφήτης ἐσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ· 40
 ὅπιν δὲ προσβαλοῦσα παιδί νηπιῷ
 ἐθαύμασ' εἴ τις Δελφίδων τλαίῃ κόρη
 λαθραῖον ὦδιν' ἐς θεοῦ ῥίψαι δόμον,
 ὑπὲρ τε θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν,
 οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα, καὶ θεὸς 45
 ξυνεργὸς ἦν τῷ παιδί μὴ ῥ' ἐπεσεῖν δόμων.
 τρέφει δὲ νιν λαβοῦσα· τὸν οὐφραντα δὲ
 οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ' ἣς ἔφυ,
 ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
 νέος μὲν οὖν ὦν ἀμφὶ βωμίους τροφὰς 50
 ἤλατ' ἀθύρων· ὥς δ' ἀπηγνῶσθη δέμας,
 Δελφοὶ σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ
 ταμίαν τε πάντων πιστὸν, ἐν δ' ἀνακτόροις
 θεοῦ καταζῇ δεῦρ' αἰετὸν βίον.
 Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
 Ξοῦθῳ γαμεῖται ἑυμφορὰς τοιαῶδ' ὑπο· 55
 ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκιδοντίδαις,
 οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα, πολέμιος κλύδων·
 δν ἑυμπονήσας καὶ ξυνεξελὼν δορί
 γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
 οὐκ ἐγγενὴς ὦν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
 γεγῶς Ἀχαιοῦ· χρόνια δὲ σπείρας λέχη 60
 ἄτεκνός ἐστι καὶ Κρέουσα· ὦν οὐνεκα

ἤκουσι πρὸς μαντεῖ· Ἀπόλλωνος τάδε,
 ἔρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τὴν τύχην
 ἐς τοῦτ' ἐλαύνει, κοῦ λέληθεν, ὡς δοκεῖ.
 δῶσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τὸδε 70
 Ξοῦθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφυκέναι
 κείνου σφε φήσει, μητρός ὡς ἐλθὼν δόμους
 γνωσθῇ Κρεούσῃ, καὶ γάμοι τε Λοξίου
 κρυπτοὶ γένωνται παῖς τ' ἔχη τὰ πρόσφορα·
 "Ἴωνα δ' αὐτὸν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός,
 ὄνομα κεκλήσθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα. 75
 ἀλλ' ἐς δαφνῶδῃ γύαλα βήσομαι τάδε,
 τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.
 ὀρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
 τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῆῃ πυλῶματα
 δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὐ μέλλει τυχεῖν, 80
 "Ἴων' ἐγὼ σφε πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.

ΙΩΝ.

ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
 ἥλιος ἤδη λάμπει κατὰ γῆν,
 ἄστρο δὲ φεύγει πῦρ τόδ' ἀπ' αἰθέρος
 ἐς νύχθ' ἱέραν, 85
 Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαί
 καταλαμπόμεναι τὴν ἡμεριαν
 ἀψίδα βροτοῖσι δέχονται.
 σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
 Φοίβου πέτεται. 90
 θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα Ζάθεον
 Δελφίς, αἰέδουσ' Ἑλλήσι βοάς,
 ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
 ἀλλ', ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες,
 τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς 95
 βαίνετε δίνας, καθαράς δὲ δρόσοις
 ἀφυδρανάμενοι στείχετε ναοῦς·
 στόμα τ' εὐφημον φρουρεῖν ἀγαθὸν,
 φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσιν
 μαντεύεσθαι 100
 γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
 ἡμεῖς δὲ πόνους οὐς ἐκ παιδὸς
 μοχθοῦμεν αἰεὶ πτόρθοισι δάφνης
 στέφεσιν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
 καθαράς θήσομεν ὑπῆραις τε πέδον 105
 βράνισιν νοτερόν, πτηνῶν τ' ἀγέλας,
 αἱ βλάπτουσιν
 σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
 φυγάδας θήσομεν· ὡς γὰρ ἀμήτωρ
 ἀπάτωρ τε γεγῶς τοὺς θέρψαντας 110
 Φοίβου ναοὺς θεραπεύω.
 ἄγ' ὦ νηθαλὲς ὦ
 καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
 ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν
 σαίρεις ὑπὸ ναοῖς 115
 κήπων ἐξ ἀθανάτων,
 ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραὶ

112—127. = 128—143.

15. ὄγκον Brodaeus] οἶκον 17. οὐπερ ἡνύασθη]
 οὐ παρηνύασθη Reiskius. 22. φύλακε Porsonus] φύ-
 λακας 23. Ἀγραυλίσιν] ἀγλαυρίσι P. 24. ἐτι Bar-
 nesius] ἐκεῖ · 28. Φοῖβος] φίλος P. 30. πόλιν L.
 Dindorfus] πόλιν 32. σὺν ἄγγει] ζυγαστρῷ Nau-
 ckius. 33. ἔνεγκε Δελφῶν Reiskius] ἔνεγκ' ἀδελφῷ
 37. 39. κύτος Stephanus] σκύτος 40. ἐλικτὸν
 Hermannus] εἰλικτὸν ὀρῶθ' Scaliger] ὀρᾶθ' 41.
 ἄμ' ἱππεύοντος Musgravius] ἀνιππεύοντος 46. ὑπὲρ
 τε Kirchhoffius] ὑπὲρ δὲ 47. ὠμότητα, καὶ (fort.
 χῶ) θεός] ὠμότηθ' ὁ γὰρ θεὸς Kirchhoffius. 58.
 ὕπο] ἀπο Badhamus. 59. Χαλκιδοντίδαις] χαλκο-
 δοντίδαις P.C. χαλκιδοντιάδαις Eustathius p. 281, 44.
 60. Εὐβοῖδα Matthiae] εὐβοῖδα

74. Ἀσιάδος] Vel Ἀσίδος 81. ἐγὼ] ἐγώγε C
 correctus. σφε addidit L. Dindorfius. νιν Scaliger.
 83. λάμπει] κάμπτει Musgravius. 84. φεύγει]
 φλέγει superser. in C. 85. πῦρ τόδ' P. πυρὶ τῷδ' C.
 ἀπ' addidit Badhamus. 87. ἡμεριαν Canterus]
 ἡμέραν P.C. πρᾶξιαν margo C. 90. πέτεται Musgra-
 vius] πέταται 97. ἀφυδρανάμενοι] φαιδρυνάμενοι
 Nauckius. 98. τ'] δ' Kirchhoffius. φρουρεῖν L.
 Dindorfius] φρουρεῖτ' P.C. φρουρεῖτ', ἀγαθῶν φήμας
 ἀγαθὰς Hermannus. 100. μαντεύεσθαι] ε super ai C.
 112. νηθαλὲς] νεοθαλὲς P. 113. καλλίστας]
 κάλλιστον Dobraeus. 116. κήπων] κόμπων P.
 117. δρόσοι] δρόσου P.

ῥυτὰν ἀέοναον παγὰν ἐκπροΐεισαι	
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν, ῥ̃ σαίρω δάπεδον θεοῦ	120
παναμέριος ἄμ' ἁέλιον πτέρυγι θοᾷ λατρεύων τὸ κατ' ἄμαρ.	[παί.
ὦ Παιὰν ὦ Παιὰν, εὐαίων εὐαίων εἰς, ὦ Λατοῦς καλὸν γε τὸν πόνον, ὦ	128
Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω. τιμῶν μαντεῖον ἔδραν·	130
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι, θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν, οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοισ'· εὐφάμοις δέ πόνοις μοχθεῖν οὐκ ἀποκάμνω.	135
Φοῖβός μοι γενέτωρ πατὴρ· τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ. τὸ δ' ὠφέλιμον ὅμι πατέρος ὄνομα λέγω Φοῖβου τοῦ κατὰ ναόν.	140
ὦ Παιὰν ὦ Παιὰν, εὐαίων εὐαίων εἰς, ὦ Λατοῦς παῖ. ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους δάφνας ὀλοκοῖς·	145
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ρίψω γαῖας παγὰν, ἂν ἀποχεύωνται Κασταλίας δῖναι, νοτερὸν ὕδωρ βάλλων, δῖσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν.	150
εἴθ' οὕτως ἀεὶ Φοῖβμ λατρεύων μὴ παυσσαίμαν, ἧ παυσσαίμαν ἄγαθᾷ μοίρα. ἔα ἔα· φοιτῶσ' ἤδη λείπουσιν τε πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας·	155
αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς μηδ' ἐς χρυσήρεις οἴκους. μάρψω σ' αὐ τόξοις, ὦ Ζηγὸς κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν.	160
ὄδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος· οὐκ ἄλλα φοινικοφαῖ πόδα κινήσεις; οὐδέν σ' ἂ φόρμιγξ ἂ Φοῖβου ἔϋμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἄν· πάραγε πτέρυγας· λίμνας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος· αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει, τὰς καλλιφθόγγους ψάδας. ἔα ἔα·	165
τίς δδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; τίς δδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;	170

153—169. $\Rightarrow$ 170—183.

118. ῥυτὰν Fixius] τὰν PC. γὰς τὰν Hermannus.
ἀέανον Hermannus] ἀένναον 124. ἀέλιον —
Θοᾷ — ἀμαρ D.] ἡελίου — Θοᾷ (Θοᾷ Hermannus) — ἡμαρ
125. Alterum ὦ Παιὰν alterumque εὐαίων fortasse
delendum hic et in antistropha v. 141. 130. μαν-
τείον C. τὴν μαντείον P. 134. εὐφάμοις δὲ πόνοις P.
εὐφάμοις πόνοις C. εὐφάμοις πόνους Porsonus.
139. τὸ Musgravius] τὸν 140. Φοιβὸν τοῦ] Φοιβὸν τὸν
Heathius. 147. ἀποχεύωνται D. in Thesauro vol.8, p.
1462.] ἀποχεύονται 152. παυσαίμαν Ald. παυσαίμην
PC. 156. χρίπτειν θριγκοῖς Ald. χρίπτειν θριγκοῖς
P (C?) 157. οἴκου] τοίχους Badhamus. 158. Ζηνὸς
κῆρυξ] Fort. Ζανὸς κῆρυξ 161. πρὸς Canterus] πρὸ
162. κύκνος Demetrius vol. 9, p. 87. ed. Walz.] κύ-
κλος 163. φοινικοφαῇ] φοινικοβαφῇ Nauckius.
166. πάραγε Scaliger] παρά τε 168. αἱμάξεις (αἰά-
ξεις Nauckius), εἰ μὴ πείσει (πέισθι PC)] αἱμάξω σ', εἰ
μὴ παύσεις Kirchhoffius. πείσει confirmatur v. 174.

EURIPIDES.

μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας
 καρφύρας θήσων τέκνοις;
 ψαλμοὶ σ' εἵρξουσιν τόξων.
 οὐ πείσει; χωρῶν ἐν δίναις
 ταῖς Ἀλφειοῦ παιδούργει,
 ἥ νάπος Ἰσθμιον
 ~ ~ ~ ~ ~ ὡς ἀναθήματα
 μὴ βλάβηται
 ναοὶ θ' οἱ Φοίβου ~ ~ ~
 κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι
 τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φάμας
 θνατοῖς ~ ~ ~
 οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις, Φοῖβω
 δουλεύσω, κοῦδέν λήξω
 τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

HMIXOPION A.

οὐκ ἐν ταῖς Ζαθέαις Ἀθάναις εὐκίονες ἦσαν αὐ-
 λαι θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγνιάτιδες θεραπείαι,
 ἀλλὰ καὶ παρὰ Λοξίᾳ τῷ Λατοῦς διδύμων προσ-
 ὤπων καλλιβλέφαρον φῶς. 187—189

HM. B. ἰδοὺ τανδ' ἄθρησον,
Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
χρυσέαις ἄρπαις ὁ Διὸς παῖς·
φίλα, πρόσιδ' ὄσσοις.

ΗΜ. Α. ὁρῶ, καὶ πέλας ἄλλος αὐτοῦ πανδὸν πυρίφλεκτον
αἶρει τις· ἄρ' ὅς ἐμαῖσι μυθεύεται παρὰ πη-
ναις 194—197
ἄσπιστάς Ἰόλαος, ὅς κοινὸν αἰρόμενος πόνου
Δίῳ παιδί συναντλεῖ· 200

HM. B. καὶ μὲν τόνδ' ἄθρησον
 πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου·
 τὰν πυρπνέουσιν ἐναίρει
 τρισῶματον ἀλκάν.

ΗΜ. Α. παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω, 205
σκέψαι κλόνον ἐν τύποισιν λαῖνοισι Γιγάντων.

HM. B. ὡδε δερκόμεθ', ὦ φίλοι, δῆ.

ΗΜ. Α. λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγκελάδῳ
γοργωπὸν πάλλουσας ἵτυν; 210

HM. B. λεύσσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.
HM. A. τί γάρ; κεραυνόν

$$184-193. = 194-204.$$

205—218. = 219—236. exclusis in antistropha Ionis
versibus anapaesticis, qui in scena recitati extra res-
ponsionem interpositi sunt.

172. καρφουρας] καρφηράς PC. Correctum ex Hesychio, Καρφυλαί (ordo postulat Καρφυραι): αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ὕλιν γινόμεναι κοῖται. Εὐριπίδης Ἰωνι. Ἀρπυιῶν κερπύραι, καρφυραί, κάρφουροι. Dixit de his vocabulis Lobeckius Paralip. Gr. Gr. p. 311. Proleg. Path. p. 135. 174. ἐν om. P (C ?) habet Ald. 175. παιδούργει] Fort. τέκνα παιδούργει. 177. ~~~~~] Incertum utrum hic an ante ἡ νάπος dipodia exciderit. 178. ~~~~~] μαντείσι Hartungus. 180. φάμας D.] φήμας 181. ~~~~~] αἶι Hartungus. 183. κοῦδὲν Hartungus] κοῦ 186. ἀγυατιάδες ex Hesychio s. h. v. et Stephano Byz. s. v. ἀγυαῖ] ἀγυατίδες θεραπείαι Ald. θεραπείαι PC. 188. ἀλλά Boeckhii] ἀλλὰ γε τῷ Λατοῦς διδύμων Ald. (C ?), τῶν λατοῦς διδύμων τε P. 189. καλλιβλέφαρον Brodaeus] καλλιφαρον 193. ὄσσοις Matthiae] ὄσσοισιν 195. πανὸν Athenaeus 15. p. 700.] πτανὸν 196. ἄρ' — πήναις Boeckhii] ἄρ' — πήναισι 203. πυρπνέουσαν Hermannus (πῦρ πνέουσαν Reiskius)] πυριπνέουσαν 205. παντὰ Musgravius] πάντα 206. τύποισιν anonymus] τέττεισι 208. δερκόμεθ' Dobraeus] δερκόμεθ' ~~~~~] δὴ addidit Hermannus, coniectura incerta, quum pro φίλαι aliud quid scriptum esse ab Euripide possit. 212. ὄβριμον] ὕβριμον PC, sed μ eraso in P.

ἀμφίπυρον ὄβριμον ἐν Διὸς
ἐκηβόλοις χερσίν;
HM. B. ὀρώ, τὸν δάϊον
Μίμαντα πυρὶ καταθαλοῖ,
καὶ Βρόμιος ἄλλον ἀπολέμοισι κισσίνοισι βάκτροις
ἐναίρει Γᾶς τέκνων δ' Βακχεύς.

ΧΟΡΟΣ.

σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ,
θέμις γυάλων ὑπερβῆναι λευκῇ ποδὶ βαλόν;
ΙΩ. οὐ θέμις, ὦ Ξένοι.
ΧΟ. οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν;
ΙΩ. αὐδα, τί θέλεις;
ΧΟ. ἄρ' ὄντως μέσον ὁμφαλὸν
γᾶς Φοίβου κατέχει δόμος;
ΙΩ. στέμμασι γ' ἐνδυτὸν, ἀμφὶ δὲ Γοργόνες.

ΧΟ. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾷ.
ΙΩ. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων
καὶ τι πυθέσθαι χρήζετε Φοίβου,
πᾶριτ' ἐς θυμέλας, ἐπὶ δ' ἀσφράκτοις
μήλοισι δόμων μὴ πᾶριτ' ἐς μυχόν.

ΧΟ. ἔχω μαθοῦσα·
θεοῦ δὲ νόμον οὐ παραβαίνομεν·
ἂ δ' ἐκτὸς, ὅμμα τέρπει.

ΙΩ. πάντα θεᾶσθ', ὅ τι καὶ θέμις, ὅμμασι.

ΧΟ. μεθεῖσαν δεσπύται
θεοῦ γυῖαλα τάδ' εἰσιδεῖν.

ΙΩ. δμῳαὶ δὲ τίνων κλῆζεσθε δόμων;

ΧΟ. Παλλάδος ἔνοικα τρόφιμα μέλαθρα τῶν ἐμῶν τυ-
ράνων·

παρούσας δ' ἀμφὶ τᾶσδ' ἐρωτᾶς.

ΙΩ. γενναϊότης σοι καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἰ ποτ', ὦ γύναι.
γνοιῇ δ' ἂν ὡς τὰ πολλὰ γ' ἀνθρώπου πέρι
τὸ σχῆμ' ἰδὼν τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.
ἔα·

ἀλλ' ἐξέπληξας μ' ὅμμα συγκλήσασα σὸν
δακρύοις θ' ὑγράνας· εὐγενὴ παρηίδα,
ὡς εἶδες ἄγνὰ Λοξίου χρηστήρια.
τί ποτε μερίμνης ἐς τόδ' ἦλθες, ὦ γύναι;
οὐ πάντες ἄλλοι γυῖαλα λεύσσοντες θεοῦ
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὅμμα σὸν δακρυρροεῖ.

ΚΡΕΟΤΣΛ.

ὦ Ξένε, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδευτὺς ἔχει
ἐς θαύματ' ἐλθεῖν δακρύων ἐμῶν πέρι·
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τούσδ' Ἀπόλλωνος δόμους
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά,
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον ἐνθάδ' οὐσά που.
ὦ τλήμονες γυναικες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δήτα; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,

217. ἀπολέμοισι κισσίνοισι Musgravius] ἀπολέμοις
κισσίνοις 218. τέκνων Elmsleius] τέκνον 221.
ποδὶ] ποδὶ γ' PC, sed γ' in P eraso. βηλόν (debebat
βαλόν) vel γραμμὴν additum ab Hermanno. 222.

Ξένοι superser. in apogr. Paris. (fortasse ex C). Ξένοι
PC. πυθοίμαν; ΙΩΝ. αὐδα, τί θέλεις] πυθοίμαν αὐ-
δάν; ΙΩΝ. τίνα δὲ θέλεις PC. Correx. Hermannus.
224. ἐνδυτὸν Musgravius] ἐνδυτὸς 226. ἐθύσατε
Stephanus] ἐθύσατε, cum l super d. 233. θεοῦ Har-
tingus] θεοῦ με PC. με θεοῦ Hermannus. 236.

ασ α
τᾶσδ' ἐρωτᾶς] τάδ' ἐρώτᾶς P. τάδ' (superser. τάσδ')
ἐρωτᾶς C. 237. γενναϊότης σοι] γενναῖος εἰ
τις Dobraeus. γενναϊότητος Boissonadius. 245.
οὐ Piersonus] δ 251. οἴκοι] ἐκεῖ Nauckius.
ἔσχον Stephanus] ἔχομεν C. ἔχομεν P. 253. ἀνοίσομεν
περ Dobraeus. 253. ἀνοίσομεν Musgravius] ἀνή-
σομεν

εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίας δλοῦμεθα;
ΙΩ. τί χρῆμα δ' ἀνερευνῆτα δυσθυμεῖ, γύναι;
ΚΡ. οὐδέν· μεθῆκα τόξα· τάπι τῷδε δὲ
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι.

ΙΩ. τίς δ' εἰ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίου πατρὸς
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;
ΚΡ. Κρέουσα μὲν μοι τοῦνομ', ἐκ δ' Ἐρεχθέως
πέφυκα, πατρίς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.

ΙΩ. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστου γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὡς σε θαυμάζω, γύναι.
ΚΡ. τοσαῦτα κεῖτοχούμεν, ὦ Ξέν', οὐ πέρα.

ΙΩ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς,

ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾶς, ὦ Ξέν', ἐκμαθεῖν θέλων;

ΙΩ. ἐκ γῆς πατρὸς σου πρόγονος ἔβλασταν πατήρ;

ΚΡ. Ἐριχθονίος γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεί.

ΙΩ. ἦ καὶ σφ' Ἀθᾶνα γῆθεν ἔξανείλετο;

ΚΡ. ἐς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκούσά νιν.

ΙΩ. δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται

ΚΡ. Κέκροπός γε σὺ ζεῖν παισὶν οὐχ ὀρώμενον.

ΙΩ. ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεύχος θεᾶς.

ΚΡ. τοιγάρ θανοῦσαι σκόπελον ἤμαξαν πέτρας.

ΙΩ. εἶεν·

τί δαὶ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἡ μάτην λόγος;

ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾶς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.

ΙΩ. πατήρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσεν συγγόνους;

ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίης σφάγια παρθένους κτανεῖν.

ΙΩ. σὺ δ' ἐξέσωθης πῶς κασιγνήτων μόνῃ;

ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις.

ΙΩ. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;

ΚΡ. πληγαὶ τριαινῆς ποντίου σφ' ἀπίπλεσαν.

ΙΩ. Μακραὶ δὲ χώρὸς ἔστ' ἐκεῖ κεκλημένος;

ΚΡ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὡς μ' ἀνεμνήσας τιος.

ΙΩ. τιμᾷ σφε Φοῖβος ἀστραπαὶ τε Πύθια;

ΚΡ. τιμᾷ γ' ἄτιμ'· ὡς μήποτ' ὠφελὸν σφ' ἰδεῖν.

ΙΩ. τί δὲ στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;

ΚΡ. οὐδέν· Ζεῦνοιδ' ἀντροσιν αἰσχύνῃν τινά.

ΙΩ. πόσις δὲ τίς σ' ἔρημ' Ἀθηναίων, γύναι;

ΚΡ. οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονός.

ΙΩ. τίς; εὐγενὴ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά.

ΚΡ. Ξεῦθος, πεφυκὼς Αἰόλου Διὸς τ' ἄπο.

ΙΩ. καὶ πῶς ξένος σ' ὦν ἔσχεν οὖσαν ἐγγενή;

ΚΡ. Εὐβοί' Ἀθήναις ἔστι τις γείτων πόλις·

ΙΩ. ὄροις ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὠρισμένη.

ΚΡ. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῇ δορί.

ΙΩ. ἐπικούρος ἐλθὼν; κᾶτα σὸν γαμεί λέχος;

ΚΡ. φερνάς γε πολέμου καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.

ΙΩ. εὖν ἀνδρὶ δ' ἥκεις ἡ μόνῃ χρηστήρια;

ΚΡ. εὖν ἀνδρὶ. σηκοῖς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου.

ΙΩ. πότερα θεατῆς, ἥ χάριν μαντευμάτων;

ΚΡ. κείνου τε Φοῖβου θ' ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.

ΙΩ. καρποῦ δ' ὑπὲρ γῆς ἥκετ', ἥ παιδῶν πέρι;

ΚΡ. ἀπαδὲς ἔσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.

ΙΩ. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἰ;

254. δλοῦμεθα Matthiae] ὀλοῖμεθα 255. χρῆμα

δ' Matthiae] χρῆμ' PC. Ionis non unum, ut nunc, ver-

sum, sed duos versus fuisse coniecit Heilandus. 257.

φρόντιζ' ἔτι] φρόντιζέ τι P. 258. ποίου πατρὸς L.

Dindorfus] ποίας πάτρας 266. θέλων Badhamus]

θέλω 271. ὥσπερ] αἰσπερ Kirchhoffius.

275. εἶεν — ἄρ'] εἶεν· τί δ'; ἄρ' Nauckius. 285.

Φοῖβος Matthiae] Πύθιος 286. τιμᾷ γ' ἄτιμ' Bothius]

τιμᾷ τιμᾷ σφ' Scaliger] σ' 298. Ζεῦνοιδ' Tyrwhit-

tus] ξέν' οἶδ' 300. σηκοῖς (σηκοῖς Scaliger) δ' ἐν-

στρέφει apogr. Paris. et Ald. σηκὸς δ' εὖ στρέφει P.

σηκοῖς δ' εὐστρέφει (ἐνστρέφεται τῷ τοῦ Τροφωνίου

σηκῷ in marg.) C. 301. πότερα] πότερον Ammonius

p. 69. Eranius Philo p. 169.

ΚΡ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
 ΙΩ. ὦ τλήμων, ὡς τάλλ' εὐτυχοῦσ' οὐκ εὐτυχείς.
 ΚΡ. σὺ δ' εἰ τίς; ὡς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.
 ΙΩ. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμί τ', ὦ γύναι.
 ΚΡ. ἀνάθημα πόλεως, ἢ τινος πραθεῖς ὕπο;
 ΙΩ. οὐκ οἶδα, πλην ἔν, Λοξίου κεκλήμεθα.
 ΚΡ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις, ὦ ξέν', ἀντοιτικίρομεν.
 ΙΩ. ὡς μὴ εἰδόθ' ἦτις μ' ἔτεκεν ἔξ ὅτου τ' ἔφυν.
 ΚΡ. ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοισίδ', ἢ κατὰ στέγας;
 ΙΩ. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος.
 ΚΡ. παῖς δ' ὦν ἀφίκου ναὸν, ἢ νεανίας;
 ΙΩ. βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
 ΚΡ. καὶ τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Δελφιδῶν;
 ΙΩ. οὐπώποτ' ἔγνων μαστόν· ἢ δ' ἔθρεψέ με
 ΚΡ. τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὡς νοσοῦσ' ἡῖρον νόσους.
 ΙΩ. Φοῖβου προφήτης, μητέρ' ὡς νομίζομεν.
 ΚΡ. ἐς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν κεκτημένος;
 ΙΩ. βωμοὶ μ' ἔφερβον οὐπίων τ' αἰεῖ ξένος.
 ΚΡ. τάλαιν' ἄρ' ἡ τεκοῦσά σ', ἦτις ἦν ποτε.
 ΙΩ. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.
 ΚΡ. ἔχεις δέ βίον; εὐ γάρ ἤσκησαι πέπλοις.
 ΙΩ. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
 ΚΡ. οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς;
 ΙΩ. ἔχω γὰρ οὐδέν, ὦ γύναι, τεκμήριον.
 ΚΡ. φεῦ·
 πέπονθέ τις σὴ μητρί ταῦτ' ἄλλη γυνή.
 ΙΩ. τίς; εἰ πόνου μοι ξυλλάβοι, χαίρομεν ἄν.
 ΚΡ. ἦς οὐνεκ' ἤλθοις δέωρο πρὶν πόσιν μολεῖν.
 ΙΩ. ποῖόν τι χρῆζουσ'; ὡς ὑποურγήσω, γύναι.
 ΚΡ. μάντευμα κρυπτόν δεομένη Φοῖβου μαθεῖν.
 ΙΩ. λέροις ἄν' ἡμεῖς τάλλα προσεζήσομεν.
 ΚΡ. ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἄλλ' αἰδώς μ' ἔχει.
 ΙΩ. οὐ τάρρα πράξεις οὐδέν' ἄργος ἡ θεός.
 ΚΡ. Φοῖβω μιγῆναι φησὶ τις φίλων ἐμῶν.
 ΙΩ. Φοῖβω γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ', ὦ ξένη.
 ΚΡ. καὶ παιδὰ γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός.
 ΙΩ. οὐκ ἔστιν· ἄνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνηται.
 ΚΡ. οὐ φησιν αὐτὴ· καὶ πέπονθεν ἄθλια.
 ΙΩ. τί χρεῖμα δράσας, εἰ θεῷ ξυνεζύγη;
 ΚΡ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων.
 ΙΩ. ὁ δ' ἐκτεθείς παῖς ποῦ ὅστιν; εἰσορᾷ φάος;
 ΚΡ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.
 ΙΩ. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τί νι τρόπῳ διεφθάρη;
 ΚΡ. θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κταεῖν.
 ΙΩ. ποῖω τόδ' ἔγνων χρωμένη τεκμηρίῳ;
 ΚΡ. ἔλθοῦσ' ἵν' αὐτὸν ἐξέθῃ· οὐχ ἡῖρ' ἔτι.
 ΙΩ. ἦν δέ σταλαγμός ἐν στίβῳ τις αἵματος;
 ΚΡ. οὐ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.
 ΙΩ. χρόνος δέ τίς τῷ παιδί διαπεπραγμένῳ;
 ΚΡ. σοὶ ταυτὸν ἥβης, εἴπερ ἦν, εἶχ' ἂν μέτρον.
 ΙΩ. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἄθλια.
 ΚΡ. οὐκ οὐκ ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον.
 ΙΩ. τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών;
 ΚΡ. τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια δρᾷ μόνος.

ΙΩ. οἶμοι· προσψῶδς ἡ τύχη τῶμῳ πάθει.
 ΚΡ. καὶ σ', ὦ ξέν', οἶμαι μητέρ' ἄθλια ποθεῖν.
 ΙΩ. καὶ μή μ' ἐπ' οἶκτον ἔξαγ' οὐ' λελήσμεθα.
 ΚΡ. σιγῷ· πέρανε δ' ὦν σ' ἀνιστορῶ πέρρι.
 ΙΩ. οἶσθ' οὖν ὁ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστα σοι;
 ΚΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνη τῇ ταλαίπῳρῳ νοσεῖ;
 ΙΩ. πῶς ὁ θεός ὁ λαθεῖν βούλεται μαντεύσεται;
 ΚΡ. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.
 ΙΩ. αἰσχύνηται τὸ πρᾶγμα· μὴ ἔλεγχέ νιν.
 ΚΡ. ἀλγύνεται δέ χῃ παθοῦσα τῇ τύχῃ.
 ΙΩ. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε.
 ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανείς
 Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι
 δράσειεν ἂν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσου, γύναι·
 τῷ γὰρ θεῷ τάναντί οὐ μαντεύτεον.
 ἐς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἂν,
 εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονῆσομεν
 φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίους
 σφαγαῖσι μῆλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς.
 ἂν γὰρ βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων ἐμῶν,
 οὐκ ὄντα κεκτήμεσθα τάγ' ἄθ', ὦ γύναι·
 ἃ δ' ἂν διδώσ' ἐκόντες, ὠφελούμεθα.
 ΧΟ. πολλαὶ γε πολλοὶς εἰσι συμφοραὶ βροτῶν,
 μορφαῖς δέ διαφέρουσιν. ἔνα δ' ἂν εὐτυχὴ
 μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίον.
 ΚΡ. ὦ Φοῖβε, κάκει κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἰ
 ἐς τὴν ἀποῦσαν, ἣς πάρεισιν οἱ λόγοι,
 ὅς γ' οὐτ' ἔσωσας τὸν σὸν, ὃν σῶσαι σ' ἔχρην,
 οὐθ' ἴστοροῦση μητρί μάντις ὦν ἐρεῖς,
 ὡς, εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,
 εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρός εἰς ὄψιν ποτέ.
 ἄλλ' οὖν ἔαν γε χρὴ τάδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ
 κυλούμεσθα μὴ μαθεῖν ἂ βούλομαι.
 ἄλλ', ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενὴ πόσιν
 Ξοῦθον πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίου
 λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
 σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ τιν' αἰσχύνην λάβῃ
 διακονοῦσα κρυπτὰ καὶ προβῇ λόγος
 οὐχ ἡπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελίσσομεν.
 τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερὴ πρὸς ἄρσενας,
 κἀν ταῖς κακαῖσιν ἡγεθᾶσι μεμρίμναι
 μισούμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν.

ΞΟΥΘΟΣ.

πρῶτον μὲν ὁ θεός τῶν ἐμῶν προσφεγμάτων
 λαβὼν ἀπαρχὰς χαίρειν, σὺ τ', ὦ γύναι,
 μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδίᾳ;
 ΚΡ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' ἐς μέριμναν. ἄλλα μοι
 λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις,
 παίδων ὅπως νῶν σπέρμα συγκραθῆσεται,
 ΞΟ. οὐκ ἠξίωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν

312. αὖθις] αὖτις P. 314. τοισίδ' Wakefieldus]
 τοῖσδε P. τοῖσδέ γ' C. 315. θεοῦ] τὸ θεοῦ Seidlerus.
 318. καὶ τίς ἀπογρ. Paris. καὶ τίς C. 319. ἢ δ'
 Musgravius] ἦδ' 324. τάλαιν' ἄρ' ἡ τεκοῦσά σ', ἦτις
 ἦν ποτε Dobraeus] τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσ' ἦτις ποτ' ἦν
 ἄρα 330. ταῦτ' Matthiae] ταῦτ' 331. εἰ πόνου
 μοι ξυλλάβοι Yxemiis] εἰπον ἔμοι ξυλάβε P. εἰπον εἰ
 μοι ξυλλάβῃ C. 335. τάλλα C. δέ τ' ἄλλα P. 336.
 αἰδώς μ' ἔχει Kirchoffius] αἰδοῦμεθα 337. θεός]
 θεός αἰδώς C. 342. οὐ Dobraeus] ὁ 349. ἔγνων
 Brodaeus] ἔγνων 354. ταυτὸν — εἶχ' ἂν μέτρον]
 ταῦτ' ἂν — εἶχεν μέτρα Elmsleius. 356. οὐκ οὐκ ἔτ'
 ως οὐκέτ' Kirchoffius.

361. καὶ] ἃ Nauckius. μὴ μ' ἐπ' οἶκτον Nau-
 ckius] μὴ γ' ἐπ' οἶκτόν μ' λελήσμεθα Dobraeus]
 λελήσμεθα 368. δέ χῃ Blomfieldus] δέ γ' 374. ἐς
 γὰρ τοσοῦτον] ἐς τοῦσχατον γὰρ Badhamus. 375.
 ἄκοντας Brodaeus] ἐκόντας 378. ἂν Scaliger] ἂν
 379. οὐκ ὄντα Wakefieldus] ἄκοντα 381. βροτῶν]
 βροτοῖς Stobaeus 98, 41. 382. μορφαῖς Stobaeus]
 μορφαὶ ἔνα δ' ἂν εὐτυχὴ Heathius] ἐν δ' ἂν εὐτυχῇ
 P.C. ἐν δ' εὐτυχίαις Stobaei codices. 386. ὅς γ' οὐτ'
 Dobraeus] σὺ δ' οὐκ C. 390. ἄλλ' οὖν ἔαν γε (γὰρ
 Reiskius) χρῇ Wakefieldus] ἄλλ' ἔαν χρῇ 396. καὶ
 προβῇ] κάμ' ὅλῃ Stobaeus 74, 29. κάποβῃ Nauckius.
 397. ἐξελίσσομεν Stobaeus] ἐξελίσσομεν 401.
 ὁ additum in ed. Brubach. 404. ἀφίκου] ἀφίγμην
 Badhamus. 406. συγκραθῆσεται Wakefieldus] συγ-
 καθήσεται

μαντεύμαθ'· ἔν δ' οὖν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με
 πρὸς οἶκον ἤξιν οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων.
 ΚΡ. ὦ πότνια Φοίβου μήτηρ, εἰ γὰρ αἰσίως 410
 ἔλθοιμεν, ἅ τε νῶν ξυμβόλαια πρόσθεν ἦν
 ἐς παῖδα τὸν σὸν, μεταπέσοι βελτίονα.
 Εὐ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;
 ΙΩ. ἡμεῖς τὰ γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,
 οἱ πλησίον θάσσοισι τρίποδος, ὡς ξένη, 415
 Δελφῶν ἀριστῆς, οὗς ἐκλήρωσεν πάλος.
 Εὐ. καλῶς· ἔχων δὴ πάνθ' ὅσων ἐχρήζομεν
 στείχοιμ' ἂν εἴσω· καὶ γὰρ, ὡς ἐγὼ κλύω,
 χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
 κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ 420
 τῇδ', αἰσία γὰρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.
 σὺ δ' ἄμφι βωμοὺς, ὡς γύναι, δαφνηφόρους
 λαβοῦσα κλῶνας εὐτέκνους εὐχου θεοῖς
 χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἔξ' Ἀπόλλωνος δόμων.
 ΚΡ. ἔσται τάδ'· ἔσται. Λοξίαν δ' ἔαν θέλῃ 425
 νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
 ἅπας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
 ὅσον δὲ χρήζει, θεὸς γὰρ ἐστί, δέξομαι.
 ΙΩ. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν 430
 κρυπτοῖσιν αἰεὶ λοιδόρουσ' αἰνίσσεται,
 ἥτοι φιλοῦσά γ' ἤς ὕπερ μαντεύεται,
 ἥ καὶ τί σιγῶσ' ὦν σιωπᾶσθαι χρεῶν;
 ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἑρεχθέως τί μοι
 μέλει προσήκόν γ' οὐδέν; ἀλλὰ χρυσείας 435
 πρόχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια
 δρόσον καθήσω. νουθετητός δέ μοι
 Φοῖβος, τί πάσχων παρθένους βία γαμῶν
 προδίδωσι, παῖδάς τ' ἐκτεκνούμενος λάθρα
 θνήσκοντας ἀμελεῖ. μὴ σὺ γ'· ἀλλ' ἐπεὶ κρατεῖς, 440
 ἀρετὰς δίδωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν
 κακὸς πεφύκη, Ζημιούσιν οἱ θεοί.
 πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
 γράψαντας αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάινει;
 εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι, 445
 δίκας βιαίων δώσεται ἀνθρώποις γάμων,
 σὺ καὶ Ποσειδῶν Ζεὺς θ' ὅς οὐρανοῦ κρατεῖ,
 ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.
 τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθείας πάρος
 σπεύδοντες ἀδικεῖτ'. οὐκ ἐτ' ἀνθρώπους κακοὺς
 λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ 450
 μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.
 ΧΟ. σὲ τὰν ὠδῶνιν λοχίαν

452—471. = 472—491.

408. μαντεύμαθ' Barnesius] μάντευμ' δ' οὖν
 L. Dindorfius] γοῦν 415. ὦ addidit Scaliger.
 416. πάλος Ald. πάρος PC. 417. ἔχων Badha-
 mus] ἔχω 431. γ' ἤς ὕπερ μαντεύεται Musgravius]
 γῆς ὕπερμαντεύεται 434. προσήκόν γ' οὐδὲν Nau-
 ckius] προσήκει τ' οὐδας PC. προσήκει μ' οὐδὲν Iusti-
 nus Mart. de monarch. 1. p. 128. χρυσείοις] χρυσέαις
 Iustinus. 435. πρόχοισιν] πρόχοισιν Ald. 437.
 πάσχων Canterus] πάσχει PC. παρέχει Iustinus.
 438. τ' addidit Musgravius. ἐκτεκνούμενος Iustinus]
 τεκνούμενος 439. ἀμελεῖ Musgravius] ἀμέλει
 440. ἂν Iustinus et Stobaeus Eclog. 1, 3, 5.] ὦν
 441. πεφύκη] πέφυκε Stobaeus. 443. ἀνομίαν] ἀδι-
 κίας Iustinus ex eoque Clemens Al. p. 65. ed. Pott., ex
 v. 447. ut videtur. 444. οὐ γὰρ ἔσται] οὐ πάρεστι
 Iustinus. λόγῳ δὲ χρήσομαι Clemens (τῷ λόγῳ κε-
 χρήσομαι Iustinus)] τῷ λοιπῷ δὲ χρήσομαι 447. τί-
 νοντες Iustinus et Clemens] τίνοντες δ' 448. προ-
 μηθείας πάρος] προμηθείας πέρας Iustinus. 449. κα-
 κοὺς Iustinus] κακῶς 450. κακὰ Stephanus] καλὰ
 PC et Iustinus. 451. διδάσκοντος] διδάξαντας Iusti-
 nus. 452. λοχείαν εἰλεῖθιαν ἑμᾶν P. λοχίαν εἰλεῖ-

ἀνείλεθιαν, ἑμᾶν
 Ἄθαναν ἱκετεύω,
 Προμαθεῖ Τίτῳ λοχευθεῖσαν κατ' ἀκροτάτας 455
 κορυφᾶς Διός, ὦ πότνα Νίκα,
 μόλε Πύθιον οἶκον,
 Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
 παμένα πρὸς ἀγυῖας, 460
 Φοιβήιος ἔνθα γὰς
 μεσόμφαλος ἐστία
 παρὰ χορευομένῳ τρίποδι
 μαντεύματα κραίνει,
 σὺ καὶ παῖς Ἄλατογενῆς, 465
 δύο θεαὶ δύο παρθέναι,
 κασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου.
 ἱκετεύσατε δ', ὦ κόραι,
 τὸ παλαιὸν Ἑρεχθέως
 γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς 470
 μαντεύμασι κύρσαι.
 ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει
 θνατοῖς εὐδαιμονίας
 ἀκίνητον ἀφορμάν,
 τέκνων οἷς ἂν κουροτρόφοι λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
 πατρίοις νεάνιδες ἦβαι, 476
 διαδέκτορα πλοῦτον
 ὡς ἔξοντες ἐκ πατέρων
 ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις· 480
 ἀλκὰ τε γὰρ ἐν κακοῖς
 ζῆν τ' εὐτυχίας φίλον,
 δορί τε γὰρ πατρίᾳ φέρει
 σωτήριον ἀλκάν.
 ἑμοὶ μὲν πλοῦτου τε πάρος 485
 βασιλικῶν τ' εἰεν θαλάμων
 τροφαὶ κδήσεια κενῶν τέκνων.
 τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστιγῶ
 βίον ὅτε δοκεῖ ψέγω·
 μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς 490
 εὐπαιδὸς ἐχοίμην.
 ὦ Πανὸς θακήματα καὶ
 παραυλίζουσα πέτρα
 μυχῶδες Μακραιῖς,
 ἵνα χοροὺς στείβουσιν ποδοῖν 495
 Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι
 στάδια χλοερά πρό Παλλάδος
 ναῶν, συρίγγων

θυῖαν τε ἑμᾶν Ald. et, ut videtur, C. λοχίαν restituit
 Hemsterhusius. ἀνείλεθιαν restitutum ex Hesychii
 aliorumque graphicorum glossis indicatis in Annot.
 Oxon. p. 928.

455. Προμαθεῖ D.] Προμηθεῖ 457. κορυφᾶς
 Matthiae] κορυφᾶς πότνα a m. sec. C. μάκαιρα P
 et pr. C. 458. μόλεAld. μόλοιP. μόλει apogr.Paris.
 et fortasse C. 459. Ὀλύμπου] Οὐλύμπου Badhamus
 461. γὰς Reiskius] γὰ 462. μεσόμφαλος] μεσ-
 σόμφαλος Nauckius. 463. παρὰ χορευομένῳ Hea-
 thius] παραχορευομένῳ PC. περιχορευομένῳ Wieselerus
 in Annal. Gotting. a. 1860. No. 17. p. 167. 465. σὺ
 καὶ correctus C. σὺ τε καὶ P et pr. C. 467. τοῦ om.
 P. θεοῦ Hermannus. τε Hartungus. 472. ὑπερβαλ-
 λούσας, superser. as, C. 473. θνατοῖς] βροτοῖς Nau-
 ckius. 475. κουροτρόφοι Musgravius] καρποτρό-
 φοι 479. ὡς ἔξοντες P. ὡς ἔξοντες γ' Ald. (C ?).
 καθέζοντες Kirchhoffius. 483. γὰ] γὰρ P. 486.
 τ' εἰεν θαλάμων P. θαλάμων τ' εἰεν Ald. (C ?). τ'
 ἔτι καὶ γάμων (vel δόμων) Kirchhoffius. 487. τέ-
 κνων] γε τέκνων P. 494. μυχῶδες Tyrwhittus] μυ-
 χοὶ δαῖσι P. μυχοὶ δαῖσι Ald. (C ?). 495. χοροὺς]
 χοροῖς Reiskius. στείβουσι] στείχουσι P.

- ὕπ' αἰόλας ἰαχᾶς
ὕμνων, ὅταν αὐλίοις
συρίζης, ὦ Πάν,
τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
ἵνα τεκοῦσά τις παρθένος, ὦ μελέα,
βρέφος Φοῖβω πτανοῖς ἐξώριζεν θοῖαν
θηροῖ τε φοινίαν δαῖτα, πικρῶν γάμων
ὕβριν. οὐτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις
φάτιν ἄϊον εὐτυχίας μετέχειν
θεόθεν τέκνα θνατοῖς.
- ΙΩ. πρόσπολοι γυναῖκες, αἱ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπίδας δόμων
θυοδόκων φρούρημ' ἔχουσαι δεσπότην φυλάσσετε,
ἐκλέλοιπ' ἥδη τὸν ἱρὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
Ξοῦθος, ἡ μῖμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδῖαν;
- ΧΟ. ἐν δόμοις ἔστ', ὦ ξέν'. οὐπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε.
ὥς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν
δοῦπον, ἐξιόντα τ' ἥδη δεσπότην ὁρᾶν πάρα.
- ΞΟ. ὦ τέκνον, χαῖρ' ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέπουσά
μοι. [Ξομεν.
- ΙΩ. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε, καὶ δὴ δὲ ὄντ' εὖ πρά-
ΞΟ. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σωματὸς τ' ἀμφιπτυχᾶς.
ΙΩ. εὖ φρονεῖς μὲν, ἢ σ' ἔμνηνε θεοῦ τις, ὦ ξένε, βλάβη;
ΞΟ. οὐ φρονῶ, τὰ φίλταθ' εὐρῶν εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι;
ΙΩ. παθεῖ· μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα βήξης
χερί.
- ΞΟ. ἄφομαι, κοῦ ῥυσιάζω, τὰμὰ δ' εὐρίσκω φίλα.
ΙΩ. οὐκ ἀπαλλάξει, πρὶν εἶσω τόσσα πνευμόνων λαβεῖν;
ΞΟ. ὥς τί δὴ φεύγεις με; σαυτοῦ γινώρισον τὰ φίλ-
τατα. 525
- ΙΩ. οὐ φίλῳ φρενοῦν ἀμούσους καὶ μεμνηντάς ξένους.
ΞΟ. κτείνει καὶ πῖμπρη' πατρός γὰρ, ἦν κτάνης, ἔσει
φονεύς. [Ξομοί;
- ΙΩ. ποῦ δέ μοι πατήρ σύ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν
ΞΟ. οὐ· τρέχων ὁ μῦθος ἂν σοι τὰμὰ σημῆναιεν ἄν.
- ΙΩ. καὶ τί μοι λέξεις; ΞΟ. πατήρ σός εἰμι καὶ σὺ παῖς
ἐμός. 530
- ΙΩ. τίς λέγει τὰδ'; ΞΟ. ὅς σ' ἔθρεψεν ὄντα Λοξίας ἐμόν.
ΙΩ. μαρτυρεῖς σαυτῷ. ΞΟ. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθῶν
χρηστήρια. [μεν.
- ΙΩ. ἐσφάλης αἰνίγμ' ἀκούσας. ΞΟ. οὐκ ἄρ' ὄρθ' ἀκούο-
ΙΩ. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστὶ Φοῖβου; ΞΟ. τὸν ξυναντή-
σαντά μοι [θεοῦ 535
- ΙΩ. τίνα συνάντησιν; ΞΟ. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ
ΙΩ. ξυμφορὰς τίνος κυρήσαι; ΞΟ. παῖδ' ἐμὸν πεφυκέ-
ναι. [Ξε ξοῦ.
- ΙΩ. σὸν γεγῶτ', ἡ δῶρον ἄλλων; ΞΟ. δῶρον, ὄντα δ'
ΙΩ. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; ΞΟ. οὐκ
ἄλλω, τέκνον. [μεν.
- ΙΩ. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει; ΞΟ. δύο μίαν θαυμάζο-
ΙΩ. ἐκ τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός; ΞΟ. οὐκ ἔχω
φράσαι.
- ΙΩ. οὐδέ Φοῖβος εἶπε; ΞΟ. τερφθεὶς τοῦτο κεῖν' οὐκ
ἠρόμην. 541
- ΙΩ. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός. ΞΟ. οὐ πέδον τίκτει
τέκνα. [Ξε τὸν θεόν.
- ΙΩ. πῶς ἂν οὖν εἶην σός; ΞΟ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ'
ΙΩ. φέρε λόγων ἀνυμμεθ' ἄλλων. ΞΟ. ταῦτ' ἄμεινον.
ὦ τέκνον. 544
- ΙΩ. ἡλθες ἐς νόθον τι λέκτρον; ΞΟ. μωρία γε τοῦ νέου.
ΙΩ. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθέως; ΞΟ. οὐ γὰρ ὕστε-
ρόν γέ πω. [τρέχει.
- ΙΩ. ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ΞΟ. τῷ χρόνῳ γε συν-
ΙΩ. κᾶτα πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο; ΞΟ. τοῦτ' ἀμχανῶ.
ΙΩ. διὰ μακρὰς ἐλθῶν κελεύθου; ΞΟ. τοῦτο κᾶμ'
ἀπαιολᾶ. [Βακχίου. 550
- ΙΩ. Πυθίαν δ' ἡλθες πέτραν πρὶν; ΞΟ. ἐς φανάς γε
ΙΩ. προξένων δ' ἐν τοῦ κατέσχες; ΞΟ. ὅς με Δελφίοισιν
κόραις [Βακχίου
- ΙΩ. ἐθιάσευσ', ἡ πῶς τὰδ' αὐδᾶς; ΞΟ. Μαινάσιν γε
ΙΩ. ἔμφρον', ἡ κάτοινον ὄντα; ΞΟ. Βακχίου πρὸς ἡδο-
ναῖς. [ρεν, τέκνον.
- ΙΩ. τοῦτ' ἐκεῖν' ἴν' ἐσπάρημεν. ΞΟ. ὁ πότμος ἐξη-
ΙΩ. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναοὺς; ΞΟ. ἐκβολὸν κόρης
ἴσως. 555 [τέκνον
- ΙΩ. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δούλον. ΞΟ. πατέρα νῦν δέχου,
ΙΩ. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. ΞΟ. εὖ φρονεῖς
ἄρα. [σ' ὁρᾶν
- ΙΩ. καὶ τί βουλόμεσθ' ἄλλο ΞΟ. νῦν ὁρᾶς ἂ χρή
ΙΩ. ἡ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς; ΞΟ. ὅπερ σοὶ γίγνε-
ται. [θεῷ. 560
- ΙΩ. ἡ θίγῳ δῆθ' οἱ μ' ἔφυσαν; ΞΟ. πιθόμενός γε τῷ
ΙΩ. χαῖρέ μοι, πάτερ, ΞΟ. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην
τόδε.
- ΙΩ. ἡμέρα θ' ἡ νῦν παρούσα. ΞΟ. μακάριόν γ' ἔθηκέ με.
ΙΩ. ὦ φίλη μήτηρ, πότ' ἄρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν, ἥτις εἴ ποτ', εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναίμεθα. 565
- ΧΟ. κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωματίων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν ἐς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν τοὺς τ' Ἐρεχθέως δόμους.
- ΞΟ. ὦ τέκνον, ἐς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς
ὀρθῶς ἔκρανε καὶ ξυναικὸς ἐξέφωσ.
σὺ τ' αὖτὰ φίλταθ' ἡὔρες οὐκ εἰδὼς πάρος.
δ' δ' ἦεας ὀρθῶς, τοῦτο κᾶμ' ἔχει πῶθος,
ὅπως σὺ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν
ἐγὼ θ' ὁποῖας μοι ξυναικὸς ἐξέφωσ.
χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ' ἴσως εὐροιμεν ἄν. 575
- ἀλλ' ἐκλιπῶν θεοῦ δάπεδ' ἀλητεῖαν τε σὴν
ἐς τὰς Ἀθήνας στείχε κοινόφρων πατρί,
οὐ σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀναμένει πατρός,
πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
δυοῖν κεκλήσει δυσγενὲς πένης θ' ἄμα, 580
- ἀλλ' εὐγενὲς τε καὶ πολυκτῆμων βίου.
σιγᾶς· τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις,
ἐς φροντίδας τ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
πάλιν μεταστὰς δεῖμα προσβάλλεις πατρί;

502. τοῖσι σοῖς] τοῖς σοῖσιν Hartungus. μελέα
duabus syllabis pronunciantum. 504. ἐξώριζεν D.]
ἐξώρισε 505. φοινίαν Matthiae] φοινίαν 511.
ἐχουσαι Stephanus] ἔχοντα 512. ἱρὸν D.] ἱερὸν
521. οὐ φρονῶ Jacobsius] σωφρονῶ φιλεῖν superscr.
in C. φυγεῖν PC. 525. με Heathius] ἐμὲ γινώρι-
σον Hermannus] γινώρισας 526. οὐ φίλῳ Scaliger]
ὀφείλω φρενοῦν Ald. (C ?). φρενῶν P, quo ser-
vato φρενῶν ἀμοίρους Nauckius. 528. ἐμοὶ superscr.
in C. ἐμοῦ PC. 536. κυρήσαι] κυρήσειν Nauckius.
537. ἄλλων Dobraeus] ἄλλως δ' Musgravius] σ'
540. ἐκ τίνος Hermannus] ἔα τίνος πέφυκα
μητρός Canterus] μητρός πέφυκα 541. τοῦτο C.
τούτῳ P: ut tῷδε conici possit.

545. τοῦ νέου (gl. τῆς νεότητος) C. τοῦ λόγου P.
546. γέ πω] γέ που Kirchhoffius. γ' ἔτι Cobetus.
548. τοῦτ' Hermannus] ταῦτ' 549. ἀπαιολᾶ
Musgravius] ἀπαιολεῖ 551. τοῦ Madvigius] τῷ
552. ἐθιάσευσ' — γε Musgravius] ἐθιάσε σ' — τε
553. κάτοινον ed. Hervag. sec.] κάτοικον 554. ἐκεῖν'
ἴν' Elmsleius] ἐκεῖ νῦν πότμος Heathius] πότμος σ'
558. βουλόμεσθ' γ'] βουλοίμεσθ' ἂν Hartungus.
559. ἡ Barnesius] ἡ ὅπερ σοὶ L. Dindorfius] ἡ σοὶ
γε 560. πιθόμενος Heathius] πιθόμενος 562. θ']
δ' Hartungus s. 576. δάπεδ' ἀλητεῖαν] δάπεδα λα-
τρεῖαν (vel θητεῖαν) Pieronius. 577. στείχε] ἦλθε
(i. e. ἐλθε) P. 578. ἀναμένει (duplici accentu) apogr.
P aris. unum] ἀναμένει 583. τ' D.] δ'

ΙΩ. οὐ ταυτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων 585
 πρόσθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὀρωμένων.
 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν εὐφορὰν ἀσπάζομαι,
 πατέρα τ' ἀνευρών· ὦν δὲ γινώσκω, πάτερ,
 ἄκουσον. εἶναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας
 κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπείσακτον γένος, 590
 ἵν' ἐσπεσῶμαι δύο νόσω κεκτημένος,
 πατρός τ' ἐπακτοῦ καὐτὸς ὦν νοθαγενής.
 καὶ τοῦτ' ἔχων τοῦνιδος, ἀσθενής μὲν ὦν
 ὁ μὴδὲν ὦν καὶ οὐδένων κεκλημένος·
 ἦν δ' ἐς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεὶς Ζυγὸν 595
 ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὕπο
 μισήσόμεσθα, λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα,
 ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ
 σιγῶσι κοῦ σπεύδουσιν ἐς τὰ πράγματα,
 ἔλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι
 οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβου πλέα.
 τῶν δ' ἐν λόγῳ τε χρωμένων τε τῇ πόλει
 εἰς ἀξίωμα βάς πλέον φρουρήσομαι
 ψήφοισιν. οὕτω γὰρ τάδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ· 605
 οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξίωμα τε
 τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσι πολεμιώτατοι.
 ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυσ ὦν
 γυναικὰ θ' ὡς ἄτεκνον, ἡ κοινουμένη
 τὰς εὐφορὰς σοι πρόσθεν ἀπολαχούσα νῦν
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς,
 πῶς οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
 ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδὸς,
 ἡ δ' οὐσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς,
 κᾶτ' ἢ προδοὺς σὺ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης,
 ἡ τὰμὰ τιμῶν δῶμα συγχέας ἔχης;
 ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω, πάτερ,
 ἄπαιδα γηράσκουσιν· οὐ γὰρ ἀξία
 πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὐσ' ἀπαιδίᾳ νοσεῖν.
 τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνουμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἡδὺ, τὰν δόμοισι δὲ
 λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
 ὅστις δεδοικώς καὶ περιβλέπων βίαν
 αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχής
 Ζῆν ἂν θέλωμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὦν,
 ὦ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
 ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
 εἴποισ ἂν ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε
 πλουτεῖν τε τερπνόν· οὐ φίλῳ ψόγους κλύειν 630
 ἐν χερσὶ σῶζων ὄλβον οὐδ' ἔχειν πόνους.
 εἴη δ' ἔμοιγε μέτρια μὴ λυπουμένη.

616. ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανασίμων
 γυναικὲς εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς.

ἂ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ' ἄκουσόν μου, πάτερ·
 τὴν φιλότιμον μὲν πρῶτον ἀνθρώποις σχολὴν
 ὄχλον τε μέτριον, οὐδὲ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ 635
 πονηρὸς οὐδέ τις, κείνῳ δ' οὐκ ἀνασχετὸν
 εἶκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοισιν.
 θεῶν δ' ἐν εὐχαίς ἡ λόγοισιν ἦν βροτῶν,
 ὑπηρετῶν χαίρουσιν, οὐ γοωμένοις.
 καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμπον, οἱ δ' ἦγον ἔξνοι,
 ὡσθ' ἡδὺς ἀεὶ καινὸς ὦν καινοῖσιν ἦν.
 ὁ δ' εὐκτόν ἀνθρώποισι, κἂν ἄκουσιν ἡ,
 δίκαιον εἶναι μ' ὁ νόμος ἡ φύσις θ' ἅμα
 παρῆχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοοῦμενος
 κρείσσω νομίζω τὰνθάδ' ἡ τάκει, πάτερ. 645
 ἔα δ' ἐμαυτῷ Ζῆν μ' ἴση γὰρ ἡ χάρις,
 μεγάλοις χαίρειν σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν.
 ΧΟ. καλὴς ἔλεξας, εἴπερ οὐς ἐγὼ φιλῶ
 ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.
 ΞΟ. παῦσαι λόγων τῶνδ', εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο· 650
 θέλω γὰρ οὐπὲρ σ' ἡῆρον ἄρξασθαι, τέκνον,
 κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσῶν,
 θυσίᾳ θ' ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν.
 καὶ νῦν μὲν ὡς δὴ ἔξενον ἄγων σ' ἐφέστιον
 δείπνοισι τέρω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς 655
 ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὡς οὐκ ὄντ' ἐμόν.
 καὶ γὰρ γυναικὰ τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
 λυπεῖν ἄτεκνον οὖσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.
 χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων προσάξομαι
 δάμαρτ' ἔαν σε σκήπτρα τὰμ' ἔχειν χθονός.
 Ἰῶνα δ' ὀνομάζω σε, τῇ τύχῃ πρέπον,
 ὁθοῦνεκ' ἀδύτων ἐξιώντι μοι θεοῦ
 ἵχνος εὐνήφας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
 πληρωμ' ἀθοροῖσας βουθῦτω Ξὺν ἡδονῇ
 πρόσσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν. 665
 ὑμῖν δὲ σιγὰν, δμωίδες, λέγω τάδε,
 ἡ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν.
 ΙΩ. στείχοιμ' ἂν· ἐν δὲ τῆς τύχης ἅπεστί μοι·
 εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν εὐρήσω, πάτερ,
 ἀβίωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπευξασθαι χρεῶν,
 ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκούσ' εἴη γυνή,
 ὡς μοι γένηται μητρόθεν παρρησία.
 καθαρὰν γὰρ ἦν τις ἐς πόλιν πόση ἔξενος,
 κἂν τοῖς λόγοισιν ἀστός ἦ, τὸ γε στόμα
 δοῦλον πέπαται κοῦκ ἔχει παρρησίαν. 675
 ΧΟ. ὀρῶ δάκρυα καὶ πενθίμους
 ἀλαλαγὰς στεναγμάτων τ' ἐσβολὰς,
 ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' εἰδῇ,
 αὐτὴ δ' ἅπαις ἡ καὶ λελειμένη τέκνων. 680
 τίν', ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς, ἔχρησας ὕμνωδιαν;
 πόθεν ὁ παῖς ὁδ' ἀμφὶ ναοὺς σθέν
 τροφίμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος;

676—694. = 695—713.

585. οὐ ταυτὸν εἶδος Scaliger] οὐ ταῦτ' (τὸ αὐτὸ
 superser. in C) ὀνειδος 588 πάτερ Dobraeus] πέρι
 PC. τῶν δ' ἂ γινώσκω πέρι Const. Matthiae. 594.
 ὁ addidit Valekenarius. τὸ voluerat Scaliger. μη-
 δὲν ὦν καὶ οὐδένων Scaliger] μὴδὲν καὶ οὐδὲν ὦν
 κεκλημένος apogr. Parisina] κεκλήσομαι 600. τε
 λήψομαι] τ' ὀφλήσομεν Nauckius. 602. ἐν λόγῳ
 Matthiae] αὐ λόγῳ PC. αὐ σοφῶν Badhamus.
 605. οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξίωμα τε Stobaeus 45, 4.]
 οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι καζίωματα 611. πῶς Canterus]
 πῶς δ' 616. 617. eiecit D. 616. φαρμάκων] τε
 addit Heathius. 620. ἀπαιδίᾳ L. Dindorfius] ἀπαι-
 δίαν 621. μάτην αἰνουμένης] πάλαι θυλλουμένης
 Stobaeus 49, 2. 624. περιβλέπων Stobaeus] παρα-
 βλέπων βίαν Stephanus] βίον 625. δημότης Sto-
 baeus] δημότης δ' 627. ὦ — μισεῖ — φοβούμενος]
 οἷς — μισεῖν — φοβούμενος Stobaeus. 630. ψόγους
 Brodaeus] ψόφους 632. δ' ἔμοιγε Lentingius (τ'
 ἔμοιγε Duportus)] γ' ἔμοι PC. γ' ἔμοι μὲν ed. Brubach.

633. μου, πάτερ] ὦ πάτερ Elmsleins. 634. ἀν-
 θρώποις Dobraeus] ἀνθρώπων 638. λόγοισιν ἡ (i.
 e. ἦν) Musgravius] γόοισιν ἡ 641. καινὸς ὦν] καινός
 ἐν Nauckius. 646. μ' addidit D. 649. λόγοις] φί-
 λους PC, sed γρ. λόγους C. 651. θέλω C. ἐλθὼν P:
 quo servato post hunc versum alium excidisse versum
 coniecit Kirchhoffius. ἄρξασθαι] εὐξασθαι Herman-
 nus. 666. δμωίδες Barnesius] δμωίδεσσι 676.
 δάκρυα P. δάκρυα μὲν C. πενθίμους] Hoc πενθή-
 ρεις scribendum erit, si in antistropha v. 695. recte le-
 gatur δεσποῖνα, quod ex glossemate pro ποτνία illa-
 tum esse coniecit Heimsoethius. 677. ἀλαλαγὰς
 Hermannus] ἄλλας γε στεναγμάτων Musgravius]
 στεναγμῶν τ' om. C. 679. εἰδῇ Nauckius]
 ἰδῇ P. ἰδῇ C. 682. ὕμνωδιαν Heathius et fortasse
 P. εἰς ὕμνωδιαν C.

- οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα, 685
μή τιν' ἔχη δόλον.
δαιμαίνων ἔμφορὰν
ἐφ' ὅποτε βάσεται.
ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι τάδε θεοῦ φάμα.
ἔχει δόλον τύχαν θ' ὁ παῖς 692
ἄλλων τραφεῖς ἐξ αἱμάτων.
τίς οὐ τάδε ἔκδοιται;
φίλοι, πότερ' ἐμᾷ δεσποίνῃ 695
τάδε τορῶς ἐς οὓς γεγωνήσομεν,
πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπίδων μέτοχος ἦν
τλάμων;
νῦν δ' ἡ μὲν ἔρρει ἔμφοραῖς, ὁ δ' εὐτυχεῖ,
πολίον ἔσπεσούσα γῆρας, πόσις δ' ἀτίετος φίλων.
μέλεος, δς θυραῖος ἐλθὼν δόμους 701
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσεν τύχας.
ὄλοιτ' ὄλοιθ' ὁ πότνια
ἐξαπαφῶν ἐμάν·
καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι 705
καλλιφλογα πέλανον ἐπὶ
πυρὶ καθαρῖνας· τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται ~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~ τυραννίδος φίλα. 710
ἦδη πέλας δείπνων κυρεῖ
παῖς καὶ πατήρ νέος νέου,
ἵνα τε δειράδου Περνασοῦ πέτρας
ἔχουσαι σκόπελον οὐράνιον θ' ἔδραν,
ἵνα Βάκχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας
λαιψηρὰ πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν βάκχαϊς.
μή τί ποτ' εἰς ἐμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς,
νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι. 720
πενόμενα γὰρ ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν Ξενικὸν ἐσ-
βολάν.
ἄλιας ἄλιας ὁ πάρος ἀρχατὸς ὦν Ἐρεχθεὺς ἀναεῖ.
ΚΡ. ὦ πρέσβυ παιδαγῶγ' Ἐρεχθέως πατρός 725
τοῦμοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
ὥς μοι ἔκδοιται, εἴ τι Λοξίας ἀναεῖ
θεόσπυμα παῖδων ἐς γονὰς ἐφθέγγετο·
ἔν τ' οἷς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς, 730
ὁ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακόν,
εἰς ὅματ' εὖνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμὸν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὓς ἀντικηδεύω πατρός.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ὦ θύγατερ, αἶε' ἀζίων γεννητόρων 735
ἦθη φυλάσσεις κοῦ καταχύνωσ' ἔχεις
τοῦ σοῦ παλαιοῦς ἐκ γένους αὐτόχθονας.
ἔλχ' ἔλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με.
- αἰπεινά τοι μαντεῖα· τοῦ γῆρως δέ μοι 740
ἔννεκπονοῦσα κῶλον ἱατρός γενοῦ.
ΚΡ. ἔπου νυν' ἵχνος δ' ἐκρύλασσ' ὅπου τίθης.
ΠΑ. ἰδοῦ·
τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.
ΚΡ. βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῇ στίβον χθονός.
ΠΑ. καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.
ΚΡ. ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρες κόπῳ. 745
ΠΑ. οὐκ οὐκ ἐκὼν γε, τοῦ δ' ἀπόντος οὐ κρατῶ.
ΚΡ. γυναῖκες, ἰστών τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δούλευμα πιστόν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις
βέβηκε παῖδων ὥνπερ οὐνεχ' ἦκομεν;
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθὰ μοι μηνύσετε, 750
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότης βαλεῖς χάριν.
ΧΟ. ἰὼ δαῖμον.
ΠΑ. τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.
ΧΟ. ἰὼ τλάμων.
ΠΑ. ἀλλ' ἡ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; 755
ΧΟ. εἰεν· τί δρῶμεν θάνατος ὦν κείται πέρι;
ΚΡ. τίς ἦδε μοῦσα χῶ φόβος τίνων πέρι;
ΧΟ. εἴπωμεν ἢ σιγῶμεν ἢ τί δράσομεν;
ΚΡ. εἴφ'· ὥς ἔχεις γε συμφορὰν τιν' εἰς ἐμέ.
ΧΟ. εἰρήσεται τοι, κεῖ θανεῖν μέλλω διπλῇ. 760
οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν', οὐδὲ μαστῶ σφ' προσαρμόσαι ποτέ.
ΚΡ. ὦ μοι, θάνοιμι. ΠΑ. θύγατερ. ΚΡ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
οἴμοι ἔμφορὰς ἔλαβον ἔπαθον ἄχος ἄβιον, ὦ
φίλοι. 765
ΠΑ. διοιχόμεσθα, τέκνον.
ΚΡ. αἰαὶ αἰαὶ·
διανταῖος ἔτυπεν ὁδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.
ΠΑ. μήπω στενάξης, ΚΡ. ἀλλὰ πάρεσι γόοι.
ΠΑ. πρὶν ἂν μάθωμεν ΚΡ. ἀγγελίαν τίνα μοι; 770
ΠΑ. εἰ ταῦτά πράσσωμεν δεσπότης τῆς ἔμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἡ μόνῃ σὺ δυστυχεῖς.
ΧΟ. κείνῳ μὲν, ὦ γεραίε, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα. 775
ΚΡ. τὸδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἔλακες ἔλακες ἄχος
ἐμοὶ στένειν.
ΠΑ. πότερα δὲ φῶναι δεῖ γυναικὸς ἐκ τίνος
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἡ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;
ΧΟ. ἦδη πεφυκότ' ἐκτελεῖ νεανίαν 780
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῇ δ' ἐγώ. [θροεῖς.
ΚΡ. πῶς φῆς; ἄφατον ἄρρητον ἀναύδατον λόγον ἐμοὶ
ΠΑ. κάμοιγε. πῶς δ' ὁ χρησμός ἐκπεραίνεται 785
σαφέστερόν μοι φράζε, χῶστις ἔσθ' ὁ παῖς.
ΧΟ. ὅτῳ ἔκδοιται ἐκ θεοῦ συθεῖς
πρώτῳ πόσις σὸς, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.
ΚΡ. ὅτοτοτοτοτοτοῖ.

686. ἔχη] ἔχει P. 691. τάδε θεοῦ φήμα (debebat φάμα) Nauckius] τότε τ' εὐφημα P. τὸ δι ποτ' εὐφημα C. 693. ἔξ] ἀφ' superser. in C. 695. δεσποίνῃ] Vid. ad v. 676. 702. ἔσωσεν τύχας Heathius] ἔσωσε τύχης 703. ὄλοιθ' ὁ] ὄλοιτο P. ὄλοιτ' ὦ Ald. (et C). 709. Lacunam indicavit Canterus. 712. ἦδη Reiskius] ἡ δὲ πέλας Seidlerus] πελάσας 713. νέον Hartungus] νέων 714. τε addidit Matthiae. 715. ἔχουσαι] ἔχουσι Hartungus. 716. ἀμφιπύρους Brodaeus] ἀμφι πόρους P. ἀμφιπόρους C. 719. μή τί ποτ' Hermannus] μήποθ' (sic) 721. πενόμενα Hermannus] στενομένα 723. ἄλιας ἄλιας ὁ D. in Annot. Oxon. p. 936.] ἄλίσας PC. ἄλις ἄλις ὁ Scaliger. 730. φίλοις γὰρ] φίλοις δ' Stobaeus 113, 4. 731. δ Stephanus] ἂ PC. Apud Stobaeum εἰ δ' ἄρα συμβαίνοι τι δυσχερέστερον. 732. ἐμβλέψαι Plut. Mor. 43 f. 69 a. et Stobaeus (ἐμβλέπειν schol. Pindari Nem. 8, 73.)] εἰσβλέψαι 735. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ] πρεσβύτερος apogr. Parisina. 737. τοῦ σοῦ παλαιοῦς ἐκ γένους Bothius] τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους (εὐγενεῖς Reiskius.)

739. τοι Valckenarius] δέ μοι 741. τίθης Elmsleius] τιθεῖς P. τιθεῖς C. 743. περιφερῇ] κάφορα Hartungus. 745. πάρες κόπῳ Tyrwhittus] πάρεσκέ πῳ 746. ἀπόντος Reiskius] ἄκοντος 750. μηνύσετε Barnesius] μηνύσατε 751. χάριν Elmsleius] χαράν 755. ἀλλ' ἡ τι Musgravius] ἀλλά τι 759. εἴφ'] εἴφ' P. 762. ποτέ Wakefieldus] τάδε 763. Versum totum paedagogo tribuunt P. Correxuit Boissonadus. Post ἐγὼ in PC repetitur v. 759. qui deletus est in ed. Hervag. sec. 764. οἴμοι addidit Hartungus. ἄβιον Hermannus] βίον 768. ἔτυπεν ed. Hervag. sec.] ἔτυπεν ἔτυπεν 771. ταῦτά Canterus] ταῦτα 775. εὐτυχεῖ] εὐτυχῶ C. 776. ἔλακες alterum addidit Seidlerus. 778. δὲ φῶναι Scaliger] διαφῶναι δὴ 780. ἐκτελεῖ] ἐντελεῖ Nauckius. 783. ἄφατον ἄρρητον Badhamus] ἄφατον ἄφατον PC. ἄφατον ἄφατον τιν' Seidlerus. ἀναύδατον D.] ἀναύδατον 787. θεοῦ] νοῦ Nauckius. 789. ὅτοτοτοτοτοτοῖ D.] ὅττο τοττο τοῖ PC.

- τὸ δ' ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβεν ἄρα βίοντον, ἐν
ἐρημίᾳ δ' 790
ὀρφανούς δόμους οἰκήσω.
- ΠΑ. τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ Ξυνῆψ' ἵχνος ποδός
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδῶν; 840
- ΧΟ. οἶσθ', ὦ φίλη δέσποινα, τὸν νεανίαν
ὅς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὐτός ἐσθ' ὁ παῖς. 795
- ΚΡ. ἂν' ὕγρον ἀμπταίνην
αἰθέρα πόρσω γαίας Ἑλλανίας, ἀστέρας ἐσπέρους,
οἶον οἶον ἄλγος ἔπαθον, φίλοι. 846
- ΠΑ. ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατήρ 800
οἶσθ', ἢ ἰσιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει;
- ΧΟ. ἴων', ἐπεὶ περ πρώτος ἦντησεν πατρί.
μητρὸς δ' ὅποιας ἐστίν οὐκ ἔχω φράσαι.
φρούδος δ', ἴν' εἰδῆς πάντα τὰ π' ἐμοῦ, γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια, 805
σκηναὶς ἐς ἱρὰς τῆσδε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάμυν δαῖτα παιδί τῷ νέμ.
- ΠΑ. δέσποινα, προδεδόμεσθα, σὺν γάρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρὸς καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεσθα, δωμάτων τ' Ἐρεχθέως 810
ἐκβαλλόμεσθα, καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον ἢ κείνων φιλῶν,
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν
καὶ δῶμα, καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος 815
λάθρα πεφνηνόν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω·
ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἦσθετ', οὐκ ἔστεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν,
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα
τὸν παῖδ' ἔφυσεν, ἔξενωμένον δὲ τῷ 820
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὁ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἀφეტος, ὡς λάθροι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ἦσθετ' ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἐπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
κᾶθ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο, 825
πάσαι τρέφων τὸν παῖδα, κάπλεκεν πλοκάς
τοιάσδ'· ἄλους μὲν ἀνέφερ' ἐς τὸν δαίμονα,
ἐλθὼν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνησθαι θέλων
τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἐμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τοῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον, 830
ἴων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντητο.
οἶμοι, κακούργους ἄνδρας ὡς αἰεὶ στυγῶ,
οἳ ξυντιθέντες τὰδικ' εἶτα μηχαναῖς
κοσμοῦσι. φαῦλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον
θέλωμι μᾶλλον ἢ κακὸν σοφώτερον. 835
καὶ τῶνδ' ἀπάντων ἔσχατον πείσει κακὸν,

790. ἄτεκνον ter in P. ἐν addidit Seidlerus.

792. 793. paedagogo tribuit Seidlerus, Creusae continant PC. 793. δὲ ποῦ νιν εἰσιδῶν Scaliger] δὲ ποῦ νιν εἰσιδῶ 796. ἀμπταίνην Wakefieldus] ἂν πταίνην 797. πόρσω D.] πρόσσω 798. ἐσπέρους Seidlerus] ἐσπερίους 799. φίλοι om. C. 801. ἀκύρωτον] ἀκήρυκτον Nauckius. 803. μητρὸς δ' ὅποιας (δὲ ποίας apogr. Par.) ἐστίν] Haece verba in PC paedagogo tributa. Correxist Kirchhoffius. 806. ἱρὰς D.] ἱερὰς 807. κοινῇ] κοινήν Kirchhoffius. δαῖτα Stephanus] παῖδα 825. κᾶθ' καὶ σ' Hermannus. ὅδε δ' Canterus] ὅδ' 828. ἐλθὼν] λαθὼν Musgravius. Sed plura hic corrupta vel interpolata. καὶ πλέκων πλοκάς | τοιάσδ' ἄλους μὲν ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα, | λαθὼν δὲ καιρὸν εὐλαβοῦμενος τέλος] τυραννίδ' — Heimsoethius. λαθὼν δὲ καιρὸν (conf. v. 659.) φθόνον ἀμύνησθαι θέλων Iacobsius. 829. γῆς. — ἴων] γῆς, καινόν τε — ἴων Hermannus. 830. καινόν] καινοὶ Badhamus. 833. μηχαναῖς — ἂν λαβεῖν Stephanus] μηχανὰς — ἀναλαβεῖν 836. καὶ] κακὸν Dobraeus. τῶνδ'] τοῦθ' Badhamus.

ἀμήτορ', ἀναριθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
γυναικὸς, ἐς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγει.
ἀπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακὸν, εἰ παρ' εὐγενούς
μητρὸς, πιθὼν σε, σὴν λέγων ἀπαιδία, 840
εἰσψικισ' οἴκους· εἰ δὲ σοὶ τόδ' ἦν πικρὸν,
τῶν Αἰόλου νιν χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν·
ἢ γὰρ εἴφος λαβοῦσαν ἢ δόλῳ τινὶ
ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτείνει πόσιν
καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν· 846
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντων στέγος
ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν ἢ θάτερον.
ἐγὼ μὲν οὖν σοι καὶ ξυνεκπονεῖν θέλω,
καὶ ξυμφονεῦναι παῖδ' ὑπείσελθὼν δόμοις
οὐ δαῖθ' ὀπλίζει καὶ τροφεία δεσπότης
ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
ἐν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνῃν φέρει,
τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων 855
οὐδεὶς κακίων δούλος ὅστις ἐσθλὸς ἦ.

ΧΟ. κἀγὼ, φίλη δέσποινα, συμφορὰν θέλω
κοινουμένη τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ ζῆν καλῶς.

ΚΡ. ὦ ψυχά, πῶς σιγάσω;
πῶς δὲ σκοτίας ἀναφῆνω 860
εὐνάς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;
τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
πρὸς τίν' ἀγῶν' ἂν θείμεσθ' ἀρετῆς;
οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονεν;
στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων,
φρούδα δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
χρήζουσα καλῶς οὐκ ἔδυνήθην,
σιγῶσα γάμους,
σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πολυάστρον ἔδος 870
καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεᾶν
λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
πότνιαν ἀκτάν,
οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων
ἀπονησαμένη ῥῶν ἔσομαι. 875
στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαί,
ψυχὴ δ' ἀλγεῖ, κακὰ βουλευθεῖς
ἐκ τ' ἀνθρώπων ἐκ τ' ἀθανάτων,
οὓς ἀποδείξω
λέκτρων προδότας ἀχαρίστους.
ὦ τὰς ἐπαφρόγῃ μέλπων
κιθάρας ἐνοπᾶν, ἅτ' ἀγραῦλοις
κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ
μουσᾶν ὕμνους εὐαχῆτους.
σοὶ μομφάν, ὦ Λατοῦς παῖ,
πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω. 885

847. εἰ γάρ γ' ὑφήσεις τοῦδ', ἀπαλλάξει βίου·

838. ἄγει Hermannus] ἄγειν 844. ἢ γάρ] ἦτοι Hartungus. 847. eiecit D. εἰ γάρ γ' δεῖ σ' εἰ δ' Hermannus. εἰ γάρ σὺ φείσῃ Badhamus. ὡς εἴ γ' ὑφήσεις Hartungus. 848. 849. delet Badhamus. 851. ὑπείσελθὼν Wakefieldus] ἐπείσελθὼν 856. οὐδεὶς] οὐδὲν Dobraeus. 863. ἀγῶν' ἂν θείμεσθ' L. Dindorfius] ἀγῶνα (ἀγῶνας Musgravius) τιθέμεσθ' 864. οὐ] εἰ vel οὐ Dobraeus. 865. οἴκων — παίδων] παίδων — οἴκων Nauckius. 867. ἐδυνήθην Elmsleius] ἐδυνάσθην 876. ἀπονησαμένη (quod per ἀποσπρεῦουσα explicat Hesychius, cui ἡ ἀποθεμένη additur in Bekk. Anecd. p. 432, 19.) Valekenarius] ἀπονισαμένη 877. ψυχὴ D.] ψυχὰ κακὰ βουλευθεῖς Hermannus] κακοβουλευθεῖς (κακοβουλευθεῖς Badhamus) 882. ἅτ' — ἀχεῖ] ὅς τ' — ἀχεῖς Badhamus. 886. αὐγὰν] αἰθέρος addunt P et circulo inclusum C: unde αὐγὰν αἰθέρος αὐδῶ Nauckius.

- ἡλθές μοι χρυσῷ χαίταν
μαρμαίρων, εὐτ' ἐς κόλπους
ἀνθισμὸν χρυσανταυγῇ,
κρόκεα πέταλα, φάρεσιν ἔδρεπον,
λευκοῖς δ' ἐμφύς καρποῖσιν
χειρῶν εἰς ἀντροῦ κοίτας
κραυγὰν ὦ μᾶτέρ μ' αὐδῶσαν
θεὸς ὀμειννάτας
Κύπριδι χάριν πράσων
ἄγες ἀναΐδεια.
τίκτω δ' ἅ δύστανός σοι
κοῦρον, τὸν φρίκα ματρός
εἰς εὐνὰν βάλλων τὰν σάν,
ἵνα με λέχεσι μέλεα μέλεος
ἐξεύξω τὰν δύστανον.
οἶμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει
πτανοῖς ἀρπασθεὶς θοίνα παῖς
σὸς καὶ ἐμὸς τλάμων,
σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάζεις
παιᾶνας μέλπων.
ὦῃ, τὸν Λατοῦς αὐδῶ,
ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς πρὸς χρυσέους
θάκους, γὰς μεσσήρεις ἔδρας,
εἰς οὐς αὐδὰν καρῶν
ἰὼ ἰὼ, κακὸς εὐνάτωρ,
ὅς τῃ μὲν ἐμῷ νυμφεύτῃ
χάριν οὐ προλαβὼν
παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζει·
ὁ δ' ἐμὸς καὶ σὸς γενέτας ἀμαθῆς
οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεῖς,
σπάργανα ματέρος ἑξαλλάξας.
μισεῖ σ' ἅ Δᾶλος καὶ δάφνας
ἔρνεα φοίνικα παρ' ἀβροκόμαν,
ἐνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
Λατὼ Διοισί σε καρποῖς.
- ΧΟ. οἶμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται
κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλῃ δάκρυ.
- ΠΑ. ὦ θύγατερ, οὔτοι σὸν βλέπων ἐπιμίπλωμαι
πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γυνώμης ἐμῆς.
κακῶν γὰρ ἄρτι κύμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ,
πρύμνηθεν αἶρει μ' ἄλλο σὼν λόγων ὕπο,
οὐς ἐκβαλοῦσα τῶν παρεστώτων κακῶν
μετῆλθες ἄλλων πημάτων καὶνὰς ὁδοὺς.
τί φῆς; τίνα λόγον Λοξίου κατηγορεῖς;
ποῖον τεκεῖν φῆς παῖδα; ποῦ κθεῖναι πόλεως
θηρσὶν φίλον τύμβευμ'; ἀνελθέ μοι πάλιν.
- 887—896. = 897—906.
889. 890. *inverso ordine* PC. Transposuit Hartungus. 889. ἀνθισμὸν Musgravius] ἀνθίζειν
891. ἐμφύς Reiskius] ἐμφύσας καρποῖσιν Dobraeus]
καρποῖς 894. ὀμειννήτας (debebat ὀμειννάτας) Hartungus]
ὀμειννάτας, superscripto in P ης 895. 896. *inverso ordine* in PC. Transposuit Matthiae 897. δύσ-
τανος D.] δύστηνος 900. μέλεα μέλεος Hermannus]
μελέαν μελέοις 904. σὸς καὶ ἐμὸς D.] μοι καὶ σὸς
907. γ' om. P 910. γὰς Hartungus] καὶ γαίας
912. ἰὼ duplicavit Paleius. 913. νυμφεύτῃ Canterus]
νυμφέτῃ 916. καὶ σὸς γενέτας Hartungus]
γενέτας καὶ σὸς P. γενέτας καὶ σὸς γ' C. γενέτας
καὶ σὸς ἀπευθὲς Kirchhoffius. 918. σπάργανα Hermannus]
οἰκεία σπάργανα 920. φοίνικα Brodaeus]
φοίνια 922. καρποῖς] κάποις Kirchhoffius. 925. ὦ om. C.
οὔτοι] οἰκτοῦ Nankius. ἐπιμίπλω-
μαι Barnesius] ἐπιπλάμαι 927. κακῶν] κακὸν P.
928. ὕπο] ὑπερ, superser. πο, PC. οὐς ἐκβα-
λοῦσα] ὡς μ' ἐκκαλοῦσα Kirchhoffius. 930. και-
νὰς Musgravius] κακὰς 932. κθεῖναι Dobraeus]
θεῖναι
- ΚΡ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.
ΠΑ. ὡς ὑστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις. 935
ΚΡ. ἄκουε τοῖνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας;
ΠΑ. οἶδ', ἐνθα Πανὸς ἄδυστα καὶ βίωμαί πέλας. 938
ΚΡ. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἡγωνίσμεθα.
ΠΑ. τί ν'; ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις. 940
ΚΡ. Φοῖβῳ Ξυνήψ' ἀκούσα δύστηνον γάμον.
ΠΑ. ὦ θύγατερ, ἄρ' ἦν ταῦθ' ἅ γ' ἡσθόμην ἐγώ;
ΚΡ. οὐκ οἶδ'. ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις, ἔμφαίμεν ἄν.
ΠΑ. νόσον κρυφαίαν ἤνικ' ἔστενες λάθρα;
ΚΡ. τότ' ἦν ἅ νῦν σοι φανερά σημαίνω κακά. 945
ΠΑ. κᾶτ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;
ΚΡ. ἔτεκεν· ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον.
ΠΑ. ποῦ τίς λοχεύει σ'; ἡ μόνη μ' ὀχθεῖς τάδε;
ΚΡ. μόνη κατ' ἄντρον οὐπὲρ ἐξεύχην γάμοις.
ΠΑ. ὁ παῖς δὲ ποῦ ἔστιν; ἵνα σὺ μηκέτ' ἦς ἀπαις. 950
ΚΡ. τέθνηκεν, ὦ γεραιέ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
ΠΑ. τέθνηκε; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
ΚΡ. οὐκ ἤρκεσ', Αἰδοῦ δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.
ΠΑ. τίς γὰρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σὺ γε.
ΚΡ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πεπλοῖς. 955
ΠΑ. οὐδὲ Ξυνήδει σοὶ τις ἐκθεσὶν τέκνου;
ΚΡ. αἱ Ξυμοφοραί γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
ΠΑ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
ΚΡ. πῶς; οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.
ΠΑ. φεῦ·
τλήμων σὺ τόλμης, ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν. 960
ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι,
ΠΑ. μαστὸν διώκοντ' ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
ΚΡ. ἐνταῦθ', ἴν' οὐκ ὦν ἄδικ' ἐπασχεν ἔξ ἐμοῦ.
ΠΑ. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
ΚΡ. ὡς τὸν θεὸν σώσοντα τὸν γ' αὐτοῦ γόνον. 965
ΠΑ. οἶμοι, δόμων σὼν ὄλβος ὡς χειμάζεται.
ΚΡ. τί κράτα κρύψας, ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
ΠΑ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντα εἰσορῶν.
ΚΡ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ' οὐδὲν ἐν ταῦτῳ μένει.
ΠΑ. μὴ νυν ἔτ' οἰκτων, θύγατερ, ἀντεχόμεθα. 970
ΚΡ. τί γὰρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
ΠΑ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίουν θεόν.
ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὗτο ὑπερδράμω;
ΠΑ. πίμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.
ΚΡ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. 975
ΠΑ. τὰ δυνατὰ νυν τόλμῃσιν, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
ΚΡ. αἰδοῦμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ' ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
ΠΑ. σὺ δ' ἄλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
ΚΡ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν· ὡς θέλωμι γ' ἄν.
ΠΑ. Ξιφηφόρους σοὺς ὀπλίσας ὀπάνας. 980
ΚΡ. στεῖχοιμ' ἄν· ἄλλα ποῦ γενήσεται τότε;
ΠΑ. ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὐ θοινᾷ φίλους.
ΚΡ. ἐπίσημον ὁ φόνος καὶ τὸ δούλον ἀσθενές.
ΠΑ. οἶμοι, κακίζει. φέρε, σὺ νυν βούλευέ τι.
ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια. 985
ΠΑ. ἀμφοῖν ἂν εἶην τοῖνδ' ὑπηρετὴς ἐγώ.
937. πρόσβορρον ἄντρον, ἄς Μακρὰς κικλήσκομεν;
934. μὲν Dobraeus] μὲν σ' 935. ὡς συστενάζειν C.
ὡς σοὶ στενάζειν P. 937. Versum ex v. 11. 13. confictum
notavit Badhamus. 943. ἔμφαίμεν L. Dindorfius in
Praefat. ad Xen. Inst. Cyri p. X.] φαίμεν 945. τότ' L.
Dindorfius] τοῦτ' 948. μ' ὀχθεῖς Valckenarius] μοχθεῖς
952. τέθνηκε Barnesius] τέθνηκεν 953. Αἰδοῦ Bro-
daeus] αἰδοῦς 959. πῶς Matthiae] πῶς δ' 964. ἐς τί]
ὡς τί Hartungus. δόξ' εἰσῆλθεν Dobraeus] δόξης ἡλθεν
965. σώσοντα Wakefieldus] σώζοντα 968. πα-
τέρα σὸν δυστυχοῦντα] πάτραν σὴν δυστυχοῦσαν Bad-
hamus. εἰσορῶν] εἰσορῶ P. 974. πίμπρη] πί-
πρη P. 978. σὺ Hermannus] νῦν 984. οἶμοι C.
ὡμοι P. οἶμοι, κακίζει] τοῦμὸν κακίζει Badhamus.

ΚΡ. ἀκούε τοῖνον· οἶσα θη γηγενή μάχην;
 ΠΑ. οἶδ', ἦν Φλέγρᾳ Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
 ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δαινὸν τέρας.
 ΠΑ. ἡ παισὶν αὐτῆς ζύμμαχον, θεῶν πόνον;
 ΚΡ. ναί· καὶ νιν ἔκτειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
 ΠΑ. ποῖον τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσιν ἀγρίας;
 ΚΡ. θώρακ' ἔχιδνης περιβόλοις ὑπλισμένον.
 ΠΑ. ἄρ' οὗτός ἐσθ' ὁ μῦθος δν κλύω πάλοι;
 ΚΡ. ταύτης Ἀθάναν δέρος ἐπὶ στέρνοισ ἔχειν.
 ΠΑ. ἦν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλὰδος στολήν;
 ΚΡ. τὸδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν δτ' ἦλθεν ἐς δόρυ.
 ΠΑ. τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἔχθοις βλάβος;
 ΚΡ. Ἐριχθόνιον οἶσθας, τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;
 ΠΑ. δν πρῶτον ὁμῶν πρόγονον ἔξανῆκε γῆ;
 ΚΡ. τοῦτω δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ
 ΠΑ. τί χρήμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
 ΚΡ. δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
 ΠΑ. ἰσχὺν ἔχοντας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
 ΚΡ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀκεσφόρον νόσων.
 ΠΑ. ἐν τῷ καθάσας' ἀμφὶ παιδί σώματος;
 ΚΡ. χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὁ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
 ΠΑ. κείνου δὲ κατθανόντος ἐς σ' ἀφίκετο;
 ΚΡ. ναί· κάπῃ καρπῷ γ' αὐτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.
 ΠΑ. πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον ὠδρον θεᾶς;
 ΚΡ. κοίλῃ δν ὅστις φλεβὸς ἀπέστρεψεν φόνος
 ΠΑ. τί τῷδε χρῆσθαι; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;
 ΚΡ. νόσους ἀπείργει καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
 ΠΑ. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς δν λέγεις τί δρᾷ;
 ΚΡ. κτείνει δρακόντων ἰὸς ὅν τῶν Γοργόνος.
 ΠΑ. εἰς ἐν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἡ χωρὶς φορεῖς;
 ΚΡ. χωρὶς· κακῷ γάρ ἐσθλὸν οὐ ζυμμίγνυται.
 ΠΑ. ὦ φιλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις ὅσων σε δεῖ.
 ΚΡ. τοῦτω θανέται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσει.
 ΠΑ. ποῦ καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.
 ΚΡ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοῦμὸν μόλῃ.
 ΠΑ. οὐκ εὖ τὸδ' εἶπας· καὶ σὺ γάρ τοῦμὸν ψέγεις.
 ΚΡ. πῶς; ἄρ' ὑπεῖδου τοῦθ' ὁ κάμ' εἰσέρχεται;
 ΠΑ. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεί μὴ κτενεῖς.
 ΚΡ. ὀρθῶς· φθονεῖν γάρ φασι μητρυῖας τέκνοισ.
 ΠΑ. αὐτοῦ νυν αὐτόν κτείν', ἵν' ἀρνήσῃ φόνους.
 ΚΡ. προλάζυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
 ΠΑ. καὶ σὺν γε λήσεις πόσιν ἅ σε σπεύδει λαθεῖν.
 ΚΡ. οἶσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; χειρὸς ἔξ ἐμῆς λαβῶν
 χρύσωμ' Ἀθάνας τὸδε, παλαιὸν ὄργανον,
 ἐλθῶν ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,
 δειπνῶν ὅταν λήγῃσι καὶ σπονδὰς θεοῖς
 μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τὸδε,
 κάθες βαλὼν ἐς πῶμα τῷ νεανίᾳ
 τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόσειν δόμων.

1035. ἰδίᾳ γε, μὴ τι πᾶσι, χωρίσας ποτὸν

990. θεῶν] θεοῖς Hermannus. 992. 993. post
 997. transposuit Kirchhoffius. 995. Ἀθάνας—ἐχειν]
 Ἀθάνᾳ—ἐχει Nauckius. 999. οἶσθας, τί δ' οὐ μέλ-
 λεις D. in Annot. Oxon. p. 942. οἶσθ' ἢ τι δ' οὐ μέλλεις
 P. οἶσθ' ἢ τι δ' (γ' superscr.) οὐ μέλλεις C. 1004.
 ἔχοντας Dobraeus] ἐχοι γ' ἄν 1010. δῶρον Stephanus]
 δέρος PC. 1011. φόνος Canterus] φόνῳ PC, superscr.
 ou in C. 1012. χρῆσθαι L. Dindorfius] χρῆσθε
 1014. ἀριθμὸς δν] ἀριθμὸν ὦν Nauckius. 1015. Γορ-
 γόνος Dobraeus] γοργόνων 1016. κραθέντ' αὐτόν
 Canterus] κραθέντ' αὐτόν ἢ χωρὶς φορεῖς Snapius]
 ἰχώρ' εἰσφορεῖς 1026. κτείν' Barnesius] κτείνον
 1028. λαθεῖν Stephanus] λαβεῖν 1029. χειρὸς Barne-
 sius] χερὸς 1035. eiecit Paleius: quo versu sublato
 novem Creusae versibus totidem respondent versus pae-
 dagogi. τι addidit Wakefieldus. In P superscr. γ' ἅ,
 i. e. μὴν ἅπασι. 1036. δεσπόσειν D.] δεσποζειν

κᾶνπερ διέλθῃ λαιμόν, οὐποθ' ἵζεται
 κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανῶν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
 ΠΑ. σὺ μὲν νυν εἶσω προζένων μέθες πόδα·
 ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ' ἐκπονήσομεν.
 ἄγ', ὦ γεραίε πούς, νεανίας γενοῦ
 ἔργοισι, κεί μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι,
 ἐχθρόν δ' ἐπ' ἄνδρα στεῖχε δεσποτῶν μέτα,
 καὶ ζυμφόνευε καὶ ζυνεῖξαιρει δόμων.
 τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν
 τιμᾶν, ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
 θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κείται νόμος.
 ΧΟ. Εἰνὸδία θύγατερ Δάματρος, ἡ τῶν νυκτιπόλων
 ἐφρόδων ἀνάσσεις
 καὶ μεθαμερίων, ὅδωσον δυσθανάτων
 κρατήρων πληρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
 πότνια πότνι' ἐμὰ χθονίας
 Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν
 τῷ τῶν Ἐρεχθεῖδαν
 δόμων ἐφαπτομένων·
 μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἂπ' οἴκων πόλεως ἀνάσσει
 πλην τῶν εὐγενετῶν Ἐρεχθεῖδαν.
 εἰ δ' ἀτελής θάνατος σπουδαί τε δεσποίνας, ὃ τε
 καίρος ἄπεισι τόλμας,
 ἃ τε νῦν φέρετ' ἐλπεις, ἡ θηκτὸν εἶφος ἡ
 λαιμῶν ἔξῃφει βρόχον ἀμφὶ δειρήν,
 πάθεσι πάθεα δ' ἔξανύτους·
 εἰς ἄλλας βιότου κάτεισι μορφάς.
 οὐ γὰρ δόμων γ' ἐτέρους
 ἄρχοντας ἀλλοδαποὺς
 ζῶσα ποτ' ὁμμάτων ἐν φαενναῖς ἀνέχοιτ' ἄν αὐγαῖς
 ἅ τῶν εὐπατριδῶν γεγῶσ' οἴκων.
 αἰσχύνομαι τὸν πολὺνμον
 θεόν, εἰ περὶ καλλιχόροισι παγαῖς
 λαμπάδα θεωρῶν εἰκάδων ἐννύχιος αὐπνος ὄψεται,
 ὅτε καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
 ἀνεχόρευεν αἰθήρ,
 χορεύει δὲ Σελάνᾳ
 καὶ πεντήκοντα κόραι
 Νηρέος, αἱ κατὰ πόντον
 ἀενάων τε ποταμῶν
 δίνας χορευόμεναι,

1048—1060. = 1061—1073.

1074—1089. = 1090—1105.

1038. Ἀθήνας Ald. ἀθάνας PC. 1046. ὅταν —
 θέλῃ] ὅπου — θέλει Stobaeus 54, 22. 1064. ἃ τε νῦν
 φέρετ' ἐλπεις Scaliger] ὡ νῦν ἐλπεις φέρετ' P. ἄτε νῦν
 φέρετ' ἐλπεις C. ἃ νῦν ἐλπεις φαίνεται Badhamus. Su-
 spectum φέρετ' elisa diphthongo. εἶφος ἡ λαιμῶν
 Scaliger] εἶφος ὁ (ἡ C) δαίμων PC. εἶφος εἰς | λαιμοῦς
 ἡ ἔξῃφει βρόχον ἀμφὶ δειρήν Hartungus. 1065. ἔξῃ-
 φει Reiskius] ἔξῃφειν PC. ἡ θηκτὸν εἶφος ὥσει λαι-
 μῶν ἡ ἔξῃφει (et in strophā v. 1050) δυσθανάτων σῶν]
 Kirchhoffius. δειρήν Wakefieldus] δέρην 1068.
 κάτεισι μορφάς Hermannus] μορφὰς κάτεισιν 1069.
 γ' ἐτέρους] πατρίων Nauckius. 1071. ὁμμάτων ἐν]
 ὁμμασι P. ὁμμασιν καὶ Nauckius. 1075. περὶ] παρὰ
 P. 1076. ἐννύχιος αὐπνος ὄψεται Hartungus] ὄψεται
 ἐννύχιος (ἐννύχιος ed. Hervag. sec. νύχιος Badhamus)
 αὐπνος ὦν κόραι Heathius] κοῦραι 1082. 1083.
 Νηρέος αἱ κατὰ πόντον | ἀενάων ποταμῶν] Versu cor-
 rupti, non respondentes antistrophicis 1098. 1099. Νη-
 ρέος ὅσαι τε πόντον | κατ' ἀενάων τε ποταμῶν δίνας,
 χορευόμεναι Hermannus. Νηρείδες αἱ τε ναῖουσ'
 ἀμφ' ἀενάων ποταμῶν Hartungus. 1084. χορευόμε-
 ναι] Requiritur σέβουσι χοροῖς vel simile quid. Parti-
 cipium si recte legeretur, ἐλίσσόμεναι conici posset,
 quod ego proposui in Annot. Oxon. p. 946. πορευόμε-
 ναι Badhamus.

τὰν χρυσοστέφανον κόραν 1085
καὶ ματέρα σεμνάν·
ἴν' ἐλπίζει βασιλεύσειν
ἄλλων πόνον ἐσπεῶν
ὁ Φοῖβιος ἀλάτας.
ὀρθ' ὅσοι δυσκελάδοισιν 1090
κατὰ μοῦσαν ἰόντες αἰδέθ' ὕμνοις [σίους,
ἀμέτερα λέχεα καὶ γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας ἀνο-
δσον εὐσεβία κρατοῦμεν
ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν. 1095
παλίμφαμος αἰοῖδ' αἰοῖδ'
καὶ μοῦσ' εἰς ἀνδρας ἴτω
δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων.
δείκνυσιν γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
παίδων ἀνιμμοσύναν, 1100
οὐ κοινὰν τέκων τύχην
οἰκοῖσι φυτεύσας
δεσποῖνα· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
ἄλλαν θέμενος χάριν
νόθου παιδὸς ἔκυρσεν. 1105

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ξένοι γυναῖκες, ποῦ κόρην Ἐρεχθέως
δέσποιναν εὐρῳ; πανταχῇ γὰρ ἄστεως
ζητῶν νιν ἐξέπλησα κοῦκ ἔχω λαβεῖν.
XO. τί δ' ἔστιν, ὦ εὐνδουλε; τίς προθυμία 1110
ποδῶν ἔχει σε καὶ λόγους τίνας φέρεις;
ΘΕ. θηρώμεθ' ἀρχαὶ δ' ἀπιχώριοι χθονὸς
ζητοῦσιν αὐτήν, ὡς θάνῃ πετρουμένη.
XO. οἶμοι, τί λέξεις; οὐ τί που λελήμεθα
κρυφαῖον ἐς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;
ΘΕ. ἔγνωσ' μεθέξεις δ' οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ. 1115
XO. ὦφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
ΘΕ. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον
ἐξηῦρεν ὁ θεὸς, οὐ μανθῆναι θέλων.
XO. πῶς; ἀντιᾶζω σ' ἱκέτις ἐξεπείν τάδε.
πεπυσμέναι γὰρ εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν 1120
ἦδιον ἂν θάνοιμεν εἴθ' ὅραν φάος.
ΘΕ. ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ὦχετ' ἐκλιπῶν
πόσις Κρεοῦσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβῶν,
πρὸς δαίπνα θυσίας θ' ἄς θεοῖς ὠπλίζετο,
Ξοῦθος μὲν ὦχετ' ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ 1125
βακχείον, ὡς σφαγεῖται Διονύσου πέτρας
δεύσειε δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὀπηρίων,
λέξας "σὺ μὲν νυν, τέκνον, ἀμφήρεις μένων
σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν.
θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν, ἦν μακρὸν χρόνον 1130

μένω, παροῦσι δαΐτας ἐστία φίλοις.
λαβῶν δὲ μόσχους ὦχεθ'. ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἰδρύεθ' ἡλίου φλόγα 1135
καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας θεοῦ
ἄκτινας οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βολας,
πλήθρου σταθμίσας μήκος εἰς εὐγώνιον,
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν ἐς θοῖνῃν καλῶν. 1140
λαβῶν δ' ὑφάσμαθ' ἱρὰ θησαυρῶν πάρα
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὄραν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
ἀνάθημα Δίου παιδὸς, οὗς Ἡρακλῆς
Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῷ. 1145
ἐνῆν δ' ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαί·
Οὐρανὸς ἀθροῖζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
ἵππους μὲν ἤλαυν' ἐς τελευταίαν φλόγα
Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος.
μελάμπεπλος δὲ Νῦξ ἀσεῖρτων Ζυγοῖς 1150
ὄχημ' ἐπαλλεν, ἄστρα δ' ὠμάρει θεᾷ.
Πλειὰς μὲν ἦει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
ὁ τε Ξιφῆρης Ὠρίων· ὑπερθε δὲ
Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραία χρυσήρη πόλῳ.
κύκλος δὲ πανσέληνος ἡκόντιζ' ἄνω 1155
μηνὸς διχῆρης, Ὑάδες τε ναυτίλοις
σαφέστατον σημεῖον, ἣ τε φωσφόρος
Ἔως διώκουσ' ἄστρα. τοιχοῖσιν δ' ἐπὶ
ἡμισυχῇ ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
εὐηρέτους ναὺς ἀντίας Ἑλληνίσιν 1160
καὶ μισόθηρας φῶτας ἱππείας τ' ἄγρας,
ἐλάφων λεόντων τ' ἄγριων θηράματα.
κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
σπείραισιν εἰλίσσονται, Ἀθηναίων τινὸς
ἀνάθημα, χρυσεῖους τ' ἐν μέσῳ Εὐσσιτίῳ
κρατήρας ἔστησ'· ἐν δ' ἄκροισι βᾶς ποσὶ 1165
κῆρυξ ἀνείπε τὸν θέλοντ' ἐργαρίων
ἐς δαῖτα χωρεῖν. ὡς δ' ἐπληρώθη στήρη,
στεφάνοισι κοσμηθέντες εὐόχθου βορᾶς
ψυχὴν ἐπλήρουν. ὡς δ' ἀνείσαν ἡδονὴν
δαιτός, παρελθὼν πρέσβυς ἐς μέσον πέδον 1170
ἔστη, γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν
πρόθυμα πράσων· ἐκ τε γὰρ κρυσσῶν ὕδωρ
χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα κάξεθυμία
συνῆρης ἰδρύτω χρυσῶν τ' ἐκπωμάτων 1175
ἥρχ', αὐτὸς αὐτῷ τόνδε προστάζας πόνον.
ἐπεὶ δ' ἐς αὐλοὺς ἦκον ἐς κρατήρᾳ τε
κοινόν, γέρων ἔλεξ' "ἀφαρπάζειν χρεῶν
οἴνηρᾳ τεύχῃ σμικρὰ, μετὰ δ' ἐσφέρειν,

1138. μέτρημ' ἔχουσιν τοὺν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμὸν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί

1085. χρυσοστέφανον Elmsleius] χρυσεοστέφανον
1088. ἄλλον Brodaeus] ἄλλον πόνον (δόμον
Nauckius) ἐσπεῶν Heathius] πόνον τ' εἰσπεσεῖν
1090. δυσκελάδοις — ὕμνοισιν P. 1091. ἰόντες] ἰέντες
Hartungus. 1093. κύπριδος ἀθεμίτας P. 1094. εὐ-
σεβία] εὐσεβεῖα PC. 1095. ἄροτον Barnesius] ἄρο-
τρον 1096. παλίμφαμος Brodaeus] παλίμφαμος
1097. μοῦσ' εἰς Canterus] μούσιος ἴτω Duportus]
ἴστω 1099. δείκνυσιν γὰρ ὁ Διὸς ἐκ] Versus defectus.
δείκνυσιν γὰρ οὖν ὁ Διὸς ἐκ Hermannus. δείκνυσιν γὰρ
ὁ Διὸς οὐκ Hartungus. 1105. νόθου παιδὸς] νόθου
παίδων PC, sed ou et os superser. in C. 1106. ξέ-
ναι Dobraeus] κλειναὶ PC. κλεινὴν Reiskius. 1111.
ἀπιχώριοι Elmsleius] αἰδ' ἐπιχώριοι 1115. ἔγνωσ'
μεθέξεις δ' (δ' addidit Hermannus) οὐκ ἐν ὑστάτοις κα-
κοῦ Porsonus] ἐγνώσμεθ' ἔξ ἰσοῦ κέν (κάν C) ὑστάτοις
κακοῖς 1116. ὦφθη Stephanus] ἔφθη 1117. ἡσ-
ώμενον] ἡσσημένον Hartungus. 1118. ἐξηῦρεν (ἐξ-
εῦρεν PC)] ἐτετεύεν Herwerdenus ad Soph. Oed. R. p. 89.
1120. ἡμᾶς Stephanus] ἡμᾶς 1125. εἰ θανεῖν
ἡμᾶς] εἴτε κατθανεῖν Badhamus.

1131. δαΐτας ἐστία L. Dindorfus] δαΐτες ἔστωσαν
1133. σεμνῶς] σεμνὸν Dobraeus. 1134. φλόγα
Bothius] φλογὸς 1135. 1136. θεοῦ — βολὰς D.] βο-
λὰς — βίον PC. βολὰς — θεοῦ Hermannus. 1138.
1139. Eieci versus spurios a Paleio notatos. 1141.
ἱρὰ D.] ἱερὰ 1146. ὑφανταί] ὑφαντοῖς Musgravius.
γράμμασιν] ῥάμμασιν Badhamus. 1148. φλόγα]
πλάκα Wakefieldus. πτύχα Hartungus. 1154. χρυ-
σῆρη] χρυσήρη Stephanus. πόλῳ Brodaeus] πώλῳ
1164. σπείραισιν εἰλίσσονται Hermannus] σπείραις
(σπείρας Stephanus) συνειλίσσονται PC. σπείραις ποδ'
εἰλίσσονται Hartungus. 1167. ἐργαρίων Lobeckius]
ἐργαρίων 1170. ἀνείσαν Musgravius] ἀνήσαν
1171. δαιτός addidit Reiskius. πέδον interpolatori
versum defectum explenti deberi coniecit Kirchhoffius.
1177. ἦκον Dobraeus] ἦκεν 1173. κοινόν Mus-
gravius] κοινόν ἔλεξ' Barnesius] ἔλεξεν 1179.
τεύχῃ Porsonus] σκεύῃ

- ὡς θάσσον ἔλθωσ' οἷδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν." 1180
 ἦν δὴ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους
 χρυσέας τε φιάλας· ὁ δὲ λαβὼν ἐξαίρετον,
 ὡς τῷ νέφει δὴ δεσπότην χάριν φέρων,
 ἔδωκε πλῆρες τεύχος, εἰς οἶνον βαλὼν
 ὃ φασὶ δοῦναι φάρμακον δραστήριον 1185
 δέσποιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
 κοῦδεις τὰδ' ἦδεν· ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ
 σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι
 βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγγετο·
 ὁ δ', ὡς ἐν ἱρῷ μάντεσιν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς, 1190
 οἶωνόν ἔθετο κάκελευσ' ἄλλον νέον
 κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
 δίδωσι γαῖα, πᾶσι τ' ἐκσπένδεν λέγει.
 σιγῇ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπιμπαλαμεν δρόσου
 κρατῆρας ἱρούς Βυβλίνου τε πώματος. 1195
 κὰν τῷδε μόχθῳ πτηνὸς ἐσπίπτει δόμοις
 κῶμος πελειῶν· Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
 ἄτρεστα ναίουσ'· ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
 εἰς αὐτὸ χεῖλη πώματος κεχρημέναι
 καθήκαν, εἰλκον δ' εὐτέρους εἰς αὐχένας. 1200
 καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνθοσος ἦν λοιπὴ θεοῦ,
 ἣ δ' ἔζετ' ἔνθ' ὁ καινὸς ἐσπείσεν γόνος,
 ποτοῦ τ' ἐγέυσσε, εὐθύς εὐπτερον δέμας
 ἔσεισε κάβακχευσεν, ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπα
 ἀζύνετον αἰάζουσ'· ἐθάμβησεν δὲ πᾶς 1205
 θοινατόρων ὄμιλος ὄρνιθος πόνους·
 θνήσκει δ' ἀπασπαίρουσα φοινικοσκελεῖς
 χηλὰς παρεῖσα. γυμνά δ' ἐκ πέπλων μέλη
 ὑπὲρ τραπέζης ἦχ' ὁ μαντευτὸς γόνος,
 βοᾷ δὲ "τίς μ' ἐμελλεν ἀνθρώπων κτενεῖν;
 σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
 καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα." 1210
 εὐθύς δ' ἐρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβών,
 ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἔλοι.
 ὠφθη δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόλις
 τόλμας Κρεούσης πώματός τε μηχανάς.
 1215
 θεὶ δ' εὐθύς ἔξω ξυλλαβὼν θοινατόρας
 ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας,
 κὰν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεῖς λέγει
 "ὦ γαῖα σεμνὴ, τῆς Ἑρεχθέως ὑπο,
 1220
 ξένης γυναικὸς, φαρμάκοισι θνήσκομεν."
 Δελαφῶν δ' ἀνακτες ὥρισαν πετρορριφῇ
 θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν οὐ ψήφῳ μῶ,
 τὸν ἱρὸν ὡς κτείνουσιν ἔν τ' ἀνακτόροις
 φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ Ζητεῖ πόλις
 1225
 τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
 παίδων γὰρ ἔλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβου πάρα
 τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.
 ΧΟ. οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου
 παρατροπὰ μελέα μοι· 1230
 φανερά γὰρ φανερά τὰδ' ἦδη
1187. ἦδεν Piersonus] ἦδει χεροῖν Canterus]
 χερσὶν 1190. 1195. ἱρῷ — ἱρούς D.] ἱερῷ — ἱερούς
 1194. σιγῇ] σιγῇ P. 1195. ἱρούς] ἱεράς Musgra-
 vius. Βυβλίνου Blomfieldus] βιβλίνου 1196. μό-
 χθῳ] μόχθου Kirchhoffius. 1198. ἀπέσπεισαν] ἀπε-
 σπείσθη Nauckius. 1199. εἰς αὐτὸ P. κείς αὐτὰ Ald.
 (et C ?) 1205. αἰάζουσ'· ἐθάμβησεν Heathius] αἰά-
 ζουσα θάμβησεν 1207. θνήσκει δ'] θνήσκουσα δ' Ald.
 quasi θνήσκουσα κάσπαίρουσα voluerit, quod coniecit
 Hartungus. 1209. ἦχ' Barnesius] ἦκεν 1210. 1265.
 κτενεῖν D.] κτανεῖν 1214. ἔχονθ' ἔλοι] λαβὼν ἔχοι D.
 ἄλόντ' ἔχοι Kirchhoffius. ἐχόνονθ' ἔλοι Hartungus.
 1215. 1253. μόλις D.] μόγις 1220. ὑπο] ἀπο Nau-
 ckius. 1221. φαρμάκοισι θνήσκομεν] φαρμάκοις
 ἐθνήσκομεν Hartungus. 1223. οὐ] ἐν Reiskius.
 1224. ἱρὸν D.] ἱερὸν 1227. Φοῖβου Matthiae] φοῖβον
- σπονδὰς ἐκ Διονύσου βοτρυῶν θοαῖς
 ἐχίδνας σταγόνιν μιγνυμένας φόνῳ,
 φανερά θύματα νερέτρων,
 1235
 ζυμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
 λεύσιμοι δὲ καταφθοραὶ δεσποίνα.
 τίνα φυγὰν πετρόεσσαν ἢ
 χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν πορευθῶ
 θανάτου λεύσιμον ἄταν
 ἀποφεύγουσα, τεθρίπτων
 1240
 ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσ',
 ἢ πρύμνας ἐπὶ ναῶν;
 οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρήζων
 θεὸς ἐκκλέπται.
 τί ποτ', ὦ μελέα δέσποινα, μένει
 1245
 ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσαι
 δρᾶσαι τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταὶ
 πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;
 ΚΡ. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπίσφαγὰς, 1250
 Πυθίᾳ ψήφῳ κρατηθεῖς, ἔκδοτος δὲ γίγνομαι.
 ΧΟ. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς ζυμφοράς, ἴν' εἰ τύχης.
 ΚΡ. ποῖ φύγῳ δῆτ'; ἐκ γὰρ οἰκῶν προύλαβον μόλις
 πόδα,
 μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφίγμαι διαφυγοῦσα πολεμίου.
 ΧΟ. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' ἢ πὶ βωμόν; ΚΡ. καὶ τί μοι πλέον
 1255
 τόδε;
 ΧΟ. ἰκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. ΚΡ. τῷ νόμῳ δέ γ' ἄλλουμαι.
 ΧΟ. χειρίᾳ γ' ἄλοῦσα. ΚΡ. καὶ μὴν οἷδ' ἀγωνισταὶ πικροὶ
 δεῦρ' ἐπείγονται ξιφῆρες. ΧΟ. ἴζε νυν πυράς ἐπι.
 κὰν θάνης γὰρ ἐνθάδ' οὔσα, τοῖς ἀποκτεῖνασί σε
 1260
 προστρόπαιον αἶμα θήσεις· οἷστέον δὲ τὴν τύχην.
 [Σ. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός,
 οἶαν ἐχίδναν τήνδ' ἐφυσας, ἢ πυρὸς
 δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
 ἢ τόλμα πᾶσ' ἐνεστιν, οὐδ' ἴσων ἐφῶ
 Γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἐμελλέ με κτενεῖν. 1265
 λάζυσθ', ἴν' αὐτῆς τοὺς ἀκράτους πλόκους
 κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες,
 ὅθεν πετράϊον ἄλμα δισκευθήσεται.
 ἐσθλοῦ δ' ἐκυρσα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν
 1270
 μολεῖν Ἀθηνῶν χυτὸ μητριάν πεσεῖν.
 ἐν ζυμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας
 τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενὲς τ' ἐφῶ·
 εἴσω γὰρ ἂν με περιβαλοῦσα δωμάτων
 ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Ἀἶδου δόμον.
 1274
 ἴδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην
 οἶαν ἐπλεξε· βωμόν ἐπτήξεν θεοῦ,
 1279
 ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.
 1281
 ἀλλ' οὔτε βωμός οὐτ' Ἀπόλλωνος δόμος
 1275
 σῶσει σ', ὁ δ' οἰκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσων πάρα
 καὶ μητρὶ τήμῃ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
 ἄπεστιν αὐτῆς, τοῦνονμ' οὐκ ἄπεστί πω. 1278
1231. γὰρ fortasse delendum. 1233. σπονδὰς
 Dobraeus] σπονδὰς θοαῖς Dobraeus] θοὰς 1236.
 δεσποίνα Hermannus] δέσποινα 1238. σκοτίων μυ-
 χῶν] σκοτίους μυχῶν Hartungus. 1243. λαθεῖν
 Stephanus] λαθεῖν 1245. μένει Porsonus] μέλει
 1252. εἰ τύχης Scaliger] εὐτυχεῖς 1253. οἰκῶν Victo-
 rius] ἄκων 1259. κὰν] ἦν Nauckius. 1265. Vid.
 ad v. 1210. 1266—1281. Hos versus hoc ordine col-
 locat Kirchhoffius 1269—1274. 1279—1281. 1275—1278.
 1266—1268. 1267. Παρνασοῦ D.] παρνησοῦ
 1268. δισκευθήσεται, superser. ev, PC. 1271. συμμά-
 χους] συμφόρῳ Nauckius. 1273. περιβαλοῦσα] παρα-
 λαβοῦσα Kirchhoffius. δωμάτων] δικτύων Dobraeus.
 1277. καὶ] τῇ Badhamus. 1279—1281. post 1274.
 transposuit Musgravius. Legebantur post ἄπεστι πω
 1278. 1280. ἐπλεξε Elmsleius] ἐπλεξε· οὐ PC. ἐπλεξε·
 ἢ Dobraeus. νέαν πλέκουσ' ἐς βωμόν Heimsoethius.

ΚΡ. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμέ
ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦ θεοῦ θ', ἵν' ἔσταμεν.
ΙΩ. τί δ' ἐστὶ Φοῖβυ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; 1285
ΚΡ. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν.
ΙΩ. κᾶτ' ἔκτανές με φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
ΚΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρός δέ σου.
ΙΩ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρός οὐσίαν λέγω.
ΚΡ. οὐκοῦν τὸτ' ἦσθα· νῦν δ' ἐγὼ, σὺ δ' οὐκέτ' εἶ.
ΙΩ. οὐκ εὐσεβής γε, τὰμὰ δ' εὐσεβῇ τὸτ' ἦν.
ΚΡ. ἔκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
ΙΩ. οὗτοι ἐὼν ὄπλοις ἤλθον ἐς τὴν σὴν χθόνα.
ΚΡ. μάλιστα· ἀπίμπρας γ' Ἐρεχθέως δόμους.
ΙΩ. ποίοισι πανοῖς ἢ πυρὸς ποία φλογί;
ΚΡ. ἐμеллес οἰκεῖν τὰμ', ἐμοῦ βία λαβῶν.
ΙΩ. πατρός γε γῆν διδόντος ἦν ἐκτῆσατο.
ΚΡ. τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετὴν τῆς Παλλάδος;
ΙΩ. ὄπλοισιν αὐτὴν οὐ λόγους ἔρρύσατο.
ΚΡ. ἐπικούρος οἰκῆτωρ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός.
ΙΩ. ἀπείτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;
ΚΡ. ὡς μὴ θάνοίμ' γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχους.
ΙΩ. φθονεῖς ἀπαις οὐσ', εἰ πατὴρ ἐξηῦρέ με;
ΚΡ. σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσει δόμους;
ΙΩ. ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος;
ΚΡ. ὅσ' ἀσπίς ἔγχοις θ'· ἦδε σοι παμπησία.
ΙΩ. ἐκλείπε βωμὸν καὶ θεγλάτους ἐνδρας.
ΚΡ. τὴν σὴν ὄπου σοι μητέρ' ἐστὶ νουθέτει.
ΙΩ. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν κτείνουσ' ἐμέ;
ΚΡ. ἦν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδ' ἐν σφαῖραι θέλῃς.
ΙΩ. τίς ἡδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι;
ΚΡ. λυπήσομεν τιν' ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο.
ΙΩ. φεῦ·
δεῖνόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς
ἔθηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γυνμῆς σοφῆς·
τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν,
ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν
θεῶν πονηρὰν χεῖρα, τοὺς δέ γ' ἐνδίκους
ἱερά καθίζειν, ὅστις ἡδικοῖτ', ἐχρῆν,
καὶ μὴ 'πὶ ταῦτ' οὐτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον
τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα τόν τε μὴ θεῶν πάρα.
ΠΤΟΙΑ.
ἐπίσχεες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον 1320
λιποῦσα θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω ποδὶ
Φοίβου προφητῆς τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σὺζουσα, πασῶν Δελφιδῶν ἐξαίρετος.
ΙΩ. χαῖρ', ὦ φίλη μοι μητὲρ, οὐ τεκοῦσά περ.
ΠΤ. ἀλλ' οὖν λεγόμεθ' γ'· ἡ γὰτις δ' οὐ μοι πικρά. 1325

1287. κᾶτ' ἔκτανές με Musgravius] κᾶπειτ' ἔκτανες
(ἐκαινες Heathius) με] σὺ Nauckius. 1288. πατρός
Canterus] πατρός δ' PC. πατέρα δ' οὐσίαν λέγω Hartung-
sus. πατρός ἀπουσία λόγῳ Kirchhoffius. οὐσίαν]
ἀπουσίαν Seidlerius conjectura incerta. 1289. οὐκέτ'
εἶ] οὐκέτι Dobraeus. 1290. εὐσεβής L. Dindorfius]
εὐσεβῇ PC, superscr. in C εὐσεβεῖς 1291. σ' Wake-
fieldus] δ' 1292. ὄπλοις Barnesius] ὄπλοισιν
1293. γ' om. P. 1294. πανοῖς Musgravius] πανοῖς,
superscr. in C δαλοῖς 1295. λαβῶν] λαχῶν, superscr.
β, PC. 1296—1299. post 1303. collocavit Nauckius.
1296. γε] τε PC, sed γε superscr. in C. 1298. οὐ
λόγοις] συμμάχοις Hartungus. 1299. γ'] δ' Herman-
nus. 1300. μέλλειν μ' ἀπέκτεινες] μέλλοντος ἔκτεινες
Hartungus. 1301. μὴ μέλλων] τῶν ἐμῶν Hartungus.
εἰ σὺ μὴ μ' ἑλὼν Paleius. 1303. ἀναρπάσει Cobetus]
ἀναρπάσει 1314. ἵζειν] ἔζειν P. 1316. τοὺς δέ γ'
ἐνδίκους Dobraeus] τοῖσι δ' ἐνδίκους 1320. τρίποδα]
δύμα Heimsoethius. 1321. θριγκοῦ τοῦδ'] θριγκοῦς
τοῦδ' Dobraeus. ποδὶ] πόδα Badhamus. πέδον
Hartungus. 1325. λεγόμεθ' γ' Elmsleius] λεγόμεσθ'
PC. ἐλεγόμεθ' Paleius.

ΙΩ. ἠκούσας αἰς μ' ἔκτεινεν ἦδε μηχαναῖς;
ΠΤ. ἠκουσα· καὶ σὺ γ' ὦμὸς ὧν ἀμαρτάνεις.
ΙΩ. οὐ χρὴ με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
ΠΤ. προγονοῖς δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεὶ ποτε.
ΙΩ. ἡμεῖς δὲ μητρυαῖς γε πάσχοντες κακῶς. 1330
ΠΤ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱρά καὶ στείχων πάτραν
ΙΩ. τί δὴ με δρᾶσαι νοουθετοῦμενον χρεῶν;
ΠΤ. καθαρὸς Ἀθήνας ἔλθ' ὕπ' οἰωνῶν καλῶν.
ΙΩ. καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίους ὅς ἂν κτάνῃ.
ΠΤ. μὴ σὺ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἐκλαβ' οὐς ἔχω λόγους.
ΙΩ. λέγοις ἂν· εὖνους δ' οὐσ' ἐρεῖς ὅσ' ἂν λέγῃς. 1336
ΠΤ. ὅρας τὸδ' ἄγῃς χερὸς ὑπαγκάλισμ' ἐμῆς;
ΙΩ. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
ΠΤ. ἐν τῇδ' σ' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
ΙΩ. τί φῆς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος. 1340
ΠΤ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά, νῦν δὲ δείκνυμεν.
ΙΩ. πῶς οὖν ἐκρυπτες τότε λαβοῦσ' ἡμᾶς πάλαι;
ΠΤ. ὁ θεὸς ἐβούλετ' ἐν δόμοις σ' ἔχειν λάτριν.
ΙΩ. νῦν δ' οὐχὶ χρήζει; τῷ τότε γυνῶναι με χρή;
ΠΤ. πατέρα κατεῖπων τῇδ' σ' ἐκπέμπει χθονός. 1345
ΙΩ. σὺ δ' ἐκ κελευσῶν, ἢ πόθεν, σώσεις τάδε;
ΠΤ. ἐνθύμιόν μοι τότε τίθησι Λοξίας
ΙΩ. τί χρῆμα δρᾶσαι, λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
ΠΤ. σῶσαι τὸδ' εὐρήμ' ἐς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
ΙΩ. ἔχει δέ μοι τί κέρδος ἢ τίνα βλάβην; 1350
ΠΤ. ἐνθάδε κέκρυπται σπάργαν' οἷς ἐνήσθα σὺ.
ΙΩ. μητρός τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα.
ΠΤ. ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται, πάροισι δ' οὐ.
ΙΩ. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἦδ' ἡμέρα.
ΠΤ. λαβῶν νυν αὐτά τὴν τεκοῦσαν ἐκπῶναι. 1355
πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρους
γινῶσκει τὰδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἑκατὶ σε
ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τὰδ' ἀποδιδῶμί σοι,
ἃ κείνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν
σῶσαι θ'. ὅτου δέ γ' οὐνεκ' οὐκ ἔχω λέγειν. 1360
ἦδε δὲ θνητῶν οὗτις ἀνθρώπων τάδε
ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἵν' ἦν κεκρυμμένα.
καὶ χαῖρ'· ἴσον γὰρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
[ἄρξαι δ', ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρή·
πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφιδῶν τεκοῦσά σε 1365
ἐς τοῦδε ναοῦς ἐξέθηκε παρθένος,
ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς· ἔξ ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα Φοίβου θ', ὅς μετέσχε τῆς τύχης.]
ΙΩ. φεῦ φεῦ· κατ' ὅσων ὡς ὕγρον βάλλω δάκρυ,
ἐκέϊσε τὸν νοῦν δοὺς ὅθ' ἡ τεκοῦσά με 1370
κρυφαῖα νυμφευθεῖσ' ἀπημπόλα λάθρα,
καὶ μαστὸν οὐκ ἐπέσχεν· ἀλλ' ἀνώνυμος
ἐν θεοῦ μελάθροις εἶχον οἰκῆτην βίον.
τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρηστά, τοῦ δὲ δαίμονος

1326. αἰς Dobraeus] ὡς 1327. σὺ γ'] σὺ δ' Her-
mannus. 1329. προγονοῖς Nauckius] προγόνους
1331. ταῦτα] δῆτα Nauckius. ἱρά D.] ἱερά 1333.
καθαρὸς Porsonus] καθαρῶς 1335. ἐκλαβ'] ἐκμαθ'
Hartungus. 1337. ἄγῃς Ald. ἄγχοις PC. ἄγῃς
χερὸς] ἄγῃς κύτος Jacobsius. χερὸς ὑπαγκάλισμ'
ἐμῆς Elmsleius] χερὸς ὕπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς 1342.
τότε Hermannus] τότε PC. τάδε Hartungus. 1343.
θεός] θεός σ' Ald. σ' addidit Nauckius. 1347.
τότε, superscr. τότε, apogr. Paris. (et C?). τότε τε P.
1348. δρᾶσαι Musgravius] δράσειν 1351. σπάρ-
γαν' οἷς ἐνήσθα σὺ Reiskius] σπαργάνοισιν οἶσθα σὺ
1354. μακαρίων] μακαρία Badhamus. 1355. Post
hunc versum aliquid excidisse videtur. 1356. Ἀσιάδ'
Sealiger] Ἀσία Ald. et fortasse PC. 1357. τὰδ' τὰχ'
L. Dindorfius. 1360. δέ γ' οὐνεκ' Badhamus] δ' ἐβούλεθ'
οὐνεκ' apogr. Parisina et, ut videtur, PC. 1364—1368.
seclusit D. 1364. ζητεῖσθαι PC, sed ζητεῖν σε supra
versum C. 1372. οὐκ ἐπέσχεν Dobraeus] οὐχ ὑπέσχεν

- βαρέα· χρόνον γάρ ὃν μ' ἐχρῆν ἐν ἀγκάλαις 1375
μητρὸς τρυφήσαι καὶ τὴν τερπθῆναι βίου,
ἀπεστέθη γὰρ φιλάτης μητρὸς τροφῆς.
τλήμων δὲ χη τεκοῦσά μ', ὡς ταυτὸν πάθος
πέπονθε, παῖδός ἀπολέσασα χαρμονάς.
καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ' οἶσω θεῶ
ἀνάθημ', ἵν' εὖρω μὴδὲν ὦν οὐ βούλομαι.
εἰ γάρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὐρεῖν κάκιον μητέρ' ἢ σιγῶντ' ἔαν.
ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθην τήνδε σοῖς.
καίτοι τί πάσχω, τοῦ θεοῦ προθυμία
πολεμῶ, τὰ μητρὸς εὐμβολ' ὅς σέσωκέ μοι.
ἀνοικτέον τάδ' ἐστὶ καὶ τολμητέον·
τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐχ ὑπερβαίει τις ἄν.
ὦ στέμμαθ' ἱρά, τί ποτέ μοι κεκένθατε,
καὶ εὐνδεθ', οἷσι τὰμ' ἐφρουρήθη φίλα;
ἰδοὺ περίπτυσμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου
ὡς οὐ γεγήρακ' ἐκ τινος θεηλάτου,
εὐρώς τ' ἀπεστι πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θαυασίμασιν.
ΚΡ. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνεπίστων ὁρῶ;
ΙΩ. σιγᾶν σὺ πολλὰ καὶ πάροιθεν οἶσθά μοι.
ΚΡ. οὐκ ἐν σιωπῇ τάμα· μή με νοουθετεῖ.
ὁρῶ γὰρ ἄγρος οὐ ἔέθηκ' ἐγὼ ποτε
σέ γ' ὦ τέκνον μοι βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον
[Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακράς πετρηρεφεῖς.] 1400
λείψω δὲ βωμόν τόνδε; καὶ θανεῖν με χρή.
ΙΩ. λάζυσθε τήνδε· θεομανθῆς γὰρ ἦλατο
βωμὸν λιποῦσα Εἰδαν· δεῖτε δ' ὠλένας.
ΚΡ. σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν· ὡς ἀνθέξομαι
καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τ' ἔσω κεκρυμμένων.
ΙΩ. τάδ' οὐχὶ δεινά; ῥυσιάζομαι λόγῳ.
ΚΡ. οὐκ, ἀλλὰ σοῖς φίλοις ἐνείσκει φίλος.
ΙΩ. ἐγὼ φίλος σός; κᾶτά μ' ἔκτεινες λάθρα;
ΚΡ. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλατον.
ΙΩ. παῦσαι πλέκουσα· λήγομαι σ' ἐγὼ καλῶς.
ΚΡ. ἐς τοῦθ' ἰκοίμην, τοῦδε τοῦζω, τέκνον.
ΙΩ. κενὸν τόδ' ἄγρος, ἢ στέγει πλήρωμα τι;
ΚΡ. σά γ' ἐνδύθ', οἷοί σ' ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε.
ΙΩ. καὶ τοῦνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς, πρὶν εἰσιδεῖν;
ΚΡ. κἂν μὴ φράσω γε, καθανεῖν ὀφίσταται.
ΙΩ. λέγ'· ὡς ἔχει τι δεινὸν ἢ γε τόλμα σου.
ΚΡ. σκέψασθ' ὁ παῖς ποτ' οὐσ' ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.
ΙΩ. ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.
ΚΡ. οὐ τέλεον, οἶον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.
ΙΩ. μορφὴν ἔχον τίν'; ὡς με μὴ ταῦτη λάβῃς.
ΚΡ. Γοργῶ μὲν ἐν μέσοισιν ἡτρίους πέπλων.
- 1375 ΙΩ. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκνηγετεῖ πότμος;
ΚΡ. κεκρασπέδωται δ' ὄρεσιν αἰγίδος τρόπον.
ΙΩ. ἰδοῦ.
τόδ' ἔσθ' ὕφασμα δεσμά θ', ὡς εὐρίσκομεν.
ΚΡ. ὦ χρόνιον ἰσθῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν. 1425
ΙΩ. ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;
ΚΡ. δράκοντες μαρμαίροντες παγχρύσω γένει.
ΙΩ. δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν λέγει;
ΚΡ. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.
ΙΩ. τί δρᾶν, τί χρῆσθαι, φράζε μοι, χρυσώματι;
ΚΡ. δέρα πᾶσι νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.
ΙΩ. ἐνείσιν οἶδε· τὸ δὲ τρίτον ποθῶ μαθεῖν.
ΚΡ. στέφανον ἑλάας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἦν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐξηνέγκατο,
ὅς, εἴπερ ἔστιν, οὐποτ' ἐκλείπει χλόην,
θάλλει δ' ἑλάας ἐξ ἀκηράτου γειγῶς. 1435
ΙΩ. ὦ φιλάτη μοι μήτηρ, ἄσμενός σ' ἰδὼν
πρὸς ἄσμενης πέπτωκα σὰς παρηίδας.
ΚΡ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρείσσον ἡλίου,
ἐγγινώσεται γὰρ ὁ θεὸς, ἐν χερσὶν σ' ἔχω,
ἄελπτον εὐρημ', ὃν κατὰ γὰς ἐνέρων
χθόνιον μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκου ναιεῖν.
ΙΩ. ἀλλ', ὦ φίλη μοι μήτηρ, ἐν χερσὶν σέθεν
ὁ καθανὼν τὸ κοῦ θανῶν φαντάζομαι.
ΚΡ. ἰὼ ἰὼ λαμπρὰς αἰθέρος ἀμπυχαί,
τίν' αὐδᾶν αὔσω, βοάσω; πόθεν μοι
εὐνέκυρσ' ἀδόκητος ἀδονά; πόθεν
ἐλάβομεν χαράν;
ΙΩ. ἔμοι γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἄν ποτε, 1450
μήτηρ, παρέστη τῶνδ' ὅπως σός εἰμ' ἐγώ.
ΚΡ. ἔτι φόβῳ τρέμω.
ΙΩ. μὴν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα; ΚΡ. τὰς γὰρ ἐλπίδας
ἀπέβαλον πρόσω.
ἰὼ γύναι, πόθεν ἔλαβες ἐμὸν βρέφος ἐς ἀγκάλας;
τίν' ἀνὰ χέρα δόμους ἔβα Λοεῖου; 1455
ΙΩ. θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τάπιλοιπα τῆς τύχης
εὐδαιμονοῖμεν, ὡς τὰ πρόσθε δυστυχῇ.
ΚΡ. οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύει, τέκνον,
γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χερῶν ὀρίζει·
νῦν δὲ γενεαῖσιν παρὰ σέθεν πνέω,
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἀδονᾶς. 1460
ΙΩ. τοῦμὸν λέγουσα καὶ τὸ σὸν κοινὸς λέγεις.
ΚΡ. ἀπαιδες οὐκέτ' ἐσμέν οὐδ' ἄτεκνοι·
δῶμ' ἐστιοῦται, γὰρ δ' ἔχει τυράννους·
ἀνθρᾶ δ' Ἐρεχθεὺς, 1465
ὃ τε γηγενέτας δόμος οὐκέτι νύκτα δέρκεται,

1378. δὲ χη Schaeferus] δέ θ' ἡ 1380. οἶσω
Brodaeus] οἶσων 1381. μὴδὲν] μὴδὲν P. 1386.
ὅς σέσωκε Dobraeus] ὅς (ὅς γ' Stephanus) ἔσωσε
1388. οὐχ Nauckius] οὐδ' ὑπερβαίη τις ἄν Wake-
fieldus] ὑπερβαίη (ὑπερβαίης Barnesius) ποτ' ἄν
1389. ἱρά D.] ἱερά 1392. τινος] τύχης Badhamus.
1395. τί δῆτα] ἔα, τί τοῦτο Kirchhoffius. 1396.
ΙΩ. Heathius] ΧΟ. σιγᾶν σὺ πολλὰ καὶ πάροιθεν οἶ-
σθά μοι] οἱγᾶν σὺ πολλὰ καὶ πάροιθ' ἡδησθά μοι Mat-
thiae. σίγα σὺ, πολλὰ καὶ πάροιθεν ἡσθά μοι Hartungus.
σίγα· πολεμία καὶ πάροιθεν ἡσθά μοι Paleius. 1400.
Versum spurium notavit Paleius. 1405. τῶν τ' ἔσω
Tyrwhittus] τῶν γεσῶν P. τῶν τε σῶν C. 1406. λόγῳ]
δόλῳ Badhamus. 1408. σός] σοι Hermannus. 1409.
εἰ] ἢ οὐ Kirchhoffius. 1410. σ' Tyrwhittus] δ' 1411.
τοῦζω] σοι super w C. 1413. ἐνδύθ'] ἐνδύτ' cum
duplici accentu P. 1416. ἢ γε τόλμα Iodrellus] ἢ
τόλμα γε: ut ἢ τόλμα γέ σου scribendum videri possit,
de quo dixi in Annot. Oxon. p. 957. ἦδε τόλμα σου L.
Dindorfius. 1421. Γοργῶ L. Dindorfius] Γοργῶν
ἡτρίους Musgravius] ἡτρίων

1424. δεσμά θ' Musgravius] θέσφαθ' 1426. τῷδ'
L. Dindorfius] τῷ γ' 1427. δράκοντες μαρμαίροντες
Personus] δράκοντες ἀρχαῖον τι γένει Heathius]
γένει 1428. Crensaee continuat Musgravius. ἢ Bro-
daeus] ἢ P.C. ἢ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε Dobraeus.
1430. χρυσώμασι vel χρυσώματι L. Dindorfius] χρυσώμα
1433. 1436. ἑλάας D.] ἑλάαι 1434. σκόπελος Ste-
phanus] σκόπελον ἐξηνέγκατο Scaliger] εἰσηνέγκατο
P.C. Ἀθᾶνα σκόπελον εἰσηνέγκατο Matthiae. 1435.
οὐποτ' Barnesius] οὐπερ 1436. ἀκηράτου] ἀγηρά-
του Badhamus. 1438. ἄσμενός L. Dindorfius] ἄσμέ-
νας 1445. ἀμπυχαί Matthiae] ἀναπτυχαί 1448.
ἀδονά D.] ἡδονά 1453. πόθεν Hartungus] πόθεν
πόθεν ἔλαβες] ἔβαλες P. 1454. ἐς ἀγκάλας P. ἀγ-
κάλας C. 1455. χέρα Hermannus] χεῖρα 1457.
πρόσθε δυστυχῇ] πρόσθ' ἐδυστύχει Bothius. 1458.
τέκνον ante οὐκ lectum transposuit Paleius. 1461.
ἀδονᾶς Matthiae] ἡδονᾶς 1462. Post hunc versum
versus trimeter excidisse videtur Kirchhoffio. 1464.
δῶμ' Hermannus] δῶμα δ' γὰ Reiskius] τάδε
1466. νύκτα Marklandus] νύκτας

ἀελίου δ' ἀναβλέπει λαμπάσιν.
 ΙΩ. μήτερ, παρών μοι καὶ πατήρ μετασχέτω
 τῆς ἡδονῆς τῆσδ' ἧς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ. 1469
 ΚΡ. ὦ τέκνον τέκνον, τί φῆς; οἷον οἷον ἀνελέγχομαι.
 ΙΩ. πῶς εἶπας; ΚΡ. ἄλλοθεν σὺ γέγονας ἄλλοθεν.
 ΙΩ. ὦμοι· νόθον με παρθένευσ' ἔτικτε σόν;
 ΚΡ. οὐχ ὑπὸ λαμπάδων οὐδὲ χορευμάτων
 ὑμέναιος ἐμός, 1475
 τέκνον, ἔτικτε σόν κára.
 ΙΩ. αἰαῖ· πέφυκα δυσγενῆς, μήτερ, πόθεν;
 ΚΡ. ἴστω Γοργοφόνα,
 ΙΩ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΚΡ. ἂ σκοπέλοις ἐπ' ἔμοις
 τὸν ἔλαιοφυᾶ πάγον θάσσει. 1480
 ΙΩ. λέγεις λέγεις μοι δόλια κοῦ σαφῇ τάδε.
 ΚΡ. παρ' ἀηδόνιον πέτραν Φοῖβω
 ΙΩ. τί Φοῖβον αὐδᾷς;
 ΚΡ. κρυπτόμενον λέχος ἠνιάσθην.
 ΙΩ. λέγ'· ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι. 1485
 ΚΡ. δεκάτῃ δέ σε μηνὸς ἐν κύκλῳ
 κρύφιον ὠδὴν ἔτεκον Φοῖβω.
 ΙΩ. ὦ φίλτατ' εἰπούσ', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
 ΚΡ. παρθένια δέ σὰς ματέρος
 σπάρξαν' ἀμφίβολά σοι τὰδ' ἔξ- 1490
 ἦψα, κερκίδος ἐμὰς πλάνους.
 γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῶ
 τροφεία ματρός, οὐδὲ λουτρά χειροῖν,
 ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρρημον οἰωνῶν
 γαμφηλαῖς φρόνευμα θοῖναμά τ' εἰς Ἄϊδαν ἐκβάλλει.
 ΙΩ. ὦ δεινὰ τλᾶσα μήτερ. 1496
 ΚΡ. φόβω — — καταδεθεῖσα σάν
 ἀπέβαλον ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
 ἔκτεινά σ' ἄκουσ'. 1500
 ΙΩ. ἔξ ἐμοῦ τ' οὐχ οἶσ' ἔζηνησκες.
 ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δειναὶ μὲν αἱ τότε τύχαι,
 δεινὰ δὲ καὶ τὰδ'· ἐλίσσόμεσθ' ἐκέϊθεν
 ἐνθάδε δυστυχίαισιν
 εὐτυχίαις τε πάλιν,
 μεθίσταται δὲ πνεύματα.
 μενέτω· τὰ πάροιθεν ἄλλος κακά· νῦν δ'
 ἐγένετό τις οὖρος ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.
 ΧΟ. μηδεὶς δοκεῖτω μηδὲν ἀνθρώποις ποτὲ 1510
 ἀελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
 ΙΩ. ὦ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν
 καὶ δυστυχῆσαι καυθὶς αὐ πρᾶξαι καλῶς,
 Τύχη, παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
 μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια. 1515
 φεῦ·
 ἄρ' ἐν φαιρναῖς ἡλίῳ περιπτυχαῖς
 ἐνεστο πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν;

1467. ἀελίου Hermannus] ἄλιου 1469. ὑμῖν ἐγώ] ἡμῖν θεός Kirchhoffius. 1470. Alterum τέκνον addidit Hermannus. 1471. σὺ addidit D. 1475. ὑμέναιος ἐμός] ἀνυμέναιος ἐμός γάμος Hartungus. 1477. πόθεν] ποθέν Paleius. 1478. Γοργοφόνα] θεός addit Hartungus. 1480. ἔλαιοφυᾶ D.] ἔλαιοφυῇ 1481. λέγεις alterum addidit Bothius. Dimetrum fecit Hartungus λέγεις ἀδηλα κοῦ σαφῇ. 1481. λέχος] Fort. ἐς λέχος: vid. Annot. Oxon. p. 960. 1490. δὲ σὰς Paleius] δ' ἐμὰς ἔξῃψα Frixius] ἐνῃψα 1493. χειροῖν Heathius] χεροῖν 1497. φόβω — — (vel — — φόβω) D.] ἐν φόβω 1499. ἀπέβαλον ante ψυχὰν addidit Hermannus. 1502. ἰὼ alterum addidit Hermannus. 1503. αἱ addidit Matthiae. 1504. δεινὰ Barnesius] δειλία 1509. ὦ fortasse delendum. 1510. ἀνθρώποις Dobraeus] ἀνθρώπων PC. 1513. καυθὶς] καυτὶς P. αὐ Piersonus] εὐ 1516. ἡλίου] αἰθέρος Badhamus. 1517. ἡμέραν] ἡμαρ ἐν Nauckius.

φίλον μὲν οὖν σ' εὐρημα, μήτερ, ἠύρομεν,
 καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτόν ἐσθ' ἡμῖν τόδε·
 τὰ δ' ἄλλα πρὸς σέ βούλομαι μόνην φράσαι. 1520
 δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὓς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω
 καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
 ὅρα σὺ, μήτερ, μὴ σφαλῆσ' ἂ παρθένους
 ἐγγίγνεται νοσήματ' ἐς κρυπτοὺς γάμους,
 ἔπειτα τῷ θεῷ προστίθης τὴν αἰτίαν, 1525
 καὶ τοῦμόν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη
 Φοῖβω τεκείν με φῆς, τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ.
 ΚΡ. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἄρμασιν ποτε
 Νίκην Ἀθάναν Ζηνὶ γηγενεῖς ἐπι,
 οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πατήρ θνητῶν, τέκνον, 1530
 ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεμε Λοξίας ἀναξ.
 ΙΩ. πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλω πατρὶ,
 Ζοῦθου τέ φησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
 ΚΡ. πεφυκέναι μὲν οὐχί, δωρεῖται δέ σε
 αὐτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ 1535
 δοίη τὸν αὐτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
 ΙΩ. ὁ θεὸς ἀληθής, ἡ μάτην μαντεύεται,
 ἐμοῦ ταράσσει, μήτερ, εἰκότως φρένα.
 ΚΡ. ἄκουε δὴ νυν ἄμ' ἐσλήθην, ὦ τέκνον·
 εὐεργετῶν σε Λοξίας εἰς εὐγενῆ 1540
 δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος
 οὐκ ἔσχες ἂν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
 οὔτ' ὄνομα πατρός. πῶς γὰρ, οὐ γ' ἐγὼ γάμους
 ἔκρυπτον αὐτῇ καὶ σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
 ὁ δ' ὠφελῶν σε προστίθισ' ἄλλω πατρὶ. 1545
 οὐχ ὥδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
 ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους
 εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρός εἴτε Λοξίου.
 ἔα· τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελῆς 1550
 ἀντὶλήιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
 φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
 ὀρώμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὄραν.

ΑΘΗΝΑ.

μὴ φεύγετ'· οὐ γὰρ πολεμίαν με λεύσετε,
 ἀλλ' ἐν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὔσαν εὐμενῇ.
 ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμεν χθονὸς, 1555
 Παλλὰς, δρόμῳ σπεύσας' Ἀπόλλωνος πάρα,
 δς ἐς μὲν ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἤξιον,
 [μὴ τῶν πάροιθε μέμψις ἐς μέσον μόλη.]
 ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
 ὡς ἡδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρός, 1560
 δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φύσασί σε,
 ἀλλ' ὡς κομίζης οἶκον εὐγενέστατον.
 ἐπεὶ δ' ἀνεψύχῃ πρᾶγμα μνηυθὲν τόδε,
 θανεῖν σε δείσας μητρός ἐκ βουλευμάτων
 καὶ τήνδε πρὸς σοῦ μηχαναῖς ἐρρύσατο. 1565

1519. ἐσθ' Hartungus] ὡς 1521. γὰρ] σοι schol. Phoeniss. 909. 1522. τοῖσι ed. Brubach.] τοῖς 1523. σφαλῆσ' ἂ Musgravius] σφαλῆσα 1525. προστίθης Elmsleius] προστιθείς P. προστιθείς C. προστιθείς Stephanus. 1529. Ἀθάναν Matthiae] ἀθηνᾶν 1530. ὅστις] οὗτις Hartungus, recte, nisi ἔφυ pro τέκνον scribendum cum Nauckio. 1531. Λοξίας] σ' addidit Nauckius. 1538. ταράσσει] ταράσσων superscr. in PC. 1543. γάμους] γονὰς Nauckius. 1549. θυοδόκων Piersonus] θεοδότων 1550. ἀντὶλήιον] ἀντὶλήιον Ald. 1553. λεύσετε Elmsleius] φεύγετε 1556. Παλλὰς] πολλάς P. 1558. Seclusi verum spurium. μέμψις PC. μέμψιν Ald.: unde μέμψιν ἐς μέσσην Hartungus. 1561. οὐ φύσασί σε Stephanus] οὐ φασί σε 1562. κομίζης] νομίζεις PC. νομίζης apogr. Parisina. κομίζη σ' Lentingius, quo recepto Kirchhoffius οἶκος εὐγενέστατος coniecit. 1563. ἀνεψύχῃ Matthiae] ἀνψύχῃ

ἔμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἀναεῖ
 ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σὴν
 σέ θ', ὡς πέφυκας τῆσδε καὶ Φοῖβου πατρός.
 ἀλλ' ὡς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμούς θεῶ,
 ἔφ' οἷσιν ἔξευξ' ἄρματ', εἰσακούσατον.
 λαβοῦσα τόνδε παῖδα Κεκροπίαν χθόνα
 χώρει, Κρέουσα, κὰς θρόνους τυραννικοὺς
 ἱδρυσον· ἐκ γὰρ τῶν Ἐρεχθέως γεγώς
 δίκαιος ἄρχειν τῆς ἐμῆς ὅδε χθονός.
 ἔσται δ' ἄν' Ἑλλάδ' εὐκλεής· οἱ τοῦδε γὰρ
 παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίζης μιᾶς,
 ἐπώνυμοι γῆς κάπιφυλίου χθονός
 λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἱ ναίουσ' ἐμόν.
 Γελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἴτα δεῦτερον
 Ὀπλητὲς Ἀργαδῆς τ', ἐμῆς δ' ἅπ' αἰγίδος
 ἐν φύλον ἔξουσ' Αἰγικορῆς, οἱ τῶνδε δ' αὖ
 παῖδες γενόμενοι ἔνν χρόνῳ πεπρωμένῳ
 Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαῖας πόλεις
 χέρσους τε παράλους, ὃ σθένος τῇμῃ χθονὶ
 δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἡπείροιον δυοῖν
 πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς
 Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
 Ἰωνες ὀνομασθέντες ἔξουσιν κλέος.
 Ξοῦθῳ δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,
 Δῶρος μὲν, ἔνθεν Δωρὶς ὕμνηθήσεται
 πόλις· κατ' αἶαν Πελοπίαν δ' ὁ δεῦτερος
 Ἀχαιὸς, ὃς γῆς παραλίας Ῥίου πέλας
 τύραννος ἔσται, κάπισημανθήσεται
 κείνου κεκλησθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.

1570

1575

1580

1585

1590

1570. οἷσιν ἔξευξ' Scaliger] οἷς ἐξεύξασθ' 1572.
 κὰς D.] κείς 1574. τῆς Hartungus] τῆσδ' P. τῆς δ',
 superser. γ', C. 1575. δ' L. Dindorfius] τ' 1577.
 γῆς κάπιφυλίου] τε κάπιφύλιον Badhamus. γῆς τετρα-
 φυλίου Hartungus. 1578. λαῶν] λαὸν P. 1579.
 Γελέων Canterus] τελέων δεῦτερον Canterus] δεύ-
 τερος PC: unde nonnulla post hunc versum excidisse
 coniecit Badhamus. δεῦτεροι Hartungus. 1580.
 Ὀπλητὲς Ἀργαδῆς τ' ἐμῆς τ' (recte δ' Kirchhoffius) ἅπ'
 Canterus] δ' πάντες Ἀργαλῆς (o super altero α C) τ'
 ἐμῆς ἅπ' 1581. ἐν φύλον Hermannus] ἐμφυλον
 1583. Κυκλάδας] κυκλάδος P. 1591. δ' Barnesius] τ'
 1594. ἐπώνυμος] ἐπώνυμον Kirchhoffius.

καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξε· πρῶτα μὲν 1595
 ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γυνῶναι φίλους·
 ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα κατέθου
 ἐν σπαργάνοισιν, ἄρπασαντ' εἰς ἀγκάλας
 Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεύσαι βρέφος,
 ἔθρεψέ τ' οὐδ' εἴασεν ἐκπνεύσαι βίον. 1600
 νῦν οὖν σιῶπα παῖς ὅδ' ὡς πέφυκε σὸς,
 ἴν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἠδέως ἔχη,
 σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγάθ' ἔχουσ' ἱῆς, γύναι.
 καὶ χαίρετ'· ἐκ γὰρ τῆσδ' ἀναφυχῆς πόνων
 εὐδαίμων· ὑμῖν πότμον ἔξαγγέλλομαι. 1605
 ΙΩ. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστία
 σοὺς λόγους ἔδεξάμεσθα· πεῖθομαι δ' εἶναι πατρός
 Λοξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἀπι-
 στον ἦν.
 ΚΡ. τὰμά νυν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρὶν,
 οὔνεχ' οὐ ποτ' ἠμέλῃσε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι. 1610
 αἶδε δ' εὖωποι πύλαι μοι καὶ θεοῦ χρηστήρια,
 δυσμενῇ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων
 χέρας
 ἠδέως ἐκκρημνάμεσθα καὶ προσεννέπω πύλας.
 ΑΘ. ἦνεσ' οὔνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦσ'· αἶψι ποτε
 χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, ἐς τέλος δ' οὐκ
 ἀσθενῇ. 1615
 ΚΡ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους. ΑΘ. στείχεθ', ἔφο-
 μαι δ' ἐγώ.
 ΙΩ. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδοῦρός. ΚΡ. καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.
 ΑΘ. ἐς θρόνους δ' ἵζου παλαιούς. ΙΩ. ἀξιοντὸ κτῆμά μοι.
 ΧΟ. ὦ Διὸς Λητοῦς τ' Ἀπολλων, χαῖρ'· ὅτῳ δ' ἐλαύ-
 νεται
 ἔμφοραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν χρεῶν·
 ἐς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἔσθλοι τυγχάνουσιν ἀξίων, 1621
 οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὐ ποτ' εὖ πράξειαν ἄν.

1603. ἱῆς Wakefieldus] εἱῆς 1607. ἐδεξάμεσθα
 Musgravius] ἐνδεξόμεσθα 1608. καὶ πρὶν τοῦτο δ'
 οὐκ ἀπιστον ἦν] καὶ πρὶν τοῦτ' ἀπιστον ἦν ἐμοί Do-
 braeus. 1611. αἶδε δ'] χαίρετ' Kirchhoffius. 1612.
 ῥόπτρων] ῥόπτρῳ P. 1613. πύλας Barnesius] πύ-
 λαις 1614. ποτε L. Dindorfius] που 1616. στεί-
 χωμεν Schaeferus] στείχοιμεν στείχεθ' Canterus]
 στείχεσθ' 1617. Κρ. ἀξία — πτόλιν. | Ἀθ. εἰς — πα-
 λαιούς. Κρ. ἀξιον — μοι PC. Correxist Hermannus.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΛΕΝΗ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΓΡΑΤΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΟΝΟΗ.
ΘΕΟΚΑΤΜΕΝΟΣ.
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ Ἑλένης καὶ φησιν ἔλθεῖν μὲν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῦτο φάσκειν καὶ τὸν Ὅμηρον, ποιοῦντα τὴν Ἑλένην παρέχειν τῷ Τηλεμάχῳ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τὸ λαθικηδὲς φάρμακον, “τό οἱ πόρε Πολύδαμνα Θόωνος παράκοιτις”, οὐ μὴν δὲ οὕτως, ὡς Εὐριπίδης φησίν. οἱ μὲν γὰρ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν μετὰ τοῦ Μενελάου μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρῃσιν καὶ εἰς Αἴγυπτον παραγενέσθαι, κάκειθεν πεπορίσθαι τὰ φάρμακα· ὁ δὲ τὴν μὲν ἀληθῶς Ἑλένην φησὶ μὴδ’ ὅπως οὖν ἔλθεῖν εἰς Τροίαν, τὸ εἶδωλον δὲ αὐτῆς. κλέψας γὰρ αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς ἥρας βουλῇ Πρωτῇ τῷ βασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου φυλάττειν παρέδωκε. τούτου δὲ θανόντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἐπειρᾶτο γαμεῖν αὐτήν. ἡ δὲ ἰκέτις παρεκάθητο τῷ τοῦ Πρωτέως μνημεῖω, ὅθεν αὐτῇ ἐπιφαίνεται Μενέλεως, τὰς μὲν ναῦς ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπολέσας, ὀλίγους δὲ τινὰς τῶν ἐταίρων ἐν ἄντρῳ καθειργμένους σώζων. εἰς λόγους δὲ ἔλθόντες καὶ μηχανορραφήσαντες ἀπατῶσι μὲν τὸν Θεοκλύμενον, αὐτοὶ δὲ νηὶ ἐμβάντες, ὡς δὴ τῷ Μενέλῳ θανόντι κατὰ θάλατταν θύσοντες, εἰς τὴν ἰδίαν διασώζονται.

ΕΛΕΝΗ.

Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι βραί,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς τακέσης χιόνος ὑγραίνει γύας.

Huius fabulae codex unus est Florentinus C, de quo diximus p. 141. Ὑπόθεσιν ab grammatico aliquo Byzantino scriptam edidit Matthiae ex alio codice Florentino recentissimo. Ex didascalia sumtum est quod schol. Aristoph. Thesm. 1012. annotavit, Ἀνδρομέδαν: πιθανῶς· συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ἑλένῃ (olym. 91, 4.).

2. ψακάδος] ψεκάδος C. Correctum ex Arist. Thesm. 856. et Aristide vol. 2. p. 331.

EURIPIDES.

Πρωτεύς δ', ὅτ' ἔζη, τῇσδε γῆς τύραννος ἦν,
Φάρων μὲν οἰκῶν νήσον, Αἰγύπτου δ' ἀναΐ, 5
ὃς τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ,
Ψαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφήκεν Αἰακοῦ.
τίκτει δὲ τέκνα δισσά τοῖσδε δώμασι,
Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅτι δὴ θεοὺς σέβων
βίον διήνεγκ', εὐγενὴ τε παρθένον 10
Εἰδῶ, τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ', ὅτ' ἦν βρέφος.

7. Αἰακοῦ Musgravius] αἰόλου 9. Θεοκλύμενον] μὲν addit Scaliger. (Conf. ad v. 1643.) Quo recepto ὃς Νεοῦς scripsit Hermannus. ὅτι δὴ — διήνεγκ' delet Thaeckius. 11 Εἰδῶ Matthiae] εἰδος

ἐπεὶ δ' ἔς ἦβην ἦλθεν ὠραία γάμων,
καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
ἡμῖν δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη. πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· ἔστιν δὲ δὴ
λόγος τις ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπτат· εἰς ἐμὴν
Λήδαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών,
ὃς δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ
δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς οὗτος λόγος.
Ἑλένη δ' ἐκλήθη· ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
λέγοιμ' ἄν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι
Ἰδαίον ἐς κευθμὴν· Ἀλέξανδρον πάρα,
Ἥρα Κύπρις δὲ Διογενὴς τε παρθένος,
μορφῆς θέλουσαι διαπεράνασθαι κρίσιν.
τοῦμόν δὲ κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχές,
Κύπρις προτείνουσ' ὡς Ἀλέξανδρος γαμῆι,
νικᾷ· λιπνὴ δὲ βούσταθμ' Ἰδαίος Πάρις
Σπάρτην ἀφίκεθ', ὡς ἐμὸν σχίσαν λέχος.
Ἥρα δὲ μεμφθεῖσ' οὐνεκ' οὐ νικᾷ θεάς,
ἐξηνέμωσε τὰμ' Ἀλεξάνδρῳ λέχη,
δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσας ἔμοι
εἰδωλον ἔμπροσθεν οὐρανοῦ ξυνηθείσ' ἀπο,
Πριάμου τυράννῳ παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν,
κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
βουλεύματ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς·
πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
καὶ Φρυγί δυστήνοισιν, ὡς ὄχλου βροτῶν
πλήθους τε κουφίσαιε μητέρα χθόνα,
γυνωτὸν τε θεῖη τὸν κράτιστον Ἑλλάδος.
Φρυγῶν δ' ἔς ἀλκὴν προυτέθην ἐγὼ μὲν οὐ,
τό δ' ὄνομα τοῦμόν, ἄθλον Ἑλλήσιν δορός.
λαβὼν δέ μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος
νεφέλῃ καλύψας, οὐ γὰρ ἡμέλεισέ μου
Ζεὺς, τόνδ' ἔς οἶκον Πρωτέως ἰδρύσατο,
πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
ἀκέραιον ὡς σώσασαι Μενέλεω λέχος.
κάμω μὲν ἐνθάδ' εἴμ', ὃ δ' ἄθλιος πόσις
στράτευμ' ἀθροίσας τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς
θηρὰ πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα.
ψυχὰι δὲ πολλὰ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
ροαῖσιν ἔθανον· ἡ δὲ πάντα τλάσ' ἐγὼ
κατάρατός εἰμι, καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν ξυνάψαι πόλεμον Ἑλλήνων μέγαν.
τίς δ' ἦτ' ἔτι Ζῷ; θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
Ἑρμοῦ, τὸ κλεινὸν μ' ἔτι κατοικήσειν πέδον
Σπάρτης ξὺν ἀνδρὶ, γινόντος ὡς εἰς Ἴλιον
οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί.
ἔως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπε
Πρωτεύς, ἄστυλος ἦν γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθηκότος
θηρὰ γαμῆιν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
τιμῶσα Πρωτέως μνήμα προσπίτνω τόδε
ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τάμα διασώσῃ λέχη,
ὡς, εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεές φέρω,
μὴ μοι τό σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνῃ ὄφλη.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
Πλούτου γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι,

12. ὠραία Nauckius (ὠραῖαν Musgravius)] ὠραίων
16. ἡμῖν] ἐμοὶ Aristoph. Thesm. 859. 34. ἀπο
Reiskins] ὑπο 35. τυράννῳ Hermannus] τυράννου
42. προυτέθην Musgravius] προυθέμην 48. Με-
νέλεω Portus] μενέλεω 56. δ' ἦτ' οὖν Aristophanes.
57. μ' addidit Hermannus. 59. λέκτρ'] λέχος
Enstath. p. 30. 63. ἐμὸν] ἐγὼ Dobraeus. 69.
Πλούτου] Πλούτῳ Nauckius.

70 βασιλεία τ' ἀμφιβλήματ' εὐθριγκοί θ' ἔδραι.
70 ἔα·
15 ὦ θεοὶ, τίν' εἶδον ὄψιν; ἐχθίστην ὄρω
γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσε
πάντας τ' Ἀχαιοῦς· θεοὶ σ', ὅσον μίμημ' ἔχεις
75 Ἑλένης, ἀποπτόσσεαι. εἰ δέ μὴ ἔν ἐν
γαίᾳ πόδ' εἶχον, τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πτερῷ
ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.
20 ΕΛ. τί δ', ὦ ταλαίπωρ, ὅστις ὦν μ' ἀπεστράφης,
καὶ ταῖς ἐκείνης ξυμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;
ΤΕ. ἤμαρτον· ὀργῇ δ' εἶσα μάλλον ἢ μ' ἐχρῆν·
80 μισεῖ γὰρ Ἑλλάς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
ξυγγνωθὶ δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.
25 ΕΛ. τίς δ' εἶ, πόθεν γῆς τῇδ' ἐπεστράφης πέδον;
ΤΕ. εἰς τῶν Ἀχαιῶν, ὦ γύναι, τῶν ἀθλίῳ.
ΕΛ. οὐ τὰρα σ' Ἑλένην εἰ στυγεῖς θαυμαστέον.
85 ἀτὰρ τίς εἶ, πόθεν, τίνος σ' αὐδᾶν χρεῶν;
ΤΕ. ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος, ὃ δὲ φύσας πατὴρ
Τελαμῶν, Σαλαμῆς δὲ πατρὶς ἡ θρέψασά με.
ΕΛ. τί δ' ἦτα Νείλου τοῦσδ' ἐπιστρέφει γύας;
ΤΕ. φυγὰς πατρώας ἐξελέλхамαι χθονός.
90 ΕΛ. τλήμων ἂν εἴης· τίς δὲ σ' ἐκβάλλει πάτρας;
ΤΕ. Τελαμῶν ὁ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μάλλον φίλον;
30 ΕΛ. ἐκ τοῦ; τὸ γὰρ τοι πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει.
ΤΕ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὤλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.
ΕΛ. πῶς; οὐ τί που σὺ φασγάνῳ βίον στερεῖς;
95 ΤΕ. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ἔϊφος.
ΕΛ. μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίῃ τὰδ' ἂν;
40 ΤΕ. τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον;
ΕΛ. μνηστήρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.
ΤΕ. θανὼν ὃδ' ὀπλῶν ἔριν ἔθηκε συμμαχοῖς.
100 ΕΛ. καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίνεταί κακόν;
ΤΕ. ἄλλου λαβόντος ὀπλ' ἀπηλλάχθη βίου.
45 ΕΛ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πῆμασιν νοσεῖς;
ΤΕ. ὁθύνεκε' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.
ΕΛ. ἦλθες γὰρ, ὦ ξέν', Ἰλίου κλεινὴν πόλιν;
105 ΤΕ. καὶ ξὺν γε πέρας αὐτὸς ἀνταπωλόμην.
ΕΛ. ἦδη γὰρ ἦται καὶ κατείργασται πυρί;
50 ΤΕ. ὥστ' οὐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.
ΕΛ. ὦ τλήμων Ἰλίου ἀπόλλυνται Φρύγες.
ΤΕ. καὶ πρὸς γ' Ἀχαιοὶ μεγάλα δ' εἵργασται κακά.
110 ΕΛ. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρηται πόλις;
ΤΕ. ἐπτά σχεδὸν τι καρπίμους ἔτων κύκλους.
55 ΕΛ. χρόνον δ' ἐμείναι ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;
ΤΕ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.
ΕΛ. ἡ καὶ γυναῖκα Σπαρτιάτην εἴλετε;
115 ΤΕ. Μενέλαος αὐτὴν ἦτ' ἐπισπᾶσας κόμης.
ΕΛ. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ἡ κλύων λέρεις;
60 ΤΕ. ὥσπερ σέ γ', οὐδὲν ἦσον, ὀφθαλμοῖς ὄρων.
ΕΛ. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν.
ΤΕ. ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
120 ΕΛ. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
ΤΕ. αὐτὸς γὰρ ὁσσοὶς εἶδον οἷς καὶ νῦν σ' ὄρω.
65 ΕΛ. ἦδη δ' ἐν οἴκοις ξὺν δάμαρτι Μενέλεως;
ΤΕ. οὐκ οὖν ἐν Ἀργεὶ γ' οὐδ' ἐπ' Εὐρώτᾳ ῥοαῖς.

74. μίμημ' Stephanus] μίσημ' 76. πόδ' Faber] ποτ'
πτερῷ Elmsleius] πέτρῳ 77. ἀπόλαυσιν Reis-
kins] ἀπώλλουσ' ἴν' 78. ὦν] εἰ Cobetus. 86. τίνος
σ' αὐδᾶν χρεῶν D.] τίνος ἔξαιδᾶν σε χρή 89. τοῦσδ'
Elmsleius] τάσδ' 97. σωφρονῶν] εὐφρονῶν Herman-
nus. 98. Ἀχιλλέα τιν' οἶσθα Πηλέως γόνον; Cobetus.
100. ὃδ' Portus] δ' 112. καρπίμους] καμπίμους
Nauckius. 115. Σπαρτιάτην Ald.] σπαρτιάτην
118. ὄρων Hermannus] ὄρω 122. εἶδον οἷς καὶ νῦν σ'
ὄρω Hartungus] εἰδόμην καὶ νῦν δ' ὄρω C. εἰδόμην
ὡς νῦν σ' ὄρω Dobraeus. 124. γ' addidit Musgravius.

ΕΔ. αἰαί· κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις.
 ΤΕ. ὡς κείνος ἀφανὴς ξὺν δάμαρτι κλῆζεται.
 ΕΔ. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
 ΤΕ. ἦν, ἀλλὰ χεიმῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν.
 ΕΔ. ποίοισιν ἐν νῶτοισι ποντίας ἁλός;
 ΤΕ. μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγῆϊον πόρου.
 ΕΔ. καὶ τοῦδε Μενέλεων οὐτις εἶδ' ἀφιγμένον;
 ΤΕ. οὐδείς· θανῶν δὲ κλῆζεται καθ' Ἑλλάδα.
 ΕΔ. ἀπωλόμεσθα· Θεστιᾶς δ' ἔστιν κόρη;
 ΤΕ. Λήδαν ἔλεξας· οἵχεται θανοῦσα δῆ.
 ΕΔ. οὐ πού νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὤλεσεν κλέος;
 ΤΕ. φασίν, βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῆ δέρην.
 ΕΔ. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;
 ΤΕ. τεθνᾶσι κοῦ τεθνᾶσι· δύο δ' ἔστων λόγῳ.
 ΕΔ. πότερος ὁ κρείσσων; ὡ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
 ΤΕ. ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φάσ' εἶναι θεῷ.
 ΕΔ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
 ΤΕ. σφαγαῖς ἀδελφῆς οὐνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
 ἅλις δὲ μύθων· οὐ διπλὰ χρῆζω στένειν.
 ὦν δ' οὐνεκ' ἦλθον τούσδε βασιλείους δόμους,
 τὴν θεσπιωδὸν Θεονόην χρῆζων ἰδεῖν,
 σὺ προξένησον, ὡς τύχῃ μαντευμάτων
 ὀπηνεὺς στείλαιμ' ἂν οὐριον πτερὸν
 ἐς γῆν ἑναλίαν Κύπρον, οὐ μ' ἐθέσπισεν
 οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν
 Σαλαμῖνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.
 ΕΔ. πλοῦς, ὦ ξέν', αὐτὸς σημαίνει· σὺ δ' ἐκλιπῶν
 γῆν τήνδε φεύγε, πρὶν σε παῖδα Πρωτεύως
 ἰδεῖν, ὅς ἄρχει τῆσδε γῆς· ἄπεςτι δὲ
 κυσὶν πεποισθῶς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·
 κτείνει γὰρ Ἑλλήν' ὄντιν' ἂν λάβῃ ξένον.
 ὅτου δ' ἕκατι, μήτε σὺ ζῆτει μαθεῖν
 ἐγὼ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε;
 ΤΕ. καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι· θεοὶ δὲ σοὶ
 ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίετο.
 Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ' οὐ τὰς φρένας
 ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολὺ.
 κακῶς δ' ὀλοῖτο, μὴδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
 ἔλθοι· σὺ δ' εἷης εὐτυχὴς ἀεὶ, γύναι.
 ΕΔ. ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένη μέγαν οἶτον,
 ποῖον ἀμύλλαθ' ὀϊόν; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω,
 δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πένθεσιν;
 ἐῆ·
 πτεροφόροι νεάνιδες,
 παρθένοι, Χθονὸς κόραι,
 Σειρήνες, εἴθ' ἑμοῖς γόοις
 μλόιτ' ἔχουσιν τὸν Λίβυν
 λωτὸν ἢ σύριγγας, αἰλινον κακοῖς
 τοῖς ἑμοῖσι σύνοχα δάκρυα,
 πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα,
 μουσεῖά τε θρηνημασι ξυνῶδ' ἀ
 πέμψειε Φερσέφασσα
 φόνια, χάριτας ἴν' ἐπὶ δάκρυσιν
 παρ' ἐμέθεν ὑπὸ μέλαθρα νύχια

167—178. = 179—190.

125. οἷς κακὸν] οἷς συμβάν Nauckius. 127. αὐτὸς] αὐτὸς C. 131. Μενέλεων Barnesius] μενέ-
 λαον εἶδ' οἶδ' Ald. 135. οὐ που Dobraeus]
 οὐπω 138. λόγῳ Schaeferus] λόγῳ 144. 1526. βα-
 σιλείους] βασιλικούς Hartungus. 146. σὺ προξένησον
 Iacobsius] συμπροξένησον 155. delet Nauckius.
 164. οἶτον Musgravius] οἶκτον 167. ἐῆ D.] ἐ ἔ
 170. τὸν Λίβυν] τὸν et in antistropha v. 182. ταῖς de-
 levit Hermannus. 171. αἰλινον Nauckius] αἰλίνους
 176. φόνια Bothius] φόνια φόνια φόνια, χάρι-
 τας] φόνι' ἀχάριτας Lobeckius. 177. ἐμέθεν Seid-
 lerus] ἐμέθ' νύχια D.] νύχια παιᾶνας

125 νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.
 ΧΟΡΟΣ.
 κυανοειδὲς ἄμφ' ὕδωρ
 ἔτυχον ἑλικά τ' ἀνὰ χλόαν
 φοίνικας ἀλίου πέπλους
 αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις
 ἀμφιθάλλουσ' ἐν τε δόνακος ἔρνεσιν·
 ἐνθεν οἰκτρὸν ὄμαδον ἐκλυον,
 ἄλυρον ἔλεγον, ὃ τι ποτ' ἔλακεν
 — — — αἰάγμασι στένουσα,
 νύμφα τις οἷα Ναῖς
 ὄρεσι φυγάδα νόμον ἰεῖσα
 γαστρὸν, ὑπὸ δὲ πέτρινα γύαλα
 Πανὸς ἀναβοᾷ γάμους.
 ΕΔ. ἰὼ ἰὼ,
 θήραμα βαρβάρου πλάτας,
 Ἑλλανίδες κόραι,
 ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν ἔμολε,
 δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων,
 ἴλισυ κατασκαφὰν
 πυρὶ μέλουσαν δαΐῳ
 δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον,
 δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον.
 Ληδα δ' ἐν ἀρχόναϊς
 θάνατον ἔλαβεν αἰσχύνας ἐμὰς ὑπ' ἀλγέων.
 ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἀλὶ πολυπλανῆς
 πόσις ὀλόμενος οἵχεται,
 Κάστορός τε συγγόνου τε διδυμογενὲς ἄταλμα πα-
 τρίδος [σιὰ τε 205
 ἀφανὲς ἀφανὲς ἰππόκροτα λέλοιπε δάπεδα γυμνά-
 δσνακόντος Εὐρώτα, νεανιᾶν πόνον.
 ΧΟ. αἰαὶ αἰαὶ· 210
 ὦ δαίμονος πολυστόνου
 μοῖρας τε σᾶς, γύναι.
 αἰῶν δυσαιῶν τις ἔλαχεν ἔλαχεν,
 ὅτε σε τέκετο ματρώθεν
 Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος
 χιονόχρως κύκνου πτερῶν·
 τί γὰρ ἄπεςτί σοι κακῶν;
 τίνα δὲ βίον οὐκ ἔτλας;
 μάτηρ μὲν οἵχεται,
 δίδυμά τε Διὸς οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα φίλα,
 χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὀράς,
 διὰ δὲ πόλεας ἔρχεται [δωσιν, 225
 βάξις, ἃ σε βαρβάροισι λέχεσι, πότνια, παραδί-
 ὁ δὲ σὸς ἐν ἀλὶ κύμασιν τε λέλοιπε βίον, οὐδέ
 ποτ' ἐτι
 πάτρια μέλαθρα καὶ τὰν Χαλκίοικον ὀλβιεῖς. (230)
 ΕΔ. φεῦ φεῦ, τίς ἦ Φρυγῶν

191—209. = 210—228.

181. ἀλίου] ἀλίῳ, superser. ου, C. 183. ἀμφι-
 θάλλουσ' ἐν τε Seidlerus] θάλλουσ' ἀμφί τ' ἐν 184.
 οἰκτρὸν Badhamus] οἰκτρὸν ἀνεβόασεν 185. ἔλε-
 γον] θρήνον C, sed ἔλεγον a m. sec. ποτ' corrector
 in apogr. Paris. altero] πόδ' C. 186. Lacunam indi-
 cavit Badhamus. 188. νόμον Matthiae] γάμον
 189. γύαλα D.] μύχαλα (μύχατα Canterus) γύαλα
 γύαλα] κλαγγὰς addit C, sed linea circumscriptum ab
 alia m.: de quo dixi in Annot. Oxon. p. 869. 197.
 μέλουσαν Stephanus] μέλλουσαν δαΐῳ Musgravius]
 ἰδαίῳ 199. πολύπονον Matthiae] πολυύπονον 202.
 ἐμὰς ὑπ' Muretus] ἡμὰς (vel ὑμὰς) ἐπ' 209. νεανιᾶν
 Lentingius] νεανίαν 218. ἔτλας] ἔτλησας C, i. e. ἔτλης,
 superser. ας. 225. λέχεσι, πότνια, παραδίδωσιν]
 πότνια, παραδίδωσι λέχεσιν Nauckius. 228. ὀλβιεῖς
 Scaliger] ὀλβιοῖς 229—240. et 241—252. in stro-
 pham et antistropham redigendi videbantur Burgesio
 ad Troad. p. 151. 229. τίς ἦ D.] τίς ἦν

- ἦ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς 230
 ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλίῳ (235)
 πεύκαν; ἔνθεν δλόμενον σκάφος
 ἔναρμόσας ὁ Πριαμίδας ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτῃ
 τὰν ἑμὰν ἐφ' ἐστίαν, 235
 [ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος, ὡς ἔλοι γάμον ἑμόν.] (240)
 ἃ τε δόλιος ἃ πολυκτόνος Κύπρις
 Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον Πριαμίδασι τ',
 ὦ τάλαινα συμφορᾷς, 240
 ἃ δὲ χρυσεὶος θρόνοισι (246)
 Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα
 τὸν ὑκύπουν ἔπεμψε Μαιάδος γόνον,
 ὃς με χλοερά δρεπομέναν ἔσω πέπλων (250)
 ῥόδεα πέταλ' ἀναρπάσας δι' αἰθέρος 245
 τάνδε γαῖαν εἰς ἀνολβον
 ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
 Πριαμίδασιν Ἑλλάδος, (255)
 τὸ δ' ἑμὸν ὄνομα παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι 250
 μαψίδιον ἔχει φάτιν.
- ΧΟ. ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· σύμφορον δέ τοι
 ἔς ῥᾶστα τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν. (260)
- ΕΛ. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ ἔυνεζύγην;
 ἄρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
 τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστὶ μοι,
 τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἷτιον.
 εἶθ' ἔξαλειφθεῖς, ὡς ἄγαλμ', αὐτὴς πάλιν
 αἷσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἄβον, (265)
 καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακάς, ἃς νῦν ἔχω,
 Ἑλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακάς
 ἔσωπερ ὥσπερ τὰς κακάς σὺζουσί μου.
 ὅστις μὲν οὖν ἐς μίαν ἀποβλέπων τύχην
 πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὄμω· (275)
 ἡμεῖς δὲ πολλαῖς ἔνδοξοις ἐγκείμεθα.
 πρῶτον μὲν οὐκ οὐσ' ἀδικὸς εἰμι δυσκλεῆς·
 καὶ τοῦτο μέζον τῆς ἀληθείας κακόν,
 ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά.
 ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς
 ἐς βάρβαρ' ἦθη, καὶ φίλων τητωμένη
 δούλῃ καθέστηκ', οὐσ' ἐλευθέρων ἄπο· (280)
 τὰ βαρβάρων γὰρ δούλα πάντα πλὴν ἐνός.
 ἄγκυρα δ' ἦ μοι τὰς τύχας ὥχει μόνῃ,
 πόσιν ποθ' ἦξειν καὶ μ' ἀπαλλάξειν κακῶν· (285)
 οὗτος τέθνηκεν, οὗτος οὐκέτ' ἐστὶ δῆ.
 μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγὼ·
 ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τᾷδικον τοῦτ' ἐστ' ἑμόν·
 δ δ' ἀγλαΐσμα δωμάτων ἑμοῦ τ' ἔρου,
 θυγάτηρ ἀνάνδρος πολιά παρθενεύεται· (290)
 τῷ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένῳ Διοσκόρῳ
257. γυνὴ γὰρ οὐθ' Ἑλληνίς οὔτε βάρβαρος
 τέυχος νεοσῶν λευκὸν ἐκκλοχεύεται,
 ἐν ᾧ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.
298. οὐκ ἐστὸν. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῇ 285
 τοῖς πράγμασιν τέθηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
 τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν ἐς πάτραν,
 κλήθοις ἂν εἰργοίμεσθα, τὴν ὑπ' Ἰλίῳ (295)
 δοκοῦντες Ἑλένην Μενελέω μ' ἔλθειν μέτα.
 εἰ μὲν γὰρ ἔζη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἂν 290
 ἐς ἑὺμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανερά μοινοῖς ἂν ἦν.
 νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἐστ' οὔτε μὴ σωθῇ ποτε.
 τί δῆτ' ἐτι ζῶ; τί ν' ὑπολείπομαι τύχην; (300)
 γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ἀπαλλαγὰς,
 μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου, πρὸς πλουσίαν 295
 τράπεζαν ἵζουσ'; ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
 ἔνῃ γυναικί, καὶ τὸν ἔστιν πικρόν.
 θανεῖν κράτιστον· πῶς θάνοιμ' ἂν οὖν καλῶς; 298
 ἐς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν· 303
 αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς (311)
 γυναικες, ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν. 305
- ΧΟ. Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ', ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
 μὴ πάντ' ἀληθῇ δοξάσης εἰρηκέναι.
 ΕΛ. καὶ μὴν σαφῶς γ' ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν. (315)
 ΧΟ. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.
 ΕΛ. καὶ τᾶμπαλιν γε τῶνδ' ἀληθείᾳ σαφῇ. 310
 ΧΟ. ἐς ἔνδοξον γὰρ ἀντὶ τὰγαθοῦ φέρει.
 ΕΛ. φόβος γὰρ ἐς τὸ δέσμα περιβαλὼν μ' ἄγει.
 ΧΟ. πῶς δ' εὐμενεῖας τοῖσιδ' ἐν δόμοις ἔχεις; (320)
 ΕΛ. πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεῦν γάμους.
 ΧΟ. οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; μνήματος λιποῦσ' ἔδραν, 315
 ΕΛ. ἐς ποῖον ἔρπεις μῦθον ἢ παραινέσιν;
 ΧΟ. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται,
 τῆς ποντίας Νηρηΐδος ἐκγόνου κόρης,
 πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης εἴτ' ἐστ' ἐτι 320
 εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δ' εὐ
 πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
 πρὶν δ' οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
 λυπομένη γένοιτ' ἂν; ἀλλ' ἔμοι πιθοῦ· (330)
 τάφον λιποῦσα τόνδε σύμμιξον κόρη,
 ὅθεν περ εἴσει πάντα, τὰληθῇ φράσαι 325
 ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε, τί βλέπεις πρόσω;
 θέλω δὲ κάτῳ σοι εὐνεσελθεῖν δόμους,
 καὶ ἔνδοξοις παρθένου θεοπίσματα· (335)
 γυναῖκα γὰρ δὴ ἔνδοξον γυναικὶ χρή.
 ΕΛ. φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν. βάτε βάτε δ' ἐς δόμους, 330
299. ἀσχήμονες μὲν ἀρχῶναι μετάρσιοι,
 κὰν τοῖσι δούλοις δυσπρεπεὲς νομίζεται,
 σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλόν·
 σμικρὸν δ' ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξει βίου.

330—339. — 340—347.

236. Verba ab interprete illata seclisit D. 238. ἃ τε Matthiae] ἃ δὲ 239. Πριαμίδασι τ' G. Burgesius] πριαμίδασι τε 241. ἃ D.] 242. Διὸς ὑπαγκάλισμα] Vel ἃ ante Διὸς addendum vel παραγκάλισμα scribendum cum Hermanno. 245. πέταλ' ἀναρπάσας D. in Annot. Oxon. p. 871.] πέταλα χαλκίαιον ὡς ἀθάναν μόλοιμ' ἀναρπάσας 253. σύμφορον] ε (i. e. συμφέρον) superscr. in C ab alia m. σύμφορον Stobaeus 108, 22. τοι L. Dindorfius] σοι 257—259. Versus spurios notavit Badhamus. 263. ἄβον Porsonus] λαβεῖν (gr. λάβω) C. 264. 265. κακάς corrector apogr. Paris.] καλὰς C utrobique. 268. βαρὺ μὲν ἐστ', οἰστέον δ' ὄμως Cobetus. 277. δ' ἦ Scalliger] δῆ ὥχει Musgravius] ὄχει 279. οὗτος τέθνηκεν] εἴπερ τέθνηκεν Hermannus. 283. πολιά Ald.] πολιά C. πολιά si recte legitur, pro χρόνια dictum est.

288. κλήθοις Elmsleius] κλειθοῖς ὑπ' Ἰλίῳ] ἀπ' Ἰλίου Nauckius. 289. μέτα] ἄτερ Brunckius. Μενελέω μολεῖν μέτα Hartungus. 291. ἐλθόντες, ἃ φανερά] ἐλθόνθ' ἃ φανέρ' ἂν Porsonus. ἐλθόνθ' ἃ φανέρ' ἂν μόνοισιν ἦν Hartungus. 292. σωθῇ] σωθῶ Badhamus. δοθῇ Nauckius. 294. ἀπαλλαγὰς Matthiae] ὑπαλλαγὰς 297. σῶν ἐστὶν Seidlerus] σῶμ' ἐστὶ C. σῶζεσθαι Matthiae. 298. πῶς θάνοιμ' ἂν οὖν Stephanus] προθάνοιμ' ἂν οὐ 299—302. Versus spurios eiecit Hartungus. Versum 302. notaverat L. Dindorfius in Thesouro s. v. Μικρός. 302. σμικρὸν] σμικρὸς Badhamus. ἄρτ'] κάρτ' Reiskius. ἄρθρ' Keilins. 308. σαφῶς γ' Ald. γ' om. C, ut videtur. ἔλεξ' Barnesius] ἔλεξεν 309. ἔπη — ἀληθείας (ἀληθεῖα Kirchhoffius) σαφῇ] σαφῇ — ἀληθείας ἔπη Hermannus. 320. δ' εὐ] δὲ Herwerdenus ad Soph. Oed. R. p. 108. 325. φράσαι] μαθεῖν Heimsoethius. 326. τοῖσδε] τήνδε Nauckius.

- ἀγῶνας ὡς πύθησθ' ἐμούς. (340)
 ΧΟ. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.
 ΕΛ. ἰὼ μέλεος ἄδ' ἄμερα. 335
 τὶν' ἄρα τάλαϊνα τίνα λόγον δακρυόεντ' ἀκούσομαι;
 ΧΟ. μὴ πρόμαντις ἀλγῶν (345)
 προλάβαν, ὦ φίλα, γόους.
 ΕΛ. τί μοι πόσις μέλεος ἔτα; πότερα δέρεται φάος
 τέθριππά θ' ἄρμαθ' ἁλίου 341
 λεύσσει κέλευθά τ' ἀστέρων, (350)
 ἢ κὰν νέκυσι κατὰ χθονὸς τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν;
 ΧΟ. ἐς τὸ φέρτερον τίθει 345
 τὸ μέλλον, ὅ τι γενήσεται.
 ΕΛ. σὲ γάρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατόμοσα,
 τὸν ὑδρόεντι δόνακι χλωρὸν (355)
 Εὐρώταν, θανόντος ἀνδρὸς εἰ 350
 βάεις ἔτυμος ἄδε μοι.
 ΧΟ. τί τάδ' ἀσύνετα;
 ΕΛ. φόνιον αἰώρημα
 διὰ δέρης ὀρέξομαι,
 ἢ ξιφοκτόνον δίωγμα (360)
 λαιμορύτου σφαγᾶς 355
 αὐτοσίδαρν ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς ἄμιλλαν,
 θῦμα τριζύροις θεαῖσι [βουστάθμους.
 τῷ τε σύριγγ' ἀν' Ἰδα σεβίζοντι Πριαμίδα ποτ' ἀμφί
 ΧΟ. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν 360
 γένοιτο, τὸ δὲ σὺν εὐτυχῆς.
 ΕΛ. ἰὼ ἰὼ Τροία τάλαϊνα, (365)
 δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλύσαι μέλεά τ' ἔτλας·
 τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε
 πολὺ μὲν αἶμα, πολὺ δὲ δάκρυον,
 ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν 365
 [ἔλαβε πάθεα, ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν] (371)

332. ἀγῶνας ὡς πύθησθ' ἐμούς D.] ἀγῶνας ἐντὸς οἰκῶν (δόμων Ald., quod superser. in apogr. Paris. altero) ὡς πύθησθε τοὺς ἐμούς 335. ἄδ' addidit Seidlerus. 336. λόγον δακρυόεντ' Hermannus] δακρυόεντα λόγον 342. τέθριππά θ' ἄρμαθ' ἁλίου D.] τέθριππά τ' ἁλίου 343. λεύσσει Hartungus] ἐς Post ἀστέρων lacunam indicavit Hermannus. ἀστέρων] δὲ additum in C annotavit Furia: de quo dubitari potest, quum neque in Ald. neque in apogr. Parisinis legatur. 344. ἢ κὰν νέκυσι D.] ἢ νέκυσι C. ἢ ὡν νέκυσι Iacobusius. ἢ μετὰ νέκυσι Paleius. 346. χθόνιον] φόνιον Hartungus. 348. κατόμοσα Elmsleius] κατώμοσα C, quod servari potest si duae syllabae exciderint, quae Hermannus coniecitura est, qui haec sic descripsit, σὲ δὲ κατώμοσ' | εἰπέ, τὸν ὑδρόεντα δόνακι | χλωρὸν Εὐρώταν, θανόντος cet. 349. ὑδρόεντι Reiskius] ὑδρόεντα χλωρὸν Stephanus] χῶρον 350. ἀνδρὸς εἰ βάεις ἔτυμος Hermannus] εἰ βάεις ἔτυμος ἀνδρὸς 352. τί τάδ' ἀσύνετα] Haec verba Helenae continuat C: chori persona a m. rec. adscripta in apogr. Paris. altero, unde choro tribuit Ald. Improbabilem metri formam sic correxit Hartungus ΧΟ. τί τάδ' ἀσύνετ'; ΕΛ. ὀρέξομαι | φόνιον αἰώρημ' ἐν ἄμμασιν δέρης 355. λαιμορύτου] Mirum vocabulum nusquam alibi lectum. αἰμορύτου Hartungus: quo recepto διωγμὸν pro δίωγμα scribendum erit cum Nauckio. 356. ἄμιλλαν Musgravius] ἄμιλλα 358. σύριγγ' ἀν' Ἰδα Matthiae] σύριγγ' αἰοδαί C. συρίγγων αἰοδαῖν Hermannus. συρίγγων αἰοδαῖς coniecerat Elmsleius ad Med. 1224. reliquis parum probabiliter mutatis. σεβίζοντι Musgravius] σέβιζον 359. Πριαμίδα Matthiae] πριαμίδας 361. ἰὼ ἰὼ D.] ἰὼ C, quod servari potest si ἰὼ τάλαϊνα Τροία scribatur cum Hermannus. 363. Κύπριδος L. Dindorfus] κύπρις 366. Seclusi verba suspecta ἔλαβε πάθεα ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν, in quibus si quid sit ab Euripide scri-

- ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας
 ἔθεντο σύγγονοι νεκρῶν Σκαμάνδριον
 ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.
 βοᾶν βοᾶν δ' Ἑλλάς 370
 κελάδησε κἀνωτότυξεν, (376)
 ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
 ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
 ἔδευσε φοινίαισι πλαγαῖς.
 ὦ μάκαρ Ἀρκαδία ποτὲ παρθένε Καλλιστοῖ, Διὸς 375
 ἃ λεχέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυίοις, (381)
 ὡς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον,
 ἃ μορφᾶς θηρῶν λαχνογυίων
 ὀμματι λάβρῳ σχῆμα διαίνεις (385)
 ἔξαλλάξας' ἄχθεα λύπης· 380
 ἂν τέ ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσαιο,
 χρυσοκέρατ' ἔλαφον, Μέροπος Τιτανίδα κούραν,
 καλλοσύνας ἔνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας
 ὤλεσεν ὤλεσε Πέργαμα Δαρδανίας (390)
 ὀλομένους τ' Ἀχαιοὺς. 385

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- ὦ τὰς τεθρίππους Οἰνομῶν Πίσαν κάτα
 Πέλοψ ἄμιλλας ἐξαμιλληθείς ποτε,
 εἴθ' ὠφελὲς τέθ', ἡνίκ' ἔρανον ἐς θεοὺς (395)
 * * * * *
 πεισθείς ἐποίεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον,
 πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρεῖα πατέρα γεννησθαι ποτε, 390
 ὃς ἐξέφυσεν Ἀερόπτης λέκτρων ἄπο
 Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν Ζυγόν·
 πλείστον γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπῳ λέγω, (400)
 στράτευμα κύπη διορίσαι Τροίαν ἐπὶ
 τύραννος, οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν, 395
 ἐκούσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις.
 καὶ τοὺς μὲν οὐκέτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα,
 τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένως πεφηνότας, (405)
 νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
 ἐρῶ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς 400
 τλήμων ἁλῶμαι χρόνον ὅσον περ Ἰλίου
 πύργους ἔπερσα, κὰς πάτραν χρήζων μολεῖν,
 οὐκ ἀξιούμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν. (410)
 Λιβύης δ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομάς
 πέπλευκα πάσας· χῶταν ἐγγὺς ὡ πάτρας, 405
 πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα, κοῦ ποτ' οὐρίον
 εἰσῆλθε λαῖφος, ὥστε μ' ἐς πάτραν μολεῖν.
 καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς ἀπολέσας φίλους (415)
 ἐξέπεσον ἐς γῆν τήνδε· ναὺς δὲ πρὸς πέτρας

ptum, nonnulla excidisse putanda erunt, ut dixi in Annot. Oxon. p. 874. ubi haec sic digessi, ἄχεά τ' ἄχεσιν | * * * * * | * * * ἔλαβε πάθεα | ματέρας τ' ἀπα-
 δας, deleto ὤλεσαν, quod Hermannus notaverat.

368. Σκαμάνδριον] Σκαμάνδριον Hartungus.
 370. 371. Ἑλλάς αἶα | ἐκελάδησ', ἀνωτότυξεν Paleius.
 371. κἀνωτότυξεν C. 374. φοινίαισι Hermannus] φοινίαισι C. Ante φοινίαισι πλαγαῖς nonnulla excidisse videntur Hermannus. 376. ἃ λεχέων] ἃ Ζαθέων λεχέων Hermannus. Δίῳν ἃ λεχέων Nauckius, deleto Καλλιστοῖ Διὸς. 378. ἃ μορφᾶς — διαίνεις Hermannus] ἃ μορφᾶ — λαίνας λαχνογυίων Reiskius] λάχνα γυίων 380. ἄχθεα Hermannus] ἄχεα 382. χρυσοκέρατ' w super a C. 386. Πίσαν L. Dindorfus] Πίσαν 388. ἐς θεοὺς | πεισθείς (inepte πρισθείς Stephanus) ἐποίεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον] ἐν θεοῖς, | προθείς σ', ἐποίει Τάνταλος, λιπεῖν βίον Hartungus. Ego lacunam post ἐς θεοὺς indicavi cum Hermannus, qui tale quid ab Euripide scriptum fuisse coniecit, ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεῶν | σφαγμένα κανὼν Ζεὺς πάλιν Διὸς λιταῖς | πεισθείς ἐποίει σ', εὐθὺς λιπεῖν βίον. Verba ἡνίκ' — ἐποίεις delet Nauckius. 402. κὰς D.] καὶ εἰς C, κείς superser. a m. sec. 404. δ' Hermannus] τ'

- πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων.
 τρόπος δ' ἐλείφθη ποικίλων ἀρμοσμάτων,
 ἐφ' ἧς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ
 Ἑλένη τε, Τροίας ἦν ἀποσπασάς ἔχω. (420)
 ὄνομα δὲ χώρας, ἥτις ἦδε καὶ λεῶς,
 οὐκ οἶδ'· ὄχλον γάρ ἐσπεσεῖν ἡσυχνόμην,
 [ὥσθ' ἰστορήσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας,]
 κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνὴρ
 πράξῃ κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν (425)
 πίπτει κακίῳ τοῦ πάλοι δυσδαίμονος.
 χρεῖα δὲ τεῖρει μ'· οὔτε γὰρ σίτος πάρα
 οὐτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἰκάσαι
 πάρεστι ναὸς ἔκβολ' οἷς ἀμπίσχομαι.
 πέπλους δὲ τοὺς πρὶν λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα (430)
 χλιδὰς τε πόντος ἥρπασ'· ἐν δ' ἄντρον μυχοῖς
 κρύψας γυναῖκα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ
 ἄρξασαν ἦκω, τοὺς τε περιλελειμμένους
 φίλων φυλάσσειν τὰμ' ἀναγκάσας λέχη.
 μόνος δὲ νοστώ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλους (435)
 τὰ πρόσφορ' ἦν πως ἐξερευνήσας λάβω.
 ἰδὼν δὲ δῶμα περιφερὲς θρηγκοῖς τόδε
 πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς δλβίου τινὸς
 προσήλθον· ἐλπίς δ' ἔκε γέ πλουσίῳν δόμων
 λαβεῖν τὴ ναύταις, ἐκ δὲ μὴ χόντων βίον, (440)
 οὐδ' εἰ θέλοιν, ὠφελεῖν ἔχοιν ἄν.
 ὡή· τίς ἄν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
 ὅστις διαγγεῖλειε τὰμ' εἶσω κακά;
 ΓΡΑΥΣ.
 τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξει δόμων,
 καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἐστηκὺς πύλαις (445)
 ὄχλον παρέξεις δεσπότης; ἢ κατθανεῖ
 Ἑλλήν πεφυκὺς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί.
 ME. ὦ γραῖα, ταῦτα ταῦτ' ἐπὶ καλῶς λέγεις.
 ἔξεστι· πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνες λόγον.
 ΓΡ. ἄπελθ'· ἐμοὶ γάρ τοῦτο πρόσκειται, ξένε,
 μηδένα πελάζειν τοιοῖδ' Ἑλλήνων δόμοις. (450)
 ME. ἂ, μὴ προσεῖλει χεῖρα μὴδ' ὠθεῖ βίᾳ.
 ΓΡ. πείθει γάρ οὐδὲν ὦν λέγω· σὺ δ' αἴτιος.
 ME. ἄγγειλον εἰσω δεσπότηται τοῖσι σοῖς.
 ΓΡ. πικροὺς ἂν οἶμαι γ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους. (455)
 ME. ναυαγὸς ἦκω, ξένος, ἀούλητον γένος.
 ΓΡ. οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἴθι.
 ME. οὐκ, ἀλλ' ἔσω πάρεμι· καὶ σὺ μοι πιθοῦ.
 ΓΡ. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν· καὶ τάχ' ὠσθήσῃ βίᾳ.
 ME. αἰαὶ! τὰ κλεινὰ σου ὅτι μοι στρατεύματα; (460)
 ΓΡ. οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθ', οὐκ ἐνθάδε.
 ME. ὦ δαῖμον, ὡς ἀνάξι' ἡτιμώμεθα.
 ΓΡ. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τί δ' οἰκτρὸς εἶ;
 ME. πρὸς τὰς πάροιθεν ἔμφορὰς εὐδαίμονας.
 ΓΡ. οὐκ οὐν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεαι φίλοις; (465)
 ME. τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ δὲ βασιλείοι δόμοι;
 ΓΡ. Πρωτεὺς τὰδ' οἰκεῖ δώματ', Αἰγυπτος δὲ γῆ.
 ME. Αἰγυπτος; ὦ δύστηνος, οἱ πέπλευκ' ἄρα.

411. ἐλείφθη Stephanus] ἐλήφθη 412. ἧς apogr.
 unum] οἷς 416. Seclusi versus spurium. 418. ἀηθίαν]
 ἀηθίαν Portus. 420. σίτος Barnesius] σίτον 422.
 ἔκβολ' οἷς Reiskius] ἐκβόλοις 426. τε Hermannus]
 γε 432. γε Musgravius] τε 441. ταῦτα ταῦτ'
 ἐπὶ καλῶς λέγεις] Verba interpolata, quibus nihil
 profuerunt Stephani, qui ταῦτα πάντ' seripsit, aliorum-
 que coniecturae. 442. λόγον] χόλου G. Clarkius.
 445. προσεῖλει] πρόσκιλλε Badhamus. πρόσσειε Matthiae.
 446. σὺ δ' αἴτιος in initio versus ponit Dobraeus.
 448. πικροὺς R. B. Hirschigius] πικρῶς γ'] μ' Har-
 tungus. 456. τί δ' Matthiae] τίν' 458. οὐκοῦν Mat-
 thiae] οὐκοῦν 459. βασιλείοι] βασιλικοὶ Hartungus.
 460. 461. Haec imitatur Aristophanes Thesm.

871. 460. οἰκεῖ δώματ'] ἐστὶ μέλαθρα Aristophanes.
 461. πέπλευκ' ἄρα] πεπλώκαμεν Aristophanes 877.

466. μνήμα] σῆμα Aristophanes 886. 474. γῆς
 Vietorius] τοῖς, superser. ἧς 475. λέχος Heathius]
 λέχους 479. οὐδὲν Musgravius] οὐδὲν 491. ὁ γ']
 ὅτε, sed superser. γ, C. 492. ἴνα ῥοαί Matthiae] ἴν'
 αἱ ῥοαί C. πλὴν ἴν' εὐροῖ — Εὐρώτα ῥοαί Nauckius.
 495. ἀπλοῦν] διπλοῦν Nauckius. 497—499. de-
 let Badhamus. 498. ταῦτ' Matthiae] ταῦτ' 504.
 delet Cobetus. 505. δισάς — ἔχει Musgravius]
 ἔχει — δισάς: quo servato prosmenw vel prosmenw
 scribi potest laeuna ante hunc versus indicata. 507.
 κρύψας] κρύψων Badhamus. 509. παρούσης ἔμφορὰς
 (συμφορὰς C)] παρούσαις συμφοραῖς Reiskius. 510. δέ
 γ' Hermannus] δέ θ' C. δ' ἐθ' Hartungus. δ' ἐν Nauckius.

- λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἔμδος, σοφῶν δ' ἔπος, (520) ΕΔ. ἐγὼ δὲ Μενέλεψ γε σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ. (570)
 δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον. ΜΕ. ἔγνωσ γάρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον. 565
- ΧΟ. ἦκουσα τὰς θεσιπιδου κόρας,
 ἃ χρηζουσ' ἐφάνη τυράννοις
 δόμοις, ὡς Μενέλαος οὐπω
 μελαμφαῖς οἴχεται
 δι' ἔρεβος χθονὶ κρυφθεῖς,
 ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἄλιον
 τρυχόμενος οὐπω λιμένων
 ψαύσειεν πατρίας γᾶς,
 ἀλατεία βιότου
 ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
 παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς
 πόδα χριμπτόμενος εἰναλίῳ
 κῶπα Τρυνάδος ἐκ γᾶς.
- ΕΔ. ἦδ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἔδρας ἐγὼ πάλιν
 στεῖχω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,
 ἦ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει
 πόσιν τὸν ἄμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
 πορθμοὺς δ' ἀλάσθαι μυρίους πεπλευκότα
 ἐκεῖσε κάκειο· οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις
 ἦξιεν, ὅταν δὴ πημάτων λάβῃ τέλος.
 ἐν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται.
 ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτήσθαι σαφῶς,
 ἡσθεῖσ', ἐπεὶ νιν εἶπέ μοι σεσσωμένον.
 ἐγγὺς δὲ νῖν που τῆσδ' ἔφασκ' εἶναι χθονός,
 ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις.
 ὦμοι, πόθ' ἦξεις; ὡς ποθεῖνός ἄν μολοῖς.
 ἔα, τίς οὗτος; οὐ τί που κρυπτεύομαι
 Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;
 οὐχ ὡς δρομαία πῶλος ἢ βάκκη θεοῦ
 τάφῳ ξυνάψω κῶλον; ἄγριος δέ τις
 μορφήν ὁδ' ἐστίν, ὅς με θηράται λαβεῖν.
- ΜΕ. σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν ἡμιλλημένην
 τύμβου π'ὶ κρηπιδ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,
 μέινον τ'ὶ φεύγεις; ὡς ποθεῖνός ἄν μολοῖς. (555)
- ΕΔ. ἀδικοῦμεθ', ὡ γυναικες· εἰργόμεσθα γάρ
 τάφου πρὸς ἄνδρὸς τοῦδε, καὶ μ' ἐλὼν θέλει
 δοῦναι τυράννοις, ὧν ἐφευρτομεν γάμους.
- ΜΕ. οὐ κλῶπές ἐσμεν οὐδ' ὑπηρεταὶ κακῶν.
 ΕΔ. καὶ μὴν στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.
 ΜΕ. στήσον φόβους μεθεῖσα λαιμηρὸν πόδα.
 ΕΔ. ἴσθην, ἐπεὶ γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπου.
 ΜΕ. τίς εἰ; τίν' ὄψιν σὴν, γύναι, προσδέρκομαι;
 ΕΔ. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γάρ σέ κ' αἶψ' ἔχει λόγος. (565)
- ΜΕ. οὐπώποτ' εἶδον προσφερέστερον δέμας.
 ΕΔ. ὦ θεοί. θεὸς γάρ καὶ τὸ γινώσκειν φίλους.
 ΜΕ. Ἑλληνίς εἰ τίς ἢ πικυρία γυνή;
 ΕΔ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
 ΜΕ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
- ΕΔ. ἐγὼ δὲ Μενέλεψ γε σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ. (570)
 ΜΕ. ἔγνωσ γάρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον. 565
 ΕΔ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
 ΜΕ. ποῖας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμὼν πέπλων.
 ΕΔ. ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρειος, ἔμδος πατήρ.
 ΜΕ. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῇ. (575)
 ΕΔ. οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἑνυδίας μ' ὀρᾷς.
 ΜΕ. οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἰς δυοῖν ἔφυν πόσις.
 ΕΔ. ποῖων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφως;
 ΜΕ. ἦν ἄντρα κεῖθι κὰκ Φρυγῶν κομίζομαι.
 ΕΔ. οὐκ ἔστιν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή. (580)
 ΜΕ. οὐ που φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;
 ΕΔ. οὐ γάρ με λεύσσω σὴν δάμαρθ' ὄραν δοκεῖς;
 ΜΕ. τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ.
 ΕΔ. σκέψαι· τὸ δ' οὐδεὶς ἐστί σοῦ σοφώτερος.
 ΜΕ. ἔοικας· οὗτοι τοῦτ' γ' ἔΞαρνήσομαι. (585)
 ΕΔ. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὄμματα;
 ΜΕ. ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
 ΕΔ. οὐκ ἦλθον ἐς γῆν, Τρυνάδ', ἀλλ' εἰδωλον ἦν.
 ΜΕ. καὶ τίς βλέποντα σῶματ' ἔΞεργάζεται;
 ΕΔ. αἰθῆρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη. (590)
 ΜΕ. τίνας πλάσαντος θεῶν; ἀέλπα γάρ λέγεις.
 ΕΔ. Ἥρας διάλλαγμα, ὡς Πάρις με μὴ λάβοι.
 ΜΕ. πῶς οὖν ἄμ' ἐνθάδ' ἦσθ' αὖ τ' ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα;
 ΕΔ. τοῦνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὐ.
 ΜΕ. μέθες με, λύπης ἅλις ἔχων ἐλήλυθα. (595)
 ΕΔ. λείψεις γάρ ἡμάς, τὰ δὲ κέν' ἔΞάξει λέχη;
 ΜΕ. καὶ χαῖρέ γ' Ἑλένη προσφερῆς ὁθούνεκ' εἰ.
 ΕΔ. ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ' οὐχ ἔξω πόσιν.
 ΜΕ. τοῦκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὐ.
 ΕΔ. οἱ γ' ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα; (600)
 οἱ φίλτατοι λείπουσί μ' οὐδ' ἀφίξομαι.
 595
 "Ελληνας οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμὴν ποτε.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- Μενέλαε, μαστεύων σε κιγᾶνῳ μόλις,
 πᾶσαν πλανηθείς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
 πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὑπο. (605)
 ΜΕ. τί δ' ἐστίν; οὐ που βαρβάρων συλαθ' ὑπο;
 ΑΓ. θαῦμ' ἐστ', ἔλασσον τοῦνομ' ἢ τὸ πράγμ' ἔχον.
 ΜΕ. λέγ'. ὡς φέρεται τὴνδε τῇ σπουδῇ νέον.
 ΑΓ. λέγω πόνους σε μυρίους τλήναι μάτην.
 ΜΕ. παλαιὰ θρηνεὶς πῆματ'· ἀγγέλλεις δὲ τί; (610)
 ΑΓ. βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτύχας
 ἀρθεῖσ' ἀφαντος· οὐρανὸν δὲ κρύπτεται,
 λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον οὐ σφ' ἐσώζομεν,
 τοσόνδε λέξας· "ὡ ταλαίπωροι Φρύγες
 πάντες τ' Ἀχαιοί, δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις (615)
 ἄκταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐθνῆσκετε,
 δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν.
 ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,

564. Μενέλεω] Μελελάω C et libri Aristoph. Thesm.
 910. 565. γάρ] ἄρ' Aristophanes. 570. πρόπολον
 Canterus] πρόσπολον 575. οὐ που] ἢ που superscr.
 in C. 577. τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ] τοῦ σφοῦς δ'
 ἀπεστέρεην Hartungus. 578. τὸ δ' οὐδεὶς ἐστί σοῦ
 σοφώτερος Wyttenbachius] τί σου δεῖ τίς ἐστί σου σο-
 φώτερος 580. σ' Matthiae] σά γ' 581. ἐκεῖ νο-
 σοῦμεν Scaliger] ἐκείνο σοῦ μὲν 586. Ἥρας Scali-
 ger] ἦρα λάβοι] λάβη, superscr. oi, C. 587. ἄμ'
 anonymus in Quarterly Review fasc. 19. p. 932. ἦσθ'
 τ' Barnesius] ἦσθ' C. ἦσθας Nauckius. 589. λύπης
 Elmsleius] λύπας 590. ἔΞάξει Cobetus] ἔΞάξει
 596. λείπουσί μ' Musgravius] λείπουσιν 597. κιγ-
 χάνω Matthiae] κιγᾶνῳ 600. οὐ που] ἢ που superscr.
 in C, ut v. 575. 601. θαῦμ' ἐστ' — ἔχον Scaliger] θαυ-
 μάστ' — ἔχων 607. λιποῦσα σεμνόν] λιποῦσ', ἐρεμνόν
 Schneidewinus. λιποῦσ' ἔρημον Cobetus. 609. πάν-
 τες] τάλανες Hermannus.

513. σοφῶν] σοφόν, sed ὦν superser., C. 514.
 ἰσχύειν] ἰσχύει, sed ein superser., C. 516. χρηζουσ']
 χρήσασ' scribendum esse ostendi in Thesaurο vol. 8. p.
 1618. ἐφάνη Ald. ἐφάνην C: unde ἐφάνη ὡν Bad-
 hamus. 521. ψαύσειεν L. Dindorfius] ψαύσειε
 526. εἰναλίῳ Hermannus] ἐναλίῳ 530. ἐν φάει] ἐμφα-
 νῶς Iacobsius. 531. ἄμὸν D.] ἄμὸν 532. πεπλευ-
 κότα Matthiae] πεπλευκότα C: v. ad Aristoph. Thesm.
 878. 533. ἐκεῖσε κάκειο' Canterus] ἐκεῖσε κείσε
 540. ὦμοι Dobraeus] ὡς μοι 542. Πρωτέως] πρω-
 τέος, sed w superser., C. 549. προστίθης Matthiae]
 προστιθεῖς 553. οὐδ' D.] οὐχ 555. φόβους Her-
 mannus (φόβον Valekenarius)] φόβου 556.] τόπου]
 τάφου Elmsleius. 557. Apud Aristoph. Thesm. 905.
 ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορᾷ; τίς εἰ γύναι; 561. Hic
 versus accessit ex Aristoph. Thesm. 907.

- τὸ μόρσιμον σώσασα, πάλιν εἰς οὐρανὸν
ἀπειμι· φήμας δ' ἡ τάλανα Τυνδαρίς
ἄλλως κακὰς ἤκουσεν οὐδὲν αἰτία." (620)
ὡ χαῖρε, Λήδας θυγάτηρ, ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα;
ἐγὼ δέ σ' ἄστρον ὡς βεβηκυῖαν μυχοὺς
ἤγγελλον, εἰδὼς οὐδὲν ὡς ὑπόπτερον
δέμας φοροῖς. οὐκ ἔω σε κερτομεῖν (625)
ἡμὰς τόδ' αὖθις, ὡς μάτην ἐν Ἰλίῳ
πόνους παρείχες σὺ πόσι καὶ ζυμμάχοις. (620)
ΜΕ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· ζυμβεβάσιν οἱ λόγοι
οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς· ὦ ποθινὸς ἡμέρα,
ἢ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν. (630)
ΕΛ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος (625)
παλαιός, ἡ δὲ τέρψις ἀρτίως πάρα.
ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμόν, φίλαι, περὶ τ' ἐπέ-
τασα χέρα
φίλιον ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ. (635)
ΜΕ. καγὼ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων (630)
οὐκ οἶδ' ὁποῖον πρῶτον ἄρξωμαι τανῦν.
ΕΛ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας
ἀνεπτέρωκα καὶ δάκρυ σταλάσσω, [βω. (640)
περὶ δὲ γυῖα χέρας ἔβαλον ἔβαλον ἄδονάν ὡς λά-
ῳ πόσις, ὦ φίλτατή πρόσοψις. (636)
ΜΕ. οὐκ ἐμέμψην·
ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Λήδας θ',
ἂν οὐτὶς λαμπάδων κόροι λευκόπῳλοι ζυνομαίμονες
ῶλβισαν ῶλβισαν (645) 640
τὸ πρόσθεν, ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας ἔμοῦ
πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς ζυμφορὰν τὰσδε κρείσσω.
ΕΛ. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε κάμει συνάγαγεν, ὦ πόσι,
χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὀναίμαι τυχάς. (645)
ΜΕ. ὄναιο δῆτα. ταῦτά δὴ ζυνεύχομαι· (651)
δυοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὐ.
ΕΛ. φίλαι φίλαι, τὰ πάρος οὐκέτι στένομεν, οὐδ' ἀλγῶ.
πόσιν ἐμόν ἐμόν ἔχομεν ἔχομεν, ὃν ἔμενον (650)
ἔμενον ἐκ Τροίας πολυετὴ μολεῖν. (650)
ΜΕ. ἔχεις μ' ἔχω τέ σ'· ἡλίους δὲ μυρίου
μόλις διελθὼν ἡσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
ἐμὰ δὲ δάκρυα χαρμονᾶν πλέον ἔχει χάριτος ἢ λύ-
πας. (660) 655
ΕΛ. τί φῶ; τίς ἂν τὰδ' ἡλπισεν βροτῶν ποτε;
ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέροισι.
ΜΕ. καγὼ σέ τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν
μολεῖν Ἰλίου τε μελέους πύργους. (665)
πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης; 660
- ΕΛ. ἤ, πικράς ἐς ἀρχὰς βαίνεις·
ἤ, πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.
ΜΕ. λέγ'· ὡς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.
ΕΛ. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι. (670)
ΜΕ. δμῶς δὲ λέξον· ἡδύ τοι μόχθων κλύειν. (665)
ΕΛ. οὐκ ἐπὶ λέκτρα βαρβάρου νεανία, [γάμων.
πετομένας κώπας, πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων
ΜΕ. τίς γάρ σε δαίμων ἢ πότμος συλᾷ πάτρας; (675)
ΕΛ. ὁ Διὸς ὁ Διὸς ὦ πόσι με παῖς Ἑρμᾶς ἐπέλασεν
Νεῖλῳ. (670)
ΜΕ. θαυμαστά· τοῦ πέμψαντος; ὦ δεινοὶ λόγοι.
ΕΛ. κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω
δάκρυσιν· ἂ Διὸς μ' ἄλοχος ὦλεσεν. (680)
ΜΕ. Ἦρα; τί νῶν χρήζουσα προσθεῖναι κακόν; (675)
ΕΛ. ὦμοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνῶν,
ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν ἔνθεν ἔμολεν κρίσις.
ΜΕ. τί δ' ἐς κρίσιν σοι τήνδ' ἐφήχ' Ἦρα κακόν; (685)
ΕΛ. Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο ΜΕ. πῶς; αὔδα. (680)
ΕΛ. Πάριν, ὦ μ' ἐπένευσεν, ΜΕ. ὦ τλάμων.
ΕΛ. τλάμονα τλαμόνως ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ.
ΜΕ. εἴτ' ἀντέδωκ' εἰδῶλον, ὡς σέθεν κλύω.
ΕΛ. τὰ τε σὰ κατὰ μέλαθρα πάθρα πάθρα, μάτερ, οἷ
'γῶ. ΜΕ. τί φῆς; (690) 685
ΕΛ. οὐκ ἔστιν μάτηρ· ἀρχόνιον βρόχον
δι' ἐμέ κατεδήσατο, δύσγαμον αἰσχύναν.
ΜΕ. ὦμοι· θυγατὶς δ' Ἑρμιόνης ἔστιν βίος;
ΕΛ. ἄγαμος ἄτεκνος, ὦ πόσι, καταστένει γάμον ἄγα-
μον ἐμόν (695) 690
ΜΕ. ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμόν πέρσας Πάρις,
τάδε καὶ σὲ διώλεσε μυριάδας τε
χαλκεόπλων Δαναῶν ψυχάς.
ΕΛ. ἐμὲ δὲ πατρίδος ἀπο κακόποτμον ἀραίαν (700)
ἔβαλε θεὸς ἀπὸ τε πόλεος ἀπὸ τε σέθεν, (695)
ὅτε μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον οὐ λιποῦσ' ἐπ' αἰσχροῖς
γάμοις.
ΧΟ. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος (705)
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.
ΑΓ. Μενέλαε, κάμοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς, (700)
ἦν μανθάνω μὲν καυτὸς, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.
ΜΕ. ἀλλ', ὦ γεραῖε, καὶ σὺ κοινῶναι λόγων.
ΑΓ. οὐχ ἦδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς; (710)
ΜΕ. οὐχ ἦδε, πρὸς θεῶν δ' ἡμεῖν ἡπατημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν. (705)
ΑΓ. τί φῆς;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἵχομεν πόρους πέρι;

613. πάλιν Nauekius] πατέρ' 620. μάτην Milto-
nus] ἄδην, eum gl. δαμνῶς, C. 621. σὺ Miltonus]
ὦ 624. ἢ σ' Canterus] ὡς 625. χρόνος] πόνος
Musgravius. 628. περὶ τ' ἐπέτασα Hermannus] πε-
ριπετάσασα 631. ἄρξωμαι Hermannus] ἄρξομαι
634. χέρας Elmsleius] χείρας ἔβαλον duplicavit Her-
mannus. ἄδονάν D.] ἡδονάν 637. Septem sylla-
barum defectum indicavit D. οὐκ] Fort. οὐδ'
638. τῆς Schaeferus] τοῦ τε addidit Reiskius. 640.
λευκόπῳλοι Elmsleius] λευκίπῳποι 641. δὲ νοσφίσας
ἐμοῦ πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει Elmsleius] δ' ἐνόσφισαν θεοὶ
σ' ὁμοῦ (ἐμοῦ Portus). πρὸς ἄλλαν δ' ἐλαύνει C. ΕΛ.
ante πρὸς ἄλλαν δ' addebat Tyrwhittus, quod ante
verba proxima τὸ κακὸν poini debebat, ut movuit Her-
mannus. 644. συνάγαγεν, ὦ πόσι (vel συνάγαγεν,
πόσι D.) συνάγαγε πόσιν 646—651. Helenae tri-
buit C. Correxuit Tyrwhittus. 647. δυοῖν] δυεῖν,
superscr. οἱ, C. 650. ἐμόν duplicavit Seidlerus:
utrumque ἐμόν post alterum ἔχομεν transposuit Her-
mannus. 652. μ' addidit Matthiae. 654. χαρμο-
νᾶν Elmsleius] χαρμονά, superscr. ἄν, C. χαρμονᾶ
Hermannus.

661. 662. ἤ — ἐξ D.] ἔξ — ἐξ 661. πικρὰν —
ἀρχάν C, sed utriusque ἄν superscr. ἄς 666. λέκτρα
L. Dindorfius] λέκτρον γὰρ addidit Barnesius.
667. πόσι με παῖς Ἑρμᾶς Hermannus] πόσι παῖς μ',
omisso Ἑρμᾶς, quod desiderari animadvertenterat Elms-
leius 675. Ἦρα in C Helenae verbis additum Me-
nelai esse vidit Hermannus et τί νῶν seripsit pro τί-
νων κακόν D.] κακὸν 679. τί δ' ἐξ — τήνδ' ἔθηχ'
(ἐφήχ' Seidlerus) — κακόν Musgravius] τὰδ' εἰς —
τῶνδ' ἔθηχ' — κακόν 681. ἐπένευσεν Laehmannus]
ἐπένευσ' τλάμων Hermannus] τλήμον 682.
τλάμονα τλάμον' ὡδ' (debebat τλαμόνως ut Kirehhof-
fius) Hermannus] τλάμων τλάμων ὡδ' 684. τὰ τε
Hermannus] τὰ δὲ σὰ addidit Hermannus. 686.
ἀρχόνιον Elmsleius] ἀρχόνειον βρόχον Reiskius] δὲ
βρόχον 687. δύσγαμον Brodaeus] δύσγαμος 690.
ἐμόν L. Dindorfius] αἰσχύναι, superscr. ἄν, C, quod ex
v. 687. repetitum. 693. ψυχὰς addidit Elmsleius.
695. ἔβαλε apogr. unum. ἔβαλλε C. τε πόλεος Mat-
thiae] τε om. C. 696. ὅτε Hartungus] ὅτι 699.
πρόσδοτέ τι] προσδοτέτα Elmsleius. προσδίδου vel με-
ταδίδου Nauekius. 706. τί φῆς delet Hartungus

- ME. "Ηρας τὰδ' ἔργα καὶ θεῶν τρισσὺν ἔρις.
 ΑΤ. ἢ δ' οὐσ' ἀληθῶς ἐστὶν ἡδε σὴ δάμαρ; (715)
 ME. αὐτῇ· λόγους δ' ἔμοισι πιστεύουσιν τάδε. 710
 ΑΤ. ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον
 καὶ δυστέκμαρτον. εὐ δέ πως ἀναστρέφει
 ἔκεισε κάκεισ' ἀναφέρων· ὁ μὲν ποιεῖ,
 ὁ δ' οὐ πονήσας αὐθις ὀλλυταὶ κακῶς, (720)
 βέβαιον οὐδὲν τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων. 715
 σὺ γὰρ πόσις τε σὸς πόνων μετέσχετε,
 σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμία.
 σπεύδων δ', ὅτ' ἔσπευδ', οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει
 αὐτόματα πράξας τὰγάθ' εὐτυχέστατα. (725)
 οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοσκόρῳ 720
 ἡσχυνας, οὐδ' ἔδρασας οἶα κλήζεται.
 νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέλιον πάλιν,
 καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ', ἃς τετραόροις
 ἵπποις τροχάζων παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροις (730)
 ζῆν τῷδε νύμφη δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον. 725
 κακὸς γὰρ ὅστις μὴ ὀβεί τὰ δεσποτῶν
 καὶ ζυγγέρηθε καὶ ζυνωδίνε κακοῖς.
 ἐγὼ μὲν εἶην, κεί πέφυκ' ὅμως λάτρις,
 ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἡριμμημένους (735)
 δοῦλοισι, τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, 730
 τὸν νοῦν δέ· κρεῖσσον γὰρ τόδ' ἢ δυοῖν κακοῖν
 ἐν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς
 ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῶν πέλας.
 ME. ἄγ', ὦ γεραίε, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα (740)
 μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἔμοι,
 καὶ νῦν μετασχῶν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας
 ἀγγεῖλον ἔλθων τοῖς λελειμμένοις φίλοις
 τὰδ' ὡς ἔχονθ' ἡῦρκαας οὐ τ' ἐσμέν τύχης,
 μένιν τ' ἐπ' ἀκταῖς τοῦς τ' ἔμοις καταδοκεῖν (745)
 ἀγῶνας, οἱ μένουσί μ', ὡς ἐλπίζομεν, 740
 κεί τήνδε πως δυναίμεθ' ἐκκλέψαι χθονός,
 φρουρεῖν ὅπως ἂν εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης
 ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἦν δυνάμεθα.
 ΑΤ. ἔσται τὰδ', ὦναε. ἀλλὰ τοι τὰ μάντεων (750)
 εἰσεῖδον ὡς φαῦλ' ἐστὶ καὶ ψευδῶν πλέα. 745
 οὐτ' ἦν ἄρ' ὑγίης οὐδὲν ἐμπύρον φλογὸς
 οὔτε πτερωτῶν φθέγματ'· εὐήθησεν δέ τοι
 τὸ καὶ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτῶν.
 Κάλχας γὰρ οὐκ εἶπ' οὐδ' ἐσήμνηε στρατῷ
 νεφέλης ὕπερ θνήσκοντας εἰσορῶν φίλους,
 οὐδ' "Ελενος, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην.
 [εἰποῖς ἂν, οὐνεχ' ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο·]
 τί δῆτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρῆ
 θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντείας δ' ἔαν· (760)
 βίου γὰρ ἄλλως δέλεαρ ἡῦρέθη τόδε, 755
 κοῦδεις ἐπλοῦτην· ἐμπύροισιν ἄργος ὦν·
 γνῶμῃ δ' ἀρίστη μάντις ἢ τ' εὐβουλία.
 XO. ἐς ταῦτ' οὐ καμνοὶ δόξα μάντεων περὶ
 χωρεῖ γέροντι· τοῦς θεοὺς ἔχων τις ἂν (765)
 φίλους ἀρίστην μαντικὴν ἔχῃ δόμοις. 760
 ΕΛ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει·

711. ὦ θύγατερ] σκέψαι Stobaeus Ecl. phys. 1, 7, 6. ἔφυ] ἔχει Stobaeus. 718. ὅτ' ὅς· Nauckius. 725. ἐλειπες Ald. ἔλειπες C. 728. καὶ Musgravius] καὶ C. εἰ Stobaeus 62, 1. 731. δυοῖν] δυεῖν, superser. οἶν, C. 735. ἐκπονῶν ἔμοι Barnesius] ἐκ πόνων ἐμῶν 738. ἔχονθ' Stephanus] ἔχων οὐ Tyrwhittus] οἱ 740. μένουσί μ', ὡς Musgravius] μένουσιν οὐς 741. καὶ — πως L. Dindorfius] καὶ — πῶς ἐκκλέψαι Matthiae] ἐκπλέξαι C. In apogr. Par. uno κ super π: in altero ἐκπλέσσαι ab correctore. 746. οὐτ' Nauckius] οὐδ' 751. οὐδ' "Ελενος Porsonus] οὐδὲν γε 752. delet Cobetus. 757. μόνῃ δ' ἀρίστη μάντεων εὐβουλία Nauckius.

ὅπως δ' ἐσώθης, ὦ τάλας, Τροίας ἄπο, κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις τὰ τῶν φίλων φίλοις αἰσθῆσθαι κακὰ. (770)
 ME. ἢ πόλλ' ἀνῆρμον μ' ἐνὶ λόγῳ μὴ θ' ὁδῷ. 765
 τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθοράς, τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοικὰ πυρπολήματα, Κρήτην τε Λιβύης θ' ἃς ἐπεστράφην πόλεις, σκοπιάς τε Περσέως; οὐτ' ἂν ἐμπλήσαιμί σε (775)
 μύθων, λέγων τ' ἂν σοι κάκ' ἀλγοῖν ἔτι, 770
 πάσχων τ' ἔκαμνον· δις δὲ λυπηθεῖμεν ἂν.
 ΕΛ. κάλλιον εἶπας ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
 ἐν δ' εἶπε πάντα παραλιπὼν, πόσον χρόνον πόντου π' ἐνὶ νώτοις ἄλιον ἐμφεῖρου πλάνον; (780)
 ME. ἐνιαυσίους πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα 775
 ἔτεσι διήλθον ἐπτά περιδρομάς ἐτών.
 ΕΛ. φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὦ τάλας, χρόνον. σωθεῖς δ' ἐκείθεν ἐνθάδ' ἤλθες ἐς σφαγὰς.
 ME. πῶς φῆς; τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι. (785)
 ΕΛ. θανεῖ πρὸς ἀνδρὸς οὐ τὰδ' ἔτι δῶματα. 781
 ME. τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
 ΕΛ. ἡκεῖς ἀελπτος ἐμποδῶν τ' ἔμοις γάμοις.
 ME. ἦ γὰρ γαμῶν τις τὰμ' ἐβούληθη λέχη; (790)
 ΕΛ. ὅβριον θ' ὑβρίζειν εἰς ἔμ' ἦν ἔτλην ἐγώ. 785
 ME. ἰδίᾳ σθένων τις ἢ τυραννεύων χθονός;
 ΕΛ. ὅς γῆς ἀνῶσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.
 ME. τόδ' ἐστ' ἐκεῖν' αἰνίγμ' δ' προσπόλου κλύω.
 ΕΛ. ποίοις ἐπιστάς βαρβάροις πυλῶμασιν; (795)
 ME. τοῖσδ', ἐνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμεν. 790
 ΕΛ. οὐ που προσήτερος βίοντος; ὦ τάλαι· ἐγώ.
 ME. τοῦργον μὲν ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.
 ΕΛ. πάντ' οἶσθ' ἄρ', ὡς ἔοικας, ἀμφ' ἐμῶν γάμων.
 ME. οἶδ'· εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τὰδ' οὐκ ἔχω. (800)
 ΕΛ. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην. 795
 ME. τίς τοῦδε πειθῶ; φίλα γάρ, εἰ σαφῇ, λέγεις.
 ΕΛ. ὁρᾷς τάφου τοῦδ' ἀθλίους ἔδρας ἐμάς;
 ME. ὁρῶ, τάλαινα, στιβάδας, ὦν τί σοι μέτα;
 ΕΛ. ἐνταῦθα λέκτρων ἵκετεῦσμεν φυγὰς. (805)
 ME. βωμοῦ σπανίζουσ', ἢ νόμοισι βαρβάροις; 800
 ΕΛ. ἐρρῦεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.
 ME. οὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν σ' ἔξεστί μοι;
 ΕΛ. εἴφος μένει σε μάλλον ἢ τοῦμόν λεχος.
 ME. οὕτως ἂν εἶην ἀθλιώτατος βροτῶν. (810)
 ΕΛ. μή νυν καταιδού· φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός. 805
 ME. λιπὼν σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.
 ΕΛ. κρεῖσσον γὰρ ἢ σε τὰμ' ἀποκτεῖναι λέχη.
 ME. ἀνανδρὰ γ' εἶπας Ἰλίου τ' οὐκ ἄξια.
 ΕΛ. οὐκ ἂν κτάνοις τύραννον, ὁ σπεύδεις ἴσως. (815)
 ME. οὕτω σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας; 810
 ΕΛ. εἴσει. τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
 ME. σιγῇ παράσχω δῆτ' ἐμάς δησαι χέρας;
 ΕΛ. εἰς ἄπορον ἦκεῖς· δεῖ δὲ μηχανῆς τινας.

780. ΕΛ. φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖς χθονός.

765. ἐνὶ λόγῳ Piersonus] ἐν ὀλίγῳ 767. Εὐβοικὰ L. Dindorfius secundum Arcadium p. 51, 22.] εὐβοϊκὰ 768. Κρήτην] Κρήτης Kirchhoffius. Λιβύης Reiskius] Λιβύην 769. οὐτ' ἂν L. Dindorfius] οὐ γὰρ 770. μύθων] μύθῳ Hermannus. 775. ἐνιαυσίους Faehsius] ἐνιαυσίον 776. ἐπτά Heathius] δ' ἐπτά 780. Versum ex Phoen. 972. illatum eiecit Valekenarius. 785. ἦν ἔτλην] ὦ τλήμων Nauckius. 788. αἰνίγμ' Canterus] αἰάγμ' 790. τοῖσδ' Scaliger] τοῖς 791. οὐ που] ἢ που superser. in C. 802. σ' addidit Musgravius. 803. μένει σε Canterus] μὲν εἰσι 806. Τροίαν] δ' addit Hartungus. 808. ἀνανδρὰ γ' Cobetus] ἀνανδρ' ἄρ' 809. κτάνοις Musgravius] κτάνης δ Seidlerus] ὄν 811. ἀδύνατ' Stobaeus 54, 20.] ἀδύνατον

- ΜΕ. δρώντας γάρ ἢ μὴ δρώντας ἴδιον θανεῖν. (820)
 ΕΛ. μί' ἔστιν ἑλπίς, ἢ μόνῃ σωθεῖμεν ἄν. 815
 ΜΕ. ὠνητὸς ἢ τολμητὸς ἢ λόγων ὕπο;
 ΕΛ. εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.
 ΜΕ. ἔρεϊ δὲ τίς μ'; οὐ γινώσεται γ' ὅς εἰμ' ἐγώ.
 ΕΛ. ἔστ' ἔνδον αὐτῷ ζυμμάχος θεοῖς ἴση. (825)
 ΜΕ. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυμένη; 820
 ΕΛ. οὐκ, ἀλλ' ἀδελφῇ· Θεονόῃν καλοῦσί νιν.
 ΜΕ. χρηστήριον μὲν τοῦνομ'· ὅ τι δὲ δρᾷ φράσον.
 ΕΛ. πάντ' οἶδ', ἔρεϊ τε συγγόνῃ παρόντα σέ.
 ΜΕ. θνήσκουσιν ἄν' λαθεῖν γάρ οὐχ οἶδ' ὅν τέ μοι. (830)
 ΕΛ. ἴσως ἄν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν. 825
 ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἑλπίδα;
 ΕΛ. παρόντα γαῖα μὴ φράσαι σε συγγόνῃ.
 ΜΕ. πείσαντε δ' ἐκ γῆς διορίσασιν ἄν πόδα;
 ΕΛ. κοινῇ γ' ἐκείνῃ ῥαδίως, λάθρα δ' ἄν οὐ. (835)
 ΜΕ. σὸν ἔργον, ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνή. 830
 ΕΛ. ὡς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.
 ΜΕ. φέρ', ἦν δὲ δὴ νῦν μάποδ' ἔξεται λόγους;
 ΕΛ. θανεῖ· γαμοῦμαι δ' ἢ τάλαιν' ἐγὼ βίῃ.
 ΜΕ. προδότις ἄν εἴης; τήν βίαν σκήψασ' ἔχεις. (840)
 ΕΛ. ἀλλ' ἄγνόν ὄρκον σὸν κᾶρα κατώμοσα. 835
 ΜΕ. τί φῆς; θανεῖσθαι κοῦποτ' ἀλλάξειν λέχη;
 ΕΛ. ταῦτ' ἔλπει γε· κείσομαι δὲ σοῦ πέλαι.
 ΜΕ. ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν δεξιᾷς ἐμῆς θίγε.
 ΕΛ. ψαύω, θανόντος σοῦ τόδ' ἐκλείψειν φάος. (845)
 ΜΕ. καγὼ στερηθεὶς σοῦ τελευτήσιν βίον. 840
 ΕΛ. πῶς οὖν θανούμεθ' ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
 ΜΕ. τύμβου π' ἢ νύτῃ σέ κτανῶν ἐμέ κτενῶ.
 πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα
 λέκτρων ὑπὲρ σὺν· ὁ δὲ θέλων ἴτω πέλας· (850)
 τὸ Τρωικὸν γάρ οὐ καταισχυνῶ κλέος, 845
 οὐδ' Ἑλλάδ' ἐλθὼν λήψομαι πολὺν πόγον,
 ὅστις Θέτιν μὲν ἑστέρησ' Ἀχιλλέως,
 Τελαμυνίου δ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς,
 τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα· διὰ δὲ τὴν ἐμὴν (855)
 οὐκ ἀζύωσα καταθανεῖν δόμαρτ' ἐγώ; 850
 μάλιστα γ'· εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
 εὖσυχον ἄνδρα πολέμιον θανόνθ' ὑπο
 κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί,
 κακοὺς δ' ἐφ' ἔρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς. (860)
 ΧΟ. ὦ θεοί, γενέσθω δῆποτ' εὐτυχές γένος 855
 τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστῆτω κακῶν.
 ΕΛ. οἷ γ' ὦ τάλαινα· τῆς τύχης γάρ ὦδ' ἔχω·
 Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'· ἐκβαίνει δόμων (865)
 ἢ θεσπιωδὸς Θεονόῃ· κτυπεῖ δόμος 860
 κλήθρων λυθέντων. φεῦγ'· ἀτὰρ τί φευκτέον;
 ἀποῦσα γάρ σε καὶ παροῦσ' ἀφιγμένον
 δεῦρ' οἶδεν· ὦ δύστηνος, ὡς ἀπαλωμένη.
 Τροίας δὲ σωθεὶς καπὸ βαρβάρου χθονὸς
 ἐς βάρβρ' ἐλθὼν φάσαν' αὐθις ἐμπεσεῖ. (870)
 ΘΕΟΝΟΗ.
 ἡτοῦ σὺ μὲν φέρουσα λαμπτήρων σέλας, 865
 θεῖου δὲ σεμνόθεσμον αἰθέρος μυχόν,
 817. σ' addit Schaeferus. 818. μ'; οὐ γινώσεται γ' με γινώσεται θ' Nauckius. 825. ἴσως Kireh-
 hoffius] εἰ πως 829. γ' Reiskius] τ' λάθρα δ' ἄν
 οὐ L. Dindorfius] λάθρα δ' ὁμοῦ, superscr. λάθρ' οὐδα-
 μοῦ 830. γυνή Brodaeus] γύναι 832. μάποδ' ἔξεται
 D.] μὴ ἀποδ' ἔξεται 834. προδότις, superscr. 1, C.
 τὴν Scaliger] τὴν δὲ 838. τοίνυν Canterus]
 τοῖς νῦν 840. τελευτήσιν Musgravius] τελευτήσω
 842. κτανῶ (debebat κτενῶ) Heathius] κτανεῖ
 845. κλέος Scaliger] λέχος 847. τὸν Νηλέως τ'
 ἄπαιδα Bothius] τὸν θησέως τε παῖδα 855.
 ΧΟ. addit Musgravius. 865. μὲν Elmsleius] μοι
 866. θείου (sulfure purga) δὲ σεμνόθεσμον αἰθέ-

ὡς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξώμεθα·
 σὺ δ' αὖ κέλευθον, εἰ τις ἔβλαπεν ποδὶ
 στεῖβων ἀνοσίψ, δὸς καθαρσίψ φλογί, (875)
 κροῦσόν τε πεύκην, ἵνα διεξέλθω, πάρος. 870
 νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι πάλιν
 ἐφέστιον φλόγ' ἐς δόμους κομίζετε.
 Ἑλένη, τί τὰμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα;
 ἥκει πόσις σοι Μενέλεως δδ' ἐμφανῆς, (880)
 νεῶν στερηθεὶς τοῦ τε σοῦ μιμήματος. 875
 ὦ τλήμων, οἷους διαφυγῶν ἦλθες πόνους,
 οὐδ' οἶσθα νόστον οἶκαδ' εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς·
 ἔρις γάρ ἐν θεοῖς, ζύλλογός τε σοῦ πέρι
 ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ τῷδ' ἐν ἡματι. (885)
 Ἥρα μὲν, ἥ σοι δυσμενῆς πάροιθεν ἦν· 880
 νῦν ἔστιν εὐνοὺς κὰδ πᾶτραν σῶσαι θέλει
 ζῦν τῇδ', ἵν' Ἑλλάς τοὺς Ἀλεξάνδρου γάμους,
 δῶρημα Κύπριδος, ψευδονυμφεύτους μάθη·
 Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει, (890)
 ὡς μὴ ἔλεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ 885
 τὸ κάλλος Ἑλένης οὐνεκ' ἀνονήτοις γάμοις.
 τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ', ἃ βούλεται Κύπρις,
 λέξας ἀδελφῷ σ' ἐνθάδ' ὄντα διολέσω,
 εἴτ' αὖ μεθ' Ἥρας στάσα σὸν σῶσω βίον, (895)
 κρύψας ὁμαίμον', ὅς με προστάσει τάδε 890
 εἰπεῖν, ὅταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχης.
 τίς εἴσ' ἀδελφῷ τόνδε σημανῶν ἐμῷ
 παρόνθ', ὅπως ἄν τοῦμόν ἀσφαλῶς ἔχη;
 ΕΛ. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πῖτνω γόνυ, (900)
 καὶ προσκαθίζω θάκον οὐκ εὐδαίμονα 895
 ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦδ' ὅθ', ὃν μόλις ποτὲ
 λαβοῦσ' ἐπ' ἀκμῆς εἰμι καταθρόν' ἰδεῖν·
 μὴ μοι κατέπιθες σὴ κασιγνήτῃ πόσιν
 τόνδ' εἰς ἐμάς ἦκοντα φίλτατον χέρας, (905)
 σῶσον δὲ, λίσσομαί σε· συγγόνῃ δὲ σῷ 900
 τὴν εὐσέβειαν μὴ προδώς τὴν σὴν ποτε,
 χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνούμενη.
 ἡμὰς δὲ μακαρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοὶ,
 Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σὴ σῶζειν πόσει (916)
 τῷδ', ὅς πάρεστι κάπολάζυσθαι θέλει.
 πῶς οὖν θανῶν ἄν ἀπολάβοι; κείνος δὲ πῶς
 τὰ ζῶντα τοῖς θανούσιν ἀποδοίη ποτ' ἄν;
 ἥδη τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ τοῦ πατρὸς σκόπει, (920)
 πότερον ὁ δαίμων χῶ θανῶν τὰ τῶν πέλας 915
 βούλοιντ' ἄν ἢ οὐ βούλοιντ' ἄν ἀποδοῦναι πάλιν.

903. μισεῖ γάρ ὁ θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
 κτᾶσθαι κελεύει πάντας οὐκ εἰς ἀρπαγὰς.
 ἐατέος δ' ὁ πλοῦτος ἀδικός τις ὢν.
 κοινὸς γάρ ἐστιν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς
 καὶ γαῖ', ἐν ἣ χρηὶ δώματ' ἀναπληρουμένους
 908. τὰλλότρια μὴ χεῖν μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ.

ρος μυχὸν Pflugkii conjectura incerta] θεῖον δὲ σε-
 μουῦ θεσμόν αἰθέρος μυχῶν

867. δεξώμεθα Schaeferus] δεξαίμεθα 870.
 κροῦσόν τε — πάρος Reiskius] κροῦσον δὲ — πυρός
 875. μιμήματος Stephanus] τιμήματος 878. θε-
 οῖς Barnesius] θεοῖς 881. κὰς D.] κείς
 Ἀλεξάνδρου] Ἀλεξάνδρῳ Kirehloffius. 885. μὴ ἔε-
 λεγχθῇ L. Dindorfius] μὴτ' ἐλεγχθῇ 886. ἀνονήτοις
 Piersonus] ὠνητοῖς 888. σ' Reiskius] γ' 892. εἴσ' —
 σημανῶν Scaliger] εἰς — σημανῶν γ' 898. μοι Seid-
 lerus] μου 899. φίλτατον Cobetus] φιλιτάτας
 903—908. Versus spurius eiecit D.: versum 905. nota-
 verat Hermannus. 913. ἀποδοίη ποτ' ἄν; Porsonus]
 ἄν ἀποδοίη ποτέ 914. ἥδη Barnesius] ἡ δὴ 916.
 οὐ addit Canterus.

δοκῶ μέν. οὐκ οὐκ χρὴ σε συγγόνῳ πλέον
νέμειν ματαίῳ μάλλον ἢ χρηστῷ πατρί.
εἰ δ' οὐσα μάντις καὶ τὰ θεῖ' ἤγουμένη (925)
τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς, 920
τῷ δ' οὐ δίκαιῳ συγγόνῳ δώσεις χάριν,
αἰσχρὸν τὰ μέν σε θεία πάντ' ἐξειδέναι,
τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι.
* * * * *
τὴν τ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς, (930)
ρύσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης. 925
Ἑλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ συγγεῖ βροτῶν·
ἢ κλήζομαι καθ' Ἑλλάδ' ὡς προδοῦσ' ἔμὸν
πόσιν Φρυγῶν ψικῆσα πολυχρῆστος δόμοις.
ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω κάπιβῳ Σπάρτης ποτέ, (935)
κλύοντες, εἰσιδόντες, ὡς τέχναις θεῶν 930
ῶλοντ', ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἄρ' ἦν φίλων,
πάλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῶφρον αὐτῆς αὐ,
ἐκδώσομαι τε θυγατέρ', ἦν οὐδεὶς γαμεί,
τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλγῆταιν πικρὰν (940)
ὄγτων ἐν οἴκοις χρημάτων δνήσομαι. 935
κεῖ μὲν θανὼν δδ' ἐν πυρὰ κατεστάλη,
πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων,
νῦν δ' ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;
μὴ δῆτα, παρθέν', ἀλλὰ σ' ἱκετεύω τόδε· (945)
δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμὸν τρόπους 940
πατρὸς δίκαιου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγώς
ἐς ταυτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοῦ τρόπου.
XO. οἰκτροὶ μέν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι, (950)
οἰκτρά δέ καὶ σὺ. τοὺς δὲ Μενέλεω ποθῶ 945
λόγους ἀκοῦσαι τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
ME. ἐγὼ σὸν οὗτ' ἂν προσπείσειν τλαίην γόνυ
οὗτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
δειλὸν γενόμενοι πλείστον αἰσχύνοιμεν ἂν. (955)
καίτοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς 950
ἐν ἔμφωραϊσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
ἀλλ' οὐχὶ ταῖτο τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε,
αἰρήσομαι ἥγ' ὅπως τῆς εὐψυχίας.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοὶ δοκεῖ σῶσαι ξένον (960)
Ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρθ' ἐῖην, 956
ἀπόδος τε καὶ πρὸς σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ, 958
ἄθλιος ἂν εἴην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανεί. 965
ἃ δ' αἶψ' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγοῦμεθα (965)
καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάπεται, 960
λέξω τὰδ' ἄμφι μνήμα σου πατρὸς πόθῳ
“ὦ γέρον, δς οἰκεῖς τόνδε λαῖνον τάφον,
ἀπόδος, ἀπαιτῶ τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε,

957. ἐγὼ μέν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις

ἦν Ζεὺς ἔπειπε δευρό σοι σῶζειν ἐμοί. (970)
οἶδ' οὐνεχ' ἡμῖν οὐποτ' ἀποδώσεις θανῶν· 965
ἀλλ' ἦδε πατέρα νέρθεν ἀνακαλούμενον
οὐκ ἀξιώσει τὸν πρὶν εὐκλεέστατον
κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γὰρ ἐστί νῦν.
ὦ νέρτερ· “Αἰδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ, (975)
δς πόλλ' ἐδέξω τήσδ' ἔκατι σώματα, 970
πεσόντα τῷμῳ φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχεις·
ἢ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
ἢ τήνδ' ἀνάγκασόν γε μὴ εὐσεβοῦς πατρὸς
ἥσσω φανεῖσαν τὰμά γ' ἀποδοῦναι λέχη. (980)
εἰ δ' ἐμὲ γυναῖκα τὴν ἐμὴν συλῆσете, 975
ἃ σοι παρέλιπεν ἦδε τῶν λόγων, φράσω.
ὄρκοις κεκλήμεθ', ὡς μάθης, ὦ παρθένε,
πρῶτον μὲν ἔλθειν διὰ μάχης σφ' συγγόνῳ·
κάκεινον ἢ μὲ δεῖ θανεῖν· ἀπλοῦς λόγος. (985)
ἦν δ' ἐς μέν ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῆ ποδὶ, 980
λιμῷ δὲ θηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντε νῦν,
κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοί, κάπειτ' ἐμὸν
πρὸς ἦπαρ ὥσαι δίστομον Ξίφος τόδε,
τύμβου π'ὶ νῳτοῖς πρὸς αἵματος ῥοαὶ (990)
τάφου καταστάζουσι· κεισόμεσθα δὲ 985
νεκρῷ δὴ ἔξῃς τῷδ' ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ,
ἀθάνατον ἄλγος σοί, ψόγος δὲ σφ' πατρί.
οὐ γὰρ γαμεί τήνδ' οὐδ' ἴν' αἵματος σέθεν
οὗτ' ἄλλος οὐδεὶς· ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι, (995)
εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.”
τί ταῦτα; δακρύοις ἐς τὸ θῆλυ τρεπόμενος 991
ἐλείνὸς ἦν ἂν μάλλον ἢ δραστήριος.
κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτενεῖς·
μᾶλλον γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγους, (1000)
ἴν' ἢς δικαία καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω. 995
XO. ἐν σοὶ βραβεύειν, ὦ νεάνι, τοὺς λόγους,
οὕτω δὲ κρίνον ὡς ἅπανι ἀνδάνης.
ΘΕΟΝ. ἐγὼ πέφυκα τ' εὐσεβεῖν καὶ βούλομαι·
φιλῶ τ' ἐμαυτὴν, καὶ κλέος τοῦμοῦ πατρὸς (1005)
οὐκ ἂν μιάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν 1000
δοῖην ἂν ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσεται.
ἔνεστι δ' ἱρὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
ἔχουσα σῶζειν Μενέλεων πειράσομαι· (1010)
“Ἡρὰ δ', ἐπεῖπερ βούλεται σ' εὐεργετεῖν, 1005
ἐς ταυτὸν οἶσω ψήφον· ἢ Κύπρις δέ μοι
ἴλεως μὲν εἴη, ἔμβεβηκε δ' οὐδαμοῦ·
ἃ δ' ἄμφι τύμβῳ τῷδ' ὀνειδιζει πατρί, (1015)
ἡμῖν ὁδ' αὐτὸς μῦθος. ἀδικοῖην νιν ἂν, 1010
εἰ μάποδῶσω· καὶ γὰρ ἂν κείνος βλέπων
ἀπέδωκεν ἂν σοὶ τήνδ' ἔχειν, ταύτη δὲ σέ. 1012

1008. πειράσομαι δὲ παρθένος μένειν αἶε.

921. χάριν Reiskius] δίκην 923. Lacunam post hunc
versum indicavit Hermannus. 929. ποτέ addidit
Nauckius. πάλιν addidit Ald. adscriptumque est in
apogr. uno. 931. ἄρ' ἦν] ἡμην Choeroboscus in
Theod. vol. 2. p. 882, 10. cum eoque Etym. M. p. 430,
15. vitiosa deceptus codicis sui scriptura: de quo
dixit L. Dindorfius ad Xenoph. Instit. Cyri 6, 1, 9. p.
268. ed. Oxon. 932. αὐ Canterus] ἂν 933. ἐκδώ-
σομαι Elmsleius] ἐδάσσομαι C. ἐδνώσομαι Hermannus.
935. δνήσομαι Ald. ὠνήσομαι C. 936. κατεστάλη
Reiskius] κατεσπάγη 941. παισὶ Stobaeus 89, 2.]
παιδὶ 943. τοῦ τρόπου Musgravius] τοὺς τρόπους
944. XO. L. Dindorfius] ΘΕ. οἰκτροὶ Portus]
οἰκτρὸν 945. τοὺς Hermannus] τοῦ 953. αἰρή-
σομαι γῶ Porsonus] αἰρήσομαι τὸ εὐψυχίας Tyr-
whittus] εὐδαιμονίας 955. δάμαρθ' ἐῖην Reiskius] δά-
μαρτ' ἐμὴν 957. Versum spurium notavit Nauckius.
Similia verba Med. 446. 961. πόθῳ] πεσὼν Bad-
hamus.

964. delet Badhamus. 965. οὐνεχ' ἡμῖν] οὐ-
νεκ' αὐτὸς Kirchhoffius. ἀποδώσεις Stephanus]
ἀπολέσεις 973. γε μὴ εὐσεβοῦς πατρὸς ἥσσω
Hermannus] γ' εὐσεβοῦς πατρὸς κρείσσω C. γε δυσ-
σεβοῦς πατρὸς κρείσσω Elmsleius. 974. τὰμά
γ' Barnesius] τὰμ' 980. πὸδ' Brodaeus] ποτ'
981. θηρᾷ Canterus] θηρᾶν 985. κατα-
στάζουσι, superser. w, C. 992. ἐλείνὸς L. Din-
dorfius] ἐλείνὸς 993. οὐ] οὐν Reiskius. 994. πεί-
θου] Vel πιθοῦ 1001. φανήσεται Badhamus] φανή-
σομαι 1002. ἱρὸν D.] ἱερὸν 1004. Μενέλεων
Brodaeus] μενέλεως 1005. “Ἡρὰ Reiskius] ἦρα
1006. Κύπρις Canterus] χάρις 1008. eiecit
Badhamus. 1010. αὐτὸς Matthiae] αὐτὸς
ἀδικοῖην νιν Porsonus] ἀδικοῖημεν 1011. μάπο-
δῶσω D.] μὴ ἀποδώσω 1012. τήνδ' Musgra-
vius] τὴν γ'

- ὡς οὖν περαίνω μὴ μακρὰν; σιγήσομαι 1017 ΜΕ. ὡς εὖ τόδ' εἶπας, πλὴν ἔν' εἰ χέρσῃ ταφὰς
 ἃ μου καθικετεύσας, οὐδὲ μωρία (1025) ΕΛ. ἀλλ' οὐ γομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα 1065
 εὐεργετῶ γὰρ κείνῳ οὐ δοκοῦσ' ὅμως, 1020 χέρσῃ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίου.
 ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημι νιν. ΜΕ. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπελεύσομαι
 αὐτοὶ μὲν οὖν εὐρίσκειτ' ἔξοδόν τινα, καὶ ἔγκαθίσω κόσμον ἐν ταύτῃ σκάφει.
 ἐγὼ δ' ἀποστὰς ἐκποδῶν σιγήσομαι. ΕΛ. σὲ καὶ παρείναι δεῖ μάλιστα τοὺς τε σοὺς (1075)
 ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρξασθε, χικετεύετε πλωτῆρας, οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας. 1070
 γῆν μὲν σ' ἔασι πατρίδα νοστήσαι Κύπριν, 1025 ΜΕ. καὶ μὴν ἄνπερ ναὺν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
 ἥρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταύτῃ μένειν, ἀνὴρ παρ' ἀνδρα στήσεται ἔμφηφόρος.
 ἦν ἐς σὲ καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας. ΕΛ. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
 σὺ δ' ὦ θανῶν μοι πάτερ, ὅσον γ' ἐγὼ σθένω, λαίφει πνοαὶ γένοντο καὶ νεῦς δρόμος. (1080)
 οὐποτε κεκλήσει δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβοῦς. ΜΕ. ἔσται· πόνοος γὰρ δαίμονες παύσουσί μου. 1075
 ΧΟ. οὐδεὶς ποτ' ἠτύχησεν ἔκδικος γεγώς, ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἔρεις πεπυσμένη; ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
 ἐν τῇ δικαίῃ δ' ἐλπιδες σωτηρίας. ΜΕ. καὶ μὴν τὰς ἀμφίβληστρα σώματος βράκη ἄτρεως πλέων ζῶν παιδί καὶ θανόνθ' ὄραν. (1085)
 ΕΛ. Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώσμεθα· 1040
 τοῦνθένδε δὴ σὲ τοὺς λόγους φέροντα χρή 1035
 κοινήν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας. ΜΕ. ἄκουε δὴ νυν· χρόνιος εἰ κατὰ στέγας,
 καὶ ξυντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως. ΕΛ. τί τοῦτ' ἔλεξας; ἐσφέρεις γὰρ ἐλπίδας,
 ὡς δὴ τι δράσων χρηστὸν ἐς κοινὸν γε νῦν. ΜΕ. πείσεις ἄν τιν' οἵτινες τετραζῶν
 ὄχων ἀνάσσουσ' ὥστε νῦν δοῦναι δίφρους; (1045) ΕΛ. πείσαιμ' ἄν· ἄλλα τίνα φυγὴν φευξοῦμεθα,
 πεδίον ἄπειρο βαρβάρου τ' ὄντες χθονός; 1040 ΜΕ. ἀδύνατον εἶπας. φέρε, τί δ', εἰ κρυφθεὶς δόμοις
 κτάνοιμ' ἀνακτα τῷδε διστόμῳ ξίφει; (1050) ΕΛ. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἂν
 μέλλοντ' ἀδελφῇ ξύγγονον κατακτενεῖν. ΜΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναὺς ἔστιν ἡ σωθεῖμεν ἂν
 φεύγοντες· ἦν γὰρ εἴχομεν θάλασσαν ἔχει. ΕΛ. ἄκουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν. (1055)
 βούλει λέγεσθαι μὴ θανῶν τεθηγκέναι; 1050 ΜΕ. κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δὲ κερδανὼ λέγειν,
 ἔτοιμός εἰμι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν. ΕΛ. καὶ μὴν γυναικεῖος σ' ἂν οἰκτισαίμεθα
 κουραῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον. ΜΕ. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῦν ἄκος; 1060
 παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἐνεστί τις. ΕΛ. ὡς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενὴ τάφῳ
 θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι. ΜΕ. καὶ δὴ παρῆκεν· εἴτα πῶς ἄνευ νεῦς
 σωθησόμεσθα κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας; (1065) ΕΛ. δοῦναι κελεύσω πορβμίδ', ἡ καθήσομεν
 κόσμον τάφῳ σῷ πελαγίους εἰς ἀγκάλας. 1060
1013. καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νερτέροις 1017. πε-
 καὶ τοῖς ἀνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ νοῦς 1019. τῇ Dobraeus] τοῦ
 τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν οὐ, γνῶμην δ' ἔχει 1021. ἐκ δυσσεβείας — νιν Brodaeus] ἔξ εὐσε-
 ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών. 1022. εὐρίσκειτ' ἔξοδόν τινα Herman-
 1013—1016. Versus spurios eiecit D. 1017. πε- 1019. τῇ Dobraeus] τοῦ
 1021. ἐκ δυσσεβείας — νιν Brodaeus] ἔξ εὐσε-
 1022. εὐρίσκειτ' ἔξοδόν τινα Herman-
 1025. γῆν L. Dindorfius]
 1034. κοινή Cobetus. 1041. ἂν addidit
 1043. Verba ἀδύνατον εἶπας Helenae tri-
 1045. σ' addidit Portus.
 1046. κατακτενεῖν D.] κατακτανεῖν 1090. λέξῃ]
 1050. τεθηγκέναι Cobetus] λόγῳ
 1051. λέγειν, quod in λέγων mutavit Barne-
 1053. σ' ad-
 1056. Helenae tribuit C. Corre-
 1059. παρῆκεν Ald. παρήκεν C.
 1061. κελεύσω apogr. Paris.] κελεύω
 Musgravius] καθήσομαι 1062. πελαγίους D.] πελαγίας
- ΜΕ. ὡς εὖ τόδ' εἶπας, πλὴν ἔν' εἰ χέρσῃ ταφὰς
 θείναι κελεύσει σ', οὐδὲν ἢ σκήψις φέρει. (1070)
 ΕΛ. ἀλλ' οὐ γομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα 1065
 χέρσῃ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίου.
 ΜΕ. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπελεύσομαι
 καὶ ἔγκαθίσω κόσμον ἐν ταύτῃ σκάφει.
 ΕΛ. σὲ καὶ παρείναι δεῖ μάλιστα τοὺς τε σοὺς (1075)
 πλωτῆρας, οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας. 1070
 ΜΕ. καὶ μὴν ἄνπερ ναὺν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
 ἀνὴρ παρ' ἀνδρα στήσεται ἔμφηφόρος.
 ΕΛ. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
 λαίφει πνοαὶ γένοντο καὶ νεῦς δρόμος. (1080)
 ΜΕ. ἔσται· πόνοος γὰρ δαίμονες παύσουσί μου. 1075
 ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἔρεις πεπυσμένη;
 ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
 ἄτρεως πλέων ζῶν παιδί καὶ θανόνθ' ὄραν.
 ΜΕ. καὶ μὴν τὰς ἀμφίβληστρα σώματος βράκη
 ἔμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρείπιων. 1080
 ΕΛ. ἐς καιρὸν ἦλθε, τότε δ' ἀκαίρ' ἀπώλλυτο·
 τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
 ΜΕ. πότερα δ' ἐς οἴκους σὺ ξυνεισελεθεῖν με χρὴ,
 ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἵσχυοι καθώμεθα; (1090)
 ΕΛ. αὐτοῦ μὲν· ἦν γὰρ καὶ τι πλημμελὲς σε δρᾶ, 1085
 τάφος σ' ὅδ' ἂν ρύσαιτο φάσανόν τε σόν.
 ἐγὼ δ' ἐς οἴκου βάσα βοστρύχους τεμῶ,
 πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,
 παρηῃδὶ τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός. (1095)
 μέγας γὰρ ἄγων, καὶ βλέπω δύο ῥοπὰς· 1090
 ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἄλῳ τεχνωμένη,
 ἢ πατρίδα τ' ἐλθεῖν καὶ σὸν ἐκώσωσι δέμας.
 ὦ πότνι, ἢ Δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνεις,
 Ἥρα, δὴ οἰκτρῶ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων, (1100)
 αἰτούμεθ', ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν 1095
 ῥίπτουθ', ἵν' οἰκέας ἀστέρων ποικίλματα.
 σύ θ', ἢ πὶ τῶμῃ κάλλος ἐκτήσῃ γάμῳ,
 κόρη Διωνῆς Κύπρι, μὴ μ' ἔξεργάσῃ.
 ἄλλος δὲ λῦμος, ἦν μ' ἐλυμήνῃ πάρος (1105)
 τοῦνομα παρσχοῦσ', οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάροις. 1100
 θανεῖν δ' ἔασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις,
 ἐν γῇ πατρίᾳ. τί ποτ' ἀπληστος εἰ κακῶν,
 ἔρωτας, ἀπάτας δόλια τ' ἔξευρήματα
 ἀσκοῦσα φίλτρα θ' αἵματηρὰ δωμάτων; (1110)
 εἰ δ' ἦσθα μετρία, τάλλα τ' ἠδίστη θεῶν 1105
 πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.
 ΧΟ. σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δεινδοκόμοις
 μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσιν ἀναβοᾶσσω,
 σὲ τὰν αἰδοτάταν ὀρνίθα μελωδὸν (1115)
 ἀηδὸνα δακρυόεσαν, 1110
 ἔλθ', ὦ διὰ ζουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα,
 θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός,
 Ἑλένας μελέας πόνους, (1120)
 τὸν Ἰλιάδων τ' αἰ-
 δοῦσα δακρυόεντα πόνον 1115
 Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις,
 ὅτ' ἔμολεν ἔμολε πεδία βαρβάρῳ πλάτῃ, (1125)
 ὅς ἐδραμε ρόθια μέλεα Πριαμίδαϊς ἄγων
- 1107—1121. = 1122—1136.
1064. κελεύει L. Dindorfius] κελεύει 1089.
 χροός] χερὸς Dobraeus. 1096. ῥίπτουθ' Elmsleius]
 ῥίπτουθ'. 1098. κόρη D.] κόρη 1100. delet Nau-
 ckius. 1104. δωμάτων] σωμάτων Musgravius.
 1111. ἔλθ' ὦ Musgravius] ἔλθ' 1113. μελέας] μελέ-
 ος Hermannus. 1114. αἰδούσα Lachmannus] αἰ-
 δοῦσα (αἰδούσα Brodaeus) 1115. πόνον] πότμον
 Badhamus et in autistrophia v. 1130 ἐνάλοισιν ἀκταῖς.
 1117. ὅτ' ἔμολεν L. Hoffmannus] ὅς ἔμολεν

Λακεδαιμόνος ἄπο λέχεια
σέθεν, ὦ Ἑλένα, Πάρις αἰνόγαμος 1120
πομπαῖσιν Ἀφροδίτας. (1131)
πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορί καὶ πετρίνας
ρίπαισιν ἐκπνεύσαντες Ἄϊδαν μέλεον ἔχουσιν,
τάλαιαν ὦν ἀλόχυν κείραντες ἔθειραν
ἄνυμφα μέλαθρα δὲ κείται 1125
πολλοὺς δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας ἀμφιρύταν
Εὐβοίαν εἴλ' Ἀχαιῶν
μονόκωπος ἀνὴρ, πέτραις
Καφηρίσιν ἐμβάλων (1140)
Αἰτῆαίς τ' ἐνάλοις δόλιον 1130
ἀκταῖς ἀστέρα λάμπας.
ἀλίμενα δ' ὄρεα Μάλεα, βαρβάρου στολᾶς
ὅτ' ἔστυο πατρίδος ἀποπρὸ χειμάτων πνοῇ (1145)
τέρας οὐ τέρας, ἔριν ἔριν
Δαναῶν, νεφέλαν ἐπὶ ναυσὶν ἄγων, 1135
εἶδωλον ἱρόν Ἡρας. (1150)
ὅ τι θεός, ἢ μὴ θεός, ἢ τὸ μέσον,
τίς φύσιν ἔρευνήσας βροτῶν
μακρότατον πέρας ἤυρεν,
ὅς τὰ θεῶν ἐσορᾷ 1140
δεῦρο καὶ αὐθις ἐκέισε (1155)
καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις;
σὺ Διὸς ἔφυς, ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ
πτανὸς γὰρ ἐν κόλποις σε Λή- 1145
δας ἐτέκνωσε πατὴρ. (1160)
καὶ ἱαχὴ σὴ καθ' Ἑλλανίαν
ἄδικος, ἄπιστος, προδότις, ἄθεος· οὐδ' ἔχω
τί τὸ σαφές, ὅ τι ποτ' ἐν βροτοῖς.
τό τοι θεῶν ἔπος ἀλαθές ἦνρον. 1150
ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ (1166)
κτᾶσθε δορὸς ἀλκαίου τε λόγ-
χαις καταπαυόμενοι πό-
θους θανάτων ἀμαθῶς.
εἰ γὰρ ἄμιλλα κρινεῖ νιν 1155
αἵματος, οὐ ποτ' ἔρις (1171)
λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις·
ᾧ Πριαμίδαί γὰς ἔλιπον θαλάμους,
ἔξδν διορθῶσαι λόγοις
σάν ἔριν, ὦ Ἑλένα. 1160
νῦν δ' οἱ μὲν Ἀἶδα μέλονται κάτω, (1176)
τείχεα δὲ, φλογμός ὥστε Διός, ἐπέστυο φλόξ,
1137—1150. = 1151—1164.

1119. λέχεια disyllabum, nisi λέχη scribendum. 1120.
ὦ Ἑλένα Seidlerus] ὡς εἶλε 1124. ὦν Matthiae] τῶν
1125. μέλαθρα δὲ D.] δὲ μέλαθρα 1126. πολλοὺς Ald.
πολλὰ C. ἀμφιρύταν Matthiae] ἀμφὶ ρυτὰν C. ἀμφὶ
κλυτὰν Nauckius. 1129. Καφηρίσιν Heathius] καφηρί-
ας 1130. ἐνάλοις Musgravius] ἐναλίοις ἀκταῖς
δόλιον C. Transposuit Hermannus. 1132. Μάλεα
Hermannus] μέλεα 1133. ὅτ' ἔστυο Musgravius] ὅτε
σὺ τὸ χειμάτων Heathius] χευμάτων 1134. τέ-
ρας — τέρας] γέρας — γέρας Badhamus. ἔριν ἔριν Har-
tungus. ἀλλ' ἔριν C. ἔριν ἔριδι Hermannus. 1136.
ἱρόν D.] ἱερόν 1138. τίς φύσιν — ἠῦρεν Hermannus]
τί φῆς — εὐρεῖν 1139. μακρότατον] ἀκρότατον Nau-
ckius. 1140. θεῶν] βροτῶν Hartungus. 1141.
δεῦρο Dobraeus] δεῖνὰ 1142. ἀντιλόγοις] ἀμφιλόγοις
Dobraeus. 1147. καὶ ἱαχὴ σῇ] Fort. νῦν δ' ἱαχῆσαι.
καίτοι κέκλησαι Elmsleius. 1148. ἄπιστος, προδότις
D.] προδότις ἄπιστος 1150. τοι addidit Hermannus.
1152. ἀλκαίου τε λόγχοις Hermannus] ἀλκαίου λόγ-
χαισιν 1154. πόθους θανάτων Seidlerus] πόνους
θανάτων ἀμαθῶς Musgravius] ἀπαθῶς 1155. κρι-
νεῖ Heathius] κρίνει 1158. καὶ (debebat ᾧ) Πριαμίδαί
Hartungus] αἰ πριαμίδος C. Πριαμίδος ᾧ Musgravius.
1162. φλογμός Stephanus] φλογερός

ἐπὶ δὲ πάθεα πάθεσι φέρεις
ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς αἰλίνοις. (1180)
ΘΕΟΚΑΤΜΕΝΟΣ.
ὦ χαῖρε, πατρός μνήμ' ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ 1165
ἔθαπα, Πρωτεῦ, σ' ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·
αἰεὶ δὲ σ' ἐξιών τε κείσων δόμους
Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσεννέπω, πάτερ.
ὕμεις μὲν οὖν κύνας τε καὶ θηρῶν βρόχους, (1185)
δμῶες, κομίζετ' ἐς δόμους τυραννικούς· 1170
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα δῆ·
οὐ γὰρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν.
καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ
ἐς τῇν ἀφίχθαι καὶ λεληθέναι σκοποὺς, (1190)
ἦτοι κατόπτην ἢ κλοπαῖς θηρώμενον 1175
Ἑλένην· θανέεται δ', ἦν γε δὴ ληφθῇ μόνον.
ἔα·
ἀλλ', ὡς ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα
ἠῦρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἔδρας
ἢ Τυνδαρίς παῖς ἐκπεπόρθηται χθονός. (1195)
ὠή, χαλᾶτε κλήθρα, λυέθ' ἱππικὰς 1180
φάτνας, ὀπαδοὶ, κάκκομίζεθ' ἄρματα,
ὡς ἂν πόνου γ' ἕκατι μὴ λάθῃ με γῆς
τήσδ' ἐκκομισθεῖσ' ἄλοχος, ἥς ἐφίεμαι.
ἐπίσχετ'· εἰσορῶ γὰρ οὐδ' διώκομεν (1200)
παρόντας ἐν δόμοισι κοῦ πεφευγότας. 1185
αὕτη, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροὸς
λευκῶν ἀμείψασ', ἔκ τε κρατὸς εὐγενούς
κόμας σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας,
χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα (1205)
κλάουσα; πότερον ἐννύχοις πεπεισμένη 1190
στένεις ὀνειρίοις, ἢ φάτιν τιν' οἰκοθεν
κλύουσα λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας;
ΕΛ. ὦ δέσποτ', ἦδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος,
ὄλῳλα· φροῦδα τὰμὰ κοῦδὲν εἰμ' ἔτι. (1210)
ΘΕ. ἐν τῷ δὲ κείσαι συμφορὰς; τίς ἡ τύχη; 1195
ΕΛ. Μενέλαος, οἴμοι, πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
ΘΕ. πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
ΕΛ. κείνη τέ φησιν ὅ τε παρῶν, ὅτ' ὤλλυτο. (1215)
ΘΕ. ἦκει γὰρ ὅστις καὶ τὰδ' ἀγγέλλει σαφῆ; 1200
ΕΛ. ἦκει· μόλοι γὰρ οἱ σφ' ἐγὼ χρήζω μολεῖν.
ΘΕ. τίς ἐστί; ποῦ ἵστιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
ΕΛ. ὅδ' ὅς κἀθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ.
ΘΕ. Ἀπολλων, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει. (1220)
ΕΛ. οἴμοι, δοκῶ μὲν κάμδν ὠδ' ἔχειν πόσιν. 1205
ΘΕ. ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;
ΕΛ. Ἑλλήν, Ἀχαιῶν εἰς ἐμῷ εὐμύλῳι πόσει.
ΘΕ. θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ΕΛ. οἰκτρόταθ' ὕγροισιν ἐν κλυδωνίοις ἁλός. (1225)
ΘΕ. ποῦ βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον; 1210
ΕΛ. Λιβύης ἀλιμένους ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.
ΘΕ. καὶ πῶς ὅδ' οὐκ ὄλῳλε κοινωνῶν πλάτης;
ΕΛ. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι.
ΘΕ. λιπῶν δὲ ναὸς ποῦ πάρεστιν ἔκβολα; (1230)
ΕΛ. ὅπου κακῶς ὀλοιοι, Μενέλεως δὲ μή. 1215
ΘΕ. ὄλῳλ' ἐκεῖνος· ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
ΕΛ. ναῦταί σφ' ἀνείλονται ἐντυχόντες, ὡς λέγει.

1197. ΘΕ. οὐδὲν τι χαίρω σοῖς λόγοις, τὰ δ' εὐτυχῶ.

1164. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς αἰλίνοις] Verba interpo-
lata. Metrum verba postulat qualia Hermannus posuit
coniectura incerta ἐν ἀθλίοις πάθεσιν (vel ἄχεσιν) Ἰλι-
οισιν. Super αἰλίνους in C scriptum ἰλίοις ab alia m.
1168. προσεννέπω Hermannus] προσεννέπει 1190.
πεπεισμένη] σεσεισμένη Nauckius. 1197. delet Har-
tungus. Hermannus Helenae versus unus excidisse vide-
batur. 1198. πῶς] πῶς δ' Hermannus. 1201. οἱ σφ' Do-
braeus] ὡς 1209. οἰκτρόταθ' ὕγροισιν ἐν Hermannus]
οἰκτρότατον ὕγροισι 1217. ἀνείλονται Cobetus] ἀνείλονται

ΘΕ. πού δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντί σου Τροία κακόν;
 ΕΛ. νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; ἐς αἰθέρ' οἶχεται. (1235)
 ΘΕ. ὦ Πρίαμε καὶ γῆ Τρωάς, ὡς ἔρρεις μάτην. 1220
 ΕΛ. κάρῳ μετέσχον Πριαμίδαίς δυσπραξίας.
 ΘΕ. πόσιν δ' ἄθαπτον ἔλιπεν ἢ κρύπτει χθονί;
 ΕΛ. ἄθαπτον· οἱ γ' ὧ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
 ΘΕ. τῶνδ' οὐνεκ' ἔτεμες βοστρύχους Ξανθῆς κόμης; (1240)
 ΕΛ. φίλος γάρ ἐστιν, ὅς ποτ' ἐστίν, ἐνθάδ' ὦν. 1225
 ΘΕ. ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
 ΕΛ. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην λαθεῖν.
 ΘΕ. οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τόνδ' ἔτ' οἰκῆσεις τάφον;
 ΕΛ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔας; (1245)
 ΘΕ. πιστὴ γὰρ εἰ σὺ σὺ πόσει φεύγουςά με. 1230
 ΕΛ. ἀλλ' οὐκέτ'· ἤδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
 ΘΕ. χρονία μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αἰὼν τάδε.
 ΕΛ. οἷσθ' οὖν ὃ δράσον· τὸν πάρος λαθώμεθα.
 ΘΕ. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω. (1250)
 ΕΛ. σπονδάς τέμωμεν καὶ διαλλάχθητί μοι. 1235
 ΘΕ. μεθίμην νεῖκος τὸ σὸν, ἴτω δ' ὑπόπτερον.
 ΕΛ. πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπείπερ εἰ φίλος,
 ΘΕ. τί χρῆμα θηρῶς' ἰκέτις ὑρέχθης ἐμοῦ;
 ΕΛ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. (1255)
 ΘΕ. τίς δ' ἐστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν; 1240
 ΕΛ. Ἕλλησίν ἐστι νόμος, ὅς ἂν πόντιω θάνῃ,
 ΘΕ. τί δρᾶν; σοφοὶ τοὶ Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
 ΕΛ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
 ΘΕ. κτέριζ'· ἀνίστη τύμβον οὐ χρήζεις χθονός. (1260)
 ΕΛ. οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν. 1245
 ΘΕ. πῶς δαί; λέλειμμα τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων.
 ΕΛ. ἐς πόντον ὅσα χρή νέकुσιν ἐξορμίζομεν.
 ΘΕ. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
 ΕΛ. ὅδ' οἷδ'. ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχόουσα πρίν. (1265)
 ΘΕ. ὦ ξένη, λόγων μὲν κληδόν' ἤνεγκας φίλην. 1250
 ΜΕ. οὐκ οὐνεκ' ἐμαυτὴ γ' οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
 ΘΕ. πῶς τοὺς θανόντας θάπτει' ἐν πόντιω νεκρούς;
 ΜΕ. ὡς ἂν παρούσης οὐσίας ἕκαστος ἦ.
 ΘΕ. πλούτου λέγ' οὐνεκ' ὃ τί θέλεις ταύτης χάριν. (1270)
 ΜΕ. προσφάσσεται μὲν αἶμα πρώτα νερτέροις. 1255
 ΘΕ. τίνο; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
 ΜΕ. αὐτὸς σὺ γίγνωσκ'· ἀρκέσει γὰρ ἂν διδῶς.
 ΘΕ. ἐν βαρβάρους μὲν ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
 ΜΕ. διδούς γε μὲν διδὺς δυσγενέες μηδὲν δίδου. (1275)
 ΘΕ. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίας σπανίζομεν. 1260
 ΜΕ. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά.
 ΘΕ. ἔσται· τί δ' ἄλλο προσφέρει νομίζεται;
 ΜΕ. χαλκήλαθ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορί.
 ΘΕ. ἄξια τὰδ' ἔσται Πελοπίδων ἂ δώσομεν. (1280)
 ΜΕ. καὶ τὰλλ' ὅσα χθῶν καλὰ φέρει βλαστήματα. 1265
 ΘΕ. πῶς οὖν; ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε;
 ΜΕ. ναῦν δεῖ παρῆναι κάρετμῶν ἐπιστάτας.
 ΘΕ. πόσον δ' ἀπείργει μήκος ἐκ γαίης δόρυ;
 ΜΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ρόθια χερσὸθεν μόλις. (1285)
 ΘΕ. τί δὴ τόδ' Ἕλλάς νόμιμον ἐκ τίνο; σέβει; 1270
 ΜΕ. ὡς μὴ πάλιν γῇ θύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων.

1218. δὴ Scaliger] δὲ 1220. ὡς addidit Scaliger.
 1224. ἔτεμες D.] ἔταμες 1225. ὅς] οἷς Musgravius.
 ὡς Hermannus. ὡς ποτ' ἐνθάδ' ὦν πόσις Nauckius.
 1227. λαθεῖν Iacobsius] θανεῖν 1230. εἰ σὺ Elmsleius]
 ἔσσι 1232. χρονία Barnesius] χρόνια 1233. λαθώμεθα
 Elmsleius] λαθοίμεθα 1236. μεθίμην] μεθήκα Cobetus.
 1240. τίς Ald. τί C. 1243. πέπλων Scaliger] πέ-
 πλοις 1249. ὅδ' Hartungus] οὐκ 1257. ἀρκέσει—
 διδῶς Barnesius] ἀρκέσει—δίδως 1259. μὲνδῇ] μέντοι
 Nauckius. 1261. φέρεται Canterus] φέρετε 1267. ναῦν
 Canterus] νῦν 1271. θύματ' Hermannus] λύματ' C.
 πάλιν θυλήματ' Nauckius. ἐκβάλλῃ Ald. ἐκβάλλῃ C.

ΘΕ. Φοίνισσα κῶπη ταχύπορος γενήσεται.
 ΜΕ. καλῶς ἂν εἴη Μενέλειψ τε πρὸς χάριν.
 ΘΕ. οὐκ οὖν σὺ χωρὶς τῆσδε δρῶν ἀρκεῖς τάδε; (1290)
 ΜΕ. μητρὸς τόδ' ἔργον ἢ γυναικὸς ἢ τέκνων. 1275
 ΘΕ. ταύτης ὁ μόχθος, ὡς λέγεις, θάπτειν πόσιν.
 ΜΕ. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
 ΘΕ. ἴτω· πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εὐσεβὴ τρέφειν·
 ἐλθὼν δ' ἐς οἴκου ἐξελοῦ κόσμον νεκρῷ, (1295)
 καὶ σ' οὐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ, 1280
 δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν. φήμας δέ μοι
 ἐσθλὰς ἐνεγκῶν ἀντὶ τῆς ἀχλανίας
 ἐσθῆτα λήψει σῖτά θ', ὥστε σ' ἐς πάτραν
 ἐλθεῖν, ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχονθ' ὀρώ. (1300)
 σὺ δ', ὦ τάλανα, μὴ π' ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις 1285
 * * * * *
 τρύχουσα σαυτὴν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον,
 κοῦκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν πόσις.
 ΜΕ. σὸν ἔργον, ὦ νεᾶνι· τὸν παρόντα μὲν
 στέρρειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ' ἔαν· (1305)
 ἄριστα γὰρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον. 1290
 ἦν δ' Ἕλλάδ' ἔλθω καὶ τῶν σωτηρίας,
 παύσω φόγου σε τοῦ πρίν, ἦν γυνὴ γένῃ
 οἶαν γενέσθαι χρή σε σὺ ξυνευνέτη.
 ΕΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲ μέμψεται πόσις ποτὲ (1310)
 ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἔγγυς ὦν εἶσει τάδε. 1235
 ἀλλ', ὦ τάλας, εἰσελθε καὶ λουτρῶν τύχε
 ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον. οὐκ εἰς ἀμβολὰς
 εὐεργετήσω σ'. εὐμενέστερον γὰρ ἂν
 τῷ φιλάτῳ μοι Μενέλεω τὰ πρόσφορα (1315)
 δρώης ἂν, ἡμῶν τυγχάνων οἶων σε χρή. 1300
 ΧΟ. ὀρεῖα ποτὲ δρομάδι κῶλῳ
 μάτηρ θεῶν ἐσύθη
 ἂν' ὑλάντα νάπη
 ποτάμιόν τε χεῦμ' ὑδάτων (1320)
 βαρύβρομόν τε κυμ' ἄλιον 1305
 πόθμῃ τὰς ἀποικομένους
 ἀρρήτου κοῦρας.
 κρόταλα δὲ βρόμια διαπρύσιον
 ἰέντα κέλαδον ἀνεβόα, (1325)
 θηρῶν δτε Ζυγίους 1310
 Ζεῦξασα θεὰ σατίνας
 τὰν ἀρπασθεῖσαν κυκλίων
 χορῶν ἔξω παρθενίων
 μέτα κοῦραι ἀελλόποδες, (1330)
 ἅ μὲν τόξοις Ἄρτεμις, ἅ δ'
 ἔγχει καὶ Γοργοὶ πάνοπλος 1315

1301—1318. = 1319—1336.

1273. τε Reiskius] γε 1274. οὐκ οὖν D.] οὐκοῦν
 1279. ἐξελοῦ Badhamus] ἐξελῶ 1282. γ' post
 ἐνεγκῶν delevit Hermannus. τῆς] τῆσδ' Hartun-
 gus. 1284. γ'] σ' Hartungus. 1286. Lacunam
 ante hunc versum indicavit Matthiae: qua non ani-
 madversa τρύχουσα in ed. Ald. in τρύχου σὺ est muta-
 tum. Μενέλεως δ' ἔχει πότμον] Μενέλεων δ' ἔχει
 πότμος Nauckius. 1287. πόσις] ἀπαξ L. Din-
 dorfius. 1289. πόσιν χρή] πόσιν δὴ Herman-
 nus, commate post νεᾶνι posito. ξυνευνον probabi-
 lius Hartungus: quanquam etiam πόσιν νῦν conici
 potest. 1292. 1293. Hoc ordine Canterus: in-
 verso C. 1300. χρή Matthiae] χρῆν 1303. ὑλάντα
 L. Dindorfius] ὑλάντα 1311. Ζεῦξασα θεὰ C. In-
 certum utrum Ζεῦξασα θεὰ cum Hermannus an Ζεῦξασα
 θεὰ cum Badhamo scribendum sit, quum verbum in
 initio versus 1317. positum exciderit. σατίνας Mus-
 gravius] σατίαν 1314. μέτα Hermannus] μετὰ
 κοῦραι Heathius] κοῦραν δ' 1316. καὶ Γοργοὶ Seid-
 lerus] Γοργῷ

— — — Ζεὺς δ' ἐδράνων
 αὐγάζων ἔξ οὐρανίων
 ἄλλαν μοῖραν ἔκρανε.
 δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων (1335)
 μάτηρ ἔπαυσε πόνων, 1320
 ματεύουσ' ἀπόρους
 θυγατρὸς ἀρπαγὰς δολίους,
 χιονοθρέμμονας μὲν ἔπερσ'
 Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιᾶς, (1340)
 ῥίπτει δ' ἐν πένθει 1325
 πέτρινα κατὰ δρία πολυνηφέα.
 βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γὰς
 οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις
 λαῶν φθείρει γενεάν· (1345)
 ποιμνίας δ' οὐχ ἴει θαλεράς 1330
 βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων·
 πόλεων δ' ἐπέλειπε βίος,
 οὐδ' ἦσαν θεῶν θύσται,
 βωμοῖς τ' ἀφλεκτοὶ πέλανοι· (1350)
 πηγὰς δ' ἀμπαύει δροσεράς 1335
 λευκῶν ἐκβάλλειν ὑδάτων
 πένθει παιδὸς ἀλάστω.
 ἐπεὶ δ' ἔπαυσε εἰλαπνίας
 θεοῖς βροτείῃ τε γένει,
 Ζεὺς μελίσσων στυγίους
 ματρὸς ὀργὰς ἐνέπει, (1355)
 βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες, 1340
 ἴτε, τῇ περὶ παρθένῳ
 Δημοῖ θυμωσαμένα
 λύπαν ἔξαλλάσας ἄλαν, (1360)
 Μοῦσαι θ' ὕμνοισι χορῶν, 1345
 χαλκοῦ τ' αὐδᾶν χθονίαν
 τύπανα λάβετε βυρσοτενῇ.
 καλλίστα τότε πρῶτα μακάρων
 Κύπρις γέλασεν θεὰ (1365)
 δέξατό τ' ἐς χέρας 1350
 βαρύβρομον αὐλὸν
 τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ.
 ὃν οὐ θέμις σ' οὐδ' ὅσια,
 ἐπύρσας ἐν γὰς θαλάμοις, (1370)
 μῆνιν δ' ἔσχεες μεγάλας 1355
 ματρὸς, ὦ παῖ, θυσίας
 οὐ σεβίζουσα θεοῖς.
 μέγα τοι δύνата νεβρῶν
 1337—1352. = 1353—1368.

1317. — — —] προϋφαινοντο Hermannus.
 Ζεὺς δ' ἐδράνων supplevi praeeunte Burgesio ad Troad.
 p. 196., delete δ', quod in C post αὐγάζων legitur.
 1321. μαστεύουσ' (debebat ματεύουσ' ut Hermannus)
 ἀπόρους Heathius] μαστεύουσα πόνους 1323. μὲν
 ἔπερσ' Hartungus (διέπερσ' Hermannus)] γ' ἐπέρασ'
 1329. λαῶν Matthiae] λαῶν δὲ γενεάν Seidler-
 rus] τένναν 1330. ποιμνίας Scaliger] ποιμνας
 1332. πόλεων Fixius] πολέων Ald. πολλέων C.
 ἐπέλειπε Badhamus] ἀπέλειπε 1335. δ' Hartungus]
 τ' 1336. ἐκβάλλειν Hermannus] ἐκβαλεῖν 1337.
 ἀλάστω L. Dindorfius] ἀλάστωρ 1340. ἐνέπει Hea-
 thius] ἐννέπει 1342. τῇ Musgravius] τάν 1344.
 ἄλαν Bothius] ἀλαλᾶ 1345. χορῶν Matthiae] χορὸν
 1346. τ' Stephanus] δ' 1347. τύπανα Heathius]
 τύπανα λάβετε Musgravius] τε λάβετε βυρσο-
 τενῇ Canterus] πυρσογενῇ 1348. καλλίστα—πρῶτα
 Matthiae] κάλλιστα—πρῶτα 1349. γέλασεν vel πέ-
 λασεν D.] γέλασε τε 1353. ὃν Canterus] ὦν σ'
 addidit Bothius. οὐδ' Hermannus] οὐθ' 1354.
 ἐπύρσας] ἐπύρσας D. γὰς addidit Hermannus.
 1355. ἔσχεες Seidlerus.] εἶσχε 1357. οὐ σεβίζουσα]
 συσσεβίζουσα Seidlerus. θεοῖς] θεὰς Heathius.
 1358. δύνата Musgravius] δύνανται

παμποῖκιλοι στολίδες, (1375)
 κισσοῦ τε στεφθεῖσα χλόα 1360
 νάρθηκας εἰς ἱεροῦς,
 ῥόμβων θ' εἰλισσομένα
 κύκλιος ἔνοσις αἰθερία
 βακχεύουσα τ' ἔθειρα Βρομίῳ (1380)
 καὶ παννυχίδες θεὰς. 1365
 εὐ δέ νιν ἄμασιν
 ὑπέρβαλε σελάνα.
 μορφᾷ μόνον ἡϋχης.
 ΕΛ. τὰ μὲν κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν, ὦ φίλοι· (1385)
 ἢ γὰρ ξυνεκκλέπτουσα Πρωτέως κόρη, 1370
 πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη,
 οὐκ εἴπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ
 οὐ φησιν αὐτὰς εἰσορᾶν ἐμὴν χάριν.
 * * * * *
 [κάλλιστα δὴτ' ἀνῆρπασεν ἐν τύχῃ πόσις·] (1390)
 ἃ γὰρ καθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἄλα, 1375
 ταυτ' ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χέρα
 αὐτὸς κομίζει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβὼν,
 ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ ξυνεκπονῶν·—
 προύργου δ' ἐς ἄλκην σῶμ' ὅπλοις ἡσκήσατο, (1395)
 ὡς βαρβάρων τροπαία μυρίων χερὶ 1380
 στήσων, ὅταν κωπήρες ἐσβῶμεν σκάφος,
 πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς,
 ἀγῶ νιν ἐξήσκησα καὶ λουτροῖς χρῶα
 ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου. (1400)
 ἀλλ' ἐκπερᾷ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἐμοὺς 1385
 γάμους ἐτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν δοκῶν,
 σιγητέον μοι· καὶ σὲ προσποιούμεθα
 εὖνουν κρατεῖν τε στόματος, ἦν δυνώμεθα
 σωθέντες αὐτοὶ καὶ σὲ συσώσασθαι ποτε. (1405)
 ΘΕ. χωρεῖτ' ἐφεξῆς ὡς ἔταξεν ὁ Ξένος, 1390
 δμῶες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
 Ἑλένη, σὺ δ', ἦν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
 πιθοῦ, μὲν' αὐτοῦ· ταῦτά γὰρ παρούσα τε
 πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἦν τε μὴ παρής. (1410)
 δέδοικα γὰρ σε μὴ τις ἐμπεσῶν πόθος 1395
 πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον,
 τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην·
 ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόνθ' ὅμως στένεις.
 ΕΛ. ὦ καινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχει, (1415)
 τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικὰς θ' ὀμιλίας 1400
 τιμᾶν· ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
 καὶ ξυνοῦμαι· ἀν' ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις
 ξὺν κατθανόντι καταθεῖν μ'; ἔα δ' ἐμὲ
 αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάφρια δοῦναι νεκρῷ. (1420)
 θεοὶ δέ σοι τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω 1405
 καὶ τῷ Ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
 ἔξεις δέ μ' οἶαν χρή σ' ἔχειν ἐν δώμασι
 1360. κισσοῦ Musgravius] κισσῷ 1362. ῥόμβων
 Musgravius] ῥόμβῳ εἰλισσομένα Fixius] ἐλίσσομένα
 1363. κύκλιος Scaliger] κυκλίος 1366. εὐ δέ νιν ἄμα-
 σιν (δμῶσιν Bothius) ὑπέρβαλε σελάνα μορφᾷ μόνον
 ἡϋχης] Emendatio incerta. εὐ pro ἃ et ἡϋχης pro ἡϋ-
 χει scriptum videri potest. In literis super nomen latet
 ab consonante incipiens, velut Κύπρις. 1373. Post
 hunc versum lacunam indicavit Hermannus. 1374.
 Seclusi verum ab interpolatore, ut videtur, fictum la-
 cunae explendae causa. ἀνῆρπασεν ἐν τύχῃ] ἀνῆρ-
 πασεν τεύχῃ Barnesius. 1376. πόρπακι Victorius]
 ὄρπακι 1381. στήσων anonymus] θήσων σκά-
 φος Ald. εἰς σκάφος C. 1382. ἀμείψας Hermannus]
 ἀμείψας δ' 1391. κτερίσματα Ald. στερίσματα C.
 1393. πιθοῦ D.] πείθου 1399. ὦ] Fort. ὁ καινὸς
 Elmsleius] κλεινός 1403. ξὺν κατθανόντι Piersonus]
 ξυγκατθανόντι μ' addidit Kirchhoffius. δ' ἐμὲ
 Nauckius] δέ με 1407. χρή σ' Matthiae] χρῆν

- γυναῖκ', ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετείς
 γὰρ δὴ τίν' ἐς τύχην τάδε. (1425)
 ὅστις δὲ δώσει ναῦν, ἐν ἧ τὰδ' ἄξιον, (1410)
 πρόσταξον, ὡς ἂν τήν' χάριν πλήρη λάβω.
 ΘΕ. χῶρει σὺ, καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
 Σιδωνίαν δὸς κάρτεμιν ἐπιστάτας.
 ΕΛ. οὐκ οὐκ ἄρ' ἔξει ναὸς ὃς κοσμεῖ τάφον; (1436)
 ΘΕ. μάλιστα· ἀκούειν τοῦδε χρή ναύτας ἐμούς. 1415
 ΕΛ. αὐθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
 ΘΕ. αὐθις κεύω, καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
 ΕΛ. ὄναιον, κάγῳ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
 ΘΕ. μή νυν ἄταν σὸν δάκρυσιν ἐκτίξης χροά. (1435)
 ΕΛ. ἦδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δεῖξει χάριν. 1420
 ΘΕ. τὰ τῶν θανόντων οὐδὲν, ἀλλ' ἄλλως πόνος.
 ΕΛ. ἔστιν τι κακεῖ κἀνθάδ' ὧν ἐγὼ λέγω. (1435)
 ΘΕ. οὐδὲν κακίῳ Μενέλεω μ' ἔξει πόσιν. (1440)
 ΕΛ. οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης με δεῖ μόνον.
 ΘΕ. ἐν σοὶ τὸδ', ἦν σὴν εἰς ἐμ' εὐνοίαν διδώ. 1425
 ΕΛ. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.
 ΘΕ. βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;
 ΕΛ. ἦκιστα· μὴ δούλευε σοὶς δούλοις, ἄναξ.
 ΘΕ. ἀλλ' εἰα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐὼ νόμους. (1445)
 καθαρά γὰρ ἡμῖν δύματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε 1430
 ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
 φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς φέρειν γάμων
 ἀγάματ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρή (1450)
 γαίαν βοᾶσθαι μακαρίας ὑμνωδίαις
 ὑμέναιον Ἑλένης κάμον, ὡς Ζηλωτὸς ἦ. 1435
 σὺ δ', ὦ Ζέν', ἔλθῳν πελαγίους εἰς ἀγκάλας
 τῷ τῆσδε πρίν ποτ' ὄντι δούς πόσει τάδε,
 πάλιν πρὸς οἴκους σπευδ' ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
 ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ (1455)
 στέλλῃ πρὸς οἴκους, ἦ μένων εὐδαιμονῆς. 1440
 ΜΕ. ὦ Ζεῦ, πατήρ τε καὶ σοφὸς κλῆζει θεός·
 βλέπον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετάστησον κακῶν.
 ἔλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς ξυμφορὰς
 σπουδῇ ξύναψαι· κἂν ἄκρα θίγῃς χερὶ, (1460)
 ἤξεομεν ἴν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης. 1445
 ἄλις δὲ μόχθων οὐς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
 κέκλησθέ μοι, θεοί, πολλὰ χρήστ' ἐμοῦ κλύειν
 καὶ λυπρ'· ὀφείλω δ' οὐκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς,
 ὀρθῷ δὲ βῆναι ποδὶ, μίαν δ' ἐμοὶ χάριν (1465)
 δόντες τὸ λοιπὸν εὐτυχῇ με θήσετε. 1450
 ΧΟ. Φοίνισσα Σιδωνιάς ὦ
 ταχεῖα κύπα, ῥοθίοισι μάτηρ,
 εἰρεσία φίλα,
 χοραγὲ τῶν καλλιχόρων (1470)
 δελφίνων, ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ἦ, 1455
 γλαυκά δὲ Πόντου θυγάτηρ
 Γαλάνεια τὰδ' εἶπῃ, [αἰς, (1475)] 1460
 κατὰ μὲν ἰστία πετάσας· αὔραις λείποντες εἰναλί-
 λαβετε δ' εἰλατίνας πλάτας,
 ἰὼ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
 πέμποντες εὐλιμένους
- 1451—1464. = 1465—1477.
1415. χρή Reiskius] χρήν 1424. με δεῖ Musgravi-
 vus] μέλει 1433. χρή Matthiae] χρήν 1443. λέ-
 πας Musgravius] δέπας 1417. πολλὰ χρήστ' ἐμοῦ
 κλύειν | καὶ λυπρ'] Verba vitii suspecta. πολλὰ
 χρήστ' ὁμοῦ κλύειν καὶ λυπρ' Nauckius. πολλὰ χρήστ'
 ἐμοὶ τυχεῖν κάλυπ' Hermannus. 1448. λυπρ' Scaliger]
 λυπρά γ' 1452. ῥοθίοισι Canterus] ῥόθοισι
 μάτηρ Matthiae] μήτηρ 1453. εἰρεσία Barnesius]
 εἰρεσία 1460. λείποντες] διδόντες Hartungus.
 εἰναλίας Seidlerus] ἐναλίας 1462. ἰὼ (in initio
 versus) Hermannus] ὦ
- Περσεῖων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτάς. (1480)
 ἦ που κόρας ἂν ποταμοῦ 1465
 παρ' οἶδμα Λευκιππίδας, ἦ πρὸ ναοῦ
 Παλλάδος ἂν λάβοις
 χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς
 ἦ κώμοις Ὑακίνθου, νυχίαν εὐφροσύναν, (1485) 1470
 ὃν ἐξαμύλλησάμενος
 τροχῷ τέρμονι δίσκου
 ἔκανε Φοῖβος, ὅθεν Λακαίνα γὰρ βούθυτον ἄμεραν
 ὁ Διὸς εἶπε σέβειν γόνος, 1475
 μόσχον θ', ἂν λιπέτην οἴκοις
 — — — — — (1492)
 ἄς οὐπὼ πεύκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν.
 δι' ἀέρος εἶθε ποτανοὶ
 γενοίμεθ' ὅθι στολάδες (1495)
 οἰωνοὶ Λίβυες 1480
 ὄμβρον χειμέριον λιποῦσαι νίσσονται πρεσβυτάτα
 σύριγγι πειθόμεναι
 ποιμένος, ὃς ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε γὰς 1485
 ἐπιπετόμενος ἱακχεῖ. (1502)
 ὦ πταναὶ δολιχαύχενες,
 εὐννομοὶ νεφείων δρόμου,
 βάτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας (1505)
 Ὠριωνά τ' ἐννύχλιον,
 καρύεατ' ἀγγελίαν,
 Εὐρώταν ἐφεζόμεναι,
 Μενέλεως ὅτι Δαρδάνου
 πόλιν ἐλὼν δόμον ἤξει. (1510)
 μόλοιτέ ποθ' ἵππιον ἄρμα 1495
 δι' αἰθέρος ἰέμενοι
 παῖδες Τυνδαρίδαι,
 λαμπρῶν οἷτ' ἄστρων ὑπ' ἀέλλαισι ναίετ' οὐράνιοι,
 σωτήρε τὰς Ἑλένας 1500
 γλαυκὸν ὑπὲρ οἶδμα κυανόχροά τε κυμάτων
 ῥόθια πολὺ θάλασσας,
 ναύταις εὐαεὶς ἀνέμων (1520)
 πέμποντες Διόθεν πνοάς·
 δύσκειαν δ' ἀπὸ συγγόνου
 βάλετε βαρβάρων λεχέων,
 ἂν Ἰδαίων ἐρίδων
 ποιναιθεῖς ἐκτίσατο γὰν (1525)
 οὐκ ἐλθοῦσά ποτ' Ἰλίου 1510
 Φοιβείους ἐπὶ πύργους.
- ΑΓ. [ἀναξ, τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν]
1466. πρὸ ναοῦ Canterus] προνάου 1470. νυ-
 χίαν Matthiae] νύχιον εἰς C: quo servato Musgravius
 in strophe v. 1457. εὐήνεμον pro νήνεμον εὐφρο-
 σύναν Matthiae] εὐφρόναν 1472. τέρμονι] τέρμονα
 Matthiae. 1473. ὅθεν Hermannus] τῇ 1475.
 Διὸς Musgravius] διὸς δ' 1476. λιπέτην Hermain-
 nus] λίποιτ' 1477. πρὸ Canterus] πρὸς 1478.
 εἶθε Barnesius] εἰ 1479. γενοίμεθ' — Λίβυες Her-
 mannus] γενοίμεθα λίβυες οἰωνοὶ στολάδες 1481.
 χ. λιποῦσαι Hermannus] λιποῦσαι χ. 1482. πρεσβυ-
 τάτα] πρεσβυτάτου Paleius. 1486. ἱακχεῖ Musgra-
 vius] ἱαχεῖ 1487. ὦ πταναὶ Canterus] ὁπόταν αἰ
 1489. Πλειάδας Stephanus] πελειάδες 1493. Μενέ-
 λεως Matthiae] μενέλαος 1495. ἵππιον Elmsleius]
 ἵππειον ἄρμα] οἶδμα cum γρ. ἄρμα C. 1498.
 οἷτ' ἄστρων ὑπ' ἀέλλαισι Hermannus] ἄστρων ὑπ'
 ἀέλλαισιν οἷ 1500. σωτήρε Musgravius] σωτήρες
 1501. ὑπὲρ οἶδμα Hermannus] ἐπ' οἶδμ' ἄλιον
 1509. ποιναιθεῖς (ποινηθεῖς Scaliger) Hermannus] πο-
 νηθεῖς γὰν Musgravius] τὰν 1510. ἐλθοῦσα
 Musgravius] ἐλθοῦσαν ποτ' addidit Bothius. 1512.
 ἀναξ, τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν] Intactum reliquum
 versum vel interpolatum vel, quod probabilis, totum
 ab interpolatore confictum lacunae explendae causa.

ὥς καὶν' ἀκούσει πῆματ' ἔξ ἐμοῦ τάχα.
 ΘΕ. τί δ' ἔστιν; ΑΓ. ἄλλης ἐκπόνει μνηστεύματα (1530)
 γυναικός· 'Ελένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός. 1515
 ΘΕ. πτεροῖσιν ἄρθεισ' ἢ πεδοστίβει ποδὶ;
 ΑΓ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθμευται χθονός,
 δς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.
 ΘΕ. ὦ δεινὰ λέξας· τίς δέ νιν ναυκληρία (1535)
 ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἀπιστα γὰρ λέγεις. 1520
 ΑΓ. ἦν γε Ξένω δίδως σὺ, τοὺς δέ σοὺς ἔχων
 ναύτας βέβηκεν, ὥς ἂν ἐν βραχεὶ μάχησ.
 ΘΕ. πῶς; εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπίδων
 εἶσω βέβηκα μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα (1540)
 τοσοῦσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα. 1525
 ΑΓ. ἐπεὶ λιποῦσα τοῦσδε βασιλείους δόμους
 ἡ τὸ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐπὶ δαλῆ,
 σοφώταθ' ἄβρὸν πόδα τιθεῖσ' ἀνέστεινε
 πόσιν πέλας παρόντα κοῦ τεθηγκότα. (1545)
 ὥς δ' ἦλθομεν σὶν περίβολον νεωρίων, 1530
 Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλου καθεῖλον, καθεῖλον,
 Ζυγῶν τε πεντήκοντα κἀρετμῶν μέτρα
 ἔχουσιν· ἔργου δ' ἔργον ἐξημεῖβετο·
 ὁ μὲν γὰρ ἰσθὺν, ὁ δὲ πλάτην καθίστατο (1550)
 ταρσὸν τε χειρὶ, λευκὰ θ' ἰστί' εἰς ἐν ἦν, 1535
 πηδάλια τε Ζεύγλαισι παρακαθίετο.
 κὰν τῷδε μόχθῳ τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι
 'Ελληνες ἄνδρες Μενέλεω Ξυνέμποροι
 προσῆλθον ἀκταῖς ναυφόρους ἡσηθημένοι (1555)
 πέλοισιν, εὐειδέεις μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὄραν. 1540
 ἰδὼν δέ νιν παρόντας 'Ατρείως γόνος
 προσεῖπε, δόλιον οἶκτον ἐς μέσον φέρων
 "ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νέως ποτε
 'Αχαιῖδος θραύσαντες ἦκετε σκάφος; (1560)
 ἄρ' 'Ατρείως παῖδ' ὀλομένον Ξυνθάψετε, 1545
 δν Τυνδαρίσι παῖς ἦδ' ἀπόντα κενοταφεῖ;"
 οἱ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῶν τρόπον
 ἐς ναὺν ἐχώρουν Μενέλεω ποντίσματα
 φέροντες. ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἦδ' ὑποψία (1565)
 λόγος τ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπσβατῶν 1550
 ὥς πληθὸς εἶη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως
 τοὺς σοὺς λόγους σῶζοντες· ἄρχειν γὰρ νεώς
 Ξένον κελεύσας πάντα συνέχεας τάδε. (1570)
 καὶ τᾶλλα μὲν δὴ ῥαδίως εἶσω νεώς 1555
 ἐθέμεθα κουφίζοντα· ταῦρειος δὲ πούς
 οὐκ ἦθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,
 ἀλλ' ἔξεβρυχάτ' ὅμμι' ἀναστρέφων κύκλῳ,
 κυρτῶν τε νῶτα κὰς κέρας παρεμβλέπων
 μὴ θιγγάνειν ἀπείργειν. ὁ δ' 'Ελένης πόσις (1575)
 ἐκάλεσεν "ὦ πέρσαντες 'Ιλίου πόλιν, 1560
 οὐκ εἴ' ἀναρπάσαντες 'Ελλήνων νόμῳ
 νεανίαις ὦμοισι ταῦρειον δέμας
 ἐς πρῶραν ἐμβαλεῖτε (φάσγανόν θ' ἄμα
 πρόχειρον ὦθει) σφάγια τῷ τεθηγκότι;" (1580)
 οἱ δ' ἐς κέλευσμά' ἔλθόντες ἔξανήρπασαν 1565
 ταῦρον, φέροντες δ' εἰσέθεντο σέλματα.
 μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέρην

1521. ἦν γε] ἦδ' ἦν Hermannus. ἦνπερ Hartungus. τοὺς δὲ Kirchhoffius] τοὺς τε 1526. βασιλείους] βασιλικούς Hartungus hic et v. 144 459. 1534. καθίστατο Barnesius] καθίστατο 1535 τε χειρὶ] τ' ἐνείρε Badhamus. εἰς ἐν] εἰμέν Boeckhius in libro de inscr. naval. p. 112. 1545. ὀλομένον Stephanus] ὀλούμενον συνθάψετε Badhamus] συνθάπτετε 1546. ἀπόντα Brodaeus] ἄκοντα 1548. ποντίσματα] Vocabulum suspectum, nusquam alibi lectum. 1550. τ' L. Dindorfius] δ' 1554. τᾶλλα Canterus] ταῦτα 1558. κὰς D.] κείς 1561. νόμῳ] κόροι Nauckius. 1564. ὦθει Duportus] ὠσει

EURIPIDES.

μέτωπά τ' ἐξέπεισεν ἐσβῆναι δόρυ.
 τέλος δ', ἐπειδὴ ναὺς τὰ πάντ' ἐδέξατο, (1585)
 πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδός, 1570
 'Ελένη καθέζειτ' ἐν μέσοις ἐδωλίοις,
 ὃ τ' οὐκέτ' ὦν λόγοισι Μενέλεως πέλας·
 ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιὸς λαοὺς τ' ἴσοι
 ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔζονθ' ὕφ' εἵμασι Ξίφῃ (1590)
 λαθραῖ' ἔχοντες, ῥόθια τ' ἐξεπίπματο
 βοῆς, κελευστοῦ φθέγμαθ' ὥς ἠκούσαμεν.
 ἐπεὶ δὲ γαῖας ἤμεν οὐτ' ἄγαν πρόσσω
 οὐτ' ἐργγύς, οὕτως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ
 "ἔτ', ὦ Ξέν', ἐς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει, (1595)
 πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὺς μέλουσι σοί." 1580
 ὁ δ' εἶφ' "ἄλλις μοι·" δεξιᾷ δ' ἑλὼν Ξίφος
 ἐς πρῶραν εἵρπε, κἀπὶ ταυρεῖω σφαγῇ
 σταθεῖς νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
 τέμνων δὲ λαῖμόν ηῦχετ' "ὦ ναιῶν ἄλα (1600)
 πόντιε Πόσειδον Νηρέως θ' ἄγναι κόρραι, 1585
 σώσατέ μ' ἐπ' ἄκτας Ναξίαν δάμαρτά τε
 ἄσυλον ἐκ γῆς." αἵματος δ' ἀπορροαὶ
 εἰς οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὖριοι Ξένῳ.
 καὶ τις τὸδ' εἶπε "δόλιος ἡ ναυκληρία· (1605)
 πάλιν πλέωμεν Ναξίαν· κέλευε σὺ· 1590
 σὺ δὲ στρέφ' οἶακ'." ἐκ δὲ ταυρεῖου φόνου
 'Ατρείως σταθεῖς παῖς ἀνεβόησε συμμάχοις
 "τί μέλλετ', ὦ γῆς 'Ελλάδος λωτίσματα,
 σφάζειν, φονεύειν βαρβάρους, νεὺς τ' ἄπο (1610)
 ῥίπτειν ἐς οἶδμα;" ναυβάταις δὲ τοῖσι σοῖς 1595
 βοᾷ κελευστής τὴν ἐναντίαν ὅπα
 "οὐκ εἴ' ὁ μὲν τις λοῖσθον ἀρείται δόρυ,
 ὁ δὲ ζύγ' ἄξας, ὁ δ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην,
 καθαματώσει κρᾶτα πολέμιον Ξένων;" (1615)
 ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἱ μὲν ἐν χεροῖν 1600
 κορμούς ἔχοντες ναυτικούς, οἱ δὲ Ξίφῃ·
 φόνῳ δὲ ναὺς ἔρρειτο· παρακείμεσμα δ' ἦν
 πρύμνηθεν 'Ελένης "ποῦ τὸ Τρωικὸν κλέος;" (1619)
 δεῖξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους·" σπουδῆς δ' ὕπο 1605
 ἐπιπτον, οἱ δ' ὠρθοῦντο, τοὺς δὲ κειμένους
 νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὄπλα,
 ὅπη νοσοῖεν εὐμμοχοὶ κατασκοπῶν,
 ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ Ξίφος,
 ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναός· ἠρήμωσε δὲ (1625)
 σὼν ναυβατῶν ἐρέτμ'. ἐπ' οἰάκων δὲ βάς 1610
 ἀναξ ἐς 'Ελλάδ' εἶπεν εὐθύνειν δόρυ.
 οἱ δ' ἰστί' ἦρον, οὖριοι δ' ἦγον πνοαί,
 βεβάσι δ' ἐκ γῆς· διαφυγῶν δ' ἐγὼ φόνον
 καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἄλ' ἄγκυραν πάρα. (1630)
 ἦδη δὲ κάμνονθ' ὀρμῖαν τείνων μετὶ τις 1615
 ἀνείλετ', ἐς δὲ γαῖαν ἐξέβησέ σοι
 τὰδ' ἀγγελοῦντα. σῶφρονος δ' ἀπιστίας

1570. κλιμακτῆρας ed. Hervag. sec.] κλιμαντῆρας
 1571. ἐδωλίους] ἐδωλίων, superscr. οἰς, C. 1575.
 ῥόθια — κελευστοῦ Pierssonus] ὀρθρια — κελεύθου
 1580. σοὶ Elmsleius] μοι 1581. εἶφ' Barnesius] εἶπεν
 ἑλὼν] ἔχων Cobetus. 1584. λαῖμόν Stephanus]
 δαίμον' 1588. οὖρια Reiskius (οὖριοι Elmsleius)]
 οὖρια 1589. τὸδ'] τότ' Reiskius. Conf. Herc. f. 951.
 1590. ἄξίαν, superscr. va, C: unde Naξίαν Ald.
 Neutrum verum. ἀξίῳ Hermannus. τί νῦν πλέωμεν
 Ναυπλιαν Paleius. 1592. συμμάχοις Nauckius] συμ-
 μάχους 1595. ναυβάταις Brunnecius] ναυάταις
 1597. λοῖσθον] ἐυστόν Taenuberus. θραυσθὲν Hartungus.
 ἀρείται Elmsleius] αἰρείται 1604. κλέος;
 δεῖξατε] κλέος δεῖξετε Hartungus. 1607. ὅπη Elms-
 leius] ὅποι 1611. ἀναξ] ἀνακτ' Emperius. 1612.
 ἰστί' Emperius] ἰσθόν οὖριοι Elmsleius] οὖρια C.
 Conf. ad Hec. 900. 1615. ὀρμῖαν τείνων Ald. ὀρμα-
 τόνων (in marg. γρ. ὀρμῖαν τίνων) C.

- οὐκ ἔστιν οὐδέν χρησιμώτερον βροτοῖς.
 ΧΟ. οὐκ ἂν ποτ' ἡϋχουν οὔτε σ' οὔθ' ἡμᾶς λαθεῖν (1635)
 Μενέλαον, ὦναξ, ὡς ἐλάνθανεν παρών. 1620
 ΘΕ. ὦ γυναικαίαις τέχναισιν αἰρεθεὶς ἐγὼ τάλας·
 ἐκπεφεύγασιν γάμοι με. κεί μὲν ἦν ἀλώσιμος
 ναὺς διώγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους·
 νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισόμεσθα σύγγονον,
 ἥτις ἐν δόμοις ὀρώσα Μενέλεων οὐκ εἶπέ μοι. 1625
 τοιγάρ οὔ ποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν.
 ΧΟ. οὗτος ὦ, ποῖ σὸν πόδ' αἶρεις, δέσποτ', ἐς ποῖον
 φόνον;
 ΘΕ. οἶπερ ἢ δίκη κελεύει μ'· ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδῶν.
 ΧΟ. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ σπεύδεις
 κακά. (1645)
 ΘΕ. ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις δούλος ὦν; ΧΟ. φρονῶ
 γὰρ εὖ. 1630
 ΘΕ. οὐκ ἐμὴ γ', εἰ μή μ' ἑάσεις. ΧΟ. οὐ μὲν οὖν σ'
 ἑάσομεν.
 ΘΕ. εὐγγονον κτανεῖν κακίστην, ΧΟ. εὐσεβεστάτην
 μὲν οὖν. [δρᾶν.
 ΘΕ. ἢ με προὔδωκεν, ΧΟ. καλὴν γε προδοσίαν, δίκαια
 ΘΕ. τάμ' ἀλέκτ' ἄλλω διδοῦσα; ΧΟ. τοῖς γε κυριωτέ-
 ροις. (1650)
 ΘΕ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς; ΧΟ. δὲ ἔλαβεν πατρός
 πάρα. [λετο. 1636
 ΘΕ. ἀλλ' ἔδωκεν ἢ τύχη μοι. ΧΟ. τὸ δὲ χρεῖν ἀφεί-
 ΘΕ. οὐ σὲ τάμ' ἀλέκτ' ἀδικαίνει. ΧΟ. ἦν γε βελτίω λέγω.
 ΘΕ. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν. ΧΟ. ὅσα δρᾶν, τὰ
 δ' ἐκδικ' οὐ. [σὴν (1655)
 ΘΕ. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας. ΧΟ. κτείνει· σύγγονον δὲ
 οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἐκόντων, ἀλλ' ἐμ'· ὡς πρό δε-
 σποτῶν 1640
 τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν.

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

- ἐπίσχεσ ὀργὰς αἰσιν οὐκ ὀρθῶς φέρει,
 Θεοκλύμενε, γῆς τῆσδ' ἀναξ· διόσοι δὲ σε
 Δίοςκοροι καλοῦμεν, οὓς Λήδα ποτέ (1660)
 ἔτικτεν 'Ελένην θ', ἢ πέφυνε σουδὲς δόμους· 1645
 οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίζει γάμοις,
 οὐδ' ἢ θεᾶς Νηρηΐδος ἐκγονος κόρη
 ἀδικεῖ σ', ἀδελφῇ Θεονόῃ, τὰ τῶν θεῶν
 τιμῶσα πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς. (1665)
 ἐς μὲν γὰρ αἰὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον
 κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρήν·
 ἐπεὶ δὲ Τροίης ἔξανεστάθη βάθρα,

1628. ἀφίστασ' Porsonus] ἀφίστασθ' 1630. ὦν]
 Notandum masculinum numeri singularis de ohoro
 mulierum dictum: de quo exposui in Annot. Oxon. ad
 Hippolyti v. 1105. p. 312. Fallitur G. Clarkius, qui co-
 ryphaei verba v. 1627—1641. προσπόλῳ praeter ex-
 pectationem prodeunti tribuit, cui parum conveniunt
 verba v. 1639—1641. 1638. τὰ δ' ἐκδικ' οὐ Porso-
 nus] τάνδ' ἐκδικῶ 1640. ἐμ'· ὡς πρό Porsonus] ἐμὲ
 πρό 1643. γῆς] γαίης Nauckius. Conf. ad v. 9.
 1647. ἐκγονος Matthiae] ἐκγόνῃ C. εὐγενὴς Nau-
 ckius. 1650. εἰς (ἐς) Stephanus] εἰ

- καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχε τοῦνομ', οὐκέτι·
 ἐν τοῖσι δ' αὐτοῖς δεῖ νιν ἐξεῦχθαι γάμοις (1670)
 ἐλθεῖν τ' ἐς οἴκους καὶ εὐνοικῆσαι πόσει. 1655
 ἀλλ' ἴσχε μὲν σῆς εὐγγόνου μέλαν ξίφος,
 νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράσσειν τάδε.
 πάλαι δ' ἀδελφὴν κἂν πρὶν ἐξεσώσαμεν,
 ἐπεὶ περ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεοῦς· (1675)
 ἀλλ' ἦσσαν' ἡμεν τοῦ πεπρωμένου θ' ἄμα
 καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν.
 σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ, εὐγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω
 “πλεῖ εὖν πόσει σῶ· πνεῦμα δ' ἔξετ' οὐρίον·
 σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὺ κασιγνήτῳ διπλῷ (1680)
 πόντον παρπιπεύοντε πέμψομεν πάτραν.
 1665
 ὅταν δὲ κάμψης καὶ τελευτήσης βίον,
 θεὸς κεκλήσῃ καὶ Διοσκόρων μετὰ
 σπονδῶν μεθέξεις· ξενία τ' ἀνθρώπων πάρα
 ἔξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ὡδε βούλεται. (1685)
 οὐ δ' ὥρισέν σε πρῶτα Μαιᾶδος τόκος
 1670
 Σπάρτης ἀπάρας τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων,
 κλέψας δέμας σὸν, μὴ Πάρις γῆμειέ σε,
 φρουροῦ παρ' Ἀκτὴν τεταμένην νῆσον λέγω,
 'Ελένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται, (1690)
 ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο. 1675
 καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεω θεῶν πάρα
 μακάρων κατοικεῖν νῆσον ἔστι μόριμον·
 τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ συγγοῦσι δαίμονες,
 τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι.” (1695)
 ΘΕ. ὦ παῖδε Λήδας καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος
 1680
 νεῖκη μεθήσω σῶν κασιγνήτης πέρι·
 ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνοιμ' ἐμὴν.
 κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
 ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἄμα (1700)
 γεγῶτ' ἀδελφῆς ὁμογενοῦς ἀφ' αἵματος.
 1685
 καὶ χαίρεθ', 'Ελένης οὐνεκ' εὐγενεστάτης
 γνῶμης, δὲ πολλάς ἐν γυναιξὶν οὐκ ἔνι.
 ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 1705
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ, (1705)
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 1690
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἡῖρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τότε πρᾶγμα.

1654. ἐν τοῖσι δ' Bothius] ἐν τοῖσιν C: quod ser-
 vari potest, si praecedens versus spurius sit: quae
 Nauckii sententia est. αὐτοῖς] αὐτῆς Nauckius.
 ἐν δ' οἷσιν αὐτῆς G. Clarkius. 1655. τ' Hermannus]
 δ' 1657. πράσσειν Matthiae] πράττειν 1658. κἂν
 Heathius] καὶ 1659. Versus Nauckio suspectus.
 1660. ἦσσαν' Piersonus] ἦσσονες ἡμεν] ἐσμέν Nau-
 ckius. 1663. πλεῖ Cobetus] πλεῖν ἔξετ' ed. Her-
 vag. sec.] ἄξετ' 1664. διπλῷ Schaeferus] διπλῷ
 1670. σε apogr. Paris.] σοι 1672. οὐρανὸν] Εὐρώταν
 Reiskius. 1673. φρουροῦ] φρουρὸν Hermannus.
 φροῦδοῦ (i. e. πρὸ δόου) Hartungus. 'Ακτὴν] 'Ακτῇ
 Hermannus. τεταμένην Reiskius] τεταγμένην
 νῆσον] μνήσον (in marg. γρ. νήσον) C. 1679. de-
 let Hartungus. 1685. ὁμογενοῦς Canterus] μονο-
 γενοῦς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΥΤΟΤΡΓΟΣ ΜΤΚΗΝΑΙΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΤΑΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρόσωπον.
ΧΟΡΟΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΠΡΕΣΒΥΤΣ.
ΛΙΤΕΛΟΣ.
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

ΑΥΤΟΤΡΓΟΣ.

ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαί,
ὄθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
ἐς γῆν ἔπλευσε Τρωάδ' Ἀγαμέμνων ἀναξ.
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰδαίᾳ χθονὶ
Πρίαμον, ἐλὼν τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ' ἐς τόδ' Ἄργος, ὕψηλὼν δ' ἐπὶ
ναῶν τέθεικε σκύλα πλείστα βαρβάρων.
κάκει μὲν ἠϋτύχησεν· ἐν δὲ δύμασι
θνήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλῳ
καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερὶ.
χὼ μὲν παλαιὰ σκήπτρα Ταντάλου λιπὼν
ὄλωλεν, Αἰγίσθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
οὗς δ' ἐν δόμοισιν ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
ἄρσενά τ' Ὀρέστην θηλὴ τ' Ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατὴρ γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς
μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,
Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων ἐς γῆν τρέφειν·
ἣ δ' ἐν δόμοις ἔμεινε Ἠλέκτρα πατρός,
ταύτην ἔπειδ' ἠθάλερός εἰχ' ἤβης χρόνος,
μνηστῆρες ἦτον Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
δεῖσας δὲ μὴ τῷ παῖδι ἀριστέων τέκοι,

Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', εἶχεν ἐν δόμοις
Αἰγίσθος οὐδ' ἤρμοζε νυμφίῳ τινί.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων,
μὴ τῷ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
κτανεῖν σφε βουλευσάντος ὁμόφρων ὅμως
μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερὸς.
ἐς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεῖ φόνῳ.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
Αἰγίσθος· ὅς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
Ἀγαμέμνονος ἱαῖς, χρυσὸν εἶφ' ὅς ἂν κτάνη,
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἀπο
γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
λαμπροὶ γὰρ ἐς γένος γε, χρημάτων δὲ δὴ
πένητες, ἔνθεν ἠγένοι' ἀπόλλυται·
ὥς ἀσθενεῖ δούς ἀσθενὴ λάβοι φόβον.
εἰ γὰρ νιν ἔσχευ ἀΐωμ' ἔχων ἀνὴρ,
εὖδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
φόνον, δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.
ἦν οὐποθ' ἀνὴρ ὅδε, σύννοιδέ μοι Κύπρις,
ἦσχυνεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δὴ.
αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατὰξιος γεγώς.
στένω δὲ τὸν λόγῳσι κηδεύοντ' ἔμοι

Electrae codex unus est Florentinus C, de quo supra diximus p. 141. Ex eo hanc fabulam, omissam in ed. Aldina, primum edidit Victorius Romae a. 1545.

1. Ἄργος] ἄλλος Heimsoethius. 4. Ἰδαία Elmsleius] Ἰλιάδι 14. δόμοισιν ἔλιφ' Seidlerus] δόμοις ἔλιπεν 22. παῖδ' ἀριστέων — ποινάτορ' Porsonus] παῖδας ἀργείων — ποινάτορας

23. εἶχεν] εἶργεν Nauckius. 27. σφε βουλευσάντος ὁμόφρων Seidlerus] σφ' ἐβουλευσάντ', ὁμόφρων δ' 32. φυγὰς Victorius] φύλαξ 33. εἶφ' Barnesius] εἶπεν 37. δὲ δὴ] γε μὴν Stobaeus 97, 5. 40—42. eiecit Kirchhoffius, 44. Nauckius.

ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολῶν
γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσώφεται.
ὅστις δέ μ' εἶναι φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ θιγῆναι,
γνώμης πονηροῖς κανόνιν ἀναμετρούμενος
τὸ σῶφρον ἴστω καὶ τὸς αὐτοῦτος ὦν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ νῦν μέλαινα, χρυσέων ἄστρον τροφῇ,
ἐν ἧ τόδ' ἄγρος τῷδ' ἐφεδρεῖον κάρᾳ
φέρουσα πηγὰς ποταμίους μετέρχομαι,
οὐ δὴ τι χρεῖας ἐς τοσόνδ' ἀφριμένη,
ἀλλ' ὥς ὕβριν δειξώμεν Αἰγίσθου θεοῖς,
γούους τ' ἀφείην αἰθέρ' ἐς μέγαν πατρί.
ἢ γὰρ πανώλης Τυνδαρίς, μήτηρ ἐμῇ,
ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθω πάρα
πάρεργ' Ὀρέστην καμὲ ποιεῖται δόμων.

ΑΤ. τί γὰρ τάδ', ὦ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν,
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν ἐ' θεοραμένη,
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;

ΗΛ. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγούμαι φίλον·
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορὰς κακῆς
ιατρὸν εὐρεῖν, ὥς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
δεῖ δὴ με κάκελευστον εἰς ὅσον σθένω
μόχθου ἴπικουφίζουσιν, ὥς ῥῆον φέρης,
ἔννεκκομίζειν σοὶ πόνους. ἄλλος δ' ἔχεις
τᾶς ἔσθ' ἔργα· τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεῶν
ἔξευρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
θύραθεν ἡδὺ τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς.

ΑΤ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, στείχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω
πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἂμ' ἡμέρα
βοῦς εἰς ἀρούρας ἐσβαλὼν σπερὶ γύας.
ἄργος γὰρ οὐδεὶς θεοῦς ἔχων ἀνὰ στόμα
βίον δύναιτ' ἂν εὐλλέγειν ἄνευ πόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδην, σέ γάρ δι' ἡρώτων ἀνθρώπων ἐγὼ
πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·
μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων,
πράσσονθ' ἂ πράσσω δειν' ὑπ' Αἰγίσθου παθῶν, 55
ὅς μου κατέκτα πατέρα χη πανώλεθρος
μήτηρ. ἀφίγμαι δ' ἐκ θεοῦ χρηστηρίων
Ἀργεῖον οὐδας οὐδενός ξυνηϊότος,
φόνον φονεῦσι πατρός ἀλλὰ ξὼν ἐμοῦ.
νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολῶν πατρός 90
δάκρυά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπηρξάμην
πυρᾶ τ' ἐπέσφαζ' αἷμα μηλείου φόνου,
λαθῶν τυράννου οἱ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυσὶν δ' ἄμιλλαν ξυντιθεῖς ἀφικόμην
πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ', ἵν' ἐκβάλλω πόδα
ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἴ μὲ τις γυνὴ σκοπῶν
ζητῶν τ' ἀδελφῇν, φασὶ γὰρ νῖν ἐν γάμοις
Ζευθεῖσαν οἰκεῖν οὐδὲ παρθένον μένειν,
ὥς ξυγγένωμαι καὶ φόνου ξυνῆργάτιν 100
λαβὼν τά γ' εἶσω τειχέων σαφῶς μάθω.

52. πονηροῖς] πονηρὰς Musgravius. 53. αὐ] ἂν
Nauckius. 56. ποταμίους (ex v. 309.) Fixius] ποτα-
μίας 57—59. Versus spurios notavit Nauckius.
59. ἀφείην Portus] ἀφίην 61 χάριτα τιθεμένη] τιθε-
μένη χάριν Herwerdenus. 81. εὐλλέγειν — πόνου]
συλλέγειν — πόνων Stobaeus 30, 12. 87. χρηστη-
ρίων Barnesius] μυστηρίων 95. δυσὶν δ' ἄμιλλαν
Piersonus] δυσὶν δ' ἄμιλλαν 96. ἵν' ἐκβάλω C. ἵν'
ἐμβάλω margo C. πόδα Hartungus] podi 98.
ζητῶν τ' Piersonus] ζητοῦντ'

νῦν οὖν, Ἔως γὰρ λευκὸν ὄμ' ἀναίρεται,
ἔξω τρίβου τοῦδ' ἵχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γὰρ τις ἀροτῆρ ἢ τις οἰκέτις γυνή
φανήσεται νῦν, ἦντιν' ἱστορήσομεν 105
εἰ τοῦσδε ναίει εὐγυγνος τόπους ἐμῇ.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆνδε πρόπολόν τινα,
πηγαῖον ἄχθος ἐπὶ κεκαρμένῃ κάρᾳ
φέρουσαν, ἐξώμεσθα κάκφυθώμεθα
δούλης γυναικὸς, ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος 110
ἐφ' οἷσι, Πυλάδην, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

ΗΛ. εὐντεῖν, ὦρα, ποδὸς ὀρμάν·
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλάουσα.
ἰὼ μοί μοι.

ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος 115
καὶ μ' ἔτικτε Κλυταίμνηστρα,
στυγνὰ Τυνδάρεω κόρα·

κυκλήσκουσι δέ μ' ἄθλιαν Ἥλεκτραν πολιῆται.
φεῦ φεῦ τῶν σχετλίων πόνων καὶ στυγεράς Ζῶας.
ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν Ἄιδᾳ δὴ 122
κεῖσαι, σὰς ἀλόχου σφαγεῖς Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.

ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον, 125
ἄναγε πολὺδακρυν ἄδονάν.
εὐντεῖν, ὦρα, ποδὸς ὀρμάν·
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλάουσα.

ἰὼ μοί μοι.
τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ 130
τλᾶμον εὐγυγνε, λατρεῖς
οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπῶν
πατρίοις ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίστασιν ἀδελφάν;
ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ τᾷ μελέᾳ λυτῇ, 136
ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἰμάτων

ἐχθίστων ἐπικούρος, Ἀργεὶ κέλας πόδ' ἀλάταν.
θές τόδε τεῦχος, ἐμὰς ἀπὸ κρατὸς ἐλοῦς, ἵνα πα-
τρὶ γόους νυχίους 140. 141

ἐπορθεύσω,
ἱακχάν μέλος Ἀἶδα
Ἀἶδα, πάτερ,
σοὶ κατὰ γὰς ἐνέπω γόους,
οἷς αἰεὶ τὸ κατ' ἄμαρ 145
διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
ὄνυχι τεμνομένα δέραν,
χέρα δὲ κράτ' ἐπὶ κούριμον
τιθεμένα θανάτῳ σφί.

ἐῆ, δρύπτε κάρᾳ· 150

112—124. = 127—139.
140—149. = 157—166.

102. Ἔως — ἀναίρεται] Ἔω — ἐγείρεται Kirch-
hoffius. 107. πρόσπολον Seidlerus] προσπόλων

108. ἐν (ἐπὶ Herwerdenus) κεκαρμένῃ apogr. Pari-
sina et, ut opinor, C. ἐγκεκαρμένῃ Victorinus. Conf.
v. 55. 110. 111. delet Herwerdenus. 112. 127.

εὐντεῖν (σύντειν C)] συντείνειν Dobraeus. 113. 128.
ἔμβα ἔμβα] ἔμβα βᾶ L. Dindorfius. 115. Ἀγαμέμ-
νονος Seidlerus] ἀγαμέμνονος κούρα 116. μ' ἔτικτε
Seidlerus] με τέκε 117. Τυνδάρεω D.] τυνδαρέου

121. Ζῶας D.] Ζωᾶς 127. 128. Vid. ad v. 112. 113.
130. τίνα δ'] τίν' ἂν Dobraeus. 134. ἀδελφάν
Heathius] ἀδελφῆν 138. ἐχθίστων] αἰσχίστων Seid-
lerus. 139. Post hunc versum praeter versus duo
qui responderint versibus 125. 126. septem alii exci-
disse videntur Nauckio, qui versibus 150—156. respon-
derint. 140. θές Alloquitur servam. ἐμὰς D.] ἐμῆς

142. ἐπορθεύσω D.] ἐπορθοβοάσω (ἐπορθοβοάσω
Faber) 143. ἱακχάν Seidlerus] ἱαχάν μέλος
Matthiae] αἰοιδᾶν μέλος Ἀἶδα alterum addidit Her-
mannus. 144. ἐνέπω Seidlerus] ἐννέπω 146. διέ-
πομαι] τάκομαι vel ἔγκειμαι D. 148. δέ D.] τε

ἐπὶ κούριμον Barnesius] ἀποκούριμον 150. ἐῆ D.] εἰ

οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
ποταμίῳ παρὰ χεύμασιν
πατέρα φίλτατον ἀγκαλεῖ,
δολόμενον δολίοις βρόχων
ἔρκεσιν, ὥς σέ τὸν ἄθλιον
πατέρ' ἐγὼ κατακλάομαι,
λουτρά πανύσταθ' ὕδρανάμενον χροῖ, κοῖτα ἐν οἷ-
ῳ μοι μοι [κτροτάτα θανάτου
πικρὰς μὲν πελέκεως τομὰς
σᾶς, πάτερ, πικρὰς δ'
ἐκ Τροῖας ὀδίου βουλᾶς.
οὐ μίτραισι γυνή σε
δέξεται' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις,
εἴφεισι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
Αἰγίσθου λώβαν θεμένα
δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα,
ἤλυθον, Ἥλεκτρα, ποτὶ σὺν αὐλὰν ἀγρότειραν.
ἔμολέ τις ἔμολέ τις ἀνὴρ γαλακτοπότας
Μυκηναῖος οὐριβάτας·
ἀγγέλλει δ' ὅτι νῦν τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν
Ἀργεῖοι, πᾶσαι δέ παρ' Ἦραν μέλλουσι παρθε-
νικὰ στεῖχειν.
ΗΛ. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, θυμὸν, οὐδ' ἐπὶ χρυσέ-
οις ὄρμοισιν πεπόμεναι
τάλαιν', οὐδ' ἰστάσα χοροὺς Ἀργεΐαις ἅμα νύμφαις
εἰλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν.
δάκρυσιν νυχεύω, δακρύνω δέ μοι μέλει
δειλαῖα τὸ κατ' ἄμωρ.
σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν
καὶ πέπλων τρύχη τὰδ' ἐμῶν,
εἰ πρέποντ' Ἀγαμέμνονος κούρα ἵσται βασιλείᾳ
Τροιά θ', ἃ τοῦμοῦ πατέρος
μέμναται ποθ' ἄλοῦσα.

ΧΟ. μεγάλα θεός· ἄλλ' ἴθι,
καὶ παρ' ἐμοῦ χρήσαι πολύπηνα φάρεα δύναι,
χρυσέα τε χάρισαι προσθήματ' ἀγλαΐας.
δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις,
μὴ τιμῶσα θεοὺς, κρατήσῃιν ἐχθρῶν; οὗτοι στο-
ναχαῖς,
ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβίζουσ' ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ
ΗΛ. οὐδεὶς θεῶν ἔνοπας κλῦει τὰς δυσδαίμονος, οὐ πα-
λαιῶν πατρὸς σφαγιασμένων.
οἱμοὶ τοῦ τε καφθιμένου τοῦ τε ζώντος ἀλάτα,
167—189. = 190—212.

153. ἀγκαλεῖ D.] καλεῖ 162. Τροῖας D.] τροίας
ὀδίου Hermannus] ὀδοῦ μίτραισι (μῦροισι Her-
werdenus) γυνή σε Seidlerus] μίτραις σέ γυνή
κόρα Plut. V. Lysandri c. 15.] κούρα 168. αὐλὰν ἀγρό-
τειραν Hartungus] ἀγροτέραν (ἀγρότειραν Plutarchus)
αὐλὰν 169. ἀνὴρ γ. Hartungus] γ. ἀνὴρ 170. οὐ-
ριβάτας D.] ὀρειβάτας 178. οὐδ' ἰστάσα χοροὺς Reiskius]
οὐδὲ χοροὺς στάσα C. οὐδὲ στάσα χοροῖς Seidlerus].
180. εἰλικτον] εἰλικτὸν Victorius. πόδ' ἐμόν Canterus]
πόλεμον 181. νυχεύω Hermannus] χεύω C. 182. ἄμωρ D.] ἡμωρ 184. καὶ πέπλων
τρύχη τὰδ' ἐμῶν Nauekius] καὶ τρύχη τὰδ' ἐμῶν πέ-
πλων C. Fort. καὶ τρύχη πέπλων τὰδ' ἐμῶν. Conf. v.
501. 185. εἰ πρέποντ' Reiskius] εἴπερ ποτ' κούρα
ἵσται Nauekius] κούρας τὰ C. κούρα τὰ Reiskius].
187. Τροιά θ', ἃ τοῦμοῦ L. Dindorfus] τὰ Τροιά θ' ἃ τοῦ
190. τε post πολύπηνα addidit Seidlerus. Malim
πολύπην' ἐν 191. χάρισαι] χάρισιν Musgravius.
προσθήματ' Victorius] προθήματ'. προσχήματ' Reiskius].
193. τοῖσι σοῖς Heathius] τοῖς σοῖσι 195. εὐχαῖσι θεοὺς
Seidlerus] εὐχαῖς τοὺς θεοὺς γε 201. τοῦ τε καφθιμένου
Elmsleius] τοῦ καταφθιμένου

ὅς που γὰν ἄλλαν κατέχει μέλεος ἀλαίνων ποτὶ
θῆσαν ἑστίαν,
τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
αὐτὰ δ' ἐν χερνήσι δόμοις
ναίω ψυχὰν τακομένα
δωμάτων πατρίων φυγὰς, οὐρείας ἀν' ἐρίπνας.
μήτηρ δ' ἐν λέκτροις φονίους
ἄλλω εὐγγαμος οἰκεῖ.

ΧΟ. πολλῶν κακῶν Ἑλληνισιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένης εὐγγονος δόμοις τε σοῖς.
ΗΛ. οἱμοὶ, γυναῖκες· ἔξέβην θρηνημάτων·
ἔξνοι τινὲς παρ' οἶκον οἶδ' ἔφρεστίους
εὐνὰς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
φυγὴ σὺ μὲν κατ' οἶμον, ἐς δόμους δ' ἐγὼ,
φῶτας κακούργους ἐξαλύσωμεν ποδί.

ΟΡ. μὲν, ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα.
ΗΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.
ΟΡ. ἄλλους κτάνοιμ' ἂν μάλλον ἐχθίους σέθεν.
ΗΛ. ἄπελθε, μὴ ψαῦ' ὦν σε μὴ ψαύειν χρεῶν.
ΟΡ. οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.
ΗΛ. καὶ πῶς ξιφῆρης πρὸς δόμοις λοχὰς ἐμέ;
ΟΡ. μείνας' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἔρεῖς.
ΗΛ. ἔστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σὴ· κρείσσω γὰρ εἰ.
ΟΡ. ἦκω φέρων σοὶ σοὺ κασιγνήτου λόγους.

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἄρα ζώντος, ἢ τεθνηκότος;
ΟΡ. Ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τὰγάθ' ἀγγέλλειν θέλω.
ΗΛ. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.
ΟΡ. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῦν ἀμφοῖν ἔχειν.
ΗΛ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;
ΟΡ. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.

ΗΛ. οὐ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;
ΟΡ. ἔχει μὲν, ἀσθενὴς δέ δι' ἡμεῖς φεύγων ἀνὴρ.
ΗΛ. λόγον δέ δι' τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;
ΟΡ. εἰ Ζῆς, ὅπως τε ζῶσα συμφορὰς ἔχεις.
ΗΛ. οὐκοῦν ὄρξας μου πρῶτον ὡς Ξηρὸν δέμας.
ΟΡ. λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν.
ΗΛ. καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον Ξυρῷ.
ΟΡ. δάκνει σ' ἀδελφὸς ὁ τε θανὼν ἴσως πατήρ;
ΗΛ. οἱμοὶ, τί γάρ μοι τῶνδ' ἐστὶ φίλτερον;
ΟΡ. φεῦ φεῦ· τί δαὶ σοὺ σὺ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
ΗΛ. ἀπὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος.

ΟΡ. ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἐκάς;
ΗΛ. ἐρημάμεσθ', ὦ Ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
ΟΡ. ὦ μωρ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναῖον τίνι;
ΗΛ. οὐχ ὦ πατὴρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
ΟΡ. εἴφ', ὡς ἀκούσας σὺ κασιγνήτῳ λέγω.
ΗΛ. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναῖω δόμοις.
ΟΡ. σκαφεὺς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.
ΗΛ. πένης ἀνὴρ γενναῖος ἐς τ' ἐμ' εὐσεβής.
ΟΡ. ἢ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σὺ πόσει;

206. χερνήσι] χέρνησι C. accentu minus recto: de quo dixi in Thesaurο vol. 8. p. 1451. 210. πατρίων Bothius]
πατρώων 211. ἀν' Musgravius] ναίουσ' 211. φονίους
Barnesius] φόνιους 219. ποδί] ποδόσ Hartungus. 222.
κτάνοιμ' ἂν Barnesius] ἂν κτάνοιμι 225. ἐμέ] ἐμοῖς, sup-
perser. ἐ (i. e. ἐμέ) C. 226. οὐκ ἄλλως Victorius] οὐ καλῶς
233. ἔχων] ἔχει Dio Chrys. 13. p. 220. 234. νόμον] τό-
πον Dio. 235. οὐ ποῦ] ἢ ποῦ Dio. σπανίζων] σπανί-
ζει Dio. 236. ἀσθενὴς δέ δι'] ἀσθενὴ δ' ἄτε Dio.
238. ὅπως Elmsleius] ὅπου 240. γε Heathius] τε
συντετηκός Reiskius] συντέτληκας 244. σοῦ
Seidlerus] σὺ 248. τίνι Hartungus] τινά (γρ. καὶ
τίνι, ἵν' ἢ ὁ νοῦς μυκηναίων τινι ἐγαμήθης) 251.
In τηλορός, quod non videtur pro τηλορὸς dici po-
tuisse, τηλομόνως latere videtur L. Dindorfio, cuius
emendationi non solum proxima Orestis, sed etiam
ipsius Electrae verba v. 206. 305. conveniunt.

ΗΛ. οὐπώποτ' εὐνής τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν. 255
 ΟΡ. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον, ἢ σ' ἀπαξιῶν;
 ΗΛ. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμούς οὐκ ἤξει.
 ΟΡ. καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἤσθη λαβῶν;
 ΗΛ. οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἠγείται, ἔzene.
 ΟΡ. ζυνῆκ'. Ὁρέστη μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην. 260
 ΗΛ. τοῦτ' αὐτὸ τάρβυν, πρὸς δὲ καὶ σὺφρων ἔφυ.
 ΟΡ. φεῦ·
 γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὐ τε δραστέον.
 ΗΛ. εἰ δὴ ποθ' ἦξει γ' ἐς δόμους ὁ νῦν ἄπων.
 ΟΡ. μήτηρ δέ σ' ἢ τεκούσα ταῦτ' ἠνέσχετο;
 ΗΛ. γυναικες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων, φίλαι. 265
 ΟΡ. τίνος δέ σ' οὐνεχ' ὕβρις; Αἰγισθος τάδε·
 ΗΛ. τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῇ, τοιψδε δούς.
 ΟΡ. ὡς παῖδα δῆθεν μὴ τέκοις ποινάτορα;
 ΗΛ. τοιαυτ' ἐβούλευσ' ὦν ἐμοὶ δοίῃ δίκην.
 ΟΡ. οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρός πόσις;
 ΗΛ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν. 270
 ΟΡ. αἶδ' οὖν φίλαι σοι τοῦσδ' ἀκούουσιν λόγους;
 ΗΛ. ὥστε στέγειν γε τὰμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
 ΟΡ. τί δῆτ' Ὁρέστης πρὸς τόδ', Ἄργος ἦν μόλη;
 ΗΛ. ἤρου τόδ'; αἰσχρὸν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή; 275
 ΟΡ. ἐλθὼν δέ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;
 ΗΛ. τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἱ' ἐτολμήθη πατὴρ.
 ΟΡ. ἢ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
 ΗΛ. ταῦθ' ἐμὸν πατὴρ ἄπώλετο.
 ΟΡ. λέγω τὰδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τὰπὸ σοῦ;
 ΗΛ. θάνομι μητρός αἵμ' ἐπισφάξας' ἐμῆς. 280
 ΟΡ. φεῦ·
 εἶθ' ἦν Ὁρέστης πλησίον κλύων τάδε.
 ΗΛ. ἀλλ', ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἂν εἰσιδοῦσά νιν.
 ΟΡ. νέα γάρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέου.
 ΗΛ. εἰς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίῃ φίλων. 285
 ΟΡ. ἄρ' ὄν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
 ΗΛ. πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.
 ΟΡ. ὁ κατθανὼν δέ σός πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
 ΗΛ. ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθείς δόμων.
 ΟΡ. οἴμοι, τόδ' οἶον εἶπας· αἰσθησὶς γὰρ οὖν
 κάκ τὸν θυραῖων πημάτων δάκνει βροτούς.
 λέξον δ', ἴν' εἰδῶς σῷ κασιγνήτῳ φέρω
 λόγους ὑπερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
 ἐνεοσι δ' οἶκτος ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ,
 σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον 295
 γνῶμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφῇν.
 ΧΟ. κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.
 πρόσω γὰρ ἄστεως οὔσα τὰν πόλει κακὰ
 οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
 ΗΛ. λέγοιμ' ἂν, εἰ χρή· χρή δὲ πρὸς φίλον λέγειν 300
 τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κάμου πατρός.
 ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ἔzene,
 ἄγγελλ' Ὁρέστη τὰμὰ κἀκείνον κακὰ,
 πρῶτον μὲν οἷος ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
 πίνῃ θ' ὅσω βέβριθ', ὑπὸ στέγασί τε 305
 οἶαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωματίων,
 αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,

308. ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ στερήσομαι,

256. ἀπαξιῶν Schaeferus] ἀναξιῶν 267. μ' ἐβούλετ' Porsonus] με βούλετ' 268. ὡς παῖδα δῆθεν — ποινάτορα Elmsleius] ὡς δῆθε παῖδας — ποινάτορας. Idem codicis vitium v. 22. 272. φίλαι σοι Victorinus] φίλαισι 277. πατήρ] ποτέ Nauckius. πάρος Herwerdenus. 291. κάκ] καὶ Dobraeus. 295. σοφοῖσι δ' Stobaeus 3, 27.] σοφοῖσιν οὐ γὰρ] καὶ γὰρ Stobaeus. 296. ἐνεῖναι — λίαν Stobaeus] μὲν εἶναι — λίην σοφῇν] σοφόν Stobaeus. 303. κἀκείνου D.] καὶ κείνου 304. αὐλίζομαι] στολίζομαι Schaeferus. V. 308. eiecit Herwerdenus.

αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη, 310
 ἀνέορτος ἱρῶν καὶ χορῶν τητῳμένη.
 ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ὦ, πρὶν ἐς θεοὺς
 ἐλθεῖν, ἔμ' ἐμνήστευον, οὔσαν ἐγγενῇ.
 μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίῳσιν ἐν σκυλεύμασι
 θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἔδραισιν Ἀσίδες 315
 δμῳαὶ στατίζουσ', ἄς ἔπερσ' ἐμὸς πατὴρ,
 Ἰδαία φάρη χρυσέαις ἐζευγμένα
 πόρπαισιν. αἶμα δ' ἔτι πατρός κατὰ στέγας
 μέλαν σέσηπεν· δς δ' ἐκείνον ἔκτανεν,
 ἐς ταῦτά βαίνων ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατρί, 320
 καὶ σκήπτρ', ἐν οἷς Ἑλλῆσιν ἐστρατηγλάτει,
 μαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβῶν.
 Ἀγαμέμνονος δὲ τύμβος ἡττιμασμένος,
 οὔπω χόας ποτ' οὐδὲ κλύων μυρσίνης
 ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαῖσμάτων. 325
 μέθῃ δὲ βρεχθείς τῆς ἐμῆς μητρός πόσις
 ὁ κλεινὸς, ὡς λέγουσιν, ἐνθροῦσαι τάφῳ,
 πέτροις τε λευεῖ μνημα λαῖνον πατρός,
 καὶ τοῦτο τολμᾷ τοῦπος εἰς ἡμὰς λέγειν
 “ποῦ παῖς Ὁρέστης; ἀρὰ σοι τύμβῳ καλῶς 330
 παρῶν ἀμύνει;” ταῦτ' ἄπὼν ὑβρίζεται.
 ἀλλ', ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγελον τάδε.
 πολλοὶ δ' ἐπιστελλοῦσιν, ἐρμηνεύς δ' ἐγὼ,
 αἱ χεῖρες, ἡ γλῶσσ' ἢ ταλαίπωρὸς τε φρὴν
 κάρα τ' ἐμὸν Ξυρήκος δ' τ' ἐκείνου τεκύν. 335
 αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατὴρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
 ὁ δ' ἄνδρ' ἐν' εἰς ὧν οὐ δυνησεται κτανεῖν,
 νέος πεφυκὼς καὶ ἀμείνωνος πατρός.
 ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
 λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὠρμημένον. 340
 ΑΤ. ἔα· τίνας τοῦσδ' ἐν πύλαις ὀρῶ Ξένους;
 τίνος δ' ἕκατι τάσδ' ἐπ' ἀγρυλούς πύλας
 προσῆλθον; ἢ μοῦ δέομενοι; γυναικὶ τοι
 αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἐστάναι νεανίῳν.
 ΗΛ. ὦ φίλτατ', εἰς ὑποπτα μὴ μόλης ἐμοί. 345
 τὸν δὲντα δ' εἰσεῖ μῦθον· οἶδε γὰρ Ξένοι
 ἦκουσ' Ὁρέστου πρὸς με κήρυκες λόγων.
 ἀλλ', ὦ Ξένοι, εὐγυνῶτε τοῖς εἰρημένοις.
 ΑΤ. τί φασίν; ἀνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;
 ΗΛ. ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί. 350
 ΑΤ. ἢ καὶ τι πατρός σῶν τε μέμνηται κακῶν;
 ΗΛ. ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀσθενῆς φεγγῶν ἀνὴρ.
 ΑΤ. ἦλθον δ' Ὁρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
 ΗΛ. σκοποὺς ἐπεμψε τοῦσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΑΤ. οὐκοῦν τὰ μὲν λέουσους, τὰ δὲ σύ που λέγεις.
 ΗΛ. ἴσασιν, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδέας. 356
 ΑΤ. οὐκοῦν πάλαι χρὴν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.
 χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
 Ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
 αἶρεσθ', ὁπαδοί, τῶνδ' ἔσω τευχὴ δόμων· 360
 καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
 μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυον,
 οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενές παρέξομαι.
 ΟΡ. πρὸς θεῶν, ὅδ' ἀνὴρ, δς ζυνεκκλέπτει γάμους

311. ἀναίνομαι δὲ γυμνὰς οὔσα παρθένος,

310. ἱρῶν D.] ἱερῶν 311. Eieci versum ab interpolatore compositum, qui non animadvertit de virginitate satis supra dietum esse. δὲ γυμνὰς] ναῖκας (i.e. γυναικας) superser. in C. 312. ὦ — ἐμνήστευον] δς — ἐμνήστευεν Nauckius. 313. ἔμ' ἐμνήστευον Scaliger] ἐμὲ μνήστευον 315. ἔδραισιν Ἀσίδες Hermannus] ἔδρας ἀσίδεες 318. οὔπω χόας ποτ' Porsonus] οὐπώποτε χόας 327. κλεινὸς Kirchoffius. 343. ἢ μοῦ L. Dindorfius] ἢ μου 363. δυσγενές Canterus] δυσμενές

τοὺς σοὺς, Ὅρεστην οὐ κατασχύνειν θέλων; 365
 ΗΛ. οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.
 ΟΡ. φεῦ·
 οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
 ἔχουσι γὰρ παραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
 ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρός
 τὸ μῆδεν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα, 370
 λιμὸν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
 γνῶμην δὲ μεγάλην ἐν πέντηι σώματι.
 πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
 πλοῦτψ; πονηρῶ τὰρα χρῆσεται κριτῇ·
 ἢ τοῖς ἔχουσι μῆδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον 375
 πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα κακόν.
 ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγῃην βλέπων
 μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
 κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα.
 οὗτος γὰρ ἀνὴρ οὐτ' ἐν Ἀργείᾳ μέγας 380
 οὐτ' αὖ δοκῇσι δωμάτων ὠγκωμένος,
 ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς ὦν ἄριστος ἡρῆθη.
 οὐ μὴ φρονήσῃ, οἱ κενῶν δοξασμάτων
 πλήρεις πανάσθε, τῇ δ' ὀμιλίᾳ βροτοὺς
 κρινεῖτε καὶ τοῖς ἦθεσιν τοὺς εὐγενεῖς; 385
 οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
 καὶ δύμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
 ἀγάματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
 μᾶλλον βραχίον σθεναρὸς ἀσθενεὶς μένει·
 ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κὰν εὐψυχία.
 ἀλλ' ἄξιός γάρ ὃ τε παρῶν ὅ τ' οὐ παρῶν 390
 Ἀγαμέμνονος παῖς, οὐπερ οὐνεχ' ἤκομεν,
 δεξιόμεθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεῶν,
 δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὥς ἐμοὶ πένης
 εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος. 395
 αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς ἐσοχὰς δόμων,
 ἐβουλόμην δ' ἂν, εἰ κασίγνητός με σὸς
 εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
 ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
 χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῷ. 400
 ΧΟ. νῦν ἢ πάροισιν μᾶλλον, Ἥλεκτρα, χαρὰ
 θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
 μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη σταίῃ καλῶς.
 ΗΛ. ὦ τλήμων, εἰδὼς δωμάτων χρεῖαν σέθεν 405
 τί τοῦσδ' ἐδέξω μείζονας σαιτοῦ ξένους;
 ΑΤ. τί δ'; εἴπερ εἰσὶν, ὥς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
 οὐκ ἐν τε μικροῖς ἐν τε μὴ στέρεουσ' ὁμῶς;
 ΗΛ. ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὦν,
 ἔλθ' ὥς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλον πατρός,
 δς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὄρους 410
 τέμνοντα γαῖας Σπαρτιάτιδός τε γῆς
 ποίμναις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
 κέλευε δ' αὐτὸν ἐς δόμους ἀφιγμένον
 ἐλθεῖν ξένων τ' ἐς δαῖτα πορσύνει τινα.

ἡσθήσεται τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς, 415
 ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ' ὃν ἐκσώζει ποτέ.
 οὐ γὰρ πατρῶν ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
 λάβοιμεν ἂν τι· πικρὰ δ' ἀγγεῖλαιμεν ἂν,
 εἰ ζῶντ' Ὅρεστην ἡ τάλαιν' αἰσθοῖτ' ἔτι.
 ΑΤ. ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τοῦσδ' ἀπαγγεῶν λόγους 420
 γέροντι· χώρει δ' ἐς δόμους ὅσον τάχος
 καὶ τᾶνδον ἐξάρτue. πολλὰ τοι γυνὴ
 χρῆζουσ' ἂν εὖροι δαίτι προσφορήματα.
 ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτα γ' ἐν δόμοις ἔτι,
 ὥσθ' ἐν γ' ἐπ' ἡμᾶρ τοῦσδε πληρῶσαι βορᾶς. 425
 ἐν τοῖς τοιοῦτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνῶμῃ πέσῃ,
 σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὥς ἔχει μέγα σθένος,
 ξένοις τε δοῦναι σῶμά τ' ἐς νόσον πεσὼν
 δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
 ἐς μικρὸν ἦκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ 430
 ὁ πλούσιός τε χῶ πένης ἴσον φέρει.
 ΧΟ. κλειναὶ νᾶες, αἱ ποτ' ἔμβατε Τροίαν
 τοῖς ἀμετρήτοις ἑρετμοῖς,
 πέμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρηίδων,
 ἴν' ὁ φίλαυλος ἐπαλλε δελφίς πρῆφραις κυανεμβόλοις 435
 εἰλισσόμενος,
 πορεύων τὸν τὰς Θέτιδος
 κοῦφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλλῇ
 ἔξιν Ἀγαμέμνονι Τρωιάς ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς.
 Νηρηίδες δ' Εὐβοῖδας ἀκτάς λιποῦσαι 442
 Ἥφαιστου χρυσέων ἀκμόνων
 μόχθους ἀσπιστάς ἔφερον τευχέων,
 ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρυμνάς Ὅσσας ἱεράς νάπας,
 Νυμφᾶν σκοπιάς, 447
 κόρας μάτευσ', ἔνθα πατήρ
 ἱππότας τρέφειν Ἑλλάδι φῶς,
 Θέτιδος εἰνάλιον γόνον, ταχύπορον πόδ' Ἀτρεΐδαις·
 ἱλιόθεν δ' ἔκλυον τινος ἐν λιμέσιν 452
 Ναυπλίοισι βεβῶτος
 τὰς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,
 κλεινὰς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ
 τοιάδε σήματα δείματα 456
 Φρύγια τετύχθαι·
 περιδρόμῳ μὲν ἵτους ἔδρα
 Περσέα λαίμοτῳ ἄνδρ' ὑπὲρ
 ἄλός ποτανοῖσι πεδίλοισι φυᾶν 460
 Γοργόνος ἴσχειν, Διὸς ἀγγέλω ἔξιν Ἑρμᾶ,
 τῷ Μαΐας ἀγροτῇρι κούρῳ·
 ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φαέθων
 κύκλος ἀελίοιο 465

432—441. = 442—451.

452—463. = 464—475.

370. δ' Stobaeus] τ' 372. δὲ Seidlerius] τε 373.
 κρινεῖ Victorius] κρίνη 377. ἔλθω] ἐλθῶν Kirchhof-
 fius. 382. τοῖς δὲ] τοῖσι Nauckius. δὲ Kirchhoffius]
 τε 383. φρονήσῃ] φρονήσῃ Stobaeus 86, 4. οὐ μὴ
 ἀφρονήσῃ Badhamus Praef. ad Ion. p. XVIII. οὐ σω-
 φρονήσῃ L. Dindorfius in Thes. s. v. Ἀφρονέω, collato
 Soph. Ai. 1259. 386. τοιοῦτοι] τοιοῖδε Stobaeus. 387.
 φρενῶν] βροτῶν Stobaeus. 388. δόρυ Stobaeus]
 δορί 407. στέρεουσ' Victorius] στέξεουσ' ὁμῶς
 Seidlerius] ὁμῶς 409. ἐμοῦ Victorius] ἐμὸν 410.
 Τάναον L. Dindorfius in Praef. ad Pausan. p. II. Apud
 Pausan. 2, 38, 7. libri plerique Τάνος, ut Τάνος scri-
 bendum videri possit: quocum comparari potest Aegy-
 ptiacum Τάνος, de quo dictum in Thes. vol. 7, p. 1608.
 412. πόλεος Musgravius] πόλεως 413. αὐτὸν Victo-
 rius] αὐτὸν τόνδ' ἀφιγμένον] ἀφιγμένος Hartungus.

426. γνῶμῃ πέσῃ Schaeferus] γνῶμῃ πέσοι C.
 γνῶμης πέσω Stobaeus 91, 6. ποτ' ἐμπέσῃ Hartungus.
 428. ξένοις] φίλοις Plutarchus Mor. p. 33 c. et Sto-
 baeus. ξένοις legit Dio Chrys. p. 33 c. 429. ἐφ' ἡμέ-
 ραν] ἐφημέρου Stobaeus. 431. χῶ] καὶ Stobaeus.
 436. κυανεμβόλοις C et Aristoph. Ran. 1317. κυανε-
 μόλοις Victorius 439. Ἀχιλλῇ Heathius] ἀχιλλῇ
 440. Τρωϊκάς vel Τρωϊάς Seidlerius] τρωϊάς 442. Εὐ-
 βοῖδας Seidlerius] εὐβοῖδας 444. ἔφερον] ἔμολον Do-
 braeus. 445. πρυμνάς ed. Lips. a. 1778.] πρύμνας
 446. ἱεράς] ἱερὰς Hermannus. 447. Νυμφᾶν Seidle-
 rus] νυμφαῖας 448. κόρας μάτευσ'] Verba vel interpo-
 lata vel ab librario corrupta, non respondentia verbis in
 strophā v. 438. positīs πορεύων τὸν. ἐμάστευον Paleius,
 deleto κόρας 450. εἰνάλιον Seidlerius] ἐνάλιον
 452. τινος Victorius] τινές 459. λαίμοτῳ Seidle-
 rus] λαίμοτομον

ἵπποις ἄμ πετερόεσσαις, ἄοτρων τ' αἰθέριοι χοροί, Πλειάδες, Ὑάδες, Ἐκτορος ἄμμασι τροπαῖοι· ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει Σφίγγες δυνεὺν αἰόδιμον ἄγρην φέρουσαι· περιπλευρῶν δὲ κύτει πύρπνοος ἔσπευδε δρόμῳ λείαινα χαλαῖς Πειρηναῖον ὀρώσα πῶλον. ἄορι δ' ἐν φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἔπαλλον, κελαινα δ' ἄμφι νῶθ' ἴετο κόνις. τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων ἔκανεν ἀνδρῶν, Τυνδαρί, σά λέχεια, κακόφρων κόρα. τοιγάρ σέ ποτ' οὐρανίδαι πέμπουσιν θανάτοισι· σὺν δ' ἔτ' ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν ὄψομαι αἶμα χυθὲν σιδάρω.	470 475 482 485	σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ, εἰ χρώμα ταῦτ' οὐρίμης ἔσται τριχός· φιλεῖ γὰρ αἶμα ταυτὸν οἷς ἂν ἡ πατρός, τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι. ἩΛ. οὐκ ἄξι' ἀνδρὸς, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις, εἰ κρυπτόν ἐς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φρόβῳ δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μολεῖν. ἔπειτα χαίτης πῶς εὐνοῖσεται πλόκος, ὁ μὲν παλαιστραῖς ἀνδρὸς εὐγενεὺς τραφεῖς, ὁ δὲ κτενισμοῖς θήλυς; ἀλλ' ἀμήχανον. πολλοὶς δ' ἂν εὖροις βοστρύχους ὁμοπτέρους καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταύτου, γέρον. ΠΡ. σὺ δ' εἰς ἵχνος βάσ' ἀρβύλλης σκέψαι βάσιν, εἰ ζῦμμετρος σὴ ποδὶ γενήσεται, τέκνον. ἩΛ. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταίλει πέδῳ γαῖας ποδῶν ἐκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε, δυοῖν ἀδελφοῖν πούς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος· ἀνδρὸς τε καὶ γυναικὸς, ἀλλ' ἄρσῃ κρατεῖ. ΠΡ. οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μόλοι, κερκίδος δτω γνοιῖς ἂν ἐξυφασμα σῆς, ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν; ἩΛ. οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκίπτεται χθονός, νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκεν πέπλους, πῶς ἂν τότ' ὦν παῖς ταῦτά νῦν ἔχοι φάρη, εἰ μὴ εὐναῦσι θοῖ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι; [ἀλλ' ἢ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτεῖρας ξένος ἐκέειρε, ἢ τῆσδε σκοποῦς λαθὼν χθονός.] ΠΡ. οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν αὐτοὺς ἐρέσθαι σοῦ κασίγνητου πέρι. ἩΛ. οἷδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδὶ. ΠΡ. ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδηλῷ τόδε· πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί· ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσενένεψαι. ΟΡ. χαῖρ', ὦ γεραῖε. τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ; ἩΛ. οὗτος τὸν ἄμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε. ΟΡ. τί φῆς; ὅδ' ὅς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον; ἩΛ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κείνον, εἶπερ ἔστ' ἔτι. ΟΡ. ἔα· τί μ' ἐσδεδόρκεν, ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν λαμπρόν χαρακτήρ'; ἢ προσεικάζει μέ τι; ἩΛ. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἦδεται βλέπων. ΟΡ. φίλου γε φωτός· τί δὲ κυκλεῖ περίε πόδα; ἩΛ. καυτὴ τόδ' εἰσώρῳσα θαυμάζω, ξένε. ΠΡ. ὦ πότνι, ἐχου, θύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς ἩΛ. τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι; ΠΡ. λαβεῖν φίλον θοραυρὸν, δν φαίνει θεός. ἩΛ. ἰδοῦ, καλῷ θεοῦς. ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον; ΠΡ. βλέπον νυν ἐς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλατον. ἩΛ. πάλαι δέδοικα μὴ σὺ γ' οὐκέτ' εὐφρονῇς. ΠΡ. οὐκ εὐφρονῶ γ' ὡς σὸν κασίγνητον βλέπων; ἩΛ. πῶς εἶπας, ὦ γεραῖ', ἀνέλπιστον λόγον;	520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570

466. ἄμ D.] ἂν 469. τροπαῖοι Barnesius] τρο-
παίοις 470. χρυσοτύπῳ Seidlerus] χρυσεοτύπῳ
475. ὀρώσα Bothius] θορώσα 476. ἄορι δ' ἐν Har-
tungus] ἐν δὲ δορί (δόρει Hermannus) 480. Metrum
doelmiacum restitui potest duplicato ἔκανεν: quod
proposuit Hermannus. ἔκανεν] ἔκανες Seidlerus
frustra. Τυνδαρί, σά λέχεια Seidlerus] τυνδαρίς ἀλέ-
χεια 481. κόρα D.] κοῦρα 484. σὺν δ' L. Dindor-
tius] κἂν 485. φόνιον] φοίνιον Hartungus. 486.
ὄψομαι Erfurdinus] ὄψομ' 488. ἦν] δν Piersonus.
491. ἐξεκτέον Hartungus apud Stiblinum p. 663.] ἐξε-
λεκτέον 496. στεφάνους] πελάνους Iacobsius.
497. παλαιόν] πολὺν Scaliger. 498. κατήρες] προσ-
ηγνὲς Hartungus. 499. τοῦδ' Reiskius] τῶδ' 504.
ἀνέμνησεν Dobracus] ἀνέμνησαν 508. δ' οὖν Elms-
leius] γοῦν 519. ἀθλιον] ἀθλίου Lentingius.

521. χρώμα ταῦτ' Scaliger] χρώματ' αὐτῆς
533. γενήσεται] φανήσεται Dobracus. 536. δυοῖν D.]
δυεῖν 537. ἄρσῃ] ἄρσῃν Kirchhoffius. 538. οὐκ
εἰ δ' C, sed superscr. οὐκ. Aberraverat librarius ad
εἰ δ' ἔστιν v. 535. μόλοι Musgravius] μολῶν C, quod
servari potest si post haec verba versus unus excidisse
putetur. 543. ταῦτά νῦν Barnesius] νῦν ταῦτ' ἂν C.
ταῦτ' (sic Portus) ἀνὴρ Elmsleius. ἔχοι] ἔχη, superscr.
oi, C. 545. 546. Seclusi versus spurios, quos inter-
polator fortasse non hoc loco, ubi prorsus inepte illati
sunt, sed post 531. collocaverat, quo transposuit Pa-
leius. 546. λαθὼν Victorious] λαβὼν C: unde Seidlerus
σκότος (σκότους apogr. unum) λαβὼν. 556. ἐξέκλεψε
Piersonus] ἐξέθρεψε

ΠΡ. ὄραν Ὁρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνωνος.
 ΗΛ. ποῖον χαρακτήρ' εἰσίδων, ᾧ πείσομαι;
 ΠΡ. οὐλὴν παρ' ὀφρύν, ἦν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
 νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ἡμάχῃ πεσών.
 ΗΛ. πῶς φῆς; ὀρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.
 ΠΡ. ἔπειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις;
 ΗΛ. ἀλλ' οὐκέτ', ᾧ γεραιέ· συμβόλοισι γάρ
 τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ᾧ χρόνῳ φανείς,
 ἔχω σ' ἀέλπτως ΟΡ. ἀξέ μοι γ' ἔχει χρόνῳ.
 ΗΛ. οὐδέποτε δόξασ'. ΟΡ. οὐδ' ἐγὼ γάρ ἤλπισα.
 ΗΛ. ἐκείνος εἰ σύ; ΟΡ. σύμμαχός γέ σοι μόνος,
 ἦν ἐκσπάζωμαι γ' ὅν μετέρχομαι βόλον.
 πέποιθα δ' ἡ χρῆ μηκέθ' ἡγείσθαι θεοῦς,
 εἰ τὰδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.
 ΧΟ. ἔμολες ἔμολες, ᾧ χρόνιος ἄμερα,
 κατέλαμψας, ἔδειξας ἔμφανῃ
 πόλει πυρσὸν, δς παλαιᾷ φυγᾷ
 πατρίων ἀπὸ δωμάτων
 τάλας ἀλαίνων ἔβα.
 θεὸς αὖ θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει
 νίκαν, ᾧ φίλα.
 ἀνεχε χέρας, ἀνεχε λόγον, ἦι λιτάς,
 λιτάς ἐς θεοῦς, τύχα σοι τύχα
 κασίγνητον ἐμβατεύσαι πόλιν.
 ΟΡ. εἶεν· φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
 ἔχω, χρόνῳ δὲ καθῆσι αὐτὰ δώσομεν.
 σὺ δ', ᾧ γεραιέ, καίριος γάρ ἦλυθες,
 λέξον τί δρῶν ἂν φρονέα τισαίμην πατρὸς
 μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίῳ γάμῳ.
 ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων,
 ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
 τῷ Ξυγγένωμαι; νύχιος, ἢ καθ' ἡμέραν;
 ποῖαν δόδον τραπώμεθ' εἰς ἐξήρους ἔμούς;
 ΠΡ. ᾧ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.
 εὐρημα γάρ τὸ χρήμα γίγνεται τόδε,
 κοινῇ μετασχεῖν τάραθού καὶ τοῦ κακοῦ.
 σὺ δ', ἐκ βάρῃων γάρ πᾶν ἀνήρῃσι φίλοις
 οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων,
 ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ
 πατρίων οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
 ΟΡ. τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξοικόμεθα;
 ΠΡ. κτανὼν Θυέστου παῖδα σὴν τε μητέρα.
 ΟΡ. ἦκω ᾧ τόνδε στέφανον· ἀλλὰ πῶς λάβω;
 ΠΡ. τευχέων μὲν ἐλθὼν ἐντός οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.
 ΟΡ. φρουραῖς κέκασται δεξαῖς τε δορυφόρων;
 ΠΡ. ἔγνων· φοβέται γάρ σε κοῦχ εὐδὲ σαφῶς.
 ΟΡ. εἶεν· σὺ δὴ τοῦνθένδε βούλευσον, γέρον.
 ΠΡ. κάμου γ' ἄκουσον· ἄρτι γάρ μ' εἰσῆλθέ τι.
 ΟΡ. ἐσθλὸν τι μηνύσεις, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.
 ΠΡ. Αἴγισθον εἶδον, ἡνίχ' εἶρπον ἐνθάδε,
 ΟΡ. προσηκάμην τὸ ῥηθέν. ἐν ποίοις τόποις;
 ΠΡ. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἵπποφορβίῳ ἐπι.
 ΟΡ. τί δρῶνθ'; ὀρῶ γάρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμυχάνων.
 ΠΡ. Νύμφαις ἐπόρουν· ἔροτιν, ὡς ἔδοξέ μοι.
 ΟΡ. τροφεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
 ΠΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, βουσφαγεῖν ὠπλίζετο.

ΟΡ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμῶων μέτα;
 ΠΡ. οὐδεὶς παρὴν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χεῖρ.
 ΟΡ. οὐ ποῦ τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν, γέρον;
 ΠΡ. δμῶες μὲν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἰδόν ποτε.
 ΟΡ. ἡμῖν δ' ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;
 ΠΡ. δούλων γάρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
 ΟΡ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθεῖν ποτέ;
 ΠΡ. στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν εἰσώπεται.
 ΟΡ. ὁδὸν παρ' αὐτὴν, ὡς ἔοικ', ἀγροῦς ἔχει.
 ΠΡ. ὅθεν γ' ἰδὼν σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
 ΟΡ. πικρὸν γε συνθινατόρ', ἦν θεὸς θέλη.
 ΠΡ. τοῦνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει.
 ΟΡ. καλῶς ἔλεξας. ἢ τεκοῦσα δ' ἔστι ποῦ;
 ΠΡ. Ἀργεῖ· παρέσται δ' ἐν τάχει θοῖνην ἔπι.
 ΟΡ. τί δ' οὐχ ἄμ' ἐξωρμάτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
 ΠΡ. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.
 ΟΡ. Ξυνήχ'· ὑποπτος οὔσα γινώσκει πόλει.
 ΠΡ. τοιαῦτα· μισεῖται γάρ ἀνόσιος γυνή.
 ΟΡ. πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταυτῷ κτενῷ;
 ΗΛ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἔξαυτῶσμαι.
 ΟΡ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
 ΗΛ. ὑπηρετεῖτω μὲν δυοῖν ὄντοιν ὅδε.
 ΠΡ. ἔσται τὰδ'· εὐρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
 ΗΛ. λεχὼ μ' ἀπάγγελ' οὔσαν ἄρσενος τόκῳ.
 ΠΡ. πότερα πάλα τεκοῦσαν, ἢ νεωστὶ δῆ;
 ΗΛ. δέχ' ἡλίου, ἐν οἷσιν ἀργνεῖ λεχώ.
 ΠΡ. καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
 ΗΛ. ἥξει κλύουσα λόχι' ἐμοῦ νοσήματα.
 ΠΡ. πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλιν δοκεῖς, τέκνον;
 ΗΛ. ναί· καὶ δακρῦσει γ' ἀζίωμ' ἐμῶν τόκων.
 ΠΡ. ἴσως· πάλιν τοι μῦθον ἐς καμπὴν ἄγω.
 ΗΛ. ἐλθούσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.
 ΠΡ. καὶ μὴν ὑπ' αὐτάς γ' εἰσὶτω δόμων πύλας.
 ΗΛ. οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Ἄιδου τόδε;
 ΠΡ. εἰ γάρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.
 ΗΛ. πρῶτιστα μὲν νυν τῷδ' ὕφηγησας, γέρον.
 ΠΡ. Αἴγισθος ἐνθα νῦν θηπουλεῖ θεοῖς;
 ΗΛ. ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τὰπ' ἐμοῦ φράσον.
 ΠΡ. ὥστ' αὐτὰ γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρησθαι δοκεῖν.
 ΗΛ. σὸν ἔργον ἦδη· πρόσθεν εἰληχας φόνου.
 ΟΡ. στείχοιμ' ἂν, εἰ τις ἡγεμὼν γίγνοιθ' ὁδοῦ.
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.
 ΟΡ. ᾧ Ζεῦ πατρῷε καὶ τροπαί' ἐχθρῶν ἐμῶν,
 ΗΛ. Ἦρα τε, βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς,
 ΟΡ. νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.
 651. λέγ', ᾧ γεραιέ, τάδε Κλυταιμνήστρα μολύν·

631. μὲν εἰσιν] μὲν οὖν εἰς Kirchhoffius. οἳ σέ
 γ' Piersonus] οὐς ἐγ' 632. δ' addidit Victorius.
 636. γὰρ Piersonus] γάρ 637. γ' addidit Pierso-
 nus. ὅθεν σ' ἰδὼν σὲ Nauckius. 638. γὰρ Reiskius] τε
 641. δ' ἐν τάχει (vel βραχεῖ) Reiskius] δ' ἐν πόσει
 C (ex versu proximo). δ' ὡ πόσει Canterus. σὺν πόσει
 Scaliger. 642. ἐξωρμάτ' Reiskius] ἐξορμάτ' 647.
 ἔξαυτῶσμαι Victorius] ἔξαυτῶσμαι eum γρ. ἔξαυτῶσ-
 μαι 649. μὲν] νῦν Nauckius. ὅδε Tyrwhittus]
 τόδε 651. Versum spurium notavit Matthiae. Eo
 servato unum post haec verba versum praebitum ex-
 cidisse coniecit Heilandus. 654. δέχ' Elmsleins]
 λέγ' 656. λόχι' — νοσήματα Musgravius] λοχεῖ' —
 νοσήματος 659. ἄγω] ἄγε Iortinus. 661. ὅπ' —
 εἰσὶτω Musgravius] ἐπ' — εἰσὶω 666. ἔπειτ' ἀπαν-
 τῶν Piersonus] ἔπειτα πάντων 667. ὥστ' αὐτὰ γ'
 Elmsleius] ὡς ταῦτά γ' 671—677. Hi versus in C
 ordine quem in margine indicavi leguntur versibus duo-
 bus Ἦρα τε — αἰτούμεθα Oresti tributis. Correx-
 it, partim aliis praeuenitibus, Kirchhoffius. Idem stichomy-
 thiam restituit v. 678—683., quos Oresti continuat C
 cum eoque Paleius, qui delet versus 678, 680—682.

580. οὐδέποτε δόξασ' Musgravius] οὐδέποτε' ἐδόξασ'
 582. ἦν Musgravius] ἦν δ' ἐκσπάζωμαι Victo-
 rius] ἀσπάζωμαι 583. 584. Electrae tribuit C. Cor-
 rexat Musgravius. 589. ἔβα Matthiae] ἔβασε C. ἔβα.
 σὲ Reiskius. 592. λιτάς alterum addidit Matthiae.
 θεοῦς Victorius] τοὺς θεοῦς 594. τύχα — τύχα
 Tyrwhittus] τύχα — τύχα 606. γάρ τὸ] γάρ τοι Seid-
 lerus. γίγνεται τόδε.] βούλεσθαι φίλον Hartungus.
 607. κοινῇ Victorius] τὸ κοινῇ 615. οὐδ' ἂν εἰ θέλοις]
 οὐδὲν ἂν σθένεις Nauckius. 624. ἐλπίδ' Barnesius]
 ἐλπίδας

ΗΛ. δὸς δῆτα πατρός τοιοδὲ τιμωρόν δίκην.	676	τότε δὴ τότε φαεννὰς	
ΟΡ. οἴκτειρέ θ' ἡμᾶς, οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν.	672	ἄστρον μετέβας ὁδοῦς	
ΗΛ. οἴκτειρε δῆτα σούς γε φύντας ἐκτόνους.	673	Ζεὺς καὶ φέγγος ἀελίου	
ΟΡ. σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν, πάτερ,	677	λευκόν τε πρόσωπον αὐός,	730
ΗΛ. καὶ Γαί' ἀνασσα, χεῖρας ἡ δίδυμ' ἐμᾶς,		τὰ δ' ἔσπερα νῦτ' ἐλαύνει	
ΟΡ. ἄμυν' ἄμυνε τοιοδὲ φιλάτοις τέκνοις.		θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ,	
ΗΛ. νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθέ σύμμαχον λαβῶν,	680	νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρκτον	
ΟΡ. οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνάλωσαν δορί.		Ξηραί τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι	
ΗΛ. χῶσοι στυγροῖσιν ἀνοσίους μιάστορας.		φθίνουσ' ἀπειρόδροσοι,	735
ΟΡ. ἤκουσας, ὦ δειν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθῶν;		καλλίστων ὄμβρων Διόθεν στερεῖσαι.	
ΗΛ. πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.		λέγεται (τὰν δὲ πίστιν	
καὶ σοὶ προφῶνῳ πρὸς τὰδ' Αἴγισθον θενεῖν·	685	• σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει)	
ὥς, εἰ παλαισθεὶς πτώμα θανάσιμον πεσεῖ,		στρέψαι θερμὰν ἀέλιον	
τέθνηκα κἀγὼ, μηδὲ με ζῶσαν λέγε·		χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαν-	740
παίσω κάρα γὰρ τοῦμόν ἀμφήκει ἕϊφει.		τα δυστυχία βροτείῳ	
δόμων δ' ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.		θνατὰς ἐνεκεν δίκας.	
ὥς, ἦν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχῆς σέθεν,	690	φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι	
ὀλοῦνται πᾶν δῶμα, θνήσκοντος δὲ σοῦ		κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείας.	
τάναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.		ὦν οὐ μνασθεῖσα πόσιν	745
ΟΡ. πάντ' οἶδα. ΗΛ. πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίγνεσθαι σε χρή.		κτείνεις, κλεινῶν ζυγγενέτειρ' ἀδελφῶν.	
ὕμεις δέ μοι, γυναῖκες, εὐ πυρσεύετε		ἔα ἔα·	
κρανὴν ἀγῶνος τοῦδε. φρουρήσω δ' ἐγὼ,	694	φίλοι, βοῆς ἠκούσας, ἡ δοκῶ κενὴ	
πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ·		ὕψηλθ' ἐμ' ὥστε νερτέρᾳ βροντῇ Διός;	
οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη		ἰδοῦ, τὰδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἵρεται·	
δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.		δέσποιν', ἄμειπον δώματ', Ἡλέκτρα, τάδε.	750
ΧΟ. ἀταλὰς ὑπὸ ματρὸς		ΗΛ. φίλοι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;	
Ἀργείων ὀρέων ποτὲ κληδῶν	700	ΧΟ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, φόνιον οἰμωγὴν κλύω.	
ἐν πολιαῖσι μένει φάμαις		ΗΛ. ἤκουσα κἀγὼ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.	
εὐαρμόστοις ἐν καλὰμοις		ΧΟ. μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρυς, ἐμφανὴς γε μὴν.	
Πᾶνα μοῦσαν ἀδύθροον		ΗΛ. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός, ἡ φίλων ἐμῶν;	755
πνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,		ΧΟ. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.	
χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον πορεύσαι·	705	ΗΛ. σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;	
πετρίνοις δ' ἐπιστάς		ΧΟ. ἐπισχε, τρανὺς ὡς μάθης τύχας σέθεν.	
κάρυξ ἱάχει βάθροισ'		ΗΛ. οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελος;	
ἀγορὰν ἀγορὰν, Μυκηναῖοι,		ΧΟ. ἤξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.	760
στεῖχετε μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων	710		
φάσματα, δαίματα. κῶμοι δ' Ἀτρεϊδὰν ἐγέραιρον			
οἴκους·			
θυμέλαι δ' ἐπίτναντο			
χρυσήλατοι, σελαγέιτο δ' ἄν' ἄστν			
πῦρ ἐπιβῶμιον Ἀργείων·	715		
λωτὸς δὲ φθόγγον κελᾶει			
κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων·			
μολπαὶ δ' ἠϋζοντ' ἔραται			
χρυσεῖς ἄρνὸς δὲ ἐπίλογοι Θυέστου·			
κρυφαίας γὰρ εὐναῖς	720		
πέισας ἄλοχον φίλον			
Ἀτρέως τέρας ἐκκομίζει πρὸς			
δῶματα· νεόμενος δ' εἰς ἀγρόους αὐτεῖ			
τὰν κερέεσσαν ἔχειν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποί			
μναν.	725		

690—712. = 713—725.

672. οἴκτειρέ θ' [Victorius] οἴκτειρεθ' 678. καὶ Γαί' Musgravins] καὶ γῆ τ' 682. 683. Hoc ordine Reiskius: inverso C. 683.. ὦ δειν' Reiskius] ὡς δειν' 684. οἶδ' — προφῶνῳ Victorius] οἶδεν — προσφῶνῳ 685. θενεῖν Musgravins] θανεῖν 688. κάρα γάρ] γὰρ ἦπαρ Kirchhoffius. 699. ματρός D.] ματέρος 700. Ἀργείων D.] ἀργείων 701. φάμαις — ἀδύθροον D.] φήμαις — ἠδύθροον 706. δ' Kirchhoffius] τ' ἱάχει Elmsleins. 712. κῶμοι Erfurdtius] χοροὶ 719. ὡς ἐπίλογοι C. ὡς ἐστὶ λόγος Seidlerus coniectura improbabil. εἴτα δόλοι Nauekius (et in strophe v. 705. καλλιπλοκον). 723. ἀγρόους Victorius] ἀγορὰς 725. χρυσόμαλλον Musgravins] χρυσεόμαλλον

726. τότε δὴ τότε] τότε δὴ τότε δὴ Hartungus, qui in antistrophe v. 737. τότε addit post λέγεται. 728. μετέβας Musgravins] μεταβάς 732. θεοπύρῳ] Vel θευπύρῳ 735. ἀπειρόδροσοι Bothius] ἀπειροὶ δρόσου 739. ἀέλιον Canterus] ἀελίου 737. Vid. ad v. 726. 740. ἀλλάξαντα] Metrum alind postulat verbum, velut ἀμείναντα 744. θεραπείας Matthiae] θεραπείαις 752. ἐν· φόνιον Victorius] ἐμφόνιον 755. Ἀργεῖος] δθνεῖος Camperus. 769. πατρός Barnesius] πατρός γ' 770. ταῦθ'] ταῦθ' Portus. ἃ γ' οὖν Elmsleius] ἃ γούν 771. ΧΟ. praescriptum in C. Correxuit Kirchhoffius. 772. τίνι Victorius] τίνος 775. δίκροτον εἰς] εἰς δίκρουν Scaliger. δίκροον εἰς Lobeckius ad Phryu. p. 233.

726—736. = 737—746.

κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
 δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρφ πλόκου·
 ἰδὼν τ' αὐτεῖ "χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες
 πόθεν πορεύεσθ' ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός;" 780
 ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης "Θεσσαλοὶ· πρὸς δ' Ἀλφεὸν
 θύσσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διί."
 κλύων δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐννέπει τάδε
 "νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρηὴ Ξυνεστίους ἐμοὶ
 θοίνῃ γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν 785
 Νύμφαις· ἐφ' οἷ δ' ἔξανασάντες λέχων
 ἐς ταυτὸν ἦξετ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους."
 καὶ ταυθ' ἄμ' ἠγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
 παρήγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεὼν.
 ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε 790
 "λουτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
 ὡς ἀμφὶ βωμόν στῶσι χερνίβων πέλας."
 ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης "ἀρτίως ἡγνίσμεθα
 λουτροῖσι καθαροῖς συνθύειν χρεὼν ἄπο.
 εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι πανθύειν χρεὼν, 795
 Αἴγισθ', ἔτοιμοι κοῦκ ἀπαρνούμεσθ', ἀναξ."
 τοῦτον μὲν οὖν μεθείσαν ἐκ μέσου λόγον·
 λόγχα δὲ θέντες, δεσπότην φρουρήματα,
 δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἔσαν χέρας.
 οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ, 800
 ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνήπτον ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
 λέβητας ὥρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
 λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
 ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη
 "Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν 805
 καὶ τὴν κατ' οἴκου Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
 πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς."
 λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
 τάναντι· ἠύχεται, οὐ γεγωνίσκων λόγους,
 λαβεῖν πατρώα δώματα· ἐκ κανοῦ δ' ἐλὼν 810
 Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχαῖαν τρίχα
 τεμὼν ἐφ' ἄγρὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
 κάσφαξ, ἐπ' ὤμων μόσχον ὡς ἦσαν χεροῖν
 δμῶες· λέγει δὲ σφ' κασιγνήτῳ τάδε
 "ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς 815
 εἶναι τὸδ' ὅστις ταῦρον ἀρτομεῖ καλῶς
 ἵππους τ' ὀχμάζει· λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένε,
 δεῖξόν τε φῆμιν ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν."
 ὁ δ' εὐκρότητον Δωριδ' ἀρπάσας χεροῖν,
 ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπὴ πορπάματα,
 Πυλάδην μὲν εἶλετ' ἐν πόνοις ὑπέρητην,
 δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
 λευκάς ἐγμύνου σόρκας ἐκτείνων χέρα·
 θάσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς 825
 δισσοὺς διαύλους ἵππους διήνυσε,
 κάνεῖτο λαγόνας. ἱρὰ δ' ἐς χεῖρας λαβὼν
 Αἴγισθος ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσήν
 σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
 κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
 χῶ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ 830
 "τί χρημ' ἄθυμεις, ὦ ξέν'; ὀρρωδῶ τινα
 δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
 Ἀγαμέμνωνος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις."

780. πορεύεσθ' ἔστε τ' Musgravius] πορεύεσθέ τ'
 781. Ἀλφεὸν] ἀλφεῖον, superser. ε, C. 785.
 θοίνῃ Seidlerus] θοίνην 797. ἐκ μέσου] ἐν μέσῳ
 Hartungus. 800. σφαγεῖον ἔφερον Scaliger] σφάγι'
 ἐνέφερον C. σφάγιον ἐνέφερον Hartungus. 801.
 πῦρ ἀνήπτον Canterus] πυρὰν ἤπτον 811. μοσχαῖαν
 Nauckius] μοσχίαν 819. Δωριδ' ἀρπάσας] δοριδ'
 ἀναρπάσας Nauckius. 825. ἵππιος Musgravius] ἵπ-
 πῖος 826. ἱρὰ D.] ἱερὰ 828. πέλας] πλέαι Cam-
 perus.

ὁ δ' εἶπε "φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
 πόλεως ἀνάσσω; οὐχ, ὅπως παστήρια 835
 θοινασόμεσθα, Φθαδὸν ἀντὶ Δωρικῆς
 οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ'; ἀπορρήξω χέλυν."
 λαβὼν δὲ κόπτε. σπλάγχνα δ' Αἰγισθος λαβὼν
 ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
 ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς κασιγνήτος σέθεν 840
 ἐς σπονδύλους ἔπαισε, νωτιαία δὲ
 ἔρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
 ἤσπαιρεν, ἠλάλαζε δυσθνήσκον φόνῳ.
 δμῶες δ' ἰδόντες εὐθύς ἦξαν ἐς δόρυ,
 πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δὺ· ἀνδρείας δ' ὕπο 845
 ἔστησαν ἀντίπρῳρα σείοντες βέλη
 Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ' "οὐχὶ δυσμενῆς
 ἦκω πόλει τῇδ' οὐδ' ἐμοῖς ὁπάοσι,
 φονέα δὲ πατρός ἀντετιμωρησάμην
 τλήμων Ὀρέστης. ἀλλὰ μὴ με κτείνετε, 850
 πατρός παλαιοὶ δμῶες." οἱ δ' ἑλὼν
 ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
 γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
 στέφουσι δ' εὐθύς σοὺ κασιγνήτου κάρα
 χαίροντες, ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ 855
 κάρα· πιδείξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
 ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἴγισθον· αἶμα δ' αἵματος
 πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.
 ΧΟ. θές ἐς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνος,
 ὡς νεβρός οὐράνιον 860
 πῆδημα κουφίζουσα σὺν ἀργαίᾳ.
 νικᾷ στεφαναφορίαν
 οἶαν παρ' Ἀλφειοῦ ρεέθροις τελέσας
 κασιγνήτος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
 καλλίνικον ψιδᾶν ἐμῷ χορῷ. 865
 ΗΛ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
 ὦ γαῖα καὶ νῦξ, ἦν ἔδερκόμην πάρος,
 νῦν ὅμμα τοῦμόν ἀμπυχταί τ' ἐλεύθεροι,
 ἐπεὶ πατρός πέπτωκεν Αἰγισθος φονεύς.
 φέρ', οἶα δὴ ᾗ καὶ δόμοι κεύθουσί μου 870
 κόμης ἀτάλματ' ἔξενέγκωμαι, φίλαι,
 στέψω τ' ἀδελφοῦ κράτα τοῦ νικηφόρου.
 ΧΟ. σὺ μὲν νῦν ἀτάλματ' ἄειρε
 κρατί· τὸ δ' ἀμέτερον
 χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον.
 νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι 875
 γαῖας τυραννεύουσιν φίλοι βασιλῆς,
 δικαίως τοὺς ἀδίκους καθελόντες.
 ἀλλ' ἴτω Ξύναυλος βοᾷ χαρᾷ.
 ΗΛ. ὦ καλλίνικε, πατρός ἐκ νικηφόρου
 γηγῶς, Ὀρέστα, τῆς ὕπ' ἱλὶ μάχης,
 δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀνδήματα.
 ἦκεις γάρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν
 ἀγῶν' ἐς οἴκου, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν 880
 859—865. = 873—879.

835. παστήρια Nauckius] παστηρίαν 837. κο-
 πιδ'; ἀπορρήξω] κοπίδ' ἀπορρήξει Musgravius.
 843. ἠλάλαζε] ἐσφάδαζε Valekenarius. ἠσκάριζε Nau-
 ckius. ἠλύγαζε Hermannus ad Phoeniss. p. 131.
 δυσθνήσκον] δυσθνητοῦν Nauckius. 845. ἀνδρείας
 Elmsleius] ἀνδρίας 849. δὲ Porsonus] τε 856.
 κάρα· πιδείξων Heathius] κάρα γ' ἐπιδείξων 862. νικᾷ
 Canterus] νίκας 863. οἶαν D.] κρείσσω τοῖς C ab
 interpolatore, qui κρείσσω τῆς scripserat, quod resti-
 tuit Canterus. 868. ἀμπυχταί] ἀμπνοαί Reiskius.
 ἀμπυχταί Dobraens. 870. ᾗ κα Canterus] γῷ 877.
 βασιλῆς Seidlerus] βασιλῆς 878. τοὺς Matthiae]
 τοῦσδ' 882. ἀνδήματα Blomfieldus] ἀναδήματα C.
 ἀτάλματα Barnesius ut v. 871. 873. ἀνάδημα anapaes-
 tum praebebet in initio senarii Hippol. 82. ubi Paleius
 ἀνδήμα. 883. ἐκπλεθρον Reiskius] ἐκπλεθρον

- Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κάμὸν ὤλεσε. 885
 σύ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
 παιδεύμα, Πυλάδῃ, στέφανον ἔξ ἑμῆς χερῶν
 δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
 ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.
- OP. θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρώτον, Ἥλέκτρα, τύχης 890
 ἀρχηγέτας τῆσδ', εἴτα κάμ' ἐπαίνεσον
 τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπέρητην.
 ἦκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις κτανῶν
 Αἴγισθον· ὡς δέ τω σάφ' εἰδέναι τάδε
 προθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
 895 ὃν, εἴτε χρήζεις, θηρσὶν ἀρπαγὴν προθέεις,
 ἢ σκύλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
 πῆξας ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἐστὶ νῦν
 δοῦλος, πάροισε δεσπότης κεκλημένος.
- ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως. 900
 OP. τί χρῆμα; λέξον. ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.
 ΗΛ. νεκροὺς ὕβριζεις, μὴ μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
 OP. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σε.
 ΗΛ. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόνοτος πόλις.
 OP. λέγ', εἴ τι χρήζεις, Ζυγγόν· ἀσπόνδοις γὰρ 905
 νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
- ΗΛ. εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρώτῃ σ' ἐξείπω κακῶν;
 ποίας τελευταίας; τίνα μέσον τάξω λόγον;
 καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὐποτ' ἐξελίμπανον
 θρυλοῦσ', ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὅμμα σὸν,
 910 εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
 τῶν πρόσθε· νῦν οὖν ἔσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
 ἐκεῖν' ἃ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
 ἀπώλεσάς με κῶρφανὴν φίλου πατρὸς
 καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἡδίκημένους,
 915 κάρημας αἰσχυρῶς μητέρ', ἀνδρα τ' ἔκτανες
 στρατηλατοῦνθ' Ἑλλήσιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
 ἐς τοῦτο δ' ἡλθες ἀμαθίας ὥστ' ἡλπισας
 ὡς ἐς σέ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἔξεις κακὴν
 γήμας, ἔμοῦ δὲ πατρὸς ἡδίκεις λέχη.
 920 ἴστω δ', ὅταν τις θελεάσας δάμαρτά του
 κρυπταῖσιν εὐναῖς εἴτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
 δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
 ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
 ἄλγιστα δ' ὦκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς·
 925 ἦδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
 μήτηρ δὲ σ' ἀνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
 ἄμφω πονηρῷ δ' ὄντ' ἀφαιρείσθον τύχην,
 κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοῦκείνης κακόν.
 930 πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἡκουες τάδε·
 ὁ τῆς γυναικὸς, οὐχὶ τάνδρὸς ἢ γυνῆ.
 καίτοι τόδ' αἰσχυρόν, προστατεῖν γε δωμάτων
 γυναικα, μὴ τὸν ἀνδρα· κἀκείνους στυγῶ
 τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
 935 οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.
 ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μεῖζω λέχη
 τάνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
 ὃ δ' ἡπάτα σε πλείστον οὐκ ἔργνωκότα,
 ἡὔχεις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων·
 940 τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὀμιλῆσαι χρόνον.
889. αἰεῖ] αἰεὶ C. 894. τῷ Barnesius] τῷ
 902. φθόνῳ] φθόνος Tyrwhittus. 904. φιλόνοτος
 Victori] φιλόψυχος 910. θρυλοῦσ' D.] θρυλλοῦσ'
 912. πρόσθε Barnesius] πρόσθεν 919. σέ μὲν]
 σ' ἔμην Nanckius. 921. δελεάσας Lobeckius] διολέ-
 σας 925. ὦκεις Musgravius] οἰκεῖς 926. ἦδησθα
 Lobeckius] ἦδισθα 928. ἀφαιρείσθον] ἀφηρεῖσθον
 Kirchhoffius. ἐπηρεάσθον Nanckius. 929. κακόν]
 καλόν Kirchhoffius. 936. γήμαντι] γήμασι Kirch-
 hoflius.
- ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
 ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένους αἶρει κακά·
 ὁ δ' ὄλβος ἄδικος καὶ μετὰ σκαιῶν ζυνῶν
 ἐξέπτατ' οἰκῶν, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
 945 ἃ δ' ἐς γυναικάς, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν
 λέγειν, σιωπῶ, γυνωρίμῳ δ' αἰνίζομαι.
 ὕβριζες, ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
 κάλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις
 μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τάνδρῳ τρόπου.
 950 τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
 τὰ δ' εὐπρεπῇ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
 ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς ὧν ἐφευρεθεῖς χρόνῳ
 δίκην δέδωκας. ὠδὲ τις κακοῦργος ὧν
 μὴ μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
 955 νικᾶν δοκεῖται τὴν δίκην, πρὶν ἂν πέλας
 γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
- XO. ἔπραξε δεινὰ· δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
 καὶ τῷδ'. ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.
 ΗΛ. εἶεν· κομίζειν τοῦδε σὺμ' εἶσω χρεῶν
 σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὡς ὅταν μολῇ
 960 μήτηρ, σφαγῆς πάροισε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.
 OP. ἐπίσχε· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
 ΗΛ. τί δ'; ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὁράς;
 OP. οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκούσαν, ἥ μ' ἔγεινατο.
 ΗΛ. καλῶς ἄρ' ἄρκυν ἐς μέσσην πορεύεται. 965
 OP. — — — — — 965 b
- ΗΛ. καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
 OP. τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;
 ΗΛ. μῶν σ' οἶκτος εἴλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
 OP. φεῦ·
 915 πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κᾶτεκεν;
 ΗΛ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἦδε κάμὸν ὤλεσεν.
 OP. ὦ Φοῖβε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας,
 ΗΛ. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί;
 OP. ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἦν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
 920 ΗΛ. βλάπτει δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρὴν σέθεν;
 OP. μητροκτόνος νῦν φευξομαι, τόθ' ἄγνός ὢν.
 975 ΗΛ. καὶ μὴ γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει.
 OP. ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.
 ΗΛ. τῷ δαὶ πατρίψαν διαμεθεῖς τιμωρίαν;
 OP. ἄρ' αὐτ' ἀλάστῳ εἰπ' ἀπαικασθεῖς θεῷ;
 980 ΗΛ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
 OP. οὐδ' ἂν πιθοίμην εὐ μεμαντευσθῆαι τάδε.
 ΗΛ. οὐ μὴ κακιοθεῖς εἰς ἀνανδρίαν πεσεῖ;
 OP. ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῆδ' ὑποστήσω δόλον;
 985 ΗΛ. ὦ καὶ πόσιν καθεῖλες Αἴγισθον κτανῶν.
 OP. εἴσεμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος,
 καὶ δεινὰ δράσω γ'· εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
 ἔστω· πικρὸν δὲ χηδὺν τὰγώνισμά μοι.
942. αἶρει κακά] αἰρεῖ κακά Fixius. αἶρει κάρα Tyr-
 whittus. 943. ἄδικος] ἀδίκως Stobaens 93, 5.
 945. ἃ] τὰ Musgravius. 948. ἀραρώς Scaliger] ἀρα-
 ρῶν 952. ἐφευρεθεῖς — δέδωκας] ἐφευρέθης — δε-
 δωκῶς Fixius. 953. ὠδὲ τις κακοῦργος ὧν] ὥστε
 τῆς ἐπικουρίας Stobaens Ecl. 1, 3, 18. 955. πέλας]
 τέλος Stobaens et Orion Anth. 15. p. 57. 956. τέ-
 λος] πέρας Orion. 959—961. 963. 965. Electrae,
 962. 964. Orestis tribuit Nauekius, indicato unius
 versus defectu post 965. In C 959—961. 963. 965. Ore-
 sti, 962. 964. Electrae tribuuntur. 960. τε Reis-
 kius] γε 966. γε Schaeferus] τε 976. μὴ Reis-
 kius] μὴν 977. μητρὶ apogr. unum. μητρὸς Victori
 editio. De C non constat. 978. δαί] δ' αὖ Porsonus.
 διαμεθεῖς Porsonus] διαμεθῆς 981. οὐκ ἂν Kirch-
 hoflius] οὐδ' ἂν C. οὐτὰν Hermannus. 982. πεσεῖ
 Elmsleins] πέσης 983. ἡ Matthiae] εἰς C. ἡ Victo-
 rius. 987. δὲ χηδὺν] δ' οὐχ ἡδὺ Musgravius.

- ΧΟ. ἰὼ,
 βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
 παῖ Τυνδάρεω,
 καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ζύγγοι κούροι
 Διὸς, οἱ φλογορὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
 ναίουσι, βροτῶν ἐν ἀλὸς ῥοθίοις
 τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
 χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας
 πλούτου μετ' ἄλγος τ' εὐδαιμονίας.
 τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
 καιρὸς· χαῖρ', ὦ βασίλει.
- ΚΑΤΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
 ἔκβητ' ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
 λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὅχου οἰήσω πόδα.
 σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν ἐκδόμηται δόμοι
 Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωάδος χθονὸς
 ἔξαιρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα
 σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.
- ΗΛ. οὐκὼν ἐγὼ, δούλη γὰρ ἀπώλεσα δόμων
 δόμων πατρῶν δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
 μήτηρ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χειρὸς;
 ΚΑ. δοῦλαι πάρεσιν αἶδε, μὴ σύ μοι πόνοι.
- ΗΛ. τί δ'; αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπώλεσας δόμων,
 ἡρημένον δὲ δωμάτων ἡρήμεθα,
 ὡς αἶδε, πατρός ὄρφανοί λελειμμένοι.
- ΚΑ. τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλευμάτα
 εἰς οὓς ἐχρὴν ἦκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.
 λέξω δέ, καί τοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
 γυναῖκα, γλώσση πικρότης ἐνεστί τις,
 ὡς μὲν παρ' ἡμῶν, οὐ καλῶς, τὸ πρᾶγμα δὲ
 μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχη,
 συγγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μὴ, τί δὲι συγγεῖν;
 ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρὶ
 οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἂ γυναικὶν ἐγὼ.
 κείνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως
 λέκτροισι πείσας ὦχετ' ἐκ δόμων ἄγων
 πρυμνοῦχον Αὔλιν, ἐνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς
 λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα.
 καὶ μὲν πόλεως ἄλλωσιν ἐξιώμενος,
 ἢ δὴ μὲν ὄνησεν τάλλα τ' ἐκώσων τέκνα
 ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, ἔυγυνώστ' ἂν ἦν·
 νῦν δ' οὐνεχ' Ἑλένη μάρτος ἦν ὅ τ' αὐ λαβὼν
 ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
 τοῦτον ἔκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
- ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν, καί περ ἡδίκημένην,
 οὐκ ἡγριούμην, οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
 ἀλλ' ἢ λθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἐνθεον κόρην,
 λέκτρος τ' ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύο
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατέειχ' ὁμοῦ.
989. Τυνδάρεω D.] τυνδαρέου 997. χαῖρ' addit Nauckius. 999. τοῦδ' ὅχου Victorius] τοῦ λόχου
 1010. ὄρφανοί λελειμμένοι Seidlerus] ὄρφαναί λε-
 λειμμένοι 1011—1050. His versibus respondent ver-
 sus Electrae 1060—1099. 1011. βουλευμάτα Victorius]
 βουλευτάτα 1016. μαθόντας Reiskius] μαθόντα σ'
 ἔχη Seidlerus] ἔχης 1018. δ' ἔδωκε Dawesius] δέδωκε
 1019. θνήσκειν, οὐδ' ἢ θνήσκειν τέκν' Heimsoethius.
 γυναικὶν Reiskius] γυναικὶν 1022. πυρᾶς Tyr-
 whitus] πύλας 1025. ἐκώσων Nauckius] ἐκώζων
 1026. συγγνωστ' ἂν ἦν Scaliger] σύγγνωστά νιν
 1027. Ἑλένη Heathus] ἐλένης 1028. προδότιν
 Canterus] προδότην 1030. τοίνυν Canterus] τὸν νῦν
 1033. ἐπεισέφρηκε] ἐπεισέφρησε Dawesius frustra.
 De aoristo εισέφρηκα dixit Nauckius in *Mélanges Gréco-
 Romains* a. 1863. vol. 2. p. 537—539. eandemque formam
 ἐπεισέφρηκε restituit Herc. f. 1267. pro ἐπεισέφρησε, quod
 est in codice. δύο — κατέειχ' ὁμοῦ Dawesius] δύο — κα-
 τέχομεν 1034. τοῖσιν αὐτοῖς Canterus] τοῖς αὐτοῖσι
- μῦρον μὲν οὖν γυναικες, οὐκ ἄλλως λέγω· 1035
 ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἀμαρτάνῃ πόσις
 τᾶνδον παρώσας λέκτρα, μιμείσθαι θέλει
 γυνὴ τὸν ἄνδρα χᾶτερον κατᾶσαι φίλον.
 κάπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
 οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς. 1040
 εἰ δ' ἐκ δόμων ἦρπαστο Μενέλεως λάθρα,
 κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρὴν, κασιγνήτης πόσιν
 Μενέλαον ὡς σώσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
 ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ', εἴτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν 1041
 κτείνοντα χρὴν τᾶμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
 ἔκτειν', ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορεύσιμον
 πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολέμους. φίλων γὰρ ἂν
 τίς ἂν πατρός σου φόνον ἐκοινωνήσέ μοι;
 λέγ', εἰ τι χρήζεις, κἀντίθεος παρρησίᾳ,
 ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως. 1050
- ΗΛ. δίκην ἔλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχροῦς ἔχει·
 γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
 ἥ τις φρενήρης· ἡ δὲ μὴ δόκει τάδε,
 οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκει λόγων.
 μέμνησο, μήτηρ, οὓς ἔλεξας ὑστάτους 1055
 λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρρησίαν.
- ΚΑ. καὶ νῦν γέ φημι, κοῦκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.
 ΗΛ. ἄρ' οὖν κλύουσα, μήτηρ, εἴτ' ἔρξεις κακῶς;
 ΚΑ. οὐκ ἔστι, τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
- ΗΛ. λέγοιμ' ἂν· ἀρχὴ δ' ἦδε μοι προοιμίου. 1060
 εἶθ' εἶχες, ὦ τεκούσα, βελτίους φρένας.
 τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἰὼν ἀξίον φέρειν
 Ἑλένης τε καὶ σου, δύο δ' ἔφυτε συγγόνῳ,
 ἄμφω ματαίῳ Κάστορός τ' οὐκ ἀξίῳ.
 ἡ μὲν γὰρ ἄρπασθεῖσ' ἐκούσ' ἀπώχετο, 1065
 σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
 σκῆψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
 ἔκτεινας· σὺ γὰρ, ὡς ἐγὼ σ', ἴσασιν εὖ,
 ἥ τις, θυγατρός πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς,
 νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένον, 1070
 ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης,
 γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρός ἥ τις ἐκ δόμων
 ἐς κάλλος ἀσκει, διάγραψ' ὡς οὖσαν κακὴν.
 οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς
 φαίνειν πρόσωπον, ἦν τι μὴ ζητῇ κακόν. 1075
 μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
 εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοί, κεχαρμένην,
 εἰ δ' ἥσσον' εἴη, ἔυνεφρουσαν ὅματα,
 Ἀγαμέμνον' οὐ χρῆζουσιν ἐκ Τροίας μολεῖν.
 καί τοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι· 1080
 ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
 ὃν Ἑλλάς αὐτῆς εἴλετο στρατηλάτην·
 Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξαιρησμένης,
 ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
 παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἰσοψὶν τ' ἔχει. 1085
 εἰ δ', ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινεν πατὴρ,
 ἐγὼ τί σ' ἡδίκησ' ἐμός τε σύγγονος;
 πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρῶους δόμους
 ἡμῖν προσήψας, ἀλλ' ἐπηνέγκω λέχη
1045. κτείνοντα] κτείναντα Matthiae. 1051. δί-
 κην Nauckius] δίκαι· 1052. χρὴ Matthiae] χρὴν
 1053. ἡ Reiskius] εἰ 1058. ἄρ' οὖν Dobraeus] ἄρα
 1062. φέρειν Porsonus] φέρεῖ 1065. ἀπώχετο
 Pieronius] ἀπώλετο 1068. ἐγὼ σ' Hartungus] ἔγωγε
 1069. ἥ τις L. Dindorfus] ἡ τῆς 1072. ἀνδρὸς
 ἥ τις] ἥ τις ἀνδρὸς Heimsoethius. 1074. θύρασιν
 Elmsleius] θύρασιν 1077. τὰ Τρώων εὐτυχοί Mus-
 gravius] πατρῶν ἦν εὐτυχῇ 1078. συνέφρουσαν Co-
 betus Var. Lect. p. 310.] συνεφρούσαν 1088. πῶς
 οὐ πόσιν κτείνασα Canterus] πῶς οὖν πόσιν κτείνας' οὐ
 1089. ἐπηνέγκω Camperus] ἀνηνέγκω

- τάλλοτρία, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνούμενη; 1090
 κοῦτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις
 οὐτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δις τόσως ἐμέ
 κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν· εἰ δ' ἀμείψεται
 φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ παῖς Ὀρέστης, πατρί τιμωρούμενοι·
 εἰ γὰρ δίκαι' ἐκείνα, καὶ τὰδ' ἔνδικα.
 ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐτέλειαν εἰσίδων
 γαμῆ πονηράν, μῦρός ἐστί· μικρὰ γὰρ
 μεγάλων ἀμείνω σῶφρον' ἐν δόμοις λέχη.
 ΧΟ. τύχη γυναικῶν ἐς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ,
 τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.
 ΚΑ. ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν αἰεῖ·
 ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων,
 οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μάλλον πατρός.
 Ζυγνύσομαι σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
 χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
 σὺ δ' ὦδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χροῖα
 λεχῶ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
 οἱμοὶ τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ὥς μάλλον ἢ χρῆν ἦλας· εἰς ὄργην πόσιν.
 ΗΛ. ὦπὲρ στενάζεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἀκη.
 πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
 πῶς οὐ κομίζει παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;
 ΚΑ. δέδοικα· τοῦμόν δ', οὐχὶ τοῦκείνου, σκοπῶ.
 πατρός γάρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.
 ΗΛ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄτριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
 ΚΑ. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυσ.
 ΗΛ. ἀλγὼ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.
 ΚΑ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρὺς.
 ΗΛ. φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναιεῖ δόμοις.
 ΚΑ. ὄρῳ; ἀν' αὖ σὺ ζωपुरεῖς νείκη νέα.
 ΗΛ. σιγῶ· δέδοικα γὰρ νιν ὡς δέδοικ' ἐγὼ.
 ΚΑ. παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;
 ΗΛ. ἦκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων·
 τούτων ὑπὲρ μοι θύσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ,
 δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς ὡς νομίζεται·
 τρίβων γὰρ οὐκ εἶμ', ἄτοκος οὖσ' ἐν τῇ πόρῳ.
 ΚΑ. ἄλλης τόδ' ἔργον, ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
 ΗΛ. αὐτὴ ἰλόχευον κᾶτεκον μόνη βρέφος.
 ΚΑ. οὕτως ἀγείτον' οἶκον ἱδρυσαι φίλων;
 ΗΛ. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
 ΚΑ. ἀλλ' εἶμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
 θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
 τήνδ', εἶμ' ἐπ' ἀγρόν, οὐ πόσις θυηπολεῖ
 Νύμφαισιν. ἀλλὰ τοῦσδ' ὄχρους, ὅπαονες,
 φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'. ἡνίκ' ἂν δέ με
 δοκῇτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
 πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
 ΗΛ. χῆρει πένητας ἐς δόμους· φρουρεῖ δέ μοι
 μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους·
 θύσεις γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν.
 κανοῦν δ' ἐνήρηται καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
 ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὐ πέλας πεσεῖ
 πληγείσα· νυμφεύσει δέ καν' Αἰδοῦ δόμοις,
 ὦπερ Ζηνῆδες ἐν φάει· τοσῆνδ' ἐγὼ
 δώσω χάριν σοι, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατρός.
 1093. ἀδελφῆς Victorius] ἀδελφοῦ 1094. δικάζων]
 δικαίως Nauckius. 1098. πονηράν Stobaeus 72. 4.] πο-
 νηρά 1099. ἐν δόμοις λέχη] εἰ δόμοις ἔχει Stobaeus.
 1108. delet Nauckius. 1116. δαί] δ' αὖ Nauckius.
 1121. ἀν' Boissonadius] ἀν 1125. οὐ γὰρ — παι-
 δός delet O. Iahnus in Leutschii Philologo vol. 26. p. 4.
 1130. ἱδρυσαι Musgravius] ἱδρῦται: unde in ed.
 Alld. ἀγείτον' οἶκον in ἀγείτων οἶκος mutatum. 1146.
 σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ Nauckius] σὺ δ' ἐμοὶ δίκην
- ΧΟ. ἀμοιβαί κακῶν· μετάρροποι πνέουσιν αἰῶναι δόμων.
 τότε μὲν ἐν λουτροῖς ἔπесεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,
 ἰάκχησε δὲ στέγα, λαῖνοι τε θριγκοὶ δόμων, 1150
 τὰδ' ἐνέποντος· ὡς σχέτλια, τί με, γύναι, φονεύ-
 εις, φίλαν
 πατρίδα δεκέτεσι σποραῖσιν ἐλθόντ' ἐμάν;"
 ~~~~~ [Χους, 1155
 παλῖρρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκαια διαδρόμου λέ-
 μέλεον ἃ πόσιν χρόνιον ἰκόμενον εἰς οἴκους
 Κυκλώπειά τ' οὐράνια τεῖχε' ὀδυθῆκτω βέλει
 κατέκαν' αὐτόχειρ, πέλεκυν ἐν χερσὶν λαβοῦσα.
 τλάμων 1161
 πόσις, ὅ τι ποτὲ τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακόν.
 ὀρεῖα τις δὲ λαῖν' ὀργάδων
 δρύοχα νεομμένα τάδε κατήνυσεν.
 ΚΑ. ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα. 1165
 ΧΟ. κλύεις ὑπώροφον βοᾶν;
 ΚΑ. ἰὼ μοὶ μοι.
 ΧΟ. ὦμωκα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
 νέμει τοι δίκαν θεὸς, ὅταν τύχη·
 σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω, τάλαινα,
 εὐνέταν. 1171
 ἀλλ' οἶδε μητρός νεοφόνους ἐν αἵμασι
 πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
 τροπαῖα δείγματα' ἀθλίων προσφαγμάτων.
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος 1175
 τῶν Τανταλείων οὐδ' ἔφην ποτ' ἐκγόνων.
 ΟΡ. ἰὼ Γὰ καὶ Ζεῦ, πανδερκέτα
 βροτῶν, ἴδετε τὰδ' ἔργα φόνια μυσαρά, δίγονα
 σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα πλαγᾷ
 χερὸς ὑπ' ἐμάς, ἅποινα' ἐμῶν πημάτων. 1180
 ~~~~~
 ΗΛ. δακρὺτ' ἄγαν, ὦ Ζῦγγον, αἰτία δ' ἐγὼ.
 διὰ πυρὸς ἐμόλον ἃ τάλαινα ματρὶ τᾷδ', ἃ μ' ἐτι-
 κτε κοῦραν.
 ΧΟ. ἰὼ τύχας, τὰς σὰς τύχας, μάτερ τεκοῦσ',
 ἀλαστα, μέλεα καὶ πέρα 1185
 παθοῦσα σὼν τέκνων ὑπαί.
 πατρός δ' ἔτισας φόνον δικαίως.
 ΟΡ. ἰὼ Φοῖβ' ἀνύμνησας δίκαν, 1190
 ἄφαντα φανερά δ' ἐξέπραξας ἄχεα, φόνια δ' ὠπα-
 σας λέχε' ἀπὸ γᾶς Ἑλλανίδος.
 1147—1154. = 1155—1163.
 1177—1189. = 1190—1205.
 1148. ἐν addidit Seidlerus. ἐν λουτροῖς et ἀρχέτας
 transponit Nauckius. 1150. ἰάκχησε Seidlerus] ἰά-
 χησε 1151. ἐνέποντος ed. Brubach.] ἐννέποντος
 1152. σχέτλια Seidlerus] σχέτλια φονεύεις Victo-
 rius] φονεύσεις 1155. δίκαια Victorius] δίκαν 1156.
 μέλεον Seidlerus] μελέαν 1157. εἰς οἴκους] ἐς οἴκους
 C, recte, si ἐς δόμους scribare cum Heimsoethio: male,
 si Nauckii probetur coniectura de versu strophico 1148.
 1159. κατέκαν' Seidlerus] κἀν' 1160. λαβοῦσα. τλά-
 μων] λαβοῦσ'. ὦ τλάμων Fixius. 1169. τοι δίκαν
 Victorius] δίκαν τοι 1171. εὐνέταν] Vel εὐνάταν
 1172. νεοφόνους ἐν] νεοφόνους in Nauckius. 1174.
 προσφαγμάτων Musgravius] προσφαγεμάτων 1177.
 Γὰ καὶ] Γαῖα καὶ Nauckius et in antistrophe v. 1190. ἰὼ
 Φοῖβε, σὺν ὑμνησας δίκαν. 1179. Interpolata sunt
 verba κείμενα πλαγᾷ non respondentia antistrophicis,
 quae sanissima videntur. 1182. δακρὺτ' ἄγαν Victo-
 rius] δακρυᾷ τ' ἄγαν γ' 1183. ματρὶ Seidlerus] μη-
 τρὶ 1184. ΧΟ. addidit Kirchhoffius. 1186. μέλεα
 καὶ πέρα Seidlerus] μελέα καὶ πέρα γε 1190. ἰὼ Vi-
 ctorius] ὦ 1191. ἄφαντα Elmsleius] ἄφατα 1192.
 φόνια Seidlerus] φονία

- τίνα δ' ἑτέραν μὲν πόλιν; τίς ξένος,
τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα 1195
προσώπεται μάτερ κτανόντος;
ΠΛ. ἰὼ ἰὼ μοι. ποῖ δ' ἐγὼ, τίν' ἐς χορὸν,
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέσσεται νυμφικὰς ἐς
εὐνάς; 1200
ΧΟ. πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν μετεστάθη·
φρονεῖς γὰρ δῖα νῦν, τότε οὐ
φρονοῖσα, δεινὰ δ' εἰργάσω,
φίλα, κασίγνητο· οὐ θέλοντα. 1205
ΟΡ. κατείδες, οἷον ἅ τάλιν' ἐὼν πέπλων
ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναΐσιν,
ἰὼ μοι, πρὸς πέδῳ
τιθεῖσα γόνιμα μέλα; τακόμαν δ' ἐγὼ.
ΧΟ. σάφ' οἶδα, δι' δῶνάς ἔβας, ἰήιον
κλύων γόνον ματρός, ἃ σ' ἔτικτεν. 1210
ΟΡ. βοᾶν δ' ἔλασσε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν
τιθεῖσα χεῖρα· τέκος ἐμὸν, λιταίνω·
παρήδων τ' ἐξ ἐμὰν 1215
ἐκρήμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
ΧΟ. τάλαινα, πῶς ἔτλας φόνον δι' ὀμμάτων
ἰδεῖν σέθεν ματρός ἐκπνεούσας; 1220
ΟΡ. ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς
φασγάνῳ κατηρξάμαν
ματρός ἔσω δέρας μεθείς.
ΗΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσά σοι
Ξίφους τ' ἐρηψάμαν ἅμα. 1225
ΧΟ. δεινότατον παθέων ἔρεξας.
ΟΡ. λαβοῦ, κάλυπτε μέλα ματρός πέπλοις
καὶ καθάρμοσον σφαγὰς.
φονέας ἔτικτες ἄρά σοι.
ΗΛ. ἰδοῦ, φίλα τε κοῦ φίλα 1230
φάρεα τὰδ' ἀμφιβάλλον.
ΧΟ. τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
ἀλλ' οἶδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
φαίνουσι τινες δαίμονες, ἢ θεῶν
τῶν οὐρανίων· οὐ γὰρ νηϊτῶν γ'
ἦδε κέλευθος· τί ποτ' ἐς φανεράν
ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.
'Αγαμέμνονος παῖ, κλύθι· δῖπυχοι δέ σε
καλοῦσι μητρὸς ζῦγγοιο Διόσκοροι,
Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὁδε. 1240
δεινὸν δὲ ναυσὶν ἀρτίως πόντου σάλον
1206—1212. = 1213—1220.
1221—1226. = 1227—1232.
1195. τίς Victorius] τίς δὲ 1199. τίνα Victorius]
τίν' εἰς 1201. ΧΟ. Kirchhoffius] ΟΡ. μετεστάθη
D.] μετεστάθη πρὸς αὔραν 1203. φρονοῦσα Victo-
rius] φρονοῦσα γ' εὐ. ΗΛ. 1205. οὐ θέλοντα Seid-
lerus] οὐκ ἐθέλοντα 1207. φοναΐσιν Seidlerus] φρο-
ναΐς 1208. ἰὼ μοι Seidlerus] ἰὼ ἰὼ μοι 1209. τα-
κόμαν Seidlerus] τὰν κόμαν 1210. ΧΟ. Kirchhoffius]
ΗΛ. 1214. γένυν Victorius] γένυν γ' 1215. χεῖρα
Seidlerus] χέρας 1216. τ' ἐξ Victorius] τέ γ' ἐξ
1217. ἐκρήμναθ' Barnesius] ἐκρίμναθ' 1220. ματρός
Seidlerus] μητρός 1221. κόραις Victorius] κόμαις
ἐμαῖς Seidlerus] ἐμαῖσι 1224. δέ γ' ἐπεκέλευσα]
δ' ἐπενεκέλευσα Nauckius. 1225. ἐρηψάμαν Seidle-
rus] ἐρηψάμην 1226. δεινότατον Victorius] ὦ δει-
νότατον 1227. ΟΡ. addidit Seidlerus. 1228. καὶ
addidit Seidlerus. 1230. φίλα — φίλα Reiskius]
φίλοι — φίλοι 1231. τὰδ' Kirchhoffius] δέ γ'
1232. ΧΟ. versui 1233. praescriptum huc transtulit Kirch-
hoffius. μεγάλων Victorius] μεγάλων τε 1234.
φαίνουσι] βαίνουσι Nauckius. 1239. καλοῦσι μητρός]
μητρός καλοῦμεν Cobetus Nov. Lect. p. 200. ut est Helen.
v. 1643. διόσοι δέ σε | Διόσκοροι καλοῦμεν. 1241.
ναυσὶν Barnesius] ναὸς
παύσαντ' ἀφίγημθ' Ἄργος, ὥς εἰσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
δίκαια μὲν νυν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οὐχὶ δρᾶς,
Φοῖβός τε Φοῖβος, ἀλλ' ἄναξ γὰρ ἐστ' ἐμὸς, 1245
σιγῇ· σοφὸς δ' ὦν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα. τάντεῦθεν δὲ χρή
πράσσειν ἢ μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτρων δὸς ἄλοχον ἐς δόμους,
σὺ δ' Ἄργος ἐκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν 1250
τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σῆν.
δαιναι δὲ Κῆρές σ' αἱ κυνώπιδες θεαί
τροχηλατήσουσ' ἁμοσιν πλανώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπυζον· εἶρξει γὰρ νιν ἐπτοημένας 1255
δεινοῖς δράκουσιν, ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρα κύκλον.
ἔστιν δ' Ἀρεὺς τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
ἔζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
Ἄλφειον ὅτ' ἔκταν ὠμόφρων Ἄρης, 1260
μῆνιν θυγατρὸς ἁμοσίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ', ἵν' εὐσεβεστάτῃ
ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν ἐκ γε τοῦ θεοῖς.
ἐνταῦθα καὶ σέ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
ἴσαι δέ σ' ἐκώσουσι μὴ θανεῖν δίκη
ψῆφοι τεθείσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν 1265
εἰς αὐτὸν οἶσει, μητέρος χρήσας φόνον.
καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' αἰεῖ.
δαιναι μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχει πεπληγμένα
πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσσονται χθονὸς,
σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον·
σέ δ' Ἀρκάδων χρή πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
ἐπύνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται. 1275
σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἄργους πολίται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.
μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρὶν
Μενέλαος, ἔξ οὔ Τρωικῇν εἴλε χθόνα,
'Ελένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
ἦκει λιποῦσ' Αἴγυπτον οὐδ' ἡλθεν Φρύγας·
Ζεὺς δ', ὥς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
εἵδωλον Ἐλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
'Αχαιῶς γῆς οἶκα· ἐσπορευέτω, 1285
καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομίζετω
Φωκῆν ἐς αἶαν καὶ δότῳ πλοῦτου βάρος·
σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ
χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου 1290
εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.
ΧΟ. ὦ παῖδε Διὸς, θέμις ἐς φθογῆς
τάς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;
ΔΙ. θέμις, οὐ μυσαρὸς τοῖσδε σφαγίοις.
ΟΡ. κάμοι μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι; 1295
1242. εἰσείδομεν Victorius] εἶδομεν 1251. κτεί-
ναντα] κτείναντι Scaliger. 1252. σ' addidit L. Din-
dorfius. 1255. ἐπτοημένας] ἐστομωμένας Kirchhoffius.
1258. Ἀρεως Seidlerus] ἄρεος 1261. Versus me-
rito suspectus Herwerdeno. 1263. γε Schaeferus]
τε C. ἐκ τούτου θεοῖς Hartungus. θεοῖς] βροτοῖς
Kirchhoffius. 1265. ἐκώσουσι Porsonus] ἐκώζουσι
1267. αὐτὸν Victorius] τ' αὐτὸν 1271. χάσμα
Victorius] φάσμα 1272. εὐσεβὲς] ἀσπιβὲς Reiskius.
1285. ἐσπορευέτω] ἐκπορευέτω Reiskius. 1289.
οἶκον] ὄχθον Valckenarius. 1291. μυσαρὸς Mat-
thiae] μυσαρὸς 1295. ΟΡ. Victorius] ΗΛ.

ΔΙ. καὶ σοί· Φοῖβω τήνδ' ἀναθήσω πράξιν φρονίαν.		ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον.	
ΧΟ. πῶς ὄντε θεῷ τῇσδε τ' ἀδελφῷ τῆς κατφθιμένης οὐκ ἤρκεσάτην κῆρας μελάνθοις;	1300	ΔΙ. φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγερύσω καὶ θεοῖσι κλύειν. ἐνὶ γὰρ κάμοι τοῖς τ' οὐρανίδαῖς οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων.	1330
ΔΙ. κοιναὶ ἀνάγκης ἦγεν τὸ χρεῶν, Φοῖβου τ' ἄσφοι γλώσσης ἐνοπαί.		ΟΡ. οὐκέτι σ' ὄψομαι.	
ΗΛ. τίς δ' ἔμ' Ἀπόλλων, ποῖοι χρησμοὶ φρονίαν ἔδωσαν μητρὶ γενέσθαι;		ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ ἐς σὸν βλέφαρον πελάσω. ΟΡ. τάδε λοίσθια μοι προσφθέγματά σου.	
ΔΙ. κοιναὶ πράξεις, κοῖνοι δὲ πότμοι, μία δ' ἀμφοτέρους ἄτη πατέρων διέκναισεν.	1305	ΗΛ. ὦ χαῖρε, πόλις, χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ, πολίτιδες.	1335
ΟΡ. ὦ εὐγρονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδὼν, τῶν σῶν εὐθύς φίλτρων στέρομαι, καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμενος.		ΟΡ. ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη; ΗΛ. στείχω, βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.	
ΔΙ. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἦδ' οἰκτρὰ πέπονθεν, πλήν ὅτι λείπει πόλιν Ἀργείων.	1310	ΟΡ. Πυλάδῃ, χαίρων ἴθι, νυμφεύου δέμας Ἥλέκτρας.	1350
ΟΡ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους ἢ γῆς πατρίας ὄρον ἐκλείπειν; ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρός, καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνον μητρὸς ὑφέξω. ΔΙ. θάρσει· Παλλάδος όσῃαν ἦξεῖς πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου.	1320	ΔΙ. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας τάσδ' ὑποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν· δεινὸν γὰρ ἵχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ χειροδράκοντες χρώτα κελαιναί, δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι· νῦ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ σώσοντε νεῶν πρῶρας ἐνάλους. διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακός, τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν, οἷσιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον φίλον ἐν βίῳ, τούτους χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων σώζομεν. οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω, μηδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω· θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω.	1345
ΗΛ. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαπον, εὐγρονε φίλτατε· διὰ γὰρ Ζευγνύς· ἡμᾶς πατρίων μελάνθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.		1350	
ΟΡ. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα· θανόντος δ'	1325	ΧΟ. χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται καὶ ξυντυχία μὴ τινι κάμνει θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσει.	1355

1299. κατφθιμένης Elmsleins] καταφθιμένης

1300. ἤρκεσάτην Elmsleins] ἤρκεσατον 1301. μοῖ-
ραν — ἦγεν τὸ Seidlerus] μοίρας — ἡγείτο 1303.
τίς δ' ἔμ' Seidlerus] τί δαί μ' 1304. μητρὶ Musgra-
vius] μητέρι 1311. αὐτῇ Barnesius] αὐτός 1315.
πατρίας Schaeferus] πατρίδας ἐκλείπειν Heathius]
ἐκλιπεῖν 1323. πατρίων Hartungus] πατρίων

1327. ΔΙ. Victorius] ΗΛ. 1348. νεῶν Grotius]
νηῶν ἐνάλους Grotius] ἐναύλους 1354. μηδεὶς Schae-
ferus] μηθείς 1359. πράσσει Victorius] πράσσειν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΚΑΔΜΟΣ.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΑΤΗ.

I. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσος ἀποθεωθείς, μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, εἰς μά-
νιαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφάς, ἠνάγκασε Πενθέα διασπασθῆναι. ἡ μυθοποιία κεῖται
παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεί. [Schol. Aristoph. Ran. 67. αἱ διδασκαλῖαι φέρουσι τελευτήσαν-
τος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδασχέναι ὁμωνύμως ἐν ᾧσται Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι,
Ἀλκμαίωνα, Βάκχας.]

II. Διόνυσον οἱ προσήκοντες οὐκ ἔφασαν εἶναι θεόν. ὁ δὲ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε
τὴν πρέπουσαν. ἐμμανεῖς γὰρ ἐποίησε τὰς τῶν Θηβαίων γυναῖκας, ὧν αἱ τοῦ Κάδμου
θυγατέρες ἀφηγούμεναι τοὺς θιάσους εἰσήγον ἐπὶ τὸν Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀγαύης
παῖς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐδυσφόρει τοῖς γενομένοις, καὶ τινὰς μὲν τῶν βακχῶν συλ-
λαβὼν ἔδησεν, ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ ἐκόντος αὐτοῦ κυριεύ-
σαντες ἦγον πρὸς τὸν Πενθέα, κακείνος ἐκέλευσε δῆσαντας αὐτὸν ἔνδον φυλάττειν, οὐ
λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ πράττειν πάντα ὡς κατ' ἀνθρώπου
τολμῶν. ὁ δὲ σεισμὸν ποιήσας κατέστρεψε τὰ βασίλεια. ἀγαγὼν δὲ εἰς Κιθαιρῶνα ἔπεισε
τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι τῶν γυναικῶν, λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα. αἱ δ' αὐτὸν
διέσπασαν, τῆς μητρὸς Ἀγαύης καταρξαμένης. Κάδμος δὲ τὸ γεγονὸς καταισθόμενος τὰ
διασπασθέντα μέλη συναγαγὼν τελευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς τῆς τεκούσης ἐφύρασε
χερσίν. Διόνυσος δὲ ἐπιφανεῖς τὰ μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἐκάστῳ δὲ ἃ συμβήσεται διεσά-
φησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λόγοις ὑπὸ τινος τῶν ἐκτὸς ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

ΔΙΟΝΤΕΩΣ.

“Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίαν χθόνα
Διόνυσος, δν τίκτει ποθ’ ἢ Κάδμου κόρη,
Σεμέλη, λοχευθεῖσ’ ἀστραπηφόρῳ πυρί·
μορφῇ δ’ ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
πάρειμι Δίρκης νάματ’ Ἰσμηνοῦ θ’ ὕδωρ.
ὀρῶ δέ μητρὸς μνήμα τῆς κεραυνίας
τόδ’ ἐγρὺς οἰκων καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα, Δίου πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἦρας μητέρ’ εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δέ Κάδμον, ἄβατον δς πέδον τόδε
τίθησι θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
πέριεῖ ἐγὼ κάλυπα βοτρυνῶδει χλόη.
λιπὼν δέ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων γῆας
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ’ ἡλιοβλήτους πλάκας
Βάκτριά τε τείχη τήν τε δύσχιμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν Ἀραβίαν τ’ εὐδαίμονα
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἢ παρ’ ἄλμυράν ἅλα
κεῖται, μιγάνει Ἑλλῆσι βαρβάρους θ’ ὁμοῦ
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
ἐς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν,
κακέῃ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς
τελετάς, ἵν’ εἶην ἐμφανὲς δαίμων βροτοῖς.
πρώτας δέ Θήβας τάσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ’ ἐξάψας χροῶς,
θύρσον τε δοῦς ἐς χεῖρα, κίσσισον βέλος,
ἐπεὶ μ’ ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἦκησι ἔχρην,
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς,
Σεμέλην δέ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος
ἐς Ζῆν’ ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
Κάδμου σοφίσμαθ’, ὣν νιν ὄλυνκα κτανεῖν
Ζῆν’ ἐξεκαυχῶνθ’, ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιγάρ νιν αὐτάς ἐκ δόμων ὥσπρησ’ ἐγὼ
μανίαις· ὅρος δ’ οἰκοῦσι παρὰ κοῖποι φρενῶν·
σκευὴν τ’ ἔχεν ἡνάρκασ’ ὀργίων ἐμῶν,
καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμνηνα δωματίων·
ὁμοῦ δέ Κάδμου παισὶν ἀναμειγμέναι
χλωραῖς ὑπ’ ἐλάτας ἀνορόφοις ἦνται πέτραις.
δεῖ γάρ πόλιν τήνδ’ ἐκμαθεῖν, κεί μὴ θέλει,
ἀτέλεστον οὔσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογησασθαι μ’ ὕπερ,
φανέντα θνητοῖς δαίμον’, δν τίκτει Διί.
Κάδμου μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
Πενθεὶ δίδωσι θυγατρὸς ἐκπεφυκότι,
ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ’ ἐμέ καὶ σπονδῶν ἀπο
ῶθει μ’, ἐν εὐχαῖς τ’ οὐδαμῶς μνεῖαν ἔχει.
ὣν οὐνεκ’ αὐτῷ θεὸς γεγυῖς ἐνδείξομαι
πᾶσιν τε Θηβαίοισιν. ἐς δ’ ἄλλην χθόνα,

τάνθενδε θέμενος εὔ, μεταστήσω πόδα,
δεικνὺς ἑμαυτόν. ἦν δέ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ εὖν ὅπλοις ἐξ ὄρους βάκχας ἄγειν
Ζητῇ, ξυνάψω μαινάσι στρατηλατῶν.
ὣν οὐνεκ’ εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω
μορφὴν τ’ ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
ἀλλ’, ὡ λιποῦσαι Τρωῶν, ἔρυμα Λυδίας,
θίασος ἐμὸς, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπούρους ἐμοί,
αἵρεσθε τὰ πικρῶν ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς ἐμᾶ θ’ εὐρήματα,
βασιλεία τ’ ἀμφὶ δώματ’ ἔλθουσιν τάδε
κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὀρᾷ Κάδμου πόλις.
ἐγὼ δέ βάκχαις ἐς Κιθαιρώνας πτύχας
ἐλθὼν, ἵν’ εἰσὶ, συμμετασχίσω χορῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀσίας ἀπὸ γαίης
ἱερὸν Τρωῶν ἀμείψασα θαῶζω Βρομίῳ πόνον ἄδὼν
κάματόν τ’ εὐκάματον, Βάκχιον ἄζομένα θεόν.
τίς δὲ τίς δὲ; τίς [ὀσιούσθω·
μελᾶθροις; ἔκτοπος ἔστω, στόμα τ’ εὐφραμον ἄπας
τὰ νομισθέντα γὰρ καὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων τελετὰς θεῶν εἰδὼς βιο-
τὰν ἀγιστεύει [καθαρμοῖσιν] 75—77
καὶ θιασεύεται ψυχάν, ἐν ὄρεσι βακχεύων ὁμοῖς
τά τε ματρὸς μεγάλας ὀργὰς Κυβέλας θεμιτεύων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάσων κισσῷ τε στεφανωθείς 81
Διόνυσον θεραπεύει.
ἴτε βάκχαι, ἴτε βάκχαι, Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
Διόνυσον κατάγουσαι Φρυγίων ἐξ ὄρεων 85
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγυῖας, τὸν Βρόμιον· 87
ὃν ποτ’ ἔχουσ’ ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι πα-
μένας Διὸς βροντάς 88—90
νηδύος ἐκβολὴν μᾶτηρ ἔτεκεν, λιποῦσ’ αἰῶνα κε-
ραυνὴν πλαγᾷ· [Ζεὺς· 95
λοχίους δ’ αὐτίκα νιν δέξατο θαλάμοις Κρονίδας
κατὰ μηρῷ δέ καλύψας χρυσέαισι ξυνερείδει
περόναις κρυπτόν ἀφ’ Ἦρας. 98
ἔτεκεν δ’ ἀνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυρόκερυν θεόν,
στεφάνωσέν τε δρακόντων στεφάνοις, ἐνθεν ἄγρην
θυρσοφόροι μαινάδες ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις.
ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι στεφανούσθε κισσῷ· 105
βρῦετε βρῦετε χλοῇρι μίλακι καλλικάρπῳ,
καὶ καταβακχιούσθε δρυὸς ἢ ἐλάτας κλάδοις, 110
στικτῶν τ’ ἐνδύτα νεβρίδων

61—67. = 68—71.

72—87. = 88—104.

105—119. = 120—134.

Baecharum eodices sunt duo, P (Vaticanus Palatinus 287.) et qui versu 755. terminatur C (Florentinus Laurentianus plutei 32, 2.): de quibus diximus p. 141.

1. Θηβαίαν schol. Hephaestionis c. 6. p. 183. ed. Gaisf. sec. et Priseianus vol. 2. p. 151.] Θηβαίων PC. 6. Δίου Barnesius] διού τε PC. ἄδρου πυρὸς ἔτι Plutarchus V. Solon. e. 1. 13. τῶν πολυχρύσων Elmsleius] τὰς (quod τοὺς scribi debebat, ut monuit Elmsleius) πολυχρύσους PC eum Strabone p. 27. et 687. γῆας] γυίας P et eorr. C. 14. om. C. θ’] δ’ Elmsleius. 15. δύσχιμον Elmsleius] δύσχειμον 20. Hune versum post 22. transponit Piersonus. Paleio post v. 22. nonnulla exeidisse videntur. Versum 20. deleri, versum 23. post 25. collocari vult Bernhardus. 23. τάσδε L. Dindorfius] τῆσδε 25. θύρσον] θύρσου P. βέλος Stephanus] μέλος 31. ἐξεκαυχῶνθ’ Stephanus] ἐξεκαυχώμεθ’ 32. ὥσπρησ’ Elmsleius] οἴσπρησ’ 46. οὐδαμῶς] οὐδαμοῦ Ald. et scriptor Christi patientis 1571.

53. 54. delet Bernhardus. 55. λιποῦσαι] λιποῦσα P et pr. C. ἀπτοῦσαι apud Strabonem p. 469. 64. γαίης Hermannus] γᾶς 65. 70. ἄδων—εὐφραμον D.] ἡδὼν—εὐφρημον 67. ἄζομένα Hermannus] εὐάζομένα θεόν om. P et pr. C. 70. ὀσιούσθω] ἐξοσιούσθω P. Hesychius ἐξοσιούσθω: ὅσιος γενέσθω. 71. αἰεῖ (αἰεῖ PC)] εὐοῖ Iaeobius. 76. ὄρεσι Elmsleius] ὄρεσι 77. ὀσίσι Elmsleius] ὀσίσι 78. θεμιτεύων Musgravius] θεμιστεύων PC, et sic Strabonis quoque codices p. 469. 84. Priori ἴτε in P praepositum ὦ. 94. κεραυνίῳ πλαγᾷ] κεραυνία πληγᾷ P. 97. χρυσέαισιν] χρυσέαις P. χρυσέαισι C: quod dissyllabum est, aut scribendum χρυσάισι. ξυνερείδει] συνερείδει PC. 104. θυρσοφόροι] θηροτρόφοι P. 107. χλοῇρι Elmsleius (qui tamen χλοηρᾷ praeferat)] χλοηρᾷ P et superser. a C. 108. μίλακι P. σμῖλακι C, sed σ ab eorrectore addito. Vid. quae ad Aristoph. Nub. 1007. dixi in Annot. Oxon. 110. κλάδοις] ἐν κλάδοις C. ἢ ἢ ἐλάτας κλάδοις Blomfieldus. 111. τ’] δ’ C.

στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς·
 ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὕβριστας ὀσιούσθ'· αὐτίκα γὰ
 πᾶσα χορεύσει,
 Βρόμιος εὐτ' ἂν ἄρη θιάσους 115
 εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
 θηλυγενὲς ὄχλος
 ἀφ' ἰσθῶν παρὰ κερκίδων τ'
 οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.
 ὦ θαλάμεια Κουρήτων Ζαθέου τε Κρήτας 120
 Διογενέτορες ἔναυλοι, τρικόρυθες ἔνθ' ἐν ἄντροις
 βυρσότονον κύκλωμα τόδε μοι Κορύβαντες ἡῶρον·
 ἀνὰ δὲ βάκχια συντόνῳ 126
 κέρασας ἀδυβόα Φρυγίων αὐλῶν
 πνεύματι, ματρός τε 'Ρέας ἐς χέρα θῆκαν, κτύ-
 πον εὐάσμασι βακχῶν·
 παρὰ δὲ μαινόμενοι σάτυροι 130
 ματέρος ἔξανύσαντο 'Ρέας,
 ἐς δὲ χορεύματα
 ξυνήψαν τριετηρίδων,
 οἷς χαίρει Διόνυσος.
 ἄδύς ἐν οὖρεσιν, εὐτ' ἂν 135
 ἐκ θιάσων δρομίων
 πέση πεδόσσε, νεβρίδος ἔχων
 ἱερὸν ἐνδύτόν, ἀγρεύων
 αἶμα τραγοκτόνον, ὡμοφάγον χάριν,
 ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρυγία, Λύδια. 140
 ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ. [νέκταρι,
 ρεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ρεῖ δ' οἶνῳ, ρεῖ δὲ μελισσῶν
 Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
 ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων 145
 πυρσώδῃ φλόγᾳ πεύκας
 ἐκ νάρθηκος αἴσσει
 δρόμῳ, χοροὺς ἐρεθίζων πλανάτας
 ἱακχαῖς τ' ἀναπάλλων,
 τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ρίπτων. 150
 ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
 τοιάδ', ὦ ἴτε βάκχαι, ἴτε βάκχαι,
 Τμώλου χρυσορόου χλιδά,
 μέλπετε τὸν Διόνυσον 155
 βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
 εὖια τὸν εὖιον ἀγαλλόμεναι θεὸν
 ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε,
 λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος ἱερὸς ἱερὰ 160
 παίγματα βρέμῃ, ζύνοχα φοιτάσιν

115. εὐτ' ἂν Elmsleius] ὅταν 121. Ζαθέου D.]

ε

Ζάθεοι Κρήτας] κρήτας C, i. e. κρήτας et κρήτες.
 Eadem scripturae diversitas in codicibus Strabonis
 p. 469. 123. τρικόρυθες ἔνθ' ἐν Dobraeus] ἔνθα τρι-
 κόρυθες ἐν PC et Strabo. 125. ἡῶρον P. εὖρον C et
 Strabo. 126. βάκχια apogr. Paris.] βακχεία PC.
 βακχείῳ Strabo. 127. ἀδυβόα Elmsleius] ἡδυβόα PC.
 ἀνὰ δύο βοᾶν Strabonis codices. 129. κτύπον εὐά-
 σμασι Canterus] κτύπον ἐν (ἐν τ' C) ἄσμασι PC. καλ-
 λίκτυπον εὖασμα Strabonis codices p. 470. 131.
 'Ρέας Strabo] θεᾶς 133. ξυνήψαν (συνήψαν PC)]
 προσήψαν Strabo. 134. οἷς Strabo] αἷς 135.
 ἄδύς D.] ἡδύς οὖρεσιν] ὄρεσιν P. εὐτ' ἂν D.]
 ὅταν PC. Idem vitium v. 115. 138. ἀγρεύων] ἀγο-
 ρεύων P et pr. C. 140. Λύδια] Λυδία θ' Elmsleius.
 141. εὐοῖ] εὐ οἶ P. 143. νέκταρι, Συρίας] νέκταρ
 συρείας P. 148. τοὺς (articulum omittere debebat)
 χοροὺς Brunekius] καὶ χοροῖς PC, sed literae i in χο-
 ροῖς duo puncta subscripta in P. πλανάτας] πλά-
 νας P. 149. ἱακχαῖς D.] ἱαχαῖς 150. πλόκαμον]
 πλόκον Burgesius. 153. Alteri ἴτε in P ὡ praescrip-
 tum. 154. χρυσορόου] χρυσορόα Elmsleius.

εἰς ὄρος εἰς ὄρος· ἀδομένα δ' ἄρα
 πῶλος ὅπως ἅμα ματέρι φορβάδι
 κῶλον ἄγει ταχύπουν σκυρτήμασι βάκχα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

τίς ἐν πύλαισι; Κάδιον ἐκκάλει δόμων,
 'Αγήγορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
 λιπὼν ἐπύργωσ' ἄστῳ Θηβαίων τόδε.
 ἴτω τις, εἰσάγγελε Τειρεσίας ὅτι
 ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὧν ἦκω πέρι,
 ἃ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὧν γεραιτέρῳ,
 175
 θύρσους ἀνάπτειν καὶ νεβρίων δορὰς ἔχειν,
 στεφανοῦν τε κράτα κισσίνους βλαστήμασιν.

ΚΛΔΔΜΟΣ.

ὦ φίλταθ', ὡς σὴν γῆρυν ἡσθόμην κλύων,
 σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς, ἐν δόμοισιν ὧν.
 ἦκω δ' ἔτοιμος τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ·
 180
 δεῖ γάρ νιν, ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
 ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν αὐξέσθαι μέγαν.
 ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα
 καὶ κράτα σείσαι πολίον; ἔξηγοῦ σύ μοι
 185
 γέρων γέροντι, Τειρεσία· σύ γάρ σοφός.
 ὡς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
 θύροφ κροτῶν γῆν· ἐπιελήσμεθ' ἡδέως
 γέροντες ὄντες. ΤΕ. ταῦτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα.
 κάρῳ γὰρ ἡβῶ κάπιχειρῶσ χοροῖς.

ΚΑ. οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν.
 ΤΕ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.
 ΚΑ. γέρων γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ.
 ΤΕ. ὁ θεὸς ἀμοχθὶ κείσε νῶν ἡγήσεται.
 ΚΑ. μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;
 ΤΕ. μόνοι γὰρ εὖ φρονούμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.
 ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερὸς.
 ΤΕ. ἰδοῦ, ζύναπτε καὶ ξυνωρίζου χέρα.
 ΚΑ. οὐ καταφρονῶν ἡγῶν θεῶν θνητὸς γεγώς.
 ΤΕ. οὐδὲν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσι.
 πατριούς παραδοχὰς ἅς θ' ὀμηλικὰς χρόνῳ
 κεκτήμεθ', οὐδεῖς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,
 οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν ἡῦρηται φρενῶν.
 ἐρεῖ τις ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνεται,
 μέλλων χορεύειν κράτα κισσώσας ἐμόν.
 οὐ γὰρ διήρηχ' ὁ θεὸς εἴτε τὸν νέον
 θέλει χορεύειν εἴτε τὸν γεραιτέρον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
 [κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὐξέσθαι θέλει.]
 ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὄρας,
 210
 ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
 Πενθεὺς πρὸς οἶκος ὅδε διὰ σπουδῆς περᾶ,
 'Εχίονος παῖς, ὦ κράτος δίδωμι γῆς,
 ὡς ἐπτόχεται· τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ἐκδημος ὧν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός,
 κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πόλιν κακὰ,

182. Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός

162. ἀδομένα D.] ἡδομένα 169. βάκχα Musgravius]
 βάκχου 170—172. θεράπων praescriptum in C. 170.
 ἐκκάλει Berglerus] ἐκκαλεῖ 182. Versum ex v. 860. con-
 fictum eiecit Dobraeus. 184. δεῖ Ald. δῆ PC.
 188. ἡδέως Miltonus] ἡδέων 189. ταῦτ' ἐμοὶ L. Din-
 dorfius] ταῦτά μοι 192. ὁμοίως ἂν ὁ θεός] ὁμοίαν ὁ
 θεός ἂν Elmsleius. ἔχοι] ἔχει, sed oi superser. in P.
 194. ἀμοχθὶ Elmsleius] ἀμοχθεῖ 201. πατριούς
 Valekenarius] πατρός 202. καταβαλεῖ Scaliger] κα-
 ταβάλλει (—η P) 203. ἄκρων — φρενῶν] ἄκρας —
 φρενός Plutarchus Mor. p. 756 b. 207. θέλει D. εἰ χρή
 PC, quod correctoris supplementum esse videtur, in
 ἐχρῆν mutatum in ed. Aldina. 209. Versum spurium
 notavit Bernhardus Theolog. Gr. 3. p. IX.

γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλειοπένας,
 πλασταῖσι βακχεῖαισιν, ἐν δὲ δασκίοις
 ὄρεσι θαόζειν, τὸν νωστί δαίμονα
 Διόνυσον, ὅστις ἐστί, τιμώσας χοροῖς· 220
 πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἐσάναι
 κρατήρας, ἄλλην δ' ἄλλος· εἰς ἐρημίαν
 πτώσσοσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
 πρόφασιν μὲν ὡς δὴ μαινάδας θυοσκόους,
 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου. 225
 ὅσας μὲν οὖν εἰλήφα, δεσμίοις χέρας
 σώζουσι πανδήμοισι πρόσπολοι στέγαις·
 ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἔξ ὅρους θηράσονται,
 Ἰνώ τ' Ἀγαυὴν θ', ἥ μ' ἔτι κτ' ἔχιοι,
 Ἀκταϊονός τε μητέρ', Αὐτονόγη λέγω. 230
 καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν ἄρκουσι
 παύσω κακούργου τῆσδε βακχεῖας τάχα.
 λέγουσι δ' ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
 γόης, ἐπωδὸς Λυδίας ἀπὸ χθονός,
 Ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐόσμοις κομῶν,
 οἶνωπὸς, ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων, 235
 ὃς ἡμέρας τε κευφρόνας ευγγίγνεται,
 τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν.
 εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
 παύσω κτυποῦντα θύρσῳ ἀνασειοντά τε
 κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν.
 ἐκείνος εἶναι φησι Διόνυσον θεόν,
 ὃς ἐκφυροῦται λαμπάσιν κεραυνίοις
 ἔνν μητρὶ, Δίους ὅτι γάμοις ἀνεύεσατο. 240
 ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀρχόντης ἐπάξια,
 ὕβρεις ὕβριζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
 ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
 ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὀρῶ,
 πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολλὸν γέλων,
 νάρθηκι βακχεύοντ'· ἀναίνομαι, πάτερ,
 τὸ γῆρας ὧμῶν εἰσῶν νουὺν οὐκ ἔχον.
 οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἔλευθέραν
 θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
 σὺ ταῦτ' ἔπεισας, Τειρεσία· τόνδ' αὖ θέλεις 255
 τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν ἐσφέρειν νέον
 σκοπεῖν πετρωτοὺς κάμπυρων μισθοὺς φέρειν.
 εἰ μὴ σε γῆρας πολὶον ἔξερρῦετο,
 καθῆσ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
 τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
 ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
 οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.
 ΧΟ. τῆς δυσσεβείας. ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
 Κάδμῳ τε τὸν σπείραντα γηγενὴ στάχυν;
 Ἐχίονος δ' ὦν παῖς καταισχύνεις γένος. 265
 ΤΕ. ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνήρ σοφὸς
 καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μὲρ' ἔργον εὐ λέγειν·
 σὺ δ' εὐτροχὸν μὲν γλώσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
 ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐνεῖσι σοι φρένες.

243. ἐκείνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διὸς

220. Διόνυσον] διόνυσος P. 227. στέγαις] δόμοις P. 229. Ἀγαυὴν] ἀγαυὴν PC δευτόνως, quod hic et infra correxi. 233. ὡς τις Ald. ὅστις PC. 235. εὐόσμοις κομῶν Badhamus] εὐόσμον κόμην PC. εὐκοσμος (εὐόσμος Brunckius) κόμην Stephanus. 236. οἶνωπὸς Barnesius] οἶνωπὰς τ' P. οἶνωπὰ τ' C. οἶνωπας Scaliger. 238. προτείνων] προπίνων Valckenarius in schedis mss. 242—247. post 238. transponit Kirchhoffius. 243. eiecit D. 244. κεραυνίοις Fixius] κεραυνίας 246. ἐπάξια Elmsleius] ἔστ' ἄξια 251. πάτερ interpolatoris esse versum defectum ex plentis animadvertit Kirchhoffius. 263. δυσσεβείας Reiskius] εὐσεβείας 264. 265. transponit Musgravius.

[θρασὺς τε δυνατός καὶ λέγειν οἶός τ' ἀνὴρ
 κακὸς πολίτης γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.] 270
 οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, δν σὺ διαγελᾶς,
 οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξεπεῖν ὅσος
 καθ' Ἑλλάδ' ἔσται· δύο γάρ, ὦ νεανία,
 τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Διμήτηρ θεᾶ, 275
 Γῆ δ' ἐστίν· ὄνομα δ' ὁπότερον βούλει κάλει·
 αὐτὴ μὲν ἐν Ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
 ὃς δ' ἦλθεν ἐπὶ τάντίπαλον ὁ Σεμέλης γόνος,
 βότρυος ὕγρον πῶμ' ἠῦρε κείσιν ἐγκάτο
 θνητοῖς, ὁ παῦν τοὺς ταλαιπώρους βροτούς 280
 λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
 ὕπνον τε, λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν,
 δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
 μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον 285
 καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·
 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς ἐς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
 λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμνηνότες ποιεῖ.
 Ἄρεως τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά·
 στρατὸν γὰρ ἐν ὕπολοις ὄντα καπὶ τάξεσι
 φόβος διεπτόησε, πρὶν λόγῃς θιγεῖν·
 μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα. 300
 ἔτ' αὐτὸν ὄψει καπὶ Δελφίσιν πέτραις
 πηδῶντα σὺν πεῦκαισι δικόρυφον πλάκα,
 πάλλοντα καὶ σείοντα βακχεῖον κλάδον,
 μέγαν τ' ἂν Ἑλλάδ'· ἄλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πιθοῦ,
 μὴ τὸ κράτος αὖχει δύναμι ἀνθρώποις ἔχειν, 310
 μηδ', ἦν δοκῇ μὲν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
 φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' ἐς γῆν δέχου,
 καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κάρα.
 οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
 γυναῖκας ἐς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει 315
 τὸ σωφρονεῖν ἐνεστὶν ἐς τὰ πάντ' αἰί.

284. οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,
 ὥστε διὰ τοῦτον τὰ γὰθ' ἀνθρώπους ἔχειν.
 καὶ καταγελᾶς νιν, ὡς ἐνερράφη Διὸς
 μηρῷ; διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
 ἐπεὶ νιν ἦρπας' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
 Ζεὺς, ἐς δ' Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
 290. Ἦρα νιν ἦελ' ἐβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
 Ζεὺς δ' ἀντεμηνανῆσαθ' οἷα δὴ θεός.
 ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλομένου
 αἰθέρος ἔθηκε τόνδ' ἔμνηον ἐκιδόους
 Διόνυσον Ἦρας νεκύν· χρόνῳ δὲ νιν
 βροτοὶ ραφῆναι φασιν ἐν μηρῷ Διὸς,
 ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾶ θεός
 297. Ἦρα ποθ' ὠμήρευσε, συνθέντες λόγον.

270. 271. seclust D. 270. τε P et Stobaeus 15, 2.]
 δὲ Ald. et, ut videtur, C. 278. δς δ' Fixius] ὅδ' (ὁ δ'
 Musgravius) 279. πῶμ' Elmsleius] πῶμ' 282.
 ὕπνον C. ὕπνου P. 284—297. eiecit D.: vid. Annot.
 Oxon. p. 707. 289. δ' om. P. νέον Ald. θεόν PC.
 295. ραφῆναι Pieronius (ex v. 243.)] τραφῆναι
 ἐν μηρῷ Διὸς Ald. et fortasse C. ἐκ μρς (i. e. μητρὸς)
 διὸς P. 302—305. suspecti Nauckio, 305. Pieronius.
 302. Ἄρεως] ἄρεος P. 304. θιγεῖν] θίγειν PC.
 306. Δελφίσιν] δελφοῖσιν P: unde interpolatum in C.
 ἐν δελφοῖς ἔτ' αὐτὸν ὄψει καπὶ δελφίσιν πέτραις, ul-
 tima voce praeter primam literam erasa et in marg.
 πέτραις adscripto ab alia manu. 308. πάλλοντα
 Matthiae] βάλλοντα βακχεῖον] βάκχιον Ald.
 311. νοσῇ Ald. νοσεῖ PC. 314. σωφρονεῖν] μὴ σω-
 φρονεῖν P et μὴ super versum scripto C. nec legit
 scriptor Chr. Pat. 262. οὐ γὰρ θεός σε σωφρονεῖν ἀναγ-
 κάσει. μὴ σωφρονεῖν etiam Stobaeus 5, 46. 315. ἐν
 τῇ φύσει] εἰς τὴν φύσιν Stobaeus 5, 46. 316. omisit
 Stobaeus 5, 46.

τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὐσ' ἦ τε σφύρων οὐ διαφθαρήσεται.
ὄρῃς; σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφροσῶσιν πύλαις
πολλοί, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγάλῃ πόλιν· 320
κάκεινος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
κισσῷ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
πολλὰ ξυνωρίς, ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
κοῦ θεομαχίῃσιν ὧν λόγων πεισθεῖς ὑπο. 325
μαίνει γὰρ ὡς ἀλγιστα, κοῦτε φαρμάκοις
ἄκη λάβοις ἂν οὐτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.
XO. ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχνύεις λόχοις
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς, μέγαν θεόν.
KA. ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήγγεσεν· 330
οἶκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
κεῖ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῆς,
παρὰ σοι λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
ὡς ἔστι, Σεμέλη θ' ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν, 335
ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῇ.
ὄρῃς τὸν Ἀκτέωνος ἄθλιον μόνον;
ὃν ὠμόδοιτο σκύλακες ἄς ἐθρέψατο
δισπάσαντο, κρείσσον' ἐν κυναγίαις
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάνιν. 340
δὲ μὴ πάθῃς σὺ· δεῦρ' οὐ σου στέμνῃ κἄρα
κισσῷ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
ΠΕ. οὐ μὴ προσοίσῃς χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰών,
μῆδ' ἔξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί;
τῆς σῆς δ' ἀνοίας τῆνδε τὸν διδάσκαλον 345
δίκην μέτειμι· στεῖχέτω τις ὡς τάχος,
ἐλθὼν δὲ θάκουσ' τοῦδ' ἵν' οἶωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ξυπαλιν,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχεῖς ὁμοῦ,
καὶ στέμματα· ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες. 350
μάλιστα γὰρ νιν δῆξομαι δράσας τάδε.
οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στεῖχοντες ἐξίχνεύσατε
τὸν θηλύμορφον Ξένον, ὃς ἔσφερει νόσον
καιρὴν γυναιξὶ καὶ λέχη λυμαινεται.
κἂν περ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε 355
δεῦρ' αὐτόν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχῶν
θάνῃ, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδῶν.
TE. ὦ σχέτλι', ὡς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἰ λόγων.
μέμνηας ἤδη, καὶ πρὶν ἐξέσσης φρενῶν.
στεῖχῶμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κᾶσαιτῶμεθα 360
ὑπὲρ τε τούτου, καί περ ὄντος ἄγριου,
ὑπὲρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μῆδὲν νέον
δρᾶν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα·
πειρῶ δ' ἄνορθοῦν σῶμ' ἐμόν, κἀγὼ τὸ σόν·
γέροντε δ' αἰσχροὶν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως. 365
τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοῖσιν δόμοις
τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικὴ μὲν οὐ λέγω,

τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.
XO. Ὅσια, πότνα θεῶν, 370
[Ὅσια δ', ἃ κατὰ γὰν
χρυσέαν πτέρυγα φέρεις,
τάδε Πενθέως αἵεις;
αἵεις οὐχ ὅσιν
ὕβριν ἐς τὸν Βρόμιον, 375
τὸν Σεμέλας, τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις [ἔχει,
εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον μακάρων; ὃς τὰδ'
θιασεύειν τε χοροῖς,
μετὰ τ' αὐλοῦ γελᾶσαι 380
ἀποπαῦσαι τε μερίμνας, ὅποταν βότρυος ἔλθῃ γά-
νος ἐν δαιτὶ θεῶν, [ἀμφιβάλλῃ.
κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον
ἀχαλίνων στομάτων 385
ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλος δυστυχίας·
ὁ δὲ τὰς ἀσυχίας
βίотος καὶ τὸ φρονεῖν
ἀσάλευτόν τε μένει 390
καὶ ξυνέχει δώματα· πόρρω γὰρ ὅμως
αἰθέρα ναίοντες ὀρώσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδα.
τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία, 395
τό τε μὴ θανάτῳ φρονεῖν.
βραχὺς αἰὼν· ἐπὶ τούτῳ δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
τὰ παρόντ' οὐχὶ φέροι. 399
μαινομένων οἶδε τρόποι καὶ κακοβούλων παρ' ἔμοιγε
φωτῶν. 402
ἰκοίμαν ποτὶ Κύπρον,
νᾶσον τὰς Ἀφροδίτας,
ἵν' οἱ θελῇ φρονες νέμονται θανατοῖσιν Ἑρωτες,
χθόνα θ' ἂν ἐκατόστομοι 405
βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
καρπιζοῦσιν ἄνομβρον.
ποῦ δ' ἃ καλλιστευομένα
Πιερίᾳ μούσειος ἔδρα,
σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου;
ἐκεῖσ' ἄγε μ', ὦ Βρόμие [Βρόμие], 410
προβακχίῃ δαΐμον.
ἐκεῖ Χάριτες, ἐκεῖ δὲ Πόθος·
ἐκεῖ δὲ βάκχαισι θέμις ὀργιᾶζειν. 415
ὁ δαΐμων ὁ Διὸς παῖς
χαίρει μὲν θαλίαισιν,
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰρήναν, κουροτρόφον θεάν.
ἴσα δ' ἔς τε τὸν ὄλβιον 421
τὸν τε χεῖρονα δώκ' ἔχειν
οἶνον τέρμιν ἄλυπον·

370—385. = 386—401.

402—415. = 416—433.

320. ὄνομα Ald. οὐνομα PC. 327. νοσεῖς] νόσου Dobraeus. 333—336. suspecti Nauckio. 335. Σεμέλη θ' Tyrwhittus] σεμέλης 337. ἀκτέωνος C ab correctore: de quo v. Elmsleii annotatio. ἀκταίνω P. 339. κυναγίαις Matthiae] κυνηγίαις 343. βακχεύσεις δ' ἰών] καὶ βακχεύσεις δ' ἰών C. 345. δ' addidit Matthiae. τῆνδε C secundum Furiam. τόνδε P. 346. δίκην Elmsleius] δίκη 347. τοῦδ' Musgravius] τοῦδ' οἶωνοσκοπεῖ] ὀρνιθοσκοπῇ (nisi hic collatoris error est pro οἶωνοσκοπῇ) P. 348. τριαίνου] τριαίνης P (?) et Ald. 359. ἐξέστις] ἐξέστως Herwerdenus ad Soph. Oed. R. p. 114. Alciphro 3, 2. μέμνηας, ὦ θυγάτριον, καὶ ἀληθῶς ἐξέστις.

372. χρυσέαν Matthiae] χρύσεια PC, recte, si σκῆπτρα cum Elmsleio scribatur pro πτέρυγα 385. ἀμφιβάλλῃ Barnesius] ἀμφιβάλλῃ 387. ἀσυχίας D.] ἡσυχίας 391. δώματα· πόρρω (correcti πόρσω) γὰρ ὅμως Stobaeus 58, 3.] δώματα πόρσω γὰρ ἀλλ' ὅμως 394. θανάτῳ Elmsleius] θνητῷ 395. τούτῳ] τούτου Paleius. 398. μεγάλα (τὰ μεγάλα P)] μακρὰ Heimsoethius. μεγάλα Stobaeus 22, 17. 399. φέροι Tyrwhittus] φέροι PC et Stobaeus. 400. μαινομένων] δ' addit Stobaeus. 402. Κύπρον Hermannus] τὰν κύπρον 404. ἵν' οἱ Heathius] ἵνα 404. χθόνα (i. e. Aegyptum) Meinekius Philol. vol. 13, p. 555.] πάφον 406. ἀνομβρον Matthiae] ἀνομβροί 409. ποῦ δ' ἃ Nauckius] ὅπου δ' ἃ P et pr. C. ὅπου C a m. sec. et Ald. 411. κλιτὺς Canterus] κλειτὺς 412. ἄγε με, Βρόμие Βρόμие PC. ἄγε μ' ὦ Βρόμие Hartungus. 413. προβακχίῃ] πρόβακχ' εὖτε Hermannus. 415. βάκχαισι] βάκχαις Kirchhoffius, qui in antistropha χρῆται τε, τὸδ' ἂν δεχοίμαν. 419. Εἰρήναν] εἰρήνην P. 421. ἴσα] ἴσαν a m. sec. C.

μισεί δ' ὦ μὴ ταῦτα μέλει,
κατὰ φάος νύκτας τε φίλας
εὐαίωνα διαζήν,
σοφάν δ' ἀπέχειν πραπίδα [φρένα τε]
περισσὴν παρὰ φωτῶν·
τὸ πλήθος ὃ τι περ φαυλότερον
ἐνόμισε χρηταί τε, τότε τοι λέγοιμ' ἄν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Πενθεῦ, πάρεσμεν τήνδ' ἄγρην ἡτρευκότες,
ἐφ' ἣν ἐπεμψας, οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν.
ὁ θῆρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος, οὐδ' ὑπέσπασε
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὠχρός, οὐδ' ἥλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
γελῶν δέ καὶ δεινὸν κἀπάγειν ἐφίετο,
ἔμενέ τε, τοῦμόν εὐτρεπὲς ποιούμενος.
κἀγὼ δι' αἰδοῦς εἶπον, ὦ ξέν', οὐχ ἐκὼν
ἄγω σε, Πενθέως δ', ὅς μ' ἐπεμψ', ἐπιστολαῖς.
ὅς δ' αὖ σὺ βάκχας εἰρξας, ἅς ἑυνήρπασας
κἀδησας ἐν δεσμοῖσι πανδῆμου στέγης,
φροῦδαί γ' ἐκείναι λελυμέναι πρὸς ὄργαδας
σκιρτῶσαι, Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμά διελύθη ποδῶν,
κλήδεις τ' ἀνήκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερός.
πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἦκει πλέως
ἐς τάσδε Θήβας· σοὶ δέ τάλλα χρηὶ μέλειν.
ΠΕ. μέθεσθε χειρῶν τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γάρ ὦν
οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκύς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένε,
ὡς ἐς γυναικας, ἐφ' ὅπερ ἐς Θήβας πάρει·
πλόκαμός τε γάρ σου ταναός οὐ πάλης ὕπο,
γένυν παρ' αὐτῇν κεχυμένος, πόθου πλέως·
λευκὴν τε χροιάν ἐς παρασκευὴν ἔχεις,
οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιάς,
τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος.
ΔΙ. οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥάδιον δ' εἰπεῖν τότε·
τὸν ἀνθεμῶδη Τμῶλον οἰσθὰ που κλύων.
ΠΕ. οἶδ', ὅς τὸ Σάρβειον ἄστν περιβάλλει κύκλῳ.
ΔΙ. ἐντεῦθεν εἰμι, Λυδία δέ μοι πατρίς.
ΠΕ. πόθεν δέ τελετάς τάδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα;
ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.
ΠΕ. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὅς νέους τίκτει θεούς;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλῃν ἐνθάδε Ζεῦξας γάμοις.
ΠΕ. πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἦ κατ' ὄμμ' ἠνάγκασεν;
ΔΙ. ὁρῶν ὁρῶντα, καὶ δίδωσιν ὄργια.
ΠΕ. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδεᾶν ἔχοντά σοι;
ΔΙ. ἄρρητ' ἀβακχεύτοιςιν εἰδέναι βρωτῶν.
ΠΕ. ἔχει δ' ὄννησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;
ΔΙ. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' αἶψ' εἰδέναι.
ΠΕ. εὐ τοῦτ' ἐκιδόηλυσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω.
ΔΙ. ἀσέβειαν ἀσκούντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.

ΠΕ. τὸν θεὸν ὁρᾶν γὰρ φῆς σαφῶς ποῖός τις ἦν;
ΔΙ. ὁποῖος ἦθελ'· οὐκ ἐγὼ ἴτασσον τότε.
ΠΕ. τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὐ, κοῦδέν λέγων.
ΔΙ. δόξει τις ἀμαθεί σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν.
ΠΕ. ἥλθες δὲ πρῶτα δεῦρ' ἄγων τὸν δαίμονα;
ΔΙ. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.
ΠΕ. φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολὺ.
ΔΙ. τάδ' εὐ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
ΠΕ. τὰ δ' ἰρὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς;
ΔΙ. νύκτωρ τὰ πολλὰ· σεμνότητ' ἔχει σκότος.
ΠΕ. τοῦτ' ἐς γυναικας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.
ΔΙ. κὰν ἡμέρα τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
ΔΙ. σὲ δ' ἀμαθίας γε κάσεβοντ' ἐς τὸν θεόν.
ΠΕ. ὡς θρασὺς ὁ βάκχος κοῦκ ἀγύμναστος λόγων.
ΔΙ. εἴφ' ὃ τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;
ΠΕ. πρῶτον μὲν ἄβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
ΔΙ. ἱερὸς ὁ πλόκαμός· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
ΠΕ. ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χερσίν.
ΔΙ. αὐτός μ' ἀφαιροῦ' τόνδε Διονύσου φορῶ.
ΠΕ. εἰρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάζομεν.
ΔΙ. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
ΠΕ. ὅταν γε καλέσης αὐτὸν ἐν βάκχαῖς σταθεῖς.
ΔΙ. καὶ νῦν ἂ πάσχω πλησίον παρῶν ὄργα.
ΠΕ. καὶ ποῦ ὅστιν; οὐ γὰρ φανερός ὁμμασίν γ' ἐμοῖς.
ΔΙ. παρ' ἐμοί· οὐ δ' ἀσεβῆς αὐτὸν ὦν οὐκ εἰσορᾷς.
ΠΕ. λάζυσθε, καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.
ΔΙ. αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σῶφροσιν.
ΠΕ. ἐγὼ δέ δεῖν γε κυριώτερος σέθεν.
ΔΙ. οὐκ οἶσθ' ὃ τι Ζῆς οὐδ' ὄργς ἔθ' ὅστις εἶ.
ΠΕ. Πενθεὺς, Ἀγαυῆς παῖς, πατρός δ' Ἐχίονος.
ΔΙ. ἐνδυστυχήσαι τοῦνομ' ἐπιτήρειος εἶ.
ΠΕ. χώρει. καθείρξαι αὐτὸν ἵππικαῖς πέλας
φάτνασιν, ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας.
ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ' ἅς ἄγων πάρει
κακῶν ἑυνεργούς ἢ διεμπολήσομεν,
ἢ χεῖρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπους
παύσας ἐφ' ἰστοῖς δμωίδας κεκτήσομαι.
ΔΙ. στείχοιμ' ἄν· ὃ τι γὰρ μὴ χρεῶν, οὗτοι χρεῶν
παθεῖν· ἀτὰρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὕβρισματῶν
μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν κείνον ἐς δεσμούς ἄγεις.
ΧΟ. — — — — — Ἀχελῷου θύγατερ,
πότνι, εὐπάρθενη Δίρκα, σὺ γὰρ ἐν σαῖς
ποτε παγαῖς τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
ὅτε μὴρ πύρος ἔξ ἀθανάτου Ζεὺς
ὁ τεκὼν ἦρπασέ νιν, τάδ' ἀμβροάσας
"ἴθι, Διθύραμβ', ἐμὰ ἄρσενά τάνδε βᾶθι νηδύν·
ἀναφανὺ σε τὸδ', ὦ Βάκχιε, Θήβαις ὀνομάζειν."
σὺ δέ μ', ὦ μάκαρ, Δίρκα, στεφαναφόρους ἀπω-
θεῖ

519—537. = 538—555.

427. σοφάν] σοφόν Ald. πραπίδα C. παρ' ἀσπίδα P. φρένα τε delet Hartungus. 428. παρὰ ἀπὸ Reiskins. 429. ὅτι περ Pet pr. C. ὅτι τε C a m. sec. ὃ τι τὸ Brunckius. 431. χρηταί τε, τότε τοι λέγοιμ' ἄν] χρηστὸν, τότε τοι λέγοιμ' ἄν Hartungus. 438. ὠχρός, οὐδ'] ὠχρός ὦν Nauckius. 440. εὐτρεπὲς Canterus] εὐπρεπὲς PC. εὐπετὲς Nauckius. 447. ποδῶν] πεδῶν Meinekius. 451. μέθεσθε Burgesius] μαίνεσθε PC, adscripto in P γρ. λάζυσθε, quod ex v. 503. sumtum. μαίνεσθε χεῖρον τοῦδ' Bothius. τοῦδ'] ἐμοῦ superscr. in C. 457. τε Elmsleius] δέ ἐς παρασκευῇ] ἐκ παρασκευῆς Kirchhoffius. 466. εἰσέβησ' Abreschius] εὐσέβησ' 468. ὁ Σεμέλῃν ἐνθάδε Ζεῦξας Musgravius] δς (δ C) σεμέλῃν ἐνθάδ' ἔξευξεν 469. σ' om. C. κατ' ὄμμ' κατ' ὄμματ' P. 476. ἀσκούντ' ὄργι' Ald. ἀσκούνθ' ὄργι' PC.

477. ὁρᾶν γὰρ Musgravius] γὰρ ὁρᾶν ἦν Musgravius] ἢ P. ὦν C. 480. φρονεῖν] λέγειν Stobaeus 4, 18. 484. δὲ om. P. 485. ἰρὰ D.] ιερὰ 490. ἀμαθίας γε κάσεβοντ' C correctus. ἀμαθίας ἀσεβοντ' P et pr. C. 502. αὐτὸν Elmsleius] αὐτὸς 503. με καὶ Θήβας C ab correctore et schol. Aristoph. Ran. 103.] μου καὶ Θήβης P et pr. C. 506. ἔθ' Elmsleius] οὐθ' 513. κτύπους] κτύπου C. 515. οὗτοι Porsonus] οὔτε P. οὔτι C. 516. τοι] διη Elmsleius. 519. Lacunam indicavit Musgravius. 525. ἀναβοάσας] ἀναβύσας Nauckius. 526. ἴθι Hermannus] ἴθ' ὦ 529. ἀναφανῶν] ἀναφαίνων Hermannus. 530. στεφαναφόρους] στεφανηφόρους

- θιάσους ἔχουσιν ἐν σοί. τί μ' ἀναίνει; τί με φεύ-
γεις; [σοι 535
ἔτι ναί τὰν βοτρυώδη Διονύσου χάριν οἶνας ἔτι
τοῦ Βρομίου μελήσει.
οἶαν οἶαν ὄργαν ἀναφαίνει χθόνιον 538
γένος ἐκφύς τε δράκοντός ποτε Πενθεύς,
ὄν Ἐχίων ἐφύτευσε χθόνιος, 540
ἀγριωπὸν τέρας, οὐ φῶτα βρότειον,
φόνιον δ' ὥστε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς, 544
ὃς ἔμ' ἐν βρόχοισι τὰν τοῦ Βρομίου τάχα ἑυνάψει,
τὸν ἔμδν δ' ἐντὸς ἔχει δώματος ἥδη θιασῶταν
σκοτίασι κρυπτὸν εἰρκταῖς. ἔσορξ τάδ', ὦ Διὸς
παῖ 550
Διόνυσε, σοὺς προφήτας ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε χρυσῶπα τινάσων ἀνὰ θύρσον κατ' Ὀλυμ-
πον· φονίου δ' 555
ἀνδρὸς ὕβριν κατὰσχος.
πόθι Νύσας ἄρα τὰς θηροτρόφου θυρσοφορεῖς·
θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἢ κορυφαῖς Κυρκαίαις;
τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδροισιν Ὀλύμπου 560
θαλάμαις, ἔνθα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων
ἑύναγεν δένδρεα Μούσαις, ἑύναγεν θήρας ἀγρώτας.
μάκαρ ὦ Πιερία, 565
σέβεται σ' Εὐῖος, ἥξει τε χορεύσων
ἅμα βακχεύμασι, τὸν τ' ὠκυρόαν
διαβάς Ἀεῖδὸν εἰλισσομένας μαινάδας ἄξει, 570
Λοιδίαν τε, τὸν εὐδαιμονίας
βροτοῖς δλβοδόταν,
πατέρα τε, τὸν ἔκλυον
εὐῖππον χῶραν ὕδασιν
καλλίστοισι λιπαίνειν. 575
- ΔΙ. ἰὼ,
κλύετ' ἐμὰς κλύετ' αὐδὰς,
ἰὼ βάκχαι, ἰὼ βάκχαι. [Εὐῖος;
ΧΟ. τίς ὅδε, τίς, πόθεν ὅδ' ὁ κέλαδος ἀνὰ μ' ἐκάλεσεν
ΔΙ. ἰὼ ἰὼ, πάλιν αὐδῶ, 580
ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ δέσποτα δέσποτα,
μόλε νυν ἀμέτερον ἐς θιάσον, ὦ
Βρόμιε Βρόμιε. πέδον χθονὸς ἔνοσι πότνια. 585
ᾶ ᾶ·
τάχα τὰ Πενθῆως μέλαθρα διατινάζεται πεσήμασιν.
ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα·
σέβετέ νιν. σέβομεν ὦ. 590
534. ναί] ἢ (i. e. νή) superser. in P. 537. Ad
verba οἶαν οἶαν ὄργαν adscriptum in C περισσόν: de
quo dixi in Annot. Oxon. p. 724. 545. ὃς ἔμ'
ἐν D.] ὃς με 546. ἑυνάψει Brunnicius] συνάψει
PC: unde τάχει συνάψει Ald. 547. δ' om. C.
549. σκοτίασι κρυπτὸν εἰρκταῖς Hermannus] σκοτίασι
κρυπτὸν ἐν εἰρκταῖς 554. Ὀλυμπον] Ὀλύμπου
Kirchhoffius. 556. Νύσας Elmsleius] νύσης 557.
θυρσοφορεῖς] θυρσοφοραῖσιν, cum ei super αἰ, C.
560. ταῖς C. ταῖσι P. πολυδένδροισιν Matthiae] πολυ-
δένδροισιν P. πολυδένδρεσιν (alternum σ a m. sec.) C.
561. θαλάμαις Barnesius] θαλάμοις PC: quo ser-
vato alii ταῖς in τοῖς mutarunt. 565. μάκαρ Her-
mannus] μάκαρ 569. Ἀεῖδὸν] ἄειον P. 570. εἰ-
λισσομένας Heathius] εἰλισσομένας τε 571. Λοιδίαν
Hermannus] λυδίαν τὸν Hermannus] τὸν τὰς
572. τε delet Bothius. 578. ἰὼ (loco priore)] ὦ
579. ὅδ' addidit Hermannus. 583. ἀμέτερον D.]
ἡμέτερον 584. πέδον] πέδου Elmsleius. Versus
non integer, videturque potius verbum aliquod post
χθονὸς excidisse, velut scietur, quod coniecit Hartung-
us. 590. Verba σέβετέ νιν Baccho tribuunt apogr.
Parisina et haud dubie C. Sequentibus hemichorii
nota praefixa in Ald. fortasse etiam in PC. Nam post

- εἶδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα
διάδρομα τάδε; Βρόμιος δὲ ἀλαλάζεται στέγας ἔσω.
ΔΙ. ἄπτε κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα·
σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθῆως. 595
- ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.
ᾶ ᾶ·
πῦρ οὐ λεύσσεις οὐδ' αὐτᾶζεις
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον, ἄν
ποτε κεραυνόβολος ἔλιπε φλόγα
Δίου βροντᾶς;
ΗΜ. δίκετε πεδόσε δίκετε τρομερὰ
σώματα, μαινάδες· 600
ὁ γὰρ ἄναξ τάνω κάτω τιθεῖς ἔπεισι
μέλαθρα τάδε Διὸς γόνος.
ΔΙ. βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμένοι φόβῳ
πρὸς πέδῳ πεπτῶκατ'; ἥσθησθ', ὡς εἰκοι, Βακχίου
διατινάζαντος τὰ Πενθῆως δώματ'· ἀλλ' ἀνίστατε
σῶμα καὶ θαρσείε σαρκὸς ἑξαμείψασαι τρόμον.
ΧΟ. ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν εὐίου βακχεύματος, 608
ὡς ἐσεῖδον ἀσμένῃ σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.
ΔΙ. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην, 610
Πενθῆως ὡς ἐς σκοτεινὰς ἑρκάνας πεσοῦμενος;
ΧΟ. πῶς γὰρ οὐ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς
τύχοις;
ἀλλὰ πῶς ἡλευθερώθης ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;
ΔΙ. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἑμαυτὸν βράδιος ἄνευ πόνου.
ΧΟ. οὐδέ σου ἑυνήψε χεῖρε δεσμίοισιν ἐν βρόχοις; 615
ΔΙ. ταῦτα καὶ καθύβρις· αὐτὸν, ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν
οὐτ' ἔθιγεν οὐθ' ἤψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.
πρὸς φάνταϊς δὲ ταῦρον εὐρών, οὐ καθεῖρξ' ἡμᾶς
ἄγων, [δῶν,
τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς πο-
θυμὸν ἐκπνέων, ἰδρῶτα σώματος στάζων ἅπο, 620
χείλεσιν διδοὺς ὁδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρῶν
ἥσυχος θάσσων ἔλευσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνήψ'· ὁ δ', ὡς ἐσεῖδε, δώματ' αἰθεσθαι δοκῶν,
ἦσ' ἐκέισε, κᾶτ' ἐκέισε, δμωσὶν Ἀχελῶων φέρειν
ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην πονῶν.
διαμεθεῖς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφευγτός,
ἵεται ἕϊφος κελαινὸν ἀρπάσας δόμων ἔσω. 628
κᾶθ' ὁ Βρόμιος, ὡς ἔμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω,
φάσμι' ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τοῦθ' ὠρμη-
μένος 630
ἦσσε κᾶκέντει φαεννὸν αἰθέρ', ὡς σφάζων ἐμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τάδ' ἄλλα Βάκχιος λυμαίνεται.
δώματ' ἔρρηξεν χαμάζε· συντεθράννεται δ' ἅπαν

590. usque ad finem cantici nullas personarum notas
habet P. De C non constat. Canuntur haec ab singu-
lis chori personis. KIRCHHOFF. ΔΙ. v. 594. addidit
Tyrwhittus.

592. εἶδετε Dobraeus] ἴδετε λάϊνα C. τὰ λάϊνα P.
κίοσιν om. P. 593. δὲ addidit Musgravius.

ἀλαλάζεται] ἀλαλάζεται P, ut v. 588. διατινάζεται idem.

596. αὐτᾶζεις Nauekius] αὐτᾶζει 599 βροντᾶς]

βροντῆς C. 600. δίκετε πεδόσε τρομερὰ δώματα δι-

κετε μαινάδες PC. Correctum ex Etym. M. p. 279, 20.

ubi legitur δίκετε παῖδα δίκετε τρομερὰ σώματα μαι-

νάδες et schol. Eurip. Phoen. 641. ubi δίκετε πεδόσε

(πεδόσε omisit typhotheta in ed. Oxon. vol. 3. p. 180, 8.)

τρομερὰ σώματα. 601. τάνω Nauekius] ἄνω

605. πεπτῶκατ'; ἥσθησθ' Porsonus] πεπτῶκαθ' ἥσθησθ'

606. τὰ Πενθῆως δώματ' Musgravius] δῶμα πεν-

θῆως 607. σαρκὸς Reiskius] σάρκας 612. μοι]

μου, superser. oi, C. τύχοις] τύχας P. 615. χεῖρε

Nauekius] χεῖρα 630. φάσμι' Jacobsius] φῶς

631. αἰθέρ' addidit Canterus. 632. τάδ' Victorius] τὰ δ'

- πικροτάτους ἰδόντι δεσμούς τοὺς ἐμούς· κόπου δ' ὕπο 634
 διαμεθείς Ξίφος παρείται. πρὸς θεὸν γὰρ ὦν ἀνὴρ
 ἐς μάχην ἔλθειν ἐτόλμησ'· ἥσυχος δ' ἐκβάς ἐγὼ
 δωμάτων ἦκα πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.
 ὡς δέ μοι δοκεῖ, ψοφεῖ γούν ἀρβύλη δόμων ἔσω,
 ἐς προνώπι' αὐτίχ' ἦξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἔρει;
 ῥαδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, κἂν πνέων ἔλθῃ μέγα· 640
 πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκέειν σῶφρον' εὐοργησίαν.
- ΠΕ. πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ἔξενος,
 δς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
 ἔα ἔα·
 ὁδ' ἐστὶν ἀνὴρ. τί τάδε; πῶς προνώπιος 645
 φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;
- ΔΙ. στήσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθεες ἥσυχον πόδα.
- ΠΕ. πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾶς;
- ΔΙ. οὐκ εἶπον ἢ οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει υἷ τις;
- ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ ἐσφέρεις καινοῦς ἀεὶ. 650
- ΔΙ. δς τὴν πολύβοτριν ἀμπελον φύει βροτοῖς.
 ΠΕ. ὠνεΐδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
 ΔΙ. — — — — —
 ΠΕ. κλῆειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
 ΔΙ. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τείχη θεοί;
 ΠΕ. σοφὸς σοφὸς σὺ, πλην ἂν δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 655
 ΔΙ. ἂν δεῖ μάλιστα, ταυτ' ἔγωγ' ἔφυν σοφός.
 κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
 δς ἔξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
 ἡμεῖς δέ σοι μενούμεν, οὐ φευεούμεθα.
- ΑΓΓΕΛΟΣ.
- Πενθεῦ, κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός, 660
 ἦκω, Κιθαριῶν' ἐκλιπῶν, ἴν' οὐποτε
 λευκῆς ἀνείσαν χιόνος εὐαυγεῖς βοαί.
- ΠΕ. ἦκεις δέ ποῖαν προστιθείς σπουδὴν λόγου;
- ΑΓ. βάκχας ποτινάδας εἰσιδῶν, αἶ τῆσδε γῆς 665
 οἴστροις λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν,
 ἦκω φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρῆζων, ἄναξ,
 ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα.
 θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερὰ σοι παρρησίᾳ
 φράσω τὰ κείμενα, ἢ λόγον στελιώμεθα.
 τό γάρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ, 670
 καὶ τοὔεϋθμον καὶ τό βασιλικὸν λίαν.
- ΠΕ. λέγ', ὡς ἀθῶος ἔξ ἐμοῦ πάντως ἔσει·
 τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν.
 ὅσω δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα βακχῶν πέρι,
 τοσῶδε μᾶλλον τὸν υποθέντα τὰς τέχνας 675
 γυναιεῖ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.
- ΑΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
 μόσχων ὑπεξήκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
 ἀκτίνας ἐξίσαι θερμαίνων χθόνα.
 ὀρῶ δέ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν, 680
 ὦν ἥρχ' ἐνὸς μὲν Αὐτονόῃ, τοῦ δευτέρου
 μήτηρ Ἀγαυή σῆ, τρίτου δ' Ἰνῶ χοροῦ.
 ἡῦδον δέ πασαι σώμασιν παρειμέναι,
 αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἔρεισασαι φόβην,
 αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα 685
- εἰκὴ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὡς σὺ φῆς
 ψνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ πόφῳ
 θηρὰν καθ' ὕλην Κύπριν ἡρημωμένας.
 ἢ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις 690
 σταθεῖσα βάκχαις, ἔξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
 μυκήμαθ' ὡς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
 αἱ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον
 ἀνῆξαν ὄρθαι, θαυμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
 νέαι, παλαιαί, παρθένοι τ' ἐτ' ἄζυγες. 695
 καὶ πρῶτα μὲν καθέισαν εἰς ὦμους κόμας
 νεβρίδας τ' ἀνεστεῖλανθ' ὄσαισιν ἀμμάτων
 ζύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς
 ὄφεισε κατεζῶσαντο λιχμῶσιν γένυν.
 αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων
 ἀγρίους ἔχουσαι λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα, 700
 ὄσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι
 βρέφη λιπούσας· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
 στεφάνους δρυὸς τε μίλακος τ' ἀνθεσφόρου.
 θύρσον δέ τις βάβουθ' ἔπαυσεν ἐς πέτραν,
 ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς· 705
 ἄλλη δὲ νάρθηκ' ἐς πέδον καθήκε γῆς,
 καὶ τῆδε κρήνην ἔξανῆκ' οἴνου θεός·
 ὄσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
 ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα
 γάλακτος ἐσμούς εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων 710
 θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.
 ὥστ', εἰ παρήσθα, τὸν θεόν, τὸν νῦν ψέγεις,
 εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες εἰσιδῶν τάδε.
 ζυνήλθομεν δὲ βουκόλοι καὶ ποιμένες,
 κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν· 715
 καὶ τις πλάνης κατ' ἄστῳ καὶ τρίβων λόγων
 ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· ὦ σεμνὰς πλάκας
 ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων, 720
 χάριν τ' ἄνακτι δῶμεν;· εὐ δ' ἡμῖν λέγειν
 ἔδοξε, θάμνων δ' ἐνελοχιζόμεν φόβαις
 κρύψαντες αὐτούς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
 ὥραν ἐκίνουν θύρσον ἐς βακχεύματα,
 Ἰακχον ἀθρόω στόματι τὸν Διὸς γόνον 725
 Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευ' ὄρος
 καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
 κυρεῖ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου·
 καγὼ ἔσεπῆδον· ὡς ζυναρπάσαι θέλων,
 λόχμην κενώσας, ἐνθ' ἐκρυπτόμην δέμας. 730
 ἢ δ' ἀνεβόησεν ὡς δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
 θηρῶμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπ· ἄλλ' ἔπεσθέ μοι,
 ἔπεσθε, θύρσοις διὰ χερῶν ὠπλισμένοι.
 ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
 βακχῶν σπαργμόν, αἱ δὲ νεμομέναις χλόην 735
 μόσχους ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
 καὶ τὴν μὲν ἂν προσεΐδες εὐθηλον πόριν

716. ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τ' ἐπάξια·

636. ἐκβάς ἐγὼ Bothius] ἐκ βάκχας ἄγων
 641. ἀσκέειν] ἀρκεῖ P. 647. πόδα] τρόπον Mus-
 gravius. 649. λύσει] λύσοι Elmsleius. Post 652.
 versum unum excidisse animadvertit Dobraeus. 653.
 κλῆειν Elmsleius] κλῦειν P et pr. C. κλείειν corr. C.
 655. οὐ] εἰ PC. Correctum ex Chr. P. 1529. 662. ἀνεί-
 σαν χιόνος L. Dindorfius in Thes. vol. 3. p. 2178.] χιόνος
 ἀνείσαν εὐαυγεῖς Musgravius] εὐαγείς 663. δέ
 ποῖαν Schaeferus] δ' ὁποῖαν 669. τὰ κείμενα Brun-
 ckius] τάκειθεν 673. eiecit Nauckius. 676. προσ-
 θέσομεν] προθήσομεν Hartungus. 681. τοῦ Scaliger]
 τοῦ δέ 683. τρίτου Ald. τρίτῃ PC.

687. ψνωμένας Elmsleius] οἰνωμένας 688.
 ἡρημωμένας] ἡρεμωμένας P. ἡνεμωμένας Nauckius.
 694. παρθένοι τ' ἐτ' ἄζυγες ex Chr. P. 1834.] παρ-
 θένοι τε ἀζυγες 698. λιχμῶσιν Heathius] λιχμῶσαν
 701. μαστὸς Elmsleius] μαζὸς 703. ἀνθεσφόρου
 ed. Brubach.] ἀνθεσφόρους 708. πώματος] πόμα-
 τος P. 709. διαμῶσαι] λικμῶσαι superser. in PC.
 710. ἐσμούς Barnesius] ἐσμοὺς 715. κοινῶν] κοι-
 νῶν C. 716. Versum ex v. 667. (ubi θαυμάτων τε
 κρείσσονα) hic illatum eiecit Dobraeus. 721. δῶ-
 μεν vel θώμεθ' Elmsleius] θώμεν 722. ἐνελοχιζομεν
 D.] ἐλοχιζομεν P. ἐλλοχιζομεν C. 726. συνεβάκχευ'
 Porsonus] συνεβάκχευσ' PC. συνεβάκχευεν Longinus
 de sublim. c. 15, 6. 735. νεμομέναις] νεμόμεναι P.

μυκωμένην ἔχουσιν ἐν χερσὶν δίχα,
 ἄλλα δὲ δαμάλας διεφόρουσιν σπαράγμασιν.
 εἶδες δ' ἂν ἢ πλεῦρ' ἢ δίχηλον ἔμβασιν.
 740 ριπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμασὰ δὲ
 ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι.
 ταῦροι δ' ὕβρισται κὰς κέρας θυμούμενοι
 τὸ πρόσθεν ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
 745 μυριάσι χερῶν ἀγρόμενοι νεανίδων.
 θάσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκοῦ ἐνδυτὰ
 ἢ σὺ ζυνάψαις βλέφαρα βασιλείας κόραις.
 χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
 πεδίων ὑποτάσεις, αἶ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
 εὐκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίους στάχυν,
 750 Ὑσιὰς τ' Ἐρυθράς θ', αἶ Κιθαριῶνος λέπας
 νέρθεν κατωκῆκασιν, ὥστε πολέμιοι
 ἐπεσπεσοῦσιν πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
 διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα,
 ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὑπο
 προσείχεται, οὐδ' ἐπιπτεν ἐς μέλαν πέδον,
 οὐ χαλκοῦ, οὐ σιδήρου· ἐπὶ δὲ βοστρυχοῖς
 πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαεν. οἱ δ' ὄρησι ὑπο
 εἰς ὅπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι βακχῶν ὑπο·
 οὐπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἀναε.
 760 τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ἤμασε λογχτῶν βέλος,
 κείναι δὲ θύρσους ἔξανείσαι χερῶν
 ἐτραυματίζον κάπενώτιζον φυγῇ
 γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
 πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα,
 κρήνας ἐπ' αὐτάς ἄς ἀνήκ' αὐταῖς θεός.
 νύσαντο δ' αἶμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηλῶν
 γλώσση δράκοντες ἔξεφαίδρυνον χροός.
 τὸν δαίμον' οὖν τόνδ', ὅστις ἔστ', ἢ δέσποτα,
 δέχου πόλει τῇδ' ὥς τά τ' ἄλλ' ἔστιν μέγας
 770 κάκεϊνό φασιν αὐτὸν, ὡς ἐγὼ κλύω,
 τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
 οἶνον δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις
 οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.
 ΧΟ. ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους
 ἐς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
 Διόνυσος ἦσσαν οὐδενὸς θεῶν ἔφην.
 ΠΕ. ἤδη τὸδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ὑφάπτεται
 ὕβρισμα βακχῶν, νόγρος ἔς Ἑλληνας μέγας.
 ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στείχ' ἐπ' Ἥλέκτρας ἰὼν
 780 πύλας· κέλευε πάντας ἀσιδηφόρους
 ἵππων τ' ἀπαντὰν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
 πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι καὶ τόξων χερί
 ψάλλουσι νευράς, ἐς ἐπιστρατεύομεν
 βάκχαισιν. οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
 εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἂν πάσχομεν.
 ΔΙ. πείθει μὲν οὐδέν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,

738. δίχα Scaliger] δίκα PC. δίκη Elmsleius.
 ἀκμαῖς Nauekius. 740. πλεῦρ' Barnesius] πλευρᾶν
 743. κὰς D.] κείς σὺ ζυνάψαι, superser. ζ, P.
 σὲ ζυνάψαι C. 746. ἐνδυτὰ] ἐνδυτα Ald. De PC non
 constat. 749. Ἀσωποῦ] αἰσωποῦ P. 750. Θηβαί-
 οῖς Hartungus] θηβαίων P. θηβαίων C. 751. Ὑσιὰς
 D. in Thesaurο vol. 8. p. 506.] Ὑσιᾶς Ἐρυθράς] Vel
 Ἐρυθράς: v. L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 2060.
 θ' om P. 755. In hoc versu desinunt C eiusque
 apographa Parisina duo, vacuis relictis in C foliis duo-
 bus. Ante hunc versum nonnulla excidisse videntur
 Hartungo. 758. ἔκαεν Elmsleius] ἐκαίεθ' C. ἔκα' ἐθ'
 Bernhardys Syntax. p. 468. 761. τοῖς Stephanus] τὰς
 764. γυναῖκες Ald. γυναῖκας P. 767. νύσαι τὸ σῶμα
 — — — — — | — αἱματηρὰς σταγόνας ἐκ παρηλῶν
 — δράκοντες — χρᾶ Hartungus. 768. δράκοντες
 Reiskius] δράκοντος 778. ὑφάπτεται ex Chr. P.
 2227.] ἐφάπτεται P.

EURIPIDES.

Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὁμως
 οὐ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ,
 790 ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέζεται
 κινουῦντα βάκχας εὐίων ὄρων ἄπο.
 ΠΕ. οὐ μὴ φρενῶσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγῶν
 σώσει τὸδ'; ἢ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην;
 ΔΙ. θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
 795 πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ.
 ΠΕ. θύσω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαί,
 πολὺν ταράξας ἐν Κιθαριῶνος πτυχαῖς.
 ΔΙ. φεύξεσθε πάντες, καὶ τὸδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
 θύρσοισι βακχῶν ἐκτρέπιν χαλκηλάτους.
 800 ΠΕ. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλεγμέθα ξένῳ,
 ὃς οὔτε πάσχων οὔτε ὄρων σιγῆσεται.
 ΔΙ. ὦ τὰν, ἐτ' ἔστιν εὖ καταστήσαι τάδε.
 ΠΕ. τί δρῶντα; δουλεύοντα δουλείας ἐμαῖς;
 ΔΙ. ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄεω δίχα.
 805 ΠΕ. οἶμοι· τὸδ' ἤδη δόλιον ἔς με μηχανᾶ.
 ΔΙ. ποῖόν τι, σώσαι σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς;
 ΠΕ. ζυνέθεσθε κοινῇ τὰδ', ἵνα βακχεύητ' αἶ.
 ΔΙ. καὶ μὴν ζυνεθέμην τοῦτό γ', ἴσθι, τῷ θεῷ.
 ΠΕ. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.
 ΔΙ. ἂ·
 βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;
 810 ΠΕ. μάλιστα, μυρίον γε δούς χρυσοῦ σταθμόν.
 ΔΙ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
 ΠΕ. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξυνωμένας.
 815 ΔΙ. ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως ἂ σοὶ πικρά;
 ΠΕ. σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.
 ΔΙ. ἀλλ' ἐξιχνεύσουσιν σε, κὰν ἔλθῃς λάθρα.
 ΠΕ. ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεΐπας τάδε.
 ΔΙ. ἄγωμεν οὖν σε κάπιχερήσεις ὁδῷ;
 820 ΠΕ. ἄγ' ὡς τάχιστα, τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
 ΔΙ. στείλαι νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
 ΠΕ. τί δὴ τὸδ'; ἐς γυναῖκας ἔξ ἀνδρὸς τελῶ;
 ΔΙ. μὴ σε κτάνωσιν, ἣν ἀνήρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
 ΠΕ. εὐ γ' εἶπας αὐτὸ, καὶ τις εἰ πάλαι σοφός.
 825 ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμώσωσεν τάδε.
 ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἂ σύ με νοουθετεῖς καλῶς;
 ΔΙ. ἐγὼ στελῶ σε δωματίων εἰς μολῶν.
 ΠΕ. τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδῶς μ' ἔχει.
 ΔΙ. οὐκέτι θεατῆς μαινάδων πρόσωπος εἶ.
 830 ΠΕ. στολήν δὲ τίνα φῆς ἀμφὶ χρωτὶ ἐμὸν βαλεῖν;
 ΔΙ. κόμην μὲν ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ.
 ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ χρῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
 ΔΙ. πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρᾳ δ' ἔσται μίτρα.
 ΠΕ. ἢ καὶ τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
 835 ΔΙ. θύρσον γε χεὶρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας.
 ΠΕ. οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύσαι στολήν.
 ΔΙ. ἀλλ' αἶμα θήσεις ζυμβαλῶν βάκχαις μάχην.
 ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον ἐς κατασκοπήν.
 ΔΙ. σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.
 ΠΕ. καὶ πῶς δι' ἄοτεως εἰμι Καδμείους λαθῶν;
 840 ΔΙ. ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.

787—843. ΔΙ. Tyrwhittus] ἄγγελος P. 791. κι-
 νοῦντα Canterus] κινουῦντι βάκχας] σ' addit Len-
 tingius. 793 τὸδ'] πόδ' Car. Dilthey. 798. 799. Pen-
 theo, 800—802. nuntio tribuit P. Correxat Tyrwhittus.
 798. φεύξεσθε Elmsleius] φευξείσθε 799. ἐκτρέπιν
 ἐντρέπιν Nauckius. 801. ὃς Musgravius] ὡς 802.
 ὦ τὰν Scaliger] ὅταν 808. μὴν] Literam v supra ver-
 sum habet P. ἴσθι Musgravius] ἔστι P. ἔς τι Bothius.
 814. ἐξυνωμένας Elmsleius] ἐξοινωμένας 816. γ'
 Ald. δ' P. 817. ἔλθῃς Piersonus] ἔλθῃς 818. τάδε
 τόδε Hermannus. 820. γὰρ οὐ Paleius (ut Hee. 238.)
 δέ σ' οὐ 821. νυν Canterus] νιν 835. γε Herman-
 nus] τε 837. αἶμα θήσεις] εὐ μαθήσει Nauekius.

ΠΕ. ἔνδον προσείων αὐτὸν ἀνασείων τ' ἐγὼ 930
καὶ βακχιῶν ἐξ ἔδρας μεθώρμισα.
ΔΙ. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστέλουμέν· ἄλλ' ὄρθου κάρα.
ΠΕ. ἰδοῦ, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακαίμεθα δῆ.
ΔΙ. ζῶναι τέ σοι χαλῶσι κοῦχ ἐξῆς πέπλων 935
στολιδὲς ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
ΠΕ. κάμοι δοκοῦσι παρὰ γε δεξιὸν πόδα·
τάνθ' ἐνδε δ' ὄρθως παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
ΔΙ. ἦ πού με τῶν σῶν πρῶτων ἡγήσει φίλων,
ὅταν παράλογον σῶφρονας βάκχας ἴδῃς. 940
ΠΕ. πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερί,
ἢ τῇδε, βάκχῃ μάλλον εἰκασθῆσομαι;
ΔΙ. ἐν δεξιᾷ χρὴ χᾶμα δεξιῷ ποδὶ
αἶρειν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.
ΠΕ. ἄρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας 945
αὐταῖσιν ἐλάττας τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
ΔΙ. δύναι' ἄν, εἰ βούλοιτο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
οὐκ εἶχες ὕφρις, νῦν δ' ἔχεις οἷας σε δεῖ.
ΠΕ. μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χερσὶν ἀνασπάσω
κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ἢ βραχιόνα; 950
ΔΙ. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσεις ἰδρύματα
καὶ Πανὸς ἔδρας, ἐνθ' ἔχει συρίγματα.
ΠΕ. καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον
γυναῖκας, ἐλάττειν δ' ἐμὸν κρῦψι δέμας.
ΔΙ. κρῦπει σὺ κρῦψιν ἦν σε κρυφθῆναι χρεῶν,
ἐλθόντα δόλιον μαινάδων κατάσκοπον. 955
ΠΕ. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμας ὄρνιθας ὡς
λέκτρων ἔξεσθαι φιλιτάτοις ἐν ἔρκεσιν.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ·
λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἦν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος. 960
ΠΕ. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός·
μόνος γὰρ αὐτῶν εἰμ' ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
ΔΙ. μόνος σὺ πόλειws τῇδ' ὑπερκάμειν, μόνος·
τοιγὰρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν οὐδ' ἐχρῆν.
ἔπου δέ· πομπὸς δ' εἰμ' ἐγὼ σωτήριος, 965
κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος ΠΕ. ἢ τεκούσά γε.
ΔΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. ΠΕ. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι.
ΔΙ. φερόμενος ἦξει ΠΕ. ἄβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
ΔΙ. ἐν χερσὶ μητρός. ΠΕ. καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις.
ΔΙ. τρυφᾶς γε τοιάσδ'. ΠΕ. ἄξιον μὲν ἄπτομαι. 970
ΔΙ. δεινὸς σὺ δεινὸς καὶ πρὶν δειν' ἔρχει πάθη,
ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὐρήσεις κλέος.
ἔκτειν', Ἀγαυή, χεῖρας, αἵ θ' ὁμόποροι
Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν, ὁ νικήσων δ' ἐγὼ 975
καὶ Βρόμιος ἔσται· τᾶλλα δ' αὐτὸ σημαίνει.
ΧΟ. ἴτε θοαὶ Λύσσαις κύνες ἴτ' εἰς ὄρος,
θίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι,
ἀνοιστρήσατέ νιν ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ
μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη. 981
μᾶτηρ πρῶτά νιν λευρὰς ἀπὸ πέτρας ἢ
σκόλοπος ὄψεται
δοκεύοντα, μαινᾶσιν δ' ἀψύει

977—996. = 997—1016.

930. 931. in marg. additos habet P. 940. παρά-
λογον Porsonus] παρὰ λόγον 946. αὐταῖσιν ἐλάττας]
αὐτῇσιν ἐλάττας schol. Eurip. Phoen. 3. αὐταῖσι βάκχαις
P. 951. τὰ Stephanus] τῶν 952. Πανὸς Brodaeus]
καπνός 955. κρυφθῆναι Ald. κρυφῆναι P. 962. αὐ-
τῶν εἰμ' Elmsleius] εἰμ' αὐτῶν 964. ἐχρῆν] χρεῶν
Hartungus. 965. εἰμ' Ald. 977. Λύσσαις D.]
λύσσης 981. μαινάδων κατάσκοπον] μαινάδων τὸν
κατάσκοπον Meinekius. Sed κατάσκοπον fortasse pro
σκοπὸν ab librario positum est] ex v. 956., tres autem
syllabae vel ante vel post μαινάδων exciderunt.

“τίς ὁδε Καδμείων μαστῆρ οὐρίον δρόμον ἐς ὄρος 986
ἐς ὄρος
ἔμολεν, ὦ βάκχαι; τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
οὐ γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφυ,
λεαίνας δὲ τινος ὄδ' ἢ Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος.”
ἴτω δίκᾳ φανερός, ἴτω ἑπιφρόρος 992
φονεύουσα λαϊμῶν διαμπαῖ
τὸν ἄθεον ἀνομον ἄδικον Ἐχίονος τόκον γηγενῆ,
ὃς ἀδίκῳ γνῶμα παρανόμῳ τ' ὄρητ' 997
περὶ σά, Βάκχι', ὄργια ματρός τε σᾶς
μανεῖσα πραπίδι παρακόπῃ τε λήματι στέλλεται,
τὰν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ. 1001
γνῶμαν σῶφρονα θνατοῖς ἀπροφασίστως
ἐς τὰ θεῶν ἔφυ
βροτεῖαν τ' ἔχειν ἄλυστος βίος. [μεγάλα 1006
τὸ σοφὸν οὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα, τὰ δ' ἕτερα
φανερὰ τῶν αἰεὶ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἄμαρ ἐς νύκτα τ' εὐαγοῦντ' εὐσεβεῖν·
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόντα τιμᾶν θεοῦς. 1010
ἴτω δίκᾳ φανερός, ἴτω ἑπιφρόρος
φονεύουσα λαϊμῶν διαμπαῖ
τὸν ἄθεον ἀνομον ἄδικον Ἐχίονος τόκον γηγενῆ.
φάνηθι ταῦρος ἢ πολύκρανος ἰδεῖν δράκων 1017
ἢ πυριπλέγων ὀράσθαι λέων.
ἰθ', ὦ βάκχε, θηραγρευτὰ βακχᾶν 1020
γελῶντι προσώπῳ περίβαλε βρόχον θανάσιμον
ἐπ' ἀγέλαν πεσόντι τὰν μαινάδων.
ΑΓ. ὦ δῶμ', ὁ πρὶν ποτ' ἠτύχης ἄν' Ἑλλάδα, 1025
Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενές
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαῖᾳ θέρος,
ὡς σε στενάζω, δοῦλος ὦν μὲν, ἀλλ' ὅμως
χρηστοῖσι δούλοις ἑυμφορὰ τὰ δεσποτῶν.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ἐκ βακχῶν τι μηνύεις νέον; 1030
ΑΓ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.
ΧΟ. ὦναξ Βρόμιε, θεὸς φαίνει μέγας.

986. οὐρίον δρόμον Matthiae] ὀριοδρόμων ἐς —
ἐς Ald. εἰς — εἰς P. 987. ἔμολεν Ald.] ἔμολεν ἔμο-
λεν 989. ἔφυ Ald. ὄδ' ἔφυ P. 990. τινος ὄδ' ἢ
Hermannus] τινος ἢ 993. 1014. λαϊμῶν Tyrwhittus]
δαίμων 996. τόκον ex v. 1016. Elmsleius] γόνον
998. περὶ τὰ βάκχι' ὄργια P. Verba interpolata, quae
non persanantur Scaligeri coniectura περὶ σά, Βάκχι',
ὄργια, nisi quod περὶ σά commendatur verbis proximis
ματρός τε σᾶς. Pro ὄργια metrum postulat vocabulum
disyllabum, quale est ἔργα, ut monuit Elmsleius.
999. μανείσα Brodaeus] μανείσα 1001. τὰν P.
τὸν Ald. 1002. σῶφρονα θνατοῖς ἀπροφασίστως
Heathius coniectura incerta] σῶφρονα θάνατος ἀπρο-
φασίστος 1004. βροτεῖω — βίω Ald. βροτεῖω — βίος
P. βροτεῖαν — βίος Elmsleius, collato Alcest. 802. ὄν-
τας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν. 1005.
φθόνῳ Ald. φθονῶ P. 1008. αἰεὶ ἐπὶ] Hiatus vitio-
sus, nec brevis in fine versus syllaba recte habet.
1009. ἄμαρ Elmsleius] ἡμᾶρ εὐαγοῦντ' Hermannus]
εὐ ἀγοῦντ' 1019. ἢ] Fort. ἢ καὶ. ἢτοι Hartungus.
1020. θηραγρεῦτα (debebat θηραγρευτὰ) Nauckius]
θηραγρότα (o a correctore) P. θηραγρέτα Ald. θηρα-
γρέτα Scaliger. τῷ θηραγρέτᾳ Bruckius. 1023.
1024. γελῶντι — μαινάδων] Incommoda metro sunt
verba γελῶντι προσώπῳ. τὸν θηραγρέταν | γελῶντι
προσώπῳ περίβαλε βρόχον θανάσιμον | ἐπ' ἀγέλαν πε-
σόντα τὰν μαινάδων Hartungus. Praepositionem ἐπ'
transposuerat Fixius. ἐπὶ θανάσιμον P. 1024.
πεσόντι Scaliger] πεσόντα 1025. ἠτύχης Hea-
thius] εὐτυχῆς 1027. δράκοντος (ὀδόντος Elms-
leius) ἔσπειρ'] ἔσπειρ' ὀδόντων Hartungus. ὄφεος]
Ἄρεος Elmsleius. 1029. Eadem verba Med. 51. unde
hic eiici voluit Dobraeus. τὰ ex Med.] τῆς vel τις P.
1032. φαίνῃ P. καὶ γὰρ φαίνει Ald. ab correctore

ἀπεσπάραζεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπέδιδου χεροῖν.
 Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἔξαιρτάζετο
 ῥηγνύσα σάρκας, Αὐτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς 1130
 ἐπείχε βακχῶν· ἦν δὲ πᾶς ὁμοῦ βοή,
 ὁ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγχαν' ἐμπνέων,
 αἱ δ' ἡλάλαζον. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,
 ἡ δ' ἵχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη 1135
 χεῖρας διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.
 κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις
 πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ,
 οὐ ῥάδιον Ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
 ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
 πῆξας' ἐπ' ἄκρον θύρσον ὡς ὀρεστέρου
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶντος μέσου,
 λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι μαινάδων.
 χωρεῖ δὲ θήρα δυσπότμῃ γαυρουμένη
 τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον, 1145
 τὸν Ξυρκύναγον, τὸν Ξυνηράτην ἄγρας,
 τὸν καλλίνικον, ἡ δάκρυα νικηφορεῖ.
 ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδῶν τῇ Ξυμοφορᾷ
 ἀπειμ', Ἀγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δῶματα.
 τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν
 κάλλιστον οἶμα ταῦτό καὶ σφωτάτων
 θνητοῖσιν εἶναι χρῆμα τοῖσι χρωμένοις.
 ΧΟ. ἀναχορεύσμεν Βάκχιον,
 ἀναβοάσμεν Ξυμοφορὰν
 τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως,
 ὅς τὰν θηλυγενῆ στολὰν
 νάρθηκά τε, πιστὸν Ἄϊδαν,
 ἔλαβεν εὐθυρσον,
 ταῦρον προηγητῆρα συμφορὰς ἔχων.
 βάκχα Καδμείαι,
 τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
 ἐς γόον, ἐς δάκρυα.
 καλὸς ἀγών, ἐν αἵματι στάζουσιν
 χεῖρα περιβαλεῖν τέκνου.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ ἐς δόμους ὀρμωμένην
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐν διαστρόφοις
 ὅσοις, δέχεσθε κῶμον εὖδιον θεοῦ.
 ΑΓΑΥΗ.
 Ἀσιάδες βάκχαι, ΧΟ. τί μ' ὀροθύνεις ὦ;
 ΑΓΑ. φέρομεν ἔξ ὀρέων ἔλικα νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
 μακαρίαν θήραν. 1171
 ΧΟ. ὀρῶ γε καὶ σε δέξομαι Ξύγκωμον ὦ.

1169—1182. = 1183—1199.

1132. στενάζων Ald. στυνάζων P. ἐτύγχαν' ἐμπνέων Reiskius] ἐτύγχανε πνέων (πλέων a m. pr.)
 1133. ἔφερε Dnportus] ἀνέφερε ὠλένην Ald.
 ἐλένην P. 1137. στύφλοις Barnesius] τυφλοῖς
 1141. πῆξας' Brodaeus] πτήξας' 1147. νικηφορεῖ] νίκη φέρεi Hartungus. 1148. τῇδ' addidit Reiskius.
 1151. ταῦτό Reiskius] γ' αὐτὸ P. δ' αὐτὸ Chr. Pat. 1151, et Orion Anth. 4. p. 55. 1153. Βάκχιον Hermannus] βακχείων P. βακχείον Ald. 1155. Πενθέως] τοῦ Πενθέως Ald. 1161. ἐξεπράξατε Scalliger] ἐξεπράξατο 1166. δόμους Stephanus] δρόμους
 1169. ΑΓΑΥΗ Ald. γυνή P. τί μ' ὀροθύνεις ὦ Hermannus] τί με (δη addit Ald.) ὀρθεῖς (ὀρθοῖς Stephanus) ὦ P. τίνα θροεῖς αὐδᾶν Hartungus. τί με θροεῖς τὰδ' ὦ Fixius. 1170. ὀρέων] ὄρεος Plut. V. Crassi c. 33. Polyaeu. 7, 41. recte, si duabus syllbis pronuntietur vel ὄρους scribatur. 1171. μακαρίαν θήραν Plut. V. Crassi c. 33.] μακάριον θήραμα P et Plut. Mor. p. 501b. μακάριον θήραν Polyaeus. 1172. γε et ὦ addidit Ald., om. P. 1173. Lacunam post βρόχων indicavit Canterus.

ΑΓΑ. ἔμαρπα τόνδ' ἀνευ βρόχων ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ νέον λιν,
 ὡς ὅρᾶν πάρα.
 ΧΟ. πόθεν ἐρημίας; 1175
 ΑΓΑ. Κιθαιρῶν ΧΟ. τί Κιθαιρῶν;
 ΑΓΑ. κατεφόνευσέ νιν.
 ΧΟ. τίς ἂ βαλοῦσα πρώτα; ΑΓΑ. ἐμὸν τὸ γέρας.
 μάκαιρ' Ἀγαυὴ κληζόμεθ' ἐν θιάσοις. 1180
 ΧΟ. τίς ἄλλα; ΑΓΑ. τὰ Κάδμου ΧΟ. τί Κάδμου;
 ΑΓΑ. γένεθλα
 μετ' ἐμέ μετ' ἐμέ τοῦδ'
 ἔθιγε θηρὸς. εὐτυχὴς γ' ἂδ' ἄγρα.
 μέτεχέ νυν θοίνας. ΧΟ. τί μετέχῃ τλάμων; 1183
 ΑΓΑ. νέος ὁ μόσχος ἄρτι γένυν ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα
 κατάκομον θάλλει. 1186
 ΧΟ. πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραιῦλου φόβῃ.
 ΑΓΑ. ὁ Βάκχιος κυναγέτας σοφὸς σοφῶς
 ἀνέπηλ' ἐπὶ θήρα 1190
 τοῦδε μαινάδας.
 ΧΟ. ὁ γὰρ ἀναξ' ἄγρευς.
 ΑΓΑ. ἐπαινεῖς; ΧΟ. τί δ'; ἐπαινῶ.
 ΑΓΑ. τάχα δὲ Καδμείοι
 ΧΟ. καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ' ΑΓΑ. ἐπαινέσεται,
 λαβοῦσαν ἄγρην τάνδε λεοντοφυᾶ 1196
 ΧΟ. περισσάν' ΑΓΑ. περισσῶς. ΧΟ. ἀγάλλει; ΑΓΑ.
 γέγηθα
 μεγάλα μεγάλα καὶ φανερά τᾶδε γὰ κατεργασμένα.
 ΧΟ. δεῖξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον 1200
 ἄστοισιν ἄγρην, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
 ΑΓΑ. ὦ καλλίπυργον ἄστῃ Θηβαίας χθονὸς
 ναίοντες, ἔλθεθ', ὡς ἴδῃτε τήνδ' ἄγρην,
 Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἡγρέυσσαμεν,
 οὐκ ἀγκυλητοῖς Θεσσαλῶν στοχάσασιν, 1205
 οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοθήρεσσιν
 χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾶτα κομπάζειν χρεῶν
 καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτάσθαι μάτην;
 ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χειρὶ τόνδε θ' εἵλομεν
 χωρὶς τε θηρὸς ἄθρα διεφορήσαμεν.
 1210
 ποῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
 Πενθεὺς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ ὅστιν; αἰρέσθω λαβὼν
 πηκτῶν πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
 ὡς πασσαλεύση κρᾶτα τριγλύφοις τὸδε
 λέοντος, ὃν ἄρειμι θηράσας' ἐγὼ. 1215
 ΚΑ. ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
 Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,

1174. λιν (debebat λιν ut Bruckius collato Eustathio p. 841, 22.) Stephanus] νιν 1179. πρώτα Hermannus] πρώτα Plut. V. Crassi c. 33.] ἐμὸν ἐμὸν 1181. ΑΓΑ. ante τὰ addidit Heathius.
 γένεθλα Heathius] γένεθλα γένεθλα 1182. εὐτυχὴς γ' ἂδ' ἄγρα Nauckius] εὐτυχὴς (εὐτυχεῖς ab correctore) τὰδ' ἄγρα P. εὐτυχεῖς τὰδ' ἄγρα Ald.
 1187. θάλλει Musgravius] βάλλει 1188. ΧΟ. addidit Tyrwhittus. φόβῃ Brodaeus] φόβῳ 1189. Βάκχιος Ald. βακχείος P. σοφῶς Bruckius] σοφός
 1190. ἀνέπηλ' D.] ἀνέπηλεν θήρα τοῦδε Hermannus] θήρα τόνδε 1193. τί δ' addidit Ald., om. P. 1194. δὲ Ald. δὲ καὶ P. 1195. καὶ παῖς — περισσῶς choro, ἀγάλλει Aganae, reliqua choro tribuit P. Correxat Hermannus, partim aliis praeeuntibus.
 ἐπαινέσεται Ald. ἐπαινέσεται P. 1196. λεοντοφυᾶ D.] λεοντοφυῇ 1197. περισσάν Brodaeus] περισσᾶς
 1199. τᾶδε γὰ L. Dindorfius] τὰδ' ἔργα 1205. ἀγκυλητοῖς Nauckius] ἀγκυλωτοῖς 1207. χρεῶν — μάτην] μάτην — χρεῶν Nauckius. 1209. δὲ ταύτῃ] δὲ γ' αὐτῇ Kirchhoffius. τόνδε Ald. τὸδε P. 1212. αἰρέσθω Portus] αἰρέσθω 1213. πηκτῶν (ex Phoen. 491.) Barnesius, quod legit Chr. Pat. 1263.] πλεκτῶν

- οὐ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ' εὐρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς
διασπαρaktόν, κοῦδέν ἐν ταυτῷ πέδῳ
λαβῶν, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτω.
ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
ἤδη κατ' ἄστου τειχέων εἰσω βεβῶς
ἔν τῳ γέροντι Τειρεσίῳ, βακχῶν πάρα·
πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὅρος κομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα μαινάδων ὕπο.
καὶ τὴν μὲν Ἀκτέων' Ἀριστέα ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόην Ἰνώ θ' ἅμα
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλήγας ἀθλίας,
τὴν δ' εἶπέ τις μοι δεῦρο βακχείῳ ποδὶ
στείχειν Ἀγαυήν, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
λεύσσω γὰρ αὐτὴν, ὅψιν οὐκ εὐδαίμονα.
ΑΓΑ. πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πέντων ἀρίστα θυγατέρας σπείραι μακρῷ
θνητῶν· ἀπάσας εἶπον, ἔξοχος δ' ἐμέ,
ἢ τὰς παρ' ἰστοῖς ἐκλιπούσα κερκίδας
ἐς μείζον ἦκω, θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν.
φέρω δ' ἐν ὠλένασιν, ὡς ὀρᾷς, τάδε
λαβούσα τὰρυστία, σοῖσι πρὸς δόμοις
ὡς ἀγκρεμασθῇ· σὺ δὲ, πάτερ, δέξαι χεροῖν·
γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι
κάλει φίλους ἐς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἔξειρασμένον.
ΚΑ. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν οὐδ' οἶόν τ' ἰδεῖν,
φόνον ταλαίναις χεροῖν ἔχειρασμένων.
καλὸν τὸ θῆμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν
ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε κάμει παρακαλεῖς.
οἴμοι κακῶν μὲν πρώτα σὼν, ἔπειτ' ἐμῶν.
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν,
Βρόμιος ἀναξ ἀπώλεσ' οἰκείος γεγώς.
ΑΓΑ. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφω
ἐν τ' ὅμμασι σκυθρωπὸν. εἶθε παῖς ἐμός
εὐθῆρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίασι Θεβαίῳις ἅμα
θηρῶν ὀριγνῶντ'· ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
οἶός τ' ἐκείνος. νουθετηγτός, πάτερ,
σοῦστίν. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὅψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;
ΚΑ. φεῦ φεῦ· φρονήσασαι μὲν οἷ' ἐδράσατε
ἀλγῆσεν ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους
ἐν τῷδ' αἰεὶ μενεῖτ', ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.
ΑΓΑ. τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
ΚΑ. πρῶτον μὲν ἐς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθεσ.
ΑΓΑ. ἰδοὺ· τί μοι τόνδ' ἔξυπείπας εἰσοράν;
ΚΑ. ἔθ' αὐτός, ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;
ΑΓΑ. λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διυπετέστερος.
ΚΑ. τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα·
ΑΓ. οὐκ οἶδα τοῦπος τοῦτο, γίγνομαι δὲ πως
- ἐννοῦς, μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.
ΚΑ. κλύοις ἂν οὖν τι κάποκρίναι' ἂν σαφῶς;
ΑΓΑ. ὡς ἐκλέλησμαι γ' ἂ πάρος εἵπομεν, πάτερ.
ΚΑ. ἐς ποῖον ἡλθες οἶκον ὕμεναίων μέτα;
ΑΓΑ. σπαρτῷ μ' ἔδωκας, ὡς λέγουσ', Ἐχίονι.
ΚΑ. τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῷ πόσει;
ΑΓΑ. Πενθεὺς, ἐμὴ τε καὶ πατρὸς κοινωνία.
ΚΑ. τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ΑΓΑ. λέοντος, ὡς γ' ἔφρασκον αἱ θηρώμεναι.
ΚΑ. σκέψαι νυν ὀρθῶς· βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ΑΓΑ. ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;
ΚΑ. ἄθρησον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓΑ. ὦρῷ μέγιστον ἄλγος ἡ τάλαιν' ἐγώ.
ΚΑ. μὴν σοιλέοντι φαίνεται προσεικέναι;
ΑΓΑ. οὐκ, ἀλλὰ Πενθεὺς ἡ τάλαιν' ἔχω κάρα.
ΚΑ. ψωμωγμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γυνώρισαι.
ΑΓΑ. τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἡμᾶς ἦλθεν χέρας;
ΚΑ. δύστην' ἀλῆθει, ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρεϊ.
ΑΓΑ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πῆδημ' ἔχει.
ΚΑ. σὺ νιν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν.
ΑΓΑ. ποῦ δ' ὦλετ'; ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
ΚΑ. οὐπερ πρὶν Ἀκτέωνα διέλαχον κύνας.
ΑΓΑ. τί δ' ἐς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὁδε;
ΚΑ. ἔκερτόμει θεὸν σὰς τε βακχείας μολῶν.
ΑΓΑ. ἡμεῖς δ' ἐκέισε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
ΚΑ. ἐμάνθητε, πᾶσά τ' ἔξεβακχεύθη πόλις.
ΑΓΑ. Διόνυσος ἡμᾶς ὦλεσ', ἄρτι μανθάνω.
ΚΑ. ὕβρην γ' ὕβρισθεις· θεὸν γὰρ οὐκ ἡγείσθαι νιν.
ΑΓΑ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα τοῦ παιδὸς, πάτερ;
ΚΑ. ἐγὼ μὲν τὸδ' ἔξερευνήσας φέρω.
ΑΓΑ. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλημένον καλῶς;
ΚΑ. οὐκ οἶδ' ὅτι μὲν ἄλλο.
ΑΓΑ. Πενθεὶ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
ΚΑ. ὅμιν ἐγένετο ὁμοῖος, οὐ σέβων θεόν.
τοιγὰρ ἔξυνην πάντας ἐμὴν βλάβην,
ὡμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους
κάμ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς
τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὡς τάλαινα, νηδύος
αἰσχίστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὀρώ,
ὡς δὴμ' ἀνέβλεφ', ὅς ἐυνεῖχες, ὡς τέκνον,
τοῦμόν μελαθρον, παῖδος ἐξ ἐμῆς γεγώς,
πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
οὐδεὶς ὕβριζεν ἡθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν.
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὅς τὸ Θεβαίων γένος
ἔσπερα καζήμῃσιν ἀλλοτρίοις θέρος.
ὡς φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ γὰρ οὐκέτ' ὦν ὅμως

1221. δυσευρέτω] δυσεύρετον Reiskius. δυσευρέ-
τως Hermannus. 1223. εἰσω D.] ἔσω 1224. πάρα
Musgravius] πέρι 1227. Ἀκτέων' D.] ἀκταίων
Ἀριστέα L. Dindorfius] ἀριστέα P. Ἀρισταῖω Hea-
thius. 1230. τὴν δ' Barnesius] τήνδ' 1232. αὐ-
τὴν Scaliger] αὐτῆς 1237. μείζον P et Chr. Pat. 162.]
μεῖζον Ald. 1240. ἀγκρεμασθῇ Hermannus] ἂν κρε-
μασθῇ 1241. ἐμοῖς Ald. ἐμῆς P. 1245. ἔχειρα-
σμένων, litera ω duobus punctis notata, P. ἔχειρα-
σμένων Ald. 1252. σκυθρωπὸν Ald. σκυθρωπός P.
εἶθε Ald. εἰ δὲ P. 1254. ἅμα] Probabilis θανά.
1257. σοῦστίν. τίς Nauckius] οὐοί τ' ἐστίν. τίς P.
σοί τ' ἐστὶ κάμοι μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς. ποῦ ὅστιν.
τίς Ald. ex interpolatione Masuri. 1266. τόνδ' Ste-
phanus] τῶνδ' 1270. 1271. Quum incredibile sit di-

stichon hoc inter versus monostichos positum a poeta
esse, unum inter hos duo versus Cadmi versum excidisse,
interrupto Aganae sermone, coniecit Nauckius. Pro-
babilior Kirchhoffii opinio est, qui γίγνομαι in γιγνώ-
σκω mutato verum proximum ab interpolatore illatum
esse censet.

1272. σαφῶς Reiskius] σοφῶς 1273. ἐκλέλησμαι
Ald. ἐλέλησμαι P. 1274. ὕμεναίων] ὕμεναον Sea-
liger. 1277. ἐμῇ Ald. ἐμοί P. ἐμῇ — κοινωνία Har-
tungus. 1280. νῦν P. νιν Elmsleius. 1281. φέ-
ρομαι] φέρομεν Elmsleius. 1284. προσεικέναι Brun-
ckius] προσεικέναι 1286. ψωμωγμένον Elmsleius]
οἰμωγμένον P. ἡμαγμένον Musgravius. 1287. ἦλθεν
Elmsleius] ἦλθες P. ἦλθ' ἐς Ald. 1290. κασίγνηται
Marklandus] κασίγνητοι 1292. Ἀκτέωνα D.] ἀκταί-
ωνα 1298. γ' addidit Heathius. 1301. Lacunam
post hunc versum indicavit Matthiae. 1309. ᾧ] ὄν
superser. in P. ἀνέβλεφ' Elmsleius] ἀνέβλεπεν
1313. ἐλάμβανεν] ἐλάμβανες Hermannus ad Orest. p. 65.
ἔδωκεν ἂν Hartungus.

τῶν φιλάτων ἔμοιγ' ἀριθμήσει, τέκνον·
οὐκέτι γένειοι τοῦδε θιγγάνων χερὶ,
τὸν μητρός αὐδῶν πατέρα προσπύζει, τέκνον,
λέγων, τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον; 1321
τίς σὴν τάρασσει καρδίαν λυπηρὸς ὦν;
λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικούντ' αὖ, ὦ πάτερ.
νὺν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι. 1325
εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
ἔς τοῦδ' ἄθρησας θάνατον ἡγείσθω θεοῦς.
XO. τὸ μὲν σὸν ἀλγῶ, Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς ἄξιαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.
ΑΓΑ. ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τὰμ' ὅσῳ μετεστράφη 1330
*
*
ΔΙ. δράκων γενήσεται μεταβαλὼν, δάμαρ τε σὴ 1330b
ἐκθηριωθείς ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
ἦν Ἄρεος ἔσχες Ἀρμονίαν θνητὸς γεγώς.
ὄχον δὲ μόσχων, χρησμός τις λέγει Διὸς;
ἔλας μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.
πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι 1335
πόλεις· ὅταν δὲ Λοΐσιον χρηστήριον
διαρπάσωσι, νόστον ἄλλιον πάλιν
σχήσουσι· σέ δ' Ἄρης Ἀρμονίαν τε ρύσεται,
μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρῦσει βίον.
ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγώς λέγω 1340
Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἐγνώθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
ἠὺδαιμονεῖτ' ἂν εὖμαχον κεκτημένοι.
ΑΓΑ. Διόνυσε, λισσόμεσθ' αὖ, ἡδίκηκα μὲν.
ΔΙ. ὅψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ᾔδετε. 1345

1318. τέκνον Reiskius] τέκνων 1319. θιγγάνων Brodaeus] θιγγάνω 1321. τίς ἀδικεῖ Barnesius] τίς σ' ἀδικεῖ 1330. Post hunc versum reliquam Agauae orationis partem et Dionysi sermonis initium uno codicis archetypi folio evulso exidisse Tyrwhittus alique animadvertunt. Integra haec legerunt Apsines rhetor (in Walzii Rhetor. vol. 9. p. 587. 590.) et qui plura hinc sumisit scriptor Christi Patientis: de quo dictum est in Annot. Oxon. p. 772. et ab Kirchhoffio in Schneidewini Philologo vol. 8. p. 78—93. qui ex scriptore illo versus Euripideos triginta quattuor eruere conatus est p. 91—93. nonnullos satis, alios parum probabiliter. De argumento versuum perditorum coniectura fieri potest ex Apsinis verbis p. 587. κινήσομεν ἔλεον (καὶ ἀπὸ τοῦ κατηγορεῖν ἑαυτῶν) αὐτοὶ κατηγοροῦντες ἑαυτῶν. τοῦτο ἔστι μὲν εὐρεῖν καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς. ἀμέλει παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ τοῦ Πενθέως ἡ μήτηρ Ἀγαυὴ ἀπαλλαγείσα τῆς μανίας καὶ γνωρίσασα τὸν παῖδα τὸν ἑαυτῆς διεσπασμένον κατηγορεῖ μὲν αὐτῆς, ἔλεον δὲ κινεῖ. et p. 590. τοῦτον τὸν τρόπον κινήθηκεν Εὐριπίδης οἶκτον ἐπὶ τῷ Πενθεί κινήσαι βουλόμενος. ἔκαστον γὰρ αὐτοῦ τῶν μελῶν ἡ μήτηρ ἐν ταῖς χερσὶ κρατοῦσα καθ' ἑκάστον αὐτῶν οἰκτίζεται.

1330b. Hunc versum, qui haud dubie ultimus folii perdit in codice archetypo fuit, servavit schol. Dionysii Perieg. v. 391. ubi cum duobus proximis affertur. Ex eadem hac parte fabulae versus sumtus est quem scholiasta Aristophanis Pluti v. 907. ex Euripide ἐν Βάκχαις attulit, εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον ἐς χέρας μύσος. Incertior res est de duabus glossis Antiatticistae in Bekkeri Anecd. p. 87. Γαυριάς· καὶ τοῦτο μέμφονται. Δημοσθένης περὶ τοῦ στεφανοῦ. Εὐριπίδης Βάκχαις. et p. 105. Λελάβημαι· ἀντὶ τοῦ εἰλημμαι—Εὐριπίδης Βάκχαις. 1332. Ἀρμονίαν Ald. ἀρμονίας P. 1333. ὄχον Ald. ὄχων P. 1342. ὅτ' ὄν Nauckius. 1343. ἠὺδαιμονεῖτ' Musgravius] εὐδαιμονοῖτ' 1344. 1346. 1348. Agauae tribuit Elmsleius, Cadmo P. 1345. ἐμάθεθ'—ᾔδετε Ald. ἐμέθεθ' (sic)—εἰδετε P. ᾔδετε (in codice ᾔδετα scriptum) ex hoc versu attulit Antiatt. Bekkeri p. 98.

ΑΓΑ. ἐγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.
ΔΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν θεὸς γεγώς ὑβρίζομεν.
ΑΓΑ. ὁργὰς πρέπει θεοῦς οὐχ ὁμοιοῦμαι βροτοῖς.
ΔΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατὴρ.
ΑΓΑ. αἰαί, δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί. 1350
ΔΙ. τί δῆτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκαίως ἔχει; 1350b
ΚΑ. ὦ τέκνον, ὡς ἐς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν,
σὺ θ' ἢ τάλαινα σύγγονοι τε παῖς τε σὸς,
ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
γέρων μέτοικος ἔτι δὲ μουστί θέσφατον
εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν. 1355
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἀρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν,
δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω π' ἰβυμῶν καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,
ἡγούμενος λόγχοισιν, οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταβήτην 1360
Ἀχέροντα πλεῦσας ἡσυχος γενήσομαι.
ΑΓΑ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοὺ στερεῖσα φεύξομαι.
ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κηφήνα πολιοχρῶν κύκνος;
ΑΓΑ. ποῖ γὰρ τράπωμαι πατρίδος ἐκβεβλημένη; 1365
ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· σμικρὸς ἐπικουρος πατήρ.
ΑΓΑ. χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρία
πολις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ
φυγὰς ἐκ θαλάμων.
ΚΑ. στείχε νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἄρισταίου 1370
* * *
ΑΓΑ. στένομαί σε, πάτερ. ΚΑ. κἀγὼ σέ, τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας.
ΑΓΑ. δεινῶς γὰρ τοι τήνδ' αἰκίαν
Διόνυσος ἀναξ τοὺς σοὺς, πάτερ, εἰς 1375
οἴκους ἔφερεν.
ΚΑ. καὶ γὰρ ἔπασχεν δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέραςτον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
ΑΓΑ. χαῖρε, πάτερ, μοι. ΚΑ. χαῖρ', ὦ μελέα
θύγατερ. χαλεπῶς δ' ἐς τόδ' ἂν ἦκοις. 1380
ΑΓΑ. ἀρετ' ὦ πομπόι με, κασιγνήτας
ἵνα συμφυγάδας ληψόμεθ' οἰκτράς.
ἔλθοιμι δ' ὅπου
μήτε Κιθαιρῶν μαρὸς μ' ἐσίδει
μήτε Κιθαιρῶν ὅσσοισιν ἐγὼ,
μήθ' ὅθι θύρσου μνήμ' ἀνάκειται· 1385
βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.
XO. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραινουσι θεοί,
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἠὺρε θεός.
τοῖόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα. 1390

1347. ὑμῶν Victorius] ἡμῶν 1349. τάδε Ald. τάγε P. ἐπένευσεν] ἐπήνευσεν P a m. pr. unde ἐμὸς ἐπήνευσεν Nauckius. 1350b. omisit Ald., habet P. 1352. τε παῖς τε σὸς Hartungus] τε σοί P. τε σοί φίλαι Ald. 1354. μουστί Hauptius] μοι τὸ 1357. φύσιν addidit Ald., om. P. σχήμ' ἔχουσαν ἀγρίας Nauckius. 1362. στερεῖσα Barnesius] στερηθεῖσα 1364. πολιοχρῶν Musgravius] πολιοχρῶς 1367. πατρία Elmsleius] πατρία Lacunam post 1370. indicavit Hermannus. 1372. στένομαί Elmsleius] στέρομαι σε addidit Barnesius. 1373. κασιγνήτας Brunckius] κασιγνήτους 1374. τοι addidit Hermannus. τήνδ' D.] τάνδ' 1375. πάτερ addidit Hermannus. 1378. ἀγέραςτον Barnesius] ἀγέραςτον ἔχων ὄνομ' Ald. ὄνομ' ἔχων P. 1379. χαῖρε Ald. χαῖρ' ὦ P. 1380. δ' addidit Reiskius. 1382. ληψόμεθ' Elmsleius] ληψώμεθ' 1384. μ' ἐσίδει addidit Musgravius. 1387. βάκχαις Ald. βάκχαισι P.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΟΤΚΟΛΟΣ.

ΘΩΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὁρέστης κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινήθεις τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ἑόανον ὑφελέσθαι προηρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πίσαν μολὶν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλασεν· Ἀτρέως δ' ἄπο
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἑγὼ
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς,
ἣν ἅμφι δίναις, ἧς θάμ' Εὐριπος πυκναῖς
αὔραις ἐλίσσων κυανέαν ἄλα στρέφει,

5

ἔσφαζεν Ἑλένης οὐνεχ', ὥς δοκεῖ, πατήρ
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ διὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ἑλληνικὸν ἑυνήραγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὕβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
σχεθεῖς δ' ἀπλοῖα πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε
"ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναὺς ἀφορμίσῃ χθονός,

10

15

Huius fabulae codices sunt duo, P (Vaticanus Palatinus 287.) et C (Florentinus Laurentianus plutei 32,2.) de quibus supra diximus p.141. Florentini quinque exstant apographa recentia, Parisina tria, Florentinum unum unumque Venetum.

1- Πίσαν] πίσσαν PC. Correctum ex cod. Veneto Aristoph. Ran. 1232. prima verba Πέλοψ — ἵπποις afferentis, ubi alii libri πίσαν, πείσαν, πίσσαν. 3. δ' ἄπο Badhamus] δὲ παῖς 4. τοῦ δ' Schaeferus] τοῦδ' 6. δίναις] δίνας Monckius.

9. κλειναῖς] κοίλαις Elmsleius, collato Iphig. Aul. 1600. Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς in parte fabulae spuria. 11. Ἑλληνικὸν] ἑλληνικὴν P, superscr. ὦν, i. e. ἑλληνικῶν, et recte fortasse. 13. Ἀχαιοὺς] Ἀχαιοῖς Lentingius. 14. Ἑλένης] ἐλένη C. 15. σχεθεῖς δ' ἀπλοῖα coniectura incerta D. (δεθεῖς δ' ἀπλοῖα Nauckius)] δεινῆς τ' ἀπλοῖας 18. ἀφορμίσῃ P. ἀφορμήση apogr. Parisina et fortasse C. ἀφορμίσῃς Kirchhoffius.

πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἑναιυτὸς τέκοι
κάλλιστον, ἤβῃ φωσφόρῳ θύσειεν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
τίκτει," τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
"ἦν χρὴ σε θύσαι." καὶ μ' Ὀδυσσεύς τέχνην
μητρὸς παρεῖλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
ἐλθοῦσα δ' Ἀδλίδ' ἢ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖσ' ἑκατόμνην εἴφει·
ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἑλαφον ἀντιδουῶσά μου
Ἀρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ἦκισεν Ταύρων χθόνα,
οὐ γῆς ἀνάσσει βαρβάροις βάρβαρος
Θόας, ὃς ὠκύν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς
ἐς τοῦνομ' ἦλθε τότε ποδωκείας χάριν.
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερῖαν τίθησι με,
ὅθεν νόμοισι τοιοῖδ' ἡδεται θεᾷ
Ἀρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἦς καλὸν μόνον·
τά δ' ἄλλα σιγῇ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
θεῖον γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνὴρ,
κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ἂ καὶνὰ δ' ἦκει νῦν φέρουσα φάσματά,
ἄλῃς πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τὸδ' ἔστ' ἄκος.
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τήσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
εἶδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
φεύγειν δὲ κᾶψα σάσα θρηγκὸν εἰσιδεῖν
δόμῳν πίπνοντα, πᾶν δ' ῥεῖψιμον στέγος
βεβλημένον πρὸς οὐδὰς ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμῳν πατρίων, ἐκ δ' ἐπικράνῳ κόμας
Ξανθὰς καθεῖναι, φθῆγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
κἀγὼ τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω Ξενοκτόνον
τιμῶσ' ὕδραίνειν αὐτὸν ὡς θανούμενον,
κλάουσα. τοῦναρ δ' ὠδε συμβάλλω τότε·
τέθηγκ' Ὀρέστis, οὐ κατηρξάμην ἐγὼ.
στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδές εἰσιν ἄρσενες·
θνήσκουσι δ' οὓς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἑμαί.
[οὐδ' αὖ Ξυνάψαι τοῦναρ ἐς φίλους ἔχω·
Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ.]
νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χάς
ἀποῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν,
ἔνν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
Ἑλληνίδας γυναικάς. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
οὕτω τίνος πάρεσιν; εἴμ' εἶσω δόμων
ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

20. λάβῃ Schaeferus] λάβοι 23. τὸ καλλιστεῖον
εἰς ἔμ' ἀναφέρων] Similis parenthesis Helen. 1563.
28. ἐξέκλεψεν] ἐξέκλεψέ μ' Badhamus. 35. ὅθεν νό-
μοισι τοιοῖδ' (τοιοῖδ' B. τοῖσιν C.) Verba interpolata,
de quibus alii alia coniecerunt. ὅπου νόμοις ὡμοῖσιν
Herwerdenus Exerc. crit. p. 139. 38. θυ, super-
scripto & ut v. a. m. pr. in ei (i. e. θεῖου) mutato, P. θύω
C. θύειν Kvíčala. 45. παρθένοισι — μέσαις] παρθε-
νῶσι — μέσοις Marklandus. 48. ἐρείψιμον] ἐρέψιμον
Reiskius. 52. καθεῖναι Brodaeus] καθεῖμαι 54.
ὕδραίνειν Musgravius] ὕδραϊνον 57. παῖδές εἰσιν Arte-
midorus 2, 10. Stobaeus 77, 3. Menandri monost. 713.]
εἰσι παῖδες 58. βάλωσ' ἑμαί Sealiger] βάλωσ' με
59. 60. Versus ex v. 920. 921. ab interpolatore fictus eie-
cit Naekius. 62. ἀποῦσ' ἀπόντι Badhamus (παροῦσ'
ἀπόντι Canterus)] παροῦσα παντὶ 65. τίνος Mark-
landus] τίνος εἴμ' Hermannus] εἰς μ' P. ἐς ἔμ' C.

EURIPIDES.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχῇ στρέφων.
OP. Πυλάδῃ, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς; 69
ΠΤ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν. 71
OP. καὶ βωμὸς, Ἑλλήν οὐ καταστάζει φόνος;
ΠΤ. ἐξ αἱμάτων γοῦν Ξάνθ' ἔχει θρηγκώματα.
OP. θρηγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῶλ' ὀρᾶς ἡρτημένα; 75
ΠΤ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 77
OP. ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὐ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἡγάγες
χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἵμ' ἐτισάμην,
μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἑρινύων
ἡλαυνόμεσθα φυγᾶδες, ἔξεδροι χθονὸς,
δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καυτίμους.
ἐλθῶν δέ σ' ἡρώτησα πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἐς τέλος πόνων τ' ἐμῶν, 83
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὅρους χθονὸς, 85
ἐνθ' Ἀρτεμις σὴ ζυγγονος βωμοὺς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν οὐνθάδε
ἐς τοῦσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
λαβόντα δ' ἡ τέχνησιν ἡ τύχῃ τινι,
κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἔξιν πόνων.
ἦκα δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
ἄγνωστον ἐς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἰστορῶ,
Πυλάδῃ· σὺ γὰρ μοι τοῦδε συλλήπτῳ πόνου, 95
τί δρῶμεν; ἀμφιβληστρα γὰρ τοίχων ὀρᾶς
ὕψηλά. πότερα δωμάτων προσαμβάσεις
ἐκβησόμεσθα; πῶς ἄρ' οὐν μάθοιμεν ἂν
[ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς]
ὦν οὐδὲν ἴσμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
ληφθῶμεν ἐσβάσεις τε μηχανώμενοι,
θανοῦμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεῶς ἐπι
φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν;
ΠΤ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν,
τὸν τοῦ θεοῦ τε χρησμὸν οὐ κακιστέον. 105
ναοὺ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρ', ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
νεῶς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
βασιλευσὶν εἴπῃ, κᾶτα ληφθῶμεν βίᾳ.

70. ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν;

76. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεῶν.

84. οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.

68. πανταχῇ Monkus] πανταχοῦ 70. Versum
spurium, in quo ἔνθα pro ὅποι dictum est, eiecit Bad-
hamus. 73. θρηγκώματα Ruhnkenius] θρηγκώματα
(voluit θρηγκώματα) P. τρηγκώματα C. 75. γ' ἀκρο-
θίνια Hermannus] τὰκροθίνια 76. Versum spurium
eiecit D. Tribuitur in PC Oresti: sed interpolator
hand dubie Pyladis esse voluit, cui tribuit Reiskius.
78. χρήσας, ἐπειδὴ] χρήσας; ἐπεὶ γὰρ Marklandus,
δ' post διαδοχαῖς in γ' mutato, quod delet Raehenstein-
nius. ἐτισάμην] αἰτησάμην P. 82. τροχηλάτου
ποινηλάτου Naekius. οἰστρηλάτου Herwerdenus.
84. Versum ex v. 1455. (ubi ἐξεμόχθεις) illatum eiecit
Marklandus. 86. σὴ a. m. sec. P. σὺ C et pr. P. σοὶ
Kirehhoftius. 87. οἱ γ' νῶθᾶδε (debebat οὐνθάδε ut Her-
mannus) Marklandus] ἐνθάδε 91. οὐδέν] οὐκέτ'
Heimsoethius. πέρα Brodaeus] πέρας 94. ἄξε-
νον Ald. ἄξενον PC. 98. πῶς ἄρ' οὐν C. πῶς οὖν
P. πῶς ἂν οὖν a. m. sec. P. 99. ἦ] μὴ Hermannus.
Seclusi versum ab hoc loco alienum. 102. ἀλλὰ] ἀλλ'
ἢ Hartungus. 105. τε Kirehhoftius] δὲ οὐ κακι-
στέον] οὐκ ἀτιστέον Kirehhoftius. 106. ἀπαλλαχθέντε
Canterus] ἀπαλλαχθέντες P et fortasse C.

ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαῖας μόλη, τολμητέον νῦν ἔσπδον ἐκ ναοῦ λαβεῖν ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς. ὄρα δὲ γείσα τριγλύφον ὅποι κενὸν δέμας καθεῖναι· τοὺς πόρους γὰρ ἄγαθοι τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.	110 115	τοίαν ἰδόμαν ὦσιν ὀνειρῶν νυκτὸς, τὰς ἐξῆλθ' ὄρφνα. ὀλόμαν ὀλόμαν· οὐκ εἶσ' οἶκοι πατρῶοι· οἴμοι μοι φροῦδος γέννα. φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων.	150 155
OP. ἀλλ' εὐ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεῶν ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας. οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον· μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.	118 120	μοῦνόν με κασίγνητον συλᾶς "Αἶδα πέμψας, ᾧ τᾶσδε χῶας μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων ὕδραίνειν γαίᾳς ἐν νύτοισι πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς, Ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν, ἃ νεκροῖς θελκτῆρια κείται. ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος καὶ λοιβὰν "Αἶδα.	160 165
ΧΟΡΟΣ. εὐφραμεῖτ', ᾧ πόντου δισσὰς Ξυγχιωρούσας πέτρας Εὐξείνου ναίοντες. ᾧ παῖ τὰς Λατοῦς, Δίκτυνν' οὐρεῖα, πρὸς σάν αὐλάν, ἐκστύλων ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς, ὀσίας ὄσιον πόδα παρθένιον κληροῦχου δούλα πέμπω, Ἑλλάδος εὐίππου πύργους καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων ἔξαλλάξας· Εὐρώπαν, πατρῶων οἰκῶν ἔδρας. ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντιδ' ἔχεις; τί με πρὸς ναοὺς ἄγαρες ἄγαρες, ᾧ παῖ τοῦ τὰς Τροίας πύργους ἐλθόντος κλεινᾷ Ξὺν κῆρυ χιλιοναῦτα μυριοτευχεῖ, γένος Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν;	125 130 135	ᾧ κατὰ γαίᾳς Ἀγαμεμνόνιον θάλος, ὡς φθιμένῳ τᾶδε σοι πέμπω· δέξει δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι Ξανθὴν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω. τηλόσε γὰρ δὴ σὰς ἀπενάσθην πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἐνθα δοκῆμασι κείμεν σφαχθεῖς ἃ τλάμων.	170 175
IF. ᾧ δμωαί, δυσθρηνητοῖς ἴδεθ' ὡς θρήνοις ἔγκειμαι, τὰς οὐκ εὐμούσου μοι πᾶς ἀλύροις ἐλέγοις, αἰαῖ, ἐν κηδείοις οἴκοις, οἶται μοι Ξυμβαίνουσ' ἄται, Ξύγρονον ἄμδν κατακλαομένα·	140 145	XO. ἀντιπάλμους ψδᾶς ὕμνον τ' Ἀσιήταν σοι βάρβαρον ἄχάν, δέσποιν', ἐξαυδάσω, τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν νέκυσι μελομένην τὰν ἐν μοιπαῖς "Αἶδας ὕμνῳ δίχα παιάνων. οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἰκῶν ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι, καὶ τῶν εὐόλων Ἄργει βασιλέων ἀρχά, μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει. * * *	180 185 190
116. οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κῶπῃ πόρον, ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν.		δινευούσαις ἵπποισιν πταναῖς, ἀλλάξας δ' ἐξ ἔδρας ἱερὸν * * ὄμμ' αὐτὰς ἄλιος. ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα χρυσέας ἄρνός μελᾶθροις ὀδύνα, φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' ἄχεσιν· ἐνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων	195
111. νῦν D.] τὸ C (P ?). τοι Ald. 112. προσφέ- ροντε C. προσφέροντα P. 113. δὲ γείσα Blomfiel- [us] δὲ γ' εἰσω ὅποι] ὅπου Elmsleius. 114. οἱ ἄγαθοι (debebat ἄγαθοι) Ald. ἄγαθοι PC, addito in P a m. sec. οἱ. ἄγαθοι Stobaeus 29, 6. 116. 117. Eicci versus spurios Oresti tributos in PC, Pyladi continua- tos ab Marklando. 116. οὔτοι] οὕτω Badhamus. 117. ἀροῦμεν PC. ἄρωμεν a m. sec. P et Ald. 118. χρεῶν Sealiger. νέκρων P. νεκρῶν C. 121. ἄχρη- στον] ἄκραντον Blomfieldus. 123—136. choro tribuit Tyrwhittus, Iphigeniae Ald. et fortasse PC. 123— 228. Haec in quinque strophas totidemque antistro- phas redigere conatus est Seidlerus. 126. ᾧ — οὐ- ρεῖα] Duo doehlmi, quorum inter anapaestos sponda- cos positorum exempla attuli in Annot. Oxon. ad Hee. 202. p. 43. Seidlero anapaesti esse videbantur, deletis ᾧ et τὰς. 130. ὀσίας ὄσιον π. π. Seidlerus] π. π. ὄσιον ὀσίας. 132. εὐίππου] τῆς (τὰς C) εὐίππου PC, sed τῆς a m. sec. deletio in C. 134. Ineptum est τε, nisi scribatur χόρτους τ' εὐδένδρους — Εὐρώπας (Εὐ- ρώπα Marklandus). 138. ἄγαρες ἄγαρες] ἄγεις ἄγεις P. 141. μυριοτευχεῖ Barnesius (μυριοτευχούς Sei- dlerus)] μυριοτευχούς. 142. γένος addidit D. Ἀτρειδᾶν] τῶν Ἀτρειδᾶν a m. sec. P et Ald. 144. ἴδεθ' addidit D. 145. μοι πᾶς Elmsleius] μοι πᾶς βοᾶν. 147. αἰαῖ Nauekius (qui ἐν delet)] ἔ ε οἴκτοις Seidlerus] οἴκτοις. 148. οἶται Badhamus] αἶ 149. κατακλαομένα Barnesius] κατακλαιομένα		150. τοίαν Elmsleius] ζωᾶς οἶαν ἰδόμαν] εἰδό- μαν P. 152. ὀλόμαν ὀλόμαν Heathius] ὠλόμαν ὠλόμαν. 154. μοι addidit Hermannus. Minus pro- babiliter Seidlerus ὀλόμαν ὀλόμαν· οὐκ εἶσ' οἶκοι πα- τρῶοι μοι· φροῦδος γέννα. 156. Alterum iū addidit Heathius et δαίμων scripsit pro δαῖμον. 158. μοῦ- νον Heathius] μόνον. 163. ἐκ delet Seidlerus. πη- γὰς θ' ὕδατων κρηναίων γάλα τ' οὐρείων ἐκ μόσχων Koechly. 166. κείται Seidlerus] κείτ'. 170. Ἀγα- μεμνόνιον Marklandus] ἀγαμεμνόνιον. 172. πρὸς τύμβον Heathius et Marklandus] πάρος τύμβου 176. καὶ ἐμᾶς — δοκῆμασι Porsonus] κέμας — δοκῆμα 177. σφαχθεῖς ἃ Marklandus] σφαχθεῖσα 180. ἄχάν Nauekius] ιαχάν. 181. δέσποιν' Ald. δεσποῖνα τ' (γ' C) PC, sed literis a et τ' a m. sec. in P deletis. 182. θρήνοις Ald. θρήνοισιν PC. μελο- μένην Marklandus] μέλεον. 186—200. Iphigeniae tribuant PC. Choro continuavit Elmsleius. 187. φῶς Heathius] φῶς. πατρῶων οἰκῶν in PC post οἴμοι leetum deleuit Hartungus. 189. καὶ τῶν D.] τῶν ἐκ τῶν. 192. δινευούσαις] Ante hunc ver- sum versus unus excidisse videtur. 194. Versus defectus. ἱερὰν ἄρμ' αὐτᾶν ἄλιος ἄλλα προσέβα- λεν, (ἄλλα προσέβαλε etiam Hartungus) ὅτ' ἔβα χρυσέας — Koechly. 197. τ' addidit Barnesius.	

Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινὰ
 — εἰς οἴκους· σπεύδει δ'
 ἀσπούδαστ' ἐπὶ σοὶ δαίμων.
 ΙΦ. ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τὰς ματρὸς ζῶνας
 καὶ νυκτὸς κείνας ἐξ ἄς
 λοχίαν στερρὰν παιδείαν
 Μοῖραι ξυντείνουσιν θεαί·
 ἅ μναστευθεῖς· ἐξ Ἑλλάνων,
 ἄν πρωτόγονον θάλας ἐν θαλάμοις
 Λήδας ἅ τλάμων κούρα
 σφάγιον πατρὶς λῶβα
 καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον
 ἔτεκεν κᾶτρεφεν εὐκταίαν
 ἰππείους ἐν δίφροισι
 ψαμάθων Αὐλίδος ἐπιβάσαν
 νύμφαν, οἴμοι, δύνυμφον
 τῷ τὰς Νηρέως κούρας, αἰαί.
 νῦν δ' ἄξεινον πόντου ξείνα
 δυσχόρτους οἴκους ναίω
 ἄγκυρος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος,
 οὐ τὰν Ἄρχει μέλπουσ' Ἦραν,
 οὐδ' ἴστοις ἐν καλλιφθόγγις
 κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκῶ
 καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
 αἰμορράντων δυσφόρμιγγα
 ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν,
 οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων αὐδάν,
 οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
 καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθα,
 τὸν δ' Ἄρχει δμαθέντα κλάω
 ξύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
 ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλας
 ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέρνοις τ'
 Ἄρχει σκηπτουχὸν Ὀρέσταν.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἄκτὰς ἐκλίπων θαλασσίους
 βουφορβὸς ἵκει, σημανῶν τί σοι νέον.
 ΒΟΤΚΟΛΟΣ.
 Ἄγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
 ἄκουε καινὴν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
 ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου;
 ΒΟ. ἤκουσιν ἐς γῆν κυανέαν Ξυμπληγάδα
 πλάτῃ φυγόντες διπτυχοὶ νεανίαι,
 θεᾷ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
 Ἄρτεμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιουμένη.
 ΙΦ. ποδαποὶ; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
 ΒΟ. Ἕλληνες· ἐν τούτ' οἶδα κοῦ περαιτέρω.
 ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶθα τῶν ξένων φράσαι;

199. ποινὰ D.] ποινὰ γ' PC. ποίναμ' Hartungus.
 200. Duarum syllabarum defectum ante eis (ἐς PC) indicavit D. 205. ἐξ ἄς Elmsleius] ἐξ ἀρχᾶς
 206. λοχίαν ex apogr. uno] λοχείαν PC. Λόχιαi Hermannus.
 207. ξυντείνουσιν] συντείνουσι Ald. et haud dubie PC. μοι συντείνουσι Koechly. 208. Versus ab hoc loco alienus, quem post v. 220. collocabat Scaliger. 213. κᾶτρεφεν D.] ἔτρεφεν 214. ἰππείους Marklandus] ἰππείσιον 215. ἐπιβάσαν Canterus] ἐπέβασαν 216. νύμφαν Scaliger] νύμφαιον
 224. καὶ addidit Tyrwhittus. 225. αἰμορράντων] αἰμόρραντον Monkius. 226. ἄταν Matthiae] ἄταν βωμούς 227. αὐδάν, οἰκτρὸν Tyrwhittus] οὐδ' ἄνοικτρον 231. ἐπιμαστίδιον — θάλας] ἔτι βρέφος
 ἐπιμαστίδιον τότε, νέον ἔτι θάλας Hermannus. 234. στέρνοις Hermannus] στέρνοισι 238. τε Reiskius] παῖ 240. λόγου] γόου Koechly. 246. ὄνομ'] σχῆμ' Monkius.

ΒΟ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.
 ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν;
 ΒΟ. οὐδεὶς τὸδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
 ΙΦ. ποῦ δ' εἶδεν· αὐτοὺς κάντυχόντες εἴλετε;
 ΒΟ. ἄκραις ἐπὶ βήγμῳ ἀξένου πόρου.
 ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
 ΒΟ. βούς ἦλθομεν νύκτοντες ἐναλίξ δρόσῳ.
 ΙΦ. ἐκέϊσε δὴ πᾶνελθε, ποῦ νιν εἴλετε
 τρώπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 χρόνιοι γὰρ ἤκουσ', οὐδέ πω βωμός θεᾶς
 Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοίνιχθ' ῥοαῖς.
 ΒΟ. ἐπεὶ τὸν ἐσρέοντα διὰ Συμπληγάδων
 βούς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν.
 ἦν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
 κοιλωπὸς ἄγμος, πορφυρευτικαὶ στέραι.
 ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδε τις νεανίας
 βουφορβὸς ἡμῶν, κάπεχώρησεν πάλιν
 ἄκροισι δακτύλοισι πορθεύων ἴχνος.
 ἔλεξε δ' "οὐχ ὁράτε; δαιμονέες τινες
 θάσσουσιν οἶδε." θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν
 ἀνέσχε χεῖρε καὶ προσοῦζατ' εἰσιδὼν
 "ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
 δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρέως ἀγάλαθ', ὅς τὸν εὐγενῇ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν."
 ἄλλος δὲ τις μάταιος, ἀνομία θρασὺς,
 ἐρέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
 θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
 κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὐ λέγειν τὸς πλείοσι,
 θηρᾶν τε τῇ θεῇ σφάγια τᾶπχιώρια.
 κὰν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπῶν ξένοι
 ἔστη, κᾶρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
 κάπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίας ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὡς
 "Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς
 Αἰδοῦ δράκαιναν, ὡς με βούλεται κτανεῖν
 δειναῖς ἐχίδνας εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
 ἢ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον, ὡς ἐπεμβάλη;
 οἴμοι, κτενεῖ με. ποῖ φύγῳ;" παρῆν δ' ὄραν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 ἃ φασ' Ἐρινὺς ἰέναι μιμήματα.
 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι,
 σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ χερὶ σπάσας ἕϊφος,

250. τοῦ ξυζύγου] τῷ ξυζύγῳ Elmsleius. 252. ποῦ Musgravius] πῶς PC. Conf. v. 256. κάντυχόντες Reiskius] καὶ τυχόντες 253. ἄκραις ex Plutarchi Mor. p. 602a.] ἀκταῖσιν 256. ποῦ Badhamus] πῶς (ut v. 252.) 258. ἤκουσ' Ald. ἤκουσιν PC. οὐδέ πω] ἐξ ὅτου Seidlerus. 258. 259. delet Monkius. 266. κάπεχώρησαν] κάνεχώρησαν Blomfieldus. 269. χεῖρε Marklandus] χεῖρα 279. ἡμῶν] ἡμῖν Elmsleius. 281. πέτραν] πέτροις P. ξένοι Brodaeus] ξένην 283. κάπεστέναξεν] κάνεστέναξεν Monkius. 288. χιτώνων] χλιδώνων Hermannus. τρίτων αὐ Kirchoffius. 290. πέτρινον] περὶ τὸν Hirzelius. 291. κτενεῖ] κτείνει C. κτανεῖ apud Longinum de sublim. c. 15, 2. 292. ταῦτα Marklandus] ταῦτα 294. ἃ φασ' apogr. Paris. unum ab correctore. ἃς φᾶσ' P. ἃς φασ' C. ἄφασκ' Badhamus. μιμήματα] μυκήματα Nauckius. χᾶ φασ'—μυκήματα Heimsoethius. 295. θανούμενοι] μὲ superser. in C (i.e. θαμβούμενοι) 296. χερὶ σπάσας Piersonus] περισπάσας

μόσχους ὁρούσας ἐς μέσας λέων ὄπως,
παίει σιδήρῳ λαγόνας ἐς πλευράς ἰείς,
δοκῶν Ἐρινὺς θεᾶς ἀμύνεσθαι τάδε,
ὥσθ' αἵματηρὸν πέλαγος ἔξανθεῖν ἁλός.
κᾶν τῶδε πᾶς τις, ὥς ὁρᾷ βουφόρβια
πίπτοντα καὶ πορθοῦμεν, ἔξωπλίζετο,
κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐργωρίους·
πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
φάυλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα.
πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν οὐ μακρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
στάζων ἀφρῷ γένειον· ὥς δ' εἰσείδομεν
προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον
βάλλον, ἀράσων· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοι
ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
πέπλων τε προυκάλυπτον εὐπήνους ὕφας,
καταδοκῶν μὲν τάπιόντα τραύματα,
φίλον δὲ θεραπεῖαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
ἔμφρων δ' ἀνάζας ὁ ξένος πεσήματος
ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
καὶ τὴν παρούσαν εὐμοφορὰν αὐτοῖν πέλας,
ὥμωξέ θ' ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακείμεσθ' ἡκούσαμεν
"Πυλάδην, θανούμεθ'· ἄλλ' ὅπως θανούμεθα
κάλλισθ'· ἔπου μοι, φάσγων σπᾶσας χερί."
ὥς δ' εἶδομεν δίπατα πολεμίων ἕϊφι,
φυγὴ λεπταῖς ἐξεπιπλαμεν νάπας.
ἀλλ', εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι
ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τοῦδ' ὥσαίατο,
αὐτὸς τὸ νῦν ὑπέκλειν ἡρασσον πέτροις.
ἀλλ' ἦν ἀπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' ἠτύχει βαλὼν.
μόλις δὲ νιν τόλμη μὲν οὐ χειρούμεθα,
κύκλῳ δὲ περιβαλόντες ἔξεκλέψαμεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν, ἐς δὲ γῆν τόνου
καμάτῳ καθείσαν. πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς
κομιζόμεν νιν. ὁ δ' εἰσδὼν ὅσον τάχος
ἐς χέρνιβας τε καὶ σφαγεῖ' ἐπεμπέ σοι.
εὐχου δὲ τοιάδ', ὦ νεάνι, σοὶ ξένων
σφάγια παρεῖναι· κᾶν ἀναλίσκης ξένους
τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλάς ἀποτίσει φόνον,
δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.
XO. θανύμεσθ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ
Ἑλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.
IF. εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν,
τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φροντιούμεθα.
ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν ἐς ξένους

γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων αἶε, 345
ἐς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,
Ἑλληνας ἄνδρας ἡνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἡγριώμεθα,
δοκοῦσθ' Ὀρέστην μηκέθ' ἦλιον βλέπειν, 350
δύσνουν με λήψεσθ', οἵτινές ποθ' ἦκετε.
καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἡσθόμην, φίλαι·
οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
αὐτοὶ καλῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὔ.
ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε, 355
οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πέτρας Ξυμπληγάδας
Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
Μενελεύων θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
τὴν ἐνθάδ' Αὐλὴν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδας χειρούμενοι
ἔσφαζον, ἱρεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360
οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ,
ὅσας γενείου χείρας ἐξηκόντισα,
γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη,
λέγουσα τοιάδ'· "ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμέ 365
σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαί τε νῦν
ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, αὐλεῖται δὲ πᾶν
μέλαθρον, ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
"Αἰδὼς Ἀχιλλεύς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
ὅν μοι προσείσας πόσιν ἐν ἄρματιν ὄχοις 370
εἰς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλω."
ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
ἔχουσ' ἀδελφὸν οὐκ ἀνελόμην χερσὶν,
ὅς νῦν ὄλῳλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
ζυνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὥς ἰδοῦς ἐς Πηλέως 375
μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπᾶσματα
εἰσαυθὺς, ὥς ἤξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
ὦ τλήμων, εἰ τέθνηκας, ἔξ οἶων καλῶν
ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρός ζηλωμάτων.
τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα, 380
ἥτις, βροτῶν μὲν ἢ τις ἀψηται φόνου,
ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγῃ χερσὶν,
βωμῶν ἀπείρχει, μυσαρὸν ὥς ἡγουμένη,
αὐτὴ δὲ θυσίαις ἡδεταί βροτοκτόνοις.
οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ 385
Λητῷ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθήναι βορᾷ,
τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
ἐς τὴν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ· 390
οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.
XO. κυάνεαι κυάνεαι Ξυνοδοὶ θαλάσσας,

392—406. = 407—420.

298. πλευράς] πλευράς θ' Musgravius, quo recepto
σιδῆρῳ in σιδήρῳ mutavit Hartungus. 300. ὥσθ'
Marklandus] ὥς πέλαγος] πέλανον P a m. sec. Ald.
306. οὐ μακρῷ Nauckius] ἐν μακρῷ PC. ἐν μικρῷ
Ald. 311. ἀπέψη Elmsleius] ἀπέψα PC cum Luciano
Amor. c. 47. Hesychius, ἀπέψα: ἀπέμασεν 312.
πέπλων] πέπλου Lucianus. εὐπήνους ὕφας] εὐπή-
κτους ὕφας vel εὐπήκτους ὕφας libri Luciani: unde
εὐπήκτοις ὕφας Ald. 316. ἔγνω Scaliger] ἔγνωκε
318. πέτρους] οἱ (i. e. πέτροις) superscr. in C.
327. αὐθὺς Schaeferus] αὐτὶς C. οὐ τις P. 329. εὐ-
τύχει PC. ἡσθόμην Badhamus. βαλὼν] λαβὼν P.
331. περιβαλόντες Reiskius] περιβάλλοντες
ἔξεκλέψαμεν] ἔξεκώψαμεν Bothius. ἔξεκλέψαμεν
πέπλοις Koechly. 335. ἐς Valckenarius] τε PC.
ὥς Ald. σφαγεῖ' Musgravius] σφάγι' PC: unde Ald.
σφάγι' ἐξέπεπε 343. οἶα φροντιούμεθα] Suspectum
φροντιούμεθα pro φροντιούμεν dictum. φροντιούμεν
οἶα χρῆ (δὲ Koechly) Badhamus.

346. τ' οὐμόφυλον (debebat θοῦμόφυλον) Ald. τὸ
όμόφυλον PC. 349. δοκοῦσθ' Ald. (et P.?) δοκοῦσαν
C. 351. ἡσθόμην L. Dindorfus] ἡσθόμην 354.
αὐτοὶ καλῶς Seidlerns] αὐτοὶ κακῶς PC. Fort. πάλαι
καλῶς. 356. ἀπήγαγ' κατήγαγ' Badhamus.
357. Μενελεύων Barnesius] μενέλαον 359. οὐ μ'
Piersonus] οἱ μ' 360. ἱρεὺς D.] ἱερεὺς 361. τότε
Ald. τοῦδ' PC. 365. ἐμέ Reiskius] ἐμῇ 366. νῦν
Heathius] νιν 370. προσείσας Iac. Bernays] προσ-
εἶπας PC. προτείνας Badhamus. 373. οὐτ' (debe-
bat οὐκ, ut Koechly) ἀνελόμην Tyrwhittus] τοῦτον
εἰλόμην 374. κασιγνήτῳ] ψ superscr. C, i. e. κασι-
γνήτῳ. 377. εἰσαυθὺς Schaeferus] εἰσαυτὶς 378.
καλῶν Reiskius] κακῶν 384. αὐτὴ Portus] αὐτὴ
385. ἔτεκεν ἂν] ποτ' ἔτεκεν Hermannus. 387.
θεοῖσιν] τε θεοῖσιν Hermannus. 390. τὴν amicus
Marklandi] τὸν

ἴν' οἷστρος ὁ ποτῶμενος Ἀργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Ἰοῦς, 395
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐυδρον δονακόχλοον
 λιπόντες Εὐρώταν 400
 ἢ ρεύματα σεμνὰ Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἔνθα κούρα
 δία τέγγει
 βωμούς καὶ περικίονας ναοὺς αἶμα βρότειον; 406
 ἢ ῥοθίους εἰλατίναις δικρότοις κώπαις
 ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 νάϊον ὄχημα λινοπόροισιν αὖραις, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὖξοντες μελάθροισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ πῆμασι βροτῶν
 ἄπληστος ἀνθρώποις, 415
 ὄλβου βάρος οἱ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες
 κεινὰ δόξα. [ἥκει.
 γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου, τοῖς δ' ἔς μέσον
 πῶς τὰς Ξυνδρομάδας πέτρας, 421
 πῶς Φινεΐδας αὐπνους ἀκτὰς ἐπέρασαν,
 παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρίτας 425
 ῥοθίῳ δραμόντες;
 ὅπου πεντήκοντα κορὰν
 Νηρηῶν ὡς χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκυκλίοις,
 πλησιστίοις πνοαῖς, 430
 συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίῳν πηδαλίων,
 αὖραισιν νοτίαις
 ἣ πνεύμασι Ζεφύρου,
 τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, 435
 λευκὰν ἀκτὰν, Ἀχιλῆος
 δρόμους καλλισταδίους,
 ἄξενον κατὰ πόντον.
 εἶθ' εὐχαισὶν δεσποσύνους 439
 Λήδας Ἑλένα φίλα παις ἐλθοῦσα τύχῃ τὰν
 Τρωάδα λιπούσα πόλιν, ἴν' ἀμφὶ χαίταν
 δρόσον αἵματηρὰν

421—438. = 439—455.

394. ἴν' Hermannus] ἦν ποτῶμενος] πετόμενος P. 395. ἄξενον Monkius] εὐξενον C. εὐξενον P. Ἰοῦς addidit Erfurdinus. ποτε C et Ald. 399. ἄρα Seidlerus] ἄρα δονακόχλοον Elmsleius] δονακόχλοα 404. δία τέγγει] διατέγγει PC. Correxuit Elmsleius, nisi quod dativos κούρα δία posuit: de quo dixi in Annot. Oxon. p. 516. 405. περικίονας ναοὺς Elmsleius] περικίονας ναῶν (ναοῦ P) 408. ἢ Barnesius. εἰλατίναις Seidlerus] εἰλατίνους PC. εἰλατίνους δικρότοιο κώπας Kirchhoffius. 409. ἔπλευσαν] πόρευσαν D. ἔπεψαν Rauchensteinus. 410. λινοπόροισιν] λινοτόνοισι τ' Rauchensteinus. 414. ἐγένετ' Ald. γένετ' PC. 417. τε om. P. 418. κεινὰ δόξα Elmsleius] κοιναὶ δόξαι P et e super oi scripto C. 419. μὲν ἄκαιρος] μενέκαιρος Hermannus. 421. τὰς Ξυνδρομάδας πέτρας] πέτρας τὰς Ξυνδρομάδας Boethius. 425. παρ' ἄλιον Seidlerus] παράλιον 428. Νηρηῶν] νηρηῶν P. τῶν νηρηῶν C. Exciderunt syllabae duae, quae post fuisse possunt, ut Hermannus coniecit, si in antistropha v. 445. recte legitur χερὶ, vel ποσὶ, si χερὶ scribendum sit. 429. ἐγκυκλίοις] ἐγκύκλιοι Heathius. 430. πλησιστίοις] καὶ πλησιστίοις Ald. 433. αὖραισιν Kirchhoffius] αὖραις PC. αὖραις ἐν C. 435. πολυόρνιθον] πολιορνιθον P. 436. Ἀχιλῆος Ald. ἀχιλλῆος PC. 438. ἄξενον P. εὐξενον C. 439. δεσποσύνους Marklandus] δεσποσύνας 442. χαίταν] χαίτα (i. e. χαίτη) P.

ἐλιχθεῖσα λαμοτόμῳ
 δεσποίνας χερὶ θάνοι 445
 ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
 ἄδιστ' ἂν δ' ἀγγελίαν
 δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γὰς πλωτῆρων εἴ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν 450
 δειλαίας παυσίπονος·
 καὶ γὰρ ὄνειροις συνείην
 δόμοις πόλει τε πατρίᾳ,
 τερπνῶν ὕμνων ἀπόλαυσιν,
 κοινὰν χάριν ὄλβῳ. 455
 ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι
 Ξυνερεισθέντες χωροῦσι, νέον
 πρόσφαγμα θεᾶς· σιγάτε, φίλοι.
 τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
 ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει· 460
 οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
 βουφορβὸς ἀνὴρ.
 ὦ πότνι, εἴ σοι τὰδ' ἄρεσκόντως
 πόλιν ἤδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
 ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας 465
 Ἑλληνι διδοὺς ἀναφαίνει.

IΦ. εἶεν·

τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχη
 φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
 ὡς ὄντες ἱροὶ μηκέτ' ὥσι δέσμοιοι.
 ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε 470
 ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
 φεῦ·
 τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
 πατὴρ τ' ἀδελφὴ τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
 οἷων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
 ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτω 475
 τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
 εἰς ἀφανὲς ἔρπει, κοῦδέν οἶδ' οὐδεὶς κακόν.
 ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' ἐς τὸ δυσμαθές.
 πόθεν ποθ' ἦκετ', ὦ ταλαίπωροί Ξένοι;
 ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεῦσατε χθόνα, 480
 μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.

OΡ. τί ταῦτ' ὁδύρει, κάπὶ τοῖς μέλλουσι νῶ

κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἴ ποτ', ὦ γύναι,
 οὔτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων θανεῖν
 οἴκτω τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ 485
 [οὐχ ὅστις Ἀἰδὼν ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται]
 σωτηρίας ἀνελπίς· ὡς δὴ ἐξ ἐνός
 κακῷ ξυνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλοσκάνει
 θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἔαν χρεῶν.
 ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνῃ σὺ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
 θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκομεν.

IΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένους

444. ἐλιχθεῖσα] ἐίλιχθεῖσα P. 445. θάνοι Seidlerus] θάνῃ 447. ἄδιστ' D.] ἥδιστ' δ' Hermannus] τήνδ' 448. δεξαίμεσθ' Ald. δεξαίμεθ' PC. 452. καὶ γὰρ Ald. καὶ om. P (et C ?). εἰ γὰρ Kirchhoffius. ὄνειροις συνείην Kirchhoffius] ὄνειρασι συμβαίην 454. ὕμνων] ὕπνων Hermannus. ἀπόλαυσιν P. ἀπολαύειν C. 455. ὄλβῳ] ὄλβα P. ὄλβου Koechly. 456—462. Iphigeniae tribuunt PC, choro continavit Seidlerus. 456. δίδυμοι Marklandus] δίδυμοις 458. θεᾶς] θεᾷ Tournius. 466. Ἑλληνι διδοὺς] Verba vitii suspecta. 469. ἱροὶ D.] ἱεροὶ 470. ναοῦ Valckenarius] ναοὺς 474. στερεῖσα Scaliger] στερηθεῖσα 475. ὅτω] ὅτι P. 477. κακόν] ὅποι Koechly. 481. ἔσεσθ' αἰεὶ] ἔσεσθε δὴ Dobraeus. 482. νῶ Forsonus] νῶν 483. κακοῖσι λυπεῖς] λυπεῖ κακοῖσιν Coebet, servato νῶν. 481. θανεῖν] κτανεῖν (vel κτενεῖν) Seidlerus. θανεῖν apud Stobaeum 8, 6. 486. eiecit Monkus. οὐχ] οὐθ' Ald. οὐδ' Hermannus.

Πυλάδης κέκληται; τότε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
 ΟΡ. ὅδ', εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
 ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλληνος γεγώς;
 ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τότε πλέον λάβοις, γύναι;
 ΙΦ. πότερον ἀδελφῷ μητρὸς ἔστον ἐκ μίας;
 ΟΡ. φιλότμητ' γ', ἐσμέν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
 ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
 ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἄν.
 ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
 ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελώμεθ' ἄν.
 ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ', ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
 ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.
 ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἥτις ἔστι σοι;
 ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένω.
 ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κυκλῶν τί σε;
 ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
 ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ Ξέν', εἰ κείθεν γεγώς;
 ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἶ ποτ' ἦσαν ὄλβιοι.
 ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπήρας πατρίδος, ἢ ποῖα τύχη;
 ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἐκὼν ἐκῶν.
 ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών.
 ΟΡ. οὐκ οὖν ἐμαυτῷ γ', εἰ δὲ σοι, σὺ τοῦθ' ὄρα.
 ΙΦ. ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;
 ΟΡ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς ἐπαυρασίας.
 ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἥς ἀπανταχοῦ λόγος.
 ΟΡ. ὡς μήποτ' ὠφελὸν γε, μὴδ' ἰδὼν ὄναρ.
 ΙΦ. φασὶν νιν οὐκέτ' οὖσαν οἶχεσθαι δορί.
 ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκρυντ' ἠκούσατε.
 ΙΦ. Ἑλένη δ' ἀφίκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
 ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἔλθοῦσα τῶν ἐμῶν τι.
 ΙΦ. καὶ ποῦ ὅστι; κάμοι γάρ τι προυφείλει κακόν.
 ΟΡ. Σπάρτην Ξυνοικεῖ τῇ πάρος Ξυνευνέτῃ.
 ΙΦ. ὡς μῖσος εἰς Ἑλλήνας, οὐκ ἔμοι μόνῃ.
 ΟΡ. ἀπέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
 ΟΡ. ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
 ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρῆσθαι θέλω.
 ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾶς· λέξω δ' ἐγὼ.
 ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
 ΟΡ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίους λόγος.
 ΙΦ. ὦ πότνι, ὡς εὖ. τί γάρ ὁ Λαέρτου γόνος;
 ΟΡ. οὕτω νενόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.
 ΙΦ. ὄλοιτο, νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυχών.
 ΟΡ. μὴδὲν κατεύχου· πάντα τάκεινον νοσεῖ.
 ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηίδος ἔστι παῖς ἔτι;
 ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἔρημ' ἐν Αὐλίδι.
 ΙΦ. δόλια γὰρ, ὡς ἴσασιν οἱ πεπονθότες.
 ΟΡ. τίς εἰ ποθ'; ὡς εὖ πυνθάνει τάφ' Ἑλλάδος.
 ΙΦ. ἐκείθεν εἰμι· παῖς δ' ἔτ' οὐσ' ἀπωχόμεν.
 ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκει, γύναι.
 ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
 ΟΡ. τίς; οὐ γὰρ ὃν γ' ἐγώδ' αὖ τῶν εὐδαιμόνων.
 ΙΦ. Ἀτρέως ἔλεγτο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἀναξ.

ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἀπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
 ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, Ξένε.
 ΟΡ. τέθνηκ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
 ΙΦ. τέθνηκε; ποῖα ἔμφορᾶ; τάλαιν' ἐγὼ.
 ΟΡ. τί δ' ἐστένασας τοῦτο; μῶν προσήκέ σοι;
 ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροισ' ἀναστένω.
 ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἶχεται σφαγεῖς.
 ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανοῦσα χῶ θανών.
 ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη, μὴδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ΙΦ. τοσόνδε γ', εἰ Ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ.
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεχ', οὗτος ὦλεσεν.
 ΙΦ. ὦ Ξυνταραχθεὶς οἶκος· ὡς τί δὴ θέλων;
 ΟΡ. πατρός θανόντος αἶμα τιμωρούμενος.
 ΙΦ. φεῦ·
 ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὦν.
 ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
 ΟΡ. λέλοιπεν Ἥλέκτραν γε παρθένον μίαν.
 ΙΦ. τί δὲ, σφαγεῖσθαι θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
 ΟΡ. οὐδείς γε, πλην θανοῦσαν οὐχ ὀράν φάος.
 ΙΦ. τάλαιν' ἐκείνη χῶ κτανῶν αὐτὴν πατήρ.
 ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἀργεῖ πατρός;
 ΟΡ. ἔστ', ἀθλιός γε, κοῦδαμοῦ οὐχ πανταχοῦ.
 ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι
 πτηνῶν ὄνειρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
 πολλὸς ταραγμός ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι
 κὰν τοῖς βροτέοις· ἐν δὲ λείπεται μόνον,
 * * * *
 ὁ τ' οὐκ ἄφρων ὦν μάντεως πεισθεὶς λόγοις
 ὄλωλεν ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμῖν οἱ φίλοι γεννήτορες;
 ἄρ' εἰσὶν; ἄρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσειεν ἄν;
 ΙΦ. ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
 ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ Ξένοι, σπεύδουσ' ἅμα
 κάμοι. τὸ δ' εὖ μάλιστα γ' οὕτω γίγνεται,
 εἰ πᾶσι ταυτὸν πράγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.
 θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμ' σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
 πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἑμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
 δέλτον τ' ἐνεργεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμέ
 ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
 φρονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
 θνήσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγουμένης;
 οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις Ἀργῶθεν μολὼν
 ἐς Ἄργος αὐθις τὰς ἐμάς ἐπιστολάς
 πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
 σὺ δ', εἰ γὰρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενῆς

494. εἴ τι C. ἔστι P. 495. Ἑλλήνος] Ἑλλήνων
 Elmsleius. 498. ἐσμέν δ' C (et P?). δ' om. Ald.
 ἐσμέν, οὐ κασιγνήτω φύσει (γένει Koechly) Nauckius.
 505. σοι] σὴ Nauckius. 511. δ' addidit Scaliger.
 513. 514. Versus post 516. lectos huc transposuit
 Kirchhoffius. 514. τοῦθ' ὄρα Bothius] τοῦτ' (τοῦδ'
 Barnesius) ἔρα 518. ἰδὼν] ἰδεῖν Scaliger. 527.
 528. post 520. transponendus, versus 529. 530. delendos
 esse censet Usenerus in Musco Rhen. vol. 23. p. 167.
 533. ὡς εὖ. τί γὰρ Musgravius] ὡς ἔστι γὰρ 537. Θέ-
 τιδος] Ἀχιλεὺς Canterus. δ' ὅ] δὲ Elmsleius. 538.
 ἔρημ' ἐν Marklandus] ἔρημην 539. ὡς ἴσασιν Nau-
 ckius] ὡς φασιν P. ὡς γέ φασιν C. 541. δ' addidit
 Hermannus. ἀπωχόμεν Badhamus] ἀπωλόμην

552. δεινῶς] δεινός P. 553. θανών] κτανών P.
 556. παῖς] πῶς P. 558. αἶμα Elmsleius] τήνδε
 566. ἀπώλετο] ἀπώνατο Nauckius. 570. οὐδ'
 Hermannus] οὐθ' 571. πτηνῶν] τυφλῶν Nauckius.
 572. θεοῖς Scaliger] θεοῖς 573. λείπεται] λυ-
 πείται PC, sed λείπεται superser. in C. ἐν δὲ λυπεῖ-
 σθαι μόνον Hermannus. Lacunam post hunc ver-
 sum indicavit Moukies. 574. ὁ τ' Hermannus] ὅτ'
 576. ἡμῖν φίλτατοι (rectius οἱ φίλοι Koechly) γεν-
 νήτορες Rauchensteinius] ἡμῖν οἱ τ' ἑμοὶ (τ' ἑμοὶ a m.
 sec. habet P) γεννήτορες 579. σπεύδουσ' Musgra-
 vius] σπουδῆς P et superser. αἰ (i. e. σπουδαῖς) C.
 580. τὸ δ' Marklandus] τόδ' 581. μάλιστα γ' οὕτω] μά-
 λιστα τοῦτο Nauckius. 582. θέλοις Portus] θέλεις
 587. σφε Marklandus] γε τάδε Piersonus]
 ταῦτα 588. Ἀργῶθεν Musgravius] ἀγγεῖλαι PC. ἀγ-
 γεῖλαι Portus: unde τὰς τ' ἐμάς Elmsleius. 588-590.
 delet Moukies. 590. τινί] τίνος PC, sed superser. νί
 591. δυσγενῆς] δυσμενῆς P.

καὶ τὰς Μυκῆνας οἶσθα χοῦς κἀγὼ θέλω,
σώθητ' ἔκεισε, μισθὸν οὐκ αἰσχροὺν λαβὼν
κούφην ἔκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
οὗτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεῶ γενέσθω θύμα, χωριοθεὶς σέθεν.
ΟΡ. καλῶς ἔλεξας ἅλλα, πλὴν ἔν, ὡ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς εὐμφοράς·
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόθων χάριν.
οὐκ οὐν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι, καὐτὸν ἐκδύναι κακῶν.
ἀλλ' ὥς γενέσθω, τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς εὐμφοράς
αὐτοὺς σέσωσται· τυγχάνει δ' ὅδ' ὦν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἦσσαν ἢ μὲ φῶς ὄραν θέλω.
ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ρίζης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος.
τοιούτους εἶη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
δοσπερ λλείπεται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐλὼν, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὀρώσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλῇ δὲ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
ΟΡ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
ΙΦ. ἔγώ· θεᾶς γὰρ τήνδε προστροπὴν ἔχω.
ΟΡ. ἄζηλά γ', ὦ νεάνι, κοῦκ εὐδαίμονα.
ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἦν φυλακτέον.
ΟΡ. αὐτὴ εἰρεῖ θύουσα θήλυς ἄρσενας;
ΙΦ. οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.
ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἴστορεῖν με χρή.
ΙΦ. εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.
ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέζεται μ', ὅταν θάνω;
ΙΦ. πῦρ ἱρὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
ΟΡ. φεῦ·
πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἄν;
ΙΦ. μάταιον εὐχρὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἰ,
ἠῤῥω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
οὐ μὴν, ἐπεὶ δι' τυγχάνεις Ἀργείος ὦν,
ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ ἄλλειψω χάριν.
πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθῆσω τάφῳ,
Ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,
καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρυτον γάνος
Ξουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλὼν σέθεν.
ἀλλ' εἴμι, δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ μου λάβης.
φυλάσσετ' αὐτοὺς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἅλπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

ΧΟ. κατολοφύρομαι σὲ τὸν χερνίβων βράνισι — — —
μελόμενον αἵμακταῖς.
ΟΡ. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξένοι. 645
ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μακαίρας, ὦ νεανία, σεβόμεθ', ἐς πά-
δοι πόδ' ἐπεμβάσει. [τραν
ΠΤ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων. 650
ΧΟ. ὡ σχέτλιοι πομπαί.
φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.
αἰαὶ αἰαί.
πότερος ὁ μέλλων;
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις. 655
ΟΡ. Πυλάδῃ, πέπονθας ταῦτ' ὁπρὸς θεῶν ἐμοί;
ΠΤ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με. 665
ΟΡ. τίς ἐστὶν ἡ νεάνις; ὡς Ἑλληνικῶς
ἀνῆρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτειρ', ἀνηρώτα τέ με
γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος 665
ἐκείθεν Ἀργεῖα τις· οὐ γὰρ ἂν ποτε
δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τὰδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσοι καλῶς.
ΠΤ. ἔφθης με μικρόν· ταῦτά δὲ φθάσας λέγεις,
πλὴν ἔν· τὰ γὰρ τοι βασιλῆων παθήματα 670
ἴσαςι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
ἀτὰρ διήλθε χᾶτερον λόγον τινά.
ΟΡ. τίν'; ἐς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.
ΠΤ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος·
κοινῇ δὲ πλεύσας, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675
καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κἀκὴν κεκτήσομαι
Ἄργει τε Φωκῆων τ' ἐν πολυτιμῷ χθονί,
δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
προδοὺς σε σῶζεσθ' αὐτὸς εἰς οἶκους μόνος,
ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δύμασι 680
ράψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
ἐγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνῃς ἔχω,
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρή ξυνεκπνεύσαι μέ σοι
καὶ εὐσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας,
φίλον γεγῶτα καὶ φοβοῦμενον πόγον. 685
ΟΡ. εὐφημα φώνει· τὰμὰ δεῖ φέρειν κακὰ·
ἀπλὰς δὲ λύπας ἔξῃ, οὐκ οἶσω διπλὰς.
ὁ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονειδιστον λέγεις,
ταῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, εἰ σε συμμοχοῦντ' ἐμοὶ 690
κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἐμ' οὐ κακῶς ἔχει

642. — — —] βαρβάρων Elmsleius. 646. σὲ δὲ] σὺ
δὲ ex apogr. Florentino et mākār, σὲ δ' ὡ Her-
mannus. μακαίρας, ὡ Kirchhoffius] μάκαρος, ὡ
PC. 649. πόδ' Elmsleius] ποτ' 650. τοι Herman-
nus] τοῖς 652. διόλλυσαι] οὐ δὲ διόλλυσαι Monkus.
654. μέλλων] Versus ut videtur defectus, sive μέλ-
λων retineatur sive mālōn (intellecto διολλύμενος)
cum Musgravio scribatur. 655. ἀμφίλογα ed. Bru-
bach.] ἀμφίβολα (β et λ ex correctione m. sec.) P.
μέμονε C correctus. μέμνην P et pr. C. 658. ταῦτ']
ταῦτά Elmsleius. 664. ᾤκτειρ' Heathius] ᾤκτειρὲν
666. Ἀργεῖα τις] Ἀργεῖωτις Nauckius. 668.
πράσσοι Hermannus] πράσσει 669. ταῦτά] ταῦτα P.
τάλλα Monkus. φθάσας] φράσας P. 670. τοι
Hermannus] τῶν 675. δὲ πλεύσας Elmsleius] τ'
ἐπλεύσα 679. σῶζεσθ' Elmsleius] vitiōsa, νοστεῖν Heim-
soethius. 680. καὶ φονεύσας] κάφεδρεύσας Lobeckius.
ἢ καὶ φονεύσαι σ' — ράψας Bergk. 682. Versus
suspectus: vid. Annot. Oxon. p. 525. 687. κακὰ] ἐμὲ
Porsonus. 690. ταῦτ' L. Dindorfius] ταῦτ' PC.
τοῦτ' Marklandus.

592. θέλω] φίλους Heimsoethius. 593. σώθητ'
ἔκεισε Musgravius] σώθητι καὶ σὺ (καὶ Ζῆ Canterus)
598. τόνδ' ἐμοὶ Lucian. Amor. c. 47.] τόνδε μοι 601.
ἐμὲ] oi superser in P. 607. σέσωσται Ald. σέσωται
C. σεσώσεται P. 608. ἢ μὲ Porsonus] ἢ με 610.
ὀρθῶς C ab correctore. ὀρθός P et pr. C. 618. τήνδε
Bothius] τῆσδε 622. οὐκ] οὐκ οὐκ P. 626. ἱρὸν
D.] ἱερὸν πέτρας] χθονός Diodorus 20, 14. 631.
ἀλλ' ὦν] ὅσων Nauckius. ἄλλειψω Marklandus]
λείψω 633. κατασβέσω] Exspectes verbum quale
est κατακλύσω, de quo cogitavit Koechly, etsi ipse
καταψεκῶ scripsit. κατασκεδῶ Geelius. 635. πυρὰν
βαλὼν Canterus] πῦρ ἐμβαλὼν (ἐμβαλὼν Ald. cum duobus
apogr. Paris.) 636. τ' ἐκ] τε P. 637. οἴσω] εἴσω P.
μὴ μου] μὴ μου Hermannus. λάβης C. βάλης P.

πράσσονθ' ἂ πράσσω πρὸς θεῶν λιπεῖν βίον.
 σὺ δ' ὀλβίος τ' εἶ, καθάρᾳ τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβὴ καὶ δυστυχῇ.
 σωθεὶς δὲ παῖδας ἔξ ἐμῆς ὅμοσπόρου
 κτησάμενος, ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν, οὐδ' ἄπαις δόμος
 πατρῷος οὐμός ἐξαλειφθεῖη ποτ' ἂν.
 ἄλλ' ἔρπε καὶ Ζῆ καὶ δόμουσ' οἴκει πατρός.
 ὅταν δ' ἔς 'Ελλάδ' ἵπιπὸν τ' Ἄργος μόλης,
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·
 τύμβον τε χῶσον κάπιθες μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ καὶ κόμας δόττω τάψω,
 ἄγγελλε δ' ὡς ὀλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνω.
 καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρρημα κήδη καὶ δόμουσ' ὀρών πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' ἡῶρον φίλων.
 ὦ εὐγκυαναγέ καὶ εὐνεκτραφεὶς ἐμοί,
 ὦ πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
 ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλασ' αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 ὦ πάντ' ἐγὼ δούς τάμᾳ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 μητέρα κατακτᾶς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
 ΠΤ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 οὐκ ἂν προδοίην, οὐκ ἄλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἄτάρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέν σε πω
 μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνου.
 ἄλλ' ἔστιν ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία
 λίαν διδοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχη.
 ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
 γυνὴ γὰρ ἦδε θυμάτων ἔξω περᾶ.
 ΙΦ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίζετε
 τᾶνδον μολόντες τοῖς ἐφροστώσι σφαγῇ.
 δέλτου μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαὶ
 ξένοις πάρεσιν· ἂ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
 ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις τ' ἀνὴρ
 ὅταν τε πρὸς τὸ θάρος ἐκ φόβου πέσῃ.
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μάπονοστήσας χθονὸς
 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
 ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.
 ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνας ἀμυχανεῖς πέρι;
 ΙΠ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορβήμεσαι γραφάς.
 ΟΡ. ἢ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
 ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
 ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
 ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγεῖλαιεν ἂν;
 ΟΡ. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
 ΙΦ. πείσω σφε, καὶ τὴ ναὸς ἐσβήσω σκάφος.
 ΟΡ. ὁμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.
 ΙΦ. “δῶσω” λέγειν χρὴ “τήνδε τοῖσι σοῖς φίλοις.”
 ΠΤ. τοῖς σοῖς φίλοις γράμματ' ἀποδώσω τάδε.
 ΙΦ. κἀγὼ σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
 ΠΤ. τίν' οὖν ἐπόμνυς τοισίδ' ὄρκιον θεῶν;
 ΙΦ. Ἀρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
 736. πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.

692. λιπεῖν Badhamus] λύσειν P. λήσειν (superser.
 γ, i. e. λήγειν) C. 713. ἀπήλασ' Heathius] ἀπήλασεν
 719. γ' οὐ διέφθορέν σε πω] γ' οὐ διέφθορέν με πω
 C. γ' οὐ διέφθοιρ ἐν μέ πω P. 727. πολύθυροι ex Aristot.
 Rhet. 3, 6.] πολύθυροι 729. αὐτὸς αὐτὸς PC. τ' ad-
 didit Koehly. 731. μάπονοστήσας D.] μὴ ἀπονοστήσας
 736. eiecit Badhamus. 738. Idem versus Med. 748.
 742. πείσω apogr. Paris. duo. ναὶ πείσω PC. 745.
 τοῖσι σοῖς Bothius] τοῖς ἐμοῖς 747. τοισίδ' Marklan-
 dus] τοῖσιν 748. ἧσπερ] οἷσπερ P.

ΠΤ. ἐγὼ δ' ἀνακτὰ γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
 ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ; 750
 ΠΤ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σῴσασά με;
 ΙΦ. μήποτε κατ' Ἄργος Ζῶσ' ἵχνος θείην ποδός.
 ΠΤ. ἄκουε δὴ νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
 ΙΦ. ἄλλ' αὐθὶς ἔσται καιρὸς, ἦν καλῶς ἔχη.
 ΠΤ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τὸδ', ἦν τι ναὺς πάθῃ, 755
 χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
 ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
 τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
 ΙΦ. ἄλλ' οἷσθ' ὁ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
 τάνοντα κάγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς 760
 λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις·
 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσης γραφὴν,
 αὕτη φράσει σιγῶσα τᾶγγεγραμμένα,
 ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
 τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765
 ΠΤ. καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
 σήμαινε δ' ὦ χρὴ τάσδ' ἐπιστολάς φέρειν
 πρὸς Ἄργος, ὅ τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.
 ΙΦ. ἄγγελλ' Ὀρέστη, παιδὶ τἀγαμέμνονος
 “ἢ ἂν Αὐλίδι σφαγεῖσθ' ἐπιστέλλει τάδε 770
 Ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ Ζῶσ' ἔτι.”
 ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; καθανοῦσ' ἦκει πάλιν;
 ΙΦ. ἦδ' ἦν ὁρᾶς σὺ· μὴ λόγων ἐκπλησέ με.
 “κόμισαι μ' ἐς Ἄργος, ὦ εὐναίμε, πρὶν θανεῖν,
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετὰσθησον θεᾶς 775
 σφαγίῳ, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.”
 ΟΡ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ἡνύρημεθα;
 ΙΦ. “ἢ σοὶς ἀραῖα δώμασιν γενήσομαι,
 Ὀρέσθ", ἢ αὐθὶς ὄνομα δις κλύων μάθης.
 ΟΡ. ὦ θεοί. ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
 ΟΡ. οὐδέν· πέραινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε. 781
 τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.
 ΙΦ. λέγ' οὐνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεᾶ
 Ἀρτεμὶς ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυς ἐμὸς πατὴρ,
 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσανον βαλεῖν, 785
 ἐς τήνδε δ' ὦκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
 τὰδ' ἐστὶ τὰν δέλτοιον ἐγγεγραμμένα.
 ΠΤ. ὦ ραδίους ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
 κάλλιστα δ' ὁμόσας οὐ πολὺν σῆχσω χρόνον,
 τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν, 790
 ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδιδωμί τε,
 Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
 ΟΡ. δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
 τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
 ὦ φιλτάτῃ μοι εὐγύνῃ, ἐκπεληγμένος 795
 ὅμως σ' ἄπιστοι περιβαλὼν βραχίονι
 ἐς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.
 ΧΟ. ξεῖν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
 ΟΡ. ὦ εὐγκασιγνήτῃ τε καὶ ταῦτοῦ πατρός 800

754. αὐθὶς ἔσται καιρὸς Pieronius] αὐτὶς ἔσται και-
 νός PC. οὐτὶς ἔστ' ἄκαιρος Bothius. 759. πολλῶν
 πολλοῖς Nauekius. 761. ἀναγγεῖλαι] ἀπαγγεῖλαι Elms-
 leius. 765. ἐμοί] ὁμοῦ Badhamus. ἄμα Heimsae-
 thius. 766. θεῶν] τε σὺν Hauptius. 769. τὰγα-
 μέμνονος] I. e. τῷ Ἀγαμέμνονος. 773. λόγων Seid-
 lerus] λόγοις 776. ξενοφόνους] ξενοκτόνους P.
 779. αὐθὶς] αὐτὶς Ald. et fortasse PC. 780. 781. ΟΡ.
 Hermannus] πυ. 782. ἐρωτῶν σ'] ἐρωτῶσ' pr. P. Ver-
 sus vel spirius vel corruptus. Iphigeniae verba finisse
 τάχ' οὖν σ' ἔροιτ' ἂν πῶς ἄπυστος ψυχόμην coniecit
 Heimsaeethius. 786. ὦκισ' C. 787. τὰδ']
 ταῦτ' Plutarchus Mor. p. 182 e. ἐστὶ τὰν Plutarchus]
 ἐστὶν ἐν 793. διαπτυχάς] ἀναπτυχάς Badhamus.
 796. σ' ἄπιστοι Marklandus] ἀπιστῶ 799. χραίνεις]
 χραίνεις C.

Ἄγαμέμνωνος γεγῶσα, μὴ μ' ἀποστρέφου,
 ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἔξειν ποτέ.
 ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσει λέγων;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστόν ῃ τε Ναυπλία.
 ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σὸς, ὦ τάλαινα, σύγγονος.
 ΙΦ. ἄλλ' ἢ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐρεΐναιτο;
 ΟΡ. Πέλοπός γε παιδί παιδός, οὐκ' κέφυκ' ἐγώ.
 ΙΦ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;
 ΟΡ. ἔχω· πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
 ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ.
 ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε·
 Ἄτρειός Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;
 ΙΦ. ἦκουσα, χρυσῆς ἄρνός ἥνικ' ἦν πέρι.
 ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφήνασ' οἶσθ' ἐν εὐπῆνοις ὑφαῖς;
 ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἔγγυς τῶν ἐμῶν κάμπτιες φρενῶν.
 ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἰστοῖς ἡλίου μετὰστασιν;
 ΙΦ. ὕφῃνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
 ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὔλιν μητροῦ ἀνεδέξω πάρα;
 ΙΦ. οἶδ'· οὐ γάρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὡς μ' ἀφείλετο.
 ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν;
 ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφω.
 ΟΡ. ἂ δ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια·
 Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγῃην πατρός,
 ἦν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
 ἐκτῆρασθ' Ἰπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανῶν,
 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
 ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γάρ εἰ,
 ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
 Ἄργόθεν, ὦ φίλος.
 ΟΡ. κἀγὼ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοῖσθ' ἔχειται.
 κατὰ δὲ δάκρυα, κατὰ δὲ γόσος ἅμα χαρὰ
 τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.
 ΙΦ. σέ τὸν τότ' ἔτι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαισι νεαρὸν
 τροφῶν νεαρὸν ἐν δόμοις.
 ὦ κρείσσον' ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν τύχαν,
 τί φῶ; θαυμάτιον πέρα καὶ λόγου πρόσω τάδ' ἐπέβα.
 ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μετὰ.
 ΙΦ. ἄποπον ἄδονάν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
 δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
 ἀμπάτμενος φύγη·
 ἰὼ Κυκλωπὶς ἐστία, ἰὼ πατρὶς,
 Μυκῆνα φίλα,
 χάριν ἔχω Ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
 ὅτι μοι συνομαίμενα τόνδε δόμοισιν ἔξεθρέψω φάος.
 ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφορὰς,
 ὦ εὐγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφυ βίος.
 ΙΦ. ἐγὼ δ' ἂν μέλεος οἶδ', ὅτε φάσανον
 δέρρα θῆκ' ἐμοὶ μελεόφρων πατήρ.
 ΟΡ. οἶμοι· δοκῶ γάρ οὐ παρῶν σ' ὄραν ἐκεῖ.
 ΙΦ. ἀνυμέναιος, ὦ εὐγγον', Ἀχιλλεύς

806. ἢ Monkius] ἢ 807. γε Seidlerus] τε
 οὐ κέφυκ' Elmsleius] ἐκπέφυκ' 808. ἔχεις] ἔχεις C.
 811. ἀκοῇ Marklandus] ἄκουε 812. οἶσθα ed.
 Brubach.] οἶδα 813. ἥνικ' οὐκ' Barnesius.
 815. κάμπτιες Blomfieldus] κάμπτη 818. ἀνεδέξω]
 ἀδέξω Kirchhoffius. 824. Πισάτιδα] πισοάτιδα P.
 832. δάκρυα C (et P?). δάκρυα δάκρυα Ald.
 834. σέ τὸν τότ' ἔτι Koechly] τὸ δέ τι PC. τότε σε,
 τότ' ἔτι Hermannus. 838. κρείσσον' ἢ λόγοισιν (λέ-
 γοι τις Hartungus) εὐτυχῶν τύχαν Hermannus] κρείσ-
 σον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν ἐμοῦ | ψυχὰ 839. τί φῶ]
 Ὀρ. τί φῶ; ἢ P. 840. ἐπέβα] ἀπέβα Reiskius.
 842. ἄδονάν D.] ἡδονάν 845. ἰὼ — ἰὼ Seidlerus]
 ὦ — ὦ Κυκλωπὶς ἐστία Hermannus] κυκλωπιδες
 ἐστία 847. Ζῶας Blomfieldus] ζωᾶς 849. δόμοι-
 σιν Seidlerus] δόμοις 852. ἐγὼ δ' ἂν Seidlerus] ἐγὼ
 PC. ἐγὼ δὲ apogr. Paris. unum. 856. ὦ addidit
 Seidlerus.

EURIPIDES.

ἐς κλισίαν λέκτρων δόλιον δ' ἄγομαν·
 παρὰ δὲ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.
 φεῦ φεῦ χερνίβων ἐκεῖ — — —
 ΟΡ. ὦμωα κἀγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.
 ΙΦ. ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον.
 ἄλλα δ' ἔξ ἄλλων κυρεῖ.
 ΟΡ. εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαινα, ἀπώλεσας
 δαίμονος τύχα τίνος.
 ΙΦ. ὦ μελέα δεινὰς τόλμας. δεῖν' ἔτλαν, ὦ μοι εὐγγονε.
 παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον
 ἔξ ἐμᾶν δαίχθεις χερῶν.
 ἂ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτᾷ;
 τίς τύχα μοι εὐκυρήσει;
 τίνα σοι πόρον εὐρομένα [Ἄργειαν, 877
 πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω πατρίδ' ἐς
 πρὶν ἐπὶ Ξίφος αἵματι σῶν πελάσαι;
 τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχῆ, χρέος ἀνευρίσκειν,
 πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,
 ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ;
 θανάτῳ πελάσει ἀρα βάρβαρον φύλα
 καὶ δι' ὁδοῦς ἀνόδους στεῖχων· διὰ κυανέας μὴν
 στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα ναῖοισιν δρα-
 σμοῖς.
 τάλαινα τάλαινα, τίς οὖν τάδ' ἰδὼν
 ἦ θεὸς ἢ βροτὸς
 τῶν ἀδοκίτων πόρον εὐπορον ἔξανύσας
 δυοῖν τοῖν μόνοι·ν Ἀτρεΐδαν φανεί κακῶν ἐκλυσιν;
 ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα
 τάδ' εἶδον αὐτὴ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελά.
 ΠΤ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
 Ὀρέστα, χερῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
 λήξαντα δ' οἴκτων κἀτ' ἐκείν' ἔλθειν χρεῶν,
 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
 λαβόντες ἐκ γῆς θησόμεσθα βαρβάρου.
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κβάντας τύχης,
 καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
 ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
 τοῦδε ζῆν ἡμῖν· ἦν δὲ τις πρόθυμος ἦ,
 σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
 ΙΦ. οὐδὲν μ' ἐπίσχη γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγου
 πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
 εἶληχε βίτου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.
 ΟΡ. τῷδε ζυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
 ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
 ΟΡ. Στράβιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κληΐζεται πατήρ.
 ΙΦ. ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρεὺς θυγατρός, ὁμογενὲς ἐμός;
 ΟΡ. ἀνεμὸς γε, ὁ μόνος ἐμοὶ σαφὲς φίλος.

859. λέκτρων C. λύκων P. δόλιον D.] δολίαν
 861. Ὀρ. 862—864. ἢ P. 865—869. τόλμας Ὀρ. 869. δεῖν'—
 ἐκλυσιν ἢ P. PC. Correxist Tyrwhittus. 861. ἐκεῖ — —]
 τῶν ἐκεῖ Seidlerus. 864. πατέρ' ἀπάτορα, πότμον ἀπο-
 τμον ἔλαχον Nauckius. ἔλαχον, ὦ φίλος Hermannus.
 867. τύχα] τέχνη Herwerdenus. 870. δεῖν' ἔτλαν Pa-
 leius] δεῖν' ἔτλαν δεῖν' ἔτλαν 871. ἀπέφυγες Musgra-
 vius] ἀμφέφυγες 873. αὐτοῖς Hermannus] αὐτοῖσι
 874. συγκυρήσει Hermannus] συγχωρήσει 880. ἐπὶ de-
 let Paleius. Ξίφος] Ξίφους C. πελάσαι] παλαῖσαι P.
 882. τόδε Seidlerus] τόδε τόδε 887. δι' ὁδοῦς
 Reiskius] διόδους 892. τίς οὖν τάδ' ἰδὼν | ἦ θεὸς ἢ
 βροτὸς | τῶν ἀδοκίτων D.] τίς ἂν οὖν τάδ' ἂν ἦ θεὸς
 ἢ βροτὸς ἢ | τί τῶν ἀδοκίτων 897. εὐπορον Her-
 mannus] ἀπορον 898. φανεί om. P. 901. κοῦ L.
 Dindorfius] καὶ 902. ΠΥ. addidit Heathus. 905.
 ὄνομα] ὄμμα apogr. Paris. unum. 907. 908. suspecti
 L. Dindorfio. 912. ἐπίσχη γ'] Versus interpolatus, Fort.
 ἐπισχίσει. ἀποστήσει] ἀποστήσει C. 913. πυθέσθαι]
 τι θέσθαι P. 914. γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί] γὰρ ἔστι ταῦτά
 μοι Marklandus. 918. ὁ δ' L. Dindorfius] ὁδ'. Fort.
 ἔστιν δ' ὁδ'.

- ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με. 920
 ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
 ΙΦ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
 ΟΡ. κάμους γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενῆς μόνον.
 ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
 ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρί τιμωρῶν ἐμῷ. 925
 ΙΦ. ἢ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
 ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.
 ΙΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σέ νῦν ἀποβλέπει;
 ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἔσμεν ἐκ πάτρας.
 ΙΦ. οὐ ποὺ νοσοῦντας θεῖος ὕβρισην δόμους;
 ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινὺν δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
 ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἡγγέλθης μανείς;
 ΟΡ. ὤφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
 ΙΦ. ἔγνυκα, μητρός· οὐνεκ' ἡλάστρουν θεαί.
 ΟΡ. ὥσθ' αἵματράς στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935
 ΙΦ. τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;
 ΟΡ. Φοῖβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.
 ΙΦ. τί χρήμα δρᾶσαι; ῥήτὸν ἢ σιγῶμενον;
 ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπεὶ τὰ μητρός ταυθ' ἂ σιγῶμεν κακὰ
 ἐς χεῖρας ἦλθε, μεταδρῶμαις Ἐρινύων
 ἡλαυνόμεσθα φυγάδες, ἔς τ' ἐμὸν πόδα
 ἐς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' ἔπεμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ δῖα ψήφος, ἦν Ἄρει ποτὲ
 Ζεὺς εἶσατ' ἐκ τοῦ δὴ χερῶν μιάσματος.
 ἔλθων δ' ἐκέισε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς συγούμενον·
 οἳ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταυτῷ στέγει, 950
 σιγῇ δ' ἔτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
 ἐς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρον πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.
 κἀγὼ ἔξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἤξιον,
 ἡλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
 μέγα στενάζων, οὔνεκ' ἦν μητρός φονεὺς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ
 τελετῇ γενέσθαι, κατὰ τὸν νόμον μένειν,
 χοῖρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεῦν.
 ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκην
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ' ἦν Ἐρινύων.
 εἰπὼν δ' ἀκούσας θ' αἵματος μητρός πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν, ἴσα δὲ μοι
 ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὤλένη,
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱδὼν ὤρισαντ' ἔχειν·
 ὅσαι δ' Ἐρινὺν οὐκ ἐπέισθησαν νόμῳ, 970
930. οὐ ποὺ] ἢ (ἢ a m. sec.) ποὺ P. οὐ πω, superser.
 ἢ ποὺ, C. 931. 970. Ἐρινὺν D.] Ἐρινύων 932. ἡγγέλ-
 θης Elmsleius] ἡγγέλθης 934. σ' addidit Marklandus.
 935. στόμι' ἐπεμβαλεῖν] στόμια γ' ἐμβαλεῖν Elms-
 leius. 938. δρᾶσαι Musgravius] δράσειν 942. ἔς
 τ' (ἐνθ' Hermannus) ἐμὸν Koehly] ἐνθεν μοι 943.
 ἐς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' (δὴτ' Scaliger) ἔπεμψε] ἐς γῆν
 Ἀθηναίων ἐπεμψε D. χρήσας Ἀθήνας εἰσέπεμψε
 Koehly. ἐς Παλλάδος πόλιν (ut v. 1014.) ἐπεμψε
 Herwerdenus. 946. δὴ] διὰ Badhamus. 947. ἐλ-
 θὼν] ἐλθόντα superser. in C. μ' addidit Barnesius.
 950. στέγει Ald. τέγει PC. 951. 952. post 954.
 transponit Schoenius. 952. αὐτῶν Scaliger] αὐτοῦ
 955. κἀγὼ ἔξελέγξαι Marklandus] κἀγὼ γ' ἔξελέγξαι
 961. δίκην — εἰπὼν δ' Elmsleius] δίκην τ' — εἰπὼν
 966. διηρίθμησε C. διηρίθμιζε P. διερρύθμιζε Seidlerus.
 ὤλένη] εὐμενῆς Herwerdenus. 969. ἱδὼν D.] ἱερὸν
- δρόμοις αἰδρῦτοισιν ἡλάστρου μ' αἰε,
 ἔως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὐ Φοῖβου πέδον,
 καὶ πρόσθεν αὐτῶν ἐκταθείς, νῆστις βοράς,
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανῶν,
 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεθὲν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακύν
 Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῶσαι χθονί
 ἀλλ' ἦν περ ἡμῖν ὤρισην σωτηρίαν,
 ζῦμπραξον· ἦν γὰρ θεὰς κατάσχωμεν βρέτας, 980
 μαυῖν τε λήξω καὶ σέ πολυκίπῳ σκάφει
 στεῖλας Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ', ὦ φιληθείσ', ὦ κασίγνητον κἀρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὡς τάν' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεὰς βρέτας.
 ΧΟ. δεινὴ τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέτεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄρει.
 ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρὶν σε δεῦρ' ἔλθειν, ἔχω
 Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγρον', εἰσιδεῖν. 990
 θέλω δ' ἄπερ σὺ, σέ τε μεταστήσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τοῖς κτανούσιν με
 θυμουμένην, πατρῶον ὀρθώσαι θέλω·
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν
 σώσασθαι τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω 995
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἡνίκ' ἄν κενὰς
 κρηπίδας εὕρῃ λαῖνας ἀγάματος.
 πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἐνεστί μοι λόγος;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι ταυθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἄγαλμά τ' οἴσεις κἄμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεῶς 1000
 ἄξεις, τὸ κινδύνεμα γίγνεται καλόν·
 τοῦτο δὲ χωρισθεῖς ἐγὼ μὲν ὀλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος ἐν νόστου τύχοις.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ', οὐδὲ μ' εἰ θανεῖν χρεῶν,
 σώσασά σ'. οὐ γὰρ ἄλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 θανῶν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.
 ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοὶ τε καὶ μητρός φονεὺς,
 ἄλλις τὸ κείνης αἷμα, κοινόφρων δὲ σοὶ
 καὶ ζῶν θέλοιμ' ἂν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον. 1009
 γνῶμης δ' ἄκουσον, εἰ πρόσαντες ἦν τόδε 1012
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας θέσπισε
 κομίσει μ' ἄγαλμα θεὰς πόλιν' ἐς Παλλάδος
 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015
 εὐνθείς τάδ' εἰς ἐν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
 ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
 λαβεῖν θ' ἂ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νοσεῖ
 1010. ἦξω δὲ γ', ἦν περ μαυτὸς ἐνταυθοὶ πέσω,
 πρὸς οἶκον, ἢ σοὺ κατθανῶν μὲν μετὰ.
971. αἰδρῦτοισιν L. Dindorfius in Thes. s. v. Ἀνιδρυ-
 τοις] ἀνιδρῦτοισιν 976. λακύν Scaliger] λαβύν
 980. ἦν Seidlerus] ἄν 983. φιληθείσ'] φιλεῖσ' P.
 φίλη γ' Ald.: unde φίλη χεῖρ Badhamus. 984. δ' ἐμέ
 Seidlerus] δέ με 986. ληψόμεσθα] ληψόμεθα C.
 988. ἄρει Canterus] αἰε 991. σέ Canterus] σοὶ πό-
 νων] πόνον PC, sed wn superser. in C. 993. θέλω
 πάλιν Marklandus. 992. τοῖς κτανούσιν Hermannus]
 τῷ κτανούντι (κτανόντι Heathius) 993. θέλω] πάλ-
 λιν Marklandus. 994—998. post 1003. transponit
 Koehly. 995. τ' Marklandus] δ' 998. πῶς δ'] δ'
 delet Koehly. 999. ταυθ' Marklandus] τοῦθ'
 1004—1006. spurios censet Paleius. 1005. σώσασά
 σ'] σώσαι τὰ σ' Kirchhoffius. 1006. γυναικὸς Ald.
 γυναικῶν C (et P?). 1009. ζῶν Hartungus] ζῆν
 1010. 1011. Versus spurios eiecit D. 1010. ἦξω δὲ γ']
 ἄξω δὲ σ' Canterus. αὐτὸς Marklandus] καυτὸς
 1011. ἢ σοῦ] εἰ σου PC, sed superser. ἦ in C.
 1014. Post hunc versum lacunam indicavit Kirchhof-
 fius. 1017. θανεῖν] κτανεῖν P. 1018. λαβεῖν] λα-

νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλευσις πάρα.
 ΟΡ. ἄρ' οὖν τύραννον διολέσαι δυνάμεθ' ἄν;
 ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.
 ΟΡ. ἀλλ', εἰ σὲ σώσει κάμῃ, κινδυνευτέον.
 ΙΦ. οὐκ ἂν δυνάμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.
 ΟΡ. τί δ', εἴ με ναῦ τῷδε κρύψειας λάθρα;
 [ΙΦ. ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν;
 ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.]
 ΙΦ. εἰς' ἔνδον ἱροφύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
 ΟΡ. οἴμοι' διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν;
 ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξευρήμα τι.
 ΟΡ. ποῖόν τι; δόξης μετὰδος, ὥς καγὼ μάθω.
 ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
 ΟΡ. δεινὰ γὰρ αἱ γυναικες εὐρίσκειν τέχνας.
 ΙΦ. φονέα σε φήσω μητροῦς ἐξ' Ἀργούς μολεῖν.
 ΟΡ. χρήσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κεραναῖς.
 ΙΦ. ὡς οὐ θέμις σε λέζομεν θύειν θεᾷ,
 ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
 ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
 ΟΡ. τί δὴ μάλλον θεᾶς ἄγαμ' ἀλίσκεται;
 ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἄγνισαι βουλήσομαι,
 ΟΡ. ἔτ' ἐν δόμοις βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλευκάμεν.
 ΙΦ. κάκεινο νῆψαι, σοὺ θιγόντος ὡς, ἐρῶ.
 ΟΡ. ποῖ δὴτα; πόντου νοτερὸν εἴπας ἐκβολον;
 ΙΦ. οὐ ναῖς χαλινοῖς λινοδέτοις ὄρμει σθέν.
 ΟΡ. σὺ δ' ἣ τις ἄλλος ἐν χερσὶν οἴσει βρέτας;
 ΙΦ. ἐγὼ· θιγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ.
 ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάζεται πόνου;
 ΙΦ. ταυτὸν χερσὶν σοὶ λέξεται μᾶσιν' ἔχων.
 ΟΡ. λάθρα δ' ἀνακτος ἢ εἰδότες δράσεις τάδε;
 ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
 ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γε πύτυλος εὐήρης πάρα.
 ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρή τᾶλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
 ΟΡ. ἐνός μόνου δεῖ, τάσδε συγκρῦσαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίου
 εὕρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἀν πάντα συμβαίει καλῶς.
 ΙΦ. ὦ φίλταται γυναικες, εἰς ὑμὰς βλέπω,
 καὶ τὰμ' ἐν ὑμῖν ἔστιν ἢ καλῶς ἔχειν
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλάτης τε συγγόνου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω·
 γυναικὲς ἔσμεν, φιλόφρον' ἀλλήλαις γένος,
 σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
 σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ εὐνεκπονήσατε
 φυγάς. καλὸν τοι γλῶσσ' ὅτῃ πιστὴ παρῇ.

θεῖν P. νοσεῖ Marklandus] νόει, quo servato ver-
 sum 1019. delet Paleius.

1019. βούλευσις Marklandus] βούλησις 1020. οὖν
 Marklandus] ἂν 1023. δυνάμην] δύνασθην Elms-
 leins. 1025. 1026. eiecit Kirchhoffius. 1025. σκότος]
 σκότον scribendum erit, si Euripidis hic versus sit.
 ἐκσωθεῖμεν Brodaeus] ἐξωθεῖμεν 1027. ἱεροφύλακες
 (scripsi ἱροφύλακες) Marklandus] ἱεροφύλακες 1031.
 σαῖς ἀνίαις] σαῖσι μανίας Kirchhoffius. 1032. γάρ]
 μὲν Stobaeus 73, 26. 1035. ὡς] ὡστ' Dobraeus.
 σε Reiskius] γε 1037. φόνῳ Alđ. φόβῳ PC.
 1040. ἔτ' ἔστ' P. 1041. ἐρῶ] ἐρᾷ P. 1042. εἰ-
 πας] εἰ παρ' Reiskius. 1044. σὺ δ' ἢ Jacobsius] σοὶ
 δὴ 1046. πόνου Brodaeus] φόνου PC. δόλου Mus-
 gravius. λόγου Koechly. χοροῦ Winckelmannus, lo-
 cutione Platonica, de qua dixit Nauckius ad Lexic.
 Vindob. p. 138. 1047. ἔχων] ἔχειν Kirchhoffius.
 1050. 1051. transponit Koechly unumque post 1049.
 versum Orestis excidisse coniecit. 1055. ἂν πάντα
 Marklandus] ἅπαντα 1056. εἰς Hermannus] ὡς
 1059. delet Paleius φιλάτης Seidlerus] φιλάτου
 1061. ἀλλήλαις] ἀλλήλων P. 1064. τοῖ] τι P. πι-
 στή Hermannus] πίστις παρῇ] πάρα Hermannus.

ὁράτε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλάτους 1065
 ἢ γῆς πατρίδας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.
 σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιὰς,
 σὲ καὶ σ' ἰκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος,
 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοις φιλάτων, 1070
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν, ἢ τίς οὐ θέλει,
 φθέγεσθε, ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουςῶν λόγους
 ὀλῶλα καγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.
 ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον· 1075
 ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
 ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν ἐπισκῆπτει πέρι.
 ΙΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
 σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν ἐσβαίνειν δόμους·
 ὡς αὐτίχ' ἦξει τῆσδε κοίρανος χθονός, 1080
 θυσίαν ἐλέγξων εἰ κατεῖργασται ξένων.
 ὦ πότνι, ἢ περ μ' Αὐλίδος κατὰ πτύχας
 δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
 σῶσόν με καὶ νῦν τούσδε τ' ἢ τὸ Λοξίου
 οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' εἰρηκῆπτει στόμα. 1085
 ἀλλ' εὐμενῆς ἔκβηθι βαρβάρου χθονός
 ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρέπει
 ναίειν, παρὸν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.
 ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας πόντου δεираδας, ἀλκυῶν,
 ἔλεγον οἰκτρὸν αἰεῖδεις, 1089—1091
 εὐξύνετον ξυνετοῖς βοάν, ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεῖ
 μολπαις, 1092, 3
 ἐγὼ σοι παραβάλλομαι θρήνους, ἄπτερος ὄρνις, 1094, 5
 ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους, ποθοῦσ' Ἀρτεμιν λο-
 χίαν, 1096, 7
 ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ φοῖνικά θ' ἀβροκόμαν
 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ γλαυκάς θαλλὸν ἱρὸν ἑλάας,
 Λατοὺς ὠδίνα φίλαν, 1101—1102
 λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ κύκλιον, ἔνθα κύκνος
 μελωδὸς Μούσας θεραπεύει. 1103—1105
 ὦ πολλὰι δακρύων λιβάδες, αἶ παρηίδας εἰς ἐμάς
 ἔπεσον, ἀνίκα πύργων 1106—1108
 ὀλομένων ἐν ναυσὶν ἔβαν πολεμίων ἑρετμοῖσι καὶ
 λόγχοις. 1109, 10
 Ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολάς νόστον βάρβαρον ἡλ-
 θον, 1111, 2
 ἔνθα τὰς ἐλαφοκτόνου θεᾶς ἀμφίπολον κόραν 1113, 4
 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω βωμούς τε μηλοθύ-
 τας, 1115, 6
 Ζηλοῦσ' ἄταν διὰ παντὸς δυσδαίμον· ἐν γὰρ ἀνάγ-
 καις οὐ κάμνει εὐντροφος ὦν 1117—1119
 ὃν βάλλει δυσδαιμονία· τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦ-
 σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰών. 1120—1122

1071. μητρός πατρός τε καὶ τέκνων, ὅτῃ κυρεῖ.

1089—1105. = 1106—1122.

1066. νόστος Heathius] νόστον 1071. eiecit D.
 1080. κοίρανας] τύραννος P. 1081. ἐλέγξων
 Marklandus] ἐλέγχων 1091. οἰκτρὸν Barnesius] οἰ-
 τον 1092. ξυνετοῖς] ξυνετοῖσι A. 1097. λοχίαν
 Musgravius] λοχείαν (ὀλβίαν Nauckius) 1101. θαλ-
 λὸν ed. Brubach.] θάλας P. θάλλος C. ἱρὸν apogr.
 Paris. ἱερὸν PC. 1102. ὠδίνα φίλαν] ὠδίτι φίλας
 Paleius. 1104. κύκλιον Seidlerus] κύκνειον
 1109. ὀλομένων] οὐλομένων C. ὀλλυμένων et in stro-
 pha 1092. ξυνετοῖσι Erfurdianus. ἐν P.] ἐνι C. ἐπὶ
 Elmsleius. 1112. νόστον] νάσον Nauckius.
 1113. ἔνθα — ἐλαφοκτόνου] ἐν ψ — Ἑλλανοφόνου
 Nauckius. 1116. τε (τ' οὐ Musgravius] μηλοθύτας]
 θ' Ἑλληνοθύτας Nauckius. 1117. Ζηλοῦσ' Ζητοῦσ' P.
 1119. κάμνει Reiskius] κάμνει 1120. ὃν βάλλει
 L. Dindorfius] μεταβάλλει PC. δς κάμνει — οὐ βάλλει
 Fritzschius. 1121. τὸ δὲ Seidlerus] τὸ γὰρ εὐ-
 τυχίαν Scaliger] εὐτυχίας

- καὶ σὲ μὲν, πότνι, Ἀργεῖα πεντηκόντορος οἶκον
ἄξει· 1123, 4
συρίζων δ' ὁ κηροδέτας οὐρείου Πανός κάλαμος 1125, 6
κῶπαις ἐπιθυῶξει, 1127
ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων κέλαδον ἐπατόνου λύρας
αἰδῦλον ἄξει λιπαρὰν αὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γὰν. 1130, 1
ἐμέδ' αὐτοῦ προλιπούσα βῆσει ῥοθίοις πλάταις 1132, 3
ἄερί δ' ἰστία πρότονον κατὰ πρῶραν ὑπὲρ στόλον
ἐκπετάσουσι πόδα 1134, 5
ναὸς ὠκυπόμπου. 1136
λαμπρὸν ἱππόδρομον βαῖην, ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται
πῦρ· 1137, 8
οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων ἐν νῦτοις ἀμοῖς πτέ-
ρυγας 1139, 40
λῆξαιμι θαόζουσα. 1141
χοροῖς δὲ σταῖην, ὅθι καὶ παρθένος εὐδοκίμων
γάμων, 1142, 3
παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας ματρός ἡλίκων θιά-
σους 1145, 6
ἐς ἀμίλλας Χαρίτων, ἄβροπλούτου ἔριν χλιδᾶς, 1147, 8
ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φάρεα καὶ πλοκάμους περι-
βαλλομένα 1149, 50
γένυσιν ἐσκίαζον.
- ΘΟΑΣ.
- ποῦ ὅσθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή
Ἑλληνίς; ἤδη τῶν Ξένων κατήρξατο,
αὐτοῦτος τ' ἐν ἄγνοις σῶμα λάμπονταί πυρί; 1155
ΧΟ. ἤδ' ἐστίν, ἥ σοι πάντ', ἀναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
ΘΟ. ἔα·
τί τόδε μεταίρεις ἔξ ἀκινήτων βάρων,
Ἄγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἀγαλμ' ἐν ὠλέναις;
ΙΦ. ἀναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.
ΘΟ. τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, καὶνὸν ἐν δόμοις; 1160
ΙΦ. ἀπέπτυσ' ὅσια γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
ΘΟ. τί φροιμιάζει νεοχμόν; ἐξαῦδα σαφῶς.
ΙΦ. οὐ καθαρὰ μοι τὰ θύματ' ἤγρευσασθ', ἀναξ.
ΘΟ. τί τοῦκιδίδεαν τοῦτό σ', ἡ δόξαν λέγεις;
ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 1165
ΘΟ. αὐτόματον, ἥ νιν σεισμός ἔστρεψε χθονός;
ΙΦ. αὐτόματον· ὅψιν δ' ὁμμάτων ζυνήρμωσεν.
1123—1137. = 1138—1151.
1126. οὐρείου Π. κάλαμος Hartungus] κάλαμος οὐ-
ρείου π. 1128. κέλαδον ἐπατόνου λύρας] ἐπατόνου
κέλαδον λύρας scribendum erit cum Marklando, si in
antistropha v. 1144. recte legitur παρθένος, pro quo
παρόχος Nauckius coniecit. 1131. ἄξει] πέμψει Pa-
leius. αὖ σ' Fritzschius] ἐς P. εἰς Ald. (et C ?)
1132. προλιπούσα Hermannus] λιπούσα 1134.
ἄερί δ' ἰστία πρότονον (πρότονος P) — πόδα] Incerta
huius loci emendatio: unde alii alia coniecerunt, vel-
ut Seidlerus ἄερί δ' ἰστία πρό προτόνου κατὰ | πρῶ-
ραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδες. Hartungus ἄερί
δ' ἰστί' ἐπὶ προτόνοις — ἐκπετάσεις, | πόδα, et in anti-
stropha v. 1152. γένυσιν οἱ et cum Hermannus συνεσκία-
ζον. 1137. λαμπρὸν ἱππόδρομον Ald. λαμπροῦς
ἱπποδρόμους P (C ?) 1141. ἐν ν. ἂ. πτέρυγας Fritz-
schius] πτέρυγας ἐν ν. ἂ. 1143. χοροῖς δὲ σταῖην]
χοροῖς δ' ἰσταῖν Badhamus. 1144. Ineptum παρ-
θένος εὐδοκίμων γάμων. πάροχος pro παρθένος Nau-
ckius, πάρεδρος Badhamus. εὐδοκίμων Musgra-
vius: quo recepto Fritzschius παρθένος εὐδοκίμων,
ἐμὸν — θιάσοις (θιάσοις etiam Badhamus). παρθένος
εὐδοκίμων δόμων Koechly. 1145. παρὰ] περὶ Her-
mannus, verbis proximis aliter conformatis. 1146.
ματρός Ald. ματέρος P (C ?). 1148. ἄβροπλούτου
ἔριν χλιδᾶς D.] χαίτας (χλιδᾶς Marklandus) ἄβροπλού-
τοιο εἰς (ἐς C.) 1151. ἤδη Reiskius] ἡ δὲ 1155.
τ' addidit Bothius. λάμπονται] δάπνεται Iacob-
sius. 1159. παραστάσιν] παραστάσει P.
- ΘΟ. ἡ δ' αἰτία τίς; ἡ τὸ τῶν Ξένων μύσος;
ΙΦ. ἤδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
ΘΟ. ἀλλ' ἡ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἐπι; 1170
ΙΦ. οἰκείον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
ΘΟ. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
ΙΦ. μητέρα κατεργάσαντο κοινῶν ἕϊρει.
ΘΟ. Ἀπολλων, οὐδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἦλπισ' ἄν.
ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. 1175
ΘΟ. ἡ τῶνδ' ἑκατὶ δῆτ' ἀγαλμ' ἔξω φέρεις;
ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
ΘΟ. μίasma δ' ἔγνωσ τῶν Ξένων ποίῳ τρόπῳ;
ΙΦ. ἡλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἥσθου καλῶς. 1180
ΙΦ. καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
ΘΟ. τῶν Ἀργύθων τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
ΘΟ. ὡς δὴ σφε σώσας ἡδοναῖς ἀγγελάτων.
ΙΦ. καὶ πατέρα γε Ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμὸν. 1185
ΘΟ. σὺ δ' ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξενευσας εἰκότως.
ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
ΘΟ. τί δῆτα δρῶμεν, φράζε, τοῖν Ξένοι περί;
ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
ΘΟ. οὐκ οὐκ ἐν ἔργῳ χέρνιβες ἕϊφος τε σόν;
ΙΦ. ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτὰ νιν νίψαι θέλω.
ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἡ θαλασσία δρόσῳ;
ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά.
ΘΟ. οὐσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοι ἄν.
ΙΦ. καὶ τὰμὰ γ' οὕτω μᾶλλον ἄν καλῶς ἔχοι. 1195
ΘΟ. οὐκ οὐκ πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
ΘΟ. ἄρ' ἔνθα χρήζεις; οὐ φιλῶ τάρρηθ' ὄραν.
ΙΦ. ἀγνιστόν μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλε νιν μητροκτόνος. 1200
ΙΦ. οὐ γὰρ ποτ' ἄν νιν ἡράμην βάρων ἀπο.
ΘΟ. δίκαιος ἡσύεβεια καὶ προμηθία.
ΙΦ. εἰσθὰ νυν ἄ μοι γενέσθω; ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν
τόδε. [γιοῖεν ἄν;
ΙΦ. δεσμὰ τοῖς Ξένοισι προσθές. ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύ-
ΙΦ. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν οὐδέν. ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ,
πρόσπολοι. 1205
ΙΦ. κάκκομιζόντων γε δεῦρο τοὺς Ξένους, ΘΟ. ἔσται
τάδε. [φλογός.
ΙΦ. κράτα κρύψαντες πέπλοισιν. ΘΟ. ἡλίου πρόσθεν
ΙΦ. σὼν τέ μοι εὐμπεμπ' ὁπαδῶν. ΘΟ. οἶδ' ὁμαρτή-
σουσί σοι. [τύχας;
ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημαίνει ΘΟ. ποίας
ΙΦ. ἐν δόμοις μέμνουν ἅπαντας. ΘΟ. μὴ ζυναντῶν
φόνῳ; 1210
ΙΦ. μυστὰ γὰρ τὰ τοιαῦτ' ἐστί. ΘΟ. στεῖχε καὶ σῆ-
μαινε σύ. [ἐμέ. 1213
ΙΦ. καὶ φίλων γε δεῖ μάλιστα ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς
ΙΦ. μῆδέν' εἰς ὅψιν πελάζειν. ΘΟ. εὐ γε κηδεύεις
πόλιν. 1212
1214. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις
1168. ἡ τὸ] ἡ τι Dobraeus. 1174. ἡλπισ' Elms-
leius] ἔτλη τις, quo servato Gaisfordus debebat τόδ'
1181. νῦν] μὴν Monkius. Fort. καὶ δὴ 1182. τῶν] μῶν
Badhamus. τι Matthiae] τί 1185. καὶ post Ζῆν
om. P. 1190. 1196. οὐκ οὐκ Marklandus] οὐκοῦν
1201. ποτ' ἄν νιν C. ποτε (ε in litura) νιν P. ἡρά-
μην Musgravius] ἀνηράμην 1204. δέ σ' δ' C. 1206.
γε Elmsleius] δέ 1207. κράτα κρύψαντες Musgravius]
κατακρύψαντες 1209. ποίας τύχας] ποίους λόγους
Elmsleius. συναντῶν] συναντῶσιν Elmsleius.
1212. 1213. transposuit Hermannus. 1213. γε δεῖ Her-
mannus] γ' οὐδέϊς 1214. Versum spurium eiecit D.

- ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ ΘΟ. τί
χρῆμα δρῶ; 1215
- ΙΦ. ἄγνισόν πυρσὺ μέλαθρον. ΘΟ. καθαρὸν ὡς μό-
λης πάλιν; [δρᾶν;
- ΙΦ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, ΘΟ. τί χρῆ με
ΙΦ. πέπλον ὁμμάτων προθέσθαι. ΘΟ. μὴ παλαμναῖον
λάβω; [ἐστὶ μοι;
- ΙΦ. ἦν δ' ἄταν δοκῶ χρονίζειν, ΘΟ. τοῦδ' ὅρος τίς
ΙΦ. θαυμάσης μῆδέν. ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσσ' ἐπὶ
σχολῆς καλῶς. 1220
- ΙΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμοὶς ὁδε πέσοι. ΘΟ. ξυνεύχομαι.
ΙΦ. τοῦσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωματίων ὀρῶ ξένους
καὶ θεᾶς κόσμον νεογνοῦς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ φό-
νον [ὅσα
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τὰ τ' ἄλλ'
προυθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225
ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
εἰ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς,
ἢ γάμον στείχει ξυνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
φένυγέτ', ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μῦσος τόδε.
ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἦν νίψω φόνον
τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐ χρῆ, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμμεθι. τὰλλα δ' οὐ λέγουσ' ὁμως
τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοὶ τε σημαίνω, θεά.
- ΧΟ. εὐπαις ὁ Λατοῦς γόνος,
τόν ποτε Δηλιάσιν καρποφόροις γυῖαλοις 1235
τεκοῦσα χρυσοκόμαν
ἐν κιθάρᾳ σοφόν, ἃ τ' ἐπὶ τόξων
εὐστοχίᾳ γάνυται, φέρεν ἴνιν
ἀπὸ δειράδος εἰναλίας, 1240
λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ'
ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων,
τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ
Παρνάσιον κορυφᾶν,
ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων 1245
σκιεῖρᾳ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνᾳ,
γὰς πελῶριον
τέρας, ἄμφεπε μαντεῖον χθόνιον ~ ~ ~
ἔτι νιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας 1250
ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων
ἐκάνες, ὦ Φοῖβε, μαντεῖον δ' ἐπέβας Ζαθέων,
τρίποδὶ τ' ἐν χρυσέῳ θάσσεις, ἐν ἄψευδεὶ θρόνῳ
μαντείας βροτοῖς 1255
θεσφάτων νέμων
ἀδύτων ὑπο, Κασταλίας ρεέθρων
γείτων, μέσον γὰς ἔχων μέλαθρον.
Θέμιν δ' ἐπεὶ γὰς ἰὼν
παῖδ' ἀπενάσασατο ~ ~ ἀπὸ Ζαθέων 1260
χρηστηρίων, νύχια
χθὼν ἑτεκνώσατο φάσματ' ὀνειρῶν,

1234—1258. = 1259—1283.

1216. πυρσὺ Reiskius] χρυσὺ 1220. μῆδέν] μη-
θέν C. σχολῆς Schaeferus] σχολῇ 1223. κόσμον
Kirchhoffius] κόμοιους ἄρνας Piersonus] ἄρσενας
ὡς] ὦν Kirchhoffius. 1233. θεά] θεᾷ P. 1235. τόν
Hermannus] ὄν Δηλιάσιν Seidlerus] δηλιάς ἐν
1237. τεκοῦσα addidit Paleius. χρυσοκόμαν (τ' ad-
didit Koechly) Musgravius] χρυσοκόμαν φοῖβον
1239. φέρεν ἴνιν Burgesius] φέρει νιν εἰναλίας]
ἐναλίας P. 1246. κατάχαλκος] κατάπαστος D. κατὰ-
φαρκτος Hartungus. 1248. ἄμφεπε Seidlerus] ἀμ-
φέπει 1250. ἔτι νιν Seidlerus] ἔτι νιν PC. σὺ δὲ νιν
Nauckius 1254. θρόνῳ] χρόνῳ P. 1255. βροτοῖς
Seidlerus] βροτοῖς ἀναφαίνων 1256. νέμων Musgra-
vius] ἐμῶν 1257. ὑπο Seidlerus] ὑπὲρ 1259. ἐπεὶ
Scaliger] ἐπὶ γὰς ἰὼν] γαίῳν Kvčala. γαίον Nauckius.
1260. ~ ~ ~] Πυθῶνος Hermannus. ἀπενάσασατ' Ἀπόλ-
λων Hartungus. ἀπενάσασεν ὁ Λατῶς Nauckius.

οἱ πολέσιν μερόπων τὰ τε πρῶτα
τὰ τ' ἔπειθ' ἃ τ' ἔμελλε τυχεῖν
ὑπνουν κατὰ δνοφεράς 1265
γὰς εὐνὰς ἔφραζον ~ ~
μαντεῖον δ' ἀφείλετο τιμὰν
Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς·
ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἄναξ
χέρα παιδὸν ἔλιξεν ἐκ Ζηνὸς θρόνων 1270
Πυθίων δόμων
χθονίαν ἀφελεῖν μῆνιν νυχίους τ' ὀνειρῶς.
γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
πολύχρυσά θέλων λατρεύματα σχεῖν· 1275
ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν παύσειν νυχίους ἐνοπᾶς,
ἀπὸ δὲ μαντοσύνας νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
καὶ τιμὰς πάλιν 1280
θῆκε Λοξίᾳ,
πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ
θάρσῃ βροτοῖς θεσφάτων αἰοδαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ ναοφύλακες βῆμοι τ' ἐπιστάται,
Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς;
καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐτόμφοις πύλας
ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρῆ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;
ΑΓ. βεβάσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαί
Ἄγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων 1290
φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
ΧΟ. ἀπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.
ΑΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295
ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
ΑΓ. ὁρᾶτ', ἀπιστον ὡς γυναικεῖον γένος·
μέτεστι χυμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
ΧΟ. μαίνει; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα; 1300
οὐκ εἰ κρατοῦντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
ΑΓ. οὐ πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τοῦπος ἐρμηνεύς τόδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦῃ, χαλᾶτε κλήθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότη σημῆναθ' οὐνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάρεμι, καὶνῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω;
ΑΓ. ἔψευδον αἶδε καὶ μ' ἀπήλαινον δόμων,
ὡς ἐκτός εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
ΑΓ. αὐθὶς τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ

1262. ἑτεκνώσατο] τεκνώσατο C. φάσματ' ὀνει-
ρων C.] φάσματ' ἃ (sic) P. 1265. ἃ τ' Hermannus] ὅσα
τ' PG. ὅσ' Hartungus. 1266. ἔφραζον ~ ~ Hermannus]
ἔφραζον· γαῖα δὲ (τὴν super δὲ in C) PC. ἔφραζε σαφῶς
Hartungus. ~ ~] ἄνω Hermannus. 1267. δ' addidit
Hermannus. 1270. παιδὸν Scaliger] παιδὸν ἔλιξεν
Seidlerus] ἔλιξ' 1271. ἐκ ~ θρόνων] ἐς ~ θρόνον Barnes-
sius. Ζηνὸς Hermannus] διὸς 1272. ἀφελεῖν μῆ-
νιν νυχίους τ' ὀνειρῶς Seidlerus] θεᾶς μῆνιν νυχίους
τ' ἐνοπᾶς 1276. ἐπὶ Musgravius] ἐπεὶ παύσειν
Koechly] παύσε ἐνοπᾶς Seidlerus] ὀνειρῶς
1277. δὲ μαντοσύνας Marklandus] δὲ λαθοσύνας (δ'
ἀλαθοσύνας Nauckius) 1285. γῆς τῆσδε] τῆσδε γῆς
P. 1288. εἰ χρῆ μὴ] εἰ με χρῆ Lentingius. 1299.
χυμῖν Marklandus] θ' ὑμῖν τῶν π. μέρος] τῶνδε
τῶν π. Nauckius. 1301. nuntio, 1302. 1303. choro
tribunt PC. Correxat Heathius. 1302. εἴπῃ Porso-
nus] εἴποι 1306. ἀγγέλλων] ἀγγελῶν Nauckius.
1308. ψόφον] φόνον P. 1309. ἔψευδον Heimsoethius]
ψευδῶς ἔλεγον 1310. εἴης Scaliger] ἦς 1312. αὐθὶς
Schaeferus] αὐτὶς

παρόντ' ἄκουσον. ἡ νεάνις, ἡ νῆαδε βωμοῖς παρίστατ', Ἰφίγείη, ἔξω χθονός ἔνν τοῖς ξένοισιν οἶχεται, σεμνὸν θεᾶς	1315	τίνας τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός;" 1360 ὁ δ' εἶπ' "Ὁρέστης, τῆσδ' ὄμαιμος, ὡς μάθης, Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων."
ΘΟ. πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; ΑΓ. σώζουσ' Ὁρέστην· τούτῳ γάρ σὺ θαυμάσει.		ἀλλ' οὐδὲν ἦσσαν εἰχόμεσθα τῆς ξένης, καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθ' αἶν' 1365
ΘΟ. τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τυνδαρίς τίκτει κόρη; ΑΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο.	1320	ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων. κεῖνοί τε γὰρ σιδήρῳ οὐκ εἶχον χεροῖν ἡμεῖς τε· πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι, καὶ κύλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαν ἅμα
ΘΟ. ὦ θαῦμα, πῶς σε μείζον δνομάσας τύχῳ; ΑΓ. μὴ νταῦθα τρέψης σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου· σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον διωγμὸν ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.		ὥστε ξυνάπτειν καὶ ξυναποκαμῖν μέλη. δεινοῖς δὲ σημάτωντροισιν ἐσφραγισμένοι ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν, οἱ μὲν ἐν κάρᾳ κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὀμμασίν·
ΘΟ. λέγ'· εὐ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχιπλοῦν πόρον φρεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρυ.	1325	ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρωις ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
ΑΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας, οὐ ναὺς Ὁρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη, ἡμᾶς μὲν, οὐδ' οὐ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων ἔχοντας, ἐξένευς' ἀποστῆναι πρόσω	1330	ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἐπι σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω. κάν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν παρθένῳ τέττει πόδα, 1380
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλόγα θύουσα καὶ καθαρμὸν ὃν μετῴχετο. αὐτὴ δ' ὀπισθεν δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι ἔστειχε χερσὶ. καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτα μὲν, ἥρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἀναξ.	1335	λαβὼν Ὁρέστης ὦμον εἰς ἀριστερόν, βᾶς ἐς θαλάσσαν κἀπὶ κλίμακος θορῶν, ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεῶς, τό τ' οὐρανοῦ πέσσημα, τῆς Διὸς κόρης ἄγαλμα. ναὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγγετο
χρόνῳ δ', ἴν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον, ἀνωλόλυξα καὶ κατῆδε βάρβαρα μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δὴ. ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἡμεῖοι χρόνον, εἰσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι κτάνοιεν αὐτὴν δραπεταὶ τ' οἰχοῖατο.	1340	βοή τις "ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεῶς, λάβεσθε κῶπης ρόθια τ' ἐκλευκαίνετε· ἔχομεν γὰρ ὦνπερ οὐνεκ' ἄξενον πόρον Ξυμπληγάδων ἔσωθεν εἰσπελεύσαμεν."
φόβῳ δ' ἂ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα σιγῇ, τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος, στεῖχεν ἴν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένους. κάνταυθ' ὀρώμεν Ἑλλάδος νεῶς σκάφος	1345	οἱ δὲ στεναγμὸν ἤδυν ἐκβρυχώμενοι ἔπαισαν ἄλμυρ. ναὸς δ' ἔως μὲν ἐντὸς ἦν λιμένος, ἐχώρει, στόμια διαπερῶσα δὲ λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο· δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεῶς ᾤθει πάλιν πρυμνήσι· οἱ δ' ἐκαρτέρουν
ταρσῷ κατῆρει πύτυλον ἐπτερωμένον, ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ скаλμῶν πλάτας ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεῶς. κοντοῖς δὲ πῶρραν εἶχον, οἱ δ' ἐπρωτῖδων ἄγκυραν ἔξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια, πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοι καβέσαν.	1350	πρὸς κύμα λακτίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν κλύδων παλῖρρους ἤγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ Ἀγαμέμνονος παῖς ἠΐστα· "ὦ Λητοῦς κόρη, σῶσόν με τὴν σὴν ἱερίαν πρὸς Ἑλλάδα ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς εὐγυνῶθ' ἐμαῖς. 1400
ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς εἰσείδομεν δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης πρυμνησίῳν τε, καὶ δι' εὐθυντηρίας οἰάκας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεῶς. λόγοι δ' ἐχώρουν "τίνι λόγῳ πορθμεύετε κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους;	1355	φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεᾶ· φιλεῖν δὲ καμὲ τοὺς ὀμαίμονας δόκει." ναῦται δ' ἐπηφυήμησαν εὐχαΐσιν κόρης παιᾶνα, γυμνάς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας.

1319. τὸν] τὸ P. 1320. θεὰ] θεᾶ P. 1324. διωγμὸν Hermannus] διωγμὸς 1325. ἀγχιπλοῦν] ἀγχιπουν Hesychius s. h. v. 1327. θαλασσίας] θα- λασσίου Hermannus, ut v. 236. 1333. δ' ὀπισθεν (ὀπισθε PC) — χερσὶ] δὲ χερσὶ — ἔστειχ' ὀπισθε Nan- ckius Stud. Eurip. 1. p. 48. 1334. χερσὶ] χεροῖν P, sed superser. χερσὶν μὲν] μοι Badhamus. 1336. δοκοῖ Matthiae] δοκῇ 1338. μαγεύουσ' Reiskius] ματεύουσ' 1343. αὐτὸς Schaeferus] αὐτὸς 1346. post v. 1394. ponit Hermannus, refutatus ab Nitz- schio in Lentschii Philologo vol. 12. p. 4. Hermannus secutus versus proximos sic scripsit Koechly, κάνταυθ' ὀρώμεν ναύτας — νεανίας ἐλευθέρους — — — — — — — — — — πρύμνηθεν ἐστῶτες νεῶς σπεύδοντες — πρυμνήσια κοντοῖς — κλίμακα (non κλίμακας) πόντῳ διδόντες τοῖν ξένοι καβέσαν, partim praeceunte Kir- chhoffio. κατῆρει] κατῆρες Marklandus. 1349. νεῶς Ald. νεῶν PC. 1350. πῶρραν] πῶρροις P. 1351. ἄγκυραν Scaliger] ἀγκύρας 1353. τοῖν ξένοι Seidler- us] τὴν ξένην 1358. λόγῳ] νόμῳ Nauckius. 1359. ξόανα καὶ θυηπόλους Musgravius] ξόανον καὶ θυηπόλον		1360. σὺ addidit Marklandus. 1368. δ' Ald. τ' PC. 1380. παρθένῳ Badhamus (ierian Koechly)] In P spatium vacuum est, quod manus sec. inserto ναυάταις (ut Ald.) explevit. In C est ὡστε μὴ. τῇ κόρῃ vel τῇ ξένῃ maluit Kirchhoffius. 1383. εὐσέλμου Piersonus] εὐσήμου 1384. τ' Marklandus] δ' 1385. ναὸς Kirchhoffius] νηὸς δ' addidit Marklandus. 1387. κῶπης Reiskius] κῶπας τ' ἐκλευκαίνετε Scaliger] τε λευκαίνετε 1388. ἄξενον Monkus] εὐξείνον 1395. πάλιν πρυμνήσι] παλιμπρυμνηδὸν ex gl. Hesychii Hermannus (qui ante hunc versum transposuit verba v. 1346. ταρσῷ κατῆρει πύτυλον ἐπτερωμένον.) 1396. εἰς δὲ γῆν Canterus] εἰς γῆν δὲ P et superser. δὴ C. εἰς γῆν δ' ἔμπαιλιν Musgravius. 1399. ἱερίαν Barnesius] ἱερίαν 1404. ἐκ χερῶν ἐπωμίδας] ἐκβαλόντες ἐπωμίδας C: unde Matthiae γυμνάς ἐκβαλόντες ὡλένας. Musgravius γυμνάς ἐξ ἐπωμίδων χέρας, qui recte sensit χέρας requiri cum verbis proximis κῶπη προσαρμοσάντες coniungen- dum. γυμνάς ὡλένας ἐπωμίδων — — — — — ἐκβαλόντες — — — — — χέρας κῶπη — — — — — κελεύσατος Koechly, indicato unius post haec verba versus defectu, lacunis exempli caussa sic expletis, πρὸς αἰθέρ' ἐκβαλόντες, εἴτ' αὐθις χέρας κ. π. ἐκ κ. παλιρρόθοισιν ἀντέτεινον κύμασιν.

1360. σὺ addidit Marklandus. 1368. δ' Ald. τ' PC.
1380. παρθένῳ, Badhamus (ieρίαν Koechly)] In P spatium vacuum est, quod manus sec. inserto ναυαταῖς (ut Ald.) explevit. In C est ὥστε μή. τῇ κόρῃ vel τῇ ξένῃ maluit Kirchhoffius. 1383. εὐσέλμου Piersonus] εὐσήμου 1384. τ' Marklandus] δ' 1385. ναὸς Kirchhoffius] νηὸς δ' addidit Marklandus. 1387. κῶπης Reiskius] κῶπαις τ' ἐκλευκαίνετε Scaliger] τε λευκαίνετε 1388. ἄξενον Monkius] εὐξείνον 1395. πάλιν πρυμνήσι'] παλιμπρυμνήδων ex gl. Hesychii Hermannus (qui ante hunc versum transposuit verba v. 1346. ταρσῷ κατῆρει πύτυλον ἐπτερωμένον.) 1396. εἰς δὲ γῆν Canterus] εἰς γῆν δὲ P et superser. δὴ C. εἰς γῆν δ' ἔμπαλιν Musgravius. 1399. ἱερίαν Barnesius] ἱέρεαν 1404. ἐκ χερῶν ἐπωμίδας] ἐκβαλόντες ἐπωμίδας C: unde Matthiae γυμνάς ἐκβαλόντες ὠλένας. Musgravius γυμνάς ἐξ ἐπωμίδων χέρας, qui recte sensit χέρας requiri cum verbis proximiis κῶπη προσαρμόσαντες coniungendum. γυμνάς ὠλένας ἐπωμίδων | — — — — — ἐκβαλόντες — — — — — χέρας | κῶπη — κλεψύδατος Koechly, indicato unius post haec verba versus defectu, lacunis exempli caussa sic expletis, πρὸς αἰθέρ' ἐκβαλόντες, εἴτ' αὐθις χέρας | κ. π. ἐκ κ. | παλιρρόθοισιν ἀντέτεινον κύμασιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.*
ΑΙΤΕΛΟΣ.

* In PC sequitur ΘΕΡΑΠΩΝ, qui non diversus est ab πρεσβύτη. Θερ. C in colloquio v. 855—895. ubi Πρεσβ. P.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ὦ πρέσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στείχε.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.
στείχω. τί δέ καινουργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἀναξ; ΑΓ. πεύσει. ΠΡ. σπεύδω.

Iphigeniae Aulidensis codices duo sunt PC, de quibus dictum supra p. 248.

Tragoediam hanc Euripides moriens imperfectam reliquit: perficere conati sunt interpolatores alii antiqui et Euripidis aetati proximi, alii recentiores linguae tragicæ metrorumque parum periti, de quibus Matthiae egoque diximus in Annot. Oxon. p. 437—446. Aliorum qui postea hanc quaestionem tractarunt sententias examinavit F. G. Vitzius in dissertationibus duabus de *Iphigeniae Aulidensis auctore et fatis*, Torgaviae editis a. 1862. 1863. Inter antiquiores fabulae interpolatores Euripides minor fuisse videtur, cui prologus versibus iambicis scriptus et iam ab Aristotele lectus (vid. ad v. 80.), qui inepte post exordium anapaesticum illatus legitur inde ab v. 49., probabiliter tribui potest. Incertior res est de amplis quibus parodus aucta est additamentis, quae manum minus quam prologus ille iambicus peritam produnt, etsi ipsa quoque satis antiqua esse videntur multumque praestant recentiorum interpolatorum commentis, quibus aliae huius fabulae partes, praesertim extrema, contaminatae sunt. Nos omnia quae non viderentur a poeta scripta esse uncis quadratis inclusimus, partim aliis praeceuntibus: de quo dictum in Annot. Oxon. p. 444.

1. δόμων τῶνδε Ald. τῶνδε δόμων C (et P ?)

μάλα τοι γῆρας τοῦμόν ἄῤπνον
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς δέῃ πάρεστιν. 5
ΑΓ. τίς ποτ' ἄρ' ἀστήρ ὅδε πορθμεύει;
ΠΡ. Σείριος, ἐγγὺς τῆς ἐπταπόρου
Πλειάδος ἄσσων ἐτι μεσσήρης.
ΑΓ. οὐκουν φθόγγος γ' οὐτ' ὀρνίθων
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων 10
τόνδε κατ' Εὐριπον ἔχουσιν.
ΠΡ. τί δέ οὐ σκηνῆς ἐκτός αἴσσεις,
Ἀγάμεμνον ἀναξ;
ἐτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' Αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων. 15
στείχωμεν ἔσω. ΑΓ. Ζηλῷ σέ, γέρον,
Ζηλῷ δ' ἀνδρῶν δς ἀκίνδυνον
βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώως, ἀκλεῆς·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἦσσαν Ζηλῷ. 20
ΠΡ. καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου.
ΑΓ. τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δέ προσιστάμενον.
τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων 25
γνώμαι πολλαὶ
καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.
ΠΡ. οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως·
οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,

4. τοι Barnesius] τὸ 7. ΠΡ. et 9. ΑΓ. delet Bremius. 20. Ζηλῷ] ἐπαίνῳ Stobaeus 58, 2. quod legitur Hipp. 264. 22. Post hunc versum καὶ τὸ φιλότιμον addunt PC. Delevit Bothius. 28. ἀριστέως ex Stobaeo 105, 6.] ἀριστέος

Ἀγάμεμνον, Ἀτρεΰς.	30	ὄρκους παλαιούς Τυνδάρειω μαρτύρεται,	
δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·		ὡς χρή βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις.	
θνητὸς γὰρ ἔφυς. κὰν μὴ σὺ θέλῃς,		τοῦντεῦθεν οὖν Ἑλληνες ἄξαντες δορί,	80
τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.		τεύχη λαβόντες, στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα	
σὺ δὲ λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας		ἤκουσι τήσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ	
δέλτον τε γράφεις	35	ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασιν τ' ἡσκημένοι.	
τήνδ' ἦν πρό χειρὺν ἔτι βαστάζεις,		κάμει στρατοῦ γ' ἀνακτα Μενέλεω χάριν	
καὶ ταῦτ' ἀπάλιν γράμματα συγχεῖς		εἶλοντο, σύγρονόν γε. τάξιμα δὲ	85
καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω,		ἄλλος τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.	
ρίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερόν		ἡθροισμένου δὲ καὶ εὐνεστώτος στρατοῦ	
κατὰ δάκρυ χέων,	40	ἤμεσθ' ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.	
καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδείξ		Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεκρημένοις	
μὴ οὐ μαίνεσθαι.		ἀνείλεν Ἰφιγένειαν ἦν ἔσπειρ' ἐγὼ	90
τί πονεῖς; τί νέον περὶ σοί, βασιλεῦ;		καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν	
φέρει κοῖνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.		θύσασσι, μὴ θύσασσι δ' οὐκ εἶναι τάδε.	
πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·	45	κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ' ὀρθίῳ κηρύγματι	
σὴ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρειω		Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφίαντα στρατὸν,	95
πέμπει φερνήν		ὡς οὐ ποτ' ἂν τλᾶς θυγατέρα κτανεῖν ἐμῇν.	
εὐνυμφοκόμον τε δίκαιον.		οὐδ' ἂν μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον	
[ΑΓ. ἐγένοντο Λήδα Θεοτιάδι τρεῖς παρθέναι,	50	ἔπεισε τλῆναι δεινὰ. κὰν δέλτου πτυχαῖς	
Φοῖβη Κλυταιμνήστρα τ', ἐμὴ εὐνάορος,		γράφας ἐπέμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν	
Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι		πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένην,	100
μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανία.		τό τ' ἀξίωμα τάνδρος ἐκταυρούμενος,	
δαιναι δ' ἀπειλὰ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος		εὐμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὐνec' οὐ θέλοι λέγων,	
εὐνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.	55	εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἰσὶν ἐς Φθίαν λῆχος·	
τὸ πράγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρειω πατρί,		πειθῶ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμῇν,	
δοῦναι τε μὴ δοῦναι τε, τῆς τύχης ὅπως		ψευδῇ εὐνάσας ἀμφὶ παρθένου γάμον.	105
ἄψατ' ἄριστα, καὶ νιν εἰσῆλθεν τάδε,		μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε	
ὄρκους εὐνάσαι δεξιᾶς τε συμβαλεῖν		Κάλχας Ὀδυσσεὺς Μενελαέως θ'. ἂ δ' οὐ καλῶς	
μνηστῆρας ἀλλήλοισι καὶ δι' ἐμπύρων	60	ἔγνω τὸτ', αὐθὶς μεταγράφῳ καλῶς πάλιν	
σπονδὰς καθεῖναι κἀναράσασθαι τάδε,		ἐς τήνδε δέλτον, ἦν κατ' εὐφρόνης σκιάν	
οὔτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρίδας κόρη,		λύοντα καὶ εὐνδοῦντά μ' εἰσεῖδες, γέρον.	110
τούτῳ εὐναμύνειν, εἴ τίς ἐκ δόμων λαβὼν		ἀλλ' εἴα χώρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν	
οἴχοιτο τὸν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη λῆχους,		πρὸς Ἄργος. ἂ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,	
κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψειν πόλιν	65	λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γεγραμμένα·	
Ἑλλην' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὅπλων μέτα.		πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἴ.	
ἐπεὶ δ' ἐπιστῶθησαν, ὠδὲ πως γέρων		ΠΡ. λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλῶσση	115
ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρειω πυκνῇ φρενί·		σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ.]	
δίδωσ' ἐλέσθαι θυγατρί μνηστῆρων ἕνα,		ΑΓ. πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν	
ὅτου πνοαὶ φέροισιν Ἀφροδίτης φίλοι.	70	ἰέλτοισι, ὧ Λήδας ἔρνος,	
ἢ δ' εἴλεθ', ὅς σφε μή ποτ' ὤφελεν λαβεῖν,		μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἴνιν πρὸς	
Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς		τὰν κολπῶδῃ πτέρυγ' Εὐβοίας,	120
κρίνας ὄδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,		Αὔλιν ἀκλύσταν.	
Λακεδαιμόν', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῇ,		εἰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ	
χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβάρῳ χλιδήματι,	75	παιδὸς δαΐσομεν ὑμεναίους.	
ἔρῳν ἐρώσαν ὥχεται ἔξαναρπάσας		ΠΡ. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν	
Ἑλένην πρὸς Ἰδης βούσταθμ', ἐκδημον λαβὼν		οὐ μέγα φυσῶν θυμὸν ἐπαρεῖ	125
Μενέλαον· ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας δρόμῳ		σοὶ σὴ τ' ἀλόχῳ;	

33. βουλόμεν' ἔσται] βουλομένων ἔσται Plutarch. Mor. p. 103 b. νενόμ:σται Stobaeus. 43. τί πονεῖς apogr. Flor. τί πονεῖς τί πονεῖς PC. τί νέον] τί νέον τί νέον P a m. sec. περὶ] πάρα Porsonus. 45. δ' a m. sec. P, om. C et pr. P. 47. πέμπει vel πέμπεν C. πέμπει pr. P. πέμπεν a m. sec. P. πέμπει—δίκαιον] πέμπειν—δικαιοὶ Hermannus. 54. μὴ] ἂν superser. in C. 57. ἄριστα] Hesychius, ἄθραυστα: ἀπρόσκοπα. Εὐριπίδης Ἰφιγένειαν τῇ ἐν Αὐλίδι, quam gl. huc rettulit Hemsterh. quo vocabulo si hic uti voluisset Euripides, ἀθραύστου potius dicturus erat. 62. συναμύνειν Heathius] συναμύνειν 63. ἀπωθοίη] ἀπώσασθαι (literis uo in litura scriptis) P. 64. κἀπιστρατεύσειν Marklandus] κἀπιστρατεύειν κατασκάψειν] κατασκάπτειν a m. sec. P. 66. ὠδὲ Klotzsius] εὐ δέ 68. δίδωσ' Marklandus] δίδωσιν 70. ὅς σφε Monkius] ὡς γε 72. κρίνας—ἀνθρώπων] κρίνων—Ἀργείων Clemens Alex. Paed. p. 95. 77. δρόμῳ Marklandus] μο (extrito ut videtur u) P. μενέλαος οὖν καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας μόνος a m. sec. P. μόρῳ C. πόθῳ Tourpius.

EURIPIDES.

79. ἠδικημένοις] ἀδικουμένοις pr. P. 80. Sine nomine poetae attulit Aristot. Rhet. 3, 11. ubi libri τοῦλεῦθερον Ἑλληνες ἄξαντες δορί, sed schol. recens annotavit γράφεται δὲ καὶ αἰξαντες δόρυ (i. e. δορί) 83. ἄρμασιν τ' Reiskius] θ' ἄρμασιν 84. στρατηγεῖν κᾶτα PC. Ineptum est κᾶτα, quod ex glossemate κατὰ ortum esse posse monet Paleius, qui στρατηγεῖν πᾶσι scripsit. στρατοῦ γ' ἀνακτα Iacobsius, quod recepi etsi incertum. 89. κεκρημένοις Heathius] κεκρημένοις 92. κατασκαφὰς P ab correctore. κατασφαγὰς C et pr. P. 102. οὐνec' Barnesius] τοῦνec' 105. ἀμφὶ Marklandus] ἀντὶ 109. κατ' εὐφρόνης σκιάν Ald. fortasse ex coniectura. κατ' εὐφρόνην C (et P ?) 115. 116. post 118. positos in PC transposuit Reiskius. 117. ταῖς—δέλτοισι] τὰς—δέλτους Monkius collato v. 891. 119. πρὸς proximo versu addit Monkius, deleto τάν. 122. εἰς ἄλλας C et apographa et haud dubie P. εἰς τὰς ἄλλας Ald. 124. λέκτρων Scaliger] λέκτρ' ἀπλακῶν Porsonus] ἀμπλακῶν 125. ἐπαρεῖ Reiskius] ἐπαίρει

τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὃ τι φῆς.	
ΑΓ. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Ἀχιλεὺς οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὃ τι πράσσομεν, οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα νυμφεῖους εἰς ἀγκώνων	130
Εὐνὰς ἐκδώσειν λέκτροις.	
ΠΡ. δεινὰ γε τολμᾶς, Ἀγάμεμνον ἄναξ, ὃς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας ἦγες σφάγιον Δαναοῖς.	135
ΑΓ. οἴμοι, γνῶμας ἐξέσταν, αἰαί, πίπτω δ' εἰς ἄταν. ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γῆρα μηδὲν ὑπείκων. ΠΡ. σπεύδω, βασιλεῦ.	140
ΑΓ. μὴ νυν μῆτ' ἀλσώδεις ἴζου κρήνας μῆθ' ὕπνῳ θελχθῆς.	
ΠΡ. εὐφημα θρόει.	
ΑΓ. πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων λεῦσσε, φυλάσσων μὴ τίς σε λάθῃ τροχαλοῖσιν ὄχοις παραμειψαμένη παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνῃ Δαναῶν πρὸς ναῦς.	145
[ΠΡ. ἔσται τάδε. ΑΓ. κλήθρων δ' ἐξόρμα·] ἦν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσης, πάλιν ἐξόρμα, σείε χαλινούς, ἐπὶ Κυκλώπων ἱεῖς θυμέλας.	150
ΠΡ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι, λέγε, παῖδι σέθεν τῇ σῇ τ' ἀλόχῃ;	
ΑΓ. σφραγίδα φύλασσε' ἦν ἐπὶ δέλτῳ τῇδε κομίζεις. ἴθι. λευκαίνει τόδε φῶς ῥῆι λάμπουσ' ἠὲ πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελίου· ἔϋλλαβε μόχθων.	155
θνητῶν δ' ὀλβιος ἐς τέλος οὐδεὶς οὐδ' εὐδαίμων· οὕτῳ γάρ ἔφω τις ἄλυπος.	160
ΧΟΡΟΣ.	
ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος ἑνα- λίας,	164
Εὐρύπου διὰ χευμάτων κέλσασσα, στενόπορθμον Χαλκίδα, πόλιν ἐμὰν, προλιποῦσ', ἀγκυάλων ὑδά- των τροφὸν τὰς κλεινὰς Ἀρεθούσας·	168—170
[Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς κατιδοίμαν Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους	
164—170. = 186—191.	
[171—185. = 195—205.]	

130. ἐπεφήμισα Marklandus] ἐπέφησα 132. ἐκ-
δώσειν Marklandus] ἐνδύσειν λέκτροις] λέκτρον
Monkius. 134. ὃς τῷ Canterus] οὕτω 145. τις
Marklandus] τε* 149. Hunc versum eiici voluit Monkius,
post 152. transponebat olim Hermannus. τάδε om. P.
150. Ineptum est γάρ ubi dē dici debebat, etiam si
versus praeceps in locum inferiorem transponatur:
unde nonnulla ante v. 150. exeidisse coniecit Boissona-
dus, de quo dixi in Annot. Oxon. p. 450. ubi etiam viv
delendum esse conieci. 151. ἐξόρμα, σείε Blomfiel-
dus] ἐξορμάσης P. ἐξορμάσεις τοὺς a m. sec. P, Ald. (et
C ?) 156. τῇδε superser. in C. τήνδε PC. 171—
184. 192—302. De his interpolatorum veterum addita-
mentis dictum ab me in Annot. Oxon. p. 441. 450. et ab
Vitzio Diss. 1. p. 8. 9. Multa in his sunt manifesta pec-
cata librariarum: alia quae aliquid offensionis habent
ab scriptore horum versuum sunt commissa, cuiusmodi
est quod chorus virginum πόσεις suos memorat v. 176.,
alia denique ita sunt comparata ut non liqueat utrum
librariis an scriptori ipsi sint imputanda. Quamobrem
caute procedendum fuit in mutanda codicum scriptura.
Versus 231—302. spurios esse ante me animadvertit Her-
mannus. 171. κατιδοίμαν D. in ed. a. 1830.] ἴδοιμ' ἄν

ἠιθέων, οὗς ἐπὶ Τροί-
αν ἐλάταις χιλιόναυσιν
τὸν Ξανθὸν Μενέλαον 175
ἀμέτεροι πόσεις
ἐνέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν,
ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου
Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβε, 180
δῶρον τὰς Ἀφροδίτας,
ὅτ' ἐπὶ κρηναῖαισι δρόοις
Ἦρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
μορφᾶς ἅ Κύπρις ἔσχεν.]
πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὄρο-
μένα, 185
φοινίσσουσα παρῆδ' ἐμὰν αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ,
ἀσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας ὀπλοφόρους Δαναῶν
θέλουσ' ἵππων τ' ὄχλον ἰδέσθαι. 189—191
[κατεῖδον δὲ δὴ Αἴαντε συνέδρῳ
τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
τὰς Σαλαμῖνος στέφανον,
Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις 195
πεσῶν ἡδομένους μορ-
φαῖσι πολυπλόκοις,
Παλαμῆδ᾽ ἃ θ' ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
δάνος, Διομήδ᾽ ἃ θ' ἡ-
δοναῖς δίσκου κεχαρμένον,
παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεος 200
ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι,
τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὄρέων
Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι-
ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν· 205
τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
λαιψηροδρόμον Ἀχιλλῆα,
τὸν ἅ Θέτις τέκε καὶ
Χείρων ἐξεπόνασεν,
εἶδον αἰγριαλοῖσι 210
παρὰ τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὄπλοις·
ἀμύλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
πρὸς ἄρμα τέτρωρον
ἐλίσσων περὶ νίκας. 215
ὃ δὲ διφρηλάτας ἐβοᾶτ'
Εὐμηλος Φερητιάδας,
ᾧ καλλίστους ἰδόμεν
χρυσοδαδάλτους στομίους
πύλους κέντρῳ θεινομένους, 220
τοὺς μὲν μέσους Ζυγίους,
λευκοστίκτῳ τριχὶ βαλινούς,
τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,
ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
πυρρότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρᾷ 225
ποικιλοδέρμονας· οἷς παρεπάλετο
Πηλεΐδας σὺν ὄπλοις παρ' ἄντυγα καὶ σύριγγας
ἄρματαίους. 230

173. ἠιθέων Marklandus] ἡμιθέων οὗς Scalig-
er] ὡς 180. ἔλαβε C. ἔλαβες pr. P. ἔλαβεν a m.
sec. P, recte, si in antistrophe v. 201. Ἄρεως scribatur
pro Ἄρεος. 186. ὀρομένα Canterus] ὀρωμένα
191. τ' ὄχλον Heathius] ὄχλον τ' P et Ald. τ' om. C.
194. τῆς (debebat τὰς ut Elmsleius) Σαλαμῖνος
Brodaeus] τοῖς σαλαμινίοις (σαλαμῖνος a m. sec. P):
quod τοῖς Σαλαμῖνοις esse potest, de quo dixi in Annot.
Oxon. p. 451. τὸν Σαλαμῖνος Hartungus. 216. ἐβοᾶτ'
D.] βοᾶτ' 218. ἰδόμεν D.] εἰδόμεν 219. στομίους
C. στομίους P (?) et Ald. 223. σειροφόρους D.]
σειραφόρους 225. πυρρότριχας] Dialectus tragicorum
πυρσότριχας postulabat. Monuit Monkius. 229.
ὄπλοις Heathius] ὄπλοις.

ναῶν δ' εἰς ἀριθμόν ἤλυθον καὶ θέαν ἀθέσφατον, τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὁμμάτων ὥς πλησάμην, μείλινον ἄδονάν. καὶ κέρας μὲν ἦν δεξιὸν πλάτας ἔχων Φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἀρης πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις. χρυσέαις δ' εἰκόσιν κατ' ἄκρα Νηρῆδες ἕστασαν θεαί, πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ. Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἡγήρεται νᾶες ἕστασαν πέλας· ὣν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας παῖς ἦν, Ταλαὸς δὲν τρέφει πατὴρ, Καπανέως τε παῖς Σθένης· Ἀτθίδος δ' ἄγων ἔξῃκοντα ναῦς ὁ Θησέως παῖς ἔξῃς ἐναυλόχει θεᾶν Παλλάδ' ἐν μυνύχοις ἔχων περρωτοῖσιν ἄρμασιν θετὸν εὐσημόν τε φάσμα ναυβάταις. τῶν Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα ποντίας πεντήκοντα νῆας εἰδόμην σημείοισιν ἐστολισμέναις· τοῖς δὲ Κάδμος ἦν χρύσειον δράκοντ' ἔχων ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα· Λήϊτος δ' ὁ γηγενὴς ἄρχε ναίου στρατοῦ· Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός· Λοκρῶν δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων ναῦς ἦλθ' Οἰλέως τόκος κλυτὰν Θροινιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν. ἐκ Μυκῆνας δὲ τὰς Κυκλωπίας παῖς Ἀτρέως ἔπειπε ναυβάτας ναῶν ἑκατὸν ἡθροῖσμένους. σὺν δ' Ἀδραστος ἦν τατὸς, ὥς φίλος φίλῳ, τὰς φυγούσας μέλαθρα βαρβάρων χάριν γάμων πράξιν Ἑλλάς ὥς λάβοι. ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος Γερηνίου κατειδόμεν πρύμνας σῆμα ταυρόπουον ὄρᾶν, τὸν πάροικον Ἀλφεόν. Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι	ναῶν ἦσαν, ὣν ἄναξ Γουνεὺς ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας Ἥλιδος δυνάστορες, οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεῶς· Εὐρυτος δ' ἀνασσε τῶνδε· λευκήρετμον δ' Ἀρη Τάφριον ἦγεν, ὣν Μέγης ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα, τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νῆσους ναυβάταις ἀπροσφόρους. Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαὸν ἕυναγε, τῶν ἄσπον ὥρμει πλάταισιν ἑσχάταισι συμπλέκων δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν ὥς ἄϊον καὶ ναυβάταν εἰδόμαν λεῶν· ᾧ τις εἰ προσαρμόσει βαρβάρους βάριδας, νόστον οὐκ ἀποίσειται, ἐνθάδ' οἶον εἰδόμαν νάϊον πόρευμα, τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου μνημὴν σώζομαι στρατεύματος.] ΠΡ. Μενέλαε, τολμᾷς δειν', ἄ σ' οὐ τολμᾶν χρεῖν. ΜΕΝΕΛΑΟΣ. ἄπελθε· λίαν δεσπότησαι πιστὸς εἰ. ΠΡ. καλὸν γέ μοι τοῦνείδους ἔξωνείδισας. ΜΕ. κλάοις ἄν, εἰ πράσσοις ἃ μὴ πράσσειν σε δεῖ. ΠΡ. οὐ χρὴν σε λύσαι δέλτον, ἦν ἐγὼ φέρον. ΜΕ. οὐδὲ γε φέρειν σέ πᾶσιν Ἑλλησιν κακά. ΠΡ. ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί. ΜΕ. οὐκ ἂν μεθείμην. ΠΡ. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι. ΜΕ. σκῆπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαίμαξω κᾶρα. ΠΡ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ. ΜΕ. μέθες· μακροὺς δὲ δοῦλος ὦν λέγεις λόγους. ΠΡ. ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς ἔξαρπάσας ὁδ' ἐκ χερῶν ἐμῶν βία, Ἀγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει. ΑΓ. ἔα· τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἄκοσμία; ΜΕ. οὐμός, οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν. ΑΓ. σὺ δὲ τί τῷδ' εἰς ἔριν ἀφίξαι, Μενέλεως, βία τ' ἄγεις; [λάβω. 320 ΜΕ. βλέπον εἰς ἡμᾶς, ἴν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας ΑΓ. μὴν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως γεγῶς;

[231—241. — 242—252.]

[253—264. — 265—276.]

[277—288. — 289—302.]

233. γυναικεῖον Boeckhiius] γυναικεῖαν 234. μείλινον] Corruptum. 236. Μυρμιδόνων] Μυρμιδὼν Hermannus. 239. χρυσέαις Ald. (et C ?)] χρυσέαισι 240. ἄκρα Piersonus] ἄκραν 241. πρύμναις] πρύμναισι P. 246. Ἀτθίδος] Ἀτθίδας Dobraeus. 252. τε] τι Marklandus. 253. τῶν a m. sec. habet P, om. C et pr. P: unde ἐκ in antistropha v. 265. delet Nauckius. 255. ἐστολισμέναις Scaliger] εὐστολισμέναις 261. τ' Marklandus] δ' 262. Λοκρῶν Heathius (Λοκράς Marklandus)] Λοκροῖς 263. ἦλθ' addidit Matthiae. 265. Κυκλωπίας] κυκλωπείας C et pr. P. 269. Ἀδραστος] ἀδελφὸς Marklandus. 277—302. Horum versuum responsio antistrophica lacunis corruptelisque verborum ita est obscurata ut restituatur in integrum ullo modo nequeat operamque perdidit multarum coniecturarum auctores, velut Hermannus, qui haec sic conformavit, Αἰνιάνων δὲ δωδεκάστολοι | νᾶες ἦσαν [ἐκ τε Περ- | ραβίας,] ὡν ἄναξ |

Γουνεὺς ἄρχε — πέλας | Ἥ. δ. | οὓς — λεῶς | Ε. δ' — τῶνδ' | [ἐκγονος κλυτὸς | σὺν τρισὶν τέταρτος ὦν | ταξιάρχοισι.] λευ- | κήρετμον δ' [ἔτασσο] | Ἀρη | Τάφριον ἡγεμὼν Μέγης, | Φυλέως λόχευμα, | τὰς Ἐχίνας λιπὼν [θοαῖς ναυσὶν] | νῆσους v. ἄ. et antistropham, [Λαρτίου παῖς δὲ] δεξιῷ κέρας | λαῖον [δς] ἕυναγε, τῶν | ἄσπον ὡ. π. | Αἴας θ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος | ἑσχάταισι συμ- πλέκων | δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν ὥς [et reliqua ut in libris leguntur. Alia tentavit Schoenius in commentatione inserta Ritschelii Museo Rhen. a. 1847. vol. 5.

278. Γουνεὺς Canterus] Ἴουνεὺς 286. Ἐχινάδας Is. Vossius] ἐχίδνας (Ἐχίνας Brodaeus) 299. ἐνθάδ' οἶον Hermannus] ἐνθα δ' αἶον P. ἐνθάδ' αἶον C. 301. συγκλήτου] συλλόγου vel σύγκλυδος D. 308. οὐδὲ γε φέρειν σε P. οὐδὲ σε φέρειν C. πᾶσιν Kirchhoffius] δεῖ πᾶσιν PC. οὐδὲ σὲ φέρειν γ' ἄπασιν Elmsleius. 309. ἄλλοις Marklandus] ἄλλως 310. μεθείμην] Probabilis μεθείην. 317. ποτ' grammaticus Bekkeri Anecd. p. 369, 8.] δῆτ' πύλαισι] πύλαισι P. πύλαις C. θύραισι grammaticus Bekkeri. 318. ME. Hermannus] Πρ.

ΜΕ. τήνδ' ὄρῳ δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρετίν;
ΑΓ. εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σὺν ἀπάλλαξον χερῶν.
ΜΕ. οὐ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τάττεγραμ-
μένα. [ἀνείς; 325]

ΑΓ. ἡ γὰρ οἷσθ' ἃ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντ'
ΜΕ. ὥστε σ' ἀλγύναι γ', ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω
λάθρα. [φρενός.]

ΑΓ. ποῦ δέ κ' λαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου
ΜΕ. προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἀργους, εἰ στρατεύου'
ἀφίζεται. [τόδε;]

ΑΓ. τί δέ σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου

ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαι μ' ἔκνιζε, σὸς δέ δοῦλος οὐκ ἔφυν.

ΑΓ. οὐχὶ δεινὰ; τὸν ἑμὸν οἰκὲν οἶκον οὐκ ἔασμαι; 331

ΜΕ. πλάγῃ γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ
δ' αὐτίκα.

ΑΓ. εὐ κεκόμψεσαι πονηρά· γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφῇ.

ΜΕ. νοὺς δέ γ' οὐ βέβαιος ἄδικον κτῆμα κοῦ σαφές φίλοις.
βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξει, καὶ οὐ μὴτ' ὀργῆς ὑπο

ἀποτρέπου τάληθές οὔτε κατατενῶ λίαν ἐγώ. 336

οἷσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,

τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρήζων, τῷ δὲ βούλεσθαι θέλων,

ὡς ταπεινὸς ἦσθα, πάσης δεξιᾶς προσθηγάνων,

καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν,

καὶ διδοὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κεῖ μὴ τις θέλοι,

τοῖς τρόποις ζητῶν πρίσθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου;

κᾶτ' ἐπεὶ κατέσχες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρό-

πους [φίλος,]

τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὡς πρόσθεν

δυσπρόσιτος ἔσω τε κληθῶν σπάνιος. ἄνδρα δ'

οὐ χρεῶν 345

τὸν ἀγαθὸν πρᾶσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους μεθι-

στάναι,

ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις,

ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.

ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶθ' ἡῦρον

κακόν. [τός, 350]

ὡς δ' ἐς Αὐλιν ἦλθες αὐθις χῶ Πανελλήνων στρα-

οὔδεν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν,

οὐρίας πομπῆς σπανίζων. Δαναΐδαι δ' ἀφιέναι

ναὺς διηγγέλλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.

ὡς ἀνολβον εἶχες ὅμα σύγχυσίν τε, μὴ νεῶν

χιλίων ἄρχων τὸ Πριάμου πεδῖον ἐμπλήσας δορός.

κάμει παρεκάλεις, τί δρᾶσω; τίνα δὲ πόρον εὔρω

πόθεν; 356

ὥστε μὴ στερέντας ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος.

κᾶτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱροῖς εἶπε σὴν θῆσαι κόρην

Ἀρτέμιδι, καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, ἥσθεις

φρένας

ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκὼν,

οὐ βίᾳ, μὴ τοῦτο λέξης, σὴ δάμαρτι, παῖδα σὴν 361

δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμου-

μένην. [φᾶς,]

κάθ' ὑποτρέψας λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γρα-

[ὡς φονεύς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει μάλιστα γε.]

324. πᾶσι] ἅπασιν P. 331. δεινὰ; τὸν] δειν', εἰ τὸν

Hermaunus. 333. εὐ κεκόμψεσαι Rubenkenius] ἐκκε-

κόμψεσαι πονηρὰ Monkius] πονηρὸν 334. δέ γ' οὐ]

δ' οὐ pr. P. 336. ἀποτρέπου] ἀποστρέφου pr. P.

οὔτε Hermaunus] οὔτοι κατατενῶ λίαν Boeckhiius]

καταίνω λίαν σ' 339. ἦσθα, πάσης Marklandus] ἦς

πάσης P. ἦς ἀπάσης C. 349. εὔρον Reiskius] εὔρος

P. εὔρω Ald. (et C?) 350. ἦλθες Ald. ἦλθεν P. C. αὐθις

a m. see. P. αὐθις C et pr. P. 354. ὡς] ὡς δ' C et a

m. sec. P. ὅμα] ὄνομα P. 355. τὸ om. C. πε-

δῖον Elmsleius] τε πεδῖον 356. δέ om. P. πόθεν L.

Dindorfius] ποθὲν 357. στερέντας Musgravius] στε-

ρέντα σ' 358. ἱροῖς D.] ἱεροῖς 361. seelusit D.

οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ δς τὰδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
ἐκπονοῦσ' ἐκόντες, εἴτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,

τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐν-

δίκως,

ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.

Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγρωτε τῆς τάλαιπύρου στένω, 370

ἢ θέλουσα δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρους τοὺς οὐδένας

κατατελῶντας ἔξανῆσει διὰ σέ καὶ τὴν σὴν κόρην.

μὴ τι χρημάτων ἕκατι προστάτην θείμην χθονός,

μηδ' ὅπλων ἄρχοντα· νοῦν χρή τὸν στρατηλάτην

ἔχειν·

πόλεος ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ἔυνεσιν ἦν ἔχων τύχη.

ΧΟ. δεινὸν κασιγνήτοισι γίγνεσθαι λόγουσ 376

μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓ. βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἄνω

βλέφαρα πρὸς τάναιδές ἀγαγῶν, ἀλλὰ σωφρονε-

στέρωσ, [λεί. 380]

ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστός αἰδεῖσθαι φι-

εἰπέ μοι, τί δεινὰ φυσᾶς, αἵματηρὸν ὄμμι' ἔχων;

τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα χρηστ' ἐράς

λαβεῖν; [κῶς]

οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν· ὦν γὰρ ἐκτῆσω, κα-

ῆρχες. εἴτ' ἐγὼ δίκην δῶ σὼν κακῶν, ὃ μὴ σφα-

λεῖς; [λαῖς 385]

ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκά-

εὐπρεπῇ γυναῖκα χρήξεις, τὸ λελογισμένον παρεῖς

καὶ τὸ καλὸν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἦδοναί κακαί.

εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὐ μετεθέμην εὐβου-

λίαν, [χὸς 389]

μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέ-

ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην δίδοντας εὐ.

ᾤμωσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον οἱ κακὸφρονες

φιλόταμοι μνηστήρες. ἡ δὲ γ' ἑλπίς, οἶμαι μὲν, θεὸς

κάξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.

οὐς λαβὼν στρατεύ' ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μωρὰ φρενῶν·

οὐ γὰρ ἀσύνετον τὸ θείον, ἀλλ' ἔχει ξυνιέναι 394b

τοὺς κακῶς παγέντας ὄρκους καὶ ξυνηναγκασμέ-

νους. 395

τὰμὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ γῶ τέκνα· κοῦ τὸ σὸν μὲν εὐ

παρὰ δίκην ἔσται, κακίστης εὐνίδος τιμωρία,

ἐμέ δὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις,

ἄνομα δρῶντα κοῦ δίκαια παῖδας οὐς ἐγεινᾶμην.

ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῇ καὶ ῥάδια· 400

εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν σὺ, τὰμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

ΧΟ. οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγεμένων

μῦθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φεῖδεσθαι τέκνων.

ΜΕ. αἰαί, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτῆμην τάλας

365. ante v. 363. transposuit Monkius. 367.

ἐκόντες Canterus] ἔχοντες 373. μὴ τι χρημάτων

Paleius coniectura ineerta] μηδέν' ἂν χρεῖους (sic pr. P,

χρεός a m. see. P et C). 375. πόλεος Grotius] πό-

λεως 378. αὐ Marklandus] εὐ 379. σωφρονεστέ-

ρος Stobaeus 31, 2.] σωφρονέστερος 380. ἀνὴρ γὰρ

χρηστός αἰδεῖσθαι φιλεῖ Grotius] ἀνὴρ γὰρ αἰσχροῦς

(αἰσχροῦς C) οὐκ αἰδεῖσθαι φιλεῖ P. C. ἀνὴρ γὰρ χρη-

στός χρηστὸν αἰδεῖσθαι φιλεῖ Stobaeus. 382. χρηστ'

ἐράς Heathus] ἐράς χρηστὰ 384. δῶ σὼν Dawesius]

δῶσω 388. μετεθέμην εὐβουλίαν Monkius] μετετέ-

θην εὐβουλίᾳ 392. ἡ δὲ γ' ἦγε δ' Matthiae.

394. στρατεύ' ἔτοιμοι δ' εἰσὶ Monkius] στρατεύε γ' (γ'

om. C) οἶμαι δ' εἴση 394b. Hic versus accessit ex

Theophilo ad Autol. 2, 54. et Stobaeo 28, 10. 395.

συνηναγκασμένους] κατηναγκασμένους Theophilus et

Stobaeus. 396. τὰμὰ δ' οὐκ] τὰ δ' ἄμ' οὐκ C. κοῦ

Lentingius] καὶ 397. παρὰ Reiskius et Porsonus]

πέρα δίκην Porsonus] δίκης P. C. Hesychius παρὰ

δίκην: παρὰ τὸ δίκαιον. 401. σὺ Marklandus] εὐ

404. οὐχὶ κεκτῆμην] οὐκ ἐκεκτῆμην Hartungus.

ΑΓ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. 405
 ΜΕ. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατὴρ ἐκ ταύτου γεγώς;
 ΑΓ. Ξυσσωφρονεῖν γάρ, οὐχὶ συννοσεῖν ἔφυν.
 ΜΕ. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοις χρή φίλους.
 ΑΓ. εὐ δρῶν παρακάλε μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.
 ΜΕ. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν ἔξιν Ἑλλάδι;
 ΑΓ. Ἑλλάς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.
 ΜΕ. σκῆπτρῳ νῦν αὖχει, σὸν κασίγνητον προδούς·
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἰμι μηχανάς τινας,
 φίλους τ' ἐπ' ἄλλους.

[ΑΓΓΕΛΟΣ.]

ὦ Πανελλήνων ἄναξ,

Ἀγάμεμνον, ἥκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
 ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζας ἐν δόμοις.
 μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
 καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθεῖς ἰδὼν,
 χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἐκδημος ὦν.
 ἀλλ' ὥς μακρὰν ἔτεινον, εὐρυτον παρὰ 420
 κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν.
 αὐταῖ τε πῶλοί τ' ἐς δὲ λειμῶνιν χλόην
 καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βοράς γευσσάσθαι.
 ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
 ἥκω· πέπυσται γάρ στρατός, ταχεῖα δὲ 425
 διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
 πᾶς δ' ἐς θέαν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες
 ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περιβλεπτοὶ βροτοῖς.
 λέγουσι δ' "ὕμεναιός τις, ἥ τί πράσσεται;
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρός Ἀγαμέμνων ἄναξ 430
 ἐκόμισε παῖδα;" τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε
 "Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνίδα,
 Αὐλίδος ἀνάσσει. τίς νιν ἄεσταί ποτε;"
 ἀλλ' εἶα, τάπῃ τοιοῖδ' ἐξάρχου κανά,
 στεφανούσθε κράτα. καὶ σὺ, Μενέλεως ἄναξ,
 ὕμεναιον εὐτρέπιζε καὶ κατὰ στέγας
 λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
 φῶς γάρ τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ.]
 ΑΓ. [ἐπήνεσ'. ἀλλὰ στείχε δωμάτων ἔσω· 440
 τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.]
 οἶμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρῃωμαι πόθεν;
 εἰς οἷ' ἀνάγκης Ζεῦγματος ἔμπεπτῶκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος. 445
 ἡ δυσγένεια δ' ὥς ἔχει τι χρήσιμον·
 καὶ γὰρ δακρῦσαι βράδιος αὐτοῖς ἔχει,
 ἅπαντά τ' εἰπεῖν, τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 ἀνολθα ταῦτα. προστάτην δὲ τοῦ βίου
 τὸν ὄγκον ἔχομεν τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν. 450

407. συσσωφρονεῖν — ἔφυν Plut. Mor. p. 46c.]
 συνσωφρονεῖν σοι βούλομαι, ἀλλ' οὐ συννοσεῖν PC.
 Plutarchi scriptura memoriae error esse potest ver-
 sus Sophoclei Antig. 518. recordati οὐ γὰρ Ξυνε-
 χθῆν, ἀλλὰ συμφιλῆν ἔφυν. συσσωφρονεῖν, οὐ συννο-
 σεῖν, σοὶ βούλομαι Hartungus. 412. αὖχει Tyrwhittus]
 αὖχει 414. φίλους τ' ἐπ' ἄλλους] Verba fortasse
 non ab Euripide scripta, quae una cum v. 413. Kirch-
 hoffius quoque suspecta habet. 414—411. ΑΓΓ. ὦ—
 ἔσται καλῶς] Versus ab interpolatore aevi inferioris
 compositos notavit L. Dindorfius: vid. Annot. Oxon.
 p. 459—461. 416. ὠνόμαζας] ὠνόμαζες Marklandus.
 417. σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ Elmsleius. 418. ὥστε]
 ὥς ti Hermannus. 422. τ' Marklandus] γ' 425. δὲ P
 a m. sec. γὰρ C. ἂν pr. P. 435. τοιοῖδ' P. τοῖσιν C.
 442. ἄρῃωμαι Burgesius] ἄρῃωμαι πόθεν Gro-
 tius] σέθεν 443. εἰς οἷ'] ἐς οἷά γ' C. 448. 449.
 ἅπαντα — ἀνολθα Musgravius] ἀνολθα — ἅπαντα
 449. δὲ Plutarchus V. Nicias c. 5.] γε 450. ὄγκον Plu-
 tarchus] δῆμον τ'] δ' Plutarchus.

ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὖθις αἰδοῦμαι τάλας,
 ἐς τὰς μεγίστας Ξυμφοράς ἀφιγμένος.
 εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; 455
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἃ μοι πάρα
 ἔλθοῦσ' ἄκλητος. εἰκότως δ' ἂμ' ἔσπετο
 θυγατρί νυμφεύσουσα, καὶ τὰ φίλτατα
 δώσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακούς.
 τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθένον; 460
 "Αἰδῆς νιν, ὥς ἔοικε, νυμφεύσει τάχα,
 ὥς ψκτισ'· οἶμαι γάρ νιν ἰκετεύσειν τάδε
 "ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
 γήμειας αὐτὸς χῶστις ἐστί σοι φίλος."
 [παρῶν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται 465
 οὐ Ξυνετὰ συνετῶς· ἔτι γὰρ ἔστι νῆπιος.
 αἰᾶ, τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσαν γάμον
 γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, δὲ εἴρταται τάδε.]
 ΧΟ. κἀγὼ κατψκτεῖρ', ὥς γυναῖκα δεῖ Ξένην
 ὑπὲρ τυράννων Ξυμφορὰς καταστένειν. 470
 ΜΕ. ἀδελφε, δὸς μοι δεξιὰς τῆς θιγείν.
 ΑΓ. δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγὼ.
 ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμι, δὲ πατὴρ τοῦμοῦ πατὴρ
 τοῦ σου τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρεά,
 ἥ μὴν ἔρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας σαφῶς 475
 καὶ μὴ πῖτηδες μὴδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.
 ἐγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
 ψκτεῖρα καὶ τὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν
 καὶ τῶν παλαιῶν ἑξαφίσταμαι λόγων,
 οὐκ ἐς σὲ δεινός· εἴμι δ' οὐπὲρ εἰ σὺ νῦν· 480
 καὶ σοι παραινῶ μὴτ' ἀποκτείνειν τέκνον
 μὴτ' ἀνθελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἔνδικον
 σὲ μὲν στενάζειν, τὰμά δ' ἡδῶς ἔχειν,
 θνήσκειν τε τοὺς σου, τοὺς δ' ἐμοὺς ὄραν φάος.
 τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἑξαίρετους 485
 ἄλλους λάβοιμ' ἂν, εἰ γάμων ἱμεῖρομαι;
 ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἦκιστ' ἐχρῆν,
 Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τὰραθοῦ;
 ἄφρων νέος τ' ἦν, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν
 σκοπῶν ἑσείδον οἷον ἦν κτείνειν τέκνα. 490
 ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς τάλαιπύρου κόρης
 εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννοουμένην,
 ἥ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύσεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;
 ἴτω στρατεία διαλυθεῖσ' ἔξ Αὐλίδος. 495
 σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὸν,
 ἀδελφε, κάμει παρακαλῶν ἐς δάκρυα.
 εἰ δὲ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
 μὴ μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοῦμόν μέρος.
 [ἀλλ' ἐς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων. 500
 εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι
 τοιοῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰ.]
 ΧΟ. γενναί' ἔλεξας Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
 πρέποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν. 505
 ΑΓ. αἰνῶ σε, Μενέλα', ὅτι παρὰ γυνῆμιν ἐμήν

452. αἰδοῦμαι] οὐ σθένω Dobracus. 456. πάρα
 Ald. πάρος PC, in παρὰ a m. pr. mutatum in P.
 458. νυμφεύσουσα Marklandus] νυμφεύουσα 462.
 ἰκετεύσειν Marklandus] ἰκετεύσαι 465—463. seclu-
 sit D. 466. συνετῶς] Ξυνετῶς P. 468. δὲ Mark-
 landus] ὅς μ' 489. πρὶν τὰ πράγματ' Lentingius]
 πρὶν· τὰ πράγματα δ' 495. στρατεία Barnesius]
 στρατιά 500—503. seclusit D. 502. τρόποι τοιοῖδε]
 τροπαὶ τοιαῖδε a m. sec. P et superscr. in C. 505. προ-
 γόνους] δ' addit Hermannus. 506. Μενέλα' (ut Troad.
 890.) Musgravius (Μενέλεως Barnesius)] μενέλαος

ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.
 [ΜΕ. ταραχὴ γ' ἀδελφῶν διὰ τ' ἔρωτα γίγνεται
 πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσσα
 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν. 510
 ΑΓ.] ἄλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
 θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπράξει φόνον.
 ΜΕ. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;
 ΑΓ. ἅπας Ἀχαιῶν ἐύλλογος στρατεύματος.
 ΜΕ. οὐκ, ἦν νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστείλῃς πάλιν. 515
 ΑΓ. λάθοιμι τοῦτ' ἂν· ἄλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.
 ΜΕ. τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβείν ὄχλον.
 ΑΓ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.
 ΜΕ. οὐκ, ἦν θάνῃ γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.
 ΑΓ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν. 520
 ΜΕ. κοῦδέν γε χρηστὸν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.
 ΑΓ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας οὐμ' εἰσέρχεται;
 ΜΕ. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμ' ἂν λόγον;
 ΑΓ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντα οἶδεν τάδε.
 ΜΕ. οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὃ τι σὲ κάμει πημαίνει. 525
 ΑΓ. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.
 ΜΕ. φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ.
 [ΑΓ. οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις
 λέξειν ἃ Κάλχας θεόφατ' ἐξηγήσατο,
 καμ' ὡς ὑπέστην θῦμα, κᾶτα ψεύδομαι,
 Ἄρτεμίδι θύσειν· ὃς εὐναρπάσας στρατὸν,
 σὲ καμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρην
 σφάζει κελεύσει. κὰν πρὸς Ἄργος ἐκφύγῃ,
 ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν Κυκλωπίους
 εὐναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. 535
 τοιαῦτα τάμ' αὖ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγὼ,
 ὡς ἡπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.
 ἐν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
 ἐλθὼν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε
 μάθῃ, πρὶν Αἰδὴ παιδ' ἐμὴν προσθῶ λαβὼν, 540
 ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρυοῖς πρᾶσσω κακῶς.
 ὑμεῖς τε σιγῇν, ὦ ξένοι, φυλάσσετε.]
 ΧΟ. μάκαρες οἱ μετρίας θεοῦ μετὰ τε σωφροσύνας με-
 τέσχον λέκτρων Ἀφροδίτας, 544—546
 γαλανεῖα χρησάμενοι μαινομένων οἰστρων, ὅθι δὴ
 δίδυμ' Ἔρωσ ὁ χρυσοκόμας τῶς ἐντείνεται χαρί-
 των, 550
 τὸ μὲν ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ, τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιο-
 τας. [μυν, 554
 ἀπενέπω νιν ἀμετέρων, Κύπρι καλλίστα, θαλά-
 ειθ' ἐμὴ μοι μετρία μὲν χάρις, πόθοι δ' ὄσοι, 556
 καὶ μετέχοιμι τὰς Ἀφροδίτας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.
 διάφοροι δὲ φύσεις βρωτῶν, διάφοροι δὲ τρόποι,
 τὸ δ' ὀρθῶς ἐσθλὸν σαφές ἀεὶ· 559—561
 τροφαὶ θ' αἱ παιδευόμεναι μέγα φέρουσιν εἰς ἀρε-
 τάν· 563

543—557. = 558—572.

508—510. eiecit Boeckhiius. 508. διὰ τ' ἔρωτα Do-
 braeus] γε διέρωτα P. τις δι' ἔρωτα C. 515. ἦν] εἴ et γ'
 a m. sec. P. ἀποστείλῃς Marklandus] ἀποστελεῖς
 516. λήσομεν] αι (i. e. λήσομαι) superscr. in P. 519. θάνῃ]
 σανῇ Hermannus. 521. γε χρηστὸν Canterus] γ' ἀχρη-
 στον 522. οὐμ' Marklandus] ὃ μ' P. ὅτι μ' C. 523.
 ὑπολάβοιμ' ἂν Marklandus] ὑπολάβοιμεν 524. οἶδεν
 a m. sec. P. εἶδεν pr. P. εἶδε C. 526. τ' Reiskius] γ'
 528—542. Seclusi versus ab interpolatore vetere
 compositos: v. Annot. Oxon. p. 464. 528. νιν Canterus]
 νῦν 548. μαινομένων Reiskius] μαινόμεν' 551.
 πότμῳ] τύχη Athenaens 13. p. 562. f. ubi v. 549—552. me-
 moriae errore Chaeremoni tribuuntur. 553. Κύπρι] ὦ
 κύπρι P. 558. δ' Reiskius] τ' 560. διάφοροι δὲ τρό-
 ποι Hoepfnerus] διάτροποι δὲ τρόποι τρόποι Barne-
 sius] τρόποις τὸ δ' ὀρθῶς Musgravius] ὃ δ' ὀρθῶς
 563. φέρουσιν Heathius] φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Ald. (et
 C?) εἰς τὰν ἀρετὰν pr. P. ἐς ἀρετὰν a m. sec. P.

τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία, τὰν τ' ἐξαλλάσσουσιν
 ἔχει 565
 χάριν ὑπὸ γνῶμας ἐσορᾶν τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
 κλέος ἀγήρατον βιοτᾶ. μέγα τι θηρεύειν ἀρετὰν
 γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύπριν κρυπτὰν, ἐν ἀνδράσι
 δ' αὖ 571
 κόσμος ἐνὼν ὁ μυριοπληθὴς μείζω πόλιν αὖξει.
 [ἐμολες, ὦ Πάρις, ἦτε σὺ γε
 βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης 575
 Ἰδαίαις παρὰ μόχοις,
 βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
 αὐλῶν Οὐλύμπου καλάμοις
 μιμήματα πνεῖν.
 εὐθλοὶ δὲ τρέφοντο βόες,
 ὅτε σε κρίσις ἔμεινε θεᾶν,
 ἃ σ' εἰς Ἑλλάδα πέμπει
 τῶν ἐλεφαντοδέντων πάρου-
 θεν δόμων, ὃς τὰς Ἑλένας
 ἐν ἀντωποῖς βλεφαροῖσιν
 ἔρωτα δέδωκας,
 ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάθης.
 ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσὶ τ' ἄγει
 ἐς πέργαμα Τροίας.
 ἰὼ ἰὼ,
 μεγάλοι μεγάλων εὐδαιμονίαι·
 τὴν τοῦ βασιλέως
 ἴδετ' Ἰφιγένειαν, ἄνασσαν ἐμὴν,
 τὴν Τυνδάρεω τε Κλυταιμνήστρην,
 ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ' 595
 ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας.
 θεοὶ γ' οἱ κρείστους οἱ τ' ὀλβοφόροι
 τοῖς οὐκ εὐδαιμοῖσι θνητῶν.
 στῶμεν, Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,
 τὴν βασιλείαν δεξιόμεθ' ὄχων
 ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν,
 ἀγανῶς δὲ χερσὶν μαλακῇ γνῶμῃ,
 μὴ ταρβήσῃ νεωστὶ μολὼν
 τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνωνος,
 μηδὲ θόρυβον μὴδ' ἐκπληξιν
 ταῖς Ἀργεῖαις 605
 ξεῖναι ξεῖναις παρέχωμεν.]

[ΚΑΤ'ΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἰσίον ποιούμεθα,
 τὸ σὸν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·

567. δόξα Barnesius] δόξαν 568. βιοτᾶ Mark-
 landus] βιοτᾶν 571. ἐν ἀνδράσι δ'] ἐν δ' ἀνδράσιν pr.
 P. 572. ἐνὼν Marklandus] ἐνδον 574—606. Ver-
 sus spurii, quorum 574—598. ab interpolatoribus vete-
 ribus, reliqui (599—606.) ab recentissimo sunt compo-
 siti, qui miseros versiculos suos antiquioris interpola-
 toris versibus 590—598. substituit, accommodatos pro-
 ximo Clytaemnestrae sermoni: v. Annot. Oxon. p. 467.
 468. 578. Ὀλύμπου] Οὐλύμπου Heathius. 579.
 πνεῖν D.] πνέων (πλέων pr. P.) 581. ἔμεινε Her-
 mannus] ἔμενε 582. 583. εἰς et τῶν addidit Her-
 mannus. 584. δς] οὐ Musgravius. 588. ἔρις ἔρις
 ed. Hervag. sec.] ἔρις ἔριν 589. πέργαμα Τροίας
 Blomfieldus] τροίας πέργαμα 594. Τυνδάρεω D.]
 τυνδαρέου τε Ald. γ' PC. 597. γ' fortasse de-
 leendum. 598. θνητῶν D.] θνατῶν P. τῶν θνατῶν
 P ab corr. et C. 600. τὴν] τήνδε C. ὄχων Can-
 terus] ὄχλων 601. τὴν om. pr. P. 603. νεωστὶ D.]
 νευοστί μοι 604. τὸ om. pr. P. Ἀγαμέμνωνος] Ἀγα-
 μεμνόνιον Marklandus. μηδὲ] μὴ δὴ Marklandus.
 607—630. veteris interpolatoris versus seclusi D.:
 versus 627—630. damnaverat Matthiae. Plures in his
 sunt versus (607—612.) qui scripti ab Enripide esse
 credi possent, nisi alii adiuncti essent quos non scri-
 ptos ab eo esse manifestum est.

ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
 πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων
 ἔξω πορεύεθ' ἄς φέρω φερνὰς κόρη,
 καὶ πέμπει' ἐς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.
 σὺ δ' ὦ τέκνον μοι λείπε πωλικούς ὄχους,
 ἄβρῶν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενέες θ' ἄμα.
 ὅμοις δὲ νεανίδες νιν ἀγκάλας ἐπι
 δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.
 καὶ μοι χερὸς τις ἐνδότην στηρίγματα,
 θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
 αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στήτε πωλικῶν ζυγῶν,
 φοβερὸν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν,
 καὶ παῖδα τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον,
 λάζυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γὰρ ἔστι νήπιος.
 τέκνον, καθεύδεις πωλικῶν δαμείας ὄχῳ;
 ἔγρει' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμείων εὐτυχῶς·
 ἄνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὦν
 λήψει, τὸ τῆς Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος.
 ἔξῃς κἀθησο δευρὸ μου ποδός, τέκνον,
 πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με
 ξέναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δὸς,
 καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε σὸν φίλον.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

[ὦ μήτερ, ὑποδραμοῦσά σ', ὀργισθῆς δὲ μή,
 πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ.]
 ΚΑ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ,
 ἦκομεν, ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.
 [ΙΦ. ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ,
 ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνον.
 ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μή.
 ΚΑ. ἀλλ', ὦ τέκνον, χρή· φιλοπάτωρ δ' αἰεὶ ποτ' εἶ
 μάλιστα παίδων τῶνδ' ὄσους ἐγὼ τέκον.]
 ΙΦ. ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἀσμένην πολλῶν χρόνῳ.
 ΑΓ. καὶ γὰρ πατὴρ σέ· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἁμφοῖν λέγεις.
 ΙΦ. χαῖρ'· εὐ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας, πάτερ.
 ΑΓ. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.
 ΙΦ. ἔα·
 ὡς οὐ βλέπεις ἔκρηλον, ἄσμενός μ' ἰδῶν.
 ΑΓ. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηγᾷ μέλει.
 ΙΦ. παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, μὴ πῖ φροντίδας τρέπου.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἀπας κοῦκ ἄλλοθι.
 ΙΦ. μέθες νυν ὀφρὺν ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.
 ΑΓ. ἰδοῦ, γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὀρῶν, τέκνον.
 ΙΦ. κάππειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν;
 ΑΓ. μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ πῖουσι' ἀπουσία.
 ΙΦ. οὐκ οἶδ' ὅ τι φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.
 ΑΓ. συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις.
 ΙΦ. ἀσύνετὰ νυν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.
 ΑΓ. παπαῖ, τὸ σιγᾶν οὐ σθένω· σέ δ' ἦνεσα.
 ΙΦ. μέν', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
 ΑΓ. θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.]

612. εὐλαβούμενοι] εὐλαβούμεναι Barnesius.
 616. νεανίδες νιν Piersonus] νεανίδασι P. νεανίδες-
 σιν C. 623. καθεύδεις corr. P. θακεύεις C et pr. P.
 626. τῆς addidit Portus. 631. 632. 635—639. seclu-
 sit D. Versus 635—637. damnaverat Porsonus. 631.
 σ'] γ' C et corr. P. 632. περιβαλῶ] προσβαλῶ Por-
 sonus. 636. προσβαλεῖν] περιβαλεῖν Porsonus.
 637. δὴ om. pr. P. 638. ΚΑ. Porsonus] Ἀγ.
 χρή] χρῶ a m. sec. P. 639. τῶνδ'] τῶδ' Fixius.
 τέκον corr. P. τέκνον C et pr. P. 644. βλέ-
 πεις C. βλέπεις μ' P. ἔκρηλον Blomfieldus] εὐ-
 κρηλον 646. παρ'] πρὸς superser. in P. 647. ἐμοὶ
 ἐμοῦ P. μὴ Barnesius] καὶ μὴ 659. γέγηθά
 σ' ὡς γέγηθ' ὀρῶν Musgravius] γέγηθ' ἔως γέγηθά σ'
 ὀρῶν 652—655. Versus suspecti. 652. ὅ τι φῆς]
 δ φῆς Heathius. ἐμοὶ] ὦ Marklandus. 654. νῦν C.
 μέν pr. P. μέν γ' corr. P. 657. θέλειν] τελείν Nauckius.

ΙΦ. ὀλοῖντο λόγχοι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
 ΑΓ. ἄλλους ὀλεῖ πρόσθ' ἁμέ διολέσαντ' ἔχει.
 ΙΦ. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς.
 ΑΓ. καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δὴ τι μὴ στέλλειν στρατόν.
 ΙΦ. ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ψκίσθαι, πάτερ;
 ΑΓ. οὐ μή ποτ' οἰκεῖν ὦφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.
 ΙΦ. μακρὰν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπῶν ἐμέ.
 ΑΓ. ἐς ταυτὸν, ὦ θύγατερ, ἦκεις σὺ πατρί.
 ΙΦ. φεῦ·
 εἴθ' ἦν καλὸν μοι σοὶ τ' ἄγειν εὐμπλον ἐμέ.
 ΑΓ. ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἴνα μνήσῃ πατρός.
 ΙΦ. εὖν μητρὶ πλεῦσας· ἡ μόνη πορεύσομαι;
 ΑΓ. μόνη, μονωθεῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.
 ΙΦ. οὐ ποῦ μ' ἐς ἄλλα δώματα οἰκίζεις, πάτερ;
 ΑΓ. ἔα τὰδ'· οὐ χρή τοιάδ' εἰδέναι κόρας.
 ΙΦ. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὐ τὰκεῖ, πάτερ.
 ΑΓ. θυσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
 ΙΦ. ἀλλὰ εὖν ἱροῖς χρή τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
 ΑΓ. εἰσεῖ σύ· χερνιβῶν γὰρ ἐστήξεις πέλας.
 ΙΦ. στήσομεν ἄρ' ἁμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χορούς;
 ΑΓ. Ζηλῶ σέ μᾶλλον ἢ μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
 630. χώρει δὲ μελάθρων ἐντὸς ὀφθῆναι κόραις,
 πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἐμοί,
 μέλουσα δαρὸν πατρός ἀποικῆσιν χρόνον.
 ὦ στέρνα καὶ παρηγδες, ὦ Ξανθαὶ κόμαι,
 ὡς ἄχθος ὑμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις
 Ἑλένη τε· παῦω τοὺς λόγους· ταχέια γὰρ
 νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων παύσαντά σου.
 ἴθ' ἐς μέλαθρα. σέ δὲ παραιτοῦμαι τάδε,
 Λήδας γένεθλον, εἰ κατωκτίσθην ἄγαν,
 μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμῇν.
 ἀποστολαί γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὁμως
 δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
 παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατὴρ.
 ΚΑ. οὐχ ὦδ' ἀσύνετός εἰμι, πείσσεσθαι δέ με
 καυτὴν δόκει τὰδ', ὥστε μὴ σε νουθετεῖν,
 ὅταν εὖν ὑμεναῖοισιν ἐξάγω κόρην·
 ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ εὐνοισχανεῖ.
 τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας,
 γένους δὲ ποίου χῶπόθεν μαθεῖν θέλω.
 ΑΓ. Αἴγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.
 ΚΑ. ταύτην δὲ θνητῶν ἡ θεῶν ἔξευε τίς;
 ΑΓ. Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνῶνης πρόμον.
 ΚΑ. τὰ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα;
 ΑΓ. Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρῆως κόρην.
 ΚΑ. θεοῦ διδόντος, ἡ βία θεῶν λαβῶν;
 ΑΓ. Ζεὺς ἡγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
 ΚΑ. γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἡ κατ' οἶδμα πόντιον;

659. πρόσθ' ἁμέ Porsonus] πρόσθεν ἁ με 662.
 ψκίσθαι Porsonus] ψκῆσθαι 665. ἦκεις] σύ θ' super
 ἦκεις scriptum a m. sec P, et sic C. εἰς ταυτὸν ἦξεις,
 ὦ τέκνον, τῷ σὺ πατρί Paleius, qui v. 665. 666. spu-
 rios esse censet. Alii alia. 666. μοι] ἐμοὶ Monkus.
 667. ἔτ' ἔστι Porsonus] αἰτεῖς τί 670. οὐ ποῦ]
 ἡ που corr. P. 671. ἔα τὰδ' Gaisfordus] ἔα γε PC.
 ἔασον Blomfieldus. τοιάδ' Marklandus] τοι τὰδ'
 674. ἱροῖς D.] ἱεροῖς τό γ' τὸδ' P. 675. ἐστήξεις Elms-
 leius] ἐστήξῃ 678. Post ἐντὸς duo hemistichia exci-
 disse opinatur Hermannus. 682. ὅμιν Musgravius]
 ἡμῖν 694. συνισχανεῖ anonymus in Quarterly Review
 fasc. 5. p. 393.] συνανίσχει (superser. συνισχάνει) P. συν-
 ανίσχεται C. 698. ἐγένετ' ἐγένετ' P. 700. τὰ
 Elmsleius] τοῦ 701. ὁ Πηλεὺς δ' — κόρην] ὁ δ' —
 κόρην Θέτιν Hartungus. Philetaerus apud Athen. 11.
 p. 474 d. Πηλεὺς· ὁ πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμῆως.
 702. θεοῦ] τίνος Elmsleius. αὐτοῦ Hartungus.
 704. ἡ Barnesius] ἡ

ΑΓ. Χείρων ἴν' οἰκεῖ σεμνά Πηλίου βάθρα.	705	χρῆ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν	
ΚΛ. οὐ φασὶ Κενταυρεῖον ψικίσθαι γένος;		γυναῖκα χρηστὴν κάταθῆν, ἢ μὴ τρέφειν.	750
ΑΓ. ἐνταυθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.		ΧΟ. ἦξει δὴ Σιμόνεντα καὶ	
ΚΛ. Θέτις δ' ἔθρεψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;		δίνας ἀργυροειδείς	
ΑΓ. Χείρων, ἴν' ἦθῃ μὴ μάθοι βροτῶν κακά.		ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιάς	
ΚΛ. φεῦ		ἀνά τε ναυσὶ καὶ ἔξιν ὅπλοις	
σοφός γ' ὁ θρέψας χῶ διδούς σοφώτερος.	710	Ἴλιον ἐς τὸ Τροίας	755
ΑΓ. τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.		Φοιβήιον δάπεδον,	
ΚΛ. οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστῃ ποῖον Ἑλλάδος;		τὰν Κασάνδραν ἴν' ἀκούω	
ΑΓ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.		ρίπτειν Ξανθοῦς πλοκάμους	
ΚΛ. ἐκέισ' ἀπάξεις σὴν ἐμὴν τε παρθένον;		χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας	
ΑΓ. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ.	715	κοσμηθείσαν, ὅταν θεοῦ	760
ΚΛ. ἀλλ' εὐτυχοίτην. τί νι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεί;		μαντόσουνοι πνεύσωσ' ἀνάρκται.	
ΑΓ. ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.		στάσσονται δ' ἐπὶ περγάμων	
ΚΛ. προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;		Τροίας ἀμφὶ τε τείχη	
ΑΓ. μέλλω· πῖ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχη.		Τρῶες, ὅταν χάλκασις Ἀρης	
ΚΛ. κάπειτα δαίσεις τοὺς γάμους εἰς ὕστερον;	720	πόντιος εὐπρῦροισι πλάταις	765
ΑΓ. θύσας γε θύμαθ' ἀμέ χρῆ θύσαι θεοῖς.		εἰρεσίᾳ πελάζῃ	
ΚΛ. ἡμεῖς δὲ θοίνῃν ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;		Σιμουντίος ὀχετοῖς,	
ΑΓ. ἐνθάδε παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.		τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισῶν	
ΚΛ. καλῶς ἀναγκαίως τε· συνενέγκοι δ' ὅμως.		Διοσκόρων Ἑλέναν	
ΑΓ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ γῆναι; πιθοῦ δέ μοι.	725	ἐκ Πριάμου κορίσαι θέλων	770
ΚΛ. τί χρήμα; πείθεσθαι γὰρ εἶθισμα σέθεν.		ἐς γὰρ Ἑλλάδα δοριπόνους	
ΑΓ. ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐτέρ ἐσθ' ὁ νυμφίος,		ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.	
ΚΛ. μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ' ὦν με δρᾶν χρεῶν;		[Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν	
ΑΓ. ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.		λαῖνους περὶ πύργους	
ΚΛ. ἡμᾶς δὲ ποῦ χρῆ τηνικαῦτα τυγχάνειν;	730	κυκλῶσας Ἀρεὶ φονίῳ,	775
ΑΓ. χώρει πρὸς Ἀργος παρθένους τε τημέλει.		λαιμοτόμους κεφαλὰς	
ΚΛ. λιπούσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχῆσαι φλόγα;		σπάσας, πόλισμα Τροίας	
ΑΓ. ἐγὼ παρέξω φῶς ὁ νυμφίος πρέπει.		πέρσας κατάκρας πόλιν,	
ΚΛ. οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σὺ δ' ἄρα φαῦλ' ἡγεῖ τάδε.		θήσει κόρας πολυκλαύτους	
ΑΓ. οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἔξομιλεῖσθαι στρατοῦ.	735	δάμαρτά τε Πριάμου.	780
ΚΛ. καλὸν τεκοῦσαν τάμᾳ μ' ἐκδοῦναι τέκνα.		ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα	
ΑΓ. καὶ τὰς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.		πολύκλαυτος ἐσεῖται	
ΚΛ. ὄχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.		πόσιν προλιπούσα.]	
ΑΓ. πιθοῦ. ΚΛ. μὰ τὴν ἀνασσαν Ἀργεῖαν θεάν.		μήτ' ἐμοὶ μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις	
ἐλθὼν σὺ τᾶξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγῶ.	740	ἐλπίς ἂδε ποτ' ἔλθοι,	785
[ἃ χρῆ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένοισι.]		οἶαν αἰ πολύχρυσοι	
ΑΓ. οἶμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,		Λυδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι	
ἔξ ὁμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.		στήσασαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας	
σοφίζομαι δὲ κάπῃ τοῖσι φιλάτοις		μυθεύσουσι παρ' ἰστοῖς	790
τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος.	745	“τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμου κόμας	
ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ		ἔρυμα δακρυόεν [τανύσας] πατρίδος	
κοινῇ τὸ τῆς θεοῦ φίλον, ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχές,		ὀλομένας ἀπολωτιεῖ	
ἔξιτορήσω ἐγώ, μόχθον Ἑλλάδος.			

751—761. = 762—772.

705. Πηλίου Canterus] πηλείου P. πελείου C.
 706. ψικίσθαι Porsonus] οἰκεῖσθαι 709. μάθοι Musgravius] μάθη βροτῶν κακά D.] κακῶν (κακά Marklandus) βροτῶν 710. φεῦ delet Hermannus. σοφώτερος] σοφωτέροις Musgravius. σοφῷ τρέφειν Nauekius. 714. ἀπάξεις Dobraeus] ἀπάξει 716. εὐτυχοίτην Portus] εὐτυχεῖτην 717. ἐντελής Musgravius. 721. ἀμέ χρῆ Porsonus] ἄμ' ἐχρήν P, superscripto περ (i. e. ἄπερ). ἄπερ μ' ἐχρήν Ald. (et C ?) 724. καλῶς] καλῶς δ' P. κακῶς, ἀναγκαίως δὲ Heathius. συνενέγκοι L. Dindorfius ad Xenoph. Mem. p. 169. ed. Oxon.] συνενέγκαι ὅμως] ὁμῶς Nauekius. 726. εἶθισμα Ald. (et P ?) εἶθισμ' ἐκ C. 728. ὦν με Reiskius] ἃ με PC. ἀμέ Marklandus. 734. δ' ἄρα D.] δὲ PC. δὲ γε Paleius. σοὶ δὲ φαῦλ' ἐστὶν τάδε Nauekius. σοὶ δὲ τί Elmsleius. 736. μ' Marklandus] γ' 740. σὺ Marklandus] δὲ Ald. (et P ?) γε C. 741. Versum spurium notavit Hermannus. νυμφίοισι] νυμφίους καὶ D. 746—748. spurios censet Monkius. 747. κοινῇ om. Ald. (et C ?) φίλον] φίλον γ' a m. sec. P et Ald. (et C ?) 748. μόχθον] μόχθων pr. P.

750. τρέφειν] γαμῖν Hermannus. 761. μαντόσουνοι] παντόσουνοι P. 765. πόντιος] ἄλιος Hermannus. εὐπρῦροισι P. εὐπρόροις C. εὐπόροις Ald. 769. Διοσκόρων D.] διοσκύρων 771. δοριπόνους] δοριπόνων Kirchhoffius. 773—783. Interpolatoris veteris versus notavit Hartungus. Eos metris iisdem scriptos fuisse quibus genuinae strophae Euripidis 751—761. 762—772. Fritzschii coniectura est (Philologi vol. 12. p. 81.), nonnullis factis scripturae vulgatae mutationibus, 776. λαιμοτόμους σπάσας κεφαλὰς ἀμφὶ πόλισμα Τροίας πέρσας πόλιν κατάκρας] — 782. τὸν πόσιν προλιπούσα καὶ — τὰ πολύκλαυτον θρήνον ἴσει. 776. λαιμοτόμους] λαιμητόμους P. 779. πολυκλαύτους Ald. πολυκλαύστους PC. 784. μήτ' ἐμοὶ μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις (τέκνοις C)] ἐμοὶ μήτ' ἐμοῖσι τέκνοις Hermannus, recte, nisi versus duo fuerunt, prior εὐ... μήτ' ἐμοῖ, alter μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις. 785. στήσασαι — ἰστοῖς Fritzschius] στήσουσι παρ' ἰστοῖς | μυθεύσουσι τὰδ' ἐς ἀλλήλας 791. εὐπλοκάμου Musgravius] εὐπλοκάμους 792. ἔρυμα] ῥύμα Hermannus. τανύσας] τ' ἀνύσας a m. sec. P. ἀνύσας Barnesius. Delevit Hermannus. 794. ὀλομένας Monkius] οὐλομένας

διὰ σέ, τὰν δολιχαύχενος
κύκνου γόνον, εἰ δὴ
φάτις ἐτήτυμος, ὡς ἔτεκε
Λήδα σ' ὄρνιθι πταμένῳ
Διὸς δὲτ' ἀλλάχθη δέμας, εἴτ'
ἐν δέλτοισι Πιερίσιν
μῦθον τάδ' ἐκ ἀνθρώπου
ἵνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως."

ΛΧΙΑΛΕΤΣ.

ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
τίς ἂν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέα;
οὐκ ἔξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπου πέλας.
οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυνες γάμων
οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
θάσσοις ἐπ' ἄκταις, οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας
καὶ παῖδας· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
τῆσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
[τοῦμὸν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῖν,
ἄλλος δ' ὁ χριζῶν αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἠδὲ Πηλέα
μένω πῖ λεπταῖς ταισίδ' Εὐρίπου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἴσχω, οἱ μ' αἰεὶ προσκείμενοι
λέγουσ' "Ἀχιλλεῦ, τί μένονες; ποῖον χρόνον
ἔτ' ἐκμετρήσῃς χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλου;

ΚΛ. ὦ παῖ θεὰς Νηρηίδας, ἔνδοθεν λόγων
τῶν σὺν ἀκούσας' ἐξέβην πρὸ δωμάτων.
ΑΧ. ὦ πότνι' αἰδῶς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γυναῖκα, μορφὴν εὐπρεπὴ κεκτημένην;
ΚΛ. οὐ θαυμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οὐς μὴ πάρος
κατείδες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
ΑΧ. τίς δ' εἶ; τί δ' ἤλθες Δαναϊδῶν ἐς εὐλλογον,
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφαργμένους;
ΚΛ. Λήδας μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
δόμοι, πόσις δέ μοι σὺν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
ΑΧ. καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια.
αἰσχρὸν δέ μοι γυναιεῖ συμβάλλειν λόγους.
ΚΛ. μέινον· τί φεύγεις; δεξιάν γ' ἐμὴ χερὶ
εὐναφον, ἀρχὴν μακαρίων νυμφευμάτων.
ΑΧ. τί φῆς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψαυοίμεν ὦν μὴ μοι θέμις.
ΚΛ. θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς
παῖδ', ὦ θεὰς παῖ ποντίας Νηρηίδος.

794. διὰ σέ — εἰ δὴ Fritzsche] διὰ σέ τὰν κύκνου
δολιχαύχενος γόνον | εἰ δὴ 795. ἐτήτυμος Hermannus
[ἐτυμος ὡς ἔτεκε | Λήδα σ' Elmsleius] ὡς ἔτεκε
(σ' ἔτεκε Musgravius) λήδα 796. ὄρνιθι πταμένῳ
Marklandus] ὄρνιθ' ἱπταμένῳ 797. ἀλλάχθη] ἡλλά-
χθη Monkus. 798. δέλτοισι Monkus] δέλτοις
804. πέλας Barnesius] πύλας 807. ἀκταῖς Marklan-
dus] ἀκτὰς 808. καὶ παῖδας Musgravius] ἀπαίδες
809. Ἑλλάδ' Scaliger] ἐλλάδι γ' PC, quo deleto οὐκ
ἄνευ θεῶν τινας Elmsleius. 810—818. eiecit anony-
mus in Museo class. Londin. vol. 2. p. 105. 812. Φάρ-
σαλον a m. sec. P. φαρσάλιον pr. P et C. Post hunc
versum trium versus spatium in P. 813. ταισίδ'
Blomfieldus] ταισὶδ' γ' 814. οἱ μ' οἱ δ' Monkus.
816. Ἴλιον] ἱλίου, superscripto ov, i. e. Ἴλιον, PC.
στόλου Hermannus] στόλον 817. γ' om. PC, sed ad-
didit corrector in P. 824. κατείδες] προσέβης ἂν
PC, sed deleto in P ἂν et superscripto κατείδες.
825. τίς δ' γ' delet Monkus. 826. πεφαργμένους
D.] πεφαργμένους 828. μούστιν Gaisfordus] μοι
'στίν 831. μέινον Valckenarius] δεινόν τ' Mark-
landus] γ' 832. μακαρίων Marklandus] μακαρίαν
834. ὦν] ἂν W. C. 835. γαμεῖς Ald. γαμοῖς PC.
EURIPIDES.

ΑΧ. ποίους γάμους φῆς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι,
εἰ μὴ τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.
ΚΛ. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαί φίλους
καινοὺς ὀρώσι καὶ γάμου μεμνημένους. 840
ΑΧ. οὐ πῶποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, γύναι,
οὐδ' ἔξ Ἀτρειδῶν ἠλθέ μοι λόγος γάμων.
ΚΛ. τί δὴτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὐ λόγους ἐμούς
θαύμαζ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.
ΑΧ. εἰκάζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε· 845
ἄμφω γὰρ ἐψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
ΚΛ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινὰ; μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὡς εἴχασιν· αἰδοῦμαι τάδε.
ΑΧ. ἴσως ἐκερτόμησε καμὲ καὶ σέ τις.
850 ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε.
ΚΛ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὁμασίην σ' ἐτ' εἰσορῶ,
ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.
ΑΧ. καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἔξ ἐμοῦ· πόσιν δέ σὸν
στεῖχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω. 854
ΠΡ. ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μέινον, ὦ σέ τοι λέγω,
τὸν θεὰς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ, τὴν Λήδας κόρη.
ΑΧ. τίς ὁ καλῶν πύλας παροῖσας; ὡς τεταρβηκῶς καλεῖ.
ΠΡ. δούλος, οὐχ ἄβρύνομαι τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἔα.
ΑΧ. τίνας; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τὰμὰ κἀγαμέμνονος.
ΠΡ. τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρειω δόντος πα-
τρός. [νεκα. 861
ΑΧ. ἔσταμεν· φράζ', εἴ τι χρήζεις, ὦν μ' ἐπέσχεσ οὐ-
ΠΡ. ἢ μόνω παρόντε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;
ΑΧ. ὡς μόνοιιν λέγοις ἂν, ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλικῶν δόμων.
ΠΡ. ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμῇ, σώσασθ' οὐς ἐγὼ θέλω.
ΑΧ. ὁ λόγος ἐς μέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ' ὄγκον
τινά. 865
ΚΛ. δεξιὰς ἔκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χρήζεις λέγειν.
ΠΡ. οἶσθα δῆτ' αὖ μ' ὅστις ὦν σοὶ καὶ τέκνοις εὐνοὺς ἔφυν;
ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν.
ΠΡ. χῶτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων
ἀναξ; 869
ΚΛ. ἠλθες εἰς Ἀργος μεθ' ἡμῶν κάμους ἦσθ' αἰεὶ ποτε.
ΠΡ. ὦδ' ἔχει· καὶ σοὶ μὲν εὐνοὺς εἰμὶ, σὺ δ' ἦσσαν πόσις.
ΚΛ. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν οὐστίνας λέγεις λόγους.
ΠΡ. παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτενεῖν.
ΚΛ. πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραιέ, μῦθον, οὐ γὰρ εὐφρονεῖς.
ΠΡ. φασγάνῳ λευκὴν φρονεῖν τῆς ταλαιπώρου δέρην.
ΚΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ. μεμνηνὺς ἄρα τυγχάνει πόσις; 876
ΠΡ. ἀρτίφρων, πλην ἐς σέ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ' οὐ
φρονεῖ.
ΚΛ. ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;
ΠΡ. θέσφαθ', ὡς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορευθῇται στρα-
τὸς [νεῖν. 880
ΚΛ. ποῖ; τάλαιν' ἐγὼ, τάλαίνα δ' ἦν πατὴρ μέλλει κτε-
ΠΡ. Δαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως
λάβη.

837. φῆς Barnesius] ἔφησθ' 840. μεμνημέ-
νους ed. Commelini] μεμνημένους 846. ἐψευδό-
μεθα apogr. Paris.] οὐ ψευδόμεθα PC. οὖν ψευ-
δόμεθα Matthiae. 851. σ' om. C et pr. P.
855. et seqq. ΠΡ. P. θερ. (i. e. θερᾶπων) C. 855. ὦ
σέ Marklandus] ὡς σέ 858. γὰρ Elmsleius] γὰρ μ'
860. τῆσδε τῆς C. τῶνδε τῶν P. 862. παρόντε
Porsonus] πάροιθεν 863. ΑΧ. Hermannus] ΚΛ.
μόνοιιν Marklandus] μόνοις βασιλικῶν Matthiae]
βασιλείων 864. σώσασθ' Kirchhoffius] σώσας pr. PC.
σώσων a m. sec. P. 865. ἀνοίσει Marklandus conie-
ctura incerta] ἂν ὥση (ἀνωθεὶ vel ἀνάπτει Hartungus)
867. δῆτ' αὖ μ' ὅστις Porsonus. δῆθ' ὅστις P. δῆτ' αὖ γ'
ὅστις a m. sec. P, Ald. (et C ?) 868. παλαιῶν] παλαιῶν
P. 869. μ' ἐν ταῖς σαῖσι] με ταῖς σαῖς P, in quo dñ
ante me additum a m. sec. 873. 880. κτενεῖν Elms-
leius] κτανεῖν 881. λάβη ab corr. P. λάβοι pr. P et C.
35

ΚΑ. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρωμένος;
ΠΡ. πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει πα-
τήρ. [μυν;

ΚΑ. ὁ δὲ γάμος τίν' εἶχε πρόφασιν, ἢ μ' ἐκόμισεν ἐκ δό-
ΠΡ. ἴν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσουσα
σὴν. [θεν. 886

ΚΑ. ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ σέ-
ΠΡ. οἰκτρὰ πάσχετον δύ' οὐσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων
ἔτλη.

ΚΑ. οἶχομαι τάλαίνα, δάκρυόν τ' ὄμματ' οὐκέτι στέγει.

ΠΡ. εἵπερ ἀλγεινὸν τὸ τέκνων στερομένην δακρυρροεῖν.

ΚΑ. σὺ δὲ τὰδ' ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πέπυσμέ-
νος; [μένα. 891

ΠΡ. δέλτον ψυχόμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμ-

ΚΑ. οὐκ ἔων ἢ ευχελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;

ΠΡ. μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις
τότ' εὖ.

ΚΑ. κᾶτα πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἔμοι δίδως λαβεῖν;

ΠΡ. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος.

ΚΑ. ὦ τέκνον Νηρήδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

ΑΧ. ἔκλυον οὐσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἔμῳ οὐ φαύλως
φέρω. 897

ΚΑ. παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧ. μέφομαι κἀγὼ πόσει σῷ, κοῦχ ἀπλῶς οὕτω φέρω.

ΚΑ. οὐκ ἐπαιδεσθήσομαι γε προσπεσὶν τὸ σὸν γόνυ,

θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;

ἢ τίνος σπουδαστέον μοι μάλλον ἢ τέκνου πέρι;

ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραεῖα 903

τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ, μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως·

σοὶ καταστέψας· ἐγὼ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, 905

νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἵζεται,

ὅστις οὐκ ἡμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης,

ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.

πρὸς γενεῖδος σε, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·

ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ψ σ' ἀμυναθεῖν

χρεῖων. 910

οὐκ ἔχω βωμόν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ,

οὐδὲ φίλος οὐδεὶς γελᾷ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος

κλύεις [γυνή

ὡμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφίγμαι δ', ὥσπερ εἰσορᾶς,

ναυτικὸν στράτευμ'· ἀναρχον καπὶ τοῖς κακοῖς

θρασὺν, [μου 915

χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν δὲ τολμήσης σὺ

χεῖρ' ὑπερτείνειν, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσώ-

σμεθα.

ΧΟ. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρε φίλτρον μέγα

πᾶσιν τε κοινόν, ὥσθ' ὑπερκαίμειν τέκνων.

ΑΧ. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἵρεται πρόσω,

ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλᾶν 920

μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.

λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν

ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνῶμης μέτα.

ἔστιν μὲν οὖν ἴν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν,

ἔστιν δὲ χῶπου χρήσιμον γνῶμην ἔχειν. 925

ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεῖς

Χεῖρνος εὐαθον τοὺς τρόπους ἀπλοὺς ἔχειν.

καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἦν μὲν ἡγῶνται καλῶς,

πεισόμεθ', ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι,

ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 930

παρέχων Ἀρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.

σέ δ', ὡ σκέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλτάτων,

ἃ δὴ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν,

τοσοῦτον οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ,

κοῦποτε κόρη σὴ πρὸς πατρός σφαγῆσεται, 935

ἐμὴ φατισθεῖς· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς

ἐγὼ παρέξω σὺ πόσει τοῦμὸν δέμας.

[τοῦνομα γὰρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο,

τοῦμὸν φονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἴτιον

πόσις σός· ἄγνόν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σὼμ' ἔμῳ, 940

εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται διὰ τε τοὺς ἐμοὺς γάμους

ἢ δεινὰ τλᾶσα κοῦκ ἀνεκτὰ παρθένος,

θαυμαστὰ δ' ὡς ἀνάει' ἡτμισμένη.

ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργεῖων ἀνὴρ,

ἐγὼ τὸ μὴδὲν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν,

ὡς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,

εἵπερ φονεύει τοῦμὸν ὄνομα σὺ πόσει.

μὰ τὸν δι' ὕγρων κυμάτων τεθραμμένον

Νηρέα, φυτοτρογὸν Θέτιδος, ἢ μ' ἐγείνατο,

οὐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ, 950

οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·

ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις, ὄρισμα βαρβάρων,

ὅθεν πεφύκας· οἱ στρατηλάται γένος,

Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμῶς κεκλησεται.

πικροὺς δὲ προχύτας χέρνιβας τ' ἐνάρξεται 955

Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνὴρ,

ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει

τυχῶν, ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται;

ἢ τῶν γάμων ἕκατι μυρία κόραι

θηρῶσι λέκτρον τοῦμὸν, εἰρηται τόδε· 960

ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρις· Ἀγαμέμνων ἀναξ·

χρῆν δ' αὐτὸν αἰνεῖν τοῦμὸν ὄνομ' ἐμοὺ πάρα,

θήραμα παιδός· ἢ Κλυταμνήστρα δ' ἐμοὶ

μάλιστ' ἐπέισθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.

ἔδωκά τᾶν Ἑλλήσιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965

ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἤρνούμεθ' ἂν

τὸ κοινόν αὖξιν ὦν μέτ' ἐστρατευόμεν.

ligi potest. ἀσχαλᾶ in fine tetrametri trochaici dixit Archilochus apud Stobaeum 20, 28. ubi libri ἀσχαλλε.

922. 923. Achilli continuavit Burgesius: choro tribuunt PC. 929. πείσομαι C. πεισόμεθα P. 931.

Ἀρη] ἄρει PC, sed η superer. in C. τὸ Brodaeus] τῷ

932. σχέτλια παθοῦσα] παθοῦσα σχέτλια Barnesius. 936. ἐμῇ] ἐμοὶ Monkius. 938—974. Seclusi

versus interpolatoris veteris, quibus sublati unde viginti Achillis versibus 919—937. totidem respondent

versus Clytaemnestrae 977—995. 938. καὶ μὴ Ald. μὴ καὶ PC. ἦρατο] ἦράμην Paleius 944. ἄρ'] ἂν

Reiskius. 945. δ'] τ' P et, superer. δ', C. 946. ὡς] ἐγὼ Elmsleius. 947. εἵπερ Ald. ὅπερ P. ὥσπερ C.

φονεύει] φονεύσει Schaeferus. 954. Φθίας δὲ τοῦνομ' Iacobsius] Φθία δὲ τοῦμὸν (τοῦμὸν τ' C) PC. 955. ἐνάρξεται Musgravius] ἀνάξεται

958. δέ] τε Hartungus. 959. ἢ] οὐ Lentingius, colo post ἕκατι posito. γάμων Scaliger] γαμούντων

963. δ' ἐμοὶ Matthiae] δέ μοι 965. ἔδωκα ed. Her- vag. sec.] ἔδωκε

884. ἦ] ἢ Bothius. ἐκόμισεν Marklandus] ἐκόμιοσ' 885. ἀγάγοις Blomfieldus] ἀγάγης νυμφεύσουσα Barnesius] νυμφεύσουσα 886. σὺ Ald. σὴ PC.

888. στέγει] στέγω pr. P. 889. εἵπερ ἀλγεινὸν τὸ] οὐ γὰρ ἀλογόν ἐστι Hartungus. 895. ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος] τῶνδ' ὃς αἴτιος κακῶν Porsonus. 897. σε om. pr. P. γε addidit m. sec. in P. 900—902. secluserit Paleius.

900. ἐπαιδεσθήσομαι γε] ἐπαιδεσθησόμεσθα Hermannus. 901. γεγῶτα] γεγῶτος superser. in apogr. Parisinis. 902. ἢ τίνος Porsonus] ἐπὶ τίνος 909. σε addidit Marklandus. πρὸς σῆς] πρὸς σε Marklandus. πρὸς μητέρος Marklandus] πρὸς τε μητέρος

910. ἀμυναθεῖν D.] ἀμυνάθειν 911. ἄλλον] ἄλλ' P. 912. γελᾷ] πελά vel πέλας Marklandus. 917. φέρει] φέρειν C et pr. P. 919. αἵρεται] εἵρεται pr. P. Mire dictum πρόσω. 920. ἐπίσταται] ἐπίσταμαι Musgravius. ἀσχαλᾶν] Hac forma verbi poetae epici multo frequentius

usi sunt quam altera ἀσχαλλῶ, quam tragici praetulērunt, quantum ex paucis quae supersunt exemplis col-

- νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρά γε τοῖς στρατηλάταις,
ἐν εὐμαρεί τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.
τάχ' εἴσεται σίδηρος, δν πρὶν ἐς Φρύγας.
ἐλθεῖν φόνον, κηλίσιν αἵματος χρανῶ,
εἰ τίς με τὴν σὴν θυγατὲρ' ἔξαιρήσεται.
ἀλλ' ἡσυχάζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.]
XO. ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια
καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος, οεμνῆς θεοῦ.
KΛ. φεῦ·
πῶς ἂν ο' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μὴδ' ἐνδεῆς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
αἰνούμενοι γὰρ ἄγαθοὶ τρόπον τινά
μισοῦσι τοὺς αἰνούντας, ἦν αἰνῶσ' ἄραν.
αἰσχύνονται δὲ παραφέρουσ' ὀκτὸν λόγους,
ἰδίᾳ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνσος κακῶν ἐμῶν.
ἀλλ' οὐν ἔχει τι σχῆμα, κἂν ἄπωθεν ἦ,
ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
οἴκτειρε δ' ἡμᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν,
ἢ πρῶτα μὲν σε γαμβρόν οἰηθεῖς· ἔχειν
κενὴν κατέσχον ἐλπίδι· εἰτά σοι τάχα
ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
θανοῦσ' ἐμῇ παῖς, ὅ σε φυλάεσθαι χρεῶν.
ἀλλ' εὐ μὲν ἀρχὰς εἴπαρ, εὐ δὲ καὶ τέλη·
σοῦ γὰρ θέλοντος παῖς ἐμῇ σωθήσεται.
βούλει νιν ἰκέτιν σὸν περιπτύξει γόνυ;
ἀπαρθένευτα μὲν τάδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
ἦξει δι' αἰδοῦς ὅμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον.
ἢ μὴ παρούσης ταῦτά τεύξομαι σέθεν;
AX. μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.
KΛ. ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν αἰδεῖσθαι χρεῶν.
AX. σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄπιν εἰς ἐμὴν,
μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι·
στρατὸς γὰρ ἄθροος ἀργὸς ὦν τῶν οἴκοθεν
λέσχας πονηράς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
πάντρες δέ μ' ἰκετεύοντες ἦξετ' εἰς ἴσον
εἴτ' ἀνικετεύτως· εἰς ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ἄρῶν
μέγιστος ὅμᾳς ἑξαπάλλαξαι κακῶν.
[ὥς ἔν γ' ἀκούσας· ἴσθι, μὴ ψευδῶς μ' ἔρειν·
ψευδὴ λέγων δὲ καὶ μάτην σε κερτομῶν
θάνοιμι, μὴ θάνοιμι δ', ἦν σίωμα κόρην.]
KΛ. ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
AX. ἄκουε δὴ νυν, ἴνα τὸ πρᾶγμ' ἔχη καλῶς.
KΛ. τί τοῦτ' ἔλεξας; ὥς ἀκουστέον γέ σου.
AX. πείθωμεν αὐθις πατέρα βέλτιον φρονεῖν.
KΛ. κακὸς τίς ἐστι καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.
AX. ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.
KΛ. ψυχρά μὲν ἐλπίς· ὁ τι δὲ χρή με δρᾶν φράσον.
AX. ἰκέτευ' ἐκείνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα·
ἦν δ' ἀντιβαίνειν, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.
[εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοῦμὸν χρεῶν
χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.]

970. σίδηρος] σίδηρον pr. P. 971. φόνον, κηλίσιν αἵματος Porsonus] φόνον κηλίσιν αἵματι 978. μὴδ' D.] μὴτ' ἐνδεῆς] ἐνδεῶς PC, sed η superser. in C. τοῦδ' Marklandus] μὴ τοῦδ' 982. κακῶν Ald. κακῶν γ' PC. 983. τι Ald. (ut Troad. 469.) τοι PC. 984. ὠφελῶν] ὠφελεῖν Canterus. 995. ἢ μὴ Ald.] ἰδοῦ PC. ταῦτά Heathus] ταῦτα 1002. ἦξετ'] ἦξετ' PC, sed corr. in P a m. sec. 1003. ἀνικετεύτως· εἰς Nauckius] ἀνικέτευτος ἦς 1005—1007. eiecit anonymus ad v. 810. memoratus. 1006. σε κερτομῶν L. Dindorfus] ἔγκερτομῶν PC. σ' ἔγκερτομῶν Marklandus. 1011. πείθωμεν] πειθώμεθ' PC, sed superser. ὦμεν in C. αὐθις] αὐθις C. 1014. ὁ τι Reiskius] τί 1016. ἦν Marklandus] ἂν 1017—1023. Seclusi versus ab eodem, ut videtur, auctore compositos cui versus 938—974. debemus. 1017. εἰ] εἴη C.
- κἀγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,
στρατὸς τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα 1020
λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον ἢ σθένει.
καλῶς δὲ κρανθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις
σοὶ τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοὶ χωρὶς τάδε.]
KΛ. ὥς σῶφρον' εἴπαρ. δραστέον δ' ἂ σοι δοκεῖ.
ἦν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν ἂν ἐγὼ θέλω, 1025
ποῦ σ' αὐθις ὀψόμεσθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εὐρεῖν σὴν χέρ' ἐπικούρου κακῶν;
AX. ἡμεῖς σε φύλακες οὐ χρεῶν φυλάξομεν,
μὴ τίς σ' ἴδῃ στείχουσαν ἐπτοημένην
Δαναῶν δι' ὄχλου· μὴδὲ πατρῷον δόμον 1030
αἰσχύν'· ὁ γὰρ τοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἑλλήσινι μέγας.
KΛ. ἔσται τάδ'. ἄρχε· σοὶ με δουλεύειν χρεῶν.
εἰ δ' εἴσ' ἀληθῶς θεοὶ, δίκαιος ὦν ἀνὴρ
ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ πονεῖν; 1035
XO. τίς ἄρ' ὑμένοιος διὰ λωτοῦ Λίβυος
μετά τε φιλοχόρου κιθάρης
συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοεσσᾶν ἔστασεν ἱακχάν,
δτ' ἀνὰ Πήλιον αἰ καλλιπλόκαμοι 1040
Πιερίδες παρὰ δαιτὶ θεῶν
χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
ἐν γὰρ κρούουσαι
Πηλέως ἐς γάμον ἦλθον,
μελῳδοῖς Θέτιν ἀχήμασι τόν τ' Αἰακίδα 1045
Κενταύρων ἂν' ὄρος κλέουσαι
Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
λέκτρων τρύφημα φίλον, 1050
χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβάν
ἐν κρατήρων γυδίοις,
ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
παρὰ δὲ λευκοφαῖ πάμαθον
εἰλισσόμεναι κύκλια 1055
πεντήκοντα κόραι Νηρέως
γάμους ἐχόρευσαν.
ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόῃ
θιάσος ἔμολεν ἵπποβάτας 1059
Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν θεῶν κρατήρᾳ τε Βάκχου.
μέγα δ' ἀνέκλαγον "ὦ Νηρηὶ κόρα,
παῖδα σὲ Θεσσαλίᾳ μέγα φῶς
μάντις ὁ φοιβάδα μοῦσαν
εἰδῶς γεννάσειν 1065
Χείρων ἐξονόμαζεν·

1036—1057. = 1058—1079.

1024. ὥς] ὦ P. 1025. αὐτὰ — ἂν] αὐ τι — ὦν Monkius. 1028. φυλάξομεν Marklandus] φυλάσσομεν 1033. ἔσται Marklandus] ἔστιν 1034. εἴσ' ἀληθῶς θεοὶ Hartungus] εἰσὶ θεοὶ PC. Versus addito in fine σύ γε expletus in Ald. 1038. καλαμοεσσᾶν Marklandus] καλαμώεσσαν 1039. ἔστασεν Portus] ἔστασαν ἱακχάν Marklandus] ἱαχάν 1041. παρὰ Kirchhoffius] ἐν 1044. Πηλέως] πηλέος C. 1045. μελῳδοῖς Elmsleins] μελῳδοὶ ἀχήμασι Marklandus] ἱαχήμασι 1046. ἂν' ὄρος Hermannus] ἐν (ἂν' apogr. Paris.) ὄρεσι κλέουσαι Monkius] κλύουσαι 1050. φίλον Ald. φίλιον P. φίλων C. 1055. κύκλια] κύκλῳ Heathius. 1056. Νηρέως] νηρήος a m. sec. P et C. 1060. ἵπποβάτας Gomperzius in Museo Rhenano 11. p. 470.] ἵπποβότας 1062. μέγα] μετὰ Fritzscheus. 1063. παῖδα σὲ Θεσσαλίᾳ — γεννάσεις (debebat παῖδα σὲ Θεσσαλίᾳ — γεννάσειν ut Weilius) Kirchhoffius] παῖδες αἰ Θεσσαλαὶ — γεννάσεις (γεννήσεις a m. sec. P.) 1064. μάντις Ald. μάντις δ' PC. ὁ φοιβάδα μοῦσαν Hermannus] ὁ φοῖβα μοῦσαν pr. P. ὁ φοῖβος μοῦσαν τ' a m. sec. P. ὁ φοῖβος ὁ μοῦσαν τ' C. 1066. ἐξονόμαζεν Firnhaberus] ἐξωνόμασεν

- δς ἤξει χθόνα λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
ἀσπισταῖς Πριάμοιο κλεινάν
γαῖαν ἐκπυρώσων, 1070
περὶ σώματι χρυσέων
ὄπλων Ἑφαιστοπόνων
κεκορυθμένος ἐνδύτ', ἐκ θεᾶς
ματρός δωρήματ' ἔχων
Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτεν."
μακάριον τότε δαίμονες
τὰς εὐπάτριδος γάμον
Νηρηῆδος τ' ἔθεσαν πρώτας
Πηλέως θ' ὑμεναίους.
σέ δ' ὦ κόρα, στέψουσι καλλικόμαν
πλόκαμον Ἀργεῖοι, βαλιάν
ῶστε πετραίων ἀπ' ἀντρων
ἐλθοῦσαν ὀρέων μόσχον ἀκήρατον,
βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν·
οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ'
ἐν ροιβῇσει βουκολίω,
παρὰ δὲ ματρὶ νυμφοκόμῳ
— ὦ Ἰναχίδαις γάμον.
ποῦ τὸ τὰς αἰδοῦς ἢ τὸ τὰς
ἀρετὰς δύνανσιν ἔχει
σθένειν τι πρόσωπον;
ὅποτε τὸ μὲν ἀσπετον ἔχει
δύναμιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελείται,
ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ,
καὶ μὴ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.
- ΚΛ. ἐξήλθον οἰκῶν προσκοπούμενη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα κάκλελοιπὸτα στέγας.
ἐν δακρύοις δ' ἢ τάλαϊνα παῖς ἐμὴ,
πολλὰς εἶσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσας, δν πατὴρ βουλευέται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', δς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσων αὐτίχ' εὐρεθῆσεται. 1105
- ΑΓ. Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
ἡύρηχ', ἴν' εἴπω παρθένου χωρὶς λόγους
οὐς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.
- ΚΛ. τί δ' ἔστιν, οὐ σοι καιρὸς ἀντιλάζεται.
ΑΓ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρός μετὰ·
ὡς χέρνιβες πάρεσιν ἡτρεπισμέναι,
1069. ἀσπισταῖς L. Dindorfius] ἀσπισταῖσι 1073.
ἐνδύτ' D.] ἐνδύτ' 1078. τ' addit Hermannus.
1080. ὦ κόρα (κόρα etiam Heathius) Hermannus] ἐπὶ
κάρα στέψουσι καλλικόμαν | πλόκαμον] στέψουσιν
καλλιπλόκαμον | κόμαν Hartungus. 1081. βαλιάν
Sealiger] γ' ἄλιαν 1082—1084. Haec nullam proba-
bilem metri formam praebent, qualem Fritzscheus re-
stituit, ὥστε μόσχον ἀκήρατον | πετραίων τιν' ἀπ' ἀν-
τρων | ἐλθοῦσαν, λαιμοῦς ἱερῶν | αἰμασσόντων βροτέ-
ους. Alia nihilo probabiliora tentarunt Monkius et
Hermannus Dissert. 2. p. 8. qui versus 1080—1088. et
1089—1097. in stropham et antistropham redegit.
1086. ροιβῇσει] ροιβῇσεσι Dobraeus. βου-
κολίων Monkius] βουκόλων 1087. ματρὶ νυμφο-
κόμῳ | — ὦ Ἰναχίδαις Monkius] νυμφοκόμον Ἰνα-
χίδαις PC. ματέρει νυμφοκόμῳ etiam Marklandus.
1089. ποῦ — ἔχει] Nulla in his metri forma. ποῦ
τὸ τὰς αἰδοῦς ἔτι, ποῦ | τὰς ἀρετὰς σθένειν τι πρόσωπον;
Weilius. δύνασιν ἔχει iam Nauckio suspectum fuit,
quum statim sequatur ἔχει δύναμιν (vel δύνασιν).
1096. μὴ addit Hermannus. 1099. ἀπόντα κάκλε-
λοιπὸτα] ἀπόντ' ἐκλελοιπὸτα pr. P. 1100. δ' Mark-
landus] θ' 1110. πατρός μετὰ] Scriptura interpolata.
ἔκπεμπε τὴν (vel νυν) σὴν παῖδα δωμάτων πάρος Pa-
leius. 1111. ἡτρεπισμέναι] ἡτρεπισμένοι C et pr. P.
- προχῦται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χερσὶν,
μόσχοι τε, πρὸ γάμων δς θεᾶ πεσεῖν χρεῶν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα.
- ΚΛ. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὐ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὐ λέγειν.
χωρεῖ δὲ, θύγατερ, ἐκτός, οἶσθα γὰρ πατρός
πάντως ἃ μέλλει, χυτὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον, τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἦδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κάμαυτῆς φράσω.
ΑΓ. τέκνον, τί κλάεις, οὐδ' ἔθ' ἡδέως μ' ὀρᾷς,
ἔς γῆν δ' ἔρεϊσας ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;
ΚΛ. φεῦ·
τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα 1125
κάν ὑστάτοισι κάν μέσοισι πανταχοῦ.
ΑΓ. τί δ' ἔστιν; ὡς μοι πάντες εἰς ἐν ἤκετε,
ζυγχυσιν ἔχοντες καὶ παραγμὸν ὀμμάτων.
ΚΛ. εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.
ΑΓ. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ μ', ἐρωτάσθαι θέλω. 1130
ΚΛ. τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτενεῖν;
ΑΓ. ἔα·
τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἃ μὴ σε χρή.
ΚΛ. ἔχ' ἥσυχος,
κάκεϊνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.
ΑΓ. σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις.
ΚΛ. οὐκ ἄλλ' ἐρωτᾷς, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135
ΑΓ. ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχῃ δαίμων τ' ἐμός.
ΚΛ. κάμὸς γε καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαίμόνων.
ΑΓ. τί δ' ἡδίκησαι; ΚΛ. τοῦτ' ἐμοῦ πεῦθει πάρα;
ὁ νοὺς δδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.
ΑΓ. ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου. 1140
ΚΛ. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις με δρᾶν·
αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστί σου
καὶ τὸ στενάζειν πολλὰ. μὴ κάμης λέγων.
ΑΓ. ἰδοὺ σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀναίσχυντον τί δεῖ
ψευδῇ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ; 1145
ΚΛ. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψομεν λόγους,
κοῦκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.
πρῶτον μὲν, ἴνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὀνειδίσω,
ἐγῆμας ἄκουσάν με κάλαβες βίᾳ,
τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανῶν, 1150
βρέφος τε τοῦμόν σφ' προσοῦρισας πάλιν,
μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.
καὶ τῷ Διὸς σε παῖδ', ἐμῷ δὲ συγγόνῳ,
ἵπποισι μαρμαίροντ' ἐπεστρατευσάτην·
1112. καθάρσιον Reiskius] καθάριον χερσὶν
Musgravius] χερῶν 1117—1123. ab interpolatore
(non animadvertente Iphigeniam post v. 1210. demum
in scenam prodire) additos censet Paleius. 1117.
δὲ om. C. σὺ Nauckius. 1118. μέλλει] γε addit m.
sec. in P. 1121. πρὸ] πρὸς P. 1122. μ' addidit
Marklandus. 1126. delet Monkius. 1130. κε-
λευσμοῦ Canterus] κέλευσμος P. κέλευσμ' οὐ C.
δεῖ μ' Marklandus] δεῖ γ' PC. δεῖ σ' Dobraeus.
1133. ἔχ' ἥσυχος omisit Ald. Versus non integer, ut vi-
detur. 1134. εἰκότ' ἂν Marklandus] εἰκότα
1136. μοῖρα καὶ τύχῃ Musgravius] τύχῃ καὶ μοῖρα
1137. γε Matthiae] τε 1138. τί δ' ἡδίκησαι Matthiae]
τί μ' ἡδίκησας P. τί μ' ἡδίκησε C. τίν' ἡδίκησα Her-
mannus. 1141. πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις Elmsleius]
πέπεισμά ἃ σὺ μέλλεις P. πέπεισμά ἃ σὺ γε μέλλεις C.
Versum totum delet Paleius. 1143. κάμης Porso-
nus] κάμνης 1144. τί δεῖ Elmsleius] με δεῖ 1146.
ἀνακαλύψομεν Kirchhoffius] ἀνακαλύψω P. ἀνακα-
λύψω γὰρ C et a m. sec. P. 1147. χρησόμεσθ' P.
χρησώμεθ' C. 1151. προσοῦρισας] προσώρισας Har-
tungus. σφ' (ζῶν Musgravius) προσοῦδισας πέδω Sca-
liger. 1152. σε — δὲ Monkius] γε — τε

- πατήρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἔρρυσάτο 1155
 ἰκέτην γενόμενον, τὰμὰ δ' ἔσχεσ' αὐ λέχῃ.
 οὐ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σέ καὶ δόμους
 ἔνυμάρτυρσεις ὡς ἄμειπτος ἦν γυνή,
 ἔς τ' Ἀφροδίτῃν σωφρονούσα καὶ τὸ σὸν
 μέλαθρον αὖθις, ὥστε σ' εἰσιόντα τε 1160
 χαίρειν θύραζέ τ' ἐξιδόντ' εὐδαιμονεῖν.
 σπάνιον δὲ θήρευμ' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
 δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναικ' ἔχειν.
 τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
 τόνδ', ὦν μίᾳ σὺ τλημόνως μ' ἀποστέρεις. 1165
 κἄν τις σ' ἔρηται τίνος ἑκατὶ νιν κτενεῖς,
 λέξον τί φήσεις, ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
 Ἑλένην Μενέλεως ἵνα λάβῃ. καλὸν γε νῦν
 κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι τέκνα,
 τᾶχιστα τοῖσι φιλάτοις νουομένυν. 1170
 ἄγ', εἰ στρατεύσει καταλιπὼν μ' ἐν δώμασι,
 κάκει γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξιν δοκεῖς,
 ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσὶδω πάντας κενούς,
 κενούς δὲ παρθενῶνας, ἐπὶ δὲ δακρύοις 1175
 μόνη κάθωμαι, τῇνδε θρηνησοῦσ' ἀεὶ
 "ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὁ φτύσας πατήρ."
 [αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλῃ χερὶ,
 τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.
 ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον 1180
 ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμένα
 δεξόμεθα δέξιν ἦν σε δέξασθαι χρεῖν.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μῆτ' ἀναγκάσης ἐμέ
 κακὴν γενέσθαι περὶ σέ μῆτ' αὐτὸς γένῃ.
 εἶεν·
 θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἔνθα τίνας εὐχὰς ἔρεις;
 τί σοι κατεύξει τὰγαθὸν, σφάζων τέκνον;
 νόστον πονηρόν, οἰκοθέην γ' αἰσχροῦς ἰών;
 ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι τί σοι;
 ἢ τὰρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν,
 εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν. 1190
 ἦκων δ' ἐς Ἄργος προσπεσεῖ τέκνοισι σοῖς;
 ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέπεται
 παῖδων σ', ἔαν σφῶν προθέμενος κτάνῃ τινά;
 ταῦτ' ἤλθες ἤδη διὰ λόγων, ἢ σκήπτρά σοι
 μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ;
 ὃν χρὴν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν
 "βούλεσθ', Ἀχαιοί, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
 κλῆρον τίθεσθε παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεῖν."
 ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
 σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σὴν, 1200
 ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
 οὐπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
 σῶζουσα λέκτρον παιδὸς ἐστερήσομαι,
1160. ὥστε σ' Canterus] ὥστ' 1162. 1163. Versus suspecti. 1168. Μενέλεως Dobraeus] μενέλαος γε νῦν ed. Brubach.] γένος 1170. τᾶχιστα Brodaeus] ταχέϊστα ὠνούμενυ Musgravius] ὠνούμεθα 1171. εἰ στρατεύσει — γενήσῃ Elmsleius] ἦν στρατεύση — γενήσῃ 1174. ὅταν δόμους μὲν τοῦσδε προσίδω κενούς apud Apsinam in Walzii Rhet. vol. 9. p. 592. 1176. κάθωμαι Elmsleius] κάθημαι 1177. φτύσας Elmsleius] φυτεσᾶς 1178—1208. Seclusi versus spurios, dignos poeta illo, qui Achillis orationem versibus 938—974. auxit. 1180. ἔδει] ἐνδεί Reiskius. 1185. τὴν παῖδ' Ald. τὴν om. P (et C ?) 1189. ἢ τὰρ' Musgravius] οὐ τὰρ' 1191. ἐς Ald. εἰς PC. προσπεσεῖ Musgravius] προσπέσης σφῶν Hartungus] αὐτῶν προθέμενος] προέμενος Elmsleius. 1194. ἤλθες Hermannus] ἤλθ' P. ἤλθεν C. σκήπτρά σοι] σκήπτρα σά Weilius. 1195. σε δεῖ] μέλει Musgravius. 1196. χρὴν Reiskius] χρὴ 1203. ἐστερήσομαι Reiskius] ὑστερήσομαι
- ἢ δ' ἑξαμαρτοῦσ' ὑπότροπος νεάνιδα 1205
 Σπάρτη κομίζουσ' εὐτυχῆς γενήσεται.
 τούτων ἄμειψαί μ' εἴ τι μὴ καλῶς λέγω·
 εἰ δ' εὐ λέλεκται τὰμὰ, μηκέτι κτάνης
 τὴν σὴν τε κάμῃν παῖδα, καὶ σῶφρων ἔσει.]
 XO. πιθοῦ. τὸ γάρ τοι τέκνα συσώζειν καλόν,
 Ἄγαμεινον· οὐδεὶς πρὸς τὸδ' ἀντερεῖ βροτῶν. 1210
 IF. εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον,
 πείθειν ἐπάδουσ', ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
 κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὐς ἐβουλόμην,
 ἐνταῦθ' ἂν ἤλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφᾶ,
 δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. 1215
 ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
 τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἔτικτεν ἥδε σοι,
 μὴ μ' ἀπολέσης ἄωρον· ἥδ' ὅτ' ὑπὸ τῷ φῶς
 βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆν μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.
 πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· 1220
 πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμόν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.
 λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν δδ' "ἀρά σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμον' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι,
 ζωσάν τε καὶ θάλλουσαν ἀζῶϊς ἐμοῦ;" 1225
 οὐμός δ' δδ' ἦν αὖ περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 γένειον, οὐ νῦν ἀντιλάζωμαι χερὶ
 "τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ; πρέσβυν ἄρ' ἐσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
 πόνων τιθηνούς ἀποδοιδούσά σοι τροφάς;" 1230
 τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλῃσαι, καί μ' ἀποκτείνει θέλεις.
 μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρείως πατρός
 καὶ τῆσδε μητρὸς, ἢ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμέ
 νῦν δευτέραν ὠδίνα τῇνδε λαμβάνει. 1235
 τί μοι μέτεστι γάμν' Ἀλεξάνδρου γάμων
 Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῳ, πάτερ;
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δὸς φίλημά τε,
 ἵν' ἀλλὰ τοῦτο κατθανοῦσ' ἔχω σέθεν
 μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείθῃ λόγοις. 1240
 ἀδελφε, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπικούρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἱκέτευσον πατρός
 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημὰ τοι
 κἂν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
 ἰδοῦ, σιωπῶν λίσσεται σ' δδ', ὦ πάτερ. 1245
 ἀλλ' αἰδέσασαί με καὶ κατοικτεῖρον βίου.
 ναί, πρὸς γενεῖον σ' ἀντόμεσθα δύο φίλω·
 ὁ μὲν νεοσός ἐστιν, ἡ δ' ἠϋξήμεναι.
 ἐν ἔνυπμοις πάντα νικήσω λόγον·
 τὸ φῶς τὸδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, 1250
 τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὅς εὐχεται
1204. ὑπότροπος Heathius] ὑπόστροφον P. ὑπότροφον C. 1207. τὰμὰ (sic Elmsleius), μηκέτι Paleius] νῦν (vel νῦ) μὴ δὴ γε 1209. συσώζειν Ald. συνσώζειν PC. 1210. ἀντερεῖ Elmsleius] ἀντίποι (ἀντίπη apogr. Paris.) 1215. δυναίμεθ' ἄν Marklandus] δυναίμεθα 1219. βλέπειν] λεύσσειν Plutarch. Mor. p. 17d. γῆν Plutarchus] γῆς 1221. γόνασι Barnesius] γούνασι 1224. εὐδαίμον' Piersonus] εὐδαίμονος 1227. νῦν] νιν P. ἀντιλάζωμαι Marklandus] ἀντιλάζωμαι 1230. τιθηνούς] τιθηνῶν Nauceius. 1233. σε Marklandus] γε 1234. τῆσδε] τῆς γε P. 1240. εἰ — πείθει Porsonus] εἰ — πείσθῃς PC. ἦν — πείσθῃς Matthiae. 1241. ἐπικούρος] ἐπικουρεῖν Weilius. 1242. συνδάκρυσον C. συνδάκρυσιν P. 1243. τοι pr. C. τι C et corr. P. 1244. κἂν νηπίοις γε] κἂν νηπίοις τι Kirchhoffius. κἂν νηπίοις Monkius. 1245. δδ' om. pr. P. 1247. βίου Marklandus] βίον 1248. Suspectum ἐστιν, nec sequentis versus verba apte cum praecedentibus sunt copulata. 1251. οὐδέν Stobaeus 109, 15.] οὐδεὶς

θανεῖν. κακῶς Ζῆν κρεῖσσον ἢ θανεῖν καλῶς.
 ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλένη, διὰ σέ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
 ἄγων Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.
 ΑΓ. ἐγὼ τὰ τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μὴ, 1255
 φιλῶ τ' ἑμαυτοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
 δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
 δεινῶς δὲ καὶ μὴ· ταῦτ' ἂν πρᾶξαι με δεῖ.
 ὁρᾷθ' ὅσον στρατεύμα ναύφαρκτον τόδε,
 χαλκῶν θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1260
 οἷς νόστος οὐκ ἔστ' ἰλίου πύργους ἔπι,
 εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει,
 οὐδ' ἔστι Τροίης ἐξελεῖν κλεινὸν βᾶθρον.
 [μέμνην δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ
 πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα,
 παῦσαι τε λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικῶν·
 οἳ τὰς τ' ἐν Ἀργεῖ παρθένους κτενοῦσί μου
 ὕμας τε κάμει, θέσφατ' εἰ λύσω θεάς.
 οὐ Μενελεύς με καταδεδοῦλwται, τέκνον,
 οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270
 ἀλλ' Ἑλλάς, ἥ δεῖ, κἂν θέλω κἂν μὴ θέλω,
 θύσαι σε· τοῦτου δ' ἤσσανες καθέσταμεν.
 ἐλευθέραν γὰρ δεῖ νιν, ὅσον ἐν σοί, τέκνον,
 κάμοι, γενέσθαι, μηδὲ βαρβάρων ὑπο
 Ἑλληνας ὄντας λέκτρα συλᾶσθαι βίαι.] 1275
 ΚΛ. ὦ τέκνον, ὦ ξένοι,
 οἳ ᾧ θανάτου τοῦ σου μελέα.
 φεύγει σε πατὴρ Ἀἰδῆ παραδούς.
 ΙΦ. οἳ ᾧ, μήτηρ. ταυτὸν γὰρ δὴ 1280
 μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης,
 κοῦκέτι μοι φῶς
 οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.
 ἰὼ ἰὼ.
 νιφόβολον Φρυγῶν νάπος
 ἴδας τ' ὄρεα, Πρίαμος ὅποι ποτὲ βρέφος 1285
 ἀπαλὸν ἔβαλε ματρός ἀποπρὸ νοσφίσας
 ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι
 Πάριν, ὃς Ἰδαῖος
 Ἰδαῖος ἐλέγερ' ἐλέγερ' ἐν Φρυγῶν πόλει.
 μὴ ποτ' ὤφελεν τὸν ἄμφι 1290
 βουσί βουκόλον τραφέντ'
 Ἀλέξανδρον
 οἰκίσαι ἄμφι τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι
 Νυμφᾶν κεῖνται 1295
 λειμῶν τ' ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς,
 οὐ ροδόεντ' ἄνθε' ὑακινθινὰ τε θεαῖσι δρέπειν·
 ἔνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε 1300

1252. θανεῖν καλῶς corr. P. καλῶς θανεῖν pr. P, C et Stobaeus. 1256. φιλῶ τ' Marklandus] φιλῶν 1257. μοι Reiskius] με 1258. ταῦτ' Kirchhoffius] τοῦτο 1259. ναύφαρκτον D.] ναύφρακτον 1263. κλεινὸν Reiskius] καινὸν 1264—1275. seclutis D. 1266. Ἑλληνικῶν Elmsleius] ἑλληνικὰς 1267. τ' addidit Hermannus. κτενοῦσι Scaliger] κτείνουσι 1268. θέσφατ' Scaliger] θέσφατον 1274. βαρβάρων Musgravius] βαρβάρους 1276. ὦ ξένοι] ὦ τέκνον Monkius. 1277. τοῦ addidit Heathius. 1279. μήτηρ ταυτὸν P. μήτηρ μήτηρ ταυτὸ C. δὴ addidit Dobraeus. 1283—1314. Hanc monodiam non omni ex parte elaboratam reliquisse videtur Euripides: unde explicari potest quod verba partim in metri formam redacta, partim metro soluta sunt, nisi haec veterum interpolatorum culpa est. 1286. ματρός Hermannus] μητρός 1291. ὤφελεν Hermannus] ὤφειλεν PC. ὤφελος Elmsleius. 1293. Ἀλέξανδρον delet Monkius. 1296. χλωροῖς] χλοεροῖς Hermannus. 1299. οὐ Kirchhoffius] οὐ P (et C?). καὶ Ald. Versum totum eiicit Monkius. ἄνθε'] ἄνθεα PC. θεαῖσι] θεαῖς Hermannus (versu paeonico ἄνθε' — δρέπειν)

καὶ δολιόφρων Κύπρις Ἥρα θ'
 Ἑρμᾶς θ', ὁ Διὸς ἄγγελος,
 ἃ μὲν ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις, 1305
 ἃ δὲ δορὶ Παλλὰς,
 Ἥρα τε Διὸς ἄνακτος εὐναῖς βασιλίσιν,
 κρίσιν ἐπὶ στυγνὰν ἔριν τε καλλονὰς,
 ἔμοι δὲ θάνατον, ὄνομα μὲν
 φέροντα Δαναΐδαισιν, ὦ κόραι. 1310
 προθύματ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.
 ὁ δὲ τεκνών με τὰν τάλαιναν,
 ὦ μάτερ, ὦ μάτερ,
 οἴχεται προδοὺς ἔρημον.
 ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ, πικρὰν 1315
 πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέαν,
 φονεύομαι, διόλλυμαι
 σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ἀνοσίου πατρός.
 μὴ μοι νάων χαλκεμβολᾶδων
 πρύμνας ἄδ' Αὐλὶς δέξασθαι 1320
 τοῦσδ' εἰς ὅρμους ἔς Τροίαν
 ὤφελεν ἐλάταν πομπαίαν,
 μὴδ' ἀνταίαν Εὐρίπῳ
 πνεῦσαι πομπὰν Ζεὺς, μειλίσσων
 αὖραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν 1325
 λαίφεσι χαίρειν,
 τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,
 τοῖς δ' ἔξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
 τοῖσι δὲ μέλλειν.
 ἢ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἢ πολύμοχθον 1330
 ἡμερίων, τὸ χρεῖν δέ τι δύσποτμον
 ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.
 ἰὼ ἰὼ,
 μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχεα
 Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρίς κόρα. 1335
 ΧΟ. ἐγὼ μὲν οἰκτεῖρω σε συμφορὰς κακῆς
 τυχοῦσαν, οἷας μήποτ' ὤφελος τυχεῖν.
 ΙΦ. ὦ τεκοῦσα μήτηρ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
 ΚΛ. τὸν θεὰς γε παῖδα, τέκνον, ψὺ σὺ δεῦρ' ἐλήλυθας.
 ΙΦ. διαχαλᾷτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὡς κρύψω δέμας.
 ΚΛ. τί δὲ σὺ φεύγεις, τέκνον; ΙΦ. ἄνδρα τόνδ' ἰδεῖν
 αἰσχύνομαι. [φέρει. 1342
 ΚΛ. ὡς τί δή; ΙΦ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ
 ΚΛ. οὐκ ἐν ἄβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.

1302. Ἑρμᾶς θ' C. θ' om. Ald. (et P?) 1304. Κύπρις in versum proximum transtulit Monkius, doῖ in doῖρι mutato, numeris trochaicis. 1305. εὐναῖς βασιλίσιν Monkius] εὐναῖσι βασιλίσιν 1308. καλλονὰς Matthiae] τὰς καλλονὰς ἄνομα Δαναΐδαισιν ἂν Weilius. 1311. Chloro tribuant PC. Correxuit Elmsleius. προθύματ' Elmsleius] πρόθυμά σ' 1321. ἄδ' delevit Monkius. 1323. μὴδ' Hermannus] μήτ' 1324. Ζεὺς μειλίχιος, | τὰσσων αὖραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν λαίφεσι· τοῖς μὲν χαίρειν Nauckius. μειλίσσων] εἰλίσσων Tyrwhittus. πομπάν. Ζεὺς δ' ἀλλάσων — λαίφεσι κρᾶνει Burgesius ad Troad. p.9. et 98. 1327. τοῖσι — τοῖσι Heathius] τοῖς — τοῖς 1328. τοῖς δ'] θείει vel δοῦς Paleius. τοῖς δ' delet Hermannus. 1331. τὸ addidit Hermannus. 1332. ἀνδράσιν ἀνευρεῖν] Penthemimeres iambicum, nisi haec verba praecedenti versui adiungenda sunt, ἀνευρεῖν in εὐρεῖν vel aliud verbum aptius mutato. 1334. ἰὼ —] ΧΟ. praescriptum in PC. Delevit Blomfieldus. ἰὼ semel pr. P. 1335. Δαναΐδαις] τοῖς δαναΐδαις a m. sec. P. Τυνδαρίς] Τυνδαρί Paleius. 1336. κακῆς] κακῶν P. 1339. τὸν θεὰς γε παῖδα, τέκνον Hartungus] τόν τε (γε Reiskius) τῆς θεὰς ἀχιλλέα, τέκνον P. τόν τε τῆς θεὰς παῖδ' ὦ τέκνον γ' C. σὺ addidit Hermannus. 1341. σὺ addidit Hartungus. ἄνδρα Hartungus] ἀχιλλέα τόνδ' Musgravius] τὸν

ἀλλὰ μῖνον, οὐ σεμνότητος ἔργον, ἦν δυνάμεθα.
 ΑΧ. ὦ γύναι τάλαίνα, Λήδας θύγατερ. ΚΛ. οὐ ψευδῇ
 θροεῖς. [μοι. 1346
 ΑΧ. δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται. ΚΛ. τίνα βοήν; σήμαινέ
 ΑΧ. ἀμφὶ σῆς παιδός, ΚΛ. πονηρόν εἶπας οἰωνὸν λό-
 γων. [τίον λέγει;
 ΑΧ. ὡς χρεῶν σφάξει σφε. ΚΛ. κοῦδεῖς τοῖσδ' ἐναν-
 ΑΧ. ἐς θόρυβον ἐγώ τι καυτὸς ἦλθον, ΚΛ. ἐς τίν', ὦ
 ἔξενε; [ἐμήν; 1350
 ΑΧ. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. ΚΛ. μῶν κόρην σῶζων
 ΑΧ. αὐτὸ τοῦτο. ΚΛ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σου
 θιγεῖν; [σοι παρῆν;
 ΑΧ. πάντες Ἑλληνες. ΚΛ. στρατὸς δὲ Μυρμιδῶν οὐ
 ΑΧ. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός. ΚΛ. δι' ἄρ' δλώλαμεν,
 τέκνον. [γυν δέ τί;
 ΑΧ. οἱ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἦσσαν. ΚΛ. ἀπεκρί-
 ΑΧ. τὴν ἐμήν μέλλουσαν εὐνὴν μὴ κτανεῖν, ΚΛ. δι-
 καία γάρ. [ψατο. 1356
 ΑΧ. ἦν ἐφήμισεν πατὴρ μοι. ΚΛ. κἀργόθεν γ' ἐπέμ-
 ΑΧ. ἀλλ' ἐνίκωμην κεκραγμοῦ. ΚΛ. τὸ πολὺ γάρ δει-
 νὸν κακόν. [εἷς;
 ΑΧ. ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι. ΚΛ. καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν
 ΑΧ. εἰσὸρᾶς τύχη φέροντας τοῦσδ'; ΚΛ. ὄναιο τῶν
 φρενῶν. [ταί; 1360
 ΑΧ. ἀλλ' ὀνησόμεσθα. ΚΛ. παῖς ἄρ' οὐκέτι σφαγήσε-
 ΑΧ. οὐκ ἐμοῦ γ' ἐκόντος. ΚΛ. ἦξει δ' ὅστις ἄσφεται κό-
 ρης; [γόνος;
 ΑΧ. μυριοί γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς. ΚΛ. ἄρ' ὁ Σισύφου
 ΑΧ. αὐτὸς οὗτος. ΚΛ. ἴδια πράσων, ἢ στρατοῦ τα-
 χθεῖς ὕπο; [νεῖν.
 ΑΧ. αἰρεθεῖς ἐκῶν. ΚΛ. πονηράν γ' αἵρεσιν, μαιφο-
 ΑΧ. ἀλλ' ἐγὼ σχῆσω νιν. ΚΛ. ἄξει δ' οὐχ ἐκούσαν ἄρ-
 πᾶσας; [τότε; 1366
 ΑΧ. δηλαδὴ Ξανθῆς ἐθείρης. ΚΛ. ἐμὲ δὲ χρὴ τί δρᾶν
 ΑΧ. ἀντέχου θυγατρός. ΚΛ. ὡς τοῦδ' οὐνεκ' οὐ σφα-
 γήσεται. [σατε
 ΑΧ. ἀλλὰ μὴν ἐς τοῦτό γ' ἦξει. ΙΦ. μήτερ, εἰσακού-
 τῶν ἐμῶν λόγων· μάτην γάρ σ' εἰσὼρῶ θυμουμέ-
 νην 1369
 σὺ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥάδιον.
 τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
 ἀλλὰ καὶ σέ τοῦθ' ὄρᾶν χρὴ, μὴ διαβληθῇ στρατῷ,
 καὶ πλεον πράξωμεν οὐδέν, ὅδε δὲ συμφορὰς τύχη.
 οἶα δ' εἰσηλθέν μ', ἄκουσον, μήτερ, ἐννοουμένην·
 κατθανεῖν μὲν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βούλο-
 μαί 1375
 εὐκλεῶς πρᾶξαι, παρεῖσα γ' ἐκποδῶν τὸ δυσγενές.
 δευρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μήτερ, ὡς καλῶς λέγω·
 εἰς ἔμ' Ἑλλάς ἢ μερίστη πάσα νῦν ἀποβλέπει,

1345—1348. ΑΧ. ed. Brubach.] ΧΟ. 1347. λό-
 γων Marklandus] λόγον 1348. σφε Hermannus] νιν
 τοῖσδ' om. PC, addidit in P m. sec., cui etiam ἐναν-
 τῖον debetur. ἐναντία C et pr. P. 1349. τι Musgra-
 vius] τοι ἦλθον Marklandus] ἦλυθον 1350. σῶ-
 ζων Canterus] σῶζειν 1351. σώματος] τοῦ σώμα-
 τος P. 1352. Μυρμιδῶν Elmsleus (conf. ad v. 236.)]
 μυρμιδόνων 1354. τὸν Matthiae] τῶν ἀπεκρίνω
 Ald. (et C ?) ὑπεκρίνω P. 1355. εὐνὴν] εὐνὴν Her-
 mannus. 1358. μαχεῖ Matthiae] μάχη 1363. ἴδια
 Heathius] ἴδια 1366. χρὴ τί Gaisfordus] τί χρὴ
 1367. ἀντέχου] ἀντέχη P. οὐνεκ' Ald. ἐνεκ' PC.
 1368. τοῦτό γ' ταῦτό γ' Marklandus. ταυτὸν
 ἦξει Monkius. 1369. λόγων et σ' a m. sec. habet P.
 λέπει adscriptum m. pr. 1372. διαβληθῇ Hartun-
 gus] διαβληθῆς 1373. ὅδε δὲ Musgravius] ὁ δὲ
 1374. ἐννοουμένην] ἐννοουμένη pr. P. 1376. γ' τ'
 Hermannus. δυσγενές] δυσμενές P. 1378. νῦν
 ἀποβλέπει] συναποβλέπει pr. P.

κάν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατασκαφαί,
 τὰς τε μελλούσας γυναῖκας ἦν τι δρῶσι βάρβαροι,
 μηκέθ' ἀρπάζειν ἐν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος, 1381
 [τὸν Ἑλένης τίσαντας ὀλεθρον, ἦντιν' ἦρπασεν
 Πάρις.]
 ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσσομαι, καὶ μου κλέος,
 Ἑλλάδ' ὡς ἡλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
 καὶ γὰρ οὐδέ τοι τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν 1385
 πάσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὴν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
 ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφαργμῆνοι,
 μυριοὶ δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατριδὸς ἡδικημένης,
 δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χυπὲρ Ἑλλάδος θα-
 νεῖν,
 ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὔσα πάντα κυλύσει τάδε; 1390
 τί τὸ δίκαιον; ἄρ' ἔχοιμεν τοῖσδ' ἂν ἀντειπεῖν ἔπος;
 κάπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν· οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης μολεῖν
 πᾶσιν Ἀργείοις γυναῖκός οὐνεκ' οὐδὲ κατθανεῖν.
 εἰς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὄρᾶν φάος.
 εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τοῦμόν' Ἀρτεμις λαβεῖν, 1395
 ἐμποδῶν γενήσομαι γ' ὠθητός οὔσα τῇ θεῷ;
 ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοῦμόν' Ἑλλάδι.
 θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
 διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὔτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ' ἐμή.
 βαρβάρων δ' Ἑλληνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' ὁ βαρβά-
 ρους. [ροι. 1401
 μήτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλευθε-
 ΧΟ. τὸ μὲν σὸν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει·
 τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.
 ΑΧ. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν με τις θεῶν 1405
 ἔμελλε θῆσειν, εἰ τύχοιμι σὼν γάμων.
 ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
 εὐ γὰρ τόδ' εἶπας ἀείως τε πατρίδος·
 [τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦσ', ὁ σου κρατεῖ,
 ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ τἀναγκαῖά τε.] 1410
 μάλλον δὲ λέκτρων σὼν πόθος μ' εἰσέρχεται
 ἐς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ εἶ.
 [ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαι σ' εὐεργετεῖν
 λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαί τ', ἴστω Θέτις,
 εἰ μὴ σε σώσω Δαναῖδαισι διὰ μάχης 1415
 ἐλθόν· ἄθρησον, ὁ θάνατος δεινὸν κακόν.]
 ΙΦ. λέγω τάδ', οὐδὲν οὐδὲν εὐλαβομένη.
 ἢ Τυνδαρίς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχας
 ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ἔξενε,
 μὴ θνήσκε δι' ἐμὲ μὴδ' ἀποκτείνης τινά. 1420
 ἔα δὲ σώσασαί μ' Ἑλλάδ', ἦν δυνάμεθα.
 ΑΧ. ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
 λέγειν, ἐπεὶ σοὶ τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ

1379. πορθμός τε ναῶν] νεῶν τε πορθμός Blom-
 fieldus. 1382. eiecit Monkius. ἦντιν' ἦν pr. P.
 1385. τι addidit Elmsleus. 1386. κοινὴν Elms-
 leus] κοινὸν 1387. πεφαργμῆνοι D.] πεφραγμένοι
 χυπὲρ] τε χυπὲρ C et ab corr. P. 1391. Versus
 vel interpolatus vel, ut Paleio videtur, spurius.
 ἄρ' ἔχοιμεν τοῖσδ' ἂν Monkius] τοῦτό γ' ἄρ' ἔχοι-
 μεν C et corr. P. τοῦτ' ἄρ' ἔχοιμεν P. 1393. οὐ-
 νεκ'] ἐνεκ' P. 1394. ὄρᾶν] ὄρῶν Dobraeus.
 1395. τὸ a m. sec. P, om. pr. P et C. γε Fixius.
 1396. γενήσομαι γ' Reiskius] γενήσομ' ἐγώ 1398.
 θύετ', ἐκπορθεῖτε] θύετε πορθεῖτε pr. P. 1400. ἄρ-
 χειν εἰκός Aristoteles Polit. 1, 2.] εἰκός ἄρχειν 1401.
 οἱ δ' ἐλευθεροὶ] τόδ' ἐλευθέρων pr. P. 1407. σοῦ
 Canterus] τοῦ 1409. 1410. delet Monkius. 1409.
 τἀναγκαῖά τε Reiskius] τάδ' ἀναγκαῖά γε P. τὰ τ'
 ἀναγκαῖά γε C et a m. sec. P. 1413—1416. scclust
 Hartungus. 1414. τ'] δὲ Monkius. 1415. ἄθρησον]
 ἄθροισον P. 1416. οὐδὲν οὐδὲν εὐλαβοῦ μένη] Verba
 ab interpolatore suppleta habent P a m. sec. et C, om. pr.
 P, adscripto λέπει. 1418. ἀρκεῖ Hardionus] ἄρχει

- φρονεῖς· τί γὰρ τάληθές οὐκ εἴποι τις ἄν;
ὅμως δ', ἴσως γὰρ κἂν μεταγνοίης τάδε, 1425
[ὡς οὖν ἂν εἰδῇς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα,]
ἐλθὼν τάδ' ὅπλα θήσονται βωμοῦ πέλας,
ὡς οὐκ ἔασω σ', ἀλλὰ κωλύσωιν θανεῖν.
[χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
ὅταν πέλας σῆς φάσανον δέρης ἴδης. 1430
οὐκουν ἔασω σ' ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν·
ἐλθὼν δὲ σὺν ὄπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
καρδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.]
- ΙΦ. μήτηρ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;
ΚΛ. ἔχω τάλαίνα πρόφασιν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα. 1435
ΙΦ. παῦσαι με μὴ κἀκίζε· τάδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.
ΚΛ. λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσει, τέκνον.
ΙΦ. μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχὸς
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχη πέπλους.
ΚΛ. τί δὴ τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασά σε 1440
ΙΦ. οὐ σὺ γε· σέσωμαι, κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.
ΚΛ. πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
ΙΦ. ἤκιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
ΚΛ. τί δαί, τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
ΙΦ. βωμὸς θεᾶς μοι μνήμα τῆς Διὸς κόρης. 1445
ΚΛ. ἀλλ', ὡ τέκνον, σοὶ πείσομαι· λέγεις γὰρ εὖ.
ΙΦ. ὡς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
ΚΛ. τί δὴ κασιγνήταισιν ἀγγελῷ σέθεν;
ΙΦ. μηδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψης πέπλους.
ΚΛ. εἶπα δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένους; 1450
ΙΦ. χαίρειν γ'· Ὁρέστην τ' ἔκτρεψ' ἄνδρα τόνδε μοι.
ΚΛ. προσέλκυσαί γιν ὕστατον θεωμένη.
ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
ΚΛ. ἔσθ' ὅ τι κατ' Ἄργος δρῶσά σοι χάριν φέρω;
ΙΦ. πατέρα τὸν ἄμὸν μὴ στήγει, πόσιν γε σόν. 1455
ΚΛ. δεινοῦς ἀγῶνας διὰ σέ δει κείνον δραμεῖν.
ΙΦ. ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.
ΚΛ. δόλω δ', ἀγεννώως Ἀτρώεω τ' οὐκ ἀξίως.
ΙΦ. τίς μ' εἰσιν ἄζων, πρὶν σπαράσσεσθαι κόμην;
ΚΛ. ἔγωγε μετὰ σοῦ. ΙΦ. μὴ σὺ γ'· οὐ καλῶς λέγεις.
ΚΛ. πέπλων ἔχομένη σὺν. ΙΦ. ἐμοὶ, μήτηρ, πιθοῦ, 1461
μέν'· ὡς ἐμοὶ τε σοὶ τε κάλλιον τόδε.
πατρός δ' ὁπαδῶν τῶνδὲ τίς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος ἐς λειμῶν', ὅπου σφαγῆσομαι.
ΚΛ. ὦ τέκνον, οἶχει; ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω. 1465
ΚΛ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὡς ὀρᾷς γ', οὐκ ἀξίως.
ΚΛ. σχές, μὴ με προλίπη. ΙΦ. οὐκ ἔω στάζειν δάκρυ.
ὤμεις δ' ἐυφημήσατ', ὡ νεάνιδες,
παιᾶνα τῇμῃ ἔυφορᾷ Διὸς κόρην
Ἄρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. 1470
κανὰ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατὴρ ἐμός
ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὡς σωτηρίαν
- Ἑλλησι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.
ἰὼ ἰὼ,
ἄγετέ με τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.
στέφρα περιβόλα δίδοτε, φέρετε, πλόκαμος ὅδε
καταστέφειν,
χερνίβων τε παγὰς.
ἐλίσσεται ἀμφὶ ναὸν ἀμφὶ βωμόν 1480
τὰν ἀνασσαν Ἄρτεμιν,
θεᾶν μάκαιραν, ὡς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,
αἵμασι θύμασί τε
θέσφατ' ἐξαλείψω.
ὦ πότνια πότνια μάτερ, ὡς δάκρυά γέ σοι
δώσομεν ἀμέτερα·
παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει. 1490
ἰὼ ἰὼ νεάνιδες,
Ξυνοπαίδετ' Ἄρτεμιν
Χαλκίδος ἀντίπορον,
ἴνα τε δόρατα μέμονε δᾶα
δι' ἐμὸν ὄνομα τᾶσδ' Αὐλίδος
στενοπόροισιν ὄρμοις.
ἰὼ γὰρ μάτερ ὦ Πελασγία,
Μυκηναῖαι τ' ἐμαὶ θεράπναι.
ΧΟ. καλεῖς πόλισμα Περσέων,
Κυκλωπίων πόνον χερῶν;
ΙΦ. ἔθρεψας Ἑλλάδι με φάος·
θανοῦσα δ' οὐκ ἀναινομαι.
ΧΟ. κλέος γὰρ οὐ σε μὴ λίπη.
ΙΦ. ἰὼ ἰὼ, 1505
λαμπαδοῦχος ἡμέρα
Διὸς τε φέγγος,
ἔτερον ἔτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
χαῖρέ μοι, φίλον φάος.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ,
ἴδεοθε τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν 1511
στείχουσιν, ἐπὶ κᾶρα στέφη ~ ~ ~ ~ ~ βαλομέναν
χερνίβων τε παγὰς,
βωμόν διαιμονος θεᾶς ~ ~ ~
βανίσιν αἵματορρύτοις 1515
βανόσαν εὐφυᾶ τε σώματος δέραν [σφαγεῖσαν]
~ ~ ~ ~ ~
εὐδροσοὶ πατρῷαι
1475—1490. = 1510—1520.
1475. Addidi ἰὼ ἰὼ, a quo incipit antistrophe 1510.
1479. παγὰς Reiskius. 1480. βωμόν Nauckius] βω-
μόν ἄρτεμιν 1480. ναὸν] λαὸν pr. P. 1484. θεᾶν
Nauckius] τὰν 1485. τε] τὰς superser. in C.
1487—1490. ὦ — πρόπει choro tribuunt PC. Correx-
it Seidlerus. 1487. μάτερ Hermannus] μήτηρ
1491. ἰὼ ἰὼ Hermannus] ὦ 1494. Post ἀντίπορον
aliquid excidisse coniecit Monkus. 1495. δᾶα Her-
mannus] δαῖα 1498. μάτερ Seidlerus] μήτηρ
1499. θεράπναι Scaliger] θεράπαιναι 1502. ἔθρεψας]
ἔθρεψαθ' Elmsleius. με Elmsleius] μέγα Ἑλλάδι
με φάος] Ἑλλάδος με φῶς Nauckius. 1507. Διὸς τε
φέγγος] Post φέγγος epitheton aliquod excidisse vide-
tur. 1512. στέφη] στέφρα Seidlerus. ~ ~ ~ ~ ~
κόμασι τ' ἀμφὶ Hermannus. βαλομένην Seidlerus]
βαλλομένην 1513. παγὰς] παγαῖς PC, sed as su-
perser. in C. 1514. διαιμονος Marklandus] γε δαι-
μονος PC. φιλαίμονος L. Dindorfus. Lacunam
post θεᾶς indicavit Nauckius, et recte quidem, nisi
quis in strophe v. 1480. ἀμφὶ βωμόν (aut ἀμφὶ ναὸν
cum Monkio) deleri, in antistrophe θεᾶς una syllaba
pronuntiari malit: quae Hermannii coniectura est.
1516. βανόσαν Marklandus] θανόσαν εὐφυᾶ — δέ-
ραν D.] εὐφυῇ — δέρην σφαγεῖσαν seclut D., in-
dicata lacuna. 1517. εὐδροσοὶ παγαῖ | πατρῷαι μέ-
νουσι σε χερνίβες τε | στρατός τ' PC. Correx-
it Hermannus. χερνίβες τέ σ' etiam Seidlerus.
1425. γὰρ Hermannus] γε PC. γ' ἔτ' ἂν Fixius.
1426. seclut D. 1429—1433. seclut D., partim aliis
prae-euntibus 1438. γε] σὺ Monkus. Posthunc versum
Clytaemnestrae versum unum excidisse coniecit Hartung-
us in ed. prima. Versum 1439. delet Burgesius, versum
1438. L. Dindorfus: ut interruptus sit sermo. 1440.
δὴ Barnesius] δῆτα PC. τέκνον Marklandus] ὦ τέκνον
1441. γε] με Monkus. 1444. δαί Ald. (et C?) δέ (sed
ε in litura) P. τί δ', οὐ τὸ Kirehhoftus. τί δαί, θανούσιν
οὐ τάφος — Paleus. τί δ', εἰ σὺ θνήσκει; Hartungus.
1448. ἀγγεῶν] ἀγγεῖλω Weilius. ἐξάψης Reiskius]
ἐξάψη 1449. κείναις] κείνας Monkus. 1451. τ']
δ' Monkus. 1452. νιν] νυν Kirehhoftus. 1455.
τὸν ἄμὸν Scaliger] τὸν ἐμὸν P. γε τὸν ἐμὸν C.
1455. γε Elmsleius] τὸν 1456. δεῖ κείνον Porsonus]
κείνον δεῖ 1459. σπαράσσεσθαι Elmsleius] σπαρά-
ξεσθαι κόμην D.] κόμης (κόμας Ald.) 1460.
ἔγωγε μετὰ σοῦ Marklandus] ἐγὼ μετὰ γε σοῦ

παγαί μένουσι χέρνιβές τέ σε στρατός τ'
 Ἀχαιῶν θέλων
 Ἰλίου πόλιν μολεῖν. 1520
 ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
 κλῆσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
 ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.
 ὦ πότνια πότνια, θύμασιν βροτησίοις
 χαρεῖσα, πέμψον ἐς Φρυγῶν 1525
 γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν
 καὶ δολόεντα Τροίας ἔδην,
 Ἀγαμέμνονά τε λόγχαῖς
 Ἑλλάσι κλεινότατον στέφανον
 δὸς ἀμφὶ κρᾶθ' ἔδν 1530
 κλῶς ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.
 [ΑΓΓ. ὦ Τυνδαρεῖα παῖ, Κλυταμνήστρα, δόμων
 ἔξω πέρασον, ὡς κλύεις ἐμῶν λόγων.
 ΚΛ. φορογῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμενη,
 ταρβούσα τλήμων κάκπεπληγμένη φόβῳ 1535
 μή μοί τιν' ἄλλην ἔμφρορὰν ἦκης φέρων
 πρὸς τῇ παρούσῃ. ΑΓΓ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι
 θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημήναι θέλω.
 ΚΛ. μὴ μέλλε τοῖνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.
 ΑΓΓ. ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς. 1540
 λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἦν τι μὴ σφαλῆσά μου
 γνῶμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμῇν.
 ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
 Ἀρτεμίδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθεσφόρους,
 ἵν' ἦν Ἀχαιῶν ἔλλογος στρατεύματος, 1545
 σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
 ἡθροίζεθ'. ὡς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἀναεῖ
 ἐπὶ σφαγὰς στείχυσαν εἰς ἄλσος κόρην,
 ἀνεστέναζε, κάμπαλιν στρέψας κἀρα
 δάκρυα προήκεν, ὁμμάτων πέπλον προθείς. 1550
 ἡ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον
 ἔλεξε τοιάδ' "ὦ πάτερ, πάρειμί σοι,
 τοῦμόν δέ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
 καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαῖας ὕπερ
 θύσαι δίδωμ' ἐκούσα πρὸς βωμόν θεᾶς 1555
 ἄγοντας, εἴπερ ἔστι θέσφατον τόδε.
 καὶ τοῦτ' ἐμ' εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρου
 δορὸς τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοιθε γῆν.
 πρὸς ταῦτα μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ·
 σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως." 1560

1519. Ἀχαιῶν θέλων] Verba interpolata. Neque enim probabile est haec verbis in strophā positiss. 1489. δώσωμεν ἀμέτρητα respondere voluisse Euripidem.

1524. πότνια πότνια, θύμασιν Hermannus] πότνια θύμασι 1529. Ἑλλάδος γαῖας 1530. κρᾶθ' ἔδν Seidlerus (κᾶρα θ' ἔδν Scaliger)] κᾶρα ἔδν PC. κᾶρα τεόν Ald. 1532—1659. Versus ab interpolatore compositos notavit Porsonus, quum aliis de caussis tum ut in extrema fabulae parte locum faceret versibus ex hac fabula allatis ab Aeliano, qui sic scribit De N. A. 7, 39. ὁ δὲ Εὐριπίδης (θῆλυν ἔλαφον κέρατα φύειν εἶπεν) ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ "ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις | κερουδσαν, ἦν σφάζοντες αὐχῆ-σουςι σὴν | σφάζειν θυγατέρα. de quo dixi in Annot. Oxon. p. 439. Versus 1572—1629. in P ab manu recenti suppletur quum praecedentibus multo sint deteriores, ab alio recentiore interpolatore compositi esse videntur, etsi ne huic quidem omnia imputari vitia possunt quibus hi versus contaminati sunt in libris.

1536. ἦκης Portus] ἦκει 1538. δεινὰ] κενὰ Weilius. 1541. μου] που Marklandus. 1544. ἀνθεσφόρους] ἀνθηφόρους a m. sec. P et η superscr. in C. 1550. προήκεν D.] προήγεν 1554. τῆς — γαῖας ὕπερ] γῆς — προσφάγματα Hermannus. 1557. εὐτυχοῖτε Ald. εὐτυχεῖτε PC. 1558. δορὸς Reiskius] δώρου

EURIPIDES.

τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλύων
 εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου.
 στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τὸδ' ἦν μέλον,
 εὐφημίαν ἀνείπε καὶ σιγῇν στρατῷ·
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς κανοῦν χρυσήλατον 1565
 ἔθηκεν δὲ χειρὶ φάσγανον σπάσας
 κολεῶν ἔσωθεν, κρᾶτά τ' ἔστεμνεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμόν θεᾶς
 λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρνιβας θ' ὁμοῦ.
 ἔλεξε δ' "ὦ παῖ Ζηνός, ὦ θηροκτόνε 1570
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φῶς,
 δέξαι τὸ θῦμα τόδ' ὃ γέ σοι δωρούμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέρης,
 καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νέον ἀήμονα, 1575
 Τροίας τε πέργαμ' ἔξελεῖν ἡμᾶς δορί."
 ἐς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔστη βλέπων.
 ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπηύξατο,
 λαμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλῆξειεν ἀν·
 ἐμοὶ δ' ἐσῆι τ' ἄλγος οὐ μικρὸν φρενὶ 1580
 κάστην νενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἰφνης ὁρᾶν·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἦσθετ' ἄν σαφῶς,
 τὴν παρθένον δ' οὐκ εἶδεν οὐ γῆς εἰσόδῳ.
 βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἅπας δ' ἐπῆρχσε στρατός,
 ἀελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585
 φάσμ', οὐ γέ μινδ' ὀρωμένου πίστις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπὴς τε τὴν θέαν,
 ἥς αἵματι βωμός ἐραίνεται' ἄρδην τῆς θεοῦ.
 κᾶν τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη 1590
 "ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοῖρανοι κοῖνου στρατοῦ,
 ὁράτε τήνδε θυσίαν, ἦν ἡ θεὸς

1567. κολεῶν] κουλεῶν pr. P. ὁλῶν Weilius. 1569. ἔθρεξε] ἔθρεξε Weilius. 1570. ὦ παῖ Ζηνός, ὦ θηροκτόνε Nauckius] ὦ παῖ Ζηνός ἄρτεμις θηροκτόνε P. ὦ διὸς ἄρτεμις θηροκτόνε C. ὦ δι' Ἀρτεμὶς θηροκτόνε Eggerus (*Comptes rendus de l' Académie des inscriptions* 1865. p. 325.). Similiter Ἀρτεμὶς ex glossemate illatum videtur Iphig. T. 36. ὅθεν νόμοισι τοῖσιδ' (sic P a m. pr. τοῖσιν a m. sec. et C) ἥδεται θεᾶ | Ἀρτεμὶς ἑορτῆς —, ubi satis probabilis est Weilius coniectura ὅθεν νόμοισι, τοῖσιν ἥδεται θεᾶ, | χρῶμεσθ' ἑορτῆς —. 1572—1629. in folio postmodum inserto in P scripsit manus altera. Post hoc folium duo alia in P sequuntur folia, quorum paginae tres postremae vacuae sunt relictae, in prioris vero folii pagina anteriore eadem manus recentior Danaë prologum, quem in fine fragmentorum (1117.) exhibebimus, scripsit, ab versificatore aliquo Byzantino compositum nec multo deterius praecedentibus Iphigeniae versibus 1572—1629. quibuscum hoc quoque commune habet quod in trimetris quidem iambicis duodecim syllabarum numerus servatus est, in reliquis vero versibus 49—63. metri forma non magis apparet quam in Iphigeniae versibus 1615—1620. 1627—1629. quales in PC leguntur. 1572. τὸδ' ὃ γέ σοι] τοῦθ' ὃ σοι Porsonus. 1573. ἀναεῖ θ'] τ' ἀναεῖ Nauckius. στρατός τ' Ἀχαιῶν κοῖνος (ἀθρόος Weilius) Ἀγαμέμνων τ' ἀναεῖ Hermannus. 1578. ἱερεὺς] ἱερεὺς P. 1579. ἵνα πλῆξειεν ἀν] ἵν' εὐ πλῆξειε νιν Hermannus. 1580. ἐμοὶ δ' ἐσῆι τ' (ἐσῆειν scripsit Cobetus Nov. Lect. p. 212.) ἄλγος οὐ μικρὸν Hermannus] ἐμοὶ δὲ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆι 1582. ἀν] εὐ Hermannus. πληγῆς σαφῶς γὰρ πᾶς τις ἦσθετο κτύπον Weilius. 1583. εἶδεν Matthiae] οἶδεν 1584. βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἅπας δ'] βοᾷ δὲ Κάλχας, πᾶς δ' Eggerus. βοᾷ δ' ὁ θ' ἱερεὺς, πᾶς δ' Hermannus. 1588. διαπρεπὴς — θεοῦ] διαπρεπὴς θ', ἥς αἵματι | ὁ βωμός ἄρδην τῆς θεᾶς ἐρραίνεται Hermannus. 1589. ἐραίνεται] ἐρραίνεται ab corr. P (et C?) 1592. ὁράτε τήνδε, βωμίαν ἦν ἡ θεὸς | προῦθηκε θυσίαν, ἔλαφον ὀριδρό-

προύθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
ὡς μὴ μίανη βωμόν εὐγενεὶ φόνῳ. 1595
ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὖριον
δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς,
πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
χῶριε τε πρὸς ναῦν· ὡς ἡμέρα τῇδε δεῖ
λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχοῦς 1600
Αἴγαιον οἶδμα διαπερᾶν." ἐπεὶ δ' ἅπαν
κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί,
τὰ πρόσφορ' ἠῦθαθ', ὡς τύχοι νόστου στρατός.
πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι τάδε,
λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ 1605
καὶ δόξαν ἔσχεν ἀφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
ἐγὼ παρῶν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμ' ὀρῶν λέγω·
ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀρίπτατα,
λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·
ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν, 1610
σῶζουσὶ θ' οὐδ' φιλοῦσιν. ἡμᾶρ γὰρ τότε
θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν.
XO. ὡς ἥδομαι τοι ταῦτ' ἀκούσας ἀγγέλου·
ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

μον πέλας Hermannus. λαοὶ θ', ὁρᾶτε βωμίαν ἦν ἡ
θεὸς | προύθηκε θυσίαν, τήνδ' ἔλαφον ὀρειδρόμον
Weilius.

1595. μίανη apogr. Paris. μᾶνοι PC. 1596.
ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο] ἡ δ' ὡς ἐδέξατ' αὐτὸ Herman-
nus. Ἰλεώς τ' ἄποιν' ἐδέξατ' οὖριόν τε πλοῦν Weilius.

1598. ναυβάτης] ναυάτης pr. P. 1599. ὡς ἡμέρα]
ἡμέρα γ' ὡς Hermannus. Fort. ἡμέρα γὰρ. 1604.
πέμπει δέ μ' Ἀγαμέμνων φράσαι τέ σοι τάδε Herman-
nus. πέμπει δὲ βασιλεὺς μ' ὥστε σοι φράσαι τάδε,
κόρη θ' ὁποίας — Weilius. 1609. λύπης] λύπας Her-
mannus. 1610. δὲ] δὴ Bothius. γὰρ Paleius.
βροτοῖς Barnesius] βροτοῖσι 1613. τοι ταῦτ'] τοι-
αὐτ' Fixius.

ΚΑ. ὦ παῖ θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; 1615
πῶς σε προσεῖπω; πῶς δ' οὐ φῶ
παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους,
ὡς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμαν;
XO. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἀναξ στείχει,
τούσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους. 1620
ΑΓΑ. γύναι, θυγατρὸς οὐνεκ' ὀλβιοι γενοίμεθ' ἄν·
ἔχει γὰρ δντῶς ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
χρῆ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεογενῇ
στείχειν πρὸς οἴκους· ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν ὄρᾳ.
καὶ χαῖρε· χρόνια τάμα σοι προσφθέγματα 1625
Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.
XO. χαίρων, Ἀτρεΐδη, τῇν ἰκοῦ Φρυγίαν,
χαίρων δ' ἐπάνηκε,
κάλλιστά μοι σκυλ' ἀπὸ Τροίας ἑλῶν.]

1615. ὦ παῖ, τοῦ κλέμμα θεῶν γέγονας; | πῶς σε
προσεῖπω; | πῶς δ' ἂν φῶ μὴ παραμυθεῖσθαι | τοι-
οῦσδε μάτην μύθους, ὡς σου | π. λ. π. Hermannus.
ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμ' ὡς γέγονας | πῶς φῶ; πῶς δ'
οὐ; πῶς σε προσεῖπω; | παραμυθεῖσθαι τούσδε μά-
ταιον | μύθους, ὡς σου | π. λ. π. Paleius. ὦ παῖ, γέ-
γονάς τοῦ κλέμμα θεῶν; | πῶς σε προσεῖπω; πῶς δ'
οὐ φῶ | παραμυθεῖσθαι τούσδ' ἄλλως | μύθους, ὡς
σου | πένθους λυγροῦ παυσαίμαν; | XO. καὶ μὴν δδ'
ἀναξ τούσδ' αὐτὸς ἔχων | στείχει σοι φράζειν μύθους
Weilius. Sed anapaesti spondiaci alieni sunt ab hoc
loco. 1616. δ' οὐ φῶ P. δὲ φῶ Ald. (et C?)

1619. καὶ μὴν ὅδε δὴ σοι ἀναξ στείχει, | τούσδ' αὐ-
τὸς ἔχων | φράζειν μύθους Ἀγαμέμνων Hermannus.
1621. οὐνεκ' ἔνεκ' C et a m. sec. P. ὀλβιοι γενοί-
μεθ' PC, quo servato γύναι delet Nauckius, οὐνεκ' Bar-
nesius, Hermannus vero ὀλβιζοίμεθ' scripsit. 1623.
νεογενῇ Hermannus] νεαγενῇ PC. εὐγενῇ Porsonus.
1625. χρόνια Barnesius] χρόνιά γε 1627. χαίρων
μὲν ἰκοῦ γαῖαν, Ἀτρεΐδη, | Φρυγίαν, χαίρων ἐπάνηκε
δ' ἑλῶν | κάλλιστα σκυλ' ἀπὸ Τροίας Hermannus.
ἰκοῦ] ἰκου PC.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΕΙΑΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΤΡΩΝ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΚΥΚΛΩΦ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὐρὼν δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς Σατύρους, οἶνον δοὺς ἄρνας ἡμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τὸν ζέον ληστεύοντα καταλαβεῖν φησι.

ΣΕΙΑΗΝΟΣ.

ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμόν ἠὲ σθένει δέμας·
πρῶτον μὲν ἦνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὑπο
Νύμφας ὁρείας ἐκλιπὼν ὤχου τροφούς·
ἔπειθ' ὅτ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχῃν δορός
ἐνδέξιος σὺ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσσην θενῶν δορὶ
ἔκτεινα. φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἴδων ὄναρ λέγω;
οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκυλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἔξαντλῶ πόνον·
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικόν
ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὀδηθείης μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος ξὺν τέκνοισι ναυστολῶ

5

10

σέθεν κατὰ ζήτησιν· ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
αὐτὸς λαβὼν ἠῦθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
παῖδες τ' ἐπ' ἑρετμοῖς ἡμενοι, γλαυκὴν ἄλα
ροθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἀναξ.
ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκώτας
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὦ λατρεύομεν
Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
ποιμένας Κύκλωπος ἀνοσίῳ ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
ἐγὼ δὲ πληροὺν πίστρα καὶ σαῖρειν στέγας
μένων τέταρμαι τάσδε τῇ τε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δειπνῶν ἀνοσίῳ διάκονος.
καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει,
σαῖρειν σιδηρὰ τῇδ' ἐμ' ἀρπάγῃ δόμους,
ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμόν

15

20

25

30

Huius fabulae codices sunt duo, P (Vaticanus Palatinus 287.) et C (Florentinus Laurentianus 32, 2.) Alterius apographo Parisino usus est Aldus. Ex P exciderunt versus 244—351. folio uno evulso.

2. ἠὲ σθένει Heathius] εὐσθένει PC. Vocabulorum εὐσθενῆς εὐσθένεια εὐσθενεῖν quum nulla alia apud Atticos veteres exempla reperiuntur, ἔσθενεν vel, quod L. Dindorfius proposuit, ἠὲ σθένει coniicere licet. 3. ἐμμανὴς] ἐκμανεῖς Scaliger. 5. ἔπειθ' ὅτ' Hermannus (ut postulat praecedens ἡνίκα)] ἔπειτά γ' 7. μέσσην θενῶν Elmsleius] ἐς μέσσην θένων 13. ἐγὼ om. P. πυθόμενος] πετιόμενος pr. P. πυθόμενος οὖν γε a m. sec. P.

15. λαβὼν] λαχὼν Scaliger. ἠῦθυνον Heathius (ἴθυνον Blomfieldus)] εὐθυνον 16. ἐπ' addidit Seidlerus. 21. μονῶπες D.] μόνωπες 27. οὖν μοι] οὐμοί Scaliger. 28. νέα νέοι] νεανία Piersonus.

καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' αὖτ' ἐσδεχόμεθα. 35
ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσὶν ὁμοῖοις ὑμῖν νῦν τε χῶτε Βακχίῳ
κώμοις ἔυνασπιζόντες Ἀλθαίας δόμους
προσῆτ' αἰδοῖσιν βαρβίτων σαυλούμενοι; 40

ΧΟΡΟΣ.

πᾶ γενναίων μὲν πατέρων,
γενναίων δ' ἐκ τοκάδων,
πᾶ δὴ μοι νίσσει σκοπέλους;
οὐ τῶδ' ὑπὴνemos αὔρα
καὶ ποιηρὰ βοτάνη, 45
δινάεν θ' ὕδωρ ποταμῶν [κένω; 46, 7
ἐν πίστραις κείται πέλας ἄντρων, οὐ σοὶ βλαχαὶ τε
ψύττα, σὺ τὰδ' οὐ κοῦ τὰδε νεμεῖ,
οὐδ' αὖ κλιτὺν δροσεράν;
ὦν, ῥίψω πέτρον τῶρα σου· 50
ὑπαγ' ὡ ὑπαγ' ὡ κεράστα
τοῦ μηλοβότα στασιωρὸς
Κύκλωπος ἀγροβάτα.
σπαργύντας μαστοὺς χάλασον· 55
δέξαι θηλαῖσι γονάς
ἃς λείπεις ἄρνων θαλάμοις.
ποθοῦσιν σ' ἄμερόκοιτοι
βλαχαὶ σμικρῶν τεκένων.
εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιλαφῇ 60
ποιηροῦς λιποῦσα νομοῦς Αἰτναίων εἴσει σκοπέλων;
οὐ τὰδε Βρόμιος, οὐ τὰδε χοροὶ
βάκχαι τε θυρσοφόροι,
οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ,
οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες,
κρήναις παρ' ὕδροχότοις,
οὐδ' ἐν Νύσῃ μετὰ Νυμφᾶν
ἱακχὸν ἱακχὸν ψᾶν
μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν, 70
ἂν θηρεύων πετόμαν

41—48. = 55—62.

37. σικινίδων] σικιννίδων Ald. 39. κώμοις συν-
ασπιζόντες Dobraeus] κώμοι συνασπιζόντες 40.
σαυλούμενοι] συναυλούμενοι a m. sec. P. 41. πᾶ γεν-
ναίων D.] πᾶ δὴ μοι γενναίων 42. δ' L. Dindorfius]
τ' 43. νίσσει] νίσση PC, sed ei a m. sec. superscr. in
P. 48. οὐ σοὶ Casaubonus] οὐ σοὶ βλαχαὶ] η sup-
er a (i. e. βληχαὶ) P. 49—54. Hos versus post anti-
stropham v. 62. repetendos esse Kirchhoffii coniectura
est. 49. ψύττα | οὐ τὰδ' οὐ οὐτὰδε νέμει P. ψύττα
οὐ τῶδ' οὐ οὐ τῶδε νέμει C. Correx. Nauckius. 50.
οὐδ' αὖ addidit Hermannus. In C suppletum οὐτ' οὖν,
quod οὐτ' αὖ scriptum in apogr. Paris. καὶ κλιτὺν Nau-
ckius. κλιτὺν Ald. κλιτὴν PC. 53. τοῦ addidit
Hermannus. στασιωρὸς (debebat στασιωρὸς ut Her-
mannus) Scaliger] στασιωρον PC. ὡ ὑπαγ', ὡ κερά-
στα. | ἢ ῥίψω πέτρον κατὰ σου | Κύκλωπος ἀγροβάτα (vel
ἀγρονόμου) | μηλοβότα στασιωρον Nauckius. 54.
ἀγροβάτα P. ἀγροβότα Ald. (et C ?) 55. σπαργύν-
τας] μοι τοὺς additum a m. sec. in C. 56. γονάς L.
Dindorfius] σποράς 60. αὐλὰν πότ' D.] αὐλὰν ποτ'
ἀμφιλαφῇ Hartungus] ἀμφιβαίνει P. ἀμφιβάλλει
C. ἀμφιθαλεῖς Seidlerus. 61. λιποῦσα] ei (i. e. λει-
πούσα) superscr. a m. sec. in C. νομοῦς] νομάς L.
Dindorfius. 62. εἴσει Seidlerus] εἴσω 66. 67. In-
verso ordine PC. Transposuit Hermannus. 67. κρή-
ναις P. κρήναισι Ald. (et C ?) 68. οὐδ' ἐν Νύσῃ
Kirchhoffius] οὐδ' ἐννύσσα P. οὐ νύσσα C. οὐ Νύσα
τε καὶ μετὰ νυμφᾶν | χορεύματ' ἐννύχια Hermannus,
qui versus 63—68. versibus 49—54. respondere credit
sic scriptis ὦν ὦν, ὁ κεράστας, | ἢ ῥίψω π.τ. σου, | ὦν,
ὑπαγ' ὦ, ὑπαγ' ὦ, | τοῦ μ. στ. | K. α.

βάκχαις ἔνν λευκόποισιν.
ὦ φίλος ὦ φίλε Βακχεῖε, ποὶ οἰοπολεῖς 75
Ξανθὰν χαίταν σείων;
ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος θητεύω
Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτῃ,
δοῦλος ἀλαίνων ἔνν τᾷδε τράγου
χλαῖνα μελέα 80
σᾶς χωρὶς φιλίας.
ΣΕ. σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῇ
ποιμνας ἄθροισι προσπόλους κελεύσατε.
ΧΟ. χωρεῖτ' ἄτῃρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
ΣΕ. ὅρῳ πρὸς ἄκταις ναὸς Ἑλλάδος σκάφος, 85
κώπης τ' ἀνακτας ἔνν στρατηλάτῃ τινὶ
στείχοντα ἐς τὸδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι
τεύχη φέρουσι κενὰ, βόρας κεκρημένοι,
κρωσσούς θ' ὕδρηλους. ὦ ταλαίπωροι ξένοι.
τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασιν δεσπότην 90
Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
τὴνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ' ἤσυχον γίγνεσθ', ἵν' ἐκφυθώμεθα
πόθεν πάρεσι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον. 95

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴτε τις θέλει
βορὰν ὁδησάιν ναυτίλοις κεκρημένοις;
τί χρήμα; Βρομίου πόλιν ἔοιμεν ἐσβαλεῖν·
Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσὶν ὥ. 100
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
ΣΕ. χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἰ φράσον πάτραν τε σὴν.
ΟΔ. Ἰθακὸς Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ.
ΣΕ. οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
ΟΔ. ἐκείνος αὐτὸς εἰμι· λοιδορεῖ δὲ μή. 105
ΣΕ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολὴν πάρει;
ΟΔ. ἐξ Ἰλίου τε καπὸ Τρωικῶν πόνων.
ΣΕ. πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρίδας χθονός;
ΟΔ. ἀνέμων θύελλα δειρὸ μ' ἤρπασαν βίᾳ.
ΣΕ. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεῖς ἔμοι. 110
ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
ΣΕ. ληστὰς διώκων, οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν.
ΟΔ. τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναῖουσι νιν;
ΣΕ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
ΟΔ. τεῖχη δὲ ποῦ ἵστι καὶ πόλεως πυργώματα; 115
ΣΕ. οὐκ εἶδ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.
ΟΔ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ θηρῶν γένος;
ΣΕ. Κύκλωπες ἄντρ' οἰκοῦντες, οὐ στέγας δόμων.
ΟΔ. τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;
ΣΕ. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός. 120
ΟΔ. σπεύρουσι δ', ἢ τῷ Ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;
ΣΕ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μῆλων βορᾷ.
ΟΔ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου βόας;
ΣΕ. ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχρον οἰκοῦσι χθόνα.

75. σείων] σείεις PC, sed wv a m. sec. superscr.
in C. οἰοπόλος (οἰοπολὼν Nauckius) — σείεις Kirch-
hoffius. 76. πρόπολος P. πρόσπολος C. 80. με-
λέα] μέλεος Hartungus, idque post φιλίας positum.
86. ἀνακτας] ἀνακτα P. 88. φέρουσι Elmsleius] φέ-
ρονται PC. φέροντας Ald. ex apogr. Paris. 93. τὴν
Bothius] τήνδ' 103. Ἰθακὸς] Ἰθακῆς schol. Soph.
A1. 190. Ἰθακὸς Steph. Byz. s. v. Ἰθακῆ. 104. γένος]
γόνων schol. Soph. 105. αὐτὸς L. Dindorfius] οὗτος
106. πάρει Ald. (et C ?). πάρα P. 107. τε Her-
mannus] γε PC. Ἰγὼ Cobetus Nov. Lect. p. 222.
108. ἤδησθα Matthiae] ἤδησθα 110. παπαῖ] παπαῖ
PC. 118. οἰκοῦντες Nauckius] ἔχοντες 123. βόας
Reiskius] βόας 124. ἄχρον] χαρὶν (i. e. ἄχαριν)
superscr. a m. sec. in C.

ΟΔ. φιλόξενοι δὲ χῶσιτοι περὶ ξένους; 125
 ΣΕ. γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 ΟΔ. τί φῆς; βορᾷ χαιρουνσιν ἀνθρωποκτόνῃ;
 ΣΕ. οὐδὲς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγῃ.
 ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ ἔστιν; ἡ δόμῳν ἔσω;
 ΣΕ. φροῦδος πρὸς Αἴτνῃ, θήρας ἰχνεύων κυσίν.
 ΟΔ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
 ΣΕ. οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι ξυνδρῶμεν ἄν.
 ΟΔ. ὀδῆσον ἡμῖν σίτον, οὐ σπανίζομεν.
 ΣΕ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 ΟΔ. ἄλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τότε σχετήριον. 135
 ΣΕ. καὶ τυρὸς ὅπιας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
 ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
 ΣΕ. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 ΟΔ. οὐ χρυσὸν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 ΣΕ. ὦ φίλτατ' εἰπῶν, οὐ σπανίζομεν πάλοι.
 ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων καὶ πᾶν ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
 ΣΕ. δν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
 ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μῦθης.
 ΣΕ. ἐν σέλμασιν νεὺς ἔστιν, ἡ φέρεις σὺ νιν;
 ΟΔ. δδ' ἄσκος, ὃς κεῖται νιν, ὡς ὄρξας.
 ΣΕ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
 ΟΔ. ναὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκου ρυῖ.
 ΣΕ. καλὴν γε κρήνην εἴπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
 ΟΔ. βόλκει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
 ΣΕ. δίκαιον· ἡ γὰρ γεῖμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
 ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτήρ' ἄσκου μέτα.
 ΣΕ. φέρ' ἐγκάναξον, ὡς ἀναμνησθῶ πῶν.
 ΟΔ. ἰδοῦ. ΣΕ. παπαιᾶξ, ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
 ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν; ΣΕ. οὐ μὲν Δί', ἀλλ' ὁσφραίνομαι.
 ΟΔ. γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ παινῆς μόνον. 155
 ΣΕ. βαβαί· χορεύσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
 ἄδ.
 ΟΔ. μὴν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
 ΣΕ. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
 ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσωμεν. 160
 ΣΕ. χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
 ΟΔ. ἐκφέρετέ νυν τυρεύματα ἢ μῆλιν τόκον.
 ΣΕ. δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίδας γε δεσποτῶν.
 ὡς ἐκπιεῖν κἄν κύλικα μαινοίμην μίαν,
 πάντων Κύκλῳπων ἀντιδούς βοσκήματα,
 ρίψας τ' ἐς ἄλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
 ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρὺς.
 ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
 ἴν' ἔστι τοῦτ' ἰτ' ὀρθὸν ξανιστάναι,
 μαστοῦ τε δραγμὸς, καὶ παρεσκευασμένου
 ψαῦσαι χερσὶν λειμῶνος, ὀρχηστὸς θ' ἅμα,
 κακῶν τε λήστις. εἴτ' ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι

τοῖόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 κλάειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον; 175
 ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσωμέν τί σοι.
 ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
 ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν.
 ΧΟ. οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεάνιν εἴλετε,
 ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει, 180
 ἐπεὶ γε πολλοῖς ἦδεταί γαμουμένη;
 τὴν προδότιν, ἡ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
 περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
 κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
 ἐξεπτοήθη, Μενέλαον ἀνθρώπιον 185
 λῶστον λιπούσα. μηδ' αὖ γένος ποτὲ
 φῦναι γυναικῶν ὦφελ', εἰ μὴ μοι μόνῳ.
 ΣΕ. ἰδοῦ τάδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
 ἀναξ' Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
 πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα. 190
 φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἀντρων ἄπο,
 βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
 ΧΟ. οἶμοι· Κύκλωψ δδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
 ΟΔ. ἀπολύλαμεν γὰρ, ὦ γέρον· ποί χρῆ φυγεῖν;
 ΣΕ. εἴσω πέτρας τῆσδ', οὐτ' ἂν λάθοιτέ γε. 195
 ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἴπας, ἀρκύνων μολεῖν ἔσω.
 ΣΕ. οὐ δεινόν· εἰς καταφυγὰ πολλὰ πέτρας.
 ΟΔ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
 εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
 Φρυγῶν ὑπέστην πολλὰκις ἔνν' ἀσπίδι. 200
 ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, καταθανοίμεθ' εὐγενῶς,
 ἡ ζῶντες αἶνον τὸν πάροιθε σώσομεν.

ΚΤΚΛΩΨ.

ἄνεχε, παρέχε, τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
 τί βακχιάζεις; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
 οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα. 205
 πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
 ἡ πρὸς τε μαστοῖς εἰσι χυτὸ μητέρων
 πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσι
 πλήρωμα τυρῶν ἔστιν ἐξημελγμένον;
 τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ 210
 δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
 ΧΟ. ἰδοῦ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαιμεν,
 καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ὕριωνα δέρομαι.
 ΚΤ. ἄριστόν ἐστιν εὐ παρεσκευασμένον;
 ΧΟ. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον. 215
 ΚΤ. ἡ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλῆγ;
 ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλῃς, ὅλον πίθον.
 ΚΤ. μήλειον ἢ βόειον ἢ μαιμηγμένον;
 ΧΟ. δν ἂν θέλῃς σὺ· μὴ μὲν καταπίης μόνον.
 ΚΤ. ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι 220

129. ἡ Kirchhoffius] ἡ 131. δρᾷσον Canterus]
 δράσεις 132. συνδρῶμεν Dawesius (do quo v. L.
 Dindorfius in Praefat. ad Xenoph. Cyrop. p. X. ed.
 Oxon.)] ὀρῶμεν 136. βοός] Διός Athen. 14. p. 658 c.
 144. σέλμασιν D.] σέλμασι 147. ναί] καὶ Boissona-
 dius, recte, nisi, quae Kirchhoffii opinio est, duo ante
 haec verba versus exciderunt. 148. τ' Boissonadii]
 γ' 152. ἐγκάναξον Pieronius] ἐκπάταξον 153. ὡς
 καλὴν ὁσμὴν] γεῦσιν ὡς καλὴν Hermannus. 157. ἄδ
 D.] ἄδ ἄδ 163. γε] τῶν Hermannus. 164. κἄν Paleius]
 γ' ἂν μαινοίμην] βουλοίμην Ald. 165. μὴ ἀντιδούς
 Hartungus et Kirchhoffius. 166. ρίψας Kirchhoffius]
 ρίψαι λευκάδος] λισσάδος Hartungus. 169. τ'
 ὀρθὸν Seidlerus] τοῦρθον PC. Corrupte apud Hes-
 chium, τοῦρθον: τὸν ὀρθον, i. e. τοῦρθον: τὸ ὀρθόν.
 170. παρεσκευασμένου] παρεσκευασμένον pr. P.
 παρεσκεπασμένου Hermannus. 171. ὀρχηστὺς Cante-
 rus] ὀρχηστὺς 172. ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι Tyrwhittus]
 ἐγὼ κινήσομαι PC. In apogr. Paris. annotatum, οὕτως
 ἦν ἐν τῷ παλαιῷ (i. e. in cod. Flor. C) ἐγὼ κινήσομαι.

175. 177. 179—187. Sileno tribuunt PC. Correxuit
 Tyrwhittus. 178. οὐκουν Hermannus] οὐκοῦν
 184. κλῶν D.] κλοῖον PC, ut v. 235. super κλῶν a m.
 sec. oi scriptum in P. 188. ποιμνίων Scaliger] ποι-
 μένων 193. Sileno tribuit L. Dindorfius, Ulixi PC,
 choro Hermannus: de quo v. Paleii annotatio vol. 3.
 p. 571. 194. γὰρ] γάρ Hartungus. 195. εἴσω D.]
 ἔσω λάθοιτέ γε] λάθοιτ' ἴσως Kirchhoffius. 198.
 γ' ἡ] χῆ Paleius. 202. πάροιθε σώσομεν Hartungus
 (πάροιθ' ἐκώσωμεν Kirchhoffius)] πάρος (γ' addidit
 Ald.) εὐ σώσομεν 203. 214. 216. 218. Sileno
 tribuunt PC, Cyclopi tribuit Tyrwhittus. 204.
 οὐχὶ Musgravius] οὐ PC: unde διόνυσος C. 207. ἡ
 πρὸς γε μαστοῖς εἰσιν ἡ χ' ὑπὸ C et Ald. Recta totius
 versus scriptura partim ab L. Dindorfio partim ab Mus-
 gravius restituta est in P, si quid ex collatoris silentio
 colligi potest. 213. καὶ τᾶστρα] τὰ τ' ἄσπρα Choe-
 robose. Can. 1. p. 286, 3. 219. δν] δ γ' Casaubonus.
 220. μ' Hermannus] γ'

πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
 ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρώ πρὸς αὐλοῖς;
 λησταί τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
 ὀρώ γέ τοι τοῦσδ' ἄρνας ἔξ ἄντρων ἐμῶν
 στρεπταῖς λύγροισι σῶμα συμπεπλεγμένους, 225
 τεύχη τε τυρῶν ἔμμιγι, γέροντά τε
 πληγαῖς πρόσσωπον φαλακρὸν ἔψωδηκότα.
 ΣΕ. ὦμοι, πυρέσσω ἔνγκεκομένος τάλας.
 ΚΤ. ὑπὸ τοῦ; τίς ἐξ σὸν κράτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
 ΣΕ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
 ΚΤ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεὸν με καὶ θεῶν ἄπο; 231
 ΔΕ. ἔλεγον ἐγὼ τὰδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα,
 καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐώντος ἦσθιον,
 τοὺς τ' ἄρνας ἔξεφοροῦντο· δῆσαντες δέ σε
 κλῶψ τριπῆχει κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον 235
 τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἔξαμῆσεσθαι βίᾳ,
 μάστιγι τ' εὖ τὸ νῶτον ἀπολέψειν σέθεν,
 κάπειτα συνδήσαντες ἐς θάδῳλῖα
 τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
 πέτρους μοχλεῦναι, ἢ ᾗς μυλῶνα καταβαλεῖν. 240
 ΚΤ. ἄλῃθες; οὐκὼν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
 θήξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φάκελον ἔϋλων
 ἐπιθείς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
 πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἀνθρακος
 θερμὴν ἔδοντος δαίτ' ἄτερ κρεανόμου, 245
 τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα·
 ὡς ἔκπλεῶς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·
 ἄλις λεόντων ἔστί μοι θοινωμένῳ
 ἐλάφῳν τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
 ΣΕ. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθᾶδων, ὦ δέσποτα, 250
 ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ οὖν νεωστὶ γε
 ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταῦτ' ἀφίκοντο ξένοι.
 ΟΔ. Κύκλωψ, ἀκουσον ἐν μέρι καὶ τῶν ξένων.
 ἡμεῖς βορὰς χρῆζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν.
 σὼν ἄσπον ἄντρων ἡλθομεν νῶς ἄπο. 255
 τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἄντ' οἴνου σκύφου
 ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβῶν
 ἐκὼν ἐκοῦσι, κοῦδὲν ἦν τούτων βίᾳ.
 ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,
 ἐπεὶ γ' ἐλήφθη σου λάθρα πωλῶν τὰ σά. 260
 ΣΕ. ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. ΟΔ. εἰ ψεύδομαι.
 ΣΕ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
 μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
 μὰ τὴν Καλυψὶ τὰς τε Νηρέως κόρας,
 μὰ θ' ἱρὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος, 265
 ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον,
 ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
 ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ

οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οὐς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
 ΧΟ. αὐτὸς ἔχ'. ἔργω τοῖς ξένοις τὰ χρήματα 270
 περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
 ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μᾶδίκει.
 ΚΤ. ψεύδεσθ'· ἔργω τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
 πλέον πέποιθα καὶ δικαιοτέρον λέγω.
 θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι; 275
 ποδαποὶ, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
 ΟΔ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
 πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίσις
 σὴν γαῖαν ἔξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
 ΚΤ. ἢ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἄρπαγας 280
 Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
 ΟΔ. οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηγτηλκότες.
 ΚΤ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μῖς χάριν
 γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
 ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδὲν αἰτιῶ βροτῶν. 285
 ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
 ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἑλευθέρως,
 μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα ταῦτ' ἀφιγμένους ξένους
 κτανεῖν βορὰν τε δυσσεβῆς θέσθαι γνάθοις·
 οἱ τὸν σὸν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἔδρας 290
 ἔρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
 ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν,
 Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες, ἡ τε Σουνίῳ
 δίας Ἀθάνας σὺς ὑπάργυρος πέτρα,
 Γεραίστιοι τε καταφυγαί, τὰ θ' Ἑλλάδος 295
 * * * * *
 δύσφορὰ γ' ὄνειδ' Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
 ὦν καὶ σὺ κοινοὶ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς
 οἰκίς ὑπ' Αἴτης τῇ πυριστάκτῃ πέτρᾳ.
 νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἐπιστρέφει,
 ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους, 300
 ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.
 ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχέρωσ' Ἑλλάδα,
 πολλῶν νεκρῶν πιούσα δορυπετὴ φόνον, 305
 ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσε
 πολίους τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
 σὺ συμπτρώσας δαίτ' ἀναλώσεις πικρὰν,
 ποὶ τρέμεται τις; ἀλλ' ἔμοι πιθοῦ, Κύκλωψ,
 πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς 310
 τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
 κέρδη πονηρὰ Ζημίαν ἡμείψατο.
 ΣΕ. παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν μὲν κρεῶν
 μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν δὲ τὴν γλῶσσαν δάκνης,
 κομπὸς γενήσει καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ. 315
 ΚΤ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·

230. τὰ σ' τὰδ' a m. sec. P. 231. ἦσαν] ἴσαν a m. sec. P. 234. ἔξεφοροῦντο] ἔξεφροῦντο (ut εἰσεφροῦμην est Troad. 647.) Musgravius. 235. ὀμφαλὸν Scaliger] ὀφθαλμόν 236. ἔξαμῆσεσθαι Daportus] ἔξαμῆσασθαι 237. ἀπολέψειν Ruhnkenius] ἀποθλίψειν 238. θάδῳλῖα Seidlerus] τὰδῳλῖα 240. ἢ ᾗς μυλῶνα Ruhnkenius] ἢ πυλῶνα 241. οὐκ-ουν Matthiae] οὐκοῦν 243. ὡς apogr. Paris.] ὦ 244—351. exciderunt ex P. 244. πλήσουσι] πλήσσωσι Barnesius. 245. ἔδοντος] ἐλόντος Dobraeus. δαίτ' ἄτερ κρεανόμου (κρεανόμων Dobraeus) Musgravius] δαῖτα τῷ κρεανόμῳ 247. εἴμ' ὄρεσκόου Stephanus] ἡμεροσκόου 251. οὐ γὰρ οὖν Reiskius] οὐ γὰρ αὐ C. καὶ γὰρ οὐ Dobraeus. οὐ τι γὰρ Paleius. 252. ταῦτ' Barnesius] τὰ σ' C. πρὸς οἴκους σου Heimsoethius. Conf. v. 288. 258. τούτων Barnesius] τούτῳ 260. ἐπεὶ γ' ἐλήφθη Heathius] ἐπεὶ κατελήφθη 261. γὰρ] ἄρ' Lentingius. 265. ἱρὰ D.] ἱερὰ

272. μᾶδίκει D.] μὴ ἀδίκει 273. τῷδε Canterus] τοῦδε 274. πλέον Hermannus (πλείυ Matthiae, μάλλον Kirchhoffius)] πολλά 288. ἄντρα ταῦτ' D. (ut Barnesius v. 252.)] ἄντρα σου C. οἴκους σου Heimsoethius. ξένους Kirchhoffius] φίλους 290. ναῶν Canterus] νεῶν 291. ἔρρυσάμεσθα Matthiae] εἰρυσάμεσθα C: unde ἰδρυσάμεσθα Stephanus. 292. ἱερός apogr. Paris.] ἱερεὺς 293. Μαλέας Ald.] μαλέα Σουνίῳ Musgravius] σουνίου 295. Lacunam post hunc versum indicavit Hartungus: tres versus excidisse opinatur Paleius, si idem huius sermonis versus numerus fuerit qui Cyclopi v. 316—346. 296. δύσφορα apogr. Paris.] δύσφρονα 297. κοινοὶ Seidlerus] κοινοῦ 298. Αἴτης Hermannus] αἴτην 299. νόμος — ἐπιστρέφει Musgravius] νόμοις δὲ θνητοῖς εἰς λόγους ἀποστρέφει λόγους] νόμους Herwerdenus. 313. μὲν Ald.] γὰρ 314. ἦν δὲ Lentingius] ἦν τε 315. λαλίστατος] λαλητικός Nauckius.

τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ ἄλγων εὐμορφία.
 ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καὶ ἴδρυται πατὴρ
 χαίρειν κελεύω· τί τὰδε προστήσω λόγῳ;
 Ζηγὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσω, Ξένε,
 οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσαν θεός.
 οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οὐ μοι μέλει
 ἄκουσον· ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
 ἐν τῇδε πέτρα στέγν' ἔχω σκηνώματα,
 ἢ μόσχον ὀπτόν ἢ τι θήρειον δάκος
 δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
 ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέδον
 κρούω, Διὸς βρονταΐσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
 ὅταν δέ βορέας χιόνα Θρηκίους χέῃ,
 δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
 καὶ πῦρ ἀναΐθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
 ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κὰν θέλῃ κὰν μὴ θέλῃ,
 τίκτουσα ποῖαν τὰμὰ πιαίνει βοτά.
 τὰ δ' οὐ τι θύω πλὴν ἔμοι, θεοῖσι δ' οὐ,
 καὶ τῇ μερίσῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων·
 ὡς τοῦμπιεν γε καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν,
 Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σῶφροσι,
 λυπεῖν δέ μῃδέν αὐτόν· οἱ δέ τοὺς βίονους
 ἔθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων νόμον,
 κλάειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
 οὐ παύσομαι δρῶν εὖ κατεσθίων τε σέ.
 Ξένια δέ λῆψε τοιάδ', ὡς ἀμειπτός ὦ,
 πῦρ καὶ πατριῶν τόδε λέβητά θ', ὅς Ζέσας
 σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
 ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὐλῖον θεῷ
 ἴν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.
 ΟΔ. αἰαί. πόνους μὲν Τρωικὸν ὑπεξέδυν
 θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
 γνῶμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
 ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα, Διογενὲς θεά,
 νῦν νῦν ἄρῃξον· κρείσσανος γὰρ Ἰλίου
 πόνους ἀφῆμαι κάπῃ κινδύνου βάθρα.
 σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας,
 Ζεὺ ξένι', ὅρα τὰδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 ἄλλως νομίζει Ζεὺς, τὸ μῆδέν ὦν, θεός
 ΧΟ. εὐρείας φάρυγος, ὦ Κύκλωψ,
 ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
 ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ κρέ' ἀνθρακίας ἀπο
 χναύειν, βρύκειν,
 κρεοκοπεῖν μέλῃ ξένων,
 δασυμάλλῃ ἐν αἰγίδι κλινομένην.
 μὴ μοι μὴ προδίδου·

μόνος μόνῳ κόμιζε πορθημίδος σκάφος.
 χαίρετ' μὲν αὐλῖς ἄδε,
 χαίρετ' δέ θυμάτων
 ἀποβύμιος ἂν ἔχει θυσίαν
 Κύκλωψ Αἰτναῖος Ξενικῶν
 κρέων κεχαρμένος βορᾶ.
 νηλῆς, ὦ τλάμων, ὅστις μάταν
 ἐφεστίους ἰκτῆρας ἐκθύεις δόμων,
 κόπτων, βρύκων,
 ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσαρροῖσιν ὁδοῦσιν
 θέρμ' ἀπ' ἀνθρώπων κρέα.
 ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω
 κοῦ πιστὰ, μῦθοις εἰκότ' οὐκ ἔργοις βροτῶν;
 ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεύ; μὴν θεοῖναισι σέθεν
 φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
 ΟΔ. δισσοῦς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χερσὶν,
 οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
 ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ, ἦτε πάσχοντες τάδε;
 ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν στέγην,
 ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
 κορμούς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἐπι,
 τρισῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγύριμον βάρος.
 ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
 ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
 κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
 μόσχους ἀμέλξας, λευκοὺς ἐσχάς γάλα,
 σκύφος δέ κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
 πήχεων, βάθος δέ τεσσάρων ἐφαίνετο,
 καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ,
 ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ,
 ἔστούς δέ δρεπάνῳ τάλλα, παλιούρου κλάδων,
 Αἰτναῖα τε σφαγεῖα πελέκειν γνάθοις.
 ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 "Αἶδου μαγεῖρῳ, φῶτε συμμάργας δύο
 ἔσφαζ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι
 τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκῆλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδὸς,
 παίων πρὸς δὲν στόνυχῃ πετραίου λίθου,
 ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
 λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρὶ,
 τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἐψεσθαὶ μέλη.
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
 ἐχριπτόμην Κύκλωπι κἀδιακόνουν·
 ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνοιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνὴν χροῖ.
 ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς

317. εὐμορφία] εὐμορφία Nauckius. 318. καὶ
 ἴδρυται Hermannus] καθίσταται 326. εὖ τέγγων τε
 Reiskius] ἐν στέγοντι 327. πέδον Musgravius (πί-
 θον Hartungus)] πέπλον 329. βορέας] βορρᾶς Nau-
 ckius. 333. τίκτουσα] φούσα Athenag. Leg. p. 28.:
 sed τίκτουσα apud Plat. Mor. p. 435b. 334. τὰ δ' οὐ
 τι Paleius] ἀγῶ οὐτινι C. ἀγῶ οὐ τι Hermannus.
 336. τοῦμπιεν Reiskius] τοῦ πιέν γε] τε Herman-
 nus. 340. δ' addit Barnesius. 341. τε σέ] γέ σε
 Hermannus. 342. δέ Fixius] τε 343. τόδε λέβητά
 θ' Hermannus] τόνδε λέβητά θ' 344. δυσφόρητον]
 διαφόρητον Scaliger. 346. βωμὸν Stephanus] κῶμον
 350. γνῶμην] ὡμὴν Reiskius. 355. νομίζει, η a
 m. sec. superscr. in P. νομίζῃ C. 356. φάρυγος
 Hermannus] φάρυγος ὦ] ἰὼ Hermannus. 358.
 κρέ' (ut v. 374.) Io. Krausius (in dissert. de attractione
 apud tragicos, Vratisl. a. 1863. p. 40.)] καὶ ἀπο χναύ-
 ειν Musgravius] ἀποχναύειν PC. ἀπο θερμὰ | χναύειν
 Hermannus, ut metrum idem sit quod v. 373. βρύ-
 κειν Casaubonus] βρύχειν. Idem vitium v. 372.
 359. κρεοκοπεῖν L. Dindorfius] κρεωκοπεῖν 360.
 κλινομένην Reiskius] καινόμενα

363. ἄδε D.] ἦδε 365. ἔχει] Fort. ἴσχει. ὅδ' ἔχει
 Hartungus. θυσίαν] θυσίας pr. P. θυσία Hartungus.
 369. μάταν | ἐφεστίους ἰκτῆρας ἐκθύεις δόμων]
 θυμάτων τ' (τ' om. C) ἐφεστίους | Ξενικούς ἰκτῆρας
 ἐκθύει δόμων PC. Correxuit Hermannus, qui versibus
 356—361. antistropham respondere credebatur v. 369—
 374. notato trium postremorum antistrophe versuum
 defectu. 372. βρύκων Casaubonus] βρύκων 374.
 θέρμ' Hermannus] ἀνθρώπων θέρμ' 376. οὐκ Kirch-
 hofius] οὐδ' 377. θεοῖναισι Reiskius] γε θοινᾶται
 380. εὐτραφέστατον Scaliger] εὐτρεφέστατον 382.
 στέγην Musgravius] χθόνα 387. ἔστρωσεν Pierso-
 nus (ἐνησεν Reiskius)] ἔστησεν 390. δέ P. τε Ald.
 (et C ?) 391. πήχεων D.] πηχέων 392. ἐπέζεσεν]
 ἐπέστησεν Lobeckius. 393. τάλλα — κλάδων Scalig-
 er] γ' ἄλλα — κλάδων (κλάδων etiam apud Athen. 14. p.
 650a.) 394. Post haec verba versum unum excidisse
 putat Hartungus. 395. γνάθοις] γνάθους Kirchhof-
 fius. 397. "Αἶδου Scaliger] δίδου 401. στόνυχῃ
 Scaliger] γ' ὄνυχῃ 404. ἐφῆκεν] ἔθηκεν Nauckius.
 406. κἀδιακόνουν D. in Thesaurο vol. 2. p. 1183.]
 καὶ διηκόνουν 407. ἄλλοι] ἄλλοι Kirchhoffius.

410 ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἔξεις βαρύν,
 εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τὰδ' "ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
 σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλάς ἀμπέλων ἀπο
 415 θεῖον κομίζει πῶμα Διονύσου γάνος,"
 ὁ δ' ἔκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 ἐδέεατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας,
 κἀπήνεσ' ἄρας χεῖρα "φίλτατε Ξένων,
 420 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως."
 ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπρησθόμην ἐγὼ,
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 καὶ δὴ πρὸς ψδᾶς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχείων
 425 ἄλλην ἐπ' ἄλλη σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 ἄδει δὲ παρὰ κλάουσι συνναύταις ἑμοῖς
 ἄμουσ', ἐπῆχει δ' ἄντρον. ἔξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλη, θέλω.
 430 ἄλλ' εἶπατ' εἶτε χρῆζετε· εἴτ' οὐ χρῆζετε
 φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναΐειν μέλαθρα Ναῖδων νυμφῶν μέτα.
 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τὰδ' ἦνεσεν.
 435 ἄλλ' ἄσθενής γάρ κἀποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς Ἰῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 πτέρυγας ἀλῦει· σὺ δὲ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σῴθητι μετ' ἑμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
 ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
 440 ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 χρεῦσθαι τόνδ' οὐκ ἔχοντα καταφυγὴν.
 ΟΔ. ἄκουε δὴ νῦν ἦν ἔχω τιμωρίαν
 θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῆν.
 ΧΟ. λέγ'· ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον φόρον
 κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
 445 ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
 Κύκλωπας ἡσθεῖς τῷδε Βακχίου ποτῶ.
 ΧΟ. Ξυνῆκ', ἔρημον Ξυλλαβῶν δρυμοῖσι νιν
 σφάζει μενοινᾶς ἢ πετρῶν ὥσαι κάτα.
 ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἢ πῆθυμία.
 ΧΟ. πῶς δαί; σοφὸν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλα.
 450 ΟΔ. κῶμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξω, λέγων
 ὡς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρή δοῦναι τόδε,
 μόνον δ' ἔχοντα βίοντα ἡδῶς ἄγειν.
 455 ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικῶμενος,
 ἀκρέμων ἑλάας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,
 δν φασγάνῳ τῷδ' ἔξαποξύνας ἄκρον
 ἐς πῦρ καθήσω· κᾗθ' ὅταν κεκαυμένον
 ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλῶ
 460 Κύκλωπος ὄψιν ὄμμα τ' ἐκτίξω πυρί.
 ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόζων ἀνὴρ

διπλοῖν χαλινῶν τρύπανον κωπηλατεῖ,
 οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασφόρῳ
 Κύκλωπος ὄψει καὶ Ξυναυανῶ κόρας.
 ΧΟ. ἰοῦ ἰοῦ.

465 γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.
 ΟΔ. κᾄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 διπλαῖσι κῶπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
 ΧΟ. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ
 470 κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
 δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
 ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, οὐ Ξυλληπτόεν.
 ΧΟ. ὡς κἂν ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
 εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς δλουμένου
 475 ὄφθαλμοῖν ὄντας οὐ μόνος σωθῆσομαι.
 ΟΔ. σιγᾷτ' νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
 χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
 πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
 τοὺς ἔδωκ' ὄντας οὐ μόνος σωθῆσομαι.
 480 καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀκβέβηκ' ἄντρον μυχῶν·
 ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἑμούς φίλους,
 Ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

485 ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
 ταχθεὶς δαλοῦ κῶπην ὀχμάσας
 Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας
 490 λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
 ΗΜ. Β. σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθῶν
 ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
 σκαιὸς ἀπωδός καὶ κλαυσόμενος
 495 χωρεῖ πετρίνων ἔσω μελάρων.
 φέρε νιν κῶμοις παιδεύσωμεν
 τὸν ἀπαιδευτον·
 πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
 ΧΟ. μάκαρ ὅστις εὐιάζει βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
 500 ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς, φίλον ἄνδρ' ὑπαγκalίζων,
 ἐπὶ δεμνίοισι τ' ἄνθος χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας
 505 μυρόχριστος λιπαρὸν βόστρυχον, αὐδᾷ δὲ "θύραν
 τίς οἶεῖ μοι;"
 ΚΤ. παπαπαῖ, πλέως μὲν οἶνου, γάνυμα δὲ δαιτὸς ἥβη,
 σκάφος ὀλκάς ὡς γεμισθεὶς ποτὶ σέλαμα γαστρος
 510 ἄκρας.
 ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις,
 ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς. φέρε μοι, Ξεῖνε, φέρ',
 515 ἄσκον ἔνδος μοι.
 ΧΟ. καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς καλὸς ἐκπερᾷ μελάρων.
 ~ ~ ~ φιλεῖ τις ἡμᾶς. λύχνα δ' ἁμμένει πάλα σὸν
 520 χρὸ· ἄγ', ὡς τέρεῖνα νύμφα δροσερῶν ἔσωθεν ἄν-
 τρων.

495—502. = 503—510. = 511—518.

410. φάρυγος Scaliger] φάρυγος ἔξεις] ἔξανα-
 εἰς Athen. 1. p. 23 e.: unde ξαναεἰς Porsonus. 412.
 αὐτῷ τοῦδε L. Dindorfius] αὐτοῦ τῷδε 413. παῖ]
 τοῦ C. 417. τ' addidit Barnesius. 419. καλῇ] κα-
 λὸν PC, sed ἡ superscr. in C. 430. Ναῖδων Casau-
 bonus] δαναῖδων 434. πτέρυγας ἀλῦει] πτέρυγα
 σαλεύει Musgravius. 436. ἀνάλαβ', οὐ] ἀναλαβοῦ
 PC. Correctum in apogr. Paris. 439. τὸν σίφωνα
 τὸν φίλον] Suspectum σίφωνα correpta syllaba prima.
 τὸν φίλον σίφωνα δὴ Hermannus. 440. οὐκ ἔχοντα
 καταφυγὴν Hermannus] οὐκ ἔχοντα καταφαγεῖν (κα-
 τὰφυγεῖν superscr. in apogr. Paris.) 447. δρυμοῖσι
 Tyrwhittus] ῥυθομοῖσι 448. κάτα Nauckius] κάτω
 449. πῆθυμία] προθυμία Musgravius. 451.
 ἀπαλλάξω Casaubonus] ἀπαλλάξαι 454. ὑπνώσῃ
 Hermannus] ὑπνώσῃ 458. βαλῶ — ὄμμα τ' Pierso-
 nus] βαλὼν — ὄμματ'
462. κυκλώσω] κυκλήσω Musgravius. 464. ἰοῦ
 ἰοῦ Hermannus] ἰοῦ ἰοῦ 469. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς]
 ὥσπερ ἐκ σπονδῆς Dobraeus. ὥσπερ ἐκ σπονδαῖς Kirch-
 hofius. 472. οὐ Reiskius] δν 473. ἀραίμην Mat-
 thiae] ἀροίμην 475. ἐκθύσωμεν Hertleinius] ἐκτρύσω-
 μεν P. ἐκθύρωμεν, superscr. tri, C. 483. ΗΜΙΧ. Mat-
 thiae] Χο. 484. δαλοῦ Stephanus] δαλῶ 490. καὶ
 κλαυσόμενος] τάχα κλαυσόμενος Hartungus. κατα-
 κλαυσόμενος Hermannus. 491. χωρεῖ γε PC, sed γε
 deletum in C. 495. μάκαρ Hermannus] μακάριος
 498. ὑπαγκalίζων] ὑπαγκalίους P. 499. δεμνίοισι τ'
 ἄνθος D.] δεμνίοις τε Ξανθὸν 501. μυρόχριστος λι-
 παρὸν Scaliger] μυρόχριστος λιπαρός 503. παπα-
 παῖ (debebat παπαπαῖ) Lentingius] πᾶ πᾶ πᾶ 504.
 δὲ om. P. ἥβη Lobeckius] ἥβης 507. μ' ὁ] με
 Boissonadius. 512. καλὸς Scaliger] καλὸν 513.
 ~ ~ ~ φίλος ὦν Hermannus. 514. πάλα σὸν | χρὸ·
 ἄγ', ὡς D.] δαία σὸν | χροᾶ χῶς

- στεφάνων δ' οὐ μία χροιά περί σὸν κράτα τάχ' ἔξο-
μιλήσει.
- ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἶμι, δν πεινῖν ἔδωκά σοι. 520
- ΚΤ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
ΚΤ. ἐρυγγάνω τοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
ΟΔ. τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
ΚΤ. θεὸς δ' ἐν ἀσκή πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
ΚΤ. οὐ τοὺς θεοὺς χρή σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
ΟΔ. τί δ', εἴ σε τέρετι γ'; ἡ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
ΚΤ. μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τότε.
ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κευθύμει, Κύκλωψ. 530
ΚΤ. οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
ΟΔ. ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμωτέρος φανεῖ.
ΚΤ. διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
ΟΔ. πυγμᾶς ὁ κῶμος λοιδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
ΚΤ. μεθύω μὲν· ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου. 535
ΟΔ. ὦ τάν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι γὰρ μένειν.
ΚΤ. ἡλίθιος ὅστις μὴ πῖων κῶμον φιλεῖ.
ΟΔ. δὲ δ' ἂν μευσοθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
ΚΤ. τί δρῶμεν, ὦ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
ΣΕ. δοκεῖ· τί γὰρ δεῖ ἑμπότων ἄλλων, Κύκλωψ; 540
ΚΤ. καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὐδας ἀνθηρᾷ χλόῃ.
ΣΕ. καὶ πρὸς γε θάλαπς ἡλίου πίνειν καλόν.
ΚΤ. οὐδ' ἔτι πῖνε κευθύμει, Κύκλωψ.
ΣΕ. κλίθητί νῦν μοι πλευρά θεῖς ἐπὶ χθονός.
ΚΤ. τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὅπισθέ μου τίθης; 545
ΣΕ. ὡς μὴ παριῶν τις καταλάβῃ. ΚΤ. πίνειν μὲν οὖν
κλέπτων σὺ βούλει· κατάθες αὐτὸν ἐς μέσον.
ΣΕ. δὲ δ', ὦ Ξέν', εἰπέ τοῦνομ' ὅ τι σε χρή καλεῖν. (545)
ΟΔ. Οὐτὶν· χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαίνω;
ΚΤ. πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι. 550
ΣΕ. καλόν γε τὸ γέρας τῷ Ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
ΚΤ. οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
ΣΕ. οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω. (550)
ΚΤ. κλαῦσαι φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
ΣΕ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἔρᾶν ὄντος καλοῦ. 555
ΚΤ. ἔχει· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
ΣΕ. πῶς οὖν κέκραται, φέρε διασκεψώμεθα. [γε σέ
ΚΤ. ἀπολείς· δὸς οὕτως. ΣΕ. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν
στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσομαί τέ τι.
ΚΤ. ψυνοχόος ἄδικος. ΣΕ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ὦνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δὲ σοί γ', ὅπως λήγει πίνειν. 561
ΚΤ. ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
- ΣΕ. θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾶτ' ἔκπτε, (560)
ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα χῶσπερ οὐκ ἐμέ.
ΚΤ. ἂν, τί δράσεις; ΣΕ. ἠδέως ἡμῶστις. 565
ΚΤ. λάβ', ὦ Ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.
ΟΔ. γινώσκειται γοῦν ἀμπελος τῇμῃ χειρί.
ΚΤ. φέρ' ἔγχεόν νυν. ΟΔ. ἐγχεῶ, σίγα μόνον. (565)
ΚΤ. χαλεπὸν τὸδ' εἶπας, ὅστις ἂν πῖνῃ πολύν.
ΟΔ. ἰδοῦ λαβὼν ἔκπτεθι καὶ μὴδὲν λίπης. 570
ἔνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρή τῷ πύματι.
ΚΤ. παπαῖ, σοφόν γε τὸ εὖλον τῆς ἀμπελίου.
ΟΔ. κᾶν μὲν σπάσης γε δαίτι πρὸς πολλῇ πολύν, (570)
τέγξας ἄδιπον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ·
ἦν δ' ἐκλίπης τι, Ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 575
ΚΤ. ἰοῦ ἰοῦ,
ὡς ἔξενευσά μογίς· ἄκρατος ἡ χάρις·
ὁ δ' οὐρανός μοι ἑυμμειγμένους δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον (575)
λεῦσσω τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἄγνων σέβας. 580
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες περὶ σὶ με.
ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δὲ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν. (580)
ΣΕ. ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἶμι Γανυμήδης, Κύκλωψ; 585
ΚΤ. ναὶ μὰ Δί', δν ἀρπάζω γ' ἐγὼ κ' τοῦ Δαρδάνου.
ΣΕ. ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πέισομαι κακά.
ΧΟ. μέμφει τὸν ἑραστήν κἀντρυφᾷς πεπωκότι;
ΣΕ. οἶμοι πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα. (585)
ΟΔ. ἄγε δὴ, Διονύσου παῖδες, εὐγενὴ τέκνα, 590
ἔνδον μὲν ἀνὴρ, τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένους
τάχ' ἔξ ἀναιδούς φάρυγος ὠθήσει κρέα,
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.
παρηυτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν (590)
Κύκλωπος ὕπνῳ· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει. 595
ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα καδάμαντος ἔξομεν.
χῶρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὡς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.
ΟΔ. Ἥφαιστ', ἀναξ Αἰτναίε, γείτονος κακοῦ (595)
λαμπρὸν πυρῶσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ, 600
σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευσ', ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθέ θηρί τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ π' ἐπὶ καλλίστοις Τρωικοῖς πόνοις
αὐτόν τε ναῦτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσεά (600)
ὑπ' ἀνδρὸς ὧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
ἡ τὴν τύχην μὲν δαίμων' ἡγεῖσθαι χρεῖων,
τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσοινα.
ΧΟ. λήγεται τὸν τράχηλον ἐντόνῳς ὁ καρκίνος (605)
τοῦ Ξενοδαυτιμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610
φωσφόρους δλεῖ κόρας·
ἦδη δαλὸς ἡνθρακμῶνος
κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. 615

517. χροιά Barnesius] χροά 520. τούτου]
θεοῦ Hermannus. πεινῖν] πῖναι PC. Correctum in
apogr. Paris. 525. οἴκους Canterus] οἶνους 526.
τιθῇ τις Porsonus] τιθείς P. τιθεῖ τις C. τιθῆς νιν
Kirchhoffius. εὐπετής] εὐμενής Kirchhoffius.
527. χρῆ] χρῆν Nauckius. σῶμ' δῶμ' Piersonus.
534. πληγὰς ὁ κῶμος λοιδορόν θ' ὕβριν φέρει apud
Athen. 2. p. 36 d. 535. μεθύω μὲν Reiskius] μεθύω-
μεν 536. τάν] τάν PC. 538. γ' delet Hartungus.
539. Σειληνέ] σιληνέ PC. 541. γ' Porsonus] τ'
ἀνθηρᾷ χλόῃ Kirchhoffius] ἀνθηρᾶς χλόης
Post 542. unius versus defectum indicavit Kirchhoffius.
545. τιθῆς] τιθείς P. τιθείς, superser. η, C.
546. παριῶν Reiskius] παρών καταλάβῃ] καταβάλλῃ
P. 547. κατάθες Scaliger] κάτθες 550. ὕστερον]
ὑστατον Hermannus. 551. ΣΕ. Lentingius] ΟΔ.
555. φησ' Florens Christianus] φῆς 556. μόνον] μόνῳ
Hartungus. 558. ἂν γέ σε PC. ἂν σέ γε apogr. Paris.
ἂν σέ τε Hermannus. 559. τέ τι Nauckius] τ' ἔτι
560. ψυνοχόος Canterus] ὦ οἰνοχόος οὐ addidit Her-
mannus. ναὶ addiderat Ald. 561. σοί γ' σουσθ' Pa-
leius. 562. αἱ τρίχες] εὐτυκές Nauckius.

EURIPIDES.

563. νυν] δὴ superser. in C. 564. ἐμέ] ἔτι
Nauckius. 565. ἡμῶστις] ἡμίστις pr. P.
566. λάβ', ὦ — τέ μοι Dobraeus] λαβὼν — γέ μου
567. ἀμπελος D.] ἡ ἀμπελος 569. πῖνῃ Fixius]
πίνῃ 571. σπῶντα Casaubonus] σιγῶντα, quo ser-
vato de cum Scaligero delevit Kirchhoffius, cui unus
ante haec verba versus Cyclopis excidisse videtur.
573. σπάσης Dobraeus] σπάσῃ 574. βαλεῖ Musgra-
vius] βαλεῖς 586. τοῦ] τῆς Hermannus. 588. κᾶν-
τρυφᾷς πεπωκότι Casaubonus] κἀντρυφᾷς πεπωκότα
591. τῷδ' ἐνθ' Hartungus. ὠσθ' Hermannus.
592. φάρυγος Matthiae] φάρυγος 594. παρηυτρέπι-
σται D.] παρευτρέπισται PC. πάντ' εὐτρέπισται κοῦδέν
Kirchhoffius. 598. ἀπάλαμνον Canterus] ἀπαλαγμῶν
604. ναῦτας] ναῦς P. Ὀδυσσεά] Ὀδυσσεῶς Her-
mannus. 605. ὑπ' ἀτ' P. ἡ] οὐ Hermannus.
610. Ξενοδαυτιμόνος Hermannus] Ξένων δαιτυμόνος

ἀλλ' ἴτω Μάρων, πρᾶσσέτω·
 μαινομένου ἔξελέτω βλέφαρον
 Κύκλωπος, ὡς πῆη κακῶς·
 (615) καὶ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον
 (620) ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
 Κύκλωπος λιπὺν ἐρμίαν.
 ἄρ' ἐς τοσονδ' ἀφίξομαι;
 ΟΔ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θήρες, ἡσυχάζετε,
 (620) εὐνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ,
 (625) οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
 ὡς μὴ ἔγερθῇ τὸ κακὸν, ἐς τ' ἂν ὄμματος
 ὄψις Κύκλωπος ἑξαμιλληθῇ πυρί.
 ΧΟ. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 (625) ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χερσὶν
 (630) εἶσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
 ΧΟ. οὐκ οὖν σὺ τάξεις οὐστὶνας πρῶτους χρεῶν
 καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαῖν τὸ φῶς
 Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
 (635) ΗΜ. Α. ἡμεῖς μὲν ἔσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν
 (635) ἐστῶτες ὥθειν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 ΗΜ. Β. ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἄρτίως γεγενήμεθα.
 ΗΜ. Α. ταυτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἔμοι. τοὺς γὰρ πόδας
 ἐστῶτες ἐσπᾶσθημεν οὐκ οἶδ' ἔξ ὅτου.
 (635) ΟΔ. ἐστῶτες ἐσπᾶσθητε; ΗΜ. Β. καὶ τὰ γ' ὄμματα
 (640) μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
 ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
 ΧΟ. ὅτι τὸ νῦτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν,
 (640) καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
 (645) τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
 ἄλλ' οἶδ' ἐπιπῶδην Ὀρφῆως ἀγαθὴν πάνυ,
 ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
 στεῖχονθ' ὑφάπτειν τὸν μόνυ παῖδα γῆς.
 ΟΔ. πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
 (645) νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
 (650) χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μὴδὲν σθένεις,
 ἄλλ' οὖν ἐπεγκλέμεθ' γ', ὡς εὐφυγίαν
 φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 ΧΟ. δρᾶσω τᾶδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 (650) κελευμάτων δ' ἕκατι τυφέσσω Κύκλωψ.
 (655) ἰὼ ἰὼ, γενναϊότατ' ὥθειτε, σπεύδετε.
 ἐκκαῖτε τὴν ὀφρὺν
 θηρὸς τοῦ Ξενοδαίτα.
 τύφετ' ὦ, κάετ' ὦ
 (655) τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
 (660) τόνρευ', ἔλκε, μὴ σ' ἐξοδυνθῇς

616. ἴτω Μάρων, πρᾶσσέτω] ἴτ' ὦ, μόρον πρᾶσσετ' ὦ Kirchhoffius. 617. μαινομένου ἔξελέτω Hermannus] μαινομένου ἔξελετ' ὦ Kirchhoffius. 631. εἶσω Δ.] ἐσω 632. ΧΟ. addit Stephanus. οὐκ οὖν Hermannus] οὐκοῦν 633. καυστὸν (vel καυτὸν) Scaliger] καὶ τὸν ἐκκαῖν PC, non ἐκκαῖν ut Ald. 635. 636. choro tribuunt PC. Correxuit Canterus. 635. μακρότερον Musgravius] μακρότεροι 638—641. Ὅδ. ταυτὸν — ΧΟ. τοὺς γὰρ — Ὅδ. ἐστῶτες ἐσπᾶσθητε. ΧΟ. καὶ τὰ PC. Inter hemichoria distribuit Musgravius. 638. ταυτὸν] ταυτὸν τε P. ἄρ'] ἄρ' PC. 641. μέστ' ἐστὶν Scaliger] μέτεστιν ἡμῶν] Fort. ἡμῖν. κόνεος Musgravius] κόνεως 642. ἄνδρες Matthiae] ἄνδρες 649. ἡδὴ Heathius] ἡδεῖν 653. κελευσμοῖς] κελευμοῖς pr. P. 654. κινδυνεύσομεν] κινδυνευτέον schol. Plat. Lach. p. 94. ed. Ruhnck. (322. ed. Bekk.) 655. κελευμάτων editiones Hervag.] κελευμάτων 656. Incerta metrorum descriptio. ἰὼ ἰὼ, γενναϊότατοι, | ὥθειτε, σπεύδετε | ἐκκαῖετ' ὀφρὺν Hermannus. γενναϊότατ'] γενναϊότατα PC, verbis duobus proximis separato versu positis. 657. σπεύδετε] Fort. σπεύδετ' ὦ. 659. τύφετ' ὦ, καίετ' ὦ Musgravius] τυφέτω καίετω 661. μὴ σ'] μὴ δ' C. ἐξοδυνθῇς] ἐξ ὀδύνης ὀυθείς Kirchhoffius.

δράσῃ τι μάταιον.
 ΚΤ. ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
 ΧΟ. καλὸς γ' ὁ παῖδ' ἔμελλε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ. (660)
 ΚΤ. ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν. (665)
 ἄλλ' οὐτὶ μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
 χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
 σταθεῖς φάραγος τῆσδ' ἐναρμόσω χέρας.
 ΧΟ. τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ; ΚΤ. ἀπωλόμην. (665)
 ΧΟ. αἰσχρὸς γε φαίνει. ΚΤ. κάπὶ τοῖσδε γ' ἄθλιος. (670)
 ΧΟ. μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἀνθρακας;
 ΚΤ. Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'. ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς σ' ἤδικοι.
 ΚΤ. Οὐτίς με τυφλοὶ βλέφαρον. ΧΟ. οὐκ ἄρ' εἰ τυφλός.
 ΚΤ. ὡς δὴ σύ. ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὕτως ἂν θείῃ τυφλόν;
 ΚΤ. σκώπτεις· ὁ δ' Οὐτίς ποῦ ἔστιν; ΧΟ. οὐδαμοῦ,
 (675) Κύκλωψ.
 ΚΤ. ὁ Ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
 ὁ μιὰρὸς, ὅς με δοὺς τὸ πῦμα κατέκλυσεν.
 ΧΟ. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαῖεσθαι βαρὺς.
 ΚΤ. πρὸς θεῶν πεφεύρασ' ἢ μένουσ' εἶσω δόμων; (675)
 ΧΟ. οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυτα
 λαβόντες ἐστήκασι. ΚΤ. ποτέρας τῆς χερσός;
 ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΤ. ποῦ; ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
 ἔχεις; ΚΤ. κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
 παῖσας κατέαγα. ΧΟ. καὶ σε διαφεύγουσι γε. (680)
 ΚΤ. οὐ τῆδ'; ἐπεὶ τῆδ' εἶπας. ΧΟ. οὐ ταύτῃ λέγω. (685)
 ΚΤ. πῇ γάρ; ΧΟ. περιάγουσιν σε πρὸς ἄριστέρα.
 ΚΤ. οἴμοι· γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
 ΧΟ. ἄλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὐτός ἐστί σου.
 ΚΤ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἰ; ΟΔ. τηλοῦ σέθεν (685)
 φυλακαῖσι φρουρῷ σῶμ' Ὀδυσσεὺς τόδε. (690)
 ΚΤ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καὶ νῦν λέγεις;
 ΟΔ. ὅπερ μ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσεᾶ.
 δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
 κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρώσαμεν, (690)
 εἰ μὴ σ' ἑταίρων φόνον ἐπιμνησάμην. (695)
 ΚΤ. αἰαί! παλαιὸς χρησμός ἐκπεριναίεται.
 τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχῆσειν μ' ἔφη
 Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι (695)
 δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσιπεν,
 πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον. (700)
 ΟΔ. κλαῖν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγω.
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἰμι καὶ νεῶς σκάφος
 ἦσω π' ἰπὸντον Σικελὸν ἐς τ' ἐμὴν πάτραν.
 ΚΤ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τήνδ' ἀπορρήξας πέτραν (700)
 αὐτοῖσι συναυτᾷσι συντρίψω βαλὼν. (705)
 ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἰμι, καίπερ ὦν τυφλός,
 δι' ἀμφιτρίτος τῆσδε προσβαίνων πέτρας.
 ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συνναύται γε τοῦδ' Ὀδυσσεὺς
 ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν. (705)

668. τῆσδ' Nauckius] τᾶσδ' 672. ἀπώλεσ' Matthiae] ἀπώλεσεν σ' addidit Battierius. 674. ὡς (ὡς Ald.) δὴ σύ] ὁλεῖς (vel ὀλῆ) σύ Kirchhoffius. Fortasse versus totus, qui inutilis est, delendus. σ' οὕτως Canterus] σύ. τίς 677. με Musgravius] μοι κατέκλυσε Canterus] κατέκαυσε (κατέσπασε a m. sec. P.) 678. οἶνος] ὦνος Camperus. 680. ἐπήλυτα] Hesychius, ἐπήλυτας; ἐπίπροσθεν. 684. παῖσας] παῖδας pr. P. παῖσας Reiskius. 685. οὐ δῆτ', ἐπεὶ L. Spengelius (Eos vol. 1. p. 195.) 686. περιάγουσιν σε] περιάγου κείσε Nauckius. 688. οὗτος] οὕτως Florens Christianus. Οὕτως Hartungus, qui hunc versum Ulixi tribuit. 690. σῶμ' Canterus] δῶμ' 692. μ' Nauckius] γ' φύσας] φύσας μ' apogr. Paris. 694. κακῶς] καλῶς Kirchhoffius. διεπυρώσαμεν Fixius] διεπυρώσάμην 704. τήνδ' — πέτραν Kirchhoffius] τῆσδ' — πέτρας 705. 706. omisos in P supplevit manus secunda. 705. συνναύταισι Canterus] συν ναύταισι (νυν ναύταισι pr. P, sed σύν a m. sec.) 707. πέτρας Kirchhoffius] ποδί

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΙΓΕΥΣ.

Schol. Eur. Med. 167. τοῦ Εὐριπίδου μήτε ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεῖ δηλώσαντος τὸν Ἀψυρτον ὀνομαστί. Aristoteles Poet. 25. p. 1461 b 20. ὀρθή δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὐσης μὴδὲν χρήσῃται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὁρέστη τοῦ Μενελάου. De argumento videndae narrationes schol. Homeri Il. 11, 741. Plut. V. Thesei c. 12. Apollod. 1, 9, 28. Hygin. fab. 26. et Elmsleius ad Med. p. 66.

1. Clemens Alex. Strom. 6. p. 742.

ποῖαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλειοιπότα
πόλει ξενοῦσθαι τῇδε; τίς πάτρας ὅρος;
τίς ἔσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός;

V. 2. πόλει ξενοῦσθαι pro πολυξενοῦσθαι Musgravius. γῇ δὲ τίς πάτρας θ' codex (nam Stromatum unus tantum codex est Florentinus Laurentianus). Correx. Bergk.

2. Schol. Ar. Av. 494. (Suid. v. δεκατεύειν): τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ, καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ "τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν;" τί schol., τίς Suid. μάτηρ Elmsleius pro μᾶτερ. τόκου] τόκου ed. Ald. ὠνόμαζεν] ὠνόμασεν Elmsleius.

3. Stobaeus 73, 16.

δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασυῶτομοι.

4. Stobaeus 73, 14.

πέφυκε γάρ πως παῖσι πολέμιος γυνή
τοῖς πρόσθεν ἢ ζυγείσα δευτέρα πατρί.

V. 1. παῖσι pro πᾶσι Musgravius. πολέμιος A. πολέμιον ceteri. 2. δευτέρα Elmsleius pro δευτέρῳ. Terminatio non expressa in A et Vind. πατρί AM et ut videtur pr. Vind. qui in litura πόσει ut Trincav.

5. Stobaeus 31, 3.

εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά.
ἔσται ed. Francof. ἔστι libri.

6. Stobaeus 39, 6.

τί γάρ πατρίδας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός;

7. Orion Flor. 6, 1. p. 48, 26. ed. Schneidew. κρείσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονός ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλία.

Stobaeus 9, 8. Εὐριπίδου Θησεῖ "κρείσσον — πολυχρύσου χλιδῆς — κἀγαθῶν παρουσίαι."

8. Stobaeus 47, 6.

ἀνδρὸς δ' ὕπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.

In lemmate ἀρχῇ (i. e. Ἀρχελάῳ) pro Αἰγεῖ cod. Vindob. Archelai locum praemittit Stobaeus. δ' om. codices.

9. Stobaeus 86, 11.

ἢ που κρείσσον τῆς εὐγενίας
τὸ καλῶς πράσσειν.

V. 1. που] πολὺ Elmsleius.

10. Stobaeus 118, 8.

κατθανεῖν δ' ὀφείλεται

καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.

11. Stobaeus 7, 2.

ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ.

12. Harpoer. p. 235, 3. ed. meae Oxon. Πανάκτος — πόλις ἐστὶ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, ὡς (ἢς Nauckius) καὶ E. ἐν Αἰγεῖ μνημονεύει.

13. Steph. Byz. p. 101, 12. ἀντρον: τὸ σπήλαιον. τὸ τοπικὸν ἔδει ἀντρίτης — εὗρηται δὲ ἀντραῖος, ὡς E. ἐν Αἰεῖ (Αἰγεῖ Meursius). Εὐπολις ἐν Αἰεῖ Valek.

De fragmentis duobus quae in libris quibusdam ex Aegeo, in aliis ex Αὔρη et Θησεῖ afferuntur, vide ad fragm. 273. et 333. Θησεῖ pro Αἰγεῖ scriptum etiam fr. 7.

ΑἰΟΛΟΣ.

Schol. Hom. Od. 10, 6. Αἰολὸς Τηλεπάραν τὴν Λαιστρυγόνου (corr. Τηλεπόρην τὴν Λαιστρυγόνος: v. Leutsch. ad Apostol. Proverb. 1, 83. vol. 2. p. 262.)

γῆμας ἐγέννησε θυγατέρας ἕξ καὶ ταύταις ἴσους υἱούς — ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐτέρως ἱστορεῖ. Ar. Nub. 1371. ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν' ὡς εἶναι | ἀδελφός,

Euripidis Fragmentorum collectio *Poetarum scenicarum* editioni meae primae, quae Lipsiae et Londini prodit a. 1830., adiuncta ex Augusti Matthiae editione excerpta erat, cui excerpta ex F. G. Wagneri editione substituerunt librarii Oxonienses in editionibus secunda, tertia et quarta, de quo lectores monui in Praefatione editionis secundae Oxoniensis a. 1851. Nunc ego Nauckii potissimum editionem secutus sum, qui diligentissimam in his poetae reliquiis operam posuit (in *Tragicorum Graecorum Fragmentis* Lipsiae editis a. 1856. p. 289—554.) et vitiosa plurima emendavit, addito quem Matthiae colligere coeperat amplo scripturae diversae apparatu, ex quo ea tantum attuli quorum vel ad emendanda verba poetae usus aliquis esse posset vel quae aliis de caussis memoratu digna essent. Numeros fragmentorum servavi Nauckianos, quibus viri docti hodie plerumque utuntur. De argumentis fabularum doctissime disseruit Welckerus in opere de *Tragicorum Graecorum fabulis* vol. secundo, Bonnae edito a. 1839. p. 437—872. post Welckerum I. A. Hartungus in *Euripidis restituti* voluminibus duobus Hamburgi editis a. 1843.

ῥωλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφὴν. ubi schol. γέγραπται Εὐριπίδου Αἰόλος δράμα οὕτως καλούμενον, ἐν ᾧ παρήγαγε Μακαρέα τὸν παῖδα τοῦ Αἰόλου φθείραντα Κανάχην τὴν ἀδελφὴν. Dionys. Hal. Rbet. c. 9, 11. vol. 5. p. 354. ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης δι' ὧν λόγων διοικήσεως σχῆμα περαίνει —. ἐν τῷ Αἰόλῳ ὁ Μακαρεὺς ἐστὶν ὁμιλήσας τῇ ἀδελφῇ καὶ λανθάνων καὶ συμβουλευὼν τῷ πατρὶ τὰς ἀδελφὰς τοῖς ἀδελφοῖς συνοικίσαι, ἵνα τὸ οἰκεῖον διοικήσῃται· καὶ οὕτως ἐσχηματίζεται ὁ λόγος κοινῇ γνώμῃ καὶ συμβουλῇ. Argumentum fabulae Welckerus agnovit in narratione Sostrati apud Stobaeum 64, 35. (cf. Plut. Mor. p. 312c). Euripideum drama respicit Ovidius Trist. 2, 384. *nobilis est Canace fratris amore sui*. Canacem parturientem cantavit Nero (Suet. Neron. c. 21. Dio Cass. 63, 10. et 22.). Aeoli tragicam personam ab Aristophane in Aeoloscione risam esse tradit Platonius περὶ διαφορὰς κωμωιδίων vol. 1. p. 20. ed. Oxon. cuius fabulae duplex exstitit editio, Αἰολοσίκων πρῶτος et Αἰολοσίκων δεύτερος; de quo dixi ad Fragm. Aristophanis 122. p. 193. De Eriphi Aeolo (Com. 3. p. 556.) nihil scimus. Antiphanes teste Ath. 10. p. 444c. haec in Aeolo dixit, in quibus, ut Valckenarius monuit, manifesta est parodia tragica, Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς | πληγεῖς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς | κατεῖχε θ' αὐτόν· εἴτα παραλαβὼν ποτε | οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει | τὴν τολμᾶν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας, | νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

14. Diccaearchus de statu Graec. p. 22. (Muelleri Geogr. min. vol. 1. p. 109.) ἔστιν οὖν ἡ Ἑλλὰς ὑφ' Ἑλλήνων οἰκισθεῖσα πόλις τε καὶ χώρα· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Εὐριπίδης (in Aeolo: de quo constat ex Strabone 8. p. 356.)

Ἑλλήν γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διὸς, τοῦ δ' Αἰόλου παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος Ἀθάμας τε Κρηθεὺς θ' ὃς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεῖς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα.

15. Stobaeus 65, 1.

ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἄρσένων· πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος· πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ, τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σὺμ' ἔχειν.

V. 2. afferunt sine nomine fabulae Ath. 13. p. 566b. et poetae quoque nomine omissio Porphy. Introd. in Aristot. Categ. p. 1b. 34. Etym. M. p. 295, 43. Etym. Gud. p. 163, 28. Georgius Cedrenus vol. 2. p. 181, 22. Eust. II. p. 172 sq., respiciunt Gregorius Naz. vol. 1. p. 117d. Georgius Acropol. p. 146, 8. Eust. II. p. 399, 11. et ex Phoenissis Philoponus in Porph. Introd. p. 11b. 44. (sive David. Proleg. in Porph. Introd. p. 21a. 1.) unde schol. Aristot. in Cramerī Anecd. Paris. vol. 1. p. 403, 11. περὶ εἰδους φησὶν ὁ Εὐριπίδης περὶ φοινικός τινος “πρῶτον — τυραννίδος”. 3. πλείστη γὰρ ἀρετὴ] πλείστης γὰρ ἀρετῆς Herwerdenus in Exercit. crit. Hag. Com. 1862. p. 31.

16. Stobaeus 45, 13.

λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἐν τε συλλόγοις, μὴ μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοῖατο, ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ, μεγάλα βουλευσύντ' αἰεῖ.

V. 2. et 3. partim affert Aristot. Polit. 3, 4. p. 127a. 19. 3. μεγάλα βουλευσύντες εὐ cd., μέγα βουλευσύντες αἰεῖ A. μεγάλα βουλευσύντ' αἰεῖ Gaisford.

17. Ar. Pac. 114. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἡ ρ' ἔτυμός γε | δῶμασιν ἡμετέροις φάτις ἡκει —; ubi schol. παρὰ τὰ ἔξ Αἰόλου Εὐριπίδου

ἄρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων, Αἰόλον εὐνάζειν τέκνα φίλτατα;

V. 1. ἔγνων] εὐρον cod. Rav. 2. Αἰόλον om. Rav. αἰολος Ven. Αἰολε, σ' Seidlerns.

18. Ar. Pac. 119. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἀχθομαὶ ὑμῖν | ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον. ubi schol. καὶ τοῦτο παρὰ (πρὸς libri) τὸ ἔξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος [πείν.

δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰ-
19. Ar. Ran. 1475. τί δ' αἰσχροὶ, ἦν μὴ τοῖς θεωμέ-
νοῖς δοκῇ; ubi scholia: παρὰ τὰ ἔξ Αἰόλου Εὐριπίδου
τί δ' αἰσχροὶ, ἦν μὴ τοῖς χρωμένοις δοκῇ;
Serenus ap. Stobaeum 5, 82. Εὐριπίδης εὐδοκίμησεν
ἐν θεάτρῳ εἰπὼν “τί δ' αἰσχροὶ ἂν μὴ τοῖς γε χρω-
μένοις δοκῇ;” καὶ ὁ Πλάτων ἐντυχὼν αὐτῷ “ὦ Εὐ-
ριπίδη” ἔφη “αἰσχροὶ τὸ γ' αἰσχροὶ, κἂν δοκῇ κἂν
μὴ δοκῇ”. Plut. Mor. p. 33c. de Antisthene: τοὺς
Ἀθηναίους ἰδὼν θορυβήσαντας ἐν τῷ θεάτρῳ “τί δ' —
δοκῇ;” παραβάλλων εὐθὺς “αἰσχροὶ τὸ γ' αἰσχροὶ,
κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ”. Eodem versu Laïs usa di-
citur ad irridendum Euripidem: vid. Machon ap. Ath.
13. p. 582d., ubi εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ legitur.
Etiam versum quem Aristophanes praemittit, αἰσχί-
στον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος Euripideum
esse coniecit Fritzsche. NAUCK.

20. Stobaeus 93, 9.

μὴ πλοῦτον εἴπης· οὐχὶ θαυμάζω θεὸν
ὃν χῶ κάκιστος ῥαδίως ἐκτήσατο.

Eosdem versum sine fabulae nomine habet Ath. 4. p. 159c., sine poetae et fabulae nomine Plut. Mor. p. 34d. Sextus Empir. p. 660, 27. p. 663, 20. Stobaeus 5, 4. Gregor. Naz. vol. 2. p. 210c. V. 2. καὶ Stobaeus 5, 4. et Gregor. Naz., χῶ vel καὶ ὁ ceteri.

21. Stobaeus 43, 20.

δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαίαν, εἰ πένης ἄπας
λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἔσθλα καὶ κακά,
ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς.
ἂ μὴ γάρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος
δίδωσθ' ἂ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτῆμεθα,
τοῖσιν πένησι χρώμενοι θηρώμεθα.

V. 3. et 4. sine fabulae nomine affert Plut. Mor. p. 369b. et p. 474a., item tertium et quarti dimidium (οὐκ — σύγκρασις) p. 25c. Theoprast. Metaphys. p. 316. σχεδὸν ἰσομοιρεῖ τὸ χεῖρον τῷ βελτίονι — ὥστε δοκεῖν καὶ Εὐριπίδην καθόλου λέγειν αὐς “οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἔσθλα”. 5. πένητι pro πένηθ' ὁ Erfurdt. 7. θηρώμεθα pro πειθώμεθα Berglerus.

22. Stobaeus 91, 21.

τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μὴ μοι λέγε·
ἐν χρήμασιν τόδ' ἔστι, μὴ γαυροῦ, πάτερ.
κύκλῳ γάρ ἔρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' οὐκ ἔχει·
κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ὦ δ' ἂν ἐν δόμοις
χρόνον συνοικῇ πλείστον, οὗτος εὐγενής.

V. 5. εὐγενής Grotius pro εὐτυχής.

23. Stobaeus 116, 38.

ἀλλ' ἡ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἔα,
ἡ τ' Ἀφροδίτῃ τοῖς γέρουσιν ἄχθεται.

Versus 1. 2. omissio fabulae nomine affert Plut. Mor. p. 285b., v. 2. idem p. 786a. et 1094f.

24. Stobaeus 71, 3.

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν Ζευθεῖαι νέον·
μακρὰ γὰρ ἰσχὺς ἄλλων ἄρσένων μένει,
θῆλειά δ' ἦβη θάσσον ἐκλείπει δέμας.

V. 3. θῆλειά δ' H. Stephanus. Θηλείας θ' A, Θηλείας δ' ceteri. Versum primum cum aliis duobus (fr. 906.) coniunctum Clemens Alex. habet Strom. 6. p. 740.

25. Stobaeus 116, 4.

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
γέροντες οὐδὲν ἔσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος
καὶ σχῆμ', ὀνειρῶν δ' ἔρπομεν μιμήματα·
νοὺς δ' οὐκ ἔνεστιν, οἴομεσθα δ' εὖ φρονεῖν.

V. 1. iisdem verbis legitur fr. 344, 1. 2. οὐδὲν ἔσμεν] ἔσμεν οὐδεν A Voss. ὄχλος] λόγος Valck.

4. οὐκ ἔνεστιν Pflugkiius] οὐκέτ' ἐστίν ed., οὐκ ἔστιν AM.

26. Stobaeus 63, 1.

τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς.
τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστίν εὐμενής.

27. Plut. Mor. p. 959d. ἐπεινουσῆς τὸ Εὐριπίδειον

ἢ βραχὺ τοι σθένος ἀνέρος· ἀλλὰ

ποικιλίᾳ πραπίδων
θεινὰ μὲν φύλα πόντου
χθονίων τ' ἀερίων τε
δάμναται παιδεύματα.

5

Eundem locum sine poetae et fabulae nomine habet

Plut. Mor. p. 98e. Fabulam indicat Stobaeus 54, 6.

Εὐριπίδου Αἰόλῳ "βραχὺ — πραπίδων" (v. 1. et 2.).

V. 1. ἢ om. Stobaeus. τοι] μὲν Plut. p. 98.

ἀνέρος] ἀνδρός Plut. p. 98. et Stobaeus. 2. ποι-

κιλίᾳ] ποικιλίᾳ Stobaeus, ποικιλίᾳς Plut. p. 959.

3. δεινὰ μὲν πόντου p. 98., δαμᾶ φύλα πόντου p. 959.

4. ἀερίων p. 98. ἐνάδ' p. 959. 5. δάμναται

om. p. 959. V. 3—5. Verba non integra, cf. Valck.

Diatr. p. 147. et Kayser. in Ritschelii Museo Rhen.

a. 1850. vol. 7. p. 122. NAUCK. Verbis χθόνια γῆς

παιδεύματα, ut aliis Euripideis, utitur Lucian. Iov.

Tragoed. c. 1.

28. Stobaeus 35, 3.

παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεὶ
πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

Locum repetit Ar. Thesm. 177. haec Euripidi tribuens:

Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεὶ | πολ-
λοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

29. Stobaeus 22, 14.

σιγᾶν φρονούντα κρείσσον εἰς ὁμιλίαν
πесόντα· τούτῳ δ' ἀνδρὶ μῆτ' εἶην φίλος
μῆτε Ξυνεῖην, ὅστις αὐτάρκῃ φρονεῖν
πέποιθε, δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.

V. 1. κρείσσον εἰς M. κρείσσον ἢ εἰς alii.

30. Stobaeus 39, 5.

ἀλλ' ὅμως

οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὄρους.

31. Stobaeus 20, 7.

ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται,
κακῶς τελευτᾷ· πλείστα γὰρ σφάλλει βροτούς.

32. Stobaeus 4, 11.

κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

33. Stobaeus 114, 8.

οἴμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

V. 2. οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ] Eadem verba Pechb. 298.

34. Stobaeus 98, 32.

γλυκεῖα γὰρ μοι φροντίς οὐδαμῇ βίου.

35. Stobaeus 104, 10.

αἰεὶ τὸ μὲν Ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν,
τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὐθις ἐξ ἀρχῆς νέον.

V. 2. αὖ πέφηνεν Badhamus] ἐξέφηνεν B. οὐκ ἔφη-
νεν (ἔφην' ἐν M) ceteri. αὐθις Grotius] αὐτῆς
vel αὐτῆς libri.

36. Stobaeus 73, 13.

γυναικα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
δύστηνος ἄρα κοῦ σοφὸς κεκλήσεται.

37. Stobaeus 108, 19.

μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας
ὅστις φέρει κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

Verba μοχθεῖν ἀνάγκη iterum habes fr. 719.

38. Stobaeus Ecl. 1, 8, 20. p. 232.

ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει·
λάλος ἐστίν οὗτος, οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει.

V. 2. λάλος pro ἄλλος Canterus. λάλος τις οὗτος
κοῦκ ἐρωτῶσιν λέγει Coningtonus.

39. Stobaeus 50, 6.

τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα.

40. Phot. Lex. p. 169, 7. et Suidas: κλῆρος Ἑρ-
μού: συνήθεια ἀρχαία. ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς
ὕδριαν ἐλαίας φύλλον δ' προσηγόρευον Ἑρμῇ, καὶ
πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπο-
νέμοντες· ἐλάγχχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐριπίδης
ἐν τῷ Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

41. Hesychius, ἀκρατές: ἀσθενές. Εὐριπίδης Αἰόλῳ.

42. Antiatt. p. 105, 25. κατήρυκεναι (κατήρυκεν
cod.) ἐλέγοντο οἱ μικρέτι βόλον ἔχοντες ἵπποι. Εὐρι-
πίδης Αἰόλῳ. Cf. fr. 818, 5.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Aelianus V. H. 2, 8. κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενη-
κοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἐνίκα Ἑξαίνετος ὁ Ἀκρα-
γαντίνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις Ξενοκλῆς
καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς, ὅστις ποτὲ
οὗτός ἐστιν. Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ
Ἀθάμαντι σατυρικῷ· τούτου δεῦτερος Εὐριπίδης ἦν
Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμῇδαι καὶ Τρωάσει καὶ Σισύφῳ
σατυρικῷ. γελοῖον δὲ, οὐ γὰρ; Ξενοκλέα μὲν ἠττᾶσθαι,
Εὐριπίδην δὲ νικᾶν καὶ ταῦτα τοιοῦτοις δράμασι. De
mytho, quem in eiusdem tituli dramate Sophocles tra-
ctavit, cf. Hyginus fab. 91. Παραχορήγημα huic dra-
mati fuisse docemur schol. Eur. Hipp. 58. vol. 1. p.
83, 13. ἕτεροι δὲ εἰσι (Hippolyti comites) τοῦ χοροῦ,
καθάπερ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ποιμένες. Ennium in
Alexandro Euripidis vestigia legisse probabile est
ex Varronis loco, vide fr. 65. Ceterum Ἀλεξάνδρα
cum schol. Eur. habet Hesychius (fr. 64.), quod fal-
sum esse intellexit Osannus in Wolfii Anal. vol. 2. p.

529sqg. Huius dramatis videtur esse adespoton Dio-
genis L. 7, 67. NAUCK.

43. Ar. Ran. 100. ὅστις φθέγγεται | τοιουτονί τι πα-
ρακεκινδυνευμένον, | αἰθέρα Διὸς δωμάτων ἢ χρόνου
πόδα. ubi schol. (cf. Suid. v. παρακεκινδυνευμένον):
χρόνου πόδα ἐξ Ἀλεξάνδρου "καὶ χρόνου προύβαινε
πούς". Ar. Ran. 311. τῶν αἰτιάσμαι θεῶν μ' ἀπολ-
λύναι; | αἰθέρα Διὸς δωμάτων ἢ χρόνου πόδα; προ-
ύβαινε pro προύβαινε Elmsleius. Cf. δαρὸν χρόνου πόδα
Eur. Baech. 889. et qui χρόνου πόδα ex Euripide com-
memorat Eust. Opusc. p. 46, 32.

44. Stobaeus 124, 20.

παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.

45. Stobaeus 114, 7.

A. οἶδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν.

B. χρῆν'· τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥῆον ἢ φέρειν κακά.

V. 1. κάμπτειν] κνάμπτειν AMVind. 2. χρῆν A.

χρή ceteri. Prior versus Priami videtur esse, alter Hecubae. NAUCK.

46. Stobaeus 105, 33.

ὥστ' οὐτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ.

47. Stobaeus 108, 17.

πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος
μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.

48. Stobaeus 4, 32.

ὄθεν δὲ νικᾶν χρὴν σε, δυστυχεῖς, ἀναξ·

ὄθεν δὲ σ' οὐ χρὴν, εὐτυχεῖς. δούλοισι γάρ

τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὐ.

V. 3. τοῖς σοῖσι νικᾷς Musgravius (τοῖς σοῖσιν εἵκει Gesner)] τοῖς σοῖσιν ἡκεις A. τοῖς σοῖσιν ἡκεις M. τόσοισιν ἡκεις ceteri.

49. Stobaeus 62, 14.

σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δὲ σοι λέγω·

δούλου φρονούντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν

οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον οὐδὲ δώμασι

κτῆσι κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα.

50. Stobaeus 62, 15.

ἤλεγχον· οὕτω γάρ κακὸν δούλων γένος·

γαστήρ ἅπαντα, τοῦτίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.

Meinekus hunc locum cum fr. 49. coniungendum suspicatur.

51. Stobaeus 62, 16.

δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,

πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἶρονται μέγαν.

V. 1. δεσποτῶν] δεσπότηι Bothius. 2. αἶρονται Elmsleius pro αἰρούνται.

52. Stobaeus 62, 19.

δούλους γάρ οὐ

καλὸν πεπᾶσθαι κρεῖσσονας τῶν δεσποτῶν.

53. Stobaeus 86, 2.

περισσόμευθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ

βρότειον εὐλόγησμεν.

τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα,

διὰ δ' ἔκρινεν ἡ τεκοῦσα βροτούς,

ὁμοίαν χθῶν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν.

ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν· μία δὲ γονὰ

τὸ τ' εὐγενές καὶ τὸ δυσγενές·

νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος.

τὸ φρόνιμον εὐγένεια καὶ τὸ συνετὸν

ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος.

Scriptura et metrum incertum. χορός praescriptum in Vind. V. 2. βρότειον] δ' addit A. 4. τεκοῦσα codices. τεκοῦσα γὰ ed. Trincav. δόκησις coniicit Meinekus, qui hunc versum post proximum collocat.

5. χθῶν] χέων M. ὄψιν] φύσιν Nauckius.

8. γαῦρον] γαῦρων M. γαυρῶν A pr. m. 9. τὸ συνετὸν ψ | θεὸς δίδωσιν Hermannus. Verba τὸ φρόνιμον — πλοῦτος num Euripidea sint dubitat Nauckius.

54. Stobaeus 86, 7.

οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,

παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.

V. 2. παρ'] ἐπ' codex Voss.

55. Stobaeus 97, 3. et (v. 1. 2.) Clemens Alex. Strom. 4. p. 574.

κακὸν τι παίδευσ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν
ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἱ τ' ἄγαν τρυφαί·
πενία δὲ δύστηνον μὲν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.

V. 1. παίδευσ' Clem., βούλευμ' Stobaeus. 4. μοχθεῖν τ' Coningtonus.

56. Stobaeus 93, 14.

ἄδικον [δ'] ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

Prius δ' om. MVind. ποιεῖ] ποεῖ MVind.

57. Stobaeus 42, 3.

ἀναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·

ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ

δίκαια λέξας ἦσσαν εὐγλώσσου φέρει.

V. 2. et 3. sine poetae et fabulae nomine affert Clemens Alex. Strom. 1. p. 340. 2. ἀγλωσσίᾳ Clemens, εὐγλωσσίᾳ Stobaeus.

58. Stobaeus 62, 18.

ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ

ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι.

V. 2. τύχη] φύσει Iacobsius.

59. Stobaeus 38, 20.

οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,

ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.

V. 2. ἢ pro ἂ Barnesius ex Eur. Troad. 743, et Med. 14.

60. Stobaeus 69, 20.

ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεὶ.

61. Clemens Alex. Strom. 6. p. 742.

χρόνος δὲ δέξει σ' ὅψ τεκμηρίῳ μαθῶν

ἢ χρηστὸν ὄντα γινώσκει σ' ἢ κακόν.

V. 1. σ' addit Grotius. 2. γινώσκει σ' ἢ libri. γινώσκει σ' ἢ Grotius. γινώσκει σ' ἢ Schneidevinus.

62. Orion Flor. 1, 3. p. 41, 9.

μισῶ σοφὸν

ὄντ' ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν.

V. 2. ὄντ' addit Meinekus. μισῶ σοφὸν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ Cobetus Nov. Lect. p. 293. Pacuvius Gellii 13, 8, 4. "ego odi homines ignava opera et philosopha sententia."

63. Stobaeus 111, 8.

Ἐκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἀελπτον ἔρχεται

θνητοῖσιν, ἔλκει δ' οὐποτ' ἐκ ταύτου τύχας.

V. 2. τύχας suspectum.

64. Hesychius, ἄρρητος κόρη· ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρα. Cf. Eur. Hel. 1307. et Carcin. fr. 5, 1.

65. Varro L. L. 7, 82. apud Ennium — "quapropter Parim pastores nunc Alexandrum vocant". imitari dum voluit Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam Euripides quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta. Ad hanc fabulam Casandrae versus ab Plutarcho Mor. p. 821b. sine nomine poetae allatos rettulit Musgravius,

ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεοπίζειν θεός,

καὶ πρὸς παθόντων κἂν κακοῖσι κειμένω

σοφῇ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

V. 3. μαίνομαι] μαίνολις Herwerdenus.

ΑΛΚΜΕΩΝ Α ΕΤ Β.

"Αλκμέων Euripidem scripsisse, non Ἀλκμαίων, docet grammaticus Cramerī Anecd. Oxon. vol. 2. p. 337, 4. Ἀλκμέωνας· τὸ ΜΕ φιλόν, ὡς παρὰ Εὐριπίδην ἔχει ἡ χρῆσις. συστείλας τὸ Ε φυλάττει τὸ Ω ὡς κύριον ἐν τῇ γενικῇ. Duo fuisse huius tituli dramata nescivit Ioannes Malalas p. 72, 11. καὶ μετὰ Αἰσχύ-

λον ἐβασίλευσεν αὐτῶν Ἀλκμαίων ἔτη δύο· περὶ οὗ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος δρᾶμα ἐξέθετο.

Prius drama, Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφίδος, scenae commissum est olymp. 85, 2. Argum. Alcest.: ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίου ἄρχοντος. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεῦτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμέωνι τῷ διὰ Ψω-

φίδος, Τηλέφω, Ἀλκήστιδι. De mytho cf. Hygin. fab. 73. et Apollod. 3, 7, 5. Tatianus Orat. ad Graec. c. 24. p. 100. τί μοι συμβάλλεται πρὸς ὠφέλειαν ὁ κατὰ τὸν Εὐριπίδην μαινόμενος καὶ τὴν Ἀλκμαίωνος μητροκτονίαν ἀπαγγέλλων; ὦ μὴδὲ τὸ οἰκεῖον πρόσ-
εστι σχῆμα, κέχνην δὲ μέγα καὶ ἕϊφος περιφέρει καὶ κεκραγῶς πίμπραται καὶ φορεῖ στολὴν ἀπάνθρωπον.

Ἀλκμέωνα τὸν διὰ Κορίνθου spectat scholion Ar. Ran. 67. αἱ διδασκαλῖαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδασχέναι ὁμυνύμωσ ἐν ἄστει Ἰφίγείνειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας. De argumento cf. Apollod. 3, 7, 7. Εὐριπίδης δὲ φησιν Ἀλκμαίωνα κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον ἐκ Μαντῶς Τειρεσίας παῖδας δύο γεννῆσαι, Ἀμφίλοχον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην, κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι, καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκούσαν εὐμορφίᾳ ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσῃ, τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα θεράπαιναν, παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ψήκῃσιν. Cf. Clemens Alex. Strom. 1. p. 399. Τειρεσίας τε αὐ καὶ Μαντῶ ἐν Θήβαις, ὡς φησιν Εὐριπίδης.

Haud pauca fragmenta utrius sint dramatis nescimus; plerique enim auctores simpliciter Ἀλκμαίωνα afferunt, et fortasse illa ὁ διὰ Ψωφίδος et ὁ διὰ Κορίνθου grammaticis debentur, non poetae, quem ἐν Ψωφίδι et ἐν Κορίνθῳ dicturum fuisse arbitror." NAUCK.

66. Hesychius, ἀτενής: "ἦκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων", Εὐριπίδης Ἀλκμαίῳ τῷ διὰ Ψωφίδος συντείνασα, καὶ ἀτενίζειν λέγουσι τοὺς συντείνοντας καὶ ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν.

67. Aristoph. Eq. 1302.

οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει; ubi schol. ὁ στίχος παρὰ τὰ ἔξ Ἀλκμαίωνος Εὐριπίδου. Alcmaeonem τὸν διὰ Ψωφίδος dici chronologia docet. Enripidea verba fortasse Aristophanes mutavit. NAUCK.

68. Stobaeus 8, 12.

ὁ φόβος, ὅταν τις σώματος μέλλῃ πέρι λέγειν καταστάς εἰς ἄγων' ἐναντίον, τό τε στόμ' εἰς ἐκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἂ βούλεται. τῷ μὲν γὰρ ἐνὶ κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῶος μένει. 5
δμως δ' ἄγωνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν·
ψυχὴν γὰρ ἄθλα τιθεμένην ἐμὴν ὀρώ.

Lemma apud Stobaeum Εὐριπίδου ἀκμ' (sic Vind., Εὐρ. ἐν Ἀλκμήνῃ ed. Schowii, Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος Gaisfordus). Locum om. AM. V. 2. εἰς pro ἐπ' Scaliger. 3. ἀνθρώπων] ἐνθρώσκων Meinekius.

5. δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Vind., δεῖ γὰρ ὑποδραμεῖν B m. pr., ὑπερδραμεῖν B m. sec. 7. τιθεμένην] κειμένην Dobraeus Advers. 2. p. 128.

69. Aristot. Eth. Nic. 5, 11. p. 1136a, 13. ὥσπερ Εὐριπίδης εἴρηκε λέγων ἀτόπως

μητέρα κατέκταν τὴν ἐμὴν, βραχὺς λόγος. ἐκὼν ἐκούσαν ἢ οὐ θέλουσαν οὐχ ἐκὼν;

ubi Michael Ephes. fol. 74b. παρατίθεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου ἱαμβεῖα ἐκ τοῦ Βελλεροφώντος εἰς πίστωσιν τοῦ ἔστιν ἐκόντα ἀδικεῖσθαι. Alcmaeonis esse locum vidit Welcker. V. 1. κατέκταν Boisson. κατέκτα libri. 2. οὐ addidit Welcker. p. 579. cum paraphrasta, qui ἄκουσαν οὐχ ἐκὼν habet.

70. μάλιστα μὲν μ' ἐπὴρ' ἐπισκήψας πατήρ, ὅθ' ἄρματ' εἰσέβαιναν εἰς Θήβας ἰών.

Aristot. Eth. Nic. 3, 1. p. 1110a, 28. ἔνια δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ μάλλον ἀποθανετέον παθόντι τὰ δεινότερα. καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνα γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροκτονῆσαι. ubi scholia fol. 39b. λέγει γὰρ παρ' αὐτῷ ὁ Ἀλκμαίων "μάλιστα — ἰών". διὰ γὰρ τούτων ἐντολὰς τοῦ πατρὸς διηγείται ὡς ἐντεταμένου αὐτοῦ (αὐτῷ Nauckius) ἀποκτείνει τὴν μητέρα καὶ καταρρασαμένου (sic Nauckius pro καταρρασομένου) αὐτοῦ, εἰ μὴ ἀποκτείνῃ, ἀκαρπῖαν τε γῆς καὶ ἀτεκνίαν.

71. Schol. Pindari Nem. 4, 32. Ἀμφιτρύωνος· ἀντὶ πατρωνυμικοῦ τοῦ Ἀμφιτρυωνιάδου — ὡς δὲ Ὀμηρος λέγει Ὑπερίονος Ἡελίοιο ἀντὶ τοῦ Ὑπεριόиду, καὶ Εὐριπίδης (in Alcmaeone, ut coniecit Barnes.)

δς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ, χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὄρμον εἰς Ἄργους πόλιν.

οὐ γὰρ ὁ Οἰδίπους ἤνεγκε χρυσοῦν ὄρμον εἰς Ἄργος, ἀλλ' ὁ Πολυνείκης, καὶ ἔδωκεν Ἐριφύλῃ. ἔστιν οὖν Οἰδοπίδης δέ με. V. 1. sine poetae et fabulae nomine exstat ap. anon. περὶ βαρβ. καὶ σολοικ. in cod. Oxon. ap. Cramerum in Museo philol. Cantabr. a. 1832. vol. 1. p. 112. et in cod. Paris. in Anecd. Boiss. vol. 3. p. 239. περὶ τὰ εἶδη (σολοικίζουσιν), "δς Οἰδίπουν ἀπώλεσ' (ὡς — ἀπώλεσεν cod. Paris.), Οἰδίπους δ' ἐμέ". δ σοὶ χρυσοῦν et δέ με schol. Pind.

72. Anonymus in Cramerī Anecd. Oxon. vol. 3. p. 194, 3. de v. αἶμα disserens: τοιοῦτον δέ τι δοκεῖ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ διὰ Ψωφίδος Ἀλκμαίῳνι· "αἶμα γὰρ" φησὶ "σὸν μήτηρ ἀπενίψατο" τουτέστι καθάρσει τινὶ τὸν τῆς μητροκτονίας ἀπενίψατο μολυσμόν. Verba poetae corrupta et metro soluta. αἶμα γὰρ συσάρκον μητρὸς (μητρὸς etiam Welckerus) ἐνίψατο Herwerdenus, collato Orest. 1624. αἶμα μητρὸς συσάρκον ἐξεργασμένος.

73. Photius Lex. p. 410, 7. et Suidas: πενθερά τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρόν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησὶ

καὶ σ' ὦ γεραίε· τὴν τε παῖδ' ἦν δῶς ἐμοί, γαμβρὸς νομίζει καὶ πατήρ σωτήρ τ' ἐμός.

V. 1. καὶ σ'] χαῖρ' Meinekius, collato χαῖρ', ὦ γεραίε ap. Eur. El. 553. παῖδα μὴ δῶς (δοῦς Suid.) Photius. παῖδ' ἦν δῶς Grotius. 2. νομίζῃ libri.

74. Hesychius, ἀργαίνειν: λευκαίνειν. E. Ἀλκμαίῳνι διὰ Ψωφίδος. Eust. Od. p. 1430, 62. ἀργαίνειν τὸ λευκαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίῳνι.

75. Anonymus in Creuzeri Meletem. 1. p. 65. et Annalibus Vindob. a. 1833. vol. 61. p. 190. et Cramerī Anecd. Paris. vol. 1. p. 20. ἀπόδος δέ ἐστιν ὑδὴ χοροῦ γινομένη ἅμα τῇ εἰσόδῳ, ὥσπερ — ἐν Ἀλκμαίῳνι τῷ διὰ Κορίνθου

φίλοι φίλοι, πρόβατε, μόλε τις ὅδε· ποδαπὸς ὁ ξένος Κορίνθιος ἔμολεν ἀρχίαλος;

V. 1. φίλοι φίλοι Hermannus pro φίλε φίλε. 2. μόλε τις ὅδε (ὡδε Meinekius) Recte, ut videtur, Hermannus μόλετε· τίς ὅδε; 3. Κορινθίους Hermannus. ἀρχιμος Meinekius. Dixerunt de hoc fragm. Welckerus p. 580. et Hartungus vol. 2. p. 536.

76. Stobaeus 90, 2. E. Ἀλκμέωνι (ἀλκμαίῳνι AVind.) ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα,

κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.
Utrius Alcmaeonis sit locus docet versus primus.
NAUCK.

77. Stobaeus 22, 13. E. Ἀλκμαίωνος
ὄρατε τὸν τύραννον, ὡς ἄπαις γέρων
φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρή μέγα.
Ad Alcmaeonem posteriorem hos versus rettulit Wel-
ckerus.

78. Hesychius, ἀπαιώνιστον: δύσφημον. Εὐριπί-
δης Ἀλκμαίῳ διὰ Κορίνθου.

79. Stobaeus 69, 7. E. Ἀλκμέωνος (ἀλκμαίωνος Α.)
γυναῖκα καὶ ὠφελίαν
καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν
ἐδίδαξα τῷμῳ λόγῳ.

V. 1. ὠφέλειαν libri. Correctum ex Zon. Lex. p. 1897.
ὠφέλεια: παρὰ δὲ τῷ Εὐριπίδῃ εὔρηται καὶ ὠφελία.
2. φέρειν Valek. φέρει Α. φέρη Trincav. μεγί-
σταν Grotius et, ut videtur, Α. μεγίστων Trincav.

3. τῷμῳ] τῷ ἐμῳ Α. Locum totum om. Vind.

80. Stobaeus 22, 8. E. Ἀλκμέωνος (ἀλκ^κ Vind.)
βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους·
θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν.

81. Stobaeus 49, 6. Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (sic M: ἀλκμαίωνος Α.).

φεῦ φεῦ, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά.
φεῦ φεῦ] φεῦ semel Vind.

82. Stobaeus 22, 24. E. Ἀλκμαίῳ (ἀλκ^κ Vind.)
ταπεινὰ γὰρ χρή τοὺς κακῶς πεπραγόντας
λέγειν, ἐς ὅγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.
Cum v. 1. fragm. anonymi apud Plut. Mor. p. 28c.

comparavit Nauck. μικρὸν φρονεῖν χρή τὸν κακῶς
πεπραγόντα.

83. Stobaeus 79, 15. E. Ἀλκμέωνος (ἀλκμαίωνος Α.)
τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς
μιάσματα

84. Priscianus vol. 2. p. 311. ed. Hertz. Attici ἐν-
τρέπομαι τοῦτο καὶ τοῦτου. — Euripides in Alcmaeone
εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπει πατρός.

85. Stobaeus 79, 23. E. Ἀλκμέωνι (sic M: ἀλκ-
μαίῳ Α.).

ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν;

86. Stobaeus 62, 20. E. Ἀλκμέωνος (sic M. βου-
δ
σίρι Vind.).

μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου.

87. Stobaeus 62, 22. E. Ἀλκμέωνος (sic M: ἀλκ-
μαίωνος Α Vind.).

ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλίσκει.

88. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 344. (119, 12. ed.
Klein.) σκεθροτέρης — κείται δὲ ὅτε μὲν ἀντὶ τοῦ
ἀληθοῦς, ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λογιζομένου τὸ σκε-
θρὸν, ὡς καὶ Ε. ἐν Ἀλκμαίῳ φησι
γυναῖκες, ὀρμήθητε μὴδ' ἀθυμίαν
σχέθη τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν
ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην.

V. 1. ἀθυμίαν pro ἀτιμίαν Valekenarius. 2. σχέθη
Vuclanius pro σκεθρήν. σκεθρῶς ὁρᾶν Valekenar-
ius pro σκεθρῶσαν. 3. τέχνην] τύχην Nauckius.

Α Λ Κ Μ Η Ν Η.

Omittit hanc fabulam marmor Albanum (Boeckh.
C.I.6047). Incertus de argumento coniecturas pro-
tulit Welckerus p. 691. Plautus Rudent. 1, 1, 4. *proh
di immortales, tempestatem quousmodi | Neptunus nobis
nocte hac misit proxuma!* | — non ventus fuit, verum
Alcumena Euripidi.

89. Ar. Ran. 93. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στω-
μύλματα | χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης. schol.
παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου
πολύς δ' ἀνεῖρπε κόσμος, εὐφυῆς κλάδος,
ἀηδόνων μουσεῖον.

Omisso fabulae nomine Suidas v. χελιδόνων μουσεῖα.

V. 1. ἀν εἶρπε scholiorum codices RΘ. εὐφυῆς]
ἐκ φυῆς R. κλάδος] κλάδοις Hermannus. κλάδους
Bergkiius. 2. ἀηδόνων pro χελιδόνων Meinekins in
Theocr. p. 439.

90. Ar. Ran. 536. μετακλινῶν αὐτὸν αἰεὶ πρὸς
τὸν εὐ πράττοντα τοῖχον. ubi schol. (cf. Suid. v.
ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς ἔστι): ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Ε.
οὐ γὰρ ποτ' εἶων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχὴ
χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

V. 1. εἰς om. schol., habet Suid. 2. δίκης σ' Grotius.

91. Pollux 10, 117. πανὸς μέντοι καὶ φανός ἡ λαμ-
πάς, ὡς ὅταν φῆ ἐν τῇ Ἀλκμήνῃ Ε.

πόθεν δὲ πύκνης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν;

92. Stobaeus 43, 22. E. Ἀλκμήνης “ἀτρέκεια δ' ἄρι-
στον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει”. ἀτρέκεια δὲ | ἄρι-
στον ὅπλον ἀνδρὸς ἐνδίκου πέλει Herwerdenus.

93. Stobaeus 45, 9.

ἴστω τ' ἄφρων ὦν ὅστις ἀνθρώπος γεγώς
δήμον κολοῦει χρήμασιν γαυρούμενος.

V. 1. ἴστω τ' Α. ἴστω δ' alii.

94. Stobaeus 62, 24.

αἰεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
δούλοις ἄριστα· κάθ' ὅτω τεταγμένους
εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπότης ποιεῖν.

95. Stobaeus 45, 7. (om. AM.)

τῶν γὰρ δυναστῶν· πλείστος ἐν πόλει λόγος.

96. Stobaeus 92, 6.

ἀλλ' οὐδὲν ἡγένηται πρὸς τὰ χρήματα·
τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρῶτους ἄγει.

97. Stobaeus 93, 15.

σκαῖόν τι χρήμα πλοῦτος ἢ τ' ἀπειρία.

98. Stobaeus 99, 16.

ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως δ' ἴσως
ἔπραξας· αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ
μισῶ· λόγος γὰρ τοῦργον οὐ νικᾷ ποτε.

V. 1. δ' addidit Matth. 2. ἔπραξ'· ἐπαινέσθαι Her-
werdenus. 3. λόγος Porsonus] λογισμοὺς vel λογι-
σμός libri, quod vocabulum nou legitur apud tragi-
cos. Eo servato alii γὰρ deleverunt.

99. Stobaeus 108, 18.

ἀλλ' εὐ φέρειν χρή συμφοράς τὸν εὐγενῆ.

ἀλλ' εὐ] στερρῶς Men. mon. 480. et recte fortasse:
vid. Cobet. Nov. Lect. p. 73.

100. Stobaeus 45, 12.

τὸν εὐτυχοῦντα χρήν σοφὸν πεφυκέναι.

χρήν pro χρή Meinekius.

101. Stobaeus 111, 7.

θάρσει, τάχ' ἂν γένοιτο· πολλά τοι θεὸς
κάκ τῶν ἀέλπτων εὖ πορ' ἀνθρώποις τελεῖ.

V. 1. πολλά τοῖς θεοῖς libri. Correxerunt Musgr. 2.
τελεῖ Lobbeck. pro πέλει.

102. Stobaeus 98, 22.
 ἄλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νύξ
 τίκτει βροτοῖσιν.
 V. 2. βροτοῖσιν Vind., βροτοῖς ceteri.
103. Stobaeus 114, 3.
 σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας

- πάντες διαιρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.
 V. 2. διαιρεῖν] διαθρεῖν Valek.
104. Stobaeus 83, 6.
 δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν
 θεὸς ἀνθρώποις.
105. Hesychius, ἀμολγὸν νύκτα: E. Ἀλκμήνη Ζοφράν καὶ σκοτεινὴν.

Α Λ Ο Π Η.

Cereyonem et Alopen idem drama dici intellexit Heathius. Argumentum tradit Hyginus fab. 187. Harpoer. p. 24, 8. ed. Oxon. Ἀλόπη — Κερκυόνης θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἰπποθῶν ὁ τῆς Ἰπποθωντίδος (formas veteres Atticas Ἰπποθῶν ὁ τῆς Ἰπποθωντίδος restituit Sauppe) φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς Ἑλλάνικός τε ἐν β' Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι.

106. Ammon. de diff. voc. p. 137. τρόχους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους· ἀναγινώσκουμεν γάρ, ὡς φησιν, ἐν μὲν Ἀλόπῃ Εὐριπίδου ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχονθ' ἔφον ἐκ τρόχων πεπαυμένον. ἐν δὲ Μηδείᾳ (46.) "ἄλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι". V. 2. στείχονθ' ἔφον scripsi pro στείχοντα θεωρῶν.

107. Eust. Il. p. 656, 58. κύμα τὸ γέννημα — ὡς δηλοῖ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Κερκυόνι τὸ "γέμουσαν κύματος θεοσπόρου", ἤγουν ἐγκυμονοῦσαν ἐκ Ποσειδῶνος. ibid. p. 1234, 42. ὅτι δὲ κύμα ὀριμῶς καὶ τὸ κατὰ γαστρός ἔμβρυον λέγεται — δηλοῖ E. ἐν τῷ "γ. κ. θ." Od. p. 1640, 60. κύμα καὶ τὸ κύημα, ὡς δηλοῖ καὶ E. ἐν Κερκυόνι, οὗ τὴν θυγατέρα γέμειν ἔφη κύματος θεοσπόρου, τοῦ ἐκ Ποσειδῶνος δηλαδή. et iisdem fere verbis p. 1681, 42.

108. Eust. Od. p. 1902, 1. Εὐριπίδης ἀνάπαλιν

ἔφη ἐν Κερκυόνι ἐπὶ φίλου ἀμελοῦς, Ποσειδῶν δὲ ἦν ἐκεῖνος, τὸ

πλήσας δὲ νηδὺν οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὐτόν.

Ibid. p. 1607, 3. κατὰ τὸ "πλήσας δὲ νηδύν", ὅπερ E. ἐν Κερκυόνι φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐγκύμονα ποιήσας.

109. Stobaeus 73, 12.

γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε πως.

110. Etym. M. p. 420, 18. ἠδέσθην σὺν τῷ I, παρὰ τὸ αἰδῶ περισπῶμενον. E. Ἀλόπη οὐ μὴν σὺ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ἠδέσω.

111. Stobaeus 79, 29.

ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον· πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην.

Eosdem versus sine fabulae nomine habet Orion Flor. 11. p. 56, 17. V. 1. ὃ μὲν] ὅθεν Orion.

2. πρῶτον om. Or. 3. τ'] δ' Or. τοῦτ' εἶναι] τὴν Or.

112. Stobaeus 74, 17.

τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναῖκεϊον γένος φρουροῦντας· αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφάλουσιν ἡμᾶς τῶν παρημελημένων.

V. 1. γένος pro γάμον Meinek. 2. φρουροῦντας] φρενοῦντας Nauek.

113. Phot. Lex. p. 315, 13. ὁδησαι: τὸ ὠνήσασθαι. E. Ἀλόπη καὶ Κύκλωπι (95.).

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Δ Α.

Eratosth. Catast. c. 15. Κηφεύς — ἦν δὲ, ὡς Εὐριπίδης φησιν, Αἰθιοπῶν βασιλεὺς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ· τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κήτει βορᾶν, ἣν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσε, δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη Ἀθηνᾶς γνῶμη. ibid. 17. Ἀνδρομέδα. αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις διὰ τὴν Ἀθηνᾶν τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα, διατεταμένη τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προετέθη τῷ κήτει· ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσέως οὐχ εἴλετο τῷ πατρὶ συμφέειν οὐδὲ τῇ μητρὶ, ἀλλ' αὐθαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπήλθε μετ' ἐκείνου εὐγενὲς τι φρονήσασα. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι. Cf. Hygini Poet. Astron. 2, 9—11, p. 443 sq. schol. Lat. Arati p. 57. et 58. Pluribus mythum persequuntur Apollod. 2, 4, 3. Ov. Met. 4, 662 sqq. Hyginus fab. 61. al. Drama quando scenae commissum fuerit docet schol. Ar. Ran. 53. τῶν καλλίστων Εὐριπίδου δραμάτων ἡ Ἀνδρομέδα. διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδασθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόχης; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀγδόῃ ἔτει (olymp. 91, 4.) προεισῆκται. (Sic vel προεισῆλθεν in editione Oxoniensi vol. 3. p. 407. correxi quod in VΘ προσηκται, in R προσῆλθεν scriptum est. Similiter schol. ad v. 1333. p. 140, 14. τοῖς ὑπὸ Φρυγίχου μέλεσι προεισηγμένοις.) Cf. schol. Ar. Av.

EURIPIDES.

348. καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας "ἐκθεῖναι κῆτει φορβάν", ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδασθείσης τῆς τραγωδίας παρατιθέμενος. Ar. Thesm. 1060. Ἥχῳ λόγων ἀντιπῶδες ἐπικοκκάστρα, | ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ | Εὐριπίδῃ καυτῇ ξυνηγωνιζόμεν. ubi schol. ἐπεὶ πέρυσιν (anno ante olym. p. 92, 1.) ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα. Schol. Ar. Thesm. 1012. Ἀνδρομέδαν] πιθανῶς συνδεδιδάκται γὰρ τῇ Ἑλένῃ. Nicobule ap. Ath. 12. p. 537d. ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισὸδιδόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἡγωνίσαστο. Lucianus de conser. hist. c. 1. vol. 2. p. 2. ἅπαντες γὰρ ἐς τραγωδίαν παρεκινούντο καὶ ἱαμβεῖα ἐφθέγγοντο καὶ μέγα ἐβίων, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν ἐμονώδουν καὶ τὴν τοῦ Περσέως ῥῆσιν ἐν μέρει διεξέησαν, καὶ μεστὴ ἦν ἡ πόλις ψυχρῶν ἀπάντων καὶ λεπτῶν τῶν ἐβδομαίων ἐκείνων τραγῶδων, "οὐ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως" καὶ τὰ ἄλλα μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναβούντων. Similis Eunapii narratio est in Excerptis hist. Maii Scr. vet. nov. coll. 2. p. 275. (p. 80. ed. Niebuhr.) de histrione qui Nerone regnante in urbe barbara — cuius nomen in codice Vat. in ταύτην corruptum, ab Meinekio (Hermes vol. 2. p. 403.) in Τάτην mutatum est — Andromedam tragoe-

diam multis modis ab se mutatam incredibili cum successu egerit. Euripidei dramatis actorem spectat corrupta glossa Hesychii, περιχαδόν: τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φθισιμόρφον. de quo loco dixit Meinekius Com. 4. p. 702. Ennii Andromedae pauca quae supersunt fragmenta collegit Ribbeckius p. 23. 24.

114. Ar. Thesm. 1065.

ΑΝΔΡ. ὦ νῦξ ἱερά,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῦτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱράς
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ubi scholia: ὁ Μνησίλοχος (huic enim Aristophanes verba tribuit) ὡς Ἀνδρομέδα. τοῦ προλόγου τῆς Ἀνδρομέδας εἰσβολή. De significatione verborum τοῦ προλόγου εἰσβολή dixi ad Aeschyli fr. 141. V. 1—3. ex Euripide affert schol. Theocr. 2, 166. ὅτι δὲ ἐπὶ ἄρματος ὀχεῖται ἡ νῦξ, Εὐριπίδης “ὦ νῦξ — νῦτα διφρεύουσα”. cf. mutilum scholion codicis Townleiani II. 24, 12. ἐμφαίνει ἀδηλον εἶναι τὸν (?) ἐπὶ τῷ μήκει τῆς νυκτός, ὡς καὶ ἡ Ἀνδρομέδα “ὦ νῦξ ἱερά”.

2. ὡς μακρὸν] μακρὸν ὡς Bergkii. πῶς μακρὸν Meinekius. 4. ἱράς Hermannus pro ἱεράς. ἀγνὰς Herwerdenus. Euripidem expressit Ennius Andromedae fr. 1. (nox) quae cava caeli signitinentibus conficis bigis.

115. Ar. Thesm. 1070.

τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον, θανάτου τλήμων
μέλλουσα τυχεῖν:

ubi scholia v. 1070. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου (Andromedae Euripideae). et 1072. λείπει “μέλλουσα τυχεῖν”.

116. Ar. Lys. 963. ποία ψυχὴ, ποιοὶ δ' ὄρχεις, ποία δ' ὄσφυς; ubi schol. παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας “ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν;”

117. Ar. Thesm. 1015. φίλαι παρθένοι φίλαι, πῶς ἂν ἐπέλθοιμι (sic Brunckius. ἀπέλθοιμι libri. ὑπέλθοιμι Bentleius.) καὶ τὸν Σκύθην λάθοιμι; ubi schol. παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου “φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι”. τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον.

118. Ar. Thesm. 1018. κλύεις ὦ πρὸς Αἰδοῦς σε τὰν ἐν ἄντροις, κατάνευσον, ἕασον ὡς τὴν γυναῖκά μ' ἔλθειν. ubi schol. πρὸς τὴν Ἥχῳ Ἀνδρομέδα λέγει πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις, ἀπόπαυσον, ἕασον

Ἀχοῖ με σὺν φίλαις γόου πόθον λαβεῖν.

Cf. schol. Ar. Thesm. 1059. ἐπεὶ εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἥχῳ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδα, εἰς τοῦτο παίζει. V. 1. προσαιδουσαι τὰς codex. Correxerit Seidlerus. προσαιδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις Boethius. 2. ἀπόπαυσον pro ἀπόπασον Seidlerus.

119. Stobaeus 113, 2.

συνάλησον, ὡς ὁ κάμνων

δακρύων μεταδοῦς ἔχει κουφότητα μόχθων.

V. 2. ἔχει τινὰ AB. τινὰ om. codex Vind. Metra eadem erunt quae fr. 118. si illic cum Nauckio scribatur uno versu ἀπόπαυσον, ἕασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισιν.

120. Ar. Thesm. 1022. ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν πολυπονώτατον βροτῶν. ubi schol. παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδα

ἄνοικτος ὅς τεκὼν σὲ τὴν

πολυπονωτάτην βροτῶν

μεθῆκεν Ἀἰδᾷ πάτρας ὑπερθανεῖν.

V. 3. πάτρας pro πατρός Duentzer.

121. Ar. Av. 348. ὡς δεῖ τῷδ' οἰμῶζειν ἄμφω | καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. ubi schol. παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας “ἐκθεῖναι κῆτει φορβάν”, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδασχέσις τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ “σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε” (Ar. Av. 423.) παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδασχέσιων Φοινισσῶν φησιν, “κάκεισε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ” (Eur. Phoen. 266.). καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιαῦτον.

122. Ar. Thesm. 1029—1041.

ὄρᾳς ἔμ', οὐ χοροῖσιν οὐδ'
ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κῆτει βορὰ Γλαυκῆτη πρόκειμαι.

1030

γαμηλίῳ μὲν οὐ ἐν
παῖωνι, δεσμίῳ δὲ
γοασθὲ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων τάλαν' ἄνομα πάθεα
φῶτα λιτομέναν (—ένα schol.)
πολυδάκρυτον Ἀἰδᾷ γόον φλέγουσαν (vel φλέγουσα)

1035

1040

et v. 1047—1055.

ἰὼ μοι μοῖρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὦ κατάρατος ἐγὼ·
τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἶθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων φλόγα λεύσσειεν
ἔστιν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην
λαμοτόμῳτ' ἄχῃ δαιμόνι, αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

1050

1055

Hoc canticum, quod Aristophanes Mnesilochi Andromedae partes agentis tribuit, maximam partem ex Euripideae tragodia expressum videtur. Scholia v. 1030. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. 1031. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. 1039. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.

123. Ar. Thesm. 1098.

ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθῃμ' ὑπόπτερον.

Schol. εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα. καὶ λοιπὸν ἐπέζησε τὰ ἑξῆς. Meinekius his adiungit versum adespota Eusebii P. E. p. 851d. ὑπὲρ τε πόντου χεῦμ' ὑπὲρ τε Πλειάδα.

124. Ar. Thesm. 1105. ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον | θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὤρμισμένην; ubi scholia, πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας

ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ περιέρρυτον
ἄφρῳ θαλάσσης παρθένου τ' εἰκὼ τινα
ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τυκισμάτων
σοφῆς ἀγαλμα χειρός.

Maximus in Dionys. Areop. vol. 2. p. 234c. et Georg. Pachym. ibid. vol. 1. p. 564d. αὐτοφυῆς δὲ ἀγαλμά φησιν ὁ γίνεται ἐν ὕλῃ ἀτμήτῳ — ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομέδα “παρθένου.—χειρός”.

V. 2. εἰκὼ] εἰκόνα Maximus. παρθένου — τινα om. Pachym. 3. αὐτομόρφων] αὐτομόρφου Pachym. τυκισμάτων pro τειχισμάτων Iacobsius. Euripidem imitatur Ovidius Met. 4, 675. marmoreum ratus esset opus. Quae Aristophanes habet, παρθένον θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὤρμισμένην, ex Andromeda derivata esse non crediderim: ναὺς ὅπως ὤρμιμένος dixit Eur. Herc. f. 1094. ΝΑΥΪΚ.

125. Ar. Thesm. 1110. 1058. 1101.

ΠΕΡΣ. ὦ παρθέν', οἰκτεῖρω σε κρεμαμένην ὀρών.
ΑΝΔΡ. σὺ δ' εἰ τίς ὅστις τοῦμόν ψικτεῖρας πάθος;
ΠΕΡΣ. Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυτολῶν

Ex Eur. Andromeda hos versus derivatos esse dudum intellexerunt: v. 1. et 2. iam Barnesius coniunxit, versu 3. quem his adiungere non dubitavi, exclusi verba τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων huic loco minime apta. NAUCK.

126. Diog. L. 4, 29. de Arcesilao: καὶ αὐτοῦ Κράντωρ ἔρωτικῶς διατεθείς ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου προενεγκάμενος

ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμι σ', εἴσει μοι χάριν;
καὶ δς τὰ ἐχόμενα (fr. 133.) “ἄγου με, ὦ ξέने, εἴτε δμῶιδ' ἐθέλεις εἶτ' ἄλοχον”. Schol. BLV II. 14, 235. εἰδὼ χάριν: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀφλήσω, ὡς Εὐριπίδης “ὦ — χάριν”. Suidas v. εἴση: Εὐριπίδης “εἰ σώσαιμι σ' (ἐξ Ἀνδρομέδας) ὦ παρθένε, εἴση μοι χάριν;” Parodiam versus corrupta produnt verba Eubuli in schol. Eur. Med. 476. παρθενεύεις ἔξεις μοι χάριν.

127. Stobaeus 34, 12.

σιγῆς· σιωπῇ δ' ἄπορος ἔρμηνεὺς λόγων.

128. Stobaeus 112, 4. et sine fabulae nomine 5, 17. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγόντων οὐπώποθ' ὕβρις, αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.

Ammonius p. 25. ed. Valck. ὀρρωδεῖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι, καὶ Εὐριπίδης τὸν Περσέα λέγοντα εἰσάγει “τὰς — πεπραγόντων — παθεῖν”.

129. Ar. Thesm. 1107.

ὦ ξέने, κατοικτεῖρόν με τὴν παναθλίαν,
λυσόν με δεσμῶν.

Ad Andromedam haec verba rettulit Matthiae.

130. Stobaeus 111, 2.

μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ.

γένοιτό τῶν πόλλ' ὦν δόκησις οὐκ ἔνι.

V. 1. ἐξάγου pro ἐξ ἄδου Valckenarius. 2. τῶν pro τῶν Musgr. Prior versus Andromedae, alter Persei esse videtur. Monuit Matthiae.

131. Stobaeus 29, 57.

ἄλλ' ἡδὺ τοι σωθέντα μεμνήσθαι πόνων.

Eundem versum ex Euripide afferunt Plut. Mor. p. 630e. et Macrobian. Sat. 7, 2, 9. om. poetae et fabulae nomine Anecd. Boiss. vol. 1. p. 159. et Aristot. Rhet. 1, 1. p. 1370b, 4., ubi scholia fol 22b, 39. Εὐριπίδου τὸ ρητόν. respiciunt Themistius p. 55d, λέγει που ἡ τραγῳδία ὅτι φέρει πολλὴν ἡδονὴν καὶ τῷ σωθέντι μεμνήσθαι πόνων παροισχόμενων. et Epictetus fr. 121. vol. 3. p. 104. (dummodo Epicteti sit locus, cf. Boisson. in Choric. p. 73 sq.): ὡς ἡδὺ τὴν θάλασσαν ἀπὸ γῆς ὄραν, οὕτως ἡδὺ τῷ σωθέντι μεμνήσθαι πόνων. Latine reddidit Cicero de Fin. 2, 32, 105. nec male Euripides — suavis laborum est praeteritorum memoria.

ἄλλ' Aristot. Stobaeus, ὡς Plutarchus. Anecd. Boiss. τοι Stobaeus (ubi tamen τι M, σοι A) Aristot. Macrobian., τῷ Anecd. Boiss. NAUCK.

132. Ath. 13. p. 561b. ἕτερος δέ τις προσέθηκε τῶν Εὐριπίδου τάδε

σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ,
ἢ τοῖς ἔρῳσιν εὐτυχῶς συνεκπύνει
μοχθοῦσι μόχθους ὦν σὺ δημιουργὸς εἶ.
καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσει,
μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεισθαι φιλεῖν
ἀφαιρεθῇσι χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

V. 1—3. habet Stobaeus 64, 6. Εὐριπίδου. “σὺ δ’

ὦ — παρίστασο”. Andromedae esse locum docet qui v. 1. affert Lucianus (vide supra p. 297.). 1. τύραννε θεῶν τε Ath., θεῶν τύραννε Lucian., κάκιστε πάντων θεῶν Stobaeus. Ἔρως om. Stobaeus.

3. 4. ap. Athenaeum sic scripti: ἢ τοῖς ἔρῳσιν, ὦν σὺ δημιουργὸς εἶ, μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπύνει. exitus versuum sedem mutare iussi duce Stobaeo, ubi v. 3. ἢ τοῖς ἔρῳσιν εὐμενῆς παρίστασο legitur. hinc pro εὐτυχῶς fortasse εὐμενῶς corrigendum. NAUCK.

5. θεοῖς] θνητοῖς Dobraeus. ἔσαι et ἀφαιρεθῇσι scripsi pro ἔση et ἀφαιρεθῇση.

133. Herodianus p. σχημάτων p. 58, 10. (Rhet. vol. 8. p. 602.) παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ εἰσάγεται ἡ Ἀνδρομέδα (ἢ Ἀνδρομάχη libri) λέγουσα τῷ Περσεῖ ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις εἶτ' ἄλοχον εἴτε δμῶιδ' . . . . .

Suidas, ἄλοχος: γαμετή. Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας “ἄγου με, ὦ ξέने, εἴτε δμῶιδ' ἐθέλεις εἶτ' ἄλοχον”. V. 1. ξέν'] ξεῖν] Herodiani codices Havn. et Ven. πρόσπολον θέλεις] πρὸς ὄλυμπον ἐθέλης Herod. cod. Havn.

134. Tiberius περὶ σχημάτων Rhet. vol. 8. p. 576. τοὺς δὲ χρόνους ἀλλοιοῦσιν — ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ Ἀνδρομέδῃ ὥρῳ δὲ πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα ἀντὶ τοῦ εἶδον. τῆς] τὰ Nauckius. Fritzscheus cum hoc versu coniungit fr. 949.

135. Ath. 11. p. 477a. de v. κισσύβιον disputans ex coque Eust. Od. p. 1632, 9. Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν τὸ κίσσινον ποτήριον σημαίνει παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομέδῃ

πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεῶς,

ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος

πόνων ἀναψυκτήρ', ὁ δ' ἀμπέλων γάνος.

Macrobian. Sat. 5, 21, 13. Euripidis auctoritate niti videtur, qui in Andromeda sic ait “πᾶς — γάνος”.

V. 2. σκύφον Macrobian. Philostr. Imag. 1, 29. p. 404, 19. πολλοὶ δὲ οἱ βουκόλοι γάλα ὀρέγοντες καὶ οἶνου ἐπισπάσαι.

136. Anecd. Bekk. p. 339, 6. ἄγορος καὶ ἄγοροι. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδῃ “οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν”. Αἰθίοπες σημαίνει. Fritzscheus in Ar. Thesm. p. 544. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν [ἐν ἀγόροις] Αἰθίοπες. σημαίνει [δὲ τὴν ἀγοράν]. alii σημαίνει ex ἡμενοι ortum putant. NAUCK.

137. Schol. Plat. p. 43. (383. Bekk.) ἐκινῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς (ταῖς συνουσίαις) κρατήρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεῦτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτήρος — ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδῃ καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

138. Stobaeus 52, 2.

νεότης μ' ἐπήρε καὶ σθένος τοῦ νοῦ πλέον.

Sine fabulae nomine Lucianus Neeom. 2. vol. 1. p. 456. ubi θράσος pro σθένος.

139. Stobaeus 64, 7.

ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν' ἐκ δὲ τῶν λόγων

ἐλοῦ τὰ βέλτισθ', ὡς ἀπιστόν ἐστ' ἔρως

κάν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

V. 2. ὡς pro ὥστ' Pierson. 3. κάν] καὶ A. ἄρχειν] οἰκεῖν ed. ἀκείν M. ναρκεῖν A. Meinekius: [δεσπότην] ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν, et deinde ὡς ἀπιστόν ἐστ' ἔρως κάν τῷ κρατίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

140. Stobaeus 63, 22.

ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,

ἐσθλῶν ὅταν τύχῃσι τῶν ἐρωμένων,
οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τὸδ' ἡδονῆς.
V. 3. ἔσθ' ὁποίας pro ἔστι ποίας Pflugk.
Nauckius. τόθ' aut τοῦθ' libri.

141. Stobaeus 98, 31.

χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ,
ταῖς συμφοραῖσι δ' ὥς ὀρᾶς, οὐκ εὐτυχῶ.

142. Stobaeus 77, 12.

ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐρῶ νόθους λαβεῖν·
τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς
νόμῳ νοσοῦσιν. ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν.

V. 1. ἐρῶ pro ἐῷ Nauckius. 3. ὥς σε Vind. εἰ
AB. Correxuit Grotius. ὡς

143. Stobaeus 91, 20.

χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν·
καὶ δοῦλος ὦν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ,
ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὦν οὐδὲν σθένει.
χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὐνεκ' εὐτυχεῖν.

V. 2. ὦν γὰρ] γὰρ ὦν A. 3. δ' ἀχρεῖος AB. 4.
σαυτὸν] αὐτὸν MVind. Voss. Versum 4 a superio-
ribus seiungit Musgravius.

144. Ar. Thesm. 1128.

αἰαί, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἄλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

Euripideae Andromedae esse hos versus e loci nexu
collegit Matthiae.

145. Ar. Ran. 105. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις
γὰρ οἰκίαν. ubi schol. (cf. Suid. v. μὴ τὸν ἐμὸν οἶ-
κει): καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ (Ἀνδρομέδῃ
Matth.)

μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

146. Stobaeus 99, 11.

ἢ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν·
ὥς τοῦ γε πάσχειν τοῦπιόν μεῖζον κακόν.

147. Stobaeus 29, 20.

εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

148. Stobaeus 81, 6.

ὦ τλῆμον, ὥς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς
ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι.

149. Stobaeus 105, 32.

οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχῆς ἔφυ βροτῶν,
ὃν μὴ τὸ θεῖον ὥς τὰ πολλὰ συνθέλει.

V. 2. ψ pro ὄν Porsonus.

150. Stobaeus Ecl. 1, 3, 23. p. 118. Εὐριπίδου (in
codice A ad latus vers. seq. ἀνδρομάχῃ apponitur).

τὴν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς
ἐγγύς τε ναῖεν τῆς βροτῶν ἀμαρτίας.

Fabulae nomen om. Orion Flor. 16. p. 57, 5. V. 1.
τοι om. Orion. Διὸς Stobaeus, χρόνου Orion. cf.
fr. 223. 2. ἀμαρτίας Orion, τιμωρίας Stobaeus.

151. Stobaeus Ecl. 1, 5, 2. p. 166.

... τὸ δαιμόνιον οὐχ ὀρᾶς
ὅπη μοίρας διεξέρχεται;
στρέφει δ' ἄλλους ἄλλος' εἰς ἀμέραν.

V. 1. δαιμόνιον] δαιμόνιος A. 2. μοῖρα VA. μοίρας
Grotius. ὅπη (debebat ὅπα) ποτὲ μοίρας Meinekius.
ὅπη μοῖρά σου (vel σοι) Fritzsche. 3. στρέφει]
στρέφεις A. ἄλλος' pro ἄλλως Hermannus. ἄλλος'
ἄλλος' Herwerdenus p. 34. Versus erunt dochmiaci
tres, si v. 2. Meinekii vel Fritzscheii coniectura re-
cipiatur.

152. Stobaeus 105, 17.

ὁ μὲν ὀλβιος ἦν, τὸν δ' ἀπέκρυσεν
θεὸς ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν·
νεύει βίος, νέυει δὲ τύχη
κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.

V. 1. τὸν pro τὸ Valey. 2. ἐκ κείνων Grotius.
ἐκείνων libri. τύχη] τύχα libri

153. Stobaeus 67, 10.

τῶν γὰρ πλούτων ὁδ' ἄριστος,
γενναῖον λέχος εὐρεῖν.

154. Stobaeus 123, 4.

τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου.
κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεῶν.

V. 1. τὸ ζῆν ἀφέντα σε κατὰ γῆς τιμῶς' ἴσως Her-
werdenus. 2. Alterius personae verba. ὅταν
Vind. ὅτου AB. εὐτυχεῖν χρεῶν Musgravius con-
iectura incerta. εὐτυχεῖ κρέων libri. Creon in An-
tigona nominari poterat, non in Andromeda.

155. Hesychius, ἀγρεύματα: σκύλα. E. Ἀνδρομέδῃ.

156a. Hesychius, ἀμείβεται: παραιτεῖται. E. Ἀνδρο-
μέδῃ et omitta Euripidis mentione Etym. M. p. 81, 35.

156b. Antiatt. Bekkeri p. 78, 21. αἰσχροκερδῆς:
E. Ἀνδρομέδῃ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Aristophanes grammaticus in Argum. Soph. Antig.
κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ·
πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος δίδεται πρὸς
γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαίονα. (Αἴ-
μονα codex Laur., cuius in margine ab alia antiqua

a
manu μαῖδον adscriptum. Μαῖμονα Paris. A. Scripsi
Μαίονα. Cf. Il. 4, 394. Μαίων Αἰμονίδης. NAUCK.)
Schol. Soph. Ant. 1350. ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου
Ἀντιγόνης αὐτῇ, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνῃ διὰ τὸν Αἴ-
μονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον, ἐνταῦθα δὲ τοῦν-
αντίον. Cf. fr. 213. et 215.

157. Ar. Ran. 1182.

Ἦν Οἰδῖπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ.

Scholia: ἔξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ
δράματος. εὐδαίμων] εὐτυχῆς Dio Chrys. 64. p.
593c. et schol. Aesch. Sept. 775., uterque omisso poe-
tae nomine.

158. Ar. Ran. 1187.

εἴτ' ἐγένετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

Hic quoque versus ex prologo Antigoniae sumtus, ut
monuit Grotius. Respicit Clearchus ap. Ath. 12. p. 524c.
εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν.

159. Schol. Eur. Phoen. 1130. ἀνωτέρω (1099.) εἶπε
“λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν”, ἐν δὲ τῇ
Ἀντιγόνῃ

ἐπὶ χρυσέωντων
ἀσπίδων τὰν Καπανεῶς.

160. Ioannes Dam. post Stobaei Ecl. Gaisf. p.
706, 19.

νέοι νέοισι συννοσοῦσι τάφανῃ.

161. Stobaeus 64, 4. et sine nomine fabulae Plu-
tarchus ib. 64, 31.

ἡρῶν· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.

162. Stobaeus 63, 4.

ἀνδρὸς δ' ὀρώντος εἰς Κύπριν νεανίου

ἀφύλακτος ἢ τήρησις, ὡς κἀν φαῦλος ἢ
τᾶλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος·
ἦν δ' ἂν προσῆται Κύπρις, ἡδίστον λαβεῖν.

V. 1. ὀρώντος pro ἐρώντος Musgravius. 2. ἀπρα-
κτος ἢ φύλαξις Nauckius Stud. Eurip. 2. p. 157.
ὡς κἀν Nauckius pro κἀν γάρ. 3. τᾶλλ' τὰ δ'
ἄλλα A pr. m. MVind., τὰ γὰρ A m. sec. et B.
σοφώτερος] σοφώτατος Herwerdenus. 4. ἦν Mus-
gravius pro ἦν.

163. Stobaeus 93, 13.

ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι.

164. Stobaeus 67, 13. Εὐριπίδου Ἀντιγόνης
Zeuxtheis γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος,
ἄλλ' ἐν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γάρ ὦν
ἐσθλῶ δέδοικε μηδὲν ἔξαμαρτάνειν.

Sequitur apud Stobaeum 14. Ἰπποθῶντος “ἄριστον
ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὲς γυνή”. et 68, 24. Ἰπποθόου
“Zeuxtheis γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος. Ex quo
Nauckius colligit lemmata excerptorum 67, 13. et 14.
transponenda esse.

165. Ioannes Dam. post Stobaei Ecl. Gaisford.
p. 717, 20. ἔξ Ἀντιγόνης

ἄκουσον· οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

Euripidis dici Antigona admodum probabile est, ac
fortasse E. Ἀντιγόνης corrigendum. Impugnat poeta
Sophoclem Antig. 563. οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει | νοῦς
τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται. NAUCK.

166. Stobaeus 90, 1.

τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἐνι·
φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακοῦς.

V. 1. μωρὸν libri hic et alibi: de quo semel mone-
mus. αὐτῷ] αὐτῇ (Antigona) Suevernius.

167. Stobaeus 87, 1.

ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι
τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων περί.

V. 1. πατράσι Gesnerus. ἅπασιν libri. 2. τέκνων]
τέκνα AB. Nauckius, priorem versum Creonti, alter-
um Haemoni tribuens, corrigit

ἡ γὰρ δοκεῖ σοι πατράσι παῖδας εἰκέναι;
τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται δὲ κάμπалиν.

Non minus incerta Heimsoethii coniectura est (in
Prooemio Lection. Bonn. aestiv. a. 1867. p. XIX.) τὰ
πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων σπορά.

168. Clemens Al. Strom. 6. p. 741. et Stobaeus 77, 10.

ὀνόματι μεμπτόν τὸ νόθον, ἢ φύσις δ' ἴση.

169. Stobaeus 104, 9.

· ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν.

170. Orion Flor. 1, 1. p. 41, 3.

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος,
καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Eosdem versus sine fabulae nomine affert Tzetz. in
Hesiodi Op. 135. V. 1. habent Ar. Ran. 1391. (ubi
schol. v. 1386. τὸ δὲ “οὐκ ἔστι Πειθοῦς” ἔξ Ἀντιγό-
νης Εὐριπίδου) et sine fabulae nomine Heraclides
Alleg. Hom. c. 59. p. 181. schol. Hom. Il. 24, 486.
Euripides iprὸν scripserat.

171. Stobaeus 48, 4.

δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.

172. Stobaeus 49, 5.

οὐτ' εἰκὸς ἄρχειν οὐτ' ἐχρῆν ἄνευ νόμου
τύραννον εἶναι· μωρία δὲ καὶ θέλειν
δς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.

V. 1. ἄρχειν] ἀρχὴν Herwerdenus p. 37. ἄνευ νό-
μου (νόμων Bothius) Badhamus pro εἶναι νόμον.
2. μωρία δὲ καὶ θέλειν] Sensus postulat potius μωρίαν
δ' ὀφλισκάνει, quod post Herwerdenum, qui μωρίαν
δ' ὀφλισκάνειν posuerat, coniecit Heimsoethius. Quod
quum non appareat quomodo in μωρία δὲ καὶ θέλειν
corumpi potuerit, probabilius iudico recte hoc legi,
sed post θέλειν unum vel plures versus excidisse.

173. Stobaeus 43, 21.

οἰκέιος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἦν διχοστατὴ πόλις.

174. Stobaeus 108, 3.

μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδῶς ὅτι
ἔσθ' ὅτε τὸ λυποῦν ὑστερον χαρὰν ἄρει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον.

Versum 1. ex duobus versibus, quorum priorem ver-
bis μὴ νυν θέλε finitum fuisse coniecit Valckenarius,
contraxisse videtur Stobaeus. εἰδῶς] τοῦθ' addit
cod. Paris. B. 2. ἔσθ' ὅτε Heimsoethius pro πολ-
λάκις, quo Hesychius utitur ad explicandum ἔσθ' ὅτε.
Ceterum non improbabilis Dobraei opinio est (Ad-
vers. 2. p. 360.) qui hos versus Philemoni tribuit
(cuius fragmentum aliud praecedat), Euripidi vero
proximum (4.) οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός,
cui nunc Chaeremonis nomen praescriptum est, quod
ad 5. transfert Dobraeus.

175. Stobaeus 108, 13.

ὅστις δὲ πρὸς τὸ πίπτον εὐλόφως φέρει
τὸν δαίμον', οὗτος ἡσόν· ἔστ' ἀνόλβιος.

V. 1. εὐλόφως Abreschius (εὐκόλως Meinekius). εὐ-
λόγως libri. 2. ἔστ' ἀνόλβιος Scaliger. ἔστιν ὁλ-
βιος libri. Suspectum tamen ἀνόλβιος, quum legitima
forma ἀνολβος sit.

176. Stobaeus 125, 6.

θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος
ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἔστι μείζον ἐν βροτοῖς;
τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ
ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς,
εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων;

Versus 1. 2. in cod. Grotii etiam post 120, 5. leguntur,
altero sic scripto ἔχει μαθεῖν δὲ πᾶσιν ἔστιν εὐμαρές.

177. Schol. Pind. Pyth. 3, 177. Θυῶνῃ τῇ Σεμέλῃ —
εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν αὐτὴν Διώνην λέγουσιν, ὥσπερ Εὐ-
ριπίδης ἐν Ἀντιγόῃ

ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός,

Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός.

V. 2. ὑποστάτης libri. Correxuit Scaliger.

178. Schol. Eur. Phoen. 1031. τὴν Σφίγγα ὁ Διό-
νυσος ἐπεμψε τοῖς Θηβαίοις, ὡς ἐναντίον (sic cod.
Marcianus: ἐναντοῖα Monac.) λέγειν. ὡς ἐν Ἀντι-
γόῃ λέγει Unger. Theb. Parad. p. 386.

Α Ν Τ Ι Ο Π Η.

Probus in Verg. Ecl. 2, 25. p. 7, 21. *Amphionem et
Zethum Euripides et apud nos Pacuvius Iovis ex An-
tiopa Nyetei ait natos.* Euripidis et Pacuvii Antiopam
memorat etiam Cicero de invent. 1, 50, 94. et de fini-
bus 1, 2. Ioannes Malalas p. 49. (cf. Georgius Ce-

dren. vol. 1. p. 44.). ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιη-
τικῶς ἐξέθετο δρᾶμα ὡς ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς σάτυρον με-
ταβληθεὶς ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπην κακείθεν ἐγεννήθη
ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων οἱ μουσικοί. Hyginus fab. 8.
“eadem (Antiopa) Euripidis, quam scribit Ennius.”

Post quae amplior sequitur expositio fabulae. Apollodorus 3, 5. 5. Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτη Ζεὺς συνήλθεν. ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλούντος εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἑπωπεία καὶ τούτῳ γαμεῖται. Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεῖ, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἑπωπείως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται, καὶ τὸν μὲν Ἑπωπεία κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἡγάγεν αἰχμάλωτον. ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἑλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρῶν βουκόλος (qui Ὀρδίων dicitur ab Cephaliōne ap. Ioannem Mal. p. 47, 48, et Cedren. p. 44.) ἀνατρέπει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίῳ, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίᾳ ἤσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ἠκίζετο Λύκος καθεῖρξας καὶ ἡ τοῦτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δὲ ποτε τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων ἦκεν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτὸν θέλουσα. οἱ δὲ ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. Cf. schol. Ar. Rhod. 4, 1090. et Cephalion (Muelleri Fragm. Hist. 3, p. 628.) ap. Io. Malal. p. 45—49. Schol. Ar. Ran. 53. διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου (i. e. ante olymp. 93, 3.) διδασθέντων καὶ καλῶν, Ὑπιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης; Parachoregmate poetam usum esse testatur scholion Eur. Hipp. 58. vol. 1. p. 83, 15. καὶ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ δύο χοροὺς εἰσάγει, τὸν τε Θηβαίων γερόντων διόλου καὶ τὸν μετὰ Δίρκης.

179. Schol. A Il. 11, 774. χόρτοι δὲ οἱ τριγχοί, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιόπῃ

Οἰνὴ

σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἑλευθεραῖς
V. 1. Οἰνὴ additum ex Strabone 8. p. 375. ὠνομάζετο δ' Οἰνὴν (recte Οἰνὴ hic et infra Casaubonus) πάλαι ὁμωνύμως δυσὶ δῆμοις τῆς Ἀττικῆς, τῇ τε πρὸς Ἑλευθεραῖς “Οἰνὴν σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς δ' (τ' Casaubonus) Ἑλευθεραῖς”, καὶ μὴ τῶν ἐκ τῆς τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα, καθ' ἣς ἡ παροιμία “Οἰνὴν τὴν χαράδραν”. Verba σύγχορτα — Ἑλευθεραῖς afferuntur etiam in Etym. Gud. p. 568, 42. (ubi ταῖς δ' ut ap. Strabon.) et Apollon. Lex. Hom. p. 178. Dio Chrysost. 15. p. 237 b. πλὴν γε τῆς Οἰνέως τοῦ Πανδίωνος — νόθου παιδός· ὁ γὰρ ἐκείνου νομεὺς ὁ ἐν ταῖς Ἑλευθεραῖς καὶ ἡ γυνὴ τοῦ νομέως — εὐρόντες ἐν τῇ ὁδῷ παῖδία οὐκ εἰδότες ὅτου ποτὲ ἦσαν, ἀνελόμενοι ἔτρεφον ὡς αὐτῶν καὶ οὐδὲ ὕστερον ἐκόντες οὐδέποτε μολόγησαν ὅτι ἀλλότριοι ἦσαν. σὺ δὲ ἴσως καὶ τὸν Ζῆθον καὶ τὸν Ἀμφίονα ἐλοιδόρεις ἂν cet. Verba σύγχορτα ναίω πεδία etiam Andr. 17.

180. Harpocr. p. 297, 16. Ὑσιαί τῆς Βοιωτίας πόλις, ἣς μνημονεύει καὶ E. ἐν Ἀντιόπῃ. Steph. Byz. p. 651, 17. Ὑρία — Ἡσιόδους δ' ἐν Ὑρία τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι, E. δ' ἐν Ὑσιαῖς (sic Valek. pro Ὑρία).

181. Etym. M. p. 411, 12. Ζῆθος — ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐζητήει εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτόν, ὡς φησιν E.

τὸν μὲν κυκλήσκει Ζῆθον· ἐζητήσε γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἢ τεκοῦσά νιν.

Etym. Gud. p. 230, 57. sive Etym. cod. Sorb. Ζῆθος· Εὐριπίδης σαφῶς ἐτυμολογεῖ ἐν Ἀντιόπῃ “Ζητήσαι γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἢ τεκοῦσα γυνή”. V. 1. κυκλήσκει pro κύκλῃσκει Valekenarius.

182. Etym. M. p. 92, 24. λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικός ἐτυμολογῶν τὸ Ἀμφίων ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη

παρὰ τὸ παρὰ τὴν ἄμφοδον ἦγον παρὰ τὸ παρὰ (ἀμφὶ Fritzschius) τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι Cf. Hyginus fab. 7. *dolor eam* (Antioram) *in ipso bivio coegit partum edere. quos pastores pro suis educarunt et appellant Zethon* ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον, *alterum autem Amphionem* ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν. Quam etymologiam ridet Aristophanes fragm. 304. Ἀμφοδὸν ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τούνομα.

183. λαμπρός θ' ἕκαστος κἀπὶ τούτ' ἐπείγεται νέμων τὸ πλείστον ἡμέρας τούτῳ μέρος, ἴν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει βέλτιστος ὦν.

Hi versus compositi sunt ex his locis, Plat. Gorg. p. 484 e. συμβαίνει γάρ τοῦ Εὐριπίδου· λαμπρός τ' ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ “κἀπὶ τούτ’ — ὦν”. ubi schol. τὰ ἱαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου ἐκ τῆς Ζήθου ῥήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίονα. (Valekenarius ἐν τούτῳ γέ τοι | λαμπρός θ' ἕκαστος.) Aristot. Rhet. 1, 11. ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης φησὶ “κἀπὶ τούτ’ — βέλτιστος ὦν”. Plato Alcib. 2. p. 146 a. φιλοτιμούμενόν τε καὶ νέμοντα τὸ πλείστον τῆς πολιτείας τούτῳ μέρος, “ἴν’ — κράτιστος ὦν”. Plut. Mor. p. 514 a. φίλαυτος γὰρ ὦν καὶ φιλόδοξος ὁ τοιοῦτος “νέμει τὸ πλείστον — κράτιστος ὦν”. p. 630 b. οὐ γὰρ πράττων μόνον ἕκαστος οὐδὲ διημερεύων, ὡς E. φησιν, ἀλλὰ καὶ διαλεγόμενος, “ἴν’ — κράτιστος ὦν” ἡδῶς διατίθεται. p. 43 b. χρὴ καὶ πρὸς τὴν τοῦ λέγοντος ἐμπειρίαν ἢ φυσικὴν δύναμιν ἡρμοσμένον, ἐν οἷς αὐτὸς ἑαυτοῦ κράτιστός ἐστι, ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις. V. 2. τὸ πλείστον ἡμέρας τούτῳ] ἐκάστης ἡμέρας πλείστον Aristot. 3. τυγχάνη Plut. Mor. p. 514 a. βέλτιστος Plato Gorg. et Aristot. κράτιστος Plat. Alcib. et Plutarchus.

184. μούσαν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις. ἀσύμφορον ἄργον, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελή.

Hos versus composuit Porsonus ex Dion. Chrys. 73. p. 635 a. πολὺ γὰρ ἂν εἴη τοῦ Ζήθου φαυλότερος τοιαῦτα ἐπιτιμῶν, ὡς ἐκεῖνος ἐνουθετεῖ τὸν ἀδελφόν, οὐκ ἀξιῶν φιλοσοφεῖν αὐτὸν οὐδὲ περὶ μουσικὴν διατρίβειν ἑάσαντα τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν· ἐφη δὲ αὐτὸν ἄτοπὸν τινα καὶ ἀσύμφορον μούσαν εἰσάγειν· ὥσπερ ἂν τυχὸν εἰποι τις καὶ σὲ τοιαύτην προηρῆσθαι πράξειν, οὐκ ἄργον οὐδὲ φίλοινον οὐδαμῶς, χρημάτων μέντοι τῶν αὐτοῦ ἀτημελή ἴσως· καὶ νῆ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος “ἔξ ὧν κενοῖσιν ἐργατικῆς οἰκίας” (fr. 188, 6.). Sextus Empir. p. 754, 3. λέγοντες τούναντίον αὐτὴν ἀσύμφορον εἶναι καὶ “ἀργὴν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελή”. V. 1. ἀσύμφορον Dio Chr. ἀσύμφωνον Sexti libri. 2. ἄργον Dio Chr. ἀργὴν Sextus.

185. Plato Gorg. p. 485 e. κινδυνεύω οὖν πεπονθέναί νῦν ὅπερ ὁ Ζῆθος πρὸς τὸν Ἀμφίονα ὁ Εὐριπίδου, οὐπὲρ ἐμνήσθη· καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἄττα ἐπέρχεται πρὸς σέ λέγειν οἵαπερ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὅτι ἀμελεῖς, ὦ Σώκρατες, ὦν δεῖ σε ἐπιμέλεσθαι, καὶ φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν μεираκιῶδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι, καὶ οὐτ' ἂν δίκης βουλαῖσι προσθεῖ' ἂν ὀρθῶς λόγον οὐτ' εἰκὸς ἂν καὶ πιθανὸν ἂν λάβοις οὐθ' ὑπὲρ ἄλλου νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιο. ubi schol. ὅτι ἀμελεῖς· καὶ ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόπης δράματος εἴληφε· — ὁ τῶν στίχων δὲ νοῦς οὗτος· ὁ Ζῆθος φησὶ τῷ Ἀμφίονι μουσικῷ ὄντι “ῥίπον τὴν λύραν, κέρησσο δὲ ὅπλους”. Cf. Olymriodorus in Archiv f. Philol. u. Paedag. vol. 14. p. 285. πρὸς τὸν Ἀμφίονα· ὁ Ἀμφίων οὗτος μουσικός ἦν· ὁ οὖν Ζῆθος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔλεγεν αὐτῷ ὅτι ῥίπον τὴν λύραν καὶ κέρησσο ὅπλους. mox Olymriodorus, μεираκιῶδει τινὶ

διαπρέπεις· ὁρᾷς πῶς τοῦ Εὐριπίδου γυναικῶδες (γυναικομίμῳ Nauckius) εἰρηκότος αὐτὸς μερικῶς εἶπε· καὶ οὐτ' ἂν δίκαις βουλαῖσι· ὁ Εὐριπίδης εἶπε “καὶ οὐτ' ἂν ἀσπίδος κύτει προσομιλήσεις”. Philostr. V. Apollon. 4, 21. p. 73, 26. (Phot. Bibl. p. 333b, 2.)· νῦν δὲ ἴσως ὁμοῦνται (οἱ ἔφηβοι) — θύρσον λήψασθαι κόρυν μὲν οὐδεμίαν φέρον, γυναικομίμῳ δὲ μορφώματι κατὰ τὸν Εὐριπίδην αἰσχροῦς διαπρέπον. Clemens Alex. Paed. 3. p. 286. ἀβροδίαιτον ἐπενειδίζων νεανίαν ὁ Σοφοκλῆς (fr. 706.) λέγει “γυναικομίμους ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν”. Ex his excerptis sex versus poetae componere conatus est Nauckius,

... ἀμελεῖς ὦν [σε φροντίζειν ἐχρῆν]
 ψυχῆς [ἔχων γάρ] ὥδε γενναίαν φύσιν
 γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι
 ... κοῦτ' ἂν ἀσπίδος κύτει
 [ὀρθῶς] ὀμιλήσεις οὐτ' ἄλλων ὑπερ
 νεανικὸν βούλευμα βουλευσάοι [τι].

V. 1. Ἀμφιον, ἀμελεῖς ὦν ἐπιμελεῖσθαι (debebat ἐπιμελεσθαι) σε δεῖ coniecerat Luzacius. 6. τι addidit Grotius.

186. πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, εἴ τις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα; Plato Gorg. p. 486b. καίτοι πῶς σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, ὦ Σώκρατες, εἴ τις εὐφυῆ λαβοῦσα τέχνη φῶτα ἔθηκε χείρονα, μήτε αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενον βοηθεῖν μὴδ' ἐκσωσαι ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων μὴτε ἑαυτὸν μὴτε ἄλλον μηδένα, ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν, ἀτεχνῶς δὲ ἄτιμον ζῆν ἐν τῇ πόλει; Versus Euripideos composuit Grotius. εὐφυᾶ restituit pro εὐφυῆ.

187. Stobaeus 30, 1.
 ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὐ βίον κεκτημένος
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελία παρείς ἔα,
 μολπαῖσι δ' ἠσθεῖς τοῦτ' αἰεὶ θηρεύεται,
 ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται,
 φίλοισι δ' οὐδέεις· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται,
 ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἴσῃσιν τις ἦ.
 V. 1. expressit Diphilus ap. Ath. 6. p. 247c. 2. παρείας libri. Correxuit Valek. 3—6. affert Sextus Empir. p. 755, 15. ἐπεὶ περ ὁ μουσικευόμενος “μολπαῖσιν ἠσθεῖς — ἦ”. 5. φίλοις τ' οὐθεῖς, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται Sextus Emp. illatis memoriae errore verbis Eur. Orest. 1557.

188. ἀλλ' ἔμοι πιθοῦ·
 παῦσαι μελωδῶν, πολέμιον δ' εὐμουσίαν
 ἄσκει· τοιαῦτ' αἰεὶ καὶ δόξεις φρονεῖν,
 σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν,
 ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς σοφίσματα, 5
 ἔξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις ὅμοιοι.

Hos versus Valckenarius composuit ex Plat. Gorg. p. 486c. ἀλλ', ὦ γαῖα, ἔμοι πείθου· παῦσαι δ' ἐλέγχων, πραγμάτων δ' εὐμουσίαν ἄσκει, καὶ ἄσκει ὁπότεν δόξεις φρονεῖν, ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς εἶτε ληρῆματα χρῆ φάναι εἶναι εἶτε φλυαρίας, “ἔξ ὧν — δόμοις”, Ζηλῶν οὐκ ἐλέγχοντας ἀνδρας τὰ μικρὰ ταῦτα, ἀλλ' οἷς ἔστι καὶ βίος καὶ δόξα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθὰ. (Olympiodorus in Archiv f. Philol. u. Paedag. vol. 14. p. 285. ἐκείνους (Zethus) δὲ εἶπε τῷ Ἀμφίονι πολέμων δὲ εὐμουσίαν ἄσκει, οὗτος δὲ φησι πραγμάτων.) et Stobaei 56, 13. Εὐριπίδου Ἀντιόπης. “τοιαῦτ' — σοφίσματα”. Dio Chrys. 73. p. 635c. καὶ νῆ Δία λέγοι ἂν καὶ τὸδε τὸ ἔπος “ἔξ ὧν — δόμοις”. V. 2. παῦσαι μελωδῶν restituit Nauckius collato Ar. Av. 1382. παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι. Com. anon. 4. p. 659. παῦσαι μελωδῶν, ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον. 4. ποιμνίοις Valek. ποιμνίων Stob.

189. Stobaeus 82, 2.

ἐκ παντὸς ἂν τις πράγματος δισῶν λόγων
 ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

Eosdem versus omisso fabulae nomine habet Ath. 15. p. 677b. (ex eoque Eust. II. p. 1192, 48.). Verba videntur Amphionis, sicut fr. 190—201.: de quo monuit Nauckius. Zethi et Amphionis controversiam respicit Aristides vol. 2. p. 133. ἴν' ὡς ἀληθῶς καὶ τὴν τοῦ Ἀμφίονος ῥῆσιν ἀνταποδῶ καὶ τὸν Ζῆθον ἀναμνησθῶμεν εἰπεῖν, εἰ μὴ κατὰ τὸν Εὐριπίδην εἰς ἀμφοτέρους ποιήσει τοὺς λόγους, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς ἐκείνους διελώμεθα.

190. Anecd. Boiss. vol. 4. p. 459. λύρα τοῖνον προσηγορεύθη διὰ τὸ λῦτρον ὑπὸ Ἑρμοῦ δεδῶσθαι τῆς κλοπῆς τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, καθάπερ φησὶν Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ “λύρα βοῶν ῥύσα ἐξερρύσατο”. λύρα et ῥύσια Boiss. λύρα βοῶν γὰρ ῥύσι' ἐξελύσατο Schneidewinus. λύρα βοῶν νιν ῥύσι' ἐξερρύσατο Unger. Theb. Parad. p. 33.

191. Philostr. V. Soph. 2, 27. p. 270, 11. μελέτης δὲ ὁ ἱππόδρομος οὔτε ἐν ἀργῷ διατῶμενος ἡμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν οὔτε ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ “κρείττον ὄλβου κτήμα” ἐκάλει αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐριπίδου τε ὕμνων καὶ Ἀμφίονος, quae quomodo intelligenda sint docet locus Philostrati a Kaysero allatus, V. Apoll. p. 131, 24. τὰ Τειρεσίου τε καὶ Σοφοκλέους ἑαυτῷ ἐπιθεσπίας.

192. Iulianus Suidae v. Ἀμφίων: τρία δὲ ἅμα ταῦτα εὐνελθόντα ἤρκεσεν ἀποφῆναι τὸν Ἀμφίονα τῆς παλαιᾶς μουσικῆς εὐρετὴν· χρόνος, θεοῦ πνεῦμα, ἔρως ὕμνωδίας. Euripideum versum agnovit Kuster. θεῶν pro θεοῦ praebet Philostr. V. Apoll. 7, 34. p. 146, 27. τίς ὁ ἀπολογησόμενος ἔσται; “χρόνος” ἔφη “καὶ θεῶν πνεῦμα καὶ σοφίας ἔρως, ἡ εὐνέμι”.

193. Stobaeus 58, 1.
 ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρὸν,
 μῶρος, παρὸν ζῆν ἠδέως ἀπράγμονα.
 V. 1. πολλὰ] πόλλ' ἢ Otto Hensius in Exercit. crit. in Eurip. fragm. (Halis a. 1868.) p. 16. παρὸν] χρεῶν Nauckius et Hensius.

194. Stobaeus 48, 3.
 ὁ δ' ἥσυχος φίλοις τ' ἀσφαλῆς φίλος
 πόλει τ' ἄριστος. μὴ τὰ κινδυνεύματα
 αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
 τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χηνόος.
 V. 1. φίλοις ἀσφαλῆς M. 2. ἄριστος] ἀρεστός Nauckius.

195. Orion Flor. 2, 1. p. 44, 14.
 ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.
 Men. monost. 89. γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται. 539. χθὼν πάντα κομίζει καὶ πάλιν κομίζεται. 668. ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.

196. Stobaeus 105, 11.
 τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπῶρων βίος·
 οὐτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ,
 εὐδαιμονεῖ δὲ καὶ οὐκ εὐδαιμονεῖ.
 τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες
 οὐ ζῶμεν ὡς ἡδίστα μὴ λυπούμενοι;
 V. 3. δὲ pro τε Wagner. 4. et 5. om. fabulae nomine affert Clemens Alex. Strom. 6. p. 741, ubi v. 4. τί δήποτ' ὄλβῳ legitur.

197. Phot. Lex. p. 34, 15. εὐκρας· εὐκρατος. E. βροτοῖσιν εὐκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἠδέως ἐν Ἀντιόπῃ. Schol. Plat. (ad Critiae p. 112c.) p. 211. (445. Bekk.) εὐκράς· εὐκρατος [ἢ εὐκέφαλος], ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ. Cramerii Anecd. Oxon. vol. 4. p.

335, 1, τὸ μέντοι εὐκρας παρ' Εὐριπίδῃ ἀνεγνώσθη. ἡδέως] ἡδονή Lobekius.

198. Stobaeus 16, 4.

εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
ἐγὼ μὲν οὐποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μάλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

V. 2. μηδὲν δόμοισι] μηδὲν δ' ὅμως τι Floril. Vatic. MS. in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 2. p. XXVII, ubi coaluit hic locus cum Philemonis fragmento (Meinekii Com. 4. p. 49.). 3. αὐτὸν οὐποτ' Stobaei cod. M. χρημάτων ab interpolatore additum esse versus explendi causa videtur Hensio p. 55.

199. Stobaeus 3, 12.

τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω,
κρείσσον τὸδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

V. 2. ἐμέμφθης A. φρονεῖν] φρενῶν Valek. Diatr. p. 78.

200. Stobaeus 6, 22.

καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
ἀσχοῦσι βίον, ἣν σφαλῶσι χρημάτων,
κακοὶ πολῖται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον
ἀκόλαστον ἥσος γαστρὸς ἐν ταυτῷ μένειν.

V. 3. δεῖ γὰρ ἄνδρ'] λῆ γὰρ ὡδ' Heimsoethius in Prooem. Lect. Bonn. a. 1867. p. XVII.

201. Stobaeus 3, 27.

ἐγὼ μὲν οὖν ἄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφὸν, ταράσσω μὲν ὦν πόλις νοσεῖ.

V. 1. οὖν om. A. 2. νοσεῖ] νοεῖ Badhamus.

202. Clemens Alex. Strom. 1. p. 418.

ἐνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον ~ ~ ~
κομῶντα κισσῷ στύλον εὐίου θεοῦ.

V. 1. ἐνδον] εἶδον Bothius. 2. κομῶντα] κοσμοῦντα Tournius.

203. Stobaeus 98, 36.

πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὧ ἔξένοι, κακά.

204. Stobaeus 99, 12.

φρονῶ δ' ἂ πᾶσχω, καὶ τὸδ' οὐ σμικρὸν κακόν·
τὸ μὴ εἶδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινά
νοσοῦντα, κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία.

V. 1. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 210. (84, 2. ed. Klein.) κατεφρόνεε· κατενόει. φρονεῖν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν, ὡς καὶ E. ἐν Ἀντιόπῃ φάσκει "φρονῶ — κακόν". ἂ — σμικρὸν] δ — μικρὸν Erot.

205. Clemens Alex. Strom. 1. p. 340. ἐγὼ γοῦν καὶ πάννυ ἀποδέχομαι τὴν τραγωδίαν λέγουσαν ὧ παῖ, γένοντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς, ἐπὼν δὲ κάλλεσιν νικῶν ἂν τάληθές· ἀλλ' οὐ τοῦτο τάκριβέστατον, ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοῦρθόν· ὅς δ' εὐγλωσσία νικᾷ, σοφὸς μὲν, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων αἰεὶ ποτε.

Ioann. Dam. post Stobaei Ecl. Gaisf. p. 697, 5. Εὐριπίδου Ἀντιόπη. "ὅς δ' εὐγλωσσία — αἰεὶ ποτε"

V. 1. λεγόμενοι οἱ codex. Correx. Marklandus.

5. ἀλλὰ γὰρ Io. Dam. ἀλλὰ γε Clem. ἀλλ' ἐγὼ Sylburg. 4. τοῦρθόν] Hesychius, τοῦρθόν· τὸ ὀρθόν (codex τοῦρθον τὸν ὀρθον). Quam glossam huc potius quam ad Eurip. Cycl. 169. (ubi touti τ' ὀρθόν legitur) referendam esse monuit Schmidtus. 6. κρείσσω] κρείσσον Io. Dam.

206. Ammonius p. 86. Valek. κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι, τίκειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐναντίον ἢ (ἐν Ἀντιόπῃ Valek.)

κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἡγόμην πάλιν.

τίκτω θ' et πάλαι Valek. Eustathius Od. p. 1799, 54.

καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χρήσις ἐξ Ἀντιόπης τὸ "κύουσα τίκτον".

207. Stobaeus 98, 38.

εἰ δ' ἡμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμῷ,
ἔχει λόγον καὶ τοῦτο· τῶν πολλῶν βροτῶν
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.

Versum 1., omisum ab Stobaeo, servavit qui verba ei δ' — τοῦτο sine poetae et fabulae nomine attulit Marcus Antoninus 7, 41. et 11, 6. 3. extat in Men. mon. 125. Hierocles p. 69. ed. Gaisf. αὐτομάτως συμπίπτει τὸν μὲν εὐτυχῇ εἶναι, ὡς φασί, τὸν δὲ δυστυχῇ.

208. Stobaeus 74, 18.

οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον· αἰδεῖσθαι δὲ χρή,
γύναι, τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον.

209. Clemens Alex. Strom. 5. p. 715. (ex eoque Euseb. Pr. E. p. 679d.). οὐκουν ἔτι κατὰ τὴν πολλῶν δόξαν περὶ τοῦ θεοῦ (θείου Euseb.) ὑποληπτόν.

οὐδὲ γὰρ λάθρα δοκῶ

φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον
σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν.

Ἀμφίων λέγει τῇ Ἀντιόπῃ. V. 3. Ζῆν' pro τήνδ' Valckenarius.

210. Stobaeus 98, 34. et omisso poetae fabulaeque nomine Clemens Alex. Strom. 3. p. 521.

φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι
ὅσαι τε μορφαί· τέρμα δ' οὐκ εἶποι τις ἄν.

V. 1. βροτείων Clem. βρότεια (βρότεια B) Stobaeus. 2. ὅσαι τε] ὅσαι δὲ Clem.

211. Stobaeus 72, 18.

εἰ νοὺς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς
γυναικὸς, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι;
V. 2. ἢ μὴ — ἔχη; Nauckius. Non opus.

212. Stobaeus 63, 2.

κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιώνων
λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους,
δαίτος δὲ πληρωθεὶς τις ἄσμενος πάλιν
φαῦλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἦσθη στόμα.

V. 2. ἐπ' pro ἐν Plugkius. 3. πληρωθεὶς τις] πληρωθείσης M. 4. ἦση Stobaei codex A, οἷσι B. ἦσθη Athenaeus 10. p. 421f. ὁ δ' Εὐριπίδης φησὶ "φαῦλῃ — στόμα".

213. Stobaeus 70, 3.

κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν.

214. Stobaeus 70, 10.

πάσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς

ἔσθλων ἀπ' ἀνδρῶν εὐγενῇ σπεῖρειν τέκνα.

V. 2. ἀνδρῶν] ἀρχῶν Meinekios, ἀμφοῖν Nauckius, quod probari posset si pro σπεῖρειν scriptum esset φῦναι ut fragm. 524, 3. ἐπ' ἀλόκων Heimsoethius in Prooemio Lect. Bonn. aestiv. a. 1867. p. XIX. post Herwerdenum Exerc. p. 36. qui ἀπ' ἀλόκων scripserat.

215. Stobaeus 62, 4. ubi in lemmate Ἀντιόπη M Vind., Ἀντιγόνη A.

οὐ γὰρ ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
γνώμας διώκειν οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.

216. Stobaeus 62, 12.

~ ~ τὸ δοῦλον οὐχ ὀρᾷς ὅσον κακόν;

217. Stobaeus 62, 41.

φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἀπανταχῇ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὤρισεν θεός.

218. Stobaeus 36, 10.

κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ·
τὸ δ' ἐκκαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἄπτεται,
κακὸν δ' ὀμίλημ', ἀσθενές δὲ καὶ πόλει.

V. 1. σιγῇ στεφανὸς Herwerdenus Exerc. p. 35.

2. τοῦθ' pro οὐθ' Porsonus.

219. Stobaeus 1, 8.
τρεῖς εἰσιν ἀρεταί, τὰς χρεῶν σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεοὺς τε τιμᾶν τοὺς τε θρέψαντας γονεῖς
νόμους τε κοινούς 'Ελλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.
- Lemma Εὐριπίδου 'Αντιόπη ed. Triuc., Εὐριπίδης
'Ηρακλείδαις ΑΜ. V. 1. τὰς χρή σ' Α. τὰς χρή-
σεις Μ. ἄς χρή σ' alii. Restitui τὰς χρεῶν σ'.
220. Stobaeus 54, 5.
γνώμη γὰρ ἀνδρὸς εὐ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὐ δ' οἶκος, εἰς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
σοφὸν γὰρ ἔν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ, σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλείστον κακόν.
- V. 1—4. om. fabulae nomine afferunt Plutarchus V.
Hom. c. 156. vol. 5. p. 1196. et Orion Flor. 17. p. 57, 8.
respicit Diogenes cynicus ap. Diog. L. 6, 104. γνῶ-
μαις γὰρ ἀνδρῶν εὐ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὐ δ' οἶ-
κος, οὐ ψαλμοῖσι καὶ τερετίσμασιν. item Erietetus
(fr. 82.) ap. Stobaeum 46, 82. γνῶμαις γὰρ ἀνδρῶν εὐ
οἰκοῦνται πόλεις, ἀλλ' οὐ λίθοις καὶ ξύλοις. Clemens
Alex. Strom. 2. p. 483. βουλαῖς γὰρ ἀνδρῶν ὁσίων
εὐ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὐ δ' οἶκος. ubi ὁσίων aut
ab librario aut ab Clemente ipso additum est. 3. 4.
afferunt schol. Il. 2, 372. omisso fabulae nomine pariter-
que, omisso etiam poetae nomine, Galeus vol. 1. p. 5.
ed. Bas., vol. 2. p. 14. Chart. et Sextus Empir. p. 663, 8.
verba σοφὸν — νικᾷ sine fabulae nomine Polybius
1, 35, 4. Eust. Il. p. 240, 42. Nicephorus Bryennius
4, 28. p. 156, 1. cf. Nicolaus Rhet. vol. 1. p. 278. ea-
dem verba sine poetae fabulaeque nomine Plutar-
chus Mor. p. 790a. Themistius p. 207d. Doxopater
Rhetor. vol. 2. p. 303, 25. cf. Themist. Orat. 15. p.
191a. καὶ οὐχ οὕτω σοφὸν βούλευμα ἔν τὰς πολλὰς
χεῖρας νικᾷ ὥς εὐσέβεια καὶ φιλανθρωπία. et 34. p.
56. ἐπαινῶ τὸν Εὐριπίδην τὴν ἀγαθὴν βουλὴν τῶν
πολλῶν χειρῶν προτιμῶντα. Constant. Manass. fragm.
9, 75. p. 403. ed. Boiss. σύνσεις ἰσχύος ὑπερτέρα καὶ
κρείττον βούλευμα σοφὸν μυρίων βραχιόνων. Io.
Cinnam. 2, 6. p. 45, 11. πολλάκις ἔν βούλευμα συνε-
τὸν ὑπὲρ μυριοπληθεῖς ὤνησε χεῖρας. Iulius Valerius
de rebus gestis Alexandri 3, 2. in Maii Class. auct.
vol. 7. p. 171. cum unum quodvis imperatorium sapiens
prudensque consultum praestet manui multorum inconsultis
laborantium. V. 1. γνῶμη Stobaeus. γνῶμαις
ceteri, praeter Clementem, qui βουλαῖς substituit.
ἀνδρὸς Stobaeus et Plut. ἀνδρῶν Or. Diog. Epict.
Clem. 2. εἰς δ' Plut. εἰς τ' Stobaeus et Or.
3. ἔν βούλευμα] εὐβούλευμα plerique, sicut mox χεί-
ρας. 4. ὄχλῳ] ὄπλοις Galen. σὺν ὄχλου δ' ἀμα-
θία Heimsoethius. πλείστον] πλεόν Stobaeus. χεί-
ρον ἢ Galen.
221. Stobaeus 30, 9.
πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
γνῶμη φρονούντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.
V. 2. γνῶμη] αὐτοὶ Hensius p. 49.
222. Longinus de Subl. c. 40, 4. ἐπὶ δὲ τῆς συ-
ρομένης ὑπὸ τοῦ ταύρου Δίρκης (φησὶν Εὐριπίδης)
εἰ δὲ που τύχοι
πέριξ ἐλίξας — ὡ εἰλχ' ὁμοῦ λαβὼν
γυναῖκα πέτρην δρῦν μεταλλάσσων ἀεί.
ταῦρος supplet Valek.
223. Stobaeus Ecl. 1, 3, 33. p. 122.
τὴν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνον,
δείκνυσσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός.
Cum v. 1. Nauckius confert Eur. fr. 150, 1. 2. ἐστὶ]
ἐστ' ἢ Porsonus.
224. Stobaeus Ecl. 1, 3, 25. p. 118.
δῖκα τοι δῖκα χρόνιος· ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ'
ἔλαθεν, ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.
V. 2. ἔχη] ἔλη Fixius.
225. Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἀγνὸν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερὰν Ἀμφίονα.
Eubulus (Com. 3. p. 208.) ap. Ath. 2. p. 47b. Ζῆ-
θον μὲν ἐλθεῖν ἀγνὸν ἐς Θήβης πέδον | οἰκεῖν κελεύει·
καὶ γὰρ ἀξιοτέρους | πωλοῦσιν, ὥς ἔοικε, τοὺς ἄρ-
τους ἐκεῖ· | σὺ δ' ὀξύπνεος· τὸν δὲ μουσικώτατον |
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερὰν Ἀμφίονα, | οὐ ῥᾶσ' ἀεὶ πει-
νῶσι Κεκροπιδῶν κόροι | κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σι-
τούμενοι. Dubitari non potest quin verba supra ex-
hibita tragici sint poetae, nec video unde petita esse
possint nisi ex Euripidis Antiopa. V. 1. ἐλθόνθ'
Iacobsius. ἐνθένδ' vel ἐνθεν Meinekius. 2. κελεύω
scripsi cum Iacobsio. NAUCK.
226. Probus in Vergil. Ecl. 6, 31. p. 21, 6. sunt
qui binis principiis mundum discriminant. nam Xenophanes
Colophonius terram et aquam prodidit: — consentit
in numero Euripides. sed speciem discriminat. terram
enim et aerem inducit principia rerum esse in Antiopa
..... Verba Euripidea exciderunt: significari ver-
sus notissimos ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
cet. (fr. 935.) coniecit Schneidewinus, quae suspicio
eo commendatur quod ipse Probus p. 11, 8. hos ver-
sus affert. NAUCK.
227. Anecd. Bekk. p. 109, 17. νόσον ἔχειν: ἀντί
τοῦ φαῦλον ἦθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπη. Eadem
Phot. Lex. p. 303, 4. et Suid. νόσον ἔχειν.
228. Hesychius, εὐθυδήμονα: ἀπλοῦν δημότην. Ε.
'Αντιόπη.]

ΑΡΧΕΛΑΟΣ.

Agatharchides in Phot. Bibl. p. 444b, 29. οὐδ' Εὐ-
ριπίδου κατηγορῶ τῷ μὲν Ἀρχελάῳ περιτεθεικός
τὰς τημένους πράξεις, τὸν δὲ Τειρεσίαν βεβηκότα
παρεισάγοντος πέντε γενεῶν πλεόν. De argumento
cf. Hyginus fab. 219. In Archelai Macedonum regis
honorem hoc drama compositum fuisse coniecit au-
ctor vitae Euripideae in Scholiis ed. Oxon. vol. 1.
p. 4, 2. ἐκεῖθεν δ' εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχελάου γεγο-
νὼς διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμωνύμως
ἔγραψε. De Euripide dicta videntur quae Philodemus
habet de vitiiis libro 10. p. 20. ed. Saupp.: διὸ καὶ
φασὶν ἀχθόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντας ἐπι-

EURIPIDES.

χαίρειν πρὸς Ἀρχελάου ἀπελθεῖν. Contra Diomedes
p. 486, 1. tristitia namque tragoediae proprium, ideo-
que Euripides petente Archelao rege ut de se tragoe-
diam scriberet abnuvit ac precatus est ne accideret Arch-
elao aliquid tragoediae proprium, ostendens nihil aliud
esse tragoediam quam miserationum comprehensionem. Obiter
huius dramatis meminit Libanius Declam. vol. 4. p. 313.
(δρᾶμα Ἀττικόν, δρᾶμα Μακεδονικόν, οὐκ Ἀρχελάου
Εὐριπίδου) respicere videtur Dio Chrysost. 4. p. 70d. ἢ
οὐκ αἰπόλος ἦν ὁ Ἀρχελάος, οὐδὲ ἦλθεν εἰς Μακεδο-
νίαν αἴγας ἐλαύνων; Duplicem fuisse dramatis recen-
sionem c. fr. 229. collegit Valck. Diatr. p. 162. NAUCK.

229. Aristoph. Ran. 1206. Euripideos prologos ridens,

Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλείστος ἔσπαρται λόγος,
ἔν παισὶ πενήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών.

ubi schol. Ἀρχελάου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ὡς τινές, ψευδῶς· οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος. οὐ γὰρ ἐστὶ, φησὶν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελάου, εἰ μὴ αὐτὸς μετέθηκεν ὕστερον, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπε. Qui locus docet versus supra scriptos neque in Archelao neque in alia fabula ab Aristareho inventos fuisse; aut igitur diversi extiterunt eiusdem dramatis prologi aut errarunt qui Archelai initium proferri ab Aristophane dicerent. NAUCK.

230. Tiberius περὶ σχημάτων Rhet. vol. 8. p. 577. καὶ Εὐριπίδης

Δαναὸς ὁ πενήκοντα θυγατέρων πατὴρ
Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίης ὕδωρ,
ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται βροῶς
Αἰθιοπίδος γῆς, ἡνίκ' ἂν τακῇ χιῶν
τέθριππ' ἐλῶντος Ἡλίου κατὰ χθόνα, 5
ἐλθὼν ἐς Ἄργος ὦκισ' Ἰνάχου πόλιν.
Πελασγίωτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἂν' Ἑλλάδα.

Strabo 5. p. 221. καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Ἀρχελάῳ φησὶν ὅτι “Δαναὸς — πατὴρ ἐλθὼν ἐς Ἄργος — ἂν' Ἑλλάδα”. Versum 1. dramatis Euripidei initium esse dicit auctor vit. 10. oratorum (Plut. Mor.) p. 837e. (cf. Vita Isocr. p. 106, 3. ed. Oxon.), eundem sine poetae et fabulae nomine affert Plut. Mor. p. 497b. Anonymus de Nilo in Athenaei edit. meae p. 165. (de quo scriptore vid. Val. Rosius in Aneidotis Graecis fasc. 1. Berol. a. 1864. p. 9—13.) Ἀναξαγόρας δὲ ὁ φυσικός φησὶν ἀπὸ χιόνος τηκομένης τὴν ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ Νείλου· ὡσαύτως δὲ καὶ Εὐριπίδης καὶ ἔτεροι τινες τῶν τραγωδιοποιῶν. (De Anaxagora et Euripide verbis similibus Theophyl. Simoc. Hist. 7, 17. p. 304.) — Εὐριπίδης δὲ καὶ τὸν τόπον ἀφορίζει λέγων οὕτως ἐν δράματι Ἀρχελάῳ “Δαναὸς ὁ πενήκοντα θυγατέρων πατὴρ Νείλου — κατὰ χθόνα” (v. 2—5.), ubi verba ἐν δράματι — πατὴρ Stephanus ex Strabone addidit, om. codices. Diod. Sic. 1, 38. Ἀναξαγόρας δ' ὁ φυσικός ἀπεφήνατο τῆς ἀναβάσεως αἰτίαν εἶναι τὴν τηκομένην χιόνα κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν, ὣς καὶ ὁ ποιητὴς Εὐριπίδης μαθητὴς ὧν ἠκολούθηκε· λέγει γοῦν “Νείλου — χιῶν” (v. 2—4.). Steph. Byz. v. Αἰθίωψ p. 47, 14. καὶ Αἰθιοπὶς ὁ αὐτὸς (Eur.) ἐν Ἀρχελάῳ “Αἰθιοπίδος — χιῶν” Strabo 8. p. 371. Δαναὸς — κατ' Εὐριπίδην “Πελασγίωτας ὧν. — Ἑλλάδα”. Initium respicit Seneca Natur. Quaest. 4, 2, 16. (cf. Io. Lydus de mens. 4, 68. p. 96, 19.). Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque decurrere — hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt. V. 2. ἐκ γαίης] ἐκ γαίης Diodori Sic. codices quidam. εὐκταίης Tiber. ἥς γαίης Nauekins. εὐσταλῆς Herwerdenus. 3. βροῶς] θέρει anon. de Nilo. 4. ἡνίκ' ἂν] τὴν ἡνίκ' ἂν anon. ἡνίκα Steph. Byz. mox τακῇ Tiber. 5. τέθριππ' ἐλῶντος Iacobus. τέθριππεύοντος libri. τέθριππ' ἔχοντος Doederlin τέθριππ' ὀχοῦντος Grotius. ἄμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλω dixit Eurip. Ion. 41. κατὰ χθόνα anon. κατ' αἰθέρα Tiber. δι' αἰθέρα Stephanus. 6. ἐς Strabo. κατ' Tiber. mox ὦκησεν Strabo et Tiberius.

231. Dionys. de C. V. 25. vol. 5. p. 203. (p. 394. Schaeff.). “περὶ τοῦ τὴν Χερρόνησον ἔχειν —” ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ (in Archelao, ut coniecit Musgr.)

βασιλεὺς χώρας τῆς πολυβώλου
Κισσεῦ, πεδίον πυρὶ μαρμαίρει.

V. 1. ὦ ante βασιλεὺς deleuit Valck.

232. Stobaeus 96, 3.

οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν
δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία
κακὸν ἐχθιστον, φεύγει δ' ὄλβος.

233. Stobaeus 88, 3.

ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρεῖαν ἔχων·
πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς.

Versus alter Archelai, alter Cissei esse videtur Nauekio.

234. Stobaeus 88, 5.

ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετῇ τῶν εὐγενῶν
ἐλαμψε, κρείσσον τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου
γένος· πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.

V. 2. ἐλαμψε Nauekins (ἐνέλαμψε Valck.). ἐλαβε AB. ἐν ἐλαβε vulgo. 3. γένος addidit Nauekins. πένης — γενναῖον] Haec vulgo eum fragm. 233. corrupta hoc loco habent BM, om. AVind.

235. Stobaeus 29, 13.

σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων
θηρᾶν· ὀρᾶς γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον.

V. 2. πατέρα σὸν Bothius. σὸν πατέρα libri.

236. Stobaeus 79, 10.

πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ.
λόγῳ] λόγων M.

237. Stobaeus 93, 12.

πλουτεῖς; ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλὸν θ' ἄμα.

238. Stobaeus 29, 44.

σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

239. Stobaeus 51, 4.

νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν αἰεὶ·
οὐδεὶς γὰρ ὦν ῥάθυμος εὐκλεῆς ἀνὴρ,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν.

Eosdem versus omisso fabulae nomine habet Orion Flor. 9, 22. p. 58, 3. Versus 2. et 3. Stobaeus etiam 29, 32. V. 1. ἄνδρα Stobaeus. ὄντα Orion. αἰεὶ Stobaeus. πονεῖν Orion, 2. ῥάθυμος] ἄθυμος Orion. εὐκλεῆς] εὐγενὴς v. l. ap. Stobaeum 29. 3. εὐδοξίαν (eum v. l. εὐανδρίαν) Stobaeus 51. εὐανδρίαν Stobaeus 29. Eadem fere verba fr. 1039, 7.

240. Stobaeus 29, 14.

οὐκ ἔστιν ὅστις ἠδέως ζητῶν βιοῦν
εὐκλειαν εἰσεκτήσας, ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.

V. 2. εὐκλειαν εἰσεκτήσας] Scriptura interpolata. εὐδοξίαν ἐκτήσας recte, ut videtur, Cobetus Nov. Lect. p. 295. Non minus suspecta est forma verbi βιοῦν. ἠδέως Ζήλῳ βίου Nauekins Stud. Eurip. 2. p. 35.

241. Vide fr. 366.

242. Stobaeus 51, 7.

ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ
μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεῆς;
τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὦν ὑπῆξαστο;

V. 2. ἄμοχθος pro ἀμόχθητος Grotius. Versum 3. a praegressis seungendum esse indicat Baethamius.

243. Schol. Eur. Phoen. 1159. ἀμφίβολον πότερον τοὺς κράτας εἶπεν ἢ τὰς κράτας, ἐπεὶ καὶ ἐν Ἀρχελάῳ ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κράτ' ἀναστέψαι θελω.

244. Stobaeus 54, 11. 88, 4.

φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρὸν, εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.

V. 1. φέρει] ἔχει Stobaeus loco priore.

245. Stobaeus 54, 10.

δλίγον ἄλκιμον δόρυ
κρείσσον στρατηγῶν μυρίου στρατευμάτος.
V. 2. στρατηγῶν] στρατηγῶ Grotius.

246. Stobaeus 51, 9. Orion Flor. 7, 3. p. 51, 6.
ὀλίγοι γὰρ ἔσθλοι κρείσσονες πολλῶν κακῶν.

247. Stobaeus 7, 5.
ἐν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ 'πὶ δουλείαν ποτὲ
ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς παρὼν σοὶ καταθανεῖν ἐλευθέρῳ.
V. 2. ἐλευθέρῳ pro ἐλευθέρως Nauckius.

248. Stobaeus 52, 4.
νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἄμα·
ταῦτ' εἰς ἐν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.

249. Stobaeus 91, 16.
τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστός ὄλβιος γεγώς;
εἴη] ἡ AB.

250. Stobaeus 96, 4.
οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν ἐχθίστης θεοῦ.
μισῶ γὰρ ὄντως οἵτινες φρονοῦσι μὲν,
φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ.
V. 1. ἐχθίστης Bergkii pro αἰσχίστης. 3. οὐδενός
γε. (vel οὐδενός τε) libri. Correxuit Wakefield.
Versus 2, 3. non cohaerent eum versu primo.

251. Stobaeus 91, 18.
μὴ πλοῦσιον θῆς· ἐνδεέστερος γὰρ ὦν
ταπεινός ἐσται· κείνο δ' ἰσχύει μέγα,
πλούτος λαβίων τε τοῦτον εὐγενὴς ἀνὴρ.
V. 3. τε om. AMVind.

252. Stobaeus 47, 5.
τυραννίδ' ἡ θεῶν δευτέρα νομίζεται·
τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.
V. 1. τυραννίς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται edebatur.
τυραννίδα ἡ θεῶν β (ἡθῶν δευτέρα M) νομίζεται AM.
2. τὰ δ' ἄλλ' pro τᾶλλα δ' Grotius.

253. Stobaeus 62, 11.
κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον
τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν.
V. 1. κρείσσω pro κρείσσον Pflugkii. γὰρ οὔτε]
γὰρ τε AMVind.

254. Orion Flor. 3, 1. p. 44, 26.
εἰ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα
μεγάλα φέρουσι πάντ' ἐν ἀνθρώποις ~ -·
τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἣν τις εὐσεβῇ θεόν.
V. 1. σὺν τῇ δικαίῳ γὰρ μόνῳ γ' αὐξήματα (ταυξή-
ματα Schneidewini) Nauckius. οἱ τῶν δικαίων γὰρ
δόμοι ταυξήματα Herwerdenus p. 39. 2. πάντ' ἐν
Nauckius pro πάντα δ'. ~ -] αἰ Meinekii.
3. θεόν] θεοὺς Nauckius.

255. Stobaeus 34, 2.
ἀπλοὺς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὐ· τὸ γὰρ λέγειν
εὐ δεινόν ἐστιν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.
V. 1. λέγ' εὐ Valek. λέγε libri. In fine praecedentis
versus τῆς ἀληθείας ἔφυ leetum fuisse coniecit
Herwerdenus p. 30. collato Phoen. 469.

256. Plut. Mor. p. 20d. δεῖ τῷ βελτίονι συνηγο-
ρεῖν, ὥσπερ ἐν τοῦτοις
A. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.
B. τὸ ῥᾶστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς.
V. 1. ex Euripidis Archelao affert Iustinus M. vol. 1.
p. 130. 2. Plut. Mor. p. 1049f. φήσει τις ἑπαινεῖν
πάλιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος “εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰ-
σχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοί” καὶ “τὸ ῥᾶστον — θεούς”.
Versus prior Cissei, Archelai alter esse videtur
Nauckio.

257. Stobaeus Eel. 1, 3. 47. p. 130. sine lemmate
δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ

καὶ τὴν δίκην που μάκρ' ἀπωκίσθαι βροτῶν·
ἡ δ' ἐγγύς ἐστιν, οὐχ ὀρωμένη δ' ὄρᾳ
ὄν χρηὶ κολάζειν τ' οἶδεν· ἄλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακοῦς. 5

Orion Flor. 5, 1. p. 46, 26. Schneidew. ἐκ τοῦ Ἀρχε-
λάου Εὐριπίδου “δοκεῖς — ὄρᾳ”. V. 1. τὰ θεῶν
σὺ Stobaeus (ubi tamen σὺ om. A), τὰ τῶν θεῶν
Orion. νικήσειν] νικήσαι v. l. ap. Stobaenm.
2. μάκρ' (vel μακράν) ἀποικεῖσθαι Stobaeus. μακράν
ἀποκείσθαι Orion. 3. ἡδ' ἐστὶν ἐγγύς Orion. ἡ δ'
ἐγγύς ἐστὶν Stobaeus. 5. ἄφνω μολοῦσα Grotius
pro ἀμφωμολοῦσα.

258. Orion Flor. 3, 2. p. 45, 2.
μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν
καὶ κέρδος αὐτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα.
V. 1. θεὸν] θεοὺς Nauckius. 2. αὐτῷ] αὐτὸ Ran-
kii. αὐτῷ Nauckius.

259. Stobaeus 20, 11.
πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν
ἢ τ' ἀζυνεσία, δύο κακῶ τοῖς χρωμένους.
V. 1. πολλοὺς θ' cod. Voss. 2. ἀζυνεσία pro ἀσυν-
εσία Grotius.

260. Stobaeus 20, 25.
τῷ γὰρ βιαίῳ κᾶτρίῳ τὸ μαλθακὸν
εἰς ταῦτόν ἐλθὼν τοῦ λίαν παρείλετο.
V. 2. ταῦτόν tres eodd. Schowii. αὐτόν ceteri.

261. Stobaeus 20, 12.
ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχίμονα.
Qui adiuncti sunt versus duo, ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ
σοφώτερος. | πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἔξ ἀπαιδεύτου κακά,
eorum prior Euripidis est ex Hypsipyla (fr. 760.), alter
aliunde sumtus. Archelai versus est in Men. mon. 687.

262. Schol. Pind. Pyth. 2, 54. πειρατὰς τοὺς κατὰ
πέλαγος ληστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κα-
κουργούντας· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδουροὺς αὐτοὺς λέγου-
σιν Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελάῳ “ἔπαυσ' ὁδουροὺς λυμεῶ-
νας” καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί —.

263. Stobaeus 62, 13.
ἔσωσα δούλην οὔσαν· οἱ γὰρ ἥσσανες
τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.
Chori notam apponit codex Vind. V. 1. ἔσωσα]
ἔσωσε Meinekii.

264. Stobaeus 105, 31. Orion Flor. 8, 2. p. 52, 27.
πάσαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τὰς τῶν βροτῶν
ὥς εὐ μεταλλάσσουσιν· ὅς γὰρ ἂν σφαλῇ
εἰς ὀρθὸν ἔστη χῶ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει.

V. 1. σκοποῦμαι] σκοπῶμεν Orion. τὰς τῶν βροτῶν
Stobaei codex B. τὰς om. eeteri. ἐγὼ βροτῶν Nan-
ckius. 2. εὐ] θεοὶ Hensius p. 49. μεταβάλλου-
σιν Stobaei cod. A. ὅς γὰρ ἂν ἀσφαλῶς Stobaei A.
οὐ γὰρ ἀσφαλῶς Orion. 3. χῶ πρὶν εὐτυχῶν πί-
τνει Stobaeus (nisi quod πίτπει A, πίτνει Vind.).
πίτπει δ' ὁ πρὶν εὐτυχῶν Or.

265. Stobaeus 122, 7.
ἔστι τι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον
ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν
ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ.
V. 1. τι addidit Meinekii. 3. οἴκῳ AB. οἴκῳ
Vindob.

266. Stobaeus Eel. 1, 3. 35. p. 124.
τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρρασόμεν' ὀρθῶς
τοῖς πρᾶσσοσιν κακὸν ἦλθεν.

Α Τ Γ Η.

Aristoph. Ran. 1080. οὐ προαγωγούς κατέδειξ' οὐτος (Euripides) καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς; ubi schol. (1112.) vol. 2. p. 125, 16. ἔγραψε γὰρ τὴν Αὔγην ὠδίνουσιν ἐν ἱερῷ. Strabo 13. p. 615. Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησὶ τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς εἰς λάρνακα τὴν Αὔγην κατατεθείσαν ἅμα τῷ παιδί Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, Ἀθηνᾶς δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιοθείσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καΐκου, τὸν δὲ Τεύθραντα ἀναλαβόντα τὰ σώματα τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χρῆσασθαι, τῇ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί. Fere eadem Paus. 8, 4, 9. Plura et partim diversa tradunt Apollod. 2, 7, 4. et 3, 9, 1. Hyginus fab. 99. et 100. cf. Paus. 8, 48, 7. Memoriae errore Diogenes L. 2, 33. verba κράτιστον εἰκὴ ταῦτ' ἔαν ἀφαιμένα (Eur. El. 379.) ex hac fabula affert. Schol. Eur. Rhes. 419. ubi de v. ἄμυστις agitur: ὡς ἐν Αὔγῃ (αὐτῇ codex: quod correxit Hermannus. Incertum autem utrum tragici an eomici Αὔγῃ dicatur: nam Αὔγην Eubulus et Philyllius scripserunt) "σὺν τῷ (Σκυθῶν Fritzschius) βαθείας καὶ πυκνάς | ἔλκουσι τὰς ἀμύστιδας". NAUCK. Nomen in codicibus non raro ὀξύτόνως scribitur Αὐτῇ.

267. Stobaeus 18, 20.

νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ' ὁμολογῶ δέ σε ἄδικεῖν, τὸ δ' ἄδικημ' ἐγένετ' οὐχ ἐκούσιον.

268. Clemens Alex. Strom. 7. p. 841. εὐ δὲ καὶ ἡ Αὔγῃ (ἡ αὐτῇ codex) δικαιολογούμενη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτὴ τετοκυῖα ἐν τῷ ἱερῷ λέγει

σκύλα μὲν βροτοφθόρα
χαίρεις ὀρώσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια,
κοῦ μιὰρά σοι ταῦτ' ἔστιν· εἰ δ' ἐγὼ τέκον,
δεινὸν τόδ' ἦγε;

καίτοι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἐν τοῖς ἱεροῖς τίκτοντα οὐδὲν ἄδικεῖ. Euripidi versus tribuit Grotius. V. 2. ὀρώσα καὶ pro ὀρώσ' ἀπὸ Heathiius.

269. Stobaeus 43, 12.

δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ.
πόλις νοσοῦσ'] νοσοῦσα πόλις Hensius p. 16.

270. Apollon. de Coni. p. 514, 11. de accusativo χάριν: ὀνομαστικῆς συντάξεως ἔτυχε. ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις "ἐγὼ — κατακτενῶ" καὶ ἐν Αὔγῃ καὶ βουθετεῖν γὰρ ἡξίους ἐμὴν χάριν.

271. Stobaeus 63, 11.

"Ἐρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν
καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
ἢ σκαῖός ἐστιν ἢ καλῶν ἀπειρος ὦν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώπους θεόν.

V. 1. 3. 4. affert Ath. 13. p. 600d. κατὰ γὰρ τὸν αὐτὸν ποιητὴν ὅστις Ἐρωτα μὴ μόνον κρίνει θεόν, ἢ

σκαῖός — θεόν. Latine locum expressit. Caecilius Statius (Com. Lat. p. 65. ed. Ribbeck.) ap. Cic. Tusc. 4, 32, 68. . . [Amorem] deum qui non summum putet, | aut stultum aut rerum esse imperitum existimo. Menandri vestigia Caecilium legisse coniecit Meinekius, qui v. 2. ἀνδρῶν θ' ἀπάντων δαιμόνων θ' ὑπέρτερον et v. 4. οὐκ οἶδεν ὄνθ' ἥδιστον.

272. Stobaeus 46, 9.

οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης.
οἶκτος] οἶκος Bothius.

273. Stobaeus 111, 1. Εὐριπίδου Αὔγῃς (sic Vind., Αἰγέως Α, fabulae nomen om. M).

πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας . . .
οὐχ ἡ τύχη γε· τῆς τύχης δ' οὐχ εἰς τρόπος.
V. 2. ἔχει τύχη σε Hermannus: ante v. 2. nonnihil intercidisse statuit Meinekius.

274. Stobaeus 78, 4.

τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίους ἀθύρμασιν;

275. Stobaeus 105, 12.

πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
ἔσφηλε, κοῦδεῖς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

V. 1. μόνον] μόνους B.

276. Stobaeus 37, 20.

τὸ δ' ἐπιεικὲς φελεῖ τὰς εὐμφορὰς.
τὸ δ'] τὸ γὰρ Grotius.

277. Stobaeus 49, 3.

κακῶς δ' ὀλοῖντο πάντες οἱ τυραννίδι
χαίρουσιν ὀλίγη τ' ἐν πόλει μοναρχία·
τοῦλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον,
κἂν σμίκρ' ἔχη τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται.
V. 2. ὀλίγων Grotius. 3. et 4. omisso fabulae nomine affert Philo Iud. vol. 2. p. 467. 4. σμίκρ'] μίκρ' Stobaeus. νομίζεται] νομίζετω Philo.

278. Stobaeus 73, 41.

γυναῖκές ἐσμεν· τὰ μὲν ὀκνῶν νικώμεθα,
τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις.
V. 2. ὑπερβάλοιτο Abi. ὑπερβάλλοιτο alii.

279. Stobaeus 22, 7.

ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῦν πιστός φίλος;
ζητῶμεν· ἢ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν,
καὶ τοῦπιχειρεῖν γ' ἔξαμαρτάνειν φιλεῖ.

V. 1. νῦν] νῦν B. 3. γ' additum ex Vindob.

280. Hesychius, κέρας ὄρθιον: ἡ νευρά. Εὐριπίδης Αὔγῃ (δὲ αὐτὴν cod.).

281. Hesychius, ἀπενήσω: ἀπέβαλες. E. Αὔγῃ.

282. Hesychius, διέφθειρε: διήγεν. E. Αὔγῃ. διέφερε Kusterus.

283. Antiatt. Bekkeri p. 116, 2. φιλοτραφῆς: ὃν ἢ συνθήσει φιλότροπον λέγει. Εὐριπίδης Αὐτῇ.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ.

Tzetzes postquam de Autolycei furtis narravit, haec addit Chil. 8, 459. ἐν Αὐτολύκῳ δράματι σατυρικῷ τὰ πάντα ὁ Εὐριπίδης ἀκριβῶς τὰ περὶ τούτου γράφει. De argumento vid. Hygin. fab. 201. Cf. Polyae. 6, 52. Diomedes p. 488, 7. Latina Atellana a Graeca satyrica differt, quod in satyrica fere satyrorum personae inducuntur aut si quae sunt ridiculae similes satyris, Autolyceus, Busiris. Duae fuisse dramatis editiones docere videtur Ath. 10. p. 413c., ubi Εὐριπί-

δης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ legitur, nisi πρώτῳ corruptum ex σατυρικῷ, quae Nauckii coniectura est.

284. Ath. 10. p. 413c. πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται· διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κακίον ἐστὶν ἀθλητῶν γένους. οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὐ οὐτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ

γνάθου τε δούλος νηδύος θ' ἡσσημένους
κτῆσαιτ' ἄν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ζυνηρετεῖν τύχαις
οἷοί τ' ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς διαλλάσσουν εἰς τὰμήχανα.
λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ' ὅταν δὲ προσέση γῆρας πικρὸν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἷχονται κρόκας.
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρεῖους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
τίς γὰρ παλαιᾶς εὐ, τίς ψύχους ἀνὴρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παῖσας καλῶς
πόλει πατρίᾳ στέφανον ἦρκεσεν λαβῶν;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χερσὶν
δίσκους ἔχοντες ἢ δὴχ' ἀσπίδιων πόλει
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σοφοὺς τε κἀγαθοὺς
φύλλους στέφεσθαι, χῶστις ἡγείται πόλει
κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ,
ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσι θ' Ἑλλήνων καλὰ.
ταῦτ' εἰληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου
ἐλεγείων Ξενοφάνους. V. 1—9. et 16—22. affert
Galenus vol. 1. p. 4. ed. Basil. vol. 2. p. 10. Chart.
1. et 2. Eust. II. p. 1299, 20. 12. Diog. L. 1, 56.

19. 20. (πότερα — ἔχοντες) iterum Galenus vol. 1.
p. 5. ed. Basil. vol. 2. p. 13. Chart.) 22. Plut. Mor.
p. 581f. p. 803b. Galenus ibidem. Fabulae nomen
unus prodidit Athenaeus. V. 1. γὰρ Galen. et Eust.
γε Ath. 5. ἡττημένος Galen. 6. ὑπερβολὴν Ath.
10 ὑπεκτροφὴν Galen. 7. κἀζυνηρετεῖν Galen. καὶ
ζυνηρετεῖν Ath. in codice Veneto, in ζυνηρετεῖν mu-
tatum in Epitome: de quo errore dixit Lobeck. ad
Soph. Ai. 1329. 9. μεταλλάσσουν Galen.
τὰμήχανον Galenus et Athenaei apographum unum.
15 12. ἐκβαλόντες] ἐκλείποντες Diog. L. 16. τί
γὰρ π. et τί τ' ὠκ. Ath. 17. παῖσας] πληῆας Galen.
20. δὴχ' pro δι' Lobeck. ποσὶ Galen. χερὶ Ath.
21. θεόντες Galen. 23. ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σο-
φοὺς Ath. ed. Ald. ex coniectura Musuri. ἄνδρας χρή
20 σοφοὺς codex. οὖν χρῆν τοὺς σοφοὺς Dobraeus Adv.
2. p. 325. 24. χ' ὥς τις ex correctione Musuri. καὶ
ὅστις codex. 26. τε pro γε Musgravius. 28.
πάσῃ] ταύτῃ Nauckius.
285. Pollux 10, 111. de nomine λάρκος disputans,
Εὐριπίδης μὲν εἶρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ
τοὺς ὄνους τοὺς λαγκαγῶγους ἐξ ὄρους οἴσειν εὐλα.
286. Pollux 10, 178. φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα Ἡροδό-
του εἰπόντος σοὶ τοῦτο ὑπάρχει λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων πλεγμάτων — μάλιστα καὶ Εὐριπίδου ἐν Αὐ-
τολύκῳ σατυρικῷ εἰπόντος “σχοινίνας γὰρ ἵπποιοι
φλοῖνας ἡνίας πλέκει”.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ.

De argumento cf. Pind. Isthm. 7, 44. ὁ τοι πτε-
ρόεις ἔρριψε Πάρασος δεσπότην ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ
σταθμοὺς ἔλθειν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός.
Asclepiades ap. schol. Il. 6, 155. λέγεται δὲ αὐτὸν
(Bellerophonem) ἐπαρθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε θελῆσαι
μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατοπτεῦσαι (Pollux
4, 128. ἡ μηχανὴ δὲ θεοὺς καὶ ἥρωας τοὺς ἐν ἀέρι,
Βελλεροφόντας ἢ Περσέας.) — τὸν δὲ Δία μηνίσαντα
οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ, ὥστε ἐκπεσεῖν μὲν
τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυ-
κίας πεδίου τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλῆιον πεδίου,
ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. Heroem claudum
et sordida veste indutum saepius ridet Aristophanes.
Pac. 135. ἐχρῆν σε Πηγάσου Ζεῦδαί πτερόν, | ὅπως
ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. et 146. ἐκείνο τῆρει,
μὴ σφαλεῖς καταρρυῆς | ἐντεῦθεν, εἴτα χυλὸς ὦν Εὐ-
ριπίδῃ | λόγον παράσχης καὶ τραγῳδία γένῃ. ubi schol.
v. 136. αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Πηγάσον καὶ τὸν Βελ-
λεροφόντην Εὐριπίδου. et v. 147. λέγει δὲ περὶ Φι-
λοκτήτου καὶ Βελλεροφόντου, et in alio scholio, τοῦτο
πρὸς Εὐριπίδην ἀποτείνεται, ἐπειδὴ ἐκεῖνος δράμα
ἐποίησε τὸν Βελλεροφόντην, ἐν ᾧ χυλὸν εἰσῆγαγεν
αὐτὸν διὰ τὸ πεπτωκέναι ἀπὸ τοῦ Πηγάσον βουλό-
μενον εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν. Ar. Ach. 426. ἀλλ' ἢ
τὰ δυσπινὴ θέλεις πεπλώματα | ἢ Βελλεροφόντης εἶχ'
ὁ χυλὸς οὐτοσί; ubi scholia: εἰσῆγαγε γὰρ καὶ τοῦ-
τον καταβληθέντα ἐκ τοῦ Πηγάσου καὶ ἐρρυπωμένα
ἱμάτια ἔχοντα. Verba δυσπινὴ πεπλώματα tragoe-
diam sapiunt; utrum ex hac fabula an aliunde rep-
ta sint nescimus. Docet Acharnensium locus fabu-
lam ante olymp. 88, 3. scenae commissam esse. Ali-
quot locos ex hoc dramate laudatos ad Stheneboeam
restitutum (fr. 663, 665, 670.). Danaen et Belleroph-
ontem Seneca confudit (fr. 326.), Alemaeonem et
Bellerophontem Michael Ephesius (fr. 69.). NAUCK.

287. Stobaeus 97, 16.

ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον
κράτιστον εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῶν·
τρισῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν,
πλούτου τε χῶτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ
πενίας τ'· ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προυθέμην. 5
ὁ μὲν Ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχὴς,
ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται
ὄλβου διοίγων θάλαμον ἡδιστον χερὶ.
ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε τὸν πάρος χρόνον
πλουτῶν ὑπ' ἄτης Ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών. 10
ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων
βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
πενία δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται
φρονῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν.
ὁ δ' οὐδὲν οὐδέεις, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν 15
τοσῶδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὐ τητῶμενος
οὐκ οἶδεν, αἰεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων.
οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν.
ἐκείνο γὰρ μεμνήμεθ', οἷος ἦν ποτε
κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' εὐτύχουν βίῳ. 20
Versus 1. 2. affert idem 98, 39. et versus 11—14. 96, 1.
V. 1. θρυλούμενον ed. θρυλούμενον M.Vind. 2.
βροτῶν] βροτόν A. 3. μοιρῶν] βροτῶν Vind. 4. ἐν
κρινῶ libri, ἐγκρινῶ Piersonus. ἐν κρίσει Badham.
τυχῆς
6. οὐκ εὐγενὴς Vind. fortasse huc spectat Hesy-
chius, Ζάπλουτος: πλούσιος πάνυ. Phot. Lex. p. 51, 19.
Ζάπλουτος: μεγαλοπλούσιος. 7. ἀλγεῖ μὲν, ἄλγος
δ' εὐκόλως ἀμύνεται Hermannus Philol. 2. p. 133.
ἀλγεῖ μὲν, ἀλγεῖ παγκάλως δ' ἀμύνεται Badham. ἀβρύ-
νεται pro ἀμύνεται Madvigius Philol. 1. p. 672.
8. ὄλβου] πλούτου Plut. Mor. p. 1069a. ἀποθήκας φυ-
λάττει χρηματικὸς ἀνὴρ “πλούτου διοίγων — χερὶ”.
9. βαίνων M. τοῦδε] τοῦ δ' ὁ Badham. 10.

Ζεύς τ' ἄν ἀσχάλλῃ Α. Ζεύς τ' ἀνασχάλει Μ. Ζεύς τ' ἀνασχάλλει Vind. Ζεῦ-γλαν ἀσχάλλει Salmasius. Ζεῦ-γματ' ἀσχάλλει Badham. 11. γαῦρον] ταῦρων Stobaeus 96. 13. πενίας Badham. 14. φρονῶν δ' ὑπ' αἰδοῦς Stobaeus 96. φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς δ' 97. 16. τητῶμενος] ἡτῶμενος Α. 17. οἶδεν] εἶδεν Α. 18. ἀριστον] ἀμεινον Α. 19. et 20. om. AMVind., qui eum h. l. iungunt adesp. fr. 461. 19. Fortasse legendum μεμνήμεθ' οἶον ἦν ποτε. 20. εὐτύχουν ποτέ vulgo. εὐτύχουν βίῳ correxi ex Io. Damase. post Stobaei Ecl. Gaisf. p. 762, 25. ubi v. 20. sine lemmate extat inter adesp. fr. 229. et 230. interpositus. In codice M. v. 15—20. leguntur item supra apud Stobaeum inter 97, 9. et 10. eum lemmate Εὐρ. Βελλεροφόντι, ubi v. 15. οὐδ' οὐδέν, v. 16. ἡτῶμενος, v. 18. ἀμεινον, v. 19. ποτέ scribitur. NAUCK.

288. Iustinus Mart. vol. 1. p. 130.

φησὶν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεοὺς; οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἰσ', εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῦθος ὦν χρησθαι λόγῳ. σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ π' τοῖς ἑμοῖς λόγοις γνῶμην ἔχοντες. φῆμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους χρημάτων τ' ἀποστερεῖν ὄρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις· καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλον εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβοῦντων ἡσυχὴ καθ' ἡμέραν. πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεοὺς, αἱ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων λόγῃς ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι. οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργός ὦν θεοῖς εὐχοίτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγει βίον, τὰ θεῖα πυργοῦσιν αἱ κακαὶ τε συμφοραί.

V. 1. αὐτοὶ pro αὐτὰ Bothius. 11. δυσσεβεστέρων pro δυσσεβεστέρῳ Grotius. 15. τὰ φλαῦρα πυργοῦν τὰς κακὰς τε συμφοράς Heimsoethius *Krit. Stud.* 1. p. 47. Alia tentarunt Herwerdenus Exere. p. 45. aliique: quorum omnium nihil satisfacit.

289. Stobaeus 108, 20.

τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν· μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὐντυχάνων τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῆ, πράσσει καλῶς.

Cum Eur. fr. 1040. hi versus coaluerunt apud Stobaeum 54, 14. Εὐριπίδου. “μισῶ δ' — μειλίγματα. τοῖς πράγμασιν — καλῶς”. Poetae et fabulae nomine omissio locum habet Plut. Mor. p. 467a., item sine fabulae nomine Plut. de vita Hom. c. 153. vol. 5. p. 1194. v. 1. et dimidium 2. (τοῖς πρ. — οὐδέν) sine poetae et fabulae nomine Marcus Anton. 7, 38. et v. 1. omissio chreia idem 11, 6. Cum v. 1. cf. versus Eur. Bacch. 673. τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν. 2. οὐντυχάνων Valcken. ἀλλ' ἄλλου τυγχάνων vel ἀλλ' οὐν τυγχάνων Stobaei eodd. ἀλλ' ὁ τυγχάνων Plut. utroque loco. 3. ἦν] ἂν Plut. πράσσει] πράσσει Stobaei MVind. πράξει Plut. Mor. p. 476.

290. Stobaeus 8, 1.

δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα χρεῖας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὐρηται βροτοῖς.

V. 2. ἀνάνδρου] ἀνάνδρα Herwerdenus Exere. p. 47.

291. Stobaeus 54, 10.

νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεῶν δόλοισι κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς φαῦλη τίς ἐστι· ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος.

V. 1. νείκη pro νίκη Musgr. χρεῶν pro χερῶν Meinekius. 2. κλέπτει] κλέπτει AVind.

292. Stobaeus 54, 7.

ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἥσσον δέδοικα τάσθενους τε καὶ σοφοῦ.

V. 2. δέδοικ' ἀσθενούς Α.

293. Stobaeus 115, 2.

ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντοννοι χέρες, γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων· ὁ γὰρ χρόνος διδάγμα ποικιλώτατον.

V. 1. ἔντοννοι] εὔτοννοι Nauckius ex Cornuto de N. D.

31. p. 189. οἰκείως δὲ πορέδοσαν αὐτὸν (Herculeum) Κῶσι τῇ Ἥβῃ συνοικοῦντα, ὡς ὀλοσχερέστερον αὐτὸν τὴν διανοίαν ὄντα· ὡς γὰρ νέων τοι δρᾶν μὲν εὐτονώτεροι χέρες, ψυχὰ δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολὺ. 2. extat in Men. mon. 101.

294. Stobaeus 100, 3. (v. 1—3.) et 100, 4. (v. 4—7.)

πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἱατρὸν χρεῶν ἰδόντ' ἀκείσθαι, μὴ πῖτάξ τὰ φάρμακα διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπη. νόσοι δὲ θνητῶν αἱ μὲν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἱ δ' ἐκ θεῶν πάρεσιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτάς, ἀλλὰ σοι λέξαι θέλω, εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχροῦ, οὐκ εἰσὶν θεοί.

V. 2. ἀκείσθαι] ἰδοῦναι AM. μὴ ἐπιτακτὰ φ. libri. Correxuit Nauckius collato Etym. M. p. 365, 29. ἐπιτάξ — εἰς δὲ ῥητορικὸν λεξικὸν εὐρον τὴν λέξιν σημαίνειν τὸ συντόμως, κωμικῶς· “ὅστις τῆς ὁδοῦ ἡγήσεται σοι τὴν ἐπιτάξ” (Com. 4. p. 623.). οὐχ ὡς οἱ τραγικοὶ, μακρῶς. ἐπιτάξ idem fere quod ἐφεξῆς esse monet Nauckius. 5. ἀλλὰ] ἔχομεν ἀλλὰ Α. ἔχομαι ἀλλὰ M. 7. ex Eur. Bellerophonte affert Iustinus M. vol. 1. p. 130., item ex Euripide sine fabulae nomine Plut. Mor. p. 21a. p. 1049f. δρῶσιν αἰσχροῦ] δρῶσι φαῦλον Plut. priore loco et Iustinus.

295. Stobaeus 106, 1.

A. τιμὴ σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν. B. θνήσκειμι' ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος κακοῦς ὀρώντας ἐκδίκως τιμωμένους.

Inter duas personas versus distribuit Matth., sed fortasse, id quod Meinekius coniecit, ab v. 2. aliud fragmentum orditur. V. 1. μᾶλλον] μείζον Cobertus Nov. Lect. p. 270. 3. ἐκδίκως] μὴ ἰδίκως Dobraeus.

296. Stobaeus 38, 13. sine nomine fabulae

φθονοῦσιν αὐτοὶ χεῖρονες πεφυκότες.

εἰς τὰπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ.

Bellerophontis esse locum tradit Gesnerus, et codex M v. 2. cum lemmate Εὐριπίδου Βελλεροφόντης habet post 38, 18.

297. Stobaeus 38, 19.

ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

V. 2. πονηρῷ] πονηρῶν Bothius.

298. Io. Dam. post Stobaei Ecl. Gaisf. p. 706, 7.

ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε,

κακῷ κακὸς δὲ συντέτηκεν ἡδοναῖς·

φιλεῖ δὲ θοῦμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν.

V. 1. legitur in Men. mon. 28. 2. respicit Aristot.

Eth. M. 2, 11. p. 1209b, 36. οἱ φαῦλοι, ὡς φησιν Εὐριπίδης, αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἡδεῖς εἰσιν· κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν. Eth. Eud. 7, 2. p. 1238a, 31. ὅθεν λέγεται “ἡλιε ἡλικά τέρπει” καὶ “κακὸς κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ”. Eth. Eud. 7, 5. p. 1239b, 22. ἐνδέχεται καὶ τοὺς φαῦλους ἀλλήλους φιλεῖν· “κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ”. hinc δὲ pro te restitutum v. 3.

299. Stobaeus 10, 17.

ὡς ἔμφωτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκή·

ὅστις δὲ πλείστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβῶν

κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὐ,
πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων
τὸν τῶν λεγόντων ῥῶν ἂν φέροι ψόγον. 5
V. 2. ὅστις δὲ πλείστον] ὅστις δὲ παῦρον vel ὅστις
γάρ ὀλίγον Herwerdenus p. 43. 5. λεγόντων —
ψόγον] ψεφόντων — λόγον Iacobsius.

300. Stobaeus 90, 10.
οὐκ ἂν γένοιτο τραύματ', εἴ τις ἐγξῆσαι
θάμνοις ἐλείοις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
ἐσθλοὶ γένοιτο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός.
V. 1. τραύματ' pro τραῦμα Grotius. ἐγξῆσαι pro
ἐνξῆση Nauckius.

301. Stobaeus Ecl. 1, 4, 2b. p. 154.
πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τὰλλ' ἔστ' ἀσθενῇ.
Cf. Soph. fr. 234. πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀν-
θίσταται.

302. Diog. L. 4, 26. (cf. Hesych. Miles. 39. in Muel-
leri Fragm. Hist. 4, p. 167.). ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ
πάντων δὴ μᾶλλον Ὅμηρον καὶ Εὐριπίδην — καὶ
προσέφεροτο τὸν στίχον τὸν ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου
οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητὰ τοι πεπόνθαμεν.
Snidas v. οἴμοι: καὶ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου
“οἴμοι — πεπόνθαμεν”. Eundem versum sine poe-
tae et fabulae nomine habet Synesius Epist. 126.

303. Stobaeus 111, 9.
ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφάς·
πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον,
πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες
ἦσσαν γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην.
V. 3. ἀμείνονες] ἀμεινόνων Grotius.

304. Stobaeus 7, 1.
θάσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.
305. Stobaeus 2, 15. [ὄλβον
οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ'
βέβαιον εἰκάσαι χρεῶν,
οὐδ' ἀδίκων γενεάν· ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφυῖς
χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας
δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητος ἔμοι. 5

Theophilus ad Autol. 2, 54. p. 258. πάλιν Εὐριπίδης
“οὐδέποτ' — κακότητος”. V. 1. εὐτυχίαν Stobaeus
et Theoph. ὑπέρφρονα δ' ὄλβον libri. Correxerit
Gesner. 4. δικαίους ἐπάγων κανόνας om. Theoph.
5. ἔμοι om. Theoph.

306. Stobaeus 105, 2.
ποῦ δὴ τὸ σαφές θνατοῖσι βιοτὰς;
θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθους ἄλλαι
ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν
τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
μεθίστησι, τὸ δὲ μείον αὖθω. 5
V. 1. θνατοῖσι βιοτὰς] Immo θνητοῖς βιοτῆς, ut v. 3.
θνητῶν, noui θνατῶν, scriptum est. In versibus pro-
ximis plura corrupta sunt. 2. μὲν] μὲν καὶ M.
βένθους ἄλλαι] βένθος ἄλιον Herwerdenus Exerc. p. 46.

307. Schol. Eur. Or. 872. vol. 2. p. 225, 5. δεκνύ-
ουσι καὶ νῦν ἔτι ὑπεράνω τοῦ καλουμένου πρωνὸς
χῶμα παντελῶς, οὐ συμβαίνει τοὺς Ἀργεῖους δικά-
ζειν. τάχα δ' ἂν τούτου καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνη-
μονεύοι εἰπὼν

καὶ ἔστων ὄχθον Δαναϊδῶν ἐδρασμάτων
στάς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων ὕπο.

V. 2. ὕπο addidit Cobetus.

308. Ar. Pac. 76. ὦ Πηγάσιόν μοι, φησί, γενναῖον
πτερόν. ubi scholia: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐ-
ριπίδου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ
ἐπεθύμει εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. “ἄγ' ὦ φίλον
μοι Πηγάσου ταχὺ πτερόν”. cf. Snid. v. ἐύρημα: καὶ
φησὶν Εὐριπίδης “ἄγ' — Πηγάσου ταχὺ πτερόν”.
Ar. Pac. 135. ἐχρῆν σε Πηγάσου Ζεῦξαι πτερόν.

309. Ar. Pac. 154. ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χῶρει χαί-
ρων, | χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων | διακινήσας φαι-
δροῖς ὥσιν. ubi scholia: καὶ τὰδε ἐκ τοῦ Βελλερο-
φόντου

ἴθι χρυσοχάλιν' αἶρων πτέρυγας.

310. Ar. Vesp. 757. σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι
ψυχή; | πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα. ubi scho-
lia: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου παίζει ταῦτα
πάρες, ὦ σκιερά φυλλὰς, ὑπερβῶ
κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
αἰθήρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει
στάσιν Εἰνὸδιά.

V. 4. Εἰνὸδιά pro εὐοδίας Valckenarius.

311. Plat. Mor. p. 529e. οὐδὲ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις
κηλούμενον ἡδεσθαι — μηδ' ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πή-
γασος “ἐπτησ' ὑπέικων μᾶλλον ἢ θέλοι” τῷ Βελλε-
ροφόντῃ, τοῖς δεομένοις αὐτὸν ἐκδιδόναι. p. 807e.
Ἀγησίλαος δὲ περὶ τὰς τῶν φίλων σπουδὰς αὐτὸς
αὐτοῦ γιγνόμενος ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότατος
ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος

ἐπτηξ' ὑπέικων μᾶλλον ἢ μᾶλλον (?) θέλοι,
καὶ ταῖς ἀτυχίαις προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος
ἐδόκει συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις.

312. Ar. Eq. 1249. κυλίνδεται εἴσω τόνδε τὸν δυσ-
δαίμονα. ubi scholia: ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου
Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλίνδεται ἀντὶ τοῦ κομίζετε.

313. Aelian. N. A. 5, 34. τοιοῦτόν τινα καὶ τὸν
Βελλεροφόντην ἥρωικῶς καὶ μεγαλοψύχως εἰς θάνα-
τον παρεσκευασμένον ὕμναι ὁ Εὐριπίδης· πεποιήκε
γούν πρὸς τὴν αὐτοῦ ψυχὴν λέγοντα αὐτὸν
ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβῆς, ὅτ' ἦσθ', αἰ
ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους
καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. V. 2. ξένοις] ξένους aliquot
libri.

314. Ar. Pac. 722. EPM. οὐκ ἐνθάδ', ὦ τάν, ἔστι
(ὁ κάνθαρος). ΤΡΥΓ. ποῖ γάρ οἴχεται; | EPM. ὕφ'
ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ. ubi scholia, ὁ
στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ.

De argumento Apollod. 2, 5, 11 ἐννέα — ἔτη
ἀφορία τὴν Αἴγρυπτον κατέλαβε, Φράσιος δὲ ἐλθὼν
ἐκ Κύπρου μάντις τὴν ἐπιστήμην ἔφη τὴν ἀφορίαν
παύσεσθαι, ἂν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ'
ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάν-
τιν τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. συλληφθεῖς οὖν
καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ
διαρρήξας τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα
Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε. De eadem re Dio Chrys.

8. p. 136d. τὸν δὲ Βούσιριν εὐρὼν πάνυ ἐπιμελῶς
ἀθλοῦντα καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἐσθίοντα καὶ φρονούντα
μέγιστον ἐπὶ πάλῃ, διέρρηξεν ἐπὶ τὴν γῆν καταβα-
λὼν. Schol. Ar. Rh. 4, 1396. Βούσιριν τὸν Ποσειδῶ-
νος κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα καὶ τὸν
κήρυκα Χάλβην καὶ τοὺς ὀπάοντας πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ
Διὸς, ἔνθα ἐξενεκτόνουν. Conf. etiam Hygin. fab. 56.
Satyricum drama fuisse docet Diomedis locus supra
p. 308. allatus.

315. Stobaeus 62, 21.

δούλω γὰρ οὐχ οἶός τε τάλιηθ' λέγειν,
εἰ δεσπόταισι μὴ πρόποντα τυγχάνοι.

316. Hesychius, ἀγνίσαι: ἀποθῆσαι. Βουσίριδι.
ubi Εὐριπίδης exidisse Guyetus vidit.

317. Hesychius, ἀτρεκήσασα: ἀκριβωσαμένη. Εὐ-
ριπίδης Βουσίριδι.

Γ Λ Α Τ Κ Ο Σ. v. Π Ο Λ Τ Ι Δ Ο Σ.

Δ Α Ν Α Η.

Argumentum fabulae indicat Ioannes Mal. p. 34, 19. περί ἧς ἐμυθολόγησεν Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν κιβωτίῳ τινὶ βληθεῖσαν καὶ ῥιφείσαν τὴν Δανάην, ὡς φθαρείσαν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν. quicquam conferas hypothesis huius dramatis in Ps.-Eur. fr. 1117. allatam. Chorum mulieres efficiebant, id quod docet Pollux 4, 111. τῶν δὲ χορικῶν ἀσμάτων τῶν κωμικῶν ἐν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἂ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν ὁ χορὸς παρελθὼν λέγει. ἐπεικῶς δ' αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ κωμωδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποιήκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γὰρ τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παράδειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἀνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. Mulieres de se dicentes uti interdum genere masculino notissimum est (cf. Eur. fr. 417, 4.); parabasi tragicorum poetarum quemquam usum esse non credibile videtur. Ex hac fabula petitos suspicio versus septendecim quos Sophocli tribuit Stobaeus Flor. 63, 6.: vide Soph. fr. 78. NAUCK.

318. Stobaeus 75, 4.

γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ'· ἰδεῖν εὐήμεον,
γῆ τ' ἡρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ,
πολλῶν τ' ἔβαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν·
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν
ὡς τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις
παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.

V. 3. θάλλουσα] θάλασσα M. πλούσιόν θ' ὕδωρ]
Hinc spectare Hesychium, πλούσιον: θαλασσιονιδές·
οἱ δὲ τὸ ὕδωρ, suspicatur Nauckius.

6. πόθῳ] πόθου AB.

319. Stobaeus 71, 7.

καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις
μὴ πρὸς τὸ γῆρας τοὺς γάμους ποιοιμένοις
σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή,
γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ·
ἀλλ' ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαὶ
καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέψ πατρί.

V. 2. τοὺς γάμους interpolatoris esse suspicatur Nauckius pro ἀναβολῇ. ποιοιμένοις Bothius. ποιου-
μένων libri. 4. delendus videtur Nauckio, quum
νέψ γυναικί potius dicendum fuerit, sicut fr. 801.
5. et 6. om. Vind. 7. νεογνῶν — φάος] νεογνὸν —
θάλας F. G. Schmidtius in Annal. Soph. et Eurip. (a.
1864.) p. 132.

320. Stobaeus 73, 11. (v. 1. 2.) et 77, 1. (v. 1—4)

γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἔστιν, ἀλλὰ τοῦ λέχους·
τὸ δ' ἄρσεν ἔσθιγ' ἐν δόμοις αἰεὶ γένος
θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάροιν.

V. 1. γάρ] μὲν Stobaeus 77.

321. Stobaeus 73, 22.

συμμαρτυρῶ σοι πανταχοῦ λελείμεθα
πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων αἰεὶ δίχα.

322. Stobaeus 74, 13.

οὐκ ἔστιν οὔτε τείχος οὔτε χρήματα
οὐτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Idem locus cum lemmate Ἀλέξιδος (Com. 3. p. 521.)
legitur 73, 42., ubi v. 2. οὐδ' ἄλλο.

323. Stobaeus 73, 21.

ἦν γὰρ τις αἶνος, ὡς γυναιεὶ μὲν τέχνη
μέλουσι, λόγῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι.
εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἶχομεν τυραννίδα.

V. 1. ἦν] τὴν AMVoss.Vind. ἦν ἄρα τις αἶνος Me-
nekius.

324. Stobaeus 64, 5.

ἔρως γὰρ ἀργὸν καπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ·
φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα,
φεύγει δὲ μόχθους. ἐν δέ μοι τεκμήριον·
οὐδεὶς προσαίτων βίοντον ἡράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἡβητῆς πέφυκ' ὅδε.

V. 1. ἀργοῖς pro ἔργοις Piersonus. τοιοῦτοις Plutar-
chus Mor. p. 757a. ἀλλ' ἀπὸ μῖθς σκηνῆς ἀκούομεν
“ἔρως γὰρ ἀργὸν καπὶ τοιοῦτοις ἔφυ”, καὶ πάλιν αὖ
ὥδε “οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν — λύσσα
μαινάς” (Soph. fr. 678.). Idem p. 760d. σκόπει τοί-
νυν αὐθις, ἔφη, τοῖς Ἀρηίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως πε-
ρίεστιν, οὐκ ἀργὸς ὦν, ὡς Εὐριπίδης ἔλεγεν, οὐδὲ
ἀστράτευτος. 5. ἡβητῆς] εὐτυκῆς Nauckius.

325. Stobaeus 73, 8.

τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς
πηδῶν ἀθύροι καὶ φιλημάτων ὄχλῳ
ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο· ταῦτα γὰρ βροτοῖς
φίλτρον μέριστον, αἱ ἔννουσiai, πάτερ.

V. 2. πηδῶν] πεσῶν Nauckius. 3. βροτοῖς om.
AB. ταῦτα γὰρ, πάτερ, — μέριστον φίλτρον, αἱ
ἔννουσiai Nauckius, nisi quis collato Ar. Thesm. 21.
οἷον γὰρ τοῦστιν αἱ σοφαὶ ἔννουσiai coniecerit malit
ταῦτα γὰρ, πάτερ, φίλτρον μέριστον, αἱ σοφαὶ ἔν-
νουσiai. Nam v. 4. μέριστον φίλτρον codex Vindob.

326. Stobaeus 91, 4.

ὦ χρυσέ, δεξιῳμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ,
οἷας σὺ χοῖ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.
εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὄρᾳ,
οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν.

Eundem locum attulit Ath. 4. p. 159b., item v. 1—4.
Sextus Empir. p. 663, 23. v. 1. 2. et tertii initium
(οὐ παῖδες) Athenag. Legat. c. 25. p. 117., v. 1. et al-
terius initium (ὡς οὔτε μήτηρ ἡδύς) Diodorus exc.
Vat. p. 135., denique v. 1. Lucianus Timon. 41. vol.
1. p. 153. Somn. 14. vol. 2. p. 725. Sextus Empir. p.
570, 14. qui poetae et fabulae nomen omittunt.
V. 1. βροτοῖς] κτέρας Lucianus vol. 2. p. 725., ubi
tamen A extremum vocabulum omittit. 2. ἡδονὰς]
ἡδύς Diod. τοιάσδ'] τοῖας Sextus et Stobaei Vind.,
τοῖας Stobaei M. 3. ἀνθρώποισιν] ἐν δόμοισιν Ath.
4. om. Stobaeus et Seneca. 6. τρέφειν Sto-

baeus. ἔχειν Ath. E Bellerophonte locum petitem narrat Seneca Epist. 115. *nec apud Graecos tragicos desunt qui lucro innocentiam salutem opinionem mutent — pecunia ingens generis humani bonum, cui non voluptas matris aut blandae potest par esse prolis, non sucer meritis parens, tam dulce si quid Veneris in vultu micat, merito illa amores coelitem atque hominum movet.*

cum hi novissimi versus in tragoedia Euripidis pronuntiali essent, totus populus ad ciendum et actorem et carmen consurrexit uno impetu, donec Euripides in medium ipse prosiluit petens ut expectarent viderentque quem admirator auri exitum faceret. dabat in illa fabula poenas Bellerophontes. Si ipsorum versuum sententiam consideres, errasse Senecam fateare necesse est. (De Ixione similia tradit Plutarchus Mor. p. 19 e. Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μαρὸν, “οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλωσάι”. Quae paullo maiorem habent veritatis speciem, vera esse esse non affirmarim.) Item erravit Gregorius Nysenus Epist. 11. in Gallandi Bibl. Patr. vol. 6. p. 614 c. ἀλλ’ ὁ παντὶς πλούτου τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ὑψηλότερον ἐστὶ, τὸ κάλλιστον ὄντως δεῖξιμα κατὰ Πίνδαρον, τὰ σά φημι γράμματα. NAUCK.

327. Stobaeus 10, 18. κρείσσων γὰρ οὗτις χρημάτων πέφυκ’ ἀνὴρ, πλὴν εἰς τις· ὅστις δ’ οὗτός ἐστιν οὐχ ὀρῶ. V. 2. εἰς τις pro εἰ τις Porsonus. οὐχ ὀρῶ] οὐκ ἔρω Badhamus.

328. Stobaeus 91, 23. 92, 6. ἄρ’ οἴσθ’ ὁθύνει· οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ’ ἔτι, οἱ δ’ οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν, δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων; 5 δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κάταθῆ· κακὸς δ’ ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ’ ἔχοντες ὄλβιοι. Apud Stobaeum 91, 23. Εὐριπίδου Ἐκάβη. “ἄρ’ — ὄλβιοι”. sed 92, 6. Εὐριπίδου Δανάης. “ἄρ’ — ὄλβιοι”. Alterum locum om. codex Vind., habent AM. V. 1. ὅτ’ οὖν ἔχομεν utroque loco M. 2. ἐμφαίνουσ’ 91. ἀλφάνουσ’ 92. codex M, ubi ἀναφαίνουσ’ A. 5. συμπλέκονται v. l. codicis A 92. 6. δοῦναι τε 92. μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις 91., πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ 92. 8. ὄλβιοι] εὐγενεῖς Hensius p. 57.

Argum. Eur. Med. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πζ’ ἔτει α’. πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεία, Φιλοκτήτη, Δίκτυϊ, Θερισταῖς πατύροις. De mytho v. Apollod. 2, 4, 1. et 3.

333. Stobaeus 83, 18. ἐγὼ νομίζω πατρί φίλτατον τέκνα παισὶν τε τοὺς τεκόντας, οὐδὲ συμμαχούς ἄλλους γενέσθαι φήμ’ ἂν ἐνδικωτέρους.

V. 1. τέκνα pro τέκνον Pflugius. 334. Stobaeus 83, 17. εἷς γὰρ τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω, θηροῖν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν. τὰ δ’ ἄλλα χωρὶς χρώμεθ’ ἀλλήλων νόμοις. V. 2. τοῦτο] ταῦτο Heathius. ὡς pro ὁ Grotius. 3. τέκνα] τέκν’ ἂ B.

EURIPIDES.

329. Stobaeus 97, 14.

φιλοῦσι γὰρ τοὶ τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις λεπτῶν ἀπ’ οἰκῶν εὐ λέγῃ πένης ἀνὴρ, γελᾶν· ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων 5 καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

V. 2. τίθεσθαι pro ἡγείσθαι Valek. 6. θεοῖς Stobaeus. θεοῖσι Athenaeus. μικρὰ Stobaci codices praeter AM, ubi μικρὰ legitur. 6. et 7. affert Ath. 2. p. 40 d. “θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη — εὐσεβεστέρους” Εὐριπίδης φησί. hinc Eust. II. p. 892, 39. Εὐριπίδης “θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη”.

330. Stobaeus 16, 6.

ὅστις δόμους μὲν ἡδεται πληρουμένους, γαστρός δ’ ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ, τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν σὺλᾶν βρέτη τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι.

V. 1. δόμοις — πληρουμένους vulgo. δόμους — πληρουμένους AVind. 2. δύστηνον A m. sec. 3. κἂν pro καὶ Pflugius. σὺλᾶν] ἑλᾶν A m. pr.

331. Stobaeus 7, 6.

φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐσυχίαν.

V. 1. cf. Eur. fr. 953. 2. πρέπει] ῥέπει Nauckius.

332. Stobaeus Ecl. 1, 7, 8. p. 216. Εὐριπίδου Δανάης (quod lemma versui 6. a praecedentibus seiuncto adscribit A).

ἐς ταῦτόν ἤκειν φημί ταῖς βροτῶν τύχαις τόνδ’ ὃν καλοῦσιν αἰθέρ’, ᾧ τὰδ’ ἐστὶ δὴ. οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας, χεიმῶν δ’ αὖτε συντιθείς πυκνὸν νέφος, θάλλειν τε καὶ μὴ, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ· 5 οὕτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν, ζῶσιν τε σὺν κακοῖσιν, οἱ δ’ ὀλβου μέτα φθίνουσ’ ἐτείοις προσφερεῖς μεταλλαγαῖς.

V. 1. τὰς (τῶν A) βροτῶν τύχας vulgo. Correxist Musgravius. 2. ᾧ τὰδ’] ὅστις Porsonus. 3. ἐκλάμπει] ἐκπέμπει Nauckius. 6. δὲ — σπέρμα τῶν] δὴ — σπερμάτων A. 7. τὸν δὲ A. συννέφει A. συννεφεῖ alii. 9. φθίνου δ’ αἰτίοις προσφέροις A. Correxist Valekenarius.

ΔΙΚΤΥΣ.

335. Stobaeus 52, 5.

νέος, πόνοις δὲ γ’ οὐκ ἀγύμναστος φρένας.

πόνοις δὲ γ’] πόνοις δ’ Musgravius.

336. Plut. Mor. p. 106 a. ὁ δὲ παραμυθούμενος τὴν Δανάην δυσπενθοῦσαν Δίκτυς φησὶ δοκεῖς τὸν “Αἰδὴν σὼν τι φροντίζειν γόνων καὶ παῖδ’ ἀνήσειν τὸν σὸν, εἰ θέλοις στένειν; παῦσαι· βλέπουσα δ’ εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾶν γένοι’ ἂν, εἰ λογιζέσθαι θέλοις ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμερόχθηται βροτῶν 5 ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀφρανοὶ τέκνων, τοὺς δ’ ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος τὸ μὴδὲν ὄντας· ταῦτά σε σκοπεῖν χρεῶν. V. 7. μεγίστης] μέγιστον Elmsleius.

337. Soph. Ai. 787. τί μ’ αὖ τάκαιναν ἀρτίως παυμένην | κακῶν ἀτρώτων ἔξ ἔδρας ἀνίστατε; ubi scholia: πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ “τί μ’ ἀρτί

πημάτων ληλησμένην ὀρθοῖς;" V. 1. τί μ' ἄρτι] τί μ' ὦ ἄρτι codex Laur. teste G. Wolfio, qui τί μ', ὦ Ξέν', ἄρτι coniicit.

338. Stobaeus 13, 13.

θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

339. Stobaeus 83, 21.

ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότους γένους καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις, ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.

V. 3. σοῖσι συμβαλῶν Bergk. σοῖσιν ἐμβαλῶν Maehly.

340. Stobaeus 83, 6.

πατέρα τε παισιν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδῖαν, παῖδας τε πατρί· καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἐκουσία νόσος, σκαῖον τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ, 5 θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει.

V. 2. φίλους] φίλος AB. ἐκβάλλοντ' αὐθάδειαν libri. Correxuit Gesner.

341. Stobaeus 64, 8.

Κύπρις γὰρ οὐδὲ νοουητουμένη χαλᾷ, ἦν τ' αὐ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ, κάπειτα τίκει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

V. 1. et 2. sine poetae et fabulae nomine habet Galenus vol. 1. p. 282. ed. Basil. vol. 5. p. 149. Chart.

1. οὐδέ] οὐδὲν Galenus. 2. ἂν τ' αὐ βιάζῃ] ἀντ' ἃ βιάζην Stobaei A. ἂν τ' ἀβιάζῃ M. ἂν γὰρ βιάζῃ Gal. ἐκτείνειν Stobaei A.

342. Stobaeus Ecl. 1, 9, 4. 272.

φίλος γὰρ ἦν μοι, καὶ μ' ἔρως ἔλοι ποτὲ οὐκ εἰς τὸ μῦθον οὐδὲ μ' εἰς Κύπριν τρέπων. ἀλλ' ἔστι δὴ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κάταθῆς. καὶ χρὴν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον 5 τῶν εὐσεβούντων οἵτινές γε σώφρονες ἔραν, Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίριν ἔαν.

V. 3. et 4. affert omisso fabulae nomine Plut. Mor. p. 11f., item qui Eurypididou Theséws lemma habet Stobaeus 5, 21. 5—7. a praecedentibus separat A et Hesiodo tribuit. 6. οἵτινες] εἰ τινες V.

343. Stobaeus 44, 2.

μὴ νεῖκος, ὦ γεραίε, κοῖράνοις τίθου· σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος. κοῖράνοις pro τυράννοις Salmasius.

344. Stobaeus 90, 5.

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει· οὐκ ἂν γένοιτο χρηστός ἐκ κακοῦ πατρός.

V. 1. recurrit fr. 25, 1. 2. omisso fabulae nomine habet Chrysippus π. ἀποφατ. c. 15. p. 11.

345. Stobaeus 86, 1.

εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά· ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενῆς ἔμοιγ' ἀνὴρ, ὁ δ' οὐ δίκαιος κἂν ἀμείνωνος πατρός. Ζηγὸς πεφύκη, δυσγενῆς εἶναι δοκεῖ.

V. 3. κἂν] καὶ M. 4. Notandum Ζηγὸς in trimetro positum ubi metrum Διὸς ferebat: nisi Ζηγὸς per errorem illatum est. Nam sententia, ut videtur, generalis τέκνον potius postulat vel, quod Nauckius coniecit ἱνις. πέφυκεν B. πέφυκε Voss.

346. Stobaeus 93, 6. 94, 3.

μή μοι ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένην κακῶ γενέσθαι, μηδ' ὀμιλοῖν κακοῖς.

Loeo altero hi versus coniuncti cum fr. 461. V. 2. κακῶ] κακὸν Stobaeus loco altero.

347. Stobaeus 106, 2.

πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὦν ὁμοῖος ἦ, λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν ἐξιών· τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετὸν, σιγὰν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων. 5

V. 1. παρέστην] πάρεστι ABM. 4. τὸ] τοῦ AB.

348. Stobaeus 36, 15.

τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν.

349. Stobaeus 39, 7. (v. 1: 2.) et 8. (v. 3—5.)

εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὐ ποτ' ἂν πάτραν τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν εὐλόγεις πόλιν· ὡς ἔν γ' ἔμοι κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὄρους ἄλλην ἐπαινέει καὶ τρόποισιν ἴδεται. 5

V. 1. οὐ ποτ' ἂν πόλιν et 2. πόλιν pro πάτραν Boisson.

350. Hesychius, ἀζοίμην: ἀγανακτοίμην (-οίμη). E. Δίκτυϊ.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ.

Lycurgus c. Leocr. p. 160, 9. φασὶ γὰρ Εὐμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρακῶν ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθέα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἡρώτα τὸν θεὸν τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσιν τῶν πολεμίων, ὁ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι — τοῦτον τὸν μῦθον προεῖλετο ποιῆσαι. Plut. Mor. p. 310d. Ἐρεχθεὺς πρὸς Εὐμολπον πολεμίων ἔμαθε νικήσαι ἔαν τὴν θυγατέρα προέθυσῃ, καὶ συγκρινωνήσας τῇ γυναικὶ Πραξιθέᾳ προέθυσεν τὴν παῖδα. μέμνηται E. ἐν Ἐρεχθεῖ. Cf. Demaratus Tragoedum. in Muelleri Fragm. Hist. vol. 4. p. 379. et Apollod. 3, 15, 1. et 4. Drama paulo post olymp. 89, 4. actum esse c. Plut. V. Nicias c. 9.

(vide fr. 370.) conclusit Meinekius. Porsonus probabiliter huc refert adesp. fr. 339. NAUCK.

351. Steph. Byz. v. Αἰθίοψ p. 47, 13. λέγεται καὶ Αἰθιοπία γῆ. E. Ἐρεχθεῖ

Αἰθιοπῖαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα.

ἐξέσωσ' pro ἐξέσωσας Lobbeckius Aglaoph. p. 216. qui comparat Apollod. 3, 15, 4. Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται· ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφανής, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος εἰς Αἰθιοπῖαν κομίζει καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν.

352. Suidas v. ἀνάστατοι et σελήναι: ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἰρηκεν Εὐριπίδης καὶ μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων, φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης.

Suidas v. βοῆς ἔβdomος: ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελήναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν· ἔστι δὲ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιῶ ἐν Ἰρῖδι. V. 2. πυρίνου pro πυρίμου Τουρίνις. Hesychius, σελήνας: πόπανα τῷ ἄστρῳ ὅμοια, πέμματα.

353. Schol. Ar. Pac. 97. ὀλολύζειν — εὐχεσθαι. καὶ Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ (sic correxi pro ἔρχεσθαι) ὀλολύζειτ', ὦ γυναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεὰ χρυσὴν ἔχουσα Γοργόν' ἐπικούρου πόλει. V. 1. ἔλθῃ pro ἐλέχθῃ Seidlerus. 2. χρυσὴν pro ἡ χρυσὸν Seidler.

354. Stobaeus 54, 12.

ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρῆ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βία.

355. Stobaeus 54, 13.

οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σώς ἦλθεν πάλιν.

356. Stobaeus 94, 10.

τὰς οὐσίας γὰρ μάλλον ἢ τὰς ἀρπαγὰς τιμὰν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλουτός ποτε βέβαιος ἄδικος.

V. 2. οὔτι γὰρ Bothius.

357. Stobaeus 59, 3.

ναὺς ἡ μερίστη κρείσσον ἢ μικρὸν σκάφος. μικρὸν] σμικρὸν B. Euripidis sententiam fuisse πολ-
ἀκίς | ναὸς μερίστης κρείσσον ἦν μικρὸν σκάφος con-
iecit Herwerdenus p. 49.

358. Stobaeus 51, 12.

ὀλίγους ἐπαινῶ μάλλον ἢ πολλοὺς κακοὺς.

359. Hesychius, Ζεῦχος τριπάρθενον: Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ "Χαρίτων τριζύγων". Schol. Arat. 172. Εὐριπίδης μὲν οὖν ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας Ὑάδας φησὶ γενέσθαι τρεῖς οὐσας.

360. Stobaeus 79, 4. et sine fabulae nomine Orion Flor. 8. p. 56, 8.

οὐκ ἔστι μητρός οὐδὲν ἥδιον τέκνοις·
ἐρᾶτε μητρός, παῖδες, ὡς οὐκ ἔστ' ἔρως
τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν.

V. 1. ἔστιν οὐδὲν (οὐθὲν M) μητρός Stobaeus. ἔστι μητρός οὐδὲν Or. 2. ὡς] καὶ Stobaei A. 3. οἷος Stobaeus. ὅστις Or.

361. Stobaeus 76, 12.

θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος; τὰ φύντα γὰρ κρείσσον νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεῶν.

362. Lyeurg. c. Leoer. p. 161, 23. post verba supra apposita, ἄξιον δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἱαμβείων ἀκοῦσαι ἃ πεποίηκε (Euripides Erechthei mythum tractans) λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὤψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοφυχίαν καὶ γενναιότητα ἄξιαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα.

τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἥδιον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ δρώσι μὲν,
χρόνῳ δὲ δρώσι, δυσγενέστερον ~ —.
ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν.
λογίζομαι δὲ πολλὰ· πρῶτα μὲν πόλιν
οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίῳ λάβοιν·
ἢ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
πεσῶν ὁμοίως διαφορᾶς ἐκτισμέναι
ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγῶγμοι.
ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζει πόλιν,
ἄρμος πονηρὸς ὥσπερ ἐν Εὐλῃ παρεῖς,
λόγῳ πολιτῆς ἔστι, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν,
ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ρυῖνμεθα.
πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν, πολλοὶ δὲ νιν
ναῖουσι· τοὺτους πῶς διαφθεῖραι με χρῆ,
ἔξδ' ὃν προπάντων μίαν ὑπὲρ δοῦναι θανεῖν;
εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοῦλάσσονος
τὸ μείζον, οὐνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει
πταίσας ἀπάσης πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει.
εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς

ἄρσιν, πόλιν δὲ πολεμία κατέχευε φλόξ,
οὐκ ἂν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός,
θάνατον προταρβοῦσ'; ἀλλ' ἔμοιγ' ἔστω τέκνα 25
ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι,
μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα,
πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὀρμωμένους.
μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ 30
ζῆν παῖδας εἴλοντ' ἢ παρήνεσαν κακά.
καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μετὰ
τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὐκλείαν τ' ἴσιν·
τῇμὴ δὲ παιδί στέφανος εἰς μὴ μόνῃ
πόλεως θανούσῃ τῇσδ' ὑπὲρ δοθήσεται. 35
καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρῳ
σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
τὴν οὐκ ἐμὴν οὖν πλὴν φύσει δώσω κόρην
θῦσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι; 40
οὐκ οὖν ἅπαντα τοῦν γ' ἐμοὶ σωθήσεται;
ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
ἐκεῖνο δ' οὐ τὸ πλείστον ἐν κοινῷ μέρος,
οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀνὴρ
προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ· 45
οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος
τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθοις
Εὐμόλπος οὐδὲ Θραξ ἀναστῆναι λεῶς
στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.
χρήσθ', ὦ πολῖτα, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν, 50
σώζεσθε, νικᾶτ'· ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἱ ναῖουσί σε
οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ· καὶ βράδιως
οἰκίσμεν ἂν σε κοῦδὲν ἂν πάσχοις κακόν. 55

Plut. Mor. p. 604 d. τίς γὰρ εἶρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἷον Εὐριπίδης; "ἢ πρῶτα — ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ἐξαγῶγμοι (7—10), quinque additis ex alia fabula versibus, quos v. infra fr. 971. V. 2. ἥδιον codices. ἥδιστον Ald. 3. ~ —] λέγῃ Meinekius. 6. οὐκ ἂν — λάβοιν scripsi pro οὐκ ἂν (ἦν Bothius) — λαβεῖν. 9. ὁμοίως] ὁμοίαις Lye. διαφορᾶς ἐκτισμέναι] διαφορηθεῖσαι βολαῖς Plut. 10. εἰσαγῶγμοι] εἰσαγῶγμοι Lyeurgi codd. nonnulli. ἔξαγῶγμοι Plut. 11. et 21. πόλεος pro πόλεως Grotius. 11. οἰκίση pro οἰκίσῃ Meinekius. 14. ἕκατι Matth.] ἕκητι Ald. ἔνεκα vel ἔνεκεν libri. 16. ἐν· πολλοὶ (ἐν etiam Scaliger) Musgravius pro ἐν πολλοῖς. 18. προπάντων Meinekius. πρὸ πάντων libri. ὑπὲρ δοῦναι] ὑπερδοῦναι libri plerique. 20. οὐνὸς Meinekius (οὐμὸς Bekkerus) pro ἐνός. πλέον scripsi pro πλείον. 22. θηλειῶν pro θηλέων Grotius. 24. μιν Ald. (debebat νιν, ut Matthiae). μὴν codices. 25. ἔστω Hermannus pro ἔστι (εἴη Ald.). 26. ἃ Ald., om. codices. 27. σχήματ' pro σχήματα δ' Scaliger. 31. εἴλοντ' ἢ pro εἴλοντο καὶ Matthiae. 34. 35. ἡ μία μόνῃ — θανούσα libri. Correxerit Tyrwhitt. 36. ὁμοσπόρῳ pro ὁμοσπόρων Bekker. 37. σώσει pro ὡς εἰ Melanchthon. 38. οὖν addidit Nagel. 41. οὐκ οὖν] οὐκοῦν libri. τοῦν (debebat τοῦν γ', ut Heinrichius) Reiskius. γοῦν τ' libri. 43. οὐ τὸ Ald. οὐ codices. 44. ἀνὴρ Bothius pro ἄτερ. 45. πάλαι θέσμι' τις ἐκβάλλει libri. Correxerit Reiskius. 46. ἀντ' ἐλάας pro ἀν τελείας Dobr. 48. ἀναστῆναι pro ἀναστρέψει Musgr. 51. σώζεσθε καὶ libri. καὶ deleuit Ald. 52. οὐ τήνδ' ἐγὼ Ald. ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ codices.

363. Stobaeus 121, 15.

ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθηγκότας

Ζῆν φημί μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς.
V. 2. βλέπειν τοὺς] βλέποντος Gomperzius *Musei Rhen.* vol. 13. p. 478.

364. ὀρθῶς μ' ἐπήρου· βούλομαι δέ σοι, τέκνον, φρονεῖς γὰρ ἤδη κάποσώσας ἂν πατρὸς γνῶμας φράσαντος, ἣν θάνω, παραινέσαι κειμήλι' ἐσθλά καὶ νέοισι χρήσιμα. 5
βραχεὶ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ.
πρῶτον φρένας μὲν ἡπίους ἔχειν χρεῶν· τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου.
δυσὶν παρόντων πραγμάτων πρὸς θάτερον γνῶμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες. 10
ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἣν βούλῃ πολὺν χρόνον μελάνθροισ ἐμμένειν· τὰ γὰρ κακῶς οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενές καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρῶτους ἔχειν. 15
ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ' ἀδοξία, κἂν ἢ σοφός τις, ἢ τ' ἀτιμία βίου.
φίλους δὲ τοὺς μὴ καλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς κληῖθρον εἰργέτω στέγης. 20
ὀμιλίας τε τὰς γεραιτέρας φίλει, ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρά συγγελᾶν μόνον μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.
ἔξουσία δὲ μήποτ' ἐντυχῶν, τέκνον, αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν. 25
δὲ καὶ σίδηρον ἀρχόνας τ' ἐφέλκεται, χρηστῶν πενήτων ἦν τις αἰσχύνῃ τέκνα.
καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὖξαν' ἐν πόλει· κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος ἢ πόλεως ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα 30
σκιρτῶσιν, ἀδόκητ' εὐτυχεσάντων δόμων.
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὥς θίγῃ πατὴρ, καὶ χαῖρ'· ὅπ' αἰδοὺς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι· γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

Fragmentum hoe integrum attulit Stobaeus 3, 18.: particulas eius 94, 4. (v. 11—13.) 91, 22. et 92, 2. (v. 14—17.) 14, 3. (v. 18—20. eisdemque versus Plut. Mor. p. 63a. τῇ τραγικῇ Μερόπῃ memoria lapsus tribuit) 115, 3. (v. 21—23.) 17, 7. (v. 24—27.) 44, 4. (v. 28—31.) Versus 21. legitur inter Menandri monesticha 421.: v. 29—31. omisso poetae fabulaeque nomine legitur ap. Plut. Mor. p. 337f. Versus 1—17. 21—34. apud Stobaeum 3, 18. omisi sunt in eod. Paris. A.

V. 2. κάποσώσας] κάποσώσαι Porsonus. 3. ἦν pro ἂν Nauckius. παραινέσαι eod. Voss. παραινέσας eeteri. 10. μέθες pro μίσει Salmasius. 12. τὰ γὰρ κακῶς] τὰ δ' ἀδίκως Stobaeus 3. 15. ἔχειν] αἰεί Stobaeus 92. 17. κἂν ἢ σοφός τις] ἦτ' ἀνανδρία vel ἦτ' ἀνδρία Stobaeus 3. βίου] μένει Stobaeus 92. 20. κληῖθρον pro κλείθρον Nauckius. 21. τε] δὲ Men. mon. γεραιτέρους θέλε Stobaeus 3, sed γεραιτέρας φίλει Stobaeus 115. et Men. mon. 22. 23. ἀκόλαστα — κακῆς] βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην Stobaeus 3. ab interpolatore verba quae exciderant inepte supplente, quod frequens apud Stobaeum interpolationis genus est. 22. δ' om. AMVind. 24. ἔξουσίαν et εὐτυχῶν Stobaeus 3. 25. διωκαθεῖν Elmsleius pro διωκάθειν. 26. ἀρχόνας] ἀνοχάς ap. Stobaeum 17. Vindob. et B. 27. ἦν] ἂν Stobaeus 3. 28. αὖξαν' ἐν Meinekius. αὖξανεν Stobaeus 3. αὖξεν ἐν Stobaeus 44. 30. πόλεως Stobaeus 44. ἀρχὴν τινα] τιμὰς τινὰς Plut. 31. ἀδόκητ' ἀδίκως Stobaeus 3. 34. ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ] οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ eodex Voss.

365. Anecl. Bachm. vol. 1. p. 191, 20. δεῦρ' αἰεί — τινές ἀντί τοῦ ὠδί. τοῦτο μὲν δεῦρο ὦδε. τὸ δὲ δεῦρ' αἰεί που καὶ Εὐριπίδης εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεί περαίνεται.

Eundem versum habet Ar. Lys. 1135. Hue igitur spectat quod ad Ar. Lys. 1131. “Ολυμπίαισιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, πόσους” scholia vol. 3. p. 380, 7. annotant, ὅλος ὁ ἱαμβος λέλεκται ἐξ Ἐρεχθέως. Monuit Meinekius.

366. Stobaeus 29, 22.

ἐκ τῶν πόνων τοι τὰγάθ' αὖξεται βροτοῖς· ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακῇ τ' ἀνανδρία οὗτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀπορθώσειεν ἄν.
Apud Stobaeum 29, 22. legitur Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ “ἐκ τῶν — οὗτ' οἶκον οὔτε βίον οὐδὲν ὠφελεῖ. Apud Orionem Flor. 7, 2. p. 51, 2. ἐκ τοῦ Ἐρεχθέως “ἐκ τῶν πόνων γὰρ τὰγάθ' αὖξεται βροτοῖς. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακίστ' ἀτολμία οὗτ' οἶκον οὔτε γαίαν ὀρθώσειεν ἄν”. Porro Stobaeus 8, 13. Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ (Stobaei vel librarii error pro Ἐρεχθεῖ) “ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακῇ τ' ἀνανδρία | οὗτ' οἶκον οὔτε πόλιν ὀρθώσειεν (ἀνορθώσειεν Valcken.) ἄν”. Versum 1. cum lemmate Εὐριπίδου Ἐρεχθέως habet Stobaeus 29, 11. et omisso poetae fabulaeque nomine schol. Aristot. Eth. in Cramerii Anecl. Paris. vol. 1. p. 192. 27. legiturque inter monosticha Menandri 149. τοι] γὰρ Orion et monost. 3. Veram scripturam ἀπορθώσειεν restituit Meinekius in Lentschii Philologo vol. 14. p. 18. collato Phrynico Bekkeri p. 13, 21. ἀπορθοῦν πόλιν ἢ οἰκίαν: σημαίνει μὲν τὸ διοικεῖν ὀρθῶς, μετενηνέκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπορθούντων τὰς ναῦς τοῖς οἰαῖν.

367. Clemens Alex. Strom. 6. p. 741.

αἰδοὺς δὲ καυτὸς δυσκρίτως ἔχω περί· καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κάστιν αὐ κακὸν μέγα.
V. 2. αὐ pro οὐ vel οὐ Badham.

368. Clemens Alex. Strom. 6. p. 739. Ὁμήρου εἰπόντος “ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι” Ε. ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ

εὐδουσι, πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.
V. 1. εὐδουσιν ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ eodex. Transposuit Musgr. 2. Eust. II. p. 1058, 4. de Sellis, ὁ καὶ ἐν τῷ τοῦ Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ δηλοῦται εἰπόντος ὅτι πηγαῖς οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας. De fragmento quod Eustathius ex Aristophanis affert Erechtheo, qui nullus fuit, ad fabulam Euripideam referendo, τουνθένδ' ἀπίχθους βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ, dixi ad Aristoph. fr. 480. p. 222.

369. Proverb. append. 3, 97. μίασμα δρυός: παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ αἰνιττόμενον τὸ Θηβαίων παρανόμημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· — ἡσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.

370. Stobaeus 55, 4.

κεῖσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχνα, μετὰ δ' ἡσυχίας πολὺν γῆρα συνοικίην· αἰέδοιμι δὲ στεφάνους κᾶρα πολὺν στεφανώσας Ὀρηκίον πέλταν πρὸς Ἀθάνας περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις 5
δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν ἂν σοφοὶ κλέονται.

V. 1. affert Plut. V. Niciae c. 9. ἐπόθουν τὸν ἀμείαντον καὶ ἀπόλεμον βίον, ἡδέως μὲν ἀδόντων τὰ τοιαῦτα χορῶν ἀκούοντες “κεῖσθω — ἀράχνας”. ἀρκεῖσθω (vel ἀρκεῖτω) Stobaeus, κεῖσθω Plut.

ἀράχῃ Stobaeus. ἀράχῃαι Plut. 7. κλέονται pro καλέσσονται Gaisfordus.

371. Etym. M. p. 152, 32. Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε παρωδῶν τὸ ἔξ

Ἐρεχθέως Εὐριπίδου. Aristophanis locus exstat Thesm. 120. Λατῷ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος ποδὶ παράρυθμ' εὐρυθμα Φρυγίων δινεύματα Χαρίτων.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ.

Herculis in hoc dramate partes fuisse docet fr. 372.; de Lernaea hydra intelligenda videntur fr. 374. et 375. NAUCK.

372. Erotian. Gl. Hippocr. p. 366. (p. 126, 11. ed. Klein.) τέρθρον γάρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔσχατον καὶ ἐπὶ τέλει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεὶ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα οὕτως

πέμψεις δ' ἐς Ἄιδου ζῶντα κοῦ τεθνηκότα
καὶ μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι.

V. 1. ἐς] εἰς codices. 2. οἶμοι' τὸ τέρθρον δῆλον (et cum Heathio) ὡς πορεύομαι Weilius. οἱ πορεύομαι Erfurdus.

373. Schol. Eur. Hec. 838. vol. 1. p. 423, 25. περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων ὅτι ἐκινεῖτο καὶ προῖει φωνὴν αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεὶ λέγει

οὐκ ἔστιν, ὦ γεραῖε, μὴ δέισις τάδε·

τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ
βλέπειν τ' ἀγάλαθ' ὦδ' ἀνὴρ κείνος σοφός.

καὶ Κρατίνος ἐν Θράπταις. V. 2. et 3. affert et Platoni comico male tribuit Tzetz. Chil. 1, 518.

2. δοκεῖ] δόκει Valck. 3. βλέπειν pro βλέπει Grotius Excerpt. p. 957.

374. Pollux 10, 145. ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ εἰφους εἰρήκασιν εὐροις ἂν ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεὶ σατυρικῷ

πᾶς δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον στάχυν
σπάθῃ κολοῦνιν φασγάνου μελανδέτου.

V. 1. πᾶς] τὰς Weilius. πᾶσας δ' ἐθέρισεν Nauckius. στάχυν addidit Bentleius.

375. Pollux 10, 108. σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ ἡθμός, Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθεὶ σατυρικῷ εἰπόντος

ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον
ἡθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις.

376. Stobaeus 62, 23.

πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρῆ τὸν διάκονον
τοιοῦτον εἶναι καὶ στέγειν τὰ δεσποτῶν.

V. 1. corruptus. πιστὸν μὲν οὖν εὐνοῦν τε χρῆ διάκονον Engerus in Comment. Ostrovii edita a. 1863. p. 13. 2. τοιοῦτόν τ' M.

377. Stobaeus 98, 40.

οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρῆ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
ὀρθῶς ἀθρήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον.

378. Stobaeus 77, 11.

μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα
παῖδας φυτεύειν· ὅς γάρ ἂν χρηστὸς φύῃ
οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

V. 2. φύῃ pro φυῇ Cobetus Nov. Lect. p. 560.

3. διαφθερεῖ pro διαφθείρει Valck.

379. Stobaeus 92, 7.

νῦν δ' ἦν τις οἶκοι πλουσίαν φάτνην ἔχη,
πρῶτος γέγραπται τῶν τ' ἀμεινόνων κρατεῖ.
τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

V. 1. ἦν] ἂν libri. οἶκοι Grotius. οἶκων Vind. ὀκνων ceteri. φάτνην ἔχη A, ἔχη φάτνην ceteri.

2. τῶν τ' ἀμεινόνων κρατεῖ Herwerdenus p. 50. τῶν κακίωνων κράτει libri. τῶν τ' ἀρειόνων κρατεῖ Gomperzius Mus. Rhen. vol. 13. p. 478.

380. Ath. 11. p. 408 d. ex eoque Eustath. Od. p. 1775, 19. Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεὶ ἀρσενικῶς ἔφη “σκύφος τε μακρός”. μικρός Nauckius.

381. Stephanus Byz. p. 606, 12. Τάρταρος — ὁ οἰκήτωρ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς Εἰ διφθόγγου παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Εὐρυσθεὶ σατυρικῷ.

ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

Fuit fabula satyrica; v. Argumentum Medae supra allatum p. 313.

ΘΗΣΕΥΣ.

“De argumento parum constat. Theseum et Minotaurum graviter rixantes ostendit fr. 386., οἱ ταπτόμενοι παῖδες βορὰν τῷ Μινωταύρῳ memorantur ab schol. Aristoph. (fr. 389.), itaque probabiliter huc relata est Minotauri mentio quam habemus fr. 383. et 384. Tzetz. Chil. 11, 555. εἰς δὴν (labyrinthum) ἦν ὁ Μινώταυρος, βοάνθρωπον θηρίον· πολλοὶ δὲ ἐγκλειόμενοι ἐκεῖσε ἀνηροῦντο ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου μὲν, ὥσπερ τισὶν ἀρέσκει καὶ Εὐριπίδῃ δὲ αὐτῷ ἐν δράματι Θησεῖ, κατὰ τινὰς ἐτέρους δὲ καμπαῖς δυσ-εξελεύτοις. Scenam in Creta fuisse consentaneum est. Aliquot Dictyis versus (fr. 342.) huic dramati tribuit Stobaeus Flor. 5, 21., item Aegei locum (fr. 7.) Flor. 9, 8.” NAUCK.

382. Stephanus Byz. p. 287, 11. Εὐρώπη — λέ-

γεται καὶ Εὐρώπεια καὶ διὰ τοῦ I Εὐρωπία — Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ

σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας.

Aristid. vol. 2. p. 444. καίτοι κράσπεδον Εὐριπίδου φωνὴ μάλιστα ἂν τις αὐτὴν (Alexandriam) Αἰγύπτου προσείποι.

383. Plut. V. Thesei. c. 15. τοὺς δὲ παῖδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ διαφθεῖρειν ἢ πλανωμένους αὐτοὺς καὶ τυχεῖν ἐξόδου μὴ δυναμένους ἐκεῖ καταθῆσκειν, τὸν δὲ Μινώταυρον, ὥσπερ Εὐριπίδης φησὶ

σύμμικτον εἶδος κάποφώλιον τρέφος

γεγονέναι καὶ “ταύρου — φύσει” (fr. 384.). Plut. Mor. p. 520 c. καὶ ζητοῦντες εἰ τι γεγένηται “σύμμι-

κτον εἶδος κάποφῶλιον τέρας". τρέφος Nauekios pro βρέφος vel τέρας.

384. Plut. V. Thesei c. 15.

ταύρου μεμῖχθαι καὶ βοροῦ διπλῇ φύσει.

385. Ath. 10, p. 454b. Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεὶ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥήσιν. βοτήρ δ' ἐστὶν ἀγρᾶμματος αὐτόθι (sic Casaubonus pro αὐτῷ τι) δηλῶν τοῦνομα τοῦ Θησεῦς ἐπιγεγραμμένον οὕτως

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφᾶς δὲ λέξω καὶ σαφῇ τεκμήρια.
κύκλος τις ὡς τῶνοις ἐκμετρούμενος,
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές·
τὸ δευτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο,
ταύτας διέρχει δ' ἐν μέσοις ἄλλη μία·
τρίτον δὲ βόστρυχος τις ὡς εἰλιγμένος·
τὸ δ' αὖ τέταρτον ἢ μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοχαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηρικμέναι
εἰσὶν· τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεὶ φράσαι·
γραμμαὶ γὰρ εἰσὶν ἐκ διεστώτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν·
τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

386. 387. Ar. Ran. 470.

τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἵματοσταγῆς
φρουροῦσι Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες
Ἐχιδνά θ' ἑκατοκῆφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάσσεται
Ταρτησίᾳ μύραινα· τῷ νεφρῷ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροιςιν ἡματωμένῳ
διασπᾶσονται Γοργόνες Τιθράσαι.

In his haud paucis inesse ex Euripidis Theseo petita scholia indicant partim ad initium colloquii v. 465. vol. 2. p. 69, 3. partim ad v. 475. (p. 70, 5.) adscripta, et priore quidem loco, παραπλήσιά ἐστι τούτοις τὰ ἐν τῷ Θησεὶ πεποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ. ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδάζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα. διστάσαι δὲ ἂν τις μὴ καὶ ταῦτα μιμείται Ἀριστοφάνης. et altero loco, ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἔχιδναν μύραιναν εἶπε. τὸ γὰρ Στυγὸς ἐπὶ πλησίον (ἐπιπλύνσιον cod. Ven. ἐπιπληκτικὸν Nauekios) εἶπε τούτοις. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν Θησεὶ πεποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων. quae grammaticus recentior composuit ex scholio superiore ad v. 465. Porro ad v. 470. (p. 69, 15.) καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δὲ ἔξ Εὐριπίδου. "Cum v. 474. compares Soph. Trach. 778. σπαραγμός αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήσαστο. Pro Ταρτησίᾳ (v. 475.) fortasse Eur. dixit Τιταρησία. Τιθράσαι (v. 477.) substitutum esse pro Euripideo Λιβυστικῇ coniecit Hermannus." NAUCK.

388. Schol. Ar. Ran. 473. p. 69, 19. Ἐχιδνά θ' ἑκατοκῆφαλος· ὁ τόπος οὗτος παρὰ τὰ ἐν Θησεὶ Εὐριπίδου

κάρα τε γὰρ σου συγχέω κόμας ὁμοῦ,

ῥανῶν τε πεδόσ' ἐγκέφαλον· ὁμμάτων δ' ἀπο αἵμοσταγῇ πρηστήρῃ βεύσσονται κάτω.

V. 1. συγχέω] Est futurum, quod συγχέω scripsit Matthiae accentu vitioso, de quo dixi in Thesaurο vol. 8. p. 1463. 2. ῥανῶν δὲ πεδόσ' Matthiae. ῥάνατε δ' cod. Ven. ῥάναί τε δ' cod. Ald. 3. αἵμοσταγῇ πρηστήρῃ Barnesius pro αἵμοσταγεῖς (αἵματοσταγεῖν cod. Ven. et Flor.) προστήρῃς.

389. 390. Ar. Vesp. 312.

ΠΑΙΣ· τί με δῆτ', ὦ μελέα μήτηρ, ἔτικτες,
ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχης;

XOP. ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα, ubi scholia, πράγματα βόσκειν· ὁ λόγος ἐκ Θησεῦς Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ ταττόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. καὶ τοῦτο (v. 314.) παρὰ τὰ ἐκ Θησεῦς· ἐστὶ δὲ ἵππυλutos ὁ λέγων ταῦτα ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἰκοῖσι τεκνών.

ἄγαλμ' ὦ pro ἄγαλμα Bergkii.

391. Schol. Eur. Hec. 285. τὸν φθόνον νῦν ἐπὶ τοῦ μῦμου τίθουσιν, ὡς ἐν Θησεὶ καίτοι φθόνον μὲν μῦθον ἄξιον φράσω.

392. Plut. Mor. p. 112d. καλῶς γὰρ ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ Θησεὺς παρεσκευάσθαι φαίνεται πρὸς τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος γὰρ φησιν

ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν
εἰς φροντίδας νοῦν συμφορὰς τ' ἐβαλλόμην,
φυγὰς τ' ἐμαυτῷ προστιθείς πάτρας ἐμῆς
θανάτους τ' αὐρούς καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς,
ἴν' εἴ τι πάσχοιμ' ὦν ἐδόξαζον φρενί,
μή μοι νεωρὲς προσπεσὼν μάλλον δάκοι.

Galenus vol. 1. p. 283. ed. Basil. vol. 5. p. 151. Chart τοῦτο λαβὼν Εὐριπίδης τὸ νόημα τὸν Θησέα πεποίηκε λέγοντα "ἐγὼ δὲ — δάκοι". Cie. Tusc. 3, 14, 29. itaque apud Euripidem a Theseo dicta laudantur — "nam qui haec auditu a docto meminisse viro, | futuras mecum commentabar miseras, | aut mortem acerbum aut exili maestam fugam | aut semper aliquam molem meditabar mali, | ut si qua invecta diritas casu foret, | ne me imparatum cura laceraret repens." cf. ib. 3, 24, 58. atque hoc idem — Theseus "futuras mecum commentabar miseras". V. 1. τοῦτο om. Galenus.

2. εἰς φροντίδ' αἰεὶ συμφορὰς ἐβαλλόμην Plut. ed. Duebn. 4. κακῶν] κακὰς Gal. 5. ἴν' ὥστ' Gal. φρενί] ποτε Galen. 6. νεωρὲς Musgr.] νεαρὸν Plut. νεαράς Galen. μάλλον Plut. ψυχὴν Gal. δάκη Plut. δάκοι Gal.

393. Stobaeus 45, 1. Εὐριπίδου Θησεὶ (sic Vind., Θησεὶ Αἰγεί Δ).

ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής,
δράσαι δὲ χειρὶ δυνατός, οὐκ ἀνέξεται,
τὰ τῶν δ' ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν φιλεῖ.

V. 3. δράσαι τι B m. sec. δράσεται ceteri. δράσαι δὲ Gesner.

394. Pollux 3, 51. συμπολίτης οὐ δόκιμον, εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδῃς τε καὶ Θησεὶ.

Θ Τ Ε Σ Τ Η Σ.

Hanc fabulam respicere videtur Ar. Ach. 433. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα· | κείται δ' ἀνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν, | μεταξὺ τῶν Ἰνου. ubi schol. ἦτοι τὰ τῶν Κρησῶν ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου. Fortasse igitur, quae Valekenarii fuit suspicio, Thyestes et Cressae eandem fabulam significarent. Inter Romanos Thyestem scripserunt cum alii tum Ennius et Varius. NAUCK.

395. Orion Flor. 5, 7. p. 47, 18.

οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν·
σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην
πόνους ἔχοντες, οὐδὲν εἰδότες σαφές.

V. 1. Theophil. ad Antol. 2, 9. p. 108. ὁμοίως καὶ Εὐριπίδης "οὐκ ἔστιν — θεοῦ". ἀνθρώπων θεῶν Or., ἀνθρώποις θεοῦ Theoph. 2. et 3. affert Theoph. ad Antol. 2, 10. p. 112. ὅθεν Εὐριπίδης ὁμολογεῖ λέ-

γων “σπουδάζομεν — εἰδότες”, καὶ μὴ θέλοντες ὁμολογοῦσι τὸ ἀληθές μὴ ἐπίστασθαι. οαφές quum non legatur apud Theophilum, probabilis est Cobeti coniectura Nov. Leet. p. 293. ὑπ’ ἐλπίδων κενῶν | μάτην πόνους ἔχοντες οὐδὲν εἰδότες.

396. Stobaeus 98, 21.

εἰ δ’ ἄτερ πόνων
δοκεῖς ἔσεσθαι, μῦρος εἶ, θνητὸς γεγώς.

397. Orion Flor. 7, 4. p. 51, 8. et sine fabulae nomine 19. p. 57, 19.

γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονομένη.
ἀρετὴ ἰοεο priorē codex, ἢ ἀρετὴ (i. e. ἡ ἀρετὴ) loco altero.

398. Io. Damase. post Stobaei Ecl. p. 697, 22.
οὐπώποτ’ ἔργου μᾶλλον εἰλόμην λόγους.
οὐ addidit Gaisf.

399. Stobaeus 92, 3.

πλούτου δ’ ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι·
τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.
V. 2. et 3. omisso poetae fabulaeque nomine affert Aristoteles περὶ εὐγενείας ap. Stobaeum 86, 25. οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσι Θέογνις οὐδὲ ὁ ποιητὴς ὁ ποιήσας

ὡς ὅτι “τὴν μὲν εὐγ. — πλουσίοις”. 3. τοῖς εὐ-
δαίμοσιν] τοῖσι πλουσίοις Stobaeus 86, 25.

400. Aristot. Rhēt. 2, 23. p. 1397a, 17. sine poetae fabulaeque nomine

ἀλλ’ εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν
πιθανά, νομίζειν χρή σε καὶ τοῦναντίον,
ἅπιστ’ ἀληθὴ πολλά συμβαίνειν βροτοῖς.
ubi scholia fol. 43b, 27. Εὐριπίδου ταῦτά φησι πρὸς τὸν Θυέστην, δς ταῦτά φησι πρὸς τὸν Ἀτρεά τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

401. Orion Flor. 5, 6. p. 47, 16.

θεοῦ θέλοντος κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.
Theophilus ad Autol. 2, 9. p. 110. καὶ Θέστιος (i. e. Θυέστης) “θεοῦ θέλοντος κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέης σῴζῃ”. Plut. Mor. p. 405b. εἰ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας “θεοῦ — πλέοις”. Poetae et fabulae nomine omisso versum proverbialē afferunt schol. Ar. Pac. 699. Thom. Mag. ad Eur. Phoen. 395. Stobaeus Ecl. 1, 2, 19. p. 38. Men. mon. 671. Macar. 4, 69. respicit Lucianus Hermot. 28. vol. 1. p. 768. ἐπὶ ῥιπὸς, ὡς ἡ παροιμία φησὶ, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλευσάι θέλοντες. ubi versum integrum attulit scholiasta, denique Ar. Pac. 699. ΤΡΥΓ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνιδίης. | ΕΡΜ. Σιμωνιδίης; πῶς; ΤΡΥΓ. ὅτι γέρονι ὦν καὶ σαπρὸς | κέρδους ἕκατι κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

I N Ω.

Hyginus fab. 4. Ino Euripidis. Athamas in Thessalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios . . . ., perisse putaret, duxit Nymphae (Hypse) Muncker.) filiam Themistonem uxorem. ex ea geminos filios procreavit. postea rescit Inonem in Parnaso esse, quae (quam Muncker) bacchationis causa eo pervenisse. misit qui eam adducerent. quam adductam celavit. rescit Themisto eam inventam esse, sed quae esset nesciebat. coepit velle filios eius necare. rei consciam, quam captivam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit et ei dixit ut filios suos candidis vestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pulvis opposuit (operuit Tollius). tunc Themisto decepta suos filios occidit, id ubi rescit, ipsa se necavit. Athamas autem in venatione per insaniam Learchum maiorem filium suum interfecit, Ino autem cum minore filio Melicerte in mare se deiecit et dea est facta. Euripidenum drama respicit Ar. Ach. 435. (cf. p. 382.) et Vesp. 1413. γυναῖκι — θαψίνῃ | Ἰνοὶ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου. ubi schol.: εἰσήγαγε δὲ Εὐριπίδης τὴν Ἰνὴν ὡχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας.

402. Schol. Pind. Isthm. 4, 39. ἀλλ’ ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει: τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ Ε. κέχρηται εὐδουσα δ’ Ἰνοὺς συμφορὰ πολὺν χρόνον νῦν ὄμμ’ ἐγείρει.

V. 1. ἰδοῦσ’ ἀδινούς συμφορὰν libri. Correxuit Musgravius.

403. Plut. Mor. p. 556a. ὡσπερ τῆς Ἰνοὺς ἐν τοῖς θεάτροις λεγούσης ἀκούομεν, ἐφ’ οἷς ἔδρασε μεταμελομένης,

φίλοι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμοις
Ἀθάμαντος οἰκῆσαιμι τῶν πεπραγμένων
δράσασα μηδέν;

404. Stobaeus 73, 25.

ὦ θνητὰ πράγματ’, ὦ γυναῖκεϊαι φρένες·
ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα.

405. Stobaeus 73, 24. Εὐριπίδου Ἰνοὺς (Oivei Arsenius p. 710. 21.).

φεῦ,

ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος
πέφυκεν ἀνδρῶν· ἐν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς
πολλῷ λείπεται καπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

406. Stobaeus 68, 12.

νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κέινται πέρι.
χρὴν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ’ ὅτι πλείεστας ἔχειν
γυναῖκας, εἴπερ δὴ τροφὴ δόμοις παρῇν·
ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων,
τὴν δ’ οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο. 5
νῦν δ’ εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
ῥίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.
V. 2. χρὴν pro χρὴ Grotius. ὅτι] ὅπως Erfurdinus.
3. δὴ unus B habet, ceteri om. εἴπερ ἐν δόμοις
τροφῇ Pflugius. 8. εἰς AVind. ἐς alii.

407. Stobaeus 38, 8.

τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα
βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
ποῦ καὶ ποτ’ οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος
ἐν χερσίν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ’ ὄμματα
ἔσθ’ ἡμῖν; ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας 5
τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις
πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

V. 2. respicit Aelianus N. A. 3, 17. λέγει μὲν οὖν Εὐριπίδης δυσώνυμον ὄντα τὸν φθόνον. 3. ποῦ καὶ] τί δὲ Valek. 4. παρ’ ὄμματα; οὐκ ἔστιν· ὡς ἦν Meinekianus. 5. ἡμῖν δς ἦν M. Vitiosum est ἔσθ’ ἡμῖν, neque ἡμῖν scribere licet. 6. ποτοῖσι pro πότοις ἢ Valek. 7. Cf. Eur. Med. 471.

408. Stobaeus 88, 9. τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.) Ἰνοὶ (Οἰ-
νεί M).

τό τ’ εὐγενὲς
πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ’ ὡς ἄρξουσι γῆς.

409. Stobaeus 88, 10.

τὴν εὐγένειαν, κᾶν ἄμορφος ἢ γάμος,
τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν,

τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα.
V. 1. γάμος] γυνή Nauekius. 2. τιμῶσι] θηρώσι
Herwerdenus p. 51.

410. Stobaeus 112, 3.

μη σκυθρωπὸς ἴοθ' ἄγαν
πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς.

411. Stobaeus 16, 15.

ἀμουσία τοι μὴδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ
στάζειν· κακὸν δέ, χρημάτων ὄντων ἄλις,
φειδοῖ πονηρᾷ μὴδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν.
Stobaeus 113, 3. Εὐριπίδου Ἰννοῖ (sic A. οἶνεῖ M).
“ἀμουσία — στάζειν”. V. 3. εὖποιεῖν libri.

412. Stobaeus 110, 3.

ἐν ἐλπίσιν χρή τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.

413. Stobaeus 110, 5.

μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα
κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.

414. Stobaeus 85, 2.

τοιάνδε χρή γυναῖκι πρόσπολον ἔαν
ἦτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
τὰ δ' αἰσχροῖα μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει.

V. 1. ἔαν] περὰν Valek. coll. Eur. Hipp. 645., σ' ἐλείν
Lobcekius, νέμειν Dobraeus. 2. οὐ] εὖ Engerus.
3. ἐρεῖ pro ἔχει Dobraeus, quo reepto μισεῖν
scribit Herwerdenus p. 51.

415. Stobaeus 41, 1.

ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἢ σιγᾶσθαι χρεῶν·
μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαῖον λέπας
πρήσειεν ἂν τις, καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα
πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες ἢ κρύπτειν χρεῶν.

Plut. Mor. p. 507b. omisso poetae fabulaeque nomine
“μικροῦ — πάντες (v. 2—4.). μικροῦ — ἂν τις sine
fabulae nomine attulit schol. Pind. Pyth. 3, 66.

V. 2. λέπας] σέλας schol. Pind. 3. καὶ πρὸς ἄνδρ'
εἰπὼν ἕνα Plut. κᾶν πρὸς ἕνα εἰποῖς ποτέ Stobaeus.
χᾶν (i. e. καὶ ἂν) πρὸς ἄνδρ' εἰπῆς ἕνα Herwerde-
nus p. 52. 4. ἢ] οὐς Dobraeus. Probabilior En-
geri coniectura p. 13. ἢ στέγειν.

416. Stobaeus 13, 7.

ἔμοι γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὦν ἐκνους ἔμοι
φόβον παρελθὼν τὰπὸ καρδίας ἐρεῖ.

Plut. Mor. p. 63a. οὐδεὶς γὰρ ἔστι ῥαδίως πλούσιος
οὐδὲ βασιλεὺς οἷος εἰπεῖν “ἔμοι γὰρ — ἐρεῖ”.

V. 1. γὰρ εἴη] γένοιτο Stobaeus.

417. Stobaeus 89, 9.

ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεῶν·
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές,
ὀρᾶν θ' ἢ δεῖ με κοῦχ ὀρᾶν ἢ μὴ πρέπει,
γαστρὸς κρατεῖν δέ· καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὦν
ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις.

Orion Flor. 1, 5. p. 41, 15. ἐκ τῆς Ἰννοῦς “ἐπίσταμαι —
ἢ μὴ πρέπει”. V. 1. ὅσ' εὐγενῆ] ὅσαις γενῇ Or.

2. Plut. Mor. p. 506c. ἢ δ' Εὐριπίδης Ἰνῷ
παρρησιᾷ ἄγουσα περὶ αὐτῆς εἶδεναι φησὶ “σιγᾶν —
ἀσφαλές”. Gellius N. A. 13, 19, 4. *id quoque animad-*
vertimus apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ *et*
apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰνῷ
eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus
sic “σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια”, *Euri-*
pides ita “σιγᾶν — ἀσφαλές”. eundem versum ἀνω-
νύμως afferunt Plut. Mor. p. 606a. et anon. Rhet.
vol. 3. p. 643, 29. respicit Philo Iud. p. 328d. σοφὸς
διαφερόντως ἄτε, οἶμαι, διαρινώσκων λέγειν θ' ὅπου
χρή καὶ σιγᾶν ὅπη καλόν. σιγᾶν θ'] θ' om. anon.
et Stobaei eod. praeter B. ὅπου] ὅπη Plut.
Mor. p. 506e. δεῖ] χρή Or. Julian. anon. 3.

πρέπει Or. χρεῶν Stobaeus. πρέπειν Nauekius.

4. Notandum ὦν de muliere dietum, de quo dixi in
Annot. Oxon. ad Eurip. Hipp. 1105. p. 312.

418. Stobaeus 86, 8.

φειδῶμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδῶμεθα,
κακοὺς δ' ἀποπτύμεν, ὥσπερ ἄξιον.

V. 2. ἄξιον M pr. m. ἄξιοι ceteri.

419. Stobaeus 105, 19. E. Ἰννοῖ (οἶνεῖ M.)

ἄνασσα, πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακὰ,
τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὖξεται βίος,
τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν.

V. 3—5. ἀνωνύμως attulit Plut. Mor. p. 104b. 3.
κύκλος γὰρ αὐτὸς Plut. κύκλῳ γὰρ ἔρπει (quae verba
sunt Eur. fr. 22, 3.) Stobaeus. γῆς] γῇ Stobaeus.

4. τοῖς Plut. τῶν Stobaeus. 5. καὶ θερίζεται]
κακθερίζεται Plut.

420. Stobaeus 4, 9.

πολλοὶ γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς ουμφορὰς
ζητοῦσ' ἄμαυροῦν κάποκρύπτεσθαι κακὰ.

V. 1. θράσει] πάθει A. 2. κάποκρύπτεσθαι A. κά-
πικρύπτεσθαι alii.

421. Stobaeus 94, 6.

κέκτησο δ' ὀρθῶς· ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
κᾶν σμικρὰ σώζου, τῇ δίκῃ ἔκνους· αἰεῖ,
μὴδ' ὥς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτέ
ζητῶν τὰ πλεόν', εἴτα πάντα ἀπώλεσεν.

Stobaeus 9, 5. Εὐριπίδου Ἰννοῦς. “κέκτησο — αἰεῖ”.

V. 1. ἂν ἔχῃς] ἀνέχῃς 94., om. 9. 2. κᾶν σμι-
κρά] καὶ μικρὰ 9. κασμικρα 94 eod. M. σώζου]
σώζων 94. τῇ δίκῃ ἔκνους· αἰεῖ 9. τοῦνεχ' ὅν σέ-
βειν πρέπει 94. unde τοῦνδικον σέβουσ' αἰεῖ Nauekius
Nihil certior Hensii coniectura est p. 35. κέκτησο δ'
ὀρθῶς· ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου, | κᾶν σμικρὰ σώζου ἔκνους
δίκῃ σέβων ἢ αἰεῖ. Post ἂν fortasse δ' addendum.

422. Stobaeus 124, 7.

γίγνωσκε τὰνθρώπεια μὴδ' ὑπερμέτρως
ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνῃ.

423. Stobaeus 10, 23. 93. 4.

βία νῦν ἔλκετ' ὦ κακοὶ τιμᾶς βροτοῖ,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι,
σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ·
ἔπειτ' ἀμάσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

V. 1. βία νῦν ἔλκετ' 10. καὶ νῦν ἐφέλκετ' 93. 4.
τῶνδε] τοῦδε vel τόνδε 10. libri.

424. Stobaeus 105, 1.

ὀρᾶς τυράννους διὰ μακρῶν ἠῤῥημένους,
ὥς μικρὰ τὰ σφάλλονται, καὶ μί' ἡμέρα
τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω.
ὑπόπτερος δ' ὁ πλούτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
ἔξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὀρᾶ.

Philostr. V. Apoll. 7, 4. p. 131, 31. τραγῳδίας δὲ ὑπο-
κριτοῦ παρελθόντος ἐς τὴν Ἐφεσον ἐπὶ τῇ Ἰννοῖ τῷ
δράματι καὶ ἀκρωμένον τοῦ τῆς Ἀσίας ἄρχοντος —
ὁ μὲν ὑποκριτὴς ἐπέραινε ἡδὴ τὰ ἱαμβεῖα ἐν οἷς ὁ
Εὐριπίδης διὰ μακρῶν αὐξηθέντας τοὺς τυράννους
άλσκεσθαί φησιν ὑπὸ μικρῶν, ἀναπηδήσας δὲ ὁ
Ἀπολλώνιος “ἄλλ' ὁ δειλός” ἐφη “οὗτος οὐτε Εὐ-
ριπίδου ξυνήσιν οὔτε ἐμοῦ”. V. 1. ἠῤῥημένους]
ἠσκημένους Stobaeus. 2. et 3. habet Plut. Mor.
p. 104a. εἰπόντος Εὐριπίδου “ὁ δ' ἄλβος οὐ βέβαιος,
ἄλλ' ἐφήμερος” (Phoen. 558.) καὶ ὅτι “ἠσκημένα τὰ
— ἄνω”. verba μί' ἡμέρα — ἦρ' ἄνω (2. et 3.) re-
spicit Philo Iud. vol. 1. p. 644. (cf. Io. Lydus de
mens. 4, 7. p. 55, 18.): ἡ μία (ἐν μὲν Lyd.) γὰρ, ὥς
ἔφη τις, ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δὲ ἦρεν

άνω. item Philo Ind. vol. 2. p. 85. ἡ μία πολλάκις ἡμέρα τὸν μὲν ὑψηλὸν καθαίρει, τὸν δὲ ταπεινὸν μετέωρον ἐξαίρει. 2. ὡς μικρὰ Stobaeus. μικρότατα Plut. 3. τὰ μὲν Plut. τὸν μὲν ceteri.

4. ὁ] οὐ AM. οἷς AVind. οἷος alii. ποτε om. A.

425. Pollux 7, 178.

κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θῆρ, μόνος.

426. Schol. Ar. Plut. 521. (cf. Suid. v. ἀνδραποδίζω): διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδιστὰι καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ ἄπιστοι. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἴνοι

πολλοὶ παρήσαν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν.

Schol. Eur. Phoen. 1408. vol. 3. p. 356, 5. λοιδορεῖ δὲ Θεσσαλοὺς ὁ Εὐριπίδης “πολλοὶ γὰρ εἰσιν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλοῖς” (ἄπιστοι Θεσσαλεῖς cod. Aug.). Θεσσαλῶν Hemsterhusius. ἐν Οἰνεί pro ἐν Ἴνοι Hartungus.

427. Hesychius, δ' ἄρα: ὡς δὴ. Εὐριπίδης Ἴνοι. Idem δαινά: ἡ δὴ, ὡς δὴ, corruptum, ut monuit L. Dindorfius, ex δ' ἄρα: ὡς δὴ.

ΙΞΙΩΝ.

De mytho cf. schol. Apoll. Rhod. 3, 62. schol. H. 1, 268. al. Plutarchus Mor. p. 19e. ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίωνα λοιδορῶντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιᾶρὸν, “οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι”. Hinc et ingenium Ixionis et dramatis exitum cognoscimus. Obiter huius dramatis meminuit Suidas v. Δημήτριος, quo auctore Demetrii Adramyttēni cognomen ex Euripideo hoc dramate nonnulli derivandum putarunt: Δημήτριος ὁ ἐπικλῆν Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός — ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο — ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχων τὸν Ἰξίωνα. Quae refert Diog. L. 9, 55. φησὶ δὲ Φιλόχορος πλεόντος αὐτοῦ (Protagoram dicit) ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰξίονι, nihil nos morabuntur. Cf. Clintoni Fast. Hell. vol. 2. p. 365. NAUCK.

428. Schol. Apoll. Rhod. 3, 62. Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης “Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων”. Choerob. in Theodos. p. 119, 26. σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς τινὰ περιττοσυλλάβους κλιθέντα — Ἀφίας Ἀφίαντος παρ' Εὐφορίωνι, Φλεγύας Φλεγύαντος παρ' Εὐριπίδῃ.

429. Stobaeus 10, 7.

ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ, οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

Stobaeus 22, 2. Εὐριπίδου Γλαύκῳ (sic falso M, ceteri lemma om.). “ὅστις — ἀνὴρ, φίλοις — πόλει”

V. 1. ἀστῶν] ἐπὶ τῷ (AM) vel ἐπὶ τὸ 10. 3. Theodorus Metoch. p. 558. καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδου λόγον ὅστις εἰς τὸ κέρδος ἀεὶ λῆμ' ἀνειμένον ἔχει (Eur. Heracl. 3.) καὶ ὡς ἀληθῶς τὸν νοῦν παντάπασιν ἐξηρτημένον, “φίλοις ἄμικτος καὶ πάσῃ πόλει” καὶ αὖθις κατ' αὐτὸν “φίλοις τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάξαι βαρὺς” (Heracl. 4.).

430a. Stobaeus 51, 11.

τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὐτ' οἶκος μέγας.

V. 1. ἀπείργασται pro ἀπεργάζεται Heathius. 2.

τόλμα Vind., τολμα M, τόλμ A, τόλμης B.

430b. Schol. Eurip. Or. 73. vol. 2. p. 32, 20. διὰ τοῦτο ὠνεΐδισεν αὐτὴν (Electram) ὡς μητροφόνου ἀδελφὴν. οἱ δὲ τοῖς ἐναγέσι προσφθεγγόμενοι αὐτοὶ δοκοῦσι μιαινέσθαι, ὡς καὶ ἐν Ἡρακλεῖ (1219.) καὶ Ἰξίονι δέδεικται.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

Argumentum dramatis idem fuit quod Hippolyti superstitis, tractandi ratio aliquantum diversa. Vita Eurip. in Schol. ed. Oxon. vol. 1. p. 8, 7. λέγουσι δὲ αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοϊρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράφαι πρῶτον δρᾶμα τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν ἐθριάμβευε τῶν γυναικῶν. Argum. Eur. Hipp. vol. 1. p. 72, 2. ἐστὶ δὲ οὗτος Ἰππόλυτος δεύτερος καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερον γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διῶρθωται τῷ δράματι. Schol. Theoc. 2, 10. ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύνθετος, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ Φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλυπτομένῳ (κατακαλυπτομένῳ codex Vat.) Ἰππολύτῳ. Plut. Mor. p. 28a. καὶ ὁ σύσκηνος αὐτοῦ (Sophocles) πάλιν ὁρᾷ ὅτι τὴν τε Φαίδραν καὶ προσεγκαλοῦσαν τῷ Θησεῖ πεποίηκεν ὡς διὰ τὰς ἐκείνου παρανομίας ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἰππολύτου. Titulum Ἰππόλυτος καλυπτόμενος praebent Pollux 9, 50. et schol. Theoc. 2, 10. Senecae tragico hoc drama nomen fuisse coniecit Valekenarius.

431. Stobaeus 63, 3.

οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

EURIPIDES.

V. 2. τοῖς διώκουσιν ἄγαν Stobaeus. τοῖς ἀγαθὰ ἡρμμένοις (eum v. l. τοῖς ἄγαν θηρωμένοις) Plut. Mor. p. 778b. ubi hos versus ἀνωνύμως affert.

432. Stobaeus 73, 23. (ubi chori notam codex Vindob. apponit)

ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ

μεῖζον ἐβλάστομεν γυναικίς πολὺ δυσμαχώτερον. Clemens Alex. Strom. 6. p. 742. Ἡσιόδου λέγοντος “σοὶ δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ᾧ κεν ἅπαντες τέρπωνται” Εὐριπίδης ποιεῖ “ἀντὶ πυρὸς δὲ γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον καὶ δυσμαχώτερον βλάστον γυναικίς”. respicit Nicetas Eugen. 2, 345. Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς ἐμπαρέσχε τῷ βίῳ πῦρ ἄλλο δεινὸν, τῆς γυναικὸς τὴν πλάσιν. V. 1. ἐκβλαστῶμεν Stobaeus. Correxuit Nauckius.

433. Stobaeus 63, 23.

ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπωρῶτατον, Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

434. Stobaeus 63, 25. Σοφοκλέους Φαίδρα. (Euripidi recte tribuit cod. Voss.)

Ἔρω γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται, οὐδ' αὖ γυναικας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς χαράσσει κάπνι πόντον ἔρχεται.

καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
 Ζεὺς, ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται. 5
 Clemens Alex. Strom. 6. p. 745. Ἀνακρέοντος γὰρ
 ποιήσαντος “Ἐρωτα γὰρ τὸν ἄβρὸν μέλομαι —” Εὐ-
 रिπίδης γράφει “Ἐρως — ἔρχεται”. V. 3. χαράσ-
 σει] ταράσσει Clemens.

435. Schol. II, 4, 249. συνεισφέρειν τὸν οἰκεῖον πό-
 νον κελεύει — ὡς φησι καὶ ὁ τραγικός ἐνθεν λαβὼν
 αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει·
 τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

V. 1. ἀνωνύμως habet Suidas v. αὐτός τι, unde δρῶν
 εἶτα correctum pro δρᾶ χούτῳ. δαίμονας schol.,
 τοὺς θεοὺς Suidas. 2. cum lemmate Εὐριπίδου Ἰπ-
 πολύτου affert Stobaeus 29, 34. contra Clemens Alex.
 Strom. 6. p. 741. Εὐριπίδου μὲν ἐν Τημένῳ (κτιμένῳ
 codex) “τῷ γὰρ — συλλαμβάνει”. eundem versum
 omisso fabulae nomine Euripidi tribuunt Cramer
 Anecd. Oxon. vol. 4. p. 255, 11. et Theodoretus vol.
 4. p. 716., sine poetae et fabulae nomine habet Cle-
 mens Alex. Strom. 5 p. 654. cf. Zenob. 5, 93. Euri-
 pides imitatus videtur Aeschylus Pers. 742. ἀλλ' ὅταν
 σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεὸς ξυνάπτεται, Euripidem
 Menander Com. 4. p. 249. γινώσκων ὅτι | τόλμῃ δικαίᾳ
 καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Ar. Eq. 229. χῶ θεὸς ξυλλή-
 ψεται. τῷ γὰρ] τῷ δ' αὖ Clemens Alex. Strom.
 p. 654. Theodoret. Anecd. Oxon. καὶ θεὸς] χῶ
 θεὸς schol. συλλαμβάνει] ξυλλαμβάνει Theodore-
 tus et Anecd. Oxon.

436. Stobaeus 12, 10.
 ἔρωγέ φημι καὶ νόμον γε μὴ σέβειν
 ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.

437. Stobaeus 51, 10.
 οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
 τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
 ὀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται.

438. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 120. (p. 62, 10.
 ed. Klein.) διεβλήθησαν: παρελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐ-
 रिπίδης ἐν Ἰππολύτῳ φησὶν
 τί δ', ἦν λυθεῖς με διαβάλης, παθεῖν σε δεῖ;

439. Stobaeus 31, 3.
 ὦ πότνι' αἰδῶς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
 συνοῦσα ταναίσχυντον ἐξηγοῦ φρενῶν.
 V. 1. verba ὦ πότνι' αἰδῶς recurrunt Iphig. A. 821.
 2. ἐξηροῦ pro ἐξήρου Baierus.

440. Stobaeus 105, 43.
 ὀρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
 τίκτουςαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν.

441. Stobaeus 93, 3.
 ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος ἢ φειδῶ βίου.
 πλοῦτος ἢ] πλοῦτος, οὐ Nauckius.

442. Stobaeus 82, 1.
 φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
 φωνήν, ἔν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.
 νῦν δ' εὐρόοισι στόμασι τάληθέστατα
 κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἂ χρή δοκεῖν.
 V. 1. et 2. habet Plut. Mor. p. 802a. τῶν Εὐριπι-
 δέων ἐκείνων “εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων
 βροτῶν” (fr. 977.) καὶ “φεῦ φεῦ — λέγειν”. 3.
 et 4. Clemens Alex. Strom. 1. p. 340. “νῦν δ' — χρή
 δοκεῖν”, ἢ τραγωδία λέγει. 2. ὡς et λόγοι Sto-
 baeus. ἦσαν et λέγειν Plut. 3. εὐρύθμοις πιστώ-
 μασι Stobaeus. εὐτρόχοισι στόμασι cum Porsono
 Nauckius Stud. Eurip. 2. p. 155. εὐθρόοισι στόμασι
 Burgesius collata Hesychii gl. εὐθρόοισιν: εὐήχοις.

443. Stobaeus 73, 55.
 Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῦστον, εἰ φρονεῖς,
 γυναικὶ πείθου μηδὲ τάληθ' κλύων.
 V. 1. καὶ τὸ λῦστον φρονεῖς libri. Correxerit Gaisford.
 444. Stobaeus Ecl. 1, 8, 25. p. 234.
 χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ.
 445. Pollux 9, 50. στάσις ἵππων, ὡς Ε. ἐν Ἰππολύτῳ
 καλυπτομένῳ “πρὸς ἵππων εὐθὺς ὀρμήσας στάσιν”.

446. Stobaeus 119, 8.
 ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἄγρον φάος,
 ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
 καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὦν πέφυκ' ἐγὼ.
 447. Stobaeus 98, 44. (nomen fabulae solus ser-
 vavit Vind.)

ὦ δαίμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς
 τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.
 448. Instinus M. vol. 1. p. 128.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί.

449. Stobaeus 5, 16.
 ὦ μάκαρ, οἷας ἔλαχες τιμὰς,
 Ἰππόλυθ' ἥρωος, διὰ σωφροσύνην·
 οὐποτε θνητοῖς
 ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μεῖζων·
 ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν 5
 τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή.

450. Δίοπος apud Erotian. Gloss. Hippocr. p. 118.
 (62, 2. ed. Klein.) Vide Aesch. fr. 227.

ΚΑΔΜΟΣ.

Dramatis notitiam uni debemus Probo; sed verisi-
 mile est, quod Valekenarius coniecit, huc referen-
 dum esse fr. 922. ac fortasse idem drama respicit
 Horatius Epist. 2, 3, 187. *multaque tolles ex oculis —*
ne pueros coram populo Medea trucidet, | aut humana
palam coquat exata nefarius Atreus, | aut in avem Progne
vertatur, Cadmus in anguem. NAUCK.

451. Probus in Verg. Ecl. 6, 31. p. 11, 25. acci-

pere debemus aera, quem Euripides in Cadmo χάος ap-
pellavit sic “οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φωτῶν ἔδος
 δαιμόνιον τόδ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός,
 οἱ μὲν ὀνομάζουσι χάος”. Valekenarius, οὐρανός θ'
 ἡμᾶς ὑπὲρ· | καὶ γῆ βροτῶν κοινόν τε δαιμόνων θ'
 ἔδος· | τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός
 χάος μὲν ὀνομάζουσιν. Idem ad hanc fabulam refe-
 rebat fragm. 922.

ΚΕΡΚΤΩΝ. V. ΑΛΟΠΗ.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ.

Fabulam enarrat Hyginus fab. 137. Meropes filium, | lodorus 2, 8, 5. (cf. Pausan. 4, 3, 8.), Euripides Cres-
 quem Telephontem appellat Hyginus, Aepyrtum Apol- | sphontem dixit, id quod et titulus dramatis docet et

schol. Aristot. Eth. Nic. fol. 40b. (cf. Cramer Anecd. Paris. vol. 1. p. 191, 3.), ubi ad Aristotelis verba "οἷηθείη δ' ἂν τις καὶ τὸν υἱὸν πολέμιον εἶναι ὥσπερ ἢ Μερόπῃ" (Eth. Nicom. 3, 2, p. 1111a, 11.) haec annotantur: ἔστι παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἐπιβουλευούσα Κρεσφόντῃ τῷ υἱῷ δι' ἄγνοιαν. Epigr. Cyzic. in Anthol. Pal. 3, 5. Κρεσφόντου γενέτην πέφνες τὸ πάρος, Πολυφόντα, | κουριδίης ἀλόχου λέκτρα θέλων μανεῖν. Ad hanc fabulam fr. 1068. rettulit Musgravius. De Ennii Cresphonte dixit Ribbeckius Trag. Lat. p. 25. NAUCK.

452. Sextus Empir. p. 175, 17. ὁ γοῦν Ε. φησὶν ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιοιμένους τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς δσ' ἔρχεται κακὰ, τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

Eosdem versus afferunt et Euripidi tribuunt Clemens Alex. Strom. 3. p. 517. (Theodoret. vol. 4. p. 820.) Stobaeus 120, 22.; omisso poetae nomine schol. Hermog. in Rhet. vol. 7. p. 765. V. 1. et 2. ex Euripide profert Aristid. vol. 2. p. 264. 2—4. Strabo 11. p. 520. et Menander Rhet. vol. 9. p. 282. et omisso poetae nomine 2—4. Plut. Mor. p. 36f., 2. et 3. Dio Chrys. 23. p. 276. 2. Plato Axiochi p. 368a. (Stobaeus 98, 75.), 4. Plut. Mor. p. 615e. et Seneca de morte Claud. 4. Eundem v. 4. respicit Heliod. 7, 11. θρηνοῦντες ἄνδρα προφήτην, ὃν χαίροντας καὶ εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν, ὡς τῆς βελτίους μετεληχότα λήξεως καὶ πρὸς τῶν κρειττόνων κεκληρωμένον, ὁ θεῖος καὶ ἱερός παρεγγυᾷ λόγος. Fabulae nomen unus prodidit Cicero Tusc. 1, 48, 115. *qua est sententia in Cresphonte usus Euripides "nam nos decebat coetus celebrantes domum | lugere, ubi esset aliquis in lucem editus, | humanae vitae varia reputantes mala; | at qui labores morte finisset graves, | hunc omni amicos laude et laetitia exsequi."*

V. 1. ἐχρῆν] ἔδει Aristid. Clem. schol. Hermog. γὰρ] μὲν Stobaeus. σύλλογον] συλλόγους vel συλλογισμούς v. l. in schol. Hermog., συλλόγους legit Cicero. 2. φύντα] ζῶντα Stobaeus. 3. καὶ] ὡς Strabonis libri nonnulli. πόνων] κακῶν Sextus. πεπαυμένον] λελασμένον schol. Hermog., ubi tamen πεπαυμένον codex Ven.

453. Schol. Eur. Phoen. 159. περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ καὶ δις ἐπ' αὐτῆς τέκνα

Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν.

Gellius N. A. 20, 7, 2. *Homerus pueros puellasque eius (Niobes) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos.*

454. Plut. Mor. p. 110b. ὁ Κρεσφόντης δὲ που ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ περὶ τοῦ Ἡρακλέους λέγων φησὶ εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονός ἐν τοῖσιν οὐκ ἐτ' οὖσιν, οὐδὲν ἂν σθένει.

455. Plut. Mor. p. 90a. ἕτεροι πράγμασιν ἀβουλή- τοις περιπεσόντες διδάσκονται τὸ χρήσιμον, ὥσπερ ἢ Μερόπῃ φησὶν

αἰ τύχαι δέ με
μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
σοφῆν ἔθηκαν.

Euripidi fr. hoc et 456. tribuit Barnesius.

456. Plut. Mor. p. 110d. ἢ δὲ Μερόπῃ λόγους ἀν- δρώδεις προφερομένη κινεῖ τὰ θεάτρα λέγουσα τοιαῦτα

τεθνάσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν οὐδ' ἀνδρός ἑστερήμεθ', ἀλλὰ μυρία τὸν αὐτὸν ἐξήντησαν ὡς ἐγὼ βίον.

457. Plut. Mor. p. 998e. σκόπει δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ τραγωδίᾳ Μερόπῃ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ υἱοῦ πέλεκυν ἀραμένην καὶ λέγουσαν ὁσιωτέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν.

ὅσον ἐν τῷ θεάτρῳ κίνημα ποιεῖ συνεξορθάζουσα φόβῳ, καὶ δέος μὴ φθᾷ τὸν ἐπιλαμβανόμενον γέροντα καὶ τρώσῃ τὸ μεράκιον. Locum hic rettulit Valek. Cf. Aristot. Poet. 14. p. 1454a, 5. ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἢ Μερόπῃ μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν. V. 1. ὠνητέραν vulgo, ὁσιωτέραν e mss. Valckenarius Diatr. p. 181. ὁσιωτέραν ed. Duebner. 2. πληγὴν delet Cobetus Var. Lect. p. 340.

458. Stobaeus 31, 15.

αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον.

459. Gellius N. A. 6, 3, 28. *Recte hoc vitio dat Lucilius poetae Euripidae quod, cum Polyphontes rex propterea se interfecisse fratrem diceret, quod ipse ante de nece consilium cepisset, Meropa fratris uxor hisce ad cum verbis eluserit,*

εἰ γὰρ σ' ἐμελλεν, ὡς σὺ φῆς, κτείνειν πόσις, χρῆν καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χρόνος παρήλυθεν.

V. 2. χρῆν pro χρή Valek. παρήλυθεν ore codicis Vat. 3452. Hertzius restituit, παρὴ δῆθεν vel παρὴ δῆθεν libri deteriores.

460. Schol. Eur. Med. 85.

ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοὶ φιλῶν μάλιστα] ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι.

Polyphontae sunt verba.

461. Stobaeus 94, 3.

κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν, ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν.

462. Stobaeus 55, 1.

[str.

Εἰρήνα βαθύπλουτε καὶ καλλίστα μακάρων θεῶν, Ζηλὸς μοι σέθεν, ὡς χρονίζει.

δέδοικα δὲ μὴ πρὶν ὀνόσις

ὑπερβάλλῃ με γήρας,

πρὶν σὰν χαρίεσσαν ὥραν προσιδεῖν

5

καὶ καλλιχόρους αἰοιδᾶς

φιλοστεφάνους τε κύμους.

ἴθι μοι, πότνα, πόλιν,

τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἰργ' ἀπ' οἴκων τὰν μα- νομένην τ' ἔριν

ἀντ.

θηκτῷ τερπομένην σιδάρῳ.

10

Polyb. 12, 26. ὁμογνωμονεῖν δὲ τῷ ποιητῇ καὶ τὸν Εὐριπίδῃ ἐν οἷς φησιν "Εἰρήνα — κύμους. Initium loci expressit Aristophanes in Γεωργοῖς fragm. 163. Εἰρήνην βαθύπλουτε καὶ Ζευτάρτιον βοεικόν. V. 1. Εἰρήνα] Εἰρήνη Stobaeus. καὶ om. Polyb. 3. μὴ πρὶν ὀνόσις Stobaeus. μὴ πρὶν Polyb. 5. πρὶν σὰν Gesnerus. πρὶν ἂν Polyb. πρὶν γὰρ vel πρὶν περ Stobaeus. ὥραν προσιδεῖν Kayserus. προει- δέωραν Stobaei Vind. προειδε ὥραν M. προιδεῖν ὥραν ceteri. προσιδεῖν ὥραν Polyb. 6. καλλιχό- ρους Stobaei M Vind. 8. πότνα pro πότνια Berg- kius. πόλιν] πάλιν Bergkian.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

Drama olymp. 85, 2, actum est: vid. Argum. Eur. Alc. supra p. 13. Cressas et Thyestem nonnisi ti-

tulo differre coniecit Valek., cui favet schol. Ar. Ach. 433. (vide supra p. 318.). Aristophanes locum Rau.

849. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας, γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων, ut scholia tradunt, alii aliter interpretati sunt, Ἀπολλώνιος δὲ ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσαις εἰρῆσθαι, ἣν εἰσήγαγε (Euripides) πορνεύουσαν. Sophocles A1. 1297. Teucrum haec facit Menelao maledicentem: αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης (Aeopon dicit), ἐφ' ἣ | λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ | ἐφῆκεν (Aeopon) ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν. ubi schol. ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσαις Εὐριπίδου, ὅτι διαφθαρείσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος ὁ πατὴρ (Catreus) Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντεταλμένος καταποντώσαι· ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνεγγύησε Πλεισθέней. Apollod. 3, 2, 2. Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπολήσαι· τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μελέαντα ἔτεκε, Κλυμένην δὲ γαμεῖ Ναύπλιος. Apollod. 2, 1, 5. (Nauplius) ἔγημεν, ὥς — οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως. Fortasse huc referendum fr. 848. NAUCK.

463. Stobaeus 109, 7.

λύπη μὲν ἄτη περιπεσεῖν αἰσχροῦ τινι· εἰ δ' οὐν γένοιτο, χρὴ περιστείλαι καλῶς κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε· γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε.

464. Stobaeus 29, 23.

οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν, αἰσχρὸν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.

465. Stobaeus 91, 7.

ἐπίσταται δὲ καὶ πεπειράμαι λίαν, ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἀνθρωποὶ φίλοι.

V. 2. recurrit in Men. mon. 558. cf. Stobaeus 92, 5. Εὐριπίδου Κρήσσαις. “ὡς τῶν — φίλοι”. ubi qui sequuntur versus ἔστιν δ' ἐν ὄλβῳ cet. ex Heraclidis petiti sunt (745—747.).

466. Stobaeus 74, 2.

οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς οὐδ' ἀφέντ' ἂν κρατεῖν· πιστὸν γάρ οὐδὲν ἔστιν· εἰ δὲ τις κυρεῖ γυναϊκὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών.

467. Stobaeus 72, 4.

γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κατὰ θνήσκετε ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναϊκὸς ἢ δόλοις.

468. Aristoph. Vesp. 763. τοῦτο δὲ | Ἀιδῆς διακρινεῖ πρότερον ἢ γῶ πείσομαι. ubi schol. ἐν Κρήσαις Εὐριπίδου ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην “κρινεῖ ταῦτα”. Ἀιδῆς addendum esse liquet. NAUCK.

469. Apollon. de Coni. p. 514, 9. de v. χάριν· φησὶν ὁ Τρύφων ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ καὶ ἑτι ἄλλοις ποιηταῖς ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν· ἐν μὲν γὰρ Κρήσαις

ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτενῶ; καὶ ἐν Αὐγῇ — παῖδας οὐ edidit Bekker., παῖδά σου Bastius in Greg. Cor. p. 32., quod praefero; agitur enim de Aeopon et verba sunt Nauplii. NAUCK.

470. Ath. 14. p. 640b. ἔφη τις τῶν παρόντων· αἱ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι (Eur. Hipp. 436.). τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται; πλήρης μὲν ὧσων ποντίων, πάρεισι δὲ μόσχων τέρεται σάρκες ἀρνεία τε δαῖς καὶ πεπτὰ καὶ κροτήτα τῆς ζουθοπτερου πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα.

5 φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσαις. V. 2. Cf. Eust. Od. p. 1532, 16. θηλυκὸν δὲ τέρενα, οἷον “πάρεισι μόσχων τέρεται σάρκες” ἤγουν ἀπαλαί. 3. χηνεία (vel χηνία) libri, ἀρνεία Meinekius. 4. et 5. ἀνωμῶς habet Plut. Mor. p. 1097d. 4. πεπτὰ] Schol. Ar. Eq. 1181. ἐλατὴρ δὲ πέμματος εἶδος· τινὲς μὲν ἄζυμα, τινὲς δὲ πεπτὰ, ὧν εἰς καὶ Εὐριπίδης. Suid. v. ἐλατὴρ· καὶ ἐλατήρος, πέμματος εἶδος ἄζυμου. Εὐριπίδης δὲ πεπτὰ.

471. Ath. 11. p. 504b., ubi τὸ κύκλῳ πίνειν illustratur· καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσαις τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἐρπούσης κύκλῳ.

472. Ath. 3. p. 97a. τὰ ὅσα, ὧν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς (cynicis) ἀπολαύειν ὡς κυσί· τοῦτο γὰρ εἰσι καὶ εὐχονται καλεῖσθαι· “νόμος δὲ λείψαν” ἐκβάλλειν κυσίν” ἐν Κρήσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη.

473. Etym. M. p. 796, 12. φλήναφος — παρὰ τὸ φλέω — Εὐριπίδης παράγωγον ῥῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας φησὶν ἐν Κρήσαις πρὶν ἂν . . ἐκφλήναι με καὶ μαθεῖν λόγον.

ΚΡΗΤΕΣ.

Ar. Ran. 849. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας γάμους τ' ἀνοσίους εἰσφέρων. ubi schol. οἱ μὲν εἰς τὴν τοῦ Ἰκάρου μονωδίαν ἐν τοῖς Κρησί — Τιμαχίδας δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς Κρησί (verba ἐν τοῖς Κρ. om. R) μῖξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον. Io. Malalas p. 86, 10. περὶ δὲ τῆς Πασιφάης ἐξέθετο δρᾶμα Εὐριπίδης ὁ ποιητής. idem p. 31, 6. ἐξ ἧς (Εὐρώπης) ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὅς φησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον Εὐρώπην ἥρπασεν. Libanius Decl. vol. 3. p. 375. ἵνα μὴ τραγῳδὸς εἰσελθὼν Πασιφάνη μιμήσῃται τὴν ἐξοκειλάσαν εἰς ἀλλόκοτον ἔρωτα. ibid. p. 64. οὐχ ὁράτε τὸν Μίνω δεινὰ πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ τῆς Πασιφάης ἔρωτος ἐν αἰσχύνῃ γεγεννημένην; Chori partes Curetes agunt, Διὸς Ἰδαίου μῦσται. Valck. huc refert fr. 904. NAUCK.

474. Ar. Ran. 1356. ἀλλ' ὦ Κρήτες, Ἰδας τέκνα. ubi schol. τοὺς Κρήτας λέγει. ἔστι δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. Quae subiicit Aristophanes, τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε, Euripidea esse non credit Nauckius.

475a. Porphyrius de Abst. 4, 19. μικροῦ με παρήλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι, ὅς τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Διὸς προφήτας ἀπέχεσθαι φησι διὰ τούτων· λέγουσι δ' οἱ κατὰ τὸν χορὸν πρὸς τὸν Μίνωα Φοινικογενοὺς [παῖ τῆς Τυρίας] τέκνον Εὐρώπης

καὶ τοῦ μεγάλου Ζηνὸς, ἀνάσσων Κρήτης ἐκατομπτολιέθρου·

ἡκω Ζαθέους ναοὺς προλιπών, οὐς αὐθιγενὴς τιηθεῖσα δοκὸς στεφανοὺς παρέχει Χαλύβῳ πελέκει

καὶ ταυροδέτῃ κόλλῃ κραθεῖσ' ἀτρεκεῖς ἄρμους κυπαρίσσου.

ἀγνὸν δὲ βίον τείνομεν ἐξ οὗ Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμεν,

καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς τὰς τ' ὠμοφάρους δαΐτας τελέσας

μητρί τ' ὀρεῖα δάδας ἀνασχών καὶ Κουρήτων

βάκχος ἐκλήθην ὀσιωθεῖς. πάλλευκα δ' ἔχων εἴματα φεύγω

γένεσίν τε βροτῶν καὶ νεκροθήκης

οὐ χρησιμότητος τὴν τ' ἐμφύχων
βρώσιν ἐδεστών πεφύλαγμα.

V. 1. παὶ τῆς Τυρίας delet Bothius. Εὐρώπης — Ζηνός scripti pro Εὐρώπας — Ζανός. 3. ἐκατον-
πολιέθρου codices Monac. Huc respicit Io. Malalas p. 359, 17. ἡ Κρήτη νήσος ἣτις εἶχεν ἐν μέσῳ
θαλάσσης ὑπαρχούσας πόλεις ἐκατὸν, καθὼς περὶ τῆς
αὐτῆς νήσου ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης. 4—
8. affert Erotianus Gloss. Hippocr. v. ἀτρεκέως p.
36. (p. 38, 17. ed. Klein.) καὶ Εὐριπίδης ἐν Κρησί
(κλεισί ante Bentleium) φησὶν “ἦκω — ἀτρεκέως ἀρ-
μούς”. 4. προλείπων Porph. codd. 5. αὐθιγε-
νῆς] αὐτὶς εὐνὶς Erot. δοκὸς Vulcanius. δορὸς
Porph. δοκοὺς Erot. 6. στεφανοὺς] τετανοὺς Erot.

Χαλύβη πελέκει Porph. χάλυβε (vel χαλυβ^ς) πε-

λεκεὶς Erot. 7. ταυροδέτῳ Porph. ταυρολέτῳ vel
ταυρολέτῳ Erot. τονροδέτους Hartungus vol. 1. p.
108. στερροδέτῳ Herwerdenus p. 52. Quorum omnium
nihil satisfacit. κρηθεῖς Porph. κολληθεῖς Erot. κόλλη
κραθεῖς Hermannus. 11. καὶ μὴ νυκτιπόλου libri.
μὴ delevit Rhoer. βροντὰς codd. βιοτὰς ed. σπον-
δὰς Lobeckius Aglaoph. p. 622. 12. Respicit Hesy-
chius, ὠμοφάγους δαίτας: τοὺς τὰ ψμὰ κρέα μερί-
ζοντας καὶ ἐσθιοντας. 13. ὀρεῖα δάδας ed. ὀριο-
δάδας codd. ὀρεῖα δάδας Nauckius. 17. νεκρο-
θήκη codex Monac. 91. E Porphyrio hausit Hiero-
nymus tom. 3. fol. 36 a. ed. Basil.: *Euripides in Creta
Iovis propheta non solum carnibus, sed et coctis cibis
abstinuisse refert.* 19. τὴν τ' ἐμφύχων] τῶν δ' ἐμ-
ψύχων Lobeckius.

ΛΑΜΙΑ.

Huius fabulae notitia tribus nititur testimoniis,
quae unius instar sunt.

475 b. Schol. Plat. p. 61. (315.) Σίβυλλαι μὲν γε-
γόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη — δευτέρα
δὲ Λίβυσσα, ἥς μνήμην ἐποιήσατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας
(σαλαμίνης codex unus) προλόγῳ Εὐριπίδης ὄνομα
δὲ αὐτῆς οὐ πᾶν σαφηνίζουσι. Eadem omnia legun-
tur ap. Photium in Quaest. ad Amphilochium 160.
in Montef. Bibl. Coisl. p. 347. Lactantius Instit.
1, 6, 8. *Sibyllas decem numero fuisse — secundam Libycam,*

cuius meminit Euripides in Lamiae prologo. Manifesto
ad hanc fabulam referendū versus ab Diodoro 20, 41.
servati, (ap. Nauckium inter fragm. inc. fab. 914.)
ὅτι κατὰ τὴν Λιβύην γέγονεν αὐτὴ ἡ (Λαμία) καὶ
τὸν Εὐριπίδην δεῖξαι τὴν ἀν μαρτυροῦντα· λέγει γάρ
τίς τοῦνομα τὸ ἐπονείδιστον βροτοῖς
οὐκ οἶδε Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος;
Versus 1. incerta emendatio est. τίς τοῦμόν ὄνομα
τοῦπονείδιστον Meinekius.

ΛΙΚΥΜΝΙΟΣ.

De argumento non constat. Respicit hanc fabu-
lam Ar. Av. 1242. λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περι-
πτυχὰς | καταθαλώσῃ σου Λικυμνίας βολαῖς, ubi
schol. vol. 3. p. 246, 13. ὁ μὲν Καλλιμαχος γράφων
οὕτως “Λικυμνίας βολαῖς” φησὶ “ταύτης τῆς διδα-
σκαλίας οὐ μέμνηται”. ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν
ὑπομνήμασι (corr. ὑπομνημάτων) ταυτὶ γέγραπται,
“ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας”. ἐν δὲ
τοῖς ἐπιγεγραμμένοις (ἐπιγραφομένοις cod. Ven.)
Ἀπολλωνίῳ ταῦτα γέγραπται, ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα
εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκραυγμένον ἀπὸ τῆς πε-
ριστάσεως ἐκείνης. εἴη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνη-
μένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γάρ ἐπὶ
τελευτῆς ἐκείνος. ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου
εἰσῆχθη τις κεραυνοβολούμενος. quae partim corru-
pta sunt, partim ab interpretibus scripta qui de Li-
cymnio Euripideo nihil scirent, ut monuit Nauckius.
Hesychius, Λικυμνίος βολαῖς: τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδῳ
Λικυμνίῳ μνημονεύοι ἂν ἴσως· κεραυνοῦται γάρ ἡ
ναὸς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυ-
μνίου κατεσκημένον.

476. Diog. L, 3, 63. ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ
αὐτῷ (Platonī) καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ, ὡς καὶ παρ'
Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους
οὕτως

φαῦλον ἄκομφον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
σοφίαν, λείσσης ἀτρίβωνα.

V. 1. Photius Lex. p. 642, 20. φαῦλον: τὸ ἀπλοῦν· καὶ
Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ “φαῦλον — ἀγαθόν”.
fere eadem Etym. M. p. 789, 34. Suidas v. εἶδῃς et
φαῦλον, item sine fabulae nomine schol. Plat. p.
84. (337.) Plutarchus V. Marcelli c. 21. τὸν δῆμον —

ῥαθυμίας ἄπειρον καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδειον Ἡρακλέα
“φαῦλον — ἀγαθόν”. similiter idem V. Cimon. c. 4.
Anecd. Bachm. vol. 1. p. 412, 7. φαῦλον — ἐπὶ δὲ
ἀγαθοῦ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλεῖ “φαῦλον — ἀγαθόν”.
respicit Phryn. Bekk. p. 6, 19. et p. 368, 31. ἄκομ-
ψον καὶ φαῦλον· οἷον κομψείας καὶ πανουργίας ἀπηλ-
λαγμένον. Iulianus p. 54 a. φαῦλῳ καὶ ἀκόμψῳ θεατῇ.
Mire corrupta affert poetae verba Eust. II. p. 1356,
62. φαῦλον — καὶ τὸ ἀγαθόν, ὡς Εὐριπίδης “φαῦλον
κομψὸν τάχιστον”. Lexic. Vind. p. 187, 6. ed. Nauck.
Εὐριπίδης “φαῦλόν τ' ἄκομψον”. 2. περιταμνόμε-
νον libri.

477. Stobaeus 29, 7.

πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.

Sophocli hunc versum tribuit Maximus Planudes Rhet.
vol. 5. p. 441.

478. Stobaeus Ecl. 1, 4, 6. p. 156. Εὐριπίδης Λι-
κυμνίῳ (διδύμῳ libri)

τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν.

Fortasse hunc versum spectabat Doxorater Rhet.
vol. 2. p. 291. μέλλει τὸ θεῖον δ' ἐστὶ φύσει τοιοῦ-
τον (1. τοιοῦτον φύσει ex Eur. Or. 420.). “τὸ τῆς
ἀνάγκης ἰσχυρὸν ζυγόν”. NAUCK.

479. Stephanus Byz. p. 618, 15. Τευθρανία, Μυ-
σίας πόλις — τὸ ἐθνικὸν Τευθράνιος, — καὶ Τευθράν-
τιος Ε. Λικυμνίῳ

Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός.

480. Macrobi. Sat. 1. 18, 6. *Euripides in Licymnio
Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse signi-
ficans scribit* “δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιάν
Ἀπολλὼν εὐλυρε”. δέσποτα | φιλόδαφνε Παιάν
Βάκχ' Ἀπολλὼν εὐλυρε Nauckius.

481. Hesychius, θριάζειν: φυλλολογείν, ἐνθουσιάζειν, ἐνθουσιάζειν. Ε. Λικυμνίῳ καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεὶ μαινομένῳ (fr. 415a.).

482. Demetrius π. ποιημάτων in Volum. Hercul. ed. Oxon. 1. p. 115. .... ἰν κ.... παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Νιουσάνῳ φεῖμ ..... τοῦ καὶ πόλεις α..... Recte παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ Welckerus.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ.

Μελάνιππος vitiose scribitur in marmore Albano (Corp. Inser. 6047.) et in libris plerisque Eusebii Pr. E. p. 466d. Duae fuerunt huius tituli fabulae, quarum altera ἡ σοφῇ, altera ἡ δεσμώτις appellatur;

plerique tamen testes simpliciter Μελανίππην laudant, neque ausim decernere singuli loci utrius sint dramatis. NAUCK.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΣΟΦΗ.

Dionysius Hal. Rhet. 9, 11. vol. 5. p. 355. ἡ Μελανίππη σοφῇ, τὸ δράμα Εὐριπίδου, ἐπιγράφεται μὲν σοφῇ, ὅτι φιλοσοφεῖ καὶ διὰ τοῦτο τοιαύτης μητρὸς ἔστιν, ἵνα μὴ ἀπίθανος ἢ ἡ φιλοσοφία· ἔχει δὲ διπλοῦν σχῆμα, τὸ μὲν τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ προσώπου τοῦ ἐν τῷ δράματι, τῆς Μελανίππης. et mox p. 356. ἡ δὲ Μελανίππη ἐπαιδεύθη (ἐπλήσθη Valek.) μὲν ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, γέγονε δὲ ταύτῃ παιδίᾳ, ἐξέθηκε δ' αὐτὰ εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια· ὁ δὲ πατὴρ ἡγείται ἐκ βοδὸς εἶναι καὶ ὡς τέρας βούλεται κατακαῶσαι. βοηθοῦσα αὕτη (αὕτῃ Welck.) ἡ Μελανίππη ἀποφαίνεσθαι πειράται ὅτι τέρας οὐδὲν ἔστιν. οὕτω τὸ δράμα ὅλον ἐσχηματίσται. καὶ ἅμα διδάσκει ἡμᾶς Εὐριπίδης ὅτι τὸν σχηματίζοντα ἐγγυτάτω δεῖ εἶναι τοῦ λυτοῦ τὸ σχῆμα μετὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ σχήματος. περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδιά λέγει “εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδιά καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;” Similiter idem Rhet. 8, 10. vol. 5. p. 300. Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν ὅλῳ δράματι λόγον ἐσχηματισμένον περαίνει ἐν τῇ Μελανίππῃ τῇ σοφῇ. κάκει δὲ τὸ σχῆμα διπλοῦν, τὸ μὲν αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ ὑποκειμένου προσώπου, τῆς Μελανίππης cet. Comparanda cum his quae Greg. Cor. exposuit Rhet. vol. 7. p. 1313. ἡ δὲ τῆς σοφῆς Μελανίππης αὕτη ἱστορία. “Ἕλληνας τοῦ Διὸς Αἰόλος τεκνωθεὶς ἐκ μὲν τῆς Εὐρυδίκης ἐγέννησεν Κρηθεά (Κρήτην ed.) καὶ Σαλμωνέα καὶ Σίσυφον (ex his verbis coniecere possis huius fabulae esse fr. 14. NAUCK.), ἐκ δὲ τῆς Χείρωνος θυγατρὸς Ἰππῆς κάλλει διαφέρουσιν Μελανίππης· αὐτὸς μὲν οὖν — ἐξέθηκε φιλότιμον. Exitus fabulae continetur iis quae tradit Hyginus fab. 186. Menalippen exaccavit (pater) et in munimento conclusit. Hoc drama respicit Tatianus Or. ad Gr. c. 33. p. 132. Μελανίππη τις ἦν σοφῇ· διὰ τοῦτο ταύτην ὁ Λυσιστρατος ἐδημιούργησεν. item ut videtur Ar. Thesm. 547. ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε. Nonnus (a Meinekio indicatus) Dionys. 8, 236. καὶ σὲ σοφῆς προβέβουλεν αἰδομένης Μελανίππης. Denique huc referendum quod Pollux 4, 141. habet, τὰ δ' ἔσκευα πρόσωπα — Εὐίππη (immo Ἰππη) ἢ Χείρωνος ὑπαλλατομένη εἰς ἵππον παρ' Εὐριπίδῃ (cf. fr. 492.) NAUCK.

483. Lucian. Ion. trag. 41. vol. 2. p. 68I. ἐπεὶ καθ' αὐτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης μὴδὲν ἐπειγούσης τῆς

addunt, omittit A. Iustinus M. vol. 1. p. 134. ἐν Φριζῷ ὁ τραγικός — ἐν Φιλοκτῆτῃ — ἐν Ἑκάβῃ “Ζεὺς ὅστις — λόγῳ”. Plut. Mor. p. 756c. ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Εὐριπίδην ὡς ἔθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης “Ζεὺς γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ”. μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον — ἤλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται “Ζεὺς ὡς — ὕπο” (fr. 484.). respicit Athenagoras Legat. pro Christ. c. 6. p. 23. Ζῆνα γὰρ ὅστις ἔστι Ζεὺς, οὐκ οἶδεν (Euripides) πλὴν λόγῳ. ὁ Ζεὺς Lucianus, εἰ Ζεὺς Iustinus M. (ubi ἦν Ζεὺς cod. Arg.). Cf. Eur. Here. f. 1263. Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐγείνατο. NAUCK.

484. Greg. Cor. Rhet. vol. 7. p. 1312. καὶ Εὐρ. Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο, “Ἕλλη” ἔτικτεν.

οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὐρήται δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ (fr. 594, 4.) καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. — ἐν δὲ τῇ Μελανίππῃ παρεισάγει ταύτην προοιμαζομένην “Ζεὺς — ἔτικτεν”. V. 1. habet Ar. Ran. 1244. ubi schol.: Μελανίππης τῆς σοφῆς ἢ ἀρχῇ. item Plut. Mor. p. 756c. (vide fr. 483.) et omisso fabulae nomine Hermogenes Rhet. vol. 3. p. 434. καὶ Εὐριπίδης “Ζεὺς, ὡς λέλεκται” ἀναφορὰ, “τῆς ἀληθείας ὕπο” βεβαίως.

485. Clemens Alex. Strom. 1. p. 361. μαρτυρεῖ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Ἰπποῦς ὡδὲ πως

ἢ πρῶτα μὲν τὰ θεία προυμαντεύσατο χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

Similiter Cyrillus c. Iulian. 4. p. 134b. V. 2. χρησμοῖσιν ἢ δι' ἀστέρων (vel ἡδ' ἀστέρων) ἐπανατολὰς Clemens, correctum e Cyrillo. Locum huc rettulit Valek. in Eur. Phoen. 506.

486. Stephanus Byz. v. Βοιωτία p. 173, 17. de Boeoto, καὶ Εὐριπίδης

τὸν δ' ἀμφὶ βοὺς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν.

βοὺς pro βοῦν Meinek. coll. Eust. in Dionys. P. 426. p. 178, 13. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν ὡς ῥιφεῖς ἀμφὶ τοὺς βόας. ῥιφέντα Valek.

487. Aristophanes Lysistr. 1124.

ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοὺς δ' ἐνεστί μοι·

αὕτῃ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνῶμις ἔχω·

τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γεραιτέρων λόγους

πολλοὺς ἀκούσας οὐ μεμύσσωμαι κακῶς.

Schol. de v. 1125. ὁ στίχος (οἱ στίχοι Put.) ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. Videntur quattuor versus alii aut desumpti esse ex Euripide aut ad exemplum huius poetae compositi, ut monet Nauckius. V. 1. μούσα δ' ἔστι μοι Suidas. μουσῳθῆναι.

Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ καὶ τὰ τοιαῦτα, ubi κλύων post λόγῳ plerique libri

488. Dionys. Hal. Rhet. 9, 11. vol. 5. p. 356. ὁμολογεῖ οὖν (Eur.) τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀρχαίαν διὰ τῆς Μελανίππης

κοῦκ ἔμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἑμῆς μητρὸς πάρα,
ὡς οὐρανὸς τε γαῖα τ' ἦν μορφή μία·
ἐπεὶ δ' ἔχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος,
δένδρῃ, πετεινᾷ, θήρῃσιν οὓς θ' ἄλμῃ τρέφει 5
γένος τε θνητῶν.

V. 2—6. habet Diod. Sic. 1, 7. (quem locum repetit Eusebius Praep. Evang. p. 20d.) εἴκοι δὲ περὶ τῆς τῶν ὄλων φύσεως οὐδ' Εὐριπίδης διαφωνεῖν τοῖς προειρημένοις, μαθητῆς ὢν Ἀναξαγόρου τοῦ φυσικοῦ· ἐν γὰρ τῇ Μελανίππῃ (Μεναλίππῃ Euseb., de qua scriptura cf. C. Keilius Spec. Onomatol. Gr. p. 36.) τίθησιν οὕτως “ὡς — θνητῶν”. V. 1. repetit Dionys. Hal. Rhet. 8, 10. vol. 5. p. 301. φησὶ γὰρ ἡ Μελανίππῃ “καὶ οὐκ ἔμὸς — πάρα”. respicit Plato Sympos. p. 177 a. ἡ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἔμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ Φαίδρου τοῦδε. Aristid. vol. 2. p. 41. καὶ μὴν οὐκ ἔμὸς ὁ μῦθος, ἔφη ὁ Πλάτων τὸ τοῦ Εὐριπίδου προσπαίζων (quibus verbis Eurip. Hipp. 352. respicit falso statuit schol. p. 398.). Plut. Mor. p. 661 a. οὐκ ἔμὸς, εἶπεν, ὁ μῦθος, ἀλλ' οὐτοσί Φίλων cet. Iulianus p. 299 C. οὐκ ἔμὸς ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. Aristid. vol. 1. p. 116. καίτοι τοῦτό γε οὐκ ἔμὸς ὁ λόγος, ἀλλ' ἡ πόλις αὕτῃ συνομολογεῖ. Hor. Sat. 2, 2, 2. nec meus hic sermo est, sed quae praecepit Ofellus | rusticus abnormis sapiens crassaque Minerva. Cf. Eur. Hel. 516. λόγος γὰρ ἐστὶν οὐκ ἔμὸς, σοφῶν δ' ἔπος. 2—4. apponit Tzetzes Exeg. II. p. 41, 18. ubi πῶς οὐρανὸς v. 2. legitur. Hunc locum spectare videtur Aristot. Poet. c. 15. p. 1454 a, 31. παράδειγμα — τοῦ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος — ἡ τῆς Μελανίππης ῥήσις. 3—6. omisit Dionys. NAUCK.

489. Dionys. Hal. Rhet. 8, 10. vol. 5. p. 301. ὁ μὲν Εὐριπίδου σχηματισμὸς οὗτος· ὁ δὲ τῆς Μελανίππης “τίς τὰ παῖδιά ἐξέθηκεν εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια;” ibid. 9, 11. vol. 5. p. 355. περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σώσεια τὰ παῖδιά λέγει (Μελανίπρῃ) “εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παῖδιά καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;” Verba poetae metro soluta et partim ab Dionysio mutata, ut docet vocabulum παιδία, quo tragici non utuntur.

490. Aristot. Eth. Nicom. 5, 2. p. 1129 b, 28. κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη καὶ οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἔφος οὕτω θαυμαστός. ubi scholion eod. Paris. 1854. ab Osanno in Wolfii Anal. vol. 2.

p. 538. editum: τοῦτο ἐκ τῆς Εὐριπίδου σοφῆς Μελανίππης· λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ “δικαιοσύνης τὸ χρύσειον πρόσωπον”. pro τὸ χρύσειον alter codex Parisinus 2023. τηλαυγές χρυσοῦν praebet, ubi τηλαυγές e Pindari Ol. 6, 4. immixtum esse recte iudicat Meinekis; idem Aristotelis ore Euripideum locum sic iubet restituī:

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον·
οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἔφος οὕτω
θαυμαστός.

Aristotelis vestigia legit Plotinus p. 53 d. καλὸν τὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης πρόσωπον καὶ οὐτε ἔσπερος οὐτε ἔφος οὕτω καλά. extremis verbis utitur auctor Timarionis dialogi in *Notices et Extraits* vol. 9, 2. p. 179. καὶ οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἔφος οὕτω θαυμαστός ὡς ἡμῖν ἐκείνος τῷ τότε παρανατέταλκε. Forma δικαιοσύνας debetur Athenaeo 12. p. 546 b., quem locum attulimus in Soph. fr. 11. NAUCK.

491. Ar. Ran. 100. et 311. quos locos attulimus fr. 43. Schol. Ar. Ran. 100. αἰθέρα Διός· Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης

ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

ubi ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους (omisso Εὐριπίδου) ed. Ald., εἰς τὴν Μελανίππην Σοφοκλῆς codex Mediol., probabiliter ἐκ Μελανίππης σοφῆς Bergler. Suidas v. παρακεκινδυνευμένον, Εὐριπίδης “ὄμνυμι δ' — Διός”. utitur hoc versu leviter mutato Ar. Thesm. 272. ὄμνυμι τοῖνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός. ubi scholia: ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. ἱερὸν] Euripides ἱρὸν scripserat.

492. Hyginus Poet. Astr. 2, 18. p. 463. Euripides autem in Menalippa Hippen Chironis Centauri filiam Thetin antea appellatam dicit. quae cum aleretur in monte Pelio et studium in venando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iovis nepote persuasam concepisce, cumque iam partus appropinquaret, profugisse in silvam. — itaque cum parens eam persequeretur, dicitur illa petisse a deorum potestate ne parens a parente conspiceretur. quae deorum voluntate postquam peperit, in equam conversa inter astra est constituta. Similiter Eratosth. Catast. c. 18. Εὐριπίδης δὲ φησι Μελανίππην (φησὶν ἐν Μελανίππῃ Ἰππὴν Valck.) εἶναι τὴν τοῦ Χείρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλου δὲ ἀπατηθεῖσαν φθαρῆναι cet. Schol. Lat. Arati p. 59. Euripides dicit Menalippen Chironis filiam esse, quae compressa gravida profugit in Pelion montem et dum a patre comprehendi timeret, deorum misericordia conversa in equum ad astra conscendit. Pollucis locum 4, 141. vide supra p. 326.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΔΕΣΜΩΤΙΣ.

Argumentum fabulae exposuit Hyginus fab. 186. qui ex Μελανίππῃ ἡ δεσμώτις Menalippen finxit Desmontis filiam sive Aeoli, ut alii poetae dicunt. Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 16. Αἰόλε καὶ Βοιωτῆ, σοφὸν φιλομήτορα μόχθον | πτήξατε, μητέρ' ἔην ῥυόμενοι θανάτου· | τοῦνεκα γὰρ καὶ (fort. καλοί τε) πεφήνατε [κ]ἄλκιμοι ἄνδρες, | ὅς μὲν ἀπ' Αἰολίης, ὅς δ' ἀπὸ Βοιωτῆς. quo epigrammate celebrantur Αἰόλος καὶ Βοιωτὸς Ποσειδῶνος παῖδες ῥυόμενοι ἐκ δεσμῶν τὴν μητέρα Μελανίππην. Strabo 6. p. 265. de Metapontio disserens, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Μετάποντον μυθεύουσι καὶ τὴν Μελανίππην τὴν δεσμῶν καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς Βοιωτόν. NAUCK.

493. Orion Flor. 5, 3. p. 47, 7. ἐκ Μελανίππης δεσμώτιδος Ε.

σὺν τῷ θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν
βουλευματ' αἰετὸς πρὸς τὸ χρησιμώτερον.

V. 1. ἀναστρέφειν pro ἀνατρέφειν Schneidewin.

494. Stobaeus 76, 10. Εὐριπίδου Μελανίππῃ ἴστω δ' ἄφρων ὢν ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραῖους εἰς δόμους ἐκτῆσάτο, τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παραστρέφων· ὦ γὰρ θεοὶ διδώσι μὴ φῶναι τέκνα, οὐ χρὴ ἔγκαλίσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔαν. 5 V. 4. ὦ] ὡς Α. διδώσι pro δίδωσι Matthiae. φῶναι] φῶσαι Matthiae. 5. χρὴ ἔγκαλίσθαι ed.,

χρή τλεισθαι Α, χρή γλείσθαι M^{Vind}. χρή μάχεσθαι Herwerdenus p. 53.

495. Ath. 14. p. 613d. καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν τῇ δεσμῳτίδι Μελανίππῃ ἔφη

ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὐνεκα
ἀσκούσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δὲ πως
μισῶ γελόιους, οἵτινες σοφῶν περὶ
ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα, κεῖς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλῳτι δ' εὐπρεπεῖς
οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σώζουσι.

Eust. Od. p. 1837, 1. ex Epitome Athenaei: ὁ καλὸς Εὐριπίδης ἐν τῷ “οἱ γέλωτος εἵνεκα ἀσκούσι χάριτας κερτόμους εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλῳτι”. V. 3. σοφῶν περὶ pro τι εἰ τι σοφῶν Nauckius. 4. κεῖς apographa, καὶ εἰς codex. 5. εὐπρεπεῖς Meinek. 6. οἰκοῦσιν pro οἰκοῦσι δ' Meinek.

496. Stobaeus 69, 19. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος·
αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
αἴσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται πόγον
ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί· τὰ δ' εἰς γάμους
οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιᾶς ἀνδράσιν φρονεῖν.

497. Stobaeus 69, 11. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίνεταί
γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

Porphyrus ap. Euseb. Pr. 12. p. 466d. Εὐριπίδης δὲ ἐν Μελανίππῃ τῇ δεσμῳτίδι “τῆς μὲν — φύσεις”.

V. 1. οὐδὲν] οὐχὶ vel οὐτι Nauckius. γίνεταί Euseb. et Stobaei M. 3. δ' αἱ] δ' αὖ Stobaei M.

498. Ath. 12. p. 523d. ὠνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς μὲν Τίμαιος φησὶ καὶ Εὐριπίδης ἐν δεσμῳτίδι Μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικὸς τινος Σίριδος.

499. Stobaeus 74, 6. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν· οἱ μὲν ἢ παίδων περὶ
ἢ συγγενείας οὐνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν
κακὴν λαβόντες· εἴτα τοῦτο τᾷδικον
πολλὰς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω,
ὥστ' ἔξιτλος ἀρετῇ καθίσταται.

V. 1. ἐντεῦθεν pro ἐνταυθοῖ Elmsleius. 3. οὐνεκ'] εἵνεκ' Α. 4. δ' οὐ τὸτ' ἄδικον libri. τοῦτο τᾷδικον Porsonus. δ' ὡδε τᾷδικον Elmsleius. 6. ὡς ἔξιτλος ἢ ἀρετῇ libri. Correx. Elmsleius.

500. Stobaeus 73, 10. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.

501. Vita Eur. in Schol. cd. Oxon. vol. 1. p. 7, 5. ἐν γοῦν τῇ Μελανίππῃ (μελαλίππῃ codex Paris.) περὶ αὐτῶν τάδε φησὶ

μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἔξ ἀνδρῶν πόγος
ψάλλει, κενὸν τόzeugμα, καὶ κακῶς λέγει·
αἱ δ' εἰς' ἄμεινους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω

καὶ τὰ ἐξῆς. Verba καὶ κακῶς — ἐγὼ λέγω merito suspecta sunt Herwerdeno p. 54. qui interpolatori tribuit lacunam explenti.

502. Stobaeus 83, 3.

ὅστις δ' ἄμικτον πατέρ' ἔχει νεανίας
στυγνόν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.

V. 1. ἄμικτον pro μελίκτον (orto ex ἄμεικτον) Heathius.

503. Stobaeus 70, 1. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,

μάτην πονοῦσιν· ἢ δὲ τῷ χρεῶν πόσει
μένουσα κάσπούδαςτος ἦλθεν εἰς δόμους.

V. 1. ὅσοι] ὅσαι Bergk. 2. τῷ M^{Vind}. Voss., τῷ Α, τὸ alii. 3. μένουσα] μέλλουσα Fixius.

504. Stobaeus 70, 4. τοῦ αὐτοῦ Μελανίππῃ.

ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους
ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν·
τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασι
δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κοῦκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων
ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις οὐ ῥάδια.

V. 1. δ' ἢ] δὴ M^{Vind}. 3. ἐν δώμασι] ἐν τοῖς δώμασι AM^{Vind}. ἐν τοῖς δόμοις Nauckius. 6. οὐ addidit Scaliger.

505. Stobaeus 72, 13. τοῦ αὐτοῦ Μελανίππῃ.

μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
μετὰ σωφροσύνης
κῦραι θνητοῖσιν ἄριστον.

V. 1. δέ] γε M. τε Nauckius.

506. Stobaeus 94, 1. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

ὦ τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
ὁ μικρὸς εὐκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν.

V. 2. εὐκρας (vel εὐκράς, ut dictum ad fr. 197., qui rectus accentus est) pro εὐκρατος Valck. ἐγένεθ', οἷς δ' pro ἐγένετο δ' Porsonus. ὄγκος] ὄγδοος Α.

507. Stobaeus 108, 24. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὐ φέρει βροτῶν,
σοφὸν νομίζω σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Plut. Mor. p. 116f. καὶ ὁ Εὐριπίδης “ὅστις δ' ἀνάγκη — ἐπίσταται” (fr. 956.) καὶ ἐν ἄλλοις “τὰ — δοκεῖ”.

V. 1. προσπεσόντα] τυγχάνοντα Stobaeus.

2. σοφὸν νομίζω] ἄριστος εἶναι Plut. τ' ἐμοὶ] τέ μοι Plut. ut scriptum Med. 884. νῦν οὖν ἐπαινῶ σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς.

508. Stobaeus Eccl. 1, 3, 14. p. 108. Εὐριπίδης Μελανίππῃ.

δοκεῖτε πηδᾶν τᾷδικήματ' εἰς θεοὺς

πτεροῖσι, κᾷπετ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν

θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας

ἔξαρκέσειεν οὐδ' ἐκένοις ἂν σκοπῶν

ἐμπέπιν ἐκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ Δίκη

ἐνταυθὰ ποῦστιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὄραν.

V. 4. ὁ πᾶς ἂν pro ὅπως οὖν vel ὅπως οὖν Grotius. Stobaeus quae subiicit, ταύτας μὲν ἀνθρώποισιν cet. cum h. l. non cohaerere vidit Grotius: inter adespota (fr. 409.) recepit Nauckius. 5. delet Herwerdenus p. 53. et v. 7. scribit πέμπων θ' ἐκάστῳ —.

509. Stobaeus Eccl. 1, 8, 19. p. 232. Εὐριπίδου Μελανίππῃ (πηγελόπ ante Musgr. lemma om. Α).

οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρόν λαθεῖν·

ὁδὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὅς τὰ πάνθ' ὄρα.

V. 1. πράττοντας libri.

510. Stobaeus 124, 16. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

τί τοὺς θανόντας οὐκ ἔξ τεθνηκέναι
καὶ τὰκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

511. Stobaeus 115, 5. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.

512. Stobaeus 116, 7. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιά γέρων ἀνὴρ.

513. Stobaeus 52, 3. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἶός ἐστ' ἀνὴρ.

514. Stobaeus 86, 9. Εὐριπίδου Μελανίππῃ.

ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ σκοπεῖν χρεῶν

τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,
κἂν ὡσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

Versus corruptissimos sic corrigit Heimsöethius in
Prooemio Lect. Bonn. aestiv. a. 1867. p. XV. ἐγὼ
μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως σκοπεῖν χρεῖν | τὴν εὐγέ-
νειαν· τὰς γὰρ ἀνδρείας φύσεις | καὶ τὰς δικαίας καὶ
κενὰς δοξασμάτων, | κἂν ὡσι δούλων, εὐγενεστέρας
λέγω.

515. Stobaeus 62, 38. Εὐριπίδου Μελανίππης.

δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ,
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

V. 1. διαφθερεῖ Stobaeus, διαφθερεῖ Flor. Leid. 123.
in Philol. vol. 6. p. 578.

516. Stobaeus 30, 11. Εὐριπίδου Μελανίππης.
ἀργὸς πολίτης κείνος, ὡς κακὸς γ' ἀνὴρ.

517. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62. (46, 3. ed.
Klein.) ἀλάστορες· Βακχείος μὲν ἐν πρώτῳ φονεὺς
φροῖν, ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μελανίππης λέγοντος
ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν.

ἴσως] δείσας Pflugk. ἀλάστορ' pro ἀλάστορας
Elmsleius.

518. Schol. Plat. p. 68. (319.) Ἀδώνιδος κῆποι·
ἐπὶ τῶν ἁώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμέ-
νων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς (i. e. τῆς παροιμίας) καὶ Ε.
Μελανίππη.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

Plutarchus Mor. p. 312a. Ἄρης Ἀλθαία συνήλθε
καὶ Μελέαγρον ποιήσας, ὡς Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ.
De mytho, quem ante Euripidem Sophocles, postea
alii tractaverunt, cf. Apollod. 1, 8, 2. et 3. Ovid.
Met. 8, 270—545. Hygin. fab. 174. schol. Il. 9, 534.
548. Eodem argumento enarrato Ioannes Mal. p.
166, 4. haec addit: ὁ σοφὸς Εὐριπίδης δρᾶμα περὶ
τοῦ αὐτοῦ Μελεάγρου ἐξέθετο. Probabiliter huc re-
latum est adespoton fr. 152. ὦ Ζεῦ, γένοιτο κατα-
βαλεῖν τὸν σὺν ἐμέ. Euripideum drama respici vi-
detur ab schol. Vergil. Aen. 12, 468. *has viragines*
dici[mus, . .] qualis in tragoediis Atalanta traditur.
NAUCK.

519. Καλυδὼν μὲν ἦδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς
ἐν ἀντιπόρθοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα·
Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας,
Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ,
Λήδας ὄμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον.

Aristot. Rhet. 3, 9. p. 1409b. δεῖ δὲ τὴν περίοδον καὶ
τῇ διανοίᾳ τετελεῶσθαι καὶ μὴ διακόπτεσθαι ὥσπερ
τὰ Σοφοκλέους ἱαμβεῖα “Καλυδὼν — χθονός”. ubi
scholia fol. 61b, 20. “Καλυδὼν μὲν ἦδε γαῖα” τοῦ
Εὐριπίδου ἐστίν, κεῖται δὲ ἐν τῇ Μελεάγρῳ “ἐν —
παρθένον”. ibidem fol. 61a, 42. versus primus af-
fertur: οἶδ' ἐστὶ τὸ “γένειτο, Ζεῦ, τὸν σὺν κατα-
βαλεῖν ἐμέ” καὶ οἶδ' ἐστὶ καὶ τὸ “Καλυδὼν — χθο-
νός”. Lucianus Symp. 25. vol. 3. p. 436. καὶ Εὐρι-
πίδης “Καλυδὼν — εὐδαίμονα”. Demetrius de Eloc.
c. 58. (cf. Greg. Cor. Rhet. vol. 7. p. 1214.). οἱ δὲ
πρὸς οὐδὲν ἀναπληροῦντες, φησὶ, τὸν σύνδεσμον
ἐοικασὶ τοῖς ὑποκριταῖς τοῖς τὸ καὶ τὸ πρὸς οὐδὲν
ἐπιλέγουσιν (ἐπος λέγουσιν vulgo), οἷον εἴ τις ᾤδε
λέγοι “Καλυδὼν — χθονός, φεῦ, ἐν — εὐδαίμονα,
αἱ αἱ”. V. 1. e Meleagro laudatur ab schol. Ar.
Ran. 1238. (vide fr. 520.)

520. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στά-
θων ἀπαρχάς. [χύν]

Ar. Ran. 1238. ΕΥΡ. — Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς ΑἰΣΧ.
ληκύθιον ἀπώλεσεν. | ΕΥΡ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον
με τὸν στίχον. | “Οἰνεὺς — ἀπαρχάς” ΑἰΣΧ. ληκύ-
θιον ἀπώλεσεν. Scholia v. 1238. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς·
ἐστὶ μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ
ἀρχὴ τοῦ δράματος “Καλυδὼν — χθονός” (fr. 519.).
quae sequuntur τὸ δὲ λείπον τοῦ στίχου “οὐκ ἔθυ-
σεν Ἀρτέμιδι” ab antiquis libris absunt. V. 2.
schol. Il. 9, 535. in Crameri Anecd. Paris. vol. 3.
p. 240, 12. (Eust. Il. p. 770, 21.). Οἰνεὺς ἀπαρχάς
θῶν κατὰ Εὐριπίδην. Apollod. 1, 8, 2. τὰς ἀπαρχάς
Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θῶν.

EURIPIDES.

521. Etym. M. p. 576, 30. Μελέαγρος· ἐτυμολο-
γεῖ Εὐριπίδης

Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγρην.
Proclus in Platon. Cratyl. c. 83. p. 43. (Anecd. Bekk.
p. 1163.). ἵνα μὴ τὸν Μελέαγρον ὥσπερ Εὐριπίδης
κακῶς ἐτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγρην. ἀγρεύ-
εις] ἀγρεύσεις Valek.

522. Stobaeus 75, 2.

καὶ κτήμα δ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
πλούτου δὲ κρείσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ,
παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασι
καλὸν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσι τε
ἀνάθημα βίτου κοῦποτ' ἐκλείπει δόμους.

V. 4. καλὸν τι Nauckius. καλὸν τὸ M Vind. καλὸν
τε AB. Meleagri sunt verba sicut fr. 523. et 524.

523. Stobaeus 8, 3.

δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ἀριθμόν, ἀλλ' ἅπτεται κἂν παρῶσ' ὅμως.

524. Stobaeus 73, 12.

ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζηυξέει τις
χρηστῶ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν,
ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον.

V. 3. ἂν φῦναι γόνον pro ἀμφοῖν ἔκγονον vel ἔκγο-
νον ὅν Valek.

525. Stobaeus 74, 12.

ἐνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα εἶναι δόκει
ἐσθλὴν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός.

V. 1. εἶναι δόκει pro εἶναι χρεὼν Herwerdenus p. 54.
εἰπεῖν χρεὼν Heimsöethius in Prooem. Bonn. 1867. p. XI.

526. Stobaeus 73, 29.

εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος,
γυναῖξ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί·
ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες
κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὐθ' ἡμεῖς ἔτι.

V. 3. γάρ] ἂν Dobraeus. ἐμπεπτωκότες Vind.

4. οὐθ' ἡμεῖς BVoss., οὐδ' ἡμεῖς ceteri. Weleker.
ante v. 1. haec verba collocat πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ'
ἂν εὐτακτος πόλις ex Ar. Av. 829.

527. Ar. Ran. 1316. ἰσότητονα πηνίσματα, κερκί-
δος αἰδοῦ μελέτας. Schol. 1315. τὸ δὲ κερκίδος ἐκ
Μελεάγρου Εὐριπίδου. Schol. cod. Ven. 1316. καὶ
ταῦτα Εὐριπίδου.

528. Stobaeus 64, 10.

ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη,
τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν.

529. Stobaeus 70, 6.

εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ
βελτίον' ἂν τέκοιμι δώμασιν τέκνα.

ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ
σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες. 5
V. 2. δόμοισιν pro πόνοισιν Musgravius. 3. δώμα-
σιν pro δώματι Valek. σώμασιν Musgr. 4. et 5.
cum lemmate Εὐριπίδου Μελεάγρῳ habet Io. Damasc.
post Stobaei Ecl. Gaisf. p. 727, 22. et sine fabulae
nomine Clemens Alex. Strom. 6. p. 741. 4. ἐκ]
εἰς Io. Damasc. ὅστις ἐκπονεῖ] ἐκπονουμένων Clem-
mens. 5. οἱ πόνοι Io. Dam. Atalantae haec verba
videntur Nauckio sicut fr. 530. et 531.

530. Orion Flor. 7, 1. p. 50, 29.
τὸ τοι κράτιστον, κὰν γυνὴ κράτιστον ἦ,
τοῦτ' ἔστιν ἀρετὴ· τὸ δ' ὄνομ' οὐχὶ διαφέρει.
V. 1. τὸ τ . . et in fine κράτι . . ἢ codex. Supplevit
Schneidewin. 2. τοῦτ' ἔστ' codex. οὐχὶ pro οὐ
Meinekus.

531. Stobaeus 87, 5.
μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις
γενναιότητα κἀρετὴν· καλὸς δέ τις
κὰν ἐκ πονηρῶν σωμάτων γένετο παῖς.

V. 1. ἀντὶ pro αὐτὰ Iacobsius coniectura incerta.
532. Stobaeus 73, 31.

μισῶ γυναῖκα . . , ἐκ πασῶν δέ σέ,
ἥτις πονηρὰ τάργ' ἔχουσι εἴτ' εὐ λέγεις.
V. 1. γυναῖκας] γυναῖκα MVin. γυναῖκας πλείστον
Meinekus. γυναῖκα πᾶσαν Nauckius. 2. ἔχουσι
εἴτ' εὐ pro ἔχουσα εὐ Dobracsus.

533. Stobaeus 62, 3.
ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν
καὶ δεσπότηται δούλων εὐμενὴ δόμοις.
V. 1. in Men. mon. 556. sic scribitur: ὡς ἡδὺ δούλῳ
δεσπότην χρηστοῦ τυχεῖν.

534. Τελαμῶν δὲ χρυσοῦν αἰτὸν πέλτης ἔπι
πρόβλημα θηρὸς, βότρουσι δ' ἔστεπεν κἀρα,
Σαλαμίνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον.
Κύπριδος δὲ μίσση', Ἀρκὰς Ἀταλάντη, κύνας
καὶ τόξ' ἔχουσα, πελέκεως δὲ δίστομον 5
γένυν' ἔπαλλ' Ἀγκαῖος· οἱ δὲ Θεοσίου
παῖδες τὸ λαῖον ἵχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς,
τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ
ἔχοιεν, ὅς δὲ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.

Macrobius Sat. 5, 18, 17. *morem vero Aetolis fuisse uno tantummodo pede calceato in bellum ire ostendit clarissimus scriptor Euripides tragicus, in cuius tragoedia quae Meleager inscribitur, nuntius inducitur describens quo quisque habitu fuerit ex cubibus qui ad aprum capiendum convenerant, in eo hī versus sunt: "Τελαμῶν — νόμος". §. 18. animadvertitis diligentissime verba Euripidis a Marone servata; ait enim ille "τὸ λαῖον — ποδός"* (v. 7.). mox §. 20. *ipsa Aristotelis verba ponam ex libro quem de poetis secundo subscripsit, in quo de*

Euripide loquens sic ait: τοὺς δὲ Θεοσίου κόρους τὸν μὲν ἀριστερόν ποδα φησὶν Εὐριπίδης ἐλθεῖν ἔχοντας ἀνυπόδετον· λέγει γοῦν ὅτι τὸ λαῖον ἵχνος ἦσαν ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν. V. 1. αἰτὸν pro αἰετὸν Nauckius. 6. ακταῖος P. Ἀγκαῖος Schrader. 7. παῖδες] κόροι in Aristotelis loco. 8. τὸν] τὸ §. 20. 9. πᾶσιν] τοῖσιν Nauckius.

535. Ar. Ran. 1402.
ΕΥΡ. σιδηροβριθὲς τ' ἔλαβε δεξιᾷ εὐλον.
ubi schol. ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.

536. Stobaeus 98, 4. 121, 25.
τοὺς ζῶντας εὐ δρᾶν· καθανῶν δὲ πᾶς ἀνὴρ
γῇ καὶ σκιά· τὸ μὴδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.
V. 1. δρᾶν] δρᾶ 98., ubi tamen δρᾶν MVin. δέ
πᾶς] οὐδεὶς 98. 2. ῥέπει] βλέπει 98.

537. Stobaeus 119, 9.
τερπνὸν τὸ φῶς τὸδ'· ὁ δ' ὑπὸ γῆν Ἀΐδου σκότος
οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν.
ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως
ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοῦποτ' εὐχομαι θανεῖν.

V. 1. τερπνὸν pro ἀτερπνον Grotius. τὸ φῶς τὸδ'·
ὁ δ' ὑπὸ γῆν (vel γῆς) Nauckius pro τὸ φῶς τὸδ'·
ὑπὸ γῆν libri. 2. ἡδὺς ἀνθρώποις pro οὐδ' εἰς ἀν-
θρώπους Nauckius. 3. τηλικήδ' ὅμως pro τηλικῇ
δόμοις Valek.

538. Etym. M. p. 803, 45. φῶς· ἀντὶ τοῦ φωτί,
σὺν τῇ l. Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ
τὸ μὲν γὰρ ἐν φῶς, τὸ δὲ κατὰ σκότος κακόν.
Quum veteres non τὸ σκότος, sed ὁ σκότος dixerint,
aut κατὰ σκότον aut eum Nauckio κατὰσκοτον scri-
bendum.

539. Phot. Lex. v. νῦν δὴ p. 305, 15. et Suid. v.
νῦν δὴ: καὶ E. — Μελεάγρῳ
ὄρᾳς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη.
τύχη Suidae codex V, τύχην ceteri.

540. Stobaeus 105, 46. [θεός.
φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχα στρέφει
τάχα pro τάχιστα Grotius.

541. Schol. Pind. Nem. 10, 12. (Tydeus) ἀπεγεύ-
σατο τῶν Μελανιπείων κρεῶν, ὡς καὶ Εὐριπίδης
ἐν τῷ Μελεάγρῳ φησὶν

εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφρίζεται
κάρηνα πυρσαῖς γένυσσι Μελανίπου σπάσας.
V. 1. ἀνδροβρῶτας pro ἀνδροβῶτους Musgr. 2.
πυρσαῖς pro περσεύς Salmasius. Τυδεὺς Grotius.

542. Hesychius, ἀντήλιοι θεοί: οἱ πρὸ τῶν πυλῶν
ἰδρυμένοι. E. Μελεάγρῳ.

543. Hesychius, καθωσίωσε: [κατέλυσεν] κατέθυ-
σεν. E. Μελεάγρῳ. κατέλυσεν delet Bentleius.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ioannes Mal. p. 53, 12. ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπί-
δης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα περὶ τοῦ Οἰδίποδος καὶ
τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφιγγός. Summam arguementi
omnes norunt, quid novarit Euripides et quam dis-
positionem instituerit parum constat. Ungerus huic
dramati vindicandum suspicatur Soph. fr. 773., Mei-
nekus adesp. fr. 107. et 309., alii adesp. fr. 6. NAUCK.

544. Aelianus N. A. 12, 7. τοῦτό τοι καὶ Εὐριπί-
δης ὑπαινίττεται λέγων
οὐρὰν δ' ὑπὲρ ἄστρον ὑπὸ λεοντόπου βᾶσιν
καθέζετο.

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 378. (130, 6. ed. Klein.)

ὑπέλλει: ὑποστρέφει, ὡς καὶ E. ἐν Οἰδίποδι φησὶν
"οὐρὰν — βᾶσιν". Athen. 15. p. 701b. καὶ ταῦτ'
εἰπὼν "οὐρὰν ὑπὲρ ἄστρον ὑπὸ λεοντόπου βᾶσιν" ὑπέ-
ῆλθε τοῦ συμποσίου. V. 1. δ' om. Erot. ὑπὲρ ἄ-
στρον vel ὑπὲρ ἄστρον Ael. ὑπέλλει Erot. ὑπὲρ ἄστρον
2. καθέζετο] καθίζετο alii.

545. Schol. Eur. Phoen. 61. ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι οἱ
Αἰαῖοι θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν (Oedipum)
ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ
ἔξοματόθεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

546. Stobaeus 1, 3.
οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον

καὶ χρυσός ἐστιν· ἀλλὰ χάρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἢ χρησθαι χρεῶν. Orion Flor. 20. p. 57, 21. omisso fabulae nomine: “οὔτοι — χρεῶν”. Clemens Alex. Strom. 4. p. 575. οὐκ οὖν μόνον τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς, ὡς φησιν ὁ Σοφοκλῆς. V. 1. νόμισμα λευκός] βροτοῖσι κέρδος Orion. μόνον] μόνος Or. 2. χάρετὴ] χήρετὴ Stobaeus. χ’ ἡ ἀρετὴ Or. Fort. κἀρετὴ. βροτοῖς] μέγα Or. 3. ἢ χρησθαι] ἦν κτᾶσθαι Nauckius.

547. Stobaeus 67, 1. μεγάλην τυραννίδι ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή· ἴσῃν γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ’ ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κέννης, ὡς μόνον τῶν χρημάτων κρείσσον τόδ’ ἐστὶν ἀνδρὶ, σώφρων’ ἦν λάβη. 5 V. 1. legitur in Men. mon. 363. ubi τελοῦσα pro τέκνα scriptum est. 4. μόνων ed. μόνων A. χρημάτων] κτημάτων Nauckius. 5. κρείσσον τόδ’ pro ἢ κρείσσον Fixius. ἦν] ἂν libri.

548. Stobaeus 73, 5. ἄλλων δὲ πάντων δυσμαχότατον γυνή. ἄλλων ed. ἄλλων M. καὶ τῶν Nauckius.

549. Stobaeus 69, 18. πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἢ σώφρων γυνή· ἢ δὲ μὴ σώφρων ἀνοία τὸν Ξυνόνθ’ ὑπερφρονεῖ. Clemens Alex. Strom. 4. p. 592. πῶς οὐ μάτην Εὐριπίδης γράφει; ποτὲ μὲν “πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς — εὐδοκίμουσαν” (fr. 550.), ποτὲ δὲ “πᾶσα γὰρ δούλη — ὑπερφέρει”. V. 1. sine fabulae nomine affert Stobaeus 67, 2. πέφυκεν] ἐστὶν Clemens. 2. ἢ δὲ] εἰ δὲ Stobaeus. ὑπερφρονεῖ] ὑπερφέρει Clemens. C. Fr. Hermannus huc refert fr. 901.

550. Clemens Alex. Strom. 4. p. 592. et Stobaeus 73, 28.

πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος, καὶ ὁ κακίος γήμη τὴν εὐδοκίμουσαν. Nomen fabulae omisit Clemens. V. 1. πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς om. Stobaeus. κακίων] χείρων Cobetus. 2. κακίος] κράτιστος Clemens.

551. Stobaeus Ecl. 1, 9, 2. p. 270. ἐνός δ’ ἔρωτος ὄντος οὐ μὴ ἡδονῇ· οἱ μὲν κακῶν ἔρωσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν. V. 1. ἐνός δ’ pro ἐν Grotius. 2. οἱ μὲν κακῶν] Grotius. τῶν κακῶν A.

552. Stobaeus 66, 1.

νοῦν χρὴ θεᾶσθαι· ποῦ τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχει; V. 1. θεᾶσασθαι] θεᾶσθαι B. οὐδὲν τι libri. νοῦν· τί Ehnsléius. ποῦ τι Nauckius. 2. ὅταν μὴ pro ὅταν τις μὴ Piersonus. Cf. Eur. fr. 211, 2.

553. Stobaeus 105, 45.

ἀλλ’ ἡμᾶρ ἐν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει. ἐν addidit Nauckius. Idem comparavit Chaerem. fr. 20. τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

554. Stobaeus 111, 5.

ἐκ τῶν ἀέλπτων ἢ χάρις μεῖζων βροτοῖς φανεῖσα μάλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον. Locus mutilus aut corruptus: ἐκ τῶν ἀέλπτων μάλλον ὥρχησεν φρένας Ion fr. 50. NAUCK.

555. Stobaeus 38, 9.

φθόνος δ’ ὁ πολλῶν φρένα διαφθεῖρων βροτῶν ἀπώλεσ’ αὐτὸν κάμει συνδιώλεσεν.

V. 1. ὁ φθόνος δ’ A pr. m. M.Vind.

556. Stobaeus 7, 10.

πότερα γενέσθαι δῖτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κάμαθῃ; τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ’ ἀμύνεται, τὸ δ’ ἡσυχαιὸν ἀργόν· ἐν δ’ ἀμφοῖν νόσος. V. 2. ἄτολμον] ἄτολμόν τ’ Piersonus. κάμαθῃ Grotius. κέμμανῃ, vel (quod ex M enotatum habeo) κ’ ἐμμανῇ, codices, de quibus falsa tradiderunt editores. 4. ἡσυχαιὸν pro ἡσύχιον Grotius. ἀργόν pro ἔργον Musgravius.

557. Stobaeus 109, 6.

ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἀνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ’ ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

558. Stobaeus 105, 44.

πολλὰς γ’ ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολὰς τε τῆς τύχης.

559. Stobaeus Ecl. 1, 3, 3. p. 104. Εὐρ. Οἰδίποδι. ὀρῶ γὰρ χρόνῳ δίκην πάντ’ ἄρουσάν εἰς φῶς βροτοῖς.

φῶς] φῶς libri ut videtur. “Lemma dedit Heeren. tanquam ex VA, quod in A certe non legitur, ubi fragmentum ἀδέσποτον profertur”. GAISFORDUS. Metrum est dochmiacum, quod Doricam formam postulat δίκην.

560. Hesychius, ἀηδόνα: γλωσσίδα, μεταφορικῶς. E. Οἰδίποδι. Cf. fr. 923.

561. Hesychius, ἀναρβρος: ἄτονος, ἀσθενής. E. Οἰδίποδι.

ΟΙΝΕΥΣ.

Fabulam ante olymp. 88, 3, actam esse docet Ar. Ach. 418. ΕΥΡ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὀδὶ | ὁ δύσποτμος γεραῖος ἡγωνίζετο; ubi schol. γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ δράμα Οἰνεύς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστράτευσιν Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀφηρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς διὰ τὸ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων καὶ περιεῖη ταπεινός, ἄχρις οὗ ἐπανελθὼν ὁ Διομήδης Ἀγρίον μὲν ἀνείλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ παρέδωκε. Quibuscum comparatur Hyginus fab. 175. et Apollodorus 1, 8, 6. Libri inter Οἰνεῖ et Ἰνοῖ passim fluctuant (fr. 405. 408. 411. 417. 419., cf. fr. 426.).

562. ΔΙΟΜ. Ὡ γῆς πατρώας χαίρε φίλτατον πέδον Καλυδῶνος, ἔνθεν αἶμα συγγενές φυγῶν Τυδέως, τόκος μὲν Οἰνεύς, πατὴρ δ’ ἐμὸς, ὥκησεν Ἀργος, παῖδα δ’ Ἀδράστου λαβὼν

συνῆψε γένναν.

Aristot. Rhet. 3, 16. p. 1417a, 15. ἔτι πεπραγμένα δεῖ λέγειν ὅσα μὴ πραττόμενα ἢ οἰκτον ἢ δεινῶσιν φέρεται. παράδειγμα δὲ ὁ Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος καὶ ὁ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος. ubi schol. fol. 78.b, 19. ὁ δ’ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐστὶ τοιοῦτος “ὦ γῆς — γένναν”. Verba sunt Diomedis, item fr. 563. V. 2. Eur. Suppl. 148. Τυδέως μὲν αἶμα συγγενές φεύγων χθονός. 5. συνῆψε κῆδος Valek. συνῆψεν εὐνήν Nauckius.

563. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 362. (p. 125, 7. ed. Klein.) τιμωρέουσα: βοηθοῦσα, ὡς καὶ E. ἐν Οἰνεῖ (οἶνῃ libri) φησὶν

ἐγὼ δὲ πατρός αἵμ’ ἐτιμωρησάμην σὺν τοῖς ἐφηβήσασιν τῶν δαυλότων. V. 2. ἐφηβήσασι pro ἐφηβήσασι καὶ Matthiae. ἐφ’

ἤβης παισὶ Madvigius. παισὶν post ὁλωλότων lectum fuisse coniecit Hermannus.

564. Clemens Alex. Strom. 6. p. 739.

ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἡδεῖται τρόποις.

565. Philostr. Heroic. ἱ. 285, 12. νυνὶ δέ μοι ἐκείνο εἰπέ· οἰκεία γεωργεῖς ταῦτα, ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα; τοῦτον] νιν Matthiae.

566. Ath. 15. p. 666e. κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἄθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεί λέγων

πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ ἑτάτημιν, ἄθλα κοσσάβων διδούς.

V. 3. κοσσάβων] κοττάβων Nauckius. κότταβον Casaubonus.

567. Stobaeus 113, 1.

σχολὴ μὲν οὐχί, τῇ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπνὸν τὸ λέξαι κάποκλαύσασθαι πάλιν.

Galenus vol. 1. p. 284. ed. Basil. vol. 5. p. 153. Chart. λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα — εἰς τὸ κατὰ τὴν λύπην ἀγωγόν “τοῖς δὲ δυστυχοῦσιν πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας”. Galenum aberrasse ad Aesch. Prom. 637. ὡς τὰποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας, vidit Huschkius.

568. Stobaeus 106, 3. Εὐριπίδου Οἰνεί (οἰνοῖ Α).

δταν κακοὶ πρᾶξωσιν, ὡς ξένοι, καλῶς,
ἄγαν κρατοῦντες κοῦ νομίζοντες δίκην
δῶσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ.

Verba sunt Oenei.

569. ΔΙΟΜ. σὺ δ' ὡδ' ἔρημος ζυμμάχων ἀπόλλυσαι;

ΟΙΝ. οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσιν, οἱ δ' ὄντες
Ar. Ran 72. δέομαι ποιητοῦ δεῖοῦ· | οἱ μὲν — κακοί. ubi schol. Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως “σὺ δ' ὡδ' — κακοί. Diomedis priorem esse versum, alterum Oenei, vidit Grotius. V. 2. sine poetae et fabulae nomine habet Greg. Cypr. 3, 22a., imitatus videtur Rhinthon ap. Cic. ad Att. 1, 20, 3. nam ut ait Rhinthon, ut opinor, οἱ μὲν παρ' οὐδέν εἰσι, τοῖς δ' οὐδέν μέλει. NAUCK.

570. Stobaeus 75, 3.

ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων·
κέρδους δ' ἔκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

Versum priorem Oeneo, alterum Diomedis tribuit Herwerdenus p. 55.

571. Phot. Lex. p. 73, 12. et Snid. v. Ἡρακλείαν λίθον· ἡ δὲ Μαγνήτις ὁμοία ἐστὶν ἀργύρῳ, ὡς Ε. Οἰνεί

τὰς βροτῶν
γνώμας σκοπῶν ὥστε Μαγνήτις λίθος
τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν.

V. 2. σκοπῶν] ἐπωπῶν Nauckius. Respicit Plato Ion. p. 533d. ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνήτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν.

572. Ar. Ach. 472. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν | ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους συγγεῖν. ubi schol. ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους· τοῦτο πεπαρψήθηται ἀσήμῳς ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

573. Hesychius, ἀθράνευτον· ἀστρατον (corr. ἀστρωτον ex Bekk. Anecd. p. 352, 15.). Ε. Οἰνεί.

574. Hesychius, ἀκρίζων· ἀκροῖς ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Ε. Οἰνεί (σινεῖ codex).

ΟΙΝΟΜΑΟΣ.

Argum. Eur. Phoen. ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης καθῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου καὶ γὰρ ταῦτα ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται. Verba defecta: de quo dixi in annot. ad Scholiorum ed. Oxon. vol. 3. p. 4. De mytho vide scriptores ad Soph. Oenomai fragmenta p. 145. indicatos.

575. Stobaeus 76, 2.

ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κοῦκ ἔχω μαθεῖν
εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα
θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον.
ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους·
δοσοῖσι δ' εἰσὶν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους.
καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
κἂν αὐ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα,
λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι.

V. 6. ἐχθίστη] αἰσχίστη Bergkius.

576. Stobaeus 99, 8.

ἐν ἐστὶ πάντων πρῶτον εἰδέναι τόδε,
φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως·
χοῦτός γ' ἀνὴρ ἄριστος αἶ τε συμφοραὶ
ἥσσαν δάκνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει.

V. 1. ἐν ἐστὶ pro ἐνεστί Erfurdtius. τόδε B. touti ceteri. βροτῶ Nauckius. 3. χοῦτός γ'] καὶ οὗτός γ' AMVind. οὗτός γ' B.

577. Stobaeus 122, 8.

ἀλλ' ἐστὶ γὰρ διὰ κἂν κακοῖσιν ἡδονή

θνητοῖς ὁδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί·
ἀλγῆδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
καὶ καρδίας ἔλυσσε τοὺς ἄγαν πόνοους.

578. Clemens Alex. Strom. 6. p. 746. (ex eoque Theodoretus vol. 4. p. 881.) Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ γράφοντος

τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τάφανῃ.

Similiter Soph. Oed. R. 916. ἀνὴρ ἐννοῦς τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται. Euripidis versum fortasse respicit Nicephorus Chumnus Epist. 84. in Boiss. Anecd. nov. p. 106. τὰ μέλλοντα τεκμαιρόμεθα τοῖς παροῦσιν. NAUCK.

579. Stobaeus 116, 5.

ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσύννυμον
εἰς γῆρας ἔλθειν, οὐ λογιζέται καλῶς·
μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίουσιν τίκτει πόνοους.

Cum v. 3. (ubi νόσους pro πόνοους codex Voss.) adesp. fr. 465. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει comparat Nauckius.

580. Stobaeus 58, 5

ὁ πλεῖστα πράσων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν.
Cf. adesp. fr. 259. NAUCK.

581. Orion Flor. 5, 5. p. 47, 13. ἐκ τοῦ Οἰνομάου ἐγὼ μὲν εὐτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὀρῶ βροτῶν.
πίπτοντας, εἶναι φημι δαιμόνων γένος.
Euripidi locum tribuit Schneidewinus.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Fabulam scenae commissam esse olymp. 91, 2. docet Aelianus V. H. 2, 8., quem locum attulimus supra p. 293. Argumentum tradere videtur Hyginus fab. 105. Polyaen. I. prooem. οἷον δὲ κάκεινο στρατήγημα Ὀδυσσεύς οἱ τραγωδοὶ ᾄδουσι. Παλαμήδην ἐνίκησεν Ὀδυσσεύς ἐν δικαστηρίῳ τῶν Ἀχαιῶν ὑποβαλὼν αὐτοῦ τῇ σκηνῇ βαρβαρικὸν χρυσίον, καὶ ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων ἐκείνος ἦλω προδοσίας. Euripideam fabulam respicit Aristophanes, qui Mnesilochum haec dicentem facit Thesm. 770. τίν' οὖν ἂν ἄγγελον | πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον | ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκείνος τὰς πλάτας ῥίψω γράφω. et mox 778. ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, | δεξα-σθε σμίλης ὀλκοὺς, | κήρυκας ἐμῶν μόχθων. ubi extrema verba fortasse ex ipso Euripide repetita sunt. Rem illustrant scholia v. 771. (cf. Suid. v. Παλαμήδης): ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῇ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἶακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναὺς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὐταὶ ἐλθωσιν εἰς τὸν Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαργείλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὡς περ Οἶαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῇ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἶαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασσαν, ὥστε μὴ γέ τι τὸν Ναύπλιον προσπεσεῖν. Adde iudicium Aristophanis Thesm. 848. (Euripides) τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται. Versus ab Stobaeo 9, 21. alatos, Φιλήμονος ἐν Παλαμήδει (ἐκ Παλαμήδους cod. Vindob.) τοῦ γὰρ δικαίου κὰν βροτοῖσι καὶ (κὰν Meinekius) θεοῖς | ἀθάνατος αἰεὶ δόξα διατελεῖ μόνον, quos Philisco tribuit Grotius, Euripidis esse coniecit Meinekius. Idem de histione qui Palamedem λύπει indutus inscite egerit intelligit gl. Hesychii λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης: ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρράψεως (ἐπιρίψεως cod.). NAUCK.

582. Stobaeus 81, 7. E. Παλαμήδης (scriptura vitiosa pro Παλαμήδει frequens in codicibus) τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος, ἄφωνα καὶ φωνοῦντα συλλαβὰς τε θεῖς ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματα· εἰδέναι, ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς τάκει κατ' οἴκους πᾶντ' ἐπίστασθαι καλῶς, 5 παισὶν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ δέλτος διαιρεῖ, κοῦκ ἐξ ψευδῆ λέγειν.

V. 1. μόνος B. μόνον ceteri. 2. συλλαβὰς τε θεῖς pro συλλαβὰς τιθεῖς Hemsterh. 3. respiciunt schol. Dionys. Thr. p. 786, 12. Στησίχορος δὲ Παλαμήδην εὐρετὴν αὐτῶν (τῶν γραμμάτων) ποιεῖται, ὡς συμφωνεῖ καὶ Εὐριπίδης. Cf. Cramerii Anecd. Oxon. vol. 4. p. 318, 20. 4—7. om. A. 6. χρημάτων pro γραμμάτων Scaliger. 7. γάψαντας εἰπεῖν] γράψαντα λέπειν Scaliger. 8. κακὰ] κακὴν Heathius. Cum hoc loco Hermannus coniungit versus qui apud Stobaeum Ecl. 1, 1. p. 4. Aeschylī de Prometheus versibus (Prom. 454—459.) adhaerent, ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ἑυμάχων | βίον διψκῆν' ὄντα πρὶν πεφυρμένον | θηρσὶν θ' ὅμοιον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον ἀριμὸν εὐρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων.

583. Schol. BL II. 2, 353. ἀστράπτων: ὅτι ἀκαταλήλως εἴρηται· ἔδει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φαίνοντα, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει

Λαῖε, πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων
σχολή μ' ἀπείργε.

Fabulae nomen omisit Anonymus περὶ σχημάτων in Rhet. vol. 8. p. 660. et Eust. II. p. 236, 29.

V. 1. Ineptum est Λαῖε, pro quo πάλαι coniecit Nauckius, collatis Rhcs. 396. πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονί. Ar. Av. 921. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν Eur. Med. 1116. φίλαι πάλαι (f. πάλαι πάλαι) δὴ προσμένουσα τὴν τύχην | караδοκῷ.

584. Stobaeus 91, 24. E. Παλαμήδης

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσι χρήματα
μοφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἐν τόδε·
τούτων δὲ πάντες, οἳ τε μουσικῆς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζωῆς, χρημάτων ὑπερ-

μοχθοῦσιν, ὅς δ' ἂν πλείστ' ἔχη σοφώτατος. 5

V. 1. πᾶσι χρήματα AM. πᾶσιν αἱ τύχαι ceteri.

2. μοφὴν] μομφὴν Grotius. εἰς ἐν τόδε AM. εἰς χρήματα ceteri. 3. τούτου Vind. οἳ τε] οὔτε AM. 4. ζωῆς om. A. Codex M repetit hunc locum post 91, 29. ibique v. 1. πᾶσιν αἱ τύχαι, 2. εἰς χρήματα, 3. τούτου praebet. Ulixes esse verba coniecit Valek.

585. Stobaeus 54, 8. E. Παλαμήδης

στρατηλάται τὰν μυρίοι γενοίμεθα,
σοφὸς δ' ἂν εἰς τις ἢ δὴ ἐν μακρῷ χρόνῳ.

V. 1. γενοίμεθα] γενοίατο Meinekius.

586. Ad verbum interpolatoris veteris ap. Ar. Ran. 1451. εὐ γ', ὡ Παλάμηδες, ὡ σοφωτάτῃ φύσιν, scholiasta (1499.) vol. 2. p. 152, 10. annotavit, πρὸς τὸν Εὐριπίδην, ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα, quae temeraria ipsius coniectura est non animadvertentis referri haec verba ad superiores interpolatoris versus 1440. 1441. εἰ ναυμαχοῖεν, κᾶτ' ἔχοντες ὀξείδας | ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων, qualia nemo sibi persuadebit in Euripidis Palamede lecta fuisse. Dixi de his interpolationibus in Ar. Fragmentorum ed. Oxon. p. 520.

587. Orion Flor. 1, 6. p. 41, 19. ἐκ Παλαμήδους.

ὅστις λέγει μὲν εὐ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει
αἰσchr' ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ τόδε.

Io. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 16. Εὐριπίδου Παλαμήδης. “ὅστις — αἰνῶ ποτε”. V. 2. τὸ σοφὸν Or., τοῦτον Io. Dam. τότε] ποτε Io. Dam.

588. Stobaeus 9, 13. Εὐριπίδου Παλαμήδης.

εἰς τοὶ δίκαιοι μυρίων οὐκ ἐνδίκων
κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβῶν.

V. 2. τὸ θεῖον] τό θ' ὅσιον Meinekius.

589. Strabo 10. p. 470. τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυγῇ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις τὰ παραπλήσια ποιεῖ — καὶ ἐν Παλαμήδῃ (παλαμήδει tres codices) φησὶν ὁ χορὸς

Θύσαν Διονύσου
κόραν, ὅς ἂν ἴδαν
τέρπεται οὖν ματρὶ φίλα
τυμπάνων ἰάκχοις.

V. 1. οὐ σὺν Διονύσῳ κομᾶν (vel κομᾶνος) libri meliores. οὐ σὺν Διονύσῳ κομᾶν vulgo. Θύσαν Διονύσου κόραν Nauckius Observ. crit. p. 44.

590. Pollux 10, 145 Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κώπην χρυσόκολλον.

591. Philostr. Heroic. p. 313, 13. ὡς σοφώτερόν τε καὶ ἀνδρείοτερόν αὐτοῦ τὸν Παλαμήδην ὁ Ὀδυσ-

σεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου διδάσκει ὁ Πρω-
τεσίλειος, ὅθεν καὶ τὸν θρήνον τὸν παρ' Εὐριπίδῃ
ἐπαίνει, ὅποτε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεσιν φησιν
ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν
πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσιν ἀηδόνα Μουσᾶν.

Diog. L. 2, 44. Εὐριπίδης δὲ καὶ ὀνειδίζει αὐτοῖς
(Atheniensibus propter damnatum Socratem: quod
falsum esse temporum rationes docent.) ἐν τῷ Πα-
λαμήδει λέγων "ἐκάνετ' ἐκάνετε — Μουσᾶν".
Tzetz. Exeg. II. p. 44, 14. τοῦ Παλαμήδους τὸν ἀδι-
κὸν θάνατον, ᾧ καὶ τὸν τραγικὸν Εὐριπίδην φιλῶ
περὶ τούτου εἰπόντα "ἐκάνετ' — Μουσᾶν". Tzetz.
in Lycophr. 384. τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐ-
ριπίδης ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησιν "ἐκάνετ'
— Μουσᾶν", ἐκάνετ' ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.

V. 1. τὰν πάνσοφον om. Philostr. 2. ὦ Δα-
ναοὶ om. Diog. L. 3. οὐδέν' pro οὐδὲν Valck.

Μουσᾶν] Μουσᾶν Tzetz. Exeg. et libri nonnulli Phi-
lostrati. Μουσᾶν Tzetz. in Lycophr. Hunc locum re-
spicit auctor argumenti Isocr. Busir. p. 114, 19. ed.
Dindorf. Oxon. in eodem quo Diogenes L. 2, 44. ver-
satus errore. NAUCK.

592. Harpocr. p. 96, 13. διεκωδώνισε Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας (p. 393, 17.) ἀντὶ τοῦ
διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἦτο ἀπὸ τῶν
περιπολούντων σὺν κώδωσι τῆς νυκτός, ὡς Εὐριπί-
δης Παλαμήδει, ἡ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχι-
μοὺς ὄρτυγας τῷ ἥχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος.
Schol. Ar. Av. 842. κωδωνοφορῶν: οἱ περίπολοι οἱ
τὰς φυλακάς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύ-
λακας κώδωνας εἶχον. — μήποτε δὲ παρακωμῶδει
τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.

593. Hesychius, ἐμβολα: Ε. Παλαμήδει καὶ Σκί-
ρωνι ἐμβολα: τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς
ἐμβόλους, Interpretatio excidit.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ.

Fabulam de Theseo et Pirithoo exponit Hyginus
fab. 79. schol. Tzetz. Chil. in Cramerii Anecd. Oxon.
vol. 3. p. 359, 22. καὶ ἡ Κόρη, ἣν ὁ Πειριθόος τε
καὶ Θησεὺς ἀρπάξαιν μέλλοντες συνεσχέθησαν· καὶ
Πειριθόος μὲν κατεβρώθη, ὁ δὲ Θησεὺς ἐσώθη παρ'
Ἡρακλέους· κατ' Εὐριπίδην σώζονται καὶ οἱ δύο.
Adde Greg. Cor. in Rhet. vol. 7. p. 1312. Dubitatum
fuisse utrum Euripidis esset drama an Critiae docet
Athenaeus (fr. 595.), cf. Vita Eurip. vol. 1. p. 4, 12.
ed. Oxon. τούτων (Euripideorum dramatum) νοθεύε-
ται τρία, Τέννης, Ῥαδάμανθυς, Πειρίθους. Welcke-
rus huc refert fr. 857. et 930. NAUCK.

594. Greg. Cor. in Rhet. vol. 7. p. 1312. καὶ Εὐ-
ριπίδης "Ζεὺς — ὕπο" (v. 4.). οὗτος ὁ στίχος ἐν
δυσὶν εὔρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῷ λεγο-
μένῳ Πειρίθῳ καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. ἐν μὲν
γὰρ τῷ Πειρίθῳ παρεισάγεται Ἡρακλῆς ἐν "Αἰδου
κατελθὼν κατὰ κέλευσιν Εὐρυσθέως καὶ ὑπὸ τοῦ Αἰα-
κοῦ ἐρωτῶμενος ὅστις ἐστὶ καὶ ἀποκρινόμενος
ἐμοὶ πατρίς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,
θεῶν δὲ πάντων πατὴρ ἐξέφυγ' Διὸς·
ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος
Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
ἦκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως.

Num verum sit quod Gregorius tradit ὑπὸ τοῦ Αἰα-
κοῦ ἐρωτῶμενος, dubito: ipsa verba prologum sa-
riunt. V. 3. κεδνὸν εἰς λέχος scripsi cum Coning-
tono pro κεδνῇ πρὸς λέχος. De v. 4. cf. fr. 484. NAUCK.

595. Ath. 11. p. 496b. πλημοχόη, σκευὸς κεραμε-
οῦν βεμβικῶδες — χρώνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσίνι τῇ
τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ
προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ἡ δύο πλημοχόας
πληρώσαντες τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς, τὴν δὲ πρὸς
δύσιν ἀνιστάμενοι ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες ῥῆσιν
μυστικὴν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθου
γράφας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Ε., λέγων
οὕτως

ἴνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσῃ· εὐφύμῳς προχέωμεν.

V. 2. προχέωμεν pro προσχέωμεν Casaubonus.

596. Clemens Alex. Strom. 5. p. 717. (Eusebius
Pr. E. p. 681b.). ἐν δὲ (ἐν τε Euseb.) τῷ Πειρίθῳ
δράματι ὁ αὐτὸς (Eur.) καὶ τὰδε τραγῳδεῖ
σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ
ρύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',

ὃν πέρι μὲν φῶς, περὶ δ' ὄρφναίᾳ
νύξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρων
ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει.

ἐνταῦθα γὰρ τὸν μὲν αὐτοφυῆ τὸν δημιουργὸν νοῦν
εἴρηκεν, τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τοῦ κόσμου τάσσεται, ἐν ᾧ
καὶ (αἱ addit Euseb.) ἐναντιότητες φωτός τε καὶ
σκότους. V. 1. et 2. habent schol. Eur. Or. 970.
ὅμοιον τούτῳ τὸ ἐν Πειρίθῳ "σὲ τὸν — ἐμπλέξαντα".
Schol. Ar. Rhod. 4, 143. καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ
"σὲ τὸν — ρύμβῳ". V. 1. αὐτοφυῆ] Dialectus
Attica αὐτοφυᾶ postulat. East. in Dionys. P. 1134.
de v. ῥόμβος disputans: τινὲς δὲ ῥύμβον γράφουσι
διὰ τοῦ Υ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον
φησίν. Hesychius, αἰθέρος τύμβος: οὐρανός. ubi αἰ-
θέρος (αἰθέριος) ῥύμβος correxit Salmasius. τὸν
ἐν αἰθερίῳ] πάντων θεῶν αἰθέρα schol. Ar. Rh.
2. ῥύμβῳ] ῥόμβῳ Euseb. et schol. Eur. ὄμβρῳ Cle-
mens.

5. Respicere videtur Periclyone Stobaei
Flor. 79, 50. ἄστρων, τὰ οὐρανὸς ἐναψάμενος (οὐρα-
νὸν συναψάμενα Meinek.) ἀμφιχορεύει. NAUCK

597. Clemens Alex. Strom. 5. p. 667. περὶ τούτων
οἶμαι καὶ ἡ τραγῳδία φυσιολογοῦσά φησιν
ἀκάμας τε χρόνος περὶ γ' ἀενάῳ
βρέματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων
αὐτὸς ἑαυτὸν, δίδυμοι τ' ἄρκτοι
ταῖς ὠκυπλάνοισι πετεργῶν ῥιπαῖς
τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.

Schol. Ar. Av. 179. (Suid. v. πόλος) πόλον γὰρ οἱ
παλαιοὶ — τὸ περιέχον ἅπαν. E. Πειρίθῳ "καὶ τὸν
Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον". V. 1. ἀκάμας τε πέ-
ρι χρόνος ἀενάῳ Meinek. 5. τηροῦσι Clemens.
φρουρῶν schol. Ar. et Suid.

598. Plut. Mor. p. 482a. οὐ γὰρ ὁ συμπότης οὐδὲ
ὁ συνέφηβος οὐδὲ ὁ ξένος
αἰδοῦς ἀχαλκεῦτοισιν ἐζευκται πέδαις,
ἀλλ' ὁ σύναιμος. ibid. p. 533a. εἴτα ὡς περ ἐνέχυ-
ρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν "αἰδοῦς — πέδαις".
Euripidis esse verum docet Plut. Mor. p. 763f. φι-
λίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἷαν Εὐριπίδης φησὶν ἀχαλ-
κεῦτος ἐζεῦχθαι πέδαις. ad hanc fabulam relatus
est propter Plut. Mor. p. 96c. ἐνιοι τῶν φίλων οὐδὲν
ἀπολαύσαντες εὐτυχούντων συναπόλλυνται δυστυ-
χοῦσιν, καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι
καὶ χαρίεντες, ὡς Θησεὺς τῷ Πειρίθῳ κολαζομένῳ

καὶ δεδεμένῳ “πέδαις ἀχαλκεύτοιςιν ἔζευκται πόδας”.
πέδαις ἀχαλκεύτοις dixit Aesch. Choeph. 493.

599. Stobaeus 121, 24.

οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρείσσον ἐστ’ ἢ ζῆν κακῶς;
Cf. Soph. fr. 436.

600. Stobaeus 37, 15. Πειρίθου

τρόπος δὲ χρηστός ἀσφαλέστερος νόμου·
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἀν διαστρέψαι ποτὲ
λόγος δύναται, τὸν δ’ ἄνω τε καὶ κάτω
ρήτωρ ταράσσειν πολλάκις λυμαίνεται.

V. 1. δὲ Trincav. ἐστὶ codices. 3. λόγος — ρή-
τωρ pro ῥήτωρ — λόγοις (λόγος Meinek.) Nau-

ckius in *Mélanges Gréco-Romains* a. 1867. vol. 3. p. 46.
collato Greg. Naz. vol. 2. p. 154c. ῥήτωρ πονηρὸς
τοὺς νόμους (τοῖς νόμοις Men. monost. 709.) λυμαίνεται.

601. Stobaeus Ecl. 2, 7, 4. p. 336.

ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστω φρενὶ
ἔρριπεν ὅστις τόνδ’ ἐκαίνισεν λόγον,
ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

V. 3. ὡς τοῖσιν] πᾶσιν γάρ Men. mon. 462. τύχη]
ψυχὴ Stobaeus.

602. Hesychius, ἔφεξι: χάριν, ἔνεκα. ἐποχήν·
πρόφασιν. Εὐριπίδης Πειρίθου.

603. Hesychius, θράξαι: ταράξαι, λυπῆσαι. Ε.
Πειρίθου.

ΠΕΛΙΑΔΕΣ.

Vita Eurip. vol. 1. p. 4, 9. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ
Καλλίου ἄρχοντος κατ’ Ὀλυμπιάδα ὀγδοηκοστὴν πρῶ-
την· πρῶτον δ’ ἐδίδαξε τὰς Πελιάδας ἔπει πρῶτῳ,
ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. De argumento pauca tradit
Moses Chorenensis in *Progymn.* libro 3. (v. Maii
Euseb. Chron. p. 43.) qui *Euripidem tragicum* — in *ius*
quae de Medea referat extremos mentendi fines attingere
dixit. Meliora praebet Hyginus fab. 24., quorum haec
attulisse sufficiat: *inde Peliades, id est Alcestis, Peli-
opia, Medusa, Pisidice, Hippothoc, Medae impulsu pa-
trem suum occisum in aeneo coeuerunt. cum se deceptas*
esse viderent, a patria profugerunt. Probabiliter Elms-
leius huc refert fr. 852. NAUCK.

604. 605. Eurip. Med. 693.

τί χρήμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

Schol. σεσημειῖται ὁ στίχος ὅτι καὶ ἐν Πελιάσιν
ἔστιν, ὧν ἀρχὴ

Μήδεια πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς.

606. Stobaeus 74, 26.

αἰνῶ· διδάξαι δ’ ὧ τέκνον σε βούλομαι.

ὅταν μὲν ἦς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν,

ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν.

ὅταν δ’ ὕπ’ ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσης,

τὰ δ’ ἄλλ’ ἀφεῖναι μηχανήματ’ ἀνδράσιν. 5

V. 2. πλέον] πλέω AMVind. Voss. Lacunam post
v. 3. indicavit Grotius.

607. Stobaeus 3, 22. et omisso fabulae nomine
schol. Pind. Pyth. 2, 173.

πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

608. Stobaeus 49, 7.

τὸ δ’ ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς,

τυραννίς, οὐχ εὖροις ἀν ἀθλιώτερον.

φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεῶν,

πλείστος φόβος πρόσεστι μὴ δράσωσι τι.

V. 1. ἐσχάτως et v. 3. πόλεις τε π. καὶ φίλους κτα-
νεῖν Nauckius. φίλους τε πορθεῖν καὶ κτανεῖν χρεῶν,
ἀφ’ ὧν | πλείστος — Engerus p. 19. 4. πλείστος]
ἐπεὶ Nauckius. δράσωσι τι] δράσοντί τι N.

609. Stobaeus Ecl. 2, 7, 2. p. 336. et omisso fa-
bulae nomine Orion Flor. 5. p. 55, 29.

οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ’, ἐν ἀνθρώποις δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει.

V. 1. τὰ τῶν θεῶν Stobaeus. τὰς θεῶν Meinek.
ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δὲ | κακῶς Nauckius. τὰν βρο-
τοῖσι δὲ | κάκ’ ἐνναίοντα Heimsoethius in Prooem.
Bonn. a. 1867. p. XX. 2. πολλὴν ἔχει] ἔχειν πολ-
λὴν Orion.

610. Stobaeus 92, 4.

ὁρῶσι δ’ οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

διδόντες de parentibus qui filiam elocant intelligit
Herwerdenus p. 57.

611. Io. Dam. post Stobaei Ecl. p. 721, 26.

ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι. φίλων·

ὅταν δὲ πράξωσ’ εὖ, διωθοῦνται χάριν

αὐτοῖ δι’ αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι.

V. 3. αὐτοὺς] αὐτῶν Nauckius.

612. Io. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 11. et 725, 10.

ὁ γὰρ ἑυνὼν κακὸς μὲν ἦν τύχη γεγώς,

τοιούσδε τοὺς ἑυνόντας ἐκπαιδεύεται,

χρηστούς δ’ ὁ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας

ἑσθλὰς διώκειν, ὧ νέοι, σπουδάζετε.

V. 1. ὁ et μὲν om. p. 706. ἦν] ἀν p. 706. γε-
γώς] γένος p. 725. 2. τοιούτους δὲ et ἐκπορίζεται
p. 706. 3. δ’ ὁ] δὲ p. 706.

613. Io. Dam. post Stobaei Ecl. p. 697, 28.

φθεῖρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις.
ἔχεις] λέγεις nescio quis.

614. Hesychius, ἀντεμᾶσασθαι: ἀνταποδοῦναι,
ἐπιπλήξαι. Εὐριπίδης Πελιάσιν (πολιάσιν hic et fr.
615. codex). ἀντεμᾶσασθαι Nauckius.

615. Hesychius, ἀρταμεῖν: κατακόπτειν. Ε. Π.

616. Antiatt. p. 95, 23. εὐστόχως: Ε. Πελιάσιν.

617. Schol. Plat. p. 137. (334. Bekk.), κατηβολή:
τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένω καὶ Πελιάσι. Ea-
dem Hesychius, ubi κατηβόλη codex.

618. Antiatt. p. 106, 27. λύσιμον: θηλυκῶς λέγει
Ε. Πελιάσιν.

619. Ὀβρια apud Aelianum N. A. 7, 47. cuius
verba apposui ad Aeschyli fr. 43.

ΠΗΛΕΥΣ.

Fortasse hanc fabulam respiciunt Horatius Epist.
2, 3, 95. (vide Soph. fr. p. 146.) et Ar. Nub. 1063.
ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο (διὰ τὸ σωφρονεῖν)
τὴν μάχαιραν. Proposuerit poeta Πηλέως συμφοράς,

ὡς νιν χθονὸς Ἀκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πηλείου γόνος
(Eur. Tro. 1127.), qua de re cf. Apollod. 3, 13, 3. et
Antoninus Liber. c. 38. NAUCK.

620. Stobaeus 90, 7.

οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος,
οὐ χῶμα γαίης κλειστόν, ἔνθα τὴν φύσιν
ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἶη σοφός.

V. 1. τοιοῦτος pro τοιοῦτο Sallier. 2. χῶμα pro
δῶμα Meinek. κλειστόν] κληστόν Nauckius.
3. κρύψειεν ἂν κἄν ἢ σοφός G. C. Lewis in *Foreign
Quarterly Review* (a. 1831.) 13. p. 247. ὁ δυσγενὴς
κρύψας ἂν ὀφθεῖν σοφός Engerus p. 19.

621. Stobaeus 93, 10.

τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
ὄν γ' ἔξαλειφει ῥᾶον ἢ τραφὴν θεός.

V. 1. οὐδὲν] οὐδέν' Nauckius. 2. ὄν γ' ὄν A.
ῥᾶον] μάλλον B. γραφὴν pro γράφει Meinek.

622. Stobaeus 115, 6.

τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν
σοφώτερον πέφυκε κάσφαλέστερον,
ἡμπερία δὲ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

V. 3. ἡμπερία Stobaeus et Men. mon. 169. ἡμπερία
Porsonus. τε] γάρ Men. mon. quod probabilius.

623. Stobaeus Ecl. 1, 5, 10. p. 170.

κλύετ', ὦ Μοῖραι, Διὸς αἶτε παρὰ

θρόνον ἀρχοτάτω θεῶν ἐζόμεναι.

V. 1. κλύτε μοῖραι vel κλύτε μοῖρα librl. Correxerit
Seidlerus.

624. Io. Lydus de magistr. 3, 25. p. 217, 22. "τὰ
δ' ἐνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ | δακρύων δυνάμην
χωρίς;" κατὰ τὸν Εὐριπίδου Πηλέα.

625a. βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον

βοάν' ἰὼ, πύλαισιν ἢ τις ἐν δόμοις;
Ar. Nub. 1154. βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον | βοάν.
ἰὼ, κλάετ' ὠβολοστάται. ubi schol. παρὰ τὰ ἐκ Πη-
λέως Εὐριπίδου· ἐπιφέρει γὰρ "ἰὼ — δόμοις;"

V. 2. ἢ τις pro ἦτις Hermannus. ἐν om. Rav. ἐκ
Πηλέως Σοφοκλέους cod. Ven., ubi sequentia omit-
tuntur. Cf. Soph. fr. 442.

625b. Etym. Florent. in Milleri *Mélanges de lit-
térature Grecque* p. 153. ἤδεισθα κατὰ συγκοπὴν ἤσθα
γράφεται μετὰ τοῦ ἰ (hucusque etiam Etym. M. p. 431,
37. ubi γίνεται pro γράφεται). Εὐριπίδης Πηλεῖ
πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ἦσθ' ἂν οὐ παρόντα με.

Ὡρος ὁ Μιλήσιος.

626. Hesychius, ἀρκεῖ: προσαρκεῖ, βοηθεῖ. E. Πηλεῖ.

ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Hyginus fab. 86. *Thyestes Pelopis et Hippodamiae
filius quod cum Aeropa Atrei uxore concubuit, a fratre
Atreo de regno est eiectus. at is Atrei filium Plis-
them, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum
misit, quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens
filium suum occidit.*

627a. Schol. A II, 4, 319. ἔκταν — ἐν χρήσει ὀρά-
ται Ἀττικοῖς. Εὐριπίδης Πλεισθένης

οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μὴν.
οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα] τὸν σὸν κατέκταν παῖδα
Nauckius, quae verba ἀνωνύμως extant in Etym. M.
p. 495. et Etym. Gud. p. 305, 28.

627b. Etym. M. p. 564, 22. ὅθεν καὶ τὸ λῆς ἀντι-
τοῦ θέλεις μετὰ τοῦ ἰ. Εὐριπίδης. Plenius Etym.
Florent. ap. Millerum *Mélanges de littérature Grecque*
p. 205. Λῆς (Ἀψ codex): σὺν τῷ ἰ δευτέρας συζυ-
γίας. Εὐριπίδης Πλεισθένης "καὶ κάταιθε χῶτι λῆς
(κάταιθ' ἔχ' ὠτειλῆς codex) ποιεῖ". Conf. ad fragm.
200. 714. Λῆς pro θῆς Euripidi Heracl. 163. restitui
volebat Scaliger.

628. Stobaeus 48, 1.

δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος
μήτ' αὐ κακώσης, πλοῦτον ἐντιμον τιθεῖς,
μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλλης ποτὲ
μηδ' αὐεῖ καιροῦ μεῖζον, οὐ γὰρ ἀσφαλές,
μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ.
κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον·
πόλει γὰρ εὐτυχούντες οἱ κακοὶ νόσος,

V. 5. ἀστοῦ pro αὐτοῦ Pierson. 6. κόλουε pro κώ-
λυε Pierson.

629. Tzetz. in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 3. p.

373, 20. Εὐριπίδης γὰρ μέμνηται διφθερῶν λέγων ἐν
Πλεισθένει

εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθεραί μελαγγραφεῖς
πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.

V. 1. μελαγγραφεῖς pro μελεγγραφεῖς Bergk. Sic
μελεμβαθῆς et μελεμβαφῆς pro μελαμ — in arogra-
phis Aeschyli Prom. 219.

630. Ammonius p. 34. Valck. (et omisso fabulae
nomine Eust. Od. p. 1564, 33.) παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ
ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει
μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais.

631. Steph. Byz. v. Ἄργος p. 113, 9. λέγεται γὰρ
καὶ Ἀργόλας — Εὐριπίδης Πλεισθένης
ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας.

οὐκέτ' Barnesius. οὐ γὰρ οὐκέτ' V. γὰρ οὐκέτ' R.

632. Ath. 15. p. 668b. τῶν ἐρωμένων ἐμμένηγτο
ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ
— καὶ E. ἐν Πλεισθένει

πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμός

Κύπριδος προσψδὸν ἀχεί

μέλος ἐν δόμοισιν.

Eust. II. p. 1170, 53. κότταβον δὲ ὁ φιλοσίγματος E.
ἐν δυοῖ ΣΣ γράφει. et μοχ χρήσις δὲ κοσσάβου ἐν τῷ
"πολὺς κοσσάβων ἀραγμός". Hesychius, κότταβος:
λάταξ. E. Πλεισθένης.

633. Stobaeus 93, 16.

πολλῶν τὰ χρήματ' αἷτι' ἀνθρώποις κακῶν.

634. Antiatt. p. 107, 19. μόμφοι: τὴν μέμψιν.
E. Πλεισθένης. Eust. Od. p. 1761, 39. ἐπὶ δὲ πᾶσι
λέγει ὁ αὐτὸς γραμματικὸς (Aristophanes) καὶ μομφὴν
παρ' Εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λεχθῆναι. Rectus accen-
tus μόμφοι est. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 212.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ.

Nomen fabulae in codicibus plerumque Πολύειδος,
interdum Πολύιδος, qua forma Attici usi esse viden-
tur: de quo dixi ad Aristophanis Πολυίδου fragmenta
in ed. Oxon. p. 640. Fabulae Euripidae argumentum
peti potest ex Hygini fab. 136. et Apollod. 3, 3, 1.

Schol. Aristid. p. 728. Πολύειδος πεποιήται δράμα Εὐ-
ριπίδῃ, ἐν ᾧ βουὴν τρίχρωμον ποιεῖ εὐρῆσθαι, ubi
quae accedunt περὶ οὗ γέγονεν αὐτοῖς φιλονεικία
βασιλείας, homini debere imperito monet Nauckius.
Noctuum a Polyido visam commemorat Aelianus N.

A. 5, 2. ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι φασὶ τὸ παράπαν —, ἔοικε δὲ ὁ Εὐριπίδης ἀβασανίστως πεποιηκέναι τὸν Πολυεῖδον ὀρώντα τήνδε τὴν ὄρνιν καὶ ἐξ αὐτῆς τεκμηριώμενον ὅτι εὐρήσει καὶ τὸν Γλαῦκον τὸν τεθνεῶτα τοῦ Μίνω τὸν υἱόν. Valckenarius huic dramati adscripsit versus ab Eratosthene ap. Eutoc. in Archim. p. 144. et a Plut. Mor. p. 1104d. servatos (adespota fr. 137. et 318.). Γλαῦκος fabula, quam ter laudat Stobaeus (fr. 638. 644. 645.), ab hoc dramate non diversa.

635. Stobaeus 3, 20.

ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτοῦ φύσιν,
οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.

V. 1. τὴν αὐτοῦ φύσιν AM. τοῖς αὐτοῦ φίλοις ceteri. 2. πέφυκε πρὸς AM. πέφυκεν εἰς ceteri.

636. Stobaeus 61, 4.

οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι
τῆς φαυλότητος· καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
ἅπασιν κείσθαι δυστυχῆς κοῦκ εὐτυχῆς.

V. 2. φαυλότητος καὶ Musgr., φαυλότ A, φαυλότῆτος τε ceteri libri. 3. κοῦκ pro οὐκ Grotius; sed fortasse verba οὐκ εὐτυχῆς interpolatori debentur, ut monet Nauckius.

637. ἔα ἔα·

ὄρω γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον
ἀλιάετον· τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος.
εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτато
ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμῆνευσεν ἄν 5
τὸν παῖδ' ἐν ὕγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι·
νῦν δ' ἐκλιπὼν ἦθη τε καὶ νόμον βίου
δεῦρ' ἔπτат· οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν.

Hermog. in Rhet. vol. 3. p. 327. ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ Εὐριπίδῃ ἐν Πολυίδῳ (Πολυεῖδῳ Viudob.) “εἰ μὲν — τεθνηκέναι” (v. 4—6). τῷ γὰρ οἰκῶν παράκειται τὸ ἡρμῆνευσεν ἄν· καθ' αὐτὸ δ' ἂν ἦν σκληρόν πως, ubi scholion ab Valck. Diatr. p. 201. editum: οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ Πολυίδου ῥήτ’ “ἔα ἔα· ὄρω — οἴδμασιν”. Schol. Hermog. Rhet. vol. 7. p. 1072. “εἰ μὲν — θάλασσαν” (v. 4.) ἀντὶ τοῦ εἰ ὁ ἀμφίβιος ὄρνις εἰσθῶς εἰς γῆν πέτεσθαι ἐκ θαλάσσης καὶ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν, κατοικῶν δὲ ἐν ὕδασι. τὸ ἡρμῆνευσέν ἐστιν ἡ ὀριμότης· ἡ γὰρ ἑρμηνεία κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων ἐστίν, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐδήλωσε σημαίνει. ἡ πρώτη οὖν τροπὴ τὸ “ὁ κύματα οἰκῶν”· τὸ γὰρ οἰκεῖν οὐ κυρίως λέγεται ἂν ἐπὶ κυμάτων· ἡ δευτέρα δὲ καὶ σκληροτέρα τὸ ἡρμῆνευσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ παρακεῖσθαι τῷ οἰκῶν. similiter Io. Sicel. Rhet. vol. 6. p. 411. et Maximus Planudes Rhet. vol. 5. p. 536. V. 2. ὄρω γ' ἐπ' Valck. ὄρω τὸν schol. Hermog. κυματοτρόφον Ruhnk. 3. ἀλιάετον pro ἀλιάετον Nauckius. χερσεύειν pro χερσεύει Dobraeus. 4. ἔπτатo pro ἵπτатo Matthiae.

638. Stobaeus 116, 2. E. Γλαῦκω

φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους.

Quae his nectuntur, geruntur δ' οὐχ οἷόν τε μὴκύνειν χρόνον. | μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, neque inter se neque cum versu supra scripto cohaerent, quod vidit Meinekius; versus tertium iam Grotius a superioribus diremit. Verba φεῦ φεῦ — νόσους repetit Floril. Leid. 122. in Philol. 6. p. 578. NAUCK.

639. Sextus Empir. p. 175, 1. ὁ γοῦν E. φησὶν

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ Ζῆν μὲν ἐστὶ καταθανεῖν,
τὸ καταθανεῖν δὲ Ζῆν κάτω νομίζεται;

Eosdem versus afferunt Diog. L. 9, 73. et schol. Plat. p. 119. (352. Bekk.) cf. scholion recens Ar. Ran. 1478.

EURIPIDES.

versum priorem et alterius dimidium (τίς — δὲ Ζῆν) habent Plato Gorg. p. 492e. (Stobaeus Flor. 121, 36. Iambl. Protr. c. 17. p. 246.) schol. Eur. Hipp. 190. schol. Ar. Ran. 1082. (Suid. v. τίς δ' οἶδεν) Clemens Alex. Strom. 3. p. 517. Origenes c. Cels. 7, 50. vol. 1. p. 730f., versus priorem Tzetz. in Crameri Anecd. Oxon. vol. 4. p. 25, 26. et Eust. Opusc. p. 122, 55. parodia versus expressit Ar. Ran. 1477. τίς οἶδεν εἰ τὸ Ζῆν μὲν ἐστὶ καταθανεῖν, | τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῶδιον; respicit Ar. Ran. 1082. καὶ φακούσας οὐ Ζῆν τὸ Ζῆν. De fabula plerique testes silent; e Phrixo locum esse petitum tradunt schol. Ar. Ran. 1082. παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου “τίς δ' — δὲ Ζῆν;” ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φρίξος, οὗτος δὲ (Aristophanes) ὡς παρὰ γυναικὸς εἰρημένον αὐτὸ λέγει. et schol. Plat. p. 119. (352.) τὰ ἱαμβεῖα ἐκ τοῦ Φρίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου “τίς — νομίζεται;” item schol. Ar. Ran. 1478. (cf. Suid. v. τίς δ' οἶδεν): τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν: παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου. vide fr. 830. Contra schol. Eur. Hipp. 190. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Πολυίδῳ “τίς δ' — δὲ Ζῆν;” schol. Ar. Ran. 1478. ἐξ Ἰπολύτου Εὐριπίδου, ubi ἐκ Πολυίδου recte restituerunt. V. 1. τίς δ'] δ' om. Ar. Ran. 1477. et scholion recens huius loci. 2. δὲ Ζῆν] δὲ τὸ Ζῆν Clemens. κάτω νομίζεται] νομίζεται brotois Diog. L. ὑπνοῦν δὲ τὸ καταθανεῖν scholion recens Ar. Ran. 1478. NAUCK.

640. Schol. Il. 10, 56. τέλος — τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυεῖδῳ

μάτην γὰρ οἴκω σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος.

Fabulae nomen omittunt Eust. Il. p. 789, 14. scholion recens Ar. Ran. 368. Philem. Lex. p. 161.

γὰρ om. schol. Il. cod. L et Paris. 2681., schol. Ar., δ' praebent Eust. et Philemo, γ' ἂν Matth. οἴκω σὸν] εἰκοστὸν schol. Il. codd. L, Paris. 2681. et 2766. (vide Crameri Anecd. Paris. vol. 3. p. 78, 30. et p. 284, 19.) schol. Ar. Eust. Philemo, οἴκω σὸν Valck. τόδ'] τὸ δ' Eust., τόγ' schol. Il. cod. L. ἐκβαίη] ἐκβαίνει schol. Il. cod. Paris. 2681. NAUCK.

641. Stobaeus 123, 1. Εὐριπίδου Πολυίδῳ.

οὐδ' ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες,
δαπάνας θανανθοῦσι πέμπωσιν κενάς.

642. Stobaeus 95, 7. Εὐριπίδου Πολυίδῳ.

πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ἔσθιναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἐνεστί τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχῆς.

V. 3. ἀνωρύμως affert Clemens Alex. Strom. 4. p. 574. εἰρηται γὰρ ἡ πενία σοφίαν λάχε διὰ τὸ συγγενές. Themistius Orat. 13. p. 164b. ἡκουον γὰρ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι πενίη σοφίαν ἔλαχε. Zenobius 5, 72. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· κομματικὸς τοῦτο ἐκ τῶν Εὐριπίδου εἰλικυσταί, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν. Greg. Cyrp. 3, 53. πενίη σοφίην ἔλαχε. cf. Diogenian. Vind. 3, 59. Greg. Cyrp. Leid. 2, 100. Suid. v. πενία. Theodoros Prodrromus ἀνατροπὴν τοῦ “ἡ πενίη σοφίην ἔλαχε” scripsit. NAUCK. συγγενές Clemens. δυστυχῆς Stobaeus inerte: de quo dixit Cobetus in Ἑρμῇ λογίῳ vol. 1. p. 146.

643. Stobaeus 91, 8. τοῦ αὐτοῦ Πολυίδου.

οὐ γὰρ παρὰ κρατήρα καὶ θοῖνῃ μόνον
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.

V. 1. οὐ γὰρ τι Meinekius. κρατήρα libri. 2. et 3 ἔχει et φέρει transponit Nauckius.

644. Stobaeus 22, 1. E. Γλαῦκω (lemma om. M).

βαρὺ τὸ φόρημ' οἷσιν ἀνθρώπου κακοῦ.

φόρημ' pro φρόνημ' Salmasius. Codex A huic ver-

suī adiungit ὅστις γὰρ ἀστών πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ, | φίλοις τ' ἀμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει (fr. 429.)

645. Stobaeus 45, 3. τοῦ αὐτοῦ Γλαύκῃ.

ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσῃ καλῶς, νοσεῖν τίθῃσι τῶν ἀμεινόντων φρένας, παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἔξουσίαν.

646. Stobaeus Ecl. 1, 3, 39. p. 126. E. Πολυεῖδω οὐδείς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος.

647. Schol. Ar. Thesm. 870. "οἶσθ' οὖν δ' δρᾶσον;" E. Πολυεῖδω. Greg. Cor. p. 17. καὶ E. ἐν Πολυεῖδω (al. ἐν Πολυξένη et ἐν Πολυδώρου τῷ δράματι) "οἶσθ' — δρᾶσον;" ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξηγεῖται. Sic Eur. Hec. 225. Hel. 315. 1233. Iph. A. 725. Ion. 1029. Cycl. 131.

648. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 120. (p. 62, 10. ed. Klein.) διεβλήθησαν — μέμνηται τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυεῖδω καὶ ἐν Ὀρέστη.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ.

Schol. Aristid. p. 671. ὁ Πρωτεσίλαος δῖον γέγραπται Εὐριπίδῃ. λέγει (λέγεται Oxon.) δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνῃν συγγενόμενος τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἠναγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τροίας ἐλθεῖν καὶ πρῶτος ἐπιβάς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε. καὶ φασιν (φησὶν D) ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ἡτήσατο καὶ ἀφείθη μίαν ἡμέραν καὶ συνεγένετο τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. Euripidis vestigia legere probabile est Hyginum fab. 103. et 104. Cf. Ovid. Heroid. Epist. 13. NAUCK.

649. Phot. Lex. p. 410, 9. et Suid. πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερός ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρόν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. — καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀκάστῳ (sic Elmsl. ἀλκάστῳ Phot. ἀλκάθῳ Suid.) φησὶν

ἀξίως δ' ἐμός

γαμβρός κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας.

V. 1. ἀξίως pro ἀξιος Kusterus.

650. Schol. Soph. Oed. C. 10. (Suid. v. βέβηλος) βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μισρός. E. Πρωτεσίλαω

οὗ γὰρ θέμις βέβηλον ἄπτεσθαι δόμων.

βέβηλον Tricl. βεβήλοις codex L. βέβηλοι Suid.

651. Stobaeus 124, 8.

πέπονθεν οἷα καὶ σέ καὶ πάντας μένει.

652. Stobaeus 111, 4.

πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς.

καὶ λόγοι scripsi pro καὶ ἄλλοι: quod probabilius

quam ψεύδουσιν ἄλλοι, quod Matthiae proposuit, vel, quod Herwerdenus p. 57. coniecit, ψεύδουσιν αἱ τυφλαί.

653. Stobaeus 98, 47.

οὐ θαῦμ' ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.

654. Stobaeus 75, 7.

ὦ παῖδες, οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός.

655. Clemens Alex. Strom. 6, p. 751. Πλάτωνος τε ἐν Πολιτείᾳ εἰπόντος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας, Εὐριπίδης ἐν Πρωτεσίλαω γράφει

κοινὸν γὰρ εἶναι χρὴν γυναικεῖον λέχος.

εἶναι χρὴν pro ἄρα καὶ Nauckius.

656. Stobaeus 19, 3.

δυσὶν λεγόντων, θατέρου θυμουμένου,

ὁ μάντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

ἀνωνύμως habet Stobaeus 5, 18. et sine fabulae nomine Plut. Mor. p. 10a. V. 2. μάντιτείνων scripsi pro μὴ ἀντιτείνων.

657. Dio Chrysost. 37. p. 467b. ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Λαοδάμειαν

οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον.

658. Stobaeus 69, 9.

ὅστις δὲ πάσας συντιθεῖς ψέγει λόγῳ

γυναῖκας ἔξης, σκαῖός ἐστι καὶ σοφός.

πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,

τὴν δ' ὥσπερ αὐτὴ λήμ' ἔχουσαν εὐγενές.

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ.

Veteres criticos spurium hoc drama indicasse docet Vita Eurip. vol. 1. p. 4, 12. De argumento omnia incerta sunt. Prellerus huc referendum suspicatur Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 13. Ἀλκίδας ὁ θρασὺς Ῥαδαμάνθυι ματέρα τάνδε | Ἀλκμήναν ὅσιον πρὸς λέχος ἐξέδοτο. NAUCK.

659. Strab. 8. p. 356. Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χῶραν Πίσαν λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν, Εὐριπίδης δ' ἐν Ἰωνί — καὶ ἐν Ῥαδαμάνθυι

οἷ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα πρόσχωρον πόλιν.

660. Stobaeus Ecl. 2, 7, 12. p. 342. τοῦ αὐτοῦ.

ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίου.

ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἰμεῖραι λαβεῖν.

τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων

πολλῶν κεκληθῆναι βούλεται πάτῳ δόμοις.

ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιές ἐκ φρενῶν

λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ.

οἱ δ' αἰσχρὰ κέρη προσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν

ζητοῦσιν. οὕτω βίोटος ἀνθρώπων πλάνη.

ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρήζω τυχεῖν,

δόξαν δὲ βουλομένην ἂν εὐκλείας ἔχειν.

10

Idem Flor. 64, 24. Εὐριπίδου Ῥαδαμάνθυς. "ἔρωτες

— πλάνη" (1—8.). V. 1. παντοῖοι] πᾶν οἱ vel

πᾶσι Ecl. 2. ἰμεῖρεται Ecl. 3. τούτου] τοῦτο

Ecl. 4. πάτῳ scripsi pro πατὴρ. Schol. Eur. Or.

1190. πεπᾶσθαι — ὅθεν καὶ τὸ πολυπάμονος. ἐτυ-

μολογεῖται δὲ πατήρ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι, καὶ ἀλλαχοῦ

"πολλῶν καλεῖσθαι βούλομαι πατήρ δόμων" ἀντὶ τοῦ

δεσπότης. δόμοις Stobaeus Flor., δόμων schol.

Eur., δ' ὅμως Stobaeus Ecl. 5. ἐκ om. Flor. co-

dex A. 6. λέγοντα Ecl. 8. οὕτω om. Ecl. co-

dex A. ἀνθρώποις Ecl. 9. δὲ addidit Grotius.

661. Antiatt. p. 94, 1. ἔξαιρῖν ἀντὶ τοῦ ἀφαιρῖν (ἔξαιρῖν et ἀπαῖρῖν cod.). E. δὲ Ῥαδαμάνθυι

οὐδείς γὰρ ἡμᾶς — ἔξαιρῖσεται.

5 ἀντὶ τοῦ ἀφαιρῖσεται. ἡμᾶς αὐτὸν Pierson. Eur. Alc.

848. οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἔξαιρῖσεται. Heracl. 977.

τοῦτον δ' — οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔξαιρῖσεται.

Med. 793. οὕτις ἔστιν ὅστις ἔξαιρῖσεται. NAUCK.

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ.

Ar. Ran. 1043. Aeschylum dicentem facit: ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνῃς οὐδὲ Σθενεβοίας. Scholion Greg. Cor. e codice Mediceo partim in Rhet. vol. 7. 1321., integrum ab Welckero Tragod. p. 777. editum: ταῦτα (fr. 671.) λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοίᾳ τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γνωμολογούντα. ἔστι δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Προίτος ἦν Ἀκάμαντος (immo Ἀβαντος) υἱός, Ἀκρισίου δὲ [ἀδελφός], βασιλεὺς δὲ Τίρυνθος. γήμας δὲ Σθενεβοίαν ἔξ αὐτῆς ἐγέννησε παῖδας. (Cf. Apollod. 2, 2, 1. ὁ δὲ (Proetus) ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην, ὡς δὲ τινὲς φασὶ πρὸς Ἀμφιδάνακτα, καὶ γαμῆι τὴν τοῦτου θυγατέρα, ὡς μὲν Ὅμηρος Ἀντειαν, ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ Σθενεβοίαν.) Βελλεροφόντου δὲ φεύγοντος ἐκ Κορίνθου διὰ φόνοιο, αὐτὸν μὲν ἤγγισε τοῦ μύσους, ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ [τὸν Βελλεροφόντην] ἠγάπησε· τυχεῖν δὲ οὐ δυναμένη τοῦ ἐπιθυμηθέντος διέβαλεν (διέβαλλεν cod.) ὡς ἐπιθέντα αὐτῇ τὸν Κορίνθιον. πεισθεὶς δὲ ὁ Προίτος ἐξέπεμψε αὐτὸν εἰς Καρίαν, ἵνα ἀπόληται, δέλτον [δὲ ἦν ἐγγράφει] ἐκέλευσεν πρὸς Ἰοβάτην διακομίζειν. ὁ δὲ τοῖς γράμμασιν ἀκόλουθα πράττων προσέταξεν αὐτῷ διακινδυνεύσαι πρὸς τὴν Χιμαίραν. ὁ δὲ ἀγωνισάμενος τὸ θηρίον ἀνείλε καὶ μετὰ ταῦτα ὑποστρέψας εἰς τὴν Τίρυνθα πρῶτον μὲν ἐμέμψατο τὸν Προίτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν Σθενεβοίαν ἠπειλήσεν] ἀπάξειν (ἀπάξειν cod.). μαθὼν [δὲ τὴν γυναῖκα τοῦ] Προίτου δεύτερον ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ] ἀνεχώρησεν ἀναβιβάσας ἐπὶ τὸν Πήγασον τὴν Σθενεβοίαν. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἤρθη εἰς ὕψος. γενόμενος δὲ κατὰ Μῆλον τὴν νῆσον [εἰς τὴν νῆσον ἔρ]πιπεν αὐτὴν, ἦν (μεν cod.) ἀποθ[ανούσαν] εὐρόντες τινὲς] ἀλίεις ἀναλαβόντες [ἐκόμισαν] εἰς Τίρυνθα. πάλιν δὲ ὑποστρέψας ὁ Βελλεροφόντης πρὸς τὸν Προί[τον] αὐτὸς ὡμολόγησεν πεπραχέναι ταῦτα· δις γὰρ ἐπιβουλεύθεις ὑπ' ἄμφοτέρων δίκην εἰληφέναι τὴν πρόπουσαν, τῆς μὲν εἰς τὸ Ζῆν, τοῦ δὲ εἰς τὸ λυπεῖσθαι. Ita locum margine laeso mutilum restituo partim Welckeri et Meinekii coniecturis adiutus. Schol. Ar. Pac. 140. (Suid. v. τραγικώτερος): δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κορίνθον ἀπατῆσαι ὡς ἔξω (καὶ ἔξω cod. Ven.) γυναῖκα καὶ ἐπιβιάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσσην ῥίψαι τὴν θάλασσαν. Ioannes Malalas postquam de Proeto, Stheneboea, Bellerophonte, Iobata suo more quaedam narravit, haec addit p. 84, 16. καθὼς συνεγράψατο Εὐριπίδης ὁ τραγικός ποιητὴς πληρώσας τὸ δράμα. Ovidius Trist. 2, 397. tragoediarum argumenta recensens: nam quid de tetrico referam domitore Chimaerae, | quem leto fallax hospita paene dedit? Proclivi errore hoc drama cum Bellerophonte confunditur (vide fr. 663. 665. 670.). NAUCK. Coniecturam valde incertam de versu Euripideo ex Io. Malalae verbis p. 83, 13. eruendo proposuit Nauckius in *Mélanges Gréco-Romains* a. 1859. vol. 2. p. 255.

662. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὦν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

Ar. Ran. 1217. ΕΥΡ. — πρὸς γὰρ τουτονὶ | τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον. | “οὐκ ἔστιν — | ἢ δυσγενὴς ὦν” ΑἴΣΧ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. ubi schol. v. 1219. τὸ λοιπὸν τοῦ ἱάμβου “πλουσίαν ἀροῖ πλάκα”. Σθενεβοίας δὲ ἡ ἀρχή. Eundem locum ἀνωμύμως af-

fert Gregorius Naz. vol. 2. p. 210b. V. 1. addito Euripidis nomine laudant Nicostratus com. ap. Stobaeum 105, 48. et Philippides com. ib. 108, 10. ἀνωμύμως habent Aristot. Rhet. 2, 21. p. 1394b, 2. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 7. p. 7. Plut. Mor. p. 103b. Men. mon. 697. NAUCK.

663. Stobaeus 68, 15.

πολλοὺς δὲ πλοῦτῳ καὶ γένει γαυρουμένους
γυνὴ κατήσχυν' ἐν δόμοισι νηπία.

Idem versus cum lemmate Εὐριπίδου Βελλεροφόντης extant apud Stobaeum 72, 6. ubi v. 2. ἐν om. A. Cum priore versu cf. Eur. fr. 1027, 2. NAUCK.

664. Stobaeus 29, 36.

ἄνευ τύχης γάρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,
πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς.

V. 2. οὐκέτ' ἀλγύνει] οὐκέτ' ἀλδαίνει Musgravius. οὐδὲν ἀλφάνει βροτοῖς Hensius p. 7.

665. πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρυται Κράτος
ἐνθηρος, ἡ ληστήριος φρουρεῖται πόρος
κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμῳ.

B. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.

Ar. Pac. 124. ΚΟΡΑΙ ΤΡΥΓΑΙΟΥ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται; | ναὺς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. | ΤΡΥΓΑΙΟΣ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι. ubi schol. cod. Ven. v. 125. ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οἶονταί ἐκ Βελλεροφόντου παρωδῆσαι (παρωδῆσθαι Meinek.). ἔστι δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ τῷ τραγικῷ οὕτως “πέλας δὲ — πτηνὸς πορεύσει”. V. 1. Κράτος Me-

inek. κρά^T codex Ven.

2. ἡ ληστήριος pro ἡ ληστής Meinek. Idem πόρος addidit.

3. βροτοστόνῳ] Fort. βαρυστόνῳ. βροτοκτόνῳ Meinek.

βρέμῳ pro βρέμει Meinek.

4. Verba πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι ex Aristophane supplevit personaeque notam addidit Meinek. ad Ath. vol. 4. p. 188.

Idem Arist. Pac. versum 140. τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πῆση βάθος totum ex Stheneboea sumtum esse monet, collatis scholiastarum annotationibus duabus, quarum in priore male Icarus pro Bellerophonte nominatur.

666. ποιητὴν δ' ἄρα
ἔρως διδάσκει, κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν.

Ar. Vesp. 1074. ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν. ubi schol. ὁ στίχος Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας. Plut. Mor. p. 405f. ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν ὡς ἔρως ποιητὴν διδάσκει, κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν, ἐνενόησεν ὅτι ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἔρως δύναται — κινεῖ. Plut. Mor. p. 762b. καίπερ ὦν ἔρωτικός ὁ Εὐριπίδης τὸ σμικρότατον ἀπεθαύμασεν, ἐπεὶ “ποιητὴν ἄρα ἔρως — τὸ πρὶν”. Plut. Mor. p. 622c. πῶς εἴρηται τὸ “μουσικὴν δ' ἄρα ἔρως — τὸ πρὶν” ζητεῖτο. Plat. Sympos. p. 196e. (Stobaeus 63, 36.). πᾶς γοῦν ποιητὴς γίγνεται, κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν, οὐ ἂν ἔρως ᾄηται. Nicias Milesius in Argum. Theocr. Id. 11. ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ ἔρωτες | πολλοὺς ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἄμουσους. Aristid. vol. 1. p. 51. (Διονύσος) ποιεῖ χορευτὴν, κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν. ibid. p. 322. ὅφ' ὦν τις, “κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν” κατ' Εὐριπίδην, ἐμμελὲς τε καὶ δεξιὸς εὐθὺς γίγνεται. Longinus de Subl. c. 39, 2. οὐ γὰρ αὐλὸς — ἀναγκάζει βαίνειν ἐν ρυθμῷ καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν, κἄν ἄμουσος ἢ παντάπασιν. V. 1. ποιητὴν] μουσικὴν Plut. Mor. p. 622c.

667. Ath. 10. p. 427e. τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι, πεσὼν δὲ νιν λέλθην οὐδὲν ἐκ χερὸς, ἀλλ' εὐθὺς αὐτῷ "τῷ Κορινθίῳ ξένῳ".

V. 2. ridet Cratinus ap. Ath. 11. p. 782d. ἴησι λάτατας τῷ Κορινθίῳ πέει. item Ar. Thesm. 404. ἀνὴρ ἐρωτᾷ τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα; | οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ. ubi scholia: ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. Hesychius, Κορίνθιος ξένος: ἐπὶ τῶν τὰς λάτατας ριπτούντων, ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφώντι .π.χευούσης (sic cod. in quo ἀποχευούσης agnoscere sibi videbatur Schowius. ἐπιχευούσης, quod ἐπιχευούσης scribendum foret, Musgravius), de quo loco egit Piers. in Moer. p. 253.

668. τοιαῦτ' ἀλύει· νοουθετούμενος δ' ἔρως μάλλον πιέζει.

Ar. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει· νοουθετούμενος δ' αἰετὶ μάλλον δικάζει. ubi schol. παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας "τοιαῦτ' ἀλύει νοουθετούμενος ἔρως". Plut. Mor. p. 71a. οὐ γὰρ ἀπλῶς νοουθετούμενος ἔρως μάλλον πιέζει κατ' Εὐριπίδην, ἀλλ' ἐὰν νοουθετῇ τις ἐν πολλοῖς cet. Verba νοουθετούμενος δ' ἔρως μάλλον πιέζει sine poetae fabulaeque nomine habet Gellius vol. 1. p. 282. ed. Basil. vol. 5. p. 149. Chart.

669. Phot. Lex. v. ξεναπάτας p. 309, 14. E. Σθενεβοία "τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην". Pollux 3, 58. ξεναπάτην δὲ E. εἶρηκε καὶ ξενοφόνον.

670. Stobaeus 73, 20.

ὦ παγκρατὴ καὶ γυνή· τί γὰρ λέγων μεῖζον σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξεποί τις ἄν;

Ex Stheneboea esse haec verba a Bellerophonte dicta coniecit Meinekius.

671. Aeschines c. Timarch. p. 21, 27. (cuius verba exscripsit Greg. Cor. Rhet. vol. 7. p. 1322. cf. Hermog. Rhet. vol. 3. p. 336.) Εὐριπίδης ἐν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἔρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιοῦμενος λέγει που

ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρως
ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὦν εἶην ἐγώ.

Schol. codicis Med. ad Greg. Cor. Rhet. vol. 7. p. 1321. ταῦτα λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοίᾳ τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γυνωμολογοῦντα. Idem versus cum Eur. fr. 551. male iuncti leguntur in Stobaei Ecl. 1, 9, 2. p. 270.

672. Ath. 10. p. 421f. ἐν Σθενεβοίᾳ δ' Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων

βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος
οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.
ὕγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς, τροφὸς
θάλασσα· τήνδ' ἀρούμεν, ἐκ ταύτης βίος
βρόχοι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.

V. 1. πορφυροῦς θαλάσσιος] πορφυρεῦσιν ἐνθαλάσσιος Meinekius. πορφυρεὺς θαλάσσιος Hermannus. θαλάσσιος delet Nauckius.

673. Stobaeus 85, 6.

κομίζεται· εἴσω τήνδε. πιστεύειν δὲ χρὴ
γυναικὶ μὴδὲν, ὅστις εὐ φρονεῖ βροτῶν.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ.

Fabula acta olymp. 91, 2. teste Aeliano V. H. 2, 8. (vide supra p. 293.). Quae Plutarchus (Mor. p. 879f. 880e.) et Galenus (vol. 4. p. 427. ed. Bas. vol. 2. p. 30. Chart.) ex hoc dramate afferunt, a Sexto Empirico p. 403, 1. recte, ut videtur, tribuuntur Critiae. Nam quadraginta duo quos Sextus attulit versus (in quibus notandum v. 39. χωρίῳ, vocabulum non tragicum) non habent colorem Euripideum.

674. Suidas, χαίρω σε ἐληλυθότα: Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. E. Σισύφῳ
χαίρω γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος,

— — — τὸν τε μιὰρὸν ἐξολωλότα.

Sic etiam Etym. M. p. 808, 6. sed omissis poetae verbis, quae addit cod. Flor. ap. Miller. *Mélanges de litt. Grecque* p. 306. χαίρω σε, ὦ βέλτιστε Ἀ. τ. V. 1. γέ σ'] σέ γ' Heath. βέλτιστον pro βέλτιστε Valek. 2. ἐλθόντα supplet Heathius, σωθέντα Cobetus Var. Lect. p. 238.

675. Hesychius, ἐλίσσων: πλέκων, ψευδόμενος, οὐκ ἐπὶ εὐθείας λέγων, ἢ κινῶν (κοινόν codex). E. Σ. Poetam λόγους ἐλίσσων dixisse coniecit Matthiae.

ΣΚΕΙΡΩΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ.

De Scirone vide praeter alios Plut. V. Thesei c. 10. Euripidem quae de Procruste vulgo narrantur ad Scironem transtulisse e fr. 677. collegit Boettiger.

676. Pollux 9, 75. ἀλλὰ καὶ κόρη παρ' Ἀθηναίοις νόμισμα ἦν — τάχα δ' ἂν εἴη κόρη, ὡς Εὐριπίδης ὠνόμασε παρθένον ἐν Σκίρωνι, λέγων περὶ τῶν ἐταίριδων τῶν ἐν Κορίνθῳ

καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἦν διδῶς ἕνα,
τάς δ' ἦν συνωρίδ'· αἱ δὲ κατὰ τεσσάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν. φιλοῦσι δὲ
τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ
πολλὰς.

V. 1. ἄξει — ἦν pro ἄξη — ἂν Nauckius. 2. δ' ἦν pro δὲ idem. 4. τὸν pro τὰς Cobetus Nov. Lect. p. 14.

677. Pollux 10, 35. τῶν γὰρ ἀδοξοτέρων ἢ χαμεῦνη καὶ τὸ χαμεῦνιον· ἐν γούν τῷ σαττρικῷ Σκίρωνι Εὐριπίδης φησὶ

σχεδὸν χαμεῦνη σύμμετρος Κορινθίας

παιδὸς, κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.

V. 2. ὑπερτείνεις] ὑπερτενεῖς Meinekius.

678. Ath. 9. p. 368d. καὶ κωλήνα δὲ λέγουσι καὶ κωλήν — E. Σκείρωνι "οὐδὲ κωλήνες νεκρῶν". νεβρῶν Casaubonus.

679. Stobaeus 46, 10. τοῦ αὐτοῦ Σκίρωνι. "ἔστι τοι καλὸν | κακοὺς κολάζειν". κακοὺς pro τοὺς κακοὺς Grotius.

680. Ath. 3. p. 76c. μνημονεύει — ἐρινῶν συκῶν E. ἐν Σκίρωνι "ἢ προσπηγνύναι | κράδαις (sic Epitome: κραδαῖς codex) ἐρίναῖς".

681. Hesychius, ἀμαρτεῖν: ἀκολουθεῖν. E. Σκείρωνι. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκτιτῇ ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. Verba E. Σκείρωνι in codice praecedenti glossae (ἀμαρτητήν) in codice illata huc transposuit Nauckius. ἀμαρτεῖν eadem qua ὁμαρτεῖν vi usurpari tradit Eust. II. p. 592, 21.

682. ἔμβολα. V. fr. 593.

ΣΚΥΡΙΑΙ.

Argumentum fere idem fuerit quod cognominis fabulae Sophocleae, Achilles apud Lycomedem Seyri regem inter virgines delitescens et Ulixis dolo detectus. Σκύριοι bis Stobaeus, Σκύρια Hesychius et Lex. rhet. (fr. 687.) Bergkii huc refert fr. 896. NAUCK.

683. Sextus Empir. p. 671, 22. τὸ παρὰ τῷ Ε. ἐπὶ τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαιμείᾳ λεγόμενον ἢ παῖς νοσεῖ σοῦ κάπικινδύνως ἔχει.

ΛΥΚ. πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; μὲν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; πυνθάνεται γὰρ μὴ τι πλευριτικὴ γέγονε διὰ τὸ τοὺς πλευριτικούς βήσσοντας ὑπόχολον ἀνάγειν. Locus huc relatus est secundum Apollod. 3, 13, 8. κάκεϊ τρεφόμενος (Achilles) τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαιμείᾳ μίγνυται. V. 2. Lycomedis nomen praescripsit Nauckius. 3. γυμνάζει] χειμάζει Ruknken. χολῆς] χολή Valec.

684. Stobaeus 109, 8. Εὐριπίδου Σκυρίοις. σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας. Orion Flor. vol. 1. p. 42, 12. ἐκ τῶν Σκυρίων. “σοφοὶ — βλάβας”.

685. Stobaeus 105, 16. τοῦ αὐτοῦ Σκύριοι. φεῦ τῶν βροτείων, ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.

οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεσιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεοὺς, καὶ πάντ’ ἀκριβῶς καπὶ φροντῖδων βίον οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνῃς ἄτερ.

Anth. Pal. 10, 107. Εὐριπίδου. “θεοῦ — βροτός” (fr. 1014, 1.). “φεῦ τῶν — θεοῦς” (v. 1—3). V. 1—3. ἀνωνύμως attulit Io. Lydus de mens. 4, 7. p. 55, 7. et 4, 62. p. 94, 1. τύχαι per attractionem pro τυχῶν dictum esse monet Herwerdenius p. 58. 3. σκληραὶ om. Lydus p. 55. εἰς θεοὺς] πρὸς θεοὺς Anthol. πρὸς θεοῦ Lydus p. 55. πρὸς θεόν p. 94. 4. καί] κὰν Nauckius. κεί Herwerdenius. 5. οὐ τῷ δικαίῳ] οὕτω δικαίως ABM. σὺν τῷ δικαίῳ Gesner.

686. Hesychius, Ζεύγλας: Ζυγοὶ ἢ μέρη τοῦ Ζυγοῦ. καὶ Ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροπωτῆρες. μεταφορικῶς Ε. Σκυρίαίς.

687. παρασάγγης. V. Sophoclis fr. 459. ubi quae e Lexico rhet. post Photii Lexicon p. 674, 27. appositae excerpta sunt ἐκ τῶν Κλαυδίου Κασίλωνος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ῥήτορι Ζητούμενων: quod nomen aliunde non cognitum servavit codex apud Millerum *Mélanges de litt. Grecque* p. 453.

ΣΥΛΕΥΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ.

Tzetzae schol. Aristoph. Proleg. e codice Mediol. edita ab H. Keilio (ap. Nauck. in Append. ad Lexicon Vind. p. 249, 19.) e codice Paris. a Cramero Anecd. Paris. vol. 1. p. 7. Ἡρακλῆς πραθεῖς τῷ Συλεῖ γεωργός (ὡς γεωργός cod. Paris.) δούλος ἐστάλη (ἔσταλται P) εἰς τὸν ἄγρον, τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι· ἀνεσπακῶς δὲ δικέλλῃ προρρίζους τὰς ἀμπέλους ἀπάσας νωτοφορήσας τε αὐτὰς εἰς τὸ οἶκημα (γεωργό add. P) τοῦ ἀγροῦ ψυμοὺς μεγάλους (ἄρτους τε μεγάλους P) ἐποίησε τὸν κρείττω τε τῶν βοῶν θύσας κατεθoinάτο, καὶ τὸν πιθεῶνα δὲ διαρρήξας καὶ τὸν κάλλιστον πῖθον ἀποπωμάσας τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν θεῖς ἡσθιέ τε καὶ ἐπινεν ἄδων, καὶ τῷ προσεστώτι δὲ τοῦ ἀγροῦ ὀριμὸν ἔνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὠραῖά τε καὶ πλακοῦντας, καὶ τέλος ὅλον ποταμόν πρὸς τὴν ἑπαυλιν τρέψας τὰ πάντα κατέκλυσεν. (ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον Εὐριπίδου δράμα add. P.) Meinekius huic dramati adscribit fr. 899.

688. Philo Iud. vol. 2. p. 461. ἴδε γοῦν οἷα παρ’ Εὐριπίδῃ φησὶν ὁ Ἡρακλῆς

πίμπρη, κάταθε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου πίνων κελαινὸν αἷμα· πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἰσιν ἄστρον, γῇ δ’ ἄνεισ’ εἰς αἰθέρα, πρὶν ἔξ ἐμοῦ σοι θῶπ’ ἀπαντήσαι λόγον.

Idem paulo post: πάλιν τὸν αὐτὸν σπουδαῖον οὐχ ὀρᾷς ὅτι οὐδὲ πωλούμενος θεράπων εἶναι δοκεῖ, καταπλήττων τοὺς ὀρώντας, ὡς οὐ μόνον ἐλευθερὸς ὢν, ἀλλὰ καὶ δεσπότης ἐσόμενος τοῦ πριαμένου; ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένην εἰ φαῦλός ἐστιν ἀποκρίνεται, “ἦκιστα — δραστήριος” (fr. 689.). “οὐδεὶς δ’ — ἐμβολῆν” (fr. 690.). εἰτ’ ἐπιλέγει τὸ ἦθος αὐτοῦ “σοῦ κατηγορῶ — θέλοις” (fr. 691.). ἐπεὶ δὲ καὶ πριαμένου Συλεύας εἰς ἄγρον ἐπέμφθη, διέδειξεν ἔργους τὸ τῆς φύσεως ἀδούλωτον. τὸν μὲν γὰρ ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθύσας Διὶ πρόφασιν εὐ-

ωχεῖτο, πολὺν δ’ οἶνον ἐμφορήσας ἄθροον εὖ μάλα κατακλιθεὶς ἡκρατίζετο. Συλεῖ δὲ ἀφικόμενῳ καὶ δυσανασχετοῦντι ἐπὶ τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράποντος ῥαθυμίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ περιττῇ καταφρονήσει, μηδὲν μῆτε τῆς χροᾶς μῆτε ὧν ἔπραττε μεταβαλὼν εὐτολμότατά φησι “κλίθητι — ἔση” (fr. 692.). τοῦτον οὖν πότερον δούλον ἢ κύριον τοῦ δεσπότου ἀποφαντέον, μὴ μόνον ἀπελευθεριάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτάγματα ἐπιτάσσειν τῷ κτησαμένῳ τολμῶντι, ὡς καὶ εἰ ἀφηνιάζοι τύπτειν καὶ προπηλακίζειν, εἰ δὲ καὶ βοηθοὺς ἐπάγοιτο, πάντας ἄρδην ἀπολλύναι; Versus supra scriptos ἀνωνύμως affert Philo Iud. vol. 1. p. 127. vol. 2. p. 449. cf. vol. 2. p. 53. πρὸς ταῦθ’, ὡς ὁ τραγικός φησιν, ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον. “πίμπρα — λόγον”. Euseb. Pr. E. p. 242c. ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἐλευθεροστομῶν ἀντιφθέγγεται “ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον. τέμνε, κάταθε σάρκας — λόγον”. hinc versus πρὸς ταῦτ’ ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον (Eur. Phoen. 521.) huic fragmento praefigunt; videtur potius Philo, quem sequitur Eusebius, duorum dramatum versus coniunxisse. Artemidorus 4, 59. ἔδοξε τις λέγειν θεράπαιναν τὰ Εὐριπίδεια ἱαμβεῖα “ὀπτὰς — μου” (v. 1.). V. 1. πίμπρα Philo, τέμνε Euseb. (ubi codices quattuor hoc verbum om.), ὀπτὰς Artem., πίμπρη Pierson. κάταθε] κατέσθιε Artem. 3. δ’] τ’ Philo vol. 2. p. 449. et 461. ἄνεισ’] ἄνω Philo vol. 1. p. 127. et vol. 2. p. 449. ἄνωσ’ Eusebii codex unus. εἰς αἰθέρα] εἰς οὐρανόν Philo vol. 2. p. 449. ἔς οὐρανόν Euseb. NAUCK.

689. Philo Iud. vol. 2. p. 461. (vide fr. 688.), qui Mercurii haec verba esse docet de Hercule dicta, ἦκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον· πρόσχημα σεμνὸς καὶ ταπεινὸς οὐδ’ ἄγαν εὐογκος ὡς ἂν δούλος, ἀλλὰ καὶ στολὴν ἰδόντι λαμπρὸς καὶ εὖλῳ δραστήριος. V. 2. πρόσχημα] τὸ σχῆμα Herwerdenius p. 59.

690. Philo Iud. vol. 2. p. 461. (vide fr. 688.), qui cum fr. 689. iungit. Sylci potius verba sunt. οὐδείς δ' ἐς οἴκους δεσπότης ἀμείνονας αὐτοῦ πρίασθαι βούλεται· σὲ δ' εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν. ὅμμα γὰρ πυρὸς γέμεις, ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.

V. 1. δεσπότης] δεσπότης Musgravius.

691. Philo Iud. vol. 2. p. 461. (vide fr. 688.). σου κατηγορῶ

σιγῶντος ὡς εἶης ἄν οὐχ ὑπήκοος, τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ᾧτάσσεσθαι θέλοις.

692. Philo Iud. vol. 2. p. 461. (vide fr. 688.)

κλίνῃθι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δὲ μου τὴν πείραν εὐθὺς λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσει.

V. 1. κλίνῃθι pro κλίνῃθι Herwerdenus p. 59. 2. εὐθὺς λάμβανε καὶ κρείττων ἔση Philo. εὐθὺς Matthiae.

693. Stobaeus 46, 1.

τοῖς μὲν δίκαιοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖτε κακοῖς πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.

694. Eust. II. p. 107, 30. φέρει δὲ καὶ (Georgius

Choerob.) χρῆσιν τῆς λέξεως (εἶα) κειμένην, φησί, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Συλεῖ ταύτην

εἶα δὴ, φίλον ξύλον,

ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ.

Verba εἶα -- σεαυτὸ sine fabulae nomine affert Io. Alex. de accent. p. 25, 7. et ἀνωγνύως Etym. M. p. 294, 46. versum 2. ex Euripide Apollonius de pron.

p. 93c. V. 1. φίλον om. Io. Al. et Etym. M. 2. ἔγειρε] ἔγειραι Apoll. ἔγειραι Io. Al. ἄγειρε Etym. M. ἔκτεινε Eust. Lucianus Asin. 5. vol. 2. p. 572. ab Nauckio indicatus, ἄγε δὴ σὺ ὁ φάσκων ἐπιθυμῶν ταύτης τῆς παραδόξου θέας, ἔγειρέ μοι σεαυτὸν καὶ τέχνην εὕρισκε σοφῇν. et Sueton. Ner. c. 49. ἄγ' ἔγειρε σεαυτὸν.

695. Antiatt. Bekkeri p. 85, 11. βαυβάν: ἀντί τοῦ καθεύδειν. E. Συλεῖ.

βαυβῶμεν εἰσελθόντες· ἀπόμορξαι σέθεν

τὰ δάκρυα.

Matthiae Herculius haec esse verba suspicatur, quibus alloquatur Xenodice Sylei filiam.

T E N N H Σ.

Argumentum dramatis fortasse iis continetur quae prodiit Conon Photii Bibl. p. 135b, 19. Spuriam hanc fabulam veteribus visam fuisse constat e Vita Eur. Schol. vol. 1. p. 4, 12. Fr. 746. huc refert Nauckius.

696. Stobaeus 2, 17. τοῦ αὐτοῦ (Εὐρ.) Τέννη (sic M, τένη A, Τημένη duo Schowii cod.).

φεῦ,

οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

T H Λ Ε Φ Ο Σ.

Iacobi Geelii de Euripidis Telepho commentatio prodiit in Annal. inst. Belg. a. 1830. Fabula acta est olymp. 85, 2. (v. supra p. 12.). Schol. Ar. Nub. 919. διαβάλλει Εὐριπίδην ὡς πτωχὸν εἰσενεγκόντα τὸν Τήλεφον, περὶ οὗ καὶ κωμῳδεῖται. Quae grammaticus aliquis Byzantinus ampliore auxit narratione vol. 1. p. 528, 1—14. quae carent codicibus Rav. et Ven. Meliora partim praebet qui Euripidem sequi videtur Hyginus fab. 101. cuius ex verbis "*Telephus ubi audit, ad regem Agamemnonem venit et monitu Clytaemnestrae Orestem infantem de cunabulis rapuit, militans se eum occisurum, nisi sibi Achivi mederentur*" Vaternus in dissert. de Sophoclis Alead. p. 19. collegit ad Euripidem referendum esse quod de Aeschilo tradit schol. Ar. Acharn. 332. ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγῳδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχη, παρὰ τοῖς Ἕλλησι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβών. "*Telephi Euripidei habitum ridet Ar. Ach. 432. qui ei tribuit ῥακώματα 432., πιλίδιον Μύσιον 439., πτωχικὸν βακτήριον 448., σπυρίδιον 453., κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον 459., χυτρίδιον 463. Cf. quod Antisthenes narrat in Diog. L. 6, 87., Cratetem cynicae philosophiae se addixisse θεασάμενον ἐν τινι τραγῳδίᾳ Τήλεφον σπυρίδιον ἔχοντα καὶ τᾶλλα λυπρόν. Maximus Tyrius 7. p. 126. ὁ Ἀγαμέμνων τὸ σκῆπτρον φέρει, ὁ βουκόλος διφθέραν, ὁ Ἀχιλλεύς ὄπλα, ὁ Τήλεφος ῥάκια καὶ θύλακον. Item huc spectare videtur Horatius Epist. 2, 3, 95. Euripidem secutus videtur Ennius in Telepho, et Aristophanes nullam tragoediam saepius quam hanc parodia expressit. Olim huc referebatur fr. 880. Symmachus e Telepho expressa esse suspicatus est verba Aristophanis καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρὸς Ach. 472. Cf. fr. 572.*" NAUCK.

697. ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὀρίζεται,

χαῖρ', ὅς τε πέτρων Ἀρκάδων δυσχείμερον

Πάν ἐμβατεύεις, ἐνθεν εὐχομαι γένος.

Αὖθι γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ

τίκτει λαθραῖως Ἡρακλεῖ· ξύνοιδ' ὅρος

Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίωνν ἐμὴν

ἔλυσεν Εἰλείθια.

Dionys. Hal. de C. V. 26. vol. 5. p. 219. (p. 426. et 428. Schaeff.): ἐκ δὲ τῆς ποιήσεως τῆς ἱαμβικῆς τὰ Εὐριπίδου ταυτὶ "ὦ — χαῖρ'", τὸ πρῶτον ἄχρι τοῦτου κῶλον. "ὅς τε — ἐμβατεύεις", τὸ δεύτερον μέ-

χρι τοῦδε. "ἐνθεν — γένος", τοῦτο τὸ τρίτον. τὰ μὲν πρότερα μερίζονα στίχου, τοῦτο δ' ἔλαττον.

"αὐτὴ — Ἡρακλεῖ", μετὰ τοῦτο "ξύνοιδ' — Παρθένιον", οὐδέτερον αὐτῶν στίχῳ συμμετρούμενον.

εἴτ' αὖθις ἔτερον στίχον τ' ἔλαττον καὶ στίχον μερίζον "ἐνθα — Εἰλείθια", καὶ τὰ ἐξῆς. Locum ad Telephum rettulit Uptonius.

V. 1. ὀρίζεται] οἰκίζεται Nauckius. 2. δυσχείμερων Ἀρκάδων libri, quae verba transposuit Sylburgius, δυσχείμερον restituit Musgr.

3. Πάν add. Musgr. γένος] Sic Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα Aesch. Suppl. 274.

4. Αὖθι pro αὐτῇ Leopardus.

698. Diogenes Epist. 5. in *Notices et Extr.* 10, 2. p. 241. Τήλεφόν τε τὸν Ἡρακλέους, ἡνίκα εἰς Ἀργος παρεγένετο, πολὺ χεῖρον σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι (tragicis poetae dicunt)

πτῶχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη ἀρκτήρια τύχης.

V. 1. ἀμφίβληστρα pro ἀμφίβλητα Boisson. λαβόντα Diogenes. 2. ἀρκτήρια Bernhardy. τύχης] ψυχούς Dobraeus.

699. Ar. Acharn. 440. δεῖ γὰρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον, εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μή.

Schol. οἱ δύο στίχοι οὗτοι ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

Versus prior ab Aristophane mutatus; εἰς τὸ σήμερον Meinek. ius.

700. κώπης ἀνάσσω·ν κάποβας εἰς Μυσίαν ἐτραυματίσθη πολέμῳ βραχίονι.

Aristot. Rhet. 3, 2. p. 1405a, 29. τὸ δὲ ὡς ὁ Τηλέφω·ς Εὐριπίδου φησὶ “κώπης ἀνάσσειν καὶ ἀποβάς εἰς Μυσίαν” ἀπρεπές, ὅτι μείζον τὸ ἀνάσσειν ἢ κατ’ ἀξίαν. ubi scholia fol. 53b, 10. κώπης εἶπεν ἀνάσσειν τὸν ἄρχοντα, τὸν δέκαρχον. μεταφορὰ ἐστὶ καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ βελτίονος. καὶ τὸ ἀποβάς εἰς Μυσίαν ἐτραυματίσθη πολέμῳ βραχίονι. V. 1. κώπης ἀνάσσω·ν] κώπας ἀνάσσειν libri. Correctum ex scholio Stephani p. 302. 304.

701. Ar. Ach. 497. μὴ μοι φθονήσῃτ’, ἄνδρες οἱ θεώμενοι, | εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ’ ἐν Ἀθηναίοις λέγειν μέλλω. ubi scholia: ἐκ Τηλέφω Εὐριπίδου

μὴ μοι φθονήσῃτ’, ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι, εἰ πτωχὸς ὦν τέτληκ’ ἐν ἐοθλοῖσιν λέγειν.

V. 1. repetit Alexis ap. Ath. 15. p. 691f.

702. Ar. Ach. 446. εὐδαιμονοίητ’ Τηλέφω δ’ ἄγῳ φρονῶ. Schol. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφω Εὐριπίδου

καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφω δ’ ἄγῳ φρονῶ. καλῶς ἔχοιμι dixit etiam Antiphanes Com. 3. p. 90., aliam lectionem praebet Ath. 5. p. 186c. Ἀρκεσίλαον δὲ φασιν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ συγκατακληθέντα ἐνὶ τῶν βορῶς ἐοθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδὲν ἀπολαύσαι δυνάμενον, ἐπεὶ τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτεινε, φάναι “εὐ σοι γένοιτο, Τηλέφω δ’ ἄγῳ νοῦ”. ubi σοι pro μοι Arcesilaus substituit. NAUCK.

703. οἶδ’ ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον ~ ~ ~ ~ ~
εἶτ’ ἐστὶ Μυσὸς εἶτε κάλλοθεν ποθεν,
[ἐκ τοῦ] προσώπου Τήλεφος γινωρίζεται.

Plat. Gorg. p. 521b. εἴ σοι Μυσὸν γε ἥδιον καλεῖν, ὦ Σώκρατες. ubi Olympiodorus in *Archiv f. Philol. u. Paedag.* vol. 14. p. 527. ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ Τηλέφω ἐστὶν Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ἐρωτᾷ τις περὶ τοῦ Τηλέφω καὶ φησὶ τὸ “Μυσὸν Τήλεφον. εἶτε δὲ Μυσὸς ἦν εἶτε κάλλοθεν ποθεν, πῶς ὅτι ὁ Τήλεφος γινωρίζεται;” Correxī haec ut potui; certum est quod v. 1. addidī οἶδ’ ἄνδρα ex Ar. Ach. 430., qui ipsa illa οἶδ’ ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον Euripidi tribuit; ad integritatem versus laud incommode ξένος δ’ ὅδε suppleveris. Verba Ulixīs esse suspicor. NAUCK.

704. Ar. Lys. 706.

ἀνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος.
Schol. ἀνασσα πράγους: ἐκ Τηλέφω Εὐριπίδου. Quae Aristophanes subiicit, τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελέλυθας δόμων; Euripidea esse coniecit Valck. *Diatr.* p. 210.

705. Ar. Eq. 1240.

ὦ Φοῖβ’ Ἀπολλὸν Λύκιε, τί ποτέ μ’ ἐργάσει;
Schol. ὁ στίχος ἐκ Τηλέφω Εὐριπίδου.

706. Stobaeus 13, 10.

Ἀγάμεμνον, οὐδ’ εἰ πέλεκυν ἐν χερσὶν ἔχων
μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν,
σιγήσομαι δικάει γ’ ἀντειπεῖν ἔχων.

V. 3. γ’] τ’ BMVind. Telephī verba, ut videtur Nauckio.

707. Ar. Acharn. 540.

ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν’ ἀλλὰ τί χρῆν εἶπατε.
Schol. ἐρεῖ τις οὐ χρῆν: καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέφω Εὐριπίδου. Suspectum τί productum, ut ἐμὲ δὲ τί χρῆν δρᾶν τότε ap. Eurip. Iph. A. 1366. ubi Gaisfordus χρῆ τί. Hic πῶς χρῆν Erfurdtius.

708. Sextus Empir. p. 557, 22. οὔτε ἡδονῆς οὔτε πλούτου φελοῦς τί ἐστὶν ἀπούσης αὐτῆς (τῆς ὑπείας)

~ ~ ~ τί γάρ με πλούτος ὠφελεῖ νόσον;
σμίκρ’ ἂν θέλοιμι καὶ καθ’ ἡμέραν ἔχων

ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

Cum lemmate Εὐριπίδου Τηλέφω v. 2. et 3. affert Stobaeus 93, 19. et 97, 11. V. 1. νόσον codices.

νοσοῦντά γε cd. 2. σμίκρ’ ἂν] σμικρὰν Stobaeus 93. μικρὰν Sextus. μίκρ’ ἂν Stobaeus 97. (ubi tamen μικρὰν MVind.). θέλοιμι] θέλοιμ’ ἂν Stobaeus 93.

2. ἔχων ἄλυπος] ἄλυπον ἔχων Sextus. 3. ἄλυπος οἰκεῖν] τροφὴν ἐνοικεῖν Stobaeus 93. μᾶλλον] βιοτήν Sextus.

709. Stobaeus 29, 55.

οὐ τὰρ Ὀδυσσεύς ἐστὶν αἰμύλος μόνος·
χρεῖα διδάσκει, κἂν βραδύς τις ἦ, σοφόν.

Priorem versus anωνύμως habet Plut. V. Lysandri c. 20, alterum in proverbium abiisse docet Suidas v. χρεῖα: καὶ παροιμία “χρεῖα διδάσκει, κἂν ἄμουςος ἦ, σοφόν | Καρχηρόνιον”, quae ad Menandri Καρχηρόνιον a Tourpio relata sunt (cf. Meinek. Com. 4. p. 146). V. 1. οὐ τὰρ Porsonus. οὐκ ἄρα Plut. οὐ γὰρ Stobaeus. μόνος] μόνον Plut.

710. Ar. Ach. 543.

καθῆσθ’ ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ.

Schol. ἢ πολλοῦ γε δεῖ: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφω. Ulixīs opinor verba sicut fr. 711. 712. 715. 717. NAUCK.

711.

τὸν δὲ Τήλεφον

οὐκ οἶόμεσθα; νοῦς ἄρ’ ἡμῖν οὐκ ἐνι.

Ar. Ach. 555. ταῦτ’ οἶδ’ ὅτι ἂν ἐδράτε· “τὸν δὲ — ἐνι”. ubi schol. τὸν δὲ Τήλεφον: καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφω Εὐριπίδου. Verba ταῦτ’ οἶδ’ ὅτι ἂν ἐδράτε Euripidea non sunt. Aristides vol. 2. p. 19. τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἶε τὰ αὐτὰ ταῦτα; ubi schol. p. 376. τῶν τῶν ποιητῶν εἰσάγει τὸν Τήλεφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσεά ἐκ τῶν αὐτοῦ (αὐτῶν recte p. 375.) λόγων οὐς πρὸς τὸν Τήλεφον εἶπε. V. 2. ἡμῖν] ὑμῖν cod. Rav. et Ven. aliique.

712. Ar. Thesm. 519. κᾶτ’ Εὐριπίδῃ θυμούμεθα, | οὐδὲν παθοῦσαι μείζον ἢ δεδράκαμεν; ubi schol. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφω Εὐριπίδου

εἶτα δὴ θυμούμεθα

παθόντες οὐδὲν μείζον ἢ δεδρακότες;

V. 1. εἶτα pro εἰ Matth. 2. μείζον Ar. μᾶλλον schol. πεπονθότ’ ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα Soph. Oed. C. 267.

713. Ar. Ach. 577. ὦ Λάμαχ’, οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι

ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ.

Schol. κακορροθεῖ: κακῶς ἀγορεύει. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφω.

714. Ar. Ach. 454. τί δ’, ὦ τάλας, σέ τοῦδ’ ἔχει πλέκους χρέος; Schol. καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφω Εὐριπίδου

τί δ’, ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις;

μέλλεις] θέλεις Valck. Probabilius με λῆς Nauckius, qui haec Achillis verba esse coniecit. De verbo λῆς diximus ad fr. 627b.

715. Stobaeus 20, 37.

ῶρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνῶμην ἔχειν.

716. Ammon. v. πρόξενος p. 110. Valck. οὐκ ὁρθῶς οὖν E. ἐν Τηλέφω πρόξενον εἶρηκε τὸν ἰδιόξενον κακός τις ἐστὶ προξένω σοὶ χρώμενος.

Eadem fere Etym. Gud. p. 481, 32.

717. Clem. Alex. Strom. 6. p. 746. ἐν Τηλέφω εἰπόντος Εὐριπίδου

“Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν;

Θρασύμαχος ἐν τῷ ὑπὲρ Λαρισαίων λέγει “Ἀρχελάω δουλεύσομεν Ἕλληνες ὄντες βαρβάρω;” Pseudo-Cal-listh. 1, 25. p. 25. ἵνα μὴ Ἕλληνες ὄντες βαρβάρω δουλεύσωμεν.

718. Ar. Ach. 8. φιλῶ τοὺς ἱππέας | διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. Schol. τὸ ἡμιστίχιον ἐκ τοῦ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως
κακῶς ὀλοῖατ'· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Suid. v. παρωδούμενος· τὸ “ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι” παρ’ Εὐριπίδῃ καὶ παρ’ Ἀριστοφάνει εἰρημένον. ὀλοῖατ’ pro ὀλοῖτ’ ἄν Dobraeus.

719. Stobaeus 29, 9.

μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

Idem versus est in Men. mon. 338., cum Sophoclis fr. 463. coniunctus exstat ap. Stobaeum 29, 25. et ἀνωγύμως in Anecl. Boiss. vol. 1. p. 115. et Floril. Leid. 120. in Philol. 6. p. 578. Verba μοχθεῖν ἀνάγκη recurrunt in fr. 37, 1. cf. Corp. Inscr. 4310, 12. et 4379. o. 17. (vol. 3. p. 162. et 190.): μοχθεῖν ἀνάγκη· μεταβολὴ δ’ ἔσται καλή. NAUCK.

720. Stobaeus 51, 8.

τόλμα ἀεὶ, κἄν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

τόλμ’ ἀεὶ ed. τόλμ’ ἀεὶ AVind. τόλμης ἀεὶ B. κἄν τι] κἄν τις M. Versus non Euripidis, sed poetae elegiaci: quod animadvertit Meinekius ad Men. p. 314. qui tolmân deî scripsit, quo non opus.

721. Ar. Nub. 891. ἴθ’ ὅποι χρῆζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλον σ’ | ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ. Schol. πάντα δὲ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου

ἴθ’ ὅποι χρῆζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι
τῆς σῆς Ἑλένης οὐνεκα.

722. Stobaeus 39, 10.

Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει·

τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.

Priorem versum ἀνωγύμως afferunt Cicero ad Att. 4, 6, 2. Plut. Mor. p. 472e. p. 602b. Diogenianus 8, 16. schol. Theocr. 5, 61. Psellus Boiss. p. 168. Macarius 7, 78.; verba liberius mutant Diogenianus 8, 46. ἦν ἔλαχες Σπάρταν κόσμει, et Gregorius Cyprius 2, 76. (cf. Greg. Cyp. cod. Mosq. 3, 82.) κόσμει Σπάρταν, ἦν ἔλαχες. Eundem versum respiciunt Cicero ad Att. 1, 20, 3. *eam quam mihi dicis obligasse* Σπάρταν *non modo nunquam deseram, sed etiam* — Synesius Epist. 101. (cf. Suid. v. κόσμει): ἀλλὰ κόσμει, φησὶν, ἂν ἔλαχες Σπάρταν. Theodorus Metoch. p. 16. ὥστ’ ἀνάγκην ταύτην ἔχομεν οὐ Σπάρταν κοσμεῖν, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἂν ἐλάχομεν, ἀλλὰ τυχὴν μάλιστα φέρειν. Theodorus Hyrtae. Epist. 46. in *Notices et Extr.* 5. p. 723. καὶ κόσμει Σπάρταν ἦν ἔλαχες. idem Epist. 61. in *Notices et Extr.* 6. p. 25. κοσμών σπάρτον ἦν ἔλαχον. et Epist. 87. ibid. p. 43. Πάτροκλος ἦν ἔλαχε σπάρτον ἐκόσμει. Nicephorus Chumpan Epist. 4. in Boisson. Anecl. Nov. p. 5. στέργουσι μὲν Σπαρτιάται Σπάρταν ἦν ἔλαχον. Moschorulus ad Eur. Or. 537. vol. 2. p. 157, 15. ἡ σπάρ-

τος ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀφ’ οὗ τὸ κόσμει σπάρτον ἂν ἔλαχες. V. 1. Σπάρτην Stobaeus. σπάρτον schol. Eur. et Theod. Hyrt. Σπάρταν ceteri. κείνην Stobaeus. κείναν Diogenianus 8, 16. ταύταν Cic. Plut. Mor. p. 472. ταύτην Plut. Mor. 602. Psell. Macar. Σπάρταν schol. Theocr. Haec collegit Nauckius. Formae Doricae locum habent in proverbio Dorico: non habent in anapaestis Euripidis, qui Σπάρτην et κείνην scripserat.

723. Ar. Eq. 813.

ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ’ οἷα λέγει.

Schol. v. 809. τὸ δὲ “ὦ πόλις Ἀργούς” ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου· τὸ δὲ “κλύεθ’ οἷα λέγει” ἀπὸ Μηδείας (168.). Ar. Plut. 601. ὦ — λέγει. ubi schol. ὦ πόλις Ἀργούς· ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικέεται. Ex his colligi potest verbis κλύεθ’ οἷα λέγει Euripidem et in Medea et in Telepho usum esse.

724. Stobaeus 22, 32.

σὺ δ’ εἶκ’ ἀνάγκη καὶ θεοῖσι μὴ μάχου·

τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος

χάλα. τὰ τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς

ταπειν’ ἔθηκε καὶ συνέστειλεν ἅλιν.

725. Plut. Mor. p. 46f. οὐ γὰρ μόνον, ὡς Εὐριπίδης φησὶ, τὸ Τηλέφου τραῦμα

πριστοῖσι λόγχῃς θέλγεται βινήμασιν,

ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον εὐφυεῖς νέους δηγμὸν αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἱάται.

726. Schol. Plat. p. 50. (377. Bekk.) ψυκτήρ· σκευὸς ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια, ἢ ποτηρίου εἶδος, ὡς E. Τηλέφω.

727a. Ar. Pac. 528. ἀπέπτυσ’ ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος. ubi schol. ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου [ἢ Τληπολέμου] τὸ

ἀπέπτυσ’ ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον τέκος.

Verba ἢ Τληπολέμου delet Meinekius.

727b. Adiectivo λοχαῖος in hac fabula usum esse Euripidem colligi potest ex Etym. Florentino apud Millerum *Mélanges de littérature Grécque* p. 208. Λοχαιον· τὸν κεκλιμένον, ἐν ᾧ ἔστι λοχήσαι. Εὐριπίδης Τηλέφω. καὶ ἐν Ἀλκῆστιδι “κἄνπερ λόχαια σαυτὸν ἐξέδρας”. καὶ λοχαίη σκῖνος παρὰ τῷ Ἀράτῳ (1057.). Quae sic sunt corrigenda, Λοχαῖον σῖτον· τὸν κεκλιμένον, ἐν ᾧ ἔστι λοχήσαι. Εὐριπίδης Τηλέφω. καὶ ἐν Ἀλκῆστιδι (848.) “κἄνπερ λοχαίας αὐτὸν ἐξέδρας συθεῖς | μάρψω”. καὶ λοχαίη cet. Glossa λοχαῖος σῖτος est apud Photium, qui explicat ὁ βαθὺς ἢ ὁ δι’ ἐπομβρίαν κεκλιμένος. corrupta apud Hesychium λοχαῖος· κλεινόμενος εὐσιτος, ἀπὸ τοῦ . . . εὐτροφεῖν. In versu Alcestidis nunc λοχήσας legitur: sed veram scripturam annotavit schol. cod. Vat. γράφεται λοχαίας (codex lochias, quod correxit Hartungus). λοχᾶν γὰρ αὐτὸν θέλει ὁ Ἡρακλῆς κρυφθεῖς.

ΤΗ ΜΕΝΙΔΑΙ.

Τημενίδες pro Τημενίδαί praebet Stobaeus, quem errorem esse videri librorum, qui dativo Τημενίδας vitiose Τημενίδες scripto decepti fuerint, monet Nauckius. Genuinam inscriptionem confirmat Dioscorides Anth. Pal. 11, 195. Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους | Τημενίδας ὁ καμῶν πολλὰ διήλθον ἐγώ. | χῶ μὲν τιμηθεῖς ἀπεπέμπετο, τὴν δὲ τάλαιναν | Ὑρνηθῶ κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβαλεν. De argumento dramatis v. Pausan. 2, 19. et 28. Nicol. Damasc. in Muellieri Fragm. Hist. vol. 3.

p. 376. et Diod. Sic. in Exc. Escor. ibid. vol. 2. p. VIII. (vol. 2. p. 119. ed. Dindorf. Lips. a. 1867.)

728. Stobaeus 50, 1. Εὐριπίδου Τημενιδῶν (τιμενιδῶν M. τημενιδῶν al.)

~ ~ φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν,

ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανῶν,

κακοὺς δὲ μισεῖ. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος

τόδ’ ἐστὶ, τοῖς δὲ καταθανοῦσιν εὐκλείες.

V. 1. πάντ’ εὐτυχεῖν libri. Correxit Conington.

4. καταθανοῦσιν M.

729. Stobaeus 39, 1. Εὐριπίδου Τημενίσι.
εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ
πατρίδος ἔρωντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν.
730. Pollux 9, 27. τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς χώ-
ρας λέγουσι πόλεις οὐ προσεκτέον, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ
— ἐν Τημενίαις
ἅπανα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.
731. Stobaeus 51, 2.
οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί.
κρεῖσσον] κρεῖττον libri.
732. Stobaeus 51, 17. Εὐριπίδου Τημενίσι
ῥώμη δὲ γ' ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην.
γ' pro τ' Matthiae.
733. Stobaeus 124, 29. Εὐριπίδου Τημενίσι.
τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι καταναεῖν μένει.
κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
πάντες· τὸ γὰρ χρεῶν μείζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν.
V. 2. κοινόν] πάντες Nauckius.
734. Stobaeus 1, 4. Εὐριπίδου Τημενίδων.
ἀρετὴ δὲ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται,
ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός.
V. 1. ἀγωνίμως affert Sextus Empir. p. 660, 25.
735. Stobaeus 4, 10. Εὐριπίδου Τημενίσιν.
ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής,
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα.
V. 2. τύχης pro ψυχῆς Gesnerus.
736. ὡς σκαίος ἀνὴρ καὶ Ξενοῖσιν ἄξενος
καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὦν ἐχρῆν φίλου.
σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
κἂν ὁμόθεν ὦσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλεόν κρατεῖ
τῆς εὐσεβείας· ἢ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις 5
ἀπόλωλ' ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ.
Stobaeus 126, 6. et 7. Εὐριπίδου Τημενίσιν. “ὡς —
φίλου (v. 1. 2.) τοῦ αὐτοῦ “δάνειον — θάνῃ” (v. 3—6.)
Coniungit hos locos M, qui τοῦ αὐτοῦ in libris ceteris

ante versum 3. positum om. V. 1. ἀνὴρ libri.
3. σπάνιον δ' pro δάνειον δ' Gesnerus. δ' delet Nau-
ckius. 5. ante τῆς εὐσεβείας lemma Εὐριπίδου ha-
bent M Vind. 6. ἀνὴρ θάνῃ M. ἔλθῃ ceteri.

737. Stobaeus 13, 8. Εὐριπίδου Τημενίσι.
καλὸν γ' ἀληθὴς κάτενης παρρησία.
ἀτενὴς καὶ ἀληθὴς M.

738. Stobaeus 106, 7. Εὐριπίδου Τημενίσι.
πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως
δείξουσιν αὐτοῦς τῶν κακῶν ἔξουσία.
V. 2. δείξουσιν pro δείξωσιν Matth.

739. Stobaeus 88, 2. τοῦ αὐτοῦ Τημενίσι.
φεῦ φεῦ, τὸ φῦναι πατρός εὐγενοῦς ἅπο
δσὴν ἔχει φρόνησιν ἀξίωμα τέ.
κἂν γὰρ πένης ὦν τυγχάνῃ, χρηστοῦ γεγῶς
τιμὴν ἔχει τιν', ἀναμετρούμενος δὲ πως
τὸ τοῦ πατρός γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ. 5
V. 3. χρηστοῦ pro χρηστός Valck. 5. Suspectum
ὠφελεῖ. οὐ φθερεῖ Engerus.

740. Aelianus N. A. 7, 39. ἐν δὲ τοῖς Τημενίαις
τὸν Ἡράκλειον ἄθλον ἔλαφον κέρατα ἔχειν ὁ αὐτός
Εὐριπίδης φησὶ, τὸν τρόπον τόνδε ἄδων
. . . . . ἦλθεν δ'
ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον, μεγάλων
ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς,
κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπὶ τε
λειμῶνας ποιμνία τ' ἄλση. 5
V. 3. Suspectus versus paroemiacus. ἦλθεν δ' ἐπὶ
χρυσόκερων ἔλαφον, | μεγάλων ἄθλων δέιμαθ' ὑπο-
στάς — Matthiae. 4. κατ' ἔναυλ'] Libri partim
sic partim κατ' ἔναυλων. ἐπὶ τε] ἐπιών Nauckius.
5. ποιμνία m. ποιμένα ceteri. ἀποιμνία Meine-
kii in Fleckeiseni Annal. a. 1863, fasc. 6. p. 376.

741. Ar. Ran. 1338. ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχρον
ἄπατε. ubi scholia: Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν
Τημενίδων (Εὐμενίδων ante Dobraeus).

ΤΗΜΕΝΟΣ.

De argumento fabulae non constat. Temenum et
Temenidas eur idem drama dici opinemur, nullam
video rationem idoneam. Quem versum e Κτιμένῳ
(i. e. Τημένῳ) affert Clemens Alex. supra exhibuimus
fr. 435, 2. NAUCK.

742. Stobaeus 56, 14. Εὐριπίδου Βουτημένῳ (sic
A et fortasse M).

ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα.

743. Stobaeus 54, 15. Εὐριπίδου Τημένῳ (τιμένῳ AM).
τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς
γινῶναι τὸν ἐχθρὸν ἢ μάλισθ' ἀλώσιμος.

V. 1. τὸ δὲ] τοῦ δὲ Dobraeus. τὸ δ' εὐ Nauckius.

τοῦτ'] τοῦτό τ' M Vind. ἦ] εἰ AM Vind.

744. Stobaeus 54, 16. ἐν ταῦτῳ.
ἄρξεις γὰρ οὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιεῖν στρατόν.

V. 1. ἄρξεις ἄρ'] ἄρξεις γὰρ AB.

745. Stobaeus 51, 3. Εὐριπίδου Τημένῳ.
τολμᾶν δὲ χρεῶν· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν.

EURIPIDES.

746. Stobaeus 31, 1. Εὐριπίδου Τιμαίῳ (sic M,
ζ νη Vind.: nomen fabulae om. ceteri).

αἰδῶς γὰρ ὀργῆς πλείον' ὠφελεῖ βροτούς.
In ζ νη Τέννη latere posse monet Nauckius. Idem
(Stud. Eurip. 2. p. 27.) πλείον' restituit pro πλείον.

747. Hesychius, αἰσίως: καλῶς, δεξιῶς. E. Τη-
μένῳ (τί codex).

748. Hesychius, ἀνανομήν: ἀναδασμόν. ἀνανέ-
μειν γὰρ τὸ μερίζειν. E. Τημένῳ.

749. Hesychius, ἀπυργος: ἀτείσχιστος. E. Τημένῳ
(τιμένῳ cod.).

750. Schol. Plat. p. 137. (334. Bekk.) et Hes-
ychius s. v. Κατηβολή. V. fr. 617.

751. Schol. Hippocr. (vol. 5. p. 214. Littr.) in Da-
rembergii Notices et Extr. des Manusc. méd. 1. p. 217.
Βακχείος ὁδόνῃν καὶ ἄλγῃμα καὶ φλεγμονήν φησιν
εἶναι τὸν σφακελισμόν, παραθέμενος Εὐριπίδου λέξεις
ἐκ Τημένου (ἐκ κτημένου cod.) καὶ Ἰππολύτου (v. 1352.
ubi σφάκελος legitur).

ΥΨΙΠΥΛΗ.

* De argumento schol. Clem. Alex. ad p. 29, 9. ed. Pott. ὅτε οἱ ἐπτά ἐπὶ Θήβας σὺν Ἀδράστῃ καὶ Πολυνείκῃ ἐστρατεύοντο, παρέβαλον εἰς τὴν Νεμέαν· τόπος δὲ οὗτος τοῦ Ἀργίου. Ζητοῦντες δὲ ὑδρεύσασθαι συνέτυχον Ὑψιπύλῃ τῇ Θόαντος θυγατρὶ τρεφούσῃ παῖδιον Ὀφέλτην καλούμενον, Εὐφύγῳ (Εὐφότη leg., cf. schol. Pind. Nem. prol. p. 424. ἐπὶ Ὀφέλτῃ τῇ Εὐφότη καὶ Κρεούσῃ παιδί. *Ophellen Lycei regis filium* dicit Hyginus fab. 74., ubi *Lycurgi filium* probabiliter corrigitur secundum Apollodorum et alios.) καὶ Εὐρυδίκη. ἡ δὲ ἀποθεμένη τὸ παῖδιον ἀπῆλθεν αὐτοῖς ὑδρεύσασθαι βουλομένη. δράκων δὲ ἐν τοσούτῳ περιπεσὼν τῷ παιδίῳ ἀνείλεν αὐτό· ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα ἐθρήνη. Ἀμφιάρεος δὲ ὁ μάντις, εἰς ὧν τῶν ἐπτά, ἀπὸ τοῦ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι θάνατον προεμαντεύσας καὶ τὸν παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσεν. Ἀδραστος δὲ παραμυθούμενος τὴν Ὑψιπύλῃν ἐπ' αὐτῷ τὸν Νεμεακὸν ἀγῶνα συνεστήσατο. Similiter Apollod. 3, 6, 4. et Hyginus fab. 74. Hypsipylem ab Eurydices ultione tutam praestant filii, si recte fr. 765. interpretatur Welckerus. Scenae commissum esse drama paulo ante olymp. 93, 3. docet schol. Ar. Ran. 53. τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλῃς, Φοινισσῶν, Ἀντιόπῃς. De Euripideia Hypsipyla dicta videntur quae narrat Ath. 8. p. 343f. ὁμοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεύς ὁ Ἀργεῖος τραγῳδός, Ἀθηνίωτος μὲν μαθητὴς, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίω βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τότε τὸ ἐπιγράμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλῃν ὑπεκρίνατο “μὴ με Λεοντήος τραγικοῦ κεναρηφαγον ἡχος (κιναρηφάγου ἦθος Villebrunius) | λεύσσων Ὑψιπύλῃς ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα (Ὑψιπύλῃς ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα Iacobsius). | ἤμην γὰρ πότ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος” ect. NAUCK.

752. Διόνυσος, δς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κατὰ πηδᾶ χορεύων παρθένους σὺν Δελφίσι. Ar. Ran. 1211. “Διόνυσος — πηδᾶ χορεύων”. ubi schol. Διόνυσος δς: Ὑψιπύλῃς ἡ ἀρχή. Schol. 1213. πηδᾶ χορεύων: — τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ στίχου “παρθένους σὺν Δελφίσι”. Macrobius Sat. 1, 18, 4. *quod cum Varro et Granius Flaccus adfirmant, etiam Euripides his docet* “Διόνυσος — πηδᾶ χορεύων”. Schol. Ar. Nub. 604. σὺν πεύκαις: παρὰ τὸ Εὐριπίδειον “Διόνυσος — δοραῖς”. Etym. M. v. ἀπατος p. 1, 38. τὸ δὲ “καθαπτὸς — Παρνασοῦ” παρ' Εὐριπίδῃ. V. 1. δς θύρσοισι] ἐν πεύκαις schol. Ar. Nub. 2. πεύκαισι] πεύκησι Etym. M.

753. Didymus in Macrob. Sat. 5, 18, 12. Ἀχελῷον πᾶν ὕδωρ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὑψιπύλῃ λέγων γὰρ περὶ ὕδατος ὄντος σφόδρα πόρρω τῆς Ἀκαρνανίας, ἐν ἣ ἔστιν ὁ ποταμὸς Ἀχελῷος, φησὶ δειξῶ μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῷου ῥόον. ῥόον] ῥόονον vel ῥοὰς Elmsleius.

754. Plut. Mor. p. 93d. ὥσπερ ὁ τῆς Ὑψιπύλῃς τρόφιμος εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων ἡδόμενα ψυχᾷ τὸ νήπιον ἀπληστον ἔχων.

Cf. Plut. Mor. p. 661f. ubi libri haec praebent: ὥσπερ ὁ * * * πύλῃς τρόφιμος * * * νος “ἕτερον ἄφ' ἐτέρας ἰώμενος ἄγρευμα ἂν συνηδόμεναι ψυχαὶ * μὴ πῖον ἀπληστος ἔων” ἐπὶ πλείστον ἔξανθίζεται τοῦ λειμῶ-

νος. V. 1. αἰρόμενος p. 93., ἰώμενος p. 661., neutrum sufficit. 3. ἄρῃστον ἔχων p. 93., ἀπληστος ἔων p. 661. Euripidi locum vindicavit Valck. Diatr. p. 212., qui verba εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν poetae adscripsit, quae Plutarchi esse videntur: idem apte comparavit Statii Theb. 4, 786. NAUCK. Non magis satisfaciit Herwerdeni coniectura p. 60. ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ τε θηρώμενος, verbo quidem apto, sed offendens propter brevem in fine dochmii syllabam. V. 2. Dialectus postulat ἀδομένα.

755. Ar. Ran. 1328. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν. ubi schol. (sicut Suidas v. δωδεκαμήχανον): ἔστι δὲ παρὰ τὰ ἔξ Ὑψιπύλῃς Εὐριπίδου “ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον.” ἄστρον] ἄντρον codex Θ in glossa: hoc probat et speluncam, ubi draco latuerit, dici iudicat Welcker.; alii ἄστρον de sole dictum volunt, qui per duodecim zodiaci signa eat. NAUCK.

756. Ar. Ran. 1322. περιβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας. Scholion v. 1320. καὶ τὸ “περιβαλ", ὦ τέκνον” ἔξ Ὑψιπύλῃς. quod om. RV.

757. ἂ γοῦν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι. ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν, θάπτει τε τέκνα χῆτερα κτᾶται νέα, αὐτὸς τε θνήσκει· καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοὶ εἰς γῆν φέροντες γῆν. ἀναγκαιῶς δ' ἔχει βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν, καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ· τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν; δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαιῶν βροτοῖς.

Clemens Alex. Strom. 3. p. 587. ὁ γοῦν Εὐριπίδης λέγει “ἂ γοῦν — βροτοὶ” (1—4.). εἰτα ἐπιφέρει “ταῦτα δεῖ — βροτοῖς” (7—9.). Plut. Mor. p. 110f. οὐ φαύλως γὰρ ἂν δόξειεν ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀμφιάρεως παραμυθεῖσθαι τὴν Ἀρχεμόρου μητέρα δυσχεραίνουσαν, ὅτι νήπιος ὢν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε. φησὶ γὰρ οὕτως “ἔφυ μὲν — βροτοῖς” (2—9.). Stobaeus 108, 11. Εὐριπίδου Ὑψιπύλῃ. “ἔφυ μὲν — διεκπερᾶν;” (2—8.). Verba βίον — μὴ (6 et 7.) ἀνωμύτως arponit Marcus Anton. 7, 40. v. 6. idem 11, 6. v. 9. cum lemmate Εὐριπίδου habet Stobaeus 29, 56. cf. Plut. Mor. p. 117d. οὐθὲν γὰρ δεινὸν τῶν ἀναγκαιῶν βροτοῖς. V. 1. ἂ γοῦν] ἂ γ' οὖν Matth. μου] μοι Porson. 2. οὐ πονεῖ βροτῶν] οὐκ αἰ πονεῖ Stobaeus. 3. θάπτει] θάπτειν Stobaeus. καὶ ἔτερα Clem. et Stobaeus. χῆτερ' αὐ Plut. κτᾶται Plut. σπείρει Clem. κτᾶσθαι Stobaeus. νέα] πάλιν Stobaeus. 4. αὐτὸς τε θνήσκει] αὐτοὺς θνήσκειν Stobaeus. καὶ τὰδ'] κατὰ δ' (id est κᾶτα δ') Stobaeus. 5. τήνδ' ἀναγκαιῶς Plut. et Stobaeus. γῆν ἀναγκαιῶς δ' Grotius e Ciceronis loco. 6. βίον] βίου M. Ant. 11, 6. 7. τὸν — τὸν] τὸ — τὸ Marcus Ant. 8. στένειν] στέγειν Clem. 9. δεινὸν γὰρ οὐδὲν] οὐθὲν γὰρ δεινὸν Plut. οὐκ αἰσχροὺς οὐδὲν Stobaeus 29. οὐ δεινὸν οὐδὲν Clemens. Latine locum reddidit Cicero Tusc. 3, 25, 59. *Carneades — reprehendere Chrysippum solebat laudantem Euripideum carmen illud “mortalis nemo est, quem non attingit dolor | morbusque. multis sunt humani liberi, | rursum creandi, morsque est finita omnibus. | quae generi humano angorem nequidquam afferunt. | reddenda terrae est terra, tum vita omnibus | metenda, ut fruges. sic iubet necessitas.”* NAUCK.

758. Stobaeus 10, 26.
κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.
759. Orion Floril. 7, 5. p. 51, 10.
πρὸς τὰς φύσεις χρή καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν
καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε καγαθῶν,
πειθῶ δὲ τοῖς μὲν σὺφροσιν πολλὴν ἔχειν,
τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεῶν.
- V. 1. ἀνώνυμος habet Floril. Leid. 100. in Philol.
6. p. 587. unde φύσεις restitutum pro χρήσεις. 4.
οὐδὲ pro οὐδὲν Schneidewin.
760. Stobaeus 20, 31.
ἔξω γὰρ ὁργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.
- Idem versus ap. Stobaeum 20, 12. coniunctus cum
fr. 261.
761. Stobaeus 110, 16.
ἄελπτον οὐδὲν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεῶν.
762. Eust. II. p. 959, 43. (Philem. Lex. p. 147.).
λέγουσι δὲ καὶ σὰ τὰ σώα οἱ παλαιοί — Ε. ἐν Ὑψιπύλῃ
εὐσημα καὶ σὰ καὶ κατεσφραγισμένα.
εὐσημα pro εὐφημα Valek.
763. Ar. Ran. 64. ἀρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ
ἐτέρᾳ φράσω; ubi scholia: ἐτέρᾳ φράσω: — ἔστι δὲ
τὸ ἡμιστίχιον ἔξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου. Bothius ad
priora verba ἀρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές hanc annota-
tionem rettulit.
764. Galenus vol. 5. p. 615. ed. Basil. vol. 12. p.
376. Chart. de v. ἀέτωμα sive ἀετός disputans: καὶ
Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ φησὶ
ἰδοῦ, πρὸς αἰθέρ' ἑξαμιλλῆσαι κόρας,
γραπτοῖς ἐν ἀετοῖσι προσβλέπων τύπους.
- V. 1. ἑξαμιλλῆσαι ante Musgr. κόραι libri. κόραις
Musgr. κόρας Hermannus. 2. οἰσὶ libri. ἐν αἰ-
ετοῖσι Valck.
765. Ar. Ran. 1320. οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου.
ubi schol. παρὰ τὸ ἔξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου “οἰνάνθα
τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν”. οἰνάνθα τρέφει RV, οἰ-

νάνθα φέρει ceteri libri. οἰνάνθας τε τρέφει Tzetzēs
in scholio ad hunc versum quod ex cod. Ambros. edi-
dit H. Keilius in Ritschelii Museo Rhen. vol. 6. p. 617.
(ap. Nancium in Append. ad Lexicon Vindob. p. 251, 7.)
οἶνα θ' ἂ φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν οἰνάνθας γάνος
Bergk. Welckerus conferri iubet Anth. Pal. 3, 10.
φαῖνε, Θόαν, Βάκχοιο φυτὸν τὸδε· ματέρα γὰρ σάν |
ρύση τοῦ θανάτου οἰκέτιν Ὑψιπύλαν eet., cui epi-
grammati haec praemittuntur: ἐν δὲ τῷ κατὰ δύσιν
πλευρῷ — Εὐνέως γεγλυμμένος καὶ Θόας, οὗς ἐγέν-
νησεν Ὑψιπύλη, ἀναγνωρίζομενοι τῇ μητρὶ καὶ τὴν
χρυσὴν δεκνύντες ἀμπέλον, ὅπερ ἦν αὐτοῖς τοῦ γέ-
νους σύμβολον, καὶ ρύομενοι αὐτὴν διὰ τὸν Ἀρχε-
μόρου θάνατον τῆς παρ' Εὐρυδίκης τιμωρίας.

766. Hesychius, ἀναδρομαί: vide fr. 850.
767. Harpocr. v. ἀρκετεῖσαι p. 58, 7. ed. Oxon.
ὅτι δὲ αἱ ἀρκετευόμεναι παρθέναι ἀρκοὶ καλοῦνται,
Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυ-
σιστράτῃ. Similiter omisso fabulae nomine Anecd.
Bekk. p. 444, 32. et Suid. v. ἀρκετεῖσαι.
768. Antiatt. p. 93, 26. ἐκοημία, οὐ μόνον ἀπο-
δημία. Ε. Ὑψιπύλῃ.
769. Phot. Lex. p. 180, 12. κροταλίζειν· οὐ διὰ
τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου. τῆς κροτα-
λισάσης, ὡς Εὐριπίδης (Εὐριπίδην Dobr.) φησὶν ὁ
κωμικός περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων. Ar. Ran. 1305.
ποῦ ἔστιν ἢ τοῖς ὁστράκοις | αὐτὴ κροτοῦσα; δεῦρο,
Μοῦσ' Εὐριπίδου. ubi schol. λέγεται δὲ εἰς τὴν Ὑψι-
πύλῃν ταῦτα. Phryn. Bekk. p. 45, 30. κροτεῖν ὁστρά-
κοις· Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς Εὐριπίδου μελοποιίας.
Euripides quid dixerit e Photii loco non satis ap-
paret. Verbo κροταλίζειν usus est Anaxilas ap. An-
tiatt. Bekkeri p. 103, 9. NAUCK.
770. Antiatt. p. 109, 15. νεαρός: ἀντὶ τοῦ νέος.
Ε. Ὑψιπύλῃ.

Φ Α Ε Θ Ω Ν.

Longiora duo huius dramatis fragmenta (775. et
781.) extant in codicis Claromontani foliis duobus
postremis (162. et 163.), ubi Euripidei versus partim
reciso margine inferiore perierunt, partim vetere
scriptura deleta novaque inducta (continet ille co-
dex Pauli epistolas) obscurati sunt et detriti. De-
scripserunt illa fragmenta Imm. Bekkerus et Henri-
cus Hasius, correctae edidit G. Hermannus Opusc. 3.
p. 7—21. Bekkeri et Hasii apographa significabo
litteris B et H. Prioris integram apponam discre-
pantiam, ex altero (quod Matthiae repetiit) graviora
quaeque attulisse sufficiet. Dubias literas punctis
infra lineam positos indicabo. NAUCK. Tenuiores
litterarum ductus in codice saepe sunt ambigui nec
litterae, quarum similis forma est, velut Α Δ Λ et
Ε Θ Ο C, ubique distingui possunt. “Scena drama-
tis haud procul est ab Solis regia in finibus Aethio-
pum Oceano vicinorum, quorum rex Merops, coniux
Clymenae, nuptias Phaethontis filii parat. Phaethon
ut mortalis abnuat matrimonium cum dea ineundum;
Clymene mater docet non Meropis ipsum, sed Solis
esse filium, et fidem verbis suis factura imperat ut
deum adeat. Phaethon Solis regiam petit et curru
paterno impetrato magnis ausis excidit: fratrem
mortuum lugent Heliades; cf. Plinius H. N. 37, 11.
Huius dramatis fortasse est fr. 972. et versus ap.
Plut. Mor. p. 465a.” NAUCK.

771. Strabo 1. p. 33. ὁ τ' Εὐριπίδης ἐν (sic pro ἐπὶ
Xylander) τῷ Φαέθοντι τὴν Κλυμένην δοθῆναι φησὶ
Μέροπι τῇσδ' ἀνακτὶ γῆς,
ἣν ἐκ τεθρίππων ἀρμάτων πρώτην πρώτην χθόνα
“Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέα βάλλει φλογί.
καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι
“Εὐ φαεννάς Ἥλιου θ' ἵπποστάσεις. 5
νῦν μὲν δὴ κοινὰς ποιεῖται τὰς ἵπποστάσεις τῇ τε
Ἡοὶ καὶ τῷ Ἥλιῳ, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς πλησίον αὐτάς
φησὶν εἶναι τῇ οἰκίῃ τοῦ Μέρου· καὶ ὅλη γὰρ τῇ
δραματουργίᾳ τοῦτο παραπέμπλεκται. V. 1. δάμαρ
δοθεῖσα Nauckius, Κλυμένη δοθεῖσα Eothis supplet.
3. Hesychius, ἀνίσχων: ἀνατέλλων. 5. φαεν-
νάς Meinek. φαεννὰν vel φαεννὰς libri.
772. Eust. Od. p. 1731, 54. ἡ δὲ τοιαύτη προῖξ
ὅτι καὶ φερνὴ λέγεται· δηλοῖ, φαοῖν, ἐν Φαέθοντι Εὐ-
ριπίδης εἰπὼν
ἐλεῦθερος δ' ὦν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους,
πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων.
- V. 2. cf. Plut. Mor. p. 498a. ὑπομένει, τὸ σῶμα πε-
πραμένον τῆς φερνῆς ἔχων, ὡς Εὐριπίδης φησὶν.
Phaethontis sunt verba, item fortasse fr. 773. et
774. NAUCK.
773. Stobaeus 93, 2.
δεινὸν γέ, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἐμφυτον,
σκαίοισιν εἶναι· τί ποτε τοῦτο ταῖτιον;
ἀρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ,

τυφλάς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;
V. 1. δ] γ' B. 2. τοῦτο AMVind.Voss. τοῦτου B.
τοῦδε Arsenius p. 361, 22. ταῖτιον AB. τ' αἷτιον
Vind. 3. συνηρεμεῖ (debebat συνηρετεῖ, ut Mei-
nekius) Dobraeus pro συνηρεφεῖ.

774. Stobaeus 40, 2.

ὥς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ.
γε om. M. Eundem versum habet Flor. Leid. 139.
in Philol. 6. p. 578.

775. μνησθεὶς ὁ μοί ποτ' εἶπ', ὅτ' εὐνάσθη, θεός.
αἰτοῦ τί χρήσεις ἐν· πέρα γὰρ οὐ θέμις
λαβεῖν σε· κἄν μὲν τυγχάνης ε . . .
θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μὴ, ψευδὴς ἐγώ.

ΦΑΕ. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἥλιου; 5

ΚΛΥ. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν.

ΦΑΕ. ἐπεὶ πατὴρ πέφυκεν; οὐ κακῶς λέγεις.

ΚΛΥ. σάφ' ἴσθι· πεῦσαι δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς.

ΦΑΕ. ἀρκεῖ· πέποιθα γὰρ σε μὴ ψευδὴ λέγειν.

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἶδ' ἔξω δόμων

δμῳαὶ περῶσιν, αἱ πατρὸς κοιμωμένου 11

σαῖρουσι δῶμα καὶ δόμων κειμήλια

καθ' ἡμέραν φοιβῶσι κάπιχωρίοις

ὁσμαῖσι θυμῶσιν εἰσδούς δόμων.

ὅταν δ' ὕπνον γεραῖος ἐκλιπῶν πατὴρ 15

πύλας ἀμείψῃ καὶ λόγους γάμων πέρι

λέξῃ πρὸς ἡμᾶς, Ἥλιου μολῶν δόμους

τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μήτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι.

XOP. . . . . στρ. α'

. . . . . κατὰ γὰν

. . . α 20

Codex Clarom., nunc Paris. 107. fol. 162. verso
continet v. 1—35., eodem folio recto v. 36—70. v. 1—
4. Clymenae sunt. Phaethontis nomen ad v. 5. li-
teris ΦΑΕ minio adscriptis m. sec., v. 6—9. persona-
rum vices lineolis indicantur. V. 1. μνησθεὶς de
Sole intelligit Nauckius, dabit tibi quod petieris μνη-
σθεὶς et quae sequuntur. ΕΙΠΤΕΤΥΝΑΘΗΘΕΟΣ
(ante quintam litteram O addidit m. sec.) B. 2.
ΠΕΡΑΙΓΑΡΟΥΘΕΜΙC B, ΤΕΡΑΙΓΑΡΠΟΚΑΙ^A (Π in OY

mutavit m. sec.) H. 3. ΤΥΓΧΑΝΗΣ . . . B.
ΙΥΙΧΛΛΗΠΩΔ ΩΝ H. τυγχάνης ἐτητύμως corrigi
Bekker. τυγχάνης δῶρων θεοῦ Nauckius. 7. ἐπεὶ
cod. εἶπερ m. sec. teste Bekker. ΚΑΚΩC H.
ΚΑΛΩC B. εἶπερ πατὴρ πέφυκε κοῦκ ἄλλως λέ-
γεις Burges. 8. ΠΕΥCΗ cod. 9. ΨΕΥΔΗΛΕ
ΓΕΙΝ B. ΨΕΥΔΗΕΙΝ (post EIN m. sec. alterum
N add. H. Corrector igitur ψευδὴ εἶναι voluit.
ψευδὴ[γορ]εῖν Nauckius. 11. ΑἶΠΑΤΡΟC . .
ΤΑΣΓΑΜΟΥC B. ΑἶΠΑΤΡΟCΙΟΙΑΩΡΙΜΟΙ (Εἰ pro
Αἰ m. sec., eadem in fine ΩΡΑΕΜΟΙ) H. αἱ πα-
τρὸς κοιμωμένου Hermannus, cuius emendationem
confirmat v. 15. 12. καὶ δόμων κειμήλια Bekkerus.
In cod. solae supersunt litterae ΚΑΙΛ. 13. ΚΑΠΙ
ΧΩΡΙΟΙC B. ΠΑΝΧΗΜΕΡΟC H. 15. ΟΥΤΑΝ m.
pr. ΟΤΑΝΔ m. sec. teste H. ὕπνον — ἐκλιπῶν
Hermannus: pro quo etiam alia conici possunt, quum
in codice nihil legi possit praeter litteras ΥΠΝΟΥC.

16. ΠΥΛΑΣΑΜΕΡΨΗΚΑΙΔΟΥ . . . codex. Corre-
xit et explevit Bekkerus. 17. μολῶν Bekkerus pro
ΜΕΝΩΝ. 18. ΕΛΕΓΞΩ B. ΑΙΚCΟ (ΕΛΕΓΞΩ m.
sec.) H. μήτερ εἰ ψευδὴς (σαφεῖς recte Herman-
nus) λόγοι Bekkerus. ΜΗCΙΡΟΙΕΑΦΑC . . . codex.

Post v. 18. teste B versus vacuus, deinde v. 19.
ΚΑΤΑΓΑΝ m. sec., v. 20. A eadem manu, deinceps
denuo versus vacuus. Stropharum notas addidit Her-
mannus. 21. δὲ δένδρεσι λεπτὰν Bekkerus pro

ΔΕΔΕΝΔΡΩΝΚΛΕΙΝΗΝ. μέλπει δ' ἐν δένδρῳ ἐλει-
νῇν Nauckius. ἐν δένδρεσι praeivit Burges.

μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν

ἀηδῶν ἀρμονίαν

ὀρθρευομένα γόοις

Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον.

σύριγγας δ' οὐριβάται

ἀντ. α' 25

κινούσιν ποιμένας ἐλάται·

ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν

ξανθὰν πύλων συζυγίαι.

ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ

στείχουσιν θηροφόνοι,

30

πηγαῖς τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ

μελιβόας κύκνος ἄχει,

ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας

στρ. β'

ἀνέμων τ' εὐαέσιν ῥοθίοις

ἀνὰ δ' ἰστί . . . . .

35

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

23. ΙΤΟΡΕΥΟΜΕΝΑΥΘΟΝ (initio Θ addidit et lite-
ram T induxit m. alt.) H. Correxuit Hermannus. Nau-
ckius comparavit γόοισιν δ' ὀρθρευομένα Eur. Suppl.
978. 28. Ξανθὰν] ΞΑΝΘΩΝ m. sec. 32. ΜΕΛΙΒΥΑC
et ΑΓΕΙ cod. m. pr. teste H. Correxuit m. sec.
33. ἄκατοι pro ΑΚΟΝΤΟΙ Dobraeus. εἰρεσίας Bek-
kerus. ΕΙΡΗΗ (ΑΣ add. m. sec.) H. 34. ΕΥΑΙCΙΝ
ΟΙC m. pr. teste H. litteram quartam in E mutavit
m. sec., eadem ΑΝΕΜΩΝΤ et ΡΟΘΙ supplevit.
36. ΠΡΟΓΟΝΟΝ et ΠΕΛΑCΕΙ cod. Correxuit Herm.
37. ΕΤΑΡΟΙCΙ m. pr. ΕΤΕΡΟΙCΙ m. sec. 38.
ΚΟCΜΕΙΝΥΜΕΝΑΙΩΔΕ B. ΚΟCΜΟΝΥΜΕΝΑΙΩΝΔΕ
H. κύμον δ' ὑμεναίων Herm. ΔΕCΤΟCΥΝΑΩΝ
cod. pr. m. teste B. A induxit corrector. 39. ἄγει
pro ΕΑΓΕΙ Hermannus. ΚΑΙΕΡΩC B. ΚΑΙΡΩΝ
(N in C mutavit m. pr.) H. 40. ΥΜΙΝ m. pr.
ΥΜΝΕΙΝ m. sec. ΑΝΑCCΩΝ m. pr. ΑΝΑΚΤΩΝ
m. sec. 42. αὖξουσ' Hermannus pro ΑΙΟΥC (ab C
nova linea incipit). 43. ΤΥΙΧΑ teste H m. pr.
I induxit m. sec. 44. ΟΙΚΟΙC B. ΦΑΙΟ (c post o
addidit m. sec.) H. 45. ὀρίζεται δὲ τὸ (recte τότε
Hermannus) φάος Bekkerus. ΟΡΙΖΕΙΑΡΧΕΥΟ (Δ
supra lineam addidit m. sec.) codex. τέλος Bek-
kerus. Ι-ΛΟΝ (m. sec. I in T mutavit) H. 48. αἰ-
σαι] E induxit m. sec. 50. ΕΔΩΚΕΙ (I induxit ma-
nus sec.) H. 52. ΙΩ teste H m. pr. ΙΤΩ m. sec.
ΑΙΔΑ m. pr. ΑΙΟΙΔΑ m. sec. teste H. 53. πρὸ
δόμων Bekkerus pro ΙΠΟΛΙΤΩ. 54. A in παῖς
addidit m. sec.

βαίνουσι, τριπλοῦν Ζεῦρος, ἔχειν χρή 55
στόμῳ ἐν ἡσυχίᾳ·
περὶ γὰρ μεγάλων γυνύμας δαίξει,
παῖδ' ὕμεναίσι, ὥς φησι, θέλων
Ζεῦσαι νύμφης τε λεπάνοις.
KHP. Ὁκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες, 60
εὐφαιεῖτ', ὦ,
ἐκτόποι τε δόμων ἀπαιρέτε,
ὦ ἴτε, λαοί.
κηρύσσω δ' ὅσιον βασιλῆιον,
αἰτῶ δ' αὐδάν 65
εὐτεκνίαν τε γάμοις, ὦν ἔξοδος
ἄδ' ἔνεχ' ἥκει,
παιδὸς πατρός τε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη
κράναν θελόντων· ἀλλὰ τῇλ' ἔστω λεώς.
MEP. . . . . εἰ γὰρ εὖ λέγω 70
* * * *

776. θερμὴ δ' ἀνακτος φλόξ ὑπερτέλλουσα γῆς
καίει τὰ πόρρω, τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει.
Stobaeus Ecl. 1, 25, 3. p. 540. Εὐριπίδης, πῦρ εἶναι
τὸν ἥλιον. λέγει γοῦν ἐν — Φαέθοντι “θερμὴ —
γῆς” (v. 1.). Vitruvius 9, 1, 13. *si radii (solis) per
omnem mundum fusi circinationibus vagarentur neque ex-
tentionibus porrecti ad trigoni formam linearentur, prop-
iora flagrarent. id autem etiam Euripides Graeco-
rum poeta animadvertisse videtur; ait enim quae lon-
gius a sole essent, haec vehementius ardere, propiora
vero eum temperata habere. itaque scribit in fabula
Phaethonte sic: “καίει — ἔχει”. Coniunxit hos ver-
sus Barnesius. V. 2. καίει scripsi pro καίει.
πόρρω] πόρσω dixerunt tragici. τὰ δ' ἔγγυς εὐ-
κρατ' ἔχει edd. Vitruv. τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει
Valek. Diatr. p. 32.*

777. Diog. L. 2, 10. φασὶ δ' αὐτὸν (Anaxagoram)
προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ
λίθου πτώσιν, ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι.
ᾧθεν καὶ Εὐριπίδην μαθητὴν δντα αὐτοῦ χρυσέαν
βῶλον εἰπεῖν τὸν ἥλιον ἐν τῷ Φαέθοντι. Hinc fue-
runt qui fr. 771, 3. “ἥλιος ἀνίσχων χρυσέα φλέγει
scribendum ducerent (v. Valek. Diatr. p. 31.); prob-
abilibus Matthiae coniecit respici Or. 983. ἀλύσει
χρυσέαισι φερομένην δίναισι βῶλον.

778. Stobaeus 43, 2.
ἐν τοῖσι μύθοις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,
ὅστις πατὴρ ὦν παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἔξουσίαν.
V. 1. τοῦτ' ἐγὼ κρίνω] τοῦτον ἐγκρίνω Herwerde-
nus p. 60. 2. πατὴρ ὦν pro τῶν πατέρων Grotius.

779. Longinus de Sublim. c. 15, 4. de Euripide:
ἡκιστα γέ τοι μεγαλοφυῆς ὦν ὅμως τὴν αὐτὸς αὐτοῦ
φύσιν ἐν πολλοῖς γενέσθαι τραγικὴν προσηνάκασε —
τῷ γοῦν Φαέθοντι παραδιδούς τὰς ἡνίας ὁ “ἥλιος
ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλὼν·

55. βαίνουσι] BAINOYCIN codex. ΤΥΠΛ
ΟΥΝ (ΔΙΠΛΟΥΝ m. sec., literis ΔΙ super ΤΥ scrip-
tis) H. 57. ΔΕΙΧΕΙ m. pr. ΔΕΙΞΕΙ m. sec.
58. ΛΕΓΩΝ m. pr. ΘΕΛΩΝ m. sec. 59. ΔΕ
m. pr. ΤΕ m. sec. 60. praeconis personam ad-
scripsit Hermannus. 62. ἐκτόποι Bekkerus pro
ΚΙΩΠΟΙ. ΑΤΤΑΙΡΑΤΕ m. pr. ΑΤΤΑΙΡΕΤΕ m.
sec. 63. ΩΙΕ m. pr. ΩΙΤΕ m. sec. 65. ΑΥΤΩ
ΔΑΥΔΑΝ B. ΑΥΙΩΔΑΥΔΑΝ H. αἰτῶ δ' αἶσαν
Herm. αἰτῶ δ' αὖσαν Duentzer. Philol. 5. p. 190.
67. ἐνεχ'] ENNECH cod. m. pr. ΗΔΕΙ m. pr.
ΗΞΕΙ m. sec. 69. ΤΗΔΕCΤΩ m. pr., CIC (pro TH)
m. sec. τῇλ' ἔστω Nauckius. σῖγ' ἔστω Hermannus.
70. verba εἰ — λέγω m. sec. addidit.

κράσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων ἀψίδα σὴν
κάτω διήσει . . . . .
φρσιν, εἴθ' ἔξῃς
ἴει δ' ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.
τοσαυτ' ἀκούσας εἴτ' ἔμαρπεν ἡνίας· 5
κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων
μεθῆκεν, αἱ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας.
πατὴρ δ' ὀπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς
ἵππευε παῖδα νουθετῶν, ἔκειο' ἔλα,
τῇδε στρέφ' ἄρμα, τῇδε. 10
ἄρ' οὐκ ἂν εἴποις ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπι-
βαίνει τοῦ ἄρματος καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις
συνεπτέρωται; V. 2. ἀψίδα σὴν pro ἀψίδας ἦν Fa-
ber. 3. διήσει pro δίσσει Faber. 5. εἴτ' pro τις
Manutius. 8. σειραίου pro σειρίου Rutgers.
9. ἔλα, τῇδε στρέφ' pro ἐλατῆρα ἔστρεφ' Portus.
780. Schol. Arati 172. φέρονται αἱ Ὑάδες ἐν τῷ
μετώπῳ τοῦ Ταύρου. Θαλῆς ὡς οὖν β' αὐτάς εἶπεν
εἶναι —, Εὐριπίδης δὲ ἐν τῷ Φαέθοντι γ', Ἀχαιοὶ δὲ
δ', Ἰππίας δὲ καὶ Φερεκύδης ζ'.

781. πυρός τ' Ἑρινὺς ἐν νεκροῖς θερμήνυαι
ζῶσ' ἥδ' ἀνίσχ' ἀτμόν ἐμφανῇ . . .
ἀπυλόμεν' οὐκ οἶσεν εἰς δόμους νέκυν;
ἴθ', ὥς πόσις μοι πλησίον γαμήλιους 5
μολπὰς αὐτεῖ παρθένους ἡγούμενος.
οὐ θάσσον; οὐκ ἀμολγὸν ἔξομόρετε,
εἴ ποῦ τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσὼν;
ἐπείγετ' εἶα, δμῳίδες· κρύψω δὲ νιν
ἔστοισι θαλάμοις, ἐνθ' ἐμῷ κείται πόσει
χρυσός· μόνη δὲ κλῆρ' ἐγὼ σφραγίζομαι. 10
ὦ καλλιφεγγές “Ἥλι”, ὥς μ' ἀπύλεσας
καὶ τόνδ'· Ἀπόλλω δ' ἐν βροτοῖς σ' ὀρθῶς καλεῖ
ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαϊμόνων.

XOP. Ὑμὴν Ὑμῆν, στρ.
τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν 15
τὰν Ἑρώτων πότνιαν, τὰν παρθένους
γαμήλιον Ἀφροδίταν.

Codex Parisinus (107.) Claromontanus fol. 163.
verso continet v. 1—37., folio recto v. 38—75.
V. 1. ΠΥΡΟΣΘΕΡΙΝΥC cod., i. e. πυρός θ' Ἑρινύς, ut
ἐλπίς et alia in libris veteribus eum spiritu aspero
interdum scribuntur. ΘΕΡΗΝΥΑΙ B. ΘΕΡΗΙΟΝ, li-
teris HION incertis, H. πυρός τ' Ἑρινὺς ἐν νεκρῷ κε-
ραυνίου | ζῶσ' ἔξανίσχ' ἀτμόν ἐμφανῇ — Herwerde-
nus p. 61. 3. N . . . cod. νέκυν Bekkerus.
4. ἴθ' ὥς Hermannus pro ΤΙΘΕΙΣ. μοι πλησίον γα-
μήλιους Hermannus. MENON . . . codex. 5.
ΑΙΟΑΙΙΑΝΑΥΙΕΙΠΑΘΕΝΟΝ codex. Correxat Bek-
kerus. Idem ἡγούμενος addidit. 6. ΟΙΘΑCCEΟΥ
CΜΟΛΓΟΝ B. οὐ θάσσον; οὐκ ἀμολγὸν Hermannus.
8. ΕΠΕΙΕΤΕΑΙΑΛΜΩΔΕC B. ἐπείγετ', εἶα, δμῳίδες
Herm. ἄρα pro ΑΙΑ Nauckius. 11. et 12. habet
schol. Eur. Or. 1389. vol. 2. p. 303, 26. ed. Oxon.
Ἀπολλωνίων: τῶν ἀπολλωδίων, ὥς ἐν τῷ Φαέθοντι
φρσιν “ὦ — βροτοῖς”. Item Macrob. Sat. 1, 17, 10.
alii cognominatum Apollinem putant ὥς ἀπολλύντα τὰ
ζῶα — ut Euripides in Phaethonte “ὦ — βροτός”
11. καλλιφεγγές] χρυσοφεγγές Macrob. ἥλι' ἥλιον
schol. Eur. 12. ΚΑΙΤΟΝΔΕ B. ΚΑΙΡΟΝ H. καὶ
τόνδ' schol. Eur. in cod. Paris. B. καὶ τοῦδ' in cod. Ve-
neto: unde καὶ τοῦδ' Porsonus. ὅθεν σ' Macrobisus.
ΑΠΟΛΛΩΝΔΕΝΒΡΟΤΟΙCΟΡΘΟCΚΑΛΗ B. In H haec
verba, quae Hasius legere non magis quam versus 6—
11. potuit, desunt. Ἀπόλλων οὕτως εἰκότως κλήζῃ
βροτοῖς schol. Eur. Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλήζει βροτός
Macrobisus. Ἀπόλλων δ' εἰκότως κλήζει βροτοῖς Her-
mannus Philol. 2. p. 135. qui in Orusc. vol. 3. p. 15. scrip-
serat Ἀπόλλω δ' ἐν βροτοῖς σ' ὀρθῶς καλεῖ. 15. ἀεί-
δομεν Bekkerus. ΕΙΔΟΜΕΝ codex. 16. utrum ΠΑΡ
ΘΕΝΟΝ an ΠΑΡΘΕΝΟΙC codex habuerit dubium.

V. 2. δένδρεα] δένδρων Dobraeus Adv. 2, p. 336. φίλοισιν codex. Correetum ex apogr. nonnullis. δέζεται pro λέζεται Casaubonus. De loco ubi Phaethontis corpus sepeliatur vulgo haec intelliguntur; Mei-

nekio Solis verba videntur, Phaethontem ut ne periculoso iter ineat obstantis: quoeum comparat Ov. Met. 2, 76. et v. 1. οὐ ψυκτήρια scribendum coniecit.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Fabula scenae commissae est olymp. 87, 1.: ef. Argum. Eur. Medae supra p. 13. Euripidem seentus dramatis argumentum adumbrat Hyginus fab. 102. eius in verbis corrupta nonnulla emendarunt Meinekios Anal. Alex. p. 74. et Schneidewinus Philol. 4. p. 658. Aeschyli Euripidis Sophoclis tragoedias cognomines inter se comparat Dio Chrys. orat. 52. p. 548—553. Ad Euripidem haec pertinent, p. 549. ὁ χορὸς αὐτῷ (Aeschilo) παρατήσεως, ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδείχθη· ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Λημνίων ἐποίησαν τὸν χορόν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογούμενους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ (διὰ Nauekins) τοσοῦτον ἐτῶν οὕτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην οὕτε βοηθήσειαν οὐδὲν αὐτῷ. p. 550. ὁ Εὐριπίδης τὸν Ἄκτορα εἰσάγει ἓνα Λημνίων ὡς γινώσκον τῷ Φιλοκτῆτῃ προσιδόντα καὶ πολλάκις συμβεβηκότα. p. 551. ἢ τε τοῦ Εὐριπίδου σύνεσις καὶ περὶ πάντα ἐπιμέλεια, ὥστε μῆτε ἀπίθανόν τι καὶ παρημελημένον ἔασαι μῆτε ἀπλῶς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι, ἀλλὰ μετὰ πάσης ἐν τῷ εἰπεῖν δυνάμει, ὥσπερ ἀντίστροφός ἐστι τῇ τοῦ Αἰσχύλου (ἀπλότητι addit Reiskius), πολιτικωτάτη καὶ ῥητορικωτάτη οὖσα καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι πλείστην ὠφέλειαν παρασχέειν δυνάμενη. εὐθὺς γοῦν πεποιήται προλογίζων αὐτῷ ὁ Ὀδυσσεύς καὶ ἄλλα τε ἐνθυμήματα πολιτικὰ στρέφων ἐν ἑαυτῷ καὶ πρῶτον γε διαπορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ ἄρα δοκῇ μὲν τοῖς πολλοῖς σοφός τις εἶναι καὶ διαφέρων τὴν σύνεσιν, ἢ δὲ τοῦναντίον. Ibid. ἔξδον γὰρ αὐτῷ ἀλύπως καὶ ἀπραγμόνως Ζῆν, ὁ δὲ ἐκὼν αἰεὶ ἐν πράγμασι καὶ κινδύνῳ γίγνεται. τούτου δέ φησιν αἴτιον εἶναι τὴν τὸν εὐφυῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν φιλοτιμίαν. δόξης γὰρ ἀγαθῆς ἐφιέμενοι καὶ τοῦ εὐκλείους παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι μερίστους καὶ χαλεπωτάτους ἐκόντες πόνους ὑφίστανται. “οὐδὲν — ἔφυ” (fr. 786, 1.). ἔπειτα σαφῶς καὶ ἀκριβῶς δηλοῖ τὴν τοῦ δράματος ὑπόθεσιν καὶ οὐ ἔνεκεν ἐλήλυθεν εἰς τὴν Λῆμνον. φησὶ τε ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἡλλοιωθῆαι, ὥστε ἐντυχόντα τῷ Φιλοκτῆτῃ μὴ γινωσθῆναι ὑπ' αὐτοῦ —. Ibid. φησὶ τε πρεσβείαν μέλλειν παρὰ τῶν Τρώων ἀρικνεῖσθαι πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην δεησόμενῃν αὐτόν τε καὶ τὰ ὄπλα ἐκείνοις παρασχέειν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας βασιλείᾳ, ποικιλώτερον τὸ δρᾶμα κατασκευάζων καὶ ἀνευρίσκων λόγων ἀφορμὰς, καθ' ὥς εἰς τάναντία ἐπιχευρῶν εὐπορώτατος καὶ παρ' ὄντινον ἰκανώτατος φαίνεται. Ibid. οὐ μόνον δὲ πεποίηκε τὸν Ὀδυσσεῆα παραγινόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους — καὶ τὸ ὄλον, ὡς ἔφην, δι' ὅλου τοῦ δράματος πλείστην μὲν ἐν τοῖς πράγμασι σύνεσιν καὶ πιθανότητα ἐπιδείκνυνται, ἀμήχανον δὲ καὶ θαυμαστὴν ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν, καὶ τὰ τε ἱαμβεῖα σαφῶς καὶ κατὰ φύσιν καὶ πελτικῶς ἔχοντα καὶ τὰ μέλη οὐ μόνον ἡδονῇν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν. In eodem argumento eiusdem versatur oratio 59. inscripta ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. quam integram subiicimus.

(P. 574.) ΟΔ. Φοβοῦμαι μὴ ποτε μάτην κατ' ἐμοῦ φανῶσι ταύτην οἱ σύμμαχοι τὴν δόξαν εἰληφότες ὡς ἀρίστου δὴ καὶ σοφωτάτου τῶν Ἑλλήνων. καίτοι ποῖα τις ἢ τοιαύτη σοφία καὶ φρόνησις, (p. 575.) δι'

ἢν τις ἀναγκάζεται πλείω τῶν ἄλλων πονεῖν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ νίκης, ἔξδον ἓνα τοῦ πλήθους δοκοῦντα μὴδενὸς ἑλαττον ἐν τούτοις ἔχειν τῶν ἀρίστων; ἀλλὰ γὰρ ἴσως χαλεπὸν εὑρεῖν οὕτω μεγάλῳ φρον καὶ φιλότιμον ὅτι οὖν ὡς ἀνὴρ πέφυκεν. τοὺς γὰρ φανεροὺς καὶ πλειόνων ἀπτεσθαι τολμῶντας σχεδὸν τούτους πάντες θαυμάζομεν καὶ τῷ ὄντι ἀνδρας ἡγούμεθα. ὑφ' ἧς φιλοτιμίας καὶ γὰρ προἴομαι πλείστα πράγματα ἔχειν καὶ Ζῆν ἐπιπόνως παρ' ὄντινον, αἰεὶ τινα προσδεχόμενος καινὸν κίνδυνον, ὁκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθε γερονόσιν εὐκλειαν. νῦν οὖν κατὰ πρᾶξιν πάντῃ ἐπισφαλὴ καὶ χαλεπῇν δεῦρο ἐλήλυθα εἰς Λῆμνον, ὅπως Φιλοκτῆτην καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα κομίζοιμι τοῖς συμμάχοις. ὁ γὰρ δὴ μαντικώτατος Φρυγῶν Ἐλενος ὁ Πριάμου κατεμήνυσεν, ὅτε ἔτυχεν αἰχμάλωτος ληφθεὶς, ἀνευ τούτων μῆποτ' ἂν ἀλῶναι τὴν πόλιν. πρὸς μὲν δὴ τοὺς βασιλεῖς οὐχ ὠμολόγησα τὴν πρᾶξιν ἐπιστάμενος τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἔχθραν, ᾧ γε αὐτὸς αἰτίας ἐγνομῆν καταλειφθῆναι, ὅτε δηχθεὶς ἔτυχεν ὑπὸ χαλεπῆς καὶ ἀνιάτου ἐχθρῆς. οὐκ ἂν οὖν ὦμην οὐδὲ πειθῶ τοιαύτην ἐξευρεῖν, ὑφ' ἧς ἂν ποτε ἐκείνους ἐμοὶ πρᾶως ἔσχεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀποθανεῖσθαι ὦμην ὑπ' αὐτοῦ. ὕστερον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς μοι παρακελεύσαμένης καθ' ὕπνους, ὥσπερ εἴωθε, θαρροῦντα ἐπὶ τὸν ἀνδρα ἰέναι· αὐτὴ γὰρ ἀλλάξειν μου τὸ εἶδος καὶ τὴν φωνήν, ὥστε λαθεῖν αὐτῷ συγγενόμενον· οὕτω δὴ ἀφίγμαι θαρρήσας. πυνθάνομαι δὲ καὶ παρὰ τῶν Φρυγῶν πρέσβεις ἀπεστάλθαι κρύφα, ἐάν πως δύνωνται τὸν Φιλοκτῆτην πείσαντες δώροις ἅμα καὶ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀναλαβεῖν εἰς τὴν πόλιν αὐτόν καὶ τὰ τόξα. τοιοῦτου προκειμένου ἄλλου πῶς οὐ πάντα χρὴ ἀνδρα γίγνεσθαι πρόθυμον; ὡς διαμαρτόντι τῆς πράξεως ταύτης πάντα τὰ πρότερον εἰργασμένα μάτην πεπονῆσθαι ἔοικεν. παπαὶ! πρόσσειν ὁ ἀνὴρ. αὐτὸς ὁδε ὁ Ποιάντος παῖς, οὐκ ἀδελος τῇ συμφορᾷ, μόλις καὶ χαλεπῶς προβαίνων. (p. 576.) ὦ τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ δράματος οὕτως. τό τε γὰρ εἶδος ὑπὸ τῆς νόσου φοβερὸν ἢ τε στολὴ ἀήρης· δοραὶ θηρίων καλύπτουσιν αὐτόν. ἀλλὰ σὺ ἄμυνον, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ μὴ μάτην φανῆς ἡμῖν ὑποσχομένη τὴν σωτηρίαν. ΦΙΛ. τί δὴ βουλόμενος ὅστις εἰ ποτε σὺ ἢ τίνα τόλμαν λαβὼν, πρότερον ἀρπαγῆς χάριν ἦκες ἐπὶ τήνδε τὴν ἄπορον στήγην ἢ κατὰ σκοπὸς τῆς ἡμετέρας δυστυχίας; ΟΔ. οὐτὶ γε ὅρῳ ἀνδρα ὕβριστήν. ΦΙΛ. οὐ μὴν εἰσθῶς γε πρότερον δεῦρο ἦκες. ΦΙΛ. οὐ γὰρ εἰσθῶς· εἴη δὲ νῦν ἐν καιρῷ ἀφίχθαι. ΦΙΛ. πολλὴν ἔοικας φράζειν ἀλογίαν τῆς δεῦρο ὁδοῦ. ΟΔ. εὐ τοίνυν ἴσθι οὐ χωρὶς αἰτίας με ἦκοντα καὶ σοὶ γε οὐκ ἀλλότριον φανησόμενον. ΦΙΛ. πόθεν δὴ; τοῦτο γὰρ πρῶτον εἰκὸς με εἶδέναι. ΟΔ. ἀλλ' εἰμὶ Ἀργεῖος τῶν ἐπὶ Τροίαν πλευσάντων. ΦΙΛ. πόθεν; εἰπέ πάλιν, ὡς εἰδῶ σαφέστερον. ΟΔ. οὐκοῦν ἔτι δεύτερον ἀκούεις· τῶν ἐπ' Ἴλιον στρατευσάντων Ἀχαιῶν εἶναι φημι, ΦΙΛ. καλῶς δῆτα ἐφησθα ἐμὸς εἶναι φίλος, ὅποτε γε τῶν ἐμοὶ πολεμιωτάτων Ἀργείων πέφηνας. τούτων δὴ τῆς ἀδικίας αὐτίκα μάλα σὺ ὑφέξεις δίκην. ΟΔ. ἀλλ' ὦ πρὸς θεῶν, ἐπίσχες ἀφείναι τὸ βέλος,

ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ Ἕλληνας ὦν τυγχάνεις, τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. ΟΔ. ἀλλὰ πέπονθά γε ὑπ' αὐτῶν τοιαῦτα ἔξ ὧν δικαίως σοὶ μὲν ἂν φίλος εἶην, ἐκείνων δὲ ἐχθρός. ΦΙΛ. καὶ τί δὴ τοῦτό ἐστιν ὃ πέπονθας οὕτω χαλεπόν; ΟΔ. φυγάδα με ἤλασεν ἐκ τοῦ στρατοῦ Ὀδυσσεύς. ΦΙΛ. τί δὲ ἔδρας ἐφ' ὧν τῇδε τῆς δίκης ἔτυχες; ΟΔ. οἶμαι σε γίνωσκεις τὸν Ναυπλίου παῖδα Παλαμήδην· οὐδὲ γὰρ τῶν ἐπιτυχόντων οὐδὲ ὀλίγου ἄξιός συνέπλει οὔτε τῷ στρατῷ οὔτε τοῖς ἡγεμόσιν. τὸν δὲ τοιοῦτον ἄνδρα ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων λυμῶν διέφθειρεν. ΦΙΛ. πότερον ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχη κρατήσας ἢ μετὰ δόλου τινός; ΟΔ. προδοσίαν ἐπενεργῶν τοῦ στρατοῦ τοῖς Πριαμίδαις. ΦΙΛ. ἦν δὲ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχον, ἢ πέπονθε κατεψευσμένος; ΟΔ. πῶς δ' ἂν δικαίως γένοιτο τῶν ὑπ' ἐκείνου (p. 577.) γιγνομένων ὀτιοῦν; ΦΙΛ. ὦ μηδενὸς ἀποσχομένος τῶν χαλεπωτάτων, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ πανουργότατε ἀνθρώπων Ὀδυσσεύ, οἶον αὐ τοῦτον ἄνδρα ἀνῆρηκας, ὃς οὐδὲν ἤττον ὠφέλιμος ἦν τοῖς συμμάχοις ἢ περ οἶμαι σὺ τὰ κάλλιστα καὶ σοφώτατα ἀνευρίσκων καὶ συντιθείς· ὥσπερ ἀμέλει κάμῃ ἐξέθηκας ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης περιπεσόντα τῇδε τῇ συμφορᾷ, δεικνύντα τὸν Χρῦσης βωμόν, οὗ θύσαντες κρατήσιν ἐμελλον τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μὴ, μάτην ἐγίγνετο ἡ στρατεία. ἀλλὰ τί δὴ σοὶ προσήκον τῆς Παλαμήδους τύχης; ΟΔ. εὐ ἴσθι ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φίλους ἦλθε τὸ κακὸν καὶ πάντες ἀπολώλασιν ὅστις μὴ φυγεῖν ἐδυνήθη. οὕτω δὲ καγὼ τῆς παροικομένης νυκτὸς διαπλεύσας μόνος δεῦρο ἐσώθην. σχεδὸν μὲν οὖν ἐν ὄσῃ ἔγρωτε χρεῖα καθέστηκας αὐτός· εἰ δ' οὖν ἔχεις τινὰ μηχανὴν, συμπροθυμηθεὶς ἡμῖν περὶ τὸν οἶκαδε ἀπόπλουν ἡμᾶς τε εὐ πεποικῶς ἔσει καὶ ἅμα ἄγγελον ἀποπέμψεις πρὸς τοὺς σεαυτοῦ οἶκαδε τῶν σοὶ παρόντων κακῶν. ΦΙΛ. ἀλλ', ὦ δύστηνε, πρὸς τοιοῦτον ἕτερον ἦκεις σύμμαχον αὐτόν τε ἄπορον καὶ ἔρημον φίλων ἐπὶ τῇδε τῆς ἀκτῆς ἐρριμμένον, γλίσχρωσ καὶ μόλις ἀπὸ τῶνδε τῶν τόξων πορίζοντα καὶ τροφήν καὶ ἐσθῆτα, ὡς ὁράς. ἢ γὰρ ἦν ἡμῖν ἐσθῆς πρότερον, ὅθι τοῦ χρόνου ἀνάλωται. εἰ δὲ δὴ τοῦδ' ἐθελήσεις κοινωνεῖν τὸ βίου μεθ' ἡμῶν ἐνθάδε, ἔως ἂν ἐτέρα σοὶ παραπέσῃ σωτηρία ποθέν, οὐκ ἂν φθονοῖμεν. δυσχερὴ γὰρ μὴν τάνδον ὁράματα, ὦ ξένε, τελαμῶνές τε ἔλκους ἀνάπλεσι καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς νόσου· αὐτὸς τε οὐχ ἡδὺς συγγενέσθαι, ὅταν ἡ ὀδύνη προσπέσῃ. καίτοι λελώθηκε τῷ χρόνῳ τὸ πολὺ τῆς νόσου· κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν.

Ex his non tot versus quot Valckenarius in Diatriba p. 117 seqq. alique composuerunt, sed paucos tantum versus probabiliter componi posse monuit Nauckius, velut

p. 576. ΟΔ. πολλήν γ' ἔοικας ἀλογίαν φράζειν ὁδοῦ.

Ibid. ΦΙΛ. πόθεν δέ; πρῶτον γὰρ τόδ' εἰδέναι θέλω.

Ibid. ΟΔ. πόθεν; λέγ' αὐθις, ἵνα μάθω σαφέστερον.

Ibid. ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ τυγχάνεις Ἕλληνας γένους, τὸ μάπολωλέναι σε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

Ibid. ΦΙΛ. μάχη κρατήσας ἢ δόλου τινός μετὰ; denique extrema verba κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν trimetrum praebent. Item aliquot versus sine poetae aut fabulae nomine traditos ex hac fabula repetitos esse Dionis paraphrasi docemur (vide fr. 785. 787. 788.). Respicit hanc tragoediam Ar. Ach. 423. ποῖας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;

ἀλλ' ἢ Φιλοκτῆτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις; ubi schol. v. 424. εἰσήγαγε γὰρ τὸν Φιλοκτῆτην ἐν τῇ Λήμνῳ πενόμενον. Ex hoc dramate versus ab Plutarcho Mor. p. 1108b. (adesp. 8.) ἀνωρύμως allatos esse coniecit Nauckius, ὑπὲρ γὰρ μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ | αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἔαν λέγειν, (quos in tragoedia aliqua ab Philocteta pronuntiatos esse novimus ex Ciceronis de Orat. 3, 35, 141.) et versum ab Zenobio 3, 56. et Suida allatum εἰς ἀσθενούντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα, qui similis est Dionis verbis supra p. 352a. appositis πρὸς τοιοῦτον ἕτερον ἦκεις σύμμαχον αὐτόν τε ἄπορον καὶ ἔρημον φίλων cet.

785. Plut. Mor. p. 544c. omisso poetae fabulaeque nomine

πῶς δ' ἂν φρονοῖν, ὦ παρὴν ἀπραγμόνων ἐν τοῖσι πολλοῖς ἡριθμημένῳ στρατοῦ ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχῃ;

Aristot. Eth. Nic. 6, 9. p. 1142a, 3. διὸ Εὐριπίδης “πῶς — ἴσον μετασχεῖν; τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πράσσοντας πλέον” (fr. 786, 2.). Fabulam indicat Dio Chr. 52. et 59. (vide supra p. 351.). Ulixis sunt verba, qui prologizet teste Dione Chrysost. Scholiasta Soph. Phil. 1. καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει ὁ Ὀδυσσεύς, καθὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκείνῳ μέντοι διαφέρει παρ' ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεῖ περιτίθῃσιν, οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρὶς ἄγων διὰ τούτου οἰκονομεῖται.

786. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφω· τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πράσσοντας πλέον τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει γομίζομεν.

V. 1. habet Dio Chr. 52. p. 551. (supra p. 351.), respicit Ar. Ran. 282. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς. ubi schol. παρὰ τὰ ἐκ Φιλοκτῆτου “οὐδὲν — ἔφω”. Plut. Mor. p. 779d. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον καὶ τραχὺ καὶ δύσαρκτον ὡς ἀνὴρ ἔφω εὐπραγίας δοκούσης ἀντιλαμβάνόμενος. Hesychius, γαῦρος: αὐθάδης, σεμνός, μεγαλοπρεπής, ἢ μετέωρος. E. Φιλοκτῆτη. 2. et 3. habet Stobaeus 29, 15. cohaerere v. 1. cum v. 2. et 3. docet Dio Chr. 59. p. 575. (supra p. 351.). Inter fr. 785. et 786. interpositus poeta ea quorum sentimentiam reddit Dio Chr. 52. p. 551. τούτου δὲ φησιν αἴτιον εἶναι cet.: vide supra p. 351a.

787. Plut. Mor. p. 544c. sine poetae fabulaeque nomine

ὁκνῶ δὲ μόθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν, καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνοους.

V. 1. affert Stobaeus 29, 16. sine lemmate, huius fabulae esse versus docet Dio Chr. 59. (supra p. 351b.) ὁκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς πρόσθε γεγονόσιν εὐκλειαν.

788. Plut. Mor. p. 521a. ἀλλ' οὐδὲ ἡδὺ τὸ θέαμα. δύσμορφα μέντοι τάνδον εἰσιδεῖν, ξένε.

Versum huc rettulit Gataker. secundum Dionis Chrys. verba 59. p. 577. δυσχερὴ γὰρ μὴν τάνδον ὁράματα, ὦ ξένε.

789. Stobaeus 120, 10.

ἄλις, ὦ βιοτά· πέραινε, πρὶν τινα συντυχίαν ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.

Chori notam apponit codex Vind. V. 1. ἄλις] μόλις A.

790. Aristot. Poet. c. 22. p. 1458b, 23. (vide Aesch. fr. 246.)

φαγέδαι· ἀεὶ μου σάρκα θοινᾶται ποδός.

791. Stobaeus 59, 18.

μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἶκοι μένει·

ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

V. 1. repetit Stobaeus 39, 13. et omisso fabulae nomine affert Clem. Alex. Strom. 6. p. 739.

792. Iustinus Mart. vol. 1. p. 134. ἐν Φιλοκτῆτι (praecedat Phixi locus)

ὁρᾶτε δ' ὡς κὰν θεοῖσι κερδαίνειν καλὸν, θαυμάζεται δ' ὁ πλείστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει λαβεῖν κέρδος, παρόν γε κάξομοιοῦσθαι θεοῖς;

V. 1. ὁρᾶτε δ'] ὅρα τόδ' Boethius. 3. λαβεῖν addit Sylburgius.

793. Stobaeus Ecl. 2, 1, 2. p. 4.

τί δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαίμονων; οὐ τῶνδε χειρώνακτες ἀνθρωποὶ λόγων· ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι, οὐδέν τι μάλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων.

V. 1. θάκοις μαντικοῖς pro θώκοις ἀργικοῖς Nauckius. 3. οὐ pro οἱ idem et v. 5. πείθειν pro πείθει. ψεύδων Heimsoethius.

794. Aristot. Rhet. ad Alex. c. 19. p. 1433b, 12. κέχρηται δὲ καὶ Ε. ἐν Φιλοκτῆτι τεχνικῶς τούτῳ τῷ εἶδει (προκαταλήψεις dicit) διὰ τοῦδε

λέξω δ' ἐγὼ, κὰν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἡδίκηκεναι· ἄλλ' ἔξ ἐμοῦ γὰρ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων, ὁ δ' αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων.

V. 3. μαθήσῃ] πάντ' εἴσει Meinekius, alii alia.

4. ἐμφανιεῖ σοι] ἐμφανῇ θῆσει Iacobsius. ἐμφανιζέτω Pfugkius. ἄλλ' ἔξ ἐμοῦ γὰρ τὰμ' ἂν ἐκμάθοις κλύων, ὁ δ' αὐτὸς αὐτοῦ νοῦν ἂν ἐμφανίωι λέγων Engerus p. 20. De sententia loci dixit H. Saurpius in Philologo vol. 15. p. 635.

795. Stobaeus 40, 1.

πατρίς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' αἰεὶ μείζω τίθησι, δυστυχούσα δ' ἀσθενῇ.

V. 1. πράσσουσα] πράττουσα A. τυχόντ' Matthiae. εὐτυχούντ' libri. ἐνοικούντ' Badhamus. 2. δυστυχούσα B. δυστυχούντα ceteri.

796. Stobaeus 20, 17.

ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ, οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Phalaridis Epist. 24. θνητοὺς γὰρ ὄντας ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν, ὡς φασὶ τινες, οὐ προσήκει. Cum v. 3. Nauckius comparat Soph. Oed. R. 589. οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται. Enr. fr. 901, 3. ἦτις ἀνδρὶ συντέτῃκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.

797. Orion Flor. 5, 4. p. 47, 10. et sine fabulae nomine idem Flor. Eurip. 1. p. 55, 17.

φεῦ, μήποτ' εἶην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος ὡς πᾶν τελοῦσι, κὰν βραδύνωσιν, χρόνῳ.

V. 2. πᾶν τελοῦσι pro πάντ' ἔχωσι Nauckius.

798. Hesychius, αἰῶν: ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων — Ε. δὲ Φιλοκτῆτι αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει "ἀπέπνευσεν αἰῶνα". Similiter Sophocli Ai. 1031. ἐκνάπτει, αἰῶν' ἐς τ' (vel εὐτ') ἀπέψυξεν βίου restituebat Hermannus pro ἐκνάπτει αἰὲν, ἐς τ' ἀπέψυξεν βίον.

799. Hesychius, αἰρεῖς: δοξάζεις (sic cod.), ἡγή· Ε. Φιλοκτῆτι. Anecd. Bekk. p. 359, 22. et Suidas: αἰρεῖς (αἰρεῖς Suid.): δοξάζεις, ἡγή.

800. Hesychius, ἀκριβές: ἄκρον. Ε. Φιλοκτῆτι.

ΦΟΙΝΙΞ.

Euripideum drama respicit Ar. Ach. 421., qui Euripidem interrogantem facit: τὰ ποῖα τρύχη; — τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοῖνικος; Argumenti summam indicat Apollod. 3, 13, 8. Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος — ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος· Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὤφεις βασιλέα κατέστησε Δολοπῶν. Cf. Epigr. Cyzic. Anth. Pal. 3, 3. Ἀλκιμέδην ἐυνόμενον Ἀμύντορα παιδὸς ἐρύκει, | Φοῖνικος δ' ἐθέλει παῦσαι χόλον γενέτου· | — κείνος δ' αὖ δολίοις ψιθυρίσμασιν ἤχθετο κούρῳ, | ἦγε δ' ἐς ὀφθαλμοὺς λαμπάδα παιδολετίν. Schol. A.-II. 9, 453. (Eust. II. p. 763, 11.), ubi pro τῇ πιθόμην καὶ ἔρξα Aristodemus οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρξα scripsisse traditur: πρὸ δὲ αὐτοῦ Σωσιφάνης τὴν τοιαύτην εὔρε γραφὴν· καὶ Εὐριπίδης δὲ ἀναμάρτητον εἰσάγει τὸν ἥρωα ἐν τῷ Φοῖνικι. Schol. AB II. 9, 448. ἡ ἱστορία (Phoeniceis) παρὰ τῷ ποιητῇ· παρὰ γὰρ τοῖς τραγικοῖς παραλλάσσει. Diversas de Phoenice narrationes significat anonymus (Aelianus, ut suspicantur) Suidae v. ἐπηλυγάζονται: οἱ δ' οὖν περὶ πλείστον τιθέμενοι τὰ τοῦ Φοῖνικος, καλλύνοντες ἄρα τὸ κακὸν αὐτοῦ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἄλλως φασὶ τοῦτο γενέσθαι. Euripidei mythi fontem indicavit Hieronymus teste Suida v. Ἀναγυράσιος: τούτου (daemonis Anagyraei) δὲ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλσος· ὁ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέμνηνε τὴν παλλακὴν, ἣτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἀσελγῇ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἐπῆρωσεν αὐτὸν καὶ ἐρκατωκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, ἡ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔριπεν. ἱστορεῖ δὲ Ἱερῷ-
EURIPIDES.

νμος ἐν τῷ περὶ τραγυδοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοῖνικα. Eodem spectare videtur scriptor nescio quis apud Suid. v. ἐναυεῖν: ἐντεῦθεν Εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντα, εἴτα μέντοι Φοῖνικι περὶτίθησιν. De histrionibus qui Phoenicem egerint vide Demosth. F. Leg. p. 418. (Greg. Cor. Rhet. vol. 7. p. 1241.) ταῦτα μὲν γὰρ τὰ ἱαμβεῖα ἐκ Φοῖνικός ἐστιν Εὐριπίδου· τοῦτο δὲ τὸ δράμα οὐδεπώποτε οὔτε Θεόδωρος οὔτε Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο, οἷς οὗτος (Aeschines) τὰ τρίτα λέγων διέτελεσεν, ἀλλὰ Μόλων ἡγωνίζετο καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑποκριτῶν. Ennium in Phoenice legisse Euripidis vestigia coniecit Valek. Diatr. c. 24. NAUCK.

801. Stobaeus 71, 1.

μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα

δίδωσιν ὅστις οὐκ ἐθ' ὠράσις γαμεῖ·

δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.

V. 2. γαμεῖ M. γαμεῖν AB. Meinekius post πρεσβύτῃ νέα (sic Valek. pro τέκνα) versum excidisse suspicatur, ut poeta dixerit τιμωρίαν δίδωσιν ὅστις — γαμεῖ· mihi δίδωσιν vel potius ΔΙΔΩC ex ἡλίθιος ortum videtur; quae suspicio si vera est, v. 2. et 3. a primo seiungendi erunt. NAUCK. 3. ex Euripide affert Ar. Thesm. 413. γαμοῦντι pro γέροντι legitur in Men. mon. 129. NAUCK.

802. Stobaeus 116, 36. Φοῖνικι (Αἰόλου cod. Voss.).

ᾧ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἰ κακόν.

803. Stobaeus 43, 16.

ἄλλ' οὐποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη

πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνη μέλας σκότος,
εἰ χρή διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.
V. 3. τυγχάνη] κιγχάνη Monk. μέλας pro με
καὶ Grotius. Amyntoris esse verba coniecit Meinekius.

804. Stobaeus 71, 8.

πικρὸν νῆα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ.
πικρὸν] αἰσχροὺς Clemens Alex. Strom. 6. p. 745., qui
Aristophani (fr. 497.) hunc versum tribuit.

805. Stobaeus 73, 57.

γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.

806. Io. Damasc. post Stobaei Ecl. p. 697, 2.

οἱ πείραν οὐ δεικνύοντες
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί.
V. 1. οἱ ed. Gaisf., quo teste α. codex Flor.

807. Stobaeus 90, 6.

μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θεῖη ποτέ.
V. 2. οὐ δεῖ στρέφων εὐχρηστον M.

808. Clem. Alex. Strom. 6. p. 746. Εὐριπίδου δὲ
ἐν μὲν τῷ Οἰνομάρῳ γράφοντος — ἐν δὲ τῷ Φοίνικι
τάφανη τεκμηρίοις εἰκότως ἀλίσκεται,
Ἵπεριδὸς λέγει “ἂ δ' ἐστὶν ἀφανὴ ἀνάγκη τοὺς διδά-
σκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν”. Theodo-
retus vol. 4. p. 881. καὶ πάλιν ἐν τῷ Φοίνικι “τάφα-
νές (alii τάφανη) — ἀλίσκεται. εἰκότως] εἰκό-
τως Theodor.

809. Aeschines c. Timarch. p. 21, 31. πάλιν τοί-
νυν ὁ αὐτός (Eur.) ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ
τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς
ἀπολογούμενος καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ
ὑποψίας μὴδ' ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρί-
σεις ποιεῖσθαι.

ἤδη δὲ πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτῆς
καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο-
τάναντί' ἔγνων συμφορὰς μίας περὶ.
καὶ γὰρ μὲν οὕτω χῶστις ἐστ' ἀνὴρ σοφός
λογίζομαι τάληθές εἰς ἀνδρὸς φύσιν
σκοπῶν δίαπν' θ' ἦντιν' ἡμερεύεται . . .
ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
οὐ πῶποτ' ἡρώτησα, γινώσκων ὅτι
τοιοῦτός ἐσθ' οἷοσπερ ἥδεται ξυνών.

Post quae Aeschines pergit, σκέψασθε δ', ὦ Ἀθη-
ναῖοι, τὰς γνώμας ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη
δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κριτῆς, ὡς-
περ νῦν ὑμεῖς δικάσται· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν
μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδεύματων καὶ τῶν ὁμι-
λιῶν φησὶ ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ'
ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κρινόμενος καὶ ὄντινα τρόπον διοικεῖ
τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς
πόλεως διοικήσονται, καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων· καὶ
τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ἀποφῆνασθαι τοιοῦτον αὐτὸν
εἶναι οἷοσπερ ἥδεται ξυνών. Io. Damasc. post Sto-
baei Ecl. p. 698, 16. Εὐριπίδου. “ἤδη δὲ — ἡμερεύε-
ται” (v. 1—6.), ubi quae subiiciuntur καὶ τῷδε δη-
λώσαιμ' ἂν cet. seiungenda esse vidit Boiss.: vide
adesp. fr. 222. 7—9. habent Demosth. F. Leg.
p. 417, 17. [ubi schol. cod. Monac. vol. 8. p. 435, 23.
ed. Oxon. γνώμη Εὐριπίδου ἐκ Φοινίσσης, vitiose pro
Φοίνικος.] (Greg. Cor. Rhet. vol. 7. p. 1322.) et Io.
Dam. post Stobaei Ecl. p. 706, 3. Cramerī Anecd.
Oxon. vol. 4. p. 144, 31. (sive Maximus Planudes Rhet.
vol. 5. p. 572.): ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται τοῦτο τοῦ
Θεόγνιδος. Tzet. Anecd. Oxon. vol. 4. p. 145, 2. Με-
νάνδρου τοῦτο πέφυκεν ἐκ δράματος Πλοκίου, οὐ
Θεόγνιδος. Sine poetae et fabulae nomine v. 7—9.

afferunt Diodorus Sic. 12, 14. Hermog. Rhet. vol. 1.
p. 25. Doxopater Rhet. vol. 2. p. 288. (Hermog. Rhet.
vol. 3. p. 437.) ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται καὶ ταῦτα
πρεσβέων Φιλοκράτει, οὐ πῶποτ' ἡρώτησα γινώ-
σκων ὅτι ἀργύριον εἰληφ' οὗτος ὡσπερ Φιλοκράτης
ὁ ὁμολογῶν. Libanius Epist. 430. ὅστις γὰρ ὁμιλῶν
Εὐριπίδῃ (κατ' Εὐριπίδην Valck.) ἥδεται Θεμιστίῳ,
οὐ πῶποτ' ἡρώτησα γινώσκων ὅτι τοῦ ζῆν ὡς ἀρι-
στα ποιεῖται λόγον. Verba γινώσκων — ξυνών (v.
8. 9.) ἀνωνώμως habet Plinius Epist. 4, 27, 6. item
v. 9. Aphthon. Rhet. vol. 1. p. 67. anonymi Rhet.
vol. 1. p. 130. vol. 3. p. 736. Manuel Palaeol. Praec.
c. 72. p. 100., respicit Eust. Opusc. p. 351, 10.
V. 1. λόγων κριτῆς] κριτῆς λόγων Io. Dam. 3.
περὶ] πᾶρα Reiskius. ὑπὲρ Valck. 4. χῶστις pro
καὶ ὅστις Valck. 5. λογίζεται Io. Dam. 6. σκο-
πῶν] βλέπων Io. Dam. 7. om. Aesch. ἐμπορεύεται
Aeschines. ἡμερεύεται Io. Dam. unde ἡμερεύεται Gais-
fordus. 9. ἐστὶν ἕκαστος Aeschinīs libri plerique,
nonnulli Demosthenis et Hermogenis libri, Plinius,
Aphthonius, Doxopater, anonymi Rhet. vol. 1. p. 130.
et vol. 3. p. 736, Manuel Palaeol., Eust., ἐστὶν sine
dissensu Diodorus et Io. Dam. Rectam scripturam
restituit H. Wolfius. Cum h. l. iungendum esse fr.
1052. coniecit Bergk. NAUCK.

810. Stobaeus 93, 17. Εὐριπίδου Φοίνικι (sic M Vind.,
Εὐριπίδου Πλεισθένης Α)

ὦ πλοῦθ', ὅσων μὲν ῥᾶστον εἰ βάρος φέρειν,
πόνοι δὲ κἂν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου
ἔνεισ'· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς.
Stobaeus 91, 12. Εὐριπίδου Φοίνικι. “ὦ πλοῦθ' —
φέρειν”. V. 1. ὅσων μὲν] ὅσων μὲν δὴ 91. AM.
3. γὰρ πᾶς] πᾶς γὰρ Nauckius. αἰὼν pro δῖων
Grotius. Contra apud Soph. Ai. 645. δῖων pro αἰὼν
correxuit Bergk.

811. Stobaeus 38, 14.

φθόνον οὐ σέβω,
φθονεῖσθαι δὲ θέλωμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.
5 Chori notam apponit Vind.

812. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 132. (p. 65, 7.
ed. Klein.) διπετὴς ὁ γόνος· ἀντὶ τοῦ διαυγῆς καὶ
καθαροῦ, ὡς καὶ E. ἐν Φοίνικι λέγων
δωσὶν δ' ἑμοῖσιν εἶπον ὡς ταυτηρίαίς
πυρίδες καὶ διπετὴ κτεῖναι.

Locus insaniabilis. δωσὶν δ' ἑμοῖσιν εἶπον ὡς καυτή-
ρια | ἐς πῦρ ἔδει καὶ [ταῦτα] δὴ διπετὴ | θείναι Valck.

813. Stobaeus 121, 12.

καίτοι ποτ' εἰ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν
τυφλὸν προηγητῆρος ἑξηρτημένον,
ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδορῶν,
ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδῶν ἔχων.
καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἑμοῖς ἐναντίως
πέπτωχ' ὁ τλήμων· ὦ φιλόζυοι βροτοί,
οἱ τὴν ἐπιστεῖχουσιν ἡμέραν ἰδεῖν
ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν·
οὕτως ἔρω βροτοῖσιν ἔγκειται βίου
τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρία
10 πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἥλιον.

V. 1—8. om. A, qui tres extremos Euripidis Phoenici
tribuit. 2. προηγήτορος libri. Correxuit Grotius.

3. ἀδημονοῦντα Wyttienbachius. ἃ δαιμόνων ταῖς
libri. ἀδημονῶν ταῖς Salmasius. εὐδαιμονῶν ταῖς
Valck. 4. ἐκποδῶν] ἐμποδῶν Nauckius. 8. πο-
θεῖτ' Musgr. ποθοῦσ' Grotius. πόθον libri.

814. Stobaeus 39, 9.

οὐ δ' ὦ πατρίω χθὼν ἐμῶν γεννητόρων

χαῖρ'· ἀνδρὶ γάρ τοι, κἄν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

V. 3. sine fabulae nomine affert Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 17. p. 12.

815. Hesychius, ἀμνήστευτος γυνή: ἡ παλλακή.
E. Φοῖνικα.

ΦΡΙΞΟΣ.

De argumento cf. Apollod. 1, 9, 1. et Hygini fab. 2. et 3. Duplicem dramatis recensionem memorant scholia Aristoph. et Tzetz., nil nisi prologum in altera recensione novatum fuisse coniecit Schneidewinus Philol. 3. p. 533. Nonnulli veterum huc referunt fr. 639.

816. Σιδώνιον ποτ' ἄστρῳ Κάδμος ἐκλιπών,
Ἀγήνορος παῖς, ἦλθε Θηβαίαν χθόνα
Φοῖνιξ πεφυκώς, ἐκ δ' ἀμείβεται γένος
Ἑλληνικόν, Διρκαῖον οἰκήσας πέδον.
ἦ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών, 5
λέγοιμ' ἄν. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι·
Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κυκλίσκεται,
Φοῖνιξ, ὅθεν περ τοῦνομ' ἡ χώρα φέρεται,
καὶ Θάσος.

Ar. Ran. 1225. ΕΥΡ. Σιδώνιον ποτ' ἄστρῳ Κάδμος ἐκλιπών | Ἀγήνορος παῖς Αἰσχ. Ληκύθιον ἀπώλεσεν. ubi schol. τοῦ δευτέρου Φρίξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή. (τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου "ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον" addidit Musurus.) Tzetzis in scholio cod. Ambros. edito ab H. Keilio in Ritschelii Museo Rhen. vol. 6. p. 616. (ap. Nauckium in Append. ad Lexicon Vindob. p. 251.): Σιδώνιον ποτ' ἄστρῳ: δευτέρου Φρίξου τοῦτο τινες ἀρχὴν εἶναι λέγουσι, ψεύδονται δέ· τοῦ γὰρ πρώτου Φρίξου τοῦτο ἔστιν ἀρχή. δευτέρου δὲ Φρίξου ἀρχή "εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ — ἐναυστόλουν" (fr. 818, 1. et 2.). κἄν οὐδὲν τούτων τῶν ψυχρῶν ἐνθαδὶ τεθειμένων ἐγίνωσκον τίς ἦ λύμη, κἄν εἰ μὴ τυχαίως προσεχέδιασα ταῦτα, οὐδὲν ἂν ἐγίνωσκον, καίτοι σχεδὸν τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀξίωσι εἰδῶς ἀπὸ (ἐπὶ cod.) στόματος. τέως τοῦτο ἀρχὴ τοῦ πρώτου Φρίξου ἔστι "Σιδώνιον — κόροι" (1—6.). V. 1. sine fabulae nomine afferunt Lucianus Macrob. 23. vol. 3. p. 226. et Vit. 10. orat. in Plut. Mor. p. 837e. (Vita Isoer. in schol. ed. Oxon. p. 106, 4.). 3. ἀνω-νύμως habet Plut. Mor. p. 607b., ubi ἐκ δ' ὀρίζεται γένος legitur. 6—9. afferuntur in schol. Eur. Phoen. 6. ἐν γούν τῳ Φρίξῳ φησὶν "ἦσαν — καὶ Θάσος". 6. τρεῖς Tzetz. γὰρ schol. Eur. corruptum ex nota numeri γ'. κόροι Tzetz. κουροὶ schol. Eur. 7. καὶ | ἡ alii libri. 8. Φοῖνιξ | θ' addit Valck. 9. καὶ Θάσος | καὶ Κάδμος Schneidew.

817. Eratosth. Catast. c. 14. Ταῦρος. οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ. Hygin. Poet. Astr. 2, 21. p. 469. (Taurus) dicitur inter astra esse constitutus, quod Europam incolumem transvexerit Cretam, ut Euripides dicit. Io. Malal. p. 31, 6. ἔξ ἧς (ex Europa) ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς οὐνεγράψατο, ὅς φησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον τὴν Εὐρώπην ἥρπασεν.

818. Galenus vol. 1. p. 283. ed. Basil. vol. 5. p. 152. Chart. οὕτω δὲ εἰρησθαί φησι καὶ τὰ τοιαῦτα εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρώτον ἦν κακουμένῳ καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνυν ἐναυστόλουν, εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεμένον· νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκῶς κακῶν.

Fabulam indicat Tzetzis (v. fr. 816.); olim ad Aetolum (fr. 42.) locus referebatur. V. 2. μακρὰν

Tzetz. μακρὰ Gal. 3. respicit Etym. M. p. 737, 17, ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὐρον τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν, ὡς Εὐριπίδης. ubi codex Flor. ap. Millerum *Mélanges de litt. Grecque* p. 275. verba poetae addit εἰ μὲν — κακουμένῳ, | εἰκὸς σφαδάζειν ἄν. Cf. Phot. Lex. p. 559, 7. et Suid. v. σφαδάζειν, ubi Euripidis nomen omissum. σφαδάζειν sine iota subscripto libri. ἦν] μ' ἦν Nau-ckius. Latine hos versus interpretatur Cic. Tusc. 3, 28, 67. ut ille apud Euripidem "si mihi nunc tristis primum illuxisset dies | nec iam aeternum navigavisset salo, | esset dolendi causa, ut injecto equulei | freno repente tactu exagitantur novo: | sed iam subactus miseriis obtorpi".

819. Stobaeus 67, 15.

γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει
ἡδιστόν ἐστι δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς,
ὀργὴν τε πρᾶνουςα καὶ δυσθυμίας
ψυχὴν μεθιστᾶσ' ἡδὺ κάπαται φίλων.

Eosdem versus omisso fabulae nomine habet Antipater apud Stobaeum 67, 25. V. 1. κακοῖσι καὶ νόσοις | νόσοις καὶ κακοῖς loco altero.

820. Stobaeus 74, 31.

δίκαι' ἔλεξε· χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν αἰεῖ.

821. Stobaeus 73, 35.

ὡς ὑγιὲς οὐδὲν φασὶ μητρυιάς φρονεῖν
νόθοις παισίν, ὧν φυλάξομαι ψόγον.

V. 1. ὑγιὲς οὐδὲν AM. οὐδὲν ὑγιὲς ceteri. 2. ὧν] ὧν Nauckius.

822. Stobaeus 94, 2.

κρείσσων δὲ βαίος ὄλβος ἀβλαβὲς βροτοῖς
ἢ δῶμα πλοῦτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον.

V. 1. βαίος pro βίος Scaliger.

823. Etym. M. p. 110, 45. τὸ προστακτικὸν ζῇ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Φρίξῳ

δι' ἐλπίδος ζῇ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου.

824. Etym. M. p. 714, 21. σιροί: τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθρεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων — ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει αὐτὸ, εὐρίσκειται δὲ καὶ βραχὺ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Φρίξῳ (adde δευτέρῳ ex cod. Flor. ap. Millerum *Mélanges de litt. Grecque* p. 266.)

χρήζων ἀνοῖξει μὲν σιρούς οὐκ ἤξειον.

χρήζων cod. Flor. καὶ μὴν cod. V teste Gaisf. (καὶ μὴν teste Valck.), ceteri codices sicut Draco p. 82, 3. omitunt. ἤξειον cod. Flor. ἤξειου ceteri.

825. Stobaeus 43, 3.

αἱ γὰρ πόλεις εἰσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

826. Stobaeus 8, 7.

ἄνθρωπος δ' ὅς εἶναι φησιν, ἄνδρ' οὐκ ἄξιον
δειλὸν κεκλησθαι καὶ νοσεῖν αἰσχροῦ νόσον.

V. 1. φησιν, ἄνδρ' pro φῆς ἀνδρὸς Nauckius. 2. δειλὸν] δειλὸν M^Vind. αἰσχρὸν M.

827. Ath. 6. p. 264c. Εὐριπίδης δ' ἐν Φρίξῳ λά-
τριας αὐτοῦς (τοὺς πενέστας) ὀνομάζει διὰ τούτων

λάτρης πενέστης ἁμὸς ἀρχαίων δόμων.
Ex Athenaei Epitome, omisso fabulae nomine, Eust.
II. p. 1090, 50.

828. Stobaeus 62, 39.

πολλοῖσι δούλοις τοῦνομ' αἰσχρὸν, ἡ δὲ φρήν
τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα.

829. Iustin. Mart. vol. 1. p. 34. ἐν Φρίξῳ ὁ τραγικὸς
εἰ δ' εὐσεβῆς ὦν τοῖσι δυσσεβεστάτοις
εἰς ταῦτ' ἔπρασσον, πῶς τὰδ' ἂν καλῶς ἔχοι;
ἡ Ζεὺς ὁ λῦστος μὴδὲν ἐνδικὸν φρονεῖ;

V. 1. εὐσεβεστάτοις ms. Steph. 2. ἔπρασσον]
ἔπραττον libri. τὰδ' ἂν] τάδε codex Argent.

3. ἡ Ζεὺς Nauckius. εἰ Ζεὺς ed., ὁ Ζεὺς ms. Steph.

830. Stobaeus 120, 18.

τίς δ' οἶδεν εἰ Ζῆν τοῦθ' ὁ κέκληται θανεῖν,
τὸ Ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί; πλὴν ὅμως βροτῶν
νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτῃνται κακά.

831. Stobaeus 122, 9.

καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει;
ἦν καὶ δίκη θνήσκει τις, οὐχ ἥσσον ποθεῖ
πᾶς τις δοκρεῖν τοὺς προσήκοντας φίλους.

832. Stobaeus Ecl. 1, 3, 15. p. 110,
ὅστις δὲ θνητῶν οἶεται τοῦφ' ἡμέραν
κακὸν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι,
δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἀλίσκεται,
ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη,
τιμωρίαν ἔτισεν ὦν ἥρξεν κακῶν.

V. 1—4. ex Eur. Phrixo affert Sextus Emp. p. 661,
25. et siue fabulae nomine p. 665, 23. Iustinus Mart.
vol. 1. p. 120. καὶ Εὐριπίδης· ἀφθονον βίου μήκος δί-
δωμι πρὸς κρίσιν. “ὅστις δὲ — Δίκη”. ubi quae
praecedunt verba ἀφθονον — κρίσιν, non magis Eu-

ripidea sunt quam qui continuo sequuntur versus hi:
ὁρᾷθ' ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν, | δις ἑξαμαρτά-
νοντες οὐκ εὐγνωμόνως· | ἔστιν γὰρ ἔστιν. εἰ δὲ τις
πράσσει καλῶς | κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαι-
νέτω· | χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην. in
quibus Iudaei vel Christiani hominis fraudem recte
agnovit Valckenarius. Clemens Alex. Strom. 5. p.
721 sq. (Euseb. P. E. p. 684a.) Diphilo (Com. 4. p.
67.) inter alia haec tribuit: μὴδὲν πλανηθῆς· ἔστι κἂν
“Αἶδου κρίσις, | ἥνπερ ποιήσει θεὸς ὁ πάντων δεσπό-
της, | οὐτ' ὄνομα φοβερὸν οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ· |
ὅς τοις ἁμαρτάνουσι πρὸς μήκος βίον | δίδωσιν. εἴ
τις δ' οἶεται τοῦφ' ἡμέραν | “κακὸν τι — τυγχάνῃ
Δίκη” (2—4). ὁρᾷθ' ὅσοι δοκεῖτε οὐκ εἶναι θεόν·
ἔστιν γὰρ ἔστιν· εἰ δὲ τις πράττει καλῶς cet.

V. 1. τοῦφ' ἡμέραν] καθ' ἡμέραν Sextus p. 661. τοῦ-
φήμερον idem p. 665. 2. τοὺς θεοὺς] τὸν θεόν
Iustinus. 3. πονηρὰ] τις ἀνὴρ Sextus p. 665. πο-
νηρὸς Iustin. καὶ δοκῶν] κἀδικῶν Stobaeus, certe
codex A. 4. τυγχάνει Sextus p. 661. et Stobaeus
(certe A). 5. τιμωρίαν τ' Musgravius: aut hoc
probandum aut v. 4. χῶταν corrigendum cum Nauckio.

833. Phot. Lex. p. 478, 3. πῶγωνα πυρός: τὴν
ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φρίξῳ. Pollux 2,
88. ἐν δὲ τῇ τραγῳδίᾳ πῶγων πυρός ἡ εἰς οὐδὲ ἀνα-
δρομὴ τῆς φλογός. Aeschylus Agam. 306. ἀνδαιόν-
τες ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πῶγωνα.

834. Ἰαλῶδας. Hesychius. V. Sophocles fr. 80.

835. Schol. Apoll. Rhod. 2, 382. ἡ δὲ νῆσος κα-
λεῖται Ἀρητιάς (ἀρκτιάς cod. Flor.) — ὅτι δὲ ἡ νῆ-
σος αὕτη ὀρνίθας ἔχει τοξευοῦσας τοῖς πτεροῖς ὡς
βέλεσιν ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φρίξῳ.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ.

Drama cum Phoenissis et Oenomao scenae com-
missum est: vide p. 332. Aelianus N. A. 6, 15.
ἔκειντο ἄμφω (puer et delphinus), ὁ μὲν τεθνεὺς, ὁ
δὲ ψυχωρραγῶν. Λαῖος δὲ ἐπὶ Χρυσίππῳ, ὦ καλὲ Εὐ-
ριπίδη, τοῦτο οὐκ ἔδρασεν, καίτοι τοῦ τῶν ἀρρένων
ἔρωτος, ὡς λέγεις αὐτὸς καὶ ἡ φήμη δίδασκει, Ἑλ-
λήνων πρῶτιστος ἄρξας. Cic. Tusc. 4, 33, 71. *ut*
muliebres amores omittam — quis aut de Ganymedi ra-
ptu dubitat quid poetae velint, aut intellegit quid apud
Euripidem et loquatur et cupiat Laïus? Aelianus V.
II. 2, 21. ἥρα δὲ, φασί, τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθωνος τοῦ-
του καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής, καὶ τὸν Χρυσίππον τὸ
δρᾶμα αὐτῷ χαριζόμενος λέγεται διαφροντίσαι. Dis-
putavit de hoc dramate Valck. Diatr. c. 3. Musgra-
vius huc rettulit locum Plutarchi Mor. p. 750b. τί
οὐκ ἂν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης ἔρωτι
πολεμήσων ἀρεστῇ, ψ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ
περὶ ἔρωτα καὶ δι' ἔρωτος, λήθη μὲν λόγων, λήθη
δὲ πάτρας, οὐχ ὡς τῷ Λαῖῳ πέντε μόνον ἡμερῶν
ἀπέχοντι τῆς πατρίδος.

836. Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ,
ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
ἡ δ' ὕγροβόλους σταγόνας νοτίας
παραδεξαμένη τίκτει θνητούς,
τίκτει δὲ βορὰν φυλά τε θηρῶν·
ὅθεν οὐκ ἀδίκως
μήτηρ πάντων νενόμισται.
χωρεῖ δ' ὀπίσω
τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν,
τὰ δ' ἀπ' αἰθέριου βλαστόντα γόνης

εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον·
θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων,
διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου
μορφήν ἑτέραν ἐπέδειξεν.

Sextus Empir. p. 751, 21. παρὰ τοῖς τραγικοῖς μέλη
καὶ στάσιμα φυσικὸν τινα ἐπέχοντα λόγον, ὅποιά
ἔστι τὰ οὕτω λεγόμενα “γαῖα — νενόμισται” (1—7).

V. 1. habet Diog. L. 7, 60. 8—14. Philo vol. 2.
p. 498. et 612. 8—11. Heraclitus Alleg. Hom. c. 22.
p. 77. 9—11. Marcus Anton. 7, 50. 12—14. Philo
vol. 1. p. 45. vol. 2. p. 488. et 515. Clemens Alex.
Strom. 6. p. 750. Plut. Mor. p. 908d. et Galenus π.
φιλοσ. ἰστ. c. 15. vol. 4. p. 437. ed. Basil. vol. 2. p.
55. Chart. Euripidis Chrysippum unus memorat Cle-
mens, poetae nomen habent Heracl. Plut. Gal., ce-
teri et poetae et fabulae nomen omittunt. Versus
septem priores cum iis qui sequuntur coniungendos
esse docet Vitruvius VIII. praef. §. 1. *Euripides au-*
ditor Anaxagorae, quem philosophum Athenienses sceni-
cum appellerunt, aera et terram eamque ex coelestium
imbrium conceptionibus inseminatam fetus gentium et
omnium animalium in mundo procreavisse, et quae ex ea
essent prognata cum dissolverentur temporum necessitate
coacta, in eandem redire, quaeque de aere nascerentur
item in coeli regiones reverti, neque interitones re-
cipere, et dissolutione mutata in eam recidere in qua
ante fuerant proprietatem. Cf. Lucretius 2, 991 sqq.
Fortasse item Pacuvius in Chryse p. 72. Euripidis
vestigia legit. 5. δὲ om. libri Bekkeri (CR).

9. τὰ μὲν ἐκ γαίας] τὰ ἐκ γῆς μὲν M. Ant. εἰς]

ἐς Philo. 10. γονῆς] γένη M. Ant. 11. εἰς αἰ-
θέρα (nihil amplius) Heracl. εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε
πάλιν Philo. εἰς αἰθέριον πάλιν ἦλθε πόλον Marcus
Anton. 12. ἰλὺς (i. e. ὄλως) δὲ οὐδὲν τῶν γιγνο-
μένων φθεῖρεται Gal. θνήσκει (ceteris omissis) Plut.

13. διακρινόμενον] διακρινόμενα Gal. μεταμει-
βόμενα Plut. πρὸς ἄλλου Philo vol. 2. p. 488. 498.
515. πρὸς ἄλλο ceteri. 14. μορφὴν ἑτέραν] μορ-
φὰς ἑτέρας Gal. μορφὰς Plut. μορφὴν ἰδίαν legisse
videtur Vitruv. ἐπέδειξε Clem. et Gal. ἔδειξε Plut.
ἀπέδειξε Philo. NAUCK.

837. Clemens Alex. Strom. 2. p. 462. ὁ μὲν γὰρ
Λαῖος ἐκείνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν
λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὧν σὺ νουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται.

V. 2. sine poetac nomine habent Plut. Mor. p. 446a.
(vide fr. 838.) et Stobaeus Ecl. 2, 6, 6. p. 170. Hinc
dramati fr. 837. et 838. vindicavit Valek.

838. Alcinoüs Isag. Plat. dogm. c. 24. ὁράται δέ
γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λογισμῷ μαχομένος
— ἐπὶ δὲ τοῦ Λαίου τὸν Χρῦσιππον ἀρπάζοντος ἐπι-
θυμία λογισμῷ μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως

αἰαί, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῇ τὰγαθόν, χρῆται δὲ μὴ.
Plut. Mor. p. 446a. αἱ δὲ τῆς ἀκρασίας (φωναί) ἕτεραι
καὶ διαφέρουσαι “γνώμην ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζε-
ται” (fr. 837.) καὶ “αἰαί — μὴ”. p. 33c. “αἱ αἰ —
μὴ”. Sine lemmate apud Stobaeum 5, 6. V. 1.
τόδ' ἤδη θεῖον] τὸ δὲ θεῖον Plut. p. 446. τὸ θεῖον
ἐστὶν vel τὸ δὲ θεῖον ἐν Alcinoüs.

839. Stobaeus 66, 2.

γνώμης σόφισμα καὶ χερ' ἀνδρείαν ἔχων
δύσμορφος εἶην μάλλον ἢ καλὸς κακός.
V. 1. γνώμης σόφισμα pro γνώμῃ σοφός μοι Nauckius.
ἔχων Gomperzius in Museo Rhen. vol. 13. p. 478.
ἔχειν codices. ἔχοι Trinc. Cum v. 2. cf. Men. mon.
117. δύσμορφος εἶην μάλλον ἢ κακηλόγος. Anecd.
Boiss. vol. 1. p. 154. δύσμορφος ἴσθι μάλλον ἢ κα-
κὸς λόγοις.

840. Stobaeus 105, 13.

ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν ἀνθρωπος γεγώς
οὐτ' εὐτυχούς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχούς.

841. Hesychius, εἰιάζων: εἶα ἐπικελεύων. E. Χρυ-
σίππῳ.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

842. Hesychius, ἀπρόσειλος: ὃ οὐδεὶς προσελεῖ-
ται, ἀλλ' εὐθὺς πίπτει. ἢ ἀκανμάτιστος ἀπὸ τῆς
εἰλῆς. Εὐριπίδης ἀλη. Anecd. Bekk. p. 440, 32. ἀπρό-
σειλος: ὃ οὐδεὶς προσελεῖται. οὕτως Εὐριπίδης. He-
sychius aut 'Αλκμέωνι aut, quod Pearsonus voluerat,
'Αλκμήνῃ scripsisse videtur Nauckio. 'Αληπ Musurus,
qui literam super η scriptam una cum accentu dele-
vit: unde 'Αλόπη Soringus.

843. 844. Schol. Ar. Plut. 907. ἰδίῳ τῶν ἰδιω-
τικῶν. Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος.

Versus ex Agaue oratione nunc defecta sumtus: de
quo diximus ad Bacch. 1330b. supra p. 247. Ex ead-
em parte fabulae glossae petita esse videri possunt
Antiat. Bekkeri p. 87, 29. γαυριᾶν: καὶ τοῦτο μέμ-
φονται. Δημοσθένης περὶ τοῦ στεφάνου. E. Βάκ-
χαις. et p. 105, 30. λελάβημαι: ἀντὶ τοῦ εἰλημμαι.
'Ηρόδοτος ἔκτω καὶ τετάρτῳ, E. Βάκχαις. λελάβηκα
et λέλαμμαι dixerunt Herodotus aliiq. scriptores
Ionici: λέλημμαι pro usitatore εἰλημμαι Aeschylus,
Euripides (Ion. 1113.), Aristophanes. λελάβημαι igitur
non est veri simile dixisse Euripidem.

845. Etym. M. p. 702. 48. ῥάχις — ἐπὶ μὲν σώ-
ματος εἰρηται παρὰ τὸ τραχὺ, ὡς Εὐριπίδης ἐν 'Εκάβῃ
ἀκανθώδῃ εἶπε τὴν ῥάχιν. Meinekius Hist. crit. p.
251. pro ἀκανθώδῃ scribendum suspicatur ἀκανθαν
et respici putat Eur. Tro. 117. καὶ διαδοῦναι νῶτον
ἀκανθάν τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων.

846. Stobaeus 49, 4. Εὐριπίδου 'Ηλέκτρα.
ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον περὶ.
V. 2. ἔρωσιν libri. ἧς Vind. οἷς AM. δεινῶς
ἔρωσιν, οὗς φυλακτέον, πάτερ Valek. De lemmate
aut Stobaeus aut librarii errarunt.

847. Ar. Eq. 214. τάρτατε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ
πράγματα. ubi schol. παρῴδησε γὰρ τὸν ἱαμβον ἐξ
'Ηρακλειδῶν (?) Εὐριπίδου.

848. Orion Flor. Eur. 7. p. 56, 2.

ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανόν θεοῖς φίλος·
ὅστις δὲ τῷ φύσαντε μὴ τιμᾶν θέλῃ,
μὴ μοι γένοιτο μήτε συνθήτης θεοῖς
μήτ' ἐν θαλάσῃ κοινόπλουον στέλλοι σκάφος. 5
Stobaeus 79, 2. Εὐριπίδου 'Ηρακλειδῶν. “ὅστις —
φίλος”. Fortasse 'Ηρακλειδῶν (ἦρς Vind.) in Κρησ-
σῶν mutandum cum Nauckio, sicut Κρήσσαις et 'Ηρα-
κλειδαῖς ap. Stobaeum 105, 26. confunduntur. 2.
ὅδ' Or. ὁ δ' Stobaeus. 3. τοὺς φύσαντας et v. 4.
τοῖς θεοῖς cod. τῷ φύσαντε et θεοῖς Schneidewinius.
Ar. Stobaeum 1, 8. Lemma Εὐριπίδης 'Ηρακλειδαῖς
praebent AM. Vide Eur. fr. 219.

849. Stobaeus 7, 9. Εὐριπίδης 'Ηρακλεῖ. (?)
τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὐκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἐνι.
ἀωνύμως ap. Plut. Mor. p. 447e. 2. δὲ δειλόν,
Plut. δ' οὐ δεινόν Stobaeus.

850. Hesychius, ἀναδρομαί: αὐξήσεις, βλαστήσεις.
E. 'ἰκέτισιν (?), 'Υψιπύλῃ

851. Sub hoc numero Nauckius versus posuit ab
Aeliano N. A. 7, 39. ex Iphigenia Aulidensi allatos,
“ἔλαφον δ' 'Αχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις | κερουῖ-
σαν, ἣν σφάζοντες αὐχῆσουσι σὴν | σφάζειν θυγα-
τέρα” de quibus dixi ad Iphig. A. 1532. p. 281.

852. Ar. Ach. 119. ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρ-
μμένε. ubi schol. παρῴδια χρῆται· ἐστὶ γὰρ ἐν τῇ
Μηδείᾳ Εὐριπίδου “ὦ θερμόβουλον σπλαγγχνον”. Pe-
liadum hoc esse fragmentum coniecit Elmsleius.

853. Achill. Tat. Isag. in Phaen. p. 122c. et p.
140c. ὁ δὲ Εὐριπίδης φησὶ

δείξας γὰρ ἄστρον τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἰζόμεν.
V. 2. δήμους] δόμους Bergkius. θρόνους Heimsoethius

Krit. Stud. 1. p. 166. Locus probabiliter ad Thyestem refertur: videntur Atrei verba esse, cf. Strab. 1. p. 23. et schol. Eur. Or. 990. NAUCK.

854. Achill. Tat. Isag. in Phaen. p. 139e. ἐνιαυτὸς δὲ ἡλίου εἴρηται, ἐπεὶ ἔχει τὰς πάσας ὥρας ἐν ἑαυτῷ τέσσαρας κατὰ τὸν Εὐριπίδην

ὁθούνεκα
αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ πάντα συλλαβῶν ἔχει.
V. 2. ὁθούνεκα | αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ pro ὁθ' οὐνεκ' αὐτῷ Meinekius. οὐνεκ' ἐν ἑαυτῷ Herwerdenus p. 67.

855. Aelianus N. A. 14, 6. ἔοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τούτῳ (λυγκί) μαρτυρεῖν καὶ Εὐριπίδης τὸ ἀπρὸς-πον, ὅταν που λέγῃ

ἦκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος
ἢ τὴν ἀμορφὸν λύγκα, δύστοκον δάκος.
ὑπὲρ ὅτου δὲ λέγει δύστοκον τοὺς κριτικούς ἐρέσθαι ἄψον. V. 2. λύγκα pro λύγγα Hercherus.

856. Aelianus V. H. 12, 15. ἔπαιζε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκυήνης μετὰ παιδίων πάνυ σφόδρα. τοῦτό τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται ποιήσας τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα

παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων αἰεὶ φιλῶ.
λέγει δὲ τοῦτο παιδίον κατέχων.

857. Aeschines c. Timarch. p. 18, 15. καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαίνοντον τὴν θεὸν ταύτην (Φῆμην) οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην — ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ

φῆμη τὸν ἐσθλὸν κὰν μυχοῖς δείκνυσι γῆς.
Eundem versum ex Eur. affert Suidas v. φῆμη. μυχοῖς Suidas. μυχῶ Aeschines.

858. Alexander Rhet. vol. 8. p. 440 sq. ἐπιμονή — ἢ ἐπὶ πλείον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νοήματος ἐπιμονή μετὰ αὐξήσεως. Εὐριπίδης

ἀλλ' ἦδε μ' ἐξέσωσεν, ἦδε μοι τροφός,
μήτηρ, ἀδελφῇ, δμῳῖς, ἄγκυρα, στέγη.
V. 1. ἀλλὰ δὴ μ' ἔξω ἔσωσεν — ἢ μήτηρ libri. Correxerit Normmannus. ἦδε pro ἐνι δέ Valek.

859. Anecd. Bekk. p. 340, 25. ἄγχιμος, ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐριπίδης

ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἦδε Φοιβεία γυνή.
Φοιβεία pro φοιβία Matth.

860. Anecd. Bekk. p. 343. ἀδίαυλος τόπος, ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελεῖν. οὕτως Εὐριπίδης “θεοὶ χθόνιοι Ζοφεράν ἀδίαυλον ἔχοντες ἔδραν φθειρομένων Ἀχεροντίαν λίμνην”. Ζοφεράν pro Ζοφερόν Bekkerus, qui anapaestos restituere conatus est: Ζοφεράν ἀδίαυλον ἔχοντες ἔδραν | τὴν φθειρομένων Ἀχεροντίαν | λίμνην.

861. Anecd. Bekk. p. 346, 19. ἄδωρος χάρις: ἢ μὴ ἐπὶ τέλους (τέλος Nauckius) ἐλθοῦσα δωρεά. οὕτως E. Eadem omissis οὕτως E. Phryn. Bekk. p. 26, 11. unde μὴ addidit Matth.

862. Anecd. Bekk. p. 362, 8. αἱματωπόν. Εὐριπίδης “δράκοντος αἱματωπὸν αἶμα”. ὅμμα Boiss.

863. Anecd. Bekk. p. 362, 10. αἱματοσταγῇ: Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 471.) “αἱματοσταγῇ κηλίδα τέγγῃ”.

864. 865. Anecd. Bekk. p. 369, 18. ἀκόμπαστος λόγος: E. φησὶ καὶ “ἀκόμπαστος φάτις”.

866. Anecd. Bekk. p. 383, 1. ἀλάστορα προσβαλεῖν, οἷον μύσος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης οὐ σοὶ παραινῶ μηχανωμένη κακὰ ἐχθροῖσι, σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα.

V. 2. σαυτῇ pro σαυτὴν Bekkerus.

867. Anecd. Boiss. vol. 3. p. 239. γίνεται δὲ (so-loecismus) περὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου καὶ περὶ τὰ παρεπόμενα. περὶ τὰ γένη, οἷον Εὐριπίδης

ὦ Κύπρις, ὡς ἦδεῖα καὶ μοχθηρὸς εἶ.

εἰ addidit Bernhardus in Annal. Berol. a. 1831. 103. p. 817.

868. Cramer Anecd. Oxon. vol. 1. p. 122, 8. τὰ εἰς ΜΟΣ λήγοντα τῷ Ο παραληγόμενα δισύλλαβα μονογενῆ πάντα βαρύνεται, εἰ μὴ διάφορον εἴη τὸ σημαίνονμενον· γόμος, νόμος, τρόμος, δρόμος. εἰ δὲ τι δέχεται, πρὸς διάφορον σημαίνονμενον· νόμον κατὰ τρομὸν δρίμημα γηραιοῦ ποδός Εὐριπίδης. Legendum suspicor πρὸς διάφορον σημαίνονμενον· νόμος καὶ νομός, τρόμος καὶ τρομός· “τρομὸν δρόμημα γηραιοῦ ποδός.” δριμὴ cod. δρόμημα Cramer. NAUCK.

869. Anecd. Oxon. vol. 1. p. 182, 13. λέγουσι δ' αὐτὸν αἰθέρα Δία εἶναι, ὅτι ἔμπυρὸς ἔστι καὶ Ζῆ. Εὐριπίδης

ἀλλ' αἰθὴρ τίκει σε, κόρα,
Ζεὺς δὲ ἀνθρώποις ὀνομάζεται.
Fere eadem omisso Euripidis nomine Anecd. Oxon. vol. 2. p. 443, 6. et Etym. Gud. p. 230, 30. V. 1. κόρας Etym. G. 2. ὡς Etym. G. ἀνθρώποισιν Anecd. Oxon. vol. 2. et Etym. Gud.

870. Anecd. Oxon. vol. 2. p. 258, 2. σκόλοπος: διὰ τοῦ Ο ἢ παραλήγουσα. Εὐριπίδης τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευμοῦ τυχεῖν;

871. Anecd. Oxon. vol. 2. p. 452, 17. ὁ λῦστος οὗτος καὶ φιλοξενέστατος.

872. Anonym. in Anecd. Oxon. vol. 4. p. 253, 33. οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενί.

Omisso poetae nomine afferunt Hermogenes Rhet. vol. 1. p. 25. Aphthonius ibid. p. 68. anon. ibid. p. 130. schol. Aphthon. Rhet. vol. 2. p. 592. 593. Theodorus Metoch. Misc. 28. p. 184. 195. Men. mon. 419. Ioannes Georgides in Boiss. Anecd. 1. p. 69. Manuel Palaeol. Praec. ad fil. 55. p. 82. Menandro (Com. 4. p. 195.) locum tribuit Orion Flor. 8, 5. p. 53, 13. ἐκ τοῦ Πλοκίου “οὐκ — οὐδενός”. βίον] τὸν βίον Ioannes Georgides. ἄλυπον ἐν οὐδενί plerique testes. ἄλυπον οὐδενί v. l. in Hermog. et Aphth. ἄλυπον οὐδενός Orion et Ioannes Georgides. NAUCK.

873. Apollod. 2, 1, 4. καὶ αὐτῷ (Belo Aegypti regi) γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός, ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι. Scholia Aesch. Suppl. 317. ὁ Εὐριπίδης πέντε φησὶ παῖδας εἶναι Βήλου, Αἴγυπτον Δαναὸν Φοῖνικα Φινέα Ἀγῆνορα.

874. Aristid. vol. 1. p. 401. “Ὀμηρος λέγει ἰοειδέα πόντον καὶ οἰνοπα πόντον, καὶ E. ἄλα πορφύρεην καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἄλλο τι τοιοῦτον. Fortasse πορφύρεον οἶμα vel πορφυρέας λίμνας (Eur. Hipp. 738. 744.) respicitur. Monuit Nauckius.

875. Aristid. vol. 2. p. 51. διὰ τοῦτο Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος. καὶ ὅτι γε δι' αὐτὸ τοῦτο ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς μαρτυρεῖ. τὸ γὰρ δεύτερον ἔστιν αὐτῷ “καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει”. ubi schol. p. 402. E. ἐν ἀπράκτοις (ἀπαίστοις B) πράγμασι (δράμασι Nauckius) φησὶ τὸ “Ζεὺς — ἀψευδέστατος”, εἶτα μετ' ὀλίγον “καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει”. ἐν θεοῖσι μάντις] μάντις ἐν θεοῖσιν v. l. in schol.

876. Ar. Lys. 713. (ubi schol. ἐξ Εὐριπίδου) ἀλλ' αἰσχροὺς εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύνει.

877. Ar. Nub. 138. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν. ubi schol. λέλεκται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον, ὅπερ οὕτως ἔχει τηλοῦ γὰρ οἰκῶν βίον ἐξιδρυσάμην.

878. Ar. Ran. 840. ἄληθες, ὦ παῖ, τῆς ἀρουραίας

θεοῦ, ubi scholia, εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τὰ Εὐριπίδου

ἀλθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ;

Verba τῆς θαλασσίας θεοῦ recurrunt Rhcs. 974. Fortasse eundem versum lusit Plato com. ap. schol. Ar. Pac. 792. ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου θεοῦ, ubi θεοῦ addidit Cobetus. Telephi locum esse coniecit Musgravius. NAUCK.

879. Ar. Ran. 1427.

μισῷ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτρην
βραδὺς φανείται, μέγала δὲ βλάπτειν ταχὺς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Ex Euripidea tragedia hos versus depromptos esse Aristophanes ipse indicat.

880. Ar. Ran. 1400.

βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέσσαρα.

Euripidis esse versum loci nexus docet. Sedem versus ipsi grammatici Alexandrini ignorarunt, id quod docet scholiorum locus quamvis pessime habitus: Ἀρίσταρχος φησιν ἀδεσπότης τοῦτο προφέρεσθαι (περιφ. Schneidewinus), ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντα ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὗς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακῶς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Δίνυσον χλευάζοντα. τινὲς δὲ ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τόπος, οἱ δὲ ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὐπολις τοῦτο εἰδῶς “ἀποφθαρεῖς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα” (Com. 2. p. 566). Scholion recens: ἐκ Μυρμιδόνων. Discimus ex hoc loco de scde verborum supra scriptorum quattuor extitisse coniecturas. Ficta narrat Eust. II. p. 1084, 2. “βέβληκ'—καὶ τέτταρα”, ἡγουν δύο μονάδας καὶ τέτταρα, δν στίχον Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ θείς, ὅπου κυβεύοντα ἦρωας εἰσήγαγε καὶ μαθὼν ἐπ' αὐτῷ χλευασθῆναι ὡς εὐτελεῖ, καθὰ σκώπτει καὶ ὁ κωμικός, αἰδεσθεῖς περιεῖλεν ὅλον τὸ ἐπεισόδιον. Similiter idem Od. p. 1397, 19. Cf. Zenob. 2, 85. “βέβληκ'—καὶ τέτταρα”. τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ καὶ Ἀριστόξευος δὲ φησιν ὅτι Ε. διορθῶν τὸν Τηλέφον ἐξεῖλε τὴν πεττεῖαν. Eundem versum Euripidi vindicant Phot. Lex. p. 602, 11. et Suidas v. τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι. NAUCK. In Iphigenia Aulidensi nihil est quod huc referri possit. Talorum lus memoratur in parodi parte spuria v. 196. πεσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις. Versus haud dubie in Telepho lectus fuit, ut Aristarchus et Aristoxenus tradiderunt.

881. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος.

Ar. Thesm. 1122. Euripidem haec dicentem facit: τί δ' οὐκ ἔξ λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα, | “πεσεῖν—λέχος;” Euripideum esse alterum versum, certum videtur, ex Andromeda desumptum esse coniecit Porsonus in Eur. Hec. 1010. NAUCK.

882. Aristot. Eth. Eud. 8, 11. p. 1244 a, 11. μὴ γάρ τι λέγει Ε. ποιήσας

λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις,
ἔργον δ' ἐκείνος ἔργον δς παρέσχετο.

V. 1. λόγων pro λόγον Nauckius. λόγου εἰσφέρεις vel λόγου εἰσφέρεις libri. Correxuit Nauckius.

2. ἐκεῖνος pro ἐκείνους Musgravius. ἔργον δς Meinekius. ἔργα libri.

883. Aristot. Polit. 5, 9. p. 1310 a, 32. ὥστε ζῇ ἐν ταῖς τοιαύταις δημοκρατίαις ἕκαστος ὡς βούλεται καὶ εἰς ὃ χρῆζων (εἰς τὸ χρῆζον Goettlingius), ὡς φησιν Ε. Gaisfordus Suppl. 440. respici putabat.

884. Athen. 4. p. 158 e. κατὰ τὸν Εὐριπίδην
ἐπεὶ τί δὲ βροτοὶσι πλὴν δυοῖν μόνον,
Δημήτρος ἀκτῆς πώματός θ' ὕδρηχου,

ἄπερ πάρεστι καὶ πέφυκ' ἡμᾶς τρέφειν;
ὣν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ δέ τοι
ἄλλων ἐδεστών μηχανάς θηρεύομεν.

Gellius N. A. 6, 16, 7. *indagines curpediarum maiore detestatione dignas censebimus, si versus Euripidi recodemur, quibus saepissime Chrysippus philosophus usut.*—*Versus Euripidi ascribendos putavi*, “ἐπεὶ—θηρώμεθα”. V. 1—3. ex Eurip. afferunt Sext. Emp. p. 661, 1. et Eust. II. p. 868, 33. sine nomine Muson. ap. Stobaeum 40, 9. v. 1. et 2. ex Euripide Plutarchus Mor. p. 1044 b. et ἀνωνύμως p. 36 f. p. 1043 f. Stobaeus 5, 7. v. 2. et 3. ἀνωνύμως Plutarchus Mor. p. 1044 f. verba τρυφῇ—θηρεύομεν ex Euripide Teles ap. Stobaeum 108, 82. V. 1. ἐπεὶ τί δέϊ καίτοι τί δέϊ Eust. τί γάρ δέοι (i. e. δέον) Sextus Emp. βροτοῖσι om. Eust. δυοῖν] δυεῖν Gell. Plut. Mor. p. 36 f., et v. 1. ap. Stobaeum 40, 9. μόνον] μόνον vel μόνων Stobaeus 5. μόνων Eust. 2. πώματός θ'] καὶ πώματος Plut. p. 1043. et 1044. 3. ἀπερ] ἂ δὲ Sextus Emp. 4. πλησμονῆς Ath. πλησμονή Gell. δέ τοι Teles et Gell. γέ τοι Ath. 5. θηρεύομεν Teles et Ath. θηρώμεθα Gellius.

885. Ath. 4. p. 158 e. κἂν ἄλλοις δὲ φησιν ὁ σκηνικός οὗτος φιλόσοφος

ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σῶφρονος τραπέζης,
τὸ δ' ἄκαυρον ἅπαν τὸδ' ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν.

V. 2. τὸδ' addidit Porsonus.

886. Theopompus com. ap. Ath. 4. p. 165 b. Εὐριπίδου τᾶριστον (τᾶρ' ἐστὶν Meinekius) οὐ κακῶς ἔχον “τάλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα”. ubi δειπνεῖν lusui comico deberi, Euripidem φεύγειν vel simile quid dixisse suspicatur Nauckius.

887. Ath. 6. p. 270 e. (Eust. Od. p. 1596, 45.): παρ' οὐ (i. e. ab Achaeo) ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὐ. Eundem versum sine poetae nomine afferunt Libanius Decl. vol. 3. p. 389. schol. Soph. Ant. 781. Gregor. Naz. vol. 2. p. 213 c. Men. mon. 159. item verba ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις Aristot. Probl. 10, 47. p. 896 a, 24. Themistius p. 164 b. Clemens Alex. Strom. 3. p. 514. Antiphanes ap. Ath. 1. p. 28 f. ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς | πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς. Plut. Mor. p. 126 c. οὐ γὰρ ἐν πλησμοναῖς Κύπρις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν εὐδαίᾳ καὶ γαλήνῃ. Aelianus N. A. 8, 1. τῆς Ἀφροδίτης ἐν πλησμονῇ καὶ ἐκείνοι μέμνηνται. πεινῶντι Ath. et Liban. πεινώσι schol. Soph. Greg. Naz. Men. mon.

888. Ath. 11. p. 465 b. (ex Epitome Eust. II. p. 883, 26.) διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἔνα τῶν Ἥλιου ἵππων φησὶν εἶναι

Βακχίω φιλανθέμου

αἶθοπα πεπαῖνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς,
ἔξ οὐ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἶθοπα.

V. 1. φιλανθέμου pro φιλανθέου Meinekius. B. φ. omisit Epitome et Eust. 2. αἰθίοπα codex. Correxuit epitomator.

889. Ath. 13. p. 561 a. ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ἁσμάτων, ὣν ἦν καὶ τὰδε παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει, καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἡδιστος ἔφω θνητοῖς· καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει. τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων μῆτε συνείργω χωρὶς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων.

τὸ δ' ἔραν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μήποτε φεύγειν,
χρησθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

V. 2. ὑπάρχει pro ὑπάρχειν Casaubonus. ἀρετῆς τ' | ἐσθλὸν ὑπάρχει Heimsoeth. Prooem. Bonn. 1866/7. p. XV. ἀρετῆς | πλεῖστον μετέχει Cobetus Mnem. vol. 7. p. 66. 4. Hanc verborum collocationem, si sic scripsit Euripides, aptiorem indicavit quam servata caesura πάντων θνητοῖς ἡδιστος ἔφυ, quod proposuit Nauckius Stud. Eurip. 1. p. 133.

890. Ath. 13. p. 599f. τὰ Εὐριπίδου ἐπὶ νοῦν λαμβάνων λέγω (et Stobaeus Ecl. 1, 9, 1. p. 208. sine lemmate)

τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὀρᾷς ὅση θεός;
ἦν οὐδ' ἂν εἶποις οὐδὲ μετρήσεις ἂν
ὅση πέφυκε κάψ' ὅσον διέρχεται.
αὕτη τρέφει σὲ κάμει καὶ πάντας βροτούς.
τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθης,
ἔργῳ δέ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
ἔρᾳ μὲν ὄμβρου γαῖα', ὅταν Ξηρόν πέδον
ἄκαρπὸν αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη·
ἔρᾳ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληροῦμενος
ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὑπο·
ὅταν δέ συμμιχθῇτον ἐς ταυτόν δύο,
φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα,
δι' ὧν βροτέιον ζῇ τε καὶ ἄλλαι γένος.

V. 1. sine nomine affert Plut. Mor. p. 756c. τὴν δ' Ἀφροδίτην οὐχ ὀρᾷς ὅση θεός; 2. ἦν] ἄλλ' Stobaeus. 3. sine nomine habet Plut. Mor. p. 442c. κάψ' καὶ ἐφ' A. 7. Aristot. Eth. Nic. 9, 2. p. 1155b, 3. Εὐριπίδης μὲν φάσκων ἔραν μὲν ὄμβρου γαῖαν Ξηρανθεῖσαν, “ἔραν δέ σεμνόν — γαῖαν” (9. et 10.) Eth. M. 2, 11. p. 1208b, 16. ἔρᾳ μὲν γάρ, φησὶν, ὄμβρου γαῖα, ὅταν Ξηρόν πέδον. ibid. p. 1210a, 14. διὸ καὶ Εὐριπίδης “ἔρᾳ μὲν ὄμβρου γαῖα, ὅταν Ξηρόν πέδον”. Eth. Eud. 8, 1. p. 1235a, 16. ὅθεν εἰρηται “ἔρᾳ μὲν ὄμβρου γαῖα”. Plut. Mor. p. 770a. οὕτω γὰρ ἔραν ὄμβρου γαῖαν οἱ ποιηταὶ λέγουσι καὶ γῆς οὐρανόν. Marcus Anton. 10, 21. ἔρᾳ μὲν ὄμβρου γαῖα, ἔρᾳ δέ ὁ σεμνὸς αἰθήρ, ἔρᾳ δέ ὁ κόσμος ποιεῖν ὃ ἂν μέλλῃ γίνεσθαι. Schol. Hes. Theog. 138. Μενανδρος “ἔρᾳ μὲν ὄμβρων γαῖα”. 7. ὅταν Aristot. et Stobaeus, ὅτε Ath. 9—14. ex Athenaei Epitome Eust. II. p. 978, 23. 11. ταυτόν] αὐτὸν Stobaei A. 12. φύουσιν ἡμῖν] τίκτουσι μιν (i. e. τίκτουσιν ἡμῖν) Stobaeus. καὶ τρέφουσ' ἄκατρεφουσ' Stobaeus. Verba καὶ τρέφουσ' ἅμα om. Eust. 13. δι' ὧν] ὅθεν καὶ Stobaeus.

891. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὐγλωσσον μέλος
Ἀντήνορος τε τοῦ Φρυγὸς δοίῃ θεός,
οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

Ath. 15. p. 665a. “εἴ μοι — δοίῃ θεός” (v. 1. et 2.) κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην, ἑταῖρε Τιμόκρατες, οὐκ ἂν δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλὰς λεχθέντων cet. Brevius ex Epitome Eust. II. p. 1301, 33. 3. et 4. quos Musgr. huc rettulit, servavit Plut. Mor. p. 502c. ὁ Εὐριπίδης καλῶς εἶπε πρὸς τὸν ἀσύνητον ἀκροατὴν “οὐκ ἂν δυναίμην — λόγους”, et Stobaeus 4, 30. Εὐριπίδου. “οὐκ — λόγους”. V. 1. εἴ μοι] κεῖ μοι Nauckius. μέλος] μέλι Barnesius.

892. Athenagor. Legat. pro Christ. c. 6. p. 22. ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἀνεπισημόνως ὀνομαζομένων θεῶν διαπορῶν ὤφειλε δῆθεν, εἰπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῇ καθεστάναι.

V. 1. ὤφειλε δ' ed. ὤφειλεν ἦδεν libri: unde ὤφειλε δῆθεν Nauckius. 2. τὸν αὐτὸν si dixisset Euripides, αἰεὶ addendum fuisset, ut Phoen. 83. dixit χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτῶν | τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ καθεστάναι. Quamobrem τὸν ἐσθλὸν scripsit Heimsoeth. in Prooem. Bonn. a. 1866/7. p. XIV.

893. Athenagor. Legat. pro Christ. c. 22. p. 102. “πολλάκις μοι — ἄρει” (adesp. fr. 72.). τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ δίκην εὖ πράττειν ἢ κακῶς ἐν ἀφασίᾳ τὸν Εὐριπίδην ἐποίησε, τίνος ἢ τοιαύτης τῶν περιγείων διοικήσεως, ἐν ἣ εἶποι τις ἂν

πῶς οὖν τὰδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος
εἶναι λέγωμεν, ἢ νόμοισι χρώμεθα;

V. 1. εἰσορῶντας Bod. 1. et 2. θεῶν ἐνός Bod. 1. et 2. θεῶν ἑνός Aeton.

894. σοφὸν γὰρ ἄνδρα, κἂν ἐκάς ναίῃ χθονός,
κἂν μήποτ' ὅσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον.

Basilius Epist. 63. vol. 3. p. 156d. τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἐκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτ' αὐτὸν ὅσσοις προσίδω, κρίνω φίλον, Εὐριπίδου ἐστὶ τοῦ τραγικοῦ λόγος. Iambl. V. Pyth. §. 237. ὥστ' ἐκ τῶν τοιῶνδε ἔργων μὴδ' ἐκείνων τὸν λόγον ἀπιστεῖσθαι, ὥς ἄρα οἱ σπουδαῖοι ἄνδρες καὶ προσωτάτω γῆς οἰκοῦντες φίλοι εἰσὶν ἀλλήλοις πρὶν ἢ γινώσκειν τε καὶ προσήγοροι γένωνται. Ibidem versus addito Euripidis nomine leguntur in codice quodam Cantabrigiensis (Dd. IV. 16.), unde protulit Babington in Journal of classical and sacred philol. 1. p. 133. Cf. Procop. Epist. 96. in Maii Class. Auct. 4. p. 267. σοφὸς ἦν ὄντως ὁ ταῦτα δήπου φθεγξάμενος, ὥς ἄρα τὸν σοφὸν, κἂν ἐκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήπως ὅσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον. Ioannes Georgides in Boiss. Anecd. vol. 1. p. 90. τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἐκάς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτ' αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ἴδω, κρίνω φίλον. Themist. p. 275b. ὁ μὲν οὖν τραγικὸς ποιητὴς καὶ τὸν ἀγνώστα μὲν, ἀγαθὸν δέ ἐπαίνει καὶ φίλον ἡγεῖται. V. 1. σοφὸν γὰρ ἄνδρα scripsi cum Porsono. NAUCK.

895. Choerob. in Theodos. p. 773, 19. τὸ τρέφοιν, ὥς παρ' Εὐριπίδην
ἄφρων ἂν εἶην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.
ἀπὸ τοῦ τρεφοῖην κατὰ συγκοπὴν τοῦ Π. Eadem fere Etym. M. p. 764, 52. Cramer Anecd. Oxon. vol. 4. p. 204, 25. p. 424, 3.

896. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 8. p. 7. δ' ἔλεγεν Εὐριπίδης
οὐκ ἐν γυναιεῖ τοὺς νεανίας χρεῶν,
ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἂν ὀπλοῖς τιμὰς ἔχειν.

897. Cic. ad Fam. 13, 15, 2. itaque ab Homeri magniloquentia confero me ad vera praecepta Εὐριπίδου μισῷ σοφιστῆν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός. Sine nomine Plut. V. Alex. 53. Mor. p. 1128b. Lucian. Apol. 5. vol. 1. p. 712. Men. mon. 332. Cramer Anecd. Paris. vol. 4. p. 343, 21. Imitatus est Ennius (Ribbeck. Trag. Lat. p. 41.): qui ipse sibi sapienter prodesse non quit, nequiquam sapit. respicere videtur Maximus Tyrius 21. p. 409. ἦν σοφὸς ὁ Ἡρακλῆς, ἀλλὰ οὐχ αὐτῷ σοφός.

898. Cic. ad Fam. 16, 8. 2.

ψυχὸς δέ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον,
inquit Euripides.

899. κρέαςί βοεῖσις χλωρὰ σὺκ' ἐπήσθιεν
ἄμους' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.
Clemens Alex. Protr. p. 65. Εὐριπίδης — ἐμμανῇ εἰσάγων Ἡρακλέα καὶ μεθύοντα ἀλλαχόθι καὶ ἀπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὅς ἐστιν ὁ μὲν τοῖς κρέαςι “χλωρὰ σὺκ” — μαθεῖν”. V. 1. supplevit Musgr.

ex Ath. 7. p. 276f. (et ex Epitome Eust. II. p. 867, 64.) λέγομεν οὖν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίνοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρὰ, οὐδὲ τὸν φιλόσुकον. Plut. Mor. p. 667f. καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φιλόφους λέγομεν οὐχὶ τοὺς βοείοις χαίροντας ὥσπερ Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς κρέασιν χλωρὰ σῦκα ἔχων ἦσθιεν, οὐδὲ τὸν φιλόσुकον. ubi pro ἔχων ἦσθιεν cum Meinekio leg. ἐπήσθιεν, pro τοῖς κρέασιν malim τοῖς βοείοις κρέασιν. Sylei locum esse probabiliter coniecit Meinekios. Verba ἄμουσ' ὑλακτῶν de Hercule dicta recurrunt Alc. 760. NAUCK.

900. Clemens Alex. Str. 3. p. 520. λέγει γὰρ ἡ τραγωδία

τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς.

ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγῆδοσι

τίκτω; τεκοῦσα δ' ἦν μὲν ἄφρονας τέκω,

στένω ματαίως, εἰσρωῶσα μὲν κακοῦς,

χρηστοῦς δ' ἀπολλύσ'. ἦν δὲ καὶ σεσωσμένους, 5

τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδία.

τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἄρκει μίαν

ψυχὴν ἀλῦειν καπὶ τῇδ' ἔχειν πόνοους;

Euripidis esse locum docet Stobaeus 120, 17. Euri-

πίδου. "τὸ μὴ — βροτούς" (v. 1.). V. 1. κρεῖττον

Clemens. βροτούς Clemens et Stobaeus. βροτοῖς

Nauckius. 3. ἄφρονας] ἄρσενας Madvigius. 5.

ἀπολύουσι vel ἀπολύουσ' libri. ἀπολλύσ' Nauckius.

6. τήκω — ὀρρωδία] τήκει — ὀρρωδία Herwer-

denus in Observ. in Comicos (Lugd. Bat. 1855.) p. 126.

8. ἀλῦειν pro ἀπολύειν Bergk. καπὶ τῇδ'

pro καπεῖτ' οὐδ' (vel ἡδ') Grotius.

901. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν Ξυνόρον,

ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλὰς· πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή

ἥτις ἀνδρὶ συντέθηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.

πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει· κἂν ἄμορφος

ἢ πόσις, [κτημένη· 5

χρὴ δοκεῖν εὐμορφον εἶναι τῇ γε νουν κε-

οῦ γὰρ ὀφθαλμός τὸ ταῦτα κρίνόν ἐστιν,

ἀλλὰ νοῦς. [μὴ λέγει,

εὐ λέγειν δ', ὅταν τι λέξη, χρὴ δοκεῖν, κἂν

κάκπονεῖν ἂν τῷ Ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ

λέγειν. [πόσει

ἡδὺ δ', ἦν κακόν τι πράξη, συσχυρωπάζειν

ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν

μέρος. . . . 10

σοὶ δ' ἔργα καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέ-

ξομαι [πικρόν.

καὶ κακῶν τῶν σῶν Ξυνοῖσω, κοῦδέν ἐστί μοι

μετὰ γὰρ τῶν φίλων εὐτυχεῖν [πλὴν τότε;

δυστυχεῖν τε χρὴ· τί γὰρ δὴ τὸ φίλον ἄλλο

Clemens Alex. Strom. 4. p. 620. φίλανδρον μετὰ σε-

μνότητος ὑπογράφει γυναῖκα Εὐριπίδης παραινῶν

"εὐλογεῖν — μέλλῃ λέγειν" (7. et 8.). καὶ αὐθὺς

πρὸς τοῦτοισι τὰ ὅμοια "ἡδὺ δ' — ἔχειν μέρος" (9. et

10.). τὸ τε πρᾶον καὶ φιλόστοργον ὠδέ πως ὑποδει-

κνύων κἂν ταῖς συμφοραῖς ἐπιφέρει "σοὶ δ' — πλὴν

τόδε" (11—14.). paulo post sequuntur haec p. 621. χρὴ

δὲ τὸν εὐδαίμονα γάμον οὐτε πλοῦτιν ποτὲ οὐτε

κάλλει κρίνεσθαι, ἀλλ' ἀρετῇ. "οὐδεμίαν" φησὶν ἡ

τραγωδία "ὤνησε κάλλος — ἐπίσταται" (1—3.). εἶτα

οἷον παραινέσεις διδοῦσά φησι "πρῶτα μὲν — νοῦς"

(4—6.). καὶ τὰ ἐπὶ τοῦτοισι. Iustum ordinem horum

versuum, quos manifestum est arcte inter se cohae-

re, restituit Musgravius. V. 2. ἀρετῇ] ἀρετῇ

codex. 4. πρῶτα μὲν γὰρ Grotius. 6. τὸ κρί-

νειν ἐστὶν codex. τὸ μορφὴν κρίνόν ἐστιν Grotius.

τὸ ταῦτα κρίνόν ἐστιν Musgr. τὸ κρίνόν ἐστι κάλλος

G. A. Hirschig. 7. εὐ λέγειν pro εὐλογεῖν Sylbur-

EURIPIDES.

gius. 8. ἂν] ἂν codex. 9. τι πράξη pro πράξη

ti Grotius. 10. τε λύπης pro λύπης τε Musgr.

12. καὶ οὐδέν ἐστί codex. κοῦδέν ἐσται Musgra-

vius. 13. Versus non integer. 14. Addidi δυστυ-

χεῖν, quod excidisse viderat Grotius, etsi loco alieno

inseruit. Locum ex Oedipo (v. fr. 549.) petitum esse

coniecit C. Fr. Hermannus.

902. Clemens Alex. Strom. 4. p. 634. sine poetae

nomine

ὀλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας

ἔσχε μάθησιν

μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην

μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν,

ἀλλ' ἄθανάτου καθορῶν φύσεως 5

κόσμον ἀγῆρων, πῇ τε συνέστη

καὶ ὅπη καὶ ὅπως.

τοῖς δὲ τοιοῦτοις οὐδέποτε' αἰσχυρῶν

ἔργων μελέτημα προσίζει.

Themist. p. 307d. καὶ αὐταὶ εἰσιν ὅς Εὐριπίδης ὁ σο-

φὸς οὕτε πολιτῶν φησὶν ἐπὶ πημοσύνας (ἐπὶ π. om

cod. Ambr.) οὐτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν (οὐτε

εἰς ἀδόξους πηξείας ὁρμῶν Ambr.), ἀλλ' ἄθανάτου

καθορᾶν φύσιος, κόσμον ἀγῆρων (γῆρα Ambr.).

3. πημοσύνην Pierson. πημοσύνη Clemens. πημο-

σύνας Themistius. 6. ἀγῆρων pro ἀγῆρῳ Nau-

ckius. Anecd. Bekk. p. 327, 32. ἀγῆρων: τὰ μὴ γη-

ρῶντα· μετὰ δὲ τοῦ ὅ ἐστιν αἰτιατικῆς πτώσεως.

7. ὅπη] ὅπη καὶ ὅπως coniunxerunt Aeschylus

Prom. 875. ὅπως τε χῶπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρό-

νου | εἰπεῖν, et Dio Chrys. 76 p. 445. περὶ δὲ τῆς

θείας — διακασιμῆσεως — εἰπεῖ ὅπη τε καὶ ὅπως

ἔχει, hic vero suspectum ὅπη, quum praecedat πῇ

τε συνέστη: unde ὅπου Meinekios, ὅτω Nauckius.

903. Clemens Alex. Str. 4. p. 642. ὁ μὲν οὖν Εὐ-

ριπίδης φησὶ

χρῦσαι δὴ μοι πτέρυγες περὶ νῶτῳ

καὶ τὰ Σειρήνων πτερόντα πέδιλ' ἀρμόζεται,

βάσμαι τ' εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεῖς

Ζηνὶ προσμῖξων.

V. 1. respicit Plut. Mor. p. 786d. οὐ ταῖς Εὐριπίδου

χρυσαῖς πτέρυξιν, ἀλλὰ τοῖς Πλατωνικοῖς ἐκείνοις καὶ

οὐρανίοις πτεροῖς. 2. πτερόντα pro ἑρόντα Gro-

tius. 3. εἰς pro ἐξ Bergk. πολὺν Clemens vel

librarius pro alio posuit adiectivo, quod hand dubie

λαμπρόν fuit.

904. σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοῖν

πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Αἰδὸς

ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δὲ μοι

θυσίαν ἄπυρον παγκορπεῖας

δέξαι πλήρη προχυθείσαν. 5

σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίοις

σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων

χθονίων θ' Αἰδὴ μετέχεις ἀρχῆς.

πέμψον μὲν φῶς ψυχῆς ἐνέρων

τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν 10

πόθεν ἐβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν,

τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσσάμενους

εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυαν.

Clemens Alex. Strom. 5. p. 688. πάνυ θαυμαστῶς ὁ

ἐπὶ τῆς σκηπτικῆς φιλόσοφος Εὐριπίδης τοῖς προειρημέ-

νοις ἡμῖν συνωδὸς διὰ τούτων εὐρίσκεται, πατέρα

καὶ υἱὸν ἅμα οὐκ οἶδ' ὅπως αἰνιστόμενος "σοὶ τῷ —

προχυτῖαν" (1—5.). ὀλοκάρπωμα γὰρ — ὁ Χριστὸς,

καὶ ὅτι τὸν σωτήρα αὐτὸν οὐκ εἰδὼς λέγει, σαφὲς

ποιῆσει ἐπάγων "σὺ γὰρ — ἀρχῆς" (6—8.). ἔπειτα

ἄντικρυς λέγει "πέμψον — ἀνάπαυαν" (9—13.).

V. 1. χοῖν] χλόην Bergk. 2. φέρω pro φέρων Grotius. εἴτ' Ἀϊδης] Probabilius εἴθ' Ἀιδης. 4. ἄπυρον pro ἄπορον Abreschius. παγκαρπείας pro παγκαρπίας Grotius. 5. προχυθείσαν pro προχυτίαν Valek. 8. θ' pro δ' Sylburgius. 9. ψυχᾶς (debebat ψυχῆς) pro ψυχᾶς Valek. ἐνέρων pro ἀνέρων Meinek. ψυχαῖς ἀνέρων ταῖς βουλομέναις Grotius. 10. προμαθεῖν — τίνα δεῖ — ἐκθυσμένους pro προσμαθεῖν — τίνα δὴ — ἐκθυσσάμενους Valekenarius. Cretensibus loeum adseribit Valek.

905. Clemens Alex. Strom. 5. p. 732. ὁ τοίνυν μὴ πειθόμενος τῇ ἀληθείᾳ, διδασκαλίᾳ δὲ ἀνθρωπίνῃ τετυφωμένος δυσδαίμων ἀθλιός τε καὶ κατὰ τὸν Ε.

δς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
μετεωρολόγων δ' ἑκάς ἔρριπεν
σκολιάς ἀπάτας, ὦν ἀτηρὰ
γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν
οὐδὲν γνῶμης μετέχουσα.

V. 2. δ'] θ' Wagner. 3. ἀτηρὰ pro ἀτειρὰ Pötter.

906. Clemens Alex. Strom. 6. p. 740. Ἐπιχάρμου τε εἰπόντος — Εὐριπίδης γράφει

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον Ζεῦσαι νέαν·
ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμεῖρεῖ λαβεῖν,
ἡ δ' ἐνδείης τοῦδ' οὔσα βουλευεῖ κακά.

V. 1. γράφει γυναῖκα πρὸς νέον Ζεῦσαι κακὸν Sealigner. reeurrit versus primus in Eur. fr. 24. ap. Stobaeum 71, 3. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν Ζεῦσαι νέον. Clemens locos diversos confudisse videtur. NAUCK.

907. Clemens Alex. Strom. 6. p. 743. πρὸς τοῦτοῖς Ὀμήρου λέγοντος “γαστέρα δ' — δίδωσιν” (Od. 17, 286.) Εὐριπίδης ποιεῖ

νικᾷ δὲ χρεῖα μ' ἢ κακῶς τ' ὀλουμένη
γαστήρ, ἄφ' ἧς δὴ πάντα γίνεταί κακά.

Diphilus ap. Ath. 10. p. 422b. εὐ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης | “νικᾷ δὲ χρεῖα μ' ἢ ταλαίπωρός τέ μου | γαστήρ”. ταλαιπωρότερον οὐδὲν ἐστὶ γὰρ | γαστρός. V. 1. χρεῖα μὲν κακῶς τε οὐλομένη Clementis eodex.

908. Clemens Alex. Strom. 6. p. 744. αὐθις Εὐριπίδου εἰπόντος

ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς,
ὥς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κείσαι,
καὶ τὰ μὲν αὖξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις·
κοῦκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς
εἰς ὄντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς,
πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν
θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή.

Δίφιλος γράφει “οὐκ ἔστι” eet. V. 1. βιοτὴ pro βιοτὰ (βίωτα eodex) Nauckius. 4. κοῦκ — οὐδεὶς Grotius pro καὶ οὐκ — οὐδὲ εἰς. 5. θνητοῖς] θνητοὺς Grotius.

909. Clemens Alex. Strom. 6. p. 749. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἱατροῦ Ἱπποκράτους “ἐπιβλέπειν οὖν δεῖ καὶ ὥρην καὶ χώρην καὶ ἡλικίην καὶ νόσους” γράφοντος Εὐριπίδης ἐν ἐξαμέτρῳ τηρήσει (χρήσει Hemsterh.) φησὶν ὅσοι δ' ἰατρεύειν καλῶς
πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν
τὴν γῆν τ' ἰδόντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χρεῶν
V. 3. τ' addidit Valek. Bellerophontis esse loeum eoneieit Gataker.

910. πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταίνεσθω·
τὸ γὰρ εὐ μετ' ἐμοῦ
καὶ τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔσται,

κοῦ μὴ ποθ' ἄλῳ κακὰ πράσσων.

5 Clemens Alex. Strom. 6. p. 797. καὶ μοι δοκῶ κομπώδους μὲν εἶναι ψυχῆς καύχημα, πλὴν εὐσυνειδήτου, ἐπιφθέγγεσθαι τοῖς κατὰ περίστασιν συμβαίνουσι “πρὸς ταῦθ' — πράσσων” (1. et 3—5.) V. 1—3. omisso poetae nomine habent Cicero ad Att. 8, 8, 2. et Suidas v. παλαμάσθω. 3. Cicero ad Att. 6, 1, 8. Verba τὸ γὰρ εὐ — δίκαιον sine poetae nomine habet Marcus Anton. 7, 42. Euripideum esse loeum doecit Suidas v. ἄλωτον: καὶ Εὐριπίδης “οὐ μὴ ποθ' ἄλῳ κακὰ πράσσων”. Parodia loeum expressit Ar. Aeh. 659. πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω | καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταίνεσθω· | τὸ γὰρ εὐ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον | σύμμαχον ἔσται, κοῦ μὴ ποθ' ἄλῳ | περὶ τὴν πόλιν ὧν ὥσπερ ἐκείνος | δειλὸς καὶ λακαταπύγων. 1. παλαμάσθω] παλαμάσθω Clemens. 5. κοῦ μὴ ποθ' ἄλῳ κακὰ] καὶ οὐ μὴ ποτε ἄλῳ καλὰ Clemens.

911. κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεινὸς αἰθήρ.

Cornutus de N. D. 20. p. 104. “κορυφὴ δὲ θεῶν” κατὰ τὸν Εὐριπίδην “ὁ — αἰθήρ”. V. 1. πέριξ pro περὶ Meinek. 2. φαεινὸς vel φαεινὸς libri. φαεῶν in Maehly. Probabilius νήνεμος anonymus in Foreign Review and Continental Miscellany fase. 10. p. 238.

912. ἡ φύσις ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει.

Cyrillus de Trinit. dial. 2. vol. 5, 1. p. 456a. τοῖς δὲ τὸ ἀνθ' ὅτου λέγουσιν ἐν γε τουτοῖσι σοφὸν ὑπαιπεῖν τὸ τίσιν ὁνοούμενον “ἡ φύσις — μέλει”. Aelianus N. A. 4, 54. “Ὀμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἱππῳ φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις, ἡ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης. Ibid. 9, 1. διδάσκει δὲ ἡ φύσις, ἡ νόμων ἀνθρωπικῶν μέλει οὐδέν. Sextus Emp. p. 576, 12. οὐχ ἡμᾶς αἰτιάσθαι δεῖ, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἡ νόμων οὐδὲν μέλει. Aristae. 2, 5. p. 145. τῆς φύσεως βουλομένης, ἡ νόμων, ὥς ἔοικεν, οὐδὲν μέλει. Adde parodiam Anaxandr. eom. ap. Aristot. Eth. Nie. 7, 11. p. 1152a, 23. ἡ πόλις ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει.

913. ἄωρι πόντου κύματ' εὐρέος περᾷ . . .

σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν.

Dio Chr. 64 p. 594c. εἶτα Εὐριπίδης τὸν ναύτην μέμφεται, ἄωρι πόντου κύματ' εὐρέος περῶντα· καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιτιμᾷ λέγων ὅτι σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσιν. ὦ παῖ Μνησαρχίδου, ποιητῆς μόνον ἦσθα, σοφὸς δὲ οὐδαμῶς. οὔτε γὰρ πίττη τὴν ψυχὴν οὔτε σχοινίοις ἐπιτρέπουσιν οὔτε τριδάκτυλον αὐτοὺς σώζει ἔϋλον πεύκινον, ἀλλ' ἐπέτρεψαν βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ πράγματι, τῇ τύχῃ. V. 1. restituit Matth., sed ineertum utrum περᾷ ἀν περῶν Euripides dixerit. 2. correxit Porsonus. σμικραῖσιν αὐτοὺς Meinek. Verba τριδάκτυλον αὐτοὺς σώζει ἔϋλον πεύκινον ex Euripide sumpta esse non erididerim. NAUCK.

914. V. fr. 475b.

915. Diod. Sic. exe. Vat. p. 18. (vol. 2. p. 146, 10. ed. Dind. a. 1867.) de proverbio “ἐγγύα πάρα δ' ἄτα” disputans: καὶ Εὐριπίδης
οὐκ ἐγγυῶμαι· ζημίᾳ φιλέγγυσον
σκοπεῖν· τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ τὰ γράμματα.
ἐᾷ τὰ] ἐᾷ με Matthiae.

916. Dionys. de C. V. e. 4. vol. 5. p. 25. (p. 54. Schaeff.) καλῶς ἂν ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ἐπενεργεῖν

μή μοι
λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχῇ·
τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις.

917. Eratosth. Catast. c. 13. de Erichthonio: λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦτον· "Ἡφαιστον ἔρασθέντα Ἀθηνᾶς βούλεσθαι αὐτῇ μιγῆναι· τῆς δὲ ἀποστρεφομένης καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἰρουμένης ἐν τινι τόπῳ τῆς Ἀττικῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι καὶ ἀπ' ἐκείνου προσαγορευθῆναι "Ἡφαιστον" (Ἡφαιστείον Matth.). ὃς (ὁ δὲ Nauckius) δόξας αὐτὴν κρατῆσειν καὶ ἐπιθέμενος πληγείς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν, φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σποράς· ἔξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, ὃς ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλήθη καὶ αὐξηθεὶς τοῦθ' εὗρε καὶ ἑθαυμάσθη ἀγωνιστὴς γενόμενος. Similiter Hyginus Poet. Astr. 2. 13. p. 446. *de cuius progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervae pulchritudine corporis inductum petiisse ab ea ut sibi nuberet neque impetrasse, et coepisse Minervam sese occultare in eodem loco qui propter Vulcani amorem Hephaestius est adpellatus, quo persecutum Vulcanum ferunt coepisse ei vim adferre cet.*

918. Etym. M. p. 112, 26. ἀντηρίς ἀντηρίδος, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ

κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος.

Etym. Gud. p. 345, 47. κρήμνη, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ "κρήμνη — μέσης". Eundem versum ἀνωνόμως afferunt Choerob. Epim. p. 60, 8. Etym. M. p. 537, 35. Eust. II. p. 903, 51. item verba κρήμνη σεαυτὴν Eust. II. p. 695, 43. p. 1003, 24. κρήμνη σεαυτὴν κρήμνη σεαυτὸν codex Havn. in Etym. M. p. 537, κρημνίσσα αὐτὴν Etym. M. p. 112. κρημνισεν αὐτὴν Eust. p. 903, 51. ἀντηρίδος om. Etym. G. et codex Havn. Etym. M. p. 537. Εὐριπίδῃ in Εὐπόλιδι mutata Nauckius.

919. Etym. M. p. 272, 1. διαψαίρουσι — Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθάειν, οἶον

γλώσση διαψαίρουσα μυκτῆρων τόπους.

Fere eadem Zon. Lex. v. διαψαίρουσα p. 536. τόπους om. codex Voss.

920. Eust. II. p. 566, 14. de v. οἰκέτης: παράγει δὲ αὐτὸς (Aristophanes grammaticus) καὶ παροιμίαν ἔξ Εὐριπίδου λέγουσαν

ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος.

οἰκέταις pro οἰκέτας Valekenarius.

921. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν.

Galenus vol. 1. p. 3. ed. Basil., vol. 2. p. 8. Chart. τῷ γήρᾳ λοιδοροῦνται δέον ἑαυτοῖς, καὶ τὸν Εὐριπίδῃ ἐπαινοῦσι λέγοντα "οὐ γὰρ ἀφελὲς εἶναι περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσῳ λαβεῖν". V. 1. οὐ γὰρ ἔστιν ἀσφαλὲς Valek., ἔστιν omisit Nauckius. 2. μέσον pro μέσῳ Nauckius. μέσῳ Valek.

922. οἶμοι, δράκων μου γίγνεται τὸ ἥμισυ· τέκνον, περιπλάκῃ τῷ λοιπῷ πατρί.

Hermog. in Rhet. vol. 3. p. 180. γίνεται δὲ τὸ κακόζηλον κατὰ τὸ εὐτελὲς πολλάκις, ὡς ἐκεῖνο "οἶμοι — ἥμισυ". mox ibidem: τὰ εὐτελῶς εἰρημένα ἢ σεμνότης διορθοῦται, ὡς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ "οἶμοι — ἥμισυ". τοῦτο γὰρ κοινῶς καὶ εὐτελῶς εἰπὼν ἔθεράπευσε τῇ ἐπιφορᾷ "τέκνον — πατρί". V. 1. τὸ ἥμισυ τὸ γ' ἥμισυ Barnesius. τόδ' ἥμισυ Nauckius. Locum e Cadmo petiit esse coniecit Valekenarius. Falsum videtur, ut monuit Nauckius, quod tradit schol. Hermog. Rhet. vol. 7. p. 853. περὶ Κέκροπος ὁ λόγος εἰς δράκοντα μεταβαλλομένου. et ibid. ἀσυνεσία γὰρ τις τὸ λέγειν τὸν Κέκροπα ὅτι δράκων μου γέγονε τὸ ἥμισυ.

923. Hesychius, ἀηδόνα: γλωσσίδα, μεταφορικῶς Εὐριπίδης Οἰδίποδι. καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ "λωτῖνας ἀηδόνας" που ἔφη. Idem, λωτῖνας ἀηδόνας: τοὺς αὐλοὺς. Anecd. Bekk. p. 349, 3. ἀηδόνα: ἔστι μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν (τῶν αὐλῶν Nauckius), ἔστι δὲ ὅπου καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου.

924. Hesychius, Αἰγυπτία ἐμπολή: ὁ ῥῶπος καὶ τὰ ἐκείθεν φορτία, ὡς Εὐριπίδης.

925. Stobaeus 3, 3. sine lemmate.

πολλοῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων

σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες.

Plut. Mor. p. 431a. πολλοαῖς γὰρ οἱ θεοὶ μορφαῖς οὐ σοφισμάτων, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, ἀλλὰ πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς. Plut. Mor. p. 20f. πάλιν Εὐριπίδου λέγοντος "πολλοαῖσι — πεφυκότες". V. 2. κρείσσονες] κρεῖττονες Plut. et Stobaeus.

926. Io. Dam. post Stobaei Ecl. p. 724, 25. τοῦ αὐτοῦ (praecedat Eur. Hec. 600.).

παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχυρῶν ἄπο·

ὡς ἦν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται

ἀνὴρ γενόμενος ἀλαχρὰ δρᾶν· νέος δ' ὅταν

πόλλ' ἔξαμάρτη, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει

εἰς γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισιν ἐμφυτον. 5

V. 1. 2. φυλάσσου — ἦν] φυλάττου — ἂν codex.

927. Io. Dam. post Stobaei Ecl. p. 728, 10. Εὐριπίδου κωμικοῦ (voluit τραγικοῦ).

ὅστις νέος ὢν Μουσῶν ἀμελεῖ,

τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον

καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκε.

928. νοῦν ἔχοντος ἦν ἄρα,

φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῇ.

Liban. Epist. 487. ἐπαινῶν Εὐριπίδην λέγοντα νοῦν ἔχοντος εἶναι "φίλον — σαφῇ". V. 1. ἦν ἄρα addidit Porsonus. Theodorus Hyrt. Epist. 81. in *Notices et Extr.* 6. p. 40. Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς δίκαιον εἶναι φησι πολλῶν σαφῇ φίλον πρίασθαι χρημάτων.

929. Longinus de Subl. c. 15, 4. ὁμοία καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Κασσάνδρας αὐτῷ (Euripidi) "ἀλλ' ὦ φίλιπποι Τρῶες".

930. οὐκ' ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἀΐδης μ' ἐδέξατο.

Lucian. Nescym. 2. vol. 1. p. 456. ΦΙΛ. Ἡράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανόν· κᾶτ' ἔξ ὑπαρχῆς ἀναβεβίωκεν. MEN. "οὐκ — ἐδέξατο". Euripidis versum esse docet loci nexus.

931. Lucian. Pisc. 3. vol. 1. p. 573. ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δὴ μοι καταφευκτέον· τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἐκώσσειέ με·

μὴ κτεῖνε· τὸν ἰκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.

932. νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;

Lucian. Pisc. 3. vol. 1. p. 573. ΠΛΑΤ. τί δέ; οὐχὶ κακέα Εὐριπίδου ἐστίν; οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους (Eur. Or. 413.); ΛΟΥΚ. "νῦν — με;" ῥημάτων] ῥήματος Nauckius. κτενεῖτε pro κτείνετε Guyetus. Euripideum esse versum e praegressis verbis patet.

933. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα.

Lucian. Iov. trag. 1. vol. 2. p. 643. vide fr. 934. E Luciano hunc versum sumpsit Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* 8, 2. p. 143.

934. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἑρεῖς.

Lucian. Iov. trag. 2. vol. 2. p. 643. ΖΕΥΣ. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα, | σύ τ', ὦ Προμηθεῦ, οἶά μ' εἰργασαί κακά. | ΑΘΗΝ. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἑρεῖς. ΖΕΥΣ. ὦ μεγαλοσμαράγου στε-

ροπᾶς ροίζημα, τί ρέξεις; HPA. κοίμισον ὄργαν, εἰ μὴ — τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποδραματουρεῖν. Non dubitavi ex hoc loco duos Euripideos versus acquirere. Schol. Luciani Navig. c. 5. vol. 3. p. 255. μεμυήμεθα γὰρ καὶ αὐτοί, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγῳδῶν “πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρεῖς”. NAUCK.

935. Lucianus Iov. trag. 41. vol. 2. p. 689. ἀκουσον αὐτοῦ (Εὐριπίδου) τότε παρησιαζομένου ὄρᾳς τὸν ὑποὺ τόνδ’ ἀπειρον αἰθέρα καὶ γῆν περίεξ ἔχονθ’ ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις; τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ’ ἡγοῦ θεόν.

Eosdem versus habent Stobaeus Ecl. 1, 2. p. 26. Heraclit. Alleg. Hom. c. 23. p. 81. Vita Arati vol. 2. p. 437. Athenag. Leg. pro Christ. c. 6. p. 23. Clemens Alex. Strom. 5. p. 717. (Euseb. P. E. p. 681a.) Tzetz. Exeg. II. p. 53, 2. (cf. p. 68, 4), item graviter corruptos Probus in Verg. Ecl. 6, 31. p. 11, 8.

V. 1. et 2. afferunt Plut. Mor. p. 601a, 780d., 919b. et Clem. Alex. Protr. p. 21., cf. schol. II. 14, 200. p. 392b, 33. 3. respiciunt Pseudo Lucianus Philop. c. 12. vol. 3. p. 597. et Clemens Alex. Protr. p. 63. Latine locum interpretatur Cicero N. D. 2, 25, 65. Euripides autem ut multa praeclare, sic hoc breviter: vides sublime fuscum immoderatam aethera, | qui tenero terram circumiectu amplectitur? | hunc summum habeto divum, hunc perhibeto Iovem. Antiochae esse fragmentum docere videtur Probus in Vergil. Ecl. 6, 31. p. 21, 6. (cf. quae diximus in fr. 226.). Ennius in Thyeste: aspice hoc sublime candens, quem invocant omnes Iovem. NAUCK.

936. Io. Lydus de mens. 4, 62. p. 94, 10. οὐδὲν γὰρ ἀσφαλές οὐδὲ κεκριμένον ἐστὶν ἐπὶ τῆς τύχης, ὡς E. φησὶν. Fortasse respicitur Eur. Alc. 785. τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανές οἱ προβήσεται, | καστ’ οὐ διδασκόν οὐδ’ ἀλίσκεται τέχνη. NAUCK.

937. πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγείται [ταῖς] τετραμόρφοις

ῥωαῖς ζευγνύς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα. Macrobi. Sat. 1, 17, 59. solis meatus — iter sum velut flexum draconis involvit, unde Euripides “πυριγενὴς δὲ δράκων OKON ἡγείται ταῖς τετραμόρφοις ῥωαῖς ΖΕΥΓΗΙC ΑΡΜΟΝΙΑΠΟΥΚΑΡΠΤΟΝ ὄχημα”. Ita libri optimi.

938. Macrobi. Saturn. 1, 23, 8. haec sola (Ἑστία), quam terram esse accipimus, manet immobilis intra domum deorum, id est intra mundum, ut ait Euripides καὶ Γαῖα μήτηρ· Ἑστίαν δέ σ’ οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι.

Theol. Arithm. p. 7. Ast. καὶ δὴ Εὐριπίδης ὡς Ἀναξαγόρου γενόμενος μαθητὴς οὕτω τῆς γῆς μέννηται “Ἑστίαν δέ γε (I. σε) οἱ σοφοὶ βροτῶν νομίζουσιν (ὀνομάζουσιν Nauckius)”.

939. Orion Flor. 8, 1. p. 52, 25.

ἀεὶ τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται. Posidipp. com. ap. Stobaeum 99, 30. comparat Nauckius, ἢ δ’ ἡμέρα | ἀεὶ τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρεται.

940. Orion Flor. Eurip. 2. p. 55, 20. εὐ ἴσθ’, ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς, κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας. V. 1. εὐ] σάφ’ Nauckius.

941. Orion Flor. Eurip. 3. p. 55, 23. ἢ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλευεῖ θεός.

942. Orion Flor. Eurip. 6. p. 55, 32. θεοῖς ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος.

943. Orion Flor. Eurip. 10. p. 56, 12.

καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν. Idem versus cum Eurip. Heracl. 297. et 298. coniunctus extat apud Stobaeum 79, 3. ἐν ταύτῳ (Ε. Ἑρακλείδαις). “οὐκ ἐστὶ πασι τοῦδε κάλλιον γέρας | ἢ πατρός ἐσθλοῦ κάραθου πεφυκέναι | καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν”.

944. Orion Flor. Eurip. 12. p. 56, 21.

ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἥπιον κυρεῖν καὶ παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμενούς.

945. Orion Flor. Eurip. 13. p. 56, 24.

ἦν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ’ ὅτι νέοι ποτ’ ἦσαν, ἡπίως τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι Κύπριν, ὄντες οὐ σκαῖοι φύσιν.

V. 1. ἦν — γιγνώσκωσ’] ἄν — γινώσκωσιν codex. 3. ὄντες cod., unde φύντες οὐ σκαῖοι φύσει Nauckius.

946. Orion Flor. Eurip. 14. p. 56, 28.

ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρῶς, τὸ γῆρας οὕτως ἐρματίζεται βαρὺ.

V. 1. πικρῶς] πικρὸς Wagner. 2. ἐρματίζεται pro τερματίζεται Nauckius.

947. Philo Iud. Quaest. in Genes. vol. 7. p. 188.

ed. Richter. optime dixit Epicharmus: quicumque, ait, minus delinquit, optimus est vir; nemo est enim innocens, nemo reprehensionis capax. et Euripides “quicumque incontinentes sunt et redundat in eis malum iniicitiae et iniustitiae, mali sunt; in quibus autem opposita praevalent, virtute praediti; in aliis vero ita quasi aequalis sit commixtio, ita ut nulli sint qui omnia mala habeant sine ullo bono”. ibid. p. 240. Euripides quoque neminem irreprehensibilem dixit, tamen quibusdam abundantur malitiarum fomenta turpia iniqua, adeo pravis adversantur strenui: quibusdam tamen ita alitrinsecus inest temperantia, ut nonnulli (immo nulli) omnia pessima obtineant absque ullo bono, nonnulli omnia necessaria (exspectes nulli omnia bona) sine ullo malo. NAUCK.

948. Plat. Epist. 1. p. 309d. καὶ μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ἔμπροσθέντων

εὗξει τοιοῦτον ἄνδρα σοὶ παρεστάναι. In verbis prioribus versum καὶ ἔμπροσθέντων πραγμάτων ἄλλων ποτὲ latere coniecit Grotius.

949. Plut. Mor. p. 22e. τῷ θοάζειν ἢ τὸ κινεῖσθαι σημαίνουσιν, ὡς Εὐριπίδης κῆτος θοάζον ἔξ Ἀτλαντικῆς ἀλός, ἢ τὸ καθέζεσθαι. Probabiliter Heathius ad Andromedam rettulit, cuius vide fr. 134.

950. Plut. Mor. p. 34b. καὶ πάλιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος

τίς δ’ ἐστὶ δούλος τοῦ θανεῖν ἀφροντὶς ὦν; ὑπακουστέον ὅτι καὶ περὶ πόνου καὶ περὶ νόσου τὰ αὐτὰ εἴρηκεν. Eundem versum ἀνωρύμως afferunt Plut. Mor. p. 106d Clemens Alex. Strom. 4. p. 586. Philo Iud. vol. 2. p. 448. Cicero ad Att. 9, 2a, 2.

951. 952. Plut. Mor. p. 36c. καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παραπλησίως (Stobaeus 5, 2. sine lemmate)

ἐγὼ δ’ οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τὰς σωφροσύνας, ἔπει τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ εὖνεστι.

V. 2. τῆς σωφροσύνης Stobaeus. 3. εὖνεστι] σύνεστι Plut. Pergit Plut. καὶ τὸ τιμᾶν τὰν τέτασθε, πλούτῳ δ’ ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτ’, ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ’ ἀνολβοῖ.

V. 1. τιμάν τὰν τέτασθε] τιμάν τ' ἀντέτασθε Musgr. τιμάν πέπασθε Nauckius. 2. κάθησθ' Nauckius.

953. Plut. Mor. p. 85a. ἀξιέραστον ἡγούμενοι τὴν ἀρετὴν ὁμοσε χωρῶμεν αὐτῇ, τὸ Εὐριπίδειον ἐφ' ἐκάστω φθεγγόμενοι

φεῦ, τοῖσι γυναικῶσι ὡς ἅπαν καλόν. ἀνωνύμως habet Plut. V. Pomp. c. 73. Cf. Eur. fr. 331, 1.

954. Plut. Mor. p. 102b. κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Εὐριπίδην

.. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ·
λυπούμεναι μὲν μῦθος εὐμενῆς φίλων,
ἄγαν δὲ μωραίνονται νοθετῆματα.

V. 1. ἄλλ' addit Gataker. 2. et 3. ἀνωνύμως habent Plut. Mor. p. 69d. et Sotion ap. Stobaeum 113, 15. 2. μὲν] γὰρ Plut. Mor. p. 69. φίλων] φίλου Stobaeus.

955. Plut. Mor. p. 102f. τῶν μὲν γὰρ καλῶς λεγομένων ἔστιν ἐν ὑποθήκῃς μέρει καὶ τοῦτο

μῆδ' εὐτύχημα μῆδὲν ὠδ' ἔστω μέγα,
ὃ σ' ἔξεπαρῆ μείζων ἢ χρεῶν φρονεῖν,
μῆδ' ἦν τι συμβῆ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν·
ἄλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν
σώζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί.

Euripidis esse locum docet Libanius Epist. 471. τοῦτον οὐτε εὐτυχία πώποτε ἐπῆρξεν ἐν δυσκολίᾳ τε οὐκ ἔπηξεν Εὐριπίδου μεμνημένος. V. 2. ἔξεπαρῆ pro ἔξεπαίρη Matth. 3. ἂν τι et 4. αὐτὸς αἰεὶ libri.

956. Plut. Mor. p. 116f. καὶ ὁ Εὐριπίδης
δοσις δ' ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν,
σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται.

Eosdem versus ἀνωνύμως habet Epictet. Enchir. 52. ubi pro βροτῶν legitur καλῶς, quo de loco Simplicius vol. 4. p. 523. τὸ δεύτερον δὲ ἔστι μὲν Εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ.

957. Plut. Mor. p. 120a. ἀώρως ἐτελεύτησεν· οὐκ οὖν εὐποτμότερος διὰ τοῦτο καὶ κακῶν ἀπειρατός ἐστιν; ὁ βίος γὰρ, φησὶν Εὐριπίδης, ὄνομα ἔχει, πόνος ἐγὼ σ' (πόνος γεγώς Nauckius.). οὗτος δ' ἐπὶ τῆς εὐανθεστάτης ἡλικίας προαπεφρίτησεν eet. ὄνομα ἔχει μόνον dixit Eur. Phoen. 553.

958. Plut. Mor. p. 132b. πρὸς δὲ τὸν οἶνον, ἅπερ Εὐριπίδης πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, διαλεκτέον
εἰς μοι, μέτριον δὲ πως εἰς μῆδ' ἀπολείποις.

959. Plut. Mor. p. 379d. "Ἕλληνες μὲν γὰρ ἐν γε τοῦτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περιστερὰν καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸν κόρακα τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύνα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης
Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσει.

Locum repetiit Aristoph. fr. 535. ap. Eust. Od. p. 1467, 37, καὶ κύων ἀκράχολος | Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι. Cf. Hesych. νν. ἄγαλμα Ἐκάτης et Ἐκάτης ἄγαλμα.

960. Plut. Mor. p. 384d. στιχιδίους τισὶν οὐ φαύλως ἔχουσιν, ὡ φίλε Σαραπίων, ἐνέτυχον πρῶην, ἃ Δικαίαιχος Εὐριπίδην οἶεται πρὸς Ἀρχέλαον εἰπεῖν
οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μή μ' ἄφρονα κρίνης ἢ διδοῦς αἰτεῖν δοκῶ.

Poetae nomen omittit Comp. Men. et Philem. p. 358, ubi haec extant: αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ | μή μ' ἄφρονα κρίνη καὶ διδοῦς αἰτῶν δοκῶ. Quae num Menandro (Com. 4. p. 267.) tribuenda sint dubito. Non fuisse Euripideos versus ad Archelaum

fabulam referendos recte iudicat Meinekius Com. 4. p. 707. NAUCK.

961. Plut. Mor. p. 416e. ἡ δὲ φύσις αἰσθητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε — ὡς Εὐριπίδης εἶκασεν ἐν οἷς εἶπεν
ὃ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετιῆς ὅπως
ἀστήρ ἀπέσβη, πνεῦμα' ἀφείς εἰς αἰθέρα.

Ib. p. 1090c. σφαλερὸν γὰρ ἡ ἐπ' ἄκρον εὐεξία, φησὶν Ἱπποκράτης· "ὃ δ' ἄρτι — ἀστήρ ἀπέσβη" κατὰ τὸν Εὐριπίδην. V. 1. σάρκα] σαρκί p. 1090.

962. Plut. Mor. p. 431a. ἀλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος, ὡς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ φησιν (Εὐριπίδης) ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. Herc. F. 1221. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον respici putabat Matthiae.

963. Plut. Mor. p. 432c. οὐ γὰρ, ὡς E. φησὶ, μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Arrian. B. Civ. 2, 153. τοῦ δὲ τὸ ἱαμβεῖον εἰπόντος, ὅτι "μάντις ἄριστος — καλῶς". Arrian. Exr. Alex. 7, 16, 6. τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς λόγον τοῦ Εὐριπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος, ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐριπίδῃ ὧδε "μάντις δ' ἄριστος — καλῶς". Cicero ad Att. 7, 13a. 4. omisso poetae nomine: μάντις δ' ἄριστος. Gregorius Naz. vol. 1. p. 122a. (Socrates Hist. Eccl. 3, 23. p. 163a. Niceph. Callist. Hist. Eccl. 10, 37. vol. 2. p. 91d.): εἴπερ μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζει οἷδε καλῶς. Menandro (Com. 4. p. 288.) versus tribuitur in schol. Aristid. p. 403. Plut. Mor. p. 399a. ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς, δὲν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευεν ἡ παροιμία. Latine reddit Cic. de Div. 2, 5, 12. *est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus "bene qui coniciet, valem hunc perhibeto optimum"*.

964. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται
θεὸς, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφείς ἔῃ.

Plut. Mor. p. 464a. ὁ μὲν οὖν θεός, ὡς Εὐριπίδης φησὶ, τῶν ἄγαν ἅπτεται, "τὰ μικρὰ — ἔῃ". p. 811d. ὡς ὁ τοῦ κόσμου βασιλεὺς "τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ — ἔῃ" κατὰ τὸν Εὐριπίδην. V. 2. ἀφείς] ἀνείς p. 811.

965. Plut. Mor. p. 480d. "χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν", ὡς Εὐριπίδης εἶρηκεν, ὄντες χαλεπώτατοι τοῖς γονεῦσιν αὐτοῖς εἰσιν. Aristot. Polit. 8, 7. p. 1328a, 15. ὁθεν εἶρηται "χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν".

966. Plut. Mor. p. 526c. οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὸν Εὐριπίδην

ἀκόλαστα πάντα γίγνεται δούλων τέκνα,
ἀλλὰ καὶ μικρολόγων. Diog. L. 4, 35. de Arcesilao, στωμύλου δὲ ἀγεννοῦς πράγματα αὐτῷ παρέχοντος ἔφη "ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα".

967. ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἐστ' ἀπόκρισις. Plut. Mor. p. 532f. τὴν γὰρ σιωπὴν ὁ μὲν Εὐριπίδης φησὶ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν εἶναι. Versum ipsum habemus in Men. mon. 222, ubi ἔστ' a nonnullis libris abest: unde τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις Nauckius.

968. Plut. Mor. p. 539b. ὁ γοῦν Εὐριπίδης εἰπὼν εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι, οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο· νῦν δ' ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμυσθί, πᾶς τις ἡδεταί λέγων
τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ· Ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει·
φορτικωτάτῃ κέχρηται μεγαλαυχία.

969. Plut. Mor. p. 549a. ὁθεν Εὐριπίδης ἄτοπος εἰς ἀποτροπὴν κακίας τοῦτοις χρώμενος
οὗτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε, μὴ τρέσης,
παίσει πρὸς ἡπαρ οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν

τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ
στείγνουςα μάρφει τοὺς κακοὺς, ὅταν τύχη.
Stobaeus Ecl. 1, 3, 21. p. 114. Εὐριπίδου. “οὔτι —
τοὺς κακοὺς αἰεὶ βροτῶν”. V. 1. οὔτι Stobaeus.
μὴ τρέσῃς] πώποτε Stobaeus. 3. σιγῇ Sto-
baeus. Huc respicit Plut. Mor. 549d. ἡ δὲ ἀτρέμα
καὶ βραδεῖ ποδὶ κατ’ Εὐριπίδην καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιτί-
πτουσα δίκη. 4. μάρφει] μάρπει Stobaeus.
ὅταν τύχη] αἰεὶ βροτῶν Stobaeus.

970. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ’ εἰς τοὺς ἐκγόνους
οἱ θεοὶ τρέπουσιν.

Plut. Mor. p. 556e. ἃ γὰρ Εὐριπίδης ἐγκαλεῖ καὶ παρ-
ρησιάζεται πρὸς τοὺς θεοὺς τὰ τῶν τεκόντων σφάλ-
ματα εἰς τοὺς ἐκγόνους τρέποντας, αἰτιάσθαι νόμιζε
καὶ τοὺς σιωπῶντας ἡμῶν. Cf. p. 562f. ὅθεν οὐδὲ
πάντα τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐκγόνους
οἱ θεοὶ τρέπουσιν· ἀλλ’ ἂν μὲν ἐκ φαύλου γέ-
νηται χρηστός cet. θεοὶ fortasse sine articulo dixe-
rat Euripides.

971. εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γύναι,
οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον,
ἴν’ οὔτ’ ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει·
ἃ δ’ Ἑλλάς Ἀσία τ’ ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆν
δέλεαρ ἔχοντες τήνδε συνθηρέομεν. 5

Plut. Mor. p. 604e. τίς γὰρ εἴρηκε τῆς ἑαυτοῦ πα-
τριδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἶον Εὐριπίδης; “ἡ πρῶτα
— ἔξαγώγιοι” (fr. 362.). “εἰ δὲ πάρεργον — συν-
θηρέομεν”. ἀλλ’ ὁ ταῦτα γράψας εἰς Μακεδονίαν
ᾤχετο καὶ παρ’ Ἀρχελάω κατεβίωσεν. Plutarchus
duos diversarum fabularum locos attulit: itaque non
opus erit Dobraei coniectura (v. 1.) κομπάσαι γυ-
ναῖκα χρή. V. 1. εἰ δ’ οὐ πάρεργον Bergk. εἰ
δ’ οὖν (vel αὖ) πάρεργον Dobr., ego εἰ δ’ ἐκ παρέρ-
γου malim. 2. κεκραμένον pro συγκεκραμένον
Grotius. 3. συμπίτνει] συμπιτνεῖ libri. 4. τ’ ἐκ-
τρέφει pro τε τρέφει Musgr. κάλλιστα τῆς γε δέ-
λεαρ ἔχοντες συνθηρέομεν libri. Correx. Lobekius.
NAUCK.

972. πολλοὺς δὲ βροντῆς τραυμ’ ἀναιμον ὤλεσεν.
Plut. Mor. p. 666c. πολλοὺς γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης
φησὶν, “βροντῆς — ὤλεσε”. Theo Smyrn. de mu-
sica c. 2. p. 75. ὡς τίς φησι “πολλοὺς δὲ — ὤλεσε”.
τραυμ’ Theo. πνεῦμ’ Plut.

973. Plut. Mor. p. 699a. Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δῆ-
που λέγων

οἶνος περάσας πνευμόνων διαρροάς

δηλὸς ἐστὶν Ἑρασιστράτου βλέπων τι δεῦτερον. Ma-
crob. Saturn. 7, 15, 23. Euripides vero huius rei mani-
festissimus astipulator est, “οἶνος — διαρροάς”. Cf.
Plut. Mor. p. 1047d. τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην Ἀλ-
καῖον Εὐπολὶν Ἑρατοσθένην, λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν
διὰ τοῦ πνεύμονος διέξεισι. πνευμόνων] πλευμό-
νων Macrobius.

974. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν.

Plut. Mor. p. 713d. οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτη-
ρίαν οἶκοι καὶ παρ’ αὐτῶν ἔχοντες “ἄλλην — λα-
βεῖν”, ὡς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ
ὅσοι — ἔζηθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμούνται.

975. Plut. Mor. p. 747d. πολλὰς δὲ καὶ συνθέσεις
τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητικῶς σχηματίζουσιν,
ὡς Εὐριπίδης “ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα
γοργόφονος.”

976. Plut. Mor. p. 755b. τὸν μὲν Ζεῦσιππον ὁ
πατὴρ ἔφη γελᾶσαι καὶ εἰπεῖν ἅτε δὴ καὶ φιλευριπί-
δην ὄντα,

* πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ’, ὦ γύναι, φρόνει.
φρόνει pro φρονεῖς Nauckius.

977. Plut. Mor. p. 802a. μὴδὲ πολλάκις δέχεται
τῶν Εὐριπιδείων ἐκείνων
εἶθ’ ἦν ἄφρωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.

978. Plut. Mor. p. 812c. ὁ δὲ — πρὸς ὃ μὴ πέ-
φυκε μὴδὲ ἤσκηται προσάγων αὐτὸν — προσακοῦει
τὸ τοῦ Εὐριπίδου

τέκτων γὰρ ὧν ἔπρασσε οὐ ξυλουργικά.
ἐπράττες ap. Plutarchum.

979. Plut. Mor. p. 965e. εἶτα κατ’ Εὐριπίδην
ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος ἐπὶ τούτῳ ταγείς
τὰ χερσαῖα προεισάγει δίκαια τῶν ἐνάλων. Plut.
Mor. p. 644d. παυσώμεθα τὰς Μοῖρας ἀτιμάζοντες καὶ
τὸν τῆς τύχης παῖδα κλῆρον, ὡς Εὐριπίδης φησὶν.

980. Plut. Mor. p. 1028f. εἰ δὲ ὀρθῶς ὁ Εὐριπίδης
διορίζεται θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἴσους
φίλης τ’ ὀπώρας διπτύχους ἡρός τ’ ἴσους
ἐν τῷ διὰ πασῶν αἱ ὥραι μεταβάλλουσιν.

981. Plut. Mor. p. 1040b. (Chrysippus) ἐπαινεῖ
πάλιν ἐν ἄλλοις καὶ προφέρεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου
ταῦτα πολλάκις

ἀλλ’ ἔστι, κεῖ τις ἐγγελά λόγῳ,

Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότητα λεύσσαντες πάθῃ.

V. 1. ἔστιν εἰ vulgo: ἔστι κεῖ Duebnerus edidit. ἀλλ’
ἔστι, κεῖ τις ἐγγελά τῷ μῶ λόγῳ Nauckius.

982. Plut. Comp. Demetr. et Anton. c. 2. κοιμί-
ζων δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ βακχεῖα καταπαύων ἀμ-
φίπολος Ἄρεος ἀνιέρου κατὰ τὸν Ε. ἐγένετο (Deme-
trius).

983. φίλων λαβεῖν γὰρ πείραν οὐ σμικρὸν κακόν.
Plut. V. Fabii c. 17. οὐ μόνον δ’ ἦν ἄρα τὸ φίλων
πείραν λαβεῖν, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, οὐ σμικρὸν κα-
κόν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρονίμων στρατηγῶν. Euripidis
versum restituit Boissonadius. Cf. Philemon ap. Sto-
bacum 30, 4. εὐχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων. NAUCK.

984. Plut. Mor. p. 24d. sine nomine poetae
εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὥδε θανεῖν καλόν,
εἰς ἀρετὴν καταλυσσάμενους βίον.

Idem Comp. Pelop. et Marc. c. 3. ἀριστὸν μὲν γὰρ
νικῶντα σῶζεσθαι τὸν στρατηγόν, εἰ δὲ θανεῖν, εἰς
ἀρετὴν καταλύσαντα βίον, ὡς Ε. φησὶν. V. 2. κα-
ταλυσσάμενους] καταδυσσάμενους p. 24.

985. Plut. V. Solon. c. 22. Ἀκούργῳ καὶ πόλιν
οἰκοῦντι καθαρὰν ὄχλου ξενικοῦ καὶ χώραν κεκτημένῳ
πολλοῖσι πολλήν, δις τόσοις δὲ πλείονα
κατ’ Εὐριπίδην, καὶ τὸ μέγιστον εἰλωτικῶς πλήθους
— περικεχυμένον τῇ Λακεδαιμόνι, καλῶς εἶχεν —
τοὺς πολίτας συνέχεν ἐν τοῖς ὅπλοις. πολλοῖσι
pro πολλοῖς Musgr. τόσοις δὲ pro τοσοῖσδε Nau-
ckius.

986. Polyb. 5, 106. οὐ γὰρ εἶδ’ ὅπως αἰεὶ ποτε
Πελοποννήσιοι — κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἦσαν αἰεὶ
πρασίμοχοι τινες καὶ οὐποτε (κοῦποθ’) ἤσυχτοι δορί.
πρασίμοχοι in codicibus Vaticanis apographis duobus
in πλησίμοχοι corruptum, ex quo πλησίμοχοι fecit
Grotius. περισσόμοχοι Heimsoethius in Prooemio
Bonn. a. 1867. p. XV.

987. Pollux 2, 14. ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν ἀγῆρων
ἀρετὴν καὶ Δημοσθένης τιμὰς ἀγῆρων.

988. Pollux 3, 5. καὶ Ζεὺς τις συγγένειος ὁ τὰ
τῆς συγγενείας δίκαια ἐφορῶν παρ’ Εὐριπίδῃ.

989. Pollux 7, 31. κλωστήρ· οὕτω δὲ καὶ τὴν
περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ὠνόμασεν “λίνου
κλωστήρα περιφέρει λαβῶν”.

990. Pollux 7, 109. καὶ Εὐριπίδης λέγει “κορ-
μοῖσι πεύκης”.

991. Pollux 10, 27. τῷ δὲ κλείσαι ἴσον καὶ τὸ
πακτοῦν καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν, ὥσπερ
τῷ ἀνοίγειν ταυτὸν τὸ λύειν, ὡς ἔφη Ε. “λύε πακτὰ
δωμάτων”. Aristophanes Ach. 479. Euripidem di-
centem facit: ἀνὴρ ὑβρίζει· κλείε πηκτὰ δωμάτων.
unde πακτὰ in πηκτὰ mutat Nauckius. Neque enim
hoc vocabulum inter ea fuisse videtur quorum forma
Dorica etiam in diverbiis usi sint poetae tragici.

992. Porphyry. de Abst. 3, 25. συγγενὲς ἡμῖν τὸ
τῶν λοιπῶν ζῶων γένος· καὶ γὰρ τροφαὶ πάσαι αἱ
αὐταὶ πᾶσιν αὐτοῖς καὶ πνεύματα ὡς Ε. καὶ φοινίους
ἔχει ῥοὰς τὰ ζῶα πάντα, καὶ κοινοὺς ἀπάντων δεί-
κνυσι γονεῖς, οὐρανὸν καὶ γῆν. In his Euripidea
esse “φοινίους ἔχει ῥοὰς | τὰ ζῶα πάντα” coniecit
Valek. αἱματός τε φοινίου ῥοὰς dixit Eur. Suppl.
690.; videndum tamen, ut monet Nauckius, an Por-
phyrius respiciat fr. 836.

993. Priscianus p. 1084, 24. (vol. 2. p. 166. ed.
Hertz.). in una autem eademque persona possessor simul
et possesio intransitive intelligi non potest, nisi figurate
dicat aliquis. — Euripides “ἐγὼ δ’ ἐμός εἰμι”. Simi-
liter Priscianus p. 1113, 10. (vol. 2. p. 205.). Vide-
tur Apollodori comici versus indicari, apud Donatum
in Terent. Phorm. 4, 1, 21. sic scriptus: ἐγὼ γάρ εἰμι
μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός (τῶν ἐμῶν ἐμός μόνος Gue-
tus). Cf. Meinek. Com. vol. 4. p. 447. NAUCK.

994. Priscianus p. 1168, 29. et p. 1177, 4. (vol. 2.
p. 282. et 300.). Latini despero illam rem. — Εὐριπίδης
οὐχ ἑσπέρας φάσ’, ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας
τούτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην.

Verba μεσημβρίας τούτους ἀφεστήκασιν omisso poe-
tae nomine habet Etym. Voss. p. 332b. ed. Gaisf.
Scriptura incerta.

995. Proverb. append. 3, 69. λίθων χααί· ἄργυρος
καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησὶ
λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.

Eadem Phot. Lex. p. 223, 16. et Suidas v. λίθων χααί.
Omisso poetae nomine verum repetit Suidas v. λευ-
κοὺς λίθους. ἔχοντες] φέροντες codex Vat. 482.

996. Schol. Aesch. Eum. 276. καὶ παρ’ Εὐριπίδῃ
“τί σιγᾶς; μῶν φόνον τιν’ εἰργάσω;”

997. Schol. Apoll. Rh. 1, 1280. de v. γλαυκῶπις:
καὶ Ε. ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο “γλαυκῶπις τε
στρέφεται μῆνη”. Cf. Plut. Mor. p. 934d. γλαυκῶ-
πιν αὐτὴν (Innam) οἱ ποιηταὶ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνα-
καλοῦνται. NAUCK.

998. Schol. Apoll. Rh. 4, 71. ἡπειρος λέγεται πᾶσα
γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλ-
λουσα, ὡς φανερόν Ε. πεποίηκεν

ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα.

Similiter Phot. Lex. p. 72, 14. Cramerī Anecd. Paris.
vol. 4. p. 169, 33. Anecd. Bachm. vol. 1. p. 251, 23.
Suid. v. ἡπειρος, Zon. Lex. p. 1001. ἡπειρον] ἄπει-
ρον schol. Apoll. in cod. Flor. εἰς ἄπειρον] ὡς
ἄπειρον Zon. ἐκβάλλων] ἐκβάλλω Zon. ἐκβαλὼν
v. l. ap. Suid. πόδα] χθόνα schol. Apoll. Eundem
versum suspicantur viri docti afferri in Cramerī Anecd.
Paris. vol. 4. p. 183, 11. et Etym. Gud. p. 247, 6.
καὶ Ε. φησὶν “ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν”.
Cf. Dionys. P. 430. Δωδώνης ἡπειρος ἀπείριτος ἐκ-
τετανυσταί.

999. Hephaestio p. 98. ed. Gaisf. sec. τὸ καλού-
μενον Εὐριπίδειον τεσσαρεσκαίδεκάσυλλαβον, οἶον
παρὰ μὲν αὐτῷ Εὐριπίδῃ

ἑῷος ἡνίχ’ ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ.

Versum ex Hephaestione repetivit Triclinius ad Ar.
Equit. 756. vol. 2. p. 266, 12.

1000. Schol. Ar. Nub. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με:
— Ε. “τί χρέος ἔβα δῶμα”. Eur. Herc. F. 530. τί
καινὸν ἦλθε δῶμασιν χρέος;

1001. Schol. Eur. Or. 895. καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν
κηρύκων λέγει ὅτι

ἄει ποτ’ ἐστὶ σπέρμα κηρύκων λάλον.

ποτ’ ἐστὶ pro ποτε Musgr.

1002. Schol. Eur. Tro. 628. ἔθος ἐστὶ τῷ Εὐρι-
πίδῃ τῷ βλέπειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ ζῆν, ὡς καὶ Ἀλ-
λαχοῦ

τὸ μὲν τέθηκε σῶμα· τοῦτο δ’ αὐτὸ βλέπει.

αὐτὸ βλέπει pro ἀναβλέπει recte correxit Cobetus.
Praeterea σώματος, τὸ δ’ scribendum suspicatur
Nauckius Stud. Eurip. 2. p. 64.

1003. Schol. A. Il. 6, 239. de ἔτης: δῆλον ὅτι
διὰ τοῦτο συγκαταθετόν τῷ Ἀσκαλωνίτῃ φιλοῦντι.
παρὰ γοῦν τῷ Αἰσχύλῳ (fr. 314.) οὕτως εὐρόμεν —
καὶ παρ’ Εὐριπίδῃ τὸ

πόλεως μὲν ἀρχῷ, φωτὶ δ’ οὐκ ἔτη πρέπων.

Ex schol. Eust. Il. p. 641, 59. πόλεως μὲν ἀρχῷ pro
πόλει μὲν ἀρχῶν Herwerdenus p. 69. ut ἔτης et
πόλεως ἀγός sibi opponuntur ab Aeschilo Suppl. 247.

1004. Schol. Odys. 4, 387. τὰ μὲν περὶ τῶν μη-
τέρων ἐκ γενέσεως ἰκανά φησιν Ὅμηρος ἔχειν τε-
κμήρια, τὸ δὲ τῶν πατέρων ἀδιόριστον εἶναι — ὅθεν
καὶ Εὐριπίδης

ἄει δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·

ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ’, ὁ δ’ οἶεται.

Schol. Od. 1, 215. ὁμοίως Ε. “μήτηρ φιλότεκνος —
οἶεται”. Eust. Od. p. 1412, 14. ὅτι δὲ τῇ μητρὶ ἀνά-
κειται ἡ περὶ τῶν παιδῶν ἀκριβὴς εἰδησις δηλοῖ καὶ
Ε. λέγων “μήτηρ φιλότεκνος — οἶεται”. Stobaeus
76, 7. Μενάνδρου. “ἔστιν δὲ μήτηρ — οἶεται”.

V. 1. αἰεὶ δὲ] αἰεὶ δὲ schol. Od. 4, 387. ἔστιν δὲ Sto-
baeus, om. schol. Od. 1, 215. et Eust. φιλότε-
κνον codex Marc. in schol. Od. 1, 215. 2. αὐτῆς
οἶδεν] οἶδεν αὐτῆς codex Marc. in schol. Od. 4, 387.
αὐτῆς οἶδεν ceteri. ὄνθ’] ἔόντας schol. Od. 1, 215.
υἴον Stobaeus. Menandro hos versus falso tribuit
Stobaeus.

1005. Schol. Pind. Isthm. 4, 104. de Herculis ex
Megara filiis, καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ διαλλάττουσι·
Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ Κύκλων Θηρίμαχον καὶ
Δημόκωντα, Εὐριπίδης δὲ προστίθησιν αὐτοῖς καὶ Ἀρι-
στόδημον. “Tres filios Herculis ex Megara com-
memorat Eur. Herc. F. 774. 994, sed nomina non pro-
dit. Deperditum igitur drama grammaticus spectat”.
BOECKH.

1006. Schol. Pind. Nem. 1, 13. ἄκρως ἐνδοξος ὁ
εὐτυχής. καὶ Εὐριπίδης

τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

Omisso nomine Stobaeus Ecl. 1, 6, 12. p. 198. Sim-
plicius in Aristot. Phys. Ausc. fol. 73b. καὶ τῶν ποιη-
τῶν ἔνιοι πάντα σχεδὸν εἰς τὴν τύχην ἄγουσιν, ὥστε
καὶ τῆς τέχνης οἰκείαν αὐτὴν ποιεῖν λέγοντες “τέχνην
τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην” (Agathonis versus)
τὸν εὐτυχοῦντα δὲ καὶ φρονεῖν φασι.

1007. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ θεός.
Schol. Pind. Nem. 6, 7. ἐμπερές τι ἔχομεν τοῖς θεοῖς·
ἡ κατὰ νοῦν. θεός (θεῖος ante Valek.) γάρ τις ἐν
ἡμῖν κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Cic. Tusc. 1, 26, 65. ergo
animus, ut ego dico, divinus, ut Euripides audet dicere,

deus est. Theo Rhet. vol. 1. p. 212. οἷον Ε. ὁ ποιη-
τὴς τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκάστου ἔφησεν εἶναι θεόν. Ne-
mesius Emes. de N. H. p. 348. Ε. δὲ καὶ Μένανδρος
ἐν ἐνίοις τὸν νοῦν τὸν ἐν ἐκάστῳ φασὶ προνοεῖν ἐκά-
στου, θεῶν δὲ μηδένα. Men. mon. 434. “ὁ νοῦς γάρ
— θεός. Tzetz. Exeg. II. p. 53, 6. ὁ Μένανδρος πάλ-
ιν φησὶν “ὁ νοῦς γάρ ἡμῶν ἐστιν ἐκάστῳ θεός”.
Plut. Mor. p. 999e. καθάπερ Μένανδρος “ὁ νοῦς γάρ
ἡμῶν ὁ θεός”. Iambl. Protr. c. 8. p. 138. ὁ νοῦς γάρ
ἡμῶν ὁ θεός, εἴτε Ἑρμώτιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε
τοῦτο καὶ ὅτι “ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος”.
Men. ap. Iustin. M. de monarch. p. 41e. θεός ἐστι τοῖς
χρηστοῖς αἰὶ | ὁ νοῦς γάρ, ὡς ἔοικεν, ὧ σοφώτατοι.
Marc. Anton. 12, 26. ἐπελάθου δὲ καὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐκά-
στου νοῦς θεός. Iulianus p. 68d. νῦ καὶ φρονήσῃ
καὶ τὸ ὅλον τῷ ἐν ἡμῖν θεῷ. Idem p. 196d. ἄλλ’
ὅτι τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἐν ἡμῖν θεῷ, τοῦτ’ ἐστι τῷ νῷ,
ταῦτά ἐστιν ἀπόρρητα. Hermes Roemandr. c. 12. p.
100. οὗτος δὲ ὁ νοῦς ἐν μὲν ἀνθρώποις θεός ἐστι.

1008. Schol. Pind. Pyth. 4, 71. ἐπειδὴ δὲ οἱ οἰ-
κῆται τῶν δεσποτῶν τοὺς πόνους διαλύουσι τῇ θερα-
πείᾳ, λυσιπόνους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ὡς Ε. “δούλοισι
γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι”. δούλοισι γάρ ζῶμεν
πόνων ἐλεύθεροι Heimsöethius *Krit. Stud.* 1. p. 280.
δούλοισιν ἀργοὶ ζῶμεν οἱ γ’ ἐλεύθεροι Herwerde-
nus p. 68.

1009. Schol. Soph. Ai. 833. ἀσφαδάστω — καὶ
παρ’ Εὐριπίδῃ
ὁ δ’ ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς.

1010. Schol. Soph. Trach. 172. de Dodonacis co-
lumbis, Ε. τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο.

1011. Serv. Verg. A. 7, 337. *tibi nomina mille: —
secundum Euripidem, in cuius tragedia dicit Furia se
non esse unius potestatis, sed se fortunam, se Nemesin,
se fatum, se esse necessitatem.*

1012. Sextus Empir. p. 539, 15. ἐκ γῆς δὲ καὶ αἰ-
θέρος (γεγενῆσθαι τὰ πάντα) Ε., ὡς πάρεστιν ἐκδέ-
ξασθαι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτόν

Αἰθέρα καὶ Γαῖαν πάντων γενέτειραν αἰεῖδω.
Hippol. c. Haeres. p. 312. ed. Mill. ἐκ γῆς δὲ καὶ
ἀέρος Εὐριπίδης, ὡς πάρεστιν ἐπιγινῶναι ἐκ τοῦ λέ-
γειν αὐτόν “αἰθέρα — αἰεῖδω”.

1013. φθείρουσιν ἦθῃ χρήσθ’ ὁμιλίας κακαί.
Socrates Hist. Eccl. 3, 16. p. 155d. ἀλλὰ καὶ τὸ
φθείρουσιν — κακαί” δεικνύσι μὴ ἀνήκοον (Παῦλον)
τῶν Εὐριπίδου δραμάτων τυγχάνοντα. Omissio poe-
tae nomine hunc versum afferunt Paulus Epist. ad
Corinth. 1, 15, 33. Clemens Alex. Paed. 2. p. 198.
et (quo loco τραγικὸν ἱαμβεῖον dicitur) Strom. 1. p.
350. Gregorius Naz. vol. 2. p. 191b. Cyrill. c. Iul.
1. p. 3c. Theodoretus vol. 2. p. 1343. Isidorus Pe-
lus. Epist. 4, 35. Athanasius vol. 1. p. 914a. Ioan-
nes Chrysost. vol. 1. p. 565a. vol. 2. p. 909c. vol. 4.
p. 42b. p. 151c. vol. 5. p. 142e. vol. 7. p. 35b. vol.
8. p. 457c. vol. 11. p. 602d. vol. 12. p. 274. Cf.
Men. mon. 738. Latine reddidit Tertullianus ad uxo-
rem 1, 8. *memor illius versiculi sanctificati per aposto-
lum “bonos corrumpunt mores congressus muli”.* Me-
nandro tribuit Photius Quaest. Amphilocho, 151. in
Maii Script. vet. nov. coll. vol. 9. p. 102. item Hie-
ronymus tom. 3. fol. 148d. ed. Basil. in alia quoque
epistola Menandri ponit senarium “φθείρουσιν — κα-
καί”. Cf. Hieronym. tom. 5. fol. 86d. tom. 9. p. 185b.
p. 248c. NAUCK.

1014. Stobaeus Eccl. 1, 2, 17. p. 36. sine lemmate
θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν

οὐδ’ εἰς τὸ μείζον ἤλαθε· τὰς θνητῶν δ’ ἐγὼ
χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.
V. 1. recurrit in Men. mon. 250. (Anecd. Boiss. vol.
1. p. 155.), ubi θεοῦ γὰρ χωρὶς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βρο-
τῶν. item in Anth. Pal. 10, 107. Εὐριπίδου. “θεοῦ
μὲν ἐκτὸς οὐδεὶς (οὔτις Iacobs.) εὐτυχεῖ βροτός.”
cum Anthologia consentit, sed omittit poetae nomen
Io. Lydus de mens. 4, 7. p. 55, 6. 2. μείζον pro
μείον Nauckius.

1015. Stobaeus Eccl. 2, 7, 11. p. 340. sine lemmate
τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα.
Insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ praescriptum.
Idem versus legitur in Men. mon. 499.

1016. Stobaeus 1, 6. sine lemmate.
οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον·
οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων
οὔτ’ εὐγενείας οὔτε θωπειάς ὄχλου.
ἀρετὴ δ’ ὅσῳ περ μάλλον ἂν χρήσθαι θέλῃς,
τοσῶδε μάλλον αὖξεται τελουμένη. 5

Euripidis esse locum docet Orion Flor. Eurip. 21. p.
57, 25. Cum v. 1. cf. Men. mon. 416. οὐκ ἔστι σο-
φίας κτῆμα τιμιώτερον. mon. 482. σοφία δὲ πλούτου
κτῆμα τιμιώτερον. 3. εὐγενείας] ἀσφαλείας Sto-
baeus. ὄχλου] ὄχλων Or. 4. et 5. fortasse a
praegressis dirimendi sunt; an ἀρετὴ v. 4. in αὐτῇ
mutandum? 5. τελουμένη Orion. τελειουμένη Sto-
baeus. NAUCK.

1017. Stobaeus 1, 7. Εὐριπίδου.
ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλῶν.
καλῶν pro καλόν Meinek.ius.

1018. Stobaeus 4, 2. Εὐριπίδου (Μενάνδρου Do-
braeus).

τὸ μὴ εἶδέναι σε μὴδὲν ὦν ἀμαρτάνεις,
ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.
V. 1. τὸ μὴδ’ (vel τὸ δὲ μὴδ’) εἶδέναι μὴδὲν libri.
Correx. Grotius.

1019. Stobaeus 4, 19. τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου).
τὸ δ’ ὡκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρόν φρενῶν
εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.
V. 1. ὡκὺ] ὀξὺ Meinek.ius (Hermes vol. 3. p. 161.)
2. εἰς συμφορὰν καθίστησι πολλὴν] εἰς ἡδονὰς
καθῆκε πολλὰ unus Schowii codex. εἰς πημονὰς κα-
θῆκε πολλὰ Hermannus.

1020. Stobaeus 4, 31. τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου).
εὐ γὰρ τόδ’ ἴσθι, κεῖ σ’ ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ’ ἀμουσίαν ἔχει.
V. 1. κεῖ pro κἄν εἴ Valck. 2. ἀμουσίας Grotius.

1021. Stobaeus 9, 15. Εὐριπίδου.
φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τάνδριχ’ ὡς καλὸν γέρας,
τὰ μὴ δίκαια δ’ ὡς ἀπανταχοῦ κακόν·
καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν
ὅσῳ κακίον μὴ καλῶς ὠγκωμένους.
V. 1. τάνδριχ’ pro καὶ δίκαι’ Musgravius.

1022. Stobaeus 12, 1. Εὐριπίδου.
δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων
οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθείσιν.
V. 1. τὰ καλὰ καὶ pro καὶ τὰ καλὰ Porson. καὶ
ψευδῇ] κάψευδῇ F. G. Schmidius in Analectis Soph.
et Eurip. p. 137. 2. καλοῖς pro κακοῖς Grotius.
κἀληθείσιν Porson.

1023. Stobaeus 13, 1. Εὐριπίδου.
πότερα θέλεις σοι μαλθακά ψευδῇ λέγω
ἢ σκληρ’ ἀληθῆ; φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.

1024. Stobaeus 13, 15. Εὐριπίδου.
ἀτὰρ σιωπᾶν τὰ γε δίκαι’ οὐ χρὴ ποτε.

1025. Stobaeus 20, 26. Εὐριπίδου.
ὄργαι γὰρ ἀνθρώποισι συμφορὰς ὑπο
δυναί, πλάνος τε καρδία προσίσταται.
1026. Stobaeus 20, 39. τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου).
ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.
1027. Stobaeus 22, 5. Εὐριπίδου.
ὅταν δ' ἴδῃς πρὸς ὕψος ἡρμένον τινὰ
λαμπρῶ τε πλοῦτῳ καὶ γένοι γαυρούμενον
ὀφρὺν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
τοῦτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθύς προσδόκα.
- Idem versus extant in Comp. Men. et Philem. p. 360.
De versuum auctore et lectione testes dissentiunt.
Εὐριπίδου Stobaei cod. A, Φιλιστίνως Maximus Conf.
vol. 2. p. 625. et Comp. Men. V. 1. δ' addidit
Meinekus. πρὸς ὕψος ἡρμένον τινὰ] πονηρὸν εἰς
ὕψος φερόμενον Comp. Men. πονηρὸν εἰς ὕψος αἰ-
ρόμενον Max. Conf. 2. λαμπρῶ] κακῶς Comp. Men.
3. ὀφρὺν] ὀφρὺν Stobaei M et Max. Conf.
ἐπηρκότα] καθηρκότα Max. Conf. 4. ταχεῖαν] τά-
χιον Max. Conf. et Comp. Men. νέμεσιν εὐθύς]
νέμεσιν εὐθὺ Bothius. νέμεσιν ἥξειν Comp. Men. με-
ταβολὴν Maximus Confessor, qui hunc addit ver-
sum: ἐπαίρεται γὰρ μείζον, ἵνα καὶ μείζον πέση, qui
num Euripideus sit dubito. Respicere videtur Basi-
lius Macedo Exhort. 65. μὴ οὖν μέγα ἐπαρθῆς, φη-
σιν, ἵνα μὴ μείζον πέσης. unde ἐπαίρεται γὰρ μέγ',
ἵνα corrigas. NAUCK.
1028. Stobaeus 22, 6. τοῦ αὐτοῦ.
κρινεῖ τίς αὐτὸν πῶποτ' ἀνθρώπων μέγαν,
ὃν ἐξαλείφει πρόφασιν ἢ τυχοῦσ' ὄλον;
V. 1. κρινεῖ τίς αὐτὸν pro κρινεῖ τίς αὐτὸν Valek.
πῶποτ' ἀνθρώπων Valek. pro ἀνθρωπον πῶποτ'
vel πῶποτ' ἀνθρωπον.
1029. Stobaeus 23, 5. Εὐριπίδου.
ἀπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γινώσκωμεν.
Eosdem versus ἀνωνώως habent Anecd. Boiss. vol. 1.
p. 114. Orion Ritschel. Opusc. 1. p. 566. Men. mon. 46.
et 47. Vita Aesopi p. 46, 5. V. 1. πάντες Vita
Aesopi. εἰς τὸ] τοῦ Vita Aesopi. 2. ἀμαρτάνον-
τες] ὅταν σφάλλωμεν Stobaeus, ubi ὅταν ποιῶμεν AM.
συνήκαμεν Orion. γινώσκωμεν ceteri. Euri-
pidem imitatur Sosicrates ap. Stobaeum 23, 2. ἀγα-
θοὶ δὲ τὸ κακὸν ἐσμεν ἐφ' ἐτέρων ἰδεῖν, | αὐτοὶ
δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γινώσκωμεν.
1030. Stobaeus Ecl. 1, 3, 40. p. 126. sine lemmate.
συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖς,
ὅταν τις ὀρκῶ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ
ἢ δεσμὸν ἢ βίαται πολεμίων κακὰ,
ἢ παισιν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων;
ἤτ' ἀρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι, 5
ἢ τάπικῃ πρόσθεν ἡγούνται δίκης.
- Stobaeus 28, 12. Εὐριπίδου. “συγγνώμονας — κακά
(1—3.). V. 1. δοκεῖ] δοκεῖς Stobaei Flor. codex
A. 4. παισίν] τοῖσιν Valek. καὶ σὺν Boiss.
5. ἤτ' ἀρα pro ἢ τ' ἀρα Nauckius. 6. εἰ ed. ἢ A.
1031. Stobaeus 36, 14. Μενάνδρου.
οὐτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερόν λίθον
ῥῆον κατασχέιν οὐτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.
Tragici poetae locum esse coniecit Meinek. Com.
4. p. XIII., quam coniecturam confirmat codex Vindob.,
ubi insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ Δίκτυος prae-
figitur: iam patet Menandri locum excidisse. For-
tasse huc respicit Plut. Mor. p. 507a. οὐτε γὰρ πτη-
νὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥάδιόν ἐστιν αὐθις κατα-
σχέιν οὐτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρα-

EURIPIDES.

τῆσαι καὶ συλλαβεῖν δυνατόν. V. 1. χερὸς μεθέντα]
χερῶν ἀφέντα legisse videtur Plut. NAUCK.

1032. Stobaeus 39, 2. sine lemmate.
μὴ κάμνε πατρίδα αἴην λαβεῖν πειρώμενος.
Sequitur Phoenissarum locus, cui τοῦ αὐτοῦ Φοινί-
σας praescribit Vindob. πατρίδι συλλαβεῖν Maehly.

1033. Stobaeus 39, 4. τοῦ αὐτοῦ (sic Vind. prae-
cedit Phoenissarum locus).

πολλοὺ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλοῦτου
κρείσων πάτρα σῶφρονι ναίειν.
τὸ δὲ σύντροφον ἀδύ τι θνητοῖς
ἐν βίῳ χωρεῖ.

V. 1. πολλῶ χ. γὰρ καὶ πλοῦτου κρείσσον Nauckius.
κρείσσον παρὰ σῶφρονι F. G. Schmidtus Anal. p. 39.
3. et 4. non integri. 3. aut ἡδύ aut θνατοῖς
scribendum.

1034. Musonius apud Stobaeum 40, 9. Εὐριπίδης.
ἅπας μὲν ἀῆρ ἀετῶ περάσιμος,
ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

1035. Stobaeus 43, 13. τοῦ αὐτοῦ (ita Vindob.
praecedat Eur. fr. 269.).

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
χρὴν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
μηδὲν δύνασθαι, τὰμρανῇ δ' ὑψηλ' ἄγειν.
ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο
ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων, 5
τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακίωνων ἐχρήν.

V. 1. iisdem verbis in Hecub. 805. legitur. 2. χρὴν
pro χρῇ Matth. Idem v. 4—6. alius loci esse su-
spicabatur. 4. πρῶτος ὦν ἠτάζετο Meinek. 5.
τόξ' ἰάλλων Meinek. 6. τοῦτων] τοῦτον Vind.

1036. Stobaeus 46, 3. Εὐριπίδου.
ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὦν ἀνὴρ
βωμὸν προσίζει, τὸν νόμον χαίρειν ἔων
πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν οὐ τρέσας θεοῦς·
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν αἰεῖ.

1037. Stobaeus 48, 2. Εὐριπίδου.
ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,
οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος ἀρεσθαι κακοῖς·
τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις.

1038. Stobaeus 51, 6. Εὐριπίδου.
σὺν τοῖσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς.

1039. Stobaeus 51, 14. Εὐριπίδου.
νεανίας γὰρ ὅστις ὦν Ἄρη στῆγῃ,
κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
ὀρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος
ὁ τ' ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων·
ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, 5
εἰ μὴ τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα·
οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν,
ἢ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
τὸ διαβιώναι μόνον αἰετὶ θηρωμένη.

V. 1. ὦν om. AB. 3. AE. 14. p. 641c. ὄντως γὰρ
κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἀποβλέψαντα ἔστιν εἰς τὰ παρα-
κείμενα εἰπεῖν “ὀρᾷς — βίος”. 4. ὁ τ' ὄλβος ὡς
ἔξωθέν ἐστὶ πραγμάτων Halmius. ὁ τ' ὄλβος ἔξω-
τατόν τι πραγμάτων Heimsoethius in Prooem. Bonn.
1866/7. p. XVI. 7. εὐδοξίαν pro εὐανδρίαν restitutum
ex fr. 239, 3.

1040. Stobaeus 54, 14. Εὐριπίδου.
μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μελίγματα.
Continuo subiicitur τοῖς πράγμασιν γὰρ cet. (Eur.
fr. 289.), quae cum his versibus non cohaerent.
V. 2. πάντων] πάντως Gesner.

1041. Stobaeus 67, 8. τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου).
οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνή
ἔσθλη παραzeugθεῖσα καὶ σώζει δόμους.
V. 2. σώζει] αὖτε Α.
1042. Stobaeus 69, 3. Εὐριπίδου.
οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις
οὐτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχη
κακῆς γυναικὸς, εὐτυχεῖ δ' ἔσθλης τυχών.
1043. Stobaeus 69, 5. Εὐριπίδου.
μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβών
ἔσθλης γυναικὸς, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών.
V. 2. δυστυχεῖ δ' pro εὐτυχεῖ δ' Lobeck. Cum v.
1. cf. Men. mon. 614. sive Anecd. Boiss. 1. p. 157.
μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὢν.
1044. Stobaeus 71, 5. Εὐριπίδου.
ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οἷσι συγγράσσομαι.
V. 1. ἔξω] ἔξω M. 2. οἷσι M. Locus nondum
emendatus. A. ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν.
B. δίκαιόν ἐστιν, οἷσι συγγράσσομαι, Valek.
1045. Stobaeus 73, 1. Εὐριπίδου.
δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων,
δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὥς γυνὴ κακόν·
οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ 5
οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν. εἰ δέ τοι θεῶν
τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν
μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.
Vita Aesopi ed. Western. p. 21, 5. ὦ Εὐριπίδη, χρυ-
σοῦν σου τὸ ἀπευδὲς στόμα, ἅτε ἔλεγες “πολλαὶ μὲν
— κακόν” (1—4.). V. 1. δεινὴ μὲν ἀλκὴ Stobaeus.
πολλὰ μὲν ὄργαι Vita Aesopi. 2. ποταμῶν Vita
Aesopi. ποταμοῦ Stobaeus. θερμοῦ] θερμαὶ Sto-
baei codex Vind. 4. ἀλλ'] πλὴν Vita Aesopi.
5. τοιοῦτον pro τοιοῦτ' ἐν Nauckius et γραφεῖ pro
γραφῇ. 6. δείξειεν] λέξειεν BVoss.
1046. Stobaeus 74, 10. Εὐριπίδου.
μοχθοῦμεν ἄλλως θήλυ φρουροῦντες γένος·
ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος,
τί δὲ φυλάσσειν κάεμαρτάνειν πλεόν;
V. 1. φρουροῦντες Vind. φρονούντες A. 2. ἐνδι-
κος B. ἐνδον A. ἐνδос M.Vind., unde ἐννομος Na-
uckius. 3. τί δὲ φυλάσσει A.
1047. Stobaeus 74, 15. Εὐριπίδου.
γυναικὶ δ' ὄλβος, ἣν πόσιν στέργοντ' ἔχη.
ἣν pro ἂν Nauckius.
1048. Stobaeus 79, 27. Εὐριπίδου.
ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σέ, μήτερ, προσφιλὴ νέμειν αἰεὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σὺν χάριν.
στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλισθ'· ὀρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει· 5
κείνου γὰρ ἐξέβλαστον· οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ
γυναικὸς αὐδῆσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.
V. 1. ἴσθ'] ἴσθ' M.Vind. 2. οὐ σε] οὐδὲ B. αἰεὶ
pro δεῖ Scaliger. 6. εἷς] μ' addit Nauckius, nisi
v. 7. αὐδῆσειέ μ' scribendum sit cum Meinekio.
1049. Stobaeus 81, 3. Εὐριπίδου.
καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει·
λόγοι γὰρ ἔσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς.
V. 2. λόγοι γὰρ ἔσθλοὶ Nauckius. λόγος γὰρ ἔσθλος
ed. λόγος γὰρ ἔσθλου A. λόγου γὰρ ἔσθλου M.Vind.
φόβου] θυμοῦ Nauckius collato Men. mon. 37.
θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος.
1050. Stobaeus 87, 8. Εὐριπίδου.
ἡ φύσις ἐκάστω τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς.
τοῦ] τῶν Vind. πατρίς] πάρος Bothius. Lemma
τ
Εὐριπίδου ἤλεκ scribitur in Vind.; sequitur Electrae
locus. AM coniungunt hunc versum cum Epicharmi,
si libris fides, loco: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ἀποδεδειγμένος
τόπος, | ὅς ἢ πονηροὺς πάντας ἢ χρηστοὺς ποιεῖ.
1051. Stobaeus 88, 1. Εὐριπίδου.
εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελεῖμμεθα,
ἢ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.
V. 1. εἰ] ἢ Voss. Trine. ἦν AB. νῦν Nauckius.
τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων Maehly.
1052. Stobaeus 88, 8. Εὐριπίδου.
τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι
χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα.
πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
γένοιτ' ἄν; οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ.
V. 1. τὸν σὸν δὲ pro τοσόνδε Pierson. 3. σώμα-
τος] λήματος Duentzer. Philol. 5. p. 191. σώματος
ex glossemate σώφρονος superscripto ortum videtur
Heimsoethio in Proemio Bonn. a. 1867. p. IX. Ex
Hippolyto priore locum petiit esse coniecit Mon-
kies, e Phoenice (fr. 809. 9.) Bergk.
1053. Stobaeus 90, 3. τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου).
οὐ γὰρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύεται,
ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι.
V. 2. κακοὺς] κακοῦ M.
1054. Stobaeus 93, 7. τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου).
χρυσοῦ σέ πλήθει, τούτῳ δ' οὐ χαίρειν χρεῶν;
σκαῖον τὸ πλουτεῖν κἄλλο μῆδὲν εἰδέναι.
V. 1. et 2. ἀνωνύμως habet Plut. Mor. p. 20 d.
2. σκαῖον τὸ] σκαῖον γὰρ Plut.
1055. Stobaeus 99, 4. Εὐριπίδου.
ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτοὺς,
δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο,
οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν, εὐχέσθω δ' ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης αἰεὶ.
V. 1. πημαίνειν] ποιμαίνειν B. 2. δεῖν] δεῖ A.
ἀγχονῶν Piersonus. ἀνχρόνων M.Vind. ἂν χρόνων
alii. ῥίπτειν M. ῥιπτεῖν alii.
1056. Stobaeus 99, 10. Εὐριπίδου.
λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους.
1057. Stobaeus 102, 2. Εὐριπίδου.
μέλλων τ' ἱατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον
ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμῶν χρόα.
V. 1. μένοντ' B. μέλλοντ' ceteri libri. μέλλων γ'
Valek.
1058. Stobaeus 105, 8. Εὐριπίδου.
οὐ χρὴ ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεῖ δοκεῖν·
ὁ γὰρ θεὸς πως, εἰ θεὸν σπερὶ χρὴ καλεῖν,
κάμνει ξυνὴν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς αἰεὶ.
θητηῶν δὲ θνητὸς ὄλβος· οἱ δ' ὑπέρφρονες 5
καὶ τῷ παρόντι τοῦτον πιστοῦμενοι
ἐλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην ἐν τῷ παθεῖν.
1059. Stobaeus 105, 40. Εὐριπίδου.
βέβαια δ' οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς.
1060. Stobaeus 108, 15. Εὐριπίδου.
θητηὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσσει δόκει·
θεοῦ βίον ζῆν ἀεῖσις ἀνθρώπος ὢν;
V. 2. θεοῦ] ἢ θεοῦ scribendum, nisi forte hic versus
cum praegresso non cohaeret. Tanquam ex Eur.
Hippol. fragmentum affertur in codice Vindob.: ni-

mirum Hippolyti superstitis est locus quem statim Stobaeus subiicit. NAUCK.

1061. Stobaeus 108, 23.

πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς,
στέργειν δὲ μοῖραν· τῶν δ' ἀμυγχανῶν ἔρωσ
πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμυγχανεῖν.

Locus lemmate caret, sed teste Gaisfordo "Euripidi tribuere videtur" codex Vind.

1062. Stobaeus 108, 25. Εὐριπίδου.

πέπονθας οἷα χᾶτεροι πολλοὶ βροτῶν·
τάς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῶζοντες τύχας
ῶλοντ' ἐρώντες μεζόνων ἀβουλίᾳ.

1063. Stobaeus 108, 43. Εὐριπίδου.

ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν
κὰν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

V. 2. τοῖσι δεινοῖς pro τοῖς δεινοῖσι Grotius. Aeschylus (fr. 369.) tribuit Plut. Mor. p. 116f. καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος "ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐναρέτων τε καὶ σοφῶν | ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς".

1064. Stobaeus 113, 5. τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου).

οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς
ὥς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραινέσεις·
ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὸν ἀνὴρ . . .
μέθη ταρασσεῖ καὶ γαληνίζει φρένα,
παραυτὰ δ' ἡσθεῖς ὕστερον στένει διπλᾶ.

V. 2. παραινέσεις sine accentu M. Post v. 3. quaedam exidisse monet Nauckius. 4. μέθη Valck. μεθ' ἧς] μέθης M. Bergkius ὅστις — ἀνὴρ μεθύη, ταρασσεῖ καὶ γαληνίζει φρένα. 5. παραυτίχ' ἡσθεῖς Gesner. παραύθ' ὅδ' ἡσθεῖς Dobræus. παρ' αὐτὰ (παραυτὰ M) δ' ἡσθεῖς libri. διπλᾶ] διπλῶς A.

1065. Stobaeus 116, 6. τοῦ αὐτοῦ (Εὐριπίδου).

ὦ γῆρας, οἷαν ἐλπίδ' ἥδονῃς ἔχεις,
καὶ πᾶς τις εἰς σέ βούлет' ἀνθρώπων μολεῖν·
λαβὼν δὲ πείραν, μεταμέλειαν λαμβάνει,
ὥς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει.

V. 2. βούлет' ἀνθρώπων] ἔτοιμος ἀνθρώπων Elmsleius. βούλεται βροτῶν Wagnerus. 3. μεταμέλειαν] μεταμέλεια Meinek. μεταμέλειαν ἀλφάνει Heimsoethius in Prooem. Bonn. a. 1868. p. XII. 4. ὥς] οἷς Vind. ἐν θνητῷ γένει A. ἐν τῷ γῆρας (γῆρας Vind.) βαρὺ alii.

1066. Stobaeus 126, 1. Εὐριπίδου.

τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.

1067. Strabo 4. p. 183. φθόρον Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων — Εὐριπίδης ἀπῆνεγκεν εἰς τὸν Δία·

Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσὶ, πῆμα δ' Ἑλλάδι
θέλων γενέσθαι ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ.

1068. πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονέειν δ' οὐ ῥάδιον·

κοίλῃ γὰρ ὄρεσι περιδρομος τραχεῖά τε
δυσεῖσβολός τε πολεμίοις . . .

. . . καλλίκαρπον

κατάρρυτον τε μυρίοις νάμασι

καὶ βουσί καὶ ποίμναισιν εὐβοιωτάτην,

οὗτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον

οὗτ' αὐτὴν τεθρίπποις ἡλίου θερμῇν ἄγαν

γαίης Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός

ἀρετὴν ἐχούσης μεῖζον' ἢ λόγῳ φράσαι

Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἑορμυμένον

πρόσω . . . ναυτίλοισιν

πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἥλις ἢ Διὸς

γείτων καλεῖται.

Strabo 8. p. 366. περὶ δὲ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ τούτων καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν ταῦτα μὲν ἀποδεκτόν λέγοντος Εὐριπίδου· τὴν γὰρ Λακωνικὴν φησὶν ἔχειν "πολὺν — πολέμοις" (1—3.). τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν "καλλίκαρπον κατάρρυτον τε — ἄγαν" (4—8). καὶ ὑποβάς τῶν πάλων φησὶν ὡς οἱ Ἑρακλεῖδαι περὶ τῆς χώρας ἐποιήσαντο τὸν μὲν πρότερον γενέσθαι "γαίης — χθονός" (9.), τὸν δὲ δεύτερον τῆς Μεσσηνίας "ἀρετὴν — φράσαι", (10.), οἷαν καὶ ὁ Τυρταῖος φράζει. τὴν δὲ Λακωνικὴν καὶ τὴν Μεσσηνίαν ὀρίζει αὐτοῦ φησαντος "Παμισὸν — ἑορμυμένον" (11) οὐ συγχωρητέον. — οὐκ εὖ δὲ οὐδ' ὅτι τῆς Μεσσηνίας ὁμοίως ἐπιθαλαττιαίας οὕσης τῇ Λακωνικῇ, φησὶν αὐτὴν "πρόσω ναυτίλοισιν" (12.) εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἥλιν εὖ διορίζει "πρόσω — γείτων κάθηται" (13. et 14.), V. 3. πολέμοις libri ut videtur omnes, πολεμίοις n ex corr. 5. μυρίοισιν (vel μυρίοις) ἄρμασι libri. μυρίοις νάμασι Casaub. 6. ποίμναισιν pro ποιμήσιν Valck. εὐβοιωτάτην pro εὐβοτάτην Casaub. 9. γαίης] γαίας Nauckius. φύλου libri optimi, φαύλου Casaub. 14. καλεῖται pro κάθηται Nauckius Philol. vol. 4. p. 547. Cresphontis esse hunc locum coniecit Musgravius.

1069. Strabo 8. p. 379. τοῦ δ' οὖν Εὐριπίδου φησαντος οὕτως

ἦκω περίκλυστον προλιποῦς Ἀκροκόρινθον,
ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας.

τὸ περίκλυστον ἦτοι κατὰ βάθους δεκτέον est. Plut. Mor. p. 767f. ἐπεὶ δὲ ἔρωσ ἔθιγεν αὐτῆς (Laidis) Ἰππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, ὕδατι χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦς Ἀκροκόρινθον καὶ ἀποδράσα τῶν ἁλίων ἐραστῶν κρύφα μέγαν στρατὸν ὥχετο. Verba ὕδατι χλωρῷ aliunde Plutarchum sumpsisse coniecit Meinek. recte idem iudicat verba illa exordium esse carminis parodici, chorumque ista canentem compositum fuisse aut ex hierodulis aut e mulieribus Corinthiacis. NAUCK.

1070. Strabo 13. p. 616. ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης ρεῖ, καθάπερ εἶρηκε Βακχυλίδης, οὐθ' ὥς (οὐδ' ὁρθῶς Meinek.) Εὐριπίδης τὸν Μαρσύν φησὶ τὰς διωνομασμένας

ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτους Ἰδης τόποις.

ναίειν Straboni deberi videtur, Euripides ναίει dixit. NAUCK.

1071. Suidas v. Εὐριπίδειον ἔπος: ἔφη Εὐριπίδης ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλκεσιν βρύων.

Eundem versum ἀνωνύμως afferunt Plut. Mor. p. 71f. p. 88d. p. 481a. p. 1110e. Galenus vol. 4. p. 266. ed. Basil. vol. 6. p. 139. Chart. Flor. Leid. 135. in Philol. vol. 6. p. 578. Eust. II. p. 887, 5. Et Greg. Naz. Orat. 1. p. 7b. ἢ τῆς παροιμίας μὴ πόρρω θέωμεν, ἄλλους ἱατρεῦειν ἐπιχειροῦντες αὐτοὶ βρύνοντες ἔλκεσι. ubi verba Euripidea attulit Elias Cretensis p. 29b.

1072. Suidas: εὐφημία — ἡ ὄντως εὐσέβεια κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων καὶ ἥκιστα ἀλγεινόν. εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων, ἥκουσάς που, ὡ παῖ Ἀρίστωνος, καὶ Εὐριπίδου· εὐφημία γὰρ παρά σπονδαῖσι κάλλιστον.

1073. Suidas, παλαιγενές: — τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιούς ἔλεγον. — καὶ Εὐριπίδης "ἀρχαῖον εἶρηκας" ἀντὶ τοῦ εὐήθους. "εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι". Extrema verba, quae cum praegressis non cohaerent, unde ducta sint ignoro. NAUCK.

1074. Theophil. ad Autol. 2, 9. p. 108. καὶ πάλιν Εὐριπίδης

σώσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ,
πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.
V. 1. ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ τινα Grotius. ὁπόταν
ἀνδρα τῷ θεῷ δοκῇ Nauckius. 2. πολλὴν δίδωσι
πρόφασιν Grotius. Probabilis Meinekius πολλὰς
λαβὰς δίδωσιν.

1075. Theophil. ad Autol. 2, 53. p. 252. ὡσαύτως
καὶ Εὐριπίδης

ἀνέχου πάσχω· ὁρῶν γὰρ ἔχαιρες.
ἀνέχου pro ἀνάσχω Heathius.

1076. Theophil. ad Autol. 2, 53. p. 254.
νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβη κακῶς.
νόμου codex B. νόμον alii. νόμος Grotius. λάβη]
λάβη Grotius.

1077. Theophil. ad Autol. 2, 53. p. 254. καὶ πάλιν
ὁ αὐτὸς (Εὐριπίδης)

ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος.
ἐχθρὸν vel ἐχθροὺς pro ἐχθροῦ Nauckius.

1078. Tzetz. in Lycophr. 175. κατὰ δὲ Εὐριπίδην
ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυ-
τὴν ὡς ὁ Πρωτεύς εἰς διαφόρους ἰδέας. ibid. v. 178
ὁ δὲ Εὐριπίδης ἀπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι
ἐν τῇ Σηπιάδι, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ.

1079. Varro L. L. 7, 82. p. 360. Speng. *apud Ennium*
“*Andromachae nomen qui indidit, recte indidit*”. *imitari*
dum voluit Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam
Euripides quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta. ille
aît, ideo nomen additum Andromachae, quod ἀνδρὶ μά-
χεται. hoc Ennii quis potest intellegere viro adversam
significare — ?

1080. Anecd. Bekk. p. 363, 3. αἰμύλος — Εὐρι-
πίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε θηλυκῶς. Aesch. Prom.
206. αἰμύλας δὲ μηχανάς.

1081. Pollux 2, 51. ἀμβλυωπία, ἀφ’ ἧς ἀμβλυω-
πὸς παρ’ Εὐριπίδῃ. ἀμβλῶπες Nauckius. Rhcs.
737. ἀμβλῶπες αὐγαί.

1082. Anecd. Bekk. p. 414, 15. ἀπάγου· ἀντὶ τοῦ
πρὸς σαυτὸν ἀπαγε. Εὐριπίδης. Eadem Suidas v.
ἀνάγου et (omisso Εὐριπίδῃ) Zon. Lex. p. 283.

1083. Etym. Gud. p. 183, 27. ἐμβριμῶμενος· ἐπι-
τιμῶν — κείται δὲ ἡ λέξις ἐν τῷ Εὐριπίδῃ. Aeschylus
dixit ἴππους δ’ ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμῶμενας
Sept. 461.

1084. Pollux 9, 161. καὶ ἡ παρ’ Εὐριπίδῃ εὐπαι-
δουσία.

1085. Schol. Aeschyli Sept. 269. θυστάδος· τῆς
παρὰ ταῖς θυσίας γινομένης, ἀφ’ ἧς ἐνίσταται καὶ ἡ
Βάκχη. σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν
ἐσθῆτα, ὡς παρ’ Εὐριπίδῃ.

1086. Etym. M. p. 564, 22. ὅθεν καὶ τὸ λῆς ἀντὶ
τοῦ θέλεις μετὰ τοῦ ἰ Εὐριπίδῃς. Heracl. 163. hanc
formam restituendam putavit Sceliger. Vide ad fr.
627b. 714.

1087. Steph. Byz. v. Ξάνθος p. 480, 18. ἔστι καὶ
Ξάνθος πόλις ἐν Λέσβῳ· ὁ πολίτης Ξάνθιος, ὡς Εὐρ.

1088. Pollux 3, 58. Ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἴ-
ρηκε (fr. 669.) καὶ Ξενοφόνον. Ξενοφονεῖν Nau-
ckius, quod extat Iph. T. 1021.

1089. Crameri Anecd. Paris. vol. 4. p. 114, 12.
λέγουσι δὲ καὶ ἐγγύησε καὶ κατεγγύησε. (Scribendum
bis ηγ — pro εγ —). καὶ Εὐριπίδης ἐπροξένει, καὶ
Ἀριστοφάνης (fr. 737.).

1090. Phot. Lex. p. 482, 1. ῥακχίζειν· τὸ διαρεῖν
τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησι (?)
παρ’ Εὐριπίδῃ. Eadem Anecd. Bachm. vol. 1. p. 357,
25. (ubi ῥακχίζων) et Crameri Anecd. Paris. 4. p.
174, 21. (ubi recte ῥαχίζειν). Similiter Cyrillus in
Anecd. Paris. vol. 4. p. 199, 31. et Suidas, ῥαχίζειν·
τὸ διαρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς
φησιν Εὐριπίδης.

1091. Anecd. Bachm. vol. 1. p. 418, 24. χνοῦν· τὸ
λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Εὐριπίδης δὲ θηλυκῶς τὴν χνοῦν.

FRAGMENTA DUBIA ET SPURIA.

1092. Stobaeus 44, 1. Εὐριπίδου (sic Trinc.: lemma
om. AMVind.).

ἄρχεσθαι χρεῶν

κακοὺς ὑπ’ ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρείσσόνων.
V. 2. κρείσσόνων pro κρεσσόνων Valck.

1093. 1094. Sub his numeris Nauckius versus
posuit quos ex Rhesi prologis duobus spuriis attulit
scriptor Ὑποθέσεως: quos v. supra p. 1.

1094b. Philodemus περὶ εὐσεβείας in Gomperzii
Stud. Hercul. fasc. 2. p. 22. Αἰσχύλος δ’ ἐν Ἡλιάσιν
τὸν Δία καὶ αἰθέρα λέγει καὶ γῆν καὶ οὐρανὸν καὶ τὰ
πάντα καὶ ὑπὲρ τὰ πάν[τα· Εὐριπίδῃς δ’ ἐν Μυσοῖς
καὶ τὸν Δία καὶ οὐρανὸν ἡλιωπὸν, Σοφοκλῆς δὲ cet.
Quum trium tragicorum opinionem afferre voluisse
Philodemum videatur, non dubitandum de nomine
Euripidis, cuius tres ultimae supersunt literae ΔΗC,
etsi in nomine fabulae erravit Philodemus. Nam
Μυσοῖ fuerunt Aeschyli, Sophoclis et Agathonis, non
fuerunt Euripidis. Adiectivum ἡλιωπὸς alibi non
legitur.

1094c. Philodemus ibidem p. 42. τὴν Ἑκάτην
ὁπαδὸν Ἀρτέμιδος, Δήμητρος δὲ λάτρην Εὐριπίδης.

1094d. Philodemus ibidem p. 48.

μηδ’ ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργασθῆν Διὸς
τὸ μὴ οὐ κερανοῦν πυριβόλους μὲν τὰς πλάκας.
Legitur ap. Eurip. Phoen. 1175. μηδ’ ἂν — Διὸς | τὸ
μὴ οὐ κατ’ ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν. Alter igitur
apud Philodemum versus aliunde petitus est.

1095. Anecd. Bekk. p. 339, 10. ἀγοραῖος νοῦς· ὁ
πάνυ εὐτελής καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος·
οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἀνθρώποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι.
οὕτως Εὐριπίδης. Aristophanis verba de Euripide
dicta fuerunt (fr. 397.) τοὺς νοῦς δ’ ἀγοραῖους ἦττον
ἢ ῥέκινος ποιῶ· unde factum ut grammaticus οὕτως
Εὐριπίδης scriberet pro οὕτως Ἀριστοφάνης.

1096. Anonymus in Crameri Anecd. Oxon. vol.
4. p. 254, 19. Εὐριπίδου. “θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω,
πὼν δὲ καὶ γενναϊότητι καὶ ἐπικεικία ἀρετὴν ἐπε-
κτῆσατο.” Theocrito locum tribuit Arsenius p. 458,
17., sed ibi pro Θεοκρίτου leg. Θεοκτίστου: cf. Theo-

etisti sent. in Orellii Opusc. sent. vol. 1. p. 404. NAUCK.

1097. Cramerii Anecd. Oxon. vol. 4. p. 316, 15. λιγυρώς δὲ οὐ λέγω ἡδέως κατὰ τὸν Εὐριπίδην “ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστὶ καὶ πάντα δι’ ἡδονῆς γίνεται”, ἀλλὰ λιγὺ τὸ δέξθαι. Schneidewinus Coni. crit. p. 110. ἡδονὴ δὲ πανταχοῦ ὅτι πάντα καὶ δι’ ἡδονῆς | γίνεται. Mihi obscurum est quid verba ἡδονή — γίνεται hoc loco sibi velint. NAUCK.

1098. Georgius Syncellus Chronogr. p. 283, 6. Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἀτλαντα ὄρος εἶναι φησιν ὑπερνεφές. Cosmas Hieros. in Greg. Naz. in Maii Spicil. vol. 2. p. 162. Εὐριπίδης δὲ ὁ τραγικός ὄρος ὑπερνεφελον ἔφησε τὸν Ἀτλαντα. Eur. Ion. 1. Ἀτλας ὁ χαλκόνωτος οὐρανὸν θεῶν | ὀχῶν παλαιὸν οἶκον.

1099. Gregorii Cor. codex Paris. 2678. ap. Schaef. p. 226. γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ὧν ληγούσας διὰ τοῦ AN προφέρουσιν οἱ Δωριεῖς, μουσᾶν λέγοντες ἀντὶ τοῦ μουσῶν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι (880.) ἀλιαδᾶν, καὶ Εὐριπίδης “κακᾶν βίων διαγωγὴν”, ἀντὶ τοῦ ἀλιαδᾶν καὶ κακῶν βίων. De Euripide quae traduntur aut ficta sunt aut graviter corrupta. NAUCK.

1100. Lactantius Instit. 5, 15, 11. *neque enim falsa est illa sententia quae apud Euripidem fertur in hunc modum “quae hic mala putantur, haec sunt in caelo bona”*. Euripidis nomen suspectum Nauckio.

1101. Macar. 6, 83. ὀκληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών· αὕτη Εὐριπίδου ἐστίν. Leutschius recte refert ad Eur. Alc. 540. λυπούμενοις ὀκληρὸς, εἰ μόλοι, ξένος.

1102. Olympiod. in Plat. Alcib. p. 45. οὗτος (Ξέρξης) γὰρ οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῶν στοιχείων ἐπῆρετο καὶ ὡς φησιν Εὐριπίδης, ὅτι θάλατταν μὲν ἐπέτευξε. Aeschylus locum Pers. 72. Olympiodorus spectasse videtur. Certe non debebat ex h. l. concludi Euripidis esse trimetros a Plat. Mor. p. 110 d. traditos. NAUCK.

1103. Olympiod. in Plat. Alcib. pr. p. 166. ἀλλὰ καὶ φιλογυμναστίαν ἤσκουν παρὰ τὸν Εὐρώταν κοινῶς ἄνδρες καὶ γυμναζόμενοι (l. ἄνδρες καὶ γυναῖκες γυμναζόμενοι). Respicit videtur Eur. Andr. 595. NAUCK.

[1104. Sub hoc numero Nauckius posuerat “Lutat. Stat. Theb. 5, 163. p. 171. ed. Lindenbr. *circumvolat umbra: et hoc poëtae, ut Euripides “syreen opersu”*. quae ex Or. 676. ποτῶμένην ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ detorta esse animadvertit Philol. vol. 12. p. 195.]

1105. Anecd. Bekk. p. 338, 14. ἄγλαι· ὄμμα. Εὐριπίδης. Quum oculi αἰγλὴν ἀφιέναι et quae sunt similia dicantur, fuit qui grammaticum scriptura vitiosa deceptum ἄγλαι pro αἰγλα posuisse crederet. Probabilior Nauckii sententia est, qui ἄγλαι ὄμμα ex ἀγλάισμα corruptum esse credit, glossa sine interpretatione posita, ut p. 328, 31. et 362, 29.

1106. Anecd. Bekk. p. 383, 8. ἀλιαστον· τὸ μάταιον (?). Εὐριπίδης. ἔστι δὲ τὸ ἀνέγκλητον, ὃ οὐκ ἔστι φυλάεσθαι, κατὰ ἀπόφασιν. Interpretatio aut inepta aut corrupta; pro ἀνέγκλητον Nauckius ἀνέγκλιτον vel ἀνέκκλιτον coniecit. ἀλιαστος legitur ap. Eur. Hec. 85. κοῦποτ’ ἐμὰ φρὴν ὡδ’ ἀλιαστος φρίσσει ταρβεί.

1107. Anecd. Bekk. p. 378, 13. ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης. Eadem Suidas v. ἀλλήλων et Philemon Osanni p. 19. Observationem perversam notavit Bernhardt.

1108. Etym. M. p. 190, 23. βάσκανος — ὁ φθονε-

ρὸς καὶ βλαβερός. οὕτως Ἀριστοφάνης. [οὕτως Εὐριπίδης.] Φερεκράτης δὲ ἐπὶ τοῦ λυπτροῦ. Verba οὕτως Εὐριπίδης om. codex Voss.

1109. Phot. Lex. p. 17, 11. ἔρριον· εἰς φθοράν. Εὐριπίδης. Hesychius, ἔρριον· εἰς φθόρον, εἰς ὀλέθρον. ἔρρ’ ἰὼν Meinekius. Probabilis Blomfieldus ἔρρ’ αἰθέριον ex Eur. Andr. 830. Lemma vitiosum proximae quoque apud Photium glossae praescriptum, ἔρριον· τάχιον, pro qua apud Hesychium duae leguntur glossae obscurae, ἔρρεως· ταχέως. ἔρραγews· ταχέως.

1110. Phot. Lex. p. 54, 12. ζύγαστρον· κιβωτός, κυρίως δὲ ἡ εὐλίνη σορός, παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι. οὕτως Εὐριπίδης. Fortasse respicitur Eurip. Ion. 32. ubi pro αὐτῷ σὺν ἄγγει propositi αὐτῷ ζυγᾶστρω. Eodem nomine usus est Soph. Trach. 692. NAUCK.

1111. Ar. Thesm. 600. κρυπτός ἐγκαθήμενος. ubi schol. ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται (κρυπτεῖται Bernhardt) παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ’ Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχὴ τις κρύπτεται (κρυπτενταί Bernh). Euripidis mentio iam Dindorfio suspecta fuit; fortasse legendum καὶ παρ’ Ἀριστοτέλει ἐν ταῖς τῶν Λακ. π., cf. Muelleri Fragm. Hist. vol. 2. p. 129. NAUCK.

1112. Pollux 7, 44. ἀποδύσαι καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφοκλῆς, καὶ περιλωπίσαι, ὅπερ Ὑπερίδης (Εὐριπίδης C) περιδύσαι εἴρηκεν.

1113. Phot. Lex. p. 421, 22. περισσοβεῖν (in codice solae supersunt literae περισσο)· περιφέρειν. Εὐριπίδης. Hesychius, περισσοβεῖν· ἐν κύκλῳ πίνειν ἢ περιτρέχειν. ἢ φωνεῖν. ἢ διώκειν. Locutione φιάλην περισσοβεῖν ἐν κύκλῳ, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ’ εἶναι λέγων, utitur Pamphilus apud Athen. 11. p. 504a., allato inter alia Euripidis ex Cressis versu (fragm. 471.) τὰ δ’ ἄλλα χαῖρε κύλικος ἐρπούσης καλῶς, ex quo Naberus in Prolegom. ad Photium p. 52. colligit verbum περισσοβεῖν, quod Pamphili sit, per errorem Euripidi esse tributum.

1114. Schol. Phleg. Trall. Mirab. c. 3. p. 48. Franz. μεταξὺ Σουσιανῆς καὶ Βακτριανῆς τόπος ἔστι καταστήγωνα [καταστήγωνα Suidas s. v. ἵππος Νισαῖος, κατὰ στήγωνα Hesychius s. v. νησαῖας, ubi vid. Schmidtii annotatio], ὅπερ Ἑλληνιστὶ νήσον δηλοῖ. ἐν ταῦθα δὲ ἵπποι διάφοροι γίνονται· εἰσὶ δὲ πάσαι ἑαυθαί. ὁ δὲ Εὐριπίδης πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τὴν Νησαῖαν φησὶν εἶναι. Euripidis mentionem ad Dictyem referri iussit Unger. Theb. Parad. p. 376. coll. Suida v. ἵππος Νισαῖος, cuius glossae initium cum scholio allato fere consentit, post διάφοροι γίνονται autem haec extant· οἱ δὲ ἀπὸ ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ἑαυθαῖς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησι λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δίκτυϊ Ὅρφεος λέγει· ἡ Νίσαια τόπος ἐστὶν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Fortasse Euripides dixit Νησαῖας ἵππους (hanc enim glossam praebent Photius Lex. p. 299, 2. et Hesychius), ὁ δὲ Εὐριπίδης autem errori debetur sive librorum sive auctoris. NAUCK.

1115. Clem. Alex. Protr. p. 59.

θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον;

τὸν πάνθ’ ὀρώντα καὶ τὸν οὐχ ὀρώμενον.

Εὐριπίδης λέγει. Eosdem versus Philemoni tribuit Iustinus M. vol. 1. p. 114. Christiani hominis esse recte indicat Meinekius. V. 1. ποῖον εἰπέ μοι] εἰπέ μοι ποῖον Iustini cod. Arg. νοητέον Clem. νομιστέον Iust. 2. καὶ τὸν] αὐτὸν δὲ Iustini cod. Arg.

1116. Clemens Alex. Strom. 5. p. 691. παγκάλως
τοῖνον ὁ Εὐριπίδης συνάδει τούτοις γράφων
ποῖος δ' ἂν οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὑπο
δέμας τὸ θεῖον περιβάλῃ τοίχων πτυχαῖς;
Christiaui poetae haec esse suspicatur Nauckius.

1117. ΔΑΝΑΗ*)

Ὑπόθεσις. Ἀκρίσιος Ἀργους ὦν βασιλεὺς κατὰ
χρησὸν δὴ τινα τὴν παῖδα Δανάην κατὰκλειστον ἐν
τοῖς παρθενώσιν ἐφύλαττε καλλίστην οὖσαν ἥς ἐρα-
σθεὶς ὁ Ζεὺς ἐπεὶ οὐκ εἶχεν ὅπως μυχθεῖν αὐτῇ,
χρυσὸς γενόμενος καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ στέγους εἰς τὸν
κόλπον τῆς παρθένου, ἐγκύμονα ἐποίησεν. ἐξήκον-
τος δὲ τοῦ χρόνου βρέφος τὸν Περσέα ἀπέτεκε.
τοῦτο μαθὼν Ἀκρίσιος εἰς κιβωτὸν ἀμφοτέρους, τὴν
τε μητέρα καὶ τὸ βρέφος, ἐνέβαλε καὶ κελεύει ρί-
πτειν κατὰ τῆς θαλάσσης. ἰδοῦσαι δὲ ταῦθ' αἱ Νη-
ρηίδες καὶ κατελεήσασι τὸ γεροντὸς ἐμβάλλουσι τὴν
(τὸν cod.) κιβωτὸν εἰς δίκτυα Σεριφίων ἀλιέων, κἀν-
τεῦθεν περιεσώθη ἥ τε μήτηρ καὶ τὸ βρέφος, ὅπερ
ἀνδρωθὲν Περσεὺς ὠνομάσθη.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. Ἑρμῆς. Δανάη. τρο-
φός. Ἀκρίσιος. ἄγγελος. χορός. Ἀθηναί.
ΕΡΜΗΣ. Δόμοι μὲν οἷδ' εὐπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς
οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς·
ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἰδρύματα
Ἀκρίσιος εἴληχεν, τύραννος τῆσδε γῆς·
Ἕλλησι δ' Ἀργος ἡ πόλις κικλήσκειται. 5
οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς
Πυθῶδ' ἀφίκτο, καὶ λέγει Φοῖβω τάδε
“πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ,
τίνας θεῶν βροτῶν τε πρεμνοῦς τύχῃ;”
κεῖνος δὲ δυσεὔμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα 10
“ἔσται μὲν ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
οὐκ ἐξ ἐκείνου· πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν
φῦσαι δεήσει. κἄτ' ὅπως κείνη ποτὲ
εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ
ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί, 15
ὃς τῆσδ' ἄρξει χάτερας πολλῆς χθονός”·
τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα

*) ΔΑΝΑΗ] Danaes exordium hoc ab infimae
aetatis grammatico fictum, qui similis fuit ei qui
Iphigeniae Aulidensis partem extremam composuit,
in uno legitur codice Vaticano Palatino 287. (P),
subiectum Iphigeniae Aulidensi, ex quo non satis ac-
curate primum edidit Henricus Commelinus in edi-
tione Euripidis Heidelbergensi a. 1597. Fraudem
manifestam primus notavit Elmsleius a. 1811. in
Edinburgh Review fasc. 37. p. 77. explicatius demon-
stravit F. Iacobsius a. 1820. in Wolfii Anal. 4. p.
392—410. indicatis etiam veterum poetarum locis
quos imitatus est falsarius.

4. εἴληχεν, τύραννος] εἴληχ', ὦν τύραννος Mus-
gravius. 6. σχεθεὶς et 27. κατασχεθεὶς] Hunc ao-
rismum, reprehensum ab Elmsleio ad Heracl. 634.,
Euripidi Iph. T. 15. pro δεινῆς restituendum esse con-
ieci, ubi Nauckius de theis practulerat. Neque enim
δεινῆς aptum est ἀπλοῖας epitheton, quae chronia
potius dicenda erat. 9. τύχῳ Bothius] τυχῶν P.
15. ὑπόπτερον Bentleius] ὑπόπτερον P. 16. τ'
Matthiae] γ' P. χάτερας Heathius] θατέρας P.
17. Similiter Aesch. Prom. 669. τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου
μαντεύμασιν.

γάμων ἀπείχεθ' ὅμως δὲ γε τίκει λαθῶν,
πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικῶμενος.
Δανάην δὲ πῶς ὠνόμασε τήνδ', ὁδοῦνεκα 20
πολὺς παρήλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος·
ἐν παρθενώσιν δ' εὐθὺς οἷς ἐδείματο
δίδωσιν Ἀργεῖαισιν ἔμφρουρον κόραις,
εἰς ἀνδρὸς ὅπιν εὐλαβοῦμενος μολεῖν.
εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ἠῤῥανεν ταύτην χρόνος, 25
καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα,
φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ
εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα πῶς ἠβούλετο.
σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων εἰς μηχανὴν
τοιάνδ' ἐχώρησ', ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς, 30
ποθεινὸν εἰδὼς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς,
διὰ συνέλους βρούσειεν ἐν χερσὶν κόρης.
ἡ δ' ἀννοοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον
κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο.
χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα, 35
εἰς θαυμ' ἔσχηε κἀξέπληκτον σφοδρῶς,
ὡς εἰς τόδ' ἦλθε μέμψιν εὐλαβουμένη.
φυγὴ δὲ λάθρα τῆσδε γῆς ὀρμωμένην
μαθὼν πατὴρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις
ὀργῇ χολωθείς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει, 40
τάληθές ὅπιν προσκοπούμενος μαθεῖν·
κἀν ταῦτ' ἀληθὴ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδη,
ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφίεναι,
τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν. ὦν δὲ γ' ἐστάλην,
μύθους Δανάη τοῦσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων 45
ἐκ Διὸς, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν.
ὑπηρετήν γάρ ὄντα τὰπεσταλμένα
πράσσειν προθύμως, ὅστις ἂν γ' ἡ νουεχῆς.

ΧΟΡΟΣ. τίς ὁ καινότερος οὗτος μῦθος
κατ' ἐμὰν ἦκεν ἀκούαν; 50
ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα
τοῖσδε δώμασι κοῖραν ἄμφιδοῦς πελάζω.
τίς δεσπότην ἐμὴν Δανάην
βάεις ἔχει κατὰ πτόλιν,
ἦν μή ποτ' ὤφελ' εἰς ὤτα φέρειν 55
ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας,
ὡς ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσ' ἀλεκτρος
ἀνδρὸς· πατὴρ δὲ μιν κλήσας
ἐν παρθενώσιν σφραγίσαι δέμας φυλάσσει.
ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω. 60
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τύραννον χθονὸς τῆσδ'
Ἀργεῖας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα.
ὀργῇ βαρὺς, ὡς δόξει, κέαρ.
ΑΚΡΙΣ. σὺ δ' εἰ κατ' οἶκους εὐνοῶν ἐτύχχανες,
οὐκ ἂν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους . .

18. ὅμως δὲ γε] ὁ δὲ γ' ὅμως Gust. Wolfius.
19. Versus ex Sophoclis fr. 847, 4. repetitus. 20.
δέ πῶς] δὲ παῖδ' Boissonadius. 28. λάθρα πῶς]
λάθρα imperite dictum syllaba altera correpta. λα-
θρίως Matthiae. 31. κτῆμα τοῦτο Matthiae] τοῦτο
κτῆμα P. 33. ἀγνοοῦσα Heathius] αὐτὴ γνοῦσα P.
36. σφοδρῶς pro σαφῶς Piersonus. 38. ὀρμω-
μένην Barnesius] ὀρμωμένης P. 42. κἀν ταῦτ'
ἀληθῇ Musgravius] κατὰς τάληθῃ P. 48. πράσ-
σειν] πράσσων P. 53. δεσπότην] δεσπότην P.
60. ταῦτ'] εἰ ταῦτ' Nauckius. 61. 62. Verba ab
falsario vel librario detorta ex Eur. Herc. F. 138.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοῖραν χθονός | Λύκον πε-
ρῶντα τῶνδε δωματίων πύλας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Notae paullo melioris quam Danaes fragmentum, sed ipsae quoque commentitiae sunt epistolae quinque ab sophista aliquo compositae Euripidis nomen mentito, quas primum edidit Aldus Manutius in collectionis Epistolarum Venetiis a. 1499. editae parte altera, medias positas inter Anarcharsidis et Theanum Epistolas. Inania huius scriptoris commenta exagitavit Bentleius in dissertatione de Epistolis Euripidis (Opusc. p. 61—71. ed. Lips.). Nomen auctoris prodidit scriptor vitae Arati p. 271. ed. Petav. (vol. 2. p. 433. ed. Buhl.) Ἀπολλωνίδης ὁ Κηφεύς (Νικαεύς Bentleius) ἐν τῷ ὀγδόῳ περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς (epistolas Arato tributas) Ἀράτου φησιν, ἀλλὰ Σαβερίου Πόλλωνος (Σαβιδίου Πόλλωνος Bentleius. Ῥαβιρίου Πόλλωνος et alia coniecit Western. Biogr. p. 56.)· τοῦ δὲ αὐτοῦ φησιν εἶναι ἐπιγεγραμμένας Εὐριπίδου ἐπιστολάς. Ad nomina in his epistolis memorata quod attinet, eorum primum Κλίτων (Ep. 1, 9. et 5, 63.) ex Κλειτῷ, quod Euripidis matris nomen fuit, fictum esse intellexit Bentleius; secundum Λαπρέτην (Ep. 2, 16.) Λαπρέτην scribendum videtur cum L. Dindorfio in Thesaurο vol. 5. p. 112.: tertium Μέσατος (Ep. 5, 20. ubi ed. Ald. μεσάτος) ex verbis Aristophanis Vesp. 1502. υἱὸς Καρκίνου ὁ μέσατος fictum videtur, quod fuisse qui pro nomine proprio haberent ex scholiastae verbis colligi potest οὗ τὸν τραγικὸν λέγει Μέσατος.

Α'. Ἀρχελάω. τὸ μὲν ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι πάλιν, ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐκόμιζεν, οὐ δόξαν κενὴν θηρώμενοι, εἰ μὴ γε καὶ ἀχθεσθήσεσθαι σε μάλλον ἢ ἀποδέεσθαι ἡμᾶς δι' αὐτὸ ἐνομιζόμεν· τοὺς δ' ἄλλους αὐτὸ τοῦτο δὴ καὶ μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, ὥς ἐπιδείξειν οὖσαν τὸ πρᾶγμα καὶ πρόσχημα μάλλον εἰς τοὺς πολλοὺς, οὐ μεγαλοφροσύνην οὐδεμίαν· ὥστε τοῖτον μὲν ἀμφοῖν ἔνεκα κἂν ἐδεάμεθα. καὶ Κλίτων δὲ ἐπέστελιν ἡμῖν ὅπως λαβοίμεν, ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβοῦσιν. ἀλλ' ὥς τὸ μὲν αὐταρκές ἡμῖν τε καὶ τοῖς φίλοις παρὸν, τὸ δὲ ὑπὸ σοῦ πεμφθὲν πλέον ἢ ὅσον ἢ τε κτήσις ἤρμοζε καὶ ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ βράδια. περὶ τῶν Πελλαιῶν νεανίσκων καὶ πρότερον μὲν ἐπεστεῖλαμέν σοι δεόμενοι καὶ νῦν δεόμεθα σῶσαι τε αὐτοὺς καὶ ἀνεῖναι τῶν δέσμων· οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖν ἰσίκασιν ἢ οὐδὲν βλάψειν ἀφεθέντες ἐτι· μέτριον δὲ καὶ τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν, καὶ τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, γέροντα, ὥς ἐστι πυνθάνεσθαι, τῶν εὐγενεστάτων ἐν Πέλλῃ καὶ κατὰ τάλλα δοκίμων. δς αὐτὸς ἐλθὼν Ἀθήναζε ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν, ἐλπίσας δύνασθαι τι παρὰ σοί, καὶ ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαι σοί. ἀλλὰ μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν.

Β'. Σοφοκλεῖ ἐκομίσθη Ἀθήναζε, ὃ Σοφόκλεις, ἢ περὶ τὸν εἰς Χίον ποῦν γενομένη σοι συμφορὰ καὶ ἴσθι οὕτως διατεθείοαν τὴν πόλιν ἅπασαν ὥς μηδὲ τοὺς ἔχθρους ἦσσαν ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων. τὸ δὲ τοσούτου κακοῦ ἥκοντος περιούζεσθαι σε, καὶ τὸ τῶν συνόντων σοι φίλων μηδὲ θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδὲνα, οὐκ ἄλλο τι ἔγωγε ἢ θεοῦ πρόνοιαν γενέσθαι πείθομαι. ἢ μέντοι περὶ τὰ δράματα συμφορὰ, ἣν τίς οὐχὶ κοινὴν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος νομίσειν ἂν; δεινὴ μὲν, ἀλλὰ περιόντος γε οὐδ' ῥαδίως ἐπανορθωθήσεται. οὐκ οἶμαι δ' ὅπως ἀσφαλεστέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον, καὶ ἦτοι ἄρα ἢ θάλασσα ἢ τὸ κρύος παραχρῆμα νηχόμενόν γε ἢ ὕστερον κακῶσαι δοκεῖ, ῥαῖσας τὸ σῶμα πρότερον ἡσυχῇ ἐπ' ἀνίθι. καὶ τὰ οἰκοῖ ἴσθι κατὰ νοῦν καὶ ὅσα ἐπέσταιλας ἐπιτελῇ ὄντα. ἄσπασαι Χιονίδην τε καὶ Λαπρέτην, καὶ εἰδέτῳσαν ἡμᾶς οὐχ ἥκιστα καὶ ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας ὅτι σῶζονται. Ἀντιγένη τὸν ἱατρὸν, εἴπω ἔτι ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις καὶ μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον, ἄσπασαι, καὶ ἴσθι ἀνδρῶν βέλτιστον ὄντα, καὶ τοὺς Κρατίνου υἱεῖς.

Γ'. Ἀρχελάω. ἀφίκετο Ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ Πελλαῖος γέρον ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ νεανίσκοις, καὶ ἔγένετο μὲν ἡ ὥρις, ὃ βέλτιστε βασιλεῦ, ἡδεῖα μὲν ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ τε καὶ δι' ὃν ταῦτα ἐγένετο, καλὴ δὲ καὶ σοὶ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πάντοις τοῖς ἐπιτηδεύουσιν τοῖς ἐμοῖς καὶ Ἀθηναῖων ὅποσοι εἶδον· εἶδον δὲ πολλοί, καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐκ

ἡγάσθη τέ σου τῆς φιλανθρωπίας καὶ συννύσταό σοι τὰ ἀγαθὰ. περιῆει γὰρ γέρων (οὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον ἐνθάδε ρυπαῖν τε καὶ κόμην ἔχων ἐν οὕτῳ πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος τὴν σωτηρίαν τῶν παίδων) λαμπρὸς τε ἐξαίφνης καὶ μετὰ δυοῖν παιδοῖν νεανίαι, θύων τε τοῖς θεοῖς, ἐμέ τε ὕμνων καὶ περιέπων, ὅτι σώσασαι αὐτῷ τοὺς υἱέας, καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τοιούτους πολίτας τρέφοι. ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω, οὐ βούλομαι δὲ, ἐπιδεικνύς ὅσω πλεῖονα ἐκ τούτου σεαυτὸν ὠνήσας ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, δοκεῖν διὰ τοῦτο ἐλάττω σοι χάριν ἔχειν. ὁμολογῶ δὲ αὐτὸς τε εὐ τὰ μέγιστα πεπονθέναι καὶ πειράσασθαι τοῦ καλοῦ τοῦτου ἔργου πολλὰ πάνυ καὶ μεγάλα παρασχεῖν σοι χαριστήρια, ὅτι οὕτε τὸν δειλαιὸν γέροντα ἐκείνον, ὅτε ἦτύχει τῆς ἐφ' ἡμῖν, οὕτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ σοὶ γιγνομένης ἐψευσσας ἐλπίδος.

Δ'. τῷ αὐτῷ. καὶ τὰ περὶ τοὺς Πελλαιούς, ὃ βέλτιστε Ἀρχελάε, καὶ πολλὰ ἄλλα πεπολιτευταί σοι καλῶς καὶ πρὸς ἐμέ καὶ πρὸς ἐτέρους ἐπιεικέις τε καὶ σπουδῆς ἀξίους πολλοὺς, καὶ οὐχ ἦσσαν αὐτὰ, εὐ ἴσθι, ὅσα πρὸς ἄλλους τινὰς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ ἐπράκται σοι καλῶς, 5 ἐμπελές μοι εἶδέναι, οὐ φιλοπράγμωνι ὄντι, ἀλλὰ χαίροντι ἐφ' οἷς εὐδοκιμοῦντα πυνθάνομαι σε. καὶ χάριν σοι οὐκ ἐλάττω ὑπὲρ αὐτῶν ἔχω. οὐ γὰρ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἐπαθὼν τι ἰδίᾳ δεῖν μάλλον ἡσθῆναι ἢ ὅτι σὲ τοιοῦτον ὄντα ἔργων ἔγωγε νομίζω. ταῦτό δὴ τοῦτό μοι πε- 10 ρίστιν ἀπὸ παντὸς ἔργου, ὃ τι ἂν εἰς ὄντιον τῶν ἐπικικῶν πυνθάνωμαι σε καλῶς πεπολιτευμένον.

Καὶ μέμνησο τούτων, ὃ βέλτιστε Ἀρχελάε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν πλέον ἢ πολλοὺς πόνους καὶ πολλὰς φροντίδας ἔδωκε σοὶ ὁ θεός, ἐν δὲ ἔδωκεν ἀγαθόν, 15 δύνασθαι εὐ ποιεῖν οὓς ἂν ἐθέλῃς· θέλειν δὲ δεῖ τοὺς ἀξίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπ' αὐτῷ βουλομένῳ ἔστιν ἀφελέσθαι, ἐν δὲ οὐδὲ βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται, τὸ πολλοὺς εὐ πεποιηκέναι. ὥστε εὐ ἴσθι ὅτι οὐδεμία μεζῶν ἀνδρῶν, γενομένης ποτὲ ἐν δυνάμει, μεταμέλεια 20 καὶ πολυδυνία γίνεται ἢ εἰ, διδόντος τοῦ θεοῦ, μηδὲνα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδεὲν, βουλομένῳ δὲ δρᾶν πᾶντα διδοὺς ὁ θεός. ἀλλ' οὐ σύ γε ἂν τοῦτο πῶποτε πάθοις, οὐδὲ ἀνίαση ὅτι οἶχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν, ἀνεθείς φροῦδος ἥδη, καὶ πέπαιτα 25 παρῶν ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ παρόντα μὲν αἶψα, καὶ στήσεται κατόπιν ἀεὶ γε ὄντι καὶ χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῷς. ἀλλὰ δῆτα, κἂν ἐπίσχη πνέων, πάντως ἥδη καὶ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ ἰδιῶται πολλοί, καὶ ἡσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως οὐ σὺν κακῷ, καὶ ἔχου- 30 σιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας. καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσαιντ' ἂν ἐκστάντος σοῦ, καὶ τὸ κινδυνεύειν, καὶ αἱ φροντίδες· τὸ δὲ συνειδὸς ὧν τε ἐπαθον τοῖς παθοῦσι καὶ οἱ τῷ πεπονηκότι δεῖ μενεῖ, οὐ μικρὸν οὕτε κτήμα οὕτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ ἀρκούν τοῦτο καὶ 35 ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν.

Ταῦτα δὴ παρακελεύομαι πράσσειν τε αἰεὶ καὶ μὴ ἀποκάμνειν, ὥσπερ οὐδ' ἀποκάμοις ἄν, οὐδὲ ἐστὶ τις τοῦτου κόρος· τὰ δ' ἄλλα πράως ὁμοίως καὶ δεξιῶς
 40 χρῆσθαι τῇ παρουσίᾳ δυνάμει· καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, οὐδ' ὅστις τεθνήσκεισθαι παρα-
 χρῆμα μέλλων, σοῦ κελεύοντος, ἀφελθῇ, ἐκείνῳ μάλ-
 λον ἢ σεαυτὸν εὐφρανεῖ τὸ τοιοῦτον σὲ εἶναι τὸν
 τρόπον. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ τοὺς ἀπανταχόθι τιμῆς
 45 καὶ λόγου τινὸς τῶν Ἑλλήνων ἀξίους, καὶ μάλιστα
 τοὺς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους, καὶ πάλιν αὐ μάλ-
 ιστα τούτων ἀπάντων τοὺς ποιεῖν ἢ λέγειν τι κατὰ
 παιδείαν δυναμένους, μετακαλεῖσθαι σε πανταχόθεν,
 καὶ χορηγίας τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις καὶ ταῖς ἁλλαις
 50 φιλοφροσύναις τημελεῖν, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῶν
 ἄλλων φροντίδων ἐπιδιδῶσιν αἰεὶ διὰ σὲ καὶ προΐωσιν
 ἐν ταῖς αὐτῶν ἑκάστοις τέχναις· καὶ τὸ τούτων ἀναπι-
 πλάναι τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων καὶ βωμολόχων
 ἀνθρώπων, καὶ τούτους θεραπεύειν αὐτὸν, οὐχ ὑπ'
 55 ἐκείνων θεραπεύεσθαι, μᾶλλον ὁμολογοῦντα ὥσπερ
 ἔστι, πυνθάνεσθαι πολλάκις ὅτι ἐπ' ἐκείνοις μᾶλλον
 ἐστὶ τὸ σὲ εἶναι ὁποῖος εἶ, καὶ τὸ τοιοῦτον ὄντα
 παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγου τυχεῖν, ἢ ἐπὶ σοὶ
 τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν. ἐκείνοις μὲν γε, κἂν ὑπολίπω-
 60 σιν αἱ παρὰ σοῦ δωρεαί, καὶ πλοῦτον αὐτάρκη καὶ
 δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν τὰς τέχνας.

Τίς σ' οὐκ ἂν εὐχάσαιο καὶ μακαρίσειε τούτων
 ἀπάντων; καὶ μάλιστα ὅτι ὁμολογοῦσιν ἤδη καὶ ἴσασι
 πάντες εἰς τοῦτο σε ἦκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας
 65 σοὶ φιланθρωπίας, ὥστε τὴν μὲν ἰσχὺν καὶ πᾶν σοὶ
 συμβάλλεσθαι, τὸ δὲ ὄνομα μὴδὲν ἀντιπράσσειν τὸ τοῦ
 βασιλέως εἰς τὸ στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων.

Ε'. Κηφισοφῶντι. καὶ ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν,
 ὡς βέλτιστε Κηφισοφῶν, τὸ τε σῶμα οὐ μοχθηρῶς
 διατεθέντες καὶ ὡς οἶόν τε μάλιστα ἦν ἐπιεικῶς, κο-
 μιζόμενοι συντόμως. καὶ ἀπεδέξατο ἡμᾶς Ἀρχέλαος,
 5 εἰς εἰκὸς τε ἦν καὶ προσεδοκῶμεν ἡμεῖς, οὐ δωρεαῖς
 μόνον, ὧν οὐδὲν ἐχρήζομεν ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ φιλοφρο-
 σύναις, ὧν οὐδ' ἂν εὐχαιτὸ τις μείζους παρὰ βασιλέων.
 καὶ κατελάβομεν Κλίτωνα ἐρρωμένον, καὶ ἔστιν ἡμῖν
 σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλὰ· καὶ ὅταν τύχη, σὺν Ἀρχελάῳ
 10 ἄμεμπτος ἢ διαγωγῇ, πρὸς τε τοῖς ἔργοις οὐδὲν κω-
 λυθεῖται τοῖς τούτων γίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ πολὺς μὲν
 ἔρκειται ὁ Κλίτων, πολὺς δὲ ὁ Ἀρχέλαος ἐκαστοτε,
 φροντίζειν αἰεὶ τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰωθότων ἀναγκά-
 ζοντες, ὥστε ἔμοιγε μισθὸν οὐκ ἀηδὴ μενοῦν, οὐδὲ
 15 ἄπονον, δοκεῖ Ἀρχέλαος ἀναπράσσεσθαι, τῶν τε δι-
 ωρεῖν ὧν ἔδωκε μοι εὐθέως ἀφικομένῳ καὶ ὅτι εἰστία
 με λαμπρότερον ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν ἐκάστης ἡμέρας.

Περὶ δὲ ὧν ἐπέστειλας ἡμῖν, σὺ μὲν εὐ ποιεῖς ἐπι-
 στέλλων ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. ἴσθι μέντοι
 20 μὴδὲν μᾶλλον ἡμῖν ὧν νῦν Ἀγάθων ἢ Μέσατος λέγει
 μέλον ἢ τῶν Ἀριστοφάνους φληναφημάτων οἷσθαι
 ποτε μέλον. καὶ τούτοις γε κἂν ἀδικήσας ἡμᾶς ἔς
 τὰ μάλιστα, ἀποκρινάμενός ποτε, κἂν ὅλως μὴ παυο-
 μένους τῆς ἀναγωγίας αὐτοὺς ὁρᾷς.
 25 Ἦν μέντοι τις τῶν ἀξίων περὶ Εὐριπίδου λέγειν τι
 καὶ ἀκούειν αἰτιάται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ, ἃ
 μὲν τὸ πρόσθεν εἵπομεν περὶ τοῦ μὴ δεῖν εἰς Μακεδο-
 νίαν ἡμᾶς ἀποδημεῖν ἐπιστάμενος, ἃ δὲ μετὰ ταῦτα
 ἡμᾶς ἀπηγάγκασε βαδίσαι ἀγνοῶν, τοῦτον δὴ ἀξίον νό-
 30 μιζε δηλοῦν αὐτῷ ἅπερ οἶσθα, ὦ Κηφισοφῶν· καὶ
 οὕτως πεπαύσεται ἀγνοῶν τὰς αἰτίας, καὶ ἅμα, ὅπερ

εἰκὸς ἐστὶ τὸν ἀγνοοῦντα πάσχειν, καταγινώσκων
 ἡμῶν ὡς φιλοχρημάτων γενομένων. οὐ γάρ που δὴ
 πορφυράν καὶ σκήπτρον φορεῖν, ἢ φρούρια λαβόντας
 ἐν Τριβαλλοῖς ἡγεῖσθαι, ὑπόχους καλουμένους, ὁρεχθῇ·
 35 ναὶ τις ἂν φήσειεν ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο δὴ στεῖλαισθαι
 τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδόν, ἀλλὰ δηλονότι πλοῦτου
 ἔνεκα. εἴτα πῶς ἂν, ὅτε νέοι τε καὶ ὅτε μέσοι τὴν
 ἡλικίαν ἡμεν, καὶ ὄν, ἐτι ζωσῆς ἡμῖν τῆς μητρὸς, ἧς
 ἔνεκα ἂν μόνως ἐβουλόμεθα πλουτεῖν, εἴπερ ἄλλως
 40 ἐβουλόμεθα, οὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεωσά-
 μεθα, ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον ἤδη, τη-
 λικοῖσδε οὖσιν ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι εἰκότως ἂν τις νο-
 μίσαιεν, εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰ λαβεῖν σὺν ἀδοξίᾳ
 τέ τινη ἡμετέρα καὶ οὐδὲ ἀπολαύσει ἐτι οὐδεμιᾶ ἐπε-
 45 θυμήσαμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν, καὶ ἵνα
 πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίπομεν χρήματα.

Ἐτι δὲ δὴ καὶ προσθήεις ὅτι, ἐπειδὴ τάχιστα ἀφι-
 κόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις, τεο-
 σάρακοντα τάλαντα ἀργυρίου διδόντος Ἀρχελάου, καὶ
 50 ἀγανακτοῦντος ὅτι οὐ λαμβάνομεν, ἀντέσχομεν μὴ
 λαβεῖν, τῶν τε ἄλλων δωρεῶν, ὅποσα ἡ Κλίτων ἐδωκεν
 ἡμῖν, ἢ Ἀρχέλαος ἔπεισε λαβεῖν, οὐκ ἔσθ' ὅ τι ἐνθάδε
 ὑπολείμμεθα, ἀλλ' οἷχοντα αὐτὰ φέροντες, οἵπερ
 καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν, ὑμῖν τοῖς αὐτόθι
 55 ἐταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νευμήσοντες ἅπαντα. τίς ἂν
 οὕτως εὐρεθίῃ ἐτι σκαδὸς καὶ βάσκανος τὸν τρό-
 πον, ὅστις ἂν φιλοχρηματῇ με θελχθέντα ταύτην
 ἀποδημίᾳ ὑπολάβοι τὴν ἀποδημίαν; ἀλλὰ δήπου
 ἀλαζονείαν τινὰ, ἢ τοῦ δύνασθαι τι μέγα ἐπιθυμῶν,
 60 ἔροῦσιν. ἀλλ' ἢ μὲν δύναμις ἡμῖν καὶ μένουσιν Ἀθή-
 νησιν ἢ παρὰ Ἀρχελάου καὶ πάλαι ἦν. ἄλλως τε καὶ
 Κλίτων οὐ τοσοῦτον ἐδύνατο μέγα, τοῦ μὴ ἄλλον, ὃν
 προηροῦμεν ἔξ ἀρχῆς, τρόπον βιοῦν ἐμέ· μὴδ' ὅπου
 μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανεῖν· τελευταῖον δὲ καὶ παρέχειν
 65 λόγους ἑσσεῖ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν. εἰ
 δὲ δὴ καὶ δυνάμεώς τινος ὑρέθημεν, τὶ ἄλλο ταύτῃ
 τῇ δυνάμει ἢ πρῶτον μὲν εἰς τὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα
 εἰς τὰ τῶν φίλων, χρῆσσεσθαι ἐμέλλομεν; ἀλαζονείας
 τε ἔνεκα πολὺ ἂν μᾶλλον ἐν ὧσι τῶν τε φίλων καὶ τοῦ
 οὐχ ἦκιστα τῶν ἐχθρῶν δύνασθαι τι ἐβουλόμεθα. καὶ
 μὴν εὐμετάβολον ἐμέ οὔτε εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα
 οὔτε εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους, καὶ οὐχ ἡσὼν εἰς τοὺς
 75 ἐχθρούς, σκοπῶν εἴποι τις ἂν, οἷς ἅπασιν ἐκ νέου
 μέχρι τοῦ νῦν τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι, πλὴν ἐνός ἄν-
 ὁρος, Σοφοκλέους· πρὸς γὰρ δὴ τοῦτον μόνον ἴσασι
 με τάχα οὐχ ὁμοίως αἰεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα. ὃν
 ἐγὼ ἐμίσησα μὲν οὐδέποτε, ἐθαύμασα δὲ αἰεὶ, ἔστερξα
 δ' οὐχ ὁμοίως αἰεὶ, ἀλλὰ φιλοτιμότερον μὲν τινα εἶ-
 80 να ποτὲ δόξας ὑπεῖδον, βουληθέντα δὲ ἐκλύσασθαι τὰ
 νεῖκη προθυμώτατα ὑπεδεξάμην. καὶ ἀλλήλους μὲν,
 ἔξ ὅτου συνῆβη, στέρρομεν τε καὶ στέρξομεν, τοὺς δ'
 ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλὰς τὰς ὑπονοίας εἶναι, ἐκ τοῦ
 ἡμᾶς ἀπεχθάνεσθαι, τὸν ἕτερον θεραπεύοντες, ἂν τι
 πλεόν ἔχωσι, διαβεβλήμεθα.

Καὶ νῦν, ὦ βέλτιστε Κηφισοφῶν, οἶδ' ὅτι οὗτοί
 εἰσιν οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς
 ὄχλους· ἀλλ' ὥσπερ αἰεὶ ἀπρακτοὶ αὐτῶν αἱ κακαὶ
 γλῶσσαι ἐγένοντο, καὶ γέλωτα ἔξ αὐτῶν καὶ μῖσος,
 οὐδὲν πλεόν, ὠφλίσκανον, καὶ νῦν ἴσθι ὅτι οὐκ ἄπρα-
 90 κτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῇ σφίσιν ἔσονται. σὺ
 μέντοι εὐ ποιεῖς περὶ τούτων ἡμῖν γράφων, ἐπειδὴ
 περ οἷε ἡμῖν διαφέρειν· ἀλλ' ὥσπερ εὐ ποιεῖς γρά-
 φων, οὕτως ἀδικεῖν φήσαιμι· ἂν ἡμᾶς ἀντιλέγοντας
 ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς οὐκ ἀξίοις.

Athenaens 2. p. 61b. Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ καὶ γυναικὸς
 τινος μετὰ τέκνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρένων τελείων, μίαν δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμου
 μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα
 ὦ τὸν ἀγῆραντον πόλον αἰθέρος ἥλιε τέκνων,
 ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
 μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοῦς τε συναίμους
 ἐν ταύτῳ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους.

IV.

ARISTOPHANIS

FABULAE SUPERSTITES

ET

PERDITARUM FRAGMENTA.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ^α

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΤΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βα-

σιλέως ἥκοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑ θυγατέρα τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ^β.

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἔξαπατῶντας Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διὰ τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρώντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὀρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι. ἐφ' ᾧ τε, ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρωδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δὲ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεῖς Λάμαχος θορυβεῖν πειράται. εἴτα γενομένου διεκκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται

^α In eodice Ravennate hae tantum personae sunt notatae, Δικαιοπόλις. Κῆρυξ. Ἀμφίθεος. Χορὸς Ἀχαρνέων. Ἡμichόριον. Λάμαχος. Μεγαρεύς. Cephisophontis nomen (v. 395—402. et 434., quod agnoscit scholiasta ad v. 394. 395.) servo Euripidis (nam δούλος ab Dicacopolide appellatur v. 401.) impositum est ab grammaticis, quemadmodum servis in prologo Equitum in scenam prodeuntibus Niciae et Demosthenis nomina tribuerunt, Paphlagonem vero Κλέωνα appellant.

^β Aristophanis fabularum decem ὑποθέσεις — nam Thesmophoriazusarum nulla superest ὑπόθεσις — etsi plura continent ex grammaticorum Alexandrinorum commentariis derivata, ut fragmenta quae insunt didascalica docent, tamen ita sunt ab grammaticis aetatis multo inferioris vel mutatae vel verbosis expositionibus amplificatae ut valde dissimiles argumentis ab Aristophane Byzantio oratione prosa scriptis evasisse videantur. Perinepte vero argumenta metrica, ex octo vel novem vel decem senariis iambicis composita, decem fabulis praescripta partim Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ nomen in codicibus gerunt: de quo errore dixerunt Nauckius in libro de Aristophane Byzantio p. 256. egoque in Praefatione ad scholia Sophoclea vol. 2 p. xxii. Quae argumenta ab hominibus linguae metricae imperitis scripta quum in scholiorum editione Oxoniensi legi possint, in hac editione non magis repetenda esse putavi quam quae Thomas Magister aliique infimae aetatis grammatici de Aristophanis fabularum argumentis scripserunt.

περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παῖδια ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πρᾶσιμα παραγίνεται· μετὰ δὲ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγχείλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βαλὼν εἰς σάκκον τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλείονων καὶ δεομένων μεταδούναί τιν ὀρνέων καθυπερηφανεῖ. παροικούντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἐορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὄπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπόλιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου τις καλὼν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἐταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὐ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου^α ἄρχοντος ἐν Ἀθηναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὗ σῶζονται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

^α Εὐθύνου correxi pro Εὐθυμένους: de quo dixi in Scholiorum edit. Oxoniensi vol.3. p.415. Fuit autem Euthynus archon eponymus olymp. 88, 3. Aliud de anno Acharnensium testimonium est schol. Pacis 990.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

“Ὅσα δὴ δέδηγμα τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν, ἦσθην δὲ βαῖά, πάνυ δὲ βαῖά τέτταρα· ἅ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα. φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαρηδόνος; ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ἠυφράνθην ἰδὼν, τοῖς πέντε τάλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας· διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γάρ Ἑλλάδι. ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὐ τραγῳδικόν, ὅτε δὴ ῥεχὴν προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, ὁ δ' ἀνείπεν “εἴσαγ', ᾧ Θεόγνι, τὸν χορόν.” πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν; ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἥνικ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ

Δεξιθεὸς εἰσῆλθ' ἄσόμενος Βοιωτίων. τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν, ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου ἔγω ῥύπτομαι οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρὺς ὡς νῦν, ὅπότε οὔσης κυρίας ἐκκλησίας ἐωθινῆς ἔρημος ἡ πνύξ αὐτῇ· οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι κᾶνω καὶ κάτω τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμλιτωμένον· οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἁωρίαν ἤκοντες, εἴτα δ' ὥστιοῦνται πῶς δοκεῖς ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου, ἄθροι καταρρέοντες· εἰρήνην δ' ὅπως ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν· ᾧ πόλις πόλις. ἐγὼ δ' αἰεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν νοστῶν κάθημαι· κᾶτ' ἐπειδὰν ᾧ μόνος, στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι, ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογιζομαι, ἀποβλέπω ἐς τὸν ἄγρον, εἰρήνης ἐρῶν, στυγῶν μὲν ἄστον, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, ὅς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἀνθρακας πρίω, οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἡδεῖ πρίω, ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπῆν. νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἦκω παρεσκευασμένος βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας, ἔάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ. ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὗτοι μεσημβρινοί. οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ λέγον· ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὥστιζεται.

ΚΗΡΤΞ.

πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν, πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

Scripturae pone lemmata sine auctoris nomine positae librorum sunt vel omnium vel meliorum, inter quos eminent Ravennas (litera R designatus) fabularum undecim et Venetus Marcianus 374. (V) septem complexus fabulas (Plutum, Nubes, Ranas, Equites, Aves, Pacem, Vespas). De his aliisque codicibus dictum in Praefatione voluminis tertii editionis Oxoniensis a. 1837. Coniecturis editoris litera D. est apposita.

3. ψαμμακοσιογάργαρα scholiasta, Hesychius et Suidas s. h. v., Eustathius p. 986, 52. et Macrobius Saturn. 5, 29, 13.] ψαμμοκοσιογάργαρα libri. 5. ἠυφράνθην in lemmate scholii] εὐφράνθην 10. ῥεχὴν Bentleius] κεχὴν. ἐκεχὴν ex hoc loco Herodianus in Hortis Adon. fol. 198a. (ubi dieκεχὴν, ex dñ ἐκεχὴν corruptum) Etym. M. p. 386, 30. Cramer. Anecd. Oxon. 4. p. 417, 12. Augmentum plusquamperfecti saepissime omiserunt inferiorum temporum scriptores, nusquam omiserunt Attici veteres, exceptis poetarum locis iis in quibus augmentum quodvis, metro postulante, omittere licet, ex quo genere sunt carmina melica nunciorumque narrationes. Male igitur hoc loco κεχὴν sine coronide scribebatur pariterque Nub. 962. σωφροσύνη νενόμιστο, ubi recte Brunckius alique νενόμιστο, maleque in libris omnibus Equit. 1306 ἐληλύθει legitur, ubi εἰληλύθει, comparandum cum Homericο εἰληλούθει, restituit Meinekius.

13. Μόσχῳ] Dubitat scholiasta utrum de vitulo sit intelligendum an nomen proprium sit Moschi, citharoedi Agrigentini.

23. ἁωρίαν] ἁωρία Suidas s. h. v. Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 4, 22. ἁωρίαν ἤκειν (nam sic codex): οἷον παρὰ τὴν δέουσαν ὥραν. 24. δ' ὥστιοῦνται] διωστιοῦνται Dobraeus. Hesychius, ὥστιοῦνται: ὥσθησονται. 26. ἄθροι (debebat ἄθροι) Suidas s. h. v.] ἄθροοι 32. ἐς] εἰς libri, ut alibi non raro ante literas consonantes: quod ubique correxi. Crasin kās ante literas consonantes intactam reliquerunt librarii v. 184. et Av. 949, in kēs mutata in locis nonnullis tragicorum.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἤδη τις εἶπε; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 45
 ΑΜ. ἐγώ. ΚΗ. τίς ὤν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἀν-
 θρωπος; ΑΜ. οὐ,
 ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
 καὶ Τριποτόλεμος· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
 γαμει δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
 ἐξ ἧς Λυκίνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγώ 50
 ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίου μόνη.
 ἀλλ' ἀθάνατος ὢν, ὦνδρες, ἐφοδ' οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδῶσιν οἱ πρυτάνεις. ΚΗ. οἱ τοῖόται.
 ΑΜ. ὦ Τριποτόλεμε καὶ Κελεῖ, περίψοθέ με; 55
 ΔΙ. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
 τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
 σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
 ΚΗ. κάθησο σίγα. ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἡγὼ μὲν οὐ,
 ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσῃ μοι. 60
 ΚΗ. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.
 ΔΙ. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι ἡγὼ πρέσβεσι
 καὶ τοῖς ταῦσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.
 ΚΗ. σίγα. ΔΙ. βαβαιᾶξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, 65
 μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας,
 ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντας· ΔΙ. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
 ΠΡ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα παρὰ Καῦστριον
 πεδίον ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
 ἐφ' ἄρμαμαζῶν μαλθακὰς κατακέειμενοι, 70
 ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σφόδρα τὰρ' ἐσωζόμην ἐγὼ
 παρὰ τὴν ἑπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
 ΠΡ. ἐνιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπινόμεν
 ἔξ υἱάδων ἐκπωμαίων καὶ χρυσίδων
 ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙ. ὦ Κραναιά πόλις, 75
 ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβων;
 ΠΡ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
 τοὺς πλείστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
 ΔΙ. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύχονας.
 ΠΡ. ἔτει τετάρτῳ δ' ἐξ τὰ βασιλεῖ ἤλθομεν· 80
 ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὤχετο, στρατιᾶν λαβὼν,
 κᾶχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρών.
 ΔΙ. πόσους δὲ τὸν πρῶκτὸν χρόνον ζυγῆγαγεν;
 ΠΡ. τῇ πανσελήνῳ κᾶτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε. 85
 εἴτ' ἐξένιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὄλους
 ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
 βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
 ΠΡ. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
 παρέθηκεν ἡμῖν ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
 ΔΙ. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων. 90

52. ποιῆσαι Elmsleius] ποιεῖσθαι 58. ποιῆσαι]
 ποιεῖσθαι R. σπονδὰς ποιῆσαι ex hoc loco Phrynichus
 in Bekk. Aneed. p. 45, 1. 59. σίγα] σίγα Berglerus,
 ut v. 123. est σίγα, κάθιζε. Quod si voluisset Aristophanes,
 hic quoque praetulisset σίγα, κάθησο. 63. ταῦσι] Hoc grammatici veteres ταῦσι scribebant, ut
 de Avium v. 102. 269. 884. testatur Trypho apud Athen. 9, p. 397 E. 68. παρὰ Καῦστριον πεδίον D.] παρὰ
 (sic R: διὰ ceteri) Καῦστρίων πεδίον 69. πεδίον]
 ποταμὸν Blaydesius. Scholiasta, Καῦστριος ποταμός
 τῆς Λυδίας παρὰ Μίλητον, πλησίον τῆς Λυδίας. Καῦ-
 στριον πεδίον est ap. Xenoph. Cyrop. 2, 1, 5. et Anab. 1, 2, 11. 70. τὰρ' Mehlerus Mnemos. vol. 1. p. 414.] γὰρ
 73. δέ] γὰρ R. 78. φαγεῖν Frid. Morellus ad Libanum p. 317.] καταφαγεῖν 82. ὀρών editio Leiden-
 sis a. 1625.] ὀρών A.: ceteri ὄρων, ὄρων, ὄρων
 85. παρετίθει θ' Athenaeus 4. p. 130 F.] καὶ παρε-
 τίθειτ' R. παρετίθει δ' eeteri.

ΠΡ. καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
 τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙ. ἐκκόψεέ γε
 κόραξ πατάξας τὸν τε σὸν τὸν πρέσβων.
 ΚΗ. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙ. ὠνάξ Ἡράκλεις·
 πρὸς τῶν θεῶν, ἀνθρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις, 95
 ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεύσοικον σκοπεῖς;
 ἄσκιμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμόν κάτω.
 ΠΡ. ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
 λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ἰαρταμὰν ἔξαρε' ἀναπισσόναι σάτρα. 100
 ΠΡ. ζυγῆκαθ' ὃ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἡγὼ μὲν
 ΠΡ. πέμψιν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον. [οὔ.
 λέγε δὴ σὺ μέζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
 ΨΕ. οὐ λήψι χρυσὸν, χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ. 104
 ΔΙ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;
 ΔΙ. ὁ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
 εἰ προσδοκῶσι χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων.
 ΠΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
 ΔΙ. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἰ μέγας.
 ἀλλ' ἀπὸθ' ἐγὼ δὲ βασανῶ τούτον μόνος. 110
 ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
 ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν·
 βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
 (ἀνανεύει.)
 ἄλλως ἄρ' ἔξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβων;
 (ἐπινεύει.)
 Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοι, 115
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθὲνδ' αὐτόθεν.
 καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονί
 ἐγὼ δ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
 ὦ θερμόβουλον πρῶκτὸν ἐξυρημένον·
 τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε, τὸν πῶντων ἔχων 120
 εὐνούχος ἡμῖν ἡλθεσ ἔσκευασμένος;
 ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων;
 ΚΗ. σίγα, κάθιζε.
 τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν ἢ βουλὴ καλεῖ
 ἐς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη; 125
 κᾶπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
 τοὺς δὲ ἐνίζειν οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.
 ἀλλ' ἐργάσομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
 ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ ὅστιν; ΑΜ. οὐτοσί πάρα.
 ΔΙ. ἐμοὶ σὺ ταυτασί λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς 130
 σπονδὰς ποιῆσον πρὸς Λακεδαιμονίου μόνη
 καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλατίδι·
 ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.
 ΚΗ. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκου.

93. τε Elmsleius] γε 95. ναύφαρκτον ex Photii
 Lex. p. 290, 13.] ναύφρακτον 100. ἔξαρε' ἀναπισσόν-
 ναι σάτρα Brunekius] ἔξαρε' ἀναπισσόναι R. Aliorum
 vitia sunt ἐξάρξαν ἀπίσσονα σάτρα vel ἔξαρε' ἀναπισσό-
 ναι σάτρα 104. χρυσὸν Elmsleius] χρυσὸν 105. δαὶ
 Elmsleius] δ' αὐ 106. ὁ τι; Reiskius] ὅτι 107.
 χρυσὸν Elmsleius] χρυσίον 108. ὅδε Bentleius] ὁδὶ
 114. ἡπατήμεθ' Etym. M. p. 68, 7. 115. ἀν-
 δρες Elmsleius] ἄνδρες. et sie ubique ἀνὴρ et ἀνθρω-
 πος, neglecta crasi enim artienlo: de quo semel mone-
 mus. 113. ὅς ἐστι] ὅστις ἐστὶ R. Sic v. 442. in R
 aliisque ὅστις εἰμ' ἐγὼ scriptum pro ὅς εἰμ' ἐγὼ.
 119. ἐξυρημένον Suidas s. v. Κλεισθένης et Στράτων]
 ἐξυρημένον 126. στραγγεύομαι Kusterus] στραγγεύο-
 ναι R. στρατεύομαι eeteri, ut apud Hesychium στρα-
 τεύομαι: διατριβῶ. 127. οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα R.
 Αἰῖ οὐδέποτε γ' ἴσχει ἢ θύρα. οὐδέποτε γ' ἴσχει γ' ἢ θύρα
 Suidas s. v. κρίνειν. 131. ποιῆσον Elmsleius] ποιή-
 σον 133. κεχήνετε Herodianus apud Choerobosum
 in Theodosium p. 559.] κεχήνατε libri et Suidas s.
 h. v.

ΘΕΩΡΟΣ.

δδί.

- ΔΙ. ἕτερος ἀλαζὺν οὗτος ἐσκηρῦτται. 135
 ΘΕ. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θράκῃ πολὺν,
 ΔΙ. μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ ἔφeres πολὺν.
 ΘΕ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,
 καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
 ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγνις ἤγωνιζετο. 140
 τοῦτον μετὰ Σιτάλκου ἐπινον τὸν χρόνον·
 καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφύως,
 ὡμῶν τ' ἐραστὴς ὡς ἀληθῶς, ὥστε καὶ
 ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραψ', Ἀθηναῖοι καλοί.
 ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
 ἦρα φαγεῖν ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων,
 καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρῃ·
 ὁ δ' ὡμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
 στρατιὴν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἔρειν,
 ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 150
 ΔΙ. κάκιον ἀπολοίμην, εἰ τι τούτων πείθομαι
 ὦν εἶπας ἐνταυθὶ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.
 ΘΕ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος
 ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙ. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.
 ΚΗ. οἱ Θράκες ἴτε δεῦρ', οὗς Θέωρος ἤγαγεν. 155
 ΔΙ. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατός.
 ΔΙ. ποῖων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
 τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;
 ΘΕ. τοῖτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῶ,
 καταπελτάσσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. 160
 ΔΙ. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
 ὑποστάνοι μὲντὰν ὁ θρανίτης λεῶς,
 ὁ σωσίπολις. οἶμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
 ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
 οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; ΘΕ. ὦ μοχθηρὲ σὺ,
 οὐ μὴ πρόσει τοῦτοισιν ἐσκοροδισμένοις; 166
 ΔΙ. ταυτὶ περιεῖδθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
 ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταυθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
 ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
 τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
 διοσημία 'στὶ καὶ ῥάνις βέλβηκε με.
 ΚΗ. τοὺς Θράκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔννην.
 οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
 ΔΙ. οἶμοι τάλας, μυττωτὼν ὅσον ἀπώλεσα.
 ἀλλ' ἐκ Λακεδαιμόνος γὰρ Ἀμφίθεος ὀδί. 175
 χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΔΜ. μήπω, πρὶν ἂν γε στῶ τρέχων·
 δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
 ΔΙ. τί δ' ἔστιν; ΔΜ. ἐγὼ μὲν δευρὸ σοι σπονδὰς φέρων
 ἔσπευδον· οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβῦται τινες
 Ἀχαρνικοί, σטיפτοὶ γέροντες, πρίννοι,
 ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνιοι.
 ἐπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μαρῶτατε,
 σπονδὰς φέρεῖς, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
 κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνηλέγοντο τῶν λίθων·
 ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κάβῶν. 185

140. ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγνις ἤγωνιζετο] ἠνίκα Θεόγνις ἤγωνιζετο Suidas s. v. εἰ μὴ et ψυχροῦ βίου: quasi ἠνίκα Θεόγνις ἐνθαδ' ἤγωνιζετο legerit. 143. ὡς Dobraeus] ἦν ἀληθῶς] ἀληθῆς R. 152. ἐνταυθὶ Elmsleius] ἐνταυθα R. ἐνταυθοὶ ceteri. 158. ἀποτεθρίακεν Hesycheius et Suidas s. h. v.] ἀποτέθρακεν 171. διοσημία 'στὶ Elmsleius] διοσημί' ἐστὶ. διοσημία ἐστὶ Suidas s. v. διοσημία. 176. πρὶν ἂν γε Brunekius] γε πρὶν ἂν 180. σטיפτοὶ] In hac scriptura consentiunt Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 8, 16. Etym. M. p. 163, 11. 714, 3. Suidas s. h. v. ut nihil tribuendum sit Erotiano p. 332. (p. 116, 2. ed. Klein.) ubi στερφνοι legitur in glossa ex Hippocrate sumpta p. 337, 36. apud quem nunc στρυφνοὺς legitur.

- ΔΙ. οἱ δ' οὖν βούντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεῖς;
 ΔΜ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
 αὐταὶ μὲν εἰσι πεντέτερες. γεῦσαι λαβῶν.
 ΔΙ. αἰβοί. ΔΜ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσιν μ', ὅτι
 ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν. 190
 ΔΜ. σὺ δ' ἀλλὰ ταοδὶ τὰς δεκέτερες γεῦσαι λαβῶν.
 ΔΙ. ὄζουσι χαῖται πρέσβων ἐς τὰς πόλεις
 δεῦτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
 ΔΜ. ἀλλ' αὐταὶ τοῖ σοι τριακοντούτιδες
 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. ὦ Διονύσια, 195
 αὐταὶ μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
 καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτὶ' ἡμερῶν τριῶν,
 κὰν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις.
 ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κάκπιομαι,
 χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας· 200
 ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κίων ἀπαλλαγεῖς
 ἄξω τὰ κατ' ἄγρουσι εἰσὶν Διονύσια.
 ΔΜ. ἐγὼ δὲ φεύξομαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ.

- τῇδε πὰς ἔπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
 τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον 205
 ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύετε,
 εἰ τις οἷδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
 ἐκπέφευγ', οἶχεται φροῦδος. οἶμοι τάλας τῶν ἐτῶν
 τῶν ἐμῶν· 210
 οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γενεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθρώπων
 φορτίον
 ἠκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὡδε φαύλως ἂν ὁ 215
 σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
 ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίζατο.
 νῦν δ' ἐπειδὴ στερρόν ἦδη τοῦμὸν ἀντικνήμιον
 καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220
 οἶχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχνάνοι ποτὲ
 μηδὲ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας·
 ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπεί-
 σατο, 225
 οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὖζεται τῶν ἐμῶν
 χωρίων· [γῶ 230
 κοῦκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπα-
 ὀξὺς, ὀδυνηρὸς, ὤ-ὤ-ὤ ἐπικώπος, ἵνα
 μήποτε πατῶσιν ἐτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
 ἀλλὰ δεῖ Ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
 καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτὲ· 235
 ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθους.
 ΔΙ. εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
 ΧΟ. οἶγα πὰς. ἠκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;

204—218. = 219—233.

194. αὐταὶ Bothius] αὐταὶ σπονδαὶ τοι addit Dobraeus. 201. Inepte infertur ἐγὼ δέ, pro quo ἠδη δέ potius dicendum erat, quod Dobraeus coniecit, vel quod propius ad literas in libris traditas accedit οὕτω δέ. Male alii de versibus 201. 202. delendis cogitarunt, qui prorsus necessarii sunt, ut spectatores intelligant quo consilio Diaecopolis seenam relinquat domumque suam introeat, ex qua, praeparatis quibus opus erat, rursus egreditur v. 237. cum uxore et filia et servis duobus φαλλοφόροις, Dionysia ruralia celebraturus. Amphitheus vero, cuius nullae sunt in pompa Dionysiaca partes, seenam relinquit postquam versum 203. pronunciauit ἐγὼ δὲ φεύξομαι γε (male φεύξομαι γε R) τοὺς Ἀχαρνέας (ut v. 177. dixerat δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας), mox alius personae (uxoris Diaecopolidis) partes acturus. 220. Λακρατείδῃ Bentleius] Λακρατίδῃ 221. ἐγχνάνοι Brunekius] ἐγχνῇ 231. Inter ὀδυνηρὸς et ἐπικώπος excidit simile adiectivum: ἀνιάρως Blaydesius.

οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. 240
ΔΙ. εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
προῖτω ᾗς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

ΓΥΝΗ.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

ὦ μήτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτήνηρσιν, 245
ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τουτοῦ.

ΔΙ. καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγρῶς Διονύσια, 250
στρατιάς ἀπαλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς Ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ΓΥ. ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῶς
οἴσεις βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος ἦ.
ὅστις σ' ὀπύσει, κάκποιήσεται γαλᾶς 255
σοῦ μηδὲν ἦττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὀρθρος ἦ.
πρόβια, κὰν τῷχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μὴ τις λαθῶν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

ΔΙ. ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἐκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου· 260
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν·
σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τῶν τέλους. πρόβα.
Φαλῆς, ἔταίρε Βακχίου, Ζυῖγκωμε, νυκτοπεριπλά-
νητε, μοιχέ, παιδεραστὰ, 265

ἔκτω σ' εἴτει προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἑμαυτῷ, πραγμάτων τε καὶ
καὶ Λαμάχων ἀπαλαγεῖς. [μαχῶν

πολλῶν γὰρ ἔσθ' ἡδίων, ὦ Φαλῆς Φαλῆς, 271

κλέπτουσιν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὕληφόρον,

τὴν Στρυμοδώρου Ὁράτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,

μέσην λαβόντ', ἄραντα, καταβαλόντα καταγίγα-
ρα Φαλῆς Φαλῆς, [τίσαι. 275

ἐὰν μεθ' ἡμῶν Ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης

ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβλιον·

ἢ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φρεσὶν ἀλῶν κρημίσεται.

ΧΟ. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος. 280
βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
παῖε πᾶς τὸν μιράν.
οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;

ΔΙ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.
ΧΟ. σέ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιράν κεφαλῇ. 285

ΔΙ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦχαρνέων γεραίτατοι;
ΧΟ. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βλελυρός,
ὦ πρόδοτα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος 290
σπεισάμενος εἴτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οἶδατ'· ἀλλ' ἀκούσατε.
ΧΟ. σοὺ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατὰ σε χώσομεν τοῖς
λίθοις. 295

ΔΙ. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσητ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγα-
ΧΟ. οὐκ ἀνασχόσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον· [θοῖ.
ὡς μεμίσχά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ- 300

281—301. = 335—346.

242. προῖτω ᾗς Wolfius] προῖθ' ὡς 344. ΓΥΝΗ
om. libri nonnulli. 259. ἦττος Elmsleius] ἦττον

278. ῥοφήσει Elmsleius] ῥοφήσει 282. πᾶς Berg-
kius] παῖε 292. οἶδατ' D.] ἴσατ' R, ceteri ἴσατ' vel

ἴσατε γ'. Forma deteriore οἶδατε etiam veteres Atticos
interdum usos esse ex Phrynichi verbis colligi potest

in Bekk. Anecd. p. 53, 5. οἶδατε: ἀμεινον τὸ ἴσατε.

296. πρὶν ἂν γ' ἀκούσητ' Bentleius] πρὶν γ' ἀκούσητ'
R: alii πρὶν ἀκούσητε. 299. μοι σὺ Hermannus]

σὺ μοι R: alii δὴ σὺ 300. ὃν ἐγὼ τεμῷ Meinekian]

ὃν ἐγὼ κατατεμῷ

γῷ τεμῷ τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροῦς,
ὅστις ἐσπεῖσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙ. ὦγαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἔασατε, 305
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπει-
σάμην. [ἅπαξ

ΧΟ. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπεῖσω γ'
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὐθ' ὄρκος μένει;

ΔΙ. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟ. οὐχ ἀπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν

ἐμφανῶς ἡδὴ πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σοῦ φέισομαι;

ΔΙ. οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ

πόλλ' ἂν ἀποφῆναμι· ἐκείνους ἔσθ' ἂ καδικουμένους.

ΧΟ. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἡδὴ καὶ ταρσεϊκάρδιον, 315

εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολέμων ἡμῖν λέγειν.

ΔΙ. κἄν γε μὴ λέγω δίκαια, μὴδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,

ὑπὲρ ἐπιζήνων θελήσω τὸν λάρυγγ' ἔχων λέγειν.

ΧΟ. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,

μὴ οὐ καταξαινέιν τὸν ἀνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

ΔΙ. οἷον αὖ μέλας τις ὕμιν θυμάλῳ ἐπέζεσεν. 321

οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεόν, ὦχαρνηίδα;

ΧΟ. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινὰ τᾶρα πείσομαι.

ΧΟ. ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω. ΔΙ. μηδαμῶς, ὦχαρνηκοί.

ΧΟ. ὡς τεονήξω ἴσθι νυνί. ΔΙ. δῆξομ' ὑμᾶς ἐγὼ. 325

ἀναποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλάτους·

ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβῶν.

ΧΟ. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,

τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μὴν ἔχει τοῦ παιδίου

τῶν παρόντων ἔδον εἵρεας; ἢ τί τῷ θρασύνεται;

ΔΙ. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.

εἰσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνδράκων τι κήδεται.

ΧΟ. ὡς ἀπωλώμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὁδ' ἔστ' ἐμός.

ἀλλὰ μὴ δράσης ὁ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

ΔΙ. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι. 335

ΧΟ. ἀπολεῖς ἄρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθακέα;

ΔΙ. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.

ΧΟ. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἰ σοι δοκεῖ, τὸν τε Λακε-
δαίμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦσσι φίλος·

ὡς τότε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340

ΔΙ. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμάζε πρῶτον ἑξερᾶσατε.

ΧΟ. οὐτοί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ εἶφος.

ΔΙ. ἀλλ' ὅπως μὴ ἔν τοις τρίβωσιν ἐγκάθηνται πουλίθοι.

ΧΟ. ἐκσέσεισται χαμάζ', οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;

ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος. 345

ὡς ὅδε γε σειστός ἅμα τῇ στροφῇ γίνεταί.

ΔΙ. ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασειεῖν βοήν,

301. ἱππεῦσι καττύματα] Codices plerique ἱππεῦ-
σιν ποτ' ἐς καττύματα (quod est in R.), quae eorreetor-
is metriei interpolatio est tetrametrum trochaicum

facientis, γῷ κατατεμῷ τοῖσιν ἱππεῦσιν ποτ' ἐς καττύ-
ματα, quo consilio in versu strophico (277.) pariter in

plerisque eἴτα in ἔπειτα mutatum et nῦν post δύνασαι

additum est. Animadvertisit quodammodo errorem

scholiasta metricus reeentior, qui ad v. 299. p. 360, 13.

ed. Oxon. hic τὸ ποτέ, supra τὸ νῦν περιττεῖν ἀνο-
ταvit. 307. δ' ἔτ' Elmsleius] δέ γ' 318. τὸν λά-
ρυγγ' Elmsleius] τὴν κεφαλὴν 321. οἷον R: οἷος

eeteri et Suidas s. v. καταξαινέιν et φοινικίδα. τις]

ἐπ' R. 323. τᾶρα Elmsleius (qui τᾶρα scribere sole-
bat)] γ' ἄρα 325. δῆξομ' ἄρ' (debebat δῆξομ' ἄρ') ὑμᾶς

Davesius] δέξομ' ὑμᾶς ἄρ' R: eeteri δῆξομαι γὰρ (vel

γ' ἄρ') ὑμᾶς. 326. ὑμῶν] ὑμῖν Reiskius. 336. ἄρ'

ὁμήλικα Reisigius] ἄρα τὸν ἡλικα 338. νυνὶ Elms-
leius] νῦν τὸν τε] τε om. R et Greg. Cor. p. 129.

339. φίλος R et scholiasta: φίλον eeteri. 341.

λίθους νῦν μοι Brunnkian] νῦν μοι λίθους 347. ἄρ'

Elmsleius] ἄρ' βοήν] sic R: βοῆς eeteri

δλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μὴδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω.
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.
XO. τί οὖν οὐ λέγεις, ἐπιξήνον ἐξενεγκὼν θύραζ',
ὅ τι ποτ', ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἦπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοῦπίξηνον ἐγχείρει λέγειν.
ΔΙ. ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐπιξήνον τοδί,
ὁ δ' ἄνθρωπος ὁ λέξων οὐτοσί τυννουτοσί,
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδύσσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἃ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλὰ· τοὺς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζῶν καὶ δίκαια κᾶδικα·
κάνταῦθα λανθάνουσι ἀπεμπολῶμενοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτοὺς τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον
ἐπίσταμα διὰ τὴν πέρυσιν κυμωδιάνα.
εἰσελκύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῇ κατεγλυττίζε μου
κάκυκλοβόρει κᾶπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην, μολυνοπραγμονοῦμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἔασατε
ἐνσκευάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον.
XO. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἀἰδὸς κυνὴν·
εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὥς σκῆψιν ἁγῶν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.
ΔΙ. ὥρα ὅστιν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ παῖ.
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.
τίς οὗτος; ΔΙ. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
KH. οὐκ ἔνδον ἔνδον τ' ἐστίν, εἰ γυνὴν ἔχεις.
ΔΙ. πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; KH. ὀρθῶς, ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ἐυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. ΔΙ. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὐτωσί σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν. KH. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πῶποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλείδης, ἐγώ.

358—365. = 385—392.

348. Παρνήσιοι Elmsleius] παρνάσσιοι R: παρνά-
σιοι ceteri. Παρνήσιοι Bentleius. 392. ἁγῶν Por-
sonus] ἀγῶν vel ἂν ἀγῶν οὐκ ἐσδέξεται] οὐ προσ-
δέξεται Suidas s. v. Σίσυφος. οὐχὶ δέξεται Cobetus.
394. ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ] ΘΕΡΑΠΩΝ substituit Elmsleius:
de quo videnda quae supra dixi in annotatione ad per-
sonas fabulae p. 1. 401. ὑποκρίνεται R: ἀπεκρίνατο
ceteri. 404. Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον] Trimeterum fecit
Lachmannus addito Εὐριπίδη. 406. καλεῖ] καλῶ Co-
betus. Χολλείδης Elmsleius] Χολλίδης

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ σχολή. [ὅμως.
ΔΙ. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. ἀλλ'
ΕΥ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
ΔΙ. Εὐριπίδη, ΕΥ. τί λέλακας; ΔΙ. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἔξδον καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χλωλὸς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ βράκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἐλεεινὴν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
δὸς μοι βράκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
415
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥήσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέξω, φέρει.
ΕΥ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὀδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἡγωνίζετο;
ΔΙ. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
420
ΕΥ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; ΔΙ. οὐ Φοίνικος, οὐ,
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
ΕΥ. ποίας ποθ' ἄνθρωπος λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἢ Φιλοκτῆτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ τοῦτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
425
ΕΥ. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινὴ θέλεις πεπλῶματα
ἢ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χλωλὸς οὐτοσί;
ΔΙ. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κάκεινος μὲν ἦν
χλωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
ΕΥ. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τηλέφον. ΔΙ. ναί, Τηλέφον·
430
τοῦτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
ΕΥ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου βρακῶματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θεοστειῶν βρακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰννοῦς. KH. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
ΔΙ. ὦ Ζεὺ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ.
435
Εὐριπίδη, 'πειδὴ περ ἐχαρίσω ταδί,
κάκεινά μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν βρακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
δεῖ γάρ με δῶσαι πτῆλχον εἶναι τήμερον,
440
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ·
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
ΕΥ. δῶσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανὰ φρενί.
445
ΔΙ. εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἁγῶ φρονῶ.
εὐ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
ΕΥ. τουτὶ λαβὼν ἀπελθε λαῖνων σταθμῶν.
ΔΙ. ὦ θύμ', ὀράς γάρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
450
πολλῶν δόμενος σκευαρίων· νῦν δὲ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δὸς μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
ΕΥ. τί δ', ὦ τάλας, σὲ τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;
ΔΙ. χρέος μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
455
ΕΥ. λυπηρὸς ἴσθ' ὦν κάποχώρησον δόμων.
ΔΙ. φεῦ·

436. ἐνσκευάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον.

410. ποιεῖς] ποιεῖς R, qui hanc scripturam, frequen-
tem etiam in tragicorum codicibus antiquioribus et in
inscriptionibus Atticis, non raro, etsi non constanter
praebebat. 413. ἐλεεινήν Elmsleius] ἐλεεινήν
415. τοῦ] του Elmsleius. 436. ἐνσκευάσασθαι μ' οἷον ἀθ-
λιώτατον] Versum e loco superiore (v. 384.) illatum
delendum esse vidit Bruckius. 437. ἐχαρίσω Bent-
leius] ἐχαρίσω μοι 441. ὅσπερ ex Suida s. v. εἶναι
et φαινόμενα] ὥσπερ 442. ὅστις R aliique. Eo-
dem modo erratum v. 118. 446. εὐδαιμονοίης] εὐ σοι
γένοιτο apud Athen. 4. p. 186. φρονῶ] νοῦ ibidem.
Euripidis ex Telepho versum memorat schol. κακῶς
ἔχοιμ'· Τηλέφω δ' ἁγῶ φρονῶ. 447. ἐμπίμπλαμαι]
ἐμπίπλαμαι R aliique.

εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
 ΕΤ. ἀπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μάλλ' αὖ μοι δὸς ἐν μόνον,
 κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.
 ΕΤ. φθείρου λαβὼν τὸδ' ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις. 460
 ΔΙ. οὐπὼ μὰ Δί' οἶσθ' οἶ' αὐτὸς ἐργάζετο κακά.
 ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τοῦτ' ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις,
 δὸς μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.
 ΕΤ. ἀνθρῶπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν.
 ἀπελθε ταυτηνὶ λαβὼν. ΔΙ. ἀπέρχομαι. 465
 καίτοι τί δράσω; δεῖ γάρ ἐνός, οὐ μὴ τυχῶν
 ἀπόλωλ' ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
 τοῦτ' λαβὼν ἄπειμι κοῦ πρόσσειμ' ἔτι·
 ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
 ΕΤ. ἀπολεῖς μ'. ἰδοὺ σοι. φροδῶ μοι τὰ δράματα. 470
 ΔΙ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
 ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
 οἷμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην
 ἐν ᾧ πέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
 Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον, 475
 κῆκεσθ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσμαι ἔτι,
 πλὴν ἐν μόνον, τοῦτ' ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις,
 σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.
 ΕΤ. ἀνὴρ ὕβριζει· κλῆε πηκτὰ δωμάτων.
 ΔΙ. ὦ θυμ', ἀνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. 480
 ἄρ' οἶσθ' ὅσον τὸν αἰγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
 μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
 πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ.
 ἔστηκα; οὐκ εἰ καταπίων Εὐριπίδην;
 ἐπῆνεσθ'· ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
 ἀπελθ' ἐκεῖσε, κῆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
 παράσχεις εἰποῦσθ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
 τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγμαι καρδίας. 485
 ΧΟ. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν
 ἀνασχυντός ὦν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
 ὅστις παρασχῶν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
 ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.
 ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἴα νυν,
 ἐπειδὴ περ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε. 490
 ΔΙ. μὴ μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
 εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
 μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῶδιον ποῖων.
 τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῶδιᾶ.
 ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
 ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 οὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἄγῶν,
 κοῦπῳ ξένοι πάρεισιν· οὕτε γὰρ φόροι
 ἤκουσιν οὗτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ζύμμαχοι·
 ἀλλ' ἐσμεν αὐτοὶ νῦν γε περιεπιτιμμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός,
 σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 κάμοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
 ἀτάρ, φίλοι γάρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω, 515

μέννησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
 ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παρᾶξενά,
 ἐσυκοφάντες Μεγαρέων τὰ χερνίσκια·
 κεί που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῶδιον 520
 ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἄλλας,
 ταῦτ' ἦν Μεγαρικά κάπεπράτ' αὐθημερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρα,
 πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
 νεανίαί κλέπτουσι μεθυσκοκτᾶβοι· 525
 κῆτ' οἱ Μεγαρῆς δδύναις πεφυσιγγαμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
 Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 ἐντεῦθεν ὀργὴ Περικλῆς οὐλύμπιος 530
 ἥστραπτ', ἐβρόντα, ξυνέκυκα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
 ὥς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῆ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
 μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.
 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάδην, 535
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμα· ὅπως
 μεταστραφεῖ τὸ διὰ τὰς λαικαστρίδας·
 κοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένους πολλάκις.
 κἀντεῦθεν ἦδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 ἐρεῖ τις, οὐ χρὴν· ἀλλά τί ἐχρὴν εἶπατε; 540
 φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
 ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
 καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
 καὶ κάρτα μὲντ' ἐν εὐθέως καθέλικετο
 τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα 545
 θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
 στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
 ἀσκῶν, τροπῶν τήρων, κἀδους νουομένων,
 σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις, 550
 στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὕπνῳ πίων,
 τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμῶν τροπομένων,
 αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἑδράτε· τὸν δὲ Τηλέφον 555
 οὐκ οἴομεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἐνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄληθες, ὠπίτριπτε καὶ μιανώτατε;
 ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὦν ἡμᾶς λέγειν,
 καὶ συκοφάντης εἰ τις ἦν, ὠνεῖδισας;
 ΗΜ. νῆ τὸν Ποσειδῶν, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει 560
 δίκαια πάντα κοῦδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
 ΗΜ. εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρὴν;
 ἀλλ' οὐτὶ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
 ΗΜ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὥς εἰ θενεῖς
 τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα. 565
 ΗΜ. ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπάς,
 βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανεῖς,
 ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα·
 εἴτε τις ἔστι ταξίαρχός τις ἢ

458. μάλλ' αὖ D.] μὴ ἀλλά 459. κοτυλίσκιον — ἀποκεκρουμένον. Athenaeus 11, p. 479.] κυλίσκιον — ἀποκεκρουμένον. Scholiasta κυλίσκιον: — γράφεται δὲ κυλίκιον. 475. ὡ addit Elmsleius habetque Suidas s. v. φιλάτιον, sed ante Εὐριπίδιον. καὶ φίλτατον Elmsleius] καὶ φιλάτιον 479. κλῆε Meinek.] κλεῖε. Euripidis verba lue pacta dωμάτων apud Polue, 10, 27. 491. ἀλλ' addit Hermannus. 496. οἱ] ὦ R. 510. ὁ delet Bothius.

521. ἄλλας Elmsleius] ἄλός 528. κἀντεῦθεν] κἀκείθεν Athenaeus 13, p. 570. ἀρχὴ Dobraeus] ἀρχὴ 531. ἥστραπτ' Plinius Epist. 1, 20.] ἥστραπτεν 532. σκόλια D.] σκολιά 533. μήτε γῆ Bentleius] μήτ' ἐν γῇ 548. στοᾶς] στοῖας Elmsleius. Qua forma in anapaestis usus est poeta, ubi metrum alteram non feret: in iambis utramque usitatam fuisse Photius docet, στοᾶν, καὶ σὺν τῷ ι στοῖάν, ἐκάτερον λέγουσιν 556. ἡμῖν] ὑμῖν R aliique. 559. Hunc versum delet anonymus. 563. οὗτι Bentleius] οὐδὲ 566. ὦ Hermannus] ἰὼ 569. ταξίαρχός τις ἢ Elmsleius] ταξίαρχος ἢ στρατηγός ἢ

- τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω 570 ΔΙ. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
 τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος. ΔΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις 620
 ΛΑΜΑΧΟΣ. αἶε πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
 πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας; καὶ ναοὺς καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
 ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν; ΔΙ. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
 τίς Γοργόν' ἐξηγερῆεν ἐκ τοῦ σάγματος; ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
 ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἦρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 575 πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.
 ΧΟ. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι 625 ΧΟ. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν καὶ τὸν δῆμον μεταπέθει
 ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ; 577 a περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαί-
 ΔΑ. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὦν λέγειν τάδε; 577 b στοις ἐπίωμεν. [λος ἡμῶν,
 ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἦρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε, ἔξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκα-
 εἰ πτωχὸς ὦν εἰπὼν τι κάστωμυλᾶμην. οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιὸς ἐστίν·
 ΔΑ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἔρεῖς; ΔΙ. οὐκ οἶδά πω· 580 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
 ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἱλιγγιῶ. ταχυβούλοισ, 630
 ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα. ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυ-
 ΔΑ. ἰδοῦ. ΔΙ. παράθεν νῦν ὑπταίν αὐτὴν ἐμοί. βρίζει, [βούλους.
 ΔΑ. κεῖται. ΔΙ. φέρενυ ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν. ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
 ΔΑ. τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ, φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
 ἴν' ἔξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους. 586 παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἔξαπατάσθαι,
 ΔΑ. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν; μὴδ' ἥδεσθαι θωπευομένους μὴδ' εἶναι χαινοπο-
 ΔΙ. πτίλον γὰρ ἐστίν; εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ 635 λίτας.
 ὄρνιθός ἐστιν; ἄρα κομπολακῦθου; πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἔξα-
 ΔΑ. οἶμ' ὡς τεχνήσεις. ΔΙ. μὴδ' αὖτως, ὦ Λάμαχε· 590 πατώντες [τις εἴποι,
 οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ, πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κάπειδ' οὗτο
 τί μ' οὐκ ἀπεψύλῃσας; εὐσπλος γὰρ εἶ. εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυρι-
 ΔΑ. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὦν; δίων ἐκάθησθε.
 ΔΙ. ἐγὼ γὰρ εἰμι πτωχός; ΔΑ. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ; εἰ δὲ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν
 ΔΙ. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης, 595 Ἀθήνας, [ριάσας. 640
 ἀλλ' ἔξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης, ἡῦρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφῶν τιμὴν πε-
 σὺ δ' ἔξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγέ-
 ΔΑ. ἐχειροτόνησαν γὰρ με ΔΙ. κόκκυγές γε τρεῖς. νηται, [κρατοῦνται.
 ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην, καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δεῖξας, ὡς δημο-
 ὀρῶν πολιοῦς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν, 600 τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπά-
 νεανίας δ' οἷος σὺ διαδεδρακώτας [μάς, γοντες [στον, 641
 τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχ- ἥξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄρι-
 Τισαμενοφανίππους, Πανουργιππαρχίδας· ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
 ἐτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαοσίην οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἦκει,
 Γερητοθεοδώρους, Διομειλαζόντας, 605 ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βα-
 τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κᾶν Γέλα κᾶν Καταγέλα. σανίζων, [κρατοῦσιν·
 ΔΑ. ἐχειροτονήθησαν γὰρ. ΔΙ. αἴτιον δὲ τί ἡρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ
 ὑμᾶς μὲν αἶε μισθοφορεῖν ἀμυγρήτη, εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ
 τινὲς δὲ μὴδέν'; ἐτεδόν, ὦ Μαριλάδη, πολλὰ· [γεγενῆσθαι 650
 ἥδη πεπρέσβευκας σὺ πολλὸς ὦν; ἐνί, 610 τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους
 ἀνένευσέ· καίτοι γ' ἐστὶ σῶφρων κάργᾶτης. κᾶν τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ἔμβουλον
 τί δαὶ Δράκυλλος κευφορίδης ἢ Πρινίδης; ἔχοντας. [λοῦνται,
 οἶδέν τις ὑμῶν τὰκβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας; διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκα-
 οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος, καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν
 οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρῶην ποτὲ, 615 ἐκείνης
 ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας, οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέ-
 ἅπαντες ἐξίστω παρῆνουν οἱ φίλοι. λυνται. [δίκαια· 655
 ΔΑ. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά; ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφῆθ'· ὡς κωμῳδήσει τὰ
 φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμο-
 νας εἶναι, [πατύλλων,
 οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἔξα-
 οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα 660
 πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω [διδάσκων.
 καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.

570. τειχομάχας Dobraeus] τειχομάχος 575.
 Hunc versum choro, proximos duo ἡμιχορίῳ tribuit R.
 λόχων] φίλων R. 577 b. Hunc versum delevit
 Brunekius. 581. ἱλιγγιῶ] ἡλιγγιῶ R. Voluit εἰλιγγι-
 γιῶ, quod est in R infra v. 1218. et apud Suidam, scrip-
 tura antiqua, de qua dietum in Thesaurο vol. 3, p. 243.
 589. Verba ὄρνιθός ἐστιν Lamaecho tribuebantur.
 Correxerit Elmsleius. 590. τεθνῆξαι Dawesius] τε-
 θνήξει vel τεθνήξει 591. ἐστιν] σοῦσιν Meinek. 598.
 597. μισθαρχίδης] μισθαρνίδης Meinek. 598.
 γε Reiskius] γε 601. οἷος Elmsleius] οἷος 610.
 ἐνί Elmsleius] ἐνι R a m. recentiore. ἐν ἡ eeteri.
 611. καίτοι γ' ἐστὶ] καίτοῦστιν γε Elmsleius. 612.
 τί δαὶ Δράκυλλος] τί δ' Ἀνθράκυλλος Reiskius. κευ-
 φορίδης] ἢ Εὐφορίδης Elmsleius. 615. ὑπ' Bent-
 leius] ὑπὲρ ἐράνου] ἐράνων Reiskius.

633. ἄξιός] Infra v. 641. αἴτιος. 635. μὴδ' —
 μὴδ' Meinek.] μὴθ' — μὴτ' 636. ἀπὸ τῶν πόλεων
 οἱ πρέσβεις Bentleius] οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων
 640. ἡῦρετο Elmsleius] εὔρετο 645. παρεκινδύνευσ'
 εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις Hermannus] παρεκινδύνευσ' ἐν
 ἀθηναίοις εἰπεῖν 651. κᾶν Blaydesius] καὶ 655.
 ἀφῆθ' Tyrwhittus] ἀφήσετε R. ἀφήσθ' alii. 657.
 οὐδ' — οὐδ' R et Suidas s. v. ὑποτείνων. οὐθ' — οὐτ'
 ceteri eodem errore quo v. 635. post μὴ praegressum in
 libris omnibus legitur μήτε — μήτε.

τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
 ζῦμμαχον ἔσται, κοῦ μὴ ποθ' ἄλῳ
 περὶ τὴν πόλιν ὧν ὥσπερ ἐκείνος
 δειλὸς καὶ λακαταπύγων. 664

δεῦρο Μοῦσ' ἐλθέ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἐν-
 τόνος Ἀχαρνική. [θιζόμενος οὐρίᾳ ῥίπιδι,

οἷον ἔξ ἀνθράκων πρίνινον φέψαλος ἀνήλατ', ἐρε-
 ήνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ὡσι παρακείμεναι, 670

οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμυκα,
 οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρόν ἐλθέ μέλος εὐτόνον
 ἀγροικότερον

ὡς ἐμέ λαβοῦσα τὸν δημότην. 675

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
 οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν

γηροβοσκοῦμεσθ' ὑφ' ὧμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
 οἵτινες γέροντας ἀνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφάς

ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελασθαι ῥητόρων, 680
 οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους,

οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
 τονθορύζοντες δὲ γήρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,

οὐχ ὀρώντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύτην.
 ὁ δὲ νεανίαν ἐαυτῷ σπουδάσας ζυνηγορεῖν 685

ἐς τάχος παῖε ἑυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασιν·
 κᾶτ' ἀνεγκύσας ἑρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν,

ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυ-
 κῶν. 688

ὁ δ' ὑπὸ γήρωσ μασταρῶζει, κᾶτ' ὀφλῶν ἀπέρχεται·
 εἶτα λύζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,

οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλῶν ἀπέρχομαι.
 ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι, πολὺν ἄν-
 δρα, περὶ κλεψύδραν, 692

πολλὰ δὴ ζυμπονήσαντα καὶ θερμὸν ἀπομορξάμε-
 νον ἀνδρόκον ἰδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,

ἄνδρ' ἀταθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν; 697
 εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐδιώκομεν,

νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
 κᾶτα πρὸς ἀλίσκόμεθα. 700

πρὸς τᾶδε τί ἀντερεῖ Μαρψίας;
 τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλικὸν Θουκυδίδην,

ἔξολεσθαι ζυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
 τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ζυνηγόρῳ; 705

ὥστ' ἐγὼ μὲν ἡλέησα κάπεμορξάμην ἰδὼν
 ἄνδρα πρεσβύτερον ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,

ὃς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
 οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιᾶν ῥαδίως ἡνέσχετο,

ἀλλὰ κατεπάλασεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,
 καταβόησε δ' ἂν κεκρατῆσε τοξότας τριαχίλους, 711

περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ζυγ-
 γενεῖς.

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
 ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἡ

τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ζυνήγορος, 715
 τοῖς νέοις δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χῶ Κλεινίου.

κάζελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κᾶν φύγη τις, Ζημιούν,

665—691. = 692—718.

671. ἀνακυκῶσι pro ἀνακυκλῶσι ex Suida, qui ku-
 κῶσι ex hoc loco posuit s. v. Θασίαν. 674. ἀγροικό-
 τερον ex uno codice Paris. A. quae grammaticī corre-
 ctio est. ἀγροικότονον ceteri. 685. νεανίαν Elms-
 leius] νεανίας. 689. 691. ὀφλῶν Elmsleius] ὀφλῶν

690. εἶτα λύζει] γρ. εἴτ' ἄλῳ ar. schol. male. 701.
 πρὸς ἀλίσκόμεθα Elmsleius] προσαλίσκόμεθα

702. τί Elmsleius] τίς. 709. Ἀχαιᾶν Elmsleius]
 ἀχαιᾶν ἡνέσχετο] ἡνέσχετ' ἂν Etym. M. p. 180, 34.

710. κατεπάλασεν ἂν μὲν Kusterus] κατεπάλασε
 μὲν ἂν (ἂν om. R). 717. κᾶν Elmsleius] κῆν

ARISTOPHANES.

τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙ. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἷδε τῆς ἐμῆς.

ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις 720

ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς

ἐφ' ὧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μὴ.

ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι

τρεῖς τοὺς λαχόντας τοῦσδ' ἱμῶντας ἐκ Λεπρῶν.

ἐνταῦθα μῆτε συκοφάντης εἰσίστω 725

μῆτ' ἄλλος ὅστις φασιανός ἐστ' ἀνὴρ.

ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην

μέτεμ', ἵνα στήσω φανεράν ἐν τὰγορᾷ.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ἀγορὰ ἔν' Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.

ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἅπερ ματέρα. 730

ἀλλ', ὦ πονηρὰ κύρι' ἀθλίῳ πατρός,

ἀμβατε ποττὰν μᾶδδαν, αἱ χ' εὐρητέ πα.

ἀκούετον δὴ, πότεχ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·

πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδετ', ἢ πεινὴν κακῶς;

ΚΟΡΑ.

πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι. 735

ΜΕ. ἐγύνγα καὶ τὸς φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους

ὃς ὑμέ κα πρίατο, φανεράν Ζαμίαν;

ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μεγαρικὰ τις μαχανά.

χοίρως γὰρ ὑμέ σκευάσας φασὺ φέρεν.

περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλάς τῶν χοιρίων. 740

ὅπως δὲ δοξεῖτ' εἵμεν ἐξ ἀγαθὰς ὕος·

ὥς ναὶ τὸν Ἑρμῆν, αἵπερ ἰξεῖτ' οἰκάδης

ἄπρατα, πειρασεῖσθε τὰς λιμὴν κακῶς.

ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδί τὰ ῥυγχία,

κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε. 745

ὅπως δὲ γρυλιεῖτε καὶ κοῖξετε

χῆσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.

ἐγὼν δὲ καρυεῶν Δικαίῳ πολιν ὅπα.

Δικαίῳ πολί, ἡ λῆς πρίασθαι χοιρία;

ΔΙ. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; ΜΕ. ἀγορασούντες ἴκομες. 750

ΔΙ. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμες αἰε ποττὸ πῦρ.

ΔΙ. ἀλλ' ἡδὺ τοι νῆ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρή.

τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. οἶα δὴ.

ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,

ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἐπρασσον τᾷ πόλει, 755

ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοιμέθα.

ΔΙ. αὐτίκ' ἄρ' ἀπηλλάξεσθε παραγμάτων. ΜΕ. σά μάν;

ΔΙ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὦνιος;

ΜΕ. παρ' ἀμέ πολυτίματος, ἅπερ τοῖ θεοῖ.

ΔΙ. ἄλας οὖν φέρεις; ΜΕ. οὐχ ὑμέσ αὐτῶν ἄρχετε; 760

ΔΙ. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. ποῖα σκόροδ'; ὑμέσ τῶν αἰεί,

724. τοῦσδ' Elmsleius] τοὺς δ' 730. ἐπόθουν]

ἐπόθουν Bentleius. τυ] τοι R. 731. κύρι' Elms-

leius] κόριχ' R: κόρι vel κόρια γ' alii. ἀθλίῳ Bent-

leius] ἀθλίου 732. 833. μᾶδδαν] Scribendum mādδαν

(ut apud Atticos mādza scribitur), nisi Dorienses a breve

habuerunt: quanquam nulla in hac re est auctoritas

librorum, qui etiam mādza praebeant in scriptis At-

ticorum, quos mādza a longo pronunciasse novimus.

733. πότεχ' Reiskeius] ποτέχετ' 738. ἀλλ'

ἔστι γὰρ μοι] ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν apud Suidam s. v. ἀλλ'

ἔστιν et Μεγαρικαὶ σφίγγες: unde ἀλλ' ἔστ' ἐμίνγα

Brambachius in Museo Rhen. a. 1866. vol. 21. p. 633.

ἐμὶν Bentleius quoque coniecerat. 739. 764. χοίρως

Elmsleius] χοίρους φέρεν Brunekius] φέρειν

741. 771. εἵμεν Ahrensius Dial. Dor. p. 170.] ἦμεν

742. αἵπερ Elmsleius] εἵπερ 743. ἄπρατα Ahren-

sleius] τὰ πράτα λιμὴν Bentleius] λιμοῦ 746. γρυ-

λιεῖτε D.] γρυλλιεῖτε 750. ἀγορασούντες Elmsleius]

ἀγοράσοντες ἴκομες Elmsleius] ἴκομεν R: ἦκομεν alii.

751. αἰε] αἰεῖς Brunekius. 755. ἐπρασσον Elmsleius]

ἐπρᾶττον τᾷ Brunekius] τῇ πόλει Ahrensius.

757. ἀπηλλάξεσθε Cobetus] ἀπαλλάξεσθε

- ὄκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀρουραῖοι μύες
πάσσαι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.
- ΔΙ. τί δαί φέρεις; ΜΕ. χοίρως ἐγώνῃα μυστικές.
ΔΙ. καλῶς λέγεις· ἐπιδείξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὰν καλαί. 765
ἄντεινον, αἱ λῆς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
- ΔΙ. τοῦτ' ἵν' τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. χοῖρος ναὶ Δία.
ΔΙ. τί λέγεις σὺ; ποδαπὴ χοῖρος ἦδε; ΜΕ. Μεγαρικὰ.
ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἄδ'; ΔΙ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
ΜΕ. οὐ δεινά; θάσθε τῶδε τὰς ἀπιστίας· 770
οὐ φατὶ τάνδε χοῖρον εἶμεν. ἀλλὰ μὰν,
αἱ λῆς, περὶδου μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν,
αἱ μὴ ὅστιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.
- ΔΙ. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. ναὶ τὸν Διοκλέα,
ἐμὰ γα. τὺ δέ νιν εἶμεναι τίνος δοκεῖς; 775
ἢ λῆς ἀκούσαι φηγερομένας; ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. ΜΕ. φῶναι δὴ τὴ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα; σιγῆς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;
πάλιν τὸ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδης.
- ΚΟ. κοῖ κοῖ. 780
ΜΕ. αὐτὰ ὅτι χοῖρος; ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὺρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται. ΜΕ. πέντ' ἔτῳν,
σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
- ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ θύσιμός ἐστιν αὐτῇ. ΜΕ. σά μὰν;
πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει. 785
ΜΕ. νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἔξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κήρυθράν.
ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά.
- ΔΙ. ὡς ευγενῆς ὁ κύσθος αὐτῆς θάτερα.
ΜΕ. ὁμοματρία γάρ ἐστι κῆκ τῶντῶ πατρός. 790
αἱ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχωνανθῇ τριχί,
κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτῃ θυέν.
- ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
ΜΕ. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτῃ; μόνῃ γὰ δαιμόνων.
καὶ γίγνεται γὰ τάνδε τὰν χοίρων τὸ κρῆς 795
ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.
- ΔΙ. ἦδῃ δ' ἄνευ τῆς μητρός ἐσθίοιεν ἂν;
ΜΕ. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν, καὶ κ' ἄνις γὰ τὴν πατρός.
ΔΙ. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. πάνθ' ἅ κα διδῶς.
αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. κοῖ κοῖ. 800
ΔΙ. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟ. κοῖ κοῖ κοῖ.
ΔΙ. τί δαί; φιβάλεις ἰσχάδας; ΚΟ. κοῖ κοῖ. 802

770. τῶδε Blaydesius] τοῦδε 772. θυμιτιδᾶν] θυμιτιδᾶν codices quinque. θυμητιδᾶν R. θυμίτων Suidas s. v. θυμιτῶν, θυμητιδῶν s. v. περὶδου. ἄλας θυμῖτας est v. 1099. 775. τὺ Brunckius] σὺ 777. τὺ Kusterus] σὺ χοιρίον Bentleius] τὸ χοιρίον R, χοιρίδιον ceteri. 778. οὐ χρῆσθα; σιγῆς (debebat σιγῆς ut Ahrensius p. 195.) ; Bergk] οὐ χρῆσθα σιγῆς (σιγῆν Greg. Cor. p. 228.). 779. τυ] τ' R. τὺ γ' eeteri. 782. πέντ' ἔτῳν Megarensi tribuit Elmsleius, Dieaepolidi libri. 784. οὐχὶ D. οὐ R. οὐδὲ ceteri. 786. νέα] νεαρά schol. ad v. 739. νέα Athenaeus 9. p. 374 f. 790. τῶντῶ Brunckius] τῶντῶ 791. αἱ δ' ἂν] ἀλλ' ἂν R. κἀναχωνανθῇ Elmsleius] κἀναχωνανθῇ. κἀναχωνανθῇ Ahrensius p. 189. 792. θυέν Elmsleius] θύειν 793. τἀφροδίτῃ Elmsleius] τῇ ἀφροδίτῃ 794. γὰ Brunckius] γε 795. γίγνεται γὰ] γίγνεται γε R. 796. ἀμπεπαρμένον Elmsleius] ἐμπεπαρμένον 798. Ποτειδᾶν vel Ποτιδᾶν Ahrensius in Lentschii Philol. vol. 23. p. 13. ποσειδῶ R: in ceteris ποτειδᾶ, ποτειδα, ποτειδα, ποτῖδα, ποτειδαν. καὶ κ' ἄνις Blaydesius] κἀνευ (quod est etiam in R) vel κἀν ἄνευ. κἀνις etiam Bentleius ex v. 834. 799. ἅ κα διδῶς Elmsleius] ἅ καὶ διδῶς 801. Suspectum est tertium κοῖ, quo caret R. Fortasse τινὰς post ἐρεβίνθους excedit. Versum spurium 803. Δι. τί δαί; σὺκα τρώγοις ἂν αὐτός; Κο. κοῖ κοῖ (sic scriptum in R nec multo aliter in aliis) delovit Bentleius.

- ΔΙ. ὡς δὲ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον. 804
ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἰσχάδων 805
τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώζονται; βαβαί,
οἶον ῥοδιόζουσ', ὦ πολυτιμῇ Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὐτὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ΜΕ. ἐγὼν γὰρ αὐτὰν τάνδε μίαν ἀνελόμαν. 810
ΔΙ. νῆ τὸν Δί' ἀστείω γε τῷ βοσκήματε·
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
ΜΕ. τὸ μὲν ἄτερον τοῦτων σκορόδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
ΔΙ. ὠνήσομαι σοι· περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δὴ. 815
Ἑρμᾶ ἔμπολαίε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὴν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τὰν τ' ἐμωυτῶ ματέρα.
- ΣΥΓΚΟΦΑΝΤΗΣ.
- ἠνθρωπε, ποδαπός; ΜΕ. χοιροπώλας Μεγαρικός.
ΣΤ. τὰ χοιρίδια τοῖνυν ἐγὼ φαίνω ταδὶ 820
πολέμα καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἴκει πάλιν
ὄθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἡμῖν ἔφω.
- ΣΤ. κλάων μεγαρίεις. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕ. Δικαιοπόλι Δικαιοπόλι, φαντάδομαι
ὑπό του. ΔΙ. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε; 825
τί δὴ παθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
ΣΤ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. κλάων γε σὺ,
εἰ μὴ ἔτερψε συκοφαντήσεις τρέχων.
ΜΕ. οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθήναις τοῦτ' ἐνι.
ΔΙ. θάρρει, Μεγαρική· ἀλλ' ἦς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου 830
τιμῆς, λαβέ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἄμιν οὐκ ἐπιχώριον.
ΔΙ. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τράποιτ' ἐμοί.
ΜΕ. ὦ χοιρίδια, πειρήσθε κἀνις τῷ πατρός
παίειν ἐφ' ἅλ' τὰν μάδδαν, αἱ κά τις διδῶ. 835
ΧΟ. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος· οὐκ ἤκουσας οἱ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευματος; καρπύσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τὰγορᾷ καθημένος·
κᾶν εἰσὶν τις Κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἱ- 840
μύζων καθεδεῖται·
οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφωνῶν σε πημανεῖ τι·
οὐδ' ἐξομόρξεταί Πέρσις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
οὐδ' ὥστιεῖ Κλεωνύμῳ·
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει, 845
κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·
οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τὰγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων

836—847. = 848—859.

804. κεκράγατον Brunckius] κεκράγατε 809.
οὔτι R: οὐχὶ ceteri. Hunc v. Megarensi tribuit Hirschigius. 810. ἐγὼν — αὐτᾶν Elmsleius] ἐγὼ — αὐτῶν 813. ἄτερον Brunckius] ἔτερον τούτων] τουτὶ Elmsleius. 816. Ἑρμᾶ ἔμπολαίε Scaliger] ἐρμ' ἔμπολαίε 817. ἐμωυτῶ Meinekius (ἐμαυτῶ Bentleius)] ἐμαυτοῦ 819. φαίνω (ut v. 912.) Blaydesius] φανῶ 821. ἀρχὰ Meinekius] ἀρχὰ 823. φαντάδομαι Valekenarius] φαντάζομαι. Tm libri partim φ. ὑπὸ τοῦ (ὑπὸ του Brunckius). Δι. τίς, partim φ. Δι. ὑπὸ τοῦ; τίς 824. ἀγορανόμοι Elmsleius] ἀγορανόμοι 826. τί δὴ Brunckius] τῇ vel τῇ. τί δαί Elmsleius. παθὼν Scaliger] μαθὼν 830. τὰ χοιρίδι' ἀπέδου] ἀπέδου τὰ χοιρία Elmsleius. 833. πολυπραγμοσύνη R. πολυπραγμοσύνης ceteri. νυν Brunckius] νῦν 835. παίειν (omissum in R) contra dialectum peccat, quae παῖεν postulat, ut coniecit Hamakerus, ἀλὶ in ἀλει mutans. ἐφαλίσταν Meinekius. μάδδαν Portus] μάζαν 842. πημανεῖ τι L. Din-dorhius] πημανεῖται

Κρατίνος αὖ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
 ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, 850
 ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
 ὄζων κακὸν τῶν μουσικῶν
 πατρὸς Τραγασαίου·
 οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
 Λυσίστρατος τ' ἐν τάγορᾳ, Χολαργέων ὄνειδος, 855
 ὁ περιαιουρτὸς τοῖς κακοῖς,
 ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
 πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
 τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς, 860
 κατὰθου τὴν τὰν γλάχων ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
 ὕμεις δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πᾶρα,
 τοῖς ὁστίνοις φυσητὲ τὸν πρωκτὸν κυνός.
 ΔΙ. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
 πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι 865
 ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβυλίοι;
 ΒΟ. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττως γ', ὡ ξένε·
 Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου
 τάνθηα τὰς γλάχωνος ἀπέκταν χαμαί.
 ἀλλ' αἶ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω, 870
 τῶν ὀρταλίων ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
 ΔΙ. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 τί φέρεις; ΒΟ. ὅτ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 ὀρίγανον, γλαχῶ, ψιᾶθος, θρυαλλίδας,
 νάσσας, κολοιώς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας, 875
 τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. ὥσπερ εἰ χειμῶν ἄρα
 ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
 ΒΟ. καὶ μὴν φέρω χάνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πικτίδας,
 ἰκτίδας, ἐνύδριας, ἐγγέλιας Κωπαΐδας. 880
 ΔΙ. ὦ τερπινότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
 δὸς μοι προσειπείν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
 ΒΟ. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαῖδων κορὰν,
 ἔκβαθι τῷδε κήπιχάριτται τῷ ξένῳ.
 ΔΙ. ὦ φιλότατη σὺ καὶ πάλαι ποθομένη, 885
 ἤλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῶνδικοῖς χοροῖς,
 φίλῃ δὲ Μορύχῳ. δμῶες, ἐξενέγκατε
 τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
 σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγχελευν,
 ἥκουσαν ἔκτω μόλις εἶτε ποθομένην· 890
 προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν', ἀνθρακας δ' ἐγὼ
 ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
 ἀλλ' ἔσπερ' αὐτὴν· μηδὲ γὰρ θανάων ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.
 ΒΟ. ἔμοι δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται; 895
 ΔΙ. ἀγορὰς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἔμοι·
 ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.

ΒΟ. ἰώνγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσου λέγεις;
 ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις; ΒΟ. ἰὼν 900
 ὁ τι γ' ἐντ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μὴ.
 ΔΙ. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
 ἢ κέραμον. ΒΟ. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἐντ' ἐκεῖ·
 ἀλλ' ὁ τι παρ' ἀμῖν μὴ ᾔσῃ, τῷδε δ' αὖ πολὺ.
 ΔΙ. ἐγῶδα τοῖνυν· συκοφάντην ἔξαγε
 ὥσπερ κέραμον ἐνδυσάμενος. ΒΟ. νεὶ τῷ θιῷ, 905
 λάβοιμι μέντ' ἀν κέρδος ἀγαθῶν καὶ πολὺ,
 ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλὰς πλέων.
 ΔΙ. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκارχος ἔρχεται φανῶν.
 ΒΟ. μικρὸς γὰρ μάκος οὗτος. ΔΙ. ἀλλ' ἄπαν κακόν.
 ΝΙ. ταυτὶ τίνοσι τὰ φορτί' ἐστὶ; ΒΟ. τῷδ' ἐμὰ 910
 Θείβαθεν, ἴττω Δεύς. ΝΙ. ἐγὼ τοῖνυν ὁδὶ
 φαίνω πολέμια ταῦτα. ΒΟ. τί δὲ κακὸν παθῶν
 ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
 ΝΙ. καὶ σέ γε φανῶ πρός τοῖσδε. ΒΟ. τί ἀδικείμενος;
 ΝΙ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περισσῶτων χάριν. 915
 ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδα.
 ΔΙ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα καὶ θρυαλλίδα;
 ΝΙ. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεύριον.
 ΔΙ. νεύριον θρυαλλίς; οἴμοι, τί νι τρόπῳ;
 ΝΙ. ἐνθεις ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος 920
 ἄψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεύριον
 δι' ὑδρορροάς, βορέαν ἐπιτήρησας μέγαν.
 κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
 σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. ΔΙ. ὦ κάκιςτ' ἀπολούμενε,
 σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος; 925
 ΝΙ. μαρτύρομαι. ΔΙ. ἔυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
 δὸς μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.
 ΧΟ. ἐνδήσων, ὦ βέλτιστε; τῷ 929
 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν 930
 οὕτως ὅπως
 ἂν μὴ φέρων κατᾶξῃ.
 ΔΙ. ἔμοι μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ
 τοι καὶ ψοφεὶ λάλον τι καὶ
 πυρορραγές
 κάλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
 ΧΟ. τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ; 935
 ΔΙ. ἀτγχερηστον ἄγρος ἔσται,
 κρατὴρ κακῶν, τριπτήρ δικῶν,
 φαίνειν ὑπευθύνους λυχνού-
 χος, καὶ κύλιξ
 τὰ πράγματ' ἐγκυκάσθαι.
 ΧΟ. πῶς δ' ἂν πεποιθοῖ τις ἀγ- 940
 γεῖω τοιοῦτῳ χρώμενος
 κατ' οἰκίαν
 τοσόγνδ' αἰεὶ ψοφοῦντι;
 ΔΙ. ἰσχυρόν ἐστιν, ὦ γάθ', ὥστ'
 οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ- 945
 περ ἐκ ποδῶν

929—939. = 940—951.

849. αὐElmsleius] αἰεὶ 850. ὁ Bentleius] οὐδ' ὁ
 861. Ἰσμηνία] Fort. Ἰσμήνιχε ut v. 954. Boeoticum
 est Ἰσμεῖν—: sed in dialecto Boeotica restituenda, de
 qua dixit Boeckhins Corp. Inscr. vol. I. p. 721., non li-
 quet quousque procedendum sit apud Aristophanem.
 863. φυσητῇ] φυσεῖτε R. 866. Χαιριδῆς Brunckius]
 χαριδεῖς 867. νεὶ Brunckius] νῆ ἐπιχαρίττως γ'
 Elmsleius] ἐπιχαρίττω γ' vel ἐπιχαρίτως γ' 868.
 Θείβαθι] Θείβαθε Bergk. 869. τάνθηα] τάνθηα R.
 870. αἰ Blaydesius] εἰ ἐγὼ] ἰὼ Elmsleius. ἰὼν
 Blaydesius. 874—876. Accusativos Doricos in ὡς
 restituit Brunckius pro ους, quod est in libris et apud
 Athen. 9. p. 395 e. 880. ἐνύδριας Elmsleius] ἐνύδρους
 ἐγγέλιας vel ἐγγέλις Meinek. 884. τῷδε]
 τῷδε Brunckius. κήπιχάριτται Ahrens. Dial. Aeol. p.
 177. κήπιχάριτται R: κήπιχάριττα alii.

898. ἰώνγα (vel ἰώνγα secundum Apollon. de pro-
 nom. p. 324.) Brunckius] ἰώγα 899. ἰὼν] ἰὼν idque
 cum ἄξεις coniunctum et personae nota ante ὁ τι po-
 sita libri, exceptis duobus, qui rectam servarunt scrip-
 turam, nisi quod ἰὼ praebeant. 900. ἐντ' codex Flor.
 unus. ἔστ' ceteri. 906. θιῷ Blaydesius] σιῷ 912.
 δὲ Bentleius] δαί 914. ἀδικείμενος Elmsleius] ἀδι-
 κειμένος vel ἀδικημένος 916. θρυαλλίδα Suidas s.
 v. θρυαλλίς] θρυαλλίδας 917. δῆτα καὶ θρυαλλίδα
 Elmsleius] δῆτα διὰ θρυαλλίδας 919. οἴμοι Elms-
 leius] οἴμαι, idque Nicarcho tributum. 924. εὐθύς
 schol.] αἰ νῆς R: αἰ νῆς alii. 927. ἐνδήσας φέ-
 ρω] ἐνδήσω φέρων D. 928. ὥσπερ κέραμον, ἵνα
 μὴ καταγῇ φορούμενος] Versum spurium ex 905. et 932,
 compositum delevit Bothius. 939. τὰ] καὶ R.

κάτω κάρᾳ κρέμαίτο.
 ΧΟ. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
 ΒΟ. μέλλω γέ τοι θερίδδεν.
 ΧΟ. ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, καὶ
 τοῦτον λαβὼν πρόσβαλλ' ὅπου
 βούλει φέρων
 πρὸς πάντα συκοφάντην.
 ΔΙ. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
 αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιωτίε.
 ΒΟ. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν, Ἰσμήνιχε.
 ΔΙ. χῶπῳς κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
 πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
 κὰν τοῦτο κερδάνης ἄγων τὸ φορτίον,
 εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.
 ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ.
 Δικαιοῖπολι. ΔΙ. τί ἐστὶ; τί με βωστρεῖς; ΘΕ. ὅ τι;
 ἐκέλευε Λάμαχος σε ταυτησί δραχμῆς
 ἐς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
 τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔρχεσθαι.
 ΔΙ. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔρχεσθαι;
 ΘΕ. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, δὲ τὴν Γοργόνα
 πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
 ΔΙ. οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ δόη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
 ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
 ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸδε λαβὼν τὸ φορτίον
 εἰσεῖμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.
 ΧΟ. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα,
 τὸν ὑπέρσοφον,
 οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
 ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ
 κατεσθίειν.
 αὐτόματα πάντα' ἀγαθὰ τῷδὲ γε πορίζεται.
 οὐδέποτε' ἐγὼ Πόλεμον οἰκαδ' ὑποδέξομαι,
 οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται
 εὐγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ,
 ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀτάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας
 εἰργάσατο πάντα κακὰ κἀνέτρεπε κἀέχει,
 κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου
 "πίνε, κατὰκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,"
 τὰς χάρακας ἦπτε πολὺ μάλλον ἔτι τῷ πυρὶ,
 ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
 — — — ἐπτέρωται τ' ἐπὶ τὸ δειπνον ἅμα καὶ μεγάλα
 δὴ φρονεῖ, [θυρῶν.
 τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δείγμα τάδε τὰ περὰ πρὸ τῶν
 ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις εὐντροφῇ
 Διαλλαγῇ,
 ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
 πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρωσ ἔυναγάγοι λαβὼν,
 ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
 ἢ πάντῃ γερόντιον ἴσως νενόμικας με σύ;
 ἀλλὰ σὲ λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.

971—987. = 988—999.

946. κάτω κάρᾳ D.] κατωκάρᾳ 947. θερίδδεν
 Brunckius] θερίδδεν 948. βέλτιστε, καὶ Elmsleius]
 βέλτιστε συνθέριζε καὶ καὶ τοῦτον] τουτονὶ Dobraeus].
 955—958. continuabantur Boeotio. Correxuit Elms-
 leius. 959—965. Θεράπων Λαμάχου Brunckius] ἄγ-
 γελος 959. τί ἐστὶ Elmsleius] τίς ἐστὶ 960. ἐκέ-
 λευε Elmsleius] ἐκέλευσε 967. ταρίχει Reiskius]
 ταρίχη 970. κιχλῶν] κιχλῶν R. 981. παροίνιος]
 παροινικός Elmsleius. 983. κἀνέτρεπε Elmsleius]
 κἀνέτραπε 986. ἔτι Hermannus] ἐν 988. Ante
 ἐπτέρωται exciderunt syllabae tres — — —, nisi in versu
 strophico 971. alterum εἶδες ὦ delendum. 988b.
 τάδε post δείγμα addidit Brunckius. 989—999. Di-
 caeopolidi tribuuntur in libris. Correxuit Elmsleius.

πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν, 995
 εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
 καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄρχον, ὁ γέρων ὀδὶ,
 καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλθάς ἅπαν ἐν κύκλῳ,
 ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν καμὲ ταῖς νουμηνίαις.
 ΚΗ. ἀκούετε λεψ' κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας 1000
 πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· δὲ δ' ἂν ἐκπῇ
 πρῶτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
 ΔΙ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
 τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
 ἀναβράττει', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετέ 1005
 τὰ λαγῶα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
 φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἴν' ἀναπειρῶ τὰς κίχλας.
 ΧΟ. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, μάλλον δὲ τῆς εὐχωρίας,
 ἄνθρωπε, τῆς παρούσης. 1010
 ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας ὀπτωμένας ἴδῃτε;
 ΧΟ. οἴμαι σε καὶ τοῦτ' εὐ λέγειν. ΔΙ. τὸ πῦρ ὑποσκά-
 λευε.
 ΧΟ. ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς κομψῶς τε καὶ δειπνητι-
 κῶς αὐτῷ διακονεῖται; 1017
 ΓΕΩΡΓΟΣ.
 οἴμοι τάλας. ΔΙ. ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;
 ΓΕ. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
 ΓΕ. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γὰρ εἰσι σοὶ μόνῳ, 1020
 μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κὰν πέντ' ἔτη.
 ΔΙ. τί δ' ἔπαθες; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὴν βόε.
 ΔΙ. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιωτίοι.
 ΔΙ. ὦ τρισκακὸν δαιμόνιον, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
 ΓΕ. καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὥσπερ μ' ἔτρεφετήν 1025
 ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;
 ΓΕ. ἀπόλῳλα τῷφθαλμῷ δακρύων τὴν βόε.
 ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
 ὑπάλειψον εἰρήνην με τῷφθαλμῷ ταχῶς.
 ΔΙ. ἀλλ', ὦ πονήρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. 1030
 ΓΕ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τὴν βόε.
 ΔΙ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλους.
 ΓΕ. σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
 ἐς τὸν καλαμίσκον ἐνοστάλαξον τουτονί.
 ΔΙ. οὐδ' ἂν στριβλικήγῃ· ἀλλ' ἀπὼν οἴμωζέ ποι. 1035
 ΓΕ. οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίον.
 ΧΟ. ἀνὴρ ἐνηύρηκέν τι ταῖς σπονδαῖσιν ἡδὺ, κοῦκ ἔοι-
 κεν οὐδενὶ μεταδώσειν. 1039
 ΔΙ. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι· τὰς σπησίας στάθευ·
 ΧΟ. ἤκουσας ὀρθασμάτων; ΔΙ. ὀπτᾶτε τὰ γέχελαια.
 ΧΟ. ἀποκτενεῖς λιμῶν ἢ καὶ τοὺς γείτονας κνίσῃ τε
 καὶ φωνῇ τοιαῦτα λάσκων. 1046
 ΔΙ. ὀπτᾶτε ταυτὰ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΤΥΜΦΟΣ.

Δικαιοῖπολι Δικαιοῖπολι. ΔΙ. τίς οὐτοσί;
 ΠΑ. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
 ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. καλῶς γε ποιῶν ὅστις ἦν. 1050
 ΠΑ. ἐκέλευε δ' ἐγχείαι σε τῶν κρεῶν χάριν,
 ἵνα μὴ στρατεῖσιν, ἀλλὰ βινοίῃ μένων,
 ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἔνα.
 ΔΙ. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μὴ μοι δίδου,
 ὡς οὐκ ἂν ἐγχείαιμι χιλίων δραχμῶν. 1055
 ἀλλ' αὐτῇ τίς ἐστίν; ΠΑ. ἡ νυμφεύτρια
 δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.

1008—1017. = 1037—1046.

997. ὄρχον Brunckius] κλάδον. ὄρχον Aldus.
 1037. ἐνεύρηκεν (debebat ἐνηύρηκεν) Dobraeus] ἀνεύ-
 ρηκεν 1044. ἢ με Meinekius] με 1048. Alterum
 Δικαιοῖπολι addidit Dobraeus, deleto altero τίς οὐτοσί.
 Nam παρανυμφου multo plus interest ut ab Dicaeopo-
 lide exaudiatur quam Dicaeopolidis ut quis ille sit eo-
 gnoscat. 1055. χιλίων D.] χιλίων (μυρίων R)

ΔΙ. φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης δὲ δειταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. 1060
φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δι' ὁμόνη,
ὅτι' ἡ γυνὴ ὅτι τοῦ πολέμου τ' οὐκ αἰτία.
ὑπεχ' ὡδε δεῦρο τοῦ ξάλειπτρον, ὦ γύναι.
οἶσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγῃσι, τοῦτ' ἵ
νύκτωρ ἀλειφρῶν τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχεύω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁδὶ τις τὰς ὁρῶς ἀνεσπακῶς
ὥσπερ τὴν δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείρεται. 1065
ΚΗ. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
ΔΑ. τίς ἀμφὶ χαλκοράλαρα δώματα κτυπεῖ;
ΚΗ. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
ταχέως λαβόντα τοὺς λόφους καὶ τοὺς λόφους·
κάπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς ἐσβολάς.
ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσι τις 1075
ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
ΔΑ. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίους.
οὐ δεινὰ μὴ ἔειναι με μὴδ' ἐορτάσαι;
ΔΙ. ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν. 1080
ΔΑ. οἶμοι κακοδαίμων, καταγελάς ἤδη σὺ μου.
ΔΙ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπτῖλῳ;
ΔΑ. αἰαί,
οἶαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
ΔΙ. αἰαί, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
ΚΗ. Δικαόπολι. ΔΙ. τί ἔστιν; ΚΗ. ἐπὶ δειπνον ταχὺ 1085
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.
ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνη· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, 1090
στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
ὄρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΔΑ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΔΙ. καὶ γὰρ σὺ μεράλην ἐπεγράφονα τὴν Γοργόνα. 1095
σύγκληε, καὶ δειπνὸν τις ἐνσκευαζέτω.
ΔΑ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
ΔΙ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
ΔΑ. ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμυνα.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τεμάχῃ· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι. 1100
ΔΑ. θρίον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπρού.
ΔΙ. κάμοι σὺ δημοῦ θρίον· ὀπτήσῃ δ' ἐκεῖ.
ΔΑ. ἐνεγκε δεῦρο τὸ πτερόν τῷ κ τοῦ κράνους.
ΔΙ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
ΔΑ. καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρώτου πτερόν. 1105
ΔΙ. καλὸν γε καὶ Ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
ΔΑ. ὠνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.
ΔΙ. ὠνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;
ΔΑ. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
ΔΙ. κάμοι λεκάνιον τῶν λαγῶν δὸς κρεῖον. 1110
ΔΑ. ἀλλ' ἢ τριχοβρώτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
ΔΙ. ἀλλ' ἢ πρὸ δειπνον τὴν μίμαρκεν κατέδομαι.

ΔΑ. ὠνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χῶ πᾶσι ἐρίζομεν πάλαι.
βούλει περιδῶσθαι κάπιτρέφαι Λαμάχῳ, 1115
πότερον ἀκρίδες ἡδῖον ἐστὶν ἢ κίχλαι;
ΔΑ. οἶμ' ὡς ὕβριζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
ΔΑ. παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
ΔΙ. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
ΔΑ. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσσωμαι τοῦλutter. 1120
ἐχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙ. καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
ΔΑ. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
ΔΙ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
ΔΑ. φέρε δεῦρο γοργόνωντον ἀσπίδος κύκλον.
ΔΙ. κάμοι πλακοῦντος τυρόνωντος δὸς κύκλον. 1125
ΔΑ. ταῦτ' οὐ κατάγελῶς ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύς;
ΔΙ. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δὴτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
ΔΑ. κατὰχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευτούμενον.
ΔΙ. κατὰχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδῆλος γέρων 1130
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
ΔΑ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
ΔΙ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοι τὸν χόα.
ΔΑ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήσομαι.
ΔΙ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπτώτας θωρήσομαι. 1135
ΔΑ. τὰ στρώματ', ὦ παῖ. δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ΔΙ. τὸ δειπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
ΔΑ. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἶσω λαβὼν.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
ΔΑ. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβὼν. 1140
νίφει. βαβαιάζ· χιμερία τὰ πράγματα.
ΔΙ. αἶρου τὸ δειπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.
ΧΟ. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
ὡς ἀνομοῖαν ἔρχεσθον δόδον·
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ, 1145
σοὶ δὲ βίγῳν καὶ προφυλάττειν,
τῷ δὲ καθεύδειν
μετὰ παιδίσκης ὠραιότητος,
ἀνατριβομένην τε τὸ δέινα. [ποιητὴν, 1150
Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδου, τὸν ἐυγγραφὴν, τὸν μελέων
ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ'
ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος [ἀδειπνον. 1155
δεόμενον, ἢ δ' ὠπτημένην
σιζούσα παράλος, ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
ὀκέλλοι· κᾶτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἀρπάσσα φεύγοι. 1160
τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν· κᾶθ' ἕτερον νυκτερινὸν
γένοιτο. 1162
ἡπιαλὼν γὰρ οἶκαδ' ἔξ ἱππασίας βαδίζων, 1165
εἴτα πατάξειε τις αὐτοῦ μεθύνων τὴν κεφαλὴν Ὀρέ-
μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν [στης
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον· 1170
ἐπάξειεν δ' ἔχων

1150—1161. = 1162—1173.

dissert. de formula ἀλλ' ἢ, Brunsvigae edita a. 1834.
τριχοβρώτες Pollux 2, 24. et Suidas s. h. v.] τριχο-
βρωτες. Utrumque memorat scholasta.

1062. αἰτία Blaydesius] ἀξία 1071. 1073—1077.
κῆρυκα tribuit Elmsleius, ἀγγέλῳ libri. 1085—1094.
κῆρυκα tribui quae vulgo ἀγγέλῳ β' tribuuntur,
1092. ἴτρια ex Athen. 14. p. 646 a.] ἴτρία, cum Etym. M.
p. 479, 40. contra regulam Herodiani ap. Arcad. p. 119, 18.
1096. σύγκληε Meinkius] σύγκλειε 1102. δη-
μοῦ Elmsleius] δὴ παῖ 1105. στρώτου Meine-
kian] στρουθοῦ 1107. 1108. post 1112. collocat Bois-
sonadius. 1111. 1112. ἀλλ' ἢ] Dubitatur utrum sic
scribendum sit an ἀλλ' ἢ, quod defendit Kruegerus in

1125. τυρόνωντον] τυρόνωντον Plutarch. Mor. p.
853 c. 1142. αἶρου τὸ δειπνον] τὸ δειπνον αἶρου
Meinekian. Idem alique hunc versum ex duobus coa-
luisse conieciunt, qui praecedentibus totidem Lamachī
versibus responderint. 1150. τὸν ἐυγγραφὴν, τὸν
τὸν μελέων τῶν Elmsleius. 1155. ἀπέλυσ' (ἀπέλυσε
codices quattuor) ἀδειπνον] ἀδειπνον ἀπέλυσεν Suidas
s. v. τευθίδος. ἀπέκλεισε δειπνῶν R. ἀπέκλεισε' ἀδει-
πνον Elmsleius. 1166. πατάξειε D.] κατὰξειε

τὸν μάρμαρον, ἄπειθ' ἁμαρτῶν βάλοι Κρατῖνον. ΑΓ. ὦ δμῶες οἱ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου, 1175 ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίδιμ θερμαίνετε· ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε, ἔρι' οἰσπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν. ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον, καὶ τὸ σφυρόν παλινόρρον ἐξεκόκκισεν, καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσῶν, 1180 καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος. πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὼν πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἐξηύδα μέλος "ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν 1185 λείπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ." τοσαῦτα λέξας εἰς ὕδρρρρόαν πεσὼν ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾷ δραπεταῖς ληστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί. ὁδὶ δὲ καυτός· ἀλλ' ἀνοίγε τὴν θύραν. ΑΔ. ἄτταταῖ ἄτταταῖ, 1190 στυγερά τάδε γε κρυερά πάθεα. τάλας ἐγὼ διόλλυμαι δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς. ἐκείνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι, Δικαιοπόλις ἂν μ' ἴδοι τετρωμένον, κᾶτ' ἐγχανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν. ΔΙ. ἄτταταῖ ἄτταταῖ τῶν τιθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδῶνια. 1200 φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω, τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδάλωτόν·	τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα. ΑΔ. ὦ ξυμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν. 1205 ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων. ΔΙ. ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον. ΑΔ. στυγερός ἐγώ. ΔΙ. μογερός ἐγώ. ΑΔ. τί με σὺ κυνεῖς; ΔΙ. τί με σὺ δάκνεις; ΑΔ. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρεῖας. 1210 ΔΙ. τοῖς Χουσί γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο; ΑΔ. ἰὼ ἰὼ Παιάν Παιάν. ΔΙ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιῶνια. ΑΔ. λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ, 1215 προσλάβεσθ', ὦ φίλοι. ΔΙ. ἐμοῦ δὲ γε σπῶ τοῦ πέους ἄμφω μέσου προσλάβεσθ', ὦ φίλοι. ΑΔ. ἰλιγγίῳ κᾶρα λίθω πεπληγμένος καὶ σκοτοδινίῳ. ΔΙ. κᾶγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι 1220 καὶ σκοτοβινίῳ. ΑΔ. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου παιωνίασι χερσίν. ΔΙ. ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρετε· ποῦ ὅστιν ὁ βασιλεὺς; 1225 ἀπόδοτέ μοι τὸν ἄσκόν. ΑΔ. λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά. ΔΙ. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος. ΧΟ. τήνελλα δῆτ', εἶπερ καλεῖς, ὦ πρέσβυ, καλλίνικος. ΔΙ. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγγχείας ἄμυστιν ἐξέλαψα. ΧΟ. τήνελλά νυν; ὦ γεννάδα· χύρει λαβὼν τὸν ἄσκόν. ΔΙ. ἐπεσθέ νυν ἄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος. 1231 ΧΟ. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν τήνελλα καλλίνικον ἄδον- τες σὲ καὶ τὸν ἄσκόν.

1172. μάρμαρον] βόρβορον Hermannus. 1174. **ΑΓΓΕΛΟΣ]** Θεράπων Λαμάχου Brunekius. 1179. παλινόρρον Elmsleius] παλινόρον 1181—1188. spurius esse indieavit Blaydesius, partim aliis praeceuntibus. 1185. γε τοῦμόν]. Ineptum supplementum trium quae exidebant syllabarum, velut ποθεινόν. 1188. ληστὰς] λησταῖς Elmsleius. 1190—1197. His Lamachi versibus credas respondisse totidem Diaeopolidis versus 1198—1202.: sed responsio non potest restitui nisi audaeioribus adhibilis mutationibus. 1191. τάδε γε κρυερά] γε om. R. κρυερά τάδε τὰ Meinekus. 1195. αἰακτὸν Porsonus] αἰακτὸν οἰμωκτὸν 1196. ἂν μ' R. Alii ἂν εἴ μ' vel γάρ εἴ μ' 1197. κᾶτ' ἐγχανεῖται R. Alii κᾶτ' ἐγχάνοι vel κατεγχάνοι 1201. κάπιμανδάλωτόν] καὶ τὸ μανδάλωτόν Bentleius.

1202. χόα Elmsleius] χοᾶ 1206. Ante hunc verbum unum excidisse trimetrum Diaeopolidis probabilis Bothii coniectura est. 1208. **ΔΙ.** μογερός ἐγώ. | **ΑΔ.** τί με σὺ κυνεῖς; | **ΔΙ.** τί με σὺ κυνεῖς; | **ΑΔ.** μογερός ἐγώ Bergk. 1210. ἐγὼ τῆς (τῆς omittenda debet) ξυμβολῆς Bothius] ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς 1218. ἰλιγγίῳ] εἰλιγγίῳ R. Conf. ad v. 581. 1222. ἐς τοῦ Πιττάλου] ἐς τὰ Πιττάλου Elmsleius ut est Vesp. 1432. 1226. ὀδυρτά] ὀδυρτή Suidas s. v. Ὀδύρη. 1228. καλεῖς] κρατεῖς Blaydesius. 1232. Duos tetrametros fecit Elmsleius, ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν, τήνελλα καλλίνικος, | τήνελλα καλλίνικον ἄδοντες σὲ καὶ τὸν ἄσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.^α

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ οὗ ὄνομα ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΠΙΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ι. Τὸ δράμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὅφ' ὧν προπηλακίζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως διαβαλὼν πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῷ νπρογόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος καὶ λοιδορούμενος αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δήμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγοράκριτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δήμος συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος καπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δήμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἐκατέρου κίστην συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστής εὐρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων, εἵκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δήμον ἀφεψήσαντος, εἴτα νεώτερον ἑξαυτῆς εἰς τοῦμφανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγοράκριτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος

^α ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ: ΝΙΚΙΑΣ. — ΚΛΕΩΝ. J Tria haec nomina non leguntur in hac fabula, sed in exemplaribus ab Aristophane histrionibus traditis latebant sub personis Οἰκέτου α', Οἰκέτου β' et Παφλαγόνος, etsi spectatores statim intelligebant Παφλαγὸνα Cleonem esse, neque obscurum erat οἰκέτην α' et β' Demosthenem et Niciam, copiarum Atheniensium duces, repraesentare. Ipsa Demosthenis, Niciae et Cleonis nomina ab grammaticis demum Alexandrinis non spectatorum, qui nulli tum temporis erant, sed lectorum caussa praescripta sunt, ut ex υποθέσει tertia scholiastarumque annotationibus colligi potest: de quo dixi in Annotationibus Oxoniensibus p. 291. Isiciarius ἀλλαντοπώλου nomine appellativo designatur usque ad versum 1257. ubi nomen sibi proprium, Ἀγοράκριτος, Δήμῳ prodit.

πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἄλλαντοπώλῃ παραδίδεται. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II. Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὦν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὦν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδμονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἰς ἑξήκοντα ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκλῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκῶν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἰππέων δράμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἴτα προφανεῖς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δράμα.

III. Ἐοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφῆρθέη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἰς ἑξήκοντα ἡμερῶν· ὃ καὶ κατέρωθωσε διὰ τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένη. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον· εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἰππέων ἐστίν, οἱ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἄλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὥσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατίνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἰππέας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θήτας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Ἰατταταῖς τῶν κακῶν, ἱατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἔξ οὗ γὰρ εἰσῆρξεν ἐς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚΙΑΣ.

κάκιστα δὴθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὦ κακὸς δαίμων, πῶς ἔχεις;
ΝΙ. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρο δὴ πρόσσελθ', ἵνα
ἔξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
ΔΗ. καὶ ΝΙ. μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ. 10
ΔΗ. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῦν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι; [μοι λέγε,
ΝΙ. τίς οὖν γένοιτ' ἂν; ΔΗ. λέγε σύ. ΝΙ. σὺ μὲν οὖν
ἵνα μὴ μάχωμαι. ΔΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ μὲν οὐ.
ΝΙ. πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἀμέχρη λέγειν; 15
ΔΗ. ἄλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἴτα κάτ' σοι φράσω.

4. εἰσῆρξεν] Schol. ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις εἰσέφρησε γράφεται. Hue fortasse referenda, ut Albertus coniecit, Hesychii gl. Εἰσέφρηκεν (εἰσέφρικεν codex): εἰσεπήδησεν. De utraque forma v. Nauckius in *Mélanges Gréco-Romains* vol. 2. a. 1863. p. 538. 7. αὐταῖς] αὐταῖσι libri plures (ex v. 3.): sed αὐταῖς schol. Homeri Il. 3, 2. 9. νόμον] νόμῳ Suidas s. v. ἔξυναυλίαν et Eustathius p. 1175, 63. 10. Hunc versum libri alii Niciae alii Demostheni tribuunt, recte ambobus tribuit scholiasta. μυμῦ] In libris sexies μὴ μῦ.

13. λέγε σύ Niciae continuatur in libris. Correxerit Bergk. 13. 14. ΝΙ. σὺ — ΔΗ. μὰ — Bergk. 15. ΔΗ. σὺ — ΝΙ. μὰ — Versus 15. 16. in libris inverso ordine leguntur, priore Niciae, altero Demostheni tributo. Transposuit H. Sauppius.

ΝΙ. ἄλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριτικῶς;
ΔΗ. μὴ μοι γέ, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσης·
ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότη. 20
ΝΙ. λέγε δὴ μάλωμεν ἔξυναυλῶν. ΔΗ. καὶ δὴ λέγω· μάλωμεν. ΝΙ. ἔξοπισθε νῦν [λῶς.
αὐτὸ φαθί τοῦ μάλωμεν. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ κα-
ὡς περ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μάλωμεν, εἴτα δ' αὐτό, κατεπάγων πυκνόν. 25
ΔΗ. μάλωμεν αὐτὸ μάλωμεν αὐτομολῶμεν. ΝΙ. ἦν,
οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νῆ Δί· πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΝΙ. τί δαί;
ΔΗ. ὅτι τὸ δῆμα δεφόμενον ἀπέρχεται.
ΝΙ. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῦν 30
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν τοῦ πρὸς βρέτας.
ΔΗ. ποῖον βρέτας πρὸς; ἐτεδὸν ἡγεῖ γὰρ θεοῦ;
ΝΙ. ἔγωγε. ΔΗ. ποῖω χρώμενος τεκμηρίω;
ΝΙ. ὅτι θεοῖσιν ἐχθρὸς εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
ΔΗ. εὐ προσβιάζεις μ'. ἀλλ' ἑτέρῃ πη σκεπτόν. 35
βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
ΝΙ. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπιδήλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἦν τοῖς ἐπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.
ΔΗ. λέγοιμ' ἂν ἡδὴ. νῦν γὰρ ἐστὶ δεσπότης 40
ἄγροικος ὀργῆν, κυανοτρῶξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον

23. φαθί] φάθι, e contra grammaticorum veterum praeceptum, de quo dixi in Annot. Oxon. p. 294.

27. νῆ Δί D.] νῆ Δία. Vid. ad v. 319. 29. δεφόμενων Bentleius] τῶν δεφόμενων 32. πρὸς addidit D. ἡγεῖ γάρ] ἡγῆσθαι R. 35. ἀλλ' ἑτέρῃ πη σκεπτόν] Niciae tribuunt libri. Correxerit Hermannus.

ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
 ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνᾳ,
 πανουργότατον καὶ διαβολώτατον τινα.
 οὗτος καταγνοῦς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
 ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην *
 ἤκαλλ', ἐθύπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
 κοσκυματίοις ἄκροισι τοιαυτὶ λέγων
 "ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
 ἐνθοῦ, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριῦβλον.
 βούλει παραθῶ σοι δόρπον;" εἶτ' ἀναρπάσας
 ὁ τ' ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότη
 Παφλαγῶν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρῶν γ' ἔμοῦ
 μάζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῇν,
 πανοῦργότατ' ὡς περιδραμῶν ὑφαρπάσας
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἔμοῦ μεμαγμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει κοῦκ ἐξ τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
 δειπνοῦντος ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
 ᾗδ' ἐν χρησμοῦς * ὁ δὲ γέρων σιβυλλίᾳ.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοκότα,
 τέχνην πεποιήται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἀντικρυς
 ψευδῇ διαβάλλει· κᾶτα μαστιγοῦμεθα
 ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
 αἰτεῖ, ταρατῆται, δωροδοκεῖ, λέγων ταδὶ
 "ὄρατε τὸν ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγοῦμενον;
 εἰ μὴ μ' ἀναπέισετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον."
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέχουσι.
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦγαθέ,
 ποῖαν ὁδὸν νῦν τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
 ΝΙ. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μὴ λωμεν, ὦγαθέ.
 ΔΗ. ἄλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
 ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ κκλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
 ὁ πρωκτὸς ἐστὶν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν,
 τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωιδῶν.
 ΝΙ. κράτιστον οὖν νῦν ἀποθανεῖν. ΔΗ. ἀλλὰ σκόπει
 ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
 ΝΙ. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
 βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν·
 ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.
 ΔΗ. μὰ Δί' ἄλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος·
 ἵσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
 ΝΙ. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γούν ἐστὶ σοι;
 πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλευσάιτ' ἀνὴρ;
 ΔΗ. ἄλῃθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιοι εἰ.
 οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
 οἶνον γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
 ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
 πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
 εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
 ἄλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χάα,

51. ἐνθοῦ D.] ἐνθοῦ 55. μάζαν D.] μάζαν 61. ὁ
 δὲ R et Suidas s.v. σιβυλλίᾳ] εἰθ' ὁ ceteri. 62. μεμακ-
 κοκότα] μεμακκοηκότα R. 66. ταδὶ Brunckius] τάδε
 80. ΔΗ. addidit Saupprius. 81. ἀποθάνοιμεν] ἀπο-
 θάνωμεν RV aliiq. 82. Demostheni, 83. 84. Niciae
 tribuunt libri. Correx. Saupprius. 84. αἰρετώτερος]
 αἰρετώτατος Suidae codex Oxon. s. v. νῦν. 87. πο-
 τοῦ] πότου Kockius et πότῳ v. 97. γούν] οὖν R.

ον

γὰρ corr. V. 89. κρουνοχυτρολήραιοι codex Flor. Γ·
 κρουνοχυτρολήραιοι ceteri eum Suida s. h. v. et schol.
 Demosth. vol. 8. p. 133, 23. 90. ἐπίνοιαν] ἀπόννοιαν
 Sylburg. ad Etym. M. p. 618, 23. 95. 113. 355. χάα
 R. χαᾶ ceteri.

ARISTOPHANES.

τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
 ΝΙ. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;
 ΔΗ. ἀγάθ'· ἄλλ' ἐνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
 ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
 βουλευμάτων καὶ γνῶμιδίων καὶ νοιδίων. 100
 ΝΙ. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
 κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγῶν τί δρᾷ;
 ΝΙ. ἐπίπαστα λείξας δημόπραθ' ὁ βάσκανος
 ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.
 ΔΗ. ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναζόν μοι πολὺν 105
 σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
 ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
 ΔΗ. ὦ δαίμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
 ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
 κλέψας ἐνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
 ἕως καθεύδει. ΝΙ. ταυτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
 δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
 ΔΗ. φέρε νυν ἐγὼ μαντῶ προσάγαγ' τὸν χάα.
 [τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.]
 ΝΙ. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν πέρδεται καὶ ῥέγκεται, 115
 ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
 ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὦ σοφώτατε,
 φέρ' αὐτόν, ἴν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔρχεον πιεῖν
 ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἐνεστὶν αὐτόθι.
 ὦ λόγια. δὸς μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχὺ. 120
 ΝΙ. ἰδοὺ· τί φησ' ὁ χρησμὸς; ΔΗ. ἑτέραν ἔρχεον.
 ΝΙ. ἐν τοῖς λογίοις ἐνεστὶν ἑτέραν ἔρχεον;
 ΔΗ. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἐστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον ταχὺ.
 ΝΙ. πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.
 ΔΗ. ὦ μιὰρὲ Παφλαγῶν, ταυτ' ἄρ' ἐφύλαττου πάλαι, 125
 τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; ΝΙ. τιῇ;
 ΔΗ. ἐνταυθ' ἐνεστὶν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
 ΝΙ. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως· ὁ χρησμὸς ἀντικρυς λέγει
 ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
 ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 130
 ΝΙ. εἰς οὐτοσί πώλης, τί τοῦντεθεν; λέγε.
 ΔΗ. μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δεύτερος.
 ΝΙ. δύο τῷδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
 ΔΗ. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
 αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταυτ' ἀπόλλυται. 135
 ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγῶν,
 ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
 ΝΙ. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
 ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νῆ Δί'. ΝΙ. οἶμοι δειλαιοί.
 πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς ἄλλος; 140
 ΔΗ. ἔτ' ἐστὶν εἰς, ὑπερφιά τέχνην ἔχων.
 ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστίν; ΔΗ. εἴπω; ΝΙ. νῆ Δία.
 ΔΗ. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.
 ΝΙ. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
 φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
 ΔΗ. ζητῶμεν αὐτόν. ΝΙ. ἄλλ' ὁδὶ προσέρχεται
 ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. ΔΗ. ὦ μακάριε
 ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,
 ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ 150
 ὡς εὐτυχῆς εἰ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
 ΝΙ. ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεόν καὶ τοῦ θεοῦ
 τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτόν ὡς ἔχει·
 ἐγὼ δ' ἰὼν προσκείμεμαι τὸν Παφλαγόνᾳ.
 ΔΗ. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί· 155
 ἔπειτα τὴν γῆν ἵπρ' ὀκσυσον καὶ τοὺς θεοὺς.

107. Demostheni tribuit Hermannus. 114. ex v.
 96. repetitum delevit Wielandus. 121. φησ' Bent-
 leius] φησιν 139. δειλαιοι] δειλαος R. 147. θεῖον]
 θεὸν Cobetus.

ΑΛ. ἰδοῦ· τί ἔστιν; ΔΗ. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδεῖς, αὖριον δ' ὑπέρμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
ΑΛ. τί μ', ὠγάθ', οὐ πλύνειν ἑὰς τὰς κοιλίας 160
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλάντας, ἀλλὰ καταγελάς;
ΔΠ. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρί βλέπε.
τὰς στίχας ὀρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὀρῶ.
ΔΠ. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός· 165
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.
ΑΛ. ἔγω; ΔΗ. σὺ μέντοι· κοῦδέπω γε πάνθ' ὀρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι καπὶ τοῦλεδν τοδὶ
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπᾶσας ἐν κύκλῳ. 170
ΑΛ. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;
ΑΛ. ἔγωγε. ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μεγάλας εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παραβάλλ' ἐς Κάριαν
τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Καλχηδόνα.
ΑΛ. εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι; 175
ΔΠ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρνεται.
γίγναι γάρ, ὡς ὁ χρημὸς ὅποιοι λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;
ΔΠ. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μέγας, 180
ὅτι πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς.
ΑΛ. οὐκ ἄξι' ἔγω· μαντὸν ἰσχύειν μέγα.
ΔΠ. οἶμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἄξιον;
ἔννειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μὴν ἔκ καλῶν εἰ κάγαθόν; ΑΛ. μὰ τοὺς θεοὺς, 185
εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. ΔΠ. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.
ΑΛ. ἀλλ', ὠγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμματῶν, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
ΔΠ. τοῦτ' ὁ μόνον σ' ἔβλαπεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 190
ἢ δημαγωγία γάρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθίαν καὶ βδελυρὸν. ἀλλὰ μὴ παρήξ
ἂ σοι διδάσῃ ἐν τοῖς λογιόσιν οἱ θεοί.
ΑΛ. πῶς δῆτ' αὖ φησ' ὁ χρημὸς; ΔΠ. εὐ νῆ τοὺς θεοὺς 195
καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἠνιγμένους.
'Αλλ' ὅποταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχῆλης
γαμφρηλῆσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην,
δὴ τότε Πλαφαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἢ σκοροδάμνη,
κοιλοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κύδος ὀπάζει, 200
αἶ κα μὴ πωλεῖν ἀλλάντας μάλλον ἔλυνται.
ΑΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδιδασκέ με,
ΔΠ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὸν ἐσθ' οὗτοσί.
ΑΛ. τί δ' ἀγκυλοχῆλης ἐστίν; ΔΠ. αὐτὸ που λέγει,
ὅτι ἀγκυλαῖς ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205
ΑΛ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΠ. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρόν ὅ τ' ἀλλὰς αὐ μακρόν·
εἶθ' αἵματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀλλὰς χῶ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντ' αὖ φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσῃν, αἶ κε μὴ θαλφθῇ λόγους. 210
ΑΛ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.
ΔΠ. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποιεῖ·
τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα

159. Ἀθηνῶν Dawesius] ἀθηναίων 174. Χαλ-
κηδόνα (debebat Καλχηδόνα secundum Holsten. ad
Steph. Byz. p. 125.) Scaliger] καρχηδόνα 195. πῶς
δῆτ' αὖ φησ' — ἠνιγμένους] πῶς δῆ; τί φησ' — ἠνιγμένα
Meinekius. 197. 204. ἀγκυλοχῆλης ex schol.] ἀγκυ-
λοχέλης 201. αἶκα R et Etym. M. p. 732, 30. αἶκεν
vel αἶκε ceteri. 207. ὅ τ' ἀλλὰς Bentleius] ἀλλὰς τ'
209. τὸν βυρσαίετον] τὸν βυρσαίετον Bentleius.
210. αἶ κε] αἶ κα Etym. M.

ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰε προσποιοῦ 215
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσσεσι δημαγωγικά,
φωνῇ μαρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγόραιοις εἰ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἂ δεῖ·
χρησμοὶ τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. 220
ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ἔυμαχος
γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλούσιοι
δεδάσιον αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεῶς.
ΔΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι 225
μισούντες αὐτὸν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κάγαθοι,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
κάγῳ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ἔυλλημεται.
καὶ μὴ δέδωθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξηκασιμένους. 230
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
ΑΛ. οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὸν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαίρησενον, 235
ὅτι· 'πὶ τῷ δῆμῳ ἔυνόμουντον πάλαι.
τοῦτ' ἐστὶν ὅρῳ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδεᾶς ἀφίστατον.
ἀπολείσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μαρωτάτω.
ΔΠ. οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα 240
ἀλλαντοπώλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι', οὐκ ἔλατε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κάπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ. 246

ΧΟΡΟΣ.

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπρόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ'
ἔρω. [ρας. 250
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέ-
ρᾳς· παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κάπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἄσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
ΚΛ. ὦ γέροντες ἡλιαστοὶ, φράτερες τριωβόλου, 255
οὐς ἐγὼ βόσκω κεκραγῶς καὶ δίκαια κῆδικα,
παραβουθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ἔυνωμοτῶν.
ΧΟ. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κάποσुकάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὡμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων, 260
κᾶν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον· ὄντα καὶ κεκηγότα,
καταγαγῶν ἐκ Χερρονήσου διαλαβῶν ἡγκύριςας,
εἰτ' ἀποστρέφας τὸν ὡμον αὐτὸν ἐνεκολήθασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα.
ΚΛ. ἔννεπέκισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύ-
πτομαι, 266
ὅτι λέγειν γνώμην ἐμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει

218. ἀγόραιοις R. ἀγοραιοῖς ceteri. 234. ΑΛ. C.
F. Hermannus] NI. 240. 241. Schol. ἐν τισιν οἱ δύο
στίχοι οὐκ ἔγκεινται. 242. Schol. τινὲς δὲ φασὶ τὸ
μὲν "ἄνδρες ἱππῆς" τὸν ἀλλαντοπώλην λέγειν, ἄλλοι
δὲ τὸ "ἄνδρες ἐγγύς" τὸν θεράποντα. Sic R. 255.
φράτερες D.] φράτερες 261. κᾶν D.] κῆν ἀπρά-
γμον· ὄντα] ἀπράγμονα R, omisso ὄντα. 262. διαλα-
βῶν Casaubonus] διαβαλῶν ἡγκύριςας Brunekius]
ἀγκυρίσας 266. ἄνδρες] ἄνδρες R.

ιστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἔστιν ἀνδρείας χάριν.
 ΧΟ. ὥς δ' ἀλαζύν, ὥς δὲ μάσθλης· εἶδες οἱ ὑπέρχεται
 ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς κάκκοβαλικεύεται; 270
 ἀλλ' ἂν ταύτη γε νικᾷ, ταυτὴ πεπλήξεται·
 ἦν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρθῆσεται.
 ΚΛ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὕψ' οἶων θηρίων γαστριζόμεαι.
 ΧΟ. καὶ κέκραγας, ὥσπερ αἰετὴν πόλιν καταστρέφει;
 ΚΛ. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέφωμαι. 275
 ΧΟ. ἀλλ' ἂν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
 ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
 ΚΛ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ᾠδεύκνυμι, καὶ φῆμ' ἐξάγειν
 ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωεύματα.
 ΑΛ. ναὶ μὰ Δία κᾶν γὰρ τοῦτον, ὅτι κενὴ τῇ κοιλίᾳ 280
 ἔσδραμιν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.
 ΔΗ. νῆ Δί', ἐξάγων γε τὰ πόρρηθ', ἄμ' ἄρτον καὶ κρέας
 καὶ τέμαχος, οὐ Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πύποτε.
 ΚΛ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
 ΑΛ. τριπλάσιον κεκράξομαι σου. 285
 ΚΛ. καταβοήσομαι βῶν σε.
 ΑΛ. κατακεκράξομαι σε κράζων.
 ΚΛ. διαβαλῶ σ', ἂν στρατηγῆς.
 ΑΛ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῦτον.
 ΚΛ. περιελῶ σ' ἀλαζονεῖας. 290
 ΑΛ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.
 ΚΛ. βλέφον ἐς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
 ΑΛ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
 ΚΛ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξει.
 ΑΛ. κοπροφορήσω σ', εἴ λαλήσεις. 295
 ΚΛ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
 ΑΛ. νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
 κάπιορκῶ γε βλεπόντων.
 ΚΛ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζεις,
 καὶ σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν 300
 ἀδεκατέτους τῶν θεῶν ἰ-
 ρὰς ἔχοντα κοιλίας. [θράσους
 ΧΟ. ὡς μαρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκράκτα, τοῦ σοῦ
 πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη 305
 καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὡς βορβοροτάραξι καὶ
 τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὺς, 310
 ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βῶν,
 κάπο τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκο-
 πῶν. 313
 ΚΛ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
 ΑΛ. εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
 ὅστις ὑποτεμένων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοῦς
 τοῖς ἀγροικοῖσιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
 καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μείζον ἢν δυοῖν δοχαῖν.
 303—313. = 382—396.

268. ἰστάναι Elmsleius] ἐστάναι 270. ἡμᾶς om.
 R, cui non tantum tribuendum ut ὄντας substituat
 cum Cobeto. κάκκοβαλικεύεται Toupus] καὶ κοβα-
 λικεύεται R. ἐκκοβαλικεύεται ceteri. 272. τὸ R.
 πρὸς ceteri. 274. Ante hunc versum chori tetrame-
 trum unum exeidisse coniecit Sauppins. 275. ΚΛ.
 Bergk] ΑΛ. 276. μὲν τόνδε Porsonus] μέντοι γε
 τήνελλος εἶ] τήνελλ' ἔσει Porsonus. 277. παρ-
 ἔλθῃ σ' Bergk] παρέλθῃς 278. ᾠδεύκνυμι D.]
 δείκνυμι. ἐνδείκνυμι legit scholiasta. 282. ἐξάγων
 Porsonus] ἐξαγαγών 290. ἀλαζονεῖας Elmsleius]
 ἀλαζονείας 292. εἰς με Bentleius] εἰς ἐμ' ἀσκαρ-
 δάμυκτος] Sic etiam ap. Polluc. 2, 67. ἀσκαρδάμυκτι in
 Bekk. Anecd. p. 452, 3. et Etym. M. et Suida s. h. v.
 294. γρύξει Elmsleius] γρύξεις vel γρύζεις 300.
 φαίνω Burgesius] φαίνω R, φαίνω ceteri. 301. ἰράς
 Hermannus] ἰεράς 304. κατακεκράκτα Hermannus]
 κεκράκτα 312. ἐκκεκώφηκας] Incertum est utrum
 sic an ἐκκεκώφωκας scripserit Aristophanes. 313.
 θυννοσκοπῶν] θυννοσκοπεῖς Kockius.

ΧΟ. νῆ Δι' καμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε καὶ γέλυν
 πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν. 320
 πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
 ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναι- 322
 δεῖαν, ἥ περ μόνῃ προστατεῖ ῥητόρων;
 ἦ σὺ πιστεύων ἀμέργει τῶν ξένων τοὺς καρπί-
 μους, 326
 πρῶτος ὢν· ὁ δ' ἵπποδάμου λείβεται θεώμενος.
 ἀλλ' ἐφάνῃ γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
 σοῦ μαρῶτερος, ὥστε με χαίρειν,
 ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δηλὸς ἔστιν αὐτόθεν, 330
 πανουργία τε καὶ θράσει
 καὶ κοβαλικεύμασιν.
 ἀλλ' ὡς τραφεῖς ὄθεν πέρ εἰσιν ἄνδρες οἵ περ εἰσὶ,
 νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
 ΑΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὐτοσί πολίτης. 335
 ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἑάσεις; ΑΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρὸς
 εἰμι.
 ΧΟ. ἔάν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέικῃ, λέγ' ὅτι κακὸν πονηρῶν.
 ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἑάσεις; ΑΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία.
 ΑΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ.
 ΚΛ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. ΑΛ. καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ πα- 340
 ρήσω.
 ΧΟ. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγήναι.
 ΚΛ. τῷ καὶ πεποithῶς αἰοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;
 ΑΛ. ὅτι λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.
 ΚΛ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπε- 341
 σόν σοι
 ὡς μὴ σπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
 ἀλλ' οἷσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅ περ τὸ πλῆθος.
 εἴ ποῦ δικίδιον εἶπας εὐ κατὰ ξένου μετοίκου,
 τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
 ὕδωρ τε πίνων κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
 ψοῦ δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὡς μῶρε τῆς ἀνοίας. 350
 ΑΛ. τί δαι σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
 ὑπὸ σοῦ μονωτάτος κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
 ΚΛ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθύς
 θύννεια θερμὰ καταφαγών, κᾶτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
 οἶνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
 ΑΛ. ἡμῶν δὲ γ' ἦνυστρον βοῦς καὶ κοιλίαν ὑεῖαν 356
 καταβροχθίσας, κᾶτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀνατόνι-
 πτος
 λαρυγγίῳ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταραῖω. [με
 ΧΟ. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσιέται
 τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.
 ΚΛ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν Μιλησίου κλονήσεις.
 ΑΛ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα. 362
 ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐπεσπῆδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκλήσω.
 322—334. = 397—408.

339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα δια-
 μαχοῦμαι

319—321. Coryphaei, non Demosthenis, cui in libris
 tribuuntur, esse vidit Beerius. 319. νῆ Δι' D.] νῆ
 Δία R. καὶ νῆ Δία ceteri. De apocope νῆ Δί vel νηδί,
 hic et alibi ubi ab metro vel postulatur vel commendat-
 ur restituta vid. Annot. Oxon. p. 312. καὶ γέλυν
 Elmsleius] κατὰ γέλυν παρασχεθεῖν Elmsleius] πα-
 ρασχέθειν 325. ῥητόρων Bentleius] τῶν ῥητόρων
 326. ἀμέργει (debebat ἀμέργει ut Kockius) Bo-
 thius] ἀμέλγει R. ἀμέλγει ceteri et Suidas s. v. ἀμέλ-
 γειν. 339. ἀλλ' αὐτὸ (τοῦτο addunt Valique nonnulli)
 — διαμαχοῦμαι (σοι addit R)] Hunc versum in R hoc
 loco, in aliis post 336. lectum, eiecit D. 340. σ' ἐγὼ
 Bentleius] ἐγὼ σ' 342. ἔναντα Bothius] ἐναντία
 344. τι] σοι R. om. V. 346. ὁ μοι π.] ὅ περ π. μοι RV.
 360. ῥοφήσει Elmsleius] ῥοφήσεις 361. ΚΛ. ad-
 didit Casaubonus.

καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα
 ἐγὼ δ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
 ΧΟ. εὐ γ' εὐ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων. 470
 ΑΔ. καὶ ἔνγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκείθεν αὖ,
 καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
 διδούς ἀναπέσεις οὔτε προσπέμπων φίλους,
 ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίους φράσω.
 ΚΛ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν 475
 ὑμῶν ἀπάντων τὰς ἑνωμοσίας ἔρω,
 καὶ τὰς ἑυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
 καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ἑυνόμνυτε,
 καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
 ΑΔ. πῶς οἶμι ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὄνιος; 480
 ΚΛ. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
 ΧΟ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
 νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω ποτέ
 ἐς τὴν κρύψαντα τὸ κρέας, ὥς αὐτὸς λέγεις.
 θεύσει γὰρ ἄζας ἐς τὸ βουλευτήριον, 485
 ὥς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκείσε διαβαλεῖ
 ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὸν κεκραάζεται.
 ΑΔ. ἄλλ' εἴμι· πρῶτον δ', ὥς ἔχω, τὰς κοιλίας
 καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
 ΧΟ. ἔχε νυν, ἄλειπον τὸν τράχηλον τούτῳ, 490
 ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
 ΑΔ. ἄλλ' εὐ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
 ΧΟ. ἔχε νυν, ἐπύκαφον λαβὼν ταδί. ΑΔ. τί δαί;
 ΧΟ. ἵν' ἄμεινον, ὦ τάν, ἐσκοροδισμένος μάχη. [νυν
 καὶ σπευδε ταχέως. ΑΔ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό
 δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθεῖν, 496
 χῶπῳ τὰ κάλλαι' ἀποφαγῶν ἦξεις πάλιν.
 ἄλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
 κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι
 Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας 500
 αὐθὶς ἐκείθεν πάλιν ὥς ἡμᾶς
 ἔλθοις στεφάνοις κατὰπαστος.
 ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσσχετε τὸν νοῦν
 τοῖς ἀναπαίστοις,
 ὡ παντοίας ἤδη μούσης 505
 πεπραθέντες καθ' ἑαυτοῦς.
 Εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κυμψοδιδάσκαλος
 ἡμᾶς [ναί,
 ἡνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβή-
 οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ
 ποιητῆς, [δίκαια, 510
 ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ
 καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώ-
 λην. [όντας
 ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶν πολλοὺς αὐτῷ προσι-
 καὶ βασανίζειν, πῶς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίῃ καθ'
 ἑαυτὸν, [ἀνὴρ
 ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ
 οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ
 νομίζων 515
 κυμψοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον
 ἀπάντων· [σασθαί·
 πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρί-
 ὑμᾶς τε πάλαι διατριγνύσκων ἐπετείουσιν τὴν φύσιν
 ὄντας, [διδόντας·
 καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρα προ-
 τοῦτο μὲν εἰδὼς ἀπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς
 κατιούσας, 520

ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
 τροπαῖα· [γίζων
 πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεῖς καὶ ψάλλων καὶ πετε-
 καὶ λυδίζων καὶ ψηγίζων καὶ βαπτόμενος βατρα-
 χείοις [ἐφ' ἦβης,
 οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ
 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπε-
 λείφθη· 525
 εἴτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῶν βρύσας ποτ'
 ἐπαίνῳ [ρασύρων
 διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως πα-
 ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς
 προθελύμους. [δίλε·
 ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ἑυμποσίῳ πλήν “Δωροὶ συκοπέ-
 καὶ “τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων·” οὕτως ἦνθησεν
 ἐκείνος. 530
 νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρῶντες παραληροῦντ' οὐκ
 ἐλεεῖτε, [ἐνόντος
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ'
 τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν
 περιέρρει, [ἀπολωλὺς,
 ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψη δ'
 ὄν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυ-
 τανείῳ, 535
 καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διο-
 νύσῳ. [γμούς.
 οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ συτυφελι-
 ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμ-
 πεν, [ἐπινοίας·
 ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας
 χοῦτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων,
 τοτὲ δ' οὐχί. 540
 ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τούτοις
 ἔφασκεν [ἐπιχειρεῖν,
 ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις
 κᾶτ' ἐντεῦθεν πρῶρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους δια-
 θρῆσαι, [πάντων,
 κᾶτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὐνεκα
 ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπερήσας ἐφλυά-
 ρει, 545
 αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ρόθιον, παραπέμψατ' ἐφ'
 θόρυβον χρηστὸν ληναίτην, [ἐνδεκα κύβαις,
 ἵν' ὁ ποιητῆς ἀπίη χαίρων,
 κατὰ νοῦν πράξας,
 φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ. 550
 ἵππι' ἀναῖ Πόσειδον, ὦ
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
 καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
 μισθοφόροι τριήρεις, 555
 μεираκίων θ' ἅμιλλα λαμ-
 πρυνομένων ἐν ἄρμασιν
 καὶ βαρυδαμονούντων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
 δελφίνων μεδέων, Σουινάρατε, 560
 ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
 Φορμίνι τε φίλτατ', ἐκ
 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις πρὸς τὸ παρεστώς.
 εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
 ἄνδρες ἦσαν τῇδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
 οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφάρκῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες αἰεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
 551—580. = 581—610.

477. ἐν R. ἐπὶ ceteri. 482. ψυχὴν] γνῶμην R.
 483. διδάξεις] δὲ (γε Meinek.) δείξεις margo codicis
 unius. ποτέ] τότε Brunnk. i 503. πρόσχετε (de-
 behat πρόσχετε) Bentleius] προσέχετε 513. πῶς
 Bentleius] ὡς

561. παρεστώς R. παρεστώς ceteri. 567. ναυ-
 φάρκῳ D.] ναυφράκῳ

οὐ γὰρ οὐδέεις πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
 ἡρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμυνίας· 570
 εἰ δέ ποτε πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἡρνοῦντο μὴ πέπτωκέναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἰς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦττο' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
 νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ στία, 575
 οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιούμεν τῇ πόλει
 προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχευρίοις.
 καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσοῦτονι
 μόνον·
 ἦν ποτ' εἰρήνῃ γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μῆδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
 ὦ πολιοῦχε Παλλάς, ὦ 581
 τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
 σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
 ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
 σης μεδέουσα χώρας, 585
 δευρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
 ἐν στραταῖς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέραν ζυνεργὸν
 Νίκην, ἥ χορικῶν ἐστὶν ἐταῖρα,
 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει. 590
 νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
 κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.
 ἂ ζύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαίνεσαι. 595
 ἄξιοι δ' εἰς' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
 ζυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολὰς τε καὶ μάχας.
 ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄραν θαυμάζομεν,
 ὡς δτ' ἐς τὰς ἵππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
 πριάμενοι κώωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα·
 εἴτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βορτοὶ
 ἐμβαλόντες ἀνεβρύαζαν, ἵππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ; 602
 ληπτέον μάλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφόρα;
 ἔξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἴτα δ' οἱ νεώτατοι
 ταῖς ὀπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώ-
 ματα· 605
 ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἰ τις ἔξέρποι θύραζε, κάκ βυθοῦ θηρῶμενοι·
 ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον
 “δεινὰ γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μῆδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι
 μῆτε γῇ μῆτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππείας.”
 XO. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε, 611
 ὅσων ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
 καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
 ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἡγωνίσω.
 ΑΔ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην; 615
 XO. νῦν ἄρ' αἶσιν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξει.
 ὦ καλά λέγων, πολὺ δ' ἀμείνων' ἔτι τῶν λόγων
 ἐρτάσμεν', εἴθ' ἐπέλ-
 θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
 ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ 620
 κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
 ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ', ὦ βέλ-
 τιστε, θαρρήσας λέγ', ὡς ἄ-

616—623. = 683—690.

600. καὶ σκόροδα] καὶ om. RV aliique et Athenaeus 11. p. 483c. οἱ δὲ σκόροδ', ἑλάας, κρόμμυα Bergkii, quae pariter coniuncta Acharn. 550. 602. [ἵππαπαῖ D.] ἵππαπαῖ 609. μῆδ' Brunckius] μῆτ' 610. μῆτε γῇ Bentleius] μῆτ' ἐν γῇ 614. ἡγωνίσω] ἡγωνίσαι Cobetus. 616. γε om. RV aliique. 617. ἀμείνων' Berglerus] ἀμείνων 618. ἐρτάσμεν' Bentleius] εἰρ-
 γασμέν'

πάντες ἡδόμεσθ' αὖ σοι.
 ΑΔ. καὶ μὴν ἀκοῦσαι γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
 εὐθύς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην· 625
 ὁ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἐπη-
 τεραπευόμενος ἡρεῖδε κατὰ τῶν ἱππέων,
 κρημνοὺς ἐρείπων καὶ ζυνωμώτας λέγων
 πιθανώταθ'· ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
 ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάεως πλέα, 630
 κάβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
 κᾶψω, ὅτε δὴ γ' ἦν ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
 καὶ τοῖς φρενακίμοισιν ἔξαπατωμένην,
 “ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες” ἦν δ' ἐγὼ
 “Βερέσχεσθαι τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων, 635
 ἀγορά τ', ἐν ἣ παῖς ὦν ἐπαυδούθη ἐγὼ,
 νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε
 φωνήν τ' ἀνααῖδῃ.” ταῦτα φροντίζοντι μοι
 ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνὴρ.
 κἀγὼ προσέκυσσ'· κᾶτα τῷ πρῶκτ' ἠενῶν 640
 τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κᾶναχανῶν μέγα
 ἀνέκραγον “ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
 εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι·
 ἔξ οὐ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
 οὐδ' ὡπτότ' ἀφύας εἶδον ἀσιωτέρας.” 645
 οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν·
 εἴτ' ἐστεφάνων· μοι εὐαγγέλια· κἀγὼ ᾠφρασα
 αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχὺ,
 ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦβολου,
 τῶν δημιουργῶν ζυλλαβεῖν τὰ τρύβλια. 650
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἐμ' ἐκεχήνεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς τ' ἄρα
 οἷς ἦδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
 γνῶμην ἔλεξεν “ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελημέναις 655
 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοὺς τῇ θεῷ.”
 ἐπένευσεν εἰς ἐκείνον ἡ βουλὴ πάλιν.
 κᾶψω γ' ὅτε δὴ γ' ἦν τοῖς βολίτοις ἡττημένους,
 διακοσίαισι βοσὶν ὑπερηκόντισα·
 τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρήνεσα 660
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
 αἱ τριχίδες εἰ γενοῖαθ' ἑκατὸν τοῦβολου.
 ἐκαράδοκῃσεν εἰς ἐμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
 κᾶθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται. 665
 οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
 ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς δλίγον μείναι χρόνον,
 ἵν' ἄθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαιμόνος λέγει
 πύθησθ'· ἀφίκεται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
 οἱ δ' ἔξ ἐνός στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον 670
 “νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
 ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἄξιας;
 οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.”
 ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
 εἴθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ. 675
 ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
 ἅπαντα τὰ τε γῆτει' ὅσ' ἦν ἐν τάγορᾳ·

625. ἰέμην D.] ἰέμην 628. ἐρείπων Brunckius]
 ἐρείδων 635. Μόθων Kusterus] μόθωνες 639.
 ἀπέπαρδε] ἀπέπαρδε Halbertsma. 640. ἠενῶν D.]
 ἠένων 641. ἐξήραξα Bentleius] ἐξάραξα 643.
 πρῶτος V correctus et Phrynichus p. 266. ed. Lob.
 πρῶτον ceteri. 652. ὑπονοήσας] ἐπινοήσας Meine-
 kius. εἰδὼς τ' ἄρα D.] εἰδὼς τᾶμα R. εἰδὼς ἄρα
 ceteri. 654. ἦδη μοι] καμοὶ R. 655. εἰσηγγελη-
 ναις] ἡγγελημέναις R. 659. διακοσίαισι D.] διηκοσίησι
 660. χιλίων] χιλίων libri: sed schol. τὸ δὲ χιλίων
 περισπῶσι. 674. ἀφιέναι Brunckius] ἀπιέναι
 ὑποδραμῶν] ὑπεκδραμῶν R.

ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κάχαριζόμεν.
οἱ δ' ὑπερεπῆνον ὑπερεπύπασζόν τέ με
ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
ΧΟ. πάντα τοι πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
ἡρῆε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίας
μεῖζοσι κεκασμένον
καὶ δόλοισι ποικίλοις
ῥήμασιν θ' αἰμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
τιζε τὰ πῖλοιπ' ἄριστα·
ἔνιμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
νους ἐπίστασαι πάλαι.
ΑΔ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὗτος προσέρχεται,
ὥθων κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
ὥς δὴ καταπιόμενός με. μορμὴ τοῦ θράσους.
ΚΔ. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.
ΑΔ. ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μύθωνα, περιεκόκκασα.
ΚΔ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ', εἰ μὴ σ' ἐκράγῃ
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
ΑΔ. εἰ μὴ ῥφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπίω,
κᾶτ' ἐκροφῆσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.
ΚΔ. ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
ΑΔ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄψομαι σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεαίμενον.
ΚΔ. ἐν τῷ Ξύλῳ δῆσω σε νῆ τὸν οὐρανόν.
ΑΔ. ὡς δ' ἐθέθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάροις ἦδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;
ΚΔ. ἔξαρπάσομαι σου τοῖς ὄνυξιν τάντερα.
ΑΔ. ἀπονυχῶ σου τὰν πρυτανεῖαν σιτία.
ΚΔ. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.
ΑΔ. κἀγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
ΚΔ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
ΑΔ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
ΚΔ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψυμίζεται.
ΑΔ. κᾶθ' ὥσπερ αἰ τιτθαί γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
ΚΔ. καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
ΑΔ. χῶ πρῶκτός οὐμός τουτογὶ σοφίζεται.
ΚΔ. οὐκ, ὦ γάθ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν ὡς τὸν Δῆμον. ΑΔ. οὐδὲν κωλύει·
ἰδοὺ, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύει.
ΚΔ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. ΑΔ. νῆ Δί', ὦ πάτερ,
ἔξελθε δῆτ'. ΚΔ. ὦ Δημίδιον ὦ φίλατον,
ἔξελθ', ἵν' εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.
ΔΗΜΟΣ.
τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς, ὦ Παφλαγῶν, ἀδικεῖ σε; ΚΔ. διὰ σέ τύπτομαι
ὑπὸ τουτοῦ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗΜ. τῆς;
ΚΔ. ὅτι φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.

684. ἡρῆε D.] εὐρε 697. περιεκόκκασα Photius
p. 416, 16.] περιεκόκκασα R. περιεκόκκασα ceteri.

698. Δήμητρ' ἔτ', εἰ Reisigius] δήμητρά γ' εἰ R.
δήμητρ' ἔαν ceteri. 701. κᾶτ' ἐκροφῆσας Seagerus]
κάπεκροφῆσας. κᾶν ἐκροφῆσας Bothius. 723. ὡς
Meinelius] ἐς R. εἰς ceteri. 725. Hic versus Cleoni,
726. 727. isicario tribuebantur. Correxerit Reiskius.
726. Alterum ὡ addidit Elmsleius. 727. οἷα περι-
υβρίζομαι Elmsleius] οἷα περ ὑβρίζομαι

ΔΗΜ. σὺ δ' εἰ τίς ἐτεόν; ΑΔ. ἀντεραστής τουτοῦ,
ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κἀγαθοί.
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμέν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὁμοῖος εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βурсοπώλαισιν δίδως.
ΚΔ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΔ. εἰπέ νυν, τί ὄρων;
ΚΔ. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τοὺς ἐκ Πύλου
πλεύσας ἐκείσε τοὺς Λάκωνας ἦγαγον.
ΑΔ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἐφοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφαιλόμην.
ΚΔ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῦν ἐστὶ σοὶ
εὐνοῦστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήσῃς.
ΑΔ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
ΔΗΜ. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ·
ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.
ΑΔ. οἷμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλῳλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστί δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί καθῆται τῆς πέτρας,
κέχηγεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.
ΧΟ. νῦν δὲ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξέναν σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κακῶν ἀμυγχανῶν πόρους εὐμήχανος πορίζειν.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐπὶ τὸν
ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνον προΐκείσθαι σου,
πρότερον σὺ [βάλλου.
τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παρα-
ΚΔ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γε-
γέννημαι [λαβακῶν, 765
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σα-
ῶσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυ-
τανεῖω· [τιβεβηκῶς,
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀν-
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθεῖν κατατμηθεῖν τε λέ-
παδνα. [κατατμηθεῖς
ΑΔ. κᾶργ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω,
ἐφοίμην ἐν περικομματίοις· κεὶ μὴ τούτοις πέποι-
θας, 770
ἐπὶ ταυτησί κατακνησθεῖν ἐν νυκτὶ μετὰ τυροῦ
καὶ τῇ κρεάτῳ τῶν ὀρχιπέων ἐλκοίμην ἐς Κερα-
μεικόν. [το πολίτης;
ΚΔ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γενοι-
ὸς πρῶτα μὲν, ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλείστ'
ἀπέδειξα [τοὺς δὲ μεταίτων,
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχνων,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριόι-
μην. 776
ΑΔ. τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό
σε δράσω. [ραθῶσω.
ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἄλλοτρίους πα-

740. βурсοπώλαισιν δίδως] βурсοπώλαις ἐπιδίδως
Cobetius. 741. νυν] μοί νυν R. 742. τοὺς Bent-
leius] τῶν. Schol. explicat καταδραμῶν τοὺς ἐν Πύλῳ
στρατηγούς. 754. καθῆται Bekkerus] κάθηται 759.
εὐμήχανος πορίζειν Elmsleius] εὐμήχανους πορίζων
760. ἐπὶ Cobetius] ἐς 761. προΐκείσθαι σου Schmidtius
ex gl. Hesychii προΐκείσθαι: ἐπικείσθαι (ἐπικείσθαι codex)]
προσικείσθαι σου R et Suidas s. v. δελφίς. προσικείσθαι
σοὶ ceteri. πρότερον R et Suidas. πρότερος ceteri.
763. Ἀθηναίᾳ V. Αθηναίῃ ceteri.

- ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὖνους, τοῦτ' αὐτὸ σε
πρῶτα διδάξω, [λαυεῖ. 780
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακίως ἀπο-
σέ γάρ, δς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μα-
ραθῶνι, [δωκας,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέ-
ῃπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθή-
μενον οὕτως, [ἐπαναίρου,
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ βαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
κᾶτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβης τὴν ἐν Σαλα-
μῖνι. 785
ΔΗΜ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου
τις ἐκείνων; [λόδημον.
τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φι-
ΚΛ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὖνους αὐτῶ θωπευματίων γεγέ-
νησαι. [σμοσιν εἶλες.
ΑΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεά-
ΚΛ. καὶ μὴν εἰ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον
ἁμύνων 790
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς
περιδοῦσθαι. [πιθάνκναισι
ΑΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, δς τοῦτον ὄρων οἰκοῦντ' ἐν ταῖς
καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὀγδοονοῦκ' ἐλεαί-
ρεις, [δὲ φέροντος
ἀλλὰ καθεῖρξας αὐτὸν βλίπτεις. Ἀρχεπτολέμου
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
λαύνεις 795
ἐκ τῆς πόλεως βραθυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προ-
καλοῦνται. [λογίοισιν
ΚΛ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξη πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἡλιά-
σασθαι, [ραπεύσω,
ἣν ἀναμείνῃ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γῶ καὶ θε-
ἐξευρίσκων εὐ καὶ μιανῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει.
ΑΛ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξη μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοοῦμενος,
ἀλλ' ἵνα μᾶλλον 801
σὺ μὲν ἀρπάξης καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων,
ὁ δὲ δῆμος [μὴ καθορᾶ σου,
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς οἰμῆς ὃ πανουργεῖς
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρεῖας καὶ μισθοῦ πρὸς
σε κεχῆν. [κρόπτου,
εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρόν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος δια-
καὶ χίδρα φαγῶν ἀναθαρρήσει καὶ στεμφύλῳ ἐς λό-
γον ἔλθῃ, [κρόπτου,
γινώσκει οἶων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρε-
εἶθ' ἦξει σὺ δριμύς ἀγροικός, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον
ἰχνεύων. [περὶ σαντοῦ.
ἂ σὺ γινώσκων τόνδ' ἔξαπατᾷς, καὶ ὀνειροπολεῖς
ΚΛ. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτὶ σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ
διαβάλλειν 810
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλεί-
ονα χρηστὰ [πόλιν ἤδη;
νῇ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν
ΑΛ. ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ
ἀντιφερίζεις; [χειλῇ,
δς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστήν ευρῶν ἐπι-
καὶ πρὸς τοῦτοίς ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμα-
ξεν, 815
ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθὺς καινοὺς παρέ-
θηκε.
- σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησιμῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
φερίζων. [ἀπομάττει.
κάκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλεῖων
ΚΛ. οὐκ οὖν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστὶν μ' ὑπὸ
τούτου,
ὁτιή σε φιλῶ; ΔΗΜ. παῦ παῦ οὗτος, καὶ μὴ σκέρ-
βολλε πονηρά. [φιάζων.
πολλοῦ δὲ πολὺν μεχρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυ-
ΑΛ. μιανῶτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλείστα πανοῦργα
ὁπότεν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς [δεδρακῶς,
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων 825
καταβροχθίζει, κάμποσιν χειροῖν
μυστιλάται τῶν δημοσίων.
ΚΛ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτονθ'
αἰρήσω γῶ τρεῖς μυριάδας.
ΑΛ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις, 830
μιανῶτατος ὦν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καὶ σ' ἐπιδείξω
νῇ τὴν Δημήτρ', ἢ μὴ Ζῆην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἢ μνάς τετταράκοντα. 835
ΧΘ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεῖς μέριστον ὠφέλημα,
Ζηλῶ σε τῆς εὐλωπτίας. εἰ γὰρ ὡδ' ἐποίσεις,
μέριστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις [ναν,
τὰν τῇ πόλει, τῶν συμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρία-
ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοὶ λαβὴν δέδωκεν.
κατερράσει γὰρ βραδίως, πλευράς ἔχων τοιαύτας. 842
ΚΛ. οὐκ, ὦ γασθοί, ταῦτ' ἐστὶ πῶ ταῦτη μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰρασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἀπάξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστοιμίζειν, 845
ἔως ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.
ΑΛ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδεδωκας.
οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι. 849
ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ' ὦ Δῆμε, μηχανήμ', ἵν', ἣν σὺ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ ῥένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στίφος οἶδν' ἐστὶ βυρσοπωλῶν
νεανῶν· τοῦτους δὲ περιοικοῦσι μελισσοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἐν ἐστὶ συγκερυφός.
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα, 855
νύκτωρ κατασπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς ἐββόλας τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
ΔΗΜ. οἶμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρὲ,
ὅσον με παρεκόπητον χρόνον τοιαυτά κρουσιδημῶν.
ΚΛ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς 860
ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὦν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμώτας, καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
ΑΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστή, λαμβάνουσιν οὐδέν, 865
ἔαν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν ταράττης.
ἐν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῷ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ 869
ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὰ
τὸν Ἀπόλλων.
ΑΛ. ἐγνωνκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοὶ
Ζεῦτος πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν ἰδῶμι.
ΔΗΜ. κρίνω σ' ὅσων ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄρι-
στον

781. Μαραθῶνι Bentleius] ἐν Μαραθῶνι 783.
ταῖσι Brunckius] ταῖς 785. τρίβης Brunckius] τρι-
βῆς 792. πιθάνκναισι] Scholiasta, οἱ δὲ παλαιοὶ φι-
δάκνην λέγουσι: unde φιδάκναισι Brunckius. 798.
πεντωβόλου Kusterus] πεντώβολον 806. χίδρα D.]
χίδρα ἐλθῇ] ἐλθῶν Hirschigius.

81. παῦ παῦ οὗτος Elmsleius] παῦ οὐτοσί. παῦ
ὦ οὗτος Bentleius. 822. 1044. ἐλελήθης Brunckius]
ἐλελήθεις 826. χειροῖν Bentleius] χεροῖν 873.
ὅσων Bentleius] ὅσων

εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
 ΚΛ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσοῦτονι δύνασθαι, 875
 ἐμοὶ δὲ μὴ μνεῖαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
 ἔπαυσα τοὺς βινουμένους τὸν Γρύττον ἔξαλείψας.
 ΑΛ. οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἔστι πρῶκτοτηρεῖν
 παῦσαι τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκεί- 879
 νους
 οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιντο.
 τονδὶ δ' ὄρων ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτον,
 οὐπῶποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἡξίωσας,
 χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τοῦτονι δίδωμι.
 ΔΗΜ. τοιούτονι Θεμιστοκλῆς οὐπῶποτ' ἐπενόησεν.
 καίτοι σοφὸν ἄκείν' ὁ Πειραιεύς· ἐμοίγε μέντοι 885
 οὐ μείζον εἶναι φαίνεται· ἔξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
 ΚΛ. οἶμοι τάλας, οἷος πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
 ΑΛ. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη,
 τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὡς περ βλαντίοισι χρώμαι.
 ΚΛ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γάρ αὐτὸν 890
 προσαμφιῶ τοδὶ· σὺ δ' οἶμωζ', ὦ πονήρ'. ΔΗΜ. ἱαιβοί.
 οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
 ΑΛ. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμιπσχεν, ἵν' ἀπο-
 πνίξῃ· [ἐκείνον
 καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ'
 τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗΜ. οἶδα μέν- 895
 τοι.
 ΑΛ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
 ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κάπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
 βδόντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
 ΔΗΜ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ
 κόπρειος. 899
 ΑΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δῆπου γένεσθε πυρροί;
 ΔΗΜ. καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.
 ΚΛ. οἷοίσι μ', ὦ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
 ΑΛ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικήσαι σ' ἀλαζονείαις.
 ΚΛ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
 ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφήσαι. 905
 ΑΛ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιον γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
 τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐκλύδρια περιαιεῖφιν.
 ΚΛ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου κλέψων νέον ποιήσω.
 ΑΛ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τῷ φθαλμίδι περιψῇ.
 ΚΛ. ἀπομυζάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀπο-
 ΑΛ. ἐμοὶ μὲν οὖν. ΚΛ. ἐμοὶ μὲν οὖν. [ψῶ. 910
 ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
 ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
 σαντοῦ, παλαιὰν ναὺν ἔχοντ',
 εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ- 915
 ρεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
 διαμηχανήσομαι θ' ὅπως
 ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.
 ΧΟ. ἀνὴρ παφλάζει, παθε παῦθ',
 ὑπερζέων· ὑφελκτέον
 τῶν δαλίων, ἀπαρυστέον
 τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
 ΚΛ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην
 ἱπούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
 ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους 925
 σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
 ΑΛ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-

878. δῆτα om. RV alii que. 891. πονήρ'. ἱαιβοί
 D.] πόνηρε (πόνηρ' R). αἰβοί 893. τοῦτό γ' Bent-
 leius] τοῦτ' περιήμιπσχεν] περιήμιπσχεν R.
 899. κόπρειος Brunckius. κοπρεῖος R. κόπριος ceteri.
 903. ἀλαζονείας D.] ἀλαζονείας R. ἀλαζονεία ce-
 teri. 913. ἀναλίσκοντα τῶν σαντοῦ del. Cobetius.
 921. δαλίων G. Schneiderus] τῶν δαδίων RV. τῶν
 δάδων vel τῶν δαδῶν ceteri. τῶν δαδίων Bentleius.

δέν, εὐχομαι δέ σοι ταδί·
 τὸ μὲν τὰ γῆνον τευθίδων
 ἐφεστάναι σίζον, σὲ δὲ 930
 γνῶμην ἔρεῖν μέλλοντα περὶ
 Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς 935
 ἐκκλησίαν ἔλθειν ἔπει-
 τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
 κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
 βουλόμενος ἐ-
 σθίων ἐπαποπνιγείης. 940
 ΧΟ. εὐ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.
 ΔΗΜ. κάμοι δοκεῖ καὶ τάλλα γ' εἶναι καταφανὺς
 ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
 ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ βολοῦ. 945
 σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
 καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὥς οὐκέτι
 ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
 εἰ μὴ μ' ἑάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὐ
 ἐμοὶ πανουργώτερός τις ἀναφανήσεται. 950
 ΔΗΜ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὗτοσι
 οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
 ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. ΑΛ. φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
 ΔΗΜ. δημὸν βοείου θρίου ἐξωπτημένον.
 ΑΛ. οὐ τοῦτ' ἐνεστίν. ΔΗΜ. οὐ τὸ θρίον; ἀλλὰ τί; 955
 ΑΛ. λάρος κεχηνὺς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν. [ποδῶν.
 ΔΗΜ. αἰβοὶ τάλας. ΑΛ. τί ἐστίν; ΔΗΜ. ἀπόφερ' ἐκ-
 οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνόμου.
 παρ' ἐμοὶ δὲ τοῦτον λαβὼν ταμιεύε μοι.
 ΚΛ. μὴ δῆτά πῶ γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ, 960
 πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.
 ΑΛ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΛ. ἀλλ' ἔαν τοῦτω πίθῃ,
 μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. ΑΛ. κἄν γε τουτωί,
 ψυλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
 ΚΛ. ἀλλ' οἷ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὥς ἄρξαι σε δεῖ 965
 χώρας ἀπάσης ἐσπεφανυμένον ῥόδοις.
 ΑΛ. οὐμοὶ δέ γ' αὐ λέγουσιν ὥς ἀλουργίδα
 ἔχων κατὰ παστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
 χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.
 ΔΗΜ. καὶ μὴν ἐνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὗτοσι 970
 αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΛ. πάντῃ γε. ΔΗΜ. καὶ σὺ νυν φέρε.
 ΚΛ. ἰδοῦ. ΑΛ. ἰδοῦ νῆ τὸν Δί'· οὐδὲν καλῶει.
 ΧΟ. ἡδιστον φάος ἡμέρας
 ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-
 σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις, 975
 ἦν Κλέων ἀπόληται.
 καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
 οἷων ἀργαλειωτάτων
 ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
 ἦκουσ' ἀντιλεγόντων,
 ὥς εἰ μὴ γένεθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἡ-
 στην σκευὴ δύο χρησίμω,
 δοῖδυν οὐδὲ τορύνῃ.
 ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ- 985
 μάζω τῆς ὁμοουσίας
 αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 παῖδες οἱ εὐνεφοῦτων

940. ἐπαποπνιγείης Elmsleius] ἀποπνιγείης
 974. πᾶσιν addidit Dobraeus. 975. τοῖς R. τοῖσιν
 ceteri. ἀφικνουμένοις scholiasta] ἀφικνουμένοιςιν
 981. γένεθ' Scaliger] γένειθ' libri et Suidas s. v.
 δοῖδυν. 984. δοῖδυν Suidas] δοῖδυν

τὴν Δωριστὶ μόνην ἔναρ-
μώττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.
κᾶτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
ἢν μὴ δωροδοκηστί.
ΚΛ. ἰδοὺ θέασαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΑΛ. οἴμ' ὡς χεσεῖω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω. [μασας;
ΔΗΜ. ταυτὶ τί ἔστι; ΚΛ. λόγια. ΔΗΜ. πάντ'; ΚΛ. ἐθαύ-
και νῆ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα. 1000
ΑΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερφῶν καὶ ἔννοικία δύο.
ΔΗΜ. φέρ' ἴδω, τίνας γάρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε;
ΚΛ. οὐμοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος. ΔΗΜ. οἱ δὲ σοὶ τίνας;
ΑΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου. 1004
ΔΗΜ. εἰσιν δὲ περὶ τοῦ; ΚΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
ΔΗΜ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φα-
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων, [κῆς,
περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
ΔΗΜ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσσεθέ μοι, 1011
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον ψπερ ἤδομαι,
ὡς ἐν νεφέλαισι ἀετὸς γενήσομαι.
ΚΛ. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ, Ἐρεχθεῖδη, λογιῶν ὁδόν, ἦν σοι Ἀπόλλων
ἴαχεν ἔξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων. 1016
σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷς ταῦτ', ἀπολείεται.
πολλοὶ γάρ μοι μίσει σφε κατακρήνους κολοιοί. 1020
ΔΗΜ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
ΚΛ. ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γάρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
ΑΛ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ 1025
ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογιῶν παρεσθίει.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
ΔΗΜ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός ὁ περὶ τοῦ κυνός δάκη.
ΑΛ. Φράζευ, Ἐρεχθεῖδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
ὃς κέρκω σάινων σ', ὁπότεν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν 1031
ἔξεδεται σοὶ τοῦψον, ὅταν σὺ που ἄλλοσε χάσκης·
ἐσφοιτῶν τ' ἔς τοῦπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
ΔΗΜ. νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι. 1035
ΚΛ. ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἴτα διάκρινον τότε.
Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κύνωπι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκῶς· τὸν σὺ φύλασσε,
τείχος ποιήσας ἔυλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΔΗΜ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γ' ὡ
ΚΛ. ἔφραζεν ὁ θεὸς σοὶ σαφῶς σώζειν ἐμέ· [μὲν οὐ.

989. ἔναρμώττεσθαι D.] ἀρμώττεσθαι libri et Suidas
s. v. Δωριστὶ. ἂν ἀρμώττεσθαι Aldus. 991. μαθεῖν]
λαβεῖν Suidas l. c. 996. δωροδοκηστί] δωροδοκισθί
RV. 1010. περὶ ἁπάντων πραγμάτων om. R et tres
alii, addunt vero RV et quinque alii τὸ πέος οὗτοισι δά-
κοι, quae diversa est scriptura ad v. 1029. annotata.
1018. πρὸ σέθεν Porsonus] πρόσθε vel πρόσθεν
γρ. λάσκων V. χάσκων vel δάκνων ceteri.
1019. δρᾷς Bothius] δρᾷ 1026. θύρας] ἀθήρας Her-
mannus. 1032. σοι Cobetus] σου [που] ποι
Cobetus 1037. δὲ V ut in oraculo apud Herodo-
tum 5, 92. τε ceteri. 1039. φύλασσε V alii que. φύ-
λασαι alii.

ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμι σοι.
ΔΗΜ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγεννημένος;
ΑΛ. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογιῶν ἐκὼν 1045
μόνον, ὃ σιδηροῦν τεῖχος ἔστι καὶ ἔυλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
ΔΗΜ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; ΑΛ. τουτονὶ
δῆσά σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ἔυλῳ.
ΔΗΜ. ταυτὶ τελείσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050
ΚΛ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρύπτουσι κορῶνας.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὡς σοι
ἦγαγε συνδῆσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.*
ΑΛ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοῦργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη, 1056
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιοτ' χέσαιοτ' γάρ, εἰ μαχέσαιοτ'.
ΚΛ. ἀλλὰ τότε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφρα-
ζεν. [Πύλοιο;
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο ΔΗΜ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ
ΑΛ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανεῖω. 1060
ΔΗΜ. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι;
ΑΛ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφῆρπασεν.
ἀλλ' οὐτοσί γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
ΔΗΜ. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίνωσκε, τοῖς ναυταῖσι μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται. 1066
ΑΛ. Αἰγεῖδην, φράσσαι κυναλώπηκα, μὴ σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολυῖδριν.
οἶσθ' ὅ τι ἔστιν τοῦτο; ΔΗΜ. Φιλόστρατος ἡ κυ-
ναλώπηξ.
ΑΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναὺς ἐκάστοτε 1070
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·
1 ταύτας ὁπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
ΔΗΜ. πῶς δὴ τριήρης ἔστι κυναλώπηξ; ΑΛ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης τ' ἔστι χῶ κύων ταχύ.
ΔΗΜ. πῶς οὖν ἄλωπηξ προσετέθη πρὸς τῇ κυνί; 1075
ΑΛ. ἀλὼπηξ τοὺς στρατιώτας ἠκασεν,
ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
ΔΗΜ. εἶεν.
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπηκίοις ποιῶ;
ΑΛ. ἐγὼ ποριῶ καὶ τούτων ἡμερῶν τριῶν. 1079
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, δν εἶπε σοὶ ἐξαλέασθαι,
χρησμὸν Λητοῖδης, Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.
ΔΗΜ. ποῖαν Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι φησ', ἔμβαλε κυλλῇ.
ΚΛ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίκατο τὴν Διοπιείθους. 1085
ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν ἐμοὶ χρησμός περὶ σοῦ περυγῶτος,
αἰετὸς ὡς γίγνεται καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
ΑΛ. καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χῶτι γ' ἐν Εκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπασσα.
ΚΛ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς αὐτῇ 1090
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνην πλουθυγίαν.
ΑΛ. νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ· καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς αὐτῇ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυᾷ αὐτῇ πικαθῆσθαι·
εἴτα κατασπένδιν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω
ἄμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάμην.
ΔΗΜ. ἰοὺ ἰοὺ. 1096

1046. μόνον, ὃ D.] ὁ μόνον [τεῖχος ἔστι] ἔστι
τεῖχος R. 1049. ἐκέλευ' ἐν] ἐκέλευσε R. ἐκέλευε
ceteri. ἐν additum ex Etym. M. p. 346, 18. ubi verba
ἐν πεντεσυρίγγῳ ἔυλῳ afferuntur. 1052. ὡς σοι
Bergkii] ὃς σοι 1056. ἀναθείη Cobetus] ἀναθείη
1058. φράσσαι D.] φράσαι R. φράζευ eeteri.
1062. Δήμῳ tribuit R. ἀφῆρπασεν] ὑφῆρπασεν
Meinekii. 1074. τ' addidit Meinekii. 1080.
τόνδ'] τοῦδ' Cobetus. 1087. βασιλεύσεις] βασιλεύεις
R. 1089. γ' delet D.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδείς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἑμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.
ΚΛ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὥς ἐγὼ 1100
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
ΔΗΜ. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
ΚΛ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ ἴσκειν.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένους
καὶ τοῦσπον ὀπτόν· μὴδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ὅσθιε.
ΔΗΜ. ἀνύσατέ νυν, ὃ τι περ ποιήσῃ· ὡς ἐγὼ,
ὁπότερος ἂν σφῶν εὐ με μᾶλλον αὐ ποιῇ,
τούτῳ παραδύσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
ΚΛ. τρέχοιμ' ἂν εἰσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ.
ΧΟ. ὦ Δῆμε, καλὴν γ' ἔχεις 1111
ἄρχην, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασι σ' ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θυπευόμενός τε χαι-
ρεις κἄξαπατῶμενος,
πρὸς τὸν τε λέγοντ' αἰ
κέχνηνας· ὁ νοῦς δὲ σου
παρῶν ἀποδημεῖ.
ΔΗΜ. νοῦς οὐκ ἐνὶ ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἦδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην.
τούτου δ', ὅταν ἦ πλέως,
ἄρας ἐπάτασα.
ΧΟ. χοῦτῳ μὲν ἂν εὐ ποιῶς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὥς λέγεις,
τούτῳ πάντῃ πολλῇ,
εἰ τοῦσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνῇ, κἄθ' ὅταν
μὴ σοι τύχῃ ὅσον ὄν,
τούτων δὲ ἂν ἡ παχὺς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.
ΔΗΜ. σέφασθε δὲ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
κἄμ' ἔξαπατῶλλειν.
τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.
ΚΛ. ἀπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν. ΑΛ. σύ γ', ὦ φόρε.
ΚΛ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.
ΔΗΜ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαι σφῶ καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.

1111—1130. = 1131—1150.

ΑΛ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ΔΗΜ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.
ΑΛ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί, 1159
ἵνα σ' εὐ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χρή
ἄπιτον. ΚΛ. ἰδοῦ. ΔΗΜ. θέοιτ' ἂν. ΑΛ. ὑποθεῖν
οὐκ ἐῷ.
ΔΗΜ. ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δί' ἢ γ' ὡς θρύβομαι.
ΚΛ. ὁρᾶς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
ΑΛ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος. 1165
ΚΛ. ἰδοῦ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῆλεφαντίνῃ.
ΔΗΜ. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. 1170
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πείσινον εὐχρῶν καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαμάχος.
ΑΛ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
ΔΗΜ. οἶε γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν ὀλιν, 1175
εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερέχει τὴν χύτραν;
ΚΛ. τοῦτ' τέμαχος σοῦδωκεν ἡ Φοβειστράτη.
ΑΛ. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐρθὼν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστροῦ τόμον.
ΔΗΜ. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη. 1180
ΚΛ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευσε τουτοῦ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
ΑΛ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗΜ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι
ἐς τὰς τριῆρεις ἐντερόνειαν ἡ θεὸς· 1185
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ΔΗΜ. ὡς ἡδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
ΑΛ. ἡ Τριτογενὴς καὶ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
ΚΛ. λαβὲ νυν πλακοῦντος πίνος παρ' ἐμοῦ τόμον. 1190
ΑΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ λαγῶ· ἔξεις ὁπόθεν δῶς, ἀλλ' ἐγὼ.
ΑΛ. οἴμοι. πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;
ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι. 1194
ΚΛ. ὁρᾶς τὰδ', ὦ κακοδαίμων; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει·
ἐκείνοι γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται τινες
πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια. [νους;
ΚΛ. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἔασεις τοὺς ἔε-
ῷ Δημίδιον, ὁρᾶς τὰ λαγῶ· ἅ σοι φέρω;
ΚΛ. οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τὰμ' ὑφίρπασας. 1200
ΑΛ. νῆ τὸν Ἰσοειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
ΔΗΜ. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;
ΑΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμι' ἐμόν.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ', ἐγὼ δ' ὤπησά γε.
ΔΗΜ. ἅπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραβάντος ἡ χάρις. 1205
ΚΛ. οἴμοι κακοδαίμων, ὑπερναυδισθήσομαι.
ΑΛ. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῶν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σέ καὶ τὴν γαστέρα;
ΔΗΜ. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς; 1210
ΑΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνας· κάμελει κρινεῖς καλῶς.

1163. ἢ γ' ὡς θρύβομαι] ἢ π'ιτρίβομαι Koeckius.
1196. ἐκείνοι Elmsleius] ἐκείνοι ἔρχονται. ΚΛ. τί-
νες; ΑΛ. πρέσβεις libri. Correctum ex schol. 1204.
ΑΛ. ante ἐγὼ δ' ὤπησά γε delevit Bothius. 1206.
ὑπερναυδισθήσομαι D.] ὑπερναυδισθήσομαι libri et
Suidas s. h. v. ὑπερναυδισθήσομαι H. Stephanus in
Thesaurο. Antiatticista Bekkeri p. 80, 30. ἀναιδί-
ζεσθαι: Ἀριστοφάνης Ἰππίευσιν. ἀναιδεῖται est v. 398.
nisi illic quoque ἀναιδίζεται scribendum. 1211. τὴν]
τὴν τ' Meinekian.

1108. αὐ Reisigius] ἂν 1151. ἀπαγ'] γρ. ἔρρ'
apud schol. 1155. 1157. προπαλαιπαλαίπαλαι D.]
προπάλαι πάλαι πάλαι 1158. εἰ δὲ (sic R: εἴ γε ce-
teri) μὴ, φράσεις] εἴσομ', ἦν φράσης Porsonus.

ΔΗΜ. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΔΛ. οὐχ ὄρας κενήν,
ὦ παππίδιον; ἀπαύει γάρ σοι παρεφόρου. 1215
ΔΗΜ. αὐτὴ μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
ΑΛ. βάδιζε νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὄρας τὰδ'; ΔΗΜ. οἶμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρέμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἔμοι δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτονί. 1220
ΑΛ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο.
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὦν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρτίθει τὰ μείζονα.
ΔΗΜ. ὦ μισρὲ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνισα κἀδωρησάμαν. 1225
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
ΔΗΜ. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωπὶ
αὐτὸν περιῶ. ΑΛ. κατὰθου ταχέως, μαστιγία.
ΚΛ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικός
φράζων ὑφ' οὗ χρεῶν ἔμ' ἡττάσθαι μόνου. 1230
ΑΛ. τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λιαν σαφῶς.
ΚΛ. καὶ μὴν σ' ἐλέγξει βούλομαι τεκμηρίω,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καὶ σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὦν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; 1235
ΑΛ. ἐν ταῖσιν εὐστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.
ΚΛ. πῶς εἶπας; ὥς μοῦ χρησμός ἀπτεται φρενῶν.
εἶεν.
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλιν ἐμάνθανες;
ΑΛ. κλέπτειν ἐπιπορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.
ΚΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Λύκιε, τί ποτὲ μ' ἐργάσει; 1240
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἔξανδρούμενος;
ΑΛ. ἡλλαντοπῶλουν καὶ τι καὶ βινεσκόμην.
ΚΛ. οἶμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγὼ.
λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα.
καὶ μοι τοσοῦτον εἶπε· πότερον ἐν ἀγορᾷ 1245
ἡλλαντοπῶλεις ἐτεδὸν ἢ π' ἐν ταῖς πύλαις;
ΑΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὐ τὸ τάριχος ὦνιον.
ΚΛ. οἶμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἰσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καὶ σ' ἄκων ἐγὼ 1250
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μάλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
ΑΛ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
ΧΟ. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγέννησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχὺ, 1255
ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
ΔΗΜ. ἔμοι δέ γ' ὅ τί σοι τοῦνον' εἶπ'. ΑΛ. Ἀγοράκριτος·
ἐν τάγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
ΔΗΜ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγὸνα παραδίδωμι τουτονί.
ΑΛ. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς, 1260
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μὴδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω ἢ τῇ Κεχνηαίων πόλει.
ΧΟ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαουμένοισιν 1264

1263—1289. = 1290—1315.

1217. βάδιζε νυν Cobetus] βάδιζε γοῦν. βάδιζε δ' οὖν Sauppis. 1218. τὰδ' addidit Elmsleius.
1221. εἰργάζετο] ἡργάζετο R. 1225. τυ] τοι R alii-
que nonnulli. κἀδωρησάμαν V. κἀδωρησάμην ce-
teri. Fortasse κἀδωρυζάμαν. 1230. χρεῶν ἔμ' D.]
δεήσει μ'. Sic Aesch. Prom. 996. φράσαι | πρὸς οὐ
χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. 1234. τοσοῦτον D.]
τοσοῦτο 1237. μοῦ (i. e. μοι ὁ) D.] μου (μοῦ V.)
1238. εἶεν om. R. 1242. καὶ τι καὶ Meinekius]
Κλ. καὶ τί; Ἀλλ. καὶ 1254—1256. Demostheni
tribuit R. 1256. Φανὸς] Vel Φάνος; de quo vid.
Lehrs. Aristarch. p. 280. ed. sec. 1262. ἢν addidit
Hirschigius.

ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατήρας ἀείδειν, μὴδὲν ἐς Λυσι-
στρατον, [καρδία;
μὴδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὐ λυπεῖν ἐκούση
καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλων, ἀεὶ πεινῇ θαλε-
ροῖς δακρυόισιν [νεσθα. 1271
σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι διὰ μὴ κακῶς πέ-
λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπὶφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275
εἰ μὲν οὖν ἀνθρώπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
αὐτὸς ἦν ἐνδῆλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωντον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὀρθιον νόμον. 1279
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενῆς,
Ἀριφράδης πονηρὸς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἐστὶ δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξηγῆκε τι.
τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαί-
νεται, 1284
ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον ὁρῶσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπὴν καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ,
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἀνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὐ ποτ' ἐκ ταῦτοῦ μεθ' ἡμῶν πίνεται ποτηρίου.
ἢ πολλὰς ἐννυχίαισι 1290
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυ-
μος. [ἀνέρων 1295
φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἔχοντων
οὐκ ἂν ἐξελεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβο-
λεῖν ἂν ὁμοίως· [τραπέζῃ. 1299
ἴθ' ὦ ἀνα, πρὸς γονάτων, ἔξελεθε καὶ σύγγνωθι τῇ
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα· 1301
οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὡ παρθέναι, τὰν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδὸνα
ἀνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον·
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετόν,
καὶ τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσσαν οὐκ εἰληλύθει·
ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν
με χρῇ, 1307
ὕπὸ τερηδόνων σαπείσ' ἐνταῦθα καταγρησάμαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὡ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναῖος, καθήσθαι μοι δοκεῖ
ἐς τὸ Θηορεῖον πλεούσας ἢ π' ἐν τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπῶλει τοὺς λύχνους, καθελκύ-
σας. 1315

ΔΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῆιν καὶ μαρτυρίων ἀπ-
έχεσθαι, [γῆθεν,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῆιν, οἷς ἡ πόλις ἦδε γέ-
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίασιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
ΧΟ. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπί-
κουρε,

1270. οὗτος D.] οὔτοσι ἀεὶ addidit D. δα-
κρυόισιν D.] δακρυῖς 1271. διὰ μὴ D.] ἐν διὰ
1280. ἔστιν] ἐστὶ δ' Meinekius. 1285. κασωρείοις (κα-
σωρείοις Cobetus) ex Stephano Byz. s. v. Κασώριον]
κασαυρίοις 1295. μὲν addidit Bentleius. 1296.
ἀν ὁμοίως R. ἀνομοίως vel ἄλλ' ὅμως ceteri. 1303.
Καλχηδὸνα Casaubonus] Καρχηδὸνα 1306. εἰληλύ-
θει Meinekius] ἐληλύθει. Vid. ad Acharn. 16. 1307.
χρῇ D.] χρῇ 1311. δοκεῖ Bentleius] δοκῶ 1312.
πλεούσας Reiskius] πλεούσας 1316. κλῆιν (et συγ-
κλῆιν v. 1317.) hic et alibi restitutum pro κλείειν.

τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν
ἀργίας; [ποίηκα. 1321
ΑΓ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πέ-
ΧΟ. καὶ ποῦ ὅστιν νῦν, ὦ θαυμαστάς ἐξευρίσκων ἐπι-
νοίας; [ναι.
ΑΓ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθῆ-
ΧΟ. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποῖαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γε-
γέννηται; [σίτει. 1325
ΑΓ. οἷός περ Ἀριστείδην πρότερον καὶ Μιλτιάδην ξυνε-
δυσθεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν
πορφυλαίων. [ναι
ἀλλ' ὁλολύξατε φαινόμενάσιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθῆ-
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆ-
μος ἐνοικεῖ. [ναι.
ΧΟ. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆ-
δεῖξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς τῆς τῆς
μόναρχον. 1330
ΑΓ. ὅδ' ἐκείνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι
λαμπρός, [πτος.
οὐ χοιρινὴν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνην κατὰλει-
ΧΟ. χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καὶ σοὶ εὐχαίρο-
μεν ἡμεῖς. [τροπαίου.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι
ΔΗΜ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἔλθε δεῦρ', Ἀγοράκριτε. 1335
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΓ. ἐγὼ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷός ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἱ ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
ΔΗΜ. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἦ;
ΑΓ. πρῶτον μὲν, ὅπότ' εἶποι τις ἐν τῇ κκλησίᾳ 1340
“ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαι σου καὶ προβουλεύω μόνος,”
τούτοις ὅποτε χρῆσασθαι τις προοιμίους,
ἀνωρτάλιζες κάκερουτίας. ΔΗΜ. ἐγὼ;
ΑΓ. εἰτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ψήχετο. 1340
ΔΗΜ. τί φῆς;
ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δέ τοῦτ' οὐκ ἡσθόμην;
ΑΓ. τὰ δ' ὧτά γ' ἂν σου νῆ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.
ΔΗΜ. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
ΑΓ. καὶ νῆ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε, 1350
ὁ μὲν ποιῆσθαι ναὺς μακράς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριῖναις παραδραμῶν ἂν ψήχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
ΔΗΜ. αἰσχύνομαι τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. 1355
ΑΓ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ' οἱ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος
“οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφита,
εἰ μὴ καταγνώσσεσθε ταύτην τὴν δίκην”, 1360

1324. ἴδοιμεν Brunckius] ἴδωμεν τιν' addidit
Porsonus. ποῖος Reisigius] καὶ ποῖος 1331. τετ-
τιγοφόρας Porsonus ex Hesychio] τεττιγοφόρος
1334. τοῦ Μαραθῶνι Bentleius] τοῦμαραθῶνι R. τοῦ
ἂν μαραθῶνι ceteri. 1346. ἡσθόμην] ἦδεν RV alii-
que. 1350. Δί' εἴ γε Porsonus] Δία γ' εἰ 1352.
τοῦθ' codices duo. τοῦτό θ' alii duo. τούτων R. τοῦ-
τον ceteri. 1357. νυνδὶ Seidlerus] νῦν δέ

τοῦτον τί δράσεις, εἶπε, τὸν ξυνήγορον;
ΔΗΜ. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
ΑΓ. τοῦτ' ἐν ὁρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον. 1365
ΔΗΜ. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναὺς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ὕτελῃ.
ΑΓ. πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
ΔΗΜ. ἔπειθ' ὀπλίτης ἐντεθεῖς ἐν καταλόγῳ
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται, 1370
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράφεται.
ΑΓ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
ΔΗΜ. οὐδ' ἀγορασάγένοιος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ΑΓ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
ΔΗΜ. τὰ μεῖράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῇ μύρῳ, 1375
ἃ στυμυλεῖται τοιαυτὴ καθήμενα
“σοφός γ' ὁ Φαῖαξ, δεξιῶς τε κατέμαθεν·
ξυνερτικός γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
καὶ γνυμοτυπικός καὶ σαφής καὶ κρουστικός,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.” 1380
ΑΓ. οὐκ οὐ καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
ΔΗΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας παυσάμενους ψηφισμάτων.
ΑΓ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τούτον τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἶσει τόνδε σοι· 1385
κᾶν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
ΔΗΜ. μακάριος ἐς τάρχαϊα δὴ καθίσταμαι.
ΑΓ. φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἰ Σπονδαὶ ταχύ.
ΔΗΜ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλά· πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτιστα; 1391
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτέον; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἐνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
νῦν οὖν ἐγὼ σοὶ παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. ΔΗΜ. τὸν δέ Παφλαγῶνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἶφ' ὁ τι ποιήσεις κακόν. 1395
ΑΓ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλῆσει μόνος,
τὰ κύνεια μινγνὺς τοῖς ὀνεῖσι πράγμασιν,
μεθύων τε ταῖς πόρνοις λοιδορήσεται, 1400
καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
ΔΗΜ. εὐ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἔστιν ἄξιος,
πόρνοις καὶ βαλανεῦσι διακεκραγένοι,
καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός. 1405
ἔπου δέ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κάκεινον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτόν, οἷς ἔλωβᾷθ', οἱ ἔνοι.

1368. ὑπολίσφοις Brunckius] ὑπολίσφοις 1369.
ὀπλίτη Fr. Thierschius] ὁ οπλίτης 1373. ἀγορασά-
γένοιος D.] ἀγοράσει γ' (τ' R) οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ] οὐ-
δεὶς ἐν ἀγορᾷ V. ἐν τ' ἀγορᾷ οὐδεὶς R. 1377. τε
κατέμαθεν D.] τ' οὐκ ἀπέθανε. In cod. Paris. A. δεξιῶς
ἐμάνθανε. 1378. ξυνερτικός D.] συνερτικός vel ξυν-
ερτικός 1392. αὐτὰς Bentleius] ταύτας 1393.
ἀπέκρυπτε ταύτας] ἀπέκρυπτεν αὐτὰς Hirschigius.
λάβος Brunckius] λάβης 1401. λούτριον Elmsleus]
λούτρον 1405. ἦν] ἦσθ' Meinekius. Post v. 1408.
chori versus aliquot exeidisse eoniecit Bergkiius.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.
ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.
ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.
ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.
ΑΜΤΝΙΑΣ, δανειστής.
ΜΑΡΤΥΣ.
ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ι. Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τούτου φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκκυκληθείσης δὲ τῆς διατριβῆς οἱ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτερον, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἀέρα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερωῖ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ, καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται. ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἔξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις καὶ ὡς κατωρθωκῶς εὐωχεῖ παραλαβὼν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἴστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δράμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

ΙΙ. Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα προδιασκέψαιντο ποιοὶ τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ἠύλαβοντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἱ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μὴδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν

οικία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μεираκίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, τεθριποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι, τὰς δὲ Πυθοί, ἐνίας δὲ Ἰσθμοί καὶ Νεμέα καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἔθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III. Τὴν μὲν κωμωδίαν καθήκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῶ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη τὸ δράμα. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

IV. Αἱ πρῶται Νεφέλαι^α ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατίνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῃ. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ψῆθη δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς Νεφέλας [τὰς δευτέρας] καὶ ἀπομέμψεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

V. Τὸ δράμα τὸ τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν, οὐχ, ὡς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προῦκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους.

VI. Τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ προτέρῳ, διεσκευάσθαι δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἂν δὴ ἀναδιδόξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἦν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγεννημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ παραπέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται, τὰ δὲ ὁλοσχεροῦς τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν· αὐτίκα ἢ παράβασις τοῦ χοροῦ ἡμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἢ διατριβὴ Σωκράτους.

^a Αἱ πρῶται Νεφέλαι] De duplici Nubium editione dixi in Fragmentorum editione Oxoniensi p. 507—513. De loco Diogenis L. 2, 18., de quo ibi dixi p. 511—513. addendum omnia illa ἐδόκει δὲ συμποιεῖν usque ad verba οὗτός ἐστι τὰς σοφὰς non esse ab Diogene scripta, sed margini olim adscripta fuisse ex Vita Euripidis loco alieno: quod demonstravit L. Dindorfius in Praefat. ad Xenophontis Memorabilium editionem Oxoniensem p. XIX. XX.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰοῦ ἰοῦ·
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρήμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλοι γ' ἀλεκτρυόνος ἦκουσ' ἐγώ·
οἱ δ' οἰκέται βρέκουσιν· ἄλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὐνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολᾶσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστός οὔτοσι νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, βρέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δεῖλαιος εὐδῖν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν οἶόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεῖται
ὀνειρόπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε, παῖ, λύχνον,
κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν
ὀπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνάς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνάς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἶμοι τάλας,
εἴθ' ἔξεκόπη πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

24. ἔξεκόπη Kusterus] ἔξεκόπη

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σουτοῦ δρόμον. 25
ΣΤ. τοῦτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
ΦΕ. πόσους δρόμους ἔλα τὰ πολεμιστήρια;
ΣΤ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν; 30
τρεῖς μναὶ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.
ΦΕ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἰκάδε.
ΣΤ. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα χᾶτεροι τόκου
ἐνεχυράσεσθαι φασιν. ΦΕ. ἐτεδόν, ὦ πάτερ, 35
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφεις τὴν νύχθ' ὄλην;
ΣΤ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
ΦΕ. ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
ΣΤ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι 40
ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέπεται.
φεῦ.
εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἦτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκὴ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. 45
ἐπεὶ ἔγρημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδὴν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,

37. δήμαρχός τις] τις δήμαρχος V aliiue.

σεμνήν, τρυφώσαν, ἐγκοικισυρμένην.
 ταύτην δὲ ἔγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
 ὄζων τρυγός, τρασιάς, ἐρίων περιουσίας,
 ἢ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
 δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
 οὐ μὴν ἐγὼ γ' ὡς ἀργός ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
 ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιάμιον δεικνύς τοδὶ
 πρόφασιν ἐφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς.
 ΘΕΡΑΠΩΝ.
 ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
 ΣΤ. οἶμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον;
 δεῦρ' ἔλθ', ἴνα κλάης. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
 ΣΤ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
 μετὰ ταῦθ', ὅπως νῦν ἐγένεθ' υἱὸς οὗτοσί,
 ἐμοὶ τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάταθῃ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
 ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ξάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιπιδίην,
 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδωνίδην.
 τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ἐυνέβημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
 ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,
 ὥσπερ Μεγακλῆς, Ξυστίδ' ἔχων· ἐγὼ δ' ἔφην,
 ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγὰς ἐκ τοῦ Φελλέως,
 ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος,
 ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
 ἀλλ' ἵππερών μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
 μίαν ἡῶρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 ἦν ἦν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσμαι.
 ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 πῶς δὴτ' ἂν ἦδιστ' αὐτὸν ἐπεφείραμι; πῶς;
 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ;
 ΣΤ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
 ΦΕ. ἰδοῦ. τί ἔστιν; ΣΤ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
 ΦΕ. νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονί τὸν ἵππιον.
 ΣΤ. μή μοι γέ τοῦτον, μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
 οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίας μοι τῶν κακῶν.
 ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ, πιθοῦ μοι. ΦΕ. τί δὲ πίθωμαι δῆτά σοι;
 ΣΤ. ἔκστρεφον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
 καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω. [σομαι,
 ΦΕ. λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤ. καὶ τι πείσει; ΦΕ. πεί-
 νῃ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
 ὄρῳ τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκιδιον;
 ΦΕ. ὀρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἔτεον, ὦ πάτερ;
 ΣΤ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
 ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν
 λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς
 κᾶστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
 οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.
 ΦΕ. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·
 μερμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κᾶθαθοί.
 ΦΕ. αἰβοί, πονηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
 τοὺς ὠχρίωντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις·
 ὦν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
 ΣΤ. ἢ ἡ σιώπα· μηδὲν εἴπης νήπιον.
 ἀλλ' εἴ τι κῆδε τῶν πατρῴων ἀλφίτων,

τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικὴν.
 ΦΕ. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοῖς γέ μοι
 τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
 ΣΤ. ἴθ', ἀντιβόλῳ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
 ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;
 ΣΤ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,
 τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
 τοῦτον τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα,
 νικᾶν λέγοντά φασι τάδικώτερα.
 ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
 ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
 οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
 ΦΕ. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
 τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους.
 ΣΤ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
 οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ Ζῦριος οὐθ' ὁ σαμφόρας·
 ἀλλ' ἐξελὼ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
 ΦΕ. ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεὸς Μεγακλῆς
 ἄνιππον. ἀλλ' εἰσείμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
 ΣΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι,
 ἀλλ' εὐζάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάσομαι
 αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
 πῶς οὖν γέρων ὦν κάπλησμων καὶ βραδὺς
 λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
 ἱτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγέυομαι,
 ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
 ΜΑΘΗΤΗΣ.
 βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
 ΣΤ. Φειδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
 ΜΑ. ἀμαθὴς γε νῆ Δί', ὅστις οὕτως σφόδρα
 ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
 καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
 ΣΤ. εὐγγυνθὶ μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
 ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐξημβλωμένου.
 ΜΑ. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
 ΣΤ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὗτοσί
 ἦκα μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
 ΜΑ. λέξω. νομίσει δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
 ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
 ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
 δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρὺν
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
 ΣΤ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; ΜΑ. δεξιώτατα.
 κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε,
 κᾶτα ψυχεῖσιν περιέφυσαν Περσικαί.
 ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρησε τὸ χωρίον.
 ΣΤ. ὦ Ζεὺ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
 ΜΑ. τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
 φρόντισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
 ΜΑ. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
 ὀπότερα τὴν γνῶμην ἔχοι, τὸς ἐμπίδας
 κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τοῦρροπύγιον.
 ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
 ΜΑ. ἔφασκεν εἶναι τούντερον τῆς ἐμπίδος
 στενόν· διὰ λεπτόν δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
 βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοῦρροπυγίου·

64. Χάριππον] Χαίριππον V. 65. τοῦ] τὸ τοῦ
 Cobetus. 74. ἵππερων D. ex Photio] ἵππερον
 87. πιθοῦ μοι R. μοι om. eeteri. πιθοῦμαι V. τί δὲ
 C. F. Hermannus] τί οὖν πίθωμαι Dawesius] πεί-
 θομαι, recentiores nonnulli πιθοῦμαι 97. ἄνθρακες]
 ἄνθρακες Meinekius. 104. om. R. 105. ἢ D.] ἢ ἡ

125. εἰσείμι] εἰμι eodex unus. ἄνιππον ὄντ'· ἀλλ'
 εἰμι Cobetus. 130. σχινδαλάμους Brunekius] σκιν-
 δάλμους RV. σκινδαλάμους alii. 137. ἐξηυρημένην
 Etym. M. p. 80, 9.] ἐξηυρημένην. Augmentum verbo εὐ-
 ρίσκω similibusque, in eodicebus plerumque neglectum,
 ubique restitui, praeceunte Elmsleio: de quo dixi in
 Annot. Oxon. p. 127. 148. τοῦτ' ἐμέτρησε] τοῦτο
 διεμέτρησεν R. et recentiores nonnulli, eiecto in aliis
 τοῦτο.

ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
ΣΤ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. 165
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεγτερεύματος.
ἡ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
ὅστις διοῖδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.
ΜΑ. πρῶν δέ γε γνῶμην μεγάλην ἀφηρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
ΜΑ. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς 171
καὶ τὰς περιφοράς, εἴτ' ἄνω καυμάζοντες
ἀπὸ τῆς ὁροφῆς νύκτωρ γαλειώτης κατέχεσεν.
ΣΤ. ἦσθην γαλειώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
ΜΑ. ἐχθές δέ γ' ἡμῖν δειπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας. 175
ΣΤ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμύσατο;
ΜΑ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἴτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαιστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
ΣΤ. τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν θαυμάζοντες;
ἀνοιγ' ἀνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον;
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητὶ γάρ· ἄλλ' ἀνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
ΜΑ. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκάναι; 185
ΣΤ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοί;
ΜΑ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. βολβούς ἄρα
ζητοῦσι. μὴ νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἴν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί. 190
τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
ΜΑ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
ΣΤ. τί δῆθ' ὁ πρωκτός ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
ΜΑ. αὐτός καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἄλλ' εἰσὶθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχη.
ΣΤ. μήπω γε μήπω γ', ἄλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτων ἐμόν.
ΜΑ. ἄλλ' οὐχ οἶδ' ὅν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄραν ἐστὶν χρόνον.
ΣΤ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τὰδ' ἐστίν; εἰπέ μοι. 200
ΜΑ. ἀστρονομία μὲν αὕτη. ΣΤ. τουτὶ δέ τί;
ΜΑ. γεωμετρία. ΣΤ. τουτὶ οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
ΜΑ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουκίην;
ΜΑ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν ξύμπασαν. ΣΤ. ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. 205
ΜΑ. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
αἶδε μὲν Ἀθήναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὀρῶ καθημένους.
ΜΑ. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
ΣΤ. καὶ ποῦ Κικυνῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;
ΜΑ. ἐνταυθ' ἔνευσιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί, ὡς ὁρᾷς,
ἡδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
ΣΤ. οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
ἄλλ' ἡ Λακεδαιμίων ποῦ ὅστιν; ΜΑ. ὅπου ἔστιν; αὕτη. 210
ΣΤ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τουτό νυν φροντίζετε,
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
ΜΑ. ἄλλ' οὐχ οἶδ' ὅν τε. ΣΤ. νῆ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;
ΜΑ. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης. ΣΤ. ὦ Σώκρα-
ϊθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα. [τες. 215
ΜΑ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή. 220
ΣΤ. ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον.

185. εἰκάναι Brunckius] ἐοικέναι 189. τουτογὶ Porsonus] τουτό γε 195. ὑμῖν scholiasta] ἡμῖν 203. ἀναμετρεῖσθαι] ἀναμετρήσθαι Cobetus. 209. Ἀττικόν] Ἀττική Dobrzens. 215. νυν Bergk] πάνυ (γρ. μέγα ap. schol.) In solo V πάλιν. 217. τε. ΣΤ. νῆ Δί' Cobetus] τε νῆ Δί'. ΣΤ.

ARISTOPHANES.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί με καλεῖς, ὦ φήμερε;
ΣΤ. πρῶτον μὲν ὃ τι δρᾷς, ἀντιβोलῶ, κάτειπέ μοι.
ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. 225
ΣΤ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ; ΣΩ. οὐ γὰρ ἂν ποτε
ἐξηύρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὁμοῖον ἄερα. 230
εἰ δ' ὦν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἂν ποθ' ἡύρον· οὐ γὰρ ἄλλ' ἢ γῆ βία
ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταῦτό τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
ΣΤ. τί φῆς;
ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἱκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, καταβῆθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμέ,
ἵνα με διδάξης ὥνπερ ἔνεκ' ἐλήλυθα. 235
ΣΩ. ἡλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
ΣΤ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μὴδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν 245
πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσω τούς θεοὺς.
ΣΩ. ποίους θεοὺς ὁμεί σὺ; πρῶτον γὰρ θεοί·
ἡμῖν νόμισμα οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρείοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
ΣΩ. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς 250
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; ΣΤ. νῆ Δί', εἴπερ ἔστι γε.
ΣΩ. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤ. μάλιστα γε.
ΣΩ. κάθιζε τοῖνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα. 255
ΣΤ. ἰδοὺ κάθημαι. ΣΩ. τουτονὶ τοῖνυν λαβὲ [κρατες,
τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἶμοι, Σώ-
ῳσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελούμενους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. εἴτα διή τί κερδανῶ;
ΣΩ. λέγειν γενήσεται τρίμμα, κρόταλον, παιπάλην. 260
ἄλλ' ἔχ' ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσεται γέ με·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλην γενήσομαι.
ΣΩ. εὐφημεῖν χρή τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς εὐχῆς ἐπα-
κοῦειν. [μετέωρον,
ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἀἴρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν
λαμπρός τ' Αἰθὴρ σεμναὶ τε θεαὶ Νεφέλαι βροντη-
σικέραννοι, [ωροὶ 265
ἄρρητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέ-
ΣΤ. μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ κατα-
βρεχθῶ. [μον' ἔχοντα.
τὸ δὲ μὴδὲ κυνὴν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμέ τὸν κακοδαί-
ΣΩ. ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπί-
δειξιν, [κάθησθε, 270
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι
εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρός ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴστατε
Νύμφαις, [σθε πρόχοισιν,
εἴτ' ἄρα Νείλου προχοᾶς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτε-
ἢ Μαιῶνιν λίμνην ἔχειτ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μί-
μαντος·

238. ἔνεκ' Bentleius] οὐνεκ' 261. ἀτρεμί R. ἀτρέμας eeteri. ἀτρεμί probantur grammatici nonnulli: de quo dixi in Annot. Oxon. p. 134. 263. ἐπακοῦειν RV. ὑπακοῦειν ceteri. Conf. ad v. 274. 272. προχοᾶς V et Suidas s. v. ἀρύτεσθε: προχοαῖς ceteri. ἀρύτεσθε ex Suida] ἀρύεσθε πρόχοισιν] προχόοισιν R. προχόοισιν V. Alii πρόχοισιν προχόοισιν προχόησιν προχόαῖσιν προχόοις vel, ut apud Suidam, πρόχοισιν: de quo dixi in Annot. Oxon. p. 135 et in Thesaur. vol. 6. p. 2108.

ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναισι Νεφέλαι, 275
 ἀρθώμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
 πατρός ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
 δενδροκόμους, ἵνα 280
 τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορῶμεθα,
 καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
 καὶ ποταμῶν Ζαθέων κελადήματα,
 καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
 ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται 285
 μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
 ἄλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
 ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
 τηλεσκόπῳ ὄμματι γαίαν. 290
 ΣΩ. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου
 καλέσαντος. [πτοῦ;
 ἥσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέ-
 ΣΤ. καὶ σέβομαι γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀντα-
 ποπαρδεῖν [πεφόβημαι·
 πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ
 κεί θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεί μὴ θέμις ἐστὶ, χεσεῖω.
 ΣΩ. οὐ μὴ σκώψει μὴδὲ ποιήσεις ἄπερ οἱ τρυγοδαίμο-
 νες οὗτοι, [ἀοιδῆς. 297
 ἄλλ' εὐφήμεν· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος
 ΧΟ. παρθένοι ὄμβροφόροι,
 ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γὰν
 Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον· 301
 οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
 μυστοδόκος δόμος
 ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
 οὐρανίους τε θεοὺς δωρήματα, 305
 ναοὶ θ' ὑπερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
 καὶ πρόσδοι μακάριων ἱερύτταται,
 εὐστέφανοι τε θεῶν θυσίαι θαλία τε,
 παντοδαπαῖς ἐν ὥραις, 310
 ἥρι τ' ἐπερχομένῃ Βρομίᾳ χάρις,
 εὐκελάδων τε χορῶν ἑρεθίσματα,
 καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.
 ΣΤ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἶσ', ὦ
 Σώκρατες, αὐταί [εἰσιν; 315
 αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρώναί τινές
 ΣΩ. ἦκιστ', ἄλλ' οὐράναι Νεφέλαι, μεγάλαί θεαὶ ἀνδρά-
 σιν ἀργοῖς·
 αἵπερ γνῶμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
 καὶ τερατεῖαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατὰ-
 ληψιν.
 ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχὴ μου
 πεπότηται, [λεσχεῖν, 320
 καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενο-
 καὶ γυνωιδίῳ γνῶμην νύξας· ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλο-
 γῆσαι· [θυμῶ.
 ὥστ' εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπι-
 ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὀρῶ
 κατιούσας [προῦς· αὐταὶ πάνυ πολλαί, 321
 ἡσυχὴ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χω-
 275—290. = 299—313.

274. ἐπακούσατε] ὑπακούσατε V. οὐπακούσατε R.
 282. ἀρδομένην (ἀρδομένην R)] In libris nonnullis
 deterioribus ἀρδομένην θ', praecedente τ' vel servato
 vel omisso. 296. σκώψει Elmsleius] σκώψης (σκώψεις
 Brunckius) ποιήσεις Brunckius] ποιήσης 297.
 ἀοιδῆς C. F. Hermannus] ἀοιδῆς 322. φανερῶς
 φανερὰς Halbertsma. 324. ἡσυχὴ αὐτάς Elmsleius]
 ἡσυχῶς αὐτάς RV. Alii vel sic vel ἡσυχα ταύτας.

διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγρια.
 ΣΤ. τί τὸ χρήμα; [νυνὶ μόλις οὕτως.
 ὡς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. ἤδη
 ΣΩ. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημὰς κολο-
 κύνταις. [έχουσι.
 ΣΤ. νῆ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατ-
 ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὐσας οὐκ ἤδησθ' οὐδ' ἐνό-
 μιζες; [καὶ καπνὸν εἶναι. 330
 ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτάς ἡγούμην
 ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὐταὶ βόσκουσι
 σοφιστάς, [μήτας,
 θουριομάντεις, ἱατροτέχνας, σφραγιδονυχαρτοκο-
 κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεω-
 ροφέννας, [ποιοῦσιν. 331
 οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσο-
 ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρὰν Νεφέλαν στραπατῆγλαν
 δάϊον ὀρμάν, [τε θυέλλας,
 πλοκάμους θ' ἑκατοκεφάλαια Τυφῶ, πρημανούσας
 εἴτ' ἀερίας, διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
 ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερὰν Νεφέλαν· εἴτ' ἀντ'
 αὐτῶν κατέπινον [κιχηλῶν.
 κεστρὰν τεμάχη μεγαλὰν ἀγαθὰν, κρέα τ' ὀρνίθεια
 ΣΩ. διὰ μέντοι τὰσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον δὴ μοι,
 τί παθοῦσαι, [ναεῖν;
 εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴεαι γυ-
 οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι
 γὰρ τινές εἰσιν; 332
 ΣΤ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴεαι δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμέ-
 νοισι, [νας έχουσιν.
 κοῦχι γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτι οὖν· αὐταὶ δὲ ῥί-
 ΣΩ. ἀπόκριναι νυν ἄτ' ἂν ἔρωμαι. ΣΤ. λέγε νυν τα-
 χέως ὅ τι βούλει. 335
 ΣΩ. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ
 ὁμοίαν, [εἴτα τί τοῦτο;
 ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; ΣΤ. νῆ Δί' ἔγωγ'.
 ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κἄτ' ἦν μὲν ἰδῶσι
 κομήτην, [φάντου,
 ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων οἶόν περ τὸν Ξενο-
 σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἦκασαν
 αὐτάς. 350
 ΣΤ. τί γὰρ, ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα,
 τί δρῶσιν; [νοντο.
 ΣΩ. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγέ-
 ΣΤ. ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὐταὶ τὸν ῥίψασπιν
 χθές ἰδοῦσαι, [ἐγένοντο. 354
 ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
 ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρᾳς, διὰ τοῦτ'
 ἐγένοντο γυναῖκες. 355
 ΣΤ. χαίρετε τοῖνον, ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ
 κάλλῳ,
 οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὦ παμβασιλείαι.
 ΧΟ. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φι-
 λομούσων· [ὅ τι χρῆζεις.
 σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς
 οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεω-
 ροσοφιστῶν 360
 πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνῶμης οὐ-
 νεκα, σοὶ δὲ, βάλλεις,
 ὅτι βρενθῆναι τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷφθαλμῷ παρα-
 κἀνυπόδητος κακὰ πολλὰ ἀνέχει κἄφ' ἡμῖν σεμνο-
 προσωπεῖς. [ρατῶδες.
 ΣΤ. ὦ Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τε-
 ΣΩ. αὐταὶ γὰρ τοὶ μόναι εἰσὶ θεαί· τᾶλλα δὲ πάντ' ἐστὶ
 φλύαρος. 365

329. ἤδησθ' Blaydesius] ἤδεις (RV) vel ἤδης 335.
 στραπατῆγλαν Bentleius (de quo vid. L. Dindorfius in
 Thes. vol. 7. p. 859.) στρεπταίγλαν vel στρεπταίγλαν

ΣΤ. ὁ Ζεὺς δ' ὑμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ
θεὸς ἐστίν; [λέγεις σύ;
ΣΩ. ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς. ΣΤ. τί
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτί γάρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον
ἀπάντων. [δάξω.
ΣΩ. αὐται δῆπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ δι-
φέρει, ποῦ γάρ πῶποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη
τεθέασαι; 370
καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
ΣΤ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, τουτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ
προσέφυσας· [σκῖνου οὐρεῖν.
καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὦμην διὰ κο-
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστὶ φράσσον· τουτό με ποιεῖ
τετρεμαίνειν. [πάντα σὺ τολμῶν; 375
ΣΩ. αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τρόπῳ, ὦ
ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι
φέρεσθαι, [εἵτα βαρεῖαι
κατακρημνιζόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην,
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦ-
σιν. [φέρεσθαι;
ΣΤ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε
ΣΩ. ἦκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δίνος. ΣΤ. Δίνος; τουτί μ'
ἐλελήθει, 380
ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δίνος νυνὶ βασι-
λεῦων. [μ' ἐδίδαξας.
ἀτὰρ οὐδὲν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς
ΣΩ. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι
φημί [τήτα;
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνὴν
ΣΤ. φέρε τουτί τῷ χρή πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ
ἤγ' σε δίδαξω. 385
ἤδη Ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεῖς εἴτ' ἐταρά-
χῃς [κορύγησεν;
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἑξαίφνης αὐτὴν διεκορ-
ΣΤ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι καὶ
τετάρακται, [κραγεν·
χῶσπερ βροντῇ τὸ Ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέ-
ἀτρεμάς πρῶτον παππᾶξ παππᾶξ, κᾶπειτ' ἐπάγει
παπαπαππᾶξ, [ἐκείναι. 391
χῶταν χέζω, κομιδῇ βροντᾶ παπαπαππᾶξ, ὥσπερ
ΣΩ. σκέφαι τοῖνον ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα πέ-
πορδας· [μέγα βροντᾶν;
τὸν δ' ἄρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς
ΣΤ. ταυτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν, βροντῇ καὶ
ποροῇ, ὁμοίω. [τοῦτο δίδαξον, 395
ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ,
καὶ καταφύρει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περι-
φλύει. [όρκους.
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἦσθ' ἐπὶ τοὺς ἐπι-
ΣΩ. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκε-
σέληνε, [πρησεν
εἵπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέ-
οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ'
εἴσ' ἐπιόρκοι· 400
ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον
Ἀθηνέων [δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί παθῶν; οὐ γὰρ δὴ
ΣΤ. οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν
δῆθ' ὁ κεραυνός;

ΣΩ. ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατα-
κλησθῇ, [ἀνάγκης 405
ἐνδοθεν αὐτάς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κᾶπειθ' ὑπ'
ῥήξας αὐτάς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνὴν
τητα, [κᾶων.
ὑπὸ τοῦ ροῖδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατα-
ΣΤ. νῆ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Δια-
σίοισιν. [ἀμελήσας
ὦπτων γαστέρα τοῖς ξυγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἔσχων
ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾷτ', εἴτ' ἑξαίφνης διαλακῆσασα πρὸς
αὐτῷ [πρόσωπον. 411
τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ
ΧΟ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας ἀνθρωπε παρ'
ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
εἰ μνήμων εἰ καὶ φροντιστῆς καὶ τὸ ταλαίπωρον
ἐνεσθιν [δίζων, 415
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆθ' ἐστὼς μήτε βα-
μήτε ῥιγῶν ἄχθῃ λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἶνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνο-
ήτων, [ἀνδρα,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν
νικᾶν πρῶττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλῶττι πο-
λεμίζων. [μερίμνης, 420
ΣΤ. ἀλλ' ἐνεκὲν γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστροῦ καὶ θυμβρεπι-
δείπνου, [έχοιμ' ἄν.
ἀμέλει θαρρῶν, οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεῖν παρ-
ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομεῖς ἤδη θεὸν οὐδὲν πλὴν ἅπερ
ἡμεῖς, [τρία ταυτί;
τὸ Χάος τουτί καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν,
ΣΤ. οὐδ' ἂν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν
ἀπαντῶν· [βανωτόν. 426
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθεῖην λι-
ΧΟ. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυ-
χήσεις,
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
ΣΤ. ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτί πάνυ μι-
κρόν, [ἄριστον. 430
τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκάτον σταδίοισιν
ΧΟ. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπὸν
γ' ἀπὸ τουτί
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σὺ.
ΣΤ. μὴ μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων.
ἐπιθυμῷ, [διολισθεῖν
ἀλλ' ὅσ' ἑμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρίστας
ΧΟ. τεύξει τοίνυν ὦν ἱμεῖρες· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυ-
μεῖς. [πόλοισι. 436
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προ-
ΣΤ. δράσω ταυθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἢ γὰρ ἀνάγκη με
πιέζει [μ' ἐπέτριψε.
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον, ὅς
νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται.
τουτί τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν 440
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δέριεν,
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,

366. ὑμῖν Dobraeus] ἡμῖν 372. δὴ addidit Porsonus. νῦν Suidas s. v. τῷ νῦν λόγῳ, glossa ex hoc loco, ut videtur, sumta] νυνὶ 390. ἀτρεμάς] ἀτρεμά Rv, ut atremi conicere liceat, de quo dictum ad v. 261.
399. πῶς] πῶς δῆτ' R. δῆτ' V. 401. Ἀθηνέων Porsonus] ἀθηναίων Rv. ἀθηνῶν alii. 402. παθῶν] μαθῶν Rv alii que.

404. κατακλησθῇ Meinekius] κατακλεισθῇ
408. ἐγὼ γοῦν] ἔγωγ' V. 409. ὦπτων] ὀπτῶν R.
420. ἐνεκὲν γε] οὐνεκά γε Cobetus. γε om. R.
422. οὐνεκά] ἐνεκα R. εἵνεκα ceteri, uno excepto, qui οὐνεκα. 423. οὐδὲν Bentleius] οὐδένα 436. παρά-
δος θαρρῶν] θαρρῶν παράδος Rv alii que nonnulli et Suidas s. v. πρόπολοι. 439. χρήσθων Brunckius]
χρήσθων ἀτεχνῶς 440. τό γ' ἐμὸν] τοῦμὸν Cobetus.
442. ῥιγῶν Heindorffius] ῥιγῶν δέριεν Scaliger]
δέριεν, pauci daίριεν.

τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω
 θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης, 445
 βδελυρὸς, ψευδῶν ἔυκολητής,
 εὐρησιεπής, περίτριμμα δικῶν,
 κάρβις, κρόταλος, κίναδος, τρύμη,
 μασθλῆς, εἴρων, γλοῖος, ἀλαζῶν,
 κέντρων, μιάρος, στρόφις, ἀρταλέος, 450
 ματιολοιχός.
 ταῦτ' εἰ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
 δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν,
 κεῖ βούλονται,
 νῆ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν 455
 τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.
 ΧΟ. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
 οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴοθι δ' ὡς
 ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
 ἐν βροτοῖσιν ἔξει. 460
 ΣΤ. τί πείσομαι; [ἀνθρώπων διάξει.
 ΧΟ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον
 ΣΤ. ἄρ' γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ' [ραῖς ἀεὶ καθῆσθαι, 466
 ὄψομαι; ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύ-
 βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
 πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν τάλάντων, 471
 ἄξια σὴ φρενὶ συμβουλευσομένων μετὰ σοῦ.
 ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτεν ὅ τι περ μέλλεις προ- 475
 διδάσκειν, [πειρῶ.
 καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνῶμης ἀπο-
 ΣΩ. ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
 ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
 ἤδη π' ἐπὶ τοῖσι πρὸς σέ κεινὰς προσφέρω. 480
 ΣΤ. τί δέ; τεichoμαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;
 ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
 εἰ μνημονικός εἶ. ΣΤ. δύο τρόπῳ νῆ τὸν Δία·
 ἦν μὲν γ' ὀφείλῃται τί μοι, μνήμων πάνυ,
 ἔαν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ. 485
 ΣΩ. ἔνεστι δὴτά σοι λέγειν ἐπὶ τῇ φύσει;
 ΣΤ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστρεφείν δ' ἔνι.
 ΣΩ. πῶς οὖν δυνήσῃ μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
 ΣΩ. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλωμαι σοφὸν
 περὶ τῶν μετεθνήτων, εὐθέως ὑφαρπάσει. 490
 ΣΤ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
 ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὐτοσί καὶ βάρβαρος.
 δέδοικά σ', ὡ πρεσβύτε, μὴ πληγῶν δέη.
 φέρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι,
 κάπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι, 495
 εἴτ' αὐθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.
 ΣΩ. ἴθι νυν, κατάθου θοιμάτιον. ΣΤ. ἡδίκηκά τι;
 ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς, εἰσιέναι νομίζεται.
 ΣΤ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
 ΣΩ. κατάθου. τί ληρεῖς; ΣΤ. εἰπέ δὴ νύν μοι τοδί· 500
 ἦν ἐπιμελὴς ὡ καὶ προθύμως μανθάνω,
 τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;
 ΣΩ. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφώντος τὴν φύσιν.
 ΣΤ. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμῖν θῆς γενήσομαι.
 ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ 505
 ἀνύσας τι δευρὶ θάττον; ΣΤ. ἐς τῷ χεῖρέ νυν
 δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
 εἶω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.
 ΣΩ. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
 ΧΟ. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510
 οὐνεκα ταύτης.

444. τοῖς ἀνθρώποις τ' τοῖς τ' ἀνθρώποις RV aliique.
 451. ματιολοιχός] ματτυολοιχός Beutleius: de quo
 dixi in Annot. Oxon. p. 148. 457. 462. 466. ΧΟ. Bent-
 leius] Σω. 489. προβάλλωμαι] προβάλλωμαι R. προ-
 βάλλωμαι σοι V. προβάλλω σοι Hirschigius. 511.
 οὐνεκα Bruckius] ἔνεκα V. εἵνεκα ceteri.

εὐτυχία γένοιτο τὰνθρώπῳ, ὅτι προήκων
 ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
 νεωτέρους τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασιν χρωτί-
 ζεται 515
 καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.
 ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
 τάληθῇ, νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
 οὕτω νικήσαιμι τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός, 520
 ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς
 καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν
 πρῶτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἡ παρέσχε μοι
 ἔργον πλείστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορ- 524
 τικῶν
 ἡττηθείς, οὐκ ἄξιος ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέφομαι
 τοῖς σοφοῖς, ὢν οὐνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
 ἔξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
 ὁ σῶφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
 κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἡ κοῦκ ἔξῃν πῶ μοι τεκεῖν,
 ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο, 531
 ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως ἀπαυδαῖσάτε·
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνῶμης ἔσθ' ὄρκια.
 νυν οὖν ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἡδ' ἡ κωμωδία 534
 ζητοῦσ' ἦλθ', ἦν ποὺ πῆτιχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
 γινώσεται γὰρ, ἦν περ ἴδῃ, τὰδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
 ὡς δε σῶφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
 οὐδὲν ἦλθε δαψαμένην σκύτινον καθεμμένον,
 ἐρυθρὸν ἔξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἡ γέλως,
 οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν,
 οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τάτη τῇ βακτηρίᾳ 541
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
 οὐδ' εἰσῆξε δάδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοῦ ἰοῦ βοᾷ,
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεισιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
 κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ, 545
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔσπατάν δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων,
 ἀλλ' ἀεὶ κεινὰς ιδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
 ὅς μέριστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
 κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπεδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ. 550
 οὗτοι δ', ὡς ἄπαι παρόδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
 τοῦτον δέιλανον κολετριῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστος παρεῖλκυσεν
 ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
 προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν τοῦ κόρδακος οὐνεκ',
 Φρύνιος πάλαι πεποιήχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιν. [ἦν
 εἴθ' Ἑρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον, 557
 ἄλλοι τ' ἡδὴ πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
 τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
 ὅστις οὖν τοῦτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαίρετω· 560
 ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνῃσθ' εὐρήμασιν,
 ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὐ φρονεῖν δοκήσετε. 562
 ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν Ζήνα τύραννον ἐς χορὸν
 πρῶτα μέγαν κικλήσκων 565
 τὸν τε μεγασθενὴ τριαινὴς ταμίαν,
 γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
 καὶ μεγαλύνωμον ἡμέτερον πατέρ',
 Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμωνα πάντων· 570
 τὸν θ' ἱππονύμαν, ὃς ὑπερλάμπροις ἀκτίσιν κατέχει
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.
 ὦ σοφώτατοι θεαταῖ, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσσχετε. 575

563—594. = 595—626.

513. ὅτι] ἐπεὶ Meinekius. 520. νικήσαιμι τ' ἐγὼ
 Beutleius] νικήσαιμι ἔγωγε 533, ὑμῖν] ὑμῶν Saup-
 rius. 553. πρῶτιστος Cobetius] πρῶτιστος (πρό-
 τερον R) 575. πρόσχετε (debebat πρόσσχετε) Bent-
 leius] προσέχετε

ἡδικημέναι γάρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
 πλείστα γάρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσας τὴν πόλιν
 δαμνόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
 αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἡ τις ἔξοδος
 μηδενὶ εὖν νῆμ, τότε ἡ βροντῶμεν ἡ πακάζομεν. 580
 εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρόν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
 ἡνίχ' ἥρεισθε στρατηγόν, τὰς ὁφρὺς ζυνήγρομεν
 κάποιον μιν δεινὰ· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
 ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος
 τὴν θρυαλλίδ' εἰς αὐτὸν εὐθέως ζυνελκύσας 585
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβολίαν
 τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
 ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 ὡς δὲ καὶ τοῦτο εὐνοίσει ῥαδίως διδάζομεν. 590
 ἦν Κλέων τὸν λόρον διῶρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
 εἴτα φμιώσθητε τούτου ἂν τῷ εὖλῳ τὸν αὐχένα,
 αὐθὺς ἐς τὰρχαῖον ὑμῖν, εἰ τι κάζημάρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει εὐνοίσεται.
 ἀμφοὶ αὐτα, Φοῖβ' ἄναξ Δῆλιε, Κυνηθίαν ἔχων 595
 ὑψικμοίκα πέτραν·
 ἡ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
 οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν· 600
 ἡ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
 αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα,
 Παρνασίαν θ' ὅς κατέχων πέτραν σὺν πεύκαις σε-
 λαγεῖ 604
 Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων, κωμαστής Διόνυσος.
 ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευασμεθα,
 ἡ Σελήνη εὐντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστελεν φράσαι
 πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς Συμμαχοῖς·
 εἴτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι 610
 ὠφελούσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἐλαττον ἡ δραχμὴν,
 ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἔξιόντας ἐσπέρας,
 μὴ πρὶν, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναῖας καλόν.
 ἄλλα τ' εὐ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄρειν τὰς ἡμέρας
 οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοῖτο πᾶν· 616
 ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε,
 ἡνίχ' ἂν ψευσθῶσι δειπνοῦ κἀπίωσιν οἴκαδε
 τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
 κᾶθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε· 620
 πολλὰς δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
 ἡνίχ' ἂν πενθῶμεν ἡ τὸν Μέμνον' ἡ Σαρπηδόνα,
 σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρ-
 βολος

τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾶπειθ' ὕφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
 τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μάλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
 κατὰ σελήνην ὡς ἄρειν χρή τοῦ βίου τὰς ἡμέρας. 626
 ΣΩ. μὰ τὴν Ἀναπονήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
 οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
 οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαῖον οὐδ' ἐπιλήσιμον·
 ὅστις σκαλαθυρμάτ' ἄττα μικρὰ μανθάνων, 630
 ταῦτ' ἐπιλέλθεται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
 αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
 ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβῶν.
 ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἐῷσι μ' ἔξενεγκεῖν οἱ κόριες.
 ΣΩ. ἀνύσας τι κατὰθου καὶ πρόσχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδοῦ.
 ΣΩ. ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν 636

577. ὠφελούσας] ὠφελούσαι R. 586. στρατη-
 γήσει] στρατηγήσῃ V in annot. scholiastae. Poterat
 etiam στρατηγήσοι. 588. ταῦτα] πάντα Meinek. 592.
 ἂν addidit Sauppius. 614. Σεληναῖας] σε-
 ληναῖας RV. σεληναῖας vel σεληναῖον alii. 615. φη-
 σιν, ὑμᾶς δ' οὐκ Bentleius] φησιν ὑμᾶς κοῦκ
 ἡ τὸν] ἡτοι Meinek.

ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
 πότερον περὶ μέτρων ἢ ρυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν;
 ΣΤ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἐναγχος γὰρ ποτε
 ὑπ' ἀλφитаμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ. 640
 ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
 ἡγεῖ, πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον.
 ΣΤ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμικτέου.
 ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ὠνθρωπε. ΣΤ. περὶδου νυν ἐμοί,
 εἰ μὴ τετράμετρον ἐστὶν ἡμικτέον. 645
 ΣΩ. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἰ καὶ δυσμαθής.
 τάχα γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ρυθμῶν.
 ΣΤ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τάλφαιτα;
 ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν εὐνουσίᾳ,
 ἐπαῖονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ρυθμῶν 650
 κατ' ἐνόπιον, χῳποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
 ΣΤ. κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δι' ἄλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπέ δὴ.
 ΣΤ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτοῦ τοῦ δακτύλου;
 πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.
 ΣΩ. ἄργειος εἰ καὶ σκαῖός. ΣΤ. οὐ γὰρ, ὦψυρε, 655
 τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;
 ΣΤ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτερον λόγον.
 ΣΩ. ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
 ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τᾶρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι· 660
 κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
 ΣΩ. ὀρᾶς ὁ πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
 ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτό καὶ τὸν ἄρρενα,
 ΣΤ. πῶς δὴ; φέρ'. ΣΩ. ὅπως; ἀλεκτρυὼν κάλεκτρυών.
 ΣΤ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρή καλεῖν; 665
 ΣΩ. ἀλεκτρυάιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
 ΣΤ. ἀλεκτρυάιναν; εὐ γε νῆ τὸν Ἀέρα·
 ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
 διαλφισώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
 ΣΩ. ἰδοῦ μάλ' αὐθὺς τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον 670
 ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
 ἄρρενα καλῶ γ' ὡς κάρδοπον; ΣΩ. μάλιστα γε,
 ὥσπερ γε καὶ Κλεωνύμῳ. ΣΤ. πῶς δὴ; φράσον.
 ΣΩ. ταυτὸν δύναται σοὶ κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
 ΣΤ. ἀλλ', ὠγάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ, 675
 ἀλλ' ἐν θυεῖα στρογγύλῃ νευμάττετο.
 ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρή καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
 τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
 ΣΤ. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
 ΣΤ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν, καρδόπη, Κλεωνύμη. 680

638. πότερον R aliiqum cum Longino Fragm. 3, 5.]
 πότερα. Contra v. 642. codex unus πότερα pro πότε-
 ρον. Aristophanes, quum par sit utriusque versus ratio,
 utrobique aut πότερον aut πότερα scripserat. Tertius
 eiusdem generis versus est infra 845. ἡ ρυθμῶν ἢ
 περὶ ἐπῶν Hermannus] ἡ περὶ ἐπῶν ἢ ρυθμῶν R alii-
 que. ἡ ἐπῶν ἢ ρυθμῶν V. Alii ἡ περὶ ρυθμῶν ἢ ἐπῶν.
 Apud Longinum ἡ περὶ ἐπῶν ἢ περὶ ρυθμῶν. 647.
 τάχα Reiskius] ταχύ 640. ἐπαῖονθ' ἢ ἐπαῖονθ' R.
 εἰτ' ἐπαῖεν ceteri, quod corrector est, qui syllabam
 verbi secundam corripit putabat. 652. νῆ τὸν Δι'
 Socrati tribuit Hirschigius. 654. ἔτ' ἢ ἐπ' RV. 657-
 ἀδικώτερον Meinek.] ἀδικώτατον. Sic v. 115. τᾶδι.
 κώτερα in libris pluribus corruptum in τὰδικώτατα.
 661. Inter hunc versum proximumque duo versus exci-
 disse coniecit Bentleius. 662. ὁ RV. ἂ alii. 663.
 ἀλεκτρυόνα] ἀλεκτρυῶ Porsonus recte, ut videtur.
 Vid. Annot. Oxon. p. 160. 664. φέρε. ὅπως codex
 recens unus. φέρε, πῶς ceteri. 666. τὸν δ' ἕτερον]
 τὸν ἕτερον δ' Cobetus. 669. σου] σοι Cobetus.
 676. νευμάττετο (i. e. ἐνεμάττετο) Dobraeus]
 γ' ἀνεμάττετο. γ' om. V. 679. ΣΩ. addidit Her-
 mannus.

ΣΩ. ἔθ' ἔν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
 ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
 ΣΤ. ἄλλ' οἷδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. εἰπέ δή.
 ΣΤ. Λυσιλλα, Φιλίνα, Κλειταγόρα, Δημοτρία.
 ΣΩ. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μυρία. 685
 Φιλόζενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
 ΣΩ. ἄλλ', ὦ πονηρὲ, ταυτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
 ΣΤ. οὐκ ἄρρεν' ὅμιν ἐστιν; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 πῶς ἂν καλέσεις ἐντυχῶν Ἀμυνία;
 ΣΤ. ὅπως ἂν; ὦ δι, δεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία. 690
 ΣΩ. ὅρας; γυναικα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
 ΣΤ. οὐκ οὐν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
 ἀτὰρ τί ταυθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
 ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ ΣΤ. τί δρῶ;
 ΣΩ. ἐκφροντίσόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων. 695
 ΣΤ. μὴ δῆθ', ἵκετεύω σ', ἐνθάδ', ἀλλ', εἴπερ γε χρῆ,
 χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
 ΣΩ. οὐκ ἐστί παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. κακοδαίμων ἐγώ,
 οἶαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.
 ΧΟ. φροντίζε δὴ καὶ διάθραι, πάντα τρόπον τε σαντόν
 στρόβει πυκνώσας. 701
 ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
 ἐπ' ἄλλο πῆδα [των 705
 νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμά-
 ΣΤ. ἄτταταῖ ἄτταταῖ. 707
 ΧΟ. τί πάσεις; τί κάμνεις;
 ΣΤ. ἀπόλλυμαι δειλίας· ἐκ τοῦ σκίμποδος
 δάκνουσι μ' ἔξερποντες οἱ Κορίνθιοι,
 καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
 καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
 καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
 καὶ τὸν πρωκτόν διορύττουσιν,
 καὶ μ' ἀπολοῦσιν. 715
 ΧΟ. μὴ νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
 ΣΤ. καὶ πῶς; ὅτε μου
 φροῦδα τὰ χρήματα, φροῦδὴ χροιά,
 φροῦδὴ ψυχῇ, φροῦδὴ δ' ἐμβάς·
 καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
 φρουρὰς ᾄδων
 ὀλίγου φροῦδος γεγέννημαι.
 ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤ. ἐγώ;
 νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφροντίσας;
 ΣΤ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἰ μοῦ τι περιλειφθήσεται. 725
 ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἄλλ', ὦ γάθ', ἀπόλῳλ' ἀρτίως.
 ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτεῖα.
 ἔξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστρητηκὸς
 κάπαιολμ'. ΣΤ. οἶμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλῃ
 ἔξ ἀρνακίων γνῶμην ἀποστρητηρίδα; 730
 ΣΩ. φέρε νυν ἀθήσῳ πρῶτον ὃ τι δρᾷ τουτονί.
 οὗτος, καθεύδεις; ΣΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ μὲν οὐ.
 ΣΩ. ἔχεις τι; ΣΤ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν πάνυ;
 ΣΤ. οὐδὲν γε πλὴν ἢ τὸ πῆος ἐν τῇ δεξιᾷ.
 ΣΩ. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς; 735
 ΣΤ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σῶκράτης.
 ΣΩ. αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἔξευρῶν λέγε.
 ΣΤ. ἀκήκοας μυριάκις ἀγῶ βούλομαι,
 700—706. = 804—810.

682. ἔθ' ἔν τι Dobracus] ἔτι γε RV. In aliis interpolatum ἔτ' ἔτι γε vel ἔτι δὴ γε. 687. οὐκ ἔστ'] ἔστ' οὐκ Kockius. 692. ἦτις RV. ὅστις ceteri. 696. ἐνθάδ'] ἐνταυθ' RV ex glossmate. 705. νόημα — ὁμμάτων] Post hunc versum duo excederunt versus respondentes versibus 812. 813., nisi imperfectum hoc carmen in editione secunda, qua nunc utimur, reliquit poeta, quemadmodum carmina chori locis pluribus desiderantur. 728. ἔξευρετέος Porsonus] ἔξευρητέος vel εύρητέος

περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μῆδενί.
 ΣΩ. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σκάσας τὴν φραντίδα 740
 λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
 ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἶμοι τάλας.
 ΣΩ. ἔχ' ἀτρέμα· κὰν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
 ἀφείς ἀπελθε· κᾶτα τὴν γνῶμην πάλιν
 κίνησον αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον. 745
 ΣΤ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γέρον;
 ΣΤ. ἔχω τόκου γνῶμην ἀποστρητηκὴν.
 ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤ. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί·
 γυναικα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν
 καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὲ 750
 αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
 ὥσπερ κάτοπτρον, κᾶτα τηροῖν ἔχων,
 ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'; ΣΤ. ὃ τι;
 εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
 οὐκ ἂν ἀποδοῖν τοὺς τόκους. ΣΩ. ὅτι τί δὴ; 755
 ΣΤ. ὅτι κατὰ μῆνα τὰργύριον δανεῖζεται.
 ΣΩ. εὐ γ'· ἄλλ' ἔτερον αὐ σοὶ προβαλῶ τι δεξιόν,
 εἰ σοὶ γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
 ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσαις εἰπέ μοι. 760
 ΣΤ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.
 ΣΩ· μὴ νυν περὶ σαντόν εἴλλε τὴν γνῶμην ἀεὶ,
 ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
 λινδόδετον ὥσπερ μηολόνθην τοῦ ποδός.
 ΣΤ. ἡῦρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην, 765
 ὥστ' αὐτόν ὁμολογεῖν σ' ἔμοι. ΣΩ. ποῖαν τινά;
 ΣΤ. ἦδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπύλαις τὴν λίθον
 ταύτην ἐόρακας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανή,
 ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;
 ΣΤ. ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
 ὅποτε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς, 770
 ἀπωτέρω στὰς ὠδε πρὸς τὸν ἥλιον
 τὰ γράμματα· ἐκτίξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
 ΣΩ. σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας. ΣΤ. οἶμ' ὡς ἡδομαι
 ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπται μοι δίκη.
 ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάραπσον. ΣΤ. τὸ τί; 775
 ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
 μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
 ΣΤ. φαυλότατα καὶ ῥᾶστ'. ΣΩ. εἰπέ δή. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
 εἰ πρόσθεν ἔτι μιὰς ἐνεστώσης δίκης,
 πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξάμην τρέχων. 780
 ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
 οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.
 ΣΩ. ὕθλεις· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδασκάλῃμιν σ' ἔτι.
 ΣΤ. ὅτι τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σῶκράτης.
 ΣΩ. ἄλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σὺ γ' ἅττ' ἂν καὶ μάθης· 785
 ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχης; λέγε.
 ΣΤ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
 τίς ἦν ἐν ἡ ματτόμεθα μέντοι τάλφита;
 οἶμοι τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
 ἐπιλησμότατον καὶ σκαϊότατον γερόντιον; 790
 ΣΤ. οἶμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
 ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
 ἄλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλευόσατε.
 ΧΟ. ἡμεῖς μὲν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλευόμεν,
 εἰ σοὶ τις υἱὸς ἐστὶν ἐκτεθραμμένος, 795
 πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαντοῦ μανθάνειν.
 ΣΤ. ἄλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε κάγαθος·
 ἄλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;
 ΧΟ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. εὐσωματοῖ γαρ καὶ σφριγᾷ,
 κάστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800
 ἀτὰρ μέτεμι γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλη,

744. τὴν γνῶμην] τῇ γνῶμῃ Reiskius. 750. δὲ Hermannus] δὴ 769. φέρε τί δῆτ' ἂν] Haec Socrati tribuntur in libris. Correxuit Reisigius. 776. ἀποστρέψαις] ἀποστρέψαι Meinekian.

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔξελθ' ἢ τῆς οἰκίας.
 ἄλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.
 ΧΟ. ἄρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξω
 μόνας θεῶν; ὡς 806
 ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
 ὅσ' ἂν κελεύῃς. [νου 810
 σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερώς ἐπηρμέ-
 γνουὺς ἀπολάψεις ὃ τὴν πλείστον δύνασαι
 ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρᾳ τρέπεσθαι.
 ΣΤ. οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίλῃν ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς·
 ἄλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίνας. 815
 ΦΕ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πιάσεις, ὦ πάτερ;
 οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
 ΣΤ. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δι' Ὀλύμπιον· τῆς μυρίας,
 τὸ Δία νομίζειν ὄντα τήλικουτονί.
 ΦΕ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἑτέον; ΣΤ. ἐνθυμούμενος 820
 ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαυκά.
 ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
 καὶ σοὶ φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
 ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
 ΦΕ. ἰδοὺ· τί ἔστιν; ΣΤ. ὡμοσας νυνὶ Δία. 825
 ΦΕ. ἔγωγ'. ΣΤ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
 οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;
 ΣΤ. Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δι' ἐξεληλακῶς.
 ΦΕ. αἰβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
 ΦΕ. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος 830
 καὶ Χαίρεφῶν, ὅς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
 ΦΕ. σὺ δ' ἐξ τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
 ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤ. εὐστόμει
 καὶ μηδὲν εἶπης φλαυρὸν ἀνδρας δεξιούς
 καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλίας 835
 ἀπεκείρατ' οὐδέεις πῶποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
 οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
 ὥσπερ θεγνεῦτος καταλόει μου τὸν βίον.
 ἄλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
 ΦΕ. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν; 840
 ΣΤ. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
 γινώσκει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
 ἄλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον.
 ΦΕ. οἴμοι, τί δρᾶσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
 πότερον παρανοίᾳς αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, 845
 ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
 ΣΤ. φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.
 ΦΕ. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. καλῶς γε. ταυτηνὴν δὲ τί;
 ΦΕ. ἀλεκτρυόν'. ΣΤ. ἄμφω ταῦτό; καταγέλαστος εἶ.
 μὴ νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν 850
 ἀλεκτρυάιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
 ΦΕ. ἀλεκτρυάιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
 εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
 ΣΤ. χᾶτερά γε πόλλ'· ἄλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
 ἐπελανθάνομεν ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἑτῶν. 855
 ΦΕ. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
 ΣΤ. ἄλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
 ΦΕ. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὠνόητε σὺ;
 ΣΤ. ὥσπερ Περικλῆς ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.

819. τὸ Valekenarius] τὸν 821. ἀρχαυκά eum
 Phrynicho in Bekk. Anecd. p. 22, 30. et Antiattic. ib.
 p. 83, 1.] ἀρχαῖα 823. πρᾶγμ' τι πρᾶγμ' RV aliiq̃ue
 nonnulli. 824. διδάξεις Dawesius] διδάξης 825.
 νυνὶ V. νῦν R. νῦν δὲ alii. 838. καταλόει Bekke-
 rus] καταλούει 845. πότερον] πότερ' ἂν RV, quod
 πότερα esse potest. Conf. ad v. 638. 847. τοῦτον]
 τουτονὶ RV. τιν' (debebat τι, ut Meinek. in) ὀνομά-
 ζεις Mehlertus ad Heraclit. p. 40.] τίνα νομίζεις. του-
 τονὶ τί νομίζει Reisigius. 855. ἐτῶν] τῶν ἐτῶν RV
 aliiq̃ue nonnulli, omissio in quattuor eod. libris, inter
 quos V, ἄν.

ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ 860
 πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγὼ τοί ποτε
 οἶδ' ἐξέτει σοὶ τραυλίσαντι πιθόμενος,
 ὃν πρῶτον ἔλαβον ὀβολὸν Ἠλιαστικόν,
 τούτου ἑπριάμην σοὶ Διασίῳις ἀμαξίδα.
 ΦΕ. ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει. 865
 ΣΤ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
 ἐξελεθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ
 ἄκοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι
 καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
 ΦΕ. αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρεμαῖο γε. 870
 ΣΤ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾶ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
 ΣΩ. ἰδοὺ κρέμαι'; ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο
 καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρυηκόσιν.
 πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὕτος ἀπόφυσιν δίκης
 ἢ κλήσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν; 875
 καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
 ΣΤ. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
 εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὃν τυννουτονὶ
 ἐπλαττεν ἐνδὸν οἰκίας ναυς τ' ἐγλυφεν,
 ἀμαξίδα τε σκυτίνας εἰργάζετο, 880
 καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
 ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσεται,
 τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,
 ὅς τὰδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
 ἔαν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ. 885
 ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοις,
 ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. ΣΤ. τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
 πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.
 ΔΙΚΑΙΟΣ.
 χώρει δευρὶ, δεῖξον σαυτὸν
 τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὦν. 890
 ΔΙΚΟΣ.
 ἴθ' ὅποι χρήξεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
 ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
 ΔΙ. ἀπολεῖς σὺ; τίς ὦν; ΔΔ. λόγος. ΔΙ. ἥττων γ' ὦν.
 ΔΔ. ἀλλὰ σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
 φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν; 895
 ΔΔ. γινώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
 ΔΙ. ταῦτα γὰρ ἀνθεὶ διὰ τουτουσί
 τοὺς ἀνοήτους.
 ΔΔ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς.
 ΔΔ. εἰπέ, τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων. 900
 ΔΔ. ἄλλ' ἀνατρέψω γ' αὐτ' ἀντιλέγων·
 οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημί δίκην.
 ΔΙ. οὐκ εἶναι φῆς; ΔΔ. φέρε γάρ, ποῦ ὅστιν;
 ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
 ΔΔ. πῶς δὴτα δίκης οὐσης ὁ Ζεὺς
 οὐκ ἀπόλῳλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ 905
 δῆσας; ΔΙ. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
 χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
 ΔΔ. τυφογέρων εἰ κἀνάρμοςτος.
 ΔΙ. καταπύγων εἰ κἀνάσχυντος.

861. πιθόμενος Bentleius] πειθόμενος 862. οἶδ']
 οἶσθ' Koekius. πιθόμενος Suidas s. v. ἐξέτει] πει-
 θόμενος 869. κρεμαθρῶν οὐ] κρεμαθρῶν οὐπω Meine-
 kius. ἐνθάδε] ἐνθαδὶ Meinek. 872. κρέμαι' Brun-
 ck. 874. ἀπόφυσιν D] ἀπόφυσιν 876.
 καίτοι] καίτοι γε RV. 887. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. ΣΤ. Bee-
 rius] ΣΤ. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι νῦν R. γοῦν V aliiq̃ue.
 In aliis δ' οὖν. 888. Post hunc versum in R aliiq̃ue
 nonnullis scriptum Χοροῦ, quo significatur chori canti-
 cum desiderari, quod non scripserat poeta, quum al-
 teram hanc Nubium editionem imperfectam relinque-
 ret. 893. γ' om. V. 897. ταῦτα] καὶ ταῦτα R.
 902. γαῦτ' (i. e. ἐγὼ αὐτ') Hermannus] γ' αὐτὰ R.
 ταῦτ' ceteri.

- ΑΔ. ῥόδα μ' εἴρηκας. ΔΙ. καὶ βωμολόχος. 910
 ΑΔ. κρίνεις στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ πατραλοίας.
 ΑΔ. χρυσῷ πάντων μ' οὐ γινώσκεις.
 ΔΙ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδω.
 ΑΔ. νὺν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
 ΔΙ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος. 915
 ΑΙ. διὰ σέ δέ φοιτᾷν οὐδεὶς ἐθέλει
 τῶν μεираκίων
 καὶ γινωσθήσει ποτ' Ἀθηναίους
 οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
 ΑΔ. αὐχμείς αἰσχυρῶς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις. 920
 καίτοι πρότερόν γ' ἐπτῶχευες,
 Τηλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
 ἐκ πηριδίου
 γνῶμας τρώγων Πανδελετείους.
 ΑΔ. ὦμοι σοφίας. ΔΙ. ὦμοι μανίας, 925
 ΑΔ. ἥς ἐμνήσθης. ΔΙ. τῆς σῆς πόλεώς θ',
 ἥτις σε τρέφει
 λυμαινόμενον τοῖς μεираκίοις.
 ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.
 ΔΙ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρή 930
 καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκήσαι.
 ΑΔ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
 ΔΙ. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλλης.
 ΧΟ. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
 ἄλλ' ἐπιδείξει 935
 σύ τε τοὺς προτέρους ἄττ' ἐδίδασκες,
 σὺ τε τὴν καινὴν
 παιδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν
 ἀντιλεγόντων κρίνας φοιτᾷ.
 ΔΙ. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. κάγω γ' ἐθέλω.
 ΧΟ. φέρε δὴ, πότερος λέξει πρότερος; 940
 ΑΔ. τοῦτ' ὁμῶς· κᾶτ' ἐκ τούτων
 ὦν ἂν λέξῃ
 ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
 καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
 τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρύξῃ, 945
 τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῷ φθαλμῷ
 κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
 ὑπὸ τῶν γυνυμῶν ἀπολείται.
 ΧΟ. νὺν δεῖξτεον τῷ πισύνω. τοῖς περιδεξίοισι 949
 λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γυνωτοτύποις μερίμναις,
 ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
 νὺν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνείται σοφίας, 955
 ἥς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἄγών μέριστος.
 ἄλλ', ὡ πολλοὶς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς
 στεφανώσας,
 ῥῆξον φωνὴν ἥτιν χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν 960
 εἰπέ.
 ΔΙ. λέξω τοῖνον τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,

949—958. = 1024—1033.

913. μολύβδω Brunckius] μορίβδω 916. διὰ σέ δέ] δὲ om. V alii que nonnulli: in quibusdam dh scriptum. Prooeleusmaticus in metro anapaestico non minus suspectus quam διὰ σέ τὰ pro dactylo positum Av. 1752. Quamobrem utrobique Ζά, de qua forma dixi in Thesaurο vol. 2. p. 1107., restituendum foret, si satis constaret Ζά pro syllaba longa interdum positum esse. 918. καὶ om. R V alii que; unde γινωσθήσει τοι Hermannus. 929. τοῦτον om. RV. 932. ἔα] Monosyllabum ideoque ᾧ potius scribendum hie et aliis loeis nonnullis, quum synizesis aliena sit ab comicis. Vid. ad Thesm. 176. 945. ἀναγρύξῃ] ἀναγρύξῃ RV. 949—958. Respondent huic carmini versus 1024—1033. sed non omni ex parte. non liberiorum culpa, sed, ut videtur, poetae, qui imperfeetum reliquit.

δτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη
 'νενόμιστο. [ἀκούσαι·
 πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν'
 εἴτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαρι-
 στοῦ [τανίφοι. 965
 τοὺς κωμῆτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεῖ κρινυμένη κα-
 εἶτ' αὐτὸν προμαθεῖν ἄσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ καὶ
 ζυνέχοντας, [βόαμα,
 ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ Τηλέπορόν τι
 ἐνταίμενους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρ-
 ἔδωκαν. [καμπήν, 970
 εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψαιέν τινα
 οἷας οἱ νὺν τὰς κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολο-
 κάμπτους, [ἀφανίζων.
 ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς Μούσας
 ἐν παιδοτρίβῳ δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προ-
 βαλέσθαι [ἀπηνές·
 τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δεῖξειαν
 εἴτ' αὐτὸν αὐθις ἀνίσταμενον ζυμψῆσαι καὶ προ-
 νοεῖσθαι 975
 εἰδῶλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἡβης μὴ καταλείπειν.
 ἡλείψατο δ' ἂν τοῦμαφοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπενέρθεν
 τότ' ἂν, ὥστε [ἐπὴνθει·
 τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοὺς ὥσπερ μήλοισιν
 οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς
 τὸν ἐραστήν [δίζεν, 980
 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγαγεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβά-
 οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξὴν κεφάλαιον τῆς ῥα-
 φανίδος, [λινον,
 οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέ-
 οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ'
 ἐναλλάξ.
 ΑΔ. ἀρχαῖα γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμιστα
 καὶ Κηκεῖδου καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ'
 ἐστὶν ἐκεῖνα, [ψεν 986
 ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμῇ παιδείῃς ἔθρε-
 σὺ δὲ τοὺς νὺν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντε-
 τυλῆχθαι. [δέον αὐτοὺς
 ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίους
 τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτο-
 γενείης. [λόγον αἰροῦ· 990
 πρὸς ταῦτ', ὡ μεираκίον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω
 κάπιστήσῃ μισεῖν ἄγορᾶν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
 καὶ τοῖς αἰσχυροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπη τις σε,
 φλέγεσθαι. [προσιούσιν,
 καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
 καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο
 τε μηδὲν [ἀναπλήσειν· 995
 αἰσχυρὸν ποιεῖν, ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τάγμα'
 μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
 κεχηνῶς, [θραυσθῆς·
 μῆλ' ὅτι βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
 μηδ' ἀντιπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' ἰαπετὸν κα-
 λέσαντα
 μνησικακήσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφῆθης.
 ΑΔ. εἰ ταῦτ', ὡ μεираκίον, πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διό-
 νυσον [τομάμμαν. 1000
 τοῖς ἱπποκράτους υἱεῖσιν εἴεις, καὶ σε καλοῦσι βλι-
 ΔΙ. ἀλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις δια-
 τρίψεις,

962. 'νενόμιστο Brunckius] νενόμιστο. Vid. ad Acharn. 10. 976. ἐρασταῖσιν Τουπίus] ἐρασταῖς 982. ἄννηθον D.] ἄνηθον 986. Μαραθωνομάχας V. Μαραθωνομάχους ceteri cum Aristide vol. 2. p. 162. 995. ὅ τι — μέλλει Reizius] ὅτι — μέλλει ἀναπλήσειν] ἀναπλάττειν R. ἀναπλάσσειν vel ἀναπλάσειν alii nonnulli.

οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ',
οἷάπερ οἱ νῦν, [γρῆξεπιτρίπτου·
οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλο-
ἄλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀπο-
θρέξει [ἡλικιώτου, 1006
στεφανωσάμενος καλὰ μὲν λευκῶ μετὰ σῶφρονος
μίλακος ὅζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλο-
βολούσης, [ψιθυρίζη.
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πτελέα
ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγῶ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν, 1010
ἔξεις αἰετὶ στήθος λιπαρὸν,
χροῖαν λευκὴν, ὤμους μεγάλους,
γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν.
ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης, 1015
πρῶτα μὲν ἔξεις χροῖαν ὠχράν,
ὤμους μικροὺς, στήθος λεπτὸν,
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
κυλὴν μεγάλην, ψήφισμα μακρὸν,
καὶ σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγείσθαι, 1020
τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυροσύνης ἀναπλήσει.
XO. ὡ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, 1024
ὡς ἡδὺ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἐπεστὶν ἄνθος.
εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν
προτέρων.
πρὸς οὖν τάδ', ὦ κομποπρεπὴ μοῦσαν ἔχων, 1030
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς ἡυδοκίμηκεν ἀνὴρ.
δαινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
AΔ. καὶ μὴν πάλα γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγχνα κάπε-
θύμου 1036
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίας γυνάμεισι συνταράξει.
ἐγὼ γὰρ ἦττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τὰναντί' ἀντιλέξει. 1040
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἰρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δέ τὴν παιδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω·
δοῖς σε θερμῶ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔασιν.
καίτοι τίνα γνῶμην ἔχων φέρεις τὰ θερμὰ λουτρά;
AΔ. οὕτῃ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
AΔ. ἐπίσχε· εὐθύς γὰρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ'
ἄριστον [νῆσαι;
ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πο-
AΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω. 1050
AΔ. ποῦ ψυχρά δῆτα πῶποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

1005. Ἀκαδήμειαν Hermannus] ἀκαδημίαν 1013.
λευκὴν] λαμπράν libri deteriores. 1023. ἀναπλήσει]
σ' ἀναπλήσει libri nonnulli recentiores. 1029. εὐδαί-
μονες — προτέρων] Sic RV: in recentioribus pluribus
εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ | τότε ζῶντες, ἡνίκ' ἦς | τῶν
προτέρων — scriptura ab correctore metrico interpo-
lata, qui haec verba versui strophico 954. exaequare
volebat conatu inutili, ut diximus ad v. 949. 1031.
ἡυδοκίμηκεν D.] εὐδοκίμηκεν 1036. μὴν πάλα γ']
μὴν ἔγωγε RV. καὶ μὴν πάλα γ' est v. 4. 1040. καὶ
τοῖς νόμοις Porsonus] καὶ τοῖσι νόμοις (τοῖσιν νημοῖσιν,
omisso καὶ RV). τοῖσιν νόμοις ἐν ταῖς δίκαις Kockius.
1046. δειλότατον RV aliiqne, ab librario positum
cui obversabatur superlativus praecedens κάκιστον.
1047. σε μέσον ἔχω] σ' ἔχω μέσον libri nonnulli et Sui-
das s. v. εὐθύς. Utrique praestat μέσον σ' ἔχω.

ARISTOPHANES.

καίτοι τίς ἀνδρείότερος ἦν; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶν αὐτ'
ἐκεῖνα,
ὃ τῶν νεανίσκων αἰεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλήρης τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαιίστρας.
AΔ. εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν φέρεις, ἐγὼ δ' ἐπανῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, "Ὁμηρος οὐδέ ποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἀνεμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἦν ὁδὶ μὲν
οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.
καὶ σωφρονεῖν αὐ φησι χρῆναι· δύο κακῶ με-
γίστω. 1060
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πῶποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθὸν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεξον
εἰπῶν. [μάχαιραν.
ΔΙ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε δι' αὐτὸ τὴν
AΔ. μάχαιραν; ἀστείον γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα
πολλὰ 1065
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δία μάχαιραν.
ΔΙ. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.
AΔ. κᾶτ' ἀπολιπούσά γ' αὐτὸν ψυχέτ'. οὐ γὰρ ἦν
ὑβριστής [Ζεῖν· 1069
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχί-
γυνὴ δὲ σινάμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ, ὦ μεῖράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἀνεστίν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστρεφίσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὕμων, πότων,
καχασμῶν.
καίτοι τί σοι Ζῆν ἄξιον, τούτων ἂν στερηθῆς;
εἶεν. πάρειμι' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγ-
κας. 1075
ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾶτ' ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρὸν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὡς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανεγείν, 1080
κάκεινος ὡς ἦττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μείζον ἂν δύναιο;
ΔΙ. τί δ' ἦν ῥαφανιδώθη πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ;
ἔξει τίνα γνῶμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
AΔ. ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν; 1085
ΔΙ. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μείζον πάθοι τούτου ποτέ;
AΔ. τί δῆτ' ἔρεις, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;
ΔΙ. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; AΔ. φέρε δὴ μοι φράσον·
ἐυνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. AΔ. πείθομαι. 1090
τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. AΔ. εὐ λέγεις.
δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. AΔ. ἄρα δῆτ'
ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις; 1095
καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
πλείους σκόπει. ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῶ.
AΔ. τί δῆθ' ὄρας;
ΔΙ. πολὺ πλείονας, νῆ τοὺς θεοῦς,
τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
γοῦν οἷδ' ἐγὼ κάκεινον·
καὶ τὸν κομήτην τουτονί. 1100
AΔ. τί δῆτ' ἔρεις;
ΔΙ. ἡττήμεθ', ὦ βινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν δέεασθέ μου

1052. ἐστὶν αὐτ' Reisigius] ἐστὶ ταῦτ' 1063. δι'
αὐτὸ Porsonus] διὰ τοῦτο 1066. Δία Elmsleius] Δί'
οὐ 1073. καχασμῶν R. κιχλισμῶν ceteri. 1075.
φύσεως] φύσεος Bentleius. 1083. πιθόμενος Kuste-
rus] πειθόμενος 1103. βινούμενοι D.] κινούμενοι

- θοιμάτιον, ὡς
ἔξαιτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
- ΣΩ. τί δῆτα; πότερά τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν 1105
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
- ΣΤ. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἷον δικιδίους, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μεῖζω πράγματα. 1110
- ΣΩ. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
- ΣΤ. ὡχρόν μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κακοδαίμονα.
- ΧΘ. χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
τοὺς κριτὰς ἃ κερδανούσιν, ἣν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
πρῶτα μὲν γάρ, ἣν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς
ἄγρους, 1117
ὑσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἴτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν. 1120
ἣν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὧν οὐσας θεάς,
προσχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,
λαμβάνων οὐτ' οἶνον οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γάρ αἱ τ' ἔλθαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἀμπελοι,
ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόναίς παιήσομεν.
ἣν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις ἔυν-
τρίψομεν. 1127
κᾶν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ἔυγενῶν ἢ τῶν φίλων,
ὑσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κᾶν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὧν μάλλον ἢ κρίναι κα-
κῶς. 1130
- ΣΤ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἶθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθύς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις θυνὺς, οἷς ὀφείλυν τυγχάνω, 1135
θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολείν μέ φησι κάξολεῖν,
καί μου μέτρι' ἅττα καὶ δίκαι' αἰτουμένον
“ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες,” οὐ φασὶν ποτε
οὕτως ἀπολήψωσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με 1140
ὡς ἀδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαι φασί μοι.
νῦν οὖν δικάζεσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἰσομαί κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ, ἡμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. 1145
- ΣΤ. κάγωγέ σ'. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ-
χρη γάρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καί μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκείνον, εἴφ', ὃν ἄρτίως εἰσήγαγες.
- ΣΩ. μεμάθηκεν. ΣΤ. εὐ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη. 1150
- ΣΩ. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
- ΣΤ. καὶ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἔδανειζόμεν;
ΣΩ. πολλῶ γε μάλλον, κᾶν παρῶσι χίλιοι.
- ΣΤ. βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ἰὼ, κλάετ', ὠβολοστάται, 1155
αὐτοὶ τε καὶ τάρχαϊα καὶ τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων, 1160
πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
λυσανίας πατρίων μεγάλων κακῶν·
ὃν κάλεσον τρέχων ἐνθοθεν ὡς ἐμέ.
- ΣΩ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἔξελθ' οἴκων,
ἄϊε σοῦ πατρός.
ὃδ' ἐκείνος ἀνήρ.
- ΣΤ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.
- ΣΩ. ἀπιθὶ λαβὼν τὸν υἱόν.
- ΣΤ. ἰὼ ἰὼ τέκνον.
ἰοῦ ἰοῦ. 1170
ἣς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χοιρῖαν ἰδών.
νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἔξαρνητικὸς
κάντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοῦ πικυρίου
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ “τί λέγεις σύ;” καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἷδ' ὅτι. 1175
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπῳλεσας.
- ΦΕ. φοβεῖ δέ δή τί; ΣΤ. τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
- ΦΕ. ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
- ΣΤ. εἰς ἣν γε θήσιν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι. 1180
- ΦΕ. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μὴ ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
- ΣΤ. οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕ. πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραυὴ τε καὶ νέα γυνή.
- ΣΤ. καὶ μὴν νενόμισται γ'. ΦΕ. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ. ΣΤ. νοεῖ δέ τί; 1185
- ΦΕ. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
- ΣΤ. τουτὶ μὲν οὐδὲν πῶς πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
- ΦΕ. ἐκείνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύο ἡμέρας
ἔθηκεν, ἐς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν, 1190
ἵν' αἱ θέσεις γίνοντο τῇ νομηνίᾳ.
- ΣΤ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθῃ; ΦΕ. ἵν', ὦ μέλε,
παρόντες οἱ φευγόντες ἡμέρα μὴ
πρότερον ἀπαλλάττοιθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ,
ἔωθεν ὑπανίσκοντο τῇ νομηνίᾳ. 1195
- ΣΤ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
ἄρχαι τὰ πρυτανεῖα, ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;
- ΦΕ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖα ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προυτένθουσιν ἡμέρα μὴ. 1200
- ΣΤ. εὐ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ἄστέον μοῦγκώμιον. 1205
μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
αὐτὸς τ' ἔφυς ὡς σοφός,
χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
χοῖ δημόται 1210

1105. πότερά RV. πότερον ceteri. 1109. οἷον
Teuffelius] οἶαν 1110. οἶαν] οἷον RV. 1115. ἄ]
δ' ἃ Halbertsma. 1116. ἡμεῖς RV. ὑμῖν ceteri.
1119. καρπὸν τε καὶ τὰς Coraës ad Plutarch. vol. 5. p.
352.] καρπὸν τεκούσας 1122. προσχέτω (debebat
προσχέτω) Bentleius] προσχέτω 1124. ἐλᾶαι D.]
ἐλαῖαι 1134. ἔσθ' ἔνη] ἔσθ' ἔνη R. ἔστ' ἔνη alii.
Quae perpetua codicum fluctuatio est inter spiritum
asperum et lenem. Ego ubique asperum praetuli: de
quo dictum in Thesaurο vol. 3. p. 1118—1121. 1135.
ὀμνύς] ὀμνυσ' RV aliiq. 1137. καί μου Meine-
k] ἐμοῦ μέτρι' ἅττα Porsonus] μέτριά τε. In re-
centioribus nonnullis μέτρι' ἅττα cum gl. ὀλίγα τινά.
1141. δικάσεσθαι Kusters] δικάσεσθαι (ut ἐνεχυ-
ράσασθαι pro ἐνεχυράσασθαι plerique v. 35.) 1143.
μεμάθηκεν] μεμάθηκέ γ' Cobetus.

1168. ἀπιθὶ λαβὼν τὸν υἱόν D.] ἀπιθὶ λαβὼν τὸν
υἱὸν σου RV. ἀπιθὶ σὺ λαβὼν ceteri. 1182. ἡμέρα]
ἡμέραι R. 1192. προσέθῃ] Hirschigius] προσέθηκ'
Cantabrig. unus. προσέθηκεν ceteri. 1197. ἀρχαί]
ἀρχαί. αἱ ἀρχαὶ Athen. 4. p. 171 c. 1198. γάρ om. RV.
ποιεῖν R. παθεῖν ceteri. 1206. μάκαρ] μακά-
ρτα' Westphalius.

Ζηλούντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἄλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐσιτάσθαι.

ΠΑΣΙΑΣ.

εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρή προίεναί;
οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρείττον εὐθύς ἦν τότε 1215
ἀπερυθρίασαι μάλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα κατασχυνῶ 1220
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην. ΣΤ. τίς οὐτοσί;

ΠΑ. ἐς τὴν ἔνῃν τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δύο' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρημάτων;

ΠΑ. τῶν δώδεκα μῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε, 1225
ὃν πάντες ὕμεις ἴστε μισοῦνθ' ἱππικὴν;

ΠΑ. καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυνος τοῦ θεοῦς.

ΣΤ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

ΠΑ. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔΞαρνος εἶναι διανοεῖ; 1230

ΣΤ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐβελήσεις ἀποδόσαι μοι τοὺς θεοὺς;

ΣΤ. ποίους θεοὺς;

ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. νῆ Δία,

κὰν προσκαταβῇ γ', ὥστ' ὁμόσαι, τριώβολον. 1235

ΠΑ. ἀπόλοιο τοῖνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.

ΣΤ. ἅλσιν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.

ΠΑ. οἷμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. ἔξ χόας χωρήσεται.

ΠΑ. οὐ τοὶ μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς

ἔμοι καταπρίξει. ΣΤ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς, 1240

καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

ΠΑ. ἡ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.

ἄλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,

ἀπόπρωμον ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔξε νυν ἥσυχος.

ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς. 1245

ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δρᾶσιν;

ΜΑΡΤΥΣ.

ἀποδύσσειν μοι δοκεῖ.

ΣΤ. ποῦ θ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε,

τουτί τί ἔστι; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

ΣΤ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὢν;

οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβλὸν οὐδενί, 1250

ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΠΑ. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γέ μ' εἶδέναι.

οὐκ οὖν ἀνύσας τι θάττον ἀπολιταργίεις

ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι

θῆσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῆπην ἐγώ. 1255

ΣΤ. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτ' γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὅτι ἡ κάλεσας εὐθηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΣΤ. ἔα.

τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηγῶν; οὐ τί που 1260

τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγετο;

ΑΜ. τί δ' ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἶδέναι;

ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΑΜ. ὦ σκληρὲ δαίμον, ὦ τύχαι θραυσάντ' ὑγες

ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας. 1265

ΣΤ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;

ΑΜ. μὴ σκώπτέ μ', ὦ τάν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα

τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,

ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

ΣΤ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἀδανείσατο. 1270

ΣΤ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΑΜ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεοὺς.

ΣΤ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;

ΑΜ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

ΣΤ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγίαινεις. ΑΜ. τί δαί;

ΣΤ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς. 1275

ΑΜ. σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλησέσθαι γέ μοι,

εἰ μάποδώσεις τάργυριον. ΣΤ. κατεπέ νυν,

πότ' ἐρα νομίζεις καὶ νὺν αἰετὸν τὸν Δία

ὑεῖν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον 1280

ἔλκειν κάτωθεν ταῦτ' οὐτοῦ ὕδωρ πάλιν;

ΑΜ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδὲ μοι μέλει.

ΣΤ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εἰ,

εἰ μὴδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

ΑΜ. ἄλλ' εἰ σπανίζεις, τάργυριον μοι τὸν τόκον 1285

ἀπόδοτε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

ΑΜ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μήνα καὶ κατὰ ἡμέραν

πλέον πλέον τάργυριον αἰετὶ γίγνεται,

ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. καλῶς λέγεις.

τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα 1290

νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δι', ἄλλ' ἴσθην.

οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. ΣΤ. κατὰ πῶς

αὕτη μὲν, ὦ κακὸς δαίμων, οὐδὲν γίγνεται

ἐπιρρέοντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ 1295

ζητεῖς ποιῆσαι τάργυριον πλέον τὸ σόν;

οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;

φέρει μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΣΤ. ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφορά;

ΑΜ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ἄξις; ἐπιαλῶ

κεντῶν ὑπὸ τὸν πρῶτον σε τὸν σεираφόρον. 1300

φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγώ

·

1256. προσαποβαλεῖς] καὶ προσαποβαλεῖς R. καὶ

προσαπολεῖς V. 1260. τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρη-

γῶν] τίς ἔσθ' ὁ θρηγῶν οὗτος RV. 1269. τε] γε RV

aliique. 1277. προσκεκλησέσθαι γέ μοι] προσκεκλη-

σθαι μοι δοκεῖς RV alii que nonnulli, non Suidas s. v.

προσκεκλησέσθαι. 1278. μάποδώσεις D.] μὴ ἀποδώ-

σεις vel μὴ ποδώσεις 1285. μοι] γοῦν Meinekius.

1286. ἀπόδοτε RV. ἀπόδος γε ceteri. 1295.

πλέον D.] πλείον 1296. ἀποδιώξει Elmsleius] ἀπο-

διώξεις ἀπὸ] ἐκ RV alii que. 1298. ΣΤ.] Scho-

liasta in RV: ταῦτα ἔοικεν ὁ μάρτυς λέγειν τῷ δανει-

στῇ. et alius: τινὲς τοῦτο Στρεψιάδου, τινὲς ὅλον τοῦ

κλητῆρος. σαμφορά] πασία RV, quorum V saepius

in hoc colloquio Pasiae tribuit quae Amyniae sunt, in-

cogitantia librarii non recordati versuum 30. 31.

1299. ἐπιαλῶ] ἐπὶ ἄλῳ R. ἐπὶ ἄλλων (γρ. ἐπεὶ ἄλῳ) V

et ἐπεὶ ἄλῳ alii non pauci. Inania sunt scholiastarum

commenta. 1301. ἐμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγώ] Sic

Acharn. 347. ἐμελλετ' ἄρ' ἀπαντες ἀνασειεῖν βοήν, quod

ἀνασειεῖν potius scribendum.

1214. ΠΑΣΙΑΣ] δανειστής R hic et posthac.

1233. ποίους θεοὺς R. Legebatur continuata Pasiae

oratione ἴν' ἂν κελεύσω γῶ σε; Στρ. τοὺς (τοὺς om. V

alii que nonnulli) ποίους θεοὺς; 1238. χόας D.] χόας

vel χόας. Utrumque legit scholiasta. 1243. μοι om.

R alii que nonnulli. 1246. μοι R. σοι ceteri, quo re-

cepto verba ἀποδώσειν σοι δοκεῖ in interrogatione po-

suit et Pasiae continuavit Bergkii, ut testis persona

muta adstare cogitetur (utin Vespis factum v. 1412. et in

Pluto v. 891.): quae ratio non magis probari potest quam

Beerii p. 116., qui prima verba τί σοι δοκεῖ δρᾶσιν;

choro, proxima ἀποδώσειν μοι δοκεῖ Pasiae tribui vo-

luit. Scholiasta verba τί σοι δοκεῖ δρᾶσιν; testi tri-

buta legit, cui Pasias responderit ἀποδώσειν μοι δοκεῖ,

nec dubitandum quin versus inter duas personas sit

distribuendus. Aristophanem tamen probabile est

pausam, quae Strepsiade domum introeunte est inter

v. 1245 et 1247., aliter quam uno debili qui nunc legitur

versu 1246. expleturum fuisse, si alteram fabulae edi-

tionem perfecisset. 1247. ἀπαιτῶν] ἀπαιτῶν RV.

ὁ παῖτων alii.

αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
 ΧΟ. οἷον τὸ πραγμάτων ἔραν φλαύρων· ὁ γὰρ
 γέρων δδ' ἔξαρθεῖς
 ἀποστερήσῃ βούλεται
 1305 τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο·
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 λήψεται τι πρᾶγμ', ὃ τοῦ-
 τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως. [κόν τι. 1310
 ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἑξαίφνης λαβεῖν κα-
 οῖμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ
 πάλαι ποτ' ἐζήτηι,
 εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
 γνῶμας ἐναντίας λέγειν
 τοῖσιν δίκαιοις, ὥστε νι-
 1315 κᾶν ἅπαντας οἷσπερ ἄν
 ξυγγένηται, κᾶν λέγῃ παμπόνηρ'.
 ἴσως δ' ἴσως βουλῆσεται κάφωννον αὐτὸν εἶναι. 1320
 ΣΤ. ἰοῦ ἰοῦ.
 ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 ἀμυνάθετε μοι τυπτομένῃ πάσῃ τέχνῃ.
 οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 ὦ μιარέ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φήμ', ὦ
 1325 πᾶτερ.
 ΣΤ. ὁράθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. ΦΕ. καὶ μάλα.
 ΣΤ. ὦ μιარέ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
 ΦΕ. αὐθὶς με ταῦτά ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
 ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
 ΣΤ. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕ. πάττε πολλοῖς τοῖς ρόδοις. 1330
 ΣΤ. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κάποφανῶ γε νῆ Δία
 ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. ΣΤ. ὦ μιαρῶτατε,
 καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
 ΦΕ. ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
 ΣΤ. τουτί σὺ νικήσεις; ΦΕ. πολὺ γε καὶ ῥαδίως. 1335
 ἔλου δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιιν βούλει λέγειν.
 ΣΤ. ποῖον λόγους; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
 ΣΤ. ἐδιδασάμην μέντοι σε νῆ Δί', ὦ μέλε,
 τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
 μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν 1340
 τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱῶν.
 ΦΕ. ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
 οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
 ΣΤ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
 ΧΟ. σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπη 1345
 τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
 ὡς οὗτος, εἰ μὴ τῷ πεποιθῆναι, οὐκ ἂν ἦν
 οὕτως ἀκόλαστος.
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται ~ ~ ~
 1350 δῆλον δὲ τὸ λῆμα.
 ἀλλ' ἔξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι
 ἥδη λέγειν χρή πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
 ΣΤ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἤρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
 ἐγὼ φράσω· πεῖδι γὰρ εἰσιτιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέ-
 1355 λευσα

1303—1310. = 1311—1320.

1345—1352. = 1391—1398.

1304. ἔξαρθεῖς Reisingius] ἔρασθεῖς 1308. λήψε-
 ται τι Hermannus] λήψεται RV. Alii nonnulli τι λήψε-
 1309. ἴσως ἀνθ' addidit Reisingius. 1310. κα-
 κὸν λαβεῖν τι Hermannus] τι κακὸν λαβεῖν 1312.
 ἐζήτηι] ἐπεζήτηι RV. In aliis ἐζήτηι vel ἐξεζήτηι. ἐπη-
 1313. Hermannus, servato in versu strophico 1304. ἐρα-
 σθεῖς. 1347. πεποιθῆναι Dawesius] πεποιθεῖ R. πέ-
 1348. ποιθ' vel πέποιθεν ceteri. 1349. θρασύνεται ~ ~ ~
 δῆλον δὲ τὸ λῆμα D.] θρασύνεται. δῆλον (γε addunt
 libri deteriores) τὸ | λῆμ' ἐστὶ τὸν θρώπου

ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν, ὡς ἐπέχθη.
 ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
 ᾄδειν τε πίνονθ' ὥσπερὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
 ΦΕ. οὐ γὰρ τότε εὐθὺς χρὴν σ' ἀράττεσθαι τε καὶ πα-
 1360 τεῖσθαι,
 ᾄδειν κελεύονθ' ὥσπερὶ τέττιγας ἐσιτῶντα;
 ΣΤ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον οἷάπερ νῦν,
 καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητὴν.
 κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἡνεσχόμην τὸ πρῶτον·
 ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
 τῶν Αἰσχύλου λέξει τί μοι· κᾷθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν
 "ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
 1370 φόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνο-
 ποιόν;"
 κἀνταῦθα πῶς οἶσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
 ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
 λέξοντι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφά ταῦτα. 1370
 ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐβῖνει
 ἀδελφός, ὠλεσέκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφὴν.
 κἀγὼ οὐκέτ' ἔξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
 πολλοῖς κακοῖς κάσχροισι· κᾷτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκὸς,
 ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'· εἴθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
 1375 κᾷπειτ' ἔφλα με κάσποδαι κάπνιγε κᾷπέτριβεν.
 ΦΕ. οὐκ οὐκ δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινέει
 σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκείνον, ὡς τί σ'
 εἶπω; [δίκη γε.
 ἀλλ' αὐθὶς αὐτὴ τυπήσομαι. ΦΕ. νῆ τὸν Δί', ἐν
 ΣΤ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα, 1380
 αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοῖς.
 εἰ μὲν γε βρῶν εἶποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πείν ἐπέσχον
 μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων ἄν' ἄρτον·
 κακῶν δ' ἂν οὐκ ἐφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
 ἐξέφερον ἂν καὶ πρὸς ἡμέραν σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν
 βῶντα καὶ κεκραγόνθ' ὅτι [ἀπάγχων 1385
 χεζήτιψον, οὐκ ἔτλης
 ἔξω ἔξενεγκεῖν, ὦ μιარέ,
 θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
 αὐτοῦ ποίησα κακῶν. 1390
 ΧΟ. οἴμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
 πηδᾶν ὃ τι λέξει.
 εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
 λαλῶν ἀναπείσει,
 τὸ δέρμα τῶν γραιπτέρων λάβοιμεν ἂν 1395
 ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.
 σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
 πειθῶ τίνα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
 ΦΕ. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
 καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύ-
 1400 νασθαι.
 ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσείχον,
 οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἢ πρὶν ἐξαμαρτεῖν.

1356. Κριὸν] De accentu huius nominis, quod in
 aliorum scriptorum libris interdum Κρίος scribitur
 contra regulam Aristarchi, vid. Lehrs. de stud. Ari-
 starchi p. 285. ed. sec. 1359. σ' ἀράττεσθαι Meine-
 kius] σ' ἄρα τυπτεσθαι 1366. ἐγὼ — ποιηταῖς]
 Hunc versum post 1368. transponi posse credidit Her-
 mannus. 1371. ἐβῖνει D.] ἐκίνει 1373. κἀγὼ οὐ-
 κέτ'] κἀγ' οὐκέτ' R. κἀγὼ δ' οὐκέτ' V. 1374. κᾷ-
 σχροῖσι Meinekius] καίσχροισι κᾷτ' ἐντεῦθεν ex
 codice uno recenti. κἀντεῦθεν ceteri. 1376. κᾷπέ-
 τριβεν] κᾷπέθλιβε R. κᾷπέθλιβεν V. 1379. τυπήσο-
 1380. mai Buttmanus] τυπτήσομαι γε D.] γ' ἂν RV alii-
 que. Alii γάρ. 1384. φράσαι] φράσας Cobetus.
 1401. τὸν νοῦν μόνη Bentleius] τὸν νοῦν μόνον R. τὸν
 νοῦν μου V. μόνη τὸν νοῦν alii. 1402. οὐδ'] οὐκ V.
 ἢ D.] ἦν

νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός, γνῶμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ζύνειμι καὶ μερίμναις, οἷμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν. 1405

ΣΤ. ἵππευε τοῖνυν νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρείττον' ἔστιν ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

ΦΕ. ἐκέισε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι, καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τοῦτ'· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

ΣΤ. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. ΦΕ. εἰπέδή μοι, οὐ κάμει σοι δίκαιόν ἔστιν εὐνοεῖν ὁμοίως 1411 τύπτοντ', ἐπειδὴ περ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ τυπτεῖν;

πῶς γάρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἄθρων εἶναι, τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλευθερός γε κἀγώ. κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; 1415

φῆσιν νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι· ἐγὼ δέ γ' ἀντίποιμ' ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες, εἰκὸς τε μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν, ὅσῳ περ ἔξαμαρτάνειν ἤττον δίκαιον αὐτούς. 1419

ΣΤ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

ΦΕ. οὐκὼν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὸς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον, ὥσπερ σὺ κἀγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς; ἤττον τί δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὐτὸ λοιπὸν θείναι νόμον τοῖς υἱοῖσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν; ὅσας δὲ πληγὰς εἶχονεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι, 1425 ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τὰλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ, ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν ἡμῶν ἐκείνου, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;

ΣΤ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ, 1430 οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπῃ ζύλου καθεύδεις;

ΦΕ. οὐ ταυτὸν, ὦ τάν, ἔστιν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοῖη.

ΣΤ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτὸν ποτ' αἰτιάσει. [Ζεῖν,

ΦΕ. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολᾶσθ' ὅ, ἦν γένηται σοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. ἦν δὲ μὴ γένηται, 1435 μάτην ἔμοι κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγγανὼν τεθνήξεις.

ΣΤ. ἔμοι μὲν, ὦνδρες ἡλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια· κἀμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τοῦτοισι τἀπεικῇ. κλάειν γάρ ἡμᾶς εἰκὸς ἔστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.

ΦΕ. σκέψαι δὲ χάτεραν ἔτι γνῶμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ δλουμαί. 1440

ΦΕ. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθεοίε παθὼν ἂ νῦν πέπονθας.

ΣΤ. πῶς δῆ; δίδαξον γάρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπαυελήσεις.

ΦΕ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπήσω. ΣΤ. τί φῆς; τί φῆς σὺ; [τὸν ἤττω 1445 τοῦθ' ἕτερον αὐτὸ μείζον κακόν. ΦΕ. τί δ' ἦν ἔχων λόγον σὲ νικήσω λέγων τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεῶν;

ΣΤ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ, ταῦτ' ἦν ποιῆς, οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-

τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον 1150 μετὰ Σωκράτους καὶ τὸν λόγον τὸν ἤττω.

ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγώ, ὑμῖν ἀναθείς ἅπαντα τὰ μὲν πράγματα.

ΧΟ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος, στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρά πράγματα. 1455

ΣΤ. τί δῆτα ταῦτ' οὐ μὴν τὸτ' ἡγορεύετε, ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;

ΧΟ. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὄντιν' ἂν γινώμεν πονηρῶν ὄντ' ἑραστὴν πραγμάτων, ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν, ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι. 1460

ΣΤ. οἶμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ. οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην ἀποστρεῖν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε, τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη 1465 ἀπολείς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ', οἱ σὲ κάμ' ἐξηπάτων.

ΦΕ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

ΣΤ. ναὶ ναί, καταιδέσθῃτι πατῶρον Δία.

ΦΕ. ἰδοὺ γε Δία πατῶρον· τίς ἀρχαῖος εἶ. [ἐπεὶ 1470 Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; ΣΤ. ἔστιν. ΦΕ. οὐκέτ' ἔστ', Δίνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΣΤ. οὐκ ἐξεληλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ψόμην, διὰ τουτονὶ τὸν Δίνον. οἶμοι δειλῖαιος. [ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.]

ΦΕ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρὸνει καὶ φληγάφα. 1475

ΣΤ. οἶμοι παρανοίας· ὡς ἐμαίνονην ἄρα, ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη. ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι, μὴδέ μ' ἐπιτριψῆς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίαν· 1480 καὶ μοι γενοῦ ἐμβουλούς, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ. ὀρθῶς παραινείς οὐκ ἔων δικορραφεῖν, ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία, 1485 κλίμακα λαβὼν ἐξελεθε καὶ σμινύην φέρων, κάπειτ' ἐπαναβάς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον τὸ τέγος κατὰ σκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην, ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν· ἔμοι δὲ δῶδ' ἐνεργάτως τις ἡμμένην, 1490 κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην ἔμοι ποιήσω, κεῖ σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ἰοὺ ἰοὺ.

1458. ὄντιν' ἂν Porsonus] ὅταν τινὰ 1462. οἶμοι Aldus. ὡμοι codices. 1465. Σωκράτη Aldus] σωκράτην codices. 1466. ἔλθ' ἔλθ' RV et plerique. 1470. οὐκέτ' ἔστ' Porsonus] οὐκ ἔστ' οὐκ R. οὐκ ἔστιν οὐκ V. Alii οὐκ ἔστι (vel ἔστιν) γ'. 1473. διὰ] διὰ codex Paris. unus. Accentu carent RV. τὸτ' ψόμην | Δία Bentleius. οἶμοι] ὡμοι codices aliquot recentes, ut omnes supra v. 1462. et nonnulli v. 1504. 1474. ὅτε — ἡγησάμην] Perabsurdum est commentum scholiastae de Dino testaceo, quo nihil alienius ab Socratis numinibus cogitari potest. Mihi non dubitandum videtur quin versus hic ab interprete confictus sit δεικτικὸν illud τουτονὶ explicante ad eamque rem vasculum adhibente quod δῖνον Graeci vocant nomine ab forma ducto. Similis est error scholiastae τουτονὶ de signo aliquo Neptuni intelligentis v. 83. ubi vide quae dixi in Annot. Oxon. p. 121. 1484. ἐμπιπράναι codex Baroce. 127. a m. pr. ἐμπιπράναι ceteri. 1493—1499. ΜΑΘΗΤΗΣ Α. — Β. — Γ.] Numeros in libris omisos addidit Brunckius, recte sentiens plures hic produci debuisse discipulos, ut supra quoque factum esse apparet ex v. 195. 196.

1412. τύπτοντ'] τύπτειν R. τύπτειν δ' V. τύπτειν τ' alii. γε om. RV alii que: quo omissio Beutleius tód' ἔστιν scribebat pro τοῦτ' ἔστιν. 1415. κλάουσι — δοκεῖς] Parodia versus Euripidei Alcest. 619. χαίρεις ὀρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς; unde factum ut tetrametris senariis immiscuerit: quod non animadvertit interpolator qui tή dῆ vel tή τι dῆ adiecit, quod in aliquot infimae aetatis codicibus legitur. 1418. 1419. inverso ordine in R. 1418. ἢ νέους Kusterus] ἢ τοὺς νέους R alii que. Alii, inter quos V, ἢ τοὺς νεωτέρους τι om. V alii que multi. 1421. θεῖς] τιθεῖς RV. 1436. τεθνήξεις Dawesius] τεθνήξει vel τεθνήξει 1448. τί δ' ἄλλο γ' ἢ, ταῦτ' ἦν Kockius] τί δῆτ' ἄλλο γ' ἦν ταύτην V. τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταυτὶ ceteri.

ΣΤ. σὸν ἔργον, ὦ δῆς, ἰέναι πολλὴν φλόγα.

ΜΑΘ. Α. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ

διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤ. ἐκείνος οὐπερ θοῖμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ.

ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΣΤ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,

ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,

ἢ γ' ὡς πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ἔτεδόν, οὐπὶ τοῦ τέγους;

ΣΤ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΩ. οἴμοι τάλας, δειλαιοὺς ἀποπνιγῆσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.

ΣΤ. τί γὰρ παθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετην,

1495. ΣΤ.] ξανθ. οἰκ. R. 1497. ΜΑΘΗΤΗΣ Β.]
σικ. R. 1499. ΜΑΘΗΤΗΣ Γ.] σικ. R. καὶ om.
RV. 1503. ΣΤ.] ξανθ. οἰκ. R. 1505. ΧΑΙΡΕΦΩΝ]
μαθ. R. ἕτερος φιλόσοφος V. Socrates et Chaerephon
coniuncti nominantur v. 104. ὡν ὁ κακοδαίμων Σωκρά-
της καὶ Χαιρεφῶν. 1506. παθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρι-

καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἔδραν;

δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὐνεκα,

μάλιστα δ' εἰδῶς τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν.

ΧΟ. ἡγείσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμε-
ρον ἡμῖν.

1510

ζήτην] μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε R aliiq. non-
nulli. μαθόντες εἰς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε V. Novem alii
μαθόνθ' ὑβρίζετον ἐς (vel εἰς) τοὺς θεοὺς. Tres μα-
θόνθ' (vel μαθόντ') ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς. unde
Elmsleius ad Acharn. 733. μαθόνθ' ὑβρίζετην ἐς τοὺς
θεοὺς, quod recepi, servato tamen ordine verborum qui
est in libris antiquis. παθόντες pro μαθόντες praebu-
erunt codices recentes duo, Dorvillianus et Baroccia-
nus 43.

1507. ἐσκοπεῖσθον pauci codices recentes. ἐσκο-
πεῖσθε RV et ceteri, exceptis quattuor, in quibus est
ἐσκοπεῖτε τὰς ἔδρας, 1508. ἐρμ. praescriptum in R,
ἐρμῆς in V. Ad δίωκε in R annotatum, πρὸς τὸν οἰκέ-
την, in V πρὸς τὸν Ξανθίαν ὁ Ἑρμῆς. 1509. ὡς ἡδί-
κουν] γρ. οὐς ἡδίκουν schol. 1510. γε om. RV.

τό γε τήμερον ἡμῖν] Moeris p. 364. (210, 14. ed. Bekk.)
τήμερον εἶναι Ἀττικῶς· ὡς Νεφέλαις "κεχόρευται γὰρ
μετρίως ἡμῖν τοῦ τήμερον εἶναι", manifesto memoriae
errore. Similiter in fine Thesm. 1218. ἀλλὰ πέπαισται
μετρίως ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ.	} οἰκέται Φιλοκλέωνος.	ΠΑΙΔΕΣ.
ΞΑΝΘΙΑΣ.		ΚΤΩΝ.
ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.		ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.		ΧΑΙΡΕΦΩΝ, κωφὸν πρόσωπον.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.		ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ι. Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοῖτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθεύρας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηεῖν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται. ἀλλ' οὐδὲν ἥνυον οὐδὲ οὔτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἡττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειράτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρεи ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφηεῖν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντούσι τοῖς κέντροις, ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

ΙΙ. Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὥσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικούντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστήναι τῶν δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηεῖν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποιήται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια ἐν τῇ πρὸ Ὀλυμπιάδι. δεύτερος ἦν. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προαγῶνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδασκομαι.

ΣΩ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προυφείλεις μέγα.

ἄρ' οἷσθ' ἄρ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑ. οἷδ', ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.

ΣΩ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ τοῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑ. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεδὸν ἢ κορυβαντίδας;

ΣΩ. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβάζιου.

ΞΑ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
κάμοι γὰρ ἄρτιως ἐπεστρατεύσατο
Μηδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος·
καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἄρτιως.

ΣΩ. κάγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑ. ἐδόκουν αἰετὸν

καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ

ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυσιν ἀσπίδα

φέρον ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,

κάπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩ. οὐδὲν ἄρα ἱγρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.

ΞΑ. πῶς δῆ; ΣΩ. προτενεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων

“τί ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ

κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;”

ΞΑ. οἴμοι, τί δῆτ' μοι κακὸν γενήσεται.

ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φροντίσης.

οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.

ΞΑ. δεινὸν γέ τοῦστ' ἀνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.

ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὐ λέξον. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.

περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὅλου.

ΞΑ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.

ΣΩ. ἐδοξέ μοι περὶ πρώτων ὕπνων ἐν τῇ πυκνῇ

ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,

βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβῦνια·

κάπειτα τοῦτοις τοῖσι προβάτοις μοῦδόκει

δημηγορεῖν φάλλαινα πανδοκεῦτρια

ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὕδς.

ΞΑ. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. παῦε παῦε, μὴ λέγε·

ὄζει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπράς.

ΣΩ. εἶθ' ἢ μιὰρὰ φάλλαινα ἔχουσα τρυάνην

ἴσθη βόειον δημόν. ΞΑ. οἴμοι δέιλαιος·

τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διστάναι.

ΣΩ. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον

χαμαὶ καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.

εἰτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας

“ὄλας; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει.”

ΞΑ. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραυλίσεν.

ΣΩ. οὐκ οὐκ ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ

γενόμενος; ΞΑ. ἦκιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς;

ΞΑ. ὅπως;

ἄνθρωπος ὦν εἴτ' ἐγένετ' ἑξαίφνης κόραξ·

οὐκ οὐκ ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι

ἄρβεις ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχῆσεται;

5 ΣΩ. εἴτ' οὐκ ἐγὼ δούς δὴ ὀβολῷ μισθώσομαι

οὕτω σ' ὑποκρινόμενον σοφῶς δνειράτα;

ΞΑ. φέρε νυν κατεῖπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,

ὀλίγ' ἂν ὑπεῖπων πρώτων αὐτοῖσιν ταδί.

μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,

μηδ' αὐ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.

ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος

δούλῳ διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,

οὐθ' Ἡρακλῆς τὸ δειπνον ἐξαπατῶμενος,

οὐδ' αὖθις ἐνασελγαίνόμενος Εὐριπίδης·

οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,

αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,

ὅμῳ μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,

κωμωδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκείνοσι

ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.

οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῦν,

ἐνδον καθεῖρ' εἰς, ἵνα θύραζε μὴ ἔῃ.

νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,

ἦν οὐδ' ἂν εἰς γνοιή ποτ' οὐδ' ἂν ἑμβάλοι,

εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.

ΣΩ. Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φῆσ' οὕτοσι

εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. ΞΑ. ἀλλ' οὐδὲν λέγει

μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΣΩ. * * * * *

ΞΑ. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.

ΣΩ. ὁδὶ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον

εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΞΑ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

48. γενόμενος Bothius] γιγνόμενος 50. συμ-

βαλεῖν] συμβάλλειν R. 53. οὕτω σ' Geelius] οὕτως

55. ὀλίγ' ἂν R. Kusternus] ὀλίγ' ἄλλα R. ὀλίγα γ'

ceteri. πρῶτον RV. πρότερον ceteri. 57. κε-

κλεμμένον RV aliiq: alii κεκλαμμένον, quod anno-

tavit scholiasta, γράφεται Δωρικῶς κεκλαμμένον.

61. ἐνασελγαίνόμενος D.] ἀνασελγαίνόμενος, ut ἐνευρί-

skein constanter ab librariis in ἀνευρίσκειν cernuntur

est, et quae sunt similia. 72. οὐδ' ἂν συμβάλοι V.

οὐδ' ἂν ἑμβάλοι R. οὐδὲ ἑμβάλοι ceteri. 74. Προ-

νάπους RV. Προνάπου ceteri. 75. Schol. cod. Rav.

φιλόκυβος οὗτος. τινὲς ἀμοιβᾶ. χαριέστερον δὲ λέγε-

σθαι αὐτὰ (videtur versus dicere 76—84., quos fuerunt

qui Xanthiae omnes tribuerent) συνεχῶς πρὸς ἐνός.

Verbis ἀλλ' οὐδὲν λέγει in ed. Ald. Σω. est praescriptum,

quod versui 76. potius praepositi debet, ubi Ξαν. est,

errore manifesto, quum idem Ξαν. etiam versui 77.

praepositum sit. Quod animadvertit editor Florentinus

a. 1515. qui versui 76. Σω. praescripsit, etsi hoc quo-

que falsum est, quum idem illud Σω. etiam ante verba

ἀλλ' οὐδὲν λέγει legatur. In sequentibus hae sunt

personarum notae in ed. Ald., quacum codices, de quib-

usque ad v. 135. Qui sublati personarum vicibus

omnia uni Xanthiae tribuerunt, ut annotavit scholiasta,

non cogitarunt hoc pacto Xanthiae orationem versibus

constituturam esse non interruptis octoginta duobus

(54—135.) quod non est verisimile. Ego Bergkium se-

cutus sum, qui hoc quoque recte animadvertit, post v.

76. Sosiae verba excidisse, ad quae manifeste referun-

tur proxima Xanthiae verba οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἐστιν

ἀρχὴ τοῦ κακοῦ. 76. ἀρχὴ Dobraens] ἀρχὴ

3. προυφείλεις Elmsleius] προφείλεις, quod scho-
liasta quoque legit. Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 47.
29. κακὸν τι σαυτῷ προυφείλεις; ἐπὶ τινος κακὸν τι
λαβεῖν ἐπισπωμένον. 7. τοῖν Hirschigius] ταῖν
ὑπνου RV. ἦδη ceteri. 8. ἢ Berglerus] ἢ 11. ἄρ-
τίως R. ἄρτιως τις ceteri. 16. καταπτόμενον Brun-
ckius] καταπτάμενον 21. πῶς δῆ quod in libris cum
Sosiae verbis coniunctum est, Xanthiae tribuit Bent-
leius. προτενεῖ Cobetus] προσεπεί (προσεπεί V)
λέγων] λέγω V. 22. τί Cobetus] ὅτι. Scholiasta, ἐν
τῷ ὅτι περιττεύει τὸ ο' Ἀττικῶς· τὸ γὰρ σημαινόμε-
νον ἀντὶ τοῦ τὶ ταυτὸν ἐν γῇ ἔν ἐρωτήσῃ. 25. τοι-
οῦτον RV. τοιοῦτ' ceteri. 27. γέ τοῦστ' D.] γε
ποῦστ' vel γέ πούστ' 34. τοῖσι προβάτοις RV. τοῖς
προβάτοις ceteri. 35. φάλλαινα et v. 39. φάλλαινα' R.
φάλλαινα et φάλλαινα' ceteri: de quo dixi in Thesauro.
36. ἐμπεπρημένης Brunckius] ἐμπεπρημένην R. ἐμπε-
πρημένην V. ἐμπεπρημένης ceteri. Genitivum legit
scholiasta. 41. διστάναι RV. διστάνειν ceteri cum
Steph. Byz. s. v. Δήμος.

αὐτὴ γε χρηστὴν ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
ΣΩ. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβυνίδης
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φιλοῖενον.
ΞΑ. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλοῖενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὃ γε Φιλοῖενος.
ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγάτε νῦν.
φράσω γὰρ ἥδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
φιληλιαστής ἔστιν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
ἔρα τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
ἦν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται Ξύλου.
ὕπνου δ' ὄργῃ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
ἦν δ' οὖν καταμύση καὶ ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοὸς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλειψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψήφον γ' ἔχειν εἰωθῆναι
τοὺς τρεῖς ζυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νοουμηνία.
καὶ νῆ Δί' ἦν ἰδὴ πρὸ γεγραμμένον
εὐδὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δήμων καλὸν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον "κημὸς καλός."
τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὃς ἦδ' ἔρ' ἐσπέρας, ἔφη
ὅψ' ἔξεργεῖν αὐτὸν ἀναπειπιμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κάπειτ' ἐκεῖσ' ἑλθὼν προκαθεύδει πρῶ πάνυ,
ὥσπερ λεπίς προσισχόμενος τῷ κίονι.
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἄπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλίδος εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
ψήφων δὲ δέισας μὴ δεσθῆναι ποτέ,
ἴν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
τοιαυτ' ἄλλυ' νοουθετούμενος δ' αἰεὶ
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
μοχλοῖσιν ἐνδῆσαντες, ὡς ἂν μὴ ᾤῃ.
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγους παραμυθεύμενος
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἴτ' αὐτὸν ἀπέλου κάκᾶβαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάνει, ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ἄσας ἐδικάζεν ἐς τὸν Κανὸν ἐμπεσών.
ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγριναν· εἰτα Ξυλλαβῶν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεύθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρίεμεν,
ὁ δ' ἐξειδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδρορροῶν
καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐνέβυσσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν·
ὁ δ' ὡσπερὶ κολοῖδς αὐτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἴτ' ἐξήλλετο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεὶ γε τῷδ' Βοδελυκλέων,

94. ᾱ' ἔχειν] ἔχειν ᾱ' V. κατέχειν Hirschigius.
98. υἰὸν RV. τὸν ceteri. τὸν τοῦ Beutleius. 100.
δς] ὡς Hamakerus. ἔφ'] ἀφ' RV. 105. προσπι-
σχομένους Hirschigius] προσεχόμενος 108. ἀναπι-
πλασμένος RV et ἱρ. schol. ὑποπεπλασμένος ceteri.
119. ταῦτ'] τοῦτ' V. τοῦδ' R. 121. δῆτα RV.
δὴ δέ ceteri. 122. ἔλλαβων RV, ὡς συλλα-
βων ut ceteri. 125. ἔξεφρίευν Nauckius in *Mé-
langes Gréco-Romains* (*Bulletin de l'Académie de Péters-
bourg*) vol. 6. p. 541.] ἔξεφρίευν RV. ἔξεφρίεμεν
ceteri.

ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς. 135
ΒΔΕΑΤΚΛΕΩΝ,
ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;
οἶμοι. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δευρ' ἄτερος;
ὁ γὰρ πατήρ ἐς τὸν ἱππὸν εἰσελήλυθεν
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει, 140
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρήμ' ὅπως μὴ ᾠδύσεται·
σύ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΞΑ. ταῦτ', ὦ δέσποτα.
ἄναξ Πόσειδον. τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὗτος, τίς εἰ σύ;

		ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.	
		καπνός ἐρωγῇ· ἐξέρχομαι.	144
	ΒΔ.	καπνός· φέρῃ ἴδω, ἔϋλον τίνος σύ· ΦΙ. συκίνου.	
95	ΒΔ.	νῇ τὸν Δι' ὅσπερ γ' ἔστι δριμύτατος καπνῶν.	
		ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, ποῦ ἴσθ' ἡ τῆλῖα·	
		δύου πάλιν· φέρῃ ἐπαναθῶ σοι καὶ ἔϋλον.	
		ἐνταυθα νυν ζῆτει τιν' ἄλλην μηχανήν.	
		ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ' ὅς ἔτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,	150
		ὅστις πατρός νυνὶ Καπνίου κεκληρόμαι.	
100	ΣΩ.	ὅδε τὴν θύραν ὠθεῖ· πίεζε νυν σφόδρα	
		εὐ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γάρ ἐνταυθ' ἔρχομαι·	
		καὶ τῆς κατακληδὸς ἐπιμέλου, καὶ τοῦ μοχλοῦ	
		φύλατ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρέψεται.	155
	ΦΙ.	τί δράσεται· οὐκ ἐκφρήσεται, ὦ μιαρῶτατοι,	
105		δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύζεται Δρακοντιδῆς·	
	ΞΑ.	σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις. ΦΙ. ὃ γάρ θεός	
		μαντευόμεν μούχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,	
		ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκληῖναι τότε.	160
	ΞΑ.	Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.	
110	ΦΙ.	ἰθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.	
	ΞΑ.	μά τὸν Ποσειδῶν, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.	
	ΦΙ.	διατρῶσομαι τοίνυν ὁδᾶς τὸ δίκτυον.	
	ΞΑ.	ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας. ΦΙ. οἴμοι δειλαιοσ·	165
		πῶς ἂν σ' ἀποκτεῖναιμι· πῶς· δότε μοι ἕξφος	
115		ὡπως τάχιστ', ἥ πινάμιον τιμητικόν.	
	ΒΔ.	ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασσεῖαι κακόν.	

135. φρυαρμοσμενακοῦς τινας Suidas s. h. v. φρυ-
αρμοσμενακουστίνας V. φρυαρμοσμενακουστίνους R.
120 ὀφρυαρμοσμενακουστίνους alii. Scholiasta, συνήθη-
ς δὲ ὀφρυαμο ἀπὸ τοῦ ὀφρύς, ἢ φρύαγμα, καὶ σεμνὸν
ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. et in cod. Rav. σύνθετον παρὰ
τὴν ὀφρύν, καὶ (corrigé ἢ) φρύαγμα, καὶ τὸ σεμνον,
unde in scholio priore σύνθετον corrigendum pro συν-
ήθως. Mores autem Bdelycleonis ab servis eius timeri
125 indicio est etiam οἶμοι, quod v. 137. exclamat Xanthias
ubi herum surrexisse videt. τινὰς? Vid. ad Pac. 831.

142. $\Delta\Lambda$.] Oiké Ald. cui Brauckius $\Sigma\omega$ substituit.
Xanthiae tribuit Beerius p. 52. qui infra quoque locis
pluribus Sosiae personam removit. Nam Sosias sceuam
relinquit post Bdelycleonis verba v. 138., mox Philo-
cleonis partes acturus. 143. $\Delta\Delta$. om. Ald.: addidit
Brauckius. 147. οὐκέτ' Elmsleius] οὐκ ἔρρησας
R. ἔσπερρῃσεις ceteri, quod legisse videtur scholiasta
qui explicat οὐκ εἰσελεύσει μετὰ φόβας, ut Photius
p. 17, 19. ἔρρησας explicat μετὰ βίας εἰσελεύσῃ, licet
sensus loci ἐξελεύσει postulet. 150. ἔτερος] ἔτερός
r RV. 151. νινίλ νινύ RV. 152—155. Bdely-

eleoni continuavit Reisigius. Oi. Ald. Σω. Bruuckius.
152. ὅδε τὴν θύραν ὠθεί Hermannus] τὴν θύραν
ὠθεί RV. παῖ τὴν θύραν ὠθεί ceteri. 154. κατα-
κλῆδος Meinekeus] κατακλῆδος (κατάκλειδος V.)
ἐπιμέλου D.] ἐπιμελοῦ 155. φύλαθ' Elmsleius]
φύλαττέ θ' 158. ΞΑ. Beerius] ΒΔ. Ald. Φι. ad-
didit Bruuckius. 161. ΞΑ. Beerius] Φι. Ald. ΒΔ.
Bruuckius. 162. Φι. addidit Bruuckius. ἔκφρες
Buttmannus] ἔκφερε 163. ΞΑ. Beerius] ΒΔ. Ald.
et Bruuck. 165. ΞΑ. Beerius. ΒΔ. Bruuckius. Omi-
sit Ald. fortasse typothetae culpa.

ΦΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις. 170
νουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔ. οὐκ οὐκ κἄν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; ΦΙ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
ΒΔ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΞΑ. οἶαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἴν' αὐτὸν ἐκπέμψεις. ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν 175
ταύτη γ'. ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένον.
ἀλλ' εἰσὼν μοι τὸν ὄνον ἔξαγειν δοκῶ.
[ὅπως ἂν ὁ γέρων μὴδὲ παρακύψῃ πάλιν.]
κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θάττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις 180
'Οδυσεά τιν'; ΞΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
ΒΔ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
τίς εἶ ποτ', ὠνθρωπ', ἐτέον; ΦΙ. Οὔτις νῆ Δία.
ΒΔ. Οὔτις σύ; ποδαπός; ΦΙ. Ἰθακὸς Ἀποδρασιπίδου.
ΒΔ. Οὔτις μὰ τὸν Δί' οὐ τί χαρῆσιν γε σύ. 186
ὑφελκε θάττον αὐτόν. ὦ μαρῶτατος
ἴν' ὑποδέδυκεν ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
ΦΙ. εἰ μὴ μ' ἔασεθ' ἥσυχον, μαχοῦμεθα. 190
ΒΔ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὄνου σκιάς.
ΒΔ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παραβόλος.
ΦΙ. ἐγὼ πονηρὸς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον. Δί' ἴσως, ὅταν φάγῃς 195
ὑπογάρστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
ΒΔ. ὦθει τὸν ὄνον καὶ σαντὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
ΦΙ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνετε.
ΒΔ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλημένης.
ὦθει σύ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν, 200
καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τί προσκύλισον. ΞΑ. οἶμοι δέιλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βῶλιον;
ΒΔ. ἴσως ἄνωθεν μὲς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
ΞΑ. μὲς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὐτοσί 205
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστής ὀροφίας.
ΒΔ. οἶμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ ὅτι μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νῆ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210
ΞΑ. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν
κοῦκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλιν;
ΒΔ. ἀλλ' ὦ πονηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακaloῦντες τουτονί 115
τὸν πατέρα. ΞΑ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
ΒΔ. νῆ τὸν Δί', ὧπέ τᾶρ' ἀνεστήκασι νῦν.

172. γ' om. RV. 174—229. In his versibus in Ald. nec Xanthiae nec Sosiae nomen legitur, sed constanter Oi. vel Oiké. Omnia Xanthiae tribuenda esse vidit Beerius, quod ex parte tantum perspexerat Brunekius, qui v. 174—183. Xanthiae, v. 202—228. Sosiae

nomine usus est. Versu 228. Ξαν praescriptum esse in R. annotavit Bekkerus. 175. ἴν' αὐτόν R. ἴνα θάπτον eeteri. 178. Versum spurium seclussit D. 181. τιν'] τινά V et fortasse R. τινά γ' alii. 183. ἴδωμαι] ἴδωμεν Richterus. 185. Ἀποδρασιπίδου Elmsleius] ἀπὸ δρασιπίδου. 190. ἥσυχον] ἡσυχως RV. 191. μαχεῖ Bekkerus] μάχει 198. κεκλημένης Meinekius] κεικλεισμένης 202. προσκύλισον Cobetus] προσκύλιε RV. προσκύλιε γ' alii. οἶμοι] ὦ μοι R. 203. βῶλιον] βωλίον Bergkii. 207. στρουθός D.] στρουθός 208. μοι] μου RV et Suidas s. v. ἐποποί et σοῦ. 217. τᾶρ' Lentingius] γάρ

ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰε, λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνηχῆρατα, 220 οἷς ἐκκαλοῦνται τούτων. ΞΑ. οὐκοῦν, ἦν δέη, ἡδὴ ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, τὸ γένος ἦν τις ὀργισῇ τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ. 225 ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος δεύτατον, ὦ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέφαλοι.
ΞΑ. μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω, πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

χώρει, πρόβαιν' ἔρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις; μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμᾶς 231 κύνειος·
νυνὶ δέ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν. ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν, Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ που ἑαυτοῦ, ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς; 240 πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἔτ' ἐστὶν, ἀπαπαῖ παπαῖα, ἥβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κἄτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον, κἄθ' ἥσχομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν. ἀλλ' ἔγκονῶμεν, ὠνδρες, ὡς ἔσται Λάχρη νυνὶ 240 σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν. χθές οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργῆν τριῶν πονηρᾶν ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὦν ἠδίκησεν. ἀλλὰ 244 σπεύδωμεν, ὠνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι. χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν, μὴ που λαθὼν τις ἐμποδῶν ἡμᾶς κακὸν τι δράσῃ.

ΠΑΙΣ.

τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι. ΧΟ. κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον προβύσων. ΠΑ. οὐκ, ἀλλὰ τωδὶ μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν. 250 ΧΟ. τί δὴ παθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς, καὶ ταῦτα τοῦλαῖου σπανίζοντος, ὠνόητε; οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέη τίμιον πρίασθαι.
ΠΑ. εἰ νῆ Δί' αὐθις κονδύλοις νουθετήσῃς ἡμᾶς, ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἅπιμεν οἰκᾶδ' αὐτοί· 256 κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτοῦ στερηθεῖς τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγὰς τυρβάσεις βαδίζων.
ΧΟ. ἢ μὴν ἐγὼ σοῦ χιτέρους μείζονας κολάζω. ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι, 259 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.

220. ἀρχαιομελί— Suidas s. v. ἀρχαῖος et μινυρίζω] ἀρχαιομελίη— (ἀρχαῖαμελίη—R). Scholiasta ex ἀρχαῖον, μέλος, Σιδών, Φρύνιχος et ἐρατὸν eompositum esse dicit, sed addit, Ἀρίσταρχος δέ φησι γεγενῆσθαι ἀπὸ τοῦ μέλι καὶ τοῦ Σιδώνος etc. 235. γ' om. RV. 242. οὖν] γοῦν Hermannus. 244. κολωμένους ex gl. Hesychii H. Stephanus in Thesaurο] χολουμένους, superscripto κολω, V. καλουμένους eeteri, nisi quod Ald. κολουμένους. ἠδίκησεν] ἠδίκηκεν Bergkii. 247. λαθὼν τις] λίθος V. 248—272. Versus asynartetos ex dimetro iambico et tripodia trochaica compositos correctores metriei in tetrametros iambicos mutarunt, quae interpolationes partim iam in RV reperiuntur. De quo errore, quem Florens Christianus et Brunekius animadvertenter, dietum in Annot. Oxon. p. 468—470. 248. ΠΑΙΣ] Pueri (quattuor, ut videtur) qui senes eomitantur, extra eorum sunt, qui eos dimittit v. 408. 251. παθὼν Elmsleius] μαθὼν 255. αὐτοῖ] αὐθις Kiehlins. 259. μοι] μὴ R. βόρβορος] βάρβαρος V. μάρμαρος Hermannus.

ἐπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὗτοί μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μὴ ᾗσι πρῶτα
ὕδωρ γενέσθαι κάπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς. 265
τί χρήμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλήθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφορκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἂν ᾗδων Φρυνίχου· καὶ γὰρ ἔστιν ἀνὴρ
φιλωδός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὠνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας 271
τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε.
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων
μῶν ἀπολώλεκεν τὰς [οὐδ' ὑπακούει;
ἐμβάδας, ἣ προσέκοψ' ἐν 275
τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
καὶ τάχ' ἂν βουβωνίῃη.
ἦ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ',
ἀλλ' ὅπότ' ἀντιβολοίῃ
τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
"λίθον ἔψεις" ἔλεγεν.
ὑπαγ', ὦ παῖ, ὑπαγε. 281
τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χιζίνον ἀνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διε-
ἔξαπατῶν λέγων ὡς [δύετ' 282
καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ
τὰν Σάμω πρῶτος κατεῖποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς
εἴτ' ἴσως κείται πυρέττων·
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ. 285
ἀλλ', ὠ γάθ', ἀνίστασο μῆδ' οὕτω σεαυτὸν
ἔσθιε, μῆδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης·
ὃν ὅπως ἐγχυτρίεις.
ὑπαγ', ὦ παῖ, ὑπαγε, 290
ΠΑ. θεαλήσεις τί μοι οὖν, ὦ πάτερ, ἦν σου τι δεηθῶ;
ΧΟ. πάνυ γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰπέ τί βούλει με πρία-
σθαι [ὦ παῖ. 295
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δῆπουθεν,
ΠΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ. ΧΟ.
μὰ Δί', εἰ κρέμασθέ γ' ὑμεῖς. [οὐκ ἂν
273—281. = 282—290.
291—302. = 303—315.

ΠΑ. μὰ Δί' οὐ τᾶρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
ΧΟ. ἀπὸ γὰρ τοῦδ' ἐμε τοῦ μισθαρίου 300
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιντα δεῖ καὶ ξύλα κύψον·
σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.
ΠΑ. ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνησόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ- 305
πίδα χρηστήν τινα νῦν ἢ πόρον· Ἕλλας ἱρὸν εἰπεῖν;
ΧΟ. ἀπαπαῖ φεῦ, ἀπαπαῖ φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῦν
οἶδ'
ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔσται. 311
ΠΑ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μήτερ, ἔτικτες;
ΧΟ. ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχης.
ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα. 314
ΠΑ. ἐῖ,
πάρα νῦν στενάζειν.
ΦΙ. φίλοι, τήκομαι μὲν 317
πάλα διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων.
ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἴμ'
ᾄδω, τί ποιήσω;
τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαι γε πάλα μεθ' ὑ- 320
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους κακὸν τι ποιῆσαι.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
ἦ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης,
ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου 325
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξον.
τόλμησον, ἄναξ; χαρίσασθαί μοι,
πάθος οἰκτεῖρας·
ἦ με κεραυνῷ διατινθαλέω
πρόδοσον ταχέως·
κάπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας 330
εἰς ὀξάλμην ἐμβαλε θερμὴν·
ἦ δῆτα λίθον με ποιήσον ἐφ' οὐ
τὰς χοίρινας ἀριθμοῦσιν.
ΧΟ. τίς γὰρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἵρων 334
κάποκλήων τὰς θύρας; λέ-
ξον· πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσεις. 335
ΦΙ. οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὗτοσι πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
ΧΟ. τοῦ δ' ἔφεξιν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
+ + + + + 339
ΦΙ. οὐκ ἔρ' μ', ὠνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ', ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
ΧΟ. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μαρὸς χα-
334—345. = 365—378.

339. τίνα πρόφασιν ἔχων;

263. τοῦτ' ἢ Florens Christianus] ἢ τουτὶ ποι-
εῖν] ποεῖν ὁ Ζεύς RV. 272. ἐρπύση Florens Christia-
nus] ἐξερπύση 274. ἀπολώλεκεν Hermannus] ἀπο-
λώλεκε 275. προσέκοψ' ἐν Bentleius] προσέκοψεν
276. εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ] Huie versui respon-
det v. 283. διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς. Quum versus strophici
eius artissimam praebeat metri formam, etsi eum du-
riore vocalis brevis ante γμ correptione, + + + +, + + +,
ut paullo ante μῶν ἀπολώλεκεν τὰς, artissimumque
sit verbum ἐφλέγμηνεν, non videtur dubitari posse
quin versus antistrophicus interpolatoris manum sit
expertus. 281. ὑπαγ', ὦ παῖ, ὑπαγε] Haec verba
quibus etiam antistrophia finitur, addidit Hermannus.
282. χιζίνον Hermannus] χθεσινὸν διεδύετ']
Vitiosa est syllaba ultima brevis. Fortasse διέδω πως.
De aoristo διέδω etiam Bentleius eogitavit. λέγων
ὡς καὶ Hermannus] καὶ λέγων ὡς 283. διὰ τοῦτ'
ὀδυνηθεῖς] Versus ab interpolatore, ut videtur, com-
positus, quum verba poetae exeidissent, quorum de
metro dictum ad v. 276. 297. παππία Bentleius]
παπία 298. κρέμασθε Dobraeus] κρέμασθε V. κρέ-
μοισθε ceteri.

307. ἱρὸν Hermannus] ἱερὸν εἰπεῖν addidit
Hermannus. 308. ἀπαπαῖ (codices ἀπαπαῖ) φεῦ in
libris semel scriptum duplicavit Hermannus. 311.
γε] τὸ Cobetus. 313. puero continuant, proxima
ἀνόνητον — ἄγαλμα ehor, reliqua ἐ ἔ — στενάζειν
puero tribuunt libri. Correxerunt Cobetus. 315. ἄρ', ὦ
θυλάκιόν σ' Hermannus] ἄρα σ' ὦ θυλάκιόν γ' 316.
ἐῖ D.] ἐ ἔ. Hanc interiectionem etiam in strophā v. 303.
ante verba σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς ponendam esse conie-
cit Hermannus. 318. ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἴμ' D.]
ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἶός τ' εἴμ' 323. Alterum Ζεῦ addidit
Porsonus. βροντήσας D.] βρόντα 334. κάποκλήων
D.] κάποκλείων (κατακλείων V.) τὰς θύρας] τῇ
θύρᾳ V. 339. Interpolatoris vel interpretis verba
τίνα πρόφασιν ἔχων, ad τοῦ δ' ἔφεξιν adscripta, ei-
eienda esse vidit Florens Christianus: de quo dixi in
Annot. Oxon. p. 474.

νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὁδ',
 ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε- 343
 ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἂν ποθ'
 οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
 σεν λέγειν, εἰ
 μὴ ξυνωμότης τις ἦν. 315
 ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπί-
 νοιαν, [ποιήσει.
 ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουοῦ καταβῆναι δεῦρο
 ΦΙ. τίς ἂν οὖν εἴη; Ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὥς πᾶν ἂν ἔγωγε
 ποιήν. [θεῖν.
 οὕτω κιτῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελ-
 ΧΟ. ἔστιν ὁπῇ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἐνδοθεν οἴος τ' εἴης δια-
 λέξαι, [᾿Οδυσσεύς; 351
 εἴτ' ἐκδύναί ῥά κεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολὺμητις
 ΦΙ. πάντα πέφαρκεται κοῦκ ἔστιν ὁπῇς οὐδ' εἰ σέρφω
 διαδύναι. [γενέσθαι.
 ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὁπῇαν δ' οὐκ ἔστι
 ΧΟ. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιάς κλέψας ποτέ τοὺς
 ὀβελίσκους [ἑάλω; 355
 ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος
 ΦΙ. οἶδ'. ἀλλὰ τι τοῦτ'; οὐδὲν γάρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνῳ
 προσόμοιον. [ἑμαυτοῦ,
 ἦβυν γάρ κάδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτός
 κοῦδεῖς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἔξην μοι
 φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
 ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι 360
 κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
 τῷ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
 ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
 τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.
 ΧΟ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε 365
 μηχανὴν ὅπως τάχισθ' ἔ-
 ως γάρ, ὦ μελίττιον.
 ΦΙ. διατραγεῖν τοῖνον κράτιστον ἐστὶ μοι τὸ δίκτυον.
 ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.
 ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστ' ἄνοντος ἔς σωτηρίαν.
 ἀλλ' ἔπαγε τὴν γυνάθον. 370
 ΦΙ. διατέτρωκεται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοάτε μηδαμῶς,
 ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθησεται.
 ΧΟ. μηδὲν, ὦ τᾶν, δέδιθι, μηδὲν·
 ὥς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἔαν γρύ-
 ξῃ τι, ποιήσω δακεῖν τὴν 375
 καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
 χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ
 μὴ πατεῖν τὰ
 τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.
 ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἶτα κα-
 θίμα [πείθους. 380
 δῆσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διο-

ΦΙ. ἄγε νυν, ἣν αἰσθομένῳ τούτῳ ζητῆτόν μ' ἐσκαλα-
 μάσθαι [νυνί.
 κἀνάσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε
 ΧΟ. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρηνῶδη θυμὸν ἅπαντες καλέ-
 σαντες, [σομεν ἡμεῖς.
 ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἵργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιή-
 ΦΙ. δρᾶσω τοῖνον ὑμῖν πῖσυνος· καὶ μανθάνειτ' ἦν τι
 πάθω γ' ὧ, [δρυφάκτοις. 386
 ἀνελόντες καὶ κατακαύσαντες θεῖναι μ' ὑπὸ τοῖσι
 ΧΟ. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης. ἀλλ', ὦ βέλτιστε,
 καθίει [οἷσιν
 σαυτὸν θαρρῶν κάπευξάμενος τοῖσι πατρῷοις θε-
 ΦΙ. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ
 κεχάρησαι, [φυρμοῖς· 390
 τοῖς δακρυόισιν τῶν φευγόντων αἶε καὶ τοῖς δλο-
 ψικησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ'
 ἀκροῶσθαι, [θῆσθαι.
 κἀβουλήσῃς μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα κα-
 ἐλέησον καὶ σώσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
 κοῦ μὴ ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσῃς μὴδ'
 ἀποπάρδω. 394
 ΒΔ. οὗτος, ξείριου. ΞΑ. τί τὸ πρᾶγμ'; ΒΔ. ὥσπερ
 φωνὴ μέ τις ἐγκεκύκλωται.
 ΞΑ. μῶν ὁ γέροντες περ διαδύεται αὐ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ
 δῆτ', ἀλλὰ καμῖα
 αὐτὸν δῆσας. ΞΑ. ὦ μιαρῶτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ
 καταβῆσαι; [λάσι παῖε,
 ΒΔ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλ-
 ῇν πως πρῦμνην ἀνακρούσῃται πληγαῖς ταῖς εἰρε-
 σιώνας. [ἔσεσθαι, 400
 ΦΙ. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν
 ὦ Σμικυθίῳ καὶ Τισιάδῃ καὶ Χρήμῳ καὶ Φερέ-
 δειπνε; [μᾶλλον ἄγεσθαι;
 πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω
 ΧΟ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
 ἦν περ, ἡνίκ' ἂν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν; 405
 νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο
 τοῦξυθυμον, ὦ κολαζό-
 μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
 ἀλλὰ θαῖμάτια λαβόντες ὥς τάχιστα, παῖδια,
 θεῖτε καὶ βοάτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
 μισόπολιν οὗτος ὅτι
 τόνδε λόγον ἐσφέρει,
 μὴ δικάζειν δίκας.

403—429. = 461—487.

342. Δημολογοκλέων] Nomen suspectum, cuius syllabae extremae ex glossemate Βδελυκλέων remansisse videri possunt. ὁδ' addidit Hermannus conjectura incerta. 343. ὅτι λέγεις — ἀληθές] Verba ab interpolatore, ut videtur, lacunae explendae causa conficta: de quo dixi in Annot. Oxon. p. 474. τῶν νεῶν, quod de trierarchia dictum intelligit scholista, corruptum videtur. 344. Philocleonis personam ante οὐ γάρ — τις ἦν positam delevit Hermannus. 347. τουοῦ Brunckius] τοῦδε 348. ἂν post πᾶν addidit Bentleius. 350. διαλέξει (ex gl. Hesychii διαλέξει: διορύξει) D. in Annot. Oxon. p. 475.] διορύξει 352. πέφαρκεται D.] πέφαρκεται 378. τοῖν θεοῖν Hirschigius] τῶν θεῶν R. ταῖν θεῶν ceteri. 379. καλῶδιον V. καλῶδιον ceteri. Vid. Boeckh. ad inscriptiones navales p. 146.

389. οἷσπερ] ὥσπερ Cobetus. 395. 396. 397. ΞΑ. Beerius] Οἱ. (i. e. οἰκείτης). 396. αὐ addidit D. 399. πρῦμνην Elmsleius] πρῦμναν 400. ὁπόσοις Florens Christianus] ὁπόσοις (ὁπόσοι R). 401. Χρήμων] Vcl Χρήμων. 407. ἐντέτατ' ὀξύ] Diphthongus perfecti ἐντέταται neque elidi potest nec, si plene scribatur, corrigi. Ex quo sequitur ἐντέτατ' ὀξύ veteris correctoris supplementum esse, quo ciecto quot syllabarum lacuna sit notanda non liquet, quum antistrophici quoque versus 465. incerta sit scriptura, etsi non improbable est versum creticum trimetrum fuisse. 408. λαβόντες] βαλόντες superser. in cod. Paris. uno. 410—414. μισόπολιν — δίκας D.] In libris haec sic scripta sunt, καὶ κελεύειτ' αὐτὸν ἵκειν | ὥς ἐπ' ἀνδρα μισόπολιν | ὄντα κάπολούμενον | ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει | ὥς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας. quibus in antistrophae tres respondent versus cretici 468—470. omni ex parte integerrimi, quorum ad exemplum versus strophicos correxī sublati quae lacunae explendae causa interpolator vetus finxerat supplementis: de quo interpolationis genere dixi in Praef. ad Annotationes Oxonienses p. VI. 414. μὴ Hermannus] ὥς χρὴ μὴ

ΒΔ. ὠγαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε. 415
ΧΟ. νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'· ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθή-
σομαι.

ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ὦ πόλις καὶ Θεοῦρου θειοσεχθρία,
κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ. 419

ΞΑ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄρας, ὦ δέσποτα;
ΒΔ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκη τὸν Γοργίου.

ΧΟ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἦδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα
δεῦρο κάξειρας τὸ κέντρον εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
Ξυσταλείς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἶδῃ τὸ λοιπὸν σμήνος οἶον ὤρρισεν. 425

ΞΑ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἦδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα·
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὀρών δέδοικα τὰς ἔγκεντρίδας.

ΧΟ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φῆμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

ΦΙ. εἰά νυν, ὦ Ξυνδικασταί, σφήκες δευκάρδιοι, 430
οἱ μὲν ἐστὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὠρρισμένοι,
οἱ δὲ τῷφθαλμῷ ἢ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δα-
κτύλους.

ΒΔ. ὦ Μίδα καὶ Φρυῆ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τοῦτο καὶ μὴ μεθίσθε μηδενί·
εἰ δὲ μὴ, ἢ πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε. 435
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν νόφον.

ΧΟ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.

ΦΙ. ὦ Κέκροφ ἦρως ἄναξ, τὰ πρὸς Δρακοντίδην,
περιοράς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμε-
νον,

οὓς ἐγὼ ἴδιδεα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίника; 440

ΧΟ. εἴτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γῆρα κακά;
δῆλα δ', εἰ καὶ νῦν γε τοῦτῳ τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλοι μεμνημένοι
διφθερῶν κάξωμίδων, ὅς οὗτος αὐτοῖς ἡμπόλα,
καὶ κυνάς, καὶ τοὺς πόδας χεიმῶνος ὄντος ὠφέλει, 445
ὥστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τοῦτοισ γ' οὐκ ἐνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβαδυν.

ΦΙ. οὐκ ἀφήσεις οὐδέ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
οὐδ' ἀναμνησθεῖς θθ' εὐρών τοὺς βότρους κλέπτον-
τά σε [κῶς, 450

προσαγαγῶν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρι-
ώστε σε Ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄφες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.

ΧΟ. ἀλλὰ τοῦτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἢν εἰδῇθ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
δευθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα. 455

ΒΔ. παῖε παῖ, ὦ Ξανθία, τοὺς σφήκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

ΞΑ. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλῷ τῷ καπνῷ.

415. κεκράγετε] κεκράγατε R. Eodem errore in Acharn. 133. in libris omnibus κεχῆνατε pro κεχῆνετε.

416. ὡς — μεθήσομαι] Bdelycleoni tribuit Hamakerus. τοῦδ' Dawesius] τόνδ' 417. Hunc verum Bdelycleoni tribuunt libri. Correxerit Bentleius.

418. θειοσεχθρία Bentleius] θεός ἐχθρία vel θεοσεχθρία 419. ἡμῶν codex Paris. unus. ὡμῶν ceteri.

422. αὐτίκ' D.] αὐτίς. In V αὐτῆς; unde αὐτοῖς Hirschigius, quod melius ex praecedente οἷς intelligitur. ἀλλὰ πᾶς V. ἀλλ' ἅπας ceteri. 432. τῷφθαλμῷ ἢ Elmsleius] τῷφθαλμῶν sine accentu R. τῷφθαλμῶν ceteri. κεντεῖτε Florens Christianus] κεντεῖθ', οἱ δὲ 433. βοήθει Bentleius] βοηθεῖτε Μασυντία] μασιντυα V. 434. λάβεσθε] βάλλεσθε R. βάλλεσθε V.

437. ἐν Berglerus] ἐν 441. ΧΟ.] ἡμῖ R. 442. δῆλα δ', εἰ Cobetus] δηλαδὴ 445. κυνάς] κυνῶν Hamakerus. καὶ] χαῖς Hamakerus. Fort. χῶς. 446. ῥιγῶν D.] ῥιγῶν γ' (ριγόν τ' R.) 452. ἄφες Cobetus] ἄνεις 454. οἷον] οἷος V, Suidas s. v. ἢν εἰδῆς et ed. Iuntina a. 1515. Sic οἷος pro οἷον in R Ach. 321.

ΒΔ. οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ
Ξύλῳ.

ΞΑ. καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσιν τῷ χρόνῳ. 460

ΒΔ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ βράδιος οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρω-

ΧΟ. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτόδηλα [κότες.

τοῖς πένησιν, ἢ τυραννίς
ὡς λάθρα ἴλαμβαν' ὑπιοῦσά με; 465

εἰ σὺ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ καὶ κομηταμνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπειργεῖς ὡν ἔθηκεν ἢ πόλις,

οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν

οὔτε λόγον εὐτράπελον,

αὐτὸς ἄρχων μόνος. 470

ΒΔ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;

ΧΟ. σοὺς λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν,

καὶ Ξυνῶν Βρασίδα καὶ φορῶν κράσπεδα 475

στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;

ΒΔ. νῆ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ
πατρὸς

μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.

ΧΟ. οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σοῦστίν οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
τοῦτο γάρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.

ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγείς, ἀλλ' ὅταν Ξυνήγορος
ταῦτά ταῦτά σου καταντλή καὶ Ξυνωμότην καλῇ.

ΒΔ. ἄρ' ἂν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἢ δέδοκται σοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας; 485

ΧΟ. οὐδέπω γ', οὐχ, ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ἦ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὦδ' ἐστάλης.

ΒΔ. ὡς ἅπανθ' ἡμῖν τυραννίς ἐστι καὶ Ξυνωμότα.

ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορή,
ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτών·

νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἄξιωτέρα, 491

ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.

ἦν μὲν ὠνήται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πησιόν τὰς μεμβράδας

“οὗτος ὁψωνεῖν ἔοιχ' ἀνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι,” 495

ἦν δὲ γῆτειόν προσατῆ τις ἀφύσις ἡδύσματα,

ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησι θάτερον

“εἰπέ μοι, γῆτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;

ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;”

ΞΑ. κάμει γ' ἢ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,

ὅτε κελητίσαι ἔκλεινον, δευθυμηθεῖσά μοι 501

ἤρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταται τυραννίδα.

458. ΒΔ. Beerius] Σω. 459. ἔντυφε] ἔκτυφε Meinekius. 461. ΒΔ. Brückius] Χο. Aldus et, ut videtur, codices. 462. μελῶν τῶν Brückius] μελῶν 463. ἄρα —] ἡμ. praescriptum in Ald. et, ut opinor, in codicibus. Delevit Brückius. αὐτόδηλα L. Dindorfius in Thesaurus vol. 2. p. 1062.] αὐτὰ δῆλα 465. λάθρα ἴλαμβαν' D.] λάθρα γ' ἐλάμβαν' R. λάθρα γ' ἐλάνθαν' ceteri. 466. πόνῳ πονηρὲ Lenneprius ad Phalar. p. 61.] πονωπόννη 471. ἄνευ] ἂν ἐκ Hermannus. 472. ἔλθοιμεν V. ἔλθωμεν ceteri.

474. σοὺς (i. e. σοὶ ἐς) D.] σοὶ (σοὶ ἔς Bothius.) ἐρῶν

D.] ἐραστὰ 480. ΧΟ.] ἡμῖ R. μὲν γ' μὴν Brückius.

σοῦστίν] σ' οὐστίν V. που (vel ποῦ) ὅτιν ceteri.

483. ταῦτά ταῦτα Berglerus] ταῦτα ταυτὰ vel ταῦτα ταῦτα Ξυνωμότην Hamakerus] Ξυνωμό-

τας (Ξυνωμο R). 484. μοι RV. 485. σοὶ Berg-

kius] μοι 486. οὐδέπω Hermannus] οὐδέποτε

487. ὦδ' addidit Hermannus. 488. ἡμῖν RV. ὑμῖν ceteri.

495. ἔοιχ' ἀνθρωπος (cum spiritu leni) RV.

ἔοικ' ἀνθρωπος ceteri. 496. τῖς Brückius] ταῖς ἡδύσματα Dobraeus] ἡδυσμά τι 501. ὅτε D.] ὅτι

ΒΔ. ταῦτα γὰρ τοῦτοις ἀκούειν ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τοῦτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθροφροῖτο συκοφαντοδικοταλαιπύρων τρόπων 503
Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ἔκτα μὲν ὡς καὶ φρονῶν τυραννίδα.
ΦΙ. νῆ Δί' ἐν δίκη γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντί τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστέρεις·
οὐδὲ χαίρω βατῖσιν οὐδ' ἐγχείλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν 510
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
ΒΔ. νῆ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἡδεσθαι τοιοῦτοις πράγμασιν·
ἀλλ' ἔαν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγῶ λέγω,
ἀναδιδάξιν οἰομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις. 515
ΦΙ. ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαίεις ὅτ' ἀνδρῶν, οὐς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς·
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λέ-
γων, [ὑπηρετεῖς
ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. ΒΔ. οὐ σύ γ', ἀλλ'
οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμὴ ὅτι σοι καρπουμένῃ τὴν Ἑλλάδα. 520
ΦΙ. πάνυ γε· καὶ τοῦτοις γ' ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔ. καὶ
μὴν ἐγώ.
ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ Ξίφος γέμοι δότε·
ἦν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ Ξίφει.
ΒΔ. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ ἔμηνες;
ΦΙ. μηδέποτε πίοιμ' ἄκρατον μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
ΧΟ. νῦν δὴ τὸν ἐκ θῆμετέρου 526
γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
καινόν, ὅπως φανήσῃ
ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ἅτάρ φανεῖ ποῖός τις ὦν, ἦν ταῦτα παρακελεύῃ; 530
ΧΟ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τονδὶ λέγειν. ὅρῳ γὰρ ὡς
σοὶ μέγας ἐστὶν ἄγων
καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὐ-
τός σ' ἐθέλει κρατήσῃ. 535
ΒΔ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράφο-
μαι γῶ.
ΦΙ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὁδὶ με τῷ λῶγῳ κρατήσῃ;
ΧΟ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος 540
χρήσιμος ἐστ' οὐδ' ἀκαρῇ·
σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
τωμοσίων κεύφη. 545
ἀλλ', ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλο-
γήσειν [νίζε.
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασά-
526—545.— 631—647.

504. ὅτι Suidas s. v. εἰ καὶ] ὅτι 505. ὀρθρο—
ex scholiasta] ὀρθο— 507. τυραννίδα] τυραννικά V
et Suidas s. v. εἰ καὶ et ἔκτα μὲν 510. ἐγχείλεσιν ex
Athenaeo 7. p. 299 c.] ἐγχείλεσιν 521. τοῦτοις γ'] τοῦ-
τοις Brunckius. 521—525. καὶ μὴν — μὴ ἔμηνες
Bdelycleoni omnia tribuebantur. Correxerit Berglerus.
525. ἀκρατον Richter] ἀκράτου 526. δὴ cod.
Paris. unus. δὲ ceteri. 527. δεῖ τι λέγειν Porsonus]
λέγειν τι δεῖ 530. Choro tribuunt libri. Bdelycleoni
(qui versibus 529. 530. chori orationem interrumpit)
tribuit Hermannus. ταῦτα] ταῦτ' αὐτά R. ταῦτα
αὐτά V. 532. τονδὶ Bentleius] τόνδε λέγειν] λέ-
γων Hirschigius. 533. ἐστὶν] ἐστ' RV. ἄγων Elms-
leius] ἄγων 535. γένοιθ' Bentleius] γένοιτο νῦν
536. σ' addidit Porsonus. 537. γράφομαι γῶ codex
Vaticanus. γράφομαι γῶ ceteri. 542. δ' ἐν Porsonus]
δ' ἂν ἐν ταῖς codex Havniensis] ταῖς ὁδοῖς
Porsonus] ὁδοῖς (ὁδοῖς V) ἀπάσαις 544. καλούμεθ'
(i. e. καλεσόμεθα) Porsonus] καλούμεθ'

ΦΙ. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς
ἀποδείξω
τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἡττων ἐστὶν βασιλείας.
τί γὰρ εἵδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ
δικαστοῦ, [ροντος; 551
ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέ-
δν πρώτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι
δρυφάκτοις [προσιόντι
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπῆχες· κᾶπειτ' εὐθύς
ἐμβάλλει μοί τῃν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων
κεκλοφυῖαν· [χοοῦντες 553
ἰκετεύουσιν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρο-
“οἰκτεῖρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὶ τὸς πῶ-
ποθ' ὑφέλου [ρᾶζων·”
ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ἑυσσίοις ἀγο-
ὸς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἦδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν
ἀπόφυξιν. [νόν μοι.
ΒΔ. τοῦτ' περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσου-
ΦΙ. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπο-
μορχεῖς [ποίηεις 561
ἐνδον τοῦτων ὦν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πε-
ἀλλ' ἀκροῦμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀκοῦσαι θῶπευμ' ἐν-
ταῦθα δικαστῇ; [θέασιν
οἱ μὲν γ' ἀποκλῶνται πενίαν αὐτῶν καὶ προστι-
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν
ἐμοῖσιν· 565
οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἴν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν
κατάθωμαι. [ἀνέλκει,
κᾶν μὴ τοῦτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθύς
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ'
ἀκροῦμαι· [ὑπὲρ αὐτῶν 570
τὰ δὲ συγκύσανθ' ἅμα βληχᾶται· κᾶπειθ' ὁ πατήρ
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης
ἀπολύσαι· [σαις·
εἰ μὲν χαίρεις ἄρνός φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεή-
ει δ' αὐ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με
πιθέσθαι. [ἀνείμειν.
χῆμεις αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'
ἄρ' οὐ μεγάλῃ τοῦτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου
καταχίνῃ; 575
ΒΔ. δεύτερον αὖ σου τοῦτ' γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου
καταχίνῃν· [δος ἄρχειν.
καὶ τάχαθ' αὖ μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλά-
ΦΙ. παῖδων τοῖνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι
θεᾶσθαι. [ἂν ἡμῖν
κᾶν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν
ἐκ τῆς Νιόβης εἶπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
κᾶν αὐλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα 581
ἐν φορβεῖα τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἡλῆσ' ἀποιοῦσιν.
κᾶν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῶ καταλείπων παῖδ'
ἐπὶ κληρῶν, [διᾶθήκη
κλᾶειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐπούση, 585
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπέσῃ.

550. καὶ D.] ἢ καὶ vel γ' ἢ καὶ 554. τὴν]
τις Meinekius. 555. ὑποκύπτοντες] ὑποπίπτοντες
R. 558. 562. ἀπόφυξιν RV. ἀπόφυξιν ceteri. 565.
ἀνιῶν addidi ex V, in quo syllaba ων compendio est
expressa. Ex eo ἀνιῶν attulit Bekkerus. 568. ἀνα-
πειθώμεσθα Aldus: codices ἀναπειθώμεθα vel ἀναπει-
θόμεθα 570. συγκύσαντ' (sic) RV. συγκύπονθ' ce-
teri. ἅμα βληχᾶται] ἅμα βληχᾶται R. ἀποβληχᾶ-
ται V. 572. φωνῇ] κωλῇ Richter. 576. γράφο-
μαι Brunckius] γράφομαι

καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνον δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐ-
 δεμί' ἀρχή. [ρίζω·
 ΒΔ. τουτὶ γάρ τοι σε μόνον τούτων ὧν εἴρηκας μακα-
 τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυ-
 λιάζων. [ἀπορήσει, 590
 ΦΙ. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὺς δῆμος ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμ'
 ἐψηφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς παρα-
 δοῦναι· [ποβλῆς
 εἴτ' Εὐαθλος χὺς μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπίδα-
 οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ
 μαχεῖσθαι.
 κὰν τῷ δήμῳ γνῶμην οὐδεὶς πῦποτ' ἐνίκησεν,
 ἔαν μὴ [σαντας· 595
 εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρῶτιστα μίαν δικά-
 αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραεῖδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ
 περιτρώγῃ, [ἀπαμύνει.
 ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας
 οὐ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαντοῦ
 πῦποτ' ἔδρασας. [ἐλάττων,
 ἀλλὰ Θέωρος, καίτοι οὐστὶν ἀνὴρ Εὐφημίδου οὐδὲν
 τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν
 περικωνεῖ. [κατερύκεις, 601
 σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων μ' ἀποκλήεις καὶ
 ἦν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χύπηρεσίαν ἀποδείξειν.
 ΒΔ. ἔμπληρο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτέ
 κἀναφανήσει [περισέμνου.
 πρῶκτός λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
 ΦΙ. δὲ δέ γ' ἦδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὐ γὰρ πῖ-
 λελήσμην, 605
 ὅταν οἰκάδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾶτ' εἰσήκονθ'
 ἅμα πάντες [γάτηρ με
 ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυ-
 ἀπονίζῃ καὶ τῷ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φι-
 λήσῃ, [λαμᾶται,
 καὶ παπίζουσ' ἅμα τῇ γλῶττι τὸ τριῶβολον ἐκκα-
 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεύσαν φυστὴν μάζαν
 προσενέγκῃ, 610
 κᾶπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, φάγε
 τουτί, [δεήσει
 ἔντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι κεῖ μὴ με
 ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπῳτ' ἄριστον παρα-
 θῇσιν [ταχὺ μάξῃ.
 καταρασάμενος καὶ τονθορύσας, ἄλλην μὴ μοι
 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελών
 ἀλεωρῇν· 615
 κὰν οἶνόν μοι μὴ γῆχῃς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'
 ἐσκεκόμισμαι [κεκηνῶς
 οἶνου μεστόν, κᾶτ' ἐρχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ
 βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον
 ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω [κατέπαρδεν.
 καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω, 620

588. γάρ τοι] γάρ τὸ V. σε μόνον Reiskius] σε-
 μνόν (σεμνῶν R.) 593. ἡμᾶς] ὑμᾶς Brunekius.
 596. δ' ὁ Κλέων] δὲ ὁ κλέων R. δὲ κλέων V. μόνον
 Florens Christianus] μόνους 599. Εὐφημίδου Mei-
 nekius] Εὐφημίου 600. σφόγγον Brunekius] σπόγ-
 γον 601. μ' addidit Hirschigius. ἀποκλήεις Mei-
 nekius] ἀποκλείεις 602. χύπηρεσίαν] καὶ ὑπηρεσίαν
 R. 606. κᾶτ' Florens Christianus] κᾶθ' V. κάπειτ'
 ceteri. εἰσήκονθ' ἅμα] εἰσήκονθάμε V. ἦκονθ' ἅμα
 codices recentes duo. 609. παπίζουσ' V et Snidas
 s. v. ἐκκαλαμᾶσθαι. παπιάζουσ' ceteri. τὸ addidit
 Florens Christianus. 612. τούτοισιν Bentleius] τοῖ-
 σιν κεῖ Elmsleius] καὶ δεήσει Brunekius] δεήσει
 614. ἄλλην] ἄλλ' ἦν codex Flor. Γ. Quo recepto
 lacunam post μάξῃ indicavit Meinckius. 618. δίνου]
 δείνου R. 620. τῆς om. RV.

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;
 ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 πᾶς τίς φησὶν τῶν παριόντων,
 οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. 625
 κὰν ἀστράψω, πομπύζουσιν,
 κἀγκεχόδασιν μ' οἱ πλουτοῦντες
 καὶ πάνυ σεμνοί.
 καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
 νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας, ἐγὼ δ'
 ἀπολοίμην, εἰ σε δέδοικα. 630
 ΧΟ. οὐπῶποθ' οὔτω καθαρῶς
 οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
 δὲ ἔυνετῶς λέγοντος.
 ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ψεθ' οὗτος ῥαδίως τρυγῇσιν·
 καλῶς γάρ ἥδιν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι. 635
 ΧΟ. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
 κοῦδὲν παρήλθεν, ὥστ' ἔρωγ'
 ἠῦξάνομην ἀκούων,
 κὰν μακάρων δικάζειν
 αὐτὸς ἔδοξα νήσοις, 640
 ἠδόμενος λέγοντι.
 ΦΙ. ὡς οὗτος ἦδη σκορδινᾶται κᾶστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
 ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.
 ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
 εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. 645
 τὴν γὰρ ἐμὴν ὄργην πεπᾶ-
 ναι χαλεπὸν ~ ~ ~
 μὴ πρὸς ἐμοὶ λέγοντι.
 πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεό-
 κοπτον, [ρεῖζαι.
 ἦν μὴ τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατε-
 ΒΔ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνῶμης καὶ μερίζονος ἦ πῖ
 τρυγῶδοις, 650
 ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
 ἀτάρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδῃ ΦΙ. παῦσαι καὶ
 μὴ πατέριζε. [δάξεις.
 εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω γῶ, τουτὶ ταχέως με δι-
 οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξῃς, κὰν χρηὴ σπλάγχχνων
 μ' ἀπέχεσθαι. [μέτωπον· 655
 ΒΔ. ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
 καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαῦλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ'
 ἀπὸ χειρὸς, [προσιόντα·
 τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ἑυλλήβδην τὸν
 κᾶζω τούτου τὰ τέλῃ χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατο-
 στάς, [δημιόπρατα.
 πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς καὶ
 τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγυὲς δισχίλια γίγνεται
 ἡμῖν. 660
 ἀπὸ τούτου νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς
 ἐνιαυτοῦ, [σθεν,
 ἔξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέγα-
 γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τά-
 λαντα. [ὁ μισθός.
 ΦΙ. οὐδ' ἡ δεκάτῃ τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐρίγνεθ'

621. ταῦθ' D.] ταῦθ' 626. μ' om. V. 634. οὐ-
 τος Dawesius] οὕτως R. οὔτω ceteri. 636. ὡς δ'
 ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν I' orsonus] ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν
 642. ὡς D.] ὡσθ' 643. Bdeleyeleoni tribuit Ha-
 makerus. 645. ἀπόφυξιν D.] ἀπόφυξιν 646. Post
 χαλεπὸν quattuor syllabarum defectum indicavit D.
 654. τεθνήξῃς Elmsleius] τεθνήσκει (τεθνήξει co-
 dex Paris. B.) χρηὴ Brunekius] χρηὴ 655. παππί-
 διον Kusterus] παππίδιον 659. μισθοὺς] I. c. μισθώ-
 σεις, ut monuit Schoemannus, nisi id ipsum, deleto καὶ,
 restituendum cum Bergkio. 661. ἐνιαυτοῦ Bent-
 leius] τούνιαυτοῦ

ΒΔ. μὰ Δί' οὐ μέντοι. ΦΙ. καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα
τὰ χρήματα ἅλλα; 665
ΒΔ. ἐς τούτους τοὺς "οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
κολοσῦρτόν, [ὦ πάτερ, αὐτοὺς
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί." σὺ γὰρ,
ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ, τοῦτοις τοῖς ῥηματίοις περι-
πεφθεῖς. [τάλαντα
κᾶθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα
ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κάναφο-
βοῦντες, 670
δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
ἀνατρέψω. [φους περιτρώγων.
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελο-
οὶ δὲ ἔϋμμαχοι ὡς ἥσθηται τὸν μὲν σύρφακα τὸν
ἄλλον [μὴδέν.
ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ
σέ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τοῦτοις δὲ δωρο-
φοροῦσιν 675
ῥρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σῆσαμα,
προσκεφάλαια, [πλουθυγίαιαν·
φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα,
σοὶ δ' ὦν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ'
ὑγρᾷ πιτυλεύσας, [δωσιν.
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δί-
μα Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τὸς τρεῖς γ' ἄγλι-
θας μετέπεμψα. 680
ἀλλ' αὐτῇ μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀπο-
κναίεις. [τας ἐν ἀρχαῖς
ΒΔ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαν-
αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων
μισθοφοροῦντας; [αὐτὸς ἐλαύνων
σοὶ δ' ἦν τις δὴ τὸς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς, οὐς
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτίσω, πολλὰ πο-
νήσας. 685
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστα
μ' ἀπάγχει, [υἱός,
ὅταν εἰσελθὼν μεираκίον σοι κατάπυγον, Χαιρέου
ὠδὶ διαβάς, διακινηθεῖς τῷ σώματι καὶ τρυφεραν-
θεῖς, [ὑμῶν
ἥκειν εἴπη πρῶς κὰν ὥρα δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν
ὑστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κο-
μείται. 690
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κὰν
ὑστερος ἔλθῃ. [ἐαυτοῦ,
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ'
ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα
δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κᾶθ' ὡς πρίονθ' ὃ μὲν ἔλκει, ὃ δ'
ἀντενέδωκε.

665. ΦΙ. addit Bothius. 666. ΒΔ. ἐς—σὺ Bothius]
ΦΙ: ἐς—ΒΔ. σὺ 671. δώσετε] οἴσετε Meinekius:
quod si legeretur, non pro imperativo, ut Meinekius
vult, sed pro indicativo futuri habendum foret.
673. ἥσθηται V et Suidas s. h. v. ἥσθηοντο ceteri.
674. λαγαρυζόμενον] λαγαριζόμενον Ald. et meliores
Suidae codices. 675. δωροφοροῦσιν V. δωροδοκοῦσιν
ceteri. 676. ῥρχας, οἶνον] ῥρχας οἶνου Pollux 6, 14.
ex Aristophane et 10, 73. ex Holcadibus affert. 678.
σοὶ Florens Christianus] σὺ 680. γ' additum ex RV
et Flor. Γ. ἄγλιθας D.] ἀγλιθας 682. δουλεία
'στὶν Porsonus] δουλεῖ' ἐστὶν 684. οὐς] οἷς R.
687. κατάπυγον D.] καταπύγον 691. δραχμὴν] δαρχ-
μην Bergk. 694. πρίονθ' Reisigius] πρίον' R.
πρίονες V. Ceteri vel πρίον' vel πρίων, quod πρί-
ωνε, numero duali, esse videri potest, si quid Pho-
tii glossae tribuendum, de qua dixi in Annot. Oxon.
p. 495. ἀντενέδωκε Dobraeus] ἀντανέδωκε

σὺ δὲ χασκάξεις τὸν κωλαγρέτην· τὸ δὲ πραττό-
μενόν σε λέληθεν. 695
ΦΙ. ταυτὶ με ποιοῦς; οἶμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θῖνα
ταράττεις, [χρήμ' αὖ ποιεῖς
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι
ΒΔ. σκέψαι τοῖνον ὡς ἔξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν
ἅσασιν, [κλῆσαι·
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπη ἐγκεκῶ-
δστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου
μέχρι Σαρδούς, 700
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῇ, καὶ
τοῦτ' ἐρίῃ σοι [ἐλαίον·
ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ Ζῆν' ἐνεχ', ὥσπερ
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι, καὶ τοῦθ' ὦν οὐνεκ',
ἐρῶ σοι. [γ' ἐπισίξῃ,
ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κᾶθ' ὅταν οὗτός
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπι-
πῇδᾳ. 705
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ ῥάδιον ἢν ἂν.
εἰσὶν γε πόλεις χίλιαί, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπά-
γουσιν. [ἐκάστη,
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν
δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πάσι λα-
γῶσις [ριάτη, 710
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῶ καὶ πυ-
ᾶξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τρο-
παίου. [ἐχοντι.
νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθόν
ΦΙ. οἶμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη κατὰ χειρός μου
καταχέεται, [θακός εἰμι.
καὶ τὸ εἶφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλ-
ΒΔ. ἀλλ' ὅπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν δι-
δόασιν 715
ὑμῖν καὶ σίτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα με-
δίμους [πέντε μεδίμους,
ποριεῖν' ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρῶην
καὶ ταῦτα μόλις Ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ κρίνικα
ὦν οὐνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλῃον ἀεὶ, [κριθῶν.
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους 720
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν. 724
ΧΟ. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν
μῦθον ἀκούσῃς, [δεδόκησαι·
οὐκ ἂν δικάσας. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾷς πολλῶ
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας κατα-
βάλλω.
ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς ξυνθιασῶτα,
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μὴδ' ἄφρων γένη,
μὴδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνὴρ. 730

729—736. = 743—749.

695. κωλαγρέτην R. κωλακρέτην eeteri. 699.
ὅπη ex Suida s. v. ἀκαρές] ὅποι. ὅπως Suidas s. v.
ἐγκεκῶκληται. 701. ἀκαρῇ] ἀκαρές Suidas. 702.
ἐλαίον V cum scholiasta et Suida. ἀλευρον ceteri.
703. τοῦθ' ὦν Bentleius] τούτων οὐνεκ' Brunckius]
εἶνεκ' 704. ἐπισίξῃ V. ἐπισίξῃ eeteri. 708. προσ-
έταξεν] προσέταττεν Dawesius. 709. μυριάδ' ἂν
Dobraeus] μυριάδες 710. πυῶ D.] πύω 711. τοῦ
Bentleius] τοῦ 'ν 713. πέπονθ' ex Suida s. v. νάρκη]
ποθ' κατὰ χειρός μου D.] μου κατὰ τῆς χειρός
718. κριθῶν] κριθᾶς Dobraeus. 719. οὐνεκ' Brun-
ckius] εἶνεκ' ἀπέκλῃον Meinekius] ἀπέκλειον
γ
724. κωλακρέτου R. κωλακρέτου ceteri.

- εἶθ' ὥφελέν μοι κηδεμῶν ἢ εὐγερνῆς
εἶναι τις ὅστις τοιαυτ' ἐνουθέτει.
σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρῶν ἐμφανῆς
εὐλλαμβάνει τοῦ πράγματος, καὶ δηλὸς ἐστιν εὖ
σὺ δὲ παρῶν δέχου. [ποιῶν· 735]
- ΒΔ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτη εὐμφορα, χόνδρον
λείχην, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει
καὶ τὴν ὀσφύν. 740
ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοῦδέν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.
- ΧΟ. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ' οἷς
τότ' ἐπεμαίνεται· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας 745
ἂ σοὺ κελεύοντος οὐκ ἐπέιθετο.
νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς δόκοις πείθεται, [τρόπον
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθιστάς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν
πιθόμενός τέ σοι. 749]
- ΦΙ. ἰὼ μοί μοι.
ΒΔ. οὗτος, τί βοᾷς;
ΦΙ. μὴ μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ. 750
κείνων ἔραμαι, κείθι γενοίμαν,
ἴν' ὁ κήρυξ φησί, τίς ἀψήφι-
στος; ἀνιστάσθω.
κάπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος. 755
σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ ἔν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
- ΒΔ. ἴθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ. 760
ΦΙ. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἐνός.
ΒΔ. ποῖον; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
"Αἰδὴς διακρινεῖ πρότερον ἢ γ' ὡς πείσομαι.
- ΒΔ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκέισε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
αὐτοῦ μένων δικάζε τοῖσιν οἰκέταις. [ται.
ΦΙ. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττε-
ῖσιν τὴν θύραν ἀνέψξεν ἡ σῆκίς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως δὲ κάκει ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε. 770
καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως, ἦν ἐξέχη
εἶλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νύφη, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ῥοντος εἶσει· κἂν ἔγρη μεσημβρινός,
οὐδεὶς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. 775
- ΦΙ. τοῦτί μ' ἀρέσκει. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
- ΦΙ. πῶς οὖν διαγιγνώσκεις καλῶς δυνήσομαι
ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἐπιμασώμενος; 780
- ΒΔ. πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ὥς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

743. πράγμαθ' οἷς D.] πράγματα, | οἷς 749. πι-
θόμενος Brunckius] πειθόμενος τί V. τί μοι ceteri.
761. πίθωμαι Porsonius] πείθομαι 765. ἐνθάδε]
ἐνθαδὶ Meinekius. 767. ἄπερ ἐκεῖ] ἂ κακεῖ Dobraeus.
770. δὲ RV. γε alii. Ante hunc versum nonnulla ex-
cidisse eoniieit Meinekius. 772. εἶλη] ἔλη R. εἶλη ce-
teri. Scholiasta, ἔλη ἢ τοῦ ἡλίου αὐγῇ δασέως, ληφθέν-
τος δὲ τοῦ ἰ ψιλῶς. Et, οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ἰ εἶλην
(corrigere εἶλην) λέγουσιν. οὕτως Δίδυμος. ὄρθρον]
Schol. γρ. καὶ κατ' ὄρθρον ἐν πολλοῖς. 733. νύφη]
νεῖφη R. 774. ῥοντος] ῥοντας V. 775. ἀποκλή-
σει Meinekius] ἀποκλείσει

ARISTOPHANES.

- ΦΙ. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὕτω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ.
ΦΙ. καλῶς, 785
ὅτι κατ' ἐμαυτὸν κοῦ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἰσχιστα γὰρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσιόστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῶην λαβὼν
ἐλθὼν διεκερματίζειτ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κάπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λοιπίας μοι κεστρέων· 790
κάγω νέκαψ' ὀβολοὺς γὰρ ὑόμην λαβεῖν·
κᾷτα βδελυχεῖς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσσά·
κᾷθ' εἶλκον αὐτόν. ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶπ';
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν· [ΦΙ. ὁ τι;
ταχὺ γοῦν καθέψεις τάργυριον, ἦ δ' ὅς γε λελών. 795
- ΒΔ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερθανεῖς;
ΦΙ. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.
ΒΔ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.
- ΦΙ. ὅρα τὸ χρήμα, τὰ λόγ' ὥς περαίνεται.
ἡκηκόη γὰρ ὥς Ἀθηναῖοι ποτε 800
δικάσειεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἂν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσῃ πᾶς ἀνὴρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρόν πάνυ,
ὥσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
ΒΔ. ἰδοῦ, τί ἔτ' ἔρεις; ὥς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω 805
ὅσαπερ ἔφασκον, καὶ πολλὰ πλείονα.
ἀμῖς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ
παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἔγγυς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
- ΦΙ. σοφὸν γε τοῦτ' καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξηῶρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. 810
- ΒΔ. καὶ πῦρ γε τοῦτ', καὶ προσέστηκεν φακὴ
ῥοφεῖν, ἐὰν δέη τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δεξιόν·
κἂν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ῥοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὥς ἐμ' ἐξηνέγκατε; 815
- ΒΔ. ἴνα γ', ἦν καθεὺδης ἀπολογούμενος τινός,
ᾧδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὐτοσί.
ΦΙ. ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;
ΦΙ. θήρῳον εἴ πως ἐκκομίσεις τὸ τοῦ Λύκου.
- ΒΔ. πάρεστι τοῦτ', καὶ τὸς ἀναξ οὐτοσί. 820
ΦΙ. ὦ δέσποθ' ἥρως, ὥς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.
ΒΔ. οἷδ' ὅσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
ΦΙ. οὐκοῦν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὦν ὄπλα.
ΒΔ. εἰ θάττον ἐκαθίζου σὺ, θάττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὥς κάθημαι γ' ὡς πάλα. 825
- ΒΔ. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγῃ δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν οἰκίᾳ;
ἢ Θραῦττα προσκαύσασα πρῶην τὴν χύτραν
- ΦΙ. ἐπίσχες οὗτος· ὥς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830
ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνεται;

788. δραχμὴν] δραχμὴν R in textu, δραχμὴν in
margine. 789. διεκερματίζειτ' V et Pollux 9, 89.
διεκερματίζειν R. διεκερματίζει μ' eeteri. Apud Suidam
διεκερματίσε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς ἰχθύσιν. 790. ἐνέ-
θηκε ex V (qui κάπειθεν ἔθηκε). ἐπέθηκε ceteri.
795. γοῦν] γὰρ Suidas s. v. ἀλεκτρυόνα. καθέψεις]
καταπέψεις Hirschigius. γελῶν Tyrwhittus] λέγων
798. ταῦθ' ἅπανθ' Reiskius 800. ἡκηκόη Brun-
ckius] ἡκηκόειν 802. ἐνοικοδομήσοι D.] ἐνοικοδομήσει
vel ἀνοικοδομήσει (—οι Dawesius). 804. Ἐκάτειον
Brunckius] ἐκάταιον vel ἐκαταῖον vel ἐκατεῖον 806.
ὅσαπερ V et Flor. Γ. ὅσαπερ γ' ceteri. 808. ἐπὶ]
ἀπὸ Halbertsma. ἐκ Bergk. 816. ἴνα γ' ἴν' Co-
betus. 822. ΒΔ. addidit Bergk. 823. ΦΙ.
Bergk. Oī. (i. e. Οἰκέτης). 825. κάθημαι
γ' ὡς Dawesius] κάθημ' ἐγὼ 826. εἰσαγάγῃ] εἰσάγῃ
R. 827. οἰκία D.] τῇ οἰκίᾳ: quod τῇ κίᾳ scribendum
foret. ἐν οἰκίᾳ est Ach. 975.

ΒΔ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. ΦΙ. ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
αὐτὸς κοιμῶμαι τὸ γε παραντίκ' ἐνδοθεν.
ΒΔ. τί ποτε τὸ χρήμ'; ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.
ΞΑ. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιοῦτονί τρέφειν κύνα. 833
ΒΔ. τί δ' ἔστιν ἑτεόν; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παράξας ἐς τὸν ἱπνὸν ὑφαρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;
ΒΔ. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών. 840
ΞΑ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
κατηγόρησεν, ἦν τις εἰσαγάγῃ γραφῇ.
ΒΔ. ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὸ δέωρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
ΒΔ. τουτί τί ἐστι; ΦΙ. χοιροκομείον Ἑστίας.
ΒΔ. εἴθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἵνα 845
ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
ΒΔ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
ΦΙ. οἴμοι, διατρίβεις κάπολεις τριημερῶν·
ἐγὼ δ' ἀλοκίζην ἐδεόμην τὸ χωρίον. 850
ΒΔ. ἰδοῦ. ΦΙ. κάλει νυν. ΒΔ. ταῦτα δῆ. ΦΙ. τίς οὗτοσί
ὁ πρῶτός ἐστιν; ΒΔ. ἐς κόρακας, ὡς ἄχθομαι,
ὅτῃ ἑπλαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
ΦΙ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΒΔ. ἐπὶ καδίσκους. ΦΙ. μηδαμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τοῦσδε τοὺς ἀρυστήχους. 855
ΒΔ. κάλλιστα τοῖνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῦν
ὅσων δεόμεθα, πλὴν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
ΦΙ. ἡδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
ΒΔ. εὐ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κάπιχωρίως.
ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἔξενεγκάτω 860
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐζώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς
φῆμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνεβήτην.
εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὼν Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πράγμ' ὁ μηχανᾶται 870
ἐμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἄπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι
παυσασμένοις πλάνων.
ἴηιε Παιάν. [προπύλαιε, 875
ΒΔ. ὦ δέσποτ' ἄνωξ', γείτον ἄγριεὺ τοῦμοῦ προθύρου
δέξαι τελετήν καὶ νῦν, ὡναῖ, ἦν τῷ πατρὶ καινοτο-
μοῦμεν,
[νῖνον ἦθος,
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρί-
αντι σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμῷ παραμείζας·
ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἥπιον αὐτόν,

868—874. = 885—890.

832—834. Bdelycleoni tribuebantur. Correxuit Becrius. 833. ἐνδοθεν. ΒΔ. τί ποτε τὸ χρήμ';] ἐνδοθεν ὅ τι ποτέ χρῆμ'. ΒΔ. Hermaunus. τὸ γε] τό τε RV. 835. ΞΑ. Brunckius hic et in sequentibus pro Oi. quod est in ed. Ald. et, ut videtur, in codicibus. 837. ὑφαρπάσας Elmsleius] ἀρπάσας 842. εἰσαγάγῃ Bergk] εἰσαγάγῃ 844—846. Personae in libris sic notatae Φι. τουτί — Oi. χοιροκομείον — | Φι. εἴθ' — Oi. οὐκ — τινά. Correxuit Becrius p. 154. 858. δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ] δὴ τίς ἐστιν οὐχὶ Meinekius. 867. ξυνεβήτην Elmsleius] ξυνεβήτην 868. Bdelycleoni tribuunt libri. Correxuit D. 873. πλάνων] πλάνων R. 875. προθύρου] προπύλου V. προπύλαιε Scaliger ad Virgilii Culicem p. 8.] προσθ' πύλας R. προπύλου V. πρὸς πύλας ceteri. 877. τοῦτο Elmsleius] τουτί

τοὺς φεύγοντάς τ' ἔλεειν μάλλον 880
τῶν γραψαμένων
κάπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.
ΧΟ. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι κατὰδομεν 885
νέαισιν ἀρχαῖς, ἔνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γὰρ ἔσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ἡσθόμεσθα σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
τῶν γε νεωτέρων. 890
ἴηιε Παιάν.
ΒΔ. εἰ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίστω·
ὡς ἡνίκ' ἂν λέγῃσιν, οὐκ ἐσφρήσομεν.
ΦΙ. τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται.
ΒΔ. ἀκούετ' ἡδὴ τῆς γραφῆς· ἐγράψατο 895
κύων Κυδαθηναῖος Λάβητ' Αἰζωνέα
τὸν τυρὸν αὐτικὸν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωσὸς σύκινος.
ΦΙ. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπαξ ἀλῶ.
ΒΔ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὗτοσί Λάβης πάρα.
ΦΙ. ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει, 900
οἷον σεσηρῶς ἔξαπατήσιν μ' οἷεται.
ΒΔ. ποῦ δ' ἔσθ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναῖος κύων;
ΚΤΩΝ.
αὐ αὐ.
ΒΔ. πάρεστιν οὗτος. ΦΙ. ἕτερος οὗτος αὐ Λάβης,
ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
ΒΔ. σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβάς κατηγόρει. 905
ΦΙ. φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κατὰ ῥοφῶ.
ΞΑ. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσας ἦν ἐγραψάμην,
ἀνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε καμὲ καὶ τὸ ῥυπαπαῖ.
ἀποδράς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν 910
κατεσκέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,
ΦΙ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑ. κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.

885. ταῦτά (vel ταῦτα) addidit D.: ante ξυνευχόμεσθα addiderat Reisigius. 888. ἡσθόμεσθα] ἡσθόμεσθα Cobetus. 890. τῶν γε νεωτέρων] τῶν γενναιωτέρων RV et Flor. Γ. τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων ceteri. Correctum ex schol. qui utramque scripturam memorat. Post hunc versum ἴηιε Παιάν addidit Meinekius, ut est in strophā v. 874. 894. ΒΔ. Elmsleius] θε. (i. e. θεράπων)· cui ξανθίας substituit Brunckius. ἐγράψατο. Bentleius] ἡς ἐγράψατο 900. κλέπτον] κλεπτόν R. 901. σεσηρῶς] σεσηρῶς Richters. 902. ποῦ δ' ἔσθ' ὁ Τουπίος] ποῦ δ' οὐ vel ποῦ δ' οὐ, quod scholiasta quoque legit, qui absurde annotavit τὸ πληρὲς ποῦ δὲ ὁ διώκων. ποῦ δ' ὁ Kusterus et Brunckius. Diphthongus in libris tradita servari potest, si scribatur ποῦ μοῦ, i. e. ποῦ μοι ὁ, ut Pac. 1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνόμου ὅτι παιδίον. 903. Κύων] βδε. R, qui versum totum αὐ—Λάβης Bdelycleoni tribuit. αὐ αὐ extra versum posuit Hamakerus. Bdelycleoni solum πάρεστιν, proxima autem ἕτερος — χύτρας Philoceleoni tribuenda esse vidit Tyrwhittus. πάρεστιν οὗτος. ἕτερος οὗτος αὐ Meinekius] πάρεστιν. ἕτερος οὗτος (οὗτος duplicatum in R) αὐ. Versum 904. Bdelycleoni reliquit Meinekius. 905. Bdelycleoni tribuit Tyrwhittus. In libris praescriptum κη, quod est κήρυξ, cui Brunckius Σωσίας substituit. σίγα, κάθιζε ad patrem conversus dicit Bdelycleo: tum servum accusatoris partes agere iubet. 907. ΞΑ. Brunckius] θε. (i. e. θεράπων) ἦν] ζ super v scriptum in cod. Paris. B. unde ἡς Brunckius. 909. ῥυπαπαῖ D.] ῥυπαπαῖ vel ῥυπαπαῖ 914. ΞΑ. addidit Brunckius. Verba

- καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἦν μὴ τί κάμοι τις προβάλλῃ τῇ κυνί;
ΦΙ. οὐδέν μετέδωκεν; οὐδέ τῃ κοινῷ γ' ἔμοι.
θερμός γάρ ἀνὴρ οὐδέν ἦττον τῆς φακῆς.
ΒΔ. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνυσκ', ὦ πάτερ,
πρὶν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ὦγαθέ, 920
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γάρ βοᾷ.
ΞΑ. μὴ νυν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὥς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἀπάντων ἀνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήλοκεν. 925
ΦΙ. ἔμοι δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΞΑ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσας· οὐ γὰρ ἂν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγῃ διὰ κενῆς ἄλλως ἐγῶ·
ἔαν δέ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγῃμαι. 930
ΦΙ. ἰοὺ ἰοὺ.
ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
κλέπτον τὸ χρήμα τάνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ὠλεκτρον; νῆ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. 935
ΒΔ. αὐτὸς καθελού· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἔσκαλῷ.
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι τρύβλιον,
δοῖδουκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκλημένα.
ἀλλ' ἔτι σὺ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω;
ΦΙ. τοῦτον δέ γ' οἴμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
ΒΔ. οὐκ αὖ σὺ παῦσαι χαλεπὸς ὦν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδᾶξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτος γ' ἔοικεν ὃ τι λέγη.
ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὶ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρει· ἐκποδύν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι. 940
χαλεπὸν μὲν, ὠνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.
ΦΙ. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφροστανεῖ.
ΦΙ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατασβεί; 945
ΒΔ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τᾶλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὄφειλετο,
ἔυγγνωθι· καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
ΦΙ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα, 960
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραψ' ἡμῖν τὸν λόγον.

ὁ βδελυρὸς οὗτος in aliis eodicibus ad Philocleonis orationem referri anuotavit scholiasta. Ergo scholiasta in suo libro servo tributa invenit. Quo spectat eius annotatio, τὸ ἐξῆς, κατεσκευάζειν ὁ βδελυρὸς.

917. ΦΙ. Bergk] ὁ κῦ R. θε. eeteri. Scholiasta (ad verba οὐδὲ τῇ κοινῇ γέ μοι) ἐστὶ δὲ τὰ μὲν πρὸ τούτων τοῦ θεράποντος, τὰ δὲ τοῦ γέροντος. κοινῇ] κυνῇ R. γ' ἔμοι] γέ μοι R. 918. ΦΙ. huic versui praescriptum delevit Bergk. 922. ΞΑ. Brunckius] οἰκέ. ἀφῆτέ γ' ἀφῆτ' ἔτ' Cobetus. 925. τὸ σκῖρον] τὸν σκῖρον Suidas s. v. σκῖρον. 927. ΞΑ. Brunckius] κυ. Ald. Nulla personae nota in R. 932. κατηγόρησε V. κατηγόρευσεν ceteri. 936. βδε. R. θε. Ald. 938. τυρόκνηστιν] τυροκνήστιν R. 939. τᾶλλα τὰ] τᾶλλα δὲ Reiskius. προσκεκλημένα Dobraeus] προσκεκαυμένα 941. οἴμ' ἐγὼ] οἴμαι γ' Bekkerus. 942. οὐκ αὖ R et Flor. Γ. οὐκ ἂν eeteri. οὐκουν Reisigius. 944. Philocleoni, 945. Bdelycleoni, 946—948. Philocleoni, 949—952. Bdelycleoni tribuebantur. Correxuit Brunckius. 961. ἐνέγραψ' ἔγραψεν Cobetus.

- ΒΔ. ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμειόουσ' ἔτυχες. ἀποκρίναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. 965
φησὶ κατακνήσαι. ΦΙ. νῆ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.
ΒΔ. ὦ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθiei
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοῦδέποτ' ἐν ταυτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον. 970
αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἴσω τις φέρη,
τούτων μετατεῖ τὸ μέρος· εἰ δέ μή, δάκνει.
ΦΙ. αἰβοί, τί κακὸν ποτ' ἐσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
κακὸν τι περιβαίνει με κἀναπέιθμαι.
ΒΔ. ἴθ', ἀντιβολῷ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτόν, ὦ πάτερ, 975
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ', ὦ πονηρὰ, καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖσθε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
ΦΙ. κατὰβα κατὰβα κατὰβα κατὰβα. ΒΔ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατὰβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
ἐξηπάτηκεν. ἄτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
ΦΙ. ἐς κόρακας. ὥς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσσα νῦν γνῶμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
ΒΔ. οὐκουν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. χαλεπὸν εἰδέναι. 985
ΒΔ. ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβῶν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μῦσας παρῶρον κάπολυσον, ὦ πάτερ.
ΦΙ. οὐ δῆτα· καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΒΔ. φέρε νῦν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 990
ΦΙ. ὅδ' ἐσθ' ὁ πρότερος; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. αὐτὴ νταῦθ'
ΒΔ. ἐξηπάτηται, κάπολκεν οὐχ ἑκών. [ἐνι.
φέρ' ἔξεράσω. ΦΙ. πῶς ἄρ' ἤγνωσμεθα;
ΒΔ. δεῖξιν ἔοικεν· ἐκπέφηντας, ὦ Λάβης.
πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙ. οἴμοι, ποῦ 'σθ'
ὑδωρ; 995
ΒΔ. ἔπαυσε σαυτόν. ΦΙ. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
ὄντως ἀπέφυγεν; ΒΔ. νῆ Δί'. ΦΙ. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
ΒΔ. μὴ φροντίσης, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
ΦΙ. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἀνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξυγγνώμη μοι·
ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τρόπου.
ΒΔ. καὶ μὴδὲν ἀγανάκει γ'. ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,

δ

962. ΒΔ. Brunckius] κυ R. θε. ceteri, ut videtur, et Aldus. 966. φησὶ] Bde. praescriptum in Ald. delevit Brunckius. 967. ταλαιπωρουμένους] τοὺς ταλαιπωρουμένους RV et Flor. Γ. quo recepto ἐλέει in ἐλεῖ mutandum foret ut ἀνελήμων interdum pro ἀνελελήμων et ἐλεινός pro ἐλεεινός dixerunt. Sed recte dictum ταλαιπωρουμένους sine articulo, intellecto τοὺς φεύγοντας. Similiter Demosthenes p. 761. οὐδ' ἐκεῖνο ἂν ἔχοις εἰπεῖν ὡς ἐλεῖσας δεινὰ πάσχοντας ἀνθρώπους εἴλου διὰ ταῦτα βοηθεῖν αὐτοῖς. 970. ΦΙλ. praescriptum in R. οἰκουρὸς] οἰκουρεῖν Brunckius. 973. αἰβοὶ extra versum habet R. τί κακὸν] τί τὸ κακὸν RV. unde Hamakerus ΦΙ. αἰβοί. ΒΔ. τί τὸ κακόν; ΦΙ. ἐσθ' ὅτῳ μαλάττομαι. 974. περιβαίνει] περιμένει R. 977. πονηρὰ D.] πόνηρα κνυζούμενα] κνυζόμενα Ald.: unde κνυζόμενα Stephanus in Thesaurō. 978. αἰτεῖσθε Hirschigius] αἰτεῖτε (αἰτεῖ R) 979. ΦΙ.] ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτός R. ΒΔ.] ὁ παῖς R. 983. ἀπεδάκρυσσα] ἐπεδάκρυσσα Hirschigius. 991. νταῦθ' ἐνι Dobraeus] ἐντευθενί 993. φέρ' ἔξεράσω. ΦΙ. Bergk] ΦΙ. φέρ' ἔξεράσω 995. οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὑδωρ Bdelycleoni tribuit Scaliger. 997. ἀπέφυγεν] πέφηνε R. 1004. πανταχοῖ Brunckius] πανταχοῦ

ἐπὶ δειπνον, ἐς ἔμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005
 ὥστ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
 κοῦκ ἔγχανεῖται σ' ἔξαπατῶν Ὑπέρβολος.
 ἀλλ' εἰσῴμεν. ΦΙ. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.
 ΧΟ. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.
 ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες 1010
 ἀναριθμητοί,
 νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι μὴ πέση φαύλως
 εὐλαβεῖσθε. [χαμᾶζ
 τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
 ἔστι πάσχειν, κοῦ πρὸς ὑμῶν.
 νῦν αὖτε λεῖψ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρὸν
 τι φιλεῖτε. 1015
 μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπι-
 θυμεῖ. [πεποιηκώς,
 ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ
 τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέ-
 ροισι ποιηταῖς,
 μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
 εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμωδικὰ πολλὰ
 χέασθαι. 1020
 μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἡδὴ κινδυνεύων καθ'
 ἑαυτὸν, [ἡνιοχῆσας,
 οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'
 ἄρθεις δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν
 ὑμῖν, [φρόνημα,
 οὐκ ἔκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ
 οὐδὲ παλαιόστρας περικυμᾷζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις
 ἔραστῆς 1025
 κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς
 αὐτὸν, [ἐπεικῆ,
 οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνῶμην τιν' ἔχων
 ἵνα τὰς Μούσας αἰσιν χρῆται μὴ προαγῶντος ἀπο-
 φήνῃ. [ἐπιθέσθαι,
 οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρωπίσκοις
 ἀλλ' Ἑρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
 ἐπιχειρεῖν, 1030
 θρασέως ἔυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχα-
 ρόδοντι, [ἐλαμπον,
 οὐ δεινότατα μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες
 ἐκατόν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωζομένων
 ἐλιχμῶντο [θρον τετοκυίας,
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλε-
 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν
 δὲ καμῆλου. 1035
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δέϊσας καταδωροδο-
 κῆσαι, [αὐτοῦ
 ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε μετ'
 τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρε-
 τοῖσιν, [ἀπέπνιγον,
 οἱ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους
 κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν
 ἀπράγμοισιν ὑμῶν 1040

1011. νῦν μὲν] μὲν delet G. Burgesius: quo probato verba ἀναριθμητοί, νῦν τὰ — εὐλαβεῖσθε in duo distribuenda erunt versus trimetros trochaicos, εὐλαβεῖσθε in ἔξευλαβεῖσθε mutato. 1015. πρόσχετε D.] πρόσχετε codices Florentini duo. προσέχετε ceteri. 1025. πειρῶν Brunckius] περιῶν vel περιῶν 1026. ἔσπευδε] ἔσπευσε RV. 1029—1037. Eadem fere verba in Pace 751—759. 1029. γ' addidit Kusterus. ἀνθρωπίσκοις ἐπιθέσθαι Conzins (collato Pac. 751. οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν)] ἀνθρώποις φησ' ἐπιθέσθαι vel ἀνθρώποις φησὶ πιθέσθαι, ortum ex v. 1027. 1030. ἐπιχειρεῖν] ἐπεχειρεῖ est Pac. 752. 1035. Λαμίας R (ut Pac. 758.). Λαμίας δ' ceteri. 1037. αὐτοῦ] αὐτὸν (Cleonem) Bentleyus. αὐτὸ D.

ἀντωμοσίαι καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ἔνε-
 κόλλων, [μαρχον.
 ὥστ' ἀναπηδᾶν δαιμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέ-
 τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε κα-
 θαρτῆν, [διανοίαις,
 πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν
 ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποίησατ'
 ἀναλδεῖς· 1015
 καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν
 Δίονυσον [ἀκοῦσαι,
 μὴ πώποτ' ἄμεινον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μὴδέν'
 τοῦτο μὲν οὖν ἔστ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν
 παραχρήμα, [μισται,
 ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενό-
 εἰ παρελάνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ἔυνέ-
 ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν, [τριψεν. 1050
 ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
 καινόν τι λέγειν κάζευρίσκειν
 στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
 καὶ τὰ νοήματα σῶζεσθ' αὐτῶν, 1055
 ἐσβάλλετε τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
 μετὰ τῶν μῆλων.
 κᾶν ταῦτα ποιήθ', ὑμῖν δι' ἔτους
 τῶν ἱματίων
 ὀζήσει δεξιότητος.
 ὦ πάλοι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, 1060
 ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
 καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρικώτατοι,
 πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
 οἴχεται κύκνου τ' ἔτι πολιώτεροι διή
 αἰδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες. 1065
 ἀλλὰ κᾶκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην
 νανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τούμὸν νομίζω
 γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κικίννους νανίων
 καὶ σχῆμα κεύρυπρωκτίας. 1070
 εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
 εἶτα θαυμάζει μ' ὄρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
 ἥ τις ἡμῶν ἔστιν ἢ ἴπνοια τῆς ἐγκεντρίδος,
 ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κᾶν ἄμουςος ἢ τὸ πρὶν.
 ἔσμέν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοῦρροπύτιον, 1075
 Ἄττικοι μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,
 ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλείστα τήνδε τὴν πόλιν
 ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 τῷ κατὰ τύφων ἄσασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
 ἔξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς βίαν τάνθηρναν. 1080
 εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ἔυν δόρει ἔυν ἀσπίδι
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν δέξινην πεπωκότες,
 σπὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὅπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
 ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.

1060—1090. = 1091—1121.

1050. εἰ παρελάνων scholiasta] εἴπερ ἐλάνων 1062. καὶ — ἀνδρικώτατοι] καὶ κατ' αὐτὸ (δὴ addunt libri deteriores) τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι. Recepi Bentleyi coniecturam, etsi incertam. Nam nihil praeter καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, et fortasse ne hoc quidem, scriptum ab Aristophane, reliqua grammatici lacunam expleunt additamentum esse videntur. 1064. οἴχεται V. οἴχεται γε ceteri. τ' ἔτι Reisigius] τε. Hic quoque versus interpolatoris manum expertus esse videtur, qui dñ metri explendi causa addidit. 1065. αἰδ' — τρίχες] οἰδ' — τρίχας V (cum gl. οἱ κρόταφοι) cum scholiasta et Suida s. v. κύκνου. 1066. ῥώμην] γνῶμην V et Suidas. 1067. νανικὴν — νανίων D.] νανικὴν — νανίων 1073. ἥ τις Bentleyus] ἢ τις 1076. ἐγγενεῖς RVG. εὐγενεῖς ceteri. 1081. ἔυν δόρει ἔυν ἀσπίδι] ἔυν δόρι ἔυν ἀσπίδι. σύν δόρει σύν ἀσπίδι Etym. M. p. 284, 31. Vid. ad Pac. 358.

- ἀλλ' ὅμως ἐωσάμεσθα ζὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν. 1053
 γλαυῆ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέ-
 πτετο.
 εἴτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
 οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρύς κεντού-
 μενοι·
 ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
 μὴδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον. 1090
 ἄρα δεινὸς ἢ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
 καὶ κατεστρεψάμην
 τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκείσε ταῖς τριήρεσιν.
 οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
 ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότε, οὐδὲ 1095
 συκοφαντήσειν τινὰ
 φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσσιτ' ἄριστος.
 τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μῆδων ἐλόντες
 αἰτιώτατοι φέρεσθαι τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, δν
 κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι. 1100
 πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
 τοὺς τρόπους καὶ τὴν δαίταν σφηξίν ἐμφερεστά-
 τούς.
 πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον
 μᾶλλον δεῦθύμῳ ἔστιν οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105
 εἴτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 εὐλλαγέντες γὰρ καθ' ἑομοῦς, ὥσπερ εἰ τάνθηρνια,
 οἱ μὲν ἡμῶν οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑνδεκα,
 οἱ δ' ἐν ὑδαίῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
 συμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
 ὥσπερ οἱ σκύληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
 ἐς τε τὴν ἄλλην δαίταν ἔσμέν εὐπορώτατοι.
 πάντα γὰρ κεντούμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.
 ἀλλὰ γὰρ κηφήνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι, 1114
 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
 τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωροῦμενοι.
 τοῦτο δ' ἔστ' ἄλλιστον ἡμῖν, ἢν τις ἀστράτευτος ὦν
 ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπὲρ
 μήτε κώπην μήτε λόγῃην μήτε φλύκταιναν λαβών.
 ἀλλ' ἔμοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχῶ 1120
 ὅστις ἂν μὴ ᾔχη τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριῦβολον.
 ΦΙ. οὐ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθῆσομαι,
 ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
 ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
 ΒΔ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125
 ΦΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι εὐύφορον.
 καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
 ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεὶ τριῦβολον.
 ΒΔ. ἀλλ' οὐν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
 ἔμοι σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130
 ΦΙ. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄφες,
 τὴνδὲ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
 ΦΙ. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεῖν κάκτρέφειν,
 ὅθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνίξει βούλεται;

1085. ἐωσάμεσθα grammaticus in Crameri Anecd. Oxon. vol. 4. p. 446, 3.] ἐσωζόμεσθα V. ἐπαυσάμεσθα R. ἀπεωσάμεσθα ceteri, quod ἀπωσάμεσθα scribendum foret. ἐσπέραν V. ἐσπέρα R. ἐσπέρα ceteri.
 1087. 1088. Transponit Hamakerus. 1087. εἰπόμεσθα R. ἐπόμεσθα V. ἐσπόμεσθα ceteri. 1091. ἦ] ἦν RV. 1097. ὅστις D.] ὅστις ἂν RV et Flor. Γ. ὅς ἂν ceteri. 1107. εὐλλαγέντες Bentleius] εὐλλέγοντες vel συλλέγοντες 1108. ἄρχων D.] ἄρχων 1114. ἡμῖν Brunckius] ἡμῶν 1116. γόνον] πόνον Dobraeus. Schol. explicat per τὸν κάματον. 1118. ἐκροφῇ Reiskius] ἐκροφῇ 1120. ἐμβραχῶ R. ἐμβραχῶ ceteri. 1127. ἐπανθρακίδων Scaliger] ἐπ' ἀνθρακίδων 1128. κναφεὶ D.] γναφεὶ 1133. κάκτρέφειν Hirschigius] καὶ τρέφειν

ΒΔ. ἔχ', ἀναβαλοῦ τὴνδὲ λαβών, καὶ μὴ λάλει. 1135
 ΦΙ. τοῦτ' ἐπὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θεῶν;
 ΒΔ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
 ΦΙ. ἐγὼ δὲ σισύραν ψόμην Θυμαίτιδα.
 ΒΔ. κοῦ θαυμά γ' ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
 ἔγνωσ γὰρ ἂν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙ. ἐγώ; 1140
 μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
 εἰκέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
 ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταυθ' ὑφαίνεται.
 ΦΙ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χολιῆ;
 ΒΔ. πόθεν, ὡγάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
 ὑφαίνεται πολλαῖς διαπάναις. αὐτὴ γέ τοι
 ἐρίων τάλαντον καταπέπικε ῥαδίως.
 ΦΙ. οὐκοῦν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν καλεῖν
 δικαιοτέρον ἢ καυνάκην; ΒΔ. ἔχ', ὡγαθέ,
 καὶ στήθ' γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἶμοι δέιλαιος 1150
 ὡς θερμὸν ἢ μιὰρὰ τί μου κατήρυνεν.
 ΒΔ. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὡγαθέ,
 εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
 ΒΔ. φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
 ΦΙ. παρὰθου γέ μέντοι καὶ κρεάτταν. ΒΔ. τί τὴ δῆ;
 ΦΙ. ἴν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρηκέναι. 1156
 ΒΔ. ἄγε νυν, ὑπολύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
 τασδὶ δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι τὰς Λακωνικάς.
 ΦΙ. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαινῇ ὑποδήσασθαι ποτε
 ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα; 1160
 ΒΔ. ἐνθες πὸδ', ὦ τᾶν, κάποβαν' ἐρρωμένως
 ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με
 ἐς τὴν πολέμιαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
 ΒΔ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
 πάνυ μισολάκων αὐτοῦ ὅστις εἰς τῶν δακτύλων. 1165
 ΒΔ. οὐκ ἔστι παρὰ ταυτ' ἄλλα. ΦΙ. κακοδαίμων ἐγώ,
 ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήγωμαι.
 ΒΔ. ἀνυσόν ποθ' ὑποδησόμενος· εἴτα πλουσίως
 ὠδὶ προβάς τρυφερόν τι διασακύνισον.
 ΦΙ. ἰδοῦ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ 1170
 μάλιστ' εἰκοιὰ τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
 ΒΔ. ὅτῳ; δοθῇνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.
 ΦΙ. καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπρωκτιᾶν.
 ΒΔ. ἄγε νυν, ἐπιστήσῃ λόγους σεμνοῦς λέγειν
 ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 1175
 ΦΙ. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. πολλοὺς πάνυ.
 πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμ' ἄλοῦσ' ἐπέρδετο,
 ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
 ΒΔ. μή μοι γέ μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπικῶν,
 οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν. 1180
 ΦΙ. ἐγὼ δὲ τοίνυν τῶν γε πάντα κατ' οἰκίαν
 ἐκείνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μὺς καὶ γαλῆ.

1142. εἰκέναι] προσεῖκέναι Cobetus. 1150. στήθ' γ' ἀμπισχόμενος] στήθ' ἀναμπισχόμενος R. στήθ' ἀμπισχόμενος V. 1157. ὑπολύου Hirschigius] ὑποδύου RV et Flor. Γ. ἀποδύου ceteri. 1158. ὑποδοῦ τι τὰς D. in Praefat. ad Luciani ed. Lips. a. 1858. vol. 1. p. XIX.] ὑπόδου τὰς. (ὑποδοῦ λαβὼν Λακωνικὰς coniecerat Hirschigius.) 1159. ὑποδήσασθαι Scaliger] ὑποδύσασθαι 1161. πὸδ' Brunckius] ποτ' 1167. ἐπὶ γήρως Hirschigius] ἐπιγῆρως V. ἐπὶ γῆρα ceteri. 1168. ὑποδησόμενος Scaliger] ὑποδυσάμενος 1169. διασακύνισον ex Hesychio et Photio D. (vid. Annot. Oxon. p. 518.)] διασακύνισον 1176. τίνα] τίνας libri deteriores. 1177. Λάμ' D.] Λαμί'. Retetus accentus Λάμια est apud Hesychium pariterque apud Photium in codice et apud Dobraeum: nam Naberus vitiosum accentum Λαμία tacite intulit. 1179. ἀνθρωπικῶν Meinekium (Com. vol. 2. p. 241. ex Phrynico in Bekk. Anecd. p. 21, 14. ἀνθρωπικὸς μῦθος: ὁ περὶ ἀνθρωπείων πραγμάτων)] ἀνθρωπίνων

- ΒΔ. ὦ σκαῖε ἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μὺς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν; 1185
- ΦΙ. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλείη καὶ Κλεισθένεια.
- ΦΙ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πῶποτ' οὐδαμοί
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δὴ δολῶ φέρων.
- ΒΔ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρὴ σ' ὡς ἄρ' ἐμάχετ' αὐτίκα 1190
Ἐφουδιῶν παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,
ἥδη γέρων ὦν καὶ πολὺς, ἔχων δὲ τὰ
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνα καὶ
θώρακ' ἄριστον. ΦΙ. παθε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
πῶς ἂν μαχέσαιο παγκράτιον θώρακ' ἔχων; 1195
- ΒΔ. οὕτω διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξει δοκεῖς
ἐπὶ νεότητις ἔργον ἀνδρικώτατον;
- ΦΙ. ἐκεῖν' ἔκριν' ἀνδρειότατον γε τῶν ἐμῶν, 1200
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
- ΒΔ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνεύρων ὅ τινε νεανικώτατον.
- ΦΙ. ἐγῶδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον. 1205
ὅτε τὸν δρομέα Φαῦλλον, ὦν βούπαις ἔτι,
εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
- ΒΔ. παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προμάνθανε
Ξυποτικός εἶναι καὶ Ξυνουσιαστικός. [μόνως. 1210
- ΦΙ. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχη-
ΦΙ. ὡδὶ κελεύεις κατακλινῆναι; ΒΔ. μηδαμῶς.
- ΦΙ. πῶς δαί; ΒΔ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑπὸν χυτλάσον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσον τὶ τῶν χαλκωμάτων,
ὄροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον· 1215
ὑδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν·
δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ' ἥδη σπένδομεν.
- ΦΙ. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;
- ΒΔ. αὐλητρίς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ Ξυμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων, 1220
Ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστωρος.
τούτοις ξυνῶν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
- ΦΙ. ἄλῃθες; ὡς οὐδεὶς γε Διακρίων ~ ~.
- ΒΔ. τάχ' εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ. 1225
οὐδεὶς πῶποτ' ἀνήρ ἔγεντ' Ἀθήναις
- ΦΙ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος οὐδὲ κλέπτῃς

1185. γαλᾶς] γαλῆ R (ex v. 1182.) μέλλεις λέ-
γειν] λέγεις V. 1188. οὐδαμοί Bekkerus] οὐδαμοῦ
1190. ὡς ἄρ' ἐμάχετ' Cobetus] ὡς ἐμάχετό γ'. ὡς
ἐμαχέσατ' Dobraeus. 1192. ὦν καὶ πολὺς] ὦν πο-
λὺς ὦν V. καὶ πολὺς ὦν Bergk. 1193. βαθυτά-
την Bekkerus] καθυτάτην V. βαρυτάτην ceteri.
καὶ λαγόνα V. καὶ λαγόνας R. λαγόνας τε ceteri ab
correctore quem numerus singularis (de quo v. L. Din-
dorfius in Thes. vol. 5. p. 27.) offenderat. Qui facilius καὶ
λαγόνε corrigere poterat. 1195. πῶς V. πῶς δ' ἂν
ceteri. 1196. οὕτω] οὕτως libri. 1208. προμάν-
θανε Dobraeus] προσμάνθανε 1210. κατακλινῶ codex
Paris. B. κατακλινῶ ceteri. 1211. κατακλινῆναι Flor.
Γ. κατακλινῆναι V. κατακλινῆναι ceteri. 1212. δαί]
δέ V. 1219. αὐλητρίς Meinek. αὐλητρίς 1221.
Ἀκέστωρος Bentleius] Ἀκέστωρος, ut in annot. scho-
liastae quoque Ἀκέστωρον legebatur, ubi nunc Ἀκέ-
στορα ex V. 1223. Διακρίων ~ ~] Διακρίων (διακριῶν V)
δεδέεται libri. dedέεται ex glossmate illatum esse in-
tellexit Dobraeus. Excidit fortasse ποτέ. 1224. τάχ'
εἴσομαι G. Burgesius] ἐγὼ εἴσομαι 1225. δέξει V. δέξει
ceteri. 1226. ἔγεντ' Bentleius] ἐγένετ' Ἀθήναις
Elmsleius] Ἀθηναῖος 1227. οὐδὲ addidit Bergk.

- ΒΔ. τοῦτ' ἐν δράσει; παραπολεῖ βούμενος·
φήσει γὰρ ἔξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἔξελάν. ΦΙ. ἐγὼ δὲ γε, 1230
ἐὰν ἀπειλῇ, ὅτ' Δι' ἕτερον ἄσομαι.
ἄνθρωπ' οὗτος ὁ μαϊόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέφεις ἔτι τὰν πόλιν· ἂ δ' ἔχεται βροτᾶς, 1235
- ΒΔ. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
ἄδῃ Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον, ὠταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τούτω τί λέξεις σκόλιον; ΦΙ. ψδίκως ἐγὼ, 1240
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.
- ΒΔ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέζεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικὸς· κᾶτ' ἄσεται· 1244
χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρᾳ τε κάμοι μετὰ Θετ-
ΦΙ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κἀγὼ. [ταλῶν 1247
- ΒΔ. τοῦτ' ἐν ἐπικῶς σὺ γ' ἔξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτῆμονος ἵμεν. 1250
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκευάζε νῦν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. μηδαμῶς.
κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπήσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κᾶπειτ' ἀποτίειν ἀργύριον ἐκ κραπάλης. 1255
- ΒΔ. οὐκ, ἦν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἦ λόγον ἔλεξας αὐτοῖς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοισιν ἢ Συβαριτικόν,
ὦν ἔμαθες ἐν τῷ Ξυποσίῳ· κᾶτ' ἐς γέλων 1260
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.
- ΦΙ. μαθητέον τὰρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἦν τὶ δρῶ κακόν.
- ΒΔ. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω.
- ΧΟ. πολλάκις δὴ ὅδε' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι, 1265
καὶ σκαῖος οὐδεπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μάλλον οὐκ τῶν Κρωβύλου,
οὗτος ὅν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ βροᾶς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
πεινῇ γάρ ἦπερ Ἀντιφῶν. 1270
ἀλλὰ πρесеβύνων γὰρ ἐς Φάρσαλον ὦχετ', εἴτ' ἐκεῖ
μόνος μόνος ~ ~ ~
τοῖς πενέστασι ξυνῆν τοῖς
Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὦν ἐλάττων οὐδενός.
ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν, 1275

1265—1274. = (excidit antistrophe)
1275—1283. = 1284—1291. (excidit antistrophe versus
primus)

1228. τοῦτ' ἐν δράσει] τοῦτ' εἰ Porsonus, sublata interro-
gatione. 1231. ἕτερον Brunckius] ἕτερον. ἕτερον ἄν-
τάσομαι Dobraeus. 1235. ἀντρέφεις Bentleius] ἀνα-
τρέφεις 1240. delet Hamakerus. ψδίκως] Libri
alii sic, alii ψδίκως. Fortasse ὡδὶ πως. 1244. κᾶτ'
ἄσεται] κἀντάσεται Dobraeus. 1245. βίον Tyrwhit-
tus] βίαν 1248. διεκόμπασας G. Burgesius (quod le-
gissee videtur scholiasta, qui annotavit ἐπειδὴ κομπα-
στής ἦν)] διεκόμψας 1249. τοῦτ' ταυτὶ V.
1252. μεθυσθῶμεν — μηδαμῶς] μεθυσθῶμεν — μὴ, μη-
δαμῶς Cobetus. 1251. πατάξαι] κατάξαι RV (ut
κατάξαι pro πατάξαι in omnibus Acharn. 1166.) κατα-
ράξαι codex Vat. quod schol. memorat. 1262. τὰρ'
Hermannus] γ' ἄρα R. ἄρα V. γ' ἄρ' ceteri. 1263.
γ' additum ex R. 1264. ΒΔ. addidit Bergk. 1267.
Κρωβύλου] κρωβύλων V et Suidas s. v. Ἀμυνίας.
1268. βροᾶς Brunckius] βροᾶς V. βροᾶς ceteri.
1270. ἦπερ Kusterus] ἦπερ R. ἦπερ ceteri. εἴπερ Sui-
das. 1272. Lacunam indicavit D. μόνος RVΓ et
Suidas. μόνοισι ceteri. 1274. Θετταλῶν] Θετταλοῖς
Suidas. ἐλάττων] ἐλαττον Bentleius.

παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικώτατους,
πρῶτα μὲν ἅπασιν φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαριστιώτατον, ὃς χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἴτ' Ἀριφράδην, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, 1280
ὄντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ· εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

[λείπουσι στίχοι ἑνδεκα.]

εἰσὶ τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
ἦνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος 1285
καί με κακίαις ἔκνισε· κῆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα· 1290
εἴτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάρις τὴν ἄμπελον.

ΞΑ. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ πὶ ταῖς πλευραῖς τέγουσ.
ὡς εὖ κατηρέφασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. 1295
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρία.

ΧΘ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ἡ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρώτατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ἑνόντων πολὺ παροινικώτατος; 1300
καίτοι παρῆν Ἰππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἀπάντων ἦν ὕβριστότατος μακρῶ.
εὐθὺς γάρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κατὰθων,
ἐνήλλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατέχευα, 1305
ὥσπερ καχρῶν ὀνίδιον ῥῶαχήμενον·
κάτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.
εἴτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἥκασεν Λυσίστρατος
“ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί
κλητῆρὶ τ' εἰς ἀχυρμὸν ἀποδεδρακότι.” 1310
ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῃ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.

οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινε ὡς δὴ δεξιός. 1315

ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομῆς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμωδοποιῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεῖ;
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων 1320
ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.

ἔπειτ' ἐπειδὴ ῥέθυεν, οἰκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἦν τις αὐτῷ ξυντύχη.
ὁδὶ δὲ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325

ΦΙ. ἄνεχε, πάρεχε·

κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἶον, εἰ μὴ ῥρήσεθ', ὕμας,
ὦ πονηροί, ταυτὴ τῇ 1330
δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

ΞΥΜΠΟΤΗΣ ΤΙΣ.

ἡ μὴν σὺ δώσεις αὖριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασιν, κεῖ σφόδρ' εἰ νεανίας.
ἄθροι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙ. ἰὴ ἰή, καλούμενοι. 1335

ἀρχαῖά γ' ὕμῶν· ἄρα γ' ἴσθ'
ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαὶ ἰαβοῖ.
τάδε μ' ἄρσκε· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπει σύ; ποῦ ὅτι ποῦ ὅτιν 1340
ἡλιαστής; ἐκποδὼν.

ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνηθον,
τῇ χειρὶ τουοῦ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.

ὁρᾷς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς φειλόμην
μέλλουσιν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
ὦν οὐνec' ἀπόδος τῷ πέει τωδὶ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι, 1345
ἀλλ' ἔξαπατήσεις κάγχανει τούτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χατέροις αὐτ' εἰργάσω.

ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγὼ σ', ἐπειδὰν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἔξω παλλακὴν, ὦ χοῖριον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ πω τῶν ἑμαυτοῦ χρημάτων.
νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 1355
τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κάστι δύσκολον
κἄλλως κυμνοπριστοκαρδαμογλύφον.
ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.
πατήρ γὰρ οὐδεὶς ἔστιν αὐτῷ πλην ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὶ τὸς· ἐπὶ σὲ κάμ' ἔοικε θεῖν. 1360
ἀλλ' ὡς τάχιστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς

1278. ἐφέσπετο] ἐφέπετο R. 1280. Ἀριφράδην D.]
Ἀριφράδην 1282. φύσεος Benteleus] φύσεως
1283. Undecim versuum lacunam notavit Heliodorus:
de quo videnda scholiastae annotatio. 1286. κακίαις
Florens Christianus] κακίσταις (κάκιστ' V). 1287.
οὐκτὸς D.] οἱ κτὸς θεώμενοι] μ' οἱ θεώμενοι RVG.

1293. τέγουσ Benteleus] ἐμαῖς, quod om. V, Paris.
C. et Suidas s. v. στέγει. In R est στέγειν, omissis
proximis versibus duobus, qui ab recenti manu in mar-
gine sunt adscripti: unde manifestus sit veteris error
librarii cuius oculi ab τέγουσ (v. 1293.) aberraverant
ad στέγειν (v. 1295.). 1295. τὰς πληγὰς Paris. B et
Flor. Δ. τὰς πλευρὰς RVGF, Aldus et Suidas.

1300. παροινικώτατος] Aut hic παροινιώτατος aut in
Acharn. 979., ubi παροίνιος legitur, παροινικός scri-
bendum esse monet Elmsleius. Probabilius παροινι-
κός. 1301. Ἰππυλλος Benteleus] Ἰππυλος: quo ser-
vato Blomfieldus ad Aesch. Prom. 214. παρῆν in παρή-
σαν mutabat. Ἰππόλυτος Suidas s. v. παροινικώτατος.

1303. ὕβριστότατος] ὕβριστατος Cobetus. 1305.
1306. transponit Meinekius. 1305. ἐνήλλατ' Kuste-
rus] ἐνήλλατ' RVG et Suidas. ἐνήλλατ' alii. πεπόρ-
δει Brunckius] πεπόρδει. Vid. ad Acharn. 10. κα-
τεγέλα] Fort. κατέχευα. 1306. ῥῶαχήμενον D.] εἰω-
χήμενον 1307. κάτυπτεν ἐμὲ Elmsleius] κατέτυπτε
με V. κάτυπτε δὲ με alii. 1310. ἀχυρμὸν D. (vid.
Anot. Oxon. p. 526.)] ἀχυρον RV et, ut videtur, scho-
liasta, qui ἀχυρον ex Euripolide et Platone memorat.
ἀχυρῶνας ceteri.

1324. καὶ δὴ Dobraeus] δὴ (δὴ om. V) καὶ 1329.

μὴ ῥρήσεθ' Benteleus] μὴ ῥρήσεσθ' 1330. ταυτὴ
Benteleus] ταύτῃ 1322. ΞΥΜΠΟΤΗΣ ΤΙΣ prae-
scripsi praeunte Dobraeo, qui recte vidit versus hos
nemini convenire nisi uni τῶν ἐπακολουθούντων,
quos Philocleo dixerat v. 1328. In libris Bdelycleoni
tribuantur, quem nondum in scenam rediisse apparet
ex v. 1360. Nec choro conveniunt, cui tribuit Beerius
p. 155. 1334. ἄθροι Hirschigius] ἀθρόοι 1335. ἰὴ
ἰὴ vel ἰὺ ἰὺ D.] ἰὴ (ἰὴ Brunckius) ἰεὺ 1338. ἰαὶ ἰα-
βοῖ D.] ἰαβοῖ αἰβοῖ (ἰαβοῖ om. V) 1340. ἄπει σὺ D.]
ἄπεισι RVG. ἄπεισι γὰρ ceteri. ποῦ ὅτι addidit D.

1347. οὐνec' Brunckius] εἴνec' 1350. πολλοῖς —
χατέροις] πολλοὺς — χατέροις Lentingius. αὐτ']
ταῦτ' Cobetus. 1354. πω Elmsleius] ῥῶ 1356.
υἱίδιον Elmsleius] υἱίδιον RV. υἱίδιον alii. 1357. —
καρδαμογλύφον D.] — καρδαμόγλυφον

λαβοῦσ', ἴν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἷος ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
ΒΔ. ὦ οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖς ἔρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας σοροῦ. 1365
οὐ τοὶ καταπροῖζει μὰ τὸν Ἀπόλλων τοῦτο δρῶν.
ΦΙ. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὀξους δίκην.
ΒΔ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν Ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙ. ποῖαν αὐλητρίδα;
τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών; 1370
ΒΔ. νῆ τὸν Δί', αὐτὴ πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κάεται.
ΒΔ. δᾶς ἦδε; ΦΙ. δᾶς δῆτ'. οὐχ ὀρᾶς ἐστιγμένην;
ΒΔ. τί δέ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;
ΦΙ. ἡ πῖτα δήπου καομένης ἐξέρχεται. 1375
ΒΔ. ὁ δ' ὅπισθεν οὐχὶ πρωκτὸς σ' εἶναι σαπρὸν
ΦΙ. ὅζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.
ΒΔ. τί λέγεις, σὺ; ποῖος ὅζος; οὐκ εἰ δεῦρο σὺ;
ΦΙ. ᾧ ἂ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν 1380
κοῦδέν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
'Ολυμπίᾳσιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
'Εφουδίῳν ἐμαχέσαςτ' Ἀσκωνῶν καλῶς,
ἦδ' ἡ γέρων ὦν· εἴτα τῇ πυγμῇ θενὼν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβης ὑπὸ πια.
ΒΔ. νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γάρ, ἀνὴρ ἐστὶν ὅς μ' ἀπώλεσεν
τῇ δαδί παίων, καζέβαλεν ἐντευθενὶ 1390
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
ΒΔ. ὀρᾶς ἂ δέδρακας; πρᾶγματ' αὐ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιό·
ὥστ' οἶδ' ὅτι τὴν ταύτην διαλλαχθήσομαι. 1395
ΑΡ. οὐ τοὶ μὰ τὴν θεὰ καταπροῖζει Μυρτιάς
τῆς Ἀγκυλίῳνος θυγατρὸς καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
ΦΙ. ἀκουσον, ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μὴ μοί γ', ὦ μέλε. 1400
ΦΙ. Αἴσωπον ἀπὸ δειπνοῦ βαδίζονθ' ἐσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κάπειτ' ἐκείνος εἶπεν "ὦ κύων κύων,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλῶττης ποθὲν
πυροῦς πρίαο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκεῖς." 1405
ΑΡ. καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαι σ' ὅστις εἴ,
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης· 1410
ἐπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
ΑΡ. ἄληθες, οὗτος; ΦΙ. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύων ἔοικας θαψίνῃ,

1363. οἷος RV. οἷως ceteri. 1365. ποθεῖς VF
et Suidas s. v. σοφός. ποθεῖν ceteri. Fort. ληρεῖς.
1369. ποῖαν] πῶς Florens Christianus. πόθεν D. 1371.
σοί] τοι RVΓ et Suidas s. v. ταῦτα. αὐτὴ τοῦστι σοί γ'
Meinekius. 1372. τοῖς θεοῖς] τοῖν θεοῖν Richterus.
1373. ἐστιγμένην] ἐσχισμένην Meinekius. Per
dieστιγμένην et διερρηγμένην explicat scholiasta.
1374. αὐτῆς τοῦν] ἐν V, omisso αὐτῆς. 1380. σ' ad-
didit Hirschigius. 1384. θενῶν D.] θένων 1386.
ὑπὸ πια] ὑπὸ πιν V. 1405. δοκεῖς RV. δοκοῖς alii
et Suidas s. v. Αἴσωπον: δοκῆς unus et Suidas s. v.
μεθύση. 1412. ΑΡ. Brunekius] βδε ἢ θερά. R. βδε.
alii. ΦΙ. addidit Reiskius. 1413. κλητεύων Do-
bracus] κλητεύειν ἔοικας Reiskius] ἔοικώς

Ἴνοι κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
ΒΔ. ὁδὶ τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαι σ', ὦ γέρον,
ὕβρεως. ΒΔ. ὕβρεως; μὴ, μὴ καλέση πρὸς τῶν θεῶν.
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν πρὸς εἶσομαι. 1420
ΦΙ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἐκῶν· ὁμολογῶ γὰρ πατάζει καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθέ δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις; 1425
ΚΑ. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομαι οὐδὲ πραγμάτων.
ΦΙ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καὶ πῶς κατέαγ' τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἱππικῆς.
κάπειτ' ἐπιστάς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος· 1430
ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.
ΒΔ. ὁμοίᾳ σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ΚΑ. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.
ΦΙ. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρι γυνή ποτε
κατέαξ' ἔχινον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι. 1435
ΦΙ. οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἶθ' ἡ Συβαρίτις εἶπεν "εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔασας ἐν τάχει
ἐπίδωσον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα."
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Πιττάλου. 1440
ΚΑ. ὕβριζ', ἔως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
ΒΔ. οὐ τοὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος ἐγὼ ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅ τι ποιῶ;
εἰσω φέρω σ' ἐντευθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445
ΦΙ. Αἴσωπον οἱ Δεῖλφοι ποτ' ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
ΦΙ. φιάλην ἐπηγίνωτο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κἀνθαρός ποτε.
ΒΔ. οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
ΧΟ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας 1450
τὸν πρέσβυν, οἱ μετέστη
Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν
ἢ μέγα πείσεται τι
ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν. 1455

1450—1461. = 1462—1473.

α
1415. ΒΔ. Brunekius] θερ R. θε ceteri et Aldus.
1417. ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ Brunekius] Lineola mutatae
personae index in R. ἀνὴρ τις in Paris. C. Εὐ. (i. e.
Εὐριπίδης) alii et Ald. οἴμοι] ὡμοι R. 1418. κα-
λέση Reiskius] καλέσης 1420. πρὸς εἶσομαι D.]
προσεῖσομαι vel προεῖσομαι 1423. δευρί· πότερον
Bentleius] δευρί πρότερον 1426. ΚΑ.] Lineola in R.
τ
1432. ΒΔ.] βδε. πρὸς τὸν κλη R. σου] σοι R.
1433. αὐτὸς] οὗτος Meinekius. ἀπεκρίνατο
D.] ἀπεκρίνατο 1440. In libris legitur post 1431.
Transposuit Hermannus. 1441. ἀρχων D.] ἀρχων
1442. ἐνταυθὶ Elmsleius] ἐνταυθοί 1443. ἐγὼ
D.] οἶσω σε RV. ἔγωγε alii. 1449. ἀπολῶ σ' Reis-
kius] ἀπολέεις τοῖσι] τοῖς RV. τοῖς σοῖς Meinekius.
1450. γε] σε V et lemma scholii: om. Suidas s. v.
οἱ. 1452. Ξηρῶν] σκληρῶν Hirschigius. 1454.
μέγα πείσεται τι D.] μέγα τι μέγα πείσεται R. μέγα τι
μεταπείσεται V, et μεταπείσεται in scholio. μέγα τι
πείσεται Paris. B. μεταπείσεται Flor. Δ. μεταπείσεται
Aldus. ἦθη μεταπείσεται Dobracus, praeunte Bent-
leio, qui μεταπεσεῖτ' pro Aldino μεταπείσεται conie-
cerat. 1455. ἐπὶ τὸ τρυφῶν D.] ἐπιτρυφῶν (hoc ac-
centu) R. ἐπὶ τὸ ῥυφῶν V. ἐπὶ τὸ τρυφερὸν ceteri.

τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γὰρ ἀποστήναι χαλεπὸν
φύσεος, ἣν ἔχοι τις αἰεί.
καίτοι πολλοὶ ταύτ' ἔπαθον·
ἔυνόντες γυνάμεις ἐτέρων
μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.
πολλοὶ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
καὶ τοῖσιν εὖ φρονούσιν
τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ
ἔυνεγενόμην οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέρους
κατακομῆσαι πράγμασι;
ΞΑ. νῆ τὸν Διόνυσον, ἅπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμυν τις ἐσκεκλήκεν ἐς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιδε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσε τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχοῦμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τάρχαϊ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἡγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγωδοὺς φησὶν ἀποδείξειν κρόνους
1450 τοὺς νῦν διορχησάμενος δλίγον ὕστερον.
ΦΙ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
ΞΑ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
ΦΙ. κληθῆρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχή
1455 ΞΑ. μάλλον δέ γ' ἴσως μακρίας ἀρχή.
ΦΙ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ρύμης·
οἷον μυκτὴρ μυκάται καὶ
σφόνδυλος ἀχεί. ΞΑ. πῖθ' ἐλλέβορον.
ΦΙ. πτήσσει Φρύνιχος ὡς τις ἀλέκτωρ,
1490 ΞΑ. τάχα βαλλήσεις.
ΦΙ. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.

Scholiasta, οἷον ἐπὶ τὸ τρυφᾶν μαλακῶς, et corrupte in cod. Ven. μεταπέισται τὸ τρυφᾶν καὶ μαλακὸν καὶ ἐπιμάλακον. Incerta huius loci emendatio est, quum non satis constet de metro versus antistropheici 1466. qui iambicus erit si cum libris optimis scribatur ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος, ithyphallicus si cum aliis παῖς ὁ Φιλοκλέωνος. In versu strophico si recte legitur ἦ, etiam μέγα servandum erit: quae saepe coniuncta reperuntur. Incertum vero est nec satis aptum πέισεται, ad quae accedit quod choriambos (ἦ μέγα πέι-) in versu antistropheico dipodia iambica respondet, quod raro factum est.

1458. φύσεος] φύσεως RVBC. et Suidas s. v. ἀπό-
στηθι. ἔχοι R. ἔχει ceteri. 1459. ταύτ'] Praestat τοῦτ'.
1461. μετεβάλλοντο BCD. μετεβάλλοντο ceteri. μετέ-
βαλλον Suidas. 1466. ὁ παῖς RVBC. ὁ om. ceteri. 1473.
κατακομῆσαι Meinekius] κατακοσμήσαι γρ. κατακλήσαι
V). 1474. ΞΑ. hic et infra Brunekius] Oī. (i. e. οἰκέτης)
πράγματα] τὰ πράγματα RV. 1481. τοὺς νῦν Bent-
leius] τὸν νῦν, cum Suidas s. v. κρονικώτερα. διορ-
χησάμενος RVΔ. διορχησόμενος ceteri et Suidas.
1482. αὐλείοισι] αὐλείαισι V. 1484. καὶ δὴ γὰρ RV.
καὶ γὰρ δὴ ceteri. 1487. ρύμης Lobbeckius ad Phryn.
p. 404.] ρύμης 1490. πτήσσει] πτήσει V. πλήσσει
Bentleius. πτήσσει etiam apud Aelian. V. H. 13, 17.
1491. βαλλήσεις] βαλλήσῃ R. 1492. γ' om. RV.
Ad hunc versum et 1530, fortasse referenda Hesychii
glossa οὐρανίαν. cuius tamen ex verbis παρὰ τοῦτο
ἐπαίξεν Ἀριστοφάνης non magis quum ex scholio ad

πρωκτὸς χάσκει. ΞΑ. κατὰ σαυτὸν ὄρα.
ΦΙ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδῶν. 1495
ΞΑ. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
ΦΙ. φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγῶνιστάς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδὸς φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσὶτω.
φησὶν τις, ἢ οὐδεὶς; ΞΑ. εἰς γ' ἐκείνοσιν ὁ μόνος. 1500
ΦΙ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΞΑ. υἱὸς Καρκίνου
ὁ μέσατος. ΦΙ. ἀλλ' οὐτός γε καταποθήσεται·
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδὲν ἐστ'. ΞΑ. ἀλλ', ψῡρὲ,
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται, 1505
ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
ΒΔ. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο πλὴν γὰρ καρκίνους.
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὐ τῶν Καρκίνου.
ΦΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὁεῖς, ἢ φάλαγξ;
ΞΑ. ὁ πινοτήρης οὐτός ἐστι τοῦ γένους, 1510
ὁ σμικρότατος, δς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
ΦΙ. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς μοι· σὺ δὲ
ἄλμην κύκα τοῦτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ. 1515
XO. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς δλίγον ἔνυχωρῆσώμεν ἅπαν-
τες,
ἴν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυ-
τούς.
ἄγ', ὦ μεγαλύνυμα τέκνα
τοῦ θαλασσίοιο,
πηδάτε παρὰ ψάμαθον 1520
καὶ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτου,
καρίδων ἀδελφοί·
ταχύν πόδα κυκλοσοβεῖτε,
καὶ τὸ Φρυγίχαιον
ἐκλακτισάτω τις, ὅπως 1525
ἰδόντες ἄνω σκέλος ὦ-
ζωσιν οἱ θεαταί.
στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτὸν.
ῥίπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἀναξ πατὴρ προσέρπει
ἡσθεῖς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχοις.
ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχοῦμενοι, θύραζε 1535
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν.
ὀρχοῦμενον ὅστις ἀπῆλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

1518—1522. = 1523—1527.

v. 1530. colligi potest Aristophanem οὐρανίαν scripsisse, quum aptius sit οὐράνιον cum σκέλος coniunctum.

1496—1510. In hoc colloquio libri Bdeleyceoni tri-
bunt quae Xanthiae tribuenda esse ostendit Beerius
p. 144. 1496. ΒΔ. οὐκ εὖ μὰ] οὐκ εὖ; ΒΔ. μὰ Do-
braens. 1502. μέσατος] μεσαίτατος R. 1507. οὐ-
δὲν Brunekius] οὐδὲν γ' 1510. πινοτήρης RV. πιννο-
τήρης ceteri: quod apud Sophoclem quoque corrigend-
um fragm. 116. 1514. μοι· σὺ δὲ Hermannus] μ'
ψῡρὲ 1518—1527. ἡμιχορίῳ tribunt libri.
1519. 1521. θαλασσίοιο — ἀτρυγέτου D.] θαλασσί-
ου — ἀτρυγέτοιο. θαλασσίῳ θεοῦ θεοῦ monosyllabo) Berg-
kius. 1523. πόδα κυκλοσοβεῖτε D.] πόδ' ἐν κύκλῳ
σοβεῖτε (στροβεῖτε, γρ. σοβεῖτε V) 1526. ὦζωσιν]
ὠίζωσιν R. 1528—1537. ἡμιχορίῳ tribunt libri.
Lineola est in R. 1533. τοῖς codex Havniensis.
τοῖσι ceteri. τριόρχοι RVΓ. τριόρχαι ceteri.
1536. ἐξάγετ' — ἡμᾶς] ἐξάγετε ἑαυτοὺς ἔξω explicat
scholiasta: unde ὑμᾶς Bentleius. 1537. ὀρχοῦμενον
ὅστις] ὀρχοῦμενος ὅστις Γ. ὀρχοῦμενός τις R.
τρυγῳδῶν RV. τραγῳδῶν ceteri.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΤΟ Τρυγαίου.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.
ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.
ΣΑΛΠΗΓΓΟΠΟΙΟΣ.
ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ΔΟΥΡΤΕΟΣ.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΤ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΤ.
ΕΙΡΗΝΗ
ΟΠΩΡΑ
ΘΕΩΡΙΑ } κωφὰ πρόσωπα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

I. Ἦδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν (ἱκανὸς γὰρ διηπεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος) τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. παρειαίγει τοίνυν γεωργὸν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιοῦμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πεισόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρειαίγει τρέφοντα κύνθαρὸν ὡς ἀναπησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κύνθαρὸν, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

II. Φέρεται^α ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δις^β δεδιδαχῶς^γ Εἰρήνην ὁμωνύμως ὁ Ἀριστοφά-

^α Φέρεται] φαίνεται V. Φέρειν de didascaliis dictum ap. schol. Arist. Rav. 67. οὕτω γὰρ καὶ αἱ Διδασκαλῖαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμωνύμως (ὁμώνυμον substituit corrector in cod. Ven. 475. qui ex codice 474 descriptus est, in quo ὁμωνύμως) ἐν ᾧσιν Ἰφιγένειαν, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας.

^β δις addidi.

^γ δεδιδαχῶς RV. ὅτι καὶ ἑτέραν δεδίδαχεν ed. Aldina, quae fortasse Musuri interpolatio est, cuius absurditatem, quae ex verbis inferioribus ἢ ἑτέραν καθήκειν manifesta fit, quum ego sensissem, in editione scholiorum Oxoniensi vol. 3. p. 5, 20. non solum codicem RV scripturam restitui, sed etiam ὁμοίως, quod post Εἰρήνην in libris legitur, in ὁμωνύμως mutavi. Eodem redit quod Rogersius in editione huius fabulae Londinensi (a. 1866.) p. XXXIV. coniecit, ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δεδιδαχῶς Εἰρήνην δις ὁ Ἀριστοφάνης, erroris originem minus probabiliter ab compendio μς repetens, quo ὁμοίως interdum exprimitur (ut apud Gaisfordum

νης.^d ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθήκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως “ἀλλ’ οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεύσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ.” καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένη οὐκ ἔστιν.

III. Τρυγαῖος^e ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ καὶ ἀκούει ὅτι, μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω^f διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἵρξας λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυεῖᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοῖδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θοράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοῖδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην, ἀσμένως^g δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ’ αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρῶν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι’ ἧς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χατέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἰδρύεται, καὶ θύσας^h ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἱ τε τῶν εἰρηνικῶν ὄπλων δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοῦμπαλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτετηδευμένων.ⁱ τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμωδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίους σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν^k, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεὰς καὶ τοὺς Ἰππέας καὶ Ὀλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμωδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον αἰεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὅποσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερόν· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμασαν, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον. ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἅστει· πρῶτος^l Εὐπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτερσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, ἡνίκα ἐρμῆν λοιοκρότης.^m

videre licet in annot. ad Etym. M. s. v. κῶλα, ναῦς, σύμβολα). Ὁμωνύμως autem significat in utroque Διδασκαλίῳ loeo fabulam simpliciter Εἰρήνην fuisse appellatam, nulla addita nota qua altera Εἰρήνη a priore distingueretur.

^d ὁ Ἀριστοφάνης RV. ὁ om. Aldus.

^e III. Τρυγαῖος —] Hoe argumentum, quo caret R, legitur in V et ed. Aldina, cuius de interpolationibus dixi in annot. ad scholia vol. 3. p. 3.

^f ἀνωτάτω] Videtur ἀνῶτατα scripsisse: nam adverbio si usus esset, τὰ ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ potius dicendum fuisset.

^g ἀσμένως] ἀσμένους Meinekios, ut est in hae fabula v. 582.

^h θύσας Meinekios] οὔσα

ⁱ ἐπιτετηδευμένων D.] ἐπιτετευγμένων

^k τέθεικεν] Fort. καθήκεν.

^l πρῶτος — δεύτερος D.] πρῶτον — δεύτερον

^m ἐρμῆν λοιοκρότης] Fortasse ἔτ’ ἦν ὑποκριτής.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καθάρῃ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιςτ' ἀπολουμένῃ,
καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίῳ φάγοι.

ΟΙ. Α. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙ. Β. ἰδοῦ μάλ' αὖθις. ποῦ γάρ ἦν νῦν δὴ ἔφeron; 5
ἢ κατέφαγεν; ΟΙ. Α. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἔξαρπάσας
ὄλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ἀλλ' ὡς τάχιστα τρίβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

ΟΙ. Β. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μὴ με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν. 10

ΟΙ. Α. ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. ΟΙ. Β. ἰδοῦ.
ἐνὸς μὲν, ὠνδρες, ἀπολεῖσθαι πρὸς θεῶν·
οὐδεὶς γάρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙ. Α. αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χᾶτέραν μοι χᾶτέραν, 15
καὶ τρίβ' ἔθ' ἑτέρας. ΟΙ. Β. μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ
μὲν οὐ·

οὐ γάρ ἔθ' οἶδ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

ΟΙ. Α. αὐτὴν ἄρ' οἶσω ξυλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙ. Β. νῆ τὸν Δί' ἐς κόρακός γε, καὶ σαυτὸν γε πρὸς.
ὕμῳν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω 20
πόθεν ἂν πρῆαίμην ῥίνα μὴ τετρημένην.

οὐδὲν γάρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον

ἢ καθάρῃ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.

ὣς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
φαύλως ἔρειδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος 25
βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,

ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης

ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.

ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σκέφομαι

τηδὶ παροῖσας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἰδῇ. 30

ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίω

τέως ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγεῖς.

οἶον δέ κύψας ὁ κατάρματος ἐσθίει,

ὥσπερ παλαιστής, παραβλῶν τοὺς γομφίους,

καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὴν χεῖρ' ὥς 35
ὥδὲ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία

τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὀλκάδας.

ΟΙ. Α. μιὰρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,

χῶτον ποτ' ἐστὶ δαιμόνιον ἢ προσβολὴ

οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γάρ οὐ μοι φαίνεται, 40
οὐ μὴν Χαρίτων γε. ΟΙ. Β. τοῦ γάρ ἐστ'; ΟΙ. Α. οὐκ

ἔσθ' ὅπως

τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς σκαταβάτου.

ΟΙ. Β. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι

1—81. ΟΙΚΕΤΗΣ Α. — ΟΙΚΕΤΗΣ Β.] Sie Brunekius. In ed. Ald. et eodielibus prior servus sigla Oi., alter ἔτ. (i. e. ἕτερος) significatur, versibus sie inter eos distributis: 1. Oi. αἶρ' —. 2. ἔτ. ἰδοῦ. oi. δὸς — ἀπολουμένῃ. 3. ἔτ. καὶ μήποτ' —. 4. oi. δὸς —. 5. ἔτ. ἰδοῦ μάλ' αὖθις. oi. ποῦ — κατέφαγεν. 6. ἔτ. μὰ τὸν — ποδοῖν. 8. oi. ἀλλ' —. 9. ἔτ. ἄνδρες —. 11. oi. ἑτέραν — ἐπιθυμεῖν. 12. ἔτ. ἰδοῦ —. 15. oi. αἰβοῖ —. 16. ἔτ. μὰ τὸν — ἀντλίαν. 19. oi. νῆ τὸν —. 20—39. ἔτ. ὕμῳν —. 40—42. oi. οὐκ —. 43—49. ἔτ. οὐκοῦν —. 50—61. oi. ἔγω —. (62. 63. τρυ. i. e. Τρυγαῖος.) 64—81. oi. In quibus quae perversae sunt partim Dobraeus, partim Beerius, quem v. p. 156., partim Meinekius eorrexerunt. 5. φερων Meinekius] φερες 6. ἡ D.] οὐ 7. περικυλίσας Bentleius] περικυκλίσας 16. ἔθ' addidit D. ἑτέρας RV. ἑτέρας γε eeteri. 18. ξυλλαβῶν RV et Suidas s. v. ἀντλία. προσλαβῶν eeteri et schol. 32. λάθοις Reisigius] λάθης 42. σκαταβάτου Meinekius] καταβάτου. Scholiasta, παίζει καταβάτην (reete Meinekius σκαταβάτην) αὐτὸν καλῶν, ἐπεὶ σκάτοις τρέφεται ὁ κύνθηρος.

νεανίας δοκησίσοφος “τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
ὁ κύνθηρος δὲ πρὸς τί;” κᾶτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ 45
ἰωνικός τις φησι παρακαθήμενος
“δοκῶ μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται,
ὡς κείνος ἀναιδέως σπατίλην ἐσθίει.”
ἀλλ' εἰσὼν τῷ καθάρῃ δώσω πιεῖν.

ΟΙ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις 50
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοις καὶ τοῖς ἀνδράσιν
καὶ τοῖς ὑπερτάτοις ἀνδράσιν φράσω
καὶ τοῖς ὑπερηνόροισιν ἐτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καὶνὸν τρόπον,
οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καὶνὸν πάνυ. 55
δι' ἡμέρας γάρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ὥδὲ κεκηγῶς λοιδορεῖται τῷ Διί,
καὶ φησιν “ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ ἔκκορει τὴν Ἑλλάδα.”

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔα ἔα.

ΟΙ. Α. σιγῆσθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ. 60
ΤΡ. ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖς ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙ. Α. τοῦτ' ἐστὶ τοῦτὶ τὸ κακὸν αὐθ' οὐγῷ ἔλεγον. 65
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἂ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή.
πεύσεσθ'. ἔφρασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδὶ
“πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;”

ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιοῦμενος,

πρὸς ταῦτ' ἀνηρριχάτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανὸν, 70
ἕως ξυνετριβῇ τῆς κεφαλῆς καταρρυεῖς.

ἐχθές δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι

εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέριστον κύνθηρον,

κᾶπειτα τοῦτον ἱποκομῆν μ' ἠνάγκασεν,

καυτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον, 75
ὦ Πηγάσειον, φησὶ, γενναῖον πτερόν,

ὅπως πετήσῃ μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβῶν.

ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύψας ὄψομαι.

οἶμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες·

ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἵρεται 80
ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ καθάρου.

ΤΡ. ἥσυχος ἦσυχος, ἡρέμα, κάνθων·
μὴ μοι σοβαρῶς χυρεῖ λίαν

εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος, 85
πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης

ἄρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμη.

καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·

εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκου

αὐτοῦ μένον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙ. Α. ὦ δέσποτ' ἀναξ, ὡς παραπαίεις. 90

ΤΡ. σίγα σίγα.

ΟΙ. Α. ποῖ δὴτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,

τόλμημα νέον παλαμηγάμενος.

ΟΙ. Α. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑπαινεῖς; 95

ΤΡ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαυρον

μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·

τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσσον σιγᾶν,

47. αἰνίσσεται Dobraeus] αἰνίττεται 48. ἀναιδέως RV. ἀναιδέως eeteri. σπατίλην Elmsleius] τὴν σπατίλην 52. ὑπερτάτοις Paris. B. ὑπὲρ τοῦτοισιν eeteri. 60. ἔα ἔα servo continuatum in libris Trygaeo tribuit Brunekius. 70. ἀνηρριχάτ' D.] ἀνερχάτ'. ἀναρριχάτ' Etym. M. p. 99, 29. qui ib. lin. 8. imperfectum ponit ἀνηρριχάτ' de quo dixit L. Diudorfius in Thesaurο s. hoe v. p. 545. 76. Πηγάσειον D. in Thesaurο vol. 6. p. 1032. πηγάσιον RV. πηγάσιόν μοι eeteri. 90. ΟΙ. Α.] A hic et in sequentibus om. libri. Male Brunekius omnia Οἰκέτῃ Β. tribuit. 98. ἀνθρώποις] ἀνθρώποις R. ἀνθρώποις φράζω Dobraeus.

- τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀποικοδομεῖν, 100
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλῆειν.
ΟΙ. Α. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἦν μὴ μοι φράσης
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;
ΤΡ. ἐρησόμενος ἐκείνον Ἑλλήνων περὶ 105
ἀπαξάπαντων ὃ τι ποιεῖν βουλεύεται.
ΟΙ. Α. ἐὰν δὲ μὴ σοι καταγορεύσῃ; ΤΡ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
ΟΙ. Α. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
ΤΡ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙ. Α. ἰοῦ ἰοῦ 110
ὦ παιδί, ὃ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὕμᾱς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λάβρα.
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

- ὦ πάτερ ὦ πάτερ, ἄρ' ἔτυμός γέ
δύμῃσιν ἡμετέροις φάτις ἦκει 115
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμέ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμῶνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἶπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φι-
λεῖς με. [ὑμῖν,
ΤΡ. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι
ἡνίκ' ἂν αἰτίζῃτ' ἄρτον πάπαν με καλοῦσαι, 120
ἐνδον δ' ἄργυριον μηδὲ πακάς ἢ πάνυ πάμπαν.
ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὅσων ἐπ' αὐτῇ.
ΚΟ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. 125
ΤΡ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
ΚΟ. τίς δ' ἢ πίνιοιά σου στίβιν ὥστε κύνθαρων
ζεῦξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεοὺς, ὦ παππία;
ΤΡ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγους ἐξηγυρέθω
μόνος πετηνῶν ἐς θεοὺς ἀφικόμενος. 130
ΚΟ. ἀπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν ἐς θεοὺς.
ΤΡ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτέ,
ὦ ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.
ΚΟ. οὐκοῦν ἐχρὴν σε Πηγάσου Ζεῦξαι πτερὸν, 135
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
ΤΡ. ἀλλ' ὦ μέλ', ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
νῦν δ' ἄττ' ἂν αὐτὸς καταφάγῃ τὰ σιτία,
τούτοις τοῖς αὐτοῖς τοῦτον χορτάσω.
ΚΟ. τί δ', ἦν ἐς ὕγρον πόντιον πέσῃ βάθος; 140
πῶς ἔξολισθεῖν πτηνὸς ὦν δυνήσεται;
ΤΡ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ὦ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξίουργῆς κύνθαρος.
ΚΟ. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
ΤΡ. ἐν Πειραιεὶ δήπου ὅστι Κανθάρου λιμὴν. 145
ΚΟ. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλές καταρρυγῆς
ἐντεῦθεν, εἴτα χωλὸς ὦν Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένη.
ΤΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
ὕμεις δὲ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ, 150
μὴ βεδέτε μετὰ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν·
ὡς εἰ μετέρως οὗτος ὦν ὁσφρήσεται,

100. ἀποικοδομεῖν Florens Christianus] ἀνοικοδο-
μεῖν 101. ἐπικλῆειν Meinekius] ἐπικλείειν 110.
ἰοῦ ter posuit Kusterus, his cst in R et ceteris, ut opi-
nor, codicibus, quater in ed. Ald. Quum ἰοῦ duplicari,
non triplicari, solet, conici potest, ΤΡ. οὐκ — ἄλλα.
ΟΙ. Α. κακοδαίμων ἐγὼ. (ut est in Vesp. v. 1166.), inter-
iectione ἰοῦ ἰοῦ extra versum addita. 114. ΚΟΡΗ
Brunckius. In Ald. et, ut opinor, in codicibus Πάι. (i.
e. παῖδες) Manifestum autem est plures hic in scenam
productas esse puellas, etsi una tantum loquitur.
ἀρ] ἢ β' scholiasta. 130. πετηνῶν R] πετεινῶν ceteri.

- κάτω κάρα ρίψας με βουκολήσεται.
ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων, 155
χρυσοχαλίνων πάταρον ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὥσιν.
τί ποιεῖς τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τούς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἴει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κᾶτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων 160
ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλὰς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ρίν' ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
ἀνθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὃ χέζων
ἐν Πειραιεὶ παρὰ ταῖς πόρταις;
ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς. οὐ κατορυΐεις,
κάπιφορήσεις τῆς γῆς πολλὴν,
κάπιφυτεύσεις ἐρπυλλον ἄνυ,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοῦμοι θανάτου 170
πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἴμ' ὡς δέδοικα κοῦκὲτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιεῖ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ·
ἤδη στρέφει τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν, 175
κεῖ μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κύνθαρων.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

- πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὠνάξ Ἡράκλεις, 180
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΤΡ. ἵπποκάνθαρος.
ΕΡ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κῶναίσχυντε σὺ
καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνήλθες, ὦ μιαρῶν μιαρῶτατε;
τί σοὶ ποτ' ἐστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. μιαρῶτα-
τος. [τατος. 186
ΕΡ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. ΤΡ. μιαρῶ-
πατὴρ δέ σοι τίς ἐστ'; ΤΡ. ἐμοί; μιαρῶτατος.
ΕΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὃ τι ποτ' ἐστι σοι.
ΤΡ. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιός, 190
οὐ συκοφάντης οὐδ' ἑραστὴς πραγμάτων.
ΕΡ. ἦκες δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτὶ σοι φέρων.
ΕΡ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες; ΤΡ. ὦ γλίσχρων, ὀρᾷς
ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαρῶτατος;
ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'. ΤΡ. ἰὴ ἰὴ ἰὴ, 195
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθρὸς εἰσιν ἐξωπισμένον. [πάνυ,
ΤΡ. ποῖ γῆς; ΕΡ. ἰδοῦ γῆς. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ; ΕΡ. πόρρω
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοῦρανοῦ τὸν κύτταρον.
ΤΡ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200

152. κάτω κάρα D.] κατωκάρα 155. χρυσοχαλί-
νων Bergkiius] χρυσοχαλίνων (χρυσοχαλινῶν, hoc ac-
centu, codex Suidae s. v. ψαλίους ap. Porsonum): quod
ipsum quoque dici potuit, ut κροτάλων χειροτυπῆς πά-
ταρος dixit Meleager Anth. Pal. 5, 175. 161. ὀρθὸς
V. ὀρθῶς ceteri. 163. ἀπὸ δ' V. ἀπὸ θ' ceteri.
σίτων Porsonus] σιτίων 175. στρέφει D.] στροφεῖ
176. φυλάξει Reiskius] φυλάξεις 180. προσέ-
βαλ'] προσέβαλεν RV. 182. βδελυρὲ ex Suida s. v.
μιαροῖ] μιὰρὲ libri, ut Suidas s. v. τολμησαι. 185.
ἐστ' ὄνομ' V et Par. B. cum Suida s. v. μιαροί. ἐστὶν
ὄνομ' R. ἐστὶ τοῦνομ' Ald. 187. ἐστ' Bentleius]
ἐστιν 190. Τρυγαῖος] Hunc accentum probasse He-
rodianum, alios Τρύγαῖος scripsisse annotavit scho-
liasta ad v. 62. 195. Triplex ἰὴ non minus suspectum
quam triplex ἰοῦ v. 110. Fortasse scribendum ἰθι νυν,
κάλεσόν μοι τὸν Δία δεῦρ'. ΕΡ. ἰὴ ἰὴ.

EP. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
 κυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορείδια.
 TP. ἔψκισαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα;
 EP. Ἑλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἔνταυθα μὲν,
 ἴν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατψικισαν, 205
 ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλεται·
 αὐτοὶ δ' ἀνψκισανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
 ἵνα μὴ βλέποινε μαχομένους ὑμᾶς ἐτι
 μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοῖατο.
 TP. τοῦ δ' οὐνεχ' ἡμᾶς ταυτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι. 210
 EP. οὕτῃ πολεμεῖν ἤρεϊσθ' ἐκείνων πολλάκις
 σπονδὰς ποιούντων· κεῖ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
 ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί
 “ναὶ τῷ σιῷ, νῦν ὠπτικίων δωσεί δίκαν.”
 εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀπτικωνικοὶ 215
 κάλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
 ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθὺς “ἔξαπατώμεθα
 νῇ τὴν Ἀθηνᾶν, νῇ Δί', οὐχὶ πειστέον·
 ἤξουσι καὐθις, ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον.”
 TP. ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ρημάτων. 220
 EP. ὦν οὐνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
 τὸ λοιπὸν ὄψωσθ'. TP. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
 EP. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
 TP. ἐς ποῖον; EP. ἐς τοῦτ' ὁ κάτω. κάπειθ' ὄρξ
 δσοὺς ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων, 225
 ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν. TP. εἰπέ μοι,
 ἡμᾶς δὲ δι' τί δρᾶν παρασκευάζεται;
 EP. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, ὅτι θυνείαν ἐσπέρας
 ὑπερφυὰ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
 TP. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυνείᾳ χρῆσται; 230
 EP. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλευέται.
 ἀλλ' εἴμι· καὶ γὰρ ἐξείναν, γυνώμην ἐμὴν,
 μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἐνδοθεν. TP. οἴμοι δεῖλαιος.
 φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἡσθόμην
 καυτὸς θυνείας φθέγμα πολεμιστηρίας. 235

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
 ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
 TP. ὠναῖ Ἀπολλων, τῆς θυνείας τοῦ πλάτους.
 ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
 ἀρ' οὐτός ἐστ' ἐκείνος ὃν καὶ φεύγομεν, 240
 ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
 ΠΟ. ἰὼ Πρασιαί τρις ἄθλαι καὶ πεντάκις
 καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεισθε τήμερον.
 TP. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμα πω·
 τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς. 245
 ΠΟ. ὦ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
 ἀπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
 TP. βαβαὶ βαβαῖδ', ὡς μεγάλη καὶ δριμέα
 τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
 ΠΡ. ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι. 250
 TP. οἶα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.

202. κάμφορείδια Dawesius] κάμφορίδια 210.
 οὐνεχ' Brunckius] εἶνεχ' 211. οὕτῃ Bentleius] ὅτι
 214. 215. ὠπτικίων — ἀπτικωνικοὶ Cobetus] ἀπτικίων —
 ἀπτικωνικοὶ 214. δωσεί δίκαν Cobetus] δώσει δίκην
 215. πράξαιτ' Bekkerus] πράξαιαντ' 218. Ἀθηνᾶν, νῇ
 Δί', οὐχί] Ἀθηναίαν· μὰ Δί' οὐχὶ Meinekius. 219. Πύ-
 λον] πόλιν RV. Utrunque memorat scholiasta. 220.
 TP. addidit Brunckius. 223. Post hunc versum in li-
 bris quibusdam additum esse τί φησί (Trygaeo tribuen-
 dum), quod τί φῆς scribendum esse monet Bambergius,
 annotavit scholiasta ad v. 173. 232. γυνώμην] γυνώ-
 μην γ' Herwerdenus. 242. τρις ἄθλαι Dobraeus]
 τρισάθλαι 246. ἐπιτετρίψεσθ' Elmsleius] ἐπιτρί-
 ψεσθ' 251. TP. addidit Dobraeus. oía] Sic etiam
 apud Harpoerat. s. v. Κεῖοι. οἱ ἡ Blomfieldus ad Ae-
 sehyli Agam. p. 158.

ΠΟ. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τὰττικόν.
 TP. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθ' ἀτέρω.
 τετρωβόλου τουτ' ἔστι· φείδου τὰττικού.
 ΠΟ. παῖ παῖ Κυδοιμέ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί με καλεῖς; ΠΟ. κλαύσει μα-
 ἔστηκας ἀργός; οὐτοσί σοι κόνδυλος. [κρά. 255
 TP. ὡς δριμύς. ΚΤ. οἰμοίμοι τάλας, ὦ δέσποτα.
 TP. μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν ἐς τὸν κόνδυλον;
 ΠΟ. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΤ. ἀλλ', ὦ μέλε,
 οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσψκίσμεθα. 260
 ΠΟ. οὐκουν παρ' Ἀθηναίων γε μεταθρέξει ταχύ;
 ΚΤ. ἔγωγε νῇ Δί'· εἰ δὲ μὴ, ἴω κλαύσομαι.
 TP. ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, ὦ πονήρ' ἀνθρώπια;
 ὁράτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
 εἴπερ γὰρ ἤξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων, 265
 τούτῳ ταραῖε τὰς πόλεις καθήμενος.
 ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ ἴθωι φέρων.
 οὗτος. ΚΤ. τί ἔστιν; ΠΟ. οὐ φέρεις; ΚΤ. τὸ
 ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος, [δεῖνα γάρ,
 ὁ βυρσοπώλης, δς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα. 270
 TP. εὐ γ', ὦ πότνια δέσποινα Ἀθηναία, ποῖων
 ἀπόλωλ' ἐκείνος τὰν δέοντι τῇ πόλει.
 ΠΟ. οὐκουν ἔτερον γέ τιν' ἐκ Λακεδαιμονίων μέτει
 274 ἀνύσας τι; ΚΤ. ταυτ', ὦ δέσποτ'. ΠΟ. ἦκε νυν
 ὠνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγῶν μέγας. [ταχύ.
 TP. ἀλλ' εἴ τις ὡμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
 μεμνημένος, νῦν ἔστιν εὐξασθαι καλὸν
 ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.
 ΚΤ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα. 280
 ΠΟ. τί ἔστι; μὴν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΤ. ἀπόλωλε γὰρ
 καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
 ΠΟ. πῶς, ὦ πανοῦργ'; ΚΤ. ἐς τὰ πὶ Θράκης χωρία
 χρῆσαντες ἐτέροις αὐτὸν εἴτ' ἀπώλεσαν.
 TP. εὐ γ' εὐ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω. 285
 ἴσως ἂν εὐ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.
 ΠΟ. ἀπόφρονε τὰ σκευὴ λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
 ἐγὼ δὲ δοῖδ' εἰσιῶν ποιήσομαι.
 TP. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Δάτιδος μέλος,
 ὃ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας, 290
 ὡς ἡδομαι καὶ χαίρομαι κεῖφραῖνομαι.
 νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὠνδρες Ἑλληνες, καλὸν
 ἀπαλλαγῆσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
 ἐξελεύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
 πρὶν ἔτερον αὖ δοῖδ' αὖ κωλύσαι τινα. 295
 ἀλλ', ὦ γεωργοὶ κάμποροι καὶ τέκτονες
 καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι

273. ἢ πρὶν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχείαι.

253. σοι addunt codices, om. Ald. χρῆσθαι ἴτέρω
 (debebat χρῆσθ' ἀτέρω) Brunckius] χρῆσθαι θάτέρω
 254. τετρωβόλου Kusterus] τετρωβόλον 257. 258.
 Κυδοιμῷ tribuit V. 257. TP. addidit Hermannus.
 οἰμοίμοι D.] οἴμοι RV. οἴμοι μοι eeteri. 258.
 TP. addidit Hermannus. ἐνέβαλεν Hermannus] ἐνέ-
 βαλες 260. ἐχθὲς] χθὲς γὰρ Halbertsma. 261. γε
 addidit D. Post 261. in libris quibusdam addi ἢ ἢ (Try-
 gaio tribuendum) annotavit scholiasta ad v. 173.
 262. εἰ δὲ μὴ, ἴω κλαύσομαι Meinekius] εἰ δὲ μὴ γε,
 κλαύσομαι 269. Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος Porsonus]
 Ἀθηναίους ἀλετρίβανος 271. πότνια δέσποινα] Paris.
 unus. δέσποινα πότνι ceteri. 273. Versum spu-
 rium eiecit D. εἰ πρὶν legisse videtur scholiasta, qui
 explicat εἴπερ πρὸ τοῦ ἀπολέσαι τὰ πράγματα ἡμῶν
 ἀπώλετο. 274. γέ τιν' D.] γέ τι R. δῆτ' ceteri.
 280. κἄτ' Dobraeus] κἄτ' μάλα] μάλ' αὖ Dobraeus.
 282. Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος Porsonus] Λα-
 κεδαιμονίους ἀλετρίβανος

	εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὄφρυς. 395		σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν 435
	καὶ σε θεύσιαισι ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγά- λαισι διὰ παντός, ὡς δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰεῖ.		Ἑλλησιν ἄραι πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν, χῶστις προθύμως ἑυλλάβοι τῶν σχοινίων, τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
TP.	ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα, 400	XO.	μὰ Δί', ἄλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον, ἔχονθ' ἐταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἀνθρακας. 440
EP.	κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μάλλον ἢ πρὸ τοῦ.	TP.	ὅστις δὲ πόλεμον μάλλον εἶναι βούλεται, μῆδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὡς Διόνυσ' ἀναξ, ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἑξαρουμένον.
TP.	καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα, ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.	XO.	κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ ἐς φῶς ἀνελθεῖν, ὡς πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις 445
EP.	ἴθι δὴ, κάτειπ' ἴσως γάρ ἂν πείσαις ἐμέ.	XO.	πάσχοι γε τοιαυθ' οἵαπερ Κλεώνυμος.
TP.	ἡ γὰρ Σελήνη χῶ πανούργος Ὁλῖος, ὕμιν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον, τοῖς βαρβάροις προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.	TP.	κεῖ τις δορυεὸς ἢ κᾶπηλος ἀσπίδων, ἴν' ἐμπολὰ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν, ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐκείνῃ κριθᾶς μόνας.
EP.	ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον; TP. οὐτὴ νῆ Δία ἡμεῖς μὲν ὕμιν θύομεν, τοῦτοισι δὲ οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως βούλονται ἂν ἡμᾶς πάντας ἐξολωλέναι, ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.	XO.	κεῖ τις στρατηγὲν βουλόμενος μὴ ἑυλλάβοι 450 ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος· ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἡ παιῶν, ἡ.
EP.	ταυτ' ἄρα πάλοι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην, καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὕφ' ἁμαρτωλίας. 415	TP.	ἄφελε τὸ παῖεν, ἄλλ' ἡ μόνον λέγε.
TP.	ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταυτ', ὡς φίλ' Ἑρμῇ, ἑυλλάβε ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον. καὶ σοι τὰ μεγάλα ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν πᾶσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν, μυστήρι' Ἑρμῇ, Διπόλει', Ἀδώνια· 420	XO.	ἡ ἡ τοῖνον, ἡ μόνον λέγω.
	ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν ἀλεξικάκῃ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ, χάτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δέ σοι δώρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.	TP.	Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὁραῖσιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
EP.	οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἶμ' αἰεὶ τῶν χρυσίδων. 425	XO.	Ἄρει δέ μή; TP. μή. XO. μῆδ' Ἐνυαλίῳ γε; TP. μή.
	ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἅμαις	XO.	ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.
XO.	εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.	EP.	ὡς εἶα.
	ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε, ἅττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστῶς φράζε δημουργικῶς· τάλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κα- κούς. 430	XO.	εἶα μάλα.
TP.	ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὑπέχε τὴν φιάλην, ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς. σπονδὴ σπονδὴ· εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.	EP.	ὡς εἶα.
		TP.	ἔτι μάλα.
		EP.	ὡς εἶα, ὡς εἶα.
		TP.	ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως. οὐ ἑυλλάψεσθ'; οἱ ὄγκυλλεσθ'· οἰμῶζεσθ' οἱ Βοιωτοί.
		EP.	εἶα νῦν.
		TP.	εἶα ὦ.
		XO.	ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον, ὡς ἡγαθὲ, καὶ σφῶ.
		TP.	οὐκ οὐκ ἔλκω κάξατῶμαι κάπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;
		XO.	πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;
		TP.	ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδῶν καθήμενος. οὐδὲν δεόμεθ', ὠνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
		EP.	οὐδ' οἶδε γ' εἴλον οὐδὲν ἄργεϊοι πάλοι 475 ἀλλ' ἡ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων, καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἀλφίτα.
		TP.	ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὑγᾶθ', ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.
		XO.	ἄρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχοντα τοῦ ζύλου, μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔσθ'. 480
		EP.	οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν· ἔλκουσιν δ' ὅμως γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,

459—472. = 486—499.

402. κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μάλλον] κλέπται τε γὰρ νῦν μάλλον εἰσιν V, in ai τε correctus. κλέπται τὰ νῦν γάρ εἰσι μάλλον Meinekius. Totum verum omittit R. 409. ἵνα τί δὲ] ἵνα τί δὲ R aliiq. nonnulli. ἵνα δὴ τί Bentleius. 412. ἡμᾶς RV et schol. ὕμιν alii. 414. παρεκλεπτέτην Brunckius] παρεκλέπτετον 415. ἁμαρτωλίας Bentleius] ἁρματωλίας: de quo schol. οὕτως ἡ γραφή. μέμνηται Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ια' καὶ Φρύνιχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ οὕτω τίθησι τὴν λέξιν. δεόν δὲ εἰπεῖν ἁμαρτίας ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ὕφ' ἁρματωλίας ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι (sed ἁρματωλία non est τοῦ φειδομένου, sed potius τοῦ οὐ φειδομένου) τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Ἄλλως, τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας. Bentleii coniecturam confirmat Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 79, 10. ἁμαρτωλία: Ἀριστοφάνης Εἰρήνη, Εὐπολις Μαρκᾶ. Contra ἁρματωλίας probavit Boeckhius (über die Geschichte der Monocylen p. 23.) qui licet sensum verborum τοῦ κύκλου παρέτρωγον optime explicaverit, tamen quomodo ἁρματωλία dici potuerit non ostendit. Nam ἁρματωλία non de eo dici potest qui male aurigat, sed de eo qui currum perdit. 417. τήνδε] τῶνδε Meinekius. ξυνέλκυσον] ξυνανέλκυσον Dobraeus. 420. Διπόλει' Porsonus] Διπόλει' 422. ἄλλα] ἄλλα Meinekius. 430. τάλλα] πάντα Meinekius. 432. φιαλοῦμεν] φιαλοῦμεν Eustath. p. 1430. 433. Trygaeo continuavit D.] EP.

435. εὐχόμεσθα Παμακερὺς] εὐχόμεσθα 439. διάξειν D.] διάγειν RVG. διάγειν ceteri. διαγαγεῖν Cobetus. Incerta emendatio est, quum διάγειν ex glossmate illatum esse possit pro διατρίβειν, ut Hesychius διατρίβει per διάγει explicat. 445. πάσχοι γε τοιαυθ' ἡμῶν τοιαυτὰθ' V, quod ex τοιαυτὰ superscriptoque θ' ortum esse probabilius est quam ex τοιαυτ' ἂθθ', quod ego olim conieci. 447. κεῖ] εἰ RV. 450. ἑυλλάβοι Meinekius] ἑυλλάβη 453. Trygaeo, 454. choro, 455. 456. Trygaeo tribuit Beerius p. 157. 456. Ὁραῖσιν] ὠραῖς RVG. 457. μή; TP. νῆ Bentleius] TP. μή μή. 458. κάλῳς] κάλοις RV aliiq. 462. ἔτι μάλα RVG. εἶα ἔτι μάλα ceteri. 464. ἄνδρες D.] ἄνδρας RV. ἄνδρες ceteri. 469. ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον, ὡς ἡγαθὲ, καὶ σφῶ D.] ἄγετον ξυνέλκετον καὶ σφῶ 472. XO. D.] EP. libri et scholiasta. 476. ἄργεῖοι D.] Ἀργεῖοι

ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες.
 TP. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
 ἄπασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιληπτέον. 485
 EP. ὦ εἴα.
 TP. εἴα μάλα.
 EP. ὦ εἴα.
 TP. εἴα νῆ Δία.
 EP. μικρὸν γε κινούμεν.
 TP. οὐκ οὖν δεινὸν δῆτα τόδ' ἐστίν,
 τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
 πληγὰς λήψεσθ', ὦργεῖοι.
 EP. εἴα νῦν.
 TP. εἴα ὦ.
 XO. ὡς κακόνιοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
 TP. ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' οἱ κιτῶντες
 τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
 XO. ἀλλ' εἴς οἱ κωλύουσιν.
 EP. ἄνδρες Μεγαρήs, οὐκ ἐς κόρακας ἐρήσετε;
 500 μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
 πρῶτοί γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
 ἐντεῦθεν ἐχομένους ὅθεν νῦν ἔλκετε·
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
 505 ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελεύσαι,
 πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
 XO. ἄτ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβύμεθ' οἱ γεωργοί.
 EP. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μάλλον, ὦνδρες,
 ὑμῖν. [θυμοῦ. 510
 XO. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προ-
 οἶ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδεὶς.
 XO. ἄγε νῦν ἄγε πᾶς·
 καὶ μὴν ὁμοῦ ὅστιν ἦδη.
 μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεντείνωμεν ἀνδρικώτε-
 ἦδη ὅτι τοῦτ' ἐκεῖνο. [ρον. 515
 ὦ εἴα νῦν, ὦ εἴα πᾶς.
 ὦ εἴα εἴα εἴα εἴα εἴα εἴα.
 ὦ εἴα εἴα εἴα εἴα πᾶς.
 TP. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσεῖπω σ' ἔπος;
 520 πῶθεν ἂν λάβοιμι βῆμα μυριάμφορον
 ὅτῳ προσεῖπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
 ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
 οἶον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·
 οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἦδ' κατὰ τῆς καρδίας,
 525 γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
 EP. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

TP. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
 τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοῦρεγμίας,
 ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων, 530
 αὐλῶν, τρυγῶδων, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
 ἐπυλλίων Εὐριπίδου, EP. κλαυσᾶρα σὺ
 ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἦδεται
 αὕτη ποιητῇ βηματίων δικανικῶν.
 TP. κιττοῦ, τρυγίτου, προβατίων βληχμῶν, 535
 κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἄγρον,
 δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμένου χοῦς,
 ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. EP. ἴθι νῦν ἄθρει
 οἶον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
 διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι, 540
 καὶ ταῦτα δαιμονίως ὕπνιπασμέναι
 ἀπαξάσασαι καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
 TP. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
 τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας. EP. αἰβοῖτάλας,
 ἐκείνον γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄρας 545
 τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δὲ γε τὰς σμινύας ποιῶν
 κατέπαρδεν ἄρτι τὸν ἑφουργῶν κεινοῦ.
 TP. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὄρας ὡς ἦδεται
 καὶ τὸν δορυζὸν οἶον ἐσκιμάλisen;
 EP. ἴθι νῦν ἀνείπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι. 550
 TP. ἀκούετε λεψ'· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
 τὰ γεωργικὰ σκευὴ λαβόντας εἰς ἄγρον
 ὡς τάχιστ' ἀνευ δορατίου καὶ ἑφους κᾶκοντίου·
 ὡς ἅπαντ' ἦδη ὅτι μεστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης σαπράs.
 ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἄγρον παιωνίας.
 XO. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα, 555
 ἄσμενός σ' ἰδὼν προσεῖπεν βούλομαι τὰς ἀμ-
 πέλους·
 τὰς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ φύτευον ὦν νεώτερος,
 ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ πολλοστῷ χρόνῳ.
 TP. νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξόμεσθα πρῶτον
 τῇ θεῷ, [γόνας· 561
 ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφείλε καὶ τὰς Γορ-
 εῖθ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
 ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἄγρον ταρίχιον.
 EP. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται
 καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδασία.
 TP. νῆ Δί', ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλι-
 σμένη, 566
 αἱ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
 ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
 ὥστ' ἔγωγ' ἦδη πειθυμῶ καὶ τὸς ἐλθεῖν εἰς ἄγρον
 καὶ τριαινὸν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆδιον.
 ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες, 571
 τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
 ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
 τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
 τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων, 575
 τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
 τῆς ἰωνιάς τε τῆς πρὸς
 τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
 ὧν ποθοῦμεν,
 ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ 580

489. νῆ Δία D.] εἴα νῆ Δία. εἴα servari poterit si in strophā, ubi libri optimi ἔτι μάλα, deteriorum probetur scriptura εἴα ἔτι μάλα. Ceterum νῆ Δία fortasse ex ἔτι μάλα corruptum: quae Meinekii coniectura est Porro post νῆ Δία quod in ed. Ald. et codicibus deterioribus additum est EP. ὦ εἴα ὦ εἴα, recte om. RVG.

491. δῆτα τόδ' ἐστίν addidit D., collatis locis similibus Equit. 810. 820. 875. 878. Av. 27. 493. ὦργεῖοι] Quum in strophā v. 465. legatur οἱ Βοιωτοί, probabile est hic ὦργεῖοι scribendum esse cum Meinekio.

496. ἡμῖν ex Suida s.v. κακόνιοι] ὑμῖν 497. ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' οἱ D.] ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ. μὲν ab correctore additum videtur versus defecti (οὖν ὑμεῖς οἱ) explendi causa. Quod ego restitui comparandum cum Aeschylī Prom. v. 1058. ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύνας ἔνγκάμουςαι — μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε τόπων. ὑμεῖς μὲν γ' οὖν οἱ Bentleius. ὑμεῖς μὲν νῦν οἱ Lentingius.

511. ἐξέλκουσι] Artius ἐκπράττουσι. 515. ἀνδρικώτερον] ἀνδρικώτερος Dobraeus. 518. 519. Haec in duo dimetros, ὦ εἴα εἴα εἴα νῦν, | ὦ εἴα εἴα εἴα πᾶς probabiliter redigat Richter. 524. ὦ Θεωρία] Εἰρήνην φίλην Meinek. 527. EP. R. Trygaeo continent ceteri. γυλίου D. in Thesaurο vol. 2. p. 805.] γυλίου

ARISTOPHANES.

528. TP. Beerius p. 158.] EP. 531. τρυγῶδων Brunekius] τραγῶδων 532. EP. Beerius] TP. κλαυσᾶρα D.] κλαυσ' ἄρα R. κλαυσ' ἄρα eeteri. 535. TP. addidit Beerius. 536. κόλπου γυναικῶν] κύμου, γυναικῶν Hamakerus. εἰς ἄγρον RV et Par. B. ἐς ἱπνὸν Ald. εἰς ἄγρον legit scholiasta, qui annotavit γρ. εἰς ἱπνόν. 537. χοῦς D.] χῶς. χῶς Elmsleius ad Acharn. 1000. 542. κυάθοις] κυάθους duo codices Suidae s. v. ὕπνιπασμέναι. κυάθοις apud Athen. 10. p. 424b. 566. νῆ Δί'] νῆ τὸν δι' RVG. σφύρα Bentleius] σφύρα 570. γῆδιον D.] γῆδιον

- τὴν θεὸν προσείπατε.
 XO. χαίρε χαῖρ', ὡς ἡλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλάτῃ.
 σὺ γὰρ ἐδάμην πόθω, δαιμόνια βουλόμενος εἰς
 ἄγρὸν ἀνερπύσαι. 585
 ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη,
 — — — — — μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις
 — — — — — πᾶσιν ὅποσοι βίον ἐτρίβομεν γεωρ-
 γικόν. 590
 πολλά γὰρ ἐπάσχομεν πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα
 κἀδάπανα καὶ φίλα.
 τοῖς ἀγροίοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία. 595
 ὥστε σὲ τὰ τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκῖδια
 τᾶλλα θ' ὅποσ' ἐστὶ φυτὰ προσγελάσεται λαβόντ'
 ἄσμενα. 600
 ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον
 χρόνον
 ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαζον, ὦ θεῶν εὐνοοῦσάτε.
 EP. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώ-
 λετο. 604
 πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης Φειδίας πράξας κακῶς·
 εἴτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτοδᾶε τρό-
 πον,
 πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτὸς, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
 ἐμβαλὼν σπινθήρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσμα-
 τος, 609
 κάζεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
 πάντας Ἑλλήνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ'
 ἐνθάδε.
 ὡς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος
 καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθω,
 οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παῦσων, ἦδε δ' ἤφανίζετο.
 TP. ταῦτα τοῖνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω γ' ὡς πεπύσμη
 οὐδενός, 615
 οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἡκηκόη.
 XO. οὐδ' ἐγγε, πλὴν γε νυνὶ. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος
 ἦν,
 οὐσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
 EP. κᾶτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετο
 ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620
 πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβού-
 μεναι, [μασιν].
 κἀνέπειθον τῶν Λακῶνων τοὺς μερίστους χρή-
 οὶ δ' ἄτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι

582. ὡς ἡλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλάτῃ D.] ὦ φίλταθ' ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἡλθες 584. ἐδάμην — βουλόμενος D.] ἐδάμην — βουλόμενοι 585. δαιμόνια R. δαίμονα ceteri. 588. μόνη — γεωργικόν] Legebatur p̄asim ὅποσοι γεωργ- | κὸν βίον ἐτρίβομεν. μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις. Quae postrema verba μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις si scripta sunt ab Aristophane, in cum quo transposui locum esse transferenda liquet, indicatis et ante et postea lacunis. Verborum quae post ὠφέλεις excederunt sensus fuisse videtur πάντα παρέ- χουσ' ἀγαθὰ. 595. χίδρα D.] χίδρα 599. ὅποσ' Bentleius] ὅσ' (ὅσοι V) 603. σοφώτατοι] λιπερνῆ- τες Diodorus Sic. 12, 40. cui obversabatur Archilochi versus ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ ξυνίετε, quo Cratinum in Pytina usum esse annotavit scholiasta. δὴ ξυνίετε] τις ξυνιέτω Diodorus. 605. ἦρξεν ἄτης Seidlerus] αὐτῆς ἦρξεν libri et Diodorus. 610. κάζεφύσησεν Bentleius] ἐξεφύσησεν 611. ἐν- θάδε] ἐνθαδὶ hic et 671. Vesp. 765. Av. 1076. Meinekius. 615. 'πεπύσμη Paris. B. πεπύσμη ceteri. 616. ἡκηκόη Brunekius ex schol. (οὕτω διὰ τοῦ ἡ Φρύνιχος ἀναγινώσκει) ἡκηκόειν 618. πολλά γ' ὅλλ' ἄρ' Cobetus. 622. κἀνέπειθον] κᾶτ' ἐπειθον Cobetus.

- τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσchrῶς τὸν πόλεμον ἀνὴρ-
 πασαν. 624
 κᾶτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
 αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὐτῇ τριῆρεις ἀντιτιμωρούμεναι
 οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.
 TP. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεὶ τοὶ καὶ κορυνέων γε μου
 ἐξέκοιwan, ἦν ἐγὼ 'φύτευσα κάζεθρεψάμην.
 XO. νῆ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμου λίθον
 ἐμβαλόντες ἐκέδιμονον κυψέλην ἀπώλεσαν. 631
 EP. κᾶτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνήλθεν οὐργάτης λεῶς,
 τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάν-
 θανεν, [ισχάδας
 ἀλλ' ἄτ' ὧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς
 ἐβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκον-
 τες εὖ [των, 636
 τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κάποροῦντας ἀλφί-
 τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
 πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθω,
 τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλου-
 σίους, 639
 αἰτίας ἂν προστιθέντες ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου.
 εἴτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαρτέτε·
 ἡ πόλις γὰρ χωρῖως αὐτὴν κᾶν φόβῳ καθημένη
 ἄττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἦδιος ἦσθιεν.
 οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρῶντες ἄς ἐτύπτεθ' οἱ ἔξνοι
 χρυσῷ τῶν ταῦτα ποιοῦντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
 ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλ-
 λὰς ἂν 646
 ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
 βυρσοπώλης. TP. παῦε παῦ, ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ,
 μὴ λέγε,
 ἀλλ' ἔα τὸν ἀνδρ' ἐκείνον οὐπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
 οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκείνου ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.
 ἄττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκείνον, 651
 κεῖ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
 καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
 καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
 ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυνὶ 655
 τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
 ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.
 EP. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
 ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
 TP. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 660
 EP. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖς πρὸς ἔμεγ', ὦ φιλάτῃ.
 ἴθ' ὡ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
 εἰεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
 ἀκούσασθ' ὑμεῖς ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.
 ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτῃ μετὰ τὰν Πύλῳ, 665
 σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
 ἀποχειροτονηθῆναι τρίς ἐν τῇ κλησίᾳ.
 TP. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
 ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε ἐν τοῖς σκύτεσιν.
 EP. ἴθι νυν, ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο· 670
 ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
 χῶστις φίλος κάσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
 TP. εὐνοοῦστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
 EP. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικά 674

628. καὶ Porsonus] τὴν 629. 'φύτευσα κάζεθρε- ψάμην Bentleius] φυτεύσας ἐξεθρεψάμην 630. ἐν- δίκως] ἐν δίκῃ Meinekius. γε δῆτ' Bentleius] γε om. RV aliiq. δῆτ' γ' Ald. 631. ἐκέδιμονον Porsonus] ἐξεμέδιμονον 632. κᾶτα δ'] κᾶτ' γ' Meinekius. 640. αἰτίας] αἰτίαν Hamakerus. φρονεῖ] φρονοῖ RVG. Βρασίδου] Βρασίδα Suidas s. v. Βρασίδα. 643. ἄττα Florens Christianus] ἄττ' ἂν 644. ἐτύπτεθ' Hirschi- gius] ἐτύπτονθ' 648. βυρσοπώλης] ὁ βυρσοπώλης RV. 661. αὐτοῖς RVG. αὐτοῖσι ceteri. ἔμεγ' D.] ἔμ'

- ὁ Κλεώνυμος; TP. ψυχὴν ἄριστος, πλὴν γ' ὅτι οὐκ ἦν ἄρ' οὐπὲρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός. εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθὺς ἀποβολίματος τῶν δ' πλυν ἐρίγνετο.
- EP. ἔτι νῦν ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο· ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνῇ. 680
- TP. 'Υπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον. αὐτῇ, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποὶ περιάγεις;
- EP. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖς ὅτι αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
- TP. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρῆσόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν 685 ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνῶς ὦν τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
- EP. πῶς οὖν ἔννοιόει ταῦτ', ἔρωτᾷ, τῇ πόλει;
- TP. εὐβουλότεροι γενησόμεσθα. EP. τί νι τρώπῳ;
- TP. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὦν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν 690 ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχον βουλευόμεν.
- EP. ὦ ὦ,
- TP. οὐδ' αὖ ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. TP. τὸ τί;
- EP. πᾶμπολλα καὶ τάρχαϊ' ἅ κατέλιπεν τότε. πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνῆρετο. 695
- TP. εὐδαίμονεϊ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. EP. τὸ τί;
- TP. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
- EP. Σιμωνίδης; πῶς; TP. ὅτι γέρων ὦν καὶ σαπρὸς κέρδους ἑκατὶ κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέει. 699
- EP. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; TP. ἀπέθανεν, δὴ οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. EP. τί παθὼν; TP. ὅ τι; ῥακιάσας· οὐ γάρ ἐξηγέσχετο ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων. χᾶτερα πόσ' ἄττ' οἷε γ' ἐγενήσθ' ἐν τῇ πόλει; ὥστ' οὐδέ ποτ', ὦ δέσποιν', ἀφρσόμεθά σου. 703
- EP. ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπῶραν λαμβάνε γυναικα σαυτῷ τήνδε· κᾶτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς ταύτῃ ἔννοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
- TP. ὦ φιλότατῃ, δεῦρ' ἐλθέ καὶ δός μοι κύσαι. ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῇ, 710 ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ, τῆς Ὀπῶρας κατελάσας;
- EP. οὐκ, εἰ γε κυκεῶν' ἐπιτοίς βληχυνίαν. ἀλλ' ὥς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν, ἥσπερ ποτ' ἦν.
- TP. ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας, 715 ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν, ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα. ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, χαίρε πολλά. EP. καὶ σὺ γε, ὠνθρωπε, χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
- TP. ὦ κᾶνθαρ', οἰκαδ' οἰκαδ' ἀποπετώμεθα. 720
- EP. οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἔστι. TP. ποῖ γὰρ οἴχεται;
- EP. ὠφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
- TP. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;
- EP. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
- TP. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; EP. θάρρει, καλῶς· τηρὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. TP. δεῦρ', ὦ κόρα, 726 ἔπεσθον ἄμ' ἐμοὶ θάττον, ὦς πολλοὶ πάνυ ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
- XO. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τᾶδε τὰ σκεῦη παραδόντες [λίστα 730 τοῖς ἀκολουθοῖσι δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μά-

περὶ τὰς σκηνὰς πλείστοι κλέπτει κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν. [Θεαταῖς, ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὐτοῖσι ἦν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν ὅσα τε νοὺς ἔχει. Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἰ τις κωμῶδοποιητῆς [ἀναπαίστοις, 735 αὐτὸν ἐπῆναι πρὸς τὸ θέατρον παραβάς ἐν τοῖς εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος [γεγέννηται, κωμῶδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλῃς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν. [πῶν κατέπαυσεν πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώ- ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας· 740 τοὺς θ' Ἑρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους [παρέλυσεν ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους τοὺς φεύγοντας κάστατωντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες, [τοῦδ', οὐς ἐξήγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα ἴν' ὁ σύνδουλος σκώσας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ' ἀνέροιτο 745 ὡς κακὸς κλάειν, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὕστρι- χὶς εἰσέβαλέν σοι [τὸ νῶτον;] ἐς τὰς πλευράς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδρότομήσε τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύ- ματ' ἀγεννῇ [δομήσας ἐποίησε τέχνην μεγάλῃν ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκο- ἔπεσιν μεγάλους καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις, 750 οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῶδων οὐδὲ γυ- ναικας, [ἐπεχείρει, ἀλλ' Ἑρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μερίστοις διαβάς βυρσῶν ὀσμάς δεινὰς κἀπειλὰς βορβορο- θύμους. [χαρῶδοντι, καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρ- οὔ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες ἔλαμπον, 755 ἐκατόν δὲ κύκλῳ κεφαλᾷ κολάκων οἰμωζομένων ἐλιχμῶντο [θρον τετοκυίας, περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὀλε- φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρω- κτὸν δὲ καμήλου.

733. Videtur alius cuiuspiam poetac versum non optimum ridere: qua sola ratione, quamvis incerta, explicari posse videtur cur tetrametrum trochaicum anapaestis admiscuerit. 740. τοῖς] τοὺς R. 742. 743. inverso ordine leguntur in libris. Transposuit Bergk. 745. εἴτ' ἀνέροιτο RVetSuidas] ἐπ' ἀνέροιτο 747. κἀδενδρότομήσε] κἀδενδρόκοπήσε Cobetus. τὸ νῶτον Suidas s. v. ὕστριχίς] τὸν νῶτον RVG. τὰ νῶτα ceteri. 753. βορβοροθύμους] βορβοροθύ- μους legit scholiasta, τὸ βορβορῶδες δὲ τοῦ Κλέωνος δηλοῖ διὰ τοῦ βορβοροθύμους. Id vero βορβοροθύμους potius dicendum fuisset, quod coniecit Meinekius. Βορβοροτάραξις Cleon vocatur Equit. v. 309. 754. καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων] Haec substituit ver- bis quibus in Vesp. 1031. usus erat θρασέως εὐστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς. μάχομαι] μαχόμεν D. ut γένετο pro ἐγένετο dictum in parabasi Av. 701. ubi RVG ἐγένετ'. 755. Κύννης] Pravam Eratosthenis coniecturam κυνὸς ὡς memorat schol. 756. κεφαλαί] γλῶτται Bentleius hic et Vesp. 1033. ἐλιχμῶντο RVetSuidas s. v. Κύννα, ut est in Vesp. 1033. ἐλιχνῶντο. Idem legit Hesychius, ἐλιχνῶντο (codex ἐλίχων): τοῦτο πεποιῆται (πέπαι- κται Nauek. de Aristoph. Byz. p. 48.) ἐπὶ τοῦ λιχνεύειν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ.

τοιούτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὕμῶν
πολεμίζων [νυνὶ 760
ἀντεῖχον αἶε καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὦν οἷνεκα
ἀποδοῦναι μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμο-
νας εἶναι. [λαίστρας περινοσῶν
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ πα-
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς
ἐχώρουν, [σχῶν τὰ δέοντα.
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρα-
πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἐμοῦ 765
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ἔυσπουδάξιν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
κάπῃ τραπέζῃ καὶ ἔμπροστίοις, 770
φέρει τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
λαμπρὸν τὸ μέτῳπον ἔχοντος.
Μούσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ
τοῦ φίλου χόρευσον, 776
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς
ἦν δέ σε Καρκίνος ἔλθων 780
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλθης ἑνερτίθος αὐτοῖς, ἀλλὰ
νόμιζε πάντας 785
ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστάς
νανοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδί-
φας. 790
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ ὁ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δῖον γαλῆν τῆς ἐσπέρας ἀπάγξαι.
τοιαύδε χρὴ Χαρίτων δαμύματα καλλικόμεν
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἥρινά μὲν φωνῇ χελιδῶν 800
ἐξομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ ᾗ Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος, οὐδ' ἄρ'
πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἥκουσ', 805
ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν τὸν χορὸν εἶχον ἀδελφός
τε καὶ αὐτός, ἄμφω
Γοργόνες ὀφιοράχοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι, 810
γραιοσόβαι, μιαιοῖ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῶμαι·
ὦν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ, 815
Μούσα θεά, μετ' ἐμοῦ ἔμπροσθεν τὴν ἑορτήν.
TP. ὡς χαλεπὸν εἶναι ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν. 819
ἔγωγε τοι πεπόνηκα κομιδῇ τῷ σκέλῃ.
μικροὶ δ' ὄραν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγε τοι
ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοηθέστεροι.
OI. ὦ δέσποθ', ἦρεις; TP. ὡς γ' ἐγὼ 'πυθόμην τινός.
OI. τί δ' ἔπαθες; TP. ἤλθουν τῷ σκέλῃ μακράν
ὁδὸν 825

775—796. = 797—818.

760. οἷνεκα Brunekius] εἶνεκα 770. καὶ] κὰν
Meinekius. 774. λαμπρὸν] ἀνδρὸς libri. λαμπρὸν
legit scholiasta, λαμπρὸν διὰ τὴν φαλακρότητα, ἢ εὐ-
παρησίαστον. φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ dicitur
Equit. 550. 785. ὑπάκουε Bentleius] ὑπακούσης
790. νανοφυεῖς H. Stephanus in Thesaurō] νανοφυεῖς
802. ἐξομένη] ἡδομένη Bergk. Sie ἡδομένα
φωνᾷ Av. 236. 808. ὠδελφός (debebat ἀδελφός)
Bentleius] ἀδελφός 822. 'φαίνεσθε D] φαίνεσθε
(φαίνεσθαι RF) 824. OI. (i. e. οἰκῆτης) hic et
infra Brunekius. θε. (i. e. θεράπων) libri. ὡς γ'
ἐγὼ 'πυθόμην D.] ὡς ἔγωγ' RVG. ὡς ἐγὼ 'πυθό-
μην Aldus.

διεληλυθώς. OI. ἴθι νυν, κάτειπέ μοι, TP. τὸ τί;
OI. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτὸν; TP. οὐκ, εἰ μὴ γέ που
ψυχὰς δύο ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
OI. τί δ' ἔδρων; TP. ἔνελόντ' ἀναβολὰς ποτῶ-
τας ἐνδιαεραυρινηχέτους τινάς. [μεναι, 830
OI. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἂ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τίς ἀποθάνῃ;
TP. μάλιστα. OI. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
TP. Ἴων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι 835
ἐνθάδε τὸν Ἀοῖον ποθ' ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
OI. τίνες γάρ εἰς οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἱ καόμενοι θέουσιν; TP. ἀπὸ δείπνου τινές
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων, 840
ἵπνους ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἵπνοισι πῦρ.
ἀλλ' εἰσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν,
καὶ τὴν πύelon κατὰκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυτ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δρᾶσας ἦκε δευρ' αὐθις πάλιν· 845
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
OI. πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σὺ; TP. πόθεν; ἐκ τοῦ-
OI. οὐκ ἂν ἔτι δοῖην τῶν θεῶν τριώβολον, [ρανοῦ.
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
TP. οὐκ, ἀλλὰ κάκει ζῶσιν ἀπὸ τούτου τινές. 850
ἄγε νυν ἴωμεν. OI. εἰπέ μοι, δὴ καταφαγεῖν
ταύτην τι; TP. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὐτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' αἰεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
OI. λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον. 855
XO. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρὸς-
βύτης, ὅσα γ' ᾧδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
TP. τί δῆτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὄρατε λαμπρὸν ὄντα;
XO. ζηλωτὸς ἔσει γέρων 860
αὐθις νέος ὦν πάλιν,
μῦθον κατάλειπτος.
TP. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ἑνὸν τῶν τιθίων ἔχωμαι;
XO. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.
TP. οὐκ οὐ δικαίως; ὅστις εἰς 865
ὄχημα κανθάρου ἵββάς
ἔσσωσα τοὺς Ἑλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
βινεῖν τε καὶ καθεῦδεν. 867
OI. ἢ παῖς λέλονται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ·

856—867. = 910—921.

831. ἐνδιαεραυρινηχέτους D.] ἐνδιαεραυρινηχέ-
τους RV, ex quo corruptum quod in ceteris pro αὐερὶ
legitur ανερί et apud Suidam (s. v. διθυραμβοδιδασκα-
λοι) αιερί. Neque aliter Didymus, de quo scholiasta,
Δίδυμος δὲ πεπλάνηται λέγων αὐερὶνηχέτους· οὐ γὰρ
λέγουσιν οὗτοι αὐέρα. Quod ego restitui non eum αὐήρ
est eompositum, sed eum αὐρί, quod idem esse ac τα-
χέως grammatai docent Aeschylī exemplo usi, qui αὐ-
ριβᾶτας dixerat: vid. fragm. 278. ἐνδιαεραυρινηχέ-
τους Meinekius. τινάς] Vocabulo eomise eomposito
additum ut in Vesp. 135. ἔχων τρόπους φρηγμοσεμέν-
αυτὸς τινάς, in libris corruptum in —κουστίνους.
836. ὡς δ' ἦλθ' RVG. ὥστε γ' ceteri. 844. τ' ἐμοὶ
Brunekius] τέ μοι 847. ταύτας RV. ταῦτα ceteri.
ταῦτα Brunekius. πόθεν] ὁπόθεν Hirschigius, de-
leto σύ. Sed v. ad Av. 608. 850. τούτου D.] τούτων
851. ἄγε νυν ἴωμεν] Haec verba servo in libris ad-
scripta Trygaeo tribuit Boissonadius. 860. γέρων
Bergk.] γέρον 864. XO. addidit Bentleius. εὐ-
δαιμονέστερος] εὐδαιμονίστερος R. φανεῖ Bentleius]
φανεῖς 867. βινεῖν Florens Christianus] κινεῖν

ό πλακοῦς πέπεπται, σησαμή ζυμπλάττεται,
 καί τάλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δέ δεῖ. 870
 TP. ἴθι νυν ἀποδῶμιεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
 ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τὴ ταυτηί. OI. τί φῆς;
 αὕτη Θεωρία ὅστιν, ἣν ἡμεῖς ποτε
 ἐπαίομεν Βραυρωνάδ' ὑποπεπωκότες;
 TP. σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μῶλις. OI. ὦ δέσποτα, 875
 ὅσῃν ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
 TP. εἰεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
 τίς διαφυλάξει τήνδε τὴ βουλῇ λαβῶν;
 οὗτος, τί περιγράφεις; OI. τὸ δεῖν, εἰς Ἰσθμια
 σκηνὴν ἔμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. 880
 TP. οὐπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων. δεῦρο σύ·
 καταθήσομαι γάρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄγων.
 OI. ἔκεινοσὶ νεοῖ. TP. τίς; OI. ὅστις; Ἀριφράδης,
 ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. TP. ἀλλ', ὦ μέλε,
 τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσῶν ἐκλάψεται. 885
 ἄγε δὴ σὺ κατὰθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
 βουλῇ, πρυτάνεις, ὁράτε τὴν Θεωρίαν.
 σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδῶσω φέρων,
 ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τῷ σκέλει·
 ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν. 890
 τοῦτὶ δ' ὅρα τοῦπτάνιον ἡμῖν ὤς καλόν.
 OI. διὰ ταῦτα καὶ κεκάνικ' ἄρ' ἐντεῦθεν γάρ ἦν
 πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτέ.
 TP. ἔπειτ' ἀνῶνά γ' εὐθύς ἐξέσται ποιεῖν
 ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ. 895
 ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδῶδον ἐστάναι,
 πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
 καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
 παίειν, δρῦττειν, πῦξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
 τρίτῃ δέ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἀΐετε,
 ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ. 900
 ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
 φουσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται,
 ἔτεροι δέ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι
 περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
 ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν. 905
 θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
 ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
 ἀλλ' ἡδύρον ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
 XO. ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
 ταις ἐστὶν ἅπασαν ὅσ-
 τισ γ' ἐστὶ τοιοῦτος. 910
 TP. ὅταν τρυγᾷτ', εἰσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.
 XO. καὶ νῦν σὺ γε δήλος εἶ·
 σωτήρ γάρ ἅπασιν ἀν-
 θρώποις γεγέννησαι. 915
 TP. φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπῆς οἶνου νέου λεπαστήν.
 XO. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν αἶε σ' ἡγρησόμεσθα πρῶτον.
 TP. πολλῶν γάρ ὑμῖν ἄξιός
 Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ,
 δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων 920
 τὸν δημότην

872. τι om. R. ταυτηί] ταυτηνί V. 873. 874.
 Trygaeo tribuit V. 882. αὐτὸς ἐς μέσους Seidlerus]
 αὐτοὺς ἐς μέσους RV. ἐς μέσους αὐτοὺς ceteri.
 891. ὅρα D.] ὁράτε 892. 893. in libris Trygaeo con-
 tinuatos servo tribuit Beerius p. 158. 892. ἐντεῦ-
 θεω γάρ ἦν — ποτέ D.] ἐνταῦθα γάρ — ποτ' ἦν
 894. γ'] θ' R. Fort. δ'. 897. ex R accessit. κύβδ']
 κύβδ' Meinekius hic et Equit, 365. Thesm. 489. 906.
 θᾶσ' D.] θέας' 908. ἐκεχειρίαν] δεκεχειρίαν Hamake-
 rus. 909. πολίταις Hermannus] πολίτης 916. γ'
 addidit D. (vid. Annot. Oxon. p. 586.) 918. πολλῶν]
 πολλοῦ Hirschigius. 919. ἀθμονεὺς Brunckius] ἀθ-
 μονεὺς 921. δημότην D.] δημότην ὅμιλον

καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν,
 Ὑπέρβολόν τε παύσας. 921
 OI. ἄγε δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;
 TP. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;
 XO. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμῆδιον;
 TP. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοῖ; 925
 XO. βοῖ; κηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέη.
 TP. ἀλλ' ὅτι παχεῖα καὶ μεγαλή; XO. μὴ μή. TP. τιῇ;
 XO. ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.
 TP. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; XO. οἶ.
 TP. οἶ; XO. ναὶ μὰ Δί'. TP. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ'
 Ἰωνικόν 930
 τὸ ῥῆμ'. XO. ἐπιτηδές γ', ἵν' ὅταν ἐν τῇ κκλησίᾳ
 ὡς χρῆ πολεμείν λέγῃ τις οἱ καθήμενοι
 ὑπὸ τοῦ δέους λέγῃσθ' Ἰωνικῶς οἶ,
 TP. εὖ τοι λέγεις. XO. καὶ τάλλα γ' ὡσιν ἦπιοι.
 ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους 935
 καὶ τοῖσι συμμαχοῖσι πραότεροι πολῦ.
 TP. ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβῶν·
 ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
 XO. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χὴ τύχη κατορθοί,
 χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ 940
 τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
 TP. ὡς ταυτα δὴλά γ' ἔσθ'; ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δὴ.
 XO. ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ
 σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
 πολέμου μετάρτροπος αὔρα. 945
 νῦν γάρ δαίμων φανερώς
 εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
 TP. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὁλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ
 μάχαιραν, [βατον ἡμᾶς.
 καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοῦδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρό-
 XO. οὔκουν ἀμιλλήσεσθον; ὡς 950
 ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδη,
 πρόσσεισιν ἀκλητος αὐ-
 λῶν, κᾶτα σάφ' οἶδ' ὅτι
 φουσῶντι καὶ πονομένῳ
 προσδῶσετε δῆπου. 955
 TP. ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαβῶν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
 περιίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.
 OI. ἰδοῦ· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.
 TP. φέρε δὴ, τὸ δαλίον τὸδ' ἐμβάψω λαβῶν.
 σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, 960
 καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτε τὴν κριθῶν. OI. ἰδοῦ.
 TP. ἔδωκας ἥδη; OI. νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
 τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει. 965
 TP. οὐχ αἰ γυναικὲς γ' ἔλαβον. OI. ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
 939—955. = 1023—1038.

922. OI.] θε. R. Xo. ceteri. Et servi hunc versum
 esse docet uumerus dualis νῦν, qui manifeste de Try-
 gaeco et servo est intelligendus. Ex quo tamen non se-
 quitur, quod volebat Dobraeus, etiam in sequentibus
 usque ad v. 934. servo esse tribuenda quae libri et scho-
 liasta choro tribuunt, etsi infra v. 956. et sequentibus
 Trygaeus de sacrificio perficiendo non eum echoro, sed
 eum servo colloquitur. 924. Ἑρμῆδιον L. Dindorfius]
 ἐρμῆδιον. Vid. ad v. 382. 926. δέη D.] δέοι 928.
 Θεογένους D.] Θεαγένους 929. δὴ] δαὶ Meinekius.
 931. ὅταν addidit Meinekius. 932. λέγῃ Meine-
 kius] λέγει 943. ἐπείγετε] ἄγ' ἐπείγετε Hermannus.
 948. TP.] θε. R. 951. ὑμᾶς] ἡμᾶς Suidas s.v. Χαιριδεῖς
 952. ἀκλητος αὐλῶν Bergkiius] αὐλήσων (αὐλῶν D.
 in ed. a. 1820.) ἀκλητος 953. σάφ' D.] τοῦτ' εὖ
 959. δαλίον Didymus apud schol.] δαδίον, quod repro-
 bat schol. 962. τοῖς D.] τοῖσιν vel τοῖσι

	δώσουσιν αὐτοῖς ἄνδρες. TP. ἀλλ' εὐχόμεθα.	τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.	1025
OI.	τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάθατοί;	TP. οὐκ οὐκ σοὶ μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;	
TP.	τοιοῦδ' ἐφ' ὧν πολλοὶ γάρ εἰσι κάθατοί.	XO. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφενυτ'	
	τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; OI. οὐ γάρ, οἵτινες	ὅσα χρή σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ	
	ἡμῶν καταχερόντων ὕδωρ τοσοῦτον!	σὺ φρονεῖς ὅποσα χρεῶν τὸν	
	971	σοφῇ — δόκιμον	1930
TP.	ἐς ταῦτ' οὐθ' ἐστὰς ἰόντες χωρίον;	φρενὶ πορίμω τε τόλμῃ;	
	ἀλλ' ὥς τάχιστ' εὐχόμεθ' εὐχόμεσθα δὴ.	TP. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,	
	ὦ σεμνοτάτῃ βασιλείᾳ θεᾷ,	καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.	
	πότνι' Εἰρήνη,		
	975	XO. τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-	
	δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,	ἐν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-	
	δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.	τις πόλλ' ἀνατλάς ἔσω-	1033
OI.	δέξαι δὴτ', ὦ πολυτιμήτῃ,	σεν τὴν ἱερὰν πόλιν;	
	γῆ Δία, καὶ μὴ ποιεῖ γ' ἅπερ αἰ	ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὦν	
	μοιχεύομεναι δρῶσι γυναῖκες,	ζηλωτὸς ἅπασιν.	
	καὶ γὰρ ἐκείναι παρακλίνασαι	OI. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τῷ μηρὶ λαβῶν.	
	τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·	ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἰμι καὶ θυλήματα.	1040
	κάν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,	TP. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἤκειν ἐχρῆν.	
	ἀναχωροῦσιν,	OI. ἰδοὺ, πάρεμι. μὴν ἐπισχέιν σοι δοκῶ;	
	κᾶτ' ἦν ἀπίη, παρακύπτουσιν.	TP. ὅπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὐτοσί	
	τούτων σὺ ποιεῖ μακρὸν ἔθ' ἡμᾶς.	προσέρχετε δάφνην τις ἔστεφανωμένος.	
TP.	μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν	τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; OI. ὡς ἀλαζῶν φαίνεται·	1045
	γενναῖοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς	μάντις τίς ἐστίν. TP. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλῆς	
	ἡμῖν, οἱ σου τρυχόμεθ' ἤδη	οὗτός γ' ἐστ' οὐθ' ὁ χρησμολόγος οὐδ' Ὀρεοῦ.	
	990	TP. τρία καὶ δέκ' ἔτη.	
	λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,	OI. τί ποτ' ἄρα λέξει; TP. δηλὸς ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι	
	ἵνα Λυσιμάχῃν σε καλῶμεν.	ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.	
	παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας	OI. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνίσαν εἰσελήλυθεν.	1050
	τὰς περικόμους.	TP. μὴ νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. OI. εὐ λέγεις.	
	αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·		
	995	ΙΕΡΟΚΛΗΣ.	
	μῖζον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας	τίς ἢ θυσία ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θεῶν;	
	πάλιν ἐξ ἀρχῆς	TP. ὅπτα σὺ σιγῇ, κᾶπαγ' ἀπὸ τῆς δσφύος.	
	φιλίας χυλῶ, καὶ ζυγνῶμη	IE. ὅτω δὲ θύετ' οὐ φράσσεθ'; OI. ἡ κέρκος ποιεῖ	
	τινὶ πρασιτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν·	καλῶς; TP. καλῶς δὴτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.	
	καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν	IE. ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾶτα δὸς τὰ πάργματα.	1056
	ἐμπλησθῆναι ἢ Μεγάρων σκοροδῶν,	TP. ὅπταν ἄμεινον πρῶτον. IE. ἀλλὰ ταυταγὶ	
	σικύων πρῶν, μήλων, ροιῶν,	ἤδη ὅστιν ὅπτα. TP. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἰ.	
	δοῦλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·	κατάτεμεν. ποῦ τράπεζα; OI. ἡ σπονδὴν φέρε.	
	κᾶκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν	IE. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. TP. μεμνήμεθα.	1060
	χῆνας, νήττας, φάττας, τροχιλοῦς·	ἀλλ' οἷσθ' ὁ δρᾶσον; IE. ἦν φράσης. TP. μὴ	
	καὶ Κωπᾶδων ἔλθειν σφυρίδας,	νῦν μηδέν· Εἰρήνην γὰρ ἱερὰ θύομεν. [διαλέγου	
	καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους	ὦ μέλειοι θνητοὶ καὶ νῆπιοι, TP. ἐς κεφαλὴν σοί.	
	ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι	IE. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ αἰῶντες	1064
	Μορύχῳ, Τελέῳ, Γλαυκῆτῃ, ἄλλοις	ἔυνθήκας πεποιήσθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.	
	τένθαις πολλοῖς· κᾶτα Μελάνθιον	TP. αἰβοῖβοι. IE. τί γέλῃς; TP. ἥσθην χαροποῖσι	
	ἤκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀγορὰν,	πιθήκοις.	
	τὰς δὲ πεπράσθαι, τὸν δ' ὀδοτύζειν,	IE. καὶ κέποι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,	
	εἴτα μονωδεῖν ἐκ Μηδείας,	ὦν δόλαι ψυχᾷ, δόλαι φρένες. TP. εἴθε σοι εἶναι	
	ὀλόμαν ὀλόμαν, ἀποξηρωθεῖς	ὑφελεν, ὠλαζῶν, οὕτωσι θερμὸς ὁ πλεύμων.	
	τὰς ἐν τεύτλοις λοχευομέναις·	IF. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,	1070
	τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.	μηδὲ Βάκας θνητοὺς, μηδ' αὐτὴν Νύμφαι Βάκιν αὐτόν,	
	1015	TP. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.	
OI.	ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.	IE. οὕτω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,	
	λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἴθ' ὅπως μαγειρικῶς	ἀλλὰ τότε πρότερον TP. τοῖς ἀλσί γε παστέα	
	σφάζεις τὸν οἶν. TP. ἀλλ' οὐ θέμις. OI. τιγὶ τί δή;	ταυτί.	1074
TP.	οὐχ ἤδεται δηπουθεν Εἰρήνην σφαγαῖς,		
	οὐδ' αἵματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων		
	1020		
	θύσας τὰ μηρὶ' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,		
	χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.		
XO.	σέ τοι θύρασι χρὴ ὡς μένοντα τοῖνον		
	σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως		

1000. ἢ Μεγάρων Hamakerus] μεγάλων. Μεγάρων legit scholiasta. ἀγαθῶν ab interpolatore illatum videtur postquam Μεγάρων in μεγάλων corruptum erat. Fort. καὶ τὴν ἀγορὰν ἐμπλησθῆναι | πάλιν ἐκ Μεγάρων ἡμῖν σκοροδῶν—. 985. παρακύπτουσιν] παρακύνπτουσ' αὐτὸν Hirschigius. 1023. θύρασι Elmsleius] θύραισι Post χρὴ indicavi lacunam, nisi praestat quod in Annot. Oxon. p. 571. proposui σέ τοι θύρασι χρὴ μένοντ' αὐτὸν

1029. χρεῶν libri aliquot Suidae s. v. τί γάρ] χρεῶν ἐστὶ RVCG. ἐστὶ χρεῶν ceteri. 1030. Exciderunt syllabae duae. 1033. οὖν ἂν D.] ἂν οὖν 1043. αὐτὰ RV. ταῦτα ceteri. 1046. TP. οὐ — Ὀρεοῦ. OI. τί ποτ' ἄρα λέξει; Meinekius] TP. οὐ — Ἱεροκλῆς. θε. οὐτος — λέξει; 1047. γέ ποῦ 'σθ' γέ τοῦσθ' Bergk. 1054. 1055. OI. — TP. Beerijs] TP. — θε. 1056. IE.] Servo tribuit Dobraeus. 1061. ἀλλ' οἷσθ' ὁ δρᾶσον; IE. ἦν Bentleius] 'IE. ἀλλ' οἷσθ' ὁ δρᾶσον; θε. ἦν 1063. κεφαλὴν σοὶ D.] κεφαλὴν σοὶ 1066. TP. — IE. — TP. D.] θε. — TP. — θε. αἰβοῖβοι D.] αἰβοῖβοι 1074. τότε D.] τότε RV. τότε ceteri. Conf. 1107. τοῖς] τοῖς δ' R.

- IE. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν, φυλόπδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὕμεναιοι.
 TP. καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὕμεναιοι; 1076b
- IE. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ, χῆ κῶδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει, τουτάκις οὐπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιήσθαι.
 TP. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας, ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μείζον, 1081 ἔξδον σπείσασμένους κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν; οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
 TP. οὐποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ, οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν. οὐδέποτ' ἂν θείης λείον τὸν τρηχὺν ἐχίνον. 1086
 IE. ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
 TP. ποῖον γάρ κατὰ χρησμόν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
 TP. ὄνπερ κάλλιστον δῆπου πεποίηκεν Ὀμηρος· ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπώσασμένοι πολέμοιο 1090 Εἰρήνην εἶλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖω. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἔγῳ δ' ὀδὸν ἡγεμόνευον· χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κῶθωνα φαιινόν.
 IE. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γάρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
 TP. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δι' Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν· ἀφρητῶρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος ἐστὶν ἐκείνος, δς πολέμου ἔραται ἐπιδημίῳ ὀκρυέντος.
 IE. φράζεο δὴ μή πῶς σε δόλῳ φρένας ἔξαπατήσας ἱκτίνοσ' ἀμάρψῃ. TP. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάσσου, 1100 ὡς οὗτος φοβερός τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
 IE. ἔρχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, γὰρ ὡ μ' αὐτῷ βαλανεύσω.
 TP. σπονδὴ σπονδὴ.
 IE. ἔρχει δὴ κάμοι καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον. 1105
 TP. ἀλλ' οὐπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν· ἀλλὰ τὸδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σέ δ' ἀπελθεῖν.
 IE. ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
 TP. πρόσφερε τὴν γλῶσσαν. TP. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον. [λαβὲ θάσσον. 1110
 IE. σπονδὴ. TP. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων; TP. οὐ γάρ οἶόν τε
 IE. ἡμῖν προσδιδόναι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὕμεναιοι. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. TP. ἄλλως, ὦ τάν, ἱκετεύεις·
 IE. οὐ γάρ ποιήσεις λείον τὸν τρηχὺν ἐχίνον. ἄγε δὴ, θεαταί, δεῦρο συσπλάγχνευετε 1115 μετὰ νῦν. IE. τί δ' ἐγώ; TP. σὺ τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
 IE. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω, ἀλλ' ἄρπάσσομαι σφῶν αὐτά· κείται δ' ἐν μέσῳ.

- TP. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. IE. μαρτύρομαι.
 TP. κᾶ' ἄντ' ὅτι τένθησ' εἰ σὺ κάλαζών ἀνὴρ. 1120
 TP. παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ἔσλῳ τὸν ἀλαζόνα. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κυδίων, ἀλάμβαν' αὐτὸς ἔξαπατῶν, ἐκβολβῶ.
 TP. οὐ καταβαλεῖς τὰ κῶδι, ὦ θυηπόλε; ἤκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἔξ Ὠρεοῦ. 1125
 TP. οὐκ ἀποπετήσῃ θάττον εἰς Ἐλύμιον;
 XO. ἦδομαί γ' ἦδομαι κράνους ἀπηλλαγμένους τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
 TP. οὐ γάρ φιληδῶ μάχαις, ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων μετ' ἀνδρῶν ἐταίρων φίλων, ἐκκείας τῶν ἔσλων ἅττ' ἂν ἡ δανότατα τοῦ θέρους ἐκπεπρεμισμένα, 1130
 TP. κἀνθρακίζων τοῦρεβίνθου, τὴν τε φητὸν ἐμπυρεῦων, χᾶμα τὴν Θράτταν κυνῶν, τῆς γυναικὸς λουμένης.
 TP. οὐ γὰρ ἐσθ' ἦδιον ἡ τυχεῖν μὲν ἦδ' ὀπαρμένα, 1140 τὸν θεὸν δ' ἐπιμακάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα, εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμάρχιδι; ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς. ἀλλ' ἄφρευε τῶν φασίλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοϊκάς, τῶν τε πυρῶν μῖζον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε, 1145
 TP. τὸν τε Μανὴν ἢ Σύραβωστρησάτῳ κ τοῦ χωρίου. οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον· κᾶ' ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τῷ σπίνῳ· ἦν δὲ καὶ πύος τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα, 1150
 TP. εἴ τι μὴ ἔξηνεγκον αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἐσπέρας· ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κάκυδοῖδ' ὅπα· ὦν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί· μυρρίνας τ' αἵτησον ἔξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων· χᾶμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω, 1155
 TP. ὡς ἂν ἐμπῇ μεθ' ἡμῶν, εὖ ποιοῦντος κῶφελούντος τοῦ θεοῦ τάρωματα.
 TP. ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας ᾔδῃ τὸν ἦδον νόμον, 1160
 TP. διασκοπῶν ἦδομαι τὰς Λημνίας ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἦδ' ἂν τὸ γὰρ φῖτου πρῶτον φύει· τόν τε φήληχ' ὅρων οἰδάνοντ'· εἴθ' ὅπταν ἦ πέπων, ἐσθίω κἀπέχω, 1165
 TP. χᾶμα φήμ', ὦραι φίλαι· καὶ τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι· κᾶτα γίγνομαι παχὺς 1170
 TP. τηνικαῦτα τοῦ θέρους μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων, τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικὶδ' ὀξείαν πάνυ, ἦν ἐκείνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·

1127—1158. = 1159—1190.

1076b. Hunc versum soli habent RV. 1086. τρηχύν R. τραχύν ceteri. Conf. 1114. 1090—1093. Versus non Homericus, sed e locutionibus Homericis compositi: Homericus vero sunt 1097. 1098. ex II. 2, 63. 64. 1099. δῆ] δὴ νῦν R. 1100. ἱκτίνοσ' D.] ἱκτίνοσ' 1103. 'μαυτῷ] ἔμαυτὸν Antiatt. in Bekk. Anecd. p. 84, 16. et Suidas s. v. βαλανεύειν: sed ἔμαυτῷ idem s. v. ἔμαυτῷ βαλανεύσω. 1109. 1110. γλῶσσαν — θάσσον Richter] γλῶτταν — θάττον, et φυλάττω 1100. 1109. ἀπένεγκον R] ἀπένεγκε ceteri. 1111. προσδώσει V. προσδώσει RΓ. δώσει ceteri. σπλάγχνων D.] τῶν σπλάγχνων 1112. προσδιδόνα V. προσδιδόνα RΓ. πρὶν δίδοναι ceteri. 1114. τρηχύν Cobetus] τραχύν. Conf. 1086. 1116. τί δ' ἐγώ RV. τί δ' ἐγῶγε ceteri. σὺ addidit Meinekius.

1125. ὁ — Ἐλύμιον Trygaeo tribuit Dobraeus. 1135. ἐκπεπρεμισμένα Bothius. ἐκπεπρισμένα RV. ἐκπεπρισμένα ceteri, utrumque vitiosum: nam requiruntur duo cretici. 1142. τηνικαῦτα Bentleius] τηνικαῦτε 1154. Αἰσχινάδου] Suspecta syllaba secunda producta. Ἀρχινάδου Meinekius, quod aliunde non magis cognitum quam Αἰσχινάδου nomen vel, de quo Meinekius Com. vol. 4, p. 542. cogitabat, Αἰσχινάδου, vel, quod ipsum quoque conici potest, Ἐχινάδου. 1159. ἡνίκ' ἂν δ' Hermannus] ἡνίκα δ' ἂν 1164. φύει] φύσει RV. 1166. οἰδάνοντ' Bentleius] οἰδαίνοντ'

- ἦν δέ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα, 1175
τηνικαυτ' αὐτοὺς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
κῆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ Ξουθὸς ἱππαλε-
κτρυῶν
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λινοπτύμενος.
ἡνίκ' ἂν δ' οἶκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ
κάτω 1180
ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς. αὐριον δ' ἔσθ' ἢ ἔσδος·
τῷ δέ σιτί' οὐκ ἑώνητ'· οὐ γὰρ ἦδεν ἑξίων·
εἴτα προστάς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος
εἶδεν αὐτὸν, κάπορῶν θεὶ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἔξ
ἄστεως 1185
ἦττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
ὦν ἔτ' εὐθύνας ἔμοι δώσουσιν, ἦν θεὸς θέλη.
πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἶκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ' ἄλωπεκες. 1190
TP. ἰοῦ ἰοῦ.
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δαίπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ', ἀποκάθαίρει τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὀφείλεις ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπιφέρει τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας 1195
καὶ τῶν λαγύων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.
ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΥΓΟΣ.
ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; TP. ἀναβράττω κίχλας.
ΔP. ὦ φίλατ', ὦ Τρυγαί', ὅς' ἡμᾶς τάχαθ' ἄ
δέδρακας εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, 1200
νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πεντέδραχμα ταῦτ' ἐμπολῶ,
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ', ὦ Τρυγαίε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·
ἂφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδάναμεν 1205
τὰ δῶρα ταυτὶ σοὶ φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.
TP. ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἔμοι ταῦτ' εἰσῖτε
ἐπὶ δαίπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὐτοσί
ὄπλων κἀπλητος ἀχθόμενος προσέρχεται.
ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ.
οἴμ' ὡς προθέλυνόν μ', ὦ Τρυγαί', ἀπώλεσας.
TP. τί δ' ἔστιν, ὦ κακὸδαίμων; οὐ τί που λοφῆς; 1211
ΔO. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτοῦ καὶ τοῦ δορυξοῦ κ' κινουί.
TP. τί δῆτα τουτοῖν καταθῶ σοὶ τοῖν λόφοιν; 1214
ΔO. αὐτὸς σὺ τί δίδως; TP. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.
1178. λινοπτύμενος] Mirum est syllabam primam,
quam brevem esse oportebat, produci: unde λινοπτύ-
μενος, *torcularium prelium observans*, eoniceit Meinek.ius
Vindie. p. 48. eoniceitura parum probabile. Vulgatum
explieat seholiasta, λινόπτας γὰρ φησιν Ἀριστοτέ-
λης τοὺς θηρευτικά λίνα φυλάττοντας, ὡς καὶ οἰνό-
πτας τοὺς οἰνοφύλακας. Alia verbi forma λινοπτάζει ab
Hesychio est annotata. 1183. προστάς Lentingius]
προστάς 1195. ἐπιφέρει[Dobbraeus] ἐπιφέρει R. ἐπεισ-
φέρει Γ. ἐπέσφερε eeteri. 1201. νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πεν-
τέδραχμα ταῦτ' ἐμπολῶ Elmsleius] νυνὶ δὲ πεντήκοντα
δραχμῶν ἐμπολῶ 1210—1249. Quae in his versibus
λοφοποιῶ, θωρακοπώλῃ et σάλπιγγοποιῶ tribuuntur,
uni omnia ὄπλων κατήλῃ, quem Trygaeus v. 1209. dieit,
tribui voluit Beerius p. 42. ne paraehoregemate opus es-
set pluribus quam tribus histrionibus simul prodeunti-
bus. Quae opinio nec per se probabilis est nec verbis τί
δαί et τί δ' ἄρα defendi potest, quibus θωρακοπώλης v.
1224. et σάλπιγγοποιός v. 1240. reete uti poterant quum
uterque praecedentia Trygaei verba audivisset. Λοφο-
ποιόν, ξιφουργόν, δρεπανουργόν et δορυξόν distinguunt
Mercurius et Trygaeus 545—549.
- δμως δ' ὅτι τὸ σφῆκωμ' ἔχει πόνον πολὺν,
δοῖν ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἴν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῷ.
ΔO. ἐνεργε τοῖνυν εἰσὼν τὰς ἰσχάδας·
κρεῖττον γάρ, ὦ τάν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν. 1220
TP. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρυεῖτον, οὐδὲν ἔστον τῷ λόφῳ.
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιάς.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΔΗΣ.
τί δαὶ δεκάμνη τῷδε θῶρακος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρῆσμαι τάλας; 1225
TP. οὗτος μὲν οὐ μὴ σοὶ ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνν.
ΘΩ. παυσαί μ' ὑβρίζων τοὺς ἔμοισι χρήμασιν.
TP. ὠδὶ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς; 1230
ΘΩ. ποία δ' ἀποψήσῃ ποτ', ὠμαθέστατε;
TP. τηδὶ, διεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας [Δία,
καὶ τηδ'. ΘΩ. ἄμ' ἄμφοιν δῆτ'; TP. ἔγωγε νῆ
ἴνα μὴ γ' ἄλῳ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
ΘΩ. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνην χεσεὶ καθήμενος; 1235
TP. ἔγωγε νῆ Δί', ὠπίτριπτ'. οἶε γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
ΘΩ. ἴθι δὴ, ἔνεργε τὰργύριον. TP. ἀλλ', ὦγαθέ,
θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.
τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρῆσμαι, 1240
ἦν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἔξηκοντ' ἐγώ;
TP. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχείας,
ἔπειτ' ἄνωθεν βάρβδον ἐνθεῖς ὑπόμακρον,
γενήσεται σοὶ τῶν κατακτῶν κοττάβων.
οἶμοι καταγελᾷς. TP. ἀλλ' ἔτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον, 1246
ἐντευθεὶ δὲ σπαρτίοις ἡρτημένῳ
πλάστιγγα πρόσθε, καυτὸ σοὶ γενήσεται
τὰ σὺκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι.
ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.
ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας, 1250
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;
TP. πῶλε βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
ΔΟΡΥΞΟΣ.
οἴμ', ὦ κρανοποι', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν. 1255
TP. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδὲν. ΔO. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
TP. ἐάν τοιαυτασί μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολὺ.
KP. ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ. TP. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ 1260
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
ΔO. πόσον δίδως δῆτ'; TP. εἰ διαπρισθεῖ δῖχα,
1216. ἔχει πόνον πολὺν] πολὺν ἔχει πόνον Brun-
ekius. 1217. αὐτοῖν Paris. B. αὐτῶν (αὐτὸν C) ce-
teri. 1224. θῶρακος] θῶρηκος R. 1225. ἐνημμένῳ]
ἐνημμένως R. συνημμένῳ Meinek.ius. Per συνθε-
μένῳ, ἐρραμμένῳ explieat seholiasta. 1229. μ' ὑβρί-
ζων] ὑβρίζων Elmsleius. ὑβρίζων Meinek.ius.
1237. χιλίων R. χιλίων ceteri. 1244. κοττάβων]
κότταβος Dobbraeus. 1248. καυτὸ Bentleius] καυτός
1251. ἀντέδωκά γ' ἀντὶ] ἀντέδωκ' ἀντὶ RV. ἀντέ-
δωκ' ἐγὼ ἂντὶ Meinek.ius. 1255—1264. ΔΟΡΥΞΟΣ]
Hie quoque ὄπλων κἀπλητος substituit Beerius p. 42.,
quem ab κρανοποιῷ v. 1260. δορυξοῦ nomine signifi-
cari opinatur: de quo non eogitandum. 1255. ΔO-
PYΞΟΣ] σάλπι R. 1256. ΔO. Brunekius] KP.
1262. διαπρισθεῖ Meinek.ius] διαπρισθεῖεν

ΔΟ. λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
 ΤΡ. νῆ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη ἔερχεται 1265
 οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτιων δεῦρ', ἵνα
 ἄττ' ἄσεται προαναβάληται μοι δοκεῖν.
 ἄλλ' ὅ τι περ ἄδριν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
 αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ ἴθαδι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡ.
 παῦσαι 1270
 ὀπλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαμον,
 εἰρήνης οὕσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
 ΠΑ. Α. Οἱ δ' ὅτε δι' ἡσχέδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσ-

σας.
 ΤΡ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένον ἀσπίδος ἡμῖν;
 ΠΑ. Α. Ἐνθα δ' αἶμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀν-

δρῶν.
 ΤΡ. ἀνδρῶν οἰμωγὴ; κλαύσει, νῆ τὸν Διόνυσον,
 οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

ΠΑ. Α. ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἷστίσι χαι-
 ρεις. 1279

ΤΡ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
 Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἡδίστα πάσασθαι.

ΠΑ. Α. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χυμένας ἵππων
 ἐκλυον ἰδρῶνοντας, ἔπει πολέμου ἐκόρεσθον.

ΤΡ. εἶεν· ἐκόρεσθον τοῦ πολέμου κᾶτ' ἡσθιον.
 ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἡσθιον κεκορημένοι. 1285

ΠΑ. Α. Θωρήσονται ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι, ΤΡ. ἄσμε-
 νοι, οἶμαι.

ΠΑ. Α. πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 ΤΡ. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·

οὐδὲν γὰρ ἄδεις πλὴν πολέμου. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;
 ΠΑ. Α. ἐγὼ; ΤΡ. σὺ μέντοι νῆ Δί'. ΠΑ. Α. υἱὸς Λα-
 μάχου. 1290

ΤΡ. αἰβοί·
 ἡ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης

ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
 ἄπερρε καὶ τοῖς λοχιοφόροις ἄδ' ἰόν.

ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνόμου ὅστι παιδίον; 1295
 ἄσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
 οὐ πράγματ' ἄσει· σὺ φρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΙΜΟΥ.

Ἄσπιδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
 ἔντος ἀμύμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡ. εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ'·
 ἄδεις; 1300

ΠΑ. Κ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα, ΤΡ. κατήσχυνας δὲ τοκήας.
 ἄλλ' εἰσώμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς

ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
 οὐ μὴ πῖλάθη ποτ', ὦν ἐκείνου τοῦ πατρός·

ὕμνων τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ἴθαυθα τῶν μενόν-
 των

φλάν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν καὶ μὴ κενὰς
 παρέλκειν. 1306

ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον
 καὶ σμύχλετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοι· οὐδὲν γὰρ, ὦ

πονηροί,

1305—1310. = 1311—1315.

1266. οὐρησόμενα] ὀρησόμενα Meinekius.
 1267. δοκεῖν Bergkii] δοκεῖ 1270. In ed. Ald. hic

et in sequentibus versibus praescriptum ΠΑΙ., in R.
 ποῖδες. Παιὶς Λαμάχου et Παιὶς Κλεωνόμου Brunekius.

1271. 1278. ἄδων] ἄδων RV. 1275. μεμνημένον
 D.] μεμνημένος 1297. ἄσει Dawesius] ἄσεις

1307. ἐμβάλλετον] ἐμβάλλετ' ὡ Bergkiius.

λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἦν μὴ τι καὶ μα-
 σῶνται. 1310

ΧΟ. ἡμῖν μελήσει ταυτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ
 φράζων.

ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λα-
 γῶν·

ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
 πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.

πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἡ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμε-
 λήσειν. 1315

εὐφημεῖν χρή καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο
 κομίζειν,

δῶδὰς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ἔνυχαιρειν κά-
 πιχορεύειν.

καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρόν νυνὶ χρή πάντα
 κομίζειν

ὀρχησάμενους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον
 ἐξελάσαντας,

κάπευξάμενους τοῖσι θεοῖσιν 1320
 διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλήσιν,
 κριθὰς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς

πάντας ὁμοίως οἰόνον τε πολὺν,
 σὺκά τε τρώγειν,

τάς τε γυναῖκας τίττειν ἡμῖν, 1325
 καὶ τὰ γὰρ πάντα πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
 ἔνυλλεξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,

λῆξαι τ' αἰθωνα σίδηρον.
 ΤΡ. δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρόν,

χῶπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
 καλῶς κατακείσει. 1330

Ἵμῃν Ἵμέναι' ὦ,
 Ἵμῃν Ἵμέναι' ὦ.

ΧΟ. ὦ τρισμακάρ, ὡς δικαί-
 ως τὰ γὰρ πάντα νῦν ἔχεις 1335

— — — — —
 Ἵμῃν Ἵμέναι' ὦ,
 Ἵμῃν Ἵμέναι' ὦ.

[ΤΡ. τί δράσομεν αὐτήν;
 ΧΟ. τί δράσομεν αὐτήν; 1340

1316. ΧΟ. Bentleius] ἡμῃ. R. Tr. alii. In ed. Ald.
 post Tr. ante κατήσχυνας v. 1301. positum nullae us-

que ad finem fabulae reperiuntur personarum notae.
 In eod. Flor. Γ et Parisino A finitur haec fabula versu

1300. De personarum descriptione quae est in eodicibus
 Veneto, Parisino B et Flor. Δ taent qui eos contule-

runt. In B post v. 1347. spatium semipaginae. id est
 sex vel septem versuum, vacuum esse annotavit Brun-

ekius. 1317. κάπιχορεύειν V. κάπικελεύειν ceteri.
 1318. νυνὶ Kusterus] νῦν, quod om. V. 1329—1367.

De huius earminis compositione videnda H. Schraderi
 commentatio in Ritschelii Museo Rhen. a. 1866. vol. 21.

p. 93—108. Constat ex septem quinquorū versuum
 strophis, interpositis post stropham secundam versi-

bis 1339—1342. quos in libris quibusdam non lectos
 fuisse annotavit scholiasta p. 141, 16. ἐν τισιν οὐ φέ-

ρεται τὰ δ' μέτρα. De iisdem in alio scholio, ἐν τού-
 τοις φέρονται κατὰ τινὰς παραγραφὰς, ἵνα ὁ χορὸς ἀνά

μέρος αὐτὰ λέγῃ. Non est tamen verisimile duas cho-
 rorum eceisse strophas, nulla interposita strophā Try-

gaei: quamobrem vereor ne post versum 1338. quinque
 exciderint versus Trygaei, quorum loco nunc quattuor

illi leguntur 1339—1342. quos ab libris quibusdam ab-

esse annotavit scholiasta. 1332. Huic versui in R
 praescriptum ἡμῃχ. 1333. Hunc versum addidit

Schraderus. Legerat haud dubie Heliodorus, qui de
 strophis πεντακλώις loquitur in verbis ab scholiasta

excerptis. 1334. ΧΟ.] ἀλλ' R. 1336. Versus
 eatalectei defectum indicavit Schraderus.

TP. τρυγήσομεν αὐτήν.
 XO. τρυγήσομεν αὐτήν.]
 XO. ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
 μεν οἱ προτεταγμένοι
 τὸν νυμφίον, ἄνδρες.
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ,
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ.
 TP. οἰκήσετε γοῦν καλῶς
 οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
 λά συκολογοῦντες.
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ,
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ.
 XO. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
 — — — — —

1344. προτεταγμένοι Bentleius] προτεταγμένοι

1354. Versus unius defectum indicavit Dawesius, qui hoc carmen tractavit Misc. Crit. p. 292. (513. ed. Kidd.) 1356. 1357. addidit Schraderus. 1360. Indicavi versus unius defectum. 1363. 1364. habent RV, omittunt ceteri. 1363. XO. D. in Annot. Oxon. p. 582.] Τρυγ. RV, addito in V πρὸς τοὺς θεατάς. 1366. 1367. Haec epiphonemata addidit Schraderus videturque legisse Heliodorus, de quo scholiasta p. 141, 25. ed. Oxon. ὅφ' ἂ κορωνίς τοῦ δράματος. 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ. οὕτως 'Ηλιόδωρος. Ceterum cum hoc carmine comparandum carmen nuptiale in fine Avium, ex duabus compositum strophis chori quonorum versuum, quorum quattuor sunt acatalecti

quintus eiusdem metri catalecticis, addito utrobique epiphonemate 'Υμῖν ὦ 'Υμέναι' ὦ, (ut in Pace quoque v. 1332. in codice Veneto scriptum est ὦμῖν ὦ ὦμέναι' ὦ) eoque simplici, non, ut in Pace, duplicato, quod Dawesio sic potius scribendum videbatur, 'Υμῖν 'Υμέναι' 'Υμῖν | 'Υμῖν 'Υμέναιε. Apud Catullum in carmine nuptiali, quod eodem quo Aristophanea metro glycone scriptum est (61.)

— — — — —
 ο Hymenaeae Hymen
 ο Hymen Hymenaeae.

et

ο Hymen Hymenaeae io,
 ο Hymen Hymenaeae.

τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ,
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ.
 TP. φήσεις γ', ὅταν ἐσθίης
 οἶνόν τε πῆγς πολύν.
 — — — — —
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ,
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ.
 XO. ὦ χαίρετε χαίρετ', ἄν-
 δρες, κἄν ξυνέπησθέ μοι,
 πλακοῦντας ἔδεσθε.
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ
 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ.

et in carmine 62. ex versibus dactylicis hexametris composito versus est epiphthegmaticus

Hymen o Hymenaeae, Hymen ades o Hymenaeae.

Catullus autem quum haud dubie Graeca secutus sit exempla et epiphonemata illa post strophas ex quatuorversibus acatalectis compositos posuerit, verisimile est Aristophanem quoque strophis versuum trium, quorum tertius catalecticis est, non duos adiunxisse alios versus catalecticos 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ | 'Υμῖν 'Υμέναι' ὦ, sed potius unum acatalectum unumque catalecticum

'Υμῖν ὦ 'Υμέναι', ἰὼ
 'Υμῖν ὦ 'Υμέναιε.

vel, quod minus probabile, nomine illo quinquies intra duos versiculos posito,

'Υμῖν ὦ 'Υμέναι', 'Υμῖν,
 'Υμῖν ὦ 'Υμέναιε.

Et commendatur haec coniectura eo quod non solum in hoc carmine v. 1332. codex Venetus ὦ post primum 'Υμῖν praebet, 'Υμῖν ὦ 'Υμέναι' ὦ, sed etiam in Avibus legitur 'Υμῖν ὦ 'Υμέναι' ὦ | 'Υμῖν ὦ 'Υμέναι' ὦ, ut modo dicebam, ubi pariter scribendum videtur,

'Υμῖν ὦ 'Υμέναι', ἰὼ
 'Υμῖν ὦ 'Υμέναιε.

Apud Catullum quoque librarii in exprimendo illo epiphonemate quum aliis modis peccarunt tum io, quod in fine versuum posuerat poeta, aliquoties etiam in initio posito, ubi o requiritur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ.
ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ,^α
ΤΡΟΧΙΔΟΣ, θεράπων Ἐποπος.
ΕΠΟΨ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΚΗΡΤΞ.
ΙΕΡΕΤΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΙΡΙΣ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.
ΣΤΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ Πειθεταίρου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ι. Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖψ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πειθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.^β φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τὸ γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκέτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγρις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὁμῶς οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

ΙΙ. Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστήσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστῶτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισηφалῆς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμωδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερώς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν παρρησία^γ, λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνήκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ

^α ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ hic et in υποθέσει fabulae et in fabula ipsa v. 644. 1046. 1123. 1271. 1495. scripsi pro Πεισθέταιρος. Minus probabiliter Dobraeus Πεισέταιρος: vid. Annot. Oxon. p. 583.

^β Μονοτρόπῳ] Addit Ald. ἔστι δὲ λέ. quod non legitur in RV.

^γ παρρησία scripsi pro ἐκκλησία, quod habent RV, om. Par. A.

τοῖς Ὀρνισι καὶ μέγα τι διανενοῖται. ὥς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλευεὶ μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδεύεις ψκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος· ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἄερα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσω, ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὥς αἰσχροκερδεῖας ἔνεκεν χρηματίζονται. εἴθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῶδει. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται, ὥς εἰ πεποιθοῖ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γίγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων ὀρνισιν ἔδωκε διαφέρεισθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δράμα καθῆκεν εἰς ἄστὺ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριστομένηστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι (145). “μηδαμῶς | ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἴν' ἀνακύψεται, | κλητῆρ' ἄγρου” ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.”

ΕΥΤΕΛΠΙΔΗΣ.

Ὅρθην κελεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

διαρραγεῖς· ἦδε δ' αὖ κρῶζει πάλιν.

ΕΥ. τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν; ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορομένω.

ΠΕ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πιθόμενον τὸν ἄθλιον ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥ. τὸ δ' ἐμὲ κοιολῷ πιθόμενον τὸν δύσμορον ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΕ. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμέν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

ΕΥ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;

ΠΕ. οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἔτ' ἐντεῦθεν Ἑξηκεστίδης.

ΕΥ. οἶμοι. ΠΕ. σὺ μὲν, ὦ τάν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

ΕΥ. ἡ δεῖνὰ νῦν δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων, ὁ πινακοπῶλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν, ὃς τῷδ' ἔφρασκε νῦν φράσειν τὸν Τηρέα,

τὸν ἐποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·

κάπεδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ κολοῖον ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.

τῷ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν 20

ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταυθα τις ὁδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταυθα γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

ΕΥ. ἡ δ' ἢ κορώνῃ τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

ΠΕ. οὐ ταῦτά κρῶζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ 25

βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;

ΕΥ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους

ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρσκευασμένους,

ἔπειτα μὴ ἔυρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;

ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, 30

νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα·

2. ἦδε δ' αὖ] ἦδεδὶ Cobetus, 5. 7. πιθόμενον Bentleius] πειθόμενον 9. οὐδ' ὅπου Dawesius] οὐδὲ ποῖ RV. οὐδὲ πῇ vel οὐδὲ ποῦ alii. 11. Δί' ἔτ' D.] Δία γ'. Reete additum ἔτι, quum plena sententia sit Excecidem in aliis quidem regionibus quibusvis viam esse inventurum, ἐντεῦθεν δὲ οὐκέτι. Minus probabiliter Δί' ἐντεῦθεν γ' ἂν Porsonus. Infelicius alii Δί' ἐντεῦθεν. Nam particularum γε, δὲ et μὲν sic interpositarum exempla nulla reperiuntur nisi in formis vocabulorum in ἴωτα δεικτικῶν exeuntibus, velut τουτογὶ τουτοδὶ ἦδεδὶ τηνδεδὶ τουτουμὲν et reliquis. Ceterum similiter Δήμητρ' ἔτ' in Δήμητρά γ' corruptum est Equit. v. 698.

16. Suspectum ἐκ τῶν ὀρνέων, quod praeter expectationem pro ἐκ τῶν ἀνθρώπων dictum esse credidit scholiasta, commentum tam inepto ut multo credibilis videatur verba illa supplementum esse versus defecti. ἀνθρωπὸς ποτ' ὦν Koechly ex v. 75. 19. ἦσθην] ἦσθιν R. qui ἦσθην voluisse videtur, quod memorat scholiasta. ἦσθην (i. e. ἠδείτην) ex hoc loco Etym. M. p. 438. extr. 23. ἦδ' R. ἦδ' (γρ. καὶ οὐδ') Γ. οὐδ' ceteri. ἦδῃ κορώνῃ legisse videtur scholiasta, qui annotavit, ὡς ἦδη φθεγγαμένης αὐτῆς. δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς γράφουσιν (τινὲς δὲ R) οὐδὲ ἢ κορώνῃ. τί δ' ἢ κορώνῃ τῆς ὁδοῦ λέγει πέρι; D. in ed. prima. τί δ' ἢ κορώνῃ; τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι; Meinekius. 26. μου] μοι Cobetus.

ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἀστὸς ἐσβιάζεται,
 ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμῶμενοι,
 ἀστοὶ μετ' ἀστών, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
 ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν, 35
 αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
 τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κευδαίμονα
 καὶ δὲ σάτοι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.
 οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἓνα μὴν' ἢ δύο
 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' αἰεὶ 40
 ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.
 διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
 κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
 πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
 ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
 ὁ δὲ στόλος νῦν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
 τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένοιιν
 εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ πέπτετο.
 ΠΕ. οὗτος. ΕΥ. τί ἔστιν; ΠΕ. ἡ κορίων μοι πάλα
 ἄνω τι φράζει. ΕΥ. χῶ κοιλοὶς οὗτοσι 50
 ἄνω κέχηεν ὥσπερ εἰ δεικνύς τί μοι,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
 εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψόφον.
 ΠΕ. ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
 ΕΥ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἢν' ἡ διπλάσιος ὁ ψόφος. 55
 ΠΕ. σὺ δ' οὖν λίθω κόψον λαβῶν. ΕΥ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
 παῖ παῖ. ΠΕ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ
 καλεῖς;
 οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἐχρῆν ἐποποιῶ καλεῖν;
 ΕΥ. ἐποποιῶ. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐθις αὐ.
 ἐποποιῶ.

ΤΡΟΧΙΔΟΣ.

τίνες οὗτοι; τίς ὁ βῶν τὸν δεσπότην; 60
 ΕΥ. Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
 ΤΡ. οἶμοι τάλας, ὀρθοσθῆρα τουτωί.
 ΕΥ. οὕτως τι διεῖνον οὐδὲ κάλλιον λέγεις; [τί δαί;
 ΤΡ. ἀπολείσθον. ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἐσμέν ἀνθρώπων. ΤΡ.
 ΕΥ. Ὑποδεδιῶς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεν. 65
 ΤΡ. οὐδὲν λέγεις. ΕΥ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
 ΤΡ. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἔστιν ὄρνις; οὐκ ἔρεις;
 ΠΕ. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φασιανικός.
 ΕΥ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἰ πρὸς τῶν θεῶν;
 ΤΡ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΥ. ἡττήρης τινὸς 70
 ἀλεκτρυνόνος; ΤΡ. οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
 ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠῤῥατο
 ὄρνιν, ἢν' ἀκόλουθον διακονόν τ' ἔχη.
 ΕΥ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
 ΤΡ. οὗτός γ', ἄτ', οἶμαι, πρότερον ἀνθρωπὸς ποτ' ὦν,
 ποτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληγικάς, 76

34. ἀνεπτόμεθ' — ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν scholiasta ad v. 45.] ἀνεπτόμεσθ' — ἀμφοῖν ποδοῖν, ut Suidas s. v. ἀμφοῖν (ubi ἀνιπτάμεσθ') et νομάδες. 40. ἄδουσ' D.] ἄδουσιν Ἀθηναῖοι — βίον omisit in textu R, sed annotato in margine versus 19. στίχος "ἀθηναῖοι δ' ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον". Nam sic praescripto στίχος versus in textu omissi suppleri in margine codicum solent. 45. ὅπου lemma scholii] ὅποι (ὅπη ΒΔ) 47. δεομένοιιν Scaliger. δεομένων codex Vat. Kusteri. δεομένων RV aliique. 48. πέπτετο Dawesius] πέπτατο 49. πάλα] πάλιν D. Nam fecerat hoc iam antea, ut ex v. 20. colligi potest. 53. ἢν D.] ἢν 58. σ' addidit Beckius. In libris deterioribus est γ'. 59. τοι V et Par. A. τι C. ἐτι ΒΔ. Totum versum om. R. 60. ΤΡΟΧΙΔΟΣ Brunnkius] θερᾶπων (ἐποπος hic addunt RV) codices et Ald. 63. οὕτως τι VA et scholiasta. οὐτ' ὡς τι R. οὕτω σ' τι alii. οὕτω nusquam apud poetas Atticos ita legitur ut ab metro postuletur. 69. ἀτὰρ R. ἀλλὰ ceteri. θηρίον ποτ' εἰ] ποτ' εἰ θηρίον Meinekius. 76. ποτὲ] ὅτε Meinekius.

τρέχω π' ἀφύας ἐγὼ λαβῶν τὸ τρύβλιον.
 ἔτνουσ' δ' ἐπιθυμεί, δει τορύνης καὶ χύτρας,
 τρέχω π' ἐπὶ τορύνην. ΕΥ. τροχίλος ὄρνις οὗτοσι.
 οἶσθ' οὖν ὁ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην 80
 ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δία
 εὔδει καταφαγῶν μῦρτα καὶ σέρφους τινάς.
 ΕΥ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. οἶδα μὲν σαφῶς
 ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτὸν οὐνεκ' ἐπεγερω.
 ΠΕ. κακῶς σὺ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει. 85
 ΕΥ. οἶμοι κακοδαίμων, χῶ κοιλοὶς μ' οἶχεται
 ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
 δείσας ἀφῆκας τὸν κοιλοῖον; εἰπέ μοι,
 σὺ δὲ τὴν κορίωνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσῶν;
 ΠΕ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥ. ποῦ γάρ ἐστ'; ΠΕ. ἀπέ- 90
 πτετο.
 ΕΥ. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας; ὠγάθ', ὥς ἀνδρείος εἶ.

ΕΠΟΨ.

ἀνοιγε τὴν ὕλην, ἢν' ἐξέλθω ποτέ.
 ΕΥ. ὦ Ἡράκλειε, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
 τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
 ΕΠ. τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥ. οἱ δώδεκα θεοὶ 95
 εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε. ΕΠ. μὴν με σκώπτειτον
 ὀρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἢ γὰρ, ὦ ξένω, [τοῦ;
 ἀνθρωπος. ΕΥ. οὐ σοὺ καταγελῶμεν. ΕΠ. ἀλλὰ
 ΠΕ. τὸ ράμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
 ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμᾶνεται 100
 ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
 ΕΥ. Τηρεὺς γὰρ εἰ σὺ; πρότερον ὄρνις ἢ ταῦς;
 ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥ. κᾷτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
 ΕΠ. ἐξερρῦνκε. ΕΥ. πρότερον ὑπὸ νόσου τινός;
 ΕΠ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶν ρηνεα 105
 περὸρρυεῖ τε καὶ οὐθὶς ἔτερα φύρην.
 ἀλλ' εἰπατόν μοι, σφῶν τίν' ἐστόν; ΕΥ. νῦ; βροτῶ.
 ΕΠ. ποδαπὸν τὸ γένος δ'; ΕΥ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
 ΕΠ. μὴν ἡλιαστά; ΕΥ. μᾶλλὰ θάτερου τρόπου,
 ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110
 τὸ σπέρμ'; ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἄγρου λάβοις.
 ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένου δεῦρ' ἡλθέτην;
 ΕΥ. σοὶ ἐγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;
 ΕΥ. ὅτι πρώτα μὲν ἦσθ' ἀνθρωπος, ὥσπερ νῦ, ποτέ,
 κάργυριον ὠφείλησας, ὥσπερ νῦ, ποτέ, 115
 κοῦκ ἀποδιδούς ἔχαιρες, ὥσπερ νῦ, ποτέ·
 εἴτ' αὐθις ὄρνιθων μεταλλάξας φύσιν
 καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 καὶ πάνθ' ὅσα περ ἀνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
 ταῦτ' οὖν ἰκέτα νῦ πρὸς σέ δεῦρ' ἀφίγμεθα, 120
 εἴ τινα πόλιν φράσεως ἡμῖν εὖερον,
 ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακὴν.
 ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κρανῶν ζητεῖς πόλιν.
 ΕΥ. μείζω μὲν οὐδὲν, προσωρρωτέραν δὲ νῦν.
 ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δηλὸς εἰ ζητῶν. ΕΥ. ἐγὼ; 125
 ἦκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

77. ἐγὼ λαβῶν] λαβῶν ἐγὼ R. 78. τορύνης] τε τορύνης ABD. 84. οὐνεκ' Brunnkius] εἵνεκ' 86. μ' fortasse delendum. 90. ἐστ' Meinekius] ἐστὶν ἀπέπτετο Brunnkius] ἀπέπτατο 97. ἢ Choeroboscus p. 602, 28. ed. Gaisf.] ἢν ξένω Meinekius] ξένου 102. ταῦς] Athenienses ταῦς pronunciasse Athenaeus 9. p. 397 e. docet allato hoc loco et v. 269. 103. σοι ποῦ] ποῦ σοι Cobetus. 105. τῶρνεα A. τὰ ὄρνεα ceteri. 106. περὸρρυεῖ τε καὶ οὐθὶς] περὸρρυεῖ κᾷτ' αὐθὶς Dobræus. περὸρρυοῦμεν καὶ οὐθὶς Cobetus. 108. δ' addidit D. 112. ἡλθέτην Elmsleius] ἡλθετον 118. ἐπέπτου καὶ θάλατταν Beckius] ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν (θάλασσαν R) 120. ἰκέτα Elmsleius] ἰκέτα ἀφίγμεθα] Fort. ἀφίγμεθον. 122. ἐγκατακλινῆναι R et scholiasta. ἐγκατακλιθῆναι ceteri.

ΕΠ. ποίαν τιν' οὖν ἦδιστ' ἂν οἰκοῖς πόλιν;
 ΕΤ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
 λέγοι ταδί “πρὸς τοῦ Διὸς τουλυμπίου,
 ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
 λουσάμενα πρῶ· μέλλω γάρ ἐστιάν γάμους·
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης·” εἰ δέ μή,
 μή μοι τότε ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.”
 ΕΠ. νῆ Δία τάλαιπύρων γε πραγμάτων ἔρας.
 τί δαὶ σύ; ΠΕ. τοιούτων ἐρῶ καγῶ. ΕΠ. τίνων;
 ΠΕ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
 ὥσπερ ἀδικηθείς παιδὸς ὑραίου πατήρ·
 “καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὦ Στιλβωνίδη,
 εὐρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
 οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
 οὐκ ὠρχιπέδισας, ὦν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.”
 ΕΠ. ὦ δεικακρίων σὺ τῶν κακῶν οἶων ἔρας.
 ἀτὰρ ἔστι γ' ὅποιαν λέγετον εὐδαίμων πόλις
 παρὰ τὸν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΤ. οἴμοι, μηδαμῶς
 ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἴν' ἀνακύπεται
 κλητῆρ' ἄγους· ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.
 Ἐλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
 ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἥλειον Λέπρεον οἰκίζετον
 ἐλθόνθ'; ΕΤ. ὅτι νῆ τοὺς θεοὺς, δς οὐκ ἰδὼν
 βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
 ΕΠ. ἄλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι
 ἵνα χρή κατοικεῖν. ΕΤ. ἄλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
 οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
 οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
 σὺ γάρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τρι-
 οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου. [βήν·
 ΕΤ. πολλὴν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
 ΕΠ. νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
 καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
 ΕΤ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.
 ΠΕ. φεῦ φεῦ·
 ἡ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
 καὶ δύναμιν ἡ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισθέ μοι.
 ΕΠ. τί σοι πιθώμεθ'; ΠΕ. ὁ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
 μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεκηνότες·
 ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα
 ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,
 τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί

127. οἰκοῖς D.] οἰκοῖτ' ἂν: quod in οἰκοῖτον mu-
 tabat Porsonus. Probabilius οἰκοῖς, quum Epops in
 versibus praecedentibus et sequentibus solum alloqua-
 tur Euelpidem et v. 136. demum Pithetaeri quoque ra-
 tionem habeat. 128. τοιαδί RBD. τοιαδέ ceteri. μοι
 ταδί Cobetus. 134. τότε γ'. ποτ' apud Suidam s. v. μή μοι. ὅταν] ὅτ'
 Suidas. 139. μου RVΔ. μοι ceteri. 142. ὠρχιπέ-
 δισας L. Dindorfius in Thesaurο vol. 5. p. 2263.] ὠρχι-
 πέδισας 146. γε additum ex R solo. θάλατταν]
 τὴν θάλατταν libri. τὴν om. scriptor υποθέσεως II.
 supra p. 84. 149. τί οὐ] τί δ' οὐ ap. Pausan. 5, 5, 3.
 schol. Acharn. 724. et Suidam s. v. ἀγορανομίας.
 150. ἐλθόνθ'] ἐλθόντε RΓ. ὅτι] ὅτι RVΓΔ. ὅτι vel
 ὅτι ab interprete illatum videtur pro ἐγῶ, ἐλθόντ' in
 ἐλθόνθ' mutato. Minus probabiliter δς in δσ' mutabat
 Bothius. Verba νῆ τοὺς θεοὺς (τὸν θεόν s. v. Λέπρεον)
 δς — Μελανθίου affert Suidas s. v. βδελύσσω et Λέ-
 πρεον, verba δς οὐκ — Μελανθίου scholiasta ad Pac.
 v. 803. vol. 3. p. 100. ubi ed. Ald. ὡς, sed δς RV. Resti-
 tuto autem ἐγῶ sententia est ironica. 155. ἐσθ']
 ἐστίν RΓ. 157. βαλλαντίου R. βαλαντίου ceteri.
 159. νεμόμεθα Meinek.] νεμόμεσθα 161. πιθώμεθ'
 Meinek.] πιθώμεσθ' πίθησθε Dawesius] πίθοισθε
 168. ὄρνις οὗτος RVΓ. οὗτος ὄρνις ceteri.

“ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
 ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταῦτῳ μένων.” 170
 ΕΠ. νῆ τὸν Διόνυσον, εἰ γε μωμᾷ ταυταγί.
 τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
 ΕΠ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὀρνιθες πόλιν;
 ΠΕ. ἄλθες; ὡ σκαίωτον εἰρηκῶς ἔπος, [ἄνω. 175
 βλέπον κατῶ. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. βλέπε νῦν
 ΕΠ. βλέπω. ΠΕ. περιᾶγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νῆ Δία,
 ἀπολαύσομαι τι δ', εἰ διαστραφήσομαι.
 ΠΕ. εἰδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
 ΠΕ. οὐχ οὗτος οὖν δῆπου ὅστιν ὀρνίθων πόλος;
 ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕ. ὥσπερ εἴποι τις τόπος.
 ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
 ἅπαντα διὰ τοῦτου, καλεῖται νῦν πόλος·
 ἦν δ' οἰκίσσητε τοῦτο καὶ φάρξῃθ' ἅπασι,
 ἐκ τοῦ πόλου τοῦτου κεκλησεται πόλις.
 ὥστ' ἄρξεται ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων, 185
 τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολείτε λιμῷ Μηλίῳ.
 ΕΠ. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δῆπουθεν ἀήρ ἐστὶ γῆς.
 εἰθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλόμεθα
 Πυθῶδε, Βοιωτοὺς διόδον αἰτούμεθα,
 οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
 ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
 διὰ τῆς πόλεως τῆς ἄλλοτριάς καὶ τοῦ χάους
 τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.
 ΕΠ. ἰοῦ ἰοῦ·
 μὰ γῆν, μὲν παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
 μὴ γῶ νόημα κομνότερον ἤκουσά πω·
 ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
 εἰ ξυνδοκοῖη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
 ΠΕ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγῆσαιτο; ΕΠ. σύ.
 ἐγὼ γάρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
 ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνῶν πολὺν χρόνον. 200
 ΠΕ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσεις; ΕΠ. ῥαδίως.
 δευρί γάρ ἐμβάς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχημν,
 ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
 καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῦν τοῦ φθέγματος
 ἔάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ. 205
 ΠΕ. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μή νυν ἔσταθι·
 ἄλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχημν
 ἔσβαινε κἀνέγερε τὴν ἀηδόνα.
 ΕΠ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
 λύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
 οὓς διὰ θείου στόματος θηρεῖς,
 τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολὺδακρυν Ἴτυν
 ἐλελιζομένην διεροῖς μέλεσιν
 γένυος Ξουθῆς·
 καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
 μίλακος ἡχῶ πρὸς Διὸς ἔδρας,
 ἴν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων.
 τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιπάλλων

172. τί ἂν οὖν ποιοῖμεν] τί οὖν ποιῶμεν Cobetus.
 ποιῶμεν etiam Ald. 177. τι om. RVA. δ' R. γ' ce-
 teri. 180. εἴποι τις] εἴποις ἂν D. εἰ λέγοις Cobetus,
 ut est infra v. 282. 181. ὅτι δὲ D.] ὅτι 182. τοῦτου
 Bergk.] τοῦτο RVΓ. τοῦτό γε ceteri. 183. φάρ-
 ξῃθ' D.] φράξῃθ' 189. Πυθῶδε D.] πυθῶδε: de quo
 dixi in Thesaurο vol. 6. p. 2218. 190. θύσωσιν] θύ-
 σωσιν Meinek., ἀνθρωποῖ] ἀνθρωποι libri. οἱ ἄν-
 θρωποι Suidas s. v. ὡς Πυθῶδε. 192. Idem versus
 1218. unde hoc loco deleri voluit Beckius, et recte for-
 tasse, licet repetiti eadem in fabula versus etiam alibi
 apud Aristophanem reperiuntur. 194. ἰοῦ ἰοῦ Mei-
 nek.] ἰοῦ ἰοῦ 200. ξυνῶν πολὺν] πολὺν ξυνῶν Δ.
 203. καλοῦμεν (i. e. καλέσομεν)] γρ. καὶ καλοῖμι ἂν
 R. γρ. καλοῖμι γ' ἂν Γ. καλοῖμ' ἂν cod. Vat. 216. μί-
 λακος] σμίλακος RV.

ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἴσῃσι χορούς·
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ἐύφωννος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὁλολυγή.
(αὐλεῖ.)
ΠΕ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοῦρνηθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
ΕΤ. οὗτος. ΠΕ. τί ἐστίν; οὐ σιωπήσει; ΕΤ. τί δαί; 225
ΠΕ. οὔ ποψ μελωδεῖν αὐ παρασκευάζεται.
ΕΠ. ἐποποποποποποποποποποποι,
ἰῶ ἰῶ, ἰτῶ ἰτῶ ἰτῶ ἰτῶ,
ἰτῶ τις ὦδε τῶν ἐμῶν ὁμπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γῆρας
νέμεσθε, φύλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὦδε λεπτὸν 235
ἠδομένα φωνᾷ·
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ.
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει, [φάγα 240
τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαρο-
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αἰοιδάν·
τριτοδ' τριτοδ' τοτοβρίζ·
οἳ θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους 245
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόντα Μαραθῶνος,
ὄρνις τε πετροποίκιλος
ἄτταγᾶς ἄτταγᾶς.
ὦν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φύλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται, 250
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φύλ' ἀθροίζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἦκει γάρ τις δριμύς πρέσβυς,
καινὸς γνῶμην, 255
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
τοροτοροτοροτοροτιῆ.
κικκαβαῦ κικκαβαῦ. 260
τοροτοροτοροτορολιλιῆ.
ΠΕ. ὁρᾶς τιν' ὄρνιν; ΕΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἡγὼ μὲν οὐ.
καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
ΠΕ. ἄλλως ἄρ' οὔ ποψ, ὥς ἐοικ', ἐς τὴν λόχμην 265

ἐμβῶς ἐπῶζε, χαρὰδριὸν μιμούμενος.
ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ. τοροτιῆ τοροτιῆ.
ΠΕ. ὠγάθ', ἀλλ' οὖν οὗτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.
ΕΤ. νῆ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;
ΠΕ. οὗτος αὐτὸς νῆν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὗτοσι;
ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὦν ὁράθ' ὑμεῖς αἰεῖ,
ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕ. βαβαί, καλὸς γε καὶ φοι-
κιὸς. 273
ΕΤ. εἰκότως γε· καὶ γὰρ ὄνομα αὐτῶ ὅτι φοινικόπτε-
ΕΤ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕ. τί βωστρεῖς; ΕΤ. ἕτερος
ὄρνις οὗτοσι.
ΠΕ. νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μουσόμεντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;
ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδος ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ὠνάε' Ἡρά-
κλεις· 277
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν εἰσέπτετο;
ΕΤ. ἕτερος αὐ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὗτοσι.
ΠΕ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ ἦσθ'
ἐποψ, [λοκλέους 281
ἀλλὰ χούτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστι Φι-
ἔξ ἐποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἰππόνικος Καλλίου καὶ Ἰππονίκου Καλλίας.
ΠΕ. Καλλίας ἔρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὥς πετρορρυεῖ.
ΕΠ. ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλε-
ται, 285
αἶ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ περὰ.
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὐ τις βαπτὸς ὄρνις οὗτοσι.
τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος; ΕΠ. οὗτοσι κατωφαγᾶς.
ΠΕ. ἐστὶ γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
ΕΤ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμος γ' ὦν οὐκ ἀπέβαλε τὸν
λόφον; 290
ΠΕ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;
ἢ ἢ πὶ τὸν διάυλον ἦλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κἄρες
μὲν οὖν
ἐπὶ λόφον οἰκοῦσιν, ὠγάθ', ἀσφαλείας οὔνεκα.
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾶς ὅσον ξυνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; ΕΤ. ὠνάε' Ἀπολλων, τοῦ νέφους. ἰοῦ ἰοῦ·
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἐσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἰσ-
οδον. 296
ΕΠ. οὗτοσι πέρδιε, ἐκείνοσι δὲ νῆ Δί' ἄτταγᾶς,
οὗτοσι δὲ πηνέλοψ, ἐκείνη δὲ γ' ἄλκυων.
ΠΕ. τίς γὰρ ἐσθ' οὐπισθεν αὐτῆς; ΕΠ. ὅστις ἐστί; κει-
ρύλος. [γίλος; 300
ΠΕ. κειρύλος γὰρ ἐστὶν ὄρνις; ΕΠ. οὐ γὰρ ἐστὶ Σπορ-
ΕΠ. χαυτή γ' ἐλαῦε. ΕΤ. τί φῆς; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ'
ἦγαγεν; [στερά,
ΕΠ. κίττα, τρυγῶν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμῖς, περι-

227. ἐποποιποί ποποποποιποποί R. ἐπό. ποί. πό.
πό. πό. πο. ποι V. nec multo aliter codices ceteri. In-
certa est huius versus scriptura, de qua dixi in Annot.
Oxon. p. 592. Neque enim liquet utrum iambicum di-
metrum, an trimetrum, quales sunt versus duo proximi,
an dochmiacum esse voluerit poeta. Si dochmiacum
fuit, quod non improbabile, bis scribendum erit ἐπο-
ποποποποποι. Non minus incertus syllabarum nume-
rus est in aliis huius fabulae locis ubi avium voces ex-
primuntur. 236. ἠδομένα] ἄδομένα Bergkiius.
247. ἔχετε — Μαραθῶνος] Versus creticus tetrameter
catalecticus in dissyllabum. Eiusdem generis dimetris
usus est in Lys. 783. 787. 789. 790. 791. • 248. ὄρνις
τε] τε om. RVΓ. 251. Versus Alemanis leviter mu-
tatus, ut annotavit scholiasta, qui addit διὸ καὶ Δωρι-
κῶς εἴρηται. Ex quo apparet scholiastam non potātai
legisse, ut nunc est in libris, sed ποτῆται, ut est apud
Antig. Car. c. 27. Hoc igitur restitui cum Cobeto
Mnemos. vol. 8. p. 65. 253. ἀθροίζομεν D.] ἀθροί-
ζομεν

267. Ὀρνις τις ex schol. (οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ Ἐπο-
πος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὀρνιθὸς τινος περιπταμένου)]
θ θ
ὄρνι ἢ R. In Ald. Ἐπο. 268. οὖν addidit D. in
ed. a. 1822., nisi ἀλλὰ χούτοσι praeferendum sit.
269. ταῶς] Vid. ad v. 97. 270. αὐτὸς] αὐτοῦς
Dobraeus. Praestat αὐτόν. 273. γε addidit
Koechly. αὐτῶ ὅτι RVΓΔ. αὐτῶ γ' ἐστὶ ceteri.
276. ὀριβάτης Brunckius] ὀριβάτης. ἀβροβάτης
Meinekiius. 278. εἰσέπτατο RVΓ et Suidas s. v. κά-
μυλος. ἐπέπτατο ceteri (ἐπέπτετο Brunckius).
285. τῶν om. RV. 287. ἕτερος Bentleius] ὡς ἕτερος
291. ἢ τῶν BΔ. ἐστ' ἢ πὶ τῶν R. ἐσθ' ἢ πὶ τῶν V.
ἢ πὶ Ald. 292. ἢ Brunckius] ἢ 297. δὲ Elmsleius]
γε 298. ἐκείνη δὲ γ' Leutschiius] ἐκείνοσι δὲ νῆ δι' R.
ἐκείνοσι δὲ γ' ceteri. 299. 300. κειρύλος cod. Vat. κη-
ρύλος, superscripto v. 299. ei, Γ. κηρύλος ceteri, nisi
quod κηρύλος A. Et κηρύλος hoc nomen scriptum
apud Hesychium, κειρύλος apud Photium: de quo dixi
in Annot. Oxon. p. 597.

νέρτος, ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλή-
 πυρις,
 πορφυρίς, κερχνής, κολυμβίς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.
 ΕΥ. ἰοῦ ἰοῦ τῶν ὀρνέων, ἰοῦ ἰοῦ τῶν κοψίχων· 305
 οἷα πιπιρίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
 ἄρ' ἀπειλουσὶν γε νῶν; οἶμοι, κεχήνασιν γέ τοι
 καὶ βλεπουσιν ἐς σέ κάμει. ΠΕ. τοῦτο μὲν κάμοι
 δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ποποποποποποποῦ μ' ὅς ἐκάλεσε; τίνα τόπον
 ἄρα νέμεται; 310
 ΕΠ. οὐτοσί πάλοι πάρεμι κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.
 ΧΟ. τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτε πρὸς ἐμέ φί-
 λον ἔχων; 315
 ΕΠ. κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον·
 ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.
 ΧΟ. ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς; 318
 ΕΠ. φῆμ' ἅπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
 ἦκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
 ΧΟ. ὦ μέγιστον ἑξαμαρτῶν ἐξ ὅτου τ'ράφην ἐγώ,
 πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον. ΧΟ.
 τί μ' εἰργάσω;
 ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἑραστά τῆσδε τῆς ἑννουσίας.
 ΧΟ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς
 γ' ἦδομαι. 325
 ΧΟ. κάστων ἦδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ'
 ΧΟ. ἔα ἔα, [ἐγώ.
 προδεδόμεθ' ἀνόσια τ' ἐπάθομεν·
 ὅς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
 ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν 330
 παρέβη μὲν θεσμούς ἀρχαίους,
 παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων·
 ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμέ παρὰ
 γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἔξοτ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
 πολέμιον ἐτράφη. 335
 ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
 τῷ δὲ πρεσβύτῳ δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην
 διαφορηθῆναι θ' ὑπ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
 ΕΥ. αἴτιος μέντοι σὺ νῶν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
 ἐπὶ τί γὰρ μ' ἐκείθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης
 ἐμοί. 340
 ΕΥ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν λη-
 ρεῖς ἔχων [ῥκοπήης;
 κάρτα· πῶς κλαύσει γὰρ, ἦν ἅπαξ γε τῷφθαλμῷ
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ,
 ἔπαγ', ἐπιθ', ἐπίφερε πολέμιον
 ὀρμᾶν φρονίαν, πτέρυγὰ τε παντᾶ 345
 περίβαλε περί τε κύκλωσά·
 ὡς δεῖ τῷδ' οἰμῶζειν ἄμρω
 327—335. = 343—351.

305. 309. ΕΥ. — ΠΕ. Brunekius] ΠΕ. — ΕΥ. In R

ante versum 308. est πεισ 308. οἶμοι] οἶμαι Dobraeus.
 310. πο — ποῦ D.] πο — ποί. ποῦ, syllaba πο in libris
 aliis oeties, aliis novies, aliis decies posita. Versus
 hic et 315. sunt doehmiaci. δς Hauptius] ἄρ' δς
 ἄρα Aldus] ἄρα ποτὲ codices. 333—335. Versus ab
 interpolatore vitiose compositi, quum verba poetae in
 libro antiquiore maxima ex parte oblitterata essent.
 Requiritur versus paeoniici tetrametri duo et dime-
 ter unus, quales sunt antistrophei 349—351. Contra
 veterum Atticorum linguam peccat ἐξότε pro ἐξ ὅτου
 dictum. 336. ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν Porsonus] πρὸς
 μὲν οὖν (οὖν om. pr. V) τὸν ὀρνιν. Veram scripturam
 partim servavit Suidas (s. v. ὕστερος λόγος) ἀλλὰ πρὸς
 μὲν τούτους ὕστερος λόγος. 338. ἀπωλόμεσθ' Bent-
 leius] ἀπολούμεσθ' vel ἀπολούμεθ' 342. κλαύσει D.]
 κλαυσεῖ (κλαύση Γ) 349. περίβαλε Reisigius] ἐπίβαλε

καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
 οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
 οὔτε πολλὸν πέλαγος ἔστιν ὃ τι δέζεται 350
 τῷδ' ἀποφυγόντε με.
 ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἦδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
 ποῦ ὅθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
 ΕΥ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οὗτος, οὐ
 μενεῖς; [τοὺς δοκεῖς 355
 ΕΥ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕ. πῶς γὰρ ἂν τού-
 ἐκφυγείν; ΕΥ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγώ
 τοῖ σοι λέγω [τρῶν.
 ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυ-
 ΕΥ. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει; ΠΕ. γλαῦξ μὲν οὐ
 πρόσσει νῶν. [πάσας
 ΕΥ. τοῖς δὲ γαμψύνουσι τοισδί; ΠΕ. τὸν ὀβελίσκον ἀρ-
 εῖτα κατάψιξον πρὸ σαντοῦ. ΕΥ. τοῖσι δ' ὀφθαλ-
 μοῖσι τί; 360
 ΠΕ. δεῦρ' ἀφ' ἐντευθενὶ προσδοῦ λαβὼν ἢ τρύβλιον.
 ΕΥ. ὦ σοφώτατ', εὐ· γ' ἀνὴρρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
 ὑπερακοντίζεις σὺ γ' ἦδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
 ΧΟ. ἐλελεῦ, χῆρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν
 ἐχρῆν. [τραν 365
 ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύ-
 ΕΠ. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
 ἀπολέσαι παθόντες οὐδὲν ἄνδρε καὶ διασπᾶσαι
 τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ευγενεῖ καὶ φυλέτα;
 ΧΟ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
 ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; 370
 ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
 καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἦκουσιν ἡμᾶς χρήσιμον;
 ΧΟ. πῶς δ' ἂν οἷδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
 ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
 ΕΠ. ἀλλ' ἅπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σο-
 φοί. [λου 376
 ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φί-
 οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
 αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοῦ
 φίλων
 ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
 τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
 ΧΟ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ, 381
 χρήσιμον· μάθοις γὰρ ἂν τι κατὰ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
 ΠΕ. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλὰν εἴξασιν. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.
 ΕΠ. καὶ δικάον γ' ἐστὶ, κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
 ΧΟ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοὶ πω πᾶρ' ἡμ' ἐνηντιώμεθα.
 ΠΕ. μᾶλλον εἰρήνην ἄρουσιν ἢ πρίν· ὥστε τὴν χύτραν
 τῷ τε τρυβλίῳ καθεῖ· 387
 καὶ τὸ δόρυ χρῆ, τὸν ὀβελίσκον,
 περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς

348. ῥύγχει] Scholiasta γράφεται καὶ βάμφει· ὅπερ
 βέλτιον. βάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου, ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος.
 Sed vide quae in Thesaurο sunt allata s. v. ῥύγχος et
 in hae ipsa fabula 364. 479. 672. 1138. 1155. 358.
 νῶ γ' ὠφελήσει] νῶ ὠφελήσει Dobraeus. Debebat
 potius νῶν ὠφελήσει coniectere, ut philoισιν ὠφελεῖν di-
 etum est v. 420. 359. τοισδί RV. τοῖσδε eeteri.
 360. πρὸ σαντοῦ Bentleius] πρὸς αὐτὸν 361. προσ-
 δοῦ Hauptius] προσδοῦ 364. μέλλειν] μένειν R et
 Suidas s. v. ἐλελεῦ et ῥύγχος. 368. ευγενεῖ Bent-
 leius] ευγενέε. Sie ad περικαλλῆ in Thesm. 289. scho-
 liasta adseripsit τὸ ἐντελές περικαλλέε. 373. οἷδ'
 Brunekius] οἷγ' 377. εὐθὺς RV. αὐτὸς eeteri et
 Suidas s. v. ἀπ' ἐχθρῶν. Quod αὐτὸ σ' esse potest, ut
 monitum in the classical Journal 4. p. 710. 382. μά-
 θοις γὰρ ἂν τι Dobraeus] μάθοι γὰρ ἂν τις 385.
 ἐνηντιώμεθα Bentleius] ἡναντιώμεθα 386. ἢ πρίν
 Bergk in Ritschellii Museo Rhen. vol. 1. p. 93.] ἡμῖν

- τῶν ὄπλων ἐντὸς, παρ' αὐτὴν
τὴν χύτραν ἄκραν ὀρώντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῶν.
ΕΤ. ἐτεδόν, ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχσόμεσθα ποῦ γῆς;
ΠΕ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ.
δημόθεν γάρ ἵνα ταφῶμεν,
φῆσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς
μαχομένῳ τοῖς πολέμοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.
ΧΟ. ἀναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου κύψας
παρὰ τὴν ἀρχὴν ὥσπερ ὀπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τοῦσδε, τίνες ποτὲ
καὶ πόθεν ἔμολον,
ποῖαν τιν' ἔχοντ' ἐπίνοιαν.
ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
ΧΟ. τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;
ΕΠ. ξένῳ σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
ΧΟ. τύχης δὲ ποίας κομί-
ζει ποτ' αὐτῷ πρὸς ὄρ-
νιθας ἔλθειν ἔρως;
ΕΠ. βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
ΧΟ. λέγει δὲ δὴ τίνας λόγους;
ΕΠ. ἅπιστα καὶ πέρα κλύειν.
ΧΟ. τί φῆς; ὄρῳ δὲ δὴ τί κέρ-
δος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνῶν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρόν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὐ-
τε λεκτόν οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ γὰρ τὰ πάντα ταῦτα καὶ
τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
ΧΟ. πότερα μαινόμενος;
ΕΠ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
ΧΟ. εἴνι σοφόν τὴ φρενί;
ΕΠ. πυκνότατον κίναδος,
σοφισμα, κύρμα, παιπάλημ' ὄλον.
ΧΟ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γάρ ὦν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
ΕΠ. ἄγε δὴ σύ καὶ σύ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τυχάγαθῇ
410—412. = 413—415.
417—420. = 421—426.

390. παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν ἄκραν Dawesius] παρὰ τὴν (παρ' αὐτὴν Paris. A.) χύτραν ἄκραν αὐτὴν ὀρών-
τας 394. κατορυχσόμεσθα Elmsleius] κατορυχθη-
σόμεσθα 396. δημόθεν Kockius] δημοσίᾳ, quod glos-
satoris est, quemadmodum ad verba Homeri Od. 19, 197.
δημόθεν ἅλριτα δῶκα καὶ αἰθῶπα οἶνον Eustathius an-
noiaivt ξενίζεσθαι δημοσίᾳ τοὺς ἀξίους. 405. ποῖαν
τιν' ἔχοντ' Reisigius] ἐπὶ τίνα 409. ξένῳ D.] ξείνῳ
410. τύχης δὲ ποίας — ἐλθεῖν ἔρως; ΕΠ. βίου Rei-
sigius] τύχη δὲ ποία — ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρως βίου 415.
λέγει D.] λέγουσι δὴ om. R. 417. τί φῆς; in libris
ante verba v. 416. λέγουσι δὲ δὴ etc. lectum huc trans-
posuit D. δὲ δὴ addidit D. 419. τὸν ἐχθρόν] τῶν
ἐχθρῶν RV aliiue. 424. σὰ γὰρ τὰ πάντα ταῦτα
Meinekius] σὰ γὰρ ταῦτα πάντα RVΓΔ et scholiasta
ad v. 348. σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα ceteri. 425.
κέισε καί] καὶ om. R.

ARISTOPHANES.

- ἐς τὸν ἱπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦπιστάτου·
σὺ δὲ τοῦσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγώ,
φράσον, δίδαξον. ΠΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἡγὼ μὲν οὐ,
ἦν μὴ διάθωνταί γ' οἶδε διαθήκην ἐμοὶ 410
ἦνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιοποῖς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν ΧΟ. οὐ τί που
τόνδ'; οὐδαμῶς. ΠΕ. οὐκ, ἀλλὰ τῷφθαλμῷ λέγω.
ΧΟ. διατίθεται ἡγὼ. ΠΕ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
ΧΟ. ὁμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς 415
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕ. ἔσται ταυταγί.
ΧΟ. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
ΠΕ. ἀκούετε λεψ' τοὺς ὀπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θῶπλ' ἀπέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
ΧΟ. δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα τὸν τρόπον 451
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστοῖν ἐξεῖπων ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμιν τινα μεῖζω 455
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου,
σὺ δὲ τοῦθ' ἡῦρες· λέγ' ἐς κοινόν.
ὁ γὰρ ἂν σὺ τύχης μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γυνάμην
ἀναπείσας, [παραβῶμεν. 461
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι
ΠΕ. καὶ μὴν ὀργῶ, νῆ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λό-
γος εἰς μοι, [χεῖσθαι 417
ὄν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον· κατα-
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΤ. δειπνή-
σειν μέλλομεν, ἢ τί;
ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλα καὶ λαρινὸν
ἔπος τι, [ὑπεραλγῶ, 466
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς ΧΟ. ἡμεῖς βασι-
λῆς; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς [Διὸς αὐτοῦ,
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τοῦδ', καὶ τοῦ
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγέ-
νεσθε 426
καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΧΟ.
τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπετύσμην. 470
ΠΕ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἰσω-
πον πεπάτηκας, [γενέσθαι, 475
δς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρῶτην ὀρνιθα
προτέραν τῆς γῆς, κάπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐτῆς
ἀποθνήσκειν· [δ' ἀπορούσαν
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον, τὴν
ὑπ' ἀμχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κα-
τορύξει. 475

451—459. — 539—547.

443. τόνδ' Valckenarius ad Herodot. 3, 46.] τὸν
444. διατίθεται ἡγὼ Porsonus] διατίθεμ' ἐγώ RV. διατί-
θεμ' ἔγωγε ceteri. 448. ΠΕ.] κῆρυξ codex Vaticanus.
Sunt verba Pithetaeri, qui κήρυκος munere fungitur.
454. παρορᾷς] παροράτ' Bentleius. 457. ἡῦρες
L. Dindorfius] ὄρῳ 460. πράγματι τὴν σὴν ἥκεις
Dawesius] ἥκεις τὴν σὴν πράγματι 461. πρότεροι
Hermannus] πρότερον 463. οὐ om. R, ut κωλύει οὐ-
δὲν coniectare liceat, quemadmodum οὐδὲν κωλύει est
apud Aristoph. Equit. 723. 972. et alios quosvis. Οὐ
κωλύει pro οὐδὲν κωλύει Steph. Byz. s. v. Βοίρη p. 172,
14. ed. Mein. schol. Hom. Od. 18, 297. et schol. recen-
tior ad Soph. Oed. T. 873. p. 299, 10. ed. Oxon.
καταχεῖσθαι cod. Vat. καταχεῖσθε ceteri. 464. ΕΥ.
Brunckius] ΧΟ. (ΕΠ. Paris. C, ut v. 486. 507. Ἐπο. pro
Εὐ. est in ed. Aldina.)

ΕΤ. ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεώς Κε-
φαλῆσιν. [ἐγένοντο,
ΠΕ. οὐκ οὐκ δὴτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὁρθῶς ἔσθ' ἡ βασι-
λεία; [σε τὸ λοιπόν.
ΕΤ. νῆ τὸν Ἀπόλλων· πάντων τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν
οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυ-
κολάπτῃ. 480
ΠΕ. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ πα-
λαιόν, [τούτων.
ἀλλ' ὄρνιθες, κάβασιλευον, πόλλ' ἔστι τεκμήρια
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς
ἐτυράννει [Μεγαβάδων,
ἦρχε τε Περσῶν πρότερος πάντων Δαρείων καὶ
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐτ'
ἐκείνης. 485
ΕΤ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας
διαβάσκει [ὄρθην.
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος
ΠΕ. οὕτω δ' ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολλός, ὥστ'
ἔτι καὶ νῦν [θρίον ἄσῃ,
ἀπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότε ἐκείνης, ὁπότεν νόμον ὀρ-
ναπαῖδων πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς,
σκυλοδέσφαι, 490
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφίταμοιβοί, τορνευτολυσασπι-
δοπηγοί· [τοῦτο γ' ἐρώτα.
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
διὰ τοῦτον. [ἐν ἄστει,
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον
κάρτι κατηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους
οὗτος ἄρ' ἦσε, [κάρτι προκύπτω 496
κάρῳ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλμοῦντάδε,
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ
νῶτον· [μάτιόν μου.
κάρῳ πίπτω μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοῖ-
ΠΕ. ἰκτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κάβασι-
λευεν. [τος βασιλεύων 500
ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶ-
προκαλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνουσιν. ΕΤ. νῆ τὸν Διόνυ-
σον, ἐγὼ γοῦν [σκων
ἐκαλινδούμην ἰκτίνον ἰδὼν· κᾶθ' ὅστις ὦν ἀναχά-
ῶβολὸν κατεβρόχθισα· κᾶτα κενὸν τὸν θύλακον οἶ-
καδ' ἀφείλκον.

ΠΕ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασι-
λεὺς ἦν·
χωπὸθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε ἂν οἱ Φοινίκες
ἅπαντες [ρίζον. 505
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέ-
ΕΤ. τοῦτ' ἄρ' ἐκείν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ
πεδίοις. [βασιλεύου
ΠΕ. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν ὥστ' εἴ τις καὶ
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Με-
νέλαος, [ροδοκοίῃ. 510
ἐπὶ τῶν σκῆπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὁ τι δι-
ΕΤ. τοῦτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη γ' αὖ καὶ δητὰ μ' ἐλάμβανε
θαῦμα, [τραγωδοῖς·
ὁπότε ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι
ὁ δ' ἄρ' εἰστέκει τὸν Λυσικράτη τῇρων ὁ τι δωρο-
δοκοίῃ. [νῦν βασιλεύων
ΠΕ. ὁ δὲ δεινότητάν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γάρ ὁ
ἀετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασι-
λεὺς ὦν· [ράπων ἱέρακα· 516
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαυχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θε-
ΕΠ. νῆ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὐνεκα
ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν; [νόμος ἐστί,
ΠΕ. ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς
τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν. [θας ἅπαντες· 520
ὡμυ τ' οὐδεὶς τότε ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρνι-
Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἔξα-
πατᾷ τι· [ἐνόμιζον,
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ'
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανὰς.
ὥσπερ δ' ἦδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, ὅταν τοῖς ἱεροῖς 525
πᾶς τις ἐα' ὑμῖν ὀρνιθευτῆς
ἴσῃσι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἴτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοῦδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὁπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνώσιν τυρόν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρία πάντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν, 535
κᾶπειτα κατεσκεδάσαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν ὥσπερ κενεβρέων.
XO. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας, ἄνθρωπ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν 540
πατέρων κάκην, οἱ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοὶ κατέλυσαν,
σύ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ τινα συντυχίαν
ἀγαθὴν ἦκεις ἐμοὶ σωτήρ. 545
ἀναθείς γὰρ ἐγὼ σοι
τά τε νοττία κάμαυτὸν οἰκετεύσω. [ἄξιον ἡμῖν
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν σύ δίδασκε παρών· ὡς Ζῆν οὐκ

477. ΠΕ. Bentleius] ΕΠ. 479. ΕΥ.] ΠεισRV. 480. ΕΠ. ante οὐκ delet Bentleius. οὐκ] ὡς Hamakerus. 481. ὡς R. ὡς δ' ceteri. ἦρχον τῶν ἀνθρώπων Bentleius] τῶν ἀνθρώπων ἦρχον 484. πρότερος Hirschlingius] πρῶτον Δαρείων καὶ Μεγαβάδων Hauptius] Δαρείου καὶ Μεγαβάδου (sic RV: μεγαβύδου ceteri). 488. ἴσχυε Elmsleius] ἴσχυσε 489. νόμον Porsonius] μόνον. ὄρθριον νόμον est in Eccles. 741. 490. σκυλοδέσφαι Bentleius. σκυτοδεσφοὶ V et sine accentu R. σκυτοδέσφοι superscripto α Γ. σκυτοδέσφαι ceteri. σκυλοδέσφον vel σκυλοδεσφόν in libris Demosth. p. 781, 18. eodemque accentu σκυτοδεσφόν ap. Platon. Gorg. p. 517e, ut apud alios quoque accentus variat. Sed quum βυρσοδέφην, nisi libri fallunt, dixerit Aristoph. Eq. 44. Nub. 581., hoc loco non σκυλοδεσφοὶ scripsi, sed σκυλοδέσφαι praefero. 492. ὑποδησάμενοι] ἀποδύσσοντες Kockius. τοῦτ' R. 495. κατηῦδον Meinekius] καθεῦδον δειπνεῖν] δὲ πρὶν Γ et Vat. δὲ πίνειν A. 496. Ἀλμοῦντάδε D.] ἀλμοῦντάδε 499. 502. ἰκτίνος et ἰκτίνον D.] ἰκτίνος et ἰκτίνον 500. γ' om. RVΓ. 501. 502. προκαλινδεῖσθαι — ἐκαλινδούμην Cobetus] προκυλινδεῖσθαι — ἐκυλινδούμην (ἐκυλινδούμην R)

505. τότε ἂν οἱ Porsonius] τότε οἱ RV. τότε οἱ Ald. τότε γ' οἱ Bentleius. 513. Λυσικράτη] λυσικράτην R. 515. ὄρνιν ἔστηκεν Tyrwhittus] ἔστηκεν ὄρνιν 520. ἂν addidit Porsonus. 521. νυνὶ Kusterus] νῦν 525. τοῖς ἱεροῖς] Scriptura suspecta, ut Meinekius annotavit, quum τοῖσιν ἀγροῖς potius expectetur. 535. κατάχυσμ' ἕτερον] καταχυσμάτιον Kockius. 538. αὐτῶν Reiskius] αὐτῶν κενεβρέων Bentleius] κενεβρίων 543. ἐμοὶ Paris. A. ἐμοὶ ceteri. 544. δέ μοι] Aptius δὲ νῦν τινα addidit Bentleius. κατὰ malebat Brannckius. 547. τά τε νοττία D. τά τε νεοττία R. τά νεοττία ceteri. οἰκετεύσω Hermannus] οἰκήσω

εἰ μὴ κοιμούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασι-
 λείαν. [εἶναι· 550
 ΠΕ. καὶ δὴ τοῖνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν
 κάπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τοῦτ' τὸ
 μεταξὺ [βυλῶνα.
 περιτεγχίζειν μεγάλας πλίνθοις ὅπταις ὥσπερ Βα-
 ΕΤ. ὡ Κεβρίονη καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πό-
 λισμα, [ἀπαιτεῖν·
 ΠΕ. κάπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί'
 κᾶν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμα-
 χήσῃ, [ἀπειπεῖν 556
 ἱερὸν πόλεμον πρῶτῳ αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
 διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοι-
 τᾶν, [βαῖνον
 ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέ-
 καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦν περ δ' ἐπίωσ',
 ἐπιβάλλειν [ἐκείνας. 560
 σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψυχλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
 τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κε-
 λεύω,
 ὡς ὀρνίθων βασιλεύοντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπὸν,
 κάπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνείμασθαι δὲ
 πρεπόντως [στον·
 τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὅς ἂν ἀρμόζῃ καθ' ἑκά-
 ῃν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν· 565
 ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οἶν θύῃ, νήττη πυροῦς καθα-
 γίζειν· [λιτοῦντας·
 ἦν δ' Ἑρακλείῃ θύῃσι, λάρῳ ναστοῦς θύειν με-
 κᾶν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεὺς ἔστ' ὀρχίλος
 ὄρνις, [σφραγίζεῖν.
 ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνὸρξην
 ΕΤ. ἦσθην σέρφω σφραγισμένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέ-
 γας Ζῆν. [λοιούς, 571
 ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομοῦσι θεοὺς ἀνθρωποὶ κοῦχι κο-
 οῖ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕ. ληρεῖς·
 καὶ νῆ Δί' ὃ γ' Ἑρμῆς [θεοὶ πάνυ πολλοί.
 πέτεται θεὸς ὦν πτέρυγας τε φορεῖ, κάλλι γε
 αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγῳιν χρυσαῖν, καὶ νῆ
 Δί' Ἑρῳς γε·
 Ἴριν δὲ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἱκέλην βῆναι τρήρωνι
 πελειῇ. 575

ΕΤ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα
 κεραυνόν; [μῆδεν,
 ΠΕ. ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ
 τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρῆ
 στρουθῶν νέφος ἄρθεν [ἀνακάμψαι·
 καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν
 κάπειτ' αὐτοῖς ἢ Δημήτηρ πυροῦς πεινῶσι με-
 τρέιτω. [παρέχουσιν. 581
 ΕΤ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὅφει προφάσεις αὐτὴν
 ΠΕ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν Ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν κα-
 ταροῦσιν, [ἐπὶ πείρᾳ·
 καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων
 εἶθ' Ἀπόλλων ἱατρός γ' ὦν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
 ΕΤ. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοιδάρῳ τῷμυ πρώτιστ'
 ἀπόδωμαι. [νον, σέ Ποσειδῶν,
 ΠΕ. ἦν δ' ἡγῶνται σέ θεὸν, σέ βίον, σέ δέ Γῆν, σέ Κρό-
 νῶν ἀγαθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δὴ μοι
 τῶν ἀγαθῶν ἔν. [κατέδονται,
 ΠΕ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ
 ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων
 ἐπιτρίψει. [δονται, 590
 εἶθ' οἱ κνίπες καὶ πῆνες αἰεὶ τὰς συκάς οὐ κατέ-
 ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία
 κιχλῶν. [σφάδρ' ἔρωσι.
 ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου
 ΠΕ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ
 χρηστά, [κατεροῦσιν,
 τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
 ὥστ' ἀπολείται τῶν ναυκληρῶν οὐδεῖς. ΕΠ. πῶς
 οὐκ ἀπολείται; [πλου·
 ΠΕ. προερεῖ τις αἰεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ
 νυνὶ μὴ πλεῖ, χεიმῶν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέ-
 σται. [παρ' ὅμιν.
 ΕΤ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῷ, κοῦκ ἂν μείναιμι
 ΠΕ. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δεῖξουσ' οὓς οἱ πρότερον
 κατέθεντο [τάδε πάντες, 600
 τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσιν δὲ τοι
 οὐδεῖς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἰ τις
 ἄρ' ὄρνις. [ἀνορύττω.
 ΕΤ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας
 ΕΠ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσομεν αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι
 θεοῖσιν; [σάφ' ἴσθι,
 ΠΕ. ἦν εὐ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
 ὡς ἀνθρωπὸς γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεῖς
 ὑγίαινει. [ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·
 ΕΠ. πῶς δ' ἐς γῆράς ποτ' ἀφρίζονται; καὶ γὰρ τοῦτ'
 ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ
 τριακόσι' αὐτοῖς [παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.
 ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ.
 οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυζα
 κορύνη; [βασιλεύειν. 610
 ΕΤ. βαβαί, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν

553. Κεβρίονη Brunekius] Κεβρίονα 554. κάπειτ' ἦν D.] κάπειτ' ἂν (κάπειδ' ἂν Δ. κάπειδαν P. ar. B.) ἐπανεστήκη] ἐπανεστήκει RV. 555. μὴ φῆ] μὴ φῆ Ald. et fortasse codices: quod est μὴ ἀφῆ. 564. ἀρ- μόζῃ] ἀρμόττη Lobeckius. 565. κριθὰς Brunekius] πυροῦς (ex versu proximo illatum.) φαληρίδι] φα- λαρίδι Athenaeus 7. p. 325 b. 566. Ποσειδῶνι τις οἶν θύῃ] Schol. γράφεται Ποσειδῶνι τις βουὴ θύῃ. κα- θαγίζειν] καταγίζειν R et Ald. 567. Ἑρακλείῃ Brun- ekius] Ἑρακλεῖ θύῃσι Meinekius] θύῃ τις RVG et scholiasta, τις βουὴ ceteri et Ald. quod interpolator sumsit ex scholiastae annotatione modo memorata ad v. 566. μελιτοῦντας Meinekius] μελιτοῦτας RV aliique, μελιτούτας Ald. quod nihil aliud est quam μέ- λιτοῦττας. Apud Hesychium, μελιτοῦντας (codex me- λιτοῦντας): πλακοῦντας. 569. ἐνὸρξην RV aliique: ἐνὸρχιν deteriores. 573. 574. πέτεται] πέταται libri, nisi quod in Γ annotatum γρ. καὶ πέτεται 575. Ἴριν] Ἥρην Bentleius, quoniam non Iris, sed Iuno et Mi- nerva cum columba comparantur Iliad. 5, 778. τῷ δὲ βάτην τρήρῳσι πελειάσιν ἴμαθ' ὁμοίαι, quem locum comparavit scholiasta, qui addit οἱ δὲ ἐν ἑτέροις ποιή- μασιν Ὀμήρου φασι τοῦτο φέρεσθαι· εἰσὶ γὰρ αὐ- τοῦ καὶ ὕμνοι. Et sic in Hymno 1, 114. de Irīde et Ilithyia βᾶν δὲ ποσὶν τρήρῳσι πελειάσιν ἴμαθ' ὁμοίαι. βῆναι Meinekius, collatis locis Homer- icis] εἶναι

576. ΕΥ. Bentleius] ΕΠ. 578. στρουθῶν Meine- kius] στρουθῶν 581. ΕΥ.] ΕΠ. R. 584. Ἀπόλλων Elmsleius] ὁ γ' Ἀπόλλων γ' addidit Brunekius. 585. ἀπόδωμαι (ut κατὰθωμαι Vesp. 567.) D.] ἀπόδωμαι. Vid. L. Dindorf. ad Xen. Mem. p. 127. ed. Oxon. 586. σέ δὲ (δὲ om. Γ) Γῆν] Scriptura vitii suspecta. 593. δώσουσι] δεῖξουσιν Bergk. 603. δώσομεν Koechly] δώσουσ' 604. ὑγίεια D.] ὑγίεια 607. ὄντ' ἔτ' ὄντ' RV. 608. παρὰ τοῦ] Exspectes παρ' ὅτου, quod coniecit Bekkerus. Sed similiter πῶς pro ὅπως dictum Eccles. 761. et πόθεν pro ὅποθεν Pac. 847. 609. πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς Bentleius] πέντε γε- νεὰς ἀνδρῶν 610. βαβαί Brunekius] αἰβοί: quod qui servare volent extra versum collocare et dñ post πολλῷ addere debebunt, ut egofeci in ed. a. 1822.

ΠΕ. οὐ γὰρ πολλῶ $\circ \circ \circ \circ \circ$;
 καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς
 οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
 οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
 ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις
 οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
 τῶν ὀρνίθων δένδρον ἑλάας·
 ὁ νεῶς ἔσται· κοῦκ ἐξ Δελφούς
 οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
 θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
 καὶ τοῖς κοτίνιοις στάντες ἔχοντες
 κριθάς, πυρούς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
 ἀνατείνοντες τῷ χεῖρ' ἀγαθῶν
 διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
 παραχρῆμ' ἔσται
 πυρούς ὀλίγους προβαλοῦσιν.
 ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μετα-
 πίπτων, [ἔτ' ἀφείμην.
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνῶμης
 ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
 ἐπητείλησα καὶ κατώμοσα,
 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
 δικαίους ἄδολος ἐπὶ θεοὺς ἵης,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνωδὰ, μὴ
 πολὺν χρόνον θεοὺς ἔτι
 σκηπτρα τὰμὰ τρίψειν.
 ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξό-
 μεθ' ἡμεῖς· [ἀνάκειται.
 ὅσα δὲ γνῶμῃ δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
 ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
 ὥρα ὅστιν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
 ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ τοι
 εἰσέλθεται' ἐς νεοττιάν τε τὴν ἐμὴν
 καὶ τὰμὰ κάρφῃ καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
 καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕ. ἀλλὰ ῥᾷδιον.
 ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πειθέταιρος, τῷδεδὶ
 Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον
 ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεθα. ΕΠ. δεῦρο τοῖνον εἰσιτον.
 ΠΕ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴτε.
 ΠΕ. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι ἅλιν.
 φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χούτοσι
 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
 ΕΠ. καλῶς. ΠΕ. ὅρα νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
 ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλῶπεχ', ὡς
 φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
 ΕΠ. μὴδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
 δ διατραγόντ' ἔσσεθον ὀπτερωμένω.
 ΠΕ. οὕτω μὲν εἰσώμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία
 καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
 ΧΟ. οὕτως, σέ καλῶ σέ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ. τού-
 τος μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ

611. Duorum anapaestorum defectum repetito
 κρείττους οὔτοι explevit Reisigius. 612. καὶ addidit
 Brunckius. πρῶτα ΓΔΒ. πρῶτον ceteri. 619.
 εἰς] ὡς Meinekius. 624. τι] τὸ Meinekius. 632.
 δικαίους ἄδολος D.] δικαίους ἀδόλους ὁσίους. Versus
 631. 632. sunt doelmiaci dimetri, qui apte sequuntur
 post antipasticos duo. 634. ἵης Brunckius] ἰοῖς
 639. γ' additum ex Plutarchi V. Niciæ c. 8. ubi γ' ἔτι
 in γέ πω corruptum in libris. 641. τοι D. in Annot.
 Oxon. p. 613.] τε 642. νεοττιάν Lobeckius] νεοττιάν
 τε Dobraeus] γε 644. Πειθέταιρος D.] Πεισθέ-
 ταιρος τῷδεδὶ D.] τῷδι τί R et γρ. V. τῷδε τί V.
 τῷ δὲ τί ceteri. Eropis personae notam ante τῷδεδὶ
 delevit Bergk. 645. Κριῶθεν] Schol. γρ. καὶ Ὀρίη-
 θεν. Et sic Ὀρίηθεν libri deteriores. 658. σαυτοῦ]
 σοῦ R et Suidas s. v. ἀριστήσασθε.

ἀρίστισον εὐ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ζύμφωνον ἀηδόνα
 Μούσαις [μετ' ἐκείνης. 660
 κατὰλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβίβασας, ἵνα παίσωμεν
 ΠΕ. ὦ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
 ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦρνίθιον.
 ΕΤ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
 καὶ νῦν θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
 ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη 665
 ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
 ΠΕ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοῦρνίθιον,
 ὡς δ' ἀπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. ΕΤ. ἀρὰ γ' οἶσθ' ὅτι
 ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
 ΠΕ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος. 670
 ΕΤ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κᾶν φιλήσαι μοι δοκῶ.
 ΠΕ. ἀλλ', ὦ κακὸδαίμον, ῥύγχος ὀβελίσκωιν ἔχει.
 ΕΤ. ἀλλ' ὥσπερ ψὸν νῆ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾶθ' οὕτω φιλεῖν.
 ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχαγαθῇ. 675
 ΧΟ. ὦ φίλη, ὦ Ξουθῇ,
 ὦ φίλτατον ὀρνέων,
 πάντων ζύννομε τῶν ἐμῶν
 ὕμνων ζύντροφ' ἀηδοί,
 ἡλθες ἡλθες, ὠφρης, 680
 ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
 ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
 αὐλὸν φθέγμασιν ἡρινοῖς,
 ἄρχου τῶν ἀναπαιστών.
 Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβοιο, φύλλων γενεᾷ
 προσόμοιοι, [ἀμενηνὰ, 686
 ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῶλ'
 ἀπτηῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ ἀνέρες εἰκελό-
 νειροι, [ἑοῦσι,
 πρόσσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοισι ἡμῖν, τοῖς αἰὲν
 τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγέρῃς, τοῖς ἀφθιτα μηδο-
 μένοισιν, [μετεώρων, 690
 ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν
 φύσιν οἰωνῶν γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέ-
 βους τε Χάους τε [τὸ λοιπόν.
 εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε
 Χάος ἦν καὶ Νυξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·
 γῆ δ' οὐδ' ἄηρ οὐδ' οὐρανός ἦν· Ἐρεβός δ' ἐν
 ἀπείροσι κόλποις [ψόν, 695
 τίκει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νυξ ἢ μελανόπτερος
 ἐξ οὐ περιτελλομένης ὥραις ἔβλαστεν Ἐρως ὁ πο-
 θεῖνος, [κεσι δίναις.
 στίλβων νῶτον περυγῶιν χρυσαῖν, εἰκῶς ἀνεμώ-
 οὔτος δὲ Χάει πετρόεντι μιγείς νυχὶν κατὰ Τάρτα-
 ρον εὐρὺν [ἐς φῶς.
 ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν
 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως
 ζυνέμιξεν ἅπαντα· [ῶκεανός τε 701
 ζυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρανός
 καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἀφθιτον.
 ὠδε μὲν ἔσμεν [ἔσμεν Ἐρωτος
 πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων ἡμεῖς. ὡς δ'

663. ΕΥ. addidit Beerius. ἐκβίβασον αὐτοῦ
 πρὸς θεῶν αὐτὴν] ἐκβίβασον αὐτὴν δῆτα πρὸς θεῶν
 Meinekius. 666. τοῖς ξένοις] τοῖν ξένοις Meinekius.
 671. κᾶν Seagerus] καὶ 675. τύχαγαθῇ D.] τύχη
 ἀγαθῇ R. τύχη γ' αἰθ' alii. ἀγαθῇ τύχη deteriores.
 688. πρόσσχετε (debebat πρόσσχετε) Benileius] προσέχετε
 692. παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ R. Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ ce-
 teri. 698. πετρόεντι] Mirm hoc Χάους epitheton.
 701. γένετ'] ἐγένετ' RVΓ. 703. μακάρων ἡμεῖς. ὡς
 δ' Dobraeus] μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς

πολλοὺς δὴλον· πετόμεσθ' αὖτε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρώσι
 σύνσεμιν· [μασιν ὥρας 705
 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρ-
 δια τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρα-
 σταί, [δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
 ὁ μὲν ὀρυττα δούς· ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ
 πάντα δὲ θνητοὺς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ
 μέγιστα. [ὀπώρας·
 πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἥρος, χειμῶνος,
 σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρῶζουσ' ἐς τὴν Λι-
 βύην μεταχωρῇ, [καθεύδειν, 711
 καὶ πρῶτῳ τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι
 εἶτα δ' Ὀρέστην χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν
 ἀποδύη. [φαίνειν,
 ἱκτινὸς δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεῖς ἐτέραν ὥραν ἀπο-
 ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἡρῶν· εἶτα
 χελιδῶν, [σθαι. 715
 ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριον τι πρία-
 ἔσμεν δ' ὑμῖν Ἀμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
 Ἀπόλλων. [τρέπεσθε,
 ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα
 πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βίотου κτήσιν καὶ πρὸς
 γάμον ἄνδρες· [κρίνει·
 ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας δια-
 φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα κα-
 λεῖτε, 721
 ζυμβολὸν ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον
 ὄρνιν. [λawn,
 ἀρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμέν μαντεῖος Ἀπόλ-
 λην οὖν ἡμᾶς νομίσσητε θεοὺς, 725
 ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
 μετρίῳ πνίγει· κοῦκ ἀποδρᾶντες
 καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
 παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶ Ζεὺς·
 ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
 αὐτοῖς, παισὶν, παῖδων παισίν, 730
 πλουθυρίαν,
 εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
 νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίαις,
 γάλα τ' ὀρνίθων.
 ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735
 οὕτω πλουτήσετε πάντες.
 Μοῦσα λοχμαία,
 τὸ τὶο τὶο τὶο τὶο τὶο τὶο τιότις,
 ποικίλῃ, μεθ' ἧς ἐγὼ
 νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις, 740
 τὸ τὶο τὶο τιότις,
 ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
 τὶο τὶο τὶο τιότις,
 δι' ἐμῆς γένους Ξουθῆς μελέων
 Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφανίω
 σεμνά τε μητρί χορεύματ' ὀρεῖα,
 745
 τοτοτοτοτοτοτοτοτιότις,

737—768. = 769—800.

704. τε addidit Brunckius. 713. 892. 1624. ἡκτι-
 νος D.] ἡκτινος 718. ἄνδρες Brunckius] ἄνδρος
 738. —τιζ D.] —τιζ hic et infra, nisi quod v. 753. et
 773. τιζ ex R est annotatum, ut supra v. 260. —τιζ
 ex RV et Suida s. v. ἐποιοί restitutum est pro —τιζ.
 740. καὶ κορυφαῖς Thierschius] κορυφαῖσι (κορυ-
 φαῖσιν V) τ'. Verba μεθ' ἧς ἐργὴ νάπαισι τ' ὀρείαις ἰζό-
 μενος attulit Suidas s. v. ὀρείαις. 742. ἰζόμενος]
 ἐζόμενος Meinekius, ut ἐφεζόμενος est v. 774. 743.
 Syllabam τιζ hic et v. 775. om. RV.

ἔθεν ὡς περ εἰ μέλιττα
 Φρύνιχος ἀμβροσίῳ μελέων ἀπεδόσκειτο καρπὸν,
 αἶε φέρων γλυκεῖαν ψῆδαν. 750
 τίο τίο τίο τίο τιτῆ.
 εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, βούλεται
 διαπλέκειν Ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὥς ἡμᾶς ἴτω.
 ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχροῖ τῷ νόμῳ κρατού-
 μενα, 755
 ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλὰ.
 εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτει
 νόμῳ,
 τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστίν, ἥν τις τῷ πατρὶ
 προσδραμῶν εἶπῃ πατάξας, αἶρε πλήκτρον, εἰ μαχεῖ.
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, 760
 ἄτταρᾶς οὗτος παρ' ὧν Φρύξ ποικίλος κεκλήσεται.
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ἡν Φρύξ μὴδὲν ἦττον Σπινθάρου,
 φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
 εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κᾶρ ὥσπερ Ἑξηκεστίδης,
 φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-
 τερές. 765
 εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
 βούλεται, περδίξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
 ὥς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστὶν ἐκπερδίκισαι.
 τοιαῶε κύκνοι,
 τίο τίο τίο τίο τίο τιτῆ, 770
 ζευμιγῇ βοῇ ὁμοῦ
 πτεροῖς κρέκοντες ἱακχον Ἀπόλλω,
 τίο τίο τίο τιτῆ,
 ὄχθω ἐφεζόμενοι παρ' Ἑβρον ποταμὸν,
 τίο τίο τίο τιτῆ, 775
 διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
 πτήξε δὲ ποικίλα φυλά τε θηρῶν,
 κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἶθρη,
 τοτοτοτοτοτοτοτιτῆ.
 πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος· 780
 εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπίades δὲ μέλος Χά-
 τιό τίο τίο τιτῆ. [ριτες Μούσαι τ' ἐπωλόλυξαν.
 οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερὰ. 785
 αὐτίχ' ὡμῶν τὴν θεατῶν εἰ τις ἦν ὑπόπτερος,
 εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
 ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἥριστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
 κᾶτ' ἂν ἐμπληρίσεις ἐρ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.
 εἰ τις Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
 οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο, 791
 κάποπαρδῶν κᾶναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτετο·
 εἰ τε μοιχεύει τις ὑμῶν ἐστὶν ὅστις τυγχάνει,
 κᾶθ' ὅρᾳ τὸν ἄνδρα τῆς γυναῖκος ἐν βουλευτικῷ,
 οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν περυγίσας ἀνέπτετο,
 εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο. 796
 ἄρ' ὑπόπτερος γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
 καὶ Δυτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
 ἡρέθη φύλαρχος, εἰθ' ἵπαρχος, εἴτ' ἔξ οὐδενός

749. ὥσπερ Reiskius] ὥσπερ ἡ 759. μαχῇ
Reisigius] μάχῃ vel μάχη 763. ἐνθάδ'] οὗτος Do-
braeus]. 765. φράρες D.] φράτορες 766. Πει-
σίου Caravella in Indice] Πισίου 767. νεοττίον D.]
νεότιον 772. περοίς RVΓΑ. περοίσι ceteri.
ἰαχον VΑ. ἰαχον ceteri. 777. ποικίλα φύλά τε]
φύλά τε ποικίλα Hermannus. 778. αἰθρη] αἰθήρ (γρ.
καὶ αἰθήρ) Γ. αἰθήρ etiam Vat. 787. τραγῳδῶν]
τραγῳδῶν "quidam" in Excerptis Scaligeri. 788.
ἐκπτόμενος Brunckius] ἐκπετόμενος. Pariter κατέ-
πετο et ἀνέπετο restitutum pro κατέπατο et ἀνέ-
πατο 791. 792. 795. quo ultimo loco ἀνίπατο RV.
796. καθέζετο] κατέπετο Meinekius, 798. 1442. Δυ-
τρέφης] Διαιτρέφης Elmsleius: de quo dixi in Thes.
vol. 2, p. 1470.

μεγάλα πράττει καστί νυνὶ Ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν.
 ΠΕ. ταυτί τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμα πω 801
 γελοϊότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
 ΕΤ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτεροῖς.
 οἷσθ' ὧ μάλιστα' ἔοικας ἐπερωμένους;
 εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. 805
 ΕΤ. σὺ δὲ κοφίχῃ γε σκάριον ἀποτετιλμένῳ.
 ΠΕ. ταυτί μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
 τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.
 ΕΠ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
 θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν εἶτα τοῖς θεοῖς 810
 θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΤ. ταῦτα κάμοι Ξυνδοκεῖ.
 ΕΠ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τούνομ' ἔσται τῇ πόλει;
 ΠΕ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαιμόνος,
 Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΠ. Ἡράκλεις·
 Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇμὴ πόλει; 815
 οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν ἔχων.
 ΠΕ. τί δὴτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΠ. ἐντευθενὶ
 ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
 χαυνόν τι πάνυ. ΠΕ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
 ΕΠ. ἰοῦ ἰοῦ.
 καλὸν σὺ γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' ἡῦρες τούνομα. 820
 ΕΤ. ἄρ' ἐστὶν αὐτῇγὶ Νεφελοκοκκυγία,
 ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
 τὰ τ' Αἰσχίνου τάλαντα; ΠΕ. καὶ λῦστον μὲν οὖν
 τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
 ἀλαζονεύμενοι καθυπερηκόντισαν. 825
 ΕΠ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
 πολιοῦχος ἔσται; τῷ Ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
 ΠΕ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἔωμεν πολιάδα;
 ΕΠ. καὶ πῶς ἂν ἐτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
 ὅπου θεός, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν 830
 ἔσθηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
 ΠΕ. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
 ΕΠ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
 ὅσπερ λέγεται δεινोटатος εἶναι πανταχοῦ
 ἄρεως νεοττός. ΕΤ. ὡ νεοττὲ δέσποτα. 835
 ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
 ΠΕ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
 καὶ τοῖσι τευχίζουσι παραδιακόνει,
 χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄρτασον,
 λεκάνην ἀνέγκες, κατάπερ' ἀπὸ τῆς κλίμακος, 840
 φύλακας κατὰσθῃσαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' αἰεὶ,
 κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
 κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,

806. ἀποτετιλμένῳ] παρατετιλμένῳ R. 809—
 835. Quae in hoc colloquio Epori tribuuntur in libris
 choro (i. e. coryphaco) tribuit Beerius p. 37. Nam Epori
 post v. 675. abiisse putat. 812. τούνομ' Bent-
 leius] ὄνομ' RV aliiq. οὖνομ' unus et Ald. 816.
 πάνυ γε] πάνυ τι Meinekius. κειρίαν γ' RV et Sui-
 das s. v. κειρίαν et χαμεύνη. γ' om. ceteri. 819.
 ἰοῦ ἰοῦ Kockius] ἰοῦ ἰοῦ 820. σὺ addidit Bruckius.
 821. αὐτῇγὶ Elmsleius] αὐτῇ γ' ἢ 822. Θεογέ-
 νους D.] Θεαγένους 823. τάλαντα Hauptius in Dissert.
 Berolin. a. 1865. p. 11.] γ' ἅπαντα καὶ λῦστον μὲν οὖν
 Verba vel defecta vel interpolata. οὖν ex RVΓ resti-
 tutum pro ἢ, quod est in deterioribus, sumtum ex an-
 notatione scholiastae, ἔξωθεν ὑπακουστέον τὸν ἢ δια-
 σαφητικὸν σύνδεσμον. βέλτιον (quasi λῶον legerit)
 φησὶ πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν Νεφελοκοκκυ-
 γίᾳ ἀποκεισθαι ἢ εἰς τὸ Φλέγρας πεδίον. Sententia
 μάλλον μὲν οὖν postulare videtur. 825. ἀλαζονεύ-
 μενοι] ἀλαζονομένους Suidas s. v. Φλεγραίας.
 835. ἄρεως] ἄρεος Paris. A. 841. φύλακας] Vel
 φυλακάς. 843. κήρυκα] κήρυκε Marklandus.
 ἐς] ὡς Meinekius.

ἕτερον δ' ἄνωθεν αὐτῷ παρ' ἀνθρώπους κάτω, 844
 κάκειθεν αὐθις παρ' ἐμέ. ΕΤ. σὺ δὲ γ' αὐτοῦ μένων
 οἴμωζε παρ' ἐμ'. ΠΕ. ἴθ', ὦ γάθ', οἱ πέμψω σ' ἐγώ.
 οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἂ λέγω πεπράξεται.
 ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
 τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
 παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. 850
 ΧΟ. ὁμοροθῶ, Ξυνθέλω,
 Ξυμπαρανέσας ἔχω
 προσόδια μεγάλα
 σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
 ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἔνεκα 855
 προβάτιόν τι θύειν.
 ἴτω ἴτω δὲ Πυθιάς βοά θεῶν,
 Ξυναυλεῖται δὲ Χαίρις ψδᾶ.
 ΠΕ. παῦσαι σὺ φουσών. Ἡράκλεις, τουτί τί ἦν;
 τουτί μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δειν' ἴδων 860
 οὐπὼ κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβημένον.
 ἱερεῦ, σὸν ἔργον, ἅμε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ.

δράσω τὰδ'. ἀλλὰ ποῦ ἔστιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
 εὐχεσθε τῇ Ἑστία τῇ ὀρνιθείῃ καὶ τῷ ἱκτίνῳ τῷ
 ἐστιούχῳ καὶ ὀρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσι
 πᾶσι καὶ πάσῃ.
 ΠΕ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἀναξ Πελαργικέ.
 ΙΕ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ καὶ Λητοῖ Ὀρτυ- 870
 γομήτρᾳ καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,
 ΠΕ. οὐκέτι Κολανίς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
 ΙΕ. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ μη- 875
 τρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
 ΠΕ. δέσποινα Κυβέλη, στρουθε, μήτερ Κλεοκρίτου.
 ΙΕ. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
 ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,
 ΠΕ. Χίοισιν ἦσθην πανταχοῦ προσκειμένοις. 880
 ΙΕ. καὶ ἥρῳσιν ὀρνισι καὶ ἥρώων παισὶ, πορφυρίων καὶ
 πελεκάντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ
 ταῦνι καὶ ἐλεᾷ καὶ βασκᾷ καὶ ἐλασᾷ καὶ ἐρωδιῷ καὶ
 καταρράκτῃ καὶ μελαγκορύφῳ καὶ αἰγιθάλλῳ καὶ
 ἡρισάλπιγγι,
 ΠΕ. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν. ἰοῦ ἰοῦ,
 ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδοιμον, ἱερεῖον καλεῖς 890
 ἁλιάτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι

856. προβάτιον Bentleius] πρόβατον 857. ἴτω
 bis Ald., ter codices. θεῶν Bentleius] τῷ θεῶ
 858. συναυλεῖται (ὕπαυλειτω Meinekius) — ψδᾶ Her-
 mannus] συναδέτω — ψδᾶν 861. ἐμπεφορβημένον
 Bruckius] ἐμπεφορβωμένον 862. Epori tribuuntur
 in libris. Correxuit D. 866. καὶ ὀρνισιν — καὶ πάσῃ-
 σιν] Haec verba aptius ante διδόναι v. 878. collocari
 monet Kockius et post ἐστιούχῳ excidisse coniicit καὶ
 Ποσειδῶνι τῷ Σουνιέρακι, quod manifestum fit ex versu
 proximo Pithetaeri. 869. ΠΕ. addidit Beckius.
 875. 877. στρουθῷ — στρουθε D.] στρουθῷ — στρουθε
 877. ΠΕ. addidit D. 881. ὀρνισι Hermannus] καὶ
 ὀρνισι 885. βασκᾷ D.] βασκᾷ 886. ἐρωδιῷ D.]
 ἐρωδιῷ, sine iota subscripto, contra Herodiani prae-
 ceptum, de quo dixit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3.
 p. 2076. ἐδωλιῷ (ἐδωλιος: εἶδος ὀρνέου apud Hesychium)
 legisse scholiastam ex verbis eius colligi po-
 test, ἢ βάσκα καὶ καταρράκτα εἰσὶ παρὰ Καλλιμάχῳ
 ἀναγεγραμμένοι, καὶ ἀντὶ ἐδωλίου εἰδωλιος (ἀντὶ ἐρω-
 διῷ εἰδωλιος Bentleius). ὁ (οὔτε recte Meinekius) δὲ
 αἰγιθάλλος οὐτ' ἐρισάλπιγξ. Ex verbis postremis ap-
 paret post αἰγιθάλλῳ addendum esse quod in libris ex-
 cidit καὶ ἡρισάλπιγγι: nam sic potius quam ἐρισάλπιγγι
 scribendum cum Meinekiō, collata Hesychii glossa
 ἡρισάλπιγξ. 887. καταρράκτῃ Δ. καταράκτῃ RV
 aliiq.: de quo dixi in Thesaurο vol. 4. p. 1204.

ἰκτίνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἶχοιθ' ἄρπασας;
ἄπελθ' ἄφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.
XO. εἴτ' αὖθις αὖ τᾶρα σοὶ 895
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβι θεοσεβές
ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἔξετ' ὄψον. 900
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν τ' ἐστὶ καὶ κέρατα.
ΠΕ. θύοντες εὐδῶμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.
ΠΟΙΗΤΗΣ.
Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κληῶσιν, ὦ Μοῦσα, τεαῖς ἐν ὕμνῳν αἰοδαῖς.
ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπὸν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;
ΠΟ. ἐγὼ μελιγλώσσω ἐπέων ἰεὺς αἰοιδὴν
Μουσῶνν θεράπων ὀτρηνός,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕ. οὐκ ἐτὸς δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;
ΠΟ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμέν οἱ διδάσκαλοι
Μουσῶνν θεράποντες ὀτρηροί,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕ. οὐκ ἐτὸς ὀτρηνὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
ΠΟ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλια τε πολλὰ καὶ καλὰ,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
ΠΕ. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ ποίου χρόνου;
ΠΟ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
ΠΕ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ἔμελλεν;
ΠΟ. ἀλλὰ τίς ὥκεια Μουσῶνν φάτις
οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγὰ.
σὺ δὲ πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,
Ζαθέων ἱερῶν ὁμῶνυμε,
δὸς ἐμῖν ὅ τι περ
τεῖα κεφαλᾷ θέλης
πρόφρωνν δόμεν ἐμὶν τεῖν.
ΠΕ. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μὴ τί τοῦτῳ δόντες ἀποφευζόμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδουθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.
ΠΟ. τότε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τὸ δῶρον δέχεται·
τὺ δὲ τεῖα φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος·
ΠΕ. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
ΠΟ. νομάδες γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλλὰται Στράτων,
δς ὕφαντοδόνατον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεῖς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ἔυνες ὅ τοι λέγει.
ΠΕ. ζυνήμ' ὅ τι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.

ἀπόδουθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβῶν. ΠΟ. ἀπέρχομαι,
κὰς τὴν πόλιν γ' ἔλθων ποιήσω τοιαδί·
κληῶσιν, ὦ χρυσόθρονε, τὰν τρομεράν, κρυεράν· 950
νιφόβολα πεδία πολὺπορά τ' ἤλυθον· ἀλαλαί.
ΠΕ. νῆ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερά τονδι τὸν χιτωνίσκον λαβῶν. 955
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὔτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχῶρει λαβῶν τὴν χέρνιβα.
εὐφημία ὅστω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

μη κατάρξη τοῦ τράγου.
ΠΕ. σὺ δ' εἴ τίς; ΧΡ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕ. οἷ-
μωζέ νυν. 960
ΧΡ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὥς ἔστι Βάκιδος χρησμός ἄντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. κάπειτα πῶς
ταυτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμε τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με. 965
ΠΕ. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
ΧΡ. Ἄλλ' ὅταν οἰκίσῃσι λύκοι πολῖαι τε κορώναι
ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,
ΠΕ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἔμοι Κορινθίων;
ΧΡ. ἡνίκαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα. 970
πρῶτον Πανδῶρα θῶσι λευκότριχα κριόν·
δς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρῶτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ κανὰ πέδιλα,
ΠΕ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λαβέ τὸ βιβλίον. 974
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐνιπλήσαι.
ΠΕ. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡ. λαβέ τὸ βιβλίον.
κῆν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταυθ' ὥς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ δῶς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγῶν, οὐ λάϊος, οὐ δρυκολάπτης.
ΠΕ. καὶ ταυτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡ. λαβέ τὸ βιβλίον. 980
ΠΕ. οὐδὲν ἄρ' ὁμοῖός ἐσθ' ὁ χρησμός τουτωί,
δν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἔξετραφάμην·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζῶν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ, 984
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ,
ΧΡ. οὐδὲν λέγειν οἰμαί σε. ΠΕ. λαβέ τὸ βιβλίον.
καὶ φρεῖδον μὴδὲν μὴδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μῆτ' ἢν Λάμπων ἢ μῆτ' ἢν ὁ μέγας Διοπεύθης.
ΧΡ. καὶ ταυτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕ. λαβέ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἴ θύραζ' ἐς κόρακας; ΧΡ. οἶμοι δειλαιοι. 990
ΠΕ. οὐκουν ἐτέρωσε χρησμολογήεις ἐκτρέχων;

ΜΕΤΩΝ.

ἦκω παρ' ὑμᾶς ΠΕ. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δαί σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλευμάτος;
τίς ἢ πίνονα, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;
ΜΕ. γεωμετρήσαι βούλομαι τὸν ἀέρα 995

895. XO. Dobraeus] IE. αὖ τᾶρα Elmsleius]
αὐτ' ἄρα 905. κληῶσιν] κλειῶσιν R. τεαῖς] νέαις
Tyrwhittus. 919. παρθένεια D.] παρθενεία 920.
ποίου] πόσου Bentleius. 929. κεφαλᾷ Brunkius]
κεφαλῇ 930. τεῖν] τεῶν Kockius. 932. τούτῳ]
γ' αὐτῷ Hamakerus. 933. οὗτος] Servum compellat
hic et v. 958., quem adesse ex v. 850. apparet. 937.
τὸ Meinekius] τότε, quod om. A. 943. ὕφαντοδόνα-
τον V. ἀμφιδόνητον R. ὕφαντοδόνητον alii et Suidas
s. h. v. et νομάδες et σπολάς. ὕφαντοδόνητον Ald.
946. ζυνήμ'] ζυνήχ' Cobetus.

949. γ' ἐλθῶν] γ' om. Γ. ἀπελθῶν Kockius, ut legitur
in scholio. τοιαδί Meinekius] ταδί RVG. δὴ ταδί
ceteri. 952. Scriptura incerta. πολὺπορά τ' V et
scholiasta. πολὺσπορά τ' R ut videtur. πολὺπυρα Δ
et Vat. πολὺπυρα, superscripto πο. Γ. 953. ἤλυθον]
ἤλθον V. ἀλαλαί Bentleius] ἀλαλάν, nulla post ἤλυ-
θον posita interpunctione. 955. τὸν om. RG.
959. IE. ante εὐφημία lectum delevit Beerius. 975.
ἐνιπλήσαι Cobetus] ἐπιπλήσαι 974. βιβλίον] βυβλίον
hic et infra R. 976. διδόν'] διδόνα R. δοῦν' Mei-
nekius. 977. κῆν Cobetus] κᾶν 979. οὐ λάϊος
Meinekius (quem v. Vindie. p. 106.)] οὐδ' αἰετὸς
982. παρὰ τὰ πόλλωνος] παρ' ἀπόλλωνος R. 991.
ἐκτρέχων] ἀποτρέχων Hamakerus. ποι τρέχων D.
993. δαί Bentleius] δ' αὖ τίς δ'] δ' om. R. βου-
λεύματος Bentleius] βουλήματος

- ὁμῖν διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕ. πρὸς τῶν θεῶν, σὺ δ' εἰ τίς ἀνδρῶν; ΜΕ. ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων, ὃν οἶδεν Ἑλλάς χῦ Κολωνός. ΠΕ. εἰπέ μοι, ταυτί δέ σοι τί ἔστι; ΜΕ. κανόνες ἀέρος. 1000
αὐτίκα γὰρ ἄῃρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ τὸν κακὸν ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον, ἐνθεῖς διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
ΜΕ. ὀρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος, κὰν μέσω 1005
ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος, αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕ. ἄνθρωπος Θαλής. Μέτων, ΜΕ. τί ἔστιν; ΠΕ. ἴσθ' ὅτι φιλῶ σ' ἐγώ, 1010
κἀμοι πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι ξενηλατοῦμεν καὶ κεκίνηται τινες πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστν. ΜΕ. μὴν στασιάζετε; ΠΕ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὁμοθυμαδόν 1015
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕ. ὑπάγοιμί τᾶρ' ἄν. ΠΕ. νῆ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἄν εἰ φθαίης ἔτ' ἐπικεῖνται γὰρ ἐγγυς αὐταί.
ΜΕ. οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι; οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπὼν ἀλλαχῇ; 1020
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ποῦ πρόξενοι; ΠΕ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;
ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. ἐπίσκοπος; ἐπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βιβλίον Τελέου τι. ΠΕ. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νῆ τοὺς θεοὺς. 1026
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων. ἔστιν γὰρ ἂ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.
ΠΕ. ἀπιθὼ λαβὼν. ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
ΕΠΙ. τουτί τί ἦν; ΠΕ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030
ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὦν ἐπίσκοπος. ΠΕ. οὐκ ἀποσοβήεις; οὐκ ἀποίσεις τῶν κἀδω; οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη πισκόπους ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῆσθαι τοῖς θεοῖς.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
Ἐάν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγίης τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ ΠΕ. τουτί τί ἔστιν αὐ κακὸν τὸ βιβλίον; 1036
ΨΗ. ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕ. τὸ τί;
ΨΗ. Χρησθαι Νεφελοκοκκυγίας τοῖς αὐτοῖς μέτροισι καὶ σταθμοῖσι [καὶ ψηφίσμασι] καθάπερ Ὀλοφύξιοι
ΠΕ. σὺ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.
ΨΗ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους; πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δεῖξω νόμους. 1045
ΕΠΙ. καλοῦμαι Πειθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνυχιῶνα μῆνα.
ΠΕ. ἄλῃθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σὺ;
ΨΗ. Ἐάν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ δέχῃται κατὰ τὴν στήλην, 1050
ΠΕ. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
ΕΠΙ. ἀπολὼ σε καὶ γράψω σε μυρίας δραχμάς.
ΠΕ. ἐγὼ δέ σοι γε τὴν κἀδω διασκεδῶ.
ΨΗ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;
ΠΕ. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς; 1055
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ θύσσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
ΧΟ. ἤδη μοι τῷ παντόπῳ καὶ παντάρχῃ θνητοὶ πάντες θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς. 1060
πᾶσαν μὲν γὰρ γὰν ὅπετω, σῶζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς, κτείνων παμφύλων γένναν θηρῶν, ἂ πάντ' ἐν γαῖᾳ ἐκ κάλκου αὐξανόμενον γένουσι παμφάγοις 1065
δένδρεσι τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποδόσκει· κτείνω δ' οἱ κήπους εὐώδεις φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις, ἐρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐκ φοναῖς ὀλλυται. 1070
τῇδε μέντοι θημέρα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται, ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον, ἣν τε τῶν τυράννων τις 1075
τινα [νεῖν] τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάβουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀναιπεῖν ταῦτα χημεῖς ἐνθάδε· ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον, λήψεται τάλαντον· ἣν δὲ ζῶν τις ἀγάγῃ, τέτταρα, ὅτι συνεῖρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἐπτά τοῦ βολοῦ, 1079
εἴτα φυσῶν τὰς κίχλας δαίκνυσι καὶ λυμαίνεται, τοῖς τε κοφίχοισιν ἐς τὰς ῥίνας ἐρχεῖ τὰ πτερὰ, τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν εἰρέας ἔχει, κάπαναγκάζει παλεῦειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ. ταῦτα βουλόμεσθ' ἀναιπεῖν· καὶ τις ὄρνιθας τρέφει εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι. 1085
ἣν δὲ μὴ πύθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων αὐθις ὑμεῖς αὐ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε. εὐδαίμων φύλον πτηνῶν
1058—1087. = 1088—1117.

996. κατὰ γύας Dawesius] κατ' ἀγυίας 1007. ἀστέρος Vat. ἀστέρες ceteri. 1009. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος Dobraeus. 1010. ἴσθ' Meinekian] οἶσθ' 1011. πιθόμενος Bentleius] πειθόμενος 1012. ξενηλατοῦμεν D.] ξενηλατοῦνται 1017. τᾶρ' ἄν Elmsleius] γὰρ ἄν RV. γὰρ ἄν γε ceteri. νῆ Δί' Metoni tribuunt libri. Correxuit Elmsleius. οἶδ' ἄν Flor. Δ. οἶδ' ἄρ' ceteri. 1018. ἔτ' D.] ἄν 1020. σαυτὸν] εαυτὸν R. 1025. Τελέου τι. ΠΕ. D.] Τελέου. ΠΕ. τί; 1027 δ' οὖν] γοῦν Dobraeus. 1036. κακὸν τὸ] κακόν; τί τὸ Cobetus. 1040. Νεφελοκοκκυγίας D.] Νεφελοκοκκυγίας editiones ante Kusterum et fortasse codices. Νεφελοκοκκυγίας Kusterus. τοῖς αὐτοῖς Hamakerus] τοῖσδε (καὶ τοῖσδε BCD) τοῖς 1041. καὶ ψηφίσμασι ant delendum, ut voluit Meinekian, ant καὶ νομίσμασι scribendum cum Bergkio.

1043. οἷσπερ D.] οἷσπερ ὠτοτύξιοι D.] ὠτοτύξιοι RVΔ. ὠτοτύξιοι ceteri. 1046. Πειθέταιρον D.] Πεισθέταιρον 1047. μῆνα om. Δ. 1051. γράψω Mehlerus Mnemos.vol. 2. p.105.] γράφω 1054. ΨΗ. Kockius] ΕΠΙ. 1056. 1057. Hos versus Sacerdoti tribuunt libri. Correxuit Beerius. 1060. εὐχαῖς Bentleius] εὐχαῖσι 1064. ἂ Brunkins] οἱ 1065. αὐξανόμενον cod. Vat. αὐξανόμενα ceteri, superscripto in B ov. παμφάγοις Dobraeus] πολυφάγοις 1066. τ'] δ' RV. ἐφημένα Dobraeus] ἐφεζόμενα 1069. δάκετα πάνθ' ὅσαπερ Dissenus] δάκεθ' ὅσα περ (δάκεθ' ὅπόσαπερ ἄν deteriores) 1070. πτέρυγος] φάρυγος Meinekian. Nullus hic alius locus, sive ὑπ' retineatur, sive cum Kockio in ἐπ' mutetur. ἐκ φοναῖς ὀλλυται Reisigian] φοναῖσιν ἐξόλλυται (ἐν φοναῖς ὀλλυται Ald.) 1078. ζῶν τις L. Dindorfius Praefat. ad Xenoph. Cyrop. p. XIII.] ζῶντ'. Accusativum ζῶνν memorat Phrynich. in Bekk. Anecd. p. 22, 17. 1080. καὶ] πᾶσι καὶ RV et Suidas s. v. Φιλοκράτης. 1086. πύθησθε D.] πείθησθε

- οἰωνῶν, οἱ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπίσχονται
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλαπαι,
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμῶνων
φύλλων τ' ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος δεῦ μέλος ἀχέτας
θάλαπαι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ.
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἡρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100
τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅς' ἀγάθ', ἦν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-
σομεν, [λαβεῖν.
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου
πρῶτα μὲν γάρ, οὐ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται, 1105
γλαυκὲς ὑμᾶς οὐ ποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρεωτικαί,
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύουσιν ἀκκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἰτα πρὸς τούτοις ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀέτον· 1110
κὰν λαχόντες ἀρχίδιον εἴθ' ἀρπάσαι βούλησθ' εἰ,
δεῦν ἱεράκιστον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσωμεν.
ἦν δέ που δειπνῆτε, πρηγορῶνας ὑμῖν πέψομεν.
ἦν δέ μὴ κρίνητε, χαλκεύσθε μνηστικούς φορεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μῆν' ἔχη,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω
δίκην 1115
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλῶμενοι.
ΠΕ. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἔστιν, ὠρνιθες, καλὰ·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πᾶρεσιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τὰ κεῖ πράγματα. 1120
ἀλλ' οὕτοσί τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.
ΑΓΓΕΛΟΣ Α.
ποῦ ποῦ ὅστι, ποῦ ποῦ ποῦ ὅστι, ποῦ ποῦ ποῦ
οἶ, ποῦ
ποῦ Πειθέταιρος ἔστιν ἄρχων; ΠΕ. οὕτοσί.
ΑΓ. Α. ἐξυποκόμῃται σοι τὸ τεῖχος, ΠΕ. εὐ λέγεις.
ΑΓ. Α. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον· 1125
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεογένης ἐναντίω δὴ ἄρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασάιην. ΠΕ. Ἑρά-
κλεις. 1129
ΑΓ. Α. τὸ δὲ μῆκος ἔστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγὼ,
ἐκατοντόργιον. ΠΕ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάρκους.
1090. ἀμπίσχονται D.] ἀμπισχοῦνται (ἀμπισχνοῦν-
ται Ald.) 1094. φύλλων] ὕλῶν Meinekius. τ'
addidit Bentleius. ἐν κόλποις ναίω C. ἐν κόλποις
ἐνναίω ceteri. κόλποις ἐνναίω Bergkiius. 1095. δεῦ
μέλος Brunnkiius] δευμελής 1096. ἡλιομανῆς Suidas
s. h. v.] ὑψηλομανῆς R. ὑφ' ἡλίω μανεῖς ceteri.
1102. ὅς' Dawesius] οἷς 1106. Λαυρεωτικαί D.] Λαυ-
ρειωτικαί. Recta huius adiectivi scriptura est vel Λαυ-
ρειωτικός vel, quod praeferendum, Λαυρεωτικός: de
quo dixit L. Dindorfius in Thes. vol. 5. p. 135. 1113.
πρηγορῶνας Bentleius] πρηγορῶνας 1115. ἀνδρι-
άντες] ἀνδριάντες Dobraeus, μῆν' Dobraeus] μῆνιν
R. μῆνην ceteri. 1118. ὠρνιθες] ὄρνιθες RΔ.
1119. τοῦ τείχους] τείχους οὐ Elmsleius. 1123. Πει-
θέταιρος D.] Πεισθέταιρος ἀρχων Bothius] ἀρχων
1127. Θεογένης D.] Θεαγένης 1128. δούριος]
δούρειος RΓΔ: quod etiam δούρειος esse potest. 1130.
μῆκος] ὕψος Hermannus. 1131. ἐκατοντόργιον
Hotchkisius] ἐκατοντόργιον R et Suidas s. v. δούρειος
et ἐξυποκόμῃται, ἐκατοντόργιον vel ἐκατοντατόργιον
ceteri. τοῦ μάρκους] Vid. schol. Hom. Π. 23, 419.
- τίνες ὑποκόμῃσαν αὐτὸ τηλικουτονί;
1090 ΑΓ. Α. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 1135
ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμῦρια
γέρανοι, θεμελίου καταπεπικυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἔτεροι δ' ἐπλινθοῦργον πελαργοὶ μύριοι·
ὑδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἄερα 1140
οἱ χαράδριοι καὶ τᾶλλα ποτάμ' ὄρνεα.
ΠΕ. ἐπληοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρωδιοὶ
λεκάναισι. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
ΑΓ. Α. τοῦτ', ὠγάθ', ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύποντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις 1145
ἐς τὰς λεκάνας ἐνεβάλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
ΠΕ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίτο;
ΑΓ. Α. καὶ νῆ Δί' αἱ νῆται γ' ἐπεριεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἐχουσαι κατόπιν — — — — — 1150
— — — — — ὥσπερ παιδία,
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
ΠΕ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἐτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τὰ τέχους τίνες
ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν 1155
ἀπεπελέκῃσαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκείνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ 1160
φυλακαὶ καθεστήκασιν καὶ φρυκτωρία
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίνομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα δρᾷ.
ΧΟ. οὗτος, τί ποιεῖς; ἄρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετεῖχισται ταχύ; 1165
ΠΕ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκείθεν ἄγγελος
ἐσθεὶ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο πυρρίχην βλέπων.
ΑΓΓΕΛΟΣ Β.
ιοῦ ιοῦ, ιοῦ ιοῦ, ιοῦ ιοῦ. 1170
ΠΕ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόν-
θαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτει· ἐς τὸν ἄερα,
λαθῶν κολοιοῦς φύλακας ἡμεροσκόπους.
ΠΕ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος. 1175
τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε
περὰ, [ἐχρῆν
τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. οὐκ οὐκ δῆτα περιπόλους
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμψα-
τρισμῦριους ἱέρακας ἵπποτοξότας, [μεν
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡρκυλῶμενος, 1180
κερχνῆς, τριόρχης, γῆψ, κύμινδης, ἀετός·
ῥύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθῆρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κάστ' οὐ μακρὰν ἄψωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθα που 1184
ἤδη ὅστιν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
1139. ἐπλινθοῦργον Bergkiius] ἐπλινθοφόρουν
1142. ἐρωδιοὶ D.] ἐρωδιοὶ 1146. αὐτὸν B. αὐτοῖς
ceteri. 1150. Lacunam indicavit Dobraeus. Desi-
deratur subiectum verbi ἐπέτοντο. 1154. ὄρνιθες
cum Pithetaeri verbis coniungit Hamakerus. 1173.
εἰσέπτει Brunnkiius (ad v. 90.)] ἐσέπτει vel εἰσέπτει
1181. τριόρχης] τριόρχος (ut v. 1206.) Meinekius.
In πυρρίχης corruptum in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 2.
p. 452, 16.

- καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπέρτης·
τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δώτω.
XO. πόλεμος αἶρεται, πόλεμος οὐ φρατὸς
πρὸς ἐμέ καὶ θεούς, ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἄερα περινέφελον, ὃν Ἑρεβος ἐτέκετο,
μὴ σε λάθῃ θεῶν τις ταύτη περῶν·
ἄθρει δὲ πᾶς τις πανταχῇ κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἦδη δαίμονος πεδαροῖου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἔξακουέται.
ΠΕ. αὕτη σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἤσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ· στήθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἰ; ποδαπῇ; λέγειν ἐκρήν ὁπόθεν ποτ' εἰ.

ΙΡΙΣ.

- παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
ΠΕ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστὶ, πλοῖον, ἢ κυνῇ;
IP. Ἴρις ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
IP. τί δὲ τοῦτο; ΠΕ. ταυτηνίη τὴν οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτόμενος τρίορχος; IP. ἐμέ συλλήψεται;
τί ποτ' ἐστὶ τοῦτ' τὸ κακόν; ΠΕ. οἰμῶζει μακρά.
IP. αἰτοπόν γε τοῦτ' πράγμα. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
IP. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
ΠΕ. ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρυνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; IP. τί τὸ
κακόν;

[βολον

- ΠΕ. οὐκ ἔλαβες; IP. ὑγίαινεις μέν; ΠΕ. οὐδὲ σύμ-
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρῶν;
IP. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
ΠΕ. κάπεται δὴθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
IP. ποῖα γὰρ ἄλλη χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
ΠΕ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὐ.
ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. ἄρα γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιοτάτ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰριδῶν
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
IP. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότερα γὰρ τοὶ πεισόμεσθ', ἔμοι δοκεῖν,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρξομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοῦδέπω γνῶσεσθ' ὅτι
ἄκροατέ' ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κραιπτόνων.
φράσον δὲ τοῖ μοι, τὴν πτέρυγι ποῖ ναστολεῖς;
IP. ἐγὼ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θῆναι τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισάν τ' ἀγνιάς. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
IP. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
ΠΕ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; IP. τίς γὰρ ἐστ' ἄλλος θεός;
ΠΕ. ὀρνίθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοὶ,
οἷς θυτέον αὐτοὺς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.

- IP. ὦ μῦρε μῦρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινὰς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περίπτυχας
καταθαλῶση σου Λικυμνίας βολαῖς.
1188—1195. = 1262—1268.

1187. παῖε] πᾶς R.A. πᾶς τις C. Ald. et sehol. ad
v. 1118. 1196. τις πανταχῇ addidit Reisigius.
1206. ἀναπτόμενος Flor. Δ. ἀναπτάμενος ceteri. συλ-
λήψεται Elmsleius] συλλήψεται 1208. τοῦτ' πράγμα
Elmsleius] τοῦτ' (τοῦτο B.C.D.) τὸ πράγμα 1212. κολοι-
άρχους] κολοιάρχους πῶς R. κολοιοὺς πῶς VAG et
Vat. 1221. ἀδικεῖ (i.e. iniuria tibi fit) D.] ἀδικεῖς
δὲ] με R. 1225. δοκεῖν Cobetus] δοκεῖ 1226. ἄρ-
ξομεν Cobetus] ἄρξομεν 1228. ἀκροατέ' Blaydesius]
ἀκροατέον ποίοισιν] Pro ὁποίοισιν dictum. V. ad v.
608. 1242. καταθαλῶση] καταθαλῶσει V.G.D.

- ΠΕ. ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πόττερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἰ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταθαλῶσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλὰς ἐνημμένους,
πλεῖν ἔξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δὴ ποτε
εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἰ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τῷ σκέλῃ διαμηριῷ
τὴν Ἴριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως
οὕτω γέρων ὦν στύομαι τριέμβολον.
IP. διαρραγεῖς, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.
ΠΕ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰ πατάξ.
IP. ἡ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμός πατήρ.
ΠΕ. οἴμοι τάλας. οὐκ οὐν ἐτέρωσε πετομένη
καταθαλῶσεις τῶν νεωτέρων τινά;
XO. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερὰν πόλιν,
μηδὲ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῆδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
ΠΕ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡΤΞ.

- ὦ Πειθέταιρ' ὦ Πειθέταιρ', ὦ μακάριε,
ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. ΠΕ. τί σὺ λέγεις;
KH. στεφάνω σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὐνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεψ.
ΠΕ. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεψ' τιμῶσί με;
KH. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίαν πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσων τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάουν ἅπαντες ἀνθρωποὶ τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
ἐσκυταλιοφόρου· νῦν δ' ὑποστρέφαντες αὐ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἄπερ ὀρνίθες ἐκμιμούμενοι.
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἔξ ευνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
κάπαιτ' ἂν ἅμα κατῆρον ἐς τὰ βιβλία·
εἴτ' ἂν ἐνέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ

1250. ὄρνις A. ὄρνεις ceteri. 1259. ἡ μὴν Bent-
leius] ἡ μὴ παύσει R. παύση ceteri. 1263. ἀπο-
κεκλήκαμεν Reiskius] ἀποκεκλήκαμεν 1265. ἔτι] ἂν
ἐτι Meinekius. 1268. βροτῶν RV. βροτῶν ceteri.
πέμπειν ARG. πέμπειν ἂν ceteri, ab correctore trime-
trum faciente. Post hunc versum trium ehorii sena-
riorum defectum indieavit Koekiis, qui responderiunt
versibus 1196—1198. 1271. Πειθέταιρ' D.] Πεισθέ-
ταιρ' Alterum ὦ Πειθέταιρ' addidi cum Dobraeo,
deleto quod post ὦ μακάρι' legebatur ὦ σοφώτατε.
1273. 1274. ὦ τρισμακάρι', ὦ κλεινόντ' (sie), ὦ σοφώ-
τατε, [ὦ γλαφυρώτατε, ὦ κατακέλευσον R. Idem ver-
borum ordo apud Suidam s. v. κατακέλευσον. 1281.
ἀνθρωποὶ D.] ἀνθρωποὶ 1282. ἐσωκράτων R. ἐσω-
κράτων ceteri. 1283. ἐσκυταλιοφόρου· νῦν Porso-
nius] σκυτάλι' ἐφόρου· νῦν 1288. κατῆρον Cobe-
tus] κατῆραν βιβλία] βυβλία R aliique. 1289. ἂν
ἐνέμοντ' Cobetus Mnemos. vol. 6. p. 317.] ἀπενέμοντ'.
ANENEMONT' legit scholiasta, qui annotavit, συνα-
λημιμένον ἀμφίβολόν ἐστιν, ὁ καὶ ἐπιτετήδευκε. διε-
λόντι δὲ τὸ μὲν ἐστὶν ἂν ἐνέμοντο, τὸ δὲ ἀνενέμοντο
(libri ἀπενέμοντο), τούτεστιν ἀνεγίνωσκον.

πολλοῖσιν ὀρνίθων ὄνοματ' ἦν κείμενα.
 πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
 χωλός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὅπουντιῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
 1295 κορυδὸς Φιλοκλέει. χηναλώπηξ Θεογένει,
 ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκειν ὄρτυγι
 ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῃ.
 1300 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
 ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερά
 ἢ πτέρυγες, ἢ περοῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
 τοιαῦτα μὲν τάκειθεν· ἔν δέ σοι λέγω,
 1305 ἥξουσ' ἐκείθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
 πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποικοῖς δεῖ ποθέν.
 ΠΕ. οὐ τὰρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι,
 ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἴων τὰς ἀρχίχους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπύπλη πτερῶν· 1310
 Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
 ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
 ΧΟ. ταχὺ δὴ πολυάνορα τὰν πόλιν
 καλεῖ τις ἀνθρώπων.
 τύχα μόνον προσεῖη. 1315
 κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμὰς πόλεις.
 ΠΕ. θάττον φέρειν κελεύω.
 ΧΟ. τί γὰρ οὐκ ἐνι ταύτῃ
 καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες, 1320
 τό τε τὰς ἀγανόφρονος Ἑσυχίας
 εὐήμερον πρόσωπον.
 ΠΕ. ὡς βλακικῶς διακονεῖς· οὐ θάττον ἐγκονήσεις;
 ΧΟ. φερέτω κάλαθον ταχὺ τις πτερῶν, 1325
 σὺ δ' αὖθις ἐξόρμαι,
 τύπτων γε τοῦτον ὡδί.

1313—1322. = 1325—1334.

1295. Θεογένει D.] Θεαγένει 1297. Συρακοσίῳ
 Bentleius] Συρακουσίῳ 1298. ἦκειν] ἦκεν RV. εἶκεν
 ceteri. ἦκει Suidas s. h. v. et grammaticus Crameri
 Anecd. Oxon. vol. 2. p. 441, 4. ἦκειν restitutum ex an-
 notatione scholiastae, ὃ δὲ Σύμμαχος ἦκειν, ἔωκει ἐ-
 Photio, ἦκειν: τὸ ἔωκειν ἐπὶ γ' προσώπου. οὕτως Ἀρι-
 στοφάνης. 1299. στυφοκόπου Brunckius] στυφο-
 κόπου (quemadmodum apud Pollucem quoque 7, 136.
 9, 107., quī hoc vocabulum ex comicis memorat, inserto
 μ in libris scriptum est aliosque grammaticos, de quo
 v. L. Dindorfius in Thesaurō vol. 7. p. 919.) Scholiasta,
 Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος (scholiasta duos grammaticos,
 Διονύσιον et Ζώπυρον, quos ex Diogene L. 6, 100. no-
 vimus, pro uno habuisse videtur) γράφει ὑπ' ὄρτυγο-
 κόπου καὶ ἐξηγεῖτο ὅτι ἔγκειται τὸ μ: qui non viderat
 ὄρτυγοκόπου librarii errore pro ὄρτυγοκόπου scrip-
 tum esse, quod verum habendum erit donec ostenda-
 tur quomodo στυφοκόπου correpta syllaba prima dici
 potuerit. 1301. ἐμπεποιημένη] ἐμπεπλεγμένη (γρ.
 καὶ ἐμπεποιημένη) Γ. 1308. οὐ τὰρα Elmsleius] οὐκ
 ἄρα vel οὐκ ἄρα. 1310. ἐμπύπλη] ἐμπύπλη libri.
 ἐμπύπλη scripsit Musurus in excerpto ex Favorino
 quod scholio ad Nub. 633. (vol. 1. p. 495, 9.) intulit: nam
 apud Favorinum (in Aldi Hortis Adon. fol. 54 b) legitur
 ἐμπύπλη. 1313. δὴ Cobetus] δ' ἂν τὰν Herman-
 nus Elem. doct. metr. p. 419.] τάνδε 1314. καλεῖ (i.
 c. καλέσει.) καλοῖ BCD. 1315. Pithetaero tribuunt
 libri. Correxuit Bergk. τύχα Meinekius] τύχη
 1320. ἀμβρόσια Δ. ἀμβροσία ceteri. 1321. τὰς
 D.] τῆς 1322. εὐήμερον BΔ. εὐήμερον ceteri.
 1326. αὖθις Brunckius] αὖτις

πάνυ γὰρ βραδὺς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
 ΠΕ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
 ΧΟ. σὺ δὲ τὰ πτερά πρῶτον 1330
 διάθες τάδε κόσμῳ,
 τὰ τε μουσική' ὁμοῦ τὰ τε μαντικά καὶ
 τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
 πρὸς ἄνδρ' ὀρών πτερῶσεις.
 ΠΕ. οὐ τοι μὰ τὰς κερχνῆδας ἐτι σοῦ σχήσομαι, 1335
 οὕτως ὀρών σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
 ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
 γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας, [ἐπ' οἶδμα λίμνας.
 ὡς ἂν ποταθεῖην ὑπὲρ αἰθέρος ἀτρυγέτου γλαυκάς
 ΠΕ. εἴοικεν οὐ ψευδαγγελήσιν ἄγγελος. 1340
 ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοῦς προσέρχεται.
 ΠΑ. αἰβοῖ·
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
 [ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.]
 ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
 οἶκεῖν μεθ' ὑμῶν, κάπιθυμῶ τῶν νόμων. 1345
 ΠΕ. ποῖων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
 ΠΑ. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζετε
 τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄρχειν καὶ δάκνειν.
 ΠΕ. καὶ νῆ Δί' ἀνδρείον γε πάνυ νομίζομεν
 ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ὦν. 1350
 ΠΑ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
 ἄρχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
 ΠΕ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
 παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
 ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους 1355
 πάντας ποιῆσιν τοὺς πελαργίδης τρέφων,
 δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
 ΠΑ. ἀπέλαυσά τὰρ' ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
 εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
 ΠΕ. οὐδέν γ'. ἐπειδὴ περ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,
 1360 εὐνοῦς, πτερῶσιν σ' ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν,
 σοί τ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 ἀλλ' οἶά περ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
 τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλήκτρον θάτέρῃ, 1365

1328. ἐστί τις Bentleius] τις (tis om. BC) ἐστίν
 1335. 1336. Quum post stropham unus sequatur tetra-
 meter catalecticis, mirum est post antistropham duos
 hos positos esse trimetros: quos probabile est ab inter-
 polatore ex uno effictos esse tetrametro, quem Haupt-
 tius in Prooemio Lection. Berol. 1865/66. p. 9. restituit,
 οὗτοι μὰ τὰς κερχνῆδας ἐτι σοῦ σχήσομαι, ὦ πονηρέ.
 1338. αἰθέρος addidit Kockius. 1340. ψευδαγγελή-
 σιν Bentleius] ψευδαγγελῆς εἶν' ἄγγελος D.] ἄγγελος
 1343. Scholiasta ad v. 1342. μετὰ τοῦτον ἐνός στί-
 χου φέρουσιν τινες διάλειμμα καὶ Ἀριστοφάνης (incer-
 tum utrum scholiasta sic an Ἀριστοφάνους scripserit:
 Aristophanem autem dicit grammaticum) πλήρωμα
 οὕτως “ἐρῶ δ' ἐγὼ τι (sic cod. Ven.: ἔγωγε Aldus)
 τῶν ἐν ὄρνισιν νομῶν”. Seclusi supplementum in-
 utile ex v. 1345. confictum, etsi verum esse potest
 unum hic excidisse versum. ἐγὼ τοι Bekkerus] ἐγὼ
 τι RV. ἔγωγε ceteri. 1343. 1345. 1346. Aldus et ali-
 quot codices νόμων et νόμοι duplici accentu, ambigui-
 tatis significandae causa: v. Elmsl. ad Eurip. Medeam
 p. 272. 1344. πέτομαι καὶ — οἶκεῖν] πέτεσθαι καὶ —
 ε
 οἰκῶν Kockius. 1345. νομίζεται R. νομίζεται ce-
 teri. 1354. ταῖς R et scholiasta. τοῖς ceteri.
 1356. πελαργίδης D.] πελαργιδεῖς 1358. τὰρ' Elms-
 leius] γὰρ 1362. σοί τ' Bergk. σοὶ δ' 1363. ἡ
 scholiasta et grammaticus in Montef. Bibl. Coisl. p. 233.] ἦν
 1364. ταυτηνδὶ Elmsleius] ταυτην δὲ
 RVΓ. ταυτην δὲ γε alii. 1365. θάτέρῃ D.] θήτέρῃ
 13*

νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεῦου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρα δ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τὰπὶ Θράκης ἀποπέτου, κάκει μάχου.
ΠΑ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὐ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
καὶ πείσομαι σοι. ΠΕ. οὖν ᾗρ' ἔξεις νῆ Δία.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κού-
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων [φαις·
ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δέεται πτερῶν. 1375
ΚΙ. ἀφ' ὧν φρενὸς ὄμματι γένναν ἐφέπων
ΠΕ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι λιγύφθογρος ἀρδῶν. 1380
ΠΕ. παῦσαι μελῶδων, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
ΚΙ. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. 1385
ΠΕ. ἐκ τῶν νεφελῶν γάρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;
ΚΙ. κρέματα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γάρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότι' ἅττα καὶ κυανανγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἶσει τάχα. 1390
ΠΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγε. ΚΙ. νῆ τὸν Ἥρακλέα σὺ γε.
ἅπαντα γάρ διείμι σοι τὸν ἀέρα,
εἰδωλα πετηνῶν
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ΠΕ. ὥοπ.
ΚΙ. τὸν ἄλαδε δρόμον ἁλάμενος 1395
ἄμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαῖην.
ΠΕ. νῆ τὸν Δί' ἢ ἡ γῶ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὐλακα τέμνων. 1400
χαρίεντά γ', ὧ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
ΠΕ. οὐ γάρ σὺ χάρεις πτεροδόντος γενόμενος;
ΚΙ. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἰεῖ;
ΠΕ. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων 1405
Λεωτροφιῇ χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν; ΚΙ. καταγελάς μου, δῆλος εἶ.

1366. τονδὶ D.] τόνδε τὸν RVΓ. γε τὸν alii.
1368. πατέρα δ' Meinekijus] πατέρ' ἔα] ἃ D. Vid.
ad Thesm. 176. 1376. φρενὸς ὄμματι Hermannus]
φρενὶ σῶματι γένναν D.] γενεᾶν Aldus et scho-
liasta (τὴν τῶν ὀρνίθων γενεᾶν intelligens). τε νέαν
codices. Restitui γένναν, ut probabilior evaderet metri
forma

quae vocabula alibi quoque sunt permutata. Sic in
Sophoclis ex Inacho fragmento (267.) apud schol. Ari-
stoph. Pac. 530. in eodem metri genere εὐδαίμονες οἱ
τότε γενεὰς legitur, sed rectam scripturam γέννας
servavit Philodemus in Gomperzii Studiis Herculanen-
sibus fasc. 2. p. 51. Restituit autem γένναν idem huius
versus metrum est quod v. 1374. πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ'
ἐπ' ἄλλαν μελέων, ubi μελέων duabus syllabis est pro-
nunciandum. ἐφέπων] Schol. τινὲς ἐπέων.
1381. λιγύφθογρος] γρ. λιγύμυθος V. γρ. λιγύμυθος ἢ
λιγύμοχος Γ. λιγύμοχος annotatum in B. (qui in
textu λιγύμυθος) et ab scholiasta. 1389. σκότι' ἅττα
Dobraeus] σκότια RVΔ σκότια γε alii. 1393. πετη-
νῶν RVΓΔ Ald. πετεινῶν Vat. 1394. ταναοδείρων
producta syllaba prima ut v. 254. 1395. ἄλαδε δρόμον
Hermannus] ἀλαδρόμον 1396. βαῖην] γρ. βαίνων V.
1407. Κεκροπίδα] Exspectes nomen simile, sed ab
avis alicuius nomine derivatum. Κρεκοπίδα Kockius.

ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.
ΣΤΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ὀρνιθὲς τινες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοί· 1411
ΠΕ. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἔξεργήγορεν.
ὅδ' αὖ μινυρίζων δευρὸ τις προσέρχεται.
ΣΤ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις. 1415
ΠΕ. ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
ΣΤ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστί τοὺς ἀφικνουμένους;
ΠΕ. ὁδὶ πάρεσιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
ΣΤ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον. 1420
ΠΕ. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητῆρ εἰμι νησιωπικός
καὶ συκοφάντης, ΠΕ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
ΣΤ. καὶ πραγματοδόφης. εἴτα δέομαι περὰ λαβῶν
κύκλῳ περισσοβῆν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
ΠΕ. ὑπὸ πτερῶν τὴν προσκαλεῖ σοφικότερον;
ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' οἱ ληστὰι τε μὴ λυπώσιν με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὺς δίκας.
ΠΕ. τουτὶ γὰρ ἐργάζεαι σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι, 1430
νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
ΣΤ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕ. ἀλλ' ἐστὶν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σῶφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴν τοσοῦτον
ἐκ τοῦ δικαίου μάλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
ΣΤ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
ΠΕ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΤ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σὺ; ΠΕ. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. ΣΤ. πάντες; ΠΕ. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωνται οἱ πατέρες ἐκάστοτε 1440
τοῖς δημόταις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί
“δαινῶς γέ μου τὸ μεираκιον Διυτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.”
ὁ δὲ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγωδίᾳ
ἀνεπτέρωσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. 1445
ΣΤ. λόγοισι τὰρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕ. φῆμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεται θ' ἀνθρωπων. οὕτω καὶ σ' ἐγώ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις 1449
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΤ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
ΠΕ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΤ. τὸ γένος οὐ κατασχυνῶ.
παππῶς ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κοῦφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερχνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κᾶτ' ἐγκεκληκῶς ἐνθαδὶ 1455
κατ' αὐ πέττωμαι πάλιν ἐκείσε. ΠΕ. μανθάνω,
ὥδι λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην
ἐνθαδὲ πρὶν ἤκειν ὁ ξένος. ΣΤ. πάνυ μανθάνεις.
ΠΕ. κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκείσ' αὐ πέτει
ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΤ. πάντ' ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕ. μανθάνω 1461
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΤ. οἴμοι τάλας· μᾶστιγ' ἔχεις. ΠΕ. πτερῶ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν. 1465

1410. ὀρνιθὲς τινες D.] ὀρνιθες τίνες 1420. us-
que ad finem fabulae exciderunt in Γ. 1426. ὑπὸ
VAD. ὑπαὶ ceteri. 1427. τε Hermannus] γε
1438. τοῖς] τοι Dobraeus. 1441. δημόταις Kockius]
μειρακίοις Διυτρέφης Elmsleius] ὁ διυτρέφης. Vid.
ad v. 798. 1445. καὶ πεποτῆσθαι] κάπτοῆσθαι] Co-
betus. 1448. θ' ἀνθρωπὸς Hirschigius] τ' ἀνθρωπὸς
1456. κατ' Dobraeus] κᾶτ'

ΣΤ. οἶμοι τάλας. ΠΕ. οὐ πτερυγίεις ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάσεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπύωμεν ἡμεῖς ἑλληβόντες τὰ πτερά.
ΧΟ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
μάστ' ἐπεπτόμεσθα καὶ
δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας ἀ-
πτώτερω, Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο τοῦ μὲν ἥρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι καὶ εὐν-
εῖσι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχῃ τις ἥρω
τῶν βορτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
γυμνὸς ἦν πληγείς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τάπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἶμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὄψεται.
ποῦ Πειθέταιρος ἐστίν; ΠΕ. ἔα, τουτί τί ἦν;
τίς οὐγκαλυμμός; ΠΡ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
τίς δ' εἰ σύ; ΠΡ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕ. ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. βουλυτὸς, ἢ περαιτέρω;
ΠΕ. οἴμ' ὡς βδελύττομαι σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννέφει;
ΠΕ. οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡ. οὕτω μὲν ἔκκεκαλύψομαι.
ΠΕ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
ΠΕ. τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα.
ἀπὸ γὰρ μ' ὀλέεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τὰννὰ πράγματα,
τουτί λαβῶν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρχε-
ται ἄνωθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὀρώσιν οἱ θεοί.
ΠΕ. ἰοῦ ἰοῦ.
εὐ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδουθι ταχὺ δὴ, κᾶτα θαρρήσας λέγε.
ΠΡ. ἄκουε δὴ νυν. ΠΕ. ὡς ἀκούοντος λέγε.
ΠΡ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς. ΠΕ. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
ΠΡ. ἔξ οὔπερ ὑμεῖς ψκίσαστε τὸν ἀέρα.
θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσα μηρίων ἀπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὥσπερ εἰ Θεομοφορίοις νηστεύομεν
ἀνευ θυγλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοί

1470—1481' = 1482—1493.

πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύουσιν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνεψωμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχχνα κατατεμνημένα.
ΠΕ. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες
ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡ. οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης;
ΠΕ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστίν; ΠΡ. ὁ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕ. μαν-
θάνω.
ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβεῖς ἐγένετο;
ΠΡ. μάλιστα πάντων. Ἐν δέ σοι λέγω σαφές·
ἤξουσιν πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
ΠΕ. τίς ἐστὶν ἡ Βασίλεια; ΠΡ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεύρια,
τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλαγρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕ. ἅπαντὰ τὰρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡ. φῆμ' ἐγώ.
ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἤλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
αἰεὶ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνοις εἴμ' ἐγώ.
ΠΕ. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
ΠΡ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
ΠΕ. νῆ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφους.
ΠΡ. Τίμων καθαρὸς. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κᾶν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
ΠΕ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβῶν.
ΧΟ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-
μνη τις ἔστ', ἄλoutος οὐ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἢ
ζῶντ' ἐκείνον προὔλιπε,
σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
μόνον τιν', ἧς λαιμοὺς τεμνῶν ὥσ-
περ ποθ' οὐδυσσεὺς ἀπήλθε,
κᾶτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖγμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἢ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
ὁρᾷν τοδὶ πάρεστιν, οἱ πρεσβεύομεν.
οὗτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστερ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖ θοιμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιᾷ;
τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν.
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονὶ κεχειροτονήκασ' οἱ θεοί;
ἔξεις ἀτρέμας; οἴμωζε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
έόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.

1553—1564. = 1694—1705.

1468. στεψοδικοπανουργίαν] στρουθοδικοπανου-
ργίαν varia lectio ap. schol. 1478. τοῦ addidit Bent-
leius. 1495. Πειθέταιρος D.] Πεισθέταιρος ἐστίν]
ἐστ' Meinekius recte, nisi ἔα potius in ᾧ mutandum, de
quo v. annot. ad Thesm. 176. 1496. οὐγκαλυμμός Da-
wesius] ὁ συγκαλυμμός 1502. ξυννέφει Cobetus] ξυν-
νεφεῖ 1503. ἔκκεκαλύψομαι] ἐκκαλύψομαι Aldus.
1506. γὰρ μ' ὀλέεις Meinekius] γὰρ μ' ὀλέσει R. γὰρ ὀλέ-
σει VA aliiq. γὰρ ὀλέσεις Ald. ἀπὸ γὰρ ὀλωλ' Cobetus.

1527. Ἐξηκεστίδης Brunekius] Ἐξηκεστίδης
1541. κωλαγρέτην D.] κωλακρέτην 1542. τὰρ' Elms-
leius] γὰρ vel γ' ἀρ' 1543. παραλάβης RV. λάβης
ceteri. πάντ' V. ἅπαντ' ceteri. 1561. ποθ' addi-
dit Hermaunus. οὐδυσσεὺς Bentleius] Ὀδυσσεὺς
1563. λαῖγμα Bentleius] λαῖτμα V. λαῖμα ceteri 1568.
μεταβαλεῖ Cobetus] μεταβαλεῖς 1571. κεχειροτονή-
κασ' Elmsleius] γ' ἐχειροτόνησαν 1572. ἔξεις ἀτρέ-
μας; Triballo tribuunt libri. Correxist Bergk. 1573.
έόρακα D.] έώρακα

ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις;
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ἀκήκοας
 ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι, 1575
 ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
 ΠΟΣ. ἄλλ', ὦ γάθ', ἡρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβεις. ΗΡ. διπλασίως μάλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
 ΠΕ. τὴν τυρόνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
 τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας. 1580
 ΗΡ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἄλλ' ἐπὶ κνήν τὸ σίλφιον.
 ΗΡ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταυτ' ἐστίν; ΠΕ. ὄρνιθές τινες
 ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
 ἔδοξαν ἄδικεῖν. ΗΡ. εἴτα δῆτα σίλφιον 1585
 ἐπικνήσας πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡρά-
 τί ἐστίν; ΠΟ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν [κλείς,
 παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
 ΟΙΚΕΤΗΣ.
 ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
 ΠΕ. καὶ μὴν τὰ γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει. 1590
 ΠΟ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
 ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
 ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 ἄλκυονίδας τ' ἂν ἦρεθ' ἡμέρας αἰεὶ.
 ΠΕ. τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν 1595
 ἄλλ' οὔτε πρότερον πῦποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
 πολέουσι πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 ἔάν τὸ δίκαιον ἄλλα νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
 σπονδὰς ποιῆσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
 τὸ σκήπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν 1600
 τὸν Δί' ἀποδοῦναι· κἂν διαλλαττώμεθα
 ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
 ΗΡ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
 ΠΟΣ. τί, ὦ κακόδαμον; ἡλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
 ΠΕ. ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; 1605
 ΠΕ. ἀλῆθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
 νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
 κύψαντες ἐπιπορεύουσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
 ἔάν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους, 1610
 ὅταν ὀμνύη τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
 ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦπιποκούντος λάθρα
 προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
 ΠΟΣ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γε τοι καλῶς λέγεις.
 ΗΡ. κάμοι δοκεῖ. ΠΕ. τί δαὶ σὺ φῆς;
 ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
 ναβαιοστρεῦ.
 ΠΕ. ὄρξας; ἐπαινεῖ χούτος. ἕτερον νῦν ἔτι 1616
 ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
 ἔάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τιν θεῶν
 εὐξάμενος εἴτα διασοφίζηται λέγων,
 μενετοὶ θεοὶ, καὶ μάποδιδῷ μισητιά, 1620

1575. γ' om. R. 1579. τυρόκνηστί] τυροκνήστιν
 (i. e. τυροκνήστιν) R. τις] μοι RVA. μοί τις cod.
 Voss. 1582. ἐπικνή Meinek. ἐπικνῶ. Imperati-
 vum legit scholiasta, qui per ἐπιβαλλε explicat. 1586.
 ἐπικνή Cobetus] ἐπικνῶς 1590. ὀρνίθεια Brunc-
 kius] ὀρνίθια 1598. ἔάν τὸ scholiasta] ἔάν τι ἄλλα
 Elmsleius] ἄλλο 1601. κἂν Seagerus] καὶ 1610.
 ὄρνις] ὄρνεις RV alii. 1613. προσπτόμενος Brun-
 ck. προσπτόμενος 1614. ταῦτά γε τοι RV alii.
 que. τοι om. alii. Probabilis ταῦτά τοι. 1615. να-
 βαιοστρεῦ] βαβακαστρεῦ superscriptum in B. Et sic
 Suidas s. h. v. et grammatici in Montef. Bibl. Coislin.
 p. 231. 1618. τιν θεῶν B. τῶν θεῶν ceteri. 1620.
 μάποδιδῷ D.] μὴ ποδιδῷ (ἀποδιδῷ RV) μισητιά
 Suidas s. v. μενετοὶ] μισητίαν

ἀναπράζομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φέρ' ἴδω, τῷ
 ΠΕ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχη [τρόπῳ;
 ἀνθρωπος οὗτος, ἢ καθήτα λούμενος,
 καταπτόμενος ἰκτίνος, ἀρπάσας λάθρα,
 προβάτοις δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ. 1625
 ΗΡ. τὸ σκήπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
 ταῦτοις ἐγώ. ΠΟΣ. καὶ τὸν Τριβαλλὸν νυν ἐροῦ.
 ΗΡ. ὁ Τριβαλλός, οἰμῶζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα
 βακταρικροῦσα. ΗΡ. φησί μ' εὐ λέγειν πάνυ.
 ΠΟΣ. εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι ἔυνδοκεῖ. 1630
 οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
 ΠΕ. καὶ νῆ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὐ μνήσθην ἐγώ.
 τὴν μὲν γὰρ Ἡραν παραδίδωμι τῷ Δίι,
 τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ
 ἐκδοτὸν ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἔρξας. 1635
 ἀπίωμεν οἴκαδ' αὐθις. ΠΕ. δλίγον μοι μέλει.
 μάγειρε, τὸ κατὰ χυμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
 ΗΡ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποὶ φέρει;
 ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μᾶς πολεμήσομεν;
 ΠΟΣ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα. 1640
 ΠΟΣ. τί, ψῡζῡρ'; οὐκ οἶσθ' ἔξαπατῶμενος πάλαι;
 βλάπτεις δὲ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνη
 ὁ Ζεὺς, παραδούς τούτοις τὴν τυραννίδα,
 πένης ἔσει σὺ. σοὺ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
 τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπη.
 ΠΕ. οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισσοφίζεται. 1646
 δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
 διαβάλλεται σ' ὁ θεός, ὦ πονηρὲ σὺ.
 τῶν γὰρ πατρίων οὐδ' ἀκαρῇ μέτεστί σοι
 κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἰ κοῦ γνήσιος. 1650
 ΗΡ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕ. σὺ μέντοι νῆ Δία,
 ὦν γ' ἐκ Εξένης γυναικός. ἦ πῶς ἂν ποτε
 ἐπὶ κληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίων δοκεῖς,
 οὐσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
 ΗΡ. τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα 1655
 νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔα.
 οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
 ἀνθέζεται σου τῶν πατρίων χρημάτων
 φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
 ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλμνός σοι νόμον· 1660
 "Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀρχιστείαν παίδων ὄντων
 γνησίων. ἔάν δὲ παῖδες μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς
 ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων." 1665
 ΗΡ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρίων χρημάτων
 μέτεστιν; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξων δέ μοι,
 ἦδη σ' ὁ πατήρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;
 ΗΡ. οὐ δὴτ' ἐμέ γε. καὶ δὴτ' ἐθαύμαζον πάλαι. 1670
 ΠΕ. τί δὴτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
 ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἡς, καταστήσω σ' ἐγὼ
 τύραννον, ὀρνίθων τε παρέξω σοι γάλα.
 ΗΡ. δίκαι' ἐμοίγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν

1623. καθήτα Bekkerus] κάθηται 1624. κατα-
 πτόμενος Brunc. katapto. 1629. φησί
 μ' Dobraeus] φησὶν 1631. οὗτος Kockius] ΗΡ. οὗτος
 1636. αὐθις] αὐτὶς R et Voss. 1639. περὶ γυναι-
 κός] γυναικὸς περὶ Meinek. 1652. νοθεῖ' ἀποθνή-
 σκων] νόθῳ ἑαποθνήσκων (νοθῶς ἀποθνήσκων RV).
 Correctum ex scholiasta, qui annotavit, γράφεται νο-
 θεία ὡς πρεσβεία. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ, φησὶν, ὡς
 νόθῳ καταλείπει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις. et infra,
 περισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα. τὰ νοθεῖ'
 ἀποθνήσκων apud Harpocrat. s. v. νοθεῖα (νοθεῖα ap.
 Suidam, νόθια ap. Photium). νοθεῖα ex Aristophane
 Pollux quoque memorat 3, 21. νόθῳ ποθνήσκων
 Kockius. 1669. φράτερας D.] φράτορας 1673. τε
 addidit Meinek. 1674. πάλιν RV. πάλαι ceteri.

περὶ τῆς κόρης, κάγωγε παραδίδωμι σοι. 1675
 ΠΕ. τί δαί σὺ φῆς; ΠΟΣ. τάναντία ψηφίζομαι.
 ΠΕ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
 ΤΡΙ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
 ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡ. παραδοῦναι λέγει.
 ΠΟΣ. μὰ τὸν Δ' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει, 1680
 εἰ μὴ βατίζει γ' ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
 ΠΕ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
 ΠΟΣ. σφῷ νῦν διαλλάττεσθε καὶ Ξυμβαίνετε.
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.
 ΗΡ. ἡμῖν ἂ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
 ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν,
 ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
 ΠΕ. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοί
 ἐς τοὺς γάμους. ΗΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
 ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε. 1690
 ΠΟΣ. ὀπτᾶς τὰ κρέα; πολλὴν γε τενθείαν λέγεις.
 οὐκ εἰ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. εὐ γε μέντ' ἀν διετέθην.
 ΠΕ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δευρό μοι.
 ΧΟ. ἔστι δ' ἐν Φάναισι πρὸς τῇ
 Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ- 1695
 γλωττογαστόρων γένος,
 οἳ θερίζουσιν τε καὶ σπεί-
 ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλῶτ-
 ταισι συκάζουσιν τε·
 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
 Γοργία τε καὶ Φίλιπποι.
 κάπῳ τῶν ἐγγλωττογαστό-
 ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
 πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ
 γλῶττα χωρὶς τέμνεται 1705
 ΑΓ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μεῖζω λόγου,
 ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
 δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
 προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαῆς
 ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγὴ δόμῳ, 1710
 οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
 τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
 ἔχων τυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
 πάλλιν κεραυνὸν, περοφόρον Διὸς βέλος·
 ὁσμὴ δ' ἀνυνόμαστος ἐς βάθος κύκλου 1715
 χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
 αὐραὶ διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
 ὁδὶ δὲ καὶ τὸς ἐστίν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
 Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.
 ΧΟ. ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε, 1720
 περιπέτεσθε
 μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.

1678. καλάνι] καλαν R. 1679. λέγει Bentleius]
 λέγεις 1681. βατίζει γ' D.] βαδίζειν (βαδίζοι BΔ).
 βαβάζει γ' Bentleius, recte fortasse, quod verbum He-
 sychius annotavit, βαβάζω: τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγω.
 βαδίζειν legerunt Didymus et Symmachus, ut annota-
 vit scholiasta. 1694. Φάναισι D.] Φαναῖσι: de quo
 dixi in Thesaur. vol. 8. p. 620. Alludit ad verbum φαί-
 νειν, quod de sycophantis dicitur, ut monuit scholiasta.
 1709. οὔτε — οὔθ'] οὐδέ — οὐδ' Meinek. 1710.
 ἰδεῖν ἔλαμψε] ἔλαμψεν ἰδεῖν R et Vossianus. δόμῳ]
 ὁρόμῳ Kiehlus Mnemos. 2. p. 107. 1720. ΧΟ.] ἡμυχ.
 hic et, ubi AB et Voss. omittunt, v. 1731. 1723. μά-
 καρα D.] τὸν μάκαρα

ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
 ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῆδε πόλει γήμας. 1725
 μεγάλα μεγάλα κατέχουσι τύχαι
 γένος ὀρνίθων
 διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
 καὶ νυμφιδίοις δέχεσθ' ὥδαις
 αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν. 1730
 "Ἡρα ποτ' Ὀλυμπία
 τὸν ἡλιβάτων θρόνων
 ἄρχοντα θεαὶ μέγαν
 Μοῖραι εὐνεκοίμισαν
 τοιῷδ' ὑμεναίῳ. 1735
 Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι' ὦ,
 Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
 ὁ δ' ἀμφιθαλὲς Ἔρως
 χρυσοπτερος ἡνίας
 ἠὔθυνη παλιντόνους,
 Ζηνὸς πάροχος γάμων
 κευδαίμονος Ἦρας.
 Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι' ὦ,
 Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
 ΠΕ. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ὥδαις· 1745
 ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς,
 τὰς τε πυρῶδεις Διὸς ἀστεροπάς,
 δεινὸν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
 ΧΟ. ὦ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φάος, 1750
 ὦ Διὸς ἀμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
 ὦ χθονία βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
 αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
 διὰ σέ τὰ πάντα κρατήσας
 καὶ παρέδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
 [Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.] 1755
 ΠΕ. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ φύλα πάντα συννόμων
 περοφόρ', ἵτ' ἐπὶ πέδον Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.
 ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
 λαβοῦσα συγχόρευσον· αἶρων δὲ κουφῶ σ' ἐγώ.
 ΧΟ. ἀλαλαί, ἰὴ παιῶν ἰὴ, 1761
 τήνελλα καλλίνικος, ὦ.
 δαιμόνων ὑπέρτατα.

1731—1737. = 1738—1744.

1724. τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους] Eadem coniunxit Iose-
 phus A. I. 15, 2, 4. ἐν ὧν τῆς τε ὥρας καὶ τοῦ κάλλους.
 1725. πόλει R. τῇ πόλει ceteri. 1732. τὸν van
 Gent Mnemos. 7. p. 214.] τῶν 1733. θεαὶ Brunckius]
 θεοῖς 1735. τοιῷδ' Dawesius] ἐν τοιῷδ' 1737.
 Addidi alterum hoc Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι' ὦ, ut est in anti-
 strophis 1744. Probabilior epiphonematis forma est,
 Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι', ἰὼ
 Ὑμῖν, ὦ Ὑμέναιε.
 ut dixi in annotatione ad Pacem supra p. 82. 1740.
 ἠὔθυνη D.] εὐθυνη 1742. κευδαίμονος Dawesius]
 τῆς τ' εὐδαίμονος 1744. Alterum Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι'
 ὦ addunt RV et Voss., omittunt ceteri. 1754. διὰ σέ
 τὰ] Vid. annot. ad Nub. 916. διὰ σκῆπτρα κρατήσας
 Dobraeus. 1756. Scelsi Ὑμῖν ὦ Ὑμέναι' ὦ, quod,
 nisi insititum esset, sic potius scribendum foret
 Ὑμῖν ὦ, Ὑμέναι', ἰὼ
 Ὑμῖν, ὦ Ὑμέναιε.
 1758. ἵτ' addidit D. 1761. ἀλαλαί ABC et Vat.
 (ut Lysistr. 1291.) ἀλαλαί RV et Voss. ἀλαλαί Δ
 et Ald. Alterum ἰὴ addidit D. ut est Pac. 452.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΤΡΙΝΗ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ Κινησίου.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.^α

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὁμοῦσαι δὲ ἀναπέισασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάσειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἔξωπίους ἐμπριλάς^β καταλιπούσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφύϊας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἴτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγείς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λαιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι' ἀκрасίαν ὡς τοὺς ἀνδρας ἀλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετευσούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομούσα^γ αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν οἱ Ἀθηναῖοι^δ πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἓνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι^ε· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενο-

^α ΥΠΟΘΕΣΙΣ] Hoc Argumentum primum edidit Kusterus ex codice, ut videtur, Vaticano Palatino. Legitur etiam in Ravennate et, qui Ravennati simillimus est, olim Augustano, nunc Monacensi.

^β ἐμπριλάς] Vocabulum corruptum. Requiritur tertia verbi alicuius persona.

^γ χυτροτομούσα] κερτομούσα Brunckius.

^δ οἱ Ἀθηναῖοι addidit Kusterus.

^ε ἀποστέλλουσι] ἀποτελοῦσι Meinekios.

μένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἐκατέρους ἀνανηγάσσα τῆς[†] παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης εὐνοίας διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ἐνίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλιστράτου.

[†] τῆς et εὐνοίας addidit Kusterus.

ΑΤΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Ἄλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ ᾿ς Πανός, ἢ πὶ Κωλιάδ', ἢ ᾿ς Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθὶ γυνή,
πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ Καλονίκη.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
τί ξυντετάραι; μὴ σκυθῶμαζ', ὦ τέκνον.
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοῖσ' οἰκιστοῖς τὰς ὀφρῦς.
ΑΤ. ἄλλ', ὦ Καλονίκη, κόμαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὅτι καὶ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι, ΚΑ. καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.
ΑΤ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντὰν ἐνθάδε
βουλευσομένησιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
εὐδουσι κοῦχ ἤκουσιν. ΚΑ. ἄλλ', ὦ φιλάτη,
ἤξουσιν· χαλεπὴ τοι γυναικῶν ἡξοδος.
ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἢ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἢ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμισεν.
ΑΤ. ἄλλ' ἑτέρα τὰρ ἦν τῶνδε προურγίατερα
αὐταῖς. ΚΑ. τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας ξυγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΑΤ. μέγα. ΚΑ. μὴν
καὶ παχύ;
ΑΤ. καὶ νῆ Δι παχύ. ΚΑ. κάπειτα πῶς οὐχ ἤκομεν;
ΑΤ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν. 25
ἀλλ' ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
πολλοῖσι τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
ΚΑ. ἢ ποῦ τι λεπτόν ἐστι τοῦρριπτασμένον.
ΑΤ. οὕτω γε λεπτόν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναῖξιν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
ΚΑ. ἐν ταῖς γυναῖξιν; ἐπ' ὀλίγου τὰρ εἶχετο.
ΑΤ. ὥς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πρᾶγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίου
ΚΑ. βέλτιστα τοῖνον μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.
ΑΤ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλένα.
ΚΑ. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχείλους.
ΑΤ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιούτων οὐδέν· ἄλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
ΚΑ. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο

ἢ λαμπρὸν, αἱ καθήμεθ' ἐξανθισμέναι,
κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
καὶ Κιμμερικ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας; 45

ΑΤ. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι κάσθ' ἂ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα καὶ περιβαρίδες
χὴ γχουσα καὶ τὰ διαφανὴ χιτῶνια.

ΚΑ. τίνα δὴ τρόπον ποθ'; ΑΤ. ὥστε τῶν νῦν μηδένας
ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰρεσθαι δόρυ, 50

ΚΑ. κροκωτὸν ἄρα νῆ τῷ θεῷ γῶ βάψομαι.
ΑΤ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν ΚΑ. Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.

ΑΤ. μήτε Ξιφίδιον. ΚΑ. κτήσομαι περιβαρίδας.

ΑΤ. ἄρ' οὐ παρῆναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;

ΚΑ. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένης ἦκειν πάλαι. 55

ΑΤ. ἄλλ', ὦ μέλ', ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.

ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι

ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρια. 60

ΑΤ. οὐδ' ἂς προσεδόκων κάλογιζομένη ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων

γυναῖκας, οὐχ ἤκουσιν. ΚΑ. ἢ γοῦν Θεογένους
ὥς δεῦρ' ἰοῦσα θοοκάτειον ἦρετο.

ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες, 65
χαυθάτεραι χωροῦσί τινες. ἰοῦ ἰοῦ, [Δία·

πόθεν εἰσίν; ΑΤ. Ἀναγυροῦντόθεν. ΚΑ. νῆ τὸν
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὴν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ΑΤ. οὐκ ἐπαίνῳ, Μυρρίνη, 70

ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

ΜΤ. μόλις γὰρ ἡὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.

ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

30 meae Oxon.): sed tertia persona idem utitur p. 235.
(= 306, 11.) τί γὰρ φρόνιμον γυναῖκες ἐργάσαιντο.

43. ἐξανθισμέναι Clemens p. 254. (ubi tamen in
η

duobus codicibus ἐξανθισμέναι) ἐξηνθισμέναι libri et
Clemens p. 235. et Suidas s. h. v. 44. κροκωτὰ φο-

ροῦσαι] κροκωτοφοροῦσαι (ut v. 219.) BCD cum Cle-
mente p. 235. 45. καὶ Κιμμερικὸς ὀρθοστάδια BCD Voss.

καὶ κιμμερικὸς ὀρθοστάδια R Aug. Mox v. 52. libri κιμμερι-
κόν (exceptis Δ et Voss. qui Κιμμερινόν) quod utrobi-

que restituendum esse dixi in Thesouro vol. 4. p. 1557.
Κιμμερικόν est ap. Pollucem 7, 49. et Hesychium, sed

Κιμμερικόν ap. Photium. 47. καὶ Reisiqius] καὶ
49. μηδένας Meinekius] μηδένα 63. Θεογένους ex

schol.] Θεογένους 64. θοοκάτειον] τὰκάτειον. Cor-
rectum ex Suida s. v. Θεογένης, ubi ἐκάτειον ex hoc

loco memoratur. 66. χαυθάτεραι (ut χρῆσθαι ἐτέρῳ
in χρῆσθατέρῳ contractum Pac. 253.) D.] αἰδ' αὐθ' ἑτε-
ραι. αἰδὶ δ' (vel θ') ἑτεραι Dobraeus, qui verba αἰδὶ —

τινες Lysistratae tribui volebat. Infra v. 736. αὐθ'
ἡτέρα in libris scriptum pro αὐτῇ ἑτέρα. 70. Μυρ-
ρίνη] μυρρίνη R: unde Μυρρίνην Invernizius.

4. ἐνταυθὶ Elmsleius] ἐνταυθοῖ 12. 39. 244. ἐν-
θάδε] ἐνθαδὶ Meinekius hic et alibi in fine versuum.
16. ἡξοδος Dawesius] ἔξοδος 20. τὰρ Elmsleius]
γάρ 24. νῆ Δι — κάπειτα D.] νῆ Δία — κάτα. Vid.
Annot. Oxon. p. 758. 31. τὰρ Mehlerus] γάρ 38.
ἀλλ' Bruckius] ἀλλ' 42. ἐργασαίαιτο] ἐργασαίμεθα
Clemens Alex. Paed. 3. p. 254. (vol. 1. p. 330, 5. ed.

ΑΤ. μὰ Δί' ἄλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὐνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἔλθειν. ΜΤ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῷ προσέρχεται.
ΑΤ. ὦ φιλότατ' Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἶον τὸ κάλλος, γλυκυτάτῃ, σου φαίνεται.
ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄρχοις.
ΛΑΜΠΙΤΩ.
μάλα γ' οἶω ναὶ τὴν σὴν
γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγᾶν ἄλλομαι.
ΑΤ. ὥς δὴ καλὸν τι χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
ΑΑ. ἄπερ ἱερειὸν τοῖ μ' ὑπογαλάσσετε.
ΑΤ. ἡδὶ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεάνις ἀτέρα;
ΑΑ. πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σὴν Βοιωτία
ἵκει ποθ' ἄμέ. ΑΤ. ναὶ μὰ Δία Βοιωτία,
καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΑ. καὶ νῆ Δία
κομπώτατα τὴν βληχῷ γε παρατετιλμένη.
ΑΤ. τίς δ' ἀτέρα παῖς; ΑΑ. χαῖτα ναὶ τὴν σὴν,
Κορινθία δ' αὖ. ΑΤ. χαῖτα νῆ τὸν Δία
δῆλη 'στὶν οὐσα ταυταγὶ κἀντευθενί.
ΑΑ. τίς δ' αὖ συναλίαζε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν; ΑΤ. ἦδ' ἔγω. ΑΑ. μῦσιδδέ τοι
δὲ τι λῆς ποθ' ἄμέ. ΜΤ. νῆ Δί', ὦ φίλῃ γύναι,
λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον δὲ τι τοῦτ' ἐστὶ σοι.
ΑΤ. λέγοιμ' ἂν ἥδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαι ἡ μικρόν. ΜΤ. δὲ τι βούλει γε σύ.
ΑΤ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιάς ἀπόντας; εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ.
ΚΑ. ὁ γοῦν ἐμός ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτη.
ΑΤ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΑΑ. ὁ δ' ἐμός γα, καῖκ' ἐκ τὰς ταρᾶς ἔλσῃ ποκά,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
ΑΤ. ἄλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φειγᾶλυξ.
ἔξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὀλισβον ὀκτωδάκτυλον,
δς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὔροιμ' ἐγὼ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΤ. νῆ τὴν θεῶν
ἐγὼ μὲν ἂν κἂν εἰ με χρεῖν τοῦγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
ΚΑ. ἐγὼ δὲ γ' ἂν κἂν ὡσπερὶ ψῆττάν με δῆ

ἐπιδούν' ἐμαυτῆς παρατεμοῦσαν θῆμισυ.
ΑΑ. ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταῦγετον ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμ' γ' εἰράναν ἰδῆν.
ΑΤ. λέγοιμ' ἂν· οὐ δέ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γὰρ, ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἀνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστὶ ΜΤ. τοῦ; φράσον. ΑΤ. ποιήσεται οὖν;
ΜΤ. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
ΑΤ. ἀφεκτέα τοῖνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
αὐται; τί μοιμῶτε κἀνανεύετε;
τί χρῶς τέτραπται; τί δάκρυον κατεῖβεται;
ποιήσεται, ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί μέλλετε;
ΜΤ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
ΚΑ. μὰ Δί' οὐδ' ἔγω γ' ἂν, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
ΑΤ. ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμῖν θῆμισυ.
ΚΑ. ἄλλ' ἄλλ' ὁ τι βούλει· κἂν με χρῆ, διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φίλῃ Λυσιστράτη.
ΑΤ. τί δαὶ σὺ; ΜΤ. κάτῳ βούλομαι διὰ τοῦ πυρὸς.
ΑΤ. ὦ παγκατάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγωδία.
οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ', ὦ φίλῃ Λάκαινα, σὺ γὰρ ἔαν γένη
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασώσασαίμεσθ' ἔτ' ἂν,
ἔμψῃφισαί μοι. ΑΑ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὴν σὴν
γυναῖκας ἐσθ' ὑπὸν ἄνευ ψυχᾶς μόνας.
ὅμως γὰρ μάν' δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλα.
ΑΤ. ὦ φιλότατ' σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
ΚΑ. εἰ δ' ὥς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὐ σὺ δὴ λέγεις,
δὲ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΑΤ. πολὺ γε νῆ τὴν θεῶν.
εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἐνδόν ἐντετριμμέναι
κἂν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
γυμναί παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμέναι,
στύοινοτο δ' ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὐ οἶδ' ὅτι.
ΑΑ. ὁ γῶν Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μάλᾳ πα
γυμνὰς παρενιδῶν ἐξέβαλ', οἶω, τὸ εἶφος.

ψῆττάν με δῆ | ἐπιδούν' D. (v. ad Thesm. 217.)] ψῆτ-
ταν δοκῶ | δοῦναι ἂν (ἂν om. Suidas). De forma con-
tracta δῆ, qua Aristophanes aliiq. poetae comici usi
sunt, dictum in Thesaurο vol. 2, p. 1036. Meinekius con-
iecerat ψῆτταν δῆ | δοῦναι μ', et δοῦναι μ' etiam Reisigius.

74. οὐνεκα Brunckius] εἵνεκα 79. γλυκυτάτῃ
Bisetus] ὡ γλυκυτάτῃ. Praestat fortasse ὦ γλυκῆ (ut
ὦ γλυκῶν Eccles. 985.), quod coniecit Meinekius.
81. γ' Reisigius] γὰρ τῷ addidit Berglerus. 82.
γὰρ Halbertsma] γε (τε Eustathius p. 1570, 12.) cum
Suida s. v. πυγῇ. 83. καλὸν τὸ Cobetus] καλὸν τὸ
τιτθίων Kusterus] τῶν τιτθίων. τῶν τιτθῶν Bent-
leius. καλὸν τὸ χρῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων Bergkiius.
85. 90. ἀτέρα D.] ἡτέρα 87. ἄμέ Hamakerus] ὑμέ
ναὶ μὰ Δία Meinekius] νῆ δι' ὦ 88. ΚΑ. Brun-
ckius] ΑΑ. (in Aug. lineola) 89. τὴν Bentleius] τὰν
90. χαῖτα Invernizius] χαῖτα μὲν 92. οὐσα ταυ-
ταγὶ] οὐσ' ἐνταυθαγὶ Bentleius. κἀντευθενί Bent-
leius] τἀντευθενί 93. συναλίαζε Brunckius] ἔυνα-
λίαζε (Ξυναλίαζε Aug.) 94. ἦδ' Brunckius] ἄδ'
μῦσιδδέ τοι Bentleius] μῦσιδδέτω (μῦσιδδέ τω R.)
95. ΜΥ. νῆ — λέγε Beerius p. 163.] ΑΥ. νῆ — ΜΥ. λέγε
97. δ' additum in ed. Brubachiana. 100. εὐ
Bentleius] ΜΥ. εὐ 105. καῖκ' ἐκ Ahrens. de dial.
Dor. p. 382.] κἂν ἐκ. καῖκα 'κ Meinekius. ποκά
Meinekius] πόκα 113. ἐγὼ μὲν ἂν Bentleius] ἐγὼ γ'
ἂν cum Suida s. v. ἔγκυκλον 114. ἐκπιεῖν] ἐμπιεῖν
Bergkiius. 115. δέ γ' ἂν κἂν] ἐγὼ δὲ κἂν Suidas s.
v. ψῆττα. ὡσπερὶ Suidas] ὡσπερ ἢ vel ὡσπερ ἢ

116. παραταμοῦσαν (debebat παρατεμοῦσαν) Mei-
nekius] παραταμοῦσα. παρατεμοῦσα Elmsleius. παρα-
τεμῖν est v. 132. 117. Ταῦγετον Bothius] Ταῦγε-
τόν γ' 118. ἰδῆν Bergkiius] ἰδεῖν 123. ἐστὶν ἡμῖν
Bentleius] ἡμῖν ἐστὶ 126. μοιμῶτε L. Dindorfius in
Thesaurο vol. 5, p. 1238.] μοι μῶτε 130. ἐγὼ γ' ἂν
Reisigius] ἐγὼ γὰρ 136. ΜΥ. Bentleius] ΑΑ. (for-
tasse ΑΑ. i. e. ἄλλῃ γυνή, quod coniecit Dobraeus.)
137. παγκατάπυγον Reiskiius] πᾶν κατάπυγον
141. τὸ πρᾶγμ' ἀνασώσασαίμεσθ' ἔτ' ἂν Brunckius] τὸ
πρᾶγμ' ἂν σωσάμεσθ' ἔτι R. τὸ πρᾶγμ' ἀνασώσασαίμεσθ'
ἔτι alii. 143. ἐσθ' ὑπὸν Dawesius] ὑπὸν ἐστ'
144. γα Scaliger] γε τὰς Tyrwhittus] τὰς μάλα
D.] μάλ' αὖ 149. καθοίμεθ' Brunckius] καθήμεθ'
152. στύοινοτο δ' Bothius] στύοινοτ' ἂν 152. 157. ἄν-
δρες Brunckius] ἄνδρες 152. σπλεκοῦν D.] πλεκοῦν
(σπεκλοῦν editio Zanetti) 153. προσίοιμεν] προσεί-
μεθ' Halbertsma. 155. πα] πο R. ποῦ Suidas s. v.
μῆλα 156. παρενιδῶν A et Suidas. παρενιδῶν R.
παρενιδῶν alii. παρειδῶν B. παρειδῶν eum digammo
Meinekius. Sic παραβλέσας Ran. 409.

ΚΑ. τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλει;
 ΑΤ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κῦνα δέρειν δεδαρμένην.
 ΚΑ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμνημένα.
 ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ θυμάτιον βίαν
 ἔλκωσιν ἡμᾶς; ΑΤ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
 ΚΑ. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΑΤ. παρέχειν χρή κακῶς.
 οὐ γὰρ ἐνὶ τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
 κᾶλλως ὀδυνᾶν χρή· κάμει ταχέως πάνυ
 ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέ ποτ' εὐφρανθήσεται
 ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
 ΚΑ. εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χημὶν ἔυνδοκεῖ.
 ΑΔ. καὶ τῶς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἄμεις πείσομες
 παντὰ δικαίως ἀδολον εἰράναν ἄγειν·
 τὸν τῶν Ἀσαναίων γὰρ μὴν ῥυάχεται
 πᾶ καὶ τις ἀμπεῖσειεν αὐτὴν μητρίαν;
 ΑΤ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γε παρ' ἡμῶν πείσομεν.
 ΑΔ. οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωνται τριήριες
 καὶ τῶν γυρίων τῶν βυσσόν ἢ παρ' αὐτῶν σιῶ.
 ΑΤ. ἀλλ' ἐστί καὶ τοῦτ' εὐ παρεσκευασμένον.
 καταληγόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέταται τοῦτο δρᾶν,
 ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 θύειν δοκούσας καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
 ΑΔ. παντὰ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, καλῶς.
 ΑΤ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
 ἔυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
 ΑΔ. πάφφαινε μὲν τὸν ὄρκον, ὡς οἰώμεθα.
 ΑΤ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 ἔες ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
 καὶ μοι δώτω τὰ τόμια τις. ΚΑ. Λυσιστράτη,
 τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΑΤ. ὄντινα;
 εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φασὶν Αἰσχύλος ποτέ,
 μηλοσφαγούσας. ΚΑ. μὴ σὺ γ', ὦ Λυσιστράτη,
 εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
 ΑΤ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος; ΚΑ. εἰ λευκὸν ποθεν
 ἵππον λαβοῦσαι τόμον ἐντεμοίμεθα.
 ΑΤ. ποῖ λευκὸν ἵππον; ΚΑ. ἀλλὰ πᾶς ὁμοῦμεθα
 ἡμεῖς; ΑΤ. ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἦν βούλην, φράσω.
 θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
 μηλοσφαγούσαι θάσιον οἶνου σταμνίον,
 ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχτεῖν ὕδωρ.
 ΑΔ. φεῦ δα, τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
 ΑΤ. φερέτω κύλικά τις ἐνδοθεν καὶ σταμνίον.

157. ἀφίωσ' Kusterus] ἀφίωσιν 162. τύ-
 πτωσιν] τύπτωσι BCD Voss. τί addidit D.
 κακῶς ed. Iunt. κακὰ κῶς R, quod est κακά,
 superscripto κῶς: unde interpolatum in aliis κακὰ κα-
 κῶς. 166. ἀνὴρ Meinekius] ἀνὴρ 169. παντὰ
 Brunekius] πάντα 170. ῥυάχεται ex Hesychio et
 Photio] ῥυάχεται R. ῥυάχεται alii et Suidas.
 171. κά Dobraeus] καὶ ἀναπεισεῖεν (debebat ἀμπεί-
 σεῖεν, ut Ahrens Dial. Dor. p. 381.) Dobraeus] ἀνὰ πείσειεν
 πλαδδίην Ahrens] πλαδδίην vel πλαδδίην
 173. ἄς (i. e. ἕως) Koenius ad Greg. Cor. p. 188. (ut ἄς
 Σέλευκος θέλῃ in inser. Delphica 1706.)] ἄς vel ἄς sine
 accentu. πόδας Valckenarius Diatr. Eurip. p. 235.]
 σπουδᾶς R. Alii vel sic vel σποδᾶς (quod schol. explicat
 ἀντὶ τοῦ σπουδῆς), σποδᾶς, σπουδᾶς κ' Bergkiius]
 γ', quod habent B et Voss., om. ceteri. ἔχωντι
 Bentleius] ἔχοντι τριήριες Koenius] τριήρεις
 174. τῶν γυρίων L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 2646.]
 τῶν γυρίων παρ' Koenius] παρὰ 180. παντὰ κ' Bent-
 leius] πάντα γ' τᾶδε B. τᾶδε ceteri. 181. τάχιστα]
 τάχιστ' ὦ C et Voss. 183. ὁμοῦμεθα Elmsleus ad
 Acharn. 729.] ὁμοῦμεθα 188. φάσιν, Αἰσχύλος] φασ'
 ἐν Αἰσχύλῳ R Aug. 189. μηλοσφαγούσας] μηλο-
 σφαγούσας R Aug. 192. ἐντεμοίμεθα] ἐκτεμοίμεθα
 R Aug. 198. ἐπαινίω Elmsleius] ἐπαινίω

ΚΑ. ὦ φίλτατα γυναῖκες, ὁ κεραμῶν ὅσος.
 ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθεῖη λαβών.
 ΑΤ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβού μοι τοῦ κάπρου.
 δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
 τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναῖξιν εὐμενῆς.
 ΚΑ. εὐχρων γε θαῖμα κάποπτίζει καλῶς.
 ΑΔ. καὶ μὲν ποτόδδει γ' ἄδῃ ναὶ τὸν Κάστορα.
 ΜΤ. ἔατε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὁμνύναι.
 ΚΑ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐὰν γε μὴ λάχης.
 ΑΤ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ·
 λεγέτω δ' ὑπὲρ ὧμων μί' ἄπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
 ὑμεῖς δ' ἐπομείθε ταῦτά κάμπεδῶσθε.
 Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
 ΚΑ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
 ΑΤ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειν ἔστυκῶς. λέγε.
 ΚΑ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειν ἔστυκῶς. παπαῖ,
 ὑπολύεται μοι τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.
 ΑΤ. οἶκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον
 ΚΑ. οἶκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον
 ΑΤ. κροκωτοφορούσα καὶ κεκαλλυπισμένη,
 ΚΑ. κροκωτοφορούσα καὶ κεκαλλυπισμένη,
 ΑΤ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστα μου·
 ΚΑ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστα μου·
 ΑΤ. κοῦδέ ποθ' ἐκούσα τάνδρι τῶμυ πείσομαι.
 ΚΑ. κοῦδέ ποθ' ἐκούσα τάνδρι τῶμυ πείσομαι.
 ΑΤ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία,
 ΚΑ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία,
 ΑΤ. κακῶς παρέξω κοῦχὶ προσκινήσομαι.
 ΚΑ. κακῶς παρέξω κοῦχὶ προσκινήσομαι.
 ΑΤ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.
 ΚΑ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.
 ΑΤ. οὐ στήσομαι λέαν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΚΑ. οὐ στήσομαι λέαν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΑΤ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
 ΚΑ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
 ΑΤ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
 ΚΑ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
 ΑΤ. ἔυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΤ. νῆ Δία.
 ΑΤ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑ. τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
 ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλοι.
 ΑΔ. τίς ὠλολυγὰ; ΑΤ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼν λέγον·
 αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
 ἤδη κατεῖληφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
 σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὧμιν εὐ τίθει,
 τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
 ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
 ἔυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοῦς.
 ΚΑ. οὐκοῦν ἐφ' ἡμᾶς ἔμβροθησιν οἶει
 τοὺς ἄνδρας εὐθὺς; ΑΤ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
 οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλάς οὔτε πῦρ

200—267. om. BCD Voss. 200—204. Lysistratae
 tribuunt libri. Correxist Reisigius. 200. κεραμῶν
 Reiskius] κεραμῶν. κεραμῶν τὸ περιεκτικὸν et Κερά-
 μων τὸ κύριον memorat Arcadius p. 13, 19. 201.
 Myrrhinae tribuit Hamakerus. 202. μοι Brunekius]
 μου 205. κάποπτίζει Brunekius] κάποπττίζει
 207. ΜΥ. Hamakerus] ΑΥ. 212. 213. οὔτε — οὔτε
 Bekkerus] οὐδὲ — οὐδὲ 216. μοι] μοι Cobetus.
 229. 230. τῷ D.] τὰ 235. 236. ἐμπλήθ' ἢ Dawesius]
 ἐμπλήθη. ἐμπλήθ' ἢ et Ach. 236. ἐμπλήμην (pro ἐμ-
 πλήμην) Buttmannus Gramm. vol. 2. p. 274. 237.
 ἔυνεπόμνυθ' Bentleius] συνεπόμνυθ' 238. γ'] τ' R
 Aug. 240. ὠλολυγὰ D.] ἄ ὠλολυγὰ τοῦτ']
 ταῦτ' R et Aug. οὐγὼν λέγον Kusterus] οὐκ ἐγὼ
 λέγον 243. ὧμιν Reisigius] ὧμων 244. κατάλιφ'
 Brunekius] κατάλιφ' 249. οὔτ' — οὔτε Bekkerus]
 οὐδ' — οὐδὲ

ἦξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας 250
ταύτας, ἐὰν μὴ ᾗ οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
ΚΑ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ'. ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμμοχοι γυναικες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χῶρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγείς
κορμού τοσουτονὶ βάρος χλωρὰς φέρων ἐλάας. 255
ἢ πόλλ' ἀελλτ' ἐνεστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,
ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρυμόδωρ, ἀκοῦσαι
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκουμεν 260
κατ' οἶκον ἐμφανές κακόν,
κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθοισιν
τὰ προπύλαια πακτοῦν; 265
ἀλλ' ὥς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
ὅπως ἂν αὐτὰς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
ᾗσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας ὑπὸ ψήφου μῖδας, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος. 270
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὅς αὐτὴν κατέσχε πρώτος,
ἀπήλθεν ἀψάδακτος, ἀλλ' 275
ὅμως Λακωνικὸν πνέων
ᾧχετο θῶπλα παραδοῦς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἔξ ἐτῶν ἄλουτος. 280
οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον ὡμῶς
ἐφ' ἐπτακαίδεκα ἀσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις καθεῖδων.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθράς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχίσω παρῶν τολμήματος τοσοῦτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τῇ τετραπόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη.

256--265. = 271--280.

254. ΓΕΡΟΝΤΩΝ] ἀνδρῶν pr. R. γερόντων ree. R.
Chorus ex duobus constat ἡμιχορίοις, altero virorum,
altero mulierum. Conf. ad v. 318. 255. βάρος χλω-
ρὰς φέρων Bentleius] φέρων βάρος χλωρὰς ἐλάας
Brunekius] ἐλαίας 256. ἐνεστὶν Reisigius] ἔστιν
259. Στρυμόδωρ Brunekius] Στρυμόδωρ 263. κατὰ
δ' D.] κατὰ τ' 264. μοχλοῖς [μοχλοῖσιν R Aug.] δὲ καὶ
κλήθοισιν] Si versus catalecticis esset, scribendum foret
κλήθοις δὲ καὶ μοχλοῖσι. Sed probabilis est aea-
talectum fuisse: unde κλήθοισί μου Meinekius, parum
probabiliter. Si in antistropha v. 279. reete legitur πιν-
ῶν ῥυπῶν ἀπαράτιλτος, quod tamen ipsum quoque
incertum est, versus strophicus aliter erit eorrigendus.
267. αὐτὰς Reisigius] αὐτὰς 270. ὑπὸ] ἀπὸ Mei-
nekius. 277. 278. Horum versuum metrum hoc est

quo Euripides usus est in Hippolyto 1108. ἄλλα γὰρ ἄλ-
λοθεν ἀμείβεται. = 1115. ῥάδια δ' ἤθεα τὸν αὔριον. ne-
que in verbis quidquam est quod reprehendi possit.
Idem de versibus strophicis dicendum 262. 263. κατὰ
μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας, | κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λα-
βεῖν, qui duo sunt iambici dimetri. Quaeritur igitur
quomodo haec responsionis inaequalitas sit explicanda.
Coniecturae quibus versus antistrophici tentati sunt,
ut duo evaderent dimetri iambici, manifesto falsae sunt.
277. ᾧχετο θ' ὥπλα BCD Voss. ᾧχετ' ὅπλα R.
ᾧχετ' ὅπλα ed. Innt. ᾧχεθ' ὅπλα Aug. 279. πινῶν]
πεινῶν BC Aug. Voss. ἀπαράτιλτος si reete legitur,
versus ex dipodia iambica et trochaica erit composi-
tus, de quo tamen non liquet, quum versus strophicus
264. incerta sit emendatio. 281. οὕτως Brunekius]
οὕτω δ' ὡμῶς Bentleius] ὅμως 282. ἀσπίδας ex
lemmate scholii] ἀσπίδων 285. ἐν τῇ τετραπόλει
Meinekius] ἐν γεγεραπόλει R. ἐν τετραπόλει ceteri.
ἐν τετραπτόλει Brunekius.

ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ 256
λοιπὸν ἐστὶ χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν οἱ σπουδὴν ἔχω·
χῶπῳ ποτ' ἔξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου. 290
ὡς ἐμοῦ γε τῷ εὖλῳ τὸν ὦμον ἐσιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μὴ μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.
ιοῦ ioῦ τοῦ καπνοῦ. 295
ὡς δεινόν, ὠναξ Ἡράκλεις,
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυτῶσα τῷφθαλμῷ δάκνει·
κάστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ. 300
οὐ γὰρ ἂν ποθ' ὦδ' ὁδᾶξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.
ιοῦ ioῦ τοῦ καπνοῦ. 305
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ Ζῇ.
οὐκ οὐκ ἂν, εἰ τῷ μὲν εὖλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανόν ἐγκα-
θέντες
ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κρηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυ-
ναῖκες, 310
ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάζ.
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρα-
τηγῶν;
ταυτί μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξεγεί-
ρειν, [σεις 316
τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρόφρων ἐμοὶ προσοί-
δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῆτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ γυναῖκες,
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θάττον.
πέτου πέτου, Νικοδίκη, 321
πρὶν ἐμπιπρῆσθαι Καλύκην
τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
ὑπὸ τε νόμων ἀργαλέων
ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων. 325
ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μὴν ὕστερόπους βοηθῷ;
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὕδριαν κνεφαία
μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατά-
γου χυτρείου,

286--295. = 296--305.

321--334. = 335--349.

291. γρ. ἐσιπώκατον eodiciis Vossiani apogr. Can-
tabrig. γρ. ἐσιπώκειτον Voss. ἐσιπώκατον ceteri et
Suídas. 301. ἂν addidit Brunekius. 304. ἢ ποτ'
(debebat ἢ πότ' ut Bothius) Reiskius] εἴ ποτ' 306.
ἕκατι] ἕκῃ BCD Voss. 307. οὐκ οὐκ Brunekius] οὐκ-
οὐκ εἰ — θείμεσθα] οὐν — θώμεσθα R. 311.
ἐμπιμπράναι Brunekius] ἐμπιπράναι 313. τοῦ ξύ-
λου] τοῖν ξύλοις B. Fortasse ex v. 291. 307. 316.
πρόφρων Reisigius coniectura incerta] πρῶτον R et
Aug. πρῶτος vel πρῶτως ceteri. 317. τ' delet
Bergkius. 318. ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ] ἡμὶ γυ R.
328. μόλις Δ et Voss. μόλις eeteri.

δούλαισιν ὠστιζομένην 330
 στιγματίας θ', ἀρπαλέως
 ἀραμένη ταῖσιν ξμαῖς
 δημότισιν καομέναις
 φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
 ἤκουσα γὰρ τυφοτέρων- 335
 τας ἀνδρας ἔρρειν, στελέχη
 φέροντας, ὥσπερ βαλανεύοντας,
 ὡς τριτάλαντον τὸ βάρος,
 δεινότατ' ἀπειλούντας ἐπῶν,
 ὡς πυρὶ χρή τὰς μυσαράς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
 ἄς, ὦ θεά, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένης ἴδοιμι, 341
 ἀλλὰ πολέμου καὶ μακρινῶν ῥυσαμένης Ἑλλάδα καὶ
 ἐπ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα [πολίτας,
 σὰς πολιοῦχ' ἔσχον ἔδρας. 345
 καὶ σε καλῶ ἑυμαχον, ὦ
 Τριτογένει', ἦν τιν' ἐκεί-
 νων ὑποπιμπρή τις ἀνὴρ,
 φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
 ἔασον ὦ. τοῦτί τί ἦν; ὠνδρες πόνῃ πονηροί· 350
 οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς
 τὰδ' ἄνδρες. [ἴκει·
 ΧΟ. ΓΕ. τοῦτί τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον
 ἔσμός γυναικῶν οὗτοσί θύρασιν αὐ βοηθεῖ.
 ΧΟ. ΓΥ. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δοκοῦμεν
 εἶναι; 354
 καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾷ· οὕτω τὸ μυριοστόν.
 ΧΟ. ΓΕ. ὦ Φαιδρία, ταύτας λακεῖν ἔασομεν τοσαυτί;
 οὐ περικατᾶξει τὸ ἔυλον τύποντ' ἐχρήν τιν' αὐ-
 ταῖς; [ἂν,
 ΧΟ. ΓΥ. θῶμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεις χαμᾶζ', ὅπως
 ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίσῃ.
 ΧΟ. ΓΕ. εἰ νῆ Δί' ἦδη τὰς γνάθους τούτων τις ἡ δις ἡ
 τρίς 360
 ἔκοπεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
 ΧΟ. ΓΥ. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
 κοῦ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχων λάβηται.
 ΧΟ. ΓΕ. εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶν σου ἑκκοκκίω τὸ γῆρας.
 ΧΟ. ΓΥ. ἄππου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσ-
 ελθῶν. 365
 ΧΟ. ΓΕ. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει
 τὸ δεινόν;

330. δούλαισιν D.] δούλησιν. Post hunc versum
 excidit versus respondens antistrophico 345. 332.
 στιγματίας] μαστιγίας BCD Voss. 338. ὡς τριτά-
 λαντον Bentleius] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον τὸ ad-
 didit Bothius. 340. γυναῖκας] Suspectus diiambus,
 quum in versu strophico 326. choriambus positus sit.
 341. πιμπραμένης] ὑπιμπραμένης Bergkiius.
 345. σὰς πολιοῦχ' Bentleius] πολιοῦχε σὰς 348. ἦν
 τιν' ἐκείνων ὑποπιμπρή τις ἀνὴρ D.] ἦν (εἰ Reisigius)
 τις ἐκείνας ὑποπιμπρήσιν ἀνὴρ. ὑποπιμπρήσιν Brun-
 ckiius: sed coniunctivus est ὑποπιμπρή. 350. ἔασον]
 Στρατυλλίδος nomen (ex v. 365.) in libris praescriptum

delevit D. 352. ΓΕ.] ἂν (i.e. ἀνδρῶν) R et Aug., qui
 in sequentibus personarum vices lineolis notat.
 ἰδεῖν Voss. Vat., om. ceteri. ἐσμός] ἐσμός libri.
 356. τοσαυτί] τοσαῦτα R Aug. 357. περικατᾶξει D.]
 περικατᾶξει τύποντ' ἐχρήν] τύποντα χρήν BCD
 Voss. αὐταῖς ex schol.] αὐτάς 358. χαμᾶζ' om. R Aug.
 360. Δί' ἦδη τὰς] δία τὰς R Aug. 362. ΧΟ. ΓΥ.]
 στρα. R hic et infra. στᾶσ' Brunckiius] καὶ στᾶσ'
 364. θενῶν D.] θένων σου ἑκκοκκίω τὸ γῆρας Rei-
 sigius] ἐκκοκκίω τὸ γῆρας σου 365. ἄππου R Aug.
 ἄψαι ceteri. 366. κονδύλοις] δακτύλοις R Aug.

ΧΟ. ΓΥ. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἔξα-
 μήσω.
 ΧΟ. ΓΕ. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
 οὐδὲν γὰρ ὠδὶ θρέμῃ ἀναιδὲς ἐστὶν ὡς γυναῖκες.
 ΧΟ. ΓΥ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν, ὦ Ῥο-
 δίππῃ. [ἀφίκου; 371
 ΧΟ. ΓΕ. τί δ', ὦ θεοὶς ἐχθρά, σὺ δευρ' ὕδωρ ἔχουσ'
 ΧΟ. ΓΥ. τί δαι σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμ-
 πυρεύσων; [ὑφάψω.
 ΧΟ. ΓΕ. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας
 ΧΟ. ΓΥ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῃ κατασβέ-
 σαιμι. [γον τάχ' αὐτὸ δείξει. 375
 ΧΟ. ΓΕ. τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τοῦρ-
 ΧΟ. ΓΕ. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι στα-
 θεύσω. [παρέξω.
 ΧΟ. ΓΥ. εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ
 ΧΟ. ΓΕ. ἐμοὶ σὺ λουτρόν, ὦ σαπρά; ΧΟ. ΓΥ. καὶ ταῦτα
 νυμφικόν γε. [θέρα γὰρ εἰμι. 379
 ΧΟ. ΓΕ. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟ. ΓΥ. ἔλεω.
 ΧΟ. ΓΕ. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟ. ΓΥ. ἀλλ'
 οὐκέθ' ἡλιάξει. [ἔρτον, ὦ χελῶ.
 ΧΟ. ΓΕ. ἐμπρήσον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. ΓΥ. σὸν
 ΧΟ. ΓΕ. οἶμοι τάλας. ΧΟ. ΓΥ. μὴν θερμόν ἦν;
 ΧΟ. ΓΕ. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
 ΧΟ. ΓΥ. ἄρδω σ', ὅπως ἂν βλαστήνης.
 ΧΟ. ΓΕ. ἀλλ' αὐδὸς εἰμ' ἤδη τρέμων. 385
 ΧΟ. ΓΥ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή
 χῶ τυμπανισμός χοῖ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
 ὁ τ' Ἀδωνιασμός οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 οὐ γὰρ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῇ κκλησίᾳ; 390
 ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὤρασι μὲν Δημόστρατος
 πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
 αἰαὶ Ἀδωνιν, φησὶν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ ἡ γυνὴ π' τοῦ τέγους, 395
 κόπτεσθ' Ἀδωνιν, φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιᾶρος Χολοζύτης.
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκολαστάσματα.
 ΧΟ. ΓΕ. τί δὴτ' ἂν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 αἶ τάλλα θ' ὑβρίκασι κακ τῶν καλπίδων 400
 ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαῖματιδία
 σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
 ΠΡ. νῆ τὸν Ποσειδῶν τὸν ἄλυκόν, δίκαια γε.
 ὅταν γὰρ αὐτοὶ ἑυπιπνηρεῦμέθα
 ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν, 415
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευμάτα.
 οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί
 “ὦ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
 ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. 410
 ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
 ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.”

367. πλεύμονας] πνεύμονας R Aug. 369. ὠδὶ
 R Aug. οὕτω ceteri. Euripidis versus fuisse potest
 οὐδὲν γὰρ ὠδε θρέμῃ ἀναιδὲς ὡς γυνή. 372. δαι R.
 δὲ alii. δὲ δὴ Δ. 377. γ' addidit Bentleius. 380.
 ἡλιάξει Buttmanus] ἡλιάξει. ἡλιάζει Δ. ἡλιάζει Co-
 betus. 384. ἂν βλαστήνης Brunckiius] ἀναβλαστήνης
 389. Ἀδωνιασμός editio Caninii] Ἀδωνιασμός
 391. ἔλεγε Meinekius] ἔλεγεν 398. ἀκολαστάσματα
 (collato gramm. in Bekk. Anecd. p. 367, 20. ubi ἀκολα-
 στάματα) Dobraeus] ἀκόλαστ' ἄσματα 402. σείειν
 πάρεστιν] πάρεστι σείειν Brunckiius. 408. ἐπεσκεύα-
 σας] ἐσκεύασας R Aug.

ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδί λέγει
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν
415 "ὡ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη."
τοιαυτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὰ πράγματα,
420 ὅτε γ' ὦν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται, τάργυριον νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι τῶν πυλῶν.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς,
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
425 τί κέχρησας, ὡ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ οὐ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ κατηλείον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύεσθ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
ἐνκεκλεισμένος. ΔΤ. μὴδὲν ἐκμοχλεύετε·
430 ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δει μοχλῶν;
οὐ γὰρ μοχλῶν δει μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
ΠΡ. ἄλῃθες, ὡ μαρὰ σὺ; ποῦ ὅθ' ὁ τοξότης;
ΔΤ. εἴ τᾶρα νῆ τὴν Ἀτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσεις, δημόσιος ὦν κλαύσεται.
ΠΡ. ἔδειςσας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσῃν
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δῆσεται;
ΓΥΝΗ Α.
εἴ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχρεῖ πατοῦμενος.
440 ΠΡ. ἰδοὺ γ' ἐπιχρεῖ. ποῦ ὅστιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν εὐνδῆσον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
ΓΥ. Β. εἴ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
ΠΡ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
445 παύσω τιν' ὕμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
ΓΥ. Γ. εἴ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
ἐκκοκίῳ σου τὰς στενοκωκῦτους τρίχας.
ΠΡ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἡττητέα
450 ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὡ Σκύθαι,
ξυνταξάμενοι. ΔΤ. νῆ τῷ θεῷ γινώσσεσθ' ἄρα
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἐνδον ἐξωπλισμένων.
ΠΡ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὡ Σκύθαι.
455 ΔΤ. ὡ εὐμμάχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἐνδοθεν,
ὡ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπωλίδες,
ὡ σκοροδοπανδοκευτρίαρτοπωλίδες,
οὐχ ἔλξετ', οὐ παῖξετ', οὐκ ἀράξετε;
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
460 παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
ΠΡ. οἴμ' ὡς κακὸς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
ΔΤ. ἄλλὰ τί γάρ ψου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἤκειν ἐνόμισας, ἢ γυναῖξιν οὐκ οἶει
χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡ. νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα 465

πολλὴν γ', ἐάνπερ πλησίον κἀπήλος ἦ. [γῆς,
XO. ΓΕ. ὡ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε τῆς
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις ξυνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι,
470 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
XO. ΓΤ. ἀλλ', ὡ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοι-
σιν εἰκὴ
τὴν χεῖρ'· ἐάν δέ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιὰν ἀνάγκη.
ἐπεὶ θέλω ἡγῶ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μὴδὲν ἐνθαδὶ, κινουσα μὴδὲ κάρφος,
ἢν μὴ τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κάρεθίζῃ. 475
XO. ΓΕ. ὡ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδά-
οὐ γάρ ἔτ' ἀνεκτέα τὰδ', ἀλλὰ βασανιστέον [λοις;
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
ὅ τι βουλόμεναι ποτε τὴν 480
Κραναὰν κατέλαβον,
ἐφ' ὃ τι τε μεγαλόπετρον, ἄβατον ἀκρόπολιν,
ἱερὸν τέμενος.
ἀλλ' ἀνερῶτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάν-
τας ἐλέγχους. [μεθέντας. 485
ὡς αἰσχροὺ ἀκωδώνιστον εἶναι τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα
ΠΡ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα
πυθέσθαι, [μοχλοῖσιν.
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι
ΔΤ. ἵνα τάργυριον σὺν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε
δι' αὐτό.
ΠΡ. διὰ τάργυριον πολεμοῦμεν γάρ; ΔΤ. καὶ τᾶλλα γε
πάντ' ἐκυκήθη. [ἐπέχοντες, 490
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς ἀρχαῖς
αἰεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὐν τοῦδ' οὐ-
νεκα δρῶντων [καθέλωσιν.
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ
ΠΡ. ἀλλὰ τί δράσεις; ΔΤ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς τα-
μιεύσομεν αὐτό.
ΠΡ. ὑμεῖς ταμιεύετε τάργυριον; ΔΤ. τί δέ δεινὸν
τοῦτο νομίζεις; [ὑμῖν; 495
οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν
ΠΡ. ἀλλ' οὐ ταυτὸν. ΔΤ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡ. πολε-
μητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
ΔΤ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ
σωθησόμεθ' ἄλλως;
ΔΤ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. ὑμεῖς; ΔΤ. ἡμεῖς μέν-
τοι. ΠΡ. σχέτιόν γε. [ΔΤ. ἀγανακτεῖς·
ΔΤ. ὡς σωθήσεται, κἂν μὴ βούλῃ. ΠΡ. δεινὸν γε λέγεις.
ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. νῆ τὴν Δή-
μητρ' ἄδικόν γε. [οἴνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
ΔΤ. σωστέον, ὡ τᾶν. ΠΡ. καὶ μὴ δέομαι; ΔΤ. τοῦδ'
ΠΡ. ὑμῖν δέ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης
ἐμέλησεν; [ΔΤ. ἀκροῦ δὴ, 503
ΔΤ. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλῆς.
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύνα-
μαι· χαλεπὸν γάρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτάς ἴσχειν.

ΓΥΝΗ.

κλαύσει τοῖνυν πολὺ μᾶλλον.

476—483. = 541—548.

416. μου τῆς Meinekios] τῆς μου τοῦ ποδός]
τοὺς πόδας R Aug. 417. Post δακτυλίδιον una vel
duae syllabae exiderunt. Fort. σφόδρα πιέζει
421. ὅτε γ' ὅτ' Meinekios. 423. ἀποκέκλημαι D.]
ἀποκέκλισμαι R. ἀποκέκλεισμαι vel ἀποκέκλειμαι ce-
teri. τῶν πυλῶν] ταῖς πύλαις Hamakerus. 426.
δ' αὖ] δέ BCD Voss. 429. ἐνθενδὶ δ' B. ἐνθένδε γ'
R. ἐνθένδε δ' alii. ἐντεῦθεν δ' vel ἐνθαδὶ δ' Bentleius.
439. 447. Στρα. praescriptum in libris, et v. 443.
AY., ubi ed. Iunt. pariter Στρα. Correxī praeueunte Do-
braeo. 455. ΠΡ.] up R. ὑπὲρ Aug. ὑπέρτης Iunt.
459. οὐχ ἔλξετ'] οὐκ ἐξέλκετ' R Aug. ἀράξετε
Wakefieldus] ἀρήξετε 465. νῆ] μὰ R Aug.

467. τῆς addidit Kusterus. 476. τοῖς Hermannus]
τοῖσιν 477. ἔτ' Δ Voss. ἔστ' ceteri. ἀνεκτέα Do-
braeus] ἀνεκτὰ 484. πείθου] πιθοῦ R Aug. 486.
αὐτῶν] πάντων Hamakerus. 487. ἀπεκλήσατε D.]
ἀπεκλείσατε τοῖσιμοχλοῖσιν editio Lugd. Bat. a. 1624.]
τοῖς μοχλοῖς 488. παρέχοιμεν—πολεμοῖτε] Fort. παρ-
έχωμεν (sic Frobenius)—πολεμήτε 494. δέ addidit
Bentleius. 499. γε addidit Brunckius. 501. καὶ om.
R Aug. 505. ΓΥΝΗ] AY. Alius haec verba esse mulieris
intellexit Bentleius et apparet ex verbis proximis Probuli.

ΠΡ. τοῦτο μὲν, ὦ γραυ, σαυτῇ κ' ῥωξας· σὺ δέ μοι
λέγε. ΔΤ. ταῦτα ποιήσω. 506
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ χρόνον ἡνε-
σχόμεθ' ὑμῶν [ἐποιεῖτε.
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἄττ'
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. κᾗτ' οὐκ ἡρέσκετέ γ'
ἡμᾶς. [ἀν οὔσαι 510
ἀλλ' ἡσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλὰκις ἔνδον
ἡκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα
πράγμα· [λάσασαι
εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γε-
“τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
παραγράψαι [δ' ὅς ἂν ἀνὴρ
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν;” “τί δέ σοι ταῦτ’;” ἢ
“οὐ σιγήσει;” κᾗτ' ὅς ἴγων. ΓΤ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν
ἐγὼ ποτ' ἐσίγων. [ἔνδον ἐσίγων. 516
ΠΡ. κἂν ὦμωζές γ', εἰ μὴ σίγας. ΔΤ. τοιγάρ ἔγωγ'
κάπειθ' ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύ-
σμεθ' ἂν ὑμῶν· [ᾧδ' ἀνοήτως;]
εἴτ' ἡρόμεθ' ἂν “πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ'
ὁ δέ μ' εὐθύς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στή-
μονα νήσω, [δρεοσι μελήσει. 520
ὁ τοτ' ὕεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἂν-
ΠΡ. ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκεῖνος. ΔΤ. πῶς ὀρθῶς,
ὦ κακὸ δαίμον,
εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἔξῃν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
ὅτε δι' ὃ ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἡκούομεν
ἡδὴ [εἴφ' ἕτερός τις·
“οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ;” “μὰ Δί' οὐ δῆτ'
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθύς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα
κοινῇ [ἀναμείναι; 526
ταῖσι γυναιξὶ ἔυλλεχεθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν
ἦν οὐδ' ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελέησθ' ἀνα-
κροᾶσθαι [ὑμᾶς.
κάντισιωπᾶν ὥσπερ χῆμεῖς, ἐπανορθώσαμεν ἂν
ΠΡ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε.
ΔΤ. σιώπα. [λυμμα φοροῦση 530
ΠΡ. σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ ἔγω, καὶ ταῦτα κά-
περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νυν ζῆψιν. ΔΤ. ἀλλ' εἰ
τοῦτ' ἐμποδίδόν σοι,
παρ' ἐμοῦ τοῦτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλὴν,
κᾗτα σιώπα,
καὶ τουτονί τὸν καλαθίσκον, 535
κᾗτα ξαίνειν ἔυζωσάμενος,
κυάμους τρώγων·

πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει. [ὅπως ἂν
ΧΟ. ΓΩ. ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων,
ἐν τῷ μέρει χῆμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλαβόμεν. 540
ἐγὼ γὰρ οὐποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
οὐδὲ γόνατ' ἂν κόπος ἔλοι με καματηρὸς ἂν.
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἐνεχ' αἷς
ἐνὶ φύσις, ἐνὶ χάρις, 545
ἐνὶ θράσος, ἐνὶ δὲ τὸ σοφόν, ἐνὶ φιλόπολις
ἀρετῇ φρόνιμος.
ἀλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτῃ καὶ μητριδίων ἀκαλη-
φῶν, [θεῖτε. 550
χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὐρία
ΔΤ. ἀλλ' ἦν περ ὅ τε γλυκύθυμος Ἔρως καὶ Κυπρογένει'
Ἀφροδίτῃ [καταπνεύσῃ,
ἡμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν
κᾗτ' ἐνστάξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ
ῥοπαλισμοῖς, [σθαί.
οἰμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλεῖ-
ΠΡ. τί ποιήσας; ΔΤ. ἦν παύσωμεν πρῶτιστον μὲν
ἔνδον ὀπλοισιν [φίαν Ἀφροδίτην. 556
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΤ. νῆ τὴν Πα-
ΔΤ. νῦν μὲν γὰρ δι' ἡμῶν ταῖσι χύτραις κᾗτ' οἱς λαχά-
νοισιν ὁμοίως [Κορύβαντες.
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ἔνδον ὀπλοῖς, ὥσπερ
ΠΡ. νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΔΤ. καὶ μὴν τό-
γε πρᾶγμα γέλοισιν, [ρακίνοισι. 560
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾗτ' ὠνήται κο-
ΓΤ. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον
ἐφ' ἵππου [τραός·
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ
ἕτερος δ' αὐθρᾶ πέλτην σείων κᾗτ' ὠνήται κο-
ὁ Τηρεὺς, [τέπινεν.
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπετεῖς κα-
ΠΡ. πῶς οὖν ὑμεῖς δύναται παῦσαι τεταραγμένα πράγ-
ματα πολλὰ [ΠΡ. πῶς; ἀπόδειξον. 566
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι; ΔΤ. φαῦλως πάνυ.
ΔΤ. ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἡ τεταραγμένος, ὡδὲ
λαβούσαι, [δ' ἐκείσε,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις
ἔαση, [δ' ἐκείσε. 570
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ
ΠΡ. ἔξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγ-
ματα δεινὰ

506. κ' ῥωξας Meinekius] κ' ῥωξας 507. καὶ χρό-
νον ἡνεσχόμεθ' ὑμῶν Porsonus] καὶ τὸν χρόνον ἡνεσχό-
μεθα (ἡνεσχόμεσθα Voss). Recte Porsonus ὑμῶν ad-
didisse videtur, quod cohaeret cum τῶν ἀνδρῶν, sed
verba καὶ τὸν χρόνον interpolator esse videntur ver-
sum defectum sarcientis. 508. ἄττ' ἐποιεῖτε Α. ἄττ'
ἂν ποιεῖτε R Aug. ἄττ' ἂν ποιήτε alii. 509. ἡρέ-
σκετέ γ' ἡρέσκετ' R. ἡρέσκεθ' Aug. 514. ταῦτ'
τοῦτ' BC. τοῦτο Voss. 515. ΓΥ.] Murrin, super-
scripto γυνή, B. μία γυνή C. 516. ὦμωζες] ὦμωξας
B C Voss. Vat. ἔγωγ' est in ed. Iunt., om. codices.
ἔνδον habent codices, om. ed. Iunt. 517. κά-
πειθ' addidit D. πονηρότερον] δήπου addunt BD.
519. ἂν addidit Porsonus. ἔφασκ' εἰ Porsonus]
ἔφασκε κεὶ νήσω] νήσεις BD. 524. εἴφ' addi-
dit Dobraeus. 526. ταῖσι Florens Christianus] ταῖς
528. κάντισιωπᾶν Kusterus] κάντισιωπᾶθ' ἐπα-
νορθώσαμεν] ἐπανορθώσασθαι] legisse videtur Antiatt.
Bekkeri p. 96, 25. qui ἐπανορθώσασθαι ex Thesmorphoria-
zasis affert, de quo dixi ad Fragg. p. 510, ed. Oxon.
ἂν om. R Aug. 533. περίθου] περιδοῦ Meinekius.
535. τουτονί Elmsleius] τουτονί R Aug. τοῦτον ceteri.

539. ἀπαίρετ' ex schol., qui explicat ἀναχωρή-
σατε, Brunckius] αἶρεσθ' 540. τι] τε R Aug.
541. ἐγὼ γὰρ οὐποτε] Ante οὐποτε quinque syllabas
excidisse versus strophicus docet 476. quibus supplē-
dis non sufficit quod vetus interpolator posuit ἐγὼ γάρ.
Prima versus syllaba fortasse ὡς fuit. Recentior
interpolator, responsionis antistrophicæ ignarus, in
BD trimetrum fecit ἐγὼ γὰρ οὐποτ' ἂν κάμοιμ' ὀρχου-
μένη. Proximus quoque versus, ab Hermannus et Bent-
leio nteuncque correctus, interpolatoris manum expertus
esse videtur. 542. οὐδὲ] οὐτε BC D Voss. γόνατ' ἂν
Hermannus] τὰ γόνατα ἔλοι με καματηρὸς ἂν Bent-
leius] ἐλεῖ (ἐλοι BD) μου καματηρὸς 546. θράσος
Voss. δὲ θράσος ceteri. τὸ addidit Hermannus.
549. ἀνδρειοτάτῃ ex Athenaeo 3. p. 90, et Suida s. v.
τήθῃ ἀνδρειοτάτων 551. τε addidit Porsonus.
552. ἡμῶν] ἡμῖν Bentleius. 553. ἐνστάξῃ Hirsch-
gius] ἐντέξῃ 557. κᾗν — κᾗν Brunckius] καὶ — καὶ
561. ἐφ' ἵππου] ἐφιππον R. ἐφ' ἵππον Aug. ἐφ'
ἵππῳ schol. Pluti 427. 563. δ' αὐ Brunckius] δὲ
564. δρυπετεῖς D.] δρυπέτεις CR Aug. δρυπέτεις
ceteri. 565. δύναται Elmsleius] δύνασθε (δύνασθαι
Voss.) 567. κλωστήρ' Bentleius] κλωστήρ

παύσειν οἷεσθ', ὦ ἀνόητοι; ΔΤ. κἄν ὑμῖν γ' εἴ τις
 ἐνὴν νοῦς, [ἅπαντα.
 ἔκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἄν
 ΙΠ. πῶς δὴ; φέρ' ἰδῶ. ΔΤ. πρῶτον μὲν ἐχρήν, ὥσπερ
 πόκου ἐν βαλανείῳ, [κλίνεις 575
 ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ
 ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
 ἀπολέξαι, [λοῦντας ἑαυτοὺς
 καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πι-
 ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·
 εἴτα ἑαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινήν εὐνοίαν ἅπαντας,
 καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους κεί τις ξένος ἢ
 φίλος ὑμῖν, [μῖξαι· 581
 καὶ τίς ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκατα-
 καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅποσαι τῆς γῆς τῆσδ'
 εἰσὶν ἄποικοι, [κείται
 διαγινώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα
 χωρὶς ἑκαστον· κἄτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κά-
 ταγμα λαβόντας [ποιῆσαι 585
 δεῦρο ξυνάγειν καὶ ξυναθροίζειν εἰς ἓν, κάπειτα
 τολῶπην μεγάλην, κἄτ' ἐκ ταύτης τῇ δῆμῳ χλαῖ-
 ναν ὀφῆναι.
 ΙΠ. οὐκ οὐκ δεινὸν ταυτὶ ταύτας βραδίζειν καὶ τολυ-
 πεύειν, [ὦ παγκατάρατε,
 αἶς οὐδὲ μετὴν πάνυ τοῦ πολέμου; ΔΤ. καὶ μὴν,
 πλεῖν ἢ ἐκπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρῶτιστον μὲν
 γε τεκοῦσαι [σικακῆσης. 590
 κάκπεμψασαι παῖδας ὀπλίτας. ΙΠ. σίγα, μὴ μνη-
 ΑΤ. εἴθ' ἡνίκ' ἐχρήν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἡβῆς ἀπο-
 λαῦσαι, [μὲν ἔατε,
 μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατίας. καὶ θῆμέτερον
 περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν
 ἀνιῶμαι. [οὐκ εἷπας ὁμοιον.
 ΙΠ. οὐκ οὐκ ἄνδρες γηράσκουσιν; ΔΤ. μὰ Δί', ἀλλ'
 ὁ μὲν ἦκων γάρ, κἄν ἢ πολιὸς, ταχὺ παῖδα κόρην
 γεγάμηκεν. [πιδάβηται,
 τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρὸς, κἄν τούτου μὴ
 οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττευσμένη δὲ κάθηται.
 ΙΠ. ἀλλ' ὅστις ἐτι στυῖται δυνατὸς
 ΑΤ. σὺ δὲ δὴ τί παθῶν οὐκ ἀποθνήσκεις;
 χοιρίον ἔσται· σορὸν ὠνήσῃ· 600
 μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μᾶζω.
 λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
 ΓΤ. Α. καὶ ταυτασί δέξαι παρ' ἐμοῦ.
 ΓΤ. Β. καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
 ΑΤ. τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χῶρει 'ς τὴν ναῦν· 605
 ὁ Χάρων σε καλεῖ,
 σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεισθαι.
 ΙΠ. εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
 νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἀντικρυς

574. πόκου Kusterus] πόκον 577. πιλοῦντας] θλίβοντας R Aug.: quo scholiasta illud expleat.
 583. τὰ om. R Aug. 588. παγκατάρατε] λακκατάρατε (debebat λακατάρατε) Bentleyus, quod adiectivum ἀποταγὴ Photius p. 203, 5. λακατάρατοι (codex λακατάρατοι) per οἱ ἄγαν καταρατοὶ interpretatus.
 589. ἢ δὲ D.] ἦγε: de qua corruptela dixi in annot. ad Harpocrat. vol. 1. p. 61. ed. Oxon. 591. ἡνίκ' ἐχρήν D.] ἡνικᾶ χρῆν 592. θῆμέτερον Berglerus] κἄθ' ἡμέτερον R Aug. κἄθ' ἡμέτερον eeteri. 594. χᾶνδρες Reisigius] γ' ἄνδρες R Aug. κᾶνδρες eeteri. ἦκων γάρ] γ' ἦκων R Aug. 598. ἔτι — παθῶν Florens Christianus] ἔστι — μαθῶν 600. χοιρίον ἔσται Elmsleus] χωρίον ἔστί 601. μελιτοῦτταν Bentleyus] μελιτοῦτταν 604. τουτονὶ Elmsleus] τουτονὶ 605. δεῖ Bentleyus] δέει vel δέη χῶρει 'ς] χῶρει εἰς libri.

ἑμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω. 610
 ΑΤ. μὴν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προϋθέμεσθ' σε;
 ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῶ πάνυ
 ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.
 ΧΟ. ΓΕ. οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
 ἀλλ' ἐπαποδυσμέθ', ἄνδρες, τουτῷ τῷ πράγματι.
 ἦδη γὰρ ὄζειν ταδί πλειόνων καὶ μειζόνων 616
 πραγμάτων μοι δοκεῖ,
 καὶ μάλιστα ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
 καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακωνῶν τινὲς 620
 δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
 τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρῳσιν δόλῳ
 καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τὸν τε μισθόν,
 ἔνθεν ἔζων ἐγὼ. 625
 δεινὰ γάρτοι τάσδε γ' ἦδη τοὺς πολίτας νοουθετεῖν,
 καὶ λαλεῖν γυναικας οὐσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
 καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
 οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεκηνότι.
 ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι. 630
 ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννέουσιν, ἐπεὶ φυλάξομαι,
 καὶ φορήσω τὸ Ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτῳ κλαδί,
 ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὁπλοῖς ἔξῃς Ἀριστογείτονι,
 ὠδέ θ' ἐσθίξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
 τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γραδὸς τὴν γνάθον.
 ΧΟ. ΓΤ. οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γινώσεται.
 ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλοι γράας, ταδί πρῶτον χαμαί.
 ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες ἀστοί, λόγῳ κατάρχομεν
 τῇ πόλει χρησίμων·
 εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. 640
 ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθύς ἡρρηφόρουν·
 εἴτ' ἄλειτουργις ἡ δεκάτις οὐσα τάρχηγέτι·
 κἄτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρωνίους·
 κάκνηφόρουν ποτ' οὐσα παῖς καλὴ 'χουσ' 646
 ἰσχάδων ὀρμαθόν·
 ἄρα προφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
 εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
 ἦν ἀμείνων γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμά-
 των. [ρω, 651
 τοῦράνων γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέ-
 τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
 τὸν ἔρανον τὸν γενόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μη-
 δικῶν
 εἴτ' ἀναλυσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,
 ἀλλ' ὕρ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν. 655
 ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
 τῷδε τάψηκτῳ πατάξω γ' ὡς κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
 ΧΟ. ΓΕ. ταῦτ' οὐκ οὐχ ὕβρις τὰ πράγματα· ἐστὶ
 πολλή; κἀπιδῶσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μάλλον. 660
 ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνὴρ.
 ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐκδυόμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
 ἄνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.

614—635. = 636—657.

658—681. = 682—705.

612. σοὶ om. R Aug. 613. ἐπεσκευασμένα] ἐσκευασμένα R Aug. 615. ἄνδρες] ὠνδρες Meinekius. ἄνθρωποι R Aug. 616. πλειόνων καὶ μειζόνων] μειζόνων καὶ πλειόνων BCD Voss. 629. οὐδὲν πιστόν] πιστόν οὐδὲν R Aug. 634. αὐτὸ Sealiger] αὐτὸς 636. οὐκ ἄρ' Dobraeus] οὐ γὰρ εἰσιόντα σ' (quod legit scholiasta) Bentleyus] εἰσιόντας 644. οὐσα τάρχηγέτι Bentleyus] οὐσὰ τ' ἀρχηγέτι 645. κἄτ' ἔχουσα Bentleyus] καταχέουσα R Aug. κατέχουσα eeteri. 646. 'χουσ' D.] 'χουσ' 652. γενόμενον Geellius Mnemos. 2. p. 109.] λεγόμενον 657. τῷδε τάψηκτῳ — γ' ὡς Cobetus] τῷδε γ' (τῷδε σ' Dobraeus) ἀψήκτῳ — τῷ

ἀλλ' ἄρτετε, λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψυδρίον ἤλ-
θουσι, ὅτ' ἤμεν ἔτι,
νῦν δὲ νῦν ἀνηβήσοι πάλιν κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα κάποσεῖσθαι τὸ γῆρας τόδε. 670
εἰ γὰρ ἐνδύσαιο τις, ἡμῶν ταῖσδε κἀν σμικρὰν λαβὴν,
οὐδὲν ἑλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, ἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία. 671
ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱπ-
πέας.

ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρήμα κάποχον γυνή, [πει,
κοῦκ ἂν ἀπολίσθαι τρέχοντος· τὰς Ἀμαζόνας σκό-
δης Μίκων ἔγραψ' ἀφ' ἱππων μαχομένας τοῖς ἀν-
δράσιν. 679

ἀλλὰ τούτων χρὴν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ἔυλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

ΧΟ. ΓΤ. εἰ νῆ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
λύσω τὴν ἔμαυτῆς ὕν ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω [νον. 685
τῆμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμε-
ἀλλὰ χῆμεις, ὦ γυναῖκες, θάττον ἐκδυόμεθα,
ὡς ἂν ὀζωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὠρητισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγῃ σκόροδα,
μηδὲ κυάμους μέλανας.

ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς μ' ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
ἀετόν τικτοντα κἀνθαρός σε μαιεύσομαι. 695
οὐ γὰρ ὕμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἦν ἐμοὶ Ζη Λαμπιτῶ
ἢ τε Θηβαία φίλῃ παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.

οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὅστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε καὶ θῆκες θῆκάτῃ ποιούσας παγνίαν ἐγὼ 700
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταῖραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδά χρηστὴν κἀραπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔρχελυν·
οἱ δὲ πέμψων οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σά ψηφίσματα.
κοῦχί μὴ παύσεσθε τῶν ψηφισμάτων τούτων,
πρὶν ἂν 704

τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβῶν τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.
ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτας,

τί μοι σκυθρωπὸς ἐξεληλύθας δόμων;

ΑΤ. κακῶν γυναικῶν ἔρρα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ' ἄθυμειν περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

ΧΟ. ΓΤ. τί φῆς; τί φῆς; 710

ΑΤ. ἀληθῆ ἀληθῆ.

ΧΟ. ΓΤ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

ΑΤ. ἀλλ' αἰσχροὺς εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρὺ.

ΧΟ. ΓΤ. μὴ νῦν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΑΤ. βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου. 715

ΧΟ. ΓΤ. ἰὼ Ζεῦ.

ΑΤ. τί Ζὴν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτάς ἀποσχεῖν οὐκέτι

οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.

τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν 720
κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,
τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὐ κατεῖλυσπωμένην,
τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
ἤδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω

εἰς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα. 725
πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΤ. Α. οἴκαδ' ἔλθειν βούλομαι.
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔρια μοι Μιλήσια 729
ὑπὸ τῶν σέων κατακαπτόμενα. ΑΤ. ποίων σέων;
οὐκ εἰ πάλιν; ΓΤ. Α. ἀλλ' ἤξω ταχέως, νῆ τῷ θεῷ,
ὅσον διαπετάσας' ἐπὶ τῇ κλίνῃ μόνον.

ΑΤ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.
ΓΤ. Α. ἀλλ' ἐὼ πολέσθαι ἄρι; ΑΤ. ἦν τούτου δέη.

ΓΤ. Β. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινά τῃς ἄμορτιδος, 735
ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιψ'. ΑΤ. ἄλλ' ἔτερα
ἐπὶ τὴν ἄμορτιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΤ. Β. ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
ἔγωγ' ἀποδείρας' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

ΑΤ. μὴ μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρην τουτοῖ, 740
ἔτερα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

ΓΤ. Γ. ὦ πότνι' Εἰλείθου!, ἐπίσχες τοῦ τόκου.
ἔως ἂν εἰς ὅσιον μὲλῳ γ' ὡ χωρίον.

ΑΤ. τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΤ. Γ. αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

ΑΤ. ἀλλ' οὐκ ἐκέυες σὺ γ' ἐχθές. ΓΤ. Γ. ἀλλὰ τῆμερον. 746
ἀλλ' οἴκαδ' ἐμ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Λυσιστράτη,

ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΑΤ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΤ. Γ. ἄρρεν παιδίον.

ΑΤ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σὺ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον 750
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγὼ.

ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνὴν

κυεῖν ἔφασκες; ΓΤ. Γ. καὶ κυῶ γε νῆ Δία.

ΑΤ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΤ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι 755
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνὴν

ἐσβάσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.

ΑΤ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.

οὐ τὰμφιδρόμια τῆς κυνὸς αὐτοῦ μενεῖς;

ΓΤ. Γ. ἀλλ' οὐ δύναμαι γ' ὡγ' οὐδὲ κοιμᾶσθαι ἐν πόλει,

ἔξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.

ΓΤ. Α. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι 761
ταῖς ἀγρυπνίαισι κικκαβίζουσῶν ἀεὶ.

723. στρουθοῦ D.] στρουθοῦ 725. κατέσπασα]
ἀνέσπασα Meinekius. 727. ἔλκουσιν] πλέκουσιν
Wakefieldus. ἤδη] ἡδὲ Elmsleius. 728—777.

Quae in his versibus Brunekius aliiq̃ue diversis mulie-
ribus tribuerunt in R Aug. et ed. Iunt. et hand dubie
aliis quoque libris, ἄλλῃ vel γυνή, vel utroque con-
iuncto ἄλλῃ γυνή praescriptum habent. Non plures
quam tres prodixisse reete iudicare videtur Beerius,

qui de hae seena dixit p. 90—92. 730. κατακαπτό-
μενα Brunekius] κατακοπτόμενα. κατακαμπτόμενος
Etym. M. p. 709. extr. (ubi κατακαπτόμενος Sylb.) κατα-
πονούμενον Choerob. in Theodos. p. 453, 1. 731.

ἀλλ' ἤξω] ἀνήξω Meinekius. 734. ἀλλ' ἐὼ] ἀλλ' ὦ
D.: v. ad Thesm. 176. ἐὼ δ' interpolator in BΔ.

735. ἄμορτιδος] ἀμόρτιδος Kusterus. 736. καταλέ-
λοιψ'. — αὕτη ἔτερα D. in ed. Par. a. 1838.] καταλέ-
λοιψ'. — αὕθ' ἡτέρα 739. ἔγωγ' ἐγὼ δ' R Aug.

ἀνέρχομαι Brunckius] ἀπέρχομαι (ἐπέρχομαι C et Vat.)
ἐπ' ἀνέρχομαι Knsterus. 740. μάποδείρης D.] μὴ
ἀποδείρης vel μὴ ὑποδείρης τουτοῖ Bentleius]

τούτου σὺ R Aug. τουτοῦ σὺ eeteri. τουδὲ σὺ Reisi-
gius. 742. Εἰλείθου! εἰλήθου! R Aug. 745. γ'
ἐχθές] γε χθές R Aug. 749. ἀλλ' ἢ] ἀλλὰ R Aug.

754. ἔτ' om. R Aug. 760. γε delet Bentleius.

761. κικκαβίζουσῶν D. ex Photio p. 164, 20. κικκα-
βίζειν: τὴν τῶν γλαυκῶν φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀριστο-

664. λευκόποδες Hermannus] λυκόποδες, emm
seholiasta et Photio et Suida s. h. v. 673. λιπαροῦς
ex sehol. Bentleius] λιπαρὰς vel λιπαρὰς 676. δια-
γράφω Bentleius] διαγράφω vel διαγράψαι 678. τὰς
D.] τὰς δ' 679. ἀφ' Cobetus] ἐφ' 692. μ' addidit
Bentleius. 700. θῆκάτῃ D.] τῇ κάτῃ 701. τοῖσι]

ταῖσι legit seholiasta. 704. παύσεσθε Bentleius]
παύσησθε 705. ὑπᾶς λαβῶν] λαβῶν ὑμᾶς R Aug.

λαβῶν τις ὑμᾶς Bentleius. φέρων] θέλων Suidas s.
v. ψηφοφορία: unde θένων (debebat θενών) Bent-
leius. 706. 707. His versibus in R praescriptum
γυνὴ πρὸς λυσιστράτην. Sunt eoryphaei verba, eo-
demque modo intelligendum ΧΟ. ΓΥ. quod v. 710—716.

praescriptum est ab Kustero. Nam in ed. Iunt., qua-
cum eodices consentire verisimile est, praescriptum
ΑΛ. γυ. (i. e. ἄλλῃ γυνή) 709. ποιεῖ] ποιεῖν R Aug.

ἀθυμεῖν Porsonus] ἀθυμον

ΑΤ. ὦ δαιμόνιοι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἀνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὐ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦραθαί,
καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
ὥς χρησμός ἡμῖν ἔστιν ἐπικρατεῖν. ἔάν
μὴ στασιάζωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὕτοσι.

ΓΤ. Α. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. ΑΤ. σιγάτε δὴ.
'Αλλ' ὅποταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χώρον, 770
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχονται τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ΓΤ. Α. ἐπάνω κατακισδόμεθ'
ἡμεῖς;

ΑΤ. ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ὄρνεον οὐδ' ὀτιοῦν καταπτωγνέστερον εἶναι.

ΓΤ. Α. σαφές γ' ὁ χρησμός νῆ Δί'. ὦ πάντες θεοί,
μὴ νυν ἀείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσώμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτοῖ,
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν. 780

ΧΟ. ΓΕ. μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν.

οὕτως ἦν ποτε νέος Μελανίων τις, δς
φρεύων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
κάν τοῖς ὄρεσιν ὕκει·

κᾶτ' ἐλαγοθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς,
καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἶκαδ' ὑπὸ μίσους.
οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἦττον
τοῦ Μελανίωνος οἱ σὺφρονες.

ΓΕΡΩΝ.

βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι,
ΓΤ. κρόμμυόν τᾶρ' οὐκ ἔδει.

ΓΕ. κἀνατείνας λακτίσαι.

ΓΤ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.

ΓΕ. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἄπασιν,
ὥς δὲ καὶ Φορμίων.

ΧΟ. ΓΤ. κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι 805
τῷ Μελανίωνι.

Τίμων ἦν τις αἰδρυτός ἀβάτοιςιν ἐν
σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιεργμένους, 810

781—804. = 805—828.

i

φάνης] κακκαβίζουσῶν R Aug. κακκαβαζουσῶν Voss.
κακκαβιαζουσῶν Δ. κικκαβαζουσῶν Dobraens, collato
κικκαβαῦ Av. 262.

764. ἐκείνους] ἐκείνους γ' R Aug. γ' Dobraeus]
τ' R Aug., om. eeteri. 766. προσταλαιπωρήσατ' ἔτ']
προσταλαιπωρήσατέ γε R Aug. ἔτ' om. BΔ. 768.
στασιάζωμεν] στασιῶμεν R Aug. 777—780. ΓΥ. Α.]
ΧΟ. ΓΥ. libri. Unius ex tribus, de quibus ad v. 728. di-
etum est, mulieribus, etsi incertum cuius, haec verba
esse intellexit Beerijs. 777. γ' om. R Aug. 785.
ἦν ποτε νέος Hermannus] ἦν νεανίσκος 787. ἐς
Brunckius] εἰς 789. ἐλαγοθήρα BCD Voss. 795.

o

τ'] δ' BC Voss. 797. ΓΕΡΩΝ] πρ (i. e. πρόβουλος)
R Aug. 798. ΓΥ.] μία τῶν γυναικῶν R Aug.
τᾶρ'] γὰρ R Aug. 799. κἀνατείνας Bentleius] κἀνα-
τείνας τὸ σκέλος, illato glossemate. Nam in R anno-
tatum (ad ἀνατείνας) τὸ σκέλος ἢ τὸ αἰδοῖον. 803.
ἄπασιν] ἀπαντῶν Meinekijs. 809. ἦν τις Δ Voss.
et Suidas s. v. ἀπορρώγας. τις ἦν eeteri. αἰδρυτός
ἀνιδρυτός Suidas s. v. Τίμων. 810. τὰ πρόσωπα —
'Ερινύος Hermannus] τὸ πρόσωπον — 'Ερινύων

'Ερινύος ἀπορρώγ.

οὗτος ἄρ' ὁ Τίμων

ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους

— — — — —

πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.

οὕτω κείνος ὑμῶν ἀντεμίσει

τοὺς πονηροὺς ἀνδρας αἰε,

ταῖσι δὲ γυναιξίν ἦν φίλτατος.

ΓΤ. τὴν γνάθον βούλει θένω;

ΓΕ. μηδαμῶς· ἔδεισά γε.

ΓΤ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

ΓΕ. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.

ΓΤ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις

καίπερ οὐσης γραδὸς ὄντ' αὐ-

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεισι-

λωμένον τῷ λύχνῳ.

ΑΤ. ἰοῦ ἰοῦ, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμέ

ταχέως. ΓΤ. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;

ΑΤ. ἀνδρ' ἀνδρ' ὁρῶ προσόντα παραπεπληγμένον,

τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίους εἰλημμένον.

ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου

μεδέουσ', ἰθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχει τὴν δόδον.

ΓΤ. ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἐστί; ΑΤ. παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

ΓΤ. ὦ νῆ Δί' ἐστί δῆτα. τίς κάστιν ποτε;

ΑΤ. ὁρᾶτε· γινώσκει τις ὑμῶν; ΜΤ. νῆ Δία,

ἔγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

ΑΤ. σὸν ἔργον ἦδ' τοῦτον ὁπτᾶν καὶ στρέφειν,

κάκηπεροπεύεις, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν εὐνοῖδεν ἡ κύλιξ.

ΜΤ. ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΑΤ. καὶ μὴν ἐγώ

ἔυνηπεροπεύσω σοὶ παραμένουσ' ἐνθαδὶ,

καὶ εὐσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει

χὼ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

ΑΤ. τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστίς; ΚΙ. ἐγώ.

ΑΤ. ἀνὴρ; ΚΙ. ἀνὴρ δῆτ'. ΑΤ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

ΚΙ. σὺ δ' εἰ τίς ἡ κ'βάλλουσα μ'; ΑΤ. ἡμεροσκόπος.

ΚΙ. πρὸς τῶν θῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

ΑΤ. ἰδοῦ, καλέσω γ' αὖ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;

ΚΙ. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

ΑΤ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεές τοῦνομα

τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν οὐδ' ἀνώνυμον.

αἰε γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

κᾶν ψὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησία

τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙ. ὦ πρὸς τῶν θῶν.

ΑΤ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κᾶν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ

ὅτι λῆρὸς ἐστί τᾶλλα πρὸς Κινησίαν.

813. ἄρ' Hermannus] οὖν 814. Indicavi laeu-

nam quam Bisetis verbis ex strophis v. 793. repetitis
κούκέτι κατῆλθεν explevit. Meinekijs laennam post
v. 812. ab se indicatam verbis εἰς ἀγρὸν ἔρημον explet.

820 — 890. om. BCD Voss., relicto in C spatio
quattuor eireiter plagularum. 821. ΓΥ. addidit
Brunckius. 822—824. ΓΕ. Brunekius] Χο. ἀν.

ἔδεισά γε] Vitii suspectum. 823. 825. ΓΥ. Brunekius]

Χο. γυ. 824. σάκανδρον ex Suida s. h. v.] σάκανδρ'

830. 835. 836. ΓΥ.] ΓΥ. A. Brunekius. 831. Al-

terum ἀνδρ' addidit Florens Christianus. 832. εἰ-

λημμένον Kusterus] εἰλυμένον 833. ὦ Bothius]

ἄλλῃ. ὦ 839. ἦδ' Dobraeus] εἴη 843. σοὶ addi-

dit Porsonus. παραμένουσ'] περιμένουσ' Dobraens.

844. εὐσταθεύσω D.] εὐσταθεύσω 851. Μυρρί-

νην Kusterus] τὴν Μυρρίνην 852. ἀνὴρ Meinekijs]

ἀνὴρ Παιονίδης] παιονείδης R. Παιονίδης Bent-

leius.

ΚΙ. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΑΤ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
ΚΙ. ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλη γέ σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'. ὅπερ οὖν ἔχω δίδωμί σοι.

ΑΤ. φέρε νυν καλέσω καταβάσά σοι. ΚΙ. ταχὺ νυν πάνυ.
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γέ τῃ βίῃ χάριν,
ἔξ οὐπερ αὕτη ἔζηθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ
εἶνα δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτοῖς
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

ΜΤ. φιλῶ φιλῶ ἔγω τούτον, ἀλλ' οὐ βούλεται
ὕπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμέ τούτῳ μὴ κάλει.

ΚΙ. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δράς;
κατάβηθι δεῦρο. ΜΤ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὐ.

ΚΙ. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσῃ, Μυρρίνη;
ΜΤ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

ΚΙ. ἔγω οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

ΜΤ. ἄπειμι. ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γούν παιδίῳ
ὕπακουσον· οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙΣ.

μαμμία μαμμία μαμμία.

ΚΙ. αὕτη, τί πάσχεις; οὐδ' ἔλεεις τὸ παιδίον
ἄλουτον ὃν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;

ΜΤ. ἔγωγ' ἔλεω δῆτ'· ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ
ἔστιν. ΚΙ. κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.

ΜΤ. οἶον τὸ τεκεῖν· καταβάνων; τί γάρ πάθω;

ΚΙ. ἐμοὶ γάρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κάτανύτερον βλέπειν·
χὰ δυσκολαίνει πρὸς ἐμέ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δὴ κάσθ' ἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.

ΜΤ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.

ΚΙ. τί, ὦ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς χατέραις
πεῖθι γυναιξί, κάμει τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
αὐτὴ τε λυπεῖ; ΜΤ. μὴ πρόσσε γὴν χεῖρά μοι.

ΚΙ. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τάμα καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης. ΜΤ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

ΚΙ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορομένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρονίων; ΜΤ. ἔμοιγε νῆ Δία.

ΚΙ. τὰ τῆς Ἀφροδίτης δ' ἱέρ' ἀνοργιάστὰ σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;

ΜΤ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἣν μὴ διαλαχθῆτέ γε
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. ΚΙ. τοιγάρ, ἣν δοκῇ,

ποιήσομεν καὶ ταῦτα. ΜΤ. τοιγάρ, ἣν δοκῇ,
κᾶγωγ' ἄπειμ' ἐκέισε· νῦν δ' ἀπομύμοκα.

ΚΙ. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνῃθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.

ΜΤ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.

ΚΙ. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνῃς, ὦ Μυρρίνη;

ΜΤ. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;

ΚΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μανῇ, φέρε.
ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δι' ἔκποδων,

σὺ δ' οὐ κατακλίνῃς. ΜΤ. ποῦ γάρ ἄν τις καὶ, τάλαν,
δράσειε τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου; τὸ τοῦ Πανός καλόν.

ΜΤ. καὶ πῶς ἔθ' ἄγνῃ δῆτ' ἄν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;

ΚΙ. κάλλιστα δῆπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.

ΜΤ. ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;

ΚΙ. εἰς ἐμέ τράποιτο· μῆδὲν ὄρκου φροντίσης.

ΜΤ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. ΚΙ. μηδαμῶς.

ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν. ΜΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐγῶ,

καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.

ΚΙ. ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη ὅτιν καλῶς.

ΜΤ. ἰδοῦ, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ ἔδουμαι.

καίτοι, τὸ δεῖνα, ψιάθος ἐστ' ἔξοιστέα.

ΚΙ. ποῖα ψιάθος; μὴ μοί γε. ΜΤ. νῆ τὴν Ἀρτεμιν,

αἰσχροὺν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙ. δός μοι νυν κύσαι.

ΜΤ. ἰδοῦ. ΚΙ. παπαιᾶ. ἡκέ νυν ταχέως πάνυ.

ΜΤ. ἰδοῦ ψιάθος· κατάκεισο, καὶ δι' ἔδουμαι.

καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

ΚΙ. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. ΜΤ. νῆ Δί' ἀλλ' ἐγῶ.

ΚΙ. ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ἐξινίζεται.

ΜΤ. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἦδη πάντ' ἔχεις.

ΚΙ. ἅπαντα δῆτα. δεῦρό νυν, ὦ χρυσίον.

ΜΤ. τὸ στρόφιον ἦδη λύομαι, μέμνησό νυν·

μὴ μ' ἔξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΚΙ. νῆ Δί' ἀπολοιμὴν ἄρα. ΜΤ. σισύραν οὐκ ἔχεις.

ΚΙ. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαι γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.

ΜΤ. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.

ΚΙ. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.

ΜΤ. ἔπαυρε στυτόν. ΚΙ. ἀλλ' ἐπὶ ῥηται τοῦτό γε.

ΜΤ. βούλει μυρίσω σε; ΚΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.

ΜΤ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

ΚΙ. εἴθ' ἐκχυθεῖ τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.

ΜΤ. πρότείνε νυν τὴν χεῖρα κάλειφου λαβῶν.

ΚΙ. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,

εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοῦκ ὄζον γάμων.

ΜΤ. τάλαιν' ἐγῶ, τὸ Ῥόδιον ἦνεγκον μύρον.

ΚΙ. ἀγαθόν· ἔασον, δαιμονία. ΜΤ. ληρεῖς ἔχων.

ΚΙ. κάκιςτ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.

ΜΤ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. ΚΙ. ἀλλ' ἔτερον ἔχω.

ἀλλ', ὦ ζυρά, κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε

μηδέν. ΜΤ. ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἀρτεμιν.

ὕπολύομαι γούν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε,

σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. ΚΙ. βουλεύσομαι.

ἀπολύλεκέν με κάπιτέτριπεν ἡ γυνή,

τά τ' ἄλλα πάντα κάποδεύρασ' οἶχεται.

οἶμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,

τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;

πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;

ποῦ Κυναλῶπῃ;

μίσθωσόν μοι τὴν τιτθῇ.

917. μή] οὐ μὴ Meinekius. 919. ἦ τοι] ἡ δὴ R Aug. 920. κἀγὼ] καὶ δι' Hamakerus ex v. 925.

921. ψιάθος] ψιέθος R Aug. hic et infra. 927. ἀλλ'

οὐδὲ δέομαι γ' ὡγε (debebat δέομ' ἔγωγε) Bentleius]

ἀλλ' οὐ (οὐδὲ Voss.) δέομ' οὐδὲν ἔγωγε 929. ΜΥ.

ante ἦδη lectum hunc transposuit Hamakerus et ἔχω,

quod est in libris, in ἔχεις mutavit. 933. ἄρα Brun-

ckius] ἄρα. ἀλλὰ cum proximis Myrrhinae verbis con-

iungendum Meinekius. 934. οὐδὲ δέομαι γ', ἀλλὰ

Dobraeus] οὐ δέομαι γ' ἀλλὰ R Aug. οὐδὲ δέομαι ἀλλὰ

Voss. οὐ δέομαι ἀλλὰ C. οὐ δέομαι δῆτ' ἀλλὰ B.

936. ἡ ἄνθρωπος (debebat ἄνθρωπος) Tourpin] ἄνθρω-

πος 940. ὦ Ζεῦ δέσποτα] Scriptor περὶ κωμωδίας

vol. 1. p. 28, 10. ed. Oxon. ubi de facetiarum comica-

rum generibus exponit, ἔκτον, inquit, κατὰ ἔξαλλαγὴν,

ὡς τὸ ὦ Βδεῦ δέσποτα ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. Quae ad hunc

versum rettulit Bentleius. Simili ioco Διὸς σκαταβά-

του pro Διὸς καταβάτου dictum Pacis v. 42. restituit

Meinekius. 941. νυν] δὴ R Aug. νῦν ceteri.

943. γέ] τε RC Aug. 945. ἔασον Reisigius] ἔα αὐτ'

ὦ 946. πρῶτος R Aug. πρῶτον ceteri. 951.

βουλεύσομαι] βουλήσομαι Meinekius. 956. ταυτηνὶ

Reisigius] ταύτην 958. μοι τὴν] μοί τινα Seagerus.

τιτθῇ D.] τίτθην (κύστην R. κύστιν Aug.)

862. σοι addidit Bentleius. 866. ἔζηθεν Florens Christianus] ἐζηλήθεν 885. γάρ] μὲν Brunckius. γάρ in Bekk. Anecd. p. 335. 888. δὴ κάσθ' ἄμ' Dobraeus] δῆσθ' (i. e. δὴ ὁσθ') ἄ καμ' 895. διατίθης Porsonus] διατίθει 898. δ' addidit Cobetus. 901. 902. ἣν D.] ἄν 904. κατακλίνῃθι Elmsleius] κατακλίθῃ 906. ὦ Μυρρίνη D.] ὦ μυρρινίον R Aug. (librarii, ut videtur, error recordati diminutivi Μυρρινίδιον v. 872.) ὦ μύρριον ceteri. Μυρρινίδιον Dobraeus. 910. κατακλίνε] κατακλινεῖ BCD Voss. 912. ἄν ἔλθοιμ' Brunckius] ἀνέλθοιμ' 913. τῇ] ὦ τῇ Meinekius.

ΧΟ. ΓΕ. ἐν δεινῷ γ', ὡ δύστηνε, κακῷ
 960 τείρει ψυχὴν ἑξαπατηθεῖς.
 κᾶγω γ' οἰκτεῖρω σ', αἰαί.
 ποῖος γάρ ἔτ' ἂν περὶ ἀντίσχοι,
 ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
 ποῖα δ' ὁσφύς, ποῖος δ' ὄρρος
 κατατεινόμενος
 965 καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
 ΚΙ. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.
 ΧΟ. ΓΕ. ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
 ἢ παμβδελυρά καὶ παμμυσαρά.
 ΧΟ. ΓΕ. ποῖα γλυκερά;
 970 μιὰρὰ μιὰρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ Ζεῦ,
 εἴθ' αὐτὴν, ὥσπερ τοὺς θωμοὺς,
 μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῇρι
 975 ἔυστρέφας καὶ ἔυγογγύλας
 οἶχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
 ἢ δὲ φέροιτ' αὐτὸν πάλιν ἐς τὴν γῆν,
 κᾶτ' ἑξαίρνης
 περὶ τὴν ψυχὴν περιβαίη.
 ΚΗΡΤΞ.
 980 πᾶ τὰν Ἀσανᾶν ἔστιν ἡ γερωῖα
 ἢ τοὶ πρυτάνεις; λῶ τι μουσῖαι νέον.
 ΠΡ. σὺ δ' εἴ ποτέον ἀνθρωπος, ἢ Κονίσταλος;
 ΚΗ. κᾶρυξ ἑγὼν, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τῷ σίῳ,
 ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τὰν διαλλαγᾶν.
 ΠΡ. κᾶπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἦκεις ἔχων;
 985 ΚΗ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἑγὼν γα. ΠΡ. ποῖ μεταστρέφεις;
 τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάς
 ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; ΚΗ. παλεόρ γα, ναὶ τὸν Κάστορα,
 ὠνθρωπος. ΠΡ. ἀλλ' ἔστukas, ὦ μιὰρῶτατε.
 ΚΗ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἑγὼν γα· μὴδ' αὐτὸν πλαδδίη.
 990 ΠΡ. τί δ' ἔστι σοι τοδὶ; ΚΗ. σκυτάλα Λακωνικά.
 ΠΡ. εἴπερ γε χαῖτη ὅστι σκυτάλη Λακωνική.
 ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότη ἐμὲ σὺ τάληθ' ἔλεγε.
 τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἔστι τὰν Λακεδαιμόνων;
 ΚΗ. ὁρσὰ Λακεδαιμόνων πᾶα καὶ τὸν σύμμαχοι
 995 ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλᾶνας δὲ δεῖ.
 ΠΡ. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
 ἀπὸ Πανός; ΚΗ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχεν, οἶῳ, Λαμπιτῷ,
 ἔπειτα τᾶλλα καὶ κατὰ Σπάρταν ἅμᾳ
 1000 γυναῖκες ἄπερ ἀπὸ μᾶς ὑσταλγίδος
 ἀπήλααν τῶς ἀνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
 ΠΡ. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗ. μογίόμες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
 ἄπερ λυχοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.

959. γ', ὦ] γ' ὦν Meinekius. 962. γάρ ἔτ' ἂν
 Meinekius] γάρ ἂν (ἂν om. Δ Voss.) ἢ 964. ποῖος δ'
 ex schol. Ran. 224.] ποῖος δ' ἂν (δ' om. C) 966. βι-
 νῶν] κινῶν R Aug. 970. Χο. γυ. R Aug. Voss. Κι.
 ceteri. 972. ὦ Ζεῦ Ζεῦ Brunekius] ὦ Ζεῦ ὦ Ζεῦ
 976. ἔυγογγύλας Cobetus] ἔυγογγυλίσας
 980. γερωῖα Valekenarius] γερωχία RC Aug. γερω-
 σία ΒΔ. 982—1007. ΠΡ.] Quae in his Προβούλῳ
 tribuunt libri Cinesiae tribuit Beerijs p. 92. partim
 praeunte Bentleio. 981. μουσῖαι] μυθῖαι R
 Aug. 982. εἰ] εἰ τίς R Aug. σὺ δ' εἰ τί; πό-
 τερ' Bentleius. 988. παλεόρ γα D.] πάλαι ὄργα
 R Aug. παλεός γα alii et scholiasta, unus παλαιός γα.
 989. ὠνθρωπος Tourijs] ἄνθρωπος 993. εἰδότη
 ἐμὲ Porsonus] εἰδότη με 998. ἀρχεν Elmsleius]
 ἀρχὰ μέν. ἀρχε μέν correxerat Hermannus. 999.
 ἔπειτα τᾶλλα Elmsleius] ἔπειτα δ' ἄλλαι R Aug. ἔπειτα
 ἄλλαι vel ἔπειτ' ἄλλαι alii. Σπάρταν R Aug. τὰν
 σπάρταν alii. 1001. ἀπήλααν Giesius de dial. Aeol.
 p. 317. et Ahrens de dial. Dor. p. 76. 1002. μογίόμες] μο-
 γέομες ΒΔ, ut λυχοφορέοντες iidem v. 1003. Vid. Ahrens
 p. 207. 1003. ἐπικεκύφαμες Reiskius] ἀποκεκύφαμες

ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγῇν
 1005 ἔωντι, πρὶν γ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγῳ
 σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
 ΠΡ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ἑνωμύμοιται
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
 965 αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
 1010 ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
 πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδὶ.
 ΚΗ. πωτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὰ λέγεις.
 ΧΟ. ΓΕ. οὐδὲν ἔστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
 οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὠδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.
 1015 ΧΟ. ΓΤ. ταῦτα μέντοι σὺ ἑυνίεις εἴτα πολεμείς ἐμοί,
 ἔξδον, ὦ πονηρὲ, σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;
 ΧΟ. ΓΕ. ὡς ἐγὼ μισὼν γυναῖκα οὐδέποτε παύσομαι.
 ΧΟ. ΓΤ. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σὺ· νυνὶ δ' οὐ σε περιόψομαι
 975 γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὅρα γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
 ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγὼ.
 1021 ΧΟ. ΓΕ. τουτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποίησατε·
 ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρὰς καὶ τότε ἀπέδυν ἐγὼ.
 ΧΟ. ΓΤ. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ, εἴτ' οὐ καταγέλα-
 1024 στος εἶ.
 κεῖ με μὴ λῦπεις, ἐγὼ σοὺ κᾶν τότε τὸ θηρίον
 τοῦπὶ τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν, ὃ νῦν ἐνι.
 ΧΟ. ΓΕ. τουτ' ἄρ' ἢ με τοῦπτερῖβον· δακτύλιος οὐτοσί·
 ἐκσκάλευσον αὐτὸ κᾶτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
 ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
 ΧΟ. ΓΤ. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφως
 1030 ἀνὴρ.
 ἢ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἐνεστί σοι.
 οὐχ ὄρας; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἦδε Τρικουρία;
 ΧΟ. ΓΕ. νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεω-
 1036 ρύχει,
 ὥστ' ἐπειδὴ ἔηρέθη, βρεῖ μου τὸ δάκρυον πολὺ.
 ΧΟ. ΓΤ. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
 καὶ φιλήσω. ΧΟ. ΓΕ. μὴ φιλήσης. ΧΟ. ΓΤ. ἦν
 τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.
 ΧΟ. ΓΕ. ἀλλὰ μὴ ὠρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
 κᾶστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς κοῦ κακῶς εἰρημένον,
 οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὐτ' ἀνευ πανωλέθρων.
 ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαι σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
 1040 οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
 ἀλλὰ κοινῇ ἑυσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
 ΧΟ. οὐ παρασκευαζόμεσθα
 τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὠνδρες,
 φλαῦρον εἰπεῖν οὐδέεν·

1043—1072. = 1189—1215.

1004. σιγῇν Invernizius] θιγῇν R Aug. σιγεῖν vel
 σίγειν alii. 1005. γ' Elmsleius] γ', quod om. R Aug.
 1006. ποιησώμεσθα B. ποιησόμεσθα ceteri.
 1010. ἀποπέμπειν C Vat. Voss. πέμπειν ceteri.
 1013. παντὰ Bentleius] πάντα 1016. σὺ addidit
 Bentleius. ἑυνίεις Reiskius] ἑυνίεις ἐμοί Her-
 mannus] εἰπέ μοι 1017. σοὶ ΒΔ. σὺ eeteri. βέ-
 βαιον ἔμ' Hermannus] βεβαίαν μ' 1019. νυνὶ Kuste-
 rius] νῦν 1020. ὅρα Dobraeus] ὀρώ 1025. κεῖ Do-
 braeus] κᾶν με μὴ λῦπεις Florens Christianus] μὴ
 με λυπῆς (λυπεῖς C.) κᾶν] γ' ἂν R Aug. 1030.
 ἔφως Brunekius] γ' ἔφως 1035. καίτοι Florens Chri-
 stianus] καίτοι γε 1037. ὠρασ' D.] ὠρας 1040.
 ἀλλὰ—] Χο. γυ ἀλλὰ— BC. 1042—1228. Chori ser-
 monibus partim Χο. γυ. partim Χο. γε: praescriptum
 in libris. Senum et mulierum chorum in hac parte fa-
 bulae in unum coniungit chorum monuit scriptor ὑπο-
 θέσεως supra p. 104. οἱ γινόντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυ-
 ναεῖν ἀποκαταστάντες ἓνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀπο-
 τελοῦσι. 1044. οὐδέεν Aug. οὐδὲ ἐν eeteri.

ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀταθὰ καὶ λέγειν 1045
καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελῆτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 1050
εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-
ται λαβεῖν, μνάς ἢ δύο ἢ τρεῖς,
ὥς πλέω ὅτιν
ἄχομεν βαλλάντια.
κᾶν ποτ' εἰρήνη φανῇ, 1055
ὅστις ἂν νυνὶ δανείση-
ται παρ' ἡμῶν,
ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῶ.
ἐστὶν δὲ μέλλομεν ξέ-
νους τινὰς Καρυστίους, ἄν-
δρας καλοὺς τε κἀγαθοὺς.
κᾶστιν ἔτ' ἔτνος τι, καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι, 1060
καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
ἦκετ' οὖν εἰς ἔμοῦ τήμερον· πρῶτ' δὲ χρή 1065
τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐ-
τούς τε καὶ τὰ παιδί, εἴτ' εἴ-
σω βαδίζειν,
μῆδ' ἐρέσθαι μῆδ' ἐνα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἀντικρυς,
ὥσπερ οἰκάδ' εἰς ἑαυτῶν, 1070
γεννικῶς, ὥς
ἢ θύρα κεκλησεται.
καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἔλκοντες
ὑπήνας [ἔχοντες.
χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
εἴτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκετε. 1075
ΔΑΚΩΝ.
τί δεῖ ποθ' ὑμέ πολλὰ μυσιῶδεν ξη;
ὀρήν γὰρ ἔξεσθ' ὥς ἔχοντες ἴκομεν.
XO. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
δαινῶς· τεθερμῶσθαι γέ χεῖρον φαίνεται.
AA. ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει 1080
παντὰ τις ἑλῶν ἄμιν εἰράναν σέτω.
XO. καὶ μὴν ὀρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαίματι ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρήμα τοῦ νοσήματος. 1085
ΑΘΗΝΑΙΟΣ.
τίς ἂν φράσειε ποῦ ὅστιν ἡ Λυσιστράτη;
ὥς ἄνδρες ἡμεῖς οὗτοί τοιουτοί.
XO. χαῖτη ξυνάδει χἀτέρα ταύτῃ νόσος.
ἢ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
AO. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα. 1090
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ,

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
XO. εἰ σωφρονεῖτε, θαίματια λήψεσθ', ὅπως
τῶν ἐρμολοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται.
AO. νῆ τὸν Δί' εὐ μέντοι λέγεις. ΔΑ. ναὶ τῷ σιῶ 1095
παντὰ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβάλυμμεθα.
AO. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
ΔΑ. ὦ πούλυχαρίδα, δεινὰ κα' πεπόνθημεν.
αἱ εἶδον ἅμ' ἐτῶνδρες ἀμπεφλασμένως.
AO. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐθ' ἑκάστα χρή λέγειν. 1100
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΔΑ. περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις. AO. καλῶς δὴ λέγετε· χῆμεις γ' οὗτοί.
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάζειν ἡμᾶς ἂν μόνῃ;
ΔΑ. ναὶ τῷ σιῶ, καὶ λῆτε, τὸν Λυσιστράτον. 1105
AO. ὅλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὥς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γὰρ, ὥς ἤκουσεν, ἦδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτῃ· δεῖ δὴ νυνὶ σε γε-
νέσθαι [πολύπειρον·
δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, ~ ~ ~,
ὥς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἔγγρι
ξυνεχώρησάν σοι καὶ κοινὴ τάγκλήματα πάντ' ἐπέ-
τρεψαν. 1110
AT. ἄλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ κπειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι γῶ. ποῦ ὅστιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς, 1115
καὶ μὴ χαλεπὴ τῇ χειρὶ μῆδ' αὐθαδικῇ,
μῆδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὥς γυναικας εἰκὸς, οἰκείως πάνυ.
ἦν μὴ διδώ τὴν χεῖρα, τὴν σάθη αἴγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε· 1120
οὐ δ' ἂν διδώσι, πρόσαγε τούτου λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες, στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνῶμης ἔχω, 1125
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσας· οὐ μεμούσμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορήσαι βούλομαι
κοινὴ δικαίως, οἱ μῖας ἐκ χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς, 1130
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ—πόσους
εἴπομ' ἂν ἄλλους, εἴ με μῆκνουν δέοι;—
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
Ἑλλήνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰ περαινεται. 1135
AO. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἀπειωλημένος.

1054. πλέα (debebat πλέω, ut Bergk) ὅστιν
ἀχομεν Burgesius] πόλλ' ἐσώσιν κᾶχομεν 1057.
ἀποδῶ BCD et schol. ἀποδιδῶ (ἀποδιδῶ R) ceteri.
1060. ἔτ' addidit Reisiqius. 1063. ὥστε] ὥς
BCD. κρέ' ἔδεσθ' Reisiqius] τὰ κρέα ἔξεσθ'
1067. εἴω] ἔω R Aug. 1071. ὥς Elmsleius] ἴσως δ'
κεκλησεται D.] κεκλείσεται 1073. χωροῦσ'] χω-
ροῦσιν R Aug. 1074. μὲν μοι R Aug. μέντοι ceteri.
1076. δεῖ Florens Christianus] δὴ ὑμέ Ahrens
de dial. Dor. p. 264.] ὅμοι 1077. ἴκομεν Ahrens ib.
p. 183.] ἦκομεν 1079. τεθερμῶσθαι γέ (τε Bothius)]
Corruptum. τόδ' Ἑρμοῦ στύμα Hermannus scholiastae
annotatione confusus, ἀντὶ τοῦ χεῖρον τῆς τάσεως τοῦ
Ἑρμοῦ φαίνεται, τούτῳ χεῖρον τέταται τοῦ Ἑρμοῦ,
ἐπεὶ πριαπῶδες ἔχει τὸ αἰδοῖον καὶ ἐν τέταται μεγά-
λως. 1080. κα Ahrens I. c. p. 381.] κᾶν 1081. ἑλ-
σῶν — σέτω Vat. et schol. ἐλθῶν — θέτω eeteri.
ἀμιν Brunekius] ἀμῖν 1083. ἄνδρας] παῖδας Vat. et
schol. 1087. ἄνδρες Meinekius] ἄνδρες 1088. νό-
σος Reisiqius] νόσῳ

1096. γα Reisiqius] γε τὸ ἔσθος] ἔσθος cum di-
gammo pronunciantum. ἀμβάλυμμεθα Brunekius]
ἐμβάλυμμεσθα vel ἐμβάλυμμεθα 1097. ὦ Bothius] ὦ
1098—1236. om. BCD. In C quinque paginae va-
euae. 1098. 1242. πούλυχαρίδα Bentleius] πολυ-
χαρίδα κα' πεπόνθημεν Bergk] praeunte Elms-
leio, qui τᾶν ἐπεπόνθημεν] κ' αὐ πεπόνθημας
1099. αἱ Meinekius] αἱ κ' εἶδον Brunekius] ἴδον.
εἶδον cum digammo pronunciantum, ut ἔσθος v. 1096.
ἅμ' ἐτῶνδρες Elmsleius] ἅμ' ἄνδρες (ἄνδρας R)
ἀμπεφλασμένως Meinekius] ἀναπεφλασμένως
1102. γ' οὗτοί Cobetus] τουτοῖ 1105. καὶ Ahrens
de dial. Dor. p. 348.] κᾶν (καλεῖτε pr. R) 1106. 1107.
AO. Beerius p. 165. Choro tribuunt libri. 1109.
~ ~ ~] Incertum est in qua sede versus tres syllabae
exceiderint. ἀφελὴ Meinekius. Alii alia. 1119. ἦν]
κᾶν Meinekius. 1121. τοῦτου Dobraeus] τούτους
1123. δ' Bergk] τ' vel θ' 1129. ἐκ Bentleius] τε
cum Suida s. v. χέρνιβος χέρνιβος] χερνίβος R et
Suida 1133. βαρβάρων] βαρβάρους Hermannus.
στρατεύματι] στρατεύμασι Reiskius et Hermannus.

ΑΤ. εἴτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτέ.
ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινίκιδι,
στρατιὰν προσαϊτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο, χῶ θεὸς σείων ἅμα.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίους
Κίμων ὄλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο
δηοῦτε χώραν, ἥς ὑπ' εὐ πεπόνθατε;
ΑΘ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
ΑΔ. ἀδικίωμας· ἀλλ' ὁ πρῶτος ἄφατος ὡς καλός.
ΑΤ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἶει;
οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἰππίου καὶ ἑυμάχους
ἑνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
ἡλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμιποχον πάλιν;
ΑΔ. οὐπα γυναῖκ' ὅπωπα χαϊώτεραν.
ΑΘ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
ΑΤ. τί δῆθ' ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
μάχεσθε κοῦ παύσεσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοῦμποδῶν;
ΑΔ. ἀμέγ γα λῶμες, αἱ τις ἄμιν τῷγκυκλον [Πύλον,
λῆ τοῦτ' ἀποδόμην. ΑΤ. ποῖον, ὦ τᾶν; ΑΔ. τὸν
ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάδδομες.
ΑΘ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσετε. 1165
ΑΤ. ἄφετ', ὠγάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. κᾶτα τίνα κινήσομεν;
ΑΤ. ἑτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
ΑΘ. τὸ δεῖνα τοῖνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἑχινούντα καὶ τὸν Μηλιά
κόλπον τὸν ὀπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικά σκέλη. 1170
ΑΔ. οὐ τῷ σιῶ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λισσάνιε.
ΑΤ. ἔατε, μὴδὲν διαφέρει περὶ σκελοῖν.
ΑΘ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
ΑΔ. ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γα λῶ, ναὶ τῷ σιῶ.
ΑΤ. ἔπῃν διαλλάγητε, ταῦτα δράσετε.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσάσθε καὶ
τοῖς ἑυμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
ΑΘ. ποίοισιν, ὦ τᾶν, ἑυμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταῦτά δόξει τοῖσι συμμαχοῖσι νῦν,
βινεῖν ἅπασιν; ΑΔ. τοῖσι γῶν, ναὶ τῷ σιῶ, 1180
ἀμοῖσι. ΑΘ. καὶ γὰρ, ναὶ μὰ Δία, Καρυστίους.
ΑΤ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
ἔως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ἔξινωμεν ὧν ἐν τοῖσι κίβιας εἴχομεν.

1148. ἀδικίωμας D.] ἀδικιοῦμες R Aug. ἀδικοῦμες
ceteri. ἄφατος ὡς Bentleius] ἄφατος καὶ 1149.
μ' addidit Dobraeus. 1153. ἐταίρους Ἰππίου ex Suida
s. v. κατωνάκαι] ἐτέρους ἰππίους 1154. ἑνεκμαχοῦν-
τες] ἑνεκμοχλοῦντες (quod verbum legitur v. 430.) Mei-
nekus. 1155. ἡλευθέρωσαν D.] κάλυθέρωσαν. Qui
neglecto augmento καὶ addidit corrector non animad-
vertit cohaerere verba οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς — ἡλευθέρω-
σαν. 1159. γε Bothius] τε 1162. ἀμέγ γα Koenius
ad Greg. Cor. p. 252.] ἀμέγ γε λῶμες Bentleius]
λῶμεσθ' τῷγκυκλον Meinek.] τῷγκυκλον
1163. ἀποδόμην Brunckius] ἀποδῶμεν 1164. ἄσπερ
Berglerus (ἄσπερ Elmsleius)] ὥσπερ δεόμεθα
Elmsleius] δεόμεθα βλιμάδδομες Brunckius] βλι-
μάττομες 1167. τούτου Florens Christianus] τού-
του τῷ χωρίῳ Bentleius] χωρίου 1171. λισσά-
νιε Is. Vossius] λυσσάνιε 1172. σκελοῖν] τοῖν σκελοῖν
Bentleius. 1174. λῶ Reisigius] πρῶτα 1180. γῶν
Ahrens de dial. Dor. p. 167.] γοῦν 1183. ἔως Hama-
kerus] ὅπως

ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε. 1185
κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ὑμῶν λαβὼν
ἄπεισ' ἕκαστος. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
ΑΔ. ἄτ' ὅπα τυ λῆς. ΑΘ. νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστα γε.
ΧΟ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
χλανιδίων καὶ ἑυστίδων καὶ
χρυσίων, ὅσ' ἐστὶ μοι, 1190
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισιν, ὅπταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν 1195
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
μὴδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχὶ
τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
χάττ' ἂν ἔνδον ἢ φορεῖν.
ὅψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
μὴ τις ὑμῶν
ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
εἰ δὲ τῷ μὴ σίτος ὑμῶν
ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
σμικρὰ πολλὰ παῖδα,
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτά μὲν,
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴτω 1210
εἰς ἐμοῦ σάκκου ἔχων καὶ
κωρύκους, ὡς λήγεται πυ-
ρούς· ὁ Μανῆς δ'
οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύει μὴ βαδίζειν
τὴν ἐμὴν, ἀλλ'
εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. 1215

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Δ.

ἄνοιγε τὴν θύραν σύ· παραχωρεῖν ἔδει

1190. χρυσίων] χρυσίδων Brunckius. ἐστὶ μοι
Bothius (ἔστ' ἐμοῖ Bentleius)] ἐστὶν ἐμοῖ 1201.
χάττ' ἂν Bothius] χ' ἄτ' 1207. ὁ δ' ἄρτος — νεανίας]
τὸν δ' ἄρτον — νεανίαν Hermannus. 1211. σάκκου
Bentleius] σάκου 1214. οὐμὸς αὐτοῖς Bentleius]
αὐτοῖς οὐμὸς 1216—1246. Personae in his versibus
sic sunt descriptae in Ang. et ed. Iunt. (quibuscum R
consentire credibile est et inde ab v. 1237. BCD, in
quibus praecedentes versus 1216—1236. in lacuna
inciderunt, ut dixi ad v. 1098.) Θεράπων. ἄνοιγε —
προσταλαμπωρήσαμεν. ΧΟ. χήμεις — Θε. οὐκ ἄπιτε
— Αθ. οὐπω — ΧΟ. ὀρθῶς γ' — Θε. νῆ τὸν Δί' — Αθ.
ὦ πολυχάριδα — Αθ. λαβέ — ὀρχουμένους. Laconis
versus esse 1242—1244. dialectus docet, nec minus
certum est viri Atheniensis versus esse 1245. 1246. In
praecedentibus vero versibus quomodo personae essent
describendae diu est multumque disceptatum, ut vi-
dere licet apud Beerium p. 93. 94., Hermannum in An-
nalibus Vindob. a. 1845. vol. 110. p. 71—73., Hamake-
rum Mnemos. vol. 5. p. 23—26., quem ego partim sum
secutus. 1216. σύ Bentleius] οὐ, cum verbo παρα-
χωρεῖς coniunctum. Verba ἄνοιγε τὴν θύραν σύ viri
sunt Atheniensis ex aedibus prodeuntis, qui τὴν θυ-
ρωρὸν alloquitur. Scholiasta, ἐπικωμάζει λαμπάδα
ἔχων. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πρὸς τὴν θυρωρὸν λέγει. Cuius
in libro versus 1216—1218. θεράποντι tributos fuisse
ex annotatione ad v. 1239. colligi potest, αὐθις ἔρχον-
ται πάλιν: συνήχθησαν πάλιν. ἦν γὰρ θεράπων δια-
σκορπίσας αὐτοὺς τῇ λαμπάδι. Verbum autem ἐπικω-
μάζει indicio est scholiastam verba ἄνοιγε τὴν θύραν
non ab viro ex aedibus prodeunte, sed ab viro ante
aedes versante dicta esse credidisse. παραχωρεῖν θέ-
λεις; ὑμεῖς τί κάθησθε; libri] Verba interpolata. Ari-
stophanes scripsisse videtur παραχωρεῖν ἔδει | ὑμᾶς. τί
κάθησθε; quibus verbis proximisque μὲν ἐγὼ τῇ λαμ-

- ὕμας. τί κάθησθε; μὴν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὕμας κατακαύσω; φορτικὸν μὲν τουτογὶ
κοῦκ ἂν ποιήσαιμ'· εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὕμιν χαριζόμενος τάλαιπωρήσομαι. 1220
- ΑΘ. Β. χήμεις γε μετὰ σοῦ Ξυνταλαιπωρήσομεν.
ΑΘ. Α. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἥσυχίαν ἀπίωσιν ἠὺωχημένοι; 1225
- ΑΘ. Γ. οὐπω τοιοῦτον Ξυμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ Ξυμπόται σοφώτατοι.
ΑΘ. Α. ὀρθῶς γ', ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ προσβεύσομεν. 1230
- νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν.
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτ' αὐτῶν πέρι. 1235
- νυνὶ δ' ἄπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρήκαμεν.
ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταυτὸν· οὐκ ἐρρήσεται, ὡ μαστίγαι; 1240
- ΑΘ. Β. νῆ τὸν Δί', ὡς ἦδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
ΔΑ. ὦ πούλυχαριδα, λαβὲ τὰ φουατήρια,
ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γὰ κλείσω καλὸν
ἐς τὴν Ἀσαναίῳς τε κῆς αὐτῶς ἁμᾶ.

πάδι ὕμας κατακαύσω; Atheniensis minatur plebeculae, non constat quot personis representatae, quam chorus invitaverat versibus 1209—1215. Similiter Philo-
elco post coenam ex aedibus prodians in Vespis 1325.
minatur, ἀνεχε, παρέχε. | κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν |
ἐπακολουθούντων ἐμοί. | οἶον, εἰ μὴ ῥρήσεθ', ὕμας |
ὡ πονηροί, ταυτηὶ τῇ | δαδί φρυκτοῦς σκευάσω. Sca-
ligerο scribendum videbatur ἀνοιγε τὴν θύραν. παρα-
χωρεῖν οὐ θέλεις; Sed alicuius ab hoc loco οὐ θέλεις;
nam aut παραχωρεῖν ἔδει ὕμας dicendum erat, ut ego
scripsi, aut παραχωρήσατε ὑμεῖς.

1218. φορτικὸν μὲν τουτογὶ Hamakerus] φορτικὸν
τὸ χωρίον. χωρίον non videtur legisse scholiasta, qui
annotavit, τὸ πρᾶγμα, τὸ ὕμας καύσαι. ὕμιν τοῖς θεα-
ταῖς τελειώσομεν τὸ δρᾶμα. φορτικὸν μὲν ἔστιν εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν σκηνὴν μετὰ λαμπάδος καὶ καταφλέξει
τινά. (Sic Aristophanes in Nubibus quoque v. 543. iu-
dicat.) εἰ δὲ βούλεσθε, ὡ θεαταί, καὶ τοῦτο ποιήσομεν
προσχαριζόμενοι ὑμῖν. 1219. κοῦκ D. in Annot.
Oxon. p. 813.] οὐκ 1220. χαριζόμενος D.] χαρίζε-
σθαι τάλαιπωρήσομεν Florens Christianus. Debe-
bat τάλαιπωρήσομαι, quod ego restitui praesente Eu-
gero, qui χαρίσασθαι (hoc cum Bentleio) προσταλαιπω-
ρήσομαι coniecerat. προσταλαιπωρήσαιμεν libri. πρὸς
fortasse ex glossemate προσχαριζόμενοι, quo scholia-
sta utitur, adhaesit, nisi hoc ab scholiasta positum est
qui προσταλαιπωρήσομεν scriptum videret. 1221.
Haec alius viri Atheniensis esse qui cum viro primo,
comitantibus aliis nonnullis, ex aedibus egressus erat,
perspexit Hamakerus p. 25.: unde explicatur numeri
pluralis usus. 1224. ἠὺωχημένοι Meinek. εὐω-
χημένοι. Vid. ad Vesp. 1306. et L. Dindorf. ad Xen.
Cyrop. 4, 5, 7. in ed. Oxon. p. 191. 1225. Haec viro
Atheniensis tertio tribuere malui quam secundo. Scho-
liasta, ἐξέρχεται τις τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ συμποσίου.
1228. ὅτι Bentleius] ὅτι 1230. πανταχοῖ Brun-
ekius] πανταχοῦ 1242. πούλυχαριδα] Vid. ad v. 1098.
1243. γὰ Brunekius] τε κλείσω Meursius]
κλίσω R Aug. καὶ κινήσω BCD Vat. 1244. τῶς
Ἀσαναίῳς] τοὺς Ἀσαναίους R Aug. hic et infra
v. 1250. pariterque τοὺς μήδους v. 1253. κῆς Brun-

ΑΘ. Α. λαβὲ δῆτα τὰς φουσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν, 1245
ὡς ἦδομαί γ' ὕμας ὀρῶν ὀρχοῦμενους.
ΧΟΡΟΣ ΔΑΚΩΝΩΝ.
δρμαον
τοῖς κυρσανίοις, ὦ Μναμόνα,
τὰν τεὰν μῶαν, ἄτις
οἶδεν ἁμέ τῶς τ' Ἀσαναίῳς, 1250
ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρῶκροον θεῖκελοι
ποττὰ καλὰ τὴν Μήδῳς τ' ἐνίκων.
ἁμέ δ' αὖ Λεωνίδας
ἄγεν ἄπερ τὴν κάπρως 1255
θάγοντας, οἶῳ, τὸν δόδοντα·
πολὺς δ' ἁμφὶ τὰς γένους ἀφρὸς ἦνσει,
πολὺς δ' ἁμὰ καττοῖν σκελοῖν ἴετο.
ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως 1260
τὰς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.
Ἀγροτέρα σηροκτόνε
μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
ποττὰς σπονδάς,
ὡς συνέχης πολὺν ἁμέ χρόνον. 1265
νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὐπορος εἶη
[ταῖς συνθήκαις]
καὶ τὰν αἰμυλὰν ἁλυνέκων παυσάμεθ'· ὦ 1270
δεῦρ' ἴθι δεῦρ', ὦ κυναγὲ παρσένε.
ΔΥ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τάλλα πεποιήται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδὶ
ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναικαὶ καὶ γυνή 1275
στήτην παρ' ἀνδρα, κἄτ' ἐπ' ἀγαθαῖς Ξυμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ ἔαμαρτάνειν ἔτι.
ΧΟΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
πρόσαγε χορὸν, ἐπάγαγε χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμίν, 1280
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἦιον
εὐφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
ὅς μετὰ Μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι δαίεται,

ekius] καὶ R Aug. καὶ ἐς BC. αὐτῶς Ahrens de
dial. Dor. p. 261.] ἡμᾶς ἁμᾶ hic et 1259 Meine-
k. ἁμα

1245. δῆτα R Aug. δῆ C. δῆ σύ BD. 1246.
ὕμας ὀρῶν] ὀρῶν ὕμας R Aug. ὀρῶν om. BCD.
1248. τοῖς κυρσανίαις (debebat κυρσανίοις) Burgesius]
τὴς κυρσανίῳς. Dativo τῷ ἐφήβῳ utitur scholiasta,
quasi τῷ κυρσανίῳ legerit. Μναμόνα] μναμοσύνη
BCD Vat. 1249. τὰν τεὰν] τὰν τ' ἐμὰν BCD.
1250. ἁμέ] ἁμμε BD. 1252. πρῶκροον Ahrens de
dial. Dor. p. 188.] πρόκροον θεῖκελοι] Schol. τὸ
πλήρες θεοεῖκελοι. σιοεῖκελοι Meinek. 1256. οἶῳ
correcta syllaba prima, ut v. 81. 1259. δ' ἁμα BC.
τ' ἁμα R Aug. καττοῖν σκελοῖν Meinek. καὶ κατὰ
τῶν σκελῶν. καὶ καττῶν σκελῶν Brunek. καὶ
delevit Reisigius. ἴετο Brunek. ἀφρὸς ἴετο. λύ-
θρος ἴετο Meinek. 1262. Ἀγροτέρα D.] ἀγροτέρ'
ἀρτεμι. Ἀγροτέρα, omisso Ἀρτέμιδος nomine, dixe-
runt Aristoph. Eq. 660. alii que. Similiter Apollinis et
Minervae nomina ex glossematis illata sunt v. 1299.
1300. 1263. σιά] σεία Cobetus. 1266. τ' Schaeffe-
rus] δ' αἰὲς] Fort. ἐς αἰὲς. 1268. ταῖς (ταῖσιν R
Aug.) συνθήκαις delet Hamakerus. 1274. τασδεδὶ
D.] τασδεῖ BCD. τασδε τε R Aug. 1278. αὖθις] αὖ-
τις R Aug. 1289. ἐπάγαγε Meinek. ἐπαγε
1281. δίδυμον ἦιον Eugerus] δίδυμον ἄγε (ἄγετε BCD)
χορὸν (ἀγέχορον Berglerus) ἦιον. ἄγε χορὸν legit
scholiasta, δύο εἰσι χοροί, ὁ τῶν Λακωνῶν καὶ ὁ τῶν
Ἀθηναίων. 1274. Βάκχιος (sic Burgesius pro Βάκ-
χειος) ὄμμασι δαίεται] βακchio εὐάσιν, deletο δαίεται,
Bergk. Scholiasta, μετὰ τῶν βακχῶν βλέπει

Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε πότνιαν ἄλοχον
 ὀλβίαν, 1285
 εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
 χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήμοσιν
 Ἑσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
 ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. 1290
 ἀλαλαί ἰῆ παιήων·
 αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί,
 ὡς ἐπὶ νίκη, ἰαί.
 εὐοῖ εὐοῖ, εὐαὶ εὐαί.
 ΑΤ. Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν ἐπὶ νέα νέαν. 1295
 ΧΟ. ΑΑ. Ταῦτεγον αὐτ' ἔραννόν ἐκλιπῶα
 Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἄμιν
 κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σὶν
 καὶ χαλκίοικον ἄνασσαν, 1300
 Τυνδαρίδας τ' ἀγασῶς,

1287. ἐπιμάρτυσι] ἐπὶ μάρτυσι BC. 1289. ἀγανόφρονος Reisigius] μεγαλόφρονος 1291. παιήων] παίων Δ ut est in Av. 1761. ubi παίων ἢ scripsi (ut Pac. 452.) quod hic quoque restituendum videtur. 1292. 1293. Probabilior metri forma evadet, si scribatur, αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί ἰαί, | ἰαί, ὡς ἐπὶ νίκη. 1295. Lysistratae personae notam addidit Bergkii, deleto Λάκων. Probabilior Meinekii sententia est qui duos trimetros hic lectos fuisse coniecit, perditis vel ante vel post Λάκων syllabis decem. 1298. Μῶα μόλε] ὦ Μῶα μόλε Reisigius. Μῶα μόλε μόλε Hermannus. 1299. κλέωα Ahrens de dial. Dor. p. 347.] κλέωα Ἀμύκλαις Valckenarius] Ἀμύκλαις Ἀπόλλω 1300. ἄνασσαν] ἄσαναν, ad quod scripturam diversam annotavit scholiasta "διχῶς ἄνασσαν". Nam adverbio διχῶς grammatici diversas significare solent scripturas, ut in scholiis ad Aristophanem vol. 2. p. 316, 5. vol. 3. p. 265, 16. 331, 26. 357, 24. ed. Oxon.: cuius usus ignorantia interdum mirorum errorum causa fuit, ut ostendi in Praefatione ad Aeschyli Prometheum (ex Poetis scenis separatim editam Londini a. 1866.) p. XIII.

τοὶ δὴ πὰρ Εὐρώταν ψιᾶδδοντι.
 ὦ εἶα μάλ' ἔμβη,
 ὦ εἶα, κοῦφα πάλλων,
 ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες. 1305
 τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
 καὶ ποδῶν κτύπος,
 ᾧ δὲ πῶλοι ται κόραι
 πὰρ τὸν Εὐρώταν
 ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν 1310
 ἀγκονίωαι,
 ται δὲ κόμαι σείονθ' ἅπερ Βακχᾶν
 θυρσαδδῶαν καὶ παδῶαν.
 ἀρήται δ' ἅ Λήδας παῖς ἀγνὰ
 χοραγὸς εὐπρεπής. 1315
 ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε, χερὶ ποδοῖν τε πᾶδη
 ᾧ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἅμᾳ ποίη χορῳφελήταν·
 καὶ τὰν σιᾶν δ' αὐτὰν κρατίσταν χαλκίοικον ὕμνη.

1303. ὦ addidit D. Conf. Pac. 459. μάλ' Brunckius] μάλα ἔμβη] ἔμβα BCΔ Vat. 1304. ὦ εἶα] ὦῖα R Aug. 1408. ᾧ δὲ Ahrens de dial. Dor. p. 370.] αἶτε vel ἄτε 1311. ἀγκονίωαι Reisigius] ἀγκονεύουσαι R (eum gl. ἀνακινούσαι) Aug. ἀγκονέουσαι C. ἐγκονιῶσαι Brunckius. 1312. σείονθ'] σείοντ' R Aug. ἅπερ Brunckius] αἶπερ vel ἅπερ 1313. θυρσαδδῶαν] θυρσαδδοᾶν R Aug. παδοᾶν (debebat παδῶαν) Koenius] παδδοᾶν R Aug. παιδδῶαν BCΔ: quod legit scholiasta, qui per παιζουσῶν explicat. 1316. παραμπύκιδδε (ex schol. qui per σκέπασον explicat) Hermannus] παραμπυκιδδετε χερὶ BCΔ. χερὶ R Aug. πᾶδη] πᾶδδῃ BC Vat. 1317. ἅμᾳ — χορῳφελήταν Hermannus] ἅμα — χορῳφελέταν 1318. ὕμνη Hermannus] ὕμνει τὰν παμμάχον (πρόμαχον Δ) post ὕμνη separato versu lectum delevi. Inceptum est enim fabulam simpliciter finiri dipodia iambica, quae nihil aliud esse videtur quam glossema τὴν πάμμαχον (nam hic rectus accentus est) ad τὰν κρατίσταν adscriptum.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.
ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.
ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.
ΚΗΡΤΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΤΤΑΝΙΣ.
ΣΚΤΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἄρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἄλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλήνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποί μ' ἄγεις, Εὐριπίδη;
ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.
ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς. ΜΝ. πῶς λέγεις; αὐθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΤ. οὐχ ἄ γ' ἂν μέλλης ὁρᾶν.
ΜΝ. οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΤ. οὐχ ἄ γ' ἂν ἀκούειν δέη.
ΜΝ. πῶς μοι παραινείς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῆς σὺ χρῆναι μ' οὐτ' ἀκούειν οὐθ' ὁρᾶν.
ΕΤ. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.
ΜΝ. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν; ΕΤ. εὐ ἴσθ' ὅτι.
ΜΝ. πῶς χωρίς; ΕΤ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο
καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ἔυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
δίκην δὲ χοάνης ὕδατι διετετρήνατο.
ΜΝ. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρώ;
νῆ τὸν Δί' ἥδομαι γε τουτὶ προσμαθών.

Θεσμοφοριαζουσῶν codices sunt tres, Vaticanus Urbanus, ex quo hanc fabulam et Lysistratam primum edidit Bernardus Iunta Florentiae a. 1515., Ravennas (R) et Augustanus (nunc Monacensis), qui Ravennati tam similis est ut aut ex ipso aut aliquo apographo eius descriptus videatur. Quamobrem solum fere Ravennatem memoravi, notato Urbinatis (cuius scripturam passim se correxisse Iunta in Praefatione dixit) et Augustani dissensu, ubi operae pretium esset, quod perraro accidit. Ὑπόθεσις huius fabulae nulla est in codicibus.

4. Εὐριπίδη D.] ὦ ὑριπίδη 5. πάνθ' ταῦθ' Ἡμακέρης. 16. πρῶτ' ἐμμηχανήσατο Kusterus] πρῶτα μμηχανήσατο 18. δίκην Reiskius] ἀκοήν

ARISTOPHANES.

οἶόν τί που 'στὶν αἱ σοφαὶ ἔυνουσίαι. [οὖν
ΕΤ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝ. πῶς ἂν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τουτοῖσιν ἐξεύροις ὅπως
ἔτι πρόσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τῷ σκέλει;
ΕΤ. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδοῦ. 25
ΕΤ. ὁρᾶς τὸ θύριον τουτοῦ; ΜΝ. νῆ τὸν Ἡρακλῆ,
οἶμαί γε. ΕΤ. σίγα νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΤ. ἀκου'. ΜΝ. ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΤ. ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει,
ὁ τραγωδοποιός. ΜΝ. ποῖος οὗτος Ἀγάθων; 30
ΕΤ. ἔστιν τις Ἀγάθων ΜΝ. μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;
ΕΤ. οὐκ, ἀλλ' ἑτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝ. μῶν ὁ δασυπώγων; ΕΤ. οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝ. μὰ τὸν Δί' οὕτω γ', ὥστε κάμει γ' εἰδέναι.
ΕΤ. καὶ μὴν βεβίνηκας σὺ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῶρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
[προθυσόμενος εἵκει τῆς ποιήσεως.]

21. τί Brunckius] τε. γε lemma scholii. 23. ἐξεύροις Reiskius] ἐξεύροιμ' 24. πρόσμάθοιμι Wellauerus (quod legit scholiasta, qui annotavit ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ)] προσμάθοι μὴ 26. Ἡρακλῆ D.] Ἡρακλέα 28. ἀκούω Brunckius] ἀκούσω 29. ἐνταῦθ'] Si verum sit quod Invernizius tradit, in R ἐνθαδὲ δ' esse, ἐνθαδ' conici posse monet Wellauerus. 30. ὦ ἡγάθων (debebat Ἀγάθων) Scaliger] ἀγάθων 31. μέλας, quod scholiasta quoque legit, ex μέγας corruptum videri potest: de quo dixi in Annot. Oxon. p. 704. 32. 33. ἑόρακας Bentleius] εὔρακας 34. οὕτω Meinekian] οὕτοι 38. εἵκει] Pro ὡς εἵκει dictum accepit scholiasta. Seclusi verum, ut videtur, spurium, cuius scriptor εἵκει cum nominativo participii coniunxit, quod nunquam fecerunt scriptores Attici, saepe fecerunt recentiores, quorum exempla collegit Schaeferus ad Longum p. 367. et ad Dionys. de comp. verb. p. 212.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εὐφημος πᾶς ἔστω λαὸς,
 στόμα συγκλήσας· ἐπιδημεῖ γάρ
 θιάσος Μουσῶν ἔνδον μελᾶθρων
 τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
 ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθέρ,
 κύμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
 γλαυκόν· ΜΝ. βομβᾶξ. ΕΥ. σίγα. ΜΝ. τί λέγει;
 45 ΘΕ. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
 θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὕλοδρόμων
 μὴ λύσθων. ΜΝ. βομβαλοβομβᾶξ.
 ΘΕ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιπῆς Ἀγάθων,
 πρόμος ἡμέτερος, ΜΝ. μὴν βινεῖσθαι;
 ΘΕ. τίς ὁ φωνήσας; ΜΝ. νήνεμος αἰθέρ.
 ΘΕ. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
 κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν,
 τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
 καὶ γνωμοτυπεῖ κάντονομάζει
 καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
 καὶ χοανεύει. ΜΝ. καὶ λαϊκάζει.
 ΘΕ. τίς ἀγροιώτας πελάθει θηρικοῖς;
 ΜΝ. δὲς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
 τοῦ καλλιπεοῦς κατὰ τοῦ θηρικοῦ
 ζυγγογγύλας καὶ ζυστρέφας
 τουτί τὸ πῶς χοανεῖσθαι.
 ΘΕ. ἦ που νέος γ' ὦν ἦσθ' ὕβριστης, ὦ γέρον.
 ΕΥ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
 Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ.
 ΘΕ. μὴδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
 καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἀρχεται· χειμῶνος οὖν
 ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,
 ἢν μὴ προῆθ' ἰθύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.
 ΕΥ. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; ΘΕ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.
 ΕΥ. ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
 ΜΝ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
 τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
 οὐ χρὴν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστήν ἐμόν.
 ΕΥ. ἔστιν κακὸν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
 ΜΝ. ποῖόν τι; ΕΥ. τῆδε θῆμέρα κριθήσεται
 εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶς εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
 ΜΝ. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
 μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,
 ἐπεὶ τρίτῃ ὅστι Θεσμοφορίων ἡ μέση.
 ΕΥ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κάποτεῖν με προσδοκῶ.
 αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλευκάσι μοι
 κἂν Θεσμοφόροι μὲλλουσι περὶ μου τήμερον
 ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝ. τιη τί δὴ;
 ΕΥ. ὅτι τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτάς λέγω.
 ΜΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ δικάα γ' ἂν πάθοις.
 ἀπάρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;
 ΕΥ. Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
 ἐς Θεσμοφόροι ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δρᾶσόντ'; εἰπέ μοι.

39. λαὸς ex schol. et Suida s. v. εὐφήμει] λεῶς
 40. συγκλήσας D.] συγκλείσας 45. ΜΝ. post σίγα
 addidit Reiskius. λέγει Aug. λέγεις ed. Iunt. et for-
 tasse R. 50. πρόμος Scaliger] πρόμος 53. ἀψίδας
 Suidas s. v. δρυόχοι, λαϊκάζει et χιανεύει] ἀσπίδας
 56. γογγύλλει Porsonus] γογγυλλίζει 58. ἀγροιώτας
 Bentleius] ἀγριώτας 60. κατὰ a m. rec. habet R,
 om. Aug. 61. συγγογγύλας Engerus] γογγυλίσας.
 Idem vitium Lys. 975. 64. ἔα] Probabilis a: vid.
 ad v. 176. 69. θύραζε editio Veneta a. 1538.] θύρασι
 74. ἐμόν] ἐμέ Bentleius. 77. ζῶς Meinekius]
 ζῶν. Vid. ad Av. 1078. 79. δικάζειν] καθίζειν Cobe-
 tus. 83. περὶ μου Brunekius] περὶ ἐμοῦ 86. καὶ
 δικάα γ' ἂν Scaliger] καὶ δι' καὶ ἂν R. καὶ δία δικά' ἂν
 Aug. 87. τούτων Berglerus] ταύτης

ΕΥ. ἐκκλησιάζουσιν' ἐν ταῖς γυναιξὶ χάν δέη 90
 λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. πότερα φανερώς, ἢ λάθρα;
 40 ΕΥ. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον.
 ΜΝ. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
 τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
 ΕΥ. σίγα. ΜΕ. τί δ' ἔστιν; ΕΥ. Ἀγάθων ἐξέρχεται. 95
 ΜΝ. καὶ ποῦ ποτ' ἔστιν; ΕΥ. οὗτος οὐκκυκλούμενος.
 ΜΝ. ἄλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὀρῶ
 ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὀρῶ.
 ΕΥ. σίγα· μελωδεῖν αὐ παρασκευάζεται.
 ΜΝ. μῦρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται; 100

ΑΓΑΘΩΝ.

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι λαμπάδα κοῦρα
 χορεύσασθε βοάν.

ΧΟΡΟΣ.

τίνι δὲ δαιμόνων ὁ κῶμος;
 λέγε νυν'· εὐπιθῶς δὲ τοῦμόν 105
 δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
 ΑΓ. ἄγε νυν' ὀπλιζε Μοῦσα
 χρυσῶν ῥύτορα τόξων
 Φοῖβον, δὲ ἰδρύσατο χώρας
 γύαλα Σιμωντιδί γῆ.
 60 ΧΟ. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
 Φοῖβ', ἐν εὐμούσοις τιμαῖς
 γέρας ἱρὸν προφέρων.
 ΑΓ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
 κόραν αἰείσας Ἀρτεμιν ἀγροτέραν. 115
 ΧΟ. ἔπομαι κληζούσα σεμνὰν
 γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
 Ἀρτεμιν ἀπειρολεχῇ.
 ΑΓ. Λατῶ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος 120
 ποδὶ παρ' εὐρυθμα Φρυγίων Χαρίτων δινεύματα.
 ΧΟ. σέβομαι Λατῶ τ' ἀνασσαν
 κίθαριν τε ματέρ' ὕμνων
 ἄρσενι βοᾷ δόκιμον· 125
 τᾶ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν

90. ἐκκλησιάζουσιν' ἐκκλησιάζουσιν' Aug., ut in Eccl.
 161. libri ἐκκλησιάζουσα, ubi metrum ἐκκλησιάζουσιν' po-
 stulat. Fortasse utrobique contracta futuri forma re-
 stituenda cum Buttmanno ἐκκλησιῶντ' et ἐκκλησιῶσ'.
 χάν Marklandus] κάν 91. φανερώς Cobetus]
 φανερόν 95. ὡγάθων (debebat Ἀγάθων) Brunekius]
 ἀγάθων 96. καὶ ποῦ ποτ' ἔστιν; ΕΥ. οὗτος D. (prae-
 eunte Dobraeo, qui καὶ ποῦ ὅστιν; ΕΥ. οὗτος αὐτὸς con-
 ecerat)] καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ΕΥ. 99. αὐ Scaliger
 ex Av. 226. ubi eadem verba] ἂν 100. διαμινύρεται
 Dawesius] διαμινυρίζεται, cum Suida s. v. μῦρμηξ.
 85 103. χορεύσασθε βοάν] ζῶν ἐλευθέρᾳ
 πατρίδι χορεύσασθαι (χορεύσασθε Bentleius) βοάν, quod
 interpolatoris commentum est, qui versum defectum il-
 lato, qui alienus ab hoc carmine est, trimetro iambico re-
 dintegrare conatus est. 104. δὲ addidit Reiskius. 105.
 νυν' εὐπιθῶς D.] νυν' εὐπίστως 106. ἔχει Suidas s. v.
 σεβαστός] ἔχει 107. ὀπλιζε] ὀλβιζε Bentleius. ὦ
 κληζε Meinekius. 112. καλλίσταις ἀοιδαῖς] καλλι-
 στάς ἀοιδὰς Cobetus. 113. ἱρὸν D.] ἱερὸν 115.
 αἰείσας Kusterus] αἰείσαντ' 116. σεμνὰν D.] σεμνὸν
 121. παρ' εὐρυθμα D.] παράρυσμα εὐρυθμα
 Φρυγίων] Φρυγῶν Hermannus. Scholiastae annotatio
 est τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονία ἡρμωσμένα. Χαρίτων δινεύ-
 ματα D.] διανεύματα Χαρίτων. δινεύματα restituit
 Bentleius legitque scholiasta, qui per ὀρχήματα expli-
 cat. 125. δόκιμον (quod scholiastam legisse ex ver-
 bis eius colligi potest) D.] δοκίμω 126. δαιμονίοις
 ὄμμασι] Verba vitii suspecta. δαιμονίοις θεοῦ οἶμασι
 Meinekius, δαίμονος ὄμμασι Bothius, δαιμονίοις στό-
 μασιν Hermannus. Scripturam vulgatam scholiasta
 quoque legit, qui pro δαιμονίοις in interpretatione sua
 τοῖς σοφοῖς posuit.

- ἀμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὁπός·
ὦν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον [τιμῇ].
χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
- ΜΝ. ὡς ἦδ' ἔν τ' ὁ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες,
καὶ θηλυδριώδες καὶ κατεγλυττισμένον
καὶ μανδαλωτὸν, ὥστ' ἔμοῦ γ' ἀκρωμένον
ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάρφαλος.
καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἴ κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι,
ποδαπὸς ὁ γύνυς; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ζύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρον καὶ Ξίφους κοινωνία;
οὐ τ' αὐτός, ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πῶς; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικάι;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
Ζητῶ σ', ἔπειδ' ἡ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι;
ΑΓ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγῃσιν οὐ παρεσχόμην·
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνῶμι φορῶ.
χρὴ γάρ ποιητὴν ἀνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἂ δὲ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δὲ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
- ΜΝ. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;
ΑΓ. ἀνδρεία δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἐνέσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἂ δ' οὐ κεκτῆμεθα,
μῖμῃσις ἤδη ταῦτα συνθηρέυεται.
- ΜΝ. ὅταν σατύρους τοῖνον ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
ἵνα συμποῖω σοῦπισθεν ἐστυκῶς ἐγώ.
- ΑΓ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἄγρειον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι
Ἰβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τῆιος
ἀρχαῖος, οἵπερ ἄρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκλῶντ' ἰωνικῶς,
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γάρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἡμπόσχετο·
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράματ' ἦν καλὰ·
ὅμοια γάρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
127. ἀμετέρας Meinekius] ἡμετέρας 128. τιμῇ
(ortum, ut videtur, ex glossmate τίμα ad ἄγαλλε ad-
scripto) seclussit D. Pro eo ὄνυν addidit Hermannus
satis probabiliter, versu trimetro catalectico, quae
aperta metri forma est. 134. ὅστις editio Veneta a.
1538. εἴ τις 135. Λυκουργείας Dobræus] λυκουρ-
γίας 139. οὐ ζύμφορον] ἀζύμφορον Suidas s. v. βάρ-
βιτον. 141. γρ. οὐ τ' αὐτός R.] τίς δ' αὐτός 142.
καὶ ποῦ πῶς] ποῦ δὲ τὸ πῶς Suidas s. v. πῶς. ποῦ
τὸ πῶς idem s. v. Λακωνικάι et schol. Vesp. 1153.
150. ἂ δὲ ποιεῖν] ἂ δὲ ποιῇ Hermannus. 154. ἦν
D.] ἂν 158. ἐστυκῶς] ἐσθηκῶς in excerptis Scaligeri.
162. ἀρχαῖος Hermannus] κἀλκαῖος: quae Aristophanis
Byzantii coniectura est, de qua scholiasta, ἐν
ἐνίοις δὲ Ἀχαιοὶ γέγραπται, καὶ τὰ παλαιότερα ἀντί-
γραφα οὕτως εἶχεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐστὶν ὁ μεταγρά-
ψας Ἀλκαῖος: quam coniecturam ab Didymo esse im-
pugnatum, qui tamen alibi κἀλκαῖος ferri posse iudi-
caverit, si Alcaeus intelligeretur citharoedus, ab Eu-
ropide in Χρυσῷ γένει memoratus, ὦ Ἀκαῖε Σικελιώτα
Πελοποννήσιε. οἵπερ — ἐχύμισαν ex Suida s. v.
ἐμιτρώσαντο ἐχύμισαν] οἱ περ — ἐχύμισαν, ut apud
Hesychium quoque in codice scriptum est ἐχύμισαν:
ἤρτησαν (i. e. ἤρτυσαν). 163. διεκλῶντ' Τουπίus]
διεκίνων. διεκίνων Suidas s. v. ἐμιτρώσαντο. διέκων
Dorvillius ad Charit. p. 543. 165. ἡμπόσχετο Elms-
leius] ἡμπόσχετο 166. καὶ τὰ δράματ' ἦν καλὰ D.]
καὶ καλὰ ἦν τὰ δράματα
- ΜΝ. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχροῦς ὦν αἰσchrῶς ποιεῖ,
ὁ δὲ Ξενοκλῆς ὦν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὦν ψυχρῶς ποιεῖ. 170
- ΑΓ. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γάρ τοι γνούς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. ΜΝ. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
ΕΤ. παῦσαι βαῦζων· καὶ γάρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ
ὦν τηλικούτος, ἡνίκ' ἤρχόμην ποιεῖν.
- ΜΝ. μὰ τὸν Δί', οὐ Ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. 175
ΕΤ. ἀλλ' ὦνπερ οὐνεκ' ἤλθον ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΓ. λέγε.
ΕΤ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ζυμφορᾷ πεπληγμένος
ἰκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρεῖαν ἔχων; 180
ΕΤ. μέλλουσί μ' αἱ γυναικες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακὸς αὐτὰς λέγω.
ΑΓ. τίς ὦν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι;
ΕΤ. ἡ πᾶσ'· ἐὰν γάρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γάρ ἂν λέξαις ἀξίως ἔμοῦ.
- ΑΓ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
ΕΤ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γινώσκομαι·
ἔπειτα πολὺς εἰμι καὶ πῶγ' ἔχω, 190
οὐ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐυρημένος,
γυναικόφωνος, ἀπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓ. Εὐριπίδῃ, ΕΤ. τί ἐστὶν; ΑΓ. ἐποίησάς ποτε
“χαίρεις ὀρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;”
ΕΤ. ἔγωγε. ΑΓ. μὴ νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν 195
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γάρ ἂν μαινοίμεθ' ἂν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σὸν ἐστὶν οἰκείως φέρε.
τάς ζυμφοράς γάρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
- ΜΝ. καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυρον, εὐρύπρωκτος εἶ 200
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΕΤ. τί δ' ἐστὶν ὅ τι δέοικας ἔλθῃν αὐτόσε;
ΑΓ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σὺ. ΕΤ. πῶς; ΑΓ. ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 205
ΜΝ. ἰδοὺ γε κλέπτειν· νῆ Δι, βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νῆ Δί' εἰκότως ἔχει.
ΕΤ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; ΑΓ. μὴ δόκει γε σὺ.
ΕΤ. ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ΜΝ. Εὐριπίδῃ, 210
ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν προδῶς.
ΕΤ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; ΜΝ. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλαῖνεν κέλευ', ἔμοι δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
168. Φιλοκλῆς — Ξενοκλῆς Bentleius] Φιλοκλῆς
— Ξενοκλῆς 173. βαῦζων] βασανίζων Meinekius.
ἡ D.] ἦν. καὶ γάρ ἡ τοιοῦδ' ἐγὼ numeris meliori-
bus Elmsleius. 176. ἔα] Hic versus et 64. et Av.
1368. 1495. Lys. 734. in iis sunt ex quibus conici potest
Graecos interdum una syllaba ἂ et ὦ pronunciasse
et scripsisse pro ἔα et ἐώ, videturque veteris scrip-
turae ἂ memoria latere in annotatione scholiastae de
qua ad v. 500. dicitur. ἔα igitur glossatoris est, quem
admodum interiectioni ἂ in codicibus ἔα non raro vel
adscriptum vel substitutum est. 178. οἶος Suidas s.
v. οἶος et σοῦ] οἶον 179. καινῇ Bisetus (quod for-
tasse legit scholiasta, qui per μεγάλην καὶ θαυμαστήν ex-
plicat)] κοινῇ, cum Suida s. v. κοινολογία et σοῦ.
185. δοκῶν] δοκεῖν Kusterus. 194. χαίρεις —] Euri-
pidis versus Alc. 691. 196. ἂν post γάρ additum ex
Suida s. v. ὑφέξειν. Unius syllabae spatium relictum
in Aug. μαινοίμεθ' ἂν] μαινοίμεθα Kusterus.
202. ἔλθῃν] ἐλθῶν Meinekius. 204. νυκτερήσια Do-
bræus] νυκτερείσια 206. 240. 640. νῆ Δι D.] νῆ Δί'.
Vid. Annot. Oxon. ad Eq. 319. 209. γε σὺ] σὺ γε Her-
mannus. 210. ἀπόλωλ'. ΜΝ. Εὐριπίδῃ, | ὦ Elms-
leius] ἀπόλωλ' Εὐριπίδης. ΜΝ. ὦ

ΕΤ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
ἀπόδουθι τοῦτι θοιμάτιον. ΜΝ. καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; ΕΤ. ἀποξυρεῖν ταδί, 215
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. ΜΝ. ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ·
ἢ μὴ 'πιδιδόν' ἐμαυτὸν ὠφελὸν ποτε.
ΕΤ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
χρῆσόν τ' νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ΕΤ. γενναῖος εἶ. 220
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
ΜΝ. ὦμοι. ΕΤ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἦν μὴ σιωπᾷς. ΜΝ. ἀτταταῖ ἱατταταῖ.
ΕΤ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΜΝ. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενῶ 225
τεμνόμενος. ΕΤ. οὐκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;
ΜΝ. δλίγον μέλει μοι. ΕΤ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
προδῶς με. χώρει δεῦρο. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΕΤ. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ κἀνέκυπτε. ποῖ στρέφει; 230
ΜΝ. μυμῷ. ΕΤ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
ΜΝ. οἶμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὐ στρατεύσομαι.
ΕΤ. μὴ φροντίσης· ὡς εὐπρεπὴς φαίνει πάννυ.
βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
ΕΤ. ὀρᾷς σεαυτόν; ΜΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένην. 235
ΕΤ. ἀνίστασθ', ἵν' ἀφεύσω σε, καγκύψας ἔχε.
ΜΝ. οἶμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
ΕΤ. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.
ΜΝ. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δί, πλὴν γ' ὅτι κάμοιαι. 240
οἶμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες.
ΕΤ. θάρρει. ΜΝ. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;
ΕΤ. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμα σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπὸνῆκας. ΜΝ. φῷ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου. 245
αἰδὸς γεγέννηται πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
ΕΤ. μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σφογγεῖ.
ΜΝ. οἰμῶξετάρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
ΕΤ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδιδῶναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γούν χρῆσον ἡμῖν τουτ' ἰ 250
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἔρεῖς.
ΑΓ. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ. ΜΝ. τί οὖν λάβω;
ΑΓ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
ΜΝ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὅζει ποσθίου.
εὐζῶσον ἀνύσσας. αἶρε νυν στρόφιον. ΕΤ. ἰδοῦ. 235
ΜΝ. ἴθι νυν κατὰστείλον με τὰ περὶ τῷ σκέλει.
ΕΤ. κεκρυφάλου δέει καὶ μίτρας. ΑΓ. ἡδὲ μὲν οὖν,

242. πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὸν γε πρωκτὸν τῆς φλογός.

216. πρᾶττ', εἴ σοι πρᾶτθ' ὅ τι Elmsleius. εἴ σοι
Iunt. εἴσω R. 217. ἦ] ὡς Hamakerus. 'πιδιδόν'
ἐμαυτὸν D.] διδόναι γ' αὐτόν R et a m. sec. Aug., qui
a m. pr. habuit διδόναι γ' ἐμαυτόν. 'πιδιδόναι γ' αὐτόν
Toupius. 'πιδουναί' μαυτόν (debebat 'πιδουῖν' ἐμαυτόν)
Dawesius. Verbo ἐπιδιδόναι hic opus esse docent v.
213. 249. idemque Lys. 116. restitui pro simplici δοῦναι.
219. νῦν] νυν Meinekius. 222. ὦμοι] Vel οἶμοι.
223. ἀτταταῖ ἱατταταῖ Bentleius (qui male haec
ὀξυτόνως scribebat)] αττατα αττατα R. 225. Δή-
μητρ' ἔτ' Porsonus] δήμητρά γ' ἐνταυθὶ Elmsleius]
ἐνταυθὶ 230. ἀτρέμας αὐτοῦ Dobraeus] ἀτρέμα
σαυτόν 231. μυμῷ D.] μῷ μῷ 233. φαίνει Do-
braeus] φανεῖ 234. θεᾶσθαι σαυτόν Porsonus] θεά-
σασθαι σαυτόν 235. Κλεισθένην D.] Κλεισθένην
242. In versu spurio, quem notavit Cobetus, τὸν γε ex
conjectura Scaligeri additum est. Simillimum inter-
polatoris additamentum praebet Pacis v. 273. ἢ πρὶν
γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγγεῖαι. 245. φῷ, ἰοῦ (ut Lys.
294. 304.) D.] φεῖ ἰοῦ 247. σφογγεῖ D.] σπογγεῖ
248. οἰμῶξετ' ἄρ' (debebat οἰμῶξετάρ') εἴ τις Brun-
ekius] οἰμῶζετ' ἄρ' εἰς (εἰ ed. Iunt.)

κεφαλὴν περίθετον ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
ΕΤ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ κάπιτθόεα πάννυ.
ΜΝ. ἄρ' ἄρμόσει μοι; ΑΓ. νῆ Δί' ἄλλ' ἄριστ' ἔχει. 260
ΕΤ. φέρ' ἐγκυκλὸν τι. ΑΓ. λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
ΕΤ. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε.
ΜΝ. ἄρ' ἄρμόσει μοι; ΕΤ. χαλαρὰ γούν χάρεις φορῶν.
ΑΓ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἄλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.
εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' ἐσκυκλησάτω.
ΕΤ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσί καὶ δὴ γυνή
τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικίεις εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝ. πειράσομαι.
ΕΤ. βάδιζε τοῖνυν. ΜΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν 269
γε μὴ
ὁμόσης ἐμοὶ ΕΤ. τί χρήμα; ΜΝ. συσώσειν ἐμέ
πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
ΕΤ. ὁμνυμι τοῖνυν αἰθέρ' οἰκησιν Διός.
ΜΝ. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν;
ΕΤ. ὁμνυμι τοῖνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεοὺς.
ΜΝ. μέμνησο τοῖνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὠμοσεν, 275
ἢ γλῶττα δ' οὐκ ὁμῶμοκ', οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.
ΕΤ. ἐκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ φαίνεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝ. δευρὸ νυν, ὦ Θράτθ', ἔπου.
ὦ Θράττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων 280
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ', ὦ περικαλλὴ Θεσμοφώρῳ, δέεσθαι με
ἀγαθὴ τύχη καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θράττα, τὴν κίστην κάθελε, κᾶτ' ἔξελε
πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω τοῖν θεοῖν. 285
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλῃ
καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλὰς μέ σοι
θύειν ἔχουσιν, εἰ δὲ μᾶλλον νῦν λαθεῖν.
καὶ τὸν θυγατέρος χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος, ἄλλως δ' ἡλιθίου κάβελτέρου, 290
καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ρητόρων
ἵν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θράττ', ἐκποδών·
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων. 294
ΓΤ. εὐφημία ὅτω, εὐφημία ὅτω. εὐχεσθε τοῖν Θεσμο-
φόροι, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ, καὶ τῷ Πλούτῳ,

258. κεφαλὴν περίθετον ἦν Meinekius] κεφαλὴν πε-
ρίθετος, ἦν: quod Pollux quoque legit 2, 35. 260.
ἄρ' ἄρμόσει Kusterus] ἦρ' (vel ἦρ') ἄρμόση 261. ἐγ-
κυκλὸν τι. — λάμβαν' Reiskeius] ἐγκυκλόν. — τοῦτι
λάμβαν' 263. γούν] γ' οὐ R a. m. pr. et Iunt.
267. τό γ' Kusterus] τόδ' 273. Ἰπποκράτους ex
schol.] ὑποκράτους 277. ἐκσπευδε] καὶ σπευδε Ha-
makerus. 278. Θεσμοφορείῳ Meinekius] Θεσμοφο-
ρίῳ 280. θᾶσαι D.] θέασαι 285. ἀνέρχεθ' ὑπὸ]
ἀνέρχεται Reiskeius. 283. ἀγαθὴ τύχη] Vel τύχ' ἀγαθῇ:
vid. Annot. Oxon. p. 717. καὶ post δεῦρο addidit
Bentleius. 284. κάθελε] κατὰθου Herwerdenus.
285. πόπανον Hermannus] τὸ πόπανον. τὰ πόπαν'
Porsonus. τοῖν θεοῖν Meinekius] ταῖν θεαῖν
288. μᾶλλον D.] μὴ ἀλλὰ 289. τὸν θυγατέρος Scali-
ger] τὴν θυγατέρα, quod schol. explicat ita ut χοῖριον
legisse videri possit, appellatione ὑποκοριστικῇ. τοῦ
θυγατρίου Meinekius. 290. δ' Hermannus] τ'
291. ποσθαλίσκον (secundum schol. qui explicat per
τὸν παιδαρίσκον) D.] πρὸς θάλακρον (accentu in R
omisso). 292. καθίζωμ' Brunekius] καθέζωμ'
295—311. 331—351. His versibus in codicibus prae-
scriptum κη. (i. e. Κῆρυξ), cui substituit ΓΥ. (i. e. Γυνή,
ὡς ἱερεῖα). Nam pronunciantur ab muliere quae sa-
cerdotis partes agit, quemadmodum similes preces
in Avibus v. 865—887. ab sacerdote pronunciantur.
Monuit Beerius p. 76. 295. εὐφημία ὅτω Brun-
ekius] εὐφημί' ἔστω bis. τοῖν Meinekius] ταῖν

καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρόφῳ, καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ ταῖς Χάρισιν, ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύν-
 οδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι, πολυ-
 φελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων, τυχρῶς δ' ἡμῖν
 αὐταῖς. καὶ τὴν δρῶσαν τὴν τ' ἀγορεύουσαν τὰ
 βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν
 τῶν γυναικῶν, ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὐχεσθε, καὶ
 ὑμῖν αὐταῖς τὰγαθὰ. ἡ παιῶν, ἡ παιῶν. χαίρωμεν.
 ΧΟ. δεχόμεθα καὶ θεῶν γένος 312
 λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
 φανέντας ἐπιχαρῆναι.
 Ζεῦ μεγάλωνυμε χρυσολύρα τε, 315
 Δῆλον ὅς ἔχεις ἱερὰν,
 καὶ σὺ παγκρατὴς κόρα
 γλαυκῶπι χρυσόλογχε, πόλιν
 οἰκοῦσα περιμάχτην, ἐλθε δεῦρο,
 καὶ πολύνυμε θηροφόνῃ παῖ, 320
 Λατοὺς χρυσώπιδος ἔρνος,
 σὺ τε πόντιε σεμένε Πόσειδον
 ἄλιμέδον, προλιπὼν
 μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
 Νηρέος εἰναλίου τε κόραι, 325
 Νύμφαι τ' ὀρεῖπλαγκτοι.
 χρυσέα τε φόρμιγγ' ἄχῃσειεν ἐπ' εὐχαῖς
 ἡμετέρας· τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
 εὐγενεῖς γυναῖκες. 330
 ΓΥ. εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
 καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
 καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
 καὶ ταῖσι Δηλίοις, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,
 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν 335
 τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηρυκεύεται
 Εὐριπίδῃ Μῆδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
 τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
 ἢ τὸν τύραννον εὐγκατάγειν, ἢ παιδίον
 ὑποβαλλομένης κατεῖπεν, ἢ δούλῃ τινὸς
 προαγωγὸς οὖσ' ἐνερτύλισεν τῷ δεσποτῇ,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴ τις ἔξαπατᾷ ψευδῇ λέγων,
 καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηταί ποτε, 340
 ἢ δῶρά τις δίδωμι μοιχῷ γραῖς γυνῇ,
 ἢ καὶ δέχεται προιδουῖσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
 κεῖ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοῦς
 ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμιμον διαλυμαίνεται,
 κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῆκίαν 345
 ἀράσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς 350

εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κατὰθά.
 ΧΟ. Ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
 πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
 τὰδ' εὐγμᾶτ' ἐκγενέσθαι.
 τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει 355
 νικᾶν λεγούσας· ὅποσαι δ'
 ἔξαπατῶσιν παραβαίνουσι τε τοὺς
 ὄρκους τοὺς νενομισμένους
 κερδῶν οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
 ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάται,
 τὰπόρρητὰ τε τοῖσιν ἐ-
 χθοῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
 ἢ Μῆδους ἐπάρουσι τῆς 365
 χώρας [οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ]
 ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσι τε τὴν πόλιν.
 ἀλλ', ὦ παγκρατὴς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσεις, ὥσθ'
 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν, 370
 καίπερ γυναιξὶν οὖσαις.
 ΚΗ. ἄκουε πάς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
 τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει·
 Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
 ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ 375
 τῶν Θεσμοφορίων, ἢ μάλισθ' ἡμῖν σχολῇ,
 καὶ χρηματίζειν πρώτα περὶ Εὐριπίδου,
 ὃ τι χρὴ παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Α.

ἐγώ. ΚΗ. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέ-
 γειν. [γὰρ ἤδη, 381

ΧΟ. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται
 ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν εἰκοι λέξειν.

ΓΥ. Α. φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τῷ θεῷ,
 λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
 βαρέως φέρω τάλαϊνα πολὺν ἤδη χρόνον 385
 προπηλακισζομένης ὀρώσ' ἡμᾶς ὑπὸ
 Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχονοπωλητρίας
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
 τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπουπερ ἐμβραχὺ 390
 εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροί,
 τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
 τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,

300. Κουροτρόφῳ] τῇ γῇ addunt libri: non legit scholiasta, qui explicat εἴτε τῇ γῇ εἴτε τῇ Ἑστίᾳ.
 301. ταῖς addidit Meinek. 302. τήνδε] ἤδη Reisig. 304. πόλει] τῇ πόλει Meinek. 306. τὴν τ' Reisk. Aberat τ'. καὶ τὴν R a m. ree. 307. δῆμον τὸν D.] δῆμον τῶν 310. τὰγαθὰ] πολλὰ κάγαθὰ (ut v. 351.) D. πάντ' ἀγαθὰ Meinek. 311. ἡ παιῶν, ἡ παιῶν] Tertium quod libri addunt ἡ παιῶν delevit D. 312. δεχόμεθα Hermannus] δεχόμεσθα. εὐχόμεσθα ed. Zanetti, quod in Aug. legi ait Brunek. 313. λιτόμεθα Hermannus] λιτόμεσθα 314. φανέντας ἐπιχαρῆναι] χαρέντας ἐπιφανῆναι Halbertsma. 320. θηροφόνῃ Hermannus] θηροφόνε 325. εἰναλίου D.] ἐναλίου. εἰναλίου Brunek. 327. ἀχῃσειεν D.] ἰαχῃσειεν 329. Ἀθηναίων Reisig.] Ἀθηναίων 334. τοῖς τ' Scaliger] καὶ τοῖς 337. τ' addidit Scaliger. 340. κατεῖπεν Bentleius] κατεῖπέν τις 341. ἐνερτύλισεν D.] ἐνερτύλισεν 344. ἂν Brunek.] ἂν ποτε] τότε Hamakerus. 349. κῆκίαν Brunek.] κοικίαν

352. Ξυνευχόμεσθα Bothius] Ξυνευχόμεθα 354. εὐγμᾶτ' ἐκγενέσθαι D.] εὐγμᾶτα γενέσθαι 355. ὅσαις — λεγούσας ex schol.] ὅσαι — λεγούσαις 360. οὐνεκ' ex v. 366. Bentleius] ἔνεκ' 364. λέγουσ' Bentleius] λέγουσιν 366. 367. Versus interpolati, οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ ex v. 360. illatum esse animadvertit Doobraeus. Nec sequentia ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσιν τε τὴν πόλιν (nam sic libri) hoc modo scripta ab Aristophane videntur. Post χώρας plura exciderunt, in quibus apodosis fuit ad illud ὅποσαι v. 356. Proxima ἀλλ' ὦ παγκρατὴς exitus sunt versus iambici dimetri. 372. τάδε] ταδὶ Meinek. 380. 383. ΓΥ. Α. Brunek.] γυνὴ τις vel γυνή. Conf. ad v. 533. 386. ἡμᾶς Cobetus] ὑμᾶς 389. ἡμᾶς] ἡμῖν Brunek. 390. ποῦ] πῶς schol. Platonis (ad Theag. p. 127 c.) p. 88. ed. Ruhn. ἐμβραχὺ] ἐνβραχὺ. ἐμβραχὺ ap. Suidam s. h. v. et schol. Plat. 391. τραγωδοὶ καὶ] τραγωδικοὶ schol. Plat. τραγωδία καὶ apud Suidam s. v. οἰνοπίπας. 392. μοιχοτρόπους ex Suida] μυχοτρόπους 393. οἰνοπότιδας] Schol. τὰ πλεῖστα οἰνοπίπας ἔχει. et, ὁ Σύμμαχος φησὶ παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δὲ οὐχ ὀρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον. οἰνοπότιδας qui restituit recte correxit antiquum codicum vitium.

τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.
 ὥστ' εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἱκρίων 395
 ὑποβλέπουσ' ἡμὰς σκοποῦνται τ' εὐθέως,
 μὴ μοιχοῖς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὦνπερ καὶ πρὸ τοῦ
 ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ 400
 τοὺς ἀνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐὰν μόνον πλέκη
 γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κὰν ἐκβάλλῃ
 σκευὸς τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἀνὴρ ἔρωτᾷ "τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ."
 "κάμνει κόρη τις, εὐθύς ἀδελφὸς λέγει," 405
 τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἶεν· γυνὴ τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
 ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρων 411
 γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦτο· ἔστιν τοδί
 "δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή."
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς 415
 τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσεῖτι Μολοττικούς
 τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 καὶ ταῦτα μὲν εὐγγινώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
 αὐταῖς ταμειουσάσις προαιρούσας λαθεῖν,
 ἄλφитον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
 ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κληδία
 αὐτοῖ φοροῦσι κρυπτὰ κακοθεστάτα,
 Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖσαι τὴν θύραν
 ποιησάμεναισι δακτύλιον τριψόλου, 425
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ψόκτριψ Εὐριπίδης
 ἐδίδαξε θριπῆδεσθ'· ἔχουν σφραγίδα
 ἔξαψαμένους. νῦν οὖν ἔμοι τοῦτω δοκεῖ
 ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
 ἢ φαρμακοῖσιν, ἢ μιᾷ γέ τῃ τέχνῃ, 430
 ὅπως ἀπολείται. ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως εὐγγράψομαι.

ΧΟ. οὐπῶ ταύτης ἦκουσα
 πολυπλοκωτέρας γυναικὸς
 οὐδὲ δεινότερα λεγούσης. 435
 πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
 πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
 πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶς τε
 ποικίλους λόγους ἀνηύρεν
 εὐ διεζητημένους. 440
 ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
 Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου, δο-
 κεῖν ἂν αὐτόν, ὡς ἐγώμει,

433—442. = 520—530..

398. ὦνπερ Kusterus] ὥσπερ 400. ἐὰν μόνον
 D.] ἐὰν τις 419. ταμειουσάσις προαιρούσας Do-
 braeus] ταμειεύσθαι προαιρούσας λαθεῖν Scaliger]
 λαβεῖν 420. ἄλφитον, ἔλαιον] ἔλαιον, ἄλφιτ' Meine-
 kius. Scholiasta "ὅτι ἐνικὴς τὸ ἄλφιτον."
 421. κληδία Meinek] κλειδία 433. οὐπῶ D.]
 οὐπῶποτε 435. δεινότερα D. correctione in-
 certa] δεινότερον 437. πάσας δ' εἰδέας (ιδέας recte
 Suidas s. v. ἐβάστασεν) ἐξήτασεν, | πάντα — πυκνῶς
 τε] Versus turpiter interpolati, in quibus vix unum al-
 terumve verbum est quod ab Aristophane scriptum vi-
 deatur. Duos dimetros trochaicos positos a poeta
 fuisse ex versibus antistrophicis intelligitur, qui ser-
 vati sunt integerrimi. 440. αὐτὴν Scaliger] αὐτῆς
 441. Ξενοκλῆς Bentleius] Ξενοκλῆς

πᾶσιν ὑμῖν
 ἄντικρυς μηδὲν λέγειν. 442

ΓΥ. Β. ὀλίγων ἔνεκα καὶ τὴ παρήλθον ῥημάτων.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴ κατηγόρηκεν εὐ·
 ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι. 445
 ἔμοι γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἀγῶ μόλις
 στεφανηπλοκοῦσ' ἔβασκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
 τέως μὲν οὖν ἄλλ' ἡμικάκως ἔβασκόμην·
 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν 450
 τοὺς ἀνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡμῖσι.
 νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
 τοῦτον κολλάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα·
 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὡ γυναικες, δρᾷ κακὰ, 455
 ἅτ' ἐν ἀγρίοις τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
 ἄλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
 πλέξαι στεφάνους εὐνθηματιαίους εἴκοσιν.

ΧΟ. ἔτερον αὖ τι λήμα τοῦτο
 κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν. 460
 οἷα κάστωμύλατο
 οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
 καὶ πολὺπλοκον νόημι, οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
 πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης [κην. 465
 τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δι-
 τὸ μὲν, ὡ γυναικες, δευθυμείσθαι σφόδρα

MN. Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ
 οὐ θαυμάσιον ἔστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
 καὶ τὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως δναίμην τῶν τέκνων,
 μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470
 ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρή δοῦναι λόγον·
 αὐταὶ γὰρ ἔσμεν κοῦδεμί' ἐκφορὰ λόγου.
 τί ταῦτ' ἔχουσαι ἐκείνον αἰτιώμεθα
 βάρεως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία
 κακὰ εὐνειδῶς εἶπε δρωσας μυρία; 475
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρώτον, ἵνα μάλλιν λέγω,
 εὔνοιδ' ἔμαυτὴ πολλὰ δειν'. ἐκείνο δ' οὖν
 δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας,
 ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἔμοι καθῆυδεν· ἦν δ' ἔμοι φίλος,
 ὅσπερ με διεκόρησεν οὖσαν ἐπέτιν. 480
 οὗτος πόθω μου ἔκνευ ἐλθὼν τὴν θύραν·
 κᾶτ' εὐθύς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
 ὁ δ' ἀνὴρ ἔρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
 στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κῶδύνῃ·
 ἐς τὸν κοπῶν οὖν ἔρχομαι. — βᾶδιζέ νυν· 485
 κᾶθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἀννηθον, σφάκον·
 ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφῆως ὕδωρ
 ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἴτ' ἡρεδόμην
 παρὰ τὸν Ἀγυῖα, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.

443. ΓΥ. Β. Brunckius] ἑτέρα γυνή ἔνεκα καὶ τὴ
 Porsonus] ἔνεκ' αὐτὴ 453. οὐδ' εἰς ἡμῖσι] οὐδὲ θή-
 μου Hamakerus. 456. τοῖς additum ex Plut. Mor.
 p. 853. et Gellio N. A. 15, 20. 461. κάστωμύλατο D.
 in ed. a. 1825.] κατεστωμύλατο 463. καὶ πολὺπλο-
 κον] καὶ τι πολὺπλοκον Dobraeus. καὶ πολὺστροφον
 Hermannus. 469. δναίμην ex Suida s. h. v.] ὀνοίμην
 471. ἀλλήλαισι Brunckius] ἀλλήλοισι 472. ἐκ-
 φορὰ Valckenarius] ἐκφορος 476. μάλλιν D.] μὴ
 ἄλλην 477. πολλὰ δειν' Dawesius] πόλλ' 478. ἢ
 D.] ἦν 479. καθεύδεν (debebat καθῆυδεν) Brun-
 ckius] καθεύδειν 480. διεκόρησεν οὖσαν ἐπέτιν ex
 Polluce 3, 42.] διεκόρευσε ἐπέτιν οὖσαν 482. κᾶτ'
 εὐθύς] κατευθῆς Aug. κατ' εὐθύς Iunt., quorum alteru-
 trum haud dubie etiam in R est, corruptum, ut videtur,
 ex κᾶτ' εὐθύς, i. e. κατὰ εὐθύς, quod coniecit Meine-
 kius. 486. ἀννηθον D.] ἀνηθον 488. ἡρεδόμην
 Kusterus] ἡρεδόμην

ταυτ' οὐδεὶς ποτ' εἶφ', ὁράτ', Εὐριπίδης· 490
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶρευκόμεν
σποδοῦμεθ', ἦν μὴ ᾗμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ τοῦ ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἴν' ὁσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν 495
μὴδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπήται. ταυθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἰρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνύσα τάνδρῳ τοῦ γυγκλον
ὑπ' ὄρθρον οἶόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον 500
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἰρηκέ πω.
ἐτέραν δ' ἐγῶδ' ἡ φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γρᾶυς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον, 505
ἵνα μὴ βοῦνη, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἴθ' ὡς ἐνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθύς βοᾷ,
ἄπελθ' ἄπελθ', ἥδη γὰρ ὠνέρ μοι δοκῶ
τέξειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
χῶ μὲν γεγηθὺς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν 510
ἐκ τοῦ στόματος τὸ κηρίον, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἴθ' ἡ μιὰ γρᾶυς, ἡ φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιώσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σὸν,
τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 515
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
ταυτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
ἡμεῖς γε. κᾶτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;
XO. τουτί μέντοι θαυμαστόν, 520
ὁπόθεν ἠρέθη τὸ χρῆμα,
χῆτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερόν ὡδ' ἀναιδῶς 525
οὐκ ἂν ὤμοιεν ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμήσαι ποτ' ἂν.
ἀλλὰ πᾶν γένοιτ' ἂν ἥδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρῆ

493. ληκώμεθα R pr. et Suidas s. h. v. κινώμεθα
R corr. et Aug. Iunt. 494. σκόροδα διαμασώμεθα
Bentleius] σκορόδια μασώμεθα 495. ὁσφρόμενος —
τείχους Bentleius] ὁσφραϊνόμενος — τοῦ τείχους
500. ὑπ' αὐγὰς libri, quod veteris librarii errore pro
ὑπ' ὄρθρον illatum videri dixi in Annot. Oxon. p. 728.
Scripturam vulgatae imperite defendit scholiasta, ὅτι
καὶ συστολαῖς βιαίσις χρῶνται καὶ ἐκτάσσει· καὶ ἄνω (v.
176.) “ἀλλ' ὠνπερ οὐνεκ' ἦλθον ἀλλ' εἰπεῖν βούλομαι.”
quae sic sunt corrigenda “ἀλλ' ὠνπερ οὐνεκ' ἦλθον ἂ
μ' εἰπεῖν. λέγε.” Nam ita in libro suo scriptum inven-
nisse videtur scholiasta pro ἂ μ' εἰπεῖν, quo factum ut
ἂ produci putaret. Similis imperitiae documentum
edidit scholiasta Vesp. 902. codicis sui vitio deceptus.
βούλομαι autem ab recentiore additum est qui verbum
desiderabat ex quo infinitivus εἰπεῖν penderet.
501. μυχὸν Frobenius] μοιχὸν 504. περιήρχετ' περι-
έτρεχ' Hamakerus. περιήρην Elmsleius. ὠκυτόκι'
ex Polluce 2, 7.] ὠκυτόκει 509. τέξειν] τίκτειν Hir-
schigius. 511. τὸ κηρίον Hirschigius] τοῦ παιδίου
514. αὐτέκμαγμα R. αὐτ' ἐκμαγμα Aug. αὐτ' εἶγμα
Iunt. haud dubie ex editoris coniectura. αὐτ' ἐκμαγμα
divisim scriptum legerunt Pollux 9, 131. Suidas s. v.
κύτταρον, λέων et πόσθιον, et Eustathius p. 462, 59.
1857, 16. 526. ἡμῖν Iunt. ὑμῖν R Aug. 528. ἀλλὰ
πᾶν Cobetus] ἀλλ' ἅπαν

μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν. 530
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυ-
ναικῶν
οὐδὲν κακίον εἰς ἅπαντα πλην ἄρ' ἡ γυναικες
ΓΤ. Α. οὐ τοι μὰ τὴν Ἀγλαυρον, ὦ γυναικες, εὖ φρο-
νεῖτε, [ἄλλο, 534
ἀλλ' ἡ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ'
ταύτην ἔωσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιβριζέιν
ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μὴ,
ἡμεῖς [βούσαι
αὐταὶ γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθέν λα-
ταύτης ἀποπιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχῇ
γυνὴ γυναικας οὐσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
MN. μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὦ γυναικες. εἰ γὰρ οὐ-
σης 540
παρρησίας κάδον λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσται,
εἴτ' εἶπον ἀρίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ'
ὑμῶν;
ΓΤ. Α. οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἦτις μόνῃ τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρός ἀντειπεῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέ-
δρακεν 545
ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνε-
λόπην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σῶφρων ἔδοξεν εἶναι.
MN. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξ-
ἀπάσας. 550
ΓΤ. Α. ἀκούετ', ὦ γυναικες, οἳ εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἀπάσας αὐθις αὐ. MN. καὶ νῆ Δί' οὐ-
δέπω γε
εἴρηχ' ὅσα εὐνοῖδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;
ΓΤ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἤδησθ' ἐξέχεας
ἅπαντα. [μεν. 555
MN. μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦ-
ἐπεὶ τὰδ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγιδας λα-
βούσαι [βείης.
ἐπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΤ. Α. ἐπιτρι-
MN. ὡς τ' αὐτὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστρο-
ποῖς διδοῦσαι, [φλυαρεῖς.
ἐπειτα τὴν γαλῆν φαμέν ΓΤ. Α. τάλαιν' ἐγῶ,
MN. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδη-
σεν, [ἔμηνεν, 561
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἐτέρα τὸν ἄνδρ'
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξεν ποτ' ΓΤ. Α.
ἐξόλοιο.

532. ἦ] εἰ R. 533—935. Quae in hac parte fa-
bulae mulieres singulae loquuntur inter quinque mu-
lieres, literis Γ. Δ. Ε. Ζ. H. notatas distribuit Brun-
ckius. Libri simpliciter vel γυνὴ vel γυνὴ τις vel
γυνὴ μία vel ἄλλῃ γυνή. Ego Beerium sum secu-
tus (p. 62—77.), qui quae singulae mulieres loquuntur
v. 380—935. inter tres distribuenda esse ostendit.
533. Ἀγλαυρον Brunnckius] ἄγρραυλον 536. τις ἔστιν]
ἔστι τις apud schol. Hom. Il. 1, 137. μὴ, ἡμεῖς] Cra-
sis insolentior. μὴ, αὐταὶ] ἡμεῖς Porsonus. 537.
γε] τε Reiskius. 546. ἐπίτηδες Bentleius] ἐξἐπίτηδες
548. ἐποίησ' Bentleius] ἐποίησεν 549. ταῖτιον]
Similis erasis θαῖμα Lys. 205. 553. πλείον' Bent-
leius] πλείον 554. ἤδησθ' Meinekian] ἤδεις 555.
οὐδέπω Dobraeus] οὐδὲ 556. ἐπεὶ τὰδ' (τόδ' Kuste-
rus) D.] ἐπειτὰ γ' 557. οἶνον a. m. sec. R. σίτον pr.
et Aug. Iunt. cum scholiasta et Suida s. v. σιφωνίζο-
μεν. οἶνον legit Pollux 6, 19. 558. ὡς τ' αὐ] οὐδ' ὡς
Cobetus. 560. τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κ.] ἐταῖρα
(i. e. ἐτέρα) τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κ. Suidas s. v. κατε-
σπόδησεν.

- MN. Ἀχαρνική τὸν πατέρα. ΓΤ. Α. ταῦτα δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν; [σαυτῇ
MN. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρήκας αὐτῇ. 565
ΓΤ. Α. οὐ τοι μὰ τῷ θεῷ σὺ καταπρόχεις λέγουσα ταυτί, ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. MN. οὐ δὲ μὰ Δία σὺ γ' ἄπει. 566
ΓΤ. Α. καὶ μὴν ἰδοῦ. MN. καὶ μὴν ἰδοῦ. ΓΤ. Α. λαβὲ θοιμάτιον, Φιλίστη. [τί δράσεις; MN. πρόσθεσς μόνον, κάγῳ σε νῆ τὴν Ἀρτεμιν ΓΤ. Α. MN. τὸν σησαμούνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω. 570
XO. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνὴ τις ἡμῖν ἐσπουδακίᾳ προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι, σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει. ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
φίλοι γυναῖκες, ἔυγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου, ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γυνάθεσις. γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεὶ. 576
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον, ἦκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα σκοπῇτε καὶ τηρῇτε μὴ καὶ προσπέση ἡμῖν ἀφάρκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα. 580
XO. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν, ἔως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς. ΚΛ. Εὐριπίδην φάσ' ἀνδρα κηδεστὴν τινα αὐτοῦ γέροντα δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον. 585
XO. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν; ΚΛ. ἵν' ἅττα βουλευοῖσθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν, ἐκείνος εἷη τῶν λόγων κατὰ σκοπος. XO. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξίν ὦν ἀνὴρ; ΚΛ. ἀρῆσεν αὐτὸν κάπέτιλ' Εὐριπίδης καὶ τᾶλλ' ἄπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκέυασεν. 590
MN. πείθεσθε τοῦτ' αὐτά; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ ἡλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἡνείχετ' ἄν; οὐκ οἶμαι ἴγωγ', ὦ πολυτιμῶν θεῶν. ΚΛ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἤλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ ᾤετο σὺ ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότες. 595
XO. τὸ πρᾶγμα τοῦτ' εἰδὼν εἰσαγγέλλεται, ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἀνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου λέληθεν ἡμᾶς κρυπτός ἐγκαθήμενος. 600
καὶ σὺ ἐυνέξεν' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν ταύτην τε κάκεινῃν ἔχῃς, ὦ πρόξενε. ΚΛ. φέρ' ἰδὼ· τίς ἢ πρώτη σὺ; MN. ποῖ τις τρέψεται; 605
ΚΛ. ζητητέα γὰρ ἔστε. MN. κακοδαίμων ἐγώ. ΓΤ. Α. ἔμ' ἦ τις εἰμ' ἥρου; Κλεωνύμου γυνή. ΚΛ. γινώσκεθ' ὑμεῖς ἦ τις ἔσθ' ἡδὲ γυνή; XO. γινώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει. ΚΛ. ἡδὲ δὲ τίς ἔστιν ἡ τὸ παιδίον [μαι. ἔχουσα; ΓΤ. Α. τιτθὴ νῆ Δί' ἐμή. MN. διοίχο- ΚΛ. αὐτὴ σὺ ποῖ στρέφει; μὲν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

563. Ἀχαρνική Dobraeus] ἀχαρνική ταῦτα Bentleius] ταυτί 567. οὐ δὲ Bothius] οὐδὲ 569. πρόσθεσς] πρόσθι Cobetus. 580. σκοπῇτε καὶ τηρῇτε Kusterus] σκοπεῖτε καὶ τηρεῖτε μὴ καὶ Porsonus] καὶ μὴ 581. ἀφάρκτοις D.] ἀφάρκτοις 590. ἀρῆσεν Meinek.]] ἀφενσεν κάπέτιλ' Bekkerus] κάπέτιλλ' 593. ἡνείχετ' ἄν Brunekius] ἡνείχετο 594. οἶμαι ἴγωγ' Bentleius] οἶμ' ἔγωγ' 596. πεπύσμεν ταῦτα Bentleius] πεπύσμεν ταυτί, ut v. 563. ταυτί pro ταῦτα scriptum in libris. 603. ἢ Aug. εἰ R Iunt. 605. ἦ τις ed. Veneta n. 1538.] εἷς εἰμ' addit Porsonus. 606. ἡδὲ ed. Brubachiana] ἦδε

611. τις addidit Kusterus. 612. ἀναμενῶ Kusterus] ἀναμένω 616. ἐχθές] χθές γὰρ Suidas s. v. σταγγοριῶ, omisso. quod servare debebat, praecedente γάρ. 630. μέντοι ex Suida additum s. v. προπίνει. 632. σὺ addidit Eger. νῆ Δι D.] νῆ Δία. Vid. Annot. Oxon. ad Eq. 319. 641. στερίφη Meinek.] στερίφη 644. διέκυψε Dobraeus] διέκυψε 646. μάλλ' Bentleius] ἄλλ' 651. εἰσεκύλισα ed. Lugd. Bat. a. 1624.] εἰσεκύλισα 653. οἰχῆσεται Bentleius] οἰχεται 657. ἀνελλύθε Fritzschius] εἰσελλύθεν (εἰσελλύθε Bentleius). εἰσῆλθεν Elmsleius. 658. διαθρήσαι Kusterus] ἀθρήσαι 659. ἡμυχ. in libris praescriptum delevit D. 660. πανταχῇ μόνον δὲ χρή Kusterus] μόνον δὲ χρή πανταχῇ

μη βραδύνειν, ὥς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι, ἀλλὰ τὴν πρῶτην τρέχειν χρῆν μὴ τάχιστ' ἤδη εἰδάνον ἔχνευε, καὶ μάτερε ταχὺ πάντ' [κύκλῳ. εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὐτὸν λήθηθεν ὦν. πανταχῇ δὲ ῥίπον ὄμμα, 665 καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δευρὸ πάντ' ἀνασκόπει καλῶς. ἦν γὰρ με λάθη δράσας ἀνόσια, δώσει τε δίκην καὶ πρὸς τοῦτω τοῖς ἄλλοις ἔσται ἅπασιν παραδείγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων, 670 ἀθῆων τε τρόπων· φήσει δ' εἶναι τε θεοὺς φανερώς, δείξει τ' ἤδη πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας ~ ~ ~ ~ ~ ὅσια καὶ νόμιμα 675 μηδόμενους ποιεῖν ὅ τι καλῶς ἔχει. κἄν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται· αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσιόν τι δρῶν, 679 μανιάσιν φλέγων λύσσεις παράκοπος ~ ~ ~ ~ ~ πᾶσιν ἐμφανῆς ὄρᾶν ἔσται γυναιεὶ καὶ βροτοῖς, ὅτι τὰ τε παράνομα τὰ τ' ἀνόσια παραυτὰ τίνε- 685 ται θεός. ἀλλ' εἰχ' ἡμῖν ἅπαντὰ πως διεσκέφθαι καλῶς. οὐχ ὁρῶμεν γούν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον. ΓΥ. Α. ἂ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς; 690 τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον ἔξαρχάσας μου φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου. ΜΝ. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψυμίεις, ἦν μὴ μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων πληγῆν μαχαίρᾳ τῆδε φονίας φλέβας καθαιματώσει βωμόν. ΓΥ. Α. ὦ τάλαιν' ἐγὼ. 695 γυναιέες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοήν στησεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην; ΧΟ. ἔα ἔα. [τέρας; 700 ὦ πότνια Μοῖραι, τί τόδε δέρκομαι νεοχμὸν αὐτὸς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναίσχυντίας. οἷον αὐτὸν δέδρακεν ἔργον, οἷον αὐτὸν φίλοι, τόδε. ΜΝ. οἷον ὡμῶν ἔξαράζει τὴν ἄγαν αὐθαδίαν. ΧΟ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαι- 705 τέρω; ΓΥ. Α. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου ἔξαρχάσας τὸ παι- ΧΟ. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε

667—687. = 707—727.

662. χρῆν Bentleius] χρῆ 665. δὲ ῥίπον Her-
mannus] διάρριπον 667—685. In his versibus plura
sunt partim ab librariis partim ab interpolatoribus de-
pravata, quae non videntur coniecturis restitui posse.
667. γάρ με Bergk] γάρ μὴ. ἦν γάρ ληφθῇ
Reisigius. 670. ἔσται ἅπασιν Bothius] ἅπασιν (ἀν-
δράσιον Beerius) ἔσται 674. Ante vel post δαίμονας
quattuor exiderunt syllabae. 675. ~ ~ ~ ~ ~ ὅσια D.] δι-
καίως τ' ἐφέποντας ὅσια: quod interpolatoris commen-
tum est lacunam explere conati. 679. ἀνόσιόν τι
Hermannus] ὅσια 680. μανιάσιν — λύσσεις Meine-
kius] μανιάς — λύσση Post παράκοπος indicavi
unius doehmii defectum, sublato interpolatoris supple-
mento εἶ τι δρῶν. 682. ἔσται Bothius] ἔστιν
684. ὅτι τὰ — θεός Hermannus coniectura incerta] ὅτι
τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια θεός | ἀποτίνεται | παρα-
χρημὰ τε τίναται 689. ἂ Berglerus] ἂ 691. μου
(ut v. 706.) Hamakerus] μοι 697. καὶ additum ex
schol. Plati v. 453. et Greg. Cor. p. 22. 700. τόδε
Dobraeus] δὲ 702. ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ Bentleius] ἅπαν
γάρ ἐστιν ἔργα] πλέα in proverbio ap. Suidam s. v.
ἅπαντα memorato. 703. τόδε] τοδί Meinekius.
704. ἔξαράζει Bentleius] ἔξαρχῶ 706. ὅστις Porso-
nus] ὅτι

ARISTOPHANES.

τοιαῦτα ποιῶν δδ' ἀναίσχυνται; ΜΝ. κοῦπω μέντοι γε πέπαιμαι. ΓΥ. Α. ἀλλ' οὖν ἦκεις γ' ὅθεν οὐ φαύλως 710 ἀποδράς λέξεις οἷον δράσας διέδους ἔργον, λήψει δὲ κακόν. ΜΝ. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι. ΧΟ. τίς ἂν σοι, τίς ἂν εὐμμάχος ἐκ θεῶν 715 ἀθανάτων ἔλθοι ἐν ἀδίκους ἔργοις; ΜΝ. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω. ΧΟ. ἀλλ' οὐ μὰ τῶν θεῶν τάχ' οὐ χαίρων ἴσως [ἔργοις. ἐνυβριεῖς λόγους λέξεις τ' ἀνοσίους ἐπ' ἀθέοις καὶ γὰρ ἀνταμειψόμεσθ' ὅς, ὥσπερ εἰκός, ἀντι- 722 τῶνδε. τάχα δὲ μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπὸν τίς 724 σ' ἐπέχει τύχη. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν, ἐκφέρειν τε τῶν 726 ζύλων, καὶ καταΐθην τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον ΓΥ. Α. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία, [τάχος. 730 κάρῳ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον. ΜΝ. ὕφαπτε καὶ κάταθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν ἀπόδουσι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον, μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα. 735 τοῦτ' ἐστὶν; ἀσκός ἐγένεθ' ἡ κόρη οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὸς ἔχων. ὦ θερμόταται γυναιέες, ὦ ποτίσταται, καὶ παντὸς ὕμεις μηχανώμεναι πτεῖν, ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν, κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ. ΓΥ. Α. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία. 740 ΜΝ. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀποκρίναί μοι τοδί. τοῦτ' ἐκεῖν φῆς; ΓΥ. Α. καὶ δέκα μηνῶς αὐτ' ἐγὼ [τεμιν. ἦνεγκον. ΜΝ. ἦνεγκας σὺ; ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἄρ- 745 τρικότυλον, ἦ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. Α. τί μ' εἰρ- ἀπέδυσας ἀναίσχυντά μοι τὸ παιδίον, [γῶσσω; τυννοῦτον ὄν. ΜΝ. τυννοῦτο; ΓΥ. Α. μικρὸν νῆ Δία. ΜΝ. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χόας ἢ τέτταρας; 750 ΓΥ. Α. σχεδὸν τοσοῦτον χῶσον ἐκ Διονυσίων. ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. ΜΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί. ΓΥ. Α. ἐμπρήσομεν τοῖνον σε. ΜΝ. πάνυ γ' ἐμπύμπρατε· αὕτη δ' ἀποσφαγῆσεται μάλ' αὐτίκα. 755 ΓΥ. Α. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'. ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῆζεις ποίει ὑπὲρ γε τούτου. ΜΝ. φιλότεκνός τις εἰ φύσει. ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἦδ' ἀποσφαγῆσεται. ΓΥ. Α. οἴμοι, τέκνον. ὁδός μοι σφαγεῖον, Μανία, 760 ἵν' οὖν τὸ γ' αἶμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λάβω.

710. ἦκεις γ' Suidas s. v. ἦκεις R. ἦκιστ' Aug. ἦκεις Θ' Iunt. ὅθεν οὐ φαύλως ἀποδράς λέ-
ξεις Reisigius] ὅθεν ἦκεις | φαύλως τ' ἀποδράς οὐ λέ-
ξεις 715. ἂν σοι Brunekius] οὖν σοι 716. ἐν] σοῖς Meinekius. 719. ἐνυβριεῖς Reisigius] ἐνυβρίσεις
720. λέξεις τ' Fritzschius] τε λέξεις ἀνοσίους ἀθέ-
οις ἐπ' (debebat ἐπ' ἀθέοις ut Engerus) ἔργοις. καὶ
γὰρ ὁ Hermannus] ἀνοσίους. ἀθέοις ἔργοις γὰρ ὁ.
722. ἀντὶ τῶνδε si recte legitur, in versu strophico 683.
βροτοῖς in βροτοῖσιν erit mutandum. Sed ἀντὶ τῶνδε
fortasse ex glossemate irrepsit pro τοῖς ἴσοις. 723.
δὲ Fritzschius] δὲ σε 724. ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον]
Verba ex doehmio corrupta. ἐπ' ἑτερότροπὸν τι σ' ἐπ-
έχει τύχη Meinekius. 725. τίς σ' ἐπέχει τύχη Fritz-
schius (nisi quod τίς σ' ἔτ')] ἐπέχει τίς τύχη 726.
χρῆν Engerus] χρῆν σ' 730. τὸ Suidas s. v. Κρητικόν]
τόδε 741. καὶ addidit Kusterus. 747. χῶσον Bent-
leius] καὶ ὅσον. Fort. τοσοῦτον ὁπόσον. 754. μοι Tyr-
whittus] μοι τὸ σφαγεῖον Aug. Iunt. σφάγιον R.

MN. ὕπεχ' αὐτό, χαριόμυαι γάρ ἐν γε τοῦτό σοι.
 ΓΥ. Α. κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερός εἰ καὶ δυσμενής.
 MN. τοῦτ' τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
 ΓΥ. Α. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; MN. τοῦτ' λαβέ.
 ΓΥ. Γ. τάλαντάτῃ Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε; 760
 τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου ἔαφείλετο;
 ΓΥ. Α. ὁ πανούργος οὗτος, ἀλλ' ἐπειδὴ περ πάρεαι,
 φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
 τοῖσιν πρυτάνεσιν ἂ πεποιήχ' οὗτος φράσω.
 MN. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας; 765
 τίς πείρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γάρ αἴτιος
 κᾶμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα
 οὐ φαινεταιί πω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
 πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἷδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
 ἐκ τοῦ Παλαμῆδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας 770
 ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεσι μοι πλάται.
 πόθεν οὖν γένοιτ' ἂν μοι πλάτας λαβεῖν; πόθεν;
 τί δ' ἂν, εἰ ταδὶ τὰ γάλαματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
 γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολὺ.
 Ζῦλον γέ τοι καὶ ταῦτα κάκεῖν' ἦν Ζῦλον. 775
 ὦ χεῖρες ἐμαί,
 ἐγχειρεῖν χρὴν ἔργῳ πορίμῳ.
 ἄγε δὴ πινάκων ἔστων δέλτοι,
 δέξασθε σμίλης ὀλκοῦς,
 κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἶμοι, 780
 τοῦτ' τὸ ῥῶ μοχθηρόν.
 χώρει χώρει· ποῖαν αὐλακα;
 βάσκειτ', ἐπεῖγετε πάσας καθ' ὁδοῦς,
 κείνη, ταύτῃ· ταχέως χρή. 784
 XO. ἡμεῖς τοῖνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὐ λέξωμεν παραβάσαι.
 καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ πόλλ'
 ἀγορεύει, [ἅπαντα,
 ὡς πᾶν ἔσμεν κακὸν ἀνθρώποις καὶ ἡμῶν ἔστιν
 ἔριδες, νείκη, στάσις ἀργαλέα, λύπη, πόλεμος.
 φέρε δὴ νυν, [κακὸν ἔσμεν,
 εἰ κακὸν ἔσμεν, τί γαμεῖθ' ὑμεῖς, εἴπερ ἀληθῶς
 κάπαγορεύετε μὴτ' ἐξελθεῖν μὴτ' ἐκκύψασαν
 ἄλωναί, 790
 ἀλλ' οὕτως πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε
 φυλάττειν; [ρασιν,
 κᾶν ἐξέλθῃ τὸ γυναικῶν ποι, κᾶθ' εὐρητ' αὐτὸ θύ-
 μανίας μαίνεσθ', οὓς χρὴν σπένδειν καὶ χαίρειν,
 εἴπερ ἀληθῶς [λαμβάνετ' ἔνδον.
 ἔνδοθεν ἡγρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-
 κᾶν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ
 κοιπῶσαι, 795
 πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλῖνας
 περινοστῶν. [τεθεῖσθαι·
 κᾶν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν
 κᾶν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς
 ἐπιθυμεῖ [ἐπιδηλῶς
 αὐθις τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς

ὡμῶν ἔσμεν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πά-
 ρεστιν ἰδέσθαι. 800
 βάσανον δῶμεν πότεροι χεῖρους. ἡμεῖς μὲν γάρ
 φραμεν ὑμᾶς, [ἐκαστον,
 ὑμεῖς δ' ἡμᾶς, σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθώμεν πρὸς
 παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τάνδρὸς
 τοῦνομ' ἐκάστου. [δὲ τάργα.
 Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦττων ἔστιν Χαρμῖνος· δῆλα
 καὶ μὴν δὴ καὶ Κλεοφῶν χεῖρων πάντως δῆπου
 Σαλαβακχοῦς. 805
 πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκεί-
 νην τὴν Μαραθῶνι, [λεμίζειν.
 καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πο-
 ἄλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτὴς ἔστιν
 ἀμείνων, [γε φήσει.
 παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό
 οὕτως ἡμᾶς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχό-
 μεθ' εἶναι. [τάλαντα 811
 οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ Ζεῦγαι κατὰ πεντήκοντα
 ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέ-
 γισθ' ὑφέληται, [ἀπέδωκεν.
 φορμὸν πυρὸν τάνδρὸς κλέψασ' αὐθημερὸν αὐτ'
 ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
 ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας, 815
 καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
 ὄντας μᾶλλον καὶ λιποδότας
 καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
 καὶ μὴν δῆπου καὶ τὰ πατρῷά γε
 χεῖρους ἡμῶν εἰσιν σώζειν· 820
 ἡμῖν μὲν γάρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
 τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
 τὸ σκιᾶδειον·
 τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
 ἀπόλῳεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν 825
 ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῇ λόγῃ,
 πολλοῖς δ' ἐτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
 ἐν ταῖς στραταῖς
 ἔρριπται τὸ σκιᾶδειον. [ἂν 830
 πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκη μεμψαίμεθ'
 τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἐν δ' ὑπερφυέστατον.
 χρὴν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἀνδρα χρηστὸν τῇ
 πόλει,
 [ταξίρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,]
 προεδρίαν αὐτῇ δίδοσθαι Στιγνίοισι καὶ Σκίροις
 ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς αἰσιν ἡμεῖς ἡγομεν· 835
 εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἀνδρα τις τέκοι γυνή,
 [ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,]
 ὑστέραν αὐτὴν καθήσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμέ-
 νην [πόλις, 839
 τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὡ
 τὴν Ὑπερβόλου καθήσθαι μητέρ' ἡμφιεσμένην
 λευκὰ καὶ κόμας καθέσθαι πλησίον τῆς Λαμάχου,
 καὶ δανεῖζειν χρήμαθ', ἢ χρὴν, εἰ δανεῖσειέν τι
 καὶ τόκον πράττειτο, διδόναι μηδὲν ἀνθρώπων
 τόκον,
 ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί

761. σου ἔαφείλετο D.] σου ἔρηξατο, novitia forma aoristi. 768. φαίνεται πω Dobraeus] φαίνεται οὐπω ἂν addidit Porsonus. 771. πάρεσι μοι Brunckius] πάρεσιν αἰ. γάρ εἰσὶ μοι Dobraeus. 772. ἂν μοι πλάτας λαβεῖν; D. in Annot. Oxon. p. 737.] ἂν μοι πλάται (πλάτα Aug.), omisso λαβεῖν. 774. βέλτιον] βέλτιστον Meinekius. 777. χρὴν Bentleius] χρὴ 782. χώρει χώρει ed. Lugd. Bat. a. 1624.] χωρεῖ χωρεῖ 784. κείνη, ταύτῃ Brunckius] κείνα, ταῦτα 789. ὑμεῖς Dobraeus] ἡμᾶς 790. ἐκκύψασαν Reiskius] ἐγκύψασαν 792. εὐρητ' Porsonus] εὐροῖτ' 793. χρὴν Brunckius] χρὴ 796. κλῖνας] σκηνάς Hamakerus. 797. Ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεῖσθαι] τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι I. Kaye apud Dobraeum. 799. τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν Porsonus] παρακύψαν (παρακύψασαν R) ἰδεῖν τὸ κακὸν

803. ἐκάστου ed. Brunbachii] ἐκαστον 804. γ' addidit Dobraeus. 805. καὶ μὴν Meinekius] καὶ μὲν 809. φήσει Kusterus] φήσεις 813. αὐτ' ἀπέδωκεν] ἀνταπέδωκεν Bentleius. 815. ἀποδείξαιμεν Bentleius] ἀποδείξομεν ποιοῦντας Kusterus] ποθοῦντας 819. καὶ μὴν Bekkerus] καὶ μὲν (ut v. 805.) 832. χρὴν Brunckius] χρὴ 833. 837. eiecit Hamakerus. 834. αὐτῇ Hamakerus] τ' αὐτῇ. ταύτῃ Meinekius. 836. 842. εἰ Brunckius] ἦν 838. αὐτῇ] ταύτην Meinekius. 844. ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι (ἀφαιρεῖσθαι R) — τόκου] αἰκὰ κείρεσθαι — πόκου Meinekius.

“ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.”
 MN. ἱλλὸς γεγέννημα προσδοκῶν, ὁ δ' οὐδέπω. 846
 τί δῆτ' ἂν εἴη τοῦμωδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
 οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
 τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγατοίμην δράματι;
 ἐγῴδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850
 πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
 ΓΥ. Γ. τί αὖ σὺ κυκανῆς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
 πικράν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
 ἔξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεων τις φανῇ.
 ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.
 Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
 ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
 λευκῆς νοτίζει μελανοσύρμαιον λεῶν. 855
 ΓΥ. Γ. πανούργος εἶ, νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
 MN. ἔμοι δέ γῃ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος, [ῥυλεθρε,
 Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Γ. σοί γ',
 πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυγῶνδας μὲν οὖν. 861
 MN. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. ΓΥ. Γ. αὐτὴς αὖ γίγναι γυνή,
 πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;
 MN. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδριάς
 ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. Γ. ὠφελος δὲ καὶ σὺ γε. 865
 MN. κάγῳ μὲν ἐνθάδ' εἴμ'. ὁ δ' ἄθλιος πόσις
 οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
 τί οὖν ἐτι ζῷ; ΓΥ. Γ. τῶν κοράκων πονηρίᾳ.
 MN. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν.
 μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870
 ΕΥΤΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος.
 τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωματίων ἔχει κράτος,
 ὅστις ἔξενους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
 κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις; [τέως;
 MN. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΥ. ποίου Πρω-
 ΓΥ. Γ. ὦ τρισκακόδαμον, ψεύδεται, νῆ τῷ θεῷ, 875
 ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἑτὶ δέκα.
 ΕΥ. ποῖαν δὲ χώραν εἰσεκέλαμεν σκάφει;
 MN. Αἴγυπτον. ΕΥ. ὦ δύστηνος, οἱ πεπλῶκαμεν.
 ΓΥ. Γ. πείθει τι τῷδε τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
 ληροῦντι λήρον; Θεσμοφόρειον τουτογί. 880
 ΕΥ. αὐτὸς δὲ Πρωτεύς ἐνδον ἔστ', ἢ ἔωπιος;
 ΓΥ. Γ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔτ', ὦ ξένη,
 ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
 ἔπειτ' ἐρωτᾶς ἐνδον ἔστ', ἢ ἔωπιος.
 ΕΥ. αἰῶ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθῃ τάφῳ; 885
 MN. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
 ΓΥ. Γ. κακὴ κακῶς τὰρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ,
 ὅστις γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
 ΕΥ. τί σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας
 φάρει καλυπτὸς, ὦ ξένη; MN. βιάζομαι 890
 γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.
 ΓΥ. Γ. τί, ὦ κακόδαμον, ἔξαπατᾷς αὐτὸν ξένον;
 οὗτος πανουργῶν δευρ' ἀνήλθεν, ὦ ξένη,
 ὡς τὰς γυναικάς ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσοῦ.
 MN. βάϋζε, τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. 895
 ΕΥ. ξένη, τίς ἢ γῆραῦς ἢ κακορροθοῦσά σε;
 MN. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. ΓΥ. Γ. μὰ τῷ θεῷ,

εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαρρηττόθεν·
 σὺ δ' εἰ πανούργος. MN. ὁπόσα τοι βούλει, λέγε.
 οὐ γάρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτέ, 900
 προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
 ΕΥ. γύναι, τί εἶπας; στρέφον ἀνταυρεῖς κόρας.
 MN. αἰσχύνομαι σε τὰς γνάθους ὕβρισμαμένη.
 ΕΥ. τοῦτ' εἰ ἔστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
 ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσροῶ; τίς εἶ, γύναι; 905
 MN. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γάρ σε κάμ' ἔχει λόγος.
 ΕΥ. Ἑλληνίς εἰ τις ἢ πικωρία γυνή;
 MN. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
 ΕΥ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
 MN. ἐγὼ δὲ Μενέλεω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων. 910
 ΕΥ. ἔγνωσ' ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
 MN. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
 λαβέ με λαβέ με, πόσι, περιβαλε δὲ χέρας. 914
 φέρε, σὲ κύσω. ἀπαγέ μ' ἀπαγ' ἀπαγ' ἀπαγέ με
 λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥ. Γ. κλαύσεται ἄρα, νῆ τῷ
 ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι. [θεῷ,
 ΕΥ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναικά κωλύεις ἐμέ,
 τὴν Τυνδάρειον παιδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
 ΓΥ. Γ. οἴμ' ὡς πανούργος καὶ τὸς εἶναι μοι δοκεῖς 920
 καὶ τοῦδ' εἰς ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλα
 ἡγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
 προσέρχεται γάρ ὁ πρύτανις χῶ τοξότης.
 ΕΥ. τοῦτ' ἐπὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον. 924
 MN. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΥ. μὲν ἥσυχος.
 οὐ γάρ προδώσω οὐδέποτε σ', ἤνπερ ἐμπνέω,
 ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαί με μηχαναί.
 MN. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.
 ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
 ὁδ' ἔσθ' ὁ πανούργος ὃν ἐλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
 οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων, 930
 ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κάπειτ' ἐνθαδὶ
 στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
 ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μαστίγ' ἔχων [ἀνὴρ
 παῖ, ἢν προσίῃ τις. ΓΥ. Γ. νῆ Δί', ὡς νῦν δῆτ'
 ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιορράφος. 935
 MN. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιῶν, ἥνπερ φιλεῖς
 κοίλῃν προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 χάρισαι βραχὺ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.
 ΠΡ. τί σοι χαρίσωμαι; MN. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
 κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, 940
 ἵνα μὴ ἔν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
 γέλῳτα παρέχῃ τοῖς κόρασις ἐστίων.
 ΠΡ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
 ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾗς πανούργος ὢν.
 MN. ἱατταταιᾶξ· ὦ κροκῶθ', οἱ εἰργασαί. 945
 κούκ ἔστ' ἔτ' ἐλπίς οὐδεμία σωτηρίας.
 ΧΟ. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἄπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
 γυναιεῖν, [ἄπερ καὶ
 ὅταν ὄργια σεμνὰ θεοῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,

851. δ' addidit Bentleius. 852. κυκανῆς Kusterus] κυρκανῆς 857. μελανοσύρμαιον (ut philorwmaios, non philorwmaios) D.] μελανοσύρμαιον 867. Μενέλεως Brunckius] Μενέλαος 872. ξένους Bentleius] ξένος 878. πεπλῶκαμεν] πεπλευκαμεν D. ut ap. Eurip. Hel. 469. est οἱ πέπλευκ' ἄρα. quanquam ibid. 540. πεπλωκῶτα. 879. τῷδε addidit Bentleius. τούτῳ additum in ed. Brubachii. 880. Θεσμοφόρειον Meinekius] Θεσμοφόριον 883. γ' addidit Scaliger. 887. κακὴ addidit Meinekius. κἀξολεῖ Meinekius] κἀξολεῖ γέ τοι 889. δὴ Bentleius] δέ

901. Μενέλεων Kusterus] Μενέλαον. Μενέλαον Meinekius. ἐμὸν delet Hermannus. 906. οὗτος (debebat αὐτὸς) Brunckius] αὐτὸς 910. Μενελάω (debebat Μενέλεω) σ' Kusterus] Μενέλαον (Μενέλεων apud Suidam s. v. ἰφύνη) ἰφύων ex schol. et Suida] ἀφύων 912. ἐς χέρας ex Eurip. Hel. 573.] ἐς χέρας (ἐσχάρας Aug.) 914. περιβαλε Bisetius] περιβαλλε 918. κωλύεις] κωλύσεις Cobetus. 926. οὐδέποτε σ' Elmsleius] σ' οὐδέποτε 927. προλίπωσ' Scaliger] προλείπωσ' 928. MN. Brunckius] γυ. 929. ἐλεγ' Aug. ἐλεγει R Iunt. 939. χαρίσωμαι Porsonus] χαρίσομαι 941. παριοῦσι Brunckius] παροῦσι 945. ἱατταταιᾶξ Bentleius] ἱαππαταιᾶξ. 946. ἔστ' Bentleius] ἐστιν 947. παίσωμεν Zannettus] πέσωμεν ταῖσι Brunckius] ταῖς 948. 950. θεοῖν — αὐτοῖν Meinekius] θεαῖν — αὐταῖν

Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐτοῖν ἐκ τῶν ὥρων 950
ἔς τὰς ὥρας ζυνευεχόμενος
τοιαῦτα μέλιν θάμ' ἑαυτῷ.
ὄρμα, χώρει
κούφα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα, 955
ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε
καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ
κυκλοῦσαν ὄμμα χρή χοροῦ κατάστασιν.
ἄμα δὲ καὶ
γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις
προδοκᾷ κακῶς ἔρεῖν [φρονεῖ. 965
ἐν ἱερῷ γυναικὰ μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς
ἀλλὰ χρήν
ὥσπερ ἔργον αὐτίκα
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στήσαι βάσιν.
πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον 970
Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἀγνήν.
χαῖρ', ὦ Ἐκέργε,
ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἦραν τε τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκὸς,
ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καὶ 975
κλήδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι
καὶ Πάνα καὶ Νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι 980
χαρέντα χορείαις.
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλὴν χάριν χορείας.
παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἵαπερ νόμος·
νηστεύομεν δὲ πάντως.
ἀλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνίστρεφ' εὐρύθυμῳ ποδὶ, 985
τόρνευε πᾶσαν ψῆδιν·
ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς
σὺ κισσοφόρε Βάκχει
δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κύμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω.
Εὐιον, ὦ Διόνυσε, 990
Βρόμει καὶ Σεμέλᾳ παῖ,

959—961. = 962—965. et 966—968.

969—976. = 977—984.

990—994. = 995—1000.

952. μέλιν Zanettus] μέλλειν 955. 957. Spectatae metri formae. 966. χρήν Bothius] χρή 967. ὥσπερ] οἵσπερ Hermannus. αὐτίκα] αὐτὶ (sic Aug. et laud. dubie R. αὐτὶ Iunt.) καινόν. αὐτίκα hic latere vidit Reiskius, qui nulla metri ratione habita ὥσπερ ἔργων αὐτίκα καινῶν coniecit. 968. εὐφυᾶ Brunekius] εὐφυῇ 975. χοροῖσιν ἐμπαίζει] χοροῖσι συμπαίζει Meinekios. 980. ἡμετέραισι Hermannus] ἡμετέραις 981. ἔξαιρε] ἔξαρχε Meinekios. 982. χάριν Bisetus] χαίρειν 984. νηστεύομεν Bentleius] νηστεύωμεν 986. τόρνευε] τόρνευε Bentleius. 987—989. Verba interpolata. ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς | σὺ, κισσοφόρ' ὠνάξ | Βάκχει', ἐγὼ δὲ κύμοις Hermannus. 990—992. Versus corrupti et interpolati. Metra, non verba poetae, restituit Hermannus quum conieceret, ὦ Διόνυσε, χαίρων | μόλοις, ὦ Βρόμι', εὐοί, | χοροῖς τερπόμενος | παῖ Σεμέλας κατ' ὄρεα — ὕμνοις.

χοροῖς τερπόμενος
— υ υ — κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἑρατοῖς ἐν ὕμνοις,
Εὐιον Εὐιον, εὐοί
— υ υ — ἀναχορεύων.
ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται 995
Κιθαιρώνιος ἡχώ,
μελάμφυλλά τ' ὄρη
δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις υ υ — βρέμονται·
κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἔλικι θάλλει. 1000

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
MN. ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε. ΤΟ. μή μ' ἱκετεύσι σύ.
MN. χάλασον τὸν ἦλον. ΤΟ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς' ἐγώ.
MN. οἶμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
*ΤΟ. ἔτι μᾶλλο βούλι; MN. ἀτταταῖ ἱατταταῖ 1005
κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟ. σίγα, κακόδαιμον γέρον.
πέρ' ἐγὼ ξενίγκι πορμός, ἵνα πυλάξῃ σοι.
MN. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλανκ' Εὐριπίδου.
ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδῶσειν, ἀλλὰ μοι 1010
σημείον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμῶν,
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι
ἦξει με σώσω· οὐ γὰρ ἂν παρέπτετο.
φίλοι παρθένοι, φίλοι, 1015
πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
κλύεις, ὦ πρὸς Αἰδοῦς, σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
κατάνευσον, ἔασον ὥς
τὴν γυναικὰ μ' ἔλθειν.
ἄνοικτος ὅς μ' ἔδῃσε τὸν
πολυστονῶτατον βροτῶν.
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγῶν 1025
σαπρὰν ἀπωλόμην ὁμῶς.
ὁδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι φύλαξ ἐφεστὼς
ὀλοὸν, ἄφιλον ἐκρέμασεν κόραξι δείπνον·
ὀρᾶς ἐμ'; οὐ χοροῖσιν οὐδ'
ὕψ' ἡλίκων νεανίδων 1030
κημὸν υ — ἔστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κῆτει βορὰ Γλαυκῆτι πρόκειμαι.

994. Εὐιον Εὐιον, εὐοί | ἀναχορεύων] Haec quoque corrupta et defeeta. ὦ Εὐί' Εὐί', εὐοί | ὦ Εὐί' ἀναχορεύων Hermannus. 996. Κιθαιρώνιος Zannettus] κιθαρώνιος 998. υ υ —] μεγάλως Hermannus. 1001. 1002. οἰμῶξι — ἱκετεύσι Brunckius] οἰμῶξι — ἱκετεύση 1003. δρᾶς' Engerus] δρᾶς 1005. μᾶλλο Bentleius] μᾶλλον βούλι Engerus] βούλις ἱατταταῖ Bentleius] τατταταῖ 1007. ξενίγκι Bentleius] ξενίγκι R Iunt. ξυνίγκι Aug. 1013. τοῦτ' addidit Dobraeus. 1014. παρέπτετο Brunckius] παρέπτατο 1015—1021. Praescriptum in libris Εὐριπίδης ὡς Περσεὺς delevit Beerius p. 167. 1015. 1016. Dochmius fecit Hermannus φίλοι παρθένοι, φίλοι πῶς ἂν οὐν ἀπέλθοιμι καὶ —. 1016. ἀπέλθοιμι] ὑπέλθοιμι Bentleius. ἐπέλθοιμι Brunckius. 1017. λάθοιμι Brunckius] λάθοιμι 1019. κλύεις] κλύοις Bisetus. ὦ πρὸς Αἰδοῦς, σὲ τὰν Seidlerus] προσαιδοῦσαι τὰς 1023. πολυστονῶτατον Burgesius] πολυπονῶτατον 1026. πάλαι φύλαξ D.] φύλαξ πάλαι ἐφεστὼς Meinekios] ἐφῆστηκ' (ortum ex gl. ἐφεστηκώς) 1028. ἐκρέμασεν] ἐκρέμασε libri. 1029. ἐμ' addidit D. 1031. κημὸν υ — ἔστηκ' D.] ψήφον (in ψήφων mutatum in editionibus post Iunt.) κημὸν ἔστηκ'. Scholiasta, παρὰ τὴν ξιφοθήκην (corrigere ψιφοθήκην). οὐ δικάζω, φησὶν ὁ γέρων.

γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
 παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
 γοᾶσθ' ἂν μ'. ὦ γυναικες, ὡς
 μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
 ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
 ἀπὸ δὲ συγγόνων τάλαν' ἄνομα πάθεα
 φῶτα λιτομέναν,
 πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φλέγουσαν,
 αἰαὶ αἰαί,
 ὃς ἔμ' ἀπεξῆρσε πρῶτον,
 ὃς ἔμ' κροκόεν τὸδ' ἐνέδυσεν,
 ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἐς τὸδ' ἀνέπεμψεν
 ἱερὸν, ἔνθα γυναικες.
 ἰὼ μοῖρας ἀτεγκτε δαῖμον·
 ὦ κατάρατος ἐγὼ·
 τίς ἔμὸν οὐκ ἐπόψεται
 πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
 εἶθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ
 τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
 οὐ γάρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
 ἐστὶν ἔμοι φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
 λαμοτόμητ' ἄχρ' δαιμόνι', αἰόλαν
 νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

ΕΥΤΡΥΠΙΔΗΣ ὡς Ἥχῳ.
 χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
 ὃς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ ὡς Ἀνδρομέδα.
 σὺ δ' εἰ τίς ἥτις τοῦμὸν ψεκτεῖρας πάθος;
 ΕΥ. Ἥχῳ, λόγων ἀντὶ τὸν ἐπικωκκάστρια,
 ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ
 Εὐριπίδῃ καυτῇ ξυνηγωνιζόμην.
 ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρή ποιεῖν,
 κλάειν ἔλεινῳ. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.
 ΕΥ. ἔμοι μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.
 ΜΝ. ὦ Νῦξ ἱερά,
 ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
 ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ',
 αἰθέρος ἱράς,
 τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.
 ΕΥ. δι' Ὀλύμπου.
 ΜΝ. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περὶ ἅλλα κακῶν
 μέρος ἐξέλαχον ΕΥ. μέρος ἐξέλαχον
 ΜΝ. θανάτου τλήμων; ΕΥ. θανάτου τλήμων;
 ΜΝ. ἀπολείς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.
 ΕΥ. στωμυλλομένη.
 ΜΝ. νῆ Δί', ὄχληρά γ' εἰσήρρηκας
 λίαν. ΕΥ. λίαν.
 ΜΝ. ὦ γάθ', ἕασόν με μονωδῆσαι,

1039. τάλαν' Hermannus] ἀλλ' ἂν R. ἀλλὰν Aug.
 ἀλλ' ἂν Iunt. Scholiasta, ἀπὸ κοινοῦ λάβωμεν πέπονθα
 ἄνομα πάθεα. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας. 1040. φῶτα
 λιτομέναν] Ante haec verba aliquid excidisse videtur.
 Nominativum legit scholiasta, qui explicat δεομένη τοῦ
 βαρβάρου et diversam memorat scripturam φῶτα
 ἀντομένα. Doehmium confecit Hermannus φῶτά τε
 λιτομένα, qui supra ἀπὸ τε scripsit pro ἀπὸ δέ.
 1041. φλέγουσαν Musgravius] φεύγουσαν. Qui supra
 λιτομένα legerunt, hic quoque nominativum legerint
 necesse est. 1042. αἰαὶ αἰαί] ἔξ addunt R Aug., recte
 eiectum in ed. Iunt. 1044. κροκόεν τὸδ' Bergk] κροκόεντ'
 1045. τοῖσδ' ἐς Hermannus] τοῖσδε 1047.
 ἰὼ Hermannus] ἰὼ μοι ἀτεγκτε Zanettus] ἀνέτικτε
 δαῖμον D.] δαῖμον 1051. βάρβαρον] ἄθλιον var. lectio
 ap. schol. δύσμορον Brunckius 1054. λαμοτόμητ'
 D.] λαμότμητ' δαιμόνι' Fritzschius] δαιμόνων
 1064. λόγων] γόων Bentleius. 1066. ὡς] πῶς Mei-
 nekius. 1068. ἱράς Hermannus] ἱεράς 1073. γραῦ
 Brunckius] γραῖς

καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι ΕΥ. παῦσαι.
 1035 ΜΝ. βάλλ' ἐς κόρακας. ΕΥ. βάλλ' ἐς κόρακας.
 ΜΝ. τί κακόν; ΕΥ. τί κακόν; ΜΝ. ληρεῖς. ΕΥ. ληρεῖς.
 ΜΝ. οἴμωζ'. ΕΥ. οἴμωζ'. ΜΝ. ὀτότυζ'. ΕΥ. ὀτότυζ'.
 ΤΟ. οὔτος, τί λαλῖς; ΕΥ. οὔτος, τί λαλῖς;
 ΤΟ. πρυτάνις καλέσω. ΕΥ. πρυτάνις καλέσω.
 1040 ΤΟ. τί κακόν; ΕΥ. τί κακόν;
 ΤΟ. πῶτε τὸ πωνή; ΕΥ. πῶτε τὸ πωνή;
 ΤΟ. σὺ λαλῖς; ΕΥ. σὺ λαλῖς; ΤΟ. κλαύσει. ΕΥ. κλαύσει.
 ΤΟ. κακκάσκis μοι; ΕΥ. κακκάσκis μοι;
 ΜΝ. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὐτῇ. 1090
 ΕΥ. πλησίον αὐτῇ.
 ΤΟ. ποῦ 'στ' ἡ μιανὰ; καὶ δὴ πεύγει.
 ποῖ ποῖ πεύγεις; ΕΥ. ποῖ ποῖ πεύγεις;
 ΤΟ. οὐ καιρήσεις. ΕΥ. οὐ καιρήσεις.
 ΤΟ. ἔτι γὰρ γρύζεις; ΕΥ. ἔτι γὰρ γρύζεις;
 1095 ΤΟ. λαβὲ τῇ μιανὰ. ΕΥ. λαβὲ τῇ μιανὰ.
 ΤΟ. λάλο καὶ κατάρατο γυναικο.
 ΕΥΤΡΥΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.
 ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγηθα
 ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
 τέμνων κέλευθον πόδα τίθημι ὑπόπτερον 1100
 Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
 κάρα κομίζων. ΤΟ. τί λέγεις; τῇ Γόργος πέρις
 τὸ γραμματέω σὺ τῇ κεφαλῇ; ΕΥ. τὴν Γοργόνος
 ἔγωγε φημί. ΤΟ. Γόργο τοι κἀγὼ λέγεις.
 ΕΥ. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον 1105
 θεᾶς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὠρμισμένην;
 ΜΝ. ὦ ξένη, κατοικτεῖρόν με τὴν παναθλίαν,
 λυσοῦν με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλήσι σὺ.
 κατάρατο τολμᾶς ἀποτανουμένη λαλῖς;
 ΕΥ. ὦ παρθέν', οἰκτεῖρω σὲ κρεμαμένην ὀρῶν. 1110
 ΤΟ. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων,
 καὶ κλέπτο καὶ πανούργου. ΕΥ. ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
 αὐτὴ γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφείως.
 ΤΟ. σκέψαι τὸ κύστο· μὴ τι μικρὸ παίνεται;
 ΕΥ. φέρε δευρὸ μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κόρης· 1115
 φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
 ἅπανιν ἔστιν· ἐμὲ δὲ καυτὸν τῆς κόρης
 ταύτης ἔρωσι εἰληφεν. ΤΟ. οὐ ζηλώσι σε·
 ἀτὰρ εἰ τὸ πρῶκτόν σε περιστραμμένον,
 οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ πηγίζει ἄγων. 1120
 ΕΥ. τί δ' οὐκ ἔξας λύσαντά μ' αὐτὴν, ὦ Σκύθα,
 πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;

1080. κακόν — κακόν Bentleius] τὸ κακόν — τὸ
 κακόν 1083. 1085. λαλῖς — λαλῖς ex schol.] λαλεῖς
 — λαλεῖς 1084. πρυτάνις Meinekius] πρυτάνις
 utrobique. 1086. πῶτε τὸ πωνή Tyrwhittus] πωτε-
 τοπωνή utrobique. 1087. κλαύσει Brunckius] κλαύ-
 σαιμι utrobique. Scholiasta ἀντὶ τοῦ κλαύσαις ἂν.
 1089. κακκάσκis Fritzschius] κακκάσκι utrobique.
 1092. 'στ' ἡ Brunckius] 'σθ' ἡ πεύγει — πεύγεις —
 πεύγεις Engerus] φεύγει — φεύγεις — φεύγεις
 1096. τῇ μιανὰ Bothius] τῇ μιανὰ utrobique. 1102.
 1103. a pr. m. om. R Aug. 1102. τί λέγεις — πέρις] I.
 e. τί λέγεις; τοῦ Γόργου φέρεσις τοῦ γραμματέως σὺ τὴν
 κεφαλὴν. Γόργος Fritzschius ex schol. qui genitivo
 Γόργου utitur] γοργόνος πέρις D.] πέρι 1103.
 τῇ κεφαλῇ Bothius] τῇ κεφαλῇ ΕΥ. ante ἔγωγε
 φημί positum huc transtulit Thierschius, sublato puncto
 post Γοργόνος. 1104. Γόργο Engerus] Γοργό 1108.
 με] δὲ Hermannus. μὴ λαλήσι Brunckius] μὴ λαλή-
 σι 1109. τολμᾶς Aug. τόλμας R. λαλῖς Berg-
 kius] λαλᾶς 1114. κύστο· μὴ τι μικρὸν (debebat
 μικρὸ) Scaliger] σκυτομήτι μκτόν 1115. δεῦρο
 Bentleius] δεῦρο δεῦρο 1119. τὸ πρῶκτόν Kuste-
 rus] τὸ πρῶκτόν 1122. ἐς εὐνὴν Kusterus] ἐς τ'
 εὐνὴν

ΤΟ. εἰ σπῶδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γέροντο πύγισο,
τῇ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρῶκτισον.
ΕΤ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα. 1125
ΕΤ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΤΟ. τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ζιπομάκαιραν ἀποκεκόμω τουτωί.
ΕΤ. αἰαί! τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαίοισι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ 1130
μάτην ἀναλίσκοις ἄν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τοῦτω πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
ΤΟ. μιαρὸς ἀλῶπηξ, οἷον ἐπιτήκίζε μοι.
ΜΝ. μέμνησο Περσεύ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
ΤΟ. ἔτι γάρ σὺ τῇ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν. 1135
ΧΟ. Παλλὰδα τὴν φιλόχορον ἔμοι
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
παρθένον, ἄζυγα κούρην,
ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει 1140
καὶ κράτος φανερόν μόνῃ,
κληροδότης τε καλεῖται.
φάνηθ' ὡς τυράννους στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
δῆμὸς τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἦκετ' εὐφρονες ἴλαιοι,
πότνια, ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
ἄνδρας ἴν' οὐ θέμις εἰσορᾶν 1150
ὄργια σεμνὰ θεοῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβρο-
τον ὄψιν.
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὡ
Θεσμοφόρῳ πολυποτνία. 1155
εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπικώω
ἦλθετε, νῦν ἀφίκεσθ', ἵκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.
ΕΤ. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπὸν· ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
ΧΟ. χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπесφέρεις λόγον;
ΕΤ. ὅδ' ἐστίν, οὖν τῇ σανίδι, κηδεστής ἐμός.
ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
κακῶς ἀκούσεσθ'· ἦν δὲ μὴ πίθησθέ μοι,
ἂ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιάς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
ΧΟ. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 1170
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σύ.
ΕΤΡΙΠΠΙΔΗΣ ὡς γραῦς.
ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν, ὠλάφιον, ἃ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνήσθαι ποιεῖν.
πρῶτον μὲν οὖν διέλθε κἀνακάλασον.
σὺ δ', ὦ Τερηδῶν, ἐπαναφύσα Περσικόν. 1175

1123. 1124. τῇ Bothius] τῇ 1124. ἐξόπιστο
Brunckius] ἐξόπισθο 1125. δεσμά Bisetus] δέσμας
1127. τουτωί Engerus] τουτωί 1129. ἐνδέξαιτο
Kusterus] δέξαιτο 1132. τουτω Kusterus] τοῦτο
1133. ἐπιτήκίζε Berglerus] ἐπιτηκίζει 1135.
ἔτι γάρ σὺ τῇ] πληγὰς σὺ τῇ Hamakerus. 1139.
κούρην Hermannus] κόρην 1150. ἄνδρας ἴν' οὐ θέ-
μις Hermannus] οὐ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμιτόν 1151.
θεοῖν Meinekius] θεαῖν 1155. ἀντόμεθ', ὡ] ἀντό-
μεθα Hermannus. 1156. πολυποτνία Hermannus]
πολὺ πότνια 1159. ἦλθετε Hermannus] ἦλθετον
ἀφίκεσθ' Reisigius] ἀφίκεσθον ἐνθάδ' ἡμῖν] ἐνθάδε
χῆμιν Hermannus. 1162. μηδαμὰ] μηδαμῇ Brun-
ckius. 1167. ἀκούσεσθ' Hirschigius] ἀκούσαιτ'.
ἀκούσθητ' Elmsleius. πείθησθε D.] πείθησθε
1170. ἡμῶν] ἡμῖν Hirschigius. 1171. πείθε Scalig-
er] πείσαι 1174. κἀνακάλασον Hermannus] κἀ-
νακόλασον 1175. Τερηδῶν] Τερηδὸν duo codices
Suidae s. h. v.

ΤΟ. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρει μοι;
ΕΤ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὡ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινὰς.
ΤΟ. ὀρκῆσι καὶ μελετῇσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
ὡς ἐλατρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κῶδιο. 1180
ΕΤ. φέρε θοῖμάτιον ἄνωθεν, ὡ τέκνον, τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου
τῷ πόδε πρότεινον, ἴν' ὑπολύσω. ΤΟ. ναῖκι ναί,
κάτησο κάτησο, ναῖκι ναί, ὡ τυγάτριον.
οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί' ὥσπερ γογγύλη. 1185
ΕΤ. αὐλεῖ σὺ θάπτον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
ΤΟ. καλὸ γὰρ τὸ πυγὴ κλαυδί γ' ἦν μὴ ἵδον μένης.
εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόσιον.
ΕΤ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοῖμάτιον· ὦρα ὅτι νῶν
ἦδη βαδίζειν. ΤΟ. οὐκὶ πιλήσι πρῶτά με; 1190
ΕΤ. πάνυ γὰρ· φίλησον αὐτόν. ΤΟ. ὡς παππαπαί,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΕΤ. χαῖρε, τοξότα·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΤΟ. ναί ναί, γράδιο,
ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. ΕΤ. δώσεις οὖν δραχμὴν;
ΤΟ. ναί ναῖκι δώσι. ΕΤ. τὰργύριον τοῖνυν φέρε. 1196
ΤΟ. ἀλλ' οὐκ ἐκώδην, ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.
ἔπειτα κομίσι σ' αὐτός, ἀκολούτει, τέκνον.
σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γέροντο γράδιο.
ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν; ΕΤ. Ἀρτεμισία. 1200
μέμνησο τοῖνυν τοῦνομ'. ΤΟ. Ἀρταμουζία.
ΕΤ. Ἑρμὴ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, ταυτὶ λαβῶν·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύγει, καὶ τενεῖς 1205
ὡς τὴν γυναικα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
ΜΝ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ', ἦν ἅπαξ λυθῶ.
ΕΤ. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεύγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἦκοντα καταλαβεῖν. ΜΝ. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
ΤΟ. ὡ γράδι', ὡς καριέντο σοι τὸ τυγάτριον, 1210
κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὡ γράδι', ὡ γράδ'. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιο.
διέβαλέ μ' ὡ γραῦς, ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ·
ὀρτῶς δὲ τι συβίνῃ στί' καταβινῇσι γάρ. 1215

1182. τοῖσι Bentleius] τοῖς 1184. ὡ addidit
Engerus. 1185. γογγύλη] γογγυλί (i. e. γογγυλῖς)
Engerus. 1187. κλαυδί Bentleius] κλαυσεῖ
ἦν D.] ἂν 1190. οὐκὶ πιλήσει (debebat πιλήσει ut
Porsonus) Brunckius] τί οὐκ ἐπιλήσει (vel ἐπιλήσι)
1191. ὡς παππαπαί D.] ὁ δὲ παππαπαί
1194. ναί alterum addidit Brunckius. γράδιο Bo-
thius] γράδιον. Et sic litera finalis v in aliis quo-
que vocabulis abiicienda, quibus in codicibus ad-
dita est. 1195. σὺ Brunckius] σου 1196.
δώσι] δῶ σοι Iunt. δῶσο Porsonus. 1197. ἐκώδην]
ἔχω οὐδὲν Photius et Suidas s. v. συβίνην. συβίνην
Brunckius] συμβήνην: quod est συβήνην, ut ap. scho-
liastam, Photium et Suidam s. h. v. legitur. De quo
dixi in Thesauro vol. 4. p. 36. τὸ σιβύνη Engerus.
1198. ἔπειτα — αὐτός] ΕΥ. praescriptum in libris de-
levit Dobraeus. κομίσι σ' Engerus] κομίζεις (κομι-
εῖς Kusterus) αὐτός Brunckius] αυτοῖς (sine ac-
centu) R. ἀκολουθεῖ Brunckius] ἀκολουθεῖ 1201.
Hunc versum totum τοξότη tribuunt libri. Correx-
it Reiskius et pro μεμνήσει restituit μέμνησο 1203.
ταυτὶ D.] τουτὶ 1208. λέλυσο] λέλυσο Bentleius.
1213. γράδ' Bentleius] γραῖο 1213. Delevi quod
post hunc versum legebatur Ἀρταμουζία. 1214.
διέβαλε Aug. et Suidas s. h. v. διέβαλε R. ὡ (de-
bebat ὡ) Brunckius] ὁ (ἢ ap. Suidam) τάκιστα
Brunckius] τάχιστα 1215. τι addidit Hermannus.
συβίνην Brunckius] συβήνην

οἶμοι,
τί δράσι; ποῖ τὸ γράδι; Ἀρταμουξία.
ΧΟ. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ ἔφενεν τὰς πηκτίδας;
ΤΟ. ναὶ ναί. εἶδες αὐτό; ΧΟ. ταύτη γ' οἴχεται
αὐτὴ τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἶπετο.
ΤΟ. κροκῶτ' ἔκοντο τὴ γέροντο; ΧΟ. φήμ' ἐγώ. 1220
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτησί.
ΤΟ. ὦ μιὰρὸ γράο· πότῃ τρέχει τὴν ὁδόν;
ΧΟ. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεί; οὐ πάλιν

τῇδὲ διώξει; τοῦμπάλιν τρέχεις σύ γε.
ΤΟ. κακόδαιμον· ἄλλα τρέχει. Ἀρταμουξία. 1225
ΧΟ. τρέχει νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.
ἄλλα πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὥσθ' ὥρα δῆτ' ἐστὶ βαδίζειν
οἴκαδ' ἐκάστη.
τῷ Θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν 1230
τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.

1216. οἶμοι extra versum posuit Bergk. [τί δράσι Engerus] τί δράσει γράδι Bergk. [γράδιο (nomine Ἀρταμουξία extra versum posito)]
1220. τὴ Bothius] τῇ 1222. γράο Brunckius] γραῦ
Quod post hunc versum legebatur Ἀρταμουξία delevit D. 1224. διώξει Elmsleius] διώξει

1225. ἄλλα Bisetus] ἄλλα 1226. τρέχει νυν duplicavit Brunckius. τρέχει in fine versus addere maluit Meinekius. 1227. πέπαισται Bisetus] πέπυσται. In R gl. πέπαισται. 1228. δῆτ' ἐστὶ Bothius] δῆ' ὅστι 1231. ἀνταποδοίτην Bentleius] ἀνταδοίτον R Ang. Iunt. ἀνταποδοίτον ed. Brubachii.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑΙ ΔΤΟ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἄιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντὴν καὶ ρόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἣ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ὤχετο, καὶ ὀλίγα ἄττα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν [λίμνην] κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιουῖται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Ἄιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἱ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἰακχὸν ἄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελόως χειμάζονται, εἴτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτῶνων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρὶσάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφορόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἄιδῳ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγατόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίραρχος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς αἰεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί' ὃ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἡδὴ χολή.
ΞΑ. μὴδ' ἔτερον ἀστεῖον τι; ΔΙ. πλὴν γ', ὡς θλίβομαι. 5
ΞΑ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω; ΔΙ. νῆ Δία
θαρρῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ῥεῖς, ΞΑ. τὸ τί;
ΔΙ. μεταβαλλόμενος τάναφορον ὅτι χεζητιᾶς.
ΞΑ. μὴδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ κάθαιρῃσι τις, ἀπαρδῆσομαι;
ΔΙ. μὴ δῆθ', ἰκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ἔεμειν.
ΞΑ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μὴδὲν ὦν περ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειψιαι;
ΔΙ. μὴ νυν ποιήσης· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἵναυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
ΞΑ. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὐτοσί,
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρῶ.
ΔΙ. εἴτ' οὐχ ὕβρις ταυτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὄχῳ,
ἵνα μὴ τάλαιπωροῖτο μὴδ' ἄχθος φέροι;
ΞΑ. οὐ γὰρ φέρω γ' ὡς; ΔΙ. πῶς φέρεις γὰρ ὅς γ' ὄχει;
ΞΑ. φέρων γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΞΑ. βαρέως πάνυ.
ΔΙ. οὐκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὐνός φέρει;
ΞΑ. οὐ δῆθ' ὃ γ' ἔχω γ' ὡς καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὐ.
ΔΙ. πῶς γὰρ φέρεις ὅς γ' αὐτὸς ὕφ' ἐτέρου φέρει;
ΞΑ. οὐκ οἶδ'. ὃ δ' ὦμος οὐτοσί πιέζεται. 30
ΔΙ. σὺ δ' οὐν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
ΞΑ. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἢ τὰν σε κωκυῖεν ἂν ἐκέλευον μακρά.
ΔΙ. κατὰβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας 35
ἤδη βαδίζων εἰμι τῆσδ' οἱ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι, παῖδιον, παῖ, ἡμί, παῖ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι, τοῦτί τί ἦν; [τί; 40
ΔΙ. ὁ παῖς. ΞΑ. τί ἐστίν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑ. τὸ
ΔΙ. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑ. νῆ Δι, μὴ μαῖνοίγ γε.
ΗΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν· ἄλλ' ὅμως γελῶ.
ΔΙ. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γὰρ τί σου.
ΗΡ. ἄλλ' οὐχ οἶός τ' εἶμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, 45
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς δ' οὖος; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ἔνυληθέτην;

15. σκευὴ φέρουσ' ἐκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.

15. Eiecit D. Scholiasta, τριχῶς λέγεται· ἢ γὰρ
σκευὴ φοροῦσιν, ἢ σκευὴ φέρουσιν, ἢ σκευοφοροῦσιν.
De his aliisque deteriorum librorum interpolationibus
v. Annot. Oxon. p. 207. 20. ἐρῶ Cobetus] ἐρεῖ
27. οὐνός] ὄνος R. 28. ἔχω γ' ὡς] ἐγὼ γ' ὡς Meine-
kion. 41. 164. 863. νῆ Δι D.] νῆ Δί'. Vid. Annot.
Oxon. ad Eq. 319. p. 312.

ARISTOPHANES.

ποὶ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
ΗΡ. κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναὺς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα. 50
ΗΡ. σφῶ; ΔΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑ. κῶτ' ἔγωγ' ἔξη-
γρόμην.
ΔΙ. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὺς ἀναγινώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἷε σφόδρα.
ΗΡ. πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλικὸς Μόλων. 55
ΗΡ. γυναικός; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ.
οὐδαμῶς. [σθένει;
ΗΡ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀτταταῖ. ΗΡ. ἐννεγένου Κλει-
ΔΙ. μὴ σκῶπτέ μ', ὠδέλφ'. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
τοιοῦτος ἡμερὸς με διαλυμαίνεται.
ΗΡ. πόιός τις, ὠδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι. 60
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμάτων ἐρῶ.
ἡδὴ ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ΗΡ. ἔτνους; βαβαῖᾶ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
ΔΙ. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φράσω;
ΗΡ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω. 65
ΔΙ. τοιουτοσί τοῖνυν με δαρδάρπει πόθος
Εὐριπίδου, ΗΡ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
ΔΙ. κοῦδεις γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. ΗΡ. πότερον εἰς Ἄιδου κάτω;
ΔΙ. καὶ νῆ Δί' εἰ τί γ' ἐστὶν ἔτι κατωτέρω. 70
ΗΡ. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιού.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
ΗΡ. τί δ'; οὐκ ἰοφῶν Ζῆ; ΔΙ. τοῦτο γὰρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
ΗΡ. εἴτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκέιθεν δεῖ σ' ἄγειν;
ΔΙ. οὐ, πρὶν γ' ἂν ἰοφῶντ', ἀπολαβῶν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὃ τι ποιῇ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανοῦργος ὦν, 80
κἂν ἔναυποδράναι δεῖρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὃ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.
ΗΡ. Ἀγάθων δὲ ποῦ ὅστις; ΔΙ. ἀπολιπὼν ἔμ' οἴχεται,
ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ΗΡ. ποὶ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν. 85
ΗΡ. ὁ δὲ Ξενοκλῆς; ΔΙ. ἐξόλοιτο νῆ Δία.
ΗΡ. Πυθαγόρεος δέ; ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὕτως σφόδρα.
ΗΡ. οὐκουν ἔτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μεираκυλλία
τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μυρίας, 90
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ καλιστέραι;
ΔΙ. ἐπιφυλλίδες ταυτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,

50. τρισκαίδεκα] Sic, non τρισκαίδεκα, scripsisse
veteres testantur Herodianus alique grammatici indi-
cati in Thesaurο vol. 7. p. 2461. 57. ἀτταταῖ (ἀττα-
ταῖ libri)] ἀππαπαῖ var. lect. ap. schol. et sic Suidas s.
h. v. Κλεισθένει Aldus. τῷ Κλεισθένει codices. 67.
Verba καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος in libris quibusdam
Herculi tribui annotavit scholiasta. Huius igitur per-
sonae notam, in codicibus nostris omisam, addidi.
76. οὐ Bentleius] οὐχὶ 83. ἐμ' D.] μ' οἴχεται RV.
ἀποίχεται alii et Suidas s. v. Ἀγάθων. 90. μυρίας
D.] μύρια

- χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θάπτον, ἣν μόνον χορὸν λάβη,
ἅπαζ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ. 95
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὖροις ἔτι
Ζητῶν ἄν, ὅστις ῥήμα γενναῖον λάκοι.
- HP. πῶς γόνιμον; ΔΙ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγγεται
τοιοῦτονί τι παρακεκινδυνευμένον, 100
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμῶσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιπορήσασαν ἰδία τῆς φρενός.
- HP. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. μᾶλλον πλεῖν ἢ μαίνομαι.
HP. ἢ μὴν κόβαλά γ' ἔστιν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
ΔΙ. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκεν νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. 105
HP. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρον φαίνεται.
ΔΙ. δειπνῆν με δίδασκε. ΔΙ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
ΔΙ. ἀλλ' ὥνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσεις, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ 110
ἐχρῶ τόθ', ἥνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ, ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίδας, ὅπου
κόρες ὀλίγιστοι. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
- HP. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι; ΔΙ. καὶ σὺ γε 116
μῆδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅτιν τάχιστ' ἀφιεζόμεθ' εἰς "Αἶδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν μὴτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.
- HP. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρῶτην; τίνα; 120
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλῳ καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτὸν. ΔΙ. παθε, πνιγνῆν λέγεις.
HP. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
ἢ διὰ θυείας. ΔΙ. ἄρα κύνειον λέγεις;
HP. μάλιστα γέ. ΔΙ. ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον· 125
εὐθύς γὰρ ἀποπνίγνυσσι τάντικνῆμια.
HP. βούλει ταχέϊαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
ΔΙ. νῆ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
HP. καθέρπυσόν νυν ἔς Κεραμεικόν. ΔΙ. εἴτα τί;
HP. ἀναβάς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν ΔΙ. τί ὀρώ;
HP. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ, 131
κάπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεῶμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτὸν. ΔΙ. ποῖ; HP. κάτω.
ΔΙ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίῳ δύο.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. HP. τί δαί; 135
ΔΙ. ἥνπερ σὺ τότε κατήλθες. HP. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.
εὐθύς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἦξεις πᾶν
ἄβυσσον. ΔΙ. εἴτα πῶς περαιωθήσομαι;
HP. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτιῷ σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δὴ ὁβολῷ μισθὸν λαβών. 140
ΔΙ. φεῶ, ὡς μέγα δόνασθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὁβολῷ.
ποῦς ἡλθέτην κάκεισε; HP. Θησεὺς ἦγαγεν.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄφει μυρία
δεινότατα. ΔΙ. μή μ' ἐκπληττε μῆδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. HP. εἴτα βόρβορον πολλὸν
καὶ σκῶρ αἰείων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους 146
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα βινῶν τάργυριον ὑφέλιτο,
ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρός γνάθον

104. ἦ] καὶ Cobetus. 116. ἰέναι; ΔΙ. καὶ σὺ γε
μῆδὲν Seidlerus] ἰέναι καὶ σὺ γε; ΔΙ. μῆδὲν 118.
ὅπῃ V. cum γρ. ὅπως, quod est in ceteris, et scholio
ἀντὶ τοῦ διὰ ποίας ὁδοῦ. Correxī ὅτι, ut tou et tw in-
terdum cum femininis coniuncta sunt, quod ipsius Ari-
stophanis exemplo (Fragm. 90.) docuerunt grammatici.

142. πῶς] πῶς δ' Meinekius. Θησεύς] Θησεύς σφ'
Brunckius. 146. αἰείων (forma ab Phrynico anno-
tata in Bekk. Anecd. p. 22, 17.) Elmsleius] αἰείων
148. βινῶν D.] κινῶν 139. ἠλόησεν Suidas] ἠλοῖσεν

- ἐπάταξεν, ἢ ᾧορκον ὄρκον ὤμοσεν, 150
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράφατο.
- ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τοῦτοισι καὶ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
- HP. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιείσιν πνοῇ,
ὅψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε, 155
καὶ μυρρινῶνας καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
- ΔΙ. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; HP. οἱ μεμνημένοι,
ΞΑ. νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160
HP. οἶ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὦν ἂν δέη.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλοῦτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαίρε πολλ', ὦδελέφε. ΔΙ. νῆ Δι καὶ σὺ γε
ὕγιαίνε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐθις λάμβανε. 165
ΞΑ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πᾶν.
- ΞΑ. μὴ δῆθ', ἵκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
- ΔΙ. ἐὰν δὲ μὴ ᾗ; ΞΑ. τότ' ἐμ' ἄγειν. ΔΙ. καλῶς
λέγεις.

καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν. 170
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς "Αἶδου φέρειν;

NEKPOΣ.

[τελεῖς;

- πὸς ἅττα; ΔΙ. ταυτί. NE. δύο δραχμὰς μισθόν
ΔΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. NE. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
ΔΙ. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. 175
NE. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
ΔΙ. λάβ' ἐννέ' ὀβολοὺς. NE. ἀναβιοῖν νυν πάλιν.
ΞΑ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρatos· οὐκ οἰμύζεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χρηστός εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

ΧΑΡΩΝ.

- ὥσπερ, παραβαλοῦ. 180
ΞΑ. τουτί τί ἔστι; ΔΙ. τοῦτο; λίμνη νῆ Δία
αὕτη ᾧσιν ἦν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὀρώ.
ΞΑ. νῆ τὸν Ποσειδῶν, κάστι γ' ὁ Χάρων οὐτοσί.
ΔΙ. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.
XA. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; 185
τίς ἐς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ ᾧ δονο πόκας,

164. νῆ Δι] Vid. ad v. 41. 169. μ' ᾗ scriptura
ab schol. memorata] μὴ εὖρω τότ' ἐμ' Bergkiius]
τότε μ' 170. τιν' ἐκφέρουσι Elmsleius] τινες φέ-
ρουσι vel τινες ἐκφέρουσι ἐκφέρουσι τουτονί] ἐκφέ-
ρουσιν οὐτοί Hamakerus. 175. ἐὰν] ἴν' ἂν V. ἵνα
alii nonnulli, quod memorat scholiasta. 177. ἀναβι-
οῖν Cobetus] ἀναβιοῖν 181. Scholiasta, τοῦτο λί-
μνη νῆ Δία: τοῦτο οἱ μὲν τὸν Διόνυσόν φασί λέγειν, οἱ
δὲ τὸν Ξανθίαν. Xanthiac qui tribuerunt, praecedens
τουτί τί ἔστι; Dionysio tribuere debuerant ut in codi-
cibus nonnullis factum. 186. ἢ ᾗ] ἢ εἰς codex Ba-
roccianus, et recte fortasse: de quo dixi in Annot. Oxon.
ad Ach. 242. p. 385. ὄνου πόκας] Photius p. 338, 8.
ὄνου πόκα: ἐπὶ τῶν ἀνηγνῶν καὶ τῶν μὴ ὄντων λέ-
γεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Eodem redeunt
paroemiographorum aliorumque grammaticorum inter-
pretationes, quas collegit Leutschius ad Zenob. 5, 38.
(ubi ὄνου πόκους ζητεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνυπόστατα ζητούν-
των etc.) Memorabile tamen est quod Photius, post-
quam similia comparavit proverbia, πλίνθον πλύνειν,
ἄσκον τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κοπρῶνα θυμῖαν,
addit, Ἀρίσταρχος (Ἀριστοφάνης, quem de proverbii
scripsisse novimus, Naberus) δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑπο-
θέσθαι (excidisse videtur Ὀκνον) ἐν "Αἶδου σχοινίον
πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον
ἀποκεῖραντα (haec duo vocabula delenda). Quibus
comparandae aliorum narrationes de Oeni asino, col-
lectae ab Meinekio Com. vol. 2. p. 294. ex quibus col-

ἢ ἑς Κερβερίους, ἢ ἑς κόρακας, ἢ πὶ Ταίναρον;
ΔΙ. ἐγὼ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαينه. ΔΙ. ποὶ σχήσειν δο-
κεῖς; [νεκα. 189
ἑς κόρακας ὄντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοὺ γ' οὐ-
ἔσβαινε δῆ. ΔΙ. παῖ, δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νευαυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
ΞΑ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἄλλ' ἔτυχον ὀφθαλμῶν.
ΧΑ. οὐκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;
ΞΑ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ. παρὰ τὸν Αὐαῖνου λίθον,
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μανθάνεις; ΞΑ. πάνυ
μανθάνω. 195
οἶμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιῶν;
ΧΑ. καθίζ' ἐπὶ κώπην. εἰ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ τι ποιῶ, τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἴζω πὶ κώπην, οἵπερ ἐκέλευσάς με σύ;
ΧΑ. οὐκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ, γάστρων; ΔΙ. ἰδοῦ. 200
ΧΑ. οὐκουν προβαλεῖ τῷ χεῖρε κάκτενεῖς; ΔΙ. ἰδοῦ.
ΧΑ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἄλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως; ΔΙ. κᾶτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος
ῶν, εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ῥᾶστ' ἀκούσει γὰρ μέλη 205
κάλλιστ', πειδῶν ἐμβάλης ἅπασι. ΔΙ. τίνων;
ΧΑ. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δῆ.
ΧΑ. ὡπ ὡπ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ,
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ. 210
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοᾶν
φθεγξώμεθ', εὐγῆρυν ἐμὰν αἰοῖδαν,
κοᾶξ κοᾶξ,
ἦν ἀμφὶ Νυσήιον 215
Διὸς Διώνυσον ἐν
Λίμναισιν ἀχῆσαμεν,
ἦνίχ' ὁ κραυγαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμόν τέμενος λαῶν ὄχλος. 220
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
ΔΙ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοᾶξ κοᾶξ.
ὕμιν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
ΒΑ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ. 225
ΔΙ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοᾶξ.
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἄλλ' ἢ κοᾶξ.
ΒΑ. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πρᾶτ-
των· ἐμὲ γάρ ἔσπερξαν εὐλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πᾶν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων· 230
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,

ligi potest Cratinum Ὀκνου πλοκάς dixisse, quod Ari-
stophani quoque restitui voluit Conzins. Nam quod
nunc legitur ὄνου πόκας etiam propterea suspectum
est quia πόκοι, non πόκαι dicitur.

190. ἔσβαινε] ἔμβαينه codices deteriores. 191.
κρεῶν] νεκρῶν codices nonnulli recentiores. κρεῶν legit
Aristarchus, νεκρῶν Demetrius Ixion: de quo vid. scholia
et Photius p. 177, 4. 193. οὐκουν Beckius] οὐκοῦν κύ-
κλῳ] τρέχων codices deteriores. Schol. ἀντὶ τοῦ τρέχων
γρ. καὶ κύκλῳ. 194. ἀναμενῶ] Vel ἀναμένω, modo sub-
iunctivo. 197. ἔτι πλεῖ Kusterus] ἐπιπλεῖ 199. οἵπερ]
οἵπερ RV: sed οἵπερ Ioann. Alex. τον. παραγγ. p. 32, 13.
ἐκέλευσας (sic etiam Ioann. Alex.)] ἐκέλευες R.
204. ἀθαλάττωτος] ἀθαλάττευτος Koekins. 207. βα-
τράχων κύκνων] βατραχοκύκνων Bothius. 208. ὡπ
ὡπ(ut v. 179.) D.] ὡπ ὅπ ὡπ ὅπ vel ὡπ ὅπ ὡπ ὅπ
ὡπ ὅπ. 209. ΒΑΤΡΑΧΟΙ D.] ΧΟΡΟΣ βρεκεκεκέξ]
βρεκεκέξ libri aliquot hic et infra, quam formam ponit
Ioann. Alex. τον. παραγγ. p. 38, 7. 216. Διώνυσον
Hermannus] Διδόνυσον 217. ἀχῆσαμεν D.] ιαχῆσαμεν

ἐνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἐνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ. 235
ΔΙ. ἐγὼ δὲ φλυκταῖνας γ' ἔχω,
χῷ πρῳκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾶτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
ἀλλ', ὦ φιλωδὸν γένος, 240
παύσασθε. ΒΑ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἀμέραισιν
ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ψόδης
ἐν πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἐνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσασιν.
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ. 250
ΔΙ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
τουτὶ παρ' ὕμῶν λαμβάνω.
ΒΑ. δεινὰ τᾶρα πεισόμεσθα.
ΔΙ. δεινότερα δ' ἔργωτ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγῆσομαι. 255
ΒΑ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
ΔΙ. οἰμῶζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
ΒΑ. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθ' ἄν
ὀπόσον ἢ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνη δι' ἡμέρας
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ. 260
ΔΙ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
ΒΑ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
ΔΙ. οὐδέποτε· κεκράξομαι γάρ,
κᾶν με δὴ δι' ἡμέρας,
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ,
ἕως ἂν ὕμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοᾶξ,
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὕμᾶς τοῦ κοᾶξ.
ΧΑ. ὦ παῦε παῦε, παραβολοῦ τῷ κωπῖν. 269
ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τῷβολῷ.
ΔΙ. ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ποῦ Ξανθίας;
ΞΑ. ἰαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙ. τί ἐστι τάνταυθι; ΞΑ. σκότος καὶ βόρβορος.
ΔΙ. κατείδες οὖν ποῦ τοὺς πατραλοῖας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑ. σὺ δ' οὐ;
ΔΙ. νῆ τὸν Ποσειδῶ γ' ἔγωγε, καὶ νυνὶ γ' ὀρώ. 276
ἄγε δὴ, τί δρώμεν; ΞΑ. προῖεται βέλτιστα νῶν,
ὥς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὐ τὰ θηρία
τὰ δεινὰ ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙ. ὥς οἰμῶζεται.
ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθῆιν ἐγὼ, 280
εἰδὼς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαυρόν ἐσθ' ὥς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

245. ἐν addidit Hermannus. 251. βρεκεκεκέξ
κοᾶξ κοᾶξ ante touti et v. 262. ante τούτῳ addidit
Fritzschius. 259. φάρυγξ] φάρυξ RV et V infra v.
571. 264. οὐδέποτε D.] οὐδὲ μὴν ὑμεῖς ἐμέ. οὐδέποτε.
In cod. Par. A interpolatum οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμ' οὐ-
δεπώποτε. 265. δὴ RV. Alii deī vel δέη. V. Annot.
Oxon. p. 222. Proximum βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ addidit
Reisigius. 270. ἔκβαιν', ἀπόδος] ἔκβαιν' ἀποδοὺς Hal-
bertsma. 271. ποῦ Ξανθίας (in fine versus) D.] ἢ
ποῦ Ξανθίας R. ἢ Ξανθία V. ἢ Ξανθίας ceteri. 277.
νῶν] νοῖ (i. e. νῶ) V. 279. τὰ δεινὰ ἔφασκ' ἐκεῖνος]
εἶναι τὰ δεινὰ ἔφασκεν Hamakerns.

ΞΑ. νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285
 ΔΙ. ποῦ ποῦ ὅτι; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἴθι.
 ΞΑ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἴθι.
 ΞΑ. καὶ μὴν ὁρῶ, νῆ τὸν Δία, θηρίον μέγα.
 ΔΙ. ποῖόν τι; ΞΑ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται·
 ποτέ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὄρεῦς, ποτέ δ' αὖ γυνή 290
 ὠραιότατή τις. ΔΙ. ποῦ ὅτι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
 ΞΑ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή ὅτι, ἀλλ' ἤδη κύων.
 ΔΙ. Ἐμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
 ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;
 ΞΑ. νῆ τὸν Ποσειδῶν, καὶ βολίπινον θάτερον, [δ' ἐγώ;
 σάφ' ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δὴτ' ἂν τραποίμην; ΞΑ. ποῖ
 ΔΙ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι συμπότης. 297
 ἀπολούμεθ', ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
 ὠνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.
 ΞΑ. Διδόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἔθ' ἤττον θατέρου. 300
 ΞΑ. ἴθ' ἥπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.
 ΔΙ. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
 ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν
 "ἐκ κυμάτων γὰρ αὐτὴν ἂν γαλῆν ὁρῶ."
 ἥμπουσα φρούρη. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νῆ τὸν Δία.
 ΔΙ. καῦθις κατόμοσον. ΞΑ. νῆ ΔΙ'. ΔΙ. ὁμοσον. ΞΑ.
 νῆ Δία. 306
 ΔΙ. οἶμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδὼν.
 ΞΑ. ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερπυρριάσε σου.
 ΔΙ. οἶμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτί προσέπεσεν;
 τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
 ΞΑ. αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.
 οὗτος. ΔΙ. τί ἔστιν; ΞΑ. οὐ κατήκουσας; ΔΙ. τίνος;
 ΞΑ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με
 αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
 ἀλλ' ἥρεμί πτήξαντες ἀκροασώμεθα. 315
 ΧΟΡΟΣ.
 "Ἰακχ', ὦ "Ἰακχε.
 "Ἰακχ', ὦ "Ἰακχε.
 ΞΑ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὦ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
 ἐνταυθα ποῦ παίζουσιν, οὓς ἔφραξε νῦν.
 ἄδουσι γοῦν τὸν "Ἰακχον ὄνπερ Διαγόρας. 320
 ΔΙ. κάμοι δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
 βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
 ΧΟ. "Ἰακχ', ὦ πολυτίμοις ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων,
 "Ἰακχ', ὦ "Ἰακχε, 325
 ἔλθέ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων
 ὁσίους ἐς θιασώτας,
 πολὺκαρπον μὲν τινάσσω
 περὶ κρατὶ σφ' βρύνοντα
 στέφανον μύρτων· θρασεὶ δ' ἐγκατακρούων 330

324—336. = 340—353.

286. ὅστιν duo codices, alii ὅστι, om. RV alii que.
 ἐξόπισθεν R. ἔξοπισθεν V. ὅπισθεν alii. ἐξό-
 πισθ' ἴθι Dobraeus] ἐξόπισθεν αὐ V. ἐξόπισθε νυν alii.
 ἐξόπισθεν, omisso αὐ vel νυν, R. 300. τοῦτ' ἔθ' D.
 τοῦτό γ' RV. τοῦτό γ' ἔθ' alii. 304. γαλῆν] γαλῆν
 R. γαλῆν' alii, ut est ap. Eurip. Or. 281., quod γαλῆν
 pronunciaverat Hegelochus histrio. 308. Xanthiae
 tribuit Aristarchus ap. schol., Dionysio continuant co-
 dices. σου R. μου vel μοι ceteri. 309. προσέπε-
 σεν] προσέπτατο (γρ. προσέμπεσε) V. προσέπτατο qui
 scripsit recordatus erat versuum tragicorum, velut
 Aesch. Prom. 644. Soph. Ai. 282. Euripidis Alc. 421.
 310. αἰτιάσωμαι D.] αἰτιάσομαι 311. Verba ex v. 100.
 repetita R alii que nonnulli Xanthiae tribuunt, plerique
 Dionysio. De prava personarum notatione in versibus
 proximis, quae est in libris plerisque, vid. Annot. Oxon.
 p. 225. 324. πολυτίμοις Hermannus] πολυτιμήτοις
 329. περὶ RV. ἀμφὶ alii cum Eustathio p. 1715, 62.
 qui ἐπὶ p. 701, 2.

ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
 φιλοπαίγμονα τιμάν,
 χαρίτων πλείστον ἔχουσιν μέρος, ἀγνάν, ἱερὰν 335
 ὁσίοις μύσταις χορεῖαν.
 ΞΑ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
 ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
 ΔΙ. οὐκ οὐκ ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης;
 ΧΟ. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χειρὶ τινάσσω, 340
 "Ἰακχ', ὦ "Ἰακχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 φλογὶ φέγγεται δὲ λειμῶν·
 γόνυ πάλλεται γερόντων·
 ἀποσεύονται δὲ λύπας
 χρόνιους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς
 ἱεράς ὑπὸ τιμᾶς.
 σὺ δὲ λαμπράδι φέγγων 350
 προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον
 χοροποιὸν, μάκαρ, ἦβαν.
 εὐφημεῖν χρή καὶ εἰστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
 ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καθα-
 ρεῖται, [σεν, 356
 ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευ-
 μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ'
 ἐτελέσθη, [ποιοῦσιν,
 ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ ἔναι καὶ τοῦτο
 ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκολὸς ἐστί
 πολίταις, 359
 ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
 ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδο-
 κεῖται, [πέμπει
 ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναὺς, ἢ τὰ πόρρητ' ἀπο-
 ἔξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὦν, εἰκοστολόγος κακοδαί-
 μων, [δαυρον,
 ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπί-
 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
 τινὰ πείθει, [δων, 366
 ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἐκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπά-
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὦν εἴτ' ἀπο-
 τρώγει, [Διονύσου·
 κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ
 τούτοις αὐδῶ καῦθις ἀπαυδῶ καῦθις τὸ τρίτον
 μάλ' ἀπαυδῶ [μολπῇν 370
 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε
 καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε πρέπουσιν
 χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως [έορτη.
 ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
 λειμῶνων ἐγκρούων
 κάπισκώπτων 375
 καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
 ἥριστηται δ' ἔξαρκούντως.
 ἀλλ' ἔμβα χῶπῳς ἀρεῖς 377
 τὴν σῷτειραν γενναίως

372—376. = 377—381.

340. χειρὶ Hermannus] χειρὶ γὰρ ἡκεῖ (ἡκεῖς codi-
 ces deteriores) 344. φέγγεται] φλέγεται V alii que
 nonnulli. 350. φέγγων Bothius] φλέγων 359.
 γνώμη] γνώμην libri aliquot. γνώμη Plut. Mor. p. 349b.
 γλώσση ibid. p. 348 d. 363. ὦν om. R. 366. ὑπά-
 δων] ἐπάδων R alii que nonnulli et schol. ad v. 153.
 369. τούτοις αὐδῶ ex Gellio Praef. N. A. p. 11. τούτοις
 ἀπαυδῶ R. τούτοις ἀπαυδῶ alii. τοισὶδ' ἀπαυδῶ
 Meinek. οἷσιν ἀπαυδῶ Kockius. τούτων ἀπαυδῶ
 Meierus. 371. καὶ αἱ τῆδε πρέπουσιν] κατὰ — καὶ
 τῆδε πρέπουσιν Hamakerus. 376. ἥριστηται] Ex
 Athen. 11. p. 464 f. explicuit Bernhardus Hist. Lit. Gr.
 vol. 2. p. 656. 377. ἀρεῖς Scaliger] αἰρεῖς vel αἰρῆς

- τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἢ τὴν χώραν 380
σώσειν φῆσ' ἐς τὰς ὥρας,
κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται. 381
ἄγε νυν ἐτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βα-
σίλειαν, [κελαδεῖτε.
Δήμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες Ζαθέοις μολπαῖς
Δήμητερ, ἀγνῶν ὀργῶν 385
ἀνασσοσα, συμπαραστάτει,
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν·
καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαι τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παῖσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
ἀλλ' εἶα 394
νῦν καὶ τὸν ὠραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
ψῶδαισι, τὸν ἑυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας. 395
Ἰακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς 397
ἡδιστον εὐρῶν, δεῦρο συνακολουθεῖ
πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὥς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις. 400
Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπε με.
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλῳτι 405
κάπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον
καὶ τὸ βῆκος, κἄκηϋρες ὥστ'
ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεῦν.
Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπε με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μεираκίσκης 410
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
ἑμπαιστρίας χιτωνίου
παρραργέντος τιθήιον προκῦψαν.
Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπε με.
ΞΑ. ἐγὼ δ' αἰεὶ πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεῦν βούλωμαι. ΔΙ. κἄγωγε προσχο-
ρεῦσω. 415
ΧΘ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν' Ἀρχέδημον,
ὃς ἐπτέτης ὦν οὐκ ἔφρσε φράτερας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. 420
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κάκόπτετ' ἐγκεκυφῶς,
κάκλαε κάκεκράγει 425
Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἰπποβίου
κύσθω λεοντὴν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. 430
384—388. = 389—393.
394—397. = 440—443.
414—415. = 444—445.
416—439. octo trinorum versuum systemata paria.

380. σώσειν D.] σώσει V. σώζειν ceteri. 382.
ἡμυχ. ἢ ἱερεὺς praescriptum in R. 383. Ζαθέοις R et
Barocc. Ζαθέας ceteri. 394. ἀλλ' Bentleius] ἄγ'.
Vid. Annot. Oxon. p. 250. 398. μέλος] τέλος Meine-
kuis. 405. τόν τε Bentleius] τόνδε τὸν 412.
παρραργέντος] διαρραγέντος R. 415. προσχορεῦσω
D.] πρὸς 418. φράτερας D.] φράτορας 427. Ἀνα-
φλύστιος Porsonus] ἀναφλύστιος 430. κύσθω
Fritzscheius] κύσθου

- ΔΙ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῦν
Πλούτων' ὅπου ἑνθάδ' οἰκεῖ;
ἔξνω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφριγμένω.
ΧΘ. μὴδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
μὴδ' αὐθις ἐπανέρη με, 435
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφριγμένος.
ΔΙ. αἶροι' ἂν αὐθις, ὦ παῖ.
ΞΑ. τουτί τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν.
ΧΘ. χωρεῖτε 440
νῦν ἱρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἂν' ἄλλος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφίλους ἑορτῆς.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραισιν εἶμι καὶ γυναῖξιν, 444
οὐ παννυχίζουσιν θεᾶ, καὶ φέγγος ἱρὸν οἶσω.
ΧΘ. χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους λειμῶνας ἀνθεμῶδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον, 450
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὀλβια
Μοῖραι ἑυνάγουσιν.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν, 455
ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ-
σεβῇ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ἑένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.
ΔΙ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα; 460
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπὶχῦριοι;
ΞΑ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
ΔΙ. παῖ παῖ.
ΔΙΑΚΟΣ.
τίς οὗτος; ΔΙ. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
ΔΙ. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ 465
καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἄγχων κἀποδράς ψυχου λαβὼν,
ὃν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα 470
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἵματοσταγῆς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἐχιδνὰ θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησσία μύραινα· τῷ νεφρῷ δὲ σου 475
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένῃ
διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὀρμήσω πόδα.
ΞΑ. οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.
ΞΑ. ὡ καταγέλαστ', οὐκ οὐκ ἀναστήσει ταχὺ 480
πρίν τινα σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ὠρακιῷ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγιάν.
ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ, προσθοῦ. ΔΙ. ποῦ ὅστιν; ΞΑ. ὦ χρυ-
σοῖ θεοί,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙ. δείσασα γὰρ
ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν. 485
ΞΑ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙ. ἐγὼ;
πῶς δειλὸς ὅστις σφογγιάν ἤτησά σε;
οὐκ ἂν ἕτερός γ' αὐτ' εἰργάσατ' ἀνὴρ. ΞΑ. ἀλλὰ τί;
ΔΙ. κατέκειτ' ἂν ὁσφραινόμενος, εἶπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπειρησάμην. 490
448—453. = 454—459.

441. 447. ἱρὸν D.] ἱερὸν 444. κόραισιν D.] κό-
ραις 445. καὶ addidit D. οἶσω D.] οἶσων
462. γεύσει Elmsleius] γεύσει R. γεῦσαι ceteri.
475. Ταρτησσία codex unus. Ταρτησία ceteri. 482.
487. σφογγιάν Brunckius] σπογγιάν 483. προσθοῦ
D.] πρόσθου 488. οὐκ ἂν V. οὐκ οὐκ ceteri. οὐ τὰν
Elmsleius. γ' αὐτ' R et Cantabr. unus. ταῦτ' ceteri.

- ΞΑ. ἀνδρεῖά γ' ὦ Πόσειδον. ΔΙ. οἶμαι νῆ Δία.
 σὺ δ' οὐκ ἔδειςας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
 καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
 ΔΙ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ λημματιῶς κἀνδρεῖος εἶ,
 σὺ μὲν γενοῦ ἴγῳ, τὸ ῥόπαλον τοῦτι λαβὼν 495
 καὶ τὴν λεοντήν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
 ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
 ΞΑ. φέρε δὴ ταχέως αὐτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
 καὶ βλέπον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
 εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σέ το λῆμ' ἔχων. 500
 ΔΙ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
 φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' ἄρῳμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

- ὦ φίλταθ' ἦκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἰσὶθι.
 ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἦκοντ', εὐθέως
 ἔπεττεν ἄρτους, ἦψε κατερικτῶν χύτρας. 505
 ἔτνους δὺ ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὄλον,
 πλακοῦντας ὥπαιτα, κολλάβους. ἀλλ' εἰσὶθι. [ἐγὼ
 ΞΑ. κάλλιστ', ἐπαίνῳ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ σ'
 περιόψομά πελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
 ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα 510
 ἔφρυγε, κῶνον ἀνεκεράνυν γλυκύτατον.
 ἀλλ' εἰσὶθ' ἄμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. λη-
 ρεῖς ἔχων·

- οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
 ἰδὴ ὕδον ἔσθ' ὠραιότητι κύρηχρηστρίδες
 ἔτεραι δὺ ἢ τρεῖς. ΞΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
 ΘΕ. ἡβυλλῶσαι κάρτι παρατετιλμένα. 516

- ἀλλ' εἰσὶθ', ὡς ὁ μάγειρος ἰδὴ τὰ τεμάχη
 ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χὴ τράπεζ' εἰσῆρετο.
 ΞΑ. ἴθι νυν, φράσον πρῶτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
 ταῖς ἔνδον οὖσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι. 520
 ὁ παῖς, ἀκολουθεῖ δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.

- ΔΙ. ἐπίσχες οὗτος. οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
 ὅτι σε παίζων Ἡρακλέα ἔσκευάσα;
 οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
 ἀλλ' ἀράμενος οἷσεις πάλιν τὰ στρώματα; 525

- ΞΑ. τί δ' ἔστιν; οὐ δὴ πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
 ἄδωκας αὐτὸς; ΔΙ. οὐ τὰχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
 κατὰθου τὸ δέσμα. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
 καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίους θεοῖς;
 τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν 530
 ὡς δοῦλος ὦν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;
 ΞΑ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἴσως γὰρ τοί ποτε
 ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

- ΧΘ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστι 534
 νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
 πολλὰ περιπεπλευκότες, 535
 μετακυλίνδων αὐτὸν αἰεὶ
 πρὸς τὸν εὐ πράττοντα τοῖχον
 μᾶλλον ἢ γεγραμμένην

534—548. = 590—604.

494. λημματιῶς] λημματίας var. leetio ap. schol. quod
 voc. annotarunt Hesychius, Photius et Suidas per φρο-
 νηματίας interpretati. 502. ἄρῳμαι Cobetus] αἰρῳ-
 μαι ταδί] τάδε R. 505. κατερικτῶν eodex unus
 (alii κατερικτῶν) eum Suida s. v. ἐρικτόν et schol.
 Homeri II. 13, 441. κατερικτῶν ceteri eum Etym. M.
 p. 387, 14. κατερικτοῦ eodex Mutin. et Diaconus ad
 Hesiodi sent. 287. 506. βοῦν] τ' addit V, δ' Suidas
 s. v. ἀπηνθράκιζεν. 508. οὐ delet Elmsleius.
 509. περιόψομά πελθόντ' Porsonus] περιόψομαι ἀπελ-
 θόντ' 514. ἰδὴ ὕδον D.] ἴδ' ἔνδον 518. ἔμελλ'
 R. ἡμελλ' ceteri. 520. ὡς] ὅτι R et eod. Mutin. ὅτ'
 V. 523. Ἡρακλέα ἔσκευάσα Elmsleius] Ἡρακλέ'
 ἔσκευασα R. Ἡρακλέα γ' ἔσκευάσα (ἐσκευάσα V) alii.
 531. Ἀλκμήνης D.] ἀλκμήνης

εἰκόν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν
 σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 δεξιῶ πρὸς ἀνδρὸς ἔστι 540
 καὶ φύσει Θηραμένους.

- ΔΙ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
 Ξανθίας μὲν δοῦλος ὦν ἐν
 στρώμασιν Μιλησίοις
 ἀνατετραμμένος κυνὼν ὀρ-
 χηστρίδ', εἴτ' ἦτησεν ἀμίδ', ἐ-
 γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
 τοῦρεβίνθου ὄραττόμην, οὐ-
 τος δ' αὐτ' ὦν αὐτὸς πανούργος 545
 εἶδε, κᾶτ' ἐκ τῆς γνάθου
 πύξ πατάξας μουῖέκοψε
 τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους; 548

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

Πλαθάνη Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανούργος οὐτοσί,
 ὃς ἐς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε 550
 ἐκκαίδε' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

- νῆ Δία,
 ἐκείνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ἦκει τινί.
 ΠΑΝ.Α. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
 ἂν' ἡμιβολιαῖα. ΞΑ. δώσει τις δίκην.
 ΠΑΝ.Α. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὦ γύναι,
 κοῦκ οἶσθ' ὅτι λέγεις. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν οὖν με 556
 προσεδόκας,
 ὅτι καὶ κοθόρρους εἶχες, ἂν γυνῶναί σ' ἔτι;
 τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἰρηκά πω.
 ΠΑΝ.Β. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
 ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς τάλάρσι κατήσθιεν. 560
 ΠΑΝ.Α. κᾶπειτ' ἐπειδὴ τὰργύριον ἐπραττόμην,
 ἔβλεψεν ἐς με δριμύ κάμυκάτό γε.
 ΞΑ. τούτου πάνυ τοῦργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
 ΠΑΝ.Β. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπάτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
 ΠΑΝ. Α. νῆ Δία, τάλανα. νῦ δὲ δεῖσάσα γέ που 565
 ἐπὶ τὴν κατήληφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
 ὁ δ' ὥψετ' ἐξῆξας γε τὰς ψιάθους λαβὼν.
 ΞΑ. καὶ τοῦτο τοῦτου τοῦργον. ἀλλ' ἔχρην τι δρᾶν.
 ΠΑΝ.Α. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
 ΠΑΝ.Β. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχης, Ὑπέρβολον, 570
 ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑΝ.Α. ὦ μιὰρὰ φάρυγξ,
 ὡς ἡδέει ἐν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
 κόποισι μ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

546. αὐτὸς] καὶ τὸς Bergkiius. 549. Duae in
 seenam prodeunt πανδοκεῦτριά. Prioris cauponae
 verbis in libris omnibus πανδοκεῦτρία praescriptum
 est, alterius in libris antiquioribus ἑτέρα πανδοκεύ-
 τρια vel ἄλλη πανδοκεῦτρία, in recentioribus nonnullis
 πλαθάνη, quo nomine appellatur v. 549, in aliis sim-
 pliciter πανδοκεῦτρία. Sermones ipsi in libris aliis
 aliter inter loquentes sunt distributi, ut videre licet in
 Aunot. Oxon. p. 238., quanquam in hac re librorum
 auctoritas nulla est. Tantum manifestum est, prima-
 rias πανδοκευτρίας α' partes esse, interpositis breviori-
 bus Xanthiae, Dionysi et πανδοκευτρίας β' sermonibus.
 557. ἂν γυνῶνα Elmsleius] ἀναγνώνα 562. νῦ δέ —]
 His verbis continuatur narratio post verba κάμυκάτο
 γε v. 562. interrupta, nulla habita verborum interposito-
 rum ratione. Similiter in Thesm. 50. verba μέλλει γὰρ
 ὁ καλλιπῆς Ἀγάθων, | πρόμος ἡμέτερος continuantur
 post verba plura interposita v. 52. δρυόχους τιθέναι
 δράματος ἀρχάς. Et infra v. 797. 800. δεῖσάσα RV.
 δεῖσάσαι ceteri. 567. τὰς ψιάθους] Scholiasta, ἐν
 τῇ Καλλιστράτου γέγραπται τοὺς ψιάθους, καὶ σεση-
 μέιται τοῦτο, ὅτι ἀρσενικῶς εἶπε. Feminino utitur
 Lys. 921.

- ΠΑΝ. Β. ἐγὼ δ' ἂν ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμι σε.
ΠΑΝ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου 575
δρέπανον λαβοῦσ', ὦ τὰς χόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέυν', ὅς αὐτοῦ τήμερον
ἐκηνηιέται ταῦτα προσκαλούμενος.
ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθὸν εἰ μὴ φιλῶ.
ΞΑ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παθε παθε τοῦ λόγου. 580
οὐκ ἂν γενοίμην Ἑρακλῆς αὖ. ΔΙ. μηδαμῶς,
ὦ Ξανθίδιον. ΞΑ. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δούλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;
ΔΙ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοί, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κἂν εἰ με τύποις, οὐκ ἂν ἀντείοιμί σοι. 585
ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παῖδια,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κάρχέδημος ὁ γλάμων.
ΞΑ. δέχομαι τὸν ὄρκον, κάπὶ τούτοις λαμβάνω.
ΧΟ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἔπειδ' 590
τὴν στολὴν εἵληφας, ἦν περ
εἶχες ἔξ ἀρχῆς, πάλιν
ἀναναέζειν — — —
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧ περ εἰκάζεις σεαυτὸν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει
καὶ βαλεῖς τι μαλθακόν,
αὖθις αἵρεσθαί σ' ἀνάγκη
ᾧ σται πάλιν τὰ στρώματα.
ΞΑ. οὐ κακῶς, ὠνδρες, παραινέειτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοοῦμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἦ τι,
ταῦτ' ἀφαιρείσθαι πάλιν πει-
ράσεται μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρεῖω
ᾧ μαιτὸν ἀνδρείον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
ΔΙ. εὐνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον, 605
ἵνα δῶ δίκην· ἀνύετον. ΔΙ. ἦκει τῷ κακόν.
ΞΑ. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσσιτον; ΔΙ. εἴεν, μαχεῖ;
ὁ Διτύλας χῶ Σκεβλύας χῶ Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῷ.
ΔΙ. εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ 610
κλέπτοντα πρὸς τὰλλότρια; ΞΑ. μᾶλλ' ὑπερφυᾶ.
ΔΙ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ. ΞΑ. καὶ μὴν νῆ Δία,
εἰ πῶποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ κλεψα τῶν σὼν ἄξιόν τι καὶ τριχός,
καὶ σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάννυ· 615
- βασάνιζε γάρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἂν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
ΔΙ. καὶ πῶς βασανίσω; ΞΑ. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστρίχιδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥίνας ὅσος ἐγχείων. 620
πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τάλλα, πλὴν πρᾶσιν
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείω νέψ.
ΔΙ. δίκαιος ὁ λόγος· κἂν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τάργυρίον σοι κείσεται.
ΞΑ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. 625
ΔΙ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεῦη ταχέως, χῶ πῶς ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψευδός. ΔΙ. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'; εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΔΙ. λέγεις δὲ τί; 630
ΔΙ. ἀθάνατος εἶναι φημι Διόνυσος Διὸς,
τοῦτον δὲ δούλον. ΔΙ. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑ. φῆμ' ἐγώ.
καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθητέας.
ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεός,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί; 635
ΞΑ. δίκαιος ὁ λόγος· χῶ πότερον ἂν νῦν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμῆσαντα τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
ΔΙ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γεννάδας ἀνὴρ·
χωρεῖς γάρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δὴ.
ΞΑ. πῶς οὖν βασανίεις νῦν δικαίως; ΔΙ. ῥαδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑ. καλῶς λέγεις.
ἰδοῦ, σκόπει νυν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.
ΔΙ. ἦδη πᾶταξά σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δί', οὐκ ἐμοὶ δοκεῖς.
ΔΙ. ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙ. πηνίκα; 640
ΔΙ. καὶ δὴ πᾶταξα. ΔΙ. κᾶτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
ΔΙ. οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσσομαι.
ΞΑ. οὐκ οὖν ἀνύσεις; ἱατταταῖ. ΔΙ. τί τᾶτταταῖ;
μῶν ὠδυνήθης; ΞΑ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὀπόθ' Ἑράκλεια τὰν Διομεΐους γίγνεται. 651
ΔΙ. ἀνθρωπος ἱερός· δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙ. ἰοῦ ἰοῦ. ΔΙ. τί ἐστιν; ΔΙ. ἱππέας ὄρω.
ΔΙ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙ. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
ΔΙ. ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδέν μοι μέλει. 655
ΔΙ. βαδιστέον τᾶρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
ΞΑ. οἴμοι. Αἴ. τί ἔστι; ΞΑ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
ΔΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτὶ; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙ. Ἀπολλων, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν ἔχεις.
ΞΑ. ἡλγησεν· οὐκ ἡκούσας; ΔΙ. οὐκ ἔγνω', ἐπεὶ 660
ἱαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμνησκόμην.
ΞΑ. οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπῶδει.
ΔΙ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἦδη πάρχερε τὴν γαστέρα.
ΔΙ. Πόσειδον, ΞΑ. ἡλγησέν τις.
ΔΙ. ὅς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκάς μέδεις 665
ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
ΔΙ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὀπότερος ὑμῶν ἔστι θεός, ἀλλ' εἴσιτον·
ὁ δεσπότης γάρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται 670

574. Scholiasta, τινὲς φασὶ τὸν Διόνυσον λέγειν τοῦτον τὸν στίχον. δ' ἂν ἐς D.] δὲ γ' εἰς vel δ' ἐς vel δ' εἰς 576. τὰς Schaeferus secundum Phrynichi praeceptum in Bekk. Anecd. p. 72, 5. χόλικας Schweighaeuserus] κόλικας 581. αὐ Hermannus] ἂν 593. Lacuna in recentioribus codicibus nonnullis expleta verbis ex versu strophico 536. fictis αὐτὸν ἀεί. In Ralliisq. nonnullis gl. est σεαυτὸν (vel ἑαυτὸν) πρὸς τὸ σοβαρόν· unde Fritzscheus ἀναναέζειν πρὸς τὸ γαῦρον. 595. καὶ βαλεῖς] κάκβάλῃς V, i. e. κάκβαλεῖς, ut L. Dindorfius in Thes. vol. 5. p. 553. 597. ἀνάγκη ᾧ σται (ὅστιν Benteleius) πάλιν Dawesius] ἀνάγκη πάλιν R. ἀνάγκη ᾧ σται πάλιν V. ἀνάγκη τις πάλιν codices aliquot recentes. 600. ταῦτ'] τοῦτ' R. 607. οὐ addit Elmsleus et καὶ ποτ' εἴεν delevit. μαχεῖ D.] μάχει 608. Σκεβλύας] σκεβλίας libri deteriores. 609. δευρὶ] δεῦρο R. 611. μᾶλλ' ex schol.] μάλ' 612. ΑΙ.] ΔΙ. duo codices recentes.

618. βασανίσω V. βασανίζω ceteri. 637. χῶ πότερον] γ' addunt RV. 645. οὐκ ἐμοὶ δοκεῖς. ΑΙ. ἀλλ' Kockius] οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς. ἀλλ' 652. ἀνθρωπος D.] ἀνθρωπος 655. ἐπεὶ RV. ἔπειτα alii. 664. ἡλγησεν R. ἡλγησε ceteri plerique. Manifestum est hunc trimetrum compleri verbis inferioribus ἁλὸς ἐν βένθεσιν. Mire vero interposita sunt verba, ut scholiasta annotavit, ex Sophoclis Laocoonte petita ὅς Αἰγαίου πρῶνας (πρῶνός Scaliger. πρῶνας ἔχεις Bergkii) ἢ γλαυκάς μέδεις, omissis quae apud Sophoclem sequebantur verbis εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὕψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων. Unde Kockius verba ὅς Αἰγαίου — μέδεις ex scholiastae annotatione irrepsisse coniecit.

χῇ Φερσέφατθ' ἄτ' ὄντε κάκείνω θεῷ.
 ΔΙ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
 πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
 ΧΟ. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν
 αἰοῖδ' ἡμᾶς 675
 τὸν πολὺν ὁμομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφαί
 μυρία κάθηνται [φιλάλοις
 φιλοτιμότεραι Κλεοφώντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν ἀμ-
 δεινὸν ἐπιβρέμεται 680
 Ὀρηκία χελιδῶν,
 ἐπὶ βάρβαρον ἐζομένη πέταλον·
 τρύζει δ' ἐπὶ κλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεί-
 ται, κἂν ἴσαι γένωνται. 685
 τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
 ἔμπαραινεν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
 ἐξιῶσαι τοὺς πολίτας κάφελειν τὰ δειμάτα.
 κεῖ τις ἡμάρτε σφαλεῖς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
 ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε 690
 αἰτίαν ἔκθεϊσι λύσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
 εἰτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδὲν εἶν' ἐν τῇ πόλει.
 καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τοὺς μὲν ναυμαχῆσαντας μίαν
 καὶ Πλατιάς εὐθὺς εἶναι κἂν τι δούλων δεσπότης.
 κοῦδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν
 ἔχειν, 695
 ἀλλ' ἐπαίνῳ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
 πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
 χοῖ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
 τὴν μίαν ταύτην παρῆναι ἔμφορὰν αἰτουμένοις.
 ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι φύσει, 700
 πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ἔγγενεῖς κτησώμεθα
 κάπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ἔκταναυμαχῇ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κάποσεμνυνόμεθα,
 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
 ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
 εἰ δ' ἔγωγ' ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ'
 οἰμῶζεται, 706
 οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πῆχκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 Κλειγένης ὁ μικρὸς, [τέφρου 710
 ὁ πονηρότατος βαλανεύς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησι-
 ψευδολίτρου κονίας
 καὶ Κιμωλίας γῆς,
 χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
 εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κάποδυθῇ μεθύων ἄνευ
 ζύλου βαδίζων.
 πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἢ πόλις πεπονθέναι
 ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοῦς τε καὶ καθοῦς,
 ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720
 οὔτε γὰρ τούτοις οὐσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
 ἀλλὰ καλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνους ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
 ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροις πανταχοῦ,
 χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλ-
 κίοις, 725
 χθές τε καὶ πρῶην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
 τῶν πολιτῶν θ' οὐς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώ-
 φρονας
 ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοῦς τε καὶ καθοῦς,

675—705. = 706—737.

684. τρύζει Fritschius (ρύζει coniecerat D.) κελ-
 ρύζει, cum Suida s. v. ἐπὶ κλαυτον. 691. τὰς] τῆς
 Bergk. 695. τοῦτ' Paris. A. τοῦτ' ceteri. 696.
 μόνα] μάλα Meinek. 699. αἰτουμένοις] αἰτουμέ-
 νους R. 712. ψευδολίτρου ex Pollnce 7, 39. et Eu-
 stathio p. 483, 8.] ψευδονίτρου 714. ἰδὼν Bentleius]
 εἰδὼς 724. Hic versus non legitur apud Pollncem
 9, 90. ubi versus 721—726. afferuntur.

καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μου-
 σικῇ, [ρίαις 730
 προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρ-
 καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
 ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἢ πόλις πρὸ τοῦ
 οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ βρόδῳ ἐχρήσατ' ἂν.
 ἀλλὰ καὶ νῦν, ὧν ὁνῆτοι, μεταβαλόντες τοὺς τρό-
 πους [γὰρ 735
 χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι
 εὐλογον· κἂν τι σφαλῇτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ζύλου,
 ἦν τι καὶ πάσχιτε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσετε.
 ΕΙ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, γεννάδας ἀνὴρ
 ὁ δεσπότης σου. ΞΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
 ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740
 ΑΙ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρυς,
 ὅτι δούλος ὦν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
 ΞΑ. ψμῶξε μὲντάν. ΑΙ. τοῦτο μὲντοι δουλικὸν
 εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
 ΞΑ. χάρεις, ἱκετεύω; ΑΙ. μάλλ' ἐποπτεῦναι δοκῶ, 745
 ὅταν καταράσσωμαι λάθρα τῷ δεσπότη.
 ΞΑ. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν
 πολλὰς ἀπίης θύραζε; ΑΙ. καὶ τόθ' ἤδομαι.
 ΞΑ. τί δὲ πολλὰ κρᾶτιων; ΑΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
 ΞΑ. ὁμόγινε Ζεῦ· καὶ παρακοῦν δεσποτῶν 750
 ἄττ' ἂν λαλῶσι; ΑΙ. μάλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
 ΞΑ. τί δὲ τοῖς θύρασι ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙ. ἐγώ;
 μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κάκμαινομαι.
 ΞΑ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλών, ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
 καὶ δὸς κύσαι καὶ τὸς κύσον, καὶ μοι φράσον, 755
 πρὸς Διὸς, δὲ ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οἰνῶν ἐστὶ θόρυβος καὶ βοή
 χῷ λοιδορησμός; ΑΙ. Αἰσχύλου κεῦριπίδου.
 ΞΑ. ἄ. ΑΙ. πράγμα πρᾶγμα μέγα κέκινηται μέγα
 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ. 760
 ΞΑ. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλα καὶ δεξιαί,
 τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ ἐκτέχνων
 σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς, ΞΑ. μανθάνω. 765
 ΑΙ. ἔως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἑτέρος τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
 ΞΑ. τί δήτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
 ΑΙ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
 ὡς ὦν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑ. νυνὶ δὲ τίς; 770
 ΑΙ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
 τοῖς λυποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
 καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρύχοις,
 ὅπερ ἔστ' ἐν Ἀίδου πληθὸς, οἱ δ' ἀκροώμενοι
 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
 ὑπερεμάνθαν, κἀνόμιαν σοφώτατον·
 κἄπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑ. κοῦκ ἐβάλλετο;

730. προυσελοῦμεν] προυγελοῦμεν ap. Stobaenum
 Floril. 43, 28. de quo dixi in Annot. Oxon. p. 249.
 734. καὶ] κἂν Meinek. 739—809. ΑΙ.] In cod.
 Paris. D. hic οἰκῆτης Αἰακοῦ, postea semper οἰκῆτης.
 in aliis constanter vel Αἰακός vel οἰκῆτης, in aliis
 modo Αἰακός modo οἰκῆτης. 743. ψμῶξε Brunekius]
 οἰμῶξε (οἰμῶξε cod. Paris. E.) 748. ἀπίης Kusterus]
 ἀπῆς τόθ' τοῦθ' R. 749. οἶδ' ἄλλ' Reiskius. 752.
 θύρασι Meinek.] θύραζε 757. καὶ RV. χῇ ceteri.
 762. ἀπὸ] ἐπὶ vel περὶ Meinek. 765. ἐξῆς, ΞΑ. μαν-
 θάνω. | ΑΙ. ἔως] ἐξῆς, μανθάνεις; | ἔως Meinek.
 768. τουτὶ] τοῦτο V. 771. δη] δὲ duo codices recen-
 tes. 772. τοῖσι Par. A. τοῖς ceteri. βαλλαντιο-
 τόμοις Lachmannus] βαλλαντιοτόμοις RV. βαλλαντιο-
 τοῖς ceteri.

- ΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780
- ΞΑ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νῆ Δί', οὐράνιον γ' ὅσον.
- ΞΑ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ἑύμαχοι;
- ΑΙ. ὀλίγον τὸ χρηστὸν ἔστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
- ΞΑ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
- ΑΙ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
κάλεχον αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑ. κάπαιτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
- ΑΙ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου· 790
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδμηίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἔξιν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνισθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.
- ΞΑ. τὸ χρήμ' ἄρ' ἔσται; ΑΙ. νῆ Δί', ὀλίγον ὕστερον. 795
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικῇ σταθμῆσεται,
- ΞΑ. τί δέ; μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν;
- ΑΙ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν
καὶ πλαίσια ἑύμπηκτα ΞΑ. πλινθεύσουσι γάρ; 800
- ΑΙ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγωδίας.
- ΞΑ. ἡ που βαρέως οἶμαι τὸδ' Αἰσχύλον φέρειν.
- ΑΙ. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
- ΞΑ. κρινεὶ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙ. τοῦτ' ἦν δύσκολον· 805
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ἠῦρискέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναῖοι συνέβαιν' Αἰσχύλος,
ΞΑ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
- ΑΙ. λῆρόν τε τᾶλλ' ἤγγετο τοῦ γυνῶνα περὶ
φύσεις ποιητῶν· εἴτα τῷ σφ' δεσπότη 810
ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσώμην· ὡς ὁπότεν οἱ δεσπότες
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται,
- ΧΟ. ἡ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἐνδοθεν ἔξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντας 815
ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ῥύματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σχινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,

814—829. quattuor quaternorum versuum systemata paria.

794. γ' om. RV aliique. 797. καὶ γάρ] ἀλλ' ἢ ap. Pollucem 9, 52. Etym. M. p. 744, 20. Photium et Suidam s. v. τάλαντον et grammat. ms. in Bibl. Coislin. p. 475. σταθμῆσεται] κριθῆσεται Pollux, Etym. M. et Photius, non Suidas. Post hoc verbum comma ponendum erat: nam Aeacus pergit v. 799., nulla habita Xanthiae ratione. Idem de proximis quae Xanthias interponit verbis dicendum est πλινθεύσουσι γάρ; quae in libris male Aeaco tribuuntur, γάρ in γε (τε RV) corrupto, quos errores correxit Koekius. 800. ἑύμπηκτα] Libri partim sic, partim ἑύμπηκτα, σύμπηκτα, ἑύμπηκτα. πλινθεύσουσι] πλινθεύουσι V. 803. τὸδ' F. Rankius] τὸν 804. γοῦν] δ' οὖν R. 812. ὁπότεν Meinekius. ὅταν V. ὅταν γ' ceteri. 815. ὀξύλαλου Paris. D. ὀξύλαλον ceteri. παρίδῃ V. περ ἰδῃ ceteri. ὀδόντας] ὀδόντα RV aliique nonnulli, quod librarius aliquis posuisse videtur propter praecedens ὀξύλαλον. Quod Lys. 1226. θάγοντας τὸν ὀδόντα legitur ab metro postulatur, hic vero nihil caussae erat cur singularem numerum plurali praeferret poeta. 818. ἱππολόφων] ὑψηλόφων codices pauci recentes, quod legit scholiasta, qui explicat, τῶν τοῦ Αἰσχύλου· διὰ τὸ ὑψηλόν, τούτῳ μετεώρων, μεγάλων. 819. σχινδαλάμων Porsonus] σκινδαλαμῶν V. σκινδαλῶν R. Alii σκινδαλάμων vel σκινδαλάμων.

φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς 820
ῥήμαθ' ἱπποβάμονα.
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφίᾳς λασιαύχενα χαίτην,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει
ῥήματα γομφοπαγῇ πινακῆδὸν ἀποσπῶν 825
γῆγενεὶ φουσηματὶ·
ἐνθεν δὴ στοματοουργὸς ἐπὼν βασανίστρια λίσφῃ
γλῶσσ' ἀνελίσσομένη φθονερούς κινούσα χαλινούς
ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πλευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει. 830
κρεῖττων γὰρ εἶναι φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙ. Αἰσχύλε, τί σιγῆς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΤ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτεραπεύετο.

ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε. 835

ΕΤ. ἐγώδῃα τοῦτον καὶ διέσκεμαι πάλοι,
ἀνθρώπων ἀγριοποιῶν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθῦρωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἄλθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840
σὺ δὴ 'μέ ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδῃ
καὶ πτωχοποιεὶ καὶ ραικισυρραπτᾷδῃ;
ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἔρεῖς. ΔΙ. παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλαγχνά θερμῆς κότῳ.

ΑΙ. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆνῳ σαφῶς 845
τὸν χωλοποιὸν οἷος ὦν θρασύνεται.

ΔΙ. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν, παῖδες, ἔξενέγκατε·
τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

ΑΙ. ὦ Κρητικὰς μὲν ἑυλλέγων μονωδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην. 850

ΔΙ. ἐπίσχος οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονηρὴ Εὐριπίδῃ,
ἅπαρ σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι 855
θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον·
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πρᾶονως
ἐλεγχ' ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θέμις
ἀνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρίνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.

ΕΤ. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἀναδύομαι, 860
δάκνειν δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τοῦτω δοκεῖ,
τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
καὶ νῆ Δι τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαργον, κατὶ μάλα τὸν Τήλεφον.

ΔΙ. σὺ δὲ δὴ τί βουλευεῖ ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε. 865

ΑΙ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἔξ ἴσου γὰρ ἔστιν ἀγῶν νῶν. ΔΙ. τί δαί;

ΑΙ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.
ὅμως δ' ἐπειδὴ σοὶ δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή. 870

ΔΙ. ἴθι νυν λιβανωτῶν δευρὸ τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὐζῶμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·

822. χαίτην R. χαίταν ceteri. 826. λίσφῃ D.] λίσπη
829. πλευμόνων RV. πνευμόνων alii. 838. ἀθύρω-
τον R, Suidas s. v. ἀγριοποιῶν et Bekkeri Anecd. p.
352, 11. ἀπύλῳτον alii. Utrumque memorat scholiasta,
ubi v. quae annotavi vol. 2, p. 105. ἀπύλῳτον στόμα δι-
xit Theophylactus Simocatta Histor. p. 122b. 841.
δὴ 'μέ Meinekius] δὴ με 855. θενῶν Blomfieldus]
θένων 863. νῆ Δι D.] νῆ Δία. Vid. ad v. 164.
τὸν Πηλέα] Aut delendum τὸν, aut scribendum Πηλῆ.
866. μὲν] μὲν ἂν Meinekius. 867. τί δαί RV alii-
que. τῇ δαί. Hesychius, τί δαί: διὰ τί δὴ.

ὕμεις δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.
 ΧΟ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναί 875
 Μούσαι, λεπτολόγους Ξυνετάς φρένας αἱ καθοράτε
 ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν δ' ἐξυμερίμνοις
 ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
 ἔλθ' ἐποπόμεναι δύναμιν
 δεινοτάτοις στομάτοις πορίσασθαι 880
 ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπὶ νῦν.
 νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
 ΔΙ. εὐχέσθε δὴ καὶ σφῶ τι, πρὶν τὰ πη λέγειν. 885
 ΑΙ. Δήμητερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
 εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
 ΔΙ. ἴθι νῦν ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΥ. καλῶς·
 ἔσθ' οἱ γὰρ εἰσὶν οἷσιν εὐχομαι θεοί.
 ΔΙ. ἴδιοι τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΥ. καὶ μάλα. 890
 ΔΙ. ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
 ΕΥ. αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
 καὶ Ξυνεσί καὶ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
 ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὦν ἂν ἄπτωμαι λόγων.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν 895
 παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκοῦσαι τίνα λόγων
 ἔπιτε δαῖαν ὁδόν.
 γλώσσα μὲν γὰρ ἡγρίωται,
 λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
 οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
 προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι 900
 τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν
 καὶ κατερρινημένον,
 τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
 τοῖς λόγοισιν
 ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-
 λὰς ἀλινδῆρας ἐπὶ νῦν.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα χρή λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρείτον
 ἀστεία καὶ μήτ' εἰκόνας μῆθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι. 906
 ΕΥ. καὶ μὴν ἑμαυτὸν μὲν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι
 ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
 ὡς ἦν ἀλαζών καὶ φέναξ, οἷς τε τοὺς θεατὰς 909
 ἐξηπάτα, μῦρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
 πρῶτιστα μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθίσεν ἐγκαλύψας,
 Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
 πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τοῦτί.
 ΔΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΥ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὀρ-
 μαθοῦς ἂν 914
 μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας Ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγυν.
 ΔΙ. ἐγὼ δ' ἔχαρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν
 οὐχ ἦττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΥ. ἡλίθιος γὰρ
 ἦσθα,

895—904. = 992—1003.

880. πορίσασθαι RV. πορίσασθε alii. 881. ῥή-
 ματα] ῥήματα Franekius in libro de Callino p. 81.
 884. ὁ D. in Annot. Oxon. p. 257.] ὅδε 888. ἴθι νῦν
 ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν λαβών. ΕΥ. καλῶς] Lege-
 batur ἐπίθες λαβών δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΥ. καλῶς·
 omisso ἴθι νῦν. In R ἐπίθες καὶ δὴ (δὴ om, Baroccia-
 nus) σὺ λιβανωτόν λαβών. ΕΥ. καλῶς. Apud Suidam
 s. v. καλῶς, ἐπίθες καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν, omisso καλῶς.
 Ex his colligi potest Aristophanem scripsisse quod ego
 restitui. Conf. v. 871. 891. 889. θεοί V et Paris. A.
 θεοὶς ceteri. 890. σου R. σοι ceteri. σοι Cobetus.
 891. νῦν] δὴ RV. 997. λόγων D.] λόγων ἐμμέ-
 λειαν. ἐμμέλειαν addidit interpolator vitiosa deceptum
 scriptura ἐπὶ τε, quae in libris pluribus reperitur pro
 ἔπιτε, quod est in aliis, adscripto in nonnullis glosse-
 mate ἐπέλθετε. 905. In libris plerisque omnibus
 praescriptum ΔΙ., quod recte om. codex Cantabr. unus.
 911. τιν' ἂν καθίσεν V. τινὰ καθίσεν ceteri.
 914. γ' om. R aliique.

σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κάμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ'
 ὁ δεῖνα;
 ΕΥ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν κάθοιτο,
 ὁπόθ' ἢ Νιόβῃ τι φθέγγεται· τὸ δῶμα δ' ἂν διήει.
 ΔΙ. ὦ παμπόνηρος, οἱ' ἄρ' ἐφανακίζομην ὑπ' αὐτοῦ. 921
 τί σκορδιναὶ καὶ δυσφορεῖς; ΕΥ. ὅτι αὐτὸν ἐξε-
 λέγχεω.
 κάπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δῶμα
 ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
 ὄφρ' ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμωρῶπα,
 ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἴμοι τάλας. ΔΙ.
 σιώπα. 926
 ΕΥ. σαφές δ' ἂν εἶπεν οὐδεὲν, ΔΙ. μὴ πρὶε τοὺς ὁδόν-
 τας. [ἐπόντας
 ΕΥ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ π' ἀσπίδων
 γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἵπποκρηνα,
 ὃ ζυμβαλεῖν οὐ βᾶδι' ἦν. ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ
 γούν 930
 ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
 τὸν Ξουθὸν ἵππαλεκτρυνόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
 ΑΙ. σημείον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὠμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.
 ΔΙ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὦμιν Ἐρυσὶν εἶναι.
 ΕΥ. εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρὴν κάλεκτρυνόνα ποιῆσαι; 935
 ΑΙ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποί' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις;
 ΕΥ. οὐχ ἵππαλεκτρυνόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους,
 ἄπερ σὺ, [σιν·
 ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικαῖς γράφου-
 ἀλλ' ὥς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶ-
 τον εὐθύς 939
 οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
 ἴσχανα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφείλον
 ἐπυλλία καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοις λευκοῖς,
 χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
 εἴτ' ἀνέτρεφον μονωδίας, Κηφισοφώντα μινύς.
 εἴτ' οὐκ ἐλήρουν ὁ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἐφυ-
 ρον, [θὺς 946
 ἀλλ' οὐξίωιν πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐ-
 τοῦ δράματος. ΑΙ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' ἢ
 τὸ σαυτοῦ. [ἀργόν·
 ΕΥ. ἐπειτ' ἀπὸ τῶν πρῶτων ἐπὶ οὐδὲν παρῆκ' ἂν
 ἀλλ' ἔλεγεν ἢ γυνὴ τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἦττον,
 χῶ δεσπότης χὶ παρθένος χὶ γραῦς ἂν. ΑΙ. εἴτα
 δῆτα 950
 οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρὴν τολμῶντα· ΕΥ. μὰ
 τὸν Ἀπόλλω· [σον, ὦ τάν.
 δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔα-
 οὐ σοὶ γὰρ ἐστὶ περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
 ΕΥ. ἔπειτα τουτουοῖ λαλεῖν ἐδίδαξα ΑΙ. φημί κάγῳ·
 ὥς πρὶν διδάξαι γ' ὠφέλες μέσος διαρραγῆναι. 955
 ΕΥ. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπὶ νῦν τε γωνιασμούς,
 νοεῖν, ὄραν, Ξυνίεναί, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
 κάχ', ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα, ΑΙ. φημί
 κάγῳ. [σμεν,
 ΕΥ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς Ξυνε-
 ἔξ ὦν γ' ἂν ἐξηλεγχόμεν· Ξυνιδότες γὰρ οὗτοι 960
 ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολά-
 κουν [τούς,
 ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐ-

919. κάθοιτο duo codices recentes, ut Buttmannus
 Gramm. vol. 1. p. 546. καθοῖτο RV et plerique, καθῆτο
 pauci: unde καθῆτο Dobraeus. 926. ἄγνωτα ex
 schol. (ubi ἄγνωστα R)] ἀγνώτα 929. γρυπαέτους
 Boissonadius] γρυπαιέτους 932. ἵππαλεκτρυνόνα]
 ἵππαλεκτρῶ Porsonus et v. 937. ἵππαλεκτρουός:
 quae si probentur, etiam κάλεκτρῶ scribi poterit
 v. 935. ἵππαλέκτορα et ἵππαλέκτορας Bothius.

- Κύνκρους ποιῶν καὶ Μέμονας κωδωνοφαλαροπώ-
λους. [τάς.]
γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμους ἐκατέρου μαθη-
τουτουμειν Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς, 965
σαλπιγρολογυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται,
οὐμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
- ΔΙ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινός ἐς τὰ πάντα,
δς ἦν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κεῖος. 970
- ΕΤ. τοιαῦτα μέντοι γὰρ φρονεῖν
τούτοις εἰσηγήσάμην,
λογισμὸν ἐνθεῖς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κάνασκοπεῖν πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;
- ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς, νὺν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιῶν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
Ζητεῖ τε, ποῦ ὅστιν ἢ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χιζίνον;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβελτερωτάτοι,
κεχηνότες Μαμμάκυθοι,
Μελιτίδαι καθήντο.
- ΧΟ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·
σὺ δὲ τί, φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μὴ σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστειλάς, ἄκροισι
χρῶμενος τοῖς ἰστίοις,
εἴτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις,
ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστῇ λάβης.
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
σεμνὰ [ἀφίει. 1005
καὶ κομῆσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν
- ΔΙ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ἔντυχίᾳ, καὶ μοι τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ, [δ' ἀπορεῖν με,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὐνεκα χρή θαυμάζειν ἄνδρα
ποιητὴν;
- ΕΤ. δεξιότητος καὶ νοουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΔΙ. τοῦτ' οὖν εἰ
μὴ πεποίηκας, 1010
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέ-
δειξας, [τούτον ἐρώτα.
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι· μὴ
- ΔΙ. σκέψαι τοίνυν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο
πρῶτον, [λίτας,
εἰ γενναίους καὶ τετραπῆχεις, καὶ μὴ διαδρασιπο-
μῇδ' ἀγοραίους μῆδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μῆδὲ
πανούργους, [τρυφαλείας 1016
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους
καὶ πήληκας καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοεῖους.
ΕΤ. καὶ δὴ χωρεῖ τοῦτι τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὐ μ'
ἐπιτρίψει.
- ΔΙ. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδα-
ξας; [παίνει. 1020
Αἰσχύλε, λέξον, μῆδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέ-
ΔΙ. δράμα ποιήσας Ἀρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΔΙ.
τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας·
ὁ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠράσθῃ δάϊος εἶναι.
ΔΙ. τοῦτι μὲν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πε-
ποίηκας [νεκα τύπτου.
ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὐ·
ΔΙ. ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξὴν ἄσκειν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ'
ἐτράπεσθε. [δαῖα 1026
εἴτα διδάσας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμῶν ἐξεδί-
νικᾶν αἶε τοὺς ἀντιπάλους, κομήσας ἔργον ἄριστον.
- ΔΙ. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκα φάσμι' ἐφάνη Δαρείου τοῦ τε-
θνεώτος, [ἱαυοῖ.
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τῷ χεῖρ' ὠδὶ ἔγκρουσας εἶπεν
ΔΙ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρή ποιητάς ἄσκειν. σκέψαι γὰρ
ἀπ' ἀρχῆς 1030
ὥς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγέννηται.
Ὅρφευς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων
τ' ἀπέχεσθαι, [Ἡσίοδος δὲ
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμοῦς,
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος
Ὅμηρος 1034
ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι
χρήστ' ἐδίδαξε, [Παντακλέα γε
τάξεις, ἀρετάς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρῶν γοῦν, ἡνίκ'
ἐπεμπε, [ἐπιδήσειν.
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἡμελλ'
- ΔΙ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λά-
μαχος ἥρω· [ἦσεν, 1040
ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαζαμένη πολλὰς ἀρετάς ἐποί-
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ'
ἄνδρα πολίτην [ἀκούσῃ.
ἀντεκτείνειν αὐτὸν τοῦτοις, ὅποταν σάλπιγγος
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας οὐδὲ
Σθενεβοίας, [ναῖκα.
οὐδ' οἷδ' οὐδεὶς ἦντιν' ἐρώσαν πώποτ' ἐποίησα τυ-
ΕΤ. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΔΙ.
μῆδὲ γ' ἐπέη. 1045

1021. Ἀρεως RV. Ἀρεος ceteri. 1026. ἐξεδί-
δαξα Bentleius] ἐδίδαξα 1028. ἡνίκα φάσμι' ἐφάνη
Δαρείου τοῦ τεθνεώτος D.] ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου
(τοῦ additum in ed. Ald.) τεθνεώτος. Quod in cod.
Paris. D. et in marg. Florentini unius legitur ἡνίκ'
ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου recentis correctoris inventum
est, solum ex annotatione scholiastae, ἐν τοῖς φερομέ-
νοις Αἰσχύλου Πέρσας οὕτε Δαρείου θάνατος ἀπαγ-
γέλλεται οὕτε ὁ χορὸς τὰς χεῖρας συγκρουσας λέγει
ἱαυοῖ, ὃ ἐστὶν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν Διόνυσον λεγόμε-
νον χαρὰς ἐπελθούσης. De emendatione ab me facta
et de interiectione comica ἱαυοῖ, quam tragicæ, qua
Aeschylus usus esse videtur, ἰωᾶ, Aristophanes sub-
stituit risus excitandi causa, pluribus dixi in Leut-
schii Philologo vol. 13. p. 484. 485. 1035. τοῦδ'
Bentleius] τοῦθ' 1038. ἐπιδήσειν] ἐπιθήσειν Berg-
kiius. 1045. οὐδὲ γὰρ ἦν R. οὐ γὰρ ἐπὶ ceteri, nisi
quod nonnulli οὐδὲ pro οὐ.

- ἀλλ' ἐπὶ τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ ἵπικαθῆτο, [Δία τοῦτό γέ τοι δὴ, ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νῆ τὸν ἅ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτριὰς ἐποίεις, αὐτὸς τοῦτοισιν ἐπλήγης. [ἄμαί Σθενέβοιαι; ΕΥ. καὶ τὴ βλάπτουσ', ὡ σφέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ΑΙ. ὅτι γενναίᾳς καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας [φόντας. 1051 κύνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλερο- ΕΥ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα; [ρὸν τὸν γε ποιητὴν, ΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονη- καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παι- δαρίοισιν [ταί. 1055 ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ ποιη- πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοῦς [διδάσκειν, καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ ὄν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὡ κακό- δαιμον, ἀνάγκη [τίκτειν. μεγάλων γυνυμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα κάλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι. 1060 καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέ- ροισιν. [τί δράσας ἄμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆν σὺ. ΕΥ. ΑΙ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχῶν, ἵν' ἔλεινοῖ [ἔβλαψα τί δράσας; τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὖν ΑΙ. οὐκ οὐν θέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα, 1065 ἀλλὰ ῥακίους περιυλάμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι. ΔΙ. νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὐλῶν ἐρίων ὑπένερθεν [κυψεν. κᾶν ταῦτα λέγων ἔξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῆς ἀνέ- ΑΙ. εἰτ' αὐτὴν λαλιὰν ἐπιτηδεύσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας, ἢ ἔκενωσεν τὰς τε παλαιστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέ- τριψε [λους ἀνέπεισεν 1071 τῶν μεираκίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παρά- ἀνταγορεῖν τοῖς ἀρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἔγωμ ζῶν, [εἰπεῖν. οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μάζαν καλέσαι καὶ ῥυπαπαῖ ΔΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι, [τῆσαι. 1075 καὶ μινθῶσαι τὸν εὖσοιτον, κάκβας τίνα λωποδυ- νῶν δ' ἀντιλέγει κοῦκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καῦθις ΑΙ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἰτίος ἐστ'; [ἐκεῖσε. οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὗτος, καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080 καὶ μινυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς, καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
- κᾶτ' ἐκ τούτων ἢ πόλις ἡμῶν ὑπογραμματέων ἀνεμεσώθη καὶ βωμολόχων δημοσιθῆκων, 1085 ἔξαπατῶντων τὸν δῆμον αἰεὶ λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἶδς τε φέρειν ὑπ' ἀγμυνασίας ἐτι νυνί. ΔΙ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἔπαφηνάνθην Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090 βραδὺς ἀνθρωπὸς τις ἔθει κύψας λευκός, πῶν, ὑπολειπόμενος καὶ δεινὰ ποίων' κᾶτ' οἱ Κεραμῆς ἐν ταῖσι πύλαις παῖους' αὐτοῦ γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγὴν, 1095 ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατεταῖς ὑποπερδόμενος φουσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε. [ἔρχεται. ΧΟ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πόλεμος χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, 1100 ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως, ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνῃται κἀπερείδεσθαι τορῶς. ἀλλὰ μὴ ἔν ταῦτ' ἡ καθῆσθον' ἔσβολαι γὰρ εἰσι πολλὰι χάτεραι σοφισμάτων. ὅ τι περ οὐν ἔχεται ἐρίζειν, 1105 λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέρεσθον, τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ, κάποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῇ τοῖς θεωμένοισιν, ὥς τὰ 1110 λεπτὰ μὴ γινῶναι λεγόντων, μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'. ὥς οὐκέθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει. ἐστρατευμένοι γὰρ εἰσι, βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ· αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται, 1115 νῦν δὲ καὶ παρηκόννηται. μηδὲν οὖν δέισητον, ἀλλὰ πάντ' ἐπέειπον, θεατῶν γ' οὐνεχ' ὥς ὄντων σοφῶν. ΕΥ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς πολόλους σου τρέφομαι, ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος 1120 πρῶτιστον αὐτοῦ βασανῶ τοῦ δεξιῦ. ἀσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων. ΔΙ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. πολλοὺς πάνυ. πρῶτον δὲ μοι τὸν ἔξ Ὀρεστείας λέγε. ΔΙ. ἄγε δὴ σιῶπα πᾶς ἀνὴρ. λέγ', Αἰσχύλε. 1125 ΑΙ. "Ἐρμῇ χθόνιε, πατρὶ' ἐποπτεύων κράτη, σωτὴρ γενὸν μοι βύμαχός τ' αἰτουμένω. ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι." ΔΙ. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΥ. πλεῖν ἢ δώδεκα. ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτα γ' ἐστ' ἀλλ' ἢ τρία. 1130 ΕΥ. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσίην γ' ἁμαρτίας. ΔΙ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ, πρὸς τρισὶν ἱαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.

1099—1108. = 1109—1118.

1046. τοι σοὶ D.] σοὶ τοι ἵπικαθῆτο] ἵπικαθοῖτο RV et plerique. 1047. κατ' οὖν ἔβαλεν] κατουνέβα-

αὶ
λεν R alii que. 1049. ἄμαί Elmsleius] αἱ ἴμαι (εμαι R) 1055. τοῖς ἡβῶσιν δὲ Bentleius] τοῖσιν δ' ἡβῶσι R. τοῖς δ' ἡβῶσι alii. 1057. Παρνασῶν] Παρνασ- σῶν RV alii que. Παρνήθων Bentleius. 1058. χρῆν Fritzsche] χρῆ 1062. ἀμπισχῶν D.] ἀμ- πίσχων ἔλεινοῖ Brunckius] ἔλεινοῖ 1066. περιυλάμενος (collata Photii glossa περιελάμενος: πε- ριειλησάμενος) Cobetus Var. Lect. p. 361.] περιελλόμε- νος R. περιυλλόμενος V. περιελλόμενος alii. 1067. ὑπένερθεν D. in Thesaurus s. h. v.] ὑπένερθε. 1070. ἐνέτριψε] συνέτριψε Meinekius. 1075. κάκβας (κάκ- βασι R) τινα] κάκβαντες Cobetus. 1076. ἐλαύνων D.] ἐλαύνει καὶ

1084. ὑπογραμματέων codex Cantabr. unus. ὑπὸ γραμματέων ceteri. 1089. Δί'] διὰ γ' R. ὥστ' ἔπαφηνάνθη] ὥστ' ἐπαφανάνθη R et Suidas s. h. v. ὥστ' ἀπαφανάνθη V et Eustathius p. 1387, 2. ὥστ' ἀπεφανάνθη alii. ὥστε γ' ἀφηνάνθη Hermannus. 1100. ἔργον] ἔχθραν Nauckius collato Phrygiano in Bekk. Anecd. p. 36, 14. διαιρεῖν ἔχθραν: διαλύειν καὶ διακρίνειν. 1106. ἀναδέρεσθον Brunckius coniectura incerta] ἀναδέρετον 1119. σοὶ] σοὶ duo codices. 1122. deleuit Meinekius. 1126—1128. Χορηφῶν initium. 1129. 1130. ΔΙ.] ΑΙ. Bergk. 1130. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα R. ταῦτα πάντ' Barocc.: unde ταῦτα πάντ' ἔπη ὅστ' Meinekius. 1131. γ' om. R. 1132—1136. seclussit Meinekius.

ΑΙ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πίθῃ γ' ἐμοί.
 ΕΤ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὅσον. 1135
 ΑΙ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
 ΑΙ. πῶς φῆς μ' ἁμαρτεῖν; ΕΤ. αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
 ΑΙ. "Ἐρμῇ χθόνιῃ, πατρὶ' ἐποπτεύων κράτη."
 ΕΤ. οὐκ οὖν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
 τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεώτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
 ΕΤ. πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο 1141
 αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
 δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύων ἔφη;
 ΔΙ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸν Ἑριούνιον
 Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, καθήλου λέγων 1145
 ὅτι πατρῶν τοῦτο κέκτηται γέρας.
 ΕΤ. ἔτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γ' οὐ βουλόμεν.
 εἰ γὰρ πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
 ΔΙ. οὕτως ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
 ΑΙ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσιμῖαν. 1150
 ΔΙ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτῆρει τὸ βλάβος.
 ΑΙ. "σωτὴρ γενοῦ μοι ἑυμαχός τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι."
 ΕΤ. δις ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
 ΔΙ. πῶς δις; ΕΤ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι 1156
 ἦκω δέ ταυτὸν ἐστὶ τῷ κατέρχομαι.
 ΔΙ. νῆ τὸν Δί', ὡς περ γ' εἰ τις εἴποι γείτονα,
 χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δέ βούλει, κάρδοπον.
 ΑΙ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὡ κατεστρωμυλθεν 1160
 ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπὶ ὤν ἔχον.
 ΔΙ. πῶς δὴ; διδάξον γὰρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.
 ΑΙ. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμποράς ἐλήλυθεν
 φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται. 1165
 ΔΙ. εὐ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;
 ΕΤ. οὐ φημί τὸν Ὀρέστην κατεθεῖν οἴκαδε
 λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
 ΔΙ. εὐ νῆ τὸν Ἐρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
 ΕΤ. πέραιναι τοῖνον ἕτερον. ΔΙ. ἴθι πέραιναι σὺ, 1170
 Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
 ΑΙ. "τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω, πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι." ΕΤ. τοῦθ' ἕτερον αὐ δις λέγει,
 κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.
 ΔΙ. τεθηγκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὡ μοχθηρὲ σὺ, 1175
 οἷς οὐδὲ τρίς λέγονται ἐξικνούμεθα.
 ΑΙ. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΤ. ἐγὼ φράσω.
 κἂν που δις εἶπω ταυτὸν, ἢ στοιβῇ ἴδης
 ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
 ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μουστὶν ἀλλ' ἀκουστέα 1180
 τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
 ΕΤ. "ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ."
 ΑΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
 ὄντινά γε, πρὶν φθῆναι μὲν, Ἀπόλλων ἔφη
 ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γερονέαι, 1185
 πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;
 ΕΤ. "εἴτ' ἐγένετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν."
 ΑΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
 πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
 χεῖμωνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
 ἵνα μὴ κτραφεῖς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
 εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τῷ πόδε·
 ἔπειτα γραῦν ἔρριπεν αὐτὸς ὦν νέος,
 καὶ πρὸς γε τοῦτό τις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
 εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν, 1195

1134. 1229. πίθη D.] πείθη 1135. γ' post οὐράνιον
 delevit Hermannus. 1163. ἐλθεῖν] ἦκειν Hirschigius.
 μετῇ] μετὴν Meinek. 1173. αὐ δις Bakius]
 αὐθις 1182. Antigona Euripidis initium. 1184.
 Ἀπόλλων] ὡ πόλλων Vat. ἀπόλλων ceteri.

εἰ κάστρατήγησέν γε μετ' Ἑρασινίδου.
 ΕΤ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
 ΑΙ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
 τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
 ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. 1200
 ΕΤ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙ. ἐνὸς μόνου.
 ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
 καὶ κυδάριον καὶ ληκυθιον καὶ θυλάκιον
 ἐν τοῖς ἱαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα. 1204
 ΕΤ. ἰδοῦ, σὺ δεῖξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
 ΕΤ. "Ἰαίγυπτος, ὡς ὁ πλείεστος ἔσπαρται λόγος,
 ἔξιν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
 ἄργος κατασχών" ΑΙ. ληκυθιον ἀπώλεσεν.
 ΕΤ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται; 1209
 ΔΙ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.
 ΕΤ. "Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
 καθαπτὸς ἐν πύκναισι Παρνασσὸν κάτω
 πηρᾷ χορεύων," ΑΙ. ληκυθιον ἀπώλεσεν.
 ΔΙ. οἶμοι πεπλήγμεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
 ΕΤ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ 1215
 τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι ληκυθον.
 "οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ ἔχει δαιμονεῖ·
 ἢ γὰρ πεφυκὺς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
 ἢ δυσγενὴς ὦν" ΑΙ. ληκυθιον ἀπώλεσεν.
 ΔΙ. Εὐριπίδη, ΕΤ. τί ἔσθ'; ΔΙ. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. 1220
 τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνεύσεται πολὺ.
 ΕΤ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντισαίμ' ἔγ'
 νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
 ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον ἀπέχου τῆς ληκύθου.
 ΕΤ. "Σιδωνίων ποτ' ἄστου Κάδμος ἐκλιπὼν 1225
 Ἀγήνορος παῖς" ΑΙ. ληκυθια φροντισαίμ' ἔγ'.
 ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν ληκυθον,
 ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΤ. τὸ τί;
 ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πίθῃ γ' ἐμοί.
 ΕΤ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔχω λέγειν 1230
 ἵν' οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι ληκυθον.
 "Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πίσαν μολῶν
 θοαῖσιν ἵπποις" ΑΙ. ληκυθιον ἀπώλεσεν.
 ΔΙ. ὁρᾷς, προσῆψεν αὐθις αὐτὴν ληκυθον.
 ἀλλ', ὦ γάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ 1235
 λήψει γὰρ ὀβολοῦ πᾶν καλὴν τε κάραθῃν.
 ΕΤ. μὰ τὸν Δί' οὐπῶ γ'· ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι συχοί.
 "Οἶνεὺς ποτ' ἐκ τῆς" ΑΙ. ληκυθιον ἀπώλεσεν.
 ΕΤ. ἔασον εἰπεῖν πρῶτ' ὅλον με τὸν στίχον.
 "Οἶνεὺς ποτ' ἐκ τῆς πολὺμετρον λαβὼν στάχυν,
 θύων ἀπαρχάς" ΑΙ. ληκυθιον ἀπώλεσεν. 1241
 ΔΙ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὐθ' ὑφείλετο;
 ΕΤ. ἔασον, ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
 "Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,"
 ΔΙ. ἀπολεῖ σ'· ἐρεῖ γὰρ, ληκυθιον ἀπώλεσεν. 1245
 τὸ ληκυθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοις σου
 ὥσπερ τὰ οὐκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφω.
 ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
 ΕΤ. καὶ μὴν ἔχω γ' οἷς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
 μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεὶ. 1250
 ΧΟ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
 φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,

1206. Archelai initium. 1211. Hypsipylae ini-
 tium. 1212. Παρνασσὸν] Παρνασσὸν libri nonnulli.
 1217. Stheneboeae initium. 1220. ἔσθ' Meine-
 kius] ἔστιν δοκεῖ Kusterus] δοκεῖ 1221. πνεύ-
 σεται D.] πνευσεῖται 1225. Phixi alterius initium.
 1229. πρίωμαι] ποπρίωμαι Meinek. 1230.
 ἔχω Meinek. ἔξω 1232. Iphigeniae Tauricae
 initium. 1235. ἀπόδου V et Par. A. ἀπόδος ceteri.
 1238. Ex prologo Meleagri. 1244. Melanippae
 initium. 1249. οἷς Hamakerus] ὡς

λίνου μεστὸν ἄτρακτον
 εἰεῖεῖεῖεῖλίσσουσα χερσῖν,
 κλωστήρα ποιοῦσ', ὅπως
 κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν 1350
 φέρουσ' ἀποδοίμαν· [ρύττων ἀκμαῖς·
 ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις πτε-
 ξμοῖ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
 δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὁμμάτων
 ἔβαλον ἔβαλον ἅ τλάμων. 1355
 ἄλλ', ὦ Κρήτες, ἴδας τέκνα,
 τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
 ἅμα δὲ Δίκτυνα παῖς Ἀρτεμῖς καλὰ
 τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ.
 σὺ δ', ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα 1361
 λαμπάδας δευτάταιν χερσῖν Ἑκάτα, παράφηνον
 ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν
 εἰσελθοῦσα φωράσω.
 ΔΙ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κᾶμοιγ' ἄλις.
 ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι, 1365
 ὅπει ἔξελεῖται τὴν ποίησιν νῦν μόνον·
 τὸ γὰρ βάρος νῦν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
 ΔΙ. ἴτε δευρό νυν, εἶπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
 ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλήσαι τέχνην.
 ΧΘ. ἐπιπονοί γ' οἱ δεξιοί. 1370
 τόδε γὰρ ἔτερον αὐ τέρας
 νεοχμὸν ἀτοπίας πλέων,
 ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
 ἡ ὡ ὡ ὡ ὡ ὡ
 μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
 ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, 1375
 ἐπιθόμην, ἄλλ' ὥδομην ἂν
 αὐτὸν αὐτὰ ληρῖν. [ΕΥ. ἰδοῦ.
 ΔΙ. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τῷ πλάστιγγ', ΑΙ. καὶ
 ΔΙ. καὶ λαβομένη τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἶπατον,
 καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω. 1380
 ΑΙ. καὶ ΕΥ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τοῦπος νῦν λέγετον ἐς τὸν
 σταθμὸν.
 ΕΥ. "εἴθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος"
 ΑΙ. "Σπερχεῖ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί."
 ΔΙ. κόκκυ, μέθεσθε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω
 χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥ. καὶ τί ποτ' ἐστί ταῖτιον; 1385
 ΔΙ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς
 ὕγρον ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τᾶρια,
 σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτερωμένον.
 ΕΥ. ἄλλ' ἔτερον ἐπῆτάς τιν' ἀντιστησάτω.
 ΔΙ. λάβεσθε τοίνυν αὖτις. ΑΙ. καὶ ΕΥ. ἡνιδού. ΔΙ. λέγε.
 ΕΜ. "οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἰρὸν ἄλλο πλὴν λόγος." 1391
 ΑΙ. "μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δῶρων ἔρα."
 ΔΙ. μέθεσθε μέθεσθε· καὶ τὸ τοῦδε γ' οὐ ῥέπει·
 θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
 ΕΥ. ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον. 1395
 ΔΙ. πειθῶ δὲ κοῦφον ἔστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
 ἄλλ' ἔτερον αὖ Ζήτει τὶ τῶν βαρυστάθμων,
 ὃ τιν' σοὶ καθέλξει, καρτερὸν τε καὶ μέγα.
 ΕΥ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δητὰ μοῦστί; ποῦ; ΔΙ. φράσω·

1362. δευτάταιν] δευτάτας RV aliiq. 1373.
Unius versus defectum indicavit D. 1378. νυν] δὴ
RV. 1380. σφῶν om. R. 1382. Euripidis Medaeae
initium. 1383. Aeschyli Philoctetae initium.
1384. μέθεσθε Porsonus] μεθεῖτε 1391. Ex Antigona
Euripidis. ἰπὸν D.] ἱερὸν 1392. Ex Niobe Ae-
schyli. 1393. μέθεσθε μέθεσθε Porsonus] μεθεῖτε
μεθεῖτε 1394. κακῶν] κακόν RV. 1399. Δι, ante βέ-
βληκ' lectum (sed omissum in R) huc transtulit Seidlerus.

	“βέβληκ’ Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα.”	1400
	λέγοιτ’ ἄν, ὡς αὕτη ὅτι λοιπὴ σφῶν στάσις.	
ΕΥ.	“σιδηροβριθὲς τ’ ἔλαβε δεξιᾷ ζύλον.”	
ΔΙ.	“ἔφ’ ἄρματα γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.”	
ΔΙ.	ἔξηπάτηκεν αὐ σὲ καὶ νῦν. ΕΥ. τῷ τρόπῳ;	
ΔΙ.	δύ’ ἄρματ’ εἰσήνεγκε καὶ νεκρῷ δύο,	1405
	οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ’ οὐδ’ ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.	
ΔΙ.	καὶ μηκέτ’ ἔμοιγε κατ’ ἔπος, ἀλλ’ ἔς τὸν σταθμὸν	
	αὐτός, τὰ γυνιδί, ἡ γυνὴ, Κηφισοφών,	
	ἐμβὰς καθήσθω ζυλλαβῶν τὰ βιβλία·	
	ἐγὼ δὲ δύ’ ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον.	1410
ΔΙ.	ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.	
	οὐ γὰρ δι’ ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.	
	τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν, τῷ δ’ ἥδομαι.	
ΠΛ.	οὐδὲν ἄρα πράξεις ὥνπερ ἡλθες οὐνεκα;	
ΔΙ.	ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἅπει,	1415
	ὁπότερον ἂν κρίνης, ἵν’ ἔλθῃς μὴ μάτην.	
ΔΙ.	εὐδαμονοῖς. φέρε, πῦθεοσθέ μου ταδί.	
	ἐγὼ κατήλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΥ. τοῦ χάριν;	
ΔΙ.	ἵν’ ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.	
	ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν	1420
	μέλλῃ τὴ χρυστὸν, τοῦτον ἄξιον μοι δοκῶ.	
	πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίς ἔχεται	
	γνώμην ἐκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.	
ΕΥ.	ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙ. τίνα;	
	ποθεῖ μὲν ἔχθαιρει δὲ, βούλεται δ’ ἔχειν.	1425
	ἀλλ’ ὅ τὴ νοεῖτον, εἶπατον τοῦτον πέρι.	
ΕΥ.	μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτρην	
	βραδὺς φανέται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,	
	καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ’ ἀμήχανον.	
ΔΙ.	εὐ γ’, ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;	1430
ΔΙ.	μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἴν πόλει τρέφειν,	
	ἣν δ’ ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.	
ΔΙ.	νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, δυσκρίτως γ’ ἔχω·	
	ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ’ ἕτερος σαφῶς.	
	ἀλλ’ ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἶπατον	
	περὶ τῆς πόλεως ἥντιν’ ἔχεται σωτηρίαν.	1436
ΕΥ.	ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.	1442
ΕΥ.	ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ’ ἠγῶμεθα,	
	τὰ δ’ ὄντα πίστ’ ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.	
	ἀμαθέστερον πῶς εἶπὲ καὶ σαφέστερον.	1445
1430b. ΔΙ.	οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.	
1437. ΕΥ.	εἴ τις περὶώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,	
	αἶροιον αὔραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.	
ΔΙ.	γέλοιοι ἂν φαίνοντο· νοῦν δ’ ἔχει τίνα;	
ΕΥ.	εἰ ναυμαχοῖεν, κᾶτ’ ἔχοντες δεΐδας	
	βαίνοντες ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντιῶν.	

1400. Ex Telepho Euripidis. 1401. ΔΙ. praescriptum in R. 1402. Ex Meleagro Euripidis. τ' delet Meinekius. 1403. Ex Aeschyli Glauco Potniensis. 1410. Post hunc versum unum vel duo Plutonis versus excidisse coniecit Fritzscheius. 1411. φίλοι R alique. σοφοί alii. 1414. Scholiasta, Ἀπολλώνιος τοῦ Πλούτωνος εἶναι φησι τοῦτο, καὶ γίγεται πρόσ-
ωπα ἐν τῇ σκηνῇ δ'. τινὲς δὲ τοῦ χοροῦ. Choro si haec tribuuntur, etiam proxima verba v. 1415. τὸν — μάτην et infra v. 1467. κρίνοις ἂν non Plutoni, sed choro erunt tribuenda. 1416. delet Hamakerus. 1430—1454. Duplices hic in libris coaluerunt recensioneis exempla, quorum prius Aristophanis, alterum haud dubie histrionis alicuius est: de quo pluribus dixi in Prolegomenis ad Fragmenta vol. 2. p. 515—522. ed. Oxon. 1430b. eiecit D. 1432. ἐκράφη] ἐκράφη Plutarchus V. Alcib. c. 16. p. 199 a. 1437—1441. Versus spurios notarunt Aristarchus et Apollonius, ut refert scholiasta.

- ΕΤ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοις χρησαίμεσθ', ἴσως σωθῆμεν ἄν. 1448
- ΔΙ. τί δαί λέγεις σύ; ΔΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον 1454
πρῶτον τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ.
πόθεν;
μισεῖ κάκιστα. ΔΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἡδέται;
ΔΙ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ΑΙ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει;
ΔΙ. εὗρισκε νῆ Δί' ἥπερ ἀναδύσει πάλιν. 1460
ΑΙ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τὰγαθά.
ΑΙ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. 1465
ΔΙ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛ. κρίνοις ἄν. ΔΙ. αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται.
αἰρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΤ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας,
ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἰκάδ', αἰροῦ τοὺς φίλους. 1470
ΔΙ. ἢ γλῶττ' ὁμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.
ΕΤ. τί δέδρακας, ὦ μαρῶτατ' ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τὴ γὰρ οὐ;
ΕΤ. αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΔΙ. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένους δοκῇ; 1475
ΕΤ. ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
ΔΙ. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῆριον;
ΠΛ. χωρεῖτε τοῖνυν, ὦ Διόνυσ', εἰσω. ΔΙ. τί δαί;
ΠΛ. ἵνα Ξενίσω σφῶν πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙ. εὖ τοι λέγεις
νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι. 1481
ΧΟ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων
εὐνεσιν ἡκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὁδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας 1485
1449. εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοις, πῶς
τάναντί' ἂν πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;
ΔΙ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ἡῦρες ἢ Κηφισοφῶν;
1453. ΕΤ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν.
πάλιν ἄπεισιν οἰκάδ' αὐ,

1448. χρησαίμεσθ', ἴσως σωθῆμεν ἄν] χρησαίμεσθα
σωθῆιμεν ἄν R et Suidas s. v. σαφέστερον. 1449.
1450. eiecit D. Versus non veteris, sed recentioris in-
terpolatoris. 1450. τάναντί' ἂν Dobraeus] τάναντία.

1451—1453. eiecit D. Schol. ad v. 1452. (vol. 2. p.
152, 14.) συναθετεῖται τοῖς ἄνω καὶ οὗτος: qui tres po-
tius versus (1451—1453.) dicere debebat. 1454. τί
δαί λέγεις σύ;] τί δαί σὺ τί λέγεις R. 1460. ἥπερ
Seagerus] εἴπερ 1463. ὅταν] ὁπότε V. 1474.
ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος] ἔργον (μ' ἔργον V)
εἰργασμένος προσβλέπεις RV: unde conici potest ἔρ-
γον μ' ἔργασάμενος προσβλέπεις. 1480. τοι addi-
dit Brunckius, recte, nisi Ξενίσω in Ξενίσωσι mutan-
dum cum Hermannō in Annalibus Vindob. vol. 110.
a. 1845. p. 67. qui verba χωρεῖτε — εἰσω et ἵνα —
ἀποπλεῖν pariterque superiora v. 1414. 1415. 1467.
choro tribuit. 1486. αὐ D.] αὐθις

ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ἑυγενέσι τε καὶ φίλοις,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι. 1490
χάριεν οὖν μὴ Σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν,
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγωδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφημοῖσι λήρων
διατριβὴν ἄργον ποιεῖσθαι
παραφρονούντος ἀνδρός.

ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χῶρει,
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παιδεύσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτουσί τοῖσι πορισταῖς, 1505
Μύρμηκί θ' ὅμοιο καὶ Νικομάχῳ·
τόδε δ' Ἄρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἦκειν
ὥς ἐμέ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
κἂν μὴ ταχέως ἦκωσιν, ἐγὼ
νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοῦς

καὶ ἑμποδίσας
μετ' Ἀδαιμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΑΙ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θάκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν
κάμοι σῶζειν, ἢν ἄρ' ἐγὼ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τουτόν γὰρ ἐγὼ
σοφία κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' ἐς τὸν θάκον τὸν ἐμὸν
μὴδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

ΠΛ. φαίνεται τοῖνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱράς, χᾶμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τουτόν μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδούντες. 1525

ΧΟ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπὸντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρνυμένην δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίης,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας. 1530
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ἑυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μα-
χέσθω.
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

1489. φίλοις D.] φίλοις 1491. χάριεν R. χαρίεν
ceteri. 1497. σκαριφημοῖσι R et Mut. σκαριφημοῖσι
ceteri cum Suida s. h. v. σκαριφημοῖσι apud Nume-
nium Euseb. Praep. Ev. 14. p. 728 b. 1504. τουτὶ — του-
τουσί — τόδε] Id est εἶφος, βρόχους, κύνειον: v. Sui-
dam s. v. τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον. 1505. τουτουσί
Bergk] τουτο R et Suidas s. v. Πλούτων. τουτοῖ V.
τουτὶ alii. 1515. θάκον Bentleius] θώκον Vat. θρό-
νον ceteri. 1517. κάμοι Porsonus] καί: unde καὶ
διασώζειν Brunckius. 1518. ἀφίκωμαι] αὐ ἴκωμαι
Meinekus. 1525. ἱράς D.] ἱερὰς

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.	ΚΗΡΤΞ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.	ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	ΝΕΑΝΙΣ.
ΒΛΕΠΤΡΟΣ.	ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ.	ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΧΡΕΜΗΣ.	ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασθαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μίας ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πύγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασθαι καὶ προασκήσασθαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὥς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι· μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν “ὦ λαμπρὸν ὄμμα.”

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχλάτου λύχνου κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρημένον, γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν· τροχῶ γὰρ ἐλαθεῖς κεραμικῆς ρύμης ἄπο μυκτῆρσι λαμπράς ἡλίου τιμὰς ἔχεις· ὄρμα φλογὸς σημεία τὰ ἔυγκείμενα. σοὶ γὰρ μόνῃ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ κὰν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπῳ πειρωμένοισι πλησίον παραστατεῖς, λορδοῦμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων. μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα· στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος

πλήρεις ὑπογινύσαισι συμπαραστατεῖς· καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον. ἀνθ' ὧν ἔννεύσει καὶ τὰ νῦν βουλευόμενα, ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἡμῶν φίλαις. ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἤκειν ἐχρῆν. καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἔστιν· ἡ δ' ἐκκλησία αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμὰς ἔδρας, ἃς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι, δεῖ τὰς ἐτέρας πως κάγκαθεζομένας λαθεῖν. τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους

16. συνδρῶν] συνορῶν Meinek. 17. συνεῖσει Bisetus] συνοῖσει 22. Φυρόμαχος Berglerus] Σφυρόμαχος 23. ἐτέρας ed. Iuntina a. 1515.] ἐταῖρας πως κάγκαθεζομένας Bentleius] πως κωλαθιζομένας R. καθαγιαζομένας ABΓ. κάγκαθιζομένας, omisso πως, Ald. Verae scripturae vestigia servata sunt in scholio obscuro ad v. 1. Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται. ὑποπτεύεται δὲ ὁ ἱαμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένους διὰ τὰς ἐταῖρας (ἐτέρας?) ἐγκαθιζομένας. πρὸς δ' οὐδὲν εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὰς ἐταῖρας (ἐτέρας?) δεῖ πως. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι τοὺς ἄνδρας προλάβωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

2. εὐσκόποισιν] εὐστόχοισιν R, quod videtur legisse scholiasta, qui interpretetur κάλλιστα τοῖς σοφοῖς εὐρημένον. Sed quod additur τοῖς εὐ σκεπτομένοις melius alteri scripturae convenit. ἐξηρημένον Palmerius] ἐξηρημένον 4. ἄπο] ὑπο Bergk. 9. πλησίον] πλησίως R. πλησίος Flor. Γ.

- ἔχουσι τοὺς πύγῳνας, οὓς εἶρητ' ἔχειν; 25
ἢ θαιμάτια τάνδρεια κλειψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδί λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καὶ τις ὦν ἀνὴρ ὁ προσιῶν τυγχάνη.
- ΓΤΝΗ Α.
ῶρα βαδίζειν, ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως 30
ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.
ΠΡ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἐτρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσθαι, τρυγονῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γάρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. ΓΤ. Β. ἦκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων, 36
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦς. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὦ φιλάττη,
Σαλαμίνιος γὰρ ἔστιν ὃς εὖνεμ' ἐγὼ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἡλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ἔστ' ἄρτι τοῦτ' ἐπ' αὐτῶν αὐτοῦ λαβεῖν. 40
- ΓΤ. Α. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
παριοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.
ΠΡ. οὐκ οὐν ἐπέειξέθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἦκουσαν οἶνον τρεῖς χάσας
ἡμῶν ἀποτίμεν κἀρεβίνθων χοίνικα. 45
- ΓΤ. Α. τὴν Σμικυθίαν δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστήχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καὶ μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελεῖν μόνη.
ΓΤ. Β. τὴν τοῦ καπύλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην,
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα, 50
καὶ τὴν Φιλοδωρητοῦ τε καὶ Χαιρητάδου;
ΠΡ. ὁρῶ προσιοῦσας χάτερας πολλὰς πάντῃ
γυναικάς, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
ΓΤ. Β. καὶ πάντῃ τάλαιπῶρος ἔγωγ', ὦ φιλάττη,
ἐκδράσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην 55
ἔβητε τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.
ΠΡ. κᾄθησθε τοῖνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένους ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
- ΓΤ. Α. ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 60
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν εὐγκείμενον·
ἐπειθ' ὁπόθ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἰχοῖτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας

29. τυγχάνη] τυγχάνει (i. e. τυγχάνει) RAΓ
30—279. Post verbum 29. plures in scenam, alia
post aliam, prodeunt mulieres, quarum nonnullae
nominibus suis nominantur (v. 41—51.) Harum mu-
lierum sermonibus in libris vel simplex γυ., vel
ἄλ. (i. e. ἄλλη γυνή) est praescriptum, interdum
sola lineola (ut saepius in R), qua in codicibus
poetarum scenarum antiquioribus vices personarum
non raro indicantur. Brunckius novem loqui
mulieres credidit, quas literis A usque ad I distin-
xit. Recte vero Beerius p. 103—105. et Hermannus in
Annal. Vindob. a. 1845. vol. 110. p. 74. 75. indicavit
maiores quidem mulierum numerum in scena appa-
ruisse, sed praeter Praxagoram, personam primariam,
duas tantum verba fecisse, γυναῖκα A, quae fortasse
chori κορυφαία fuerit, et γυναῖκα B: quam ad normam
ego personarum vices notavi. Ceteras mulieres mutas
adstitisse etiam ex v. 72. colligi potest, ubi Praxagorae
quaerenti ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ab alia muliere (ΓΤ. Α.)
respondetur φασί· κατανεύουσι γάρ. 32. ἐτρηγόρη
Porsonus] ἐτρηγορεῖν 34. τρυγονῶσα BF et Suidas
s. h. v. τρυγονῶσα A. θρυγονῶσα R et Theogno-
stus Can. p. 20, 23. Verbum θρυγονῶσα apud Hes-
ychium. 42. παριοῦσαν R. παρούσαν Γ. προσιοῦ-
σαν ceteri. 44. χάσας] χοῦδας libri. 45. ἡμῶν] ἡ μὴν
Meinek. 47. καὶ μοι] καίτοι Cobetus. 51. Lineola praescripta in R. 56. ἂν ἀνέρωμαι
Dawesius] ἀνείρωμαι 61. καθάπερ] ὥσπερ Suidas
s. v. λόχμας.

- ἔχραινόμην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
ΓΤ. Β. κᾄγωγε· τὸ ἑυρὸν δὲ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθεῖν ὅλη
καὶ μηδὲν εἴη ἐτι γυναικὶ προσφερέης.
ΠΡ. ἔχετε δὲ τοὺς πύγῳνας, οὓς εἶρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὅποτε συλλεγοίμεθα;
ΓΤ. Α. νῆ τὴν Ἑκάτην, καλὸν γ' ἔγωγε τουτονί. 70
ΓΤ. Β. κᾄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῃ καλλίονα.
ΠΡ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΤ. Α. φασί· κατανεύουσι γάρ.
ΠΡ. καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γάρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαιμάτια τάνδρεια, καθάπερ εἶπομεν. 75
ΓΤ. Α. ἔγωγε τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
ΓΤ. Β. τοῦτ' ἐστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται.
ΠΡ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ' ἐπιτήδεός γ' ἂν ἦν
τὴν τοῦ Πανόπτον διφθέραν ἐνημμένους 80
εἶπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸ δῆμιον.
ΠΡ. ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δρᾶσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶ τᾶστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἡκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἔξ ἑω γενήσεται. 85
- ΓΤ. Α. νῆ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἑδράς
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πυτάνων καταντικρῷ.
ΓΤ. Β. ταυτί γέ τοι νῆ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ἑαίνουσι τὴν ἐκκλησίαν.
ΠΡ. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΤ. Β. νῆ τὴν Ἄρτεμιν, 91
ἔγωγε. τί γάρ ἂν χεῖρον ἀκροῶμην ἅμα
ἑαίνουσα; γυνὰ δ' ἐστὶ μοι τὰ παῖδια.
ΠΡ. ἰδοὺ γέ σε ἑαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθήμενοις ἔδει.
οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι 95
ὁ δῆμος ὧν, κᾄπειθ' ὑπερβαίνουσα τις
ἀναβαλλομένη δεῖξαι τὸν Φορμίσιον.
ἦν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεροι, λήσομεν
εὐστειλάμεναι θαιμάτια· τὸν πύγῳνά τε
ὅταν καθώμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ, 100
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἀνδρας ἡγήσασθ' ὀρών;
ΓΤ. Α. Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πύγῳν ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυν δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
ΠΡ. τούτου γε τοῖνυν τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν 105
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὐνεκα,
ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθὸν τι πράξει τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
ΓΤ. Α. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων εὐνουσία 110
δημηγορήσει; ΠΡ. πολὺ μὲν οὖν ἀριστά που.
λέγουσι γάρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλείστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
ΓΤ. Α. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ὑπερία. 115
ΠΡ. οὐκοῦν ἐπιτήδεες εὐνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσασιν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.

64. ἔχραινόμην (collato Phrynico in Bekk. Anecd.
p. 72, 28.) Bergk. ἔχλαινόμην. 66. πρῶτον]
πρῶτῃν Meinek. 75. εἶπαμεν R. εἶπομεν ceteri.
78. ἐκείνων ex Suida s. v. σκύταλον] ἐκεῖνο
81. τὸ Bothius] τὸν 82. ἀλλ' ἄγεθ' D. γεθ' R. λέ-
γεθ' cetera. 83. ἐστὶ τᾶστρα Cobetus] ἐστὶν ἄστρα
86. σε] γε Meinek. 91. ἅμα Dobraeus] ἅρα
92. μοι R. μου ceteri. 98. ἐγκαθεζώμεσθα D.]
ἐγκαθιζώμεσθα (ἐκαθεζόμεσθα Flor. Γ) 105. τοῖ-
νυν Bothius] τοι νῆ 115. δ' om. R. alique et Suidas
s. v. ἢ μὴ ὑπερία, et poterat omitti. 117. προμε-
λετήσασιν Kiddius ad Dawes. Miscell. p. 137.] προμε-
λετήσωμεν

- οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
 ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασι· πού;
 ΓΥ. Α. τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 120
 ΠΡ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
 ἐγὼ δέ θείσα τοὺς στεφάνους περιδῆσομαι
 καὶ αὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἣν τί μοι δόξῃ λέγειν.
 ΓΥ. Α. δευρ', ὦ γλυκυτάτῃ Πραξαγόρᾳ, σκέψαι, τάλαν,
 ὥς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται. 125
 ΠΡ. πῶς καταγέλαστον; ΓΥ. Α. ὥσπερ εἰ τις σηπιάς
 πῶγωνα περιδῆσειεν ἐσταθευμένας.
 ΠΡ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρή τὴν γαλῆν,
 πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
 κάθιζ' ὁ παριῶν. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 130
 ΓΥ. Α. ἐγώ. ΠΡ. περιθου δὴ τὸν στέφανον τύχαγαθῇ.
 ΓΥ. Α. ἰδοῦ. ΠΡ. λέγοις ἂν. ΓΥ. Α. εἴτα πρὶν πιεῖν λέγω;
 ΠΡ. ἰδοῦ πιεῖν. ΓΥ. Α. τί γάρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;
 ΠΡ. ἀπιθ' ἐκποδῶν· τοιαυτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
 κάκεϊ. ΓΥ. Α. τί δ'; οὐ πίνουσι κἂν τῇ κκλησίᾳ;
 ΠΡ. ἰδοῦ γε σοὶ πίνουσι. ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀρτεμιν, 136
 καὶ ταυτά γ' εὐζωρον. τὰ ὅσα βουλευόμενα
 αὐτῶν δὲ ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
 ὥσπερ μεθύνωντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
 καὶ νῆ Δία σπένδουσί γ' ἢ τίνοος χάριν 140
 τοσαυτ' ἂν ἠύχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
 καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
 καὶ τὸν παροινούντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
 ΠΡ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
 ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δί', ἢ μοι μὴ γενεῖαν κρεῖττον ἦν· 145
 δίψῃ γάρ, ὥς ἔοικ', ἀφαινανθήσομαι.
 ΠΡ. ἔσθ' ἥτις ἐτέρα βούλεται λέγειν; ΓΥ. Β. ἐγώ.
 ΠΡ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρήμ' ἐργάζεται.
 ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς εἴρεις,
 διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 150
 ΓΥ. Β. ἐβουλόμην μὲν ἂν ἕτερον τῶν ἠθάδων
 λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἡσυχός·
 νῦν δ' οὐκ ἔασω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μίαν
 ἐν τοῖς κατηλείοισι λάκκοις ἐμποιεῖν
 ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τῷ θεῷ. 155
 ΠΡ. μὰ τῷ θεῷ; τάλαινα, ποῦ τὸν νουν ἔχεις;
 ΓΥ. Β. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.
 ΠΡ. μὰ Δί', ἄλλ' ἀνὴρ ὢν τὴν θεὸν κατώμοσας,
 καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
 ΓΥ. Β. ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡ. παῦε τοῖνον, ὥς ἐγὼ
 ἐκκλησιᾶσους· οὐκ ἂν προβαῖν τὸν πόδα 161
 τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταυτ' ἀκριβῆσθαι.
 ΓΥ. Β. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὐ λέξω πάλιν.
 οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
 ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι, 165
 ΠΡ. γυναῖκες αὐ, δύστηνε, τοὺς ἀνδρας λέγεις;
 ΓΥ. Β. δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκείνον· βλέψασα γὰρ
 ἐκέισε πρὸς γυναῖκας ψόμην λέγειν.
 ΓΥ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί·
 αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἐνεκά μοι λέξιν δοκῶ, 170
 τὸνδὲ λαβοῦσα. τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι

- τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
 ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῇσδε θεῇ χώρας μέτα
 δσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
 τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175
 ὅρῳ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
 αἰεὶ πονηροῖς· κἂν τις ἡμέραν μίαν
 χρηστός γέννηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
 ἐπέτρεψας ἐτέρῳ· πλεῖον' ἔτι δράσει κακά.
 χαλεπὸν μὲν οὖν ἀνδρας δυσαρέστους νοθεύειν,
 οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε, 181
 τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.
 ἐκκλησίαισιν ἦν δ' οὐκ ἐχρώμεθα
 οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον
 πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένον 185
 ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπῆνεν,
 ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
 τοὺς μισθοφορεῖν ζητούντας ἐν τῇ κκλησίᾳ.
 ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εὐ γε ταυταγὶ λέγεις.
 ΠΡ. τάλαινα, Ἀφροδίτην ὤμοσας· χαριεντά γ' ἂν 190
 ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ κκλησίᾳ.
 ΓΥ. Α. ἄλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡ. μὴδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
 τὸ ζυμμαχικὸν αὐ τοῦθ', δ' ἐσκοπούμεθα,
 εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
 ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἡχοντο, τῶν δὲ ῥητόρων 195
 ὁ τοῦτ' ἀναπέισας εὐθύς ἀποδράς ὤχετο.
 ναὺς δὲ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
 τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
 Κορινθίοις ἡχθεσθε, κάκεινοί γε σοὶ·
 νῦν δ' εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστός γενοῦ.
 Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός· 201
 σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' οὐ ρύσεται
 Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
 ΓΥ. Α. ὥς ξυνετὸς ἀνὴρ. ΠΡ. νῦν καλῶς ἐπὶ ἡνεσας.
 ὑμεῖς γὰρ ἐστ', ὦ δήμη, τούτων αἰτίοι. 205
 τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
 ἰδία σκοπεῖσθ' ἕκαστος δ' τις τις κερδανεῖ·
 τὸ δὲ κοινὸν κώστον αἰσῶμεν κλίνεταί.
 ἦν οὖν ἐμοὶ πῖθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
 ταῖς γὰρ γυναῖξί φημί χρήναι τὴν πόλιν 210
 ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
 ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
 ΓΥ. Α. εὐ γ', εὐ γε νῆ Δί', εὐ γε· λέγε λέγ', ὦγαθέ.
 ΠΡ. ὥς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
 ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια 215
 βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 ἀπαξάπασαι, κοῦχι μεταπειριωμένας
 ἴδοις ἂν αὐτάς. ἢ δ' Ἀθηναίων πόλις,
 εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
 εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο; 220
 καθήμεναι φρῶνουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τοὺς ἀνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 μοιχοὺς ἔχουσιν ἐνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· 225
 αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

119. ἄλλαι] ἄλλαι Meinek. 122. τοὺς στεφάνους] τὸν στέφανον Cobetus. 128. χρή] χρῆν Cobetus. 129. πάριθ' Faber] πάριτ' 130. κάθιζ' ὁ Meinek. κάθιζε 141. τοσαυτ' ἂν D. in ed. a. 1826] τοσαυτ' Γ. τοσαυτά γ' ceteri. ἠύχοντ' Meinek. εὐχοντ' (εὐχοντο R) 144. κάθησ' R. κάθιζ' ceteri. 150. διερεισαμένη Schaeferus (quod legisse videtur scholiasta qui explicat per διαταξαμένη, ἀσφαλισαμένη) διερεισμένη 151. ἂν ἕτερον Γ. ἕτερον ἂν ceteri. 157. γ' ἤτησά σε] ἤτησά γε Cobetus. 161. ἐκκλησιᾶσους Kusterus] ἐκκλησιάζουσα. ἐκκλησιῶσ Buttmanus: vid. ad Thesm. 90. 167. ἐκείνον· βλέψασα Elmsleus] ἐκείνον· ἐπιβλέψασα

190. ὤμοσας Bentleius] ὠνόμασας 197. δεῖ R. δὴ ceteri. 199. ἡχθεσθε Reiskius] ἄχθεσθε 202. οὐ ρύσεται Bothius] ὀρίζεται (ὀρείζεται R.) In A interpolatum οὐχ ὀρίζεται, in B οὐ χρήτε. Recepi Bothii coniecturam, incertam quidem, sed probabiliorum quam aliae aliorum. 205. γάρ] ἀρ' Meinek. 209. πῖθησθε Cobetus] πείθησθε 219. εἰ τοῦτο] εἰ ποῦ τι Dobraeus. ἂν ἐσώζετο] ἐσώζετ' ἂν Elmsleus. 222. φέρουσιν] φεροῦσιν Bisschop ad Xenoph. Anab. p. 95. 223b. πέττουσι —] Hunc versum solus habet R. 226. αὐταῖς Bothius] αὐταῖς

εὐζωρότερον φιλοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
βινοῦμενα χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταῦταισιν οὖν, ὧνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μὴδὲ πυνθανώμεθα 230
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
ἔωμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὥς τοὺς στρατιωτάς πρῶτον οὔσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἴτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης θάττον ἐπιπέμψειεν ἄν; 235
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖ ποτέ.
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμένοι.
τὰ δ' ἄλλ' ἑάσω· ταῦτα δ' ἦν πίθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διζέετε. 240

ΓΥ. Α. εὐ γ', ὦ γλυκυτάτῃ Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
παῦθ' ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
ΠΡ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τάνδρὸς ὥκησ' ἐν πυκνῇ,
ἐκεῖ τ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
ΓΥ. Α. οὐκ ἔτος ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ· 245
καὶ σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἰρούμεθ', ἦν ταυθ' ἄπειοις κατερτάσῃ.
ἀτάρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεῖς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ κκλησίᾳ;
ΠΡ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασιν πάντες. ΠΡ. ἀλλὸ καὶ μελαγχολᾶν. 251
ΓΥ. Α. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὐ καὶ καλῶς.
ΓΥ. Α. τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;
ΠΡ. τοῦτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὄραν. 255
ΓΥ. Α. τί δ', ἦν ὑποκρούσῃ σε; ΠΡ. προσκινήσομαι,
ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρουμάτων.
ΓΥ. Α. ἐκείνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. ΠΡ. ἔξαγκωνιῷ
ὠδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
ΓΥ. Β. ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἰρῶσ', ἔαν κελεύσομεν.
ΓΥ. Α. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκείνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἰρεῖν μνημονεύσομεν τότε·
εἰθισμένοι γάρ ἐσμεν αἰρεῖν τῷ σκέλῃ. 265
ΠΡ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
ὑποδείσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἐκάστοτε.
ἔπειτ' ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
περιδείσθε τοὺς πύγῳνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηρμοσμένοι,
καὶ θαῖμάτια τάνδρεϊά γ' ἄπερ ἐκλέψατε 275
ἐπαναβάλεσθε, κᾶτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερεϊδόμεναι βαδίζετ', ἄδουσαι μέλος

227. εὐζωρότερον (quod ex Aristophane memorat Phrynichus p. 145. ed. Lob.) D.] τὸν οἶνον εὐζωρον φιλοῦσιν Flor. Γ. φιλοῦσ' ceteri. ὥσπερ καὶ RΓ. καὶ om. ceteri. 231. τρόπῳ] λόγῳ Nauckius (*Mélanges Gréco-Romains* vol. 6. p. 30.) 235. θάττον ex Suida s. h. v.] μάλλον 239. δ' ἂν (debebat ἦν) Brunnckius] κᾶν πίθησθε Cobetus] πείθησθε 244. ἐκεῖ τ' D] ἔπειτ' 255. εἶπον] εἵποιμ' B ex conjectura correctoris. In εἶπον consentiunt schol. Acharn. 863. et Suidas s. v. τούτῳ μὲν. 256. ὑποκρούουσιν R et Suidas s. v. ὑποκρούουσιν. ὑποκρούουσιν ceteri. 270. ἄνδρ' ἐθεᾶσθ' RΓ. ἄνδρα θεᾶσθ' ceteri, quod si recte legeretur, μέλλει pro μέλλοι scribendum foret cum Schaefero Meletem. crit. p. 88. 274. ἀκριβῶς ἦτε Bisshopius ad Xenoph. Anab. p. 95.] ἀκριβῶσθε 275. γ' ἄπερ Tourpius] τ' ἄπερ R. τάπερ ed. Ald. θ' ἄπερ AB. ἢ παρεκλέψατε Hirschigius.

πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. Β. εὐ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας οἶμαι 280
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἦξειν ἀντικρυς
γυναῖκας. ΠΡ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἰώθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθροῖς ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον.
ΧΟ. ὦρα προβαίνειν, ὧνδρες, ἡμῖν ἐστί· τοῦτο γὰρ χρῆ
μεμνημένους αἰεὶ λέγειν, μὴ καὶ ποτ' ἐξολίσθη, 285
ἡμᾶς· ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἦν ἀλῶμεν
ἐνδυνόμενα κατὰ σκότον τόλμημα τηλικούτον.
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὧνδρες· ἡπέλιψε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν 290
μὴ πρῶ πάντῳ τοῦ κνέφους
ἦκη κεκοινήμενος,
στέργων σκοροδάμῃ,
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριῷβολον.
ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδῃ
καὶ Σμίκυσι καὶ Δράκῃς,
ἔπου κατεπέργων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδαίῃς
ὦν δεῖ σ' ἀποδείξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίον καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὅπως ἂν δέῃ
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρὴν μ' ὀνομάζειν.
ὅρα δ' ὅπως ὑθίστομεν τοῦδε τοὺς ἐξ ἄστεως 300
ἦκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν,
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον λαβῶν·
ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος
ἐν ἀσκιδῇ φέρων
πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον ἂν
καὶ πρὸς δύο κρομμύῳ
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριῷβολον
ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν

289—299. = 300—310.

282. εἰώθ' ἐκεῖ] Mire dictum pro ἔθος ἔστ' ἐκεῖ.
286. μὴ καὶ Dobracus] ὡς μὴ 288. ἐνδυνόμενα Fa-
ber] ἐνδυνόμενα 290—310. Horum versuum bini
quique in unum sunt coniuncti in libris. 290. et 300.
ἡμῃ. praescriptum in libris. 291. στέργων σκορο-
δάμῃ, βλέπων ὑπότριμμα Porsonus] βλέπων ὑπό-
τριμμα, στέργων σκοροδάμῃ libri et Suidas s. v. ὑπό-
τριμμα. 293. ἀλλ', ὦ] σὺ δ', ὦ Porsonus. 297.
πλησίον Brunnckius] πλησίοι 301. ἔδει λαβεῖν ἐλ-
θόντ' Dawesius] ἐλθόντ' (ἐλθόντας ABRΓ) ἔδει λα-
βεῖν 302. καθῆντο Brunnckius] κάθηντο ἐν
τοῖς στεφανώμασιν] Hic versus in solo legitur R.
305. λαβῶν Brunnckius] φέρων 307. ἄρτον
ἂν Dawesius] ἄρτον αὐ R. αὐ om. ABΓ. καὶ πρὸς
δύο Porsonus] καὶ δύο

πράττωσι τι κοινόν ὡς-
περ πηλοφοροῦντες. 310
ΒΛΕΠΤΡΟΣ.
τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρουδῇ ὅτι μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατὰκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν 315
οὐκ ἐδυνάμην εὔρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ' ἐν καθαρίῳ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
ἡ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἔστιν ἐν καλῷ;
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
οἶμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων νῦν ἡγόμεν
γυναῖχ'· σσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ' ὕμεις οὐδὲν ἐξελέλυθεν 325
δράσουσ'. ὅμως δ' οὐν ἔστιν ἀποπατητέον.
ΑΝΗΡ.
τίς ἔστιν; οὐ δῆπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
νῆ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἔστιν; οὐ τί που
Κινησίας σου κατατετίλκεν πωθεν;
330 ΒΛ. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελέλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος οὐνδύεται.
ΑΝ. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ ὅστιν; ΒΛ. οὐκ ἔχω φράσαι.
Ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ ἡῆρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
ΑΝ. εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναικ' ἐκέλευσας σοι φράσαι;
335 ΒΛ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
ὁ καὶ δέδοικα μὴ τι δρᾷ νεώτερον.
ΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶν, ταῦτά τοῖνυν ἀντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἡ εὐνείμ' ἐγὼ
φρουδῇ ὅτ', ἔχουσα θοιμάτιον οὐγὼ φόρουον,
κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὐκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
ΒΛ. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμαῖς
Λακωνικάς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
345 ἐς τῷ κοθόρνῳ τῷ πόδ' ἐνθείς ἵεμαι,
ἵνα μὴ γ' ἔχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.
ΑΝ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μὴν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛ. γνῶμην γ' ἐμὴν.
οὐκουν πονηρά γ' ἔστιν ὁ τι κάμ' εἰδέναι. 350
ΑΝ. ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονίαν τιν' ἀποπατεῖς, ἐμοὶ δ'
ῥά βαδιζέιν ἔστιν εἰς ἐκκλησίαν,
ἦνπερ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
ΒΛ. κάγω γ', ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δέ μοι
ἄχρας τις ἐγκλήσας ἔχει τὰ σιτία. 355
ΑΝ. μὴν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
ΒΛ. νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἔστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος. 360
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνυκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἱατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν καταπρώκτων δεινὸς ἔστι τὴν τέχνην;

ἀρ' οἷδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. 365
Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι! Εἰλείθινα, μὴ με περιόδης
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλάνωμένον, 370
ἵνα μὴ γένωμαι σκυραμῆς κωμωδικῇ.
ΧΡΕΜΗΣ.
οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τί που χέζεις; ΒΛ. ἐγώ;
οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
ΧΡ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπεχέι χιτῶνιον;
ΒΛ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών. 375
ἀτὰρ πόθεν ἦκεις ἐτέον; ΧΡ. ἔξ ἐκκλησίας.
ΒΛ. ἤδη λέλυται γάρ; ΧΡ. νῆ Δί', ὄρθριον μὲν οὖν.
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
• γέλων παρέσχεν, ἦν προσέρραινον κύκλῳ.
ΒΛ. τὸ τριῦβολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ὠφελον. 380
ἀλλ' ὅστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
ἔχων μὰ Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θύλακον.
ΒΛ. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. πλείστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόως ἐς πύκνα.
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἠκαζόμεν 385
ὀρώντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἠκκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
ΒΛ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; ΧΡ. πόθεν;
οὐδὲ μὰ Δί' εἰ τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεῦτερον 390
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'. ΒΛ. οἶμοι δειλῆος.
Ἀντίλοχ', ἀποιμωξὸν με τοῦ τριῦβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τὰμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ 395
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως; κᾶτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρεῖρπυσεν.
κᾶπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτοῦν δημηγορεῖν, 400
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὅς αὐτὸς αὐτῷ βεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη, [ὁπῶ
τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΛ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ'
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ 405
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
ἔγω γ' ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτύγχανον.
ΧΡ. μετὰ τοῦτον Εὐαῖον ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτὸς γε μέντοῦφασκεν ἱμάτιον ἔχειν, 410
κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους
“ὄρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς 415
χλαῖνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρίτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ὅστι μὴδὲ στρώματα,
ἵεναί καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους

330. ποθεν. ΒΛ. οὐκ Brunckius] ΒΛ. πόθεν; οὐκ
332. κροκωτίδιον Arnaldus] κροκῶτιον R. κροκῶ-
πιον ceteri. 333. σου] σοι Γ. 342. ἀλλὰ] ἀλλ' ὅτι
Meinekus. 354. μοι Meinekius] μου 355. ἐγκλή-
σας D.] ἐγκλείσας. 362. Ἀχραδούσιος D.] ἀχραδού-
σιος 364. καταπρώκτων] κατὰ πρωκτῶν A. κατὰ
πρωκτὸν B, quod περὶ πρωκτὸν potius dicendum
fuisse.

381. νῦν] νῆ δὲ R. 382. ἔχων addidit Brun-
ckius. Δί' Brunckius] τὸν Δί' ἄλλο γ' ἢ Brun-
ckius] ἄλλο ἢ AB. ἄλλον ἢ R Ald. 384. ἦλθεν
ἀθρόως R Ald. ἦλθεν ἀθρόος A. ἦλθ' ἀθρόος B.
πύκνα Meinekius] τὴν πύκνα 390. οὐδὲ μὰ Δί' εἰ
Meinekus] οὐδ' εἰ μὰ Δία 397. καθεῖναι] προθεῖναι
Schoemannus de comit. Athen. p. 104. 404. μ' ἐχρῆν
Brunckius] με χρῆν RF. με χρῆν ceteri. 405. τοῦ
Λακωνικοῦ] τῶν Λακωνικῶν Dobraeus. 414. ὡς]
πῶς Meinekius.

ἐς τῶν σκυλοδεσφῶν· ἦν δ' ἀποκλήη τῇ θύρᾳ 420
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
ΒΛ. νῆ τὸν Διόνυσον, χρηστὰ γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδὲς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφिताμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δείπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρὰ, 425
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τάγαθόν.
ΧΡ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικία,
δημηγορήσων, κάπεχίρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν. 430
εἰτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτομοικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἄγρων
ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.
ΧΡ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τάς μὲν γυναικας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 435
πολλὰ κακά. ΒΛ. καὶ τί εἶπε; ΧΡ. πρῶτον μὲν
σ' ἔφη [ἔρη.
εἶναι πανοῦργον. ΒΛ. καὶ σέ; ΧΡ. μὴ πω τοῦτ'
κάπειτα κλέπτῃν. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νῆ Δία
καὶ συκοφάντην. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νῆ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
ΧΡ. γυναικα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νομβυστικὸν 441
καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τάπορρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροι ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ καμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν αἰέ.
ΒΛ. καὶ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο. 445
ΧΡ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔρη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις κοῦ μαρτύρων ἑναντίον,
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοῦκ ἀποστερεῖν,
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν. 450
ΒΛ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἑναντίον.
ΧΡ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δήμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κάγαθὰ,
ἕτερα τε πλείστα τάς γυναικας ἡλόγει.
ΒΛ. τί δὴτ' ἔδοξεν; ΧΡ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν 455
ταῦταις. ἔδοκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὐπω γεγενῆσθαι. ΒΛ. καὶ δέδοκται; ΧΡ. φῆμ' ἐγώ.
ΒΛ. ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς ἔστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΧΡ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ΒΛ. οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' εἴμ', ἀλλ' ἡ γυνή; 460
ΧΡ. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
ΒΛ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἀρά μοι;
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἥδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἶκοι μενεῖς.
ΒΛ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλικίοις νῶν,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τάς ἡνίας 465
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν ΧΡ. τί δρᾶν;
ΒΛ. βινεῖν ἑαυτάς. ΧΡ. ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα;
ΒΛ. ἄριστον οὐ δυνώμεθα. ΧΡ. σὺ δὲ γε νῆ Δία
δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀριστὰς τε καὶ βινῆς ἄμα. 470
ΒΛ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ἔννοισι, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.

420. ἀποκλήη (debebat ἀποκλήη) τῇ θύρᾳ Abreschius Lection. Aristaen. 2. p. 270] ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ, cum Suida s. v. τετρασαστήρου. ἀποκλίνῃ τὴν θύραν A et Suidas s. v. ἀλφिताμοιβός. 433. γὰρ] ἄρ' Dobbraeus. 436. τί] τί μ' F. Rankius. 448. κοῦ μαρτύρων Meinekius. γ' οὐ μαρτύρων ΒΓ. οὐ μαρτύρων γ' ceteri. 451. γ' R. τ' ceteri. 454. ἡλόγει Meinekius] εὐλόγει 455. γε B. σε ceteri. δειν Cobetus. 458. ἅπαντ' ἄρ' Cobetus] ἅπαντά τ' 462. ἄρα Kusternus] ἄρα (ἔστι B) 465. νῶν] νῦ Dobraeus. 468. 470. βινεῖν — βινῆς D.] κινεῖν — κινῆς

λόγος γέ τοι τις ἔστι τῶν γερατέρων,
ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα, 475
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν εὐμφέρειν.
καὶ εὐμφέροι γ', ὡ πότνια Παλλάς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἴμι· σὺ δ' ὕγαινε. ΒΛ. καὶ σὺ γ', ὦ Χρέμης.
ΧΟ. ἔμβα χῶρει.
ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφου, σκόπει, 480
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μὴ πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε·
ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγ-
χθέν. 485
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τὴν καὶ περισκοπομένην
~ ~ ~ τάκεισε καὶ
τάκ δεξιᾷς, μὴ·εὐμφορὰ γενίσκεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐγκονώμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη
ὄθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμώμεθ', ἡνίκ' ἤμεν· 490
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὄραν ὄθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἢ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσθ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔσθ' ἐπαναμενούσας,
πώγωνας ἐξηρηγμένας,
μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὄψεται χημῶν ἴσως κατεῖπη. 495
ἀλλ' εἰα δεῦρ' ἐπὶ σκιάς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
παραβλέπουσα θάτέρω,
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὐθις ἥπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
ἡμῶν 500
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὀρώμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπανα καὶ μίσει σάκον πρὸς τοῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαῖται γὰρ ἡκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
ΙΙΡ. ταῦτι μὲν, ὦ γυναικες, ἡμῖν εὐτυχῶς
τὰ πρᾶγματ' ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν. 505
ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ριπτεῖτε χλαῖνας, ἐμβᾶς ἐκ ποδῶν ἴτω,
χάλα εὐναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς,
βακτηρίας ἀφρεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταῦτας κατευτρέπιτ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510
εἰσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὄθενπερ ἔλαβον τᾶλλα θ' ἀξηνεγκάμην.
ΧΟ. κατὰκειται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον
τᾶλλα διδάσκειν,
ὃ τι σοι δρώσαι εὐμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
ὑπακούειν. 515
οὐδεμῖα γὰρ δεινότερα σου εὐμμίξας· οἶδα γυναικί.
ΙΙΡ. περιμεῖνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἦν ἄρτι κεχειρο-
τόνημαι, [μοι
εὐμβούλοισιν πάσας ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ

483—192. = 493—503.

473—475. Bleepyro tribuit Meinekius. 473. γε Suidas s. v. γεραίτερος et μῶρα] τε 474. ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα Bentleius] ὅσ' ἂν ἀνοηταχῆμῶρα R. ὅσ' ἀνόητα χ' ἢ μῶρα Suidas s. v. γεραίτερος. ὅσ' ἀνόητα χ' ἢ μῶρα idem s. v. μῶρα. ἀνόηθ' ὅσ' ἂν καὶ μῶρα B. ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα Ald. 482. τοῦπισθεν ὦν] τοῦπισθ' ἰὼν Meinekius. καταφυλάξῃ] φυλάξῃ ΒΓ. παραφυλάξῃ Meinekius. 487. ~ ~ ~] τὰ δεῦρο καὶ Kiehlus. τάκεισε Faber] κάκεισε· 490. ὠρμώμεθ' Portus] ὀρμώμεθ' 495. ἡμᾶς ὄψεται Hermannus] ὄψεθ' ἡμᾶς 496. σκιάς] σκιά ΒΓ. 502. τοῖν Meinekius] ταῖν 507. ἐκ ποδῶν Meinekius] ἐκποδῶν 514. κατὰκειται D.] κείται. κείται καὶ δὴ Dobbraeus.

ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρείοτάται γεγέ-
νησθε. 519
ΒΛ. αὐτῇ, πόθεν ἦκες, Πραξαγόρα; ΠΡ. τί δ', ὦ μέλε,
σοὶ τοῦθ'; ΒΛ. ὁ τί μοι τοῦτ' ἔστιν; ὡς εὐθικῶς.
ΠΡ. οὐ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ΒΛ. οὐκ ἴσως
ἐνός γε. ΠΡ. καὶ μὴν βασανίσαι τοῦτ' γέ σοι
ἔξεστι. ΒΛ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.
ΒΛ. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου; 525
ΠΡ. οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. ΒΛ. πῶς οὖν ὀρθρία
ψυχὸν σιωπῇ θοῖμάτιον λαβοῦσά μου;
ΠΡ. γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἑταῖρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛ. κἄτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὕτως ἐχοῦσης, ὦνερ; ΒΛ. εἰποῦσάν γε μοι. 531
ἀλλ' ἔστιν ἐνταυθά τι κακόν. ΠΡ. μὰ τῷ θεῷ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ψυχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἔξιναι πάσῃ τέχνῃ.
ΒΛ. εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν; 535
ἀλλ' ἐμ' ἀποδύσας, ἐπιβαλοῦσα τοῦγκυκλον,
ψυχὸν καταλιποῦσ' ὥσπερ εἰ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσας οὐδ' ἐπιθείσα λήκυθον.
ΠΡ. ψυχὸς γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κάσθενής·
ἔπειθ' ἴν' ἁλειαίνοιμι, τοῦτ' ἡμπεσχόμην· 540
σέ δ' ἐν ἀλέα κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὦνερ. ΒΛ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ψυχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χη βακτηρία;
ΠΡ. ἵνα θοῖμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μῆμουμένην σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν 545
καὶ τοὺς λίθους παῖουσα τῇ βακτηρίᾳ.
ΒΛ. οἷσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
ὃν χρῆν ἐμ' ἔξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
ΠΡ. μὴ φροντίσης· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
ΒΛ. ἡκλήσιος; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἦν ἐγψυχόμην. 550
ἀτὰρ γεγέννηται; ΒΛ. ναι μὰ Δί'. οὐκ ἤδησθ' αὖ με
φράσαντά σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμνησκομαι.
ΒΛ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἴσθα; ΠΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
ΒΛ. κάθησο τοῖνον σπητιάς μασωμένην.
ὕμιν δὲ φασὶ παραδεδοῖσθαι τὴν πόλιν. 555
ΠΡ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.
ΠΡ. τίνων;
ΒΛ. ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
ΠΡ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛ. κατὰ τί; ΠΡ. πολλῶν οὐνεκα.
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν 560
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν, ΒΛ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσης μὴδ' ἀφέλῃ μου τὸν βίον.
ΑΝ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκα ἔα λέγειν.
ΠΡ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μὴδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νευραζόμενον φέρειν.
ΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
ΠΡ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ τέ μοι μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μὴδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570
ΧΟ. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόδημον ἐγείρειν

522. οὗτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ] οὕταρα παρὰ μοιχοῦ
Cobet. 526. ὀρθρία Cobetus] ὀρθριον 540.
ἡμπεσχόμην Bekkeri Anecd. p. 381, 15., non Suidas s.
v. ἁλειαίνοιμι] ἡμπεσχόμην 551. ἡδησθα Brunekius]
ἡδειςθα 565. μὴ λωποδυτῆσαι —] Continuat sermo-
nem post οὐ συκοφαντεῖν v. 562. interruptum nulla ha-
bita versuum interpositorum ratione: de quo conf.
quae ad Ran. v. 549. diximus. 569. τε Bergk] γε
570. ἐμοί] ἐτι Cobetus. Poterat etiam εἶχειν coniici,
si quid mutandum esset. 571. φιλόδημον D.] φιλό-
σοφον. φιλόδημον dicit chorus ad commoda respiciens
ab Praxagora supra enumerata v. 560—567.

φροντίδ' ἐπισταμένην ταῖς σαῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίασιν
ἔρχεται γνῶμης ἐπίνοια, πολίτην
δῆμον ἐπαγλαῖοῦσα 575
μυρίασιν ὠφελίαισι βίου, δηλοῦσ' ὅ τί περ δύναται.
καιρὸς δέ· δείται γὰρ τι σοφοῦ τινὸς ἔξουρηματος
ἀλλὰ πέραινε μόνον [ἡ πόλις ἡμῶν.
μῆτε δεδραμένα μὴτ' εἰρημένα πω πρότερον·
μισοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται. 580
ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς δια-
νοαῖς, [τοῖσι θεαταῖς.
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλείστον παρὰ
ΠΡ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ
θεατὰς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθασί λιαν
τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέ-
δοικα. 585
ΒΛ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δέσης· τοῦτο
γὰρ ἡμῖν [λῆσαι.
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἔστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμε-
ΠΡ. μὴ νῦν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντεῖπῃ μὴδ' ὑπο-
κρούσῃ, [ἀκούσαι.
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέ-
χοντας 590
κἂκ ταῦτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
ἄθλιον εἶναι, [ταφῆναι·
μὴδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μὴδὲ
μὴδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρήσθαι πολλοῖς, τὸν
δ' οὐδ' ἀκολουθῶν. [ὅμοιον. 594
ἀλλ' ἔνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοντον καὶ τοῦτον
ΒΛ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς πᾶσιν; ΠΡ. κατέδει πέλε-
θον πρότερός μου. [ἐφθης μ' ὑποκρούσας.
ΒΛ. καὶ τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ'
τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα
ποιήσω [ἐκάστω.
κοινὴν πάντων καὶ τὰργύριον καὶ τᾶλλ' ὅπόσ' ἔστιν
εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν
ὑμᾶς [προσέχουσαι. 600
ταμειούμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνῶμην
ΒΛ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανὴ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ
μέσον καταθήσει, [διὰ τοῦτο.
καὶ μὴ καταθῆις ψευδορκῆσαι. ΒΛ. κἂκτῆσατο γὰρ
ΠΡ. ἀλλ' οὐδὲν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. ΒΛ.
κατὰ δὴ τί; [ἅπαντες. 605
ΠΡ. οὐδεὶς οὐδὲν πενία δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους,
ἐρεβίνθους. [ἀπόδειξον.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἔξουρῶν
ΒΛ. οὐκ οὐν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα
πάρεστιν; [τοῖς προτέροιςιν·
ΠΡ. πρότερόν γ', ὡταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρῶμεθα
νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ
καταθεῖναι; 610
ΒΛ. ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμῆσιν καὶ βούληται σκαλα-
θῆραι, [θέξει
ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ με-

572. ταῖς σαῖσι D.] ταῖσι 574. γνῶμης Marklan-
dus ad Eurip. Suppl. 547.] γλωττίης 576. δηλοῦσ'
D.] δηλοῦν δύναται. καιρὸς δέ· δείται Hermannus]
δύναται καιρὸς. δείται 577. τι ed. Aldina. τοι BΓ.
τοί γε R. 595. πᾶσιν D.] ἅπασιν κατέδει
Brunekius] κατέδει 595. 596. πέλεθον — πελέ-
θων Bothius] σπέλεθον — σπελέθων 602. τοῦτ']
ταῦτ' Brunekius.

Ξυγκαταδαρθῶν. ΠΡ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ
 Ξυγκαταδαρθεῖν. [κείσθαι]
 καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατα-
 καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΛ. πῶς οὖν οὐ
 πάντες ἴασι. [δεῖν; 616
 ἐπὶ τὴν ὠραιωτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖ-
 ΠΡ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς κα-
 θεοῦνται. [κρούσει.
 κᾶτ' ἦν ταύτης ἐπιθυμία, τὴν αἰσχροὴν πρῶθ' ὑπο-
 ΒΛ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροῖσι
 συνῶμεν, [ἀφικέσθαι; 620
 οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῆς
 ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ
 δέισης, οὐχὶ μαχοῦνται. [τοιούτων ὑπάρχει.
 ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ Ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ
 ΒΛ. τὸ μὲν ὑμέτερον γνῶμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται
 γὰρ ὅπως ἂν ποιήσει; [ἀφικέσθαι; 620
 μηδεμίας ἢ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί
 φεύζονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
 βαδιῶνται. [όντας 626
 ΠΡ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπι-
 ἀπὸ τοῦ δειπνοῦ καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοῖσι-
 σιν [καταδαρθεῖν
 κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καὶ τοῖς μεγάλοις
 ταῖσι γυναιξὶν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
 χαρίσωνται. [νήσει. 630
 ΒΛ. ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ρίς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρο-
 ΠΡ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνῶμη καὶ κα-
 ταχήνη [ἐχόντων,
 τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγίδας
 ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπη, πρότερος παραχώρει, κᾶτ'
 ἐπιτήρει, [ζειν.
 ὅταν ἤδη γ' ὡς διαπραξάμενος παραδῷ σοὶ δευτεριά-
 ΒΛ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
 ἕκαστος 635
 ἔσται δυνατὸς διαγινώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; πα-
 τέρας γὰρ ἅπαντας [νομιοῦσιν.
 τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοις
 ΒΛ. οὐκοῦν ἄγεσθ' εὐ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέ-
 ροντα [όντα
 διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γινώσκοντες πατέρ'
 ἀγχοῦσι. τί δὴθ' ὅταν ἀγνῶς ἦ; πῶς οὐ τότε κάπι-
 χεσοῦνται; 640
 ΠΡ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ
 ἐμελ' οὐδὲν [τος ἀκούσῃ,
 τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέν-
 μὴ αὐτὸν ἐκείνον τύπτῃ δεδιώς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο
 μαχεῖται. [Ἐπικούρος,
 ΒΛ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν
 ἢ Λευκολόφας, πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν
 ἀκούσαι. 645
 ΠΡ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός
 ἔστι ΒΛ. τὸ ποῖον; [εἶναι.
 ΠΡ. εἰ σε φιλήσειεν Ἀριστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ'

628. οἱ φαυλότεροι ante κοὐκ ἐξέσται lectum dele-
 vit et καὶ τοῖς μεγάλοις post τοῖσι καλοῖς addidit Tyr-
 whitius. 629. χαρίσονται] χαρίσονται R. χαρίσασθαι
 Porsonus. μικροῖς] σιμοῖς Lennepius. 633. ἐμβάδ'
 ἔχων R. ἐμβάδι γ' ceteri. Ἐμβάδιων Botliius, prae-
 cunte Heinsio in annotatione ad glossam corruptam
 Hesychii Ἐμβάδιον: παίζει ἐπὶ τούτου. Ἐμβάδας α
 Theopompo comico dictus est Meletus: vid. schol. Pla-
 tonis Clarkian. p. 170. ed. Gaisf. (330. Bekk.) πρό-
 τερος] προτέρω Faber. 636. γὰρ addidit Faber.
 ἅπαντας] ἅπαντες Meinekius. 643. ἐκείνον] ἐκείνος
 Bergkiius. 645. πάππαν Brunekius] πάπαν 647.
 αὐτοῦ] σ' αὐτοῦ Mehlerus.

ΒΛ. οἰμῶζοι γ' ἂν καὶ κωκυτοί. ΠΡ. σὺ δὲ γ' ὅζοις ἂν
 καλαμίνθης. [φρισμα γενέσθαι,
 ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψή-
 ῳστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ. ΒΛ. δεινὸν μέντ' ἂν
 ἐπεπόνθη. 650
 τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡ. οἱ δούλοι·
 σοὶ δὲ μελήσει, [δρείπνον.
 ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ στοιχεῖνο, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ
 ΒΛ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ'
 ἔστιν ἐρέσθαι. [ὕφανοῦμεν.
 ΠΡ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιφ' ἡμεῖς
 ΒΛ. ἐν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἀρχοῖσι
 δίκην τῷ, [δίκαιον. 656
 πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔστι
 ΠΡ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαια πρῶτον ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ πό-
 σους ἐπιτρέψει; [νεκ' ἔσονται;
 ΠΡ. κἀγὼ ταύτῃ γνῶμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὐ-
 ΒΛ. πολλῶν ἔνεκεν, νῆ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἐνός
 οὐνεκα δήπου, [νεῖς' ὁ δανείσας 660
 ἦν τις ὀφείλων ἔξαρνήται. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδὰ-
 ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου ὅστ'
 ἐπίδηλος. [σάτω μοι,
 ΒΛ. νῆ τὴν Δήμητρ' εὐ γε διδάσκεις. τουτὶ τοῖνον φρα-
 τὴς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὴν
 εὐωχῆθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἰμαί σ' ἀπο-
 ρήσειν. [ἀφαιρῇ, 665
 ΠΡ. ἀπὸ τῆς μάξης ἥς σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις
 οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὐθὶς τῇ γαστρὶ κολα-
 σθεῖς. [ψει μετόν αὐτῷ;
 ΒΛ. οὐδ' αὖ κλέπτῃς οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κλέ-
 ΒΛ. οὐδ' ἀποδύσους' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡ. οὐκ, ἦν
 οἴκοι γε καθεύδῃς, [πᾶσιν ὑπάρξει.
 οὐδ' ἦν γε θύρας, ὥσπερ πρότερον· βίσιος γὰρ
 ἦν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσεις. τί γὰρ αὐτῷ πρά-
 γμα μάχεσθαι; [μυεῖ τι. 671
 ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρείττον ἐκείνου κο-
 ΒΛ. οὐδὲ κυβεύσους' ἄρ' ἄνθρωποι; ΠΡ. περὶ τοῦ
 γὰρ τοῦτο ποιήσει; [τὸ γὰρ ἄστν
 ΒΛ. τὴν δὲ διαίταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν.
 μίαν οἰκήσιν φημι ποιήσειεν ἔξαρνήσας εἰς ἅπαντα,
 ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλων. ΒΛ. τὸ δὲ δειπνον ποῦ
 παραθήσεις; [ῥσω. 676
 ΠΡ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοῖας ἀνδρῶνας πάντα ποι-
 ΒΛ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρα-
 τήρας καταθήσω [σιν
 καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοι-
 τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς γεγέ-
 νηται, [λω χάριέν γε. 681
 ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυρόμενοι. ΒΛ. νῆ τὸν Ἀπόλ-

648. γ' ἂν] τὰν Cobetus. 650. ἐπεπόνθη Suidas
 s. h. v.] ἐπεπόνθεν R. ἐπεπόνθην alii. 652. λιπαρῷ
 Bentleius] λιπαρῶς (λιπαρὸν B) 656. τῶν κοινῶν
 γ' ἔστι] δὴ κ τῶν κοινῶν γε Cobetus. 658. τουτὶ δὲ
 πόσους Faber. τουτὶ τ' οὐπος R. τουτὶ ποσσ' Γ. τουτὶ
 πόσους Ald. 658. ταύτῃ Τουρίος (γνῶμην male in
 γνῶμην γ' mutans)] ταύτην 659. οὐνεκα Brunekius]
 εἵνεκα 662. ΒΛ] XO. R. 663. τῆς αἰκίας (αἰκείας
 R)] τὴν αἰκίαν Dobraeus. τὰς αἰκίας Sanctamandus.
 665. ταύτης R. ταύτην ceteri. 667. κλέψει
 Brunekius] κλέψαι, cum Suida s. v. μετόν. 669.
 οὐδ' — πρότερον; Blegyro tribuit Dobraeus. θύρας
 Meinekius (ut ὥρας, eliso iota, ab me restitutum est
 Lys. 1037.)] θύραζ' 670. δώσεις Bergkiius] δώσει
 671. ἐκείνου κομεί τι Bergkiius (ut πημανεῖ τι pro
 πημανεῖται Acharn. 842. restituit L. Dindorfius)] ἐκείνου
 κομείται Rf. κομείται ἐκείνου ceteri. 672. ἀνθρώ-
 ποι D.] ἄνθρωποι 675. ἀλλήλων D.] ἀλλήλους

τά δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγο-
 ρὰν καταθήσω· [ἔως ἂν
 κᾶτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω παντας,
 εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὴν χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι
 δειπνεί· [λουθεῖν
 καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκο-
 τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
 παρὰ ταύτην, [φιτόπωλιν. 686
 τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλ-
 ΒΛ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνώ-
 σιν. ΒΛ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα [ἅπαντες
 μὴ ἔελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελώσιν
 ΠΡ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν·
 πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν, 690
 ὥστε μεθυθεῖς αὐτῷ στεφάνῳ
 πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δῆδα λαβών.
 αἱ δὲ γυναικες κατὰ τὰς διόδους
 προσπίπτουσι τοὺς ἀπὸ δείπνου
 τᾶδε λέξουσιν, δεῦρο παρ' ἡμᾶς· 695
 ἐνθάδε μεῖράξῃ ἐσθ' ὑραῖα.
 παρ' ἐμοὶ δ', ἐτέρα
 φήσει τις ἄνωθ' ἔξ ὑπερῶου,
 καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
 πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν 700
 αὐτῆς παρ' ἐμοί.
 τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
 καὶ μεираκίους οἱ φαυλότεροι
 τοιάδ' ἐροῦσιν, ποῖ θεῖς οὗτος;
 πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
 τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
 ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
 ἡμᾶς δὲ τῶς θρίᾳ λαβόντας
 διφόρου συκῆς
 ἐν τοῖς προθύροιςι δέφεσθαι. [πάνυ. 710
 φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν; ΒΛ.
 ΠΡ. βαδιστέον τᾶρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
 ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
 λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφωνόν τινα.
 ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη τοῦτο δρᾶν ἡρημένην
 ἄρχειν, καταστήσαι τε τὰ ἐυσίστια, 715
 ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
 ΒΛ. ἦδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; ΠΡ. φῆμ' ἐγώ.
 ἔπειτα τὰς πόρνas καταπαύσαι βούλομαι
 ἀπαξάσας. ΒΛ. ἵνα τί; ΠΡ. δῆλον τουτογί·
 ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐταὶ τὰς ἀκμάς, 720
 καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
 τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
 ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
 κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
 ΒΛ. φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον, 725
 ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγῳσί μοι ταδί,
 τὸν τῆς στρατηγού τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

702. εὐπρεπέσιν δ' Bentleius] δ' εὐπρεπέσιν
 716. τήμερον Brunckius] σήμεραν 718—724. Hos
 Praxagorae versus post v. 710. transponit Meinekius.
 719. τουτογί Bentleius] τουτογί R. τουτο τί ceteri.
 720. ἀσται Elmsleius. 721—724. alii perso-
 nae tribuit R. 721. οὐχί] οὐκέτι Herwerdenus.
 724. κατωνάκην Dobraeus] κατωνάκη 727. Post
 hunc versum περιγραφὴν ΧΟΡΟΥ posui, servatam
 in R, etsi male post v. 729. collocatam. Desideratur
 enim chori canticum non a poeta omissum (ut in Plati
 locis pluribus factum, de quo dixi in Annotationibus
 Oxon. p. 23.), sed vitio codicis antiqui uno folio defe-
 cti, ex quo codices superstitēs sunt derivati. Nec so-
 lum illud canticum excidit, sed tota prope scena (in
 qua κηρύκαινα ab Praxagora v. 713. memorata prodi-

ARISTOPHANES.

(ΧΟΡΟΙ.)

* * * * *
 ANHP A.
 ἐγώ δ', ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φέρω,
 προχειριοῦμαι κάξετάσω τὴν οὐσίαν. 730
 χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
 τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
 ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῆς,
 πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκουσ' ἐμούς·
 ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξειθι,
 νῆ Δία μέλαινα γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον 735
 ἔψουσ' ἔτυχες ψ Λυσικράτης μελαίνεται.
 ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἴθ' ἡ κομμάτρια.
 φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
 ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρωδὸς ἔξειθι,
 πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν 740
 ἄωρι νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
 ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτω, τὰ κηρία
 κόμει, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
 καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·
 τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. 745

ANHP B.

ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
 ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
 μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτε γ', ἀλλὰ βασανίῳ
 πρῶτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέφομαι. 750
 οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρύτα καὶ φειδωλίαν
 οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
 πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
 οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βουλεται;
 πότερον μετοικιζόμενος ἔξεννοχας
 αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσω; AN.A. οὐδαμῶς.
 AN.B. τί δὴτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; οὐ τί που 756
 ἴερωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
 AN.A. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
 ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους νόμους.
 AN.B. μέλλεις ἀποφέρειν; AN.A. πάνυ γε. AN.B. κα-
 κοδαίμων ἄρ' εἰ, [ῥαδίως. 761
 νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα. AN.A. πῶς; AN.B. πῶς;
 AN.A. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοις δεῖ;
 AN.B. ποίοισιν, ὦ δύστηνε; AN.A. τοῖς δεδογμένοις.
 AN.B. δεδογμένοις; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
 AN.A. ἀνόητος; AN.B. οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
 ἀπαξάπαντων. AN.A. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
 AN.B. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σῶφρονα; 767
 AN.A. μάλιστα πάντων. AN.B. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
 AN.A. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; AN.B. φυλάξομαι,
 πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὃ τί βουλεύεται. 770

erat), cuius extrema tantum pars (v. 728 seqq.) super-
 est, de quo pluribus dixit Beerijs p. 107 seqq. Idem
 virum qui hic loquitur Blepyri vicinum esse probabi-
 liter coniecit.

729. κάξετάσω] κάξετῶ Cobetus. 733. κάτω δὴ]
 περὶ κάτω Cobetus. τρέψας' Cobetus] στρέψας'
 735. οὐδ' ἂν εἰ] Id est ὥστ' οὐκ ἂν εἴης μελαντέρα, οὐδ'
 ἂν εἰ —, mira et incredibili ellipsi, quae Dobraeum
 movit ut aliquid excidisse putaret. Minus probabiliter
 ὡς ἂν εἰ corrigat Halbertsma et oī' ἂν εἰ Meinekius.
 741. νύκτωρ R et Suidas s. v. ὄρθριος νόμος. νυκτῶν
 ceteri: de quo v. Annot. Oxon. p. 684. 742. λαβών]
 λαχών Meinekius. 746. ANHP B.] Hunc virum
 Chremetem esse (quocum Blepyrus collocutus erat v.
 372 seqq.) coniecit Beerijs p. 111. In R praescriptum
 ἄλλος φειδωλός. 748. οὐδέποτε γ' Porsonus] οὐδέ-
 ποτ' 752. ἂν addidit Porsonus. 756. οὐ τί που
 Brunckius] οὐ τί μὴ cum Prisciano vol. 2. p. 340. ed.
 Hertz. 758. ἀλλ' ἀποφέρειν] ἀλλὰ φέρειν RF.
 761. πῶς alterum pro ὅπως dictum: vid. ad Av. v. 608.

AN.A. τί γάρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν; AN.B. ἄλλ' ἰδὼν ἂν ἐπιθόμην.
AN.A. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. AN.B. λέξουσι γάρ.
AN.A. καὶ φασιν οἶσιν ἄρᾶμενοι. AN.B. φήσουσι γάρ.
AN.A. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. AN.B. ἀπιστήσουσι γάρ.
AN.A. ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρίψειεν. AN.B. ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἶσιν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γάρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί· 779
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων·
ὅταν γάρ εὐχόμεσθα διδόναι τὰ γὰρ, ἔσθῃ
ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν, οὐχ ὥς τι δώσονται, ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
AN.A. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προύργου τι δρᾶν.
ταυτί γάρ ἐστι ξυνδετέα. ποῦ μοῦσθ' ἰμάς; 785
AN.B. ὄντως γάρ οἶσεις; AN.A. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ
μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τῷ τρίποδε. AN.B. τῆς μυρίας,
τὸ μὴδὲ περιμέναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν, εἴτα τηνικαυτ' ἤδη AN.A. τί δρᾶν;
AN.B. ἐπαναμένειν, ἔπειτα ἀναμένειν ἔτι. 790
AN.A. ἴνα δὴ τί; AN.B. σεισμός ἐι γένοιτο πολλάκις,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διᾶξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν ἐσφόνοντες, ὠμβρόντητε σύ.
AN.A. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι 794
ταῦτα καταθείην. AN.B. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς. AN.A. τῇ;
AN.B. ἐγὼ δα τοῦτους χειροτονούντας μὲν ταχὺ,
ἄττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.
AN.A. οἶσουσι, ὦ τάν. AN.B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
AN.A. ἀμέλει κομιοῦσιν. AN.B. ἦν δὲ κωλύσωσι, τί; 800
AN.A. μαχοῦμεθ' αὐτοῖς. AN.B. ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
AN.A. ἄπειμ' ἑάσας. AN.B. ἦν δὲ πωλώσ' αὐτά, τί;
AN.A. διαπραγείθῃς. AN.B. ἦν διαπραγῶ δέ, τί;
AN.A. καλῶς ποιήσεις. AN.B. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
AN.A. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γείτονας 805
ὀρῶ φέροντας. AN.B. πάννυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
αὐτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
AN.A. οἰμῶζε. AN.B. Καλλιμάχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσώσει τι; AN.A. πλείω Καλλίου. 810
AN.B. ἀνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν. [δρῶν
AN.A. δεινά γε λέγεις. AN.B. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἑκείν' οὐδόξε, τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
AN.A. ἔγωγε. AN.B. τοὺς χαλκοὺς δ' ἐκείνους ἡνίκα 815
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα; AN.A. καὶ κακὸν γέ μοι
τὸ κόμμι' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστήν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγοράν ἐπ' ἄλφита.
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδὲνα
χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀγρύφω γὰρ χρώμεθα.
AN.B. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν
τάλαντ' ἔσσεσθαι πεντακάσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἢν ἐπόρισ' Εὐριπίδης; 825

772. ἰδὼν ἂν ἐπιθόμην Brunckius] ἰδὼν ἐπειθόμην
779. νῆ Δί D.] νῆ Δία 780. γε Reiskius] τε 784.
ἔα] Probabilis a: vid. ad Thesm. 176. 795. κατα-
θείην Brunckius] καταθείην λάβοις] λάβῃς Hein-
dorf. ad Platon. Phaedon. p. 36. 797. ταχὺ R et Sui-
das s. v. ἔνῃ. ταχεῖς ceteri. 800. κωλύσωσι Do-
braeus] μὴ κομίσωσι 811. ἀνθρωπος D.] ἄνθρωπος
812. δεινά γε] δεινόν γε Reisigius. δεινόν Cobetus.
822. χαλκὸν ex Polluce 7, 93.] χαλκοῦν cum Suida
s. v. ὑπέχοντος. 825. τετταρακοστῆς Brunckius]
τεσσαρακοστῆς

κεῦθὺς κατεχρῆσθαι πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενους ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρρεσεν,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
AN.A. οὐ ταυτὸν, ὦ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν, 830
νῦν δ' αἱ γυναῖκες. AN.B. ἄς ἐγὼ φυλάζομαι,
νῆ τὸν Ποσειδῶ, μὴ κατοურήσωσί μου.
AN.A. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τᾶνάφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΤΞ.

ὦ πάντες ἄστοι, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺς τῆς στρατηγίδος, 835
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράση καθ' ἕκαστον ἀνδρ' ὅπου δειπνήσετε·
ὥς αἱ τράπεζαι γ' εἰσὶν ἐπινενημένοι
ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμένοι,
κλιναὶ τε σισυρῶν καὶ διαπίδων νευαγμένοι. 840
κρατῆρας ἐγκρινάσιν, αἱ μυροπώλιδες
ἐστᾶσ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῶν ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἔχουσιν αἱ νεώταται· 845
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἰπικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδε
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κείται καὶ τριῶν ἐρριμμένους. 850
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὥς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
AN.B. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
ἐνταυθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
AN.A. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθῇς τὴν οὐσίαν; 855
AN.B. ἐπὶ δειπνον. AN.A. οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς
ἐνῇ, [πηνίκα;
πρὶν ἂν ἀπενέγκῃς. AN.B. ἄλλ' ἀποίσω. AN.A.
AN.B. οὐ τοῦμόν, ὦ τάν, ἐμποδῶν ἔσται. AN.A. τί δῆ;
AN.B. ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
AN.A. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; AN.B. τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει εὐλλαμβάνειν 861
τοὺς εὐ φρονούντας. AN.A. ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;
AN.B. ὁμόσ' εἰμι κύπας. AN.A. ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;
AN.B. καλοῦμεθ' αὐτάς. AN.A. ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;
AN.B. ἐπὶ ταῖς θύραις ἐστῶς AN.A. τί δράσεις; εἰπέ μοι.
AN.B. τῶν ἐσφερόντων ἀπάσομαι τὰ σῖτια. 866
AN.A. βάδιζε τοῖνον ὑστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων, αἵρεσθε τὴν παμπησίαν.
AN.B. φέρε νυν ἐγὼ σοι ζευφέρω. AN.A. μὴ, μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι, 870

826. κεῦθὺς Kusterus] καὺθὺς 828. ἤρρεσεν Sea-
liger] ἤρκεσεν 832. κατοურήσωσι] κατοურήσουσι
RBG. 834. ΚΗΡΥΞΕ] ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ Bothins. 836.
ὕμιν Faber] ἡμῖν 837. ὅπου Brunckius] ὅποι
838. ἐπινενημένοι] ἐπινενασμένοι, cum Suida s. h. v.
Correxī ex Phrynichō in Beckk. Anecd. p. 13, 24.
ἀγαθῶν πάντων ἐπινένηται ἢ τράπεζα: ἀντὶ τοῦ
ἐπισσεῶρεται, μεμέστωται. ut Nub. 1203. νενημέ-
νοι pro νενησμένοι vel νευασμένοι scribendum erat.
840. νευαγμένοι D.] νευασμένοι. σεσαγμένοι
Meinekus. 841. κρατῆρας ἐγκρινάσιν Dawesius]
κρατῆρα συγκρινάσιν 843. πόπανα] Athenaeus
3. p. 110a. memoriae errore, ut videtur, μνημονεύει δὲ
τοῦ λαγάνου 'Α. ἐν 'Εκκλησιαζούσαις φράσκων "λάγανα
πέττεται". 845. νεώταται] νεώτερα Bothins. 846.
Σμοῖος Brunckius] Σμοῖος, cum Suida s. h. v. 848. Γέ-
ρων] Huius nominis exemplum est in inser. apud Boeckh.
vol. 1. p. 490. Olim conieceram Γέρων (ex v. 932.).
κονίποδε D.] κονίποδα. κονίποδας Brunckius. 857. πρὶν
ἀν D.] πρὶν γ' ἂν B. πρὶν γ' ceteri. πρὶν ἂν γ' Porsonus.

ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
AN.B. νῆ τὸν Δία δεῖ τοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἔξω, τοισδεδὶ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον 875
ὁμός· ἐστὶ δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον.

ΓΡΑΤΣ Α.

τί ποθ' ἄνδρες οὐκ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπέπλασμένη ψιμυθίῳ
ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἡμφιεσμένη,
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἑμαυτὴν μέλος, 880
παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβωμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμόν στόμα,
μελυδριον εὐροῦσαι τι τῶν Ἰωνικῶν.

NEANIS.

νῦν μὲν με παρακύψασα προύφθης, ὦ σαπρά.
ψοῦ δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
ἐμοῦ τρυγῇσιν καὶ προσάξεσθαί τινα
ἄδουσ'. ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δρᾶς, ἀντάσσομαι.
κεῖ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.

ΓΡ.Α. τοῦτῃ διαλέγου κάποχώρησον· σὺ δέ,
φιλοττῆριον αὐλητᾶ, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσάυλησον μέλος.

εἰ τίς γὰρ ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρή καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπειραῖς·
οὐδὲ τις στέρχειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ γῶν
τῶν φίλων ὦπερ Ξυνεῖην,
ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοίτο.

NE. μὴ φθονεῖ ταῖς νέαισι.
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς,
κάπῃ τοῖς μήλοις ἐπαν-
θεῖ· σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα. 905

ΓΡ.Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρήμα,
τό τ' ἐπὶ κλιντρον ἀποβάλλοι
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κάπῃ τῆς κλίνης ὄφιν
— εὖροις — καὶ προσελκύσαι
βουλομένη φιλήσαι. 910

NE. αἰᾶ, τί ποτε πείσομαι,
οὐχ ἦκει μοῦταῖρος· μόνῃ δ' αὐτοῦ λείπομ'· ἢ
γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε,

900—905. = 906—911.

912—917. = 918—923.

873. τοισδεδὶ Bergkiius (τοῖσδε δὲ Brunekius)] τοῖς
δέ γε 877. ποθ' ἄνδρες cum spiritu leni R. ποτ' ἄν-
δρες ceteri. ἤκουσιν Brunekius] ἤξουσιν 881.
παίζουσ', ὅπως] παίζουσα. πῶς Dobraeus. 890.
τούτῳ] Suspectum. Mire scholiasta ἢ γραῦς τῷ αἰδοίῳ
λέγει. Fort. ἄλλῳ. κάποχώρησον] κάπιχώρησον R.
896. πεπειραῖς R. πεπειροῖς ceteri et Suidas s. v. πέ-
πειρος. 897. τις Portus] τοι, eum Suida. 898. τῶν
φίλων D.] τὸν φίλον 900. ταῖς Reisigius] ταῖσι 901.
ἐμπέφυκε] ἐπιπέφυκε Meinekiius. 904. παραλέλεξαι]
Scholiasta, ἢ τὰς πολιάς σου παραλέλεξαι· ἢ ἐπλέξω
τὰς τρίχας μίαν παρὰ μίαν. Altera interpretatio ad
paraplelexai spectare videtur. 907. ἀποβάλλοι Bo-
thius] ἀποβάλλοις, eum Suida s. v. ἐπὶ κλιντρον.
910. Lacunas indicavit D. 912. οὐχ ἦκει — βέβηκε]
Verba interpolata, quibus nihil profuerunt criticorum
coniecturae. Nisi in antistrophe plura exciderunt,

καὶ ἄλλα γ' οὐδὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν.
ἀλλ', ὦ καί, ἵκετεύομαι, κά- 915
λει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς ἂν κατόναι, ἀντιβολῶ σε.

ΓΡ.Α. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾶς·
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους. 920
ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὕφαρπάσαιο
τάμα παίγνια· τὴν δ' ἔμην
ὦραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

NE. ἄδ' ὅποσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῇ·
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἰσεῖς· ἀντ' ἐμοῦ. 925

ΓΡ.Α. οὐκ οὐκ ἐπ' ἐκφορᾶν γε. NE. καινόν γ', ὦ σαπρά.

ΓΡ.Α. οὐ δῆτα. NE. τί γὰρ ἂν γραῖ καινά τις λέγοι;

ΓΡ.Α. οὐ τοῦμόν ὀδυνῇ σε γῆρας. NE. ἀλλὰ τί;

ἡγχοῦσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

ΓΡ.Α. τί μοι διαλέγεις; NE. σὺ δὲ τί διακύνεις;

ΓΡ.Α. ἐγώ;

930

ἄδω πρὸς ἑμαυτὴν Ἐπιγένοι τῶμῳ φίλῳ.

NE. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστὶν ἄλλος ἢ Γέρης;

ΓΡ.Α. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἰσιν ὡς ἐμέ.

NE. ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν. ΓΡ.Α. οὐ σοῦ γ', ὦλεθρε,

δεόμενος οὐδέν. NE. νῆ Δί', ὦ φθίνυλλα σὺ,

δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἐγωγ' ἀπέρχομαι. 936

ΓΡ.Α. κάγωγ', ἵνα γνῶς ὡς πολλὸ σοῦ μέζον φρονῶ.

NEANIAS.

εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,

καὶ μὴ δει πρότερον διασποδῆσαι

ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν· 940

οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

ΓΡ.Α. οἰμῶζων ἄρα νῆ Δία σποδῆσεις.

οὐ γὰρ τάπῃ Χαριζένης τάδ' ἐστίν.

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν. 945

ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.

NE. εἴθ', ὦ θεοί, λάβουμι τὴν καλὴν μόνην,

ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.

NE. ἐξηπάτησα τὸ κατάρματα γράδιον·

φρούδη γὰρ ἐστὶν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν. 950

ΓΡ.Α. ἀλλ' οὐτοσί γὰρ αὐτὸς οὐ μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι

πρόσελθε καὶ Ξυνεῦνος

τὴν εὐφρόνην φίλος ὅπως τήνδ' ἔσει.

πάνυ γὰρ δεινός τις ἔρως με δονεῖ

τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων. 955

938—941. = 942—945.

952—959. = 960—968.

unus suffieiet dimeter μόνῃ γὰρ αὐτοῦ λείπομαι, re-
spondens versui antistropheo 919. τρόπον τάλαινα
κνησιᾶς. μοῦταῖρος R. μου τοῦρος ceteri.

914. καὶ ἄλλα γ' Dobraeus] καὶ ἄλλ' οὐδέν
τὰ μετὰ ταῦτα Dobraeus] οὐδέν μετὰ ταῦτα BG et for-
tasse R. οὐδέν με ταῦτα Ald. οὐδέν μεταταῦτα ed.
Iunt. a. 1515. 915. ἵκετεύομαι] ἵκετεύομεν Herman-
nus. 917. ἂν addidit Hermannus. 923. ἀπολή-
ψει] ἀπολάψει D. 931. Ἐπιγένοι] Ἐπιγόνῳ Bothius
(ex v. 167.) 933. δείξει] δόξει RG. 939. μὴ δει

Elmsleius] μὴδέν 940. πρεσβυτέραν Bothius] πρεσ-
βύτερον 946. δράσει Brunekius] δράσεις 948.

πάλαι ποθῶν] ποθῶν πάλιν BG. 950. μενεῖν D.] μέ-
νειν. 951. μεμνήμεθα Brunekius] μεμνήμεθα

952. Ξυνεῦνος Bothius] Ξυνεῦνός μοι 953. φίλος et

τήνδ' addidit Hermannus Elem. doetr. metr. p. 202. Cer-
tum videtur τήνδ', incertum vero est φίλος, pro quo

etiam aliud quid diei potuit. 954. δεινός addidit D.

21*

- ἄτοπος δὲ πόθος τις ἐπέγκεται,
ὅς με διακναίσας ἔχει $\perp$.
μέθες, ἰκνοῦμαι σ', Ἔρωσ,
καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνήν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.
- NEA. δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,
καὶ σὺ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἀνοιξον
τὴνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλὰ πρόσσελθ'· ἐν γὰρ τῷ σῷ
βούλομαι κόλπῳ πεσὼν
πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἰκνοῦμαι σ', Ἔρωσ,
καὶ ποιήσον τὴνδ' ἐς εὐνήν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.
- ΓΡ. Α. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην
εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἰκετεύω,
ἀνοιξον, ἀσπάζου με·
διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.
- NEA. ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμόν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς τε
πρόσωπον,
ἀνοιξον, ἀσπάζου με·
διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.
- ΓΡ. Α. οὗτος, τί κόπτεις; μὴν ἐμέζητεῖς; NEA. πόθεν;
ΓΡ. Α. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. NEA. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
ΓΡ. Α. τοῦ δαὶ δεόμενος δῶδ' ἔχων ἐλήλυθας;
NEA. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρωπον. ΓΡ. Α. τίνα;
NEA. οὐ τὸν Σεβίνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
- ΓΡ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλῃ γ' ἦν τε μὴ.
NEA. ἄλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαυθὶς ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
- ΓΡ. Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων·
νυνὶ δὲ πρὸς εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
- NEA. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΓΡ. Α. ἄλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
NEA. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τὴνδεδὶ μοι κρουστέον.
ΓΡ. Α. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
- NEA. ἄλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
ΓΡ. Α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρας μ' ἡῦρες· ἀλλὰ πρόσσελθ' ἐπὶ τὸ στόμα.
- NEA. ἄλλ' ὡ μέλ', ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. ΓΡ. Α. τίνα;
NEA. τὸν τῶν γραφῶν ἄριστον. ΓΡ. Α. οὗτος δ' ἐστι τις;
NEA. ὅς τοις νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
- 969—972. = 973—976.

956. δὲ πόθος τις ἐπέγκεται D.] δ' ἔγκεται μοί τις πόθος
957. διακναίσας producta syllaba secunda dictum etsi excusari possit in metro dactylico, tamen multo probabilius videtur dieknaίσας, licet alia huius compositi exempla non exsint. Post ἔχει participium aliquod vel adverbium excidit, ab litera vocali incipiens.

963. ἀλλὰ πρόσσελθ'· ἐν γὰρ τῷ D.] ἄλλ' ἐν τῷ. Verbo πρόσσελθε etiam usus erat v. 952. Hic tamen etiam ἄλλ' ἔξελθ' dici poterat. Post κόλπῳ addidi πεσὼν. Nam hoc verbum alio participio aliquo opus est propter verba ἐν τῷ σῷ κόλπῳ, quae non possunt cum πληκτίζεσθαι coniungi. 964. μετὰ] Videtur κατὰ requiri. τῆς D.] τῆς σῆς 971. ἀνοιξον] ἄρηξον Hermannus: vid. Beer. p. 168. 979. οὐ τὸν Σεβίνον (ex Ran. 427.) Bentleius] οὐ τὸν σὲ βινούνη R. αὐτὸν σεβινούνη Ald. αὐτὸν (αὐτὴν B) σε κινούνη BF. 985. προτέρας] πρότερον B. 987. πεττοῖς R. παιτοῖς Γ. παιτοῖς R et Ald. de quo ineptit scholiasta. 988. οὐδὲ δειπνεῖς] οὐδ' ἐδειπνεῖς Bentleius. πεττοῖς] παιτοῖς hic quoque R et Ald. Totum versum om. BF. 989. τὴνδεδὶ R. τήνδε δὴ ceteri.

ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν ὤσεται.
ΓΡ. Α. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. NEA. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆ Δία.
ΓΡ. Α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἣ μ' ἔλαχε κληρουμένην,
μὴ γ' ὡς σ' ἀφήσω. NEA. παραφρονεῖς, ὦ γράδιον.
ΓΡ. Α. ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄζω σ' ἐπὶ τὰμα στρώματα.

NEA. τί δῆτα κρέαττος τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἔξδ' ὃν καθέντα γράδιον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἔυλλαμβάνειν;
ΓΡ. Α. μὴ σκώπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
NEA. ἄλλ' οὐκ ἀνάγκη μουστίν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
τὴν πεντακκοισιτὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
ΓΡ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'· ὡς ἐγὼ
τοῖς τῆλικούτοις ἔυγκαθεύδουσ' ἤδομαι.

NEA. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
κοῦκ ἂν πειθόμεναι οὐδέποτε. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νῆ Δία
ἀναγκάσει τουτὶ σε. NEA. τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
ΓΡ. Α. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
NEA. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κάστι. ΓΡ. Α. καὶ δὴ σοι λέγω.
ἔδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἣν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἦν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἐστὼν τὸν νέον
ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένης τοῦ παττάλου.

NEA. οἶμοι! Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
ΓΡ. Α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροις πειστέον.
NEA. τί δ', ἣν ἀπαρῆται μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθὼν τις; ΓΡ. Α. ἄλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.

NEA. ἔξωμοσάδ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
NEA. ἄλλ' ἔμπορος εἵναι σκώψομαι. ΓΡ. Α. κλάων γε σὺ.
NEA. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
NEA. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μουστί; ΓΡ. Α. Διομήδεά γε.
NEA. ὑποστόρεσά νυν πρῶτα τῆς δριγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου ἔυγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παρὰ θου τὰς ληκύθους,
ὑδατός τε κατὰ θου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡ. Α. ἡ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
NEA. νῆ τὸν Δί', ἥνπερ ἡ γέ που τῶν κληρίων.
οἶμαι γὰρ ἐνδον διαπεσεῖσθαι σ' αὐτίκα.

NE. ποῖ τοῦτον ἔλκεις σὺ; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω
NE. οὐ σωφρονουσά γ'· οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτους ὦν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μάλλον εἴης ἢ θυγῆ.
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡ. Α. ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἔξηῦρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

NEA. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, κεχάρισαί γέ μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡ. Β. αὕτη σὺ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον

997. μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν] σε μὴ θύρασιν Halbertsma.
998. ἐγὼ σε] ἔγωγε lemma scholii: sed scholiasta ἐγὼ σε legit.
1002. ὠνοίμεθ' ἄν] ὠνούμεθα Cobetus.
1003. καθέντα] καθέντα Meinekus. 1005. ὦ τάλαν] ὦ τὰν Bentleius, ut Nab. 1267. μὴ σκώπτέ μ', ὦ τὰν.
1006. οὐκ] οὐδ' R. ἐτῶν Tyrwhittus] ἐμῶν
1008. δεῖ γε μέντοι σ'· ὡς Reisigius] δεῖ γε μέντοι ὡς RF, δεῖ σε μέντοι γ' ὡς Ald. 1017. πρῶτον] πρότερον Herwerdenus. 1034. στεφάνην] στέφανον Meinekus. 1035. ἥνπερ] ἡμπερ R. κληρίων R. κληρίων ceteri. 1037. σὺ om. RF: unde Meinekus ἔλκεις; ΓΡ. Α. εἰς ἐμαυτῆς εἰσάγω. 1043. λόγον Faber] νόμον 1049. ΓΡ. Α.] ἐτέρα γραῦς praescriptum in R.

- ἔλκεις, παρ' ἔμοι τῶν γραμμάτων εἰρηκότων 1050
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΑ. οἶμοι δειλαιοί.
πόθεν ἔξέκυψας, ὦ κάκιςτ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
- ΓΡ.Β. βάδιζε δεῦρο. ΝΕΑ. μηδαμῶς με περιίδης
ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ.Β. ἀλλ'
οὐκ ἐγώ, [πουσά τις 1056
ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. ΝΕΑ. οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' ἔμ-
ἔξ αἵματος φλύκταιναν ἡμφιεσμένην.
- ΓΡ.Β. ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μοι λάλει.
ΝΕΑ. ἴθι νυν ἕασον εἰς ἄφοδον πρῶτιστά με
ἐλθόντα θαρρήσαι πρὸς ἑμαυτόν· εἰ δέ μή, 1060
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέου. ΓΡ.Β. θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.
ΝΕΑ. δέδοικα κάγῃ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο [σὺ, ποῖ 1064
ἀξιόχρεως. ΓΡ.Β. μή μοι καθίστη. ΓΡ.Γ. ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης; ΝΕΑ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἔλ-
άτάρ τίς εἰ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό μοι, [κομαι.
ὅτι μ' οὐ περιείδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
ὦ Πάνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070
ἀτάρ τι τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραυὸς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
ΓΡ.Γ. μὴ σκῶπτε μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου. ΓΡ.Β. δευρὶ
μὲν οὖν. 1074
ΓΡ.Γ. ὡς οὐκ ἀφήσω οὐδέποτε σ'. ΓΡ.Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑ. διασπάσεσθέ μ', ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
ΓΡ.Β. ἔμοι γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.
ΓΡ.Γ. οὐκ, ἦν τέρα γέ γραυὸς ἔτ' αἰσίων φανῇ.
ΝΕΑ. ἦν οὖν ὅφ' ὕμιν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρει πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080
ΓΡ.Γ. αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
ΝΕΑ. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῷ;
ΓΡ.Β. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΑ. ἀφέντων μ' αὐτῇ.
ΓΡ.Γ. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἔμ'. ΝΕΑ. ἦν ἡδὲ μ' ἀφῇ.
ΓΡ.Β. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. ΓΡ.Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑ. χαλεπαί γ' ἂν ἦσθε γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡ.Β. τῇ;
ΝΕΑ. ἔλκοντε τοὺς πλωτήρας ἂν ἀπενάγεται. 1087
ΓΡ.Β. σιγῇ βάδιζε δεῦρο. ΓΡ.Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. τουτί τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Κανωνοῦ σαφῶς
ψηφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημένον. 1090
πῶς οὖν δικωπέειν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
ΓΡ.Β. καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγεις βολβὺν χύτραν.
ΝΕΑ. οἶμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἐλκόμενός εἰμ'. ΓΡ.Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
Εὐνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΑ. μὴ πρὸς θεῶν·
ἐνὶ γὰρ εὐνέχεσθαι κρείττον ἢ δυοῖν κακοῖν. 1096
ΓΡ.Γ. νῆ, τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἦν τε μὴ.
ΝΕΑ. ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κάπειτ' ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῷ, πάλιν 1100

1050. τῶν γραμμάτων] Vide v. 1015—1020.
1056. οὐκ ἐμέ γ'] οὐ μὰ Δί' Halbertsma. 1063. ἡπερ
scholiasta] ἡ 1065. ΓΡ. Γ.] ἄλλη γραυὸς τρίτη prae-
scriptum in R. 1066. μετὰ ταύτης R. μετ' αὐτῆς
ceteri. 1067. γε] σὺ Cobetus. 1075. οὐδέποτε σ'
D.] σ' οὐδέποτε. Similiter transpositum v. 748.
1077. σε δεῖ Cobetus] σ' εἶδει 1080. φέρε πῶς] πῶς
ποτ' Cobetus. 1084. ἦν ἡδὲ μ' ἀφῇ] ἦν ἡδὲ γ' ἀφῇ
R. ἦν νῆ δία γ' ἀφ' (ἀφῇ ed. Iuntina a. 1525.) Ald. ἦν
μὰ δία μ' ἀφῇ B. 1086. ἦσθε] ἦσθαι R. ἦτε Suidas
s. v. πορθμῆς. 1089. Κανωνοῦ (secundum Theognost.
Can. p. 68, 19.) D.] Κανωνίου, ut Xenophontis quoque
codices H. Gr. 1, 7, 20. et 34. 1091. ἀμφοτέρας]
ἀντιβολῶ Meinek. ius.

Φρύνην ἔχουσιν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμὶ; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχῆς,
ὅστις τοιοῦτοις θηρίοις εὐνεῖρομαι. 1105
ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλὰκας πάθω
ὑπὸ τοίνδε τοῖν κασαλβάδων δεῦρ' ἐσπλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς,
καὶ τήνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιτῶσαντας, εἴτα τῷ πόδε
μολυβδοχοήσαντας κύκλω περὶ τὰ σφυρὰ 1110
ἄνω πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δέ γῆ,
αὐτῇ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὕμεις θ' ὅσαι παρῆσται' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἱ γείτονές τε πάντες οἱ τε δημόται, 1115
ἐγὼ τε πρὸς τοῦτοισιν ἡ διάκονος,
ἦτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρῶμασιν
ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπαικεν αὖ
τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον· 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντα' ἀπέπτετο
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
[κέραιον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένης ὅ τι ἂν μάλιστα' ὁσμὴν ἔχη.]
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125
τὸν ἄνδρ', ὅπου στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
ΧΟ. μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δειπνον ἔρχεται.
ΘΕ. ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε. 1129
ἐγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νῆ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ.
ΒΑ. τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλείον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πληθὺς οὐ δεδιπνηκας μόνος;
ΧΟ. εὐδαιμονικὸν γ' ἄνθρωπον εἰρηκας σαφῶς. 1134
ΘΕ. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΒΑ. ἐπὶ τὸ δειπνον ἔρχομαι.
ΘΕ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὕστατος.
ὅμως δ' ἐκέλευε Ξυλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνή
ἄγειν σε καὶ τασδί μετὰ σοῦ τὰς μεῖρακας.
οἶνος δέ Χιὸς ἐστὶ περιλειμμένος
καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε, 1140
καὶ τῶν θεατῶν εἰ τις εὖνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἐτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
ΒΑ. οὐκ οὖν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς

1101. ταῖς γνάθοις] τοῖν γνάθοιν Cobetus. 1104.
συνεῖρομαι Bergk. ius] συνεῖρομαι. συννήσομαι Bisset.
1105. ὅμως] ὕμεις (spectatores) Meinek. ius.
1106. τοίνδε τοῖν Cobetus] ταίνδε ταῖν 1108. τήνδ'
Berglerus] τὴν B. τῶν ceteri. 1112. δέ γῆ Do-
braeus] δ' ἐγώ 1113. αὐτῇ Brunckius] αὐτῇ
μοι] μου Meinek. ius. 1114. θ' D.] δ' 1115. οἱ τε
δημόται Brunckius] οἱ τῶν δημοτῶν 1117. μεμύ-
ρωμαι] μεμύρισμαι Athenaeus 15. p. 691 b., non Suidas
s. v. μεμύρωμαι. 1119. ἀμφορείδια] ἀμφοριδία Pol-
lux 10, 72. 1121. ἀπέπτετο Brunckius] ἀπέπτετο
1123. 1124. Versus aliunde illatos eiecit Meinek. ius,
ἐκλεγομένης (ἐκλεγομένη B) in ἐκλεγομένης mutato.
1127. γ' ἂν Brunckius] γὰρ ἐξευρεῖν] ἐντυχεῖν
Meinek. ius. 1130. 1135. Bleyro tribuit Vossius: δε-
σπότης praescriptum in libris. 1132. πλείον ἢ] πλεί-
ον τι ἢ vel πλειόνων scribendum videri dixi in Praefat.
ad Aeschyl. ed. Lips. quintam p. LXIX. 1135. ποῖ
ποῖ] ποῖ ποτε Meinek. ius. 1139. περιλειμμένος]
παραλειμμένος R. 1142. μή τις ἐτέρωσέ] μὴ τέ-
ρωσέ τις Cobetus. 1144. 1148. ancillae continent
libri. Correx. Beerius p. 169. 1144. οὐκ οὖν D.]
οὐκοῦν

καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν, ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
καλεῖς γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὥς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πέϊξομαι,
ἔχω δέ τοι καὶ δῶδα ταυτηνὴ καλῶς. 1150
ΧΟ. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασοῖ λαβύν; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι.
τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένους κρί-
νειν ἐμέ,
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως διὰ τὸ γελᾶν κρίνειν ἐμέ. 1156
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ,
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ'. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρή μεμνημέ-
νους 1159
μὴ 'πορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς αἰεῖ,
μηδέ ταις κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεῖκναι,
αἱ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰεῖ.
ὦ ὦ ὦρα δὴ,
ὦ φίλοι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαποκινεῖν. Κρητικῶς οὖν τῷ πόδε
καὶ σὺ κίνει. ΒΑ. τοῦτο δρῶ. ΧΟ. καὶ τάσδε 1166
νὺν ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~ λαγαρὰς τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν.
τάχα γὰρ ἔπεισι
λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-

1145. παραλείψεις Brunckius] παραλείψης
1146. καλεῖς Cobetus] καλεῖν 1147. ἔστ' ἐπε-
σκευασμένον] ἐστὶν ἐσκευασμένον Cobetus. Phrynichus
in Bekkeri Anecd. p. 39, 24. ἐπεσκευάσται τὸ δεῖπνον.
χρῶ. 1150. ἔχω δέ (γε Meinekius) τοι R. ἔχουσά τοι
ceteri. 1154. σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι] σμικρὸν ὑπο-
θέσθαι δὲ πρῶτον Meinekius. 1155. σοφοῖς Scaliger]
σοφοῖσι μεμνημένους] μεμνημένοις R. 1156
τὸ γελᾶν Porsonus] τὸν γέλων 1159. ἅπαντα]
ἅπαντας Dobraeus. 1161. τὸν Brunckius] τὸν τε
R. τὸν γε Ald. 1163. ὦ ὦ] ἰὼ ἰὼ Meinekius.
1164. Aberat ὦ, φίλοι ad verum praecedentem relato.
1165. ὑπαποκινεῖν Cobetus (quo verbo utitur Aristophanes
Av. 1011. Thesm. 954.)] ὑπανακινεῖν (quod
usquam legitur.) 1166. ΒΑ. Meinekius] ἡμυχ.
Lacunas post νὺν indicavit Meinekius, et reliqua omnia
usque ad finem fabulae choro tribuit. In libris χο. ante
καὶ τάσδε (1166.), ἡμυχ. ante ἀλλὰ (1178.), χο. ante αἰ-
ρεσθ' (1179.) positum. 1169. Eustathius p. 1277.
ubi de vocabulis πολυσυνθέτοις comicorum agit, εὐ-
ρηται γοῦν παρὰ τῷ κωμικῷ χωρίον ἐν τινι ἀσυν-
ῆθι κωμῳδίᾳ οὕτω συγχουσύνθετον ὥστε ὁ καταρ-
ξάμενος αὐτὸ ἀναγνῶναι ἢ οὐ διέξεται τὸ πᾶν ἀπνευ-
στὶ ἢ ἀλλὰ πνευστιῶν αὐτοῦ ἀπαλλαγῆσεται. Ma-
nifesta autem in his versibus est, ut Bergkius mo-

κρανιολεψιανοδριμυποτριμματο- 1170
σιλφιοπαραμελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρονοοπτεκεφαλιοκιχλοπε-
λειολαγωσιραιοβαφητραγανοπερυγῶν.
σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως λαβέ
τρύβλιον. 1175
εἴτα κόνισαι λαβύν
λέκιθον, ἴν' ἐπιδειπνῆς.
ἀλλὰ λαιμάττουσί που.
αἶρεσθ' ἄνω, ἰαὶ εὐαί.
δειπνήσομεν, εὐοῖ εὐαί, 1180
εὐαί, ὥς ἐπὶ νίκη.
εὐαί εὐαί εὐαί εὐαί.

nuit in Commentat. de reliquiis comoediae Atticae p.
210., Philoxeni Cytherii Δείπνου (cuius fragmenta col-
legit Meinekius Com. vol. 3. p. 635—646.) imitatio, cuius
numeros et verborum monstra exaggerando aemulatus
est Aristophanes. Versus sunt, exceptis trochaicis duo-
bus, dactylicis, syllabis nonnullis ab librariis corruptis.
In initio quod legitur λοπαδο Fabro λεπαδο scri-
bendum videbatur, Meinekius, quum patinae nomen ne-
cessarium videatur, λοπάδιον, ut monstrosum cibi no-
men ab τεμαχοσελαχο ordiendum sit. Sed λοπάδιον
metro non convenit, cui conveniret τάχα γὰρ ἐποίσει
(versus non integer) | λοπάδα—. In R est τεμαχοσε-
λαχο, duplicato σ, unde Bergkius λοπαδοτέμαχος σελα-
χογαλεο—.

1171. παρασ] Corruptum. Ego olim πράσο con-
ieci. πρᾶσ Bergkius l. c. παρασ Meinekius. 1172.
κιχλεπι Faber] κινκλεπι κοσσυφοφαττο D.] κοσσυ-
φοφαττο R. κοσσυφο ceteri. 1173. οπτεκεφαλιο
R. οπτεκεφαλιο ceteri. "Metro satisfaceret οπτοκε-
φαλιο, ut κεφάλιον ad κέφαλος, quod piseis nomen
est, referendum sit." Meinekius. 1176. ταχὺ καὶ
aut deleudum, aut ταχέως scribendum cum Meinekius.
Duplicati ταχέως exemplum est in Pluto v. 644.
1177. κόνισαι λαβύν R. λαβύν κόνισαι ceteri.
1180—1182. Suidas (s. v. ἐποποιί) αἶρεσθ' ἄνω ἰαὶ εὐαί,
δειπνήσομεν εὐοῖ. εὐαί εὐαί. ὥς ἐπὶ νίκη. εὐαί εὐαί.
εὐά. τέλος τῶν Ἑκκλησιαζουσῶν Ἀριστοφάνους. Si-
militer in Lysistrata carmen chori finitur v. 1292. αἰ-
ρεσθ' ἄνω, ἰαί, | ὥς ἐπὶ νίκη, ἰαί. | εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί,
ubi scribendum videri αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί ἰαί, | ἰαί, ὥς ἐπὶ
νίκη, dixi in annotatione: unde hic quoque scriben-
dum fortasse,

αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί ἰαί,
δειπνήσομεν, εὐοῖ,
εὐαί, ὥς ἐπὶ νίκη.
εὐαί εὐαί εὐαί εὐαί,
vel versu quarto, ut in Lysistrata,
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.
ΠΕΝΙΑ.
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.
ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΤΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΕΡΜΗΣ.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ι. Βουλόμενος^α Ἀριστοφάνης σκῶσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιοῦτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς, εἰ χρή τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδὴ περ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδὲν, ὅτῃ δὲ ἐξιὼν ἐντύχοι, τούτῃ ἐπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλούτος ἐστὶ. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἤσθησάν τε καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πῆρῳσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὃ τι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δράμα Πλούτος Ἀριστοφάνους.

^α Βουλόμενος — Πλούτος Ἀριστοφάνους] Omittunt hanc ὑπόθεσιν R (qui Argumentis Pluti omnino caret) et V, Thomae Magistro tribuit Aldus: nam Vitae Aristophanis, quae proxime praecedat, inscriptum est Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ τε βίου Ἀριστοφάνους καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως. Breviores argumenti expositiones, sed ipsas quoque ab recentibus grammaticis scriptas, vide in scholiorum ed. Oxon. vol. I. p. 46. 47.

II. Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκω-
σιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευ-
ταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσαι
Ἀραρότα [δι' αὐτῆς] τοῖς θεαταῖς βουλόμενος τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον
καὶ Αἰόλοσίκωνα.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονούντος δεσπότης.
ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐὰν τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεοπιπδεὶ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέφομαι ταύτην, ὅτι
ἱατρὸς ὦν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφὸς
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμνέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοῦναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγοῦμεθα,
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καὶ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενος τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἦν μὴ φράσης ὃ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. ΚΑ. λῆρος' οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσης μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὗτος;
εἰνους γὰρ ὦν σοι πυνθάνομαι πάννυ σφόδρα.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑ. οἶδά τοι.
ΧΡ. ἔτερον δ' ἐπλοῦτον, ἱερόσυλον, ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. ΚΑ. πείθομαι.
ΧΡ. ἐπερησόμενος οὖν ψυχόμεν ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομιζῶν ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὦν νόμος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρή μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδεὲν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ἔυμφέρειν.
ΚΑ. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
ΧΡ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ἔναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίσσθαι μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἐμαυτῷ ἔυνακολουθεῖν οἴκαδε.
ΚΑ. καὶ τῷ ἔναντ' ἄς δῆτα πρῶτῳ; ΧΡ. τουτ' ἴ.
ΚΑ. εἴτ' οὐ ἔνιός τῃν ἐπίνοϊαν τοῦ θεοῦ,
φράζοντος ὡς σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
ΧΡ. τῷ τούτο κρίνεις; ΚΑ. δῆλον ὅτι καὶ τυφλῷ

γινῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον

τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50

ΧΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερον τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὗτοσί καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῦν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὃ τι νοεῖ. 55

ΚΑ. ἄγε δὴ, σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἰ φράσεις,
ἢ τὰπὶ τούτοις δρῶ; λέγειν χρή ταχὺ πάννυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ μὲν οἰμῶζειν λέγω σοι. ΚΑ. μανθάνεις
ὃς φησιν εἶναι; ΧΡ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἔμοι.

σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60

ἀλλ' εἰ τι χαιρείς ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἔμοι φράσον. ΠΛ. κλείνεις ἔγωγέ σοι λέγω.

ΚΑ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.

ΚΑ. εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπὸ σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς. 65

ΠΛ. ὦ τάν, ἀπαλλάχθον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡ. πύμαλα.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἀνθρωπινὸν κάκιστα τουτονί.

ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν

ἄπειμ', ἴν' ἐκείθεν ἐκτραχηλισθῇ πτεσών. 70

ΧΡ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὐκ οὐκ ἐρεῖς;

ΠΛ. ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἰμ', εὐ οἶδ' ὅτι
κακὸν τί μ' ἐφράσεσθε κοῦκ ἀφήσετον.

ΧΡ. νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλη γέ σὺ.

ΠΛ. μέθεσθέ νῦν μου πρῶτον. ΧΡ. ἦν, μεθίεμεν. 75

ΠΛ. ἀκούετον δὴ. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με

λέγειν ἢ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος.

ἐγὼ γὰρ εἰμι Πλούτος. ΚΑ. ὦ μιάρωτате

ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας Πλούτος ὦν;

ΧΡ. σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος; 80

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες

καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκείνος ὄντως εἰ σὺ; ΠΛ. ναί.

ΧΡ. ἐκείνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡ. πόθεν οὖν,

φράσον,

αὐχμῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,

ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἔξ ὅτουπερ ἐγένετο. 85

ΧΡ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.

ΠΛ. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον ἡπείλιθ' ὅτι

ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους

μόνους βαδιοίμην· ὁ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλόν, 90

ἵνα μὴ διαγινώσκωμι τούτων μηδένα.

οὕτως ἐκείνους τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γέ τιμᾶται μόνους

καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡ. φέρε, τί οὖν;

εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ, 95

17. ἀποκρινόμενος Bentleius] ἀποκρινομένῳ R. ἀποκρινόμενου ceteri. γρὺ D.] γρῦ 32. ὡς] πρὸς R. 40. τοδί] ταδί V. 42. ἐκέλευε] ἐκέλευσε R.

46. φράζοντος Bisschopius ad Xenoph. Anab. p. 93.] φράζουσαν 48. τυφλῷ γινῶναι] τυφλὸς γινῶναι Hemsterhusius. τυφλῷ δῆλον Meinekius.

49. συμφέρον] σύμφορον Meinekius. 50. χρόνῳ]

βίῳ R (ex v. 38.)] ἔτε (γρ. γένει καὶ χρόνῳ V.) 56.

πότερον Bentleius] πρότερον φράσεις R. φράσον

ceteri. 57. ταχὺ πάννυ] πάννυ ταχὺ V. 62. ἔγωγέ

σοι] ἐγὼ καὶ σοὶ Cobetus. 65. Carioni tribuit Hem-

sterhusius, ut postulant v. 67. 68.: Chremylo continu-

ant libri. 75. ἦν] ἦν libri deteriores.

- φεύγοις ἂν ἦδη τοὺς πονηροὺς; ΠΛ. φήμ' ἐγώ.
 ΧΡ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίσεις; ΠΛ. πάνυ μένου'ν
 πολλοὺ γάρ αὐτοὺς οὐχ ἑοράκα πω χρόνου.
 ΧΡ. καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
 ΠΛ. ἀφετόν με νῦν. ἴστον γάρ ἦδη τάπ' ἐμοῦ. 100
 ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.
 ΠΛ. οὐκ ἡγόρευον ὅτι παρέξιν πράγματα
 ἐμελλέτην μοι; ΧΡ. καὶ σὺ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
 καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
 ζητῶν ἐτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα· 105
 μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.
 ΠΛ. ταυτί λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
 τύχῳσ' ἀληθῶς καὶ γένῳσιν πλοῦσι, οἱ,
 ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
 ΧΡ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί. 110
 ΠΛ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑ. οἰμῶξει μακρά.
 ΧΡ. σοὶ δ' ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
 γενήσεται ἄραθ' ἀγαθὰ, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
 οἶμαι γὰρ οἶμαι, ἔνθ' ἑοῦ δ' εἰρήσεται,
 ταύτης ἀπαλλάξιν σε τῆς ὀφθαλμίας 115
 βλέψας πηίσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
 οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡ. τί φῆς;
 ΚΑ. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
 ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τοῦτων μῶρ' ἔμ' εἰ
 πίπτειν δ' ἐπιτρίψει. ΧΡ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ, 120
 ὅστις σε προσπατῶντα περινοστεῖν ἐᾷ;
 ΠΛ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀρρωδῶ πάνυ.
 ΧΡ. ἀληθες, ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
 οἷε γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
 καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἄξιους τριψόλου, 125
 ἔαν ἀναβλέψης σὺ κἂν μικρὸν χρόνον;
 ΠΛ. ἂ, μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'. ΧΡ. ἐχ' ἥσυχος.
 ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ [ρανόν.
 μεῖζον δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σὺ; ΧΡ. νῆ τὸν οὐ-
 αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130
 ΚΑ. διὰ τὰρ γύριον· πλείστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε,
 τίς οὖν ὁ παρέχων ἔστιν αὐτῷ τοῦτ'; ΚΑ. ὁδὶ.
 ΧΡ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
 ΚΑ. καὶ νῆ Δί' εὐχονται γὰρ πλουτεῖν ἀντικρυς.
 ΧΡ. οὐκ οὖν ὅδ' ἔστιν αἷτιος, καὶ βραδίως 135
 παύσει' ἂν, εἰ βούλοιο, ταῦθ'; ΠΛ. ὅτι τὴ δὴ;
 ΧΡ. ὅτι οὐδ' ἂν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
 οὐ βούν ἂν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδεὲν, [ὅπως
 μὴ βουλομένου σοῦ. ΠΛ. πῶς; ΧΡ. ὅπως; οὐκ ἔσθ'
 ὠνήσεται δήπουθεν, ἦν σὺ μὴ παρών 140
 αὐτὸς διδῶς τὰρ γύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
 τὴν δύναμιν, ἦν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
 ΠΛ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
 καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρόν καὶ καλὸν
 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σέ γίγνεται. 145
 ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπέκκα.
 ΚΑ. ἔγωγε τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
 δοῦλος γεγέννημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
 ΧΡ. καὶ τὰς γ' ἐταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,

98. ἑοράκα Tyrwhittus] ἑώρακα ἐοράκα πω (που V alii que nonnulli)] ἑόρακ' ἐγὼ Meinekius, praeunte Dawesio, qui ὅπωπ' ἐγὼ coniecerat. 103. ἐμελλέτην Cobetus] ἐμελλέτο 106. ἐγὼ] ἐμοῦ V. Totum versum delet Meinekius. 111. μακρά] μακράν RV. 116. Verba βλέπει ποιήσας in interrogatione posita Pluto tribuit Meinekius. 119. οἶδ' ὡς margo unius codicis recentis. εἰδὼς ceteri. idem Meinekius. 130. τίν'] τί Porsonus. 136. παύσει' ἂν, εἰ βούλοιο, ταῦθ' D.] παύσειαν εἰ βούλοιο ταῦτα R. παύσεις εἰ βούλοιο ταῦτ' ἂν ceteri. ὅτι duo libri recentes. ὅτι ceteri. 147. διὰ μικρόν] διὰ μικρόν libri multi, et recte, si μικρόν δι' scribatur.

ARISTOPHANES.

- ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ, 150
 οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἔαν δὲ πλούσιος,
 τὸν πρῶτον αὐτάς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
 ΚΑ. καὶ τοὺς γὰρ παῖδας φασὶ τὰ τοῦτο δρᾶν,
 οὐ τῶν ἑραστῶν, ἀλλὰ τὰρ γυρίου χάριν.
 ΧΡ. οὐ τοὺς γὰρ χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ 155
 αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑ. τί δαί;
 ΧΡ. ὁ μὲν ἵππον ἀπαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
 ΚΑ. αἰσχυρόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
 ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
 ΧΡ. τέχνην δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα, 160
 ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' ἡρῶμένα.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,
 ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται,
 ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γὰρ χρυσὸν παρὰ σοῦ λαβὼν,
 ὁ δὲ λωποδουτεῖ γὰρ νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, 165
 ὁ δὲ τις κναφεύει γ', ὁ δὲ γὰρ πλύνει κψῖδια,
 ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δὲ γὰρ πωλεῖ κρόμμυα,
 ὁ δ' ἀλούς γὰρ μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
 ΠΛ. οἶμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλα.
 ΚΑ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; 170
 ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
 τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
 τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ Ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
 ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον καλεῖσθαι;
 ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παιμφίλου; 175
 Ἄγγυριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδετα;
 Φιλέσιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;
 ἡ Ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοις Αἰγυπτίοις;
 ἔρα δὲ Ναῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;
 ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ΧΡ. ἐμπέσοι γέ σοι. 180
 τὰ δὲ πράγματα, οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;
 μονώτατος γὰρ εἰ σὺ πάντων αἷτιος,
 καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὐ ἴσθ' ὅτι.
 ΚΑ. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
 ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθίσταται μόνον. 185
 ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατὸς εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;
 ΧΡ. καὶ ναὶ μὰ Δία τοῦτων γὰρ πολλῶν πλείονα·
 ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἔστι πάντων πλησμονή·
 ἔρωτος ΚΑ. ἄρτων ΧΡ. μουσικῆς ΚΑ. τραγι-
 μάτων [δων 191
 ΧΡ. τιμῆς ΚΑ. πλακούντων ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ. ἰσχά-
 ΧΡ. φιλοτιμίας ΚΑ. μάξης ΧΡ. στρατηγίας ΚΑ. φακῆς.
 ΧΡ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
 ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
 πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκατάδεκα· 195
 κἂν ταῦτ' ἀνύσῃται, τετταράκοντα βούλεται,
 ἢ φησιν οὐκ εἶναι βιωτὸν τὸν βίον.
 ΠΛ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
 πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. ΧΡ. φράζε τοῦ πέρι.
 ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἦν ὑεῖς φατε 200
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
 ΧΡ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
 δειλότατον ἔσθ' ὁ Πλούτος. ΠΛ. ἦκιστ', ἀλλὰ με
 τοιχωρύχος τις διέβαλ'. ἐσδὺς γὰρ ποτε

157. Θηρευτικάς] Θηρευτικούς R. 166. τις addit Brunekius. ὁ δὲ γὰρ γὰ om. RV alii que. 179. Ναῖς] Λαῖς libri, nomine temporum rationi non conveniente, quod animadvertit Athenaeus 13. p. 592c. μνημονεύει αὐτῆς (Ναῖδος) καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ. μήποτε δὲ κἂν τῷ Πλούτῳ, ἐν ᾧ λέγει, ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σε Φιλωνίδου; γραπτέον Ναῖς καὶ οὐ Λαῖς. 185. μόνον R. μόνος ceteri. 186. τοσαῦτα] τοσαυτὴ V. 196. κἂν Brunekius] κἢ ἀνύσῃται Dawesius] ἀνύσῃ 197. βιωτὸν Cantabr. unus. βιωτὸν αὐτῷ ceteri.

οὐκ εἶχεν ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν, 205
 εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλημένα·
 εἴτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
 ΧΡ. μὴ νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, ἔαν γένῃ
 ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
 βλέποντ' ἀποδείξω, σ' δεῦτερον τοῦ Λυγκέως. 210
 ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσῃ τοῦτο δράσαι θνητὸς ὢν;
 ΧΡ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
 ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
 ΠΛ. κἀκεῖνος οὖν ἔννοιδε ταῦτα; ΧΡ. φήμ' ἐγώ.
 ΠΛ. ὁράτε. ΧΡ. μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦ γαθέ. 215
 ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κὰν δὴ μ' ἀποθανεῖν,
 αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑ. κὰν βούλῃ τ', ἐγώ.
 ΧΡ. πολλοὶ δ' ἔσονται χάττεροι νῦν ζύμμαχοι,
 ὅσοις δικαίως οὖσιν οὐκ ἦν ἀλφита.
 ΠΛ. παπαί, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν ἔνυμμάχους. 220
 ΧΡ. οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
 ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν ΚΑ. τί δρῶ; λέγε.
 ΧΡ. τοὺς ζυγγωργούς κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
 ἐν τοῖς ἄγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
 ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθὶ παρῶν 225
 ἡμῖν μετὰσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
 ΚΑ. καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὶ τὸ κρεῖδιον
 τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβῶν.
 ΧΡ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτο γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
 σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλούτε πάντων δαιμόνων, 230
 εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἰσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
 αὕτη ὅστιν ἦν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
 μεστήν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.
 ΠΛ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νῆ τοὺς θεοὺς
 εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἄλλοτρίαν πάνν· 235
 ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
 ἦν μὲν γάρ ὡς φειδῶλὸν εἰσελθὼν τύχῃ,
 εὐθὺς κατῴρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
 κὰν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
 αἰτῶν λαβεῖν τι σμικρὸν ἀργυρίδιον, 240
 ἔξαρνός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
 ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῃ,
 πόρνασαι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
 γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνου.
 ΧΡ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε, 245
 ἐγὼ δὲ τοῦτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεὶ.
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τοῦτου δέῃ.
 ἀλλ' εἰσῴμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον, 250
 ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. πείθομαι.
 ΧΡ. τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σέ τάληθ' ἰλέγοι;
 ΚΑ. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες,
 ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἔραστοι,
 ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
 ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντ' ἀμύ-
 νειν. 256

ΧΟΡΟΣ.

οὐκουν ὁρᾷς ὀρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμους,

ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη; [μοι
 σὺ δ' ἄξιός ἴσως με θεῖν, καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι
 ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 260
 ΚΑ. οὐκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
 ὁ δεσπότης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἀπαντας
 ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἀπαλλαγέντας.
 ΧΟ. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὁ φησιν;
 ΚΑ. ἔχων ἀφίκεται δεῦρο πρεσβύτερην τιν', ὦ πονηροί, 265
 ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν·
 οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψυχλὸν αὐτὸν εἶναι.
 ΧΟ. ὦ χρυσὸν ἀργεῖλας ἐπῶν, πῶς φῆς; πάλιν ὦρά-
 σον μοι.
 δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
 ΚΑ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρὸν.
 ΧΟ. μὴν ἄξιός φενακίας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι 271
 ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
 ΚΑ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
 ἡγρεῖσθ' εἶναι κοῦδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγίης εἰπεῖν;
 ΧΟ. ὡς σεμνὸς οὐπίτριπος· αἱ κνήμαι δὲ σου βοῶσιν
 ἰοῦ ἰοῦ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι. 276
 ΚΑ. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
 σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ζῦμβολον δίδωσιν.
 ΧΟ. διαρραγεῖς. ὡς μόρων εἰ καὶ φύσει κόβαλος,
 ὅστις φενακίζει, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν 280
 ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·
 οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύ-
 μως
 δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ρίζας διεκπερώντες.
 ΚΑ. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλούτον γὰρ, ὦν-
 δρες, ἤκει
 ἄγων ὁ δεσπότης, δς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285
 ΧΟ. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίους ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;
 ΚΑ. νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδαις μὲν οὖν, ἦν ὡτ' ὄνου λάβητε.
 ΧΟ. ὡς ἡδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
 ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
 ΚΑ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεπτανελὸ τὸν Κύκλωπα
 μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων 291
 ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἰα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
 βληχῶμενοί τε προβατίων
 αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη
 ἔπεσθ' ἀπεψηλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατεῖσθε. 295
 ΧΟ. ἡμεῖς δὲ γ' αὖ ζητήσομεν θρεπτανελὸ τὸν Κύκλωπα
 βληχῶμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
 πῆραν ἔχοντα λάχανα τ' ἄγρια δροσερά, κραιπα-
 λῶντα,
 ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
 εἰκὴ δὲ καταδαρθόντα που, 300
 μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
 ΚΑ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκλῶσαν,
 ἣ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
 ἔπεισεν ὡς ὄντας κᾶπρους [τοῖς, 305
 μεμαρμένον σκῶρ ἐσθῆιν, αὕτη δ' ἔματτεν αὐ-
 μιμήσομαι πάντας τρόπους·
 ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
 ἔπεσθε μητρί χοῖροι.

205. λαβεῖν] λαμβάνειν V. 206. κατακεκλημένα
 D.] κατακεκλειμένα R. κατακεκλειόμενα ceteri.
 211. δράσαι] δράν σὺ Cobetus. 216. δὴ D.] δεῖ. Vid.
 ad Ran. 265. 219. ἦν] ἔστ' Cobetus. 225. ἐν-
 ταυθὶ Elmsleius] ἐνταυθοῖ 227. τουτοδὶ κρεῖδιον
 Elmsleius] τουτο δὴ (sic RV: δὲ alii) τὸ κρεῖδιον
 237. ὡς ed. Iuntina a. 1525. εἰς vel ἐς codices. 242.
 ὡς R et pauci alii. εἰς V et plerique. 244. χρόνου
 Etym. M. apud Gaisfordum p. 45, 26.] χρόνω 255.
 ὡς ὁ] ὁ om. R. οὐ γὰρ V. 257. παρόντ' Bentleius]
 παρόντας

258. ἄνδρας] ὄντας Meinek. 259. καὶ τ. πρὶν D.]
 πρὶν τ. καὶ 271. ἡμᾶς] ἡμᾶς ἔπειτ' V. μ' ἔπειτ' Meine-
 kius. 281. om. RV. Legitur v. 260. 286. ἡμῖν ἅπασιν
 Brunekius] ἅπασιν ἡμῖν 287. Μίδαις Kusterus] Μίδας
 289. ὄντως excedit in V, ut φύσει excedit v. 273. in
 V, et ἡμμένον v. 301. in RV. 293. βληχῶμενοί] βλη-
 χωμένων Bergk. 296. γ' αὖ] γε Cobetus. 297.
 πινῶντα Brunekius] πινῶντα 300. καταδαρθόντα
 Porsonus] καταδαρθέντα 301. σφηκίσκον] σφηνί-
 σκον Bentleius. Vid. Annot. Oxon. p. 58. 307. γρυ-
 λίζοντες V. γρυλλίζοντες ceteri, contra Phrynichi
 praeceptum in Bekk. Anecd. p. 33.

ΧΟ. οὐκοῦν σέ τήν Κίρκην γε τήν τὰ φάρμακ' ἀνακυ-
κῶσαν 309
καὶ μαργανεύουσιν μολύνουσάν τε τοὺς ἐταίρους
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχων κρεμῶμεν,
μινθώσομεν θ' ὥσπερ τράγου
τὴν ῥίνα· σὺ δ' Ἀρίστουλος ὑποχάσκων ἑρεῖς,
ἔπεσθε μητρί χοῖροι. 315

ΚΑ. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἀλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβὼν τιν' ἄρτον καὶ κρέας 320
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

[ΧΟΡΟΥ.]

ΧΡ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὡνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρὸν·
ἀσπάζομαι δ', ὅτι προθύμως ἤκετε
καὶ συντεταμένως καὶ κατεβλακευμένως. 325
ὅπως δέ μοι καὶ τᾶλλα συμπαραστάται
ἔσσεσθε καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

ΧΟ. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη-
δινδὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὐνεκα
ὑστίζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τηκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρεῖν τῷ λαβείν. 330

ΧΡ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τοιουτοῖ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστίν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῇ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ 335
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν, νῆ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.

ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως 340
χρηστὸν τὸ πρᾶττον τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὐκοῦν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

ΧΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἔρω, νῆ τοὺς θεοὺς.
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθές πρᾶττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τὸν φίλων. 345

ΒΛ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
ΧΡ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἐνὶ γὰρ τις ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛ. ποῖός τις; ΧΡ. οἶος, ΒΛ. λέγ' ἀνύσας ὃ τι φῆς ποτε. 350

ΧΡ. ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεὶ,
ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετριφθαι τὸ παράπαν.

ΒΛ. τοῦτι πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον
καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει. τὸ τε γὰρ ἐξαίρνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τὸ τ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου. 355

ΧΡ. πῶς οὐδὲν ὑγιές; ΒΛ. εἰ τι κεκλοφῶς νῆ Δία
ἐκείθεν ἦκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κάπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

ΧΡ. Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.

ΒΛ. παῦσαι φλυαρῶν, ὠγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς. 360

ΧΡ. σὺ μὴδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.

ΒΛ. φεῦ, ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστίν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἤττονες.

ΧΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγραινέιν μοι δοκεῖς.

ΒΛ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὦν πρότερον εἶχεν τρόπων. 365

ΧΡ. μελαγχολᾷς, ὡνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χάραν ἔχει,

ἀλλ' ἐστὶν ἐπιδηλόν τι πεπανουργηκότι.

ΧΡ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρῶζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος

ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;

ΧΡ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιούτον, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον. 371

ΒΛ. μὴν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡ. κακοδαίμονας.

ΒΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;

ΧΡ. οὐ δῆτ' ἔρωγ'. ΒΛ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἂν

τράποιτο; τάληθές γάρ οὐκ ἐθέλει φράσαι. 375

ΧΡ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμ' μου.

ΒΛ. ὦ τᾶν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ

ἐθέλω διαπρᾶσαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,

τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

ΧΡ. καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς, νῆ τοὺς θεοὺς, 380

τρεις μνάς ἀναλώσας λογίσσασθαι δώδεκα.

ΒΛ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,

ἰκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων

καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ διοίσοντ' ἄντικρυς

τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὅτι οὖν τῶν Παμφίλου. 385

ΧΡ. οὐκ, ὦ κακὸδαίμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους

ἔρωγε καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σὺ φρονας

ἀπαρτί πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛ. τί σὺ λέγεις;

οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡ. οἶμοι τῶν κακῶν,

ἀπολείς. ΒΛ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 391

ΧΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλούτον, ὦ μοχθηρὲ σὺ.

ἔχω. ΒΛ. σὺ Πλούτον; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.

ΒΛ. καὶ ποῦ ἔστιν; ΧΡ. ἐνδόν. ΒΛ. ποῦ; ΧΡ. παρ'

ἐμοί. ΒΛ. παρὰ σοί; ΧΡ. πάνυ. [θεοῦς.

ΒΛ. οὐκ ἐξ κόρακας; Πλούτος παρὰ σοί; ΧΡ. νῆ τοὺς

ΒΛ. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡ. φημί. ΒΛ. πρὸς τῆς Ἑστίας; 395

ΧΡ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛ. τὸν θαλάττιον λέγεις;

ΧΡ. εἰ δ' ἐστὶν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛ. εἰτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

ΧΡ. οὐκ ἔστι πῶ τὰ πρᾶγματ' ἐν τούτῳ. ΒΛ. τί φῆς;

οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα

ΒΛ. τί; 400

ΧΡ. βλέψαι ποιῆσαι νῦν ΒΛ. τίνα βλέψαι; φράσον.

ΧΡ. τὸν Πλούτον ὥσπερ πρότερον ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ.

ΒΛ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡ. νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἐμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε. 405

ΧΡ. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.

ΒΛ. οὐκοῦν ἱατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;

ΧΡ. τίς δῆτ' ἱατρός ἐστί νῦν ἐν τῇ πόλει;

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐστ' οὐθ' ἡ τέχνη.

361. τοιουτονί Elmsleius ad Sophocles Oed. R. 734.]

τοιούτον R alii que nonnulli. τοιούτο plerique, φεῦ in

fine huius versus posito. τουτοῖ cod. Dorv., qui φεῦ in

proximum versus transfert. φεῦ ante ὡς uelut a similit-

extra metrum positum est R. ante v. 141. nisi

utrobique ab glossatoribus est adscriptum, qui simili-

ter saepe uel ante responsiones affirmativas extra me-

trum intulerunt. 365. εἶχεν] εἶχες R. 366. ὡν-

θρωπε R hic et alibi. ἄνθρωπε V alii que nonnulli.

367. ἔχει] ἔχεις RV. γρ. μένει V. 368. πεπανουργη-

κότι] πεπανουργεῦκότι R. 369. σὺ] σέ Elmsleius.

373. γ' post μὴν V. 374. ἂν Kusterus] οὖν 375.

ἐθέλει] ἐθέλεις RV alii que. 396. τὸν θαλάττιον] γρ.

τὸν βωϊώτιον V cum scholio παιζει δὲ ταῦτα λέγων.

397. ἕτερον] λέγω addunt RV. 401. νῦν] νῦν RV.

406. εἰσαγαγεῖν] εἰσάγειν V. 408. οὐδὲν] ἔτ' addit

Bergkii.

312. Λαρτίου] λαερτίου RV. τῶν] κ τῶν Co-

betus. 316. ἀλλ' om. R. ἄρ' V. Conf. ad Rau. 394.

Post 321. Brunkius addidit ΧΟΡΟΣ: quod ΧΟ-

ΡΟΥ scribebatur erat. Vid. Annot. Oxon. p. 22.

335. πόθεν] καὶ πόθεν RV: unde Meinekus τί τὸ

πρᾶγμ' ἂν εἴη καὶ πόθεν; 338. ἐπὶ] ἐν Cobetus.

340. θαυμάσιον Pierseus ad Moer. p. 188.] θαυμαστόν:

unde Porsonus θαυμαστὸν αὐτὸ τοῦθ' ὅπως. 342.

γε V. γέ τι R. τι ceteri. 343. νῆ RV. μὰ ceteri.

352. φορτίον] φροῖμιον C. F. Hermannus in

Schneidewini Philologo vol. 3. p. 512. 358. τοῦ]

τῆς Bentleius.

ΒΔ. σκοπῶμεν. ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΔ. οὐδ' ἐμοὶ
δοκεῖ.
ΧΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλα παρεσκευαζόμεν 410
ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
κράτιστόν ἐστι. ΒΔ. πολὺ μὲν οὖν νῆ τοὺς θεοὺς.
μὴ νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἔν γέ τι.
ΧΡ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΔ. σπευδὲ νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ
δρῶ.

ΠΕΝΙΑ.

ῶ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον 415
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
ποῖ ποί; τί φεύγεις; οὐ μενείτον: ΒΔ. Ἡράκλειε.
ΠΕ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε 420
οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
ΧΡ. σὺ δ' εἰ τίς; ὡχρὰ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.
ΒΔ. ἴσως Ἐρινὺς ἔστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
ΧΡ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας. ΒΔ. οὐκοῦν κλαύσεται.
ΠΕ. οἴσθηε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡ. πανδοκεῦτριαν, 425
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἡδικομένην.
ΠΕ. ἄλθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
ζητούντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
ΧΡ. οὐκοῦν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἀλλ' ἦτις εἰ λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
ΠΕ. ἢ σὼφ' ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμέ ζητεῖτον ἐνθὲν δ' ἀφανίσαι.
ΒΔ. ἄρ' ἔστιν ἡ κάπηλις ἡκ τῶν γειτόνων, 435
ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεὶ με διαλυμαίνεται;
ΠΕ. Πενία μὲν οὖν, ἢ σὼφιν ἔννοικῶ πόλλ' ἔτη.
ΒΔ. ἄναξ Ἀπολλὼν καὶ θεοί, ποῖ τις φύγη;
ΧΡ. οὗτος, τί δρᾶς; ῶ δειλότατον σὺ θηρίον, [νεῖς;
οὐ παραμενεῖς; ΒΔ. ἥκιστα πάντων. ΧΡ. οὐ με-
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγοντες μίαν; 441
ΒΔ. Πενία γάρ ἐστιν, ῶ πονήρ', ἣς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ὧν ἐξωλέστερον.
ΧΡ. στήθ', ἀντιβόλῳ σε, στήθι. ΒΔ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
ΧΡ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ 445
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντες ποι φευζόμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχοῦμεθα.
ΒΔ. ποίοις ὀπλοῖσιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θῶρακα, ποῖαν δ' ἀσπίδα 450
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μιαιωντάτη;
ΧΡ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιοι τῶν ταύτης τρόπων.
ΠΕ. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ῶ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω; 455
ΧΡ. σὺ δ', ῶ κάκιστ' ἀπολουμένην, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦς οὐδ' ὅτιοῦν ἀδικουμένην;
ΠΕ. οὐδὲν γὰρ, ῶ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλούτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; ΧΡ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε, 460
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐκπορίζομεν [ὅ τι;
ἀγαθόν; ΠΕ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; ΧΡ.
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕ. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι; 465
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
ΠΕ. καὶ μὴν περὶ τοῦτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφῆναι μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμέ
ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, 470
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.
ΧΡ. ταυτὶ σὺ τολμᾶς, ῶ μιαιωντάτη, λέγειν;
ΠΕ. καὶ σὺ γε διδάσκου· πάννυ γὰρ οἶμαι βράδιως
ἄπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιῆσιν πλουσίους. 475
ΒΔ. ῶ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
ΠΕ. οὐ δεῖ σχετιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθης.
ΒΔ. καὶ τίς δύναται ἂν μὴ βοᾶν ἰοῦ ἰοῦ
τοιαῦτ' ἀκούων; ΠΕ. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
ΧΡ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, 480
ἐὰν ἄλῃς; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. καλῶς λέγεις.
ΠΕ. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἡττάσθης, καὶ σὼφ' εἰ παθεῖν.
ΧΡ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἰκοσιν;
ΒΔ. ταύτη γε· νῦν δὲ δύο ἀποχρήσουσιν μόνω.
ΠΕ. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'; ἢ τί γὰρ 485
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
ΧΟ. ἄλλ' ἡδὴ χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ῶ νικήσετε
τηνδὶ [μηδέν.
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδύσετε
ΧΡ. φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν
ὁμοίως, [ἔστι δίκαιον, 490
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τάναν-
τία δήπου. [γενέσθαι
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις ἡῦρομεν ὥστε
βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρησίμον εἰς ἅπαν
ἔργον. [περινοστή, 494
ἦν γὰρ ὁ Πλούτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὧν
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται οὐκ
ἀπολείψει, [ποιήσει
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξέσθαι· κἂτα
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τὰ τε
θεῖα σέβοντας. [ἀμεινον;
καίτοι τοῦτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ'
ΒΔ. οὔτις· ἐγὼ σοι τοῦτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ'
ἀνερῶτα. [ται, 500
ΧΡ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκει-
τίς ἂν οὐχ ἡγροῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαμονίαν τ'
ἔτι μάλλον; [πονηροί,
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάννυ
χρηστοὶ [πλείεστα σύνεισιν.
πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
οὐκοῦν εἶναι φημ', εἰ παῦσαι ταύτην βλέψας ποθ'
ὁ Πλούτος, 505

413. ἄνυε] ἄνυτε Porsonus. 428. οὐδὲν] μηδέν V.
435. κάπηλις (secundum Arcadium p. 31, 12.) D.]
καπηλῖς 438. τίς] τίς οὖν V alii. φύγη Brun-
ckius] φύγοι 441. φεύγοντες] φεύγμεν cod. Dor-
vill. 445. λέγω] δ λέγω Bergk. 450. δ' addi-
tum ex RV. 462. ὑμεῖς] ποθ' ὑμεῖς cod. Dorvill.:
unde Meinekius, εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγάθ' ἐκπορίζο-
μεν; | τί δ' ἂν ποθ' ὑμεῖς —.

464. νομίζετον] νομίζετε R. 465. ἀνθρώπους]
ἀνθρώποις RV. 481. ἐὰν RV et Suidas s. v. τίμημα.
ἐὰν γ' alii. 482. αὐτ', ἐὰν D.] αὐτὸ σ' ἐὰν R. αὐτὸ
ἂν V. αὐτὸ ἐὰν vel αὐτὸ γ' ἐὰν alii. propter ignora-
tum ἐὰν particulae mensuram, de qua v. Annot. Oxon.
ad Vesp. 228. 485. φθάνοιτον] φθάνοιτε RV.
πράττοντ'· ἢ τί] πράττοντες· εἰ τι RV. γὰρ RV.
γ' ἂν ceteri. 493. βούλευμα cod. Par. 2827. βούλημα
ceteri. 498. τίς — ποτ'] τί — τίς Bisschopius ad
Xenoph. Anab. p. 94. 499. οὔτις] οὐδεὶς RV. οὐ-
δεὶς ἂν cod. Dorv. et ed. Innt. a. 1525. 503. αὐτὰ
ξυλλεξάμενοι (συλλεξάμενοι R)] Id est τὰ χρήματα,
quod ex πλουτοῦσι intelligendum. 505. παῦσαι]
παῦσαι R. παύσει V alii. ταύτην βλέψας R.
ταῦτ' ἦν (ἂν V alii. nonnulli) βλέψῃ ceteri.

ὁδὸν ἦν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μεῖζω
πορίσειεν. [ὑγιαίνειν
ΠΕ. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ
δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παρα-
παίειν, [τελεῖν σφῶν.
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὁ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυσι-
εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλέψει πάλιν διανεμίμεν τ' ἴσον
αὐτόν, [λεψή 511
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὐτ' ἂν σοφίαν με-
οὐδεῖς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τοῦτοιν ἀφανισθέντοιν ἔθε-
λήσει [εἶν,
τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ράπτειν ἢ τροχοποι-
ἢ σκυτομοεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλο-
δεψεῖν, [σασθαι, 515
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Διοῦς θερί-
ῃν ἐξ ἡν ἄργους ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
ΧΡ. λήρον ληρείς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κα-
τέλεξας [θεράποντας;
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν οὖν ἔξεις
ΧΡ. ὠνήσόμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕ. τίς δ' ἔσται πρῶ-
τος ὁ πωλῶν, [λόμενός τις 520
ὅταν ἀργύριον κάκεινος ἔχη; ΧΡ. κερδαίνειν βου-
ξμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀν-
δραποδιστῶν. [δραποδιστῆς
ΠΕ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδεῖς οὐδ' ἀν-
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλου-
τῶν ἐτελήσει [ῆσαι; 524
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποι-
ῶσθ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν
τάλλα τε μοχθεῖν [κεφαλὴν σοί.
ὁδύνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς
ΠΕ. ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὐτ' ἐν κλίνῃ καταδარθεῖν, οὐ γὰρ
ἔσσονται, [σίου ὄντος;
οὐτ' ἐν δάπνισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐτελήσει χρυ-
οὔτε μύροις μινίσει στακτοῖς, ὅποταν νύμφην
ἀγάγησθον· [μόρφων. 530
οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμήσαι ποικιλο-
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔσται τούτων πάντων
ἀποροῦντα; [δείσθον· ἐγὼ γὰρ
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα
κάθημαι [ἔξει.
διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον
ΧΡ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῶδων
ἐκ βαλανείου [συρτοῦ; 536
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραῖδίων κολο-
φηρεῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ
λέγω σοι [ἀνιώσιν,
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν
ἐπεγεύρουσαι καὶ φράζουσαι, πενήσεις, ἀλλ' ἐπα-
νίστω. [ἀντί δὲ κλίνης 539
πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος,

στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἢ τοὺς εὐδοντας
ἐγείρει· [προσκεφαλαίου
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν· ἀντὶ δὲ
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ
μὲν ἄρτων [βραφανίδων,
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ· ἰσχνῶν
ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγόςτος, ἀντὶ
δὲ μάκτρας [πολλῶν 546
φιδάκνης πλευράν ἔρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἀρά γε
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον
οὔσαν; [δ' ὑπεκρούσω.
ΠΕ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν
ΧΡ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμέν εἶναι
ἀδελφὴν. [ὅμοιον. 550
ΠΕ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι
ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ
γε μέλλει. [ἔχοντα·
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, Ζῆν ἔστιν μηδὲν
τοῦ δὲ πένητος Ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσ-
έχοντα, [λείπειν.
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μὴδ' ἐπι-
ΧΡ. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-
λεξας, [φῆναι. 556
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείπει μηδὲ τα-
ΠΕ. σκύπτειν πειρὰ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμε-
λήσας, [ἀνδρας
οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας
καὶ τὴν γνῶμην καὶ τὴν ιδέα. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
ποδαγρῶντες [ἀσελγῶς, 560
καὶ γαστρῶδεις καὶ παχύνημοι καὶ πιονέες εἰσιν
παρ' ἐμοῖ δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἀνιαιοί. [πορίζεις.
ΧΡ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ
ΠΕ. περὶ σωφροσύνης ἡδὴ τοῖνυν περανῶ σφῶν κἀνα-
διδάξω [ὑβρίζειν. 564
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἔστιν
ΧΡ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους
διουρττειν. 566
ΠΕ. σκέψαι τοῖνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς
ὁπόταν μὲν [δίκαιοι,
ῶσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι
γεγέννηνται, [μοῦσιν. 570
ἐπιβουλεύουσιν τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
ΧΡ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σφόδρα
βάσκανος οὔσα. [κομήσης,
ἀτὰρ οὐχ ἡττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτην γε
ὅτι Ζητεῖς τοῦτ' ἀναπεῖθιν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
πενία πλούτου. ΠΕ. καὶ σὺ γ' ἐλέγξει μ' οὐπω
δύνασαι περὶ τούτου, [γρὸς σ' ἀπαντες;
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ πῶς φευ-

565. ΒΛ. νῆ τὸν Δί', εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ
κόσμιόν ἐστιν;

506. ἦν τις Hemsterhusius] ἦντιν' 507. ῥᾶστ' ἀν-
θρώπων] ἀνθρώπων ῥᾶστ' V. 510. αὐτὸν Porsonus]
ἑαυτὸν 512. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τοῦτοιν] τοῦτοιν δ' ὑμῖν
ἀμφοῖν Meinek. 513. τροχοποιεῖν] ζυγοποιεῖν (quo
utitur Pherecrates in loco simili apud Athen. 6. p. 269e.)
ex Plato affert Pollux 7, 115. memoriae errore. 514.
σκυτοδεψεῖν Bentleius] σκυτοδεψεῖν (βυρσοδεψεῖν V
aliique nonnulli.) 516. ὑμῖν] οὖσι addit V. 517.
νυν] νῦν δὴ R. 521. παρὰ πλείστων] παρ' ἀπίστων
Hemsterhusius. 523. δήπου om. V. 531. ἔσται
Porsonus] ἔστιν τούτων πάντων V. πάντων τού-
των ceteri. ἀποροῦντα R et Pat. A. ἀποροῦν-
τας alii. 532. ἐμοῖ] ἐμοῖ V. 534. πενίαν] πεί-
ναν Meinek. 536. κολοσυρτοῦ Kusterus] κο-
λοσυρτόν

* 544. φυλλεῖ scholiasta Acharn. 468.] φύλλ' 545.
θράνου Pollux 10, 48.] θράνου 546. φιδάκνης D.]
πιδάκνης 547. αἴτιον Bentleius] αἰτίαν 548.
ὑπεκρούσω] Pollux 9, 139. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πλούτῳ
καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι (fortasse librarii error pro ὑπο-
κρούσασθαι) ἐπὶ τῷ νοθετῆσαι κέχρηται. Ὑπεκρούσω
idem fere est quod ὑπνηῖσω: de quo dictum in The-
sauro vol. 8. p. 362. 550. εἶναι] φάτ' εἶναι RV alii-
que. 563. ἡδὴ τοῖνυν] τοῖνυν ἡδὴ Bergk. 564.
ἔστιν ὑβρίζειν] δ' ἐνυβρίζειν R, addito a m. rec.
ἔστιν supra versum. 565. Versum spurium notavit
Bentleius. 572. ἡττόν] ἡττονα R. γ' om. V.
573. ἀναπεῖθιν Porsonus] ἀναπέσειν ἀμείνων]
ἀμείνων RV.

- ΠΕ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μά-
λιστα [νοῦντας ἄριστα 576
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρο-
αυτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πράγμ' ἐστὶ
δίκαιον. [κράτιστον·
ΧΡ. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ
κάκεινος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΔ. ταύτην δ' ἡμῖν
ἀποπέμπει. [νας ἄμφω,
ΠΕ. ἀλλ', ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρέ-
δὲ Ζεὺς δήπου πένηται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερώς σε
διδάξω. [αὐτὸς ἄρῶνα, 583
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν
ἵνα τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας αἰεὶ δι' ἔτους πέμπτου
ἔυναγείρει, [νῶσας 585
ἀνεκρήρυτεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφα-
κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μάλλον ἐχρήν, εἶπερ
ἐπλούτει. [ἐκείνος·
ΧΡ. οὐκοῦν τοῦτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τοῦτου μηδὲν δα-
πανᾶσθαι, [ἑαυτῷ.
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐξ παρ'
ΠΕ. πολλὴ τῆς πενίας πράγμ' αἰσχίον ζητεῖς αὐτῷ πε-
ριάψαι, [κερδῆς. 591
εἰ πλούσιος ὦν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως καὶ φιλο-
ΧΡ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτινῷ στεφάνῳ στε-
φανῶσας. [ἀγάθ' ὑμῖν
ΠΕ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἐστ'
διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο
πυθέσθαι, [αὐτῇ 595
εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δείπνον κατὰ
μῆν' ἀποπέμπειν, [ταθεῖναι.
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν κα-
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξης
ἔτι μὴδ' ὀτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης. 600
ΠΕ. ὦ πόλις Ἀργῶν, κλύεθ' οἷα λέγει.
ΧΡ. Παύσωνά κἀκεῖ τὸν εὖσοισιν.
ΠΕ. τί πάθω τλήμων;
ΧΡ. ἔρρ' ἐς κόρακας θάττον ἀφ' ἡμῶν.
ΠΕ. εἰμι δὲ ποῖ γῆς;
ΧΡ. ἐς τὸν κύφω· ἄλλ' οὐ μέλλειν
χρή σ', ἄλλ' ἀνύειν. 605
ΠΕ. ἢ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ
μεταπέμψεσθον.
ΧΡ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σέ δ' ἂν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν.
ΒΔ. νῆ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
ΧΡ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινούντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ. 620
- ΒΔ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὐ-
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προύργου ποιεῖν.
ΧΡ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρήν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται, 625
καὶ τὰλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ἡτρεπισμένα.
[ΧΟΡΟΤ.]
ΚΑ. ὦ πλείστα Θησείους μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου. 630
ΧΟ. τί δ' ἐστίν, ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἦκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
ΚΑ. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχεστάτα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἔξωμμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχῶν. 635
ΧΟ. λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοάν.
ΚΑ. πάρεστι χαίρειν, ἦν τε βούλησθ' ἦν τε μή.
ΧΟ. ἀναβοᾶσσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν. 640
ΓΥΝΗ.
τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλα
ἐνδον κάθημαι περιμένουσα τούτον.
ΚΑ. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποινα, ἵνα
καυτῇ πῆξ· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα· 645
ὡς ἀραθὰ συλλήβδην ἅπαντ' αἰ φέρω.
ΓΥ. καὶ ποῦ ἔστιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
ΓΥ. πέραινε τοῖνον ὃ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
ΚΑ. ἄκουε τοῖνον, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ. 650
ΓΥ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλὴν. ΚΑ. μὴ τὰραθὰ
ἂ νῦν γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
ΚΑ. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τι' ἄλλον μακάριον κευδαίμονα, 655
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλούμεν. ΓΥ. νῆ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρὰ θαλάττη λούμενος.
ΚΑ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βυμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο. 660
ΓΥ. ἦσαν δὲ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
ΚΑ. εἰς μὲν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἔτεροι τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἐχόντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἰσθηταὶ φόφου, 670
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἔδυνάμην, ἀλλὰ με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη

577. δίκαιον] τὸ κρεῖττον D. 582. σε (σε om. R.)
διδάξω] ἀποδείξω Porsonius. 583. τὸν Ὀλυμπικὸν αὐ-
τὸς Par. A. αὐτὸς τὸν Ὀλυμπικὸν (Ὀλυμπιακὸν alii) RV.
586. 592. κοτινῷ Porsonius] κοτινῷ 587. τοῦτῳ
τοῦτο RV. δηλοῖ] δηλός Cobetus. 592. ἀλλὰ σέ γ'
ed. Iuntina a. 1525. ἀλλὰ σ' ὁ RV alii que, unus ἀλλὰ γέ
σ' 596. μῆν' ἀποπέμπειν V alii que cum Suida s. v.
'Εκάτην. μῆνα προσάγειν R alii que, nonnulli μῆνα προσ-
πέμπειν (vel προπέμπειν). 607. ἀνύειν R alii que.
ἀνύτειν alii. γ. 608. ἐνταυθὶ Elmsleins] ἐνταυθοῖ

624. σ' om. libri optimi. Post 626. ΧΟΡΟΥ Ald.
et codices aliquot recentes recte addunt: vid. Annot.
Oxon. p. 25. 630. ἄλλοι] ἄλλοι Meinekian. 641.
ΓΥΝΗ] γυ. χρε. (i. e. γυνὴ χρημύλου) R. ἀρ'] ἀρὰ γ'
RV. ἀγγέλλεται R. ἀγγελεῖ ceteri. 653. ἀφικό-
μεθα] ἀφικόμεσθα R: ut ἀφικόμεσθ' ὡς τὸν θεὸν con-
iici possit. 660. προθύματα] θυλήματα scriptura
diversa ab scholiasta memorata. 661. πέλανος] πε-
λανός R. μέλανος Bergkian. 669. παρήγγειλ' ἐγκα-
θεύδειν Porsonius] παρήγγειλεν καθεύδειν 673. 683.
694. ἀθάρης] ἀθάρης RV alii que.

- ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γράδιου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. 675
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱεράς. μετὰ τοῦτο δὲ
πεφθῆκε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ ποὺ πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον· 680
ἔπειτα ταῦθ' ἤρizen ἐς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
ΓΤ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἔδεδοίκες τὸν θεόν;
ΚΑ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με 685
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προυιδάξατο.
τὸ γράδιον δ' ὡς ἡσθάνετό μου τὸν ψόφον,
ἄρασ' ὑφῆρει· κῆτα συρίζας ἐγὼ
ὁδᾶξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὦν ὄφει.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξας' ἡσυχῇ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότε' ἦδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἐφλων· 690
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστός ἦν, ἀνεπαύομην.
ΓΤ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν; ΚΑ. οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ' ἦδη καὶ γέλοιον δῆτ' αὖτις
ἐποίησα. προσιόντος γάρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀνεπαυδόν· ἡ χεῖρ γάρ ἐπεφύσητό μου.
ΓΤ. ἡ ποῦ σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο. 700
ΚΑ. οὐκ, ἀλλ' Ἰασὺ μὲν γ' ἐπακολουθοῦσ' ἄμα
ὑπερυθρίασε χὶ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ρίν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐκ ἔλαβον γὰρ βδέω.
ΓΤ. αὐτὸς δ' ἐκείνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.
ΓΤ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σὺ γ' εἶναι τὸν θεόν. 705
ΚΑ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάρων. ΓΤ. αἶ τάλαν.
ΚΑ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκείνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον 710
παρέθηκε καὶ δοῖδουκα καὶ κιβώτιον.
ΓΤ. λίθινον; ΚΑ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
ΓΤ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῆς; ΚΑ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
ὁπᾶς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία. 715
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπαστόν ἐνεχείρησε τριβειν, ἐμβαλὼν
σκοροδῶν κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυεῖᾳ ζυμπαραιμνύων ὁπὸν
καὶ σχῖνον· εἴτ' ὅξει διέμενος Σφηττίῳ 720
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγῶς καὶ βοῶν
- ἔφευγ' ἀνῆξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ὑπομνύμενον παύσω σε ταῖς ἐκκλησίαις. 725
ΓΤ. ὡς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
ΚΑ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν διὰ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
τὰ βλέφαρα περιέψην· ἡ Πανάκεια δὲ 730
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἴθ' ὁ θεὸς ἐπόπυσεν.
ἔξῃξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῦ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΤ. ὦ φίλοι θεοί.
ΚΑ. τοῦτ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ 735
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γ' ἐμοῦδόκει·
καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
ὁ Πλούτος, ὡς δέσποιν', ἀναισθήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑπ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως 740
ἠφάνισεν αὐτὸν οἱ τ' ὄφει ἐς τὸν νεῶν.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
τὸν Πλούτον ἡσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῆνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα, 745
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλούτον ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
ΓΤ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὠνάξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ σθ' ὁ Πλούτος; ΚΑ. ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὅσος. 750
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ
ἔδεξιονθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συκνήν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι, 755
ὄφρ' ἔσθ' ἔσθ' ἐσκυθρῶπαζόν θ' ἄμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπείτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἴ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου 760
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιούσιν ἀγγελεῖ
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
ΓΤ. νῆ τὴν Ἑκάτην, κἀγὼ δ' ἀναδησαι βούλομαι
εὐαγγελίᾳ σε κριβανωτῶν ὀρμαθῶν 765
τοιαῦτ' ἀπαγγεῖλанта. ΚΑ. μὴ νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἦδη τῶν θυρῶν.
ΓΤ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἰσὼ κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγὼ.
ΚΑ. ἐγὼ δ' ὑπαντήσῃ γ' ἐκείνοις βούλομαι. 770

[ΧΟΡΟΙ.]

ΠΛ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, κἢ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ζυμφοράς,

674. τοῦ Brunckius] τοῦ 681. σάκταν] γρ. σάκ-
κον apud schol. 688. ἡσθάνετο Porsonus] ἡσθετο
RV alii. que. ἡσθετο δὲ alii. 689. ἄρασ' ὑφῆρει] τὴν
χεῖρ' ὑφῆρει, illato glossemate. Correxist Dobraeus,
collata scholiastae annotatione. ἐκτείνει τὴν χεῖρα
κατὰ τῆς χύτρας, ἵνα μηδεὶς αὐτὴν λάβοι. ἡ ἐξέτεινε.
καὶ Μενάνδρος "ἐξάραντες ἐπικροτήσατε." 695.
ἀνεπαύομην] ἀνεπαλλόμην R et cum γρ. ἀνεπαυδόνην
V. 696. προσήειν (de quo v. schol. Pac. 1182.)]
προσῆει γ' R. 697. δῆτα om. V. 701. μὲν γ' ἐπα-
κολουθοῦσ' Reisigius p. 51.] μὲν τις (μὲν γε V. μὲν γε
τις R) ἀκολουθοῦσ' 702. ὑπερυθρίασε] ὑπερυθρίασε
R. 704. ἐκείνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δί' ἐκείνος οὐ; ΚΑ. μὰ Δδ.
de Velsen. 705. σὺ γ' τιν' Dobraeus. 710. θυεῖδιον]
θυεῖδιον R alii. que nonnulli et codices Pollucis 10, 103.
717. καταπαστόν] κατάπλαστον R, quam scripturam
memorat scholiasta. Oxytonum habet Pollux 4, 181.
719. θυεῖα] θυεῖα R. θυα V. 721. ἐκστρέψας] ἐκτρέ-
ψας RV.

725. ὑπομνύμενον Brunckius] ἐπομνύμενον
ταῖς ἐκκλησίαις ex schol.] τῆς ἐκκλησίας. τὰς ἐκκλη-
σίας apud codices recentes, quod legit scholiasta, qui
per ταῖς ἐκκλησίαις explicat. 727. τοῦτο] ταῦτα V.
728. δὴ om. R. 733. οὖν om. R. δ' οὖν Meine-
kies. 736. ὡς γ' ἐμοῦδόκει] ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ RV. Ce-
teum ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ vel ὡστ' ἐμοὶ δοκεῖ, unus ὡς γ'
ἐμοὶ ὁδοκεῖ 738. ἀναισθήκει Meinekies] ἀναισθήκει
770. ὑπαντήσῃ Meinekies] ἀπαντήσῃ ΧΟΡΟΥ]
κομμάτιον χοροῦ libri. Vid. Annot. Oxon. p. 23—27.
771. Ante hunc versum plura excedisse videntur Mei-
nekio. 772. κλεινὸν πέδον] κλεινὴν πόλιν memo-
riae, ut videtur, errore Steph. Byz. s. v. Ἀθήναι, ἀκρό-
πολιν intelligens, de qua hic non cogitandum.

- οἷος ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφρευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγώ.
ὡς οὐτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὕτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.
- ΧΡ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρήμ' ὅταν πράττη τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνήμεια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοῖαν τινα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσείπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
- ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
φέρει νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὰ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς.
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος ἐς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐσφέρειν.
- ΓΥ. εἰτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
- ΠΛ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος·
ἐπείτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ισχάδια καὶ τρωγᾶλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἰτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
- ΓΥ. εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικος οὗτοσί
ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τῶν ισχάδων.
- [ΧΟΡΟΙ.]
- ΚΑ. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὠνδρες, ἔσ' εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἰκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθὼν σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν
ἐπεσπέπαικεν οὐδὲν ἡδικηκόσιν.
- ἢ μὲν σιπὴρ μεστή ὅτι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ
τὰ σκευάρια πλήρη ὅτιν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῶν ισχάδων.
ὀεῖς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῇ γέρονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροὺς πάρεσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἱπνὸς γέρον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
- στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς, ἀποψύμεσθαι δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδοῖς ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυεῖ
ὦν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένους,
- ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδανκε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
- ΔΙΚΑΙΟΣ.
- ἔπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. ΚΑ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσίων οὗτοσί;

805b. οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα δή.

781. ἐπεδίδουν V. ἐνεδίδουν eeteri. 788. χαί-
ρετε] χαίρετον codex mms. 801. τῶν ισχάδων Sui-
das s. v. ισχάς] τὰς ισχάδας 805b. οὕτω — δή] Ver-
sum spurium eiecit Bentleius. 813. σαπρούς] σα-
θροὺς Meinekius. 815. ἱπνός] εἶπον (i. e. ἱπὸν) ex
hac fabula affert Pollux 10, 155. sive memoriae errore
sive codicis sui vitio deceptus. γέρον' addunt I^o,
om. ceteri. Apud Athenaeum 6. p. 229 f. in codice est
ὁ δὲ ἱπνός (i. e. ὁ δὲ ἱπνός) γέρον' ἐξαπίνης —. 823.
ἔπου] δὲ addit R. Verbis ἔπου μετ' ἐμοῦ utitur gram-
maticus in Bekk. Anecd. p. 368. 824—958. ΚΑ.] οἱ
κέτης vel θεράπων R. De personarum in his versibus
descriptione v. Becrius p. 99. 824. ἔα] Vel ἄ (ut
v. 127.): vid. ad Thesm. 176.

- ΔΙ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος· νῦν δ' εὐτυχής. 825
ΚΑ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.
ΔΙ. μάλιστα. ΚΑ. ἔπειτα τοῦ δέει; ΔΙ. πρὸς τὸν θεὸν
ἦκω· μεγάλων γὰρ μούστιν ἀγαθὼν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων 830
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
ΚΑ. ἦ ποῦ σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν. ΚΑ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.
ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν. κάρῳ μὲν ὦμην οὖς τέως
εὐηργέτησα δεομένους ἔξιν φίλους 835
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθεῖν ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο οὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
ΚΑ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. κομιδῇ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὦν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
ΚΑ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ΔΙ. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεόν 840
προσευξόμενος ἦκω δικαίως ἐνθάδε.
ΚΑ. τὸ τριβῦνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
ΔΙ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
ΚΑ. μὴν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; 845
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐνερρίγῃς ἔτη τριακαίδεκα.
ΚΑ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
ΚΑ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἐφερες οὖν; ΔΙ. νῆ τὸν Δία.
ΚΑ. χαρίεντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
- ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
- οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλλυα δέιλαιος, 850
καὶ τρίς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοῦ ἰοῦ.
οὕτω πολυφώρῳ Ξυγκέκραμαι δαίμονι.
ΚΑ. Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὃ τι πέπονθεν ἀνθρωπος κακόν; 855
ΣΥ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολῶκεώς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἦνπερ μὴ ἄλλίπωσιν αἱ δίκαι;
ΔΙ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκω δοκῶ. 860
προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
ΚΑ. νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποίῳν ἀπόλλυται.
ΣΥ. ποῦ ποῦ ὅθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσιν εὐθέως, 865
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
πολύ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
ΚΑ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΥ. ἐμὲ τουτονί.
ΚΑ. ἦ τῶν πονηρῶν ἡσθὰ καὶ τοιχωρύχων;
ΣΥ. μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιᾶς ὑμῶν οὐδενός, 870
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
ΚΑ. ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμῶ.
ΣΥ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις;
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον 875

834. τέως] τότε V. 839. Chremylo tribuit Mei-
nekius, μ' in σ' mutato, proxima ἀλλ' οὐχὶ νῦν· ἀνθ' —
viro iusto. 842. τὸν θεόν (ut in cod. Cantabr. a m.
pr.) Hemsterhnsius] τῶν θεῶν 843. μετὰ σοῦ τὸ]
τὸ μετὰ σοῦ Meinekius. 845. μὴν ἐνεμυήθης R.
μὴν ἐμυήθης V. μὴν οὖν ἐμυήθης ceteri. 848. ἐφε-
ρες οὖν] οὖν φέρεις Meinekius. 850. ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ]
ἄδικος συκοφάντης V. δέιλαιος] δέιλαιος R. 859.
μὴ ἄλλίπωσιν Dawesius] μὴ λίπωσιν (λείπωσιν V)
862. θεράποντι, 863. δικαίῳ tribuit R. 864. ΣΥ.]
ἕτερος ἄδικος R. ἕτερος συκοφάντης eod. Dorvill.
869. 889. ΚΑ.] δικ/ R. 870. 874. ΣΥ.] ἄδικ/ R.
870. οὐδενός] οὐδέεν Scaliger. 871. χρήματα] πρᾶ-
γματα (gr. χρήματα) V. 873. δῆλον] Iusti persona
praescripta in RV et duobus aliis.

εἰπεῖν ἃ πεπανούρηκας. ΚΑ. οἰμῶξ' ἄρα σύ.
 ΔΙ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, πολλοὺ γ' ἄϊους
 ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
 τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
 ΣΤ. οἶμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελαῖς; 880
 ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί;
 ἐχθές δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
 ΔΙ. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γάρ πριάμενος
 τὸν δακτύλιον τονδί παρ' Εὐδήμου δραχμῆς.
 ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δῆγματος. 885
 ΣΤ. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταυτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
 ὅ τι δέ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρηκατον.
 οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γάρ ἐνθάδ' ἐσθὼν οὐδενί.
 ΚΑ. μὰ τὸν Δι' οὐκὼν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
 ΣΤ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσεται. 890
 ΚΑ. ὡς δὴ ἢ π' ἀληθεῖα σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
 διαρραγεῖς, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
 ΣΤ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστίν, ὦ μιαρωτάτῳ,
 πολὺ χρήμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπημένων.
 ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ. 895
 ΚΑ. κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι; τοῦ ψυχους ἴσως,
 ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
 ΣΤ. ταυτ' οὐν ἀνασχέτ' ἐστίν, ὦ Ζεὺ καί θεοί,
 τούτους ὕβριζειν εἰς ἔμ'· οἶμ' ὡς ἄχθομαι
 ὅτι χρηστός ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. 900
 ΔΙ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΤ. ὡς οὐδέεις γ' ἀνὴρ.
 ΔΙ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι, ΣΤ. τὸ τί;
 ΔΙ. γεωργός εἶ; ΣΤ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶει;
 ΔΙ. ἀλλ' ἐμπορος; ΣΤ. ναί, σκῆπτομαι γ', ὅταν τύχω.
 ΔΙ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; ΣΤ. οὐ μὰ τὸν Δία.
 ΔΙ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μὴδὲν ποιῶν; 906
 ΣΤ. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων
 καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΔΙ. σὺ; τί παθῶν; ΣΤ.
 βούλομαι.
 ΔΙ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὦ τοιχωρῦχε,
 εἰ σοι προσήκον μὴδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει; 910
 ΣΤ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἑαυτοῦ μοι πόλιν
 εὐεργετεῖν, ὦ κέφαε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
 ΔΙ. εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμανεῖν;
 ΣΤ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένους
 καὶ μὴ πιτρέπειν ἑάν τις ἑξαμαρτάνῃ. 915
 ΔΙ. οὐκὼν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
 ἄρχειν καθίστησιν; ΣΤ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
 ΔΙ. ὁ βουλόμενος. ΣΤ. οὐκὼν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
 ὥστ' εἰς ἔμ' ἡκεὶ τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
 ΔΙ. νῆ Δία, πονηρόν τ' ἄρα προστάτην ἔχει. 920
 ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
 ζῆν ἄργος; ΣΤ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
 εἰ μὴ φανέται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.
 ΔΙ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ΣΤ. οὐδ' ἂν εἰ δόις γέ μοι
 τὸν Πλούτον αὐτόν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. 925
 ΔΙ. κατάθου ταχέως θοιμάτιον. ΚΑ. οὗτος, σοὶ λέγει.

876. οἰμῶξ' ἄρα (ut κλαυσῶρα Pac. 532. D.) οἰμῶξ' ἄρα
 R. οἰμῶξ' ἄρα ceteri. 878. θεὸς Brunckius] θεὸς ἔσθ'
 οὗτος, εἰ] οὐτοσί R alii que (qui in initio versus pro-
 ximi εἰ τοῦς), ὅτι V. 885. ΚΑ. om. R. 886. ΣΥ.] ἔτε-
 ρος ἄδικ/ R. 892. ἐμπλήμενος Brunckius] ἐμπλη-
 σμένος RV. ἐμπλησμένος ceteri. 893. ἔνδον] ἔν-
 δον δ' V. 897. τοιοῦτόν γ' γ' om. V. ἀμπέχεται]
 ἀμφεῖ Meinekius. Futurum requirit viderat Ad. de Vel-
 sen in Symbola Phil. Bonnensium p. 417. qui conice-
 rat ἐπεὶ τοιοῦτ' ἀμφέζεται τριβώνιον. 904. τύχῳ]
 τύχῃ Hemsterhusius: quod fortasse legit scholiasta,
 qui explicat ὅταν γέννηται καιρὸς πολέμου. 908. πα-
 θῶν D.] μαθῶν 915. ἑάν] ἦν R alii que: unde pot'
 ἦν Aldus. 916. ἄρχειν] ἀρχὴν Dobraeus. Vid. L.
 Dindorfius ad Xen. De vectig. 2, 7. 919. ὥστ'] ὡς
 Meinekius.

ARISTOPHANES.

ΔΙ. ἐπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
 ΣΤ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὕμῶν ἐνθαδὶ
 ὁ βουλόμενος. ΚΑ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
 ΣΤ. οἶμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 930
 ΚΑ. σὺ γάρ ἄξιοις τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
 ΣΤ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταυτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΔΙ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων δὴν ἡγες μάρτυρα.
 ΣΤ. οἶμοι περιεῖλημμαι μόνος. ΚΑ. νυνὶ βοᾷς;
 ΣΤ. οἶμοι μάλ' αὖθις. ΚΑ. δὸς σὺ μοι τὸ τριβώνιον, 935
 ἵν' ἀμφίεσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
 ΔΙ. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
 ΚΑ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται
 ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρῦχον;
 Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίους σεμνοὺς πρέπει. 940
 ΔΙ. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τις; εἰπέ μοι.
 ΚΑ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα·
 ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῷ.
 ΣΤ. ἄπειμι· γινώσκω γάρ ἦττον καὶ πλεονέχων
 ὕμῶν· ἑάν δὲ εὐζυγον λάβω τινὰ 945
 καὶ σύκινον, τουτόν τὸν ἰσχυρόν θεόν
 ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναί δίκην,
 ὅτι καταλύει περιφανὲς εἰς ὡν μόνος
 τὴν δημοκρατίαν, οὕτε τὴν βουλὴν πιθῶν
 τὴν τῶν πολιτῶν οὕτε τὴν ἐκκλησίαν. 950
 ΔΙ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
 ἔχων βοδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
 ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστῆκός θέρου.
 κάγῳ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
 ΚΑ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτόν λαβῶν 955
 τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γάρ αὐτὸν γινώσεται
 [ὅτι ἐστ' ἐκεῖνον τοῦ πονηροῦ κόμματος].
 νῦν δ' εἰσώμεν, ἵνα προσεῖξῃ τὸν θεόν.

[ΧΟΡΟΥ.]

ΓΡΑΤΣ.

ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
 ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν; 960
 ΧΟ. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένην,
 ὦ μεираκίσκη· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.
 ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.
 ΧΡ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξεληλυθα. 965
 ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐληλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.
 ΓΡ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·
 ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 ἀβίωτον εἶναι μοι πεποίηκε τὸν βίον.
 ΧΡ. τί δ' ἐστίν; ἢ που καὶ σὺ συκοφάντρια 970
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὐ.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐπινες ἐν τῷ γράμματι;
 ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακένισμαι δειλάκρα.
 ΧΡ. οὐκὼν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
 ΓΡ. ἀκούε νυν. ἦν μοί τι μεираκίον φίλον, 975
 πενιχρόν μὲν, ἀλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
 καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθεῖην ἐγώ,
 ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δ' ἐκείνῳ γ' αὐτὰ πάντα ὑπῆρέτουν.
 ΧΡ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἔδειθ' ἐκάστοτε; 980
 ΓΡ. οὐ πολλὰ· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἥσυχνετο.

927. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα libri aliquot. Conf.
 ad v. 1087. 932. ποιεῖ Hemsterhusius] ποιεῖς 937. ΔΙ.]
 συκο/ R. 942. τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα] τὰ μέτωπα
 δῆτ' αὐτίκα μαλα Meinekius. 946. καὶ] καὶ Hem-
 sterhusius. 957. ὅτι — κόμματος] Versum ex v. 862.
 εἶκοι δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος fictum recte de-
 lere videtur Hamakerus Mnemos. 2. p. 17. 975. ἦν
 Kusterus] ἦν δὴ (δὴ om. cod. Dorvill. in quo νῦν γ' ἦν
 μοι) 979. γ' αὐτὰ πάντα] Holdenus] ταῦτα πάντα
 vel πάντα ταῦθ'

- ἀλλ' ἀργυρίου δραχμᾶς ἂν ἦτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὅκτῳ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον
ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρί θ' ἱματίδιον·
985 πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδιμνων τεττάρων.
XP. οὐ πολλά τοῖνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταυτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἥσχυνετο.
GP. καὶ ταῦτα τοῖνυν οὐχ ἔνεκεν μιστητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα,
990 ἵνα τοῦμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
XP. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
GP. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἐτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
995 ἐμοῦ γάρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ
καὶ τᾶλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγῆματα
ἐπόντα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι, XP. τί σ' ἔδρας'; εἰπέ μοι.
GP. ἄμνητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκέισε μηδέποτε μ' ἔλθειν ἐτι,
1000 καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμψων ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
XP. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τῆς οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέτ' ἤδετα φακῇ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν.
1005 GP. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὀσημέραι, νῆ τῷ θεῷ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμὴν.
XP. ἐπ' ἔκποράν; GP. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. XP. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
GP. καὶ νῆ Δί' εἰ λυπούμενιν αἰσθοιτό με,
1010 νηττάριον ἂν καὶ φάβιον ὑπεκορίζετο.
XP. ἔπειτ' ἴσως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
GP. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψεν μέ τις,
1015 ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
XP. μόνος γάρ ἦδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίω.
GP. καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
XP. ὅποτε προτείνουσιν γε δαρχμᾶς εἰκοσιν.
GP. ὅζειν τε τῆς χροιάς ἔφασκεν ἡδὺ με,
1020 XP. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.
GP. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
XP. οὐ σκαῖος ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γρᾶος καπρώσης τάφοδία κατεσθίειν.
GP. ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὡς φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
1025 φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αἰεὶ.
XP. τί γάρ ποιήσῃ; φράζε, καὶ πεπράζεται.
GP. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δία
τὸν εὐ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν·
985. μητρί θ' ἱματίδιον Dawesius] μητρί τε θοίμα-
τίδιον 993. νῦν] νῦν γ' nonnulli. τοῖνυν R. ἔτι ad-
didit Brunekius. 1005. ἅπαντ' ἐπήσθιεν Athenaeus
4. p. 170. ubi de verbo ἐπεσθίειν agit (ἐπήσθιον eodex)]
ἅπαντ' ὑπήσθιεν R. ἅπαντά γ' ἦσθιεν V. ἅπαντα κα-
τήσθιεν deteriores. ἅπαντ' ἂν ἦσθιεν Meinekius.
1010. λυπούμενιν R. λυπούμενιν γ' ceteri. 1011.
νησάριον (debebat νηττάριον) Faber ad Lucet. 4,
1164.] νιτάριον R et, qui νιτάριον γ', V. νιτάριον alii
cum Suida s. h. v. et Thoma Mag. s. v. ὑποκορίζομαι.
φάβιον (columbula, diminutivum voc. φάψ) Meine-
kius] βάτιον. φάτιον Bentleius. Seripturam eor-
ruptam νιτάριον καὶ βάτιον inepte interpretati sunt
grammatici ab scholiasta memorati. 1013. μεγάλους
ὀχουμένην] μεγάλους νῆ Δία V. 1018. παγκάλας
RV alii que. παγκάλους alii. 1019. δαρχμᾶς Berg-
kius] δραχμᾶς 1020. χροιάς R. χροῖας ceteri. με
H. Stephanius] μου 1027. ποιήσῃ Bekkerus] ποιήσῃ
1029. μ' om. RV. ἀντευποιεῖν] ἀντ' εὐ ποιεῖν R.
ἢ μὴδ' ὅτι οὖν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν. 1030
XP. οὐκ οὖν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
GP. ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
XP. ὀρθῶς γε· νυνδὶ σ' οὐκέτι ζῆν οἶεται.
GP. ὑπὸ τοῦ γάρ ἄλλους κατατέτηκ', ὡς φίλτατε.
XP. οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 1035
GP. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσας.
XP. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὦν τηλία.
GP. καὶ μὴν τὸ μερικάκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὐπερ πάλαι κατηγορούσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμων βαδίζειν. XP. φαίνεται. 1040
στεφάνους γέ τοι καὶ δῶδ' ἔχων πορεύεται.
NE. ἀσπάζομαι. GP. τί φησιν; NE. ἀρχαία φίλη,
πολιά γεγνήσασα ταχὺ γε, νῆ τὸν οὐρανόν.
GP. τάλαν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἥς ὕβριζομαι.
XP. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἔορακέναι. 1045
GP. ποῖον χρόνου, τάλανταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθές ἦν;
XP. τοῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
GP. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.
NE. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
1050 ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ρυτίδων ὅσας ἔχει.
GP. ἄα.
τὴν δᾶδα μὴ μοι πρόσφερ'. XP. εὐ μέντοι λέγει.
ἔαν γάρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
NE. βούλει διὰ χρόνον πρὸς με παῖσαι; GP. ποῖ, τάλαν;
NE. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα. GP. παιδιὰν τίνα; 1056
NE. πόσους ἔχεις ὀδόντας. XP. ἀλλὰ γινώσκωμαι
κᾶγωγ'· ἔχει γάρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
NE. ἀπότισον· ἕνα γάρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
GP. τάλανταθ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγίαινε μοι δοκεῖς, 1060
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσιν.
NE. ὄναιο μέντ' αὖ, εἰ τις ἐκπλύνει σε.
XP. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν κατηλικῶς ἔχει,
εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη. 1065
GP. γέρων ἀνὴρ ὦν οὐχ ὑγίαινε μοι δοκεῖς.
NE. πειρᾶ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιθίῶν
ἐφάπτεται σου λαμβάνειν δοκῶν ἐμέ.
GP. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὡς βδελυρὲ σύ.
XP. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γάρ ἂν. 1070
ἀλλ', ὡς νεανίσκ', οὐκ ἐῷ τὴν μεῖρακα
μισεῖν σε ταύτην. NE. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
XP. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. NE. τί κατηγορεῖ;
XP. εἶναι σ' ὕβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075
NE. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι. XP. τὸ τί;
NE. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποιεῖν·
νῦν δ' ἀπὶ χαίρων ἔλλαβόν τὴν μεῖρακα.
XP. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἄξιός ἴσως 1080
εἶναι μετ' αὐτῆς. GP. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;

1030. δίκαιος Brunekius] δίκαιον 1033. νυνδὶ
σ' οὐκέτι ζῆν οἶεται D.] νῦν δὲ γ' (γ' om. non-
nulli) οὐκέτι ζῆν (σε ζῆν R) οἶεται 1034. ὑπὸ]
ἀπὸ R. 1037. τηλία] τηλίας R. 1041. δᾶδ']
δαῖδας R. 1042. τί] σέ R. 1044. ἐγὼ] ἐγωγε
R. ὕβρεος] ὕβρεως RV alii que. ὕβριζομαι] αἰσχύ-
νομαι V. 1045. ἔορακέναι R. ἔωρακέναι ceteri.
1047. πολλοῖς] ἄλλοις V. 1052. ἄα D.] ἄ ἄ (ἄ ἄ
scholiasta) 1053. λάβῃ] βάλῃ Meinekius. 1055.
πρὸς με] πρὸς ἐμέ Herwerdenus. παῖσαι] παῖσαι V.
ποῖ] ποῦ Herwerdenus. 1078. τοῦτό γ' Brun-
ekius] τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν] ἐπέτρεψ' ἐγὼ ποι-
εῖν V: quod correctoris est qui non animadvertenterat γε
post τοῦτο excedisse.

NE. οὐκ ἂν διαλεχθεῖν διεσπλεκωμένη
ὑπὸ μυρίων ἑτῶν τε καὶ τριοχιλίων.
XP. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἡξίους
πίνειν, ἔννεκ' ἐπὶ σοὶ καὶ τὴν τρύφα. 1085
NE. ἀλλ' ἔστι κομιδὴ τρυῆ παλαιὰ καὶ σπρά.
XP. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
NE. ἀλλ' εἰσθ' εἰσώ· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούτῳ ὥς ἔχω.
GP. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090
NE. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσεμι. XP. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται. NE. πάννυ καλῶς τοῖνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττον χρόνον.
GP. βᾶδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
XP. ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον 1095
ὥσπερ λεπὰς τῷ μερακίῳ προσίσχεται.
[ΧΟΡΟΤ.]
KA. τίς ἔσθ' ὁ κόπνυν τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιῶ. EPMHΣ. σέ τοι λέγω,
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. KA. οὗτος, εἰπέ μοι, 1100
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτωσι σφόδρα;
EP. μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἴτ' ἀνέψάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἴτα τὴν κύνα, 1105
ἔπειτα σαυτὸν, εἴτα τὴν ὕν. KA. εἰπέ μοι,
τί δ' ἔστιν; EP. ὁ Ζεὺς, ὦ πονηρὲ, βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς εὐγκυκῆσας τρῶβλιον
ἀπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
KA. ἡ γλώττα τῷ κήρῳ τοῦτ' ἀναπαύεται. 1110
ἀτὰρ τὴν δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; EP. οὕτῃ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλούτος, οὐδεὶς οὐ λαβαντὸν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερίον, οὐκ ἄλλ' οὐδεὲν 1115
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. KA. μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμέλεσθ' ἡμῶν τότε.
EP. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κάπιτέτριμμαι. KA. σωφρονεῖς.
EP. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς κατήλιςιν 1120
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκὸς ἔστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νῦν δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
KA. οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; EP. οἴμοι τάλας, 1125
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἵν τετράδι πεπεμμένου.
KA. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
EP. οἴμοι δὲ κωλῆς ἦς ἐγὼ κατήσθιον·
KA. ἀσκλησῖαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
EP. σπλάγχων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον. 1130
KA. ὁδύνῃ σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.

EP. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
KA. ταῦτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
EP. ἄρ' ὠφελήσας ἂν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
KA. εἰ τοῦ δέει γ' ὧν δυνατός εἰμι σ' ὠφελείν. 1135
EP. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. KA. ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.
EP. καὶ μὴν ὅποτε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγὼ σ' ἂν λανθάνειν ἐποιοῦν αἶε. 1140
KA. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὶ τὸς, ὧ τοιχωρύχε.
ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστός εὖ πεπεμμένος.
EP. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιος.
KA. οὐ γὰρ μετείχης τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὅποτε τι ληφθεῖν πανουργήσας ἐγώ, 1145
EP. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ἔννοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
KA. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενείεις;
EP. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολὺ.
KA. τί δέ; ταυτομολεῖν ἀστείον εἶναι σοὶ δοκεῖ; 1150
EP. πύτρις γὰρ ἐστὶ πᾶσ' ἴν' ἂν πράττη τις εὖ.
KA. τί δῆτ' ἂν εἴης ὀφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὧν;
EP. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρύσασθέ με.
KA. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στροφῶν.
EP. ἀλλ' ἐμπολαῖον. KA. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὐν
Ἑρμῆν παλιγκάπην ἡμᾶς δεῖ τρέφειν; 1156
EP. ἀλλὰ δόλιον τοῖνυν. KA. δόλιον; ἦκιστὰ γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.
EP. ἀλλ' ἡγεμόνιον. KA. ἀλλ' ὁ θεὸς ἦδη βλέπει,
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. 1160
EP. ἐναγώνιος τοῖνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἔρεῖς;
Πλούτῳ γὰρ ἐστὶ τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς.
KA. ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐπ' αὐτοῖς πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξηύρηκεν αὐτῷ βίότιον. 1165
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
EP. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσὼ; KA. καὶ πλυνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἴν' εὐθέως διακονικός εἶναι δοκῇς. 1170
IEPEΤΣ.
τίς ἂν φράσειε ποῦ ὅτι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
XP. τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε; IE. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτήρος ἱερέως ὧν Διός. 1175
XP. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
IE. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἄξιός. XP. τίνας οὕνεκα;
IE. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἦκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς, ὁ δὲ τις ἂν 1180
δίκην ἀποφυγῶν, ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερειτό τις,
κάμει γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδεὶς
θύει τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,

1082. ὑπὸ] ἀπὸ Kusterus. τε D.] γε 1084. δ'
om. R. 1087. ταῦτα πάντ'] πάντα ταῦτ' V. 1088.
γάρ] γ' οὖν R. γοῦν V. 1089. ὡς (ut Eq. 488.) R.
οὐς ceteri. 1093. ὑπεπίττον] ὑπέπιπτον R. γρ.
ὑπεπεῖρυν V. 1096. προσίσχεται] προσείχετο RV.
1100. ὦ] ὁ eod. Par. A. 1103. τρέχων] δραμῶν
Meinekius. 1110. γίνετα R et γρ. V cum Eustathio
p. 1471, 3. τέμνεται ceteri. De usu illo verbi γίνε-
σθαι dixi in Thesaurο vol. 2. p. 626. 1111. τὴν δὴ
Meinekius] διὰ τί δὴ R et eod. Dorvill. διὰ τί γε ce-
teri, nisi quod γε om. V et Mut. unus. 1115. Eadem
fere verba v. 138. οὐδεὲν] οὐδὲ ἐν libri. 1116.
ἔτι θύει V. ἐπιθύει ceteri. 1117. ἐπεμέλεσθ' D.]
ἐπεμελεῖσθ'. Vid. ad Vesp. 154. 1120. μὲν om. RV
aliique. ἂν Dobraeus. 1124. ζημίαν] ζημίαν V.
1131. περὶ V. πρὸς ceteri. ἔοικέ τις στρέφειν codex
Mut. ἔοικέ τι στρέφειν RV. ἔοικ' ἐπιστρέφειν ceteri.

1173. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν

1139. ὅποτε τι] ὅτε γε R. 1140. ὑφέλοι' Dawe-
sius] ὑφέλοις vel ὑφέλου σ' ἂν R. σε ceteri.
1143. τοῦτον] τὸ πλέον Meinekius. 1153. στρο-
φαῖον] Male Theognostus Can. p. 53, 14. στρεψαῖος ὁ
Ἑρμῆς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ διεστράφηται
τὰς ὄψεις. 1161. καὶ τί ἔτ'] τί δῆτ' V. 1170. εἶναι
Bruckius] εἶναι μοι 1171. IEPEΥΣ] τοῦ διός addit
R. φράσειε ποῦ] φράσει' ὅπου Cobetus. 1173.
Versum spurium ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος (οὗτος
om. R) ἤρξατο βλέπειν ex v. 968. huc illatum eiecit Ad.
de Velsen in Symbola Philologorum Bonnensium p. 420.
In V interpolatum ἀφ' οὗ γὰρ βλέπειν (fort. ἀφ' οὗ γὰρ
αὐ βλέπειν) ὁ Πλούτος ἤρξατο. 1182. οὐδεὶς] οὐδὲ
eīs libri.

πλήν ἀποπατησόμενοι γε πλείν ἢ μύριοι.
 ΧΡ. οὐκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις; 1185
 ΙΕ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτήρα καθτός μοι δοκῶ
 χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
 ΧΡ. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἦν θεὸς θέλη.
 ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
 αὐτόματος ἦκων. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοῖνον λέγεις.
 ΧΡ. ἰδρυσόμεσθ' αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε, 1191
 τὸν Πλοῦτον, οὐπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος,
 τὸν ὀπισθόδομον αἰεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
 ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,

1187. καταμενεῖν] καταμένειν V. καμμένειν R.
 1191. ἰδρυσόμεσθ' D.] ἰδρυσόμεσθ' οὖν R alii que multi.
 In aliis ἰδρυσόμεθ' οὖν. αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ] αὐτίκ',
 ἀλλὰ libri recentiores nonnulli, in quibus etiam ἰδρυ-
 σόμεσθ' οὖν.

ἴν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν 1195
 δρᾶν ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.
 ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; ΧΡ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
 ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
 σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἡλθες αὐτὴ ποικίλα.
 ΓΡ. ὦν δ' οὐνεκ' ἦλθον; ΧΡ. πάντα σοι πεπράζεται.
 ἦξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν. 1201
 ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐργυρὰ σύ μοι
 ἦξειν ἐκείνον ὡς ξμ', οἷσω τὰς χύτρας.
 ΧΡ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τάναντία
 αὐταὶ ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις 1205
 ἢ γραυὸς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
 τῆς γραυὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.
 ΧΟ. οὐκέτι τοῖνον εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχω-
 ρεῖν
 ἐς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας
 ἔπεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.^a

Aristophanis comoediarum indicem, qualem Aeschyli dramatum ab vetere grammatico compositum servavit codex Mediceus (in Scholiorum editione mea Oxoniensi p. 9. 10.) nullum habemus: sed de numero fabularum tria supersunt testimonia grammaticorum. Eorum unum Suidae est, qui quo loco de vita et scriptis Aristophanis agit, δράματα δὲ αὐτοῦ, inquit, μὲν ἄπερ δὲ πεπράχαμεν Ἀριστοφάνους δράματα, ταῦτα, et tum fabulas undecim superstites enumerat secundum literarum ordinem: reliqua duo grammaticorum sunt in excerptis de vita Aristophanis, quae Scholiorum editioni Oxoniensi praemisi. Quorum alter ita scribit vol. 1. p. 36, 16. ἔγραψε δὲ δράματα μὲν, ὧν ἀντιλέγεται τέσσαρα ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα, Ποίησις, Ναυαγός, Νῆσοι, Νίοβος, ἃ τινὲς ἔφασαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου. Ab hoc dissentit alius ibid. p. 25, 2. ἔπειτα υἱῷ ἐδίδου τὰ δράματα ὄντα τὸν ἀριθμὸν νδ', ὧν νόθα δ', verum non sua, sed librarii culpa, qui νδ' pro μδ' scripsit, quemadmodum apud Suidam olim νδ' legebatur, cui nunc μδ' e libris optimis recte est restitutum. Quas enim vel superstites habemus poetae fabulas vel perditas ex scriptis veterum cognovimus, eae rectum quem modo dicebamur numerum fabularum quadraginta quattuor explere reperiuntur. Quam rem indice fabularum infra posito declarare placuit.

1. Δαιταλῆς.	10. Ὀρνίθες.
2. Βαβυλώνιοι.	11. Λυσιστράτη.
3. Ἀχαρνῆς.	12. Θεσμοφοριάζουσαι
4. Ἰππῆς.	πρότεραι.
5. Νεφέλαι πρότεραι.	13. Πλούτος πρότερος.
6. Προαγών.	14. Βάτραχοι.
7. Σφήκες.	15. Ἐκκλησιάζουσαι.
8. Εἰρήνη πρότερα.	16. Πλούτος δεύτερος.
9. Ἀμφιάρεως.	17. Αἰολοσίκων πρότερος.

18. Αἰολοσίκων δεύτερος.	32. Ναυαγός sive Δις ναυαγός.
19. Κώκαλος.	33. Νεφέλαι δεύτεραι.
20. Ἀνάγυρος.	34. Νῆσοι.
21. Γεωργοί.	35. Ὀλκάδες.
22. Γῆρας.	36. Πελαργοί.
23. Γηρυτάδης.	37. Ποίησις.
24. Δαίδαλος.	38. Πολύιδος.
25. Δαναΐδες.	39. Σκηνάς καταλαμβάνουσαι.
26. Δράματα ἢ Κένταυρος.	40. Ταγηνισταί.
27. Δράματα ἢ Νίοβος.	41. Τελμησῆς.
28. Εἰρήνη δεύτερα.	42. Τριφάλης.
29. Ἡρώες.	43. Φοίνισσαι.
30. Θεσμοφοριάζουσαι δεύτεραι.	44. Ὠραι.
31. Λήμνιοι.	

Digessi hunc indicem ita ut primo loco ponerem quarum fabularum tempora indubitatis veterum testimoniis comperta habemus, tum enumerarem ceteras, quae quibus annis commissae fuerint vel prorsus ignoratur vel non satis accurate definiri potest: omisi vero quas vel grammatici memoria lapsi vel librarii Aristophani tribuerunt aliorum comicorum fabulas, de quibus dixi in editione Oxoniensi p. 499—505. Ceterum quod grammatici duas Nubium fabulas computavit, licet unam tantum actam, alteram autem nunquam in scenam productam esse constet, incaute a quibusdam est reprehensum. Nam grammatico illi nihil aliud propositum fuit quam ut numerum computaret fabularum quas Aristophanes scripsisset: unde ἔγραψε dixit, non ἐδίδαξε. Duas autem Nubium editiones scriptas ab Aristophane fuisse ipsius poetae testimonio constat confirmantque grammatici Νεφέλας πρότερας et δευτέρας distinguentes: de quo infra dicetur ubi de Νεφελῶν προτέρων fragmentis agemus.

^a Aristophanis fragmenta explicatius quam hoc loco fieri poterat tractavi in editione Oxoniensi a. 1835. vol. 2. p. 497—706. quae locupletior et correctior est quam editio prima Lipsiensis a. 1829.: quod non animadvertenter qui postea multa tanquam nova protulerunt quae pridem ab me dicta erant in editione Oxoniensi.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ.

Ad nomen huius fabulae declarandum hi pertinent loci grammaticorum. Suidas, Δαιταλεῖς: δαιτυμόνες καὶ θιασώται καὶ συμπόται, καὶ οἶον συνδαιτα-

λεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης. Etymolog. M. p. 251, 40. Δαιταλεὺς: ὁ εὐωχητὴς ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους ὠνόμασται Δαιταλεῖς. quae augenda sunt verbis

ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἑρακλέους δειπνοῦντες ἐγίνοντο χορός, in locum plane alienum deiectis p. 286, 23. Eadem paullo uberiora praebet Orion p. 49, 8. Δαιταλεύς: δαῖς δαιτὸς δαιτεὺς, ὡς μέλανος μελανεύς, λέοντος λεοντεύς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ δαιτεὺς δαιταλεύς. καὶ Δαιταλεῖς δράμα Ἀριστοφάνους, ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἑρακλέους δειπνοῦντες καὶ ἀναστάντες χοροὶ (corr. χορός ex Etym. M.) ἐγένοντο. Qui hoc dicere videtur, eorum ex epulonibus constitisse in templo Herculis conuivatis. Fortasse igitur ad hanc fabulam referendum quod scholiasta Vespasian v. 60. narrat, οὕθ' Ἑρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατῶμενος: ἐν τοῖς πρὸ τούτου δεδιδαγμένοις δράμασιν εἰς τὴν Ἑρακλέους ἀπληστίαν πολλὰ προεῖρηται: nisi hoc scholiastae commentum est ex verbis poetae confictum.

Fuit haec prima omnium poetae fabula, quod ipse innuit in Nubibus v. 528.

ἔξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἰδὼ καὶ λέγειν, ὁ σῶφρων τε χῶ καταπύγῃν ἄριστ' ἠκουσάτην, κάρῳ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἡ κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι τεκείν, ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο, ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κάπαιδεύσατε, ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνῶμης ἔσθ' ὅρκα.

ad quem locum scholiastae haec annotarunt, σῶφρων τε χῶ: πρῶτον δράμα γράψας ἐξέθηκεν ὁ ποιητὴς τοὺς Δαιταλεῖς, ἐν ᾧ σῶφρον μενιόκλειον εἰσάγει καὶ ἕτερον ἄχρηστον. εὐδοκίμησε δὲ σφόδρα ἐν τούτῳ τῷ δράματι. ἄριστ' ἠκουσάτην: ἀντὶ τοῦ ἠδδοκίμησαν. οὐ γὰρ ἐνίκησεν, ἐπεὶ δευτέρος ἐκρίθη ἐν τῷ δράματι. παρθένος: οὕτω ἐπέτρεπον ἑαυτῷ λέγειν διὰ τὴν αἰδῶ. οὐ γὰρ δι' ἑαυτοῦ ἐξ ἀρχῆς καθῆκε τὰ δράματα ὁ ποιητὴς εὐλαβῆς ὢν, ἀπὸ δὲ τῶν Ἰππέων ἤρξατο δι' ἑαυτοῦ εἰσιέναι. παῖς δ' ἑτέρα: Φιλωνίδης καὶ Καλλίστρατος. οὐ γὰρ δι' ἑαυτοῦ ἐδίδαξε τοὺς Δαιταλεῖς, πρῶτον αὐτοῦ δράμα. Scholion postremum, quod non legitur in codicibus Ravennate et Veneto, recentis grammatici imperitiam prodit, qui ad primam fabulam transtulit quod de primis fabulis traditum legerat ab vitae scriptore vol. 1. p. 31, 5. εὐλαβῆς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν ἄλλως τε εὐφυῆς τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα. — ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσατο. qui quod Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου dixit, quum Φιλωνίδου καὶ Καλλιστράτου potius dicendum esset, si temporum ordinem sequi vellet, nullius momenti est. Queritur igitur Philonides an Callistratus Daetalenses egerit: quae non tam difficilis expeditur res est quam quibusdam visum fuit. Nam quum in Equitibus, ad quam spectant verba ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσατο, primum ipse in scenam prodierit poeta, de tribus autem quae Equites praecesserunt fabulis, Daetalensibus Babyloniis Aeharnensibus, postremas duas ab Callistrato actas esse liquido sciamus, Daetalenses Philonidem docuisse sequitur, fallique grammaticum qui p. 24, 16. scripsit, ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου. Qui fortasse Babyloniis in mente habuit. Diotimus autem archon fuit eponymus olymp. 88, 1.

Argumentum fabulae praecipue in ostendendis vitiis et ineommodis pravae iuvenum Atheniensium educationis versatum esse videtur. Quam rem poeta ita instituit ut senem patrem introduceret cum filiis duobus, altero novitiae, altero pristinae addicto disciplinae, cuius laudes eximiis versibus celebravit in Nubibus inde ab v. 961. Ex ea fabulae parte insignem locum servavit Galenus in praefatione lexi-

Hippoeratici, ubi exposito quid γλῶσσαν dicere grammatici soleant, ita pergit p. 404. ed. Franz.

1. Νομίζω δὲ σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρκέσειν τὰ ἐκ τῶν Δαιταλέων ὡδὲ πως ἔχοντα

Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὀμηρείους γλῶττας,^a τί καλοῦσι κόρυμβα.

προβάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων πρεσβύτες τῷ ἀκολάστῳ υἱεὶ πρῶτον μὲν τὰ κόρυμβα^b τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι, μετὰ δὲ τοῦτο "τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα." κἀκεῖνος μὲν τοὶ ἀντιπροβάλλει τῶν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄεσι γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας ὡδὲ πως

Ὁ μὲν οὖν σὸς, ἑμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω τί καλοῦσιν ἰδυίους.^d

εἴτ' ἐφεξῆς προβάλλει τί ποτ' ἐστὶ τὸ ὀπιυῖν.^e ἔξ ὧν δῆλον ὡς ἡ γλῶττα παλαιὸν ἐστὶν ὄνομα τῆς συνηθείας ἐκπεπτωκός· ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἔχοντων ἤξειον ποιεῖν ὀνόματα καινὰ δηλοῖ μὲν καὶ ὁ Ἀντιφῶν ἰκανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει, δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταύτῳ δράματι διὰ τῶνδε

ἀλλ' εἴ σορέλλη^f καὶ μύρον καὶ ταινία.

εἴτα ὁ πρεσβύτες ἐπισκώπτων

ἰδοὺ σορέλλη^f τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.^g

^a γλῶττας] Pollux 2, 109. ἀλλὰ καὶ τὰς ποιητικὰς φωνὰς γλῶττας ἐκάλον, ὡς Ἀριστοφάνης, Πρὸς ταῦτα λέξον Ὀμήρου γλῶττα, τί καλεῖται κόρυμβος. Antiattieista Bekkeri p. 87, 12. Γλῶττας: τὰς τῶν ποιητῶν ἢ ἄστινας ἄλλας ἐξηγοῦμεθα. Ὀμηρείους, quod in editionibus Galeni Aldina et Basileensi in Ὀμηρῳ corruptum est, restituit Seidlerus.

^b κόρυμβα] νῆων ἄκρα κόρυμβα legitur apud Homerum Il. 9, 241. et νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα Odys. 10, 521.

^c καλοῦσ' Seidlerus. Apud Galenum καλοῦσιν. Est hic tetrametri exitus.

^d ἰδυίους. εἴτ' ἐφεξῆς] Libri ἰδοῦσι τε ἐφεξῆς. Correxerunt Seidlerus comparato Hesychio Ἰδυῖοι: μάρτυρες. ἢ οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες. οἱ δὲ συνίστορας. ubi alios grammaticorum locos indicavit Alberti.

^e τὸ ὀπιυῖν] Legebatur τὸ εὖ ποιεῖν. Dobraeus in Addendis ad Aristoph. p. (130). τί ποτ' ἐστὶ τοῦπιυῖν, quasi haec ex trimetro verba petita essent. Mihi non videtur dubitari posse quin Aristophanes τὸ καλοῦσιν ὀπιυῖν dixerit, quod suis verbis expressit Galenus, ut supra τὰ κόρυμβα τί ποτ' ἐστὶ dixit quo eo quod in Aristophanis versu est τί καλοῦσι κόρυμβα. Ὀπιυῖν autem verbo usum esse Solonem ex Plutarchi vita Solonis c. 20. constat: Ἄν δὲ ὁ κρατῶν καὶ κύριος γεγονώς κατὰ τὸν νόμον αὐτὸς μὴ δυνατός ἢ πλησιάζειν (τῇ ἐπικλήρῳ), ὑπὸ τῶν ἔγγιστα τοῦ ἀνδρός ὀπιυέσθαι.

^f ἀλλ' εἴ σορέλλη Elmsleius ad Acharn. v. 716. Legebatur ἄλλος ὀρέλλη. Diogenianus Proverb. 2, 58. Ἄλλη τορέλλη: σκῶμμα γερόντων. ἐκ τοῦ τορὸς γίνεται. Corrige ἀλλ' εἴ τορέλλη. Hesychius Τορέλλη: ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐτῷ Θρακικόν. Idem Σορέλλη: σκῶμμα τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας ἀπὸ τῆς σοροῦ. Photius p. 528, 15. Σορέλλη: σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν. οὕτως Ἀριστοφάνης. σορέλλη, id est σορέλληνας declinetur. ex Aristophane affert Eustathius p. 1289, 15. auctoritate usus lexiici rhetorici. σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινία] "Erat harum rerum usus in sepultura. Ipsum enim senem σορέλλην dici patet ex Eustathio p. 1289, 16, ubi inter alia haec leguntur, δηλοῖ δὲ ἡ σορός καὶ αὐτὴ κατ' αὐτὴν γέροντα σκωπτικῶς. Plane sic in Lysistr. 372. ὦ τύμβε, et eadem allusione Eccl. 1032. καὶ ταινίωσαι." Seidler.

^g Lysistratus Cholargensis est, cuius nequitia in

πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱόος εἰπόντος
ἢ μὴν ἴσως σὺ^h καταπλιγῇⁱ τῷ χρόνῳ
καὶ τοῦτο τοῦ υἱοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐπισκιάπτων ἐρεῖ
τὸ καταπλιγῇⁱ τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
εἴτ' αὖθις ἐκείνου φάντος
ἀποβήσεται σοὶ ταῦτά ποικ' τὰ ῥήματα
πάλιν ὁ πρεσβύτερος καὶ τοῦτο σκώπτει
παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο ἀποβήσεται.^l
καὶ μὴν γε καὶ ὁ υἱὸς οὐδέπω παυόμενος οὐδὲ αἰδοῦ-
μενος τὸν γέροντά φησι
τί^m ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶςⁿ ἄνδρας λέγεις
καλοκάγαθίαν^o ἀσκούντας;
εἴτα ὁ πρεσβύτερος

οἴμ' ῥ, ὦ Θρασύμαχε,

τίς τοῦτο^q τῶν ξυνηγόρων γηρύεται;^r

2. Ad eandem fabulae partem alia quaedam fragmenta satis probabili coniectura referre licet, de quibus partim admonuit Suevernius in commentatione de Nubibus p. 28. Ex quo genere imprimis est versus ab Athenaeo servatus 15. p. 694a.

Ἄισον δὴ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνα-
κρέοντος.

quae senis esse ad filium verba videntur, quemadmodum in Nubibus v. 1356. Phidippidem Simonidis aut Aeschyli versus inter coenam canere iubet Strepsias.

3. Athenaeus 12. p. 527c. Διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ
τρυφὴν Σικελιώται τε καὶ Συρακόσιοι, ὥς καὶ Ἄ. φη-
σιν ἐν Δαιταλεῦσιν [μᾶλλον
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ
πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν,
Συβαριτίδας τ' εὐτυχίας καὶ Χιον ἐκ Λακωνῶν.

V. 1. legebatur ἐμάθετε ταῦτ'. Correxerit Elmsleius.
Porsonus ἐμάθετ' αὐτ' vere fortasse. V. 2. Codex
συρακοσίων. Epitome Συρακουσίου. Recte Porso-
nus Συρακοσίαν, videnturque ex hoc loco glossam
suam Συρακοσία τράπεζα Hesychius et Photius peti-
visse. Versum 3. attulit Athenaeus ubi de poculis
Λακωνίας dictis egit 11. p. 484f. quo in loco in fine
versus inutilis librarii alicuius annotatio addita legi-
tur κυλικῶν μέθυ ἡδέως καὶ φίλως. Ad Χιον ἐκ
Λακωνῶν pertinet Hesychii glossa Χιον τὸν ἐκ Λα-
καίνης: ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον. et Achilles Ta-
tius 2, 2. οὐ Χιον (οἶνον) τὸν ἐκ Λακαίνης.

Acharnensibus notatur v. 821, ubi Χολαργέων ὄνειδος
audit et in Vespis v. 787. Commemoratur etiam in
Equitibus v. 1272.

^h Legebatur ἡμῶν ἴσως οὐ. Correxerit Porsonus.

ⁱ καταπλιγῇⁱ] καταπλιγῇⁱ libri. Correxerit ex
glossa Hesychii ubi lemma καταπλιγῇⁱ in καταπλιγ-
κῇⁱ corruptum est: de quo dixi in Thesouro vol.
4. p. 1184. et Cobetus in annot. ad orationem de arte
interpretandi p. 153. Porro pro τοῦ^h υἱοῦ scripsi
τοῦτο τοῦ υἱοῦ. ἐρεῖ quod sequitur praesentis signi-
ficationem habet, ut saepe apud scriptores inferiores,
nec raro apud Galenum, cuius exempla collecta
sunt in Thesouro vol. 3. p. 283.

^k ταῦτά ποι Elmsleius. Vulgo ταῦτα ποι. Minan-
tis haec sunt, non interrogantis.

^l Legebatur ἀποβήσεται. Correxerit Brunckius.

^m τίⁱ τί δ' Seidlerus. Tum vulgo ὑποτεκμαίρη.

ⁿ κακῶς Elmsleius. Libri κακούς.

^o καλοκάγαθίαν Henr. Stephanus. καλοκαγαθῶν
Aldina. καλοκαγαθῶν Basileensis.

^p οἴμ' ῥ Libri οἴμα. οἴμοι Cornarius.

^q τοῦτο Brunckius pro τούτων.

^r γηρύεται Brunckius pro τηρεύεται probabilius
quam τερατεύεται, quod coniecit Dobraeus.

4. Inveni molli et inerti vitae dedito conveniunt
haec ab Athenaeo relata 4. p. 184e. Ἐμφανίζει δὲ
καὶ ὁ Ἄ. ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα
τοῦτο (h. e. τὴν αὐλητικὴν) σπουδὴν, ὅταν λέγῃ

Ἵσους αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρω-
μενος,

εἰτά με σκάπτειν κελεύεις;

In codice ὅστις δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύρας. αὐ-
τὴν delevit Casaubonus, δ' Brunckius. Quod σκά-
πτειν dicit, non sensu verbi proprio intelligendum,
sed ad pervulgatum apud Graecos proverbium spe-
ctare videtur σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι, de quo dictum
ab interpretibus Avium v. 1432. τί γὰρ πάθω; σκά-
πτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι et ab Valckenario in scho-
liis in N. T. vol. 1. p. 522. Proverbio leviter mutato uti-
tur Vesp. 959. ἔγγυωθι· καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

5a. Athenaeus 9. p. 368e. ubi de κωλαῖς agit, Ἄ.
Δαιταλεῦσι [ρόντα.

Καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πε-
περδέντα χναυμάτια Henr. Stephanus in Thesouro
vol. 8. p. 1539. recte interpretari videtur aviculas de-
licatius apparatus.

5b. Scholiasta Hippocratis apud Daremberg. In
Notices et Extraits des Mss. médicaux (Paris. 1853.)
p. 213. (ad locum Hippocr. vol. 3. p. 414. ed. Littré)
Σοφίζόμενοι· περιεργαζόμενοι —. εἴρηται δὲ παρὰ
τὸ σόφισμα, ὥς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (v. 205.)
καὶ ἐν Δαιταλεῦσι φησιν

Σοὶ γὰρ σοφίσματ' εἴ τιν' εἰσηγησάμην,
οὐκ εὐθὺς ἀπεδίδρασκες ἐκ διδασκάλου;

Nam sic Duchnerus correxit quod est in codice σο-
φίσματ' ἐστὶν ἐγὼ κτησάμην.

6. Athenaeus 14. p. 646b. Χαρίσιος. τούτου μνη-
μονεύει Ἄ. ἐν Δαιταλεῦσιν

Ἐγὼ δ' ἰὼν

πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἐσπέραν χαρίσιον.

Correxi δ' ἰὼν. Codex δὲ νῦν. Idem πλακουντε-
σπεραν. Bentleius ad Callimachi fragmenta πλα-
κοῦντ' ἐς ἐσπέραν, contra usum linguae vulgaris:
quanquam ἐς ἐσπέραν libri praebeant Pac. 966. Eccl.
1047. recte vero Plut. v. 998. ἐμοῦ — πλακοῦντα —
πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι. Apud
Suidam s. v. ἀνάστατοι scriptum πέμψω πλακοῦντας
(corruptius etiam παλλακαῖς s. v. χαρίσιον) ἐσπέρας
χαρίσιους.

7. Athenaeus 15. p. 690e. Ψάγδης (μέμνηται) Ἄ.
ἐν Δαιταλεῦσι

Φέρ' ἰδὼ τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Paulo post p. 691c. σάγδαν ex hoc loco memorat, ut
in multis nominibus peregrinis ambigua inter ψ, ζ et
σ scriptura est.

8. Pollux 10, 119. 120. Εἴρηται δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐν
Δαιταλεῦσι καὶ ἄγγη μυρηρά (meliores codices ἄγγη
μυροφορικά), λέγοιτο δ' ἂν καὶ λήκυθος μυρηρά· σὺ
δ' ἂν εἴποις καὶ μυροφόρον (alii libri μυροφορεῖν).
— καὶ τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύ-
ματι τοῦ μύρου σπαθίδα καὶ σπάθην κλητέον, Ἀρι-
στοφάνους μὲν εἰπόντος ἐν Δαιταλεῦσι

Τῆς μυρηρᾶς ληκύθου

πρὶν κατελάσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρου.
Codex Kuhnii καθελεύσας. Brunckius κατελάσαι.
Pollux 7, 177. σπαθίδα δὲ τὴν καθιέμενην εἰς τὸ μύ-
ρον Ἄ. εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσι. Photius p. 529, 6.
Σπαθίδα· τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην. οὕτως Ἄ.

9. Athenaeus 14. p. 667f. Ἐτερον δ' ἐστὶν εἶδος
παιδιάς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δ' ὕδατος πληροῦται,
ἐπίνειε τε ἐπ' αὐτῆς δεῦραφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες

τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν. ἀν-
ρεῖτο δὲ τὰ κοτταβεῖα ὁ πλείω καταδύσας. — (se-
quuntur comicorum loci duo de δρυβάφοις.) τὸ δ'
ἄθλον Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν “Ἐγνωνκ’ ἐγὼ δὲ
χαλκίον (τοῦτ’ ἔστι κοτταβεῖον) | ἰσθάναι καὶ μυρρί-
νας.” Verba τοῦτ’ ἔστι κοτταβεῖον interpretis, non
Aristophanis esse vidit Iacobsius. Versus, nisi ali-
quid excidit, trochaici sunt habendi et fortasse ex
ea fabulae parte sumpti unde est fragmentum 4.

10. Athenaeus 3. p. 127c. Χόνδρον δὲ εἶρηκε τὸ
ρόφημα Ἄ. ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως

Ἡ χόνδρον ἔψων, εἴτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἐξίδου ῥοφεῖν ἄν.

11. Athenaeus 9. p. 400a. ex Tryphone, Τὸν δὲ
λαγῶν ἐπ’ αἰτιατικῆς — Ἄ. — ἐν Δαιταλεῦσιν
Ἀπόλῳα· τίλλων τὸν λαγῶν ὀφθῆσομαι.

12. Pollux 10, 109. Καὶ μὴν καὶ ἐπίχυσις χαλκίου
ἐν τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν. Ἄ. δὲ αὐτὸ εἶρηκεν ἐν
Δαιταλεῦσιν

Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτά γ’ ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

Idem 10, 92. τὸ δὲ ὄνομα ἢ ἐπίχυσις εἶρηται ἐν Ἄ.
Δαιταλεῦσι. ταῦτα] τοῦτο Bergkiius.

13. Photius p. 606, 20. Τροπίας οἶνος· ὁ τε-
τραμμένος καὶ ἐξεστηκός. Ἄ. Δαιταλεῦσιν

Ταχὺ νυν ποτὸν καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.
ποτὸν Bergkiius collato Greg. Nys. vol. 1. p. 301. τρο-
πίας καὶ ἄποτος γίνεται. πότον Suidas s. v. τροπίας.
πέτου Photius.

14. Scholiasta Aristoph. Equit. v. 577. schol. Pla-
tonis p. 334. ed. Bekker. schol. Diogenis in *Notices et*
Extraits vol. 10. p. 226. Photius et Suidas, Στλεγ-
γίς· ἢ ἔϋστρα — ἐν Δαιταλεῦσιν

Οὐδ’ ἐστὶν αὐτῷ στλεγγίς οὐδὲ λήκυθος.
οὐδ’ ἐστίν] οὐδὲ γάρ schol. Aristoph. αὐτῇ schol.
Diogenis et in scholio Platónico, ubi αὐτοῖς editum,
codex Parisinus. αὐτῇ schol. Aristoph. Ceteri αὐτῇ.
Recte Bergkiius αὐτῷ. Reprehendi his verbis vider-
etur iuvenis veteri disciplinae addictus: v. C. F. Her-
manni commentatio Gottingae edita a. 1847. “Der
Knabe mit dem Vogel, eine Italische Bronze”, p. 8.

15. Suidas, Ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν τῇ αἰτια-
τικῇ ἑκάτερα — Δαιταλεῦσιν

Εἰς τὰς τριήρεις δεῖν ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τεῖχη.
Δεῖν (i. e. δεόν) recte Bergkiius pro δεῖ μ’. Addit
Suidas, ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι καὶ διὰ τοῦ ἡ ἀδια-
φόρως, οἶον ἀνήλiskon καὶ ἀνάλiskon. καὶ αὖθις,

Εἰς οἷ’ ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα.

Haec quoque Aristophani recte tribuit Porsonus.

16. Harpocratio s. v. ναυτοδίκαῖ Ἄ. Δαιταλεῦσιν
“Ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδικὰς Ξένην (Ξένον Do-
braeus) ἑξαίφνης.” Suidas, βάψας· τὴν κώπην
ἔπλευσας (corr. πλεύσας cum Dobraeo)· ἐλθὼν πρὸς
τοὺς ναυτοδικὰς, οἱ τὰ τῆς Ξενίας ἐδίκάζον. ἢ ἀπὸ
τῶν φαρμακοποιούντων· λέγουσι γάρ τὸ βάψας ποιήσω
μέλαν. Hesyehius, βάψας· δεύσας, πλεύσας. ἢ τὴν
κώπην βάψας. Apparet postrema οἱ τὰ τῆς Ξενίας
ἐδίκάζον grammatici verba esse: Aristophanis autem
haec fortasse fuerunt “Ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδί-
κας Ξένον ἑξαίφνης σ’ ἐπιδείξαι,” ut coniecit H.
Sauppius ad fragm. Oratorum p. 174.

17. Harpocratio s. v. ἐπίπεμπτον, Ἄ. Δαιταλεῦσιν
Ἦν μὴ μεταλάβῃ τοῦπίπεμπτον, κλαέτω.

Ἦν pro οὐ Brunckiius. Photius p. 597, 1. τοῦπίπεμ-
πτον· οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ἐ μέρος τῶν ψήφων
ἄτιμοι ἦσαν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Eadem Etymol. M.

p. 763, 22. Conf. etiam Lexicon rhet. in Append. ad
Photium p. 677, 7.

18. Harpocratio, Κιγκλῖς· αἱ τῶν δικαστηρίων θύ-
ραι κιγκλίδες ἑκαλοῦντο. Ἄ. Δαιταλεῦσιν

Ὁ δ’ ἡλιαστής εἶρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.

19. Pollux 10, 158. ἔτι δὲ (προσθετέον) καὶ γυρ-
θὸν καὶ θωμόν, Ἀριστοφάνους ἐν Δαιταλεῦσιν εἰπόντος

Εἰ μὴ δικῶν τε γυρθαθὸς ψηφισμάτων τε θωμός.

γυρθαθὸς ex hac fabula affertur ab Polluce 7, 176.
θωμόν ex Babylonis memorat Moeris: vide fragm. 67.
Minus accurate Athenaei epitome 1. p. 4d. γυρθαθὸς
ψηφισμάτων Ἀριστοφάνης φησίν. Correxī autem in
his locis omnibus accentum γύρθαθος, ex praecepto
Herodiani apud Arcadium p. 49, 19.

20. Photius et Suidas, Σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι
— Ἄ. Δαιταλεῦσιν

Ἔσειον, ἦτουν χρήματ’, ἠπεῖλουν, ἐσυκοφάντων.

21. Athenaeus 3. p. 119c. de forma masculina ὁ
τάριχος disputans ex hac fabula apposit

Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάρικον τουτονὶ

πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ’ αὐτῷ κακά.

Ex epitome hunc locum attulit recens grammaticus ab
Hermanno editus p. 325. unde ei commune cum epi-
tome vitium est, in qua πλύνων εἰπεῖν ἅπασιν scri-
ptum. Corrupte apud Eustath. p. 73. extr. τάρικον
τουτόν πλύνων. πλύνων] Diphilus Siphnius apud
Athen. ibid. p. 121c. πάντας δὲ χρῆ τοὺς τάρικους
πλύνειν, ἄκρι ἂν τὸ ὕδωρ ἄνοσμον καὶ γλυκὺ γένηται.

22. Suidas s. v. Αἰγέα, Αἰγέα καὶ Ἐρεχθέα καὶ πάν-
των τῶν τοιούτων ἐκτείνεται τὸ τελευταῖον ἄλφα.
Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι

Τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

23. Scholiasta Theocriti 2, 12. Σκύλακες· διὰ
τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ Ἑκάτῃ. Ἄ. ἐν
Δαιταλεῦσι

Τί δαί; κυνίδιον λευκὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ

ἔς τὰς τριόδους.

Legebatur τί δὲ κυνίδιον λεπρὸν λευκὸν ἐπρίω. Elms-
leius ad Acharn. v. 724. Τί δαί; λεπρὸν κυνίδιον
ἐπρίω τῇ θεᾷ. Comparanda cum his quae de peri-
σκυλακισμῷ collecta sunt in Thesaurο vol. 6. p. 920.

24. Pollux 9, 88. Καὶ κατακεκερματίσθαι μὲν ἐπὶ
λόγῳ Πλάτων, ἐπὶ δὲ ἀργυρίῳ Ἄ. ἐν Δαιταλεῦσιν
“οὐδ’ ἀργυρίον ἐστὶν κεκερματισμένον.” Idem 7, 170.
καὶ τὸ καταλλάττειν νόμισμα κατακερματίζειν (sic
Bergkiius pro καὶ κερματίζειν) Ἀριστοφάνης “οὐδὲ
ἀργυρίον ἐστὶ κατακερματισμένον (κατακερματίσματα
cod. Paris.)” Aristophanis igitur versus fuit, ut vi-
dit Bergkiius,

Οὐδ’ ἀργύρι’ ἐστὶ κατακεκερματισμένα.

25. Athenaeus 7. p. 299. ubi de nominativo ἔγχελος
agit ex hac fabula posuit exemplum καὶ λείος ὥσπερ
ἔγχελος. Ex epitome, omisso καί, habent Eustathius
p. 1240, 18. et grammaticus Hermannii p. 321. Schol.
Theocriti 11, 10. Κικίννοισ· τοῖς μαλλίοις, τῇ κόμῃ,
ὥς καὶ ὁ κωμικός κέχρηται, “Ὡσπερ ἔγχελος (alii codd.
ἐγχέλεις) χρυσοῦς ἔχων κικίννους. Aristophanis igitur
versus fuit, quod non fugit Hemsterhusium,

Καὶ λείος ὥσπερ ἔγχελος, χρυσοῦς ἔχων κικίννους.
Euripidis versus τὸ σὺμ’ ἔχουσι λείον ὥσπερ ἔγχελος
memorat grammaticus in Mingarelli catalogo codicum
Nanianor. Graec. p. 492.

26. Athenaeus 4. p. 169c. Τὴν χύτραν δ’ Ἄ. —
κακκάβην εἶρηκεν — ἐν Δαιταλεῦσι “Κᾶγειν ἐκείθεν
κακκάβην.” Vide ad fr. 241, 403.

27. Photius p. 313, 14. Ὅαι τῶν ἱματίων·
Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν “Ὅτε τὰς ὁὰς ἴσας ἐποιῇ-

σατο." Eustathius p. 1828, 54. ἐν δὲ ἀνωνύμῳ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφεται καὶ ὅτι δευτέρως καὶ συνεσταλμένως δαί ἱματίων. φέρει δὲ καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ τὸ "Ὅτε τὰς ὁὰς ἐποίησατο."

28. Phrynichus p. 91. Ἀκεστής λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἠπητής. ἔστι μὲν ἠπήσασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας "καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι." Aristophanis verba attulit Thomas Mag. p. 27. Est versus heroici exitus, cuius in vicinia fortasse lectum fuit oraculum Atheniensibus aliquando editum Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἥματα πάντα, de quo scholiasta Equit. v. 1010. τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὀρνισι (978. 986.) καὶ Δαιταλεῦσι μέμνηται. et Aristides vol. 1. p. 196, 14. ubi vid. schol. vol. 3. p. 341.

29. Eustathius p. 1579, 30. de prosodia nominum in oia et eia agens, καὶ ἡ ἀναιδεία δὲ φησι (Αἴλιος Διονύσιος) καὶ ἡ προνοία, ὡν πάντων ἐκτείνεται μὲν ἡ τελευταία, ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς δύνεται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν "ὡ προνοία καὶ ἀναιδεία." Patet his verbis non fuisse in alio quam anapaestis metro locum. In eo autem non potuit ὡ προνοία dici, et mira est providentiae cum impudentia coniunctio. Scribendum igitur

Ὡ παρανοία καὶ ἀναιδεία.

pariterque in grammatici verbis καὶ ἡ παρανοία. Sic tragicī ἀνοία, ἀγνοία et alia huiusmodi metri caussa interdum dixerunt.

30. Harpocratio s. v. ἀλιπέδον, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι διὰ φιλοῦ "ἐπ' (sic Fritzschius pro ἐν) ἀλιπέδῳ."

31. Bekkeri Anecd. p. 427, 3. Ἀποβοροχθίσαι: τὸ καταπιεῖν. ὡς ἡμεῖς, Ἀ. Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο.

32. Pollux 10, 172. Θυλακίσκον, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀ.

33. Antitatticista Bekkeri p. 104, 28. Κλινάρια:

οὐ μόνον κλινίδια. Ἀ. Δαιταλεῦσιν. κλινάριον ex hac fabula Pollux 10, 32.

34. Pollux 7, 153. Ἀ. δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ λυρωνίαν που λέγει.

35. Photius p. 291, 16. Νεβλάρετοι: περαίνει. ἄσμος φωνῇ ἐπὶ τοῦ περαίνειν. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. νεβλάρεται scripsit Alberti in annotatione ad Hesychii glossam νεβλάραι: περαίνειν. Dobraeus in Adversar. vol. 1. p. 603. Νεβλάραι: τὸ περαίνειν.

36. Photius p. 350, 10. Ὀρτυγας: συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ υ. καὶ τὸν ὀρτυγοκόπον βραχέως. δηλοῖ Ἀ. Δαιταλεῦσιν.

37. Suidas, Ῥαγδαίους: — ἔστι τὸ ὄνομα — καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

38. Athenaeus 4. p. 183 c. Μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου (instrumenti musici) τούτου — Ἀ. ἐν Δ.

39. Pollux 7, 168. Τῷ δὲ λουθῶν καὶ τὸ ψυχρολουτρεῖν ἂν προσήκοι, εἰρημένου τοῦ ἐψυχρολουτρήσαμεν ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους. Recte Wytttenbachius ad Plutarchum vol. 6. p. 446. et Falckenburgius meliorem formam ψυχρολουτεῖν restituerunt. De utraque dictum ab Lobeckio ad Phrynich. p. 594.

40. Scholiasta Acharn. v. 271. ὠρικὴν ὕλη-φόρον: ἀντὶ τοῦ ὠραίαν καὶ ἀκμαίαν — ὠρικὸν δὲ μεράκιον καὶ κόρη, ὡς ἐν (καὶ ὠρικῶς ἐν Dobraeus) Δαιταλεῦσιν ὁ αὐτός.

41. Harpocratio, Θῆτες: — ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἶρηκε καὶ Ἀ. ἐν Δαιταλεῦσιν.

42a. Scholiasta Vespar. v. 819. εἶχον δὲ καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν. καὶ ἄλλον ἐκ τῶν Δαιταλέων.

42b. Scholiasta Luciani ad Alexandr. c. 4. in cod. Vindobonensi, Ὁ Ἀριστόδημος δὲ μιὰρὸς καὶ καταπύγων εἰς ὑπερβολὴν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται. Κρατίνος Πανόπταις — ὡσαύτως καὶ Ἀ. Δαιταλεῦσιν.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ.

Proxima Daetalensibus fuit aetate, sed indole multum diversa Babylonii fabula, quae multorum invidiam conflagavit Aristophani. Animosior enim, ut videtur, quem Daetalenses experta erat populi favore factus, in Babylonii non solum magistratus quosdam acriter exagitavit, sed etiam Cleonem, cuius tum summa fuit extincto Pericle in civitate potentia, tanto impetu est aggressus ut litem illatam sibi videret, quam non multum abfuit quin amitteret. De qua re disertum est ipsius testimonium in Acharnensibus v. 355—360. quibus si adhibeas versus 476—480, quod caput caussae fuerit cognosces. Rem totam uberius exposuerunt scholiastae, quorum de annotationibus dixi in Fragmentorum editione Oxoniensi p. 538—540.

Aliud et disertum de Babyloniorum tempore Photii testimonium est in lexico p. 499, 1. ex quo praeterea cognoscimus fabulam ab Callistrato actam esse, τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κ' ἐπὶ Εὐκλέους. Eadem Suidas s. v. Σαμίων ὁ δῆμος. Communis utrique corruptela καὶ pro κέ, sublata ab Bouherio in dissertat. de Graec. et Latin. Liter. p. 573. et Dobraeo Adversar. vol. 1. p. 608. Minus accurate κδ' corrigi Clintonus in Fastis vol. 2. p. 75. ed. tert. Vitium auxit Michael Apostolius Proverb. 17, 25. p. 210. ubi scriptum ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ Ἐπικλέους κ'.

ARISTOPHANES.

Eucles autem archon fuit olymp. 88, 2, Euclides 94, 2. Annis igitur primo et extremo numeratis sunt viginti quinque, primo non numerato viginti quattuor. Ita quum et κέ et κδ' scribi posse appareat, tamen κέ est praefendum. Solemnis enim hic error librario- rum est κέ in καὶ corruptum.

Nomen fabulae ab choro inditum fuit, quem ex servis molitoribus compositum fuisse Hesychii loco edoceri videmur ad fragm. 43. appposito, eodemque spectare videntur duo alii loci, alter Hesychii, Βαβυλώνιοι: οἱ βάββαροι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, alter Suidae, a quo Βαβυλώνιοι παῖδες memorantur s. v. Βαβυλωνία κάμνος. Fragmenta autem huc referimus sex (43—47. 66b.).

43. Plutarchus in vita Periclis cap. 26. p. 166d. exposito quam varia fortuna bellum Samium gestum esset ita pergit, οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαυκάς· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν. — πρὸς ταῦτα τὰ στίγματα λέγουσι καὶ τὸ Ἀριστοφάνειον ἡνίχθαι

Σαμίων ὁ δῆμος ἔστιν· ὡς πολυγράμματος.

Hesychius, Σαμίων ὁ δῆμος: φησί τι περὶ τῶν Ἀριστοφάνους (φησί τις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει Salmasius), τοὺς ἐκ τοῦ μυλῶνος ἰδὼν Βαβυλωνίους "Σαμίων ὁ δῆμος ἔστιν ὡς πολυγράμματος," καταπλητ-

τόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ ἐπαπορῶν. Photius p. 498, 15. et Suidas s. v. Σαμίων, Σαμίων ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος: (ἦτοι μαστιγίας ἐπὶ τῶν περιδείλων addit Michael Apostolius 15, 32.] Ἄ. Βαβυλωνίους, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίῳ πολιτείᾳ. Addunt grammatici aliam versus interpretationem ab literarum Ionicarum inventione petitam, sed satis ab ipsis refutatam.

44. Hesychius, Ἰστριανὰ: Ἄ. ἐν Βαβυλωνίους τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰστριανὰ φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἰστρῳ οἰκοῦντες στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθῆσι χρώνται. Διονύσιος δὲ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἰστριανὸς λέγεται, ὁ λευκός. κατὰ ἀντίφρασιν εἰρησθαι ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τοῦναντίον δὲ νοεῖσθαι ἐστιγμένα. Dionysius haud dubie Dionysius est Ζῶπυρος, qui aliquoties memoratur in scholiis. Monuit Lobeek. in Aetis Societ. Graecae vol. 2. p. 318.

45. Photius p. 546, 4. Στοῖχος: στίχος. — Ἄ. Βαβυλωνίους

Ἡ που κατὰ στοίχους κεκράζονται τι βαρβαριστί. Ad hunc locum pertinere videtur Hesychii glossa, κατὰ στίχους: κατὰ τάξεις. Frustra corrigunt κατὰ στίχας ex Homero. Scribe κατὰ στοίχους.

46. Photius p. 538, 20. Στιγῶν: ὁ στιγματίας. Hesychius Στιγῶν: μαστιγίας. Vera scriptura στίγων est. Photii codex acentum ab eorrectore habet. Eustathius p. 1542, 48. οὕτω δὲ καὶ ὁ γράψας ὅτι στίγων καὶ πῶδων δούλος ὁ στιγματίας καὶ πεδήτης παρὰ Ἀριστοφάνει, Ab eodem p. 725, 32. memora-tur στίγων εἶτον στιγματίας. Ex eadem fabulae parte sumtum esse versus fragm. 720. probabiliter coniecit Bergkii.

47. Scholiasta Lysistr. v. 282. Ἀσπίδας: ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον. καὶ αὐτὸς πάλιν Ἄ. ἐν Βαβυλωνίους

Ἰτασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας. Versum attulit Suidas s. v. ἀσπιδήφοροι, sed nomen fabulae omisit.

48. Praecipuas quasdam Dionysi in hac fabula partes fuisse ex Athenaei loco colligimus 11. p. 494d. καὶ τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ δεῦβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ἦτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα δεῦβαφν δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἡγήτεον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ἦτουν.

49. Dionysi fortasse ex coniectione redeuntis verba sunt quae Athenaeus 3. p. 86f. servavit, τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὐρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. Ἄ. Βαβυλωνίους

Ἀνέχασκον εἰς ἕκαστος ἐμπερέστατα ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

50. Scholiasta Avium v. 1555. Πείσανδρος: καὶ δωροδοκῆσαι φησιν αὐτὸν Ἄ. Βαβυλωνίους διὰ τούτων ("Ἡ δὴ αὐτῶν ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν | μετὰ Πείσανδρου." αὐτῶν scripsi pro αἰτούντες. Videntur haec ex eiusmodi esse loco excerpta qualis est Rannarum v. 361. Ceterum huc spectat scholiasta Lysistr. v. 491. Πείσανδρος: — κωμωδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ὡς δωροδόκον, ὡς ἐν Βαβυλωνίοις Ἄ. De Pisandro comicorum locos collegit Meinekius Com. vol. 1. p. 176.

51. Harpocration, Ἐπιβάτης: — οὕτως ἐκάλουν τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένων τοὺς μὴ κωπη-

λατοῦντας, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδεῖους. Ἄ. Βαβυλωνίους

Εὐ γ' ἔξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἔξοισαν ἐπίρμιον. Legebatur ἔξεκολύμβησεν ἐπιβάτης. Correxuit Porsonus. Pro ἐπίρμιον codices nonnulli ἐπίγειον: de quo dixi in Harpocrat. ed. Oxon. vol. 1. p. 121. et Boeckh. ad inser. navales p. 162. Hoc vocabulo etiam in Hecleadiis (fr. 371.) usus est.

52. Ammonius p. 149. Χόλικες αἱ τῶν βοῶν κοι-
λῖαι. Ἄ. Βαβυλωνίους [θυμῶν.

Ἡ βοιδαρίον τις ἀπέκτεινε Ζεῦχος χολίκων ἐπιβοιδαρίον scripsi pro βοιδαρίων. Ζεῦχος omittunt Moschopolus in Bachmanni Aneed. vol. 2. p. 381, 10. et grammatici in appendice ad Etymolog. Gudian. p. 640, 44. ubi codex βοῖδαρ'.

53. Pollux 10, 85. Οἱ κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροὶ ἐγίνοντο ἱκανὸς μνηῦσαι Ἄ. ἐν Βαβυλωνίοις εἰπὼν

α. Δεῖ διακοσίων δραχμῶν.

β. πόθεν οὖν γένοιοντ' ἄν; α. τὸν κότυλον τοῦτον φέρε.

Athenaeus 11. p. 478c. καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακου-
μένῳ "Τὸν κότυλον φέρει" φησὶ καὶ Ἄ. ἐν Β.

54. Pollux 10, 173. Ἀλλὰ μὴν τῷ στεγαστῆρι ὀρόφῳ προσήκειον ἄν καὶ οἱ στρωτῆρες καὶ τὰ καλυμ-
μάτια. ἄμφω δὲ ἐν Ἀριστοφάνους Βαβυλωνίοις

Πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν οὐτοσί;
καὶ αὐτὸ πάλιν

Ὡς οὐ καλυμματίους τὸν οἶκον ἤρεφε.

ἀνδρῶν scripsi pro ἀνδρῶν. Harpocration, Στρω-
τῆρ: — τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων (δοκῶν Suidas) τιθέμενα στρωτῆρας ἔλεγον, ὡς φησὶ Δίδυμος. ἐστὶ τούνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους. Plura de hoc vocabulo collegit Boeckhii in Inscript. vol. 1. p. 281. V. 2. οὐ] εὐ Bergkii. Photius p. 128, 15. Καλυμμάτια (καλύμματα codex): .δ τινὲς φατνώ-
ματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

55. Scholiasta ad Lysistrat. v. 288. et Suidas s. v. σιμός, τὸ σιμόν: ἀντὶ τοῦ πρόσαντες. καὶ ἐν Βαβυλωνίοις "μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν." Photius p. 512, 8. et grammatici in Bachmanni Aneecdotis vol. 1. p. 364, 22. Σιμόν: ἄναντες. οὕτως Ἄ.

56. Etymolog. M. p. 311, 1. Ἐγκινούμενος: Βαβυλωνίους Ἀριστοφάνης

Ἀνὴρ τις ἡμῖν ἐστὶν ἐγκινούμενος.

ῥητορικῇ. (i. e. ἐστὶ λέξις ῥητορικῇ.) ταράττων καὶ ἐμποδίζων. Eadem praebet vetus lexicon apud Henr. Stephanum in Thesaurο vol. 3. p. 82.

57. Photius p. 295, 8. Νεολαίαν: τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀττικοί. Βαβυλωνίους

Ὡ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

Codex νεολέαν et νεολέας. Τετρασυλλάβως dicit, ne quis quinque syllabis pronunciet νεολαίας.

58. Priscianus 18. p. 1181. Putsch. (vol. 2. p. 309. ed. Hertz.) "Aristophanes in Babylo-niis 'Ἐννεύει με φεύγειν οἴκαδε.' Nos quoque similiter, innuit me fugere domum."

59. Pollux 10, 38. Εἵποις δ' ἄν οἶμαι καὶ χνοῦν — ἐπὶ τῶν μαλακῶν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος μὲν ἐν Βαβυλωνίοις "Εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν." Bachmanni Aneed. 1. p. 418, 24. Χνοῦν: τὸ λεπτόν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης. Εὐριπίδης δὲ θηλυκῶς τὴν χνοῦν.

60. Photius p. 490, 19. Ρόθιον: τὸ μετὰ φόφου κῶμα, ἢ βέυμα. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. καὶ ρο-
θιάζειν τὸ ἐρέσειεν εὐτόνως. Ἄ. Βαβυλωνίους "Κα-
τάγρου βοθιάζων" φησὶ, καὶ πάλιν "Ναὺς ὅταν ἐκ
πιτύλων βοθιάζῃ σῶφρονι κόσμῳ." Ex Photio Sui-

das s. v. ροθιάζουσιν. Sunt fragmenta tetrametrorum anapaesticorum.

61. Hesychius, Ἐς τὸν λιμένα: εἰς τὸν λιμένα. Ἄ. ἐν Βαβυλωνίους. παρὰ τὴν παροιμίαν, Ἀττικὸς ἐς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόνως ἤλαυνον καταπλέοντες, διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. Photius p. 22, 7. Ἐς τὸν λιμένα: ὅταν γὰρ ὀρῶνται ἀπὸ τῆς πόλεως, σφοδρότερον ἐρέσσουσιν. ὅθεν παροιμία κατὰ τὸ ἑλλίπες, Ἀττικὸς ἐς τὸν λιμένα. λείπει γὰρ ἰσχυρός. Similia tradiderunt Zenobius 2, 10. et Diogenianus 1, 66.

62. Scholiasta Platonis p. 381. ed. Bekker. Τὴν αὐτοῦ σκινὰν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἄ. Βαβυλωνίους. Memorat proverbium Apostolius 16, 49a. ubi σφόδρα δειλῶν.

63. Zenobius Proverb. 2, 22. Ἄνθ' Ἑρμιόνης: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τοὺς ἰκέτας, ἐπειδὴ ἐν Ἑρμιόνη τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσι. μέμνηται ταύτης Ἄ. ἐν Βαβυλωνίους.

64. Aristoteles Rhetoric. 3, 2, 15. Ἔστι δὲ ὁ ὑποκρισμός, ὃς ἐλαττον ποιεῖ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ Ἄ. σκῶπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις ἀντὶ μὲν χρυσοῦ χρυσιδάριον, ἀντὶ δ' ἱματίου ἱματιδάριον, ἀντὶ δὲ λοιδορίας λοιδορημάτιον, καὶ νοσημάτιον. εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ καὶ παρατρεῖν ἐν ἀμφοῖν τὸ μέτριον. Eiusdem generis est βιβλιδάριον, quod ex Aristophane attulit Pollux 7, 210.

65. Antiatticista Bekkeri p. 80, 14. Ἄλυκόν: ἀντὶ τοῦ ἀλμυρόν. Ἄ. Βαβυλωνίους.

66a. Pollux 4, 186. Τοὺς δὲ αἰεὶ ῥιγούντας οἱ παλαιοὶ ῥιγωσιβίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρίγους. Ἄ. δὲ ἐν Βαβυλωνίοις δύσριγος εἴρηκε. Πυρετός — περίοδος, θέρμα, καὶ πῦρ Ἄ. ἔφη, ὃ δ' ἔχων θέρμα (θέρμαν ἀπὸ Bekk.) καὶ πῦρ. De his in Thesaurο vol. 2. p. 1790. haec scripsi (a. 1833.) "Aristophanem δύσριγος dixisse non probabile est, quum hoc vocabulum Menandro exprobrat Phrynichus p. 418. ed. Lob. Accedit quod absurda apud Pollucem sententiarum consecutio est, veteres ῥιγωσιβίους dixisse qui nunc δύσριγοι vocentur, Aristophanem autem δύσριγος dixisse. In duobus codicibus totum illud Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βαβυλωνίοις δύσριγος est omissum, in fine autem post πῦρ liber Falcenburghii additum habet ἡκε, quae videntur duae postremae esse syllabae verbi εἴρηκε. Praeterea manifestum est alterum illud θέρμα καὶ πῦρ ex priori esse repetitum. Quo remoto haec sic fortasse sunt ad sanioerem rationem revocanda, τοὺς δὲ αἰεὶ ρ. οἱ π. ῥιγωσιβίους (quam formam annotavit Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 61, 29.) ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρίγους. Πυρετός — περίοδος, θέρμα. καὶ πῦρ Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις εἴρηκε." Quod dixi ἡκε ex εἴρηκε ortum esse confirmavit codex Paris. Bekkeri, in quo id ipsum εἴρηκεν legitur. Illa autem ὃ δ' ἔχων πῦρ fortasse Aristophanis verba sunt

(ut πῦρ εἶχε dixit Hippocrates p. 1154g.), sequentibus vel ab Polluce non apposis vel ab librario omis. Erotianus p. 290. (p. 106. ed. Klein.) Πῦρ: τουτέστιν ὁ πυρετός. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις.

66b. Etymol. M. p. 414, 40. Ζώτειον (cod. Leid.

ap. Koen. ad Gregor. Cor. p. 568. Ζώντιον. Ζώτειον apud Gregorium,) προπαροξυτώνως ὁ μύλων (scr. μυλών)· παρὰ τὰς ζεῖας (ζέας Leid. recte), αἱ καὶ ζεαὶ (corrig. ζεαὶ ex Leid.) καλοῦνται· ὅπου αἱ ζεαὶ ἐκό-

πτοντο, οἰονεῖ Ζεόντειον (Ζεόντιον καὶ Ζώντιον Leid. omisso οἰονεῖ)· οἱ δὲ τόπου ὄνομα, ὅπου ἐκολάζοντο οἱ οἰκέται. Ἄ. Βαβυλωνίους ζώστειον, ὡς Ὡρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν. Aliorum grammaticorum locos de hoc vocabulo et de cognato Ζήτειον collectos vide in Thesaurο Stephani vol. 4. p. 60.

67. Moeris p. 190. Θωμόν Ἀττικοί, ὡς Ἄ. Βαβυλωνίους. Vide fragm. 19.

68. Stephanus Byzant. in Λακεδαιμῶν — καὶ λακωνίζω καὶ λακωνιστής. λέγεται καὶ λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους. Hac forma haud dubie in anapaestico vel dactylico versu poeta usus est.

69. Photius p. 288, 24. Ναυλοχεῖν: ναὺς λοχᾶν καὶ ἐνεδρεῖν. — καὶ ναυλόχιον ὁ τοιοῦτος τόπος, ὃς λιμένες ἐνεῖσιν. "Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ" Ἄ. Βαβυλωνίους. Pollux 9, 28. καὶ ὄρμος δὲ καὶ κρητῖς, νεώρια, νεώσοικοι, καὶ ὡς Ἄ. ἐν Β. ναυλόχιον.

70. Photius p. 347, 27. Ὀρκωμοτεῖν: τὸ ὀμνύναι. Ἄ. Βαβυλωνίους.

71. Pollux 10, 152. Καὶ πόδα δὲ βαλλαντίου ὁ αὐτὸς εἴρηκεν ἐν Βαβυλωνίοις.

72. Antiatticista Bekkeri p. 116, 32. Ὠτοκάταξιν: τὸν συντετριμμένον τὸ οὖς. Ἄ. Βαβυλωνίους. Vide Hesychii interpretes.

73. Scholiasta Pacis v. 347. Ὁ Φορμίων δὲ οὗτος Ἀθηναῖος τῷ γένει υἱὸς Ἀσωπίου, ὃς καθαρῶς στρατηγῆσας πένης ἐγένετο. — αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἰππεύσει (v. 565.) καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις, Εὐπολῖς Ἀστυναύτοις. Nubes memoriae errore nominat, ut opinor. Haud dubie Lysistratae locum in mente habuit v. 804. ubi in scholiastae annotatione corrige Ἀσωπίου pro Ἀσώπου. Recte scriptum apud Thucyd. 1, 64. 3, 7.: male Ἀσωπίου apud Pausan. 1, 23, 10. 10, 11, 6. quae Boeotica potius quam Attica nominis forma est.

Ex Babyloniiis aliquid attulit Crates, cuius verba scriptor υποθέσεως Pacis affert: Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως "ἄλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνέουσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ." Quod quale fuerit nescimus.

Ad hanc fabulam fortasse referendum fragm. 555.

ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ.

Duas Nubium editiones exstitisse testes praeter alios habemus duo gravissimos, Eratosthenem et Athenaeum, viros in veteris comoediae historia eximie versatos. Earum primam constat archonte Isarcho in scenam productam fuisse, olympiadis undecimae anno primo, successu minus quam poeta speraverat felici: prima enim praemia ad Cratini Pytinam et, quae in cognato Nubibus argumento versata est, Connium

Amipsiae iudicium sententiis sunt delata, ultimus locus Aristophani datus. Quam iudicii quae videbatur iniquitatem quum graviter ferret Aristophanes, in parabasi Vespasum, quam fabulam proximo post Nubes anno archonte Aminia docuit, spectatorum accusavit hebetudinem, qui ingeniosis et subtilibus inventis suis iustum pretium statuere nescivissent. Ut enim omnino de poesi sua admodum magnifice

sensit Aristophanes, ita Nubes praecipuo in loco habuisse videtur: ut non mirandum sit poetam, non abiecta spe fabulae aliquando meliore cum fortuna docendae, novam eamque aliquot partibus mutatam parasse editionem, quae etiam nunc superest, etsi imperfecta necdum ita elaborata ut in scenam produci poterit. De qua re quae Eratosthenis fuerit sententia ex scholio ad v. 552. cognoscitur, Ἐρατοσθένος δὲ φησι Καλλιμαχὸν ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφέλων, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένον ὅτι πρότερον καθέται. λανθάνει δ' αὐτὸν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδασκαλίαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄποπον. αἱ διδασκαλῖαι δὲ ὄλοντο ὅτι τὰς διδασκαλίας φέρουσι. Apparet ex his Eratosthenem Nubes alteram inter dramata ἀδιδάκτα rettulisse, qualia uon pauca fuerunt comicorum. Huic adversa fronte repugnat scriptor ignotus argumenti quod in nostra scholiorum editione vol. 1. p. 362, 20. legitur, Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατίνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόνυν. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ψήθη δεῖν ἀναδιδάξας τὰς Νεφέλας τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ ἄλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος, quocum consentire videtur sive idem sive alius qui annotationem ceterum perinetam scripsit ad v. 31. τρεῖς μναὶ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία, ubi Aminiam notari existimat. Sed haec quidem de fabula iterum in scenam commissa uariatio grammaticorum error esse videtur, qui nisi ex prava versus illius interpretatione originem traxit, hanc etiam caussam habere potuit, quod quum in utraque parabasi, et Vespasum et secundarum Nubium, spectatores reprehendere (ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον) viderent poetam, Vespas, quae archonte Aminia edita est, cum altera Nubium editione confunderent, quae nuquam in scenam producta fuit nec potest ante olympiadis undenonagesimae annum quartum scripta haberi: de quo dixerunt Hermannus in praefatione p. XIV. et Franc. Buechelerus in commentatione de duplici Nubium editione in Fleckeiseni Annalibus a. 1861. vol. 84. p. 657—689. Sed haec pluribus persequi alienum ab hoc loco est, ubi illud tantum agendum nobis est ut alterius ad priorem editionem eam fuisse ostendamus rationem, ut recte tanquam nova fabula in indicem dramatum, quem supra exhibuimus p. 181., referri ab nobis potuerit. Id vero demonstratu non est difficile. Praeter enim quam quod parabasis aperte nova est, etiam in aliis fabulae partibus non pauca mutata esse narrat scriptor argumenti vol. 1. p. 363, 6. τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν διὰ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη ἡ (ἢ addidit Buechelerus p. 685.) διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ παραπέλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται, τὰ δὲ ὀλοσχεροῦς^a τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν· αὐτίκα ἢ παράβασις τοῦ

χοροῦ ἡμειπται, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους. Videtur autem editio prior admodum mature ex manibus hominum evanuisse: nam et perpauca eaque partim dubia fragmenta supersunt quae ad eam referantur et bis tantum πρότεροι Νεφέλαι diserte memorantur; in scholio ad Platonis Axiuchi p. 367b. (quod Bastius edidit in Boettig. Opusc. vol. 3. p. 197.) μέμνηται δὲ αὐτῆς (τῆς παροιμίας δις παῖδες οἱ γέροντες) Κρατίνος ἐν Δηλιάσι — καὶ Μένανδρος Χίρρα καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις α'. (v. 1417.), et apud Athenaeum 4. p. 171c. ubi qui appositi sunt versus quoniam in secundis quae supersunt Nubibus v. 1196. exstant, Brunnkio aliisque vel πρότεραις in δευτέραις mutare vel Athenaeum memoriae lapsus arguere placuit. Qui non cogitasse videntur Athenaeum fortasse nihil aliud significare voluisse quam se, quum illa scriberet, priorum Nubium exemplar versasse, alterarum non inspexisse: quemadmodum si alibi δευτέρας nominat, minime sequitur non eadem in prioribus lecta fuisse, quod necessario sumere debent qui Brunnkii sequuntur opinionem. Quae praeterea de Nubibus circumferuntur fragmenta ob hanc solam caussam ad priorem editionem referuntur, quod in posteriore, quae superest, non sunt inventa. In quo genere facile intellectu est quam proclivis sit ad errandum via. Nam quum prima Nubium editio cum tot aliis comici fabulis interierit, perdifficile est discernere quid vere quidve memoriae errore ex Nubibus attulerint grammatici. Vellemus igitur omnia tantum ab externa specie sua haberent commendationis quantum qui ab Photio versus servatus est in lexico p. 398, 11. Πάρνης: τὸ ὄρος θηλυκῶς.

Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀρμισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ ἐξῆς. Quod dicit καὶ ἐξῆς si ad versum fabulae superstitis spectavit 323. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας ἡσυχῇ αὐτάς, utrumque in prima editione versum lectum fuisse sequitur. Fortasse igitur scena illa ita fuit conformata, ut Nubes, quum vix appropinquassent, rursus in montes dissipatae recederent, sive propter inurbanos Strepsiadis iocos, quos deprecatur Socrates v. 296., sive alia quacunque de caussa iratae. Cuiusmodi invento quum eo in loco sermones longius quam in re levi decebat extensi essent, hanc partem editione altera in brevius contraxisse poeta videtur. Ceterum quod ad scripturam versus illius attinet, necessaria correctio est καὶ τὸν Λυκαβηττόν: nisi forte Parnethi superimpositus fuit Lycabettus, quemadmodum Pelio Ossa.

Minus certa haberi possunt quae Suidas s. v. πηνίων protulit, πηνίων: ζῶον ὁμοῖον κύνων. Ἀ. Νεφέλαις

Κεῖσασθον ὡς περ πηνίῳ βινουμένῳ, ἀντὶ τοῦ ξηροῦ. σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαίρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. Facile enim ad Nubes, in qua Chaerephontis quaedam partes sunt, ab aliis fabulis aberrari potuit, in quibus exagitatum illum esse novimus. Ita vetusti scholii ad Platonem auctor p. 331. ed. Bekker., qui studiose conquisivit quae comici in Chaerephontem dieteria icessent, quattuor nominat Aristophanis fabulas, unam superstitem Aves, perditas tres, Telmesenses, Dramata, Horas. Si tamen vera rettulit Suidas, perspicuum est versui illi vix alibi quam in extrema Nubium parte locum fuisse. Brevius fragmentum, fortasse ex parabasi sumtum, servavit Athenaeus 11. p. 479c. κοτυλιόκος δὲ καλεῖ-

^a τὰ δὲ ὀλοσχεροῦς] Legebatur ἂ δὲ ὀλοσχερῇ, nisi quod in cod. Veneto est ὀλοσχερῆς. Idem male αὐτίκα μάλα, quod saepe dixit Aristophanes, sed quod alienum ab hoc loco est.

ται ὁ ἱερὸς τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος καὶ οἷς χέονται οἱ μῦσαι, ὡς Νικανδρὸς φησὶν ὁ Θωατειρηνὸς τὸ ἐκ Νεφελῶν Ἀριστοφάνους “Μηδὲ στέψω κοτυλίσκους.” nisi Νεφελῶν vel memoriae errori debetur vel ex simili alius fabulae nomine, velut Δαιταλέων, corruptum est. Tria verba οὐ μετὼν αὐτῷ ex Nubibus prostant apud Suidam s. h. v. explicata per οὐκ ἐξὼν αὐτῷ. Sed idem μετὼν αὐτῷ ex Ecclesiiazusarum v. 694. consignavit s. v. μετόν. Nec dubitatione vacua sunt quae apud Antiatticistam Bekkeri leguntur p. 98, 1. Ζυμήσασθαι: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. (quod, nisi in verbo erratum sit, Ζυμώσασθαι scribendum esse dixi in Thesouro vol. 4. p. 59.) et p. 105, 2. κόλασμα: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. parum enim accuratus ille grammaticus est, qui, ne iam alia commemorem, p. 97, 14. ἐκπερδικίσαι attulit ex Ecclesiiazusis, quod legitur in Avibus v. 773. ἐπανορθώσασθαι p. 96, 25. ex Thesmophoriazusis, quod ad Lysistratae versum 528. pertinere videtur, ubi hodie legitur ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς. καταλαλεῖν p. 102, 15. ex Γῆρα, quod exstat in Ranis, in Γῆρα autem fortasse non lectum fuit. ὀβολίας ἄρτους p. 111, 7. ex Πελαργοῖς, quod ad Γεωργοὺς potius pertinere videbitur, si Athenaeum compares 3. p. 111b. Illud vero plane imperite ab quibusdam factum, quod ad diversam nescio quam scripturam Nubium versus 1063. (Πηλέως ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν) rettulerunt Photii verba p. 428, 3. de proverbio Πηλέως μάχαιρα, ubi ex ipso verbo ἀναγράφει Ἀριστοφάνης apertum est non comicum, qui potius κεχρησθαι di-

cendus fuisset, sed grammaticum significari Aristophanem, qui in libro de ἀμέτροις παροιμίαις de proverbio illo exposuerat. Non magis scholii ad Theocriti 5, 118. ullus usus est, ἐκάθηρεν: ἀντὶ τοῦ ἐτυπτε καὶ ἐξέδειρε. καὶ Ἀριστοφάνης, πέδει τὰς πλευράς καὶ ἐκάθηρεν. Pertinent haec ad Nubium v. 1379. κάπειτ' ἔφλα με κάσπodei κάπνιγε κάπेत्रιβεν. cui adscripta fuit verbi ἐσπόμενι explicandi caussa grammaticὴ ἀνωτάτω τὰς πλευράς ἐκάθηρε, quam tanquam poetae verba amplexus est imperitus scholiasta.

Superest iam unum de prioribus, ut ferunt, Nubibus fragmentum, quo nullum ab hac fabula alienius inveniri potest, proditum ab Diogene Laertio in principio vitae Socratis (2, 18.) ubi duobus Teleclidis versibus Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγωδίας ποιῶν | τὰς σωματοτόμους οὗτός ἐστι τὰς σοφὰς lemma praescriptum est Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, ex inferiore aliquo de rebus Socratis excerpto huc illatum: de quo pluribus ego dixi in Fragmentorum editione Oxoniensi p. 511—513. in eo tantum falsus quod erroris culpam in Diogenem Laertium contuli. Neque enim dubitari potest quin totum illud excerptum de Socrate et Euripide (ab verbis ἐδόκει δὲ συμποιεῖν usque ad οὗτός ἐστι τὰς σοφὰς) non ab Diogene sit profectum, sed ab interpolatore illatum ex Vita aliqua Euripidis: de quo verissime iudicavit L. Dindorfius in Praefatione ad Xenoph. Memorabilia p. XIX. ed. Oxon.

ΠΡΟΑΓΩΝ.

Scriptor didascaliae Vesparum, ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμυνίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι. δεύτερος ἦν εἰς Ἀθήναι. καὶ ἐνίκα πρῶτος [Φιλωνίδης] Προαγῶνι. Λεύκων Πρέσβει τρίτος. ubi ἐνίκα πρῶτος dictum est ut in didascalia Equitum, πρῶτος ἐνίκα: δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις: τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις. Φιλωνίδης vero, etsi satis probabile est Philonidem Προαγῶνα quoque egisse, tamen recte deletum est ab Hermanno in Ephemerid. Lips. a. 1829. vol. 2. p. 1631. Neque enim dubitari potest quin recentior intulerit^a grammaticus, qui alius praeter Aristophanem nomen poetae desideraret, nesciens unum interdum poetam duabus vicibus fabulis, ut novimus ex monumento didascalico, quod Boeckhius edidit in Corp. Inscriptionum vol. 1. p. 353. Ἐπὶ Διοτίμου (olymp. 106, 3.) Σιμύλος πρῶτος . . .

^a Similiter in Avium didascalia quod antiquior grammaticus scripserat, ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει. δεύτερος ἦν. πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ, recentior sic interpolavit ut nunc in codicibus legitur. — ἐν ἄστει, ὅς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνισι. πρῶτος cet., quae Hermanno quoque suspecta fuerunt l. c. p. 1629. qui αὐτὸς ἦν δεύτερος scribi volebat. Aliquanto licentius in Ranarum didascalia legitur in ed. Aldina ex recenti aliquo codice, ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένῃ ἐπὶ Ἀθηναῖω. Φιλωνίδης ἐπεγράφη καὶ ἐνίκα Φρύνιχος Μούσαις. Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. ex quo fuerunt qui colligerent Ranas non Aristophanis, sed Philonidis nomine inscriptas prodire. Rectam didascaliam formam hic servarunt codices Ravennas et Venetus, — Ἀντιγένῃ διὰ Φιλωνίδου εἰς Ἀθήναι. πρῶτος ἦν. δεύτερος Φρύνιχος Μούσαις cet.

σία. ὑπεκρίνετο Ἀριστόμαχος. Διόδωρος δεύτερος Νεκρῷ. ὑπεκρίνετο Ἀριστόμαχος. Διόδωρος τρίτος Μαινομένῳ. ὑπεκρίνετο Κηφίσιος.

De argumento fabulae etsi exiguum est quod sciimus, tamen ipsum quoque didascaliae interpretationi nostrae favet. Ab scholiasta enim Vesparum v. 61, Proagonem Euripidi exagitando scriptam fuisse traditur: quem quo consilio introduxerit poeta ex nomine fabulae non difficile est conicere. Scribit autem scholiasta ita, ἑνασελγαινόμενος: κατακωμωδούμενος, ὑβριζόμενος. κατ' αὐτοῦ (Εὐριπίδου) γὰρ καθῆκε τὰς Θεσμοφοριαζούσας. φησὶν οὖν, οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ τῷ δράματι εἰσῆκται οὕτως Εὐριπίδης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Προαγῶνι καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνέσιν. Apparet hunc grammaticum quid contra Euripidem scripserit Aristophanes aliquanto melius cognitum habuisse quam quibus scripserit temporibus. Stultum quid enim est ad Thesmophoriazusas in Vespiis respici, quae fabula duodecim ante illam annis edita est. Similes sunt scholiastarum errores de Cratini Πυτίνῃ ad Equit. 523.; de pugna ad Arginussas ad Nub. 6.

Nomen fabulae in codicibus plerumque Προαγῶν, rarius Προάγῳν scribitur: de quo dixi in Thesouro vol. 6. p. 1619.

74. Colorem tragicum habet fragmentum ab Photio servatum p. 523, 1. et Suida Σταθερόν: — τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγῷς “Σταθεροῦ χέυματος,” καὶ Ἀ. ἐν Προαγῶνι (Προάγῳν Photius)

Σταθερά δὲ κάλυξ νεαρὰς ἡβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον.

75. Athenaeus ubi de usu vocabulorum χορδή et ῥύγχος agit 3. p. 95d. 'Α. Προαγῶνι

'Ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δὺστηνος τέκνων·

πῶς εἰδὼ ῥύγχος περικεκαυμένον;

Videtur haec parodia loci Euripidei (fortasse ex Thyeste) esse. Quod si ita est, verba ἔγευσάμην χορδῆς τέκνων de coena qualis fuit Thyestae intelligi possunt. Versus alter doehmiaeus est, nisi scribendum εἰσίδω (ex apographis) et περίξ κεκαυμένον.

76. Athenaeus 3. p. 80a. 'Ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε, ὥς καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις εἴρηκεν. 'Α. δ' ἐν Προαγῶνι

Κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδὼν ποτε ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.

77. Athenaeus 9. p. 380d. Παραφέρειν — 'Α. ἐν Προαγῶνι

Τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

78. Athenaeus 10. p. 422e. Δεδειπνάναι — 'Αριστοφάνης ἐν Προαγῶνι

'Ὁρα βαδίζειν μοῦστί πρὸς τὸν δεσπότην· ἦδη γὰρ αὐτοὺς οἶμαι δεδειπνάναι.

79. Athenaeus 11. p. 478f. 'Ἀθηναῖοι δὲ μέτρον τι καλοῦσι κοτύλην. — 'Ἀριστοφάνης Προαγῶνι

'Ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χοίδικας κοτύλης δεοῦσας ἐκτέα λογίζεται.

γε addidit Schweighauserus. ἐκτέα λογίζεται Dobraeus pro οἰκαδ' (εἰκοσ' ex apographis quibusdam Casaubonus) ἀπολογίζεται. Ex epitome ἀλφίτων χοίδικας τρεῖς κοτύλης δεοῦσας attulit Eustathius p. 1282, 52.

80. Pollux 10, 44. 'Ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἀποπάτου τὰ λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τιθεμένου καὶ ἀναιρουμένου, μαρτυρεῖ 'Α. ἐν Προαγῶνι εἰπὼν

Οἶμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;

βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

81. Scholiasta Platonis p. 322. ed. Bekker. Παροιμία, ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἥδη τῶν τελειοτέρων. κέχρηται δὲ αὐτῇ 'Α. ἐν Προαγῶσι (sic).

82. Bekkeri Aneed. p. 411, 17. 'Ἀντλιαντλητήρα: — 'Α. δὲ Προαγῶνι καὶ 'Ἐπίλυκος Κωραλίσκω τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀντλῖον κεκλήκασι.

Α Μ Φ Ι Α Ρ Ε Ω Σ.

Acta haec fabula est arehonte Chabria olymp. 91, 2. Scriptor argumenti Avium, ἐπὶ Χαβρίου τὸ δράμα καθήκεν εἰς ἄστν διὰ Καλλιστράτου, εἰς δὲ Λήναια τὸν 'Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου.

Argumentum huic fabulae ex fragmentis colligitur praebuisse aegrotantis hominis eniuisdam δεισιδαιμονίαν, qui sanitatis recuperandae eaussa Amphiarai adierit oraenulum, de quo praeter alios videndi Herodotus 8, 134. et Pausanias 1, 34, 4. Qualem superstitionem quum in Nicia fuisse ex Thucydidis, Plutarchi aliorumque narrationibus sciamus, huic deridendo hanc eomoediam scriptam fuisse suspicatus est Suevernius in eommentatione de Avibus p. 58, 59. ingeniosa coniectura, quae tamen ex fragmentis quae supersunt confirmari non magis quam refutari potest. Neque enim quidquam in illis est quin ad alium superstitiosum et metieulosum quemvis eodem quo ad Niciam iure referri possit.

83. Iasus partes quasdam in hae fabula fuisse ex annotatione scholiastae ad Plut. v. 701. apparet, προσῆκε τῷ 'Ἀσκληπιῷ ἢ 'Ιασῷ παρὰ τὴν ἰασιν ὀνομασμένη. ἀλλὰ καὶ θυγατέρα τοῦ 'Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις

'Ἄλλ' ὦ θυγάτερ ἔλεξ' 'Ιασοῖ πρεμηνής.

Ita Seidlerus. Vulgo ἔλεξά σοι. Hesychius, 'Ιασῷ: παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ 'Ἀριστοφάνης καὶ 'Ἀμφιάρω (ἀμφιαρώου codex) θυγατέρα εἶναι 'Ιασῷ.

84. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 15. Τύλη, ὅπερ σύνθηες 'Ἀττικοῖς κνέφαλλον καλεῖν, ὀμνύμωσ τῷ περιεχομένῳ τὴν περιέχουσαν. 'Ἀριστοφάνης (eodex ἀριστοφάνει) 'Ἀμφιάρω

Καὶ νῆ Δί' ἐκ τοῦ θυματίου γε νῆν φέρε

κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.

Pollux 10, 40. ἐν δὲ 'Ἀμφιαράῳ (ἀμφιάρω codices: ergo 'Ἀμφιάρω) 'Ἀριστοφάνους "Κνέφαλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν." δηλονότι ὥς καὶ σκυτίνων καὶ ἑρεῶν γιγνομένων.

85. Scholiasta Ranar. v. 246. ex eoque Suidas s. v. φλέων, Φλέως λοχμῶδες φυτόν. — μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν 'Ἀμφιαράῳ

Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;

Idem versus initium Paeis 525. πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον; ubi Stobaeus 55, 8. πόθεν λάβοιμ' ἄν. Βύσμα seripsi pro βύσμα.

86. Scholiasta Nubium v. 663. 'Ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτόν: οὐκ ἂν ἄλλως λέγοιτο τοῦτο, εἰ μὴ ἐν ἔθει ἦν τότε καὶ τὴν θήλειαν ἀλεκτρυόνα λέγειν. σαφές δὲ γίνεται ἐν 'Ἀμφιαράῳ

α. Γύναι, τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; β. ἀλεκτρυὼν

τὴν κύλικα καταβέβληκεν. α. οἰμῶζουσά γε.

Vulgo ἔστιν; ἢ ἀλεκτρυὼν, Brunekius ἔσθ'; ἢ ἀλεκτρυὼν. Ceterum senis haec verba esse suspicio eum uxore colloquentis: vide ad fragm. 94.

87. Athenaeus 4. p. 158c. ubi de vocabulo φακῇ agit, 'Α. — ἐν 'Ἀμφιαράῳ

'Ὅστις φακὴν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.

ὄψων apographum Palatinum. Eustathius p. 1572, 51. ex epitome φακέα φακῇ τὸ κατὰ τινα παλαιὸν ἥδιστον ὄψων.

88. Pollux 7, 181. 'Ἐρείκειν — 'Α. γὰρ ἐν 'Ἀμφιαράῳ φησὶν

'Ἐπειτ' ἔρειξον ἐπιβαλοῦς' ὁμοῦ πίσσις.

'Ἐρειξον Dobraeus pro ἔρειξεν. Pollux 6, 60. 'Α. δὲ καὶ πληθυντικῶς λέγει τοὺς πίσσους.

89. Pollux 10, 92. Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψωνοδόκον πλεκτὴν σχοῖνον ἐν 'Ἀμφιάρω 'Α. ἔφη· ἐν δὲ 'Ἀχαρνέσσι (453. 469.) σπυρίδιον, ὃ καὶ πλέκος εἶρηκε (Pac. 528.) παρατραγῶδων.

90. Photius p. 596, 14. et Suidas, Τοῦ: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται ὡσπερ τὸ τινός. 'Α. 'Ἀμφιάρω ('Ἀμφιαράῳ Photius)

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.

Eodem modo haud dubie ὄτου, ὄτω, ὄτων et ὄτοις cum nominibus femininis coniunxerunt: unde Ran. v. 117. ubi in libris legitur ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν | ὅπως τάχιςτ' ἀφιζόμεθ' εἰς "Αἶδου κάτω, restitui τῶν ὁδῶν ὄτω. In eod. Veneto ex correctoris coniectura legitur ὄπη, annotato tamen γρ. ὅπως.

91. Suidas, 'Ἀχηνία: ἀπορία, πένια. 'Α. 'Ἀμφιαράῳ

Νόσω βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία.

Grammaticus Bekkeri p. 474, 7. 'Ἀχηνία: ἀπορία,

πενία. Ἀριστοφάνης οὕτως εἶρκεν. Confer Hesychii interpretes ad v. ἀγηνία.

92. Suidas, Φρυνώνδας: τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων, ὃς ξένος ὦν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀ. Ἀμφιάρεω

ᾧ μιὰρὲ καὶ Φρυνώνδα καὶ πονηρὲ σύ.

ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. Scholiasta ad Aeschin. c. Ctesiphont. p. 73. 12. (p. 91. 22. ed. Oxon. p. 339. ed. Schultz.) Φρυνώνδας: οὗτος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένος ὑπῆρξεν. ὅθεν Ἀριστοφάνης πού φησιν “ᾧ μιὰρὲ καὶ Φρυνώνδα καὶ πονηρέ.” Schol. Luciani ad Alexandri c. 4. ὡσαύτως καὶ ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾷται Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις, Δήμοις, Ἀριστοφάνει δὲ Προαγῶνι, Ἀμφιάρῳ, Θεομοφοριαζούσαις.

93. Harpocratio, Λαμπρεῖς: — Λαμπραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος — δύο δὲ εἰσι Λαμπραὶ, αἱ μὲν παράλλαι, αἱ δὲ καθύπερθεν. Ἀ. Ἀμφιάρεω “Λαμπρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.”

94. Aelianus de N. A. 12, 9. Κινεῖ δὲ (ὁ κῖγκλος) καὶ τὰ οὐραῖα πτερὰ — μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ὄρνιθος τοῦδε Ἀ. ἐν τῷ Ἀμφιάρῳ λέγων

Ὅσφυν δ' ἔξ ἄκρων διακίγκλισον ἤντε κῖγκλος ἀνδρός πρεσβύτου· τελέει δ' ἄγαθὴν ἐπαιοὶδὴν.

Hesychius, Διακίγκλισον: διάσειςον. κῖγκλος δὲ ὄρνεον ἢ σεισοπυγίς. Photius p. 163, 20. Κῖγκλος: ὄρνεον τὴν ὀσφύν πολλὰ κινοῦν, ὃ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν: unde κῖγκλος pro κῖγκλου Bergkins. Idem τελέειν pro τελέει. Videntur hi versus responsum esse ab Amphiarao mulieri redditum, quam alloquitur senex fragm. 86. Ceterum conf. Γήρως fragm. 191.

95. Pollux 10, 180. Κίσται — καὶ αἱ τῶν φαρμακοπωλῶν ἂν καλοῖντο, ὡς ἐν Ἀμφιάρῳ (ἀμφιάρῳ codices: vulgo Ἀμφιάρῳ) Ἀ.

Καὶ τοὺς μὲν ὄφεις οὓς ἐπιπέμπεις
ἐν κίστῃ που κατασήμνηται
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

96. Hephaestio de metro choriambico c. 9. p. 57. ed. Gaisford. Παρὰ δὲ Ἀ. ἐν Ἀμφιάρῳ

Οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοῦχι λέληθ' ἑμαυτόν.

97. Ex eadem fabulae parte versus sumtus est duabus ad initio syllabis defectus apud scholiastam Pacis v. 473. Μορμόνος: — οὕτως δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφρόντρον, καὶ τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχρὰ μορμολυκεῖα, ἀφ' οὗ τραγικὰ καὶ κωμικὰ. καὶ ἐν Ἀμφιάρῳ

Ἀφ' οὗ κωμωδικὸν μορμολυκεῖον ἔγνων.

Vulgo μορμολυκεῖα et μορμολυκεῖον. Vide ad Γήρως fragm. 187.

98. Antiatticista Bekkeri p. 81, 24. Ἀκραίφνές ὕδωρ: Ἀ. Ἀμφιάρῳ. Phrynichus ibidem p. 23, 4. Ἀκραίφνές ὕδωρ: τὸ ἀμιγρές καὶ καθαρὸν ἐτέρας ἐπιρροῆς.

99. Pollux 2, 176. codicum ope emendatus, Τὸ δὲ ἐπεγεῖραιν τὸ αἰδοῖον ταῖν χερσῶν καὶ ἀνακνᾶν ἀναφλᾶν Ἀ. ἐν Ἀμφιάρῳ λέγει. Vulgo ταῖν χερσῶν ἀναφλᾶν καὶ ἀνακλᾶν. In Lysistrata v. 1099. est αἱ κ' εἶδον — ἀναπεφλασμένως. Verbo ἀνακνᾶν ad interpretandum ἀναπαθᾶλλειν utitur Phrynichus Bekkeri p. 9, 6. Etymolog. M. p. 100, 14. Ἀναφλᾶν: χερσὶν ὀτρῖβειν τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ στύειν. Ibid. p. 795, 36. Φλᾶν: τύπτειν ἢ μαλάττειν. καὶ τὸ ἀναμαλάττειν ἀναφλᾶν Ἀριστοφάνης. Eadem Photius p. 650, 17. ubi verbum ἀναφλᾶν excedit.

100. Antiatticista Bekkeri p. 82, 5. Ἀνθρωπίζεται: Ἀ. Ἀμφιάρῳ. Pollux 2, 5. Ἀνθρωπίζεται φησὶν Ἀ.

101. Etymolog. M. p. 112, 52. Τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιάρῳ διὰ τοῦ ε ἡντεβόλησε δύο κλίσεις ὑπέστη. ἡντεβόλησε codices Gaisfordi et Augustanus apud Tittmannum ad Zonarum 1. p. CXXIV. Vulgo ἀντεβόλησε. De augmento dixit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 1. part. 2. p. 894.

102. Erotianus in lexico Hippocratico p. 244. ed. Franz. (p. 93. ed. Klein). Λεβηρίδος: ὑμενώδους ἀποσύρματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄφειν λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀ. ἐν Ἀμφιάρῳ καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις. Hesychius, Γυμνότερος λεβηρίδος: Ἀριστοφάνης φησὶ, τυφλότερος λεβηρίδος. ἐστὶ δὲ λεβηρίς τὸ τοῦ ὄφειος γῆρας διὰ τὸ λέπος (vulgo λεπτόν. Codex λέπ. Conf. Photium p. 611, 23.) εἶναι. κενὸν δὲ τελέως ἐστὶ τοῦτο καὶ τυφλόν. τὰς γὰρ ὁπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ τέττιγος καὶ συνόλως ἐπὶ τῶν ἀποδουμένων τὸ γῆρας. τριχὴ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, καὶ οἱ μὲν τυφλότερος λεβηρίδος, οἱ δὲ κενότερος, οἱ δὲ γυμνότερος. Similia tradunt Zenobius 2, 95. et Suidas s. v. γυμνότερος.

103. Harpocratio, Ῥόπτρον: — τὸν τῆς θύρας κρῖον — ὡς καὶ ἄλλοι, Ἀ. Ἀμφιάρῳ.

104. Scholiasta Platonis ad Theagm p. 383. ed. Bekker. Παροιμία ἱερὸν συμβουλή ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. — ἄλλοι δὲ φασὶν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θείαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀ. ἐν Ἀμφιάρῳ. De hoc proverbio vide Alberti annotationem ad Hesychium vol. 2. p. 27.

ΠΛΟΥΤΟΣ. Α.

De duplici Pluti editione optime expositum est ab Francisco Rittero in dissertatione Bonnae a. 1828. edita, quam ego exercepsi in Annotationibus Oxon. p. 19—45. Censura huius dissertationis scripserunt Duebnerus in Iahnii Annalibus a. 1829. vol. 11. p. 303 seqq. et C. F. Hermannus in Opusculis Gottinae editis a. 1849. p. 39 seqq. Fuit autem haec fabula primum in scenam producta olympiadis 92. anno quarto, archonte Diocle. Scholiasta Pluti v. 173. ἐν δευτέρῳ (Πλούτῳ) — ὃς ἔσχατος ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰκοστῇ ἔτει ὕστερον (i. e. olymp. 97, 4. ut ex didascalia novimus). Ἐσχάτον dicit quia postrema haec fabula fuit quam suo nomine inscriptam docuit poeta: vide grammaticorum locos infra indicatos p. 192.

105. Scholiasta Ranarum v. 1125. Οἱ Κεραμεῖς: οἱ τὸν Κεραμικὸν οἰκοῦντες. δῆμος δὲ Ἀθηναίων. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. καὶ ἐν Πλούτῳ πρώτῳ

Τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστον αἰτίαν πλατειῶν τοῖς ὑστάτοις.

τοῦτο δὲ φησὶν Εὐφρόνιος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Κεραμικῷ ἀγῶνος τῆς λαμπάδος καὶ τοὺς ὑστάτους τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγοραίων τύπτεσθαι πλατεῖαις ὑπὸ τῶν νεανίσκων χερσὶ. καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται Κεραμικαὶ πληγαί. In verbis poetae legebatur πλείστων, quod ex cod. Flor. correxi, et τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν. Aut transponenda haec sunt aut in dimitros digerenda. Non improbabilis Ritteri coniectura est p. 53. Chremyli haec verba fuisse Penia quot malorum causa sit enumerantis.

106. "Suidas, Ἀναπηρίαν: οὕτως Ἀ. Πλούτῳ. — Sed Pollux 2, 61. Κρατίνος δ' ἐν Πλούτῳ καὶ ἀναπηρίαν." Dobraeus ad Pluti v. 115. p. 12. (Apud Suidam codd. Paris. duo πλούτωνι. Idem a pr. manu habet codex Bruxell., a correctore νεφέλαις.) "Sed ecce Antiatt. Bekkeri p. 78. Ἀναπειρίαν: Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Phrynichus ibid. p. 9. Ἀναπηρία. διὰ τοῦ ἥ τὴν τρίτην, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὥς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καθωμίληται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον. Quare non intereedam quo minus cum Brunckio et Porsono Adv. p. 281. ad Aristophanem referamus, sive uterque poeta voce usus est, sive erravit in auctoris nomine Pollux, ut facit non raro. Etiam vocem ζυγοποιεῖν alibi idem ex Pluto Aristophanis citat, quod ad 513. referunt, neque ego repugno. Sed videndum ne revera habuerit Pollux e Pherecrate Athen. 6. p. 269c. qui locus omnino comparandus." Idem in Addendis p. (99).

107. Antiatticista Bekkeri p. 113, 11. Ῥυφήσαι: διὰ τοῦ ὕ. Ἀ. Πλούτῳ. In Equitibus v. 912. editum

ρόφησαι. Ῥυφεῖν Ionica verbi forma est, qua praeter alios Hipponactem usum esse constat.

108a. Antiatticista p. 88. 7. Γραῖζειν: ὅταν τὸ συναγόμενον ἐν ταῖς χύτραις καὶ ἐπαφρίζον ἐκχέωσιν. Ἀ. Πλούτῳ. Γραῖς, sprumam significans, legitur in fabula superstiti v. 1207.

108b. Antiatticista p. 95, 29. Ἐμπαίζειν: ἐπὶ τοῦ καταγελάν. Ἀ. Πλούτῳ. Legitur ἐμπαίζειν in Thesm. 975. sed alio significatu.

108c. Antiatticista p. 84, 4. Βλάξ, βλακεῖν, βλακεύεσθαι, καὶ βλάκες, καὶ βλακικῶς. Πλάτων Γοργία, ὁ αὐτὸς Εὐθυδήμῳ, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Adverbio βλακικῶς usus est Av. v. 1323. In Pluto quod huc referri possit nihil legitur praeter κατεβλακευμένως v. 325. Βλάξ ex Aristophane memoratur in Etym. M. p. 198, 57. Βλάξ: ὁ εὐήθης καὶ ἀργὸς καὶ ἀνόητος. Ἀριστοφάνης "Βλάκες (scribe Βλάκες) φυγεργοί." quod φυλεργοί scriptum in eod. Voss. et apud Zonaram vol. 1. p. 390.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

Aeolosiconis duas exstitisse editiones ex Athenaei loco infra allato fragm. 122. intelligitur. Duplex autem Aeolosiconis editio si exstitit, verisimile est verba ex Argumento Pluti infra afferenda ad alteram spectare editionem, priorem vero multo prius actam esse, quemadmodum Pluti editiones duae viginti annorum intervallo disparatae fuerunt, ut paullo ante ostendimus. De argumento et conformatione fabulae insignis est locus Platonii, qui de mediae comoediae indole agens ita scribit (vol. 1. p. 20, 7.), — ἐπέλιπον οἱ χορηγοί. οὐ γάρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγοὺς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδασκεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικά μέλη. τῶν γάρ χορηγῶν μὴ χειροτονουμένων καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἐχόντων τὰς τροφὰς ὑπεξηρέρη τῆς κωμωδίας τὰ χορικά μέλη καὶ τῶν υποθέσεων ὁ τρόπος μετεβλήθη. σκοποῦ γάρ ὄντος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας τοῦ σκώπτειν δήμους καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρὲς ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ συνήθως ἀποσκώπτει διὰ τὸν πολὺν φόβον, Αἰόλον τὸ δράμα τὸ γραφέν τοῖς τραγῳδοῖς ὥς κακῶς ἔχον διασύρει. τοιοῦτος οὖν ἔστιν ὁ τῆς μέσης κωμωδίας τύπος οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλείστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε χορικά οὔτε παραβάσεις ἔχοντα. Araroti filio fabulam hanc docendam tradidisse dicitur Aristophanes in Argumento Pluti (vol. 1. p. 47, 6.), τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμωδίαν ταύτην (Plutum alteram) ἐπὶ τῇ ἰδίῳ ὀνόματι [καὶ] τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα [δι' αὐτῆς] τοῖς θεαταῖς βουλόμενος τὰ ὑπό-

λοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κῶκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα: unde scholiasta Platonis p. 331. Ararotem dicit ἰδίους τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διηγωνισμένον. Quod autem Argumenti scriptor Κῶκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα scribit, si forte Cocalum Aeolosicone priorem habuit, in errore est versatus, ut videtur. Nam Aeolosiconem mediae comoediae fabulam fuisse ex Platonii verbis supra positos intelligitur, Cocalum autem ad novam comoediam pertinuisse infra ostendetur ubi de Cocalo agemus.

Ad hanc fabulam spectat Libanii locus epist. 420. p. 215. φρονεῖ μὲν μεῖζον Ἀλκιβιάδου, ποιεῖ δὲ τὰ Σίκωνος. ὃ τι δὲ οὗτος ἔδρα τὸν Ἀριστοφάνην ἐροῦ. Siconis nomen notum est servile fuisse: vide exempla apud Athenaeum, Sotionis 8. p. 336e. et Eubuli 1. p. 23a. Primarium hoc nomine coquum memorat Soter in Καταγευδομένῳ ibid. 9. p. 378a. cuius primas in Aristophanea fabula partes fuisse coniecit Grauertus in commentatione de media Graecorum comoedia in Niebuhrii Museo a. 1828. p. 60 et 499. Idem compositi nominis formam Αἰολοσίκων similibus exemplis illustravit p. 61. Propter accentum memoratur ab Arcadio p. 12, 21.

109. Athenaeus 3. p. 95e. Ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀ. Αἰολοσίκωνι

Καὶ μὴν τὸ δεῖν, ἀκροκώλια δὲ σοι τέτταρα ἤψησα τακερά.

Brunckius ἀκροκώλιά γέ σοι. Bergkii ἀκροκώλια δὴ

^a καὶ τὸν υἱὸν — βουλόμενος] Repugnant haec verba praecedentibus ἐπὶ τῇ ἰδίῳ ὀνόματι, nisi quis Clintoni (Fast. Hell. vol. 2. p. 111.) sequatur interpretationem, Aristophanem in Pluto Araroti πρωταγωνιστοῦ partes commisisse, duas alias autem comoedias, Cocalum et Aeolosiconem, ei tradidisse dicitur suo ipsius nomine inscriptas produceret. Quod sensit Dobraeus, qui verba καὶ ἐτ' αὐτῆς ab recentiore interpolatore illata eiici voluit. Idem error in excerptis de vita Aristophanis, ubi omissa Aeolosiconis et Cocali mentione haec leguntur p. 36, 8. ἐν τούτῳ δὲ τῇ δράματι (Plutum dicit) συνέστησε τῷ

πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα, δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλούτον. quorum postrema qui scripsit ignoravit, quod antiquior grammaticus cuius verba supra apposuimus annotavit Aristophanem τελευταίαν δεδιδάχεναι τὴν κωμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῇ ἰδίῳ ὀνόματι, non ἐπὶ τῇ Ἀραρότος ὀνόματι. Prudentius igitur in simili excerpto p. 38, 5 haec tantum scripta sunt, τελευταῖον δὲ διδάξας τὸν Πλούτον συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν cet. quibus si post Ἀραρότα addidisset grammaticus τὰ ὑπόλοιπα δύο δράματα, Αἰολοσίκωνα καὶ Κῶκαλον, δι' ἐκείνου καθεῖς, omni ex parte vera dixisset.

σοι. Ad eandem fabulae partem fortasse referendum fragm. 122.

110. Suidas, Ἀγοράσω λέγουσι, τὸ δ' ἀγορῶ βάρβαρον. παραδειγμάτων δὲ μετὰ πάντα, εἰλήθω δ' ὅμως Ἀριστοφάνους ἐξ Αἰολοσίκωνος

Ἄλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἔχρῃν· ὡς ἀγοράσω ἀπαξάπανθ' ὅς' ἂν κελεύς, ὦ γύναϊ.

Eadem omisso fabulae indicio attulit grammaticus Bekkeri p. 331, 26. Commune utrique vitium est ὅσα κελεύεις, emendatum ab Bekkero. Ceterum non apparet cur grammaticus tantopere reprehendat formam contractam ἀγορῶ, quum Attici aliis pluribus huiusmodi formis interdum usi sint, de quibus dixit Buttmannus Gramm. vol. 1. p. 402.

111. Pollux 9, 63. Ἔστι δὲ καὶ τὸ διώβολον ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους “Ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον γένηται μοι.” Post μοι margo Falekenburgii monstrosam vocem ἰδικολλοικόν, non satis perspicue tamen scriptam, addere perhibetur: unde Bergkii restituit

“Ὅπερ δὲ λοιπὸν μόνον ἔτ' ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον, γεγένῃτ' ἐμοὶ δικόλλυβον,

ut τρικόλλυβον dictum est, de quo vid. Pollux 9, 72. et Hesychius s. h. v. Partem veri viderat Adr. Heringa, quum coniiceret ἐγέννησεν ἥδη κόλλυβον.

112. Pollux 10, 104. Τυρόκνηστις ἔστιν — ἐν Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι

Δοῖδυξ, θυεῖα, τυρόκνηστις, ἐσχάρα.

Vesparum v. 938. δοῖδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν comparavit Iungermannus. De voc. ἐσχάρα vid. Phrynichus Bekkeri p. 40, 15.

113. Pollux 1, 79. — κοιτῶν· εἰ γὰρ καὶ Μένανδρος αὐτὸ βαρβαρικὸν οἶται, ἀλλ' Ἄ. ὁ κωμωδοδιδάσκαλος τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ εἰπὼν ἐν Αἰολοσίκωνι

Κοιτῶν ἀπάσαις εἷς, πύελος μί' ἀρκέσει.

De vocabulo κοιτῶν, quod etiam Phrynichus reiecit, dictum ab Lobbeckio p. 252, 253.

114. Pollux 10, 116. ubi de vocabulo λυχνοῦχος agit, ἐν δὲ τῷ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι

Καὶ διαστίλβονθ' ὀρώμεν
ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνοῦχῳ
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

καινῷ Salmasius et alii: vulgo κενῷ. Athenaeus 15, p. 699f. secundum codicem Venetum, ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ ωνομαζόντο . . . φανης ἐν . . . λοσι . . . πα . . . σιν (παρίστησιν Schweigh.) κα . . . στιλ . β θορω ὁμοίως περ ἐν κενῷ λυχνοῦχῳ παντ . . σ ἐξωμίδος. V. 2. λυχνοῦχῳ] De hoc voc. v. Phrynichus Bekkeri p. 50, 23.

115. Pollux 10, 118. “Ὅταν δ' εἶπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης “δυσὸν λυχνιδίον,” δηλὸν ὅτι λύχνια εἶρηκεν, ἀλλ' οὐ λύχνους μικρούς.

116. Hephaestio de metris cap. 9. p. 56. ed. Gaisf. hoc apposuit dimetrorum choriambicorum exemplum ἐξ Αἰολοσίκωνος Ἀριστοφάνους

Οὐκ ἔτος, ὦ γυναῖκες,
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
φλώσιν ἐκάστοθ' ἄνδρες·
δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

Vulgo ἐκάστοτ' ἄνδρες. Ad hanc fabulam fortasse

referendi quos ex Aristophane versus attulit Athenaeus 1. p. 48c. exscriptos ab Eustathio p. 1570, 5.

“Ὅστις ἐν ἡδυόμοις
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δέσποιναν ἐρείδει.

117. Pollux 10, 25. Ἡ δὲ ὀπῇ εἴρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους “Καὶ δι' ὀπῆς καπὶ τέγους.” De adulteris haec dicta esse coniecit Grauertus collato Xenarcho apud Athenaeum 13. p. 569b.

118. Athenaeus 7. p. 276c. Τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δειπνοῦ παρασκευὴν ἔφη, Εἴτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δειπνα; ἴσως διὰ νυκτός; ὡς ὁ χαρίεις Ἄ. ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων οἰονεῖ δι' ὅλης νυκτός. Non potest demonstrari plura in his esse Aristophanis verba quam duo illa διὰ νυκτός.

119. Pollux 9, 89. Ἐν — τῷ Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα ἀκερματίαν ὠνόμασεν.

120. Pollux 10, 24. Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι καὶ κλειδίον. Quod κληδῖον scribendum. Ibid. 128. Ἐν δὲ Ἄ. Αἰολοσίκωνι καὶ σηματοφορεῖον (duo codices σηματοφόρον).

121. Scholiasta Pacis v. 740. Ἄ. ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὀρνισι καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι, καὶ ἐν τοῖς Σφηξί περὶ τούτων φησὶ, τοῦ τε Ἡρακλέους καὶ τοῦ δούλου. Confer quae supra diximus ad Daetalenses p. 181.

122. Aeolosiconis editionem alteram memorat Athenaeus ubi de γηθούσι agit 8. p. 372a. Ἄ. Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ

Τῶν δὲ γηθῶν

ρίζας ἐχούσας σκοροδομίητον φύσιν.

Codex σκοροδόμητον, correctum ab Tourpio. σκοροδομίητον scripserat Stephanus in Thes. vol. 2. p. 678. De γηθούσι vide Schneideri annotationem ad Theophrastum vol. 3. p. 574. Alterum verum apertum est ad tragici sermonis similitudinem esse expressum. In vicinia verborum fragm. 109. haec lecta fuisse coniecit Grauertus in Niebuhrii Museo a. 1828. p. 500. Disertius de Aeolosiconis editione altera testimonium est scholiastae Hephaest. p. 56. ed. tert. Gaisf. Αἰολοσίκων δρᾶμα γέγονε πρῶτον καὶ δεύτερον Ἀριστοφάνους, ὡς καὶ ὁ Πλούτος πρῶτον καὶ δεύτερον.

In Aeolosicone dubitatur an lecti fuerint versus de quibus dictum infra ad Gerytadae fragm. 199.

123. Ad hanc fabulam fortasse referendus Herodiani locus corruptus περὶ μονήρους λέξεως p. 7, 11. ἀλλὰ καὶ ἡ νέα νῆ εἰρημένον — παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν δινσίλλωνι καὶ ἐπιθυμῆσει νέος νῆς ἀμφιπόλοιο. Quae ita videntur esse corrigenda, — ἐν Αἰολοσίκωνι

Καὶ κ' ἐπιθυμῆσει νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.

Quibus verbis in ficto aliquo oraculo, qualia in Equitibus aliisque fabulis prostant, locus esse potuit. Comparandus cum his similis Aristophanis locus in Ecclesiazusis v. 1050. ἔδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἦν ἀνὴρ νέος | νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτήν, πρὶν ἂν | τὴν γρᾶν προκρούσῃ πρῶτον· ἦν δὲ μὴ θέλῃ | πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας, | ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἔστω τὸν νέον | ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένης τοῦ παττάλου.

Κ Ω Κ Α Λ Ο Σ.

Uocalo fabula novae comoediarum formae iacta esse fundamenta ab vitae scriptore traditum est vol. ARISTOPHANES.

1. p. 34, 3. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμωδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ, ἔξ οὗ τὴν ἀρχὴν

λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἔδραματούρησαν. Consentit alius grammaticus ib. p. 35, 24. ἐγένετο δὲ καὶ αἴτιος Ζήλου τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγω δὲ Φιλήμονι καὶ Μένανδρῳ· ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγοῦ (χορηγικοῦ Meinekius) ὥστε μὴ ὀνομασθὶ κωμῳδεῖν τινα καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν καὶ παντάπασιν ἐκλειοπιῶν τῆς ὕλης τῶν κωμῳδιῶν διὰ τούτων αὐτῶν, ἴδιον γὰρ κωμῳδίας τὸ σκῶπτειν τινὰς, ἔγραψε Κῳκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τᾶλλα πάντα ἃ ἐξήλωσε Μένανδρος. Ex quibus probabile fit postremam hanc fuisse poetae fabularum. Eam non suo, sed Ararotis nomine docuit: vide locum grammatici supra memoratum p. 192. Quo factum est ut Araroti tribueretur ab Clemente Al. Strom. 6. p. 752. τὸν μέντοι Κῳκαλον τὸν ποιηθέντα Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους υἱεὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς ὑπαλλάξας ἐν Ὑποβολιμαίῳ ἐκωμῳδῆσεν. De Cocalo, Siciliae rege, fabulosas veterum narrationes collegit Grauertus in Niebuhrrii Museo Rhenano a. 1828. p. 507.

124. Erotianus p. 388. ed. Franz. (p. 134. ed. Klein.) Φῶδες: ἔστι μὲν ἡ λέξις Δωρική, καλοῦσι δὲ φῶδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ πυρὸς ἐν τῷ πυρὶ καθίσωσι, στρογγύλα ἐπιφλογίσματα. — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησὶ

α. Παρέσο κατέτριβεν ἱμάτια. β. κᾶπειτα πῶς φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον; παρέσο eorruptum. Prope ad literas accedit πατρός. φῶδας dicit τὰς ἐκ βαλανείου, de quibus vide scholiastae annotationem ad Plut. v. 535.

125. Athenaeus 4. p. 156b. Καὶ ὁ καλὸς δ' Ἀ. ἐν Κωκάλῳ ἔφη

Ἄλλ' ἐστίν, ὦ πάτερ, κομιδὴ μεσημβρία, ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεῖων. Vulgo ἡνίκα καὶ τοὺς. Brunckius ὀπηνίκα τοὺς.

126. Harpocrat. Πῳμαλα: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. — πολὺ δὲ ἐστὶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀ. α. Λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; β. πῳμαλα· οὐδ' εἶπον οὐδέν.

Suidas, Πῳμαλα: κείται — παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὅφ' ἐν πῳμαλα. V. 1. ἢ λοιδορία vel διαλοιδορία Tournius.

127. Photius p. 658, 14. Ὄδε: οὐ μόνον τὸ οὐτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς. — Ἀ. Κωκάλῳ Ἐκδότω δέ τις

καὶ ψηφολογεῖον ὡδε καὶ δίφρῳ δύο. Eadem Suidas s. v. ὡδε, ubi ψηφολόγον. Photii codex ψηφολογίον.

128. Athenaeus 11. p. 478d. Κοτὺλη. Ἀ. Κωκάλῳ Ἄλλαι

ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Θασίου μέλανος μεστὸν * * κεραμευόμεναις κοτύλαις μεγάλαις [ἔρχεον ἐς] σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον.

[ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος οἶνου ἀκράτου.]

V. 2. Indicavi lacunam. V. 3. Seclusi ἔρχεον ἐς. οὐδένα κόσμον Tournius Emend. vol. 2. p. 94. Libri οὐδὲν ἄκοσμον. ἔρωτι — ἀκράτου delenda esse vidit Tournius.

129. Pollux 7, 162. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τέφος οὐ μόνον οἱ νῦν κέραμον ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀ. ἂν εἰκοὶ καλεῖν εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ “Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευες | ἱμᾶν ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.” ἱμᾶν addidi ex Kulnii coniectura.

130. Macrobius Saturnal. 5, 18. “Apud quos (Graecos) proprie in aquae significatione ponebatur Achelous, neque id frustra. nam causa quoque eius rei cum cura relata est. Sed priusquam causam proponam, illud antiquo poeta teste monstrabo, hunc morem loquendi pervagatum fuisse ut Achelous pro quavis aqua dicerent. Aristophanes vetus comicus in comoedia Cocalo sic ait. ἤμουν ἄτριον βόρος. ἤτειρεν γάρ τοι μ' (τοῖ μ' om. cod. Paris.) οἶνος οὐ μίγεις (MEIZaC codex Paris.) πόμ' Ἀχελῷψ. gravabar, inquit, vino, cui aqua non fuisset admixta, id est vero.” Versus videntur esse glyconeis sic fortasse corrigendi

ἤμουν ἄτριον βόρος·

κᾶτειρε γάρ οἶνος οὐ

μίγεις Ἀχελῷψ.

131. Zenobius 6, 47. Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος: μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἴρηται δὲ παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται.

132. Hesychius, Ἰπνός (vulgo ἰπνός): — Ἀ. δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν κοπῶνα οὕτως εἶπεν. Pollux 5, 91. τὸν δὲ κοπῶνα καὶ ἵπνον Ἀριστοφάνης καλεῖ.

133a. Stephanus Byzant. s. v. Κόρινθος, — καὶ κορινθιάζομαι τὸ ἑταίρειν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταίρων. ἢ τὸ μαστροπεῖν. Ἀ. ἐν Κωκάλῳ.

133b. Pollux 4, 187. Καὶ στραγγουρία, ὡς Ἀ. ἐν Κωκάλῳ.

134. Ad Cocalum Brunckius probabiliter rettulit locum Gellii 19, 13. repetitum a Frontone p. 446. ed. Mai. Rom. “νάνους enim Graeci vocaverunt brevis atque humili corpore homines, paulum supra terram exstantes, idque ita dixerunt adhibita quadam ratione etymologiae cum sententia vocabuli competente, et, si memoria, inquit (Apollinaris), mihi non labat, scriptum hoc est in comoedia Aristophanis, cui nomen est ἀκαλῆς.” Fluctuant libri inter ἀκαλῆς, ἀκλαῖς, ἀκλανῆς, ἀκλανῆς. νανοφυεῖς in Pace dixit v. 786.

Α Ν Α Γ Γ Ρ Ο Σ.

Anagyro fabulae nomen non ab demo, qui Ἀναγρούς dictus fuit, sed ab heroe videtur esse impositum, de quo multa collecta sunt in Thesouro Stephani. Quod perspectrum se habuisse ostendit Elmsleius annotatione ad Acharn. v. 177. nec fugit Hemsterhusium ad Polluc. 9, 72.

135. Etymolog. M. p. 207, 53. s. v. βουκέφαλος (Gudian. p. 113, 47.) “Ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι δηλοῖ Ἀ. ἐν Ἀναγύρῳ

Μὴ κλᾶ' ἔγω σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι. καὶ πάλιν “Ψήχει ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατιαν.” Vulgo κλαί'. Altero versu apud poetam hand dubie Ψήχει δ' ἡρέμα fuit, si metrum fuit anapaesti-

cum: sin iambicum, Ψῆχ' ἡρέμα scribendum erit eum Dobraco in fine trimetri vel ψήχετ' ἡρέμα eum Coheto Mnem. vol. 4. p. 127.

136. Photius p. 346, 16. et Suidas, Ὁρθοπλήξ ἵππος: ὀρθὸς ἐπαρμόμενος καὶ πλήσσω. Ἀ. Ἀναγύρῳ Ὡς δ' ὀρθοπλήξ· πέφυκε γὰρ δυσγάρταλις.

Apud Photium ὀρθοπλήξ bis. Tria postrema verba alteri personae tribuit Dobraeus. ὀρθοπλήξ πέφυκε καὶ δ. Kusterus. De vocabulo δυσγάρταλις dietum ab Schneidero ad Xenoph. de re equestri 3, 10. Phrynichus Bekkeri p. 37, 1. Δυσγάρταλος ἵππος: ἐπὶ τῶν ψήχεσθαι δυσανασχετούντων τίθεται.

137. Pollux 10, 74. Καὶ τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου

Ἄ. ἐν Ἀναγύρῳ λέγει, Aristophanis verba sine nomine auctoris apposita sunt in Etymolog. M. p. 677, 40. ubi πινγέα per φιδόν explicatur, “Περίθες σεαυτῷ τὸν πινγέα.” Ex veteri lexico suo attulerat H. Stephanus in Thesaurō.

138. Pollux 10, 55. Τὴν δὲ ψήκτραν — Ἄ. ἐν Ἀναγύρῳ εἶρηκεν.

139. Pollux 10, 56. Στόμια δὲ πριονωτὰ ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἄ.

140. Athenaeus 8. p. 385f. Τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους

Εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὠπαρίοις ἐκάστοτε, ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. Vulgo παραμύθημ'. Correx. Brunckius. Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 53, 5. Ὁπαρίον; τὸ ὄφον, οὐχὶ τοὺς ἰχθύς. οἱ δὲ νῦν τοὺς ἰχθύς λέγουσιν.

141. Athenaeus 14. p. 650e. Τῶν γὰρ ἀπυρρήνων (ροῶν) Ἄ. ἐν Γεωργίῳ μνημονεύει. καὶ ἐν Ἀναγύρῳ “Πλὴν ἀλεῦρου καὶ ῥόας.” καὶ ἐν Γηρυτάδῃ.

142. Photius p. 311, 15. et Suidas, Ξυννένοφε: ἐπινεφῇ καὶ συννεφῇ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἄ. Ἀναγύρῳ Καὶ Ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾶ μάλ'· εὐ.

Dobraeus μάλ' αὖ. Ad hunc locum fortasse spectavit grammaticus ex codice Parisino editus in appendice ad Orionem p. 181, 10. Νείφω: νέφος γὰρ καὶ νένοφεν ὁ μέσος παρακείμενος παρὰ Ἀριστοφάνει: unde corrige alium ibidem p. 187, 20. Photius p. 294, 10. Νένοφεν: νενέφωται.

143. Photius p. 315, 22. et Suidas, Ὀδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: τὸ λεγόμενον. Ἄ. Ἀναγύρῳ

“Ὀρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρήν.

144. Pollux 9, 64. Ἐν δὲ τῷ Ἀναγύρῳ τὰ τρία ἡμιβόλια τριημιβόλιον εἶρηκεν

Ἐν τῷ στόματι τριημιβόλιον ἔχων.

145. Pollux 9, 72. Σύμβολον βραχὺ νομισμάτιον — διελέγχουσι (Aristophanes et Archippos) δὲ αὐτὸ σμικρόν τι δύνασθαι, Ἄ. μὲν ἐν Ἀναγύρῳ λέγων

α. Τοῦτ' αὐτὸ πρᾶττω, δὴ ὀβολῷ καὶ ἑμβολῶν ὑπὸ τῷ πικλίντρῳ. β. μὴν τις αὐτ' ἀνείλετο;

146. Athenaeus 4. p. 133b. “Ἦσθιον δὲ καὶ κερκῶπας ἀναστομώσεως χάριν. Ἄ. Ἀναγύρῳ

Πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν

καὶ κερκῶπην θηρευσμένην

καλάμῳ λεπτῷ.

ἐραμαι] ἐρᾶ codex. Correctum ex Euripidis Hippol. 219. Πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι | καὶ παρὰ χαίτην ξανθὴν ῥῖπαι —.

147. Athenaeus 7. p. 301a. Ἐφητὸς ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυῶν. Ἄ. ἐν Ἀναγύρῳ “Οὐχ ἐφητῶν λοπάς ἐστιν.” Conf. Poll. 6, 51.

148. Scholiasta Avium v. 1292. Ὁ Πέρδιξ ὄνομα καπήλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ

Καὶ μὴν Πέρδιξ χθές γ' ἦν χωλός.

γ' addidit Porsonus.

149. Suidas s. v. ἀπληγίος et Bekkeri Anecd. p. 425^c 20. Ἀπληγίς: ἱματίδιον σύμμετρον. Ἀναγύρῳ Ἄ.

Ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

150. Photius p. 387, 7. et Suidas, Παραλοῦμαι: παροϊμακῶς· εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλοῦναι τοὺς πένητας. Ἄ. Ἀναγύρῳ [ρους ἔαν.

Ἀλλὰ πάντας χρή παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγον συνεισέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι. Ex Tagenistis παραλοῦται attulit Pollux 7, 168. σπόγγους] Eustathius p. 1604, 18. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν πάλαι χρηστῶν λεκτῶν παρέφθαρται, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σπαρτζῖον, σπαρτίον ὀφείλον λέγεσθαι κατὰ τὴν ἀνέκαθεν χρεῖαν. εὐρήθη γὰρ ποτε τοῖς λουομένοις ἀντὶ σπόγγων πλέγμα τι ἀπὸ σάρτων ὡς εἰκός. καὶ λέγεται Ἄ. παραδηλοῦν αὐτὸ ἐν δράματι καλουμένῳ Ἀναγύρῳ. Aristophanes σπόγγους scripserat.

151. Suidas, Ἀμφιανακτίζειν: ἄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον —. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Εὐναίᾳ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ. Εὐναία ex Εὐνεΐδαίς, quod probavi Meinekio Com. vol. 1. p. 59., vel Πυλαία Cratini corruptum videtur.

152. Pollux 7, 64. Ἀναχύρτων δὲ τὸν πηλὸν Ἄ. ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

153. Suidas, Ἀργεῖοι φῶρες: ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμωδούνται. Ἄ. Ἀναγύρῳ. Conf. Proverb. Vat. 2, 49.

154. Pollux 10, 76. Ἐξεστὶ δὲ αὐτὸ (vasculum vomituris porrigendum) καὶ λεβήτιον καλέσαι, καὶ σκάφην εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης. Ad dicit codex Falcenburgerianus καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐν τι ἐνποδολογίῳ ἐμοῦμεν. Quae nemo emendavit. Initium et exitum tetrametri καὶ μὴν σκάφη 'στ' et ἐμοῦμεν agnoscere sibi videbatur Bentleius in epistola ad Hemsterhusium p. 87. Χημὶν σκάφην δὲς νῦν τινα πτόλον θ', ἴν' ἐξεμῶμεν Fritschius ad Ran. p. 305.

155. Pollux 10, 114. Τὸ ὑπόθημα τοῦ ὄλμου ὑφόλμιον, ὡς Ἄ. ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ο Ι

Γεωργούς fabulam ut consilio et argumento Paci simillimam fuisse ex fragmentis colligitur, ita tempore proximam fuisse credibile est: de quo ab Suetonio dictum in commentatione de Γῆρα p. 29.

156. Plutarchus in vita Nicias c. 8. p. 528a. exposita Pyli expugnatione, quam ab Nicia, qui praefectus Atheniensium copiis fuerat, desperatam perfecerat suffectus illi Cleo, ita pergit: καὶ τοῦτο τῷ Νικίᾳ μεγάλην ἡνεγκεν ἀδοξίαν. οὐ γὰρ ἀσπίδος ῥίψης, ἀλλ' αἰσχίον τι καὶ χεῖρον ἔδδοκει τὸ δειλίᾳ τὴν στρατηγίαν ἀποβαλεῖν ἐκουσίως καὶ προέσθαι τῷ ἐχθρῷ τηλικούτου κατορθώματος ἀφορμὰς αὐτὸν ἀποχειροτονήσαντα τῆς ἀρχῆς. σκώπτει δ' αὐτὸν εἰς ταῦτα πάλιν Ἀριστοφάνης ἐν μὲν Ὀρνισιν (v. 638.)

οὕτω πως λέγων “καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γέ πω | ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,” ἐν δὲ Γεωργίοις ταῦτα γράφων

α. Ἐθέλω γεωργεῖν. β. εἴτα τίς σε κωλύει;

α. ὅμεις· ἐπεὶ δίδωμι χιλιάς δραχμὰς,

ἔάν με τῶν ἀρχῶν ἀφήτε. β. δεχόμεθα·

δισχίλια γὰρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

De Avium loco falli videtur Plutarchus. Quo enim tempore illa fabula acta est, de Sicula expeditione, quam dissuaserat Nicias, spectatores potius cogitare debuerunt quam de rebus diu ante ad Pylium gestis.

157. Scholiasta Equium v. 959. Μολγὸν γε- νέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου: — Σύμ-

μαχος· ἔοικε χρησμός τις εἶναι. ἐν γὰρ τοῖς Γεωργοῖς οὕτως ἔχει

“Ὅτω δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει;

ἔμοι μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀκήκοας; V. 1. ὅτου — πόλει; Brunckius, quo recepto soi fortasse in μοι mutandum. V. 2. “Lege ἔμοι μὲν ἐπὶ τὸν μολγόν· οὐκ ἀκήκοας; eiecto εἶναι, quod leviter corruptum est ex ἱέναι.” Porson. Adversar. p. 279. Ad hanc fabulam Brunckius probabiliter rettulit verum ab Polluce allatum 10, 187. — οὐδὲν κωλύει καὶ μολγὸν εἰπεῖν, ὅς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντίνων γλῶτταν βόειος ἀσκός· — καὶ Ἄ. δὲ χρησμόν τινα παίζει,

Μή μοι Ἀθηναῖους αἰνεῖθ', οἱ μολγοὶ ἔσσονται· τὸ ἄπληστον ὑπαινιττόμενος. Libri αἰνεῖτε οἰμολγοί, ἀνεῖτε ἀμολγοί, ἀνεῖται μόλγοι. Quum αἰνεῖτε οἰμολγοί sit in libro optimo Parisino, scripsi αἰνεῖθ', οἱ μολγοὶ ἔσσονται. Bernhardys in Eratosthen. p. 210. coniecerat αἰνεῖν· μολγοὶ γὰρ ἔσσονται.

158. Athenaeus 3. p. 111b. Ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται ἥτοι ὅτι ὀβολοῦ πιπράσκειται, ὡς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὑπτᾶτο. Ἄ. Γεωργοῖς Εἰτ' ἄρτον ὀπτιὸν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Ex Pelargis ὀβολίας ἄρτους, τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους memorat Antiatticista Bekkeri p. 111, 7. Photius p. 313, 20. Ὁβελίας ἄρτος ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτύμενος. Idem p. 314, 1. Ὁβελίας ἄρτος· περιεπλασμένος μακρῷ ξύλῳ καὶ οὕτως ὀπτύμενος. γίνεταί δὲ παραμήκης καὶ γαστρώδης.

159. Athenaeus 11. p. 460d. — Τὸ κυλικεῖον τοδὶ εἴρηται γὰρ οὕτως ἢ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Γεωργοῖς

“Ὅσπερ κυλικεῖον τοῦθόνιον προπέπταται.

160. Etymol. M. p. 234, 35. Γλιχόμενος· καρτερῶν ἢ ἐπιθυμῶν. Ἄ. ἐν Γεωργοῖς

Τί δῆτα τοῦτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει; Vulgo γλίχη.

161. Priscianus 18. p. 1212. Putsch. (vol. 2. p. 374. ed. Hertz.) “Φαθὶ λέγων. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς Εἰ γ' ἐγκικλίσαιμ', ἔξολοίμην, φαθὶ λέγων.

Inveniuntur et nostri abundantia utentes ut, loquere dieens et stude properans et similia. Verba poetae emendavit Bergk. In cod. Monacensi eirekia ΜΑΞΟΛΟΙΜΕΝ ΦΑΕΙΑΤΟΝ. in aliis ΕΙΓΕΚΙΛΙΚΙΑΙΜΑ. Alterum autem quod affert Priscianus *stude properans* ad locutionem Graccam spectat ταχύνας σπεύσον, qua Sophocles usus est Liac. 1164. Quod σπεύδε ταχέως dixit Aristoph. Equitum v. 498.

162. Hephæstio de pæonicis tetrametris agens c. 13. p. 78. Ἐκ τῶν Ἄ. Γεωργῶν

Ὡ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττικῇ, χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὐθαρ ἀγαθῆς χθονός. et paullo post, ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἄ. ἐποίησε τὸν τέταρτον παῖνα ἀντὶ τοῦ πρώτου

Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν. Marcus Antoninus 4, 23. Ἐκεῖνος μὲν φησι, Πόλι φίλη Κέκροπος, σὺ δὲ οὐκ ἔρεῖς, Ὡ πόλι φίλη Διός; Vide Hemsterh. ad Plut. v. 772.

163. Stobæus Flor. 55, 2. Ἀριστοφάνους Γεωργῶν Εἰρήνην βαθύπλουτε καὶ Ζευγάριον βοεικόν, εἰ γάρ ποτ' ἔμοι παυσάμεν' τοῦ πολέμου γένοιτο σκάφαι κάποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διεκλύσαι τῆς τρυγῆς ἄρτον λιπαρὸν καὶ βάφανον φέροντι. Γεωργῶν] Νήσων Arsenius. Qui hoc fragmentum cum alio quod ex Νήσοις inferius attulit Stobæus quanquam ab se omisso commiscuisse videtur. Prima verba ad similitudinem loci Euripidei, quem ex Cres-

phonte ibidem apposuit Stobæus, composita sunt, Εἰρήνην βαθύπλουτε καὶ | καλλίστα μακάρων θεῶν. βοεικόν dedi pro vulgato βοικόν. V. 2. Addidi ποτ'. Ita in Pace v. 346. εἰ γάρ ἐκγένοντ' ἰδεῖν ταύτην μέποτε τὴν ἡμέραν. V. 3. σκάφαι] σκάφαιτ' codex Vossianus, Arsenius, Trincavellus. σκάφαντ' codex A, ut videtur. κάποκλάσαι] Vulgo ἀποκλάσαι.

τε addidit Brunckius. Ceterum non in quattuor, sed in duos hæc verba versus eram descripturus, si chartarumstrarum forma permetteret. Idem de similibus dictum esto, veluti Sophoclis Philoctetæ v. 689. 690.

πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος κλύων,

πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεον· ubi numerum continuari versus antistrophici docent 704. 705.

παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι πόρου, ἀνίκ' ἔΞανειν δακέθυμος ἄτα.

164. Athenaeus 3. p. 75a. Λακωνικοῦ δὲ σύκου μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς Ἄ. ταδὶ λέγων

Συκάς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς· τοῦτο γάρ τὸ σύκον ἔχθρον ἐστί καὶ τυραννικόν· οὐ γάρ ἦν ἀν μικρὸν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

165. Athenaeus 14. p. 650e. Τῶν γὰρ ἀπυρήνων (ῥοῶν) Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει. Vide fragm. 141. 228.

166. Harpocratio, Κῶδεια· τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν. Ἄ. Γεωργοῖς “Ἀγαθὴν γε κῶδειαν”. Libri κωδία et κωδιαν, de quo vitio dixi in Thesaurο vol. 4. p. 2173. Recte κῶδεια apud Suidam.

167. Etymolog. M. p. 326, 20. Ἐλατίζειν· τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἄ.

168. Etymolog. M. p. 634, 38. Ὀρχατος· — καὶ Ἄ. τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον (μετόρχμιον scholiasta Theocriti 1, 48.) ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς. Vocabulo μετόρχιον utitur in Pace v. 572.

169. Pollux 9, 69. Χαλκίον — ἐν τοῖς Ἄ. Γεωργοῖς σαφῶς ἐπὶ λουτροῦ εἰρημένον

ἘΞ ἄστεως νῦν εἰς ἄγρον χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν.

Vulgo πάλαι δι' ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ ἔλλουσάμενον κολάζειν. Emendavit Porsonus.

170. Zenobius Proverb. 2, 27. Αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον· μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος εἰς ὑποδοχὴν μισθοιμένων. Comparandæ cum his Hesychii et Photii glossæ, Μελιτέων οἶκος· ἐν τῷ τῶν Μελιτέων (τῶν M. om. Photius) δῆμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος, εἰς δὲ οἱ τραγῳδοὶ φοιτῶντες ἐμελέτων. Corrupte Etym. M. p. 576, 39 et Bekk. Anecd. p. 281, 25. Μελετών· οἶκος ἐν ᾧ οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων. Quæ Zenobius excepserat defecta et antiquitas corrupta sunt. Verba hæc fere fuisse videntur, Μελιτέων οἶκος· ἐπὶ τῶν ἰδίων οἶκον μὴ κεκτημένων, ἀλλ' ἐπὶ μισθῷ οἰκοῦντων. μέμνηται αὐτῆς cet. Αὐτῷ ante μελητέον vel Μελιτέων positum errori alicui deberi patet, etsi hodie inexplicabili, de quo nihil prodest incertas protulisse conjecturas, quales plures mihi sunt in promptu. In fine recte Bergk. eἰς ὑποδοχὴν τραγῳδῶν μισθοῦμενος.

171. Plato in Euthydemo p. 294d. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, Εὐθύδημε· τὸ γὰρ λεγόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις. ad hunc locum scholiasta p. 97. ed. Ruhnke. (369. Bekker.) Καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις· ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεις. ἐπὶ τῶν αἴσια ἀγγελλόντων. πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἄ. Γεωργοῖς καὶ Πλά-

των Εὐθυδήμῳ. In lemmate Bekkerus posuit καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sed vera scriptura est καλὰ δὴ παταγείς. Ita enim hoc proverbium recte scriptum apud Hesychium, Photium, Suidam. Vide Hesychii interpretes vol. 2. p. 117.

172. Pollux 7, 201. Πορνεύτριαν ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἔφη.

173. Harpocratio, Σηράγγιον: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἑκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀ. ἐν Γεωργοῖς. Σηράγγιον scribitur apud Photium p. 509, 510. Σηράγγειον: χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς. Σηράγγειον: τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου. καὶ ἥρψον ἐν αὐτῷ. Vide Hesychii interpretes vol. 2. p. 1175. et Schoemann. ad Isaemum p. 339.

174. Photius p. 543, 7. Στρέψα: πόλις τῆς Θράκης. καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι. Στρεψαῖους: Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς. Vide annotationes ad Hesychium vol. 2, p. 1278. Nihil cum his commune habet Στρεψαῖος Ἑρμῆς ap. Theognost. Can. p. 53. de quo dixi ad Pluti v. 1154.

175. Pollux 10, 69. Τραπεζοφόρον—εὐρον—ἐν τοῖς Ἀ. Γεωργοῖς—ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος ἢ ἐπὶ τῶν τοῖς ἀρχουσιν αἱ μυρρίνας.

176. Scholiasta Platonis p. 330. Bekker. Μέλητος φαῦλος τραγωδίας ποιητής. — ἐν δὲ Γεωργοῖς (Ἀριστοφάνης) ὡς Καλλιᾶν περαίνοντος αὐτοῦ (Καλλίου περαίνοντος αὐτὸν Bergkii) μέμνηται. Calliam dicit Hipponici filium, Atheniensium opulentissimum. Conf. fragm. 376.

177a. Scholiasta Avium v. 1698. Γοργῖαι τε καὶ Φίλιπποι: ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν. — τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης (ita codex Leidensis: Ravenas ἀριστοκλῆς).

177b. Suidas, Ἀτρέα καὶ καθόλου τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὖς συμφώνῳ παραληγομένων αἰτιατικὰς μηκύνοσαι, τὰς δὲ καθαρὰς τοῦ εὖς συναίρουσαι, χοᾶ καὶ Μηλιά καὶ Σουνιά. Ἵωνες δὲ συστέλλουσι τὰς προτέρας, Ἀτρέα καὶ Πηλέα βραχέως λέγοντες. διὸ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν, εἰ μὴ μέτρον ἀναγκάζει. καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ὁμοίως. τὸ γὰρ συστέλλειν ἱακόν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς, “καχέτας καὶ μεγακλέας καὶ μαλακοὺς.” Quinque postrema verba ex totidem codicibus supplere Gaisfordus. Nomina in ἡς quum dicit, contracta dicit, velut Ἡρακλῆς, Καλλικλῆς, Περικλῆς, Θεμιστοκλῆς. Aristophanis igitur verba fortasse fuerunt

— Λάχητα, Μεγακλέα κἄλλους —

De Lachetis nomine etiam Bergkii cogitavit quum conieceret

— Λάχητας, Μεγακλέας καὶ Λαμάχους, grammaticum hunc versum temere hic ubi non de accusativis numeri pluralis, sed singularis agitur, adscripsisse, aut plura apud Suidam intercides ratus: quorum neutrum est probabile.

177c. Suidas, Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν —: οὗτοι ὡς ὕδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκμυμψοῦντο. καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησὶ καὶ ἐν Τριφάλῃτι.

Γ Η Ρ Α Σ.

De huius fabulae argumento et dispositione eximiam commentationem Suevernius edidit Berolini a. 1827. Ex qua nos pro consilio nostro tantum afferemus quantum non in sola coniectura positum est, sed ex fragmentis, quae pauca supersunt, non fallaci ratione videtur colligi posse. Ac primo quidem illud verissime dixisse arbitror Suevernum, chorum ex senibus fuisse compositum, qui senectutem tanquam serpentes autem, quae ipsa quoque γῆρας dici ab Graecis solet, abiecisae fingerentur, simili invento atque in Equitibus Demum recoctum, hoc est inveteratis malis suis liberatum, prodire videmus. Quo peracto senes multa edidisse videntur iuvenilis documenta petulantiae et lasciviae, cuius indicia quaedam in fragmentis supersunt. Ex quibus probabile fit idem fere huius fabulae atque Equitum consilium fuisse, ut non ostenderentur tantum populi Atheniensis vitia, sed etiam tollendorum eorum ratio lepido invento monstraretur. Nec tempore multum ab Equitibus remota fuisse videtur.

178. Athenaeus 3. p. 109f. Κριβανίτην. τούτου μνημονεύει Ἀ. ἐν Γῆρα· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπῳλιν διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλλόντων (codex ἀποβαλλόντων: sed aoristus requiritur, ut γῆρας ἐκδύς est in Pace v. 376. et ἀποσεύσασθαι τὸ γῆρας Lys. v. 667.)

α. Τουτί τί ἦν τὸ πράγμα; β. θερμούς, ὧ τέκνον.

α. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; β. κριβανίτας, ὧ τέκνον. Ita codex Venetus: apographa κριβανίτας πάνυ δὲ (vel δὲ πάνυ) λευκοὺς ὧ τέκνον. Quae ex epitomae verbis interpolata videntur κριβανίτας δὲ λευκοὺς ἄρτους Ἀ. που φησί.

179. Athenaeus 7. p. 287d. Βεμβράδες. — Ἀ. Γῆρα ταῖς πολιδόχρῳσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

180. Pollux 6, 69. Ὁ δ' Ἀ. ἐν τῷ Γῆρα λέγει

Ὁξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβός, τεύτλιον,

ὑπότριμμα, θρίον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον.

Codex Falekenburgii ὑποτρίκομμα. unde ὑπότριμμα restitui pro περίκομμα. Diogenes Laertius 4, 18 de Polemone, ἦν οὖν ἀστείος τις καὶ γενναῖος, παρητημένος ἂ φησιν Ἀ. περὶ Εὐριπίδου ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτὰ, (codd. ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτὰ, et eadem fere corruptela ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτὰ apud Suidam s. v. Ὀξωτὰ.) ἄπερ, ὡς ὁ αὐτὸς φησι,

Καταπυγροσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

Sensum obscenum verborum κρέας μέγα annotatione sua indicavit Menagius. Idem ad καταπυγροσύνη Hesychii glossam attulit, Καταπυγροσύνη: ἡδονὴ μεγάλη.

181. Pollux 4, 180. Ἀ. ἐν τῷ Γῆρα φησὶν

Ὁφθαλμιάσας πέρυσιν εἴτ' ἔσχον κακῶς,

ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος εἴτ' ἱατρώ.

182. Pollux 9, 39. Καὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκοδομημάτων οἰκία καὶ συνοικία καὶ οἰκίας περιδρομος, ὡς ἐν τῷ Γῆρα Ἀ.

Ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας.

Idem 7, 125. hunc locum propter vocabulum περιδρομος affert, ubi ex pro ἐπὶ scriptum. Tum libri συνοικίας.

183. Pollux 10, 74. Ἐν δὲ τῷ Γῆρα ἔφη

Υδρίαν δανεῖζειν πεντέχουν ἢ μείζονα.

ὥστε οὐ μόνον ὕδατος, ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγρεῖον ἢ ὕδρια. ἔφη Bentley pro ἐφ'.

184. Pollux 10, 104. Ἀριστοφάνους γοῦν ἐν Ἱπ-

πεύσιν ὁ μάγειρος λέγει “μαχαίρων τε πληγὰς,” ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Γῆρᾳ ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἶρηκε “Κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.”

185a. Grammaticus Bekkeri 1. p. 430, 15. Ἀπολογίσασθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι τὸ ἐπεξελεῖν ἕκαστα. Ἀριστοφάνης ἐν τῇ ᾠδῇ Γῆρᾳ “ἐγὼ δ’ ἀπολογίζεσθαι τε καὶ ἐπ’ ἀνθρώπων.” Quae ex duabus glossis conflata esse vidit Meinekius Com. vol. 5. p. 61. altera Ἀπολογίσασθαι: τὸ ἐπεξελεῖν ἕκαστα. Δημοσθένους (c. Timocr. p. 731: cuius nomen addidi ex Suida s. v. Ἀπολογίζω.) altera Ἀπολοπίζεσθαι (hoc restituit Fritzsche) ἐν τῇ ᾠδῇ: Ἀριστοφάνης Γῆρᾳ “Ἐγὼ δ’ ἀπολοπίζεσθαι γε καὶ τὰν ἀνθρώπων.

Nam λοπίζω et ἀπολοπίζω dixerunt Attici veteres, non λεπίζω et ἀπολεπίζω: quod notarunt Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 25, 26. Ἀπολοπίζεσθαι διὰ τοῦ ὁ τὴν τρίτην, οὐ διὰ τοῦ εἶ. et Photius p. 230, 10. Λοπίζεσθαι: οὐ λεπίζεσθαι.

185b. Bekkeri Anecd. p. 383, 18. Ἡ Γῆρᾳ (codex tibi, quod correxit Dobraeus)

“Ἐδεῖ δέ γε βληθεῖσαν εἰς Ἀλμυρίδας
— — — τηδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα.

V. 1. δέ γε] δέ γε σε codex. De nomine Ἀλμυρίδας vide quae in Thesouro collecta sunt vol. 1. p. 1560.

V. 2. — — —] γυναῖκι Bergkii.

186. Bekkeri Anecd. 1. p. 449, 14. Ἀρχηγέται: ἡγεμόνες οἱ ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν. Ἡ Γῆρᾳ “Ὁ δὲ μεθῶν ἡμεῖ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας. Codex ἡμεῖς. Correxuit Bekkerus.

187. Phrynichus p. 367, ed. Lobeck. Διονύσιον (immo Διονυσίον): ἀπαίδευτον οὕτω λέγειν, δέον βραχύνειν τὴν σι συλλαβὴν· οἱ γὰρ ἐκτείνοντες παρὰ τὴν τῶν Ἀττικῶν διάλεκτον λέγουσι. χρὴ οὖν Ἀριστοφάνει ἀκολουθοῦντας λέγειν. ἐν γὰρ τῇ Γῆρᾳ φησὶ α. Τίς ἂν φράσειε ποῦ ὅτι τὸ Διονύσιον;

β. ὅπου τὰ μορμουλκεῖα προσκρεμάννυνται.

V. 1. Διονύσιον] Aliud exemplum praebebat fragm. 216.

V. 2. Etymolog. M. p. 590, 52. Μορμουλκεῖον προπεριπᾶται. ἔστι προσωπεῖον ἐπιφοβόν. Ἡ Γῆρᾳ. De his versibus dictum ab Suevernio p. 19.

188. Priscianus 18. p. 1191. Putsch. (vol. 2. p. 330, ed. Hertz.) Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Similiter nos. Aristophanes Γῆρᾳ “Σὺ δ’ οὐχ ἡγῆ μ’ οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.” Codex Tegerns. ΓΕ-

Ε
ΡΑΥΣΥΔΟΥΣ ΗΜΕΡΑΣ. Codex Monac. ΓΗΡΑΥΣΥΔΟΥΧ ΗΓΗΜΟΥ ΗΔΗ ΟΛΙΓΑΣ ΕΜΕΡΑΣ. Ex aliis enotatum CY ΔΟΥΚΕΓΗΜΟΥ. Recte C. F. Hermannus in Annal. Heidelberg. a. 1829. p. 1216.

α. Σὺ δ’ οὐκ ἐγῆμω; β. νῆ Δί’ ὀλίγας ἡμέρας.

Postrema trimetri verba fuisse νῆ Δί’ ὀλίγας ἡμέρας viderat Scaliger.

189. Scholiasta Equitum v. 577. Στλεγγίς γάρ ἡ ξούτρα, καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. καὶ ἀλλαχοῦ Γῆρᾳ

Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ’ ἔχοντα.

Eadem habent scholiasta Platonis p. 334, ed. Bekker. Photius p. 537, 14. et Suidas s. v. στλεγγίς.

190. Athenaeus 4. p. 133a. Ἐχρύντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμωσιν βρώμασιν, ὥσπερ ταῖς ἀλμάσιν ἐλάας, ἃς κολυμβάδας καλοῦσιν. Ἡ Γῆρᾳ φησὶν

“Ὡς πρεσβύτα πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἐταῖρας, ἢ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ὡς ἐλάας στιφράς;

V. 2. addidi καὶ. Verba explicuit Suevernius p. 16.

191. Aelianus de N. A. 12, 9. Κίγκλος —. μέμνηται δὲ τοῦ ὄρνιθος τοῦδε Ἡ.—ἐν τῇ Γῆρᾳ Λορδοῦ κικκλοβάταν ρυθμόν.

Conf. fragm. 94.

192. Scholiasta Nicandri Theriacor. v. 295. Βαῖον δὲ πλόον νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζὴν, τὴν πορείαν. — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Γῆρᾳ γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ Ζεῦγους ὄνων ὀχουμένην παράγει τινὰ ἐρώντα αὐτῆς, ἢ καὶ ἐρεθίζουσα φησι πρὸς αὐτόν,

Ἀποπλευστέον ἐπὶ τὸν νυμφίον, ψ̄ γαμοῦμαι τήμερον.

Ἀποπλευστέον ἐπὶ Τουρίου Emend. vol. 2. p. 83. Librorum corruptelae sunt ἀπόπλει σε τέ ἐπὶ, ἀπόπλεισε τί ἐπὶ, ἀπέπλεισε τεὸν ἐπὶ, ἀπέπλεις τεὸν ἐπὶ. Numeri sunt glyconeī, quorum in initio ἀλλ’ aut similem voculam omisit scholiasta. τήμερον Brunckius pro σήμερον.

193. Photius p. 256, 7. Μελιτέα κάπρον: Ἡ Γῆρᾳ λέγει ἀντὶ τοῦ Εὐκράτης, ἐπεὶ δασύς ἐστι. καὶ γὰρ ἄρκτον αὐτόν ἔλεγον· ἢ ὅτι μυλωνας εἶχεν, ἐν οἷς ἐτρέφοντο σὺς. Hesychius, Μελιτεὺς κάπρος: τῶν γὰρ δῆμων Μελιτεὺς ἐστι. καὶ σὺν αὐτόν (σὺν αὐτῷ codex) ἀντικρυς ἐκάλουν, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα, ἐπεὶ καὶ ἄρκτον αὐτόν φασι πολλαχοῦ, ἴσως δὲ καὶ ὅτι μυλωνας ἐκέκτητο, ἐν οἷς σὺς ἐτρέφον. De Eucrate ab Suevernio dictum p. 12.

194. Pollux 10, 61. Κληρωτήριον· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔοικεν εἰρῆσθαι τοῦνομα ἐν τῇ Γῆρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγρείου ἂν ἐναρμόσειεν.

195. Harpocratio, Σκάφιον: — ὅτι δὲ τὸ σκάφιον εἶδος κουράς καὶ Ἡ. ἐν Γῆρᾳ. Annotavit etiam Eustathius p. 1292, 61. παρὰ τῇ κωμικῇ.

196. Harpocratio, Τῆτες: ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ εἶναι. — Ἡ. Γῆρᾳ.

197. Antiatticista Bekkeri p. 102, 15. Καταλαλεῖν: Ἡ. Γῆρᾳ. καταλαλεῖν ex Aristophane sine nomine fabulae attulit Pollux 2, 125. καταλαλῶν est in Ranis v. 760. Idem Pollux 10, 173. ex Γῆρᾳ attulit verba πτωχικοῦ βακτηρίου, quae in Acharnensibus leguntur v. 423, ut 10, 45. Thesmophoriazuarum v. 633. ex Polyido attulit. Conf. ad fragm. 622.

Γ Η Ρ Υ Τ Α Δ Η Σ.

Gerytadem fabulam totam in deridendis aequalibus poetis versatam esse et aliquam cum Ranis, quibus laud dubie tempore posterior fuit, similitudinem habuisse probabile est. Nomen ab γῆρυειν factum quemadmodum Χαρητάδης ab χαίρειν. Docta de hac fabula Leutschii commentatio est in Erschii et Gruberi Encyclop. Sect. 1. vol. 62. p. 219—226.

198. Athenaeus 12. p. 551a. Καὶ Ἡ. δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησὶν εἰς Ἄιδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητὰς, λέγων οὕτως

α. Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῖνα καὶ σκότου πύλας ἔτλη κατελθεῖν; β. ἔν’ ἀφ’ ἐκάστης τῆς τέχνης εἰλόμεθα κοινῇ, γενομένης ἐκκλησίας,

οὓς ἤσμεν ὄντας ἄδοφοίτας καὶ θαμὰ
ἐκέισε φιλοχωροῦντας. α. εἰσὶ γὰρ τινες 5
ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἄδοφοίται; β. νῆ Δία
μάλιστα γ', ὥσπερ Θρακοφοίται. πάντ' ἔχεις.
α. καὶ τίνες ἂν εἶεν; β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τραγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν 10
Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.

εἶθ' ἔξης φησιν

Ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὡχέισθ' ἄρα·
τούτους γάρ, ἦν πολλῶ ἔυνέλθη, ἔλλαβὼν
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχίσηται.

V. 1. Parodia exordii Hecubae. V. 2. ἐν' ὀρίσπῳ
pro ἑνα δ'. τῆς addidit Tourpius. V. 4. οὓς
ἤσμεν ὄντας Tyrwhittus. οὐσημαίνοντας codex.

V. 8. 10. De Sannyrione et Cinesia dictum ab Meine-
kio Hist. com. p. 263. Ab Sannyrione vicissim irri-
sum esse Aristophanem ex scholiasta Platonis con-
stat p. 331. ed. Bekker. V. 9. τραγῳδῶν Bent-
leius pro τραγῳδῶν. V. 10. κυκλίων Bentleius pro

κυκλίων. Musurus et margo apographi Palatini κυ-
κλικῶν. V. 11. ὡχέισθ' codex. Vide Porson. ad
Euripidis Orest. v. 68. Correxerat Casaubonus ex ver-
bis epitomatoris, qui infinitivo ὀχέισθαι utitur.

V. 12. πολλῶ] πολλὸς Bergkii. ἦν ποτ' ὀξὺς ἔλθη
Madvigius in Philologo vol. 1. p. 677. V. 13. οἰ-
χίσηται Dawesius pro ἔοχίσηται. Boissonadius ἐξ-
οίσηται.

199a. Athenaeus 3. p. 112e. Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός,
οὗ μνημονεύει Πλάτων ἐν Γοργία — καὶ Ἄ. ἐν Γη-
ρυτάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τούτων

Ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοποιῶν.

λιπὼν, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

ἐδώλια Casaubonus pro ἐδώδια. Athenaei autem
verba ita sunt comparata ut in utraque fabula hos
versus lectos dicere videatur. Mihi credibilis vide-
tur in utraque comoedia Thearionis factam esse
mentionem, sed versus illos Gerytadae potius quam
Aeoloscioni tribuerim, nisi superioris fragmenti com-
paratio fallat, quod ipsum quoque ad primorum He-
cubae Euripideae verborum, quae hic alia ex parte
perstringit, similitudinem compositum est. De quo
si recte coniecimus, verba καὶ (malim καὶ ἐν vel κἀν)
Αἰολοσίκωνι post versus ex Gerytade transponenda
erunt. Ita Athenaeus 14. p. 650e. locum ex Anagyro
affert, eique subiungit "καὶ ἐν Γηρυτάδῃ" non ad-
ditis poetae verbis, similiterque alibi.

199b. Schol. Ranar. 436. (439. Kust.) ad verba
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος schol. cod.
Veneti, τὸ ὅμοιον καὶ ἐν Γηρυτάδῃ. Eadem fere
verba Pluti v. 962. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας
ἀφιγμένη.

200. Athenaeus 3. p. 95f. Ἀκροκωλίων δὲ μέμνη-
ται Ἄ. — ἐν Γηρυτάδῃ "Ἀκροκώλι, ἄρτοι, κάραιοι."
In Etymolog. M. p. 53, 14. sine scriptoris nomine
haec leguntur, Ἀκροκώλια, ἄρτοι, βολβοί, φακί.
Quae si Aristophanis verba sunt, integrum trimetrum
restituere licebit,

Ἀκροκώλι, ἄρτοι, κάραιοι, βολβοί, φακί.

201. Athenaeus 4. p. 158c. de vocabulo φακί agens,
Ὁ χαρίεις τε Ἄ. ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη
Πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἔφειν ἢ φακίην.

202. Athenaeus 3. p. 99f. Χορτασθῆναι — Ἄ. δ' ἐν
Γηρυτάδῃ

Θεράπευε καὶ χορτάζε τῶν μονωιδῶν.

203. Athenaeus 7. p. 307e. Ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων
οἱ νήστες Ἄ. Γηρυτάδῃ

Ἄρ' ἐνδὸν ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;

ὡς μὲν γὰρ εἰσι νήστιδες γινώσκετε.

Hesychius, Κεστρεῖς (νήστες addit Photius p. 158,
22.): τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας κεστρεῖς λέγουσι.
καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον καὶ προσηγόρευον·
τὸ γὰρ Ζῆον αὐτὸ λαίμαργόν τέ ἐστι καὶ ἀπληστον.

204. Athenaeus 8. p. 365b. Σύνδειπνον εἴρηκεν
ἐπὶ συμποσίου — καὶ Ἄ. Γηρυτάδῃ

Ἐν ποταμῷ συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

205. Scholiasta Vesp. v. 1303. Σθενέλος δὲ ὁ τρα-
γικός ὑποκριτής, ὃς διὰ πενίαν τὴν τραγικὴν σκευὴν
ἀπέδοτο κακῶς πράττων. οὗτος ἐλαύνων περὶ τοῖς
τείχεσιν ἐνδεικνύμενος διεχλεύαζε. περὶ τούτου γέ-
γραπται ἐν Γηρυτάδῃ

α. Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;

β. εἰς ὅσος ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοὺς ἄλας.

λεπτοὺς] Legebatur ξηρούς. Pollux 6, 65. Λεπτοὶ
ἄλας, εἰς οὓς τις ἐμβάπτει, ὡς Ἀριστοφάνης "Εἰς ὅσος
ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοὺς ἄλας." In λευκοὺς corru-
ptum est apud Athenaeum 9. p. 367b. Ἄλῶν δὲ καὶ
ὄσους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς περὶ
Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων "Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέ-
λου φάγοιμ' ἂν ῥήμα; εἰς ὅσος ἐμβαπτόμενος ἢ λευ-
κοὺς ἄλας." De Sthenelo dictum ab Tyrwhitto ad
Aristotelis Foet. c. 37. p. 180.

206. Pollux 10, 59. Κρατίνος — μάλθαν ἔφη. Ἄ.
δὲ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ

Τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον.

207. Pollux 6, 111. Οὐ μὴν εἶποι ἂν τις τὸ κοτ-
ταβίζειν ἐφ' οὗ νῦν, ἀλλὰ ἐμείν, ἢ ἀποβλύζειν, πλὴν
εἴ τις παιζῶν βούλοιο οὕτως ὑποπτεῖν τὸ ἐν τῷ
Γηρυτάδῃ ὑπ' Ἀριστοφάνους εἰρημένον "Τότε μὲν σου
κατεκοττάβιζον, νυνὶ δὲ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὐ οἶδ' ὅτι
καταχέσονται." Quae ita digerenda videntur

Τότε μὲν γε σοῦ κατεκοττάβιζον * *

νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὐ οἶδ' ὅτι

καὶ καταχέσονται.

V. 1. γε Boissonadius addidit p. 195.

208. Pollux 10, 91. Κανίσκια — Ἄ. ἐν Γηρυτάδῃ
"Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῶ κανισκίῳ ἄρτων περί-
λοιπα θρύμματα." Idem 7, 176. Καὶ τὸ κανοῦν δὲ
πλέγμα τι καὶ τὸ κανίσκιον. ἐν γὰρ τῷ Γηρυτάδῃ
φησὶν Ἄ. "Πλεκτῶ κανισκίῳ."

209. Athenaeus 11. p. 485a. Λεπαστή. οἱ μὲν
ὀξύνουσιν, ὡς καλή, οἱ δὲ παροξύνουσιν, ὡς μεγάλη.
τούτου δὲ τὸ ποτήριον ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν εἰς τὰς
μέσας καὶ τὰς ἀσωτίας πολλὰ ἀναλίσκόντων, οὓς λα-
φύκτας καλοῦμεν. κύλικες δ' ἦσαν μεγάλα. Ἄ. —
ἐν Γηρυτάδῃ

Ἦν δὲ
τὸ πρᾶγμ' ἑορτή. περιέφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ λε-
παστὴν
[βενθῇ.

ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχεεν τε σφόδρα κυανο-
τὸ βάθος παρίστησιν ὁ κυμικός τοῦ ποτηρίου.

V. 2. Legebatur δὲ (sic codex, non δ') ἐν κύκλῳ λε-
παστὴν ἡμῖν. V. 3. Vulgo ἐνέχει. κυανοβενθῇ
hinc excerptum attulit Eustathius p. 1246, 34. Id
secunda syllaba producta dixit poeta, nisi σφόδρα τι
scripsit. Partem loci attulit Pollux 10, 75. "Ὅτι δὲ ἡ
λεπαστή οὐκ ἐκπωμα μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ οἰνοχόη,
σαφὲς Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ποιεῖ "Περί-
φερε δὲ κύκλῳ λεπαστὴν." Codex Iungermannii πε-
ριφέρει δὲ κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων
παῖς ἐνέχει. Liber Falckenburgianus περιφέρει δὲ
κύκλῳ λεπαστὴν ταχὺ ἡμῖν προσφέρων παῖσιν ἔχειν.
Apud Bekkerum cum codice Paris., si quid Bekkeri
silentio tribuendum, περιέφερε δὲ κύκλῳ λεπαστὴν
ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε.

210. Pollux 9, 46. Τὸ δὲ καλούμενον ὠρολόγιον ἢ που πόλον ἂν τις εἴποι φήσαντος Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ

Πόλος τόδ' ἐστὶ· κῆτα πόστην ἥλιος τέτραπται· Vulgo πόλος τοῦτ' ἐστὶν ἐκασταποστήν. Correxerunt Porsonus in praefatione ad Hecubam p. XLI. nisi quod ἐστὶν· εἶτα scripsit.

211. Erotianus p. 148, ed. Franz. (p. 68. ed. Klein.) Ἐκλαπήσεται· ἀντὶ τοῦ ἐκγλυφῆσεται καὶ ἐκγεννηθήσεται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησὶ

Φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπήναι. Si φήμαις recte habet, quod incertum est, fortasse Φήμαις μὲν οὖν scribendum. Alii alia coniecerunt, quae memoravit Kleinus. Cobetus Φήμ' οὖν ἐγὼ κ' τοῦτου βροτοῦς ἅπαντας ἐκλαπήναι. Sentantiam tolerabilem, etsi mirabilem, etiam Bothii coniectura praebet, Φήμη ὅστιν ἐξ ψῶν βροτοῦς ἅπαντας ἐκλαπήναι. De verbo ἐκλαπήναι vid. L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 479.

212. Harpocratio, Βωμολοχεύεσθαι· — Ἀ. Γηρυτάδῃ [χεύει.

Χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολογῶν. Propter verbum χαριεντίζει hunc versum omisso fabulae nomine attulerunt Etymol. M. p. 807, 16. Suidas et quem vix nominari operae pretium est Zonaras s. v. χαριεντιζόμενοι, scholiasta Platonis p. 403. ed. Bekker., grammaticus Nanius p. 497. Apud Harpocratem est χαριεντίζει. Ceteri χαριεντίζεις.

213. Athenaeus 6. p. 261f. Ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀ. ἐν Γηρυτάδῃ οὕτως

Ψιθυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ. Ἀριστοφάνης pro Ἀντιφάνης Casaubonus. τ' ἐκαλοῦ Schweighauserus. τε καλεῖ Bergk. ψωμοκόλαξ ex epitome restitutum. Codex κόλαξ.

214. Hesychius, Αὐτοὶ θύομεν· ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐνηλλαγμένους, παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἐστίασιν λέγουσι “καὶ αὐτοὶ θύομεν”· ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπὸ τινων λέγεται. Ἀ. Γηρυτάδῃ.

215. Sophocles Electra v. 289. Ὡ δὺσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ | τέθηκεν· ubi schol., καὶ ταῦτα Ἀ. παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ.

216. Etymolog. M. p. 420, 2. Ἐκ τοῦ εἶα μέσου παρακειμένου Ἀττικῇ ἐκτάσει ἡα ἦειν ἦει, καὶ πληθυντικῶς ἦμεν. Ἀ. — ἐν Γηρυτάδῃ “Ἡσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου” ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

217. Pollux 10, 160. Ἀσκοθύλακος, ὡς ἐν τῷ Ἀ. Γηρυτάδῃ.

218. Erotianus p. 114. 116. (p. 61. ed. Klein.) Γαργαλισμοῦ· γάρφαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητισῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς καὶ Ἀ. Γηρυτάδῃ καὶ Δίφιλος ἐν Δαναΐσι.

219. Harpocratio, Ἑρμα· ἡ ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδείξει ἀπολογία. ἐστὶ τὸννομα καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι καὶ ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνους. Ἑρμα· ἡ ὕφαλος Blomfieldus in Gloss. ad Aeschylī Agam. 977. Ἑρμα· ὕφαλος Valesius. ἐρμάν (vel ἐρμάν) ὕφαλος libri et ex epitome Photius p. 15, 1.

220. Pollux 7, 149. Τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ Γηρυτάδῃ Ἀ. εἶπε.

221. Pollux 4, 181. instrumenta medicorum enumerans, Ἡ που δὲ καὶ δεσμὰ καὶ κατὰ πλάσμα ἐν Γηρυτάδῃ.

222. Antiatticista Bekkeri p. 107, 32. Μέτοχος· Ἀ. Γηρυτάδῃ.

223. Pollux 7, 117. Οἰκοδόμος. Ἀ. γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ εἶρηκε τοὺς οἰκοδόμους.

224. Pollux 10, 170. Ἀ. ἐν Γηρυτάδῃ περίθετον· περίθετος Thesmorph. v. 258. Sed libri meliores Pollucis περίθεσιν.

225. Athenaeus 7. p. 321a. Σκόμβρος. Ἀ. Γ.

226. Pollux 7, 7. Καὶ ὁμότεχνοι δὲ καὶ σύντεχνοι. Ἀ. γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ τοῦτω κέχρηται.

227. Pollux 10, 169. Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀ. λέγει φορμῷ σχοινίνῳ. Sine fabulae nomine 7, 175.

228. Athenaeus 14. p. 650e. Τῶν γὰρ ἀπυρρήνων (ρόων) Ἀριστοφάνης — μνημονεύει — καὶ ἐν Γηρυτάδῃ. Conf. fragm. 165.

229. Scholiasta Platonis Clarkianus apud Gaisfordum in Lection. Platon. p. 173. (373. ed. Bekker.) ubi de Agathone agitur

τραγωιδί
ἐπὶ μαλακία
ταδῇ ἦν δ' οὗτος
παῖς ἀθηναῖος . . .

Grammatici verba haec fuisse credibile est, ποιητῆς τραγωιδίας, ὃς διεβάλλετο (vel ἐσκώπετο) ἐπὶ μαλακία, ὡς Ἀ. Γηρυτάδῃ. ἦν δ' οὗτος Τισαμενοῦ παῖς Ἀθηναῖος. collato schol. Luciani Rhet. praec. c. 11. in cod. Barocci. 56. ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 4. p. 269. Ἀγάθων τραγωιδίας ποιητῆς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει ἐν τῷ Γηρυτάδῃ. ἦν δὲ Τισαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου υἱός, παιδικὰ γεγονώς Πανσάνιου τοῦ τραγικοῦ cet.

230. Athenaeus 13. p. 592c. Μνημονεύει αὐτῆς (τῆς Ναΐδος) καὶ Ἀ. ἐν τῷ Γηρυτάδῃ. μήποτε δὲ κἀν τῷ Πλούτῳ (v. 179.), ἐν ᾧ λέγει “Ἐρᾷ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου,” γραπτέον Ναΐς καὶ οὐ Λαΐς. Eadem apud Harpocrat. s. v. Ναΐς.

231a. Ad hanc fabulam fortasse pertinent versus duo ab Dione Prusaeo 52. p. 553. ed. Morel. (vol. 2. p. 273. Reisk.) servati, qui de Sophoclis Philoeteta disputans ita scribit, Τά τε μέλη οὐκ ἔχει πολὺ τὸ γυναικὸν οὐδὲ τὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἡδονὴν δὲ θαυμαστὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, ὥστε μὴ εἰκὴ τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ τὸν Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι

Ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα.

Hinc explicari possunt quae in Vita Sophoclis obscurius traduntur Schol. vol. 2. p. 7, 10. ed. Oxon. “Ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν τῇ ποιητικῇ, δηλοῦν ἦθος ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι “κηρὸς ἐπεκαθέζετο”. ἄλλοι δὲ “Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ στόμα κεχρισμένου” (Attica quam supra restitui forma κεχρισμένου est). Priora verba non sunt Aristophanis, sed parodia nescio ab quo facta notissimi versus Euripidis περὶ τὰς ἐπεκαθίζεν ἐπὶ τοῖς χεῖλεσι, quo Pericleae vis eloquentiae descripta fuit. Sophoclem autem satis notum est μέλιτταν ab veteribus dictum fuisse, quod multis modis posteriorum temporum declamatores exornarunt.

231b. Vita Euripidis ex cod. Paris. edita ab Rosignolio (Journal des Savants, Avril 1832) sive in Schol. ed. mea Oxon. vol. 2. p. 6, 9: Ἐσκώπε δὲ τὰς γυναικὰς διὰ ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιαύτην· εἶχεν οἰκογενὲς μερῆκιον ὀνόματι Κηρισφῶντα. πρὸς τοῦτον ἐφώρσε τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπειθε, κατέλειπεν αὐτῇ τὴν γυναῖκα βουλομένου αὐτὴν ἔχειν

τοῦ Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης
Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
σὺ δὴ ξυνέζης ὡς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
καὶ ξυνεποιῖς, ὡς φασί, τὴν μελωδίαν.
δὲ συνέζης εἰς (ὡς Fixius) — εὐριπίδου καὶ συνεποι-
εῖς ὡς φησὶ καὶ τὴν codex. Εὐριπίδῃ restituit Rossig-
nolius. Haec quoque ex Gerytade ducta videntur.
Μελάντατε Seidlerus in ταλάντατε mutat, recte an

secus non dixerim, quum post ἄριστε amplius quid
exspectetur quam ταλάντατε.

Ad hanc fabulam fortasse referendum fragm. 565.
— Coniecturam valde incertam de loco corrupto
scholiastae Pluti v. 550. cui Gerytadae nomen resti-
tuit, protulit Hemsterhusius in annotatione p. 166.
167. Quod satis habemus verbo tetigisse.

Δ Α Ι Δ Α Λ Ο Σ.

Clemens Alexandr. Stromat. 7. p. 752. ed. Potter.
Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Δαι-
δάλῳ τὰ ἀλλήλων ὑφαιροῦνται.

232. Hesychius, Δαιδάλεια: Ἀ. τὸν ὑπὸ Δαι-
δάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα, ὡς διὰ τὸ ἀποδι-
δράσκειν δεδεμένον. ubi vide interpretum annotatio-
nes et schol. Eurip. Hec. 838. vol. 1. p. 424. ed. Oxon.

233. Suidas, Εὐρύβατος: πονηρὸς — καὶ Ἀ.
Δαιδάλῳ ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μετα-
βάλλοντα καὶ πλουτοῦντα (πλάττοντα Bernhardus:
sed fortasse delendum καὶ πλουτοῦντα) καὶ πανουρ-
γούντα,

Εἰ δὴ τις ὑμῶν οἶδεν Εὐρύβατον Δία.
οἶδεν ex Eustathio p. 1864, 31. εἶδεν Suidas. Schol.
Luciani Alex. c. 4. in cod. Vindob. ὁ δὲ Εὐρύβατος
ὡς πονηρὸς καὶ πανουργος, πρὸς δὲ καὶ προδότης
εἰσάγεται Ἀριστοφάνει τῷ κωμικῷ καὶ Δημοσθένει
τῷ ῥήτορι.

234. Erotianus p. 50. (p. 42 ed. Klein.) Ἀνεκάς:
ἀντὶ τοῦ ἀνωτάτω. σύγκεται γὰρ ἐκ τοῦ ἄνω καὶ
τοῦ ἐκάς, ὡς καὶ Ἀ. ἐν Δαιδάλῳ φησὶν
Ὁ μηχανοποιὸς, ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν
ἑὼν ἀνεκάς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου.

V. 1. Similiter μηχανοποιὸν invocat Trygaeus in
Pace v. 174. V. 2. ἑὼν] ἑλῶν Bergk. ἔλκειν
Cobet. Mnem. vol. 5. p. 197. ἀνεκάς Brunckius
pro κἀνεκάς. De accentu v. L. Dindorfius in Thes.
s. h. v. et Schneidewin. in Philol. vol. 3. p. 118.

235. Athenaeus 7. p. 316 b. Τὸ δὲ πῶλυπον λέ-
γειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπου λέγουσιν. Ἀ.
Δαιδάλῳ

Καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.
καὶ πάλιν “Τὸν πουλύπου μοι ἔθηκε” (μοῦθηκε vel
παρέθηκε Bergk.). καὶ πάλιν

Πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένον.
V. 1. Καὶ ταῦτ' ἔχοντα] Vulgo ταῦθ' ἐκόντα, omisso καί.
Emendatum ex p. 323 c. ubi haec ex Danaidibus af-
feruntur, Σηπία. Ἀ. Δαναῖσι “Καὶ ταῦτ' ἔχοντα
σηπίας καὶ πουλύπους.” Ex Athenaei epitome sua
petiit grammaticus Hermannus p. 322. 323. Σηπιδίων
mentio fit in fragm. 242.

236. Athenaeus 9. p. 367 d. et. p. 368 c. ubi de
vocabulo παροψὶς agit, Ἀ. Δαιδάλῳ

Πάσαις γυναῖξιν ἔξ ενός γέ του τρόπου
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.
τρόπου addidit Musurus.

237. Athenaeus 9. p. 374 e. Καὶ Θεόπομπος δ' —
ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα — καὶ Ἀ.
Δαιδάλῳ

Ῥιὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυόν.
καὶ πάλιν

Ἐνίστε πολλὰ τῶν ἀλεκτρυόνων βία
ὑπηνέμια τίκτουσιν ψὰ πολλάκις.

ARISTOPHANES.

ἐν δὲ Νεφέλαις (v. 665.) — φησὶ “Νῦν — ἀλέκτορα.”

V. 2. Ἐνίστε, (ἐνίστε om. Athenaeus) πολλὰ —
Hoc fragmentum ex Platonis Daedalo attulit scho-
liasta Aristophanis Nub. v. 663. (ut καὶ τὴν θήλειαν
ἀλεκτρυόνα λέγεσθαι probet) ubi ἐνίστε πολλὰ scrip-
tum. Unde iisdem utrumque poetam verbis asum
esse coniecit Ernesti in annotatione ad scholia, Cle-
mentis Alexandrini loco confusus, quem supra appo-
suī. Sed scholiastae fidem elewant Photius et Sui-
das s. v. ὑπηνέμια, qui non de feminino ἀλεκτρυόν,
sed de usu adiectivi ὑπηνέμια agentes (ὑπηνέμια
λέγουσιν ὡς ἡμεῖς), quod reprehendit Moeris p. 73.
(Ἀνεμιαῖον Ἀττικοί· ὑπηνέμιον Ἑλληνες) Aristo-
phanis Δαιδάλου nomen posuerunt et Platonis philo-
sophi locum quendam (Theaet. p. 161 a.), in quo ἀνε-
μια legitur, adiunxerunt. Et apud Suidam quidem
ἐνίστε πολλοὶ scriptum, apud Photium ἐνίστε (sic)
πολλὰ, ubi Porsonus coniecit Ἐν ἴστε· πολλὰ —.
Sine auctoris nomine Eustathius p. 1479, 28. attulit
πολλὰ τῶν ἀλεκτρυόνων ὑπηνέμια τίκτουσι. Quod
si ἐνίστε πολλὰ recte habet, comparari potest Achar-
nensium v. 295. πόλλ' ἂν ἀποφῆναι· ἐκείνους ἔσθ'
ἂ κἀδικουμένους. βία ὑπηνέμια Photius et Suidas.
ὑπηνέμια βία Athenaeus. καὶ ὑπηνέμια scholiasta
Aristophanis, omisso βία. Καὶ post hunc versum recte
transposuit Hermannus, ubi alius affertur versus,
καὶ “ὁ δὲ παῖς ὅδ' ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ.”
quem omiserunt Photius, Suidas et Athenaeus.

238. Photius p. 338, 15. Ὁνοῦ σκιά: — Ἀ. Δαι-
δάλῳ

α. Περί τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος
νῦν ἐστι· β. περί ὄνου σκιάς.

Male apud Suidam νῦν ὑμῖν ἐστι. Verba ipsa utrum
duarum sint personarum an unius sibi ipsi respon-
dentis incertum est.

239. Hesychius, Δορυφόρον: τὸν δολοφονοῦντα.
Ἀ. Δαιδάλῳ.

240. Pollux 7, 100. Κογχυλίας λίθος ἐν Ἀ.
Δαιδάλῳ.

241. Pollux 7, 117. Ἀρχιτέκτων εἴρηται παρὰ
Πλάτωνι. βία γὰρ ἢ ἐν τῷ Σοφοκλέους Δαιδάλῳ
τεκτόναρχος Μούσα. τὸ δὲ ἀρχιτεκτονεῖν Ἀρι-
στοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιδάλῳ. Verbo ἀρχιτεκτονεῖν
utitur in Pace v. 305. Quamobrem videndum ne Pol-
lux Δαιδάλῳ pro Εἰρήνῃ scripserit, quum Sophoclis
ex Daedalo locus ante oculos versaretur. Alio modo
peccatum videtur apud Phrynichum p. 427. Κάκ-
καβον: διὰ τοῦ η κακκάβην λέγε. τὸ γὰρ διὰ τοῦ ο
ἀμαθές. καὶ γὰρ Ἀ. ἐν Δαιδάλῳ χρῆται διὰ τοῦ η.
Quae ad Daetalensium fragmentum 26, recte referri
videntur ab Iungermanno ad Pollucem 10, 106.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

242. Pollux 2, 76. Καὶ δσμύλια ἰχθύων τι γένος, ἢ ὑπὸ πολλῶν ὄζαινα καλουμένη. πολύποδος δέ ἐστιν εἶδος ἔχον μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν πλεκτανῶν αὐλὸν δυσῶδες πνεῦμα ἀφιέντα.

Τραπόμενον ἐς τοῦπον λαβεῖν

δσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια, ὡς φησιν Ἀ. Versum alterum propter σηπίδια ex Danaidibus attulit Athenaeus 7. p. 324b. unde δσμύλια pro δσμυλῖδια correectum. Photius p. 352, 25. Ὅσμύλια: ἰχθύδια εὐτελῆ. Ὅσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια, φησὶν Ἀριστοφάνης. De verbis Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους, quae Athenaeus alio in loco ex Daedalo, in alio ex Danaidibus attulit, dietum ad fragm. 235.

243. Athenaeus 10. p. 422e. Δεδειπνάναι — Ἀ. ἐν Δαναΐσιν

Ἡδὴ παροινεῖς ἔς με πρὶν δεδειπνάναι.

Vulgo ἐμὲ, omisso ἔς. Brunekius εἰς ἐμέ.

244. Pollux 10, 130. Τάχα δὲ καὶ σῦρακος, εἰ καὶ παρὰ τοῖς κωμωδοποιοῖς οὕτως ὠνομάσθη τὸ ἄργεον, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκριτῶν. Ἀ. δὲ ἐν Δαναΐσιν ἔφη

Κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σῦρακος.

245. Scholiasta Pacis v. 922. Pluti v. 1199. et Suidas s. v. χύτρας, Ὅποτε μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύνειν ἢ ἀγάλματα θεῶν, ἔψοντες ὄσπρια ἀπὴρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυνμένοις χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης, ὡς οὗτος εἶπεν ἐν Δαναΐσι

Μαρτύρομαι δὲ Ζηγὸς ἐρκείου χύτρας,

μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ιδρύθη ποτέ.

καθιδρύνειν] ἀφιδρύνειν schol. Pluti. ἐγκαθιδρύνειν Suidas. ἀγάλματα] ἀγάλμα schol. Pluti. θεῶν] θεοῦ schol. Pacis et Suidas. τούτων] τούτοις schol. Pacis. χαριστήρια] εὐχαριστήρια schol. Pluti. V. 2. μεθ' ὧν] παρ' αἷς schol. Pluti. ιδρύθη] ιδρύθη schol. Pacis. ιδρύθη Suidas.

246. Photius p. 596, 14. et Suidas, Τοῦ — ἐπὶ οὐδετέρου Ἀ. Δαναΐσιν

Ἄλλ' εἰσὶθ', ὡς τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξει βούλομαι

τουτὶ προσόζειν γὰρ κακοῦ τοῦ μοι δοκεῖ.

V. 1. πρᾶγμ' ἐλέγξει Dobraeus pro πρᾶγμα λέξει.

247. Scholiasta Homeri Iliad. 14, 200. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι “δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα” ἔφη. ἔστι δὲ ὁ ἀπείρων δακτύλιος καὶ ὁ ἀσυγκόλλητος καὶ πέρας μὴ δεικνὺς ἀρχὴν τε καὶ τέλος. οἱ γὰρ σφενδόνας ἔχοντες, εἰς ἃς οἱ λίθοι ἐντίθενται ἢ σφραγίδες, οὐκ εἰσὶν ἀπείρονες. οὐ γὰρ ἔστιν ὁμοιομερής. Eadem fere habet schol. Odys. 1, 98. qui in Aristophanis verbis φέρειν praebet. Bekkeri Anecd. p. 420, 18. Ἀπείρονα δακτύλιον: τὸν μὴ συνάπτοντα αὐτὸν αὐτῷ. ἐλέγετο δὲ ἀπείρων καὶ ἀπείρος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὸ περιφερὲς ἀπλῶς σχῆμα. Vid. L. Dindorf, in Thes. s. v. Ἀπείρων.

248. Athenaeus 9. p. 400a. Τρύφων δὲ φησι, τὸν λαγῶν ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀ. ὀευτόνως καὶ μετὰ τοῦ ν λέγει

Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ἡμῶν. ὁμῶν anographa.

249. Athenaeus 2. p. 57a. Καλλίας δ' ἐπὶ τῆς ῥαφανίδος εἶρηκε τὸν ῥαφανον. περὶ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμῳδίας διεξιὼν φησιν [ἐλατήρης.

Ἔτνος, πῶρ, γοργυλίδες, ῥαφανοί, ὄρυπετεῖς, ὅτι δ' οὕτω τὰς ῥαφανίδας εἶρηκε δῆλον Ἀ. ποιεῖ

περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναΐσι γράφων καὶ αὐτὸς καὶ λέγων

Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα, [ῥαφανίσιν.

διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαας καὶ

250. Suidas s. v. ἀταλαιπώρον et Bekkeri Anecd. p. 457, 29. Ἀταλαιπώρως: ῥαθύμως, ὀλιγώρως. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν

Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ ποιήσις διέκειτο. Affertur etiam ab Etymol. M. p. 162, 40. (Gudian. p. 88, 31.) ubi διάκειται scriptum. Ego ut diέκειτο praeferam superioris fragmenti eomparatione moveor. Videntur enim haec omnia ad priscae comoediae simplicitatem describendam pertinere. Quo in loco si forte etiam de tragoedia sermo fuit, non sine magna veri specie huc referri poterunt quae tanquam Aeschylī apud Aristophanem verba attulit Athenaeus 1. p. 21e. Ad versum ex Danaidibus pertinet, ni fallor, Hesychii glossa, Ἀταλαιπώρως: ἄνευ κόπου, ἀκοπάστω. Similiter Thucydides 1, 20. οὕτως ἀταλαιπώρως τοῖς πολλοῖς ἢ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐπὶ τὰ ἐτοῖμα μᾶλλον τρέπονται.

251. Suidas, Αὔλειος: ἢ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας — Ἀ. Δαναΐσι [κατορύττειν.

Πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν κεφαλὴν Kusterus pro κεφαλῆς. αὐλείας] αὐλείου Cobetus Mnem. vol. 5. p. 198. ex more Atticorum. σχίνου Meinekius Quaest. Menandr. p. 37. Vulgo ἔχινου. Eandem emendationem fecit Dobraeus in Adversar. vol. 2. p. 252. et σχίνον sive σκίλλαν in re magica usui fuisse ostendit Theophrasti aliorumque testimoniis. Ἐχίνου vocabulum ex alio huius fabulae loco sumtum affert Harpocratio, Ἐχίνος: ἔστι μὲν ἄγρος τι εἰς ὃ τὰ γράμματά τε τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον μνημονεύει τοῦ ἄγγρου τούτου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν (Δαναΐσιν omittit codex Vratislaviensis et Photius p. 46, 6). ἦν δὲ καὶ πόλις Ἐχίνος, ἥς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. Vasenli ἔχινου dicti etiam in Vespis mentionem fecit Aristophanes v. 1436.

252. Athenaeus 14. p. 645e. Ἐγκρίδες. πεμμάτιον ἐνόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον. — Ἀ. δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποιητὴν (πωλητὴν Schweighauserus) φησιν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις “Μῆτ' ἄρα μ' εἶναι | ἐγκριδοπῶλιν.” Codex μῆτ' ἄρα εἶναι. Correxīt Iacobsius. Porsonus in Miscellan. p. 247. μῆτ' ἁρμονίῳν. Pollux 7, 199. de verbis eum πωλεῖν eompositis exempla afferens, ἐν δ' Ἀριστοφάνους Δαναΐσι συρμαιοπῶλαι καὶ ἐγκριδοπῶλαι. Etiam συρμαιοπῶλην facile credam in Danaidibus esse commemoratum, quum συρμαία propria sit Aegyptiis. Eorum etiam panis genus quoddam proximo fragmento nominatur.

253. Athenaeus 3. p. 114e. Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποζίζοντα ἄρτον κύλλαστιν καλοῦσι. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀ. ἐν Δαναΐσι

Καὶ τὸν κύλλαστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιριν.

254. Pollux 10, 39. Εἵποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν καὶ μυοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν, Ἀ. εἰπόντος μὲν ἐν Βαβυλωνίοις “Εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν,” ἐν δὲ Δαναΐσι “Τῶν χειρῶν ἔργα μυοῦς ἐστίν.” Verba corrupta.

255. Suidas s. v. ἀργύρειος et Bekkeri Anecd. p. 442, 11. Ἀργῦριον καὶ τὸ λεπτόν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀ. Δαναΐσιν.

256. Pollux 10, 127. Προσωπίς καί, ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀ., προσωπίδιον.

257. Scholiasta Lysistratae v. 1239. (et Suidas s. v. Κλειταγόρα). Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἣς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης.

258. Scholiasta Pluti v. 210. Ὁξύτερον τοῦ Λυγκέως: Λυγκεύς, ὡς αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησίν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν. τοσοῦτον δὲ ὅξυμπέστατος ἦν eet. "παρ' ἱστορίαν] Haec quorsum pertinent aegre perspicui potest, nisi in Danaidibus Aristophanem statuas, comica forte iocandi libertate, utrosque Lynceos, hunc Aegypti, illum Aphaei filium, confudisse, alterique quod alterius erat acumen visus incredibile tribuisse. Suidas, Λυγκέως ὅξυω-

πέστερον βλέπεις: οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἰδα, ὡς δὲ Ἀ. ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου." Hemsterh.

259a. Pollux 10, 26. Καὶ μὴν καὶ βαλανῶσαι τὴν θύραν ἐκείνοι (οἱ κωμῳδοὶ) λέγουσι, καὶ "Οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν" ἐν ταῖς Δαναΐσιν ἔφη Ἀριστοφάνης. Tantam haec habent cum Ecclesiastis v. 382. similitudinem, vñ μὲν γάρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, ut dubitare liceat an Pollux alteram pro altera fabulam nominaverit.

259b. Ad hanc fabulam referendum videtur Δαναώτατος, de quo Apollon. de pronom. p. 341. ἔνεκα γελοίου ἢ κωμῳδία σχήματά τινα ἔπασεν, ὥστε οὐ κριτήριον τῆς λέξεως τὸ αὐτότερος, ἐπεὶ καὶ Δαναώτατος ὑπερτίθεται παρὰ Ἀριστοφάνει, τῶν κυρίων οὐ συγκρινομένων.

Δ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α.

Duae fuerunt fabulae Δράματα inscriptae, altera Δράματα ἢ Κένταυρος, altera Δράματα ἢ Νίοβος inscripta: de quibus dixi in ed. Oxon. p. 505—507. Fragmenta igitur ita disposuimus ut primum exhiberemus quae ex Centauro et Niobo ab grammaticis essent allata, postrema autem faceremus quae ex Δράμασιν altero nomine non addito citata invenissemus. Ad nomen fabulae fortasse spectat Etymolog. M. p. 286, 19. Δράμα: ποῖημα, πρᾶγμα. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ, ἀρ' οὐ καὶ δρᾶσαι τὸ πρᾶσαι, ὁ παθητικός παρακείμενος δέδραμαι, ἔξ αὐτοῦ δράμα. λέγεται δὲ δράματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενά ὡς ἐν ὑποκρίσει, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης [ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους δειπνοῦντες ἐρίνοντο χορός]. καὶ τὰ ἐκ συσκευῆς δὲ καὶ κακοῦργίας δρώμενα κατὰ τινος ὑπὸ τινων δράματα. ubi quae seculi huius male sunt illata de explicatione vocis δαιταλεῖς, quam supra p. 182. ex Orione attuli. Priorem Etymologi verborum partem usque ad ὡς ἐν ὑποκρίσει repetiit Suidas s. v. δράμα.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.

260. Photius p. 451, 13. Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν. Ἀ. Κενταύρῳ

Ἐγὼ γάρ, εἴ τί σ' ἡδίκηκ', ἐθέλω δίκην

δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σὺν ἐνί.

Ita Porponus. Codex εἴ τις ἡ δίκη θέλω — ἐν τῶν (vel τῶ) φίλων — ἐνί. Suidas, Πρόδικον: δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῆν. Ἀ. Κενταύρῳ, ἐγὼ γάρ εἰ τις ἡδίκηκε θέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σὺν. ἐπὶ τῶν φίλων τῶν σὺν τινός Cobetus Muem. vol. 5. p. 193. De δίκη προδίκῳ dictum ab Hudtwalckero in libro de diaetetis p. 158.

261. Pollux 3, 74. in codice Falekenburgiano, Ἀ. μέντοι κατὰ τὴν πολλῶν συνήθειαν τὸν δεσπότην αὐτόν κέκληκεν εἰπὼν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ Ἀνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται.

Antiatistista Bekkeri p. 78, 29. Αὐτός: ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης, αὐτὸς λέγει, αὐτὸς ἔρχεται (eodex ἄρχεται, quod correxit Bergk).

262. Pollux 10, 185. Τοῖς δὲ σκεῦεσιν εἰ βούλοιστο τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος

Ἄλλ' ἔς κάδον λαβὼν τιν' οὐρεὶ πίττινον.

263. Pollux 10, 79. Τὸν δὲ πυθμένα καὶ πύνδακα — Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ "Ἐκκρουσμένους τοὺς πύνδακας" εἶρηκε. ἐκκρουσάμε-

νος Casaubonus ad Athen. 7. p. 301b. ἐσκρουσμένους Meinekius Com. vol. 2. p. 298. ἐκκεκρουσμένους Bergk.

264. Pollux 9, 53. Ἡ μὲν γάρ Ἀντιφῶντος τάλαντωσις τὸ βάρος δηλοῖ· καὶ ὁ Ἀ. ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ "Λίθος δεκατάλαντος."

265. Pollux 9, 36. Κωμῆτας τοὺς γείτονας καὶ κωμῆτιδας ὠνόμαζον. Ἀ. γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ ἔφη "Ἐν κωμῆτισι (κωμῆτισιν?) καπήλοις (τ' addit Salmasius) ἐπίχαρτον." κωμῆτισιν καπήλοισιν τ' ἐπίχαρτον ἦν Bergk.

266. Hesychius, Οὐ γάρ ἄκανθαί: παροιμία. Ἀ. Σκηνάς καταλαμβάνουσας "Οὐδ' ἴσως ἀντέλεγεσ τούτῳ τῷ δειπνίῳ" οὐ γάρ ἄκανθαί." καὶ ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ [ἄκανθαί.

Χωρεῖ δ' ὁ ἄκλῆτος αἰεὶ δειπνήσων· οὐ γάρ Post χωρεῖ δ' aliquid omissum. In fine versus οὐ γάρ ἄκανθαί, quibus verbis caret codex, addiderunt critici. Idem aliorum grammaticorum de hoc proverbio locos indicant.

267. Pollux 7, 24. Τῶν δὲ περὶ ἀρτοποιίαν ἀθρόα ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ (vulgo Κενταύροις)

Πίττω, βράττω, μάττω, δεῦω, πέττω, καταλῶ. Πίττω] Legebatur πίττω, vitiosius etiam πῆττω in Par. A., πίττω in Par. B., πῆττω scriptum in codice Iungermanni. Brunckius πτίσσω. V. Lobeck. Paralip. p. 31.

268. Hesychius, Κύλλου πήρα: Ζητοῦσι διὰ τὸ πορνεῖον Κύλλου πήραν Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ "Τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα." ἔστι γάρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπηρεφές καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν πήραν ἔφη. Photius p. 185. 21. Κύλλου πήραν: ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμητῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη ἔξ ἧς αἱ πλοῦσαι εὐτοκοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατίνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς καλιάν αὐτὴν φησιν, οἱ δὲ κολλοπήραν (κυλλοπήραν Suidas). τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Hesychius, Κίλλεια: εἰδὸς τι λαχάνου. ἢ ἄκανθαί τῶν ἐχίνων. ἢ πηγὴ ἢ κρήνη. ἢ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, χωρίον δασύ, ὅπερ διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν Κάλλιον, οἱ δὲ Κυλίαν, ἄλλοι Κυλύπεραν. Conf. Proverbior. Arpeud. Vatic. 2, 38. Herodotus περὶ μονήρους λέξεως p. 11, 16. Κύλλος (codex ὕλλος) τὸ κριόν, οὐ μέμνηται καὶ Ἀ. καὶ Κρατίνος ἐν Μαλθακοῖς. Vid. Meinek. Com. vol. 2. p. 79.

269. Athenaeus 14. p. 629c. Τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν, ἣς μνημονεύει Κρατίνος ἐν Ne-

μέσει καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν Ἀ. τ' ἐν Κενταύρῳ καὶ ἄλλοι πλείονες, ὕστερον μακτρισμὸν ὠνόμασαν.

270. Pollux 10, 171. Σκευὸς δὲ καὶ ἡ κλίμαξ, καὶ οἱ ἀναβασμοὶ τῆς κλιμακὸς κλιμακτῆρες, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ.

Hanc fabulam spuriam iudicasse veteres criticos ex grammatici testimonio cognoscitur quod p. 181. apposuimus.

271. Νιόβου nomen ab Νιόβῃ finxit poeta, quem-admodum ab Ἀφροδίτῃ deducto Ἀφρόδιτος usus est. De quo ita scribit Macrobius Saturnal. 3, 8. "*Apud Calvum Aterianus affirmat legendum "Pollentemque deum Venerem," non deam. Signum etiam eius est Cypri barbātum corpore et (vulgo sed) vesle muliebri cum sceptro ac natura virili, et putant eandem marem ac feminam esse. Aristophanes eam Ἀφρόδιτον appellat.*" Servius ad Virgil. Aeneid. 2, 632. *Est etiam in Cyprio simulacrum barbatae Veneris, corpore et veste muliebri, cum sceptro et natura virili, quod Ἀφρόδιτον vocabatur.*" Hesychius, Ἀφρόδιτος: Θεόφραστος μὲν τὸν Ἑρμαφρόδιτον φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφὼς Πάϊων εἰς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίζει ἐν Κύπρῳ λέγει. Bekkeri Anecd. p. 472, 24. Ἀφρόδιτος: ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ ἄλλοι δαίμονες, Ὁρθάνης, Πρίαπος.

272. Niobae liberorum mentionem in hac fabula iniectam esse intelligitur ex scholiastae annotatione ad Euripidis Phoeniss. v. 159. vol. 3. p. 81. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ "Καὶ δις ἔπτ' αὐτῆς τέκνα | Νιόβης θαυόντα Λοξίου τοξεύμασιν." ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀ. δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

273. Athenaeus 7. p. 301b. Πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλείστον. Ἀ. Δράμασιν ἢ Νιόβῳ "Οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν." Conf. fragm. 147.

274. Athenaeus 15. p. 699f. ex codice Veneto, "Ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ ὠνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι (fragm. 114.) παρίστη — ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νιουῳ προειπῶν λυχνοῦχον οἰμοὶ κακοδαίμων φησὶν λυχνοῦχος ἡμῖν οἴχεται. εἴτ' ἐπιφέρει καὶ πῶς ὑπερβάς τὸν λυχνοῦχον οἴχεται εἴτ' ἐπιφέρει καὶ ἔλαθες. ἐν δὲ τοῖς . ρ . ης καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων ἄλλ' ὥσπερ ὁ λύχνος ὁμοιότατα καθεύδεται ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου. Quae partim ab me in ed. Oxon. p. 607. partim ab Cobeto Mncmos. vol. 5. p. 191. sic sunt emendata, ἐν δὲ τῷ Νιόβῳ (quod in codice est δευτέρῳ νιουῳ fortasse ortum ex β super u in νιουῳ scripto) προειπῶν λύχνον

Οἰμοὶ κακοδαίμων (φησὶν), ὁ λύχνος ἡμῖν οἴχεται. εἴτ' ἐπιφέρει

Καὶ πῶς ὑπερβάς τὸν λυχνοῦχον ἔλαθέ σε; ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων

Ἄλλ' ὥσπερ λύχνος

ὁμοιότατα καθεύδεται ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Cum postremis autem Pollucis locus componendus 10,

119. "Ὅταν δ' εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι (fragm. 115.) Ἀ. "Δυοῖν λυχνιδίον," δῆλον ὅτι λύχνα εἶρηκεν, ἄλλ' οὐ μικροὺς λύχνους. — σαφέστερον δὲ ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῳ "Ἄλλ' ὥσπερ λύχνος ὁμοιότατα καθεύδ' (καθηύδ' in Bekkeri editione) ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου." unde corrigendum videtur quod apud Athenaeum legitur καθεύδεται, quum λυχνιδίου syllaba secunda producta dictum esse possit.

275. Pollux 10, 185. Οὐ μέντοι οἱ κεραμεῖς τὰς πλίνθους ἐπλάττον πλινθεῖον καλεῖ τόπον ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ Ἀ., περὶ τοῦ Κυκλοβόρου τοῦ ποταμοῦ λέγων

Ὁ δ' ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτρεψε.

Ante aut post γενόμενος aliquid omissum. Fortasse ex hac fabula est fragm. 539.

276. Pollux 10, 166. Κατ' τὸς δερμάτιον ἐντιθέμενον τῇ σμινῇ, ὅταν ὁ στέλεχος ἀραιὸς ᾖ, καὶ ἔστι τοῦνομα ἐν τοῖς Ἀ. Δράμασιν ἢ Νιόβῳ. Vide Hesychium s. v. Καττύν.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

277. Scholiasta Ranarum v. 810. Μειγαγωγῆ-σουσι τὴν τραγῳδίαν: μείον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια οἷς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερίου μείον μείον. ὅτι δὲ ἴστατο Ἀ. ἐν Δράμασι δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον ἀπὸ τῶν κοῦρων ὑπὲρ ὧν ἐθύετο, μείον δὲ διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιον τι τοῖς ἡ-τόν εισάγουσιν ἀπεδέδοτο, καθάπερ αὐτὸς φησιν Ἀ.

Ἄλλ' εὐχομαι ᾗγω' ἐλκύσαι σου τὸν σταθμόν, ἵνα μὴ με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτερες. V. 1. σου cod. Ven. et Flor. se Ald. τὸν σταθμόν Brunckius. Vulgo τὸν σφυγμόν. Dobraeus τὸ σφυρόν. τὸν ζωγρόν Bergkii. V. 2. προσπράττωσι] προστάττωσι cod. Ven. φράτερες scripsi pro φράτορες.

278. Photius p. 534, 11. Σταθμούς: Ἀ. Δράμασιν Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας οἷον τοῖς φλειοῖς (corr. ταῖς φλιαῖς). Ita enim Porsonus emendavit codicis scripturam σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας οἷον τοῖς φλειοῖς σταθμούς ἀριστοφάνης δράμασιν αὐτοῖς.

279. Athenaeus 11. p. 496a. Πέταχον. ποτήριον ἐκπέταλον. — μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀ. ἐν Δράμασι λέγων "Πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται." Vulgo πεταχνεῖται. Epitome πεταχνευταί. Recte Casaubonus πεταχνοῦνται. Photius p. 426, 10. Πέταχνοῦνται: ἐξυπτιοῦνται, τρυφῶσιν. Confer Hesychii glossas vol. 2. p. 897. 904.

280. Hesychius, Βύρσαν: πόλιν Ἀθηνῶν (sic Musurus). Ἀ. ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. Codex $\overline{\theta}$, $\overline{\theta}$ (i. e. θεῶν), in quo aliud latere potest.

281. Antiatticista Bekkeri p. 105, 21. Κιχορία: τὸ ἄγριον λάχανον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν. Eadem, omisso Δράμασιν, Photius p. 166, 22. ubi codex a pr. manu κιχορία, ab correctore κιχόρεια, quae vera scriptura. Vide Schneider. ad Theophrast. vol. 5. p. 414.

282. Scholiasta Platonis p. 331. ed. Bekker. Χαίρε-φῶντα — Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι κλέπτῃν (λέγει).

ΕΙΡΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Priorem quae superest huius fabulae editionem archonte Alcaeo, qui eponymus fuit olymp. 89, 3., actam esse novimus ex fragmento didascalico, quod servatum est in Ὑποθέσει fabulae. Repetitae vero huius fabulae editionis valde obscura est memoria. Eam tamen non qualis primum prodierat, sed multis locis correctam iterasse poeta videtur. Cuius rei auctorem habemus scriptorem Argumenti in fabulam superstitem, cuius de verbis videnda quae supra dixi p. 64. φέρεται ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δις δεδιδαχώς Εἰρήνην ὁμωνύμως Ἀριστοφάνη. ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξαν, ἢ ἐτέραν καθήκεν, ἥτις οὐκ ὠφέλιμα. Κράτης μὲντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως “ἀλλ’ οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεύσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἐτέρᾳ Εἰρήνῃ.” καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένη οὐκ ἔστιν. Colligi ex his potest quam rara iam Eratosthenis et Cratetis aetate Pacis alterius exempla fuerint. Quo magis prospiciendum est ne ab grammaticis multo quam illi recentioribus fraudem nobis fieri patiamur, si qua ex Pace afferunt quae in superstite editione non legantur. Veluti quod Eustathius p. 1291, 26. scribit, ἔοικεν ὁ φηρὸς φήτορος τις εἶναι, ὡς ἀπὸ τοῦ φῆτυ, ὃ δηλοῖ φυτὸν ἢ φύτευμα, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ “Πόθεν τὸ φῆτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;” multum vereor ne Pacis versum 1156. τὸ γὰρ φῆτυ πρῶον. φῆει cum alius comici verbis commiscuerit, qui fortasse Pherecrates fuit. Nam hunc quoque vocabulo φῆτυ usum esse ab Photio proditum est in lexico p. 650, 9. Aliud eiusdem erroris exemplum fortasse est ap. Eustath. p. 801, 90. Παισανίας ἐν τῷ κατ’ αὐτὸν ῥητορικῷ λεξικῷ οὐ διὰ διφθόγγου γράφων αἰνεῖν (imo αἰνεῖν: vid. Herodian. περὶ μον. λέξεως p. 24, 18.), ἀλλὰ διὰ μόνου τοῦ α διχρόνου φησὶν, ἀνεῖν ἐν ἐκτάσει ἔχει τὸ α. δηλοῖ δὲ τὸ πτίσσειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ δηλοῖ. Id ipsum enim Pherecratis auctoritate comprobatur Herodianus l. c. Apertius etiam Eustathii peccatum est p. 1573, 20. ita

scribentis, Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Εἰρήνῃ σεμνύνων καὶ αὐτὸς τὰς Ἀθήνας μαρτυρεῖ ὡς διηγεκείς ἐκεῖ αἱ ὀπῶραι. At nihil huiusmodi in Εἰρήνῃ legitur, quam cum Ὁραῖς permutavit Athenaei deceptus epitome 14. p. 653f.

Alio modo suspectus est Stobaei locus, qui agriculturae laudes exponens haec in principio capitis posuit Flor. 56, 1.

Ἀριστοφάνους Εἰρήνης.

α. Τῆς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης πιστῇ τροφῷ, ταμῷ, συνεργῷ, ἐπίτροπος, θυγάτηρ, ἀδελφῇ, πάντα ταῦτ’ ἐχρήτό μοι.

β. σοὶ δ’ ὄνομα δὴ τί ἐστιν; α. ὁ τι; Γεωργία.

Ω ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,

ἄσμενός σ’ ἰδὼν προσεῖπεν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.

Postremi tetrametri in Pace leguntur v. 560. ut plane non dubitari possit quin lemma Ἀριστοφάνους Εἰρήνης hinc in superiorem locum migraverit: qui plurimorum in Stobaeo fons errorum fuit. Et hoc quidem intellexit etiam Gaisfordus, qui versus illos ex Γεωργοῖς Aristophanis excerptos esse suspicatur. Quam non illaudabilem coniecturam dicerem, nisi totius fragmenti color novae magis quam veteri comediae similis esset. Quamobrem multo speciosius de Menandri Γεωργῷ fabula cogitari posset, nisi coniecturis abstinere praestaret. Porro Pollux 10, 188. ἐν γούν τῇ Ἀριστοφάνους Εἰρήνῃ γέγραπται, τὴν δ’ (male alii libri τὴν γούν) ἀσπίδα | ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως, aut in nomine fabulae errasse aut Aristophanem pro Theopompo videtur nominasse. Quam ego probabiliorē esse rationem censeo quam Dobraei, qui verba illa aut Πολέμου ad Κυδοιμόν aut Trygaei ad ἀσπιδοπηγὸν esse putabat et ad alteram fabulae editionem referebat in Adversar. vol. 2, p. 206., collata fabulae superstitis parte a v. 1210—1264, ubi λοφοποιός, θωρακοπώλης, σάλπιγγοποιός et δορυεὺς in scenam producuntur. Alio modo erratum est in scholio Nubium 699., exscripto ab Suida s. v. Τῆμερος, de quo infra dicemus ad fragm. 345.

ΗΡΩΕΣ.

283. Heroibus fabulae ab choro nomen factum ad eumque referendum videtur versus trochaici initium ab Choerobosco servatum vol. 1. p. 259, 3. Φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ ὡς ἢ οἱ ἥρωες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὐρήναι κατὰ κράσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὅρνισιν, οἷον

Οἱ γὰρ ἥρωες ἐγγὺς εἰσιν, ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωες. Ita in Equitibus v. 244. Demosthenes, ubi equites appropinquare videt, ἄνδρες ἐγγὺς, inquit. Quod autem ex Ὅρνισιν illa afferuntur, aut memoriae lapsui debetur ex Avium versus 1477. (ubi dativus ἥρω legitur) recordatione orto, aut vetus est librarii error, repetitus etiam ab Lascari Gramm. 3, 2. Οἱ ἥρωες καὶ κράσει ἥρωας, ὡς παρ’ Ἀριστοφάνει ἐν Ὅρνισι “οἱ γὰρ ἥρωες ἐγγὺς εἰσιν.” τῷ δὲ ἀπαξ ῥηθέντι διὰ τὸ μέτρον οὐ χρηστέον. Brevius Phrynichus p. 158. ed. Lobeck. Οἱ ἥρωες οὐ λέγουσιν, ἀλλ’ οἱ ἥρωες τρισυλλάβως, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς δυσυλλάβως τοὺς ἥρωας. ἀπαξ δὲ βιασθεὶς Ἀριστο-

φάνης ὑπὸ τοῦ μέτρου οἱ ἥρωες εἶπε. τῷ δ’ ἡναγκασμένῳ οὐ χρηστέον. Quae hinc sumsit Thomas M. p. 424. 425. Accusativi ἥρων exemplum, fortasse ipsum quoque ex hac fabula, attulit scholiasta Homeri Iliad. 13, 428. ἥρων τινὲς Ἀττικῶς “ἀλλ’ εἰς ἥρων τι παρήμαρτον” Ἀριστοφάνης.

284. Stephanus Byz. s. v. Ἄργος, Λέγεται καὶ Ἀργόλας. Ἀ. Ἡρωσιν

α. Οὐκ ἡγόρευον; οὗτός ἐστ’ οὐκ Ἀργόλας.

β. μὰ Δι’ οὐδέ γ’ Ἑλλήν, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται. V. 1. Libri ἐστὶ γ’ οὐκ — οὐδ’ Ἑλλήν. Correxuit Scaliger App. ad Coniect. in Varronem p. 184.

285. Suidas, Ἀμφορεαφόρους: τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. καὶ ἀμφορεαφόρος ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων. — Ἀ. Ἡρωσιν

Τρέχ’ ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν

τῶν ἐνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον,

κάπειτα μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

Legebatur τρέχ’ εἰς — τὸν ἐνδοθεν καὶ γεῦμα. Correctum ex Polluce 10, 75. καὶ τὸ παρ’ Ἀριστοφάνει

γευστήριον “τρέχ’ ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κοινὸν (καὶ νὸν coniecit Hemsterhusius) λαβὼν τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον.” Idem 10, 172. Καὶ βύσμα δ’ ἂν εἴη τῶν χρησίμων, τοῦ Ἀ. εἰπόντος “Βύσμα καὶ γευστήριον.” et 6, 99. Καὶ γευστηρίου μὲν Ἀ. μέμνηται.

286. Pollux 10, 112. Καὶ παυσικάπη, ἣν καὶ καρδοπεῖον ὠνόμαζον, ὡς ἐν “Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης Ἡ καρδοπεῖω περιπαγῇ τὸν αὐχένα.

287. Scholiasta Pacis v. 14. Εἰώθασιν γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἑσθίειν, ἄφ’ οὗ καὶ τὴν παυσικάπην ἐπενόησαν, τροχοειδὲς τι, δι’ οὗ τὸν τράχηλον εἶρον πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τὴν χεῖρα προσάγειν. μέμνηται δὲ ἐν “Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης

Παύσειν ἔοιχ’ ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε. παύσειν scripsi pro παίσειν.

288. Pollux 10, 173. Ἀ. ἐν “Ἡρωσιν Ἡ δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδύνεισιν. ῥόμβον] ῥύμβον Meinekii Com. vol. 2. p. 452. Hesychiu, Ἀνακωδύνεισιν: ἀνάσεισιν.

289. Scholiasta Thesmophoriz. v. 21. Οἶδόν τέ πού ᾽στιν αἱ σοφαὶ ἔκνουσαι: διὰ τοῦτου φαίνεται ὑπονοῦν Εὐριπίδου εἶναι τὸ “Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.” ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἔξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς “Ἡρωσιν ἀντικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων (in Theage p. 125 d. de republ. 8, p. 568 a. ubi vid. schol. p. 417.) Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. εἰκε δὲ ἦτοι πεπλανημένους συνεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ἢ, ὡς περ ὑπονοοῦσι τινες, σύμπτωσις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ γενέσθαι, ὡς περ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δράμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται. Aristides 2. p. 288, 2. Οὐδὲ γὰρ Εὐριπίδου φήσομεν οἶμαι τὸ ἱαμβεῖον εἶναι τὸ “Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία,” οὐδ’ εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν· ἔστι γὰρ ἔξ Αἴαντος Σοφοκλέους, Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. Themistius p. 72 c. Εὐριπίδης μὲν γὰρ ὅστις δήποτε ἐστὶν ὁ ποιήσας, Σ. τ. τ. σ. σ. οὐκ ἦν οἶμαι που πυκνῆς διανοίας.

290. Pollux 7, 167. Καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ λούτριον, ὡς Ἀ. ἐν “Ἡρωσιν

Μήτε ποδάνιπτρον θύραζ’ ἐκχεῖτε μήτε λούτριον. Μήτε ποδάνιπτρον Seidlerus pro μήτ’ ἀπόνιπτρον comparato Pollux 10, 78. Καλεῖται μέντοι καὶ ποδάνιπτήρ — τὸ δὲ ἀπ’ αὐτοῦ ὕδωρ νίπτρον, ἢ λούτριον, ἢ ποδάνιπτρον, ὡς ἐν “Ἡρωσιν Ἀ. λέγει. Elmsleius ad Acharn. v. 616. μήποτ’ ἀπόνιπτρον correxerat. ἐκχεῖτε Elmsleius pro ἐκχεῖται. μήτε] Vulgo μηδέ.

291. Diogenes Laert. 8, 31. de praeceptis Pythagoricis agens, Τὰ δὲ πεσόντα ἀπὸ τραπέζης μὴ ἀναρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεισθαι μὴ ἀκολάστως ἑσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευταῖ τινός. καὶ Ἀ. δὲ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς “Ἡρωσιν “Μὴ γεύεσθ’ ἅττ’ ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζης ἐντός.” ἀλεκτρυόνης μὴ ἄπτεσθαι λευκοῦ. Suidas s. v. Πυθαγόρα τὰ σύμβολα, Τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ

ἀναρεῖσθαι παρεκλεῖτο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεισθαι ἀκολάστως ἑσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευταῖ τινός. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναι φησι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντός τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναρεῖσθαι μὴτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἑσθίειν. Ex his Seidlerus tetrametrum eruit [πέση.

Μηδὲ γεύεσθ’ ἅττ’ ἂν ἐντός τῆς τραπέζης κατα-Bergkio duorum tetrametrorum reliquiae esse videntur, Μὴ γεύεσθε δ’ ἅττ’ ἂν καταπέσῃ | τῆς τραπέζης ἐντός. Aliud praeceptum Pythagoricum ex Aristophane attulit Suidas s. v. δεξιὸν, Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδονίπτρον (recte Brunckius ποδάνιπτρον): Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἀρμοδίως τοῖς πράγμασι κεκρημένων. Qui tamen vereor ne grammaticum Aristophanem in mente habuerit: nam quod vocabulo ποδάνιπτρον in superiore fragm. utitur, ei ego nihil tribuo. Ex Polemone affert Helladius apud Photium p. 533 b, 17. ed. Bekker. ὅτι παροιμίαν εἶναι φησι τὸν δεξιὸν ὑποδεῖσθαι πόδα, τὸν δ’ ἀριστερὸν νίζειν· φησὶ γὰρ ὁ Πολέμων, ὡς μαρτυρεῖ Δίδυμος, δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρον. Tetigit etiam Iamblichus de Pythag. Vita p. 178. ubi alia indicavit Kusterus.

292. Scholiasta Avium v. 799. Διαιτρέφης: — ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφανέτο καὶ ἐν τοῖς “Ἡρωσιν “Κἀπὸ τῆς Διαιτρέφους τραπέζης,” εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ. Vulgo καὶ ἀπὸ τῆς Διαιτρεφούς. Vide Elmsleium ad Medeam p. 139. Antiqua nominis scriptura Διαιτρέφους est.

293. Pollux 7, 133. Ἀ. δ’ ἐν τοῖς “Ἡρωσιν δοκεῖ τὸ κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρκεῖναι φορὰν, ὅταν εἴπῃ Ὀβολῶν δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς. δεουσῶν refertur ad δραχμῶν, quod praecesserat. Monnit Meinekii Com. vol. 2. p. 534.

294. Draco Straton. p. 73, 14. et Etymol. M. p. 673, 1. Τὸ δὲ πῶς ἐκτείνει — Ἀ. ἐν “Ἡρωσιν “πῶς πίομαι;”

295. Pollux 7, 15. Ἐμπόλω Διοσκόρῳ ἐν “Ἡρωσιν Ἀ.

Pollux 7, 16. Ἀνδραποδώνης δ’ εἴρηται ἐν τοῖς “Ἡρωσιν τοῖς Ἀ.

Pollux 7, 21. Ἐν δ’ Ἀ. “Ἡρωσιν ἀρτοποιία.

296. Pollux 10, 61. Τὸν γὰρ ἦλον καὶ ἡλίσκον ἐν “Ἡρωσιν Ἀ. κέκληκε. Photius p. 67, 4. Ἡλίσκον: τὸν μικρὸν ἦλον. Ἀ. Pollux 10, 188. ἡλίσκους οἱ κωμῶδοι λέγουσιν.

297. Hapocratio, Πυελίδα: τὸ ὑφ’ ἡμῶν λεγόμενον σφραγίδοφυλάκιον. Λυσίας ἐν τῷ κατ’ Εὐφῆμου καὶ Ἀ. “Ἡρωσιν. Eadem Photius p. 472, 18. qui simpliciter Λυσίας καὶ Ἀ.

298. Athenaeus 9. p. 409 c. Ἀ. δ’ ἐν “Ἡρωσιν χερνίβιον εἴρηκεν. Χερνιβέιον correxi in Thesaurο vol. 8. p. 1451.

299. Scholiasta Sophoclis Oedip. Col. v. 793. Δοκεῖ γὰρ ὁ Απόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς — καὶ Ἀ. “Ἡρωσιν.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Θεσμοφοριαζούσας δευτέρας ab priore quae superest fabulae editione prorsus diversam fuisse quum ex fragmentis satis tuto colligere licent, tum magis etiam intelligitur ex opinione doctissimi grammatici cuius notitiam Athenaeo debemus l. p. 29 a. ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ

Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. Nunquam enim de inscriptione fabulae hunc in modum mutanda cogitare potuisset Demetrius, nisi Thesmophorizusas editione altera non tam repetitam quam continuatam esse vidisset.

300 a. Scholiasta Thesmoph. v. 299. Καλλιγε-

νεΐα: δαίμων περί τὴν Δήμητρα, ἣν προλογίζουσιν ἐν ταῖς ἐτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. Photius p. 127, 9. Καλλιγένηϊαν: Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα. Ἀ. δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν. *Compara Hesychium* vol. 2. p. 124.

300b. Bekkeri Anecd. p. 410, 14. Ἀντίθετον: τὸ σχῆμα τῆς φράσεως, ὡς ἡμεῖς, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις

Καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον. Conf. fr. 494. et de ἀντιθέτοις Agathonis Athen. 5. p. 187c. Aelian. V. H. 14, 13. ἐξευρημένον recte in ἐξευρημένον (quae etiam in Acharn. 119. permutata sunt) mutare videtur O. Iahnus in Ritschlii Mus. Rhen. vol. 4. (a. 1846.) p. 638. collato Persio sat. 1, 85. "*Pedius quid? crimina rasis librat in antithetis.*"

301. Athenaei epitome 1. p. 29a. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἔασω Πράμνιον,
οὐ Χίον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

V. 2. οὐχὶ scripsi pro οὐ. V. 3. ἐπεγερεῖ Brunckius pro ἐπεγείρει. ἔμβολον] Hesychius, "Ἐμβολον: Ἀ. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον. Etiam ἀνθοσμίου mentio facta fuit in hac fabula. Erotianus p. 284. ed. Franz. (p. 104. ed. Klein.) Οἶνος ἀνθοσμία: ὁ εὐώδης καὶ ἡδύς· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (v. 1161.) καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

302. Athenaeus 3. p. 104e. Περισπούδαστος δὲ ἦν πολλοῖς ἡ τοῦ καράβου βρώσις, ὡς ἔστι δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κωμωδίας μερῶν. ἀρκέσει δὲ τὰ νῦν Ἀ. ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις οὕτως λέγων

α. Ἰχθύς ἐώνηται τις ἢ σπηίδιον
ἢ τῶν πλατειῶν καριδίων ἢ πουλύπους,
ἢ νῆστις ὀπτάτ', ἢ γαλεὸς, ἢ τευθίδες;
β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. α. οὐδὲ βατίς; β. οὐ φημ' ἐγώ.

α. οὐ χόριον οὐδὲ πυὸς, οὐδ' ἦπαρ κάπρου, 5
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἡτριάον δέλφακος,
οὐδ' ἐρχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν
γυναεῖ κοπιώσασιν ἐπεκουρήσατε;

V. 1. iterum affertur 7. p. 324b. V. 4. βατίς] Vide 7. p. 286b. οὐ φημ' ἐγώ. οὐ χόριον Porsonus pro οὐδὲ φῆμ' ἐγώ. οὐδὲ χόριον. V. 5. πυὸς Casanbonus. πυὸς codex. V. 6. οὐδὲ σχαδόνες Brunckius. οὐδήσχαδόνες codex. ἡτριάον] Etymol. M. p. 439, 42. Ἀ. ἡτριάον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. ἡτριάον δέλφακος haud dubie ex hoc loco Pollux 6, 52. V. 8. Codex κοπιώσας.

303. Athenaeus 15. p. 690d. Παρὰ πολλοῖς τῶν κωμωδιοποιῶν ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις. — Ἀ. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἔπνευσεν ὁ μαυρὸς
φάσκωλος εὐθύς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

V. 1. ἔπνευσεν Brunckius pro ἔπνευσ'. ἐνέπνευσ' Dobraeus in Addendis ad Aristophan. p. (105).

V. 2. φάσκωλος] Pollux 10, 137. Ἵνα δὲ ἀποτίθενται αἱ ἐσθῆτες — καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Harpocratio (exscriptus ab Photio et Suida), Φάσκωλον: πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς. — Ἀ. Θεσμοφοριαζούσαις. V. 3. βακκάριδος] Erotianus p. 106. (p. 59. ed. Klein.) Βάκκαρις: εἶδος βοτάνης καὶ μύρου, οὐ καὶ Ἀ. μέμνηται.

304. Pollux 9, 36. Ἀμφοδὸς ἔστιν εὐρεῖν κεκλημένα παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

Ἀμφοδὸν ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοῦνομα.

Etymolog. M. p. 92, 27. Λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν τὸ Ἀμφίων ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὸ ἀμφὶ τὴν ὁδόν, ἦγουν παρὰ τὴν ὁδόν, γεννηθῆναι. ὁ δὲ Ἀ. κωμικευόμενος λέγει ὅτι οὐκοῦν Ἀμφοδὸς ὤφειλε κληθῆναι. τεθεῖσθαι] τίθεσθαι Cobetius.

305. Pollux 10, 152. — καὶ σακίον, ὅταν φῇ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

Σακίον, ἐν οἷσπερ τὰργύριον ταμιεύεται.

De constructione verborum σακίον, ἐν οἷσπερ dixit Porsonus ad Eurip. Orest. v. 910.

306. Scholiasta Nubium v. 623. Ἱερομνήμονας ἔπεμπον εἰς Πυλαίαν καὶ Πυλαγόρας. Ἀ. Θ.

Ἀγαθὰ μέγала τῇ πόλει

ἣκειν φέροντάς φασιν τοὺς Πυλαγόρας

καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

Harpocratio s. v. Πύλαι, — Πυλαγόραι. μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων πολλοί, ὥσπερ καὶ — Ἀριστοφάνης ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις.

307. Scholiasta Ranaum v. 3. Νῆ τὸν Δί' ὃ τι βούλει γε πλὴν πιέζομαι: ἴδιον αὐτοῦ τὸ εἰς ταῦτα ὀλισθαίνειν, ὡς καὶ ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ὁ θερᾶπων φησὶν (ubi οὐ διὰ Rav.)

Ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι φέρειν
σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὦμον ἠλίβομαι.

308. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 382, 8. Ἀλφάνει: εὐρίσκει. Ἀ. Θεσμοφοριαζούσαις Οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε εἶπεν μ' ὁ κῆρυξ, οὗτος ἀλφάνει.

οὗτος ὦν ἦν ἀλφάνει Meinekius Com. vol. 2. p. 531.

309. Pollux 7, 95. Ἴσως δ' οὐκ ἂν φαῦλον εἴη τούτοις ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφοριαζουσῶν Ἀριστοφάνους, ἐπεὶ πολλὰ εἶδη ἐν αὐτῇ περιέχει γυναικείων φορημάτων, ἃ καὶ τοῖς περὶ κόσμων ἴσως ἂν ἐνῆρμοςεν.

α. Ξυρόν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον, προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα, ἔγχουσιν, ὄλεθρον τὸν βαθύν, ψιμύθιον, μύρον, κίστην, στρόφον, ὀπισθοσφενδόνην, κάλυμμα, φύκος, περιδέραι, ὑπογράμματα, 5
τρυφοκαλάσπριν, ἑλλέβορον, κεκρύφαλον, ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα παρυφές. Ξυοτίδα, χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμῶτριον· τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. β. εἴτα τί; α. διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάχιον, βότρυς, χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὄρμους, πέδας, 11
σφραγίδας, ἁλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα, πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια, ὑποδερίδας, ἐλικτήρας.

Attulit hunc locum etiam Clemens Alexandr. Paedag. p. 245. ed. Potter. Πάνυ γούν ἐπιπότῳς πάντα τὸν γυναικεῖον καταλεγόμενος κόσμον Ἀ. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσι. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς τοῦ κωμικοῦ τὰς λέξεις, διελεγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν ὅμων τῆς ἀπειραγαθίας, Μίτρας, ἀναδήματα, νίτρον καὶ σιδήριον, κίστην — ὑποδερίδας ἐλικτήρας. et respicit Aelianus V. H. 1, 18. τῶν δὲ Ἀττικῶν γυναικῶν τὴν τρυφήν Ἀ. λέγει. V. 1. Photius p. 227, 23. Λίτρον: οὐ νίτρον Ἀττικοί. οὕτως Ἀ. V. 2. Pollux 5, 101. Καὶ ἄλλους δὲ τινὰς κόσμους ὀνομάζουσιν οἱ κωμωδοδικάσκαλοι, λήρον, ὀχθοίβους, ὄλεθρον, ἑλλέβορον, πομφόλυγας, βάραθρον. περιστέρια, σαμάκια, σισύμβριον, σισάριον, ὦν οὐ ῥάδιον τὰς ιδέας συννοῆσαι διὰ τὸ μὴδὲ πρόχειρον εἶναι τινα κατιδεῖν εἴτε σπουδάζοντες εἴτε παίζοντες ᾠκῶνται τοῖς ὀνόμασιν. ἴσως δ' ἂν τοῖς κόσμοις προσήκοι καὶ τὸ ἐντριμμα,

ψιμύθιον, ἄγχουσα, φύκος, καὶ τὰ ὑπογράμματα —.
V. 3. ἔγχουσιν] Vulgo ἄγχουσα. Brunnkiius ἄγχουσιν.

δλεθρον] Hesiychius, Ὀλεθρος βαθύς: ἔνιοι ἐπὶ κόσμου γυναικείου. ἀπώλεια. V. 4. στρόφον ex Pollucis codicibus nonnullis correxi. In cod. Paris, στρόφιον. Vulgo στρόφιον et hic et apud Clementem. Pollux 5, 96. καὶ στρόφιον καὶ ὀπισθοσφενδόνην παρ' Ἀριστοφάνει. Hic quoque στρόφον corrigendum.

ὀπισθοσφενδόνην] De hoc vestium genere dixit Reisk. ad Constant. Porphyg. vol. 2. p. 511. V. 6. Hesiychius, Τρυφοκαλάσιρις: ἔνδυμα γυναικείον. Idem, Καλάσιρις: χιτῶν πλατύσημος ἢ ἡνιοχικός καὶ ἱπικός χιτῶν. ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτῶνα ἰσχνόν. Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις. V. 7. ζῶμα ex Clemente. Apud Pollucem ζῶμα. ἀμπεχόνον]

Apud Clementem ἀμπεχόνιον, ut paullo ante στρόφιον pro στρόφον scriptum erat. Pollucis codices ἀμπεχόνον vel ἀμπεχόνη vel ἀμπεχόνον. τρύφημα] πόρπημα Salmasius Exerc. Plin. p. 808. V. 8. χιτῶν] κιθῶνα Clemens. κομμάτριον] Apud Clementem χιτῶνιον. Post κομμάτριον apud Pollucem haec leguntur ἑτέρα τε ὅσα οὐδεὶς ἂν (ἂν om. cod. Paris.) μνημονεύσειε ποτε λέγων. V. 9. τὰ — τί] τὰ μέγιστα δ' οὐ λέγει αὐτὴν ταυτὰ Pollucis cod. Paris.

V. 10. μαλάχιον] μολόχιον Clemens. μαλάκιον (μαλάκια cod. Paris.) Pollux. Restitui μαλάχιον. Photius p. 244. Μαλάχιον: κόσμος χρυσοῦς γυναικείος. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesiychius, Μαλάκιον: γυναικείον κοσμάριον. βότρυς] Hesiychius, Βοτρυδία: ἔνωπαριῶν εἶδος. οἱ δὲ βότρυς. Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις. V. 11. χλιδῶνα] Scribebatur χλιδῶνα, frequenti accentus vitio, de quo dixi in Thesauo.

ἀμφιδέας] Harpocratio. Ἀμφιδέαι: εἰσὶ περισκελίδες τινές. Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις. V. 12. Pollux 10, 167. Ἡ δὲ ἄλυσις οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου ὠνόμασται παρὰ Ἀριστοφάνει "Σφραγίδας, ἁλύσεις." καταπλάσματα] καταπετάσματα Pollux. V. 13. Moeris p. 301. Πομφόλυγας: τὰ δερμάτια ἃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αἱ γυναῖκες ἔχουσιν. Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις. V. 14. ὑποδερίδας] ὑποδέρεις Pollux: sed Bekkerus tacite ὑποδερίδας, fortasse ex cod. Par. Post ἐλκτικῆρας apud Pollucem vulgo adduntur ἄλλ' ἂν οὐδ' ἂν λέγων λέξαις, quae ab codicibus Kuhnii et Iungermanni absunt nec apud Clementem leguntur. Eubuli verba κοῦδ' ἂν λέγων λέξαιμι ap. Athen. 4. p. 169 f. comparavit Dobraeus.

310. Scholiasta Pluti v. 159. Περιπέττουσι: διὰ τὸ τῷ προσθέτῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ. ὁ αὐτὸς Θεσμοφόρος

"Ὅσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων

ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

V. 1. "Ὅσ' ἦν περίεργ' Hemsterhusius pro ὅς ἦν περίεργος. V. 2. ὅσαις (ὅσαις Bergkiius) τε Porsonus pro ὅσαις ἔτι. Tournius κόμαισι. αὐτὰς Tournius pro ἑαυτάς.

311. Aspasius ad Aristotelis Ethic. p. 58a. ed. Aldin. — βαυκίδων, ὃ ἔστιν εἶδος ὑποδημάτων Ἰωνικῶν, οἷς αἱ Ἰάδες χρώνται, οὐ καὶ Ἄ. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις μέμνηται.

312. Pollux 7, 66. Ἀντικρυς δὲ τὸ νῦν καλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν στηθόδεσμον ἐκάλουν. εὐροις δ' ἂν ὀνομαζόμενον ἀπόδεσμον ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους

Τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνὴν τιθίδια.

V. Reiskius ad Constant. Porphyg. vol. 2. p. 540. τῶν

ἀποδέσμων] τὸν ἀπόδεσμον Bergkiius. τιθίδια] τὰ τιθία Brunnkiius.

313. Athenaeus 3. p. 117 c. Παρέλιπεν ὁ τένηςης Ἀρχέστρατος συγκαταλέξει ἡμῖν καὶ τὸ παρὰ Κράτητι τῷ κωμωδιοποιῷ ἐν Σαμίσις λεγόμενον ἐλεφάντινον τάριχος —. ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ἐλεφάντινον τάριχος μαρτυρεῖ Ἄ. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων

"Ἡ μέγα τι βρώμ' ἔστιν ἢ τρυγωδοποιουσική, ἡνίκα Κράτητι τε τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον, ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρ' ἐκχιλίζετο.

Versum primum paeonicum fecerunt Elmsleius ad Acharn. 499. et Porsonus in Miscellaneis p. 236. ille ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι τρυγωδοποιουσική, hic ἡ μέγα τι βρώμ' ἐνι τρυγωδοποιουσική corrigens. V. 2. ἡνίκα Porsonus et Elmsleius. ἡνι codex. V. 3. ἐκόμιζεν Casaubonus pro ἐνόμιζεν.

314. Hephaestio cap. 13. de metro paeonico p. 79. Gaisf. — ἐν δὲ ταῖς δευτέραις (libri protέρας) Θεσμοφοριαζούσαις καὶ κρητικούς πολλάκις ἐν μέσοις τετραμέτροις παρέλαβε

Μῆτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους

μήτε Χάρτας βοᾶν ἐς χορὸν Ὀλυμπίας

ἐνθάδε γὰρ εἰσιν, ὡς φησιν ὁ διδάσκαλος.

Duo eiusdem metri versus vide fragm. 561.

315. Scholiasta Vesparum v. 1033. Ἠπιάλος τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (non legitur in Nubibus. Est error scholiastae, ut videtur, qui male intellexerat quod in alio scholio p. 509, 1. ed. Oxon. annotatum est, ἡπιάλοις, quod in versu Vesparum legitur, ad Socraticos spectare, quos in Nubibus in scenam produxerat Aristophanes.) καὶ Θεσμοφοριαζούσαις

"Ἀμα δ' ἡπιάλος πυρετοῦ πρόδρομος.

316. Pollux 9, 69. Ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον "Τὸ χαλκίον θερμαίνεται" οὕτω πω εἴη ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιδένων τῶν γυναικῶν. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις (apud Athen. 3. p. 123a. τὸ χαλκίον θερμαίνεται θ' ἡμῖν) ἔστιν εἰρημένον. Antiatt. p. 99, 21. Θερμαίνεσθαι: οὐ μόνον τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ τὸ λεβήτιον ἢ χαλκίον.

317. Etymol. in Crameri Anecd. Paris. vol. 4. p. 113, 17. Ἀναβάς ἐπὶ τὴν ἵππον οὐ πάνυ δόκιμον. Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις "Ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι." Eadem fere apud Zonaram vol. 1. p. 196. Moeris p. 3. Ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι, Ἀττικοί: ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν γυναῖκα βούλομαι, Ἑλληνες.

318. Scholiasta Platonis p. 370. ed. Bekker. Ἀγῶν πρόφασιν οὐ δέχεται, ἐπὶ τῶν φύσει ραθύμων καὶ ἀμελῶν, ἧτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς — καὶ Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις β'. ubi β' omittit codex Clarikianus.

319. Photius p. 235, 6. et Suidas, Λύκος ἔχανεν: παροιμία. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἀρπάσαι τι βούληται, κεχηγνόντα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὁ προαίρειται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασιν. ἐπὶ (οὖν addit Suidas) τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις β'.

320. Hesiychius, Βαρβός: μύστρον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Vocabulum suspectum. Verba ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ad glossam praecedentem Βάρβιτος (Thesmorph. v. 137.) refert Pearsonus.

321. Antiatticiista Bekkeri 78, 24. Ἀμεινόνως:

Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις. p. 88, 28. Διαλέξασθαι: Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις. Pollux 2, 125. Ὑπερίης διειλεγμένος ἐπὶ ἀφροδισίων, Ἀριστοφάνης δὲ διαλέξασθαι ἔφη. et Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 37, 4. Διαλέξασθαι, οὐ μόνον διαλεχθῆναι. Porro Antiatt. p. 96, 25. Ἐπανορθώσασθαι: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις: quod ex Lysistratae v. 528. sumtum esse videtur. Alio modo erratum est ab Polluce 4, 100. qui saltationum genera enumerans ita scribit, Καὶ κνισμός καὶ ὄκλασμα. οὕτω γάρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα τὸ Περσικὸν καὶ σύντονον. Recte Meursius in orchestra (apud Gronovium vol. 8. p. 1275.) animadvertit contrarium dixisse Pollucem eius quod debuit. Neque enim ὄκλασμα in

Thesmorphoriazasis dixit poeta, sed Περσικόν, versu 1175. σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν. ubi vide schol.

322. Photius p. 204, 10. et Suidas, Λακωνίζειν: παιδικὸς χρῆσθαι. Ἄ. Θεσμοφοριαζούσαις β'. Porro Photius p. 192, 14. Κυσολάκων ὁ Κλεινίου· ὁ τῷ κυσῷ λακωνίζων· τὸ δὲ τοῖς παιδικὸς χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον· Μελαίνῃ γάρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης, ubi Ἀριστοφάνης corrigit Meinekius Com. vol. 2. p. 200.

323. Athenaeus 14. p. 619a. Καὶ τῶν πισσοουσῶν ἄλλη τις (ψδῆ), ὡς Ἄ. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις καὶ Νικοχάρης ἐν Ἑρακλεῖ χορηγῷ.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

Λήμνιαι haec fabula ab Aristophane inscripta est quia chorus ex mulieribus Lemniis compositus fuit, qualem Sophocles in Λημνίαις et Aeschylus atque Euripides in Hypsipyle introduxerunt. Et Sophocles quidem Aeschylisque tragoediis illis Argonautarum in Lemno insula adventus, Euripidi Archemori ab Hypsipyle deserti mors argumentum praebuit, praecipuae vero in tribus his tragoediis Hypsipylae partes fuerunt. Comoediae Aristophaneae quod fuerit argumentum etsi nescimus, nisi quod de Bendidis, i. e. Dianae, deae Thraciae, cultu in ea sermonem fuisse ex fragmente 332. intelligitur, hoc tamen certissimum haberi potest, Aristophanem, qui Aeschylum et Sophoclem venerabatur, Euripidem vero saepissime derisit, huius potissimum poetae ex Hypsipyle tragoedia versus et locutiones traduxisse, quemadmodum in Phoenissis comoedia Euripidis Phoenissas tragoediam traduxit, ut ex duobus quae supersunt fragmentis (470. 471.) colligi potest.

324. Ammonius p. 138. Valeken. Τύραννον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ βασιλείῳς ἔτασσον. — Ἄ. ἐν Λημνίαις

Ἐνταῦθα δ' ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατήρ
Θόας, βράδιστος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.
V. 1. Ἐνταῦθα δ' Bergkii pro ἔνταυθ', probabilius quam Brunekius, qui ἔνταυθ' ἐτυράννευεν ποθ' Ὑψιπύλης scribi volebat: nam videtur poeta hos versus ad tragicorum trimetrorum leges composuisse, in quibus anapaestus in primo tantum pede et in nominibus propriis locum habet. V. 2. βράδιστος Brunekius pro βραδύτερος. Euripidis versus Iphig. Taur. 31. comparavit Boissonadius "Οὐ γῆς ἀνάσσει βαρβαροῖσι βάρβαρος | Θόας, δς ὡκὺν πόδα τιθεῖς ἴσον πτεροῖς | ἐς τοῦνομ' ἦλθε τῆς ποδωκείας χάριν."

325. Athenaeus 9. p. 366c. Πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωῖλος ἔφη, Ἄ., ὦ οὗτος, ἐν Λημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως
Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλοὺς.
τρέφουσα] Fort. φέρουσα.

326. Pollux 7, 166. Εἰκότως δ' ἂν βαλανεῖω προσαγοίτο καὶ τὸ ἐν ταῖς Λημνίαις ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον Ἄλλ' ἄρτιως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην ἐν τῇ πυέλῳ.

Servi de Hypsipyle verba esse coniecit Bergkii.

327. Scholiasta Aristophanis Acharn. v. 3. et Suidas s.v. ψαμμοκοσιογράφαρα, Καὶ τὰ γάρφαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο, ὡς ἐν Λημνίαις

Ἄνδρῶν ἑπακτῶν πᾶσ' ἐγράφαι' ἔστια.
Λημνίαις Kusterus. Λίμναις scholiasta, et sic vel Λήμναις Suidae codices. πᾶσ' ἐγράφαι' Tourpius

ARISTOPHANES.

Emend. vol. 3. p. 200. Vulgo πᾶσα γάρφαρ'. Hesychius, Ἐκάρκαιρεν: ἐπλήθυεν.

328. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 423, 32. Ἀπεχρήσαντο: διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Λημνίαις Ἄ.

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.
Omisso nomine fabulae versum attulit Etymolog. M. p. 124, 27. et verba τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο Pollux 9, 153.

329. Suidas s. v. χρή, Λέγουσι δὲ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις

Τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε τί σε χρῆσθαι καλεῖν.

Ἀριστοφάνης Λημνίαις

Ἡ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;
Apud Sophoclem Oedip. Col. v. 504. τὸν τόπον δ' ἴνα | χρῆσταί μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν. ubi scholiasta, χρῆσται μ' ἐφευρεῖν: χρεῖη ἔσται, κατὰ συναλιφῆν, χρῆσται, ἀντὶ τοῦ χρεῖη ἔσται. δηλοῦται δὲ ταυτὸν τῷ δεήσει. καὶ ἐν Τριπολέμῳ

Χρῆσται δὲ σ' ἐνθένδ' αὐτὶς —.

Unde χρῆσται Pherecrati restituendum est et Aristophani, de quo dixi in annotatione ad Sophocles versum et in verbis prioribus eum Dobraeo scripsi ἢ καρδιώττεις; pro ἢ καρδία τε τίς;

330. Photius p. 290, 16. Νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ α. Ἄ. Λημνίαις

Ἐως νεαλῆς ἔστιν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν.

Μένανδρος. unde suppleri potest Phrynichus Bekkeri p. 52, 19. Νεαλῆς: παρὰ τὸ ἄλῆς, ὃ σημαίνει τὸ ἀθρόον, τὸ νεωστὶ γεγενημένον καὶ συνενηγεμένον. τὸ γὰρ συναλθεῖν καὶ συναλισθῆναι ταυτόν. Ἀριστοφάνης τὸ νεαλῆς * * . Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. De adiectivo νεαλῆς dixi ad Soph. Oed. Col. 475. in ed. Oxon. tertia.

331. Pollux 10, 25. Ἀπὸ τῶν μοχλῶν τὸ "Μόχλωσον τὴν θύραν" ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνους.

332. Suidas, Ὡ (ῶ Iunius Adag. 4, 13.) νῦν θερμοὶ βωμοί: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχανόντων. Ἄ. δὲ ἐν Λημνίαις

Τὴν κρατίστην δαίμον', ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὀβωμός.
δηλοῖ δὲ ὅτι αἰετίνες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔξνοι θεοὶ ἐτιμώντο. Phrynichus Bekkeri p. 29, 33. Βωμὸς θερμός: λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν θερμῶς εὐδοκμοῦντων ἔν τι, μετέλληται δὲ ἀπὸ τῶν ἱερῶν, ὧν διὰ τὸ θρησκεύεσθαι περιττῶς θερμοὶ εἰσιν οἱ βωμοί. Eunapium p. 6. τοῦτου Πλωτίνου θερμοὶ βωμοὶ νῦν comparavit Boissonadius. In initio versus καὶ probabiliter supplet Porsonus. Δαίμονα autem dicit Bendin, hoc est Dianam. Photius p. 251, 7. Μεγάλῃν θεόν: Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις. ἴσως τελβαιναῖν· Θράκιος

γάρ. quae emendate scripta praebebat Hesychius, Μεγάλη θεός: Ἀριστοφάνης ἔφη τὴν Βενδὶν· Θρακία γὰρ ἡ θεός. Quibus Lobeckius in dissertatione de morte Bacchi 2. p. 10. (conf. Aglaoph. p. 628. 1214.) Stephani Byz. locum adiungit, Ἀἴμνος: νῆσος πρὸς τῇ Θράκῃ — ἀπὸ τῆς μεγάλης λεγομένης θεοῦ, ἣν Ἀἴμνον φασι. Bendidia autem quum a Platone in initio Reipublicae in colloquio quod non post olymp. 92. 2—4. habitum esse posse Boeckhius docuit in Prooemio Lection. Berolin. a. 1839. tum primum celebrata esse dicat, Aristophanis fabulam circa idem illud tempus scriptam esse sequitur.

333. Athenaeus 7. p. 311d. Καὶ Ἀ. δ' ἐν Ἰππεύσι (v. 360.) μνημονεύει ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λαβράκων — ἐν δὲ Λημνίαις

Οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι· ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων.

334. Athenaeus 7. p. 302d. Ἐπαινέται δὲ τοῦ θύννου τὰ ὑπογάστρια —. Ἀ. Λημνίαις

Οὐκ ἔρχεσθαι Βοιωτίαν, οὐ γλαύκον, οὐχὶ θύννου ὑπογάστριον.

Verba ἔρχεσθαι Βοιωτίαν attulit p. 299b. Fragmenta 333. et 334. recte, ut videtur, coniungit Dobraeus.

335. Pollux 9, 126. Τὸ δὲ ῥῆμα τὸ πεντελιθίζειν ἔστιν ἐν τοῖς Ἑρμίππου Θεοῖς· τὸ δὲ ὄνομα πεντέλιθα ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Λημνίαις

Πεντελιθοῖσι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι. γυναικῶν δὲ μάλλον ἢ παιδιὰ. Libri meliores πενταλιθίζειν, πεντάλιθα, πενταλιθοῖσι contra Atticorum usum, et παραθραύμασι.

336. Etymolog. M. p. 283, 45. (Gudian. p. 159, 49.) Δορίαλλος: λέγεται καὶ δόριλλος. Ἀ. “Αἱ (αἱ δὲ Bentleius) γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγγυνται (forma Attica φάγγυνται est).” ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ὅβρει τραγωδοποιοῦ Δορίλλου. ἢ παρὰ τὸ

δεῖρην τὸ τυπτόμενον ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἰονεῖ ἐκδερόμενον. οὕτω γὰρ πάλαι ἐψίλουν, ὡς δηλοῖ Ἀριστοφάνης (Ranar. v. 516.) “Ἡβυλλιώσας κάρτι παρατετιλμέναι.” Gudianum, Δορύαλος: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἀ. “αἱ γυναῖκες τὸν δορύαλον φράγγονται,” παρὰ τὸ δέρειν —. Hesychius, Δορυαλλός: τὸ τῶν γυναικῶν μόριον. ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἢ ἐφ' ὅβρει τοῦ τραγωδοποιοῦ Δορύλλου, οὐ μέμνηται ἐν Λημνίαις. Schol. Ranar. v. 519. Δορίαλος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ “Αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγγυνται.” Suidas, Δόριλλος: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἐφ' ὅβρει τραγωδοποιοῦ Δορίλλου. Δόριλλος inter nomina in illos est apud Arcadium p. 54, 14. Δωρίλλος apud Theognost. Can. p. 62, 13. quae vera nominis forma esse videtur,

337. Harpocratio, Ἀρκεῦσαι: — ὅτι δὲ αἱ ἀρκευόμεναι παρθέναι ἄρκτοι καλοῦνται Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ, Ἀ. Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ (v. 645.).

338. Harpocratio, Μέταυλος: — ἔστιν ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλὴ, οὐ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀ. Λημνίαις καὶ Μένανδρος Θαῖδι.

339. Pollux 7, 139. Ἀ. δὲ ἐν Λημνίαις καὶ ναυφύλαξ.

340. Pollux 7, 152. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πεπαιγόμενος καρπὸς πρῶμος ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνους. καὶ πρῶα δὲ καρπία ὁ αὐτὸς (Vesp. 264.) εἶρηκε. σῦκα δὲ τῶν διφόρων ἐν Κραπατάλοις Φερεκράτης. τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σῦκων συκίδας Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις. Vulgo πρῶϊμος et πρῶϊα. φῖτυ πρῶον dixit in Pace v. 1164. μοσχίδια συκίδων in Acharnensibus v. 964.

341. Scholiasta Lysistratae v. 308. Τὸν φανόν: φανὸν μὲν πάν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκευάζον εἰς ἔξαψιν, ὡς καὶ ἐν Λημνίαις φησί. V. quae ad fragm. 666. dicuntur.

ΝΑΥΤΑΓΟΣ.

342. Spuria haec fabula indicata fuit ab criticis veteribus: vide locum grammatici supra p. 181. allatum. Δις ναυαγὸς dicitur apud Pollucem 10, 33. Καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον καὶ κλιντήριον, ὡς ἐν Δις ναυαγῷ

(sic cod. Vossianus: διοναυαγῷ ceteri) Ἀ. ἔφη Τί ὦ πονηρὲ μ' ἐξορίζεις ὥσπερ κλιντήριον.

Libri Τί με ὦ πονηρὲ et ὥσπερ. Correxerit Bergk.

ΝΗΣΟΙ.

De huius quoque fabulae auctore ab veteribus criticis dubitatum fuit: vide locum grammatici modo memoratum et Pollucem cuius verba ad fragm. 350. attulimus. Nomen autem huic comoediae ab choro impositum esse suspicio, quemadmodum Eupolis in Πόλεσιν urbes personatas introduxit.

343. Scholiasta Avium v. 297. Εἰσόδος δὲ λέγεται ἢ ὁ χορὸς εἰσεῖσιν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις β. Τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ;

β. αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἦν βλέπεις τὴν εἴσοδον. 344. Stobaeus 55, 7. Ἀριστοφάνους Νήσων Ὡ μῦρε μῦρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἐνι, οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γῆδιῳ ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων, κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν, ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων βληχωμένων, 5 τρυγός τε φωνὴν ἐς λεκάνην ὠθουμένης, ὅψω δὲ χρῆσθαι σπινιδίους τε καὶ κίχλαις,

καὶ μὴ περιμένειν ἔξ ἀγορᾶς ἰχθύδια τριταῖα πολυτίμητα βεβασανισμένα ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ.

10 Νήσων] Codex Parisinus A. νησῶν. V. 1. ἐν τῇδ' I. e. ἐν τῇ εἰρήνῃ, de qua in capite illo agit Stobaeus. V. 2. τοῦτον] πρῶτον Meinekius. V. 5. προβατίων Grotius pro προβάτων. V. 7. ὅψω Salmasius Exere. Plin. p. 317. pro ὄψων. δὲ Gaisfordi editio haud dubie ex codicibus. Priores τε.

σπινιδίους Salmasius pro πηνιδίους. V. 10. ἐπ'] ὑπ' Gaisfordus. ἐν Boissonadius.

345. Pollux 6, 45. Καὶ θαλασσὰ δὲ ἐλαίαις ἐν Νήσοις ἂν εὖροις Ἀριστοφάνους. Athenaei epitome 2. p. 56b. Μνημονεύει τῶν θαλαστῶν ἐλαῶν Ἀριστοφάνης “Θαλαστὰς ποιεῖν ἐλάας.” πάλιν

Οὐ ταυτὸν ἔστιν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα. καὶ μετ' ὀλίγα

Θλαστὰς γὰρ εἶναι κρείττον ἐστὶν ἀλμάδος.
Libri ἐλαίων et ἐλαίας, et κρείσσον προ κρείττον.

346. Suidas, "ἘΞεχ' ὦ φίλ' ἤλιε: κωλάριον τι παροιμιώδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον, ὅταν ἐπινέφῃ ψύχους ὄντος." Ἀ. Νήσοις

Λέξεις ἄρα

ὥσπερ τὰ παιδί' ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε.

Eustathius p. 881, 42. Κωλάριον οὖν τι παροιμιώδες Αἴλιος Διονύσιος φησιν ὑπὸ παιδίων λέγεσθαι, δηλοῦν ἐξέχειν, ὃ ἐστὶν ἐπιτεταλκέναι, τὸν ἤλιον. Ἀ. "Λέξεις — ἤλιε." ἤρουν ἀνάτειλον. Aliud exemplum ex Stratidis Phoenissis protulit Pollux 9, 124.

347. Scholiasta Avium v. 439. "Ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις "Καταλιπὼν Παναίτιον | πύθηκον." ἐνθα καὶ μαγείρου πατὴρ αὐτὸν λέγει. πύθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. Eadem fere Suidas s. v. διαθήκην διαθώμεθα.

348. Etymolog. M. p. 338, 52. "Ἐνδημος: ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπίδημος δὲ ὁ ἐπιδιμῶν ξένος. καὶ παρὰ Ἀ. ἐν Νήσοις. "Ἄλλ' οὐ τυγχάνει (τυγχάνουσιν cod. Dorv.) | ἐπίδημος ὢν." λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὅτι οὐκ ἐπιδιμῶν ἴσθμοι. κυρίως ἐστὶν εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἰσθμὸς ὁ θεὸς ὡς διὰ παντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.

349. Photius p. 311, 15. et Suidas Ξυννένοφε:

ἐπινεφῇ καὶ συννεφῇ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀ. — ἐν Νήσοις [βαδίζει.

Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ Ξυννενοφυῖαν τοῦ σκυθρωπάζουσα. Hesychius, Ξυννενοφυῖαν: σκυθρωπήν. Νένοφα, de quo dictam ad fragm. 142, ex Aristophane memorat etiam Herodianus apud Eustath. p. 127, 27.

350. Pollux 9, 89. Ὡς δ' ἐπὶ τῶν κερμάτων οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ ἤκιστα τῷ ἐνικῷ ἐχρύντο, οὕτως ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ τῷ πληθυντικῷ τὰργύρια γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἂν τις εὑροί παρ αὐτοῖς· ἐγὼ δ' εὑρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δῶμα ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. Idem 3, 86. Ἀργύρια δὲ κατὰ πλῆθος ἤκιστα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, εἴρηται δὲ που. 7, 104. Εἴρηται δὲ καὶ ἀργύρια ἐν Ἀριστοφάνους Νήσοις.

351. Etymolog. p. 333, 33. Ἐλυμος: σπέρμα τι δ' ἐσποντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον. Ἀ. Νήσοις.

352. Pollux 10, 47. Θράνοι, θρανία, θρανίδια ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους.

353. Hesychius, Θύρσοις: αὐλητῆς ἦν, γυναικα ἔχων ἑταῖραν. Θύρσου γονή (sic Bergkii pro Θυρσοκύνῃ, quod Θύρσου κυνὴ scripserat Musurus): Ἀ. ἐν Νήσοις οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους, Θύρσοι: κλάδοι, λαμπάδες, λύχνα.

Ο Δ Κ Α Δ Ε Σ.

Holcaides ex antiquioribus poetae fabulis fuit. Scriptor Argumenti Pacis, Τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῳδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναῖος σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δῶμα τέθεικεν (καθεῖκεν?), ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνέας καὶ τοὺς Ἰππείας καὶ Ὀλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακε, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον αἰε διαβάλλων. Scholia in Holcaides memorantur ab scholiasta Avium et Lysistratae: vide fr. 372. 373.

354. Scholiasta Nubium v. 699. ab Suida exscriptus (ad verba poetae οἶαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον, ubi ed. Ald. τήμερα, quod ex nullo codice annotatum), ἀντὶ τοῦ σήμερον. καὶ τήμερος ὁ σημερινός. (Verba ἀντὶ τοῦ σήμερον. καὶ τήμερος om. cod. Rav. et sic apud Suidam Τῆμερος: ὁ σημερινός.) καὶ ἐστὶ τεταγμένον ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν τῇ (τῇ om. Suidas) Εἰρήνῃ (sic codices Rav. et Ven.: ἐν Ὀλκάσιν ed. Ald., quod unde sumserit Musurus nescimus) "ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσῃ τήμερα." ἀντὶ τοῦ σημερινῇ. Versum illum ἰὼ — τήμερα ex Holcadibus sumtum esse docet scholiasta Homeri Iliad. 3, 182. verbis ex Herodiani Ἰλιακῇ προσωδία excerptis, Τὰ μέντοι παρὰ τὸ φρὴν συντιθέμενα ἐφύλαξε τὸν τόνον, Λυκόφρον, δαΐφρον. ὅθεν σημειώδες ἐκείνο κατὰ κλητικὴν "ἰὼ Λακεδαῖμον" Ἀ. Ὀλκάσιν. quibus simillima sunt Iannis Alexandrini verba p. 14, 14. et Choerobosci p. 438, 21. qui ἰὼ Λακεδαῖμον, quod προπερισπᾶσθαι docent, sine auctoris nomine attulerunt. Unde corrigendus Photius p. 202, 18. Λακεδαιμῶν: τὴν κλητικὴν περισπῶσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Scholiastae autem ad Aristophanem annotatio defecta esse videtur, sic fortasse redintegranda τήμερος (nam sic pro τήμερον legisse videtur in versu poetae): ὁ σημερι-

νος. καὶ ἐστὶ τεταγμένον ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν τῇ Εἰρήνῃ (v. 243.) "ἰὼ Πρασιαι — ὡς ἀπολείσθῃ τήμεραι (legitur nunc τήμερον)." καὶ ἐν Ὀλκάσιν

ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσῃ (πέσει) τήμερα; ἀντὶ τοῦ σημερινῇ. Apparet ex his grammaticos quosdam adiectivum finxisse τήμερος, τήμερα, τήμερον, tribusque versibus Aristophanis intulisse, errore manifesto. Neque enim dubitari potest quin Aristophanes, ut alii omnes, solo usus sit adverbio τήμερον, absurdumque est τήμερα (quod etiam in glossa Hesychii apparet, τήμερον: Ἀττικοὶ τήμερος καὶ τήμερα λέγουσιν) in fine trimetrorum ab eo positum credere ubi nihil impendebat quominus τήμερον scriberet.

355. Photius p. 11, 22. Ἐρανίσας: Δημοσθένης· ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας. ἔρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἔρανου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων. ἔρανιστάς: ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν. Ἀ. Ὀλκάσιν

Πρώην ἔρανιστάς ἐστιῶν ἥψῃς' ἔτνος.

Quae transscripsit Zonaras l. p. 862.

356. Photius p. 57, 8. Ἦια: δισυλλάβως, τὸ ἐπορευόμην, σὺν τῷ ι γράφεται. — Ἀ. Ὀλκάσιν

Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἵπερ ἦ' ἐπὶ εὐλα.

Eadem Suidas s. v. ἦα et grammaticos Coislinianus apud Montefale. p. 234. et Cram. Anecd. Paris. vol. 4. p. 135, 21. Ex hac parte fabulae sumtum est (ut in Thesouro indicavi vol. 4. p. 38.) fragmentum ab Eustathio allatum p. 217, 31. οὕτω δὲ γράφουσι καὶ τὸ Ζηῆγμα καὶ τὴν Ζυνύνην, ἣν καὶ αὐτὸς (Aelius Dionysius) ἀξινάριον λέγει, φέρων καὶ χρῆσιν Ἀριστοφάνους ταύτην

Ἄλλ' ἱμάντα μοι

δὸς καὶ Ζυνύνην· ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐπὶ εὐλα.

Συνυδῖον ex hac fabula affert Pollux: v. fragm. 372.

357. Pollux 10, 144. Ἄ. ἔφη ἐν Ὀλκάσι

Λόγχοι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ἔυστῃ κάμαξ.

358. Eustathius p. 1423, 4. Ἐκ δὲ τοῦ οἴκου καὶ οἰκίσκος παρὰ Ἀριστοφάνει, περδικοτροφεῖον, οἶον Τί δὲ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις;

δὲ fortasse in dñ vel, quod Brunckius proposuit, dai mutandum. ποῖ δὲ Bergk. Ex Holcadibus haec esse sumta ab Polluce docemur 10, 159. Καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθειον καὶ οἰκίσκον περδικικόν Ἄ. ἐν Ὀλκάσιν ἔφη. Οἰκίσκος ex Pelargis attulerunt Harpocratio et Photius.

359. Athenaeus 3, p. 91c. Ἀριστοτέλης δὲ φησι τῶν ἔχινων πλείω γένη εἶναι, ἐν μὲν τὸ ἐσθιόμενον, ἐν ᾧ τὰ καλούμενά ἐστιν ψά, ἄλλα δὲ δύο, τὸ τε τῶν σπαταγγῶν καὶ τὸ τῶν καλουμένων βρυσῶν. μνημονεύει δὲ καὶ τῶν σπαταγγῶν ὁ Σώφρων καὶ Ἄ. ἐν Ὀλκάσιν οὕτως

Δάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου τὸν κάτω σπατάγγην.

V. 1. δάπτοντα Porsonus pro δαρδάπτοντα. V. 2. Photius p. 529, 23. Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἔχινους. οὕτως Ἄ.

360. Bekkeri Anecd. p. 474, 31. Ἀχώρα (corrigere Ἀχορα): τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖω πίτυρα. Ἄ. Ὀλκάσιν “Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχώρα ἐκλέγεται ἐκ τοῦ γενεῖου τὰς πολιὰς τοῦ Διός.” ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀχώρ. (rectus accentus ἄχωρ est.) “Lege τοῦδι, sc. τοῦ Δήμου. Vide Eq. 904. αὐτοῦ, nempe ἐν τῇ Πυκνί.” Dobraeus ad Plut. v. 361. p. 44. ἐκλέγεται in ἐκλέγει τ' αἰ mutandum ex aliorum grammaticorum locis. Photius p. 8, 1. Ἀδαξῆσαι: τὸ κνήσαι, οὐκ ἐν τῷ οὐ δαξῆσαι, καὶ ἀδαχεῖν τὸ κνή-

θῆν “Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχώρα ἐκλέγει τ' αἰ” Ἄ. ἐν Ὀλκάσιν. Eadem grammaticus Bekkeri tradit p. 340, 28. et Suidas, nisi quod hic ἐν ταῖς Ὀλκάσιν omittit, apud illum autem ἀχώρα scriptum est. Etymolog. M. p. 182, 17. Ἄ. “Ἀδαχῇ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχωρ” ἐκλέγεται αἰ ἐκ τοῦ γενεῖου.” Vera igitur versus scriptura est,

Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχωρ ἐκλέγει τ' αἰ.

Ἀχορα enim, non ἀχώρα, quod recentioris linguae vitium est, dixisse veteres diserto constat Herodiani testimonio ap. Arcad. p. 20, 20. de quo pluribus dixi in ed. Oxon. p. 631.

Ex simili aliquo loco sumtus versus est qui ab Suida affertur et grammatico Bekkeri p. 468, 19. Ἀφαιρεῖν κροκύδας: ἐπὶ τῶν πάντα ποιοῦντων ἔνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρώνται καὶ Ἄ. [ρῶν.

Εἴ τις σε κολακεύει παρῶν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν Suidam bis κροκίδας. σε addidit Porsonus. Phrynichus Bekkeri p. 4, 27. Ἀφαιρεῖν κροκύδας: λίαν ἡττίκισται, καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν πάντα ποιοῦντων διὰ κολακείαν, ὥστε καὶ παρεπομένους ἀφαιρεῖν κροκύδας τῆς ἐσθῆτος ἢ κάρφος τι τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ γενεῖου. ὁ δὲ Ἄ. ἀφαίρει τρίχας (corrigere ἀφαιρεῖν κροκύδας) φησὶν ἐπὶ τινος κολακεύειν ἐπιχειροῦντος.

361. Scholiasta Acharnens. v. 122. Στράτων: καὶ οὗτος κωμῶδεται ὡς λωβώμενος τὸ γένειον καὶ λαιαίνον τὸ σῶμα, ὡς Κλεισθένης, ὡς φησὶν αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι “Παῖδες ἀγένειοι, Στράτων.” καὶ Κλεισθένης addit Bergk. Exagitur etiam in Equitibus v. 1370.

362. Scholiasta Acharnens. v. 710. exscriptus ab Suida, Εὐάθλους δέκα: οὗτος ὁ Εὐάθλος ῥήτωρ πονηρός. Ἄ. ἐν Ὀλκάσιν

Ἔστι τις πονηρός ἡμῖν τοξότης Εὐνήγορος

— ὥσπερ Εὐάθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.

ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος. εἴη δ' ἂν καὶ ἀγεννής. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἶον ὑπηρέτην. Indicavi lacunam, quam Elmsleius ad Acharn. v. 703. addito τοῖς παλαιοῖς explevit, τοῖς γέρουσιν Bergk. in Comment. p. 98. Εὐάθλος vulgo omissum servavit Suidas (qui verba τοξότης συνήγορος ὥσπερ Εὐάθλος iterum attulit s. v. τοξότης) et scholiasta Vespargum v. 590. ita scribens, Εὐάθλος ῥήτωρ καὶ συκοφάντης, οὐ μνημονεύει καὶ ἐν Ἀχαρνέσιν καὶ Ὀλκάσιν “οὐτός ἐστιν ὑμῖν πονηρός τοξότης συνήγορος, ὥσπερ Εὐάθλος.” παρ' ὑμῖν Elmsleius pro παρ' ἡμῖν.

363. Athenaeus 3, p. 111a. Τῆς δὲ κολλύρας καλουμένου ἄρτου (μνημονεύει) Ἄ. — ἐν Ὀλκάσιν τροπαίου.

Codex τοῖς et τοῦν — τροπαίον. quod correxit Elmsleius ad Acharn. v. 343.: de quo dixit Cobetus in Ἑρμῇ λογίῳ vol. 1. p. 242.

364. Galeus περὶ τροφῶν δυνάμεως vol. 4. p. 316. ed. Basil. 6. p. 329. ed. Charter. Περί ἀράκων. τὴν ὑστάτην συλλαβὴν τοῦ τῶν ἀράκων ὀνόματος διὰ τοῦ κ γεγραμμένην εὐρίσκομεν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Ὀλκάσιν, ἐνθα φησιν [ρας, σημειδάλιν.

Ἀράκους, πυροῦς, πτισάνην, χόνδρον, ζεῖας, αἰ- παραπλήσιον δ' ἐστὶ τὸ σπέρμα τῷ τῶν λαθύρων, καὶ τινές γ' οὐχ ἕτερον εἶναι γένος ἐκείνων νομίζουσιν αὐτό. De ἀράκῃ et ἀράχῃ vide Schneideri annotationem ad Theophrastum vol. 3. p. 687.

365. Athenaeus 3, p. 118d. Μνημονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἄ. ἐν Ὀλκάσιν [νίδες.

Σκόμβροι, κολῖαι, λεβῖαι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυνλεβῖαι correxi pro λέβιοι.

366. Athenaeus 7, p. 329b. Ἄ. δ' ἐν Ὀλκάσιν Ὡς κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφη.

τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδεῖους ἰχθὺς εἰς ἄλμην ἀπέβαπτον, ἦν καὶ θασίαν ἐκάλουν ἄλμην, ὡς καὶ ἐν Σφηξίν ὁ αὐτὸς φησι ποιητῆς

Καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πῶν. In versu ex Holcadibus κακοδαίμων Brunckius pro κακόδαιμον. In Vespis autem v. 1127. legitur καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος. Abs qua scriptura quum discedat Athenaeus, videndum est ne Holcadium locum quendam in mente habuerit, de quo Antiaticista Bekkeri p. 82, 23. Ἀλμαία: Ἄ. Ὀλκάσιν “ἀλμαίαν πῶν.” Phrynichus ibidem p. 22, 28. Ἀλμαίαν: τὴν ἄλμην, ὡς Ἀθηνᾶ Ἀθηναία, πύλη πυλαία, ὥρα ὠραία.

367. Photius p. 517, 13. Σκαφίδας: οὐ σκάφας, τὰ σκευὴ “Σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεία” Ἄ. Pro μάκτρας codex μῖζας. Correctum ex Polluce 10, 102. Καὶ σκαφίδα δὲ τὴν σκάφην ταύτην ἐν ταῖς Ὀλκάσι λέγει συντάξας οὕτω “σκαφίδας, μάκτρας.” Idem μαζονομεία memorat 10, 84. τὰ μαζονομεία Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὀλκάσι. et omisso poetae nomine Photius p. 240, 21. Μαζονομεία: οἱ μεγάλοι καὶ κοῖλοι πίνακες. Porro Hesychius, Μοσσυνικὰ μαζονομεία: Ποντικά ὁ Δίδυμος ἤκουεν· οἱ γὰρ Μοσσυνοικοὶ ἐν Πόντῳ εἰσὶ. λέγει δὲ τοὺς ἑλνίνους πίνακας. de quibus dixit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 5. p. 1210. Ex eodem versu fortasse sunt verba ὕρχας οἶνου apud Pollucem 10, 73. Ἐν δὲ τοῖς ἀγγελοῖς τάττοιο ἂν καὶ ἄς εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν “ὕρχας οἶνου.” Idem 6, 14. Εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἶνου, δηλοῖ τὸ προσεικὸς τῷ βίκῳ

κεράμιον. ἔστι δὲ Αἰολικὸν τοῦνομα. In *Vespis* v. 676. nunc legitur ὕρχας, οἶνον, sed haud dubie scribendum ὕρχας (vel ὕρχας, de quo dixit Lobeckius *Palilip.* p. 34.) οἶνου.

368. Eustathius p. 1534, 47. Κώρυκον δὲ τὸν θύλακον λέγει. — οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ κυρκίδα τὸ τοιοῦτον σκεῦος καλοῦσι, παράγοντες καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ταύτην [τας ἐγείρει.

Σπιρίς οὐ μικρά καὶ κυρκίς, ἥ καὶ τοὺς μάττον. Ex *Holcadibus* haec esse petita ex Pollucis verbis colligitur 10, 172. Εἴποις ἂν — καὶ κυρκίδα, ὡς ἐν ταῖς Ὀλκάσιν Ἀριστοφάνους.

369. Hesychius, Ἀπεσφακέλιεν: ἐσάπη. Ἀ. Ὀλκάσιν. οἱ δὲ ἱατροὶ τὴν ἐκ σήψεως μελανίαν. ἡ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη, ἥ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. Suidas (ab Zonara exscriptus vol. 1. p. 270.), Ἀπεσφακέλιεν: οἱ μὲν γραμματικοὶ (recte ἱατροὶ in Bekkeri *Anecd.* p. 422, 25.) ἐσάπη, ἀπεσφενδύνησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπεκάκησεν. ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη (ἐπεσπάσθη apud Timaeum *Lex. Plat.* p. 123.). Etymolog. M. p. 120, 13. interpretatur προσεσπάσθη (recte προσεσπάσθη ap. Hesychium), ἥ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. οἱ δὲ ἱατροὶ ἀντὶ τοῦ ἐσάπη.

370. Pollux 9, 60. Καὶ τὸ δραχμῆς ἄξιον δραχμίαιον, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Ὀλκάσιν.

371. Harpocratio, Ἐπίγυιον: — τὰ πρυμνήσια ἐπίγυια ἔλεγον. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς

ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί. Ἀ. Ὀλκάσι. Libri ἐπίγειον vel ἐπίγυιον. Recta scriptura ἐπίγυιον est: vid. ad fragm. 51.

372. Pollux 10, 173. Φαῖης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὀλκάσι καὶ παττάλους ἐκκρούειν (ἐγκρούειν Hemsterh.) καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον καὶ σμινύδας καὶ ἀγκυλίδας. σκύταλον in σκυτάλιον mutandum. Scholiasta Avium v. 1283. Τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὀλκάσιν, ἔνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφροδίτης Γονῶν παρετέθη “Οὐκ ἐς κόρακας τῷ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδῶν | ἀπὸ τοῦ σκυταλίου (fortasse τε addendum) καὶ τῆς διφθέρας.” οὕτω Σύμμαχος. Σμινύδας Dobraeus in σμινύας vel σμινύδια mutat. Pollux 7, 148. Τὴν δὲ σμινύην σμινύδιον Ἀριστοφάνης καλεῖ.

373. Scholiasta *Lysistratae* v. 723. Τροχιλία δὲ ἔστιν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἰμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν Ὀλκάσι.

374. Stephanus Byzant. Φάσις: πόλις τῆς Αἴας. — τὸ ἔθνικόν Φασιάτης καὶ Φασιaticὸς καὶ Φασιανός, ὡς Ἀ. ἐν Ὀλκάσι.

375. Pollux 1, 83. Λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ναῦς καὶ δρομάδες ὀλκάδες, ὡς Ἀ.

In loco Gellii 19, 13., de quo diximus ad fragm. 134., Ὀλκάδες coniecit Hertzius coniectura non minus incerta quam Brunckius Κώκαλος.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ.

Πελαργῶν fabulae argumentum Suevernius in commentatione de Avibus p. 83. probabiliter coniecit cum narrationibus veterum de ciconiarum in parentes pietate coniunctum fuisse: de quibus vide scholiastae annotationem ad Avium v. 1354.

376. Scholiasta Platonis Clarkianus apud Bekkerum p. 330. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος ποιητής, Θράξ γένος, ὡς Ἀ. Βατράχοις (v. 1309.), Πελαργοῖς Λαῖου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔπει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν (καθῆκεν Meinekius), ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίας. ἐν δὲ Γεωργίῳ ὡς Καλλιᾶν περαίνοντος αὐτοῦ (Καλλίου περαίνοντος αὐτὸν Bergkiius) μέμνηται. Laii filium cur dixerit Aristophanes explicuit Meinekius in *Hist. Com.* p. 173. comparato Athenaei loco 13. p. 602f. Ἄλλοι δὲ φασὶ τῶν τοιούτων ἐρώτων (παιδικῶν) κατάρχεσθαι Λαῖον ξενωθέντα παρὰ Πέλοπι καὶ ἐρασθέντα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Χρυσίππου.

377. Scholiasta *Vesparum* v. 1231. Ἀδμήτου λόγον: καὶ τοῦτο ἀρχὴ σκολίου. ἐξῆς δὲ ἔστι “τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου γνοῦς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.” καὶ ἐν Πελαργοῖς

Ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἀρμοδίου μέλος.

378. Herodianus Piersoni p. 462. exscriptus ab Thoma Mag. p. 791. Σημεῖον λέγοντες σημειοῦσθαι οὐ λέγομεν, ἀλλ' ἀποσημαίνεισθαι, ὡς Ἀ. ἐν Πελαργοῖς “Ἀποσημηνάμην | τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.”

379. Athenaeus 9. p. 387f. Ἀτταγᾶς. Ἀ. Πελαργοῖς Ἀτταγᾶς ἥδιστον ἔπειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

380. Athenaeus 9. p. 368e. Κωλῆν — Ἀ. — ἐν Πελαργοῖς

Κεφαλὰς τ' ἄρνων, κωλᾶς ἐρίφων.

381. Pollux 10, 174. Καὶ χαλκῶματα ἐν μέρει τῶν

σκευῶν — εἰπόντος — Ἀ. ἐν Πελαργοῖς “Χαλκῶματα, προσκεφάλαια.” Idem 7, 105. Χαλκῶματα δὲ Ἀ. ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξίν (v. 1214.) εἶρηκε.

382. Athenaeus 6. p. 247a. Ἐπισίτιοι καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες, — Ἀ. Πελαργοῖς

Ἦν γὰρ ἐν' ἀνδρ' ἄδικον σὺ διώκης, ἀντιμαρτυροῦσι

δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

V. 1. σὺ διώκης Porsonus pro συνδιώκης. V. 3. Fortasse praestat ἐπισίτιοι scribi.

383. Moeris p. 92. Βαλανεὺς παρὰ Πλάτῳ καὶ Ἀ. ἐν Πελαργοῖς. Huius vocabuli tum in superstitionibus fabulis plura sunt exempla tum in perditae fragmento apud Pollucem 10, 63. Ἀρύταινα — Ἀριστοφάνους εἰπόντος

Βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.

384. Antiaticista Bekkeri p. 111, 7. Ὀβολίας ἄρτους: τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους. Ἀ. Πελαργοῖς. Conf. fragm. 153. et L. Dindorf. in *Thes.* vol. 5. p. 1715.

385. Harpocratio, Οἰκίσκω: — ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὕφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Ἀ. Πελαργοῖς, Μεταγένης Αὔραις. Photius p. 319, 4. Οἰκίσκος: περικοτροφεῖον. Ἀ. Πελαργοῖς. et paulo post Οἰκίσκω: — ἐκάλουν δὲ — οἰκίσκον, omittens quae his subiungit Harpocratio. Vocabulum οἰκίσκος est in *Holcadum* fragm. 358.

386. Scholiasta *Pluti* v. 84. Πατροκλέους: εἰς ἣν τῶν τὸν Λακωνικὸν βίον Ζηλούντων Ἀθηναίων, πλοῦσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκνιφὸς κωμωδεῖται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις ἔνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἰς προσέεισθαι φυλακῆς ἔνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. Similiter Suidas, Πατροκλῆς: ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία, ἐκ Πατρο-

κλέους, ἐπὶ τῶν ῥυπώντων καὶ αὐχμηρῶν. Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος πλούσιος σφόδρα, ἄλλως — σκνιπὸς, ὅστις ἔνεκεν — οὐδένα οἱ εἶα προσέσθαι φυλακῆς — βίου.

387. Scholiasta Pluti v. 665. Νεοκλείδης — εἴρηται δὲ καὶ ἐν Πελαργείοις περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Poîsis in fabulis spuris ab quibusdam Archippo tributis numeratur ab grammatico supra memorato p. 181. Ex Antiphanis Ποίησει longum fragmentum attulit Athenaeus 6. p. 222. ubi Casaubonus Aristophanis nomen restituebat, refutatus ab Meinekio Hist. Com. p. 339.

388. Priscianus 18. p. 1198. Putsch. (vol. 2. p. 344. ed. Hertz.). "Attici παρὰ σέ *pro* παρὰ σοί, *quomodo et nos apud te.* Aristophanes Ποίησει Γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἤκομεν, ἦν φασιν εἶναι παρὰ σέ.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ.

Etymolog. Ms. Parisinum apud Valckenarium Diatri. Eurip. p. 200. et Etymolog. Gudian. p. 474, 24. quae emendata pono: Πολυῖδος. οὕτω καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καὶ ἔστι, φησί, πολυῖδμων μάντις ὦν. οὕτω δὲ καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται παρὰ Ἀριστοφάνει. μαρτυρεῖ δὲ Φιλόξενος. καὶ Σοφοκλῆς δὲ Μάντεσι συνέστειλεν "Ὀρῶ πρό χειρῶν Πολυῖδου τοῦ μάντεως." καὶ πάλιν "Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυῖδω τῷ Κοιράνου." Ex parte tantum haec leguntur in Etymolog. M. p. 681, 22. Πολυῖδος, non Πολυείδος, usitata Atticis, opinor, forma fuit. Vana videtur Valckenarii de Euripide suspicio.

389. Stobaeus 68, 17. Ἀ. ἐν Πολυῖδω Ἰδοῦ, δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι Φαῖδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἤξειν ἄγων. "Proverbium est πῦρ ἐπὶ πῦρ: vide Not. ad Nicet. Eugen. p. 451. Boeckh. ad Min. p. 145. Clemens Alex. *Quis dives* p. 5. (p. 936. ed. Potter.) τὸ δὲ τοῦ λόγου πῦρ ἐπὶ πῦρ μετοχτετεύοντες τύφω τύφον ἐπαντλοῦντες. ubi vid. Segaar. p. 127." Boissonadius p. 287.

390. Stobaeus 118, 16. Ἀριστοφάνους Πολυῖδου Τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λήρος πολὺς· πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν. Alterum versum, nisi quid apud Stobaeum turbatum est, aliunde sumsit. Legitur nunc apud Sophoclem in *Electra* v. 1173. ubi tamen recte eiectus est a Bergkio, qui Euripidis ex Polyido versum esse coniecit. Simillimas sententias Euripidis collegit Wyttenebachius ad Plutarchum vol. 6. p. 726.

391. Suidas, Ἀνάριστος, μάλλον δὲ ἀναρίστητος. Ἀ. Πολυεῖδω

Τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὦν. Legebatur διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχω (τρέχων Bergk.). Transposuit Porsonus.

392. Pollux 9, 31. Ἀ. ἐν Πολυεῖδω "Ἐλλιμενίζεις ἡ δεκατεῖς."

393. Photius p. 13, 19. Suidas, Etymolog. M. p. 373, 19. et Michael Apostolius 7, 92. Ἐρμῆον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἶον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανές βλέπωμεν (ἐμβλέπωμεν Suidas). Ἀ. Πολυῖδω (Πολυεῖδω Suidas et Etymol.). Parum probabilia de his verbis scripsit Valckenarius ad Theocriti Adonias. p. 233.

394. Etymolog. M. p. 451, 51. Θησειότριψ: ὁ ἐν τῷ Θησείῳ διατρίψας. Ἀ. Πολυῖδω. καὶ θησομύζειν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λέγεται. Sic codex Dorvill. Legebatur δὲ τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν. Vitiosum vero est θησομύζειν, pro quo θησειομύζειν scripsit anonymus in Annot. ad Etym. Gud. p. 895. De Θησείῳ, in quod servi confugere solebant alium dominum nacturi, dixit Ullrichius in appendice ad Platonicos dialogos p. 232. Conf. fragm. 477.

395. Moeris p. 286. Οὐκ ἀπήρκει: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέχρη. Ἀ. Πολυεῖδω.

396. Pollux 9, 130. Ἀ. δὲ ἐν Πολυεῖδω καὶ προσεμφερῆς εἶπε.

Ex Polyido Pollux 10, 45. memoriae errore attulit Thesmorphiazusarum versum 633. Σκάφιον ἔε-
νυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς. Fortasse aliud vocabuli σκάφιον exemplum in Polyido inventum fuit.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΔΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

Mulieres σκηνὰς καταλαμβάνουσας quas dixisse comicus videatur Casaubonus explicare studuit in Animadv. ad Athenacum 4, 20. p. 301. "Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι (inquit) dicuntur quae in foro et viis publicis locum occupant ubi sua umbracula destituunt. Ita soliti facere mercatores, quoties celebrabatur aliqua panegyris. *Vetus Theocriti interpres* [15, 16.]: ἐν ταῖς πανηγύρεσι σκηνὰς ἐποιοῦν οἱ πωλοῦντες. Sic autem loquitur idem poeta in *Pace* [v. 880.] εἰς Ἰσθμια | σκηνὴν ἑαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. [ubi schol. οἱ θέλοντες θεωρεῖν προκαταλαμβάνουσιν ἑαυτοῖς τόπους. θέαν καταλαμβάνειν dixit Aristides vol. 1. p. 102, 7. ubi vid. schol.] Videtur Aristophanes descripsisse eo dramate mulierum tentoria sua commodis locis figere cu-

piendum iurgia et ἀκροχειρισμούς." Casaubono assentiri videtur Valckenarius ad Adoniasusas p. 309. Diversa est Kuhnii ad Pollucem 7, 157. et Hemsterhusii ad 10, 106. sententia, qui de occupatis theatri sedibus cogitarunt. Nec diffitendum est plura esse in fragmentis quae de theatro potius quam de foro actum esse probabile reddant. Fortasse ad hanc fabulam spectat scholion Thesmorphor. v. 658. in codice Ravennate, τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους: τὰς σκηνὰς διὰ μέσου εἴρηκε. καὶ γὰρ πρὸς τῇ πυκνῇ σκηνῇ (sic correxi quod est in codice σκηνῇ πυκναῖ) ἦσαν, ὥς καὶ αὐτὸς Ἀ. μέμνηται τούτου. Conf. Pacis v. 731.

397. Scholiasta Platonis p. 330. ed. Bekker.

Ἄ. — ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μισεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος “Τίς δέ σὺ; κομψός τις ἔροιτο θεατῆς· | ὑπολεπτόλογος, γυνωιδιώκτης, εὐριπιδαριστοφανίζων.” καὶ αὐτὸς δὲ ἔξομολογεῖται Σκηναῖς καταλαμβανούσαις [γύλψ,

Χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ (φῆσι) τοῦ στόματος τῷ στρογ-
τούς νοὺς δ' ἀγοραίους ἦττον ἢ κείνος ποιῶ.

Edidit hoc scholion Kiddius in Porsoni Miscellaneis p. 268. ubi de Cratini verbis Porsoni commemoratur coniectura τίς δέ σὺ κομψός; πᾶς ἂν τις ἔροιτο θεα-
τῆς, nec dubitari potest quin post κομψός aliquid exciderit. Priora Aristophanis verba attulit Plutarchus Moral. p. 30 d. — ὁ μὲν ἀπανθίζεται τὴν ἰστο-
ρίαν, ὁ δὲ ἐμφύεται τῷ κάλλει καὶ τῇ κατασκευῇ τῶν ὀνομάτων, καθάπερ ὁ Ἄ. περὶ τοῦ Εὐριπίδου φησὶ
“Χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλψ.”

V. 2. νοὺς δ' ἀγοραίους] Bekkeri Anecd. p. 339, 10. Ἀγοραῖος νοὺς: ὁ πάνυ εὐτελής καὶ συρφε-
τώδης οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἀνθρω-
ποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης, qui dicere debet Aristophanem περὶ Εὐριπίδου, ut ar-
paret ex verbis Plutarchi.

398. Photius p. 340, 22. Ὁξευρεγμῖν: ὅταν
μεθ' ἡμέραν ἐποῖσιν ἢ τροφή. Ἄ. ἐν Σκηναῖς κατα-
λαμβανούσαις τὴν δὲ θυμίαν οὕτως ἔφη

Καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοὶ δίχα
καὶ κρίνον αὐτὴ μὴ μετ' ὀξευρεγμίας.

399. Pollux 10, 67. Προσθετέον δὲ — καὶ τὴν
ἐν Ἀριστοφάνους Σκηναῖς καταλαμβανούσαις

Λήκυθον

τὴν ἐπτακότυλον, τὴν χυτρεᾶν, τὴν ἀγκύλην,
ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν.

εἴρηται γὰρ νῦν ἐπὶ ἐκπύματος. V. 2. τὴν χυτρίαν
τὴν καλὴν libri. Correx. Lobekius ad Phrynich.
p. 147. V. 3. συνθεάτριαν ex Aristophane affert
Pollux 4, 121. Idem 6, 158. ubi de compositis cum
sύν agit, Συνθεάτριαν δὲ καὶ συλλήπτριαν Ἀριστο-
φάνης. ὁ δ' αὐτὸς καὶ συγκοίτας (forma vitiosa, no-
tata ab L. Dindorfio in Thesaurο vol. 7. p. 976.
Fort. συγκοιτάδας vel συγκοιτίδας. Corrupte etiam He-
sychius Συγκοιτάλιον (συγκοιτάδιον Alberti): σύγκοι-
τον) εἶρηκε, καὶ συστάδας ἀμπέλους. εἶρηκε δὲ καὶ
σύμποδα καὶ συνθήκην. Sic Bekkeri editio, haud
dubie ex codicibus: priores Σ. δὲ καὶ συλλήπτριαν
καὶ σύγκοιτον Ἄ. εἶπεν. (σύγκοιτον φίλην comicus
ap. Plutarch. Moral. p. 1098 e.) εἶρηκε δὲ καὶ συστά-
δας ἀμπέλους καὶ σύμποδα καὶ συνθήκην. Idem 2, 56.
Καὶ θεάτρια καὶ συνθεάτρια ἢ παλαιὰ κωμῶδια. Συν-
θεάτρια Procop. Hist. arc. p. 28 e. Quibus addimus
cognata ex 4, 106. Πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης
τὴν συγχορεύουσαν κέκληκε, τὴν δ' αὐτὴν καὶ συγ-
χορεύτριαν. Verbum προσχορεύω (quo utitur
Pollux 4, 81.) restitui Ran. 415. ubi in libris sola
superest praepositio πρόσ.

400. Athenaeus 7. p. 287 a. Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ
ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας. Ἄ. Σκηναῖς καταλαμβανούσαις
Ἄλλ' ἔχουσα γαστέρα
μεστήν βοάκων ἀπεβάδιζον οἰκάδε.

Sine nomine fabulae Etymolog. M. p. 218, 30. et par-

tim Zonaras vol. 1. p. 413. V. 1. ἔχουσι codex
Dorvill. Etym. M.

401. Pollux 7, 157. ubi de armorum generibus ex-
ponit, Ἄ. δ' ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις ἔφη
Καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀκοντίων.

Idem 10, 144. propter vocabulum πλατυλόγχων hunc
versum afferens diversam praebet scripturam “Καὶ
τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὀρᾶς, ἀκοντίων.”

402. Pollux 7, 202. Ἄ. ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις
τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

403. Athenaeus 4. p. 169 e. τὴν χύτραν δ' Ἄ. ἐν
Σκηναῖς καταλαμβανούσαις κακκάβην εἴρηκεν οὕτως
τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου.

Codex κάστου. Correctum ex Polluce 10, 106. Vo-
cabulo κακκάβη utitur Δαιταλέων fragm. 26. et Dae-
dali fragm. 241.

404. Pollux 10, 114. Ὁ δὲ Ἄ. ἐν Σκηναῖς κατα-
λαμβανούσαις ἔφη “Ὡς περ κόσκινον αἰρόπινον τέ-
τρηται.” Cribrum αἰρόπινον dicitur quo frumentum
ab lolio purgatur. Vide Stephani Thesaur. s. h. v.

405. Pollux 10, 147. — τάχα δὲ καὶ μοχλίον, εἰ
καὶ τοῖς τοιχωρύχοις τοῦτο προστιθέασιν οἱ κωμωδο-
ποιοί. καὶ μοχλίσκον δὲ τὸ τοιοῦτον Ἄ. ἐν Σκηναῖς
καταλαμβανούσαις ὠνόμασεν εἰπὼν “Τοῖχον μοχλί-
σκῳ καταβαλεῖν.” Libri καλάνειν, καλαῦειν, κλαῦειν,
καλύνειν. Ego de duobus Salmasii coniecturis, καταβα-
λεῖν et σαλεύειν, priorem praetuli. σκαλεύειν Kühnius.

406. Scholiasta Equitum v. 422. Κοχώνη τόπος
ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύ-
λης καὶ τῶν ἰσχίων. μέμνηται δὲ τῆς κοχώνης καὶ
ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις “Ἀλλὰ συσπάσαι (sic
cod. Flor. pro συσπᾶσθαι) δεῖ τὰς κοχώνας.” Nisi τῷ
κοχῶνα dixit, cui etiam in Equitibus v. 426. 487. al-
terum illud ab librariis suffectum fuit.

407. Hesychius, Οὐ γὰρ ἄκανθαι: παροιμία.
Ἄ. Σκηναῖς καταλαμβανούσαις [ἄκανθαι.

Οὐδ' ἴσως ἀντέλεγε τούτῳ τῷ δαιπνίῳ· οὐ γὰρ
In initio versus fortasse οὐδ' ἂν ἴσως corrigendum.
δαιπνίῳ Heinsius pro δαιπνέῳ. De proverbio vide
Δραμάτων fragm. 266.

408. Pollux 10, 28. Τὸ μὲν σκεὸς κόρημα ὑπὸ
Εὐπόλιδος εἴρηται ἐν τοῖς Κόλαξι “Τουτὶ λαβὼν τὸ
κόρημα τὴν αὐλὴν κόρει.” τὸ δὲ κορούμενον ἐν Σκη-
ναῖς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνους

Ὡς περὶ Καλλιπιδῆς

ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

V. 1. ὡς περ ἐν Καλλιπιδῇ libri. Correx. Tourpius
Emend. vol. 4. p. 386. post Hemsterh. Anecd. vol. 1. p. 209.

409. Photius p. 404, 20. Πεζίδα: τὴν ὡαν τοῦ
ἱματίου. Ἄ. Σκηναῖς καταλαμβανούσαις.

410. Pollux 10, 172. τὴν δὲ πήραν πηρίδιον εἴ-
ποις ἂν, ὡς ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις Ἄ.

411. Hesychius, Τριτοστάτης: Ἄ. ἐν Σκηναῖς.
Corrige Τριτοστάτης. Pollux 4, 106. Καὶ τὴν γυναῖκα
δὲ τριτοστάτιν Ἄ. καλεῖ.

412. Harpocratio, Δήμαρχος: — ὅτι δὲ ἡνεχυ-
ρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἄ. ἐν Σκηναῖς καταλαμβα-
νούσαις.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

De Tagenistarum argumento verisimilis est Sue-
vernii coniectura in commentatione de Avibus p. 42.
prolata, qui Calliam Hipponici filium eiusque parasit-
os, ex quibus chorum constitisse credibile est, hac

fabula exagitatos esse suspicatur. Eodem consilio
Eupolis Κόλακας comoedian celebratissimam scripsit,
cum Aristophanis Pace et Leuconis Phrateribus olyn-
piadis undenonagesimae anno tertio in certamen com-

missam, de qua optime disputatum est ab Meinekio in Hist. Com. p. 135 seqq. Cum nomine autem ταγηνιστών arte ab Suevernio comparati sunt οἱ περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλοι, quos dixit Eupolis apud Plutarchum Moral. p. 54b.

413. Athenaeus 10. p. 418d. "Ἐλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἔνθεσιν τὴν μεγάλην. "Ερμιππος Μοίραις "Ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος | μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἔνθεσιν." ταῦτα δὲ καπανικὰ εἶρκεν Ἄ. ἐν Ταγηνισταῖς

Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δειπνα καὶ τὰ Θετταλῶν; τὰ Θετταλικά μὲν πολὺ καπανικώτερα. οἷον τὰ ἀμαξια. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπῆνας καπάνας ἔλεγον. V. 2. Iegebatur καὶ τὰ Θετταλικῶν, unde Brunckius καὶ Athenaeo tribuit et duo fragmenta constituit. καὶ omisit Stephanus in Thesouro vol. 4. p. 943. Θετταλικά epitomae auctor, qui ita scribit, Ἄ. δὲ τὰ Λυδῶν δειπνά φησι καὶ τὰ Θετταλῶν, καὶ τὰ Θετταλικά μὲν πολὺ καπανικώτερα. οἷον — ἔλεγον, cum eoque Eustathius p. 857, 28. Hesychius, Καπανικώτερα: ἀπὸ τῆς φάτης, χορταστικώτερα. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μείζονα (μείζονος codex). καπάνας γὰρ ἀπῆνας λέγουσιν.

414. Athenaeus 15. p. 677 b. Ἰσθμιακόν. οὕτως τοῦτον καλούμενον στέφανον Ἄ. μνήμης ἠξίωσεν ἐν Ταγηνισταῖς λέγων οὕτως

Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν· εἴτ' ἰσθμιακά λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ ἄδωμεν ἐς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον. V. 3. ἐς ἀρογραφίον Florent. εἰς codex. δεσπότην Suevernius Calliam dici suspicatur.

415. Photius p. 13, 2. Ἐρεῖδειν: τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς, ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως. Ταγηνισταῖς Ἐρεῖδετον, καγὼ κατόπιν σφῶν ἔψομαι.

416. Suidas, Ἀπασκαρίζειν: Ἄ. Ταγηνισταῖς Ἀπασκαρίζειν ὥσπερ ἐπὶ πέρκην χαμαί.

417. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 439, 22. Ἀποχρῶντως: αὐτάρκως, ἱκανῶς. Ἄ. Ταγηνισταῖς Ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἡδῆ.

418. Scholiasta Nubium v. 360. et Suidas s. v. Πρόδικος, Προδίκω: — μνημονεύει δ' αὐτοῦ — καὶ Ἄ. ἐν Ταγηνισταῖς

Τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν, ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις.

V. 1. τόνδ' scripsi pro τούτῳ. Brunckius ἢ delevit. εἰς γέ τις] εἰσφρησις scholiasta. Proclus in commentario in Platonis Parmenidem apud Ruhnken. ad Xenoph. Memor. 1, 2, 31. (apud Cousin. vol. 4. p. 50.) Αὐτὸν μὲν τὸν Σωκράτην πτωχὸν ἀδολεσχῆν καλοῦντων τῶν κωμωποποιῶν, καὶ τοὺς ἄλλους δὲ ἀπαξάπαντας, καὶ τοὺς ὑποδουμένους εἶναι διαλεκτικούς, ὡσαύτως ὀνομαζόντων "Μισῶ δὲ καὶ Σωκράτην τὸν πτωχὸν ἀδολεσχῆν, ἢ Πρόδικος, τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις." In quibus Aristophanis verba cum Eupolidis fragmento coaluerunt, ex quo Olympiodor. ad Platon. Phaedon. p. 175. ed. Wyttenbach. haec attulit de Socrate dicta. Τί δῆτα ἐκείνον τὸν ἀδολεσχῆν καὶ πτωχὸν, ὅ τ' ἄλλα μὲν πεφρόντικεν, ὅποθεν καταφαγεῖν ἔχοι, τούτου κατημέληκε. Eupolidis igitur versus fuerunt, [χὼν ἀδολεσχῆν,

Μισῶ δὲ καγὼ (vel καὶ τὸν) Σωκράτη, τὸν πτωχὸς τᾶλλα μὲν πεφρόντικεν, πόθεν δὲ καταφαγεῖν ἔχοι, τούτου κατημέληκε. Versus secundī aut pars altera omīssa est, aut dimentrum inter tetrametros posuit poeta, ut Aristophanes fecit in Eccles. 483—485. Illa autem τί δῆτ' ἐκεῖ

von Olympiodori sunt fortasse recordati Aristophanis Nub. v. 180. τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;

419. Harpocrates, Ἀπολαχεῖν: ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λαχεῖν. — Ἄ. Ταγηνισταῖς "Οὐ μὴν ὁ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ ἀπελάγχανεν." Bekkeri Anecd. p. 430, 9. Ἀπολαχεῖν: ἀντὶ τοῦ λαχεῖν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἄ. καὶ Ἀντιφῶν. et Zonaras vol. 1. p. 265. οὐ ἀπελάγχανεν] οὕτως ἀπέλαχεν Dobraeus.

420. Athenaeus 3. p. 110f. Κολλάβους δ' ἄρτους ὁ Ἄ. ἐν Ταγηνισταῖς "Λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος." καὶ πάλιν "ἢ δέλφακος — κολλάβων χλιερῶν (fr. 421.)."

421. Athenaeus 3. p. 96c. Γλώσσης δὲ μέμνηται Ἄ. ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων [κάπτων. Ἄλις ἀφύς μοι. παρατάταται γὰρ τὰ λιπαρὰ ἀλλὰ φέρεθ' ἡπάτιον, ἢ καπριδίου νέου κόλλοπα τιν'· εἰ δὲ μὴ, πλευρὸν, ἢ γλώτταν, ἢ σπληνός, ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἡτριάαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων χλιερῶν.

Partes huius loci afferuntur ab Athenaeo 3. p. 107f. 110f. 9. p. 374f. scholiasta Equitum v. 642. Acharn. v. 640. Suida s. v. ἄλις, ἀφύα, θωπεύει et παρατάταται, Etymolog. M. p. 439, 44. Eustathio p. 1752, 16. V. 1. μοι omisit Suidas l. l. et s. v. θωπεύει, omīssis τὰ λιπαρὰ. V. 2. Legebatur φέρετ' ἀπόβασιν ἡπάτιον. Illud ἀπόβασιν nihil aliud esse videtur quam depravata vocis ἡπάτιον scriptura. V. 4. σπληνός] Photius p. 299, 5. Νῆστιν: τὸ ἐντερον ἢ σπλήνα ἢ γλώτταν. Ἄ. unde Hermannus σπλήνα γ'. V. 5. ἡτριάον Athen. p. 374. ἡτριάον ex fragm. 302., ἡτριάα, θηλυκόν, ex Tagenistis memoratur ab Etymolog. M. V. 6. χλιερῶν p. 110.

422. Athenaeus 7. p. 285e. Ἀφύδια δ' Ἄ. Ταγηνισταῖς

Μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια. Legebatur τὰ μικρὰ τὰ φαληρικά. Transposuit Porsonus.

423. Pollux 10, 88. Καὶ κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον ἐν Ταγηνισταῖς δόξειεν ἂν Ἄ. λέγειν εἰπὼν Τὸ δ' ἔντος τοῦν ταῖς κυλίχνας τοῦτ' θερμόν καὶ τοῦτο παφλάζον.

τοῦν scripsi pro ἐν.

424. Athenaeus 4. p. 171b. Ὀψώνην δ' εἶρκεν Ἄ. ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων

Ὅς οὐψώνης διατρίβειν ἡμῶν ἄριστον εὐκει. τὸ αὐτὲ ἄριστον delevit. ὁπότ' ἄριστον παραθήσει dixit in Vespis v. 613.

425. Pollux 10, 151. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ (τοῦ βαλαντίου) κύστιν ὑεῖαν ἐν Ταγηνισταῖς

Ὁ δὲ λύων κύστιν ὑεῖαν κάΞαιρῶν τοὺς Δαρεικοὺς.

κάΞαιρῶν] Vulgo κάΞαιρων. Versus sunt paroemiaci ut fragm. 424. ut dixi in ed. Oxon. p. 649. Quo metri genere per plures versus continuato usus est Cratinus in Ὀδυσσεύειν, unde quattuor versus afferunt Hephaestius p. 51. ed. sec. Gaisf. et schol. Aristoph. Pluti v. 598.

426. Scholiasta Ranaum v. 295. Ἐνιοὶ δὲ (τὴν ἔμπουσαν) τὴν αὐτὴν τῇ Ἐκάτῃ, ὡς Ἄ. ἐν τοῖς Τ. Χθονία θ' Ἐκάτῃ

σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη. εἶτα ἐπιφέρει "τί καλεῖς (Ἐκάτην inserit Bergk) τὴν ἔμπουσαν; V. 1. Libri Χθονίας Ἐκάτης πείρα σοφῶν. Correxerunt Porsonus apud Dobraeum p. 61.

V. 2. ἐλελιζομένη Seidlerus pro ἐξελιζομένη. Hesychius, Ἐλελιζομένη: σειομένη. Sophocleum e Ῥι-

Ζοτόμοις fragmentum (480.) apud schol. Apollonii Rhod. 3, 1213. comparavit Seidlerus, in quo Ἐκάτη per coelum et terram ferri perhibetur στεφανωσάμενη δρυὶ καὶ πλεκταῖς ὤμων σπείραισι δρακόντων.

427. Athenaeus 9, p. 410b. Χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ὧς τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ. — Ἀ. Ταγηνισταῖς

Φέρε παῖ ταχέως κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ, παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

428. Athenaeus 10, p. 422f. Καὶ ἡρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀ. ἐν Ταγηνισταῖς

Ὑποπεπώκαμεν μὲν, ὦνδρες, καὶ καλῶς ἡρίσταμεν. Ὑποπεπώκαμεν pro ὑποπεπτώκαμεν correxit Schweighauserus. μὲν addidit Erfurdinus: γὰρ volebat Porsonus.

429. Pollux 10, 173. Καὶ ἐν Ταγηνισταῖς “Νεβρίδα καὶ λίθους πωρίνους καὶ κηρύκιον.”

430. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 8, 33. Τισαμένος, Δεξαμένος, Ἀκεσαμένος, Κλαυσαμένος· καλεῖται δὲ ἐν Μαλακοῖς· Ἀγχομένος “γενναῖα βοιώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ” Ἀ. Ταγηνισταῖς. Anchomenum alibi non vidi memoratum. Verba poetae corrupta.

431. Herodianus Pierisoni p. 465. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδρων. καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς “Δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν.” Ex codice Vaticano 1410. haec edidit Bekkerus in Anecdosis p. 1066. De ἀπέδραμεν dixit etiam Phrynichus Bekkeri p. 11, 1. In eiusdem epitomae loco valde perturbato p. 266. ed. Loebck. Atticistarum de usu aoristi ἀπέδραν praeceptum cum iis, quae de verbo εὐαγγελίζεσθαι attulerat grammaticus, temere commixtum est. Quae enim tanquam Phrynichi comici ex Satyris verba afferuntur, ὅτι πρὶν ἔλθειν αὐτὸν εἰς βουλὴν ἔδει καὶ ταῦτ' ἀπαγγεῖλναι εὐαγγέλιον πρὸς τὸν θεὸν ἤκειν. ἐγὼ δὲ ἀπέδραν ἐκείνον δευριανὸν δεῖ (ed. pr. δευρὶ ἄνθρωπον δὴ), eorum priora ex duobus Aristophanis locis, Equitum (v. 643.) et Pluti (v. 766.), sunt conficta, postrema autem ἐγὼ δὲ—δὴ, ad quae corrigenda plus una patet via, comici sunt verba propter aoristum ἀπέδραν commemorata. Bergkio duo fragmenta esse videntur, alterum Ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκείνον, alterum Δευρὶ δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν. Alia tentavit Cobetus Mnem. vol. 5, p. 182.

432. Galenus in commentario ad Hippocratis aphorismos vol. 5, p. 322. ed. Basil. vol. 9, parte 2, p. 315. ed. Charter. Ἀμφιδέξιον Εὐριπίδης εἴρηκε σῖδρον τὸν ἐκατέρωθεν μὲν τέμνοντα, περιδέξιον δὲ τὸν Ἀστεροπαῖον Ὅμηρος τὸν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὁμοίως χρώμενον, ὡς εἰ καὶ ἀμφοτεροδέξιον εἰρήκει. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμφορίστερον Ἀ. εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἄνθρωπον ἀμφοτέρωθεν ἀριστερόν. Phrynichus Bekkeri p. 3, 20. Ἀμφορίστερος· ἐναντίον τοῦτο τῷ περιδέξιῳ. σκωπτικὸν πάνυ τὸ ὄνομα.

433. Pollux 10, 47. Βάθρα, βαθράδια, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς. Recte βαθρίδια Hemst. Anecd. vol. 1, p. 210.

434. Proverbio Διὸς Κόρινθος in Tagenistis usum esse Aristophanem tradit scholiasta Platonis p. 368.

435. Pollux 10, 101. Καὶ μὴν ἐσχάραν εἰποῖς ἂν τὸ ἀνθρώκιν τοῦτο καὶ ἐσχάριον, Ἀριστοφάνους ἐν Ταγηνισταῖς εἰπόντος ἐσχάρια, καὶ που καὶ ἐσχარიδα.

436. Pollux 7, 149. Τὸ δὲ εὐκαρπεῖν ἐν Ταγηνισταῖς καρπεύειν. Καρπεύειν, quod ex Hyperide supra attulerat Pollux, delct Iungermannus.

Idem 7, 168. Καὶ παραλοῦται δ' Ἀ. ἐν Τ. Grammaticus in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 1.

ARISTOPHANES.

p. 223, 19. Δόκος γὰρ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δοκὸς ὀευτόνου τοῦ σημαίνοντος τὴν δόκησιν. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ταγηνισταῖς σημαίνει τὴν ἀγρόνην.

437. Scholiasta Platonis p. 383. Ἐκινῶντων ἐν ταῖς συνουσίαις κρατῆρες τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεῦτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος, — ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα καὶ Ἀ. Ταγηνισταῖς.

438. Harpocratio, Κύπασσις: — οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἰδὸς φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου. μέμνηται δ' αὐτοῦ — καὶ Ἀ. ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς.

439. Etymolog. M. p. 551, 23. (Gudian. 358, 22. ubi κωνίσαι) Κωνῆσαι: κυρίως τὸ κέραμον πισσῶσαι. κωνᾶν γὰρ τὸ στρέφειν. καὶ τοὺς βέμβικας κῶνους λέγουσι. καὶ Ἀ. δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ περιεργεῖν κωνῆσαι λέγει. In Vespiis v. 600. est perικωνεῖ. Aliorum grammaticorum locos de verbo κωνεῖν collecti sunt in Thesouro vol. 4, p. 2202.

440. Pollux 10, 93. Ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασται τι καὶ μελιτήρῳν (male codices nonnulli μελιτήριον) ἄγρος. Sic κέραμιον δεσπρὸν fr. 511.

441. Pollux 10, 119. Ὅτι μὲν καὶ μυρίδιον εἴρηκε τὸ μύρον Ἀ. ἐν Ταγηνισταῖς ἰστέον.

442. Photius p. 383, 21. et Suidas Παραῖξορουσον (sic sine accentu Photii codex, Suidas παραῖξοροσιν): Ἀ. Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιὰς εἰδὸς τι, Εὐφρόνιος δὲ παροιμωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἦκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι. Corruptiora haec praebebat Apostolius Proverb. 13, 87. qui praemissis Πάντα θεῖν ἐλαύνεται: ἐπὶ τῶν εὐπόρων (corrigere Πάντα θεῖ καλαύνεται ex Photio p. 378, 12.) ita pergit, παραῖξορουσιν Ἀριστοφάνης — εἰδὸς τι· ἀφρόνιος δὲ παροιμωδῶς — ἀπαλλάττεσθαι. Illi autem παραῖξορουσον nescio an ex Iliad. 3, 325. lux sit petenda, Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν, cui Aeschyli verba comparari possunt in Sept. c. Th. 458. Τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος ἐξ ὑπτίου ἠρῆσεν εὐχάλκου κράνους. Fortasse igitur dici solitum est Πάρι ἐξόρουσον, favetque huic coniecturae quod Euphronius dicit ταχέως, respondens Homericō θοῶς. Lenissima quidem est et quae cuique in mentem veniat correctio. παρέξ ὄρουσον, a qua ego consulto abstinui, quia proverbii speciem nullam habet. Non minus mirabile proverbium est ab Photio et Suida memoratum, “ἰθ' ὄρος (libri ἴθρος): παροιμωδῶς ἐπὶ τῶν παρακελευομένων: quocum Naberus comparavit Evang. Matth. 17, 20. ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται.

443. Photius, Σπίνος: διὰ τοῦ ἐνὸς ν λέγουσιν. Ἀ. Ταγηνισταῖς. Vera scriptura σπίνος est: vide Herodianum περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 34.

444. Athenaeus 6, p. 269e. ubi prisciae vitae descriptiones ex aliis comicis attulit, ita pergit, Τί δεῖ πρὸς τούτοις εἶτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους;

445a. Stobaeus in capite περὶ συγκρίσεως ζωῆς καὶ θανάτου, 121, 18. Ἀριστοφάνους Ταγηνισταῖς Καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο, εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἐν δὲ σοι φράσω, ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω ἴσιν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει. ὅταν γὰρ ἰστᾷς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία.

Lemma omittit Trineavellus, totum locum optimus codex Parisinus A. Pro Ταγηνισταῖς in codice Vos-

τ
siano est ταγηνι. Hoc est ταγηνίταις, quemadmodum in loco grammatici Bekkeriani ad fragm. 417. indicato in codice scriptum est et apud Galenum fragm. 432. Verba autem fortasse eiusdem sunt personae cuius est fragmentum 417. V. 4. ἰσῆς] ἰσῆς Cobetus. Post versum ultimum apud Stobaeum decem alii versus adduntur, qui cum praecedentibus nec cohaerent ullo modo neque Aristophanis sunt, sed novae comoediae poetae. Sunt autem illi versus, quos critici multis coniecturis tentarunt, ita legendi

Οὐ γὰρ ἂν ποτε
οὕτω ~ ~ ~ ~ ἔστεφανωμένοι
προυκείμεθ' οὐδ' ἂν κατακεχρήμενοι ~ ~,
εἰ μὴ καταβάνας εὐθέως πίνειν ἔδει.
διὰ ταῦτα γὰρ τοι καὶ καλοῦνται μακάριοι·
πᾶς γὰρ λέγει τις, ὁ μακαρίτης οἴχεται,

κατέδαρθεν εὐδαίμων, ὅτ' οὐκ ἀνιάσεται.
καὶ θύομέν γ' αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν
ὥσπερ θεοῖσι καὶ χόας γε χέομενοι
αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνίεναί. 10

Versus 1. et 2. in unum coaluerant et scribebatur οὕτως. Indicavi lacunam. Codex Vossianus οὕτω στεφανωμένοι. V. 3. Fortasse μύροις excidit. οὐδὲ βακκάρεϊ κεχρήμενοι maluit Cobetus Var. Lect. p. 127. V. 8. γ' addidit Grotius. V. 9. χέομενοι Seidleri emendatio est. Vulgo χέομεν. Aeschylus Pers. 220. Δεύτερον δὲ χρή χόας γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι.

V. 10. τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνίεναί correxi pro δεῦρ' ἀνίεναί τὰγαθὰ. In cod. Voss. est τὰ καλὰ γαθὰ, duobus punctis (:) super κ et γ positis.

445b. Scholiasta Pacis v. 1174. Σαρδιανικόν: διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί. — καὶ ἐν Ταγηνισταῖς δὲ τῇ λέξει κέχρηται.

Τ Ε Λ Μ Η Σ Σ Η Σ.

Telmesenses, gens Cariae, prodigiorum somniorumque interpretationibus clarissimi, multis celebrati sunt veterum scriptorum locis, quos diligenter collegit Iungermannus ad Pollucem 10, 72. Davisius ad Ciceronem de divinatione 1, 41. et Od. Muellerus in libro de Etruscis vol. 2. p. 180. Antiqua nominis scriptura Τελμησῆς est vel Τελμησσηῆς, ab librariis in Τελμισαῖς vel Τελμισαῖς corrupti solita. Apud scriptores Latinos plerumque *Telmessenses* scribitur: vide Tzschuckium ad Pomponium Melam II, 1. p. 481. III, 1. p. 454.

446. Aristides vol. 1. p. 277, 6. Ἡ κωμωδία γε τὸ λοιπὸν ἔστιν, ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμισαῖας (τελμισαῖας antiquus codex Laurentianus) τοῦ Ἀριστοφάνους, ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἡγωνίζετο, ἔργῳ δὲ οὐ. Quae nihilo clariora redduntur versibus ab scholiasta Platonis servatis p. 335. Ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεῦσι τὸ τέως ἀντὶ τοῦ πρότερον κείμεν

Οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καὶ νῦν πραγμάτων.

447. Athenaei epitome 2. p. 49c. Ἀριστοφάνης α. Τράπεζαν ἡμῖν φέρε

τρεῖς πόδας ἔχουσιν, τέτταρας δὲ μὴ χέτω.
β. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήσσομαι;

Ex Athenaeo attulit Eustathius p. 1398, 17. Idem p. 867, 25. πέπαικται τὸ "Οἱμοὶ πῶς ἂν εὐροῖμι τρίπουν τράπεζαν;" V. 1. εἰσφερε Porsonus; recte, nisi epitomae auctor post τράπεζαν aliquid omisit.

V. 2. τέτταρας Eustathius. Vulgo τέσσαρας. Versum 3. ex Τελμησεῦσιν affert Pollux 10, 80. Idem 6, 83. Καὶ τρίποδες — καὶ ἔστι τούνομα — καὶ ἐν Τελμισεῦσιν Ἀριστοφάνους.

448. Pollux 10, 72. Ἀ. ἐν Τελμησεῦσι (alii libri τελμισσεῦσι) λέγει

Οἶνου τε Χίου στάμνον ἤκειν καὶ μύρον.

449. Pollux 10, 82. Ἀ. δ' εἴκοι διαρεῖν τινὰς ἀπύρους καὶ ἐμπύρους πινακίσκους, ὡς ὅταν φῇ ἐν Τελμησεῦσι (codices aliquot τελμισσεῦσι) "Πινακίσκον ἀπύρον ἰχθυήρον." In Pluto v. 814. est τοὺς πινακίσκους τοὺς σαπροὺς τοὺς ἰχθυηροὺς.

450. Stephanus Byzant. Τελμισσός: πόλις Καρίας, ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων, Λυκίας. ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὄριον μετὰ Δαίδαλα. ὁ πολίτης Τελμισσεύς. καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς. λέγεται καὶ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ

᾿Ως ἂν τις ἂν οὖν ἦ τι ποιήσας ὡς Τελεμισσεῖς, καὶ πάλιν

Φέρε δὴ τοῖνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ', ὦ Τελεμισσεῖς;

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὐ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαιτάτα δὲ σπονδαῖος. Prior versus aperte corruptus. ἦτι codex Vratislaviensis, ἦτι Vossianus. Vulgo ὅτι. ἦ τί Meinekius. Dobraeus, ᾿Ως ἂν τις ἄνουν τι ποιήσας, ὦ Τελεμισσεῖς. Sed ἦ τι omnino servandum, post ποιήσας autem tres quatuorve syllabae excidisse videntur. Fortasse, Ὅποτεν τις ἄνουν ἦ τι ποιήσας, τί ποιεῖν χρή μ', ὦ Τελεμῆσης; Stephanus autem Τελμησός et reliqua omnia per η scripsisse, quod restituit Meinekius, ex sequentibus apparet, ubi Τελμησῆσις, quod ipsum quoque librarii Τελμίσσιος scripserunt, cum Λυρνήσιος comparat. Ceterum quadrisyllaba forma Τελεμῆσις etiam in catalogo tributorum reperitur.

451. Hesychius, Μετάλλειον μύρον: Ἀ.

Μεταπέπου νυν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὐρημα Μετάλλου.

Μέταλλος γὰρ τις Σικελιώτης τὴν τοῦ Μεταλλείου μύρου κατασκευὴν εὔρε. μνημονεύει δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν τῇ Πετάλῃ. Ab aliis Μέγαλλος vocatur, de quo Athenaeus 15. p. 690f. Τὸ Μεγάλλον· ὠνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου. οἱ δ' Ἀθηναῖον φασιν εἶναι τὸν Μέγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀ. ἐν Τελμισσεῦσι καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. In Aristophanis versu eam scripturam diserte testatur Etymolog. M. p. 587, 7. Μετάλλειον: οὕτω μύρον ἐλέγετο ἀπὸ τινος Μετάλλου Σικελιώτου, εὐρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευὴν· δ καὶ διὰ τοῦ γ γράφει Ἀ. Τελμισσεῦσιν. Ὡρος.

452. Athenaeus 7. p. 308f. ubi de κορακίνοις agit, ex Τελμισσεῦσιν affert verba "Μελανοπτερύγων κορακίνων."

453. Bekkeri Anecd. p. 386, 6. Ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς: τῆς πολιᾶς. Τελμισσεῦσιν Ἀ. Codex ταλμισσεῦσιν. Hesychius, Ἀλφιτόχρωτος: λευκῇ, πολιᾷ. Eustathius p. 868, 37. Ἀλφιτόχρωτος κεφαλὴ κατὰ τοὺς παλαιούς ἢ πολιᾷ. Idem p. 976, 53. Οἱ κωμικοὶ ἀστείζομενοι ἀλφιτόχρωτος καὶ τοιαῦτά τινα σκώπτουσι τοὺς πολιοῦς.

454. Hesychius, Πύλαι: Ἀ. Τελμισεῦσιν (codex telmisseusis) ἀπὸ (ἐπὶ Heinsius) τῶν θυτῶν λέγει. ἐκείνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας. Dobraeus "Primum lege ἐπὶ τῶν cum Heinsio. Deinde delendum videtur Πύλαι, ut ad praecedens Πυλαγόροι (ita enim MS.) referantur. Postremo non Πυλαγόρους, sed πυλαωροὺς dixisse comicum suspicor." Recte Dobraeus. Conf. Mueller. Etrusc. vol. 2. p. 187.

455. Harpocratio, Σιπύα: — σιτηρὸν ἀγγεῖον ἐστὶν ἡ σιπύα. ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς. Εὐπολὶς Χρυσῷ γένει, Ἀ. Τελμισεῦσιν. Σιπὴν est in Equitum v. 1301, in Pluto v. 806.

456. Etymol. M. p. 142. 143. Ἀρίστυλλος: ὄνομα παρ' Ἀριστοφάνει. εἶρηται δὲ ὑποκοριστικῶς ὁ Ἀρι-

στοκλῆς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ Ἑρακλῆς Ἑρῦλλος — οὕτως καὶ παρὰ τὸ Ἀριστοκλῆς Ἀρίστυλλος. οὕτως Ἑρῶ-διανὸς εἰς τὴν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγὴν ἢ περὶ πα-θῶν. Διογενιανὸς ἀντὶ τοῦ ἄριστος. (Recte Berg-kius ἀντὶ τοῦ Ἀριστοκλῆς Ἀρίστωνος, ut apud Hesych. Ἀρίστυλλος: Ἀρίστωνος, de quo conf. Meineki Hist.

σ

Com. p. 288. Ἀ. ἐν Τελμισοῖς (τελμι cod. Dorvill.) Similiter codex Augustanus apud Tittmannum ad Zo-naram 1. p. CXXVI. Aristylli nomen legitur in Ec-clesiast. v. 674. in Pluto v. 314.

457. Scholiasta Platonis Clarkianus p. 331. Ἀ. δ' ἐν Τελμισεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκόπτει τὸν Χαιρεφῶντα.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

Triphaletis nomine Suevernus (in commentatione de Nubibus p. 62—65. additamentis quibusdam aucta in appendice ad commentationem de Γῆρα p. 44.) Alcibiadem indicari suspicatus est, Hesychii po-tissimum loco confisus, Ἐπὶ Φαληνίου: τὸν Ἀλ-κιβιάδην φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης (sic Pearsonus pro Ἀρίσταρχος) ἐπὶ Φαληνίου γεγενῆσθαι, σκώπτων παρὰ τὸν Φάλητα. ἐπασχητία γὰρ ὁ Φάλης (φαλῆς codex). ubi aut ἐπασχητία γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης scri-bendum, aut delendum ὁ Φάλης.

Paullo diversa est I. G. Schneideri sententia, qui in annotationibus ad Aristotelis Politica vol. 2. p. 510. Τριφάλητα daemonem fuisse arbitratur, quales sunt Κονίσταλος et Ὁρθάνης, ab eoque etiam Varronem satirae cuidam nomen fecisse Triphallo περὶ ἀρρενό-τητος: opinione parum probabili. Ad Aristophanis fabulam respexisse videtur Lucianus Fugit. c. 32. Ὑποδ. Ἔστι τι, ὡγαθὲ, Τρικάρανος βιβλίον. Ἐρμ. Οὐ-δὲν ἀποπον, ἐπεὶ καὶ Τριφάλης ὁ τῶν κωμικῶν εἰς.

Tempus fabulae Suevernus p. 65. probabiliter constituit olympiadem nonagesimam mediam: qui optime congruit Theramenis commemoratio fragm. 466. qui quadringentorum virorum imperii eo tem-pore particeps fuit.

458. Scholiasta Platonis p. 380. Ὁμοῦ σημαίνει τὸ ἔγγυς. — Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· ἢ γὰρ τὸν Τριφάλητα τίκτουσά φησι

Λάβεσθε· καὶ γὰρ ἔσθ' ὁμοῦ.

Simillimus est Menandri locus "Ἡδὲ γὰρ ἐστὶ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ" apud Harpocrationem, Photium et Suidam s. v. ὁμοῦ et ap. schol. Apoll. Rh. 2. 121. Ad hanc Triphaletis matrem Suevernus in commen-tatione de Γῆρα p. 44. magna cum veri specie refert verum ab Polluce sine fabulae indicio allatum 2, 6. Τὸ δὲ κύημα καὶ κύος Ἀ. κέκληκεν

"Ἦτις κύουσ' ἐφάνη κύος τοσοῦτον.

459. Hesychius, Ἰλάων: ἥρως, Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ' οὗ Ἀ. ἐν Τριφάλητι Ἰλάωνας ἔφη τοὺς Φάλητας, μεταφέρων ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει, ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυοῦς, ἢ τινὰς τοιοῦτους. ἄλλοι δὲ θεὸν πριαπώδην φασίν.

460. Athenaeus 12. p. 525a. — καὶ Ἀ. Τριφάλητι παρακωμωδῶν πολλοὺς τῶν Ἰώνων

"Ἐπειθ' ὅσοι παρήσαν ἐπίσημοι ξένοι ἐπηκολούθουν κῆντιβόλουν προσκειμένοι ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει ᾧ Χίον, ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὅκως

ἐς Ἐφεσον, οἱ δ' ἐς Ἀβυδον. ἦν δὲ πάνθ' ὁδῷ 5 ἐκείνα.

V. 2. κῆντεβόλουν Cobetus Mnem. vol. 5. p. 109.

V. 3. 4. ὅκως] Codex ὅπως. V. 3. ἔχων] ἄγων Του-rius in Addendis in Theocritum p. 409. τὸν παῖδα Suevernus p. 65. intelligit Alcibiadem, qui diu in iis quas nominat poeta regionibus versatus erat, praecipue Abydi. πωλήσει ᾧ Casaubonus pro πω-λήσεις. Brunekius πωλήσοι ᾧ. V. 5. Codex bis εἰς. δὲ πάνθ' ὁδῷ | ἐκείνα Tourius. Vulgo δ' ἐκείνα πάνθ' ὁδῷ.

461. Scholiasta Vespasii v. 1339. Φιλαεῖς: τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς. Ὅμηρος "Αὐτὸς γὰρ ἐπὶ ἤλε τάδε ἔργα." — ἐν δὲ Τριφάλησιν Ἀριστοφάνης "Κοῦδὲν ἄνδρα εἰς ἀτοπον οὐδ' ἀνεπιλαί μὲν." Metrum fa-cile restitui potest, Κοῦδὲν' ἄνδρ' εἰς ἀτοπον οὐδ' ἄν ἐπὶ ἤλαμεν, sed sensum verborum non perspicio.

462. Pollux 9, 90. Ἐν δὲ τῷ Τριφάλητι Ἀ. καὶ ἀργυρίδιον εἶρηκεν

"Ἦτιον τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

463. Pollux 10, 121. Οὐ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλάβα-στοι, ταῦτα τὰ σκεύη ἀλαβαστροθήκας τῶν ἄλλων λε-γόντων Ἀ. ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη

Ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσιν ἐκ μιᾶς.

Videtur Pollucem frequens in codicibus vitium de-cepisse. Neque enim apparet quid Aristophanem movere potuerit ut forma uteretur ab Atticorum usu aliena.

464. Pollux 10, 151. Καὶ μιᾶμενοι δ' ἂν εἴποι-μεν σκεύη, βαλλάντια καὶ βαλλαντίδια — καὶ θυλάκιον δὲ καὶ θυλακίσκον. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Τριφάλητι τοῦτο ὑποδηλοῖ ὅταν φῇ

"Ἐπειθ' ἐπὶ τοῦπον ἦκε τὴν σπυρίδα λαβῶν

καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλλάντιον.

465. Pollux 10, 162. Ἡ δὲ καυσία πῖλος Μακεδο-νικός παρὰ Μενάνδρῳ, ὡς τῖάρα Περσικός. καὶ κυρ-βάσιαν δὲ Ἀ. ἐν Τριφάλητι εἶρηκε

καὶ τὴν κυνὴν ἔχειν με κυρβάσιαν ἔρεις.

κυνὴν Salmasius pro κοινὴν. Legitur etiam Av. 487.

466. Photius p. 613, 4. et Suidas, Τῶν τριῶν κακῶν ἓν: Λεγόμενόν τι ἐστί. — ταῦτα δὲ εἶναι λεγούσιν ἃ Θηραμένης ὥρισε προστιμήματα. — Ἀ. Τριφάλητι

Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένων δέδοικα τὰ τρία ταυτί. Hesychius, Τῶν τριῶν ἓν: Θηραμένης ἐψηφίσατο τρεῖς τιμωρίας κατὰ τῶν παράνομόν τι δρῶντων. Conf. schol. Ranar. 546.

467. Stephanus Byzant. s. v. Ἰβηρία δύο in par-28*

ticula operis integrī, quam servavit Constantinus Porphyrog. de administrando imperio cap. 23. p. 77. ed. Bandur. Τὸ ἔθνος (ἔθνικὸν Meinekīus) Ἰβήρες, ὡς Πίερες, Βύζηρες. Διονύσιος (v. 282.) “Ἀγχοῦ στηλάων μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων.” καὶ Ἀ. Τριφάλῃτι

Μανθάνοντες τοὺς Ἰβήρας τοὺς Ἀριστάρχου πά-
και

Τοὺς Ἰβήρας οὖς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.

De Aristarcho, qui inter quadringentos viros fuit et Oenoën, Atheniensium castellum, Boeotiis tradidit, v. Thucyd. 8. 90. 98. (ubi cum sagittariis barbaris Oenoën profectus esse dicitur) et Xenoph. Hist. Gr. 1, 7, 28.

468. Hesychius, Ἑρμῆς τρικέφαλος (Ἑρμῆς τετραφάλης Goettling. in Indice scholarum Ienensium a. 1856/7. p. 5.): Ἀ. ἐν Τριφάλῃτι τοῦτο ἔφη, παίζων κωμικῶς παρόσον τετρακέφαλος Ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ ἐν Κεραμεικῇ Ἰδρυτο. De hoc dixit Sueternius p. 64.

469a. Harpocratio, Διὰ μέσου τείχος: — τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀ. φησὶν ἐν Τριφάλῃτι, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ νότιον, οὐ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (p. 456a.) De hoc muro dixit Od. Muellerus in comment. de munimen-

tis Athenarum p. 21. et ego ad Harpocr. vol. 1. p. 92. ed. Oxon.

469b. Ἱπποκράτους υἱεῖς. Vide Γεωργῶν fr. 177c.

469c. Schol. Hippocratis (ad Epidem. 5, 7. vol. 5. p. 208. ed. Littré) apud Daremberg. *Notices et Extraits des manuscrits médicaux* p. 215. Οὐ γάρ, ὡς τινες ἔφα-σαν, αἱ ὑπογλουτίδες εἰσὶ κοχῶναι, ἀλλὰ τὰ σφαιρώ-ματα (sic Daremb. σφαιρωμένα codex. ἐσφαιρωμένα Eggerus) καλούμενα, σάρκες δ' εἰσὶν αὐταὶ περιφε-ρεῖς, ἐφ' αἷς καθήμεθα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κω-μικός ἐν Τριφάλῃτι

Τίς δὲ εἷς ἐγγύτατα ὁ λοιπὸς τὰς ὁσφύας
ἐπὶ τῶν κοχῶν ἀργὸς αὐτὸς οὐτοσί;

De verbis corruptis alii alia coniecerunt, ut videre licet apud Darembergium et Meinekium Com. vol. 5. p. CXLVII. Meinekīus ipse coniecit

Τίς δ' ἔστ' ὀλίγας ἐγγύτατα τὰς ὁσφύς ἔχων
ἐπὶ τῶν κοχῶν ἀργοναύτης οὐτοσί;

Ἀργοναύτης coniecerat Schneidewinus, cui ὁ λοιπὸς ex ὁ λίσπος (Attica forma λίσφος est) corruptum videbatur.

469d. Ad hanc fabulam fortasse referendus Dionis Chrys. locus vol. 2. p. 31. Ἄλλ' ὅμως ὁ κωμικός καὶ τοῦτον ἐκέλευσε κατακαίειν ἐπὶ φαλήτων συκί-νων ἑκαίδεκα.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Phoenissas probabile est non alio esse consilio ab Aristophane scriptas quam ut Euripideum hoc nomine drama deridendum spectatoribus propinaret. Cuius rei duo de sex quae nostram actatam attigerunt fragmentis indicia praebent. Par Strattidis Phoenissarum ratio fuit. De utroque ante nos monuit Valckenarius in praefatione ad Phoenissas p. VI. Phoenissas autem Euripidis quum brevi post Aves Aristophanis (i. e. post olymp. 91, 1.) tempore editas esse constet, de quo dixi ad schol. Eurip. vol. 3. p. 4., probabile est comoediam Aristophaneam olympiadi 92. vel 93. esse adscribendam.

470. Pollux 10, 119. Ἀριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος

Στίλβη θ', ἥ κατὰ νύκτα μοι

φλόγ' ἀνασειράζεις ἐπὶ τῷ

λυχνεῖῳ·

οὐκ ἀφανὲς ὅτι καὶ ἡ στίλβη λύχνου τι εἶδος. V. 2. Legebatur φλογάνας ἡράζει. Emendatum in Excerptis Vossianis. V. 3. λυχνεῖῳ scripsi pro λυχνίῳ. Ridet autem his versibus parodi Euripideae v. 236. Οἶνα θ', ἃ καθάμεριον | στάζεις τὸν πολύκαρπον οἶ- | νάνθας ἰεῖσα βότρυν.

471. Athenaeus 4. p. 154e. “Ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους Ἀ. εἶρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως Εἰς Οἰδίου δὲ παῖδε, διπτύχῳ κόρῳ,

Ἄρης κατέσκηψ' ἔς τε μονομάχου πάλης

ἀγῶνα νῦν ἐστάσιν.

V. 1. Εἰς scripsi pro ἐς. δὲ παῖδε Heringa apud Valckenar. ad Phoeniss. v. 1370. p. 461. pro δέτται δέ

V. 2. κατέσκηψ' ἔς τε Porsonus. Legebatur κατέσκηψέ τε. Euripidis versus 1378—1381. comparavit Valckenarius, ἐπεὶ δὲ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις | οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίου νεανία, | ἔστησαν ἐλθόντ' ἔς μέσον μεταίχιμον | ὡς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός.

472. Pollux 10, 17. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἀνάφορον κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν εἴη ἂν ταυτὸν τοῦτο (τὸ σκευοφόριον) εἰρημένον ἐν Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις “Καὶ τὸν ἱμάντα μου | ἔχουσι καὶ τὰνάφορον.” Legitur etiam Ran. v. 8. et annotavit Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 10, 23.

473. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 370, 2. (apud Bachmannum 1. p. 60.) Ἀκαλήφη: ἡ κνίδη καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κορχυλιδίον τι. Ἀ. Φοινίσσαις

Εἰκὸς δῆπου πρῶτον ἀπάντων

ἴφου φῦναι

καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

ἀπάντων omisit grammaticus Bekkeri. Apud utrumque scriptum φαφῦναι vel φύα φῦναι. Correctum ex Athenaeo 3. p. 90a. Τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὐπολὶς ἐν Αὐτολύκῳ ἀκαλήφας ὀνομάζει, ἔτι δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις οὕτως “ἔχε τὸν πρῶτον πάντων ἴφου φῦναι εἶθ' ἔξῃς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.” Eiusdem epitome 2. p. 62d. Ἀκαλήφη. λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς οὕτως καὶ τὸ βοτανῶδες καὶ κνησμοῦ αἶτιον. Ἀ. Φοινίσσαις “πρῶτον πάντων ἴφου φῦναι εἶθ' ἔξῃς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.” Illud καὶ ἔξῃς fortasse ex εἰκὸς δῆπου effictum, aut ipsius Athenaei aut alius errori debetur. De ἴφουσι dictum ab Schneidero ad Theophrastum vol. 3. p. 520. Ἀκαλήφαι ex hoc loco memorantur in scholio Vespasianum v. 879. τὴν ἀκαλήφην: τὴν λεγομένην κνίδην, ἣν προσφέροντες τῷ σώματι κνηστὶν αὐτὸ ποιοῦμεν. Ἄλλως. μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικόν, ἣν καὶ (κραναὴν addit H. Iacobi ap. Meinek. Com. vol. 5. p. 69.) ἀκαλήφην λέγεσθαι φησι Κράτης (grammaticus) ἐν (ἐν ego addidi) Φοινίσσαις. ἔστι δὲ καὶ θαλάττιος ἰχθὺς οὕτω λεγόμενος ἀκαλήφη. Versus 3. affertur etiam in Cramerī Anecd. Paris. vol. 4. p. 104, 26. ἀκαλήφη δὲ ἡ θαλασσία, ἥτις καὶ διὰ τοῦ ἰ γρά-

φεται, ἔστι κογχυλιδιόν τι. 'Α. "καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλίφας."

474. Pollux 10, 155. Γαλεάγγρα: τὸ δὲ ὄνομα ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα: καὶ μυάγγρα. 'Α. δὲ ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῇ ὀνόματι. ubi τῇ ὀνόματι ad μυάγγρα referendum esse patet.

475. Pollux 7, 199. Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις θεατροπώλης ὁ θέαν ἀπομισθών.

Athenaeus 15, p. 699f. ex codice Veneto, Μνημονεύει δὲ γραβίων κο (hic finitur folium 370a.) . . . ἐν Φοινίσσαις. Dubitatur utrum Aristophanis an Strattidis nomen supplendum sit.

Ω Ρ Α Ι.

476. Athenaeus 9, p. 372b. Χειμῶνος δὲ ὥρα ποτὲ κολοκυντῶν ἡμῖν περιενεχθεῖσιν πάντες ἐθαύμαζον (ἐθαυμάζομεν?) νεαρὰς εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπερμνησκόμεθα ὧν ἐν Ὁραῖς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἰπὲν ἐπαινῶν τὰς καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις

α. "Ὅψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυοὺς, βότρους, ὀπῶραν,

στεφάνους ἴων — — — κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.

αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,

πυδὸν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.

ὕρισους δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·

ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν. ὥστ' οὐκέτ' οὐδεὶς οἶδ' ὀπηνίκ' ἔστι τοῦνιαυτοῦ.

β. μέριστον ἀγαθὸν εἶπες, εἰπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. α. κακὸν μὲν οὖν μέριστον.

εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπαζώ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φήσας ἀφειλόμην ἂν.

β. κάγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηναίων.

τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέ- α. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὥς σὺ φῆς.

β. τίη τί; [Ἀθηναίων. 15

α. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ'

V. 1. 2. attulit Eustathius p. 955, 3. ex epitome.

V. 1. σικυοὺς] σικύους Eustathius. V. 2. Indicavi lacunam ab aliis aliter expletam. κρίνων, ῥόδων Porsonus.

V. 3. αὐτὸς] υψυτος codex Venetus: ὑψὸς apographa. V. 4. πυδὸν] Scribebatur πύον.

χελιδόνια Porsonus pro χελιδόνα. τέττιγας] Id Herodianus τέττικας scripturus erat. Chocroboscus p. 310, 10. τὰ εἰς ιε — διὰ τοῦ κ κλίνονται —

πλὴν τοῦ τέττιε τέττιγος. — καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι τὸ κεχρεωστημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ κ κλίνοντες αὐτὸ, οἷον τέττικος.

ταῦτα δὲ ἔστι τῆς δόξης ὅτι παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ κ κλίνεται. ἡ δὲ παράδοσις τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἔχει οὕτως, ἀλλὰ διὰ τοῦ γ. Simillimum est de vocabulo ὀρτυξ decretum Philemonis. Choeroboscus ibidem p. 82, 26. τινὲς μὲν ὀρτυγὸς φασὶ διὰ τοῦ γ, Φιλήμων δὲ διὰ τοῦ κ φησὶν ὀρτυκος.

V. 5. Codex ὕρισους altero σ ερασo: unde ὕρισους est in apographis. Omissa haec voce epitome ἴδοις δ' ἂν νιφομένα σύκα ὁμοῦ τε μύρτα. Porsonus ὕριχους (debebat ὕρίχους).

V. 7. οἶδε πηνίκ' epitome et Eustathius p. 955, 4. V. 8. εἶπες addidit Porsonus. εἶπας ἀγαθὸν Cobetus Mnem. vol. 4, p. 99.

V. 11. τοῦτ' Brunckius pro τούτων. φήσας] φθάσας Elmsleius in *Edinburgh Review* vol. 19, p. 89. φήγας Cobetus. χρήσας Porsonus.

V. 12. ταῖς ἄλλαις πόλεσι] τὰς ἄλλας πόλεις Cobetus Mnem. vol. 9, p. 15. δρῶ Casaubonus pro δρῶν.

Ἀθηναίων Brunckius pro Ἀθηναίων. V. 13. τούτοις] I. e. τοῖς Ἀθηναίοις Addidi δ' ex

apographo Laurentiano. ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν] Vide Valckenarii schol. in N. T. vol. 1, p. 551.

V. 15. πεποίηκας] πεποίηκας epitome, quae post versum decimum sic pergit, εἰτ' ἐπάγει ὅτι σέβοντες τοὺς θεοὺς Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηναίων.

Ad hunc locum spectant Athenaei verba 14, p. 653f. "Ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις διηγεκίς ἦσαν αἱ ὀπῶραι πᾶσαι μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁραῖς. ubi epitome ἐν Εἰρήνῃ, quem errorem repetiit Eustathius notatus ab me supra p. 205.

477. Pollux 7, 13. "Ὁ δὲ οἱ νῦν φασὶ τοὺς οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν ἔστιν εὐρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Ὁραῖς

Ἔμοι

κράτιστόν ἐστιν ἐς τὸ Θήσειον δραμεῖν, ἐκεῖ δ' ἔως ἂν πρᾶσιν εὐρωμεν μένειν.

V. 1. Ἔμοι Touprius Emend. vol. 4, p. 370. Vulgo εἰ μοι. Idem transposuit quod legebatur εὐρωμεν πρᾶσιν. Ceterum non improbabilis est Touprii coniectura in duo versus haec verba redigentes deleto ἔστιν.

Idem Porsono visum, qui in annotatione ad Hecubam v. 1238. ἡμῖν κράτιστον εἰς — scribebat. V. 2. Vulgo εἰς. De Θησείῳ dictum ad fragm. 391. Θήσειον pro Θησείῳ scripsi: de quo dixi in Thesouro vol. 4, p. 380.

478. Scholiasta Avium v. 874. Φρυγίῳ Σαβαζίῳ: ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός. καὶ ἐν Ὁραῖς

Τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον. Cicero de legibus 2, 15. "Novos vero deos et in his colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes, facetissimus poeta veteris comoediae, vexat ut apud eum Sabazius et quidam alii dii peregrini iudicati e civitate eiciantur."

Dixit de his diis Lobeckius in Aglaoph. p. 627. 628. Eiusmodi est "Υγῆς, de quo Photius p. 616, 14. et Etymolog. M. p. 775, 5. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει Ξενικοῖς θεοῖς τὸν "Υγῆν, ubi tamen valde probabilis Meinekii correctio est Apollorphanis nomen restituentis, comparato Hesychio s. v. θεοὶ Ξενικοί, — οὓς καταλέγει Ἀπολλοφάνης Κρησί.

479. Ammonius p. 41. Διέφθορα: — Ἀ. Ὁραῖς "Διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν." Ὁραῖς Coddacii correctio est pro Κόραις. Nomen fabulae omisit Eustathius, qui haec verba attulit p. 191, 28.

Idem Ammonius s. v. ὑπάγειν p. 140. — οἱ δὲ βοηθοῦντες τῇ λέξει φασὶν ὅτι ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν — ὥς φησὶ καὶ Ἀ. "Ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὄρκον" ἀντὶ τοῦ προεῶν. Haec quoque ad Horas refert Burmannus in praefatione p. 26.

480. Bekkeri Anecd. p. 425, 3. Ἀπιχθὺς (codex ἀπιχθὺς): τοὺς μὴ ἐσθιομένους ἰχθὺς. Ἀ. Ὁραῖς. ubi ἐσθιομένους veteris librarii vel grammatici ipsius errore pro ἐσθιόντας scriptum esse ex Pollucis notatione apparet 6, 41. ἀπόσιτος ὁ ἀπεστραμμένος ἀπὸ σιτίων, ὥς ἀπιχθὺς παρ' Ἀριστοφάνει ὁ ἰχθύων ἄγευστος. Vitioso illo ἐσθιομένους deceptus Eusta-

thius p. 1720, 23. significationem finxit quam ἄπιχθους habere nequit, ut notavit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 1. part. 2. p. 1322., ἰστέον δὲ ὅτι παντελῶς ὀλίγος ἰχθύς ἄπιχθους ἐλέγτο παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐδήλου τὸν μὴ ἐσθιόμενον. καὶ φέρουσιν ἐκείνοι χρῆσιν εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ κωμικοῦ. ἐν μέντοι τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ὅτι ἄπιχθους κατὰ τινας οἱ μὴ ἐσθιόντες ἰχθύς. καὶ φέρει ἐκεῖνος καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν ἐξ Ἑρεχθέως ταύτην “τοὺνθένδεν (corrige τοὺνθένδ) ἄπιχθους βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.” Deinde calami, ut videtur, lapsu, ex praecedente τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους ὀρτο, Ἀριστοφάνους χρῆσιν ἐξ Ἑρεχθέως scripsit pro Εὐριπιδίου χρῆσιν ἐξ Ἑρεχθέως, cui quum numeri versus tragici conveniant, tum favent quae ex illa Euripidis tragoedia servavit Clemens Alexandrinus Stromat. 6, 2. p. 739. ed. Potter. de Sellis, ut animadvertit Valckenarius, dicta, quos Homerus ἀνιπτόποδας χαμαιεύνας vocat, “ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ | εὐδουσι, πηγαῖς δ’ οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.”

481. Hesychius, Ἀρᾶς ἱερὸν: ἱερὸν Ἀρᾶς Ἀθήνησιν. Ἀ. Ὠραις. ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισαν.

482. Pollux 10, 160. Ἀσκοπήρα, ὡς ἐν ταῖς Ὠραις Ἀριστοφάνους.

483. Hesychius, Δικαστικόν: Ἀ. ἐν Ὠραις τριώβολόν φησιν εἶναι. οὐ μέντοι ἔσθηκεν, ἀλλ’ ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδετο (ἐδίδοδο Musurus). ubi vide interpretationem annotationes.

484. Hesychius, Ζεῦγος τριπάρθενον: Εὐριπίδης Ἑρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ “Χαρίτων τριζύων.” Ἀ. Ὠραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ Ζεῦγος ἔθηκε “Ζεῦγος τριδούλων (τρίδουλον Salmasius).” παραδέδοται δὲ ὅτι καὶ τριζύοις ἄρμασι τινες ἐχρήσαντο καὶ ὅτι τάσσουσι τὸ Ζεῦγος ἐπὶ γ’ καὶ δ’.

485. Pollux 7, 187. Χοιροπῶλαι, ὡς Ἀ. ἐν Ὠραις.

486a. Scholiasta Platonis Clarkianus p. 331. Χαιρεφῶντα Ἀ. ἐν Ὠραις νυκτός παιδα καλεῖ.

486b. Scholiasta Vesp. 1182. Ἀνδροκλέα δὲ Κρατίνος Σεριφίοις φησὶ δούλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὠραις ἡταιρηκότα Ἀ. (sic Bergkii pro ἀρα) τὸν αὐτόν.

486c. Scholiasta Vesp. v. 1178. Θεογένης: ὅτι Θεογένης οὗτός ἐστιν ὁ Ἀχαρνεύς, ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἀποπαρδεῖν κωμωδοῦσιν. δῆλον δὲ ἐν ταῖς Ὠραις. Ridetur aliquoties etiam in fabulis superstitibus.

486d. Scholiasta Luciani Iov. Trag. c. 48. Ὁ μὲν Καλλίας οὗτος, ὡς Κρατίνος Ἀρχιλόχοις, Ἰπποκρίτου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεὺς, ὡς Ἀ. Ὠραις.

Α Δ Η Λ Ω Ν Δ Ρ Α Μ Α Τ Ω Ν.

487. Scriptor vitae Aristophanis in Scholiorum edit. Oxon. vol. 1. p. 38. — (Αριστοφάνης) μετέλλαξε τὸν βίον παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμῶνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. — τινὲς δὲ δύο φασὶ Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη

Τὴν γυναικα δὲ
αἰσχύνομαι τῷ τ’ οὐ φρονοῦντε παιδίῳ,
ἴσως αὐτοὺς λέγων.

488. Athenaei epitome 2. p. 53a. Ἀμυγδαλὰς Ἀρισταρχος καὶ τὸν καρπὸν καὶ τὸ δένδρον ὁμοίως προφέρεται κατ’ ὀξεῖαν τάσιν. Φιλόξενος δ’ ἀμφοτέρων περισπᾷ. — Ἀ.

Ἀγε νυν τὰς ἀμυγδαλὰς λαβὼν
τασοὶ κατάξον τῇ κεφαλῇ σου τοῦ λίθου.
V. 2. τῇ κεφαλῇ Dobraeus ad Aristoph. Pluti v. 314. p. 38. pro τὴν κεφαλῇ.

489. Athenaeus 7. p. 310f. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων ἰχθύων διαφέρει (ὁ λάβραξ), ἐπινητικός ὢν τοῦ διασώζειν ἑαυτόν. διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀ. ἔφη

Λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.
490. Athenaeus 10. p. 444d. Καλῶς ἄρα καὶ Ἀ. Ἀφροδίτης γάλα τὸν οἶνον ἔφη εἰπὼν
Ἥδὺς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.
γε Porsonus pro τε.

491. Athenaeus 10. p. 446d. Πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ υλεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ τὸ ι. — Ἀ. Ἰππεῦσι (v. 1289.) “Κοῦποτ’ ἐκ ταύτου μεθ’ ἡμῶν γίνεται ποτηρίου.” καὶ ἐν ἄλλοις

Πικρότατον οἶνον τήμερον πίνει τάχα.
[ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι] Codex Venetus πεί (sic), Musurus πίη. Epitome omisso ex Equitibus versu, εὐρηται δὲ καὶ τὸ πιοῦμαι, ὡς Ἀριστοφάνης, πικρότατον οἶνον τήμερον πῆ, quae repetunt Eustathius p. 1253, 50. et grammaticus Hermanni p. 321. et alius in Cramerii Anecd. Paris. vol. 4. p. 246, 7. τάχα, quod Athenaei esse credebatur, ad Aristophanis versum rettuli.

verbis ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι ut spurii notatis. Debentur ea librario prava scriptura πεί decepto.

492. Athenaeus 11. p. 485a. Ἀφ’ ἧς (λεπαστῆς) ἐστι λάψαι, τούτεστιν ἀθρόως πιεῖν. — φησὶ γάρ που ὁ αὐτός (Ἀριστοφάνης)

Τὸ δ’ αἶμα λέλαφας τοῦμόν, ὦναξ δέσποτα.
οἶον ἄθρουν μ’ ἐξέπιες. δ’ αἶμα] δέμας epitome, δέμας apud Eustathium p. 1246, 36. Hesychius, Λέλαφας (in λέμαφας corruptum ap. Photium): πέπωκας. Conf. Cobeti V. L. p. 366.

493. Athenaeus 14. p. 652f. Ὅντως γὰρ κατὰ τὸν Ἀ. Οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων. Respexit ad h. I. Iulianus Epist. 24. p. 390c.

494. Athenaeus 15. p. 701b. Ἰνα κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ ἡδίστου Ἀ. Ἐκφέρετε πεύκας κατ’ Ἀγάθωνα φωσφόρους. Conf. fr. 300b.

495. Choeroboscus p. 440, 25. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν τῷ πρέσβῃ παρὰ τοῖς ῥήτορι βαρυτόνως ἀναγινώσκεται ὡς ἀπὸ τοῦ πρέσβυς πρέσβεος πρέσβει πρέσβῃ, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπωμένως “Ἦκετον πρεσβῇ δύο,” ὡς ἀπὸ εὐθείας ὀξυτόνου, οἶον ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ πρεσβεὺς τοῦ πρεσβέος τῷ πρεσβέει τῷ πρεσβῇ. Versum integrum servavit, sed omisso poetae nomine Ioannes Alexandrinus p. 14, 24. Τὰ δύο εἰς ἡ συναιροῦσιν Ἀθηναῖοι —

Καὶ πρὸς γε τούτοις ἦκετον πρέσβῃ δύο.

496. Galenus ad Hippocr. περὶ ἀγμῶν vol. 12. p. 161. ed. Chart. Καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς δὲ τὰ προτεινόμενα τοῦ σώματος ὡς εἰς ἐμβολὴν παρεσκευάσθαι λέγεται, καθότι καὶ ὁ Ἀ. ἐδήλωσεν εἰπὼν
Χωρεῖ π’ ἰ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.
Vulgo λορδὸς ὡς ἐμβολή.

497. Clemens Alex. Stromat. 6. p. 745. Εὐροῖς δ’ ἂν καὶ Θεόγνιδος (v. 457.) εἰπόντος “Οὗτοι χρήσιμόν ἐστι νέα γυνὴ ἀνδρὶ γέροντι | οὐ γὰρ πηδάλῳ πεί-

θεται ὡς ἄκατος,” Ἀριστοφάνη τὸν κωμικὸν γράφοντα

Αἰσχροὺν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ.
Simillima his sunt verba Euripidis ex Phoenice ap. Stobaeum 71, 8. “Πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ.” ex quo haud dubie πικρὸν pro αἰσχροὺν restituendum apud Clementem, vel ἐχθρὸν ex Danae Euripidis (apud Stobaeum 71, 7.) γυναικὶ τ’ ἐχθρὸν χρήμα πρεσβύτης ἀνὴρ.

498. Clemens Alex. Stromat. 6. p. 741. Ἀριστοφάνους (Ἀντιφάνους probabiliter Meinekius Com. vol. 1. 321.) γράφοντος

Βέβαιον ἔξεις τὸν βίον δίκαιος ὦν
χωρὶς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς,
ὁ Ἐπίκουρος λέγει “Δικαιοσύνης καρπὸς μέγιστος ἀταραξία.”

499. Scholiasta Platonis p. 371. Ἄττα: τοῦτο φιλούμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἄτινα. — ἐνίοτε δὲ ἐκ τοῦ περισσοῦ προστίθεται. — Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (v. 630.) “Ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων.” Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτὸ ψησι παραλαμβάνεσθαι

Πύθου χελιδῶν πηνίκ’ ἄττα φαίνεται
καὶ πάλιν

Ὀπηνίκ’ ἄτθ’ ὑμεῖς κοπιᾶτ’ ὀρχοῦμενοι.

Πύθου pro πύθου Dobraeus. Corrupte Etymol. M. p. 167, 14. — ὁ κωμικὸς δὲ χρονικὸν αὐτὸ (τὸ ἄττα) παραλαμβάνει “Πήθου χελιδῶν πηνίκ’ ἄττα γίνεταί:” λέγει ὁπότε χελιδῶν γίνεταί. Eustathius p. 148. extr. ubi de ἄττα agit, Ἀριστοφάνης, “Πύθου — φαίνεται”. Comparandum autem Thesmophoriazusaum initium, Ὡ Ζεὺ χελιδῶν ἄρ’ ἀποτε φανήσεται; Versu altero κοπιᾶτ’ ὀρχοῦμενοι pro ὀρχοῦμενοι κοπιᾶτε Bekkerus. Harpocratonis glossae Ἄττα: ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄτινα Ἀντιφῶν — ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποῖα τινὰ Δημοσθένης Φιλιππηκίς. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει, in codicibus pluribus additum χίονι που (vel χιωνιοπου, vel χίωνι που, quod in Χιωνίδου mutari volebat Sturzins) πύθου χελιδῶν πηνίκ’ ἄττα φαίνεται, quae transcripsit Philemo s. v. ἄττα p. 16. cd. Burn. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα, ὡς τὸ χιονιποῦ πύθου χελιδῶν πηνίκ’ ἄττα φαίνεται. quae non leguntur in vetere Harpocratonis epitoma et debentur haud dubie interpolatori: de quo pluribus dixi in Harpocrat. ed. Oxon. vol. 1. p. 65. Mira vero sunt quae Photius tradit p. 473, 12. repetita ab Suida, Πύθου χελιδόνος: παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τετρατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένον, ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς (Παταρεὺς Suidas) ἐν τῷ Περίπλῳ. οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ Ζῶον, οἱ δὲ ὅτι τὸ ἑαρ σημαίνει. Similiter Hesychius, Πύθου χελιδόνος: παροιμιώδης, διότι ὀδυρτικὸν τὸ Ζῶον. (Haec etiam Proverb. App. Vatic. 4, 62. vol. 1. p. 448. ed. Leutsch.) θρηνεῖ γὰρ ἢ χελιδῶν καὶ ἀηδῶν. τὸ δὲ ἀληθές ἀπὸ Χελιδόνος τινὸς θεολόγου ἢ τερατοσκόπου. (Chelidonem χρησμολόγον veterem memorat Herodian. περὶ μονήρους λέξεως p. 9, 7. Suidas s. v. χελιδόνος.) Quod est inane grammatici alieuius commentum, notatum ab Lobeckio Aglaoph. p. 1352.

500. Pollux 2, 18. Ἀ. δὲ κυαμίζειν τὰς ἀκμαζούσας (παρθένους) ἔφη

Ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν, εἰσὶ δὲ
ἤδη πρὸς ἀνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

501. Pollux 2, 34. Ἀριστοφάνης
Λούσησθε καὶ κτενίσθητε πρὸς τὸν ἥλιον.

502. Pollux 2, 39. Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει (ἢ κεφαλῇ) σκάφιον

Ἴνα μὴ καταγῆς τὸ σκάφιον πληγείς ξύλῳ.
Conf. fragm. 195.

503. Pollux 2, 189. Ἡ μέντοι κωμῳδία τὴν ἀλετριδα μυλακρίδα καλεῖ, ζῶν τι ἐν μυλῶνι γινόμενον, ὡς Ἀ. λέγει,

Ἴνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἡδεσθον βίῳ,
σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.
Hanc vocis significationem denno memorat 7, 19.

504. Pollux 2, 233. Ἀ. δὲ εἶρηκεν ἄνδρα σάρκινον. Libri deteriores εἶρηκεν ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον.

505a. Pollux 6, 24. Ἔστι δὲ καὶ τὸ ἀκρατίσασθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς παρ’ Ἀριστοφάνει

Τί τὸ κακόν; ἀλλ’ ἡ κοκκύμηλ’ ἡκρατίσω;
Phrynichus Bekkeri p. 23, 15. Ἀκρατίσασθαι: τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. Ἀριστοφάνης “Ἀκρατιοῦμαι μικρὸν.” Ab his verbis Aristomenis trimeter incipit apud Athen. 1. p. 11c.

505b. Pollux 6, 31. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ κεναγῖαν εἶρηκεν, Ξενοφῶν δὲ βούλιμον, καὶ Ἀριστοφάνης δὲ

Τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγῖαν ἄγειν.
δὲ post Πειραιᾶ addidit Meinekius. De locutione κ. ἄγειν dixit Cobetus Mnem. vol. 5. p. 186.

506. Pollux 6, 80. Εἴποις δ’ ἂν καὶ κοκκίσαι ῥόαν κατὰ Ἀριστοφάνην

Ὁξυγλύκειάν τᾶρα κοκκίεις ῥόαν.
τουτὶ δὲ τὸ ἱαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὄν εἶρηκεν, ἀλλ’ ὡς Αἰσχύλου. Dobraeus “An sensus est, Nondum maturae puellae vim paras? Horat. Carm. 2, 5, 10. Immitis uvae.”

507. Pollux 7, 26. — καὶ ζωμεῦσαι. καὶ Ἀ.
τὴν χύτραν,

ἐν ἢ τὰ κρεᾶδι’ ἤψες ἔζωμευμένα.
ἤψες Dobraeus ad Plut. v. 227. p. 27. Vulgo ἔψεις. Phrynichus Bekkeri p. 38, 31. Ἐζωμευμένα κρέα: ἔζωμοποιημένα.

508. Pollux 7, 64. Καὶ κροκὺς δὲ μέρος ἐσθῆτος. — Ἀ. δὲ “Ἀνήσω κροκὺδα μαστιγουμένην.” Ἀνήσω] ἀνήσεις codex Falckenburg. μαστιγουμένην pro μαστιγουμένην Schneiderus in Indice in scriptores R. R. p. 362. de serva interpretatus, quae virgis caesa dicitur ridicule floccos emittere, veluti lana caesa virgis mollitur et floccos explicat.

509. Pollux 7, 67. Τὸ γυναικεῖον ζῶνιον — στρόφιον ὠνόμαζον, ὡς Ἀ. “Ἄλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν | τὰ κάρυά μου ἔπιπτεν.”

510. Pollux 7, 108. Πρὸ δὲ τῶν καμίνων τοῖς χαλκεύσιν ἔθος ἦν γελοῖα τινα καταρτᾶν ἢ ἐπιπλάττειν ἐπὶ φθόνου ἀποτροπῇ. ἐκαλεῖτο δὲ βασκάνια, ὡς καὶ Ἀ. ἔφη

Πλὴν εἴ τις πρίατο δεόμενος
βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκῆως.
V. 2. ἐπὶ κάμινον] ἐπικάμινον Bekkeri editio. De βασκανίῳ vide Phrynichum Bekk. p. 30, 5. Lobeck. Aglaoph. p. 971. et O. Iahn. in Relation. Soc. Saxon. a. 1855. p. 67.

511. Pollux 7, 162. Λεπρᾶν | κεράμιον δὲ ξηρὸν ἀντὶ τοῦ μυδᾶν Ἀ. λέγει. Idem 7, 161. κεράμιον ὀξηρὸν ex Aristophane memorat.

512. Pollux 8, 17. Ἔνιοι δ’ οἶονται καὶ ἀνάγκην σκευὸς εἶναι δικαστικὸν εἰπόντος Ἀριστοφάνους
Οὐκ εἰ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

εἰ pro ἦ Porsonus. ἐντευθενί Iungermannus pro ἐντεῦθεν.

513. Pollux 10, 32. Παραπέτασμα — πολύχρουν, ἐφ' οὗ Ἄ. ἂν εἴποι

Τὸ παραπέτασμα τὸ Κύπριον τὸ ποικίλον.

514. Suidas, Αὐαίνεται: Ξηραίνεται. — ἡ πρώτη δασύνεται. καὶ Ἀριστοφάνης

Ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαυαίνεται.

καὶ ἐτέρωθι “Ὄστ' ἔγωγ' ἠδαινόμην | θεώμενος.”

515. Photius p. 266, 16. et Suidas, Μηλῶσαι: τὸ καθεῖναι τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι τὸ διαχρῖσαι (διαχρήσαι Photius) τῷ δακτύλῳ. Ἄ.

Τὴν φάρυγγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἔξει μόνας.

In poetae verbis τὴν Photius, τὸν Suidas, uterque autem φάρυγγα (sed φάρυγα Suidae cod. A.) μηλῶσαι, quod in φάρυγα μηλῶν eum Porsono mutavi.

516. Photius p. 460, 3. et Suidas, Πρόσισχε: τὸ πρόσχε. — οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι τὸ ὑπίσχοῦμαι οἷ τε τραγικοὶ καὶ Ἄ.

Τὸ πράγμα τοῦτο ὑλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

517. Pollux 4, 114. Ἀναζυγῶσαι δὲ τὸ φθέγμα ἔλεγον καὶ καταπεπνίχθαι τὸ φθέγμα. καὶ Ἄ. πούφῃσι φθέξαι σὺ τὴν φωνὴν ἀναστοιχῆσας ἄνω.

ὁ δ' αὐτὸς “Καὶ φθέγμα κεκράτηκεν.” ἀναστοιχῆσας corruptum. ἀνατειχῆσας (quasi ἀνατειχίσας voluerit) Falekenb. ἀναστήσας vel ἀνατεινάς Bergkii.

518. Phrynichus Bekkeri p. 57, 14. Οὐκοῦν: — παροξυνόμενον — ποτὲ δὲ καθ' ὑπερθεσιν, οὐκ οὐν ἔασεις, οὐκ ἔασεις οὖν. καὶ παρ' Ἄ.

Οὐκ οὐν μ' ἔασεις ἀναμετρήσασθαι τάδε;

ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔασεις οὖν με.

519. Bekkeri Anecd. p. 400, 9. et Etym. cod. Leid. apud Gaisf. p. 267. Ἀνέχειν: — λέγεται ἀνέχειν καὶ τὸ κωλύειν. — καὶ Ἀριστοφάνης

Σὺ δ' οὐκ ἀνείχες αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

520. Bekkeri Anecd. p. 434, 5. et Suidas, Ἀπόρρητα πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἄ.

Οὕτως τι τὰ πόρρητα δρᾶν ἐστὶ μέλει.

ἐστὶ μέλει] ἔτι μέλλει apud Suidam. Artissimum ἐστὶ γλυκύ, quod coniecit Cobetus Mnem. vol. 4. p. 135. Eodem redit ἐστὶν μέλι, quod proposuit C. F. Hermannus in Philologo vol. 10. p. 244. Alius nescio quis ἐτημέλει.

521. Etymolog. M. p. 61, 17. Ἀλεισον: λέγεται ἀρσενικῶς, οἶον

Γίνωσκε τὸν ἀλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα,

Ἄ. ἐστὶ δὲ εἶδος ποτηρίου. τε addidit Porsonus. De vasculis literatis vid. Athen. 11. p. 784b.

522. Etymolog. M. p. 270, 45. Διασαυλούμενος: ἄβρυνόμενος καὶ διαβρυντόμενος, παρὰ τὸν σαῦλον τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. —

Ὅρῳ γάρ ὡς ὄμφακα διασαυλούμενον,

Ἀριστοφάνης. Sine Aristophanis nomine versum attulit Zonaras vol. 1. p. 539. ubi σαυλούμενον scriptum. Hesychius, Διασαυλούμενον: διακινούμενον καὶ ἐναβρυνόμενον ἢ διασειόμενον. ὄμφακα, quod media syllaba correpta dicitur, recte in στόμφακα mutare videtur Gaisford, ad Hephaest. p. 69. ed. pr.

523. Etymolog. M. p. 280, 28. Διώκετον: ὅτι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν δυϊκῶν τοῖς δευτέροις χρῶνται, ὡς Ἀριστοφάνης

Κατανιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες,

ἐκαμίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι.

Versus transponi volebat Dobraeus: quo facto κᾶτ' ἀντιβολεῖτον conieci potest. V. 1. ὑποπεπτωκότες] Fort. ὑποπεπτωκότε.

524. Etymolog. M. p. 298, 53. Εἴλη: σημαίνει τὴν θερμασίαν ἐκ τοῦ ἔλη πλεονασμοῦ τοῦ ι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει

Καὶ τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὠπτημένων.

525. Etymolog. M. p. 470, 34. Ἴκτινα: — Πλάτων δὲ προπαροξυτόνως λέγει, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει Ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα τρέφων.

ubi cod. Ven. ἄρπαγα στρέφων. Attulit hunc versum Choeroboscus p. 278, 24. 279, 3. ἄρπαγας τρέφων praebens in cod. Oxon., ἄρπαγα στρέφων in cod. Ven. Scribendum ἄρπαγῆς τρέφων. Versus tragicus est.

526. Etymolog. M. p. 526, 20. Κόλλορες: — ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἔξ αὐτοῦ γίνεσθαι. ὅθεν Ἄ. τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔφη “Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι | εἰκέναι.” Sic etiam in Cramerī Anecd. Paris. vol. 4. p. 75, 4.

527. Etymolog. M. p. 682, 51. Ποῖ κῆχος: — καὶ Ἄ. α. Ποῖ κῆχος; β. εὐθὺ Σικελίας.

Vulgo εὐθύς. εὐθὺ Valekenarius Animadv. in Ammonium p. 91.

528. Eustathius p. 73. extr. Κατὰ δὲ Ἡρωδιανὸν καὶ τάριχος ἐκατέρως λέγεται. τὸ τάριχος γὰρ καὶ ὁ τάριχος. — Ἄ.

Ἐπὶ τῷ τάριχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

ὁ αὐτὸς “Τάριχον τοῦτον πλύνω.” Postrema ita corrige, τάριχον τουτονὶ πλύνων, quae ex Δαιταλέων fragm. 21. sumta sunt.

529. Eustathius p. 959, 41. Τὸ δὲ σῶς εὐρήται, φασί, καὶ θηλυκῶς. Ἄ.

Οὕτω γάρ ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.

λέγουσι δὲ καὶ σᾶ τὰ σῶα οἱ παλαιοί, παρ' οἷς καὶ σᾶ ἡ σῶα. — Ἄ.

Ἡ μᾶζα γάρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χῶ κάραβος.

Excerptis haec etiam Philemo s. v. σῶος. V. 1. γάρ pro παρ' Dobraeus. V. 2. sine poetae nomine affertur in Cramerī Anecd. Oxon. vol. 1. p. 399, 18.

530. Eustathius p. 1166, 51. ex Aelio Dionysio, Χιτώνιον — λεπτόν ἐνδύμα γυναικείον πολυτελές — Ἄ.

Ἐνδὺς τὸ γυναικείον τοδὶ χιτώνιον.

531. Eustathius p. 1387, 4. Ἐν δὲ τοῖς ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ ἄθροός γίνεται ἄθρους. — καὶ Ἄ.

Ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους.

Forma ὀρεωκόμους hic non magis mutanda quam in Thesmophor. v. 493.

532. Eustathius p. 1415, 62. Ὁ δὲ φαρμακὸς ἦτοι τὸ κάθαρμα. — Ἄ.

Πόθεν δ' ἐγὼ σοι εὐγγενῆς, ὦ φαρμακέ;

εὐγγενῆς scripsi pro συγγενῆς.

533. Eustathius p. 1419, 52. Καὶ δικαστήριον ἰστροῦσιν Ἀθήνησιν ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Ἄ.

Ἄκων κτενὺ σε, τέκνον, ὁ δ' ἀπεκρίνατο,

ἐπὶ Παλλάδιῳ τάρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην.

ἐδίκάζον δὲ κατὰ Πausaniam ἐκεῖ ἀκουσίους φόνους οἱ ἐφέται. V. 1. ἀπεκρίνατο Cobetus Mnem. vol. 4. p. 105. pro ὑπεκρίνετο. V. 2. τάρ' ὦ pro παρ' ὦ Elmsleius ad Aelarn. v. 323.

534. Eustathius p. 1442, 2. Τὸ ἀντίον ἠῦδα — ἐστὶ πως ὁμοιον τῷ ὑπαντάξ, οὐ μέμνηται Αἴλιος Διονύσιος λέγων ὡς δηλοῖ τὸ ἔξ ἐναντίας, φέρων εἰς χρήσιν ἐξ Ἀριστοφάνους τὸ

Ἐφευγε, κἀγὼ αὐτῆς ὑπαντάξ εἰχόμεν.

κἀγὼ αὐτῆς scripsi pro κἀγὼ τῆς. Ὑπαντάξ Hesychius quoque explicat per ἐξ ἐναντίας.

535. Eustathius p. 1467, 35. Ἐκάτης ἀγάλματα αἱ κύνες. ταῦτη γάρ, φασί, θύονται· ἦν καὶ κυνοπρόσωπον διαπλάττονται. Ἄ.

Καὶ κύων ἀκράχολος

Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.

Bekkeri Anecd. p. 327, 13. Ἀγάλματα Ἐκάτης: αἱ κύνες. θύονται γὰρ αὐτῇ. Ibidem p. 336, 31. Ἀγαλμα Ἐκάτης: τὴν κύνα οὕτως εἴρηκεν Ἄ. διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἐκάτῃ κύνας, ἢ ὅτι καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. Ridet autem Euripidis versum ab Plutarcho servatum de Iside et Osiri p. 379 d. “Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρου κύων ἔσει.” Indicavit Porsonus ad Hecubam v. 1255.

536. Eustathius p. 1535, 20. postquam de formis vocabulorum ἄρκος et ἀπαρκίας, pro ἄρκτος et ἀπαρκτίας ab quibusdam usurpatis, exposuit, ita pergit, εἰ δὲ τοῦ ἄρκτου ὑπεξαίρεθέντος τοῦ τ, ὡς εἴρηται, οὐ γέγονε σημασίας ἐναλλαγή, οὐ μὴν οὐδὲ γελοιασμός, ἀλλ’ ὁ κωμικός τὸ κάππα ἐξελὼν γέλωτα ἐκίνησεν εἰπὼν οὕτω

Ψελλὸν ἔστι καὶ καλεῖ

τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τυρῶ τροφαλίδα,

τὸ δ’ ἄστρ σῦκα.

ταῦτα δὲ τί δηλοῖ περιττόν ἐστι φράσαι. ἀρκεῖ δὲ μόνον ἐπισημάνασθαι ὡς οὐ ψελλὰ τὰ εἰρημένα κυρίως, εἰ μὴ τις πᾶν παιδίον μὴ σαφῶς διαλεγόμενον ψελλίζεσθαι λέγει, ὁποῖόν τι καὶ Αἰσχύλος (Prometh. v. 841.) φαίνεται δηλοῦν ἐν τῷ “Ψελλὸν τι καὶ δυσέρετον.” V. 2. τροφαλίδα scripsi pro τροφαλίδα.

537. Eustathius p. 1788, 20. Ἐκ τοῦ Ὀμητικοῦ ὠνου παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ νύη. — εἰ δὲ ἀπ’ αὐτῆς παρῆκται καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ ὄνωνις, ἥς χρήσις φέρεται παρὰ τοῖς τεχνικοῖς τὸ

Εἶτα δὴ

ἔς τὴν πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνινδα; οὐκ ἔστι βεβαίως ἀπισχυρίσασθαι. ὄνομα δὲ βοτάνης ἢ ὄνωνις, δι’ ἧς ἐπ’ ἀλογία ἴσως ὁ κωμικός τινα σκώπτει καὶ βραθυμία, ὡς τοῦ ὄνου καὶ νωθροῦ ὄντος, καθὰ καὶ ἡ Ἰλιάς οἶδε, καὶ παροιμαζόντος τὸ τε ἀπ’ ὄνου πεσεῖν τινα (Nubium v. 1255.) καὶ τοὺς ὄνου πόκος, οὗς ὁ κωμικός (Ranar. v. 186.) εἰς πόκος παρῴησε. In verbis poetae ap. Eustath. εἰς πόλιν.

538. Theognostus Can. p. 142. Ὁ Ζέσω: τὸ ὄζω ἐνίοτε καὶ περισπωμένως λέγεται, ἔξ οὗ καὶ ὁ μέλιν ὄζεσται, ἀλλὰ καὶ ὁ ζήσῳ διὰ τοῦ η, ὡς καὶ Ἄ. Λίθος τις ὥζησεν τεθυμαμένος.

Scribebatur ὄζησεν. Perfectum annotavit Photius p. 659, 11. ὥζηκεν λέγουσιν.

539. Scholiasta Equitum v. 137. Ποταμός τῆς Ἀττικῆς χειμάρρους ὁ Κυκλοβόρος ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθεῖς. τὴν κακοφωνίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἵκασε τῷ ἦχῳ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ

“Ὡμῳ δ’ ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατέναι.

ἔγωγε pro ἐγὼ Brunckius. Anonymus servato ἐγὼ scripsit καθεῖναι, ut dixi in Scholiorum ed. Oxon. vol. 2. p. 185. Κυκλοβόρον] Conf. fragm. 275.

540. Scholiasta Equitum v. 254. Εὐκράτης ἔφρευεν εὐθύ τῶν κυρηβίων: ἔνθα αἱ κάχρυς φρύγονται (ἀλήθονται Suidas s. v. τὰς ὁδοῦς). κάχρυς δὲ εἰσιν αἱ λελεπισμένοι (ἀληλεσμένοι Suidas l. c. et s. v. κάχρυς et κυρήβια) κριθαί, ἀφ’ ὧν ἡ πιασάνη, σκώπτει δὲ καὶ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην χοντά. ἐν ἄλλοις γοῦν φανερώτερόν φησι “Καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὐκράτης στύπαξ.” Idem ad v. 129. στυππειοπώλης: ὁ τὰ στυππεία πωλῶν, τουτέστι καννάβινα, λινά. δηλοῖ δὲ τὸν Εὐκράτην καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ, ὅς στύπαξ (sic cod. Ven.: alii στύπ-

παξ) ἐκαλεῖτο διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις. De Eucrate conf. Γήρωσ fragm. 193.

541. Scholiasta Euripidis Medae v. 46. Ἐκ τρώων: βαρυτόνως ὡς νόμων. Ἄ.

Ἐβάδιζέ μοι τὸ μεράκιον ἐξ ἀποτρόχων.

ὡς ἀπὸ γυμνασίας οὖν ἐλθόντας τοὺς παῖδας. Ἐβάδιζε pro βαδίζει Elmsleius ad Medeam p. 85.

542. Scholiasta Ranarum v. 787. Τῶν ἀντιλογίων: παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σᾶπρόν (σαθρόν Dobraeus). καὶ ἐν ἄλλοις “Στρεψιμάλλος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.” Eustathius p. 1638, 17. Στρεψιμάλλους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς περιπαλοῦντας καὶ κακοσχόλως φράζοντας, λαβόντες τὸ σκῶμμα ἀπὸ ἐρίων συνεστραμμένους μαλλοὺς ἐχόντων καὶ οὕτω δυσλόγων. Alia collegerunt Hesychii interpretes s. h. v.

543. Scholiasta Pacis v. 1081. Διακαυνάσαι: — καῦνον τὸν κλήρόν φασί. καὶ ἐν ἄλλοις “Πόσος ἔσθ’ ὁ καῦνος;”

544. Grammaticus Bekkeri p. 384, 3. Ἀλοῶν: ἀντὶ τοῦ περιάγων, ὡς οἱ ἀλοῶντες βόες. οὕτως Ἄ. “Ἀλοῶν χρή τὰς γνάθους.” Verbo αλοῶν utitur Thesm. 2. (ubi vid. schol.) et Ran. 149.

545. Grammaticus Bekkeri p. 398, 26. Ἀνέρριπται κύβος: οἷον ἀποκεκινδυνεύεται. Ἄ.

Φράζε τοίνυν, ὡς ἐγὼ σοὶ πᾶς ἀνέρριμμα κύβος. Omisso poetae nomine versum attulit Suidas s. v. ἀνέρριπτον.

546. Pollux 6, 49. Ἀριστοφάνης

Τὸν σαπέρδην ἀποτίλει χρή

κᾶτ’ ἐκπλύναι καὶ διαπλύναι.

547. Pollux 6, 56. Καὶ πασταὶ δὲ εἰσιν, ὡς Εὐπολὶς φησι, ζωμός ἀλφίτων μέτα. Ἄ. δὲ φησι “Χορδαί, φῦσκαί, πασταί, ζωμός, ἰ χόλικες.”

548. Pollux 6, 62. Ἄ. τῶν πολλῶν μνημονεύει,

Πολφούς δ’ οὐχ ἦψον ὁμοῦ βολβοῖς,

εἴη δ’ ἂν ἔτνους ἰδέα καὶ τὰ χίδρα (vulgo χίδρα). γίνεταί δὲ ἐκ πυροῦ χλωροῦ, ὃν χιδρίαν Ἄ. καλεῖ. ὁ δ’ αὐτὸς καὶ παλημάτιον ρόφημά τι ὠνόμασεν,

“Ἰν’ ἐπαγλαῖσθαι τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήττων καταπίνῃ.

ἴσως δ’ ἂν εἴη ἐκ παιπάλης, ὃ ἐστὶ τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. Eodem modo Hesychius et Photius interpretantur.

549. Pollux 9, 154. — Ἀριστοφάνους εἰπόντος Εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες.

550. Athenaei epitome 2. p. 67 d. Μνημονεύει δὲ πού (Ἄ.) καὶ τοῦ ἐκ Κλεωνίων ὄξους ὡς διαφόρου “Ἐν δὲ Κλεωναῖς ὀξείδες εἰσίν.”

551. Athenaeus 4. p. 173 d. (ex eoque Eustathius p. 1560, 16.) Ἀχαιοὶ δ’ ὁ Ἑρετριεύς ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ σατυρικῷ καρυκοποιούς καλεῖ τοὺς Δελφούς διὰ τούτων Καρυκοποιὸς προσβλέπων βδελύττομαι,

παρόσον τὰ ἱερεῖα τέμνοντες δῆλον ὡς ἐμαγείρευον αὐτὰ καὶ ἐκαρύκευον. εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων καὶ Ἄ. ἔφη

Ἄλλ’ ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκόνων

Φοῖβε μαχαίρας

καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.

552. Sextus Empiricus adversus grammaticos 1, 10. p. 264. Πολλαὶ γάρ, φασίν (οἱ γραμματικοί), εἰσὶ συνήθειαι, καὶ ἄλλη μὲν Ἀθηναίων, ἄλλη δὲ Λακεδαιμονίων, καὶ πάλιν Ἀθηναίων διαφέρουσα μὲν ἡ παλαιά, ἐξηλλαγμένη δὲ ἡ νῦν. καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ μὲν τῶν κατὰ τὴν ἀγροικίαν, ἡ αὐτὴ δὲ τῶν ἐν ἀστει διατριβόντων, παρ’ ὃ καὶ ὁ κωμικός λέγει Ἄ.

Διάλεκτον ἔχοντα μέσῃν πόλεως
οὐτ' ἀστεϊάν ὑποηλυτέραν
οὐτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικότεραν.

553. Clemens Alexandr. Strom. 6. p. 749. Ἡρόδοτος ἐν τῷ περὶ Γλαύκου τοῦ Σπαρτιάτου λόγῳ (6, 86.) φήσαντος τὴν Πυθίαν εἰπεῖν τὸ πειρηθῆναι τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ποιῆσαι ἴσον γενέσθαι Ἀριστοφάνης ἔφη Δύναται γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

554. Pollux 7, 143. Τῶν δὲ τοῖς κηπουροῖς ὑπηρετούντων ἐστὶ καὶ τὸ κηλύνειον. οὐ μόνον γὰρ Ἡρόδοτος (6, 119.) μνημονεύει, ἀλλὰ καὶ Ἀ.

Ῥωτ' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος οὐνεκα τοῦδε κηλυνείου τοῖς κηπουροῖς.

V. 1. Vulgo εἵνεκα. V. 2. κηλύνιον codex lungemannii. Basili imitationem in epistolarum anthologia p. 11. indicavit Hemsterhusius in Anecdotis 1. p. 173. οὐκ ἔων ἀνανεῦν ὥσπερ τὰ κηλύνεια τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγιγνωσκόντων.

555. Pollux 7, 195. Ἰδιον δ' ἂν εἴη (τὸ κοτυλίζειν) τῶν τὸν οἶνον πιπρασκόντων. καὶ Φερεκράτης μὲν εἶρηκε "Μηδὲν κοτυλίζειν, ἀλλὰ καταπάττειν χύδην." Ἀ. δὲ [πένησιν.

Κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι Fortasse ex Babyloniis.

556. Athenaei epitome 2. p. 50e. ubi de μιμαϊκούλοις agitur, Ἀ. [ται πολλά.

Ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοιςιν τὰ μιμαϊκὺλα φύε-
Post ὄρεσιν particula δ' omitta et φύεται post αὐτομάτοιςιν transponendum videtur: nisi μιμαϊκὺλ' ἐφύετο scribendum.

557. Hephaestio c. 8. p. 52. ed. Gaisf. sec. Τὸ προκελευσματικὸν ὑπ' ἐνίον καλούμενον, οἶον τὸ τετράμετρον τοῦτο τ' Ἀριστοφάνειον

Τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσσυτο βροτῶν;

558. Suidas, Χιάζειν: Πραξιδαμάς Δημόκριτον τὸν Χιον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον πρῶτους ἐπὶ χρώματος τάξει τὴν ἰδίαν ποιῆσιν, ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδόθεον, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει τεταγμένον. υποτείνει δὲ τις αὐτὸν (cod. Paris. A. αὐτῶ: alius αὐτῶν) βωμολοχεῦσαι (haec verba υποτείνει — βωμολοχεῦσαι metri anapaestici speciem habent.)

Αὐτὸς δείξας ἐν θ' ἁρμονίας χιάων ἢ σιφνιάων. θ' particulam addidit Touris.

559. Erotianus p. 204. (p. 82. ed. Klein.) Κενέβρεια: τὰ νεκρима κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀ. "Οὐκ ἔσθ' ὃ κενέβρειον ὅταν θύῃς τι καλεῖ με." Scholiasta Avium v. 538. Κενέβρειον: τὰ θνησιμαία κρέα οὕτως ἐκάλουν. "Οὐκ ἔσθ' ὦ (sic cod. Ven. ἔσται Ald.) κενέβριον ὅταν θύσῃ." Scribendum igitur Οὐκ ἔσθω κενέβρειον' ὅταν θύσῃς τι, καλεῖ με.

Ἐσθω Heringa, θύσῃς τι, καλεῖ Cobetus Mnem. vol. 5. p. 186. Phrynichus Bekkeri p. 43, 17. Θνησιείδιον μάλλον ῥητέον ἢ κενέβρειον.

560. Bekkeri Anecd. p. 343, 21. Ἀδικομήχανος: Ἀ.

Τί γάρ ἐπὶ κακὸτροπον ἐμόλετον βίον
ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ;

561. Suidas et Bekkeri Anecd. p. 415, 29. Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι: οἶονεῖ καινοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀ.

Ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι
πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων καπὸ κινάβευμάτων.

Vulgo καὶ (καὶ om. Apostolius Prov. 3, 37. vol. 2. p. 296. ed. Leutsch.) τῶν ἀπὸ κινάβευμάτων. Emendavit Brunckius. Photius p. 166, 3. Κινάβευμάτων: πονηρευμάτων. Hesychius, Κινάβεύματα:

πανουργεῦματα. Καναβευμάτων Hemst. ad Poll. 10, 189. et Schneider. ad Aristot. H. A. vol. 3. p. 138. Conf. Lobeck. Pathol. El. p. 286. Eiusdem metri versus sunt in fragm. 314.

562. Antiatticista p. 86, 3. Βῆ: προβάτων βληχή. Ἀ. "Οὔτην μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν." Hesychius, Βῆ λέγει: βληχᾶται. ἢ θύει. Fortasse igitur scribendum, emendatione incerta,

Θύειν με μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

563. Athenaei epitome 1. p. 30b. Γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ Πράμνιος. ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἶνου. καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκύς οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν, οἷῳ Ἀριστοφάνης οὐχ ἤδεσθαι Ἀθηναίους φησὶ λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἤδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἶνοις συνάγουσι τὰς ὀφρὺς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθοσμία καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ. Versus fuerunt trochaiei tetrametri.

564. Athenaei epitome 11. p. 502b. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ ἐταιρικὸν συνευωχούμενον φιλοτήσιον. Ἀριστοφάνης "Ἐπτάπους γούν ἢ σκιά' σιν ἢ πῖ τὸ δεῖπνον· ὡς ἦδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος." χορὸς αὐτὸς χρόνος pro χρόος Casaubonus. Ἐπτάπους σκιά fortasse ex hoc loco sumsit Hesychius. Verba poetarum compendit fecit epitomator.

565. Aristides vol. 1. p. 87, 19. "Ὁ δὲ φησιν Ἀ. περὶ Αἰσχύλου σκότον εἶναι τεθηγκότος, τοῦτ' ἄξιον καὶ περὶ τούτου (Ἀλεξάνδρου τοῦ Κοτυαέως) νῦν εἰπεῖν εἰς παιδείας λόγον. Fortasse in Gerytade.

566. Plutarchus qui dicitur in vita decem oratorum p. 836e. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ ἀρχιερέως — θεράποντας αὐλοποιούς κεκμημένους καὶ εὐπορήσαντας ἀπὸ τούτων — ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς κεκωμῶδῆται ὑπὸ Ἀριστοφάνους καὶ Στράττιδος Strattidis ex Atalanta versus de Isocrate servarunt Athenaeus 13. p. 592d. et scriptor vitae Isocratis p. 103, 17. ed. meae Oxon.

567. Hesychius (et Etymol. Paris. ap. Cramer. Anecd. Paris. vol. 4. p. 84, 18. ubi Ἀάνθα), Ἀανθα: εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμάνι ἢ (καὶ Alberti) Ἀριστοφάνει.

568. Zenobius Proverb. 1, 1. (et similiter Diogenianu. 1, 1.) Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα: — εἰρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν (Abydenos dicit) συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. ἔνθεν Ἀριστοφάνης τὸν συκοφάντην Ἀβυδηνοκώμην (alii libri ἀβυδηνοκώμην) εἶπεν. Corrige Ἀβυδοκώμην collatis Bekkeri Anecdotis p. 215, 6. 322, 31. ubi Ἀβυδοκώμης, vel Ἀβυδοκώμαν collato Hesychio, Ἀβυδ. . . κόμας (ubi primo scriptum fuisse videtur Ἀβυδηνοκόμας): ὃ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν, quae fortasse vera forma est, quae etiam apud Eustathium reperitur p. 357, 2. Ἀβυδοκόμα οἱ ἐπὶ συκοφαντίᾳ κομῶντες. Ceterum v. Leutschii annot. ad utrumque paroemiographum.

569. Pollux 7, 134. Τάχα δ' ἂν καὶ κοπροφόροι εἴεν ἐκ τούτων καὶ κοπραγωγοί. Ἀριστοφάνης μὲν γὰρ εἶρηκε κόπρου ἀγῶγας (κοπραγωγᾶς codex lungemannii, vitiose: nam locutionem κόπρου ἀγῶγας προσφέρειν animavit Pollux 1, 225.) καὶ ἄλλαχου "Κοπρολογεῖ (vel κοπρολόγει) κόφρινον λαβών". Verbo κοπραγωγῆν usus est Eysistr. v. 1176.

570. Pollux 2, 108. Ἀ. δὲ ἀγλωττον τὸν εἰπεῖν ἀδύνατον ἔφη.

571. Pollux 3, 48. Ἀ. δὲ ἄγυνον τὸν ἀγύνην.

572. Photius p. 7, 20. Ἀγῶνα: τὴν συναγωγῆν. οὕτως Ἀ.

573. Eustathius p. 1854, 12. Ἦν δὲ καὶ ἄδδιξ μέτρον τι, φασί, τετραχοῖνικον. Ἄ. “Ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα.” Photius p. 8, 6. et Bekkeri Anecd. p. 312, 26. “Ἀδδιξ: μέτρον τετραχοῖνικον. (Etymolog. M. p. 16, 53, 17, 46.) οὕτως Ἄ. Corrupte codex Hesychii, Ἀδδιξίς: μέτρον τετραχοῖνης.

574. Photius p. 9, 21. Ἀδηφάγοι: ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἄ. καὶ Φερεκράτης.

575. Bekkeri Anecd. p. 316, 1. Ἀδώνιος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἄ. καὶ ἔτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἀδωνιν αὐτὸν πολλάκις. Recte Cobetis Mnem. vol. 5. p. 202. Ἀδώνος (vel Ἀδωνος) Φερεκράτης — τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδῶνα (vel Ἀδῶνα), collato Hesychio, Ἀδῶνα: τὸν Ἀδωνιν. Ἀδῶνα dixerunt Doerenses: vid. Meinek. ad Theocr. 15, 149.

576. Bekkeri Anecd. p. 318, 2. Ἀείταν: τὸν ἐταῖρον. Ἄ. δὲ τὸν ἐρώμενον. Scribe αἶταν.

577. Phrynichus Bekkeri p. 6, 2. Ἀκύμων θάλασσα: Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μῆ γεννᾶν τέθεικεν, ὥσανεὶ ἀρόνου. ὥσαύτως καὶ Ἄ.

578. Bekkeri Anecd. p. 382, 17. Ἀλειφόβιον: τὸν περὶ παλαιστραν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesychius, Ἀλειφόβιους: πένητας. ubi vide Alberti annotationem.

579. Pollux 2, 150. Ἄ. δὲ “ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν” εἶπεν.

580. Photius p. 72, 21. Ἦ ποθεν: ἀμόθεν. οὕτως Ἄ. Recte Ruhnk. ad Timaeum p. 26. corrigat errorem grammatici reposito Ἀμόθεν: ποθέν, ut apud Suidam est, quauquam omitta Aristophanis mentione. Glossa est Homérica ex Od. 1, 10. ubi ἀμόθεν per ποθέν explicat scholiastae et λέξιν τῶν Ἀττικῶν esse dicunt. Itaque nihil caussae est eur Ἀριστοφάνης non comicus intelligatur, sed grammaticus, quod voluit Nauckius de Aristoph. p. 231.

581. Etymolog. M. p. 96, 22. Ἀναζυγῶσαι: — τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι Ἀριστοφάνης “τὴν θύραν ἀναζυγῶσας”. Quae exscripsit Favorinus in Aldi Hortis Adonidis p. 15b. Pollux 10, 26. Παρὰ δὲ τοῖς κυκλωδοῖς τὸ ἀναζυγῶσαι ταυτὸν τῷ ἀνοῖξαι σημαίνει.

582. Hesychius, Ἐμπεδορκεῖν: εὐορκεῖν. παίζει δὲ Ἄ. παρὰ τὰς πέδας.

583. Suidas, Ἀνασηκῶσαι: ἀναποδοῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν, ὥσπερ οἱ ἰσάντες. οἶον ἐξισῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἄ.

584. Bekkeri Anecd. p. 401, 18. Ἀνεψιδαῖ (ἀνεψιάδαι codex) Ἄ., καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεκράτης, καὶ Ἑρμιππος ἀνεψιαδοῦν — Phrynichus Bekkeri p. 15, 18. Ἀνεψιαδῆν: ὁμοῖον ἐστὶ τῷ ἀδελφιδῆν. ἀνεψιοῦ καὶ ἀδελφοῦ θυγάτηρ.

585. Pollux 2, 228. Ἀνοητία, ὡς Ἄ. et 4, 9. Ἀνοια: τὸ γὰρ ἀνοητία σκληρόν. Bekkeri Anecd. p. 406, 16. Ἀνοητίαν (ἀνοηστίαν codex) τὴν ἀνοϊαν Ἀριστοφάνης. Phrynichus Bekkeri p. 21, 20. Ἀνοητία: ὡς νοουθετία, μοιχοληπτία, φιλοποτία, λυχνοκαυτία, ἀθλοθετία, ἀκρατία. De ἀθλοθετία Pollux 3, 140. Ἀθλοθεσία, ἢ, ὡς Ἀριστοφάνης, ἀθλοθετία. De quo dixit Lobeekius ad Phryn. p. 510.

586. Suidas, Ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκοτημένα δ' ἐσκοτρωμένα. Eadem grammaticus Bekkeri p. 431, 26. praemisso lemmate Ἀπόμακτρα, et ἐσκοτρωμένα praebens. Vera loci scriptura haec est, Ἀπόμακτρα: σκύταλα. ἀπεσκοτωμένα δὲ ἐσκιαγραφημένα. Poetae enim verba fuerunt ἀπόμακτρ' ἀπεσκοτωμένα, quorum interpretationes ex scholiasta

hic, ut alibi (velut s. v. Καταξάινειν et Κηφισόδημος) exscripsit Suidas, cuius alia est de eodem loco annotatio perinepta, Ἐσκοτρωπημένα: Ἀριστοφάνης. ἀπόμακτρα σκυτάλων ἐσκοτρωπημένα. Prudentius idem alio loco, Ἀπεσκοτωμένα: ἐσκιαγραφημένα, κεχωρσμένα. τὰς γὰρ χρίσεις σκότη (σκότους Hesychius) καλοῦσι ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης: quae iisdem fere verbis, omitta tamen Aristophanis memoria, ab Hesychio traduntur et ab Pansania apud Eustathium p. 953, 53. Denique Hesychius, Ἀπόμακτρα (ἀπομάκτρας codex): ξύλα. τὰς σκυτάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. Forma ἀπόμακτρον idem utitur ad explicandum ἀπόψηστον. Porsono Aristophanis verba fuisse videbantur, Ἀπόμακτρα τῶν (τε Hermanus) σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. Femininum ἀπομάκτρα, quod nullum fuit, finxit Pollux 4, 170, 10, 113.

587. Pollux 7, 22. Καὶ ἀρτοστροφεῖν δὲ Ἄ. λέγει.

588. Phrynichus Bekkeri p. 10, 9. Ἀσπάλαθος: ἀκανθῶδες φυτὸν. Κλέανδρος (Μένανδρος Meinek. Hist. Com. p. 489.) θηλυκός, Ἄ. ἀρσενικός.

589. Phrynichus Bekkeri p. 13, 19. Αὔεσθαι πῦρ καὶ ἐναύεσθαι: Ἄ. αὐόμενος, Κρατῖνος ἐναύεσθαι.

590. Hesychius, Ἀφορμή: ἡ νῦν ἐνθήκη λεγομένη. Ἄ. “Μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν.” ἢ πρόφασις, ἢ αἰτία. Metri speciem verba illa nunciantur deleta τοὺς.

591. Phrynichus Bekkeri p. 13, 28. Ἀψευδοῦντες: Ἄ.

592. Bekkeri Anecd. p. 476, 10. Ἀωρί, ἄωρία: τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν. — Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ “ἄωρί θανάτῳ ἀπέθανεν.” Aristophanes ἀωροθάνατος ἀπέθανεν dixerat. Phrynichus ibidem p. 24, 22. Ἀωροθάνατος: ὁ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ἀποθανὼν ἀνὴρ καὶ γυνή.

593. Scholiasta Theocriti 1, 132. Ἡ βᾶτος θηλυκῶς λέγεται ὁμοίως ἐνταῦθα καὶ ἡ νάρκισσος. παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς λέγεται.

594. Pollux 4, 63. Καὶ τὰ ῥήματα λυρίζει καθαρίζει ψάλλειν καὶ, ὡς Ἄ., βαρβιτίζειν.

595. Etymolog. M. p. 194, 31. Βέλεκοι (βελέκοι codex Dorvill.): ὄσπρια. “Καὶ τῶν βελέκων (scr. βελέκων)” Ἀριστοφάνης. Suidas, Βέλεκος: ὄσπριον. ἔουκε δὲ τοῖς λαθύροις. Hesychius, Βέλεκος: ὄσπριόν τι ἐμπερές λαθῦρον, μέγεθος ἐρεβίνθου ἔχον. Coniecturam de hac planta protulit Schneiderus ad Theophrast. vol. 3. p. 689.

596. Pollux 7, 210. Παρὰ Ἀριστοφάνει βιβλιδάριον. Conf. fr. 64.

597. Pollux 2, 56. Ἄ. δὲ καὶ βλέπος που λέγει καὶ βλέπησιν. Βλέπος est in Nubibus v. 1176. βλέπησιν vero, quod grammaticorum vocabulum est, Aristophanem dixisse incredibile est: quamobrem corrigendum cum Bergkio λέγει τὴν βλέπησιν, quemadmodum μάθος ab Aristophane dictum (fragm. 645.) per μάθησιν explicuit Photius.

Pollux 2, 154. Ἐγχειρητής (Av. 257.) δὲ καὶ ἐγχειρησις Ἀριστοφάνης.

598. Pollux 7, 187. Ἄ. καὶ βοηλατεῖν καὶ ὀνηλατεῖν εἶπε.

599. Thomas M. p. 85, 10. ed. Ritschel. λέγε δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν βόες, εἰ καὶ Ἄ. ἀναγκασθεῖς (intellige ὑπὸ τοῦ μέτρου) ἀπαξ βόες εἶπεν· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς βοῦς. Quod interpolatoris est additamentum, quo codices plerique earent.

600. Pollux 7, 141. Καί βωλοκοπεῖν δὲ Ἄ. εἶρηκε.

601. Phrynichus Bekkeri p. 31, 27. Γαλῆν καταπέπωκεν: Ἄ. ἐπὶ τινος νέου μὴ δυναμένου φέγγασθαι. χρήσιον δ' ἂν καὶ αὐτὸς ἐπὶ παντός (τοῦ μὴ addit Bekkerus) φεγγαζόμενον.

602. Etymolog. M. p. 229, 40. Γεισίποδες: παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. καὶ γεισῶσαι καὶ γείσωσις τὸ τῆς γῆς ἔκθεμα (ἐκθετον Anecd. Bekk., ἔκθεμα et ἔξεχον Hesych.). Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὥας τοῦ ἱματίου γείσα εἶπε. Postrema, Ἀριστοφάνης — εἶπε, habet grammaticus Bekkeri p. 231, 2. ubi γείσας scriptum. Vide Hesychium vol. 1. p. 808.

603. Pollux 2, 13. Γερόντεια παλαιστραὶ παρὰ Ἀριστοφάνει (cod. Falckenburg. Ἀντιφάνει).

604. Hesychius, Δαφνοπύλην τὸν Ἀπόλλω λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης. Apud Syracusanos δαφνίτης dictus fuit: vide Hesychii interpretes.

605. Phrynichus Bekkeri p. 35, 30. Διετετσίως: ἀντὶ τοῦ διέτως, οἷον καθ' ἕκαστον ἔτος. Θουκυδίδης καὶ Ἄ. Apud Thucydidem 2, 23. legitur θυσίαις διετετσίως.

606. Hesychius, Δράκαιναν: τὴν μάστιγα, τὴν ὑστρίδα ὁ Ἄ.

607. Scholiasta Dionysii Thracis in Bekkeri Anecdotis p. 942, 22. Τὸ δυάκις καὶ τριάκις παρὰ Ἀριστοφάνει.

608. Pollux 10, 27. Ἄ. (Lysistr. v. 265.) “Προπύλαια πακτοῦν.” καὶ πάλιν “ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας.” καὶ πάλιν Porsonus Adversar. p. 281. Vulgo ἡ πάλιν καί.

609. Pollux 2, 199. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύλους κρούματα πταίσματα Ἄ. δὲ καὶ ἐπιπταίσματα αὐτὰ καλεῖ.

610. Pollux 6, 79. Τὰ δὲ ἐπιδορπίσματα Ἄ. ἐπιφορήματα καλεῖ.

611. Pollux 2, 42. Ἐτερεῖγκεφαλᾶν, ὡς Ἄ. τὸ παραφρονεῖν.

612. Hesychius, Ἐτνήρυσις: ἔπαιξεν Ἄ. ἀντὶ τοῦ φάναι τὴν σανίδα (ἀμίδα Naekius Orusc. vol. 1. p. 360.) τὴν ἐτνήρυσιν εἰπὼν, παρὰ τὸ ἔτνος. Male haec ad Acharn. v. 233. referuntur.

613. Photius p. 30, 6. Εὐήλιος (codex εὐήλος): εὐήλιος. Ἄ. In Ranis v. 241. legitur εὐήλιος.

614. Suidas, Εὐθετήσαι: κομῆσαι, συνθεῖναι. οὕτως Ἄ. Pollux 2, 31. Εὐθετήσαι δὲ ἔλεγον τὰς τρίχας. Phrynichus Bekkeri p. 40, 22. Εὐθετεῖν νεκρόν: τὸ εὖ κοσμεῖν ἐν τάφους νεκρόν.

615. Pollux 9, 162. Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει εὐκόπως.

616. Pollux 6, 161. Ἡμιφωσώνιον Ἄ. Vide Hesychii interpretes vol. 1. p. 1636.

617. Pollux 1, 12. Τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χειροτέχνας οὐκ ἀγαματοποιούς μόνον οὐδὲ ἀγαματούρους, ἀλλὰ καὶ θεοποιούς καὶ θεοπλάστας, ὡς Ἄ.

618. Pollux 7, 150. Ἄ. δὲ γυναῖκα θερίστριαν καὶ φρυγανίστριαν εἶπε.

619. Pollux 7, 100. Τοὺς δὲ μεταλλέας θυλακοφορεῖν Ἄ. ἔφη. Duo codices θυλακοφόρους. Et glossam θυλακοφόροι habet Hesychius. Sed Pollux 10, 149. θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς μεταλλέας οἱ κωμωδοὶ λέγουσι.

620. Phrynichus Bekkeri p. 43, 44. Ἰεοί: ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ φειδωλῶν. καὶ εἶκε παρὰ τὸν ἱεὸν γεγενῆσθαι τοῦνομα, ὅτι καὶ ὁ ἱεὸς γλίσχρος ἐστὶ. λέγει δ' Ἄ. οὕτως “Ἰεοὶ ῥυποκόνδυλοι.” ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τοὺς γλίσχρους καὶ διὰ τὴν φειδωλίαν μῆτε λουομένους μῆτε νιζομένους. Illata haec sunt in Moeridis librum p. 201. ubi vide Pierstoni annotationem.

621. Hesychius, Ἰπποκλείδης: οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυναῖκος μόριον Ἀριστοφάνης εἶπεν. Photius p. 111, 25. Ἰπποκλείδης: τὸ γυναῖκα ἐκείον αἰδοῖον, παρὰ τὸ ἱππεύειν. Conf. Lobeck. Pathol. Proleg. p. 119.

622. Pollux 4, 67. Καλαμίνην σύριγγα εἶρηκεν Ἄ. Idem 10, 153. Καλαμίνους αὐλοὺς Ἄ. ἔφη. et omisso poetae nomine 10, 173. ubi quum sic scribat, καὶ ὡς ἐν Γῆρα (fragm. 197.) “πτωχικοῦ βακτηρίου”, καὶ “Βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης” καὶ “καλαμίνους αὐλοὺς”, non dubitandum quin ille quoque versus “Βακτηρία — καμπύλης” Aristophanis sit.

623. Pollux 7, 166. Ἄ. καὶ κάμινον βαλανείου φησί.

624. Scholiasta cod. Vat. 1307. ad Lycophr. 1. apud Bachmannum p. 347. ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθανομένου κατὰ τὸ σωπώμενον, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰ μὴ Προμηθεὺς εἰμι, τᾶλλα ψεύδομαι.

625. Pollux 2, 41. Καρηβαρικὸν τὸ πάθος Τηλεκλείδης, τὸ δὲ ὑπὸ μέθης τοῦτο πάσχειν καρηβαριᾶν Ἄ.

626. Suidas s. v. Ἐγχυτρίστρια, “Ἐλεγον δὲ καὶ τὸ βλάσαι (θάψαι Lobeckius Aglaoph. p. 632.) καταχυτρίσαι, ὡς Ἄ. Similiter Etymolog. M. p. 313, 42. s. v. et scholiasta Platonis p. 336.

627. Pollux 2, 57. Καχύποπτος, ὡς Ἄ.

628. Harpocratio, Κελέοντες: — κυρίως εἰσὶν οἱ ἰστόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ.

629. Photius p. 168, 12. Κλέος: τὴν φαύλην δόξαν Ἄ.

630. Photius p. 173, 7. Κνημῖαι (codex κνημῖαι) τὰ ἐν τοῖς θρόνοις καὶ τροχοῖς διερείσματα. καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαις. καὶ τὸ κνημιοπαχὲς (corrigere κνημιοπαχὲς cum Lobeck. ad Phryn. p. 535.) εὐλόν, ὡς Ἄ. Hesychius, Κνημῖαι: — καὶ τὰ ὀρθὰ ζῦλα τῶν θρόνων, ὅπου ἐστὶν ἐπὶ κλιντρον.

631. Phrynichus Bekkeri p. 47, 7. Κοινοθυλακεῖν τὸ ἐν ὁδῷ κοινωεῖν σιτίων καὶ τραπέζης καὶ καταγωγῆς καὶ τῶν τοιῶνδε. Ἄ.

632. Harpocratio, Κράστις: Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς Λυσικράτην. κράστις ἐστὶν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. Apud alios grammaticos κράστις scribitur: de quo dixi in Thesaur. vol. 4. p. 1920.

633. Pollux 6, 91. Μέμνηται δὲ Ἄ. καὶ κρεοστάθμης.

634. Pollux 6, 47. Κυδώνια μῆλα, ὡς Ἄ. “Pappilis tributum hoc epithetou Acharn. 1199.” Brunck.

635. Photius p. 198, 11. Κωπαῖοι: σφῆκες. οὕτως Ἄ.

636. Photius p. 211, 21. Λεγωνῆσαι: ἀντὶ τοῦ παῖσαι. οὕτως Ἄ. “Aliquid lucis huic glossae affert glossa Hesychii Λετωνῆσαι: ἀφειδῶς παῖσαι κατὰ τῶν ἰσχύων. An scribendum sit λαγονῖσαι, ut πυγίζων dicitur et τὰς λαγόνας σποδεῖν ab Aristophane ipso, in medio relinquo.” L. Dindorf. in Thesaur. vol. 5. p. 155.

637. Pollux 6, 86. Ἄ. λεκανίσκην.

638. Pollux 7, 196. Λιβανωτοπωλεῖν Ἄ. ἔφη.

639. Phrynichus p. 321. ed. Lobeck. Κοχλιάριον: τοῦτο λίστρον Ἀριστοφάνης ὁ κωμωποποιὸς λέγει. καὶ σὺ δὲ οὕτω λέγε. Phrynichus Bekkeri p. 51, 9. Λίστρον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενον κοχλιάριον. Ὀμηρος (Odys. 22, 455.) μὲν λίστρον τὸν ξυστήρα, οὐ ὑποκοριστικὸν λίστρον, οἷον ξυστηρίδιον. εἶκεν οὖν τὸ πρῶτον τοιοῦτο κατεσκευασθαι ὅμοιον πτύω στρογγύλῳ. Videtur igitur Aristophanes λίστρον dixisse: de quo vocabulo aliorum grammaticorum locos indicavit Lobeckius.

640. Suidas, Λογάρια: οἱ λόγοι. Ἄ. Quibus subiungit Synesii non nominati verba quaedam. De vocabulo λογάριον optime dixit Meinekius ad Menandr. p. 236.

641. Phrynichus Bekkeri p. 50, 51. Λογγάζειν: τὸ διαδιδράσκειν τὸ ἔρρον, προφασιζόμενον τινα πρόφασιν. καὶ τοῦτο Ἄ. τίθησιν ἐπὶ ἱππων προσποιουμένων (codex προσποιούμενος) χυλεῦειν. Vide de hoc vocabulo, quod alii λαγγάζειν scribunt, Hesychii interpretes vol. 2. p. 407. Antiatticista p. 106, 5. Λαγγάζει: ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωσιν. Ἀντιφάνης Ἀντερῶση.

642. Photius p. 231, 11. Λουτρίδες: δύο κόραι περί τὸ ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς. ἐκαλοῦντο δὲ αὐταὶ καὶ πλυντρίδες. οὕτως Ἀ.

643. Pollux 7, 157. Καὶ λοφοπωλεῖν Ἀ. εἰρῆκε.

644. Photius p. 240, 5. Μαγίδες: μᾶζαι. καὶ τὰ τῇ Ἑκάτῃ συντελούμενα δείπνα. οὕτως Ἀ. Conf. Hesychium s. h. v.

645. Photius p. 241, 8. Μάθος λέγουσι τὴν μάθσιν. οὕτως Ἀ.

646. Photius p. 244, 13. Μαλθακόν: ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν. οὕτως Ἀ.

647. Photius p. 246, 4. Μάνην: τὴν μανίαν. λέγουσι δὲ καὶ μάναν. Ἀ. Quae gl. si incorrupta est, comparandum σάλα vel σάλη pro σάλος dictum: de quo vid. L. Dindorfius in Thesouro vol. 7. p. 1920.

648. Hesychius, Μεσαύχενες: Ἀ. φησὶ μεσαύχενας νέκυας ἀσώτους· διὰ τοῦ μ γραπτέον μεσαύχενες, ὅτι μέσον αὐχένα αὐτοῦ πεζεῖ παρεβάλλοντο τὸ σχοινίον. τραγῳδεῖ δὲ τὰ ἐν τῷ Φιλοξένου Σύρῳ (?). ἔνοιι δὲ διὰ τοῦ δ γραφουσι δεσαύχενες, οὐ καλῶς. Quae Dobraeus in indice Photii p. 736. et in Adversar. vol. 2. p. 259. ita corrigi, — μεσαύχενας νέκυας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ μ — ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρῳδεῖ δὲ — recte, nisi quod cum Heckerio (Philologi vol. 5. p. 510.) et partim cum Bergkio scribendum ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκού πιέζει δὲ περιεβάλλοντο σχοινίον, vel περιβαλλόμενον τὸ σχοινίον cum Schneidewino in Ephem. Gotting. a. 1844. Nr. 66. p. 659. Hesychius post μέσσαυλον, Μεσαύχενες: οἱ ἀπὸ μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι. Photius p. 259, 13. Μεσαύχενες: οἱ ἀσκοί· ἢ δεσαύχενες. Pollux 2, 135. Βυσαύχενας (hoc ex praecedente βυσαύχην ortum pro μεσαύχενας illatum esse recte iudicat Nauckius in Ephem. Hal. a. 1848. Nr. 65. p. 517.) τοὺς ἀσκούς Ἀριστοφάνης κέκληκεν. Μεσαύχενας autem νέκυας Dobraeus Philoxeni phrasin esse putat de suspensis per collum cadaveribus: quam ad utres per iocum transtulisse Aristophanem.

649. Pollux 9, 25. Ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης μεγαλοπολίτης ἀν λέγοιτο, ὁ δὲ μικρᾶς μικροπολίτης. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνει εἰρηται τὸ μικροπολιτικόν. Vocabulo μικροπολίτας utitur in Equit. v. 824.

650. Photius p. 280, 3. Μύξαν: αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρόν. οὕτως Ἀ.

651. Pollux 7, 177. Μυροπωλεῖν Ἀ. ἔφη.

Idem 4, 64. Ἀ. δὲ μελωδός καὶ προσωδός εἰρῆκε. Idem 8, 28. Μεσέγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι Ἀ. λέγει.

652. Pollux 7, 139. Ναῦται· οἷς προσήκουσι καὶ αἱ παρ' Ἀριστοφάνει ναύταια.

653. Pollux 2, 20. Ἀ. δὲ νειανεύεσθαι τὸ τολμᾶν ἔφη, — ἀνδρίζεσθαι δὲ Ἀ. εἶπεν ἀνδρῶσθαι, καὶ ἀνδριζόμενοι Ὑπερίδης.

654. Pollux 7, 138. Νεῖν δ' ἔξ ὑπτίας μάθημα κολυμβητῶν Ἀ. εἶπε καὶ Πλάτων.

Idem 1, 231. Νεόφυτον (φυτὸν vel δένδρον)· εὐτελές μὲν γὰρ τὸ ὄνομα, κέρηται δὲ αὐτῷ Ἀ.

655. Stephanus Byzant. Νῶνακρῖς: πόλις Ἀρκαδίας. — τὸ ἔθνικόν — καὶ Νῶνακρεὺς λέγεται παρ' Ἀριστοφάνει. Fortasse Νῶνακρεὺς scribendum. Hesychius, Νῶνακρεὺς: οἱ μὲν ἀλείπτῃν Ἀρκαδικὸν ἀποδιόδασιν. ἢ γὰρ Νῶνακρῖς Ἀρκαδίας ἐστὶ τόπος. Photius p. 306, 16. Νῶνακρεὺς: πύκτης, παγκρατιαστής.

656. Pollux 2, 180. Καὶ νωτοπλῆγα τὸν μαστίγιαν Ἀ. ἐκάλεσε. Nisi Aristophanem pro Pherecrate nominavit, cuius ex Crapatalis Suidas s. v. νωτοπλῆγα versum attulit, καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

657. Pollux 7, 30. Ἐξαινε δὲ τῶν ἐρίων Ἀ. ἔφη.

658. Photius p. 308, 23. Ξειρίς (Ξειρης codex): φυτὸν ἀρωματικόν. Ἀ. Hesychius, Ξειρίς: ἀρωματικὸν τὶ φυτὸν. ubi vide annotationes et L. Dindorfium in Thesouro vol. 5. p. 1920.

659. Photius p. 330, 12. — τὸ ἱερὸν Ὀλυμπίειον (codex Ὀλύμπιον) πεντασுλλάβως ὡς Ἀσκληπίειον (—ίειον codex) Ἀ.

660. Photius p. 339, 15. et Suidas, Ὀνυχίζειται: ἀκριβολογείται. οὕτως Ἀ. Phrynichus Bekkeri p. 55, 9. Ὀνυχίζειν καὶ ἔξονυχίζειν: τὸ περὶ τι ἀκριβολογεῖσθαι.

661. Photius p. 349, 3. Ὅρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὄργυιās. Ἀ. In Avibus v. 1127. ἑκατοντοργύιον restitutum.

662. Photius p. 356, 8. Οὐδαμά: οὐδέποτε. Ἀ. Scribendum οὐδαμά. Μηδαμά ex cod. Rav. restitutum Thesmorph. 1162. Utrouque tragici saepius usi sunt.

663. Phrynichus Bekkeri p. 18, 23. Αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες: τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλυπιζόμεναι, παγίδας εἶπεν Ἀ. Multa huiusmodi in altera Thesmorphoriazuarum editione memorata fuerunt: vide fragm. 309.

664. Pollux 6, 163. Καὶ Ἀ. “Πάγκυφος ἑλαία.” Scribe ἑλάα. Hesychius, Ἀστή ἑλαία: ἡ ἐν ἀκροπόλει ἢ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητος, et similiter s. v. Πάγκυφος. Pollux 9, 117. Ἡ δὲ κωμωδία καὶ ἀστής ἑλαίας εἰρήκε τῆς ἐν πόλει.

665. Stephanus Byzant. Παμβωτάδης (Παμβωτάδης recte Meursius): δῆμος Ἀττικῆς, Ἐρεχθίδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Παμβωτάδων, ἐν Παμβωτάδων. Ἀριστοφάνης. Scribe Παμβωτάδων.

666. Photius p. 377, 25. Πανός: δέσμη κληματίδων. οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν. Ἀ. Hinc Lysistr. v. 308. ubi τὸν φανόν in libris et apud scholiastam legitur, πανόν restitui potest. Phrynichus Bekkeri p. 50, 27. Φανός δὲ φάκελός τινων συνδεδεμένος καὶ ἡμέμενος, ὁ καὶ διὰ τοῦ π. πανός ex Euripide memorat Pollux 10, 117. Videntur igitur veteres Attici πανός, recentiores, ut Menander, φανός dixisse: v. quae collegi in Thesouro vol. 8. p. 629.

667. Pollux 10, 156. Πέτευρον δὲ, οὐ τὰς ἐνοικιδίας ὀρνίθας ἐγκαθεύδειν συμβέβηκεν, Ἀ. λέγει. Photius p. 426, 12. Πέτευρον: πᾶν τὸ μακρόν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ἔυλον Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε. Nam etiam πέταυρον dictum est.

668. Pollux 4, 163. Ἀ. δὲ ἔφη καὶ πλεισταχόθεν.

669. Pollux 7, 12. Ὁ δὲ τοῖς πιπράσκουσι προευνών προπράτωρ, ὡς Δείναρχος καὶ Ἰσαῖος· προπύλην δὲ Ἀ. αὐτὸν εἶπε καὶ προπωλοῦντα Πλάτων.

670. Photius p. 463, 21. Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος. Ἀ. Hesychius προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος ἔσχισμένον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν.

671. Pollux 4, 18. Καὶ πυξίον καὶ πυξίδιον. (ἔστι γὰρ παρὰ Ἀριστοφάνει τοῦνομα) καὶ δέλτος. Idem 10, 59. 60. Τῷ δὲ παιδί δέοι ἀν προσεῖναι — πυξίον· εἰρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τοῦνομα ἐν Ἀναξανδρίδου Ζωγράφοις — “Πυξίον λαβὼν κάθου.” οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ εἰς ταύτην αὐτὸ τὴν χρῆσιν τὴν ἐπὶ τῷ γράφειν ὑφ' ἡμῶν ἄρεσθαι, ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης οὕτω κέρηται.

672. Photius p. 478, 1. Πυτίνη: πλεκτὴ λάγυρος. Ἀ.

673. Photius p. 486, 24. Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναικα. Ἀ. Similiter τὴν γραμματέα dixit in Thesm. 433.

674. Bachmanni Anecd. 1. p. 360, 26. Σαικωνίσαι: κινήθηαι. Ἀ. Eadem habet Photius p. 496, 7. ubi σαικονῆσαι scriptum. Hesychius, Σαικωνίσαι: διασαικωνίσαι (codex σαικωνῆσαι διασαικωνῆσαι): τὸ κινήθηαι ἀπαλῶς (ἀπλῶς codex). Σαλακωνίσαι Dobraeus.

675. Photius p. 503, 19. et Bachmanni Anecd. 1. p. 362, 31. Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅταν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Simile est βρῦν in Nubibus v. 1382. quod comparavit Ruhnkenius in schedis ab Tittmanno editis p. 133.

676. Hesychius, Σέριφος: Ἄ. τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον. Photius p. 506, 24. Σέριφον: τὴν Λακεδαίμονα, διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν. καὶ χρησμός αὐτοῖς ἔξεπεν.

677. Photius p. 518, 2. Σκελετεύεσθαι: Ξηραίνεσθαι. Ἄ.

678. Photius p. 520, 12. et Bachmanni Anecd. 1. p. 366, 10. Σκιμβάζειν: χυλεύειν, καὶ ἀσκωλίζειν τὸ αὐτὸ τοῦτο. οὕτως Ἄ.

679. Photius p. 524, 5. Σκοπὴν καὶ σκοπιὰν λέγουσι. καὶ σκοπᾶν Ἄ. Aut σκοπεῖν καὶ σκοπιὰν αὐτ, quod probabilius, σκοπὴν καὶ σκοπιὰν scribendum esse monet L. Dindorfius in Thes. vol. 7. p. 430. Suspectum vero est σκοπᾶν.

680. Schol. Luciani de gymnas. e. 32. (sive Lexicon Lucianum in Bachmanni Anecd. 1. p. 339, 29.) Γέρρα: — καὶ Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ φυλακῆς τινος καὶ μοχλοῦ τροπικῶς παρέλαβε τὴν λέξιν.

681. Photius p. 532, 16. Σπυρθίζειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων. οὕτως Ἄ. Conf. Hesychium s. h. v.

682. Pollux 3, 146. Ἄ. δὲ καὶ σταδιοδρόμης εἶρηκε. Deteriores libri σταδιοδρόμος.

Idem 10, 17. ὅτω δὲ τὰ σκεύη ἐκομίζετο, σκευοφόριον μὲν τοῦτ' Ἄ. καλεῖ τὸ ξύλον. Conf. Iungerm. ad 7, 175.

683. Photius p. 535, 5. Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάδοντες. καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα (adde οὕτως). οὕτως Ἄ. Mira interpretatio, de qua dixit L. Dindorfius in Thes. vol. 7. p. 663.

684. Pollux 7, 32. Στήμονα δὲ ἐξεσμένον τὸν ἰσχνὸν καὶ λεῖον Ἄ. λέγει.

685. Pollux 7, 190. Στρογγυλοναύτας Ἄ. λέγει.

686. Etymolog. M. p. 747, 3. Photius p. 570, 3. et Bachmanni Anecd. 1. p. 382, 8. Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν. οὕτως Ἄ. Sine poetae nomine Pollux 1, 93. (ubi τάρωμα) et Eustathius p. 1625, 17.

687. Photius p. 572, 4. et Bachmanni Anecd. 1. p. 392, 20. Τάχας: τοὺς καταστοχασμούς, παρὰ τὸ τάχα. οὕτως Ἄ.

688. Etymolog. M. p. 754, 34. et Photius p. 580, 21. Τετραχίζειν: οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι ποιεῖν. οὕτως Ἄ. Eadem onusio Aristophane habet Hesychius.

689. Photius p. 588, 13. Τίζειν: τί λέγειν. οὕτως Ἄ. Fortasse ad Avium verbum 23. pertinet, ἦ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει περί; Satis aliunde notum est simile verbum titίζειν.

690. Photius p. 589, 1. Τικτικόν: τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον. Ἄ.

691. Photius p. 598, 4. Τραγῳδεῖν: χορεύειν. Ἄ.

692. Etymolog. M. p. 726, 52. Στειλεῖα: τὸ τρήμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεδὸν ἐνείρεται, ἦν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἄ. "Τρήμας ἔχει."

693. Pollux 6, 165. Τρίκλυστος δὲ Ἄ. λέγει.

694. Photius p. 607, 23. Τροχίμαλλον: σωρὸς λίθου. οὕτως Ἄ.

695. Etymolog. M. p. 782, 10. Ὑπόγραμμα: τὸ Ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς υπογράφουσι. καὶ (sequentia etiam ap. p. 626, 63.) ὑπογεγραμμένη, ἐστιβισμένη. Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium.

696. Etymolog. M. p. 782, 22. Photius p. 627, 19. et Suidas, Ὑποζυγίωδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. (haec etiam Phrynichus Bekkeri p. 67, 12.) εἰποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγίωδες πράγμα. Ἄ.

697. Photius p. 670, 20. Ὑλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος. οὕτως Ἀριστοφάνης. Frustra Lobbeckius ad Phrynich. p. 73. ἰλύν: v. L. Dindorfius in Thesaur. vol. 3. p. 249.

698. Pollux 7, 7. Τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας φαυλοურγοὺς κατὰ Ἄ. λέγει.

Ibid. 11. Ἐφ' ἃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δοῦλοι πιπράσκονται, τοῦτο τράπεζαν Ἄ. καλεῖ.

699. Etymolog. M. p. 789, 52. et Photius p. 643, 22. Φαύστιγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπῖλοι (σπίλοι Photius). οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Piersonus ad Moer. p. 397. φαύστιγες corrigat ex aliorum grammaticorum locis.

700. Pollux 6, 167. Ἄ. δὲ φιλοκηδῆ λόγον.

701. Photius p. 654, 4. Φλεήσιον (?): τὸ Φλιάσιον πεδίον. Ἄ. Consentit Etymolog. M. p. 796, 4. sed omittit nomen Aristophanis. Sequitur apud Photium, Φληναφᾶ: φλυαρεῖ. "Quum Ἀριστοφάνης omittat Etymolog. M., fortasse transponendum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυαρεῖ. Ἀριστοφάνης." Dobraeus in indice Photii p. 735.

702. Etymolog. M. p. 796, 46. Φνεῖ: δεῖ γινώσκειν ὅτι οὐδέποτε λέξις Ἑλληνικῇ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν· τὸ γὰρ Φναίτης σημαίνει ὄνομα παρ' Αἰγυπτίοις βάρβαρον. τὸ δὲ φνεῖ ἐπιτετηδευμένον ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει μίμημα φωνῆς ὀρνέου. λέγουσι δὲ τινες ὅτι τὸ φνεῖ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ ν· οὐκ ἐστὶ γὰρ φνεῖ ἡ λέξις, ἀλλὰ τοφνεῖ, τοῦ τὸ μὴ ὄντος ἄρθρου, ἀλλὰ μέρους τῆς λέξεως. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ εὐρίσκεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ τὸ παρὰ τισι. Χοιροβοσκός. Corrumpit Photius p. 651, 8. Φλειεῖ (sic): μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνυχῶν. Ἀριστοφάνης.

Suidas, Φλῖε: μιμητικὸς φωνεῖ. Qui Φλῖε pro tertia persona habuisse videtur, nisi μιμητικῇ φωνῇ scripsit, quod coniecit Meueckius. Zonaras p. 1815. Φνὶ κύριον, φνεῖ δὲ μίμημα φωνῆς, δῖφθογγον. Theognostus Can. p. 155, 23. καὶ τὸ φνεῖ παρ' Ἀριστοφάνει ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸ μίμημα φωνῆς ὀρνέου. Post Aristophanem Lucianus in Lexiphane cap. 19. οὐδ' ὅσον τοῦ γρῦ καὶ τοῦ φνεῖ φροντιοῦμεν αὐτοῦ. Quem si ab Choeroboseo non vis dissentire, scribe οὐδ' ὅσον γρῦ καὶ τοφνεῖ —, aut ceteris servatis τοφνεῖ.

703. Phrynichus Bekkeri p. 71, 13. Φορτηγεῖν: φόρτον ἄγειν. καὶ φορτηγὸς Ἄ.

704. Pollux 7, 60. Τὸν δὲ χορταῖον (χιτῶνα) τοὺς προπύλας φορεῖν ὡς ἀγοραῖον Ἄ. ἔρη.

705. Moeris, Ψίλαξ Ἀριστοφάνης' ψιλὸς καὶ λεῖος Ἕλληνες, unde Thomas M. p. 403, 8. Ψ. ποιηταί, ὡς Ἄ. Hesychius. Ψίλακα: ψιλὸν, λεῖον.

706. Photius p. 655, 12. Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἐστὶ δὲ ἀποκομματικοῦ λεξεῖδιον (ἀπόκομμα Ἀττικοῦ λεξεῖδιον Bernhardys, ἀποκομματικὸν λεξεῖδιον Dobraeus)· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. Πλέω γράσου καὶ ψοθοῖον καὶ ρύπου γε καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. V. quae ad Leschyli fragm. 76. diximus.

707. Pollux 6, 125. Σκληρότερον γὰρ ὁ ἀστεμφής — καὶ κωμικώτερον ὁ Ἀριστοφάνους θυμάγροικος. Vocabulo ἀστεμφής utitur fragm. 563.

708. Pollux 10, 123. Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει χεῖμαστρον. Idem 7, 61. Τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χεῖμαστρον ἂν λέγοις.

709. Scholiasta Pindari Pyth. 2, 125. Φοίνισσαν ἐμπολάν: οἶον ἐπὶ κέρδει καὶ πράσει· οἱ γὰρ Φοίνικες παλιγκάπηλοι. καὶ Σοφοκλῆς "Ὀνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ, | Σιδώνιος κάπηλος." καὶ ὁ κωμικός

Εὐθύς δὲ Φοῖνιξ γίγνομαι.

τῇ μὲν δίδωμι χειρὶ, τῇ δὲ λαμβάνω.

V. 1. aberat δὲ, quod addidit Hemsterhusius ad Plutum p. 417.

710. Photius p. 351, 16. Ὀρχήστρα: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον, οὗ καὶ οἱ χοροὶ ἦδον καὶ ἄρχοντο· εἰς τὴν ὀρχήστραν· ἐτὶ γὰρ τὴν θέαν ὤκειτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός. Dobraeus in Adversar. vol. 1. p. 604. "Leg. ὤκειτ". Dixit se comicus οἰκεῖν θέαν, alludens ad locutionem οἰκεῖν οἶκον. Non tetigit Ruhnkens. ad Tim. p. 196."

711. Photius p. 570, 13. exscriptus ab Apostolio Proverb. 16, 16. Ταντάλου τάλαντα: πλούσιος ὁ

Φρῦξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος κέχηρται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέρονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα, ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται

Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται.

Τὰ in initio versus addidit Porsonus. Similia tradit Suidas, nisi quod verba Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται in lemmate habet, in fine autem ὡς καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν εἴρηται, omisso illo trimetro. Τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα legitur in fragm. Menandri apud Stob. Floril. 22, 19. et 118, 10. ex quo non sequitur huius esse verum ab Photio allatum, non Aristophanis, qui similiter τὰ τ' Αἰσχίνου τάλαντα dixit in Anibus v. 823.

712. Photius p. 609, 2. et Suidas, Τρύχων: τὴν πᾶν θηλυκῶς λέγουσι τὴν τρύχον, οὐ τὸν τρύχον. σὺν τῷ σ δὲ στρύχον οὐδαμῶς εὐρον. καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν "ἀπαλῶτερος τρύχου" παρῶν ὁ κωμικός φησιν

Ἦδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχου.

713. Photius p. 404, 24. Πεζή: τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσι. καὶ πεζὴ φράσαι τὸ ἄνευ μελῶν.

Πῦσαι μελωδοῦσ', ἀλλὰ πεζὴ μοι φράσον, ὁ κωμικός.

714. Suidas, Ἀσπαζέσθαι: αἰτιατικῇ. καὶ τὸ προσογορεῖν ὡς ἡμεῖς καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἀπλῶς καὶ ἀραπὰν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. καὶ ἀσπαζόμεσθα σὺν τῷ σ.

Ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμία καὶ σκαλιδία, φησὶν ὁ κωμικός. καὶ πάντα τὰ ὅμοια διττῶς λέγουσιν. Postrema breviora habet grammaticus Bekkeri p. 453, 10. "ἀσπαζόμεθα καὶ σὺν τῷ σ, ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμία." Etiam apud Suidam legebatur ἐρετμία, quod correxit Meinekius vol. 4. p. 696.

715. Scholiasta Euripidis Orest. v. 167. vol. 2. p. 76, 8. ed. Oxon. "Ἄ γὰρ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦται" οἷόν τι καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκτοῦ στενάξαντος ἑτερός φησιν "Ἀκούεῖς ὡς στένει;"

716. Etymolog. M. p. 192, 17. Βαυκίδες: ὑποδήματα ἰωνικὰ πολυτελῆ. καὶ βαυκισμός ὄρχησις. καὶ βαυκίζεσθαι τὸ θρύπτεσθαι καὶ βαῦ τὸ κατακοιμίζεσθαι. "Κατεβαυκίλισέ με" φησὶν ὁ κωμικός. Vide Valckenar. Animadv. ad Ammon. p. 46.

717. Eustathius p. 228. extr. "Ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στρουθοῦ καὶ στρουθίζεν τὸ εὐτελῶς (vulgo ἐντελῶς, correectum ab Brunekio) πῶς ζδεῖν δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός. Idem p. 1411, 15. Το μέντοι στρουθίζεν, ὁ φησὶν ὁ κωμικός, ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς παρηκται στρουθοῦ. Photius p. 544, 5. Στρουθίζων: τριζών.

718. Plut. Mor. p. 855 c. 'Α. Ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἐς Γέλαν ἀφίζομαι

καὶ Τί δῆτα δράσω σ', ὦ κακόδαιμον, ἀμφορεύς ἔξοστρακισθεῖς;

V. 1. τοῦ addidit Elmsleius. ἐς Γέλαν Xylander pro εἰς τὸ γέλαν. V. 2. τί δέ σοι δράσω κακόδαιμον libri. Correxerit Bergkii Comment. p. 261.

719. Stephanus Byzant. Βρέττιος: πόλις Τυρρηνῶν, ἀπὸ Βρέττου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βαλήτου. οἱ οἰκοῦντες Βρέττιοι. καὶ ἡ χώρα Βρεττία καὶ ἡ γλῶσσα. Ἀριστοφάνης

Μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρὴν.

Etymolog. M. p. 213, 8. et Bekkeri Anecd. p. 223, 18. Βρεττία: μέλαινα πῖσσα. καὶ βάρβαρος (μέλαινα ἢ βάρβαρος, omisso πῖσσα, Hesychius) ἀπὸ τοῦ Βρεττιῶν ἔθνους. In verbis Stephani (et in his fortasse recte) et Aristophanis versu (si est Aristophanis) Bochartus πῖσσα eorrigebat propter locum Etymologi Plinii quae, qui *picem Brutianum* memorat: vereor ut recte. Nam alteri scripturae, γλῶσσα, favet quod Hesychius et Etymologus addunt ἢ βάρβαρος. Stephanus fortasse seripsit, καὶ πῖσσα' καὶ γλῶσσα Βρεττία Ἀριστοφάνης. Vocabulo γλῶττα autem similiter usus est Cratinus, qui de Pericle ὦ μεγίστη

γλῶττα τῶν Ἑλληνίδων dixit: vide annotationem ad Aristidem vol. 2. p. 173. Wesselingii vero de Bruttii dubitationem (ad Diodorum vol. 1. p. 492.) sustulit Niebulrius H. R. vol. 1. p. 109. ed. tert.

720. Eustathius p. 911, 63. Καὶ ἰτέας δέ τινας ἀσπίδας Αἴλιος Διονύσιος ἱστορεῖ, φέρων καὶ χρῆσιν ἐξ Ἀριστοφάνους (fortasse ex Babyloiniis. Vid. ad fragm. 46.) ταύτην

Ἀνὴρ πεδήτης ἰτέαν ἐνημμένος.

721. Eustathius p. 1291, 45. Ἀρίσταρχος δὲ δεῦναι (τὸ δοχμῇ), ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός ἐν τῷ

Οὔτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ δύο δοχμά.

Oxytonon etiam in Equit. est v. 318. μέζων ἦν δύοιν δοχμαῖν.

722. Grammaticus in cod. Veneto Harpocrationis apud Bekker. ad p. 36, 14. Ἀρῶς ἐπὶ τε ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ Ἀττικῶς' καὶ ὁ κωμικός

Ἀρῶι κάθηνται μοι γυναῖκες τέτταρες.

723. Mosehopulus apud Ritschel. ad Thomam M. p. 274, 16. Πόθεν — ποτὲ δὲ σημαίνει τὸ οὐδαμῶς, ὡς τὸ Ἀριστοφάνους "Σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς πόθεν;"

724. Priscian. 18. p. 1190. (vol. 2. p. 327. ed. Hertz.) *Atlici* "μεθ' ἡμέραν" καὶ "ἡμέραν" ponunt per se et νύκτωρ καὶ ἡμέραν. *Aristophanes*, "Οὔτε νύκτωρ παύεται | οὐθ' ἡμέραν."

725. Grammaticus in cod. Veneto Harpocrationis apud Bekker. ad p. 35, 21. Ἀναβίων ἀντὶ τοῦ ἀναβιώσας. Πλάτων Σκευαῖς "ἀναβίων ἐκ τῆς νόσου." καὶ Ἀριστοφάνης. Moeris p. 20. (188, 14. ed. Bekk.) Ἀναβίων Ἀττικοί, ὡς Π. Σκευαῖς "ἀναβίων" ἐκ τῆς νόσου. ἀναβιώσασθαι κοινόν. Quae, ut iam Pierseus perspexit, sic sunt eorrigenda, Ἀναβίωναι Ἀττικοί — ἀναβίων' ἐκ τῆς νόσου. Ἀναβίωναι igitur Aristophanes quoque dixit, qui optativo ἀναβίοην, ab librariis in ἀναβίωην corrupto, utitur Ran. 177.

726. Pollux 2, 200. Διαβάται (διαβιῶα eod. Paris. optimus: unde διαβιᾶτε Bekkerus) Δημοσθένης (p. 672, 12.) καὶ διαβάτην Ἀ. Quod non pro διαβήτην dictum esse, sed *traiectorem* significare ostendi ad H. Stephani Thes. s. v. Διαβάτης.

727. Etymolog. M. 250, 8. Δαυλίαν κορώνην, ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα, Ἀ. διὰ τὸν μῦθον. ἔνιοι τὴν δαοσίαν.

728. Choeroboscus in Cramerii Anecd. Oxon. vol. 2. p. 239, 11. Λιποκτέανος, λιποναῦται, λιποταΐζου παρὰ Ἀριστοφάνει. ubi nihil eausae est cur Ἀντιφάνει corrigatur cum Meinekiis, etsi ille quoque hoc vocabulo usus est in fragmento apud Athen. 7. p. 304a.

729. Regulae prosod. ap. Hermann. de em. rat. gr. Gr. p. 436. Τὰ εἰς ἀσφ λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν φαιμέν συστέλλειν τὸ α, λαλαψ. ἐν δὲ τοῖς μονοσυλλάβοις τὸ δρᾶψ ἐκτείνεται κείμενον παρ' Ἀριστοφάνει, καὶ τὸ λάψ παρὰ Ταραντινοῖς. ἢ δὲ γράψ καὶ φάψ θηλυκῷ γένει συστέλλεται.

730. Zonaras vol. 2. p. 1168. Κάθου καὶ κάθησο' ἄμφω Ἑλληνικά. Ἀριστοφάνης "οὐχ ὅτι γε κείνο σ' ἔλαχεν οἰμῶζων κάθου." Alius codex "οὐχ ὅτι σ' ἐκείνο λάχεν οἰμῶζων κάθου." Οὐχ ὅπερ ἐκεῖνος ἔλαχεν (ἔλαχον Bergkii) οἰμῶζων κάθου Meinekius Com. vol. 2. p. 231.

731. Erotianus p. 178. (76. ed. Klein.) Ἡμικτέον: τὸ ἡμισυ τοῦ ἐκτέως. ἐκτέως δὲ λέγεται Ἀττικὸν μέτρον ἔχον χοίνικας ὀκτώ, ὡς φησι Μένανδρος ἐν Βοιωτίᾳ "Οὐκ ἔστιν ἐκτέως τοῦτο μὰ τὸν Ἀσκληπιόν." καὶ Ἀ.

Ἐκτέως δὲ γ' ἔστιν ὀκταχοίνικον μέτρον.

γ' addidit Bergkii. ὀκταχοίνικον Kleinii pro ἑξαχοίνικον.

732. Plutarchus de musica p. 1142a. Καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός μνημονεύει Φιλοξένου, καὶ φησιν ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς (μονωδικὰ addit Westphalius p. 23.) μέλῃ εἰσηνέγκατο, καὶ ἄλλοι δὲ κωμωδοποιοὶ ἐδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματικῶν.

733. Epimerismi Homericis in Cramerii Anecd.

Oxon. vol. 1. p. 264, 28. ἀφαιρέσει τοῦ α, ὡς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει “Σφοδελὸν ἐν χύτραισι μεγάλας ἐφόμενον.”

734. Hesychius, Κλύμενος: ἱατρὸς ἀφυῆς, ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμειχθαι τῷ Μόρσιμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἱατρὸν εἶναι ἀφυῆ. ἦν δὲ καὶ τραγωδοποιὸς ἀφυῆς ὁ Μόρσιμος.

735. Aristoteles Rhet. 3. 9. ubi de παρισύσει agit, ἐν ἀρχῇ μὲν τὰ τοιαῦτα “Ἄγρὸν γὰρ ἔλαβεν | ἀργὸν παρ’ αὐτοῦ.” ubi scholiasta anouymus (εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Ῥητορικὴν ὑπόμνημα ἀνώνυμον, Paris. per Com. Neobarium a. 1539. de quo dixit Brandis. in Philologo vol. 4. p. 37.) fol. 62b. annotavit ἐκ τοῦ Ἀριστοφάνους.

736. Etymolog. M. p. 31, 13. οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ισ, ποτίστανον λέγοντες καὶ λαγνίστανον καὶ ψευδίστανον. Ἀριστοφάνης (Thesm. 742.) “ὦ θερμόταται γυναικες, ὦ ποτίσταιται.” καὶ πάλιν (Pluti v. 27.) “τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν | εὐνούστανον (nunc legitur πιστότατον) ἡγροῦμαι σε καὶ κλεπτίστανον.” (Verba Ἀριστοφάνης — κλεπτίστανον accesserunt ex cod. Voss.) καὶ “Λαλίστερον εὗρηκα σε” καὶ πτωχίστερον

(hoc legitur Acharn. 425.) καὶ ψευδίστανον. Ἀριστοφάνης. ubi post πτωχίστερον codex Voss. addit καὶ ψευδίστερον καὶ ψευδίστανον. Ex his colligi potest verba illa λαλίστερον σ’ ἡύρηκα (nam sic haud dubie corrigendum) Aristophanis esse, qui fortasse etiam ψευδίστανον dixerat.

737. Etymolog. cod. Paris. 2969. apud Cramerum Anecd. Paris. vol. 4. p. 114, 12. Εὐριπίδης ἐπροξένει καὶ Ἀριστοφάνης.

738. Cramerii Anecd. Oxon. vol. 2. p. 452, 19. Κυνοσουρίδες: οἱ ἀπὸ ἀλμπέκων καὶ κυνῶν τικτόμενοι

παῖδες. ubi margo codicis χ (i. e. χρήσις) Ἀριστοφάνους.

739. Eustathius p. 1357, 1. Φαύλως τὸ ἀπλῶς καὶ ἥσυχῃ. Ἀριστοφάνης “Φαύλως φέρει νῦν τὸ κακόν.”

740. Phrynichus p. 145. ed. Lob. Ζωρότερον ὁ ποιητής, σὺ δὲ λέγε εὐζωρον κέραςσον, καὶ εὐζωρότερον, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Κρατίνος καὶ Εὐπολις. Hoc restitui Eccles. 227. εὐζωρότερον φιλοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ, ubi legebatur τὸν οἶνον εὐζωρον φιλοῦσ’ ὥσπερ καὶ (καὶ om. libri deteriores) πρὸ τοῦ.

FRAGMENTS DUBIA.

I. Athenaei epitome 1. p. 21e. Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι (Aeschylum) σχηματίζει τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλους οὐ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πάσαν τὴν τῆς τραγωδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιστάν. ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριστοφάνης γοῦν — παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις — ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα “Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ’ ἐποίουν.” καὶ πάλιν

Τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ’ ἤλθον
τεθνεῶτα, [τες.]

πολλὰ τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα καὶ δεῦρο σχηματίζαν. Versus fortasse non Aristophanis, sed Pherecratis, cuius ex Cratipalidis scholiasta ad Pacis v. 748. hunc protulit versus ab Aeschylō pronunciatum

ὅστις γ’ αὐτοῖς παρέδωκα τέχνην μεγάλην ἔξοικοδομήσας.

ex quo satis manifestum est exposuisse in illa fabula Aeschylum quibus modis de tragoedia meruisset.

II. Athenaeus 15. p. 700c. Φερεκράτης δ’ ἐν Κραπατάλοις τὴν νῦν λυχνίαν καλουμένην λυχνεῖον κέκληκε, — Ἀριστοφάνης δ’ Ἰππεῦσι “Τῶν δ’ ἀκοντίων | συνδούντες ὀρθὰ τρία λυχνεῖα χρώμεθα.” Eadem ex epitoma, omisso dramatis nomine, tradit Eustathius p. 1571, 17. Non leguntur haec in Equitibus. Recte igitur Porsonus Ἀντιφάνης corrigere videtur, cuius hoc nomine fabulam memorat Athenaeus 11. p. 503b: nisi in nomine fabulae erratum est ab Athenaeo vel librario.

III. Gregorius Corinth. p. 69. 71. ed. Schaefer. Οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύτειν φασίν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι “Μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν.” Quae ex Anonymi versibus 3. 4. detorta videntur “Τί ἄνω κάτω πλανύτομεν; | ἀπολούμεθ’ ἄλλως τὴν ὁδὸν προφρουμένω.” ut idem huic grammatico acciderit quod scholiastae Theocriti in Nubium loco quodam, de quo supra dixi p. 189.

IV. Photius p. 342, 8. Ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιωτίον. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσας.

Nihil Boeotici in Ecclesiazusis est. Codicis scripturam ὀπλίττομαι tacite emendavit Alberti ad Hesychii glossam, Ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. Βοιωτοί.

V. Etymolog. M. p. 783, 17. Ὑπόξυλος: ὁ κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος. Ἀριστοφάνης. Corrige Μενάνδρος ex Photio p. 639, 23. Menandri ex Perinthia versus, quem scholiasta Hermogenis servavit, vide apud Meinekium vol. 4. p. 188. Vocabulum ὑπόξυλος ab Polluce 3, 56. τοῖς νέοις κωμικοῖς tribuitur.

VI. Etymolog. M. p. 539, 38. Κροαίνω: τὸ κτυπῶ καὶ ἤχῳ. Ἀριστοφάνης τὸ τοῖς ποσὶ σκιρτᾶν καὶ κροτεῖν. Verbum Homericum est κροαίνειν. Aristophanem dicere videtur grammaticum.

VII. Hesychius, Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ’ ὁ πλοῦς: Ἀριστοφάνης. Quibus subiungit explicationem proverbii. Non satis apparet utrum comicum dicat an grammaticum Aristophanem.

VIII. Etymolog. M. p. 214, 44. Βρόταχος: τὸν βάτραχον Ἰωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτραχος καὶ καθ’ ὑπερβίασμόν βράταχος καὶ βρόταχος. Dixi de his formis in Thesaurō Stephani vol. 2. p. 194. Apud Etym. scribendum videtur ὡς παρὰ Ξενοφάνει, deletis καὶ Ἀριστοφάνης, quorum poetarum nomina etiam alibi sunt permutata.

IX. Photius p. 255, 5. Μελαναίων: τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον, τὸ ἐναλον. Ἀριστοφάνης. Dobraeus “Vide an legendum μελανῶν νηῶν: τῶν πλοίων τῶν πεπιττωμένων, τῶν ἐναλίων, ut sit Aristophanis grammatici expositio pluraseos Homericae.”

Inter versus et vocabula ab grammaticis ἐκ τοῦ κωμικοῦ non addito poetae nomine allata haud dubie non pauca sunt ad Aristophanem referenda: Nam etsi Menander quoque saepe, raro aliis τοῦ κωμικοῦ nomine appellantur, tamen Aristophanes potissimum sic est appellatur. Horum igitur nonnulla, quae satis probabiliter Aristophani tribui posse videbantur, in hanc collectionem recepi (fragm. 536. 537. 709—717. 721. 722.), aliorum notitia ex Meinekii collectione fragmentorum anonymorum (Com. vol. 4. p. 599—702.) petatur.

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 049 788 0